Vô Hạn Khủng Bố

Contents

Vô Hạn Khủng Bố **16**
1. Quyển 1: Resident Evil 1(Sinh Hóa Nguy Cơ) -- Tỉnh Giấc. 16
2. Tỉnh Giấc (Tiếp Theo) 19
3. Đi Sát Bên Cái Chết (1) 22
4. Đi Sát Bên Cái Chết (2) 25
5. Dục Vọng Sinh Tồn. 28
6. Dục Vọng Sinh Tồn (Tiếp Theo) 31
7. Hành Lang Laser Cứu Mạng. 35
8. Hành Lang Laser Cứu Mạng (Tiếp Theo) 38
9. Bằng Chứng Tồn Tại. 41
10. Bằng Chứng Tồn Tại(Tiếp Theo) 44
11. Cường Hóa 47
12. Cường Hóa (Tiếp Theo) 50
13. Chuẩn Bị Hoàn Tất. 54
14. Quyển 2: Alien I (Di Hình) -- Người Mới. 57
15. Người Mới (Tiếp) 59
16. Cực Hạn Kinh Hoàng. 64
17. Cực Hạn Kinh Hoàng. (Tiếp Theo) 66
18. Trái Tim Bùng Cháy. 69
19. Trái Tim Bùng Cháy (Tiếp Theo) 72
20. Hai Sự Lựa Chọn. 75
21. Hai Sự Lựa Chọn (Hết) 77
22. Máu Đen Trong Tim. 80
23. Máu Đen Trong Tim (Hết) 82
24. Chia Rẽ. 85
25. Chia Rẽ (2) 87
26. Chia Rẽ (3) 89
27. Thống Khổ 91
28. Đi Tới Sào Huyệt! (1) 97
29. Đi Tới Sào Huyệt! (2) 99
30. Đi Tới Sào Huyệt! (3) 101
31. Liều Mạng! (1) 103
32. Liều Mạng! (2) 105
33. Liều Mạng! (3) 107
34. Hi Vọng Về Thế Giới Hiện Thực! 109
35. Quyển 3: Chú Oán (ju-on,the Grudge) -- Phảng Như Cách Thế (thượng) 117
36. Phảng Như Cách Thế (hạ) 120
37. Phẫn Nộ.(1) 123
38. Phẫn Nộ (2) 126
39. Quyết Liệt.(1) 130
40. Quyết Liệt (2) 132
41. Chú Oán! Khai Mạc (1) 138

http://tieulun.hopto.org

42. Chú Oán! Khai Mạc (hạ) . . . 142
43. Ngày Thứ Hai (thượng) . . . 146
44. Ngày Thứ Hai (hạ) . . . 149
45. Ngày Thứ Ba! Đáng Ghê Tởm! (nhất) . . . 152
46. Ngày Thứ Ba! Đáng Ghê Tởm! (nhị) . . . 154
47. Ngày Thứ Ba! Đáng Ghê Tởm! (tam) . . . 157
48. Nghỉ Ngơi (1) . . . 161
49. Nghỉ Ngơi (1) . . . 164
50. Nội Tâm Trưởng Thành... Lời Nhắn (1) . . . 167
51. Nội Tâm Trưởng Thành... Lời Nhắn (2) . . . 170
52. Lam, Ngày, Đêm Cùng... . . . 173
53. Lam, Ngày, Đêm Cùng... . . . 177
54. Đợt Tấn Công Thứ Bảy. . . . 180
55. Lượt Công Kích Thứ Bảy! (2) . . . 182
56. Kiên Trì Tin Tưởng! Lực Lượng Của Đồng Đội (1) . . . 185
57. Kiên Trì Tin Tưởng! Lực Lượng Của Đồng Đội (2) . . . 188
58. Chiến Lợi Phẩm Dồi Dào. . . . 190
59. Chiến Lợi Phẩm Dồi Dào (2) . . . 192
60. Chiến Lợi Phẩm Dồi Dào (3) . . . 194
61. Trời Xanh, Biển Xanh .... Ngực Và Điềm Gở (1) . . . 196
62. Trời Xanh, Biển Xanh .... Ngực Và Điềm Gở (2) . . . 198
63. Chuyện Cũ Và ... Ước Hẹn? (1) . . . 201
64. Chuyện Cũ Và ... Ước Hẹn? (2) . . . 203
65. Chuyện Cũ Và ... Ước Hẹn? (3) . . . 205
66. Quyển 4: The Mummy. -- The Mummy. . . . 207
67. The Mummy (2) . . . 209
68. Hiện Thực Tàn Khốc...đồng Hành. . . . 211
69. Hiện Thực Tàn Khốc...đồng Hành. . . . 213
70. Thành Phố Mất Tích . . . 216
71. Cuốn Sách Của Người Chết(1) . . . 220
72. Cuốn Sách Của Người Chết. . . . 223
73. Cuốn Sách Đen Huyền Bí. . . . 224
74. Cuốn Sách Đen Huyền Bí . . . 227
75. Ưu Thế.(1) . . . 229
76. Ưu Thế (2) . . . 230
77. Tiếp Xúc Lần Đầu Và Gã Cao To Đen Hôi.(1) . . . 234
78. Tiếp Xúc Lần Đầu Và Gã Cao To Đen Hôi (2) . . . 235
79. Lần Đầu Tiếp Xúc Và Gã Cao To Đen Hôi (3) . . . 236
80. Không Thể Hòa Bình! (1) . . . 238
81. Không Thể Hòa Bình! (2) . . . 240
82. Không Thể Hòa Bình! (3) . . . 242
83. Giao Chiến Trong Viện Bảo Tàng (1) . . . 244
84. Giao Chiến Trong Viện Bảo Tàng (2) . . . 247
85. Giao Chiến Trong Viện Bảo Tàng (3) . . . 249
86. Phát Súng Phong Tình Đó (1) . . . 251
87. Phát Súng Phong Tình Đó (2) . . . 253
88. Phát Súng Phong Tình Đó (3) . . . 255
89. Chống Theo Dõi (1) . . . 257
90. Chống Theo Dõi (2) . . . 259
91. Chống Theo Dõi (3) . . . 262
92. Kịch Bản Biến Đổi (1) . . . 264
93. Kịch Bản Biến Đổi (2) . . . 266
94. Kịch Bản Thay Đổi (3) . . . 268
95. Bay Lên Đi! Hy Vọng (1) . . . 270

http://tieulun.hopto.org

96. Bay Lên Đi! Hy Vọng (2) . . . 272
97. Bay Lên Đi! Hy Vọng (3) . . . 276
98. Sai Lầm (1) . . . 281
99. Sai Lầm (2) . . . 284
100. Quyết Chiến Bắt Đầu (1) . . . 288
101. Quyết Chiến Bắt Đầu (2) . . . 290
102. Phân Chia Chiến Trường! Đánh Đi, Một Quyền Đó (1) . . . 293
103. Phân Chia Chiến Trường! Đánh Đi, Một Quyền Đó (2) . . . 295
104. Lăng Mộ Hỗn Chiến (1) . . . 299
105. Lăng Mộ Hỗn Chiến (2) . . . 301
106. Lăng Mộ Hỗn Chiến (3) . . . 304
107. Cắn Chết Tiểu Hòa Thượng (1) . . . 307
108. Cắn Chết Tiểu Hòa Thượng (2) . . . 310
109. Cắn Chết Tiểu Hòa Thượng (3) . . . 313
110. Thần Bí Quỷ Bảo (1) . . . 315
111. Thần Bí Quỷ Bảo (2) . . . 318
112. Quyển 5 : Final Destination -- Chiến Quả (1) . . . 321
113. Chiến Quả (2) . . . 324
114. Chiến Quả (3) . . . 327
115. Khí Huyết Chi Biến (1) . . . 329
116. Khí Huyết Chi Biến (2) . . . 332
117. Khí Huyết Chi Biến (3) . . . 335
118. Đối Luyện Và... Năm Điều Của Trung Châu Đội (1) . . . 338
119. Đối Luyện Và... Năm Điều Của Trung Châu Đội (2) . . . 340
120. Mỗi Người Và... Tiến Nhập (1) . . . 343
121. Mỗi Người Và... Tiến Nhập (2) . . . 346
122. Final Destination Và..... Khởi Đầu Quỷ Dị(1) . . . 349
123. Final Destination Và..... Khởi Đầu Quỷ Dị (2) . . . 352
124. Nghi Hoặc Mơ Hồ (1) . . . 355
125. Nghi Hoặc Mơ Hồ (2) . . . 357
126. Công Kích Của Đồng Bọn (1) . . . 360
127. Công Kích Của Đồng Bọn (2) . . . 363
128. Công Kích Của Đồng Bọn (3) . . . 366
129. Tài Năng Lãnh Đạo Tiềm Ẩn (1) . . . 369
130. Tài Năng Lãnh Đạo Tiềm Ẩn (2) . . . 372
131. Bóng Ma Tiếp Cận (1) . . . 375
132. Bóng Ma Tiếp Cận (2) . . . 378
133. Chuẩn Bị Đột Phá Tầng Thứ Ba (1) . . . 381
134. Chuẩn Bị Đột Phá Tầng Thứ Ba (2) . . . 384
135. Chuẩn Bị Đột Phá Tầng Thứ Ba (3) . . . 387
136. Tử Thần Không Kiêng Kỵ (1) . . . 390
137. Tử Thần Không Kiêng Kỵ (2) . . . 393
138. Còn Nhớ Không.... Lần Đối Luyện Đó (1) . . . 396
139. Còn Nhớ Không.... Lần Đối Luyện Đó (2) . . . 399
140. Một Tiễn Đầy Tiếc Hận (1) . . . 402
141. Một Tiễn Đầy Tiếc Hận (2) . . . 405
142. Đội Trưởng Và..... Mở Cơ Nhân Tỏa Tầng Thứ Ba (1) . . . 408
143. Đội Trưởng Và..... Mở Cơ Nhân Tỏa Tầng Thứ Ba (2) . . . 411
144. Chuyển Biến! Luân Hồi Trung Châu Đội! (1) . . . 414
145. Chuyển Biến! Luân Hồi Trung Châu Đội! (2) . . . 417
146. Gánh Nặng Trên Lưng Và... Tiến Nhập (1) . . . 420
147. Gánh Nặng Trên Lưng Và... Tiến Nhập (2) . . . 423
148. Quyển 6 : Alien 4 -- Đột Ngột! Nửa Giờ (1) . . . 425

http://tieulun.hopto.org

149. Đột Ngột! Nửa Giờ (2) . . . 428
150. Thời Gian Tuyệt Cảnh! (1) . . . 430
151. Thời Gian Tuyệt Cảnh! (2) . . . 434
152. Queen Thứ Hai! (1) . . . 437
153. Queen Thứ Hai! (2) . . . 440
154. Chiến Đấu Ở Phía Còn Lại! (1) . . . 443
155. Chiến Đấu Ở Phía Còn Lại! (2) . . . 446
156. Alien Thể Tiến Hóa (1) . . . 448
157. Alien Thể Tiến Hóa (2) . . . 450
158. Tử Thần Phía Sau (1) . . . 453
159. Tử Thần Phía Sau (2) . . . 456
160. Thập Tự Hồi Sinh (1) . . . 458
161. Thập Tự Hồi Sinh (2) . . . 461
162. Lại Cường Hóa (1) . . . 464
163. Lại Cường Hóa (2) . . . 466
164. Lại Cường Hóa (3) . . . 469
165. Kỳ Nghỉ Và Tiến Nhập.(1) . . . 472
166. Kỳ Nghỉ Và Tiến Nhập (2) . . . 473
167. Quyển 7 : Resident Evil 2 -- Tiểu Đội Luân Hồi Ác Ma (thượng) . . . 476
168. Tiểu Đội Luân Hồi Ác Ma (trung) . . . 479
169. Tiểu Đội Luân Hồi Ác Ma (hạ) . . . 482
170. Màn Đêm Buông Xuống (1) . . . 485
171. Màn Đêm Buông Xuống (2) . . . 488
172. Màn Đêm Buông Xuống (3) . . . 492
173. Hai Phần Ăn Khớp (1) . . . 495
174. Hai Phần Ăn Khớp (2) . . . 498
175. Giao Dịch (1) . . . 501
176. Giao Dịch (2) . . . 503
177. Ác Ma Lên Đài (1) . . . 506
178. Ác Ma Lên Đài (2) . . . 509
179. Nguy Cơ Sinh Hóa Đại Bộc Phát (1) . . . 511
180. Nguy Cơ Sinh Hóa Đại Bộc Phát (2) . . . 514
181. Nguy Cơ Sinh Hóa Đại Bộc Phát (3) . . . 517
182. Truy Đuổi Và Chạy Trốn (1) . . . 519
183. Truy Đuổi Và Chạy Trốn (2) . . . 522
184. Rơi Xuống Và..... Hy Vọng Bảy Mươi Km (1) . . . 525
185. Rơi Xuống Và..... Hy Vọng Bảy Mươi Km (2) . . . 527
186. Bốn Đội Ngũ! (1) . . . 530
187. Bốn Đội Ngũ! (2) . . . 533
188. Bắt Đầu Tử Chiến! (1) . . . 535
189. Bắt Đầu Tử Chiến! (2) . . . 538
190. Bắt Đầu Tử Chiến! (3) . . . 541
191. Huyết Chiến! (1) . . . 543
192. Huyết Chiến! (2) . . . 546
193. Huyết Chiến! (3) . . . 548
194. Thích Khách Chi Đạo . . . 551
195. Tàn Nhẫn Ẩn Giấu (1) . . . 553
196. Tàn Nhẫn Ẩn Giấu (2) . . . 555
197. Ánh Sáng Và Bóng Tối..... Khởi Đầu Của Tiểu Đội Luân Hồi Mạnh Nhất! (1) . . . 558
198. Ánh Sáng Và Bóng Tối..... Khởi Đầu Của Tiểu Đội Luân Hồi Mạnh Nhất! (2) . . . 560
199. Quyển 8 : The Mummy Returns -- Toan Tính Và Gặp Lại (1) . . . 564
200. Toan Tính Và Gặp Lại (2) . . . 566
201. Trở Lại Hamunaptra (1) . . . 569

http://tieulun.hopto.org

202. Trở Lại Hamunaptra (2) . . . 571
203. Cường Hãn! Ngọn Giáo Của Thần Osiris (1) . . . 574
204. Cường Hãn! Ngọn Giáo Của Thần Osiris (2) . . . 576
205. Cường Hãn! Ngọn Giáo Của Thần Osiris (3) . . . 579
206. Mười Phút Đoạt Mệnh (1) . . . 581
207. Mười Phút Đoạt Mệnh (2) . . . 584
208. Mười Phút Đoạt Mệnh (3) . . . 587
209. Chuẩn Bị Bắt Đầu (1) . . . 589
210. Chuẩn Bị Bắt Đầu (2) . . . 592
211. Hành Trình Và Bất Tử Tế Tự (1) . . . 594
212. Hành Trình Và Bất Tử Tế Tự (2) . . . 597
213. Hành Trình Và Bất Tử Tế Tự (3) . . . 600
214. Đây Là Khỉ? Khốn Kiếp... Chủ Thần! (1) . . . 603
215. Đây Là Khỉ? Khốn Kiếp... Chủ Thần! (2) . . . 605
216. Tạm Thời Lùi Bước Và... Hồi Sinh Sở Hiên! (1) . . . 608
217. Tạm Thời Lùi Bước Và... Hồi Sinh Sở Hiên! (2) . . . 610
218. Tạm Thời Lùi Bước Và... Hồi Sinh Sở Hiên! (3) . . . 613
219. Độ Khó Và... Thiêu Đốt (1) . . . 616
220. Độ Khó Và... Thiêu Đốt (2) . . . 618
221. Lực Lượng Bị Tước Đoạt (1) . . . 621
222. Lực Lượng Bị Tước Đoạt (2) . . . 624
223. Một Thoáng Nhàn Hạ Và... Hứng Thú Của Sở Hiên!? (1) . . . 626
224. Một Thoáng Nhàn Hạ Và... Hứng Thú Của Sở Hiên!? (2) . . . 629
225. Một Thoáng Nhàn Hạ Và... Hứng Thú Của Sở Hiên!? (3) . . . 631
226. Nguyên Mẫu Trung Châu Đội (1) . . . 634
227. Nguyên Mẫu Trung Châu Đội (2) . . . 637
228. Phương Hướng Tương Lai Và... Tiến Vào (1) . . . 640
229. Phương Hướng Tương Lai Và... Tiến Vào (2) . . . 642
230. Phương Hướng Tương Lai Và... Tiến Vào (3) . . . 645
231. Quyển 9 : Jurassic Park 2 -- Địa Điểm Tiến Vào Và Độ Khó Hạ Thấp (1) . . . 647
232. Địa Điểm Tiến Vào Và Độ Khó Hạ Thấp (2) . . . 650
233. Hòn Đảo Bị Phong Tỏa (1) . . . 653
234. Hòn Đảo Bị Phong Tỏa (2) . . . 655
235. Hòn Đảo Bị Phong Tỏa (3) . . . 658
236. May Mắn Và.... Đảo Khủng Long (1) . . . 660
237. May Mắn Và.... Đảo Khủng Long (2) . . . 663
238. May Mắn Và.... Đảo Khủng Long (3) . . . 665
239. Tình Tiết Kịch Bản Thứ Nhất (1) . . . 668
240. Tình Tiết Kịch Bản Thứ Nhất (2) . . . 670
241. Giá Trị Của Việc Liều Mạng (1) . . . 672
242. Giá Trị Của Việc Liều Mạng (2) . . . 674
243. Giá Trị Của Việc Liều Mạng (3) . . . 676
244. Hỗn Chiến! (1) . . . 679
245. Hỗn Chiến! (2) . . . 681
246. Hỗn Chiến! (3) . . . 684
247. Tình Tiết Kịch Bản Cấp B (1) . . . 686
248. Tình Tiết Kịch Bản Cấp B (2) . . . 688
249. Tình Tiết Kịch Bản Cấp B (3) . . . 691
250. Khủng Long Hào Tình (1) . . . 693
251. Khủng Long Hào Tình (2) . . . 696
252. Khủng Long Hào Tình (3) . . . 698
253. Khủng Long Hào Tình (4) . . . 700
254. Nhất Định Phải Hồi Sinh Hắn (1) . . . 703
255. Nhất Định Phải Hồi Sinh Hắn (2) . . . 705

http://tieulun.hopto.org

256. Bệnh Biến, Cứu Chữa, Thời Gian (1) . . . 708
257. Bệnh Biến, Cứu Chữa, Thời Gian (2) . . . 710
258. Bệnh Biến, Cứu Chữa, Thời Gian (3) . . . 713
259. Trở Về (1) . . . 715
260. Trở Về (2) . . . 718
261. Quyển 10 : Jojo's Bizarre Adventure -- Bội Thu (1) . . . 720
262. Bội Thu (2) . . . 723
263. Sống Lại Đi... Đồng Đội! (1) . . . 726
264. Sống Lại Đi... Đồng Đội! (2) . . . 728
265. Sống Lại Đi... Đồng Đội! (3) . . . 730
266. Sống Lại Đi... Đồng Đội! (4) . . . 733
267. Trước Khi Xuất Phát, Câu Cá Và Cái Ôm Trong Thoáng Chốc (1) . . . 736
268. Trước Khi Xuất Phát, Câu Cá Và Cái Ôm Trong Thoáng Chốc (2) . . . 738
269. Hỗn Nguyên Nhất Khí Công (1) . . . 740
270. Hỗn Nguyên Nhất Khí Công (2) . . . 742
271. Bay Tới New York (1) . . . 745
272. Bay Tới New York (2) . . . 747
273. Một Người, Hai Người, Ba Người.... (1) . . . 750
274. Một Người, Hai Người, Ba Người.... (2) . . . 752
275. Một Người, Hai Người, Ba Người.... (3) . . . 755
276. Có Thể Điều Khiển Gen (1) . . . 758
277. Có Thể Điều Khiển Gen (2) . . . 760
278. Sản Phẩm Không Trọn Vẹn (1) . . . 762
279. Sản Phẩm Không Trọn Vẹn (2) . . . 765
280. Đánh Lén Trước Bình Minh (1) . . . 767
281. Đánh Lén Trước Bình Minh (2) . . . 770
282. Vô Địch.... Hoặc Là Không Hoàn Hảo (1) . . . 772
283. Vô Địch.... Hoặc Là Không Hoàn Hảo (2) . . . 775
284. Khuyết Điểm Trí Mạng Và Di Tích Cổ (1) . . . 778
285. Khuyết Điểm Trí Mạng Và Di Tích Cổ (2) . . . 780
286. Tìm Kiếm Di Tích (1) . . . 783
287. Tìm Kiếm Di Tích (2) . . . 785
288. Quay Về, Thu Xếp, Thực Lực (1) . . . 789
289. Quay Về, Thu Xếp, Thực Lực (2) . . . 792
290. Cải Tạo Người Máy (1) . . . 795
291. Cải Tạo Người Máy (2) . . . 797
292. Chuẩn Bị Và Huấn Luyện (1) . . . 800
293. Chuẩn Bị Và Huấn Luyện (2) . . . 803
294. Chuẩn Bị Và Huấn Luyện (3) . . . 806
295. Hoàn Tất Và Tiến Vào (1) . . . 809
296. Hoàn Tất Và Tiến Vào (2) . . . 811
297. Hoàn Tất Và Tiến Vào (3) . . . 814
298. Quyển 11 : Starship Troopers 1 -- Vị Trí Tiến Vào (1) . . . 816
299. Vị Trí Tiến Vào (2) . . . 819
300. Giết Chóc (1) . . . 822
301. Giết Chóc (2) . . . 824
302. Loài Bọ Kinh Khủng (1) . . . 827
303. Loài Bọ Kinh Khủng (2) . . . 829
304. Loài Bọ Kinh Khủng (3) . . . 831
305. Vị Trí! (1) . . . 833
306. Vị Trí! (2) . . . 837
307. Chỉ Huy Và Thủ Vững Bảy Giờ! (1) . . . 839
308. Chỉ Huy Và Thủ Vững Bảy Giờ! (2) . . . 841
309. Chỉ Huy Và Thủ Vững Bảy Giờ! (3) . . . 844

http://tieulun.hopto.org

310. Cuộc Phòng Thủ Khốc Liệt (1) . . . 846
311. Cuộc Phòng Thủ Khốc Liệt (2) . . . 849
312. Cuộc Phòng Thủ Khốc Liệt (3) . . . 851
313. Nếu Như Phải Chết.... Thì Cũng Không Phải Hôm Nay (1) . . . 854
314. Nếu Như Phải Chết.... Thì Cũng Không Phải Hôm Nay (2) . . . 856
315. Huyết Chiến Và Trở Về (1) . . . 858
316. Huyết Chiến Và Trở Về (2) . . . 860
317. Huyết Chiến Và Trở Về (3) . . . 863
318. Tạo 'thế' (1) . . . 865
319. Tạo 'thế' (2) . . . 867
320. Tạo 'thế' (3) . . . 870
321. Không Ăn Ý..... Thể Hiện Sức Mạnh (1) . . . 872
322. Không Ăn Ý..... Thể Hiện Sức Mạnh (2) . . . 875
323. Chấn Nhiếp..... (1) . . . 878
324. Chấn Nhiếp..... (2) . . . 880
325. Bố Cục (1) . . . 882
326. Bố Cục (2) . . . 885
327. Bố Cục (3) . . . 888
328. Phá Cục (1) . . . 890
329. Phá Cục (2) . . . 893
330. Phá Cục (3) . . . 895
331. Kết Cục (1) . . . 898
332. Kết Cục (2) . . . 901
333. Kỹ Năng Tự Sáng Tạo (1) . . . 903
334. Kỹ Năng Tự Sáng Tạo (2) . . . 905
335. Kỹ Năng Tự Sáng Tạo (3) . . . 907
336. Bước Đường Cùng Của Nam Viêm Châu Đội (1) . . . 910
337. Bước Đường Cùng Của Nam Viêm Châu Đội (2) . . . 913
338. Bước Đường Cùng Của Nam Viêm Châu Đội (3) . . . 915
339. Dự Đoán Thành Hiện Thực (1) . . . 918
340. Dự Đoán Thành Hiện Thực (2) . . . 920
341. Tác Chiến Bảy Giữ Một (1) . . . 923
342. Tác Chiến Bảy Giữ Một (2) . . . 926
343. Không Nương Tay (1) . . . 928
344. Không Nương Tay (2) . . . 931
345. Cá Thể Mạnh Mẽ (1) . . . 934
346. Cá Thể Mạnh Mẽ (2) . . . 936
347. Trả Giá Bằng Mạng Sống (1) . . . 939
348. Trả Giá Bằng Mạng Sống (2) . . . 941
349. Trả Giá Bằng Mạng Sống (3) . . . 944
350. Cường Đại (1) . . . 946
351. Cường Đại (2) . . . 948
352. Cường Đại (3) . . . 951
353. Cứu Viện (1) . . . 953
354. Cứu Viện (2) . . . 956
355. Một Súng (1) . . . 958
356. Một Súng (2) . . . 960
357. Một Súng (3) . . . 962
358. Trở Về (1) . . . 964
359. Trở Về (2) . . . 967
360. Quyển 12 :tập Kích Resident Evil -- Thực Lực Đại Tăng (1) . . . 969
361. Thực Lực Đại Tăng (2) . . . 971
362. Thực Lực Đại Tăng (3) . . . 974
363. Đã Lâu Rồi, Chiến Hữu! (1) . . . 977

http://tieulun.hopto.org

364. Đã Lâu Rồi, Chiến Hữu! (2) . . . 979
365. Đã Lâu Rồi, Chiến Hữu! (3) . . . 981
366. Đoàn Đội Cường Hóa (1) . . . 984
367. Đoàn Đội Cường Hóa (2) . . . 987
368. Đoàn Đội Cường Hóa (3) . . . 989
369. Trở Lại Resident Evil . . . 991
370. Công Ty Umbrella. . . . 994
371. Công Ty Umbrella (Tiếp) . . . 995
372. Mật Mã. . . . 997
373. Mật Mã(2) . . . 999
374. Mật Mã (3) . . . 1000
375. Tình Tiết Kịch Bản Ngoài Ý Muốn (1) . . . 1003
376. Tình Tiết Kịch Bản Ngoài Ý Muốn (2) . . . 1006
377. Kế Hoạch Nhử Mồi (1) . . . 1008
378. Kế Hoạch Nhử Mồi (2) . . . 1011
379. Lửa Giận (1) . . . 1014
380. Lửa Giận (2) . . . 1016
381. Lửa Giận (3) . . . 1018
382. Kế Hoạch Tập Kích (1) . . . 1021
383. Kế Hoạch Tập Kích (2) . . . 1023
384. Cường Tập! Thâu Tập (1) . . . 1026
385. Cường Tập! Thâu Tập (2) . . . 1028
386. Sức Chiến Đấu Của Trung Châu Đội (1) . . . 1030
387. Sức Chiến Đấu Của Trung Châu Đội (2) . . . 1033
388. Sát Phạt Chi Tâm (1) . . . 1035
389. Sát Phạt Chi Tâm (2) . . . 1037
390. Trở Về... Dự Cảm Gặp Lại (1) . . . 1040
391. Trở Về... Dự Cảm Gặp Lại (2) . . . 1042
392. Tâm Sự Của Anh Không Và... Tiến Vào . . . 1045
393. Quyển 13 : Lord Of The Rings -- Năm Đội Cuồng Chiến (1) . . . 1048
394. Năm Đội Cuồng Chiến (2) . . . 1051
395. Sắp Tới Tầng Thứ Năm (1) . . . 1054
396. Sắp Tới Tầng Thứ Năm (2) . . . 1057
397. Nhân Vật Trong Phim Cường Hãn - Ringwraith (1) . . . 1061
398. Nhân Vật Trong Phim Cường Hãn - Ringwraith (2) . . . 1064
399. Liều Mạng Chạy Trốn (1) . . . 1066
400. Liều Mạng Chạy Trốn (2) . . . 1069
401. Liều Mạng Chạy Trốn (3) . . . 1072
402. Liều Mạng Chạy Trốn (4) . . . 1075
403. Khô Lâu Ác Mộng (1) . . . 1078
404. Khô Lâu Ác Mộng (2) . . . 1080
405. Sóng Chân Không Thiểm Linh - Đồng Đội Mạnh Mẽ (1) . . . 1083
406. Sóng Chân Không Thiểm Linh - Đồng Đội Mạnh Mẽ (2) . . . 1086
407. Thủ Đô Người Elf Và.... Đông Mỹ Châu Đội (1) . . . 1088
408. Thủ Đô Người Elf Và.... Đông Mỹ Châu Đội (2) . . . 1091
409. Rivendell (1) . . . 1093
410. Rivendell (2) . . . 1096
411. Rivendell (3) . . . 1099
412. Sự Chấn Động Của Ma Pháp Chân Thật (1) . . . 1102
413. Sự Chấn Động Của Ma Pháp Chân Thật (2) . . . 1104
414. Đường Hầm Moria (1) . . . 1107
415. Đường Hầm Moria (2) . . . 1110
416. Kho Báu Và... Giết Giết Giết (1) . . . 1113
417. Kho Báu Và... Giết Giết Giết (2) . . . 1116

http://tieulun.hopto.org

418. Kho Báu Và... Giết Giết Giết (3) . . . 1118
419. Ác Ma Viễn Cổ... Đối Thủ Thánh Nhân Từng Gặp (1) . . . 1121
420. Ác Ma Viễn Cổ... Đối Thủ Thánh Nhân Từng Gặp (2) . . . 1123
421. Ta Nhất Định Sẽ Trả Lại Ngươi (1) . . . 1126
422. Ta Nhất Định Sẽ Trả Lại Ngươi (2) . . . 1128
423. Nghỉ Ngơi Sau Đại Chiến (1) . . . 1130
424. Nghỉ Ngơi Sau Đại Chiến (2) . . . 1133
425. Mưu Kế Bí Mật (1) . . . 1136
426. Mưu Kế Bí Mật (2) . . . 1138
427. Trở Lại Hành Trình (1) . . . 1141
428. Trở Lại Hành Trình (2) . . . 1144
429. Uruk-hai (1) . . . 1147
430. Uruk-hai (2) . . . 1150
431. Mỗi Người Một Hướng (1) . . . 1152
432. Mỗi Người Một Hướng (2) . . . 1154
433. Mỗi Người Một Hướng (3) . . . 1157
434. Thiết Kỵ Rohan (1) . . . 1160
435. Thiết Kỵ Rohan (2) . . . 1162
436. Hành Trình Tới Rohan (1) . . . 1165
437. Hành Trình Tới Rohan (2) . . . 1168
438. Giải Phong Và Du Kích (1) . . . 1171
439. Giải Phong Và Du Kích (2) . . . 1173
440. Tình Hình Các Đội Cùng Trò Hề Của La Ứng Long (1) . . . 1176
441. Tình Hình Các Đội Cùng Trò Hề Của La Ứng Long (2) . . . 1178
442. Chiến Tranh... Chiến Tranh! (1) . . . 1182
443. Chiến Tranh... Chiến Tranh! (2) . . . 1184
444. Cái Chết Của Sở Hiên Và... Một Lần Bố Cục Khác! (1) . . . 1187
445. Cái Chết Của Sở Hiên Và... Một Lần Bố Cục Khác! (2) . . . 1190
446. Một Đội Khác Biến Mất Và... Lại Xuất Hiện (1) . . . 1192
447. Một Đội Khác Biến Mất Và... Lại Xuất Hiện (2) . . . 1195
448. Trước Khi Chiến Đấu... Chuyện Của Các Đội (1) . . . 1197
449. Trước Khi Chiến Đấu... Chuyện Của Các Đội (2) . . . 1200
450. Xuất Phát! Thủ Đô Gondor, Minas Tirith (1) . . . 1203
451. Xuất Phát! Thủ Đô Gondor, Minas Tirith (2) . . . 1205
452. Xuất Phát! Thủ Đô Gondor, Minas Tirith (3) . . . 1208
453. Xuất Phát! Thủ Đô Gondor, Minas Tirith (4) . . . 1211
454. Chiến Đấu Bắt Đầu (1) . . . 1214
455. Chiến Đấu Bắt Đầu (2) . . . 1216
456. Cảnh Giới Và Thực Lực... Đối Chiến! Sống Hoặc Chết! (1) . . . 1219
457. Cảnh Giới Và Thực Lực... Đối Chiến! Sống Hoặc Chết! (2) . . . 1221
458. Trịnh Xá Cùng Đường Và ... Sở Hiên Lại Xuất Hiện (1) . . . 1224
459. Trịnh Xá Cùng Đường Và ... Sở Hiên Lại Xuất Hiện (2) . . . 1226
460. Trịnh Xá Cùng Đường Và ... Sở Hiên Lại Xuất Hiện (3) . . . 1229
461. Thỏa Hiệp Của Tiểu Đội Thiên Thần (1) . . . 1232
462. Thỏa Hiệp Của Tiểu Đội Thiên Thần (2) . . . 1234
463. Thỏa Hiệp Của Tiểu Đội Thiên Thần (3) . . . 1237
464. Mordor Loạn Chiến Và... Trở Về! (1) . . . 1240
465. Mordor Loạn Chiến Và... Trở Về! (2) . . . 1243
466. Mordor Loạn Chiến Và... Trở Về! (3) . . . 1244
467. Mordor Loạn Chiến Và... Trở Về! (4) . . . 1247
468. Mordor Loạn Chiến Và... Trở Về! (5) . . . 1251
469. Quyển 14 : Transformers -- Đây Mới Là Trúng Đậm... (1) . . . 1253
470. Đây Mới Là Trúng Đậm... (2) . . . 1256
471. Lá Thư Đến Từ Trung Quốc (1) . . . 1258

http://tieulun.hopto.org

472. Lá Thư Đến Từ Trung Quốc (2) . . . 1261
473. Tín Niệm Lực (1) . . . 1264
474. Tín Niệm Lực (2) . . . 1266
475. Sát Khí Bạch Hổ Và Bát Quái Lô (1) . . . 1269
476. Sát Khí Bạch Hổ Và Bát Quái Lô (2) . . . 1271
477. Không Ngừng Mạnh Lên Và... Tiến Vào (1) . . . 1274
478. Không Ngừng Mạnh Lên Và... Tiến Vào (2) . . . 1276
479. Đã Tới Ngày Tận Thế (1) . . . 1279
480. Đã Tới Ngày Tận Thế (2) . . . 1281
481. Vẫn Chưa Từ Bỏ Hy Vọng... (1) . . . 1284
482. Vẫn Chưa Từ Bỏ Hy Vọng... (2) . . . 1286
483. Vẫn Chưa Từ Bỏ Hy Vọng... (3) . . . 1289
484. Vẫn Chưa Từ Bỏ Hy Vọng... (4) . . . 1291
485. Tìm Kiếm Cùng Đánh Cắp Mật Mã (1) . . . 1294
486. Tìm Kiếm Cùng Đánh Cắp Mật Mã (2) . . . 1297
487. Mật Mã Đến Tay (1) . . . 1300
488. Mật Mã Đến Tay (2) . . . 1302
489. Xếp Đặt Cùng Bị Xếp Đặt (1) . . . 1305
490. Xếp Đặt Cùng Bị Xếp Đặt (2) . . . 1308
491. Tất Cả Trở Thành Tro Bụi Và... Tấn Công! . . . 1310
492. Trịnh Xá (1) . . . 1315
493. Trịnh Xá (2) . . . 1317
494. Nhất Niệm Thành Ma (1) . . . 1320
495. Nhất Niệm Thành Ma (2) . . . 1322
496. Tan Vỡ Và Robot Hàng Không Mẫu Hạm (1) . . . 1325
497. Tan Vỡ Và Robot Hàng Không Mẫu Hạm (2) . . . 1327
498. Tan Vỡ Và Robot Hàng Không Mẫu Hạm (3) . . . 1329
499. Vận Mệnh Trung Châu Đội Và... Trở Về (1) . . . 1332
500. Vận Mệnh Trung Châu Đội Và... Trở Về (2) . . . 1334
501. Vận Mệnh Trung Châu Đội Và... Trở Về (3) . . . 1337
502. Quyển 15 : A Nightmare On Elmstreet 3 -- Tương Lai Nghiêm Trọng (1) . . . 1340
503. Tương Lai Nghiêm Trọng (2) . . . 1343
504. Tương Lai Nghiêm Trọng (3) . . . 1345
505. Sợ Hãi Và.... Thu Hoạch Trong Tháp Pháp Sư (1) . . . 1348
506. Sợ Hãi Và.... Thu Hoạch Trong Tháp Pháp Sư (2) . . . 1351
507. Sợ Hãi Và.... Thu Hoạch Trong Tháp Pháp Sư (3) . . . 1353
508. Tiến Vào A Nightmare On Elm Street 3 (1) . . . 1356
509. Tiến Vào A Nightmare On Elm Street 3 (2) . . . 1358
510. Mở Đầu Kinh Hoàng (1) . . . 1361
511. Mở Đầu Kinh Hoàng (2) . . . 1363
512. Mộng Và Thực (1) . . . 1366
513. Mộng Và Thực (2) . . . 1369
514. Trương Hằng Gục Ngã (1) . . . 1371
515. Trương Hằng Gục Ngã (2) . . . 1374
516. Căn Phòng Bốc Cháy... Đứa Bé Khóc (1) . . . 1377
517. Căn Phòng Bốc Cháy... Đứa Bé Khóc (2) . . . 1380
518. Tiếng Chuông Lúc Nửa Đêm (1) . . . 1382
519. Tiếng Chuông Lúc Nửa Đêm (2) . . . 1385
520. Bộ Phim Không Có Lời Giải (1) . . . 1386
521. Bộ Phim Không Có Lời Giải (2) . . . 1389
522. Anh Không Ngã Xuống (1) . . . 1391
523. Anh Không Ngã Xuống (2) . . . 1394
524. Toàn Diệt (1) . . . 1396
525. Toàn Diệt (2) . . . 1399

http://tieulun.hopto.org

526. Toàn Diệt (3) . . . 1402
527. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (1) . . . 1404
528. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (2) . . . 1407
529. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (3) . . . 1409
530. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (4) . . . 1412
531. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (5) . . . 1415
532. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (6) . . . 1418
533. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (7) . . . 1420
534. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (8) . . . 1423
535. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (9) . . . 1425
536. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (10) . . . 1428
537. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (11) . . . 1430
538. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (12) . . . 1433
539. Thắng Thảm (1) . . . 1436
540. Thắng Thảm (2) . . . 1438
541. Cuộc Sống Sau Khi Mất Đi Trịnh Xá (1) . . . 1440
542. Cuộc Sống Sau Khi Mất Đi Trịnh Xá (2) . . . 1443
543. Quyển 16 : Hành Trình Thần Thoại -- Trịnh Xá Hồi Sinh (1) . . . 1446
544. Trịnh Xá Hồi Sinh (2) . . . 1448
545. Trịnh Xá Hồi Sinh (3) . . . 1451
546. Trịnh Xá Hồi Sinh (4) . . . 1454
547. Sức Của Trịnh Xá, Trí Của Sở Hiên (1) . . . 1457
548. Sức Của Trịnh Xá, Trí Của Sở Hiên (2) . . . 1460
549. Sức Của Trịnh Xá, Trí Của Sở Hiên (3) . . . 1463
550. Đông Phương Ma Đô - Thượng Hải (1) . . . 1465
551. Đông Phương Ma Đô - Thượng Hải (2) . . . 1468
552. Đại Náo Bến Thượng Hải (1) . . . 1471
553. Đại Náo Bến Thượng Hải (2) . . . 1473
554. Lực Sỹ Khăn Vàng Và Chia Binh Hai Đường (1) . . . 1476
555. Lực Sỹ Khăn Vàng Và Chia Binh Hai Đường (2) . . . 1479
556. Lực Sỹ Khăn Vàng Và Chia Binh Hai Đường (3) . . . 1481
557. Lực Sỹ Khăn Vàng Và Chia Binh Hai Đường (4) . . . 1484
558. Lực Sỹ Khăn Vàng Và Chia Binh Hai Đường (5) . . . 1487
559. Cường Quyền (1) . . . 1489
560. Cường Quyền (2) . . . 1492
561. Cường Quyền (3) . . . 1495
562. Cường Quyền (4) . . . 1497
563. Cường Quyền (5) . . . 1500
564. Cường Quyền (6) . . . 1502
565. Ẩn Họa Và Trái Tim Triệu Anh Không (1) . . . 1505
566. Ẩn Họa Và Trái Tim Triệu Anh Không (2) . . . 1507
567. Ẩn Họa Và Trái Tim Triệu Anh Không (3) . . . 1510
568. Manh Mối Tượng Phật Và Kết Minh (1) . . . 1513
569. Manh Mối Tượng Phật Và Kết Minh (2) . . . 1515
570. Manh Mối Tượng Phật Và Kết Minh (3) . . . 1518
571. Manh Mối Tượng Phật Và Kết Minh (4) . . . 1521
572. Giấc Mơ Cùng Mối Uy Hiếp Từ Lực Sỹ Khăn Vàng (1) . . . 1524
573. Giấc Mơ Cùng Mối Uy Hiếp Từ Lực Sỹ Khăn Vàng (2) . . . 1526
574. Giấc Mơ Cùng Mối Uy Hiếp Từ Lực Sỹ Khăn Vàng (3) . . . 1528
575. Giấc Mơ Cùng Mối Uy Hiếp Từ Lực Sỹ Khăn Vàng (4) . . . 1530
576. Chương 10: Cục Thế... Lấy Lực Phá Xảo (1) . . . 1535
577. Chương 10: Cục Thế... Lấy Lực Phá Xảo (2) . . . 1538
578. Chương 10: Cục Thế... Lấy Lực Phá Xảo (3) . . . 1540

http://tieulun.hopto.org

579. Chương 10: Cục Thế... Lấy Lực Phá Xảo (4) 1543
580. Chương 11: Kế Hoạch Cuối Cùng Và... Triệu Anh Không Biến Đổi (1) 1545
581. Chương 11: Kế Hoạch Cuối Cùng Và... Triệu Anh Không Biến Đổi (2) 1548
582. Chương 11: Kế Hoạch Cuối Cùng Và... Triệu Anh Không Biến Đổi (3) 1550
583. Chương 11: Kế Hoạch Cuối Cùng Và... Triệu Anh Không Biến Đổi (4) 1553
584. Chương 11: Kế Hoạch Cuối Cùng Và... Triệu Anh Không Biến Đổi (5) 1555
585. Chương 11: Kế Hoạch Cuối Cùng Và... Triệu Anh Không Biến Đổi (6) 1557
586. Chương 12: Sức Mạnh Của Ma Động Pháo (1) 1560
587. Chương 12: Sức Mạnh Của Ma Động Pháo (2) 1562
588. Chương 12: Sức Mạnh Của Ma Động Pháo (3) 1566
589. Chương 13: Tỉnh Dậy Và Nước Mỹ Lõm Vào (1) 1568
590. Chương 13: Tỉnh Dậy Và Nước Mỹ Lõm Vào (2) 1571
591. Chương 13: Tỉnh Dậy Và Nước Mỹ Lõm Vào (3) 1573
592. Chương 13: Tỉnh Dậy Và Nước Mỹ Lõm Vào (4) 1576
593. Chương 13: Tỉnh Dậy Và Nước Mỹ Lõm Vào (5) 1578
594. Chương 13: Tỉnh Dậy Và Nước Mỹ Lõm Vào (6) 1581
595. Chương 13: Tỉnh Dậy Và Nước Mỹ Lõm Vào (7) 1584
596. Chương 14: "thần" Số Hiệu 1 (1) 1587
597. Chương 14: "thần" Số Hiệu 1 (2) 1589
598. Chương 14: "thần" Số Hiệu 1 (3) 1592
599. Chương 14: "thần" Số Hiệu 1 (4) 1595
600. Chương 15: Thức Tỉnh (1) 1598
601. Chương 15: Thức Tỉnh (2) 1600
602. Chương 15: Thức Tỉnh (3) 1603
603. Chương 15: Thức Tỉnh (4) 1605
604. Chương 16: Kết Cục Kinh Hồn Và... Trở Về (1) 1607
605. Chương 16: Kết Cục Kinh Hồn Và... Trở Về (2) 1609
606. Chương 16: Kết Cục Kinh Hồn Và... Trở Về (3) 1611
607. Chương 16: Kết Cục Kinh Hồn Và... Trở Về (4) 1613
608. Chương 16: Kết Cục Kinh Hồn Và... Trở Về (5) 1616
609. Quyển 17 : Independence Day -- Chương 1: Tu Chân! Tu Chân? (1) 1618
610. Chương 1: Tu Chân! Tu Chân? (2) 1622
611. Chương 2: Triệu Anh Không Và Triệu Anh Không... Chuẩn Bị (1) 1626
612. Chương 2: Triệu Anh Không Và Triệu Anh Không... Chuẩn Bị (2) 1629
613. Chương 3: Bảy So Với Một Nghìn Bảy Trăm Bốn Mươi Hai Và... Tiến Vào (1) 1632
614. Chương 3: Bảy So Với Một Nghìn Bảy Trăm Bốn Mươi Hai Và... Tiến Vào (2) 1635
615. Chương 4: Độ Thiện Ác Và Bắt Đầu (1) 1637
616. Chương 4: Độ Thiện Ác Và Bắt Đầu (2) 1640
617. Chương 5: Tây Hải Đội Xuất Hiện Cùng... Pháo Kích (1) 1643
618. Chương 5: Tây Hải Đội Xuất Hiện Cùng... Pháo Kích (2) 1645
619. Chương 5: Tây Hải Đội Xuất Hiện Cùng... Pháo Kích (3) 1649
620. Chương 6: Lệnh Truy Nã Của Phục Chế Thể (1) 1651
621. Chương 6: Lệnh Truy Nã Của Phục Chế Thể (2) 1654
622. Chương 7: Cuộc Pháo Kích Khủng Bố (1) 1657
623. Chương 7: Cuộc Pháo Kích Khủng Bố (2) 1659
624. Chương 7: Cuộc Pháo Kích Khủng Bố (3) 1661
625. Chương 8: Người Ngoài Hành Tinh Đáp Xuống Cùng... Khốn Cảnh (1) 1664
626. Chương 8: Người Ngoài Hành Tinh Đáp Xuống Cùng... Khốn Cảnh (2) 1666
627. Chương 9: Độ Khó Phim Cùng Hy Vọng Duy Nhất (1) 1669
628. Chương 9: Độ Khó Phim Cùng Hy Vọng Duy Nhất (2) 1672
629. Chương 9: Độ Khó Phim Cùng Hy Vọng Duy Nhất (3) 1674
630. Chương 9: Độ Khó Phim Cùng Hy Vọng Duy Nhất (4) 1676
631. Chương 10: Tuyệt Cảnh Của Loài Người, Thế Giới Và Hy Vọng (1) 1678
632. Chương 10: Tuyệt Cảnh Của Loài Người, Thế Giới Và Hy Vọng (2) 1681

http://tieulun.hopto.org

633. Chương 11: Chia Đội Và Chiến Đấu Giữa Hai Bên (1) 1684
634. Chương 11: Chia Đội Và Chiến Đấu Giữa Hai Bên (2) 1688
635. Chương 11: Chia Đội Và Chiến Đấu Giữa Hai Bên (3) 1692
636. Chương 12: Sở Hiên Biến Mất Và Hỗn Loạn (1) 1695
637. Chương 12: Sở Hiên Biến Mất Và Hỗn Loạn (2) 1697
638. Chương 13: Chiến Trường Và Tây Hải Đội Bám Sát Phía Sau (1) 1700
639. Chương 13: Chiến Trường Và Tây Hải Đội Bám Sát Phía Sau (2) 1703
640. Chương 13: Chiến Trường Và Tây Hải Đội Bám Sát Phía Sau (3) 1707
641. Chương 14: D-boy? Giao Chiến! (1) 1711
642. Chương 14: D-boy? Giao Chiến! (2) 1713
643. Chương 14: D-boy? Giao Chiến! (3) 1716
644. Chương 14: D-boy? Giao Chiến! (4) 1719
645. Chương 16: A Lại Da Thức Cùng Toàn Diện Khai Chiến! (1) 1722
646. Chương 16: A Lại Da Thức Cùng Toàn Diện Khai Chiến! (2) 1725
647. Chương 15: A Lại Da Thức Cùng Toàn Diện Khai Chiến! (3) 1728
648. Chương 15: A Lại Da Thức Cùng Toàn Diện Khai Chiến! (4) 1730
649. Chương 15: A Lại Da Thức Cùng Toàn Diện Khai Chiến! (5) 1733
650. Chương 15: A Lại Da Thức Cùng Toàn Diện Khai Chiến! (6) 1736
651. Chương 16: Pháo Kích Và... Kết Thúc! (1) 1740
652. Chương 16: Pháo Kích Và... Kết Thúc! (2) 1743
653. Chương 16: Pháo Kích Và... Kết Thúc! (3) 1745
654. Quyển 18 : Eragon -- Chương 1: Sự Kiêu Ngạo Của Chúng Ta! (1) 1748
655. Chương 1: Sự Kiêu Ngạo Của Chúng Ta! (2) 1751
656. Chương 2: Anh Không Tác Chiến (1) 1754
657. Chương 2: Anh Không Tác Chiến (2) 1757
658. Chương 2: Anh Không Tác Chiến (3) 1760
659. Chương 3: Mang Rồng Tiến Vào (1) 1762
660. Chương 3: Mang Rồng Tiến Vào (2) 1765
661. Chương 4: Tình Tiết Kịch Bản? Thời Gian Và Chờ Đợi (1) 1768
662. Chương 4: Tình Tiết Kịch Bản? Thời Gian Và Chờ Đợi (2) 1771
663. Chương 5: Tình Tiết Kịch Bản Nằm Ngoài Phim? (1) 1774
664. Chương 5: Tình Tiết Kịch Bản Nằm Ngoài Phim? (2) 1776
665. Chương 5: Tình Tiết Kịch Bản Nằm Ngoài Phim? (3) 1779
666. Chương 6: Không Gian? Thế Giới? Nhà Tù? (1) 1782
667. Chương 6: Không Gian? Thế Giới? Nhà Tù? (2) 1784
668. Chương 6: Không Gian? Thế Giới? Nhà Tù? (3) 1787
669. Chương 7: Độ Khó Gia Tăng Kịch Liệt Và Bắt Đầu Hành Động (1) 1790
670. Chương 7: Độ Khó Gia Tăng Kịch Liệt Và Bắt Đầu Hành Động (2) 1792
671. Chương 8: Chia Đội Chiến Đấu Và Tình Tiết Kịch Bản (1) 1795
672. Chương 8: Chia Đội Chiến Đấu Và Tình Tiết Kịch Bản (2) 1798
673. Chương 8: Chia Đội Chiến Đấu Và Tình Tiết Kịch Bản (3) 1801
674. Chương 8: Chia Đội Chiến Đấu Và Tình Tiết Kịch Bản (4) 1804
675. Chương 9: Ác Ma Viễn Cổ Và Trở Về (1) 1806
676. Chương 9: Ác Ma Viễn Cổ Và Trở Về (2) 1809
677. Chương 9: Ác Ma Viễn Cổ Và Trở Về (3) 1812
678. Chương 9: Ác Ma Viễn Cổ Và Trở Về (4) 1814
679. Chương 9: Ác Ma Viễn Cổ Và Trở Về (5) 1817
680. Quyển 19 : The Perfect Storm -- Chương 1: Phỏng Đoán (1) 1821
681. Chương 1: Phỏng Đoán (2) 1826
682. Chương 2: Cửa Ải Đầu Tiên Của Tu Chân (1) 1829
683. Chương 2: Cửa Ải Đầu Tiên Của Tu Chân (2) 1834
684. Chương 3: Trong Biển (1) 1837
685. Chương 3: Trong Biển (2) 1840
686. Chương 4: Bão Táp Ập Tới (1) 1843

http://tieulun.hopto.org

687. Chương 4: Bão Táp Ập Tới (2) . . . 1846
688. Chương 4: Bão Táp Ập Tới (3) . . . 1849
689. Chương 5: Đội Ngũ Hai Bên (1) . . . 1852
690. Chương 5: Đội Ngũ Hai Bên (2) . . . 1855
691. Chương 5: Đội Ngũ Hai Bên (3) . . . 1858
692. Chương 6: Đối Thủ Thật Sự Trong Bóng Tối (1) . . . 1861
693. Chương 6: Đối Thủ Thật Sự Trong Bóng Tối (2) . . . 1865
694. Chương 7: Các Phương Đấu Trí (1) . . . 1870
695. Chương 7: Các Phương Đấu Trí (2) . . . 1874
696. Chương 7: Các Phương Đấu Trí (3) . . . 1878
697. Chương 8: Đông Hải Đội Phản Công (1) . . . 1880
698. Chương 8: Đông Hải Đội Phản Công (2) . . . 1883
699. Chương 8: Đông Hải Đội Phản Công (3) . . . 1886
700. Chương 8: Đông Hải Đội Phản Công (4) . . . 1889
701. Chương 8: Đông Hải Đội Phản Công (5) . . . 1892
702. Chương 9: Bắt Sống (1) . . . 1895
703. Chương 9: Bắt Sống (2) . . . 1897
704. Chương 10: Trung Châu Đội Tấn Công (1) . . . 1900
705. Chương 10: Trung Châu Đội Tấn Công (2) . . . 1904
706. Chương 10: Trung Châu Đội Tấn Công (3) . . . 1906
707. Chương 10: Trung Châu Đội Tấn Công (4) . . . 1910
708. Chương 10: Trung Châu Đội Tấn Công (5) . . . 1913
709. Chương 10: Trung Châu Đội Tấn Công (6) . . . 1915
710. Chương 10: Trung Châu Đội Tấn Công (7) . . . 1918
711. Chương 11: Trở Về (1) . . . 1921
712. Chương 11: Trở Về (2) . . . 1924
713. Chương 11: Trở Về (3) . . . 1927
714. Quyển 20: Resildent Evil -- Chương 01: Bắt Đầu Rèn Luyện (1) . . . 1930
715. Chương 1: Bắt Đầu Rèn Luyện (2) . . . 1933
716. Chương 1: Bắt Đầu Rèn Luyện (3) . . . 1936
717. Chương 2: Các Đồng Đội (1) . . . 1939
718. Chương 2: Các Đồng Đội (2) . . . 1942
719. Chương 2: Các Đồng Đội (3) . . . 1944
720. Chương 2: Các Đồng Đội (4) . . . 1947
721. Chương 2: Các Đồng Đội (5) . . . 1950
722. Chương 2: Các Đồng Đội (6) . . . 1953
723. Chương 2: Các Đồng Đội (7) . . . 1955
724. Chương 2: Các Đồng Đội (8) . . . 1958
725. Chương 3: Thay Đổi Của Trịnh Xá Và Tiến Vào . . . 1961
726. Chương 4: Bắt Đầu Resident Evil 3 (1) . . . 1966
727. Chương 4: Bắt Đầu Resident Evil 3 (2) . . . 1969
728. Chương 5: Nơi Bắt Đầu.... Và Cũng Là Nơi Kết Thúc (1) . . . 1972
729. Chương 5: Nơi Bắt Đầu.... Và Cũng Là Nơi Kết Thúc (2) . . . 1974
730. Chương 5: Nơi Bắt Đầu.... Và Cũng Là Nơi Kết Thúc (3) . . . 1977
731. Chương 6: Đấu Trí Không Giới Hạn (1) . . . 1981
732. Chương 6: Đấu Trí Không Giới Hạn (2) . . . 1983
733. Chương 6: Đấu Trí Không Giới Hạn (3) . . . 1986
734. Chương 6: Đấu Trí Không Giới Hạn (4) . . . 1989
735. Chương 7: Tập Hợp.... Thành Phố Raccoon (1) . . . 1991
736. Chương 7: Tập Hợp.... Thành Phố Raccoon (2) . . . 1994
737. Chương 7: Tập Hợp.... Thành Phố Raccoon (3) . . . 1996
738. Chương 7: Tập Hợp.... Thành Phố Raccoon (4) . . . 1999
739. Chương 8: Trận Chiến Mở Màn! Kẻ Từng Là Đồng Đội (1) . . . 2002
740. Chương 8: Trận Chiến Mở Màn! Kẻ Từng Là Đồng Đội (2) . . . 2006

http://tieulun.hopto.org

741. Chương 9: Bí Mật Không Thể Nói Ra (1) 2009
742. Chương 9: Bí Mật Không Thể Nói Ra (2) 2012
743. Chương 9: Bí Mật Không Thể Nói Ra (3) 2014
744. Chương 10: Vũ Khí Xác Suất Nhân Quả Mạnh Nhất, Không Hoàn Hảo (1) 2018
745. Chương 10: Vũ Khí Xác Suất Nhân Quả Mạnh Nhất, Không Hoàn Hảo (2) 2020
746. Chương 11: Độ Khó Tăng Mạnh Và Virus Siêu Cấp Vượt Khỏi Tầm Khống Chế (1) 2023
747. Chương 11: Độ Khó Tăng Mạnh Và Virus Siêu Cấp Vượt Khỏi Tầm Khống Chế (2) 2025
748. Chương 11: Độ Khó Tăng Mạnh Và Virus Siêu Cấp Vượt Khỏi Tầm Khống Chế (3) 2028
749. Chương 13: Huynh Muội Đối Quyết.... Tuyệt Cảnh Của Nam Viêm Châu Đội (1) 2031
750. Chương 12: Huynh Muội Đối Quyết.... Tuyệt Cảnh Của Nam Viêm Châu Đội (2) 2034
751. Chương 12: Huynh Muội Đối Quyết.... Tuyệt Cảnh Của Nam Viêm Châu Đội (3) 2038
752. Chương 12: Huynh Muội Đối Quyết.... Tuyệt Cảnh Của Nam Viêm Châu Đội (4) 2041
753. Chương 12: Huynh Muội Đối Quyết.... Tuyệt Cảnh Của Nam Viêm Châu Đội (5) 2044
754. Chương 13: Kế Hoạch Hoàn Thiện Loài Người (1) 2047
755. Chương 13: Kế Hoạch Hoàn Thiện Loài Người (2) 2050
756. Chương 13: Kế Hoạch Hoàn Thiện Loài Người (3) 2053
757. Chương 14: Phân Chiến! Đối Chiến! Cường Chiến!(1) 2056
758. Chương 14: Phân Chiến! Đối Chiến! Cường Chiến!(2) 2059
759. Chương 14: Phân Chiến! Đối Chiến! Cường Chiến!(3) 2062
760. Chương 15: Gặp Lại (1) 2065
761. Chương 15: Gặp Lại (2) 2067
762. Chương 15: Gặp Lại (3) 2070
763. Chương 16: Chiến Đấu! Bộc Phát Toàn Diện! (1) 2073
764. Chương 16: Chiến Đấu! Bộc Phát Toàn Diện! (2) 2077
765. Chương 16: Chiến Đấu! Bộc Phát Toàn Diện! (3) 2081
766. Chương 16: Chiến Đấu! Bộc Phát Toàn Diện! (4) 2085
767. Chương 17: Hoàn Thiện Không Trọn Vẹn (1) 2088
768. Chương 17: Hoàn Thiện Không Trọn Vẹn (2) 2092
769. Chương 18: Quyết Tâm Của Tiêu Hoành Luật (1) 2095
770. Chương 18: Quyết Tâm Của Tiêu Hoành Luật (2) 2098
771. Chương 18: Quyết Tâm Của Tiêu Hoành Luật (3) 2100
772. Chương 19: Bố Cục Không Hoàn Mỹ Và.... Adam Bị Ăn! (1) 2103
773. Chương 19: Bố Cục Không Hoàn Mỹ Và.... Adam Bị Ăn! (2) 2106
774. Chương 20: Chiến Trường Chính.... Chiến Đấu Của Mỗi Người! (1) 2110
775. Chương 20: Chiến Trường Chính.... Chiến Đấu Của Mỗi Người! (2) 2113
776. Chương 20: Chiến Trường Chính.... Chiến Đấu Của Mỗi Người! (3) 2115
777. Chương 20: Chiến Trường Chính.... Chiến Đấu Của Mỗi Người! (4) 2118
778. Chương 21: Bản Sắc Ứng Long (1) 2120
779. Chương 21: Bản Sắc Ứng Long (2) 2123
780. Chương 21: Bản Sắc Ứng Long (3) 2126
781. Chương 22: Không (1) 2130
782. Chương 22: Không (2) 2132
783. Chương 22: Không (3) 2135
784. Chương 22: Không (4) 2138
785. Chương 23: Tập Hợp, Trận Chiến Cuối Cùng (1) 2141
786. Chương 23: Tập Hợp, Trận Chiến Cuối Cùng (2) 2144
787. Chương 23: Tập Hợp, Trận Chiến Cuối Cùng (3) 2148
788. Chương 24: Vĩnh Viễn Không Thối Nát! (1) 2153
789. Chương 24: Vĩnh Viễn Không Thối Nát! (2) 2157
790. Chương 24: Vĩnh Viễn Không Thối Nát! (3) 2161
791. Chương 25: Nguyên Ám Đấu Hồng Hoang... Kết Thúc Và Bắt Đầu! (1) 2165
792. Chương 25: Nguyên Ám Đấu Hồng Hoang... Kết Thúc Và Bắt Đầu! (2) - Kết Thúc 2171

http://tieulun.hopto.org

Vô Hạn Khủng Bố

Giới thiệu
Nguồn: tangthuvien. comThể loại: Khoa họcShakespeare từng nói: “To be or not to be, that’s a ques

Đọc và tải ebook truyện tại: http://truyenclub.com/vo-han-khung-bo

1. Quyển 1: Resident Evil 1(Sinh Hóa Nguy Cơ) -- Tỉnh Giấc.

Trịnh Xá luôn nghĩ rằng mình đã chết, đi làm, hết giờ, ăn uống, bài tiết, đi ngủ, thức dậy, hắn không biết ý nghĩa của mình nằm ở chỗ nào, không phải nơi khuôn mặt nhăn nhở béo ngậy của tay chủ nhiệm, cũng chẳng phải trên thân thể mấy cô gái văn phòng làm quen nơi quán bar, và chắc chắn không phải trong khu rừng sắt thép của đô thị hiện đại.

Trịnh Xá nghĩ rằng mình đang thối rữa dần, thối rữa từ khi hai mươi tư tuổi, thối rữa cho đến khi biến thành bùn đất, chỉ lưu lại trên đời một cái tên, không, thậm chí cả một cái tên cũng không lưu lại vì trên đời này sẽ không còn ai nhớ đến hắn, một nhân viên văn phòng nhỏ nhoi, bất luận hắn là người thế nào, hắn cũng chỉ là một hạt bụi giữa đời.

Hắn muốn thay đổi, muốn xác định ý nghĩa của mình...

- Muốn hiểu ý nghĩa của sinh mệnh ư? Muốn thật sự....sống... không?

Hôm nay Trịnh Xá vừa đến công ty, mở máy tính thì trên màn hình nhảy ra câu hỏi này. Hắn cho rằng đó chỉ là trò đùa của mấy tay hacker, cho dù nhấn vào yes hay no thì máy tính của hắn cũng sẽ nhiễm virus, chỉ đành khởi động lại máy vậy. Nhưng khi con chuột vừa di đến câu trả lời, linh tính của hắn bỗng nảy lên, tay chợt dừng lại.

- Muốn hiểu ý nghĩa của sinh mệnh ư? Muốn thật sự ... sống...không?

Trịnh Xá thật sự mê mang, một sự quyến rũ vô pháp diễn tả khiến ngón trỏ của hắn nhắp chuột vào chữ yes và... lập tức mất hết tri giác.

Lãnh lẽo, lắc lư...

Trịnh Xá bật dậy thật mạnh, kinh hoàng nhìn bốn xung quanh, khung cảnh của văn phòng và hoàn cảnh xung quanh nhòe lẫn vào nhau, nhưng chỉ vài giây, sự lẫn lộn tan biến.

- Không tệ, chú em là người có tố chất tốt nhất lần này.

Một giọng nói lạnh lùng vang lên.Trịnh Xá quay đầu lại nhìn, chỉ thấy một người thanh niên tóc đen đang cười nhạt nhìn hắn, người thanh niên trạc hai nhăm hai sáu, hình dạng hết sức phổ thông, có điều trên gương mặt có vài vết sẹo trông rất khủng khiếp. Người thanh niên tóc đen cầm trên tay một điếu thuốc lá, rít một hơi rồi chuyển ánh mắt ra sau lưng Trịnh Xá, lúc này hắn mới nhận ra sau mình còn có năm người đang mê man, ba nam, hai nữ, ngoài ra trong không gian này còn có mười mấy người ngoại quốc. Bọn họ đang ở trong một toa xe chạy rất nhanh, cảm giác lạnh lẽo, lắc lư là do toa xe chuyển động tạo ra.

http://tieulun.hopto.org

- Đây là nơi nào? Các người là ai? Tại sao tôi lại ở đây?

Vì có người ngoại quốc nên Trịnh Xá dùng tiếng Anh để hỏi, đám người nước ngoài chỉ quay đầu lại nhìn rồi quay đi, riêng người thanh niên tóc đen hít thật sâu rồi nói:

- Nghĩ lại cho tử tế đi, Nó chắc đã in tất cả vào não mấy người rồi đấy.

Nhớ lại xem nào, Trịnh Xá chỉ nhớ mình nhìn thấy hàng chữ: Muốn hiểu ý nghĩa của cuộc sống ư? Muốn thật sự...sống... không? Hắn nhấn vào yes và mất tri giác... Khoan đã.. sinh tồn và sinh mệnh... Đây là một trò chơi, ai chế tạo ra nó thì không thể biết, có lẽ là các vị thần, cũng có thể là ác ma, hoặc giả người ngoài hành tinh hay người tương lai đều có khả năng và hắn là thành viên tham gia trò chơi này, chính xác hơn là hiện tại hắn trở thành thành viên tham gia. Khi một người trong cuộc sống hiện đại cảm thấy lạc lõng, mơ hồ, anh ta hoặc cô ta sẽ được chuyển đến thế giới các bộ phim kinh dị nếu chọn yes.

- Đây là Resident Evil 1, lính mới, chúc mừng các người gặp may mắn, lần đầu tiên tham gia lại là dạng phim tương đối dễ dàng. Có chết cũng rất thanh thản.

Người thanh niên dập tắt điếu thuốc, gằn giọng cười.

- Ý anh là chúng ta chỉ có ý thức tiến vào máy tính, giống như trong tiểu thuyết huyền huyễn, sau khi chơi xong có thể trở về phải không?

Một gã béo bên cạnh Trịnh Xá chợt lên tiếng hỏi. Người thanh niên rút trong người ra một khẩu Deasert Eangle, kéo quy lát kiểm tra, xoay xoay trong tay rồi trả lời:

- Ý thức hay không thì tao không biết, nhưng các người sẽ cảm thấy đau, các người sẽ bị thương, sẽ chết, và chú mày sai rồi, mỗi lần xong một bộ phim, các người sẽ đi tiếp đến một bộ phim khác, có thể đã xem, có thể chưa xem, mỗi bộ phim " Chủ thần" sẽ không ngừng đưa người mới đến, bổ sung vào số đã chết lần trước, mỗi lần nhân số tham gia từ bảy đến hai mươi người, nói một cách khác, lần này tương đối dễ dàng nên tất cả chúng ta chỉ có bảy người.

Gã béo cười nhạt:

- Sao anh dám chắc rằng những người đã chết không quay trở về cơ thể, có khi họ tự chọn chết đi không biết chừng.

Người thanh niên tóc đen ngẩng phắt dậy, trong mắt lóe lên tia sáng lạnh, đột ngột hắn chồm đến như một con báo, một giây sau, hắn đã đè lên gã béo, khẩu súng trong tay nhét nòng vào miệng gã béo:

- Mày muốn thử chết hả, muốn thử xem thế nào là vô hạn khủng bố hả? Tao đã trải qua ba bộ phim, bộ phim đầu tiên là Nightmare on Elm Street 1(Mãnh quỷ nhai), lúc ấy tổng cộng có 15 người mới tham gia, còn có hai người đã trải qua hai bộ phim, thế mày có biết kết cục ra sao không, tất cả đều chết trong giấc mơ, chỉ còn tao và một người nữa sống sót. Mày có biết cảm giác khi bị giấc mơ hoang đản giết chết là thế nào không? Mày cảm thấy sao khi xung quanh biến thành một đống thịt nát mà vẫn chuyển động? Cảm thấy sao khi trong công xưởng u ám, bị Fred dùng dao xẻ từng miếng, từng miếng thịt? Mày muốn chết lắm hả đồ rác rưởi?

Người thanh niên gào thét điên cuồng, gã béo sợ đến nhũn người, nhưng do nòng súng nhét trong miệng nên van xin cũng không nổi. Trịnh Xá và mấy người còn lại mãi mới khuyên được hai người tách ra, người thanh niên đứng dậy, quay về góc, lau súng và nói:

- Bị chết trong phim là chết thật, và nếu bị ác ma hành hạ đến chết thì các người sẽ chết rất thê thảm, nếu không có dũng khí tiếp tục thì tự sát đi cho khỏe.

Một cô gái đeo kính nói:

- Thế chúng ta không có cơ hội trở về cơ thể của mình nữa sao?

Người thanh niên liếc mắt nhìn rồi nói:

- Nãy giờ đã nói rồi, các người không chỉ có ý thức tiến vào đây, làm gì có kỹ thuật nào chế tạo được trò chơi như thế này, chỉ có các vị thần thôi, chúng ta chỉ là những con sâu , bị bọn họ quẳng vào đây, quần

http://tieulun.hopto.org

quại mua vui cho họ, cả thân thể lẫn tinh thần của chúng ta đều tiến vào đây, không về được nữa, tối thiểu tao cho rằng không về được nữa.

Cô gái đeo kính có một khí chất rất bình tĩnh, nhỏ nhẹ nói:

- Nghe anh nói vậy có vẻ như vẫn có hy vọng trở về?

Người thanh niên liếc mắt nhìn cô gái, nhếch mép nói:

- Lần này lính mới có tố chất tương đối đấy nhỉ, không sai, đúng là có hy vọng trở về.

Cả sau người đều nín thở lắng nghe, nhìn chằm chằm vào người thanh niên.

- Mỗi lần hoàn thành nhiệm vụ trở về, các người sẽ được thưởng 1000 điểm, có thể đổi được rất nhiều thứ, ví dụ như một trăm ngày sống trong bộ phim này chẳng hạn..

Một người đàn ông trung niên bên cạnh cô gái đeo kính kêu lên:

- Điên hay sao mà muốn sống trong phim kinh dị!

Người thanh niên chỉ cười nhạt không trả lời, nhưng cô gái đeo kính lại vuốt trán rồi cất tiếng:

- Không, tôi nghĩ là đã hiểu rồi, phim kinh dị cũng có nhiều loại, ví dụ như bộ phim này là dạng khoa học viễn tưởng, không có ma quỷ, trừ nơi xảy ra truyện phim, những nơi khác có lẽ là bình thường.

Người thanh niên búng ngón tay trả lời:

- Chính xác! Có thể sống bình thường 100 ngày ở những nơi an tĩnh, cứ tưởng tượng xem sau những bộ phim nguy hiểm, có thể sống 100 bình thường thì hạnh phúc như thế nào?

Trịnh Xá giật mình, dường như hắn đã hiểu tác dụng của nơi này, chính vì bình nhật cuốc sống quá bình đạm khiến hắn có cảm giác rữa nát, nhưng nếu liên tục trải qua hiểm nguy thì một cuộc sống bình đạm lại trở nên vô cùng đáng quý.

- Trừ việc có thể đổi số ngày sống an định ra, 1000 điểm có thể đổi được rất nhiều thứ, ví dụ như khẩu Deasert Eangle vô hạn đạn dược này, chỉ tốn có 100 điểm, ngoài ra có thể nâng cao sáu hạng mục cơ thể như: Trí lực, tinh thần lực, tế bào hoạt lực, miễn dịch lực, sức mạnh cơ bắp, phản xạ thần kinh, người bình thường trung bình là 100 mỗi hạng, mỗi 10 điểm thưởng có thể nâng 1 điểm tố chất, nói một cách khác, nếu các người sống sót trở về có thể khiến cho mình trở nên mạnh gấp đôi, nếu sống sót qua 100 bộ phim, các người có thể trở thành siêu nhân.

Cô gái đeo kính bình tĩnh hỏi:

- Vậy thì để trở về cuộc sống bình thường cần bao nhiêu điểm?

- 50000 điểm - Người thanh niên lại châm một điếu thuốc rồi trả lời- Chỉ cần các người sống quá 50 bộ phim mà không đổi chác gì thì có thể trở về.

Mọi người lặng đi, nếu muốn sống sót qua 50 bộ phim mà không tự cường hóa thì qua là nhiệm vụ bất khả thi.

- Tất nhiên, 1000 điểm đó chỉ là điểm thưởng cơ bản, còn có thể kiếm thêm, ví dụ như theo quy định, mỗi khi giảng giải luật lệ cho lính mới như tôi vừa làm thì có thể được thưởng 100 điểm, còn nữa, các người đều chú ý thấy mình đeo một cái đồng hồ kỳ quái phải không?- Người thanh niên giơ tay trái lên, trên đó có một chiếc đồng hồ kim loại, kiểu cách cổ điển.

Mọi người nhìn xuống tay mình, trên tay mỗi người đều có một chiếc đồng hồ đang đếm ngược 3h01', phía dưới còn có các dòng số như: Số người mới, số zombie, số Licker..v.v

- Giết 10 con zombie được thưởng 1 điểm, 1 con Licker được thưởng 100 điểm, giết lính mới được thưởng... 1000 điểm - Vừa nói người thanh niên vừa liếc nhìn đám lính mới với vẻ bất thiện, chỉ có Trịnh Xá và cô gái đeo kính nhìn lại một cách bình tĩnh.

- Tất nhiên là âm 1000 điểm..

http://tieulun.hopto.org

Người thanh niên cười nhạt, nhìn Trịnh Xá và cô gái đeo kinh rồi nói:

- Được rồi, cần hỏi gì thì nhanh lên, phim sắp bắt đầu rồi đấy.

Cô gái đeo kính nhìn Trịnh Xá, hắn khẽ gật đầu, cô gái nói:

- Còn vài vấn đề, bộ phim này là Resident Evil 1, T Virus lan tràn ở thành phố Racoon, nếu chúng ta ngồi trên xe này rời khỏi nơi đây thì có vẻ trải qua quá dễ dàng phải không?

Người thanh niên gật đầu trả lời:

- Xem trên đồng hồ, có một cái tên, đọc lên!

- Matt Anderson!

Mấy người cùng đọc một lúc, tiếp theo trong đám người nước ngoài có một người da đen đột nhiên phát sáng, giây lát sau ánh sáng tắt đi.

- Đó là đội trưởng lính đánh thuê trong phim, bộ phim này diên ra trong một phạm vi hẹp, chỉ có trong Hive, để hạn chế độ khó, chủ thần quy định không cho phép chúng ta đi quá xa khu vực cốt truyện, nếu cách xa Anderson quá 100 m thì...Bum...Không còn lại gì hết, đã hiểu chưa, sau khi Anderson chết thì hạn chế sẽ chuyển sang một nhân vật khác, vì thế chúng ta chỉ có thể cố mà sống sót, thế thôi.

Trịnh Xá đột nhiên hỏi:

- Thế chủ thần là cái gì, tôi thấy anh thường hay nhắc đến cái tên này?

- Chủ thần là thứ quản lý chúng ta tiến nhập vào đây, trao điểm số hay đổi vật phẩm đều thông qua chủ thần, nó là một quả cầu ánh sáng, thực tế tôi cũng chẳng biết nữa.- Người thanh niên phảy phẩy tay nói.

- Vấn đề cuối cùng, hàng số đếm ngược này nghĩa là gì? - Cô gái đeo kính hỏi

- Thời gian cô em phải trải qua trong bộ phim này, hết giờ sẽ trở về chỗ CHủ thần lĩnh thưởng rồi lại tiếp tục tham gia bộ phim khác.- Người thanh niên rít một hơi thuốc rồi trả lời.

Đúng lúc đó, toa xe bắt đầu từ từ dừng lại, người thanh niên rít nốt điếu thuốc, rút súng ra rồi nói:

- Đước rồi, cốt truyện bắt đầu, từ bây giờ họ có thể nghe chúng ta nói chuyện, nếu tiết lộ cốt truyện hay thông tin về chủ thần sẽ bị trừ điểm, mỗi câu 10 điểm, trừ vào phần thưởng sẽ nhận được sau này, vì thế liệu mà giữ mồm giữ mép.

2. Tỉnh Giấc (Tiếp Theo)

Toa xe từ từ dừng lại, đám lính đánh thuê lần lượt đứng dậy rời khỏi một cách cẩn thận, súng ống lăm lăm. Người thanh niên tóc đen cũng nghênh ngang bước ra theo, cô gái đeo kính liếc nhìn Trịnh Xá và những người còn lại, tiếp bước, nhìn thấy Anderson đã đi xa, mọi người vội vàng đuổi theo.

Đứng trên sân ga rộng, Trịnh Xá cố hồi ức lại bộ phim, nơi này chính là cửa vào Hive, phòng thí nghiệm dưới lòng đất. Mọi người tiến về phía một cánh cửa sắt cuối sân ga,trên cánh cửa có phù hiệu công ty Umbrella và ký hiệu nguy hiểm. Trịnh Xá cùng mọi người đi theo đến trước cửa, đột nhiên một cô gái rất đẹp, mặc chiếc váy liền thân màu đỏ quay lại hỏi Anderson:

- Tôi muốn biết các người là ai? Có chuyện gì xảy ra ở đây?

Anderson quay nhìn cô gái, phất tay ra hiệu cho đám lính đánh thuê dỡ ra một đống máy móc, lắp đặt rồi mở mã, bản thân trả lời:

- Chúng tôi được công ty Umbrella thuê, cô cũng vậy, đây là cửa vào Hive, còn cô là nhân viên an ninh được đăng ký trong danh sách nhân viên, vì thế chúng tôi đưa cô theo.

Trịnh Xá nhớ rằng đây là trường đoạn nhân vật chính Alice hỏi Anderson về nguyên nhân vụ việc, dù xem phim vài lần nhưng khi tự thân tham dự vẫn tạo cho hắn một cảm giác kỳ quặc khó tin.

Alice nghe trả lời, khuôn mặt ngơ ngẩn, vuốt chiếc nhẫn cưới trên tay, hỏi một cách mê mang:

http://tieulun.hopto.org

- Cái này là sao?

Anderson lãnh đạm nói:

- Cô chưa kết hôn, cái nhẫn này chỉ dùng để yểm hộ thôi, ngoài ra nó còn là biểu chưng cho thân phận nhân viên an ninh.

- Thế Hive là cái gì?

Bên cạnh, một người đàn ông không phải lính đánh thuê hỏi, Trịnh Xá nhận ra người này chính là nguyên nhân của toàn bộ vụ việc, kẻ ăn trộm T- Virus, gián điệp thương nghiệp Sion, cũng là một nhân vật nam chính.

Matt Anderson nói với một lính đánh thuê khác:

- Cho họ xem!

Người này gật đầu, xoay màn hình vi tính về phía mọi người, trên đó hiện ra một bản đồ lập thể của toàn bộ kiến trúc.

- Đây là cửa ra vào Hive, Hive là một phòng thí nghiệm mật nằm dưới lòng đất thành phố Racoon, chỗ này là nơi chúng tôi tìm thấy quý vị, chúng ta xùng tàu điện đi từ đó đến đây.

Màn hình liên tục thay đổi các hình lập thể, cuối cùng hiện ra một kiến trúc có hình như một cái tổ ong mật.

_ Đây là Hive, một căn cứ nghiên cứu tuyệt mật của công ty Umbrella, ở đây có trên 500 nhân viên nghiên cứu, nội dung nghiên cứu rất quan trọng đối với công ty, tuyệt mật, chúng tôi cũng không biết rõ. Còn chúng ta thông qua cảm ứng nhiệt thể hiện trên màn hình.

Anderson liên tục giải thích, còn trên màn hình đã xuất hiện vị trí mọi người đang đứng, hình dáng sân ga lập thể năm trên đỉnh tổ ong, Trịnh Xá biết rằng lúc này nơi đây tuyệt đối an toàn, nhưng chỉ lát nữa sẽ trở thành khu vực của thần chết.

- Còn bọn họ là ai?- Alice đột nhiên chỉ về phía đám người của Trịnh Xá.

Toán người của Trịnh Xá giật thót người, họ cứ cho rằng mình chỉ là nhân vật khách quan không liên quan đến cốt truyện, chỉ cần tránh né những con quái vật trong phim, không ngờ Alice lại chỉ vào họ.

Matt Anderson trả lời:

_ Họ là nhân viên bảo vệ Hive, có đăng ký trong danh sách công ty, tuy vậy tôi cho là có sự nhầm lẫn, ngoài gã người da vàng kia có vẻ là chiến binh, còn là đều là phổ thông thị dân.

Đám người Trịnh Xá hiểu ngay rằng đó là thân phận do Chủ thần bố trí. Sion bỗng hỏi:

- Sao tôi lại mất trí nhớ, không nhớ được gì hết?

- Hive có hệ thống phòng ngự độc lập do máy tính trung ương Red Queen điều khiển, khi có sự cố hay kẻ địch xâm nhập, nó sẽ phóng ra hơi độc thần kinh khiến mọi người hon mê trong 4h đồng hồ, khi tỉnh lại sẽ có một số tác dụng phụ, mất trí nhớ là một trong số đó.- Anderson trả lời.

Sion lại hỏi:

- Mất trí nhớ trong bao lâu?

- Tùy từng người, từ một giờ đến một tuần.

Lại một người đàn ông không phải là lính đánh thuê hỏi:

- Ý ông là Hive bị tấn công, trong đó có bọn khủng bố?

- Có lẽ còn tệ hơn.

Trịnh Xá cũng nhận ra người thanh niên này, đó là Mad, người giả mạo cảnh sát đến Hive tìm em gái, cô em gái là nhân viên nghiên cứu của Hive, do nhận ra tác hại của T-Virus nên tìm cách thông báo với chính

http://tieulun.hopto.org

phủ, kết hợp với Alice lấy trộm T-Virus, chưa kịp hành động đã bị Sion phát tán virus giết chết, biến thành zombie. Trịnh xá muốn cảm tạ ông trời, do trước đây cuộc sống quá buồn chán, hắn thường hay xem phim, đặc biệt là loại phim khoa học viễn tưởng như thế này. Bây giờ quen thuộc tình tiết và diễn biến câu truyện, cơ hội sống sót sẽ cao hơn, nhân vật chính không thể chết, cho dù phim ảnh hay tiểu thuyết đều khẳng định.

(Người dịch: Một số đoạn tác giả nhớ nhầm chi tiết phim hay lẫn lộn quan hệ của các nhân vật, người dịch tự động chỉnh sửa lại)

Lúc bấy giờ một nữ dung binh lên tiếng:

- Cửa đã mở thưa sếp, có thể tiến vào/

Matt nhìn đám Trịnh Xá, thở dài rồi dẫn đám lính đánh thuê tiến về phía cửa. Cánh cửa từ từ mở ra, bên trong tối om, Anderson ra lệnh:- J-D!, người lính đánh thuê đeo kính hồng ngoại, Anderson chần chừ một lúc rồi nói: - Trương Kiệt! Người thanh niên tóc đen không nói không rằng giương súng nghênh ngang tiến vào, Trịnh Xá cho rằng Trương Kiệt cũng thông hiểu cốt truyện, chỉ cần chưa tắt Red Queen, khu vực này còn an toàn, nhưng ngay khi máy tính tắt, chỗ này sẽ thành lãnh địa của zombie và Licker.

Rất nhanh, Trương Kiệt bật đèn lên, cả khu vực dần dần sáng lên, qua các khung cửa sổ có thể nhìn thấy trời xanh, đường phố. Lính đánh thuê và mọi người tiến vào, một lính đánh thuê nữ xem xét máy móc rồi nói:

- Khu vực an toàn, độc khi đã tan.

Trịnh Xá biết rằng khu vực này đã bị nhiễm Virus, mọi người đã chết và biến thành zombie, chỉ còn bản năng ăn. Sion sau khi lấy trộm T-Virus đã đập vỡ một ống ở đây, Red Queen sau khi phát hiện đã khóa hết các cửa và xả khí độc giết chết tất cả, giờ đây trong Hive chỉ còn bọn họ và đám zombie, Licker. Có vẻ như Resident Evil 1 khá là phổ biến, mấy người xung quanh, bao gồm cả cô gái đeo kính đều tựa vào khung cửa ngắm cảnh, họ đều biết khu vực này hiện tại khá an toàn.

Mad đột nhiên nói:

- Những trang trí này dùng để cải thiện môi trường làm việc dưới lòng đất, không ai thích suốt ngày đối mặt với không khí âm lạnh của bê tông cốt thép cả. Nhìn thấy ánh sáng mặt trời, họ sẽ có cảm giác đang ở trên mặt đất.

Trịnh Xá chần chừ một lúc rồi chìa tay ra:

- Trịnh Xá..ừm.. có lẽ là bảo vệ ở đây.

Mad do không có trong danh sách nhân viên nên ngay từ đầu bị lính đanh thuê còng tay, cười khổ nói:

- Bị còng nên không bắt tay bạn được, còn tên thì.. hình như cũng quên mất rồi.

Trịnh Xá thân thiện cười với Mad, hắn rất có cảm tình với người thanh niên này, anh chàng là kẻ vô tội nhất trong bộ phim, cho đến cuối cùng vẫn bảo vệ Alice, sang phần hai còn chiến đấu giúp Alice và các bạn.

Một bên, Matt Anderson và lính đánh thuê mở cửa thang máy nhưng bên trong tối mò, một lính đánh thuê bẻ đèn huỳnh quang ném xuống, một lúc sau mới thấy thang máy đã bị đứt cáp bên dưới, người bên trong chắc chắn toi mạng hết rồi. Người lính đánh thuê nói với Matt:

- Sếp, xem ra chúng ta phải đi cầu thang bộ thôi.

Mặt của Matt của vẻ tái đi, quay lại nói:

- Đi cầu thang bộ, trong mười phút đến tầng đáy, mọi người đều phải đi theo!

Thể chất của lính đánh thuê thì khỏi cần nói, Alice thì trong thân thể có T-Virus nên hơn hẳn những người khác (đoạn này tác giả nhầm, đầu phần 1 Alice chưa bị nhiễm virus), Sion và Mad cũng không tệ, Trương Kiệt đã sống sót qua 3 bộ phim, dù chỉ dùng một phần nhỏ điểm thưởng cường hóa tó chất cũng có thể lực tuyệt đối siêu qua người thường.

Còn lại sáu người, Trịnh xá tuy làm văn phòng nhưng thường hay tập luyện, ít nhất tuần một lần, theo hắn nói thì chỉ có thể lực tốt mới có thể xử lý được sự nhiệt tình của mấy em gái văn phòng. Vì vậy thể lực

http://tieulun.hopto.org

cũng hơi tốt hơn người bình thường. Cô gái đeo kính có vẻ nhu nhược, thể lực tất nhiên yếu, lại là con gái nên càng không thể so sánh với đàn ông, có điều cô nàng khá thông minh, ngay từ đầu đã bám vào vạt áo của Trương Kiệt, do anh chàng thừa thụ một phần trọng lượng, Trương Kiệt chỉ liếc nhìn một cái rồi cứ thế mà chạy.

Gã béo bụng phệ trạc hai bảy, hai tám, thịt trên người rung lên theo từng bước chạy, càng ngày càng chậm. Người đàn ông trung niên có vẻ là lao động chân tay, chạy tuy không nhanh nhưng luôn theo kịp mọi người, không tụt lại. Người phụ nữ trung niên còn chậm hơn gã béo, về sau chỉ lê từng bước . Cuối cùng là một thanh niên mười mấy tuổi, tướng mạo cực kỳ phổ thông, là loại ném vào đám đông lập tức mất tích mất tăm, tốc độ tương đương với trung niên, theo kịp đội ngũ.

Chẳng bao lâu người phụ nữ trung niên và gã béo mất dạng, Trịnh Xá bỗng nghe Trương Kiệt nói:

- hai người bị loại!

Hắn ngạc nhiên hỏi:

- Cái gì mà hai người bị loại?

Trương kiệt cười lạnh:

- Bọn họ chứ ai, đừng coi lời của tôi như gió qua tai, đây không phải điện ảnh, rời xa Matt 100 m, họ chết chắc rồi.

Oanh!

Trương kiệt vừa dứt lời, phía trên vong xuống hai tiếng nổ đanh, mọi người ngơ ngẩn nhìn lên, nhưng họ không thấy gì hết ngoài cầu thang lạnh lẽo.

3. Đi Sát Bên Cái Chết (1)

Đám người Trịnh Xá kinh hoàng chạy theo đại đội, họ không biết phải làm sao, vừa từ xã hội văn minh, hòa bình tới, đột nhiên phải trải qua những kinh lịch như trong truyện giả tưởng. Lúc bắt đầu, xác thực là họ đều cho rằng đây chỉ là một giấc mơ, Trịnh Xá còn có chút vui âm ỉ. Cuộc sống thực tế qua bình đạm, hắn muốn kích thích, tìm đủ loại kích thích, từ one night stand đến hút ma túy, đánh nhau để thoát khỏi cái vòng luẩn quẩn đi làm, tan sở, ăn rồi ỉa. Hắn không muốn một thế giới như thế, hắn đi tìm một thể giới đầy hiểm nguy, kích động, giờ đây một thế giới như vậy đang mở ra trước mặt hắn. Vì thế lúc đầu hắn cảm thấy vui sướng, không những có thể trải qua vô số bộ phim kinh dị mà còn có thể dùng điểm thưởng tự cường hóa. Chỉ cần những bộ phim đầu tiên hắn đã xem, đã quen thuộc, hắn nhất định sẽ không chết, sau này, khi hắn đã mạnh lên, nhân vật trong phim không làm gì được hắn nữa, khi đó, hắn có thể tùy ý đi ở, tìm sự kích thích, thậm chí chơi chán sẽ quay về hiện thật. Đúng là một thiên đường.

Nhưng bây giờ, khi hai tiếng nổ vọng đến tai hắn, giống như nhát búa đập tan giấc mơ của hắn. Làm gì có thiên đường, nơi đây không phải là thiên đường mà là địa ngục, hắn bất quá chỉ là một con sâu bé tí trong tay các vị thần, mạng người chỉ đáng giá hai tiếng nổ. Không, hắn không muốn chết, không thể chết được...

Đám lính đánh thuê và các nhân vật đều không nghe thấy tiếng nổ, thậm chí còn không biết đến việc thiếu mất hai người. Khi chạy đến cuối cầu thang, một lính đánh thuê nói:

- Sếp, Red Queen đã chú ý đến chúng ta rồi.

Alice kỳ quái hỏi:

- Red Queen là ai?

Anderson liếc nhìn nàng rồi nói:

- Là hệ thống tiến tiến nhất toàn quốc, khống chế Hive, là máy tính trung ương của nơi này.

Đám lính đánh thuê đi xuống cầu thang, Trương Kiệt quay nhìn đám Trịnh Xá đang thở hồng hộc, phì cười nói:

http://tieulun.hopto.org

- Cố gắng lên, còn sống là đang tạ ơn ông trời rồi, nói thật thì các người rất chi là may mắn, bộ phim này rất ít nguy hiểm, đúng ra là một trong rất ít những bộ phim có thể dùng súng đạn giải quyết vấn đề, cố mà kiên trì, chỉ cần sống sót qua bộ phim này các người sẽ có 1000 điểm để tự cải thiện thể chất.

Cùng với việc đi sâu vào bên trong, nhiều phòng thí nghiệm hiên ra hai bên hành lang, nhưng chúng đều ngập đầy nước, bên trong còn lềnh bềnh xác chết của những nhân viên nghiên cứu, trắng bệch một cách kinh khủng. Trinh Xá biết rằng họ đều đã nhiễm Virus, chỉ cần máy tính bị tắt sẽ lập tức sống lại, tìm người ăn thịt.

- Hỏng rồi - Một lính đánh thuê dừng lại - Muốn đến phòng điều khiển phải đi ngang qua những phòng thí nghiệm này, nhưng chúng đều ngập đầy nước, tôi không nghĩ rằng chúng ta đi qua được.

Matt gật đầu, quay lại nói:

- Ryan, J-D, xem xem có cách nào thoát nước không?

Nữ lính đánh thuê tóc dài hóa ra lại có một cái tên nam giới : Ryan, cùng J-D mang súng đi sâu vào trong. Matt nhìn vào những phòng thí nghiệm đầy nước, nói:

-Frank, Trương Kiệt, tìm xem còn đường khác để đến chỗ Red Queen không?

Frank nhấc súng đi theo Ryan, Trương Kiệt hướng đám Trịnh Xá phẩy phẩy tay, có vẻ rất khinh tùng cũng đi theo. Bốn người đi đã xa, Sion bỗng hỏi:

- Có chuyện gì xảy ra ở đây thế này, tại sao những phòng thí nghiệm này đền có vẻ ...

- Bị xả ngập nước từ bên trong- Matt nhìn mọi người rồi trả lời - Khoảng 5 tiếng trước, Red Queen bất ngờ cắt đứt liên lạc, khóa hết các cửa ra vào, hủy thang máy và dùng hệ thống phòng ngự phun khí độc, xả ngập nước giết chết tất cả những người ở đây.

Matt ngừng lại một lúc rồi tiếp tục:

- Khi công ty phát hiện ra tình huống ở đây, họ phái tiểu đội của chúng tôi đến đấy tắt hệ thống máy tính, đó là nhiệm vụ của chúng tôi.

Các nhân vật phim đều kinh ngạc, Alice nghiến răng nói:

- Sao nó lại làm thế, nó không phải là hệ thống trí tuệ nhân tạo sao?

Matt lắc đầu đáp:

- Tôi cũng không biết, có thể là do tác động từ bên ngoài, virus máy tính hoặc phá hoại tất cả đều ....

Matt còn đang nói thì bức tường thủy tinh sau lưng Mad có một tử thi trắng bệch trôi tới, anh chàng giật mình kêu lên, nhảy sang một bên. Mọi người đều bị giật mình, nhìn về hướng đó. Mấy người của Matt tuy có vẻ mất tự nhiên nhưng ngay sau đó bình tĩnh lại, chỉ có Trịnh Xá mấy người sợ đến nỗi chân tay lạnh ngắt. Ngồi xem phim thì không sao, nhưng khi ở cự ly gần nhìn mọi chuyện thì cảm giác khủng khiếp khó lòng diễn tả hết được.

Đang lúc Trịnh Xá thất thần nhìn xác chết, chợt có một bàn tay vỗ lên vai hắn, lúc này hành động nào cũng có khả năng dọa chết người, Trịnh xá kinh hãi nhảy ra xa cả mấy mét, quay lại mới nhận ra cô gái đeo kinh đang nhìn hắn cười.

- Ê, tôi nghĩ là chúng ta nên tự giới thiệu chứ nhỉ, sắp sửa cùng vào sống ra chết rồi - Cô gái đeo kính cười cười nói.

Ba người đàn ông nhất tề hết ý kiến, cô gái đeo kính tự giới thiệu:

- Tôi tên là Chiêm Lam, chiêm của Chiêm Thiên Hữu (Nhân vật trong Khu tà Diệt Ma), Lam của San phong vi lam (màu xanh của núi), hi hi, nghe như tên con trai ấy nhỉ, tôi là nhà văn, đang buồn phiền vì không có linh cảm và dục vọng sáng tác thì đến cái thế giới tràn ngập linh cảm này.. có vẻ như báo ứng hay sao ấy.

Trịnh Xá cười thân thiện:

http://tieulun.hopto.org

- Tôi là Trịnh Xá, Trịnh của Trịnh Thành Công (Đài Loan Diên Bình Quận Vương), xá của Na Xá (Việt Nam hay gọi là Na Tra), trước đây là Chánh văn phòng của công ty, trước khi đến đây luôn oán trách cuộc sống quá bình đạm, tạo cảm giác như thôi rữa dần đi, muốn tìm thứ kích, nhưng có vẻ ở đây thứ kích hơi bị quá đáng.

Chiêm Lam cười hi hi bắt tay Trịnh Xá nói:

- Tri âm, tôi cũng nghĩ thế đó nha.

Người đàn ông trung niên hiền lành nói:

- Mưu Cương, Mưu của mưu, Cương của cương, thôi, không so sánh với mấy người có văn hóa, tôi là lái xe đường dài, đang buồn chán vợ dữ con hư, cùng bạn bè lên mạng chơi game thì đến đây.

Cuối cùng, anh chàng mờ nhạt lên tiếng:

- Lý Tiêu Nghị, học sinh lớp 12 (theo hệ thống Trung Quốc là Cao trung năm thứ ba, gọi tắt cao tam), lúc trước oán trách nhiều điều, nhưng đến đây có vẻ không tồi chút nào, như Trương Kiệt nói thì chỉ cần không chết sẽ trở thành siêu nhân, khi trở về vẫn giữ được sức mạnh, ở trường học em hay bị bắt nạt, nếu về được em sẽ giết hết mấy thằng khốn nạn đó.

Trên mặt Lý Tiêu Nghị hiện ra nét nanh ác, ba người còn lại nhìn nhau, họ hiểu rằng người thanh niên nhất định bị bắt nạt rất dữ ở trường, khiến cho cậu ta thất vong tột đỉnh với xã hội, điểm chung của tất cả bọn họ.

Đúng lúc ấy, Trương Kiệt và một lính đanh thuê đi ngang qua mấy người, Trương Kiệt tiện tay vỗ vào mông Chiêm Lam một cái rất kêu, cô nàng bị bất ngờ, ré lên một tiếng. Trương Kiệt cười hà hà đi về phía Matt.

- Sếp, chúng tôi tìm được một con đường khác để đến phòng điều khiển, nhưng hơi mất thời gian - Frank nói - Chúng ta đi về đây, thông qua phòng ăn B, từ đó đi thẳng đến nơi, nhưng sẽ mất gấp đôi thời gian.

Đúng lúc đó, hai người dò đường còn lại cũng quay về, Ryan báo cáo:

- Hướng này không đi được nữa, cả tầng bị ngập hết rồi thưa sếp.

- Được rồi, chúng ta đi theo đường thứ hai, không còn nhiều thời gian, mọi người nhanh chân lên.

Bất đắc dĩ, đám người Trịnh Xá chỉ đành đi theo mọi người, lần này cũng may là không phải chạy, không bao lâu, đến trước một cánh cửa sắt, lính đánh thuê thành thục giải mã, để hiện ra một căn phòng với những thùng pha lê bên trong. Những thùng pha lê có thể tích chừng vài mét khối, bên trong tỏa ra hơi lạnh âm ám, chỉ cần xem qua bộ phim mọi người đều rõ trong những thùng này nuôi dưỡng Licker dưới trạng thái đông cứng. Khi máy tính bị tắt, chúng sẽ trở thành những con quái vật có uy lực gấp hàng trăm lần zombie.

Một lính đánh thuê lên tiếng:

- Đây là phòng ăn B, trên bản đồ đánh dấu thế.

Anderson tiến lại gần xem bản đồ, Mad khẽ thì thầm:

- Ở đây nhất định có bí mật mà công ty không muốn cho người ngoài biết.

Matt chỉ liếc nhìn, rồi nói với người bên cạnh:

- Ryan, J-D, Trương Kiệt ở lại đây canh tù nhân, giữ lấy cửa ra, số còn lại đi theo tôi.

Đúng lúc này, lính y tá nói:

- Sếp, chỗ này không bị phóng khí độc, trị độc tố bằng không, có lẽ hệ thống phòng ngự chỗ này mất không chế.

Matt gật đầu ra lệnh:

- Tốt, J-D, Ryan, Trương Kiệt, ở đây có khả năng còn người sống sót, kiểm tra xem, nhưng chú ý canh phạm nhân và giữ lối ra.

http://tieulun.hopto.org

Ba người đều gật đầu, riêng Trương Kiệt chỉ nhếch mép cười, rút thuốc lá ra châm, ai xem phim chẳng biết người sống sót ở đây không có mống nào, zombie thì vô số. Chiêm Lam đến bên Trương Kiệt hỏi nhỏ:

- Tôi muốn biết một việc, liệu chúng ta có thể thay đổi diễn biến cốt truyện được không?

Trương Kiệt gật đầu:

- Tiếp tục, còn muốn biết gì nữa.

Chiêm Lam cười lanh lảnh như tiếng bạc va vào nhau:

- Chúng ta có thể dùng thuốc nổ dẻo, giết hết đám Licker ở đây, có thể kiếm được vài nghìn điểm thưởng đó nha.

Trương Kiệt phá ra cười:

- Nói không sai, giết hết đám Licker này có thể kiếm được vài nghìn điểm, nhưng tôi có hai câu hỏi cô. Một là họ có cho chúng ta thời gian đặt thuốc nổ không?

Trương Kiệt chỉ về phía lính đánh thuê, nói tiếp:

- Họ không biết bên trong là cái gì, không biết khi tắt máy tính sẽ xảy ra hậu quả gì, thấy chúng ta làm những việc mà họ không hiểu, khả năng lớn nhất là họ sẽ nổ súng giết chúng ta trước, kết quả là có khả năng thả Licker ra sớm, chủ thần tuyệt không để yên cho chúng ta thay đổi diễn biến, nó có thể khiến cho nhiều bất ngờ xảy ra hay độ khó tăng lên, đã biết chưa hả?

Sau khi tự trả lời câu hỏi của mình, Trương Kiệt lại tiếp:

- Vấn đề thứ hai, theo cô em, chúng ta dựa vào cái quái gì để sống sót trong những bộ phim kinh dị?

Chiêm Lam ngẩn ra, vuốt vuốt trán, lẩm bẩm:

- Sức mạnh, không phải, may mắn, không phải, có lẽ là biết rõ diễn biến cốt truyện.

Trương Kiệt cười nói:

- Chính xác, đáp đúng, vì thế trước khi chắc chắn về hậu quả, tôi sẽ không thay đổi diễn biến, nếu có ai đó tự tư biến đổi khiến mọi người nguy hiểm, tôi sẽ không ngần ngại đưa hắn xuống địa ngục.

Vừa nói Trương Kiệt vừa dùng một ánh mắt cực kỳ khó chịu nhìn Trịnh Xá đang đứng bên cạnh, cách nhìn đầy thương hại, giống như nhìn một người chết.

Vừa lúc Matt lên tiếng:- Được rồi, mọi người đi theo tôi, bắt đầu hành động.

Trương Kiệt đi cùng đoàn, ngó nghiêng hai bên ra vẻ tìm gì đó, đám lính đánh thuê không ai nói gì, chỉ có đám Trịnh Xá biết rằng do Trương Kiệt không thể rời xa Matt 100 m nên đi theo.

Trên đường mọi người đi qua vài cánh cửa, có cả phòng điều khiển, nhưng hiện Red Queen đã mất kiểm soát, phòng điều khiển trở nên hoàn toàn vô dụng.

4. Đi Sát Bên Cái Chết (2)

Trong số lính đánh thuê, Frank là người tinh thông máy tính nhất, anh chàng mở ra ba cái laptop, kết nối vào cánh cửa phòng máy chủ đang đóng kín. Theo con mắt của Trịnh Xá, Frank tuyệt đối là cao thủ máy tính, mười ngón tay liên tục gõ lách cách trên bàn phím, tìm cách phá giải mật mã. Một nữ dung binh sốt ruột hỏi:

- Sao mà lâu thế?

Frank không thèm quay đầu lại đáp:

- Red Queen có một hệ thóng phòng ngự rất hoàn chỉnh, nếu dễ phá giải thì đã không ai dùng nó làm máy tính trung tâm rồi.

http://tieulun.hopto.org

Ngay lúc ấy, cánh cửa từ từ mở ra, Matt gật đầu nói - Thu thập đồ đạc đi- quay lại phía Trịnh Xá mấy người, nói tiếp- Mấy người ở lại đây.

Đằng sau cánh cửa lớn là một hành lang dài khoảng mười mấy mét, hai bên tường đều là pha lê, hoàn toàn không giống với hai cánh cửa thép hai đầu. Matt Anderson rón rén cẩn thận đi vào hành lang, dù đã nhón chân đi rất khẽ, nhưng khi hai bên hành lang sáng bừng lên Matt vẫn giật mình, cảm giác đột ngột ấy nếu là người thường chân tay hẳn đã nhũn ra. Frank gọi với vào:

- An tâm, chỉ là đèn cảm ứng tự động thôi, không có gì.

(Rõ ràng là hệ thống phòng ngự, đèn tự động cảm ứng cái con khỉ) Trịnh Xá nghĩ thầm trong bụng, vừa muốn há mồm ra nói thì bị một bàn tay nhỏ nhắn giữ lại, Chiêm Lam không biết từ lúc nào đã đến, nắm lấy tay hắn lắc đầu. Matt lúc đó đã lắp đặt xong hệ thống điều khiển từ xa, có hình dạng như chiếc máy điện thoại di động, chỉ cần gắn vào màn hình cảm ứng. Frank đánh vài lệnh vào máy tính, một tiếng động khẽ vang lên, cánh cửa thông vào phòng máy chủ từ từ mở ra. Matt Anderson thở phào, từ trong hành lang gọi với ra:

- Được rồi, mang cái đó vào đây.

- Cái đó là cái gì, để làm gì vậy ? - Alice tự nhiên hỏi.

- Hệ thống máy dùng để tắt Red Queen, nó có thể phát ra từ trường cực mạnh khiến máy tính hỗn loạn, tự động reset - Frank ở gần nhất trả lời.

Lúc bấy giờ người dung binh mang theo thiết bị đã tiến vào hành lang, Trịnh Xá không nhịn được kêu lên:

- Khoan đã, các người không cảm thấy lại sao, hệ thông máy tính này có vẻ vô dụng quá, nó có thể để các người dễ dàng reset vậy sao, cái hành lang này nhất định có cái gì đó không bình thường.

Đám lính đánh thuê đều dừng lại, nhìn trước hắn với một vẻ kỳ quái, Chiêm Lam thở dài, buông tay Trịnh Xá ra, tránh sang một bên đứng cùng Alice. Matt từ hành lang đi ra, lặng lẽ nhìn Trịnh Xá , một lúc lâu sau mới chỉ Trịnh Xá và Mưu Cương nói:

- Vậy được, các người đi cùng chúng tôi.

Trịnh Xá và Mưu Cương đồng thời thấy tay chân lạnh ngắt, ai xem phim cũng biết cái hành lang này là một cái bẫy chết người. Ngay cả đội trưởng lính đánh thuê có thân thủ cực tốt cũng chết trong đó, chết rất thảm, bị tia laser xắt thành từng miếng nhỏ. Bây giờ Trịnh Xá đã hiểu tại sao Trương Kiệt lại nhìn hắn với ánh mắt đó, đúng là hắn đã không nhịn được muốn thay đổi diễn biến, chủ thần đã không khoanh tay, nâng cao độ khó như bây giờ lôi hắn vào hành lang tử thần này.

Mưu Cương đột nhiên ôm đầu gào lên : - Tôi không muốn chết- quay người bỏ chạy ngược lại, Trịnh Xá còn chưa kịp hồi lại, đám lính đánh thuê đã nhất tề quay sung bắn Mưu Cương thành một cái rổ đẫm máu, ngã vật xuống chết tại chỗ. Ọe một tiếng, Trịnh Xá và Lý Tiêu Nghị cùng lúc nôn ọe ra, một mạng người bị giết tàn nhẫn ngay trước mắt có cảm giác thật khó chịu, nhất là Trịnh Xá, Mưu Cương có thể nói là chết vì tính đa sự của hắn. Matt Anderson lạnh lẽo nhìn Trịnh Xá nói:

- Ngay từ đầu tôi đã nghi ngờ các người, các người tuy đăng ký trong danh sách nhưng lại không giống bảo vệ chút nào, được rồi, Trịnh Xá đi cùng chúng tôi vào.

Toàn thân Trịnh Xá như nhúng trong nước đá, vừa nôn xong, cảm giác khó chịu trong bụng chưa tan hết, Matt đã tóm lấy hắn, cùng các dung binh khác tiến vào hành lang.

Mọi người vừa tiến vào hành lang, lập tức giống như trong phim, hai đầu hành lang đóng lại. Lính đánh thuê lập tức cảnh giác chĩa súng ra xung quanh, Matt buông Trịnh Xá ra, gọi qua máy bộ đàm:

- Frank, chuyện quái gì thế?

- Một dạng bố trí phòng ngự bị động, một khi có quá nhiều người đi vào, nó sẽ tự động phong bế hai đầu - Frank gấp gáp nói.

- Vô hiệu hóa nó đi.

http://tieulun.hopto.org

- Tôi đang cố đây - Frank toát hết mồ hôi lắp bắp trả lời

Matt Anderson bất dắc dĩ nói với thủ hạ:

- Đứng nguyên tại chỗ, không đông đậy.

Trịnh Xá nghe câu ấy xong lạnh ngắt hết người, hắn biết rằng kịch tình sắp bắn đầu và hắn là một trong số những kẻ tham gia, và đúng thế, đèn hai bên tường chợt mờ đi giữa hai bức tường chợt hình thành một tuyến ánh sáng, vụt hướng về phía đám lính đánh thuê và Trịnh Xá. Matt phản ứng nhanh nhất, kéo hai người bên cạnh phục xuống, Trịnh Xá do chú ý nên ngay khi xuất hiện tia sáng đã nhào xuống, luồng laser chỉ cắt sát vai hắn nóng rực, đầu óc hắn trở nên rỗng không.

- Y tá, y tá-Tiếng Matt gọi ầm ỹ kéo Trịnh Xá khỏi tình trạng thất thần, quay đầu nhìn lại, cái đầu của người nữ dung binh y tá đang từ từ di động, rơi bịch xuống và lăn đến bên chân hắn, đôi mắt trợn trừng vừa như nguyền rủa, vừa như trào phúng.

- Không... tôi không muốn chết..- Trinh xá bắt đầu gào hét điên cuồng, nhưng lạ là hắn càng gào hét càng bình tĩnh, bắt đầu nhớ lại từng chi tiết trên phim về đoạn hành lang tử vong này. Matt dìu một người lính đánh thuê bị tia sáng cắt cụt tay, vừa lúc ấy người còn lại kêu lên :

- Sếp, lại đến nữa rồi!

Trịnh xá nhớ rằng lần này tia sang bắt đầu từ ngang ống chân, sau khi cắt qua người thứ nhất sẽ vọt lên, phân thây người thứ hai. Hắn không biết liệu diễn biến có thay đổi gì không, hắn chỉ đành chọn việc tin vào trí nhớ. Hắn chỉ có quyền chọn một lần, chọn sai sẽ lập tức chết.

Tia sáng bắt đầu hướng bốn người tiến tới, người dung binh thứ nhất nằm trên mặt đất không cựa quạy được lập tức bị giết, hai người còn lại lùi dần về phía Trịnh Xá. Hắn trợn trừng mắt nhìn từng cử động của hai người, đột nhiên mọi thứ xảy ra trở nên vô cùng chậm chạp.

- Đột phá giới hạn tinh thần, thưởng 500 điểm, tinh thần lực tăng 20 điểm, phản ứng thần kinh tăng ba mươi điểm.

Một giọng nói băng lãnh, vô cảm tình nhưng trang nghiêm vang lên bên tai Trịnh Xá, có điều hắn hoàn toàn không nghe thấy gì hết, hắn chỉ nhìn chằm chặp vào người dung binh, đúng lúc người dung binh nhảy lên thì hắn nằm phục xuống, luồng ánh sáng lướt qua phía trên sáng rực như một lưỡi hái tử thần, vào giây phút ấy, Trịnh Xá tin lời của Trương Kiệt, bọn họ không chỉ có tinh thần tiến vào trò chơi này, trò chơi này là của các vị thần hoặc ác ma, ở đây, họ sẽ chết thật sự.

Đúng lúc tia sáng vọt lên đã phân thây người dung binh, Trịnh Xá bật dậy, hắn nhìn lại và thấy trên ô cửa kính của cánh cửa sắt khuôn mặt đẫm nước mắt của Chiêm Lam. Hắn chỉ kịp hơi nhếch mép cười rrooif tóm lấy Matt, ép chặt vào khung cửa. Hắn chỉ còn hy vong diễn biến không thay đổi, tia sáng sau khi hóa thành lưới sẽ xé xác bất kỳ ai, không có cách nào tránh né, chỉ khí áp sát cánh cửa, hy vọng đến phút cuối tia sáng sẽ bị Frank tắt đi. Matt dẫy dụa dữ dội, gào lên:

- Buông tôi ra, nếu không chúng ta sẽ bị cắt làm đôi, buông tôi ra.

Trịnh Xá tóm chặt áo Matt kêu lên:

- Tin tôi đi, lần này không tránh né được đâu, chỉ có áp sát vào đây cầu may thôi. Tin tôi đi!

Luồng sáng thứ ba hình thành, tấn tốc tiến về phía hai người, theo vị trí có thể đoán được lần này nó sẽ chém ngang thắt lưng, Matt giãy giụa muốn nằm xuống, Trịnh Xá lại tóm chặt lấy áo Matt, hai mắt nhắm nghiền, lẩm bẩm:

- Sống sót ! Phải sống còn, dù thế nào tôi cũng muốn tiếp tục sống.

Có lẽ là các vị thần mở mắt, cũng có lẽ là lời cầu khẩn của Trịnh Xá linh nghiệm, luồng sáng đến gần hai người hóa thành tấm lưới, Matt chỉ kêu lên được một tiêng ..Mẹ.. thì ngay lúc ấy, cách hai người vài milimetre, tấm lưới mờ dần rồi tan ra, một luồng hơi nóng phả vào mặt hai người, giây phút ấy cả hai không ai dám tin mình còn sống.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh xá mở mắt ra, hắn không nhìn thấy tấm lưới laser tan biến, nhưng hắn biết rằng mình đã thành công, mọi diễn ra đúng như trong phim, cuối cùng hắn đã thoát khỏi tay tử thần. Suốt hai mươi mấy năm sống, chưa bao giờ hắn tiếp cận cái chết đến vậy, tử vong vừa đi sát qua bên cạnh hắn.

- Cái gì thế này?

Trịnh xá vừa tự khánh hạnh vận may của mình thì đột nhiên từ người Matt xuất hiện một quả cầu trắng bạc, bay tới rồi hòa tan vào tay của hắn, tạo nên cảm giác cực kỳ dễ chịu.

- Hoàn thành chi tiết cấp B, thưởng 5000 điểm.

Giọng nói đều đều trang nghiêm lại vang lên, lúc này Trịnh xá mới nhớ lại vừa rồi mình được thưởng 500 điểm, tinh thần lực 20, phản xạ thần kinh 30, tính ra tổng cộng cỡ 1000 điểm, bằng điểm thưởng cơ bản rồi. Lần này lại được thưởng 5000 điểm giống như một món quà trên trời rơi xuống, khiến hắn ngơ ngẩn, không biết vì sống sót hay được thưởng, khi cánh cửa mở ra, hắn vẫn còn thẫn thờ ở đó.

Lý Tiêu Nghĩ hướng về phía hắn vừa vỗ mạnh vừa kêu lên:

- Đại ca giỏi quá, tình huống như thế mà cũng sống sót được.

Trịnh xá bị vỗ nên tỉnh lại, hắn cười khổ lắc đầu, không biết nên nói gì nữa, trải qua sống chết, với một người trong xã hội bình thường kích thích quá lớn.

Chiêm Lam cũng tiến qua nói:

- Đáng đời, người ta đã nói đi nói lại đừng tìm cách thay đổi chi tiết phim mà không nghe, lúc trước Trương Kiệt nói không sai, không phải lúc nào cũng gặp may được đâu, nếu không thông thuộc cốt truyện thì rất nguy hiểm, chúng ta đều không muốn chết ở đây.

Trịnh Xá lắc đầu, không biết có nên nói ra phần thưởng không, Chi tiết cấp B nghĩa là gì, là do thay đổi cốt truyện, cứu người đáng ra đã chết hay trải qua một tình huống nguy hiểm. Hắn không biết, vừa rồi quả thật quá nguy hiểm, chút nữa hắn đã chết, Mưu Cương cũng do hắn hại chết, nếu còn tiếp tục thay đổi cốt truyện, có khả năng tất cả đều chết ở đây, cả hắn, cả Chiêm, Lý lẫn các nhân vật trong phim đều sẽ chết. Trong những bộ phim kinh dị này, không ai an toàn cả, tất cả bọn họ chỉ là những con sâu đáng thương giãy giụa cầu sống mà thôi.

5. Dục Vọng Sinh Tồn.

Vài phút sau mọi người mới hồi lại từ sự kinh hoàng mà cuộc tàn sát đẫm máu mang lại, Matt Anderson vỗ vỗ vào vai Trịnh Xá biểu lộ sự cảm kích, người đội trưởng dung binh đáng ra phải chết trong hành lang tử thần lại sống sót đã là sự thay đổi lớn trong diễn biến câu truyện. Nhưng liệu tiếp theo, anh ta có sóng sót qua miệng zombie hay móng sắc của Licker không, ai mà biết được. Matt nhìn mọi người rồi nói:

- Ok, chúng ta tiếp tục thôi!

Sion kêu ầm lên:

- Cái gì? tiếp tục cái gì? Anh đùa đấy hả, tôi không vào cái hành lang chết toi đó đâu.

Matt nhìn Frank, anh chàng này đang mồ hôi mồ kê đầy người, gục gặc đầu nói:

- Tôi đã vô hiệu hóa toàn bộ hệ thống, toàn bộ đấy.

Matt lặp lại:

- Toàn bộ? Xác định là toàn bộ?

Không chờ Frank trả lời, Matt cầm máy điều khiển từ xa lên, đi vào hành lang, đúng như trong phim, Alice cũng đi theo, hai cánh cửa lần này không đóng lại cho đến khi Matt tiến vào phòng máy chủ. Frank không người gõ lên bàn phím, Trịnh Xá và mọi người hiểu rằng sắp đến lúc đối diện với vấn đề chính của cuộc phiêu lưu: đám zombie. Chiêm Lam nhỏ giọng nói với Trịnh Xá:

http://tieulun.hopto.org

- Đừng có rời xa Trương Kiệt, đừng để zombie cắn hay cào, trong phim thì bị nhiễm trong 30' sẽ phát tác, tiêm vaccine trong 10' mới có hiệu quả. Đừng rời xa Trương Kiệt, anh ấy đã sống sót qua 3 bộ phim thì lần này cũng sẽ sống sót.

Trịnh Xá và Lý Tiêu Nghị đều gật đầu, Chiêm Lam bỗng cười hỏi:

- Đúng rồi, mấy vị giết người có cảm thấy khó chịu không?

Lý Tiêu Nghị nói:

- Lúc mới đầu thì khó chịu thật, nhưng vừa nôn xong, thấy đỡ hơn nhiều rồi, bây giờ có thể giết người.

Trịnh Xá nghĩ lại, quả là nôn xong hắn thấy nhẹ người đi nhiều, vả lại vừa trải qua một trận sống còn, hắn đã cảm thấy hoàn toàn hòa nhập vào thế giới này, giết người, giết quái vật, sao cũng được, miễn là sống sót. Chiêm Lam nói tiếp:

- Được rồi, lát nữa cố gắng nhặt súng của dung binh, tận lượng giết zombie đi lạc, điểm thưởng cả đấy, nhớ bắn vào đầu, điểm yếu duy nhất.

Đang nói chuyện, đèn đóm xung quanh bỗng tắt phụt, họ hiểu ngay rằng Matt đã tắt Red Queen, cái duy nhất có thể ngăn chặn zombie và Licker chiếm lĩnh Hive đã mất tác dụng. Vừa trải qua hiểm nguy, cay đắng của việc thay đổi cốt truyện, giờ không ai có gan làm việc đó nữa, chỉ giương mắt nhìn máy tính bị tắt và đối diện cái chết.

Trong bóng tối, Trịnh Xá cảm thấy Lý Tiêu Nghị không ngừng run lên, cả Chiêm Lam cũng hơi run rẩy, hắn không nhịn được hỏi khẽ:

- Sợ lắm à?

Lý Tiêu Nghị:

- Ừm, sợ lắm!

Chiêm Lam lại nói:

- Hưng phấn quá!

Trịnh Xá đột nhiên nhận ra rằng đàn bà rất là khủng bố, hắn không dám hỏi nữa, lẳng lặng chờ đợi. Vài chục giây sau, anh sáng lại bừng lên, mọi việc bắt đầu. Matt đã trở lại, chỉ những dung binh tử trận nói:

- Tạm thời không có thời gian bố trí cho họ, chúng ta mang main của Red Queen về tổng bộ, Frank, tình hình Hive ra sao rồi?

- Hoàn toàn khống chế, các hệ thống phòng ngự đã tắt, chúng ta có thể nghênh ngang đi ra rồi.

- Ok, bây giờ chúng ta...

Lời Matt chưa dứt, từ phòng ăn B vang lên mấy tiếng súng,Matt và Frank nhìn nhau, rút súng chạy ra, Alice và hai nhân vật phim cũng chạy theo, Trịnh Xá mấy người cũng theo bước. Mọi người chạy đến Phòng ăn B, Trịnh Xá chú ý thấy những thùng pha lê chứa Licker đã chuyển từ đèn xanh sang đèn đỏ, báo hiệu Licker đã được rã đông, nghĩ đến số lượng cả trăm con Licker, Trịnh xá thấy trong lòng lạnh ngắt, số lượng ấy thì làm sao sức người chống lại được.

Đến cửa ra vào, mọi người thấy Ryan ôm tay vừa chửi bới vừa đi tới, Matt lập tức hỏi:

- Có chuyện gì, tôi nghe thấy tiếng súng?

Ryan giơ tay ra, giữa ngón cái và ngón trỏ mất một miếng thịt, máu thịt lầy nhầy, be bét rất dễ sợ, cô nàng nghiến răng đáp:

- Sếp, tôi gặp người sống sót, nhưng hắn điên rồi, xông vào cắn tôi.

- Thế nên cô nổ súng? - Matt nhíu mày.

- Nhưng sếp, hắn điên rồi.- Ryan kêu lớn

http://tieulun.hopto.org

- Không thấy đâu nữa thưa sếp - Tiếng Trương Kiệt vang lên, hắn đang nửa ngồi nửa quỳ bên một đám máu - Vừa thấy ở đây, bây giờ đã mất tích rồi.

Matt đi tới, nhìn vũng máu, vũng máu đặc sệt, tuyệt đối không giống vừa mới chảy ra khỏi cơ thể người, trong lòng dậy lên cảm giác bất an, lập tức đứng dậy nói:

- Lập tức rời khỏi Hive!

Ryan phản bác:

- Nhưng thưa sếp, mệnh lệnh của chúng ta là cố thủ cho đến khi có tiếp viện.

Matt cười khổ lắc đầu:

- Không có tiếp viện nữa, lập tức rời khỏi Hive!

Chiêm Lam đến bên Trương Kiệt hỏi:

- Anh vừa lên tiếng, không sợ thay đổi cốt truyện à?

Trương Kiệt cười phì ra:

- các người mới giỏi, thay đổi diễn biến mà không chết, xem lại đồng hồ đi, trên đó còn tên Matt Anderson nữa không?

Chiêm lam, Trịnh Xá cùng nhìn, quả nhiên, tên cả Matt đã biến mất, trên đó không còn gì cả, Trương Kiệt cười nhạt:

- Bây giờ chúng ta được tự do hành động, nhớ rõ, làm cái quỷ gì cũng được, miễn là sống sót.

Bọn Trịnh xá ba người ngẩn ra, Chiêm lam cười nói:

- Hóa ra anh cũng là người tốt đấy chứ.

Trương Kiệt lại cười phì:

- Người tốt, đùa hả? Tôi chỉ không muốn mấy người trở ngại tôi kiếm điểm thưởng, đừng hiểu nhầm, trong cái thế giới này không có người tốt đâu. Nếu các người trở ngai tôi, tôi không ngần ngại đem mấy người ra làm lá chắn đâu.

Nghe thấy câu nói đầy sát ý trần trụi ấy, bọn Trịnh Xá lạnh ngắt tim gan. Đúng lúc đó, có tiếng kim loại ma sát vang lên, Ryan và JD tiến về hướng có tiếng động, không bao lâu, một người đàn ông mặc đồ nghiên cứu xuất hiện, lôi theo một cái búa tạ, đằng sau còn vài" người" lắc lư tiếp bước.

JD lên đạn quát lớn:

- Đứng lại, nếu không tôi nổ súng.

Đám " người" đó tất nhiên là không đứng lại, tất cả đều bị nhiễm virus biến thành zombie từ lâu, từ khắp bốn phía zombie xuất hiện, lắc lư lê bước. Phần lớn bọn họ mặc đồ nghiên cứu viên, có một vài người đã bắt đầu thối rữa, có kẻ chân bị vặn chéo vẫn bước đi, còn có một người chỉ có một nửa cái đầu đã thối rữa, xương sọ và não tạo thành màu xám trắng bẩn thỉu. Thấy cảnh ấy, Trịnh Xá suýt nữa lại nôn ra.

- Đứng lại, nếu không tôi sẽ bắn!

Matt là người đầu tiên nổ súng, zombie cầm búa tạ bị bắn bay đi, trung mười mấy viên đạn nhưng lập tức lắc lư đứng dậy. Trương Kiệt cũng nổ súng, cỡ đạn 0.50 của Deasert eangle có uy lực lớn lập tức khiến một cái sọ vỡ tan ra như quả dưa hấu bị đập mạnh. Hắn cười lạnh nói:

- Mọi người đi trước đi, chỗ này giao cho tôi.

Matt chần chừ một lúc rồi nói:

- OK, JD tìm cửa ra, Ryan canh phạm nhân, mọi người còn lại đi sát bên tôi.

Trịnh xá quay lại nhìn, Trương Kiệt chưa bắn, hắn xoay súng trên tay, chờ zombie lại gần mới bắn liên tục, vài con zombie gần nhất liên tiếp nổ sọ vật xuống, tốc độ bắn và độ chính xác cao hơn hẳn người bình

http://tieulun.hopto.org

thường. Trịnh xá nhận thấy mình có thể nhìn rõ động tác của Trương Kiệt, trước đây hắn xem qua một số sách võ thuật, trong đó phân thị lực của con người thành hai loại, một là tĩnh thị lực, anh có thể nhìn thấy một vật ở xa nhất là bao nhiêu, loại thứ hai là động thị lực, anh có thể nhìn thấy một vật di động nhanh đến mức nào. Vật thể di động càng nhanh mà anh vẫn nhìn rõ được có nghĩa là động thị lực của anh càng cao. Xem ra động thị lực và phản xạ thần kinh có quan hệ với nhau, Trinh Xá nhìn rõ động tác của Trương Kiệt có nghĩa là phản xạ thần kinh của hai người không sai biệt là mấy, bên cạnh đó, lúc mới đầu hắn thấy zombie vỡ sọ rất buồn nôn, nhưng chỉ giây lát lại tự nhiên bình thường, có vẻ như hiệu quả của tinh thần nâng cao.

(Quả nhiên điểm thưởng tăng cường thể chất của mình, không phải nói đùa) Trịnh Xá mừng đến phát cuồng nhưng vẫn bình tĩnh đi theo Matt, bỗng Matt quay lại, đưa cho hắn một khẩu súng ngắn và hai băng đạn, nói:

- Lát nữa có thể không chiếu cố được mấy người, mỗi băng đạn có 15 viên, học theo Trương Kiệt, chuyên bắn vào đầu.

Trịnh xá tất nhiên hiểu rõ, tuy hắn chưa từng bắn súng ngắn, nhưng do Phản xạ thần kinh được tăng cường, bề ngoài hắn giơ tay là bắn, thực chất là đã ngắm kỹ vào đầu zombie, hắn còn đủ thông minh để chỉ bắn vào những con zombie trong phạm vi 10 m xung quanh, súng ngắn không được chính xác lắm, chỉ có thể trông cậy vào cảm giác. Người khác nào biết, chỉ thấy Trịnh Xá giơ tay là bắn, không thèm ngắm, phát nào cũng trúng vào đầu zombie, matt chỉ gật đầu, những dung binh còn lại chỉ chuyên chú phía trước, đàng sau hoàn toàn giao cho Trịnh xá và Trương kiệt.

Lý Tiêu Nghị hai mắt lóe ra toàn sao, hưng phấn nói:

- Trịnh đại ca thật là lợi hại, hồi trước anh chắc hay dùng súng, được biết bao nhiêu là điểm thưởng.

Matt bỗng quay đầu lại hỏi:

- Điểm thưởng?

Lý Tiêu Nghị mặt mũi xanh lè, Trinh xá hiếu rằng anh chàng đã nghe thấy thông báo trừ điểm, người anh em quả là xui xẻo, nửa điểm thưởng chưa nhận được đã bị trừ. Matt chỉ kỳ quái nhìn ba người rồi lại quay về phía trước, Chiêm Lam vỗ vỗ ngực thở phào. Thân thể Chiêm Lam thật ra không xấu chút nào, gương mặt cũng khá xinh, cô nàng vỗ ngực như thế khiến bộ ngực rung động loạn lên, Trịnh xá và Lý Tiêu Nghị cùng trố mắt ra. Chiêm Lam phát hiện lập tức dùng tay ôm ngực nói:

- Trương Kiệt đâu rồi, không có gì chứ.

Trịnh xá biết cô nàng chỉ đánh lạc hướng nên trả lời:

- Không có gì đâu, anh ấy có khẩu Deasert Eangle vô hạn đạn dược, mẹ kiếp, lão tử mà sống sót trở về cũng đổi lấy một khẩu.

Chiêm Lam lại vuốt vuốt trán, có vẻ như thói quen, trán cô nàng hơi giô, bộ ngực cũng khá lớn nên động tác đó tạo nên không gian tưởng tượng hơi bị lớn:

- Một trăm điểm thưởng, có thể nâng cao tố chất một phần mười hoặc nhiều thứ khác, thôi, chờ sóng sót trở về đã, sẽ hỏi Trương Kiệt chi tiết sau, đừng nói vội, anh cứ lo bảo vệ bon em đã- Chiêm Lam cười hi hi nói.

6. Dục Vọng Sinh Tồn (Tiếp Theo)

Bốn phía không ngừng có zombie tràn tới , đám xác chết biết đi lúc lắc trông thật khủng khiếp, nhưng thực ra tốc độ của chúng rất chậm, Trịnh Xá tập trung chú ý khiến không một zombie nào tiến vào phạm vi quanh hắn 5 m được. Tuy vậy, tùy vào số zombie tràn ra càng nhiều, đạn dược của hắn càng ít, cuối cùng hắn chỉ còn một băng đạn, trước mặt lăn lóc mấy chục xác zombie không đầu.

Ở một bên, đám dung binh đã tìm cách mở được cánh cửa dẫn vào khu nghiên cứu, nhưng lập tức bên kia cánh cửa hàng chục zombie xuất hiện, lôi tuột JD ra, tiếng gào thét thê thảm khiến mọi người lạnh gáy.

http://tieulun.hopto.org

Trinh Xá ba người càng sợ hơn, lúc trước nghe nói hay xem phim thì không sao, bây giờ tham gia trực tiếp thì không dùng lời nào miêu tả cảm giác được.

Matt kêu lớn: " Quay về chỗ Red Queen, ngay lập tức"

Từ lúc nào không biết, khoảng cách giữa đám Trịnh Xá và lính đánh thuê đã có cả chục con zombie tràn vào, chúng lắc lư tiến về phía bọn họ, khoảng cách quá gần khiến mọi người ngửi thấy cả mùi xác thối rữa tanh tưởi. Lý Tiêu Nghị kêu ầm lên:

- Trịnh đại ca, bắn đi, mau bắn đi!

Xem qua phim mọi người đều biết, bị zombie cào hay cắn thì tuyệt đối chắc chắn bị nhiễm virus, chỉ có vài liều vaccine trên tàu hỏa, từ chỗ này ra đó thì đã thành zombie rồi, bọn họ bây giờ bất quá là người bình thường, bị nhiễm là chết chắc.

Trịnh xá nhìn đám dung binh càng ngày càng xa, zombie không ngừng tràn ra, đạn càng ngày càng ít.

Mười..chín...tám...

Trịnh Xá đếm thầm số đạn, bỗng nhiên mấy con zombie bên cạnh đều vỡ đầu gục xuống, Trương Kiệt từ đâu xông ra gào lên:

- Làm cái quỷ gì ở đây thế hả, đã bảo các người đi cùng dung binh cơ mà, quên rằng chỗ này trên phim xuất hiện Licker à?

Nói xong Trương Kiệt không ngừng lại, bắn gục zombie thành từng đám, co cẳng chạy về phía dung binh, bọn Trịnh Xá cũng hớt hải chạy theo.

(Tốc độ như vậy có lẽ do cường hóa cường độ cơ bắp) Trịnh Xá vừa chạy vừa đánh giá Trương Kiệt, cảm giác thân thể không theo kịp tư duy của hắn càng ngày càng mạnh, nhất là khi bắn súng, giống như một người lớn cầm cái búa đồ chơi múa may vậy.

Có khẩu súng vô hạn đạn dược của Trương Kiệt và kỹ thuật xa kích bách phát bách trúng, mọi người chạy vào phòng máy chính đúng lúc dung binh chuẩn bị đóng cửa. Oanh một tiếng, cánh cửa nặng nề khép lại phía sau, đám zombie bị chặn lại bên ngoài.

- Cực kỳ không tệ- Trương Kiệt nhét súng vào thắt lưng, cười nói với mấy người.

Trịnh Xá hổn hển hỏi:

- Ý anh là sao?

Trương Kiệt quay lại nhìn đám dung binh, họ đang ở hành lang tử thần, kiểm tra xác chết đồng bạn, nhỏ giọng nói:

- Thật ra với người mới, bộ phim đầu tiên là nguy hiểm nhất, quan trọng là vấn đề tâm lý, phải hiểu tình huống của mình. Tôi đã thấy nhiều người mới cứ nghĩ đây là ảo giác hay tiết mục của đài truyền hình, những người như thế chết nhanh nhất, mà chết cực thảm. Lần này số người mới đều không tồi, nhanh chóng điều chỉnh được tâm lý, đặc biệt là cậu và Chiêm Lam, hai người không chỉ điều chỉnh được tâm lý mà còn khắc phục được nỗi sợ, tiềm năng rất khá.

- Thứ hai, điều chỉnh được tâm lý không phải là tất cả, bộ phim đầu tiên còn kiểm tra vận may của mấy người, sống sót được là may mắn vì các người hiện chỉ là người bình thường, dù biết diễn biến nhưng khả năng mất mạng cực cao, không đủ may mắn sẽ không sống sót được, còn sống sót được sẽ có điểm cường hóa như khẩu súng và tố chất của tôi làm bằng chứng.

Nói xong Trương Kiệt móc ra bao thuốc mời Trịnh Xá cười phá lên nói:

- Chúc mừng lũ chim non, cảm giác sống sót ra sao? Sướng không? Có phải giống như làm tình đạt được cực khoái không?

Lý Tiêu Nghị chìa tay ra rụt rè nói:

- Trương đại ca, cho em một điếu.

http://tieulun.hopto.org

Trương Kiệt trừng mắt nói:

- Trẻ con học người lớn hút thuốc cái gì, trên người chú mày toàn mùi sữa, làm gì có mùi thuốc lá, muốn sống thì theo sát bọn anh.

Lý Tiêu Nghị gãi gãi đầu nói:

- Bây giờ phải làm sao? Em bị trừ 10 điểm rồi.

Trương Kiệt ngẩn ra rồi cười phá lên:

- Chưa được điểm nào đã bị trừ, vận may của chú cũng khá quá chứ. Yên tâm đi, hết bộ phim này sẽ được nhận 1000 điểm, nhưng nhớ rằng hết phim mới có, nếu đã nhận được điểm thưởng mà vẫn bị âm thì sẽ bị Chủ thần mạt sát.

Lý Tiêu Nghị nhăn nhó, Trịnh Xá vỗ vỗ vào vai anh chàng thông cảm. Đúng lúc đó, bên ngoài có tiếng gõ cửa và tiếng gọi:

- Mở cửa, mau mở cửa!

Đám lính đánh thuê đều chạy lại hành lang, TRương Kiệt không chờ ai nói mở cửa ra, Alice và Mad luồn vào, đằng sau còn vô số zombie kéo kéo lôi lôi. Trương Kiệt nhe răng ra, móc súng bắn liên tiếp rồi đẩy cửa vào đánh oành một tiếng.

Matt vội vàng hỏi Alice:

- bên ngoài thế nào, con đường vừa rồi còn đi được không

- Bên ngào toàn quái vật, chúng đang ở đó chờ, không đi được nữa đâu.

Đám dung binh lặng đi, Frank ôm đầu kêu khóc:

- Xong rồi, chúng ta kết thúc rồi, phòng máy chính không còn cửa nào cả.

Sion đột nhiên nói:

- Tại sao chúng ta không ở lại đây, bên ngoài phát hiện sẽ phái tiếp viện đến, tôi không muốn tiếp tục đối diện cái thứ quỷ quái đó.

Đám dung binh đều hiện ra vẻ có lỗi, Sion kêu lên:

- Sao vậy, tôi nói sai cái gì à?

Frank ho một tiếng nói:

- Có lẽ không có tiếp viện đâu.

Sion nổi giận tóm lấy cổ áo Frank quát:

- Cái gì, sao lại không có tiếp viện?

Matt lúc bấy giờ mới thở dài nói:

- Chúng tôi nhận mệnh lệnh mang Main của Red Queen về, sau đó đóng chặt Hive lại, cắt đứt hoàn toàn liên hệ. các người còn nhớ cánh cửa lớn dẫn đến Hive không, trong 3 tiếng mà chưa đạt đến đó, cánh cửa sẽ triệt để đóng lại. Đám lãnh đạo công ty chết tiệt, bây giờ tôi mới hiểu rõ cái mệnh lệnh đó, hóa ra trong này đầy những thứ quỷ quái...

Trịnh Xá, Trương Kiệt nhìn nhau, họ đã hiểu ý nghĩa của thời gian đếm ngược trên đồng hồ, họ phải sống sót qua 3 tiếng đó, không để zombie cắn cào, không thể đối mặt với số lượng lớn zombie, còn Licker là khắc tinh của họ, một khẩu Deasert Eangle không đủ để chống lại con quái vật đó.

Sion buông Frank ra, nét mặt kinh hoàng thất thố lẩm nhẩm:

- Họ không thể làm như thế, không thể chôn sống chúng ta được.

Ryan nói:

http://tieulun.hopto.org

- Đó là cách bảo mật tốt nhất, chúng ta đều chết thì không ai tiết lộ bí mật nghiên cứu nữa.

Nói xong lại bóp chặt chỗ tay bị cắn vẫn còn ứa máu.

Mọi người đều trầm đi, Sion có vẻ bình tĩnh lại nhưng vẫn phẫn nộ nói:

- Tại sao đến giờ mới nói, ở dưới lòng đất nửa dặm này mới nói. (dặm anh = 1,6 km)

Đám dung binh đều cúi đầu xuống, Alice lên tiếng:

- Đừng tranh cãi nữa, bây giờ quan trọng là tìm đường rời khỏi đây.

Nói đoạn đứng dậy cầm cái túi chứa Main của Red Queen tiến lại phòng máy chính. Matt kêu lên:

- Cô muốn làm gì vậy?

- Khởi động lại máy tính - Alice bình tĩnh đáp.

Nhìn bọn họ rời đi, Trịnh xá hỏi Trương Kiệt đang nhắm mắt dưỡng thần:

- Không đi xem à?

- Xem làm cái gì, không phải là chưa xem phim, đi theo họ mất sức thì thà ở đây dưỡng sức lát nữa giết thêm một ít zombie đáng hơn.

Trương Kiệt cười nhạt trả lời. Chiêm lam bỗng vuốt vuốt tran hỏi:

- Đúng rồi, tôi có một việc muốn hỏi. - Trương Kiệt gật đầu thị ý, Chiêm lam tiếp tục- Tôi muốn hỏi chúng ta làm cách nào trở về chỗ chủ thần, từ trên trời chiếu xuống ánh sáng? Chúng ta tự biến mất hay là mở ra cửa thông?

- Tôi cũng không biết nữa, trước đây chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ hay hết thời gian thì một giây sau tôi đã trở về Phòng chính của Chủ thần rồi, vì thế đừng lo vì bất kỳ lý do gì mà không về được. Chỉ cần sống sót là về được, dù các người bị nhiễm virus hay bị thương nặng, chỉ cần còn có ý thức, về đến chỗ chủ thần sẽ khỏe mạnh bình thường, mất chân mất tay cũng có thể dùng điểm số hồi phục.

Trương Kiệt cười đáp. Chiêm Lam nhíu mày hỏi tiếp:

- Anh nói đến nhiệm vụ phải không?

- Ừ, ví dụ như chúng ta vừa mới đến không được rời xa Matt 100m là nhiệm vụ đặc thù, trời biết được bất kỳ lúc nào chúng ta lại nhận được một cái nhiệm vụ kỳ quái nào đó, như tôi trong bộ phim trước nhận nhiệm vụ mới đáng buồn nôn, thôi, không nói đến nó nữa, tổng kết lại là chúng ta trong các bộ phim kinh dị có khi phải hoàn thành một vài nhiệm vụ nào đó để tăng độ khó sóng sót.

Chiêm Lam thở dài nói:

- Thế thì hỏng rồi, em đang định nói.. thôi.. không đáng nói nữa.

Trịnh Xá đột nhiên hiểu ra hỏi:

- Ý cô là chúng ta ở lại đây đến hết giờ phải không?

Chiêm lâm ngẩn ra một lúc rồi cười hi hi nói:

- Đúng vậy, như Trương Kiệt nói, chỉ cần chúng ta sống sót, ở đâu cũng có thể trở về được, đúng không? Tại sao không ở lại đây? Em nhớ là trong phim bọn họ phải đi qua đường nước ngầm rất nguy hiểm, lại còn nội gian khiến mọi người suýt nữa chết bởi Licker, thoát lên xe rồi vẫn không an toàn, ở lại đây đến hết giờ cơ hội sống cao hơn.

Trịnh Xá và Trương Kiệt nhìn nhau kinh ngạc, không ngờ cô bé này lại có khả năng tư duy tốt như vậy. Trương Kiệt nói:

- Cô em sợ rằng lát nữa chúng ta ở lại đây, chủ thần lại hiện ra một cái tên bắt chúng ta đi theo, như vậy toàn bộ chúng ta đều chết chắc phải không?

Chiêm Lam gật đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

- Đúng, nếu không vì nguyên nhân đó chúng ta ở lại đây là an toàn nhất.

Trương Kiệt rít một hơi thuốc dài rồi nói:

- Được, chúng ta ở lại đây, chủ thần không bao giờ đưa ra những nhiệm vụ không thể hoàn thành khiến chúng ta đều chết, chẳng hạn như không thể chờ dung binh đi thật xa mới đưa ra một cái tên để chúng ta đi theo. Vì thế đã quyết định là làm, chúng ta ở lại đây.

Ba người đều kinh ngạc, Trịnh Xá cười khổ nói:

- Bọn tôi đều là người phổ thông, bất đắc dĩ không nói làm gì, anh có thân thủ tốt, lại có súng vô hạn đạn dược, sao không đi theo họ, kiếm thêm ít điểm, nên biết giết licker trên tàu hỏa đáng 100 điểm đó nha.

Trương Kiệt cười khổ, lần đầu tiên trên mặt hắn thể hiện ra vẻ yếu nhược:

- Thật với mấy người, chẳng thằng chết tiệt nào nguyện ý ở lại cái thế giới này, lắm lúc tôi chỉ muốn chết cho xong, thế giới này không phải là chỗ để người ở, mẹ nó. Bên cạnh đó tôi cũng mong mấy người sống sót, có những bộ phim một người không tài nào sống sót được, nếu có vài cựu binh bên cạnh, khả năng sinh tồn sẽ cao hơn. Thôi, quyết định ở lại rồi thì thương lượng xem nói thế nào với họ đã.

Bốn người xúm vào bàn luận, đến khi dung binh trở ra thì đều tiến đến. Trịnh xá biết rằng không chỉ hắn muốn sống sót, mọi người đều muốn sống, đối diện cái chết, ai cũng muốn sống, chỉ muốn sống.

7. Hành Lang Laser Cứu Mạng.

Trương Kiệt rít một hơi thuốc dài, nói với đội trưởng dung binh:

- Bốn người chúng tôi ở lại đây.

Matt chính đang định nói với mấy người về kế hoạch tiếp theo, nghe Trương Kiệt nói vậy thì ngẩn ra, một lúc mới cất tiếng:

- Ý tứ gì vậy, chúng ta không có thời gian để đùa đâu?

Trương Kiệt vứt bỏ đầu mẩu thuốc lá, nói một cách nghiêm túc:

- Tôi không đùa, ý tôi là bốn người chúng tôi ở lại giữ chỗ này, anh cũng biết ba người bọn họ chỉ có thể chất phổ thông, lát nữa chạy đường dài, khả năng bị rớt lại rất lớn, đã biết vậy thì chúng tôi ở lại đây còn có cơ hội sống sót cao hơn.

Matt trầm ngâm hỏi:

- Còn cậu thì sao? Tại sao lại ở lại?

Trương Kiệt nhún vai:

- Xin lỗi, tôi đã nhớ lại rồi, bọn họ là bạn của tôi, tôi không thể bỏ rơi họ được, tốt nhất là ở lại bảo vệ họ.

Các dung binh còn lại đều đi tới, nhìn bốn người bằng ánh mắt kỳ quái, Matt nhìn Trịnh Xá rồi nói:

- Không được, cậu ấy đã cứu mạng tôi, tôi không thể nhìn đồng đội đi chết, nhớ lấy rằng hiện nay các bạn là đồng đội của tôi, hãy nghe mệnh lệnh của tôi, lập tức hành động.

Lúc bấy giờ Chiêm Lam tiếp lời:

- Đội trưởng, anh cũng biết thể năng của chúng tôi không thể theo kịp mọi người, so với việc biến thành zombie, thà chúng tôi ở lại đây chờ tiếp viện có khả năng sẽ đến mới là biện pháp sống sót duy nhất. Nhưng nếu anh quyết ý bảo chúng tôi đi vào chỗ chết thì tôi không có gì để nói.

Matt trầm ngâm một lúc lâu, chậm rãi nói:

- Tôi hiểu rồi... Frank, mở lại hệ thống phòng ngự và hành lang laser... Mấy người ở lại trong phòng máy chủ.. chỗ này an toàn nhất, nếu còn sống sót, chúng tôi sẽ báo cáo về mấy người, cố mà sống sót nhé.

http://tieulun.hopto.org

Trương Kiệt và ba người tiến vào phòng máy chủ, Frank bật lại hệ thống phòng ngự, toán dung binh thoát ra, hai nhóm người nhìn nhau qua của sổ pha lê trên cửa sắt, đều nhìn thấy sự thương hại từ mắt nhau.

Chờ khi toán dung binh đi xuống cống ngầm, Chiêm Lam cười hi hi nói:

- Nhìn thấy không, trong mắt họ toàn sự thương hại, không biết đến lúc gặp licker sẽ ra sao nhỉ?

Có ba lớp cửa thép kiên cố, thêm vào đó là hành lang laser bảo vệ, phòng máy chủ trở thành nơi an toàn nhất Hive, mọi người đều thở phào, Trương Kiệt cười khà khà móc thuốc lá ra mời Trịnh Xá.

Trịnh Xá hít một hơi, loại thuốc lá này ngon vô cùng, hương vị thuần khiết, hắn chưa từng hút bao giờ, không nhịn được hỏi:

- Ở chỗ Chủ thần cũng có thuốc lá thơm à?

Trương Kiệt lim dim mắt nói:

- Đồ tốt ở chỗ chủ thần thì nhiều lắm, cơ bản có thể chia làm bốn loại, loại thứ nhất là sản phẩm khoa học kỹ thuật, ví dụ như súng ống, áo giáp chống đạn, thậm chí có những thứ chỉ biết đến trong phim khoa học viễn tưởng, có điều giá trị quá quý, chúng ta dùng không nổi. Thứ hai là sản phẩm ma pháp, truyền thuyết như quyển trục ma pháp, dạo phù Trung Quốc hay phù hộ thân. đao kiếm ..v.v.

Lý Tiêu Nghị mừng rỡ hỏi:

- Thế những vũ khí trong game cũng có phải không, chắc là uy lực rất lớn?

Trương Kiệt liếc nhìn Lý Tiêu Nghị, rít thuốc nói:

- Uy lực lớn đến đâu anh không biết, nhưng giá đổi của sản phẩm ma pháp, truyền thuyết đều đắt gấp đôi sản phẩm khoa kỹ, anh nghĩ mấy thứ đó dùng trong các phim loại ma quỷ gì đó, tác dụng cụ thể không rõ được.

Trịnh Xá kỳ quái hỏi:

- Phim ma quỷ?

Trương Kiệt nghĩ một lúc rồi nói:

- Ừm, ví dụ như... Chú oán!

Ba người còn lại toát mồ hôi lạnh, dường như xung quanh đầy ma quỷ.

- Biết tại sao anh lại nói Resident Evil lại là loại phim dễ chưa, ở đây có thể giải thích được bằng khoa học, có thể giết chết quái vật, có thể trốn tránh, chỉ cần không bị nhiễm, có đủ súng đạn thì có thể sống sót. - Trương Kiệt ánh lên một nỗi sợ hãi, vừa nhớ lại vừa nói tiếp - Loại phim không giải thích được bằng khoa học mới là cơn ác mộng khủng khiếp nhất, ta không biết sẽ chết lúc nào, không biết chết vì cái gì, thậm chí không biết mình chết hay chưa, sự khủng bố ở khắp mọi nơi, sẵn sàng đưa ta xuống địa ngục...

Trịnh xá vỗ vai Trương Kiệt hỏi:

- Là Nightmare on Elmstreet phải không?

Trương Kiệt thất thần gật đầu:

- Mấy người không thể tưởng tượng bọn anh đã trải qua cái gì ở đó, liên tục chết mười mấy người, thiên kỳ bách quái các kiểu chết, bọn anh chỉ muốn chạy trốn, một tay cựu binh dẫn bọn anh cướp một chiếc xe, nhảy lên chạy theo đường cái, không ai dám ngủ, dù có gục xuống cũng được người bên cạnh lắc dậy, cứ thế liên tục năm ngày đêm..Thế rồi một thị trấn hiện ra, bọn anh mừng phát khóc chạy tới đó, nhưng hóa ra đó lại chính là nơi bọn anh xuất phát chạy trốn, còn tay cựu binh lái xe từ lúc nào lại biến thành Fred, hắn nhìn bọn anh nhe răng ra cười...

Trịnh xá thấy Trương Kiệt run lẩy bẩy, người đàn ông lãnh đạm bình tĩnh đó giờ đây có nguy cơ suy sụp, hắn vội đánh lạc hướng:

- Nói thế thì sản phẩm ma pháp, truyền thuyết có thể giết được Fred phải không?

http://tieulun.hopto.org

Trương Kiệt rít một hơi thuốc lắc đầu nói:

- Không biết được, đó là bộ phim đầu tiên của anh, sống sót thuần túy là may mắn, các chú có biết mấy vết sẹo trên mặt anh ở đâu ra không, là Fred dùng kéo từng nhát, từng nhát một vạch lên đấy. Anh không khôi phục lại ở chỗ chủ thần để nhớ, lần sau gặp hắn nhất định phải giết cho bằng được.

Trịnh Xá và hai người còn lại nhìn nhau, họ thấy sự kinh hoàng đối với tương lai. Trương Kiệt lại nói:

- Giết chết Fred được thưởng 5000 điểm, ngoài ra còn có Chi tiết cấp B, đó là lần duy nhất anh thấy Chi tiết xuất hiện.

Chiêm Lam hỏi:

- Chi tiết là gì? Rất quan trọng phải không?

Trương Kiệt gật đầu nói:

- Thế lại phải nói đến loại thứ ba có thể mua của Chủ thần, có thuốc giải độc, thuốc tăng cường miễn dịch, thuốc cứu thương, đạn dược, sản phẩm khoa kỹ cao cấp như thiết bị ẩn hình phản quang có thể biến người thành vô hình, và quan trọng hơn là các sản phẩm cường hóa... Khi anh lần đầu tiên thấy mấy loại đó, cười thảm luôn, ví dụ như có ADN Spiderman biến dị, giải thích là khiến ta có được huyết thống của Spiderman, nâng cao trí lực 20 điểm, tinh thần lực 20 điểm, phản xạ thần kinh 100 điểm, lực lượng cơ bắp 100 điểm, khả năng miễn dịch tăng 150 điểm, còn có kỹ năng phóng tơ nhện của Spiderman, chỉ cần có 2000 điểm là đổi được.

Ba người đều đần mặt ra, Chiêm Lam đếm trên đầu ngón tay nói:

- Để nâng cấp ngần ấy thuộc tính cần có 4000 điểm, lại thêm kỹ năng phóng tơ nhện, em nhớ trong phim tơ nhện đó còn rắn chắc hơn sắt thép, cường hóa như thế quá lãi, sao anh không cường hóa?

Trương Kiệt phẩy tay cười khổ nói:

- Không phải anh không muốn, có được huyết thống biến dị như thế, tối thiểu trong loại phim như hiện nay không thể chết được, nhưng để cường hóa như vậy cần có Chi tiết kịch tình, một cái cấp A bằng 3 cái cấp B, cứ thế cho đến cấp D. Từ trước đến giờ anh chỉ thấy có một nhiệm vụ thưởng chi tiết, mấy cái Chi tiết đó chỉ có thể ngộ, không thể cầu.

Trịnh xá bỗng thấy mồm miệng khô rang, hắn rất muốn nói ra việc mình có một cái Chi tiết cấp B, nhưng vẫn nhịn được mà hỏi:

- Thế ADN Spiderman cần cấp mấy?

Trương Kiệt lại châm một điếu thuốc rồi mới trả lời:

- Cấp B, cấp D anh cũng nhìn qua mấy cái, có khí công Trung Quốc chính tông, nâng cao tế bào hoạt lực 20 điểm, tinh thần lực 10 điểm, phản xạ thần kinh 20 điểm, lực lượng cơ bắp 30 điểm, miễn dịch lực 20 điểm, có được một chút khí cảm, còn gọi là khí công sơ cấp, tuy nhiên các loại công pháp tu luyện cao thâm đều đòi hỏi cấp B hay A. Sơ cấp chính tông khí công cần 500 điểm và Chi tiết cấp D. Còn có T-virus tiến hóa an toàn, giống như Alice vậy tăng cường trí lực 20 điểm, tinh thần lực 20 điểm, tế bào hoạt lực 50 điểm, lực lượng cơ bắp 50 điểm, phản xạ thần kinh 50 điểm, miễn dịch lực 100 điểm, có được khả năng tiến hóa của T-Virus, tốn 1500 điểm và chi tiết cấp C, a a, người đẹp nhân vật chính thật may mắn, tự nhiên có được đồ tốt.

Trịnh xá tự nhiên thấy hạnh phúc ngập tràn, chỉ cần hắn sống sót qua bộ phim này có thể nâng cấp rất nhiều thuộc tính, sau này cơ hội sống sót rất cao.

Trương Kiệt bỗng cười một cách thần bí nói:

- Còn có mấy thứ cường hóa cao cấp nhất đó nha, nhưng theo anh chẳng qua là câu dẫn người ta, phi thực tế, ví dụ như huyết thống của thần, sáu thuộc tính cơ bản là thành siêu nhân, lại có kỹ năng đặc thù và thần lực, cần có Chi tiết cấp S và 50000 điểm, nghe ghê không ha ha, còn có kinh hơn nhiều, công pháp tu chân, tuy sáu thuộc tính không nhiều như máu thần, nhưng có nhiều kỹ năng, tu luyện thành thọ như nhật nguyệt, cần có Chi tiết cấp S và 70000 điểm, ha ha ha, nhìn đến đó anh cười thảm luôn.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá và Chiêm Lam đều toác miệng ra cười, chỉ có Lý Tiêu Nghị là hai mắt sáng rực.

8. Hành Lang Laser Cứu Mạng (Tiếp Theo)

Trịnh xá nghĩ một lúc rồi hỏi:

- Thế còn loại thứ tư thì sao? Ba loại trước hình như có tất cả rồi mà?

Trương Kiệt cười một cách thần bí:

- Loại thứ tư phải gọi là cực kỳ đó nha, người bình thường cứ trải qua phim kinh dị sớm muộn gì cũng phát điên, loại thứ tư là để giải trí, xả street. Có thuốc lá, có cần sa, heroin, mấy thứ đó đều cực rẻ, một điểm thưởng đổi được 1000 điểm sinh hoạt, 1000 gram Heroin chỉ có giá 5 điểm sinh hoạt thôi. Sao, có phải là cực rẻ không? Chủ thần đã tính toán rồi, con người chỉ cần có 300 điểm tế bào hoạt lực và 350 điểm miễn dịch lực thì hút ma túy vô tư, cơ thể tự động điều chỉnh được, không sợ nghiện. Hà hà. Thời gian sống trong phim kinh dị cũng đổi ở đó, ngoài ra đĩa nhạc, đĩa phim, thậm chí cả đàn bà đều có .

Trương Kiệt cười ầm lên, Trịnh Xá gãi đầu nói:

- Tôi không có hứng thú với mấy món đồ cao su.

Trương Kiệt vỗ vai Trịnh xá cười:

- Nói cái gì vậy? Là đàn bà thật sự, không phải đồ cao su, do chủ thần chế tạo, có ý thức, tư duy, tính cách, ký ức độc lập, khi mua cậu có thể lựa chọn tuổi tác, hình dáng, màu da, thậm chí từng chi tiết cơ thể, ha ha, chơi trò Artifact Girl chưa vậy? Chủ thần chế tạo đàn bà chi tiết hơn nhiều, thậm chí cậu có thể chế tạo một người đẹp lông lá xồm xoàm như gorilla.

Lý Tiêu Nghị lại một lần nữa hai mắt sáng rực, Chiêm Lam hừm hừm bất mãn. Trương Kiệt ngừng cười đùa nói:

- Không ai biết được mình còn sống bao lâu trong thế giới này, anh chỉ muốn có người con gái mình thích ở bên cạnh, mà chỉ cần các chú thử qua sẽ biết, người ta không phải búp bê, tuy là do chủ thần chế tạo, nhưng họ tuyệt đối còn chân thật hơn cả một số cô gái trong đời thực, và cô ấy thật sự yêu cậu, chia sẻ với cậu những nỗi sợ trong phim, ngoài ra như đã nói, khi cậu có đủ điểm trở về, có thể mang theo cô ấy. Nếu anh có thể trở về anh nhất định sẽ lấy cô ấy làm vợ, cô ấy là loại người ta có thể yêu suốt đời.

Sự nghiêm túc và tình ý trong những lời nói ấy khiến bọn Trịnh Xá không dám có ý đùa cợt nữa. Vào cái thời đại này, khi phụ nữ kêu ầm lên rằng trinh tiết chỉ là một lớp mô, đàn ông chỉ nhận biết tiền bạc và nhục dục, một người có thể nghiêm túc yêu đủ khiến Trịnh Xá khâm phục và kính trọng.(câu này hơi bị hay)

Chiêm Lam vuốt vuốt trán nói:

- Ngừng chủ đề này lại, ở đây có con gái đấy nhé, không được nói mấy chuyện màu vàng nữa! Trương Kiệt, anh nói về Không gian chủ thần đi, sau khi hoàn thành nhiệm vụ sẽ ra sao?

Trương Kiệt nghĩ một lúc rồi nói:

- Thật ra cũng không có gì, hoàn thành nhiệm vụ sẽ trở về chỗ Chủ thần, chủ thần là một quả cầu ánh sáng nằm giữa một quảng trường, muốn hỏi gì hay trao đổi chỉ cần dùng ý thức liên hệ. Xung quanh quảng trường có 20 căn phòng, có điều chưa bao giờ đầy cả, mỗi người tự chọn một căn phòng, lớn nhỏ ra sao, hình dáng sắp đặt thế nào chỉ cần tưởng tượng ra là được. Căn phòng đó chỉ có chủ nhân và những người được cho phép mới có thể ra vào, ngoài ra mỗi lần hoàn thành nhiệm vụ trở về lại được nghỉ 10 ngày tai Không gian chủ thần, chỉ thế thôi.

Chiêm Lam cười cười, đang định hỏi tiếp thì Trương Kiệt bỗng bật dậy, chạy đến tấm cửa sắt, mọi người kinh ngạc cũng chạy ra theo, nhưng qua tấm cửa pha lê nhìn ra ngoài thì không thấy gì cả ngoài những ngọn đèn trong hành lang. Trương Kiệt quay lại nói:

- Red Queen, báo cáo tình hình trong phòng điều khiển!

http://tieulun.hopto.org

Giọng nói của một cô bé vang lên:

- Hai con Licker đang tấn công cánh cửa ngoài cùng, còn có thể duy trì 40 giây.

Trương Kiệt quay đầu lại chửi ầm lên:

- Mẹ kiếp, biết ngay là không giản đơn như vậy mà, mấy con Licker đó chắc là ngửi thấy chúng ta, cũng may là đã nấp trong này, còn hai cánh cửa không biết duy trì được bao lâu.- Vừa nói vừa nhìn đồng hồ.

Trịnh Xá mấy người cũng nhìn vào đồng hồ, thời gian còn lại 17 phút, không biết mấy cánh cửa lớn và hành lang laser có thể ngăn cản chúng được không, vũ khí họ có cơ bản là không làm tổn thương được mấy con quái vật biến dị đó.

Trịnh xá không muốn chết ở đây, đặc biệt là khi có hy vọng sống còn, hắn gấp gáp nói:

- Red Queen, hãy tính toán xem còn duy trì được bao lâu?

Giọng bé gái mãi không vang lên, Trịnh Xá lập tức chĩa súng vào máy tính quát lớn:

- Red Queen, tôi biết trình tự của cô là ngăn chặn không cho T-Virus phát tán, tiêu diệt bất cứ sinh vật nào có nguy cơ nhiễm virus, bao gồm cả chúng tôi phải không? Vậy hãy suy nghĩ đi, nếu ngươi không phòng ngự, để Licker vào đây giết chúng tôi thì trước đó chúng tôi có thể bắn nát máy tính, ngươi sẽ không không chế được Hive nữa, lúc đó có bao nhiêu Virus phát tán ra ngoài?

Giọng bé gái trầm ngâm phiến khắc vang lên:

- Tôi muốn hỏi, các người đã chọn ở lại đây, sao còn tránh trát, không phải các người đã lựa chọn tự hy sinh rồi sao?

Trịnh xá còn chưa kịp trả lời, Chiêm Lam đã lên tiếng:

- Chuyện của chúng tôi hình như máy tính không được phép hỏi, phải có giác ngộ là một máy tính chứ, dẫu sao chúng tôi cũng ở lại đây, chết hay không cũng không phát tán virus, sao không bảo vệ chúng tôi hả cô bé Red Queen?

Giọng bé gái ngập ngừng:

- Đã hiểu rõ, Licker không thể vượt được qua hệ thống phòng ngự.

Trong lúc đối thoại thừa thãi, cánh cửa thép đã vang lên tiếng động ầm ầm, qua lớp cửa kính đã có thể nhìn thấy thân hình vật vã của Licker, trên cửa sắt đã hiện ra những vết cào sắc nhọn.

- Sức mạnh thật đáng sợ, đúng là quái vật 100 điểm, nếu có một khẩu rocket vô hạn đan dược, chúng ta có thể mở cửa ra kiếm điểm được.- Trương Kiệt cười khà khà nói.

- Rocket vô hạn đạn dược? Deasert Eangle vô hạn đạn dược giá 100 điểm, còn Rocket vô hạn đạn dược thì bao nhiêu? - Trinh Xá thuận miệng hỏi.

- Tất nhiên là có, tuy vậy đắt dã man, loại phổ thông nhất cũng đã 2000 điểm rồi, có ngần ấy điểm tôi thà cường hóa bản thân, mà không phải phim nào dùng súng đạn cũng giải quyết được vấn đề.

Trong lúc nói chuyện, cánh cửa thép đã biến dạng, móng vuốt của Licker thật đáng sợ, xé toạc cả tấm cửa thép dày 10mm, sau một tiếng oanh dữ dội, hai con licker to đùng xuất hiện trước mắt mọi người. Thân thể dài vài mét, không có mắt, toàn thân màu hồng, Licker có lẽ dùng cảm ứng nhiệt hay Khứu giác để tìm mồi, lưỡi vươn dài hơn 1 m, móng vuốt biến dị thành vô pháp hình dung, kiên nhận như sắt thép, thậm chí còn hơn. Trịnh Xá nhìn hai con Licker, lại nhìn súng ngắn trên tay, hắn không tin rằng khẩu súng ngắn này có thể gây chút tổn thương nào đến Licker, nếu có thì cũng chỉ là ăn rùa mà thôi.

Hai con Licker nhìn mọi người ở đầu cuối hành lang, một con nhảy bật qua, con thứ hai tiếp liền, cánh cửa thép bị xô vang lên ầm ầm, đó là đạo phòng tuyến cuối cùng.

- Red Queen!

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá và Trương Kiệt cùng gào lên, đúng lúc ấy, hai bên hành lang xuất hiện tia sáng laser bay về phía hai con Licker, hai con Licker đang nhảy lên một lần nữa, bông nhiên dừng lại, thân thể to lớn từ từ chuyển động rồi đột nhiên biến thành bốn phần.

Hù..

Bốn người cùng thở phào, áp lực của Licker thật khủng khiếp, đứng trước chúng, con người thật bé nhỏ, một mạng người bất quá chỉ một cú vồ, dù Trương Kiệt có mạnh hon mọt người cũng chỉ có hạn, vô pháp chiến đấu với Licker, nếu cánh cửa bị phá, bốn người chỉ có chết mà thôi.

Trương Kiệt ngồi phịch xuống, rút ra mấy điếu thuốc, không chỉ vứt cho Trịnh xá một điếu mà cả Lý Tiêu Nghị cũng có phần khiến anh chàng có cảm giác thu sủng nhược kinh (được chiều mà sợ), Trương Kiệt châm thuốc, rít vào rồi nói:

- Biết thế nào là kinh sợ và khủng bố chưa? Những chuyện như thế này anh trải qua mấy lần rồi, ba bộ phim, anh cũng không biết làm sao mà qua nữa, mẹ nó, chỗ này đúng là không giành cho con người mà!

Trịnh xá và Chiêm lam nhìn nhau cười khổ, lúc nãy khi Licker phá cửa, phản ứng của họ vô cùng tệ, không những toàn thân ướt đẫm mồ hôi, chân tay cũng run lẩy bẩy, nếu không có hành lang laser, Licker tiến vào thì đến bỏ chạy họ cũng không dám nữa.

-Tiếp tục chờ thôi, cái hành lang này không tồi, chúng ta có lẽ có thể...

Trương Kiệt chưa dứt lời, đèn đóm xung quanh đều tắt phụt, bốn người ngẩn ra rồi nhất tề chạy đến bên cửa, quả nhiên đèn trên hành lang đã tắt hết, phòng máy chủ đã mất điện.

- Mẹ nó, tình tiết, sao cái đoạn này mình lại quên cơ chứ, mọi người không nhớ sao?

Trương Kiệt giậm chân kêu ầm lên, đá vào cánh cửa sắt, Trịnh xá có gắng nhớ lại, bộ phim này hắn xem đã lâu, nhiều chi tiết đã quên, mãi mới nhớ ra, hắn và Chiêm lam cùng kêu lên:

- Frank tắt Red Queen!

Trịnh xá nhớ lại lúc này , hai nhân vật chính bị nhốt trong phòng thí nghiệm, một bên có Licker tấn công, để cứu họ, Frank đã tắt máy tính để cắt điện mở khóa, vì thế bốn người bỗng nhiên không còn gì bảo vệ ngoài cánh cửa chính, hành lang Laser đã bị vô hiệu hóa.

Từ từ, bốn người đều bình tính lại, họ biết rằng tiếng động nào cũng có thể dẫn đến Licker, ngoài tiếng thở và tim đập, không còn nghe thấy gì nữa, tuy thế, tiếng thở và tim đập của mọi ngưới nghe rất rõ ràng trong không gian yên lặng đáng sợ.

Không biết bao lâu, bên ngoài vang lên tiếng hổn hển, tiêng kim loại va chạm, không càn nói cũng biết bên ngoài có một con Licker đang đến. Hắn nhớ rằng điện mất không bao lâu thì Alice cùng mọi người lên đến mặt đất, mà đồng hồ đếm ngược sẽ kết thúc vào cùng lúc đó. Trịnh xá khẽ hỏi Chiêm Lam:

- Còn bao lâu, đồng hồ còn bao lâu?

- Không biết nữa, đại khái khoảng mấy phút thì phải.- Chiêm lam đáp khẽ

Mấy phút là còn bao lâu? Trịnh xá không dám nói nữa vì tiếng hổn hển đã đến trước cánh cửa lớn, tiếng hổn hển liên tục truyền đến tai mọi người, sau đo là tiếng kim loại ken két, chắc là con Licker đang cào vào cửa sắt.

(Còn bao lâu, thật ra còn bao lâu, nhanh lên nào!)

TRinh Xá xiết chặt khẩu súng còn vài viên đạn, dù hắn biết khẩu súng chẳng làm gì được Licker nhưng dù sao nó cũng là một điểm tựa tâm lý.

Phanh một tiêng dữ dội, cánh cửa sắt hiện ra một vết cào lồi lên, mọi người tim như nhảy ra ngoài, tất cả chạy đến bực tường đối diện, nín thở nhìn cánh cửa. Phanh phanh liên tục, vết lồi càng ngày càng nhiều, cuối cùng móng vuốt sắc nhọn xé toạc cánh cửa như xé tờ giấy, khuôn mặt kinh tởm của Licker xuất hiện trước mặt mọi người.

Aaaaa!

http://tieulun.hopto.org

Trương Kiệt và Trịnh Xá cùng rống lên, hai người xả súng điên cuồng bắn vào Licker, nhưng do khẩn trương và sợ hãi mất lết lý trí nên không một viên nào trúng đích. Licker vứt bỏ cảnh cửa, rống lên và nhảy về phía bốn người.

9. Bằng Chứng Tồn Tại.

Mình chết rồi sao?

Trịnh Xá ngẩn tò te đứng đó, tình hình một giây trước còn nguyên trong mắt hắn, con quái vật chỉ tồn tại trong những cơn ác mộng nhẩy xổ vào hắn, móng vuốt đã sát đến mặt, chỉ khoảnh khắc nữa là hắn bị xé xác thành từng mảnh nhỏ.

Vậy là mình đã chết rồi sao?

Trịnh Xá mang nhiên nhìn xung quanh, hắn đang đứng trên một cái quảng trường vô cùng lớn, xung quanh không khoáng, chính giữa quảng trường là một quả cầu sáng rực, cự đại, cung ấp ánh sáng cho cả quảng trường như một mặt trời. Bốn xung quanh quảng trường là bóng tối, loại bóng tối u ám, không một tia ánh sáng, chỉ cần nhìn một lúc cũng khiến hắn chóng mặt.

- Sống rồi! Mẹ nó! Đúng là xém chết! Cuối cùng thì bọn mình cũng sống sót rồi.

Giọng Trương Kiệt vang lên ông ổng, Trịnh Xá quay lại nhìn, trên quảng trường ngoài hắn còn có Trương Kiệt, Chiêm Lam, Lý Tiêu Nghị bốn người, không, không chỉ bốn người, còn có một cô gái vừa khóc vừa chạy ra từ một căn phòng bên cạnh quảng trường, hướng về phía Trương Kiệt. Lần đầu tiên, người đàn ông hiên ra ánh mắt nhu hòa, tràn đầy yêu thương, chạy đến và ngay trước mắt mọi người ôm chặt lấy cô gái mà hôn thật mạnh.

- Có gì chưa hiểu thì hỏi Chủ thần, chỉ cần dùng ý thức nghĩ thôi. Trừ việc chế tạo cho mình một người đàn bà, đừng trao đổi gì vội, chờ mai hẵng nói, tự chọn lấy một căn phòng, muốn thế nào cứ tưởng tượng ra là được.

Trươc Kiệt bế cô gái, không thèm quay đầu, buông lại mấy câu nói rồi chạy mất tích vào phòng, đám Trịnh Xá mắt mũi trợn tròn, nửa ngày trời mới nhũn nhùn nhùn ngã lăn ra đất.

- Cai tay này thật là lợi hại, giờ mà còn chạy nhanh được như thế, lại còn tâm thái để làm tình nữa- Chiêm Lam nằm ngửa trên mặt đất, giọng mói mềm xèo- Lúc nãy em sợ quá đi, đến giờ chân tay còn mềm nhũn, không ngờ lão ấy cứ như không có gì cả.

Cô nàng nói một lúc không thấy ai trả lời, quay nhìn lại mới thấy hai người đàn ông đang nhắm mắt đứng dưới quang cầu, cứ nhìn đũng quần cao vổng lên đủ biết đang kết cấu người đàn bà mình muốn.

- Hai thằng ngốc,! Đàn ông là bọn ngốc, may mắn sống sót trở về là nghĩ ngay đến chuyện dâm dục. Đàn ông đều là đám ngu ngốc!

Chiêm Lam tức giận xông đến trước cánh cửa một căn phòng, giật mạnh cửa xông vào, đóng cửa lại đanh rầm một tiếng. Tiếng đóng cửa khiến hai gã trai mở mắt ra nhìn nhau, bẽn lẽn cười rôi lại tiếp tục sự nghiệp chế tạo người tình.

Đó là một cảm giác vô cùng kỳ diệu, Trịnh Xá thấy mình như hòa tan vào luồng ánh sáng, trước mắt hắn hiện ra một màn hình điều khiển vi tính ba chiều, trên đó liệt kê bốn loại sản phẩm, có khoa kỹ, ma pháp, cường hóa, giải trí. Sáu loại thuộc tính thân thể gồm : Trí lực, tinh thần lực, tế bào hoạt lực, miến dịch lực, phản xạ thần kinh, lực lượng cơ bắp, cuối cùng là điểm thưởng và Chi tiết kịch tình.

Trịnh Xá thấy sáu thuộc tính của mình gồm: Trí lực 107; tinh thần lực 122,;tế bào hoạt lực 97; phản xạ thần kinh 131; Miễn dịch lực 103; sức mạnh cơ bắp 112, xem ra ngoài việc thường xuyên tập luyện khiến thân thể hắn khỏe mạnh ra thì các thuộc tính đều không cao hơn người thường là mấy, riêng tinh thần lực và phản xạ thần kinh do chủ thần thưởng 20, 30 điểm nên cao hơn hẳn.

Điểm thưởng của hắn là 6502 điểm, trong đó 1000 là điểm thưởng cơ bản, 5000 là do cứu Matt, 500 là thương đột phá, còn 2 điểm chắc là do giết mấy chục zombie có được.

http://tieulun.hopto.org

Tự chế tạo một người con gái! Tự chế tạo một người con gái...

Trịnh xá không định dùng điểm thưởng mua cái gì hay cường hóa, trải qua một trận sinh tử, hắn đã học được tính cẩn thận, tốt nhất là chờ đến mai hỏi ý kiến Trương Kiệt hẵng cường hóa. Phút này trong đầu hắn chỉ ngập tràn ý nghĩ: La Lệ, có thể tạo ra được La Lệ không?

Luồng sáng của chủ thần dường như hiểu được TRịnh Xá đang nghĩ gì, lập tức hạng mục thứ tư mở ra, dừng lại ở mục chế tạo người. Một giọng đều đều trang nghiêm vang lên:

- Lần đầu tiên chế tạo sinh mệnh dạng người miễn phí, sau này mỗi lần tốn 500 điểm, xin mời đưa ra loại hình sinh vật, giới tính, chiều cao, hình dáng, chủng tộc, tuổi tác, màu da..

Trịnh xá dần dần chìm vào ký ức, hồi ấy là thời thiếu niên ngây thơ, một chút tình ý mơ màng, một chút xúc cảm mông lung,trong hắn nhớ rõ nhất vẫn là mùi hương từ tóc nàng, nụ cười của nàng, lời nàng nói, ký ức về nàng..

Hóa ra chỉ vì không còn nàng, hắn mới sống một cuộc sống vật vã, đọa lạc, thối rữa dần đi, hóa ra cuộc đời hắn đi vào bóng tối chỉ vì không còn bàn tay nhỏ nhắn của nàng.

- Chỉ cần có em ở bên, trái tim anh vĩnh viễn không bao giờ đọa lạc!

Từ đôi mắt Trịnh Xá rơi xuống một giọt lệ, chạm đất, vỡ tan và biến mất.

KHi hắn mở mắt ra, trước mặt hắn là một người con gái đang cười hi hi nhìn hắn, mái tóc dài tha thướt, làn da trắng mịn màng, đôi mắt mênh mang, đôi môi đỏ thắm, rõ ràng là hình ảnh mãi không chết trong lòng hắn, La Lệ.

Từ bé lớn lên bên nhau, có nhau tự nhiên như một làn gió, tự nhiên như hơi thở, như việc ăn cơm, uống nước, đến mức hầu như không chú ý đến, nhưng hai người đều hiểu sự quan trọng đối với nhau. Sự cô đơn của những đứa trẻ thành thị, lạc lõng trong khu rừng bê tông cốt thép, bị khóa chặt sau những cánh cửa sắt, ở mấy năm có khi cũng không biết mặt hàng xóm, vì thế mà những đứa trẻ thành thị rất cô đơn. Trịnh Xá từ bé đã cảm giác rất may mắn, bố mẹ hắn là loại người rất hào sảng, thích nói chuyện lớn tiếng, thích đem món ăn ngon của nhà sang mời hàng xóm, cũng đúng lúc nhà hàng xóm cũng lại có tính cách y như vậy, loại người như thế tại đô thị vô cùng ít gặp. May mắn hơn nữa, nhà hàng xóm có một cô bé ít hơn hắn 1 tuổi.

Nàng giống như được ân sủng của các vị thần, hoàn mỹ như một tạo phẩm thủy tinh mong manh, không tỳ vết, nàng thông minh ngoan ngoãn, hiền lành nhưng kiên cường. So với ngoại hình nhu mì, thực chất nàng lại khác hẳn, thích cười đùa lớn tiếng, không bao giờ ngần ngại trước khó khăn, thích ôm lấy cổ hắn mà thổi vào tai hắn.

Hắn đã nghĩ, chỉ cần có nàng ở bên, lòng hắn sẽ không bao giờ khô lạnh.

Nhưng sinh mạng con người thật yếu ớt, năm nàng 15 tuổi, nằm đó trên giường bệnh trắng toát, mái tóc dài đã rụng hết vì hóa trị, khuôn mặt trắng bệch mất đi sắc hồng thường ngày, chỉ còn tiếng cười lanh lảnh, nhưng hắn biết tiếng cười ấy chỉ là để an ủi người thân,... và hắn.

Sinh mệnh con người là cái gì, sao giây phút trước còn nói còn cười, chớp mắt đã thành tro cốt trong bình sứ? Hắn không muốn thế, hắn chỉ muốn thấy nụ cười ngọt ngào của nàng, muốn nàng đùa nghịch trên ngực hắn, thổi hơi vào tai hắn...

Giữa biển người chìm chìm nổi nổi, những trận đánh nhau trong trường học, trường đại học lẫn lộn xác thịt với tuổi thanh xuân trong truyền thuyết, tốt nghiệp rồi đi làm, không ngừng chứng minh sự tồn tại của mình bằng cách thối rữa dần, biết bao người đàn bà, lên giường rồi chia tay, những quán ba, những con say, thuốc lắc, ma túy và gần nhất là bạch phiến....

- Hóa ra, chỉ cần có em ở bên là anh sẽ không còn đọa lac...

Khi hắn tỉnh dậy, đồng hồ trên tường chỉ 11h, hắn vừa định với tay lấy bao thuốc lá thì chạm phải một thứ vô cùng mềm mại..

- Ách! Đừng làm phiền em, để em ngủ thêm đi nào...

http://tieulun.hopto.org

Một giọng nói động hồn vang lên từ trong chăn, Trịnh Xá ngẩn người, hắn vô ý nắn nắn cái thứ tròn tròn mềm mại trong tay, một cái gì đó nho nhỏ từ từ cứng lên, âm thanh từ trong chăn chuyển thành tiếng rên ngọt ngào..

Sự lựa chọn trên màn hình máy tính, luân hồi trong phim kinh dị, Resident Evil, chết chóc, La Lệ...

Ký ức trong đầu hắn xoay mòng mòng, hắn đột nhiên mở chăn ra, quả nhiên ở đó có một người con gái vô cùng mỹ lệ đang cuộn tròn trong lòng hắn, làn da còn trắng hơn cả tấm drap trắng như tuyết, trên khuôn mặt xinh xắn còn đọng lại vết nước mắt. Trịnh xá nhìn xuống dưới và thấy giữa hai đùi nàng và trên giường vẫn còn lốm đốm vết máu.

NGười con gái kéo kéo cái chăn đáng ra đang đắp trên người, không thấy nên lại dịch về phía TRịnh Xá, đôi mắt vẫn nhắm nghiền mê hồ, thậm chí tóm lấy cây đoản côn cứng ngắc của hắn vẫn không hay biết.

Trịnh Xá chỉ nhớ lúc đang chế tạo người thông qua chủ thần, hắn không ngừng nhớ đến La Lệ, nhớ lại rất nhiều kỷ niệm, cuối cùng tạo ra một La Lệ hoàn chỉnh, khi nàng hiện ra, hắn đã không kìm nén được cảm tình hơn 10 năm áp ức, bế bổng nàng, chọn đại một căn phòng, lao vào phong cuồng cho đến khi nàng kêu khóc van xin mới dừng lại.

Lúc này, đôi bàn tay nhỏ của nàng vẫn giữ chặt cây côn của hắn khiến khắn không dám cựa quậy, nhìn khuôn mặt vừa quen thuộc vô cùng lại vừa rất xa lạ của nàng, trong lòng hắn có ngàn vạn điều muốn nói, khuôn mặt hắn giàn giụa những giòng lệ nóng bỏng.

Người con gái có lẽ cảm thấy lạnh, nàng quơ tay tìm chăn không thấy, he hé mắt nhìn và thấy Trịnh Xá đang nhìn nàng chăm chú. Cô bé lập tức cực kỳ xấu hổ, bật dậy giật lấy chăn trong tay Trịnh Xá, quấn chặt mấy vòng quanh người, lúc này mới bật khóc vì cơn đau ở hạ thể truyền đến.

Cô bé vừa khóc vừa mắng:

- Trịnh Xá xấu, Trịnh Xá hư, hôm qua làm người ta đau thế, sáng sớm lại trêu người ta, mà tháng này người ta còn làm cơm sáng cho ăn, đã nói rõ là đến khi nào anh 18 tuổi tặng nhẫn cho người ta, hai mươi hai tuổi kết hôn mới được như thế này, đồ xấu xa, người ta còn mấy tháng nữa mới 16 tuổi cơ mà...

Trịnh xá nghe xong mà cả tâm hồn chấn động:

- Em... La Lệ... em vẫn còn nhớ à, vẫn còn nhớ mọi chuyện lúc trước à?

Cô bé khóc một lúc thì ngừng lại, nhìn trộm Trịnh Xá, nghe hắn nói vậy thì ngạc nhiên hỏi:

- Cái gì mà nhớ với không nhớ, nói năng linh tinh gì ai mà hiểu! Còn nữa, thưa ngài sắc lang, mời ngài mặc quần áo rồi mau sang nhà em lấy bộ váy dài màu xanh sang đây, tối qua xé nát hết cả quần áo người ta rồi, hừm, may mà bố mẹ đều đi làm, nếu không xem anh làm sao giải thích đây!

Trịnh xá nghe mà chấn động tâm thần, cô bé trước mặt hắn từ cách nói, cách hừm hừm xinh xắn, từng động tác chính là La Lệ mà hắn có trong ký ức, không phải là giống hệt mà là cùng một người! Hăn lại chú ý đến căn phòng, rõ ràng là phòng ngủ của hắn khi mười mấy tuổi ở cùng bố mẹ không sai.

- Trời ơi, hôm qua âm thanh của bọn mình bác trai bác gái đều nghe thấy rồi, chắc chắn họ sẽ nghĩ người ta là loại con gái hư, đồ xấu xa, đại sắc lang, đã định là kỳ nghỉ này theo bác gái học nấu ăn, hại người ta không còn mặt mũi nào gặp bác gái nữa.

Cô bé nói một lúc rồi lại khóc khe khẽ, hình dáng như đóa hoa trong cơn mưa khiến Trịnh Xá ngơ ngẩn, cô bé khóc một lúc thì bắt đầu lấy tay đập đập hắn, do sợ tuột chăn quấn quanh mình nên đánh vài cái lại quấn chăn rồi đánh tiếp, dễ thương đến nỗi Trịnh Xá say đắm tâm hồn.

- Từ từ đã, chẳng lẽ tất cả chỉ là một giấc mơ, cả việc em bị bệnh cũng chỉ là một giấc mơ, ha ha ha, hóa ra mình chỉ nằm một cơn ác mộng..

Trịnh xá vừa cười lớn vừa ôm chặt La Lệ, mặc cho cô bé giẫy giụa trong lòng hắn, cắn hắn, khóc khấp, một lúc sau La lệ không giãy giụa nữa mà ôm chặt lấy hắn

(Thật là tốt quá, hóa ra tất cả chỉ là một giấc mơ, loại tương lai như thế ta không muôn, không muốn)

http://tieulun.hopto.org

Đúng lúc ấy vang lên tiếng gõ cửa, la Lệ lập tức xấu hổ chui tọt vào chăn gấp gáp nói:

- Bác trai bác gái về rồi, ô ô, đồ xấu xa, đại sắc lang, làm sao người ta ra gặp mọi người, quàn áo bị xé nát hết rồi!

Trịnh xá lại lạnh ngắt trong lòng vì hắn nghe thấy tiếng người gọi, là giọng TRương Kiệt, như thế không phải hắn nằm mơ, còn La Lệ chẳng qua là sinh mệnh do hắn chế tạo ra mà thôi. May mà La Lệ chúi đầu trong chăn, chỉ hừm hừm vài tiếng rồi nằm im, không thấy được biểu tình trên khuôn mặt hắn. TRịnh Xá lẳng lặng thở dài, mặc quần áo đi ra phòng khách, quả nhiên mọi bố trí giống hệt như nhà hắn ở lúc mười mấy tuổi. Trinh Xá mở cửa , bên ngoài quả là Trương Kiệt ba người, hắn nhìn ra xa hơn, đằng sau TRương Kiệt là quảng trường, quả cầu sáng Chủ thần rực rỡ ở chính giữa quảng trường.

- Mọi người chờ tôi một lát!

Hắn hướng về ba người nói gấp rồi chạy đến dưới chủ thần.

_ Chủ thần, hãy cho tôi biết, cô ấy không phải là sinh vật do người tạo ra sao? Tại sao lại có ký ức của La Lệ? Tại sao lại không hề biết gì về nơi đây, chuyện này là như thế nào?

10. Bằng Chứng Tồn Tại(Tiếp Theo)

Trính Xá nhắm mắt, trút hết những nghi vấn của mình cho Chủ thần, chờ một lúc mới nhận được hồi đáp bằng cái giọng đều đều trang nghiêm:

- Cô ta là do người chế tạo, ký ức, tính cách, hình dáng, thân thể, dung mạo đều đến từ ký ức của ngươi với cô ta, cô ta là người trong ký ức của ngươi.

Trịnh Xá trầm xuống, hắn lại nói:

- Ta không hiểu ý người, ta không quan tâm nàng có phải là người trong ký ức không, ta chỉ muốn biết nàng có phải là một con người thật sự không? Lời nàng nói, hành động của nàng, nước mắt của nàng, là chân thật hay chỉ là trình tự máy tính do người tạo nên?

Chủ thần lại trả lời:

- Đúng vậy, sinh mạng được chế tạo hoàn thành, trừ phi người chế tạo chết hay sinh mạng bị giết, nếu không thì là một con người thật sự hoàn toàn.

Trịnh Xá đại khái đã hiểu chuyện gì xảy ra, chủ thần đem La Lệ từ trong ký ức của hắn phục chế ra, vì thế cũng là La Lệ, tuy chỉ là phục chế, La Lệ thật sự đã chết năm 16 tuổi, còn La Lệ này được phục chế vào thời điểm 15 gần 16, thời điểm nàng đẹp nhất trong ký ức của hắn.

- Chủ thần, vấn đề cuối cùng, có phải nếu ta kiếm đủ 50000 điểm, nàng có thể cùng ta trở về hiện thực?

- Người chon trở về nguyên điểm được mang theo những thứ sau đây: Một, tất cả những vật phẩm đã mua, hai, các điểm thuộc tính đã cường hóa, ba sinh mệnh đã được chế tạo, bốn, sinh mệnh được triệu hoán ra, năm, các cường hóa huyết thống biến dị. Năm điểm trên một khi đã mua sẽ vĩnh viễn thuộc quyền sở hữu của người mua, cả khi trở về nguyên điểm cũng sẽ vĩnh viễn được bảo lưu.

Trịnh xá từ từ cảm thấy an tâm, hắn đã mất nàng một lần, khi ấy hắn chỉ có thể giương mắt lên nhìn nàng ra đi không làm gì được, nhưng lần này thì không thế, hắn có sức mạnh để thay đổi mọi thứ, chỉ cần hắn có thể sống sót qua những bộ phim kinh dị, kiếm đủ điểm số, hắn có thể đưa nàng trở về hiện thực, vĩnh viễn có được nàng.

Bọn Trương Kiệt vẫn đứng trước cửa nhìn hắn không hiểu gì hết, TRịnh Xá hướng bọn họ cười xin lỗi, hắn đưa mọi người vào phòng, theo TRương Kiệt nói, chỉ cần hắn cho phép là mọi người có thể vào, nếu không thì không thể. Đưa mọi người vào phòng khách, hắn nói:

- Mọi người chờ một lát, tôi trở lại liền.

Dứt lời hắn đi vào phòng ngủ, không quên đóng cửa lại sau lưng. La Lệ thò đầu ra khỏi chăn hỏi:

http://tieulun.hopto.org

- Sao rồi, sao rồi? Bác trai bác gái không nói gì chứ?

Trịnh Xá đến bên giường âu yêm vuốt tóc cô bé, nghiêm túc nói:

- Lệ, có chuyện này anh phải nói với em, nhưng em phải hứa dù thế nào cũng phải bình tĩnh, được không?

La Lệ trợn tròn đôi mắt trong như nước hồ, tròng mắt trở nên ướt dần, cúi đầu nói:

- Muốn nói chuyện chia tay phải không? Quả nhiên đúng như người ta nói, đàn ông có được thân thể của con gái sẽ trở nên vô tình vô nghĩa, em lại cứ nghĩ anh sẽ mãi ở ben em, yêu em. Nếu nói chuyện chia tay thì không cần nói nữa, em không muốn nghe anh nói những lời như thế.

Trịnh Xá ôm nàng dậy, lớn tiếng nói:

- Em nói linh tinh cái gì thế, không phải như em nghĩ đâu, mà anh vẫn luôn yêu em dù em đã chết gần 10 năm rồi.

Sau đó hắn kể lại 10 năm trước La lệ ốm chết ra sao, từ từ nói đến những điều kỳ dị mà hắn phải trải qua, tất nhiên giấu biên 10 năm đọa lạc, chỉ nói đến chủ thần.

- Lệ, em chính là La Lệ, mười năm trước anh phải ngồi yên nhìn cái chết mang em đi, bây giờ anh có thể dùng đôi tay này bảo vệ em, hãy tin anh, anh nhất định kiếm đủ điểm đưa em trở về hiện thực.

Trịnh Xá không ngừng nói, nhưng hắn phát hiện La Lệ trong lòng hắn im lặng khiến hắn rất bất an, vội nhìn nàng và phát hiện La Lệ đang ngơ ngẩn nhìn đôi tay của mình. Hắn vội cầm lấy tay nàng nói:

- Lệ, em làm gì thế, có gì cứ nói ra, anh biết là biết được chủ thể của mình đã chết rất khó chịu, nhưng dù sao cũng không được làm thương hại chính mình, trong lòng có gì hãy nói với anh, được không?

La Lệ bỗng hi hi ha ha cười ầm lên, ngồi thẳng lên trong lòng hắn, hai tay véo vào mặt hắn nói:

- Chẳng trách tại sao em lại thấy anh lớn như thế, mà trên người lại có rất lắm lông.. ách.. con gái ngoan không được nói thế, nói chung là như vậy, được sống một lần nữa thật là tốt, sao em lại khó chấp nhận chứ? Cứ nghĩ là anh định chia tay em, trong lòng thấy rất đau, rất đau...Lần sau mà nói chuyện không rõ ràng như thế em sẽ xé miệng anh ra cho biết tay.

Trịnh Xá ngẩn ra một lúc lâu mới an tâm cười phá lên, đấy mới là La Lệ, người con gái kiên cường nhưng mê hồ mà hẵn vẫn luôn yêu.

Sau đấy mọi chuyện rất dễ giải quyết, theo Trương Kiệt nói thì căn phòng này tất cả đều có thể thay đôi chỉ bằng suy nghĩ, La Lệ do TRịnh Xá tạo ra nên cũng có thể thay đổi mọi thứ trong phòng. Sau khi biết điều đó. La Lệ hoan hô ầm lên, chạy đến tủ không ngừng lôi ra một đống quần áo, trang sức, sau đó lại đẩy Trịnh Xá ra khỏi phòng, đóng sập cửa lại.

Trong phòng khách, bọn Trương Kiệt ba người đều dài mặt ra, nhưng Trịnh Xá có thể thấy bên mép mấy người không ngừng co co giật giật. Hắn gãi đầu nói:

- Muốn cười cứ cười, đừng nhịn như thế, cái mặt như bị ăn đấm thế kia khó coi lắm.

Bọn Trương Kiệt đều ha ha cười ầm cả lên, chỉ có Chiêm Lam cười không được tự nhiên lắm.

Trương Kiệt vừa cười vừa nói:

- Lạ thật, không ngờ cậu lại thích loại con gái có tính cách như thế, trông có vẻ rất đanh đá.

Trịnh Xá ngồi trên Sô pha cười khổ đem lai lịch của La Lệ ra nói cho mọi người nghe, sau đó lại nhăn nhó cười:

- Tôi cũng không biết sẽ như thế, vốn chỉ muốn tạo ra một người có hình dáng, tính cách giống như thế, không ngờ lại phục chế nguyên bản.

TRương Kiệt mấy người nghe xong đều vô cùng kinh ngạc, Trương Kiệt nói:

http://tieulun.hopto.org

- Không thể tin được là chủ thần có thể phục chế được người trong ký ức ra, tôi đã sống sót qua bốn bộ phim mà không biết chuyện này, xem ra còn rất nhiều bí mật, chúng ta mới chỉ biết được sơ sơ bên ngoài mà thôi.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Đúng thế, chỗ này chưa từng nghe nói đến, chính mình tham gia vào phim, tiếp xúc với các nhân vật, thậm chí thay đổi cốt truyện, có khả năng mất mạng trong phim, các vật phẩm có thể mua cũng không thể tin nổi, súng đạn không nói làm gì, các dạng cường hóa mới đang kinh ngạc, mấy người nghĩ rằng chuyện này có thể xảy ra trong hiện thực sao?

Mọi người đều trầm xuống im lặng, Trịnh Xá hít một hơi dài rồi lên tiếng:

- Tôi không quan tâm nơi này là cái gì, do ác ma hay các vị thần chế tạo, tôi chỉ muốn sống còn, kiếm đủ điểm đưa nàng về hiện thực, tôi nghĩ mọi người đều không muốn chết trong phim phải không? Vì thế chúng ta nên đoàn kết lại, không ai biết bộ phim tiếp theo là gì, sức mạnh cá nhân rất hữu hạn, chúng ta phải kết hợp thành đội ngũ, giúp đỡ nhau vượt qua khó khăn, mọi người bảo tôi nói có đúng không?

Nghe xong, cả ba người đền im lặng suy nghĩ, Chiêm Lam kinh ngạc cười nói:

- Chỉ một đêm mà anh thay đổi rất nhiều, ngay Lý Tiêu Nghị vừa hết trai tân cũng không so sánh được, cô bé đó quan trọng vậy sao?

Lý Tiêu Nghị lập tức mặt mũi đỏ bừng, ngọ nguậy không yên, Trương Kiệt cười hà hà nói:

- Xấu hổ cái gì, thành đàn ông thật sự có gì đáng xấu hổ chứ? Chú em cũng lợi hại, tạo ra một con mèo Ba tư tóc vàng, cẩn thận kẻo bị hút khô cong đấy nha.

Mặt Lý Tiêu Nghị biến thành đỏ muốn ứa máu ra, Trương Kiệt mới quay sang nói với Trịnh Xá:

- Tôi cho là cậu nói đúng, sức mạnh cá nhân chỉ hữu hạn, trước khi tự cường hóa thành siêu nhân, chúng ta không có sức mạnh vượt qua phần lớn các phim kinh dị, tôi đã trải qua ba bộ phim, rất hiểu sức mạnh đoàn kết của đội ngũ quan trọng thế nào, trừ những con quái vật trong phim, những người đồng đội bên cạnh cũng có thể gây uy hiếp không kém. Vì thế tôi cho rằng chúng ta nên kết hợp, chia sẻ thông tin tình báo, trong phim giúp đỡ nhau một cách tương ứng, nếu có người mới gây chia rẽ nội bộ, tôi đề nghị giết chết.

Chiêm Lam kinh ngạc hỏi:

- Không phải anh nói là giết người mới sẽ bị trừ điểm sao?

Trương Kiệt cười hung ác nói:

- Đúng, bị trừ 1000 điểm, nhưng tôi có giết đâu, chỉ bẻ gẫy hết tay chân hoặc quẳng cho quái vật thôi mà, không phải do mình tự tay giết thì đâu có bị trừ điểm

Chiêm lam và Lý Tiêu Nghị đều rùng mình, Trịnh xá gật đầu nói:

- Không sai, tôi sẽ không cố ý làm hại người mới nhưng nếu có kẻ gây nguy hại cho đội ngũ, tôi sẽ không ngần ngại ra tay tiêu diệt sâu bọ có hại. Chúng ta phải sống, sống để trở về hiện thực. Bây giờ tôi có một thông tin muốn chia sẻ với mọi người. Tôi nghĩ là đại khái biết được làm sao để có Chi tiết kịch tình rồi.

Trịnh Xá nghiêm túc nói:

- Có lẽ là thay đôi một số chi tiết cốt truyện nhất định, cứu một nhân vật chắc chắn chết chẳng hạn. hoặc giết hết quái vật trong phim hay hoàn toàn nghịch chuyển cốt truyện, tôi nghi làm như vậy sẽ hoàn thành được Chi tiết kịch tình.

Sau đó Trịnh Xá đem kinh nghiệm bản thân nói ra, khi mọi người biết được cứu đội trưởng da đen có được Chi tiết cấp B và 5000 điểm, mọi người đều ngẩn ngơ há hốc mồm không biết nói sao.

Chiêm Lam cẩn thận hỏi:

- Thế điểm số của anh là bao nhiêu?

- 6502 điểm và 1 Chi tiết cấp B.

http://tieulun.hopto.org

Mọi người đều ghen tị nhìn hắn, TRương Kiệt nhăn nhó cười:

- Anh liều mạng đủ kiểu, tí chết mấy lần cũng chỉ kiếm được hơn 4000 điểm, chú ngay bộ phim đầu tiên đã kiếm được 6502 điểm và một chi tiết cấp B, đúng là người chọc tức người mà, xem ra sau này anh đành theo chú kiếm ăn thôi.

Trịnh Xá cười nói:

- Ai theo ai cái gì chứ, nếu lần trước anh không cùng với bọn tôi ở lại phòng máy chủ, dù có được điểm thưởng cũng vô dụng, không khéo tôi chết dưới răng zombie hay vuốt Licker lâu rồi, bọn tôi phải cảm ơn anh mới đúng.

Chiêm Lam cười hì hì nói:

- Dù sao cũng tốt, ít ra là biết được làm cách nào kiếm được chi tiết rồi, tuy không ít khó khăn nhưng còn hơn là không biết gì, xem ra mội chi tiết kịch tình đều có điểm thưởng thêm, lúc trước nghĩ đến từng bộ phim kiếm một thấy bất khả năng, giờ ít ra cũng có cái mục tiêu.

Trương Kiệt cũng thu lại sự ghen tị, hắn cũng biết Trịnh Xá chịu nói ra cũng là có nghĩa khí lắm rồi, lên tiếng nói:

- Được rồi, tôi sẽ trình bày về các thuộc tính cường hóa và vật phẩm có thể mua, chúng ta còn chín ngày đêm để chuẩn bị cho bộ phim tiếp theo. Mọi người từ từ chon hướng cường hóa và vật phẩm để mua, tất cả vì bộ phim tiếp theo.

(Không, vì sự sống còn)

Trịnh Xá thầm nghĩ trong lòng, hắn nhìn về phía cửa phòng ngủ, anh mắt vô cùng hiền hòa.

11. Cường Hóa

- Cường hóa tố chất bản thân được chủ thần chia làm sáu hạng lớn: Trí lực, tinh thần lực, phản xạ thần kinh, sức mạnh cơ bắp, tế bào hoạt lực và miễn dịch lực.Theo tôi thực nghiệm và suy đoán, trí lực liên quan đến khả năng nhớ và suy luận, tinh thần lực thì không rõ vì không thể thử nghiệm, tế bào hoạt lực thì là khả năng tái sinh tế bào, tế bào hoạt lực càng cao, khả năng lanh vết thương càng nhanh. Phản ứng thần kinh và sức mạnh cơ bắp là rõ ràng nhất, đối với chúng ta cũng có ích nhất, phản xạ thần kinh cao có thể giúp chúng ta tăng tốc độ phản ứng, nhìn rõ các vật thể di chuyển nhanh, cường hóa đến một mức độ nào đó thậm chí có thể nhìn thấy đường đạn bay. Tuy nhiên chỉ có phản ứng thôi không đủ, vì thế sức mạnh cơ bắp cũng vô cùng quan trọng, sức mạnh cơ bắp càng cao, lực lượng của bạn, tốc độ của bạn càng lớn, thêm vào đó là sự chắc chắn của cơ bắp vì nếu không, anh hoạt động mạnh quá sẽ khiến cơ bắp bị đứt. Đó là tác dụng chủ yếu của sức mạnh cơ bắp. Cuối cùng là miễn dịch lực, cũng rất quan trọng vì nếu miễn dịch lực đủ cao, những bộ phim như Resident Evil bạn sẽ không thể bị nhiễm Virus.

Trương Kiệt giới thiệu kinh nghiệm của mình với mọi người, đoạn nói tiếp:

- Cường hóa cơ bản là như thế, tiếp theo là vật phẩm,tôi khuyên Chiêm Lam và Lý Tiêu Nghị đừng mua cái gì cả, dùng điểm số có được cường hóa tế bào hoạt lực, phản xạ thần kinh, sức mạnh cơ bắp và miễn dịch lực bốn hạng mục, trong đó phản xạ thần kinh và sức mạnh cơ bắp là trọng điểm, nếu không chỉ riêng việc chạy đường trường cũng đủ để mấy người mệt chết rồi.

Tiếp đến Trương Kiệt hướng Trịnh xá nói, cậu có một cái Chi tiết cấp B và 6500 điểm, tôi khuyên cậu nên cường hóa một huyết thống biến dị nào đó, cái nào thì tùy ý, thừa điểm thì tăng cường tố chất và mua vũ khí, theo ý kiến của tôi thì tốt nhất là cậu mua một thứ vũ khí thuộc ma pháp, truyền thuyết. Nói chung, trong số chúng ta đến bộ phim sau người mạnh nhất chính là cậu.

Trịnh xá gật đầu nói:

- Tôi cũng nghĩ thế, theo tôi nhận thấy, dạng phim nguy hiểm nhất là loại ma quỷ như Chú oán chẳng hạn, lần trước TRương Kiệt trải qua Nightmare on Elmstreet cũng xếp vào loại đó, không thể dùng khoa học giải thích, vì thế tôi tính đổi một thứ vũ khí có thể giết được quỷ quái, chỉ không biết có đắt không nữa.

http://tieulun.hopto.org

Trương Kiệt cười nói:

- Thế thì còn chờ gì nữa, ra xem nào, tôi sẽ bảo bà xã nấu cho các cậu một bữa thật ngon, ha ha, đi nào.

Bốn người đều hào hứng đi ra quảng trường, nhất là TRịnh xá ba người lần đầu tiên cường hóa, kể từ lúc này họ đã chính thức trở nên siêu việt người bình thường. Đặc biệt là Trịnh Xá, so với những người khác, lượng cường hóa của hắn lớn hơn hẳn, ai trong tình cảnh đó chắc chắn đều hào hứng thể hiện niềm vui trong lòng.

Trịnh Xá đứng dưới luồng sáng, nhắm mắt lại, lập tức bốn hạng tuyển chọn hiện ra trong đầu hắn.

- Đầu tiên hãy xem các hạng thuộc tính cường hóa đã.

Vừa nghĩ xong, Trịnh xá đã mở danh mục phụ trợ, hắn chỉ chọn loại cường hóa cấp B và cấp C, tuy vậy đã có hàng chục lựa chọn đủ khiến hắn nhìn hoa cả mắt.

- ADN biến dị Spiderman, đánh giá 83 điểm, thích hợp với những bộ phim cần có độ linh hoạt cao, kỹ năng phun tơ nhện thích hợp với mọi tình huống, cần chi tiết cấp B và 2000 điểm.

- Cường hóa khí công cao cấp, đánh giá 87 điểm, thích hợp những bộ phim cận chiến, cường hóa đường vận công cao cấp, tăng một lượng lớn nội công, nâng cực cao toàn diện tố chất cơ thể trong một thời gian ngắn, cần 1 chi tiết cấp B và 2500 điểm và cường hóa khí công trung cấp...

- Huyết thống Werewolf (người sói) biến dị cao cấp, đánh giá 88 điểm, thích hợp với hầu hết các bộ phim kinh dị, có khả năng hóa sói biến dị, trong thời gian ngắn nâng rất cao các hạng tố chất cơ thể, tăng cường độ cứng cơ thể và khả năng khôi phục, do đã biến dị nên người nhận huyết thống không bị bản năng chó sói chi phối, cần 1 chi tiết cấp B, 2700 điểm và cường hóa huyết thống người sói sơ cấp.

- Huyết thống Vampire (ma cà rồng) cao cấp, đánh giá 90 điểm, thích hợp cho hầu hết các bộ phim kinh dị, kỹ năng của huyết tộc có thể dùng hầu hết các kỹ năng, đạt đến cấp bậc bá tước sẽ tăng mạnh sức sống, chỉ cần đầu não và tim không bị hủy sẽ không ngừng khôi phục, do là huyết thống biến dị nên không sợ ánh sáng, bạc, thánh giá..v.v, cần 1 Chi tiết cấp B, 3000 điểm, huyết thống tử tước ma cà rồng.

- ADN biến dị bức xạ cao...

Trịnh xá rốt cục cũng hiểu lời Trương Kiệt lúc trước nói, tại sao lại vừa xem vừa cười, những thứ cường hóa này quả nhiên rất cổ quái, người sói, ma cà rồng, khí công đều có cả, không biết còn bao nhiêu thứ quái dị nữa. Hắn suy nghĩ một lúc, nảy ra mộy ý nghĩ, lập tức kiểm tra cường hóa cấp A, quả nhiên ở đó có cường hóa đính cấp khí công, công tước ma cà rồng, người sói đính cấp..v.v và những cường hóa đó đều yêu cầu đã cường hóa cấp B. Trịnh xá nghĩ một lúc rồi hỏi:

- Chủ thần, tôi có thể chọn 2 loại huyết thống biến dị không?

- Có thể, nhưng hậu quả không cách nào biết được, hai loại huyết thống có thể thôn phệ lẫn nhau hay tăng cường, ngươi có 10% khả năng trở thành phi nhân loại.

Tức là biến thành quái vật chứ gì! Trịnh xá gật đầu, hắn đã quyết định hướng cường hóa cho mình, hắn tách 1 Chi tiết B thành 3 cái C, giữ 2 cái C rồi lại tách 1 C thành 3 D, như vậy có thể cường hóa 4 lần.Hắn định cường hóa Cấp D khí công và cấp D nam tước ma cà rồng, sau đó lại nâng lên thành cấp C khí công và cấp C tử tước ma cà rồng. Như thế hắn vẫn còn một cái D chưa sử dụng.

- Khí công sơ cấp 500 điểm, nam tước ma cà rồng 800 điểm, trung cấp khí công 1200 điểm, tử tước ma cà rồng 1500 điểm, bố khỉ, đắt dã man.

Trịnh Xá tính tổng cộng muốn cường hóa như thế tốn đến 4000 điểm, mà hắn chỉ có 6502 điểm, ấy là liều mạng hoàn thành một cái chi tiết mới kiếm được. Hắn nghiến răng kèn kẹt nói ý định của mình với Chủ thần, lập tức hắn có cảm giác mình chìm vào một dòng nước ấm, cảm giác cực kỳ dễ chịu, xuất hiện hai luồng khí, một đi xuống đan điền, một đi lên não, toàn thân ấm áp khiến hăn muốn thiếp đi.

Xung quanh hắn, ba người trợn mắt há mồm, trước mắt họ, Trịnh Xá được một cột sáng phù lên cao mấy mét, tại đó có hàng ngàn đốm sáng liên tục bay vào cơ thể hắn, duy trì mấy phút liền.

Trương Kiệt há mồm trợn mắt gào lớn:

http://tieulun.hopto.org

- Bà xã đâu! ra mà xem Thượng đế

Lý Tiêu Nghị đàn đàn nói:

- Lại phi thăng rồi, quái, sao mình nói "lại" nhỉ?

So với sự thất thố của hai người đàn ông, Chiêm Lam tỏ ra bình tĩnh hơn nhiều, hỏi:

- Khi chúng ta cường hóa không đến nõi hoành tráng thế đấy chứ?

Trương Kiệt bình tĩnh lại nói:

- Không, khi chúng ta cường hóa chỉ có những đốm sáng nhập vào cơ thể, sau đó lập tức cảm thấy sức mạnh đã cường hóa, TRịnh xá hoành tráng như vậy chắc phải cường hóa cái gì đó rất là lợi hại.

Sau vài phút, Trịnh Xá từ từ hạ xuống đất, mọi người nhìn hắn đều có một cảm giác kỳ dị, lúc trước hắn có thể coi là đẹp trai, nhưng chỉ đẹp trai bình thường thôi, giờ nhìn hắn có một cái vẻ tuấn tú hết sức yêu quái, tuy không hiện rõ nhưng ai cũng có thể cảm thấy.

Trịnh Xá cảm thấy cảm giác ấm áp ngứa ngáy đã hết, hắn vội kiểm tra các thuộc tính, trí lực 187, tinh thần lực 232, tế bào hoạt lực 321, phản xạ thần kinh 287, sức mạnh cơ băp 302, miễn dịch lực 331. Hàng loạt số liệu khiến hắn giật mình một cái, không ngờ chỉ vài cái cường hóa cấp thấp đã biến hắn thành cường đại như vậy, sức mạnh gấp 3 lần người bình thường rồi. Hắn vội kiểm tra lại hai dạng kỹ năng đã cường hóa, nội công đượoc chú thích là năng lượng sinh mệnh chạy trong ác kinh mạch càng ngày càng mạnh, nâng cao tố chất con người từ từ, còn năng lượng huyết tộc là năng lượng sinh vật đặc trưng của ma cà rồng, lấy não và các mạch mãu náo làm trung tâm, có thể sử dụng để phát huy các kỹ năng của huyết tộc. Trịnh xá cuối cùng mở mắt ra, thấy ba người đều nhìn hắn với vẻ quái dị, hắn vội hỏi:

- Sao, tôi bị biến đổi hả?

Hắn kinh hoàng sờ biến toàn thân tay chân, rất sợ rằng mình cường hóa dẫn đến biến thành quái vật, mãi không thấy gì thay đổi mới yên tâm lại nói:

- Làm gì mà nhìn quái vậy, không biết là dọa cũng chết người à?

Ba người cười bẽn lẽn, TRương Kiệt lên tiếng:

- Sao, cậu cường hóa những cái gì rồi, nói ra xem sao.

Trịnh Xá cười nói:

- Tôi đổi Chi tiết cấp B lấp cấp C và D, sau đó cường hóa sơ cấp,trung cấp khí công, ngoài ra còn huyết thống ma cà rồng biến dị, hiện là tử tước.

Sau đó hắn nói ra các thông số của mình, ba người vừa ghen tị vừa khâm phục, Chiêm Lam vuốt vuốt trán nói:

- Tôi có một chuyện cứ nghĩ mãi, phải chăng các loại tiên nhân, ma quỷ, ma cà rồng, người sói trong truyền thuyết là có thật, hay chính là những người sống sót từ đây đi ra, có thể cái không gian này từ viễn cổ đã có, khi ấy chưa có phim kinh dị nhưng có truyền thuyết, truyện kể, những người xưa có thể đã hoàn thành và trở về.

Thấy ba người đàn ông đều chăm chú nghe, Chiêm lam lại tiếp tục:

- Bởi vì là dù tiên nhân, quỷ quái hay cái gì, chỉ có đời đầu tiên là mạnh mẽ, do người từ đây trở về, truyền lại sức mạnh nhưng các đời sau yếu đi dần, mấy người nói xem có khả năng ấy không?

Lý Tiêu Nghị bỗng hỏi:

- Thế chỗ này do ai xây dựng? Đến cả huyết thống của thần cũng có thì do ai xây dựng?

- Có thể là chân thần, cũng có thể là ác ma, ai mà biết được, à Trịnh Xá, anh vừa cường hóa có kỹ năng gì không?

http://tieulun.hopto.org

- Ừm, có nội lực và năng lượng huyết tộc, tôi cũng chẳng rõ nữa, nội lực là một đoàn ấm ấm trong bụng còn năng lượng huyết tộc phải chú ý mới thấy trong não, như muốn nhảy ra vậy.(ý kiến của người dịch: Hiếm có thằng nào ngu như vậy, kết hợp hai loại năng lượng hoàn toàn trái ngược về bản chất, khí công thuộc sinh, năng lượng huyết tộc thuộc tử, không bị nổ banh xác ra là tổ thượng truyền phúc lại rồi) mấy người thì sao, đã cường hóa xong chưa?

Chiêm lam và Lý Tiêu Nghị nhìn nhau cười, nhất là Lý Tiêu Nghị, anh chàng nhảy lên khoảng 2m, rơi xuống hưng phấn nói:

- Em cảm thấy toàn thân đầy lực lượng, nhìn cái gì cũng rõ, còn anh thì sao, Trịnh đại ca?

Nghe vậy Trịnh Xá mới cảm thấy xung quanh như vừa được rửa bằng nước sạch, cái gì cũng rõ ràng, thậm chí hắn có thể thấy cả vết xước trên lỗ khóa cánh cửa đằng xa, vừa nghĩ đến đó, hắn nhảy vọt lên cao 3m, vừa đáp xuống lại vọt về phía 3 người, xuyên qua xuyên lại mấy lân, chỉ có Trương Kiệt nhìn rõ hắn.

- Tốt, rất lợi hại!

Chiêm Lam và Lý Tiêu Nghị cùng kêu lên khen ngợi, Trương Kiệt cười ha ha nói:

- Quá tốt rồi, bây giờ cậu thử mấy cái kỹ năng đi, dẫu sao cũng là dùng Chi tiết để cường hóa, nhất định có kỹ năng rất tuyệt, hay đi xem mấy cái vũ khí đi, có cấp D là đổi được một vũ khí siêu tốt rồi. Cậu dùng hai cái C, hai cái D để cường hóa, hai kỹ năng nhất định rất mạnh.

12. Cường Hóa (Tiếp Theo)

Trịnh Xá nghe lời, lại liên tiếp vào Chủ thần, lần này hắn mở ra tuyển chọn sản phẩm ma pháp, truyền thuyết, quả nhiên là tùm lum, cái gì cũng có, từ cung tên, lá chắn, đại đao đến súng máy, lựu đạn, súng chống tăng, cao cấp hơn có kiếm quang của Jedi, pháo photon, hoành tráng hơn, Trịnh Xá còn nhìn thấy ARM như trong Gundam, tốn 20000 điểm và Chi tiết cấp A. Tốt nhất là xem cái gì thực tế một chút, hắn bắt đầu xem từ súng đạn, quả nhiên súng có lượng đạn hữu hạn rất rẻ, một khẩu rocket phòng không vác vai chỉ tốn có 50 điểm. NHưng khi chuyển sang vô hạn đạn thì tốn đến 2000 điểm, ưu điểm là có thể sử dụng liên tục mà không sợ hết đạn. Tiếp đến hắn lại xem các loại vũ khí ma pháp, nói chung là rất quen thuộc vì hắn từng chơi những loại game huyền huyễn như vậy, tất cả vũ khí trong game đều có. Loại quyển trục ma pháp nói chung là rẻ, chỉ đắt gấp đôi lựu đạn mà thôi, một quyển trục lôi pháp giá 30 điểm, một quyển Băng sương hoành liên chỉ có 50 điểm. Số còn lại chủ yếu là vũ khí cận chiến như một thanh kiếm phát sáng gọi là kiếm Tịnh hóa giá 1000 điểm, một thanh kiếm gỗ mộc đào trừ tà giá 1200 điểm.

Kỳ thật Trịnh Xá đã suy nghĩ xem nên dùng vũ khí gì, càng mạnh thì sự ỷ lại vào súng đạn càng ít, khi mạnh rồi thì tốc độ của hắn còn nhanh hơn cả viên đạn, thân thể rắn chắc đến nỗi đạn bắn không thủng, ngón tay chọc một cái đến đá cũng thủng lỗ thì dùng dao găm còn lợi hại hơn là súng ống. Thêm vào đó Trịnh Xá luôn sợ những bộ phim thần quỷ ma quái, vì thế hắn chọn loại vũ khí cận chiến ma pháp, nhất là có thể giết được linh thể, quỷ quái.

Trong lúc đang cẩn thận chọn lựa, một chiếc nhẫn khiến hắn chú ý, chiếc nhẫn này tên là " nạp", chỉ có mỗi một chữ " nạp" vì vậy khiến hắn chú ý. Theo giới thiệu thì chiếc nhẫn này được chế tạo bằng kỹ thuật tu chân, có thể chứa được 1,5 mét khối vật phẩm, dùng nội lực, tiên lực, chân nguyên, thần khế lực bốn loại năng lượng có thể khởi động, sau khi khởi động trên nắm tay sẽ hiện ra một tầng dày vài mm gay sát thương lớn đến linh thể, quỷ quái. Trịnh xá thót tim một cái, đây quả là vũ khí giành cho hắn, là vũ khí cận chiến, có thể khởi động bằng nội lực, gây sát thương cho linh thể, thêm vào đó là có thể chứa được 1,5 mét khối đồ, hắn có thể chứa lương thực, thuốc men và nước đề phòng tình huống trong phim.

(Được, chọn cái này, tuy nhiên hơi đắt chút)

1500 điểm cộng thêm một cấp D, còn lại duy nhất một cái D cũng không giữ được, tự nhiên Trịnh Xá thấy trống rỗng khó chịu. Khi hắn mở mắt ra, trên tay hắn có một chiếc nhẫn đồng rất cổ phác, ngoài hình rồng khắc mờ bên trên không có chút trang sức nào, hoàn toàn không hấp dẫn người khác. Ba người cùng xúm lại, Trương Kiệt nói:

http://tieulun.hopto.org

- Cậu đổi trong loại giải trí để tặng cô bé đó hả? Cái thứ này trong phòng cũng tạo ra được, cần gì phải đổi cho phí?

Trịnh Xá cười hải hải không đáp, hắn đeo nhẫn vào ngón tay giữa, đột nhiên cảm thấy nội lực chạy theo kinh mạch từ đan điền lên ngón tay, chiếc nhẫn trở thành một phần máu thịt của hắn, chỉ cần chú ý một chút là nhìn thấy 1,5 mét khối không gian, Hơn nữa lần đầu tiên hắn sử dụng nội lực, không thấy chút khó khăn nào cả, như một phần cơ thể vậy.

- Sờ vào coi!

Trịnh xá chìa tay ra trước mặt ba người, ba người ngạc nhiên nhìn nhau, sau đó giơ tay sờ vào, đột nhiên như bị điện giật bắn ra, nhăn nhó nhìn Trịnh Xá.

- Nhẫn kích điện à? - Chiêm Lam tò mò hỏi

Trịnh xá cười hà hà, vuốt ve nhẫn nói:

- Đây là linh khí chế tạo bằng kỹ thuật tu chân, tức là những người tu tiên tổ tiên chúng ta chế tạo, cái nhẫn này gọi là " nạp", có thể chứa 1,5 mét khối vật phẩm, đồng thời có thể gây sát thương cho linh thể. Sau này gặp phim quỷ quái chúng ta cũng không bị bó tay bó chân nữa.

Ba người nhìn hắn vừa hâm mộ vừa ghen tị, Trịnh Xá hiểu rằng đây chỉ hoàn toàn là may mắn, ai thấy vậy cũng sẽ ghen tị, hâm mộ, vì vậy hắn tuyên bố 1000 điểm còn lại dùng để mua thuốc giải độc, lương thực, thuốc men và các loại phụ trợ khác, như thế bất kỳ ai trong 4 người bị thương đều có thể được chữa trị, mọi người lúc ấy mới đỡ hơn.

TRương Kiệt cười nói:

- Muốn trao đổi gì để sau cũng được, đi nào, về chỗ anh thưởng thức tay nghề của chị dâu, thuộc loại đầu bếp chuyên nghiệp đó nhé. Về phương diện ăn, Chủ thần không keo kiệt tí nào, muốn ăn gì cũng có. Chiều nay mọi người phải huấn luyện cùng anh rồi.

- Huấn luyện? - Cả ba người ngạc nhiên.

- Ừ, huấn luyện, thực ra điểm tố chất của mỗi người tùy vào việc huấn luyện mà không ngừng thay đổi, theo anh biết, đám lính đặc nhiệm thông quá huấn luyện đặc biệt đạt đến trình độ chỉ kém Trịnh Xá một chút, không có nội lực và năng lượng huyết tộc khỉ gió gì đó thôi, nhưng họ có kỹ thuật chiến đấu và sự nhẫn nại, nếu chiến đấu thật sự, chưa biết chừng người chết là Trịnh Xá ấy chứ. Trong thời gian giữa các bộ phim, anh vẫn liên tục huấn luyện, đề thăng phản xạ thần kinh và sức mạnh cơ bắp, ngoài ra mấy đứa phải học cách bắn súng nữa. Yên tâm đi, trong phòng anh có một khu huấn luyện và trường bắn lớn, để sống sót qua bộ phim sau, mọi người phải không ngừng nỗ lực nha.

(Không phải vì bộ phim sau mà vì sống còn, mình nhất định phải sống, đưa người con gái mình yêu về hiện thực) Trịnh Xá thầm tự nhủ.

Khi Trịnh xá quay về phòng gọi La Lệ đi ăn cơm, hắn kinh ngạc thấy nàng mặc một bộ váy nữ giúp việc ngắn, đi tất dài màu trắng, áo liền váy mầu trắng, đội cả chiếc mũ người giúp việc trên mái tóc trông vô cùng mỹ lệ, hút hết hồn vía của hắn. La Lệ vừa hát khe khẽ vừa đi lại dọn dẹp, căn phòng được tạo ra qua trí nhớ của Trịnh Xá về mười năm trước nên khá bề bộ, người con gái trong bộ váy trắng vừa đi lại vừa thong thả dọn dẹp khơi dậy tình yêu mà hắn luôn chôn dấu trong lòng. Trịnh Xá không ghìm được bước đến ôm lấy nàng.

A!

La lệ giật mình, nhưng ngay lập tức an tâm vì cảm giác được khí tức quen thuộc, cô bé quay lại chống nạnh nói giọng đanh đá:

- Hừm, hừm, đại sắc lang, muốn làm gì đây, đi lại không có tiếng tăm gì cả, muốn dọa người ta à?

Trịnh Xá không sao nhịn được ngọn lửa trong lòng, hắn ngấu nghiến hôn nàng, chặn những lời cằn nhằn lại, La Lệ lúc đầu giãy giụa nhưng sau đấy lại mềm dần người ra, giây lát chỉ vang lên tiếng hổn hển. Khi Trịnh xá buông nàng ra, đôi mắt cô bé mơ màng, đôi môi đỏ thắm như bị hôn mà sưng lên, dễ thương đến

http://tieulun.hopto.org

nỗi khiến hăn muốn lập tức ăn thịt nàng. La lệ bị Trịnh xá ôm, tất nhiên là cảm thấy sự biến đổi của chú em, tuy bị hôn đến mềm nhũn nhưng tính khí đanh đá nổi lên, lập tức tóm lấy thằng bé tội nghiệp mà nói:

- Đại sắc lang, phải biết mức độ nha, không biết giờ này là mấy giờ hả? Ý em là dù buổi tối cũng không được.. ái chà, nói chung ý tứ là thế, không được cười! Còn nữa, không được người ta đồng ý không được hôn, không được vuốt ve, không được làm những chuyện hạ cấp! Nghe chưa hả? Đại sắc lang!

Trịnh Xá cố nhịn lắp bắp:

- Thế... cái việc... mà ...em ...đang làm... thì...sa..o?

La Lệ đần đần nhìn xuống tay, khi nhận ra mình nắn cái gì thì đột nhiên nhảy tót sang một bên, như một con thỏ non sợ hãi, dễ thương đến nỗi chút nữa Trịnh xá lại chồm tới. Hắn vội vàng đánh lạc hướng:

- Lệ, quần áo ở đâu ra vậy? Trông...rất đẹp.

Hắn định nói là rất gợi cảm, nhưng chợt nghĩ đến mục đích đánh lạc hướng nên đành đổi thành rất đẹp.

La Lệ lập tức vui vẻ cười hi hi, cô bé hình như quên béng những gì mình vừa nói, hai tay nhón váy xoay một vòng nói:

- Sao, sao, đẹp lắm phải không, người ta đã bảo mà, quần áo đẹp thế này chỉ bản tiểu thư thiết kế được thôi nha.

TRịnh Xá nhìn đến nỗi nóng bừng bừng, vội vàng nói:

- Đẹp, đẹp lắm, nhưng không phải trong truyện tranh Nhật cũng có vẽ à?

La Lệ đỏ hồng má nói:

- Đâu mà, người ta rõ ràng thay đổi hoa văn, còn nữa... còn nữa

Cô bé thánh thót nói không ngừng về hình dáng và sự chọn lựa quần áo, sau lại nói về các thiết bị trang trí trong nhà, Trịnh xá không thấy phiền chút nào mà chỉ cảm thấy sự ấm áp của gia đình, cái ấm áp mà lâu lắm hắn không cảm thấy. La Lệ đang nói bỗng nhiêm nghiêm mặt chống nạnh nói:

- Đúng rồi, lát nữa anh phải tử tế cho em biết mấy năm qua ra sao, làm như người ta không biết vậy? Đêm qua đông tác của anh rất..nói chung là thế, lát nữa thành thực khai báo, đừng hòng gian dối, che dấu!

Trịnh xá lập tức bẽn lẽn cười, trong ký ức của hắn La Lệ tuyệt đối là loại phụ nữ siêu cấp hay ghen, trong chuyện tình cảm rất nghiêm túc, nếu nàng biết những năm qua hắn đọa lạc ra sao thì có trời mà biết chuyện gì sẽ xảy ra. Vì thế hắn vội vàng đánh lạc hướng:

- Hà hà,nhất định nói, nhất định nói, đúng rồi, lát nữa anh dẫn em đến gặp các bạn anh, sau này trong phim bọn anh sẽ sánh vai chiến đấu, hôm nay một người mời ăn cơm, em xem có nên thay quần áo không nhỉ?

La Lệ hừm một tiếng nói:

- Tất nhiên là loại quần áo này không mặc ra ngoài được, lát nữa anh phải thành thực khai rõ đã làm gì trong những năm qua, rõ chưa?

Trịnh Xá đần mặt cười a a mấy tiếng, nhìn La Lệ đi vào phòng ngủ của hắn, ít ra cô bé cũng coi đó là phòng ngủ của mình , điều đó khiến tâm trạng của hắn vô cùng tốt, lát sau La Lệ trở ra, mặc một bộ đồ giản dị, trừng mắt dọa hắn, lại vì hắn chỉnh mấy nếp nhăn trên áo nói:

- Đi nào, người ta còn chưa ra ngoài xem đây này.

Ra khỏi cửa, cô bé kinh ngạc thán tức, hết chỉ Chủ thần hỏi linh tinh lại nhìn không gian tối đen sợ nhũn người, cho đến khi vào phòng Trương Kiệt vẫn nắm tay Trịnh Xá hỏi nọ hỏi kia không ngừng. Trịnh Xá thấy trong phòng mọi người đã đến đủ, Lý Tiêu Nghị ngồi cạnh một cô gái da trắng tóc vàng, khuôn mặt xinh đẹp tột đỉnh, thân thể bốc lửa, tuyệt đối là bảo vật cấp biệt đối với đàn ông. Bên cạnh TRương Kiệt là một người đẹp tóc đen dài kiểu cổ điển, mày nhỏ mắt to, mặc một chiếc áo sường sám nhã nhặn bộc lộ hết những nét đẹp, lúc ấy đang vì Trương Kiệt sửa lại nếp nhăn trên áo, động tác uyển chuyển khiến đàn ông mê chết không bồi mạng.

http://tieulun.hopto.org

Ngoài ra còn có Chiêm lam đang ngồi với vẻ bực bội, không ngừng hừm hừm hanh hanh nhìn hai người đàn ông với vẻ không thèm chấp. Thấy Trịnh Xá, Chiêm Lam không nhịn được lại hừm một cái.

Trương Kiệt lúc ấy nói:

- Chế tạo sinh mệnh có thế chế tạo đàn ông mà, sao Chiêm Lam không chế tạo một người đàn ông trong mộng đi?

Chiêm Lam hừm một tiếng nói:

- Người ta không có vô vị như thế, trong hiện thực không có được phải dựa vào trí tưởng tượng, thật là vô vị, em viết sách không bao giờ viết mấy thứ dâm dục đó. Chế tạo một người đàn ông thì thà đổi một cây gậy rung còn hơn.

Lý Tiêu Nghị mặt mũi đỏ tía, TRương Kiệt lại cười phá lên nói:

- Cô em khỏi cần cứng miệng thế, rõ ràng là trinh nữ, làm bộ làm tịch gì, anh đây tệ mấy cũng biết cả trăm cô gái, chỉ cần nhìn bên ngoài là biết liền.

Chiêm lam đỏ mặt, cố giữ bình tĩnh nói:

- Đó chính là sự khác biệt giữa đàn ông và đàn bà, đàn ông chỉ muốn có được người đàn bà họ muốn rồi mới phát sinh cảm tình, đàn bà thì muốn tìm một tình cảm chân thực, sau đó yêu sâu sắc người đàn ông, người ta không có vô vị như mấy người, vô duyên vô cớ cùng người khác giới phát sinh quan hệ.

Tiếng nói vừa dứt, sau lưng Trịnh xá vang lên một giọng lảnh lót:

- Chị nói rất đúng! Đàn ông thật đáng ghét, vừa háo sắc vừa đáng ghét, không hiểu tình yêu thật sự tí nào.

La Lệ vui mừng đến bên canh Chiêm Lam nói chuyện, hai người quả là chỉ hận gặp nhau muộn, nói vài câu đã chị chị em em rất nhiệt náo. Trương Kiệt nhìn khuôn mặt nhăn nhó của Trịnh Xá cười hà hà nói:

- Cậu đến muộn thế, bà chị đang càu nhàu thức ăn nguội hết đây, ha ha, đi nào, người đông mới vui.

Trịnh Xá cũng không keo kiệt, hắn dùng một điểm thưởng đổi lấy 1000 điểm sinh hoạt, chọn trong mục giải trí, chỉ tuyển rượu và đồ uống cao cấp, đủ loại rượu nho, rượu trắng trăm năm, mua về như nước lã. TRương Kiệt nói không sai, những món giải trí ở đây rẻ đến không còn nói được gì nữa, một chai rượu nho 200 năm chỉ có 10 điểm sinh hoạt, dù Trịnh Xá không phải chuyên gia nếm rượu cũng thấy vị ngon của nó, khi hắn quay lại, trong nhẫn đã chứa đầy rượu ngon.

Mọi người cũng không khách sáo, người đẹp cổ điển đúng là có tay nghề chuyên nghiệp, các món ngon khiến mọi người ăn muốn cắn vào lưỡi, nào óc khỉ, tay gấu, đồ rừng đồ biển đủ cả, tuy chỉ làm hơn mười món ăn nhưng không món nào bình thương không quý trọng khó kiếm. Mọi người ăn no nê, xem chút liếm cả đĩa, La Lệ lại thân thiết chị ơi chị à gọi người đẹp cổ điển, hy vọng học được cách nấu vài món.

Trương Kiệt châm một điếu thuốc nói:

- Chủ thần về phương diện này thật là tuyệt, riêng về chuyện ăn uống hưởng thụ, ngoài kia dù có là tỉ phú chưa chắc đã được như anh em mình, xem này, rượu trăm năm bọn ta uống như nước lã, thuốc anh hút cũng là loại tuyệt phẩm. Nếu không phải luân hồi trong phim kinh dị, nói thật thì, chỗ này ở dưỡng lão không tồi chút nào, khi nào cô đơn đưa chị dâu ra ngoài chơi một vòng rồi lại về đây. Ha Ha, sống thế này có làm thần tiên cũng không đổi.

Trịnh Xá ba người gật đầu đồng ý, Trịnh Xá cười nói:

- Chính vì thế mà chúng ta phải sống sót, sống qua những bộ phim kinh dị, dù trở về hiện thật hay ở lại đây cũng chủ động trong tay mình, không phải sao?

Mọi người đều cảm thán trong lòng, Trương Kiệt cười lớn nói:

- Vậy được, anh dẫn mọi người đến trường huấn luyện, chúng ta còn chín ngày để chuẩn bị, sẵn sàng đối mặt với bộ phim tiếp theo.

http://tieulun.hopto.org

13. Chuẩn Bị Hoàn Tất.

Trương Kiệt chế tạo căn phòng vô cùng rộng rãi, hắn đưa ba người đi xuống tầng ngầm, lưu lại ba cô gái tán chuyện, qua mấy lớp cầu thang, một cái quảng trường lớn cỡ sân vận động hiện ra trước mắt ba người. Bọn Trịnh Xá kinh ngạc phát ra tiếng kêu, Trương Kiệt cười tự hào:

- Lúc ban đầu anh không biết có thể thay đổi nhiều trong phòng, mãi về sau từ từ mới biết, chỉ cần khi nắm tay vào cửa tưởng tượng là được, chủ thần sẽ theo ý chúng ta mà thiết kế, thậm chí còn hoàn chỉnh những chỗ mà trí tưởng tượng chưa hoàn chỉnh, ví dụ như cái khu huấn luyện này.

Ba người tấm tắc khen ngợi một hồi, cái quảng trường chia làm mấy khu vực, có trường tập bắn, có đường chạy, đường chạy vượt chướng ngại vật, võ đài...nói chung là TRương Kiệt đưa tất cả những gì có thể nghĩ ra vào đây.

- Từ hôm nay trở đi, mỗi ngày từ 8h sáng đến 12 h trưa, 1h chiều đến 6h tối, 7h tối đến 12h đêm, chúng ta phải không ngừng huấn luyện, về mặt thể năng, chỉ mấy ngày sẽ không có hiệu quả mấy, thế nên các bạn sẽ luyện tập bắn súng và đối chiến, không ngừng chạy bộ để thử giới hạn thể lực tối đa. Chỉ khi các bạn biết giới hạn thể lực của mình thì trong phim mới xây dựng được kế hoạch gìn giữ thể lực. Nói chung là có rất nhiều điều phải huấn luyện.

TRương Kiệt giới thiệu tường tận tác dụng của các dạng huấn luyện ví dụ như chạy vượt chướng ngại để thích ứng với việc chạy đường dài trong phim, bắn súng thì là kỹ năng cực cần thiết trong những bộ phim khoa học viễn tưởng, mọi người đều đồng ý với kế hoạch huấn luyện của Trương Kiệt. Trịnh Xá nghĩ một lúc rồi hỏi:

- Thế súng đạn thì sao, chúng ta phải đổi về để tập à? Hay chỉ dùng cây Deasert Eangle của anh để tập, không thích hợp lắm thì phải?

Trương Kiệt cười lớn đáp:

- Không phải anh từng nói trong phòng có thể tạo ra rất nhiều thứ sao? Có điều rất nhiều thứ không thể đem ra khỏi phòng mà thôi, nhìn cái kho bên kia đi, anh cố ý đổi một cuốn tạp chi thuyết minh vũ khí của Chủ thần, dựa vào đó chế tạo ra rất nhiều vũ khí, mấy người có thể thử uy lực mấy món vũ khí cao khoa kỹ, tuy rất đắt nhưng hiệu quả không tồi, nếu có thể nên đổi mà phòng thân.

Lý Tiêu Nghị hoan hô ầm lên, chạy đến trường bắn, chỉ có CHiêm Lam thở dài hỏi:

- Như vậy vũ khí ma pháp không chế tạo được phải không?

Trương Kiệt cười khổ gật đầu nói:

- Anh đã thử mấy lần mà không được, chắc là chủ thần hạn chế.

Chiêm Lam vuốt vuốt trán nói:

- Xem ra những bộ phim quỷ quái là nguy hiểm nhất, Chủ thần muốn tạo độ khó nên không cho chúng ta thục tất các vũ khí ma pháp, nếu có đủ điểm, chúng ta chỉ nên đổi một khẩu súng phòng thân thôi, còn lại dồn vào mua vũ khí ma pháp.

Trịnh Xá và Trương Kiệt đều gật đầu, nhất là Trịnh Xá, hắn vì đã đổi chiếc nhẫn mà cảm thấy vừa ý, xem ra 1500 điểm đó không lãng phí.

Cả buổi chiều Trương Kiệt giảng giải cho mọi người cách sử dụng vũ khí, lúc đầu mọi người thử qua vài loại vũ khí công nghệ cao cho biết, nhưng sau đó đều tập trung học cách dùng vũ khí thường, đặc biệt chú ý đến độ chính xác. Sau đó Chiêm Lam và Lý Tiêu Nghị chỉ tập bắn bia. Trương Kiệt và TRịnh Xá lại lên võ đài, Trương Kiệt đã sống qua bốn bộ phim, ngoài bỏ 100 điểm đổi cây Deasert Eangle, còn lại đều dùng để cường hóa, đặc biệt là phản xạ thần kinh và sức mạnh cơ bắp được chú trọng, trước đây chắc chắn Trương Kiệt từng đi lính, kỹ thuật chiến đấu tốt hơn loại lính mới tò te như Trịnh Xá không biết mấy lần mà kể, chỉ qua vài hiệp đã đánh Trịnh Xá ngã lăn quay ra.

Trương Kiệt lắc đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

- Không được, tốc độ và sức mạnh của cậu đủ nhanh rồi nhưng chưa biết cách không chế, bây giờ sức mạnh của cậu mạnh hơn trước rất nhiều, mỗi lần ra đòn quá nhanh nên không khống chế được, mấy hôm này cậu chỉ có tập làm quen với sức mạnh mới và nắm vững các kỹ năng mới, bộ phim sau cậu là chủ lực đấy.

Trịnh Xá gật đầu, hắn cũng cảm thấy không khống chế được lực lượng, thêm vào đó hắn rất hiếu kỳ về nội lực của mình, không biết có thần kỳ như thuyết minh không. Vừa rồi bị Trương Kiệt đánh, cú đòn rất mạnh, người thường nhất định bị đánh gục, nhưng hắn chỉ cảm thấy đau lúc đầu, sau đó luồng ấm áp từ đan điền nhanh chóng di động, sự đau đớn nhanh chóng tan biến, xem ra nọi lực quả không uổng danh.

Cả buổi chiều, mọi người đều ở nhà Trương Kiệt liều mạng huấn luyện, đến tối lại ăn một bữa ngon, sau đó Trịnh Xá mới cùng La Lệ đi về, suốt chặng đường, hắn không ngừng nghĩ về buổi huấn luyện, một buổi chiều hắn đã đại khái nắm vững nội lực, ngoài việc giảm bớt đau đớn, khi hắn bố trí nội lực toàn thân, sức mạnh và tốc đọ của hắn tăng lên gấp đôi, đó cũng là lần duy nhất hắn đánh gục Trương Kiệt, trước lực lượng áp đảo, Trương Kiệt không kịp dùng kỹ xảo gì đã bị đánh bại. Có điều sau đó cả 10 phút Trịnh Xá mềm nhũn vô lực, xem ra kỹ thuật này chỉ dùng được khi khẩn cấp.

Hừmm...!

Trịnh xá nghĩ thầm về việc vẫn chưa tìm được cách sử dụng năng lượng huyết tộc, có lẽ cũng không kém chút nào.

Hừm!..Hừm!..Hừm!...

Liên tục ba tiếng hừm hừm vang lên, cuối cùng hắn cũng từ trầm tư tỉnh lại, nhìn thấy La Lệ mặt mũi đỏ tía, có vẻ rất tức giận. Cô bé chống nạnh chỉ hắn nói:

- Anh đi cùng em mà hồn vía để đâu đâu, nhất định là hối hận lúc trước không chế tạo người đẹp khác rồi phải không? Thấy hai chị ấy là thích rồi phải không? Biết mà, biết mà, người ta chỉ là cái quả còn xanh, làm sao so sánh sức hấp dẫn của những người phụ nữ trưởng thành, anh đang nghĩ thế phải không?

Trịnh xá nhìn cái vẻ ghen tuông khả ái của La Lệ, kỳ thật La lệ đẹp không thau gì hai người kia, chỉ có điều vẻ đẹp chưa hoàn toàn trưởng thành, còn mang nhiều nét bé gái. Hắn cười cười nắm tay nàng nói:

- Anh chỉ đang nghĩ chuyện huấn luyện lúc chiều thôi, anh nói thật với em nha, em phỉa có tự tin chứ, ngày xưa trong trường, những người theo đuổi em không có một trăm cũng được vài chục, và em biết anh luôn yêu em, làm sao nghĩ linh tinh được.

La Lệ nhìn hắn một cách kỹ càng rồi nói:

- Thôi được, vậy thì lát nữa phải trung thực khai báo với em những năm qua anh ra sao, anh vừa tự nói rồi đấy nhé, đúng không?

Trịnh xá ngẩn ra, hắn thật muốn khâu mồm lại, chài, họa tòng khẩu xuất là thế này đây.

Người tốt nên có kết quả tốt, xứng đáng có được hạnh phúc,... nhưng mình có nên tính là người tốt không?

Trịnh Xá biết mình không xứng được gọi là người tốt, nhưng năm xưa cái chết của La Lệ ảnh hưởng đến hắn quá lớn, cuộc sống mê mê hồ hồ, chơi game online, mệt thì đi quán rượu tìm tình một đêm, lên mạng làm quen với các em học sinh cấp ba, gái đú, dùng ma túy..v.v

Hắn biết mình không phải là người tốt, khi luồng sáng ấy chiếu vào hắn, phát ra lại là những điều thối tha, hắn không dám ngẩng đầu nhìn ánh sáng nữa, có lẽ bóng tối mới là nơi của hắn. Trịnh Xá không thể cũng không dám cho La Lệ biết về cuộc sống đó, cô bé sẽ phản ứng ra sao, nàng trong sáng như thế, thuần khiết như thủy tinh, sự bẩn thỉu của hắn bị nàng chiếu vào không nơi lẩn trốn, dúm dó kinh hoàng.

Trịnh xá đã chuẩn bị tình huống xấu nhất, ngồi trên sô pha, châm một điếu thuốc, chuẩn bị nói hết với La Lệ, bỗng nàng đứng dật, hừm lạnh một tiếng nói:

- Không cần nói nữa, không cần nói nữa, nhìn cái kiểu mất hồn vía của anh, mấy năm qua không cần nói em cũng biết, nghe chỉ thêm bực mình, không muốn nghe nữa.

Khuôn mặt La Lệ áp sát mặt hắn nói:

http://tieulun.hopto.org

- Đại sắc lang nghe rõ này, bổn tiểu thư đã quay lại rồi, sau này đem tất cả những thứ vớ vẩn, bà này cô kia vứt hết đi! Trước mặt anh là La Lệ, chỉ có La Lệ, duy nhất La Lệ, biết chưa hả?

Nàng vừa nói vừa từ từ khóc lên, đột nhiên ôm chặt lấy hắn khóc nói:

- Xin lỗi, em rất xin lỗi đã không giữ được lời hứa, đã nói là sẽ cùng nhau sống đến bạc đầu, sao này ôm nhau cùng nhớ lại thời tuổi trẻ, em có thể quên hết cũng không quên lời hứa đó... những năm qua anh nhất định rất đau đớn phải không? Em thật ích kỷ, để anh lại một mình chịu đựng.. em xin lỗi...em rất xin lỗi...

Trịnh Xá không nói câu nào, chỉ ôm chặt lấy nàng, cả căn phòng chỉ có tiếng người con gái khóng, tỉ tê mãi không ngừng. Nhưng cả hai đều biết, khóc cho vơi hết niềm đau, ở lại là hạnh phúc, niềm tin, hy vọng và một tương lai vô hạn, quá khứ đã qua rồi.

Thời gian hạnh phúc lúc nào cũng quá thật nhanh, ban ngày Trịnh xá liều mình huấn luyện các dạng kỹ thuật sinh tồn, kiểm tra các dạng có thể trao đổi ở chủ thần. Buổi tối lại ôm La Lệ ngồi xem phim kinh dị, Trinh Xá mãi mới biết rằng có thể mua của chủ thần, không đắt tí nào, 1 điểm thưởng có thể mua 50 phim, với những kẻ luôn phải lăn lộn trong phim như bọn hắn, không có gì quan trọng hơn. Xem xong phim, lần nào Trịnh xá cũng tìm cách bế La lệ về phòng, tuy lần nào cô bé cũng kêu ầm lên phản đối, nhưng cuối cùng lại ngoan ngoãn nằm im, tiếp theo là cuộc chiến điên cuồng. Đến nỗi Trịnh Xá dù có nội lực hồi phục mà ngày nào cũng đến 7h mới dậy nổi.

Cứ thế trôi qua chín ngày, hôm nay là ngày cuối cùng, mọi người quyết định nghỉ ngơi, đến hoàng hôn họ sẽ bị đưa vào phim kinh dị, đây là cơ hội cuối để kiểm tra công tác chuẩn bị.

11h sáng, Trịnh xá ôm La Lệ nằm trên giường, hai người đã tỉnh từ sớm, nhưng cảm thấy lười nên không ai chịu dậy, cứ thế nói chuyện đến trưa.

- Hôm nay anh phải đi à?

La lệ ngả người trong lòng hắn hỏi, giọng như muỗi kêu, phải chú ý lắm mới nghe được. Trịnh xá nghe lòng nặng trĩu, hắn không biết mình sắp tiến vào bộ phim nào, đối diện cái gì? Có thể là Virus, quái vật, người ngoài hành tinh, cái gì cũng có thể, sống chết chênh vênh, vì thế hắn không trả lời, chỉ ôm chặt người con gái trong lòng.

- Lời hứa của chúng ta... dù thế nào cũng cùng nhau đến bạc đầu, cùng nhau hồi ức tuổi trẻ, anh phải ôm em kể chuyện, chúng ta còn phải đi du lịch, anh phải đưa em đi xem Bắc cực quang, cùng em nằm trên boong tàu ngắm trời sao Thái Bình Dương, cùng em đứng trên di tích Hy Lạp tưởng tượng thần thoại, xem tượng đá trên đảo Phục Sinh, cùng em đuổi bồ câu trên quảng trường thành Roma... còn rất nhiều dự định, anh phải hứa với em, dù thế nào cũng phải trở về, thực hiện những lời hứa ấy!

Nàng nhổm dậy nhìm sâu vào mắt hắn, cho đến khi hắn gật mạnh đầu mới lại dụi vào ngực hắn. "Tình yêu của hai người như xây lâu đài cát trên bãi biển, vừa xây vừa thận trọng không để sóng biển cuốn trôi, vừa mệt vừa khó, nhưng khi đã xây xong ta mới phát hiện ra nguyên lai nó đẹp đẽ như thế, xứng đáng công sức bỏ ra để bảo vệ nó như vậy...". Đã mười năm Trịnh Xá không nghe câu nói ấy, lúc xưa nàng thường hay thích nói câu ấy rồi dùng ánh mắt mong chờ nhìn hắn, nghe lại một câu nói đã lâu lắm không nghe, trái tim hắn rung lên.

- Vậy thì...lần này hãy cùng nhau xây xong tòa lâu đài, cùng nhau giữ lời hứa!

Trịnh xá nhắm mắt lại, khi mở ra, trong đôi mắt đó chỉ có sự kiên định vô bờ, dù thế nào cũng phải sống sót trở về, dù chuyên gì xảy ra!

- Cơ bản là như vậy, mỗi người mang theo ba quả lựu đạn, một bình xịt cầm máu, một bình thuốc uống giả độc, một cuộn băng hiệu quả cao, một cái hộ thân phù, ha ha, lần này phải cảm ơn Trịnh Xá, ngần này đã là 100 điểm, bắt chúng ta bỏ ra thì làm gì có.

Trên quảng trường trung ương, Trịnh xá dùng 1000 điểm còn lại mua mười mấy quả lựu đạn phá, một số thuốc men, bông băng ngoài ra là mấy cái hộ thân phù, loại tự động cháy để bảo vệ người mang nếu có ma quỷ lại gần, khi phù chưa cháy hết người mang sẽ không bị làm hại.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh xá cười khổ kiểm tra số điểm còn lại, 6502 điểm giờ chỉ còn lại 276 khiến hắn đau hết cả mề, bất quá nhìn những món đồ phụ trợ trong nhẫn, hắn thấy cũng đỡ hơn. Trương Kiệt kiểm tra lại đồ đạc, đút những thứ được phân vào túi nói:

- Dù chỉ có mấy ngày huấn luyện, nhung cơ bản cái gì cần chúng ta đều đã làm, khi bước vào phim, không có gì đảm bảo cả, vì vậy phải hết sức cẩn thận... hãy giúp đỡ đồng đội nếu có thể nhưng khi họ trở nên nguy hiểm cho cả đội, hãy giết ngay đi.

Chiêm Lam và Lý Tiêu Nghị còn chần chừ, Trịnh xá đã gật đầu, đoạn hỏi:

- Làm sao để chúng ta đi vào phim? Cũng là đột nhiên biến mất à?

Trương Kiệt lắc đầu nói:

- Không, đến giờ sẽ có 20 đạo ánh sáng chiếu xuống, hãy chọn một cột sáng mà tiến vào, lần nào đến khoảng giờ này cũng diễn ra.

Bốn người trong lúc nói chuyện ngồi xuống quảng trường, hết sức đặc biệt là mấy cô gái không ai ra tiễn, có lẽ sự quan tâm người yêu ai cũng giống ai, họ không dám ra, sự chia ly quá đau lòng.

Sau khoảng 10 phút, Chủ thần bỗng sáng rực lên như mặt trời chói mắt, hai mười luồng ánh sáng chiếu xuống quảng trường, giọng nói đều đều vang lên:

- Trong vòng 30 giây tiến vào cột sáng, mục tiêu di chuyển đã khóa, Alien I bắt đầu truyền tống!.

14. Quyển 2: Alien I (Di Hình) -- Người Mới.

Trịnh Xá chỉ thấy trước mắt chợt tối đi, nháy mắt tiến vào tình trạng nửa tỉnh nửa mê, nhưng trạng thái đó không kéo dài lâu, chỉ lát sau hắn đã tỉnh lại, bọn họ đang ở trong một căn phòng không lớn, nền nhà và tường xung quanh đều là sắt thép, trên tường có những thiết bị hắn không biết. Trịnh xá nhìn sang bên, trên nền nhà nằm lăn lóc 11 người mới, TRương Kiệt ba người đã ngồi dậy cạnh hắn, tố chất thân thể hẳn nhiên tốt hơn đám người mới. Trương Kiệt vừa đúng vững, nhìn xuống chân và mặt mũi trắng bệch nói:

- Hỏng bét rồi, độ khó 15 người, độ khó này làm sao lại xuất hiện ở loại phim có thể dùng khoa học giải thích cơ chứ, nhất định là Chủ thần thay đổi độ khó rồi, toi rồi anh em ơi!

Ba người không hiểu nhìn TRương Kiệt, anh chàng thở dài nói:

- Tình hình này anh cũng chưa gặp bao giờ, chỉ từng nghe nói có một số phim bị chủ thần cải biến, chuyện gì cũng có thể xảy ra, thường là kết thúc bằng việc toàn đội chết sạch, tuy nhiên nếu hoàn thành sẽ có thưởng rất hậu, mọi người tự nhìn lại đồng hồ đi.

Bọn Trịnh xá nhìn xuống, lần này khác hẳn, không có đồng hồ đếm ngược, chỉ có dòng chữ: " Giết hết Alien, mỗi thành viên trong đội thưởng 1000 điểm, chi tiết cấp D". Trương Kiệt rút một điếu thuốc ra châm, hỏi:

- Có ai nhớ tình tiết phim này không?

Trịnh Xá lắc đầu nói:

- Phim này làm lâu quá rồi (1978) ngày xưa có xem qua nhưng quá lâu quên hết chi tiết, chỉ mang máng nhớ cốt truyện thôi.

Lý Tiêu Nghị cũng lúc lắc đầu nói:

- Mấy ngày qua em chỉ xem những phim mới thôi, ai mà biết Chủ thần lại chọn cái đồ cổ này chứ.

Chỉ có Chiêm Lam vuốt vuốt trán cười a a mấy tiếng:

- Mấy người quả là không chuyên nghiệp chút nào, mạng cũng ở trong này rồi, phim dù cổ cũng phải giở ra mà xem chứ, lần trước em đã suy đoán không gian này có từ cổ nên đã giở mấy phim cũ ra xem, bộ phim này ấy mà...

http://tieulun.hopto.org

- .... Truyện phim Alien xảy ra vào một thời điểm trong tương lai, khi nhân loại đã có khả năng du hành vũ trụ đường dài, tiến hành di dân lên một số hệ hành tinh, đáng tiếc là chưa phát hiện sự sống vũ trụ nào, cho đến khi câu truyện bắt đầu..

Một giọng nói cắt ngang Chiêm Lam, một người đàn ông đeo kính ngồi dậy, hình dáng phổ thông đến không thể phổ thông hơn, chỉ có đôi mắt toát ra sự bình tĩnh và những tia sáng của trí tuệ (ND:con quái vật khủng khiếp nhất VHKB xuất trường). Bốn người nhìn nhau, Trịnh xá là người đầu tiên phản ứng lại, tiến lên chìa tay nói:

- Tên là Trịnh Xá, chào mừng gia nhập, người bạn mới!

Người đàn ông chần chừ thoáng chốc rồi bắt tay Trịnh Xá nói:

- Sở Hiên, nếu không phiền, có thể cho tôi biết đây là đâu không?

Trịnh Xá và ba người nhìn nhau cười khổ, nói:

- Xem ra anh rất thuộc cốt truyện Alien, có thể kể cho chúng tôi nghe trước không?

Sở Hiên ngồi trên mặt đất, nâng nâng kính nói:

- Nếu các bạn muốn.. Câu truyện xảy ra trên một con tàu vũ trụ, theo luật lúc đó, bất kỳ một tàu vũ trụ nào bắt được tín hiệu điện tử chưa biết có nghĩa vụ phải thám sát tín hiệu đó xem có phải một chủng tộc trí tuệ phát ra không. Con thuyền trong câu chuyện bắt được một tín hiệu lạ, cấu tạo bằng các phù hiệu, rất có khả năng do một trí tuệ ngoài hành tinh phát ra. Theo luật, trên tàu có lắp đặt theo dõi điện tử tự động, nêu không đến thám sát, trở về sẽ bị phạt nặng nên bất đắc dĩ thuyền viên trên tàu phải tiến đến kiểm tra hành tinh phát tín hiệu.Quả nhiên họ phát hiện di tích một con tàu vũ trụ và những sinh vật khổng lồ, có lẽ đã chết hàng vạn năm, di cốt đã hóa thạch, họ còn phát hiện một loại kén, bên trong có vật chất hữu cơ. Một thuyền viên do tò mò đã chạm vào cái kén, anh ta bị một sinh vật dạng như sao biển, có tính ăn mòn mạnh trùm lên mặt, sau đó anh ta được đồng đội đưa về tàu. Sinh vật đó chính là Alien, nói chính xác là dạng ấu thể, nó không có tính sát thương, tôi gọi là sơ kỳ, nó không tự sinh tồn được mà phải ký sinh trên một sinh vật nào đó. Thuyền viên kia đã bị ký sinh, bên ngoài không thay đổi gì nhưng bên trong có Alien đang không ngừng tiến hóa. Tiếp đó, sau khi tở về tàu vũ trụ, Alien đã trưởng thành, phá ngực thuyền viên thoát ra, đúng vậy, người đó đã trở thành trứng của Alien, lúc này nó có hình dang như con rắn nhưng sức tấn công mạnh hơn nhiều, tuy vậy không phải là không thể tiêu diệt. Tiếp đó cốt truyện rất đơn điệu, Alien rình mò, lẩn trốn, bắt mọi người trên tàu ăn thịt cho đến khi phát triển thành hình thái trưởng thành thứ ba...Khi đó Alien đã trở nên hầu như hoàn hảo, vỏ giáp xác kiên ngạnh đạn bắn không thủng, dịch thể ăn mòn như acid, tốc độ, phản xạ và bản năng săn mồi khiến nó trở thành không thể tiêu diệt. Lúc này thuyền viên trên tàu mới biết mình đối mặt với cái gì, tín hiệu từ di tích không phải là tín hiệu cầu cứu mà là cảnh báo:" không được lại gần, tránh xa di tích".. Tiếp theo...

- Được rồi, mới sáng sớm đã nói cái chó chết gì thế, chỗ này là chỗ mả mẹ nào?

Một giọng nói rất dễ ăn đòn vang lên cắt đứt lời Sở Hiên, Bọn TRịnh xá ngẩng đầu lên nhìn, không biết từ lúc nào, đám người mới đã tỉnh dậy ngồi la liệt xung quanh, trong đó có ba thanh niên đầu tóc nhuộm xanh đỏ, mặt mũi hầm hầm nhìn họ, người cầm đầu có cái môi dày thâm sì, mũi đeo khuyên, môi cũng đeo vòng nói với giong huyênh hoang:

- Chúng mày là bọn nào? Chúng ông đang lên mạng ở hàng nét, làm sao lại đến đây?

Trịnh Xá biết rằng bất kỳ ai, chỉ cần chon Yes đều sẽ bị đưa đến đây, chủ thần chẳng cần biết anh là ai nên dù tổng thống Mỹ có xuất hiện thì hắn cũng không kinh ngạc.Đối diện ba tay thanh niên hết nói nổi, Trịnh Xá lớn tiếng nói:

- Xin mọi người yên lặng, chúng tôi sẽ giải thích sau, bây giờ hãy để Sở Hiên nói nột đã.

Sở Hiên từ nãy vẫn nhìn và đánh giá bọn Trịnh Xá, sau lại nhìn những người mới, nghe nói gật đầu bình tĩnh tiếp tục:

- Khi đó các thuyền viên tìm cách tiêu diệt Alien, theo ấn tượng của tôi, họ không có nhiều vũ khí, hình như chỉ có súng phun lửa, loại vũ khí sát thương tầm gần đó không uy hiếp chút nào đến Alien có tốc độ cao,

http://tieulun.hopto.org

chưa kịp tấn công họ đã bị xé xác rồi.

Mấy tay thanh niên bị Trịnh Xá làm giật mình, thấy Sở Hiên không thèm quan tâm tiếp tục nói thì tức giận, mặt mũi đỏ bừng, tay đeo khuyên khắp mặt nhảy lên gào hét:

- Đ.mẹ, mày là thằng nào, dám ra lệnh cho chúng ông? Ông biết mày rồi, có tin ông gọi người đến chém chết cha cả nhà mày không?

Đúng là du côn hè phố, ha mồm ra là đòi chém cả nhà người ta, mà giường như chúng là nhân viên tình báo, ai cũng biết, nhà ở đâu cũng rõ, Trịnh xá còn chưa kịp nói, Trương Kiệt đã móc súng ra chĩa vào mấy tay du côn nói:

- Câm mồm, đang lúc thu thập tin tức, đừng làm tao cáu!

Ba tay thanh niên và mấy người xung quanh thấy súng thì lập tức kinh hoảng, mọi người giạt hết ra, xung quang ba tay du côn lập tức có một khoảng trống. Mấy tay thanh niên nhìn một lúc rồi phá ra cười, tay đeo khuyên móc ra một khẩu súng ngắn, vừa rút ra vừa nói:

- Mày chơi ở đâu thế hả? mẹ mày, muốn dùng súng giả dọa người cũng phải mua loại K54 thế này này! Deasert Eangle, đồ thật dễ mua lắm hả, nhìn là biết giả rồi...

Đúng lúc hắn rút súng ra, TRương Kiệt không chần chừ siết cò, uy lực của đạn magnum 12.7 mm lớn đến mức nào? Nguyên cánh tay của tên du côn bị bắn đứt đôi. Tay thanh niên lúc đầu đần mặt ra, có vẻ không tin, mãi lúc sau mơi cử động tay, lúc ấy cơn đau tran lên, hắn lập tức gào lên thê thảm, cả ba quỳ xuống đất. Bây giờ chúng đã biết súng của Trương Kiệt không phải đồ giả, biết điều này khiến cả ba sợ vãi linh hồn, không dám huyênh hoang nữa. Những người xung quanh đều hét ầm cả lên, nhưng Trịnh Xá chú ý thấy có mấy người hết sức bình tĩnh, chỉ lẳng lặng nhìn. Hắn ngầm gật đầu, người mới đợt này rất khá, ít nhất có mấy người bình tĩnh là đủ rồi.

Lý Tiêu Nghị chạy đến nhặt khẩu súng của tay kia, vẫy vẫy nói:

- TRương đại ca, đồ giả!

Trương Kiệt gật đầu, đút súng vào áo, lạnh lẽo nói:

- Dùng bông băng cầm máu cho nó.. còn nữa, những người mới đùng dùng súng chĩa vào tôi, tôi sẽ mất bình tĩnh, làm gì không biết đâu!

15. Người Mới (Tiếp)

Trịnh Xá liếc mắt nhìn hai người, rút ra bao thuốc mời Sở Hiên nói:

- Không sợ à, súng thật đấy?

Sở Hiên lắc đầu:

- Tôi không hút thuốc, nicotine sẽ giết tế bào não. Sao, vẫn muốn tôi nói tiếp chứ?

Trịnh Xá cười cười, tự châm thuốc nói:

- Thế thì làm phiền anh.

- Sự khủng khiếp của Alien vượt quá khả năng của các thuyền viên, nhưng đến lúc này xuất hiện một bug của phim hay nói cách khác là sự mâu thuẫn của cốt truyện, các thuyền viên phát hiện trong số họ có một người máy do chính phủ phái đến giám sát họ, người máy có nhiệm vụ đem Alien về giao nộp cho chính phủ Trái đất, khi cần thiết có thể hy sinh tính mạng các thuyền viên trên tàu. Đấy chính là Bug, cứ theo lời người máy thì trước khi tàu buôn đạt đến di tích, chính phủ đã biết ở đó có Alien, tính toán dùng thuyền buôn bí mật đưa Alien về trái đất, hy sinh thuyền viên đổi lấy di hình. Nhưng điều đó rất vô lý, sao chính phủ không điều quân đội, khoa học gia lên tìm mà lại điều một người máy trà trộn lên tàu, người máy lại không phải chỉ huy tàu,dùng tàu buôn, những thuyền viên thường dân có khả năng chỉ đến nhìn di tích rồi quay về mà không mang theo Alien. Chính phủ không phải chỉ trông đợi vào khả năng tính để có được Alien đấy chứ? Tại sao họ không sử dụng quân đội có tinh kỷ luật để tiến hành nhiệm vụ này mà lại dùng

http://tieulun.hopto.org

một tàu buôn có khả năng mang về cũng có khả năng không mang về, không chính phủ nào ngu xuẩn như vậy cả, tuyệt không có khả năng!

Sở Hiên nói đến đó nâng kính rồi nói tiếp:

- Tôi đưa ra một ví dụ, một nước bị mất đầu đạn hạt nhân, họ sẽ điều quân đội đến giám sát rồi thu hồi hay điều một người lính trà trộn vào đoàn buôn đi ngang qua, may ra thì phát hiện và mang đầu đạn về?

Đám Trịnh xá nhìn nhau, họ đã hiểu tại sao Chủ thần lại đưa nhiều người mới đến như vậy, vì phim có Bug nên chủ thần có thể thay đổi cốt truyện, nâng cao độ khó, lợi thế tiên tri của họ đã mất, bây giờ tương lai hoàn toàn vị tri.

Sở Hiên vẫn quan sát bốn người, đều đều tiếp tục:

- Sau đó các thuyền viên tìm cách bỏ chạy bằng khoang cứu sinh, nhưng trên đương họ bị giết thêm hai người, trên tàu chỉ còn lại duy nhất nhân vật chính, cô ta chay được vào khoang cứu sinh nhưng Alien cũng vào theo. Cô ta bèn mặc đô vũ trụ vào, mở cửa khoang dùng áp lục vũ trụ hút Alien ra ngoài, trốn thoát thành công và là người duy nhất sống sót.

- Cốt truyện tôi đã nói xong, bây giờ quý vị có thể cho tôi biết một số việc được không? Ví dụ như đây là đâu? Nếu tôi đoán không sai thì đây chính là con tàu buôn trong phim.

Sở Hiên nhìn thấy Trịnh xá bốn người kinh ngạc nhìn nhau, nhếch mép nói:

- Tôi chỉ đoán như vậy và đưa ra hỏi thư, thấy quý vị tôi có thể khẳ định được rồi, tuy vậy vẫn có vài điều cần giải thích, nếu không tôi không thể hiểu nổi sao mình lại ở đây.

Trương Kiệt và Chiêm Lam vừa định nói, Trịnh Xá đay phẩy tay ngăn lại, hắn hỏi:

- Anh xem bộ phim này từ khi nào vậy?

Sở Hiên nâng nâng kính nói:

- KHoảng 7 năm trước, thời gian khá gần nên tôi còn nhớ rõ.

Trịnh Xá mấy người ngầm kinh ngạc, bảy năm mà vẫn còn nhớ như mới, quá bằng nói bọn họ không có khả năng ký ức.

Sở Hiên đột nhiên hướng về đám người mới hỏi:

- Có lẽ mọi người đều thấy trên màn hình máy tính câu hỏi: " Muốn hiểu ý nghĩa cuộc sống ư? Muốn thật sự ...sống..không?" phải không?

Mọi người đều ồn ã trả lời, đủ kiểu đủ dạng nhưng chung quy tất cả đều chon Yes.

- Lúc đó tôi đang viết chương trình máy tính, tự nhiên câu hỏi đó hiện ra trên màn hình, quan trọng là lúc đó máy tính của tôi không nối mạng và tôi cũng rất tin tưởng rằng không một virus máy tính nào vượt qua được firewall do tôi viết và sử dụng. Vì thế tôi bắt đầu phá giải mã gốc của đoạn chương trình này, nhưng mọi người đoán xem tôi phát hiện thấy cái gi?

Sở Hiên nâng nâng mắt kính bình tĩnh nói tiếp:

- Đoạn mã này không cấu tạo bằng số nhị phân 0 và 1 mà mã gốc cũng không phải là trình tự điện tử mà do một loạt phù hiệu văn tự cấu tạo nên. Những văn tự này bao gồm chữ giáp cốt, chữ tiết hình (kiểu chữ loan khúc vùng Trung Đông) và chữ chỉ thảo (kiểu chữ tượng hình Ai Cập) cấu tạo thành, đây là ba loại chữ viết cổ nhất thế giới, ngoài ra có rất nhiều phù hiệu nhưng do không có đối chiếu nên không thể phiên dịch được. Tôi rất hiếu kỳ, mọi người nên biết, khi máy tính vượt qua giới hạn nhị phân thì nó đã trở thành trí tuệ nhân tạo rồi , đừng nói đến việc đoan văn này lại dùng rất nhiều dạng văn tự như thế, vì thế tôi tuyển cho số lượng ký hiệu rất nhiều là Yes mà bỏ qua ký hiệu ít hơn No, kết quả thật đáng kinh ngạc, tôi xuất hiện ở đây. Đây là nơi nào không rõ nhưng chắc chắn rất xa Bắc Kinh mới đúng phải không?

Trịnh xá nhìn mọi người đang há mồm trợn mắt xung quanh, hắn cũng rất ngạc nhiên, lần này người mới quả là không thể chê được, chàng linh mới này là ai vậy nhỉ? Hắn nghi hoặc hỏi:

http://tieulun.hopto.org

- Anh là ai, vì sao lại nghĩ rằng nơi này rất xa Bắc Kinh?

Sở Hiên lại nhếch mép nói:

- Bằng IQ cao đến 220 của tôi mà không suy luận được vấn đề này thì sống hơi bị thừa rồi. Tự giới thiệu nhé: Sở Hiên...đại tá Giải phóng quân nhân dân Trung Hoa, trước khi đến đây tôi đang ở căn cứ ngầm tại Bắc Kinh, là căn cứ mật đứng hàng thứ hai tại Trung Quốc, chỉ sau Long Hưng, tôi không tin là có ai có thể bắt cóc tôi ra khỏi đó, huống hồ máy định vị của tôi thông báo tôi vẫn còn ở trong căn cứ. Tôi suy nghĩ rất lâu chỉ có một kết luận, rõ ràng tôi đã rời khỏi căn cứ mà máy định vị vẫn nêu rằng tôi không di chuyển...

Sở Hiên giơ tay ra, theo hắn nói thì chiếc đồng hồ đã được cải tạo, có thể liên lạc với máy tính chủ của căn cứ cũng như cho biết rời khỏi căn cứ bao xa, là một cách để phòng ngừa một nhân viên nghiên cứu cấp quốc bảo khỏi bị gián điệp bắt cóc.

- ... Đó là trong nháy mắt, tôi đã rời khỏi không gian của mình, tại không gian khác, đồng hồ không thể thu tín hiệu phát ra từ căn cứ, vì thế nó cho rằng tôi không hề di chuyển đi đâu.Đó là lý do duy nhất tôi có thể suy luận. Hiên tại xem ra suy luận điên khùng đó có vẻ là sự thật.

Trịnh xá và TRương Kiệt ba người nhìn nhat, Trịnh xá nói:

- Chiêm lam, em giải thích cho mọi người đi, đây là nơi nào và vì sao chúng ta xuất hiện ở đây.

Đôi mắt Chiêm Lam lóe sáng, cười hì hì nói:

- Như thế cảm ơn mọi người nhiều, bao giờ về sẽ xuống bếp nấu mấy món cho mọi người, con gái yếu ớt khó kiếm điểm, 100 điểm này sau này sẽ dùng hết cho tế bào hoạt lực và sức mạnh cơ bắp.

Tiếp theo Chiêm Lam giải thích cho mọi người nghe mọi chuyện cơ bản như Chủ thần, luân hồi trong phim kinh dị, 1000 điểm thưởng cơ bản, đổi cường hóa và vũ khí, tác dụng của đồng hồ, bộ phim hiện tai là Alien và nhiệm vụ phải làm. Tất nhiên là không nói ra việc liên quan đến Chi tiết kịch tình vì đó là tài sản chung của 4 người. Những người mới nghe nói hoặc tỏ ra không tin, hoặc sợ hãi kinh hoàng, chỉ có Sở Hiên và hai người nữa là bình tĩnh lắng nghe, Trịnh xá kinh ngạc nhận ra một trong hai người đó là một người da trắng cao lớn. Trịnh xá tiến đến trước hai người chìa tay nói:

- Hai vị họ là...? Vị này có thể nghe hiểu tiếng Trung Quốc không?

Người gầy gầy nhưng toàn thân cực kỳ rắn chắc, có vẻ luyện tập thường xuyên, không bắt tay mà lùi lại nói:

- Có thể gọi tôi là Zero, còn những vấn đề khác xin phép không trả lời.

Người da trắng thì hào sảng bắt tay nói:

- Mikhail Laposcov, có thể gọi tôi là Mikhail, tất nhiên là nghe hiểu, có điều không quen nói, chà, tay anh bạn thật khỏe..

Trịnh xá lại nhìn những người khác, ngoài ba tay lưu manh đang quỳ ra còn 5 người khác, trong đó có hai trung niên bụng to, đầu tóc bóng loáng, vẫn còn ôm cặp tài liệu, nhìn họ đứng cùng nhau chắc là những người thành công trong sự nghiệp và quen biết nha. ba người còn lại hai nam một nữ, hai nam đều khoảng 20, một người khá linh lợi, nhìn khắp bốn phía, một người thì ra sức tán tỉnh cô gái nhân viên văn phòng, họ có vẻ như những nhân viên văn phòng cùng một công ty, qua thời hiểm hoảng hốt ban đầu khá bình tĩnh.

Trịnh xá lắc đầu nói lớn:

- Bây giờ xin quý vị nói ra nghề nghiệp trước đây, có sở trường gì không? Để chúng tôi còn phân chia nhiệm vụ.

Sở Hiên bỗng nói:

- Tuy quý vị nói như vậy, nhưng có gì đảm bảo rằng quý vị nói thật? Chẳng hạn như những vật quý vị đã mua hay tố chất thân thể.

Trương Kiệt cười lạnh:

http://tieulun.hopto.org

- Anh bạn tưởng sống sót ở đây dễ lắm hả, cửu tử nhất sinh cũng không đủ để hình dung đâu, nếu có ai đó sống qua 20 bộ phim may ra chứng minh được, những người như thế một quyền đấm thủng tường sắt là bình thường.

Sở Hiên lắc đầu nói:

- Anh hiểu nhầm rồi, tôi không có ý đinh phúng thứ quý vị, chỉ là chúng ta sắp hợp tác, tôi chỉ muốn chúng ta không còn nghi ngờ gì nhau nữa.

Nói đoạn liếc nhìn Zero và Mikhail, đoạn tiếp:

- Chỉ cần quý vị đưa ra thuốc xịt cầm máu và bông băng cao hiệu cho chúng tôi xem là được rồi.

Trương Kiệt nhìn Lý Tiêu Nghị gật đầu, chàng thanh niên đưa bông băng và thuốc của mình cho Sở Hiên, anh chàng này bỗng nói:

- Ai có dao găm cho tôi mượn.

Bốn người Trịnh Xá nhìn nhau, họ không có vũ khí cận chiến, lúc ấy Mikhail rút ra một con dao săn còn nguyên bao bằng da cá mập đưa cho Sở Hiên, lúc này bốn người mới nhận ra cả hai người còn lại đều chăm chú nhìn Sở Hiên. Sở Hiên xắn tay áo, kiên quyết cắt một nhát như thể đó không phải tay mình, động mạch bị cắt đứt, máu tuôn ra như suối, Chiêm lam và cô gái văn phòng đều ré lên, nhưng người khác chép miệng hít hà. Sở Hiên lấy thuốc xịt xịt vào vết thương, thật thần kỳ, vết thương lập tức khép miệng, chỉ vài giây sau đã ngừng chảy máu, Sở Hiên nhanh chóng dùng bông băng quấn lại, tiếp đó đưa thuốc và dao cho Mikhail. Bốn người Trinh Xá lúc bấy giờ mới thấy Mikhail và Zero cũng làm y hệt như vậy. Sau khi xong hết, Mikhail mới nói:

- Tôi là thành viên của công ty lính đánh thuê quốc tế, là tay súng hỏa lực đính cấp, mấy người có thể gọi biệt hiệu của tôi là Bá vương, nói thật tôi hy vọng mấy người nói dối, chỗ này thật là vô cùng tệ.

Zero trả thuốc và bông băng cho Lý Tiêu Nghị, nhìn vay chỗ tay quấn băng lúc lâu mới nói:

- Tôi không có tên, cứ gọi tôi là Zero, sát thủ chuyên nghiệp, sở trường là bắn tỉa tầm xa, đang tiếc bộ phim này không cần đến sở trường này, và tôi cũng không có súng bắn tỉa trong tay.

Trịnh Xá gật đầu, Trương Kiệt cười hào sảng nói:

- Chúng tôi bốn người đều là những người sống sót từ những bộ phim trước, tôi là bốn phim, còn ba người họ là một.Xem ra chúng ta tính sai rồi, đáng ra nên đổi một ít súng đạn loại thường dùng tạm, huống hồ mấy thứ đó rất rẻ.

Chiêm Lam lại nói tiếp về việc sau khi về không gian chủ thần cường hóa và trao đổi, sau đó cười rất tươi, xem ra đã nhận được 100 điểm. Sở Hiên nâng nâng kính, chỉ Trịnh xá nói:

- Tại sao trong bốn người, anh ta lại mạnh nhất vậy?

Sự thật, Zero và Bá vương đều luôn chú ý Trịnh Xá, chỉ không lên tiếng thôi. Trịnh Xá cười nói:

- Thật sự nói ra cũng không sao, mỗi bộ phim Chủ thần đều thưởng cơ bản 1000 điểm, nhưng ngoài ra còn đua ra một số nhiệm vụ, hoàn thành nhiệm vụ sẽ có điểm thưởng thêm và Chi tiết kịch tình, lần trước tôi may mắn hoàn thành một nhiệm vụ, kiếm được thêm điểm nên sau khi cường hóa mơi hơi mạnh hơn họ một chút.

Sở Hiên dường như còn muốn hỏi, nhưng đúng lúc đó, cánh cửa từ từ mở ra, mọi người đều quay nhìn, nhưng bên ngoài không có gì.

- Phim đã bắt đầu rồi!

Trương Kiệt rút phắt súng ra, chĩa về phía cửa, nhưng mấy phút sau cũng không thấy gì xảy ra. Trịnh Xá mấy người thở phào, bỗng lúc ấy hai tay trung niên ôm cặp tài liệu nghênh ngang đi ra, hấn vội nói:

- Từ từ, đây là bộ phim đầu tiên của mấy người, so với chúng tôi còn rất yếu, muốn trinh sát thì để chúng tôi đi, hãy ở lại đây.

http://tieulun.hopto.org

Zero bên cạnh cười lạnh một tiếng:

- Câu nghĩ là họ đi trinh sát à?

Trong lúc đó, mấy nhân viên văn phòng cũng kéo nhau ra, ba tay lưu manh thì vội vàng bỏ chạy, TRịnh Xá còn láng máng nghe mấy người nói nhỏ:

- Tùy tiện bố trí một cái trường quay mà cũng đòi lừa tiền à? Sát thủ chuyên nghiệp mà trông bần thế kia, nó là sát thủ thì ông là siêu nhân rồi.

Nữ nhân viên cũng nhỏ giọng tán thành, cuối cùng trong đám người mới chỉ còn lại bốn người là Sở Hiên, Zero, Bá vương và một thanh niên là người có vẻ linh lợi. Người thanh niên cẩn thận đi đến bên mấy người nói:

- Tôi có thể đi cùng các anh chị được không? Tuy có vẻ rất khó tin nhưng tôi vẫn hy vọng đi theo mọi người...đúng rồi, tên tôi là Lý Suất Tây, nghề nghiệp..a..vừa tốt nghiệp đại học, chưa có việc gì. Nhưng ở nhà tôi xem rất nhiều phim kinh dị, tiểu thuyết trên mạng và các thần thoại nước ngoài cũng biết đôi chút.

Trịnh Xá, Trương Kiệt nhìn nhau, hắn chìa tay nói:

- Hoan nghênh gia nhập, tuy không thể đảm bảo là chúng ta sẽ sống sót nhưng ít ra tôi sẽ không bỏ rơi đồng đội.

Trương Kiệt nhét súng vào người nói:

- Tiếp theo làm sao? chẳng lẽ chúng ta thủ ở đây?

- Tình báo...

Chiêm lam và Sở Hiên cùng nói, hai người nhìn nhau cười, Sở Hiên phẩy tay nói:

- Thôi cô nói đi, tôi thiên về phân tích, bố trí không tự tin lắm.

Chiêm lam vuốt vuốt trán nói:

- Người ta là nhà văn mà, bố cục là nghề của nàng, có gì sai mọi người chỉ dạy nhé.

- Bốn người chúng tôi, trước khi các bạn tỉnh dậy đã phân tích một lượt, bộ phim này đáng ra không phải là khó khăn, chỉ có 1 con Alien, so sánh với Resident Evil lần trước có vẻ còn dễ dàng hơn, nhưng tại sao cùng là phim khoa học viễn tưởng mà lần trước chỉ có bảy người, lần này lại là 15 người. Như vậy rút ra kết luận, chủ thần đã nâng cao nan độ.

Sở Hiên gật đầu nói:

- Resident Evil 1 à, đúng vậy độ khó của hai phim không khác biệt mấy, xét ra trong RE có Licker cũng không thua gì Alien, lại có số lượng lớn hơn nhiều, Alien còn dễ hơn nhiều. Nếu nói như vậy cốt truyện đã bị thay đổi, chúng ta nên làm sao?

- Tình báo..- Chiêm lam trả lời- Chúng ta phải tìm hiểu xem cốt truyện bị thay đổi ra sao, Alien mạnh đến mức độ nào, không nên chờ đến lúc đối mặt chiến đấu mới tìm hiểu. Chỉ xem qua phim không thể hiểu được uy lực của nó.

Trịnh Xá thấy Sở Hiên gật đầu, Bá vương, Zero cũng không có ý kiến bèn nói:

- Được rồi, vậy chúng ta đi xem xét quanh tàu, nếu gặp được nhân vật trong phim là tốt nhất, nếu gặp Alien, hãy thử đánh một trận, khẩu súng của Trương Kiệt là vô hạn đạn dược, khi cần thiết Zero bắn chi viện, với khả năng cận chiến của tôi và dùng nội lực, tệ lắm cũng bỏ chạy được.

Đúng lúc đó, từ đầu kia hành lang vang lên tiếng rú hét, nghe giọng chắc là hai tay trung niên và đôi nam nữ nhân viên, mọi người nhìn nhau một cái rồi lập tức chạy tới đó, ngoài bốn người đã cường hóa, Sở Hiên, Zero và Bá Vương để có thể lực tốt, chạy nhẹ nhàng, chỉ có Lý Suất Tây tụt lại càng ngày càng xa. Trịnh Xá thở dài một tiếng, quay lại kéo Lý Suất Tây chạy cùng mọi người. Dù như vậy, người thanh niên cũng mệt bở hơi tai.

http://tieulun.hopto.org

Chỗ phát ra tiếng kêu là một căn phòng rộng chừng mười mấy mét vuông, đám người mới ngồi trên mặt đất kêu thét ầm ĩ, theo tay họ chỉ, bọn Trịnh xá nhìn thấy ba xác chết, một người phụ nữ tóc vàng, một người đàn ông da trắng, một người đàn ông da đen, khuôn mặt của họ đều nhăn nhúm, dường như trước khi chết vô cùng đau đớn. Thấy bọn TRịnh xá, bốn người mới đều kinh khủng chạy lại đầu kia của căn phòng, Trịnh Xá thở dài, không đuổi theo, ngòi lại xem xét mấy cái xác, hồi lâu , mặt mũi hắn tái mét hỏi:

- Trong... Alien I.. có ... mấy con.. Alien?

Sở Hiên khẳng định nói:

- Một con, tôi không bao giờ nhớ sai những chi tiết như vậy.

Trịnh xá đứng dậy, ba cái xác chết đều có một lỗ lớn trên ngực, biểu tượng cho việc Alien phá ngực bọn họ chui ra, trong đó một người cái lỗ đó toác ra đến bụng chứng tỏ ấu thể Alien từ đó chui ra to gấp mấy lần các con khác, ấu thể như vậy đủ biết con Alien này đáng sợ đến mức nào.

- Như vậy...chúng ta sẽ phải đối mặt với ba... thậm chí nhiều hơn Alien..

16. Cực Hạn Kinh Hoàng.

Trong bộ phim Alien I chỉ xuất hiện 1 con Alien, 1 con đó đã đủ giết sạch thuyền viên trên tàu, thực lực của nó khủng bố đến mức nào có thể hiểu rõ. Zero lại gần ngồi xuống miết lấy ít máu trên thi thể, trầm giọng nói:

- Chết khoảng 4-5 tiếng trước.

Sở Hiên cũng cúi xuống, đo đạc mấy cái lỗ trên các xác chết, dùng lại lâu bên cái xác bị khoét to nhất, một lúc lâu sau mới đứng dậy, giọng vẫn đều đều:

- Đúng là con Hoàng hậu (Alien Queen), thế này thì phiền phức lắm, nhiệm vụ là giết hết Alien phải không? Nếu đúng là Hoàng hậu thì chúng ta chết chắc rồi.

Mọi người đều nhìn về phía anh ta, Chiêm Lam vuốt vuốt trán nói:

- Tôi nhớ Hoàng hậu là con Alien có thể đẻ trứng, hình dáng to gấp mấy lần các con khác có phải không?

Sở Hiên gật đầu:

- Đúng thế, Hoàng Hậu có sức mạnh gấp khoảng 10 lần những con Alien thường, không có vũ khí hạng nặng không thể gây thương hại đến nó, phiền phúc nhất là đám chúng ta quá nổi bật.

Trịnh Xá kỳ quái:

- Quá nổi bật? Ý anh là sao?

- Thức ăn! Muốn một con Alien từ kích cỡ một con rắn tiến hóa đên cao 2m, các ngươi nghĩ chúng hớp gió được sao? Không thể thế, vì vậy cần có một lượng thực phẩm hữu cơ rất lớn, nghĩa là chúng phải ăn. Tôi thấy rất kỳ quái, tại sao chúng không ăn mấy cái xác này? Hay chúng đã kiếm đủ thức ăn rồi?

Sở Hiên nửa ngồi nửa quỳ lẩm bẩm như tự nói với mình. Một lúc mới đứng dậy tiếp tục:

- Nói một cách khác, chúng ta là thức ăn của chúng, tám người chúng ta thì không cần phải nói, có gặp phải Alien cũng rất dễ nắm tình hình của chúng, còn bảy người nữa giờ này tản khắp nơi trên tàu, trong mắt Alien họ đã trở thành mồi ngon. Sự thật là tôi hoài nghi tất cả các nhân vật trong phim đã trở thành trứng của Alien, trên tàu có bảy người, trừ tay người máy, chúng ta có nguy cơ đối diện trong tình huống xấu nhất là một con Queen và năm con Alien thường.

Trương Kiệt kỳ quái hỏi:

- Tại sao không phải mấy con Queen, dẫu có nhiều hơn thì chúng ta cũng chỉ có chết là cùng thôi mà.

Sở Hiên lắc đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

- Tuyệt đối không thể, Alien có kết cấu xã hội giông như loài kiến hay ong, trong một tổ chỉ có một Queen, nếu có thêm sẽ xảy ra nội chiến, hoặc phe yếu hơn phải rời khỏi tổ, nhưng đây là một con tàu kín, vì thế không thể có quá một con Queen. Sự thật là từ khi tôi xem bộ phim này, tôi luôn nhận thấy Alien là dạng sống tối hoàn mỹ, chúng có thể dựa vào vật ký sinh để tự hoàn thiện, thích hợp hoàn cảnh xung quanh, không ngừng biến đổi kết cấu gen, thật giống việc mở khóa ADN (cơ nhân tỏa) của loài người.

Cơ nhân tỏa? Loài người? Mọi người đều kinh ngạc nhìn nhà khoa học mang quân hàm đại tá, đúng lúc đó từ bên ngoài vang lên tiếng la hét, kêu cứu. Càng ngày tiếng kêu càng thê thảm, mười mấy giây sau thì im bặt. Zero nhìn hành lang nói:

- Là ba tay du côn...họ bị tập kích.

Trịnh xá thở dài:

- Chúng ta qua xem đi, nếu thuận tiện thì diệt luôn Alien, lúc này chúng chắc còn rất yếu.

Sở Hiên tán đồng:

- Đúng vậy, giờ này Alien mới sinh, còn yếu, nếu có đủ súng đạn chúng ta hoàn toàn có thể đối phó, ngoài một khẩu Deasert Eangle, các bạn không có vũ khí gì khác sao?

Bọn Trịnh Xá nhìn nhau cười khổ, hắn nói:

- Bọn tôi không giống như các vị, tôi bất quá là dân văn phòng, trừ Trương Kiệt từng đi lính, Chiêm Lam là nhà văn, Tiêu Nghị là học sinh, các người mong đợi chúng tôi biết cách đi chiến đấu sao?

Sở Hiên cười cười nói:

- Đi thôi, chúng ta tốt nhất là qua xem sao.. mà cậu nói không hoàn toàn đúng, tôi vừa nhắc đến cơ nhân tỏa phải không? Đó là kỹ thuật tiên tiến nhất hiện nay, nước ta vừa lúc lại đang lĩnh tiên trong lĩnh vực này, người Mỹ và châu Âu chưa chắc đã biết nhiều hơn chúng ta. Vào thời xưa, tổ tiên của nhân loại còn là vượn người, không, còn trước đó, các chứng cứ khảo cổ có một đoạn mắt xích còn thiếu, không sao giải thích được bằng cách nào loài khỉ có thể phát triển thành con người có trí tuệ. Đừng có tin vào cái vụ loài khỉ từ từ tiến hóa vạn năm, triệu năm, đó đều là lừa người , theo các nhà di truyền học cho biết, thời gian biến loài khỉ thành loài người chỉ kéo dài có hơn 100 năm mà thôi. KHông phải hàng trăm nghìn năm hay hàng triệu năm, chỉ có 120 năm thôi, loài khỉ thỏa mãn hết mọi điều kiện tất yếu để tiến hóa thành loài người. ADN của loài người, phát triển từ sinh vật đơn bào, đên đa bào, loài cá, loài lưỡng cư cho đến như loài người đều có thể diễn tả qua mật mã gen. Các người có biết đoạn mã di truyền của loài khỉ tiến hóa thành loài người trong 120 năm đó xuất hiện cái gì không? Một cái khóa, phải, một cái khóa. Loài người tiến hóa trong 120 năm đó đạt đến tối cao, sau đó đoạn mã di truyền bị khóa lại, từ đó loài người hầu như không tiến hóa nữa, vại chục nghìn năm gần đây thì ngừng hẳn lại. Các người có thể nói về sự phát triển của khoa học ký thuật, thực ra đó chỉ là sự tích lũy tri thức, không phải là tiến hóa.

Sở Hiên một biên chạy, một bên nói, không thèm quan tâm đến sự kinh ngạc của mọi người:

- Cái không gian này, tôi không chỉ bộ phim này mà cả Không gian chủ thần, thật ra tôi đã biết đến sự tồn tại của nó, chỉ không biết ý nghĩa của nó mà thôi. Tại một khu di tích cổ đại, nước ta tìm được một tấm bia đá khắc văn tự cổ đại, chúng tôi dịch được đại bộ phận nội dung, đó là: Khi sự tiến hóa của nhân loại ngừng lại, khủng bố sẽ mở ra để một lần nữa mở khóa mã gen. Ký tên là những người đầu tiên mở khóa mã gen.Có lẽ, không gian này có từ thời viên cổ.

Trịnh Xá đột nhiên hỏi:

- Vậy thì mở cơ nhân tỏa sẽ ra sao? Loài người sẽ thành siêu nhân ư?

Sở Hiên cười nói:

- các người đã từng nghe câu thơ của Lý Bạch rồi: " Thiên sinh ngã tài tất hữu dụng", nói một cách nào đó, con người không có kẻ yếu, bất kỳ ai cũng có sở trường, sự thật là thông qua rèn luyện, loài người có thể phát triển thiên phận của mình, ví dụ như vận động, trí tuệ, thi ca..v.v Mở cơ nhân tỏa tức là giúp con người chủ động chọn lựa thiên phận tùy tình huống, ví dụ như khi cần sức mạnh anh sẽ thành đại lực sĩ, khi cần trí óc anh sẽ thành trí giả, khi cần chiến đấu sẽ trở thành dù thế nào cũng sống sót, trở thành chiến

http://tieulun.hopto.org

sĩ siêu hạng.Trong bất kỳ tình huống nào cũng có thể giải quyết khó khăn, dù thế nàocungx không chết, có được tinh thần không bao giờ bỏ cuộc, đó chính là mở cơ nhân toả!

17. Cực Hạn Kinh Hoàng. (Tiếp Theo)

Lời của Sở Hiên khiên mọi người vô cùng chấn động, kiểu tùy thích cải biến bản thân để bất kỳ trong hoàn cảnh nào cũng sống được quả thực là phát huy tiềm năng con người đến mức siêu nhân.

- Các ngươi hãy nghĩ xem, loài khỉ phát huy đến cực hạn thì biến thành con người, vậy thì con người đột phá cực hạn sẽ biến thành cái gi?

Trịnh Xá đột một cái, dường như hắn hiểu ra cái gì đó, nhưng hồi lại thì không nhớ ra gì cả. Từ lúc nãy vô cùng bình tĩnh, bỗng Zero hỏi:

- Làm cách nào để mở cơ nhân tỏa, cần dùng thuốc à?

Sở Hiên phẩy tay nói:

- Cần một dạng như tuyến nội tiết tố, quan trọng là chất đó vô cùng độc, tôi tưởng mọi người từng nghe chuyện có một bà già nâng bổng xe ô tô lên để cứu cháu bị mắc kẹt bên dưới, đó là sự thật, nhưng không lâu sau đó, bà cụ cũng chết, có nhà khoa học tìm được một lượng nhỏ chất đó trong người bà cụ. Vì thế không thể dùng tác động bên ngoài để mở khóa ADN, ít nhất khoa học hiện đại không làm được, cần phải dựa vào bản thân...tất nhiên, đến giờ cần phải cố gắng theo hướng nào chúng ta cũng chưa biết, chỉ là lý thuyết thôi. Và tôi nghi rằng không gian này liên quan đến việc mở cơ nhân tỏa, hay nó là di tích do lớp người đầu tiên mở cơ nhân tỏa để lại.

Trương Kiệt cười ha ha nói:

- Anh nghĩ mấy con khỉ cổ đại có thể tính được những bộ phim kinh dị bây giờ và các vũ khí hiện đại sao?

Sở Hiên cười nói:

- Khỉ thì chắc là không có khả năng, nhưng nếu thứ mà họ chế tạo là một trí tuệ nhân tạo thì sao? máy tính có thể sống mãi, ghi lại những bộ phim kinh dị, đưa chúng ta vào chiến đấu đến chết hoặc nỗ lực mở cơ nhân tỏa, kiếm đủ điểm thoát ra, anh thấy cái suy đoán này ra sao?

Zero bỗng giơ tay nói:

- Đúng sai tạm thời chưa nói, hãy chú ý đến hoàn cảnh của chúng ta hiện tai. Có mùi máu ở chỗ rẽ phía trước, bên trái ba mươi mét, ai đến kiểm tra?

Trịnh xá nghiến răng nói:

- Tôi cường hóa cao nhất, để tôi đi xem sao.

Mọi người đều im lặng nhường đường, TRương Kiệt rút súng ra, lại còn đưa cho mỗi người một quả lựu đạn.Trịnh Xá hít một hơi thật sâu, áp nỗi sợ vô biên xuống, nhẹ nhàng đi sang phía bên trái, do quá sợ hãi , hắn rơi vào một tình trạng kỳ diệu, nghe rõ tiếng tim đập, cảm nhận rõ từng mạch đập nhẹ nhàng trong cơ thể, dường như hắn chỉ còn cách việc mở cơ nhân tỏa có một bước nữa thôi. Đáng tiếc trạng thái đó không tồn tại lâu, khi đi qua chỗ rẽ, hắn giật mình một cái, cảm giác kỳ diệu biến mất, chỉ còn nỗi sợ hãi sâu sắc. Tại đó chồng chất một đống thịt vụn, không sao nhìn ra hình dáng con người được nữa, xương xẩu, nội tạng, thịt nát và nhiều thứ bẩn thỉu khác dồn thành một đống, trừ vài mảnh vụn quần áo, không ai dám khẳng định đống thịt nát đó từng là con người.

Trịnh Xá ọe một tiếng nôn ra, hắn chống tay vào tường mà nôn hết mọi thứ có trong bụng ra. Thấy không có nguy hiểm, mọi người đều chạy đến, tiếp theo là đại hội nôn ọe của Trịnh Xá, Chiêm Lam, Lý Tiêu Nghị và Lý Suất Tây, Trương Kiệt cũng giật giật khóe môi, chỉ có Zero, Bá Vương, Sở Hiển là lẳng lặng nhìn.

Bá Vương nhặt một mảnh vải vụn lên, nhìn Zero rồi dùng giọng không sõi nói:

- Là mấy tay lưu manh, có điều lượng thịt của hai người không thấy nữa.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá vốn đã ngừng nôn, nhưng nghe hai chữ " lượng thịt" lại ọe một tiếng, nôn ra cả mật xanh mật vàng.

- Không, tôi không nghĩ thế, tôi từng tiến hành giải phẫu cơ thể người, đống thịt nát này chủ yếu là xương bị nhai vụn và nội tạng bẩn không ăn được.Đây là xương vai bị vỡ, tôi thấy có ba bộ như thế này, vậy là Alien mang theo toàn bộ số thịt có thể ăn được, lưu lại xương xẩu và nội tạng.

Sở Hiên sau khi xem xét kỹ nói. Lần này bọn Trịnh Xá không còn gì để nôn được nữa, chỉ thấy trong bụng không ngừng đảo lộn, còn may Trịnh Xá tương đối mạnh, hắn nôn xong còn miễn cưỡng hành động được, những người khác thì chân tay mềm nhũn, phải dựa vào tường mới đứng được.

Bọn Sở Hiên thảo luận xong thì nhíu mày nhìn ba người đang lả ra dựa vào tường nói:

- Chúng ta tốt hơn là rời khỏi đây, tình hình phiền phức hơn tưởng tượng nhiều, đã xuất hiện Alien trưởng thành ở hình thức thứ ba, và... có khả năng chúng ở gần đây.

Vừa dứt lời, Bá Vương và Zero bông nằm phục xuống, nhất là Zero, hắn nói khẽ:

- Có nguy hiểm!

Là những người luôn lăn lộn bên cạnh cái chết sẽ có được trực giác đối với nguy hiểm, Trịnh Xá cũng cảm thấy một cảm giác kỳ đặc không thể hình dung, hắn lập tức quay lại bằng bản năng và nhìn thấy từ trong góc, một bóng đen vụt ra. Chỉ có Trịnh Xá có mức phản xạ thần kinh cao là nhìn rõ bóng đen, đó là một con quái vật chỉ xuất hiện trong ác mộng, khủng khiếp vô cùng. Ở sau cùng là Lý Tiêu Nghị, anh chàng vừa nôn đến mềm người, khi thấy Trịnh Xá nhìn về phía mình với vẻ kinh hoàng thì chỉ kịp quay đầu lại và chết cứng tại chỗ.

Đó là một con Alien trưởng thành, cao khoảng 2,8 m, toàn thân dài đến chót đuôi khoảng 3m, toàn thân màu đen bóng, cái đầu dài đến lưng, miệng đầy răng nhọn, thậm chí cái lưỡi thè ra cũng có đầy răng, Chỉ cần hình dáng Alien cũng đã có thể làm một người bình thường sợ chết khiếp.

Lý Tiêu Nghị nhìn cái miệng lòng thòng rớt dãi của Alien, chỉ kịp nuốt nước bọt, cái lưỡi lớn đầy răng sắc của Alien đã xuyên qua vai hắn, nhanh đến nỗi Trịnh Xá chỉ nhìn thấy một bóng đen vụt qua, Alien đã lôi tuột Lý Tiêu Nghị vào chỗ rẽ.

- Aaa! Không đừng, Trương đại ca, Trịnh đại ca, cứu em, em không muốn chết....

Lý Tiêu Nghị rống lên thê thảm, điên cuồng, nhưng rõ ràng sức của thiếu niên không đủ chống lại Alien, như một đứa trẻ giãy giụa vô lực. Một tay của thiếu niên bám chặt lấy gờ tường, lúc này ý chí cầu sinh phát huy đến tột cùng, các móng tay lần lượt bật ra nhưng Lý Tiêu Nghị vẫn bám chặt đến khi bàn tay bị xé rách hoàn toàn, bị lôi tuột đi, lưu lại trên tường một vệt năm ngón tay cào đầy máu. Từ chỗ rẽ vang lên tiếng gào hét rên rỉ thê thảm của Lý Tiêu Nghị, cùng tiếng xương thịt vỡ nát vang lên không ngừng.

Trịnh Xá, Zero, Bá Vương tỉnh lại sớm nhất, Zero, Bá Vương làm cùng một việc, xiết chặt lựu đạn, ngón tay móc vào chốt lựu đạn, chỉ cần Alien xuất hiện là quẳng ra. Duy có TRịnh Xá nghiến răng lao về phía trước, hắn chỉ nhớ mình từng nói, tuyệt không bỏ rơi một người đồng đội nào.

Qua góc tường, ba con Alien đen bóng đang điên cuồng giằng xé Lý Tiêu Nghị, thiếu niên còn chưa chết hẳn, vẫn còn lăn lộn, giẫy giụa. Nhưng sức mạnh của Alien thật kinh khủng, cái lưỡi đầy răng chỉ kéo một cái là thân thể toạc ra như tờ giấy, TRịnh Xá chỉ kịp nhìn thấy ánh mắt tuyệt vọng của thiếu niên trước khi cái đầu bị nghiền nát vụn. Một con Alien khác quay lại nhìn TRịnh Xá, cái lưỡi từ từ thò ra, rớt dãi rơi lộp độp xuống đất, nó rống lên, tiếng đông dữ dội khiến Trịnh Xá hồi thần, hắn nhìn Lý Tiêu Nghị lần cuối, không, nhìn thân thể nát bét ấy lần cuối rồi quay mình chạy ngược lại.

- Chạy mau! mẹ nó! Có ba con Alien..

Bá Vương và Zero phản ứng rất nhanh, quăng lựu đạn vào góc tường rồi chạy về phía hành lang, TRương Kiệt, Lý Suất Tây, Sở Hiên cùng chạy sát theo. Chiêm Lam ở sau cùng nên gần Trịnh Xá nhất, khả năng bạo phát lực của cô nàng chẳng ra sao, chỗ đứng có khả năng bị ảnh hưởng của vụ nổ, Trịnh xá chỉ kịp ôm lấy cô gái thì tiếng nổ đã hất ngã hai người. Khả năng phản ứng của Trịnh xá thật kinh người, lúc đó hắn

http://tieulun.hopto.org

vẫn kịp lăn sang một bên, Chiêm Lam thành ra nằm đè lên người hắn, cô gái ngực bự kinh ngạc nhìn hắn, vào thời điểm này vẫn vuốt vuốt trán cười hì hì nói:

- Anh đúng là một người tốt nha!

Trịnh Xá ngẩn ra rồi kêu ầm lên:

- Nói điên khùng gì thế, còn không chạy mau?

Đoạn muốn đẩy cô gai ra đứng dậy, Chiêm Lam lại tóm chặt áo hắn nói:

- Em cường hóa ít nhất, trừ sức bền ra, tốc độ không ra sao, anh bế em chạy.

Trong lúc đó, bọn TRương Kiệt đã chạy mất tích mất tăm, Trịnh Xá im luôn, vụ nổ chỉ chặn Alien chút xíu, không chạy thì hai người chết tại chỗ cho xong, Trịnh xá bế Chiêm Lam lên cắm đầu chạy, cô gái ngoan ngoãn áp đầu lên ngực hắn. Thân thể Trịnh Xá quả thật rất mạnh, bế một người mà hầu như không có cảm giác. Có điều chạy một lúc thì hắn phát hiện mình bị lạc, chạy đã lâu mà chẳng thấy bọn TRương Kiệt đâu, nói chung là hai người đã bị lạc ngũ. Trịnh xá nghiến răng chọn một hướng chạy, khoảng hơn trăm mét thì thấy một cánh cửa thép, hắn bế Chiêm lam chạy vào.

Trên tàu trang bị cửa cảm ứng tự động, chỉ cần có người đến gần cửa là tự động mở nên hai người dễ dàng tiến vào được. Vừa đến nơi, Chiêm lam nhảy xuống, nàng chạy đến nhấn vài nút bên cánh cửa, cửa lập tức bật đèn đỏ, khóa lại. Chiêm Lam vỗ ngực nói:

- Sợ quá đi! Vừa buồn nôn vừa đáng sợ, chỗ này so với trên phim khủng khiếp hơn nhiều.

Trịnh xá vẫn đang nhìn Chiêm Lam, cô nàng có bộ ngực vừa đầy đặn vừa chắc lẳn, lúc nãy hoảng hốt không chú ý lắm, giờ nhớ lại Trịnh xá vẫn cảm thấy cảm giác mềm mại trước ngực. Cô nàng vỗ vỗ ngực làm nó rung động loạn lên, Trịnh Xá kinh hãi vôi quay đầu đi. Chiêm lam có vẻ phát hiện điều gì đó, trên mặt hiên ra một vệt hồng không tự nhiên, buông tay xuống nói:

- Cánh cửa này nhất định là khóa lại được, nếu không phòng ngủ sẽ mất hết riêng tư.

Trịnh Xá hắng giọng ổn định lại tâm thần, hắn nhớ lại khuôn mặt của Lý Tiêu Nghị, tuy không nổi bật nhưng là một cậu bé lương thiện, khi huấn luyện cứ có chút tâm đắc là cười không ngừng. nhớ rằng cậu bé từng nói mộng tưởng lớn nhất là sau này cường hóa mạnh rồi, vê dạy dỗ những kẻ hay bắt nạt mình. Có điều bây giờ cậu ta....

- Đáng ghét, rõ ràng đã nói là không bỏ rơi đồng đội, thế mà mình lại sợ hãi bỏ chạy!

Vừa nghĩ Trịnh Xá vừa tức giận, hắn đấm đánh phanh một tiếng vào cây cột thép to như cánh tay bên cạnh khiên nó cong veo lại, Chiêm Lam trợn tròn cả mắt. Cô nàng vội chạy lại, căn phòng rất đơn giản, trừ một cái giường sắt chỉ còn vài món đồ gia dụng lặt vặt, lúc nãy TRịnh Xá đấm cong là một cái chân giường.

- Oa! Từ lúc nào mà anh khỏe thế?

Chiêm Lam sờ vào dấu cú đấm lõm vào sắt, lại cầm tay Trịnh Xá lên xem, đến da cũng không trầy tí nào:

- Nắm đấm của anh làm bằng sắt hay sao mà kinh thế?

Trịnh Xá cũng vô cùng kinh ngạc, hắn thử đấm hết sức vào chân giường còn lại, phanh một tiếng, chân giường cong veo, cả cái giường sập xuống. Hắn kinh ngạc nìn hai tay.

- Không thể nào, bình thường luyện tập tôi không thể thắng nổi Trương Kiệt, nếu mạnh đến thế thì đấm một cái cũng thắng rồi.

Trịnh Xá không tin nổi nhìn hai tay, Chiêm Lam vuốt vuốt trán nói:

- Có lẽ là anh nương tay, không phải cố ý ,mà do có được sức mạnh, tiềm thức của anh tự nhiên ghìm lại khi dùng với những người xung quanh, mà đâu chỉ sức mạnh, da thịt của anh còn không trầy xước tí nào, trời ạ, còn kiên nhận hơn cả sắt thép nữa.

TRịnh xá xiết chặt nắm tay, hắn đột nhiên nghĩ ra nói:

http://tieulun.hopto.org

- Cô nói xem, nếu tôi dùng hết sức, cộng thêm sức bạo phát của nội lực, ném ra một ống thép sẽ có sức sát thương ra sao?

Chiêm Lam nhìn hai cột thép bị đánh gẫy cười hì hì nói:

- Sao không thử xem, nếu được em sẽ không về mách La Lệ rằng anh nhìn trộm ngực em!

Trịnh xá khóa họng luôn, thần thái và cử chỉ của Chiêm Lam quá quen thuộc, trong mười năm lăn lộn, có không biết bao nhiêu cô gái đã dùng cử chỉ như thế đối với hắn, lúc này tốt nhất là im lặng. Hắn lẳng lặng quay mình giật mạnh cái cây thép bị đánh gẫy, quả nhiên sức hắn làm được, ở chỗ chủ thần chỉ chưa có cơ hội thử mà thôi. Tiếng kim loại ma sát nghe chói tai, nhưng với Chiêm Lam và Trịnh xá lại tạo cảm giác an toàn.

Trịnh Xá ước lượng sức nặng của ống thép, rồi vận nội lực toàn thân, phóng ống thép ra xa, phập một tiếng, cả ống thép cắm ngập vào tường sắt, cái ông dài mấy chục ly chỉ còn vài li thòi ra ngoài. Sức mạnh cú ném thật dễ sợ. Trịnh xá và Chiêm Lam đều ngẩn nhìn nhau lúc lâu, sau đó cùng nhìn vào giàn của giường sát.

- Vì chúng ta quên không mua vũ khí hạng nặng, thế thì dùng cái thứ nguyên thủy này để phang chúng nó vậy.

Trịnh Xá lẩm bẩm tự nói, còn Chiêm Lam thì cười đến tắc thở khiến bộ ngực rung loạn lên, khiến Trịnh Xá cứ phải liếc nhìn. Cô nàng dường như cũng biết, mặt chỉ hơi hồng, nhưng lại ưỡn ngực lên làm nổi bật đôi gò cao

(Có lẽ, đó là niềm vui duy nhất lúc này) Trịnh xá nghĩ thầm, nhưng vừa nhớ đến ba con quái vật không lồ như ác mộng, hắn lại dậy lên cảm giác tuyệt vọng, đồng thời còn có một chút quật cường không chịu thua.

Sống còn, dù tuyệt vọng ra sao, dù tình huống như thế nào...cũng phải tiếp tục sống sót.

18. Trái Tim Bùng Cháy.

Trừ việc không có vũ khí, họ còn không có lương thực và nước, không có hai thứ đó, trong không gian khép kín của phim kinh dị, họ có khả năng chết đói, chết khát.

- Chúng ta quả là non nớt, cứ nghĩ sống qua một bộ phim là thành cựu binh rồi, thực ra còn rất nhiều thứ chưa chuẩn bị đã nghênh ngang đi vao phim như đi chơi vậy, àiii..

Trịnh Xá cảm thán một cách vô nại, Chiêm Lam lẳng lặng gật đầu, cô gái đang lần sờ dọc tường, tìm kiếm cái gì đó. TRịnh Xá tò mò hỏi:

- Em tìm cái gì vậy?

Chiêm Lam không ngoảnh đầu nói:

- Đây là một con tàu hiện đại, em không tin là không có phương tiện liên lạc, chẳng lẽ thuyền viên muốn nói cái gì lại phải chạy đi tìm nhau?

Vừa lúc đó, Chiêm Lam tìm được một cái nút trên tường, ấn vào phát ra tiếng xè xè như điện thoại nhấc máy mà không ai trả lời. Chiêm Lam vuốt vuốt trán, nói:

- Có hơn 40 cái nút, mỗi nút liên lạc đến một phòng, chúng ta đang ở khoảng giữa, nói một cách khác, phòng điều khiển ở cách đây không xa.

Trịnh xá nhìn qua, có tổng cộng 46 nút, chỗ của họ đề số 21, chỉ có nút số 27 là màu hồng. Hắn nghĩ theo cách của Chiêm Lam, theo suy luận thì phòng số 1 và 46 ở tận cùng hai đầu thuyền, cả tàu chia làm 46 khu vực, họ đang ở khu 21, nằm ở khoảng giữa, còn cái nút đặc biệt màu hồng số 27 chắc là phòng điều khiển.

TRịnh xá chần chừ một lúc rồi nói:

- Nếu các tên nút và vị trí không liên quan đến nhau thì sao? Nếu phòng số 27 không phải phòng điều khiển mà là phòng an ninh hay gì đó thì sao? Chỉ bằng như vậy mà em phán đoán vị trí của chúng ta có vũ đoán quá không?

http://tieulun.hopto.org

Chiêm Lam hanh một tiếng nói:

- Vũ đoán thì đã sao? Còn hơn ở lại đây để Alien tìm thấy, lặp lại vụ Licker phá cửa lần trước, nhìn cửa bị phá mà không làm được gì. Dù phòng 27 không phải là phòng điều khiển mà là phòng an ninh thì cũng phải có vũ khí đúng không?

Trịnh Xá nhức hết cả đầu, đừng có trêu đàn bà, họ sẽ cằn nhằn suốt ngày, tràng giang đại hải khiến bạn chóng mặt hoa mắt, hắn vội vàng gật đầu:

- Đúng, rất tốt, không vấn đề, chúng ta nên ra thử xem, còn hơn là kẹt ở đây, anh hoàn toàn đồng ý.

Chiêm Lam liền cười hi hi nói:

- Ưm ưm, Trịnh Xá đúng là người đàn ông tốt, biết tiếp thu lời phụ nữ, phải bảo vệ em cẩn thận đấy nha, trông cậy cả vào anh đấy.

Trịnh xá buộc ba ống sắt sau lưng, tay cầm một ống to, dài nhất, không nói gì, chỉ chờ Chiêm Lam mở khóa bèn hít một hơi thật sâu, xông ra ngoài...

- Đúng vậy, tôi suy luận rất chính xác, mỗi căn phòng quan trọng đều có số hiệu, chúng ta vừa đi qua phòng số 25, như vậy phòng điều khiển ở rất gần đây.

Sở Hiên từ một căn phòng bước ra, nói ngắn gọn với bốn người còn lại, mọi người đều cảnh giác nhìn bốn phía. Trương Kiệt nói:

- Tìm phòng điều khiển để làm gì, tôi cho rằng chúng ta nên đi tìm Trịnh Xá thì hơn, cậu ấy là sức chiến đầu quan trọng nhất của bọn ta.

Sở Hiên lanh lùng nói:

- Chưa nói đến việc họ còn sống hay không, muốn tìm được họ phải tìm được phòng điều khiển, chúng ta không quen thuộc địa hình, không biết Alien tập trung ở đâu, không biết vũ khí ở chỗ nào, ở đâu có thức ăn và nước uống, thậm chí...mọi người còn không biết nhà vệ sinh ở đâu? Vì thế chúng ta phải đến phòng điều khiển, tìm hiểu sơ đồ tàu, lúc đó mới có khả năng chiến đấu.

Trương Kiệt định nói gì đó nhưng cuối cùng lại im lặng, Zero cắt ngang:

- Muốn làm gì thì nhanh lên, tôi có cảm giác cái gì đó đang tiến về hướng này, tuy còn xa nhưng cảm giác nguy hiểm rất rõ ràng.

Bá Vương cũng gật đầu nói bằng thứ tiếng TRung không sõi:

- Đúng thế, tôi dám chắc đó là Alien.

Sở Hiên nhíu mày nói:

- Ok, chúng ta đi bên trái, mọi người chạy nhanh, chúng ta phải tìm được phòng điều khiển, nếu tôi đoán không sai thì chỉ cần tìm được phòng điều khiển... chúng ta có cơ hội sống sót rất lớn.

Các đó không xa, Trịnh Xá và Chiêm Lam đang vừa cẩn thận vừa nhanh chóng hướng về cùng một nơi, chạy không bao lâu, Chiêm Lam kêu lên:

- Chờ chút, để em vào xem đã, nếu có tình huống thì anh tự quyết định.

Nói xong không thèm nhìn Trịnh Xá, xông vào một căn phòng. TRịnh Xá cười khổ lẩm bẩm:

- Nói đến là dễ, tự phán đoán tình huống! Quyết định quái gì cũng chết mà...

Nói thì nói vậy, hắn vẫn căng người lên cảnh giác bốn phía, tự nhiên hắn có cảm giác rất khó chịu, như có cái gì đó nguy hiểm đang đến gần khiến hắn hồi hộp.

Giây lát, Chiêm Lam trở lại, cười nói:

- Tuyệt quá, em suy luận không sai, đây là phòng số 23, lúc nãy chúng ta đã đi qua phòng 23, cứ theo hướng này sẽ đến phòng điều khiển..ý..sao mặt anh trắng bệch vậy, sợ à?

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cười miễn cưỡng nói:

- Không hiểu sao tôi thấy rất lo, hay là chúng ta tìm nơi nào đó nấp chút đã...

Chiêm Lam lắc đầu nói:

- Không nên, chúng ta bị lạc khỏi mọi người rất nguy hiểm, huống hồ chúng ta cách phòng điều khiển không xa nữa, dù sao cũng phải tìm được phòng điều khiển....em biết là anh cảm thấy không khỏe, anh còn cố gắng thêm một chút được không?

Trịnh xá cười khổ:

- Thế thì đi thôi, mà em cũng giỏi thật đấy, gan to lại còn kiên cường nữa, con gái bình thường gặp tình cảnh này thì sợ bẹp dí trên giường rồi.

Chiêm Lam quay đầu cười hi hi nói:

- Từ bé em đã rất kiên cường, hồi 12 tuổi bố mẹ em đều mất, họ đi mua bánh sinh nhật cho em, bị tai nạn, nếu không kiên cường làm sao sống đến giờ, vì vậy anh phải bảo vệ cẩn thận một người con gái tốt như em nha...

Phập một tiếng, Chiêm Lam đang đi đến góc đường, vừa quay đầu nói với Trịnh xá thì một cái lưỡi đầy răng vụt ra, xuyên qua vai cô gái, lôi tuột nàng vào hành lang. Máu bắn tóe lên đầy mặt Trịnh Xá, bên tai hắn còn vẳng tiếng:" phải bảo vệ cẩn thận một người con gái tốt như em đó nha..."

- Khô..ô..ng!

Hai mắt Trịnh xá đỏ ngầu, không biết vì phẫn nỗ hay máu của Chiêm Lam nhuộm đỏ, khi cô gáu vừa khuất sau goc tường, hắn đã xông đến, vì quá mạnh nên va vào bức tường đối diện. Lúc này phản xạ thần kinh gấp ba người thường cứu hắn, mọi thứ xung quanh bỗng chậm hẳn lại, mỗi động tác đều phai dùng hết sức, không khí, mặt đất, mọi thứ đều tạo thành sức kéo ngăn cản hành động của hắn, hắn chưa từng trải qua cảm giác này. Đến gần tường, không khí đặc quánh lại như nước, thậm chí hắn đạp lên không khí đến gần tường, lúc này hai chân hắn búng mạnh vào tường, toàn thân xoay lại. Hắn thấy một con Alien đang lôi Chiêm Lam, con này nhỏ hơn một chút nhưng cũng cao đến 2m, dài 3m, Chiêm lam bị kéo đi sền sệt, vai bị vỡ nát, toàn thân đầy máu, đôi mắt tràn đầy tuyệt vọng và một tia quyến luyến kỳ lạ.

Trịnh xá hiểu tia quyến luyến ấy là gì, đó là sự nuối tiếc cuộc sống và hy vọng tương lai, hắn chưa từng nhìn vào mắt chính mình nhưng hắn dám chắc vào những lúc nguy hiểm nhất, trong mắt hắn cũng có tia quyến luyến ấy. Trong mắt Trịnh xá, Chiêm Lam đã biến thành Lý Tiêu Nghị, sắp bị xé nát thành từng mảnh vụn, hay chính hắn khi bị Alien bắt cũng sẽ có sự tuyệt vọng và quyến luyến trong đáy mắt. Vì thế hắn phải cứu nàng, dù thế nào cũng phải cho người con gái kiên cường ấy tiếp tục sống!

Aaaaa!

Trịnh xá rống lên điên cuồng, vì mọi thứ trở nên châm chạp nên hắn nhìn rõ từng chi tiết của Alien, không khí đặc quánh khiến hắn đạp lên, vọt tới trước con Alien.

Tất cả chỉ diễn ra trong nháy mắt, trong mắt Chiêm Lam, Trịnh Xá đien cuồng lao đến tường, dùng một tốc độ kỳ quặc đạp mạnh vào tường thép thành một tiếng động lớn, tạo thành hai vế chân in hằn, sau đó biến thành một viên đạn bay khỏi tầm mắt nàng.

Lúc này Trịnh Xá đã lao đến cạnh Alien, hắn nhìn rõ cải cái miệng lòng thòng rãi rớt của Alien, cai lưỡi kinh tởm, khi ngang qua, cây gậy trong tay hắn cực kỳ chính xác chém xuống cái lưỡi đó, một tiếng động trầm muộn vang lên, Chiêm Lam ngã xuống sàn, cái lưỡi bị Trịnh xá chém làm đôi, đoạn đứt phun phè phè thứ máu ăn mòn như acid. Alien rống lên.

Aaaaa!

Trịnh Xá cũng gầm lên, hắn điên cuồng, đôi mắt không còn lý trí mà chỉ còn một màu đỏ rực của máu, không biết là máu Chiêm lam hay tự nó biến thành như thế. Hắn vừa chạm đất, cây côn thép quật mạnh vào lưng Alien, tiếng kim loại va đập lanh lảnh, cả cây côn cong veo, nhưng vỏ cứng của Alien đã toác ra, máu acid bắn tung tóe, cả hành lang đã bị ăn mòn lỗ chỗ.

http://tieulun.hopto.org

Tốc độ của Alien cũng rất nhanh, dù bây giờ Trịnh Xá đã cảm thấy không khí quánh lại mà cũng chỉ nhanh ngang với Alien, khi móng vuốt đánh tới, hắn chỉ kịp giơ tay ra chặn, bị đánh bật vào tường, đầu đập đến tóe máu.

19. Trái Tim Bùng Cháy (Tiếp Theo)

Trịnh Xá lúc này hoàn toàn liều mạng, hắn không có lớp vỏ cứng như Alien, vừa nãy đỡ đòn khiến tay hắn đã xuất hiện vài cãi lỗ đẫm máu. Sức mạnh của Alien cũng thật khủng khiếp, đầu hắn va vào sàn đau điếng, nếu không phải vào giây phút quan trọng, hắn cắn chặt vào lưỡi thì giờ hắn đã ngất đi rồi.

Hắn thậm chí không định ngồi dậy, thuận tay rút ra một cây gậy thép, quật mạnh vào hai chân Alien, do có sức bạo phá của nội lực nên quật gục con Alien lớn bằng hai ba người xuống sàn, tuy thế Alien vẫn kịp dùng đuôi cắm ngập vào đùi hắn, quả là một sinh vật sinh ra để chiến đấu, bản năng sát lục thật mạnh mẽ.

Trong đầu Trịnh Xá hoàn toàn trống rỗng, dường như hắn chỉ chiến đấu bằng bản năng, hàng loạt các bản năng liên quan đến chiến đấu xuất hiện trong đầu hắn. Chỉ thấy hắn lăn qua một bên, cái đuôi Alien tuột ra, hai chân hắn bật mạnh, toàn thân bay lên, cây gậy thép cắm ngập vào miệng Alien. Hắn buông cây gậy đó ra, lại rút ra một cây khác, điên cuồng đâm vào đầu Alien, tùng dòng máu ăn mòn như acid bắn ra tung tóe trên người hắn, tình trạng điên cuồng như muốn xé xác con Alien thành từng mảnh. Cũng may Chiêm Lam còn tỉnh táo, không quản vết thương nặng trên người, lao vào đẩy bật hắn qua một bên, cải hai lăn đi mấy mét mới khiến hắn tỉnh lại.

Thân thể hắn như bị lửa đốt, vừa nóng vừa đau, hắn vội xé quần áo, dùng tay gạt bỏ máu Alien trên người, từng mảng dung dịch bị gạt rơi xuống ăn mòn sàn nhà như những tảng băng gặp nóng. Tuy vậy trên người hắn lại không bị ăn mòn toét ra mà chỉ có từng mảng cháy đen, điều ấy khiến Chiêm Lam vô cùng kinh ngạc. Chiêm Lam vừa dùng thuốc xịt cầm máu trên vai vừa nói:

- Cảm giác sống sót thật tốt, cảm ơn anh...Nhưng sao anh lại không sao nhỉ, máu Alien là acid mạnh, chỉ cần dính vào là ăn mòn đến xương liền.

Lúc này đầu óc Trịnh xá vẫn trống rỗng, từ nãy hắn chiến đấu bằng bản năng , mọi việc lúc nãy phảng phất như một cơn ác mộng, đặc biệt là khi cái đuôi Alien cắm vào đùi, trong người hắn như có gì đó mở ra.

- Có lẽ là du tế bào hoạt lực cao, mà đâu phải không sao, mấy chỗ bị thiêu thành than rồi này.

Trịnh xá cười khổ trả lời, hắn vừa định lấy thuốc trong nhẫn ra cầm máu thì bỗng một cơn đau tê liệt trào ra từ trong nội tạng, lan vào xương tủy rồi ra toàn thân khiến hắn co quắp lại vì đau. Cơn đau giằng xé khiến hắn sống dở chết dở, vô cùng khó chịu, từ từ hai mắt hắn hoa lên toàn thân mềm nhũn ra.

" các người thử tưởng tượng xem, loài khỉ phát huy cực hạn thì thành người, còn loài người vượt qua cực hạn thì sẽ ra sao?.... Cần có một loại vật chất như là nội tiết tố, chỉ do cơ thể tự hình thành...quan trọng nhất là nó kịch độc...cơ nhân tỏa.."

Trịnh Xá nhớ lại những lời Sở Hiên nói về cơ nhân tỏa, hắn không biết mình có phải vừa vô ý mở cơ nhân tỏa không, nhưng lúc này cơn đau đã tê liệt hắn, phổi co bóp, hít thở không nổi, chỉ há hốc miệng ra, máu không ngừng ứa ra trong miệng, nội tạng co thắt liên tục.

Chiêm Lam phản ứng kịp thời, nàng ôm chặp lấy hắn, không ngừng dùng miệng thổi khí vào họng hắn, liên tục khoảng mười mấy giây, Trịnh Xá cuối cùng an tĩnh lại, nội tạng dần ngừng co thắt, phổi cũng giãn ra khiến hắn có thể thở được. Chiêm Lam vẫn không hay biết, không ngừng hô hấp nhân tạo, vừa làm vừa lẩm nhẩm:

- Đừng chết, đừng bỏ lại em một mình lần nữa, cùng em nhất tề tiếp tục sống đi!

Vì đã từng có người bên cạnh mất đi, vì thế cô ấy mới sợ mất đi như vậy chăng? Trịnh Xá dường như có thể hiểu được suy nghĩ của Chiêm Lam, họ hầu như là cùng một loại người, sau khi mất đi những thứ cực kỳ quan trọng trong quá khứ, tự thề rằng sẽ không mất đi lần nữa, vì thế mới cố chấp với tính mạng, vì thế mới giúp đỡ cùng một dạng người là hắn.

- Anh đỡ nhiều rồi...

http://tieulun.hopto.org

Lúc này trong đầu Trịnh Xá hiện ra khuôn mặt của một người con gái khác, hắn đẩy Chiêm Lam ra, tuy thân thể vẫn còn mềm nhũn vô lực nhưng cái đẩy vô cùng kiên quyết. Chiêm Lam đang khóc một cách thê thảm, bị đẩy ra nên ngẩn người một lúc, sau đó cười không tự nhiên nói:

- Anh không sao rồi à? Lúc nãy anh làm em sợ chết đi được, người như bị động kinh, không ngừng ứa máu ra, hình dạng rất đáng sợ...

Trịnh Xá toàn thâm mềm nhũn, tuy nhiên so với cơn đau chết đi sống lại vừa rồi, hiện tại hắn cảm thấy mình đang ở thiên đường, hắn cười khổ nói:

- Cảm ơn em lúc nãy...giúp anh hô hấp, nếu không chắc anh đã ngạt thở ngất đi, trong tình huống vừa rồi mà ngất chắc là giờ thành xác chết rồi.

Chiêm Lam cũng đã khôi phục bình thường, nàng cười hi hi nói:

- Em phải cảm ơn anh mới đúng, nếu không phải anh cứu em, lúc nãy kết quả ra sao thì thật đáng sợ. Mà lúc nãy anh sao vậy, bệnh cũ gì à?

Trịnh Xá lúc lắc đầu, hắn không biết làm sao hình dung cảm giác vừa rồi, trong thân thể hắn như có gì đó bị mở ra, những bản năng chiến đấu đơn thuần, sức không chế đến từng milimet, từng phần sức mạnh dều được phát huy đến cực hạn, bản năng chiến đấu không chút thương hại hay sợ hãi...

Tất nhiên có thể giả thích rằng đó là mở cơ nhân tỏa, như Sở Hiên nói, là dạng tiến hóa của con người, trong tình trạng nào cũng sống tiếp. Còn sự đau đớn là do tác dụng phụ của chất đã mở cơ nhân tỏa nên mới khủng khiếp như vậy. Cơn đau đến nhanh, đi nhanh, nhưng đồng thời cảm giác mở cơ nhân tỏa cũng mất đi cùng với lực khí trở lại. Có lẽ do tế bào hoạt lực và miễn dịch lực cao đã cứu hắn, đồng thời phân giả vật chất đó, ngăn nó tiếp tục mở cơ nhân tỏa. Trịnh Xá nghĩ bụng, nếu hắn có thể duy trì tình trang mở cơ nhân tỏa thì Alien không phải đáng sợ lắm, có thể chiến thắng.

Chiêm Lam thấy Trịnh Xá không trả lời, nàng cười hi hi nói:

- Anh giết một con Alien, được thưởng những gì, đừng nói là không được gì nhé.

Trịnh xá đã khôi phục rất nhiều, hắn giơ đồng hồ lên xem, quả nhiên trên đó ghi số Alien giết được 1, điểm thưởng 500. Có lẽ lúc nãy đã vang lên tiếng thông báo, nhưng hắn đang điên cuồng trong cơn chém giết nên không nghe thấy.

Hắn cố nén niềm vui nói:

- Được thưởng 500 điểm, tuyệt quá, bằng một nửa số điểm thưởng cơ bản rồi.

Chiêm Lam cũng cười tươi tắn, dường như 500 điểm đó cũng là của nàng, nói:

- 500 điểm một con, không chừng anh sẽ còn giết được vài con, đến hết phim có được mấy nghìn điểm, anh nói là em cứu anh phải không, đến lúc ấy nhớ mua quà cho người ta đấy.

Trịnh Xá nhìn đôi môi đỏ hòng của nàng, bỗng nói:

- Vậy thì tặng em loại son tốt nhất nhé, môi lúc ấy chắc sẽ rất đẹp...

Mặt Chiêm Lam lập tức đỏ hồng, nàng lườm hắn, người đàn ông lập tức nhận ra chỗ không đúng trong lời nói, vội hắng giọng nói:

- Chúng ta rời khỏi đây thôi, mùi máu Alien nồng quá, thật không biết là còn con nào khác quanh đây không, anh đã khôi phục nhiều rồi, chúng ta đi theo hướng em nói đi.

Chiêm Lam gật đầu, nhưng trên má nàng vẫn còn hồng hồng, cúi đầu nói nhỏ:

- Anh không sao chứ...lúc nãy thấy đùi và trên đầu chảy nhiều máu lắm.

Trịnh Xá cũng đã chú ý, những vết thương của hắn chảy một ít máu là tự động khép miệng, khả năng khôi phục thật thần kỳ, có lẽ là tác dụng của huyết thống ma cà rồng, công hiệu rất rõ ràng.

Hắn hoạt động chân tay một lúc rồi nói:

http://tieulun.hopto.org

- Không sao, anh đã khôi phục thể lực rất nhiều, vả lại anh có cảm giác nguy hiểm đang đến gần, chúng ta đi nhanh đi.

Lần này Chiêm Lam không dám coi thường dự cảm của Trịnh Xá, nàng vội hướng về phía dự định tiến lên. Hai người đi qua vài cái hành lang thì xuất hiện một cánh cửa lớn, Chiêm Lam định tiến vào thì Trịnh Xá giữ nàng lại nói:

- Phản xạ thần kinh của em quá yếu, để anh đi trước.

Trịnh xá xông vào, căn phòng hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có các loại thức ăn đóng gói nghiêm chỉnh xếp khắp nơi, đây là nhà bếp. Hai người đều nhìn thấy nỗi vui mừng trong mắt nhau. Đột nhiên thiết bị liên lạc trên tường réo ầm lên, khiến hai người chút nữa giật mình ngã lăn ra. Trịnh Xá phản ứng nhanh nhất, hắn lao đến bên thiết bị ấn vào cái nút đang nhập nháy đèn xanh, giọng Sở Hiên vang lê:

- Trước cửa phòng 22 chúng tôi thấy một xác Alien, có phải là các bạn giết không? Các bạn đã tìm được kho vũ khí rồi à?

Trịnh xá thở dài:

- Tình hình cụ thể nói sau, mà sao mọi người biết chúng tôi ở đây, các bạn đang ở đâu vậy?

Sở Hiên đáp:

- Mỗi phòng quan trọng đều có đánh số, chúng tôi đang ở phòng số 27, là phòng điều khiển, ở đây có hệ thống giám sát các hành lang, nếu các bạn không vào phòng thì chúng tôi cũng không liên lạc được. Vị trí của các bạn theo ghi chép là nhà bếp, hãy mang theo số lượng lớn nhất có thể thực phẩm và nước mà không ảnh hưởng đến tốc độ, sau đó tiến về phía phòng 27. Tiếp theo là liên quan đên sống chết của các bạn, tôi nói ngắn gọn, phía sau các bạn có ba con Alien đang bám theo, khoảng cách chừng 10 căn phòng, theo tốc độ của chúng thì sau 2 phút rưỡi sẽ đuổi kịp các bạn, không biết vì sao chúng lại bám chặt các bạn.

Mùi, mùi máu Alien, Trịnh Xá lập tức hiểu ngay nguyên nhân. Giọng Sở Hiên tiếp tục:

- Chúng tôi giành cho các bạn 2 phút, hướng như sau: thẳng, thẳng, thẳng, trái, thẳng, trái, thẳng, trái. Tôi nhắc laụi một lần nữa: thẳng, thẳng, thẳng, trái, thẳng, trái,thẳng, trái! Đó là đường đến phòng điều khiển, các bạn có 1 phút lấy lương thực, trong 2 phút đạt đến đích, đến 2'45" tôi sẽ hạ tường cách ly của gian phòng phía trước phòng điều khiển, nếu các bạn chưa đến thì xin lỗi, chúng tôi sẽ phải bỏ rơi các bạn vì ở đây có 5 người. Thời gian...bắt đầu tính!

Trịnh Xá hít một hơi, hắn vận nội lực vào nhẫn, điên cuồng vơ vét nhà bếp, đặc biệt là từng thùng nước ngọt, 1,5 mét khối thất ra chứa được rất nhiều thứ, đặc biệt là có hình dạng khối vuông như thế. 30 giây sau, hắn bế Chiêm Lam lao ra ngoài. Hắn gào lên:

- Anh chạy hết sức, em chỉ hướng cho anh, lúc nào rẽ, lúc nào thẳng! Rõ chưa?

Chiêm Lam ngoan ngoãn gật đầu, nagf chăm chú nhìn đường, miệng lẩm bẩn:

- Chạy tiếp, chạy tiếp, ngã tư đầu tiên thẳng...thứ hai thẳng...thứ ba cũng thẳng...lần này rẽ trái..

Trịnh Xá chạy như điên về phía trước, cảm giác không khí đặc quánh dần trở lại, cảm giác nguy hiểm càng lúc càng gần, so với con Alien nhỏ kia thì Alien đã trưởng thành có tốc độ thật khủng khiếp, nhanh hơn cả hắn.

- Trái! Bên trái!

Trịnh Xá bật chân vào tường, như một viên đạn rẽ trái, lao vào hành lang, khi hắn quay mình đã nhìn thấy cái bóng đen to lớn của Alien, tốc độ không thua gì hắn bật tường, thâm chí nhanh hơn, Trịnh Xá không suy nghĩ gì nữa, chỉ biết lao về phía trước, cái chết đang phà hơi thở vào gáy. Nhìn thấy rồi, đã thấy cánh cửa thép đang từ từ hạ xuống, nhưng ngay lúc này hắn thấy đau sau lưng, con Alien chỉ còn cách 1 m, đầu lưỡi đã chạm vào da hắn dù mỗi bước lúc này hắn vượt qua mấy mét.

- Không, tôi không muốn chết, dù thế nào cũng phải sống!

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá gầm lên, hắn bỗng bật lên, Alien chỉ còn cách hắn vài mi li mét, cái lưỡi đang thu về, khi nào phóng ra thì đầu hắn sẽ vỡ nát. Trịnh xá vừa nhảy lên vừa phóng hai chân về phía thân hình Alien, toàn thân nội lực dồn xuống chân, mượn tốc độ của Alien và sức bùng phát của nội lực, bắn về phía cánh cửa đang khép lại hơn nửa, cuối cùng lọt qua khoảng không cuối cùng. ba con Alien đều va mạnh vào cửa, mạnh đến nỗi cả phi thuyền dường như rung chuyển. Trịnh xá lần này đã kiệt lực, đến động ngón tay cũng không làm được nữa.

-Phải sống! Dù thế nào cũng phải sống!

20. Hai Sự Lựa Chọn.

Trịnh Xá và Chiêm lam ôm chặt lấy nhau, nằm vật ra sàn, sự khẩn trương và sợ hãi tột độ khiến hai người mãi không thể bình tĩnh lại được. Mãi đến khi tiếng bước chân của mọi người từ đầu hành lang vang lên mới miễn cương hơi tách ra. Trịnh Xá tất nhiên không nghĩ rằng nằm thẳng cẳng thế này oai phong chút nào, nhưng toàn thân hắn mềm nhũn, vô lực, thực ra nãy giờ hắn rất sợ, sợ cảm giác sống dở chết dở, đau đớn toàn thân lại phát sinh. Nhưng may mắn, lần này chỉ là kiệt sức, không phải là mở cơ nhân tỏa, xem ra không phải cứ muốn là mở được cơ nhân tỏa.

Không bao lâu, bọn Trương Kiệt chạy tới, trong năm người, trừ Trương Kiệt và Lý Suất Tây ra, Sở Hiên, Bá Vương, Zero đều có vẻ rất trịnh trọng. Lúc nãy, Trịnh Xá chạy trốn với tốc độ khó tin mọi người đều nhìn thấy, nhất là củ đạp cuối cùng, tốc độ và lực lượng đều vô cùng khủng bố, bản thân bọn họ không tài nào làm được, sức mạnh ấy không thuộc vào phạm trù nhân loại nữa. Sở Hiên ngồi xuống bên cạnh Trịnh Xá hỏi:

- Sao rồi? Có bị thương không? Sau khoảng bao lâu mới phục hồi được sức chiến đấu?

Trịnh Xá nằm thẳng cẳng, giọng mềm xèo:

- Không sao, chỉ kiệt sức thôi, không bị thương, nếu nghỉ ngơi tử tế thì khoảng nửa tiếng là phục hồi.

Trên mặt Sở Hiên lộ ra niềm vui mừng không che giấu, dạng người lạnh lùng như hắn khó lòng mà có được biểu hiện như thế, trừ khi nhận thấy cái gì đó có thể hoàn toàn thay đổi tình thế. Hắn đứng dậy, giọng vẫn đều đều:

- Đáng tiếc là không lấy được thức ăn và nước, nếu không kế hoạch của tôi đã có thể thực hiện được rồi. Nhưng thôi, không sao, ít nhất bây giờ chúng ta đã có thế quân bình, không chỉ là con mồi bị săn nữa, tối thiểu có thể liều mạng.

Trương Kiệt cõng Trịnh Xá, Chiêm Lam thực ra chỉ sợ hãi quá mà thôi, nằm một lúc là đứng dậy đi theo mọi người được.

- Đây là phòng điều khiển tàu vũ trụ, nhìn thì có vẻ phức tạp, nhưng thật ra thao tác rất giống hệ thống điều khiển tên lửa đạn đạo, có thể dễ dàng khống chế.

- Bảy người ngồi trong căn phòng số 27, Sở Hiên bình thản hướng dẫn những người còn lại công năng của các nút bấm, tay cầm trên bàn điều khiển. Tất nhiên là chỉ nói qua, trừ hắn ra, mọi người có nghe cũng không hiểu, nếu giản đơn nghe lệnh thao tác thì còn được.

Trịnh Xá nghĩ bụng, cả cái hệ thống phức tạp thế này, chỉ có Sở Hiên là thấy dễ dàng, tuy vậy chắc chắn hắn không nói ra mà còn cảm thấy may mắn, trong số những người mới lần này có được một vị siêu cấp thiên tài, so với những người khác, vai trò của Sở Hiên là quan trọng nhất. Lúc này Trương Kiệt thả hắn xuống, Trịnh Xá nói:

- Thật ra lúc nãy tôi đã lấy được rất nhiều nước và thức ăn, nếu tiết kiệm có thể cầm cự được một thời gian.

Mọi người đều lộ vẻ ngạc nhiên, chỉ có TRương Kiệt vui mừng nói:

- Là nhẫn Nạp, cậu chứa thức ăn trong nhẫn phải không?

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá gật đầu cười, Sở Hiên vội vàng hỏi nhẫn Nạp là gì, khi nghe Trương Kiệt cho biết đó là dụng cụ tu chân, dùng giá đắt đổi từ Chủ thần thì gã vô cùng phấn khởi, tóm chặt lấy tay Trịnh Xá, săm soi cái nhẫn và không giấu sự kích động nói:

- Là dụng cụ tu chân? Đúng là dụng cụ tu chân? Trời ạ, tôi từ rất nhiều tư liệu lịch sử từ lâu phán đoán là những thứ này có thật, hóa ra đều từ không gian này mà ra. Trời ơi, nếu có thể nắm được kỹ thuật này, không biết văn minh nhân loại phát triển đến mức độ nào..ha ha ha.

Sở Hiên không thèm chú ý đến ánh nhìn kỳ quái của mọi người mà chỉ cuồng nhiệt kêu lên:

- Mọi người có biết không, chúng ta từng khai quật được rất nhiều dụng cụ kỳ lạ, những dụng cụ ấy không thể dùng bất kỳ nguồn năng lượng nào mà loài người nắm được để khởi động. Chúng tôi thông qua tài liệu chế tạo xác định rằng trước đây từng có một nền văn minh rất cao phát triển. Kỳ quái là ở chỗ những dụng cụ này có niên đại từ hàng vạn năm đên hơn nghìn năm đều có, cái mới nhất được chế tạo cách đây 1000 năm. Một nền văn minh tồn tại song song với chúng ta mà chúng ta không hay biết, điều đó có khả năng không? Vì thế những nhà nghiên cứu phân thành hai trường phái, một phái cho rằng chúng là do người ngoài hành tinh ẩn náu trên địa cầu chế tạo, tôi rất ghét cái kiểu lý luận đó. Cái gì không giải thích được cũng đổ cho người ngoài hành tinh rồi tha hồ phát biểu linh tinh. đó là một thái độ nghiên cứu rất đáng phê phán...Một phái khác cho rằng những dụng cụ này là do thần tiên trong truyền thuyết Đông Tây chế tạo, nghe có vẻ rất hư huyễn, nhưng ít nhất nhóm này còn chịu khó tìm tòi manh mối từ các truyền thuyết và thư tịch, họ cũng đã tìm được một số chứng cớ.

Sở Hiên đứng dậy nhìn mọi người, kích động nói:

- Mọi người có hiểu nó nghĩa là gì không? Nghĩa là phương hướng phát triểm của văn minh nhân loại không còn bị hạn chế trong khoa học kỹ thuật nữa, đúng ra thì cũng là một dạng khoa học, nhưng không còn là khoa học ngoại bộ nữa mà chuyển tới đỉnh cao của khoa học nội bộ (ND: Đừng hỏi, bản thân tôi cũng chẳng hiểu cái quái gì cả.)

Zero bỗng lạnh lùng nói:

- KHoa học ngoại bộ và khoa học nội bộ có liên quan gì đến tình trạng của chúng ta không? Tôi thì chỉ muốn có thức ăn và nước trong nhẫn thôi.

Sở Hiên như quả bóng xì hơi hạ giọng nói:

- Thôi, nói tiếp mấy người cũng chẳng hiểu, tóm lại là nắm được kỹ thuật tu chân là hướng tiến hóa đúng đắn nhất sau khi mở cơ nhân tỏa.

Trịnh Xá và TRương Kiệt cười khổ nhìn nhau, đừng thấy bình thường Sở Hiên lạnh lùng quyết đoán mà hiểu nhầm gã, về bản chất, gã ta là một nhà khoa học, một khi đụng đến lĩnh vực có hứng thú sẽ cuồng nhiệt vô cùng, chứng cớ là đến giờ vẫn tóm chặt tay Trịnh Xá không buông. Trịnh Xá bất đắc dĩ nói:

- Chúng ta đã có đủ thức ăn và nước, vậy thì kế hoạch của anh ra sao đây? Muốn nghiên cứu tu chân gì đó cũng phải có điểm số để đổi, cao cấp là hàng chục nghìn điểm đấy, và có muốn nghiên cứu thì cũng phải sống sót đã chứ.

Sở Hiên từ từ bình tĩnh lại, nuối tiếc buông tay Trịnh Xá, động tác và vẻ mặt khiieens mọi người nổi hết cả da gà. Gã tìm một cái ghế, ngồi xuống bình tĩnh nói:

- Chúng ta đã có thức ăn và nước uống, như vậy có hai kế hoạch có thể tiến hành. Một là theo dõi các hành lang, ghi nhận vị trí của từng con Alien, tìm cơ hội hạ cửa cách ly, tách rời chúng ra, mở một con đường an toàn đến phòng chứa vũ khí số 17. Tiếp đó lợi dụng vũ khí và khả năng cận chiến của Trịnh Xá giết từng con một, đó là phương thức chiến đấu duy nhất mà tôi nghĩ có thể có cơ hội thành công.

Trịnh Xá giật mình, hắn quả thật chẳng muốn cận chiến đối diện Alien chút nào, gấp gáp nói:

- Còn phương án hai thì sao?

Sở Hiên thở dài nói:

http://tieulun.hopto.org

- Phương án hai, căn phòng còn lại của tầng cách ly là phòng ngủ đông lạnh, chúng ta sau khi cơm no rượu say, chui vào đó tự làm đông lạnh, hệ thống máy tính sẽ tự động đưa tàu vũ trụ trở về...

Trương Kiệt kỳ quái hỏi:

- Về?...Về đâu?

- Địa cầu, chúng ta để cho quân đội trái đất đánh nhau với Alien, tất nhiên là có khả năng Alien diệt chủng nhân loại còn chúng ta phải đối mặt với vài trăm, vài nghìn đến hàng triệu Alien, sống thêm vài năm trước khi toi...

Trịnh Xá nhìn quanh rồi nói:

- Tôi không biết mọi người nghĩ sao, nhưng nếu bảo tôi đưa Alien về Trái đất, dù vào thời gian, không gian nào, dù để sống thêm vài năm thì tôi cũng không làm được.

Nói đến đó hắn ngập ngừng, đúng ra còn định nói là dù chỉ có một mình cũng chiến đấu tiếp, nhưng đến đó là ngừng lại, dẫu sao hắn cũng sợ chết. Sở Hiên gật gật đầu nói:

- Mọi người thấy phương án 2 cũng điên lắm phải không? Thật ra phương án này cho chúng ta cơ hội sống sót rất cao, tuy vậy có hai sơ hở, nếu không tìm cách bù lại thì sẽ thất bại chắc chắn. Một là có khả năng Chính phủ Trái đất sẽ bắn tan xác chúng ta ngoài quỹ đạo, thời đại này chắc chắn có vũ khí phòng thủ vũ trụ. Thứ hai là có chắc tầng cách ly tách rời được Alien khỏi chúng ta không? Tôi nhớ là trong Alien 4, chúng dùng tính ăn mòn của máu xuyên thủng nơi giam giữ. Nếu Alien cũng làm thế ở đây thì rất có thể khi tỉnh dậy chúng ta phải đối mặt với một con ấu thể nhẩy chồm vào mặt để ký sinh lên cơ thể.

Zero lạnh lẽo nói:

- Nếu cái phương án ấy lắm sơ hở thì nói ra làm gì? Đừng thừa thãi còn hơn.

Sở Hiên phẩy tay nói:

- Mọi người nên biết là phương án này có tính an toàn cao nhất, một khi chọn chiến đấu, chúng ta phải đối mặt Alien, tường cách ly sẽ không cứu được nữa, đã thất bại là chết hết, mà còn lặp đi lặp lại nhiều lần nữa, mọi người có tự tin là sống sót sau những lần chiến đấu đó không?

21. Hai Sự Lựa Chọn (Hết)

Gã to con Bá vương chợt nói bằng thứ tiếng Hán ngọng nghịu:

-Không phải người Trung Quốc có câu nói cổ....Sợ chết không làm GPD (cái này khỏi dịch, chính trị lằng nhằng) đó sao? ...À..không phải câu đó...là " Sống nên là nhân kiệt, chết cũng thành....quỷ anh hùng"(ND: Nguyên văn: Sinh thời đương nhân kiệt, Tử diệc vi quỷ hùng. Thơ Lý Thanh Chiếu), đúng rồi, là câu đó , tôi không muốn giao số mệnh của mình cho điều không chắc chắn quyết định, chẳng may ngủ rồi không dậy được thì sao? Tôi thà tự nắm lấy mệnh vận của mình, có chết cũng phảI chết khi chiến đấu, không để số mệnh cho phép mình sống hay chết...

Bá Vương càng nói càng kích động, mấy câu cuối dùng tiếng Nga, Sở Hiên bất đắc dĩ phải dịch ra. Trương Kiệt cũng lập tức gật đầu tán thành:

-Tôi cũng nhận thấy nên chọn con đường chắc chắn, dù nguy hiểm cũng còn hơn là giao tính mệnh cho may rủi.

Những người khác cũng lặng lẽ gật đầu, Sở Hiên thở dài nói:

-Được rồi, thế thì chúng ta bỏ phiếu, thiểu số phục tùng đa số, vậy là công bằng nhất.

Kết quả bỏ phiếu rất đáng kinh ngạc, tuy đương nhiên là chọn chiến đấu, nhưng chỉ có Trịnh Xá, Trương Kiệt, Zero, Bá vương chọn phương án một, ngoài Sở Hiên và Lý Suất Tây còn có Chiêm lam chọn phương án hai.

Sở Hiên thở phào ra nói:

http://tieulun.hopto.org

-Đã quyết định chiến đấu thì tôi không phản đối quý vị nữa, chúng ta cùng nhau đối diện vớI Alien. Nhưng trước hết Trịnh Xá hãy bỏ thức ăn và nước ra, tôi nghĩ mọi người cũng đã đói rồi.

Nhìn ánh mắt nóng bỏng của mọi người, Trịnh xá cười cười vận nội lực, nghỉ được một lúc, hắn đã khôi phục chút nội lực, tuy chưa chiến đấu được nhưng mở nhẫn là chuyện nhỏ. Vài giây sau, sàn nhà chất đầy Phô mai, bơ sữa, bánh mỳ, thịt hộp và nhiều bình đầy nước. Sở Hiên là ngườI đầu tiên ngồi xuống, mở ra vài hộp, đếm số bình nước rồi nói:

-Thức ăn và nước uống khá đầy đủ, nếu tiết kiệm chúng ta có thể kiên trì được khoảng 7 ngày, nhưng tôi đề nghị nên chia thành lượng dung 3 ngày, như thế chúng ta có thể no nê, duy trì được ba ngày sức chiến đấu cao nhất.

Chiêm Lam từ lúc chọn phương án hai thì không dám nhìn Trịnh Xá, lúc này nàng định đưa tay lên vuốt trán nhưng quên mất là trên vai mình có một cái lỗ to đùng, lúc nãy khẩn trương không sao, giờ mới đau thấu xương, chỉ đành dùng tay kia. Nàng hỏi với giọng khá bình tĩnh:

-Tại sao lại không chia thành 7 ngày, chỉ cần chúng ta cách ly được Alien sẽ mở được đường an toàn đến nhà bếp, có thể trực tiếp bổ sung lương thực? Như thế thậm chí chúng ta không cần ra ta mà co thể khiến chúng chết đói.

Mọi người nhìn Sở Hiên nghi hoặc, gã cười khổ trả lời:

-Tôi cũng từng nghĩ đến phương án đó, nhưng có vài nguyên nhân khiến nó không thể thực hiện được, chúng ta không thể kéo dài thời gian. Một là vì chúng ta không biết rõ cấu tạo sinh lý của Alien, chúng có thể giống như một số sinh vật sa mạc, hang chục ngày không ăn uống nghỉ ngơi, chúng ta là sao mà đấu được, đến lúc hết lương thực, bị giam đến chết là chúng ta. Thứ hai là xin mọi người đếm lại xem chúng ta có bao nhiêu người? 7 người phải không? Tôi nhớ là khi bắt đầu chúng ta có 15 người, vậy thì lượng thịt của 8 người còn lại, cộng thêm những nhân vật trong phim nữa cũng đủ để chúng duy trì khả năng hoạt động một thời gian dài. Thứ ba, cũng là điểm quan trọng nhất, tôi không muốn bức Alien, nếu chúng ta giam chúng đói quá, mở đường đến nhà bếp lấy thức ăn, có ai dám đảm bảo rằng chúng sẽ không dung máu ăn mòn vách, xông vào tấn công chúng ta? Vì vậy tôi muốn trong một thờI gian ngắn nhất, thể lực tốt nhất tiêu diệt Alien.

Trịnh Xá thở mạnh ra nói:

-Nếu sống được qua bộ phim này thì công lao của anh là lớn nhất, còn gì nói hết một thể luôn đi, đã cùng nhau sống chết thì mọi người sẽ tin tưởng anh.

Những người còn lại im lặng gật đầu, tuy có không phục nhưng trí tuệ siêu phàm của gã khiến trong tình huống nguy hiểm hiện nay có một vai trò không cần nói cũng rõ. Sở Hiên cườI nói:

-Nói thật với mọi người, lúc trước nghe Trương Kiệt nói, mỗi bộ phim đều có người mới nhưng không thể đảm bảo tố chất, sau này còn phải trải qua nhiều bộ phim nữa, sức mạnh cá nhân rất nhỏ bé trong tình cảnh này, tôi hy vọng có được một đội ngũ đủ mạnh mẽ và dũng khí mới sinh tồn được, có thế tôi mới sử dụng được trí tuệ của mình. Lần này chúng ta có ít ra 6 người có thể chất mạnh mẽ, tinh nhuệ, tôi hy vọng mọi người sống sót, tối thiểu là 6 chúng ta sống sót.

Lý Suất Tây đỏ hồng mặt lên, hắn chỉ là một thanh niên bình thường, không có sở trường gì, có thể hiểu ngay Sở Hiên ám chỉ người thừa là hắn. Trịnh xá vỗ vai Lý Suất Tây nói:

- Chỉ cần sống trở về sẽ có thể huấn luyện, tăng cường sức mạnh, vì thế đừng bỏ cuộc, mất hy vọng!

Lý Suất Tây nhìn Trịnh Xá một cách cảm kích, ngay lúc đó Sở Hiên nói tiếp:

-Vì thế, kế hoạch của tôi là dụ địch...đúng thế, dụ địch, chúng ta sẽ mở một số tường cách ly, sau đó dụ Alien vào những hành lang đã định trước, và mồi dụ sẽ là ...Lý Suất Tây.

Mọi người ngẩn ra nhìn Lý Suất Tây, người thanh hiên có hình dáng, khuôn mặt , thể lực, sở trường đều phổ thông, bình thường đến mức bị mọi người quên lãng như không khí, chỉ khi Sở Hiên nhắc đến mớI nhớ ra. Lý Suất Tây cũng đần ra một lúc rồI mớI đỏ mặt gào lên:

http://tieulun.hopto.org

-Tại sao lại là tôi? Ở đây có nhiều người như thế, ai cũng muốn sống, tại sao cứ phải là tôi đi chết? Anh muốn giết tôi phải không, để bớt một miệng ăn, cho mọi người có cơ hội sống sót nên anh muốn giết tôi phải không?

Sở Hiên lẳng lặng liếc nhìn hắn nói:

-Không! Tôi không có ý bảo cậu đi chết, tuy làm mồI rất nguy hiểm nhưng cậu là người thích hợp nhất. Ở đây ai cũng mạnh hơn cậu, Trương Kiệt, Chiêm lam, Trịnh Xá là lính cũ, tôi là người lên kế hoạch và phân bố nhiệm vụ, Zero cả cận chiến lẫn bắn tỉa đều tinh thong, Bá Vương dung được nhiều loại vũ khí kể cả vũ khí có trong kho trên tàu. Còn cậu, nói cho tôi biết cậu làm được gì đây?

Lý Suất Tây gằm mặt im lặng, Sơ Hiên lại đều đều nói:

-Nếu bình thường, tôi sẽ tuyệt không dung con số và năng lực đánh giá một con người, nhưng cậu nên biết tình huống của chúng ta hiện nay, chúng ta đang chiến đấu với cái chết, chỉ một sai lầm là chết hết. Cậu là người thừa thãi nhất ở đây, muốn mọi người chấp nhận và đối xử bình đẳng cậu phải chứng minh được giá trị của mình! Nếu không, cậu và đám người bị bỏ lại ngoài kia có khác biệt gì?

Trịnh Xá không nhịn nổi kêu lên:

-Không thể được, tôi không đồng ý, khi mới vào đây tôi cũng chỉ là một người bình thường, sau khi cường hóa mới có được sức mạnh, sao không cho Lý Suất Tây cơ hội qua vài bộ phim, mạnh lên và trở thành đồng đội có thể tin tưởng của chúng ta?

Sở Hiên vẫn đều đều nói:

-Cậu ta..có cơ hội đó không? Chính xác ra thì tất cả chúng ta có cơ hội sống sót qua bộ phim này không? Đừng nói là cậu thay thế cậu ta, cậu có nhiệm vụ của mình, cậu là điểm quan trọng nhất trong kế hoạch để chúng ta sống sót, chẳng lẽ để cứu một người cậu để chúng tôi đều chết hết?

Trịnh Xá rất phẫn nộ, hắn cực sợ chết, nhất là khi đã có cái để lưu luyến, vì thế hắn rất hiểu cái cảm giác đối diện với nỗi sợ, cái chết. Mạnh như hắn mà còn suýt chết, Lý Suất Tây đốI diện Alien thì chết chắc, không có chút cơ hội nào. Trương Kiệt vộI vàng ôm giữ Trịnh xá đang dần kích động lên, gấp gáp nói:

-Cứ dung phương thức cũ đi, bỏ phiếu...như thế là công bằng nhất...Trịnh xá, đừng dung cảm tính suy nghĩ nữa, chúng ta đang chọn lựa sống chết đấy, còn La Lệ nữa, chúng ta mà chết thì những gì chúng ta tạo ra sẽ biến mất! Cậu muốn làm gì đây?

Trịnh xá rung mình một cái, vô lực cúi đầu ngôi xuống, Sở Hiên thở dài nói:

-Vậy thì biểu quyết, ai đồng ý kế hoạch của tôi thì giơ tay lên, thiểu số phục tùng đa số.

Kết quả là 5 đồng ý, 2 phản đối, số phận của Lý Suất Tây bị quyết định, hoặc là chấp hành nhiệm vụ làm mồi nhử, tìm sự công nhận của tập thể, hoặc rời bỏ đội ngũ, không có chút thức ăn, nước uống nào, mất đi sự bảo vệ của cả đội. Lý Suất Tây có vẻ kích động cực độ, ai cũng nghĩ là gã sắp bung nổ, Zero và Bá Vương lẳng lặng đứng bên cạnh Sở Hiên. Không ngờ Lý Suất tây bỗng hít thật sâu, bình tĩnh lạI nói:

-Được, tôi đi làm mồI nhử, như mấy người muốn.

Mọi người đều thấy ánh nhìn oán độc của gã, chỉ có Trịnh Xá là không, từ sau khi biểu quyết, hắn lẳng lặng cúi đầu, đi đến một góc im lặng ngồi xuống. Một lúc sau Chiêm Lam đến bên cạnh hắn, không biết nói sao cho phảI, không ngờ hắn lạI lên tiếng trước:

-Chiêm Lam, em rất sợ chết đúng không?

Chiêm Lam ngẩn ra:

-Ach...ừm...em rất sợ.

Trịnh xá cúi đầu nói:

-Anh cũng rất sợ chết, mọi người đều sợ...Ở đây không ai an toàn cả, tại sao lại đẩy nguy hiểm vào người khác? Những người còn lại chẳng qua có được sự an toàn tạm thời mà thôi. Đáng ra ai có thể thực hiện nhiệm vụ thì ngườI đó mớI nên tiếp nhận nó...

http://tieulun.hopto.org

Chiêm Lam nghiêm mặt cắt ngang lời hắn:

-Em lại thấy Sở Hiên nói đúng, lúc bình thường, cách nói của anh là hợp lý và nên làm như thế, mỗi người đều có sở trường, không nên dung con số và năng lực đánh giá cá nhân. Nhưng bây giờ không phải là lúc bình thường , chúng ta đang đối diện cái chết...sao chúng ta phải vô điều kiện bảo vệ một người hoàn toàn vô dụng?

Trịnh xá lại trầm ngâm, lúc lâu sau mới lẩm bẩm:

-Anh không thể phản bác, đúng vậy, có lẽ em và Sở Hiên nói đúng, nhưng anh vẫn hy vọng tất cả mọi người có thể đoàn kết lại, tất cả đều cố gắng sống sót chứ không phảI kẻ mạnh đè lên kẻ yếu. Nếu ngay bộ phim đầu tiên chúng ta cũng rơi vào tình trạng như thế, có phảI chúng ta nên căm ghét mọi người, căm ghét thế giới này...

Chiêm lam thở dài, không nói tiếp, chỉ lặng lẽ ngồi bên cạnh Trịnh Xá, qua vài phút bỗng nghe tiếng kêu vang lên, hai người vội vàng chạy ra chỗ những người còn lại. Khi đến nơi, thấy mọi người chăm chú nhìn lên màn hình, vội nhìn theo. Trên màn hình là bốn người run rẩy bước đi, đó là hai gã trung niên bụng to và cặp nhân viên văn phòng, khi bốn người đã đi qua, một con Alien đen bóng xuất hiện, đi theo sau. Trịnh xá kinh ngạc hỏI:

-Có chuyện gì xảy ra? Sao Alien lại không tấn công họ?

Sở Hiên trầm ngâm không trả lời, Chiêm lam vuốt đầu nói:

-Có lẽ là...sinh sản.

Trong số Alien, chỉ có Queen là đẻ trứng, muốn Alien trưởng thành, cần ký sinh lên sinh vật sống, có thể đó là lý do Alien không giết 4 người kia. Sở Hiên cũng lặng lẽ gật đầu nói:

- Chắc chắn là sinh sản, nhiệm vụ mồi nhử phảI nhanh chóng tiến hành, nếu không, vài ngày nữa chúng ta sẽ phải đối mặt với...chín con Alien.

22. Máu Đen Trong Tim.

Trong nhẫn của Trịnh Xá có rất đầy đủ thức ăn và nước, bánh mì, bơ, thịt hộp, một số ít đồ ăn vặt, cả số lượng lẫn chất lượng đều phong thịnh, nước cũng đủ để uống vài ngày. Nhưng vì cẩn thận, mọi người chia lương thục, thực phẩm thành 7 phần, mỗi người nhận được suất ăn cho 3 ngày. Sở Hiên đặt phần của Lý Suất Tây lên bàn nói:

- Đây là phần của cậu, khi cậu chứng minh được giá trị của mình trong đội, số thức ăn này sẽ thuộc về cậu và tương lai cậu sẽ là một thành viên trong đội.

Lý Suất Tây gật đầu không nói gì, chỉ lẳng lặng lấy thức ăn ngồi xuống ăn ngốn ngấu, mọi người cũng không chú ý mà tự động lấy thức ăn ngấu nghiến, nửa ngày trời hoạt động, căng thẳng và sợ hãi khiến ai cũng đói khát. Lúc này có được thức ăn và nước, ai cũng có vẻ ăn rất thô lỗ. Chiêm Lam do có một tay bị thương nên khi ăn Trịnh Xá lẳng lặng giúp nàng xé vỏ bao thực phẩm, lại lấy một cái hộp rót đầy nước vào. Chiêm Lam cười hi hi ngồi dịt bên cạnh Trịnh Xá mà ăn.

Sở Hiên bỗng lên tiếng:

- Đúng rồi, đang rảnh rỗi, cậu kể lại xem lúc nãy giết Alien như thế nào?

Mọi người đều đang ăn nhưng nói chuyện trên bàn ăn đã thành tập quán của người Trung Quốc, Trịnh Xá cười khổ, uống một ngụm nước rồi nói:

- Đừng nghĩ là tôi lợi hại gì, lúc ấy đúng là cử tử nhất sinh, xém chút là bọn tôi đều chết, nếu không phải may mắn chém đứt lưỡi Alien thì giờ thành thức ăn của chúng nó rồi.

Sở Hiên nghĩ một lúc rồi quay về phía Zero hỏi:

- Trong khoảng cách bao nhiêu thì anh có thể bắn trúng lưỡi Alien bằng Deasert Eangle, ý tôi là đang di chuyển với tốc độ cao.

http://tieulun.hopto.org

Zero không thèm ngẩng đầu đáp:

- Trong vòng 150m thì 30%, 100m thì 40%, 50 thì 50%, đó là cực hạn, gần hơn cũng chỉ đến thế thôi.

Trịnh Xá cười khổ, 50% bất quá là một nửa, lưỡi Alien cứng đến nỗi xuyên thủng cả sắt, phóng ra với tốc độ cao đến nỗi mắt thường không nhìn được, đối mặt với Alien, đầu người chỉ là mấy quả dưa hấu giòn tan. Chỉ cần Zero bắn trượt thì Alien có thể giết chết lập tức bất kỳ ai lại gần. Trịnh xá cười khổ nói tiếp:

- Lúc ấy gặp may, chém đứt được cái lưỡi của Alien là do nó đang cắm vào vai Chiêm Lam tôi mới dễ dàng chém trúng, nếu không, mặt đối mặt thì đến thời gian phản ứng cũng không có.

Sở Hiên gật đầu nói:

- Tốc độ phóng lưỡi của Alien rất đang sợ, hầu như tương đương đạn súng ngắn lúc vừa bắn ra mà còn phải tính đến trọng lượng và độ lớn của nó, một tấm thép cũng chưa chắc đã chống được. Nói chung là cứ theo kế hoạch tiến hành, tìm cách cách ly Alien, mở đường đến kho vũ khí, hy vọng tìm được vũ khí thích hợp chống lại chúng.

Trịnh Xá thở dài hỏi:

- Thế anh tính cách nào để cách ly Alien? Trực tiếp dùng người làm mồi nhử?

Sở Hiên vừa ăn vừa ấn vào các nút trên bàn điều khiển, một lát sau trên màn hình hiện ra một tấm sơ đồ các đường thông trên tàu, những phòng và hành lang quan trọng đều đánh số.

- Chúng ta đang ở phòng 27, theo tính toán của tôi và hướng Alien đem 4 người kia đi, có thể xác định Queen đang ở kho số 1 và 2, hệ thống giám sát ở đó hỏng hết rồi, có lẽ do chất bài tiết mà Queen sinh ra khi đẻ trứng ăn mòn hết rồi, tôi nhớ trong Alien 4, khi Queen đẻ trứng tiết ra một vật chất như tơ nhện có tính ăn mòn, tuy không bằng máu Alien. Vì thế ở đó ta không thể dùng tường cách ly, hệ thống giám sát cũng như chiếu sáng. Ta chỉ có thể bắt đầu cách ly từ phòng 16 trở đi, tôi đã đánh dấu trên sơ đồ, màu xanh lục là phạm vi có thể dùng tường cách ly.

Sở Hiên vừa nói vừa nhoay nhoáy bấm nút, không bao lâu trên sơ đồ hiện ra hai khu vực lục và hồng Mọi người chăm chú nhìn, trên màn hình khu màu lục chiếm hầu hết tàu, khu màu hồng chỉ từ phòng 1 đến 15. Sở Hiên thở dài nói:

- Mọi người có thể nghĩ rằng may mắn phòng vũ khí số 17 không nằm trong phạm vi hồng, nhưng tôi rất tiếc phải báo rằng phòng số 16 và 17 phân biệt nằm hai bên phòng 15, ở đó không thể nào hạ tường cách ly, khi đến đó Alien có thể xông ra giết chúng ta bất cứ lúc nào. Đó là nguyên nhân tôi phải dùng mồi nhử, chúng ta phải dụ bốn con Alien trừ Queen ra khỏi khu vực đó, tách rời và cách ly chúng thì mới mở được đường đến phòng vũ khí. Tôi nói rồi, tôi không tùy tiện chà đạp mạng người, tuy tính nguy hiểm rất cao nhưng nó là điểm mấu chốt để chúng ta có thể sống qua bộ phim này, do đó không thể có sai sót.

Trịnh xá nhìn màn hình hồi lâu rồi nói:

- Nếu chỉ có hai con Alien mắc câu thì sao? Như thế không phải vừa nguy hiểm vừa vô ích sao?

Sở Hiên chỉ cười không đáp, Chiêm Lam ngồi cạnh TRịnh Xá lại cười nói:

- Anh quên mất tại sao Alien lại đuổi theo chúng ta lúc nãy rồi à, là do mùi vị, chúng ta có thể dụ cả 4 con ra.

Trịnh Xá hiểu ra nói:

- Đúng rồi, mùi máu Alien rất nồng, những con Alien khác ngửi thấy sẽ lập tức tìm đến, ý em là dùng mùi vị đó để nhử phải không?

Sở Hiên gật đầu nói:

- Chúng ta còn 6 quả lựu đạn, buộc 3 quả vào nhau có đủ uy lực làm bị thương Alien, chỉ cần chúng ta làm 1 con bị thương chảy máu, những con khác sẽ tìm đến. Khi chúng đã đi vào hành lang, chúng ta có thể nhanh chóng cách ly, còn Lý Suất Tây có thể lợi dụng vụ nổ tiến vào khu vực an toàn, đó là kế hoạch của tôi.

http://tieulun.hopto.org

Như thế không phải là đi vào chỗ chết, Trịnh Xá thở phào nhẹ nhõm, còn Lý Suất Tây lặng im trong góc, đôi mắt ánh lên vẻ căm hờn, khuôn mặt nhăn nhúm, hai tay nắm chặt, không chú ý đến móng tay cắm ngập vào thịt, máu giỏ giọt xuống sàn.

23. Máu Đen Trong Tim (Hết)

Sau khi mọi người ăn xong, Sở Hiên mở hệ thống giám sát, gã đứng trước màn hình lớn giờ bị phân thành hàng chục màn hình nhỏ, hai tay vạch vạch trong không khí như vẽ cái gì đó hồi lâu, mặt mũi trắng bợt ra nói:

- Được rồi, tôi đã ghi nhớ trình tự hạ cửa cách ly, hiện có một con Alien đang ở khu vực phòng 22, còn một con đang từ phòng 20 đi về phía phòng 19. Nếu trong vòng 5' chúng ta gây được sự chú ý thì sẽ cách ly được một con, dụ một con về phía chúng ta, triển khai kế hoạch mồi nhử.

Trịnh Xá liếc nhìn Lý Suất Tây rồi thở dài một tiếng hỏi:

- Chúng ta phải làm thế nào?

Sở Hiên không ngừng ấn nút trên bàn điều khiển, lát sau nói:

- Một phút nữa cửa cách ly bên ngoài của chúng ta sẽ mở ra, chúng ta đi ra hành lang ngoài, tôi sẽ nói chi tiết trên đường đi.

Mọi người cùng tiến về hướng hành lang, 6 quả lựu đạn được Bá vương chỉnh thành hai chùm lựu đạn, cánh cửa cách ly dày cộp từ từ nâng lên, mọi người thấy bên ngoài đầy những vết cào húc, lồi lõm nham nhở. Cánh cửa làm bằng hợp kim mà còn như vậy khiên tất cả đều rùng mình. Sở Hiên tiếp qua hai chùm lựu đạn nói:

- Cậu đứng ở đầu kia của hành lang, ở đó có thể nhìn thấy 100m hành lang, một khi thấy Alien xuất hiện thì lập tức rút chốt ném lựu đạn, tôi đã nhờ Bá Vương chỉnh lại ngòi nổ, rút ngắn thời gian, lựu đạn sẽ nổ trên không. Ném lựu đạn xong là cậu phải lập tức chạy, hướng chạy là vòng bên trái, cứ gặp chỗ rẽ là rẽ ngay bên trái. Như thế cậu sẽ chạy thành một vòng tròn lớn rồi quay lại đây. Con Alien bị thương đuổi theo cậu sẽ bị tường cách ly chặn lại, chỉ cần cậu vượt trên nó cự ly hai bức tường sẽ tuyệt đối an toàn.

Lý Suất Tây cúi đầu nói:

- Còn tường cách ly phòng điều khiển thì sao? Sau khi tôi đi ra sẽ đóng lại phải không?

Sở Hiên gật đầu:

- Đúng vậy, sau khi cậu đi ra sẽ đóng lại, 1' sau khi có tiếng nổ sẽ lại mở ra, căn cứ vào tốc độ của cậu lúc trước thời gian như thế là vừa đủ. Đúng rồi, để hấp dẫn Alien, trên người cậu nên bôi một ít máu, nói chung nhiệm vụ của cậu là cứ rẽ bên trái chạy là OK.

Tiếp đó Bá Vương giao cho Lý Suất Tây một con dao găm, còn Sở Hiên thì giao hai chùm lựu đạn, vào thời điểm Lý Suất Tây chạm vào lựu đạn, ai nấy đều rất khẩn trương, thậm chí Zero còn đưa tay ra sau, Trịnh Xá nhận thấy trên tay hắn là khẩu Deasert Eangle, không biết TRương Kiệt giao cho Zero từ lúc nào. Nhưng không ngờ Lý Suất Tây lại vô cùng bình tĩnh, mọi người vừa thở phào thì đột ngột, Lý Suất Tây quay phắt lại ném quả lựu đạn ra sau mọi người, đúng như Sở Hiên nói, quả lựu đạn nổ trên không. May mắn là Lý Suất Tây qua hồi hộp nên ném quá xa, mọi người chỉ bị sóng xung kích xô về phía trước chứ không ai bị thương. Trịnh Xá là người đứng sau cùng, hắn không dám nhìn vào mắt Lý Suất Tây, nên bị ảnh hưởng nghiêm trọng nhất, hắn bị hất bắn lên không, khi rơi xuống thì hộc cả máu ra. Trước mắt hắn tất cả biến thành một màn trắng, lát sau mới phục hồi, vừa mở được mắt ra thì hắn nhìn thấy Lý Suất Tây đang móc chặt chốt lựu đạn, khuôn mặt méo mó. Lý Suất Tây cười hung ác:

- Sao rồi đại thiên tài? Không phải muốn giết tao sao? Tất cả các người đều bài xích tao phải không? Chỉ vì một chút nước và thức ăn, chỉ để được trốn cùng các người phải không? Mẹ nó, có cái kiểu ép người thể hả? Bằng vào cái gì mà chỉ mình tao đi chết? Bằng vào cái gì? Nói đi chứ! Ông đằng nào cũng phải đi ra, có chết thì tất cả cùng chết, còn hơn chết trong miệng Alien!

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên bị sóng xung kích xô vào tường, đập đầu tóe máu, hắn đứng dậy đều đều nói:

- Tôi rất tò mò, sao cậu lại hành động như thế? Nên biết là kế hoạch của tôi tuy nguy hiểm nhưng không phải chắc chết 100%, cậu thực hiện đúng sẽ có cơ hôi sống sót rất cao, sao lại...

Khuôn mặt Lý Suất Tây méo xệch, gào lên ngắt lời Sở Hiên:

- Mẹ nó! Đừng lừa nhau nữa, biết tại sao lúc nãy ông hỏi như thế không? Hỏi có phải sau khi tao ra cửa sẽ đóng lại,mày trả lời 1' sau khi có tiếng nổ sẽ mở ra đúng không? Đ.mẹ! Sở trường của tao là cái gì, có biết không? Đừng tưởng lừa được tao, tuy tao không giỏi giang gì nhưng đọc rất nhiều sách, không thiếu sách quân sự, kiểu tường cách ly trên tàu vũ trụ thế này sau khi đóng lại trong 30' không thể mở ra được, để đề phòng có người dùng máy tính không chế cả tàu vũ trụ nên trong 30' đó cả máy tính cũng không mở ra nổi. Tao còn chú ý cách mày điều khiển, chỉ cài đặt lệnh đóng lại chứ không có lệnh mở ra!

Nói đến đó, Lý Suất Tây cười điên cuồng :

-Hỏi mày câu đo là sự cố gắng cuối cùng của tao, mẹ nó! Có cơ hội thì ai chẳng muốn sống,còn chút xíu hy vọng tao cũng muốn sống, thế mà cái đồ rác rưởi là mày lại ép tao vào chỗ chết. Mẹ nó! Nói đi, tại sao lại ép tao vào ngõ cụt?

Sở Hiên nhắm mắt lại hít một hơi thật sâu rồi nói:

- Tôi sai lầm vì đã coi thường cậu...tôi đã từng nói, đội ngũ này không cần người thừa, cậu là gánh nặng của đội, nhưng vốn tôi không có ý định bỏ rơi cậu, có điều khi xây dựng kế hoạch, cậu lại tỏ ra bất mãn. Một chút bất mãn cũng có thể phát triển thành sát ý xấu xa, so với việc để cậu trở thành nhân tố không thể xác định trong tương lai thì tôi thà lập tức loại bỏ cậu. Tuy thế không phải cậu không có cơ hội sống sót, trong vòng 30' đó tôi có thể nhốt cậu trong một hành lang không có Alien, sau đó thả cậu ra, rất tiếc cậu lại tỏ ra oán độc.

Lý Suất Tây càng lúc càng điên cuồng, hắn méo mặt gào lên:

- Mẹ nó!Bằng cái gì mày bắt tao đi chết? Mày là đội trưởng à? Sao tao không có quyền tỏ ra oán độc? Mày là cái thá gì? Tao không sống được thì chúng mày cũng đừng hòng!

Dứt lời, hắn nghiến răng rút chốt lựu đạn...

Lúc trước, Lý Suất Tây đã đi cách mọi người vài mét, sau khi ném quả lựu đạn thứ nhất lại chạy thêm về phía trước vài mét, lúc này cách mọi người đã mười mấy mét, vì thế không ai kịp làm gì, chỉ đứng nhìn hắn rút chốt lựu đạn, cả Zero có súng cũng không kịp, gã bị sóng xung kích xô ngã xuống đất.

- Chúng mày chết hết đi! tao...

Lý Suất Tây vừa định ném lựu đạn về phía mọi người thì oanh một tiếng, lựu đạn đã nổ ngay trên tay hắn, từ lúc rút chốt đến lúc nổ chưa đầy một giây, hắn không kịp ném nó ra, tiếng nổ và sóng xung kích ập về phía mọi người.

- Không!!!

Trịnh Xá gầm lên, hắn trợn trừng mắt nhìn lửa và sóng xung kích tràn đến, may mà Chiêm Lam xông đến xô hắn xuống sàn, trợn mắt nhìn lửa khói tràn qua trên đầu, trong không trung còn lan tỏa mùi thịt người cháy khét.

Không!!!Sinh mệnh sao lại yếu ớt mỏng manh như thế?

Trịnh Xá chồm dậy, nhào về phía Lý Suất Tây, qua làn khói trắng, hắn nhìn thấy gã thanh niên nằm trên mặt đất, toàn thân bị vụ nổ đốt cháy đen, hai tay biến mất đến tận ngực, trên mặt đất ngoài thịt vụn còn có dòng máu đen ngòm chảy ra từ ngực Lý Suất Tây. Mau người hóa ra không phải lúc nào cũng đỏ, bị nổ cháy cũng hóa thành màu đen.

- Vì sao lựu đạn vừa rút chốt là nổ?

Trịnh Xá đi từ đám khói ra, đến trước mặt Sở Hiên dừng lại hỏi.Lần này Sở Hiên là người gần vụ nổ nhất, miệng hắn không ngừng ứa máu, Sở Hiên lấy tay quệt máu trả lời:

http://tieulun.hopto.org

- Không sai, tôi nhờ Bá Vương chỉnh lại lựu đạn, một quá sau vài giây là nổ, quả còn lại rút chốt lập tức nổ, khi giao lựu đạn tôi để quả nổ sau ra ngoài nên cậu ta sẽ vô ý thức dùng trước....

Chưa dứt lời, Trịnh Xá đã đấm mạnh vào mặt gã, cả người bắn văng ra, nhưng Zero đa lập tức rút súng chĩa vào Trịnh Xá còn bá vương đứng vào giữa hai người. Sở Hiên từ từ ngồi dậy, nhổ ra một cái răng, đều đều nói tiếp:

- Đó mới là kế hoạch mồi nhử thật sự, cậu nghĩ là chỉ chút máu là dụ được Alien ra sao? Lúc này Queen đang đẻ trứng, tất cả Alien đang hộ vệ xung quanh, cần có một lượng lớn mùi máu thịt và mùi máu Alien trên người cậu mới dụ được chúng ra. Giờ này Alien đang tiến về đây, nếu cậu muốn chết thì cứ ở lại bên ngoài tường cách ly.

Dứt lời, hắn lẳng lặng đi về phía phòng điều khiển. Trịnh Xá nghe xong càng phẫn nộ, nhưng vì Zero chĩa súng nên chỉ đành gào lên:

- Như thế cậu ta nói không sai, ngay từ đầu anh đã có ý định bỏ mặc rồi đúng không? Còn hai người, sao lại giúp hắn, làm đồng đội với loại máu lạnh như thế, bị đâm vào lưng lúc nào không biết, đồng đội kiểu gì thế?

Sở Hiên quay lại nói:

- Từ đầu tôi không có ý định vứt bỏ cậu ta, tôi chỉ tính chúng ta mỗi người góp một ít máu... thôi, không nói nữa làm gì, cậu chỉ cần biết rằng mỗi việc tôi làm chỉ để đội ngũ này sinh tồn qua bộ phim này mà thôi, tôi tuyệt đối không sai!

Giọng Trịnh Xá cũng càng lúc càng lạnh đi:

- Vứt bỏ đồng đội, để đồng đội bị nổ chết, lợi dụng mùi máu thịt dụ Alien mà còn không sai thì cái gì là đúng nữa đây? Hai người giúp hắn cũng nghĩ như vậy phải không? Chẳng lẽ với mấy người, sinh mạng lại hèn mọn thế sao?

Sở Hiên không thèm quay lại, vừa đi vừa nói:

- Tôi đã cho cậu ta cơ hội cuối cùng, chỉ cần không dùng chùm lựu đạn thứ hai, làm bị thương một con Alien cũng có khả năng dụ những con còn lại ra, sau đó nấp vào một hành lang an toàn...ài..trí tuệ của người phàm...thật là bé nhỏ quá!

Zero lẳng lặng chĩa súng vào Trịnh xá, đi giật lùi hơn mười mét mới quay lưng đi, chỉ có Bá Vương đứng lại nói:

- Lính đánh thuê chúng tôi có quy tắc phải đoàn kết, khi chiến đấu giao phía sau của mình cho đồng đội, đó là niềm tin và quy tắc cơ bản, nhưng để làm được như thế, đồng đội phải là người được thừa nhận chứ không phải gánh nặng. Tôi nghĩ Zero cũng nghĩ như vậy, chúng tôi và các bạn, nhưng kẻ sống trong hòa bình khác nhau, chúng tôi càng thích hợp sống sót trong những bộ phim kinh dị, với tôi thế giới này chẳng qua chỉ là một nhiệm vụ được thuê mà thôi, Sở Hiên làm rất đúng, chọn lựa phương pháp để phần lớn sống sót và hoàn thành nhiệm vụ. Tôi không thể giao phía sau lưng của mình cho Lý Suất Tây, vả lại trong đợt kiểm tra cuối cùng cậu ta đã chọn tự hủy diệt.

Trịnh Xá ngẩn người ra, cho đến khi tường cách ly từ từ hạ xuống, Chiêm Lam và Trương Kiệt mới kéo hắn vào bên trong. hắn im lặng hồi lâu rồi mới lẩm bẩm:

- Chẳng lẽ cứ nhất định phải tàn khốc thế sao? Để bản thân sống sót phải nhất định vứt bỏ đồng đội sao? Hay chỉ vì chút oán hận kéo mọi người cùng chết? Chẳng lẽ chúng ta chỉ là những con cờ để lợi dụng và vứt bỏ sao?

Trương Kiệt gằn giọng nói:

- Ông không thèm quan tâm nữa, ở cùng với ba thằng cha đó chẳng có cảm giác an toàn tí nào, lúc trước còn nghĩ Sở Hiên có đầu óc, nghĩ được cách để chúng ta sống sót, mẹ nó, mấy thằng cha có đầu óc đều nham hiểm dễ sợ, không được, ở với mấy cha đó không yên tâm chút nào. Trịnh Xá, lát nữa tôi lấy lại súng, mà không lấy lại được cũng không sao, chúng ta tách ra tự hành động, đi với đám đó bị bán rẻ lúc nào không biết!

http://tieulun.hopto.org

Chiêm lam thở dài thành tiếng nói:

- Chẳng lẽ ba chúng ta tự hành động...sao không cùng vượt qua bộ phim này, đến phim sau hẵng tách ra?

Trịnh Xá lạnh lùng nhìn Chiêm Lam, hồi lâu gằn giọng nói:

- Không! Lát nữa chúng ta đi riêng, tôi không muốn thấy đám đó nữa...Không tin tưởng đồng đội thì lấy cái gì để người ta tin tưởng mình? Tôi cứu đồng đội một mạng, lúc nguy nan người ta có thể cứu lại tôi, vì thế tôi quyết không bỏ rơi đồng đội, không muốn đi cùng mấy thằng cha đó nữa.

24. Chia Rẽ.

Mọi việc đúng như Sở Hiên dự tính, trên màn hình hiện ra hai con Alien lao nhanh về phía bọn họ, lát sau con Alien áp giải bốn người kia cũng xuất hiện. Tất cả mọi người đều nín thở nhìn vào màn hình, cả Trịnh Xá cũng không ngoại lệ. Tuy đã xác định sẽ tách rời nhóm Sở Hiên nhưng việc cách ly Alien liên quan đến sinh tử nên Trịnh Xá vẫn dính mắt vào màn hình.

- Còn một con cuối cùng..con cuối cùng đâu?

Sở Hiên lẩm bẩm tự nói, sắc mặt càng lúc càng tái mét, mồ hôi vã ra lấm tấm. Chiêm Lam bỗng ôm trán nói:

- Trong phim Alien 1 có 7 nhân vật trên tàu, một người máy, 6 con người, lúc nãy anh tính số lượng Alien đã tính cả nhân vật chính phải không? Đây mới là Alien I thôi đấy...

Sở Hiên như chợt tỉnh giấc, hai tay múa trên bàn điều khiển, trên màn hình hiện ra những tấm của cách ly từ từ hạ xuống, mấy con Alien không ngừng bị buộc phải thay đổi hướng di chuyển, cuối cùng bị nhốt vào một hành lang. Đường đến kho vũ khí đã thông, ít nhất là trên màn hình.Cả 6 người đều thở phào nhẹ nhõm, TRịnh Xá ngạc nhiên hỏi:

- Mấy người vừa nói cái gì vậy? Còn một con Alien nữa đâu? Sao vừa nói đây là Alien 1 là lập tức hạ cửa cách ly?

Chiêm Lam cười hì hì nói:

- Nhân vật chính mà, anh cứ nghĩ xem, Alien 1 không phải còn sống sót nhân vật chính sao? Nếu nhân vật chính cũng bị Alien giết thì lấy đâu ra phần 2,3,4? Vì thế chúng ta rất có khả năng chỉ phải đối mặt với 5 con Alien, anh đã giết 1 con, 1 con là Queen, còn lại 3 con đã bị cách ly, do đó không còn con nào nữa.

Trịnh Xá nghĩ một lúc nói:

- Chẳng may mỗi phần bộ phim nhân vật chính đều được tạo mới thì sao? Nếu thế không phải sau khu 15 vẫn còn 1 con Alien ư?

Tiếng của Sở Hiên bỗng vang lên chen vào:

- Đó là vấn đề tỉ lệ, trong bất kỳ vấn đề gì tôi cũng chọn phương án có tỉ lệ cao nhất, chỉ cần trên 50% khả năng là đáng để thử.

Trịnh Xá cười nhạt:

- Kể cả nguy hiểm đến tính mạng của anh, có nguy cơ bị con Alien còn lại tấn công cũng không sao phải không?

Sở Hiên lạnh lùng nói:

- Đúng, kể cả đắp cái mạng của tôi vào cũng chỉ có tỉ lệ cao là sống sót như thế thôi... cậu vừa nói đến mạng của tôi, chẳng lẽ cậu định tách ra hành động riêng?

Trịnh Xá gật mạnh đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

- Đúng vậy! Tôi không chịu nổi việc đi cùng mấy người, có khả năng một lúc nào đó tôi bị thương, bị mấy người bỏ lại, như thế thà tôi tự nắm lấy mệnh vận mà chiến đấu còn hơn. Như Bá Vương vừa nói, tôi không thể giao lưng của mình cho mấy người.

- Thế à? - Sở Hiên quay lưng đi, giọng vẫn đều đều vang lên - Thật đáng tiếc, tôi đã nói tôi chỉ vứt bỏ những kẻ vô dụng với đội ngũ, cũng như vấn đề tỉ lệ vậy, cậu ta là cá thể có tỉ lệ sinh tồn quá thấp,bài kiểm tra cũng không thông qua, với Lý Suất Tây, tôi đã tận tình tận nghĩa rồi, còn những ai tôi công nhận sẽ tận lực cứu viện, tận lực khiến đại đa số sống sót.

Trịnh Xá lẳng lặng nói:

- Nếu tôi rơi vào nguy hiểm, chỉ có một tỉ lệ rất nhỏ cơ hội cứu tôi thì anh có cứu không?

- Xem tình huống thế nào đã,nếu tính mạng của cậu quan hệ trọng đại, tôi sẽ không tiếc gì, nhưng nếu cứu cậu gây nguy hại đến toàn đội thì...Tôi sẽ bỏ rơi cậu.

Sở Hiên đều đều đáp.

- Thế à?

Trịnh Xá im lặng hồi lâu rồi lặng lẽ nói:

- Đúng thế, tôi hiểu làm như thế đối với anh là rất chính xác, nhưng cách xử lý vấn đề như vậy khiến tôi rùng mình, chúng ta không thể đi cùng nhau được nữa...còn nữa, mẹ nó, đừng dùng sự an nguy của bản thân trùm lên tập thể, nếu người phải hy sinh cho tập thể là anh thì sao? Tôi nghĩ là anh sẽ đổ cho người khác ngay, bố khỉ!

Sở Hiên cười trả lời:

- Nếu là cậu thì cậu sẽ làm sao?

Trịnh Xá vừa gom đống ghế trong phòng vừa trả lời, không thèm quay đầu:

-Tôi công nhận là anh nói đúng lúc ban đầu, mỗi thành viên trong đội phải thể hiện giá trị của mình , ví như bảo tôi bảo vệ ba thằng lưu manh thì chắc chắn tôi không làm được, không tự tay giết chúng nó là nhân từ lắm rồi, nhưng một khi được tôi thừa nhận là đông đội thì chắc chắn tôi không bao giờ bỏ rơi họ. Cái thái độ của anh là không chấp nhận được...coi người khác như một công cụ, dù có sống sót thì cuối cùng chỉ còn lại anh tuyệt đối an toàn đúng không? Do đó tôi tuyệt không thể đi cùng anh...

Hai bên đều không nói gì nữa, nửa tiếng sau, bọn Sở Hiên ba người cùng rời khỏi phòng điều khiển, Chiêm Lam và Trương Kiệt lặng nhìn Trịnh Xá điên cuồng đập phá những cái ghế trong phòng. Trương Kiệt vội vàng giữ Trịnh xá lại nói:

- Cáu làm gì, loại người như thế không đáng đâu!

Trịnh Xá cười khổ nói:

- Tôi có cáu đâu, không đáng, tôi chỉ đang chuẩn bị vũ khí thôi!

Trương Kiệt và Chiêm Lam ngẩn ra nhìn nhau, chỉ thấy Trịnh Xá lấy những ống sắt chân ghế, cứ hai cái một vặn xoắn vào nhau thành hình quẩy, trông rất đáng sợ.

- Biết tại sao tôi lại tách rời họ ra không? - Trịnh xá không dừng tay hỏi- Vì tôi có cảm giác có một con Alien đang rình chúng ta ở khu 15, nhưng tôi không muốn nói cho họ biết, tôi muốn họ dụ nó ra, đã tin vào sức mạnh, vậy thì là kẻ yếu, họ phải sẵn sằng bị bỏ rơi...Trước đây tôi là chủ quản công ty, tôi hiểu rất rõ tính quan trọng của sự đoàn kết tập thể, vì thế tôi muốn Lý Suất Tây hòa nhập vào đội ngũ, dù phải hy sinh cho tập thể cũng là cái tập thể mà cậu ấy chấp nhận...

Dứt lời, Trịnh xá phòng cay quẩy sắt trong tay ra, sau một tiếng rít, cây thép cắm ngập vào bức tường hợp kim, chỉ thòi ra một mẩu đuôi, uy lực khiến bọn Trương Kiệt chỉ có thể chép miệng khâm phục. Trịnh xá bước tới, rút cây thép ra, tung tung trên tay, ước lượng độ nặng và nhẹ nhàng nói:

- Có thể anh ta nói đúng...nhưng họ có cách suy nghĩ của họ, tôi có cách chiến đấu của tôi, hãy cùng nhau đối mặt với sự khủng bố, dù thế nào chúng ta cũng phải sống sót...

http://tieulun.hopto.org

Véo..o..o..! Lại một cây thép bị phóng ra, lưu lại trên tường một cái lỗ méo mó..

25. Chia Rẽ (2)

Trương Kiệt là lần đầu tiên chứng kiến Trịnh Xá phóng ra thanh thép, hắn sửng sốt hơn nửa ngày trời, tiếp đó mới vỗ mạnh vào vai Trịnh Xá, ha ha cười nói:

-"Tiểu tử được đấy, từ lúc nào ngươi có được loại lực lượng này? Trước kia giao đấu cùng ta chính là vẫn gạt ta phải không?"

Trịnh Xá cười khổ vuốt vuốt vai, hắn rút ra thanh thép xoắn nói:

- "Không, ta cũng mới phát hiện ra lực lượng này không bao lâu, hơn nữa duy trì cũng không được lâu, mỗi lần phóng ra như vậy đều phải tiêu hao một ít nội lực, dựa vào tốc độ khôi phục và tổng lượng nội lực của ta bây giờ, một lần cũng phóng được khoảng năm phát, sau đó phải nghỉ ngơi khoảng năm phút."

-"Năm phát sao?" - Trương Kiệt gãi gãi đầu nói: "Năm phát cũng được, ta cũng không tin vỏ của Ailen cứng hơn tấm thép này, đáng tiếc ngươi mới nhận biết được lực lượng này, cũng không có trải qua luyện tập, chưa có độ chuẩn, nếu không thì ngươi có thể cũng chẳng để Ailen vào mắt ý chứ!"

Trịnh Xá vừa cười khổ, mạnh như Ailen há lại đơn giản như lời Trương Kiệt? Ngoại trừ tốc độ quỷ dị cùng lực lượng cường đại, kì thật Ailen khiến người ta sợ hãi nhất chính là nó ẩn náu từ một nơi bí mật gần đó khi ra tay thì nhất kích tất sát.

Hắn trên phi thuyền vũ trụ đã hai lần tao ngộ với Ailen, mỗi lần đều là bị nó đánh lén mới giết chết người, mặc dù bọn chúng không đánh lén cũng có thể thừa sức giết người. Nhưng mà vô luận nói như thế nào, Ailen ẩn náu từ một nơi bí mật gần đó mới chính là sự tồn tại kinh khủng nhất.

-"Kì thật chỗ đáng sợ chân chính của Ailen là đánh lén, lần trước ta cùng Chiêm Lam .. ." - Trịnh Xá nói tới đây lại phát hiện Chiêm Lam đang ngây người ra, hắn vội tò mò hỏi:

-"Chiêm Lam, cô đang suy nghĩ chuyện gì vậy?"

Chiêm Lam buồn phiền nói:

-"Ta đang suy nghĩ Sở Hiên vì sao lại dẫn bọn họ rời đi, theo đạo lý mà nói, với trí tuệ của hắn khó có khả năng không đề phòng nguy hiểm phía sau phòng 15. Vì sao hắn lại cam tâm tình nguyện đi lĩnh cái nguy hiểm này? Chẳng lẽ nói rằng như chúng ta đợi ở chỗ này còn có nguy hiểm lớn hơn xuất hiện?"

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn cơ hồ cùng Chiêm Lam đồng thời kêu lên:

-"Máu của Ailen!"

Trương Kiệt kì quái nhìn hai người hỏi:

-"Cái gì mà máu của Ailen? Ta chưa có nghe các ngươi nói về thứ đó."

Trịnh Xá cũng là vẻ mặt buồn phiền nói:

-"Ailen bắt đầu bị cách li, ta cũng xem qua phần 4 bộ phim kinh dị Ailen này, Ailen dưới sự cách li giám sát, chính là dựa vào tự làm thương thân thể mình, chảy ra huyết dịch có tính ăn mòn cực mạnh, sau đó mới có thể chạy thoát ra. Nếu như chúng ta chỉ cách li Ailen, chúng nó có lẽ cũng sẽ không tự tổn thương thân thể, nhưng nếu là chúng ta đi đến phòng 15, đám Ailen này vì bảo vệ sào huyệt, nói không chừng sẽ tự thương thân thể chạy thoát ra, khi đó đối mặt với ba con Ailen lại không phải là bọn Sở Hiên, mà chính là chúng ta! Thật là loại người tàn nhẫn, chẳng lẽ là từ lúc hắn tính toán chuyện Lý Suất Tây đã bắt đầu tính đến chúng ta rồi?"

Chiêm Lam lắc đầu nói:

-"Không ai lại có năng lực tính toàn cường đại như vậy, hắn lại cũng chưa quen thuộc tính cách của chúng ta, như thế nào có thể từ sớm như vậy mà đã tính kế đối phó chúng ta, phỏng chừng đây cũng chỉ là ý nghĩ

http://tieulun.hopto.org

trong lúc nhất thời của hắn. Thấy chúng ta đã quyết định tự chọn tổ đội, hắn cũng thuận thế an bài chúng ta trở thành vật cản giúp hắn."

Trịnh Xá tới giờ phút này lại thấy tỉnh táo, hắn bắt đầu tìm kiếm gì đó trên màn hình lớn, sau một lát, hắn rốt cuộc lạnh lùng nói:

-"Nếu hắn bất nhân, ta đây cũng bất nghĩa, nhất định phải cho hắn biết, chúng ta cũng không phải quân cờ trên tay hắn, há có thể để cho hắn nhào nặn? Để xem tới cùng là ai sẽ phải chết!"

Phòng 22, phòng tắm rửa.

Trịnh Xá cùng hai người còn lại bằng tốc độ nhanh nhất chạy tới nơi này, hắn sau khi lôi hai người vào phòng, tiếp theo bảo Chiêm Lam khóa cửa phòng lại, sau đó chính hắn tìm một buồng tắm đơn rồi tiến vào, từ buồng tắm này hắn nói:

-"Các ngươi cũng nhanh lên rửa sạch mùi mồ hôi cùng các mùi vị khác trên người, sau đó đem đống đồ ăn mà ta đưa cho các người chà sát lên người đi, vô luận thế nào cũng phải bôi lên toàn thân, biết chưa?"

Chiêm Lam không nói hai lời liền cũng tìm một buồng tắm đi vào, chỉ có Trương Kiệt đang cầm bao phomat đứng đó không biết làm sao, nhưng hắn vẫn làm theo lời Trịnh Xá bắt đầu tắm rửa thân thể. Được một lát, đột nhiên nghe Chiêm Lam lớn tiếng gọi:

-"Trịnh. .. Trịnh Xá, tay của ta không tiện hoạt động, rửa không sạch mùi máu trên mặt, ngươi .. .lại đây giúp ta."

Trương Kiệt nhất thời dừng động tác, hắn dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi đem cái lỗ tai áp lên vách tường, sau đó lộ ra bộ dạng sắc lang cẩn thận lắng nghe. Bất quá Trịnh Xá cùng Chiêm Lam cũng không truyền đến động tĩnh gì, lại nghe thấy từ ngoài cửa hành lang truyền đến một trận âm thanh ma sát kim loại, thanh âm kia chói ta đến cực điểm, nghe như là có người đang dùng cái bàn chải sắt cọ sát trên mặt đất.

Động tác cùng thanh âm của ba người trong nháy mắt dừng lại, mỗi người đều cứng ngắc không dám nhúc nhích, thậm chí ngay cả Trịnh Xá vừa mới đi vào buồng tắm của Chiêm Lam, hắn cũng chỉ có thể xấu hổ nhìn thẳng vào nửa thân trên lõa lồ của Chiêm Lam, mà quần áo trên dưới của hắn lại là cởi hết ra rồi.

Thanh âm kia đi tới cửa phòng tắm gội, đột nhiên lại dừng lại, ba người nhất thời cảm giác được trái tim phảng phất như đình chỉ nhịp đập, trong phòng chỉ truyền lại tiếng nước chảy róc rách,ngoài ra ba người căn bản là ngay cả hô hấp một chút cũng không dám, toàn bộ đều nín thở đứng im cứng ngắc.

Cỗ áp lực vô hình ngoài cửa cũng không biết đứng đó bao lâu, phảng phất là hơn mười giây, lại như là vài phút, tóm lại khi tiếng ma sát kia từ từ rời xa, ba người tới tình trạng hít thở không thông, bọn họ vừa trầm tịnh lại điên cuồng hít thở không ngừng, tựa hồ cả đời này chưa bao giờ hít thở thoải mái đến vậy.

Tiếp theo ba người vẫn không nói gì, Trương Kiệt cũng không đi nghe lén hai người kia nữa cầm lấy phomat không ngừng chà sát lên người, mặt khác hai người kia cũng không ngừng tẩy rửa thân thể, tiếp theo lại tự bôi lên người một chút thực phẩm dạng lỏng. Đoạn thời gian này tổng cộng không tới một phút, có thể thấy được tiềm lực của con người là vô cùng vô tận.

Ngay tại lúc này, từ từ cửa phòng tắm lại một lần nữa truyền tới tiếng ma sát kim loại chói tai. Tất cả mọi người đều vểnh tai ngừng thở, sau khi có kinh nghiệm lần đầu tiên, lần này mọi người đã không còn khẩn trương như lần đầu nữa, quả nhiên cũng như lần đầu tiên, thanh âm này đến cửa phòng tắm thì ngừng lại, nhưng mà lúc này quá trình lại quá ngắn, thanh âm kia rất nhanh rời khỏi phòng tắm tiến vào một lối hành lang khác chạy đi.

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn đột nhiên chạy ra khỏi buồng tắm, chỉ thấy hắn từ trên mặt đất cầm lên vài cây thép xoắn, Trương Kiệt cùng Chiêm Lam đều từ trong buồng tắm vươn đầu ra ngó hắn, hai người đều có vẻ mặt khó hiểu không giải thích được.

-"Hai lần Ailen đều là phản ứng giống nhau, hy vọng lần này cũng giống thế ... "-Trịnh Xá hạ giọng nói nhanh với hai người một câu.

http://tieulun.hopto.org

Tiếp theo tiếng cọ sát rất nhỏ từ một hành lang khác hướng phía này đi đến, tiếng hít thở ba người dần dần lộ ra khẩn trương, đặc biệt Trương Kiệt cùng Chiêm Lam cũng không biết Trịnh Xá chuẩn bị làm gì, có thể chỉ có Chiêm Lam thoáng đoạn được gì đó. Chính là vì không biết trước, cho nên mới làm hai người càng thêm sợ hãi khẩn trương.

Thanh âm kia càng ngày càng đến gần phòng tắm, ba người đã rất khẩn trương phảng phất có thể nghe được tiếng tim đập, Ngón tay Trịnh Xá nắm chặt cây thép xoắn, tiếng khớp xương răng rắc khẽ phát ra, lực lực cực lớn thậm chí làm cây thép lõm vào trong một ít.

Thanh âm kia quả nhiên như hai lần trước dừng lại trước cửa phòng tắm, Trịnh Xá thậm chí còn có thể mơ hồ nghe được một loại tiếng cọ sát trầm thấp từ ngoài cửa truyền đến.

Trịnh Xá không còn chần chừ, nội lực đề thăng lực lượng toàn thân đều quán chú vào cây thép xoắn, liên tiếp ba cây thép được phóng ra mãnh liệt, xuy xuy ba tiếng vang lên, ba cây thép đã xuyên qua cửa sắt đâm ra ngoài, tiếp đó từ ngoài cửa truyền đến một tiếng tê hống điên cuồng như dã thú .. .

26. Chia Rẽ (3)

Tiếng tê hống kia cũng đã ngừng lại, đồng thời theo tiếng tê hống truyền đến còn có tiếng húc cửa ầm ầm, bất quá mới đụng mà thôi, cánh cửa thép đã lõm cả vào. Trịnh Xá thậm chí có thể thấy phân nửa thân thể Ailen bên ngoài. Ba cây thép xoắn vừa rồi có hai cây đâm trúng mục tiêu, một cây đâm vào trên ngực trái Ailen, một cây khác thì cắm vào dưới cổ Ailen, hai cây thép xoắn này đều xem như đã đánh trúng chỗ yếu hại của Ailen, nhưng đều không phải yếu hại trí mạng gì cả.

Đây là lần thứ hai Trịnh Xá cùng Ailen trực diện chiến đấu, tình huống tuy có chút tốt hơn lần thứ nhất, nhưng cũng tuyệt đối không thể lạc quan, con Ailen này là con trưởng thành, so với con mà tao ngộ lần đầu thì con Ailen trưởng thành này còn to hơn gấp ba lần. Hơn nữa cả người nó đen nhánh, phảng phất như là hắc thiết rắn chắc cương mãnh, trên thực tế cây thép xoắn chỉ đâm vào được một phần ba độ dài, còn phần lớn là thò ra ngoài thân thể Ailen.

Trịnh Xá nhìn bộ dáng dữ tợn khủng bố của con Ailen, hắn cả người trên dưới đều run sợ, đặc biệt chứng kiến cái đuôi của Ailen đâm tới, cửa thép nhất thời xuất hiện một cái lỗ lớn, cái này nếu là đâm vào trên thân người, vậy kết quả tuyệt đối là vỡ bụng mà chết. Trịnh Xá có cường hóa thế nào, hắn cũng không cho rằng thân thể hắn hiện tại có thể cứng rắn hơn sắt thép.

[chính là loại cảm giáp áp bức này, phảng phất ngay cả ý thức cũng không có, chỉ có sợ hãi thật sâu, cùng với bản năng cuồn cuộn bất tận. ..]

Trịnh Xá lại một lần nữa cảm giác được trong thân thể phảng phất có thứ gì đó như bị mở ra, vô số bản năng chiến đấu từ trong não hắn tán phát ra, trong đó thậm chí có cả cách sử dụng nội lực như thế nào hữu hiệu.

Dùng ý thức đem nội lực dẫn đạo ra ngoài, từ sống lưng lan ra khắp cơ thể, thuận theo xương sống vượt qua da đầu, tiếp theo từ mặt trước cơ thể theo cánh tay lan xuống bàn tay phải, hết thảy quá trình này diễn ra trong chớp mắt. Trịnh Xá hoàn toàn đem sự vận hành nội lực phó thác cho bản năng chiến đấu, hơn nữa phi thường rõ ràng, nội lực dưới sự chi phối của bản năng chiến đấu trở nên linh hoạt dị thường.

Chỉ là nội lực khi đi qua da đầu, từ sâu trong óc hắn phảng phất có thứ gì đó thêm vào, hai loại hỗn hợp tập trung ở trên tay phải hắn, ngay khi Ailen phá cửa vọt vào, trong nháy mắt hắn gầm lớn một tiếng phóng ra cây thép xoắn, cơ hồ đồng thời, cái đuôi của Ailen cũng trầm trọng kích trúng bụng hắn!

Trương Kiệt cùng Chiêm Lam thét lên một tiếng kinh hãi, mắt đã thấy Trịnh Trá bị đánh bay đi, một tiếng trầm muộn vang lên, hắn trực tiếp bị đập vào vách tường phòng tắm, mà cái thanh thép xoắn hắn vừa ném ra, uy lực lại càng lớn hơn, chẳng những dễ dàng đâm xuyên qua đầu Ailen, mà còn găm vào trên vách tường phía sau Ailen. Cái đầu của Ailen bị lột bỏ một phần ba, nó lắc lư vài cái rồi rốt cuộc đổ rầm xuống mặt đất, mà vách tường phía sau Ailen chỉ thấy một vết lõm nhỏ bằng nắm tay, vết tích do cây thép xoắn xuyên qua để lại.

http://tieulun.hopto.org

Chiêm Lam giờ phút này cái gì cũng đều không để ý, nàng cầm lấy quần áo thuận tay vắt lên ngực, tiếp theo vội vàng chạy qua chỗ Trịnh Xá, bộ ngực nàng so với nữ nhân bình thường thoạt nhìn thật là mê người, chỉ tùy ý vắt quần áo lên người làm cho song phong của nàng cơ hồ lộ ra hẳn một bên, may mắn hai gã nam nhân ở đây, một người thì sống chết còn chưa biết ngã trên mặt đất, còn người kia thì đang chạy phía trước nàng, nếu không chỉ với cảnh tượng trên người nàng như vậy, đủ khiến cho rất nhiều nam nhân phải trợn mắt há mồm.

-"Thế nào rồi, thế nào rồi? Trịnh Xá! Ngươi không sao chứ." Chiêm Lam nhìn thấy Trương Kiệt sững sờ đứng phía trước, nàng nhất thời khẩn trương đến mức bật khóc lên, vừa vừa qua hắn vừa quỳ bên người Trịnh Xá vồn vã hỏi thăm.

Không nghĩ tới nàng vừa quỳ xuống, lại thấy Trịnh xá ngơ ngác nằm đó sờ sờ trên đầu, vừa sờ đầu vừa lộ ra một loại vẻ mặt ngu ngốc. Nàng nhất thời cực kì tức giận, không chút nghĩ ngợi liền hung hăng dùng tay vỗ vỗ lên bụng hắn, nàng thở hổn hển nói:

-"Người đem chúng ta tý nữa dọa chết khiếp rồi! Cái gì cũng không nói là đi tập kích con Ailen kia, nếu như ngươi thất bại thì phải làm sao? Ngươi sẽ bị .. . hơn nữa lại còn liên lụy đến hai người chúng ta! Ngươi sẽ khiến chúng ta cũng bị giết chết đó!"

Trịnh Xá bị nàng vỗ vài cái vào bụng, hắn lập tức ôm bụng khổ sở rên rỉ. Chiêm Lam lúc này mới phát hiện ra đầy tay nàng toàn là máu tươi, nàng lập tức lại trở nên luống cuống, vừa khóc vừa nói:

-"Xin lỗi, xin lỗi! Ta không biết bụng ngươi đã bị thương, hu hu, thật sự phi thường xin lỗi ... "

Trịnh Xá run rẩy buông hai tay ra, hai người đều nhìn kĩ, trên bụng hắn có một lỗ máu hình tam giác, may mắn chính là chỉ có thủng da bụng thôi chứ bên trong nội tạng cùng ruột tựa hồ chưa có bị động đến.

Trương Kiệt vội chạy đến chỗ vừa rồi Trịnh Xá đứng, hắn quả nhiên tìm thấy trên sàn sắt một dấu chân rõ ràng, dấu chân đã lún sâu vào sàn thép. Trương Kiệt đúng lên kinh sợ kêu lên:

-"Thật là lợi hại, ngươi tại lúc bị cái đuôi Ailen đánh trúng, trong nháy mắt đã nhảy về phía sau, do đó mới không bị cái đuôi kia phá vỡ bụng, nếu như là ta đứng ở chỗ này, nói không chừng ngay cả ruột cũng đều bị cắt đứt .. ."

Trương Kiệt càng nói càng hưng phấn, hắn chạy tới bên Trịnh Xá, dùng sức vỗ vai y, nói:

-"Tiểu tử, ngươi đến tột cùng là làm như thế nào, mới vừa rồi ngươi quả thực thần kì, nếu như không phải ta tận mắt thấy ngươi làm thịt còn Ailen này, không chừng ta còn tưởng là cái gì võ lâm cao thủ làm ra chứ. Trời ạ! Đến cùng là ngươi làm thế nào vậy? Dạy cho ta đi!"

Trịnh Xá lại bị vỗ đến phải hít sâu một hơi, hắn cười khổ mà nói:

-"Hai vị, hay là trước hết băng bó vết thương giúp ta đã, nếu còn như vậy, chỉ sợ là chảy máu cũng đủ giết chết ta rồi ... còn nữa, mỗi vị tốt nhất mặc lại y phục đi..."

Chiêm Lam sửng sốt một chút, nàng lúc này mới phát hiện tình trạng áo sống của chính mình, cô nàng nhất thời đỏ bừng mặt, nàng hung hăng trừng mắt liếc Trịnh Xá một cái rồi vội vàng chạy vào buồng tắm, mà Trịnh Xá cũng từ trong nạp giới chỉ lấy ra băng vải cùng thuốc cầm máu, dưới sự hỗ trợ của Trương Kiệt, hắn rốt cuộc đã băng bó kín lại vết thương trên bụng.

Đợi đến khi Chiêm Lam bước ra khỏi buồng tắm, Trịnh Xá vội nói với họ:

-"Kể lại rõ chi tiết tình huống cũng không thể giải thích hết, Trương Kiệt, ngươi cõng ta chạy đến chỗ bọn Sở Hiên đi, vô luận ta phát sinh chuyện gì cũng ngàn vạn lần đừng dừng lại .. .Chiêm Lam, cả cánh tay phải của ta gãy rồi, ngươi cầm giúp ta mấy cây thép xoắn kia, nhớ kĩ nhất định phải đuổi kịp chúng ta .. .Trương Kiệt, đi nhanh đi!"

Trịnh Xá đã xác thực suy luận của hắn về bí mật nguy cơ và sợ hãi khi khai mở cơ nhân tỏa, nhưng nhục thể bình thường căn bản vô pháp thừa nhận uy lực to lớn sau khi khai mở cơ nhân tỏa. Tỷ như nhục thể của hắn được cường hóa như vậy, sau khi khai mở cơ nhân tỏa toàn lực công kích, hay phải của hắn đã vỡ nát hết xương, hơn nữa tiếp theo phải đối mặt vối loại đau đớn phảng phất như chết đi, như vậy đổi lại là người bình thường có thể được không?

http://tieulun.hopto.org

Đây chính là một con dao hai lưỡi, đả thương địch cũng đả thương mình, hơn nữa trừ phi là lâm vào tình huống nguy hiểm cực đoan, đối mặt với loại tuyệt cảnh này đáng sợ, mới có thể mở cơ nhân tỏa trong đoạn thời gian rất ngắn, có thể nói, mở cơ nhân tỏa trên thực tế chính là loài người phải đối mặt với tử vong!

-" ..... Aaaa, duy nhất may mắn chính là, vừa rồi ta đã tìm thấy một phương pháp có thể sử dụng năng lượng huyết tộc, cũng không biết ... "

27. Thống Khổ

Thống khổ của Trịnh Xá tới cũng nhanh mà đi cũng nhanh, ngoại trừ thân thể suy yếu vô lực, thống khổ đó phẳng phất cũng không có mang đến cho hắn quá nhiều thương tổn. Sau khi thống khổ qua đi, Trương Kiệt và Chiêm Lam vội đặt hắn xuống mặt đất, hai người đồng thời cùng lấy ra thuốc cầm máu và băng vải, sau khi luống cuống băng bó, máu mới ngừng chảy ở vết thương trên bụng hắn.

Trịnh Xá tùy ý để hai người băng bó vết thương cho hắn, hắn chỉ là vểnh tai lên cẩn thận nghe ngóng, lúc vừa hoàn tất băng bó xong, hắn liền thì thào với hai người:

-"Ta nghe được tiếng súng, Trương Kiệt, ngươi nghe được không?"

Trương Kiệt sửng sốt một chút, hắn vội vàng nghển tai lên nghe ngóng trong chốc lát, lúc này mới gật đầu nói:

-"Ừ, đúng vậy, mơ hồ nghe thấy tiếng súng ... nói như vậy bọn họ đã thành công ư? Tại kho vũ khí đã tìm thấy súng đạn?"

Trịnh Xá cười khổ nói:

-"Súng đạn hẳn là đã tìm thấy, nhưng ta phỏng chừng bọn họ đang cùng hai con Ailen giằng co, nếu không tiếng súng khó có khả năng kịch liệt như vậy ... Trên người các ngươi còn có bao nhiêu lựu đạn? Toàn bộ đưa hết cho ta, Chiêm Lam, đưa thanh sắt xoắn trên tay cô cho ta."

Trương Kiệt cùng Chiêm Lam đều sửng sốt, Trương kiệt cười khổ xòe tay ra nói:

-"Không có, mấy trái lựu đạn của ta lúc trước đều cấp hết cho họ rồi, đám hỗn đản này ... "

Chiêm Lam lôi ra hai quả lựu đạn từ trong túi, nàng vừa cười vừa nói:

-"Hoàn hảo lúc ấy đã để lại một chút đề phòng ... Ngươi muốn làm gì đây? Đây chính là hai quả cuối cùng."

Trịnh Xá cũng từ trong nạp giới chỉ lấy ra hai quả lựu đạn, chỉ thấy dùng miệng ngậm lấy chốt an toàn một quả, giữa sự chú ý của Trương Kiệt và Chiêm Lam, hắn dùng tay trái hung hăng giật chốt rồi ném quả lựu đạn ra ngoài, trong tiếng nổ mạnh, Trương Kiệt cùng Chiêm Lam đồng thời bị chấn động ngã lăn trên mặt đất.

-"Thời gian nổ đại khái đã biết ..."

Trịnh Xá vẫn nhìn chỗ lựu đạn vừa nổ, hắn cũng không quay đầu lại về phía Trương Kiệt, nói:

-"Nhanh lên, xé áo trên người làm băng vải, buộc mấy quả lựu đạn này vào đầu thanh sắt, nhất định phải buộc chặt một chút!"

Trương Kiệt không nói hai lời đã cởi áo ra, hắn xé áo ra làm mấy mảnh nhỏ, tiếp theo cầm lựu đạn và thanh sắt bó chặt lại, Chiêm Lam thấy vậy nàng thở dài một tiếng nói:

-"Ngươi định liều mạng chiến đấu một lần nữa sao? Vết thương của ngươi đã ..."

Trịnh Xá quay đầu lại cười cười nói:

-"Không sao cả, vừa rồi tiếng nổ lựu đạn rất vang, phỏng chừng bọn họ cũng có thể nghe thấy rồi, hai người kia không dám nói nhưng với trí lực của Sở Hiên, hắn khẳng định sẽ toàn lực giữ chân Ailen, ta chỉ cần từ đằng sau tập kích hai con Ailen đó là được. Huống hồ đem lựu đạn buộc trên thanh sắt, chỉ cần tại lúc nổ thì nhét nó vào trong người Ailen, uy lực khẳng định sẽ mang đến cho Ailen thương tổn rất lớn, cho nên ngươi cứ yên tâm đi."

http://tieulun.hopto.org

Chiêm Lam thở dài một tiếng cũng không nói gì nữa, chỉ có Trương Kiệt vừa buộc lựu đạn vừa mở miệng nói:

-"Nguyên lai ta lúc trước vẫn nhìn sai, Trịnh Xá, ngươi trong người ẩn tàng thiên phú chiến đấu, theo như lời huấn luyện viên của chúng ta mà nói: ngươi chính là một chiến sĩ trời sinh, càng lâm vào tuyệt cảnh, càng có thể phát huy tiềm lực của ngươi, vô luận là thực lực chiến đấu hay là năng lực tính toán ... "

Trịnh Xá tiếp lấy cây sắt đã được Trương Kiệt buộc chặt lựu đạn lên đó, hắn dùng tay trái thử thử ngắm nghía, lúc này mới cười khổ nói:

-"Ta thì tính là cái gì chiến sĩ chứ? Chẳng qua là liều mạng muốn sống sót mà thôi, ai đến lúc này đều sẽ có chút cấp trí cấp lực, nếu giống như ta chật vật như vậy đều có thể gọi là chiến sĩ, vậy Sở Hiên bọn họ tính là cái gì? Siêu cấp chiến sĩ? Hay là siêu cấp thiên tài?"

-"không thể nói như vậy!" Trương Kiệt cười trừ vài tiếng, đem cây sắt buộc chắc lại một lần nữa, nói:

-"Bọn họ ở thế giới cũ vốn chính là người làm công tác giết chóc, hơn nữa trên cơ bản đều là đứng đầu trong các chức nghiệp. Còn ngươi? Ngươi vốn chỉ là một nhân viên bình thường mà thôi, mặc dù sự cường hóa của ngươi cũng có mấy phần may mắn, nhưng giống như ngươi vậy liều mạng chiến đấu mà không chết, lại còn dần dần thích ứng với sự chiến đấu ác liệt ... Đây chính là thiên phú tiềm tàng của ngươi, ngươi rõ ràng chính là một chiến sĩ tuyệt không chấp nhận thất bại."

-"Chiến sĩ sao?"

-"Chỉ là liều mạng muốn sống sót mà thôi ..."

Vì để nhanh chóng khôi phục thực lực, Trương Kiệt vẫn cõng Trịnh Xá không ngừng tiến lên, Chiêm Lam cũng vẫn cầm thanh sắt kia, trong lúc chạy, Chiêm Lam đột nhiên thì thào hỏi:

-"Chúng ta tại sao phải đi cứu họ chứ? Cứ như vậy không phải sẽ đưa chúng ta vào nguy hiểm sao?"

Trịnh Xá lúc này đang thong thả vận hành nội lực, hắn thở ra một hơi nói:

-"Kì thật chúng ta vân đang trong vòng nguy hiểm, không thể giải quyết Ailen, chúng ta bất quá chỉ là chết sớm hay chết muộn mà thôi, cho nên, năng lực phân tích cùng bố trí của Sở Hiên, khả năng sử dụng vũ khí hiện đại của Linh Điểm cùng Bá Vương, những điều này đều là chiến lực phi thường trọng yếu ..."

Trương Kiệt đột nhiên cũng hỏi:

-"Vậy lúc đó tại sao lại muốn tách khỏi bọn họ? Nếu như không cùng bọn họ tách ra, chúng ta bây giờ cũng có thể tìm được vũ khí vậy, mà không phải để ngươi chiến đấu một mình, hơn nữa ta nghĩ với thực lực của chúng ta cũng sẽ không bị Sở Hiên vứt bỏ chứ?"

Trịnh Xá thở dài một tiếng, nói:

-"Đúng vậy, nếu như là cùng bọn họ một chỗ, chẳng những sẽ không bị vứt bỏ, hơn nữa có Linh Điểm cùng Bá Vương ở trước, ba người chúng ta đều sẽ an toàn .. . Ít nhất ta cùng Trương Kiệt ngươi sẽ an toàn. Nhưng mà! Đây chính là ta lựa chọn rời đi, kì thực trong đó có nguyên nhân! Một nguyên nhân tất nhiên là không ưa cách làm của Sở Hiên, đem đồng bọn vứt bỏ mà làm con mồi, một nguyên nhân khác chính là ta tuyệt đối không muốn đem vận mệnh của mình trao trên tay người khác quyết định, có lẽ cùng bọn họ tổ đội, trong khoảng thời gian ngắn chúng ta đều sẽ an toàn, nhưng về lâu dài sau này thì sao?!! Ta sẽ không cân nhắc vấn đề sẽ chết như thế nào, ta chỉ xem xét như thế nào có thể sống sót nhiều nhất! Làm đồng bọn, ta sẽ dùng hết năng lực lớn nhất của ta để trợ giúp và bảo vệ bọn họ, đồng dạng làm đồng bọn của ta cũng tuyệt đối không thể tại lúc ta cần sự trợ giúp thì lại vứt bỏ ta! Đây là điểm Sở Hiên không cách nào làm được, cho nên ta lựa chọn rời đi, bởi vì ta muốn đứng trên một vị trí ngang hàng với hắn."

-"Đúng vậy, nếu làm đồng bọn cùng hắn sẽ bị vứt bỏ! Như vậy trở thành minh hữu cho dù không là đồng bọn của hắn, cũng có thể tận dụng được trí tuệ của hắn. Hỗ trợ độc lập, nhưng lại vừa chi viện cho nhau, đây là phương thức hợp tác duy nhất mà ta có thể nghĩ được."

Chiêm Lam do tay phải cầm thanh sắt nên không thể vuốt cái trán của nàng, nàng chỉ có thể suy nghĩ một chút, nói:

http://tieulun.hopto.org

-"Minh hữu cũng sẽ không bị bỏ rơi sao? Vậy so với làm đồng bọn thì có gì bất đồng?"

Trịnh Xá vừa cười vừa nói:

-"Minh hữu cùng đồng bọn có điểm khác biệt rất lớn, minh hữu là một mình tồn tại, song phương sẽ trợ giúp lẫn nhau, nhưng mà cho dù mất đi đối phương cũng có thể độc lập chiến đấu, cũng sẽ không trở thành vướng chân vướng tay cho đối phương, ít nhất cũng không cần vì khuyết điểm của đối phương mà gánh chịu trách nhiệm gì. Mà sự khác biệt khi làm đồng bọn cũng là ở đây, rất nhiều người có sở trường bất đồng tổ hợp lại một chỗ, hình thành một đội ngũ cần phải tương hỗ bảo vệ lẫn nhau, điểm này ta không cách nào tín nhiệm Sở Hiên sẽ bảo vệ đồng bọn. Cho nên vì có thể có được lực lượng ba người bọn họ, ta chỉ có thể lựa chọn trở thành minh hữu của bọn họ."

-"Chỉ có rời đi, mới có thể hiểu được tính trọng yếu của đội ngũ đối phương, cũng chính vì vậy, chúng ta và bọn họ mói có khả năng trở thành minh hữu. Nếu không thế, chúng ta chỉ có thể trở thành quân cờ trong tay hắn ... Quả lựu đạn nổ vừa rồi, cũng là vì ta muốn nói cho bọn họ ... Minh hữu tới rồi!"

Trịnh Xá cũng không có yêu cầu cõng hắn nữa, đoạn khoảng cách này nói là xa thì cũng không xa, hắn cũng có thể nhân cơ hội vận động chân tay một chút, chỉ là cánh tay phải bị gãy xương thực sự hơi nhúc nhích tý là đau, dưới sự bất đắc dĩ, hắn đành phải dùng vải bó chặt cả cánh tay phải vào sát thân, đau đớn lúc bó tự nhiên là không cần phải nói nhiều, nhìn bộ dạng cởi trần của hắn mồ hôi như mưa, bất luận kẻ nào cũng có thể dễ dàng nhận thức được đau đớn mà hắn đã trải qua.

Chiêm Lam ở bên cạnh thây vậy, trong lòng rất xót xa, có điều này nàng chỉ có thể dùng sức nắm chặt tay trái của hắn, cho tới tận bây giờ, nàng mới phát hiện hắn đau đớn đến nỗi ngay cả tay trái cũng không có lực.

Sau khi bó chắc cánh tay phải, Trịnh Xá cả người trên dưới đầy mồ hôi lạnh, hắn cố gắn giật giật thân thể, miễn cưỡng cười nói:

- "Buộc không tồi, như vậy cánh tay phải cũng sẽ không trở ngại, đi thôi, tiếp tục phải gia tăng tốc độ lên."

Chiêm Lam vẫn nắm tay trái của hắn, nàng ngần ngừ nói:

-"Chúng ta ... chúng ta không đi nữa, quay về phòng điều khiển được không? Ta biết như thế nào đóng cửa cách li, chúng ta canh giữ ở đó cho đến khi phi thuyền quay về địa cầu, để cho quân đội địa cầu đối phó bọn Ailen, được không? Kì thật chúng ta có thể không cần phải mạo hiểm, đặc biệt là ngươi bây giờ đều đã .. .."

Trịnh Xá sửng sốt một chút, hắn lặng lẽ rút tay trái về, tiếp theo chỉ xuống mặt đất nói:

-"Ngươi nhìn mặt đất đi, có phải hay không rất nhiều chỗ bị ăn mòn thành lỗ to? Đó là do máu của Ailen, chúng là sinh vật có trí tuệ, khi cảm giác được uy hiếp sẽ tự đả thương chính mình để phá vỡ tường cách ly, ba con Ailen này đều là từ trong tường cách ly chạy ra ngoài đó."

-"Nếu chúng ta định phong bế tường cách ly hòng quay trở về địa cầu mà nói, bọn Ailen đói khát tuyệt đối sẽ tự thương lần nữa để phá vỡ tường cách ly, khi đó thậm chí còn có thể xuất hiện càng nhiều Ailen, còn nhớ bốn người bị mang vào phòng 15 không? Cho nên trước khi bốn con Ailen đó xuất hiện phải giết chết Queen, đây chính là cơ hội có thể sống sót duy nhất của chúng ta. Nếu khôgn với trí tuệ của Sở Hiên, hắn căn bản khó có khả năng mạo hiểm đi tìm kho vũ khí, bởi vì hắn cũng biết đây là cơ hội duy nhất."

Trịnh Xá cười cười, hắn dùng tay xoa đầu Chiêm Lam nói:

-"Cô cứ theo phía sau chúng ta là được, yên tâm đi, ta tuyệt đối sẽ không bỏ rơi đồng bọn đâu .. . cũng sẽ không đem hy vọng sống sót ký thác cho số mệnh, ta vô luận thế nào cũng phải sống sót!"

Bởi vì sự kiên trì của Trịnh Xá, hai người kia cũng đành theo hắn tiến về kho vũ khí, tiếng súng phía trước đã càng thêm rõ ràng, mức độ kịch liệt càng thêm mãnh liệt. Trịnh Xá cả người trên dưới lại một lần nữa căng lên, bởi vì cả tay phải bị buộc sát trên người, cho nên lúc hắn chạy trông tựa hồ có chút lắc lư, dù vậy sau khi chay được mấy chục thước, hắn đã nhanh chóng thích ứng kiểu chạy mà chỉ có một tay này.

-"Trương Kiệt, ngươi cầm thanh sắt dài nhất này đi, ta không biết cây lao sắt bỏ thêm tạc đạn này liệu có thể giết chết Ailen trong nháy mắt không, nếu mà không thể, như vậy ta nhờ ngươi đứng sau lưng ta, dùng hết toàn lực chống đỡ cây lao sắt này, ta sẽ ở phía sau che chắn cho ngươi, vô luận là đuôi hay đầu lưỡi của

http://tieulun.hopto.org

Ailen, ta đều cũng chống đỡ được. Nhưng tiếp theo ngươi phải thật nhanh dùng cây lao sắt đâm vào người Ailen, ngàn vạn lần không thể để nó tới gần bên cạnh người ... Trạng thái hiện tại của ta, ngoại trừ phóng cây lao và có thể chống đỡ một chút, thật sự đã không cách nào có thể cận chiến cùng Ailen. Trương Kiệt! vô luận như thế nào ,ngươi cũng ngàn vạn lần không thể lùi lại dù nửa bước!"

Trịnh Xá dặn dò mấy câu với Trương Kiệt, tiếp theo hắn cầm lấy cây lao sắt có buộc lựu đạn từ trong tay Chiêm Lam, lại đem cây lao sắt không có lựu đạn đưa cho Trương kiệt. Giờ phút này khoảng cách của ba người tới kho vũ khí chỉ cách một ngã rẽ, đi hết ngã rẽ ấy là bọn họ có thể nhìn thấy hai con Ailen . .. hoặc là một đống thịt người!

[Tiếng súng kịch liệt như vậy, Sở Hiên quả nhiên đã nghe thấy tiếng nổ lựu đạn vừa rồi, nói cách khác, lúc này toàn bộ tinh lực Ailen đều bị bọn họ thu hút ở đây, hai con Ailen trưởng thành ... Kích thứ nhất, vô luận thế nào cũng nhất định phải trúng mục tiêu! Nếu không thì chết là cái chắc ...Vô luận ngàn vạn lần không thể chết được! Ta thế nào cũng phải sống sót!]

Trịnh Xá hít một hơi thật sâu, hắn đạp dưới chân một cái, cả người vọt đi mạnh mẽ, tốc độ như vậy khiến cho hai người phía sau đều sửng sốt. Chỉ thấy hắn phóng tới chỗ rẽ nhưng không có đình chỉ mà tiếp tục vọt lên vách tường, tốc độ không hề giảm một tý nào.

Không khí xung quanh lại một lần nữa như đặc quánh lại, Trịnh Xá đã càng ngày càng thích ứng với loại trạng thái cực hạn khi khai mở cơ nhân tỏa này. Đem thể lực, thị lực, tốc độ phản ứng thần kinh, toàn bộ các tố chất của chình mình hoàn toàn phát huy đến trạng thái cực hạn. Nhưng đây cũng là cực hạn mà hắn có thể làm được, cái loại trạng thái mở cơ nhân tỏa này phảng phất có được vô tận bản năng chiến đấu, vô luận thế nào cũng sẽ sống sót, nhưng lại chỉ có thể ở lúc cực kì sợ hãi cận kề cái chết mới có thể xuất hiện loại trạng thái này. Hắn vẫn chưa có cách nào nắm bắt được cách mở cơ nhân tỏa.

Trịnh Xá dùng tốc độ cực nhanh chạy trên vách tường mấy bước, nói thì chậm mà xảy ra cực nhanh. Trong nháy mắt, hắn đã trông thấy một nửa thân sau của một con Ailen ngay tại cửa kho vũ khí, nửa thân trước của nó đã thò vào trong cửa kho, mà con Ailen còn lại hoàn toàn không thấy bóng dáng đâu. Nói cách khác, con Ailen đó rất có khả năng là đã đột nhập vào trong kho vũ khí.

Lúc thân thể Trịnh Xá còn đang ở giữa không trung, hắn đã dùng miệng giựt chốt an toàn lựu đạn trên thanh lao sắt, tiếp theo dùng toàn lực phóng cây lao sắt ra. Có điều hắn dù sao cũng không thuận tay trái, cây lao sắt ném ra bởi tay trái vô luận là xét về lực lượng hay độ chính xác đều không bằng tay phải. Vốn là hắn định nhắm vào bụng con Ailen, nhưng sau khi ném ra, cây lao sắt lại hung hăng găm vào bên hông con quái vật. Con Ailen đó trong nháy mắt từ cửa kho vũ khí lùi ra ngoài, ngay khi nó vừa mới nhìn về phía Trịnh Xá, cây lao sắt găm bên hông nó chợt nổ tung bạo liệt.

Quả lựu đạn buộc trên cây lao sắt hoàn toàn găm trong người con Ailen, uy lực vụ nổ cơ hồ nổ tung một bên hông của nó, vô số nội tạng cùng huyết dịch màu vàng bắn tung tóe xung quanh. Hành lang khắp nơi như bị hắt axit mạnh, tiếng xì xì vang lên khắp nơi, sắt thép bị ăn mòn mãnh liệt, chỗ bị ăn mòn bốc lên từng đám sương trắng mờ mịt bao phủ hết cả hành lang. Thậm chí ngay cả Trịnh Xá cũng chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy một bóng đen rất lớn đang quỳ rạp dưới đất.

-"Chết rồi sao? Đã chết rồi sao?"

Thân thể Trịnh Xá lăn vài vòng trên mặt đất, hắn đã bất chấp đau đớn bên cánh tay phải, chỉ tập trung toàn bộ tinh thần chăm chú nhìn đạo bóng đen trên mặt đất kia, ngay khi hắn định phóng lao sắt kèm tạc đạn lần nữa thì bóng đen kia chợt bắn lên từ mặt đất, tiếp theo chỉ thấy nó vọt về phía Trịnh Xá. Tốc độ của bóng đen thực sự là quá nhanh, hắn căn bản không kịp phóng lao một lần nữa rồi, chỉ thấy con Ailen bên hông khuyết một lỗ lớn xuyên qua đám sương khói, dưới sự chú mục của mọi người nó điên cuồng lao thẳng về phía Trịnh Xá.

Trịnh Xá đang định dùng cây sắt quật xuống đầu Ailen, đột nhiên một bàn tay từ sau lưng đẩy hắn ra, Trương Kiệt bất ngờ xuất hiện. Ngay lúc cái đầu lưỡi của Ailen bắn ra, trong nháy mắt Trương Kiệt cũng toàn lực đâm cây lao sắt vào mồm nó, đồng thời cái đầu lưỡi lởm chởm đầy răng dữ tợn của con Ailen cũng xuyên qua bả vai Trương Kiệt.

Trong nháy mắt, máu tươi tung tóe khắp nới, trước mắt Trịnh Xá tràn ngập một mảng huyết sắc!

http://tieulun.hopto.org

Trương Kiệt không hề lui về sau nửa bước, mặc dù bả vai của hắn đã bị đầu lưỡi của Ailen xuyên qua, nhưng hắn vẫn gắt gao chắn phía trước Trịnh Xá, hai tay còn càng dùng sức đem cây lao sắt đâm mạnh vào trong đầu Ailen, mặc cho máu của Ailen theo cây thép chảy lên hai tay hắn. Hẵn vẫn không chịu lùi lại sau, rất nhanh cổ tay của hắn bị ăn mòn chỉ còn lại đầu khớp.

-"Aaaa...!!"

Trương Kiệt không lùi mà tiến tới, hắn giống như phát điên, cầm thanh sắt xoắn cố đẩy sâu vào đầu Ailen, chỗ bị ăn mòn trên hai tay càng ngày càng lan rộng, đến mức cả cánh tay toàn bộ đều biến thành xương trắng. May mắn Trịnh Xá phản ứng kịp thời, hắn vội kéo giật Trương Kiệt về phía sau, từ trong đầu Ailen kéo ra thanh sắt xoắn phần đầu đã bị ăn mòn hơn phân nửa, chỉ còn lại một đoạn ngắn vẫn y nguyên, nhưng cũng sắp bị ăn mòn hết.

Trịnh Xá gọi to Chiêm Lam, đồng thời hắn cũng rất nhanh lấy ra nước sạch từ trong nạp giới chỉ, điên cuồng đổ lên cánh tay của Trương Kiệt. Chiêm Lam sau khi phục hồi tinh thần cũng đồng thời lấy ra thuốc cầm máu bôi lên cánh tay Trương Kiệt.

Ngay khi bọn họ khẩn trương chữa trị cho Trương Kiệt, con Ailen bất động kia rốt cuộc ngã nhào xuống đất, chất lỏng ăn mòn màu vàng không ngừng từ thân thể nó chảy ra, dần dần, ba người đều bị bao phủ trong làn sương khói cay xè.

Trịnh Xá kéo Trương Kiệt hướng phía sau ngã rẽ đi tới, sau khi ra khỏi khu vực sương trắng, hắn rốt cuộc thấy trên tay Trương Kiệt đã không còn bị ăn mòn nữa. Cho tới tận lúc này, hai cẳng tay của Trương Kiệt đã hoàn toàn bị ăn mòn sạch sẽ, ngay cả một đốt xương cũng không chừa lại, chỉ còn hai đoạn tay cụt ngủn sót lại trên cả hai cánh tay.

Trương Kiệt đã đau đến hôn mê một hồi, cho đến khi Trịnh Xá một lần nữa đem nước lạnh dội lên trên cánh tay cụt của hắn, nam nhân này mới bị kích thích tỉnh lại, hắn lập tức hắc hắc cười nói:

-"Khá lắm, giết một con Ailen là được 500 điểm thưởng, tiểu tử ngươi vẫn còn bình tĩnh ư, không nghĩ ngợi gì chứ? Hắc hắc, một khẩu Deasert Eangle nho nhỏ tính là cái gì, với số điểm này lão tử có thể trực tiếp mua khẩu AK vô hạn đạn ấy chứ."

Trịnh Xá trầm mặc nhìn hai cánh tay cụt của hắn, Trương Kiệt hắc hắc cười:

-"Không sao không sao, chỉ cần còn sống trở về chỗ của "chủ thần" là được, tu bổ thân thể cũng không tốn bao nhiêu điểm thưởng, chỉ là bây giờ đã trở thành gánh nặng của các ngươi rồi .. . A a, nghĩ lại đi theo ngươi thật sự tốt hơn đi với Sở Hiên, nếu ta như cái dạng này mà ở bên cạnh hắn, phỏng chừng đã bị vứt bỏ rồi."

Trịnh Xá thở ra một hơi, nói:

- "Yên tâm đi, ta tuyệt đối sẽ không vứt bỏ đồng bọn .. . Các ngươi ở chỗ này chờ ta một chút, trừ phi là ta gọi các ngươi ra, nếu không .. .hãy mau trở lại phòng điều khiển nhé, và làm theo cái biện pháp mà Chiêm Lam đã nói qua, có thể sống sót hay không còn phải xem thiên ý đã!"

Nói xong, hắn cầm thanh sắt xoắn buộc lựu đạn đi về phía kho vũ khí.

Bởi vì hành lang đã bị máu Ailen ăn mòn thủng thành một cái hố lớn, ngay cả mặt đất cũng có nhiều lỗ thủng nhỏ, Trịnh Xá chỉ có thể dựa vào vách tường cẩn thận đi đến kho vũ khí. Khi đi được một nửa đường, đột nhiên từ một chỗ khói sương màu trắng khác đi ra một người, người này chính là Linh Điểm đang bưng một khẩu súng trường, trên ngực trái của hắn băng bó lung tung, vết máu thấm qua vải không ngừng lan ra, xem ra bộ dạng thật sự là có chút chật vật.

Trịnh Xá cùng Linh Điểm đều nhìn nhau cười khổ, bộ dạng bọn họ thoạt nhìn tựa hồ đều là bị trọng thương, Linh Điểm yên lặng nhìn xác Ailen phía xa xa nói:

-"Một con khác cũng bị giết rồi sao? Ngươi thật lợi hại, cho dù không có súng đạn cũng có thể giết chết Ailen sao?"

Trịnh Xá cười khổ nói:

http://tieulun.hopto.org

- "Các ngươi cũng không tồi, cũng không phải là đã giết chết một con Ailen sao?"

Linh Điểm thở dài nói:

-"Đi vào kho vũ khí đi, hai người kia đều đang ở bên trong."

Trịnh Xá lập tức gọi lớn một tiếng, cho đến khi hai người Trương Kiệt đi ra từ vách tường, Linh Điểm lúc này mới lộ ra vẻ mặt khiếp sợ, cho dù là Trương Kiệt bị đứt tay hắn vẫn không lộ ra thần sắc khiếp sợ. Hơn nửa ngày Linh Điểm mới hít vào một hơi, nói:

- "Vô luận thế nào trước tiên hãy tiến vào kho vũ khí đã ... Các ngươi còn thuốc cầm máu và băng vải không? Bá Vương .. . hắn có khả năng không được rồi."

Khi ba người theo Linh Điểm đi vào kho vũ khí, Trịnh Xá mới phát hiện cửa của kho vũ khí so với các căn phòng bình thường dày chắc hơn nhiều, cơ hồ so được với độ dày của tường cách ly, mà cái cửa này ở giữa đã bị ăn mòn thành một cái lỗ rất to khoảng một thước. Rõ ràng chính là bị thể dịch của Ailen tiết ra ăn mòn, con Ailen bên kia bị bắn nát thành từng mảnh nhỏ nằm ở chỗ bên trái cửa vào kho vũ khí, nơi đó đã bị ăn mòn thành một hố rất sâu.

-"Vận khí tốt mà thôi, con Ailen này không đợi cánh cửa bị ăn mòn hết mà liều mạng xông vào trong, kết quả bị mắc ở cái lỗ trên cửa, chúng ta bắn cơ hồ mấy phút đồng hồ mới giết chết nó, nhưng mà con Ailen thứ hai thì không có biện pháp, nếu như ngươi tới chậm hơn nửa giây, phỏng chừng ba người chúng ta tất cả đều sẽ chết ở đây."

Linh Điểm đi phía trước mọi người, vừa đi vừa giải thích.

Đi tới trên gác kho vũ khí, Trịnh Xá ba người lập tức thấy được thân hình Bá Vương cùng Sở Hiên. Lồng ngực Bá Vương cơ hồ bị khoét thành một cái động lớn, dựa vào hình dạng của cái lỗ máu đó, rõ ràng là bị cái đuôi của Ailen đâm trúng, còn may là chưa có xuyên thấu qua, mới không có làm cho hắn bị giết chết trong nháy mắt.

Trong ba người, cũng chỉ có Sở Hiên cả người cơ hồ lông tóc vẫn còn nguyên, ngoại trừ mấy vết máu, trang phục của hắn thoạt nhìn cùng với lúc mới đến đây giống nhau như đúc, có điều từ ánh mắt tiều tụy của hắn có thể thấy được, sự chấn kinh mà Ailen gây ra cho hắn tuyệt không như biểu hiện bên ngoài của hắn ra vẻ không có việc gì. Thực tế như thế nào chỉ sợ cũng chỉ có trong lòng hắn tự mình biết rõ.

-"Ta không ngờ Ailen lại cường đại như vậy!" Sở Hiên không đợi Trịnh Xá ba người mở miệng, hắn chỉ nhìn ba người rồi thì thào nói:

-"Là ta tính sai rồi, từ phần 1 đến phần 4 của bộ phim kinh dị Ailen này, Ailen cơ hồ không có cùng súng đạn của loài người đối chiến, cho nên ta đối với thực lực của nó có chút tính toán chưa đủ .. .Nếu như Ailen bình thường đều mạnh như vậy, ta không biết lực chiến đấu của Queen còn cường đại tới mức nào, có lẽ chúng ta thật sự đã ... "

Trịnh Xá không thèm quan tâm đến hắn, chỉ cúi xuống bôi thuốc cầm máu cho Bá Vương, sau một lát, Bá Vương rốt cuộc cũng ngưng chảy máu, nhưng gã nam nhân Nga quốc cường tráng như gấu lúc này đã suy yếu đến mức phẳng phất nếu nhúc nhích một chút sẽ chết.

-"Như vậy chúng ta kết minh đi, các ngươi là một đội ngũ, chúng ta là một đội ngũ, ai cũng sẽ không bán đứng ai .. .Đương nhiên, ngươi có thể nói không, nhưng mà ta tuyệt đối sẽ không chịu làm đồng bọn của ngươi để rồi chịu sự khống chế của ngươi, trí tuệ cùng khả năng bố trí của ngươi rất trọng yếu, ta quả thật cũng cần cái đó, nhưng đồng dạng ngươi cũng cần năng lực cùng sự thông thạo với thế giới này của chúng ta, chúng ta đối với nhau đều có giá trị, ngươi lựa chọn đi."

Sở Hiên trầm mặc một chút, hắn nhìn Trịnh Xá nói:

-"Được, ta đáp ứng đề nghị của ngươi, nhưng mà có một chút ngươi nhất định phải biết .. . Một khi ngươi theo không kịp bước tiến của ta, vì an toàn của đại bộ phận mọi người, ta tuyệt đối sẽ vứt bỏ ngươi!"

-"Nhưng ta sẽ cứu ngươi!" Trịnh Xá lạnh lùng cười nói:

- "Vì trí lực của ngươi, ta sẽ cứu ngươi!"

http://tieulun.hopto.org

28. Đi Tới Sào Huyệt! (1)

-"Mặc dù rất không muốn thừa nhận, nhưng chiến đấu lực của chúng ta thực sự là đã suy yếu đến cực điểm." Sở Hiên cúi đầu thì thào nói ra.

Sáu người ở đây, Bá Vương đã bị trọng thương cực nặng, trong khoảng thời gian ngắn nếu không tiếp thụ trị liệu thì tùy thời có thể mất đi tính mạng, Trương Kiệt thì hai tay cơ hồ đã bị ăn mòn sạch sẽ, mặc dù có súng cũng không thể sử dụng, Trịnh Xá thì chiến đấu lực cực mạnh nhưng lúc này cánh tay phải của hắn đã nát bấy xương, nội lực toàn thân tiêu hao quá nhiều, trong đoạn thời gian ngắn chiến đấu lực không thể lạc quan.

Năng lực ngắm bắn của Linh Điểm rất mạnh nhưng trên tay hắn lại là súng tự động, uy lực cùng chuẩn độ không đủ để giết chết Ailen, năng lực phân tích và bố cục của Sở Hiên cũng rất mạnh nhưng trên phương diện sử dụng súng đạn thật sự lại kém Linh Điểm và Bá Vương rất nhiều, Chiêm Lam thì lại càng không cần nhiều lời, nàng mặc dù đã trải qua huấn luyện nhiều ngày nhưng năng lực sử dụng súng đạn thật sự là ngay cả Sở Hiên cũng không bằng.

Trịnh Xá gật đầu nói:

-"Đúng vậy, chúng ta hiện tại trên cơ bản tất cả đều bị thương, may mắn chính là ... Chúng ta đã giết hết tất cả Ailen rồi, lâu như vậy mà cũng không có con Ailen nào từ phòng 15 lao ra, có thể thấy được bên trong ắt chỉ còn lại đúng một con Queen mà thôi."

Sở Hiên nói:

-"Chính là một mình con Queen đó .. . cũng đủ giết chết tất cả chúng ta. Chúng ta trên cơ bản không có cách nào làm gì nó, Queen lớn cỡ gấp ba lần một con Ailen bình thường, ta cứ giả định ước chừng vỏ ngoài của Queen chỉ dày gấp đôi con Ailen bình thường đi, độ dầy như vậy cũng không phải đạn bình thường có thể xuyên qua được .. .Có lẽ vũ khí hạng nặng, súng ngắm hay là đạn xuyên giáp mới có thể làm thương tổn nó, nhưng mà chúng ta trong kho vũ khí này cũng chỉ tìm thấy loại súng hạng nhẹ như thế này thôi, ài, đây vốn chỉ là một phi thuyền thươgn mại bình thường thôi."

Trịnh Xá suy nghĩ một chút nói:

- "Nếu như có thể phá vỡ vỏ ngoài của nó, sau đó chúng ta đồng loạt dùng súng đạn công kích bộ phận không có vỏ ngoài của nó, như vậy không phải có thể giết chết nó sao?"

Sở Hiên kì quái nhìn Trịnh Xá nói:

- "Ta sẽ không làm chuyện mà phân tích không chặt chẽ, nếu như ngươi có thể phá vỡ vỏ ngoài của nó, vậy hãy đưa ra đầy đủ bằng chứng thuyết phục đi."

Trịnh Xá bất đắc dĩ cầm lấy một cây thép xoắn, ngoại trừ hai cây buộc lựu đạn lúc nãy đã nổ thì chỉ còn lại một cây thép này vẫn bảo tồn hoàn hảo như cũ, hắn đứng lên hít một hơi thật sâu, vận nội lực ném mạnh ra, kết quả vẫn giống mấy lần trước, cây thép này cắm thật sâu vào trong vách tường thép.

Sở Hiên nhìn chằm chằm cây thép kia, hắn thở dài :

-"Ngươi không phải thuận tay trái, tay phải cũng đã ... là lỗi của ta, nếu như sớm biết rằng ngươi có chiến đấu lực lớn như vậy, vô luận thế nào cũng sẽ không để ngươi phải chịu thương tổn nặng như vậy. Đúng vậy, theo như lời ngươi nói, chỉ cần có thể phá vỡ vỏ ngoài của Queen, chúng ta sẽ có cơ hội rất lớn giết chết nó, thậm chí nếu như ngươi ném cái thứ này với độ chính xác lớn một chút, trực tiếp trúng đầu của nó, nói không chừng còn có thể trực tiếp miểu sát nó nữa."

Trịnh Xá cười khổ một tiếng nói:

- "Không có biện pháp ngắm chuẩn được như vạy đâu, dù sao cũng là phải dùng tay trái để công kích, hơn nữa thể lực hiện tại của ta cũng chỉ có thể ném được một hai lần nữa, so với mạo hiểm phóng vào đầu Queen thì chi bằng thực tế một chút phóng vào thân người nó tốt hơn."

-"Đúng thế!" Sở Hiên gật đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

- ”Phi vào thân người của nó thì xác xuất thành công cao hơn một tý, xác xuất thành công có thể giết được Queen... ước khoảng ba phần đã tốt lắm rồi, cũng đủ làm cho chúng ta lần này tiến hành mạo hiểm, như vậy phân phối một chút công tác đi, Trịnh Xá ngươi sẽ ...”

Trịnh Xá đột nhiên ngắt lời:

- ”Gượm đã, ngươi chỉ cần phụ trách đồng bọn của ngươi là được, chúng ta song phương đem việc mỗi bên phải phụ trách phân chia một chút, chúng ta bên này phụ trách phá vỡ vỏ ngoài Queen, cả cung cấp hỏa lực nhất định để trợ giúp, còn các ngươi thì phụ trách bảo vệ chúng ta, đồng thời cũng phụ trách hỏa lực chi viện, thế nào?”

Sở Hiên nheo nheo mắt đáp:

- ”Đây là cái ngươi gọi là kết minh sao? Cũng được, chúng ta song phương chỉ cần phụ trách phần công việc của mình là được, ta đáp ứng đề nghị của ngươi, nhưng mà cũng có một chút mời người chú ý cho, cứ theo như vậy, ta sẽ không cần phải vì tận lực bảo vệ các ngươi mà xắp đặt kế hoạch, chúng ta song phương sẽ rất công bằng mà chia sẻ nguy hiểm.”

Trịnh Xá cười lạnh một tiếng nói:

- ”Chính là cần phải công bằng thế này, vì sao thế nào cũng cần sự bảo vệ của ngươi? Chẳng lẽ chỉ là vì tương lai bị ngươi điều khiển rồi bỏ rơi ư? Nói đùa gì vậy, chúng ta cần trí tuệ của ngươi, ngươi cũng cần lực lượng của bọn ta, quan hệ giữa chúng ta chính là đơn giản như vậy mà thôi!”

Sở Hiên cũng không có nói thêm cái gì nữa, hắn chỉ là yên lặng đem vài loại vũ khí trong kho ra, sau đó phân biệt giảng giải cho bọn Trịnh Xá từng người về ưu khuyết điểm cùng phương pháp sử dụng mấy kiện vũ khí này. Cuối cùng Chiêm Lam chọn cây Deasert Eangle vô hạn đạn mà Linh Điểm không dùng, còn Trịnh Xá thì cầm một khẩu súng bán tự động có uy lực khá mạnh trong tầm ngắn.

Sở Hiên thấy mấy người Trịnh Xá đều đã lựa chọn được vũ khí, lúc này hắn mới lên tiếng:

- ”Kì thật chúng ta cũng thật may mắn, nếu như thời gian lùi về sau hai ngày, chúng ta không chỉ đối mặt với ba con Ailen, mà là bảy con! Bốn người kia giờ phút này đại khái đã bị ký sinh rồi, cho nên chúng ta phải trong thời gian ngắn nhất giết chết Queen, nếu không đợi bốn con ấu trùng Ailen kia ấp xong, chúng ta khẳng định sẽ chết chắc.”

Dừng lại một chút, Sở Hiên nói tiếp:

-”Ngoài ra, còn có một điểm cũng mời các ngươi chú ý cho, một khi Queen bị chúng ta đánh cho bị thương, ngay khi nó bắt đầu chảy máu, chúng ta nhất định phải giết nó trong thời gian ngắn nhất, máu Ailen có tính ăn mòn siêu mạnh, mà vị trí của con Ailen chúa Queen này lại chính là ngay khu vực mạn phi thuyền, ở nơi đó nếu như bị máu của nó ăn mòn ra một cái động lớn .. .Chúng ta rất có thể sẽ bị trực tiếp hút ra ngoài không gian vũ trụ, như vậy chúng ta nhất định là chết!”

Trịnh Xá trong lòng âm thầm than thở, nếu như bỏ qua tính cách máu lạnh của Sở Hiên kia mà nói, người này tuyệt đối là siêu cấp thiên tài về phân tích và bố cục, bất cứ một tia chi tiết nhỏ nhoi gì cũng đều bị hắn đề cập chú ý tới, ngay cả tính cách cùng phản ứng của mỗi người đều nằm trong tính toán của hắn. Mặc dù hắn cũng có chút không tán thành cách làm việc của Sở Hiên, nhưng mà có người như vậy trở thành minh hữu, đối với việc phải sinh tồn trong thế giới phim kinh dị mà nói, tuyệt đối sẽ là trợ lực cực lớn!

Sở Hiên tiếp tục nói:

-”Mọi người hãy đem gấu quần toàn bộ buộc vào trong giầy, giống như ta làm đây này, tiếp theo chúng ta sẽ đi tới sào huyệt của Ailen, chất bài tiết của chúng mặc dù không phải axit mạnh nhưng cũng có tính ăn mòn, cho nên hãy buộc chặt gấu quần và giầy với nhau, như vậy mới có thể trong khoảng thời gian ngắn cách ly với chất thải này. Còn nữa, chốc nữa ngàn vạn lần không nên tùy tiện chạm vào vách tường, nhìn thấy trứng của Ailen cũng tức là loại vật thể hình viên to lớn, lập tức nổ súng bắn hạ luôn, ngàn vạn lần không nên tùy ý tới gần. Trên cơ bản chỉ có mấy chú ý này, chuyện còn lại cũng chỉ có thể dựa vào hoàn cảnh mà mọi người tùy cơ hành sự.”

http://tieulun.hopto.org

Cuối cùng tất cả mọi người triệt để kiểm tra lại kĩ càng trang bị của chính mình lần nữa, Trương Kiệt và Bá Vương hai người đã thực sự không còn lực chiến đấu, vốn ý định Sở Hiên là tạm thời để họ lại nơi này, nhưng mà Trịnh Xá lại lo lắng vạn nhất lại có Ailen vượt qua họ đi tới kho vũ khí thì làm sao, cho nên hắn cố chấp đòi mang Trương Kiệt theo. Về phần Bá Vương lại thành viên của tiểu đội Sở Hiên, theo ý tứ của Sở Hiên thì hắn đành chỉ có thể nằm lại nơi này, đem sinh tử giao phó cho số phận.

Trịnh Xá vừa ra khỏi kho vũ khí, hắn quay đầu lại nhìn Bá Vương trên mặt đất một chút, nam tử này đã lâm vào trạng thái hôn mê bất tỉnh, một loại bị thương dâng lên trong lòng hắn, sau đó hắn dời tầm mắt khỏi kho vũ khí, đưa mắt nhìn lại về phía hành lang đi tới phòng 15 chỉ thấy một mảng quang mang hôn ám, đó chính là sào huyệt của Ailen ... Phảng phất như là đi vào cánh cửa cửa địa ngục vậy, chết ... hay là chấm dứt bộ phim kinh dị này?

.....

29. Đi Tới Sào Huyệt! (2)

Năm người từ hành lang hướng phía phòng số 15 đi tới, quả nhiên hai bên thông đạo xuất hiện một số đống chất dạng như đờm đặc, sắt thép dưới đống chất thải này đều bị ăn mòn một tầng, bất quá còn may mà tính axit của chúng tựa hồ theo thời gian mà từ từ yếu bớt.

Sở Hiên lấy ngón tay cẩn thận đụng vào một chút chất nhầy trên góc tường, sau đó hắn đứng lên nói:

-"Độ axit đã bị ô-xy hóa rất nhiều rồi, hiện tại đại khái chỉ là axit yếu mà thôi, cái này thì dễ xử lý hơn nhiều, tý nữa khi chúng ta chiến đấu, trên người bị vấy lên chất này cũng không sợ, ít nhất nó không đến nỗi nguy hiểm trí mạng."

Trịnh Xá dụi dụi chân lên đống chất thải này, hắn cau mày nói:

- "Nhưng mà giẫm lên nó lại trơn quá thế này, nếu lúc nữa chiến đấu với Queen, chỗ đó trên mặt đất toàn là loại chất nhầy này, ta sợ chúng ta sẽ di chuyển hơi khó khăn."

Sở Hiên suy nghĩ một chút, nói:

- "Không, nếu như trên chiến trường đều là loại chất này, như vậy ngược lại đối với chúng ta sẽ có một chút lợi ích, nếu như vậy chúng ta sẽ bớt nỗi lo máu Queen sẽ ăn mòn thủng vỏ phi thuyền, đây cũng coi như là một điều kiện có lợi, so với một chút vướng víu khi mới hành động, ta thà chọn chiến đấu trên chiến trường dày đặc một tầng loại chất nhầy này còn hơn."

Trịnh Xá cười khổ một tiếng, hắn nhìn Sở Hiên nói:

-"Nói thật đi, tỉ lệ mà chúng ta có thể sống sót qua bộ phim kinh dị này là bao nhiêu?"

Sở Hiên liếc hắn một cái, thản nhiên nói:

- "Ta nói rồi, tỉ lệ chỉ có ba phần, đây còn là xem như dưới tình huống ngươi đánh trúng mục tiêu, nếu như lần đầu tiên phóng không trúng, thì trong 30 giây sẽ có hai đến ba người mất mạng, trong đoạn thời gian này ngươi lại có cơ hội phóng một lần nữa, nếu như vẫn là không trúng, thì chúng ta toàn bộ đều sẽ chết, đồng dạng đây là cơ hội cuối cùng của chúng ta, nếu như không nắm lấy cơ hội này, ba ngày sau đó chúng ta cũng sẽ chết hết, tóm lại, ta bình sinh đây là lần quyết định hành động với tỉ lệ thành công thấp nhất, nghĩ đến thật sự khiến người ta cảm thấy nản."

Trịnh Xá trầm mặc một chút, hắn không ngờ lại vỗ vỗ vai Sở Hiên, nói:

-"Mặc dù không biết làm thế nào để an ủi ngươi, hơn nữa với trí tuệ của ngươi cũng có thể không cần người khác an ủi, nhưng mà .. . sống sót, chúng ta tất cả mọi người đều có thể sống sót, vô luận thế nào, ta cũng tuyệt đối không muốn chết ở chỗ này!"

-"Mặc dù ngươi nói như thế , nhưng mà tỉ lệ sống sót của chúng ta quả thật chỉ có ba phần ..." Sở Hiên cũng không thèm nhìn lại Trịnh Xá mà chỉ thản nhiên đáp lại một câu.

Lúc này, đột nhiên từ phía trước truyền đến thanh âm của Linh Điểm:

http://tieulun.hopto.org

- ”Có biến!”

Hai người liếc nhìn nhau, Trịnh Xá nói với hai người Trương Kiệt phía sau:

-”Theo sát ta, ngàn vạn lần không nên tụt lại phía sau hoặc làm việc khác, đi thôi!” Nói xong, hắn dẫn đầu chạy về phía Linh Điểm ở bên kia.

Linh Điểm lúc này đang đứng phía trước một hành lang, hắn lẳng lặng chờ bốn người chạy tới, tiếp theo hắn chỉ hướng hành lang phí trước nói:

-”Không qua được, bên đó toàn là loại chất nhầy này.”

Trịnh Xá ngẩng đầu lên nhìn, quả nhiên hành lang phía sau Linh Điểm bao trùm một tầng dày đặc chất nhầy, thoạt nhìn giống như là đống nội tạng sinh vật, chợt thấy phảng phất như là còn có tính mạng vậy.

Hắn cẩn thận dùng thanh thép xoắn gạt ra đống chất nhầy này, cảm giác thấy tầng chất keo này cũng không có cứng rắn, ngược lại hắn có thể phi thường thoải mái đâm rách tầng chất keo này, hơn nữa độ dày của chúng chỉ có khoảng vài thước.

Thuận thế, Trịnh Xá dễ dàng hất đi đống chất này, nhưng mà không gian phía sau lại làm cho hắn càng hoảng sợ, bởi vì phía sau bị bao trùm dày đặc một tần loại chất keo này, trên mặt đất, trên tường, trên trần, khắp kín hành lang phi thuyền khắp nơi đều là chất keo nhầy nhầy, nếu như nói không gian đằng sau vẫn thuộc về hành lang phi thuyền, như vậy bắt đầu từ đây trở đi chính thức là sào huyệt của Ailen, loại cảm giác này phảng phất như đang đi trên thịt, xung quanh phảng phất đều là nhục thể của sinh vật sống, chỉ tưởng tượng một chút cũng đủ để khiến người ta kinh sợ dựng sởn gai ốc.

Sở Hiên đột nhiên nói:

-”Linh Điểm, nơi này ánh sáng mờ mịt, thị lực ngươi tốt nhất, nhìn phía kia một chút xem có phải là trứng của Ailen hay không, cái loại bộ phận sinh vật hình ê líp kia kìa?”

Linh Điểm nheo mắt nhìn kĩ, nhìn cả nửa ngày nhưng vẫn lắc đầu nói:

-”Không được, nhìn không rõ lắm, trên ngọn đèn phủ đầy đống chất nhầy kia làm ánh sáng nơi này thật sự là quá tối.”

Sở Hiên gật đầu, hắn nói tiếp với Trịnh Xá :

-”Loại trứng Ailen này cách ngoài 20 thước tuyệt đối sẽ không phát ra công kích, cho nên chúng ta vẫn có thể an toàn đi qua nó ... nếu biết giữ cự li, nơi đây ước chừng là vị trí hành lang số 3, đi tiếp vào trong chính là kho hàng số 1 và số 2, Queen hẳn là đang ở trong đó!”

Trịnh Xá gật đầu, hắn nói với mọi người đằng sau:

- ”Vậy các ngươi đợi ở đây, ta đến xem rõ một chút rốt cuộc có phải là trứng Ailen hay không ...Linh Điểm, nếu có thứ gì xuất hiện xung quanh ta, nhờ ngươi giúp ta bắn rơi chúng, ta tin tưởng năng lực bắn tỉa của ngươi.”

Linh Điểm yên lặng gật đầu, Trịnh Xá khẽ cười cất bước tiến vào trong sào huyệt, vừa giẫm chân xuống, cảm giác mềm nhũn nhất thời từ lòng bàn chân truyền đến, phảng phất như là giẫm nát nội tạng sinh vật vậy, cái loại xúc cảm này qua thân thể, trong nháy mắt khiến cho da đầu Trịnh Xá tê dại, hắn cố đè nén cảm giác khó chịu này xuống, cất bước chậm rãi tiến vào sâu trong hành lang, bởi vì ngọn đèn quá mờ, hắn nhiều nhất chỉ có thể nhìn xa hơn mười thước, khoảng cách ngắn này khiến cho hắn phải cẩn thận dò dẫm trong mười giây, cho đến khi cách cái thứ kia chừng mười thước, hắn rốt cuộc thấy được nơi đó có hơn mười vật thể hình ê líp xếp đầy mặt đất.

”Không sai! Là trứng Ailen!”

Trịnh Xá cũng không quay đầu lại lớn tiếng kêu lên, hắn đột nhiên kinh hoảng nhìn thấy trứng Ailen đang nhúc nhích mở ra, trong phim Ailen, tình huống như vậy đúng là trứng Ailen bắt đầu sắp nở ra ấu trùng, nơi này có hơn mười cái trứng Ailen, nếu là toàn bộ đều nở ra ấu trùng, chúng nó rất có thể sẽ ẩn nấp trong tầng chất nhầy chờ đợi cơ hội tấn công mọi người, một khi cơ thể người bị chúng kí sinh, như vậy trong khoảng mười phút đến vài tiếng, người bị kí sinh sẽ biến thành Ailen mới.

http://tieulun.hopto.org

Không chút nghĩ ngợi, Trịnh Xá giơ khẩu bán tự động hướng đám trứng Ailen xả đạn điên cuồng, một tràng súng nổ vang lên, đám trứng Ailen đó liền dễ dàng bị bắn nát, vỏ ngoài của chúng tựa hồ cũng không quá cứng, bất quá cho dù như vậy, vẫn bị mấy ấu trùng thoát ra được, tốc độ bắn ra của nó thật kinh người, sau vài lần búng trong đống chất nhầy mấy con ấu trùng đó đã đến gần Trịnh Xá.

Lúc này từ phía sau Trịnh Xá truyền đến mấy tiêng súng, đám ấu trùng đó tại giữa không trung bị bắn tan xác, Trịnh Xá quay đầu nhìn lại, Linh Điểm đang cầm khẩu súng tự động đứng đối diện bên này, trên nòng súng vẫn còn quyện một làn khói mờ.

Trịnh Xá hướng Linh Điểm cười cười, gã sát thủ vẫn luôn băng lãnh này không ngờ cũng hơi gật đầu, chỉ có Sở Hiên phi thường tỉnh táo chạy tới, hắn ngồi xổm xuống nhìn kĩ tưng mảnh nhỏ trứng Ailen, một lát sau, hắn đứng lên nói:

- "Queen sau khi đẻ trứng sẽ tiến vào một loại trạng thái suy yếu, vỏ ngoài của đống trứng Aielen này phi thường mềm, không cứng rắn như trong ấn tượng của ta ... ta cho rằng Queen hẳn là vừa mới sinh đẻ không lâu."

Trịnh Xá hít một hơi thật sâu nói:

-"Nếu chúng ta đều đã tới đây rồi, vô luận thế nào cũng phải liều mạng giết chết đồ khốn kia ... Đi thôi! Hãy giết chết con Ailen cuối cùng này! Để chúng ta đều được sống sót trở về không gian chủ thần !"

30. Đi Tới Sào Huyệt! (3)

Năm người tiếp tục đi tới, chầm chậm dò dẫm mà đi, bọn họ cũng không nhìn ra dấu vết trên hành lang, trên mặt đất cơ hồ tràn đầy chất nhầy hình dạng như cái mồm, mà trên vách tường càng là thi thoảng lại bị ăn mòn thành một lỗ to, trên quãng đường từ hành lang số 3 tiến vào kho hàng số 2, dày đặc những lỗ to khiến nơi đây cơ hồ đã biến thành như một mê cung mạng nhện.

Trịnh Xá đang đi tới đột nhiên nói:

"Không được rồi, ta đã hoàn toàn lạc đường rồi, từ lúc vừa mới chuyển qua chỗ rẽ, ta liền mất đi cảm giác phương hướng."

Trương Kiệt bên cạnh ha ha cười nói:

"Không có lẽ như vậy, nơi này thoạt nhìn quả thực là giống nhau như đúc, tùy tiện đi về một phía đều là cái đống chất nhầy kinh tởm đó, ngươi muốn tại nơi đây tìm được phương hướng, vậy quả thực là ..."

"Ta có thể!" - Sở Hiên thản nhiên nói:

"Nếu như cố gắng đem bản đồ đã từng xem qua tái hiện lại trong đầu, chuyện như vậy cứ giao cho ta là được, từ con đường này vẫn đi xuống xác thực có thể tới được kho hàng số 2, nhưng mà ta đang nghĩ, cứ như vậy trực tiếp tiến tới có thích hợp hay không ..."

Trịnh Xá dứt khoát ngắt lời hắn, nói:

"Thích hợp! Chúng ta ở đây có năm người, mỗi người đều là chiến đấu lực cuối cùng, ngươi đừng hòng dùng đường ngôn mật ngữ dụ hoặc đại bộ phận thành viên đồng ý với ý kiến của ngươi, sau đó ép buộc người nào đó đi làm mồi nhử. Có biết cái "công bằng" mà đại đa số người ta dùng để hợp pháp hóa hành vi khi dễ một số ít hơn gọi là gì không? Như vậy gọi là Phát xít! Mẹ kiếp, nếu như ngươi đi làm mồi nhử ta lập tức đồng ý, còn không con mẹ nó chứ, đừng có lấy tính mạng người khác ra chơi đùa!"

Sở Hiên thản nhiên nói:

"Ta cũng có thể đi làm mồi nhử, nhưng mà ngươi có thể cam đoan trong khoảng thời gian Queen vừa ló ra thì giết chết nó không? Nếu ngươi không đồng ý để một người đi trước dò đường, vậy ngươi hãy nói ra kế hoạch khác hay hơn cửa ngươi đi, ta xin rửa tai lắng nghe."

Xem không khí giữa hai người bắt đầu dần dần lạnh như băng, Chiêm Lam đột nhiên xen giữa vào hai bọn họ, vừa cười vừa nói:

http://tieulun.hopto.org

”Đừng căng thẳng như vậy mà, kì thật ta cảm thấy nếu sắp xếp để một người đi trước dò đường cũng không nhất định hữu dụng. Ailen cũng không phải là sinh vật không có trí lực, bọn chúng phi thường am hiểu đánh lén. Nếu như chỉ có một hai người đi cùng một chỗ, như vậy chúng nó tuyệt đối sẽ trước hết tấn công người tới gần chúng nó. Nhưng mà nếu như một người đi ở phía trước, mà theo phía sau là bốn người cầm súng, đối mặt với tình huống như vậy, Ailen sẽ không ngu ngốc chui đầu ra đâu, chúng nó nhất định sẽ là trước tiên đánh lén bốn người phía sau kia. Ta suy luận thế các ngươi cảm thấy đúng không?”

Sở Hiên trầm mặc nói:

”Không sai, suy luận này rất chính xác ... có lẽ do sợ hãi cùng khẩn trương, cho nên suy nghĩ của ta bắt đầu có phần hỗn loạn. Kế tiếp ta sẽ không phát biểu bất cứ ý kiến gì, nhiệm vụ dẫn đường ta sẽ tiếp tục tiến hành, cứ như vậy đi.” Nói xong hắn liền hướng về một phía đi tới.

Trịnh Xá nhìn theo bóng lưng Sở Hiên, tiếp theo nói với Linh Điểm:

”Này Linh Điểm, ta mấy lần trước lúc gặp phải Ailen đều cảm giác được nguy hiểm, ta nhớ kĩ ngươi cùng Bá Vương tựa hồ cũng có loại năng lực nhận biết nguy hiểm, chốc nữa vô luận là ai trong chúng ta cảm giác được nguy hiểm, đều trước tiên hướng chỗ kia nổ súng, có thể chứ?”

Linh Điểm yên lặng nói:

”Ta hiện tại đã cảm giác được nguy hiểm ... phảng phất như có cái gì đang nhìn chằm chằm vào chúng ta, rất băng lãnh, giống như là biến chúng ta thành thức ăn. Loại cảm giác này quả thật là không ổn tý nào. Biết Sở Hiên tại sao nôn nóng như vậy không? Phỏng chừng hắn cũng cảm giác được cái loại nguy hiểm này. Nói thật, bây giờ trong lòng ta kích động đến mức hận không thể cầm súng bắn loạn xung quanh, loại cảm giác này thực là quá không ổn rồi.”

Trịnh Xá kinh ngạc lại nhìn về phía Sở Hiên, gã nam nhân này vẻ mặt vẫn lạnh nhạt thản nhiên, nhưng mà nhìn kĩ ánh mắt của hắn lại có thể thấy được một loại kích động cùng sợ hãi, loại tâm tình này thật sự là không nên xuất hiện trên người trí giả như Sở Hiên.

Trong lúc nói chuyện, năm người đã ra khỏi hành lang, phía trước bọn họ chính là một diện tích rộng lớn bằng phẳng, trên mặt sàn vẫn là dày đặc một tầng chất keo nhầy màu trắng. Ngoài ra, trong không gian này còn có hơn mười cái va li lớn xếp ở đó, nơi này thoạt nhìn hẳn chính là vị trí kho hàng số 2.

Trịnh Xá còn đang cẩn thận nghĩ tới lời Linh Điểm, đột nhiên một loại cảm giác hồi hộp kì lạ khiến hắn ngẩng đầu nhìn lên. Trên trần nhà đang treo ngược bốn người hôn mê bất tỉnh, bốn người này phân biệt là hai gã nam trung niên và còn thêm một nam một nữ hai nhân viên công chức nữa. Bọn họ ngoại trừ phần đầu, toàn thân trên dưới đều bị chất nhầy màu trắng phủ kín, cả người cứ như vậy mà bị treo ngược trên trần nhà.

Sở Hiên cũng ngẩng đầu nhìn lên theo Trịnh Xá, hắn liền lập tức không chút do dự nói:

”Linh Điểm! Bắn hạ toàn bộ bọn họ đi! Bắn chết người cũng không sao!”

Vừa nói xong, hắn lại quay về phía Trịnh Xá nói:

”Nhiệm vụ của chúng ta để được sống sót trở về không gian ”chủ thần” là gì? Giết chết tất cả Ailen! Trong cơ thể bọn họ khẳng định có ấu trùng Ailen kí sinh, nhất định cần phải giết chết bọn họ trước khi Queen xuất hiện! Nếu không sẽ khiến chúng ta dù có giết được Queen cũng vẫn chết. Đó chính là vấn đề tính ăn mòn của máu Queen, nó rất có thể sẽ ăn mòn thủng vỏ phi thuyền. Cho nên sau khi chúng ta giết chết Queen thì phải trong thời gian ngắn nhất rời khỏi phi thuyền, nhưng vạn nhất ấu trùng kí sinh trong cơ thể bọn họ đột nhiên chui ra thì sao? Chẳng lẽ còn muốn chúng ta lại đi đuổi bắt bốn con Ailen nhỏ sao?”

Trịnh Xá nhìn Linh Điểm nâng súng lên, hắn yên lặng gật đầu nói:

”Ngươi làm rất đúng, ta không có gì để nói ... Chúng ta cũng đều là đang giãy dụa mà thôi, ta chỉ có thể đem nhân từ đối với đồng bọn bên người, đừng cho rằng ta cổ hủ như vậy ...”

Sở Hiên thản nhiên cười cười, hắn ngẩng đầu nhìn kĩ bốn người kia, Linh Điểm đã nổ súng bắn hạ hai người, mắt thấy còn hai người cũng sắp bị bắn hạ, ngay lúc này hắn đột nhiên như là nhớ tới gì đó, thần sắc đại biến nói:

http://tieulun.hopto.org

"Gượm, gượm đã, Linh Điểm, mọi người, nhanh lên một chút chạy khỏi nơi này! Đó là một cái bẫy!"

Vừa dứt lời, mọi người chỉ cảm thấy dưới chân trầm xuống, cả mặt đất phẳng phất đột nhiên như sụt xuống dưới vậy.

Sở Hiên lập tức lớn tiếng kêu lên:

"Mọi người đừng loạn động, cẩn thận lắng nghe ta nói đây! Kho hàng số 1 ở ngay dưới kho hàng số 2, bốn người treo ở đây rất có thể là cái bẫy mà Queen bày ra, mục đích là để chúng ta đứng im ở chỗ này không nhúc nhích! Linh Điểm, nhanh lên một chút bắn chết hết bọn họ đi! Queen khẳng định là đang ở ngay dưới chân chúng ta, sắt thép nơi này đã bị nó đục ruỗng, mọi người ..."

Linh Điểm vừa mới đem hai người bị treo còn lại xả súng quét qua mấy lượt, sàn thép dưới chân mọi người phát ra tiếng cọ xát kịch liệt, mọi người còn chưa có phản ứng gì, cả khối sàn nhà đã rơi mạnh xuống dưới. Nhất thời, tất cả mọi người không tự chủ được đã rơi xuống một chỗ tối kịt.

Cũng không biết là may hay là không may, chất nhầy dày đặc kia giờ phút này không ngờ lại cứu sống mọi người. Té ngã từ trên cao hơn mười thước, nhưng nhờ có chất nhầy dày đặc kia lại khiến mọi người bình an vô sự, đặc biệt Linh Điểm cùng Trịnh Xá, hai người dùng lực trên lưng một chút thì đã bật dậy được.

Trịnh Xá vừa ngồi lên đã nã đạn điên cuồng hướng lên phía trên đầu, hắn đã cảm giác được nguy hiểm ập tới, hơn nữa ngọn nguồn nguy hiểm này lại ở ngay phía trên đầu hắn! Từ khi bắt đầu bộ phim kinh dị này, hắn cũng xem như nhiều lần dự cảm được nguy hiểm, nhưng mà chưa có lần nào lại mãnh liệt như ở trước mắt, mối nguy hiểm kia phẳng phất như là lưỡi đao đang chém xuống!

Quả nhiên, một cái bóng đen khổng lồ từ trên trần nhà ầm ầm hạ xuống, một tiếng vang thật lớn, bóng đen này rơi xuống trước mặt năm người.

Trịnh Xá nhìn kĩ, đây rõ ràng chính là một con Ailen cực lớn, lớn đủ gấp ba lần con Ailen bình thường. Thân hình cao bảy tám thước, hợp với cái đuôi dài hơn mười thước, quái vật như vậy quả thực chính là tử thần đáng sợ nhất trong cơn ác mộng!

Trịnh Xá thậm chí còn chưa thấy rõ động tác của nó, cái đuôi của nó đã hung hăng quất vào trên bụng hắn, một cơn đau dữ dội truyền tới, trong mắt mọi người, hắn bị đánh bay xa hơn mười thước, sống chết không rõ ...

.....

31. Liều Mạng! (1)

Con Ailen này chính là con Ailen chúa-Queen! Hơn nữa Queen ở đây tuyệt đối lớn hơn Queen trong phim rất nhiều. Quả thực là một con quái vật cực lớn, thân hình to lớn mà dữ tợn, chỉ đứng đó thôi mà khí thế cũng làm cho người ta sợ hãi, càng huống chi giờ phút này nó còn ngay trước mặt mọi người!

Tốc độ của Queen quả thực cực nhanh, trong nháy mắt cái đuôi của nó đã đánh bay Trịnh Xá ra ngoài, "rầm" một tiếng trầm muộn vang lên, Trịnh Xá rơi xuống cách đó hơn mười thước. Cho đến tận bây giờ mọi người mới lần lượt khôi phục thần hồn, nhưng mà bọn họ đã đứng ngay dưới miệng Queen, căn bản là ngay cả chỗ để tranh né cũng đều không có.

Linh Điểm phản ứng nhanh nhất, ngay lúc Trịnh Xá bị đánh bay đi thì đồng thời hắn lăn nhào về phía bên cạnh Queen. Trong lúc lăn, súng tự động trong tay hắn đã nhắm về phía cái đầu của Queen mà bắn liên tiếp mấy phát. Uy lực của tử đạn đập vào trên vỏ ngoài của Queen không ngờ đều bị trực tiếp văng ra, thậm chí tử đạn ma sát với vỏ ngoài Queen phát ra rất nhiều hoa lửa, có thể thấy được vỏ ngoài của Queen cứng đến mức nào.

Còn may Linh Điểm bắn rất chính xác, vài viên tử đạn bắn trúng vào cái đầu lưỡi của Queen, bụp bụp vài tiếng vang lên, từ trên cái đầu lưỡi đó phọt ra vài đóa huyết hoa màu vàng. Nhất thời Queen điên cuồng gào rống lên, nó xoay người bổ một trảo về phía Linh Điểm. May mắn Linh Điểm kịp thời né thoát, trong lúc ngàn cân treo sợi tóc liền khom lưng lăn về phía trước. Cho nên một trảo này của Queen chỉ cào rách một vệt dài trên lưng hắn, máu tươi nhất thời trào đầy ra trên lưng hắn.

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên là người thứ hai có phản ứng, ánh mắt luôn thản nhiên của hắn chợt trở nên vô cùng sắc bén. Chỉ thấy hắn cầm hai khẩu súng lục hướng về phía Queen bước gần tới, khi còn cách Queen mấy thước hắn liền nổ súng. Tử đạn chuẩn xác bắn trúng vào đầu lưỡi của Queen, liên tục mấy viên đều trúng đích, không ngờ đã khiến cho đầu lưỡi của nó bị bắn nát bấy.

Tiếng gầm rống của Queen càng trở nên điên cuồng, cái đuôi kia mãnh liệt vụt tới. Sở Hiên thậm chí ngay cả phản ứng cũng không kịp, đã bị cái đuôi kia quất trúng vai trái, cả người hắn bắn ra xa hơn mười thước hung hăng va đập vào một cái container hàng. "Rầm!" một tiếng vang lên, cả thân người hắn đều bị khắc lõm vào vỏ sắt của container, có thể thấy được lực lượng của một đòn này lớn đến nhường nào.

Khẩu súng tự động trong tay vẫn chưa từng dừng lại, thanh âm giòn tan không ngắt liên tục đánh vào toàn thân trên dưới của Queen. Mà bản thân hắn lại càng cố gắng chạy tới sát cạnh thân người Queen, tận lực tránh cái lưỡi cùng cái đuôi của nó. Nhưng mà tốc độ của hắn có nhanh hơn nữa cũng không nhanh bằng con Ailen chúa thân hình to lớn - Queen.

Chỉ thấy con quái vật khổng lồ này đột nhiên xoay người, Linh Điêm còn đang cuống cuồng muốn trốn tránh thì móng vuốt của Queen đã kẹp lấy vai trái của hắn. Cơ hồ đồng thời, cái đầu lưỡi cực lớn của nó đã bắn tới, sượt qua đầu bắn trúng vào vai bên phải. Không, đã không phải là bắn trúng vai phải nữa mà phải nói là trực tiếp đánh nát bay vai phải. Vai phải của Linh Điểm giờ phút này quả thực đã biết mất không thấy đâu

"Aaaa...!"

Linh Điểm hét thảm một tiếng, trong miệng không ngừng ộc ra máu tươi, phổi của hắn hiện tại cũng bị đầu lưỡi của Queen công kích đên nỗi biến mất một khối nhỏ, kết quả là mỗi lần hít thở đều ộc ra toàn máu tươi. Không biết là may hay không may, đầu lưỡi của Queen lại không có trực tiếp giết chết hắn mà chỉ bắt đầu mút vào khối huyết nhục đã bị rời khỏi vai hắn.

Chiêm Lam đến tận khi nghe thấy Linh ĐIểm kêu lên thảm thiết mới có phản ứng. Hai tay nàng run rẩy nắm chặt khẩu Deasert Eangle, tiếp theo nàng liều mạng siết cò súng, dù sao cũng là vũ khí vô hạn đạn, mọi người chỉ nghe thấy tiếng súng vang lên liên tục. Uy lực của khẩu Deasert Eangle rất lớn không ngờ lại bắn vỡ vỏ ngoài của Queen, mặc dù thoạt nhìn cũng không có tạo thành thương tổn gì lớn cho nó, nhưng mà giữa tiếng súng vang lên liên tục như thế, trên người Queen cũng đã xuất hiện hơn mười vết lõm nhỏ.

Queen đột nhiên vứt bỏ Linh Điểm, thân trước của nó xoay lại đối diện với Chiêm Lam và Trươgn Kiệt, tiếp theo trong miệng nó rít gào một tiếng rống cực lớn.

Trịnh Xá cũng chưa có chết, hắn mặc dù giữa lúc xúc động không kịp phòng ngự bị cái đuôi của Queen đánh trúng, nhưng mà thể chất của hăn dù sao vẫn mạnh hơn nhiều so với người thường, độ cứng rắn và bền bỉ của thân thể cũng rất lớn. Cái đuôi của Queen chỉ là xé rách bụng hắn, cũng xé đứt ruột nhưng lại chưa có chặt đứt ngang lưng hắn, thế này đã là vạn hạnh trong bất hạnh rồi.

Trịnh Xá sau khi rơi xuống đất, thân thể của hắn liền dâng lên một loại trạng thái cứng ngắc, ngoại trừ đau đớn, toàn thân hắn trên dưới căn bản không cách nào di động, cho nên hắn chỉ có thể gắt gao nhìn chằm chằm hành động của Queen trên chiến trường.

Từ khi Linh Điểm liều mạng công kích , Sở Hiên bị đánh bay đi sống chết không rõ, đến lúc Linh Điểm bị Queen đánh nát vai phải, cho tới tận bây giờ Queen nhìn về phía Chiêm Lam cùng Trương Kiệt hai người, trong lòng của hắn đã càng ngày càng lo lắng. Hơn nữa máu của hắn chảy ra càng ngày càng nhiều, thần trí của hắn cũng dần dần bắt đầu chìm vào hôn mê.

[sẽ chết, sẽ chết, sẽ chết ... lập tức sẽ chết rồi! Không được, ta không được chết ở chỗ này, ta phải sống sót, phải sống để trở lại thế giới thực, phải cùng La Lệ trở về bên nhau, vô luận như thế nào, vô luận như thế nào cũng phải sống sót ... ta không được chết!]

Trịnh Xá chỉ cảm thấy trong cơ thể cảm giác có thứ gì đó được mở ra lại xuất hiện một lần nữa, rất nhiều rất nhiều tin tức phảng phất như thủy triều ập vào trong não hắn. Bao gồm cả tin tức hắn dưới trạng thái trọng thương thế này còn có thể duy trì được bao lâu, bao gồm như thế nào có thể nhanh chóng khôi phục lực chiến đấu, bao gồm năng lượng huyết tộc ngắn ngủi trong người hắn, còn nữa bao gồm càng nhiều chính là ... như thế nào để hắn có thể tiếp tục sống sót!

http://tieulun.hopto.org

”Aaa ...!!!”

Trịnh Xá đột nhiên đứng dậy,bản năng của hắn không chế năng lượng huyết tộc trong đầu du chuyển toàn thân, điều này làm cho sức sống của hắn trong khoảng thời gian ngắn được đề cao lên. Chỉ thấy hắn kéo lấy vài đoạn ruột của chính mình buộc lại gọn gàng với nhau, như vậy mới không ảnh hưởng tới động tác kế tiếp của hắn, đau đớn như vậy không phải người thường có thể tưởng tượng được. Lúc này hắn lại cảm giác phảng phất như là một loại thuốc kích thích, loại đau đớn này đang kích thích hắn khiến hắn vẫn duy trì trạng thái thanh tỉnh.

Queen lúc này đang lao về phía Chiêm Lam cùng Trương Kiệt hai người, móng vuốt thật lớn lăng không bổ về phía hai người. Trương Kiệt phản ứng nhanh nhất, hắn húc Chiêm Lam ngã lăn xuống đất, nhưng mà tốc độ của hắn có nhanh nữa cũng không nhanh bằng Queen.

Chiêm Lam xem như lăn thoát, nhưng còn hắn vừa mới lăn được nửa vòng, cả người đã bị Queen nhấc lên. Ngực trái của hắn trực tiếp vị móng vuốt của Queen xuyên qua, ”oa” một tiếng máu trào ra vài ngụm to. Cũng không biết là có phạm phải trái tim của hắn hay không, tóm lại cả người đã là sống chết không rõ.

Trịnh Xá thấy vậy lập tức hai mắt đỏ ngầu, hắn rút thanh thép xoắn có buộc tạc đạn ở sau lưng ra, hét to một tiếng xông thẳng về phía Queen, tốc độ nhanh đến nỗi làm cho người ta sợ hãi, mỗi một bước chạy đều xa hơn mấy thước.

Tiếp theo khi hắn đã tới cạnh bên người Queen thì đột nhiên nhảy lên, cú nhảy này không ngờ cao hơn ba thước. Chỉ thấy hắn dùng miệng giựt chốt an toàn, sau đó hung hăng đâm cây thép vào giữa thân người Queen, mà móng vuốt của Queen cũng đồng thời đánh bay hắn ra ngoài.

”Uỳnhhh...!”

”Hốngggg....!”

Tiếng gào rống của Queen theo tiếng nổ mạnh đồng thời truyền ra, trên vùng thắt lưng của con quái vật này đã bị tạc đạn nổ làm bung ra một cái lỗ lớn!

.....

32. Liều Mạng! (2)

Trịnh Xá bị đánh bay ra xa mấy thước nhưng mà hắn không có bị ngã xuống đất, ngược lại đạp chân một cái tiếp tục xông về Queen lần nữa, mặc cho máu tươi trên cánh tay phải tuôn chảy như suối cũng không dừng lại chút nào.

Vừa rồi móng vuốt của Queen đã quặp lấy cánh tay phải của hắn mà giằng xé, hơn nửa cánh tay phải của hắn đều bị xé đứt, đau đớn dữ dội đột ngột ập tới. Nếu là người bình thường có lẽ đã sớm đau đến ngất xỉu rồi, có điều lúc này Trịnh Xá đang tạm thời trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, cho nên khi cảm giác được đau đớn thì trong nháy mắt bẩn năng của hắn đã che lấp đi loại đau đớn này. Nhưng mà hắn biết thời gian của mình còn lại không nhiều.

Máu! Đúng vậy, máu!

Một người nếu mất quá một phần năm số máu trong cơ thể thì sẽ bị choáng, nếu quá một phần ba thì sẽ nguy hiểm đến tính mạng.....

Trịnh Xá không biết hắn đã mất bao nhiêu máu, mấy lần trước trong lúc chiến đấu với mấy con Ailen thường, hắn đã bắt đầu không ngừng thụ thương mất máu, hơn nữa sau khi đứt ruột hắn lại càng mất nhiều máu. Cho đến lúc vừa rồi cánh tay phải bị đứt dù chỉ chảy một chút máu tươi thì lượng máu trong cơ thể hắn cũng đến giới hạn nguy hiểm. Có điều việc mất máu này cũng chỉ là một trong số những nguy hiểm mà hắn gặp phải, một nguy hiểm khác chính là nguy cơ băng hoại cơ nhân sau khi mở cơ nhân tỏa lần này.

Sau mỗi lần mở cơ nhân tỏa là trận đau đớn dữ dội đến không báo trước, ngoại trừ đau đớn hắn còn phảng phất cảm thấy thân thể mình đang băng hoại, đây là một loại cảm giác tự minh ngọ của bản năng. Thân thể người bình thường cơ hồ không cách nào dễ dàng khai mở cơ nhân tỏa, bởi vì ’cơ nhân thể ’ (thể gen)

http://tieulun.hopto.org

biến động kịch liệt đối với thân thể người thường mà nói chính là một loại thương tổn trí mạng. Mà lần này đối mặt với Queen, mức độ khai mở cơ nhân tỏa của hắn đã vượt xa hai lần trước.

Hắn biết thời gian của mình không còn nhiều, trọng thương mất máu, cơ nhân băng hoại, bất cứ hạng mục nào cũng đủ để gạt bỏ hắn khỏi thế giới này. Nếu như hắn liều mạng mà không thành công, vậy cũng không cần tới Queen động thủ giết hắn, tự bản thân hắn cũng đã bước một nửa bước vào quỷ môn quan rồi.

Nội trong ba phút phải giải quyết xong cuộc chiến, không phải ngươi chết thì là ta chết!

Phương hướng Trịnh Xá đang xông tới chính là chỗ hắn đánh rơi súng lúc nãy, trên tay Chiêm Lam còn một cây thép xoắn khác nữa, so sánh ước chừng khoảng cách thì hiển nhiên khẩu súng nằm ở vị trí thích hợp hơn một chút. Hơn nữa trên lưng của Queen đã khuyết một mảng vỏ ngoài rất to, cho dù là súng trường cũng đủ để tạo thành thương tổn rất lớn cho nó. Điều đáng lưu ý duy nhất chính là lực công kích của Queen thực sự quá mức kinh khủng, lực lượng và tốc độ như vậy đã đạt tới mức độ động đến là thương, đánh tới là chết.

Queen gầm rống một trận, uy lực của tạc đạn nói lớn cũng không lớn mà nhỏ cũng không nhỏ, phỏng chừng cũng là do nổ ở trong nội thể của Queen mới có kết quả như vậy, nếu mà chỉ nổ ở bên ngoài mà nói thì uy lực của tạc đạn cũng chưa đủ phá vỡ lớp vỏ ngoài cứng rắn của nó. Queen mắt thấy Trịnh Xá lại xông tới lần nữa, nhất thời trong miệng lại rít gào một trận dữ tợn, chỉ thấy nó vung cái đuôi quất về phía Trịnh Xá, tiếng xé gió ập tới, tốc độ như vậy căn bản không phải mắt người thường có thể nhìn được.

Trịnh Xá lúc này vừa mới cầm lấy súng trường trên mặt đất, tiếng xé gió kia cơ hồ đã ập xuống đầu, hắn không hề nghĩ ngợi đứng bật dậy. Tránh khẳng định là tránh không kịp nữa rồi, chi bằng lợi dụng một chút đoạn còn thừa trên tay phải còn chưa bị cắt đứt, đây chính là thứ tốt dùng cứng đối cứng a!

Một tiếng trầm muộn vang lên, Trịnh Xá chỉ cảm thấy bên ngực phải phảng phất như là bị xe tải đụng trúng. "Oa!" một tiếng, hắn há mồm phun ra một ngụm máu, lượng tin tức trong đầu lại một lần nữa gia tăng: xương sườn ngực phải đã vỡ nát, đầu xương đâm ngược vào lá phổi bên phải, xuất huyết bên trong và hô hấp dưỡng khí không đủ, nếu tiếp tục như vậy, nội trong vòng hai đến ba phút hắn khẳng định là sẽ chết!

Trịnh Xá đã là không đếm xỉa gì nữa, trong nháy mắt bị cái đuôi Queen đánh trúng, hắn liều mạng dùng cánh tay phải kẹp lấy cái đuôi Queen, mặc dù kẹp không được chặt nhưng hắn cũng khỏi lo bị đánh bay ra ngoài lần nữa. Hắn mang theo cái đuôi của Queen văng đi một vòng lớn, trực tiếp rơi xuống một bên sườn của Quen, chính là bên lưng đã bị tạc đạn phá vỡ lúc trước.

Trịnh Xá vừa rơi xuống đất lập tức cầm súng trường nhắm ngay vào lỗ hổng trên lưng Queen, "pằng ! pằng!" vài tiếng liên tiếp vang lên, từ trong chỗ thất lưng đó không ngừng bắn ra máu màu vàng tung tóe. Chỗ máu này có lẽ đối với người khác là chất lỏng ăn mòn cực kì đáng sợ, nhưgn mà thể chất Trịnh Xá tựa hồ có thể khắc chế một chút loại axit này, cho nên khi rơi trên người hắn cũng chỉ khiến lớp da bị đen xạm đi thôi, tuyệt đối không có như Trương Kiệt lần trước bị ăn mòn hết cả hai cánh tay.

Chính thức đáng sợ không phải là máu, mà là công kích đáng sợ của Queen tùy thời mà tới, Trịnh Xá nghiến răng nhảy lên thân người Queen, dù sao cũng đã quyết định liều mạng rồi, chi bằng tới gần cấp cho nó một sự ngạc nhiên.

"Chết đi!"

Trịnh Xá mạnh mẽ nhảy tới chỗ lỗ hổng trên lưng Queen, hai chân trực tiếp đứng trong đống huyết nhục của nó, hắn cũng đã đỏ ngầu hết hai mắt rồi, trực tiếp cầm súng trường cắm vào trong thân người Queen, sau đó điên cuồng khua khoáng chọc bới, tiếng súng nổ cũng liên tục truyền tới. Cũng không biết rốt cuộc thương tổn của Queen nghiêm trọng bao nhiêu, tóm lại tiếng gào thét của Queen đã dần dần bắt đầu yếu đi.

Sau khi bắn ra hơn mười phát đạn, Trịnh Xá rốt cuộc bị Queen gạt từ trên lưng xuống, người còn chưa rơi xuống đất, móng vuốt của Queen đã hung hăng chụp lấy hắn. Móng vuốt sắc bén trực tiếp xuyên qua ngực trái của hắn, cũng không biết có động đến trái tim hay không, tóm lại chỉ thấy hắn lại "oa!" một tiếng liền phun ra một búng máu lớn.

http://tieulun.hopto.org

”Chiêm Lam...Chiêm Lam! Đưa cây thép buộc tạc đạn cho ta!”

Trịnh Trá lúc này toàn thân vô lực, mấy động tác vừa rồi cơ hồ lấy hết tất cả tiềm năng còn sót lại của hắn, nội lực cơ hồ tiêu hao hết, năng lượng huyết tộc toàn bộ dùng để chống đỡ tính mạng, thần trí của hắn dần dần trở nên mông lung. Hiện tại hắn đang dựa hết vào một ý niệm ngoan cường không muốn chết mà chống đỡ, nhưng mà luồng ý niệm ngoan cường này rõ rãng cũng sắp tới điểm cuối rồi.

Chiêm Lam có thể nói là người bị thương nhẹ nhất trong tất cả, vết thương trên vai nhìn như kinh khủng như vậy, so với mấy người ở đây quả thực chỉ là vết thương ngoài da. Nàng nghe thấy Trịnh Xá nói vậy liền lập tức bò lên, cũng không thèm để ý tới khuôn mặt dữ tợn của Queen mà chạy thẳng tới. Ngay lúc này từ bên cạnh Queen lại thấy vang lên tiếng súng, Linh Điểm phun huyết bò trên mặt đất, súng tự động trong tay liều mạng bóp cò bắn về phía cái lỗ hổng trên lưng Queen. Nhưng mà hắn cũng không có bắn được bao nhiêu phát đạn, nhất thời cả người lại bị cái đuôi của Queen đánh bay đi, nhìn bộ dạng nội tạng văng ra tứ tung từ bụng hắn, xem ra rất nhanh sẽ chết.

Chiêm Lam không ngừng hướng phía Queen chạy tới, nhưng mà Queeen tựa hồ cảm giác được nàng cũng không có uy hiếp gì, nên chỉ thấy nó đem Trịnh Xá đang nắm trong trảo đập vào một cái container bên cạnh. ”Rắc!” một tiếng rõ ràng vang lên, bản thân Trịnh Xá cũng có thể nghe được tiếng xương sống đứt gãy của chính mình, ngoại trừ đau đớn kịch liệt ập tới, hắn còn phát hiện nửa thân từ bụng trở xuống đã mất đi tri giác, cả thân hình gập về phía sau.

[không được chết, ta không được chết! Aaaa....]

”Aaaa....!”

Trịnh Xá hét lớn một tiếng, hồi quang phản chiếu trước khi chết trong nháy mắt làm cho hắn lần nữa ngưng tụ được một cỗ nội lực nhỏ bên tay trái, hơn nữa năng lượng huyết tộc trong đầu cũng bị hắn mạnh mẽ ép tụ tập cùng đoàn nội lực kia, tiếp theo hắn chộp mạnh vào lớp vỏ trên móng vuốt của Queen, một tấc một tấc, năng lượng huyết tộc đặc biệt có công năng ăn mòn lần đầu tiên hiện ra, hắn không ngờ lại bóp thủng móng vuốt của Queen làm xuất hiện năm lỗ máu nhỏ trên đó.

”Trịnh Xá! Tiếp lấy!”

Tốc độ Chiêm Lam dù sao có hạn, nàng cũng nhìn thấy cả thân hình Trịnh Xá bị bẻ gập, lập tức nàng liều mạng xông tới, đồng thời ném cây thép buộc tạc đạn về phía hắn. Ngay tại lúc nàng vừa ném ra, cái đuôi của Queen đã hung hăng đâm vào ngực nàng, trực tiếp xuyên qua giữa lồng ngực nàng thành một lỗ máu lớn, vết thương thật lớn xuyên cả qua xương sống, cô gái này xem ra cũng sắp không sống nổi nữa rồi.

Trịnh Xá tại lúc cây thép buộc tạc đạn kia bay tới gần, liền dùng miệng ngậm chặt vào móng vuốt của Queen, bộ phận duy nhất còn cử động được là tai trái vung lên tiếp lấy cây thép buộc tạc đạn. Nhưng vào lúc này một móng vuốt khác của Queen bất ngờ đánh mạnh tới, một tiếng chấn nát vang lên, nửa thân dưới của Trịnh Xá bị đập nát, dĩ nhiên bị chặt thành hai đoạn!

.....

33. Liều Mạng! (3)

Toàn thân Trịnh Xá trên dưới đã không còn cảm giác đau đớn, miệng hắn gắt gao ngậm chặt vào móng vuốt của Queen, chỉ sợ lỏng ra sẽ rơi xuống đất. Hiện giờ hắn chính là ngay cả chân cũng không có, rơi xuống chỉ có chết, cho dù cầm được cây thép buộc tạc đạn cũng vô dụng, cuối cùng không thể tùy ý bay lên để đâm vào người Queen. Hiện tại chính là cơ hội cuối cùng của hắn!

Ý thức đã bắt đầu trở nên mờ hồ, Trịnh Xá chỉ cảm thấy cả người lạnh toát, hắn biết đây là điềm báo tử vong đã tới gần. Trong truyền thuyết có người sau khi bị chém đứt ngang lưng còn có thể giãy dụa mấy phút đồng hồ, nếu như là trong băng thiên tuyết địa mà nói, có người thậm chí còn có thể giãy dụa hơn mười phút đồng hồ. Nhưng mà hắn từ trước đã thụ rất nhiều thương thế cực nặng, sau khi bị chặt ngang người, nói hắn vẫn còn nửa cái mạng đều xem như coi trọng hắn rồi, hắn căn bản tùy thời đều có thể chết.

http://tieulun.hopto.org

Miệng không thể nhả ra, Trịnh Xá cố gắng đem chốt an toàn trên tạc đạn móc vào móng vuốt Queen, tiếp theo hắn dùng lực giật mạnh, chốt an toàn bị giật rời ra, nhưng hắn còn chưa có bước tiếp theo thì trước mặt một đạo kình phong đã ập tới. Hắn không nhìn cũng biết đó không phải là móng vuốt mà chính là cái đầu lưỡi của Queen, tóm lại đạo kình phong kia đang đánh thẳng về phía đầu của hắn.

"Pằng! Pằng!"

Vài tiếng súng vang lên, chỗ phát ra tiếng súng cũng không xa xôi, bên cạnh một cái container khác cách chỗ Queen cùng Trịnh Xá không xa, Sở Hiên đang run rẩy đứng nơi đó, một cánh tay của hắn đã bị cắt thành hai đoạn, chỉ có một ít cơ thịt dính trên đoạn xương cánh tay còn lại, một bên thắt lưng bị gập còng xuống, phỏng chừng hắn cũng bị thương không nhẹ. Xem bộ dạng như vậy trên cơ bản ngay cả xương hông cũng đã bị vẹo rồi.

Mấy tiếng súng này vang lên đúng là do Sở Hiên dùng cánh tay còn lại bắn ra vài phát đạn chuẩn xác trúng vào đầu lưỡi Queen, lại thêm một lần chứng minh năng lực bắn trong tầm ngắn của Sở Hiên phi thường xuất sắc. Hơn nữa khẩu súng lục trên tay hắn có uy lực rất lớn, mấy phát súng không ngờ lại bắn đứt một đoạn đầu lưỡi của Queen, đoạn lưỡi còn thừa cũng bị bắn cho thay đổi phương hướng, sượt qua đầu Trịnh Xá trong gang tấc.

"Muốn làm gì thì hãy làm mau lên! Mắt của ta đã sắp không nhìn thấy gì rồi!"

Sở Hiên lớn tiếng kêu lên, súng trong tay hắn không ngừng bắn liên tục, khiến cho cái lưỡi của Queen thủng mấy lỗ máu màu vàng.

Trịnh Xa hung hăng chống tay trái lên móng vuốt Queen, cái miệng của hắn lúc này mới nhả ra, nhưng chưa kịp nghỉ ngơi lại lập tức nghiến chặt răng, chỉ thấy hắn cố lấy tất cả khí lực nhún tay trái một cái, cả người từ trên móng vuốt Queeen bay cao lên hai thước hướng thẳng tắp tới cái đầu của Queen.

"Phập!" một tiếng, thanh thép xoắn trong tay trái Trịnh Xá đã hung hăng đâm vào một bên đầu của Queen, từ mặt bên trực tiếp xuyên vào trong miệng nó. Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, một cái móng vuốt khác của Queen vừa vung lên một nửa, còn không kịp quật về phía Trịnh Xá đang treo trên đầu nó thì chợt "Uỳnh!"một tiếng nổ mạnh vang lên. Tay trái của Trịnh Xá kể cả cái đầu của Queen cùng nhau nổ tung nát bấy, mảnh đạn, mảnh vỡ thanh thép, mảnh vỏ xác của Queen, dầy đặc táp lên người Trịnh Xá, hơn nữa tay trái của hắn cũng nát bấy.

Dù sao cũng là đã nợ nhiều thì không lo, lúc trước thương thế của hắn đã nặng đến mức sắp chết thì số mảnh đạn này so sánh chỉ là chuyện nhỏ mà thôi, hắn nhắm chặt mắt lại chầm chậm rơi xuống mặt đất.

Toàn bộ nội lực đã dùng hết, năng lượng huyết tộc cơ hồ khô kiệt, trạng thái mở cơ nhân tỏa đạt tới cực hạn, cả người đẫm máu tươi, thương thế trên người đủ làm cho một tráng hán chết trong nháy mắt ..... Trịnh Xá thật sự là ngay cả khí lực để động đậy một chút cũng không có, thậm chí ngay cả nhắm mắt lại cũng khiến hắn cảm thấy kiệt sức, hắn mệt mỏi quá rồi, thực muốn tìm một chỗ yên tĩnh ngủ một giấc, chỉ là trong lòng phảng phất như có chuyện gì đó chưa có làm xong ....

"Con mẹ chủ thần nhà ngươi, mau chữa trị thân thể cho chúng ta nhanh lên ... Số điểm thưởng phải chi, ngươi tự xem mà trừ đi ..."

Trong lúc mơ hồ, Trịnh Xá phảng phất nghe thấy tiếng gào líu ríu của Trương Kiệt, tiếp theo còn có một trận tiếng khóc của nữ nhân dị thường quen thuộc, trận tiếng khóc này làm cho hắn muốn cố gắng mở mắt ra, nhưng mà hắn thực sự là quá mệt mỏi rồi, nếu không có trận tiếng khóc này kịp thời truyền tới, nói không chừng hắn đã trầm trầm thiếp đi.

Cũng may lúc này đột nhiên truyền tới một cỗ khí tức ấm áp, cỗ khí tức này đem cả người hắn bao bọc vào bên trong, cảm giác ấm áp phảng phất như ngâm mình trong nước ấm, cả người trên dưới quả nhiên là thoải mái nói không nên lời, nhưng mà loại thoải mái này cũng không có duy trì liên tục bao lâu, ngay tiếp theo chính là một trận đau nhức, thực sự đau đớn a, đến nỗi cấu tim xé phổi cũng không đủ để hình dung, Trịnh Xá đã bị đau đến muốn giết người, nhưng mà nhờ có trận đau đớn này mới kích thích thần trí hắn dần dần thanh tỉnh lại.

Thần trí vừa mới thanh tỉnh, Trịnh Xá lập tức bị dọa đến lạnh người, trong đầu nhớ lại một hồi tình hình

http://tieulun.hopto.org

vừa mới cùng Queen chính diện giao phong. Hắn liền cảm giác thấy thật lạnh, rất lạnh ở trong lòng, đó chính là đại quái vật cao tới bảy tám thước dài gần hai mươi thước, đừng nói là hắn, ngay cả một con voi bất quá cũng chỉ ăn vài cái quật đuôi của nó là chết. Hắn không ngờ còn dám cùng quái vật kia áp sát chiến đấu, chỉ là ngẫm lại đều đủ khiến cho hắn sợ hãi một lúc.

Trịnh Xá lúc này mới thấy rõ hoàn cảnh nơi này, đây đã là không gian "chủ thần", một khuôn viên quảng trường lớn, một quang cầu trôi nổi, còn có bốn phía là bóng tối vô cùng vô tận, nơi này chính là nơi an toàn duy nhất trong thế giới luân hồi phim kinh dị - không gian chủ thần .

Từ trên quang cầu giữa quảng trường chiếu xuống một cột sáng, hắn giờ phút này đang bồng bềnh ở giữa cột sáng, ngoài ra bên cạnh hắn còn có bốn cột sáng độ sáng tối không đồng nhất, Sở Hiên với thương thế nhẹ nhất đang bồng bềnh trong cột sáng tối nhất, tiếp theo là Linh Điểm cùng Trương Kiệt, về phần Chiêm Lam đang trong cột sáng mà độ sáng chỉ yếu hơn của hắn.

Bốn người? Trịnh Xá vừa cẩn thận đếm một lượt, đúng vậy, chỉ có bốn người, Bá Vương lại không có xuất hiện ở trong quảng trường này, xem ra gã lính đánh thuê Nga Quốc kia đã chết rồi, trong lòng hắn chợt nổi lên một trận ảm đạm, quả nhiên là chỉ có sống sót mới có thể trở lại không gian "chủ thần" này.

Trịnh Xá lại nhìn về phía thân thể của chính mình, đau đớn so với trước đã giảm đi rất nhiều, nhưng vẫn như cũ là đau đến nỗi khiến cho người ta khó mà chịu được, cả người hắn trên dưới không có một chỗ hoàn hảo, cả nửa thân dưới nát bấy, hai cánh tay hai bên cũng không còn, nửa thân trên thì đầy những mảnh đạn, đáng mừng chính là trên mặt hắn ngoại trừ vài vết xước, ngoài ra trên đầu không ngờ lại không có mảnh đạn văng trúng, điều này đã coi như là vạn hạnh trong bất hạnh rồi.

Chỉ thấy cả người hắn phảng phất như có tính mạng không ngừng nhúc nhích, dưới sự chiếu sáng của phiến quang mang này, dùng mắt thường cũng có thể thấy tốc độ sinh trưởng của xương cùng cơ nhục trên người hắn, xương sống trên lưng không ngừng sinh trưởng kéo xuống dưới đến tận chỗ xương cụt mới dần dần dừng lại, sau đó lấy xương sống làm trung tâm lại sinh trưởng ra các nhánh xương và dây thần kinh, tiếp theo là mạch máu và nội tạng xuất hiện ...

Trịnh Xá đã không muốn nhìn thân thể mình nữa, loại tốc độ sinh trưởng mà mắt thường có thể thấy được này thực sự khiến người ta thấy mà buồn nôn. Ánh mắt hắn lướt qua thân thể mình rồi nhìn xuống dưới, ở nơi đó có hai cô gái mắt đẫm lệ mông lung đang ngẩng đầu nhìn về phía bọn họ, một người là cổ điển mỹ nữ mà Trương Kiệt sáng tạo, nàng chính là đang yên lặng rơi lệ nhìn Trương Kiệt, còn người kia chính là La Lệ - cô gái trong lòng hắn. Cô bé mới mười lăm mười sáu tuổi này đang khóc đến thương tâm cực điểm, nếu không phải cổ điển mỹ nữ đang yên lặng dìu nàng, xem chừng bộ dạng của nàng đã sắp xỉu đến nơi rồi.

Trịnh Xá lúc này vẫn không thể mở miệng nói chuyện, yết hầu của hắn vừa rồi bị một mảnh đạn cắt qua, vừa nói liền cảm thấy được khí thông thẳng từ phổi ra, hắn chỉ có thể hơi mấp máy môi với La Lệ, dùng khẩu hình để diễn đạt những gì mình muốn nói ra, mặc dù hắn cũng không biết La Lệ có thể hiểu được ý tứ qua cách biểu đạt bằng môi của hắn hay không.

"Ta đã sống sót trở về rồi ... Lệ nhi, ta đã tuân thủ lời hứa, sống sót trở về rồi!"

.....

34. Hi Vọng Về Thế Giới Hiện Thực!

Quá trình chữa trị thân thể của năm người kéo dài hơn hai giờ đồng hồ. Trên thực tế những người còn lại sau hơn một giờ cũng đã kết thúc quá trình chữa trị của mình, duy chỉ có thời gian chữa trị thân thể của Trịnh Xá là dài nhất. Hơn nữa sau khi toàn thân hắn được chữa trị xong, luồng ánh sáng chiếu lên người hắn đột nhiên lại biến đổi từ ánh sáng giống như ánh mặt trời chuyển thành ánh sáng màu xanh biếc. Chỉ có bản thân Trịnh Xá mới hiểu: đây chính là "chủ thần" đang chữa trị nguy cơ băng hoại gen cho hắn.

Mở cơ nhân tỏa đến tột cùng là trạng thái như thế nào, cho dù đã trải qua mấy lần nhưng Trịnh Xá vẫn hoàn toàn không thể giải thích rõ ràng. Trong loại trạng thái đó, có rất nhiều tin tức bản năng ào thẳng vào trong não hắn, mặc dù cho tới bây giờ hắn chỉ có thể mở cơ nhân tỏa trong lúc chiến đấu sinh tử, nhưng đó đã xem như phi thường khó lường rồi, ít nhất sau khi mở cơ nhân tỏa hắn vẫn còn sống. Nếu như hắn

http://tieulun.hopto.org

có thể sử dụng loại trạng thái này trong bất kì hoàn cảnh nào, tỷ như mở cơ nhân tỏa trong khi suy luận phân tích bố cục ...tóm lại, khi hắn có thể tùy ý sử dụng loại trạng thái mở cơ nhân tỏa này, khi đó hắn quả thực chính là một siêu nhân không gì là không thể làm.

Trịnh Xá từ giữa không trung nhìn về phía mọi người ở dưới, tiếng cười của Trương Kiệt khoa trương nhất, hắn vừa ôm chặt lấy cái cổ đang đỏ bừng của mỹ nữ cổ điển vừa nói:

"Mẹ kiếp, tưởng chết rồi hóa ra lại sống a, có điều lần này là kiếm lớn rồi, mỗi một bộ phim kinh dị cố định 1000 điểm thưởng, giết chết một con Ailen được 500 điểm thưởng, còn có 1000 điểm vì hoàn thành nhiệm vụ cùng với một chi tiết kịch tình cấp D. Mẹ kiếp! Quả nhiên là cầu được phú quý trong hiểm cảnh, tuyệt cảnh như vậy lão tử cũng đã nhận thức rồi, ha ha ha ...!"

Sở Hiên tựa hồ cũng từ chỗ "chủ thần" xem xét điểm thưởng cho chính mình, hắn trầm mặc một chút rồi nói:

"Chữa trị thân thể tiêu hao 107 điểm thưởng, bình thường đều là tiêu hao nhiều như vậy sao?"

Trương Kiệt lắc đầu nói:

"Tu bổ thân thể kì thật không đắt, đắt tiền là ở chữa trị thân thể, tỉ như người đứt tay đứt chân hay thứ gì đó mà muốn tu bổ, điều này đều rất tiện nghi. Nhưng mà nếu như ngươi bị thương nguy hiểm đến tính mạng, hơn nữa còn không biết nên tu bổ những bộ phận gì, như vậy cần phải sử dụng công năng chữa trị, sẽ hoàn toàn đem thân thể của người triệt để chữa trị. Nhưng mà số điểm thưởng phải chi chắc chắn sẽ lớn hơn rất nhiều, ngươi coi như tốt rồi mới có bỏ ra hơn 100 thưởng mà thôi, ta đây này bỏ ra hơn 200 điểm thưởng mới chữa trị xong."

Chiêm Lam đứng một bên vẻ mặt đau khổ nói:

"Quá trình chữa trị của ta phải bỏ ra hơn 400 điểm thưởng, bây giờ còn lại có hơn 1600 điểm, đây còn là tính gộp cả 100 điểm thưởng vì công sức hướng dẫn cho người mới nữa, ô, chữa trị thân thể dùng quá nhiều điểm thưởng ... Duy nhất đáng vui mừng là còn có một chi tiết kịch tình cấp D."

Trương Kiệt ha ha cười nói:

"Thấy đủ chưa, phim kinh dị mà thay đổi tình tiết như loại này thì trên cơ bản đều là phải chết hết. Chúng ta không ngờ còn năm người sống sót, nên hiểu rõ, nếu không ngươi cho rằng chi tiết kịch tình là dễ dàng có được lắm vậy sao? Ít nhiều là nhờ có Trịnh Xá, nếu không chúng ta hiện tại chính là toàn bộ đều nằm trong bụng của Queen rồi."

Nhắc tới Queen, sắc mặt bốn người đều thay đổi, có điểm giống như là bị bầy chó dữ đuổi chạy mấy con phố, cuối cùng vẫn bị cắn trúng vào mông. Theo như Trịnh Xá nói đó chính là cảm giác được thật lạnh thật lạnh ở trong lòng.

Bất quá tốt xấu gì cũng còn sống, điều này là trọng yếu hơn bất cứ điều gì. Trịnh xá lúc này mới có cơ hội nhắm mắt liên lạc cùng "chủ thần". Vừa mới bắt được liên lạc, một chuỗi con số dài điểm thưởng trực tiếp tràn vào trong đầu hắn: mỗi bộ phim kinh dị cố đinh 1000 điểm thưởng, giết chết hai con Ailen bình thường được 1000 điểm thưởng, giết chết Queen được những 3000 điểm thưởng, cộng thêm 1000 điểm thưởng cho hoàn thành nhiệm vụ cùng với một chi tiết kịch tình cấp D, chỗ này cũng đã có 6000 điểm thưởng. Ngoài ra còn có một dòng văn tự "đột phá giá trị tới hạn gen ...", nhưng mà ngoại trừ vài chữ này, thậm chí ngay cả lời giải thích cũng không có, như vậy thật khiến cho Trịnh Xá cảm thấy một trận khó hiểu.

6000 đồng a, à không, 6000 điểm thưởng a, còn có cái chi tiết kịch tình cấp D kia cũng là thứ tốt. Nhất thời trong lòng Trịnh Xá vô cùng hưng phấn, nhưng mà hắn vừa nhìn số điểm hiện còn lại liền ngây cả người, chỉ còn lại có 4170 điểm thưởng. Hắn chỉ nhớ rõ lần trước sau khi mua bán xong còn lại 276 điểm thưởng, lần này lại đạt thêm 6000 điểm, nói cách khác, thân thể hắn sau khi chữa trị hoàn toàn không ngờ ngốn những hơn 2000 điểm thưởng. Con số này khiến cho hắn lập tức cười khổ, có thể tưởng tượng thương thế của hắn lúc đó nặng cỡ nào, không ngờ còn có thể được "chủ thần" cứu sống, nghĩ tới loại may mắn này khiến hắn cảm thấy kinh sợ sởn tóc gáy.

Mặc kệ nói như thế nào, có thể tiếp tục sống sót, lại còn thêm được hơn 4000 điểm thưởng, loại cảm giác tràn đầy an toàn này thật sự là không thể nói hết ra được. Trịnh Xá cũng chẳng muốn tiếp tục liên lạc cùng

http://tieulun.hopto.org

”chủ thần”, sau khi hắn buông lỏng tâm thần từ trong loại trạng thái này rút trở về, tiếp theo an tĩnh nằm trong lục quang chậm rãi dưỡng thần, cho đến hơn một giờ sau hắn mới từ giữa không trung hạ xuống đất.

Vừa rơi xuống đất, Trương Kiệt đầu tiên ha ha cười to ôm chầm lấy hắn, đợi Trương Kiệt vừa buông hắn ra, La Lệ lập tức òa khóc lao tới, vừa mới nhào vào lòng hắn, cô bé mười lăm mười sáu tuổi này liền cắn một cái lên vai hắn, nước mắt của cô bé tuôn chảy lên vai hắn như suối không ngừng.

Quan tâm thái quá tới người mà mình yêu thương thực lòng, loại phản ứng đại hỉ đại bi này chính là lấy mẫu theo bộ dạng La Lệ hiện tại. Càng huống chi nàng trên thực tế vẫn chỉ là một cô bé mười lăm mười sáu tuổi, nhỏ tuổi như vậy đã phải đối mặt với sinh tử biệt li tự nhiên là không thể giống như người trưởng thành.

Chiêm Lam vồn cũng là dang hai tay ra, xem bộ dạng của nàng tựa hồ cũng chuẩn bị nhào tới khóc một hồi, nhưng mà khi nàng nhìn thấy biểu hiện của La Lệ và Trịnh Xá, nàng liền chầm chậm hạ hai tay xuống, chỉ là yên lặng đứng một bên mà mỉm cười lặng lẽ.

Trương Kiệt đột nhiên ha ha cười to nói:

”Được rồi, được rồi, các ngươi muốn thân mật cũng nên nhìn lại chỗ này một chút chứ? Ha Ha ha, ta đây xin lỗi không bồi tiếp được nữa, có chuyện gì thì chờ ta ngày mai rời khỏi giường rồi nói sau. Kinh nghiệm lần này thực sự là phi thương hung hiểm, ngày mai ta bảo chị dâu các ngươi làm một bàn thức ăn thật ngon để tẩy trần ...”

Nói xong, hắn ôm lấy cổ điểm mỹ nữ bế xốc nàng lên, cũng không để ý ánh mắt kinh ngạc của mọi người xung quanh cùng ánh mắt thẹn thùng của cổ điển mỹ nữ vẻ trách cứ, hắn ha ha cười vang chạy về phía căn phòng của mình.

Trịnh Xá bất đắc dĩ lắc đầu, hắn nói:

”Các ngươi biết làm như thế nào mở ra gian phòng của mình chứ? Dựa vào tưởng tượng để quyết định hình thức của căn phòng, người khác không được sự cho phép của các ngươi thì không cách nào tiến vào phòng. Đúng rồi, về cách sử dụng điểm thưởng ... ngày mai đi, ngày mai mọi người chúng ta sẽ thương lượng một chút xem sử dụng điểm thưởng như thế nào cho hợp lý. Trong bộ phim Ailen 1 lần này nếu có vũ khí hạng nặng mà nói, không chừng chúng ta căn bản sẽ không xảy ra thương vong lớn đến như vậy. Về phương diện này Sở Hiên khẳng định làm tốt hơn ta, ngày mai chúng ta sẽ cùng nhau thương lượng một chút làm thế nào đối phó với những bộ phim kinh dị tiếp theo.”

Nói xong, hắn cũng bắt chước TRương Kiệt bế xốc La Lệ lên. Cô bé này lập tức ”oa” kêu lên một tiếng, sau đó gắt gao ôm chặt cổ của hắn như thế nào cũng không chịu buông ra. Hắn ha ha cười vang bước đi về căn phòng của mình, sau lưng không ngờ lại truyền đến thanh âm của Sở Hiên:

”Lần này .... đa tạ rồi!”

”Không cần cảm tạ, lúc tối hậu nếu không phải ngươi dùng súng cứu ta, mọi người chúng ta có thể đều đã chết ... cho nên chúng ta vẫn là minh hữu đi? Ha ha ha ...”

Trịnh Xá cũng không quay đầu lại vừa đi vừa nói, sau đó hắn cười vang đi vào gian phòng của mình. Chỉ còn lại trên quảng trường ba người vẫn đang trầm mặc: Sở Hiên, Linh Điểm, còn có Chiêm Lam vẫn dõi theo thật sâu bóng lưng của Trịnh Xá

.....

Đi vào trong phòng, Trịnh Xá nhẹ nhàng đặt La Lệ lên ghế sa lông. Cô bé này lúc trên quảng trường đã sớm đỏ bừng cả khuôn mặt nhỏ nhắn, vừa vào trong phòng nàng lập tức gắt gao nhắm chặt hai mắt lại. Mới bị Trịnh Xá đoạt mất trinh tiết nên nàng tự nhiên lập tức nghĩ tới chuyện ấy, đặc biệt khi Trịnh Xá đặt nàng lên ghế sa lông, vẻ mặt cô bé này đã là thẹn thùng ấp úng nói không nên lời.

”Đừng, đừng làm ở đây ... vào trong phòng ngủ đi.” La Lệ líu ríu khẽ kêu lên.

Lại không ngờ tới Trịnh Xá tiếp theo không có hành động kì quái gì, mà chỉ là nằm xuống đặt đầu lên đùi nàng, gã nam nhân này cứ như vậy yên lặng nằm im không nhúc nhích. La Lệ đầu tiên vẻ mặt rất kinh ngạc, sau một lát thì nàng yên lặng đặt hai tay lên trên mái tóc Trịnh Xá khẽ vuốt ve.

http://tieulun.hopto.org

La Lệ nhỏ giọng nói: ”Em rất lo cho anh đấy, lúc nhìn thấy bộ dạng anh ... em bị dọa chết khiếp.”

”Ừm ...”

”Trịnh Xá, trong lòng em rất sợ hãi, nghe tỷ tỷ nói, ở chỗ này chờ đợi một ngày rồi các người sẽ trở về, cũng có khả năng em và tỷ ấy đột nhiên biến mất khỏi đây, giống như một vị tỷ tỷ khác đã từng biến mất, có lẽ em và tỷ ấy cũng sẽ ... Em rất sợ hãi sẽ không còn được gặp lại anh, cho dù là thực sự phải chết cũng muốn được nhìn anh lần cuối ...”

Khi nói tới đây La Lệ dừng một chút, tiếp theo nàng lại nhẹ nhàng nói: ”Hôm nay em vẫn luôn nghĩ, Trịnh Xá, nếu như năm đó em không chết, anh cũng sẽ không thất vọng đối với hiện thực như vậy, anh cũng sẽ không thấy được cái lựa chọn ”yes” và ”no” ... anh cũng sẽ không phải chịu thương tổn nặng như vậy, hu hu hu... Lúc ấy em thực sự sợ hãi, chứng kiến bộ dạng anh cả người đầm đìa máu tươi, chứng kiến anh toàn thân trên dưới không có một bộ phận nào hoàn hảo, lúc ấy em thực sự sợ hãi phải mất anh, hu hu ...” La Lệ đã không nói được nữa, nàng chỉ có thể ôm đầu Trịnh Xá mà nghẹn ngào khóc lóc.

Trịnh Xá chỉ cảm thấy quá mệt mỏi, ngoại trừ mệt nhọc trên thân thể, mệt nhọc trong tâm hồn càng là không cách nào hình dung được, thực sự quá mệt mỏi a. Giãy dụa tại nơi tràn đầy tuyệt vọng cùng tử vong này, mỗi bước đều phải cẩn thận cân nhắc, mỗi cửa ải khó đều phải tranh thủ từng chút liều cả cái mạng. Cho đến sau khi vượt qua khỏi tuyệt cảnh, hắn thật sự là ngay cả một điểm tâm lực cuối cùng đều tiêu hao hết. Khi đã an toàn, hắn thậm chí ngay cả một chút dục vọng cũng đều không có, chỉ muốn nằm trên đùi La Lê mà yên tĩnh nghỉ ngơi.

”Sẽ không chết ... Lệ nhi, sẽ không chết! Chúng ta đều sẽ không chết! Anh đáp ứng với em, anh nhất định sẽ sống sót mang em trở về thế giới hiện thực, để còn đi xem hiện tượng cực quang ở Bắc cực, sau đó ngồi tàu biển đi qua Thái Bình dương, ban đêm nằm trên boong tàu đếm sao trời. Chúng ta lại đi Easter Island xem tượng đá lớn cùng nhau nghiền ngẫm bí mật mà loài người chưa biết, lại đi thảo nguyên Scotland nghe tiếng kèn Tây du dương để cảm giác chính mình như đang phiêu bồng trên các đám mây, cũng xem các di tích cũ ở Hy Lạp mặc niệm nền văn minh cổ đại rực rỡ đã mất đi, cuối cùng chúng ta lại trở lại Vạn Lý Trường thành cùng dắt tay nhau đi lên đỉnh Bát Đạt Lĩnh ...Vô luận thế nào ta cũng phải sống sót! Những ước định cùng em, đến một điều anh cũng còn chưa làm được ... vô luận thế nào chúng ta nhất định phải sống sót!”

Một đêm yên lặng, Trịnh Xá thực sự là mệt mỏi cực kì, hắn chỉ ôm La Lệ yên tĩnh mà ngủ một đêm. Hơn mười giờ sáng ngày hôm sau hắn mới chậm rãi mở mắt ra. Dung nhan xinh đẹp như ngọc của La Lệ hiện lên ngay trước mắt hắn. Cô bé này vẫn đang nhắm mắt ngủ ngon, nhưng mà trông vẫn thông minh sắc sảo, sau khi hắn mở mắt không được bao lâu thì La Lệ cũng chớp chớp mắt tỉnh dậy.

”Buổi sáng tốt lành.”

La Lên chun cái mũi nhỏ lại, nhẹ nhàng ngáp một cái rồi nói.

Trịnh Xá quả thực rất thích cái bộ dạng này của nàng, trong trí nhớ của hắn, hai người khi mười một mười hai tuổi cũng thường ngủ chung với nhau lúc rảnh rỗi. Lúc ấy mỗi khi nàng tỉnh giấc thì trông giống như bộ dạng một mèo con lười nhác, dùng một từ để hình dung cảm giác lúc này chính là ”manh động” cực kì, Trịnh Xá thấy vậy liền mê mẩn bất tri bất giác hôn lên môi nàng.

La Lệ lập tức ”ưm ưm” trong cổ họng nhưng mà sau một lát thì hoàn toàn ngoan ngoãn trong lòng Trịnh Xá, đợi khi hắn rời khỏi cặp môi đỏ mọng của nàng, cô bé này mới kịch liệt thở dốc.

Đợi thở dốc mấy hơi xong, lúc này nàng mới gắt gỏng: ”Hôi quá! Mới sáng sớm mà đã như vậy, đồ đại sắc lang này! Cũng còn chưa có đánh răng! Mau buông lỏng một chút ra, đè ép người ta cả đêm rồi ...”

”Như vậy rồi ... có đè ép thêm một lúc nữa cũng không sao ...”

”Không được, đại sắc lang này ...”

Sắc tức là không, không tức là sắc, xuân sắc tràn ngập trong phòng tự nhiên không cần phải nói nhiều.

Tóm lại khi hai người bước ra khỏi phòng, thời gian đã là gần mười hai giờ trưa, sắc mặt La Lệ đỏ hồng quyến rũ kì lạ, càng kì lạ hơn chính là nàng vẫn mặc chiếc áo ngoài cao cổ, cơ hồ đem cổ của nàng giấu hết

http://tieulun.hopto.org

đi, mà hai tay nàng càng là không ngừng nhéo trên lưng Trịnh Xá.

Trịnh Xá sớm đã là da dày không phải sợ, ngay cả cái đuôi và móng vuốt của Queen hắn còn không sợ chẳng lẽ lại sợ móng vuốt của cô gái nhỏ bé này sao? Mặc dù đều là giống cái nhưng mà so ra thì Queen vẫn đáng sợ hơn nhiều, Trịnh Xá tủm tỉm cười, trong lòng âm thầm nghĩ như vậy.

Sau khi ra khỏi phòng, lúc này hắn mới phát hiện đã có mấy người đứng trên quảng trường. Từ xa nhìn lại thấy Sở Hiên, Linh Điểm, Trương Kiệt bọn họ tựa hồ đều đang quây quần cùng nhau, xem bộ dạng hình như đang thảo luận vấn đề gì đó. Trịnh Xá đã tận mắt chứng kiến năng lực suy luận phi phàm của Sở Hiên, hắn lập tức nghĩ rằng có thể là Sở Hiên đã phát hiện ra điều gì đó ngoài ý muốn, nhất thời hắn liền kéo tay La Lệ vội vàng chạy tới.

Sở Hiên lúc này đã thay một chiếc kính mới, trên người mặc một bộ thường phục màu đen, thoạt nhìn hình thức cũng rất bình thường. Chỉ là Trịnh Xá tùy tiện nhìn hắn thế nào cũng đều cảm thấy gã này thật sự là giống đám mật vụ của Đức Quốc Xã như trong phim ảnh, thần tình của hắn băng lãnh như vậy thực sự là quá giống.

Linh Điểm cùng Trương Kiệt ngược lại không có thay đổi gì lớn, bọn họ đều mặc một bộ quần áo mới, sau khi trông thấy hai người Trịnh Xá, bọn họ đều hướng phía hắn gật đầu chào. Trương Kiệt vẫn theo thói quen vỗ mạnh lên vai hắn một chút, Sở Hiên lại là người đầu tiên mở miệng:

"Mọi người chỉ còn thiếu ngươi thôi, đợi lâu như vậy nên Chiêm Lam đã về rồi, ta đang bắt đầu nói cho mọi người mấy tình huống mà ta phân tích ra."

Trịnh Xá còn chưa nói gì, La Lệ lại đỏ bừng mặt cướp lời nói trước:

"Trương Kiệt ca ca, tỷ tỷ đâu rồi? Tỷ tỷ đang ở trong phòng à?"

Trương Kiệt hớn hở cười nói:

"Tỷ tỷ của ngươi cùng Chiêm Lam đang chuẩn bị chút đồ ăn, tiểu Lệ nhi à, tỷ tỷ của người từ sáng sớm cứ nhắc đên ngươi suốt đó."

La Lệ "vâng" một tiếng, nàng ngầm đưa tay nhéo mạnh Trịnh Xá một cái, tiếp theo chạy về phía phòng của Trương Kiệt, không lâu sau Chiêm Lam cười hì hì bước ra khỏi phòng.

Sở Hiên thấy đã đầy đủ năm người, hắn thản nhiên nói:

"Ta phát hiện ba vấn đề, một là sáng tạo nhân vật ... Căn cứ vào điều kiện "chủ thần" cung cấp thì tựa hồ là ngay cả thần cũng có thể tạo ra. Bởi vì không giới hạn chủng tộc, tuổi tác, giới tính, năng lực, chỉ cần ngươi có thể tưởng tượng thì bất cứ thứ gì phảng phất cũng có thể làm ra được. Ngày hôm qua ta đã thử một chút, kì thật đây cũng là có ẩn tàng hạn chế ... "

"Arnold!"

Sở Hiên hét to một tiếng, hơn mười giây sau, một gã nam tử to lớn đô con cao 2,45 thước từ trong phòng Sở Hiên khom lưng đi ra, hắn lẳng lặng đứng im bên cạnh Sở Hiên không nhúc nhích, nhìn vẻ mặt thản nhiên băng lãnh giống hệt Sở Hiên.

"Ban đầu ta lựa chọn Ailen và Crawler, bất quá "chủ thần" không đáp ứng ta, xem ra không thể lựa chọn dị sinh vật ... Vì vậy ta lựa chọn loài người, thân cao ước chừng 2,45 thước là cực hạn, giới tính ta không có thử, nhưng vì ảnh hưởng tới chiến đấu lưu cho nên vẫn là chọn giới tính nam. Về phần tuổi tác thì hai mươi hai tuổi bảo trì lực chiến đấu mạnh nhất, năng lực thì ta ban đầu muốn là năng lực như thần không gì không làm được, nhưng "chủ thần" lại không chế tạo ra sinh mệnh như thế. Vì vậy ta từng bước giảm bớt thực lực, thậm chí còn đem những cái gì mà huyết thống và cơ nhân có thể mua ở chỗ "chủ thần ra đều thử một chút, đều không được. Những thứ này không thể chế tạo ra, cho nên ta giả thiết một điểm, phương diện năng lực chỉ có thể lấy loài người làm chuẩn."

"Sau đó ta tận lực đưa năng lực của hắn lên cao nhất có thể, từ cực hạn mạnh nhất giảm xuống từng chút một, đến khi ước chừng bằng hai lần tố chất người thường, sinh mạng thể này được chế tạo ra. Đồng thời ta còn định ra tính cách cùng kinh nghiệm của bộ đội đặc chủng lên người hắn. Trên cơ bản chính là như vậy, bởi vì thoạt nhìn thật sự là phi thường cường tráng, cho nên ta gọi hắn là.... Arnold "

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cùng Trương Kiệt đều âm thầm bật cười, không ngờ kẻ trông có vẻ vô cùng lạnh nhạt như Sở Hiên mà trong lòng cũng có suy nghĩ hóm hỉnh đến mức đó.

"Đây cũng không phải là mấu chốt!". Sở Hiên thản nhiên nói:

"Hắn cũng có thể cường hóa! Ta đã thử để cho "chủ thần" cường hóa cho hắn 1 điểm trí lực, không ngờ tới "chủ thần" thật sự cường hóa cho hắn rồi. Các ngươi biết điều này có ý nghĩa gì không? Nó có ý là sinh mạng thể mà ngươi chế tạo khẳng định có thể tiến vào trong phim kinh dị! Với 500 điểm thưởng có thể chế tạo ra một gã bộ đội đặc chủng mạnh gấp hai người thường, như vậy điểm thưởng sau mỗi bộ phim kinh dị có thể tạo ra hai gã bảo tiêu. Ý nghĩ ban đầu của các ngươi hoàn toàn sai lầm rồi! Ngay từ đầu "chủ thần" tặng các ngươi một suất chế tạo miễn phí căn bản không phải cho các ngươi tạo ra nữ nhân để thỏa mãn dục vọng, mà là vì để bảo vệ tính mạng các ngươi, cho các ngươi cơ hội chế tạo bảo tiêu!"

"Tại sao trải qua phim kinh dị lại chết nhiều người như vậy? Hơn nữa người càng yếu đuối càng dễ chết trong phim kinh dị? Ta nghĩ chính là bởi vì rất nhiều người ngay từ đầu đã đem 1000 điểm thưởng để tự cường hóa bản thân, sau đó lại dùng lần chế tạo miễn phí này để chế tạo ra nữ nhân. Nhưng mà 1000 điểm rốt cuộc có thể cường hóa được những gì? Có thể đề thăng toàn bộ tố chất của ngươi lên gấp đôi không? Ngược lại không bằng chế tạo hai gã bảo tiêu! "Chủ thần" kì thật đã sớm đưa ra gợi ý rồi, như thế nào có thể sống sót khi tố chất thân thể yếu nhược, đó chính là chế tạo ra bảo tiêu! Đây là trí tuệ của phàm nhân ...thói hư tật xấu của loài người, thực sự là quá thấp kém rồi ...."

Trương Kiệt tựa hồ rất chán ghét loại ngữ khí tự đại này của Sở Hiên, hắn lạnh lùng nói:

"Chúng ta chính là trí tuệ phàm nhân, vậy thì sao chứ? Lão tử chỉ muốn chế tạo ra nữ nhân thì sao? Hiện tại lão tử vẫn sống tốt, hơn nữa còn càng sống càng dễ chịu! Ngươi ...."

Trịnh Xá vội chắn ngang trước Trương Kiệt, ngắt lời hắn nói:

"Ngươi hẳn là không có nhàm chán như vậy, chỉ là vì cười nhạo chúng ta chứ? Có lẽ ngươi nói rất đúng, "chủ thần" đã cho chúng ta một suất miễn phí là dùng để chế tạo ra một bảo tiêu cường hãn, nhưng đây cũng chỉ là phỏng đoán của ngươi mà thôi, vạn nhất bảo tiêu không cách nào theo ngươi tiến nhập vào trong phim kinh dị thì sao? Mặc dù có thể tiến vào, nhưng ngươi cam đoan hắn sẽ trở thành chiến lực trọng yếu để ngươi sống sót sao? Hơn nữa khi chúng ta tiến vào phim kinh dị thì cần phải đứng trong một vòng quang tuyến đường kính có hơn một thước, ngươi cho rằng trong vòng quang tuyến đó có thể đứng được bao nhiêu người?"

Sở Hiên vỗ tay mấy cái, hắn thản nhiên nói:

"Năng lực suy luận của ngươi đang trở nên cường đại hơn, rõ ràng đã đạt tới cùng cấp độ với Chiêm Lam, ta cũng không có ý cười nhạo các ngươi, chỉ là các ngươi có nghĩ tới tại sao phim kinh dị này lại cấp ra hạn ngạch không tới hai mươi người không? Bởi vì trong một đội cần thiết chính là nhân tài ở các phương diện khác nhau, nếu là mỗi người đều theo hướng đề cao tố chất trên phương diện thân thể, như vậy quả thật có thể đề cao năng lực sinh tồn trong phim kinh dị, nhưng mà đồng dạng cũng sẽ tạo một loại năng lực đơn độc, lúc gặp phải tình huống có chút đặc thù thì cả đội rất có nhiều khả năng sẽ cùng nhau chết hết."

Nói tới đây, Sở Hiên rút một cái gói từ trong ngực ra, hắn mở cái gói ra, bên trong lộ ra một ít linh kiện cùng công cụ nhỏ, hắn chỉ vào mấy thứ này rồi nói:

"Chỗ của "chủ thần" đó ngoại trừ thành phẩm, không ngờ lại cũng có thể đổi được dụng cụ cùng tài liệu để chế tạo vật phẩm. Nói cách khác nếu như ngươi có tri thức và năng lực, ngươi hoàn toàn có thể dùng những tiện nghi giá rẻ để chế tạo ra những vật phẩm giá đắt đỏ, thậm chí vượt qua hạn chế của chi tiết kịch tình. Nhưng mà ngươi có được loại tri thức cùng năng lực này không? Khẳng định là không có !"

"Mà người có được tri thức cùng năng lực như vậy thì tố chất thân thể lại yếu ớt như người bình thường, cũng không có năng lực chiến đấu, vậy họ trước đó dựa vào cái gì để sinh tồn? Đáp án duy nhất chính là bảo tiêu, hơn nữa theo như lời ngươi vừa nói về độ lớn của vòng quang tuyến, không sai biệt lắm vừa vặn đủ đứng được hai người, nói cách khác, "chủ thần" tại sao chỉ cung cấp một suất chế tạo miễn phí? Bởi vì chỉ có thể mang theo một bảo tiêu tiến vào trong phim kinh dị, đây chính là gợi ý không lời của "chủ thần" cấp cho chúng ta! Đám người này có đặc thù, tính mạng của bọn họ kì thật cũng hoàn toàn có thể bảo đảm, đây đại khái chính là ý tứ của "chủ thần". "

http://tieulun.hopto.org

[Lợi hại! Với ít tin tức như vậy mà có thể suy luận ra nhiều khả năng, năng lực suy luận như vậy .... Thật sự là chỉ có thể dùng từ "không phải người" để hình dung hắn.]

Đám người Trịnh Xá đều lộ ra vẻ khiếp sợ trong mắt, bọn họ tiếp tục nghe Sở Hiên nói:

"Cho nên hai mươi người này hẳn là nhân tài ở các phương diện, ta lúc trước vẫn luôn tự hỏi: tiêu chuẩn để "chủ thần" đưa người tiến vào đây là thế nào? Ngoại trừ sự thất vọng đối với cuộc sống hiện thực, kì thật "chủ thần" đã lựa chọn ra nhân tài ở các phương diện, tỉ như tuổi tác từ trẻ tới già, từ người chân chính có năng lực đến bà chủ gia đình, kì thật "chủ thần" cũng không biết ai thích hợp hơn tiến vào trong phim kinh dị, nên lúc này mới đem các loại người trên các phương diện khác nhau tiến vào, để cho bọn họ dùng sự lựa chọn tự nhiên để tự đào thải. Đây có lẽ chính là nguyên nhân không ngừng có người mới tham gia, mà để cho người có kĩ năng đặc thù trong số đó sống sót thì một suất chế tạo sinh mạng thể miễn phí kia không thể bị lãng phí. Một gã bảo tiêu tố chất gấp hai lần người thường, tác dụng này đối với phim kinh dị khoa học viễn tưởng ... ta nghĩ không cần phải nói nhiều thêm nữa chứ?"

Sở Hiên nói tới đây thì dừng lại một chút, hắn thu lại bao linh kiện kia rồi nói tiếp:

"Đây là chuyện thứ nhất mà ta muốn nói, nếu như ta chết trong phim kinh dị, như vậy tương lai khi có người mới gia nhập, nếu họ là chuyên gia chế tạo hoặc văn chức thì các ngươi hãy nói cho họ cách sử dụng chính xác của suất chế tạo sinh mạng thể đầu tiên này, mà không phải là chế tạo ra nữ nhân sinh đẹp để thỏa mãn dục vọng."

Trương Kiệt lại muốn phát hỏa khiến Trịnh Xá một phen lôi kéo ngăn hắn lại, nói:

"Có thể ngươi nói rất đúng, nhưng mà ta cũng không cho rằng ta chế tạo ra nữ nhân mà ta yêu mến lại không có tác dụng đối với phim kinh dị, dựa vào tâm linh so với dựa vào thực tế càng có thể khiến người ta có ý chí sinh tồn hơn. Hơn nữa "chủ thần" cũng không có nói rõ tác dụng của sinh mệnh thể được chế tạo lần đầu này, nói cách khác, lựa chọn này có vô hạn khả năng, ai cũng không cách nào chắc chắn ý nghĩ của mình là tuyệt đối chính xác. Nhưng mà ta cũng sẽ đem lời của ngươi nói cho người mới sẽ gia nhập trong tương lai .... Còn chuyện thứ hai?"

Sở Hiên thản nhiên mỉm cười, hắn lấy ra từ trong ngực năm bản thảo đánh máy, phân biệt đem chúng giao cho bốn người, nói:

"Đây là những thứ có thể mua được ở chỗ "chủ thần" mà ta tổng kết ra, phân biệt là bốn loại vật phẩm thực dụng khác nhau từ cấp thấp đến cao cấp mà chúng ta có thể sử dụng được, giới thiệu và công dụng chi tiết ta cũng đã chú thích ở dưới. Đương nhiên trong đó cũng có một số công năng là do ta tự phỏng đoán, đây là chuyện thứ hai - chính quy hóa hệ thống quy đổi, để làm cho chúng ta hiểu rõ chính mình có thể mua vật gì thì thích hợp, dùng cái này để ứng phó hết thảy kế tiếp có thể phải đối mặt."

"Đây cũng là một phỏng đoán của ta, nói không chừng chúng ta cũng không nhất định phải xuất hiện trong phim kinh dị. Ý tứ của "chủ thần" hẳn là làm cho chúng ta có kinh nghiệm trải qua hoàn cảnh nguy hiểm, trong lúc nguy hiểm không ngừng đạt được đột phá và tiến hóa. Chỉ là bởi vì phim kinh dị rất nguy hiểm, cho nên chúng ta mới xuất hiện nhiều ở trong phim kinh dị, nói như vậy thì một số phim khoa học viễn tưởng siêu cấp nguy hiểm cũng ắt hẳn có thể sẽ xuất hiện ...."

Trịnh Xá nghe rất hứng thú, hắn tò mò nói:

"Thí dụ? Loại phim khoa học viễn tưởng gì sẽ xuất hiện?"

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính nói:

"Thí dụ như phim Starship Trooper , nếu như "chủ thần" đem chúng ta đưa đến Trùng tinh, sau đó bốn phía đều là các loại trùng tộc, mà trên tay chúng ta không có vũ khí hạng nặng, ta không nghĩ rằng chúng ta có thể sống sót. Đương nhiên từ loại tình huống đó mà nói: "chủ thần" ắt khó có khả năng đem chúng ta hãm nhập vào trong tuyệt cảnh. Nhưng mà vì dự phòng tình huống như vậy xuất hiện, ta đề nghị chúng ta nên trang bị ba loại vũ khí: vũ khí cận chiến, vũ khí nhanh, vũ khí hạng nặng."

"Vũ khí cận chiến ta đề nghị chọn loại vũ khí linh loại và vũ khí truyền thuyết, kì thật ta cũng không thích xem loại phim kinh dị linh huyễn quỷ thần, bởi vì nó không hề có lô gic khoa học, không cách nào dùng những thứ thực tế để giải thích, ta sẽ không phí đầu óc để xem. Nhưng mà vấn đề hiện tại là chúng ta rất

http://tieulun.hopto.org

có khả năng phải đối mặt với phim kinh dị như vậy, hơn nữa để có thể sống sót trong dạng phim này ta kiến nghị vũ khí cận chiến nên lựa chọn loại vũ khí linh loại cùng vũ khí truyền thuyết, vừa có thể đối phó với sinh mệnh thể bình thường cũng có thể đối phó với những thứ linh huyễn quỷ thần. Điểm này Trịnh Xá ngươi làm phi thường tốt, nạp giới chỉ của ngươi cơ hồ bao hàm công năng hậu cần và cả phương diện công kích linh loại, với tố chất thân thể của ngươi mà nói thì nó chính là sự lựa chọn hoàn mỹ."

"Vũ khí nhanh thì là vì ứng phó với địch nhân quy mô lớn, tỷ như bầy cương thi, điều này thì không có gì phải nói. Về phần vũ khí hạng nặng ta đề nghị Linh Điểm chọn súng ion, đem ion phóng xạ gia tốc rồi bắn ra, động năng cực lớn cơ hồ có thể phá hủy hết thảy những thứ cản đường ngươi, loại vũ khí hạng nặng tầm xa này vẫn đang trong giai đoạn nghiên cứu thí nghiệm ở thế giới hiện thực, không nghĩ tới trong không gian "chủ thần" đã có thành phẩm rồi .... Về phần các vị, ta thì không đề nghị các ngươi mua nó, bởi vì các ngươi thao tác đối với vũ khí thì vô cùng thê thảm, chi bằng dùng vũ khí nhanh, thí dụ như súng tự động dùng đạn làm bằng Uranium nghèo, lực xuyên thấu và lựu sát thương của nó cũng rất khả quan."

"Trên cơ bản lựa chọn vũ khí là thế này, cuối cùng còn muốn thêm một câu chính là: những vũ khí này cũng có thể đối phó với loại quái vật kì dị ma quái, chỉ cần sử dụng đạn linh loại là được, chỉ là về phương diện giá cả có thể sẽ đắt hơn chút xíu."

Trịnh Xá trong lòng thầm kêu lợi hại, đây mới là nhân sĩ chuyên nghiệp chân chính, bản thân hắn ở chỗ không gian "chủ thần" xác thực là chưa hề nghĩ qua những việc này, mà Sở Hiên một phen nói ra những điều cơ hồ đem năng lực sinh tồn của bọn họ đề thăng lên vài phần. Mặc dù trong lòng không phục lắm, cũng khinh thường cách làm việc của Sở Hiên, nhưng mà tác dụng của Sở Hiên thực sự là rõ ràng rành, thật là một thiên tài trong phương diện phân tích lý luận.

Trịnh Xá nhìn một chút vào nội dung bản thảo trên tay nói:

"Nhưng mà loại súng vô hạn đạn này đều rất đắt, chúng ta quả thật không còn nhiều điểm như vậy để mua chúng, ví như khẩu súng ion vô hạn đạn này ngoại trừ cần phải có một chi tiết kịch tình cấp D còn phải cần 5000 điểm thưởng nữa, nhiều điểm thưởng như vậy thực sự là ..."

Sở Hiên thản nhiên mỉm cười nói:

"Ta nói phải mua vũ khí vô hạn đạn bao giờ? Còn nhớ chuyện thứ nhất ta nói không? Ngoại trừ bảo tiêu, còn có thể mua được linh kiện, dụng cụ và hỏa dược từ chỗ "chủ thần" với giả cả rất dễ chịu, một điểm thưởng có thể mua được một tấn hỏa dược thể rắn màu vàng, mà đồng và các kim loại khác cũng rất rẻ, ta có thể mua lấy các phụ tùng linh kiện làm một phân xưởng chế tạo đạn. Như vậy có thể làm ra lượng đạn mà chúng ta cần, mặc dù không cách nào mang theo vô hạn đạn dược nhưng mà chỉ cần không phải đối mặt với tình huống cực kì cấp bách, số lượng đạn chúng ta mang theo cũng có thể đủ ứng phó trong phim kinh dị khoa học viễn tưởng chứ? Mà những loại vũ khí truyền thuyết có giá cả phi thường đắt đỏ, mặc dù chúng ta không cách nào chế tạo ra mấy thứ này, nhưng mà chúng ta cũng có thể mua lấy một bộ phận đạn linh loại để ứng phó với các tình huống quỷ dị ma quái đặc biệt, đây chính là chuyện thứ hai mà ta muốn nói - tiêu chuẩn vũ trang của chúng ta."

Trịnh Xá và những người khác đều đưa mắt nhìn nhau, bọn họ đều thấy được vui sướng từ trong mắt của nhau, chỉ cần có thể sống sót thì sợ gì vẻn vẻn chỉ là hi vọng mà thôi, điều này cũng đủ khiến mọi người cảm thấy vui sướng, Trịnh Xá tươi cười nói với Sở Hiên:

"Vậy ngươi cứ nói tiếp đi, Sở Hiên à, ngươi quả nhiên rất lợi hại, nếu như không phải là ngươi nói ra thì phỏng chừng chúng ta căn bản không tưởng tượng được có thể làm như vậy ...Tiếp tục gây ngạc nhiên cho chúng ta đi, chuyện thứ ba là gì?"

Sở Hiên hít một hơi rồi nói:

"Ta đã tìm thấy cơ hội quay về thế giới hiện thực ... mặc dù chỉ có thể tạm thời trở về, hơn nữa còn phải tiêu tốn rất nhiều điểm thưởng, nhưng mà đây là một biện pháp nghiệm chứng rất tốt. Nghiệm chứng chúng ta đến tột cùng có phải hay không chỉ có tinh thần tiến vào thế giới phim kinh dị này, mà thân thể kì thật cũng không có tiến vào, đồng dạng cũng có thể nghiệm chứng chúng ta có thể hay không đem những thứ kia trở về hiên thực, đem thân thể đã cường hóa tố chất của chúng ta trở về .... Đúng vậy, ta đã tìm được cơ hội trở về thế giới hiện thực rồi!"

http://tieulun.hopto.org

.....

35. Quyển 3: Chú Oán (ju-on,the Grudge) -- Phảng Như Cách Thế (thượng)

Chuyện thứ ba theo như lời Sở Hiên, so với hai chuyện trước còn còn khiến người ta cảm thấy chấn kinh hơn nhiều, tất cả mọi người đều sửng sốt nhìn hắn, trong ánh mắt mỗi người đều rực cháy nói không nên lời. Ngẫm lại cũng đúng, bất luận là kẻ nào sau khi đã trải qua sinh tử khủng bố, vô luận hắn đối với thế giới thực có thất vọng cỡ nào, người này cũng tuyệt đối tràn đầy khát vọng được trở về thế giới thực đó, mà không muốn tiếp tục lưu lại chịu khổ ở cái nơi kinh khủng vô cùng vô tận này.

Trong mắt Trịnh Há tràn đầy nghi hoặc, hắn nhìn chằm chằm vào Sở Hiên, e dè nói:

- Trong lòng ngươi có quá nhiều toan tính, ta thực sự hoài nghi có phải ngươi lại có âm mưu gì hay không... Nói ra đi, làm thế nào để trở lại thế giới hiện thực.

Sở Hiên thản nhiên cười:

- Ta còn chưa bảo ngươi phải làm cái gì, có trở về thế giới hiện thực hay không hoàn toàn do ngươi tự mình lựa chọn ... Trương Kiệt, ngươi nhất định không xem kĩ qua chi tiết hoán đổi số ngày sinh hoạt , ngày hôm qua ta đã cẩn thận xem xét lại một chút, kết quả phát hiện không chỉ có thể hoán đổi số ngày sinh hoạt trong thế giới phim kinh dị mà ta vừa trải qua , mà còn có thể trở về thế giới hiện thực.

Trương Kiệt hừ lạnh một tiếng, đáp:

- Điều này còn mượn ngươi nói nhảm sao? Chỉ cần có năm vạn điểm thưởng thì ai cũng có thể trở về, ngươi cho rằng chúng ta có đủ số lượng năm vạn điểm thưởng sao? Trêu đùa người khác cũng không cần ngươi phải trêu đùa như vậy chứ?

Sở Hiên liếc nhìn hắn rồi nói:

- Ta nói là hoàn toàn quay về sao? Khi xem xét hoán đổi số ngày sinh hoạt thông thường, ta phát hiện có một chức năng ghi chép lại, bên trong đã ghi lại năm bộ phim kinh dị: A Nightmare on Elm street 1, Scary Movie 2, Final Destination 1, Resident Evil 1, Alien 1, ngoài thế giới kinh dị trong năm bộ phim ra, bản ghi chép này còn có một thế giới khác, đó chính là thế giới hiện thực!

Trương Kiệt sau khi nghe đến mấy cái tên này, sắc mặt hắn nhất thời trở nên trắng bệch, chỉ thấy hắn thì thào:

- Mẹ kiếp, đây toàn là những bộ phim kinh dị mà ta đã trải qua, sao lại có thể có những ghi này? Vậy những ghi chép trước đó đâu?

Sở Hiên lắc đầu nói:

- Không có ghi chép trước đó, phỏng chừng đã bị "Chủ thần" loại trừ rồi. Dù sao trong số chúng ta chỉ có ngươi sống sót qua năm bộ phim kinh dị, phỏng chừng bản ghi kia chính là liên quan đến ngươi. Đây không phải là mấu chốt, mấu chốt là có thể mở ra thế giới của phim kinh dị và thế giới thực tế trong bản ghi, sau khi mở ra, liền có thể tùy ý tiến nhập vào trong bất cứ thế giới của bộ phim kinh dị nào, trong đó cũng đã bao gồm thế giới hiện thực, đây mới là chuyện thứ ba mà ta muốn nói!

- Sử dụng một chi tiết kịch tình cấp D là có thể khai mở một thế giới phim kinh dị đã trải qua trong bản ghi, mà hoán đổi số ngày sinh hoạt trong thế giới phim kinh dị đã được khai mở thì cần phải tiêu hao số lượng điểm thưởng gấp năm lần, cũng tức là cái giá cắt cổ năm mươi điểm thưởng đổi lấy một ngày, nói cách khác, muốn tạm thời quay lại thế giới thực cần phải đạt được hai điểm yêu cầu, một là có một chi tiết kịch tình cấp D, hai là phải chi một lượng điểm thưởng giá cắt cổ, thiếu một trong hai thứ đó cũng không được.

Mọi người nhất thời đều trầm mặc, Trương Kiệt sớm đã đem sự trân quý của chi tiết kịch tình nói với bọn họ, có thể nói, Trịnh Xá nếu không phải có được nội lực và huyết thống biến dị của huyết tộc, vậy thì hắn căn bản không thể sống sót qua bộ phim kinh dị Ailen 1, chi tiết kịch tình thật sự là thứ quan hệ tới tính mạng, ai dám dễ dàng lấy nó ra sử dụng lung tung chứ? Huống hồ chẳng những cần có chi tiết kịch tình cấp D, còn phải chi một số lượng điểm thưởng rất lớn, điều này đối với bọn họ mà nói thật sự là một chuyện

http://tieulun.hopto.org

vô cùng xa xỉ, vẻn vẹn chỉ là vì có thể trở về thế giới hiện thực trong có vài ngày, cái giá như vậy khó tránh khỏi có chút được không bằng mất.

Sở Hiên thấy mọi người đều trầm mặc, hắn lắc lắc đầu nói:

- Ta cũng không định để các ngươi lãng phí điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình. Trên thực tế tạm thời trở lại thế giới thực, chí ít một người trong chúng ta có thể trở lại. Đây thực ra là một chuyện phi thường cấp bách, ta không biết các ngươi có muốn suy đoán một chút về cái không gian này hay không, ít nhất ta có hai suy đoán trái ngược về cái không gian này. Một là tinh thần chúng ta tiến vào trong thế giới này mà thân thể vẫn ở trước máy tính, hai là cả tinh thần lẫn nhục thể của chúng ta đều tiến vào trong thế giới này. Ta nghĩ các ngươi cũng thông qua nữ nhân của mình biết được một chút tin tức rồi chứ, vô luận chúng ta trải qua thời gian bao lâu trong phim kinh dị, đều sẽ trở về không gian này sau một ngày một đêm ... hoặc là chết. Nói cách khác, Chủ Thần có thể khống chế thời gian của những không gian khác nhau, điều này thật sự là ...

- Thật sự là Thần chân chính !

Sở Hiên nghĩ cả nửa ngày mới nghĩ ra một từ để hình dung như vậy, hắn thì thào nói:

- Có lẽ các ngươi sẽ không hiểu được điều này có quan hệ gì, có thể khống chế thời gian và không gian, sáng tạo thế giới độc lập và toàn bộ sinh vật sống, ta chỉ có thể hình dung đến từ "Thần". Đây chính là sự tình trọng yếu mà ta muốn nói, nếu như chỉ là tinh thần tiến nhập vào thế giới này, nói cách khác, cái gì mà các loại cường hóa đều là hư ảo, mà thế giới như vậy gần như là mạng Internet hư ảo, như vậy cũng có thể giải thích rất hợp lí vì sao gặp phải nhiều tình huống cơ hồ không có khả năng xuất hiện nhiều như vậy. Đồng thời nhục thể chúng ta rất có thể đang rơi vào trạng thái người thực vật, nếu như chúng ta không mau chóng quay lại thế giới hiện thực xác nhận, nhục thể rất có khả năng sẽ bị người không rõ tình hình phá hủy.

- Đương nhiên nếu cả tinh thần và nhục thể của chúng ta đều tiến vào thế giới này... Nơi này chính là thế giới của "Thần", vô luận chuyện hoang đường đến đâu, ta đều có thể tưởng tượng, mà nếu thực sự như vậy, các loại cường hóa thân thể trong những truyền thuyết ... chúng đơn giản chính là vô số khả năng tiến hóa của loài người, triển vọng vô hạn, chỉ cần chúng ta có thể sống sót, tương lai chúng ta cũng nhất định có thể trở thành "Thần"chân chính!

Trịnh Xá khẽ miết đầu nói:

- Chuyện thành thần quá xa vời rồi, ta nghĩ ta đã minh bạch ý tứ của ngươi, nếu cả tinh thần và nhục thể của chúng ta đồng thời tiến vào thế giới này, vậy trước khi quay về được thế giới thực, thật sự có thể hoàn toàn không để ý tới mọi chuyện bên kia, chỉ cần an tâm sống sót tại đây là được. Nhưng nếu chỉ vỏn vẹn có tinh thần của chúng ta tiến vào thế giới này thôi, nói cách khác, chưa nói tới hết thảy ở đây đều không mang được về thế giới thực, hơn nữa nhục thể của chúng ta rất có khả năng sẽ bị phá hủy, ý tứ ngươi là thế này chứ gì?

Sở Hiên vỗ vỗ tay nói:

- Không sai, nói đơn giản chính là ý này, cho nên đề nghị của ta là, chúng ta tốt nhất có thể tuyển ra một người quay về thế giới thực, cho dù chỉ quay về được vẻn vẹn có một ngày cũng tốt, mấu chốt là kiểm tra xem tới cùng là chỉ có tinh thần, hay là cả tinh thần lẫn nhục thể đều tiến nhập thế giới này. Đây kì thật mới là chuyện liên quan nhất đến mạng sống của chúng ta, các vị hiểu được chứ?

Trịnh Xá cùng mấy người chung quanh nhìn nhau vài lần, mấy người đều đã thừa nhận cách nói của Sở Hiên. Trịnh Xá thở dài một tiếng nói:

- Mặc dù cũng không có lý do và chứng cớ gì, nhưng ta vẫn cảm giác trong lời nói của ngươi, tựa hồ có âm mưu gì đó đang chờ chúng ta tự nhảy vào ... Không, phải nói là bày mưu, ngươi mỗi lần đều trực tiếp nói rõ ra, ngược lại làm cho chúng ta chỉ có thể theo ý của ngươi mà tiến hành, vậy ngươi cho rằng hắn là ta phải quay về thế giới thực một chuyến?

Sở Hiên thản nhiên gật đầu, Trương Kiệt lại không phục nói:

- Uy, Sở Hiên, dựa vào cái gì mà bắt Trịnh Xá phải lãng phí? Lần này nếu không phải có hắn, chúng ta toàn bộ mọi người đều chết chắc rồi. Đúng rồi, Trịnh Xá, ngươi tu bổ thân thể tiêu hao hết bao nhiêu điểm

http://tieulun.hopto.org

thưởng? Tất cả không thể để cho ngươi một mình chịu thua thiệt a, tiêu hao bao nhiêu, mấy người chúng ta hợp lực đổi lấy chút trang bị cho ngươi, coi như là bồi thường cho số điểm mà ngươi phải bỏ ra để tu bổ thân thể."

Trịnh Xá nhìn Trương Kiệt cười cười nói:

- Không cần phải như thế, dù sao ta giết Queen đã được 3000 điểm thưởng, ngoại trừ số điểm tiêu hao để tu bổ thân thể, vẫn còn lại không ít... Về phần vì sao là ta trở về, bởi vì ta là người duy nhất trong các vị có cường hóa: nội lực cùng huyết thống biến dị huyết tộc, sau khi trở về cũng có thể chứng minh năng lực của nơi này có thể mang về hay không. Đồng thời ta cũng là người không cần chi tiết kịch tình nhất, chí ít so với các ngươi, nhu cầu của ta đối với nó không cấp bách bằng các ngươi, mà các ngươi lại cần phải dùng nó để cường hóa thuộc tính cho bản thân. Cho nên, nếu như thực sự cần có người trở về thế giới thực, người đó ắt hẳn chính là ta rồi.

Mọi chuyện sau đó tương đối đơn giản, sau khi xác định thực sự cần phải quay vê thế giới thực, Trương Kiệt đề nghị mọi người hợp lực góp cho Trịnh Xá một bộ trang bị tiêu chuẩn, đương nhiên mấy bộ phận quá đắt vẫn là hắn tự mua lấy. Nhưng tốt xấu gì cũng mua cho hắn một bộ áo chống đạn tân tiến, một đôi giầy giảm xóc có thể làm giảm áp lực khi rơi xuống đất, một khẩu súng tiểu liên công nghệ cao nhỏ gọn, một thanh chủy thủ chấn động hạt cao tần (xem chú thích ở dưới)

Mọi người đều mua cho hắn một kiện trang bị, nhưng thanh chủy thủ kia là quý nhất, giá hơn 600 điểm thưởng, loại vũ khí gần như chỉ có trong khoa học viễn tưởng, trong thế giới thực còn chưa có ai nghiên cứu ra loại vũ khí công nghệ cao như thế này, thanh chủy thủ quý giá này không ngờ lại là do Sở Hiên mua cho hắn. Nhưng điều này lại càng khiến Trịnh Xá thêm nghi ngờ, trong lòng hắn càng tin rằng Sở Hiên đang định sắp đặt một âm mưu gì đó, chỉ là y tạm thời còn chưa có biểu hiện ra mà thôi.

Lúc ăn cơm, mọi người tổ chức một trận liên hoan tại nhà Trương Kiệt, vẫn là các nguyên liệu thức ăn trân quý, hơn nữa tay nghề của cổ điển mĩ nữ kia càng có tiêu chuẩn hơn cả đầu bếp. Bộ dạng của mọi người đều có thể dùng câu phàm ăn tục uống để hình dung. Ngay cả người lãnh đạm như Sở Hiên cũng vậy, thậm chí trong mấy người hắn còn là loại người ăn uống tàn bạo nhất.

Sau khi ăn xong bữa cơm, tất cả mọi người đề nghị vào lúc mười giờ trưa thứ hai tập hợp tại quảng trường, sau đó tiễn Trịnh Xá trở về thế giới thực ... Mặc dù là quay về trong thời gian ngắn ngủi, điều này đối với sự sinh tồn của mọi người trong thế giới khủng bố này mà nói, đã là gần như là một loại hi vọng xa vời, so với sự khủng bố thì bình đạm cũng là thiên đường.

Lại là một đêm không lời, cả phòng chỉ có tiếng rên rỉ ...

Mười giờ sáng ngày thứ hai, tất cả mọi người đều đứng trên quảng trường yên lặng nhìn nhau. Trịnh Xá lại nhắm mắt cùng chủ thần liên lạc gì đó, sau một lát hắn giơ tay trái nhìn về phía Nạp giới, mọi người chung quanh đều cảm thấy một trận phiền muộn, chỉ có Sở Hiên thản nhiên hỏi:

- Lại mua thứ gì trong Nạp giới sao?

- Ân, hoán đổi một khối Rubic bằng bạch kim.

Trịnh Xá bất đắc dĩ cười cười nói:

- Nhà ta cũng không phải giàu có gì, cha mẹ dựa vào tiền lương hưu mới đủ sống, dù sao thử xem cũng tốt, nếu như thứ này có thể mang về thế giới thực, tốt xấu cũng cấp cho cha mẹ chút tiền dưỡng lão không tốt à? Hơn nữa cha mẹ Lệ Nhi năm xưa vì chữa bệnh cho nàng đã tốn rất nhiều tiền, tới bây giờ tình trạng kinh tế cũng không tốt lắm ... Dù sao đều phải thử xem, có thể làm cho cha mẹ cùng gia đình an ổn, ta cũng có thể an tâm mà giãy giụa trong thế giới phim kinh dị này.

La Lệ nhu thuận đứng bên cạnh Trịnh Xá, khi nàng nghe được tình huống của cha mẹ mình, ánh mắt cô bé lập tức đỏ hoe. Vẫn là Chiêm Lam tinh tế, nàng móc ra một cái khăn tay nhẹ nhàng đưa cho La Lệ, tiểu nữ hài lập tức nhìn về phía nàng mỉm cười cảm tạ.

Trịnh Xá cười khổ nắm tay La Lệ, hắn vừa cẩn thân kiểm tra lại những thứ cần mang theo: súng tiểu liên cùng đạn dược, thanh Prog Knife, áo chống đạn, còn có một ít thuốc cầm máu và băng vải, những thứ này đều được hắn tống vào Nạp giới, cộng thêm một khối Rubic bạch kim, trong Nạp giới đã chật ních, về phần

http://tieulun.hopto.org

đôi giầy giảm áp kia thì hắn xỏ luôn vào chân, trên cơ bản có thể mang thì đều mang theo rồi, hắn hiện tại chỉ phải xác định những thứ kia có thể mang về thế giới thực hay không là được .. trong đó cũng bao gồm cả La Lệ.

Đây cũng là một trong những lý do trọng yếu hắn tại sao đáp ứng trở về, đó chính là xác nhận La Lệ có thể trở lại thế giới thực hay không, mà cũng không phải chỉ là ảo ảnh do "Chủ thần" tạo ra, mộng mặc dù là ảo, nhưng cuối cùng tỉnh lại, cùng với cảm tình trước đó sẽ lại thương tâm, ngược lại không bằng thống khoái một lần, hắn cần phải biết hết thảy những điều này tới cùng có phải là ảo giác hay không!

- Vậy ... đi thôi!

36. Phảng Như Cách Thế (hạ)

Trịnh Xá thở phào nhẹ nhõm, hắn nhìn cảnh sắc ngoài cửa sổ, chỗ này chính là nơi hắn đang làm quản lý lúc trước, bên ngoài ánh mặt trời chói chang, một đàn bồ câu bay qua, không khí rất yên bình, thoáng có tiếng người vọng lại. Đây chính là thế giới hiện thực hắn sinh ra, lớn lên, ở đây không có quái vật, không có T-virus, càng không có cảm giác kinh khủng mỗi giây phút đều phải chờ đợi lo lắng, thế giới hiện thực bình hòa phảng phất giống như thiên đường.

Trong lúc hoảng hốt, Trịnh Xá đột nhiên cảm thấy thế giới hiện thực sao mà xa lạ đến thế, thật giống như chuyện từ kiếp trước, trải qua giãy giụa luân hồi khủng bố, hắn cuối cùng chuyển chế trọng sinh trở về.

La Lệ vỗ vỗ ngực nói:

-Vừa rồi em rất sợ, sợ rằng mình chỉ là một ảo ảnh do quang cầu kia chế tạo ra, hì hì, nguyên lai thật sự có thể trở về thế giới hiện thực... Đại sắc lang, anh đang nghĩ cái gì đấy?

Trịnh Xá lắc lắc đầu, một ít tin tức xuất hiện trong đầu hắn, đó là tin tức Chủ Thần lưu lại. Trong ba mươi ngày tại thế giới hiện thực, không thể dùng bất cứ phương thức nào nói ra chuyện về Chủ Thần không gian, nếu không hắn cùng tất cả vật phẩm đem theo đều sẽ bị xóa bỏ.

Sau ba mươi ngày hắn phải trở về phòng làm việc này, Chủ Thần sẽ đưa hắn về Chủ Thần không gian, hắn phải chạm vào tất cả vật phẩm, nếu không vật phẩm sẽ bị bỏ lại tại thế giới hiện thực, nếu như vật phẩm này là vật phẩm chỉ có tại Chủ Thần không gian thì sự tồn tại của nó sẽ bị xóa bỏ. Nếu như sau ba mươi ngày hắn không trở về phòng làm việc vậy hắn và tất cả vật phẩm đem theo đồng thời bị xóa bỏ.

-Ý tứ là không thể nói ra bất cứ chuyện gì về nơi đó, sau ba mươi ngày phải trở lại đây, còn phải nắm tay La Lệ nữa?

Trịnh Xá âm thầm gật đầu, ghi nhớ kỹ những việc cần chú ý trong lòng, tiếp đó hắn nói:

-Đi thôi, Lệ nhi, anh đưa em đi gặp cha mẹ anh.

La Lệ tinh nghịch kéo tay Trịnh Xá, cô bé cười hì hì đi cạnh hắn, sau đó hai người đẩy cửa phòng ra ngoài.

Bên ngoài phòng làm việc nhân viên đang hết sức bận rộn, hơn mười người đang ngồi tại bàn làm việc đánh máy hoặc xử lý tài liệu, cũng có vài người đang cười đùa nói chuyện, khi Trịnh Xá và La Lệ từ trong phòng đi ra, nhiều người vô ý liếc mắt nhìn, tiếp đó, những người này đều ngẩn ngơ, nhất thời cả căn phòng rộng trở nên yên tĩnh.

-Trịnh, Trịnh chủ quản...

-Trịnh Xá...

Mấy người này yên lặng vài giây rồi lao tới mồm năm miệng mười, mỗi người một câu hỏi han, nói tóm lại, cơ bản đều hỏi xem Trịnh Xá mấy ngày hôm nay đi đâu.

Trịnh Xá tùy tiện cười đùa mấy câu, kéo một gã thanh niên quen biết đi về phía cầu thang, rời khỏi nhóm người vây quanh hắn mới nhìn gã thanh niên nói:

-Vương Tam, ta rời công ty bao lâu rồi? Tình hình bây giờ ra sao?

http://tieulun.hopto.org

Gã thanh niên tên Vương Tam kia móc ra một bao thuốc lá, đưa cho Trịnh Xá một điếu rồi nói:

-Trịnh ca, ở nhà có chuyện à? Sao không nói câu nào đã đi vậy? Tốt xấu gì cũng nhắn lại cho các anh em một câu a, lần này chẳng ai biết Trịnh ca ở đâu, kết quả là con tiện nhân Triệu Lôi kia dám lấy cớ bỏ bê công việc sa thải anh, quản lý hiện tại biến thành Lý Lương Đống tình nhân của cô ta, các huynh đệ đều bị tên Lý tạp chủng này làm cho phát hỏa, nếu Trịnh ca không trở lại, chúng ta có thể sẽ phải từ chức tập thể mất.

Trịnh Xá châm thuốc rít một hơi nói:

-Quả thật ta có chút chuyện... Vương Tam, dạy các ngươi một cách, con tiện nhân kia không phải thích chơi đùa trong phòng làm việc sao? Các ngươi đi đi mua một bộ camera quay trộm, tìm cơ hội ghi lại tình huống bên trong, cũng không cần quá tuyệt tình, cứ đem đi dọa Lý tạp chủng một trận, sau này hắn tuyệt đối sẽ thành con chó biết nghe lời của các ngươi... Huynh đệ ta phải đi rồi, sau này trong nhà có nhiều chuyện cần ngươi chiếu cố, lão thái thái, lão gia tử thân thể không được tốt, ngươi thường xuyên đến thăm nom giúp huynh đệ.

Vương Tam ngẩn người, hắn còn định nói nữa, Trịnh Xá đã bước vào trong thang máy, để mặc Vương Tam đứng ngơ ngẩn một mình ở đó.

Trịnh Xá và La Lệ từ công ty đi ra, hai người lập tức có chút bồi hồi, Trịnh Xá là vì trải qua sinh tử quan đầu, mặc dù chưa đến mức đại triệt đại ngộ, nhưng tâm lý không khỏi có chút biến hóa, trong lòng hẳn là có thêm chút tang thương.

Về phần La Lệ thì là vì kinh thán, trí nhớ của nàng vẫn là mười năm trước, khi đó nơi này còn chưa phát triển, nhà cửa khắp nơi đều lùn tịt, đường đi cũng là nhỏ bé gập ghềnh, nhưng hiện tại đưa mắt nhìn là thấy cao ốc khắp nơi, đường đi rộng rãi, còn có người người đi lại đông nghìn nghịt xung quanh, hai người vừa bước ra ngoài đã bị bao trùm trong biển người.

La Lệ bị đám đông xô đẩy vài cái, Trịnh Xá vội đưa tay bế nàng lên, sắc mặt cô bé lập tức đỏ bừng, trên mặt lại nở nụ cười ngọt ngào nói:

-Thay đổi lớn quá a, nếu anh bỏ em xuống đây, cam đoan chỉ sau mấy phút là lạc, hì hì, nói không chừng còn bị bọn buôn người lừa bán ấy chứ...

Trịnh Xá ôm chặt lấy nàng nói:

-Anh sẽ không bỏ em lại.. Tuyệt đối không!

Nụ cười của La Lệ càng ngọt ngào, nàng cơ hồ dán cả người vào người Trịnh Xá, cười hi hi, hỏi:

-Chúng ta đi tiếp thế nào đây? Thời gian chỉ có ba mươi ngày thôi, ách, trước tiên đi gặp a di và thúc thúc sau đó tới gặp cha mẹ em, thế nào?

Trịnh Xá cười gật đầu, nhưng hắn chợt ngẩn người, cả nửa ngày sau mới khổ sở nói:

-Xong rồi... chúng ta không có tiền, bộ quần áo anh cất tiền trong Alien 1 đã... Ách, xem ra chúng ta chỉ có thể đi bộ về thôi.

Càng xấu hổ hơn là trong Nạp giới rõ ràng có một khối rubic bạch kim, thế mà không có tiền đi xe, Trịnh Xá thật sự có cảm giác cầm chén cơm vàng chết đói, bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể nắm tay La Lệ đi về nhà cha mẹ.

Đến giữa trưa, hai người mới về đến nhà cha mẹ Trịnh Xá, chỗ này là một căn hộ chung cư, thoạt nhìn hẳn là chỗ dành cho người tầng lớp trung bình sinh sống. Sau khi hai người gõ cửa, ra mở một người phụ nữ hơn năm mươi tuổi.

Người phụ nữ này trên mặt có nét hao hao giống Trịnh Xá, bà vừa liếc mắt đã nhìn thấy hắn, lập tức cười a a nói:

-Con trai, sao hôm nay lại đến đây? Sáu tuần trước con không về nhà, gọi điện vào di động còn nói là đến khu phục vụ, đi công tác gì mà? Đi đi, mau vào nhà.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá kéo La Lệ đang trốn sau cửa ra, hắn nhìn người phụ nữ cười nói:

-Mẹ, mẹ xem đây là ai?

La Lệ ngượng ngùng từ sau lưng Trịnh Xá đi ra, nàng cười ngọt ngào nói:

-A di khỏe không, Lệ nhi đến chơi.

Người phụ nữ một trận mê mang, tiếp đó kinh hãi kéo La Lệ lại, nhìn kỹ từ đầu đến chân mấy lần, sau đó bà lớn tiếng gọi:

-Ông ơi, mau ra đây, ông ơi!

Trịnh Xá lẳng lặng đóng cửa, sau đó nhìn hai ông bà mừng rỡ như điên nhìn ngắm La Lệ, tiểu cô nương này vừa ngượng ngùng vừa cao hứng, mặc dù nàng đã được Trịnh Xá dặn dò không hề nói chuyện lai lịch của mình nhưng vẫn làm hai ông bà cao hứng không thôi. Sau đó hai ông bà vội gọi điện cho cha mẹ La Lệ, vừa không ngừng hỏi chuyện nàng, mấy câu đều bị La Lệ lảng tránh, hai người cũng chỉ có thể nói chuyện gia đình bình thường.

Khoảng một giờ sau, Trịnh Xá và La Lệ còn đang ăn cơm thì bên ngoài vang lên tiếng gõ cửa dồn dập, mẹ Trịnh Xá vừa mở cửa ra đã có hai bóng người vội vàng bước vào. Đó là hai vợ chồng khoảng năm mươi tuổi, bọn họ vừa nhìn thấy La Lệ đang ăn cơm liền nhào tới, người phụ nữ ôm lấy La Lệ lập tức khóc lớn, miệng không ngừng gọi Lệ nhi Lệ nhi, còn người đàn ông vẫn bình tĩnh, dù hai mắt đã đỏ hồng vẫn bước tới bắt chuyện với Trịnh Xá.

-Được rồi, được rồi, trước tiên kể lại mọi chuyện cho rõ ràng.

Người đàn ông trung niên kéo người phụ nữ kia lại, mắt ông ta đỏ ngầu nhìn La Lệ hỏi:

-Con thật sự là Lệ nhi sao? Không có khả năng a, chúng ta đã tận mắt nhìn thấy nó qua đời...

Nói đến đây, ông ta nhìn Trịnh Xá nói:

-Trịnh tiểu tử, không phải là ngươi dùng tiền thuê người đến đấy chứ? Nói đi, rút cuộc là có chuyện gì?

Nói đến câu cuối cùng ông ta đã gần như rống lên.

Trịnh Xá thấy La Lệ bắt đầu khóc, hơn nữa tựa hồ còn chuẩn bị mở miệng nói gì đó, hắn lập tức vỗ vỗ bàn tay nhỏ bé của nàng, nói:

-La thúc thúc, cháu dù có đùa giỡn thế nào cũng tuyệt không đem Lệ nhi ra đùa cợt... Cháu ở chỗ này thề, cô ấy thật sự là Lệ nhi, con gái La Lệ của các bác, về những chuyện khác, xin thứ lỗi cho cháu không thể nói nhiều.

Người đàn ông trung niên còn chưa nói gì, cha Trịnh Xá đã lớn tiếng nói:

-Có cái gì mà không thể nói nhiều? Đây là chuyện gì? Con cho rằng đây là chuyện cơ mật của công ty sao? Còn có số điện thoại mấy nữ nhân của con nữa? Đây là chuyện liên quan đến tính mạng! Ta là cha con, ta muốn con nói, con phải nói!

Trịnh Xá lắc đầu cười khổ nói:

-Cha, lời cha nói sao con lại không hiểu chứ? Nhưng con thật sự không thể nói a, nếu nói ra con và La Lệ sẽ phải chết, tóm lại con xin thề nàng chính là La Lệ của mọi người...

Cha Trịnh Xá còn muốn nói nữa, nhưng mẹ hắn đã ngăn lại, bà đã đến tuổi trung niên nhưng trông vẫn rất có phong vận, có thể thấy lúc trẻ bà nhất định là một đại mỹ nữ, bà vui vẻ cười a a, nói:

-Mặc kệ nói thế nào, hài tử có thể trở về là tốt rồi, nếu như thật sự là từ địa... từ nơi đó trở về, vậy thì thật sự không thể nói ra cũng là đương nhiên.

Mấy người trung niên chợt bừng tỉnh đại ngộ, địa cái gì? Đương nhiên là địa phủ, mấy lão nhân gia đã sống đến ngần này tuổi như bọn họ kỳ thật tin nhất là mấy loại chuyện thế này. Mắt thấy con gái đã chết mười năm đột nhiên xuất hiện, bộ dạng, thần thái, ngôn ngữ, tất cả đều giống y như đúc, hơn nữa Trịnh

http://tieulun.hopto.org

Xá người mang nàng về lúc nói chuyện lại ấp a ấp úng, nói không rõ ràng, bọn họ lập tức nghĩ tới phương diện này, mẹ La Lệ lại ôm nàng khóc òa lên.

Trịnh Xá trong lòng thở phào một hơi, lo lắng lớn nhất của hắn chính là không thể nói rõ lai lịch của La Lệ, phỏng đoán của mọi người mặc dù là hiểu lầm, nhưng hiểu lầm này lại vừa khéo giải thích tất cả, mà hắn cũng vui vẻ giả ngây.

-Cha, mẹ, bá phụ, bá mẫu, con với La Lệ chỉ về tạm một tháng, sau một tháng bọn con lại phải đi.

Trịnh Xá thấy bốn lão nhân đều đã bình tĩnh lại, lúc này hắn mới vừa cười vừa nói.

Mẹ Trịnh Xá lập tức run bắn cả người, bà nước mắt rưng rưng nói:

-Con, con không nên đi, con không nên đi...

Trịnh Xá vội vàng đỡ lấy bà, hắn cười nói:

-Mẹ, không phải, con còn chưa chết a, con còn sống khỏe đây mà, mẹ sờ tay con xem có ấm hay không? A a, con nói là con và La Lệ phải đi... đi một hai năm, vì bọn con còn một chút chuyện chưa làm xong, sau một hai năm con sẽ đưa La Lệ cùng về, khi đó bọn con sẽ không đi nữa.

Mẹ Trịnh Xá vừa nắm tay hắn vừa khóc, tiếng khóc của mẹ La Lệ cũng càng thê lương, hai hán tử trung niên nhìn nhau, bọn họ bắt đầu phân biệt an ủi vợ mình, cha La Lệ nói:

-Đúng vậy a, có thể trở về đã là tốt rồi, còn khóc cái gì mà khóc? Không phải chỉ một hai năm sao? Mười năm trời còn sống qua được thì một hai năm này chỉ nháy mắt là hết, đừng khóc nữa...

Mắt thấy tình hình có vẻ càng lúc càng thê thảm, La Lệ nhìn cha mẹ mình đã già đi nhiều, nàng cũng khóc không thành tiếng, ôm lấy cha mẹ mà khóc càng lúc càng thương tâm, bộ dạng như sắp ngất xỉu đến nơi.

Trịnh Xá thở dài, hắn bước tới chỗ cửa sổ kéo rèm xuống, tiếp đó vận nội lực mở Nạp giới ra, lấy tất cả đồ đạc trong đó ra, lập tức tiếng kim loại vang lên thanh thúy, khối bạch kim rơi xuống phòng khách, ánh bạc lấp loáng làm người ta lóa cả mắt, ngoài bạch kim còn có súng tiểu liên, chủy thủ, mấy vị lão nhân lập tức ngây người nhìn về phía hắn.

Trịnh Xá cầm lấy một khối bạch kim, hắn vừa cười vừa nói:

-Mọi người cứ yên tâm đi, con nhất định sẽ đem Lệ nhi trở về, về chuyện bạch kim này ở đâu ra... Chính là đặc sản ở chỗ con là Lệ nhi phải tới, thứ này ở đó có rất nhiều, bá phụ, bá mẫu, mấy năm nay hai bác cũng phải chịu thiếu thốn, chỗ này cũng có công lao của Lệ nhi, hai bác cũng lấy một nửa đi, bất quá phải giấu kỹ, mấy thứ này rất giá trị, khi đem bán cũng phải ngàn vạn lần cẩn thận, mỗi lần chỉ đem một khối là đủ rồi.

So với lời hắn nói thì bạch kim đầy đất càng làm mọi người cảm thấy chấn động, nhất thời cả đại sảnh yên lặng, chỉ tiếng nức nở nhẹ nhàng của La Lệ, lúc này cũng không ai chú tới, trên chuôi thanh prob knife có một hạt nhỏ màu đen chợt lóe lên quang quang màu lục nhạt, bất quá chỉ trong chốc lát, tiếp đó chuôi dao lại trở thành màu đen, phẳng phất như nó chưa từng chớp động, tất cả chuyện này, không ai chú ý tới....

37. Phẫn Nộ.(1)

Trịnh Xá ngồi trên giường, hai mắt nhắm hờ, lặng lẽ cảm nhận đoàn nội lực trong đan điền. Từ lúc hắn trở về hiện thực đã qua 29 ngày, đó là khoảng thời gian an tĩnh nhất kể từ khi hắn tiến vào Chủ thần không gian. Ban ngày, nếu không cùng bố mẹ tản bộ, nói chuyện thì cùng La Lệ đi dạo phố, Platin đã bị hắn cắt ra thành nhiều khối bán đi rất nhiều, ít nhất trong mấy chục năm tới hai gia đình sẽ có cuộc sống sung túc, đầy đủ, những ngày này thật thanh thản hạnh phúc, nếu không có sự ám ảnh về chủ thần không gian thì cuộc sống này quả là thiên đường.

Nhưng thanh gươm Damocles vẫn lủng lẳng treo trên đầu hắn, ba mươi ngày vừa hết, hắn sẽ lại phải trở lại luân hồi trong Chủ thần không gian, đối mặt với các loại sinh vật đáng sợ như Alien, hay đám zombie và có trời mới biết những loại quỷ quái nào khác, nói chung là chết chóc đồng hành cùng hắn. Vì thế, trong 30 ngày, hắn không thể không bị bắt buộc mỗi ngày luyện nội công hặc dùng Progknife tập chiến đấu, đó

http://tieulun.hopto.org

cũng là cách tập luyện duy nhất hắn nghĩ ra. Không thể không nói rằng sở hữu một sức mạnh gấp 4 người thường và khả năng phản ứng siêu tuyệt, thật lực của hắn đã đạt đến mức độ người thường không thể tưởng tượng nổi, có thể hình dung rằng mười mấy người đàn ông cường tráng không đủ để hắn đánh trong một phút, nếu đổi thành lính đặc nhiệm thì có lẽ sẽ lâu hơn, nhưng hắn chắc chắn sẽ thắng mà không bị thương gì mấy, tất nhiên là nếu hai bên không dùng vũ khí.

Trịnh Xá không giỏi dùng súng, trong vòng 50m thì còn có thể bắn trúng, nếu mục tiêu ở xa hơn hay di động nhanh thì tỉ lệ chính xác là rất thê thảm, sở trường của hắn vẫn là cận chiến. Đặc biệt là từ khi hắn có Progknife thì khả năng cận chiến của hắn đạt đến mức khủng bố. Con dao găm đen sì, dài khoảng 30cm chẳng có gì nổi bật, không biết dùng vật liệu gì chế tạo, nhưng chỉ cần vung lên là lưỡi dao rung động, từ mũi dao trở ra 50cm trở thành khoảng không chết chóc, chém sắt như bùn là gì chứ, có con dao này, hắn chém sắt như cắt không khí. Khi Trịnh Xá cắt Platin, hắn hoàn toàn không cảm thấy sự trở ngại nào, cứng rắn đến mấy cũng cắt được. Chỉ có một vấn đề là nếu vật thể bị cắt quá lớn, dao bị kẹt vào thì khi hết độ rung, con dao trở thành không khác gì những dao găm thường.

NGoài việc ngày càng thành thục cách dùng dao, hắn còn thu hoạch thêm vài phần tâm đắc về sử dụng nội lực, ngoài việc nội lực tăng cao tốc độ và lực lượng, hắn phát hiện ra nếu vận nội lực đến một bộ phận cơ thể nào đó sẽ tăng cường khả năng chịu đòn và có sức mạnh bùng nổ, ví như khi hắn vận nội lực vào bàn tay, phóng ra một cây sắt sẽ mạnh hơn nhiều so với việc vận nội lực toàn thân. Có điều khi luyện hắn luôn nhớ đến con tàu vũ trụ và đám Alien. Bên cạnh đó hắn còn nghiên cứu năng lượng huyết tộc trong người, trong phim Alien, trừ lúc mở cơ nhân tỏa cuối cùng hắn dùng năng lượng huyết tộc, chỉ có khi hắn giết một con Alien đã vô tình dùng năng lượng huyết tộc bao bọc nội lực, tạo thành khả năng ăn mòn rất đáng kinh ngạc, nhưng sau đó hắn không cách nào dùng năng lượng huyết tộc nữa.

- Phù...vẫn không được!

Trịnh Xá thu nội lực về đan điền, cười khổ lắc đầu, đã mấy ngày nay hắn liên tục thử nghiệm mà vẫn không thể sử dụng năng lượng huyết tộc ở my tâm. Ngược lại, nội lực lại có một chút tăng trưởng, quả nhiên nội lực không chỉ trao đổi từ chủ thần mà còn có thể tự luyện tập, không biết chừng hắn sẽ có lúc giống như trong truyện chưởng, bay nhảy vù vù, múa kiếm loang loáng, điều kiện là sống sót đã.

Đúng lúc đó, một giọng nói nũng nịu ngọt ngào vang lên ngoài cửa:

- Dê xồm, chưa dậy à?(ND: cứ dùng chữ đại sắc lang thấy rất vớ vẩn, người Việt ta dùng chữ dê xồm vẫn thân thiết hơn) Đã nói trước là hôm nay đưa em về trường xem rồi đấy...

Khỏi cần nói Trịnh Xá cũng biết ngoài cửa là ai, nhất định là cô bé La Lệ. Hắn bước ra mở cửa, cô bé luồn vào phòng, ngó phải ngó trái, TRịnh Xá âu yếm hỏi:

- Nhìn gì thế bé?

- Con gái chứ cái gì! - La Lệ vừa nhăn mũi một cách khả ái vừa nói- Trên phim thường có tình tiết, người đàn ông ra mở cửa muộn, mặt mũi hoảng hốt, nhất định là trong phòng giấu một cô gái khác hay điện thoại di động có số máy con gái lạ.

Trịnh Xá cười khổ nói:

- Em xem ở đâu mấy bộ phim vớ vẩn ấy, đấy là đạo diễn bày ra thế thôi, ngoài đời ai lại bất cẩn như thế?

La Lệ chống nạnh nói:

- Nghe cái giọng này chắc chắn là vừa nói điện thoại với cô nào phải không?

Trịnh Xá vội vàng ôm lấy nàng nói:

- Trời ạ, đừng ghen linh tinh nữa, đồ của anh em lất đi lật lại cả trăm lần rồi, anh có điện thoại di động không thì em là người biết rõ nhất. Thôi, đi ăn sáng rồi anh còn đưa em về thăm trường cũ.

La Lệ bị ôm là toàn thân mềm nhũn, nàng cười nói:

- Chính vì biết anh không có điện thoại di động mới không ghen, nói chuyện với mấy con hồ ly tinh lúc trước thì không sao, giấu đàn bà trong phòng thì...hừm...hừm.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá biết rằng đem giảng giải đạo lý với mấy cô bé con là một chuyện ngu xuẩn, hắn chỉ đành ôm lấy La Lệ ra khỏi phòng, mấy ngày nay đều ở nhà bố mẹ, đi ra vài bước là đến phòng khách, hai gia đình đều đang ngồi nói chuyện, thấy hai người đều cười bao dung. La Lệ nghe tiếng cười lập tức đỏ hồng mặt, tóm lấy TRịnh Xá chạy ra cửa, mẹ TRịnh Xá vội gọi với:

- Ăn cơm đã rồi đi đâu thì đi!

La Lệ vừa chạy vừa nói:

- Thôi ạ, cháu và TRịnh Xá đến quán ăn ở trường ăn cũng được, đến đó cũng vào giờ cơm trưa rồi...bố, mẹ, chiều tối bọn con về.

Hai người ra đến đường, La Lệ xấu hổ nói:

- Toàn tại anh cả, nhìn bác trai, bác gái, bố, mẹ có vẻ như biết chuyện của chúng mình rồi, sau này bảo em làm sao gặp mọi người.

Trịnh Xá cười cười vừa định nói thì một cảm giác nguy cơ xuất hiện, cảm giác này rất quen thuộc, chính nhờ nó mà trong Alien mấy lần hắn đã thoát chết. Hắn không nghĩ ngợi, ôm lấy La Lệ nhảy mấy bước đến một chiếc Taxi, mãi đến khi xe chạy mới thở phào ra, sau lưng đầy một hôi lạnh. La Lệ cũng rất ngoan ngoãn, nắm chặt tay hắn hỏi nhỏ:

- Có chuyện gì vừa xảy ra vậy?

Trịnh Xá lắc đầu nói:

- Anh cũng không biết nữa, hình như có ai đó..nói sao nhỉ...ngắm thẳng vào bọn mình, giống như là sniper ngắm chính xác vào đầu vậy.

Lúc ấy đằng sau không xa, trên một toàn nhà cao tầng, mấy người đàn ông cầm súng bắn tỉa hạ súng xuống lắc đầu, một người nói vào bộ đàm:

- Mục tiêu đã lên xe, biển số là...cảm giác của anh ta rất nhạy bén, tôi nghi hắn là điệp viên tinh nhuệ của nước ngoài, chúng tôi vừa ngắm chuẩn hắn đã cảm thấy ngay, thật lực rất cao, thực hiện phương án hai.

Ngồi trên xe, TRịnh xá từ từ bình tĩnh lại, hắn bắt đầu phân tích các khả năng xem ai là địch thủ, đầu tiên có thể tính đến là bọn xã hội đen, những ngày qua hắn đã nhờ người quen bán ra cả triệu nhân dân tệ Platin, tuy qua rất nhiều tay những xã hội đên vẫn có khả năng truy đến hắn. Có điều sao xã hội đen lại có súng bắn tỉa, xin lỗi nha, đây là Trung Quốc chứ không phải Mỹ. Điểm này quả đáng ca ngời, Trung Quốc quản lý súng đạn nghiêm bậc nhất thế giới, xã hội đen không thể có vũ khí sát thương hạng nặng, do đó khả năng xã hội đen tìm hắn có thể bỏ qua. Vậy thì là ai? Chính phủ chăng? Do hắn bán ra số lượng lớn bạch kim gây chú ý? Đùa à? Chỉ có hơn một triệu chính phủ cũng chú ý đến thì quốc gia đó giỏi lắm vài trăm nghìn người. Trịnh xá bực bội đấm mạnh vào ghế trước taxi, cả cái ghế bị đấm thủng, lái xe trợn tròn mắt nhìn quả đấm thòi ra khỏi đệm xe, sợ hết hồn. La Lệ gấp gáp hỏi:

- Có chuyện gì thế? Đừng giấu em nữa, Dê xồm, chuyện gì xảy ra vậy?

Trịnh Xá gượng cười an ủi:

- Không có gì, chỉ là anh nghĩ đến việc không từ biệt được bố mẹ, sau 12 h đêm nay là hết 30 ngày rồi. ...Bé tin anh không?

La Lệ sắp phát khóc vì lo nhưng vẫn gật đầu liên tục, Trịnh Xá ôm lấy nàng nói:

- Dù có chuyện gì xảy ra, hãy tin chắc rằng anh không bao giờ bỏ rơi em.

Đối phương ở trong bóng tối, Trịnh Xá không biết kẻ địch là ai, vì sao tập kích hắn, tập kích hắn hay tập kích La Lệ. Hắn điên cuồng suy nghĩ phương pháp đối phó, hôm nay đã là ngày cuối cùng, có nên tìm một chỗ trốn đến 12h rồi trở lại văn phòng. Bất luận thế nào, hôm nay hắn và La Lệ phải đến văn phòng, nếu không sẽ bị xóa bỏ khỏi thế gian.

http://tieulun.hopto.org

Trong lúc Trịnh xá đang loạn như ma thì xe đi vào một đoạn kẹt, hắn cũng không chú ý lắm vì đây là khu giao thông phức tạp, thông thường có kẹt xe. Nhưng chỉ lát sau hắn đã phát hiện không ổn, phía trước mấy chúc mét xuất hiện một trạm kiểm soát, mấy viên cảnh sát hình sự đã tiến đến gần xe hắn...

38. Phẫn Nộ (2)

Trịnh Xá nhanh chóng tỉnh táo lại, hắn điềm nhiên như không nắm lấy tay La Lệ, nhìn bộ dạng hắn rõ ràng chỉ là một nhân viên công chức yếu nhược bình thường, mà La Lệ vẻ mặt hơi có chút bất an, cùng với động tác cũng vừa đúng, hai người thoạt nhìn hiển nhiên là hai người bình thường.

Mấy viên cảnh sát nhìn vào trong xe, trong đó hai người kiểm tra bằng lái, sau đó hai người này vội vàng chạy về còn mấy viên cảnh sát còn lại nhất thời sắc mặt đại biến, gần như đồng loạt rút súng chĩa vào trong xe.

Trịnh Xá phản ứng cực nhanh, tay trái hắn đeo Nạp giới hơi run lên, thiếu chút nữa là rút súng tiểu liên ra, nhưng hắn chợt nhìn thấy cảnh sát đưa súng nhằm vào tài xế, nói thì chậm xảy ra thì nhanh, hắn liền vội vàng thả tay xuống.

Tài xế taxi thật sự là không thể hiểu nổi cái gì nữa, đầu tiên là thấy một thanh niên một quyền đánh xuyên ghế xe, hắn vẫn sợ hãi không dám nói gì, đến giờ đột nhiên lại có một đống cảnh sát cầm súng chĩa vào mình, chẳng lẽ tại hôm nay ra cửa không xem ngày sao?

Đám cảm sát cũng không khách khí, bọn họ cầm súng cẩn thận chĩa vào tay tài xế, hai người trong số đó mở cửa xe, lôi tài xế ra ngoài, tiếp theo "ba" một tiếng, vặn ngược tay hắn ra sau, đồng thời hai viên cảnh sát nhanh chóng lục soát khắp người, lột hết tất cả đồ đạc giấy tờ.

-Xin lỗi đã làm hai vị hoảng sợ, tên tài xế này là phạm nhân cảnh sát vẫn đang truy đuổi.

Một viên cảnh sát mặc thường phục đi tới cửa xe chỗ hai người Trịnh Xá, hắn móc thẻ của mình, máy móc nói.

Trịnh Xá thở phào nhẹ nhõm nhưng trong lòng vẫn mơ hồ có chút bất an. Hắn chỉ có thể bình tĩnh cười nói:

-Vậy đúng là phải đa tạ các vị rồi, nói không chừng có thể hắn sẽ còn cướp bóc chúng ta trên xe nữa... Bây giờ chúng ta có thể đi được chưa?

Tên cảnh sát cũng cười nói:

-Đương nhiên không thành vấn đề, nhưng trước tiên mời hai người theo chúng ta làm tường trình một chút, đây cũng là trách nhiệm của công dân, ta nghĩ hai người hẳn là cũng không có vấn đề gì?

Trịnh Xá chỉ có thể nắm tay La Lệ cùng nhau xuống xe, tiếp đó, tên cảnh sát mặc thường phục dẫn hai người đến cạnh một chiếc xe chỉ huy, hắn vừa cười vừa nói:

-Ta không đi cùng hai người nữa, hai người cứ tùy tiện tìm một người là được, tường trình xong là có thể đi.

Nói xong người này phi thường dứt khoát, quay lưng rời đi.

Trịnh Xá nhìn đến khi viên cảnh sát kia ra xa hơn mười thước, bấy giờ hắn mới nhìn La Lệ nói:

-Lệ nhi, anh đi làm tường trình một chút... Vừa rồi nói không chừng là do anh quá đa nghi, mục tiêu có lẽ là nhằm vào gã tài xế kia, a a, vậy thì lát nữa chúng ta sẽ tới trường cũ dạo chơi một chuyến.

Nói xong, hắn nhấc chân, tiến về phía chiếc xe chỉ huy.

Ánh sáng trên xe chỉ huy có chút hắc ám, Trịnh Xá lúc vừa lên xe hơi cản thấy không thích ứng được, hắn vừa chớp chớp mắt muốn thích nghi với bóng tối, đột nhiên, cảm giác lo sợ báo hiệu nguy hiểm lại xuất hiện, cơ hồ đồng loạt, vài họng súng từ bóng tối thò ra, thậm chí sau đầu hắn cũng có một cây súng chĩa vào.

-Đừng nhúc nhích! Ngàn vạn lần đừng nhúc nhích, nếu không ta sẽ không để ý vặn gãy mấy đốt ngón tay ngươi!

http://tieulun.hopto.org

Người này vừa nói, cửa xe đã đóng sập lại, Trịnh Xá lúc này mới nhìn rõ, trong xe có sáu người, trong đó năm người đều cầm súng lục chĩa vào hắn, không, hẳn là cả sáu người đều cầm súng, chỉ là một người trực tiếp dí súng vào sau đầu hắn.

Hai trong số năm người trước mặt đi ra, trong đó một người ấn Trịnh Xá xuống sàn, sau đó bắt đầu lục soát khắp người hắn, người còn lại cầm một dụng cụ giống như vòng dây điện bắt đầu quét qua cơ thể Trịnh Xá, một lát sau, hai người cùng đứng lên nói:

-Báo cáo đội trưởng, không có vũ khí, thiết bị điện tử!

Người phía sau Trịnh Xá thu súng lại, hắn nhàn nhạt nói:

-Tiểu Lý, mượn xe của cục công an, nhân tiện hỏi họ xem hệ thống cách ly của phòng thẩm vấn có tốt không

Một trong số năm người gật đầu, lướt qua số còn lại đi về phía khoang điều khiển, hai người còn lại vẫn chĩa súng nhằm vào Trịnh Xá.

Trịnh Xá bò dậy, hắn lạnh lùng hỏi:

-Tại sao lại muốn bắt ta? Các người là ai?

Người phía sau Trịnh Xá tìm chỗ ngồi xuống, đó là một tráng hán tầm hai tám hai chín tuổi, nhìn tư thế ngồi của hắn có thể biết hắn là một quân nhân, người đó cũng lạnh lùng cười đáp:

-Chúng ta minh nhân không nói ám thoại, đừng nghĩ tới chuyện truyền tin tức gì hết, cả xe đã hoàn toàn bị ngăn cách, thiết bị ngăn cách tín hiệu điện tử, đây chính là tác phẩm đắc ý các ngươi dùng bắt cóc đại tá Sở Hiên, đừng nói với ta là ngươi không biết, chúng ta là thành viên của tổ 1 cục Quốc An, còn các hạ? Các hạ là ai?

Cục Quốc An? Cục Quốc An! Hay lắm Sở Hiên! Một âm mưu rất hay!

Sau khi trí lực của Trịnh Xá tăng lên 187, suy nghĩ của hắn trở nên linh mẫn hơn rất nhiều, hắn rất nhanh đã hiểu được sự tình, mặc dù không thể ngay lập tức minh bạch nhưng hắn cũng có thể đại khái tìm ra được điểm mấu chốt.

Đúng vậy, hắn chắc chắn là đã bị Sở Hiên chơi xỏ, mặc dù không biết Sở Hiên dùng phương pháp gì để thông tri cho chính phủ, nhưng hắn thật sự đã bị Sở Hiên chơi một vố rất thảm!

Người kia liếc nhìn Trịnh Xá, hắn còn trưởng Trịnh Xá đã bắt đầu nhận tội, lập tức cười nói:

-Suy nghĩ cẩn thận chưa? Đúng vậy, khoảng hơn hai mươi ngày trước, chúng ta nhận được tín hiệu định vị từ đồng hồ của đại tá Sở Hiên, nhưng tín hiệu xuất hiện lúc được lúc mất, mãi đến vài ngày trước mới hoàn toàn tập trung vào ngươi, quan sát giám thị mấy ngày nay, chúng ta không hề phát hiện được tung tích của đại tá Sở Hiên, khả năng duy nhất là anh ấy đã bị đưa đi, nhưng đồng hồ vẫn lưu lại ở chỗ ngươi, vậy nói cho chúng ta được không? Ai lén vào trụ sở bắt cóc đại tá Sở Hiên, ai là nội gián hỗ chợ? Ai ở chỗ ngươi tiếp nhận chuyển người đi? Ngươi phục vụ cho ai?

Trịnh Xá mím chặt môi, trong đầu hắn đang khổ sở nghĩ xem Sở Hiên đến cùng là làm thế nào truyền tin tức ra ngoài, mà người kia nói "lúc được lúc mất" đã gợi ý cho hắn. Tại sao tín hiệu lúc được lúc mất? Khả năng duy nhất là nguồn tin tức đã bị cách ly hoặc bị làm nhiễu, như vậy nguồn tin tức chỉ có thể là đồ vật trong Nạp giới của hắn. Bạch kim thì khó có khả năng, Sở Hiên cũng không hề đụng tới số bạch kim này, mà đồ vật ở trong Nạp giới, thứ duy nhất hắn thường xuyên sử dụng là... Prog knife! Đây là vũ khí Sở Hiên hoán đổi cho hắn!

Người kia thấy Trịnh Xá vẫn im bặt, cũng không tức giận, ngược lại nhắm mắt thản nhiên nói:

-Nếu ngươi nghĩ không mở miệng là xong, ta nói cho ngươi biết... Đại tá Sở Hiên nắm giữ một vài loại kỹ thuật hàng đầu thế giới của nước ta, ích lợi của quốc gia cao hơn tất cả, nếu loại Hán gian như ngươi đến cả quốc gia cũng quên mất, vậy chúng ta cũng sẽ không dễ dàng bỏ qua cho ngươi... Có một loại thuốc gọi là thuốc nói thật, là một loại thuốc thần kinh, sau khi sử dụng nó sẽ nói ra tất cả mọi chuyện chúng ta muốn biết, mặc dù ngươi sẽ biến thành một kẻ ngu ngốc, nhưng đây là sự trừng phạt mà ngươi phải chịu!

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá lúc này vẫn nửa đứng nửa ngồi trên nền, tay trái hắn giấu trong bóng tối, nhẹ nhàng tháo Nạp giới ra, sau đó thừa lúc đứng dậy, trong nháy mắt bỏ giới chỉ vào trong miệng, hắn giấu giới chỉ sau răng rồi nói:

-Cô ấy đâu? Cô gái ở ngoài xe đâu?

Người kia thản nhiên nói:

-Cô ta? Tài liệu của cô ta chúng ta cũng tra ra rồi, nhưng trên tài liệu ghi rõ, cô ta đã chết cách đây mười năm, nhìn bộ dạng vẫn là một tiểu cô nương mười lăm mười sáu tuổi, hắc, phe được ngươi ra sức đúng là thần thông quảng đại a, bí mật đem người đi huấn luyện mười năm, đến khi trả lại không ngờ hình dáng cũng không có chút thay đổi nào, yên tâm đi, đến phòng thẩm vấn của cục Công An, cô ta cũng sẽ ở đó.

Trịnh Xá thở phào nhẹ nhõm, hắn lại hỏi:

-Đến bao giờ ta sẽ bị tiêm thuốc nói thật? Hôm nay? Ngày mai?

Người kia tròn mắt nhìn Trịnh Xá nói:

-Hắc, tên Hán gian nhà ngươi cũng rất kiên quyết a, mấy trăm vạn bạch kim đã mua được ngươi rồi sao? Yên tâm đi, chuyên gia thẩm vấn đang ở đó chờ ngươi, nếu ngày mai ngươi còn không nói thật... ngươi sẽ biến thành kẻ ngu ngốc vậy.

Vẫn còn cơ hội! Hắn vẫn còn cơ hội chạy trốn!

Kinh nghiệm qua hai lần sinh tử luân hồi trong hai bộ phim kinh dị, Trịnh Xá đã sớm không phải gã nhân viên công chức tầm thường trước kia, hắn có thân thủ vượt xa người bình thường, có kinh nghiệm liều mạng chiến đấu khi đối mặt với tử vong, quan trọng hơn, hắn có sự kiên định, niềm tin để liều mạng sống sót!

Trịnh Xá rất nhanh chóng phán đoán được tình huống của hắn hiện tại, một, hắn nhất định phải trở về văn phòng làm việc trước mười hai giờ đêm, nếu không, hắn và La Lệ đều phải chết, hai, hắn không được phép nói ra bất cứ thứ gì liên quan đến Chủ Thần, nếu không hắn và La Lệ cũng sẽ phải chết.

Mà những người này vì sao lại dẫn hắn tới phòng thẩm vấn ở cục Công An, bởi vì bọn họ không có thời gian, họ tưởng rằng Sở Hiên đã bị chuyển tới địa điểm khác, mà nhân tài quan trọng nắm giữ khoa học kỹ thuật tối cao của quốc gia, bọn họ tuyệt đối không cho phép hắn rơi vào tay quốc gia khác, nói cách khác, họ cũng muốn trong thời gian ngắn từ miệng hắn moi ra nơi Sở hiên sẽ tới.

Về phần thời gian... chắc bây giờ là khoảng mười hai giờ trưa, Trịnh Xá nhớ kĩ lúc hắn và La Lệ ra khỏi cửa là gần mười một giờ, vậy thời gian hiện tại hẳn là khoảng mười hai giờ. Từ giờ đến mười hai giờ đêm, hắn vẫn còn mười hai tiếng để sử dụng, trong thời gian này, hắn phải cùng La Lệ trở về phòng làm việc, nếu không bọn họ sẽ bị Chủ Thần hoàn toàn xóa bỏ.

Nhưng trở lại phòng làm việc sớm quá cũng không được, hắn chỉ vẻn vẹn có một mình, về mặt thực lực cũng chỉ là năng lực cận chiến mạnh hơn người bình thường một chút, tuyệt đối chưa đạt tới mức độ siêu nhân, lấy sức một người ngang nhiên khiêu chiến cơ quan quốc gia, hắn không nghĩ rằng mình có thể thủ được lâu trong phòng làm việc.

Cho nên biện pháp tốt nhất là chờ đến gần mười hai giờ đêm thì chạy tới phòng làm việc, đây là biện pháp sống sót duy nhất của hắn và La Lệ.

Xe chỉ huy chạy hơn mười phút mới dừng lại, Trịnh Xá lúc này mới hỏi:

-Lúc trước khi ta ở trước cửa nhà, có người dùng súng ngắm nhắm vào ta phải không?

Tên đội trưởng kia gật đầu nói:

-Không sai, chuẩn bị dùng đạn gây mê bắn ngất ngươi và cô gái kia, nếu như chỉ dùng đạn gây mê loại mạnh mà nói, ngươi và cô gái kia trong nháy mắt sẽ mất tri giác, như vậy các ngươi sẽ không thể truyền tin tức ra ngoài. Bất quá, cảm giác của ngươi tựa hồ rất nhạy cảm a, bất đắc dĩ, lúc này mới phải bố trí cạm bẫy, dụ ngươi đi vào xe chỉ huy đã lắp đặt thiết bị cách li, trên thực tế, tên tài xế kia chỉ là một người bình thường thôi.

http://tieulun.hopto.org

Quả nhiên!

Sắp sửa xuống xe, tên đội trưởng kia lấy một bộ còng tay đặc chế, vặn ngược hai tay Trịnh Xá ra sau, hắn nhàn nhạt nói:

-Còng tay này cũng có thể hấp thu tín hiệu điện tử li khai, cho nên ngươi tốt nhất là từ bỏ hi vọng đi, sẽ không có ai đến cứu ngươi đâu.

Trịnh Xá cười cười không nói gì, hắn đi phía sau đội trưởng mới nhận ra khung cảnh xung quanh, cục Công an này cách chỗ làm việc của hắn chừng một giờ đi bộ, nếu đi xe phỏng chừng hai mươi phút là có thể đến nơi.

Thời gian chạy trốn... mười một giờ hai mươi phút!

Trịnh Xá vừa xuống xe liền cảm thấy bốn phía có một loại sát ý mơ hồ, theo cảm giác của hắn mà nói, ít nhất có ba chỗ phát ra sát ý, mấy người trong xe chỉ huy là một, bên trong cục Công an là một, còn có trên nóc một tòa nhà cao tầng cách đó không xa, có thể nói, hiện tại nếu hắn có cử động gì bất thường, một giây sau đã có thể bị bắn thành tổ ong hoặc bị cắt đứt chân tay.

Bất đắc dĩ, Trịnh Xá chỉ có thể bình tĩnh theo đội trưởng đi vào cục Công am, tại tầng ba có một gian phòng thẩm vấn có một tấm kính lớn, người xem một vài phim đều sẽ biết, phía sau tấm kình này khẳng định là có vô số người đang quan sát hắn.

Tiếp theo chỉ có thể nhẫn nại.

Trịnh Xá nhắm mắt, yên lặng vận nội lực, điều lo lắng duy nhất trong lòng hắn là La Lệ có thể sẽ bị thẩm vấn, hy vọng nàng ngàn vạn lần không nên gặp chuyện gì không hay... Nếu không! Sau khi hắn trở về nhất định sẽ giết chết tên cặn bã Sở Hiên này!

Không lâu sau, mấy người không biêt là ai đi vào phòng, bắt đầu nói chuyện đạo nghĩa quốc gia cùng an nguy tiền đồ của Trịnh Xá với hắn, vài người thậm chí còn nói rõ là sẽ bắt hắn tiêm thuốc nói thật, hi vọng hắn có thể kịp thời tỉnh ngộ, chủ động khai báo vân vân, quốc gia sẽ lượng thứ cho tội nhân biết hối cải.

Trịnh Xá trước kia vẫn nghe nói đến chuyện cảnh sát dùng bạo lực làm việc, bất quá đãi ngộ đối với hắn không ngờ không có chút bạo lực nào, chỉ là mấy người này không ngừng giảng giải đạo nghĩa bên tai hắn, không lâu sau lại có người đi vào trong phòng thẩm vấn, hắn ghé tai mấy người trong phòng nói cái gì đó, Trịnh Xá chỉ mơ hồ nghe thấy mấy chữ "bạch kim", "trong phòng", "điều tra", trong lòng hắn nhất thời trầm xuống, xem ra nhà cha mẹ hắn đã bị điều tra rồi.

Thần sắc mấy người đó biến đổi không ngừng, trong đó một người nói:

-Trịnh Xá, ngươi phải suy nghĩ cho rõ ràng a, sau khi tiêm thuốc nói thật, thần trí người ta sẽ trở nên hỗn loạn, chúng ta muốn biết cũng có thể không hỏi ra được, đó là nguyên nhân vì sao chúng ta vẫn một mực khuyên bảo ngươi, nhưng nếu như ngươi vẫn ngoan cố như thế này, chúng ta chỉ còn cách tiêm cho ngươi thuốc nói thật thôi, phải biết rằng...

Trịnh Xá ngắt lời hắn, nói:

-Các ngươi sẽ đối xử với cha mẹ ta thế nào?

Nhất thời sắc mặt mấy người đều lộ vẻ vui mừng, lúc trước Trịnh Xá vẫn một mực không hề lên tiếng, đây là lần đầu tiên hắn mở miệng, người kia vội nói:

-Chúng ta tự nhiên sẽ không bắt người tốt phải chịu oan uổng, nhưng cũng phải xét xem ngươi có thành thật khai báo không...

Trịnh Xá nhàn nhạt nói:

-Cho ta một chiếc đồng hồ, ta muốn suy nghĩ cẩn thận một chút, còn nữa, không được sử dụng thuốc nói thật với cô gái kia, cô ấy cũng không biết chỗ chúng ta liên hệ, nếu như các ngươi làm cô ấy bị thương, ta thà cắn lưỡi tự sát cũng tuyệt đối không nói ra vị trí của Sở Hiên... Yên tâm đi, bây giờ Sở Hiên hắn vẫn còn ở trong thành phố này, phải đến ngày mai mới có thể đưa hắn ra nước ngoài, trong ngày hôm nay ta sẽ cho các ngươi một câu trả lời thuyết phục.

http://tieulun.hopto.org

Mấy người đó nhìn nhau, trong đó một người khẽ gật đầu, hắn gỡ một chiếc đồng hồ đưa cho Trịnh Xá nói:

-Trong ngày hôm nay phải cho chúng ta câu trả lời thuyết phục, nếu trước mười hai giờ đêm mà ngươi vẫn không có câu trả lời thuyết phục, chúng ta chỉ có thể buộc ngươi sử dụng thuốc nói thật, hãy suy nghĩ cho kỹ.

Trịnh Xá cũng không nói nhiều, hắn liếc nhìn đồng hồ đeo tay, sáu giờ bốn mươi phút chiều, không nghĩ rằng khi thẩm vấn thời gian lại trôi nhanh như vậy.

Trịnh Xá nắm đồng hồ nhắm mắt dưỡng thần, vừa rồi trước khi vào phòng thẩm vấn, tất cả đồ vật trên người hắn đều bị lục soát, thậm chí đến cả cúc áo cũng bị giựt mất, may mắn là trước đó hắn đã giấu Nạp giới vào trong miệng, nếu không giờ phút này thật không biết phải làm thế nào.

Bảy giờ... tám giờ... chín giờ... mười giờ... mười một giờ...

Những nhân viên đó đã tới vài lần, mắt thấy đã gần mười hai giờ, Trịnh Xá đột nhiên đứng dậy nói:

-Cô gái bị bắt lúc trước đâu? Cô ấy đang ở chỗ nào? Các ngươi có bắt cô ấy sử dụng thuốc nói thật không?

Hơn mười giây sau, trong gian thẩm vấn truyền đến một thanh âm nói:

-Yên tâm đi, cô ta vẫn yên ổn, chúng ta cũng không bắt cô ta sử dụng bất cứ loại thuốc nào, đến thức ăn cũng được đưa tới đúng giờ.

Trịnh Xá lắc đầu thản nhiên nói:

-Ta muốn gặp cô ấy, nếu như cô ấy không sao ta sẽ lập tức nói cho các ngươi biết vị trí của Sở Hiên, hơn nữa còn phối hợp với các ngươi cứu hắn ra, yên tâm đi, ta cũng sẽ nói nội gián trong căn cứ Long Ẩn là ai?

Hơn mười giây sau, thanh âm kia lại vang lên:

-Tốt lắm, yêu cầu của ngươi có thể thỏa mãn, cô ta đang ở trong cục Công an này...

Mười một giờ hai mươi phút... Trịnh Xá yên lặng nhìn đồng hồ, hắn chậm rãi vận nội lực khắp toàn thân.

Mấy phút sau, vài tên quân nhân mở cửa phòng thẩm vấn ra, La Lệ từ phía sau chạy vọt tới, nàng òa lên khóc rồi ôm chặt lấy Trịnh Xá.

-Lệ nhi thông minh, không nên cử động, từ từ nghe anh nói... Lát nữa vô luận phát sinh chuyện gì cũng nhất đinh phải ôm chặt lấy anh, biết không?

Trịnh Xá thuận thế ôm lấy hông La Lệ, phun Nạp giới ra đeo lên ngón tay, sau đó vận nội lực vào bên trong, Prog knife thoáng cái đã xuất hiện trên tay trái hắn, tiếp đó... cửa phòng thẩm vấn đã bị cắt rời.

39. Quyết Liệt.(1)

Progknife sắc bén kinh khủng, nhẹ nhàng cắt cánh cửa phỏng xét hỏi thành hai phần, Trịnh Xá không nghĩ ngợi phóng chân đá vào cánh cửa, cửa thép xuất hiện một dấu chân lõm vào, cả hai người đứng bên ngoài và cánh cửa cùng bay ra, đồng thời Trịnh Xá lấy áo giáp chống đạn và súng trong nhẫn ra. Chiếc áo giáp chống đạn cũng là sản phẩm khoa học viễn tưởng, nhìn có vẻ nhỏ nhưng rất đàn hồi, người to lớn đến đâu cũng có thể mặc vừa. Trịnh Xá đem cả hắn lẫn La Lệ trùm vào áo giáp, trông như hắn cõng La Lệ, tay phải cầm dao, tay trái cầm súng, liều mạng xông ra.

Cả cục cảnh sát há mồm trợn mắt nhìn hắn lấy đồ ra từ không khí, rồi, dao găm thì còn có thể giấu được, áo giáp chống đạn và súng trường tấn công thì giấu ở đâu? Cục phản gián không phải đám ăn hại, làm sao lại để hắn giấu được cơ chứ?

Trịnh Xá vừa chạy vừa xem xét cây dao găm, hắn thấy ở chuôi dao có đốm sáng nhấp nháy, hắn cậy ra một vật bé xíu như hạt gạo, tiện tay vứt xuống đất, tự nhiên cảm thấy vô cùng căm giận Sở Hiên. Hắn vừa vào đầu hành lang thì nghe thấy đối diện vang lên tiếng bước chân rầm rập, hắn nâng súng bắn một loạt về hướng đó rồi lao về hướng cầu thang. Khẩu súng cũng là sản phẩm viễn tưởng, uy lực rất lớn, tốc độ bắn

http://tieulun.hopto.org

cao, chỉ nháy mắt, bức tường đã bị bắn nát bét như có mấy cây súng cùng bắn một lúc, tiếng bước chân cũng lập tức ngừng lại.

Tốc độ của Trịnh Xá rất nhanh, không khí như đặc quánh lại, chỉ mấy bước hắn đã đến trước cầu thang, không nghĩ ngợi nhảy luôn xuống. La Lệ rú lên một tiếng nhưng ngay sau đó nghiến răng im lặng. Chỉ là cầu thang đâu làm khó được Trịnh Xá, hắn nhảy xuống dễ dàng, búng chân một cái lại lao về hướng tầng dưới, tiếng súng vang lên rầm rập, chỗ hắn vừa đứng bị mấy chục phát đạn bắn tung tóe.

Người ở tầng hai càng lúc càng đông, Trịnh Xá không chần chừ, mỗi tầng một bước nhảy, nhanh hơn những người đuổi theo cả mấy lần. Hắn vừa xuất hiện ở cửa đã vang lên tiếng súng, một viên đạn sượt qua chân hắn, để lại một vệt máu. Súng bắn tỉa, cảm giác nguy hiểm ngày càng mạnh mẽ, Trịnh Xá căng hết thần kinh, sức mạnh cơ bắp và nội lực vận hành tối đa, hắn biến thành một cái bóng đen lao ra đường, xung quanh hắn vết đạn cày đất tung tóe, nhưng không viên nào bắn trúng.

Trịnh Xá không dám ngừng một giây, hắn khom người lao về đường lớn, dọc theo con đường mà chạy, ở đó có hy vọng duy nhất, trụ sở công ty cũ.

Lúc này cả Cục cảnh sát đã náo loạn hết mức, vô số cảnh sát và nhân viên an ninh lao xuống garage, trên tầng ba cũng có một đám người đang thi nhau gào vào máy bộ đàm. Một trong số đó tình cờ nhìn thấy đốm sáng nhấp nháy, nêu không phải đốm sáng lóe lên trong góc tối thì chưa chắc đã có thể nhìn thấy. Người này cẩn thận nhất lên rồi lập tức kêu ầm ĩ:

- Mau gọi nhân viên kỹ thuật, Đại tá Sở Hiên đã lưu lại thiết bị theo dõi, nhất định có thông tin bên trong...

Trịnh Xá không hay biết chuyện xảy ra, hắn chạy khoảng 1000 m thì tiếng súng ngừng lại, nhưng hắn vẫn cẩn thận chạy zig zag thêm chừng trăm mét nữa mới dừng lại chặn một chiếc xe ô tô nhỏ. Người lái xe, một thanh niên nhuộm tóc vàng thò đầu ra gào lên:

- Muốn chết à!

Trịnh xá lẳng lặng chĩa súng vào vỉa hè bắn một loạt, đoạn chĩa nòng súng vào tay thanh niên, gằn giọng:

- Xuống xe!

Anh chàng tội nghiệp vô cùng dứt khoát kéo tay cô bạn gái nhanh chóng xuống xe, cả hai người giơ tay lên rất cao, chỉ sợ không đủ chứng tỏ ý tứ đầu hàng. Trịnh Xá không nói không rằng nhảy vào xe, vừa đặt La Lệ lên phía trước thì tiếng súng vang lên loạn xạ, một viên đạn bắn xuyên qua cả kính trước lẫn kính sau. Trịnh Xá đạp mạnh vào chân ga, xe chồm về phía trước, đằng sau tiếng còi hụ vang lên ầm trời, Trịnh xá đấm văng tấm kính chắn gió đã bị bắn vỡ. Khi xe đã tăng tốc hắn mới có cơ hội nhìn lại, hết cả hồn, đằng sau có hơn chục chiếc xe cảnh sát đuổi theo, khá nhiều người cầm súng ngắn đang bắn hắn liên tục.

Tay thanh niên tóc vàng và cô bạn gái há hốc mồm nhìn mọi chuyện xảy ra, mãi đến khi những xe cảnh sát đã chạy qua, cô gái mới rú ầm lên:

- Trời ơi, bắn nhau, đấu súng...oai quá!

Thanh niên tóc vàng vừa định chêm vào một câu thì từ trên đầu vang lên tiếng cánh quạt phần phật, cả hai ngẩng đầu lên và hóa đá tại chỗ, ba chiếc trực thăng lao qua, dọc theo đường cái lao về phía trước.

Trịnh Xá tập trung hết tinh thần, chân không rời chân ga, xe chạy mỗi lúc một nhanh, liên tục vượt qua vài chiếc xe ngẫu nhiên xuất hiện. Đám cảnh sát cũng điên cuồng duổi theo, không cho hắn thở một giây, càng đuổi số lượng xe cảnh sát càng nhiều, thậm chí có ba chiếc trực thăng cũng tham gia công cuộc truy kích.

- Mẹ nó! Sở Hiên đáng giá thế sao? Bao nhiêu người....

Trịnh Xá cười khổ lẩm bẩm, đúng lúc đó một viên đạn từ trức thăng bắn tới, xuyên qua cánh tay hắn, cơn đau làm hắn giật mình đánh tay lái, chút xíu nữa thì đâm vào lan can đường. Trịnh Xá nghiến răng xiết chặt vô lăng, chấn nhấn mạnh bàn đạp, tay súng trên trực thăng bắn thêm mấy phát nhưng không trúng, lại không dám bắn bánh xe, ở tốc độ cao như thế nếu xe lật thì người trong xe chắc chắn chết hết.

Lúc này, xe đã càng ngày càng gần văn phòng, chỉ cần qua một khúc quanh sẽ thấy tòa nhà đó, đột nhiên phía trước sáng rực, mấy chục chiếc xe cảnh sát xuất hiện, đèn xe chiếu như ban ngày. Trịnh xá nghiến răng

http://tieulun.hopto.org

ôm lấy La lệ nói:

- Bé Lệ!

- Ưm - La Lệ chúi đầu vào lòng hắn nên không thấy gì cả, chỉ ầm ừ một tiếng.

- Bé Lệ, bọn mình nhất định không chết, cho dù là hiện thật hay phim kinh dị, nhất định không chết.

- Aaaaaaa!

Trịnh Xá gầm lên một tiếng, đạp mạnh vào chân ga, chiếc xe lồng lên, lao về phía trước, mặc cho những viên cảnh sát không ngừng nổ súng, xe lao vào chướng ngại vật, hất tung ba chiếc xe cảnh sát lao đi. Nhưng tốc độ xe đã chậm lại nên tay sung trên trực thăng kịp bắn vào bánh xe, chiếc xe ngoằn nghèo một đoạn rồi đâm vào lan can đường.

Trịnh xá đập đầu vào vô lăng, cả cái vô lăng bị hắn đập nát vụn, đầu hắn cũng sứt một miếng, máu me be bét. Chỉ một giây sau cú đâm hắn đã tỉnh dậy, vung dao chém cửa xe rồi đạp văng cửa xe ra cả chục mét, đằng sau tiếng súng rộn lên như bắp rang. Trịnh xá cõng La lệ sau lưng, điên cuồng xông ra, vung súng bắn mấy loạt rồi lao về phía văn phòng, gần lắm rồi, chỉ còn khoảng 1000 m nữa thôi.

Trong lúc đó, tại cục cảnh sát, một đám người đang vây quanh một nhân viên kỹ thuật đang không ngừng gõ vào máy tính, giây lát, người nhân viên kỹ thuật ngẩng lên kêu:

- Đã giải được rồi! Là mật mã cá nhân của đại tá.

Trên màn hình, Sở Hiên xuất hiện, không ngừng nói gì đó, còn máy in bên cạnh liên tục tuôn ra nhưng văn kiện, tài liệu, Không ai chú ý đến tài liệu mà như bị hút hồn nghe Sở Hiên nói, mãi đến khi chấm dứt mới ngẩn ngơ nhìn nhau. Mấy nhân viên nghiên cứu chồm vào đống tài liệu, say sưa lật lật dở dở rồi kêu ầm lên, nét mặt rất kỳ quái:

- Là thật, tất cả là thật... cái này là hộp phản ứng đôi loại nhẹ...bố nó... hộp phản ứng đôi nhẹ...

- Đúng là thật, đây là pháo tầm xa không vỏ đạn, lão Vương nghiên cứu cả đời chưa xong này...

- Đây là bảng thành phần của điện trì cao cấp, ha ha ha... Thứ này có thật sao? Lão Lý không sống để thấy được nữa...

Mấy người đứng quanh nhìn đám nhân viên nghiên cứu, nét mặt càng lúc càng kỳ quái, một người chợt kêu lên ầm ỹ:

- Mẹ nó! mau, mau gọi nhưng người đuổi theo về, không ai được nổ súng...đúng rồi, còn nữa, bịa ra lý do gì đó thả bốn vị kia về...còn nữa...

Lúc này Trịnh xá đã chạy được hơn trăm mét, vừa nhảy qua lan can thì phách một tiếng, chân trái của hắn bị một viên đạn bắn trúng, chân phải cũng bị một viên đạn xuyên qua, cả hai chân mất khả năng hành động.

Không thể chết..mình tuyệt đối không thể chết...

40. Quyết Liệt (2)

-Không thể chết được... Không thể chết được! Ta tuyệt đối không thể chết được!

Trịnh Xá điên cuồng gào lên, nội lực cơ hồ đã bị hắn thúc đẩy đến cực hạn, cảm giác như cái gì đó mở ra lại xuất hiện, đau đớn trên hai đùi trong nháy mắt bị hắn đóng lại, tiếp đó hắn dùng cả tay lẫn chân, phảng phấn như động vật bốn chân điên cuồng bò về phía trước, tốc độ tuyệt đối vượt xa tốc độ chạy của người bình thường. Không chỉ như thế, sau khi hắn mở cơ nhân tỏa, trực giác với nguy hiểm đề cao gấp mấy lần, mỗi lần trước khi tiếng súng vang lên đều lánh sang một bên, tốc độ cực nhanh cùng bộ dạng quỷ dị như loài bò sát làm đám lính bắn tỉa trên trực thăng khiếp sợ không thôi.

Cách tòa nhà công ty càng lúc càng gần, nhưng đoạn kế tiếp gần như là đường thẳng. Bởi vì cửa công ty đóng chặt, hắn chỉ có thể phá cửa vào trong, nhưng việc này buộc hắn phải dừng trước cửa công ty một

http://tieulun.hopto.org

đến hai giây, đoạn thời gian này đối với lính bắn tỉa mà nói đã đủ để bắn nát đầu hắn vài lần rồi. Trịnh Xá không dám khẳng định lính bắn tỉa có thật sự muốn bắt sống hắn hay không, chuyện như vậy hắn cũng không dại gì mạo hiểm nếm thử.

-A!!!

Trịnh Xá hai mắt đỏ ngầu, vì thời gian gấp rút, hắn đã bất chấp tất cả, chỉ thấy tay phải hắn cầm prog knife chợt rung lên, lúc này, tốc độ di động của hắn đã nhanh đến mức phảng phất biến thành một bóng đen. Lúc sắp lao vào cửa công ty, hắn vung prog knife nhảy lên cao bốn thước, tiếp theo toàn lực chém vào cửa, trong nháy mắt, cửa công ty bị chém xuyên qua, đồng thời Trịnh Xá cũng cảm thấy trên người chấn động mạnh.

Những người trên trực thăng đã không đơn giản là thấy chấn kinh nữa rồi, bọn họ thậm chí cảm thấy sợ hãi. Nếu như ngươi đột nhiên thấy một người tự dung nhảy lên cao bốn thước, vô luận là tố chất tâm lý của ngươi tốt đến mức nào cũng sẽ cảm thấy chấn kinh, thậm chí sợ hãi. Bọn họ cứ trơ mắt như vậy nhìn Trịnh Xá lao vào trong công ty, chỉ có một người đưa súng bắn vào lưng Trịnh Xá một phát.

Trịnh Xá vừa rơi xuống lập rức quay cuồng đứng lên, hắn không chút nghĩ ngợi liền chạy về phía cầu thang khẩn cấp, với thể lực của hắn căn bản sẽ không e ngại một đoạn cầu thang ngắn này, mà tốc độ của hắn cũng không chậm lại một chút nào.

-Thành công rồi, Lệ nhi, chúng ta thành công rồi... Nhất định có thể sống sót, chúng ta ai cũng sẽ không... Lệ nhi?

Trịnh Xá chạy chạy, đột nhiên phát hiện La Lệ phía sau có gì không đúng, hắn đưa tay kéo La lệ từ phía sau ra, chỗ tay chạm vào ướt át, hắn vội dừng lại, lúc này mới phát hiện bên hông La Lệ đầy máu tươi. Đó là chỗ áo chống đạn vừa vặn không che được, viên đạn từ sau lưng này xuyên ra phía trước, từ chỗ bụng chui ra, khi hắn ôm lấy nàng vào ngực, viên đạn từ giữa hai người rơi xuống đất.

La Lệ nghe vậy cố gượng mở mắt, trên khuôn mặt nhỏ bé tái nhợt của nàng nở một nụ cười sáng lạn, nói:

-Dê xồm, mau chạy đi a, không muốn ôm Lệ nhi chạy nữa sao?

Trịnh Xá nước mắt chợt trào ra, dung mạo tiểu cô nương trước mắt phảng phất vẫn như mười năm về trước, khi đó nàng mặc dù đầu phải cạo trọc, gầy đến mức chỉ còn da bọc xương nhưng nụ cười vẫn sáng lạn như trước, vẫn nhìn hắn gọi đồ dê xồm như trước, mà hắn... hắn không muốn phải mất nàng một lần nữa.

Trong lòng mặc dù đau đớn cực độ, Trịnh Xá vẫn ôm La Lệ điên cuồng chạy lên lầu như cũ, vừa chạy hắn vừa nói:

-Lệ nhi, nói chuyện với anh, không ngừng nói chuyện với anh... Ngàn vạn lần đừng ngủ a, Lệ nhi, em đã đồng ý cùng anh sống đến đầu bạc răng long, anh đã tuân thủ ước định một mực cố gắng sống sót, em ngàn vạn lần đừng thất hứa với anh một lần nữa a... Anh xin em, cùng anh sống sót đi!

La Lệ cố gắng mở mắt ra, nàng vẫn như cũ vừa cười vừa nói:

-Nhưng phải nói cái gì đây? Lệ nhi buồn ngủ quá, dê xồm, Lệ nhi muốn đi ngủ... nếu không thì em hát cho anh nghe nhé?

Trịnh Xá nước mắt không ngừng tuôn rơi, tốc độ dưới chân càng lúc càng nhanh, "ba" một tiếng, chân trái chỗ bị súng bắn chợt gãy lìa, không kịp trở tay, cả người hắn lập tức gục xuống, vì tránh cho La Lệ bị thương, hắn chỉ có thể vội vàng ôm chặt nàng vào lòng

Cầu thang này hắn mới bước lên vài bước nên khi ngã xuống cũng không thảm lắm, Trịnh Xá vừa ngã xuống liền lập tức bò dậy, hắn dùng áo chống đạn quấn chặt La Lệ trên lưng, tiếp đó hắn bắt đầu dùng cả tay lẫn chân tiến về phía trước, chân trái bị gãy thật sự là vấn đề lớn, cơ hồ làm tốc độ bò của hắn giảm đi một nửa.

Trịnh Xá cắn răng, vung chủy thủ hung hăng chém vào chân trái, giờ phút này hắn vẫn trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, chân trái bị cắt lìa, miệng vết thương máu bắn vọt ra, tiếp theo bị cơ nhục ép lại ngừng chảy máu, sau đó Trịnh Xá không để ý tất thảy bò lên trên trên tầng.

http://tieulun.hopto.org

”Trì đường biên đích dong thụ thượng

Tri liễu tại thanh thanh đích khiếu trứ hạ thiên

Thao trường biên đích thu thiên thượng

Chích hữu na hồ điệp đình tại thượng diện

Hắc bản thượng lão sư đích phấn bút

Hoàn tại bính mệnh kỉ kỉ tra tra tả cá bất đình

Đẳng đãi trứ hạ khóa

Đẳng đãi du hí đích đồng niên.....”

Tạm dịch:

Trên cây dong bên hồ

Nghe có tiếng ve kêu gọi hè

Trên xích đu giữa sân

Chỉ có chú bướm nhỏ đậu bên trên

Phấn trắng của thầy trên bảng

Còn đang viết lách cách không ngừng

Cùng đợi tan lớp

Cùng đợi tan học

Cùng đợi chơi trò thời ấu thơ...

Tiếng hát của La Lệ vang lên, nhưng tiếng ca không ngờ lại làm người ta thương cảm nhớ về ”thời ấu thơ” đến vậy, Trịnh Xá nước mắt cơ hồ che mờ tất cả, mặc dù nam nhân không dễ dàng rơi lệ, nhưng chỉ là chưa đến lúc thương tâm a, mười ngón tay hắn chủy chung cũng không đủ cứng rắn, dưới tốc độ liều mạng như vậy, rất nhanh mười móng tay lần lượt bật ra, mười đầu ngón tay thoạt nhìn máu chảy đầm đìa tàn khốc.

”..... Một hữu nhân tri đạo vi thập yêu

Thái dương tổng hạ đáo liễu sơn đích na nhất biên

Một hữu nhân năng cú cáo tố ngã

Sơn lí diện hữu một hữu trụ trứ thần tiên

Đa thiểu đích nhật tử lí tổng thị

Nhất cá nhân tha diện đối trứ thiên không phát ngốc

Tựu giá yêu hảo kì

Tựu giá yêu huyễn tưởng

Giá yêu cô đan đích đồng niên

A..... Nhất thiên hựu nhất thiên nhất niên hựu nhất niên

Phán vọng trường đại đích đồng niên

A..... Nhất thiên hựu nhất thiên nhất niên hựu nhất niên

Phán vọng trường đại đích đồng niên...”

Tạm dịch

...Không ai biết tại sao

http://tieulun.hopto.org

Mặt trời luôn hạ xuống một bên sườn núi

Không ai có thể nói cho ta biết

Trên núi có thần tiên hay không

Bao nhiêu ngày vẫn luôn như vậy

Một người ngước mắt ngơ ngẩn nhìn trời cao

Cứ tò mò như thế

Cứ mộng mơ như thế

Lúc ấu thơ cứ cô đơn như thế

A... một ngày rồi lại một ngày, một năm rồi lại một năm

Lúc ấu thơ mong được lớn lên

A... một ngày rồi lại một ngày, một năm rồi lại một năm

Lúc ấu thơ mong được lớn lên...

Tiếng ca của La Lệ càng lúc càng yếu, Trịnh Xá đã bắt đầu điên cuồng gào lên, hắn điên cuồng xông vào tầng lầu chỗ mình làm việc, tiếp theo xô mạnh cửa phòng tiến vào trong. Lúc này trong phòng làm việc cực kỳ sáng sủa, kỳ thật trong phòng không hề bật một ngọn đèn nào, ánh sáng này đến từ màn hình máy tính trên bàn làm việc lúc trước. Trịnh Xá ngẩng đầu nhìn ra ngoài phòng, bên ngoài cửa sổ mấy chiếc trực thăng đang lơ lửng, phỏng chừng bọn họ bị ánh sáng trong phòng hấp dẫn, vừa thấy Trịnh Xá xuất hiện, đám lính bắn tỉa trên trực thăng lập tức giơ súng ngắm vào hắn, cơ hồ đồng thời, máy liên lạc trên người bọn họ cũng vang lên.

-...Đúng vậy, đội trưởng, bọn họ... bọn họ biến mất!

Lại trải qua cảm giác mông lung nửa tỉnh nửa mê, không biết qua bao lâu, khi Trịnh Xá phục hồi tinh thần, hắn thấy mấy người trước mặt đang nhìn về phía mình, tất cả đều lộ ra thần sắc kinh ngạc, bọn họ phân biệt là Trương Kiệt, Chiêm Lam, Zero, còn có... Sở Hiên!

Trịnh Xá mặc kệ bốn người này tại sao lại đứng giữa quảng trường, hắn ôm La Lệ quay về Chủ Thần phía sau, chỉ thấy hắn lớn tiếng kêu gào:

-Chủ Thần mau chữa trị thương thế cho nàng...

Trương Kiệt chợt hô:

-Chờ chút, chờ một chút!

Hán tử này bước tới ôm lấy La Lệ nói lớn:

-Chủ Thần chữa trị thân thể của nàng, điểm số chữa trị trừ của ta!

Trịnh Xá nhất thời có chút sững sờ, Trương Kiệt vội quát lớn:

-Ngươi mau chữa trị thân thể của mình a, ta biết điểm thưởng của ngươi không còn nhiều lắm, một khi điểm thưởng còn âm, ngươi sẽ bị Chủ Thần mạt sát! Mau lên a, chữa trị thân thể của ngươi đi!

Trịnh Xá ngây người nhìn một đạo bạch quang từ Chủ Thần bắn về phía La Lệ, tiểu cô nương này lập tức lơ lửng bay lên, dần dần, sắc mặt tái nhợt của nàng bắt đầu hồng nhuận, lúc này hắn mới nói:

-Chủ Thần, chữa trị thương thế của ta!

Chữa trị xong, Trịnh Xá bị trừ hơn bốn trăm điểm, mà cái chân bị hắn chặt đứt cũng lại mọc ra, lúc này La Lệ đứng dưới đất chờ hắn, đợi Trịnh Xá vừa hạ xuống đất, tiểu cô nương này lập tức nhảy vào lòng hắn.

-Lệ nhi... em đứng ra sau lưng anh.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá nhìn La Lệ mỉm cười, tiếp theo hắn rung tay vung chủy thủ lao vào Sở Hiên, mũi chủy thủ bén nhọn đâm thẳng vào trán nam nhân đeo kính này, do khoảng cách, chỉ có Zero đứng cạnh Sở Hiên là kịp phản ứng, vội đưa tay đẩy Sở Hiên ngã xuống đất, nhưng chủ thủ vẫn đâm tới, dễ dàng chém đứt cánh tay Zero.

Trương Kiệt vội tóm lấy Trịnh Xá, hắn vội vàng quát:

-Trịnh Xá ngươi điên rồi sao? Sao lại ra tay với người bên mình!

Trịnh Xá cuồng nộ quát:

-Người bên mình? Mẹ kiếp, người bên mình! Lão tử bỏ điểm thưởng cùng chi tuyến kịch tình thay mọi người trở về, nhưng các ngươi biết tên tạp chủng này hắn làm gì không? Hắn không ngờ lấy máy định vị trong đồng hồ đặt lên cán thanh chủy thủ này! Biết ta tại sao lại chật vật như vậy không? Lão tử bị bức phải bỏ chạy về! Cục Quốc An bắt lão tử vào trong cục, phải vất vả liều chết, đến lúc tối hậu quan đầu mới trốn được về đây! Các ngươi nói đi, tên tạp chủng như vậy còn gọi là người bên mình sao?

Mọi người giương mắt nhìn Sở Hiên, nam nhân đeo kính này từ dưới đất ngồi dậy như không có chuyện gì, hắn phủi phủi quần áo trên người nói:

-Đúng vậy không? Như vậy phỏng đoán của ta là chính xác...

"Thịch" một tiếng trầm đục, Trịnh Xá đá một cước vào lồng ngực Sở Hiên, lực lượng cực lớn làm nam nhân đeo kính này bay ra gần mười mét, lập tức Sở Hiên phun ra vài ngụm máu.

-Mẹ kiếp!

Trịnh Xá điên cuồng gào lên:

-Tính mạng của lão tử rẻ mạt như vậy sao? Chỉ vì một cái phỏng đoán con mẹ nó của nhà ngươi? Chúng ta đã là minh hữu, ở bộ phim kinh dị lần trước lão tử cũng liều mạng không ít! Đây là cách báo đáp người khác của ngươi à? Lão tử không giết ngươi không xong!

Trương Kiệt vội kéo Trịnh Xá lại, nhưng lực lượng của hắn làm sao so sánh được với Trịnh Xá? Cho nên mắt thấy Trịnh Xá cứ từng bước từng bước tiến về phía Sở Hiên, tình thế cấp bách, Chiêm Lam chợt hô lớn:

-Ngươi muốn hại chết La Lệ của ngươi sao? Phải biết rằng giết một người sẽ bị trừ một ngàn điểm, ngươi hiện tại có một ngàn điểm sao? Điểm âm sẽ bị mạt sát! Ngươi muốn chết thì cứ chết phứt đi, tại sao còn muốn liên lụy đến La Lệ muội muội?

Trịnh Xá nghe vậy từ từ dừng bước, thần sắc điên cuồng trên mặt hắn dần dần rút đi, nhưng hắn vẫn đầy vẻ hung dữ nói:

-Sở Hiên, cha mẹ ta không biết sẽ bị người của cục Quốc An theo dõi đến lúc nào, ta sẽ không giết ngươi nhưng sẽ chém đứt toàn bộ tứ chi, ngươi có thể chữa trị thân thể, ta lại chém đứt! Sau đó xem xem đến tột cùng là ngươi chết đói hay vì không cách nào tiến vào vòng sáng mà bị Chủ Thần mạt sát!

Sở Hiên ngồi dậy, lao vết máu trên khóe miệng, hắn bình tĩnh nói:

-Vậy khối định vị đâu? Ngươi ném nó đi?

Trịnh Xá cười lạnh nói:

-Đương nhiên, chẳng lẽ ngươi nghĩ ta còn đem về trả ngươi sao?

Sở Hiên gật đầu nói:

-Vậy ta khẳng định cha mẹ ngươi sẽ không sao, trên thực tế, dụng cụ đó không những có thể xác định vị trí mà còn có thể chứa được một lượng tinh tức nhất định. Ta đã truyền thông tin về không gian này vào trong thiết bị đó, đồng thời hoán đổi một vài bản vẽ kỹ thuật công nghệ cao đưa vào, như vậy bọn họ chắc chắn sẽ thả cha mẹ ngươi, thậm chí còn có thể an bài rất tốt, điểm đó ta có thể cam đoan.

Thần sắc Trịnh Xá dần dần bình tĩnh lại, hắn lạnh lùng nói:

http://tieulun.hopto.org

-Ta dựa vào đâu để tin tưởng ngươi? Còn nữa, tại sao ngươi lại phải làm như vậy? Cho dù làm minh ước của chúng ta bị phá vỡ cũng nhất định phải làm như vậy sao? Nếu ngươi không cho ta một lý do thích hợp, ta nhất định sẽ chém cụt tứ chi ngươi!

Sở Hiên thản nhiên cười nói:

-Được rồi, vậy ngươi cẩn thận nghe lý do của ta... Ta có ba lý do để phải làm như vậy.

-Thứ nhất, để kiểm tra xem Không gian hiện thực mà ngươi tới có phải là thế giới thật sự của chúng ta hay không. Bởi vì Chủ Thần có thể sáng tạo thế giới phim kinh dị, vậy Thế giới hiện thực mà ngươi tới rất có thể cũng là thế giới giả tưởng nó sáng tạo nên. Biện pháp duy nhất có thể chứng minh chính là xuất hiện tình huống mà ngươi căn bản không biết, giống như ta lấy máy định vị đặt lên chủy thủ của ngươi, hết thảy ngươi đều không biết, mà máy định vị cũng chỉ có căn cứ trong trí nhớ của ta mới có thể tiếp thu, cho nên nếu ngươi bình an vô sự trở về, chứng minh rằng thế giới hiện thực mà ngươi trở về thực chất là thế giới hiện thực do Chủ Thần tạo ra, nhưng nếu ngươi thật sự gặp phải nhân viên cục Quốc An, vậy thế giới này chính là thế giới hiện thực thực sự. Mà xem thương thế của ngươi khi trở về, hẳn là thân thể của chúng ta đều tiến nhập vào trong Chủ Thần không gian, cũng tức là nói, tất cả vật phẩm cùng cường đột thân thể chúng ta hoán đổi đều có thể đem về, đây là lý do thứ nhất mà ta muốn chứng minh.

-Lý do thứ hai, ta nghĩ khi trở về thế giới hiện thực, Chủ Thần chắc chắn sẽ buộc ngươi phải có một vài hạn chế, ngươi có thể nói những hạn chế này không?

Trịnh Xá lạnh lùng nói:

-Đúng vậy, một là không thể dùng bất cứ phương thức nào nói cho bất cứ ai về chuyện của Chủ Thần không gian. Hai, trong thời gian quy định phải trở về nơi ngươi đã tới, ví dụ như ta là ở trong phòng làm việc có đặt máy tính đã chọn "yes", trong vòng ba mươi ngày, ta nhất định phải trở lại phòng làm việc đó. Ba, khi ta quay lại phải chạm vào tất cả các vật phẩm mà mình, nếu không nó sẽ bị lưu lại tại thế giới hiện thức, nếu món đồ đó là vật phẩm đặc hữu của Chủ Thần không gian, vậy sự tồn tại của nó sẽ bị xóa bỏ.

Sở Hiễn đẩy gọng kính nói:

-Quả nhiên là vậy, gần như không khác so với suy đoán của ta, tuyệt đối không thể đem sự vật trong Chủ Thần không gian nói cho bên ngoài phải không? Mà ta vẫn không bị xóa bỏ, cho nên, lý do thứ hai của ta là, Chủ Thần thực chất không có năng lực tư duy, nó là một máy tính siêu cấp hoạt động theo trình tự mà thôi!

-Bởi vì ta để ngươi trong tình huống không biết gì cả đem máy định vị về thế giới hiện thực, ngươi tịnh không biết là bên trong nó có tin tức, mà nó hoàn toàn vạch trần sự tồn tại của Chủ Thần không gian, kỳ thật đã hoàn toàn tiết lộ thông tin về nơi này. Theo quy định, người tiết lộ tin tức sẽ bị xóa bỏ, nhưng ta lại không bị xóa đi, cho nên có thể nói quy định chỉ có tác dụng với người trở về thế giới hiện thực, mà ta vẫn ở trong Chủ Thần không gian, có nghĩa là dù ta có tiết lộ tin tức cũng không sao. Tương tự, bởi vì ngươi không biết chuyện ta tiết lộ tin tức nên ngươi cũng không bị xóa bỏ, do vậy ta chắc chắn Chủ Thần không có năng lực tu duy, nó chỉ biết căn cứ theo trình tự quy định mà làm việc, cũng tức là quy định không được nói chỉ có tác dụng với người trở lại thế giới hiện thực, đồng thời, nếu người này không có ký ức về việc tiết lộ tin tức thì cho dù tin tức bị tiết lộ, nó cũng vô pháp trừng phạt người đó. Cho nên, trên thực tế nó chỉ là một siêu cấp máy tính hoạt động theo trình tự, nó không thể có tư duy của sinh vật có ý thức!

Trịnh Xá gào lên:

-Cái này thì nói lên được cái gì? Lão tử mặc kệ nó là máy tính hay là cái quái gì, bởi vì tính toán của ngươi, tính mạng của ta và La Lệ cơ hồ đều vứt bỏ! Đều vì phỏng đoán của ngươi sao?

Sở Hiên cũng không để ý tới hắn, cứ tự nhiên nói:

-Chỉ cần biết rằng nó có trình tự, vậy sẽ có nhiều chuyện chúng ta có thể vượt qua hạn chế của nó để hoàn thành, phim kinh dị cũng là giống như... Nói mấy chuyện này với ngươi cũng vô dụng. Lý do thứ ba, ta hy vọng có thể để ngươi đem về một ít đồ án thiết kế công nghệ cao, nếu như hai phỏng đoán trước đều thành lập mà nói, như vậy mấy bản vẽ này hiện tại đều đã tới tay chính phủ, mà tin tức của ta bọn họ cũng có thể nhận được, trong tin tức ta lưu lại muốn bọn họ tìm một ít binh lính đặc chủng, thực hiện thôi miên

http://tieulun.hopto.org

trở thành tâm lý thất vọng với sự thật, sau đó một ngày hai mươi bốn giờ ngồi đợi trước máy tính, như vậy chúng ta rất có khả năng sẽ có một ít đồng đội là lính đặc nhiệm xuất hiện, cơ hội sống sót của chúng ta cũng sẽ tăng lên rất nhiều...

-Rất xin lỗi, hại ngươi lâm vào tình thế nguy hiểm, cái đó và ước lượng của ta có chút chênh lệch. Ta vốn tưởng bọn họ có thể sớm tìm ra ngươi, như vậy có thể phát hiện máy định vị trên chủy thủ, ngươi cũng có thể bình yên trở lại đây.... Là lỗi của ta, nếu như nghe xong ba lý do này mà ngươi vẫn còn muốn giết ta, vậy xin mời chém cụt tứ chi của ta đi, ta sẽ không phản kháng.

Sở Hiên nói xong tất cả vẫn thản nhiên đứng đó, Trịnh Xá xiết chặt chủy thủ, chần chừ, cuối cùng hắn hung hăng ném chủy thủ xuống đất nói:

-Mẹ kiếp! Nếu như ngươi nói sớm cho một chút, lão tử không phải là không yêu nước , nhất định sẽ mang máy định vị này trở về thế giới hiện thực, ta hận ngươi chính là đối với đồng bọn minh hữu cũng âm mưu tính toán, chẳng lẽ trong đầu ngươi không có chút tâm tư nào của người bình thường sao?

Sở Hiên thản nhiên nói:

-Không thể nói trước với ngươi, nếu như trong trí nhớ của ngươi có chi tiết như vậy, Chủ Thần sẽ căn cứ vào ký ức mạt sát ngươi,bởi vì đây cũng là một phương pháp để ngươi truyền lại tin tức, chỉ có trong tình huống ngươi không biết gì hết làm tất cả mọi việc, nếu không cũng không có ý nghĩa.

Trịnh Xá hít sâu một hơi nói:

-Ta đã hoàn toàn không thể tín nhiệm ngươi được nữa! Vô luận là bộ phim kinh dị tiếp theo kinh khủng đến mức nào! Minh ước giữa chúng ta đều giải trừ! Từ nay về sau đừng âm mưu tính kế chúng ta chút nào nữa, nếu không ta nhất định sẽ tự mình giết ngươi! Ta thề!

Nói xong, Trịnh Xá quay người đi về phía La Lệ, hắn nắm tay nàng yên lặng đi về phòng, Trương Kiệt và Chiêm Lam cùng thở dài, bọn họ cũng ai về phòng người ấy, trên quảng trường ngoài Zero đang tiếp nhận chữa trị, chỉ còn thân ảnh pha chút cô độc của Sở Hiên... Hắn nhặt chủy thủ dưới đất lên, sau đó yên lặng đi về phòng mình...

41. Chú Oán! Khai Mạc (1)

-Trong vòng ba mươi giây tiến vào cột sáng, mục tiêu di chuyển tập trung, The Grudge bắt đầu truyền tống...

Năm người, không, năm người cộng thêm Arnold bên cạch Sở Hiên cùng nhau bước vào vòng sáng từ Chủ Thần chiếu xuống.

Lại cảm giác nửa tỉnh nửa mê, không biết đã qua bao lâu, đến khi mọi người phục hồi tinh thần bọn họ đã ở trong một căn phòng rất bình thưởng, trên nền trải một lớp chiếu rơm, giữa các phòng dùng cửa giấy ngăn cách, hơn nữa nhìn cách bài trí trong phòng, nơi đây hẳn là nhà mang phong cách Nhật Bản.

Năm người tỉnh táo lại, lập tức bắt đầu tính toán số người trên nền nhà, không cần chính xác, chỉ cần đếm qua số lượng đã làm họ bị dọa phát khiếp. Tổng cộng có khoảng mười lăm người, nếu tính cả năm người Trịnh Xá thì nhân số của bộ phim kinh dị này đã đạt tới mức cực hạn, hai mươi người.

Nhân số càng nhiều, độ khó của phim càng lớn, Alien lần trước bị thay đổi tình tiết cũng chỉ có mười lăm người mà thôi, vậy mà đã cơ hồ tạo thành đoàn diệt. Lần này nhân số trong phim lại càng khoa trương lên đến hai mươi người, độ khó khẳng định là lớn hơn Alien 1 nhiều!

Trương Kiệt ngồi dưới đất thì thào nói:

-The Grudge, là The Grudge đấy, hơn nữa còn là The Grudge độ khó hai mươi người... chúng ta lần này...

Chiêm Lam là người sớm nhất phục hồi tinh thần, nàng vội chạy tới cửa sổ nhìn ra ngoài. Chỗ này là một ngôi nhà mái bằng có sân vườn, còn nơi nàng đang đứng là tầng hai của ngôi nhà. Nếu đứng ở bên ngoài nhìn vào, ngôi nhà vườn này hoàn toàn giống y như ngôi nhà ma trong The Grudge.

http://tieulun.hopto.org

Chiêm Lam quay đầu lại thần sắc tái nhợt, nhìn Sở Hiên nói:

-Có lẽ ngươi không am hiểu loại phim kinh dị thần bí này nhất? Vậy lần này để ta phân tích được không?

Sở Hiên yên lặng gật đầu.

Lúc nãy đã có tân nhân từ dưới đất bò dậy, Chiêm Lam cũng không để ý đến bọn họ, tập trung giải thích khái niệm chú oán cho mấy người Trịnh Xá.

-Cái gọi là chú oán chính là khi một người mang đầy oán niệm chết đi, oán niệm của người đó sẽ biến thành một loại nguyền rủa, loại nguyền rủa này bình thường sẽ lưu lại tại nơi người đó ở khi còn sống, một khi có người đi vào nơi kẻ đó sống lúc trước, người này sẽ bị lời nguyền giết chết, mà trong bộ phim kinh dị này... chỗ bị nguyền rủa chính là căn nhà này!

Chiêm Lam vuốt vuốt trán nói:

-Trong phim The Grudge này, chỉ cần có người bị lời nguyền ám vào, vậy người này chắc chắn sẽ phải chết không thể nghi ngờ. Có thể là vài ngày sau, có thể là vài tuần sau, tóm lại, người này lúc nào cũng có thể bị Quỷ Hồn giết chết!

Trịnh Xá thở dài nói:

-Ý của ngươi là, chúng ta hiện tại kỳ thật đã bị nguyền rủa? Chỉ cần đợi đến lúc phim kinh dị bắt đầu, chúng ta lúc nào cũng có thể bị Quỷ Hồn giết chết?

Chiêm Lam cười khổ nói:

-Đúng vậy... đây là loại phim kinh dị thần bí không thể dùng khoa học để giải thích được. Chúng ta không có biện pháp phân tích xem quỷ quái dựa vào cái gì để giết người, hơn nữa cũng không biết làm cách nào tránh né... Vậy nhiệm vụ hoàn thành bộ phim này là gì đây?

Năm người đồng loạt nhìn đồng hồ đeo tay của mình, trên đồng hồ hiển thị nhiệm vụ trong The Grudge là sống sót bảy ngày, đồng thời còn có một lựa chọn, giết chết chú oán chủ thể Kayako một lần sẽ được một cái chi tiết kịch tình cấp B, điểm thưởng ... năm nghìn!

-Chi, chi tiết kịch tình cấp B? Điểm thưởng ... năm nghìn?

Trương Kiệt đang ngồi trên chiếu chợt đứng vọt dậy, hắn hưng phấn hô:

-Mẹ kiếp, liều mạng đi, chi tiết kịch tình cấp B cộng thêm năm nghìn điểm thưởng đáng để liều luôn. Hoàn thành bộ phim này, huynh đệ chúng ta muốn ăn có ăn, muốn uống có uống, cơm ăn một bát, đổ một bát...

Áp lực vừa rồi nhất thời bị Trương Kiệt làm tan đi nhiều, Trịnh Xá cười mắng:

-Ngươi thực sự nghĩ đơn giản vậy sao? Nhớ lại xem Queen kinh khủng đến mức nào đi, giết nó chúng ta cũng chỉ được mỗi người một chi tiết kịch tình cấp D, ta bất quá được thêm ba nghìn điểm thưởng mà thôi. Chủ oán chủ thể Kayako này khẳng định so với Queen Alien còn khủng bố hơn nhiều...

Câu này vừa nói ra, năm người nhất thời lại lâm vào trầm mặc...

Từ lúc Trịnh Xá trở về Chủ Thần không gian đã được chín ngày, trong chín ngày này, hắn cơ hồ không nói chuyện với Sở Hiên nửa câu, chỉ thảo luận kỹ xảo chiến đấu cùng Trương Kiệt, Zero, huấn luyện kỹ năng sống sót cùng năng lực sử dụng súng đạn. Chờ đến lúc sắp tiến vào bộ phim kinh dị thứ ba, Sở Hiên mới tìm tới bọn họ, hơn nữa còn lấy ra một thiết bị liên lạc trông rất giống điện thoại di động.

-Mỗi người một chiếc, có thể liên lạc nói chuyện với nhau, hơn nữa không chịu ngăn cản của tín hiệu vệ tinh, khoảng cách liên lạc năm mươi km, ta nghĩ thứ này đối với hợp tác đoàn đội hắn là phi thường hữu dụng.

Sở Hiên trong thời gian này cũng gần như không chuyện nói với ai một câu nửa chữ, ngoại trừ chế tạo số lượng lớn súng đạn, hắn còn vùi đầu vào chế tạo thiết bị liên lạc. Nhưng thứ làm người khác thấy kỳ quái nhất chính là, hắn dùng điểm thưởng còn lại hoán đổi linh loại đạn, loại đạn này thoạt nhìn hoàn toàn gần như không khác gì đạn bình thường, nhưng trên vỏ đạn có khắc một ít phù văn kỳ lạ.

http://tieulun.hopto.org

Không hiểu được, những người còn lại bao gồm cả Trịnh Xá cũng hoán đổi một lượng lớn linh loại đạn, đây là một trong những loại đạo cụ có thể thương tổn đến Quỷ Hồn ma quái, giá cả tiện nghi nhất, hơn nữa tất cả các loại súng đều có thể sử dụng, trong Nạp giới của Trịnh Xá cơ hồ còn có đến một mét khối linh loại đạn, so ra thì đạn xuyên giáp ngược lại hắn chỉ lấy một ít.

Ngoài ra, bốn người còn lại không có Nạp giới đều hoán đổi một cái ba lô quân dụng, bên trong đựng thuốc cầm máu, băng vải, thuốc giải độc, thức ăn cô đặc, nước uống ở trạng thái cố định (thực phẩm khoa học đặc hữu của không gian Chủ Thần), mỗi người cũng chuẩn bị một bộ áo chống lạnh chất lượng cao. Lần này gần như đã tiêu sạch điểm thưởng của mọi người, bởi vì điểm số nhiều ít không cân bằng, cho nên Trịnh Xá cũng hộ trợ một ít vật phẩm cho những người còn lại.

The Grudge, bộ phim kinh dị thứ ba không ngờ lại là bộ phim nổi tiếng không có lời giải, có thể dẫn đến đoàn diệt.

Trịnh Xá yên lặng ngồi trên chiếu rơm, hắn nhìn Chiêm Lam bắt đầu giảng giải cho mấy tân nhân vừa thức dậy về Chủ Thần không gian, trong đầu lẳng lặng nhớ lại nội dung phim The Grudge.

The Grudge tổng cộng có ba tập, Trịnh Xá đương nhiên đã xem qua bộ phim kinh dị nổi tiếng này, nhưng sau khi xem xong vài ngày, tình tiết và nhân vật trong phim trong ký ức của hắn lại như mới, điểm làm hắn có ấn tượng nhất chính là, hễ là người bị nguyền rủa ám lấy, sẽ không ai có thể sống sót.

The Grudge bắt đầu với Kayako, một nữ nhân tính cách rất cô độc, khi cô học đại học đã từng thầm yêu một chàng trai, nhưng vì bản thân cô độc nên chỉ biết đứng từ xa nhìn ngắm nam tử đó, ngoài ra còn ghi lại cảm xúc của mình vào nhật ký, cho nên nam nhân kia cũng không bết chuyện của Kayako. Đồng thời chàng trai đó lại đang yêu một cô gái, không lâu sau đó liền kết hôn với người mình yêu, vì thế Kayako ôm hận, hơn nữa còn ghi tạc thật sâu mối hận này trong lòng.

Tiếp theo, Kayako trải qua rất nhiều bất hạnh, chú mèo nàng yêu quý nuôi từ nhỏ bị chết, cha mẹ khi đang đi du lịch gặp tai nạn ô tô qua đời, đến lúc này trong lòng Kayako đã tràn đầy oán niệm.

Không lâu sau đó, Kayako kết hôn với một người đàn ông khác, trong lòng anh ta ngầm chứa tư tưởng bạo lực, sau khi kết hôn không lâu, Kayako sinh cho nam tử đó một đứa con trai, họ sống yên bình nhiều năm. Đến khi đứa bé đã lớn đi học, Kayako mới phát hiện ra thầy giáo của đứa bé chính là nam nhân nàng thầm yêu lúc trước.

Cùng lúc đó, chồng của Kayako đến bệnh viện kiểm tra biết được tinh dịch của mình rất thưa thớt, nói cách khác hắn rất khó có con, mà hắn đồng thời lại phát hiện nhật ký của Kayako, tưởng rằng đứa bé là con tư sinh của Kayako. Đến lúc này tư tưởng bạo lực trong lòng nam nhân này cuối cùng cũng bộc phát, hắn tàn nhẫn ngược đãi Kayako một trận rồi đem xác giấu lên lầu, tiếp theo chạy tới giết chết vợ của người Kayako yêu lúc trước, nhằm phát tiết sự phẫn nộ khi bị cắm sừng.

Nhưng trên thực tế, đứa bé Kayako sinh ra thật sự là cốt nhục của chồng nàng, nàng bị hành hạ oan uổng đến chết, nỗi oán hận tích lũy trong lòng nàng lâu nay rút cuộc đã đến cực hạn, căn phòng này liền trở thành chỗ cho chú oán, còn nàng bắt đầu dùng nguyền rủa giết chết tất cả những người bước vào trong phòng.

Đâylà tình tiết đại khái trong The Grudge mà Trịnh Xá biết, mặc dù tổng cộng có ba tập nhưng thực tế ba tập The Grudge đều thuật lại cùng một chuyện, đó là Kayako giết những người người tiến vào trong phòng này như thế nào. Trong cả bộ phim, tất cả những người bị chú oán ám lấy đều phải chết, không có ai là ngoại lệ!

Giết chết Kayako sao? Khi Quỷ Hồn xuất hiện dùng linh loại đạn có thể giết được sao? Nếu như vậy mà nói thì điểm thưởng và độ khó không tương xứng, không phải là quá khoa trương sao?

-Mẹ kiếp, ngươi nói chỗ này là thiên đường đi. Lão tử tuyệt đối tin nơi đây là thiên đường!

Ngay khi Trịnh Xá đang yên lặng tự hỏi thì trong đám tân nhân chợt có tiếng quát lớn.

Một đại hán cao lớn vẻ mặt đỏ bừng bừng, đứng đó thô lỗ gào thét:

http://tieulun.hopto.org

-Lão tử rõ ràng đang online bàn chuyện buôn bán, chỉ là một trang quảng cáo bắn ra thôi, tại sao lại đột nhiên chạy tới chỗ này? Mẹ kiếp, đừng tưởng rằng lão tử không có kiến thức, các ngươi từ đằng sau dùng thuốc mê đánh ngã ta, sau đó mang ta đến phòng này đe dọa lừa bịp đúng không? Đừng tưởng rằng con mẹ nó là rất thông minh, đã có vô số người thử qua rồi...

Đám người mới này thoạt nhìn đều rất bình thường, vô luận là trang phục hay phản ứng của họ khi gặp thay đổi, ngoại trừ ba người phản ứng có chút cổ quái, mười hai người còn lại bắt đầu trở nên nhộn nhạo, đại hán cao lớn kia dẫn đầu đi xuống dưới lầu, tám người khác đi theo hắn.

Phản ứng của ba người kia, trong đó một người không thèm quan tâm đến xung quanh, ngồi tại chỗ đọc sách, đó là một thiếu niên khoảng mười lăm mười sau tuổi, thoạt nhìn bộ dạng có vẻ nhã nhặn lịch sự. Một người khác bắt đầu xem xét chiếu rơm và cửa giấy. Còn một người là một mỹ nữ, nàng tựa hồ còn chưa tỉnh ngủ, mặc một bộ áo ngủ rất gợi cảm, duỗi lưng, chỉ thấy ánh mắt mơ hồ, bộ dạng lười nhác, thoạt nhìn rất xứng với hai chữ vưu vật.

Về phần ba người còn lại là ba người trẻ tuổi, quần áo thoạt nhìn đều có vẻ cực kỳ bình thường, tuổi tác khoảng hai mốt hai hai tuổi, nguyên nhân sở dĩ bọn họ không rời đi... phỏng chừng là vì mỹ nữ gợi cảm đang vươn vai kia, hai điểm hồng nhạt trên ngực như ẩn như hiện làm ba gã thanh niên trợn tròn mắt nhìn.

Chiêm Lam nhìn thấy đại hán kia chuẩn bị rời đi, nàng đang định mở miệng khuyên bảo, đột nhiên Trịnh Xá giữ nàng lại nói:

-Để cho họ đi, bộ phim kinh dị lần này là lần đầu tiên chúng ta gặp phải loại phim thần bí, chúng ta cũng vô pháp trợ giúp đươc cho ai. Nếu như bọn họ nguyện ý tin tưởng chúng ta vậy, đi theo để chúng ta bảo hộ một chút cũng không sao, nếu như bọn họ nguyện ý tự mình ly khai... Vậy cứ để họ tự sống sót bằng vận khí đi.

Nam tử đang cẩn thận quan sát cửa giấy và chiếu rơm kia đột nhiên ngừng lại, hắn thở dài nói:

-Ta có chút tin tưởng lời các vị nói, đây thật sự là bố cục lưu hành trong dân gian Nhật Bản a, đường vân chiếu rơm và cửa giấy cũng là kiểu dáng tương đối thịnh hành mười năm trước...

Mỹ nữ gợi cảm ngáp một cái nói:

-Nhật Bản? Sao lại tới Nhật Bản? Ta nhớ rõ là đang chat nude trên mạng a, đúng rồi, các ngươi làm gì trong nhà ta?

Mỹ nữ gợi cảm này chợt nhìn quanh một chút, bấy giờ mới phát hiện hoàn cảnh không đúng, lập tức hét lên chói tai.

Trịnh Xá đang định mở miệng nói chuyện, đột nhiên dưới lầu chuyền điến tiếng gào của một người phụ nữ, đồng thời còn truyền đến lời nói của cô ta... đó là tiếng Nhật! Người phụ nữa vừa nói tiếng Nhật này khẳng định là nhân vật trong tình tiết, nói cách khác... khi bọn họ đã có thể giao tiếp với nhân vật trong kịch bản, cũng đại biểu cho phim kinh dị đã bắt đầu!

Đột nhiên, một cảm giác âm lãnh tràn về phía mọi người, nhưng những người ở đây phảng phất như không cảm giác được luồng âm lãnh này, chỉ có Trịnh Xá cả người run rẩy kịch liệt, hắn không chút nghĩ ngợi lấy súng tiểu liên trong Nạp giới ra, lúc này trong súng nạp đầy linh loại đạn, hắn nâng súng hướng tầng hai quét một vòng.

Tiếng súng vang lên ba ba, cửa lầu lập tức bị bắn nát bấy, mọi người đều mạc danh kỳ diệu nhìn về phía Trịnh Xá. mà cũng chỉ có một mình hắn cảm giác được luồng âm lãnh này đang dần dần rút lui. Chỉ là mọi người xung quanh giống như như không hề biết gì, bọn họ thậm chí không cảm giác được trên người đã có tia tia khí tức âm lãnh lưu động... thậm chí trên người Trịnh Xá cũng bị khí tức này ám vào như ẩn như hiện, như là ảo ảnh.

-Cái này... chính là chú oán sao?

http://tieulun.hopto.org

42. Chú Oán! Khai Mạc (hạ)

Sau khi tiếng súng vang lên, cả tầng trên lẫn tầng dưới đều vang lên tiếng thét chói tai của nữ nhân, đám tân nhân ở tầng dưới lập tức kêu gào chạy ra ngoài đường, mà sáu tân nhân còn lại trên tầng thì không dám động đậy, lúc này Sở Hiên mới chậm rãi đứng dậy.

-... Như vậy đi, phim The Grudge ta cũng đã xem qua, tỷ lệ sống sót của bộ phim này không có liên quan gì đến số người nhiều ít bao nhiêu, cho dù ngươi có trốn ra nước ngoài cũng sẽ bị giết, cho dù bên cạnh ngươi có mấy chục người hộ vệ cũng không thể thoát được... Bây giờ ta rời khỏi đoàn đội, nếu như chúng ta có thể còn sống gặp lại... Trương Kiệt, thức ăn chị dâu làm nhìn rất ngon mắt.

Nói xong, Sở Hiên cùng Arnold đeo ba lô quân dụng đi xuống dưới lầu, mọi người chỉ biết trơ mắt nhìn hắn biến mất dưới cầu thang.

Trịnh Xá yên lặng nhìn Sở Hiên biến mất không thấy đâu nữa, hắn bình tĩnh thu hồi ánh mắt nói:

-Sáu người các ngươi nếu có nghi vấn gì có thể tận lực hỏi chúng ta, Chiêm Lam, ngươi đã được một trăm điểm thưởng chưa?

Chiêm Lam hơi sửng sốt vội vàng gật đầu, không hiểu tại sao trong đầu nàng lại nghĩ đến tình cảnh lần đầu tiên gặp Trịnh Xá, bất tri bất giác, trải qua hai bộ phim kinh dị khí chất của nam nhân này đã thay đổi rất nhiều, hắn đã dần dần có dáng vẻ của thủ lĩnh đoàn đội.

-Vậy trước tiên chúng hãy rời khỏi đây đã.

Trịnh Xá cười khổ nói:

-Chỗ này thật sự là... phi thường không an toàn a.

Đề nghị này rất được mọi người tán thành, ba gã thanh niên bình thường kia hốt ha hốt hoảng chạy xuống dưới lầu, đi sau bọn họ là mỹ nữ gợi cảm, ngược lại, thiếu niên tuấn mỹ đang bình tĩnh đọc sách và tên thanh niên hai tám hai chín tuổi vừa kiểm tra căn phòng lúc trước thong dong đi xuống.

Trương Kiệt và Zero vội vã đi theo sau bọn họ, hai người đều nhìn ra được, ngoài ba gã thanh niên bình thường kia tạm thời không nói đến, tên thiếu niên tuấn mỹ bình tĩnh đọc sách cùng người kiểm tra căn phòng lúc nãy hẳn là đều có chút tài năng, ít nhất bọn họ cũng có tiềm chất để trở thành nhân tài. Sau khi Sở Hiên rời đi, bọn họ cần nhất là nhân tài dạng quân sư có thể phân tích bố cục, mặc dù Chiêm Lam về phương diện này cũng có tư chất, nhưng so với Sở Hiên vẫn có chút không bằng.

Trịnh Xá cầm súng tự động quan sát xung quanh, nhìn thấy Chiêm Lam đang ngây ra nhìn hắn liền cười nói:

-Làm gì vậy? Mau đi đi, ta đoạn hậu cho các ngươi.

Chiêm Lam lúc này mới phát hiện mình đã thất thố, khuôn mặt hơi đỏ lên, vội vuốt vuốt trán nói:

-Ngươi không cần phải khẩn trương như vậy, loại phim kinh dị này kỳ thật đều có một quy luật, trong vòng một hai ngày chúng ta hẳn là sẽ rất an toàn, mấy thứ này thường thường sẽ chờ lúc chúng ta không chú ý mà công kích... Vừa rồi ngươi phát hiện được cái gì sao?

Trịnh Xá cười khổ nói:

-Nếu như ta nói ta có thể nhìn thấy... Không, là ta có thể cảm giác được "mấy thứ như thế này" thì ngươi có tin không? Ta cảm thấy trên người chúng ta đều nhiễm phải một loại khí tức âm lãnh, cả ta cũng nhiễm phải, đại khái là ấn ký của chú oán... Nó dùng ấn ký này để tìm tới chúng ta!

Chiêm Lam hơi sửng sốt, lập tức hét lên chói tai, không ngừng phủi phủi trên người mình, vừa phủi vừa hỏi:

-Đã sạch hết chưa? Đã sạch hết chưa?

Thanh âm và lời nói quá sức ám muội làm Trương Kiệt phải vội vàng chạy lên.

Chiêm Lam vừa nhìn thấy Trương Kiệt, lập tức bẽn lẽn, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ hồng, nhẹ nhàng vỗ vỗ trên người, sau đó đẩy Trương Kiệt ra hấp tấp chạy xuống tầng dưới.

http://tieulun.hopto.org

Trương Kiệt rất ra dáng huynh đệ, hắn vỗ vai Trịnh Xá vẻ đồng tình nói:

-...Tiểu nữ nhân, rất đáng sợ phải không?

-Ừ, rất đáng sợ.

Mặc kệ nói thế nào, mọi người dùng tốc độ nhanh nhất chạy khỏi căn phòng này. Bước chân ra khỏi cửa, Trịnh Xá trong lòng vừa thở phào một hơi thì trong phòng lại tràn ngập một cảm giác áp bức kỳ lạ, cảm giác này làm hắn gần như không thở nổi, nó đã vượt xa cảm giác áp bức khi đối diện với Alien ở bộ phim kinh dị lần trước. Khoa trương nhất chính là hắn thậm chí đến một cái bóng quỷ còn chưa nhìn thấy mà đã gần như bị ép tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, có thể thấy loại cảm giác nguy hiểm này mãnh liệt đến mức nào.

Trịnh Xá lúc này mới phát hiện sáu gã tân nhân đang đứng ngoài cửa, mặt khác trong nhóm chín người của đại hán cao lớn lúc trước nữa đã biến mất, thậm chí cả Sở Hiên cũng không biết đã đi đâu, nói cách khác, hai mươi người chia làm hai nhóm, một bên mười người không biết đã đi đâu về đâu, bên kia là bốn tên tư thâm giả bọn hắn cộng thêm sáu gã tân nhân.

-Thời gian hiện tại là 10h30 sáng, cứ như vậy đi, chúng ta trước tiên tìm một chỗ thích hợp, cẩn thận bàn bạc xem làm thế nào sống sót qua bảy ngày này, nếu như không có vấn đề gì....

Trịnh Xá bỏ súng tiểu liên vào trong Nạp giới, đang định an bài một chút cho đám tân nhân, đột nhiên hắn thấy mọi người đều trợn mắt há mồm nhìn về phía tầng hai sau lưng hắn, trong mắt lộ ra vẻ sợ hãi khó tin.

Vô thức, Trịnh Xá cũng quay đầu lại, hắn nhìn thấy phía sau cửa kính trên tầng hai... một nữ nhân toàn thân trắng bệch đứng dựa vào đó, đôi mắt đen nhìn chằm chằm vào bọn hắn. Đó là một đôi mắt thế nào, Trịnh Xá hoàn toàn không thể hình dung nổi cảm nhận của mình, phảng phất như có vô số oán hận ác độc ẩn giấu trong dôi mắt đó, băng lãnh, chết chóc, khủng bố....

Đến khi Trịnh Xá phục hồi tinh thần, hắn lại cầm súng tiểu liên điên cuồng bắn vào chỗ cửa sổ tầng hai, nhưng sau khung cửa làm gì còn nữ nhân trắng bệch nào nữa, chỉ có khung cửa bị đạn bắn tan nát cùng vách tường đầy lỗ đạn.

Trương Kiệt và Zero đồng thời một trái một phải kéo hắn lại, Trương Kiệt quát:

-Trịnh Xá, bình thĩnh một chút, chúng ta hiện tại rất an toàn! Mau đi thôi, nói không chừng cảnh sát Nhật Bản sẽ lập tức tới đây!

Nói xong, hai người kéo Trịnh Xá toàn thân đã gần như nhũn ra theo con đường ra ngoài. Mắt thấy thấy căn nhà đã bị bỏ lại phía sau, Trịnh Xá ngoái lại nhìn lần cuối, bóng dáng trắng bệch lại một lần nữa xuất hiện trên khung cửa sổ tầng hai...

-Tỉnh táo lại chưa?

Trịnh Xá cầm lấy lon coca ướp lạnh Zero đưa cho, hắn cố gượng cười nói:

-Lúc nãy thật sự đa tạ các ngươi... xem ra ta đã thành gánh nặng của đoàn đội mất rồi.

Mọi người lúc này đang ngồi dưới bóng râm một gốc cây ở sâu trong công viên. Sau khi Zero và Trương Kiệt đưa Trịnh Xá đến đây, Zero đi đâu không ai biết, đến lúc hắn quay lại không ngờ mang theo một lượng lớn coca ướp lạnh và thực phẩm đóng hộp, như vậy bọn họ đỡ phải sử dụng thức ăn cô đặc đã hoán đổi, mặc dù thức ăn này cũng không tốn nhiều điểm nhưng tiết kiệm được bao nhiêu thì cứ tiết kiệm, đây là suy nghĩ chung của cả bốn người.

Trịnh Xá uống một ngụm coca, cảm giác lạnh lẽo làm hắn cả người khoan khoái hơn rất nhiều, bấy giờ Chiêm Lam mới nói:

-Trịnh Xá, ngươi thật sự không làm sao chứ? Ta đã nói chuyện ngươi có thể cảm giác được chú oán với mọi người, ngươi là người duy nhất trong chúng ta có bản lĩnh này a, mọi người chúng ta rất có thể sẽ đều phải dựa vào cảm giác của ngươi mới có thể sống sót được.

Trịnh Xá cười khổ nói:

http://tieulun.hopto.org

-Chính vì cảm giác quá nhạy cảm cho nên càng dễ bị mấy thứ này hù dọa, cứ tiếp tục như vậy, ta còn không bị Quỷ Hồn giết chết, có khi trước đó đã bị dọa đến phát điên mất rồi.

Thiếu niên tuấn mỹ vẫn đọc sách kia đột nhiên lạnh lùng mở miệng nói:

-Ngươi rất không bình tĩnh, khi gặp phải chuyện không thể giải thích được, điều đầu tiên cần làm tuyệt không phải là hoảng sợ, mà phải cố gắng hiểu rõ nó... ngươi may mắn có thực lực mạnh như vậy, hóa ra chỉ là một cái bao cỏ.

Thiếu niên tuấn mỹ này khi nói chuyện cũng không ngẩng đầu lên, nhưng thanh âm vừa trong lại vừa cao, nghe như tiếng của con gái, hơn nữa da hắn mềm mại trắng nõn, cơ hồ so với Chiêm Lam còn mịn màng hơn, mái tóc đen óng. Vì hắn vẫn cúi đầu đọc sách nên không ai thấy rõ bộ dạng hắn rút cuộc là như thế nào, chỉ có nhìn nghiêng bên mặt mà suy luận rằng nam hài này thật sự là rất tuấn mỹ.

Trịnh Xá hơi sửng sốt, sau đó hắn cười khổ nói:

-Đúng vậy, ta quá không bình tĩnh... như vậy mọi người đều hiểu rồi, lúc nãy các người cũng đã nhìn thấy thứ đó, ta nghĩ các ngươi hiện tại hẳn là sẽ không hoài nghi lời chúng ta nói nữa chứ? Mặc dù nghe có chút khó tin nhưng chúng ta thật sự đã tiến vào một chốn luân hồi kỳ diệu... Ta tự giới thiệu trước, ta tên là Trịnh Xá, là đội trưởng tạm thời của tiểu đội này.

Đây là kết quả bốn người bọn họ đã thương lượng, trong chín ngày trước, bởi vì cả bốn người đều có ý kiến lớn với Sở Hiên nên Zero cũng gia nhập vào tiểu đội của Trịnh Xá, mà kết quả thương lượng để Trịnh Xá trở thành đội trưởng. Mặc dù bản thân hắn cho ràng chỉ có thể xưng là đội trưởng tạm thời, dù sao cũng không ai có thể nói chính xác lúc nào mình sẽ chết, cơ hôi để tiếp tục làm đội trưởng thật sự là rất nhỏ.

Trương Kiệt móc ra một bao thuốc lá, đưa cho Trịnh Xá và Zero một điếu rồi nói:

-Ta tên là Trương Kiệt, thành viên tiểu đội, xem như bán hỏa lực thủ đi.

Chiêm Lam vừa cười vừa nói:

-Ta là Chiêm Lam, coi như là nhân viên hậu cần đi, lực chiến đấu rất kém cỏi, bất quá có học một ít kỹ thuật băng bó, còn có thể hỗ trợ phân tích một vài tình huống.

Zero nhận điếu thuốc lạnh lùng nói:

-Zero, bắn tỉa...

Ba gã thanh niên bình thường nhìn nhau, một người trong số đó nói:

-Lục Nhân Giáp, hiện giờ vẫn đang là sinh viên.

-Tiêu Binh Ức, đang chờ xếp việc.

-Thuân Chúng Đình, hiện tại là sinh viên năm cuối, coi như đang chờ tìm việc

Mỹ nữ diễm lệ kia uốn lưng một cái nói:

-Minh Yên Vi, nghề nghiệp giám đốc quản lý kinh doanh, chẳng qua là Nhật Bản thôi, trước đây cũng từng nghĩ đến chuyện tới Nhật Bản du lịch một chuyến, không ngờ lại có thể được thỏa mãn nguyện vọng.

Mỹ nữ này vẫn mặc bộ áo lót gợi cảm như trước, động tác duỗi người thực sự là phi thường khiêu gợi làm ba thanh niên kia lại trợn tròn mắt.

Còn lại hai ngươi, thanh niên lúc trước kiểm tra căn phòng cười nói:

-Tề Đằng Nhất, người Sơn Đông, coi như là otaku đi... A a, đùa thôi, nghề nghiệp của ta thuộc loại nửa năm không khai trương, khai trương ăn nửa năm, ta là chuyên gia giám định... là chuyên gia giám định đồ trộm cắp, đối với một vài vật phẩm trong hiện thực có khả năng giám định, hi vọng có thể gia nhập đoàn đội của bốn vị.

Bốn người Trịnh Xá nhìn nhau cười, chuyên gia giám định, đây là nghề nghiệp cục kỳ cần thiết, trong rất nhiều bộ phim kinh dị sẽ cần dùng tới, không nghĩ rằng lần này thật sự có thể tìm được nhân tài trong số tân nhân.

http://tieulun.hopto.org

Còn lại thiếu niên tuấn mỹ kia bỏ sách xuống, mọi người mới nhìn rõ hắn, không, là nàng! Cô bé này cũng không có hạch cổ, đây là một nữ hài có thiên hướng tuấn mỹ trung tính, khoảng mười lăm mười sáu tuổi, ánh mắt lãnh đạm thoạt nhìn thật sự rất giống Sở Hiên.

-Triệu Anh Không, sát thủ...

Cô bé này nói chuyện phi thường băng lãnh, nàng vừa nói xong lại cúi xuống đọc sách, còn Trịnh Xá , Trương Kiệt, Chiêm Lam đều nhìn về phía Zero.

Zero yên lặng nhìn Triệu Anh Không vài lần, bấy giờ mới thản nhiên nói:

-Trịnh Xá, ngươi là đội trưởng, ngươi nói tiếp theo an bài như thế nào đi. Là sát thủ cũng tốt... trong tiểu đội cần nhân tài của bất cứ nghề nghiệp gì.

Trịnh Xá gật gật đầu, vừa rồi hắn có chút lo lắng là Zero và Triệu Anh Không trước kia có mâu thuẫn gì đó, có điều nhìn qua hai người cũng không quen biết, làm mấy người Trịnh Xá một hồi lo lắng vô ích, mặc dù cùng là sát thủ, ở thế giới hiện thực cũng không nhất định sẽ biết nhau.

-Ta nghĩ chúng ta hiện tại cần có Yên Nhật, tốt xấu gì chúng ta cũng phải sống ở đây bảy ngày, chẳng lẽ các vị muốn ăn ngủ giữa đường giữa chợ sao?

Trịnh Xá mỉm cười, hắn lấy từ trong Nạp giới ra hai khối vàng, đưa cho Zero nói:

-May mắn là lúc trước hoán đổi hai khối vàng này từ Chủ Thần, Zero, ngươi trước kia là sát thủ, hẳn là thông thuộc tình huống hắc đạo hơn chúng ta. Ngươi dùng hai khối vàng này đổi lấy yên Nhật, đổi được bao nhiêu thì đổi, chắc là cũng đủ cho mười người chúng ta chi tiêu trong bảy ngày. Sau đó tốt nhất là mua một tấm bản đồ khu vực phụ cận, miêu tả chi tiết phân bố nhà nghỉ, còn có chùa miếu xung quanh thành phố... Được rồi, trong các ngươi ai biết tiếng Nhật?

Trong sáu tân nhân, Minh Yên Vi và Tề Đằng Nhất đồng thanh:

-Ta biết một chút...

Tiếp đó hai người nhìn nhau vẻ quỷ dị.

Trịnh Xá đang muốn nói tiếp, không nghĩ tới Triệu Anh Không vẫn một mực lạnh lùng lại đột nhiên nói:

-Ta cũng biết tiếng Nhật.. Có thể hỏi ngươi tại sao lại cần bản đồ vị trí chùa miếu không?

Trịnh Xá nhìn tiểu cô nương băng lãnh này cười cười nói:

-Bởi vì trong thế giới phim kinh dị này đến Quỷ Hồn nguyền rủa cũng đều có, vậy sao lại không có những chỗ giải trừ nguyền rủa như chùa miếu chứ? Nếu nơi này không thể dùng cách tư duy của thế giới hiện thực vậy thì dùng phương pháp tư duy của thế giới phim kinh dị đi, ta nghĩ như vậy.

Triệu Anh Không bỏ sách xuống nói:

-Ngươi rất thú vị, vừa rồi tựa hồ như một kẻ ngốc có thực lực mạnh, bất quá hiện tại xem ra rất có dáng vẻ một đội trưởng... Được rồi, ta gia nhập tiểu đội này.

Trịnh Xá nhìn tiểu cô nương cười đầy thiện ý, Chiêm Lam ngồi cạnh hắn chợt nói nhỏ:

-Trong nhà còn có một cô nhóc nữa đó...

Hắn vội hắng giọng nói:

-Cứ như vậy đi, đúng rồi, Zero, cố gắng từ chỗ hắc đạo mua một ít súng lục về đây, ta còn nhiều linh loại đạn, tranh thủ cấp mỗi người một vũ khí tương xứng...

Zero bỏ khối vàng vào túi, hắn vẫy tay đi khỏi bóng râm, lúc này bên ngoài ánh mặt trời sáng lạn, trong công viên một vài lão nhân cùng tiểu hài tử đang vui đùa nghỉ ngơi, thoạt nhìn đầy vẻ yên bình.

Nhưng ai có thể biết được? Thế giới này là thế giới phim kinh dị, hơn nữa còn là loại phim kinh dị thần bí, vô pháp dùng kiến thức thông thường để giải thích, là thế giới có Quỷ Hồn và nguyền rủa tồn tại!

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá ngẩng đầu nhìn trời xanh, xuyên qua kẽ lá lên trên, ánh mặt trời thoạt nhìn cũng có chút âm lãnh, thân ảnh trắng bệch đáng sợ lúc trước... Cũng không biết, lần này được mấy người có thể còn sống trở về.

43. Ngày Thứ Hai (thượng)

Đến hoàng hôn Zero mới về tới công viên, lúc này chỉ còn một hai tiếng nữa là trời tối. Mọi người ngoài việc thỉnh thoảng uống một chút coca, ăn một chút thức ăn, phần lớn thời gian đều căng thẳng nhìn ngó bốn phía, đặc biệt là khi gần tới hoàng hôn, tâm lý mỗi người càng lúc càng khẩn trương.

Kỳ thật mọi người xem qua The Grudge đều biết, Quỷ Hồn trong bộ phim kinh dị này không sợ ánh mặt trời, bất luận là ban ngày hay ban đêm tùy lúc có thể chạy ra giết người, nhưng mọi người vẫn hi vọng có thể đứng ở chỗ sáng sủa. Đây là một loại tâm tính kỳ lạ, dù biết rằng Quỷ Hồn không sợ ánh mặt trời như nếu bản thân đứng giữa ánh dương quang, can đảm lập tức sẽ tăng lên nhiều.

Nhìn thấy Zero trở về, Trương Kiệt là người đầu tiên chạy tới, hắn cười đấm vào vai Zero một cái nói:

-Mẹ kiếp, ta còn tưởng tên tiểu tử nhà ngươi cuỗm vàng trốn mất rồi chứ? Ha ha ha, thế nào, bán được bao nhiêu tiền?

Zero nhàn nhạt cười không nói, chỉ lấy trong người ra mười tấm thẻ, hắn đưa một tấm thẻ màu vàng cho Trịnh Xá nói:

-Vàng tinh khiết, sau khi bán chuẩn bị cho mỗi người một thẻ, mật mã đều là 123456, trong thẻ này có...

Trịnh Xá nhận lấy tấm thẻ cười nói:

-Nói chuyện này làm gì? Việc ngươi làm chẳng lẽ ta còn không yên tâm sao? Số tiền này đủ để chúng ta sử dụng trong bảy ngày là được rồi, sống không mang đi được, chết cũng chẳng đưa theo được, cuối cùng cũng không thể đem chỗ tiền này về Chủ Thần không gian a, ha ha ha...

Nói chuyện xong, mười người cuối cùng cũng rời khỏi công viên đã dần dần âm trầm này. Tiếp đó, họ gọi ba chiếc taxi, đi tới khách sạn năm sao xa hoa nhất thành phố. Mặc dù chi phí tại Nhật thật sự rất cao nhưng hai rubic bằng vàng, hơn nữa phẩm chất mười phần tinh khết, số tiền này cũng đủ để cung cấp cho mười người hưởng thụ trong bảy ngày.

Lúc lên xe, ba cô gái ngồi một chiếc, ba gã sinh viên đại học ngồi một chiếc, còn Trịnh Xá, Trương Kiệt, Zero, Tề Đằng Nhất bốn người cùng ngồi một chiếc.

Sao khi lên xe, Zero lấy ra mấy tấm bản đồ đưa cho Trịnh Xá nói:

-Bản đồ nội thành, bản đồ khách sạn du lịch, bản đồ giao thông, bản đồ tham quan du lịch...

Trịnh Xá cũng không khách khí, nhận lấy bản đồ rồi cùng hai người Trương Kiệt, Tề Đằng Nhất xem xét, Zero ngồi ở ghế trước vẫn thản nhiên như cũ nói:

-Ta chọn khách sạn Dương Quang, bốn phía xung quanh là đường, giao thông cực kỳ tiện lợi, vô luận là từ chỗ nào chúng ta cũng có thể thuận lợi bỏ trốn, đương nhiên là nếu cảm giác được nguy hiểm...

Trịnh Xá vừa nhìn bản đồ vừa nói:

-Loại khách sạn này đúng là thích hợp nhất với tình trạng của chúng ta hiện tại, nơi bốn phía xung quanh địa hình phức tạp là đáng sợ nhất, nếu như bị tập kích rất có thể đến cả đường trốn cũng không có... Chỗ đó có đường bao quanh, cũng thích hợp để chúng ta lái xe rời đi, được rồi, chuyện mua súng lục không có vấn đề gì chứ?

Zero nói:

-Không có vấn đề gì, nhưng ngày mai phải tới sớm lấy hàng... Trịnh Xá, linh loại đạt thật sự có thể tấn công được "mấy thứ kia" không? Trước khi nó tấn công chúng ta không?

Trịnh Xá cười khổ nói:

http://tieulun.hopto.org

-Không biết, lúc đó ta chỉ cảm giác được nguy hiểm, phi thường nguy hiểm, cho nên mới mất lý trí. Kỳ thật lúc ấy ta cảm nhận được một loại dự cảm tử vong, phảng phất như sẽ bị giết bất cứ lúc nào. A a, kỳ thật là ta sợ chết, càng là người sợ chết thì khi cảm giác được tử vong lại càng dễ nổi điên.

-Thật vậy sao? Đến cả ngươi cũng sẽ chết....

Bốn người trong xe nhất thời đều yên lặng, chỉ có tiếng Trịnh Xá lẩm nhẩm bản đồ mơ hồ truyền tới, không biết qua bao lâu, ba chiếc taxi đã tới bên ngoài khách sạn Dương Quang.

Không thể không nói, Zero làm việc thật sự phi thường đáng tin, trong hơn nửa ngày, ngoài việc đem bán vàng còn thông qua hắc đạo chế tạo một tấm thẻ chứng minh giả, nếu không sợ rằng mọi người chẳng có cách nào tiến vào khách sạn được.

Theo tình tiết trong phim lúc này tựa hồ đã gần mùa du lịch, phần lớn phòng đã có người thuê, mấy phòng còn trống thì lại không cùng tầng, chỉ có một phòng tổng thống là mọi người có thể cùng ở được.

Triệu Anh Không lập tức nói:

-Ta không muốn ở cùng người khác, để ta một mình ở tầng dưới, phải có máy tính cá nhân.

Tất cả mọi người ngạc nhiên nhìn về phía nàng, Trịnh Xá lập tức nói:

-Mọi người chúng ta ở cùng một chỗ không tốt sao? Như vậy có thể hỗ trợ lẫn nhau.

Triệu Anh Không bỏ sách xuống lạnh lùng nói:

-Ta không muốn ở cùng chỗ với mấy cục nợ. Ta cảm thấy người lúc trước nói rất chính xác, ba tập phim The Grudge ta cũng đã xem qua, loại nguyền rủa này không phải nhiều người là có thể chống cự được, so với việc bị liên lụy khi các ngươi bị chú oán giết chết, không bằng ở một mình càng dễ chạy một chút.

Trịnh Xá thở dài không nói nữa, thương lượng một chút với những người còn lại, quyết định cuối cùng không ngờ là phần lớn đều hy vọng có thể chia ra vài người một tổ mà không phải tất cả ở trong một phòng lớn, như vậy vừa có thể hỗ trợ lẫn nhau mà cũng sẽ không bị liên lụy quá nhiều khi chú oán giết tới.

Ba cô gái tự nhiên là chia thành một tổ, vì Triệu Anh Không cường hành yêu cầu phải được ở một mình nên Chiêm Lam cũng không còn cách nào khác là ở cùng với nữ tử xinh đẹp Minh Yên Vi, bảy người còn lại chỉ có thể rút thăm chia thành hai tổ, Trịnh Xá, Tề Đằng Nhất, Lục Nhân Giáp ba người một tổ, Zero, Trương Kiệt, Tiêu Binh Ức, Thuân Chúng Đình bốn người thành một tổ.

Như vậy, Zero chỉ có thể thuê bốn phòng, mà bốn phòng này đều ở khác tầng, Triệu Anh Không ở tầng mười một, Trịnh Xá, Tề Đằng Nhất, Lục Nhân Giáp ba người ở tầng mười hai, Zero, Trương Kiệt, Tiêu Binh Ức, Thuân Chúng Đình bốn người ở tầng mười bốn, hai cô gái Chiêm Lam Minh Yên Vi ở tầng mười sáu.

Một đêm bình tĩnh không có chuyện gì, trưa ngày hôm sau tất cả mọi người đều có vẻ ngái ngủ tập trung tại phòng Trịnh Xá. Thực sự ngoài hai người Triệu Anh Không và Zero ra, những người còn lại đều đến rạng sáng mới hoàn toàn ngủ, nửa đêm xung quanh tối đen, ngoại trừ sát thủ tâm lý kiên định, ai mà dám ngủ trong hoàn cảnh như vậy a.

-Tốt lắm, xem ra mọi người đều không việc gì, hôm nay đã là ngày thứ hai rồi, chỉ cần kiên trì đến hết ngày thứ bảy là cúng ta có thể sống sót trở về Chủ Thần không gian.

Trịnh Xá xoa xoa hai tròng mắt thâm quầng, hắn vừa uống cà phê lon ướp lạnh vừa nói.

-Không việc gì? Chưa chắc đâu.

Triệu Anh Không bỏ sách xuống, nàng cười lạnh nói:

-Sáng sớm nay ta xâm nhập vào trang web cảnh sát thành phố phát hiện hai vụ án giết người. Đại khái khoảng rạng sáng nay, cảnh sát phát hiện được tại công viên cách chỗ chúng ta không xa hai thi thể, nội tạng trong một thi thể hoàn toàn biến mất, khuôn mặt bị vặn vẹo đến cực độ, người còn lại bị dây điện xuyên qua bụng, nhưng điều kỳ quái là trên đường dây điện hoàn toàn không có hư hỏng gì. Cảnh sát thành phố đều đã được huy động, nhưng bọn họ lại phát hiện hai người kia hoàn toàn không có giấy tờ gì chứng

http://tieulun.hopto.org

minh thân phận. Nghe nói người dân sống quanh đó thông báo, trước đó họ từng thấy hai người này ở cùng với bảy người khác, sau khi nghe xong, các ngươi có cảm thấy rất kinh hỉ không?

Mọi người nhất thời sắc mặt đại biến, trong đó còn có mấy người run bắn cả lên, chết thực ra không đáng sợ, cái đáng sợ thật sự là sắp phải chết mà không biết sẽ chết thế nào, việc này làm mọi người đều không thể chịu đựng nổi.

Trịnh Xá hít sâu một hơi, hắn nhìn Zero hỏi:

-Vậy đã lấy được súng lục chưa?

Zero không nói gì, lấy từ phía sau ra sáu khẩu súng lục, Trịnh Xá từ trong Nạp giới lấy ra sáu trăm viên linh loại đạn, hắn chăm chú nói:

-Đừng có bắn lung tung, ta không muốn trong khi tránh né quỷ quái còn phải tránh người bình thường truy kích, mặc dù giết đội viên sẽ bị trừ một ngàn điểm... nhưng ta cũng không ngại trói các ngươi ở chỗ tối tăm, ta nghĩ quỷ quái nói không chừng là thích loại người không thể phản kháng như vậy nhất.

Ba tên sinh viên vừa thấy súng lục lập tức hưng phấn không nói lên lời, bọn họ cầm súng đứng ngồi không yên. Ngược lại, Tề Đằng Nhất cầm một viên linh loại đạn lên quan sát cẩn thận, mất hơn nửa ngày hắn đột nhiên nói:

-Đây là đạn bạc bình thường sao? Nhưng phù văn trên mặt nhìn qua có vẻ rất giống giáp cốt văn và chữ tượng hình kết hợp lại, ách... Có lẽ là như vậy, nhìn rất giống nhau, nga, đúng rồi, ta nhớ rõ trên quan tài của một số ngôi mộ cũng từng thấy qua loại phù văn này.

Trịnh Xá vội tóm cổ tay hắn nói:

-Trên quan tài cùng từng thấy qua loại phù văn này? Thế là có ý gì? Có tác dụng gì? Đây là linh loại đạn hoán đổi từ Chủ Thần a, mặc dù giá cả rẻ nhất nhưng có thể công kích được linh hồn quỷ quái!

Tề Đằng Nhất gãi đầu nói:

Ta cũng không rõ phù văn này có tác dụng gì, dù sao ta cũng chỉ là chuyên viên giám định, không phải chuyên gia trộm mộ. Bất quá, ta từng nghe một vài nhân sỹ chuyên nghiệp có vô ý nói qua, tựa hồ phù văn này có công năng trừ tà, ngăn ngừa thi thể biến thành cương thi, trước đây ta vẫn tưởng đó chẳng qua chỉ là mê tín thời cổ đại thôi.

Trịnh Xá nhất thời trong lòng thất vọng, nhưng hai chữ trừ tà làm trong lòng hắn linh cơ máy động. Vội lấy ra một tấm bùa trong Nạp giới, hắn kinh hỉ nói:

-Thiếu chút nữa thì quên mất món này, đến đây, mỗi người lấy một tấm, loại hộ thân phù này khi có quỷ quái đến gần sẽ tự động bốc cháy, trong quá trình cháy, quỷ quái sẽ không thể công kích ngươi, đoạn thời gian này cũng đủ để ngươi chạy trốn hoặc gọi hỗ trợ, đến đây, mỗi người lấy một tấm.

Trương Kiệt và Chiêm Lam nhìn nhau, bọn họ vừa mừng vừa sợ lấy từ trong ba lô quân dụng ra mấy tấm bùa. Đây là hộ thân phù bọn họ đoái đổi sau khi bộ phim kịnh dị đầu tiên kết thúc, nhưng vì sau bộ phim kịnh dị thứ hai đã xảy ra quá nhiều chuyện, cho nên bọn họ sau đó cơ bản đã quên mất sự tồn tại của chúng. Mặc dù cũng bỏ vào trong ba lô quân dụng, nhưng nếu không phải được Trịnh Xá nhắc nhở, bọn họ rất có thể sẽ quên mất còn có loại bùa hộ thân này. Không nghi ngờ gì, trong tình huống không biết quỷ quái sẽ kéo tới lúc nào như thế này, loại bùa hộ thân có công năng dự báo trước như vậy là hữu dụng nhất.

Trịnh Xá cười vỗ vỗ Tề Đằng Nhất nói:

-Đa tạ ngươi đã đề tỉnh a, nếu tại thế giới hiện thực cũng tồn tại phù văn có thể khắc chế quỷ quái, vậy sao trong thế giới kinh dị này lại không có thể có chứ? Những chùa miếu này không thể đều là để bày cho đẹp được? Ha ha ha, nói không chừng chúng ta còn có thể học được các loại cái gì đạo pháp chú ngữ đó, tại Chủ Thần không phải có hoán đổi loại công pháp này sao?

-Tốt! Chiều nay chúng ta sẽ đến chùa miếu... Tìm kiếm hy vọng có thể đánh bại chú oán!

http://tieulun.hopto.org

44. Ngày Thứ Hai (hạ)

Sau bữa trưa, mọi người bắt đầu thương nghị hành động kế tiếp, ngoài việc phải đến chùa miếu tìm phương pháp tiêu diệt chú oán, tiếp tục giám thị trang web cảnh sát cũng phi thường trọng yếu. Đồng thời Zero đề nghị hắn muốn tìm kiếm một điểm ngắm bắn tại khu vực phụ cận, mặt khác mỹ nữ diễm lệ Minh Yên muốn buổi chiều đi dạo phố, mà ba tên sinh viên cũng muốn bảo vệ nàng.

Tóm lại ngoài mấy người này ra, cuối cùng chỉ còn bốn người Trịnh Xá, Trương Kiệt, Chiêm Lam, Tề Đằng Nhất, tình huống hoàn toàn bất đồng so với suy nghĩ của Trịnh Xá. Xem ra mọi người tựa hồ đều không có chút hy vọng nào đối với chùa miếu, phảng phất như sau khi có súng và linh loại đạn, bọn họ đã không e ngại bất cứ cái gì Quỷ Hồn nữa.

Chỉ có bản thân Trịnh Xá mới biết, sự kinh khủng của chú oán vượt xa tưởng tượng của bất cứ kẻ nào. Nguyên nhân chính là vì không biết nên không sợ, nếu như là một con Alien có thể nhìn thấy được, có thể chạm vào được đứng trước mặt bọn họ, bọn họ có thể sẽ biết thế nào là sợ hãi. Nhưng bọn họ chỉ xem phim, lại không có cảm giác nhạy bén như của Trịnh Xá để cảm nhận sự kinh khủng của chú oán, sau khi có được linh loại đạn, ngoại trừ can đảm ra, trên thực tế bọ họ căn bản không có bất cứ thứ gì để bảo vệ tính mạng.

Trịnh Xá thật sự có chút bất đắc dĩ, nhưng hắn cũng không thể buộc mọi người tới chùa miếu được, có thể tìm được biện pháp khắc chế chú oán, điều này chỉ là suy đoán cá nhân của hắn mà thôi.

Mặc dù rất không muốn thừa nhận... Nhưng nếu như là Sở Hiên gặp phải loại tình huống này mà nói, hắn sẽ hành động như thế nào đây?

Trịnh Xá lắc đầu tống suy nghĩ này ra ngoài, lúc này taxi đã tới trước ngôi chùa thứ ba. Trước đó bốn người đã tìm tới hai ngôi chùa, ngoại trừ đông người ra, trụ trì hai ngôi chùa này căn bản không biết cái gì về các loại nguyền rủa, ngoài niệm cho mọi người một ít kinh văn, chỉ vẩy chút tàn hương lên bốn người. Đương nhiên,Trịnh Xá cũng không cảm giác được ấn ký âm lãnh trên người biến mất, nói cách khác, hai ngôi chùa này gần như chỉ là chùa miếu bình thường mà thôi.

Thành phố này quả nhiên đã tới thời kỳ du lịch, trước ngôi chùa thứ ba cũng cực kỳ tấp nập, dưới sơn môn không ngừng có du khách ra vào. Dòng người đông nghịt lũ lượt theo hướng sơn đạo leo lên ngôi chùa cổ kính trên đỉnh núi.

Trịnh Xá thở ra một hơi nói:

-Đi thôi, hy vọng có thể tìm được cái chúng ta cần... Đã ba giờ rồi sao?

Ba người còn lại đều yên lặng thở dài, mặc dù trước đó cùng không ôm quá nhiều hy vọng, nhưng khi thật sự hoàn toàn thất vọng, loại cảm giác này tuyệt đối làm cho người ta cực kỳ không dễ chịu.

Vô luận thế nào, vẫn phải tới chùa, bốn người hòa vào trong trong đoàn người chậm rãi đi về phía cổng chùa, đi tới, đi tới. Trịnh Xá chợt run bắn cả người, hắn đột nhiên nhìn thấy thân ảnh trắng bệch của một tiểu hài tử chui ra từ trong đoàn người, một cảm giác lạnh lẽo độc ác không cách nào hình dung được lao về phía bốn người, trong lúc mơ hồ, phảng phất như có một bàn tay từ phía dưới tóm lấy cổ chân trái hắn.

Ba!

Tấm bùa hộ thân đặt bên trong túi áo Trịnh Xá vụt bốc cháy, ngọn lửa này cũng không thiêu đốt, ngược lại từ chỗ cháy lên trong lồng ngực sinh ra một luồng khí ấm áp. Luồng khí ấm theo thân thể xuống phía dưới đi, trong chốc lát đã tới chỗ cổ chân trái, bàn tay băng lãnh vô bì đó lập tức rụt về, đến lúc này Trịnh Xá mới phục hồi lại, mà chân trái hắn đã lạnh đến tê liệt.

Ba người nhìn thấy Trịnh Xá ngẩn ra một chút, tiếp theo hắn bắt đầu bước đi tập tễnh, Trương Kiệt vội vàng đỡ lấy hắn nói:

-Sao vậy? Bị trượt chân à?

Cũng không nghĩ rằng, ba người không ngờ lại thấy Trịnh Xá tai trái hắc quang lóe lên, khẩu sùng tiểu liên cỡ nhỏ lập tức xuất hiện, tiếp đó hắn sắc mặt nghiêm trọng nói:

http://tieulun.hopto.org

-Ta vừa bị công kích, mau, mau lên một chút tiến vào bên trong chùa! Bùa hộ thân trong túi áo ta đang bốc cháy...

Ba người cũng không thắc mắc nhiều, Trương Kiệt cùng Tề Đằng Nhất cùng đỡ Trịnh Xá lao về phía cổng chùa, cũng không quản phía trước có bao nhiêu người đang đi. Tề Đằng Nhất là một đại hán cao to, người cao thân lớn, mà Trương Kiệt lại càng tham gia vài bộ phim kịnh dị, tố chất thân thể chỉ thấp hơn Trịnh Xá, hai người hợp lực đẩy, cương ngạnh mở ra một con đường giữa đoàn người, cuối cùng cũng tiến vào trong sơn môn trước khi bùa hộ thân cháy hết.

Vừa vào trong sơn môn, Trịnh Xá chợt cảm giác cả người nhẹ nhõm, lực áp bức khắp bốn phía từ luồng âm lãnh kia nhất thời biến mất không thấy, hắn vội vàng bảo hai người Trương Kiệt ngừng lại, mà lúc này bốn mọi người xung quanh đều hướng bốn người trách mắng, bất đắc dĩ, Trịnh Xá không thể làm gì hơn là kéo hai người Trương Kiệt đi vào một lối đi nhỏ bên cạnh.

Chờ đến khi ra khỏi con đường chính, Trịnh Xá vội vàng ngồi xuống cuộn ống quần lên, quả nhiên trên chân trái xuất hiện một vết bàn tay màu xanh xám,nhìn kích thước hẳn là bàn tay của một đứa bé. Đồng thời hắn cũng lấy tấm hộ thân phù trong túi áo ra, hộ thân phù này đã cháy thành tro bụi, nhưng quần áo cùng thân thể chỗ đó lại không hề hư hỏng.

-Quả nhiên là bị công kích.

Trịnh trá cười khổ nói:

-Còn nhớ trong The Grudge có hai Quỷ Hồn không? Một lớn một nhỏ, mới vừa rồi công kích của ta phỏng chừng là Quỷ Hồn tiểu hài tử, ta chỉ vẻn vẹn bị nó bắt trúng chân mà thôi, thân thể lập tức sẽ không thể động đậy, nếu như cái Quỷ Hồn người lớn cũng như vậy, hoặc là lợi hại hơn mà nói... Cho dù chúng ta có linh loại đạn cũng vô dụng, bị bắt trúng nhất định phải chết.

Ba người Trương Kiệt đều xanh cả mặt, bọn họ nhìn tấm bùa hộ thân đã cháy thành tro bụi yên lặng không nói, chỉ có Chiêm Lam vuốt vuốt trán hỏi:

-Tại sao ngươi lại dừng lại ở chỗ này chứ? Chúng ta mau tiến vào trong chùa không được sao? Nếu bị công kích ở chỗ này, bốn người chúng ta đều sẽ rất nguy hiểm đó.

-Các ngươi đều không cảm giác được sao?

Trịnh Xá cười khổ nói:

-Đúng rồi, chỉ có ta mới cảm giác được, vừa rồi khi chúng ta vừa tiến vào sơn môn, cảm giác áp bách âm lãnh ta cảm nhận được lúc trướcliền biến mất không thấy, xem ra này ngôi chùa này có cái gì đó, nói không chừng nơi này sẽ có thứ chúng ta muốn tìm, hơn nữa ta hoài nghi vừa rồi Quỷ Hồn đến công kích chúng ta, nói không chừng cũng là vì chúng ta sắp tiến vào ngôi chùa này, nó sợ chúng ta vào được trong này!

Trương Kiệt nhất thời hưng phấn nói:

-Vậy thì tốt rồi, không nghĩ rằng nơi này thật sự có thứ có thể đối phó chú oán quỷ quái, ha ha ha, đến đi, chúng ta nhanh đến ngôi chùa trên đỉnh núi thôi!

Trịnh trá lại bắt đầu cười khổ, hắn sở dĩ tìm một chỗ dừng lại, trên thực tế là vì cả chân trái hắn đã tê liệt. Như thế cũng không sao, ba người còn lại đều rất kích động muốn lên trên đỉnh núi, cuối cùng thật sự là không còn cách nào khác, chỉ có thể để Trương Kiệt cùng Tề Đằng Nhất đỡ hắn một mạch tới đỉnh núi.

Từ bề ngoài có thể thấy, ngôi chùa này thật sự không tầm thường, chỗ bất đồng lớn nhất với hai ngôi chùa còn lại là ngôi chùa này tràn ngập một loại khia tức cổ phác. Mặc dù ngôi chùa thoạt nhìn cũng không hư hỏng, nhưng lại cho người ta một loại cảm giác đã có niên đại từ rất lâu rồi. Tề Đằng Nhất nhìn kĩ tường bao cùng mấy chỗ cửa lớn, đợi khi mọi người đã tiến vào trong đại điện, hắn mới nhỏ giọng nói với ba người nói:

-Là phong cách đời Đường, phỏng chừng là tăng nhân thời đó sau khi đến Nhật đã lưu lại ngôi chùa cổ này, nhìn qua là thấy đã rất lâu đời, mặc dù đã tu sửa lại, nhưng phong cách quả thật vẫn không có gì thay đổi.

http://tieulun.hopto.org

Trong lòng mọi người nhất thời có chút tươi tỉnh, giống như các loại quỷ hồn ác linh, hắn là vẫn bị cao tăng cổ đại hàng phục. Mặc dù trong thế giới hiện thực mọi người đều tưởng rằng đó chỉ là mê tín phong kiến, nhưng tới địa phương có quỷ hồn ác linh này, mọi người không thể không tin những chuyện đồn đại này. Trên thực tế, càng là những thứ cổ xưa càng làm cho bọn hắn cảm giác an toàn, tỉ như Tề Đằng Nhất từng nói phù văn trên linh loại đạn thượng là kết hợp của giáp cốt văn và chữ tượng hình, chuyện này làm bọn họ cực kỳ tin tưởng.

Bốn người kiên trì tìm kiếm trụ trì của ngôi chùa, nhưng phi thường tiếc nuối chính là, này trụ trì ngôi chùa này cùng trụ trì hai chùa trước biểu hiện gần như hoàn toàn giống nhau, căn bản không nhìn thấy chú oán ấn ký trên người bốn người, ngược lại còn niệm kinh văn cho bọn họ, mà mắt thấy sắc trời bên ngoài dần đến hoàng hôn, tâm tình bốn người thật sự là vô cùng tệ hại.

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn đột nhiên hỏi:

-Đại sư, xin hỏi cao tăng đầu tiên ở đây có phải là cao tăng nổi tiếng đời Đường đến Nhật không?

Tề Đằng Nhất vội vàng dịch lại nguyên văn câu hỏi, trụ trì là một lão giả mặt mũi hiền hậu, lão đáp mấy câu, hơn nữa còn chỉ một pho tượng phật trong đại điện nói.

-Lão nói, ngôi chủa cổ này là khi đệ tử của Đường Tam Tạng tới Nhật tuyên dương phật pháp, được cư dân phụ cận xây dựng nên, nghe nói cao tăng này cuối cùng đã tọa hóa giữa đại điện, hình dáng của tòa cổ phật đều dựa vào bộ dáng và vị trí ngài tọa hóa mà xếp đặt, đây là một vị tăng nhân Đại Đường đạo đức cao thượng, không chút tỳ vết.

Trịnh Xá vội vàng hỏi:

-Vậy thưa đại sư, kim thân của người ở đâu? Còn nữa, ngôi chùa này này đã từng phát sinh chuyện gì cổ quái không?

Tề Đằng nhất phiên dịch lại mấy câu này, không nghĩ rằng trụ trì lại vẻ mặt đau khổ lắc đầu, tiếp theo chắp tay niệm một câu phật ngữ rồi mới tiếp tục nói.

-Kim thân của vị tăng nhân đó vào thời chiến quốc đã bị tên ma vương tầng trời thứ sáu(*) Oda Nobunaga đốt cháy, cuối cùng hoàn toàn bị thiêu thành tro bụi, Nobunaga còn sai người đưa tro cốt của người chôn dưới sơn môn, để cho tất cả mọi người qua lại nghìn kiếp vạn kiếp giẫm đạp lên, ai..

Trụ trì nói tới đây không ngừng thở vắn than dài, mà bốn người liếc mắt nhìn nhau, bọn họ đã biết đến cùng là đã có chuyện gì, xem ra vị cao tăng đó thật sự là tăng nhân đắc đạo, ngay cả tro cốt của lão cũng có thể khắc chế tà ma, nhưng cứ như vậy, lại làm cho hi vọng cuối cùng bọn họ trở thành hư không.

Bốn người cũng cùng trụ trì than thở vài câu, đến khi bốn người muốn rời đi, trụ trì mới đột nhiên bảo một tiểu sa di mang tới một khay sách bên trên là mấy trang sách đã ố vàng.

-Đây là bản kinh phật chép tay năm xưa của vị cao tăng đó, ngài nói đến một ngày truyền đạo chấm dứt sẽ đưa về Đường triều, đáng tiếc ngài lại tọa hóa ở núi này... Nếu các vị cùng vị cao tăng này có duyên, không ngại cầm mấy tờ kinh phật này về nghiên cứu một chút,nói không chừng có thể tìm dược biện pháp giải trừ nguyền rủa.

Mấy trang sách này thoạt nhìn đã có vài chỗ mục nát, nhưng từ văn tự cổ phác mạnh mẽ, cho dù không tính đến niên đại, mấy tờ kinh phật này cũng là bảo bối khó tìm, mà trụ trì đưa cho họ không chút để ý, chỉ phần khoáng đạt này là đủ để bốn người bọn họ phải cung kính thật lòng.

Trịnh Xá tiếp nhận mấy tờ kinh phật, một cảm giác ấm áp kì lạ từ tay truyền vào trong thân thể hắn, cùng lúc đó, hắn cảm nhận được luồng chú oán ấn ký trên thân thể đột nhiên trở nên cực nhạt, phảng phất như đã suy yếu đến không thể nhận ra, từ lúc tiến vào bộ phim kịnh dị này, hắn chưa bao giờ cảm giác được thân thể thư thái đến như vậy.

Kinh phật này dùng mực vàng viết nên, dưới ánh tịch dương, mỗi chữ phảng phất như có kim quang lấp lóe, một cảm giác trang nghiêm thần thánh toát ra, thấy vậy bốn người đều nhìn nhau cười.

-Chúng ta nhất định sẽ có thể sống sót, nhất định có thể!

http://tieulun.hopto.org

45. Ngày Thứ Ba! Đáng Ghê Tởm! (nhất)

Đến khi từ chùa trở lại khách sạn Dương Quang, còn chưa kịp hưng phấn kể lại chuyện lấy được kinh phật, bốn người đã bị tình cảnh trước mắt chấn nhiếp.

Địa điểm vẫn như cũ là phòng của Trịnh Xá, mọi người đã ước định vô luận như thế nào đến tối phải tụ họp một lần, nhưng khi bốn người Trịnh Xá vừa mở cửa đi vào, bên trong lập tức truyền đến tiếng kêu thét hoảng sợ, hơn nữa còn là tiếng kinh hô của hai nam nhân.

-Đừng, đừng tới đây a! Súng, đúng rồi, ta có súng....

Đây là tiếng của Lục Nhân Giáp

-Ô, đừng kéo ta vào đó, ta chưa nhìn thấy gì cả, đừng kéo ta vào đó a...

Đây là tiếng khóc của Thuân Chúng Đình.

Tất cả các loại đèn trong phòng đều đã được bật lên, tivi không những mở mà âm lượng cũng được chỉnh đến mức lớn nhất, may nhờ khách sạn này hiệu quả cách âm cực tốt, nếu không có thể đã sớm có nhân viên phục vụ chạy tới hỏi thăm. Khi bốn người vừa mở cửa, liền nhìn thấy hai gã thanh niên đang co ro trên tấm thảm giữa phòng, trong đó một người trong tay còn cầm một khẩu súng lục run lẩy bẩy chỉ về phía này.

Trịnh Xá cùng Trương Kiệt đồng thời lao về phía hai gã thanh niên, trước khi bọn họ kịp nổ súng đã đoạt lấy.

Lúc này hai gã thanh niên tựa hồ mới phát hiện ra người đến là ai, Lục Nhân Giáp lập tức dùng sức ôm lấy chân Trịnh Xá mà kêu gào, mà Thuân Chúng Đình lại càng co quắp trên nền nhà khóc rống không ngừng.

Bốn người liếc mắt nhìn nhau, trong lòng nhất thời đều cảm thấy không ổn, Trịnh Xá kéo Lục Nhân Giáp dậy nói:

-Rút cuộc đã xảy ra chuyện gì? Tiêu Binh Ức đâu? Minh Yên Vi đâu? Tại sao chỉ có hai người các ngươi ở đây! Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

-Đừng hỏi họ, hai người đó đều đã bị dọa thành ngu ngốc rồi.

Thanh âm thản nhiên của Minh Yên Vi từ bên cạnh truyền tới, mọi người quay đầu lại nhìn, mỹ nữ mặc nội y gợi cảm này đang đứng tựa vào cửa phòng. Nhìn nàng mặc một bộ nội y bằng tơ quả nhiên là vô cùng gợi cảm, hai điểm đỏ hồng trước ngực mơ hồ như ẩn như hiện, chỗ hông thon thả yểu điệu, thoạt nhìn thật sự là một vưu vật cực kỳ quyến rũ.

Nữ nhân xinh đẹp này tựa hồ vẫn cố ý mặc bộ trang phục ấy, nàng vừa cười vừa nói:

-Hôm nay khi bọn họ đang ở trong phòng thay đồ nhìn ta thử quần áo, ba tên ngu ngốc không nhịn được phải chạy vào nhà vệ sinh. Nhưng đột nhiên trong nhà vệ sinh truyền đến tiếng súng, vài phút sau chỉ còn lại hai tên ngu ngốc này chạy trở về, a, còn nói cái gì muốn bảo vệ ta chứ, nam nhân khi gặp phải nguy hiểm đều sẽ bỏ nữ nhân lại chạy trốn mất, mặc kệ là cái gì nguy hiểm, a a..

Trong câu này tựa hồ còn có ẩn ý, nhưng giờ phút này mấy người ở đây đều không thể lo lắng nhiều, ngoại trừ Chiêm Lam có chút đăm chiêu nhìn Minh Yên Vi, còn lại ba nam nhân đều vây quanh hai gã thanh niên quát hỏi. Nhưng hai gã thanh niên này tựa hồ thật sự đã bị dọa đến phát ngốc, bọn họ ngoài ôm chân mấy người gào khóc ra, không ngờ ngay cả một câu bình thường cũng không nói nổi. Ba người đang không ngừng hỏi han, cửa phòng lại một lần nữa mở ra, Triệu Anh Không cầm cuốn sách vĩnh viễn không buông xuống chậm rãi đi vào.

-Chết kiểu này rất thú vị a, trên trang web cảnh sát lại xuất hiện vài kiểu chết mới lạ nữa. Một thanh niên được tìm thấy trong ống xả nước nhà vệ sinh, trong ống nước đường kính mười mấy cm, cả người hoàn toàn bị ép thành một khúc lạp xường, khớp xương, nội tạng, huyết nhục toàn bộ co thành một khối, đến khi được kéo ra thì đã không thể nhìn ra người nọ cuối cùng là thành bộ dạng gì, thật sự là muốn tới hiện trường đi xem kiểu chết kỳ lạ như vậy một chút.

http://tieulun.hopto.org

Triệu Anh Không cũng không để ý tới những người còn lại, nàng đi đến một cái ghế sa lon ngồi xuống rồi lầm bầm tự nói, đặc biệt khi nói xong câu cuối cùng, trên mặt tiểu cô nương tuấn tú vô cùng này lộ ra một nụ cười đầy huyết tinh, thấy vậy mấy người xung quanh đều cảm thấy một nỗi sợ hãi không tên.

-Ngoài ra còn phát hiện bốn cỗ thi thể rất kỳ quái, trong đó một người toàn thân bị chia làm mấy trăm phần, mỗi một phần đều chỉ lớn cỡ móng tay, thoạt nhìn giống như là lựu đạn từ trong cơ thể hắn nổ tung, nhưng trên thực tế trong huyết nhục cũng không tìm ra được bất cứ thành phần thuốc nổ nào. Mặt khác có hai người là bội thực mà chết, sau khi pháp y kiểm tra, phát hiện trong người bọn họ ngoại trừ dạ dày tất cả nội tạng khác đều không có, mà trong dạ dày người này phát hiện thấy nội tạng của người kia, còn có một người...

-Đừng nói nữa!

Trịnh Xá kéo dựng Triệu Anh Không dậy, cuốn sách rơi xuống đất, hắn phẫn nộ quát:

-Ngươi kể lại chi tiết mấy chuyện này làm gì? Muốn cho chúng ta toàn bộ đều mất tự tin sao? Ngươi muốn đả kích tinh thần chúng ta sao? A! Ngươi cho rằng một đám người ngay cả ý chí phản kháng cũng không có sẽ có thể chống đỡ được thời gian bảy ngày sao?

Ánh mắt thờ ơ của Triệu Anh không trong chốc lát trở nên sắc bén, nàng lạnh lùng nói nói:

-Buông ta ra..... Thích nói như thế nào là chuyện của ta, gia nhập đoàn đội này, nhưng không đại biểu rằng ta sẽ thừa nhận thân phận đoàn viên của các ngươi, trong mắt ta, ngoại trừ Zero có tư cách làm đội viên của ta, toàn bộ các ngươi...

Trịnh Xá còn muốn nói gì đó, nhưng trên cổ tay hắn chợt đau đớn, máu tươi lập tức phun ra, một cảm giác nguy hiểm bùng lên trong nháy mắt. Bàn tay nhỏ nhắn của Triệu Anh Không không ngờ phảng phất sắc bén như lưỡi đao, nhẹ nhàng hoa lên, mạch máu trên cổ tay Trịnh Xá đã bị cắt đứt, hơn nữa tiểu cô nương này lại càng tiến sát vào lòng hắn, cổ tay giơ lên đến cắt về phía động mạch lớn trên cổ hắn.

Trịnh Xá phản ứng cực nhanh, đẩy cô bé ra đồng thời đạp một cước vào bụng nàng, thịch một tiếng, Triệu Anh Không đập mạnh vào vách tường sau lưng, nhưng khi nàng vừa bị đá thổ huyết, không ngờ lại dùng sức đạp lên tường, cả người gia tốc một lần nữa lao vào lòng Trịnh Xá, năm đầu ngón tay vụt đâm vào chỗ trái tim hắn.

"Loại, loại cảm giác này?"

Trịnh Xá lúc này đã lấy ra Prob knife, khi hắn vung chủy thủ lên, cả người cũng tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, bởi vì hắn không thể không làm như vậy, cảm giác nguy hiểm gần như đạt tới tử vong đã nói cho hắn biết chính xác, tiểu nữ hài trước mặt không ngờ cũng đồng dạng ở trong trạng thái mở cơ nhân tỏa!

Ngay lúc chủy thủ cùng ngón tay Triệu Anh Không sắp công kích đến đối phương, đột nhiên song phương đồng thời nhảy về phía sau. Tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, dự cảm nguy hiểm của bọn họ rất mạnh, vừa rồi khi bọn họ sắp giao thủ, một viên đạn vô thanh vô tức đột nhiên bắn tới, hai người đồng thời nhìn về phía cửa, chỉ thấy Zero giơ một khẩu súng lục còn bốc khói yên lặng đứng đó.

Triệu Anh Không trước tiên giải trừ trạng thái mở cơ nhân tỏa, lui ra ngoài, nàng cầm lấy quyển sách rơi dưới đất yên lặng ngồi trên ghế sa lon, thậm chí vết máu bên khóe miệng cũng không lau, chỉ thản nhiên nói ra:

-Cộng thêm ngươi nữa, ta thừa nhận hai thành viên trong đoàn đội này...

Trịnh Xá lại không giải trừ trạng thái mở cơ nhân tỏa, hắn lạnh lùng nói:

-Lại nói như vậy, ngươi nghĩ rằng mình là cái thứ gì? Có phải thành viên của đoàn đội này hay không còn phải được ngươi thừa nhận? Một Sở Hiên đã đủ lắm rồi, ta muốn chứng kiến người bên mình hại lẫn nhau!Ngươi cút đi cho ta, sau này phải chân tâm đối đãi với thành viên đoàn đội, nếu như ngươi vẫn tự cho là mình mạnh đến mức có thể đạp lên đầu người khác, ta hiện tại có thể giết chết ngươi!

Nói xong, tay trái hắn rung lên, khẩu súng tiểu liên cũng xuất hiện, hắn lạnh lùng nói:

-Ta đang rất nghiêm túc, đừng nghĩ rằng ta nói đùa!

http://tieulun.hopto.org

Triệu Anh Không lại cúi đầu vừa đọc sách vừa nói:

-Không thành vấn đề, ngươi là đội trưởng, nếu như đến lúc nào đó biểu hiện của ngươi làm ta không hài lòng, ta tự nhiên sẽ khiêu chiến rồi giết ngươi, trước lúc đó lời của ngươi chính là mệnh lệnh..... Nói tiếp chuyện lúc nãy, còn có một người cũng đã chết, nói cách khác, hôm nay tổng cộng đã chết năm người, chúng ta một người, bọn họ bốn người.

Trịnh Xá cuối cùng cũng giải trừ trạng thái mở cơ nhân tỏa, hắn cẩn thận ngồi phía sau Trương Kiệt, lúc này Zero cũng ngồi xuống cạnh hắn, có hai người này hộ vệ, bấy giờ hắn mới lên tiếng:

-Như vậy có thể nói, bọn họ vẫn còn ba tân nhân... cộng thêm Sở Hiên nữa?

Triệu Anh Không không nói nữa, ngược lại Chiêm Lam vuốt vuốt trán cười nói:

-Nếu cứ tiếp tục với tốc độ như vậy, chúng ta căn bản khó có khả năng chống đỡ qua thời gian bảy ngày a, như vậy có nên liên lạc với Sở Hiên một chút hay không?

-Không cần.

Trịnh Xá cắn chặt răng, cả người hắn bắt đầu run rẩy kịch liệt, đây là di chứng để lại sau khi mở cơ nhân tỏa, cảm giác mỗi lần hồi phục đều thống khổ đến mức phảng phất như sắp chết. Hơn mười giây sau hắn mới từ từ bình tĩnh trở lại, mà Triệu Anh Không lại chỉ ngồi đọc sách, ngoài mồ hôi trên trán ra nhiều một, tiểu cô nương này tựa hồ cũng không có cái gì khác thường.

Trịnh Xá gạt mồ hôi lạnh trên trán nói:

-Nếu như hắn muốn liên lạc với chúng ta... Vậy hắn sẽ tự động liên lạc, nếu như hắn thật lòng muốn trở lại đoàn đội, chỉ cần bỏ qua cái loại suy nghĩ hại người hại mình của hắn, chúng ta tự nhiên cũng sẽ...

Đám tân nhân không biết Sở Hiên là ai tự nhiên là không có vấn đề gì, chỉ có mấy người Trương Kiệt lặng lẽ thở dài, tiếp đó, Tề Đằng Nhất bắt đầu hưng phấn giảng giải về niên đại của kinh phật cho mọi người. Sau khi nhìn thấy kinh phật, Zero cùng Triệu Anh Không cũng đều rất kinh ngạc, vốn bọn họ không cho rằng mọi người tới chùa miếu có thể tìm được trợ giúp gì, nhưng không ngờ rằng thật sự lấy được thứ có thể khắc chế nguyền rủa. Vốn hai người còn có chút nửa ngờ nửa tin, nhưng đến khi chạm vào kinh phật, hai người cũng đều cảm giác được thân thể thư thái, lúc này mới làm cho bọn họ hoàn toàn tin tưởng.

Tề Đằng Nhất đứng đó nói không ngừng, gã thanh niên này nhìn qua có vẻ rất hưng phấn, hắn cười ha ha nói:

-Các ngươi không biết a, lúc ấy chúng ta còn bị cái Quỷ Hồn tiểu hài tử kia công kích, nhưng khi chúng ta vừa tiến vào sơn môn, Quỷ Hồn cũng liền không dám xuất hiện nữa, ha ha ha, xem ra chỉ cần có kinh phật này, chúng ta tuyệt đối có thể chống cự qua thời gian bảy ngày.

Tiếp theo mọi người thương lượng một chút, quyết định cứ ba người một tổ trông coi kinh phật này, còn lại sáu người thì thay phiên canh cho nhau ngủ, ngoại trừ ba cô gái cố định một tổ, còn lại sáu người cũng đều quyết định rút thăm, sau đó Trịnh Xá, Trương Kiệt, Zero một tổ, mà Tề Đằng Nhất cùng nọ vậy hai gã sinh viên thoạt nhìn đã bình tĩnh hơn rất nhiều một tổ, ba tổ thay phiên trông coi kinh phật ba giờ, mỗi ngày buổi tối đều dùng phương thức này đến cho đến ngày thứ hai.

Mặc dù Triệu Anh Không ngàn vạn lần không nguyện ý, nhưng nàng thật sự làm được như đã hứa hẹn, khi Trịnh Xá đề nghị mấy ngày tới đều sinh hoạt trong phòng, cô bé này cũng chỉ yên lặng tiếp nhận an bài như thế, cuối cùng cũng cùng hai cô gái kia ở cùng một chỗ.

Hết thảy tựa hồ đều đã được an bài hoàn mỹ, chỉ là mọi người không nhìn thấy, ánh mắt trao đổi ám muội của hai gã sinh viên, còn có Minh Yên Vi nhìn chằm chặp vào hai người miệng thoáng mỉm cười như có như không...

46. Ngày Thứ Ba! Đáng Ghê Tởm! (nhị)

Nhóm đầu tiên là ba người Trịnh Xá, bọn họ yên lặng ngồi ở đó nhìn nhau không nói gì, một lát sau Trương Kiệt móc ra một bao thuốc lá nói:

http://tieulun.hopto.org

-Tâm lý rất phiền muộn phải không? Sao lại nổi cáu với một cô bé như vậy?

Trịnh Xá nhận lấy điếu thuốc, cười khổ nói:

-Ân, kì thật cũng không có thể nói là phiền lòng, chỉ là không nghĩ lại gặp lại người như Sở Hiên gia nhập đoàn đội chúng ta, không phải nói người có trí tuệ như vậy, mà là loại người không hề có nhân tính, băng lãnh đến đồng đội cũng có thể tùy lúc vứt bỏ, người như thế... Ta không muốn gặp kẻ thứ hai.

Nói đến hai chữ Sở Hiên, ba người lại đều trầm mặc xuống, hai chữ này phảng phất giống như cấm kị trong đoàn đội, Zero cũng thức thời lập tức đổi đề tài:

-Tại sao ngươi lại bị thương ? Trên tay Triệu Anh Không có lưỡi dao sao?

Nói tới đây Trương Kiệt cũng cảm thấy hứng thú, trước đó khi Trịnh Xá cùng Tiệu Anh Không chiến đấu, thời gian mặc dù ngắn, nhưng Trịnh Xá rõ ràng đã bị cắt đứt mạch máu trên cổ tay, cũng không biết là thể chất của hắn tốt đến kinh người, hay bởi vì hắn có huyết thống huyết tộc, miệng vết thương phun máu khép lại rất nhanh, chỉ có một vết thịt mới sinh nho nhỏ trắng mịn, thoạt nhìn giống như bị lưỡi dao trực tiếp cắt qua.

Trịnh Xá dựng cổ tay lên, cười khổ nói:

-Các ngươi có tin được không? Sắt thép đánh vào cũng không làm rách da ta được, -nhưng nàng lại chỉ cần dùng móng tay cắt qua, thật sự là chỉ cần dùng móng tay a, chẳng lẽ móng tay của một tiểu cô nương mười sáu tuổi so với sắt thép còn cứng rắn hơn sao?

Zero sắc mặt có chút biến đổi, hắn nhìn kĩ vết thương trên cổ tay Trịnh Xá, một lát sau mới nói:

-Trực tiếp dùng móng tay sao? Chẳng lẽ là người của thích khách thế gia...

Thích khách thế gia?

Trịnh Xá cùng Trương Kiệt đều tò mò, đồng thanh hỏi.

-Nghề sát thủ, vẫn tồn tại từ xưa đến nay, vô luận là Châu Á hay Châu Âu, sát thủ tốt nhất chính là thích khách, có thân thủ tuyệt vời cùng nội tâm băng lãnh tàn khốc, tay không cũng đủ để dễ dàng giết chết người bình thường. Loại thích khách này vẫn nắm giữ một vài phương pháp tu luyện tàn khốc kích thích tiềm năng của con người, bọn họ so với người bình thường thì cường hãn hơn rất nhiều... Nhưng theo sự tiến bộ của khoa học kĩ thuật, sau khí súng đạn xuất hiện, thích khách bắt đầu dần dần mai một, bởi vì sát thủ thuần thục súng ống bắt đầu xuất hiện. Hiện tượng này càng đến thời hiện đại càng rõ ràng, vô luận một thích khách thân thủ tốt đến bao nhiêu, cũng đánh không lại một viên đạn súng ngắm nho nhỏ từ xa bắn tới, cho nên thích khách chân chính về cơ bản đã hoàn toàn biến mất.

-Ta chỉ nghe nói trong truyền thuyết, trên thế giới vẫn còn tồn tại hai thích khách thế gia, Châu Á, Châu Âu mỗi nơi một cái. Trong đó các loại kĩ xảo thích khách cùng những phương pháp tu luyện tàn khốc chưa từng thất truyền. Nếu như tiểu nữ hài này thật sự đến cả móng tay cũng có uy lực lớn như vậy mà nói, ta nghĩ nàng rất có thể là người của thích khách thế gia, hơn nữa còn là thành viên trong nội bộ...

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn bắt đầu nhớ lại tình hình lúc trước Triệu Anh Không sử dụng trạng thái mở cơ nhân tỏa. Nếu như nói về các phương pháp tu luyện tàn khốc, quả thật chỉ có sợ hãi cùng tử vong mới có thể phát xuất trạng thái mở cơ nhân tỏa, hơn nữa mỗi một lần giải trừ trạng thái này đều phảng phất thống khổ muốn chết. Xem biểu tình không chút động dung của nàng khi đối mặt với loại thống khổ này, rất có thể là đã quen với nó. Như vậy tự hỏi, Triệu Anh Không thật sự có thể là người của thích khách thế gia a.

-Khó trách nàng có ngạo khí như vậy , nếu như có thể hòa bình ở chung mà nói, nàng sau này nhất định sẽ trở thành đồng bọn đáng để người khác tin tưởng.

Cùng lúc đó, trong phòng của ba cô gái, Chiêm Lam cùng Minh Yên Vi đều trợn mắt há mồm nhìn Triệu Anh Không. Trước đó sau khi Triệu Anh Không cùng Trịnh Xá chiến đấu, quần áo trên người đã loang đầy vết máu, lúc này trên giường lớn đủ để cả ba cô gái ngủ, Chiêm Lam cùng Minh Yên Vi hai người thấy Triệu Anh Không không cởi quần áo đã lên giường, hai người các nàng tự nhiên là không đồng ý. Triệu Anh Không đối với nam nhân thoạt nhìn cực kì hung ác, nhưng mặt khác đối đãi với hai cô gái lại ôn nhu hữu lễ,

http://tieulun.hopto.org

bị bọn họ dây dưa phiền nhiễu, nàng không thể không cẩn thận cởi áo ngoài ra, chiếc áo con vừa bỏ xuống, một đôi ngọc thỏ bị quấn chặt nhất thời hiện ra trước mặt hai người.

Bộ ngực đầy đặn bị cường hành quấn chặt thành phẳng lì như của nam hài, hai cô gái đều không nhịn được bắt đầu động thủ tháo hết lớp vải quấn ngực ra. Không lâu sau, một đôi ngọc thỏ trắng nõn đầy đặn vụt nhảy ra, bộ ngực đầy đặn thoạt nhìn cực kỳ mỹ lệ, vừa lớn vừa lại xinh, không có một vết nhăn nào, trắng tinh phẳng phất như mỹ ngọc không tì vết, làm cho Chiêm Lam cùng Minh Yên Vi một trái một phải mỗi người đều tự động xoa xoa.

Triệu Anh Không sắc mặt đỏ bừng, nàng vội vàng quýnh quáng chui lên giường, trùm chiếc chăn mỏng lên người, Chiêm Lam cùng Minh Yên Vi nhìn nhau, hai cô gái nhất thời đều cười hì hì.

Chiêm lam cười hi hi nói:

-Anh Không, sao lại phải lấy vải quấn vào chứ? Như vậy sẽ làm ngực bị sinh trưởng dị dạng, hơn nữa rất dễ động đến tuyến sữa đó, không bằng ngày mai tỷ tỷ đưa muội mua đi mua áo ngực nhé.

Triệu Anh Không vẻ mặt đỏ bừng nói:

-Không quấn lại sẽ rất phiền phức, hơn nữa sẽ bị bọn họ cố ý trêu chọc đụng chạm vào chỗ đó. Của ta... của ta lớn quá, nếu như không quấn lại, sau này sẽ càng ngày càng lớn, sẽ càng phiền phức.

Chiêm Lam và Minh Yên Vi đều hạ ý thức nhìn bộ ngực của mình một chút, ngực các nàng mặc dù đều không tính là nhỏ, nhưng dù là Chiêm Lam so với Triệu Anh Không vẫn nhỏ hơn một số, hơn nữa phối hợp với dung mạo tuấn mỹ tuổi mười sáu của nàng, nhìn qua quả là vưu vật xinh đẹp dung mạo thiên sứ vóc dáng ma quỷ.

Minh Yên Vi cúi xuống gần Triệu Anh Không nói:

-Hì hì, tỷ tỷ nói cho muội biết, chỗ đó càng quấn chỉ càng lớn thêm thôi, ngược lại không bằng chọn lựa áo ngực thích hợp, như vậy mới có thể làm cho nó ngừng sinh trưởng.

Triệu Anh Không tò mò hỏi:

-Thật vậy sao?

Chiêm Lam cùng Minh Yên Vi đều khẳng định gật đầu, tiểu cô nương này bấy giờ mới cau mày chậm rãi suy nghĩ. Minh Yên Vi phẳng phất giống như chị cả vừa vuốt tóc Triệu Anh Không, vừa nói:

-Anh không, bọn họ đó là ai? Cố ý trêu chọc đụng vào chỗ đó? Muội lợi hại như vậy, tại sao không... Tại sao không giết hết bọn chúng đi? Nam nhân là không đáng tin cậy nhất, tất cả nam nhân đều là sinh vật đáng ghê tởm!

Chiêm lam mấp máy môi muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng nàng chỉ thở dài hỏi:

-Yên Vi tỷ, trước khi tỷ đến đây, đã xảy ra chuyện gì mà thương tâm tuyệt vọng vậy? Có thể đem nói cho chúng ta biết được không?

Động tác Minh Yên Vi hơi dừng lại một chút, tiếp đó nữ tử xinh đẹp này đau khổ cười nói:

-Kì thật cũng không có chuyện gì, bất quá chỉ là khi cùng bạn trai thuê xe đến vùng ngoại ô thì cãi cọ, sau đó bị một đám lưu manh bám lấy, hắn bỏ ta lại rồi một mình chạy trốn... Nam nhân không phải đều là như vậy sao? Khi gặp phải nguy hiểm đều chỉ biết nghĩ tới bản thân, không phải vậy sao?

Chiêm Lam thầm thở dài, nàng trong đầu nhớ lại tình cảnh bộ phim kịnh dị lúc trước, tên nam nhân kia điên cuồng chiến đấu, còn có hắn an toàn tấm lưng rộng lớn, an toàn của hắn... Cũng không phải tất cả nam nhân đều sẽ như vậy.

Khi người của tổ thứ hai đến giường trông coi, Trịnh Xá đặc ý chuẩn bị cho bọn họ một bình cà phê đá, tiếp đó ba người Trịnh Xá đều đi ngủ. Ba người tổ thứ hai uống cà phê xong đều tinh thần sảng khoái, hai gã sinh viên ngồi thấp giọng thương lượng cái gì đó còn Tề Đằng Nhất cầm lấy kinh phật hưng phấn nghiên cứu.

Ba!

http://tieulun.hopto.org

Tề Đằng Nhất chỉ cảm thấy sau đầu đau xót, tiếp theo cả người ngã vật về phía trước, lúc này hai tay một trái một phải kẹp lấy hắn, chủ nhân của hai cánh tay này là hai người Lục Nhân Giáp, Thuân Chúng Đình vẻ mặt đều đã trở nên có chút dữ tợn.

Thuân Chúng Đình nhẹ nhàng thả chiếc gạt tàn dính máu xuống, hắn cùng Lục Nhân Giáp sắc mặt tái nhợt cầm lấy kinh phật, vẻ mặt hai người lẫn lộn giữa dữ tợn, điên cuồng, còn có một loại an ủi như giải thoát.

-Đám ngu ngốc này không biết được sự khủng bố của "thứ đó", đem kinh phật đặt ở trong đại sảnh này là có thể an toàn sao? Bọn chúng cứ chết hết đi...

Lục Nhân Giáp và Thuân Chúng Đình cầm lấy khay sách, hạ giọng cười.

-Vậy các ngươi có nguyện ý mang ta đi cùng không?

Một thanh âm vang lên làm hai người kinh hãi, Lục Nhân Giáp cầm súng lục chỉ về phía đó, nhưng lại nhìn thấy Minh Yên Vi đứng vào vách tường nhẹ nhàng kéo váy lên, nàng vốn đang mặc bộ nội y gợi cảm, vừa kéo váy bên, càng lộ ra cặp đùi thon dài gợi cảm, vưu vật này cười nhẹ, chậm rãi đi về phía hai người Lục Nhân Giáp.

-Ta cũng không muốn chết, vậy có thể mang ta đi cùng không? Sau này đều phải dựa vào các ngươi đó...

Trịnh Xá ngủ rất say sưa, sau khi có được kinh phật, cảm giác áp bách âm lãnh đó không hề xuất hiện nữa, đi ngủ như vậy cũng làm cho hắn cảm thấy an tâm, nhưng không biết tại sao, đang ngủ hắn chỉ cảm thấy bốn phía càng lúc càng lạnh lẽo, phảng phất có vật gì đó từ đầu giường tiến dần tới phía hắn. Khi thứ này sắp chạm đến đầu hắn, đột nhiên tiếng đập cửa vang lên kịch liệt làm hắn cùng hai người Zero Trương Kiệt bừng tỉnh.

Trịnh Xá chợt cả kinh, hắn nhìn thấy rõ ràng một đoạn thân màu trắng vụt qua đầu giường. Hắn vội nhảy dựng dậy, lại nghe ngoài cửa truyền đến thanh âm của Chiêm Lam nói:

-Trịnh Xá! Nhanh lên a, xảy ra chuyện rồi! Kinh phật đã bị hai tên sinh viên kia trộm mất rồi!

Ba người Trịnh Xá không còn buồn ngủ chút nào, bọn họ vội vàng đi vào trong đại sảnh, nhưng chỉ thấy Tề Đằng Nhất ôm đầu ngồi đó sắc mặt tái nhợt, sau gáy hắn vết máu loang lổ. Nhìn lại Lục Nhân Giáp cùng Thuân Chúng Đình, đến cả kinh phật cũng mất tăm, ai cũng có thể biết ở đây cuối cùng sẽ có chuyện gì xảy ra.

Chiêm lam vội vàng nói:

-Vừa rồi sau khi chúng ta đi ngủ, không biết lúc nào Minh Yên Vi tỷ tỷ nói muốn đi vệ sinh, cũng không biết lại qua bao lâu, đột nhiên đồng hồ báo thức của Minh Yên Vi tỷ tỷ đổ chuông, trên mặt còn nhắn lại hai chữ nguy hiểm, chúng ta vội chạy đến xem, liền phát hiện bên ngoài đã như thế này rồi.

Trịnh Xá kiểm gia hai lon cà phê lạnh, sắc mặt xanh mét nói:

-Đừng hoảng hốt, bọn họ chưa đi xa, phỏng chừng mới ra khỏi khách sạn thôi, chúng ta lập tức đuổi theo vẫn còn kịp... Zero, khẩu súng ngắm i-on Gauss của ngươi của vẫn để trong ba lô quân dụng phải không?

Zero hơi sửng sốt nói:

-Đúng vậy, vẫn để trong ba lô, nhưng vì đạn súng ngắm Gauss và linh loại đạn súng ngắm Gauss đều rất quý giá, ta chỉ hoán đổi mỗi loại năm viên... Ý ngươi là?

-Từ chỗ này lên tầng thượng mất khoảng một hai phút, so với chùng ta xuống lầu tìm kiếm bọn họ thì nhanh hơn nhiều. Ngươi lên lầu tìm bọn họ sau đó dùng máy liên lạc liên hệ với chúng ta... sau đó bắn đứt hai chân! Ta sẽ tự mình cắt cụt tay chúng!

47. Ngày Thứ Ba! Đáng Ghê Tởm! (tam)

Mọi người cấp tốc thương lượng một chút, Zero, Chiêm Lam hai người lên nóc nhà đi tìm tung tích ba người kia, một người phụ trách ngắm bắn, một người phụ trách bảo vệ phía tay súng bắn tỉa, Chiêm Lam cũng có một khẩu súng tiểu liên cỡ nhỏ. Về phần Tề Đằng Nhất vì đầu bị chấn động kịp phục hồi, mọi người chỉ có

http://tieulun.hopto.org

thể để hắn ở lại. Do đó Trịnh Xá, Trương Kiệt, Triệu Anh Không ba người đi thang máy xuống tầng dưới, còn Zero cùng Chiêm Lam chạy lên tầng thượng.

-Đã phát hiện bọn họ, tại lối vào khu giải trí, bọn họ đang ở chỗ máy rút tiền tự động lấy tiền, kinh phật đang trong tay Thuân Chúng Đình, từ chỗ các ngươi chạy sang bên trái, ước chừng 30 giây sau có thể đuổi kịp bọn họ, 20 giây sau ta sẽ bắt đầu ngắm bắn.. Trịnh Xá, tốc chiến tốc thắng, phải đoạt kinh phật về trước cảnh sát tới.

-...Được!

Ba người Trịnh Xá chạy thẳng ra ngoài đường, vừa chạy hắn vừa hỏi Triệu Anh Không:

-Triệu Anh Không, có biện pháp nào để bọn họ không thể tiết lộ tung tích của chúng ta với cảnh sát không?

Triệu Anh Không hơi ngẩn ra, nói:

-Giết chết bọn họ là được.

-Giết bọn họ sẽ bị trừ điểm.

Trịnh Xá nói:

-Có cách khác không? Sát thủ các ngươi nhất định có biện pháp khác phải không?

-Vậy rất đơn giản, chém đứt hai tay hai chân, chọc mù hai mắt, cắt lưỡi, chấn điếc hai tai. Nếu ngươi muốn đơn giản hơn nữa, có thể lấy ngâm châm đâm vào sống lưng, để bọn họ trực tiếp thành người thực vật là được... Muốn ta hỗ trợ không?

-Không!

Trịnh Xá yên lặng nói:

-Trách nhiệm của ta do ta tự gánh chịu...

Mọi người chạy tới, đã nhìn thấy máy rút tiền tự động phía trước, bên cạnh máy rút tiền tự động đúng là ba người Lục Nhân Giáp. Lục Nhân Giáp đang lấy tiền, Thuân Chúng Đình thì ôm khay sách nhìn về phía máy rút tiền tự động, chỉ có Minh Yên Vi đang mặc áo ngủ là trông thấy ba người Trịnh Xá đang vọt tới, nàng không ngờ lại nhìn ba người mỉm cười thản nhiên.

Bang!

Một tiếng vang lớn, chân trái Thuân Chúng Đình biến mất trong nháy mắt, một cỗ lực trùng kích khổng lồ đánh nát chân trái hắn thành thịt vụn. Uy lực của đạn súng ngắm Gauss thậm chí bắn vào chân hắn xong còn xuyên thẳng xuống đất, làm mặt đất lộ ra một hố sâu bằng miệng bát.

Sau khi tiếng súng vang lên, cả ba đều sửng sốt một chút, Lục Nhân Giáp phản ứng nhanh nhất, hắn xoay người bắt lấy Minh Yên Vi chắn trước người, khẩu súng lục trong tay dí chặt vào đầu nàng, mà bên cạnh bọn họ, Thuân Chúng Đình lăn ra đất điên cuồng kêu gào.

Lục Nhân Giáp vừa nhìn thấy ba người Trịnh Xá vọt tới, hắn lập tức lớn tiếng kêu lên:

-Đừng tới đây! Ai dám lại đây ta sẽ giết cô ta... Còn có kinh phật, Thuân Chúng Đình! Chỉ cần bọn họ còn dám tiến lên trước một bước, ngươi hãy vò nát kinh phật!

Ba người Trịnh Xá lập tức dừng lại, lúc này chỉ cách ba người Lục Nhân giáp không tới năm mươi thước, Trịnh Xá lạnh lùng nói:

-Ta cũng không muốn nói nhiều, bỏ kinh phật lại, ta để các ngươi an toàn rời đi.

Thuân Chúng Đình ôm cái gãy chân vừa kêu gào vừa nói:

-Rời đi cái rắm! Các ngươi biết thứ kia kinh khủng đến thế nào không? Đã không có kinh phật chúng ta tốt hơn hết là tự sát còn thống khoái hơn. Mẹ kiếp, các ngươi tại sao phải đuổi theo? Tại sao không để chúng ta lấy kinh phật an toàn rời đi? Các ngươi lợi hại như vậy, tại sao không đem kinh phật tặng cho những người yếu nhược hơn các ngươi nhiều như chúng ta! Phi! Cái gì đem kinh phật đặt ở trong đại sảnh

http://tieulun.hopto.org

mỗi người cũng có thể tránh được a, rõ ràng chính là mấy tên tư thâm giả các ngươi muốn chiếm lấy nó, ta chửi cả nhà các ngươi!

Trịnh Xá trong lòng đã hận đến nghiến răng nghiến lợi, đây là lần đầu tiên hắn gặp loại nhân tính đáng ghê tởm như vậy, mặc dù trong sách, trên tivi vẫn thường xuyên xuất hiện, nhưng khi thực sự xuất hiện trước mắt hắn, loại rung rộng này quả thực không thể dùng lời để diễn tả...

"Thật sự... Sai lầm sao?"

Thuân Chúng đinh đang nói, một tiếng súng lại vang lên, vai và cánh tay đang ôm kinh phật của hắn rời ra, đoạn tay cụt và khay đựng kinh phật rơi xuống đất, thấy vậy, Trịnh Xá cùng Triệu Anh Không đồng thời lao tới.

Thuân Chúng Đình trong lòng tựa hồ đã sắt lại, hắn biết khẳng định là Zero ở chỗ nào đó ngắm bắn hắn, còn nhớ rõ lần đầu tiên giới thiệu, Zero có nói bản thân là tay súng bắn tỉa. Lập tức hắn không chần chừ, điên cuồng gào lên đem kinh phật ném ra giữa đường, cùng lúc hắn ném, cánh tay này cũng bị bắn cụt, nhưng kinh phật cũng không thể nghịch chuyển, rơi ra giữa đường, ba một tiếng thanh thúy vang lên, một cỗ xe chạy qua hung hăng chèn lên khay sách, mang theo kinh phật nát bấy bay tứ tán, trên mặt đất chỉ còn lại có điểm điểm kim sắc ánh nhập vào trong mắt mọi người.

-Không!

Trịnh Xá đã tức giận đến trợn rách khóe mắt, hắn giơ chủy thủ hung hăng bổ về phía Thuân Chúng Đình đang điên cuồng cười lớn, tê một tiếng, đầu lâu hung tợn của Thuân Chúng Đình đã bị chém bay ra xa, rơi giữa đường... bị xe cộ chạy qua ép thành thịt vụn.

"Giết chết thành viên một người, trừ điểm thưởng một nghìn điểm..."

Trong đầu Trịnh Xá vang lên thanh âm nghiêm túc hiếm thấy của Chủ Thần, hắn cũng mặc kệ không thèm nghe Chủ thần đến tột cùng là nói cái gì, chỉ đưa hai mắt đỏ ngầu nhìn về phía Lục Nhân Giáp.

Lục Nhân Giáp giờ phút này đã bị dọa đến tay chân nhũn ra, dưới đũng quần hắn không ngừng chảy ra chất lỏng màu vàng, đến khi hắn nhìn thấy Trịnh Xá lại nhìn về phía mình, gã sinh viên này cả người run như cầy sấy nói:

-Đừng, đừng giết ta, đừng giết ta, giết người không phải bị trừ một nghìn điểm sao? Đừng giết ta...

Bang!

Lại một tiếng vang thật lớn, Lục Nhân Giáp hai tay đều run rẩy, tay cầm súng lục lại càng run rẩy kịch liệt. Tiếp đó, họng súng kê trên đầu Minh Yên Vi chợt phát hỏa quang, đầu nàng lập tức bị bắn nát một nửa, trắng, đỏ, vàng, tất cả bắn vọt ra. Tất cả ngây người nhìn nữ tử xinh đẹp này từ từ ngã xuống, mấy giây sau, Lục Nhân Giáp đột nhiên điên cuồng cười lớn.

Trịnh Xá còn chưa kịp có phản ứng gì, Triệu Anh Không đứng cạnh hắn đã vọt đi. Chỉ thấy tiểu cô nương này lao tới chỗ Lục Nhân Giáp, hai móng tay hoa lên, cánh tay cầm súng của Lục Nhân Giáp lập tức rời ra, sau đó là cánh tay còn lại và hai chân. Mặc kệ máu bắn lên người, cô bé này không hề chớp mắt, cuối cùng thật sự giống như đã nói với Trịnh Xá lúc trước, cắt cụt hai tay hai chân, cắt đứt lưỡi, chọc mù hai mắt, chấn điếc hai tai. Đến lúc này, Triệu Anh Không mới rung rung vết máu trên tay, chậm rãi đi về cạnh Trịnh Xá.

Trịnh Xá yên lặng lấy thuốc cầm máu trong Nạp giới ra, xịt lên vết thương trên người Lục Nhân Giáp mấy cái. Tiếp đó, hắn lấy máy liên lạc nói với Zero:

-Zero, trên góc đường nếu có camera thì phiền ngươi phá giúp ta, còn nữa, tìm giúp chúng ta một chỗ có thể ẩn thân, chờ sau khi cảnh sát rời đi chúng ta sẽ tìm lúc quay về.

-... Hiểu rồi, từ chỗ các ngươi đứng đi tới năm trăm thước sẽ thấy một nắp cống thoát nước, sau khi xuống cống cứ chạy về phía phải, đến khoảng nắp thứ mười hai sẽ dẫn lên công viên, chờ ở đó đến trưa thì về, nhớ kỹ, trước tiên phải thay hết quần áo dính máu đi.

-Zero, cám ơn... Câu kia xin lỗi, chờ mọi người tụ họp lại ta sẽ tự mình nói...

http://tieulun.hopto.org

”Chẳng lẽ ta thật sự đã sai sao?”

Lúc này đã đến khuya, ba người thuận lợi vào trong công viên, chỉ là trong công viên một mảng tối đen, chỉ nhìn qua đã đủ làm người ta sợ dựng tóc gáy. Bất đắc dĩ, ba người chỉ có thể xoay lưng vào nhau, mỗi người trông một phía, trên lưng dán mấy tấm hộ thân phù.

”Ta thật sự đã sai sao? Chẳng lẽ coi tân nhân như vật hi sinh, ngay từ đầu đã không thể tín nhiệm bọn họ, đây mới là cách làm chính xác sao?”

Trịnh Xá chỉ cảm thấy trong đầu phảng phất như có một bàn tay không ngừng đảo lộn, đang lúc hắn cảm thấy đầu óc phát đau thì máy liên lạc lại một lần nữa chấn động.

-Zero à? Đã xảy ra chuyện gì?

-Là ta...

Trịnh Xá cả người chấn động, giọng nói này là... giọng nói của Sở Hiên!

-Mọi chuyện ta đều đã thấy, đại khái có thể đoán được tâm tình của ngươi hiện tại, vậy có muốn nói chuyện với ta không

Trịnh Xá thở ra một hơi hỏi:

-Ngươi làm sao biết đã xảy ra chuyện gì? Còn nữa, mấy ngày này ngươi trốn ở chỗ nào?

-Trốn ở đâu cũng không quan trọng, chú oán sẽ không vì khoảng cách dài ngắn mà bỏ qua bất cứ kẻ nào. Ngôi chùa các ngươi tới ban ngày ta cũng đã đi qua, rất đáng tiếc, buổi tối sơn môn cũng không có công năng như ban ngày, trên thực tế, kinh phật trong tay các ngươi có lẽ là Đạo cụ trọng yếu để hoàn thành bộ phim kịnh dị này....

-... Là do máy liên lạc có thể nghe lén phải không?

-Không sai, máy chủ trong tay ta, máy phụ của các ngươi nói gì ta cũng nghe được, cho dù không mở máy cũng vậy.

Trịnh Xá nhìn máy liên lạc một chút, hắn cười khổ nói:

-Là tới cười nhạo ta sao? Đúng vậy, ta thừa nhận ta thất bại, ta thừa nhận đã ta sai, giống như một kẻ ngu ngốc tự đi kiếm đồng bọn, lại bị đồng bọn chính mình nhận lấy từ sau lưng chọc cho một đao... Sở hiên, ngươi từ đầu dự kiến được ta sẽ làm hỏng chuyện, cho nên mới rời khỏi cái đoàn đội không an toàn này phải không?

-Không, ta chỉ muốn tìm một địa phương an tĩnh, ngắm sao một chút thôi...

Lúc này tại trên nóc một tòa nhà cao tầng cách khách sạn Dương Quang không xa, Sở Hiên ngồi ở bên bờ tường yên lặng nhìn thiên không, hắn thản nhiên nói tiếp:

-Không có gì là đúng tuyệt đối, cũng không có gì là sai tuyệt đối, ngươi mong muốn quá nhiều... Đồng bọn cố nhiên là quan trọng, nhưng thân là thủ lĩnh thì không thể đem bản thân đặt ở vị trí ngang hàng với bọn họ được. Năng lực càng mạnh trách nhiệm càng lớn, ngươi phải gánh vác an nguy của tất cả đội viên, nên vứt bỏ cái gì, nên kiên trì cái gì, có lẽ phương diện này ngươi còn có chút khiếm khuyết...

-Chuyện duy nhất ngươi làm sai chính là đối xử với tất cả như nhau... Luân hồi trong phim kinh dị này cần thiết chính là lựa chọn, đường chúng ta lựa chọn cũng được, tân nhân do Chủ Thần lựa chọn tiến vào có khả năng tiến hóa cũng được, hoặc là lựa chọn những người có thể sinh tồn trong phim kinh dị. Ngươi nhất định cần phải thấy rõ ai có thể trở thành đồng bọn của ngươi, tuyệt đối không phải là những kẻ căn bản không thể thích ứng với luân hồi phim kịnh dị, nếu như ngươi lựa chọn bọn họ, như vậy khi bọn họ bị thế giới này đào thải, cũng đem kéo theo ngươi cùng bị đào thải...

-Con người khi còn sống đều chậm rãi phát triển, ta rất hâm mộ các ngươi a... Biết sai lầm rồi học hỏi sửa chữa, không phải hết thảy đều đã sớm biết trước. Trịnh Xá, chậm rãi phát triển đi, nhớ kĩ, ngươi phải đem bản thân đặt ở vị trí thủ lĩnh, chứ không phải đứng ở vị trí đội viên rồi cùng bọn họ ca thán, oán giận. Hơn thế nữa khi lựa chọn đồng bọn cũng càng trọng yếu, không có tài năng, có thể phản bội, tâm địa xấu xa

http://tieulun.hopto.org

đáng ghê tởm, những người này ngươi đều không thể cứu vớt, nhớ kĩ đó, ngươi tịnh không phải là cứu thế chủ, ngươi tịnh không phải vì cứu vớt bọn họ mà sống, mà là vì sống sót mới cần tới lực lượng của bọn họ, ngàn vạn lần không nên đảo lộn trình tự này...

Trịnh Xá yên lặng nghe từng lời của Sở Hiên, sự bế tắc trong đầu hắn cũng dần dần bình tĩnh lại, hắn bình tĩnh nói:

-Tại sao lại nói với ta những chuyện này, cái này không phù hợp với tính cách của ngươi a, trong tình huống không có chút ích lợi nào lại thi ân với người khác... Sở hiên, ngươi có nghe ta nói không?

-Ân, đang nghe.

Sở Hiên đột nhiên mỉm cười nói:

-Không phải không có quan hệ a, ta còn thiếu ngươi một cái nhân tình, còn nhớ ta bắt ngươi mang về tư liệu không? Cám ơn ngươi... A a, nguyên lai cảm tạ người khác cũng không khó khăn như ta tưởng tượng a.

Trịnh Xá trầm mặc một chút nói:

-Ngươi thật sự rất yêu...

-Yêu nước sao? Ta nghĩ ngươi có thể đã hiểu lầm cái gì đó, từ sự thật mà nói, người tiến vào cái thế giới luân hồi này, kì thật đều đã không còn là người của cái thế giới kia nữa, nếu như nói đến chuyện yêu nước, nghe ra không khỏi có chút giả dối... Là bởi vì ta cuối cùng cũng có thể chính thức nghỉ ngơi, ta quá mệt mỏi rồi...

Sở hiên đột nhiên cả người cứng đờ, hắn vừa cười vừa nói:

-Xem ra thời gian đã tới rồi... Nếu như còn có thể gặp mặt mà nói, ta hy vọng ngươi có thể trở thành một đội trưởng chính thức. Nhớ kĩ nhé, thế giới này không có cái gì là tuyệt đối đúng, cũng không có cái gì là tuyệt đối sai, mong muốn của ngươi, không phải chỉ đơn thuần là vì sống sót sao? Cho nên đem bất cứ chướng ngại gì ảnh hưởng tới sự sống sót của ngươi, phá vụn tất cả đi!

-Đúng rồi, nhắc nhở ngươi một chuyện, Chủ Thần nếu đã có thể đặt ra trình tự, như vậy ngoại trừ đạo cụ như kinh phật, con số nó công bố không chừng cũng là một loại nhắc nhở, bảy....

Đây là câu nói cuối cùng mà Trịnh Xá nghe được, tiếp theo từ trong máy liên lạc truyền đến âm thanh lục cục lục cục, âm thanh âm trầm khủng bố làm cho người ta nghe được phải kinh hoàng dựng tóc gáy.

-.. Bảy ngày, nói không chừng số bảy này, chính là ám chỉ con số cần thiết để giết chết chú oán chủ thể... Đã mất liên lạc sao?

Sở Hiên yên lặng quay đầu lại, phía sau cách chỗ hắn không xa, một nữ nhân cả người trắng bệch đứng ngược trên vách tường, từ trong miệng nàng không ngừng phát ra thanh âm lục cục lục cục...

48. Nghỉ Ngơi (1)

"Lại tới nữa sao?"

Trong một cái trụ thủy tinh đựng đầy chất lỏng trong suốt, một thai nhi vừa thành hình đang lở lửng phập phù, bên ngoài trụ thủy tinh, hơn mười nhân viên nghiên cứu tuổi trung niên đang thảo luận sôi nổi.

-Một cá thể duy nhất còn sống sót, Sở chủ nhiệm, chúng ta thành công rồi... Mười năm a, thời gian mười năm cuối cùng cũng tạo được một cá thể sống sót a!

-Đúng vậy, cấp trên đã sớm không nhẫn nại được nữa, mấy trăm triệu a, thời gian mười năm cùng mấy trăm triệu a..... Nhưng cuối cùng cũng đã thành công rồi.

-Ngay từ đầu đã có tri thức cấp bậc nghiên cứu viên, trí tuệ không gì sánh được, thân thể cường tráng, tâm lý không bao giờ mệt mỏi, mềm yếu,, không bị bất cứ bệnh tật nào làm suy yếu, người như vậy đơn giản là siêu nhân a...

http://tieulun.hopto.org

Đám nghiên cứu viên này không ngừng hưng phấn thảo luận, chỉ có một lão nhân tóc hoa râm là không hề phụ họa những lời này, lão ôn nhu nhìn sinh mệnh nhỏ bé trong trụ thủy tinh, đồng thời còn đưa tay áp lên trụ.

Sinh mệnh nhỏ bé đó phảng phất đã có tri giác, nó cố gắng vươn bàn tay bé xíu của mình ra muốn hợp với bàn tay kia, nhưng dù sao nó cũng chỉ vừa mới thành hình mà thôi, lão nhân chỉ có thể nhìn thấy mấy đầu ngón tay của sinh mệnh nhỏ bé đó không ngừng nhúc nhích, bộ dáng thật khả ái làm lão cười lên ha hả...

...o0o...

Sở Hiên yên lặng nhìn nữ nhân trắng bệch không ngừng phát ra những tiếng lục cục lục cục. Hai tay hắn rung lên, hai khẩu súng lục to lớn đã xuất hiện trên hai tay, "ba" một tiếng thanh thúy vang lên, hai băng đạn nhanh chóng được nạp vào trong súng.

-Để ta kiểm chứng phỏng đoán cuối cùng đi....

Sở Hiên nâng súng bắn thẳng về phía nữ nhân trắng bệch kia, hắn phảng phất không cần ngắm, mỗi phát súng đều bắn chuẩn vào trán nữ nhân đó. Mấy giây sau, cũng không biết đã bắn bao nhiêu phát, đầu nữ nhân đã bị phá nát.

Nữ nhân trắng bệch này phảng phất như không có thực thể, đạn xuyên qua thân thể của nàng bắn vào vách tường sau lưng, mà thân thể nàng lại phảng phất giống như sương mù từ từ khép lại, tiếp đó cả đầu trở lại hoàn hảo.

-Vật lý không thể gây thương tổn? Ảo giác? Hay là..... Arnold, tấn công đi!

Sở Hiên vừa dứt lời, trong bóng tối cách đó không xa đột nhiên bừng lên một con rắn lửa, tiếng súng nổ liên thanh, nữ nhân trắng bệch lập tức bị bắn thủng lỗ chỗ như tổ ong, trên người xuất hiện không biết bao nhiêu là vết đạn. Hơn nữa, vết đạn lần này không còn nhanh chóng tự khôi phục như trước đó, chỉ thấy vết đạn trên người nàng từ từ rộng ra, vỏ đạn màu màu ngân bạch rơi xuống đất nhanh chóng biến thành xám đen, Arnlod bắn liên tục không ngừng, nữ tử trắng bệch cuối cùng bị bắn tan thành mây khói.

-Quả nhiên..... Không có điểm thưởng, hơn nữa phải tích lũy thương tổn từ một lượng lớn linh loại đạn, lúc đó mới có thể tiêu diệt một linh hồn thể...

Sở hiên hai tay rung lên, hai băng đạn súng lục dày cộp lập tức rơi xuống, tiếp đó hai băng đạn khác được nạp vào, đồng thời hắn lớn tiếng quát:

-Arnold, cẩn thận phía sau, linh hồn thể rất có thể sẽ tấn công người làm nó bị thương trước.

Gã to con trong bóng tối nghe thấy vậy đang định xoay người về phía sau, đột nhiên, một cánh tay trắng toát từ sau lưng hắn vươn ra. Một nữ nhân toàn thân trắng bệch, dung mạo méo mó biến dạng hiện ra một cách quỷ dị sau lưng hắn. Nữ nhân này đưa mắt nhìn Arnold, tên to xác này lập tức đứng sững tại chỗ, chỉ có thân thể hắn không ngừng run rẩy kịch liệt, da thịt trên người cũng bắt đầu chuyển sang màu trắng xanh.

-... Không thể chạm vào, nếu không sẽ mất đi khả năng khống chế thân thể sao?

Sở Hiên cầm súng lục bắn một tràng, phần đầu của nữ nhân lộ ra trong nháy mắt bị bắn nát vụn, hơn nữa do sử dụng linh loại đạn, đầu lâu không ngờ vô pháp phục hồi hoàn hảo như trước. Tuy nhiên thân thể nàng vẫn tiếp tục hoạt động như cũ, Arnold bị nàng ôm lấy từ phía sau da dẻ đã gần như chuyển sang màu xanh xám, gã to con này chỉ còn đôi mắt không ngừng nhìn về phía Sở Hiên.

-Phải công kích tất cả các bộ phận trên thân thể...

Sở Hiên nhắm mắt một thoáng, khi hắn mở mắt ra lần nữa, hai khẩu súng lục to lớn không ngừng oanh kích, bắn nát cả Arnold lẫn nữ nhân trắng bệch kia. Hai khẩu súng lục này uy lực cực lớn, Arnold không kịp kêu một tiếng đã bị bắn chết, mà nữ nhân kia cũng hoàn toàn biến mất không thấy đâu nữa.

...o0o...

Trong căn cứ lạnh lẽo, một tiểu nam hài sắc mặt vô cảm xoay xoay khối rubic trên tay, hơn mười giây sau, khối ru bic đã trở về nguyên dạng, tất cả các mặt cùng màu.

http://tieulun.hopto.org

Cậu bé vứt khối rubic xuống đất, tiếp đó vẻ mặt vẫn không chút thay đổi bắt đầu nghịch món đồ chơi khác, bộ xếp hình. Một bộ xếp hình cực lớn đến hơn một mét dần dần thành hình trong tay cậu, trong đó không ngờ ngay cả một lần ghép sai cũng không có, chỉ một lượt đã ghép xong cả bộ xếp hình.

-Trí lực cực cao a, khả năng ghi nhớ thậm chí có thể nhớ được vị trí từng miếng ghép trong cả bộ xếp hình, nếu nói là não người, không bằng...

-Không bằng gọi là máy tính phải không? Hơn nữa đứa bé này chưa từng mỉm cười, vẻ mặt bản lãnh như vậy quả thực làm người khác phải sợ hãi a.

-Đâu phải chỉ là không cười a, nó không có cảm giác đau đớn, không có xúc giác, không có khứu giác, không có vị giác. Thậm chí do khi chỉnh sửa lại gien, tâm trí bị cường hóa quá mức, nó không ngờ lại không có một số tuyến tiết nội tiết như người bình thường. Nói cách khác, nó không có phiền não, bởi vì trong cơ thể không có loại hormone chi phối cảm xúc này, không có thống khổ hay vui vẻ, sẽ không cảm giác được sợ hãi, thậm chí còn không muốn ân ái...

-Như vậy đúng là giống người máy a, một người biến đổi gien đến cả dục vọng sinh tồn cũng không có, đó thật sự là siêu cấp nhân loại mà chúng ta kỳ vọng sao? Nói không chừng hiện tại trong đầu nó đang nghĩ xem làm thế nào để chết, nếu như ta là nó... có khi đến một giây cũng không kiên trì nổi mà muốn tự sát, sinh mệnh như vậy quả thật là quá thống khổ.

-Được rồi! Câm hết đi cho ta!

Cách tiểu hài tử không xa, phía sau một lớp kính, hơn mười nghiên cứu viên đang không ngừng rì rầm bàn bạc. Đột nhiên một lão già tóc đã bạc trắng gầm lên, lão lạnh lùng nhìn chằm chằm vào đám nghiên cứu viên kia, nhất thời không ai dám nhìn vào mắt lão nửa cái.

Lão già mở cánh cửa nhỏ bên cạnh lớp thủy tinh, lão yên lặng đi tới bên cạnh đứa bé. Tiểu nam hài chỉ thản nhiên liếc mắt nhìn lão một cái, rồi lại bắt đầu chăm chú nhìn vào bảng giải mật mã trên tay.

-Sở Hiên, muốn đi ngắm sao không?

-...Sao?

-Đúng vậy, bên ngoài căn cứ mới có thể thấy được, a a, mặc dù trong trí nhớ của con đã có kiến thức về sao, bất quá thứ đó không phải dùng tri thức là có thể hình dung được, phải tận mắt nhìn thấy mới cảm nhận được sự mỹ lệ của nó a... Đi thôi, ta đưa con ra ngoài ngắm sao.

Sở Hiên ngẩng đầu nhìn bầu trời, sao... Quả thật không phải dùng tri thức là có thể hình dung được, sao sáng đầy trời lại mỹ lệ đến thế. Mỗi lần nhìn tinh không, hắn lại cảm thấy một phần kiến thức về sao của mình biến mất, thay vào đó, là một loại mỹ lệ không thể dùng lời để diễn tả.

...o0o...

Một cánh tay trắng bệch xuất hiện cạnh cổ Sở Hiên, nhưng trong nháy mắt khi cánh tay đó chạm vào da thịt hắn, Sở Hiên nhãn thần vụt biến đổi, cả người chợt lộn một vòng, hai khẩu súng lục trong tay liên tiếp bắn ra không ngừng. Đến khi người hắn hạ xuống đất, nữ nhân trắng bệch phía sau hắn đã bị bắn thành từng mảnh vụn, không, hẳn là đến cả mảnh vụn cũng không thấy nữa.

Nếu như Trịnh Xá cùng Triệu Anh Không ở đây mà nói, bọn họ sẽ kinh ngạc phát hiện Sở Hiên hiện tại không ngờ đã ở trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, mà từ thân thủ thuần thục có thể thấy, trình độ mở cơ nhân tỏa của hắn tuyệt đối không thua gì hai người Trịnh Xá và Triệu Anh Không, thậm chí còn gần tiếp cận Trịnh Xá. Sau khi hắn lộn một vòng bắn nát nữ nhân trắng bệch sau lưng, hai băng đạn súng lục lại rơi ra, hai băng khác từ trong tay áo hắn trực tiếp nạp vào súng lục.

-Vẫn như cũ không có điểm thưởng, chẳng lẽ ý nghĩa của số bảy là ám chỉ...

Ngay khi Sở Hiên đang trầm tư, đột nhiên bốn phía vang lên tiếng lục cục lục cục. Từ chỗ hắn đứng nhìn lại, khắp xung quanh nóc nhà không ngừng vươn ra những cánh tay trắng bệch, hơn trăm nữ nhân trắng bệch từ bốn phía quanh mái nhà bò lên, tất cả những nữ nhân tất cả đều phát ra âm thanh lục cục lục cục hướng tới chỗ Sở Hiên.

http://tieulun.hopto.org

-Mỗi khi giết chết một lượt, thì Quỷ Hồn lượt tiếp theo càng mạnh hơn... Trước mắt đã giết chết ba lượt, vậy lúc này là đại biểu cho lần thứ tư phải không?

Sở Hiên bắt đầu chạy sang một bên, súng lục trong tay không ngừng oanh kích về phía đó, đến khi toàn bộ đạn súng lục đã bắn hết, tất cả nữ nhân trắng bệch phía trước hắn đã bị bắn tan thành mây khói, hai tay hắn rung lên, lại thay đạn, sau đó xoay người bắn về phía sau...

...o0o...

-A a, Sở Hiên, lần đầu tiên ra khỏi căn cứ có cảm giác thế nào?

-...Rất tối.

-Ha ha, so với trong căn cứ thì đương nhiên là rất tối, đi thôi, gần đây có một bãi cỏ, đến đó nằm ngắm sao đi.

Một lão nhân nắm tay một bé trai, bọn họ vừa đi vừa nói chuyện. Cậu bé kia vẻ mặt thủy chung vẫn rất lạnh nhạt, mặc cho lão nhân nói một câu lại trêu hắn một câu, tiểu nam hài vẫn giữ vẻ thản nhiên như cũ không trả lời. Đến khi lão nhân dắt cậu bé tới bãi cỏ nằm xuống, ánh mắt nó mới sáng ngời nhìn bầu trời sao trước mặt.

-Ha ha, rất đẹp phải không? Chỗ này không có gì đèn đóm gì cả, cơ bản có thể dễ dàng nhìn thấy sao trên trời, nếu như đang ở trong thành thị mà nói, căn bản không cách nào dùng mắt thường ngắm sao được...

Lão nhân không ngừng nói chuyện với Sở Hiên, nhưng tiểu nam hài vẫn không nói một câu nào, ngước nhìn tinh không. Lão nhân đang đột nhiên trầm mặc, một lúc lâu sau lão mới tiếp tục:

-Xin lỗi, là lỗi của ta, vốn ta tưởng rằng một người sinh ra đã hiểu biết tất cả, không có thống khổ, tâm trí vô cùng cứng cỏi sẽ là siêu cấp nhân loại hoàn toàn mới, nhưng mà...

-Người bình thường mặc dù sẽ phạm rất nhiều sai lầm, nhưng là bọn họ sẽ học được cách không ngừng sửa chữa, học được cách làm thế nào thích ứng được với thế giới này, học được cách làm thế nào để bản thân ngày càng trở nên ưu tú. Mặc dù từ đầu thật sự là phi thường yếu nhược, thật sự sẽ phạm đủ loại sai lầm, nhưng chỉ cần còn có dục vọng tiến bộ, chỉ cần người bình thường vẫn còn tiếp tục sống, loại tiến bộ này sẽ không bao giờ ngừng lại, hơn nữa bọn họ trong lòng còn có dục vọng, ham muốn tiền bạc, ham muốn sinh sản, ham muốn chi phối, ham muốn cứu vớt, ham muốn sinh tồn... Ô, ta sai rồi, cướp đoạt tất cả dục vọng của con, nhưng lại khiến con đến cả lý do sống sót cũng không có, ta sai rồi...

Một lão nhân đầu tóc trắng xóa, lão ôm bé trai không ngừng khóc, còn cậu bé đưa tay vuốt nước mắt trên mặt lão, trong mắt nó phảng phất cũng có chút ướt át, chỉ là nước mắt trong đó cho dù thế nào cũng không chảy ra nổi...

49. Nghỉ Ngơi (1)

-Từ góc độ y học hiện đại, tâm tình của con người hoàn toàn do hormone trong cơ thể khống chế, mỗi loại hormone khống chế một loại tình cảm...

Cả người từ trên xuống dưới phảng phất như một lớp áo giáp bằng thịt dầy, không có xúc giác, cảm giác đau đớn, khứu giác, vị giác, cả người chỉ có thể phân biệt thế giới toàn bộ bằng cách nhìn và nghe qua, không có tâm tình, không biết khóc hay cười, nhưng lại cường hành cố ra lệnh cho bản thân học bộ dạng khi khóc và cười, chỉ có thể không ngừng tự hỏi bản thân động tác này biểu hiện cho cái gì, mà không phải do nội tâm tự biểu hiện ra...

Mệt quá a, thật muốn ra khỏi lớp áo giáp này, muốn cảm nhận mùi vị xung quanh, muốn nhấm pháp thức ăn ngon lành, muốn cảm nhận sự mềm mại, cứng rắn xung quanh, muốn bị thương và đau đớn, muốn vui vẻ và tươi cười, muốn tự nhiên bày tỏ tình cảm của mình...

Nhưng mà không thể được, đến cả Chủ Thần cũng chỉ có thể chữa trị gien bị tổn thương, mà mã gien lại không có chút hư hỏng nào, nó ngày từ lúc đầu đã bị biến dị rồi, không thể sửa chữa được bất cứ cái gì...

http://tieulun.hopto.org

Cho nên, mệt mỏi quá a, đã không còn tự hỏi lúc này thì nên dùng vẻ mặt thế nào nữa rồi. Nếu như có thể hoàn toàn yên tĩnh, không tự hỏi, không mô phỏng, chỉ yên lặng thiếp đi, như vậy đã là tốt lắm rồi...

...o0o...

Sở Hiên không ngừng giơ súng bắn về phía đám nữ nhân trắng bệch đang liên tục phát ra những tiếc lục cục lục cục trước mắt. Hai khẩu súng của hắn uy lực cực lớn, mỗi một phát đạn bắn ra đều bắn thủng những khối to bằng miệng bán trên người những nữ nhân đó, mười phát súng là đủ bắn nát một người, nhưng trước mặt hắn ít nhất vẫn còn hơn hai mươi nữ nhân trắng bệch không ngừng tiến về phía hắn, hai khẩu súng lục vô luận như thế nào cũng không bắn hết được bọn chúng.

Sở hiên hai tay rung lên, hai băng đạn súng lục đồng thời rơi xuống đất, mặt khác hai băng khác lại được nạp vào. Hắn đột nhiên chạy tới vách tường bên cạnh, khi mấy nữ nhân trắng bệch còn cách hắn có mấy thước, hắn đột nhiên đặt chân lên tường, tiếp dó dùng sức đạp mạnh một phát, trước khi các nữ nhân này kịp đụng vào hắn, lăng không lướt qua, hai khẩu súng lục lại liên tiếp bắn ra, đem toàn bộ các nữ nhân trắng bệch phía dưới bắn thành mảnh vụn!

-Lượt thứ tư!

Trên mặt đất không ngừng vang lên tiếng vỏ đạn rơi leng keng xuống đất, từ trong hai khẩu súng lục nặng trịnh cũng thoáng có chút khói xanh bốc lên. Sở Hiên yên lặng nhìn bốn phía, trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, dự cảm đối với nguy hiểm của hắn đã tới mức độ phi thường linh mẫn, nhưng không biết tại sao, giờ phút này hắn lại không cảm giác được có chút nguy hiểm nào... Chú oán, chỉ vỏn vẹn tới trình độ này?

-Không! Không có điểm thưởng, không có bất cứ nhắc nhở gì, còn có thể tiếp tục...

Sở Hiên yên lặng đề phòng, đột nhiên trước mặt hắn quang mang sáng ngời, trên nóc nhà không ngờ lại xuất hiện một loạt cửa giấy xếp theo phong cách Nhật Bản, thoạt nhìn giống như của nhà của người dân vô cùng bình thường, tiếp đó cửa giấy chậm rãi mở ra, phía sau cửa là một căn phòng bình thường, bên trong hai người một nam một nữ đang tranh cãi cái gì đó.

Nam tử kia tựa hồ đang không ngừng đánh nữ nhân, sau đó chỉ thấy hắn lấy một con dao trên bàn đâm về phía nàng, sau đó máu tươi bắn vọt ra, nữ nhân trợn trừng hai mắt vẻ khó tin ngã xuống đất, mà tên nam nhân kia tựa hồ cũng không vì vậy mà ngừng tay, ngược lại cầm dao bắt đầu không ngừng chém lên thi thể nữ nhân, thi thể nữ nhân này không ngừng co quắp run rẩy, chỉ có cặp mắt kia trợn trừng nhìn chằm chặp vào Sở Hiên. Hình dáng của nữ nhân không ngờ hoàn toàn giống hệt Quỷ Hồn trắng bệch lúc trước, khuôn mặt đầy máu tươi thoạt nhìn càng thêm dữ tợn dọa người.

Sở Hiên yên lặng nhìn tất cả trước mắt, hai khẩu súng lục to lớn trên tay hắn lại thay đạn mới. Đến khi tên nam nhân kia chợt quay đầu lại, sở Hiên mới nâng súng bắn về phía hắn. Nhưng không biết tại sao, lúc này linh loại đạn cũng không bắn nát nam nhân đó, ngược lại trực tiếp xuyên thấu qua thân thể hắn.

-Ảo giác? Hoặc có thể là...

Sở hiên ngừng bắn súng, dự cảm của bản thân nói cho hắn biết trước mắt không có cái gì hết, không có vật thể tới gần, không dân cư gì, thậm chí đến cả một chút nguy hiểm cũng không có, cho nên hắn chỉ có thể lạnh lùng nhìn tên nam nhân kia chậm rãi bước tới gần hắn, sau đó nam tử này vung con dao trong tay chém về phía Sở Hiên.

"Nguy hiểm! Loại cảm giác này..."

Sở hiên đạp mạnh dưới chân, vụt nhảy về phía sau, nhưng y phục trước ngực hắn đến cả dây lưng cũng bị cắt mất một khối lớn, không, không phải cắt lấy, mà là da thịt hắn cùng vải vóc xung quanh toàn bộ đều biến mất không thấy nữa... Hắn chỉ đột nhiên cảm giác trong ruột trầm xuống, từ chỗ nơi đó truyền đến một loại cảm giác trướng bụng kì lạ.

-Bộ phận bị công kích sau khi biến mất liền tiến vào trong ruột ta, làm thế nào vậy? Không phải vật lý cũng không phải cái gì tinh thần công kích... Là loại công kích quỷ quái không cách nào dùng khoa học giải thích được vậy.

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên lại nâng súng bắn về phía nam tử, nhưng vẫn giống như trước, súng đạn sau khi bắn vào người nam tử trực tiếp xuyên qua, mà cảm giác của hắn lại một lần nữa nói cho hắn bốn phía bình tĩnh, không có bất cứ nguy hiểm gì tồn tại.

-Không có khả năng không tồn tại, nói cách khác, lúc bình thường công kích không có hiệu quả, chỉ trong nháy mắt khi ngươi tiến hành công kích mới có thể...

Sở hiên bình tĩnh duỗi một cánh tay về phía nam tử, tùy ý để gã nam nhân người đầy vết máu này từng bước chậm rãi tới gần. Tiếp đó nam nhân này vung dao chém về phía cánh tay hắn, mà đồng thời, súng trên tay kia Sở Hiên không ngừng bắn, cùng lúc cánh tay hắn biến mất, cũng bắn nát toàn thân nam từ kia, Quỷ Hồn nam này cũng giống những Quỷ Hồn còn lại hoàn toàn biến mất không thấy nữa.

-Ọc... Đầy bụng quá, vẫn thích ăn đồ ăn nhìn ngon mắt hơn...

Sở hiên vẫn ở trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, cánh tay hắn sau khi phun ra vài tia máu liền chậm rãi ngừng lại, còn tay kia nhẹ nhàng rung lên, đổi một băng đạn khác.

-Lượt thứ năm... Kết thúc!

Sở Hiên đứng yên lặng tại chỗ mấy giây, đột nhiên dự cảm của hắn trở nên mãnh liệt, phảng phất giống như Quỷ Hồn đang công kích hắn, nhưng khi hắn đưa mắt nhìn lại, bốn phía ngay cả một cái bóng quỷ cũng không có, dần dần, loại dự cảm này đã mạnh đến cực hạn.

-Là ẩn thân sao? Hoặc là... Đang ở trong cơ thể ta?

Sở Hiên đột nhiên cảm giác nội tạng mình đang không ngừng co rút, miệng và mũi hắn bắt đầu chảy máu, tiếp đó hắn oa một tiếng phun ra một ngụm máu đen, trong máu đen mang theo vô số mảnh nội tạng.

-Đây là lượt thứ sáu sao? Từ trong cơ thể công kích nội tạng...

Sở Hiên đột nhiên mỉm cười thản nhiên, hắn không chút nghĩ ngợi liền xoay ngược nòng súng chĩa vào phía bụng mình, sau đó siết mạnh cò súng...

...o0o...

-Nhìn thấychưa? Hắn lại đang tự hỏi nọ bốn bài toán không có lời giải, thật không biết hắn ngoại trừ mong muốn học hỏi, còn có dục vọng gì tồn tại...

-Hừ, nhỏ giọng chút, hắn hiện tại đã là tổ phó tổ nghiên cứu, chờ đến khi Sở chủ nhiệm đi rồi, hắn chắc chắn sẽ là tổ trưởng... Ngươi không sợ hắn sẽ tới tìm ngươi gây phiền toái sao?

-Hắc, ngươi không biết chứ? Một cái cương thi như vậy còn có thể tìm người gây phiền toái? Hắn sợ rằng ngay cả dục vọng tìm người khác gây phiền toái cũng không có đâu...

Sở Hiên yên lặng nhìn cuốn sổ trong tay, với thính lực của hắn đương nhiên là nghe được những người chung quanh đang xì xào bàn tán, nhưng so với đề toán khó trong tay, hắn thậm chí ngay cả dục vọng ngẩng đầu liếc mắt một cái cũng không có, chỉ lẳng lặng ngồi tính toán con số...

Lão nhân tóc hoa râm khỏe mạnh năm đó đã biến thành ông già đầu tóc bạc trắng. Lão nhân đang nằm trên giường bệnh, Sở Hiên ngồi yên lặng bên cạnh lão, thiếu niên này mặt không chút biểu tình chăm chú nhìn lão, hai người phảng phất chỉ như hai người xa lạ lướt qua nhau trên đường.

Lão nhân trên tay treo đầy ống truyền dịch, lão cố gắng mở miệng nói:

-Sở Hiên, con vẫn hận ta sao?

-Tại sao lại hận?

Sở Hiên nhàn nhạt hỏi:

-Tại sao ta lại muốn hận ông?

Lão nhân cười khổ nói:

http://tieulun.hopto.org

-Đúng vậy, tại sao lại muốn hận ta, con không thể hận ta... Nếu như con thật sự hận ta, ta còn có thể yên tâm ra đi.

Sở hiên mấp máy môi, cuối cùng hắn vẫn chỉ lạnh nhạt nói:

-Bọn họ nói ông sẽ phải chết, đã... Không có cách nào cứu chữa sao?

Lão nhân nhẹ nhàng lắc đầu nói:

-Với khoa học kĩ thuật hiện tại mà nói, ta còn có thể nói chuyện với con đã là vạn hạnh rồi... Sở Hiên a, không nên học giống chúng ta, mưu toan dùng khoa học kĩ thuật đi thay đổi nhân tính, trí tuệ của phàm nhân a, chỉ biết oán thán sinh mạng a, nhưng ai mà biết được chứ? Khuyết điểm của chúng ta, dục vọng của chúng ta, đủ loại khuyết điểm trên người chúng ta, kì thật đây mới chính là trân bảo mà trời cao ban tặng cho chúng ta a..... Sở Hiên, xin lỗi, nếu như có thể quay lại một lần, ta hy vọng có thể cho con một sinh mạng thật sự, một sinh mạng bình thường, xin lỗi...

Ánh mắt Sở Hiên hơi hơi ảm đạm nói:

-Thật vậy sao? Ông sắp chết a... Bao giờ sẽ chết?

Lão nhân đột nhiên vùng dậy lớn tiếng nói:

-Con cũng muốn chết sao? Không, con đã sớm muốn chết sao? Là do ta đã trói buộc con lại sao? Do ta trói buộc con, cho nên mới làm con thống khổ mà sống như vậy... Con muốn sau khi ta chết thì tự sát sao? Hoặc tìm cách để người khác tới giết con? Không...

-Sở hiên, ta còn có rất nhiều khoa học kĩ thuật vẫn chưa hoàn thành, đúng vậy, còn rất nhiều rất nhiều khoa học kĩ thuật chưa nghiên cứu ra đến, ví dụ như hộp phản ứng đôi loại nhẹ, ví dụ như pháo tầm xa không vỏ đạn, ví dụ như ắc quy công suất cao... Sở Hiên, con thay ta nghiên cứu ra tất cả những thứ này đi, đáp ứng ta, trước khi tổ nghiên cứu đạt được những khoa học kĩ thuật này, con tuyệt đối không thể chết được! Đáp ứng ta!

Sở Hiên yên lặng nhìn lão nhân cả nửa ngày, mãi đến khi hô hấp của lão nhân đã dần dần gấp gáp, hắn mới thản nhiên gật đầu, mà bàn tay lão nhân cầm lấy tay hắn, đã bắt đầu chậm rãi rơi xuống...

-....Con trai, nếu con đã không còn dục vọng để sống, vậy mang theo dục vọng của ta mà sống đi, một lần cuối cùng, để ta lại trói buộc con một lần cuối cùng, vô luận như thế nào cũng phải sống sót...

...o0o...

Sở Hiên nằm trên mặt đất lẳng lặng nhìn tinh không, tinh không mỹ lệ quả nhiên là không cách nào dùng từ diễn tả được, chỉ có mỗi khi nhìn ngắm tinh không vô biên, hắn mới có thể đình chỉ vô số câu hỏi trong đầu, chỉ có thời khắc này hắn mới có thể chính thức an tĩnh lại.

-Vậy cũng không phải trói buộc a, cha... Là vì con thật sự quá mệt mỏi rồi, để cho con an tĩnh một chút đi, an tĩnh một chút...

Cách chỗ Sở Hiên không xa, trong bóng đen của tòa cao ốc, một nữ nhân trắng bệch, cao hơn mười thước chậm rãi đứng lên, nữ nhân này chính là nữ diên viên trong The Grugde, chủ thể chú oán Kayako.

Trước khi Quỷ Hồn chậm rãi bò đến gần, Sở Hiên đã chậm rãi nhắm mắt lại, mà trên mặt hắn lộ ra một nụ cười nhẹ nhàng, an tĩnh mà tường hòa...

-Trịnh Xá, đây là gợi ý cuối cùng của ta... Cám ơn ngươi...

50. Nội Tâm Trưởng Thành... Lời Nhắn (1)

Đợi đến lúc giữa trưa, ba người Trịnh Xá từ trong đám cây cối âm u đi ra, bởi vì trên áo khoác của Triệu Anh Không toàn là máu đen, cho nên Trịnh Xá phải cởi áo khoác choàng lên người nàng, hơn nữa thuận tay ôm lấy vai nàng, trông giống như là đại ca ca ôm tiểu muội muội.

Trương Kiệt cùng Triệu Anh Không có chút kinh ngạc nhìn hắn, Trịnh Xá thản nhiên cười nói:

http://tieulun.hopto.org

-Như vậy trông sẽ tự nhiên hơn một chút, còn nữa sau khi về khách sạn chúng ta tùy tiện nói chuyện gì đó, dáng vẻ tươi cười là tốt nhất, như vậy mới không khiến người khác chú ý . .. A a, ôm ngươi một lát không sao chứ, Anh Không?

Triệu Anh Không cũng không quay đầu lại, lạnh lùng nói:

-Chẳng sao cả!

Lúc trước khi Triệu Anh Không cởi áo khoác, Trịnh Xá cùng Trương Kiệt mới phát hiện thân thể của nàng có chút bất đồng với trước đó. Cô bé tuấn mỹ nhỏ nhắn xinh xắn này, không ngờ bộ ngực của nàng lại lớn vậy, thế cho nên sau khi cởi áo khoác, cô gái này tức thì liền hấp dẫn ánh mắt của hai gã nam nhân. Hơn nữa thân hình nàng trông không hề có gì khác thường, ngược lại còn là tràn ngập một loại dụ hoặc kì lạ.

Mặc dù Triệu Anh Không cũng không hề để ý tới ánh mắt của hai gã nam nhân, nhưng mà khi Trịnh Xá cởi áo khoác ra choàng lên người nàng, vẻ mặt của cô bé này vẫn có một chút biến đổi rất nhỏ. Thế cho nên hiện tại Trịnh Xá ôm nàng để che giấu thân phận, nàng cũng không có vẻ mặt quá mức chán ghét.

-... Trương Kiệt, Anh Không, ta nghĩ rằng có thể ta đã rơi vào một loại sai lầm, có lẽ là bởi vì tự cao tự đại, cũng có lẽ là sau khi từ hiện thực quay về bị khí thế của Sở Hiên áp đảo, thế nên ta đã quên mất mục đích ban đầu ... là vì sống sót a.

-Tất cả mọi người chúng ta đều là vì sống sót.

Trịnh Xá nhìn hai người còn lại đang có chút khó hiểu, hắn cười khổ mà nói:

-Trương Kiệt, lúc trong bộ phim thứ nhất ta đã nói qua với ngươi cái gì không? Ta nói rằng ta sẽ tận lực bảo vệ đồng bọn của ta, tín nhiệm trợ giúp họ, sau đó bằng vào cỗ lực lượng này mà nỗ lực sống sót ... Ta đã phạm phải một sai lầm a, đó chính là hạng người thế nào mới có thể trở thành đồng bọn của ta?

-Thí dụ như đám người thường kia, tâm địa mềm yếu, tùy thời có thể sẽ liên lụy chúng ta, thậm chí còn tại lúc nguy hiểm quan đầu phản bội chúng ta, bọn họ căn bản không có tư cách trở thành đồng bọn với chúng ta. Nhưng ta lại đem hết tuốt tuột đám tân nhân này kết nạp thành đồng bọn, đây chính là một sai lầm trí mạng...

-Ta sẽ tiếp tục kiên trì lý tưởng của ta, lực lượng của đồng bọn là phi thường trọng yếu, phải tín nhiệm nâng đỡ lẫn nhau, ta tuyệt đối sẽ không giống như Sở Hiên coi đồng bọn như mấy con số! Nhưng mà sẽ sửa chữa phần mà ta làm sai, chỉ có kẻ được tất cả mọi người chúng ta tin cậy, có thực lực hoặc tài năng, hơn nữa phải trải qua khảo nghiệm mới có thể trở thành đồng bọn của chúng ta. Về phần đám người thường kia ...

Trịnh Xá nói tới đây thì rơi vào trầm mặc, mà Trương Kiệt và Triệu Anh Không đều lẳng lặng nhìn hắn.

-Về phần đám người thường kia ... chúng ta có thể cấp cho bọn họ một chút trợ giúp, ví dụ như vũ khí cùng cảnh báo, nhưng mà không thể lấy sự sống chết của bọn họ làm cớ để liên lụy đến toàn đội, đến lúc tất yếu, ta sẽ vì thành viên trong đội mà bỏ rơi người bình thường không trong đội. Điểm này Sở Hiên nói rất đúng, thế giới này là một thế giới tàn khốc, bất luận kẻ nào đều chỉ là liều mạng sống sót thôi, chúng ta cũng vậy ...

Không lâu sau, chiếc taxi đã chở ba người đến bên ngoài khách sạn Dương Quang, may mắn lúc này đã là gần mùa du lịch, ba người xen lẫn trong đoàn người dễ dàng an toàn đi lên thang bộ. Trên người bọn họ còn có mùi máu tươi nên thực sự là không dám đi thang máy, cho nên cuối cùng chỉ đành lết bộ mười mấy tầng, đến tận khi Trịnh Xá mở cửa phòng, ba người lúc này mới thở phào nhẹ nhõm.

Trong phòng: Zero, Chiêm Lam, Tề Đằng Nhất ba người đang quây quần ăn sáng, ngoại trừ trên đầu Tề Đằng Nhất quấn một băng vải, hai người còn lại trông thần sắc cũng không tệ, ít nhất không có xuất hiện tình hình gì kinh hoảng thất thố. Đặc biệt khi ba người đẩy cửa tiến vào, ngoại trừ có chút cảnh giới lúc đầu, sau đó bọn Zero ba người đều thoải mái mỉm cười.

Zero thản nhiên hỏi:

-Đều tốt chứ?

Trịnh Xá cười đáp lại:

http://tieulun.hopto.org

-Ừm, trốn trong bóng tối một đêm, vận còn khí tốt, vẫn chưa bị Quỷ Hồn giết chết...

Không khí giữa sáu người tức thời trở nên thoải mái hơn nhiều, ba người Trịnh Xá đều cùng ngồi xuống ăn điểm tâm. Sau đó hắn để mọi người ngồi trên ghế sa lông còn hắn thì yên lặng đứng trước mặt mọi người.

-Xin lỗi!

Trịnh Xá hơi gập lưng xuống, sau đó đứng thẳng dậy nói:

-Là lỗi của ta, ta đã quên mất một điểm cơ bản nhất trong tác phong thủ lĩnh một đoàn đội ... Ta chỉ nên phụ trách đội của mình, mà không phải giống như cứu thế chủ phụ trách tất cả mọi người, bọn họ muốn sống sót, chúng ta cũng muốn sống sót vậy, xin lỗi... Bắt đầu từ bây giờ, ta sẽ chỉ phụ trách đối với đoàn đội của chúng ta mà thôi, có thể trợ giúp tân nhân, nhưng tuyệt đối sẽ không đem an nguy của cả đội ra để trợ giúp tân nhân. Đồng thời, bất cứ tân nhân nào muốn gia nhập đội chúng ta, ngoại trừ thực lực cùng tâm tính vẫn phải có sự đồng ý của một nửa thành viên trong đội mới được ... Xin lỗi! Hãy cùng nhau đoàn kết cố gắng sống sót nhé!

Năm người còn lại đều có chút bất ngờ nhìn hắn, Trương Kiệt là người đầu tiên nhảy dựng lên nói:

-Trịnh Xá, kì thật ngươi căn bản không cần tự trách, lúc ấy mấy người chúng ta cũng sơ ý giống nhau, để mất kinh Phật chúng ta cũng có trách nhiệm a...

-Không, ta cảm thấy hắn nói rất đúng.

Triệu Anh Không nắm chặt vạt áo khoác trên người, nàng giờ phút này vẫn đang mặc áo khoác của Trịnh Xá, tiểu cô nương này thản nhiên nói:

-Thân là thủ lĩnh của đoàn đội, ngươi có lẽ tịnh không cần lực lượng cường đại, cũng không cần trí tuệ thông minh gì, cái ngươi cần chính là phán đoán chính xác và phát huy được lực lượng mỗi thành viên. Kì thật ngươi có tiềm năng trên phương diện này, đó chính là tố chất có thể thu hút người khác quanh mình, nhưng mà có vẻ ngươi cũng chưa hoàn toàn phát huy được. Hơn nữa tất cả mọi người không nằm trong đội chúng ta... trước khi bọn họ trở thành thành viên của đoàn đội, ngươi đều phải xem bọn họ là địch nhân.

Trịnh Xá nhìn cô bé thản nhiên cười một chút, hắn tiếp tục nói với mấy người còn lại vẫn đang ngẩn ngơ:

-Được rồi, chuyện tự trách tạm thời đến đây thôi, Chiêm Lam, ngoại trừ Sở Hiên thì người là người có năng lực suy luận mạnh nhất, ta muốn hỏi ngươi một chút, ngươi có biết Chủ Thần đưa chúng ta vào các loại phim kinh dị, đến tột cùng là để làm gì không?

Chiêm Lam khẽ đỏ mặt một chút, nàng mạnh mẽ tự trấn định rồi nói:

-Có lẽ là vì để cho chúng ta thể nghiệm sự khủng bố chăng? Hoặc là muốn cho chúng ta đối mặt với tử vong? Không ...nếu như với suy luận của Sở Hiên lúc trước, ta nghĩ Chủ Thần là muốn làm cho chúng ta tiến hóa, giữa ranh giới sinh tử đột phá giới hạn bản thân, tiến hóa đồng thời mở cơ nhân tỏa. Nếu như suy luận của Sở Hiên không sai, ta chỉ có thể nghĩ đến đáp án như vậy.

Trịnh Xá gật đầu nói:

-Không sai, ta cũng nghĩ như vậy, Chủ Thần hẳn là sẽ không phải chỉ vì muốn dồn chúng ta vào chỗ chết. Cho nên mới vứt chúng ta vào trong phim kinh dị, mỗi bộ phim kinh dị kì thật ra đều có cách phá giải hoặc là cần phải đánh bại địch nhân. Nói cách khác, Chủ Thần không có khả năng khiến chúng ta rơi vào tuyệt cảnh.

Trương Kiệt chợt đại ngộ nói:

-Ý ngươi nói là, lấy được kinh phật chính là đầu mối mà Chủ Thần lưu lại cho chúng ta? Đáng ghét, kinh phật đó đã bị hai tên hỗn đản kia ...

Không, ý của ta là ...Ách, nên hình dung thế nào đây, kinh phật có lẽ là một trong những biện pháp có thể khắc chế chú oán, nhưng mà chúng ta vì sao phải e ngại chú oán như vậy?

Trịnh Xá vừa thốt ra những lời này, mọi người xung quanh nhất thời đều sửng sốt, chỉ có Chiêm Lam phảng phất như chợt hiểu ra cái gì đó, ánh mắt sáng ngời. Trịnh Xá mỉm cười nói tiếp:

http://tieulun.hopto.org

-Đúng vậy, tại sai chúng ta phải sợ chú oán như thế? Bởi vì chúng ta không cách nào giải thích được nó, hơn nữa có một điểm mấu chốt nhất: chúng ta tự đem mình thế vào nhân vật trong phim! Nhưng mà chúng ta lại quên một điểm: chúng ta không phải là nhân vật trong phim. Chúng ta biết bản thân đối diện với Quỷ Hồn, mặc dù cũng không hiểu rõ thủ đoạn công kích của Quỷ Hồn, nhưng điều này cũng đủ rồi ...

-Chúng ta kì thật hoàn toàn có thể không e ngại chú oán, chỉ cần đem nó tưởng tượng thành một con Ailen có thể tùy thời ẩn hình là được rồi! Nó có lẽ sẽ đánh lén lúc chúng ta không chú ý, nhưng mà nó cũng không phải là thứ hoàn toàn không thể đánh bại. Chỉ cần chúng ta có can đảm giao chiến chính diện với nó. Chúng ta có linh loại đạn trợ giúp, ta không tin là không có khả năng giết chết chú oán!

Lời Trịnh Xá nói cảm nhiễm tất cả mọi người, kì thật bọn họ ngay từ đầu đều chưa từng tao ngộ chính diện với chú oán Quỷ Hồn. Chỉ có bản thân Trịnh Xá mới biết, hắn sở dĩ ngay từ đầu đã sợ hãi như vậy chính là vì hắn vẫn luôn đi vào một cái tư tưởng sai lầm, đó chính là đem bản thân hòa nhập vào nhân vật trong phim, trong The Grudge tất cả mọi người đều chết hết. Ngược lại nếu như là người hoàn toàn không biết phim này, sau khi có được súng cùng đạn linh loại, nói không chừng lại có can đảm giao chiến chính diện với chú oán. Bởi vì bọn họ chỉ coi chú oán Quỷ Hồn như một quái vật, mà không phải là thần quỷ trớ chú không thể ngăn cản hay tránh né!

Đúng vậy, chỉ cần xem chú oán như quái vật có thể đánh có thể giết chết là được rồi!

-Như vậy, hiện tại chỉ cần kiểm tra một chuyện: linh loại đạn rốt cuộc có thể tạo ra thương tổn cho chú oán Quỷ Hồn hay không!

Sau khi Trịnh Xá nói xong câu này, đang định phân phối nhiệm vụ kế tiếp cho mọi người, đột nhiên máy liên lạc bên hông hắn rung động, hắn vội mở máy ra, tức thì bên trong truyền ra một giọng nói quen thuộc:

-Ta là Sở Hiên ...

51. Nội Tâm Trưởng Thành... Lời Nhắn (2)

Trịnh Xá vội vàng nói:

-Là Sở Hiên phải không? Ngươi đang ở đâu? Tiếng lục cục ngày hôm qua là chuyện gì vậy? Này?

-....Nếu như các ngươi nghe thấy những lời này, như vậy cũng có nghĩa là ta đã chết, những lời này sẽ được phát đi sau khi ta chết được 12 tiếng, lời nhắn cuối cùng này ... có thể đến được với mọi người ... cảm ơn.

-Để ta kiểm chứng phỏng đoán cuối cùng đi....

-Vật lý không thể gây thương tổn? Ảo giác? Hay là..... Arnold, tấn công đi!

-Quả nhiên..... Không có điểm thưởng, hơn nữa phải tích lũy thương tổn từ một lượng lớn linh loại đạn, lúc đó mới có thể tiêu diệt một linh hồn thể...

Từ trong máy liên lạc truyền ra giọng nói của Sở Hiên, đồng thời còn có rất nhiều tiếng súng vang lên, Trịnh Xá vội đặt máy lên bàn trà trước mắt mọi người.

-Arnold, cẩn thận phía sau, linh hồn thể rất có thể sẽ tấn công người làm nó bị thương trước.

-... Không thể chạm vào, nếu không sẽ mất đi khả năng khống chế thân thể sao?

-Phải công kích tất cả các bộ phận trên thân thể...

Tiếp theo lại một chuỗi tiếng súng nổ liên tiếp vang lên, đồng thời còn truyền đến một thanh âm một vật gì đó ngã đập xuống đất.

-Vẫn như cũ không có điểm thưởng, chẳng lẽ ý nghĩa của số bảy là ám chỉ...

-Mỗi khi giết chết một lượt, thì Quỷ Hồn lượt tiếp theo càng mạnh hơn... Trước mắt đã giết chết ba lượt, vậy lúc này là đại biểu cho lần thứ tư phải không?

-Lượt thứ tư!

http://tieulun.hopto.org

-Không! Không có điểm thưởng, không có bất cứ nhắc nhở gì, còn có thể tiếp tục...

Tiếp theo máy liên lạc yên lặng một hồi lâu, mọi người còn mơ hồ nghe được tiếng một nam một nữ đang tranh cãi chuyện gì đó, tiếp đó nữ nhân kia hét lên chói tai, sau đó không lâu chỉ nghe thấy tiếng dao chém vào thịt vang lên.

-Ảo giác? Hoặc có thể là...

-Bộ phận bị công kích sau khi biến mất liền tiến vào trong ruột ta, làm thế nào vậy? Không phải vật lý cũng không phải cái gì tinh thần công kích... Là loại công kích quỷ quái không cách nào dùng khoa học giải thích được vậy.

-Không có khả năng không tồn tại, nói cách khác, lúc bình thường công kích không có hiệu quả, chỉ trong nháy mắt khi ngươi tiến hành công kích mới có thể...

-Ọc... Đầy bụng quá, vẫn thích ăn đồ ăn nhìn ngon mắt hơn...

-Lượt thứ năm... Kết thúc!

Khi Sở Hiên nói câu này xong, đột nhiên từ trong máy liên lạc truyền đến tiếng lục cục lục cục, nghe giống như Quỷ Hồn áp vào máy liên lạc mà phát ra, âm trầm mà khủng bố.

-Là ẩn thân sao? Hoặc là... Đang ở trong cơ thể ta?

-Đây là lượt thứ sáu sao? Từ trong cơ thể công kích nội tạng...

Đoàng đoàng! Mấy tiếng súng vang lên, sau đó trong máy liên lạc truyền đến tiếng vật gì đó nặng nề ngã xuống đất.

-Trịnh Xá, đây là gợi ý cuối cùng của ta... Cám ơn ngươi...

Trạng thái liên lạc đến đây chấm dứt, tiếp theo từ máy liên lạc chỉ còn tiếng tín hiệu điện tử "tít tít tít..."

-Sở Hiên...!

Trịnh Xá thở dài một tiếng,hắn hít một hơi thật sâu rồi nói với Chiêm Lam:

-Chiêm Lam, ngươi đại khái có thể suy luận từ đoạn đối thoại này đã xảy ra chuyện gì không? Mỗi một câu ta vẫn còn nhớ rất rõ, ngươi có thể thử phân tích một chút không?"

Chiêm Lam kinh ngạc liếc nhìn Trịnh Xá rồi nhẹ nhàng gật đầu nói: "Ngay từ đầu hắn là Sở Hiên đã đụng độ chú oán, mà khoảng cách giữa hắn và chú oán có lẽ vẫn còn xa, cho nên hắn mới có thể vừa nói vừa nổ súng. Lần đầu hẳn là hắn dùng đạn bình thường cho nên mới nói vật lý không cách nào là thương tổn đến Quỷ Hồn, tiếp theo hắn bảo Arnold bắt đầu tiến hành công kích chú oán, lúc này chắc là đã sử dụng đạn linh loại ...

-Tiếp theo thì sao?

Trịnh Xá ngồi xuống, suy nghĩ một chút rồi nói:

-Chẳng lẽ Arnold đã giết chết chú oán? Không đúng, nếu mà tiêu diệt được chú oán, vậy sau đó là cái gì công kích hắn? Một quỷ hồn khác sao?

Chiêm Lam cũng suy nghĩ một chút rồi nói:

-Có lẽ chỉ là tiêu diệt tạm thời thôi, mà sau mỗi lần đó chú oán đều sẽ hồi phục càng cường đại đáng sợ hơn, đại khái là ý tứ như vậy.... Sau đó Sở Hiên có nhắc nhở Arnold một câu: cẩn thận phía sau, nhưng phỏng chừng lúc này quỷ hồn đã tới gần Arnold, cho nên Sở Hiên mới nói rằng: không thể đụng vào, tiếp theo ...

-Tiếp theo là Sở Hiên bắn nát luôn cả Arnold và quỷ hồn phải không?

Trịnh Xá thở dài nói.

Chiêm Lam gật đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

-Đến tình huống tiếp theo, trong đoạn thời gian này ngoại trừ tiếng súng và tiếng lục cục lục cục không ngừng truyền tới, thì Sở Hiên thậm chí không nói nửa câu, trong đoạn thời gian này hắn chỉ nổ súng không ngừng. Ta cho rằng hắn có lẽ đã gặp rất nhiều quỷ hồn, thế cho nên hắn chỉ có thể nổ súng, ngoài ra ngay cả nói cũng không có cơ hội, đây là lượt công kích thứ tư của chú oán.

-Tiếp theo là lượt thứ năm, tiếng ồn ào của cặp nam nữ xa lạ kia là một màn trong phim, chính là mở màn sinh ra chú oán, bởi vì người chồng nghi ngờ vợ mình vụng trộm với người khác, cho nên sau khi hành hạ vợ mình đến chết, người chồng đem giấu xác vợ ở trên tầng thượng. Ta nghĩ lúc ấy Sở Hiên chắc chắn là đã thấy ảo ảnh phát sinh một màn này, tiếp theo rất có thể là Kayako hoặc là chồng nàng bắt đầu công kích Sở Hiên.

-Phỏng chừng Sở Hiên lúc này đã nổ súng, nhưng lại phát hiện linh loại đạn mất hiệu quả, cho nên hắn bình tĩnh đợi quỷ hồn kia tới gần, cho đến khi bị công kích, hắn mới phát hiện bộ phận cơ thể bị công kích biến mất không thấy đâu, hơn nữa bộ phận đó còn biến vào trong ruột hắn ... Ách, thật là phương thức công kích đáng độc ác, nhưng nếu quỷ hồn có thể công kích đến chúng ta, đổi lại trong chớp mắt khi nó công kích chúng ta thì chúng ta cũng nhất định có thể công kích được nó, Sở Hiên phỏng chừng chính là như thế mà đánh tan quỷ hồn...

Trịnh Xá thì thào nói:

-Sau đó là lượt công kích thứ sáu, là quỷ hồn trực tiếp chui vào trong nội tạng hắn? Như vậy ... hắn đã ...

Chiêm Lam vuốt trán nói:

-Đúng vậy, Sở Hiên có lẽ đã....

Trịnh Xá thở ra một hơi thật dài, hắn đột nhiên cảm thấy có chút phiền muộn, giống như là một bằng hữu đối địch đột nhiên mất đi, đây là một loại cảm giác thập phần tiếc hận, gã Sở Hiên lạnh lùng trí tuệ kia ...

"Sai rồi Sở Hiên....người phải nói cảm ơn là ta."

Hơn mười giây sau, Trịnh Xá hồi phục lại tinh thần nói:

-Vậy tổng hợp tin tức lại một chút, Sở Hiên lúc trước vẫn một mực nhắc tới con số 7, hắn nói Chủ Thần sẽ không tùy tiện đánh số thứ tự cho chúng ta, số 7 này rất có thể chính là gợi ý để cho chúng ta đánh bại chú oán, điểm này ta đại khái cũng nghĩ ra được, Chiêm Lam, ngươi cũng nghĩ giống ta chứ?

Chiêm Lam gật đầu cười ngọt ngào nói:

-Là ngươi nghĩ đến quan điểm của ta có được hay không...Khụ khụ, tóm lại từ những tin tức mà Sở Hiên lưu lại mà xem xét, chú oán Quỷ Hồn mỗi lần bị đánh tan thì lần sau càng trở nên mạnh mẽ, đặc biệt là lần thứ sáu, cơ hồ là chắc chắn phải chết hoàn toàn không có cách né tránh.... Cho nên số 7 kia hẳn là chỉ chú oán sẽ xuất hiện lặp lại 7 lần, lần thứ 7 ...

Trịnh Xá hung hăng nói tiếp:

-Lần thứ 7 Quỷ Hồn xuất hiện rất có thể chính là chủ thể chú oán, chỉ cần tiêu diệt Quỷ Hồn lần cuối này, chúng ta nhất định có thể đánh bại chú oán!"

Vô luận mục đích của Sở Hiên là cái gì, đoạn lời nhắn lại này đối với mọi người mà nói giá trị không hề thua kém kinh phật, chẳng những nghiệm chứng chú oán Quỷ Hồn có thể bị đánh bại, hơn nữa cũng cho mọi người một hi vọng... Chú oán cũng không phải là cái gì đó chỉ có thể liều mạng tránh né, có đôi khi kinh khủng cũng không đáng sợ, đáng sợ chính là ngươi ngay cả quyết tâm phản kháng cũng không có, có lẽ khi ngươi giơ vũ khí lên phản kháng sự khủng bố thì nó cũng chỉ là một con quái vật hơi cường đại một chút mà thôi, ngươi cũng có thể đánh bại nó!

Cả buổi chiều, mọi người đều thương lượng phương pháp đối phó với chú oán. Với việc phỏng đoán ra sáu loại công kích của chú oán, lượt thứ nhất là quỷ hồn xuất hiện tại cách xa ngươi và bắt đầu không ngừng di chuyển lại gần, lúc này chỉ cần dùng linh loại đạn công kích là được. Loại Quỷ Hồn này đối với người thường mà nói có lẽ rất đáng sợ nhưng đối với những người có linh loại đạn như bọn họ mà nói thì chỉ cần có thể làm nó bị thương, như vậy tiếp theo có thể rất dễ dàng đánh bại.

http://tieulun.hopto.org

Lượt thứ hai cùng lượt thứ ba đều là Quỷ Hồn đột nhiên xuất hiện sau lưng, lúc này chỉ có thể công kích cả người lẫn quỷ hồn một lượt, nếu không người này về cơ bản chính là đã chết chắc rồi.

-Áo giáp chống đạn! Chúng ta cần năm kiện áo chống đạn, ngoài ra còn cần phải có sáu cái mũ thép để phòng đạn lạc. Zero, ngươi có biện pháp nào kiếm được từ chỗ hắc đạo không?

Trịnh Xá suy nghĩ một chút đột nhiên hỏi.

Zero còn chưa kịp nói gì, Triệu Anh Không đột nhiên xen vào:

-Nếu như là áo chống đạn cùng mũ thép, ta nghĩ ta có thể kiếm được từ chỗ cảnh sát, nhưng phỏng chừng phải chờ tới trưa mai mới lấy được ...

Zero suy nghĩ một chút cũng nói:

-Ta cũng không sai biệt lắm đến lúc đó mới có thể lấy được mấy thứ này.

Trịnh Xá gật đầu nói:

-Tốt lắm, chuyện này ta nhờ hai người, nhất định phải lấy được những thứ đó trước trưa ngày mai, tận lực bồi tiếp công kích thứ tư của chú oán, nếu như thật sự là có nhiều Quỷ Hồn cùng công kích chúng ta, ta nghĩ chúng ta có thể cần phải mở rộng chiến trường một chút. Trong phòng hoặc là trong hành lang mà đụng độ số lượng lớn quỷ Hồn vây công, chiến trường như vậy đối với chúng ta mà nói là rất bất lợi. Ta đề nghị bắt đầu từ hôm nay chúng ta chỉ ăn ngủ tại phụ cận quảng trường, tốt nhất là quảng trường này chỉ cần liếc mắt một cái là có thể nhìn xa hơn trăm thước, không biết mọi người có ý kiến gì không?

Ngoại trừ Chiêm Lam lộ vẻ khó coi, còn lại mấy người kia đều gật đầu đồng ý, lúc này Trương Kiệt đột nhiên hỏi:

-Như vậy khi gặp lượt công kích thứ năm của chú oán thì sao? Chúng ta nên giải quyết cái loại Quỷ Hồn không sợ linh loại đạn này như thế nào? Chỉ có trong nháy mắt bị nó công kích, chúng ta mới có thể phản kích, hơn nữa chỗ nào bị nó công kích đều bị chui vào trong ruột mình, chuyện như vậy thực là ...

-Cho nên...

Trịnh Xá đột nhiên thản nhiên cười nói:

-Cho nên lúc gặp lượt công kích thứ năm của chú oán, mồi dụ sẽ do ta đảm nhiệm! Ta lúc trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, dự cảm đối vơi nguy hiểm rất mạnh, sẽ trong nháy mắt lúc nó công kích mà né tránh và tiến hành phản kích. Hơn nữa các ngươi tựa hồ quên rằng ta còn một loại lợi khí để khắc chế Quỷ Hồn, Nạp giới a, vừa hay trong lúc cận chiến lại có thể sử dụng Nạp giới để công kích Quỷ Hồn.

-Cho nên mồi nhử trong lượt công kích thứ năm của chú oán sẽ do ta đảm nhiệm, đây là an bài đối với sự an toàn của cả đội.!

52. Lam, Ngày, Đêm Cùng...

Sau khi thương nghị thỏa đáng, mọi người cũng không chần chừ tự thu thập đồ đạc rồi rời khỏi phòng, sau đó bắt đầu đi về phía quảng trường.

Giờ phút này đang là lúc hoàng hôn, trên quảng trường cũng khá tấp nập, sáu người tìm một chỗ ghế trống rồi ngồi xuống. Tiếp theo Zero cùng Triệu Anh Không không nói câu nào, chạy đi quan sát địa hình, bốn người còn lại thì nhìn quanh bốn phía đề phòng.

Theo sắc trời dần dần tối đi, lượng người trên quảng trường cũng bắt đầu giảm bớt. Đến khi xung quanh chỉ còn thưa thớt vài người, Zero và Triệu Anh Không rốt cuộc cũng từ trong bóng tối trở về.

Trịnh Xá vừa cười vừa nói:

-Vất vả rồi, đã dò xét kĩ càng hoàn cảnh xung quanh chưa? Không bị tấn công chứ?

Zero lẳng lặng gật đầu, Triệu Anh Không thản nhiên nói:

http://tieulun.hopto.org

-Hộ thân phù không có bất cứ khác thường gì, hoàn cảnh xung quanh cũng đã dò xét gần hết. Phía tây là mấy tòa nhà trung tâm thương mại, trên tầng thượng rất thích hợp để bắn tỉa, ba phía còn lại là quốc lộ trống trải. Nếu như sau khi tiêu diệt chú oán chủ thể, do tiếng súng của chúng ta dẫn dắt cảnh sát tới mà nói, phương hướng chạy trốn sẽ là phía đông. Nơi đó có một cửa ống cống... Còn lại thì tạm thời chưa rõ, nếu như muốn hoàn toàn dò xét tình huống bốn phía thì đại khái phải cần thời gian một hai ngày.

Trịnh Xá vừa cười vừa nói:

-Không, như vậy là đủ rồi, chúng ta chỉ sợ chú oán mà thôi, sau khi có thể tiêu diệt chủ thể chú oán, nếu gặp cảnh sát chúng ta trực tiếp đầu hàng càng tốt. Sau khi thời gian bảy ngày kết thúc, chúng ta sẽ trực tiếp trở về Chủ Thần không gian, cho nên chỉ cần tiêu diệt chủ thể chú oán thì chúng ta căn bản không cần phải sợ hãi trốn tránh cảnh sát.

Lúc này trên quảng trường chỉ còn lác đác người đi lại, sáu người Trịnh Xá ngồi cùng một chỗ quay lưng về nhau trông rất ám muội. Đã có vài đội cảnh sát tuần tra lảng vảng qua chỗ bọn họ, nhưng mà chẳng có ai quy định là ban đêm không được ngồi trên quảng trường. Cho nên đám cảnh sát tuần tra này cũng không thể can thiệp gì được, chỉ có ánh mắt không ngừng quét qua chỗ bọn họ.

-Ta sẽ đặt hai tấm hộ thân phù ở giữa chỗ chúng ta, mỗi lần hai người gác đêm, chỉ cần phát hiện hộ thân phù bị cháy thì phải đánh thức những người khác dậy. Mọi người nếu như không có ý kiến gì thì sẽ do ta phân công gác đêm được chứ.

Đợi đến khoảng mười hai giờ đêm, bộ dạng mọi người đều có chút buồn ngủ, dù sao mấy ngày qua mọi người đều sống trong sự lo lắng đề phòng, ngoại trừ buổi tối hôm lấy được kinh phật ra thì ai mà dám an tâm đi ngủ chứ? Dù Trịnh Xá không nói ra đề nghị này, khẳng định là sau đó mọi người cũng sẽ cùng nhau thương lượng quyết định.

-Như vậy Zero cùng Triệu Anh Không một tổ, Trương Kiệt cùng Tề Đằng Nhất một tổ, ta cùng Chiêm Lam một tổ. Đầu tiên do tổ của Trương Kiệt và Tề Đằng Nhất gác trước, sau đó lượt thứ hai đến tổ của ta và Chiêm Lam, lượt thứ ba thì giao cho tổ Zero và Triệu Anh Không hai người các ngươi. Mỗi tổ gác ba tiếng đồng hồ, tất cả mọi người không có vấn đề gì chứ?

Trịnh Xá lần này phân tổ là cũng có tâm cơ, mỗi một tân nhân đều được ghép với một tư thâm giả. Với thân thủ của Trương Kiệt đối phó với Tề Đằng Nhất tự nhiên là không thành vấn đề. Mà Zero so với Triệu Anh Không mặc dù thực lực kém hơn một chút nhưng hắn là người đủ cơ cảnh, nếu Triệu Anh Không có điểm nào khác thường thì hắn khẳng định sẽ lập tức đánh thức mọi người. Như vậy chắc cũng sẽ không lại xuất hiện chuyện như khi mất kinh phật.

Thời gian ba tiếng chớp mắt cái đã hết, đặc biệt là khi mọi người cực kì buồn ngủ, phảng phất như vừa mới nằm xuống đã bị người khác đánh thức rồi. Cũng may ý chí lực của Trịnh Xá xem như kinh người, hắn dùng lực vỗ vỗ lên mặt rồi dần dần tỉnh táo lại, đáng tiếc cô bé Chiêm Lam này lại không có ý chí lực được như vậy. Cô gái này mơ hồ cố gắng mở mắt ra, nhưng vì quá buồn ngủ, mí mắt như nặng cả ngàn cân vậy, bộ dạng của Chiêm Lam lúc này trông cực kì đáng thương.

-Chiêm Lam, ngươi ngủ tiếp đi, để ta gác xung quanh là được rồi. Kỳ thật cũng chỉ cần chú ý rốt cuộc hộ thân phù có cháy hay không thôi, một người là đủ trông chừng rồi.

Trịnh Xá cười ôn nhu nói.

Chiêm Lam hai mắt mơ màng khẽ lắc lắc đầu nói:

-Không cần, ngươi cùng ta tán gẫu đi, nói chuyện thì ta sẽ dần tỉnh táo lại.

-Vậy nói chuyện cũng tốt...

Trịnh Xá nghĩ nghĩ một lúc, cười khổ nói:

-Nhưng mà nên nói cái gì? Ta kể chuyện cười cho ngươi vậy: có một con gấu Bắc cực rất nhàm chán, nó bắt đầu nhổ lông của chính mình, sau đó khi lông đã bị nhổ sạch ...

-Không cần không cần, không cần kể chuyện cười cho ta nữa. Người từ lúc bắt đầu đã kể chuyện cười ghê rợn, mấy chuyện cười kiểu này chẳng hay ho chút nào...

http://tieulun.hopto.org

Chiêm Lam không ngờ lắc lắc mạnh đầu, tiếp đó nàng ngồi xuống bên cạnh Trịnh Xá rồi chầm chậm ngả vào lòng hắn.

Trịnh Xá cứng đờ cả người, hắn không dám cử động tý nào, nói:

-Vậy được rồi, không kể chuyện cười ghê rợn nữa ... Vậy nói một chút về tình huống hiện tại của chúng ta nhé. Ngươi có cảm thấy ta rất ngu ngốc hay không? Coi bản thân phảng phất như cứu thế chủ, kỳ thật ngay cả tính mạng của chính mình còn chưa bảo đảm được, thế lại vọng tưởng đi cứu vớt cài này cứu vớt cái kia. Vì đám tân nhân này, thiếu chút nữa đã hại đến mọi người trong doàn đội, không, là đã hại rồi, nếu như không phải ta thì nói không chừng cuốn kinh phật kia...

-Nếu như không phải là ngươi, nói không chừng chúng ta căn bản đã không đi tìm kinh phật.

Chiêm Lam mặc dù ánh mắt vẫn có còn chút mông lung, nhưng mà thật sự đã bắt đầu có chút tỉnh táo lại, nàng vẫn dựa vào lòng Trịnh Xá, thì thào nói.

-Người khác nghĩ thế nào ta không biết, nhưng mà ở theo bên cạnh ngươi sẽ cảm thấy rất an toàn ... Trong thế giới hiện thực đã gặp qua quá nhiều chuyện như vậy, lúc nhìn người khác bị thương thì lạnh lùng bàng quan, đến khi chính mình bị thương lại kêu người xung quanh là lạnh lùng... Trong thế giới luân hồi phim kinh dị đầy tử vong này, vốn ai cũng không chịu tin ai, tất cả mọi người đều hoài nghi đối phương thậm chí là công kích lẫn nhau. Nhưng mà năm người chúng ta là thật lòng đi theo ngươi, mặc dù không nói ra nhưng chúng ta đều tin tưởng khi năm người chúng ta gặp nguy hiểm, ngươi nhất định sẽ dùng toàn lực cứu giúp chúng ta. Cho nên đội ngũ này mới có thể tồn tại a.

Trịnh Xá cười khổ, hắn khẽ lắc đầu, nói:

-Ta không có cao thượng như ngươi nói đâu, ta chỉ hi vọng tập hợp được lực lượng mọi người, để có thể sống sót trong cái thế giới phim kinh dị này thôi ... So với sự lương thiện ngu xuẩn của ta, kỳ thật cách làm của Sở Hiên mới thật sự có hiệu quả. Ít nhất hắn sẽ dẫn dắt đại bộ phận mọi người sống sót, còn ta có thể sẽ dẫn mọi người xuống vực sâu, có phải vậy không?

Chiêm Lam cũng nhẹ nhàng lắc đầu nói:

-Không biết tại sao, ta rốt cuộc vẫn cảm thấy Sở Hiên là một người rất đáng thương. Mặc dù không biết tại sao ta lại có cảm giác như vậy, nhưng mỗi lần nhìn thấy vẻ mặt lãnh đạm của hắn cũng đều cảm thấy bộ dạng hắn tựa hồ rất mệt mỏi... Không nói tới hắn nữa, sự thiện lương của ngươi không phải là ngu xuẩn đâu, cái tâm thiện lương đó đã tập hợp chúng ta vào trong đội ngũ này. Chỉ cần sau này khi lựa chọn tân nhân thì phải cẩn thận hơn là được, phần thiện lương kia xin ngươi nhất định giữ lấy nó ... Nếu như ta hoặc thành viên khác lâm vào tuyệt cảnh, ngươi sẽ đến cứu ta chứ?

Trịnh Xá gật đầu chắc chắn nói:

-Ân, nhất định sẽ đến cứu ... Ta đã nói sẽ không bỏ rơi bất cứ ai đã được thùa nhận là thành viên trong đội. Nếu như hắn tự vì mình mà gặp nguy hiểm thì ta sẽ cố gắng bảo toàn đại bộ phận mọi người trong đội. Nếu như là vì cả đội mà hắn lâm vào nguy hiểm, khi đó dù là chỉ còn mình ta cũng được, ta nhất định sẽ đi cứu hắn!

-Thật không? Ngươi thật đúng là ...

Chiêm Lam đột nhiên tựa vào lồng ngực Trịnh Xá khóc thút thít, nàng càng khóc càng thương tâm, thì thào nói:

-Tại sao ngươi giống hắn như vậy? Ngươi, tên ngốc này, ngu ngốc, đần độn, tại sao phải làm bộ người tốt kiến nghĩa dũng vi như thế a ... Tại sao a? Sẽ chẳng ai nhớ tới ngươi, mấy năm sau ta cũng sẽ quên bóng hình của ngươi, quên mùi mồ hôi trên người ngươi ... Ta cũng sẽ quên ngươi ..hu hu... Ngươi, cái đồ ngu ngốc này, tại sao lại là người tốt a ...?

Trịnh Xá không dám nhúc nhích chút nào, hắn cứ ngồi im cả người cứng ngắc yên lặng như vậy, không bao lâu, trước ngực đã bị nước mắt của Chiêm Lam làm ướt đẫm một mảng lớn, không những thế Chiêm Lam còn gắt gao ôm chặt lấy eo của hắn, làm cho hắn không có đường thoát nữa.

Cũng không biết bao lâu, sau khi tiếng khóc của Chiêm Lam dần nhỏ đi, Trịnh Xá mới chậm rãi nói:

http://tieulun.hopto.org

-Nếu như muốn nói thì cứ nói đi, ta sẽ yên lặng lắng nghe...

Chiêm Lam lại chỉ dùng sức lắc đầu, mặc dù tiếng khóc của nàng đã ngừng, nhưng vẫn ôm chặt lấy Trịnh Xá như cũ không chịu buông ra, phảng phất chỉ có như vậy mới có thể tìm được một chút an toàn. Cứ tiếp tục như vậy không biết quá bao lâu cho đến tận khi hai người phía sau truyền đến một tiếng ho nhẹ, Chiêm Lam mới giật mình buông tay ra cúi gằm mặt nằm xuống một bên ghế, cả quá trình nàng căn bản không dám liếc nhìn xung quanh một cái.

Bên kia Zero và Triệu Anh Không đã tỉnh lại, hai người đều lẳng lặng nhìn Trịnh Xá, dưới ánh mắt như vậy mặt hắn cũng đỏ bừng lên, hắn cười khan vài tiếng rồi cũng tùy tiện nằm xuống một góc, trong đầu văng vẳng tiếng khóc của Chiêm Lam, còn có trên ngực hắn vẫn ướt đẫm nước mắt.

Thời gian trôi qua thật nhanh, cả một đêm yên tĩnh, ngày thứ hai mọi ngươi về cơ bản đều cùng nhau hành động, tùy tiện tìm một quán cơm ăn uống một chút rồi vào một khách sạn gần đó tắm rửa, sau đó mọi người quay lại quảng trường tiếp tục cố thủ. Lúc màn đêm buông xuống lại phân tổ gác đêm, ngay khi Trịnh Xá cùng Chiêm Lam bắt đầu nhiệm vụ canh gác thì tiểu nữ nhân này lập tức không nói tiếng nào đi tới ngồi bên cạnh Trịnh Xá, hai tay gắt gao ôm chặt lấy hắn, khiến cho Trịnh Xá chỉ có thể chôn chân tại đó không ngừng cười khổ.

Thời gian lại nhanh chóng trôi qua ... đảo mắt đã đến hoàng hôn ngày thứ bảy, chỉ cần kiên trì thêm bảy tám tiếng nữa là mọi người có thể thoát khỏi thế giới chú oán kinh khủng này mà trở về Chủ Thần không gian. Mặc dù chưa giết được chủ thể chú oán thật có chút tiếc nuối, nhưng mà so ra thì việc mọi người có thể bình an sống sót đã là vạn hạnh trong bất hạnh rồi.

Lúc hoàng hôn, người đi lại trên quảng trường vẫn còn tấp nập, cả đội trải qua mấy ngày liên tục thức đêm cố thủ này, trên thực tế bọn họ đã sức cùng lực kiệt. Cho nên tuy lúc này mới chỉ là hoàng hôn nhưng mọi người đã phân tổ canh gác bắt đầu nghỉ ngơi.

Khi Trịnh Xá đang ngủ say thì đột nhiên bị người khác đánh thức, trong khi hắn còn đang mơ màng chưa tỉnh hẳn thì giọng nói của Trương Kiệt đã truyền tới khẩn trương:

-Trịnh Xá! Không thấy Chiêm Lam đâu nữa!

Không thấy cái gì cơ?

Trịnh Xá đột nhiên nhảy dựng dậy lớn tiếng hỏi:

-Không thấy Chiêm Lam nữa? Cô ấy không phải đang ngủ ở chỗ này sao? Sao lại có thể đột nhiên không thấy? Hộ thân phù đâu? Bị cháy chưa?

Zero cùng Triệu Anh Không cũng đều bị đánh thức dậy, Trương Kiệt vội nói:

-Ta và Tề Đằng Nhất ngay cả ngủ gật cũng không dám, vẫn tập trung tinh thần cảnh giới bốn phía, kể cả hai tấm hộ thân phù cũng đều nguyên vẹn, vừa rồi người qua lại so với bây giờ còn nhiều hơn, có phải cô ấy rời đi cùng đám người đi đường đó hay không?

Trịnh Xá lúc này mới chú ý tới sắc trời đã chuyển thành màu đen, lúc này ước chừng là hơn tám giờ gần chín giờ, hắn đang muốn hỏi thêm mấy cấu đột nhiên máy liên lạc rung lên, hắn liền vội vàng mở nút liên lạc nói:

-Chiêm Lam phải không? Ngươi đang ở đâu? Đi đâu tại sao không nói với chúng ta một tiếng? Không biết mọi người đang lo lắng cho ngươi à ..... Chiêm Lam?

Trong máy liên lạc không ngừng truyền đến tiếng khóc của Chiêm Lam, nàng vừa khóc vừa nói:

-Ta cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, vừa rồi đột nhiên tỉnh dậy, chỗ ta tỉnh dậy không ngờ lại là trong phòng chúng ta từng thuê ở khách sạn Dương Quang mấy hôm trước. Ta cũng không biết tại sao lại tới đây được, trước đó rõ ràng còn đang ngủ trên ghế mà ... Ô, Trịnh Xá, bùa hộ thân của ta đang cháy, ta sợ lắm ...

Trịnh Xá nghe thấy thế cả người chấn động, hộ thân phù đang cháy ... điều này rõ ràng chính là ...

http://tieulun.hopto.org

53. Lam, Ngày, Đêm Cùng...

-Zero, Triệu Anh Không các ngươi chạy lên trên mấy tòa nhà cao tầng tìm chỗ ngắm bắn, lát nữa dùng máy liên lạc trao đổi, nếu như ta không ra hiệu thì ngàn vạn lần không được bắn, lượt công kích tiếp theo của Quỷ Hồn sẽ hướng về phía người vừa đánh tan nó... Trương Kiệt, Tề Đằng Nhất các ngươi cố thủ ở đây, chốc nữa nếu Quỷ Hồn đuổi theo phía sau ta, vậy phiền các ngươi cung cấp hỏa lực hỗ trợ ...

Trịnh Xá quyết đoán tắt máy liên lạc, sau đó vội vàng nói với bốn người mấy câu còn hắn thì chạy ra ngoài quảng trường.

Trương Kiệt vội lớn tiếng nói với theo:

-Trịnh Xá! Ngươi đi đâu?

-Hoàn thành lời hứa! Còn nữa ... bảo vệ đội của chúng ta!

Một đoàn đội có thể tồn tại chính là bởi vì lực lượng tổng hợp và lợi ích cộng đồng của nó, hai thứ này không thể thiếu một. Lợi ích cộng đồng trước mắt mọi người chính là tương trợ giúp đỡ nhau cùng sống sót, điểm này không thể nghi ngờ gì chính là lợi ích cộng đồng lớn nhất. Nhưng lực lượng tổng hợp của đoàn đội là vì hắn đề xuất tuyệt đối sẽ không bỏ rơi bất cứ người nào, mặc dù không có hứa hẹn... hắn cũng nhất định phải đi bất chấp sinh tử. Nếu không đội ngũ này sẽ không tồn tại được nữa, hơn nữa ... hắn cũng sẽ vĩnh viễn sống trong cái bóng của Sở Hiên!

Từ quảng trường đến khách sạn Dương Quang cũng không xa, nhưng chạy bộ như thế này tốt xấu gì cũng phải mất khoảng vài phút đồng hồ. Tình hình càng khẩn cấp, suy nghĩ trong lòng Trịnh Xá càng dần trở nên rõ ràng. Vừa chạy đến ngoài quảng trường, đưa mắt nhìn quanh lại không có thấy một chiếc taxi nào, lúc này hắn cũng không chần chừ liền lao ra chắn ngang một chiếc xe đang chạy tới. Trước khi chiếc xe đụng phải hắn đã nhảy lên, cả người đập vào cửa kính.

Chủ chiếc xe này càng hoảng sợ, tự dưng từ bên đường lại có một người lao ra chặn đầu xe, hắn lập tức đạp phanh, nhưng chiếc xe vẫn trượt theo quán tính đâm vào người phía trước, tiếp theo cửa kính vang lên một tiếng vỡ giòn tan, chủ xe bị va đập vào đầu trực tiếp ngất đi.

Tố chất thân thể của Trịnh Xá cực mạnh, va chạm mãnh liệt như vậy cũng chỉ làm cho đầu hắn hơi choáng váng một chút, sau khi hít sâu vài hơi cả người liền tỉnh táo lại, hắn kéo chủ xe đã hôn mê ra ngoài, khẽ nói cảm ơn, đóng cửa lại rồi phóng thẳng về phía khách sạn Dương Quang.

-Chiêm Lam, bây giờ tình huống thế nào rồi? Không khóc nữa, nói cho ta biết tình huống hiện tại như thế nào rồi!

Trịnh Xá đạp ga điên cuồng, đồng thời quát lên trong máy liên lạc.

Chiêm Lam chậm rãi ngừng khóc, nàng thì thào nói:

-Vẫn chưa nhìn thấy Quỷ Hồn, hộ thân phù cháy cũng rất chậm nhưng mà cứ tới gần cửa phòng thì lại cháy nhanh, bây giờ ta chỉ còn bốn tấm hộ thân phù, cũng không dám tới gần chỗ đó nữa ... Trịnh Xá, chỗ ngươi có tiếng gì vậy, ngươi đang chạy xe à?

-Không được! Ta không cho phép ngươi lại đây! Ô, xin ngươi đừng đến đây, chú oán sẽ giết chết ngươi ... xin ngươi đừng đến đây, sẽ chẳng ai nhớ tới ngươi a, nếu ngươi chết người yêu của ngươi sẽ rất thương tâm ... La Lệ sẽ chịu không biết bao nhiêu khổ sở.

Giọng nói của Chiêm Lam đột nhiên trở nên kích động, nàng gần như đang gào lên.

Trịnh Xá im lặng một chút, hắn đáp:

-Đây là đáp ứng lời hứa với ngươi ... Ta cũng đáp ứng với La Lệ, vô luận như thế nào ta cũng sẽ không chết, vô luận thế nào cũng phải sống sót ... Lời hứa đó ta nhất định phải tuân thủ, cho nên ta nhất định sẽ sống sót!

http://tieulun.hopto.org

Chiếc xe hối hả chạy về phía khách sạn, tốc độ đã sớm vượt qua tốc độ cho phép chạy trên đường này, người qua đường xung quanh chỉ nghe thấy tiếng gió rít lên chiếc xe đã lướt cực nhanh qua bọn họ, còn xe cộ trên đường thì bị nó bỏ xa phía sau.

Một tiếng giữa lốp xe ma sát với mặt đường vang lên chói tai, chiếc xe trượt trên mặt đường hơn mười thước rồi dừng lại, tiếp theo Trịnh Xá một cước đá bay cửa xe, cả người giống như một con báo vọt mạnh về phía khách sạn Dương Quang, đám gác cửa thậm chí còn chưa có phản ứng gì thì Trịnh Xá đã lướt qua người bọn họ vọt vào trong khách sạn.

Trịnh Xá theo cầu thang bộ hối hả chạy lên không ngừng, tốc độ của hắn đã cực kì nhanh, đột nhiên trong bộ đàm lại truyền tới tiếng kinh hô của Chiêm Lam, Trịnh Xá chỉ kịp nghe được một câu:

-Hộ thân phù hết rồi!

Tiếp theo từ chỗ nào đó trên lầu truyền đến tiếng súng tự động, Trịnh Xá lúc này đã gấp đến độ hai mắt đỏ ngầu.

"Tốc độ! Tốc độ a!"

Trịnh Xá trong lòng điên cuồng gầm lên, hắn liều mạng nhớ lại cảm giác mấy lần mở cơ nhân tỏa lúc trước, cũng không biết trải qua bao lâu, hắn chỉ cảm thấy trong cơ thể phảng phất có thứ gì đó được giải khai, đây là lần đầu tiên hắn chủ động thử mở cơ nhân tỏa, khi không có bất cứ ngoại lực gì uy hiếp ... hắn đã thành công rồi!

Nhưng mà cái giá phải trả tựa hồ cũng không nhỏ, Trịnh Xá há mồm phun ra vài ngụm máu lớn, cảm giác chủ động mở cơ nhân tỏa thật sự so với chết còn khó chịu hơn. Cơ nhục cả người hắn đều đang kịch liệt co rút, trong bụng phảng phất như có một bàn tay lớn đang không ngừng khuấy động, bộ xương trong cơ thể lại càng không ngừng vặn vẹo răng rắc. Nếu như không phải là bùa hộ thân trên người chưa bị cháy thì hắn thực sự nghi ngờ là mình đang bị quỷ hồn công kích.

Nhưng mà kèm theo thống khổ thì cảm giác cùng lực lượng so với mấy lần mở cơ nhân tỏa trước càng cường đại hơn, các loại bản năng chiến đấu đó không ngừng ào ạt tiến vào trong não: trực giác và dự cảm sắp gặp nguy hiểm, kĩ xảo sử dụng lực lượng, loại cảm giác cường đại này thực sự không cách nào dùng lời mà diễn tả được.

Lúc này nếu có người nhìn thấy động tác của Trịnh Xá thì nhất định sẽ bị dọa đến khiếp vía, bởi vì Trịnh Xá đã dùng cả hai tay hai chân bò trên mặt đất, cả người thuận theo vách tường cầu thang điên cuồng phóng lên, bởi vì tốc độ quá nhanh nên hắn không ngờ không bị rơi khỏi vách tường, giống như là xe đạp chạy trên đường đua vòng tròn vậy, cả người giống như ... giống như bộ dạng của dã thú đang chạy bằng cả bốn chi trên vách tường vậy.

-A!

Trịnh Xá vừa chạy lên đến tầng chỗ Chiêm Lam liền hét một tiếng, đồng thời hộ thân phù trên người hắn cũng bắt đầu chầm chậm bốc cháy, khoảng cách đến chỗ Chiêm Lam càng gần thì lá bùa cháy càng mạnh, tiếp đó hắn nhìn thấy cửa phòng đã mở toang.

Vừa nhìn thấy tình hình trong phòng, hai mắt hắn trợn trừng thiếu điều muốn nứt ra, Chiêm Lam sắc mặt xanh mét đang run rẩy đứng đó, từ sau lưng nàng thò ra một cánh tay tái nhợt đang gắt gao nắm lấy yết hầu của nàng, đồng thời một cái đầu lâu phụ nữ xuất hiện bên bả vai của Chiêm Lam.

Trịnh Xá vài bước đã vọt tới bên người Chiêm Lam, một tay cầm lá hộ thân phù đang cháy áp lên khuôn mặt nhỏ nhắn đang tái mét của nàng, nữ nhân trắng bệch kia phảng phất như bị lửa thiêu, phát ra âm thanh lục cục lục cục lùi lại phía sau. Ngay khi Quỷ Hồn vừa rời khỏi sau lưng Chiêm Lam, Trịnh Xá đã lấy ra súng tiểu liên từ Nạp giới bắn về phía đó, nữ nhân trắng bệch đang cười dữ tợn này tức thì bị linh loại đạn bắn cho tiêu tán vô tung.

Quỷ Hồn vừa rời khỏi sau lưng, cả người Chiêm Lam lập tức rũ xuống mặt đất, toàn thân bắt đầu run rẩy kịch liệt, mà tấm hộ thân phù dán trên mặt càng bốc cháy mạnh hơn, nửa lá bùa chớp mắt đã bị cháy sáng rực, nhưng mà từ chỗ lá bùa cháy, màu trắng xanh trên mặt nàng lại bắt đầu từ từ biến mất, dần dần trên mặt cũng lộ ra chút huyết sắc.

http://tieulun.hopto.org

-Thứ hai...

Chiêm Lam liều mạng mở miệng nói, nhưng lúc này nàng đã hư nhược cực độ, cho nên thanh âm này quá bé cơ hồ không thể nghe thấy.

May mà Trịnh Xá hiện giờ đang trong trạng thái mở cơ nhân tỏa nên hắn lại nghe được thanh âm này, chỉ thấy hắn một tay ôm Chiêm Lam đứng lên, đồng thời móc ra tấm hộ thân phù cuối cùng dán lên mặt nàng, Trịnh Xá vội hỏi:

-Cái gì thứ hai..?

-Thứ hai .... Lượt công kích thứ hai ...

Lượt công kích thứ hai, vậy lượt thứ ba chính là công kích từ sau lưng?

Ánh mắt Trịnh Xá bỗng trở nên sắc bén, sau khi buông Chiêm Lam xuống hắn liền xông về phía vách tường gần nhất, ngay khi dự cảm nguy hiểm đột nhiên ập đến hắn đã đạp mạnh vọt lên vách tường. Tiếp theo một cánh tay trắng nhợt từ phía sau cổ hắn thò ra, còn chưa kịp chạm vào người hắn, Trịnh Xá đã tại giữa không trung xoay người đánh một quyền xuống phía dưới... Một đấm đó chính là nắm tay có đeo Nạp giới, nội lực được hắn điên cuồng quán nhập vào Nạp giới. Một quyền này xuyên thẳng qua thân thể trắng bệch của Quỷ Hồn, lực trường vô hình trên nạp giới chỉ phảng phất như a xít, phần thân thể của quỷ hồn vừa tiếp xúc với lực trường đó trong chốc lát liền biến mất không thấy nữa. Một quyền tung ra, nữ nhân trắng bệch đó đã bị đánh cho tan thành mây khói.

-Đây là lượt công kích thứ ba, tiếp theo là lượt thứ tư .... rất nhiều quỷ hồn cùng nhau công kích sao?

Trịnh Xá vừa rơi xuống đất liền lao tới bên người Chiêm Lam, hắn vừa ôm nàng vào lòng, ngay sau đó từ bốn phương tám hướng truyền đến vô số tiếng lục cục lục cục, phảng phất như có mấy trăm quỷ hồn đang cùng phát ra âm thanh âm trầm khủng bố này. Mà dự cảm nguy hiểm trong đầu Trịnh Xá lại càng đạt tới cực hạn, đó là một loại cảm giác cực kì kinh khủng như sắp tới gần tử vong.

Cũng không biết trải qua bao lâu, một phần thân trắng nhợt từ chỗ cánh cửa thò ra, một nữ nhân trắng bệch thân hình vặn vẹo quỷ dị từ vách tường phía cánh cửa bò đến, tiếp theo là người thứ hai, người thứ ba ...

Trịnh Xá giơ súng tiểu liên lên bắt đầu tảo xạ không ngừng, uy lực súng mặc dù không lớn nhưng hơn ở chỗ tốc độ bắn cùng lượng đạn, sau khi Trịnh Xá bắn rụng hơn mười Quỷ Hồn, một cỗ nguy hiểm bỗng từ sau lưng áp tới, hắn vội quay đầu nhìn lại, mấy chi thể trắng nhợt đang bò lên từ cửa sổ phía sau, tưng bóng từng bóng quỷ không ngừng hiện ra. Hắn vội vàng quét súng về phía phía bên đó, sau khi bắn rụng vài Quỷ Hồn, hắn liền nhìn ra bên ngoài cửa sổ, cả người lập tức chết lặng.

Bên ngoài khách sạn Dương Quang, trên đường dày đặc toàn là Quỷ hồn nữ nhân trắng bệch, số lượng này không một ngàn thì cũng tới tám trăm, hơn nữa bên ngoài hành lang không biết còn có bao nhiêu quỷ hồn nữa, dưới tình thế hai mặt giáp công thế này, chuyện tử vong của hai người chỉ là sớm hay muộn mà thôi ...

-Chiêm Lam, cô sẽ tin tưởng ta chứ? Cho dù tình huống vó vẻ như là phải chết...

Chiêm Lam lúc này đã khôi phục một ít sinh khí, nàng nhẹ nhàng gật đầu nói:

-Ân, cho dù ngươi muốn ta chết ... ta cũng nhất định tin tưởng ngươi.

-Được!

Trịnh Xá vừa nổ súng vừa lấy áo chống đạn quấn Chiêm Lam vào sau lưng mình... Tựa như lần trước bao bọc La Lệ, giờ phút này hắn cùng Chiêm Lam đã dính sát với nhau.

-Ôm chặt ta! Tin tưởng ta ... vô luận thế nào chúng ta cũng nhất định sẽ sống sót!

Tiếp theo Trịnh Xá kêu lên một tiếng đau đớn, Chiêm Lam kinh dị nhìn thấy tay phải của hắn bắt đầu càng lúc càng phình to lên, đó là sự thay đổi mà mắt thường cũng nhìn thấy được, cuối cùng cánh tay kia trông đã to gấp ba lần tay người bình thường, cảm giác cơ nhục trương lên phảng phất như là sinh vật biến dị.

-Nguyên lai đây là biến hóa khi mở cơ nhân tỏa giai đoạn thứ hai ... Ôm chặt ta! Chiêm Lam!

http://tieulun.hopto.org

Tay trái Trịnh Xá ôm lấy Chiêm Lam, còn tay phải biến dị thì gắt gao nắm chặt Prog knife, hắn tung một cước đá bung cửa sổ, tiếp theo kề sát vách tường cửa sổ nhảy ra ngoài, chỗ này là tầng thứ mười hai của khách sạn... độ cao mười hai tầng...

-A!

Lúc Trịnh Xá nhảy ra ngoài, đồng thời tay phải sử dụng thanh chủy thủ có thể cắt xuyên qua tất cả cắm vào vách tường, hai người rơi nhanh xuống dưới kéo theo một vệt dài bị rạch ra trên vách tường...

54. Đợt Tấn Công Thứ Bảy.

Progknife sắc bén kinh khủng, cắt tường như cắt đậu phụ, kéo cả hai người rơi xuống theo vùn vụt. Mãi đến tầng sáu hay tầng bảy gì đó, dao mới ngừng rung, đột ngột chấn động, dao cắm ngập vào tường nhưng quán tính quá lớn vẫn kéo cả hai xuống thêm một đoạn nữa, lục phản chấn khiến tay Trịnh Xá bị giật mạnh. Sức giật khủng khiếp khiến cánh tay lớn bằng ba cánh tay người thường vẫn bị như rách cả cơ bắp lẫn xương cốt, cơn đau nhói tràn vào óc Trịnh Xá. Cũng may hắn đang mở cơ nhân tỏa, chỉ chốc lát cơn đau đã bị nhấn xuống.

Aaaaa!

Trịnh Xá gầm lên rồi rút mạnh dao ra khỏi tường, nhanh như cắt cắm lại, hai người lại theo đà tuột xuống... Khi hai người còn cách mặt đất khoảng hai tầng nhà thì dao lại ngừng rung, lần này Trịnh Xá rút dao ra là nhảy luôn xuống, rầm một tiếng, mặt đường bê tông xuất hiện hai vết nứt ngoằn ngoèo. Hắn lập tức bế Chiêm Lam lao về phía chiếc xe mà hắn đã dùng để đi tới đây.

Bốn phía, vô số những hồn ma trắng bệch tập trung về phía hai người, mấy hồn ma gần nhất chỉ cách khoảng chục mét. Trịnh xá rút súng tiểu liên bắn mấy loạt, cánh tay hắn đã trở lại trạng thái bình thường, tuy nhiên cả cánh tay bị sưng lên đỏ tấy, giường như tất cả các mạch máu đều đã vỡ ra, khiến cánh tay sưng bầm.

- Chiêm Lam, em có thể lái được xe không, chân tay còn cử động được không?

- Có lẽ là được, nhưng em không còn sức để đạp chân ga nữa. - Chiêm Lam cố nói to nhất trong khả năng.

- Được rồi, do em lái xe.

Trịnh Xá vừa chạy vừa bắn, khi hắn bắn ra viên đạn cuối cùng cũng là lúc đến bên xe, hai người lao vào xe, TRịnh Xá giật tung áo giáp chống đạn, chân nhấn mạnh vào chân ga, Chiêm Lam còn chưa định thần lại đã nghe hắn quát lên:

_ Mau lái xe!

Chiêm Lam vội vàng ôm lấy tay lái, xe lao vụt về hướng đường lớn, lúc này Chiêm Lam đang ngồi trên đùi Trịnh Xá, bị hắn ôm lấy như một cô bé con, còn chưa kịp nghĩ ngơi lung tung thì toàn thân TRịnh Xá run lên lẩy bẩy, run lên vì cơn đau khủng khiếp, hậu quả của việc mở cơ nhân tỏa.

Vài chục giây sau, cơn đau qua đi, Trịnh Xá thở phào ra nói:

- Bọn mình may quá, trước khi hết thời gian mở cơ nhân tỏa chạy thoát ra, mà sao em đang ở công viên lại quay trở lại khách sạn Sunlight thế?

Chiêm Lam ngồi trên đùi TRịnh Xá, ngọ nguậy một cách bất an nói:

- Em cũng không biết, lúc đó em đang ngủ ngon, tự nhiên mơ thấy một cánh cửa, mở ra đi vào, lúc tỉnh dậy đã thấy ở trong phòng rồi- nói đến đây, nàng bắt đầu khe khẽ khóc- Xin lỗi, suýt nữa hại anh chết ở đằng đó rồi.

Trịnh xá cười dịu dàng, vừa định an ủi cô gái, bỗng hắn biến sắc quay lại phía sau, vô số hồn ma trắng bệch đang ào ào đuổi theo, tốc độ bò, lê còn nhanh hơn cả tốc độ xe một chút. Nên biết là từ lúc lên xe Trịnh Xá vẫn nhân mạnh chân ga không buông, tốc độ xe đã rất cao, thế mà đám hồn ma có vẻ gần đuổi kịp. Chiêm lam nhận thấy cử động của Trịnh Xá, gấp gáp hỏi:

http://tieulun.hopto.org

- Có chuyện gì xảy ra đằng sau vậy?

Trịnh Xá vừa lấy băng đạn tiểu liên trong Nạp giới ra vừa trả lời:

- Không sao, em cứ lái xe về công viên, Trương Kiệt cùng mọi người đang ở đó, với hỏa lực của họ chúng ta có thể diệt hết đám hồn ma này.

Mấy hồn ma gần nhất đã sát đến đuôi xe, công viên cũng từ từ xuất hiện phía trước, Trịnh xá gấp gáp nói:

- Đừng dừng xe, cứ chạy thẳng lên vỉa hè, mọi người nhìn thấy quỷ hồn sẽ tự động nổ súng, đến lúc đó hẵng dừng lại.

Lúc ấy mới khoảng mười rưỡi tối, thế nhưng trong công viên không có một bóng người, thậm chí cảnh sát tuần tra cũng không thấy một mống nào, Trịnh Xá nhớ lại trên đường cũng không thấy một chiếc xe nào, chẳng lẽ bị Chú oán tấn công thì những người khác đều biến mất? TRịnh Xá còn đang suy nghĩ thì từ một góc công viên đã vang lên tạch tạch tiếng súng dồn dập, từ phía đó xuất hiện một lưỡi lửa dài đến nửa mét quét liên tục. Mãi đến khi Trịnh xá bế Chiêm Lam từ trên xe xuống mới nhận ra đó là TRương Kiệt đang dùng một khẩu Minigun (súng máy 6 nòng dùng đạn cỡ 7,6mm hoặc 5,56mm, trang bị trên máy bay trực thăng) bắn liên tục vào đám hồn ma. TRương Kiệt có vẻ rất khoái trá bắn không ngừng vào đám hồn ma một cách điên cuồng, Tề Đằng Nhất đứng bên cạnh cũng có vẻ rất cuồng nhiệt, cầm một dây đạn bạc không ngừng tiếp vào súng. Ngoài tiếng súng chỉ nghe tiếng vỏ đạn rơi xuống đất lanh canh liên tiếp nhau, tiếng súng hòa với tiếng vỏ đạn rơi tạo nên một không khí hết sức cuồng nhiệt.

- Mẹ nó! Sướng quá, giết đã tay quá, hồi trước suốt ngày sợ đám ma quỷ này, giờ giết đã tay thì thôi.

Trương Kiệt vừa bắn vừa gào ầm lên. Uy lực của súng máy quả rất đáng sợ, thêm vào đó, khi xe dừng lại thì tốc độ của đám hồn ma cũng giảm xuống chỉ còn như người bình thường bò, lê. Do đó khi súng máy hết đạn thì chỉ còn lại chừng hơn 100 hồn ma bò lết về phía bốn người. Bọn Trịnh Xá dễ dàng xử lý đám quỷ còn lại, đến lúc đó mới thở phào ra nhẹ nhõm. Nói thật tình huống vừa rồi cũng khá là khủng bố, nếu không có đạn bạc thì bốn người chắc bị đám hồn ma đạp nát ra như bùn.

- Phù ...! Hai người cũng giỏi quá chứ, lôi đâu ra lắm hồn ma thế hả?

Trịnh Xá, Chiêm Lam nhìn nhau cười khổ, nhưng họ còn chưa kịp trả lời thì phía trước bỗng sáng bừng lên, xuất hiện một dãy cửa kiểu Nhật, bên trong truyền ra tiếng nam nữ tranh cãi.

- Đợt thứ năm rồi, mọi người đừng ra tay, để tôi xử lý cái vụ này.

Trịnh Xá nói lớn với mọi người xung quanh, nhưng hắn còn chưa yên tâm, dùng bộ đàm nói lại một lần nữa với Zero. Trong lúc đó, cánh cửa giấy từ từ mở ra. Mọi người nhìn thấy cái cảnh mà Sở Hiên đã nhìn thấy, Kyoko bị phân thây, người đàn ông cầm dao tiến về phía Trịnh Xá, cay thân xác bị chém nát của Kyoko cũng oặn oẹo bò về phía hắn, hai con ma một trước một sau.

" Quả nhiên không có cảm giác nguy hiểm, dường như xung quanh không có gì cả, mở cơ nhân tỏa thôi, hy vong cơ thể mình chịu đựng được"

Đôi mắt Trịnh xá bỗng sáng rực lên, hắn lại mở cơ nhân tỏa bậc hai, toàn thân cơ bắp, xương cốt như bị lửa thiêu, đau nhói, nhưng chỉ thoáng chốc đã hết. Mọi người chợt thấy Trịnh Xá ọe lên một tiếng, nôn ra mấu ngụm máu rồi lao mạnh về phía trước.

- Phong..phong..linh - Sắc mặt Chiêm Lam đại biến, nàng bỗng moi ra một quả cầy pha lê nhỏ rồi kêu lên.

Trịnh xá đang lao về phía trước bỗng thân toàn thân nhẹ bỗng, tốc độ tăng lên khoảng ba thành, hắn đến sát con quỷ nam, con quỷ vung dao chém vào hắn. Trịnh xá cảm giác thấy nguy hiểm từ lưỡi dao, hắn vội tạt sang một bên rồi vung tay đầm mạnh vào đầu con quỷ, tằng cương khi của Nạp giới xuất hiện, oanh một tiếng, nửa thân trên của hồn ma vỡ vụn.

- Tốt!

Trương Kiệt mấy người đều toát mồ hôi hột, mãi đến lúc này mới đồng thanh kêu lên. TRịnh xá cũng thở phào, hắn không biết vì sao tốc độ đột nhiên tăng lên, nhưng cũng nhờ thế mà hắn tránh được con dao, đánh chết con quỷ., chỉ còn lại một con sẽ đơn giản hơn nhiều.

http://tieulun.hopto.org

Hắn còn chưa kịp tiến về phía Kyoko thì con quỷ nam bỗng như một đám khói, tập hợp lại một chỗ rồi chỉ vài giây là trở lại như trước. Cùng lúc đó Kyoko cũng bò đến sát gần TRịnh Xá.

" Sao thế này, sao tấn công lại vô hiệu? Lời nhắn của Sở Hiên có vấn đề sao?"

Trịnh Vội nhảy về phía sau, tránh thoát cú tấn công của hai hồn ma, nhưng lòng hắn rối loạn cả lên, không còn manh mối gì nữa, lời nhắn của Sở Hiên đã trở nên vô dụng, đợt thứ sáu chưa biết ra sao nhưng đợt thứ năm này hắn đã không biết cách nào vượt qua.

55. Lượt Công Kích Thứ Bảy! (2)

Trịnh Xá thử tiếp cận nữ quỷ Kayako, trong chớp mắt khi nàng sắp đụng vào hắn, nguy hiểm dự cảm cũng đồng thời bộc phát. Trịnh Xá lắc người né sang một bên, đồng thời giơ súng tự động liên tiếp khạc đạn quét lên người nữ quỷ. Nhưng mà cũng giống như nam quỷ lúc trước, công kích dù trúng đích nhưng nó rất nhanh đã khôi phục lại hoàn hảo.

"Làm thế nào bây giờ? Hiện tại nên làm thế nào? Chỉ có trong nháy mắt khi chúng công kích thì phản kích lại mới có hiệu quả, mà tựa hồ chỉ có thể đồng thời đánh nát chúng cùng một lúc, nếu không chúng nó sẽ sống lại ... Làm thế nào bây giờ? Tình huống như vậy ... Nếu như là Sở Hiên mà nói, khi gặp tình huống này thì hắn sẽ làm thế nào đây? Nếu như là hắn mà nói ...."

Ba người Trương Kiệt đột nhiên thấy Trịnh Xá ngừng lại, hơn nữa từ trên người hắn còn phát ra một loại cảm giác kì lạ, phảng phất như là cả người hắn trở nên tỉnh táo hoặc là biến thành lãnh đạm. Tiếp đó ba người lại thấy Trịnh Xá vươn cánh tay phải ra, đặt giữa chỗ nam quỷ và nữ quỷ đang xông tới.

Khi hai Quỷ Hồn tới gần hắn, con dao của nam quỷ cùng nữ quỷ Kayako đều hướng về phía cánh tay phải của hắn, trong nháy mắt khi tiếp xúc Trịnh Xá không lùi mà tiến tới, tay trái đeo Nạp giới không ngừng ngưng tụ nội lực, một quyền xuyên qua hông của nam quỷ đánh thẳng về phía đầu Kayako. Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, mọi chuyện đều chỉ xảy ra trong chốc lát, ngay khi quyền trái của Trịnh Xá xuyên qua thân thể nhị quỷ, tay phải của hắn cùng nhị quỷ đồng thời biến mất thấy không tung tích.

"Ọc... đầy bụng quá,quả nhiên vẫn là thích ăn ... Ách? Thích ăn cái gì?"

Trịnh Xá đột nhiên giật mình, hắn từ trong trạng thái mô phỏng suy nghĩ của Sở Hiên vừa rồi tỉnh lại, tiếp đó đã thấy ba người Trương Kiệt kinh ngạc vui mừng chạy tới phía mình. Đặc biệt là Chiêm Lam, cô bé này cơ hồ là vừa khóc vừa cười nhào vào trong lòng hắn.

Trương Kiệt vỗ vai hắn nói:

-Quá tuyệt vời, vừa rồi thật sự làm chúng ta lo sợ hết mức. Trịnh Xá, tên tiểu tử nhà ngươi trở nên lợi hại như vậy từ lúc nào hả? Chà chà, không ngờ đem cả cánh tay phải biếu không, ngươi không sợ sao?

Trịnh Xá tỉnh táo lại cười khổ một chút, hắn nói với Chiêm Lam:

-Chiêm Lam, vừa rồi cái phong linh kia là chuyện gì vậy? Tại sao ta cảm thấy tốc độ của mình nhanh hơn rất nhiều?

Chiêm Lam hơi ngượng ngùng buông hắn ra, vừa cười vừa nói:

-Đây là phương hướng cường hóa của ta, ta thiên về loại cường hóa ma pháp truyền thuyết, nhưng loại cường hóa này cơ bản toàn phải cần chi tiết kịch tình, cho nên trước mắt chỉ cường hóa được một cái ma pháp gia tốc thuật thôi. Chẳng nhẽ các ngươi muốn một cô gái như ta cầm súng chạy loạn khắp nơi sao?

Trịnh Xá trong lòng đột nhiên chấn động, loại dự cảm nguy hiểm lại một lần nữa truyền đến. Nhưng mà lần dự cảm này cũng không có mãnh liệt như trước, thậm chí có thể nói có phần hơi quá yếu ớt. Hắn cảm thấy cực kì kinh ngạc với dự cảm lần này, đây căn bản không giống như lời nhắc nhở của Sở Hiên là công kích từ trong cơ thể. Nếu như thế thì dự cảm nguy hiểm sẽ phải cực độ mãnh liệt mới đúng.

-Mọi người cẩn thận, ta phát hiện sự tình tựa hồ có chút không ổn, mọi người có cảm giác được không ... Chiêm Lam? Chiêm Lam!

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá đang muốn nhắc nhở mọi người chú ý thân thể, đột nhiên nhìn thấy Chiêm Lam biến sắc, cả khuôn mặt lập tức trở nên tái nhợt, hơn nữa từ miệng của nàng không ngừng tuôn ra máu tươi, trong máu tươi còn mang theo những mảnh vụn nội tạng...

-Chiêm Lam! Tin tưởng ta! Chúng ta đều sẽ không chết!

Trịnh Xá hét lên, ôm Chiêm Lam vào lòng, đồng thời đem toàn bộ nội lực ngưng tụ trên nắm tay trái, tung một quyền mạnh mẽ về phía bụng của nàng ...

Uy lực của một quyền này đủ để xuyên qua cả bụng Chiêm Lam, Trịnh Xá vẫn đang ở trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, trong trạng thái này, khả năng khống chế lực lượng của hắn đã đạt tới mức độ kinh người. Một quyền nhìn uy mãnh như vậy kì thật chỉ khẽ chạm vào bụng của nàng thôi, thủ đoạn công kích chính thức là lực trường vô hình trên Nạp giới.

Một tiếng trầm muộn, sau khi nắm tay chạm vào bụng Chiêm Lam, phảng phất như có thứ gì đó đột nhiên biến mất, lông mày đang nhăn tít trên mặt Chiêm Lam khẽ dãn ra, cả người nhất thời rũ xuống đất. Tay trái còn lại của Trịnh Xá đỡ lấy nàng, lúc này cô bé đã nhắm chặt hai mắt, sắc mặt trắng bệch như tuyết, máu đen không ngừng trào ra từ lỗ mũi và khóe miệng.

-Trương Kiệt! Giúp ta phòng bị xung quanh, xin ngươi đấy.

Trịnh Xá gào lớn, hắn nhanh chóng đặt Chiêm Lam xuống đất, đồng thời hai tay xé toạc áo nàng ra, trong lúc hai nam nhân xung quanh đang kinh dị trợn mắt há mồm nhìn, hắn cầm Prog Knife rung lên, chầm chậm rạch bụng Chiêm Lam ra.

Ngay sau khi bụng Chiêm Lam được mở ra, từ bên trong lập tức trào ra một dòng máu đen, một ít thịt nát và mảnh nội tạng nhỏ cũng tràn ra theo. Trịnh Xá nhìn kĩ, ruột của Chiêm Lam có một đoạn dài bị nghiền nát, còn có một số nội tạng khác tựa hồ cũng dính phải công kích, mấy chỗ đó hiện tại đều đang chảy rất nhiều máu.

Trịnh Xá không dám có động tác gì đối với các cơ quan nội tạng đó, chỉ có thể lấy ra thuốc cầm máu từ trong Nạp giới phun lên chỗ ruột đứt xuất huyết nghiêm trọng nhất, sau đó liền dùng băng vải khẩn trương quấn chặt vùng bụng của nàng lại. Đến lúc này, sắc mặt tái nhợt của Chiêm Lam mới từ từ có chút huyết sắc, nhưng mà nàng vẫn hít thở rất yếu ớt như cũ, phảng phất như chỉ trong chốc lát sẽ đình chỉ hô hấp vậy.

Trịnh Xá hít một hơi thật sâu rồi đứng lên, hắn còn chưa kịp nói chuyện đã trông thấy xung quanh dầy đặc người đi đường, đều là dân chúng bình thường, bọn họ vừa kinh ngạc vừa sợ hãi đứng một bên, vây quanh xem toàn bộ quá trình Trịnh Xá mổ bụng Chiêm Lam, mà Trương Kiệt cùng Tề Đằng Nhất lại càng nhìn đám dân chúng này một cách khó hiểu.

-Chuyện gì xảy ra vậy? Tại sao thoáng cái đã chui nhiều người như vậy?

Trịnh Xá kì quái hỏi Trương Kiệt.

Trương Kiệt cũng mạc danh kỳ diệu nói:

-Không biết a, mới vừa rồi đột nhiên thoáng cái bốn phía xung quanh đã có người, tiếp theo đám người này càng ngày càng nhiều, giống như lúc hơn mười giờ vậy, chỗ này khắp nơi đều là người đi đường ... Chẳng lẽ chúng ta đã tiêu diệt được chủ thể chú oán rồi sao?

Trịnh Xá cũng sửng sốt một chút, hắn cẩn thận đặt Chiêm Lam xuống đất, nói tiếp:

-Không có khả năng đó! Ta không có chút điểm thưởng nào ... chờ chút, các ngươi có nghe thấy tiếng gì không?

-Tiếng gì?

Trương Kiệt và Tề Đằng Nhất liền vội vàng nghe ngóng cẩn thận, nhưng xung quanh ngoại trừ tiếng huyên náo của dân chúng, căn bản không có bất cứ âm thanh nào khác truyền đến. Đúng lúc hai người đang định hỏi Trịnh Xá thì đột nhiên phát ra tiếng lục cục lục cục rất nhỏ xen lẫn trong tiếng huyên náo của dân

http://tieulun.hopto.org

chúng xung quanh. Tiếp theo âm thanh này dần dần to lên, một nữ nhân trắng bệch to lớn vô bì chậm rãi đứng thẳng lên giữa đám dân chúng.

-A!

Tề Đằng Nhất bị dọa hết mức phải hét lên, còn Trương Kiệt cùng Trịnh Xá đều giơ súng tiểu liên lên chĩa thẳng về phía nữ nhân trắng bệch đang không ngừng đứng lên kia.

Đám người đi đường xung quanh tựa hồ cũng không có nhìn thấy nữ nhân trắng bệch to lớn đó, trái lại ngay khi súng tự động chĩa về hướng họ, đám người phía đó rất nhanh trở nên hoảng loạn. Mà người nào đụng phải nữ nhân trắng bệch to lớn đó đều là thét lên một tiếng chói tai rồi ngã quay ra đất. Nhưng mà những người đi đường tựa hồ không nhìn thấy nó, cho nên người ngã xuống càng ngày càng nhiều, đám người đó lại càng thêm hoảng sợ.

Nữ nhân trắng bệch kia đã cao hơn mười thước, nó bắt đầu phát ra thanh âm lục cục lục cục, lướt về phía đám người Trịnh Xá với tốc độ nhanh vô cùng. Khoảng cách giữa nó và bốn người càng ngày càng gần, đột nhiên vang lên một tiếng súng, một viên đạn từ trên trời bắn xuống, xuyên qua đầu lâu của nữ nhân trắng bệch hung hăng bắn xuống mặt đất, theo đường đạn lại có thêm mấy người đi đường bị xuyên qua. Trong nháy mắt lực lượng cực lớn làm nổ nát đầu lâu của nữ nhân đó, mấy người đi đường bị viên đạn xuyên qua đều chết thảm, ngay cả rên cũng không kịp rên lên một tiếng.

Trịnh Xá hung hăng nghiến răng, nói:

-Tấn công! Mặc kệ người xung quanh đi. Nó vẫn đang không ngừng lớn lên, tựa hồ mỗi người bị nó giết chết đều bị nó hấp thu linh hồn. Tấn công! Hù dọa toàn bộ đám người này chạy đi cũng tốt!

Nói xong, hắn giơ khẩu súng tiểu liên trong tay lên bắt đầu nhả đạn.

Trịnh Xá và Trương Kiệt vừa nghe cũng lập tức nổ súng, nhưng mà cho dù như vậy Quỷ Hồn to lớn kia không ngờ cũng không ngừng chậm rãi khôi phục, giống như sương mù không ngừng tụ lại. Ngoại trừ phát đạn linh loại của súng ngắm ion đầu tiên gây cho nó thương tổn rất lớn, còn lại linh loại đạn do súng tiểu liên bắn ra đều gần như không thể tạo thành thương tổn quá lớn đối với nó. Rất nhanh nó đã khôi phục lại hoàn hảo, hơn nữa lại tiếp tục lết về phía bốn người.

Lại một tiếng súng cực lớn vang lên, đạn linh loại của súng ngắm ion lại một lần nữa bắn tới, làm nổ tan cả bắp đùi của nó, mà lúc này khoảng cách giữa Quỷ Hồn và bốn người Trịnh Xá chỉ còn có bảy, tám thước mà thôi.

-Tề Đằng Nhất! Ngươi ôm Chiêm Lam rời đi nhanh lên! Có thể chạy được bao xa thì chạy, ngàn vạn lần không được tùy ý tấn công nó! Trương Kiệt, ngươi đuổi hết toàn bộ người đi đường đi, hoặc là ... hoặc là giết chết hết! Nếu có cảnh sát tới, ngươi hãy tận lực giữ chân bọn họ... Mười một giờ rồi, còn có một tiếng nữa thôi là chúng ta có thể trở lại Chủ Thần không gian rồi! Mọi người đừng chết a!

Trịnh Xá nhanh chóng an bài cho mọi người, khi Trương Kiệt và Tề Đằng Nhất còn chưa có bất cứ động tác gì, hắn đã cực nhanh vọt về phía Quỷ Hồn to lớn, thừa dịp lúc Quỷ Hồn hành động bất tiện, hắn tung quyền trái hung hăng đánh về phía đùi bên kia của quỷ hồn. Nạp giới không hổ là khắc tinh của Quỷ Hồn, một quyền này vừa xuất ra, cái đùi trắng bệch của Quỷ Hồn đã bị đánh tan trong nháy mắt. Lực trường của Nạp giới quả nhiên là lợi khí khắc chế Quỷ Hồn, chỉ là chạm vào thôi mà uy lực của nó cũng đã lớn hơn vô số lần so với linh loại đạn bình thường.

Tiếp đó Trịnh Xá giương súng tiểu liên không ngừng vừa chạy vừa tảo xạ, bắn cho cả người Quỷ Hồn trên dưới đều là vết đạn. Động tác hai cánh tay của Quỷ Hồn vồ người trong mắt Trịnh Xá xem ra lại là rất chậm chạp, chỉ cần cẩn thận không bị chạm vào thì Quỷ Hồn to lớn này căn bản là không làm gì được hắn.

-Bùm!

Lại một tiếng súng vang lên, đạn linh loại của súng ngắm ion lại một lần nữa bắn nổ tung đầu lâu của Quỷ Hồn. Mà Trịnh Xá lại càng nhân cơ hội này tung một quyền đấm tan toàn bộ cánh tay trái của nó. Cho đến lúc này, trông bộ dạng của quỷ hồn tựa hồ đã không hề còn lực phản kháng, chỉ cần kiên trì chốc lát thì tiêu diệt nó cũng không phải là không có khả năng.

http://tieulun.hopto.org

”Có thể thắng! Chúng ta nhất định có thể thắng ... Ách?”

Trịnh Xá đang chuẩn bị lại dùng Nạp giới tiếp tục công kích thì đột nhiên từ sau lưng hắn vươn ra một cánh tay trắng bệch, đồng thời một khuôn mặt nữ nhân dữ tợn xanh mét cũng trồi ra bên vai hắn. Dự cảm nguy hiểm vừa bộc phát, hắn đã cảm thấy cả người trên dưới đều không thể động đậy, từ chỗ cánh tay kia tiếp xúc với thân thể hắn, khí lực, nội lực, tinh lực trên người đều chầm chậm bị hút đi, ... cả người hắn dần dần trở nên trắng bệch rồi xanh mét, súng tiểu liên trong tay cũng từ từ rơi xuống đất ...

56. Kiên Trì Tin Tưởng! Lực Lượng Của Đồng Đội (1)

Khí lực cả người Trịnh Xá dần dần biến mất, mí mắt hắn càng ngày càng nặng, một cảm giác tuyệt vọng tột độ dâng lên trong lòng hắn.

Khí lực, tinh lực, nội lực cả người đều biến mất, hắn thậm chí còn mơ hồ cảm thấy được sinh mệnh lực cũng đang tiêu thất, cứ qua mỗi giây thần trí của hắn lại càng thêm mê mang. Cho đến lúc này hắn mới nhìn rõ thân thể to lớn của nữ nhân trắng bệch toàn là do vô số khuôn mặt cấu thành, đó là những khuôn mặt Quỷ Hồn đau khổ và dữ tợn, chúng tụ tập lại với nhau tạo nên Quỷ Hồn to lớn này.

Trịnh Xá hai mắt mơ hồ, phảng phất như thấy được linh hồn của mình bị kéo ra, theo cánh tay nửa trắng nửa xanh kia chậm rãi rời khỏi thân thể. Lúc này khí lực nội lực tinh lực trên người hắn cơ hồ bị hút sạch, dưới trạng thái mở cơ nhân tỏa, cỗ dự cảm nguy hiểm đã lên tới cực hạn, phảng phất như thêm một giây nữa là hắn sẽ chết. Đột nhiên như có tiếng gì đó vang lên, một cỗ nhiệt lưu trong não hắn ào thẳng ra, thoáng cái đã đánh văng cánh tay nửa xanh nửa trắng trên cổ hắn. Cỗ nhiệt lưu này cực kì bá đạo, tựa hồ như có tính ăn mòn cực kì cường liệt, dọc theo cánh tay trắng xanh kia mà thiêu đốt khiến cho quỷ hồn bám sau lưng Trịnh Xá vô thanh vô tức bị thiêu thành mây khói.

Cỗ nhiệt lưu này chẳng những thiêu đốt tan tành quỷ hồn sau lưng Trịnh Xá mà nó còn điên cuồng lan tới các nơi trên thân thể của hắn. Phảng phất giống như nước sôi nóng bỏng, chảy qua bộ vị nào trên thân thể, chỗ đó bị thiêu đốt nóng bỏng vô cùng. Đau đớn kịch liệt như vậy thật sự không thua gì đau đớn sau khi mở cơ nhân tỏa. Dù bản năng của Trịnh Xá đã che lấp luồng đau đớn này nhưng mà hắn vẫn phải kêu lớn một tiếng.

Huyết tộc năng lượng! Không giống như bộ phim kinh dị lần trước phải dựa vào bản năng mới dùng được, lần này, năng lượng huyết tộc đã thực sự được hoàn toàn giải phóng. Giờ đây luồng năng lượng này đã đầy ắp toàn thân hắn, hai mắt Trịnh Xá đỏ ngầu. Trong mắt hắn, cả thế giới phảng phất chỉ còn lại có một mảng đỏ hồng, phảng phất như tất cả đã nhuộm máu, mà Quỷ Hồn to lớn đằng trước lại biến thành màu xanh nhạt, do vô số chi thể vặn vẹo của nhân loại quấn quít lẫn nhau mà thành.

Quỷ hồn cự đại kia hoàn toàn là do vô số Quỷ Hồn quấn bện với nhau mà thành. Trịnh Xá thậm chí thấy được mấy khuôn mặt quen thuộc, tỉ như gã đại hán to lớn xuất hiện lúc vừa mới tiến nhập vào bộ phim kinh dị này, thậm chí còn có Tiêu Binh Ức cũng ở trong đó. Nói cách khác, hễ là người bị chú oán giết chết sẽ bị nó biến thành một bộ phận của chú oán. Oán hận của mỗi người đều bị nó hấp thu, cuối cùng biến thành một bộ phận của quần thể chú oán tập hợp tạo thành Quỷ Hồn to lớn này. Xuyên qua đám Quỷ Hồn, Trịnh Xá nhìn thấy một khuôn mặt nữ nhân dữ tợn tại bộ vị trung tâm của Quỷ Hồn, nó giống như là bản thu nhỏ của cả quỷ hồn to lớn này vậy, đó chính là chủ thể chú oán - Kayako.

Lúc này cả người Trịnh Xá đã mềm nhũn vô lực, hắn chỉ đành nằm xuống ngay tại chỗ, lăn người hướng về phía sau hơn mười thước, bây giờ mới khôi phục một ít khí lực liền cầm máy lien lạc lên.

-Zero, ngươi có thể nhìn thấy chỗ xung quanh lồng ngực Quỷ Hồn không? Chủ thể chú oán ở ngay vị trí đó ... Zero?

Trịnh Xá hữu khí vô lực, thì thào trong máy liên lạc.

- ... Zero bị Quỷ Hồn công kích từ sau lưng, ta chỉ kịp cứu hắn ra, nhưng hiện tại hắn đã không còn nhiều khí lực để ngắm bắn ... Phải đợi hắn khôi phục đến trạng thái có thể ngắm bắn, ước chừng ngươi còn phải đợi mười phút nữa.

Thanh âm Triệu Anh Không truyền ra từ trong bộ đàm.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá trầm mặc không nói gì, vừa rồi hắn và Zero gây ra cho Quỷ Hồn thương tổn lớn nhất, quả nhiên hai người bọn họ liền bị công kích. Lần này thật đúng là lâm vào tuyệt cảnh, mắt thấy Quỷ Hồn lại dần dần khôi phục hoàn hảo, nhất thời hắn không nghĩ ra được biện pháp gì để giết chết nó... Chẳng lẽ cuối cùng tất cả mọi người chỉ có thể chết ở chỗ này sao? Trong mấy chục phút sắp được trở lại Chủ Thần không gian, toàn bộ cùng chết ở đây sao?

-Triệu Anh Không, bảo vệ Zero cho tốt, bên đó ta giao cho ngươi, ta sẽ giữ chân Quỷ Hồn này trong mười phút ... tính mạng của ta đành phó thác cho các ngươi!

Trịnh Xá liều mạng đứng dậy, vừa rồi khi hắn bị Quỷ Hồn công kích, thể lực cùng nội lực trên người cơ hồ hoàn toàn bị hút khô, mà năng lượng huyết tộc rõ ràng là năng lượng có tính công kích, ngoại trừ có thể đề cao sức sống của cơ thể, nó cũng không có tác dụng đề cao thể lực như nội lực. Trịnh Xá chỉ có thể xiêu vẹo bước tới chỗ súng tiểu liên bị rơi, mà lúc này nửa thân trên của Quỷ Hồn to lớn kia đã không phục xong, chỗ hai chân có thể thấy cũng sắp khôi phục hoàn hảo.

Lúc này tốc độ của Trịnh Xá đã không còn được nhanh như trước nữa. Trong nháy mắt khi hắn nhặt súng tiểu liên trên mặt đất, cánh tay của Quỷ Hồn to lớn cũng đồng thời đánh về phía hắn. Cánh tay đó do mấy Quỷ Hồn uốn khúc vặn vẹo tạo thành, cánh tay nửa trắng nửa xanh, một khi bị nó chạm vào thân thể, sinh mạng lực cùng linh hồn của con người sẽ bị rút ra. Lúc này Trịnh Xá cái gì cũng không để ý gì nữa, ngoại trừ đem năng lượng huyết tộc vận ra ngoài, hắn vội lăn người xuống đất, trong tình huống ngàn cân treo sợi tóc, nửa thân trên của hắn khom xuống vừa vặn tránh thoát bàn tay nửa trắng nửa xanh kia. Dù vậy, một phần bả vai hắn vẫn bị chi thể của Quỷ Hồn chạm phải.

Hoàn hảo tính ăn mòn của năng lượng huyết tộc có hiệu quả phi phàm, dễ dàng ăn mòn sạch sẽ bàn tay tiếp xúc vào chỗ đó. Năng lượng màu huyết hồng còn theo đó mà từ từ lan lên, cơ hồ đem cả bàn tay thiêu đốt tan tành. Đương nhiên Trịnh Xá cũng cảm giác được rõ ràng một phần năng lượng huyết tộc trong cơ thể cũng đang dần dần giảm bớt.

Trịnh Xá thở ra một hơi xoay người chạy ra phía sau, nhưng mà hắn mới chạy được hai ba bước thì tiếp theo chỉ có thể cười khổ, trong lòng lập tức dâng lên một loại tâm tình tuyệt vọng.

Người bộ hành trên quảng trường sớm đã chạy trốn hết, Trương Kiệt cùng Tề Đằng Nhất mang theo Chiêm Lam cố thủ ở phía rìa quảng trường. Mặc dù phía xa không ngừng truyền tới tiếng còi xe cảnh sát, nhưng mà cảnh sát còn chưa kịp tới, ở phía sau từ bên rìa quảng trường không biết từ bao giờ đã xuất hiện mấy quỷ hồn Kayako đang bò tới, hơn nữa bọn chúng chính là dần dần càng lúc càng nhiều. Trịnh Xá đưa mắt nhìn lại, bốn phía xung quanh quảng trường cơ hồ tràn ngập quỷ hồn Kayako, số lượng ít nhất cũng phải hơn trăm, mà quỷ hồn Kayako to lớn phía sau hắn cũng đã phục hồi như cũ. Mắt thấy nó đã sắp bò tới rồi, mà thể lực nội lực tinh lực của hắn đã tiêu hao hơn nửa, nếu như không phải ý chí liều mạng trong nội tâm, hắn thậm chí ngay cả di chuyển cũng không thể nghĩ đến ...

-Thật sự là ... CHúng ta thật sự là phải chết sao? Không được, vô luận thế nào ta cũng phải sống sót!

Trịnh Xá gầm lên tuyệt vọng, hắn liều mạng dùng chút khí lực cuối cùng chạy về phía một tòa tháp chuông ở giữa trung tâm quảng trường ... cao khoảng mười thước, từ chỗ đó, vừa vặn ngang với nơi lồng ngực của quỷ hồn Kayako to lớn ...

Lúc này Trịnh Xá cần khí lực không có khí lực, cần tốc độ không có tốc độ, nếu không phải là gia tốc thuật của Chiêm Lam lúc trước còn chưa có hết tác dụng, phỏng chừng tốc độ của hắn cũng là ở mức độ đi chập chững mà thôi. Cho đến bây giờ hắn mới biết được gia tốc thuật kia trân quý nhường nào, mạnh mẽ đề thăng tốc độ chậm chạp lên thành tốc độ rất nhanh. Gia tốc thuật này cũng không phải là đề thăng tốc độ bản thân lên bao nhiêu phần, mà là tăng lên môt giá trị tốc độ cố định. Nếu là đặt tại lúc hắn vẫn còn nhanh nhẹn như trước thì tốc độ như vậy tự nhiên cũng không hiển lộ rõ ràng, nhưng đặt tại trạng thái hư nhược của hắn hiện tại thì mới thể hiện rõ sự trọng yếu của tốc độ như vậy.

Dựa vào cỗ tốc độ này, Trịnh Xá cuối cùng cũng xông tới cửa tháp chuông trước lúc đám quỷ hồn Kayako ở ngoài rìa quảng trường bò tới, Prog Knife trong tay hắn khẽ rung lên, một nhát chém xuống đã mở được cửa tháp, tiếp theo hắn không để ý tới bất cứ cái gì vọt vào bên trong.

Lúc này quỷ hồn Kayako cự đại đã khôi phục hoàn hảo, nó chậm rãi từ trên mặt đất đứng lên, tiếp đó di

http://tieulun.hopto.org

động về phía tháp chuông. Mà Trịnh Xá hiện tại ngoại trừ chạy đến thở hồng hộc ra, hắn còn phát hiện xung quanh trở nên có chút lạnh lẽo. Lúc này năng lượng huyết tộc vẫn phân bố toàn thân hắn, từ trong mắt hắn nhìn ra thế giới đỏ hồng bên ngoài, hắn lờ mờ trông thấy từ trên mái nhà xuất hiện một số bóng ma màu xanh trắng. Đồng thời dự cảm nguy hiểm cũng báo cho hắn biết chính xác: phía trên đầu đã có Quỷ Hồn chờ đợi.

Không có nội lực để phát động lực trường vô hình của Nạp giới, Trịnh Xá lập tức cất Prog Knife vào trong Nạp giới, đồng thời lôi súng tiểu liên ra. Lúc này hắn chỉ còn một cánh tay, hoàn toàn không cách nào thay băng đạn trong lúc gấp gáp khẩn trương như thế, mà đạn trong súng tự động chỉ còn lại gần nửa băng. Nói cách khác, nửa băng đạn này sẽ là chỗ dựa để hắn đến được tới đỉnh tháp chuông ... Huyết tộc năng lượng là hi vọng cuối cùng của hắn, không tới lúc vạn bất đắc dĩ, hắn tuyệt đối sẽ không dễ dàng tiêu hao nó.

-A!

Gào lên một tiếng cuối cùng trong tuyệt vọng! Trịnh Xá xông lên nghênh đón Quỷ Hồn màu trắng xanh đang bò xuống từ cầu thang, bắn ra số tử đạn còn sót lại trong súng tiểu liên...

Tại một tòa cao ốc cách xa quảng trường, Zero cả người vô lực ngã trên mặt đất, trước mặt hắn còn có một khẩu súng công nghệ cao màu trắng bạc, đó chình là khẩu súng ngắm ion Gauss. Nhưng lúc này đã không còn ai có thể sử dụng được nó, mà ở cạnh Zero, Triệu Anh Không đang huy động ngón tay không ngừng cắt xé vô số Quỷ Hồn đang bò tới chỗ hai người.

Triệu Anh Không cũng không am hiểu súng ống, nhưng nàng có được trạng thái mở ccơ nhân tỏa, cộng thêm kĩ xảo ám sát cận chiến đã được đặc biệt huấn luyện qua, Có thể nói năng lực cận chiến của nàng tuyệt không thua gì Trịnh Xá. Cũng không biết tiểu cô nương này làm thế nào lại nghĩ ra được phương pháp đối phó Quỷ Hồn, nàng lấy linh loại đạn bỏ đi hỏa dược, sau đó lấy vỏ đạn lắp vào năm đầu ngón tay. Trong lúc hai tay nàng huy động, đầu ngón tay mạnh mẽ xé nát bất cứ Quỷ Hồn nào tới gần.

Lúc này hai người cũng đang bị vây công, vô số Quỷ Hồn từ bốn phương tám hướng bò ra, hiện tại hai người đang ở trên mái nhà, mà đám quỷ hồn lại từ bốn phía xung quanh mái nhà không ngừng xuất hiện. Nếu như không phải là Triệu Anh Không có được công kích lợi hại sau khi mở cơ nhân tỏa thì bây giờ hai người phỏng chừng đã bị đám Quỷ Hồn mai táng rồi.

-Sao rồi? Đã khôi phục được chút khí lực nào chưa? Có thể ngắm bắn chính xác không?

Triệu Anh Không sau khi xé tan hai Quỷ Hồn áp sát tới, nàng không quay đầu lại vội vàng hỏi.

Zero đang cố gắng ngồi dậy, hắn thì thào nói:

-Không được, trước mắt toàn là một mảng mơ hồ, phi thường buồn ngủ, trạng thái như vậy căn bản không cách nào ngắm bắn ... Cho ta thời gian khoảng một hai phút nữa ...

Triệu Anh Không dừng lại một chút, sau đó lại bắt đầu huy động mười đầu ngón tay, dần dần động tác của nàng cũng trở nên chậm lại, đã không còn có thể hành động lưu loát như ban đầu nữa ...

Trương Kiệt cùng Tề Đằng Nhất so với ba người kia cũng không tốt hơn là bao nhiêu, bởi vì bọn họ đang ở bên rìa quảng trường, cho nên đã sớm va chạm đầu tiên với đám Quỷ Hồn xuất hiện xung quanh quảng trường. May mắn Trương Kiệt phản ứng kịp thời, giơ súng tiểu liên lên tảo xạ một trận, ngay cả Tề Đằng Nhất cũng luống cuống chân tay cầm lấy súng lục bắt đầu điểm xạ.

-Sẽ chết sao? Chúng ta sẽ chết sao? Trương Kiệt , chúng ta sẽ chết sao?

Tề Đằng Nhất vừa nổ súng vừa không ngừng run rẩy kêu lên.

Trương Kiệt đột nhiên quay lại đấm thẳng một quyền làm Tề Đằng Nhất trực tiếp ngã xuống đất, hắn gầm lên:

-Con mẹ nhà ngươi! Chúng ta hiện tại không phải vẫn còn sống sao? Ngươi muốn chết thì tự xông ra mà chết được rồi! Đừng có líu ríu bên tai ta như thế!

Nói xong, hắn lại quay đầu lại tiếp tục nhả đạn về phía đám Quỷ Hồn.

http://tieulun.hopto.org

Tề Đằng Nhất sửng sốt một chút, sau đó hắn hồi tỉnh trở lại tiếp tục cầm súng lục không ngừng điểm xạ, hắn quay lưng về phía Trương Kiệt, nói:

-Trương Kiệt, nếu có thể sống sót mà nói, ta nhất định sẽ trả ngươi một quyền này. Con mẹ nhà ngươi ... Răng của lão tử đều bị đánh gãy hết rồi.

Trương Kiệt lại cười ha hả, hắn vừa bắn vừa nói:

-Nếu như chúng ta có thể sống sót ... nếu như tất cả có thể sống sót, lão tử cho ngươi đấm một quyền thì có làm sao đâu? Sống sót a ...

-Trịnh Xá ... tính mạng của bọn ta đều đặt trên tay ngươi, nhất định phải thành công a!

Trịnh Xá không biết phía trên còn có bao nhiêu bậc thang nữa, cũng không biết phía trên còn có bao nhiêu Quỷ Hồn xuất hiện, hắn chỉ biết là lúc này đã không thể quay đầu lại, phía sau hắn, tràn ngập cầu thang đều là Quỷ Hồn đang bò lên. Điều duy nhất hắn có thể làm chính là liều mạng xông lên rồi lại xông lên, cho đến tận khi xông ra khỏi cơn ác mộng như địa ngục này ... Nếu như không muốn chết, như vậy chỉ có liều mạng xông lên phía trước!

-A!

Trịnh Xá giương súng tự động, vừa xông lên vừa không ngừng tảo xạ, bước chân của hắn căn bản đã vô lực chống đỡ cường độ xông lên như vậy. Nếu không phải trong lúc tối hậu có một cỗ ý chí lực vẫn đang kiên trì chống đỡ thì có thể ngay cả khí lực để nhấc chân di chuyển một bước thôi hắn cũng không có. Trạng thái mở cơ nhân tỏa đã duy trì rất lâu rồi, từ khi hắn có được loại trạng thái này tới nay, đây là lần có thời gian duy trì dài nhất. Giống như lần trước trong phim Ailen 1, gen của hắn đã đạt tới giới hạn băng hoại. Hắn ... đã không còn đường lui!

Rốt cuộc, đúng lúc súng tự động sắp bắn hết đạn, Trịnh Xá đã lao tới đỉnh tháp chuông, trên một cái ban công bên ngoài, Quỷ Hồn đang không ngừng từ chỗ đó bò tới. Hắn nâng súng lên tảo xạ môt trận, bắn hết sạch đạn trong súng, tiếp theo hắn tung cước đá bay cửa sắt thông với ban công. Lọt vào trong mắt là Quỷ Hồn cự đại kia đang cùng hắn đối mặt nhìn nhau, thậm chí Trịnh Xá đã nhìn thấy nó vươn tay chộp về phía hắn.

-A! Đi chết đi cho lão tử!

Trịnh Xá cố đề khởi năng lượng huyết tộc toàn thân, liều mạng chạy ra ban công, lao thẳng về phía chỗ lồng ngực của quỷ hồn to lớn ... vị trí của chủ thể chú oán Kayako ...

57. Kiên Trì Tin Tưởng! Lực Lượng Của Đồng Đội (2)

Trịnh Xá vọt tới chỗ lồng ngực của Quỷ Hồn to lớn, linh hồn trong đó là một phụ nữ trung niên, nhìn khuôn mặt vặn vẹo rất kinh khủng, cả người bị biến đổi thành trạng thái tả tơi. Vừa mới đụng vào hắn, nữ Quỷ Hồn kia đã há to miệng kêu thảm, trong nháy mắt đã bị năng lượng huyết tộc ăn mòn tan thành mây khói. Lúc này cả người Trịnh Xá hoàn toàn bị bao trong lồng ngực của Quỷ Hồn cự đại kia.

Sau khi Quỷ Hồn đầu tiên bị ăn mòn tiêu tan, Quỷ Hồn xung quanh đều bắt đầu xông về phía Trịnh Xá. Huyết tộc năng lượng thật sự bá đạo cường hoành, chỉ hơi chạm nhẹ vào là đám Quỷ Hồn này lập tức bị hoàn toàn ăn mòn tiêu tan. Nhưng mà đồng dạng, Trịnh Xá cũng cảm thấy tốc độ tiêu hao năng lượng huyết tộc trong cơ thể thực sự là cực nhanh, bất quá mới chỉ được mấy giây thôi mà năng lượng huyết tộc đã tiêu hao hết hơn bốn phần.

Mọi người nhìn vào, chỗ tiếp xúc giữa Trịnh Xá và Quỷ Hồn tản mát ra một cỗ quang mang màu xanh kì lạ. Hễ là Quỷ hồn bị ăn mòn tiêu thất đều sẽ phóng xuất ra loại quang mang này. Nhưng mà dần dần, loại quang mang này càng lúc càng ảm đạm, điều này biểu hiện rằng năng lượng huyết tộc của Trịnh Xá đang từ từ giảm xuống. Mà lúc này, chỗ lồng ngực của Quỷ Hồn to lớn đã bị ăn mòn thành một cái lỗ lớn hình người.

-... Trịnh Xá! Vị trí lồng ngực Quỷ Hồn chính là ngươi sao?

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá lúc này chính là đang tập trung toàn bộ tinh thần, đột nhiên từ trong máy liên lạc bên hông phát ra giọng nói của Triệu Anh Không, hắn bất chấp tất cả liều mạng gào lên:

-Là ta ... nếu như ta chết, các ngươi có thể chạy xa được bao nhiêu thì chạy đi, thời gian đã sắp hết rồi. Được rồi, đừng nói chuyện với ta nữa, ta đã bất chấp tất cả rồi!"

- ... Vì sao lại nhảy vào chỗ đó? Chẳng lẽ ... ngươi đã phát hiện được nhược điểm của chú oán Quỷ Hồn?

Thanh âm Triệu Anh Không vẫn không nhanh không chậm truyền tới.

- Mẹ kiếp ... Đúng vậy! Đã phát hiện được nhược điểm! Chủ thể chú oán rất có thể ở giữa lồng ngực! Đừng có nói chuyện với ta nữa a, ta không thể bị phân tán tập trung!

Gân xanh trên trán Trịnh Xá nổi phồng lên, hắn gần như gầm lên mà nói.

-Trịnh Xá ... ta là Zero đây, ta không biết còn có thể ngắm chuẩn mục tiêu hay không, nhưng mà có thể thử một chút, thể lực của ta hiện tại còn có thể bắn ra một phát đạn nữa ... Bây giờ quang mang xung quanh ngươi đã quá thịnh, chờ khi quang mang nhạt đi một chút, ngươi hãy ra lệnh cho ta !

Thanh âm của Zero đột nhiên vang lên trong bộ đàm.

Trịnh Xá trầm mặc một chút, hắn không biết phải trả lời thế nào, bởi vì cỗ thanh quang chớp động này đại biểu cho hắn còn có năng lượng ăn mòn Quỷ Hồn. Một khi quang mang này biến mất hoặc là yếu đi, như vậy hắn lập tức sẽ bị vô số Quỷ Hồn bám lấy. Khi đó thực sự là ngay cả một chút lực phản kháng cũng không có.

-Zero ... cơ hội chỉ có một lần, chốc nữa ngay khi quang mang biến mất, ngươi hãy bắn vào vai trái của ta, nơi đó chính là chủ thể chú oán!

-...Được!

Trịnh Xá quyết định chủ ý, hắn cũng không tiết kiệm năng lượng huyết tộc còn lại nữa, bắt đầu liều mạng đem năng lượng huyết tộc tán phát về phía trước. Nhất thời, Quỷ Hồn chắn trước mặt hắn bắt đầu không ngừng bị ăn mòn tan rã, chỉ có mấy giây thôi hắn đã tiếp cận chủ thể chú oán càng lúc càng gần.

-Sở ... Sở Hiên!

Đúng lúc Trịnh Xá đang định tiếp tục đẩy mạnh về phía trước, đột nhiên một linh hồn thể trước mắt làm hắn chấn động cả người. Quỷ Hồn này cùng đám Quỷ Hồn kia có chút bất đồng. Hắn cũng không có khuôn mặt vặn vẹo, thân thể trông cũng như nhân hình bình thường. Nếu như không phải là lớp da của hắn có màu nửa xanh nửa trắng thì hắn trông thật sự là giống hệt một người bình thường.

Trong nháy mắt chần chừ này, Trịnh Xá cũng không có tiếp tục ăn mòn đến Sở Hiên, không hiểu tại sao, hắn đối với nam nhân này lại có một loại kính ý khó hiểu. Mà càng khiến hắn kì quái chính là, Quỷ Hồn Sở Hiên cũng không giống như các quỷ hồn khác tấn công về phía hắn. Ngược lại, Quỷ Hồn Sở Hiên lại vượt qua Trịnh Xá mà ngăn cản lại mấy con Quỷ Hồn khác đang xông tới sau lưng hắn. Trong lúc mơ hồ, Trịnh Xá tựa hồ có thể nhìn thấy khi Sở Hiên lướt qua đầu hắn khẽ gật một cái ...

-Ảo giác sao? Hay là ...! Sở Hiên, ta báo thù cho ngươi!

Cho tới lúc này, trước mặt hắn đã không còn bất cứ Quỷ Hồn nào khác, chỉ còn lại một mình chân thân Kayako. Trịnh Xá đem toàn bộ năng lượng huyết tộc tụ tập vào tay trái, tiếp theo hết sức tung ra một quyền. Ngay lúc năng lượng huyết tộc theo nắm đấm xâm nhập vào trong cơ thể Kayako, Quỷ Hồn này lần đầu tiên lộ ra vẻ mặt thống khổ. Nàng không ngừng phát ra thanh âm lục cục lục cục, thân thể không ngừng giãy dụa muốn thoát ra khỏi nắm tay của Trịnh Xá. Nhưng lúc này Trịnh Xá đã quyết tâm liều mạng, hắn không thèm để ý đám Quỷ Hồn xung quanh đụng vào cơ thể, chỉ liều mạng đem toàn bộ năng lượng huyết tộc từ nắm tay đẩy về phía Kayako. Cỗ năng lượng có tính ăn mòn mãnh liệt này không ngừng chảy vào trong cơ thể Kayako. Mà Quỷ Hồn bất tử Kayako rốt cuộc cũng bắt đầu nhỏ lại, từng chút từng chút càng lúc càng nhỏ ...

Ngay khi Quỷ Hồn đầu tiên bên ngoài chạm vào thân thể Trịnh Xá thì năng lượng huyết tộc của hắn rốt cuộc cũng bị ép ra đến tia cuối cùng. Sinh mạng lực của hắn không ngừng bị cuồn cuộn hút đi từ vị trí tiếp

http://tieulun.hopto.org

xúc. Mà Kayako trông đã chỉ còn nhỏ bằng không tới một phần năm như ban đầu, chỉ cần một chút lực lượng cuối cùng ... là đã có thể tiêu diệt nó rồi!

-Zero! Chính là lúc này...!

Bùm!

Một tiếng súng cực lớn vang lên, Trịnh Xá chỉ cảm thấy bắt đầu từ vai trái, một cỗ nhiệt lưu đột ngột nhập vào từ bả vai hướng xuống cánh tay. Một chớp mắt, phảng phất lâu như cả một thế kỉ vậy. Tiếp theo viên đạn linh loại súng ngắm ion xuyên qua bàn tay hắn trực tiếp đâm thẳng vào cơ thể Kayako, hoàn toàn đánh tan quỷ hồn chỉ bằng một phần năm bình thường này, sau đó bắn xuyên ra ngoài. Uy lực cực lớn đó khiến cánh tay trái của Trịnh Xá nát vụn, đồng thời cũng làm cho bộ vị lồng ngực của linh hồn thể to lớn ... tan thành một cái động lớn trống hoác.

Trong lúc mơ hồ, Trịnh Xá phảng phất nghe thấy một âm thanh thảm thiết, đây là thanh âm của một người phụ nữ phát ra, mà theo thanh âm này vang lên, xung quanh đồng thời cũng có vô số tiếng kêu thảm thiết của nam nhân nữ nhân. Đám linh hồn thể vẫn nâng đỡ Trịnh Xá dần dần bắt đầu tan biến, cho đến khi Trịnh Xá bắt đầu từ trên cao hơn mười thước rơi xuống đất, một đôi cánh tay cường tráng đã đỡ được hắn.

-... Thành công rồi ...Trịnh Xá, chúng ta ... Hắc? Ta cũng được thưởng ...

Trịnh Xá chỉ cảm thấy phảng phất nghe thấy thanh âm của đồng bọn, trong chốc lát này ... hắn chỉ cảm thấy nội tâm của bản thân đang đứng trên cùng cao độ với Sở Hiên ... Có lẽ đồng bọn đôi khi sẽ trở thành gánh nặng, hoặc là thủ lĩnh tính toán lãnh khốc vứt bỏ người yếu để có thể làm cho đại bộ phận sống sót. Nhưng mà khi chúng ta tương hỗ dựa vào nhau mà sống, đem tính mạng của mình phó thác cho đồng bọn ... Đây mới là một đội ngũ mà hắn hi vọng.

Khi hắn hồi tỉnh lại, đã thấy đang được ngâm mình trong một cột sáng, toàn thân trên dưới đau đớn ngứa ngáy không chịu nổi. Nhưng mà theo đau đớn như vậy, tinh thần của hắn cũng dần dần trở nên sung mãn.

Hắn dùng lực cúi đầu nhìn xuống phía dưới, một cô bé đang ở dưới yên lặng nhìn hắn, trong mắt cô bé này tràn đầy nước mắt trong suốt, nhưng mà trong ánh lệ lại mang theo ý cười ....

58. Chiến Lợi Phẩm Dồi Dào.

Sau khi tu phục, sáu người đứng trên quảng trường nghĩ lại mà sợ, mấy chục phút cuối cùng, cái cảm giác từ sống đến chết, từ hy vọng đến thất vọng rồi lại hy vọng lặp đi lặp lại, đau tim gấp mấy lần so với Alien 1, cũng còn may, bọn họ đã sống sót trở về. Trịnh Xá chưa kịp ư hử gì thì Chiêm Lam đã nhào vào lòng hắn, khóc như mưa như gió, không thèm quan tâm đến La Lệ cũng vừa định nhảy vào, may mà TRương Kiệt phản ứng nhanh, ôm lấy cả hai người, cười khà khà, khiến cho khuôn mặt xanh lè của La Lệ bớt phần khủng bố.

- Ha ha ha...dù thế nào thì bọn mình cũng sống sót trở về rồi... - Trương Kiệt cười lớn nói.

Chiêm Lam đỏ mặt nói khẽ một câu cảm ơn rồi đứng sang một bên, nhường chỗ cho La Lệ. Cô bé như báo thù việc vừa rồi, nhảy xổ vào TRịnh Xá mà hôn như tuyên bố quyền sở hữu khiến cho Trịnh xá ngại ngùng, lấm lét nhìn quanh.

- Cậu được bao nhiêu điểm thưởng? Bọn tôi nhận được điểm thưởng không giống nhau.

Zero đột nhiên chen ngang nói. Trịnh Xá ngẩn ra rồi vội nhắm mắt liên lạc với chủ thần, kết quả khiến hắn giật mình, tổng cộng hắn được 4177 diểm, hắn giết một người mới, bị trừ 1000 điểm, thưởng thường lệ 1000 điểm vừa bù lại, hắn được hơn 4100 điểm, lại thêm 2 cái kịch tình cấp C khiến hắn ngạc nhiên vô cùng.

Zero nói với giọng đều đều:

- Tôi nghe thấy chủ thần thông báo" tiêu diệt một phần của Chú Oán, nhận được 2300 điểm và môt kịch tình cấp C"

TRương Kiệt nói:

http://tieulun.hopto.org

- Tớ được 1800 điểm và 2 kịch tình cấp D.

- 1500 điểm, 2 D

- Tôi là...

Cuối cùng tổng kết lại, trừ Tề Đằng Nhất chỉ được 1 D, cả Chiêm Lam cũng được 2D, mọi người đều được thêm 1000 điểm, phải nói là thu hoạch dồi dào, tương đương với trair qua mấy bộ phim cộng lại.

- Nhưng mà...không phải là cú đòn quyết định do Zero bắn sao? Nếu không nhờ anh ấy, bọn mình toi hết rồi! - Trịnh Xá ngạc nhiên hỏi.

Chiêm Lam vuốt vuốt trán nói:

- Có lẽ là Chủ thần căn cứ vào mức độ góp sức của mỗi người mà chia điểm, ví như trong Alien, mọi người cùng tham gia giết Queen, nhưng điểm thưởng chỉ có anh nhận được, đó là do giết Queen là nhiệm vụ chính, còn nhiệm vụ chính lần này là sống sót, thu hoạch thêm được chủ thần chia theo mức độ đóng góp của từng người.

Mọi người đều đồng ý với giả thuyết này, quả thật nếu trong đợt tấn công thứ bảy không có sức chiến đấu của Trịnh Xá, chưa biết chừng mọi người đều ngoẻo ở đó. Trịnh Xá và Zero được nhiều nhất không có ai dị nghị gì.

Do có hai người mới nên tiếp đó Trương Kiệt giảng giải sơ qua các tính năng của chủ thần không gian, hẹn hôm sau tụ tập tại quảng trường bàn việc cường hóa và trao đổi, sau đó mọi người giải tán về phòng, chỉ có Tề Đằng Nhất ở lại tiến hành sự nghiệp chế tạo người yêu. Trên đường Trịnh Xá và La Lệ về phòng tương đối lặng lẽ, chỉ có La Lệ nói giọng chua lè:

- Không cần nghĩ nữa, người đẹp ngực to đã về phòng rồi, có nhớ người ta cũng không quay lại đâu...hay là anh đến gọi cửa, chắc chắn chị ấy sẽ mở cửa cho anh vào phòng...

Trịnh Xá đần mặt ra rồi nhăn nhó nói:

- Chài, anh có nghĩ gì chuyện đó đâu, anh chỉ đang nghĩ là người chết liệu có còn ý chí không? Có còn giận những người còn sống không?

La Lệ rung rung đôi môi hồng nói:

- Có lẽ là có ma tốt, ngày xưa bà thường nói: " người hiền gặp lành, người ác gặp ác, không phải không trả, chỉ là chưa tới"... bà còn hay kể rất nhiều chuyện ma hiền báo ơn nữa...

- Báo..ơn à? - Trịnh Xá nhớ lại hình bóng hồn ma Sở Hiên lúc ấy, nếu không nhờ hồn ma Sở Hiên ngăn chặn oan hồn vây quanh, chỉ sợ hắn không chờ được đến lúc Zero nổ súng...đó là báo ơn sao?

- Vậy là...anh chết thật rồi sao? Dù với trí tuệ như thế...cũng chết thật sao?

Đêm đó không có gì khác ngoài hai người yêu nhau quấn quýt triền miên đến khi kiệt sức mới ngủ thiếp đi. Sáng sớm hôm sau, hai người nằm trên giường, ôm nhau khe khẽ nói nhưng câu chuyện vu vơ, La Lệ không ngừng hỏi những chuyện xảy ra trong phim đến từng chi tiết. Nghe đến những đoạn nguy hiểm, cô bé tròn xoe mắt há mồm, khi nghe đến những lúc Trịnh Xá thoát khỏi cái chết gang tấc, nàng khe khẽ khóc thành tiếng.

- Ài...lại chỉ có 10 ngày! Dê xồm, nhất định anh phải sống trở về gặp em đấy nhé.

Trịnh Xá thở dài, không biết nói sao, đột nhiên một ý nghĩ nảy ra, hắn nói:

- bé Lệ, hay là bọn mình ra biển chới đi, đến những bãi biển nổi tiếng nhất, lần này bọn mình đến Hawaii du lịch 10 ngày có được không?

La Lệ lập tức kêu ầm lên, không ngừng lăn lộn trên người hắn, cho đến lúc chú em nổi giận mới đỏ mặt ngừng lại, miệng không ngớt hỏi:

- Thật không? Thật không anh?...

Dường như cô bé sắp ngất đi vì sung sướng, TRịnh Xá cười nhẹ nói:

http://tieulun.hopto.org

- Thật chứ, không chỉ bọn mình, tất cả mọi người đều đi, thư giãn một chút..

59. Chiến Lợi Phẩm Dồi Dào (2)

Mặc dù đã quyết định chủ ý, nhưng mà Trịnh Xá vẫn còn có một chút hơi ngại, dù sao cũng là đem điểm thưởng trân quý ra để xa xỉ, đối với mọi người mà nói: 100 điểm thưởng tương đương với một khẩu Deasert Eagle vô hạn đạn. Mặc dù không cần tiêu tốn chi tiết kịch tình nhưng mà mười ngày du lịch vẫn cần phải có 100 điểm thưởng, điều này đối với mọi người đã là một loại lãng phí xa xỉ.

Mười giờ sáng ngày thứ hai, mọi người lại một lần nữa tụ tập trên quảng trường. Nhưng mà bọn họ còn chưa kịp nói nửa câu thì đã bị một khối bia đá màu vàng to lớn ở trước mặt hấp dẫn. Khối bia đá màu vàng này trôi nổi ở giữa không trung cách mặt đất năm thước, cả khôi bia đá tản mát ra quang mang màu vàng nhu hòa. Nó cứ như vậy lẳng lặng hấp dẫn ánh mắt của tất cả mọi người.

Triệu Anh Không tới sớm nhất, nàng vẫn y như cũ cầm trên tay cuốn sách như chưa từng buông ra, thản nhiên liếc nhìn mọi người một cái rồi nói:

"Nhìn nó đi ... có chút tin tức thú vị đó."

Mọi người nghe vậy đều ngước nhìn về phía khối bia đá màu vàng này, nó tựa hồ giống như quang cầu "chủ thần", chỉ cần chăm chú nhìn nó, là có thể trực tiếp thu vào một chút tin tức ở trong đầu.

" ... ngay khi đội này xuất hiện, chính là đã xuất hiện ba hoặc là hơn ba người trở lên mở ra cơ nhân tỏa, đoạn tin tức này sẽ tự động xuất hiện hơn nữa thủy chung giữ lại trong không gian "chủ thần" .

" ... Như những kiến thức chung mà chúng ta đã báo trước, khi cơ nhân tỏa của sinh vật mở ra ở tầng thứ năm, cũng tức là tầng cuối cùng của mở cơ nhân tỏa, sinh vật đó sẽ hoàn toàn tiến hóa thành sinh vật cấp độ cao hơn. Cho nên thế giới loài người sẽ bởi vậy mà đạt được tiến bộ hoặc là sinh ra hạo kiếp, điều đó đều phụ thuộc ý niệm của sinh vật này. Nhưng mà vì đề phòng sinh vật cao tầng của hai đội trở lên đụng độ nhau, sẽ làm cho loài người hoàn toàn bị tiêu diệt hết, cho nên chúng ta đã quyết định lập ra một quy định ..."

" ... Ngay khi đội này xuất hiện ba hoặc là hơn ba người trở lên có thể mở được cơ nhân tỏa, thì đội này sẽ tùy cơ đụng độ trong phim kinh dị cùng với đội của các châu lục khác mà cũng tiến vào không gian "chủ thần". Song phương giết chết thành viên của đối phương sẽ được thưởng số điểm thưởng là ... 2000 điểm và một chi tiết kịch tình cấp C. Giết chết thành viên đã mở được cơ nhân tỏa bên đối phương thì sẽ được thưởng 7000 điểm thưởng và một chi tiết kịch tình cấp B. Nếu như toàn bộ đội của đối phương bị giết chết, thì mỗi thành viên còn sống sót của đội còn lại được thưởng một chi tiết kịch tình cấp C."

" ... Không tồn tại tàn khốc, không tồn tại đùa bỡn, không tồn tại chính nghĩa cùng tà ác ... Tất cả các đội cuối cùng chỉ một đội có thể tồn tại, nếu không muốn chết, vậy thì tự thân không ngừng cố gắng tiến hóa đi ..."

Đoạn tin tức này rõ ràng là không được đầy đủ, khi tin tức nói tới đây lại đột ngột dừng lại. Lúc này Trịnh Xá mới từ sự rung động vì đoạn tin tức kia mà đang hồi tỉnh trở lại. Hắn ngây ra nhìn mọi người xung quanh một chút, mà những người này cũng đều lộ ra loại biểu tình sửng sốt.

Trịnh Xá ho khan một tiếng, thu hút sự chú ý của mọi người rồi nói:

"Chiêm Lam, ngươi thử phân tích ý tứ của đoạn tin tức này một chút đi."

Chiêm Lam vuốt vuốt trán nói:

"Chờ một chút, đầu ta còn đang hơi choáng váng, hãy đợi một chút ..."

"Đoạn tin tức này hẳn là tin tức mà người sáng tạo ra không gian "chủ thần" lưu lại, bởi vì tin tức trực tiếp khắc trong đầu chúng ta, cho nên nó sẽ căn cứ vào ngôn ngữ và tri thức của chúng ta mà nói ra những lời này. Tỷ như mở ra cơ nhân tỏa, đây rõ ràng chính là danh từ mà Sở Hiên từng nói với chúng ta ..."

"... Tiếp theo, trong đoạn tin tức này đề cao một chỗ phi thường trọng yếu, đó chính là không gian "chủ thần" này. Kì thật lúc trước ta đã có chút nghi ngờ, mọi người không phát giác vì sao tiến vào trong cái

http://tieulun.hopto.org

không gian này đều là người Trung quốc sao? Ngay cả trước đó duy nhất một gã lính đánh thuê Nga quốc, hắn cũng là ở Trung Quốc truy cập Internet mới bị đưa vào không gian "chủ thần" này. Nói cách khác, ngoại trừ không gian "chủ thần" chỗ chúng ta đây, rất có thể còn sẽ có những không gian "chủ thần" của các châu lục khác, ở đó cũng có các đội như chúng ta."

"Một điểm cuối cùng, người sáng tạo ra không gian "chủ thần" này tựa hồ cũng không muốn để cho hai đội khác nhau cùng trở về thế giới hiện thực. Nếu là như vậy, căn cứ vào sự bất đồng trên các phương diện: tín ngưỡng, ngôn ngữ, giá trị văn hóa ... rất có thể cuối cùng làm cho hai đội này khai chiến với nhau trong thế giới hiện thực. Với tình huống như vậy thì kết quả sẽ cực kì đáng sợ, tỉ như ... một người có được lực lượng và tốc độ siêu việt gấp mười lần người thường, còn có tốc độ phản ứng thần kinh siêu cấp, cầm khẩu súng ngắm ion vô hạn đạn, còn thêm các loại trang bị công nghệ cao khác nữa. Một người như vậy hoàn toàn có thể đối kháng với cả một đội quân, càng chưa nói đến đống bản vẽ thiết kế công nghệ cao mà Sở Hiên đã hoán đổi ..."

Trịnh Xá vội ngắt lời :

"Ý của ngươi là chúng ta rất có thể ở trong bộ phim kinh dị kế tiếp sẽ đụng độ với một đội của châu lục khác. Mà kết quả sẽ là: toàn bộ chúng ta bị tiêu diệt hoặc giết chết toàn bộ bọn họ, đúng không?"

Chiêm Lam lắc đầu nói tiếp:

"Kì thật cũng không có tàn khốc như vậy, nếu là tiến vào trong phim kinh dị, như vậy cần phải dựa theo quy định hoàn thành của bộ phim kinh dị đó: sẽ hoàn thành nhiệm vụ gì đó hoặc sẽ đợi thời gian chấm dứt. Sở dĩ đem nhiệm vụ giết chết đối phương cấp cho điểm thưởng và chi tiết kịch tình cao như vậy, phỏng chừng chính là vì đề cao dục vọng của song phương mà ra một bảng giá như thế. Một khi song phương bởi vì không chống nổi sự hấp dẫn mà dẫn đến khai chiến với nhau, kết cục tự nhiên là không chết không dừng ... Ta nghĩ nếu thực sự gặp phải tình huống này, bất luận là đội đối phương hay đội chúng ta đều sẽ bởi vì cố kị đối phương sẽ triển khai công kích, hơn nữa tình huống ra tay trước để chiếm mọi ưu thế càng có khả năng xuất hiện ... Đến lúc đó cái chúng ta phải đối mặt, sợ rằng không chỉ đơn thuần là quái vật trong phim kinh dị mà còn rất có khả năng còn có thành viên của các đội khác ... Bọn họ sẽ muốn tiêu diệt chúng ta, cũng giống như là tiêu diệt đám quái vật vậy.!"

Mọi người nhất thời đều trầm mặc, không thể phủ nhận để sống sót trong phim kinh dị cơ hồ đã muốn lấy mất cái mạng của họ rồi. Bây giờ lại biết sẽ có thể phải đụng độ giao chiến cùng với những đội khác. Sẽ phải giết người hay sẽ bị người giết? Bọn họ vô luận thế nào cũng chỉ có thể lựa chọn là giết người. Cứ thế mà suy ra, người bên đội đối phương không phải cũng nghĩ như thế sao? Như vậy chờ đến khi đụng độ sẽ là kết cục không chết không ngừng.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút, đột nhiên cười nói:

"Đúng rồi, đoạn trên nhắc tới sau khi trong đội xuất hiện ba người đã mở ra cơ nhân tỏa thì đoàn đội đó mới phải tùy thời đụng độ giao chiến cùng các đội khác phải không? Ta cùng Triệu Anh Không đã mở ra cơ nhân tỏa, người nào đó đã chết trước kia cũng có khả năng mở cơ nhân tỏa. Ngoài ra các đội khác luân hồi trong phim kinh dị, thành viên của bọn họ dễ dàng khai mở cơ nhân tỏa như vậy sao? Rất có thể đội chúng ta đang là đội mạnh nhất trong tất cả các đội chứ. Ha ha, mọi người thực sự là không cần quá mức lo lắng đối với việc này. Hay là trước tiên nên bàn bạc một chút phương hướng cường hóa của chúng ta tiếp theo đi."

Trịnh Xá vừa nói như thế, không khí giữa mọi người lúc này trở nên thoải mái hơn rất nhiều, nhưng mà trong lòng bọn họ bất tri bất giác vẫn bị một bóng ma đè nén.

Sống sót ... Trong tất cả các đội tham gia luân hồi phim kinh dị thật sự chỉ một đội có thể sống sót sau cùng sao?

Trịnh Xá nhìn về phía khối bia đá đang tản mát kim quang, hắn lẳng lặng thở dài một hơi.

.....

http://tieulun.hopto.org

60. Chiến Lợi Phẩm Dồi Dào (3)

Nếu đã được báo trước sẽ xuất hiện tình huống như vậy, mọi người cũng là chỉ có thể bất đắc dĩ tiếp thu sự thật, tiếp theo bọn họ mới bắt đầu mới bắt đầu thảo luận về thuộc tính cường hóa của từng người.

Bởi vì số điểm thưởng lần này rất hậu hĩnh, mỗi người đều thu được số điểm thưởng ngoài định mức, cộng thêm chi tiết kịch tình trân quý, mỗi người đều có thể hoán đổi một chút thuộc tính cường hóa, hoặc là hoán đổi một số vũ khí công nghệ cao. Cho nên mọi người cùng bàn bạc một chút, Linh Điểm tất nhiên vẫn là lựa chọn năng lực ngắm bắn cự ly xa mà bản thân am hiểu nhất, ngoại trừ đề cao tố chất thân thể, hắn còn đặc biệt hoán đổi một thuộc tính cường hóa cấp C: Druid Goshawk's eye.

"Đây là cường hóa cái gì ? " Tất cả mọi người đều hiếu kỳ hỏi.

"Druid Goshawk's eye, thích hợp dùng với loại bắn tỉa tầm xa, thích hợp với loại chiến trường phạm vi lớn trong phim kinh dị, dưới tình huống có được vũ khí tầm xa, đối với đại đa số địch nhân đều có hiệu quả cực tốt, không có kỹ năng đặc thù, có thể đề cao biên độ thị giác ở trạng thái tĩnh và động của nhân vật, cần một chi tiết kịch tình cấp C và 1000 điểm thưởng."

Mấy người Trịnh Xá đều âm thầm gật đầu, so với lựa chọn loại tăng cường toàn diện nhưng đối với một số điểm mạnh thì thuộc tính cường hóa lại giúp ích không nhiều, chi bằng chỉ đơn thuần gia cường điểm mạnh nhất của bản thân, như vậy đối với đoàn đội mà nói lại là hiệu quả cực tốt. Đương nhiên rằng như vậy đối với năng lực sinh tồn của cá nhân lại là đề cao không được lớn.

"Phương diện này ta cũng có tỉ mỉ nghĩ qua, tay súng bắn tỉa nói chung là sẽ không ở vào chỗ nguy hiểm nhất, hơn nữa thuộc tính mà ta gia cường không phải là năng lực ngắm bắn mà là thị giác ở trạng thái tĩnh và trạng thái động. Cho dù là đối với chiến đấu bình thường cũng có trợ giúp tương đối lớn, không có vấn đề gì." Linh Điểm thản nhiên giải thích.

Trái ngược với sự thẳng thắn của Linh Điểm, sát thủ Triệu Anh Không kia so ra lại hợp tiêu chuẩn hơn. Nàng không nói một câu, tự mình hoán đổi thuộc tính cường hóa cho bản thân. Ngay sau khi tất cả kết thúc, tất cả mọi người thấy trong tay nàng là một thanh chủy thủ vỏ bao làm bằng da cá mập. Tiếp theo ngay khi nàng rút chủy thủ ra khỏi bao da cá mập, cả thanh chủy thủ tản mát ra hỏa diễm màu xanh nhạt.

"Minh Hỏa Chi Nha! Hai chi tuyến kịch tình cấp D, 2000 điểm thưởng, đặc biệt hữu hiệu đối với sinh vật linh loại! Có thể thiêu cháy linh hồn của bất cứ sinh vật gì ... Loại vũ khí ma pháp truyền thuyết." Triệu Anh Không cũng không thèm nhìn mọi người, chỉ là cầm chủy thủ đút vào trong bao da cá mập rồi thờ ơ nói.

Lúc này Trịnh Xá cũng bắt đầu liên lạc cùng "Chủ thần "m hắn nhắm mắt lại bắt đầu lựa chọn vũ khí phù hợp với tình huống hiện tại của hắn. Bởi vì lúc trước khi đối mặt với quỷ hồn bị làm cho thảm hại không chịu nổi, cho nên lúc hắn chọn vũ khí thì cũng chọn loại vũ khí ma pháp truyền thuyết. Chọn đi chọn lại, cuối cùng ánh mắt của hắn bị hấp dẫn bởi một thứ: đồ quyển trục pháp thuật năng lượng huyết tộc - Hồng Viêm. Giới thiệu của vật phẩm này là: đưa ra phương pháp sử dụng hồng viêm, cần năng lượng huyết tộc đẳng cấp tử tước, thiêu đốt tất cả vật bám bên ngoài, đặc biệt hữu hiệu đối với sinh vật linh loại, cần 1 chi tiết kịch tình cấp C va 2000 điểm thưởng.

Đây đại khái chính là cường hóa kỹ năng, lúc trước hắn cũng từng ngắm qua một chút các mục cường hóa thuộc tính đẳng cấp cao, trong đó có một số kĩ kỹ năng cường hóa chỉ xuất hiện trong tiểu thuyết võ hiệp, tỷ như khinh công Thế Vân Tung: cần chi tuyến kịch tình cấp A, cộng thêm một số điểm thưởng rất lớn. So sánh ra, cái kĩ năng tên là hồng viêm này thật sự là kĩ năng cấp thấp trong số ít các kĩ năng cường hóa, nhưng lại vừa vặn là kỹ năng mà đẳng cấp huyết tộc của hắn hiện nay có thể sử dụng.

Trong lòng Trịnh Xá thoáng tính toán một chút, hắn hiện tại có 4177 điểm thưởng, cộng thêm 2 chi tuyến kịch tình cấp C. Cho dù hoán đổi kỹ năng huyết tộc này, hắn cũng có đủ số điểm thưởng để hoán đổi các thứ khác. Thí dụ như đạn linh loại hoặc là vũ khí cao cấp, hơn nữa kỹ năng này vừa may là đặc biệt hữu hiệu đối với sinh vật linh loại. Điều này khó tránh khỏi hấp dẫn ánh mắt hắn.

"Huyết tộc năng lượng pháp thuật quyển trục - Hồng Viêm! "

http://tieulun.hopto.org

Khi Trịnh Xá hoán đổi, quyển trục này vừa chạm vào thân thể hắn, lập tức liền hóa thành một mảng khói xanh tiêu tán đi mất. Mà trong đầu hắn bắt đầu xuất hiện một loạt các phương pháp sử dụng năng lượng huyết tộc. Thế nhưng trong nháy mắt mà thôi, lượng tin tức quá lớn xông thẳng vào trong đầu hắn, nhất thời hắn cảm thấy cả đầu phảng phất như muốn nổ tung ra. Cho đến hơn mười giây sau, hắn mới triệt để ổn định trở lại, đồng thời hắn cũng bắt đầu nghiền ngẫm lại đoạn tin tức này.

"Dùng ý chí dẫn đạo năng lượng huyết ra bên ngoài cơ thể, sau đó tưởng tượng chúng biến thành hỏa diễm màu huyết hồng, dùng ý niệm cẩn thận khống chế ..."

Trịnh Xá nhắm mắt lại thì thào nhẩm lại, năng lượng huyết tộc trong đầu hắn lúc trước khi đối mặt với Quỷ Hồn to lớn đã tuôn ra khắp toàn thân, cho nên lúc này hắn sử dụng tương đối dễ dàng hơn rất nhiều. Năng lượng huyết tộc dưới sự khống chế ý chí của hắn chậm rãi từ trong đầu tuôn ra mặt ngoài thân thể. Tiếp theo hắn lại đem cỗ năng lượng huyết này tưởng tượng thành hỏa diễm màu hồng huyết ...

"A! "

Mọi người xung quanh đột nhiên truyền tới một trận kinh hô, Trịnh Xá cũng bị cả kinh vội vã mở mắt ra, lọt vào tầm mắt hắn là một mảng quang mang màu huyết hồng, trên làn da của hắn không ngờ phủ đầy một tầng hỏa diễm màu huyết hồng. Trông không chói mắt lắm nhưng mùi máu tanh lại thập phần nồng nặc, tầng màu huyết hồng nhày thoạt nhìn phảng phất như là máu đang bị thiêu đốt. Trông vừa ghê sợ lại có phần rực rỡ.

Trong lòng Trịnh Xá nhất thời hưng phấn, vừa kinh ngạc vừa vui mừng, ý niệm của hắn nhất thời bị phân tán, rốt cục dẫn đến đoàn hỏa diễm huyết tinh này từ từ nhạt dần, cho đến tận khi đã hoàn toàn thu vào trong người hắn, lúc này tất cả mọi người vẫn còn chưa có hồi tỉnh lại.

Chiêm Lam là người đầu tiên hồi tỉnh lại, nàng vội vàng chạy đến bên người Trịnh Xá nhìn kỹ thân thể hắn, sau khi phát hiện không có bất luận thương thế gì, lúc này nàng mới sốt ruột nói với hắn:

"Trịnh Xá, xảy ra chuyện gì? Ngươi... không sao chứ?"

Trong lúc nhất thời Trịnh Xá không ngờ có chút không dám nhìn nàng, hắn gật gật đầu, tiếp theo quay sang nói với mọi người:

"Ha ha, để mọi người phải lo lắng rồi, thật không phải, vừa rồi là đang thử nghiệm kỹ năng huyết tộc mới hoán đổi được, cái kỹ năng này tựa hồ rất lợi hại. Đáng tiếc ở đây không có thứ gì có thể thử xem, đợi đến khi vào trong phim kịnh dị lần sau, chúng ta sẽ đem quái vật trong phim kịnh dị ra thử uy lực một chút."

Tất cả mọi người đều đã phục hồi tinh thần lại, ngoại trừ Linh Điểm và Triệu Anh Không tương đối lãnh đạm đứng ở xa xa bên ngoài, Trương Kiệt và Tề Đằng Nhất đều hưng phấn vây quanh đi tới, bọn họ và Chiêm Lam cùng nhau mồm năm miệng mười hỏi các chuyện về kỹ năng huyết tộc này. Điều này ít nhiều cũng giảm bớt một ít xấu hổ của Trịnh Xá khi đối mặt với Chiêm Lam.

Trịnh Xá lại tỉ mỉ giải thích vài câu, hắn cố ý nhấn mạnh một chút kỹ năng này thật sự là thật sự là phi thường tiêu hao năng lượng huyết tộc. Như mới vừa rồi thiêu đốt một lúc, năng lượng huyết tộc của hắn hầu như đã bị tiêu hao non nửa, xem ra cũng giống như nội lực là không tới lúc nguy hiểm quan đầu không thể dễ dàng sử dụng kỹ năng này.

"Tất cả mọi người đều cường hóa hết chưa?" Trịnh Xá bỗng nhiên trong lòng khẽ động, hắn thì thào hỏi.

Trương Kiệt sửng sốt một chút, ha ha cười nói:

"Ở đâu có loại cường hóa nhanh như vậy, chi tiết kịch tình đạt được cũng không dễ a, như thế nào cũng phải cẩn thận suy nghĩ mới được, ngươi hỏi như vậy là có chuyện gì sao?"

Trịnh Xá ho khan một tiếng, lược bớt chút xấu hổ nói:

"Ta nghĩ ... khụ khụ, mọi người chúng ta không ngại đi đến bãi biển Hawaii nghỉ ngơi một đoạn thời gian chứ? Mười ngày đi, khụ khụ, không phải tới bãi biển Hawaii trong hiện thực đâu, như vậy không cần tiêu hao chi tiết kịch tình, cũng không cần dùng số điểm thưởng gấp năm lần, chỉ cần mười điểm thưởng là có thể hoán đổi thời gian một ngày đêm, mọi người cảm thấy thế nào? Chỉ đi có mười ngày mà thôi."

http://tieulun.hopto.org

" Ta cự tuyệt! "

"Hay lắm ... "

Hai cô gái ngực lớn đồng thanh kêu lên, tiếp theo các nàng sửng sốt nhìn nhau, trả lời một thuận một nghịch như vậy, trái lại làm cho người khởi xướng là Trịnh Xá cảm thấy càng xấu hổ.

61. Trời Xanh, Biển Xanh .... Ngực Và Điểm Gở (1)

" Vì sao cự tuyệt?"

" Vì sao đồng ý?"

Hai cô gái cũng không khách khí, liền lớn tiếng trực tiếp chất vấn nhau.

Triệu Anh Không thản nhiên nói:

"Chẳng sao cả, bởi vì điểm thưởng của ta phải giữ lại để cường hóa tố chất thân thể hoặc là hoán đổi một ít vũ khí vừa tay. Ta sẽ không ngu ngốc đem điểm thưởng đi phung phí xa xỉ...."

Chiêm Lam hừ một tiếng nói:

"Cái gì kêu là phung phí xa xỉ? Ta mấy ngày nay tới giờ vẫn luôn phập phòng lo sợ, sau khi trở về lại chỉ nhìn thấy cái không gian "Chủ thần" nhất thành bất biến này, cứ như vậy ta muốn phát điên cả người lên mất. Dùng một trăm điểm thưởng đổi lấy mười ngày an tĩnh nghỉ ngơi, ta cảm thấy điều này rất hữu ích! Nếu không, ngươi cho rằng "Chủ thần" vì sao lại tuyển chọn nhiều phim kinh dị như vậy?"

Triệu Anh Không lạnh lùng nói:

"Ta không biết, ý chí của ngươi yếu đuối quá, đừng nói còn có thời gian mười ngày nghỉ ngơi trong không gian "Chủ thần", mặc kệ là không có thời gian mười ngày nghỉ ngơi này, liên tục không ngừng một tháng thậm chí càng lâu hơn, cả người liên tục không ngừng vật lộn để sinh tồn, vẻn vẹn chỉ vì sống sót, ngay sau khi ngươi mở ra toàn bộ tiềm năng, di chứng đau đớn đó .... ngươi căn bản chẳng biết dek gì!"

Chiêm Lam đỏ bừng mặt lên, nàng bỗng nhiên quay đầu lại nổi giận đùng đùng nói với Trịnh Xá: "Này, đây chính là đề nghị của ngươi mà, không muốn nói câu nào sao?"

Trịnh Xá thoáng xấu hổ nói:

"Kỳ thực ta cũng không nghĩ gì cả, chỉ là người nào muốn đi du lịch thì đi, ai không muốn đi thỉ ở lại trong không gian "Chủ thần" này là được rồi. Thứ nhất, ta trong phim The Grudge mới mở ra năng lượng huyết tộc, mong muốn có nhiều thời gian một chút để nắm giữ được thuần thục. Thứ hai, ta xác thực cũng muốn thần kinh được thư dãn thoải mái một chút, có buông lỏng nghỉ ngơi mới có thể làm cho ta khôi phục trạng thái tốt nhất. Ta không có ý tứ khác, chỉ tốn một trăm điểm thưởng mà thôi, mười ngày nghỉ ngơi mà thôi, nếu như tất cả mọi người muốn đi cùng nhau, chúng ta sẽ cùng nhau đi là được."

Chiêm Lam vội vã gật đầu nói:

"Ừm, ta trước đây vẫn muốn đi bãi biển Hawaii, thế nhưng vẫn chưa có cơ hội, nếu chỉ tiêu phí một trăm điểm thưởng, ta sau khi hoán đổi "Nại Lực thuật" cũng còn có đủ điểm thưởng để cùng đi mà..."

Trịnh Xá có chút bối rối không dám nhìn Chiêm Lam, hắn vội vã quay đầu hỏi những người còn lại:

"Còn các ngươi? Tốn một trăm điểm thưởng là có thể đi giải sầu mười ngày, ta xác thực rất muốn có thể thả lỏng thần kinh một chút, không biết ý kiến các ngươi thế nào?"

Linh Điểm không nói thêm cái gì, hắn chỉ là thản nhiên gật đầu, điều này trái lại khiến cho mọi người xung quanh vô cùng kinh ngạc. Còn Trương Kiệt ha ha cười vui vẻ, nói khẳng định sẽ đi. Tề Đằng Nhất thì sau khi suy nghĩ rất lâu rốt cuộc cự tuyệt cùng mọi người đi Hawaii. Thứ nhất, thực lực của hắn là kém cỏi nhất trong mọi người, thứ hai điểm thưởng hắn đạt được cũng là ít nhất. Cho nên so sánh một chút, hắn thật sự là không dư giả cùng người khác đi thư giãn một chút.

Triệu Anh Không bỗng nhiên nói :

http://tieulun.hopto.org

”Ta cũng có thể cùng đi, thế nhưng ... Trịnh Xá, tới đây đánh một hồi đi, ta muốn cùng ngươi đọ sức một chút, dưới tình huống không làm tổn thương tới tính mạng đối phương, ta muốn thử xem mức độ mở ra tiềm năng của ngươi rốt cuộc so với ta mạnh hơn bao nhiêu.”

Trịnh Xá sửng sốt không biết nên như thế nào trả lời.

Triệu Anh Không tiếp tục nói:

”Ta biết các ngươi gọi là mở ra cơ nhân tỏa gì đó, trong thế giới phim kịnh dị ở đây, bất luận chênh lệch chỉ một chút thực lực đều đủ khiến cho người ta tử vong. Hơn nữa nếu là phải đụng độ cùng tiểu đội của châu lục khác, trong tiểu đội bọn họ hẳn là cũng có ba hoặc là đã từng có ba người mở ra cơ nhân tỏa, ta không muốn thua địch nhân ... Cho nên ngươi cùng ta đối chiến một lúc đi, trình độ mở ra cơ nhân tỏa của ngươi hẳn là rất mạnh mới phải, nếu có thể không thua ngươi, như vậy cũng sẽ không sợ thua thiệt nhiều trong tay bọn họ rồi!”

Trịnh Xá gãi gãi đầu, hắn cười khổ mà nói:

”Không nói gạt ngươi chứ trình độ mở cơ nhân tỏa của ta phỏng chừng xác thực là cao một chút, nhưng chính bởi vì thế nên có phần vượt quá khống chế của ta. Cho nên ta mới cần một ít thời gian để rèn luyện điều khiển nó, bằng không ta cũng có chút cố kỵ đối với chuyện xa xỉ đi du lịch như thế này. Lần trước quay về thế giới hiện thực, quả thật là ta đã quá mức đường đột ... Nói chung, ta có thể có chút không nắm chắc lực đạo.”

Triệu Anh Không thản nhiên nói:

”Không việc gì, then chốt của mở cơ nhân tỏa chính là phải trong nháy mắt giữa sống và chết mới có thể cảm giác được ... Ngươi chuẩn bị cho tốt, ta tới đây!”

Trịnh Xá mới vừa kịp ”Ồ!” một tiếng, đã thấy hai mắt Triệu Anh Không toàn là một mảng mờ mịt xông tới. Đó chính là bộ dạng đã mở cơ nhân tỏa, mặc dù vóc người nàng xinh xắn lanh lợi, bộ ngực càng là bó chặt bằng phẳng như ngực nam nhân, thế nhưng khi nàng vừa xông tới, một cỗ áp lực tùy ý liền tập kích về phía Trịnh Xá. Cỗ áp lực này thực sự không thua gì một con Ailen. Tuy rằng trên tay nàng không có chút vũ khí nào, ngón tay thoạt nhìn nhu nhược kia trên thực tế chính là vũ khí tốt nhất.

Thần sắc Trịnh Xá tức thời trở nên nghiêm túc, hắn chỉ muốn thử xem trình độ của mình từ trạng thái bình thường tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, mà không phải từ tình huống trong nháy mắt nguy cấp mới tiến nhập vào cái loại trạng thái này. Nhưng ai biết cái cơ hội ”thử xem ” này tới nhanh như vậy, cỗ áp lực này nương theo ngón tay của Triệu Anh Không tập kích về phía hai mắt hắn, đã đủ đạt đến mức độ để bức bách hắn mở ra cơ nhân tỏa.

”Đây là giai đoạn thứ nhất ...”

Hai mắt Trịnh Xá trong nháy mắt cũng trở nên mờ mịt, cùng trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, trình độ của hắn tuyệt đối lớn hơn Triệu Anh Không, tốc độ, lực lượng và thần kinh phản ứng lực của bản thân đều rất lớn so với nàng. Chỉ là phương diện kỹ xảo của hắn lại là chỗ thua kém Triệu Anh Không không ít. Chỉ có trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, mỗi một động tác của hắn dựa theo bản năng mà công kích, lúc này mới có thể có đủ lực sát thương chuyên nghiệp.

Bàn tay hắn giơ lên ngăn cản ngón tay đang xỉa tới hai mắt hắn, đồng thời tung một cước đá về phía Triệu Anh Không. Cô bé này xác thực rất khá, ngay tại lúc một cươc đó đá tới, nàng không ngờ đã nương theo lực phản chấn giữa song chỉ và bàn tay của Trịnh Xá mà nhẹ nhàng trở mình đáp xuống đùi của Trịnh Xá. Tiếp theo nàng xoay người tung một cước đánh thẳng hướng về phía yết hầu Trịnh Xá.

Tất cả những điều này chỉ phát sinh trong điện quang hỏa thạch, xung quanh thậm chí chỉ có Trương Kiệt và Linh Điểm thấy rõ chuyện gì phát sinh, mà một cước kia đã tới sát yết hầu Trịnh Xá rồi.

Bản năng dự cảm nguy hiểm của Trịnh Xá cực mạnh, hắn nhất thời ngả người về phía sau, tránh thoát một cước đá tới sát sạt chỉ một hai phân. Mắt thấy một cước này từ trên cái mũi của hắn thích tới, Trịnh Xá cong lưng đồng thời hai chân khẽ lật, một chân khác đang trụ trên mặt đất cũng đã lăng không rút lên, quất thẳng về phía Triệu Anh Không đang đứng trên đùi hắn.

http://tieulun.hopto.org

Thế nhưng một cước này lại cũng không quất trúng Triệu Anh Không, trái lại Trịnh Xá chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm lại. Triệu Anh Không đã vọt lên, từ trên đùi hắn nhảy về phía trên đầu hắn, tung một cước chẻ thẳng xuống đầu Trịnh Xá. Một cước này nếu là đá trúng, không chết cũng phải mất nửa cái mạng, hơn nữa từ tư thế này mà xem, khả năng trúng là cực lớn.

"Tiểu nha đầu ... Đây là cấp độ hai!"

62. Trời Xanh, Biển Xanh .... Ngực Và Điềm Gở (2)

Triệu Anh Không thua rồi, bị thua thật là nhanh chóng, một cước này của nàng rõ ràng đã sắp đá trúng Trịnh Xá, thế nhưng lòng bàn chân nàng đột nhiên truyền đến một cỗ cảm giác rắn chắc, trước khi nàng kịp biến chiêu lần nữa, cặp chân nhỏ kia đã bị Trịnh Xá nắm ở trong tay. Tiếp theo nàng bụng nàng kịch liệt đau buốt, trực tiếp bị đánh cho hôn mê bất tỉnh.

Mọi người Xung quanh lại là nhìn thấy cực kì rõ ràng, cánh tay của Trịnh Xá đột nhiên phồng to lên ngăn cản một cước giáng xuống của Triệu Anh Không. Trong lúc nhất thời thoạt nhìn ước chừng to gấp hai lần cánh tay người bình thường. Không chỉ dễ dàng ngăn lại một cước đá tới của Triệu Anh Không, hơn nữa còn túm lấy cổ chân nàng, tiếp theo cánh tay kia trong nháy mắt đánh vào trên bụng nàng. Cô bé này lập tức đã bị cho đánh hôn mê bất tỉnh.

Bản thân Trịnh Xá phảng phất như đã tiếp thụ đau đớn rất lớn, hắn đứng ở nơi đó mà thân thể khẽ run rẩy nhè nhẹ. Cánh tay bành trướng dần dần biến trở về nguyên dạng, thế nhưng trên người hắn đã là ướt đãm mồ hôi như dính mưa. Hắn cười khổ đem Triệu Anh Không trong lòng đưa cho Chiêm Lam ôm lấy. Lúc này hắn mới nói với đám người Trương Kiệt:

"Đây đại khái chính là mở ra cơ nhân tỏa giai đoạn hai, thân thể cường hóa trong biên độ nhất định. Có điều, một là khống chế không dễ, hai là tình trạng di chứng so với tình huống bình thường càng nghiêm trọng nhiều lắm ... "

Vừa dứt lời hắn đã bắt đầu run rẩy kịch liệt, càng là vội ngồi sụp xuống đất, hơn mười giây sau trên mặt đất đã xuất hiện một bãi mồ hôi, có thể biết được đau đớn này đến tột cùng kịch liệt như thế nào.

Mọi người ngồi vây quanh cùng một chỗ nghỉ ngơi trong chốc lát, không bao lâu sau, cổ điển mỹ nhân của Trương Kiệt cầm một mâm hoa quả đi tới. La Lệ cũng đồng thời đi theo phía sau cổ điển mỹ nhân. Lúc này Triệu Anh Không mới yếu ớt tỉnh lại, nàng vừa tỉnh liền từ trong lòng Chiêm Lam nhảy dựng lên. Cho đến khi nàng thấy rõ tình huống xung quanh, lúc này mới lặng lẽ thở dài một tiếng nói:

"Là ta thua rồi ... "

Trịnh Xá cười khổ khẽ xoa xoa cánh tay nói:

"Ngươi xuất thủ thật là ngoan độc a, nếu bị ngươi đánh trúng, vậy cũng không phải đơn giản chỉ là mất đi nửa cái mạng như vậy, khả năng nếu sơ ý một chút thì sẽ phải chết ... "

Triệu Anh Không thản nhiên nói:

"Nể nang trong chiến đấu là chuyện đáng sỉ nhục nhất, thà rằng sau khi đánh cho địch nhân mất đi sức chiến đấu rồi hẵng lưu tình, tuyệt đối không thể trong quá trình chiến đấu mà lưu tình ... Một quyền đó của ngươi đủ có thể đánh chết ta, trong chiến đấu chân chính nếu như ngươi cũng lưu tình như thế, như vậy người chết sẽ chỉ là ngươi!"

Tiếp tục cười khổ nói:

"Biết rồi, biết rồi, đừng nói thế, bộ dạng ta giống như rất nhu nhược, nhưng lúc nào nên lưu tình, lúc nào nên liều mạng, ta tự nhiên là phân biệt rõ ràng."

"Thế à? Nếu như đối phương cũng là nhân loại giống chúng ta, cũng vật lộn trong thế giới phim kịnh dị này thì sao? Hơn nữa đối phương còn là phụ nữ mềm yếu vô lực thì sao?" Triệu Anh Không vẫn thản nhiên chất vấn.

Trịnh Xá trầm xuống một chút, hắn thở hắt ra một hơi nói:

http://tieulun.hopto.org

”Nếu đích xác đủ mức độ uy hiếp tới chúng ta ... Ta tất nhiên là ... ”

Chiêm Lam thấy Trịnh Xá trả lời có phần không lưu loát, nàng vội vã thay đổi chủ đề:

”Ha ha, lúc trước không phải thảo luận đi bãi biển Hawaii du ngoạn sao? Nếu Anh Không cũng bị đánh bại rồi, tất cả mọi người chúng ta đây có thể đi du lịch một chuyến. Ha ha, việc này không nên chậm trễ, không bằng chúng ta lập tức đi đến đó đi, mười ngày một trăm điểm thưởng, mọi người hẳn là cũng đều không có vấn đề gì chứ?”

Tề Đằng Nhất bỗng nhiên cười khổ nói:

”Không phải nói ”chủ thần” mỗi mười ngày sẽ tiến hành một phim kịnh dị mới hay sao? Các ngươi đều đi ... vậy bộ phim kịnh dị tiếp theo cũng chỉ còn lại một mình ta hay sao?”

Chiêm Lam vừa cười vừa nói:

”Yên tâm đi, thời gian đi nghỉ ngơi trong phim kịnh dị, trong không gian ”chủ thần” chỉ là một cái chớp mắt mà thôi, vô luận chúng ta đi bao lâu, ở chỗ này cũng chỉ là nháy mắt mà thôi. Cho nên ngươi cứ yên tâm đi, chúng ta rất nhanh sẽ trở về.”

Trịnh Xá vừa nghe bọn họ đối thoại, trong lòng vừa nghĩ nên mang theo những thứ gì tới đó, sau khi suy nghĩ một lát hắn mới nói với Linh Điểm:

”Linh Điểm, chi phiếu hoán đổi lần trước ngươi vẫn mang ở trên người chứ? Ta sợ tiền trong chi phiếu của ta không đủ tiêu dùng trong mười ngày. Đúng rồi, chúng ta mỗi người tốt nhất là đều mang theo vũ khí bên người, đạn linh loại trong nạp giới của ta còn có một chút, mỗi người mang theo một khẩu tiểu liên mini là được. Linh Điểm tốt nhất cứ mang theo khẩu súng ngắm ion, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất. Như vậy mọi người cuối cùng cũng có chút bảo đảm an toàn... Còn có tình huống gì có thể sẽ phát sinh, mọi người cùng nhau ngẫm lại đi.”

Mọi người cũng đều bắt đầu thảo luận, cuối cùng vẫn quyết định mỗi người mang hai lá hộ thân phù, tiện thể còn hoán đổi sáu cái bộ đàm từ ”chủ thần”. Bộ đàm này so với bộ đàm mà Sở Hiên chế tạo lại càng tiên tiến hơn một chút, không chỉ có thể liên lạc đối thoại mà còn có thể cơ bản hiển thị ra vị trí và phương hướng của đối phương. Hơn nữa giá của một cái cũng chỉ năm mươi điểm thưởng, coi như là vật tốt giá rẻ rồi.

”Ta thủy chung không cách nào tán thành thời gian đi mười ngày.”

Cho đến khi tất cả mọi người đã chuẩn bị hoàn tất, Triệu Anh Không bỗng nhiên còn nói thêm:

”Ta cũng biết đạo lý thả lỏng nghỉ ngơi, thế nhưng sức ỳ của con người lại vô cùng đáng sợ. Một khi đến được môi trường thư thái an toàn, con người sẽ sản sinh tâm lý dễ dàng ỷ lại. Nếu như đột nhiên từ môi trường đó trở lại thế giới phim kịnh dị, khi đó muốn lần nữa chiến đấu liều mạng, sức chiến đấu của chúng ta không biết còn lại bao nhiêu. Cho nên thời gian mười ngày du lịch ta tuyệt đối vô pháp tiếp thu ... Dù sao máy bộ đàm đã tiêu tốn mất năm mươi điểm thưởng, không bằng chúng ta chỉ đi thời gian năm ngày thôi, đối với du lịch bãi biển mà nói, thời gian năm ngày như vậy đã là đủ rồi.”

Chiêm Lam chu miệng định phản bác gì đó, nhưng Trịnh Xá đã cướp lời nàng, gật đầu nói rằng:

”Không sai, ngươi nói rất chính xác ... Thời gian năm ngày cộng thêm chín ngày còn lại tại không gian ”chủ thần”, ta nghĩ hẳn là cũng đã đủ để ta luyện tập kỹ năng mới học được. Hơn nữa lần này du lịch vốn là quyết định xa xỉ của ta, còn liên luỵ làm cho mọi người cùng nhau tiêu pha, thật sự là có chút vô ý ... Như vậy sẽ quyết định thời gian du lịch là năm ngày đi.”

Nếu như chỉ là vì đi khuây khỏa thư giãn mà nói, thì thời gian năm ngày xác thực cũng đã đủ rồi. Cho nên mọi người còn lại không nói thêm gì nữa. Chỉ là khi mọi người quyết định bắt đầu hoán đổi, Linh Điểm lại từ trong phòng hắn dẫn ra một tuấn mỹ thiếu niên khoảng mười một mười hai tuổi. Đó thật đúng là tuấn mỹ không gì sánh được a, từ dung mạo xinh đẹp đó mà xem, thiếu niên này lại là so với mấy nữ hài ở đây còn muốn xinh đẹp hơn, gần như chỉ kém cổ điển mỹ nhân của Trương Kiệt một chút mà thôi. Cho nên trong lúc nhất thời, ánh mắt mọi người nhìn về phía Linh Điểm đều mang theo chút quỷ dị.

Linh Điểm thản nhiên nói:

http://tieulun.hopto.org

”Đây ... là đệ đệ ta.”

Nói xong, hắn đã nắm tay thiếu niên đi về phía ”chủ thần”.

Là mô phỏng theo đệ đệ trong hiện thực mà chế tạo ra sao? Mọi người yên lặng nhìn bóng lưng có chút cô tịch của Linh Điểm. Tiếp theo bọn họ đều lục tục đi tới, trong lòng mọi người đều biết, Linh Điểm là một người trong nội tâm có cố sự. Kỳ thực mỗi người tới cái không gian này, hẳn là người đối với hiện thực rất thất vọng thậm chí là tuyệt vọng. Trong lòng ai mà chẳng có cố sự chứ? Chỉ là tất cả mọi người không muốn nói ra mà thôi ... Sinh tồn cùng tử vong trong cái cấm địa này, mỗi người đều chỉ có thể chôn giấu cố sự trong nội tâm, sau đó nỗ lực sống sót mà thôi!

Căn cứ vào đề nghị của Trịnh Xá, mọi người tất cả đều nắm tay nhau xếp hàng thành một dãy, sau đó cùng nhau hướng ”chủ thần” hoán đổi đến thế giới phim The Grudge 1, địa điểm là .... bãi biển Hawaii.

Lại một lần trải qua quá trình nửa tỉnh nửa mê, ngay khi mọi người từ trong trạng thái đó khôi phục lại, bọn họ đã đứng ở một chỗ bãi biển trống vắng, trên mặt đất tràn đầy cát biển màu trắng, trên bầu trời ánh dương quang rực rỡ, trời xanh, mây trắng, biển xanh, một đường chân trời thẳng tắp... Đây chính là bãi biển du lịch phồn thịnh nổi danh trên thế giới - bãi biển Hawaii.

Đây là lần thứ hai Trịnh Xá rời khỏi không gian ”chủ thần”, hắn đã tương đối quen thuộc với những căn dặn mà ”chủ thần” sẽ lưu lại, tỷ như trong năm ngày ở đây cho đến tận lúc quay lại, quy định số một là không thể để lộ tin tức không gian ”chủ thần” ra ngoài, nhưng xem ra bởi vì nơi này cũng không phải thế giới hiện thực, cho nên ngay cả ”chủ thần” cũng không quan tâm mọi người có để lộ tin tức ở đây hay không.

Mọi người cũng đều từ trong trạng thái mơ hồ khôi phục lại, sau khi bọn họ rõ ràng hết tin tức mà ”chủ thần”Lưu lại, ba nữ tử: La Lệ, Chiêm Lam và cổ điển mỹ nữ đều là khẽ hô lên một tiếng. Ba nữ nhân này nhất thời đều là hai mắt lấp lánh, xem dáng dấp đó tựa hồ đối với hoàn cảnh mỹ lệ ở đây thập phần yêu thích. Mà Triệu Anh Không thoạt nhìn tựa hồ rất bình thản, thế nhưng từ trong đôi mắt nàng lại cũng mang theo một tia kích động.

Cậu bé mà Linh Điểm mang theo rất xấu hổ, hắn vẫn gắt gao trốn ở phía sau lưng Linh Điểm. Khi trông thấy đám người Trịnh Xá nhìn về phía mình, cậu bé này lập tức đỏ mặt lên vội nấp đi. Trông bộ dạng vừa thẹn thùng vừa đáng yêu, cộng thêm dung mạo hắn thật sự là quá tuấn mỹ, bộ dạng đó tuyệt đối có đủ mười phần lực sát thương đối với nữ giới.

”Như vậy ... Hì hì, mọi người trước tiên đi dạo một lúc đi, còn khách sạn thì đợi sẽ quay lại sau hãy tìm, nếu như khách sạn không còn phòng mà nói, chúng ta cứ ngủ ngoài trời trên bãi biển thì có làm sao? Hì hì, sớm đã muốn tự do thoải mái một trận như vậy lâu rồi, mọi người cảm thấy thế nào?” Chiêm Lam đứng ở rìa bãi biển, nàng quay đầu lại hì hì cười nói.

Mấy người Trịnh Xá còn không có kịp nói gì, đã thấy nàng đủng đỉnh bắt đầu cởi quần áo, cô gái này hiên tại lại là mặc một bộ váy liền áo màu đen, còn có tất chân màu đen. Nàng cứ đủng đỉnh như vậy cởi quần áo ra. Tuy rằng mọi người đã đoán được nàng mặc áo tắm bên trong, thế nhưng thực sự khi nàng để lộ ra áo tắm và tất chân thì mấy nam nhân vẫn đều là nhịn không được phải liếc mắt nhìn qua. Tiếp theo chỉ thấy Chiêm Lam đem quần áo và tất chân xếp gọn vào, nàng cất tiếng hoan hô rồi nhào ra ngoài khơi. Mà vừa rồi một màn mỹ nhân thoát y lại là làm cho chúng nam nhân thấy hồn xiêu phách lạc.

Vóc người Chiêm Lam vô cùng đẹp, ngực nở eo thon, thế nhưng khi Triệu Anh Không cũng cởi quần áo đi về phía bờ biển, trong đầu chúng nam nhân mới thực sự hiện lên mấy chữ ”thân hình ma quỷ”. Bộ ngực nở nang cao vút, so với Chiêm Lam càng có vẻ to lớn tròn trịa hơn, vòng eo cực nhỏ như có thể dùng tay nắm lấy, thân thể rắn chắc nhưng không hiện lên cơ nhục, da dẻ thoạt nhìn cũng cực kì trắng trẻo mịn màng. Trong cổ họng mấy nam nhân đều nghe rõ tiếng nuốt nước bọt.

Phảng phất nữ nhân cùng có trực giác giống nhau, ngay cả cổ điển mỹ nữ và La Lệ tiểu nha đầu kia, bên trong đều là mặc áo tắm, thế nhưng các nàng cũng không có mạnh dạn như Chiêm Lam và Triệu Anh Không. Các nàng dắt tay nhau sau khi đi tới một gốc cây cách đó không xa mới bắt đầu cởi quần áo ra, cho đến khi hai người đi trở về, ánh mắt của chúng nam nhân lại một lần nữa bị các nàng hấp dẫn.

Cổ điển mỹ nữ tuy rằng cũng không có vóc người hỏa bạo như hai cô gái trước, có điều dáng dấp mềm yếu của nàng, khí chất thùy mị, ngay cả áo tắm cũng ăn mặc kiểu bảo thủ, trái lại bộ dạng ấy cũng là một

http://tieulun.hopto.org

phong vị khác biệt. Mà tiểu nha đầu La Lệ kia, tuy rằng thân hình chưa có hoàn toàn trưởng thành, thế nhưng trông vóc người cũng coi như là cũng rất khá. Hơn nữa dáng dấp của nàng ước chừng mười lăm mười sáu tuổi, chính là độ tuổi thanh xuân mĩ lệ của nữ hài, so với ba cô gái xinh đẹp kia, coi như là mỗi người mỗi vẻ.

La Lệ hì hì cười đi tới bên người Trịnh Xá, nàng hung hăng nhéo bên hông Trịnh Xá một chút, khẽ nói:

"Được nha, bộ ngực to nha, nguyên lai đại sắc lang nhà chúng ta là thích bộ ngực to nha ... Hì hì, ta còn cho rằng đại sắc lang là vì giải sầu mà mang ta theo, nguyên lai lại là để tới nơi này ngắm nhìn đám mỹ nữ ngực to nha, nghe nói đám mỹ nữ tóc vàng, bộ ngực mỗi người đều là cỡ D hoặc cỡ E nha." Nói xong, tiểu nha đầu và cổ điển mỹ nữ dắt tay nhau chạy về phía nước biển.

Trịnh Xá nhìn tất cả những điều này, trong lòng hắn bỗng nhiên yên tĩnh lắng xuống, trời xanh, biển xanh , bên hông bị nhéo, trước mắt ... thật lớn .... khụ khụ, là bộ ngực, nhưng lại không biết đối với hắn mà nói có phải là điềm đại hung hay không, ha ha ....

Trịnh Xá khẽ cười khổ, trong lúc vô tình, hắn trông thấy Chiêm Lam vô ý liếc nhìn về phía hắn, trong cái nhìn đó ... phảng phất như mang theo tình ý gì đó .... bộ ngực thật lớn .... quả nhiên lại là điềm gở a.

....

63. Chuyện Cũ Và ... Ước Hẹn? (1)

Tình cảnh bốn người mỹ nữ quây quần bơi lội làm cho các nam nhân ở đây đều là nhìn không chuyển mắt, thậm chí ngay cả Linh Điểm đều có chút quản không được hai mắt của mình, chỉ có cậu bé dễ thương kia là ngượng ngùng cúi đầu xuống.

Linh Điểm chợt khom lưng xuống, cậu bé tuấn mỹ nhẹ nhàng ghé vào lỗ tai hắn nói chút gì đó, Linh Điểm lộ ra biểu tình lưỡng lự, mà cậu bé chỉ ngượng ngùng lắc đầu, sau một lát Linh Điểm bỗng nhiên mỉm cười, hắn mang theo cậu bé đi tới gốc cây phía xa xa.

Không bao lâu sau, Linh Điểm dắt theo một cậu bé ..... một cậu bé tuấn mỹ ăn mặc áo tắm của nữ giới từ sau gốc cây kia đi ra. Hắn cũng không cũng không để ý tới ánh mắt vô cùng kinh ngạc của Trương Kiệt và Trịnh Xá, chỉ là mang theo cậu bé tuấn mỹ đi tới cạnh biển, đưa hắn giao cho Chiêm Lam.

"Nó .... tính cách hiện tại là nữ tính ... nhưng cũng là đệ đệ là của ta."

"Ta sinh ra trong hắc đạo thế gia Hoa kiều tại nước Mỹ, năm ấy khi ta mười lăm tuổi, trong nhà gặp phải thảm biến lớn, cha ta bị giết , bang phái bị chiếm đoạt, mẫu thân lại nương nhờ vào lão đại bang phái đó, cũng là một người Hoa kiều khác ở nước Mỹ ... "

Ta không cách nào tha thứ cho bà ấy! Phản bội ta! Phản bội cha! Người phụ nữ đó đã phản bội chúng ta! Cho nên ta muốn báo thù! Ta mai danh ẩn tích mười năm, trui rèn thành tài nghệ như bây giờ, không ngừng quanh quẩn tại nơi giữa sống và chết. Sau đó ... ta đã trở về ."

"Vô cùng đáng mỉa mai là người phụ nữ kia đã chết tám năm về trước, nhưng đã sinh cho nam nhân kia một đứa con trai, càng thêm mỉa mai chính là nam nhân kia để tưởng niệm bà ta .... Hắn đã nuôi nấng con trai hắn như một đứa con gái từ lúc còn nhỏ, tết tóc dài mặc váy dài, quả thật giống như một cô bé tuyệt sắc. Nhưng đáng mỉa mai nhất chính là ... không ngờ từ ánh mắt đầu tiên trông thấy đệ đệ, ta đã yêu thích nó sâu sắc."

"Trên phương diện khoa học gen gọi đó là tính hấp dẫn di truyền, nghe nói là hai người có cùng huyết thống di truyền mà chưa bao giờ thấy qua mặt nhau, trong nháy mắt gặp mặt sẽ hấp dẫn lẫn nhau. Trên thế giới đã có rất nhiều tiền lệ, thế nhưng ta không nghĩ tới điều này lại phát sinh trên người ta ... Ta vô pháp tha thứ bọn họ, cũng vô pháp tha thứ bản thân ta ... Cho nên ta quyết định sau khi giết chết hết bọn họ, ta cũng sẽ tự sát!"

".... Quá trình giết người rất thuận lợi, bang phái không phải là sát thủ, chỉ là một đám xã hội hắc bang hỗn tạp chuyên ức hiếp dân chúng bình thường. Chỉ cần cho ta súng ngắm và cự ly, ta sẽ không sợ bất luận kẻ nào... Nhưng mà sau khi giết chết đệ đệ và hắn, ta mới tìm được một quyển nhật ký từ trong di vật của

http://tieulun.hopto.org

người phụ nữ kia. Bọn họ trước đây gồm cha ta, mẫu thân còn có hắn vừa bị ta giết, ba người bọn họ có một đoạn chuyện cũ dây dưa với nhau ... Đệ đệ ta lại là hài tử của cha ta mà bà ấy năm đó đã mang thai, sau khi sanh nó không lâu bà ấy mới buồn bực sầu não mà chết ... Tất cả đều đã vô pháp vãn hồi rồi, tất cả đều đã triệt để kết thúc.... "

"Lúc ta ấn nút trên máy tính xách tay khởi động bom tự hủy thì đồng thời hiện lên lựa chọn "yes or no", mới vừa kích "yes" đã bị truyền tống đến đây, cho tới bây giờ...."

Trịnh Xá và Trương Kiệt đều là thở dài một tiếng, bọn họ không biết nên nói cái gì đó với Linh Điểm mới tốt. Tuy rằng loại tình huống tiến vào thế này có chút quỷ dị , nhưng xác thực là đã tuyệt vọng cực độ đối với hiện thực. Hơn nữa cảm tình của Linh Điểm đối với "Đệ đệ" mang thân hình nữ nhi này ...."

"Ta sẽ nỗ lực sống sót .... để nàng cũng được tốt, ta mong muốn có thể thủ vệ bên nàng, nhìn nàng lớn lên, đến lúc đó ... Tất cả thuận theo tự nhiên được rồi, có thể nàng cũng không phải là đệ đệ trong trí nhớ của ta, nhưng lại là chỗ dựa hiện tại để ta có thể tiếp tục sống, như vậy mà thôi!" Linh Điểm thản nhiên nói ra.

Trịnh Xá khẽ vỗ vỗ vai Linh Điểm nói:

"Có lý do sống sót là được, con người ta sợ nhất chính là ngay cả lý do sống sót cũng không tìm thấy ... Tựa như ta trước khi tới không gian "chủ thần", ngay cả một lý do sống sót cũng không có. Nếu như không phải đã tìm được "Nàng", có lẽ ta sớm đã chết ở trong phim Ailen 1 rồi!"

Trương Kiệt cũng tới gần an ủi mấy câu, Trịnh Xá bỗng nhiên thuận miệng hỏi:

"Đúng rồi, Trương Kiệt, ngươi là quân nhân xuất ngũ phải không? Vẫn chưa nghe ngươi nói qua ngươi vì sao tới không gian "chủ thần" vậy?"

Trương Kiệt sửng sốt một chút, hắn ha ha cười nói:

"Cũng chính là chút việc hỏng như thế này, đã xuất ngũ, đã vào công ty đã cùng với thủ trưởng quan hệ không tốt, sau đó bị giáng chức, lên lướt mạng Internet chơi, sau đó đã đến nơi này ... Ha ha, chút việc hỏng đó không đề cập tới thì thôi, cứ nhắc tới là lại khiến cho người ta đầy một bụng hỏa khí. Hơn nữa ngày trước ta cũng không huy hoàng như Linh Điểm a, chính là chán chường nhà cửa gia tộc mà thôi, nói ra thì cũng thật xấu hổ."

Ba nam nhân cùng nhau than ngắn thở dài một trận, bỗng nhiên cách đó không xa truyền tới tiếng reo hò của Chiêm Lam:

"Này, ba tên đầu gỗ các ngươi đừng có đứng đực ra như thế, cùng nhau xuống bơi đi, nước biển thật mát mẻ ..... Tiểu Lệ nhi đừng lôi kéo trên ngực ta nữa, bi-ki-ni sắp rách ra bây giờ ... "

Ba nam nhân liếc mắt nhìn nhau, bọn họ đều không chút nghĩ ngợi mà bắt đầu cởi quần. Quả nhiên đều là gia hỏa trong lòng có quỷ , tất cả đều mặc quần bơi bên trong, gần như sau khi cởi quần áo bên ngoài ba nam nhân đều bơi ra ngoài khơi.

Cổ điển mỹ nữ, La Lệ, tiểu cô nương tuấn mỹ mỗi người đều tự bơi về phía nam nhân của mình. Mà Chiêm Lam chần chờ một chút cũng bơi hướng về phía Trịnh Xá. Chỉ có Triệu Anh Không không nói một tiếng nào bơi ra ngoài khơi xa xa, nàng mặc một bộ áo tắm màu đen càng làm nổi bật làn da toàn thân còn trắng hơn cả tuyết, phảng phất như là mỹ nhân ngư bơi trên biển vậy.

Trịnh Xá ngơ ngác nhìn một đường chân trời phía xa xa, Triệu Anh Không hai màu trắng đen rõ ràng như đang dạo chơi trên mặt biển xanh thẳm, hình ảnh này trông thật tuyệt đẹp. Tiếp theo ngực hắn bị đụng một cái, La Lệ cười hì hì bám trên ngực hắn, mà Chiêm Lam cũng đồng thời bơi tới. Cô nàng này không ngừng chọc lét La Lệ, hai cô gái cười hì hì đùa giỡn cùng nhau. Cũng không biết nàng là cố tình hay là vô ý, ngực của cô nàng luôn luôn cọ sát qua cánh tay của hắn.Thế này lại làm cho hắn tránh cũng không được, không né cũng không xong, vừa thống khổ vừa sung sướng .....

Thời gian sung sướng luôn luôn trôi qua nhanh, rất nhanh thời điểm hoàng hôn đã đến. Mọi người bất đắc dĩ chỉ có thể rời khỏi bờ biển bắt đầu đi tìm khách sạn. Lúc ban đầu tất cả mọi người còn có chút thấp thỏm bất an, bởi vì bọn họ không có thị thực nhập cảnh thì ở chỗ này căn bản vô pháp vào trọ trong bất cứ khách sạn nào. Nhưng mà vấn đề này rất nhanh đã được Triệu Anh Không giải quyết, nàng hướng phía

http://tieulun.hopto.org

nhân viên quầy hàng mượn dùng máy vi tính một chút, rất nhanh từ công ty quốc tế nào đó ở nước Mỹ đã phát tới thị thực công vụ cho mọi người và hơn trăm vạn đô-la Mỹ. Kết quả mọi người ngang nhiên vào trọ ở một khách sạn cao cấp năm sao, điều này cũng làm cho mọi người lại một lần nữa phải dụi mắt mà nhìn đối với Triệu Anh Không.

"Trịnh Xá .... lát nữa chín giờ đến phòng khách, ta có một số việc cần tìm ngươi."

Chiêm Lam khi đi qua bên người Trịnh Xá, nàng cúi đầu vội vàng nói. Tiếp theo cũng không quay đầu lại đi thẳng về phòng mình. Trịnh Xá sửng sốt nhìn theo bóng dáng Chiêm Lam dần dần rời xa, cho đến khi La Lệ từ phía sau chạy lên, lúc này hắn mới nở nụ cười khổ, nhất thời trong lòng hắn trăm mối đan xen rối như tơ vò ....

....

64. Chuyện Cũ Và ... Ước Hẹn? (2)

Buổi tối lúc chín giờ, Trịnh Xá xuất hiện đúng giờ trong đại sảnh, hắn yên lặng dựa vào tường phòng khách không nói một lời. Mấy phút sau, Chiêm Lam mặc một bộ váy đơn giản nhàn nhã ung dung lướt tới. Cô gái này thoạt nhìn thần thái thanh khiết khí chất sảng khoái, nàng chào hỏi Trịnh Xá một tiếng rồi đi ra ngoài khách sạn. Mà Trịnh Xá cũng chỉ có thể cười khổ đi theo phía sau nàng.

-Thật tốt quá, có thể tới đây nghỉ ngơi năm ngày, nói thật, sau khi liên tục trải qua hai lần phim kinh dị, thần kinh của ta cũng đã căng thẳng quá mức rồi, thật sự nếu không thả lỏng mà nói, đến bộ phim kinh dị tiếp theo ta có thể sẽ phát điên mất ...

Lúc này mặc dù đã là buổi tối, thế nhưng bên ngoài khách sạn vẫn là huy hoàng rực rỡ. Ở chỗ thắng cảnh nổi tiếng như Hawaii mà nói buổi tối chín giờ bất quá chỉ mới vừa bắt đầu sinh hoạt ban đêm mà thôi. Trên đường vô số du khách đang mặc sức vui vẻ, cũng có các cô gái bản địa đang mặc váy cỏ nhảy múa, tất cả điều này đối với hai người mà nói đều rất mới mẻ.

-Trịnh Xá, đi, chúng ta tới bên kia xem một chút, tựa hồ rất có nhiều người cũng đang ở đó.

Chiêm Lam lôi kéo tay Trịnh Xá cười hì hì nói.

Trịnh Xá khéo léo rút tay về, hắn cười khổ nói:

-Ta đã nói với Lệ nhi chuyện tới gặp ngươi, cho nên ta cũng không thể đợi quá lâu. Chiêm Lam, ngươi có chuyện gì thì mở miệng nói thẳng ra ... Tất cả mọi người nói rõ ra mới tốt.

Chiêm Lam sửng sốt một chút, nàng nhìn Trịnh Xá thật sâu, hơn nửa ngày sau mới cười rộ lên nói:

-Ngươi ... Ngươi hiểu lầm cái gì thế? Yên tâm đi, ta tuy rằng rất có hảo cảm đối với ngươi, thế nhưng phương châm của ta là không thể làm thương tổn đến nữ hài khác. Cho nên cho dù ngươi dự định phản bội tiểu Lệ nhi, ta cũng không muốn mà .... Tìm ngươi ra đây là có việc muốn nói cùng ngươi.

-Thật sao? Ta còn cho rằng .....

Trịnh Xá hơi xấu hổ gãi gãi đầu nói.

Chiêm Lam nhẹ nhàng cười cười, trong tiếng cười phảng phất mang theo chút khác biệt, lúc này nàng mới nói:

-Không biết vì sao, ta cảm thấy trong đoàn đội chúng ta có một cỗ áp lực kỳ quái, là từ .... Ách, là từ sau lần ta bắt đầu cường hóa tố chất tinh thần, khi đó mới cảm giác được. Sau khi ta học tập hai pháp thuật, loại cảm giác này lại càng rõ ràng hơn, cứ có cảm giác như là đang bị vật gì đó theo dõi hoặc là giám sát vậy

Trịnh Xá kỳ quái nói:

-Đây hẳn là Chủ Thần đang giám thị hoặc là quản chế chúng ta phải không? Ta khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất cũng đã cảm giác được, hiện tại loại cảm giác này cũng ngày càng rõ ràng ... Nhưng mà hẳn là không phải vấn đề gì lớn chứ? Chủ Thần phải luôn giám thị chúng ta mới đúng.

http://tieulun.hopto.org

Chiêm Lam thở dài một tiếng nói:

-Ai, ta không biết nên nói như thế nào với ngươi .... Thế nhưng vô luận ta nói cái gì, ngươi cũng nghìn vạn lần đừng nên nghĩ rằng ta đang gây xích mích ly gián .... Ngươi không cảm thấy một người trong chúng ta rất cổ quái sao?

Trịnh Xá càng thêm kỳ quái, hắn hiếu kỳ nói:

-Một người trong chúng ta rất cổ quái sao? Ngươi rốt cuộc là muốn nói cái gì a, nếu có gì thì cứ nói thẳng ra đi đừng ngại. Tuy rằng chúng ta là đồng bọn, thế nhưng nếu như một người trong chúng ta thực sự có điểm cổ quái, hoặc là trong lòng có điều không ngay thẳng, vậy tự nhiên là sẽ không thể dễ dàng bỏ qua cho hắn ...

Chiêm Lam mở miệng, nhưng cuối cùng cũng không nói gì thêm, chỉ là thở dài một tiếng nói:

-Ta cũng không dám cũng không dám khẳng định, chỉ là mơ hồ có loại cảm giác này mà thôi, có thể do liên quan tới việc cường hóa tố chất tinh thần .... Trịnh Xá, ngươi còn nhớ ngày cuối cùng trong phim The Grude không? Vì sao ta lại đột nhiên chạy tới khách sạn kia chứ? Hộ thân phù của bọn ta khi đó cũng không có cháy a, nếu như là chú oán Quỷ Hồn đem ta tới đó thì hộ thân phù đó đã sớm phải cháy mới phải ... Ngươi thực sự không cảm thấy có cái gì không đúng sao?

Trịnh Xá cũng dần dần tỉnh táo lại, hắn suy nghĩ một chút nói:

-Nói thật, lúc đó ta thật sự cảm thấy rất kỳ quái, vì sao lại có chuyện như vậy chứ .... Ha ha, không sợ ngươi cười, ta đã suy nghĩ rất lâu rồi mà vẫn không nghĩ thông được đến cũng là đã xảy ra chuyện gì. Nếu nói như vậy, chẳng lẽ ngươi đã đoán ra chân tướng?

-Cũng không thể nói là chân tướng, ta chỉ có chút hoài nghi mà thôi. Chính bởi vì là hoài nghi, cho nên ta mới không thể tùy tiện nói ra với mấy người kia, bởi vì chúng ta dù sao đều là người trong một đoàn đội .... Trịnh Xá, nếu như ta chết mà nói, vậy ta mong ngươi hãy cẩn thận với người trước sau có tương phản lớn nhất trong đoàn đội...

"Ước hội" ngắn ngủi của hai người kết thúc như vậy, khi trở lại khách sạn, hai người đều có vẻ như vô ý tách xa nhau. Cho đến khi từng người trong thang máy đi về phòng của mình, Chiêm Lam ra khỏi thang máy, trong nháy mắt lúc cửa thang đóng nàng ngoái đầu nhìn lại mỉm cười. Nụ cười đó trông thật đau khổ ....

-Lệ nhi .... Anh vẫn luôn yêu em sâu sắc, từ nhỏ đến lớn, anh vẫn luôn hứa hẹn sẽ bảo vệ em, cho đến khi chúng ta đều bạc tóc.... Lệ nhi, anh tuyệt đối sẽ không, tuyệt đối ..... Ta và Chiêm Lam tuyệt không phát sinh cái gì

Đến đêm, Trịnh Xá ôm La Lệ nằm trên giường lớn, hắn thì thào kể lại cho La Lệ cuộc nói chuyện vừa rồi.

- .... Đương nhiên là sẽ không phát sinh chuyện gì đâu, Chiêm Lam tỷ tỷ là người rất tốt, hì hì kỳ thực ta sớm đã nhìn ra Chiêm Lam tỷ tỷ thích ngươi, thế nhưng Chiêm Lam tỷ tỷ tuyệt đối sẽ không tranh đoạt đại sắc lang cùng Lệ nhi đâu .... Đại sắc lang cũng tuyệt đối sẽ không bỏ rơi Lệ nhi mà?

La Lệ ngáp một cái, nàng vừa cười hì hì vừa nói.

- Đương nhiên....

"Nếu như bỏ qua cảm tình mà nói, câu nói kia của Chiêm Lam có ý tứ là .... Người trước sau có tương phản lớn nhất trong đoàn đội, là chỉ Sở Hiên sao? Hay là chỉ Zero? Bọn họ ngay từ đầu thực sự không phải là thành viên đoàn đội. Nếu như là tân nhân vừa mớigia nhập mà nói, như vậy Triệu Anh Không cũng rất khả nghi. Từ đầu đã băng lãnh, đến bây giờ trở thành một trong thành viên của đoàn đội ..... Nàng rốt cuộc là nói tới ai?"

Một đêm không nói chuyện, Trịnh Xá ôm La Lệ lặng yên mà ngủ, cũng không biết qua bao lâu, bỗng nhiên một cảm giác lo lắng kì lạ đưa hắn từ giấc ngủ giật mình tỉnh dậy. Phảng phất như có chuyện gì đó sắp phát sinh, hơn nữa theo thời gian chậm rãi trôi đi, loại cảm giác này càng thêm mạnh mẽ.

Trịnh Xá rốt cục nhịn không được từ trên giường ngồi dậy, hắn cẩn thận đắp chăn cho La Lệ kĩ càng, tiếp theo vừa mặc y phục vừa chạy ra ngoài cửa. Hắn cũng không do dự xông một mạch từ trong khách sạn ra

http://tieulun.hopto.org

ngoài, sau đó liều mạng chạy về phía phát ra dự cảm đó.

Lúc này khoảng chừng là hừng đông bốn năm giờ sáng, là lúc xung quanh an tĩnh nhất vắng lặng nhất. Trịnh Xá chạy một mạch đến bên bờ biển, cảm giác lo lắng trong lòng đó đã càng lúc càng mãnh liệt, đồng thời cũng càng lúc càng yếu ớt ...

- Chiêm Lam...

Trịnh Xá vừa chạy đến cạnh bờ biển, hắn lập tức trông thấy tại xa xa ngoài khơi trôi nổi một điểm nhỏ màu đen. Cực kì khó hiểu , hắn há mồm liền gào lên tên Chiêm Lam, sau đó hắn không để ý hết thảy chỉ bơi thẳng về phía điểm đen kia. Khi hắn bơi tới bên cạnh điểm đen này, quả nhiên lại chính là Chiêm Lam đã rơi vào hôn mê! Nàng đã sắp bị nước biển dìm chết.

65. Chuyện Cũ Và ... Ước Hẹn? (3)

Trịnh Xá vội vã bơi tới cạnh Chiêm Lam rồi ôm lấy nàng, đồng thời đem nàng kéo trở lại vào bờ. Hai người vừa lên bờ, hắn lập tức xé rách áo nàng, bộ ngực trắng nõn như ngọc bật ra khỏi lớp áo. Hắn hít một hơi thật sâu, đưa tay đặt lên bộ ngực mềm mại mà lạnh buốt đó. Sau đó vừa ấn ngực vừa không ngừng thổi khí vào trong miệng Chiêm Lam.

Không lâu sau, Chiêm Lam bắt đầu há miệng ho sù sụ, nàng không ngừng ho ra nước biển trong phổi. Hơn nửa ngày sau, nàng lúc này mới ngừng lại thở hồng hộc, còn Trịnh Xá vội vã cởi áo ngoài của mình choàng lên trên người nàng, bấy giờ hắn cuối cùng mới thở phào một hơi.

- Chuyện gì xảy ra? Ngươi tại sao đột nhiên lại đến đây bơi.... Không phải bơi, ngươi vẫn mặc áo ngủ, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Sao ngươi lại đến đây cho suýt chế đuổi hả?

Trịnh Xá ngồi trên bờ cát kỳ quái hỏi.

Chiêm Lam khẽ ho khan vài tiếng, tiếp theo nàng khàn giọng nói:

- Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, lúc đó ta đang ngủ say, tiếp theo ta đột nhiên đứng lên, chỉ cảm thấy thân thể phảng phất như tự có ý thức, đi thẳng xuống lầu ra ngoài khách sạn. Sau đó từng bước một đi về phía bãi biển. Lúc đó ta thực sự sợ hãi, trong lòng chỉ biết không ngừng gọi tên của ngươi ..... Cũng không biết sau khi cường hóa tố chất tinh thần, có phải thực sự có tâm linh cảm ứnghay không. Lúc đó phảng phất cảm giác được sự tồn tại của ngươi, sau đó ta không biết cái gì nữa ...

Trịnh Xá cười khổ một tiếng, hắn bắt đầu nghiêm túc suy tưởng, hơn nửa ngày sau hắn mới khổ sở nói:

- Ta nghĩ tới hai khả năng, một là lời nguyền chú oán trên người chúng ta còn chưa có kết thúc, rất có thể sẽ là Quỷ Hồn đã khống chế ngươi.Khả năng này không lớn, bởi vì khi chúng ta trở lại Chủ Thần không gian, lời nguyền trên người đáng lẽ đã được thanh trừ hoàn toàn rồi mới đúng. Hai là .... Trong chúng ta có người muốn giết ngươi , bởi vì sau khi ngươi cường hóa tố chất tinh thần đã cảm giác được sự bất thường của người đó, mà thủ đoạn giết ngươi chính là .....

- Thôi miên!

Trịnh Xá và Chiêm Lam đồng thanh nói, sau đó Trịnh Xá thở dài một tiếng nói:

- Nếu là như vậy mà nói, lần trước trong phim The Grude, trong tình huống hộ thân phù không bốc cháy, việc ngươi lại đột nhiên tới được trong khách sạn đã có thể giải thích rõ ràng rồi. Bởi vì thứ làm ngươi tới đó tịnh không phải chú oán Quỷ Hồn, mà là do lực lượng con người làm ra .... Nếu như tổng hợp lại một chút thời gian sau khi ngươi cường hóa tố chất tinh thần, và người trước sau có tương phản lớn nhất .... Ngoại trừ Sở Hiên, ta chỉ có thể nghĩ đến Trương Kiệt.

Chiêm Lam cũng thở dài một tiếng nói:

- Đúng vậy, ta muốn nói người đó chính là Trương Kiệt. Từ sau khi ta cường hóa tố chất tinh thần, đứng ở bên cạnh hắn luôn cảm giác được uy áp mơ hồ, phảng phất như hắn có tinh thần lực rất mạnh. Nhưng nếu hắn đã có tinh thần lực mạnh mẽ như thế thì vì sao lại không nói cho chúng ta biết chứ? Ta còn nhớ kỹ khi lần đầu tiên gặp hắn, nam nhân này cho chúng ta cảm giác rất mạnh mẽ rất cường đại. Thế nhưng

http://tieulun.hopto.org

sau đó, hắn lại dần dần ẩn giấu sau hào quang của ngươi, vì sao vậy? Ta nghĩ đi nghĩ lại, cuối cùng chỉ có thể nghĩ đến một đáp án.

- Hắn mong muốn đứng ở chỗ an toàn nhất ..... so với việc biểu hiện lực lượng của bản thân ra ngoài gánh vác trách nhiệm, chẳng thà đem bản thân ẩn giấu sau hào quanh của cường giả. Hắn không muốn làm chim đầu đàn, mà muốn bảo lưu lực lượng càng ngày càng mạnh .... Một khi bị người khác biết được hắn đang bảo lưu lực lượng, vậy phải giết chết người uy hiếp đến lời nói dối của hắn, đây là khả năng duy nhất ta có thể nghĩ ra ...

Trịnh Xá trầm mặc một lúc rồi mới nói:

- Ngươi có chứng cứ gì không?

Chiêm Lam khổ sở cười nói:

- Không, ta không có chứng cứ gì cả. Những điều này tất cả đều là suy luận của ta mà thôi .... Thậm chí lúc trước, sau khi chia tay ngươi, ta trở lại trong phòng cũng không ra ngoài nữa. Trừ phi là lúc sáng ngày hôm qua Trương Kiệt đã thôi miên ta, bằng không ta cũng không tin hắn lại có thủ đoạn thôi miên ở cự ly xa. Điều này nghe qua quá mức khó tin .... Trịnh Xá, những lời này của ta nghe qua có phải rất giống như đang gây xích mích ly gián hay không?

Trịnh Xá nhớ tới tình cảnh khi lần đầu tiên gặp được Trương Kiệt: điếu thuốc lá được châm đó, ăn ý đồng sinh cộng tử, còn có một bàn đầy thức ăn mỹ vị đó, tiếng cười to cởi mở của Trương Kiệt ..... Tất cả những điều này đều là giả sao?

- Trước khi không có chứng cứ xác thực, ta tuyệt đối sẽ không tùy tiện hoài nghi bất cứ ai. Nhưng ta sẽ đem chuyện ngươi đã bị tập kích công bố ra. Vô luận có phải là hắn hay không, đều sẽ khiến hắn trong thời gian ngắn không dám tập kích ngươi lần nữa. Mấy ngày tới ngươi hãy ở cạnh ta và Lệ nhi ..... Nếu như thật sự là hắn, ta nhất định sẽ tự tay giết chết hắn!

Trưa hôm đó khi mọi người tụ tập cùng nhau, Trịnh Xá đem sự tình Chiêm Lam bị tập kích nói ra, tất cả mọi người đều tỏ ra vô cùng chấn kinh. Đương nhiên, Trịnh Xá cũng không nhắc tới suy luận của hai người bọn họ, chỉ nói rằng có thể là chú oán Quỷ Hồn đang tác quái. Mà trong lúc nói, hắn cũng tỉ mỉ quan sát phản ứng của Trương Kiệt. Nam nhân này tỏ vẻ rất ôn hoà, không ngừng hỏi han quá trình Chiêm Lam bị tập kích, sau đó lớn tiếng an ủi nàng.

Nhất định sẽ không là ngươi chứ? Ngươi ngay thẳng chân thành như vậy .... Lẽ nào thực sự giống như lời nàng nói, vì sống sót mà ẩn dấu lực lượng, sau đó giết chết tất cả người nào biết bí mật của ngươi, lẽ nào đối với ngươi mà nói ..... Sống sót so với bất cứ chuyện gì cũng trọng yếu hơn sao?

Bởi vì Chiêm Lam bị tập kích, mọi người dưới sự bất đắc dĩ chỉ có thể kết thúc cuộc du ngoạn nhàn nhã, lại khôi phục bố trí như lần đầu trong phim The Grude. Mọi người ở trong cùng một gian phòng, tiếp đó chia tổ viên ra thay phiên gác đêm, khi phân phối tổ viên Trịnh Xá cũng thoáng động chút tâm tư, hắn đem bản thân và Trương Kiệt chia thành một tổ, còn Chiêm Lam và Triệu Anh Không chia thành một tổ khác.

Trong thời gian mấy ngày kế tiếp, mọi người thực sự không gặp phải bất cứ tập kích gì. Cho đến ngày thứ năm sau khi mọi người trở lại Chủ Thần không gian, chú oán tập kích trong tưởng tượng đó cũng chưa từng xuất hiện. Trịnh Xá thở phào một hơi, đồng thời trong lòng cũng bị che phủ một tầng âm ảnh. Trương Kiệt .... thực sự là người để sống sót thì cái gì cũng không quan tâm sao? Cho dù có phải hi sinh đồng bọn hắn cũng không hối tiếc?

Bởi vì tại Hawaii làm mất hứng du ngoạn, trong thời gian chín ngày kế tiếp tất cả mọi người không có hứng thú nghỉ ngơi gì hết. Ngoài huấn luyện cũng chỉ có huấn luyện, Zero chỉ bảo mọi người một số tâm đắc khi sử dụng súng ống của hắn. Triệu Anh Không thì dạy mọi người một ít kỹ xảo cận chiến, mà Trương Kiệt vẫn như cũ tỏ ra bình thản không ngạc nhiên. Ngoại trừ tiếng cười phóng khoáng, hắn phảng phất cùng tân nhân Tề Đằng Nhất giống nhau, không ngừng học tập kỹ xảo chiến đấu của hai người, thậm chí còn hướng Trịnh Xá thỉnh giáo về những tâm đắc của vấn đề mở cơ nhân tỏa.

Thời gian cứ như thế trôi qua, Trịnh Xá cũng nén nghi hoặc trong lòng xuống, toàn tâm toàn ý bắt đầu huấn luyện kỹ năng huyết tộc và năng lực cơ nhân tỏa tầng thứ hai của hắn. Sau khi chín ngày trôi qua.....

http://tieulun.hopto.org

Quang trụ từ trên Chủ Thần" hạ xuống, thanh âm uy nghiêm mà trầm thấp đó lại một lần nữa vang lên.

- Trong vòng ba mươi giây tiến vào cột sáng, mục tiêu di chuyển tập trung, The Mummy bắt đầu truyền tống ....

66. Quyển 4: The Mummy. -- The Mummy.

"The Mummy... câu truyện bắt đầu vào năm 1290 trước công nguyên, Đại tế tự Ai cập Imhotep và vợ Pharaoh Ank-su-namun ngọai tình, trong khi hẹn hò bị Pharaoh bắt gặp, Imhotep và Ank-su-namun cùng nhau giết hại Pharaoh, sau đó Anck bị vệ binh của Pharaoh giết chết. Vì cứu người yêu, Imhotep mạo hiểm trộm xác Anck đưa đến Thành phố của người chết Hamunaptra, dùng Cuốn sách của cái chết triệu hồi linh hồn nàng từ địa ngục, khi nghi thức đang tiến hành thì vệ binh của Pharaoh xông vào cắt ngang, đẩy linh hồn của Anck về địa ngục. Còn Imhotep và các tế tự bị trừng phạt thảm khốc, các tế tự bị biến thành xác ướp khi còn sống, Imhotep dó sát hại Pharaoh và đả nhiễu linh hồn của người chết, bị tuyên phạt hình phạt khủng khiếp nhất: Trùng phệ. Hắn bị cắt lưỡi, bó thành Mummy khi còn sống, nhốt trong quan tài sắt và bị đổ đầy bọ ăn thịt người lên, bị bỏ mặc cho chết từ từ, cảm nhận cơ thể bị ăn dần từng mẩu. Do hình phạt quá ác độc nên có truyền thuyết rằng khi kẻ chịu hình phạt sống lại sẽ có pháp lực vô biên, biến thành quái vật tiêu diệt Ai cập.

Đó là nội dung cơ bản của The Mummy, cho đến ba năm trước, tức là năm 1923, một nhóm lính Lê dương phát hiện Hamunaptra, do nơi này chôn dấu kho tàng của các đời Đại tế tự Ai cập nên nhóm Lê dương tìm cách mở Hamunaptra, họ bị hậu duệ của các vệ binh Pharaoh tấn công, theo trên phim thì có hai người sống sót, nhân vật chính O'Conneil và Beni, người sau này bị bọ ăn thịt."

Chiêm Lam lẩm bẩm nói.

- Vậy thì chúng ta đang ở đâu đây?

Đó là một căn phòng tối mịt mù, không có gì hết ngoài một người thanh niên tóc vàng to cao ngồi gục đầu xuống ngực và năm người thanh niên nam nữ tóc đen nằm lăn lóc. Zero nhìn quanh rồi lẩm bẩm nói:

- Đây có lẽ là nhà tù, Chiêm Lam, trong phim có đoạn nào liên quan đến nhà tù không?

Chiêm Lam vuốt vuốt trán rồi nói:

- Ừm...tất nhiên là có, O'Connel, một trong hai người sống sót của đội Lê dươngtroons thoát khỏi Hamunaptra, mang theo chìa khóa lăng mộ, chiếc chìa khóa đó còn có thể mở Cuốn sách của người chết lẫn Cuốn sách Amun-Ra, nói chung là một vật kiện quan trọng của bộ phim, sau đó anh ta đánh nhau trong quán rượu, bị anh trai của nữ nhân vật chính Evelyn ăn trộm mất chìa khóa, còn Evelyn vì tìm kiếm Hamunaptra đến nhà tù cứu O'Conneil, chúng ta có lẽ đang ở trong nhà tù trước lúc Evelyn cứu O'Conneil, người thanh niên tóc vàng kia có lẽ là O'Conneil. (Chiêm Lam lắm mồm khủng khiếp, cách nói chuyện trong nguyên bản rất khó chịu, đành phải giản lược lại)

Trịnh Xá cười cười nói:

- Bọn mình gặp may rồi, cộng cả người mới lần này có 11 người, độ khó không cao lắm, nhưng The Mummy tôi cũng xem rồi, hình như không phải phim kinh dị mà?

Chiêm Lam cười hi hi nói:

- Đúng là không phải phim kinh dị, nhưng chỉ cần hệ số nguy hiểm lớn, tỉ lệ tử vong cao là Chủ thần đều chọn, xem ra suy luận lúc trước của bọn mình là đúng, chỉ cần phim có hệ số nguy hiểm lớn là nằm trong danh sách của Chủ thần.

Tề Đằng Nhất lại cao hứng nói:

- Kho tàng Ai cập cổ đại nha, còn có Cuốn sách của cái chết và Cuốn sách Amun-Ra trong truyền thuyết nữa, tôi biết chữ tượng hình Ai cập, tuy không giỏi lắm nhưng rất muốn đọc nội dung mấy quyển đó, trời ạ! Thật là tuyệt.

Trong lúc mọi người nói chuyện thì Triệu Anh Không im lặng nhìn vào đồng hồ, hồi lâu nói:

http://tieulun.hopto.org

- Trên này nói cái gì, chữ chi chít, đọc không rõ lắm?

Nghe đoạn mọi người đều nhìn vào đồng hồ, không có đồng hồ đếm ngược mà chi chít toàn chữ, TRịnh Xá đi đến cửa sổ, ghé và ánh sáng đọc:

- Tiêu diệt sinh vật bất tử Imhotep, thưởng 1 D...bên dưới còn có khoảng cách 5000 m, O'Conneil...

Trịnh Xá đọc với vẻ ngạc nhiên, khi đọc đến O'Connel thì người thanh niên tóc vàng phát ra ánh sáng mờ mờ. Trịnh xá cươi khổ:

- Xem ra lần này lại bị Chủ thần khóa mục tiêu rồi, phải duy trì khoảng cách tối đa 5000 m nếu không chúng ta sẽ bị delete...bên dưới còn có chữ... Sau khi Imhotep sống lại, Đội Ấn châu sẽ tiến vào thế giới The Mummy 1, giết chết một thành viên đội đối phương chưa mở cơ nhân tỏa thưởng 2000 điểm và 1C, giết chết thành viên đã mở cơ nhân tỏa thưởng 7000 điểm và 1 B. Đội viên bị giết một người âm 1 điểm, giết đối phương 1 người được cộng 1 điểm, điểm số cuối cùng nhân 2000 sẽ là điểm thưởng cho những người còn sống sót.

Đọc đến đó, mọi người đều im phăng phắc, Trịnh Xá nhìn năm người còn lại, và cả năm người mới đang ngồi dậy, nói khẽ:

- Quả nhiên là chúng ta phải đấu với các đội khác rồi, và cứ theo quy tắc của Chủ Thần thì là quyết đấu sinh tử...

Đám Chiêm Lam không ai nhìn người mới mà chăm chú nghe TRịnh Xá nói tiếp:

- Nếu thật lực của đối phương cao hơn chúng ta một chút, nhất định họ sẽ muốn giết chúng ta, chỉ cần chúng ta bị giết một người là phải liều mạng giết lại, nếu không sau phim toàn bộ sẽ bị delete, làm gì còn ai dư 2000 điểm chứ...bất kỳ bên nào nổ súng trước cũng dẫn đến tử chiến...

Khi bọn TRịnh Xá còn đang nói chuyện thì năm người mới đã tỉnh, trong đó có một cô gái thét ầm lên, sờ soạng khắp người rồi ra sức nép vào góc phòng, bốn người còn lại đều bật dậy láo nháo ầm ĩ. Lần này người mới có 4 nam 1 nữ, gồm có một gã đầu trọc, mắt mũi dữ tợn khoảng trên dưới 40, một người đàn ông có vẻ nhã nhặn trạc 30, một thanh niên khoảng 20 trông nho nhã lịch sự, khuôn mặt như trẻ con và một chú nhóc chừng 11-12 tuổi.Còn người phụ nữ là một đại mỹ nhân, tóc đen dài óng mượt điểm vài sợi vàng, mặc một bộ váy dài tha thướt, thân hình khoảng 1m7, nếu không sợ hãi nhăn nhúm thì là một vưu vật hiếm có. Trịnh Xá nhìn đám người mới thở dài, quay sang Chiêm Lam nói:

- Em giảng giải tình huống cho họ nghe...

Chiêm Lam cười khổ, gật khẽ đầu, hướng về đám người mới giảng giải các quy tắc của Chủ thần, điểm số, cường hóa..v.v cho đến khi nhận được thông báo điểm thưởng mới ngừng lại, gật đầu với Trịnh xá. Cả năm người đều có vẻ hoảng hốt mê mang, Trịnh Xá nhìn họ nói giọng đều đều:

- Như vừa nói, chúng ta đang luân hồi trong phim kinh dị, có thể bị thương, có thể chết những cái chết quái dị như bị virus cảm nhiễm, bị Alien xé xác hay bị hồn mà hút khô...thậm chí bị bọ gặm nát.

Cả năm người run lẩy bẩy, thậm chí Chiêm lam còn phải trách móc lườm hắn, lúc ấy TRịnh Xá mới nói tiếp:

- Các người thông báo nghề nghiệp và sở trường để chúng tôi xem xét, nếu được nhận vào đội ngũ sẽ được phát vũ khí và 100 viên đạn linh, 1 khối vàng và tất nhiên...các người không được rời xa người kia quá 5000 m.

Gã độc trọc nhe răng cười hung ác nói:

- Đây rõ là nhà tù, chắc là ông bị thằng Vương Nhị Cẩu hại vào đây rồi, chúng mày đừng nói năng..linh tinh nữa, ông đếch tin.

Dứt lời vung tay đấy vào tường đất, bức tường lập tức bị đấm lõm vào, cú đấm xem ra khá mạnh. Đám Trịnh Xá lạnh lùng nhìn gã im lặng, đột nhiên gã trọc đầu tiến về phí người đẹp cười dâm đãng:

- Ha ha ha, nhốt ông chung với con gái, hay là trước khi xử bắn cho ông sướng một phen, con bé này chắc là muốn moi thông tin của ông hả..muốn biết heroin ở thuyền nào thì phục vụ tao thoải mái đã.

http://tieulun.hopto.org

Gã trọc vừa đưa tay định xe váy cô gái thì một bàn tay xuất hiện, tóm lấy gáy hắn, gã đàn ông cao hơn 1m8 bị nhấc lên như gà con rồi bị quăng vào tường đánh rầm một tiếng, lăn quay sống dở chết dở. Trịnh Xá vỗ tay nói:

- Đã hiểu, nghề nghiệp tội phạm, sở trường dọa nạt và giở trò lưu manh, đối với đoàn đội vô dụng, tính nguy hiểm cao, không thể phát vũ khí.

Gã trọc cũng khá cứng cổ, lồm cồm bò dậy gào:

- Đ.mẹ mày, không biết ông là ai hả, dám đánh lén sau lưng, ông đập mày nát xác..

Trịnh Anh Không từ nãy im lặng đột nhiên xuất hiện trước mặt gã, hai tay khẽ vung lên, gã trọc chưa kịp cúi đầu nhìn đã đau nhói, cả hai cánh tay đã bị cắt rời, chưa gặp kếu đau thì Trịnh Xá đã vung dao lên, hai chân cũng rời chỗ nốt, thân thể cụt ngủn lăn xuống đất.

- Aaaa! Giết người...tội phạm giết người bà con ơi...

Gã trọc hết cứng đầu cứng cổ, hai tay hai chân đều cụt, thân thể oàn oại trên mặt đất, máu ướt sũng lấm be bét, nước mắt nước mũi tèm lem. Trịnh Xá lặng lẽ lấy thuốc và bông băng cầm máu cho gã trọc, lạnh lùng nhìn bốn người còn lại nói:

- Tất cả những ai có khả năng gây nguy hại cho đoàn đội sẽ bị xử lý như thế, nếu các người rời xa O'Connel 5000 m thì sẽ bị Chủ thần delete, đừng khiêu chiến tính nhẫn nại của tôi...

67. The Mummy (2)

Người đàn ông ăn mặc lịch sự lập tức nói:

- Tôi tên là Cao Hồng Lượng, biên trình viên vi tính, đối với phần mềm máy tính rất có tự tin..e hèm...tôi hy vọng được gia nhập vào quý đội...không...chỉ cần đội viên dự bị cũng được, không cần phát vũ khí cũng được...

Chưa cần chờ gã dứt lời, Trịnh Xá khoát tay ngăn lại, Cao Hồng lượng im bặt, như gặp lãnh đạo ngoan ngoãn đứng vào phía sau bọn TRịnh Xá, rất có vẻ cấp dưới gương mẫu. Người thanh niên có khuôn mặt trẻ con gãi gãi đầu nói:

- Tôi tên là Trương Hằng, hiện học đại học năm thứ ba, đồng thời là tuyển thủ dự bị Olimpic môn bắn cung, rất thông thạo sử dụng cung phục hợp(loại cung do nhiều lớp dán vào nhau), thể lực cũng không tệ..a a..có thể trở thành đội viên không ạ?

Kỳ dị nhất là chú nhóc, nó ngồi dựa vào tường, không ngừng vẽ vẽ trên đất, chờ Trương hằng dứt lời mới nói:

- Họ tên Tiêu Hoành Luật, mười hai tuổi, hiện thường trú trong Bệnh viện thần kinh cho người ta nghiên cứu, khả năng linh cảm rất mạnh... tôi tin mấy người.

Khi ba người tự giới thiệu xong, mọi người đều hướng nhìn đại mỹ nữ, cô nàng còn đang kinh khủng nhìn gã trọc oằn oại trên mặt đất, khi nhận ra mọi người đang chờ thì rú lên lanh lảnh:

- Đừng...đừng bỏ rơi tôi...tôi là ngôi sao điện ảnh Tần Chuế Ngọc, mấy người chưa xem phim của tôi sao? Tôi...tôi..giỏi nhất là...đúng rồi, biểu diễn..còn ca hát nữa cũng rất giỏi...hu hu hu, xin mọi người đừng bỏ rơi tôi.

NGười phụ nữ nói nói rồi òa lên khóc, Chiêm Lam tiến đến, dịu dàng ôm hai vai cô nàng, mọi người nhìn nhau cười khổ, đúng lúc đó, cánh cửa phòng giam bật mở.Từ bên ngoài tiến vào ba viên giám thị, xốc O'Conneil lên đi ra ngoài, thậm chí không thèm liếc nhìn đám TRịnh Xá, đến cửa cũng không thèm đóng. Trịnh Xá lãnh đạm nói:

- Ok, bắt đầu rồi, bốn người chờ một chút..

Nói đoạn nhìn về phía TRương Kiệt mấy người, khổ sở gãi đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

- Bàn bạc chút đi, xử lý họ ra sao đây?

Trịnh Anh Không lạnh lùng:

- Biện pháp tốt nhất là...chém cụt tay chân, bỏ lại đây, khi đối mặt với đội khác chúng ta không thể chăm sóc cho những kẻ không có sức chiến đấu, cách này lý trí nhất.

TRương Kiệt, Chiêm Lam, Tề Đằng Nhất đồng thời lắc đầu, chỉ có Zero lên tiếng:

- Tôi tán thành, đó là luật chiến trường, bọn họ chưa phải chiến hữu của chúng ta, nếu vì cứu bọn họ mà mất mạng 6 người bọn ta thì được không bằng mất, mà cũng không thể để họ cho đội kia, như thế chúng ta sẽ bị âm 8000 điểm, buộc chúng ta phải giết ít nhất 4 người đối phương.

- Ba đối hai hả? - Trịnh Xá cười khổ quay nhìn đám người mới, hiện tại sống chết của họ nằm trong tay hắn.

- Nếu như sợ đội khác mà nói...- Tiêu Hoành Luật bỗng nói, nó đang cậy gạch trên tường, bóp vụn rồi lại nắm lại, cứ thế liên tục, vừa chơi vừa nói- Chúng tôi có thể làm mồi nhử.

- Từ thông tin mấy người cung cấp có thể thấy, thông qua một đến vài bộ phim, các người mạnh hơn người thường rất nhiều, cứ nhìn cay côn sống kia thì biết... Nói cách khác, mấy người không muốn gặp nguy hiểm, nếu như đội đối phương trang bị tốt hơn, thật lực cao hơn, không có lý do gì họ không tấn công mấy người, dù không tấn công ngay cũng không có gì đảm bảo sau đó. Nếu phải mạo hiểm 6 người thí tham đối phương thì sao không dùng chúng tôi làm mồi nhử?

Nghe đoạn, không chỉ bọn TRịnh Xá mà cả ba người còn lại đều đần mặt nhìn, chú nhóc thản nhiên, không nhanh không chậm moi gạch trên tường nói tiếp:

- Chọn giữa việc bị giam trong này không có tí hy vọng nào thì tôi thà chọn 1 phần vạn cơ hội đi ra ngoài làm mồi nhử.Tôi nghĩ mấy người cũng thế, chọn làm mồi như hay bị giết tại chỗ?

Ba người còn lại gật đầu liên tục, còn bọn Trịnh xá trố mắt ra, họ đều có cảm giác hết sức quen thuộc như đang nhìn thấy một người...Sở Hiên.

Trịnh Xá thở hắt ra một cái rồi nói:

- Ba người trong trạng thái bị theo dõi, còn cậu...- Trịnh Xá nhìn chú nhóc nói - Cậu đã là thành viên của đội, cho đến khi hết phim chúng tôi sẽ không phát vũ khí và theo dõi cậu nhưng sẽ bảo vệ an toàn, ý cậu ra sao?

Vừa nói hắn vừa nhìn bọn Trương Kiệt, mọi người gật đầu, Tiêu Hoành Luật vứt bỏ khối gạch vụn, đứng dậy nói:

- Tôi không có ý kiến, nhưng nếu phải chạy mấy người phải cõng tôi...mà chúng ta nói chuyện cũng 5' rồi, O'Conneil sắp được thả đấy...

Bọn Trịnh xá sực tỉnh, chạy ra hành lang ra sân, TRương Kiệt bế bổng Tiêu Hoành Luật chạy, vừa chạy vừa nói:

- Nhóc xem phim này rồi hả? Bệnh viện tâm thần cũng chiếu phim sao?

- Là bệnh viện thần kinh, không phải bệnh viện tâm thần, mấy người đã bao giờ thấy nhân vật chính chết ngay từ đầu phim chưa, O'Connel hoặc là bị xử tử, hoặc là được thả, nếu được thả mà chúng ta lạc mất anh ta thì rất bị động, quá 5000 mét thì chúng ta giống tay trọc vậy, nàm chờ chết đi. - Tiêu Hoành Luật vừa cuốn cuốn tóc vừa nói.

" Quả là rất giống, chú nhóc và Sở Hiên đều tạo cảm giác lạnh lẽo, nhưng chú nhóc này còn có chút hơi người, còn Sở Hiên thì triệt để lạnh như băng."

Trịnh Xá vừa chạy vừa nghĩ thầm, hắn đến bên Trương Kiệt hỏi:

- Cậu bảo là có khả năng linh cảm đúng không, linh cảm được tương lai hay là...?

- Cái chết! Tôi có thể linh cảm được trước về cái chết, yên tâm đi, nếu ai đó sắp chết tôi sẽ báo.

http://tieulun.hopto.org

Tiêu Hoành Luật cười lạnh, nhổ một sợi tóc, để trên ngón tay rồi thổi bay đi mất tích. Lúc ấy trên hành lang đều chen chúc đấm phạm nhân, hành lang bao thành hình móng ngựa quanh một cái quảng trường, giữa quảng trường là một giá treo cổ, đứng dưới giá treo cổ chính là O'Conneil. Tiêu Hoành Luật bỗng nhẹ giọng hỏi Trịnh Xá:

- Tình tiết phim có thể thay đổi phải không? Ví dụ như nếu chúng ta bây giờ giết chết O'Conneil thì phim sẽ diễn biến ra sao?

Trịnh xá ngẩn ra:

- Có khả năng xảy ra tình huống bất định, có thể là Imhotep lập tức sống lại, có thể chúng ta được chỉ định đi theo người khác hoặc chính chúng ta phải đi tìm Hamunaptra...cậu cảm thấy cái gì hả?

Tiêu Hoành Luật lại nhổ một sợi tóc, thổi bay rồi nói:

- Nếu tình tiết phim có thể thay đổi thì chuyện gì cũng có thể xảy ra, không hiểu sao tôi cảm thấy O'Conneil sẽ chết trên giá treo cổ, tôi không biết trong phim làm sao được cứu, nhưng nếu mấy người không muốn tình tiết thay đổi do nam nhân vật chính chết thì ra tay cứu anh ta đi.

Trịnh Xá cũng khá quả quyết, quay lại nói với Zero:

- Khẩu súng giảm thanh của anh còn đây không? Từ đây bắn đứt dây thừng có bao nhiêu phần trăm chắc ăn?

Zero nhìn ra ngoài , gật đầu nói:

- Không thành vấn đề, tầm nhìn rất rõ, tôi có thể không gây chú ý bắn đứt dây thừng.

Lúc bấy giờ là khoảng thời gian giữa hai cuộc thế chiến, còn chưa có ống giảm thanh, Trịnh xá không sợ mọi người nghe thấy tiếng súng, cả đám đứng vây quanh che cho Zero. Đến lúc O'Conneil bị treo cổ, Evelyn và chúa ngục mặc cả để chuộc người, mải mấy chục giây chưa thấy lệnh thả người, O'Conneil giẫy giụa càng lúc càng yêu, bống dây thừng đứt phựt, anh chàng rơi đánh bịch xuống dưới gầm giá treo cổ. Không ai nhìn thấy một vết đạn xuất hiện trên bức tường đằng sau. Bọn Trịnh xá nhất tề nhìn Tiêu Hoành Luật, chú nhóc lại chơi trò nhổ tóc, miệng lẩm bẩm:

- Vô hạn khả năng tính...vô hạn...

68. Hiện Thực Tàn Khốc...đồng Hành.

So với các phạm nhân, đám Trịnh Xá ăn mặc quá sạch sẽ, lịch sự, vì thế họ dễ dàng rời khỏi nhà ngục, đám cai ngục coi họ là người đi thăm tù, vả lại nhà tù Cairo cũng không phải là nơi tử tế chấp hành pháp kỷ gì cho cam. Cả bọn ra bên ngoài cổng, lẳng lặng đứng chờ O'Conneil. Trong lúc chờ đợi, Trịnh Xá hỏi Tiêu Hoành Luật:

- Cậu nói là ở trong bệnh viện thần kinh để nghiên cứu, vậy chắc không phải bệnh nhân nhỉ?

Tiêu Hoành Luật đã đứng xuống đất, ngón tay không ngừng cuốn cuốn tóc, nhấm nhẳn đáp:

- Đúng thế! Trưng xu thần kinh và các nếp nhăn đại não quá phát triển, dẫn đến việc hay cảm thấy những điều kỳ quái, ví như quanh chúng ta đang có một cỗ tử khí, trong số chúng ta có người sắp chết.

Nghe câu nói đó, mọi người đều lộ ra vẻ kỳ quái, tất nhiên là ai nghe nói mình sắp chết cũng không thể bình thường được, nhưng do một chú nhóc 11-12 tuổi nói ra thì khong ai tỏ ra giận dữ nổi. Chỉ có TRịnh Xá cười khà khà nói:

- Trên thế giới này quả là có đặc dị công năng sao? Cảm ứng cái chết cũng là một loại dị năng phải không?

Tiêu Hoành Luật dứt một sợi tóc rồi lại thổi phù đi, lãnh đạm trả lời:

- Mọi người biết giác quan thứ sáu phải không? Ai cũng có thể thông qua những thông tin nhận được tiến hành phân tích và suy đoán, hành động đó vô thức tiến hành, chỉ có người nhiều người ít mà thôi, trong đó dự cảm cái chết là mạnh mẽ nhất. Bộ não của tôi quá phát triển dẫn đến việc ngoài khả năng phân tích,

http://tieulun.hopto.org

suy đoán còn có khả năng tiếp thu dự cảm của những người xung quanh, trong mắt tôi, tất cả mọi người đều màu xám, người nào màu xám càng đậm thì càng tiếp cận cái chết, ví dụ như anh là người có màu xám đậm nhất trong chúng ta.

Trịnh Xá ngẩn ra, khổ sở cười hỏi:

- Chết chắc à? Hay còn có thể biến đổi?

- Chỉ là khả năng thôi, ví như O'Conneil lúc nãy có màu chết chóc hơn anh bây giờ nhiều.

Nữ minh tinh Tàn Chuế Ngọc cười hi hi, ngồi xổm xuống cạnh Tiêu Hoành Luật, vừa hỏi vừa đưa tay vuốt tóc chú nhóc:

- Em xem cho chị xem chị có khí tức chết chóc không nào?

Tiêu Hoành Luật lãnh đạm gạt tay Tần Chuế Ngọc ra, trả lời:

- Tuy trên người chị, màu tử vong không đậm như anh ta, nhưng nếu tôi là chị thì đã viết di chúc rồi, trong số chúng ta, người dễ chết nhất là chị.

Mặt mũi Tần Chuế Ngọc lập tức trắng bệch, tay giơ ra ngừng trong không khí, không biết nên làm sao. Tiêu Hoành Luật không thèm liếc nhìn, ngồi xuống đất, chơi trò quấn tóc nói:

- Hiện thông tin quá ít, họ tên, năng lực của mấy người tôi còn chưa biết, không thể suy luận phân tích gì, chờ O'Conneil ra rồi tính vậy.

TRịnh Xá liếc nhìn bọn TRương Kiệt rồi nói:

- Tên anh là Trịnh Xá, đội trưởng tạm thời, nói chung là cận chiến mạnh nhất đội, mở cơ nhân tỏa tầng hai, cường hóa Tử tước Vampire và trung cấp khí công, còn có một kỹ năng huyết tộc. Đây là TRương Kiệt, người có tư lịch lâu nhất, qua nhiều bộ phim nhất, đây là Chiêm Lam, tuy sức chiến đấu không cao nhưng cường hóa theo hướng ma pháp, hiến có hai ma pháp tăng sức bền và tốc độ, khả năng phán đoán, phân tích cũng không tệ. Đây là Zero, trước đây là sát thủ chuyên nghiệp, sở trường bắn tỉa, trang bị súng bắn tỉa Goush, tầm bắn rất xa, uy lực lớn, chỉ cần cấp anh ta đủ khoảng cách, hạ đối phương đông hơn gấp mấy lần không thành vấn đề. Vị này là TRiệu Anh Không, cũng là sát thủ, nhưng thiên về cận chiến, có một dao găm có thể thiêu cháy linh hồn, đặc biệt tốt khi đối phó yêu ma quỷ quái, là người thứ hai trong đội mở cơ nhân tỏa. Còn vị này là Tề Đằng Nhất, chuyên gia giám định đồ cổ, rất có kiến thức, nhất là trong bộ phim này thì không thể thay thế.

Tiêu Hoành Luật cúi đầu suy nghĩ hồi lâu rồi mới hỏi:

- Mở cơ nhân tỏa nghĩa là sao? Dường như đây là mấu chốt quan trọng nhất dẫn đến khai chiến phải không?

TRịnh Xá gật đầu nói:

- Đúng vậy, trước cậu có một người rất lợi hại đã suy đoán rằng Chủ thần không gian là một nơi kích thích con người tiến hóa, mở cơ nhân tỏa là dấu hiệu tiến hóa. Trong mỗi đội chỉ cần có 3 người mở cơ nhân tỏa, không cần biết có chết một hai người hay không, chỉ cần có đủ là đội đó sẽ phải chiến đấu với các đội từ các châu lục khác. Và Chủ thần vì để các đội giết lẫn nhau, đưa ra điểm thưởng rất cao. Chỉ cần gặp nhau, một người bị giết là đánh đến khi một bên chết hết.

Tiêu Hoành Luật dứt một sợi tóc, để trên tay quan sát hồi lâu rồi mới thổi bay đi, lẩm bẩm nói:

- Ra là thế, như vậy là đúng với các suy nghĩ của tôi, nếu mục đích của Chủ thần không phải là để chúng ta sống sót mà thông qua nguy hiểm tiến hóa thì suy đoán chính xác... Lúc trước tôi tự hỏi tại sao các đội không trao đổi người mới, đôi bên giết cùng một số lượng, không những có thể lừa được Chủ thần mà còn có dư điểm để cường hóa, giờ thì đã hiểu.

Mọi người kinh ngạc nhìn chú nhóc, Tiêu Hoành Luật cũng không giải thích, cứ ngồi nghịc tóc cho đến khi O'Conneil và Evely từ nhà tù đi ra, đằng sau còn có anh trai Evelyn là Carnahall, mọi người không ai hỏi han gì nữa mà lẳng lặng đi theo ba người. Qua mấy góc phố. Tiêu Hoành Luật bỗng lẩm bẩm:

- Quá 5000 mét rồi thì phải?

http://tieulun.hopto.org

Mọi người đều kỳ quái nhìn chú bé, bỗng đúng lúc đó, một giọng nói trang trọng đều đều vang lên:

- Đội ngũ bị giết một người, điểm số của đôi TRung Châu là âm 1, điểm thưởng âm 2000, khi phim kết thúc, những ai không đủ điểm sẽ bị delete.

Trong lúc mọi người còn kinh ngạc, sợ hãi thì Tiêu Hoành Luật nhổ tóc, thổi phù rồi lãnh đạm nói:

- Chỉ cần chết một người là âm 1 điểm, đội đối phương cũng không được gì, nói cách khác, nếu tôi bị đem ra trao đổi, tôi lập tức tự sát, kế hoạch trao đổi thất bại, đội của tôi vẫn bị âm điểm, hai bên phải giết lẫn nhau đến hết. Chủ thần không cho phép chúng ta chơi trò cày điểm mà buộc chúng ta giết lẫn nhau cho đến khi người tiến hóa hoàn hảo xuất hiện.

Tình huống hiện tại là âm 1 điểm, mọi người đều nặng trĩu trong lòng, họ buộc phải liều mạng giết đối phương ít nhất một người, nếu không đại đa số sẽ bị delete khi hết phim, âm 2000 điểm thì trừ Trịnh Xá, không ai có khả năng sống sót nữa.

- Lúc trước còn tìm cách tránh chiến đấu...giờ lại phải tìm mọi cách hạ đối phương, quả là phức tạp...

Trịnh Xá cười khổ, một lúc sau mới nói:

- Tiêu Hoành Luật, phân tích xem thật lức của đối phương ra sao? Vì sao Chủ thần lại đưa chúng ta vào trước?

Tiêu Hoành Luật giật giật tóc nói:

- Nếu thông tin của mọi người cung cấp là chính xác thì... chúng ta nhất định yếu hơn nên Chủ thần mới đưa chúng ta vào trước.

Tề Đằng Nhất kỳ quái hỏi:

- Sao lại thế? Chúng ta vào trước không phải đối mặt với nhiều nguy hiểm khó khăn hơn sao? Nào là sa mạc, nào là hầm mộ, nào là Mummy, chưa kể đến tay Tế tự bất tử Imhotep nữa.

Tiêu Hoành Luật tiếp tục sự nghiệp nhổ tóc thì Chiêm Lam ngăn lại nói:

- Đừng nhổ tóc nữa, nếu không thì bị hói đấy.

Tiêu Hoành Luật gạt tay nàng nói:

- Không sao đâu, da đầu của em cũng bị biến dị, tóc mọc rất nhanh, dù nhổ sạch thì không bao lâu lại mọc ra như cũ, trong khi suy nghĩ thì da đầu rất ngứa, lại không thể gãi, chỉ có nhổ tóc cho đỡ khó chịu thôi... đừng lo cho em. Tề Đằng Nhất, anh nghĩ xem, hai đội quân giao chiến thì bên nào có lợi, tiến vào chiến trường trước hay sau? Hoàn cảnh, địa hình, sinh vật..v.v bất kỳ yếu tố nào cũng quan trọng. Dù thế nào thì bên vào trước cũng có ưu thế, nắm quyền chủ động chiến trường, dù tấn công, phục kích hay phòng thủ. TRong đội của chúng ta có bắn tỉa tầm xa, ám sát, đối diện chiến đấu, hỗ trợ, chỉ thiếu công binh gài mìn, nói chung là khá mạnh rồi, tại sao Chủ Thần lại coi chúng ta là phe yếu hơn? Như thế thì 70% khả năng đối phương cường hóa theo hướng ma pháp, truyền thuyết.

Tiêu Hoành Luật lại nhổ tóc, nhưng lần này không thổi đi mà nắm trong tay rồi nói:

- Nếu như vậy thì tôi đề nghị cố gắng tránh giao chiến trực diện vì ma pháp, truyền thuyết có rất nhiều thứ không thể tưởng tượng được, sức công phá cũng rất lớn, so lại thì tầm xa chúng ta có lợi. Zero sẽ là chủ lực, bắn tỉa hết bọn họ.

69. Hiện Thực Tàn Khốc...đồng Hành.

Trịnh xá đần người ra , hắn cười khổ nói :

-Không ngờ chú em lại là người bạo lực nhất đám, anh cứ nghĩ chú chỉ là một thằng nhóc thông minh thôi... đúng rồi , sao em lại biết nhiều như thế? Dù em thông minh nhưng biết nhiều như vậy cũng hơi quá đó.

Tiêu Hoành Luật bỗng cười tinh quái, lúc này trông mới giống một đứa trẻ, lẩm bẩm nói:

http://tieulun.hopto.org

-Trên thế giới có một thứ gọi là máy tính ,tuy em bị nghiên cứu nhưng đâu có bị giam, lúc bình thường vẫn lên mạng đọc sách, mà hiện nay có một loại sách gọi là tiểu thuyết huyền huyễn đó nha

? Trịnh Xá ngẩn ra một lúc rồi cười ầm lên nói:

-Thế này mới giống một đứa trẻ chứ, lúc trước em làm anh nhớ đến một...ừm, coi như một người bạn cũ, giống lắm.

Lúc bấy giờ, ba người đằng trước bỗng dừng lại, bàn bạc gì đó, tiếp theo Evelyn và anh trai bỏ đi, còn O Conneil thì đi vào ngõ hẻm, mọi người nhìn nhau rồi do Trịnh Xá dẫn đầu đi theo. Không ngờ vừa qua chỗ rẽ đã thấy O Conneil mặt mũi đầy cảnh giác đứng chờ.

-Các bạn tù, tớ không nghĩ là các cậu cố ý đi theo tớ đâu nhỉ?

Trịnh Xá hơi ngẩn ra, hắn nhớ lại trong Resident Evil cũng có tình huống tương tự xảy ra, khi đó Chủ thần quy định than phận của họ là nhân viên bảo vệ Hive, lần này là bạn tù của O Conneil. Hắn cười cười nói:

-Lúc trước vừa nghe cậu nhắc đến Thành phố của người chết Hamunaptra phải không?

O Conneil phản ứng rất nhanh, đưa tay xuống thắt lưng, có điều anh chàng quên béng mất rằng mình vừa từ trong ngục ra, làm gì có súng, lại thấy trên tay Trịnh Xá cầm một khẩu súng hình dạng kỳ lạ (súng tiểu liên mini), chàng ta bèn giơ tay lên nói:

-Ha ha, chắc là cậu nghe nhầm rồi, làm gì mà có Hamunaptra chứ...

Trịnh Xá cười cười nhét súng vào áo nói:

-Tớ cũng không nói nhiều làm gì, bọn tớ không có ác ý, chỉ hy vọng cậu đưa bọn mình đến Hamunaptra, bọn mình sẽ đảm bảo an toàn cho cậu...thật ra lúc nãy người cứu cậu là bọn tớ chứ không ai khác.

O Conneil nhìn Trịnh Xá một cách nghi hoặc, hắn chỉ cười nhìn Zero, chỉ tay vào một góc tường đằng xa có một cây sắt nhô ra, khoảng cách chừng 1000 m, từ đây chỉ nhìn thấy cây sắt bé như sợi chỉ. O Conneil cũng nghi hoặc nhìn theo, một tiếng động khẽ vang lên, cây sắt gẫy rời, O Conneil kinh ngạc quay lại, vừa lúc thấy Zero đang thu một khẩu súng ngắn hình dạng kỳ dị vào áo. Lúc bấy giờ còn chưa có súng trường tự động nữa là súng ngắn bắn gẫy sắt ở cự ly 1000 m, khẩu súng của Zero là vũ khí còn hiện đại hơn cả thế kỷ 21, thêm vào kỹ năng bắn tỉa đủ để O Conneil há mồm cứng đờ người, hồi lâu mới lắp bắp:

-Đừng có chĩa khẩu đó vào tớ..đừng nha!

Thế cũng coi như là nữa vũ lực uy hiếp rồi, Trịnh Xá cười nhăn nhó rồi lẳng lặng đi theo O Conneil, mọi người theo sau hắn, chỉ có Tiêu Hoành Luật đứng sau cùng im lặng quan sát màn kịch rồi hiện ra trên mặt một nụ cười tán đồng.

O Conneil miễn cưỡng đồng ý yêu cầu của Trịnh Xá đưa cả bọn đến Hamunaptra, đến khi Trịnh xá lấy ra hai khối vàng, nói là cấp anh chàng mua trang bị và chi phí mới bình tĩnh lại đôi chút. Cuối cùng đành đưa mọi người về khách sạn, trông bên ngoài không khác gì nhà dân. O Conneil có vẻ là khách quen ở đây, vừa vào cửa đã cười cười nói nói với một thanh niên tóc vàng, đại loại như " bạn già, tớ vừa ăn cơm tù mấy ngày, suýt nữa bị treo cổ, về đây thấy cậu sống vui vẻ thì rất không thoải mái..v.v". Nói xong mới quay lại nói với Trịnh Xá:

-Các cậu ở tạm đây nhé, tớ đi bán vàng rồi nhân tiện mua ít súng đạn, tất nhiên là tớ không nghĩ các cậu cần mấy thứ đó..

Nói đoạn liếc nhìn Zero cười cười, Trịnh xá cũng cười cười , hắn biết O Conneil là một người trọng danh dự và tín nhiệm, có điều khoảng cách hạn chế 5000 m sờ sờ ra đó, chỉ đành lấy ra một khối vàng đưa cho O Conneil nói:

-Có vài lý do không tiện nói, bọn tôi phải đi cùng cậu, có điều tiền bạc thì quyết không keo kiệt đâu, yên tâm đi, bọn tôi biết có một nhóm người áo đen bảo vệ Hamunaptra, nếu đụng độ bọn tôi sẽ bảo vệ cậu, chỉ cần đưa bọn tôi đến Hamunaptra là Ok.

O Conneil nhìn Trịnh xá nghi hoặc nhưng cũng không khách sáo, cầm lấy vàng tung tung mấy cái nói:

http://tieulun.hopto.org

-Muốn đi thì nhanh lên, buổi tối đến chợ đen không an toàn lắm đâu, vả lại đã hẹn cô bé kia sang mai tập hợp ở cảng Cairo rồi, thêm vào đó tớ không thích bị ăn đạn từ đằng sau đâu.

Cả bọn cùng O Conneil đi ra phố, anh chàng có vẻ rất quen thuộc Cairo, không những nhanh chóng đổi vàng khối thành tiền mặt và một ít tiền vàng nhỏ, còn mua một bao tướng súng đạn và quần áo, Khi trở về khách sạn thì đã không còn e dè gì nữa mà cười cười nói nói với đám Trịnh Xá. Khách sạn không lớn nhưng khá lịch sự, đến bữa tối, một đống thức ăn Ai cập khiến ai cũng tấm tắc khen ngon, O Conneil thì luyên thuyên kể về thời gian đi Lê dương, nhất là kể về đoạn thời gian ở Hamunaptra và lần mò từ đó qua sa mạc trở về.

-Năm đó bọn tớ nhận lệnh đi tìm thành phố Hamunaptra, nghe nói có rất nhiều vàng...nếu không biết các cậu chưa đến đó tớ sẽ nghi là các cậu đã đào được vàng ở Hamunaptra rồi, nói chung là sau khi nhai chán chê cát vàng, một hôm bọn tớ cực kỳ may mắn nhìn thấy chốn an nghỉ của Pharaoh, nơi chôn dấu cuốn sách vàng và cuốn sách đen trong truyền thuyết, nơi có kho tàng khổng lồ của các Pharaoh, Thành phố của người chết Hamunaptra. Vừa đến đó không lâu, chỉ kịp sơ bộ khai quật đôi chút thì bị một đám người áo đen tấn công...chài, bọn tớ bị giết như giết gà, chút nữa tớ cũng toi mạng nếu không xảy ra một việc hết sức kỳ lạ, dưới cát xuất hiện một khuôn mặt người gào hét có lẽ là hồn ma thủ hộ lăng mộ thì phải...e hèm, tớ thừa cơ chuồn ra nhưng độc có một mình...

Nói đến đây anh chàng ngửa cổ tu một hơi hết cốc rượu mới tiếp tục:

-Khi đó tớ phải băng qua sa mạc, từ đó đến Ốc đảo là 3 ngày đường, không có ngựa hay lạc đà thì phải 5 ngày, mà tớ chẳng còn tí quái nước hay thức ăn nào cả, trời nắng chang chang, người thường chắc là bị phơi thành xác khô rồi. Đến ngày thứ ba thì tớ bắt đầu ăn rắn và bò cạp, nhai sống để lấy chút nước vào cổ, đến đêm thì bới cát đền tầng cái ẩm, bóp lất chút hơi ướt lên môi, chài..chẳng biết làm sao mò được về đến ốc đảo, lúc ấy trông tớ giống hệt một Mummy...

Nói nghe thì dễ, nhưng những khó khăn, khổ sở đằng sau thì khó mà tưởng tượng được, bọn Trịnh xá chỉ đành an ủi mấy câu, chỉ có Zero là cắm cúi ngồi ăn, không khí có vẻ trầm lặng. Bỗng O Conneil hướng về Trịnh Xá hỏi:

-Sao các cậu muốn đến Hamunaptra? Từ việc các cậu nhẹ nhàng đưa ra mấy khối vàng nguyên chất có thể thấy các cậu rất lắm tiền, việc quái gì phải mạo hiểm/.

Trịnh Xá cười khổ, uống một ngụm rượu hoa quả rồi nói:

-Nói ra khó tin lắm, nếu tớ nói là không đi thì bọn tớ chết hết cậu có tin được không?

O Conneil như hiểu như không lẩm bẩm:

-Hay là bị nguyền rủa? Thôi đi, tớ cũng không rành mấy vụ này, đã hứa thì phải làm, ngày mai chúng ta sẽ đi, có điều hy vọng lần này bò về không đến nỗi tơi tả quá..

" Có lẽ về được hơi bị khó, mà có về cũng vô cùng tàn tạ"

Biết rõ cốt truyện, mấy người cười khổ, đám O Conneil thả Imhotep ra rồi cố sống cố chết chạy về Cairo, tuy bổ cấp đầy đủ nhưng bị một con Mummy ngàn năm bám sau đít thì chắc chắn không dễ chịu tẹo nào.

-Ok! Ngày mai chúng ta cùng nhau đến Thành phố của người chết Hamunaptra.

Trịnh xá vừa nói vừa chạm cốc với O Conneil, đúng lúc đó Chiêm Lam cắt ngang:

-Muốn đi thì vẫn còn thiếu một món đồ quan trọng.

-Món đồ gì?

Chiêm Lam cười cười nói:

-Mèo!.

http://tieulun.hopto.org

70. Thành Phố Mất Tích

Gần trưa ngày hôm sau, O Conneil đưa mọi người đến bến cảng Cairo, Evelyn và anh trai đã đến từ sớm, đang đứng chờ, cho đến khi nhìn thấy O Conneil mới thở phào nhẹ nhõm, ngay sau đó phát hiện ra đám Trịnh Xá, hai người đều tỏ vẻ đề phòng. Evelyn là một người khá trực tính, thẳng thắn nên khi O Conneil đến nơi, nàng lập tức hỏi:

-Không phải anh hứa chỉ đưa chúng tôi đi sao? Sao lai đưa cả đám nam nữ đến đây thế này, chúng tôi không có chịu trách nhiệm chi phí cho ngần ấy người đâu đấy...anh...anh là O Conneil?

Khi ở trong ngục O Conneil có vẻ rất lôi thôi bẩn thỉu, bây giờ tắm rửa sửa sang, mặc quần áo mới trông rất đẹp trai, đầy nam tính, chưa kịp nói gì đã khiến Evelyn nhìn đến ngẩn ngơ, cô nàng mãi mới rặn ra được một câu " Hi", Carnahall ngay lập tức tiếp lời nói:

-Ha ha ha, hôm nay thời tiết đẹp, thích hợp mạo hiểm, người nhiều chút cũng không sao...nhưng O Conneil này, họ có tin được không đấy? Không sao, tôi chỉ quan tâm đến kho báu thôi, vàng ở đó không đủ chia đâu nha,

Carnahall vỗ vai O Conneil nói nhỏ, O Conneil gật gật đầu trả lời:

-Thời tiết hôm nay đúng là thích hợp mạo hiểm, yên tâm đi, họ không quan tâm đến vàng đâu, ngoài ra họ còn bảo vệ chúng ta...ừm, tôi lo việc khác cơ.

Dứt lời anh chàng moi ví tiền ra nhìn đi nhìn lại mới yên tâm cất đi. Carnahall giỏi nhất là móc đồ của người khác, anh chàng cười e dè nói:

-Yên tâm đi, tôi không rat tay với người nhà đâu, cậu nói là họ không quan tâm đến vàng, nhiều tiền lắm hả?

Trịnh xá tiến đến gần cười nói:

-Xin chào hai vị! Quý vị nói chúng tôi nghe thấy hết rồi, yên tâm đi. Tôi là Trịnh Xá, còn đây là các bạn của tôi, chúng tôi là một đội thám hiểm được tài trợ bởi một triệu phú Mỹ, mục đích là truy tìm những nơi bí mật trên thế giới, Hamunaptra nằm trong danh sách. Mọi chi phí trên đường chúng tôi sẽ chi, thậm chí còn cung cấp sự bảo vệ cho các bạn. Có điều trên đường thám hiểm xin hãy nghe lời khuyên của chúng tôi, đừng gây ra những việc có hại cho mọi người, nói chung là thế đấy.

Evelyn đang ngẩn ngơ nhìn O Conneil, lúc này mới sực tỉnh gấp gáp nói:

-Cái..cái gì? Chúng tôi không...không có tham gia đội thám hiểm của mấy người, sao lại phải nghe lời mấy người. Còn chi phí thì...không cần, chúng tôi tự trả được.

Trịnh Xá lắc lắc đầu nói:

-Tôi nghĩ hai người hiểu nhầm rồi, chúng tôi chỉ đi " Thám hiểm" thôi, còn kho báu gì đó chúng tôi không quan tâm.

Lần này phản ứng của Evelyn còn kịch liệt hơn nữa, cô nàng đỏ tía mặt lên lớn giọng:

-Mục đích của các người là Cuốn sách đen của người chết (Book of Anubis) hay là Cuốn sách vàng của sự sống (Book of Amun-Ra) chứ gì? Đừng hòng! Không thể nào! Nếu có thật thì đó là báu vật văn hóa, không thể giao cho một tay nhà giàu nào đó được, tôi tuyệt không giao thứ đó cho mấy người.

Trịnh Xá thấy những ánh mắt dị dạng xung quanh, thậm chí còn có cả sự căm ghét, hắn vội nói:

-OK, OK, cái quái gì chúng tôi cũng không lấy, được chưa...ài..đàn bà..đúng là một đám cố chấp.

Nói đoạn cùng cả đoàn đi lên tàu, Evelyn thì vẫn không chịu thôi, tóm lấy áo O Conneil mà nói:

-Anh có thề rằng họ nói sự thật không? Tôi không biết, anh đưa họ đến đây thì phải đảm bảo họ không được lấy hai cuốn sách đó! Nếu không... tôi cảnh cáo anh..!

O Conneil đối diện với loại phụ nữ như thế chỉ đành cười khổ, nhất là khi thấy bọn Trịnh Xá đã lên tàu thì nụ cười biến thành một nét nhăn nhó. Nhưng dù sao thì anh chàng cũng giải quyết được với Evelyn, khi lên

http://tieulun.hopto.org

tàu đã thấy bọn Trịnh xá bao cả nửa khoang hạng nhất, còn Carnahall sau khi nhận được một khối vàng thì lập tức thân thiết ông ông tôi tôi với Trịnh Xá. Có điều mọi người đều tránh xa tay trộm siêu hạng này, chỉ cần mất cảnh giác là nhất định mất cái gì đó.

-Đi theo dòng xuống hạ du, đến trưa mai chúng ta xuống tàu ở bến này, sau đó đi về hướng Tây khoảng nửa ngày sẽ đến ốc đảo lớn nhất, cũng là duy nhất trên đường đi Hamunaptra. Ở đấy có thương nhân, chúng ta sẽ mua lạc đà, nước ngọt và lương thực. Tiếp đó chúng ta đi về phía Tây Nam, nếu không có gì bất ngờ thì sau 3 ngày 3 đêm chúng ta sẽ đến Hamunaptra.

O Conneil chỉ vào bản đồ trên bàn giải thích hành trình cho mọi người, chỉ có Evelyn vọi vàng hỏi:

-Bất ngờ? Bất ngờ gì cơ?

O Conneil không trả lời mà cầm bao súng vứt lên bàn, mở ra, bên trong toàn súng ngắn, súng trường, shotgun và đạn dược, đủ cho mấy người dung. Evelyn ngẩn ra nhìn rồi lắp bắp:

-Tôi không nhìn nhầm đấy chứ? Chúng ta...đi thám hiểm...hay là...đi gây chiến tranh?

O Conneil chỉ lẳng lặng cầm một khẩu súng lên nạp đạn, vựa nạp vừa nói:

-Thưa tiểu thư, ở đó rất kỳ lạ, có cái thứ quỷ gì đó bên dưới, lại còn đám áo đen thủ hộ nữa. Hamunaptra thật sự là thành phố của người chết, tin tôi đi, ở đo người chết nhiều hơn người sống định đến đó rất nhiều.

Evevlyn vội vàng quay lại nói với Trịnh Xá:

-Các người bảo là bảo vệ chúng tôi phải không? Tôi chỉ cần hai cuốn sách thôi, còn lại các người cứ lấy, dù anh trai tôi tin có kho tàng nhưng tôi không tin các người có thể đào nó ra được.

Trịnh Xá gật gật đầu nói:

-Tôi đã nói rồi, chúng tôi chỉ đi thám hiểm thôi, còn những thứ khác không có hứng thú, nhưng tiểu thư rất quen mất cuốn sách đó à?

Evelyn hưng phấn kêu lên:

-Tất nhiên rồi, Cuốn sách mặt trời của Amun-Ra và cuốn sách bong tối của Anubis ghi chép tất cả phù chú của Ai cập cổ đại, chúng làm tôi từ bé đã mê Ai cập rồi.

Đúng lúc đó, Tiêu Hoành Luật từ đầu luôn yên lặng bỗng hỏi:

-Mấy giờ rồi?

Mọi người đều ngẩn ra, Trịnh Xá nhìn đồng hồ nói:

-Hơn mười giờ!

Hắn thấy Tiêu Hoành Luật nhìn hắn khẽ gật đầu, đêm trước, Chiêm Lam đã kể lại từng chi tiết của bộ phim, không biết có phải vì nàng cường hóa tinh thần lực không mà trí nhớ rất dễ sợ, từng chi tiết dù nhỏ cũng nhớ, mọi người như được xem lại cả bộ phim một lần. Giờ Trịnh xá sực nhớ ra đêm nay đám áo đen tấn công tàu, và cũng vào khoảng này.

-Evelyn, cô đi lấy chìa...lấy bản đồ và khối tròn! Zero, Trương Kiệt, hai người bảo vệ cô ấy! Mọi người sẵn sang, có chuyện thì nghe Chiêm Lam, tề Đằng Nhất và Triệu Anh Không chỉ huy...đi thôi, bắt đầu rồi!

Trịnh Xá đứng dậy, rút dao ra rồi dẫn đầu đi lên boong tàu. Lúc bấy giờ Carnahall đang cùng một hội người Mỹ đánh Poker, rõ rang là vận may không được tốt, trước mặt một người Mỹ đã có khối vàng mà Trịnh Xá cho anh chàng.

-Hi, chào mọi người, cũng định chơi à?

Carnahall nhìn thấy Trịnh xá và O Conneil bèn lên tiếng, tuy thấy Trịnh xá cầm dao nhưng Progknife nhìn bề ngoài không ra sao cả, chẳng ai nghĩ đó là một vũ khí nguy hiểm. O Conneil thì có vẻ ngạc nhiên hỏi Trịnh Xá:

-Có chuyện gì vậy? Tôi thấy mọi người cứ kỳ kỳ sao đó.

http://tieulun.hopto.org

Chưa dứt lời đã vang lên tiếng súng, từ đằng sau thuyền bốc lên một đám khói đen, mọi người còn chưa kịp định thần thì một người phục vụ đã ngã vật ra đất, chết queo. Đám Mẽo đánh bài phản ứng rất nhanh, ai nấy rút súng ra, lập chướng ngại vật xung quanh, bắt chước Cowboy bắn tứ tung. Carnahall nhanh không kém, loáng cái tiền và vàng trên chiếu bạc đã biến mất, sau đó ôm đầu chạy lại chỗ đám Trịnh Xá. O Conneil cũng rút súng ra, lắp bắp:

-Đám áo đen...hơi bị..quá nhiều!

Trịnh Xá cũng đồng tình:

-Ừm, hơi bị nhiều.

Hắn nhớ trong phim, đám áo đen tấn công tàu chỉ có khoảng trên dưới 10 người, ngoài việc đốt tàu thì không đủ sức tiêu diệt mọi người, bây giờ chỉ tính số đã lên tàu cũng có đến mấy chục, chưa kể đến lien tục có người trèo lên tiếp viện.

Súng tiểu liên mini vào thời đại này có uy lực không thua gì súng máy hạng nặng, Trịnh Xá chĩa súng vào mạn thuyền quét một loạt, lan can tàu gãy tung tóe, gần mười tay áo đen ngã lộn cổ xuống sông, mọi người đều ngẩn ra nhìn hắn. Nói chung thì đạn thường cũng không đắt đỏ gì, Trịnh xá bắn không tiếc đạn, lien tục quét đám áo đen xuống song. Còn may hắn chưa phải dùng Progknife, nếu không mọi người chắc là hết hồn, hắn vừa bắn vừa nói:

-Còn may là dung súng đạn giải quyết được.

Carnahall và O Conneil được hắn bảo vệ phía sau kỳ quái hỏi:

-Thế cái gì không dung đạn giải quyết được?

-Ma quỷ, âm hồn...

Vừa lúc đó Trịnh xá bỗng có linh cảm, hắn dơ dao ra trước mặt Carnahall, chỉ nghe keng keng hai tiếng, hai viên đạn bắn trúng dao.

-....và vận may!

Carnahall giật bắn mình, vỗ vai Trịnh Xá nói:

-...Người anh em tốt..súng tốt!

Việc móc túi đã thành bản năng của tay này, chỉ nháy mắt đã moi trong người Trịnh xá ra một cây súng ngắn, khoái trá bắn tung tóe ra bốn phía, Trịnh xá và O Conneil chỉ đánh nhìn nhau lắc đầu cười. Không bao lâu ba người đã hội hợp với mọi người bên lan can tàu, Evelyn đã mang theo chìa khóa và bản đồ, có điều trên tàu khói lửa mịt mù, có vẻ như tàu hết cứu nổi. Trên boong tàu xung quanh mọi người còn có mười mấy người áo đen nằm la liệt, trên ngực có một lỗ vừa đúng ngón tay út con gái, còn Triệu Anh Không đang dung khăn giấy lau ngón tay, khuôn mặt lãnh đạm và vẻ đẹp trung tính của nàng khiến khó ai có thể tưởng tượng nổi người con gái này vừa lấy mạng mười mấy người.

Trịnh Xá thu súng và dao vào Nạp giới, cười hải hải nói:

-Mọi người sẵn sang chưa?

O Conneil ngẩn ra rồi cũng cười nói:

-Tất nhiên! Tôi nhớ là bờ bên này.

Carnahall thì đần mặt hỏi:

-Sẵn sang cái gì? Ê, O Conneil, sẵn sàng cái gì cơ?

Trịnh Xá không đáp, tóm lấy Carnahall ném vèo xuống nước, tiện tay lấy lại khẩu súng ngắn, khi hắn vừa giơ tay về phía Evelyn thì cô gái rú lên, tóm chặt lấy O Conneil, hắn chỉ đành thu tay về, đột nhiên cổ hắn trĩu xuống, Chiêm Lam cười hi hi treo trên cổ hắn, còn Zero và Triệu Anh Không đã liên tục nhảy xuống.

-Vậy thì...bắt đầu thôi!

http://tieulun.hopto.org

Bộ phim này không như những lần trước, ít ra là hiện tai chưa thấy quá nguy hiểm, lại phát sinh quan hệ với các nhân vật chính khiến trong long Trịnh Xá cũng nhẹ nhõm hơn, hắn tự nhiên có cảm giác mình đang đi thám hiểm, rất hưng phấn.Hắn cười lớn nhảy xuống, song chảy không xiết, mọi người không bị nước cuốn tan ra mà đều bám sát sau lưng O Conneil bơi vào bờ. Con tàu đã hoàn toàn cháy sang rực, loáng thoáng thấy mạn đối diện cũng có người nhảy xuống nước. Tuy trong hội có mấy người bơi không giỏi lắm nhưng dìu lẫn nhau, vào bờ cũng không khó khăn. Vào đến bờ, còn ướt lướt thướt nhưng Evelyn đã kêu ầm lên:

-Trời ơi! Hành lý của tôi, dụng cụ của tôi, tài liệu của tôi...mất hết cả rồi trời ạ!

Chiêm lam là người có vẻ nhẹ nhàng thoải mái nhất, một tay nàng bám vào cổ Trịnh Xá, tay kia còn ôm một con mèo đen rất ngoan ngoãn, vào đến bờ con mèo vẫn yên lặng khoanh tròn trong lòng nàng. Đúng lúc ấy bờ bên kia có một gã trông rất đáng ghét kêu ầm lên:

-O Conneil ! Heey, O Conneil, mấy người có vẻ thảm rồi, ngựa đều ở bên này.

-Này Beni, hình như cậu lên nhầm bờ rồi!

Cười xong thì vẫn phải đối mặt với hiện thật, mọi người phải đi bộ đến ốc đảo, cũng may là bờ bên này tương đối gần, dọc bờ sông còn có ít cây cối, mọi người vừa đi vừa nói cười nên cũng không thấy xa lắm. Trịnh Xá cố tình tụt lại đi cùng Tiêu Hoành Luật, nhẹ giọng hỏi:

-Chúng ta ngày càng đến gần Hamunaptra rồi, chú em thấy bọn mình có mấy thành khả năng thắng?

Tiêu Hoành Luật vừa giật giật tóc vừa nói:

-Còn tùy xem anh định nghĩa thắng lợi là thế nào? Tránh mặt bọn họ? Giết sạch bọn họ? Hay là nhanh chóng hoàn thành bộ phim này, chôn vùi Imhotep?

-Định nghĩa thắng lợi? Sống sót... đại bộ phận mọi người sống sót!

Tiêu Hoành Luật vừa giật giật tóc vừa cúi đầu suy nghĩ, hồi lâu mới trả lời:

-Khoảng 10%, không chỉ 7% thôi, chưa nói đến đội khác, chỉ riêng Imhotep đã khá phức tạp rồi, tôi còn chưa biết làm cách nào chon hắn đây, chỉ đành đi theo cốt truyện, dung Cuốn sách của Amun-Ra tiêu diệt hắn vậy, từng bước, từng bước thôi. Còn đội Ấn châu, nói thật thì không có khả năng không chết ai, đến tôi cũng sẵn sang bị giết rồi, ít nhất chúng ta sẽ chết một nửa.

" Tối thiểu phải chết 5 người sao?" Mang theo mối nghi hoặc hay có thể gọi là dự cảm không lành đó, Trịnh Xá cùng mọi người đến chợ ốc đảo, đó là một chốn tụ cư của dân du mục, khá nhỏ, nhưng trừ không bán người ra, hầu như cái gì cũng có. Mọi người mua lương thực, dự trữ nước và 13 con lạc đà, bắt đầu tiến về phía Hamunaptra, dù có mệt cũng chỉ có thể gà gật trên lạc đà, ba ngày ba đêm nhanh chóng qua đi, mọi người đến rất gần đích.

Trừ ba người bọn O Conneil thường xuyên sinh hoạt cạnh sa mạc, những người còn lại trải qua đêm lạnh ngày nóng của sa mạc, ai nấy đều chịu hết nổi. Trừ Trương Kiệt và Zero, chưa ai đến sa mạc, khỏe như Trịnh Xá sau mấy ngày còn có cảm giác lử đử, nhất là Tề Đằng Nhất, Trương Hằng, Cao Hồng Lượng, Tần Chuế Ngọc bốn người, ngồi lâu trên lạc đà, đến lúc xuống ai nấy đều lắc lắc lư lư, phờ phạc tiêu điều như nạn dân châu Phi.

Một bình minh nữa đến, khi mọi người đã quen với việc di chuyển trên lạc đà trong sa mạc, bỗng từ sau một gò cát, một toán người đông đến mấy chục người ngựa nhô ra, đi đầu chính là Beni. Beni hướng về phía O Conneil kêu lớn:

-Ê, chào buổi sang ông bạn già!

O Conneil không nói không rằng dẫn mọi người đến gần đội kia, hai toán người dừng lại cách nhau vài mét, hướng về hoang mạc mênh mông. Một người Mỹ nghi hoặc hỏi:

-Chúng ta dừng lại làm gì? Anh nói là gần đến Hamunaptra rồi mà, sao lại dừng ở đây?

Beni điềm dạm nói:

-Bình tĩnh, kiên nhẫn chút anh bạn!

http://tieulun.hopto.org

Evelyn cũng nhẹ giọng hỏi:

-Chúng ta chờ cái gì?

O Conneil đáp:

-Chờ mục đích của chúng ta xuất hiện.

Chàng Mẽo lúc nãy lại kêu lên:

-Ê O Conneil, còn nhớ hôm trước trên chiếu bạc đổ cái gì không? Ai đến Hamunaptra trước thắng 500 đô đó. Đua không?

Vừa lúc đó anh bình minh xuất hiện từ chân trời, trong ánh nắng vàng kim, từ từ một phế tích xuất hiện, chính là Thành phố của người chết Hamunaptra. Sau mấy ngày gian khổ, thấy được mục tiêu, mọi người đều kích động không nói nên lời, chỉ thi nhau thúc tọa kỵ hướng về phía phế tích. Tâm tình của bọn Trịnh Xá khá phức tạp, muốn trở về Chủ thần không gian, họ phải chôn vùi Imhotep, nhưng để mai táng hắn thì trước hết phải phục hoạt bất tử tế tự. Phục hoạt Imhotep thì phải đối mặt với một đội khác, phải giết ít nhất là một người để tránh việc đại bộ phận thành viên trong đội bị delete. Nói gì thì nói, bọn TRịnh Xá cũng đã đến Hamunaptra, phế tích đầy những tảng đã khổng lồ, minh chứng cho một thời từng huy hoàng, trên từng di tích còn vương lại chút tôn nghiêm tráng lệ ngàn năm trước.

Sau khi tiến vào Hamunaptra, mọi người tụ vào cắm trại cùng một nơi, sắp xếp xong xuôi thì Evelyn lôi O Conneil đi tìm của ra vào hầm mộ, đám người Mỹ cũng thế. Chỉ có bọn Trịnh Xá sau khi bàn sơ qua quyết định ở lại trên mặt đất, khảo sát địa hình xung quanh.

- Đường hầm chỉ sâu khoảng 100m, O Conneil đi xuống đó cũng không cách xa chúng ta quá 5000 m, lợi dụng thời gian này chúng ta kiểm tra địa hình xung quanh. Zero, anh khảo sát vị trí tấn công tầm xa, tìm địa điểm bắn tỉa. Trương Kiệt, Tề Đằng Nhất, Tiêu Hoành Luật tìm vị trí đánh cận chiến, những người còn lại cảnh giới xung quanh, có động tĩnh thì nổ súng báo hiệu. Hãy cùng chiến đấu để sống còn...ít nhất là để đại bộ phận mọi người sống sót trở về.

71. Cuốn Sách Của Người Chết(1)

Trịnh Xá đứng trên một cây cột nhìn ra sa mạc xa xôi, cây cột đá cao cả mười mấy mét, xưa kia có lẽ là cột trụ chính của cung điện hay lăng mộ , ngàn năm vẫn không gục ngã, Trịnh Xá đứng đó có thể nhìn thấy cả chục nghìn mét đằng xa.Hắn đứng trên cột đá đã 2 tiếng, tầm nhìn chỉ thấy toàn cát vàng , nhưng bằng thể lực mà nói, đứng đó them 24h hắn cũng vẫn OK.

- Ê, định đứng trên đó đến bao giờ? Không phải định tránh mặt em đấy chứ?

Giọng con gái nghe mềm mại mà chua chát Trịnh Xá và Chiêm Lam cùng một tổ, họ phụ trách cảnh giới hai hướng Tây và Nam, một vùng sa mạc rộng lớn, để thuận tiện, hắn nhảy lên cây cột lớn này, Chiêm lam không lên được chỉ đành tấm tức khó chịu bên dưới.

?? Chiêm Lam ấm ức vì Trịnh xá không thèm nhìn nàng, vừa vuốt ve con mèo tội nghiệp vừa nói:

-Ê ! Đừng có mà bỏ lơ người ta , lúc bơi trên sông rõ rang có thể ôm em từ phía sau mà bơi, anh lại như khúc gỗ ấy, người ta còn ôm mèo mà!

Trịnh Xá chỉ đành ngồi xổm nhìn nàng nói

-Không phải thế , chỉ là bọn mình đang đối mặt với tình huống rất khó khăn, phải chiến đấu với đội khác, lại còn âm 2000 điểm , em nghĩ là anh còn tâm tình hẹn hò sao?

Chiêm Lam nhìn chằm chằm vào Trịnh Xá , vì ngược nắng nên nàng không thể nhìn rõ biểu tình trên mặt hắn, chỉ đành buồn bã nói

- Xin anh đừng đối xử với em như thế... đừng...em không có ý định gì hết... em tự có giới hạn, không làm tổn thương ai cả , đừng tránh em như tránh tà thế... nếu vì Trương Kiệt khiến anh băn khoăn không biết

http://tieulun.hopto.org

tin ai, thì anh hãy quên đi những điều em từng nói, đối xử với em như ngày xưa, một người bạn, một chiến hữu cũng đủ rồi.

ã¬¬ã¬¬Trịnh xá trầm lặng thở dài : ”

-Bọn mình giờ không tốt sao, là chiến hữu, quan tâm, giúp đỡ lẫn nhau như những người khác, nhẹ nhàng thanh thản.

Hai người đều im bặt, lặng lẽ nhìn hoàng hôn từ từ tan biến trên sa mạc.

-Lúc đó bọn tôi vừa mở quan tài đá , một con Mummy ướt sũng bật ra , Mummy cả nghìn năm mà còn ướt đó, cứ nghĩ coi.

Carnahall lớn tiếng kể cho mọi người nghe những chuyện xảy ra dưới hầm mộ, bọn Trịnh Xá liếc nhìn nhau, mummy ướt đó rõ rang là Imhotep chứ còn gì nữa. Chiều buông, mọi người rì rầm nói những chuyện ban ngày, bọn O Cooneil kể chuyện thám hiểm lăng mộ còn Zero và Tề Đằng Nhất nhỏ giọng trình bày địa hình xung quanh.O Cooneil có vẻ chú ý lắng nghe bọn Zero, bong nhiên chen ngang:

-Mấy người định chiến đấu ở đây sao ? Trinh sát địa hình kỹ càng còn hơn cả quân đội, người anh em, có vấn đề gì nói nghe coi.

Trịnh Xá cười cười vỗ vai anh chàng nói:

-Không có gì, để bọn tôi lo, mà các cậu nên tránh xa tụi Mẽo ra, OK!

O Conneil nhún vai nói :

-Trong ngày hôm nay đám Mẽo cũng không may mắn gì, có ba người bản xứ bị hòa tan.

-Hòa tan?

Evevlyn và Carnahall nhất tề hỏi với giọng hoài nghi.Trịnh Xá cười nói:

-Có vẻ như có lời nguyền đó, chỉ không biết ở đây có hôn ma hay cái quỷ gì nữa không thôi.

Bọn O Conneil lặng đi hồi lâu, chỉ có Evelyn kêu ầm lên:

-Làm ơn đi, thế giới này làm gì có quỷ quái, tôi chỉ tin vào những gì mình thấy thôi.

Trương Kiệt bỗng thò đầu qua nói:

-Bọn tôi từng thấy hồn ma thất đó nhé, cực kỳ đáng sợ, trong đám bọn tôi rất nhiều người từng bị ma giết, nếu không may thì tụi tôi cũng toi hết rồi. Ha ha ha ...

Chiêm lam lườm một cái nói:

-Evelyn, đừng tin anh ấy, toàn đùa thôi mà.

Trương Kiệt cười cười nhún vai, Trịnh xá định đánh lạc hướng, bỗng hắn nghe tiếng cả trăm con ngựa nện vó đằng xa, mọi người đều biến sắc mặt. Trịnh Xá chồm dậy keeuy lớn:

-Chuẩn bị vũ khí, sẵn sang chiến đấu!

Vừa dứt lời, mười mấy kỵ sĩ áo đen từ bong tối tràn ra, phần thì nổ sung vào trại, phần thì dung đuốc đốt lều và các vật tư xung quanh, chỉ mấy phút sau số người tấn công đã tăng lên gấp mấy lần . Trịnh Xá phản ứng nhanh nhất, hắn rút súng tiểu liên ra quét một loạt, mấy kỵ sĩ áo đen đi đầu nhao nhao ngã ngựa , liền đó là TRương Kiệt, Zero thi nhau rút tiểu lien và sung ngắn ra bắn, chỉ thoáng chốc hai mươi mấy kẻ tấn công bị bắn gục , đám áo đen không tài nào tiến gần, lát sau chỉ đành rút lui, lưu lại mười mấy xác chết và mấy con ngựa vô chủ hi hí ầm ĩ. Đám người địa phương do người Mỹ thuê từ từ yên tĩnh lại, rồi kêu hò ầm ĩ cảm ơn bọn Trịnh Xá, cả đám O Conneil cũng ngẩn người ra nhìn. Đám người Mỹ vừa lúc chui trong mộ ra, không hay biết gì mà khoe khoang chiến lợi phẩm: mấy cái bình gốm rất có giá trị. Ba người Mỹ cầm mấy cái bình tản về các lều cá nhân, tay giáo sự Ai cập ôm cuốn sách đen trước lêu, loay hoay tìm cách mở ra.

Một tay người Mỹ vừa múa múa bình gốm vừa cười ầm ĩ:

http://tieulun.hopto.org

-Ha ha ha, thấy cái này không O Conneil, nghe nói bọn cậu kiếm được một Mummy ướt mèm? Phơi đi cũng dùng làm củi được đấy, hớ hớ hớ!

Bọn Trịnh Xá biết cốt truyện chỉ cười, còn Evelyn không nhịn nổi cầm mấy xác bọ hung kêu ầm lên:

-Biết gì đây không? Đây là xác bọ thánh, một loài bọ ăn thịt, cái xác ướt sũng của bọn tôi bị ăn sống đó nha!

Đám người Mỹ im bặt, nuốt nước bọt, vì họ gây chuyện trước nên giờ chỉ đành ngồi đó mà nổi da gà. O Conneil hiểu ý Evelyn, cố ý nói to:

-Có người đổ đám bọ này vào để chúng ăn dần xác phải không?

Đám người Mỹ nuốt nước bọt lạnh ngắt, Evelyn cố tình cao giọng:

-Để bọ chui vào bò dần dưới da, người bị hành hình cảm thấy trong cả tháng, từ xưa đến này chưa từng nghe nói trong lịch sử Ai cập có ai bị phán hình phạt này, dễ sợ.

ã¬¬ã¬¬

Đám người Mỹ mãi mới thoát khỏi sự kinh hoàng, run giọng hỏi:

-Sao lại không có ai khác bị phán xử như vậy, hình phạt này dễ sợ lắm sao?

Evelyn lườm đám Mẽo, giọng tưng tửng:

-Người Ai cập cổ sợ hậu quả của hình phạt này, họ tin rằng kẻ nào bị trùng phệ, khi sống lại sẽ có pháp lực vô cùng, đem lại 10 tai nạn hủy diệt cho Ai cập. Đám Mẽo im re, nói vài câu rồi tản về lều ngủ, chỉ có tay giáo sư Ai cập ngồi trước lều nghiên cứu cuốn sách đen, không chú ý đến ánh mắt sang quắc của Evelyn. Chỉ có bọn Trịnh Xá nhìn thấy hết, nhưng cũng không ai nói gì, bọn họ đang có cảm giác hết sức mâu thuẫn, vừa muốn ngăn cản sự điên rồ của cô gái, vừa mong chờ những chuyện sẽ xảy ra.Quả nhiên, đến nửa đêm, Evelyn rón rén đến lều của giáo sư, khẽ khàng rút cuốn sách ra, rồi rón rén trở về lều.

-Cô biết không? Hành động đó gọi là ăn trộm đấy! .

O Conneil khe khẽ nói bên tai nàng.

-Theo cách nói của anh và anh trai tôi thì gọi là mượn.

Evelyn ăn miếng trả miếng, cười hì hì. O Conneil bò dậy, ngạc nhiên nói:

-Tôi cứ nghĩ cuốn sách này màu vàng kim cơ, không ngờ lại màu đen.

Evelyn lắc đầu nói:

-Đây không phải là Book of Amun-Ra, màu đen có lẽ là Book of Anubis.

O Conneil nói với vẻ nghiêm túc:

- Sách của người chết cô cũng dùng để chơi sao?

Evelyn cười cười nói:

- Chỉ là sách thôi, đọc sách cũng chết người sao?

Trịnh Xá bỗng lên tiếng:

-Cô cũng biết tiếng Ai cập cổ à? Tề Đằng Nhất, cậu cũng biết tiếng Ai cập cổ đúng không?

Evelyn và O Conneil đều giật mình, vội vàng suỵt một tiếng, khẽ giọng nói:

-Chỉ đọc không thôi thì OK, miễn là đừng lắm chữ lạ là được!

Evelyn rất là điếc không sợ sung, lẩm bẩm đọc:

-Ánh sang và bong tối, địa ngục và trời cao, sống lại, sống lại đi

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá, Zero và Triệu Anh Không bật dậy, ba người đều cảm thấy mối nguy hiểm từ dưới long đất trào lên, lạnh buốt sống lưng... Trịnh Xá phản ứng cực nhanh, hắn nhảy đến bên một cột đá gần đó, nhảy ba bước lên đỉnh cột, nhìn ra xa tít hướng Tây, phảng phất như thấy một nhóm người xuất hiện, bóng tối và khoảng cách khiến hắn không tài nào nhìn rõ nhóm người đó có bao nhiêu người hay hình dáng ra sao.

Trịnh Xá bản năng giơ dao lên trước ngực, phách một tiếng, một hòn đá từ xa bay đến đập vào dao, vỡ tung ra, TRịnh Xá không kìm được lực đẩy, ngã lộn xuống đất. trong khu trại, mọi người nhao nhao chồm đậy, ai nấy đều nghe tiếng vỗ cánh xào xạc, cảm giác nguy hiểm dậy lên trong long mọi người đội Trung Châu, tiếng kêu , tiêng gào ầm ĩ, một cơn lũ màu đen từ long đất trào lên, hung hãn nuốt chửng mọi thứ.

Evelyn không còn nghĩ gì được đến Cuốn sách của Anubis, nàng bị O Conneil ôm ngang eo chay vụt vào hầm mộ, trong khi đó Trịnh Xá vẫn ngẩn người nhìn về hướng Tây, nơi sát khi từng đợt từng đợt truyền tới. may mà Zero và Trương Kiệt kịp chạy tới, tóm lấy hắn chạy vào hầm mộ.Cách Hamunaptra không xa, trên một gò cát, có một nhóm người đột nhiên xuất hiện.

72. Cuốn Sách Của Người Chết.

Đó là lần đầu tiên mọi người tiến vào hầm mộ, mọi người nhao nhao tranh nhau chạy , bọn Trịnh Xá bị đám đông chèn ra khắp bốn phía , đến khi mọi người bình tĩnh lại thì chỉ còn Trịnh Xá, Zero, Trương Kiệt, TRương Hằng, Tề Đằng Nhất, Tần Chuế Ngọc, tổng cộng 6 người còn ở chung một chỗ, những người khác lạc khắp nơi trong hầm mộ. ã¬¬ã¬¬

Cả hầm mộ tối mò, sặc mùi hôi thối ẩm mốc, Trương Hằng khi đi xuống còn kịp giật lấy một cây đuốc, nếu không thì cũng chỉ đành lần mò, còn may là mọi người tập trung an toàn vào một chỗ.Tần Chuế Ngọc lầm bầm:

- Ọe, khó ngửi quá, còn tởm hơn hồi trước đi quay phim ở miếu cổ.

ã¬¬ã¬¬Đám đàn ông không thèm chú ý gì, Zero bỗng hỏi:

-Trịnh Xá, lúc nãy cậu thấy đội kia chưa, có mấy người?

Trịnh Xá cười khổ nói:

-Nhìn không rõ lắm, lúc ấy xa quá, trời lại tối, nhưng có thể xác định đội phương rất mạnh, từ xa như vậy ném một hòn đá lại, bị tôi dùng dao đỡ được.

Chỉ thấy hắn đưa tay phải ra, trên hổ khẩu xuất hiện một vết nứt, trong có vẻ không sao, nhưng với những ai biết rõ Trịnh Xá được cường hóa ra sao đều biết, muốn là hổ khẩu của hắn bị rách ra thì lực đạo khủng bố đến mức nào. Nên biết dù dùng tay không đỡ đạn TRịnh Xá cũng không bị rách hổ khẩu, lập tức mặt Trương Kiệt và Zero trắng nhợt ra.Trịnh Xá lắc lắc đầu nói:

-Tôi không nghĩ là hòn đá do bọn họ ném ra, nếu muốn làm vậy phải có sức mạnh gấp 10 lần người thường và độ chính xác của Zero...có lẽ là kỹ năng ma pháp hoặc vũ khí nào đó. Có điều tôi không biết loại vũ khí nào có thể bắn ra đá như thế.

Trong lúc mọi người đang nói chuyện, phía trước bỗng vang lên tiếng hô hét kinh hoàng, mọi người vội vàng rút sung, Trịnh Xá, Trương Kiệt,Zero, Tề Đằng Nhất đều nạp đạn bạc vào sung, Tương hằng và Tần Chuế Ngọc bám sát bọn họ, tất cả cùng chạy về phía có tiếng kêu.

Lúc đó, cách Hamunaptra khoảng 1 cây số hơn, trên một gò cát nhỏ có 11 người cả nam lẫn nữ đang đứng, trong đó có mấy người mặc áo dài bằng lụa như dân sa mạc, số còn lại mặc áo choàng như các tăng lữ.

-Sa mạc tuyệt vời, tuy không được như Biển Chết nhưngđược chạm vào cát cũng đủ hạnh phúc rồi...ha ha ha..dẹp cái vụ biển sâu đi, còn con Bạch tuộc chết tiệt đó nữa.

Một gã đàn ông to lơn, cơ bắp cuồn cuộn khoái trá cười, trước mặt gã cơ bắp, một chú tiểu thanh tú nhẹ giọng hỏi:

-Imani, cường hóa Hulk 80% cảm giác ra sao? Tuy chỉ là loại cường hóa cấp B rẻ nhất nhứng rất phù hợp với việc cách chiến đấu của cậu phải không? Lúc nãy ném khối đá đó có trúng không?

http://tieulun.hopto.org

Gã cơ bắp cười ầm lên:

-Quả là tuyệt, sức mạnh này chỉ có thể gọi là khủng khiếp, lần này giết them mấy người, về cường hóa them phản xạ thần kinh thì dù gặp Alien biến dị tôi cũng không sợ.

Tiểu hòa thượng cười nhẹ, nhìn về phía Hamunaptra một cách lạnh lung nói:

-Cẩn thận người vừa nãy, hòn đá lúc nãy lực đạo đủ, lại có Lamas dùng ý niệm khống chế tuyệt không thể chống đỡ, nhưng tay lúc nãy lại đỡ được, khi rơi xuống chỉ trong vòng 0,2 giây thực hiện động tác phòng thủ, có lẽ hắn là người mạnh nhất trong đội đối phương. Nếu trong đội đó có hai ba người như vậy thì chúng ta nên làm theo thường lệ, cách xa bọn họ đến khi hết phim. Sinai, ba người mới ra sao?

Một mỹ nữ da trắng mặc đồ ấn độ đứng bên cạnh cung kính nói:

-Đội trưởng, đã thôi mien, Aladas đang kiểm tra.

Tiểu hòa thượng nhìn về phía sau, tại đó có một người đàn ông da trắng, tóc vàng , mặc đồ bác sĩ đang kiểm tra hai nam một nữ, mấy phút sau mới nói:

-Đội trưởng, không ổn, người mới lần này tệ quá, chỉ có một người có não phát triển đôi chút, tại hiện thật có lẽ làm việc văn phòng.

Tiểu hòa thượng quay lại nhìn về phía Hamunaptra nói:

-Như vậy thì khi về Chủ thần không gian giải trừ thôi mien cho hắn, nếu vô dụng thì cùng hai người kia làm thức ăn cho thú cưng của chúng ta, nó cũng sắp lên cấp rồi.

Mỹ nữ Sinai cung kính hỏi:

-Đội trưởng, bây giờ chúng ta làm gì, vào hầm một giao chiến với họ hay tiến hành tiếp xúc sơ bộ?

Tiểu hòa thượng nghĩ một lúc nói:

-Khỏi cần, Đội Trung châu là đội mới, thật lực ra sao không rõ rang, mà bọn họ cũng không biết thông lệ khi đoàn chiến, đến tiếp xúc có thể bị tấn công. Mà hình như Boss vừa xuất hiện, chúng ta đến Cairo chờ ở đó, hoặc tiếp xúc đàm phán hoặc tiêu diệt bọn họ.

Bọn Trịnh Xá lúc ấy đang chạy sâu vào hầm mộ, từ lúc nghe tiếng kêu cứu, họ nghe tấy tiếng xào xạc vang lên khắp bốn phái, mỗi lúc một rõ rang. Mọi người vừa qua góc ngoặt, chợt thấy O Conneil, Carnahall và mấy tay người Mỹ đang cắm đầu chạy về phía họ, O Conneil vừa chạy vừa kêu ầm ỹ:

-Chạy mau, đằng sau rất nhiều....

Rất nhiều? Rất nhiều cái gì ? Bọn Trịnh Xá chỉ nhìn một cái là khỏi cần hỏi nữa, đằng sau bọn họ là vô số bọ ăn thịt, một người hướng đạo bản xứ chạy sau cùng vấp ngã, chỉ vài giây đã bị bao phủ bởi bọ, khi xuất hiện trở lại đã là một bộ xương khô. Sáu người TRịnh Xá lập tức theo bước đám O Conneil, cắm cổ chạy, cách chết của bộ xương lúc nãy khiến ai nấy đều cực kỳ xúc động, chết kiểu ấy thì xin cảm ơn, em chã.

Trịnh Xá , Zero , Trương Kiệt ba người chạy như gió, chỉ mấy giây đã vượt qua bọn O Conneil, bỗng phốc một tiếng, phía sau có người ngã, nữ diễn viên vấp ngã lăn quay, đám bọ chỉ còn cách khoảng 1-2m thôi.

- Mấy người mau chạy!

Trịnh Xá gấp đến nỗi hai mắt đỏ lên, đội của họ cứ chết một người thì âm một điểm, lúc này đã âm 2000 điểm, chịu không nổi tổn thất nữa, thấy Tần Chuế NGọc sắp toi mạng, hắn không nghĩ được gì nữa, cố sống cố chết chạy lại. Hắn xốc ngang eo cô nàng, nhún một cái nhảy lên hết sức, một tay cắm ngập vào kẽ hở trên trần, cả hai người treo lủng lẳng trên đó, đàn bọ chạy ngang qua bên dưới đầu Tần Chuế Ngọc chỉ cách vài milimet. Lập tức cả lăng một vang lên tiếng phụ nữ gào rú thê thảm.

73. Cuốn Sách Đen Huyền Bí.

Khi đàn bọ đi qua hết, Trịnh Xá buông tay nhảy xuống. Tần Chuế Ngọc vừa chạm đất lền khóc òa lên ầm ĩ, khóc đến nỗi mặt mũi nhòe nhoẹt, vừa khóc vừa chửi bới ầm ĩ chốn khỉ ho cò gáy quái quỷ này và toàn thể

http://tieulun.hopto.org

giới đàn ông trên thế giới, mãi đến khí Trịnh Xá thở dài, bỏ đi về phía nga rẽ mới khóc ầm lên chạy theo.

-Đám đàn ông các người đều là bọn khốn nạn, chơi xong là bỏ mặc người ta. Đạo diễn chó chết, đám nhà giàu khốn kiếp, toàn là đám chó đực. Chỉ cần bà vén váy lên là ...

"Phách"

Trịnh Xá đột nhiên quay đầu lại vung tay tát mạnh một phát, cô nàng lăn quay ra đất, im bặt đi. Hắn lạnh lẽo nói:

-Tôi không cần biết tái thế giới hiện thực cái gì đã làm cô thất vọng! Nhưng đây là thế giới phim kinh dị, đừng có.... mở mồm ra là chó chết, khốn nạn gì nữa, cứu cô là đám đàn ông đấy.

ã¬¬ã¬¬

Tần Chuế Ngọc bị đánh choáng luôn , há mồm nhổ ra một cái răng gãy, vừa khóc gào ầm trời vừa nhảy xổ vào hắn đấm đá túi bụi:

-Tao chửi đàn ông đấy, thì đã sao? Mày dám đánh bà, có tin không, tao lập tức tự sát để kéo cả đám chết chung?

-Tốt!

Trịnh Xá rút sung ra, chĩa nòng vào đầu Tần Chuế Ngọc nói

-Muốn chết phải không? Nói một câu là tôi sẽ thỏa mãn cô liền! Mẹ nó, đừng có nghĩ là bọn tôi đùa cợt với cô, cô nghĩ thế giới này là để cô vào chơi? Đi du lịch? Biến cường rồi trở về thế giới hiện thật? Đừng có ngu xuẩn nữa, nếu không có quyết tâm sống sót thì tự sát mẹ nó đi cho rảnh nợ, miễn cho người khác rác tai vì những phàn nàn, càu nhàu của cô! Nói, muốn chết không?

Lần này Tần Chuế Ngọc sợ đến vãi linh hồn, im re, chỉ có đôi mắt đầy lệ rưng rưng, Trịnh Xá còn thoang thoảng thấy mùi khai khai, cô nàng run lẩy bẩy nói:

-Không... tôi không muốn chết, xin đừng giết tôi...xin anh đấy, đừng giết tôi

Trịnh Xá thu sung về, hắn chỉ liếc nhìn nàng một cái rồi nói:

-Tiến vào cái thế giới này rồi thì đừng tự cho là mình cao quý gì, ở đây chỉ có một quy tắc cho tất cả, đó là cố mà sống sót... đi theo tôi, nếu không muốn bị Mummy hút thành xác khô.

Tần Chuế Ngọc lần này ngoan ngoãn nghe lời, chỉ có trong ánh mắt đôi khi lóe lên những tía căm hờn, ác độc nhìn về phía Trịnh Xá. Hai người chạy không rõ bao lâu, bỗng từ phía trước vang lên tiếng kêu cứu, hai người đều rùng mình, đừng có ra thêm bọ nữa nha, nhưng tiếp ngay đó có tiếng phụ nữ rú ầm ĩ, là giọng của Evelyn. Trịnh Xá kêu thầm một tiếng trong bụng, tuy hắn biết đó chính là lúc Evelyn gặp phải Imhotep trong tình trạng Mummy, nhưng hắn vẫn không dừng bước chạy về phía đó . Hai người chạy qua đường hầm rẽ, thấy Evelyn đang đứng đó, nét mặt kinh hoàng nhìn ra xa, bên cạnh là O Conneil và đám Mỹ vừa từ một ngã rẽ khác chạy ra, đằng sau còn có bọn Zero năm người, có lẽ lúc nãy bọn họ chạy vào cùng một ngách. O Conneil nhìn thấy Evelyn thì chạy tới, tóm lấy tay nàng nói:

-Chạy mau, đứng ở đây làm gì? Đằng sau rất nhiều bọ...óe!

Mọi người cũng đã chạy đến bên cạnh Evelyn, nhìn ra theo hướng nhìn của hai người và đều giật bắn mình lên. Một cái...không, một con Mummy thối rữa, lở loét, hở ra cả xương đứng đó, trên cái sọ khô quắt có một đôi mắt đầy vằn máu, nhìn chằm chằm vào mọi người rồi rống lên một tiếng. O Conneil bị tiếng rống làm ngây ra một lúc, rồi anh chàng cũng rống lên, giơ shotgun lên làm một phát, Mummy té quay ra đất, cùng nổ sung còn có bọn Trịnh Xá, chỉ khác là bọn hắn bắn tạch tạc tạch lien tiếp. Mummy bị bắn văng la đến 10 mét, O Conneil lôi Evelyn cắm đầu chạy ra ngoài, Trịnh Xá vội vàng nói:

-Trương Kiệt đua mọi người ra ngoài, Zero ở lại với tôi kiểm tra vết thương của Imhotep...lúc nãy chúng ta dùng đạn bạc.

http://tieulun.hopto.org

Mummy bị bắn nát bét nằm trên đất, bọn Trịnh Xá nhất tề nhìn kỹ, vết đạn do O Conneil bắn đã hoàn toàn khôi phục, giống như cát chảy vậy. Những vết đạn do bọn hắn bắn vẫn còn nguyên, mãi đến khi đầu đàn hoàn toàn biến thành màu đen, bị đẩy bật ra miệng vết thương mới từ từ khôi phục.

-Có hiệu quả, nhưng không tốt lắm... mà lúc này pháp lực của hắn còn rất yếu, chờ đến khi hắn hút sạch đám người Mỹ hắn có thể gọi bão cát, lúc đó đạn bạc uy hiếp hắn rất ít...ài...Mà khi đó đội Ấn Châu đã quát ứng hoàn cảnh xung quanh rồi.

Trịnh Xá cười khổ nói. Zero lại chĩa sung vào Mummy bắn vài phát rồi nói:

-Rời khỏi đây trước đi đã, chưa tìm được Cuốn sách của Amun-Ra thì chắc là chưa giết được hắn... Trước hết tính toán sức uy hiếp của đội Ấn Châu đã, họ mạnh lắm phải không?

Trịnh Xá cũng bắn một loạt, quay đầu chạy ra, vừa chạy vừa nói:

-Đúng vậy, rất mạnh... mà họ cũng không đến chiến trường chúng ta đã định sẵn ở Hamunaptra, tôi có thể cảm giác được họ càng lúc càng đi xa, không biết có phục kích chúng ta không, ha ha, Zero, anh có tin là tôi có thể đưa mọi người đi đến chiến thắng không?

-Không tin.

Zero chạy sau hắn đều đều đáp:

-Không thể có chuyện tất cả chúng ta đều sống sót, nhất định có người chết...Nhưng tôi tin cậu sẽ luôn lĩnh đạo chúng tôi, tối thiểu không bỏ rơi đồng đội mà chạy, tôi tin tưởng điều đó.

-Vậy sao? Ha ha ha, không khích lệ lắm thì phải...vậy thì hãy để tôi tiếp tục dẫn dắt mọi người, sống hay chết cũng được, tối thiểu tôi tuyệt không bỏ rơi đồng bạn.

Từ đằng sau hai người, tiếng rống của Mummy lại vang lên sữ dội. Trịnh Xá và Zero vừa chạy ra khỏi cử mộ, họ lập tức giơ sung lên theo bản năng, bên ngoài có mấy chục người áo đen đang chĩa sung vào họ, đằng sau đội người đó là toàn đội Trung Châu và cả đám O Conneil, đám người Mỹ. O Conneil cười khà khà nói:

-Thấy chưa, tôi đã bảo là giết chết toi con Mummy đó rồi, các người còn cứ làm ầm ĩ lên thế!

Trịnh Xá thầm thở dài, nói:

-Không, Mummy còn chưa chết, hắn là một con quái vật, đạn thường...không, mọi loại đạn đều không có tác dụng.

Trừ thành viên của đội luân hồi, không ai hiểu ý tứ của Trịnh Xá, thủ lĩnh áo đen, một người có hình xăm trên mặt lạnh lẽo nói:

-Mấy người lập tức rời khỏi đây! Tốt nhất là đừng trở lại, đây là Thành phố của người chết, nếu các người trở lại...chúng tôi sẽ không phiền biến các người thành người chết.

Dứt lời hướng về phía lăng mộ dẫn dội tiến vào. Nói thật, sau khi trải qua những chuyện vừa rồi, không ai muốn ở lại, mọi người lẳng lặng trở lại doanh trại, thu xếp đồ đạc, nhảy lên ngựa hay lạc đà rời khỏi. Bọn Trịnh Xá đi tại cuối cùng, lúc này họ mới có co hội nhìn đồng hồ trên tay, theo lệ thường, khi cốt truyện bắt đầu thì cự ly hạn chế sẽ biến mất, quả nhiên là đúng như vậy. Trịnh Xá cất tiếng đầu tiên:

-Hiện giờ hạn chế cự ly đã hết, chúng ta sẽ làm gì? Ở lại đây chờ đội Ấn châu vì chúng ta quen thuộc chiến trường...hay đi cùng đám O Conneil qua các tình tiết trong phim? Tiêu Hoành Luật, cậu có ý kiến gì không?

Con lạc đà củaTiêu Hoành Luật đang ở chính giữ đội, nọ nói với giọng đều đều:

-Không! Tôi không có ý kiến gì tốt cả, chỉ có hai điểm nghi ngờ...Một, nhiệm vụ của đội Ấn châu là gì? Giết Imhotep hay gì khác? Hai, đội Ấn châu có biết được tính đặc biệt của Cuốn sách Anubis không và muốn chiếm lấy nó không?

Trịnh Xá ngẩn ra hỏi:

-Tính đặc thù của Cuốn sách Anubis? Ý của cậu là sao?

http://tieulun.hopto.org

Tề Đằng Nhất bỗng nói với vẻ có lỗi:

-Lúc nãy, khi vừa ra khỏi lăng mộ tôi có cầm Cuốn sách Anubis xem qua, vừa chạm vào thì Chủ thần thong báo tôi tìm được vật phẩm kịch tình..cụ thể là có thể học ma chú loại vong linh, hắc ám, biết tiếng Ai cập cổ không cần điểm thưởng , nếu không mỗi phù chú tốn 1000 điểm, mà phải về chủ thần không gian mới học được.

Bọn Trịnh Xá đều ngẩn mặt nhìn Tề Đằng Nhất, chỉ có Tiêu Hoành Luật vẫn đều đều nói:

-Ý tôi là thế đó, tuy không biết lý do, nhưng Cuốn sách của Anubis có tác dụng với chúng ta, đúng rồi, học ma pháp ở chỗ Chủ thần rất tốn điểm à?

Chiêm Lam vội nói:

-Đâu chỉ điểm số, cò tốn rất nhiều Chi tuyến kịch tình nữa, như hai kỹ năng của chị hiện giờ, tuy chỉ là nâng cao một chút tố chất cơ thể cũng đã tốn mấy nghìn điểm và 2 D rồi, những kỹ năng công kích còn đòi hỏi C và B, 1000 điểm mới học được một cái.

Tề Đằng Nhất có vẻ thẹn thùng nói:

-Xin lỗi, tôi đọc được chữ Ai cập cổ..

Mọi người đều im bặt đi, mấy chục giây sau, Trịnh Xá, Zero, Trương Kiệt nhất tề rút súng, còn Triệu Anh Không rút dao găm lửa ra, không cần nhìn nhau, rất phối hợp thúc lạc đà tiến về phía đám người Mỹ... lúc này Cuốn sách Anubis đang được tay giáo sư Mỹ ôm trong lòng.

74. Cuốn Sách Đen Huyền Bí

Mấy tay người Mỹ không chú ý gì đến phía sau, mãi đến khí bọn Trịnh Xá dừng lạc đà chặn trước mặt mới kinh ngạc phát hiện ra mấy họng sung chĩ vào mặt.

-Hi, anh bạn, đừng đùa kiểu đó được không? Không vui chút nào đâu!

Một người Mỹ kêu ầm lên . Trịnh Xá dương sung quét một loạt trước mặt đám Mẽo, đám người Mỹ lập tức dừng ngựa, tất cả, trừ giáo sư giơ hai tay lên đầu, bọn họ đều đã thấy uy lực vũ khí của bọn Trịnh Xá, cự ly gần như thế ma bị bắn là nát nhừ. Trịnh Xá lạnh lung nói:

-Tôi khong thích nói nhiều, đưa Cuốn sách của Anubis ra đây, thứ đó với mấy người không có tác dụng gì...mà còn bị Mummy truy sát đến cùng, mấy người chắc cũng không muốn gặp phải thứ đó nữa phải không? Giao cho cúng tôi, chúng tôi dùng vàng để mua.

Đám người Mỹ nghe đến vàng là mắt sang rực, một người hỏi:

-Vàng à? Bao nhiêu?

Lúc đó bọn O Conneil cũng xúm lại, Trịnh Xá không nhìn họ, chỉ lấy ra một khối vàng lớn nói:

-Vàng khối như thế này 10 khối, chỉ đổi một cuốn sách thôi, các người nghĩ sao?

Dứt lời tung vàng cho một người Mỹ gần nhất.Tay người Mỹ vội vàng lập cập đón lấy khối vàng bằng cả hai tay, thấy tay nặng trĩu, là vàng thật sự, lớn bằng mấy ngón tay ghép lại, dưới ánh nắng phát ra ánh sang vàng rực rỡ, người Mỹ nắn bóp một lúc rồi cắn một miếng thử vàng, sau đó nói với người bạn bên cạnh:

-Là vàng thật!

Người Mỹ kia cũng vội vàng giật lấy khối vàng, thử lại rồi nói với giọng tham lam:

-Mười ... mười lăm khối! 15 khối thì deal!

-OK, 15 khối!

Trịnh Xá cũng không nghĩ ngợi nhiều, lại lấy ra một khối, nào ngờ đúng lúc đó một người Mỹ rút sung ra, nhưng không bắn hắn mà tặng cho tay giáo sư một phát chết tươi, tham lam giật lấy Cuốn sách Anubis, trên bìa sách đen lấm đầy máu.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá vứt 15 khối vàng ra đất, ánh mắt lạnh lung nhìn đám người Mỹ sung sướng ôm lấy vàng, một tay đón lấy cuốn sách, một cuốn sách dầy cộp màu đen. Không rõ cuốn sách chế thành bới cái gì, máu me nóng hổi bám trên đó chỉ mươi giây đều bị nó hút sạch như bọt biển, cuốn sách cũng không biến đổi gì, khi cầm vào còn thấy lạnh lẽo.

" Lấy được kịch tình vật phẩm... Có thể học các loại ma chú vong linh, hắc ám, người học cần có năng lượng huyết tộc, năng lượng tinh thần, ma lực, niệm động lực (niệm trong HunterXHunter), chân nguyên, tiên linh lực, thần khế lực mới có thể sử dụng. Có thể tự dịch để học, cũng có thể học sau khi trở về chủ thần không gian, cần có 1000 điểm, trước khi về chủ thần không gian cần cầm sách trên tay mới có thể sử dụng các kỹ năng trong sách."

Trịnh Xá cầm cuốn sách ngẩn ra tại chỗ, âm thanh của Chủ thần văng vẳng bên tai hình như chấn động khiến đầu óc hắn hỗn loạn. Cường hóa các thuộc tính đắt, cường hóa các kỹ năng lại càng đắt, ví như dòng dõi Vampire của hắn đã đủ đắt rồi, các kỹ năng của nó còn tốn dễ sợ hơn, " hồng viêm" hắn học chỉ là một kỹ năng cấp thấp nhất đã tốn 1 C và 2000 điểm, so với huyết thống, kỹ năng mới là căn bản của việc đề cao sức chiến đấu.

-Sao rồi? Sao rồi?

Trương Kiệt ở gần nhất thấy Trịnh Xá ngẩn ra liền nhào tới. Trịnh Xá cũng không biết diễn đạt ra sao, chỉ đành cười ngây ngô nói:

-Mẹ nó... phê vãi, bọn mình phát tài rồi..sách dầy thế này, không biết có bao nhiêu kỹ năng để học nữa, hớ hớ, toàn là kỹ năng vong linh, hắc ám, toàn là kỹ năng giết người cướp của uy lực cao nha... hớ hớ hớ...

Mọi người trong đội cũng xúm lại, O Conneil nghe mà mù tịt, cũng xúm lại, chỉ có ba người Mỹ là sau khi thu nhặt vàng, mang theo người bạn bị Mummy móc mắt cắt lưỡi lên ngựa quất mã truy phong. Trịnh Xá cho môi người chạm vào Cuốn sách anubis một lần, trên mắt của 6 tay kỳ cựu đều hiện ra vẻ kinh ngạc, còn đám người mới cảm thấy bọn họ có vẻ hơi bị nghiêm trọng hóa vấn đề, Tiêu Hoành Luật vội hỏi:

-Cường hóa các kỹ năng ma pháp ở chỗ Chủ thần đắt lắm à?

Trịnh Xá gật đầu nói:

-Vô cùng đắt, chỉ cần là kỹ năng có thể nhanh chóng nâng cao sức chiến đấu đều tương đối đắt, không chỉ tốn điểm mà còn tốn chi tuyến kịch tình, vì thế cuốn sách này đại biểu cho sức mạnh vô cùng lớn lao, chỉ cần chúng ta sử dụng được phù chú trong này thì lập tức nâng sức chiến đấu của cả đội lên mấy lần.

Tiêu Hoành Luật hiếu kì chạm vào Cuốn sách một cái, sau đó bỗng ngồi phục xuống đất nghịch cát, một tay nhổ nhổ đầu tóc.

-Những cái huyết tộc năng lượng, tinh thần năng lượng, ma lực.. là cái gì?

Trịnh Xá đáp :

-Những cái khác anh không biết rõ lắm, nhưng huyết tộc năng lượng là kỹ năng phụ thuộc khi anh cường hóa dòng dõi Vampire nhận được, khi sử dụng có tính ăn mòn rất cao, nhưng rất khó sử dụng. Mà các kỹ năng huyết tộc đều rất đắt.

Tiêu Hoành Luật thở dài nói:

-Đại khái là đã hiểu... cuốn sách này là con dao hai lưỡi nha, ít nhất với chúng ta, có nó rất nguy hiểm, một là Imhotep sẽ ra sức đuổi theo chúng ta, cướp lại nó, còn thứ hai...Mọi người nghĩ xem đội Ân châu có biết cuốn sách này là vật phẩm đặc biệt không? Tuy là vật phẩm nhiệm vụ nhưng chỉ cần chạm vào sẽ nghe Chủ thần đề thị, từ giá trị của cuốn sách xem xét vấn đề có thể xác định đội Ấn châu sẽ làm hết sức để có được nó.

Mọi người xung quanh đều nhìn nhóc con với vẻ kỳ quái, TRương Kiệt nói:

-Không phải chúng ta muốn quyết chiến với họ sao? Dẫu sao thì ít nhất chúng ta phải giết 1 người của họ, nếu không sau phim hầu hết chúng ta sẽ bị delete.

http://tieulun.hopto.org

-Quyết chiến có rất nhiều cách, ví như chúng ta thừa cơ tiếp xúc với họ bắn tỉa, đánh lén, đặt bẫy, đánh du kích... Nhưng nếu đối phương biết giá trị của cuốn sách sẽ theo dõi chặt chẽ các nhân vật phim, nếu không thấy cuốn sách sẽ đoán được nó nằm trong tay chúng ta , như vậy sẽ đề phòng, chúng ta muốn đánh bất ngờ sẽ không có khá năng, mà tôi còn lo một vấn đề khác nữa...

Tiêu Hoành Luật lại nhổ một sợi tóc, nắm vào cùng một nhúm cát thổi bay đi, cười khổ nói tiếp:

-Cuốn sách Anubis là các phù chú vong linh, hắc ám, vậy còn cuốn sách Amun-Ra thì sao? Có thể học được những kỹ năng nào? Tôi nghĩ ít nhất là không kém quyển này. Nếu đội Ấn châu biết bí mật của hai cuốn sách, tôi nghĩ có hai khả năng, một là họ sẽ chờ phục kích chúng ta ở Cairo, sau đó đi theo cốt truyện tiêu diệt Imhotep, mang hai cuốn sách về Chủ thần không gian, hai là tấn công chúng ta ở Cairo lấy Cuốn sách Anubis trên tay chúng ta hay nhân vật, tiếp đến quay lại đây lấy Cuốn sách Amun-Ra...đó là điều tôi lo nhất, nhiệm vụ của của họ và nhiệm vụ của chúng ta có giống nhau không?

Tiêu Hoành Luật đứng dậy, vỗ vỗ hai tay phủi cát nói:

- Nhiệm vụ của chúng ta là chon vùi Imhotep, nếu không may nhiệm vụ của họ là bảo vệ hắn hoặc là... giết chết nam nữ nhân vật chính thì có khả năng chúng ta chưa kịp giết kẻ nào trong bọn họ bộ phim này đã kết thúc, bị âm 2000 điểm, hầu hết chúng ta bị delete, nếu thế chúng ta phải làm sao đây?

75. Ưu Thế.(1)

ã¬¬ã¬¬ Trịnh Xá trầm mặc một lúc , hắn nhìn quanh mọi người rồi nói:

-Trước hết hãy thử uy lực của Cuốn sách Anubis đã. Ma chú loại vong linh và hắc ám, nghe có vẻ rất lợi hại... Evelyn, cho tôi mượn cai chìa khóa.

Bọn O Conneil vẫn đứng quanh đó, họ không hiểu nổi đám Trịnh xá đang bàn cái gì, đến ki Trịnh Xá gọi, Evelyn mới vội lấy cái chìa khóa tròn trong hành lý ra. Trịnh Xá đón lấy, nhẹ nhàng mở cuốn sách ra, sau đó giao cho Tề Đằng Nhất. Gã thanh niên cao hứng nhận lậy cuốn sách, vuốt ve nhưng chữ cái nổi trên trang giấy, miệng lẩm bẩm tiếng Ai cập cổ, vô ý thời gian qua, mọi người xúm quanh cả 10 phút gã vẫn cứ lẩm nhẩm một cách khoái trá.

-Tề Đằng Nhất ! Trên đó viết cái khỉ gì? Bây giờ không phải là lúc anh nghiên cứu.

Trịnh Xá thờ dài rồi gắt một tiếng. Tề Đằng Nhất có vẻ thẹn thùng gãi gãi đầu nói:

-Xin lỗi, xin lỗi! Xem nhập thần quá...ha ha ha, quả là tiếng Ai cập cổ, trong đó có một số chữ có nghĩa rất tương tự chữ giáp cốt Trung Quốc nha...

Trịnh Xá và mọi người xung quanh đều thở dài, hắn lớn tiếng:

-Bọn tôi không hỏi cậu cái vụ đó, hỏi là trên đó ghi chép những gì?

Tề Đằng Nhất lập tức gật đầu nói:

-Chính xác, chính xác là trên này ghi rất nhiều các chú ngữ cổ, ví như đoạn này là tụ cát thành người, chỉ cần có xương người và cát, đọc thần chú sẽ xuất hiện một số vệ sĩ Mummy, còn đoạn này nói là có thể khiến âm hồn tụ tập thành bão lốc, còn đoạn này...

Trịnh Xá giành lấy một nửa cuốn sách nói:

-Dịch từng câu, từng câu một cho tôi nghe, đọc đoạn tạo bão lốc đi.

Tề Đằng Nhất gật gật đầu, dùng tay sờ vào các chữ nổi đọc:

-Hỡi các âm linh của gió lốc, hay nghe lệnh của tử thần, tập hợp thành hình... tạo nên bão lốc xé nát tất cả đi...

Trịnh Xá cũng đọc theo, nhưng hắn đọc xong cũng chẳng thấy cái quỷ gì xảy ra, năng lượng huyết tộc trong não cũng chẳng thấy thiếu đi chút nào, bốn phía sa mạc im lặng như tờ.

http://tieulun.hopto.org

-Không có tác dụng à?

Trịnh Xá nhìn mọi người xung quanh, nhận thấy sự thất vọng trong mắt mỗi người, bởi vì trong tình thế hiện nay, hy vọng lớn nhất của họ chính là những phù chú trong cuốn sách, chỉ có sử dụng những kỹ năng uy lực lớn trong đó họ mới có thể chống lại đội Ấn châu, ai ngờ cuốn sách không có uy lực như họ tưởng tượng...hay là họ không sử dụng được nó.Trịnh Xá chợt nảy ra một ý nghĩ, bỗng nói:

-Câu đọc nguyên văn tiếng Ai cập cổ cho tôi nghe, tôi bắt chước đọc.

Tề Đằng Nhất hít một hơi sâu, lại sờ chữ cất tiếng, Trịnh xá cũng chú ý đọc theo những ngữ âm kỳ quái, lúc này hắn có thể khẳng định cuốn sách có tác dụng vì qua mỗi câu chú, hắn cảm thấy năng lượng huyết tộc từ từ vẫn chuyển, một lúc sau trở nên vô cùng kịch liệt, như sôi lên tràn vào Cuốn sách Anubis. Trịnh Xá cảm thấy cả cuốn sách trở nên nóng rực như than hồng, cảm giác đau khiến hắn muốn vứt bỏ cuốn sách nhưng nó như dính chặt vào tay hắn, Tề Đằng Nhất rú lên một tiếng bị chấn văng ra. Cuốn sách đột nhiên phát ra anh sang đỏ như máu, có điều ánh sang không rõ lắm trong năng ban ngày.Huyết tộc năng lượng trong nãoTrịnh Xá càng lúc càng sôi sục, cho đến khi toàn bộ bị hút sạch vào sách, cuốn sách mới hết nóng bỏng mà phát ra cảm giác lạnh lẽo. Có điều mất hết năng lượng, Trịnh xá ngất xỉu tại chỗ không thể cảm giác thấy. Hắn không thấy khoảng 1000 m ngoài xa, một cơn gió lốc nhỏ từ từ tụ tập, lớn dần lên, điên cuồng cuốn lấy cát vàng xung quanh. Chốc lát sau, chỗ mọi người đã bị tràn ngập cát và gió lốc như gặp phải một cơn bão cát, bạt ngàn cát vàng nháy mắt chon vùi mọi người.

Không biết bao lâu, Trịnh xá giật mình mở mắt, ánh sang chói mắt hắn, xung quanh không có chút gió nào chứ đừng nói đến bão lốc. Trịnh xá rên rỉ một tiếng ngồi dậy, lúc này hắn mới thấy mình bị buộc trên lưng lạc đà, mọi người đang đi trong sa mạc, going như thấy hải xạ thần lâu trong mơ vậy. Những người xung quanh thấy Trịnh xá tỉnh dậy đều kêu ầm lên dùng lại. Trương Kiệt và Chiêm Lam nhảy xuống khỏi lạc đà chạy đến bên hắn, TRương Kiệt cười ha ha, cởi dây trói, còn Chiêm Lam đưa cho hắn một túi nước.

-Tôi bị hôn mê chắc cũng được mấy tiếng rồi phải không? Thấy mặt trời sắp lặn, nói vậy trước khi hôn mê tôi thấy bão lốc là ảo ảnh phải không?

Trịnh Xá đón lấy túi nước uống mấy ngụm cười khổ nói. Mọi người dài mặt nhìn hắn nói không ra lời, TRương Kiệt cười hà hà nói:

-Cậu đã hôn me một ngày một đêm rồi, giờ là hoàng hôn ngày hôm sau. Cái vụ bão lốc cậu thấy là ảo ảnh, hớ hớ hớ, tớ xin thề rằng nó chỉ là ảo ảnh! Kha kha kha.

Trịnh Xá nhìn những người khác và nhận được những cái gật đầu khẳng định, hắn chỉ đành cười khổ nói:

-Quả nhiên là thế, cái thứ dễ sợ như thế con người làm sao tạo ra được...Nhưng tôi bị Cuốn sách làm hôn mê, thứ đó phải có thật chứ nhỉ/

Zero cũng lấy túi nước uống một ngụm nói:

-Tất nhiên là thật rồi...cậu không tạo ra bão lốc, có lẽ vì không khống chế được nên tạo thành một cơn bão cát, nếu không có lạc đà, bọn tôi chắc bị chon trong cát lún hết rồi.

-Uy lực của cuốn sách vượt quá sức tưởng tượng của chúng tan ha.

Tiêu Hoành Luật sung sướng nói.

-Chỉ cần anh có thể khống chế được lực lượng, không để năng lượng bị rút quá nhiều một lần là ngất đi thì uy lực của nó đủ để chúng ta tiêu diệt đội Ấn châu.

Trịnh xá ngơ ngẩn nhìn bàn tay cầm sách lúc trước, giữa lòng bàn tay hiện ra một cái dấu hiệu kỳ dị, giống hệt như dấu hiệu trên bìa sách, đó là phù hiệu của Tủ thần Ai cập: Anubis.

76. Ưu Thế (2)

Trong hai ngày tiếp theo, Trịnh Xá bắt đầu tập luyện sử dụng Cuốn sách Anubis không ngừng. Từ chỗ liên tục ngất đi, càng về sau, thời gian ngất càng ngắn, cuối cùng hắn có thể khống chế được đôi chút năng lượng

http://tieulun.hopto.org

huyết tộc. Lúc đó đoàn người về đến khu ốc đảo, bổ sung nước và lương thực rồi tiến ra một cảng bên sông.

-Từ đó ngồi thuyền về Cairo, hết khoảng ... 2 ngày, rồi từ Cairo đáp tàu ra biển, mọi người đừng lo, tôi không tin con quái vật đó lại bay ra biển tìm giết chúng ta.

O Conneil cười sảng khoái nói với mọi người. Trong thời gian hai ngày qua, bọn O Conneil bị kích thích cũng dễ sợ, Cuốn sách Anubis với họ bất quá chỉ là một cuốn sách cổ có giá trị, hoặc giả với giới khảo cổ thì là vô giá, nhưng họ không thể ngờ được rằng cuốn sách đó lại có uy lực lớn lao như vậy. Ví như tạo thành bão cát sa mạc, hoặc tạo thành cát lún, hoặc biến một đám cây cỏ nhanh chóng khô héo, tóm lại, cuốn sách trong tay bọn Trịnh xá biến hắn thành vu sư hay pháp sư trong truyên thuyết, uy lực vô cùng tận. Evelyn cũng thử cầm sách đọc bằng tiếng Ai cập cổ nhưng bốn phía im re,không xảy ra gì hết, cô nàng quật cường không chịu thua, ôm sách đọc cả giờ đồng hồ mới chịu thừa nhận bản thân không có tiềm năng trở thành pháp sư. Trịnh Xá ngẩn ngơ nhìn chằm chằm vào cái dấu ấn như bị ăn mòn vào tay, mỗi lần hắn sử dụng sách, dấu ấn đó lại phát ra cảm giác mát dịu, giảm bớt cơn đau do năng lượng huyết tộc sôi lên, ngoài ra không thấy tác dụng gì, chỉ như một dấu ấn bẩm sinh xuất hiện ở đó, rất quái dị.

-Trịnh Xá ? Trịnh Xá !

Một tiếng gọi lôi hắn khỏi sự trầm tư, Trương Kiệt và Zero đang đứng bên hắn, vừa rồi là Trương Kiệt gọi hắn, hắn vội vàng hắng giọng trả lời:

-Xin lỗi, tôi vừa mất tập trung, chúng ta nói đến đâu rồi?

Tiêu Hoành Luật vừa nghịch tóc vừa đều đều nói:

-Các ma pháp trong Cuốn sách Anubis chủ yếu là sử dụng trong hoàn cảnh sa mạc, đối phó một nhóm người thường rất hữu hiệu, nhưng nếu dùng để giết vài người trong thành phố thì không tác dụng mấy. Còn ma pháp đơn chúng ta đã thử qua vài cái, ví như Onas linh ăn mòn, uy lực rất lớn nhưng tiêu hao năng lượng quá nhiều, khi niệm chú lại tốn hai máy giây, thời gian đó đủ để kẻ địch bó chạy hay phản kích, tầm sử dụng chỉ 500 - 1000 m, không sử dụng thành thục thì thậm chí còn thua cả sung bắn tỉa. Vì vậy, tác dụng chủ yếu của Cuốn sách này không phải là các pháp thuật tấn công mà là các ma pháp phụ trợ, ví như ma pháp triệu hoán vong linh, tiếp đó khiến người có khả năng ẩn thân trong nửa phút, rất hữu dụng, hoặc cái ma pháp trộn xương người và cát để gọi lên vài con thủ vệ lăng mộ, sức mạnh này rất quan trọng, thậm chí có lúc thay đổi kết quả của trận đánh.

Trương Hằng bỗng chen ngang hỏi:

-Xương người? Chúng ta kiếm đâu ra thứ đó?

Mọi người ngây ra đôi chút rồi nhất tề chuyển ánh mắt về phía Evelyn, cô nàng vẫn không chịu bỏ cuộc với cuốn sách Anubis, hiện đang giỏng tai lên nghe mọi người nói chuyện, tuy họ nói bằng tiếng Trung nhưng với một người bác học như Evelyn thì cũng không có gì khó khắn để nghe hiểu. Vừa nghe đến vụ xương cốt, nàng liền sợ đến nỗi mặt mũi trắng bệch:

-Các người muốn gì? Chẳng lẽ muốn biến tôi thành xương cốt?

O Conneil và Carnahall đứng cạnh đều biến sắc mặt, Trịnh Xá xua tay nói:

-Yên tâm đi, chúng tôi làm sao như thế được? Bất quá mấy người còn nhớ táy người Mỹ nói gì về xương cốt ở Hamunaptra không?

Evelyn và hai người kia đều cố nhớ lại giây lát rồi đồng thanh đáp:

-Đem Mummu phơi khô biến thành củi đốt... mấy người không định dùng mummy tách ra lấy xương đấy chứ?

Trịnh Xá nhìn ba người đồng thanh trả lời thấy rất buồn cười, nhưng mồm vẫn đáp nhanh:

-Đúng vậy, đúng vậy, Evelyn, cô làm việc ở Viện bảo tàng phải không? Từ đó lấy đi một vài cụ xác ướp chắc là không vấn đề chứ? Nếu không thì chúng tôi mua của giám đốc một hai cỗ xác ướp thì ra sao?

Evelyn lớn tiếng :

http://tieulun.hopto.org

-Không được! đó là tài sản văn hóa, mấy người có biết giá trị của các mummy không hả? Mỗi cỗ biểu hiện một câu chuyên, nói tóm lại...

Anh chàng mê tiền Carnahall đúng lúc đó bịt miệng cô em quý hóa, cười với vẻ rất đê tiện hỏi:

-Mấy người trả bao nhiêu? Nếu là nguyên khối vàng thì tôi có thể giúp các bạn " mượn" ra vài cụ mummy, sao, chúng ta bàn giá cả chứ hả?

Trịnh Xá và O Conneil cười khổ lắc đầu, O Conneil lên tiếng:

-Hèm...Tôi có thể kiếm cho các bạn vài cái xác ướp, vàng thì khỏi đi, chỉ cần các bạn diệt cái con quái vật cứ bám theo chúng ta là được. Có Cuốn sách Anubis chắc việc đó với các bạn không khó phải không?

Trịnh Xá trịnh trọng nói:

-Các bạn tin hay không thì tùy, nhưng ngay từ đầu bọn tôi đã định diệt Imhotep rồi, nhưng chúng tôi cần các bạn giúp, ví như muốn diệt hắn cần có Cuốn sách Amun-Ra...Các bạn có thể giúp chúng tôi tìm cuốn sách đó chứ?

O Conneil nhìn hai người còn lại đang ra sức nháy nhó, một người mong anh chàng từ chối lấy trộm mummy, một người mong anh chàng đổi lấy vàng, gã đành cười khổ, cười lạc đà đến cạnh Trịnh Xá đưa tay ra nói:

-Alright! Tôi đồng ý, chúng tôi phụ trách tìm Cuốn sách Amun-Ra, còn các bạn phụ trách chon vùi hắn!

-OK! Chúng tôi nhất định làm được...nếu chúng tôi không chết.

Thời gian từ từ qua, mọi người đến bến cảng ở hạ du, đây là một cái cảng buôn bán, toàn là tàu buôn, thỉnh thoảng mới có tàu khách dừng lại, muốn kiếm tàu khách rất khó khắn, tất nhiên là với người bình thường. Vàng khối Trịnh Xá còn hai khối, vàng viên hạt đậu còn rất nhiều, hắn tùy ý quẳng qa hai viên là mọi người đã lên được một tàu khách, thậm chí chọn vài khoang sang trọng để ở. Tàu đi ngược dòng sông, đến hoàng hôn ngày mai là họ về đến Cairo, tại đó vận mệnh mịt mờ đang chờ đón, là sống, là chết hay liều mạng tìm hy vọng?

Trịnh Xá cầm một bình rượu gin ngồi trên boong tàu, từ lúc tiến vào thế giới này, ít khi hắn có được lúc thảnh thơi như vậy, để dự phòng chuyện với cuốn kinh phật xảy ra, Cuốn sách Anubis do hắn tự bảo quản. Bất kỳ ai muốn đọc hay Tề Đằng Nhất muốn phiên dịch sách đều phải ở cự ly mà hắn có thể vướn tới, hắn tự tin là dù cả Triệu Anh Không lẫn Zero lien hợp lại cũng không thể thắng hắn khi cận chiến mà cướp đi Cuốn sách Anubis.

-Uống rượu à?

Một giọng đàn ông vang lên từ đầu bên kia tàu, đó là Trương Kiệt. Trịnh Xá không quay đầu, lấy trong nhẫn ra một bình rượu nữa, Trương Kiệt cũng không khách sáo, ngồi xuống mở bình ra tu một ngụm lớn.

-Cảm thấy...mệt rồi à?

Trương Kiệt một hơi hết nửa bình rượu rồi nằm dài ra trên boong tàu.

-Ưm..Hình như...ân, cảm thấy mệt rồi.

Trịnh Xá cũng ngửa cổ tu một ngụm lớn, rượu vào cổ họng nhanh chóng biến thành một dòng nóng bỏng tản ra khiến toàn thân nóng rực.

-Vì cái chết luôn ở quanh?

Trương Kiệt trầm mặc một lúc rồi hỏi.

Trịnh Xá một hơi tu hết bình rượu, vung tay ném bình không qua lan can tàu rồi mới nói:

-Ai cũng có thể chết bất cứ lúc nào, thật ra dạo quanh cái chết nhiều rồi lại không thấy sợ gì lắm. Như tôi chẳng hạn, lúc trước không tài nào nghĩ rằng có lúc mình có thể giết người, dễ dàng xóa bỏ sinh mệnh của người khác...Cái làm tôi mệt thật sự là vừa chiến đấu lại vừa phải đề phòng đồng bạn, nếu như cả bạn bè cũng không thể giao lưng mình được mà vẫn phải chiến đấu thì mệt mỏi lắm.

-Nếu như...nếu như...

http://tieulun.hopto.org

TRương Kiệt cũng một hơi tu hết rượu lẩm bẩm nói:

-Người anh em, cậu không tò mò vì sao Chủ thần lại xếp đội Ấn châu cao hơn chúng ta à? Ấn châu là do chủ thần dựa trên lĩnh thổ các châu cổ để phân chia, bao gồm Ấn độ, các đảo Ấn độ dương và vùng Trung Đông bây giờ, bất luận xét theo lĩnh thổ hay nhân số, khả năng tiến vào đội Trung Châu vẫn lớn hơn nhiều so với các đội khác, sao chúng ta lại yếu hơn họ? Cậu không tò mò à?

Trịnh Xá lại lấy ra một bình rượu nói một cách lạnh nhạt:

-Vì thế...tôi vẫn đang chờ anh nói đây...

-Nói vậy...cho tôi thời gian, nếu lần này đối mặt với đội Ấn châu mà chúng ta sống sót tôi sẽ nói tất cả cho cậu nghe, sau đó...không, không có sau đó nữa, hút thuốc không?

Trương Kiệt nói lắp bắp rồi rút ra một bao thuốc, vứt cho Trịnh Xá một điếu rồi tự châm một điếu. Trịnh Xá đón lấy điếu thuốc, hoảng hoảng hốt hốt có cảm giác như trở lại Resident Evil 1, người đàn ông lạnh lung, điếu thuốc bốc khói...

Cairo, mọi người trở lại nơi này với một tâm tình phức tạp, biết được sự tồn tại của đội Ấn châu, biết họ mạnh hơn lại bắt buộc phải giết ít nhất một người của họ... Trong tình huống đó, Cuốn sách Anubis là một niềm hy vọng. Vừa xuống tàu, O Conneil nói với TRịnh Xá:

-Vậy là... theo thỏa thuận của chúng ta. Chúng tôi đi kiếm xác ướp và Cuốn sách Amun-Ra, các cậu diệt Imhotep ,nhưng trong thời gian này các bạn phải đảm bảo an toàn cho chúng tôi, Ok?

Trịnh Xá gật đầu nói:

-Được, chúng tôi phụ trách bảo vệ các bạn... từ xa, khi các bạn lấy được mummy chúng tôi sẽ liên lạc. Đúng rồi, các bạn nên mang theo một con mèo, có thể tránh việc bị Imhotep tấn công.

Bọn O Conneil ngẩn ra nhìn đám TRịnh Xá bỏ đi, mãi mới kêu lên:

-Ê! Các bạn đi đâu? Làm cách nào liên lạc?

-Chúng tôi sẽ tự tìm đến, đừng ở gần chúng tôi quá, chết người đấy...O Conneil, cảm ơn các bạn đã giúp đỡ trong thời gian qua. See ya.

Lúc này, trong một khách sạn trong thành Cairo, một nhóm người yên lặng ngồi trong một gian phòng, đội nhiên một cô gái đang nhắm mắt run người lên nhẹ nhàng cất tiếng:

-Đội Trung Châu đã quay lại, hiện đang ở cảng.

Tiểu hòa thượng ngồi giữa nhóm người lên tiếng:

-Ai ở gần đó nhất?

Một gã đàn ông gầy nhẳng, da trắng nhợt, rất cao rút ra một thiết bị theo dõi lớn bằng bàn tay nhìn vào rồi nói:

-Imani và Mohamed.

Tiểu hòa thượng cau mày nói:

-Sức mạnh cơ bắp của Imani của mạnh, dễ gây hỗn loạn, vũ khí khoa học viễn tưởng của Mohamed cũng không thích hợp giao chiến trong thành phố...nói chung là để bọn họ đến thử đội Trung châu xem sao. Ngoài ra gọi Aladas đến giữ mạng cho họ, với y thuật của hắn cũng không khó khăn gì...vậy thôi, thử thật lực của đội Trung châu ra sao, xem bọn họ là mồi săn hay là đối phương có thể đàm phán.

ã¬¬ã¬¬

http://tieulun.hopto.org

77. Tiếp Xúc Lần Đầu Và Gã Cao To Đen Hôi.(1)

ã¬¬ Đám Trịnh Xá chia tay O Conneil ở bến cảng rồi hòa vào đám đông tiến vào Cairo, vừa đi vừa hội ý nhanh.

-Như đã kế hoạch từ hôm qua, trừ người mới, 6 lính cựu chúng ta phân chia như sau: Trương Kiệt và Zero một tổ, Zero bắn tỉa, Trương Kiệt bảo vệ, Triệu Anh Không và Chiêm Lam một tổ, Triệu Anh Không phụ trách ám sát, Chiêm Lam cung cấp phụ trợ tốc độ và sức bền. Tôi và Tề Đằng Nhất một tổ, tôi phụ trách tấn công tầm xa, Tề Đằng Nhất phiên dịch những chú ngữ. Nếu mọi người không có ý kiến thì tiến hành như vậy, lien lạc thông qua máy chúng ta mua ở chỗ Chủ thần, vừa có thể lien lạc vừa có thể định vị.

Tiêu Hoành Luật gấp gáp nói:

-Đưa máy liên lạc cho tôi xem...có thể định vị đội viên, nếu rơi vào tay đối phương thì sao? Mọi người đã nghĩ đến chưa?

Trịnh Xá cười nói:

-Tất nhiên, vì thế tôi định đưa ra khẩu lệnh chỉ chúng ta biết, một khí người dùng máy lien lạc không biết khẩu lệnh lại gần thì lại là cơ hội mai phục..ưm..tất nhiên là không thể để những người không phải đội viên biết, ba người bọn họ sẽ tách ra do ba tổ luân phiên bảo vệ, nếu thấy có nguy cơ thì giết ngay, không để họ nguy hại đến toàn thể.

Cao Hồng Lượng , Trương Hằng , Tần Chuế Ngọc ba người nghe đoạn giật bắn lên, Tiêu Hoành Luật gật đầu nói:

-Để tôi ở cùng bọn họ, không cần máy lien lạc nữa, khi giao chiến phải có một tổ bảo vệ bọn tôi...nếu như rơi vào tình thế nguy hiểm thì 4 người chúng tôi làm mồi nhử, như đã nói từ đầu.

Tần Chuế Ngọc lập tức bất mãn lớn tiếng:

-Đùa ...đùa cái gì thế? Bọn họ 6 người mạnh thế, có vũ khí lại có máy lien lạc, sao còn bắt chúng tôi đi làm mồi nhử, rõ rang là bắt chúng tôi đi chết. Ê, tôi nói thật mà, nhìn tôi cái gì?

Tiêu Hoành Luật không thèm nhìn cô nàng cười lạnh nghịch tóc nói:

-Chính vì không có thật lực nên người chết trước phải là chúng ta, đây không phải thế giới thực, nơi người không có thật lực phải được bảo vệ ,ở đây mọi thứ phải phục vụ mục tiêu sống sót, nếu chúng ta làm mồi nhử, chỉ cần lực lượng chính còn nguyên, khả năng sống sót của chúng ta là 20-30%, còn nếu lực lượng chiến đấu mất hết thì chúng ta chết là 100%, đội Ấn châu chắc chắn không bỏ qua đám điểm số biết đi này đâu.

Tần Chuế Ngọc nghe đến ngây người ra rồi bỗng đỏ mặt kêu lên:

-Nếu thế sao không chọn người có thể lực tốt làm mồi nhử? Nói thế nào tôi cũng không làm mồi nhử, nếu bị giết các người ráng mà chịu âm 2000 điểm nữa đi.

Tiêu Hoành Luật nhẹ nhàng nhổ ra một sợi tóc đặt trên ngón tay thổi đi, cười lạnh nói:

-Lady first... Tôi nghĩ hai người còn lại cũng nghĩ thế phải không? Nếu còn chưa phục thì chúng ta bỏ phiếu.

Trịnh xá chăm chú quan sát, hắn kêu thầm một tiếng, chú nhóc này hành sự thật quá giống Sở Hiên, chỉ có them một chút nhân tình còn Sở Hiên thì lý trí đến không cần biết gì nữa, ai phản đối cũng bị quy vào phe thiểu số, còn bản thân được phân vào phe đa số, bất tri bất giác biến cách nhìn của mình thành chân lý, có lẽ đó là cách mà trí giả thích làm nhất chăng?

Đột ngột , Trịnh Xá , Zero , Triệu Anh Không , Trương Kiệt đồng thời quay đầu nhìn ra ngoài xa, ở đó có một gã cơ bắp cuồn cuộn như đã tảng, cao to đen hôi và một gã mũi khoằm, râu ria xồm xoàm, ánh mắt nham hiểm đứng cùng nhau, một cảm giác kỳ quái khiến 4 người quay lại nhìn.

-Không sai, là thành viên đội Ấn châu, sát ý thật mãnh liệt... ở đây chúng ta có khả năng bị bắn tỉa, không biết xung quanh có còn người của họ không? Zero, đưa mọi người đi, Chiêm Lam, buff cho anh và Triệu Anh Không, Tiêu Hoành Luật tìm cách rũ bỏ sự theo dõi của họ, Triệu Anh Không chặn gã râu ria, nếu cần thì giết đi, tôi lo gã cơ bắp.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh xá tự ra lệnh cho mọi người, trải qua mấy bộ phim, lại them sự đào luyện của Sở Hiên, hắn tự nhiên đặt mình vào vị trí đội trưởng, tuy còn chưa hoàn toàn hợp cách nhưng đang từ từ trưởng thành, cho hắn them thời gian hắn sẽ trở thành một đội trưởng tốt.

Gã cao to đen hôi cười ầm ĩ, nói với gã mũi khoằm:

-Mohamed, bọn chúng phản ứng cũng nhanh đấy chứ, chỉ không biết thật lực ra sao? Cậu đã chọn đối thủ chưa?

Tay Mohamed bỗng xuất hiện ánh sang hồng lóe lên, một khẩu tiểu lien màu hồng hiện ra, trên nòng sung còn cắm một con dao găm, đó là Triệu Anh Không từ xa phóng tới, gã cười nham hiểm nói:

-Không cần chọn, bọn họ chọn thay chúng ta rồi...như thường lệ, ai giết địch trước là thắng, thua bỏ ra 1000 điểm đổi đồ cho người thắng, hình như tôi có lợi đó nha.

- Ha ha ha, chưa chắc, cẩn thận kẻo bị thiến đó nha, ha ha ha

Gã cao to đen hôi cười ầm ĩ, giơ nắm đấm táng một phát xuống đất, đã vụn bắn tung tóe, đá vụn bắn ra không thua đạn sung ngắn, giây lát mười mấy người dân bị bắn chết xung quanh. Trịnh xá cũng bị đã vụn chặn tầm mắt, khi hắn còn đang dùng dao đỡ đá thì một bong đen xuất hiện trên đầu, gã cơ bắp vác cả một tảng đá mấy mét khối từ trên cao mấy mét táp xuống.

78. Tiếp Xúc Lần Đầu Và Gã Cao To Đen Hôi (2)

Trịnh Xá vốn không định liều mạng, hắn đạp chân xuống đất nhảy về phía sau, oành một tiếng, tảng đá do gã cơ bắp ném ra rơi xuống khiến bụi tung mịt mù, tạo thành một cái hố sâu cả nửa mét, còn chưa hết, gã lại xông tới giơ tảng đá lên. Trịnh Xá phản ứng rất nhanh , giơ tiểu liên lên bắn vào ngực gã cơ bắp, cự ly gần đến nỗi bản thân hắn cũng không thể tránh được. Gã cao to đen hôi thản nhiên giơ ngực hứng đạn, những viên đạn chỉ đâm qua da rồi găm lại trên cơ ngực.

-Hô hô hô! Bắn nữa đi, con khỉ gầy kia!

Gã cơ bắp kêu lên, đoạn ném tảng đá xuống đất, toàn thân cơ bắp nổi lên cuồn cuộn, toàn thân cao lên đến 3m, đầu đạn bị cơ bắp đẩy ra khỏi cơ thể, rơi lanh canh xuống đất. Gã móc trong túi ra một bộ găng tay liền hổ trảo đeo lên tay, hình dạng dữ dằn, hổ trảo trên tay như móc câu, chỉ cần vồ trúng là bị xé làm đôi.

-Bọn khỉ Trung châu, lại chơi nào, tiếc là chú mày gầy gò quá, chỉ như mấy con vượn thôi!

Gã cơ bắp cười lớn, tiện tay ném ra một hòn đá, tảng đá như đạn đại bác xé không khí bay ngang bên tai TRịnh Xá.Sức mạnh có vẻ đủ, nhưng độ chuẩn xác thì lệch dễ sợ, hai người chỉ cách nhau 7-8 m mà tảng đá bay cách Trịnh xá đến hơn 1 m, trúng vào một bức tường làm nó vỡ vụn thành phấn, bụi bắn mịt trời

" Độ chính xác rất tệ, nhưng lực bắn quá mạnh"

Trịnh Xá thầm nghĩ, đoạn lao về phía đám bụi, gã cơ bắp rống lên, nhào về phía Trịnh xá, vì sức mạnh của hắn quá mức nên mỗi bước chân lún xuống đất đến nửa mét, giống như chạy trong đầm lầy. Động tác của gã rất kỳ quái nhưng tốc độ không hề chậm, dù Trịnh Xá được buff tốc độ nhưng chỉ nhanh hơn một chút, hai người hầu như đồng thời xông vào đám bụi, oành một tiếng, hai người cùng phá vỡ bức tường đối diện xông ra. Gã cơ bắp vừa phá vỡ tường bỗng thấy tay trái đau nhói, tay phải vô ý thức đánh sang, nắm đấm khổng lồ như gió rít, đánh tan hơn nửa bụi mờ, chỉ thấy bên trái, Trịnh xá vừa nhảy lùi ra, trên tay còn con dao dính máu.

Trịnh Xá chạm đất là cảm thấy tức cả ngực, nắm đấm của gã cơ bắp tuy không trúng nhưng quyền phong cũng đủ khiến hắn khó thở, nếu bị đánh trung, không chết cũng tàn tật! Nghĩ đến đó, Trịnh Xá kêu thầm may mắn. Gã cơ bắp không may như vậy, tay trái của gã hầu như bị chém đứt cả xương, chỉ còn 1/5 cơ bắp dính liền bắp tay với cẳng tay. Không thể phủ nhận, cơ bắp của gã cứng như sắt, đạn thường không thể bắn thủng, có điều chém hắn là progknife, cánh tay bị dễ dàng chém đứt. Gã cơ bắp hơi bị hoành tráng, dùng tay phải giật đứt tay trái, nghe như bẻ gẫy thanh thép đánh tưng một tiếng. Đáng sợ hơn là gã vứt cánh tay gẫy xuống đất, nhịn đau đám mạnh vào chỗ tường vỡ. Trịnh Xá vừa định xông lên bỗng bị gạch

http://tieulun.hopto.org

vụn bắn ra như đạn súng máy chặn lại, hắn vung dao chặn, chỉ là vài hòn gạch vỡ cũng khiến tay hắn tê dại cả đi.

" Không ổn, thử hồng viêm xem sao..."

Trịnh Xá vừa quyết định, vừa dùng dao chặn gạch vụn, nhảy lùi về phía sau chục mét, gã cơ bắp rống lên lao về phía hắn. Trịnh xá không ngừng lại mà đạp vào tường bắn ngược lên cao, gã cơ bắp như một chiếc xe tăng, đâm vụn bức tường, bụi và gạch vụn bắn tung tóe. Trịnh xá rơi xuống đám bụi, con dao mang theo ngọn lửa hồng viêm đâm mạnh vào ngực gã cơ bắp. Gã cơ bắp phản ứng cực nhanh, nghiêng người né sang bên, dao chỉ kịp chém dọc cánh tay trái đã đứt, cánh tay vốn còn một mẩu đứt nốt, hồng viêm cháy rực lên dọc theo đoạn gãy lên vai. Nói thì chậm, thật rất nhanh, quyền đầu bên phải của gã cơ bắp đấm trung vai Trịnh Xá, khiến hắn bay xuyên qua hai căn nhà, đến cả mấy chục mét mới rơi xuống.

Gã cơ bắp như phát điên, dẫm mạnh chân xuống lao về phía trước, đúng lúc đó, trên nóc mấy ngôi nhà hiện ra một bóng người, người mới đến mặc đồ bác sĩ, tóc vàng rực, thân hình gầy nhom, chạc 30, đột ngột xuất hiện cạnh gã cơ bắp. Gã to cao đen hôi hầu như phát điên, vung tay đấm vào người mới đến, bác sĩ nghiêng người tránh, trên tay lóe lên ánh sang bạc, tay phải của gã cơ bắp xuất hiện một vết thương như sợi chỉ, vô lực hạ xuống, đến lúc đó mới nhận ra người mới tới, kêu lên:

-Aladas! Sao lại tấn công tôi? Mau tấn công thằng vừa rồi, hắn bị đánh trúng rồi!

Aladas cười lạnh nói:

-Đừng ngớ ngẩn, khi hắn bị đánh trúng, hai chân đạp vào bụng cậu, bên ngoài có vẻ bị thương nặng, thật ra may lắm chỉ có ba thành lực đánh trúng thôi... chú em muốn chết hay sao...?

Vừa dứt lời, hắn nhoáng cái chuyển sang bên trái gã cơ bắp, ánh sang bạc lấp loáng, vai trái của Imani cả thịt lẫn xương rơi xuống một khối. Imani vừa định chửi bới, bỗng thấy khối thịt rơi xuống bị hồng viêm trong nháy mắt thiêu thành tro bụi, lúc này ngọn lửa mới lụi đi.

-Hắn cường hóa Vampire, kỹ năng đó rất giống hồng viêm, còn nhớ khi chúng ta đấu với đội Nam Đại Tây Dương không? Để hắn lại cho đội trưởng giải quyết...ngoài ra, hành động trinh sát kết thúc tại đây... Mohamed bị bọn họ tóm sống rồi!

79. Lần Đầu Tiếp Xúc Và Gã Cao To Đen Hôi (3)

Khi Trịnh Xá đang giao chiến cùng gã khổng lồ cơ bắp ở phụ cận cảng Cai-rô, thì một đồng bọn khác của gã là Mohamed đã bị Triệu Anh Không dụ tới chỗ khu dân cư san sát trong thành Cai-rô. Ở đây ngõ nhỏ ngang dọc sâu hun hút, bất cứ chỗ nào trông cũng đều giống như vậy, người tới nơi này lần đầu tiên cam đoan sẽ lạc đường. Trong lúc bất tri bất giác, Mohamed đã mất dấu Triệu Anh Không.

-Đừng có ý định chạy trốn! Thánh A La sẽ vô pháp tha thứ cho kẻ nhát gan chạy trốn! - Mohamed lớn tiếng gầm lên.

Hắn giơ một cánh tay lên rồi chĩa vào bức tường trước mặt, chỉ thấy cánh tay kia không ngờ gập ngược lại, xương ống cánh tay không ngờ lại là ống tuýp rỗng ruột. Tiếp theo từ bên trong bắn mạnh ra vài viên đạn pháo nhỏ. Một trận nổ vang, bức tường đó tức thì bị nổ tan thành mảnh vụn.

Triệu Anh Không luôn nín thở ẩn náu phía sau bức tường đó, đây là kỹ xảo tiềm hành đặc biệt của thích khách thế gia, đem tất cả sát khí và thanh âm đều ẩn tàng đi, bản thân hóa thành một bộ phận hắc ám, cho dù là người mở ra cơ nhân tỏa cũng không có thể dễ dàng cảm giác được sự tồn tại của nàng, mà đây lại là kỹ xảo tiềm hành của thích khách thế gia nổi danh nhất.

Thế nhưng ngay khi Mohamed giơ tay chuẩn bị công kích, dự cảm nguy hiểm của Triệu Anh Không chợt lóe lên. Nàng nhảy dựng lên liền hướng về phía lối vào của gian phòng mà phóng đi, vừa kịp đá văng cửa từ trong phòng lao ra, toàn bộ gian phòng tức thì đã ngập trong biển lửa. Lực xung kích cực lớn cơ hồ đẩy Triệu Anh Không bay ra ngoài, cô bé cũng coi như còn linh hoạt, nàng ở giữa không trung xoay người lại, tiếp theo hai chân đạp vào bức tường trước mặt, lúc này mới đứng vững lại.

http://tieulun.hopto.org

Nàng vừa đứng vững, bỗng nhiên đã cuộn người lăn ngay tại chỗ, ở trên vị trí nàng vừa đứng tràn ngập mấy chục lỗ đạn, vết đạn này còn đuổi theo sát phía sau nàng cho đến sau khi nàng nấp được vào một bức tường khác, cuối cùng vết đạn này mới ngừng lại.

-Ha ha, không nên nghĩ tới chạy trốn. Ngươi đã đem bản thân đặt vào tuyệt cảnh, ở trong hoàn cảnh như vậy, ngươi căn bản là ngay cả trốn cũng trốn không thoát! Ta có thể vây hãm ngươi ở giữa ba nóc nhà dân. Ta dùng hỏa tiễn truy tung loại nhỏ, ta có mắt laser, chỉ cần ngươi còn sống thì tuyệt đối vô pháp tránh được tầm mắt của ta, đừng nghĩ tới ẩn tàng, đừng nghĩ tới chạy trốn, quang minh chính đại đi ra chiến đấu cùng ta đi! Thánh A La phù hộ!

Năm ngón tay ở cánh tay còn lại của Mohamed toàn bộ đều tách ra từ giữa, năm ngón tay trông phảng phất như nòng súng đang bốc khói xanh lét. Hắn lớn tiếng quát lên rồi không ngừng đi đến phía nhà dân đang bập bùng ánh lửa.

[mắt laser? Còn sống thì vô pháp thoát khỏi tầm mắt? Lẽ nào ý tứ của hắn là nói.....]

Từ trong tầm mắt của Mohamed nhìn ra ngoài, mắt trái có thể trông thấy màu sắc như người bình thường thấy, thế nhưng mắt phải nhìn ra lại thấy nhiệt phổ phản ứng nhiệt độ. Trong phạm vi khu dân cư này chỉ có nhiệt độ cơ thể của Triệu Anh Không là phản ứng cực kì mãnh liệt, mỗi một lần hoạt động của nàng, cơ nhục trông phảng phất như là đang bị thiêu đốt, lực lượng của mỗi một cái động tác đều tràn ngập lửa. Đây là thân thể thiên chuy bách luyện của nàng, tố chất thân thể của một thích khách.

-Vô dụng thôi, ngươi chạy không thoát đâu! - Mohamed cười ha ha nói

Hắn cảm thấy bản thân phảng phất như là thợ săn đang lần theo dấu vết thỏ con vậy. Chỉ thấy cánh tay vừa bắn ra đạn pháo lại giơ lên, mấy phát đạn pháo bắn ra, bắn nát một gian nhà dân. Một bóng đen từ trong đó vọt trốn ra, hắn tức thì lại giơ lên năm ngón tay súng kia bắt đầu xả đạn, một trận xả đạn liên tục, bắn đuổi đến mức bóng đen kia vô cùng chật vật chịu không nổi.

Mohamed đang muốn cười vang lần nữa thì đã thấy bóng đen này sử dụng một loại bộ pháp mà hắn rất quen thuộc vọt tới về phía hắn. Phảng phất như là một đạo bóng ảnh, ngoặt trái ngoặt phải vài cái đã vọt tới trước mặt hắn. Tiếp theo trên hai cánh tay hắn xẹt qua hai vết thương thật nhỏ, sau khi Triệu Anh Không làm ra một loạt động tác này, mới ung dung đứng ở trước mặt Mohamed.

-..... Ngươi cũng là thích khách thế gia sao? Đám người các ngươi đều thật là biến thái, nhẹ nhàng vừa khua khoắng đã cắt đứt gân tay của người ta ..... Ngươi cho là như vậy thì có thể hữu dụng đối với ta sao? Đừng ngớ ngẩn thế chứ! Chiến sĩ của Thánh A La, há lại sợ gân tay bị cắt đứt thì vô pháp chiến đấu sao? - Mohamed sửng sốt một chút, rồi bỗng nhiên phẫn nộ rống lên.

Tiếp theo hắn nhấc tay tung một quyền kích mạnh về phía Triệu Anh Không.

Triệu Anh Không tựa hồ đã sớm có phòng bị, nàng lại dùng bộ pháp vừa rồi lướt về phía sau. Tiếp theo nàng chạy lướt xung quanh Mohamed, dần dần không ngờ nàng vô cớ lại hóa thành mấy nhân ảnh. Động tác của mấy nhân ảnh này đều là chạy lướt qua bên cạnh Mohamed, trông giống như là mấy Triệu Anh Không cùng xuất hiện.

Mohamed vội vàng dùng con mắt lazer bên phải nhìn kĩ, lại trông thấy mấy bóng người này toàn bộ đều mang theo nhiệt độ giống nhau. Hắn vội vàng sử dụng súng trên ngón tay bắn ra, nhưng chỉ thấy tử đạn xuyên thấu qua mấy thân ảnh như là bắn vào không khí vậy. Mấy thân ảnh đó của Triệu Anh Không không hề tổn hại một cọng lông, tiếp tục chạy lướt xung quanh hắn.

-..... Ở trong thế giới hiện thực, đã xuất hiện người cải tạo một nửa là người máy, lần đầu khiêu chiến cùng bọn họ, bởi vì xuất hiện máy dò nhiệt phổ nhiệt độ nên làm cho người của chúng ta tổn thất nặng nề. Sau đó chúng ta liền sáng tạo ra loại bộ pháp này, dùng tốc độ cực nhanh đều đều mà chạy, mỗi một bước chỉ cách nhau vài ly, tốc độ di động lại là gấp hơn mười lần so với người thường. Như vậy thì có thể khiến cho nhiệt phổ lưu lại ở mỗi một bước di động của chúng ta ..... Tuy rằng bên trong cơ thể ngươi có rất nhiều bộ phận máy móc, nhưng mà ta muốn hỏi ..... Ngươi còn có linh hồn không?

Triệu Anh Không trong lúc di động, đồng thời nàng rút ra Minh Hỏa Chi Nha, trên thanh chủy thủ này mang theo hỏa diễm có thể thiêu đốt linh hồn. Cả thanh chủy thủ trông giống như là răng nanh của con

http://tieulun.hopto.org

chó dữ canh giữ cánh cửa địa ngục, hiển lộ ra hình dạng sắc bén mà dữ tợn vô cùng.

Trong lúc nhất thời, Mohamed lại phát hiện mấy thanh chủy thủ như vậy cùng xuất hiện, trong lúc hắn hơi thất thần, Triệu Anh Không đã vọt đến bên cạnh hắn vung chủy thủy đâm tới, cắm thẳng vào chỗ khớp xương ở vai trái. Một trận tiếng ma sát kim loại truyền đến. Cánh tay trái có thể phóng ra đạn pháo của Mohamed tức thì rũ xuống. Nhưng cái này cũng chưa tính là gì, mà là một loại thống khổ kịch liệt quái lạ từ chỗ vai trái truyện vào, thống khổ này thật sự là quá mức kinh khủng. Thế cho nên đã làm hắn gào thét lên, cái loại cảm giác này ..... phảng phất như là linh hồn đang bị thiêu đốt!

-Máy móc cũng có các khớp nối, chỉ cần tìm đúng biện pháp, thì máy móc có mạnh hơn nữa cũng vẫn chỉ là máy móc mà thôi!

Triệu Anh Không lạnh lùng cắm chủy thủ vào vai bên kia của Mohamed, đồng thời nàng nói:

-Không nên có bất luận động tác gì, bằng không..... giết. Không nên nói chuyện, bằng không ..... giết. Tốt nhất là cầu khẩn đừng để cho ta gặp phải đồng bọn của ngươi, bằng không ta chỉ có thể cho rằng là ngươi đã âm thầm liên lạc với bọn họ, nên cũng đành ..... giết!

Mohamed lập cập răng như bị sốt rét, loại thống khổ linh hồn bị thiêu đốt này thật sự là vô pháp dùng lời nói mà hình dung được. Hắn thậm chí ngay cả di động một chút cũng không thể, đáng lẽ thân thể cường hóa cơ giới làm hắn cảm thấy an toàn, nhưng lúc này lại phảng phất như mong manh như tờ giấy mỏng. Da và cơ nhục của thân thể có thể chống đỡ một ít hỏa diễm thiêu đốt, thế nhưng thân thể máy móc đó lại trực tiếp đem hỏa diễm thiêu cháy truyền tới chỗ sâu trong linh hồn.

Hắn thậm chí ngay cả mở miệng cầu xin tha thứ hoặc là tự bạo tìm chết đều làm không được, chỉ có thể mặc cho Triệu Anh Không mò mẫm đống xương sống máy móc phía dưới cái cổ hắn, tiếp theo chỉ thấy Triệu Anh Không rút mạnh chủy thủ ra rồi lại nhẹ nhàng đâm vào trong cột sống máy móc. Trong nháy mắt trước mắt hắn trở nên tối sầm rồi hôn mê đi ...

80. Không Thể Hòa Bình! (1)

Trong nháy mắt Trịnh Xá bị một quyền của gã khổng lồ cơ bắp kia đánh bay đi, cỗ cự lực to lớn đó thấu vào cơ thể, cơ hồ là phản ứng trong vô thức, hai chân hắn dùng sức đạp vào cơ nhục giữa bụng của hán. Ngay khi nắm đấm chạm vào vai hắn, đồng thời hắn đã dùng sức đạp bắn ra ngoài, cả người xoáy tròn đâm vào trong một căn nhà dân. Cỗ cự lực này thậm chí còn chưa biến mất, vẫn mang theo hắn đâm xa mấy chục thước cuối cùng mới rơi xuống trên mặt đất.

Trịnh Xá vừa rơi xuống đất liền nhảy dựng lên. Chỗ vai bị kích trúng đó của hắn truyền tới một trận đau nhức, mỗi một cử động đều là đau đớn tới tận tâm can, nhưng hắn vẫn nghiến răng xông ra ngoài từ một gian nhà dân khác. Tiếp theo lẫn vào trong đám người bên ngoài đường phố chậm rãi rời khỏi chỗ này.

Sau khi chạy được một khoảng cách rất xa, Trịnh Xá rốt cục mới có cơ hội kiểm tra thương thế trên vai. Sau khi xé mở quần áo, in hằn trên vai là một dấu nắm tay rõ rệt. Bên dưới chỗ quyền ấn, khớp xương vai hiện rõ đã bị trật khớp, nhưng mà còn may, độ cứng cáp thân thể hắn cũng rất kinh người, lại thêm khi hắn bị đánh trúng thì đã làm ra động tác bảo hộ, nên xương vai hắn mới chỉ là trật khớp mà thôi. Có điều như thế này cũng đủ nhìn ra lực công kích của gã khổng lồ cơ bắp đó kinh khủng cỡ nào. Chỉ cần đánh trúng, trên cơ bản liền có thể khiến cho một người lập tức mất đi sức chiến đấu.

-Nhưng mà sự khống chế đối với lực lượng của hắn tựa hồ rất kém cỏi ..... Không có cấp cho người ta cảm giác cực kì nguy hiểm. Nếu không thì khi lúc nãy đối mặt với hắn có thể đã mở ra cơ nhân tỏa rồi .....

Trịnh Xá nghiến răng mân mê chỗ trật khớp vai, tiếp theo dùng sức đẩy lên trên. Đau đớn kịch liệt tức thì từ chỗ vai truyền đến, có điều xương vai trật khớp đó rốt cục đã được đẩy trở lại chỗ cũ. Hắn thử giật giật cánh tay, ngoại trừ thoáng có chút đau đớn ra, lực cử động của cánh tay cơ bản không có gặp phải trở ngại gì.

-Ngươi vừa rồi nhắc tới ..... là mở ra cơ nhân tỏa phải không? - Một thanh âm băng lãnh cách đó không xa truyền đến.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá quay phắt đầu nhìn lại, một người mặc trang phục bác sĩ đứng ở trong bóng râm của một tòa nhà cao tầng cách đó không xa.

[không phát hiện..... Hoàn toàn không phát hiện sự tồn tại của hắn, hắn đứng ở nơi đó từ lúc nào chứ?]

Trịnh Xá hít sâu một hơi, hắn rút chủy thủ ra đồng thời cũng giương súng tiểu liên mini ở tay kia lên. Dù vậy, hắn vẫn cảm giác được lực áp bức của tên bác sĩ tóc vàng này rất rõ ràng. So với gã khổng lồ cơ bắp kia còn cường liệt hơn rất nhiều. Mặc dù song phương đứng cách xa nhau mấy chục thước, hắn vẫn cảm thấy một cỗ khí tức lạnh lẽo không gì sánh được, đó chính là khí tức của tử vong.

Bác sĩ Tóc vàng lạnh lùng nhìn Trịnh Xá, hắn khẽ nhíu mày nói:

-..... Yên tâm, hiện tại ta sẽ không chiến đấu với ngươi, chỉ là muốn nói cho ngươi một tiếng ..... hãy liên lạc cùng đồng bọn của ngươi, bảo bọn họ thả Mohamed ra. Sau đó chúng ta song phương không công kích nhau. Nhân tiện nói với đội trưởng của các ngươi: chỉ cần chúng ta mỗi bên không chết người nào, ước định của chúng ta sẽ duy trì liên tục tới khi phim kịnh dị kết thúc.

Nói xong, gã bác sĩ tóc vàng chậm rãi chìm vào trong bóng tối. Trong nháy mắt, thân ảnh của hắn đã hoàn toàn biến mất khỏi tầm mắt của Trịnh Xá.

Giữa lòng bàn tay Trịnh Xá đã xuất hiện mồ hôi lạnh, không biết vì sao, gã bác sĩ tóc vàng này cho hắn một loại lực áp bức rất kỳ lạ, làm cho hắn không thể không liều mạng tập trung lực chú ý, phảng phất như ngay giây tiếp theo sẽ bị gã bác sĩ này công kích. Cho đến sau khi thân ảnh của hắn đã hoàn toàn biến mất, Trịnh Xá mới trầm trọng thở dốc.

-..... Linh Điểm à?Có phải Triệu Anh Không đã bắt sống một gã đội viên của đối phương hay không?" Trịnh Xá vừa chạy vừa lấy bộ đàm ra hỏi.

-..... Đúng vậy, tình huống cụ thể chờ ngươi trở về sẽ .....

Linh Điểm chưa nói xong, bỗng nhiên một trận tiếng quần áo sột soạt truyền lại, tiếp theo thanh âm non nớt của Tiêu Hoành Luật vang lên:

-Là Trịnh Xá hả? Vị trí của chúng ta không tiện lộ ra, từ bộ đàm của ngươi cũng tìm không được vị trí hiện tại của chúng ta. Bây giờ ngươi trước tiên đi tới quảng trường giữa thành Cai-rô đi, tại đó chúng ta sẽ nói cho ngươi vị trí cụ thể.

Trịnh Xá kỳ quái nhìn về phía bộ đàm, hắn tiếp theo điều chỉnh phạm vi tìm kiếm của bộ đàm tới cực hạn, ước chừng có thể tìm tòi trong phạm vi một phần tư thành Cai-rô. Bộ đàm của bọn đội viên còn lại cũng đều xuất hiện trong phạm vi tìm tòi thế nhưng vị trí của những bộ đàm này cũng rất là cổ quái. Chúng nó sắp xếp thành một vòng tròn cách nhau rất xa. Mà tâm của vòng tròn chính là quảng trường giữa thành Cai-rô.

-Nguyên lai là như vậy ..... quả nhiên tính toán tốt!

Trịnh Xá cầm bộ đàm thoáng cân nhắc một chút liền đã hiểu rõ. Phỏng chừng an bài này lại là do Tiêu Hoành Luật làm, đem bộ đàm dư thừa phân tán xung quanh quảng trường, chỗ bọn họ đó chỉ giữ một cái bộ đàm mà thôi. Như vậy cho dù là người cầm bộ đàm ra ngoài bị giết chết hoặc là bị khống chế, cũng không thể không tìm kiếm từng cái vị trí xung quanh quảng trường. Mà mấy vị trí này hắn là đều có thể quan sát lẫn nhau, dưới tình huống như vậy mà địch nhân đi tìm kiếm bộ đàm thì tuyệt đối chết chắc rồi ..... Bởi vì súng ngắm ion của Linh Điểm cũng không phải là để không!

Trịnh Xá chậm rãi đi về phía quảng trường càng đi càng gần, dọc theo đường đi hắn luôn hết sức chăm chú xem xét bốn phía, thậm chí mấy lần còn cố ý đảo qua mấy khu nhà dân và đường tắt. Thật may là tựa hồ không người nào theo dõi hắn, cho nên sau đó tốc độ của hắn đã càng lúc càng nhanh, không bao lâu đã đi tới chỗ quảng trường giữa thành Cai-rô. Khi hắn vừa xuất hiện trên quảng trường, bộ đàm tức thì liền vang lên.

-Trịnh Xá, từ vị trí của ngươi hiện tại đi thẳng tới giữa quảng trường, cứ đi thẳng về phía trước mặt qua luôn quảng trường, trong lúc này không nên có bất luận động tác gì ..... Triệu Anh Không sẽ phụ trách xem xét phía sau ngươi có người theo dõi hay không, cứ như vậy bắt đầu đi.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá sau khi nghe xong những lời này, hắn hít sâu một hơi liền đi về phía trung tâm quảng trường. Một loại cảm giác kỳ lạ quét qua trên người hắn, đó là một loại cảm giác bị người khác nhìn trộm từ xa, tuy rằng rất khó chịu nhưng lại không có cảm thấy nguy hiểm. Cho đến khi hắn đã đi khỏi quảng trường, bộ đàm mới lại vang lên lần nữa.

-Chúng ta ở đỉnh gác chuông phía nam quảng trường, mau lại đây đi, cho ngươi xem một số thứ thú vị .....

Thanh âm của Tiêu Hoành Luật từ trong bộ đàm truyền ra, trong lúc mơ hồ hắn còn nghe được một trận một trận âm thanh kim loại ma sát vang lên.

Ước chừng mấy phút đồng hồ sau, Trịnh Xá rốt cục là bình yên đi tới đỉnh gác chuông. Khi hắn đẩy cửa chính gian phòng bảo vệ ra, tức thì phát hiện mọi người đang vây quanh bên cạnh một chiếc bàn con, thậm chí ngay cả khi hắn bước vào gian phòng bọn họ cũng đều không có phản ứng gì. Chỉ có Linh Điểm, Trương Kiệt là quay đầu lại nhìn nhìn hắn, tiếp theo bọn họ lại quay về nhìn trên mặt bàn.

Trịnh Xá vốn đang còn muốn phàn nàn về nguy hiểm hắn vừa gặp phải, thí dụ như thiếu chút nữa bị một gã khổng lồ cơ bắp đánh cho bẹp dí. Thế nhưng khi hắn trông thấy phản ứng của mọi người, liền lập tức trở nên hiếu kỳ. Vì vậy hắn vội vàng đi tới bên cạnh chiến bàn đó, cúi đầu nhìn một chút, thiếu chút nữa ói hết bữa cơm sáng trong bụng ra ngoài ..... Một gã người Ả Rập râu ria xồm xoàm đang nằm sấp trên bàn. Tiêu Hoành Luật đang giải phẫu cái bụng của hắn với một vẻ mặt cuồng nhiệt, hơn nữa không ngừng từ bên trong đó moi ra từng viên đạn pháo hoặc là tên lửa mini. Mà trên lưng của gã râu ria còn đang cắm một thanh chủy thủ đang bốc cháy.

.....

81. Không Thể Hòa Bình! (2)

-..... Trên cơ bản chính là như vậy, vì đề phòng hắn sẽ tự bạo, cho nên chúng ta vẫn chưa rút chủy thủ ra. Cho tới bây giờ, đã hoàn toàn cắt đứt khớp xương tứ chi và các đường dây thần kinh, đồng thời từ vị trí ngực đã giải phẫu lấy ra bất cứ trang bị nào có thể tự bạo. Kỳ thực trước đó Triệu Anh Không đã chặt đứt các đường dây thần kinh nối não với thân thể, chỉ là vì đề phòng hắn sử dụng sóng não khống chế trang bị tự bạo, cho nên tốt nhất vẫn là lấy ra tất cả vũ khí trong thân thể hắn.....

Tiêu Hoành Luật thản nhiên lấy khăn tay lau khô dầu máy và máu tươi trên tay. Ánh mắt của hắn vẫn còn nhìn lên đường mổ giữa bụng của gã râu ria.

Trịnh Xá cười khổ mà nói:

-Ta không phải nói cái này ..... Ta chỉ là muốn hỏi: ngươi như thế nào mà có thể giải phẫu hắn vậy? Ngươi có tri thức và kỹ thuật của phương diện này sao? Hơn nữa ..... không cảm thấy có chút .....

Tiêu Hoành Luật cười nhạo nói:

-Buồn nôn? Hay là tàn nhẫn? Đừng ấu trĩ thế, hắn chính là địch nhân ..... Hơn nữa ta cũng không phải ta dùng thái độ chơi đùa hoặc là gì khác mà giải phẫu. Nếu như hắn thực sự có trang bị tự bạo, mọi người chúng ta rất có thể sẽ bị một mình hắn xử lý hết. Lẽ nào ngươi hy vọng đặt mọi người chúng ta rơi vào vòng nguy hiểm chỉ bởi vì cái loại tư tưởng như kiểu cao quý thanh bạch đó của ngươi? Đừng nói giỡn thế!

Trịnh Xá cười khổ gật đầu nói:

-Đúng vậy, ta chỉ là cảm thấy có chút buồn nôn ..... Có điều ngươi làm thế rất đúng. Nếu như sau này ta có hành động gì không phù hợp với lợi ích của đoàn đội, phiền ngươi hãy nhắc nhở ta bất cứ lúc nào .... Bây giờ thì sao? Hắn còn sống không?

-Đương nhiên, ta cũng không phải là giải phẫu người sống, điều này hẳn là thuộc về thủ thuật giải phẫu. - Tiêu Hoành Luật cười hì hì nói

-Xét trên một loại ý nghĩa nào đó, hắn đã không thuộc về phạm trù của người nữa rồi. Hắn là thuộc về nửa người nửa máy móc, xương cốt trong cơ thể, hệ thần kinh, một số cơ nhục đều bị chuyển biến thành kim loại hoặc là plastic cao cấp, cơ hồ tất cả nội tạng đều chuyển biến thành thiết bị điện tử, chỉ có một số bộ

http://tieulun.hopto.org

phận cơ nhục kết cấu vẫn là bộ phận thân thể cũ ..... Ta dù sao cũng là sinh trưởng ở trong bệnh viện, đối với giải phẫu thi thể cũng đã xem qua vài lần. Chỉ cần cẩn thận lấy ra mấy bộ phận vũ khí, đối với kết cấu máy móc của bản thân hắn cũng không có tạo thành tổn thương gì quá lớn.

Hai người còn đang nói chuyện, bỗng nhiên cửa chính lần nữa bị mở bung ra, Triệu Anh Không từ ngoài cửa lừ lừ đi vào. Cô bé này lẳng lặng nhìn vết mổ trên bụng gã râu ria rồi hỏi:

-Đã lấy thiết bị tự hủy ra chưa?

-Tuy rằng không thể khẳng định, có điều trên cơ bản những vũ khí có thể lấy ra đều đã lấy ra rồi. Hiện tại chỉ còn có việc làm cho hắn tỉnh lại là được ..... nếu như hắn còn chưa có chết..... - Tiêu Hoành Luật khoát tay nói.

Trịnh Xá hít vào một hơi nhìn Triệu Anh Không đi tới bên cạnh gã râu ria nhẹ nhàng rút ra chủy thủ. Thanh chủy thủ bốc cháy này vừa rút ra khỏi gáy, gã râu ria lập tức liền giật mình mở bừng hai mắt. Thậm chí cái cổ của hắn còn khẽ giật giật, đáng tiếc bởi vì dây thần kinh đã bị chặt đứt nên phần thân thể dưới cổ hắn căn bản rơi vào trạng thái bại liệt.

Gã râu ria tựa hồ ý thức được cái gì đó, hắn cũng không có kêu gào ầm ĩ gì cả, mà là lẳng lặng nhìn mọi người trước mắt. Hơn nửa ngày sau hắn mới mở miệng nói:

-Vì sao không giết chết ta? Lẽ nào các ngươi cho rằng có thể từ trong miệng ta biết được điều gì sao? Đừng nói giỡn, chiến sĩ của Thánh A La tuyệt đối sẽ không .....

Hắn còn chưa nói xong, Triệu Anh Không liền rút ra chủy thủ đâm vào trên cánh tay hắn. Khi hỏa diễm trên chủy thủ bắt đầu thiêu đốt cánh tay hắn, gã râu ria tức thì trở nên gào khóc thảm thiết điên cuồng. Bộ phận cổ càng là điên cuồng lắc lư không ngừng, cho đến sau khi chủy thủ từ trên cánh tay hắn được rút ra, cả người gã râu ria mới chậm rãi an tĩnh lại, mà sắc mặt của hắn trông đã là tái nhợt không chút huyết sắc. Triệu Anh Không cười lạnh nói:

-Ngươi biết sự tồn tại của thích khách thế gia chúng ta ..... Như vậy ngươi cũng hẳn là biết trong từ điển của chúng ta không có cái từ "Nhân từ" này. Hãy nói ra tất cả chuyện mà chúng ta muốn biết, bằng không ta sẽ làm cho ngươi phải chịu đựng thống khổ này một ngày một đêm, sau đó mới giết chết ngươi!

Gã râu ria gắt gao nhìn chằm chằm Triệu Anh Không, trong ánh mắt hắn tràn đầy hung ác, hơn nửa ngày sau hắn mới hung hăng nói:

-Ngươi sẽ không dám đối với ta như thế, đội trưởng của ngươi hẳn là đã thu được tin tức của đoàn đội chúng ta rồi mới phải? Thực lực của đoàn đội các ngươi không kém, chúng ta song phương liều mạng đấu với nhau thì kết quả rất có thể là lưỡng bại câu thương. Đoàn đội chúng ta hẳn là đã cùng đội trưởng của các ngươi đạt thành hiệp nghị. Chỉ cần thả ta ra, chúng ta song phương liền có thể hòa bình giữ khoảng cách cho đến khi màn phim kịnh dị lần này kết thúc .....

Mọi người tức thì đều nhìn về phía Trịnh Xá, hắn vội vàng cười khổ mà nói:

-Không sai, một gã bác sĩ tóc vàng trong đoàn đội bọn họ khi ở trên đường cản ta lại đã nói rằng: hãy thả tên Mohamed này ra ..... sau đó sẽ cùng đoàn đội chúng ta bảo trì khoảng cách cho đến khi phim kịnh dị lần này kết thúc. Nếu như ..... nếu như không phải chúng ta đã bị âm mất một điểm, có lẽ chúng ta hẳn là đồng ý với cái đề nghị này mới phải.

Gã râu ria đáng lẽ còn có chút biểu tình đắc ý, khi nghe được một câu cuối cùng, sắc mặt hắn liền trở nên tái nhợt. Đặc biệt là trông thấy thanh chủy thủ bôc cháy mà Triệu Anh Không vừa rút ra, hắn lại càng là ngay cả nói cũng không mở miệng ra nói được, cặp môi phảng phất như không ngừng kịch liệt run rẩy.

Tiêu Hoành Luật vỗ vỗ tay nói:

-Vậy như ngươi đã biết, chúng ta là không có khả năng buông tha ngươi, nếu như ngươi muốn chết thống khoái một chút, thì hãy nói ra tất cả: chức vụ, thực lực, phương hướng cường hóa, trang bị phụ trợ của mỗi người trong đoàn đội các ngươi. Sau khi chúng ta nắm được tất cả những điều này, thì sẽ cho ngươi một cái chết nhẹ nhàng, bằng không ta cũng không ngại dùng thống khổ làm cho thần trí ngươi tan vỡ, sau đó bắt

http://tieulun.hopto.org

luận bí mật gì đều có thể không cần tốn nhiều sức đạt được từ trong miệng ngươi. Ngươi tự mình cân nhắc một chút đi.

Gã râu ria gắt gao nghiến răng, hắn sợ hãi nhìn thanh chủy thủ đang bốc cháy kia, thống khổ khi bị thiêu đốt linh hồn căn bản vô pháp nói rõ với người ngoài. So với tử vong, hắn càng sợ hãi phải trải qua cái loại thống khổ đó trong đoạn thời gian dài. Đó căn bản chính là hình phạt kinh khủng nhất trong địa ngục.....

-Ta đáp ứng với các ngươi ..... Chào các vị, giới thiệu một chút nhé, tên của ta là Shiva, đội trưởng của Ấn châu tiểu đội. Tuy rằng rất không muốn thừa nhận, thế nhưng gã đội viên lỗ mãng của ta tựa hồ đã bị các ngươi bắt đi ..... Vừa rồi những lời các ngươi nói ta cũng đã nghe thấy. Bởi vì lần đầu tiên tham gia đoàn chiến, cho nên lúc xử lý tân nhân bình thường như mọi khi vì không cẩn thận nên đã bị âm một điểm sao? Không sao hết, hắn ..... để tặng cho các ngươi cũng được, thế nhưng chúng ta sẽ xóa ký ức của hắn, điều này đều tốt đối với cả hai bên chúng ta. Cứ như vậy bảo trì hòa bình cho đến phim kịnh dị lần này kết thúc chứ? Các vị có đồng ý với đề nghị của ta không?

Gã râu ria đáng lẽ đang định mở miệng đáp ứng, bỗng nhiên thần sắc hắn cứng đờ, khi hắn mở miệng nói chuyện lại thì thần sắc của hắn đã trở nên thản nhiên vô cùng. Hắn lộ ra một loại biểu tình như cười như không mà nói:

-Đương nhiên, bởi vì đã trả một cái giá đắt bằng một thành viên kỳ cựu, cho nên phim kịnh dị lần này hẳn là do đoàn đội chúng ta hoàn thành chứ, ta nghĩ các vị hẳn là không có dị nghị gì chứ?

Bọn người Trịnh Xá có chút kinh ngạc đến ngây người. Cho đến lúc này Trịnh Xá mới hồi phục tinh thần lại, hắn vội vàng hỏi:

-Nhiệm vụ của các ngươi trong phim kịnh dị lần này là gì? Cũng là chôn vùi gã thầy tế bất tử Imhotep sao? Nếu như là như thế, ta thay mặt cho đoàn đội chúng ta đáp ứng đề nghị của ngươi .....

-Không, nhiệm vụ của đoàn đội chúng ta lại hiển thị là .... Chờ sau khi Imhptep đến thành Cai-rô thì nhiệm vụ mới hiện lên .....

Gã râu ria còn chưa dứt lời, mọi người bỗng nhiên trông thấy vô số hòn đá bốc lửa từ trên trời rơi xuống. Đó là vô số mưa sao băng, chúng rơi lác đác vào trong thành Cai-rô. Mọi người từ đỉnh gác chuông nhìn xuống phía dưới, chỉ thấy khắp nơi trong thành Cai-rô đều bốc cháy nghi ngút. Mà hết thảy dị tượng này chính là điềm báo gã thầy tế bất tử Imhotep đã đến thành Cai-rô.

Đồng hồ đeo tay của gã râu ria bỗng nhiên chợt lóe sáng. Mọi người nhìn nhau, Tiêu Hoành Luật là người đầu tiên cầm lên đồng hồ đeo tay đó, đọc lên rõ ràng từng chữ:

-..... Đoạt lại cuốn sách Anubis, cứu sống Anck-Su-Namun ..... Nếu như cuốn sách Anubis đã bị nhân vật không có trong kịch bản sử dụng, hãy giết chết kẻ có được tử thần ấn ký, đoạt lại quyền sử dụng cuốn sách Anubis .....

.....

82. Không Thể Hòa Bình! (3)

Sau khi nghe xong, biểu tình của mọi người đều có chút quỷ dị. Gã râu ria tựa hồ cũng phát giác ra điểm này, hắn cũng nhìn theo ánh mắt của mọi người về phía Trịnh Xá. Khi ánh mắt hắn sắp quét đến người Trịnh Xá thì Triệu Anh Không đột ngột rút chủy thủ trên lưng cắm phập vào giữa đầu của hắn. Hỏa diễm thiêu đốt dữ dội tức thì từ khuôn mặt hắn bùng lên, gã râu ria chỉ có thể phát ra một tiếng gào thảm. Tiếp theo ngay cả trong miệng hắn cũng hộc ra hỏa diễm, đầu của hắn trong nháy mắt liền bị đốt thành một cái khô lâu .....

Mọi người xung quanh đều có chút sững sờ, cho đến khi Tần Chuế Ngọc thét một tiếng chói tai, mọi người mới từ trạng thái sững sờ phục hồi tinh thần lại. Đại mỹ nữ này kêu lên chói tai:

-Trời ạ, ngươi đã làm cái gì vậy? Ngươi cứ như thế giết đoàn viên của bọn họ? Hơn nữa cũng không có cho bọn họ bất luận câu trả lời thuyết phục nào. Trời ạ, vạn nhất bị bọn họ hiểu lầm thì sao? Nếu họ phát

http://tieulun.hopto.org

động công kích đối với chúng ta thì làm sao bây giờ? Trời ạ!

Triệu Anh Không cười lạnh một tiếng nói:

-Đừng ngây thơ thế, ngươi thật cho rằng nhận lời với bọn họ là có thể giải quyết hòa bình sao? Không thể, bởi vì chúng ta đã sử dụng cuốn sách Anubis rồi. Mặc dù ngươi đem cuốn sách Anubis giao cho bọn họ, phỏng chừng cũng vô pháp đổi lấy thiện ý của bọn họ. Đến lúc đó bọn họ nhất định sẽ tiến hành công kích đối với chúng ta.....

Tần Chuế Ngọc lớn tiếng nói:

-Nhưng không phải chúng ta chỉ có một người sử dụng cuốn sách Anubis thôi sao? Để bọn họ lại trao đổi một người khác tới được không? Xem tình hình bọn họ tựa hồ cũng không muốn khai chiến cùng chúng ta. Chẳng qua chỉ là vì hoàn thành nhiệm vụ nên mới buộc phải giao chiến. Ngươi bảo đám tân nhân chúng ta phải làm sao bây giờ? Chờ bị giết à?

Triệu Anh Không ngây người ra nhìn nàng. Tần Chuế Ngọc kỳ quái sờ sờ mặt mình. Lúc này Trịnh Xá lạnh lùng lên tiếng nói:

-Khốn khiếp, cái người bị ngươi cho rằng có thể vứt bỏ ..... người sử dụng cuốn sách Anubis chính là ta! Tuy rằng ta sẽ không vứt bỏ đồng bọn, thế nhưng nếu như ta phải đối mặt với tình huống bị vứt bỏ, ta nhất định sẽ giết sạch bất luận người nào có thể uy hiếp tới ta!

Tần Chuế Ngọc lúc này mới hồi phục tinh thần lại, nàng vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ trông thấy Trịnh Xá cầm ngược chủy thủ, vẻ mặt băng lãnh nhìn nàng. Sát ý trong ánh mắt đó rõ ràng như vậy, phảng phất như chỉ cần nàng khẽ cử động một chút liền sẽ bị chủy thủ công kích. Cho nên nàng lập tức liền cứng ngắc người đứng im tại chỗ không nhúc nhích. Cho đến sau khi Trịnh Xá dời tầm mắt đi, nàng rốt cục mới bắt đầu thở dốc hổn hển.

-Khẳng định là chúng ta không có khả năng vứt bỏ ngươi, trên thực tế chúng ta đã là ngồi chung một thuyền, đối phương sở dĩ đáp ứng chung sống hoà bình cùng chúng ta ở trong trận phim kịnh dị này, chẳng lẽ là bởi vì lòng nhân từ của bọn họ? Nói đùa cái gì chứ, khả năng duy nhất chỉ có thể là bọn họ cũng kiêng kỵ thực lực của chúng ta. Mà Trịnh Xá ngoại trừ là đội trưởng của chúng ta, ngươi càng là chiến lực trọng yếu của đoàn đội. Nếu như ngươi chết, Ấn Châu tiểu đội có thể sẽ tiếp tục cùng chúng ta chung sống hoà bình hay sao? Không có khả năng vậy, đối mặt với một đống điểm thưởng lớn không có năng lực phản kháng, bọn họ nếu bỏ qua mới là quái lạ."

Tiêu Hoành Luật nhẹ nhàng bứt một sợi tóc xuống, hắn như châm chọc thổi về phía Tần Chuế Ngọc.

Tần Chuế Ngọc đỏ bừng mặt lên, nhưng nàng lại là không nói được lời nào. Bỗng nhiên Cao Hồng Lượng vốn luôn rất trầm mặc vỗ vỗ vai của nàng, gã nam nhân đeo kính áo mũ chỉnh tề này vừa cười vừa nói:

-Vậy chúng ta cũng không thể giả vờ đáp ứng điều kiện của bọn họ, sau đó trong khoảng thời gian này đi tới trong lăng mộ lấy cuốn sách Amun-Ra sao? Hiện tại lăng mộ đó hẳn là không có nguy hiểm đặc biệt gì tồn tại phải không? Xác ướp cũng đã ở trong thành Cai-rô rồi, người biết vị trí cụ thể cuốn sách Amun-Ra là Evelyn, chúng ta cũng quen biết, đây không phải là một cơ hội cực tốt để mau chóng hoàn thành nhiệm vụ hay sao? Bây giờ chúng ta hẳn là cũng hòa điểm rồi phải không? Cho dù lập tức hoàn thành nhiệm vụ cũng không có gì vấn đề gì.

Tần Chuế Ngọc cảm kích nhìn Cao Hồng Lượng, nàng còn không có kịp nói cái gì, thì Chiêm Lam bên cạnh đã lắc đầu nói:

-Không có khả năng như vậy, cuốn sách Anubis là đạo cụ trọng yếu cần thiết để phục sinh Anck-Su-Namun, không chỉ là Imhotep muốn đạt được nó, phỏng chừng Ấn Châu tiểu đội vì hoàn thành nhiệm vụ cũng phải đạt được nó. Mà bọn họ một khi không lấy được cuốn sách Anubis từ chỗ nhân vật trong kịch bản, phỏng chừng liền sẽ nhớ tới chúng ta ..... Trong phim, sau khi Imhotep khôi phục pháp lực, tốc độ di động của hắn thậm chí tương đương cùng máy bay, còn có thể vô cớ cuốn lên bão cát, uy lực căn bản không phải chúng ta hiện tại có khả năng chống lại. Khi đó chúng ta căn bản còn chưa có lấy được cuốn sách Amun-Ra. Hơn nữa mặc dù có được cuốn sách Amun-Ra, phỏng chừng cũng phải đối mặt với sự uy hiếp của Ấn Châu

http://tieulun.hopto.org

tiểu đội ..... Nói cách khác, chúng ta hiện tại là đang phải đối mặt với đồng thời Ấn Châu tiểu đội và gã thầy tế bất tử Imhotep!

Trịnh Xá hít sâu một hơi, hắn tổng kết ý kiến của mọi người đơn giản một chút, nói tiếp:

-Như vậy hiện tại mục đích của chúng ta rất đơn giản. Nếu chúng ta đã không còn bị âm điểm, như vậy tiền đề để nhanh nhất đạt được cuốn sách Amun-Ra là tận lực không cùng Ấn Châu tiểu đội phát sinh giao chiến cho tới khi trận phim kịnh dị này kết thúc..... Ha ha, xem ra lại phải cùng O Conneil ba người bọn họ cùng nhau mạo hiểm rồi. Chỉ có bọn họ mới có thể rất dễ dàng tìm được cuốn sách Amun-Ra, chúng ta lại là không hiểu sự phức tạp của cơ quan cạm bẫy và thông đạo trong lăng mộ ngầm như bọn họ.

Tiêu Hoành Luật lại nhẹ nhàng bứt xuống một sợi tóc, hắn đem mấy sợi tóc đó toàn bộ đều bày lên mặt bàn, vừa nghịch vừa nói:

-Vậy phải thật nhanh lên, người nào đã xem qua phim chắc cũng đều biết rằng cuốn sách Anubis lúc này hẳn là đang ở trên tay lão giáo sư người Mỹ kia. Mà người đạt được cuốn sách Amun-Ra khẳng định chính là cặp nam nữ nhân vật chính trong kịch bản. Nếu như là ta muốn phục sinh Anck-Su-Namun, vậy ta khẳng định sẽ làm một chuyện ..... Ngoại trừ cướp đoạt cuốn sách Anubis ra, vì đề phòng vạn nhất sẽ giết chết cặp nam nữ nhân vật chính kia, khiến cho cuốn sách Amun-Ra vĩnh viễn không xuất hiện ..... Đây mới là cách làm an toàn nhất a. Nói cách khác, hiện tại bọn họ rất có thể đã ở trên đường đuổi theo về viện bảo tàng. Chỉ cần nhanh hơn chúng ta một bước giết chết cặp nam nữ nhân vật chính đó, hơn nữa nếu biết được cuốn sách Anubis không ở trên người của gã giáo sư người Mỹ kia, khi đó chúng ta sẽ đồng thời phải đối mặt với công kích của cả hai phía. Ha ha, đó chính là kết cục tử vong a!

Trịnh Xá chợt giật mình, hắn căn bản vô pháp phủ nhận suy luận của Tiêu Hoành Luật. Bởi vì nếu như nhiệm vụ của hắn là phục sinh Anck-Su-Namun, như vậy vì sống sót hắn cũng sẽ làm chuyện giống như vậy. Cho nên hắn lập tức vội vàng nói:

-Như vậy Linh Điểm và Trương Kiệt hãy đi tìm kiếm điểm cao để có thể quan sát xung quanh viện bảo tàng, ta và Tề Đẳng Nhất, Chiêm Lam và Triệu Anh Không, hai tổ chúng ta cùng nhau tiến nhập vào viện bảo tàng, về phần người còn lại ..... Tiêu Hoành Luật, hay ngươi cũng đi theo chúng ta đi, còn ba người bọn họ thì cứ để bọn họ đợi ở chỗ này.

Ý tứ của Trịnh Xá rất rõ ràng, không tín nhiệm ba người còn lại, nếu như bọn họ muốn chết thì kệ tự bọn họ đi làm việc ngu ngốc. Thế nhưng Tiêu Hoành Luật lại là tân nhân trọng yếu thì cần phải được bảo vệ, cho nên hắn mới nói ra như vậy.

Tiêu Hoành Luật cười lắc đầu nói:

-Không cần thế, ngươi cho ta một khẩu súng lục, cũng cho Trương Hằng một khẩu là được rồi ..... Bốn người chúng ta ở tại chỗ này, nếu như sáu người các ngươi đi cứu nhân vật trong kịch bản thất bại bị giết chết, thì bốn người chúng ta liền sẽ tự sát là được. Như thế nào cũng không có thể để cho Ấn châu đội chiếm tiện nghi phải không? Đương nhiên ..... các ngươi có thể sống sót thì tất nhiên là hay nhất. Ta còn muốn đi tới chỗ không gian Chủ Thần xem một chút có thể hoán đổi được những thứ gì nữa!

Trịnh Xá từ trong Nạp Giới lấy ra hai khẩu súng lục và một số băng đạn. Hắn liếc nhìn Tiêu Hoành Luật thật sâu, tiếp theo nói với mấy người còn lại:

-Được rồi..... đi thôi! Đi cứu hy vọng của chúng ta trở về!

.....

83. Giao Chiến Trong Viện Bảo Tàng (1)

Đám người Trịnh Xá từ gác chuông giữa thành Cai-rô bắt đầu đi về phía viện bảo tàng. Đoạn đường này nói dài cũng không dài bảo ngắn cũng chẳng ngắn, vì đề phòng vạn nhất, ba nhóm đều cầm theo bộ đàm rồi mới tiến về phía viện bảo tàng.

http://tieulun.hopto.org

Lúc này trong viện bảo tàng của thành Cai-rô, đám người O Conneil lại vừa từ trong khách sạn đi ra. Tuy rằng có ước định ăn cắp xác ướp cùng đám người Trịnh Xá, có điều ba người vẫn là trước tiên cất hành lý trong khách sạn, tiếp theo tùy ý ăn điểm tâm bữa trưa, cho đến lúc này bọn họ mới từ trong khách sạn đi tới viện bảo tàng.

- Hai người có tin không? Mùi vị loại rượu đó giống như là máu tươi vậy, không, quả thực là toàn bộ đã biến thành máu tươi ..... Tôi còn chưa có uống qua loại rượu bran-đi màu hồng .....

Carnahall vừa đi vừa không ngừng than phiền.

Evelyn vội vàng nói:

- Sông Nile của Ai Cập toàn một mảnh huyết hồng, tất cả nước đều sẽ biến thành máu, đây cũng là một trong những lời nguyền của tên quái vật xác ướp sống lại kia. Hai người có trông thấy màn mưa sao băng vừa rồi không? Hắn hẳn là đã đi tới thành Cai-rô rồi!

O Conneil thản nhiên nói:

- Cái khác tôi mặc kệ, sau khi đem xác ướp trộm ra ngoài chúng ta sẽ đi tìm thuyền rời khỏi Ai Cập. Tôi cũng không muốn liên quan gì với đám xác ướp rữa nát mấy nghìn năm đó..... Đem quái vật giao cho chuyên gia là được rồi, bọn Trịnh Xá mạnh hơn chúng ta nhiều.

Evelyn bỗng nhiên chống nạnh chắn trước mặt O Conneil, cô nàng lớn tiếng nói:

- Ý của anh là nói, muốn chúng ta vứt bỏ trách nhiệm của chính mình sao? Chỉ vì bản thân mà chạy trốn một mình? Gã quái vật kia chính là do chúng ta thả ra! Cho dù có bọn Trịnh Xá hỗ trợ, chúng ta cũng tuyệt đối không thể đơn độc chạy trốn!

-Chờ một chút, cô trước tiên chờ một chút.

O Conneil hung hăng trừng mắt nhìn mỹ nữ trước mắt này, hắn lớn tiếng nói:

- Là 'cô' thả quái vật kia ra, chứ không phải 'chúng ta'! Cô không nên bắt chúng ta đều phải gánh loại trách nhiệm này! Chúng ta cũng không có nghĩa vụ vì an nguy của toàn bộ thế giới mà đi đối kháng với quái vật đó! Hơn nữa quái vật kia căn bản chính là không thể giết chết được. Cô lẽ nào muốn chúng ta dùng thân thể xương thịt đi đối kháng với lũ xác ướp xương xẩu kia?

Evelyn vội vàng nói:

-Cho nên chúng ta mới cần đi tìm vũ khí đặc biệt, nếu ta nhớ không lầm thì còn có một quyển sách khác nữa, cuốn sách Amun-Ra chính là vũ khí tốt nhất để giết chết xác ướp ..... Hơn nữa bọn Trịnh Xá không phải đã có được cuốn sách Anubis sao? Dùng lực lượng đó cầm chân lũ xác ướp, còn chúng ta tiếp tục đi tìm cuốn sách Amun-Ra. Như vậy nhất định có thể giết chết 'nó' !

O Conneil vò vò đầu tựa như rất đau đầu, hắn lớn tiếng nói:

- Chờ một chút, cái này đâu có chuyện gì liên quan tới tôi? Tôi vì sao phải làm như vậy? Tôi rất cảm ơn cô đã cứu tôi ra ngoài ngục giam, cho nên tôi chỉ đáp ứng với cô là đi tìm thành phố của người chết, sau đó mang cô an toàn trở về! Đây chính là ước định tôi đáp ứng với cô, tôi đã làm được rồi, lẽ nào tôi còn có nghĩa vụ giúp cô gánh chịu trách nhiệm của cá nhân cô sao? Lúc đó đến tột cùng là ai đã đọc lên văn tự trên cuốn sách Anubis chứ, là ai nào?

Evelyn sửng sốt, nàng thì thào nói:

- Là.... Là tôi..... Nhưng tôi đối với anh ..... vẻn vẹn chỉ là một cái ước định nho nhỏ thôi sao?

O Conneil nhẹ nhàng đẩy nàng ta ra, vẫn hết sức chăm chú hướng về viện bảo tàng, vừa đi hắn vừa nói:

- Cho nên cô hoặc là tự mình ở lại cứu vớt thế giới, hoặc là theo tôi cùng nhau rời khỏi cái địa phương quỷ quái này, thế nào? Cô tự mình lựa chọn đi.

Evelyn đi theo phía sau hắn, nữ nhân này nghiến răng nói:

-Tôi lựa chọn lưu lại!

http://tieulun.hopto.org

O Conneil sửng sốt nhìn nàng, hơn nửa ngày sau, nam nhân này mở miệng nói:

-Được, tùy cô!

-Đương nhiên là tùy tôi rồi, không cần anh quản!

-Tùy cô .....

-.....

Carnahall ở phía sau hai người không ngừng lắc đầu. Trong mắt hắn, hai người này giống như là trẻ con đang cãi nhau vậy. Rõ ràng song phương đều để ý đến nhau, nhưng lại làm ra vẻ bực bội khó chịu, thực sự là giống hai đứa trẻ con ấu trĩ.

Không bao lâu sau, ba người đã đi tới trước cửa chính viện bảo tàng. Làm cho ba người cảm thấy ngạc nhiên lại là trông thấy hai gã nước Mỹ đó đi tới với vẻ mặt tái nhợt. Biểu tình của bọn họ tựa hồ giống như là gặp quỷ, sợ đến ngay cả tóc tựa hồ đều dựng xù hết cả lên. Bọn họ vừa nhìn thấy ba người O Conneil liền nhào qua, một gã trong đó vội vàng nói:

-Lạy chúa, chúng tôi đã trông thấy "nó", gã quái vật kinh khủng đó, các người nhất định không thể tin được. Không ngờ nó lôi mấy thi thể từ trong sa mạc lên, hơn nữa còn hấp bọn họ thành xác khô. Mấy cái xác khô đó bây giờ vẫn đang ở trong khách sạn. Quá kinh khủng rồi, lúc đó may mắn một con mèo đen đi ngang qua đã dọa hắn chạy đi, nếu không hai người chúng tôi khẳng định cũng đã biến thành xác khô rồi .....

Nói một hơi đến đầu đuôi lẫn lộn, cho đến khi hai người hơi bình tĩnh trở lại, kể lại một lần nữa, ba người O Conneil cuối cùng mới biết bọn họ đã trông thấy cái gì.

Nguyên lai sau khi có được vàng, đám người Mỹ quay lại Cai-rô liền đi tìm thuyền bè. Tuy rằng bọn họ nguyện ý trả giá cao, thế nhưng các đội thuyền đều phải ngày mai mới có thể rời khỏi nơi này. Cho nên hai người đành phải bất đắc dĩ trở lại khách sạn. Chính là vừa vào trong phòng khách sạn, bọn họ liền trông thấy một xác ướp thối rữa đứng ở đầu giường, mà trên tay của xác ướp còn cầm hai cái thi thể vừa bị hấp khô. Hai gã người Mỹ tức thì liền bị hù dọa đờ người ra, chỉ biết là giơ súng lục lên bắn loạn một trận. Nhưng mà đạn bình thường căn bản vô pháp tạo thành thương tổn gì đối với xác ướp, cho nên xác ướp đó từng bước từng bước đã đi về phía bọn họ. Ngay khi hai người cũng sắp bị hấp thành thây khô thì một con mèo đen đi qua trên cây đàn Piano đã hù dọa xác ướp chạy mất dép. Hai gã người Mỹ rốt cục nhờ vậy mới bảo toàn tính mệnh. Mà khi nghe lời bọn họ kể, lúc này Evelyn mới nhớ lại những điều mà Carnahall khi đánh bài cùng bọn họ đã từng nhắc tới.

-Đúng rồi!

Evelyn vội vàng kinh ngạc vui mừng nói:

-Ở trong thần thoại Ai Cập, mèo chính là người canh giữ địa phủ, xác ướp cũng thuộc về thế giới vong linh tử vong, mèo chính là khắc tinh trí mạng của nó a! Các ngươi còn nhớ rõ bọn Trịnh Xá luôn mang theo mèo không? Nguyên lai là như vậy, bọn họ sớm đã dự liệu tới khả năng sẽ gặp phải quái vật xác ướp a, cho nên mới mang theo mèo để phòng thân. Chúng ta cũng có thể mang theo mèo bên người chứ nhỉ?

-Không sai, mèo là kẻ canh giữ địa phủ, trước khi hắn hoàn toàn sống lại, mèo tạm thời có thể khắc chế hắn. Thế nhưng xin nghe rõ nhé, chỉ là trước khi hắn hoàn toàn sống lại mà thôi. Tới lúc hắn hoàn toàn sống lại ..... Chúng ta sẽ không hề có biện pháp gì đối phó nổi hắn nữa!

Năm người đang từ cửa chính đi vào trong viện bảo tàng, vừa đi bọn họ còn vừa thảo luận chuyện về xác ướp. Đột nhiên, một thanh âm băng lãnh đột ngột xen vào giữa cuộc nói chuyện của bọn họ. Mọi người vội vàng ngẩng đầu nhìn lên, vừa vặn trông thấy một gã râu ria cả người trùm áo khoác đen đang bên cạnh viện trưởng viện bảo tàng .....Gã áo đen đó chính là thuộc nhóm người canh mộ đã từng vài lần tập kích bọn họ.

.....

http://tieulun.hopto.org

84. Giao Chiến Trong Viện Bảo Tàng (2)

Phản ứng của năm người đều rất nhanh, Evelyn lập tức trốn phía sau O Conneil, Carnahall cũng rất muốn trốn theo, thế nhưng lại bị O Conneil tóm lại chắn trước người. Hắn và hai gã người Mỹ cùng nhau móc ra súng chĩa về phía gã áo đen kia.

Viện trưởng vẻ rất bất đắc dĩ nhún vai nói:

-Như vậy, các ngươi là muốn nổ súng? Hay là muốn biết hắn vì sao lại ở chỗ này? Ngồi xuống đi, ta sẽ đem chuyện của chúng ta nói cho các ngươi.....

Mọi người nhìn nhau, cuối cùng đều chỉ có thể bất đắc dĩ ngồi xuống. Dù sao người thật là có thể dùng đạn mà bắn chết, chứ xác ướp thì không cách nào dùng đạn uy hiếp. Cho nên bọn họ thà rằng kết bạn với kẻ đã từng là địch nhân kia, chứ thật sự là không muốn đi cùng một đường với gã xác ướp thối rữa đó.

-..... Cơ bản chính là như vậy, chúng ta thuộc về một tổ chức bí mật, canh giữ thành phố của người chết cùng bí mật của nó. Thời gian như vậy đã trôi qua đi ba ngàn năm, nhiệm vụ của chúng ta là giết chết bất luận người hoặc tổ chức nào có ý đồ nhòm ngó tới thành phố của người chết. Chúng ta đã phát thệ dùng hết mọi khả năng sức lực để bảo vệ tất cả mọi thư nơi này, sử dụng bất luận thủ đoạn và phương thức gì, vô luận như thế nào cũng phải ngăn cản đại tế tự Imhotep trở về nhân gian!

Viện trưởng lớn tiếng nói với mọi người xung quanh.

Gã áo đen nhíu mày nói tiếp:

-Thế nhưng bởi vì các ngươi, nhiệm vụ của chúng ta đã thất bại!

Biểu tình của mấy người O Conneil đều có chút xấu hổ, Evelyn lại nghiêm túc nói:

-Các ngươi mượn cớ như vậy mà lạm sát kẻ vô tội sao?

-.....

-Vì tổ chức hay là vì quái vật đó? Làm cho ta nghĩ rằng.....

Viện trưởng và gã áo đen đồng thời nhìn nhau, tiếp theo bọn họ đồng thanh nói:

-Đúng vậy!

Mấy người O Conneil tức thì liền không nói gì nữa, hơn nửa ngày sau, O Conneil mới thì thào nói:

-Thế nhưng hắn vì sao vẫn muốn đuổi theo chúng ta đây? Lẽ nào bởi vì chúng ta đã từng vào kim tự tháp sao? Hắn không phải đã phản bội Pha-ra-ông sao? Vì sao còn muốn vì Pha-ra-ông mà thủ hộ lăng mộ chứ?

Gã áo đen nói:

-Không phải vì Pha-ra-ông, mà là vì bản thân hắn ..... Thân là quái vật sau khi được phục sinh, hắn cũng không cần giết chết tất cả những người đã tiến nhập vào lăng mộ, mà chỉ cần giết chết người đã mở ra quan tài mà thôi. Giết chết mỗi một người, pháp lực của hắn liền sẽ tăng một ít. Hơn nữa vì cần phục sinh cho người yêu của hắn là Anck-Su-Namun, hắn phải đoạt lại tất cả các vật thánh. Đây mới là nguyên nhân hắn đuổi theo các ngươi. Đương nhiên, cuốn sách Anubis trên tay các ngươi cũng là thứ hắn cần có.

Hai gã người Mỹ tức thì sắc mặt tái nhợt, mà O Conneil kỳ quái nói:

-Cuốn sách Anubis sao? Đã bị bọn Trịnh Xá cầm đi rồi, lại nói ..... khi Trịnh Xá sử dụng cuốn sách Anubis không ngờ có thể cuộn lên bão cát dữ dội. Lẽ nào các ngươi thủ vệ lăng mộ mấy nghìn năm mà cũng không biết cuốn sách Anubis có uy lực lớn như vậy sao?

Viện trưởng và gã áo đen đồng thời lớn tiếng kêu lên:

-Không có khả năng!

Sau khi kêu xong, bọn họ mới giật mình kinh ngạc nhìn nhau. Bởi vì từ ngữ khí của O Conneil mà xem, hắn tựa hồ cũng không có hay nói giỡn. Hơn nữa trên thân năm người bọn họ xác thực không có sự tồn tại của cuốn sách Anubis.

http://tieulun.hopto.org

Viện trưởng lập tức kích động nói:

-Nói như vậy, không chừng chúng ta thực sự có thể giải quyết tên quái vật đó ..... Có người có thể sử dụng được cuốn sách Anubis đó sao? Trong những ghi chép trước đây cũng có một số đại tế tự có thể sử dụng lực lượng của cuốn sách Anubis. Sau khi bọn họ sử dụng liền sẽ xuất hiện một cái tử thần ấn ký trên tay. Trước khi bọn họ chết, bất luận kẻ nào khác đều không thể sử dụng cuốn sách Anubis. Cho dù là đoạn chú ngữ đơn giản chỉ cần niệm ra chú ngữ liền có thể phục sinh người chết cũng vô pháp sử dụng được. Như vậy chỉ cần gã tên là Trịnh Xá đó không chết, thì Imhotep sẽ vô pháp sử dụng cuốn sách Anubis!

Gã áo đen cũng kích động nói:

-Không chỉ là như vậy, hắn còn có thể sử dụng lực lượng của cuốn sách Anubis, nói không chừng có thể để cho đối kháng với quái vật đó. Nhân cơ hội đó chúng ta sẽ có thể thong dong đi tìm biện pháp tiêu diệt nó!

O Conneil vội vàng hỏi:

-Vậy các ngươi có biện pháp tiêu diệt nó rồi sao?

-Biện pháp tiêu diệt nó?

Viện trưởng và gã áo đen lại liếc mắt nhìn nhau, bọn họ đồng thanh nói:

-Đương nhiên chưa có!

Mấy người O Conneil tức thì ôm đầu, trong lúc nhất thời bầu không khí có vẻ rất là quỷ dị. Evelyn đột nhiên hỏi:

-Không phải là có hai quyển sách sao? Một quyển là cuốn sách Anubis, quyển kia là cuốn sách Amun-Ra. Nếu như cuốn sách Anubis làm cho quái vật bất tử này xuất hiện, thì có phải là cuốn sách Amun-Ra sẽ có thể giết chết quái vật đó hay không?

Gã áo đen bất đắc dĩ nói:

-Tuy rằng chúng ta là người thủ vệ lăng mộ, thế nhưng chúng ta cũng không có quản lý hai quyển sách thành này. Trên thực tế, chúng ta cũng không được phép vô cớ tiến nhập lăng mộ. Thân là hậu duệ của hộ vệ Pha-ra-ông, thành phố của người chết đối với chúng ta mà nói chính là địa phương thần thánh. Đó là nơi mà người chết yên tĩnh ngủ say, chúng ta không nên đi quấy rối sự yên tĩnh của bọn họ.

Evelyn vội vàng nói:

-Ta biết, ta biết, nhưng chúng ta hiện tại không phải vì để bảo vệ thế giới sao? Ai cũng đều không hy vọng quái vật bất tử đó hoàn toàn sống lại phải không? Như vậy chúng ta hãy đi tìm cuốn sách Amun-Ra để giết chết nó ..... Đây chẳng lẽ cũng không phải là trách nhiệm của các ngươi sao?

Viện trưởng và gã áo đen tức thì đều nói không ra lời nào. Mà Evelyn đột nhiên phảng phất như nhớ tới cái gì đó, nàng bừng tỉnh đại ngộ nói:

-Đúng rồi, vừa rồi các ngươi nói tới cái tên Anck-Su-Namun phải không? Quái vật đó lúc ở dưới lăng mộ tựa hồ đã gọi ta bằng cái tên này. Điều này có liên quan gì không?

Viện trưởng và gã áo đen lại ngạc nhiên nhìn nhau. Viện trưởng vội vàng nói:

-Căn cứ lịch sử ghi chép của chúng ta, hắn sở dĩ gặp phải hình phạt trùng phệ, kỳ thực chính là vì nữ nhân tên là Anck-Su-Namun này ..... Hắn khẳng định là tưởng ngươi là chuyển thế của Anck-Su-Namun. Nếu như hắn muốn phục sinh Anck-Su-Namun, ngoại trừ cần cuốn sách Anubis ra, thì còn cần một người sống làm tế phẩm. Như vậy cái tế phẩm này hắn chính là.....

-Hắn chính là ta sao?

Evelyn lộ ra biểu tình "lạy chúa". Nàng vừa nói chuyện vừa không ngừng theo cầu thang bộ leo lên tầng hai. Tiếp theo đứng ở bên cạnh một khối bia đá lớn không ngừng vuốt ve văn tự Ai Cập cổ ở trên mặt.

-Căn cứ vào nghiên cứu của các nhà khảo cổ học, cuốn sách Amun-Ra, cũng chính là "thái dương kim kinh" giấu ở trong cơ thể bức tượng tử thần Anubis. Thế nhưng chúng ta lại ở trong cơ thể tượng tử thần tìm

http://tieulun.hopto.org

được ..... cuốn sách Anubis. Cho nên đám các nhà khảo cổ học kia đã hoàn toàn sai rồi. Trong tượng tử thần chỉ có cuốn sách Anubis đại biểu cho tử vong. Cho nên rất có thể vị trí cất giấu của hai quyển sách đã bị đảo lộn cho nhau .....

-Nếu như ta không tính sai, cuốn sách Amun-Ra nhất định là giấu ở ..... trong cơ thể của bức tượng thần Mặt Trời!

-Không sai! Cuốn sách Amun-Ra chính là ở trong cơ thể bức tượng thần Mặt Trời. Có điều ..... các ngươi hẳn là sẽ không thấy được quyển sách đó rồi!

Một thanh âm đột ngột từ trên đầu Evelyn truyền đến. Mọi người vội vàng nhìn lên, chỉ nhìn thấy một gã gầy đét toàn thân đen thui, đang cầm một thanh loan đao hình thù kỳ dị đứng ở trên cửa sổ lầu hai. Cửa sổ thủy tinh chỗ đó không biết từ lúc nào đã bị gã gầy đét gỡ xuống, hắn kiêu ngạo mỉm cười, từ cửa sổ đó nhảy xuống, loan đao trong tay còn vạch thẳng về phía đầu của Evelyn!

"tạch tạch tạch!"

Một tràng tiếng súng liên tiếp vang lên, gã gầy đét kia khi thân vẫn còn ở giữa không trung liền bị một tràng đạn súng tiểu liên bắn trúng. Cả người hắn còn không có kịp gào thảm, tiếp theo đã bị tràng đạn này đánh cho bay ra xa hơn mười thước, đụng thẳng vào mấy giá sách. Mà cùng lúc đó, mọi người vừa vặn trông thấy đám người Trịnh Xá phá vỡ cửa sổ bên kia, rồi từ nơi đó xông thẳng vào trong viện bảo tàng!

.....

85. Giao Chiến Trong Viện Bảo Tàng (3)

-Còn đờ ra đó làm cái gì nữa! Không mau nhanh xuống đây cho ta!

Trịnh Xá vừa xông vào viện bảo tàng liền lớn tiếng kêu lên, đồng thời hắn còn trông thấy một bên tường trên tầng hai bỗng nhiên kịch liệt rung lên. Trên vách tường dày đó không ngờ xuất hiện vết nứt lan ra như mạng nhện. Tức thì dọa cho Evelyn gào thét rầm rĩ lên, nữ nhân này cũng coi như còn tỉnh táo, lập tức theo cầu thang bộ chạy xuống tầng một.

Mấy người O Conneil cũng móc ra súng lục. Bọn họ còn chưa kịp chào hỏi cùng bọn Trịnh Xá, bỗng nhiên trên một mặt tường tầng hai chợt vỡ tung ra. Một gã khổng lồ thân cao gần ba thước từ chỗ đó đột ngột xông vào trong viện bảo tàng. Hắn vừa vào viện bảo tàng lập tức liền trông thấy Trịnh Xá, tức thì rống lớn lên:

-Đồ hèn nhát chỉ biết chạy trốn! Có gan thì tái chiến với ta một lần nữa thử xem, xem ta dập cho ngươi dẹp lép như cái bánh!

Lời còn chưa dứt, hắn đã hung hăng nhảy thẳng từ tầng hai xuống.

Trịnh Xá hơi sửng sốt nhìn gã khổng lồ cơ bắp này, bởi vì cái cánh tay kia của gã khổng lồ cơ bắp không ngờ đã khôi phục hoàn hảo. Ngoại trừ màu da nhìn thoáng hơi có chút trắng nõn ra thì cánh tay này cũng là cơ nhục cuồn cuộn. Mỗi một khối cơ nhục đều phảng phất như sắt thép cứng rắn lồi lên.

Mà cùng lúc đó, gã khổng lồ cơ bắp đã nhảy tới giữa Evelyn cùng những người khác. Rầm một tiếng vang lên, trên mặt đất không ngờ đã xuất hiện hai dấu chân hằn xuống. Đây chính là sàn bằng xi-măng a, vậy mà dễ dàng bị ấn lún xuống thành hai dấu chân, từ đó cũng có thể tưởng tượng ra thể trọng kinh khủng và sức mạnh to lớn cỡ nào của gã khổng lồ cơ bắp này.

Gã khổng lồ cơ bắp cũng không nhìn Evelyn, hắn đưa tay kéo một cái tủ sách bên cạnh lại, giơ lên quăng về phía đám người Trịnh Xá. Lực lượng đó xác thực kinh người, thế nhưng độ lệch cũng đồng dạng kinh người. Có thể nói là gần như sượt qua trên đầu mọi người mà bay đi, tiếp theo liên tiếp va chạm với các tủ kính trưng bày.

Viện trưởng viện bảo tàng rên rỉ một trận, khi ông ta vừa định gào lên vài câu thì O Conneil, hai gã người Mỹ, gã áo đen tất cả đều cầm lấy súng bắn về phía gã khổng lồ cơ bắp. Thế nhưng uy lực đạn của bọn họ

http://tieulun.hopto.org

không ngờ ngay cả da của gã khổng lồ cơ bắp đều không thể đục thủng. Sau một tràng thanh âm "tạch tạch tạch", đạn bắt đầu không ngừng rụng lả tả xuống mặt sàn.

-Mẹ kiếp! Trịnh Xá, các ngươi từ nơi nào trêu vào quái vật như vậy! Đây chính là thủ hạ của quái vật kia hay sao?

O Conneil vừa nổ súng vừa rống lên.

Trịnh Xá cũng là cười khổ không ngừng, hắn cũng gào thét lên:

- .....Xét trên một loại ý nghĩa nào đó, bọn họ xác thực là đồng đảng cùng cái xác ướp kia. Tóm lại các ngươi mau rời khỏi chỗ này đi, cuộc chiến đấu ở đây đã không phải trình độ mà các ngươi có thể nhúng tay vào. Tề Đằng Nhất, dẫn bọn họ trước tiên hãy rời khỏi viện bảo tàng!

Evelyn lập tức lớn tiếng thét to:

-O Conneil! Ngươi dám vứt bỏ ta, ta chính là dù biến thành xác ướp cũng sẽ không buông tha ngươi!

O Conneil lập tức cười khổ nhún vai đối với Trịnh Xá, hắn rút ra một khẩu súng lục khác ở bên hông rống lớn:

-Mẹ kiếp, ta như thế nào gặp phải một nữ nhân như ngươi chứ! Còn không mau vòng qua bên cạnh!

Trịnh Xá mắt thấy gã khổng lồ cơ bắp đó đã định quay đầu nhìn về phía Evelyn, hắn bất đắc dĩ chỉ có thể lấy ra chủy thủ trong Nạp Giới, đạp mạnh chân một cái liền vọt về phía gã khổng lồ cơ bắp. Ngay trước khi Evelyn bị công kích, hắn đã rung động Prog Knife chém về phía hai chân của gã khổng lồ cơ bắp.

Phản ứng của gã khổng lồ cơ bắp lại là cực nhanh, hắn dậm mạnh chân một cái liền ngảy bật lên. Trước khi chủy thủ của Trịnh Xá chém tới gã khổng lồ cơ bắp này đã nhảy lên cao mấy thước, đồng thời trên nắm tay hắn đấm mạnh về phía mặt đất. Sức ép của quyền phong mạnh mẽ ép xuống, khiến cho Trịnh Xá ngay cả lui về phía sau một bước cũng không thể, chỉ đành dùng chủy thủ ngạnh tiếp đòn này của gã khổng lồ cơ bắp. Một tiếng nổ lớn vang lên, chỗ hai người đứng không ngờ bị ép tới toàn bộ đổ sụp xuống dưới. Hai người rơi thẳng từ tầng một xuống dưới.

Mọi người xung quanh nhìn thấy đều ngây dại, O Conneil vội vàng hỏi:

-Phía dưới có tầng hầm ngầm sao?

Viện trưởng viện bảo tàng sửng sốt gật đầu nói:

-Không sai, phía dưới là một gian cất giữ hồ sơ giấy tờ. Nghiền nát tấm bia đá, còn nghiền nát xác ướp thành mảnh vụn ..... Ngươi có tin bọn họ còn là nhân loại hay không?

O Conneil bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía tầng hai, hắn lạnh lùng nói:

-Bọn họ có đúng là nhân loại hay không thì ta không biết, thế nhưng nếu như chúng ta không liều mạng chạy trốn ..... Phỏng chừng chúng ta cũng sắp không còn là không phải nhân loại nữa rồi!

Ở trên tầng hai, cái gã gầy đét cầm loan đao đã bị đạn đánh bay lúc trước đang lạnh lùng đứng ở trên cầu thang, trên người hắn không ngờ ngay cả một chút vết đạn cũng nhìn không ra, phảng phất như đạn đối với hắn căn bản không có hiệu quả. Thanh loan đao đó càng là quỷ dị, không ngờ chậm rãi tụ tập vụ khí băng lãnh, hai thanh loan đao to lớn trông tựa như vầng trăng khuyết băng lãnh. Cái gã gầy đét này không nói một tiếng, từ tầng hai nhảy thẳng xuống, lại một lần nữa xông tới Evelyn đang đưa lưng về phía hắn.

Đúng lúc này, từ chỗ mà Trịnh Xá xông vào lúc trước đột ngột xuất hiện hai cô gái tiến vào trong viện bảo tàng. Trong đó trên tay của cô gái tuấn mỹ tóc ngắn chợt lóe hàn quang, một thanh phi đao màu bạc bay thẳng về phía cái cổ của gã gầy đét, làm cho gã gầy đét không thể không thu đao về ngăn cản phi đao. Một tiếng va chạm kim loại vang lên, gã gầy đét ngang nhiên bị phi đao đẩy lui ra hơn một thước. Cho đến lúc này mới hoàn toàn tiếp đất, mà Evelyn cũng đã nhào tới trong lòng O Conneil.

Hai cô gái vừa xông tới chính là Triệu Anh Không và Chiêm Lam. Chiêm Lam nhìn cái động lớn dưới mặt đất, nàng khẽ nhíu mày nói:

-Các ngươi trước tiên hãy rời khỏi viện bảo tàng, mọi chuyện lát nữa hãy nói sau .... Phong Linh!

http://tieulun.hopto.org

Phản ứng của Chiêm Lam cũng là kịp thời. Hai cô gái vừa xông vào viện bảo tàng, Triệu Anh Không đã cầm ngược Minh Hỏa Chi Nha xông về phía gã gầy đét cầm song loan đao, cho nên Chiêm Lam vội vàng thi triển một tầng Phong Linh gia tốc lên trên người Triệu Anh Không.

Tốc độ của cô bé này vốn đã cực nhanh, nay càng trở nên quỷ dị, cơ hồ là vừa lóe lên, thanh chủy thủ mang theo hỏa diễm đã va chạm cùng loan đao tràn ngập hàn quang kia. Một tiếng giòn vang, huyết quang trên tay trái của gã gầy đét chợt lóe, một thanh loan đao của hắn đã rơi trên mặt đất.

-Ngươi .... Ngươi cũng là người của thích khách thế gia!

Thần sắc gã gầy đét đại biến, hắn căn bản không thèm đi lấy loan đao trên mặt đất, mà ngược lại bắt đầu điên cuồng thối lui về phía sau.

Trong mắt Triệu Anh Không tràn đầy vẻ khát máu. Nàng cầm chủy thủ từng bước từng bước nhìn như nhàn nhã đi về phía gã gầy đét. Kỳ thực tốc độ của nàng so với tốc độ rút lui của gã gầy đét nhanh hơn rất nhiều. Khi mắt thấy đã sắp có thể công kích, thần sắc Triệu Anh Không lại bỗng nhiên đại biến trở mình lùi về phía sau. Vị trí nàng vừa đứng không ngờ đã xuất hiện mấy thanh phi đao..... Không, không phải phi đao, mà lại là mấy con dao giải phẫu trong suốt lóng lánh. Một thân ảnh màu trắng từ tầng hai vọt xuống, một gã tóc vàng người châu Âu mặc trang phục bác sĩ đang chắn trước mặt gã gầy đét.

Ở khung cửa sổ tầng hai, một gã tiểu hòa thượng mang theo mấy người nữa cả trai lẫn gái đứng ở nơi đó. Trong mắt tên tiểu hòa thượng này mang theo vẻ bỡn cợt nhìn về phía mọi người dưới tầng một, vẻ bỡn cợt đó .... phảng phất như là bộ dạng mèo nhìn chuột trong móng vuốt đang giãy dụa muốn chạy trốn vậy. Khát máu, băng lãnh .....

.....

86. Phát Súng Phong Tình Đó (1)

- Phi thường bất hạnh a, xem ra đề nghị hòa bình của ta đã bị các ngươi coi thường rồi, hoặc là các ngươi cho rằng có thể chắc thắng đoàn đội chúng ta sao? Cho dù vừa mới bắt đầu đã bị các ngươi giết chết một người.....

Tiểu hòa thượng chậm rãi đi vào viện bảo tàng.

Theo bên cạnh tiểu hòa thượng là hai nữ một nam, thêm vào gã gầy đét cùng bác sĩ tóc vàng, cả gã khổng lồ cơ bắp cùng rơi vào tầng hầm ngầm với Trịnh Xá, lại thêm gã nửa người nửa máy Mohamed đã chết, lúc này Ấn Châu tiểu đội đã xuất hiện tám thành viên.

Triệu Anh Không cũng không nhìn đám người tiểu hòa thượng trên đầu. Hai mắt của nàng vẫn gắt gao nhìn chằm chằm gã bác sĩ tóc vàng đó. Động tác của hai người bọn họ trông đều là phi thường là phi thường giống nhau, di động rất khẽ vô thanh vô tức, hai tay như trống rỗng nhưng kỳ thực đang nắm chặt vũ khí, hai mắt đều lẳng lặng nhìn đối phương, chỉ đợi đối phương lộ ra sơ hở trong nháy mắt, song phương liền sẽ giống như độc xà phóng ra mãnh liệt.

-Chính là ngươi đã bắt sống Mohamed sao? Như vậy trên tay ngươi hẳn là vũ khí loại ma pháp truyền thuyết phải không? Cho dù là ta muốn bắt sống hắn cũng cần phải động tay động chân một phen ..... Nữ thích khách tuổi còn rất trẻ a, da thịt nõn nà, huyết quản mềm mại hồng nhuận, đem cái bụng của ngươi mở phanh ra, hắc hắc, nắm đống nội tạng trong tay, sau khi bóp nát chúng thành thịt vụn sẽ khâu lại ..... Ha ha ha!

Gã bác sĩ tóc vàng càng nói càng hưng phấn, cuối cùng hắn gần như điên cuồng cười rú lên. Cả người hắn như một cái bóng lướt về phía Triệu Anh Không.

Trong nháy mắt Triệu Anh Không rút ra chủy thủ chắn trước người. Một tiếng kim thiết va chạm vang lên, nàng cảm giác được từ trên tay truyền đến một cỗ cự lực cuồn cuộn. Gã bác sĩ tóc vàng cầm trên tay hai con dao giải phẫu trong suốt như pha lê. Triệu Anh Không chỉ nhìn thấy ngân quang lóe lên, tay phải nắm chủy thủ của nàng đã hơi đau xót, cốt nhục trên đỉnh ngón tay cái tức thì bị gọt xuống một phần năm. May

http://tieulun.hopto.org

mà nàng phản ứng cực nhanh, trong nháy mắt liền nghiêng chủy thủ rồi giật lùi, mới tránh thoát mấy đao kế tiếp của gã bác sĩ tóc vàng. Dù vậy tay phải nàng cũng đã chảy máu tươi ròng ròng.

-Sài lang bác sĩ Aladas ..... Ngươi không phải đã chết rồi sao? Thích khách thế gia Âu Châu không có khả năng buông tha ngươi ..... Vì sao ngươi còn có thể sống?

Triệu Anh Không cũng không nhìn ngón cái bị thiếu một đoạn. Hai mắt nàng chợt trở nên mờ mịt vô thần, đồng thời với lúc nói chuyện nàng đã tiến nhập vào trạng thái mở ra cơ nhân tỏa. Tuy rằng còn chưa có thật sự nguy hiểm đến tính mệnh, thế nhưng cái gã bác sĩ tóc vàng trước mắt này cấp cho nàng áp lực thực sự quá lớn, phảng phất như trong nháy mắt tiếp theo liền có thể sẽ hoàn toàn phân thây nàng. Một loại mùi vị tử vong tinh ập tới trước mặt.

Thần tình gã bác sĩ tóc vàng đã càng ngày càng điên cuồng. Hắn vươn đầu lưỡi liếm máu tươi trên con dao giải phẫu, đang liếm không ngờ vô tình cắt đứt đầu lưỡi, hắn điên cuồng tru lên:

-Là máu tươi của xử nữ a! Da, huyết quản, cơ nhục, nội tạng, óc ..... phải băm vằm toàn bộ những thứ này ra. Ha ha ha!

Mắt thấy gã bác sĩ tóc vàng dưới tầng một càng thêm điên cuồng, một nữ tử nhắm mắt bên cạnh tiểu hòa thượng nhíu mày nói:

-Đội trưởng, tinh thần của hắn lại trở nên điên cuồng rồi, không có biện pháp áp chế xuống ..... Nếu cứ như vậy, hắn có thể sẽ giết chết tất cả người nào mà hắn trông thấy .....!

Tiểu hòa thượng lẳng lặng nhìn xuống dưới tầng một, hắn bình tĩnh nói:

-Vậy cứ để hắn điên cuồng cũng được, quan sát một chút xem thực lực của Trung Châu tiểu đội đến tột cùng là như thế nào. Nếu như tại đây mà giết chết được mấy người bọn họ, vậy thì bắt đầu "Săn bắn" đi, hãy giết chết toàn bộ thành viên Trung Châu tiểu đội .....

Gã bác sĩ tóc vàng điên cuồng lớn tiếng tru lên, thân thể hắn phảng phất như co giật kịch liệt run rẩy không ngừng. Triệu Anh Không vài lần muốn xông lên phía trước cướp cơ hội công kích, nhưng mỗi lần cước bộ nàng di động, ánh mắt của Aladas lại chợt quét qua, thế cho nên cuối cùng nàng chỉ có thể đứng lại ở tại chỗ cũ.

Mà cơ nhục trên người Aladas đang dần dần phồng lên, xé toạc hoàn toàn trang phục bác sĩ của hắn, dần dần toàn bộ lông tóc trên thân hắn biến thành mọc dài ra. Cho đến khi cuối cùng hắn biến hình hoàn thành, đã biến thành một người sói cao hơn hai thước. Mà khiến cho người khác sởn gai ốc chính là móng tay của gã người sói này toàn là lưỡi dao giải phẫu thủy tinh.

"Ngao!"

Người sói ngửa mặt lên trời rống lên, đột nhiên trên cổ hắn một chùm huyết hoa bắn ra bốn phía, một thanh phi đao màu trắng bạc đã găm trên cổ hắn. Đáng tiếc chuẩn độ phi đao là được rồi, thế nhưng lực đạo lại chỉ có thể rách da gã người sói mà thôi, ngay cả chui vào lớp cơ thịt cũng chưa tới được. Chỉ thấy Aladas rút ra chuôi phi đao này, móng vuốt to lớn đó của người sói dùng sức vừa bóp nhẹ, phi đao bạc này tức thì bị bóp thành cong queo dẹp lép. Tiếp theo Aladas đạp mạnh chân một cái xông về phía Triệu Anh Không.

-Chạy mau lên!

Triệu Anh Không chỉ kịp kêu lên ba chữ này. Tiếp theo nàng đã bị người sói húc cho đâm vào trong một đống tủ lớn. Chỗ đó giấy vụn mảnh gỗ bay lả tả, mọi người xung quanh trong lúc nhất thời chỉ có thể nghe được tiếng kim loại va chạm liên tục. Còn có không ngừng truyền đến tiếng kêu rên của Triệu Anh Không.

Chiêm Lam vội vàng từ bên hông lấy ra một viên lựu đạn khói. Vũ khí này là do trước khi tiến nhập vào bộ phim kinh dị này nàng đã cố ý hoán đổi lấy nó, không nghĩ tới vào lúc này lại là có thể phát huy công dụng. Giữa lúc nàng định giật chốt lựu đạn, bỗng nhiên Tề Đằng Nhất đứng ở bên cạnh nàng chợt chĩa súng lục lên sau gáy nàng.

Chiêm Lam vừa sợ vừa giận lớn tiếng nói:

http://tieulun.hopto.org

-Tề..... Tề Đằng Nhất! Ngươi điên rồi sao? Ngươi cho là giết chúng ta, bọn họ sẽ thả ngươi sao? Không có khả năng vậy đâu! Bọn họ nhất định cũng sẽ giết chết ngươi ..... Tề Đằng Nhất?

Trong ánh mắt Tề Đằng Nhất tràn đầy thần sắc thống khổ, thân thể và hai tay của hắn càng là kịch liệt run rẩy, thế nhưng súng lục đó vẫn như cũ dí sát trên gáy Chiêm Lam.

Nữ nhân nhắm mắt bên cạnh Tiểu hòa thượng thì thào nói:

-Người của thích khách thế gia kia có tinh thần lực được trui rèn rất kiên định, ta vô pháp khống chế nàng, còn nữ nhân này tựa hồ cường hóa tố chất tinh thần lực, khống chế rất khó, chỉ có thể khống chế cái gã kia bên cạnh nàng ta .....

Tiểu hòa thượng thản nhiên cười nói:

-Không sao, ngươi làm tốt lắm, Shinai! Giết chết toàn bộ bốn người ở chỗ này đi, người kia dưới tầng hầm ngầm hẳn là đã bị đánh thành thịt nát rồi, lực công kích cận chiến của Imani chính là chỉ xếp sau Aladas ..... Xem ra Trung Châu đội bất quá cũng chỉ như thế. Như vậy chúng ta .....

Tiểu hòa thượng còn chưa dứt lời, bỗng nhiên từ dưới tầng hầm ngầm truyền đến một tràng va chạm kịch liệt và tiếng gào rống. Vài giây sau, hai bóng người húc sàn nhà mà vọt lên. Chỉ trông thấy Trịnh Xá máu me đầy mặt, cơ nhục cả người hắn bạo trướng, hắn gắt gao siết chặt cái cổ của gã khổng lồ cơ bắp Imani, hai người điên cuồng không ngừng lăn lộn húc lung tung trên mặt đất. Tiếp theo một tiếng xương gãy giòn vang, rốt cục toàn bộ thân thể của Imani mềm oặt xuống, mà Trịnh Xá hai mắt đỏ ngầu, một tay kẹp cổ Imani, tay kia thì nắm chủy thủ đang găm vào trên cổ của hắn.

-Ta biết các ngươi có bác sĩ rất giỏi, ngay cả tay đã bị chặt đứt còn có thể nối liền lại. Ta chỉ là bẻ gãy cái cổ của hắn thôi ..... Hắn vẫn còn có hơi thở, thế nhưng cũng không chống đỡ được bao lâu. Buông ra Tề Đằng Nhất ra, để cho tất cả bọn họ đều rời khỏi viện bảo tàng, bằng không chúng ta sẽ cùng lưỡng bại câu thương cũng được!

.....

87. Phát Súng Phong Tình Đó (2)

Gã gầy đét cầm loan đao kia đang định xông lên nghênh tiếp Trịnh Xá, thì tiểu hòa thượng lại vội vàng nói:

-Than Đen dừng tay! Imani còn chưa có chết!

Gã gầy đét chần chờ ngừng lại, loan đao bắn ra hàn quang bốn phía cũng bị hắn thu lại trên tay. Chỉ nhìn thấy tiểu hòa thượng đạp một bước từ cầu thang bộ tầng hai lăng không bay ra, thế nhưng làm cho người ta kinh ngạc chính là: hắn không ngờ giống như ngự không mà đi, chậm rãi từ trên tầng hai nhẹ nhàng hạ xuống mặt sàn tầng một.

Trịnh Xá lúc này đã tiến nhập vào tầng thứ hai của mở ra cơ nhân tỏa. Vừa rồi dưới tầng hầm, bởi vì bên dưới tối om cho nên hắn kỳ thực cũng không có gặp phải công kích nghiêm trọng nào cả. Mỗi một quyền của gã khổng lồ cơ bắp kích ra đều là sức mạnh "vạn quân chi lực". Đặc biệt là cái tay đeo hổ trảo kia, mỗi quyền đánh ra cơ hồ khiến cho tường vách nát bấy.

Thế nhưng không biết vì sao, gã khổng lồ cơ bắp này ngoại trừ lực lượng to lớn ra, thì lực cảm ứng, thị lực, hoặc là sự khống chế đối với sức mạnh đều rất kém. Dưới tầng hầm, chỉ có thỉnh thoảng mấy quyền sượt qua người Trịnh Xá, đại bộ phận công kích đều rơi vào khoảng không. Đương nhiên, mấy quyền này vẫn là đánh bay Trịnh Xá lên trên vách tường. Khi lực lượng đã vượt qua đối phương quá nhiều, chỉ cậy mạnh thôi cũng đủ để đánh bại bất luận xảo kình gì.

Trịnh Xá cũng không dám lại tới gần bên cạnh gã khổng lồ cơ bắp nữa, cho nên hắn chỉ có thể dùng chủy thủ bắt đầu công kích từ bốn phía quanh gã khổng lồ cơ bắp. Sau vài lần chủy thủ chém qua, nhiều chỗ trên người gã khổng lồ cơ bắp đã bị thương, hơn nữa nhiều chỗ đều là bị chém đứt gân cơ. Nếu không phải Trịnh Xá e dè lực lượng kinh khủng của gã khổng lồ cơ bắp, có lẽ hắn sớm đã đâm chủy thủ vào ngực gã khổng lồ cơ bắp rồi.

http://tieulun.hopto.org

Sau vài lần thụ thương, gã khổng lồ cơ bắp cũng không phải ngu si, hắn biết còn như vậy nữa thì bản thân nhất định phải chết. Đánh không trúng địch nhân, trái lại bị Trịnh Xá vờn chém từng đao từng đao cho đến chết, cảm giác phiền muộn như vậy làm cho hắn điên cuồng tru lên. Tiếp theo cái gì cũng không để ý xồng xộc xông về phía Trịnh Xá, mặc cho thanh chủy thủ đó đâm thẳng vào trong bụng hắn, vừa nhẹ nhàng khua lên liền cắt đứt hơn phân nửa ruột của hắn. Nhưng cùng lúc đó, hắn cũng đã ôm tóm được Trịnh Xá.

-Ngươi tiếp tục trốn đi! Con khỉ châu Á này! Ngươi tiếp tục trốn đi! Ngươi cho là ngươi thực sự là khỉ sao? Định biến ta thành thịt nát à? Đồ hèn nhát chỉ biết chạy trốn!

Gã khổng lồ cơ bắp điên cuồng tru lên, cơ nhục trên tay hắn đâu chỉ có "vạn quân chi lực", một cái siết như vậy thậm chí ngay cả sắt thép đều có thể hoàn toàn vặn gãy. Mà trên người Trịnh Xá lập tức truyền đến tiếng xương răng rắc.

"A!"

Trịnh Xá cũng là điên cuồng tru lên, cảm giác sắp tử vong lại một lần nữa phủ xuống người hắn. Từ lúc tiến vào phim kinh di cho đến lúc này, hắn mới rõ ràng cảm giác được cái loại nguy hiểm cực độ sát bên bờ sinh tử đó. Trên hai cánh tay của gã khổng lồ cơ bắp truyền đến lực lượng to lớn thật sự là quá mức kinh khủng, thế cho nên hắn mặc dù là vận hành nội lực cũng vô pháp chống đỡ. Cứ tiếp tục như vậy nữa thì tối đa sau mười giây, hắn sẽ triệt để bị siết thành thịt nát!

[không thể chết được! Đã vượt qua nhiều nguy hiểm như vậy..... Như thế nào có thể chết ở chỗ này!]

Trịnh Xá mở miệng cắn một phát lên cơ nhục trên vai của gã khổng lồ cơ bắp, tức thì một búng máu vọt thẳng vào yết hầu. Trong đáy lòng hắn cũng sản sinh ra một cỗ cảm giác bạo lực khát máu. Ngay tại giây phút sinh tử tồn vong, cơ nhân tỏa rốt cục lần nữa mở ra, hơn nữa trực tiếp tiến nhập tới mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ hai. Cơ nhục của cả người hắn bắt đầu kịch liệt co rút, hai ba giây sau, cơ nhục trên người hắn bắt đầu bành trướng. Đây chính là biểu hiện mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ hai, tự do khống chế thân thể, phát huy 100% lực lượng tiềm ẩn!

-Chết đi, đồ khỉ con!

Gã khổng lồ cơ bắp vẫn đang điên cuồng kêu gào. Nhưng mà tiếng kêu gào của hắn còn chưa dứt, một cỗ cự lực từ trong ngực hắn bùng ra, tiếp theo hắn bị hung hăng húc bắn vào trên vách tường.

-Mẹ ngươi mới là đồ khỉ con!

Hai mắt Trịnh Xá đã trở nên đỏ ngầu, không biết vì sao, hắn hiện tại phi thường muốn uống máu. Ngay khi đánh bay gã khổng lồ cơ bắp, đồng thời hắn liền nhào mạnh tới, hai cỗ lực lượng to lớn hung hăng đụng nhau. Mà lúc này Trịnh Xá là đang mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ hai, bản năng chiến đấu cuồn cuộn không ngừng tuôn nhập vào trong óc hắn. Ngay khi hắn cùng gã khổng lồ cơ bắp cùng nắm chặt tay nhau đấu sức, đồng thời hắn đạp mạnh chân một cái xoay người lật sang bên, trực tiếp xoay song chưởng chuyển tới phía sau gã khổng lồ cơ bắp. "Rắc rắc" hai tiếng giòn vang, hai tay của gã khổng lồ cơ bắp trực tiếp bị vặn gãy.

Gã khổng lồ cơ bắp chỉ kịp gào thảm một tiếng, bỗng nhiên Trịnh Xá quấn hai chân lên trên đùi của hắn dùng sức siết một cái, đè ép gã khổng lồ cơ bắp xuống mặt đất, lại là hai tiếng "rắc rắc" liên tiếp vang lên, hai bắp đùi của gã khổng lồ cơ bắp đã bị vặn gãy. Vẫn còn chưa có xong, Trịnh Xá nâng hắn lên dùng sức nhảy bật lên, phá tan sàn nhà lần nữa mà trở lại trên tầng một. Mà kế tiếp, gã khổng lồ cơ bắp rốt cục là bị Trịnh Xá kẹp lấy cổ.

Tiểu hòa thượng đứng cách Trịnh Xá xa hơn mười thước, hắn nhìn Trịnh Xá chăm chú rồi nói:

-Mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ hai sao? Như vậy ngươi chính là đội trưởng của Trung Châu đội ư? Shinai ..... Làm cho cái tên Tề Đằng Nhất kia nói ra nhiệm vụ của bọn họ!

Tề Đằng Nhất cả người vừa run rẩy vài cái, thanh âm của hắn lập cập chui qua kẽ răng:

-..... Mai táng gã thầy tế bất tử Imhotep!

Tiểu hòa thượng lấy tay gõ gõ lên trán rồi nói:

http://tieulun.hopto.org

-Mai táng gã thầy tế bất tử Imhotep sao? Hay thật, ta cứ nghĩ nhiệm vụ của bọn ngươi là giết chết Anck-Su-Namun chứ, nói như vậy thì ..... Cuốn sách Anubis đã ở trên tay ngươi? Hơn nữa ngươi còn đã sử dụng qua cuốn sách Anubis. Đây chính là nguyên nhân các ngươi cự tuyệt đề nghị của ta, cho nên các ngươi mới có thể mạo hiểm tới cứu mấy người bọn họ. Bởi vì mất đi bọn họ, các ngươi rất có thể vô pháp tìm được cuốn sách Amun-Ra. Thực sự là quá đáng tiếc rồi, nếu như các ngươi không biết bí mật của hai quyển sách này, như vậy chúng ta còn có thể hòa bình với nhau. Thế nhưng đã bị các ngươi biết được bí mật .....

Trịnh Xá sửng sốt một chút, hắn vô thức hỏi:

-Bí mật của hai quyển sách? Bí mật gì?

-Chủ Thần sẽ đem một số thứ đặt vào trong một số phim kịnh dị nào đó. Mà mấy thứ này vô pháp hoán đổi được từ chỗ Chủ Thần. Tỷ như kỹ năng trên hai quyển sách, vô pháp học tập được từ chỗ Chủ Thần. Đặc biệt là cuốn sách Amun-Ra. Tuy rằng mỗi người đều chỉ có một lần cơ hội, thế nhưng nếu có được nó ..... Nhớ kỹ nhé, đây là quy tắc ngầm mỗi khi hai đội ngũ gặp nhau: nếu như thực lực song phương tương đương, như vậy sẽ trao đổi tin tức mỗi bên, bao gồm những điều tâm đắc nhằm sống sót được trong một số phim kinh dị, hoặc là phương pháp thoát thân khi gặp phải phim kịnh dị đặc biệt bị cải biến kịch bản. Chúng ta đã từng gặp phải đội ngũ khác, bọn họ cũng đã trải qua bộ phim kinh dị này, cho nên bí mật của hai quyển sách này, chúng ta cũng biết ..... Còn nếu như thực lực song phương quá chênh lệch, thì sẽ .... Shinai!

Tiểu hòa thượng bỗng nhiên gầm to một tiếng, tiếp theo hai tay hắn chợt căng ra. Ở phía sau hắn mơ hồ xuất hiện một con rắn hổ mang kinh khủng chiều cao hơn mười thước, đường kính một thước. Hơn nữa con rắn hổ mang này còn có hai đầu rắn dữ tợn giống nhau như đúc, chỉ có màu sắc là bất đồng. Ngay lúc rắn hổ mang xuất hiện, đồng thời Tề Đằng Nhất bỗng nhiên cả người rũ xuống mặt đất, mà Trịnh Xá lại là cứng đờ cả người, thân thể hắn trong nháy mắt mất đi lực khống chế, chỉ có thể mặc cho gã khổng lồ cơ bắp từ gọng kìm của hắn rũ xuống mặt đất. Mà một cái đầu của con rắn hổ mang hai đầu cũng đang bổ về phía trước mặt hắn.

Cái mồm rắn ngoác rộng thế kia, phảng phất như muốn nuốt chửng cả người hắn vào ..... mà quả thực cái khổ mồm lớn cỡ đó cũng đủ để nuốt toàn bộ hắn vào.....

.....

88. Phát Súng Phong Tình Đó (3)

Tốc độ đầu rắn đó cực nhanh, cơ hồ trong nháy mắt đã bổ tới trước mặt Trịnh Xá, tiếp theo há mồm táp về phía Trịnh Xá đang cứng ngắc cả người.

Trịnh Xá chỉ cảm thấy tử vong sắp phủ xuống, trong nháy mắt này, tất cả động tác xung quanh đều trở nên rất chậm. Tề Đằng Nhất đang chậm rãi từ trên mặt đất đứng lên, Chiêm Lam thì luống cuống nhào tới phía bên này, xa xa những mảnh vụn giấy gỗ không ngừng bay tán loạn, còn có đầu rắn to lớn trước mắt càng ngày càng tiếp cận. Trịnh Xá tựa hồ đã ngửi thấy được mùi vị tanh hôi ập vào mặt.

Nếu như nói mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ hai là có thể tự do khống chế thân thể, như vậy hệ thần kinh cũng coi như là một bộ phận của thân thể chứ? Khi hoàn toàn phát huy tiềm năng của hệ thần kinh 100%, như vậy tốc độ phản ứng thần kinh sẽ .....

Mọi người xung quanh chỉ nhìn thấy toàn thân Trịnh Xá kịch liệt run rẩy và điên cuồng co giật. Bởi vì biên độ run rẩy rất nhỏ, tốc độ nhanh, thế cho nên làm cho người xung quanh chỉ có thể nhìn thấy cái bóng của hắn, mà không nhìn thấy thân thể và dung mạo của hắn. Trong nháy mắt đầu rắn sắp khợp được hắn, mỹ nữ nhắm mắt Shinai đó bỗng nhiên lớn tiếng nói:

-Không, không được ..... "Tâm linh tỏa liên" không trói được hắn rồi!

Còn chưa dứt lời, hai mắt Trịnh Xá đã chợt lóe sáng lắc mình tránh qua, cơ hồ là sượt qua cái mồm tanh hôi của đầu rắn to lớn. Tiếp theo hắn tung một quyền mạnh mẽ lên trên đầu rắn, chính là quả đấm có đeo Nạp Giới. Hơn nữa hắn còn quán nhập nội lực đưa vào trong Nạp Giới. Phảng phất như tuyết gặp liệt hỏa vậy, đầu rắn to lớn chưa kịp rên một tiếng đã bị đánh thủng thành một cái lỗ lớn, cơ hồ đánh nát bấy nửa

http://tieulun.hopto.org

mặt bên trái của nó. Cái này cũng chưa tính là gì, mà bỗng nhiên Trịnh Xá nhảy dựng hai chân lên dùng sức đạp vào đầu rắn to lớn, cả người vọt tới phía Tề Đằng Nhất với tốc độ cực nhanh.

-Đưa lựu đạn cho ta!

Kỳ thực Trịnh Xá nói hay không cũng như nhau, vì tốc độ của hắn so với Tề Đằng Nhất đâu chỉ nhanh hơn gấp mười lần, cơ hồ trong nháy mắt, hắn đã đoạt lấy lựu đạn mà Tề Đằng Nhất đang nắm ở trên tay. Sau khi giật chốt an toàn, tiếp theo hắn liền ném quả lựu khói này về phía đám người tiểu hòa thượng. Một tiếng xì nhỏ vang lên, trong viện bảo tàng tức thì bắt đầu tràn ngập một màn sương mù dày đặc.

-Được rồi, mọi người lập tức rời khỏi viện bảo tàng đi ..... Mẹ kiếp! Các ngươi còn đứng đực ra đó làm cái gì? Đi ra ngoài!

Trịnh Xá lúc này mới có cơ hội quay đầu lại nói chuyện với O Conneil. Khi hắn trông thấy đám người O Conneil không ngờ còn ngây ngốc nhìn bọn họ, hắn lập tức liền tức giận đến mức rống lớn lên. Mà đám người O Conneil lúc này mới có phản ứng, vội vàng chạy ra ngoài viện bảo tàng.

-Chiêm Lam, ngươi cũng theo bọn họ đi ra ngoài, dẫn bọn họ chạy đi, đừng để thất lạc họ ..... Tề Đằng Nhất, nhanh lên một chút, giúp ta phiên dịch một đoạn chú ngữ này. Lúc ở dưới tầng hầm ta chính là đã tìm được thứ tốt a ..... Tề Đằng Nhất?

Trịnh Xá vội vàng vừa nói chuyện, vừa từ trong túi áo lấy ra mấy mảnh nhỏ xác ướp và một ít cát. Tiếp theo hắn lại lấy ra cuốn sách Anubis từ trong Nạp Giới. Thế nhưng Tề Đằng Nhất lại là sửng sốt cứ đứng đực ra tại chỗ, vài giây sau hắn chợt ngã sầm xuống mặt đất. Lúc này Trịnh Xá và Chiêm Lam mới nhìn rõ vị trí trái tim hắn bị một cây cương châm cắm vào, cũng lại không biết cây cương châm này đã đâm trúng hắn từ lúc nào.

Trịnh Xá nhìn thấy thế mà trợn mắt như muốn nứt ra, hắn vươn tay ôm lấy Tề Đằng Nhất, tay kia cũng không dám rút cây cương châm đó ra ..... Từ vị trí và độ sâu đó mà xem xét thì có vẻ trái tim của Tề Đằng Nhất đã bị đâm thủng, chỉ cần cương châm bị rút ra, Tề Đằng Nhất lập tức liền có thể mất đi tính mệnh.....

-Trịnh Xá, đưa sách cho ta xem, ha ha, mắt của ta đã có chút hoa lên rồi .....

Tề Đằng Nhất thì thào nói. Mỗi một câu hắn nói ra thì trong miệng đều chảy ra một chút máu tươi, không bao lâu trong miệng hắn đã tràn đầy máu đen.

Trịnh Xá dùng sức ôm lấy hắn nói:

-Yên tâm đi, không có việc gì đâu, Linh Điểm và Triệu Anh Không bọn họ rất thành thạo đối với các loại vết thương. Ngươi chắc chắn không có việc gì đâu .....

-Mẹ kiếp! Ta bảo ngươi đưa sách đây cơ mà..... Oa!

Tề Đằng Nhất bỗng nhiên rống lớn lên một câu. Bởi vì thanh âm hắn quá lớn nên lập tức lại phun ra một ngụm máu lớn, mà chỗ vết thương trên ngực càng là bị chảy ra máu tươi đã thấm ướt áo.

Trịnh Xá vội lật cuốn sách Anubis ra tới trang mà có ma pháp cần sử dụng đưa tới trước mặt Tề Đằng Nhất, gã chuyên gia giám định này xoa nhẹ từng văn tự cổ đại trên đó rồi đọc lên ngữ âm của chúng. Mà Trịnh Xá chỉ đành tập trung toàn bộ lực chú ý để nhớ kỹ những ngữ âm văn tự Ai Cập cổ này. Hơn mười giây sau, rốt cục Tề Đằng Nhất đã đọc xong hết những ngữ âm văn tự cổ này. Mà tên tiểu hòa thượng lại cũng không có đuổi theo trong màn sương mù này, có lẽ là bởi vì hắn cũng không am hiểu cận chiến. Trái lại Trịnh Xá cảm thấy tiểu hòa thượng đó tựa hồ đã trở lại trên tầng hai.

-..... Ta chính là một tên trộm mộ, những báu vật cổ đại đó, nền văn hóa Trung Quốc cổ đại rực rỡ của chúng ta, không thua bất luận nền văn minh của quốc gia nào, ta muốn đem những nền văn hóa rực rỡ này đều tái hiện cho hậu thế ..... Nhưng Bọn họ lại lừa ta, đem toàn bộ những di vật văn hóa đó bán cho nước ngoài. Hu hu, nhưng ta không phải là quân bán nước .....

Thanh âm của Tề Đằng Nhất càng ngày càng nhỏ, khi nói xong mấy câu cuối, hắn đã lẳng lặng rũ người xuống, dòng máu nóng chỗ trái tim đó cũng dần ngừng phun chảy, mà cương châm cắm ở trên ngực hắn càng là tự động trồi ra, chậm rãi trôi nổi lềnh bềnh trở lại trong màn sương mù dầy đặc.

http://tieulun.hopto.org

”Thị vệ Tử vong, nghe theo triệu hoán của ta tái hiện lại đi ....!”

Trịnh Xá buông thi thể của Tề Đằng Nhất xuống, hắn nghiến răng bưng cuốn sách Anubis trên tay, trong miệng bắt đầu không ngừng niệm ra những ngữ âm mà Tề Đằng Nhất vừa đọc cho hắn. Theo sự giảm thiểu của năng lượng huyết tộc trong người, những mảnh nhỏ xác ướp và cát vụn bắt đầu dung hợp cùng nhau trên mặt đất, tiếp theo khối dung hợp này bắt đầu biến hình thành lớn. Vài giây sau, bốn cái chiến sĩ xác ướp toàn thân là khung xương, tay cầm loan đao cùng tấm chắn, xuất hiện trước mặt Trịnh Xá. Trịnh Xá vừa vung tay lên về phía màn sương mù dầy đặc, bốn chiến sĩ xác ướp này nhảy vọt về phía màn sương mù với tốc độ và động tác vô cùng quỷ dị. Tiếp theo từ trong sương mù truyền đến một tràng âm thanh hỗn loạn.

-Chiêm Lam, ngươi ôm Tề Đằng Nhất đi ra ngoài đi, nhớ kỹ đừng để bọn O Conneil rời xa .....

Trịnh Xá hít sâu một hơi, nắm chặt chủy thủ trong tay rồi thì thào nói.

Chiêm Lam đáng lẽ còn muốn nói cái gì đó, thế nhưng khi nàng trông thấy sắc mặt xanh mét của Trịnh Xá, bất đắc dĩ chỉ có thể ôm thi thể của Tề Đằng Nhất chạy đi ra phía ngoài viện bảo tàng. Khi thân ảnh của nàng vừa mới biến mất sau chỗ ngoặt thì một tiếng sói tru từ đài triển lãm bên kia vọng ra.

Gã người sói cao gần ba thước từ trong đống giấy gỗ vụn đứng lên. Trên móng vuốt của hắn đang giơ lên Triệu Anh Không vết thương đầy người. Cả người cô bé này đều là vết dao, đặc biệt là chỗ vai cơ hồ bị nghiến đứt phân nửa, tay trái đã chỉ có thể vô lực rủ xuống. Có điều sinh mệnh lực của nàng xem ra còn rất ngoan cường, ánh mắt suy yếu vô thần vẫn cố liếc về phía Trịnh Xá.

Gã người sói To lớn ngửa đầu điên cuồng tru lên, hắn bỗng nhiên ném mạnh Triệu Anh Không về phía Trịnh Xá. Ngay khi Trịnh Xá đưa tay không tiếp Triệu Anh Không, đồng thời gã người sói này đạp mạnh chân một cái hùng hổ nhào về phía Trịnh Xá. Đao giải phẫu thủy tinh trên móng vuốt phảng phất như là muốn xuyên qua Triệu Anh Không. Trịnh Xá bất đắc dĩ chỉ có thể ôm lấy Triệu Anh Không, tiếp theo xoay ngược thân thể lại, dùng lưng chặn đao giải phẫu. Lực lượng to lớn không chỉ đem đao giải phẫu xuyên qua thân thể hắn, mà còn đẩy hắn bắn mạnh về phía bức tường trước mặt. Rầm một tiếng, bức tường dày đó không ngờ bị húc thủng, gã người sói to lớn đã đẩy theo Trịnh Xá trực tiếp xuyên qua viện bảo tàng ra đường phố bên ngoài.

Móng vuốt của gã người sói trực tiếp cắm xuyên vào lưng bên trái của Trịnh Xá. Hắn điên cuồng tru rống nâng Trịnh Xá lên, móng vuốt kia đồng thời giơ lên chộp về phía cổ Trịnh Xá. Mà hiện tại Trịnh Xá căn bản là ngay cả cơ hội phản kháng đều không có, khóe mắt hắn còn trông thấy đám người tiểu hòa thượng đang từ trong màn sương mù chạy ra. Một loại tâm tình tuyệt vọng chầm chậm lan tới tận sâu trong đáy lòng Trịnh Xá, lần này thực sự đã là không có đường lui rồi .....

”Đoàng!”

Một viên đạn với tốc độ kinh nhân đột ngột phá không bay tới. Từ phía lá phổi bên phải của gã người sói trực tiếp xuyên ngang qua toàn bộ ngực của hắn, tiếp theo hung hăng bắn về phía một bức tường khác viện bảo tàng, uy lực to lớn đó không dừng lại chút nào, mà bắn cho bức tường này vỡ tung. Uy lực to lớn của phát đạn này, chính là uy lực khủng bố của súng ngắm ion .....

89. Chống Theo Dõi (1)

Lồng ngực của tên người sói khổng lồ bị đạn súng ngắm ion xuyên thấu, lực bắn kinh khủng làm hắn té lộn nhào. Lúc hắn vừa nhổm dậy thì Trịnh Xá cùng Triệu Anh Không hai người ngay lập tức lộn vòng ra thật xa. Đang đứng tại lỗ hổng vách tường đàng kia, tiểu hòa thượng lập tức kêu lên:

-Tản ra đi! Mẹ kiếp, bọn họ có tay súng bắn tỉa! Mandavya! Sử dụng lưới phòng hộ!

Vừa dứt lời, tiểu hòa thượng giơ hai tay phất về hướng tên người sói khổng lồ cùng Trịnh Xá và Triệu Anh Không.

Trên đỉnh đầu tiểu hòa thượng, rắn hổ mang hai đầu khổng lồ lại xuất hiện. Cái đầu trước kia bị Trịnh Xá đánh sụm phân nửa cũng đã khôi phục hoàn hảo. Hai mắt tiểu hòa thượng đột nhiên biến thành một mảng

http://tieulun.hopto.org

mờ mịt, lúc này đây con rắn hổ mang hai đầu đều ngóc cả hai cái đầu lên, một đầu hướng về phía tên người sói khổng lồ mà táp, còn đầu kia thì cắn về phía Trịnh Xá cùng Triệu Anh Không hai người.

Mắt thấy một đầu rắn khổng lồ sắp đớp được hai người Trịnh Xá, thì bất thình lình một tiếng nổ to vang lên. Một viên đạn linh loại của súng ngắm ion kích trúng vào cái đầu rắn khổng lồ đó. Giữa lúc đó một lớp chắn phòng hộ hơi trong suốt chặn lại viên đạn nọ. Bất quá viên đạn súng ngắm ion có uy lực thật sự là quá mức kinh khủng, cơ hồ chỉ bị cản lại trong nháy mắt mà thôi, tầng phòng hộ nhất thời tựa như thủy tinh vỡ nát thành từng mảnh nhỏ bay tứ tán mất tích. Viên đạn bắn tỉa cuối cùng cũng găm vào bên trong cái đầu rắn khổng lồ.

Phía sau tiểu hòa thượng có hai nữ nhân, một người là mỹ nữ đang nhắm mắt lại tên Shinai, còn người kia thì mang mạng che mặt kiểu Ả Rập, cả người nàng run lên một chút, rồi nói:

-Đội trưởng, không ngăn cản được viên đạn nọ, uy lực của nó rất lớn.....

Hai mắt tiểu hòa thượng vẫn như cũ mờ mịt vô thần, hắn cũng không quay đầu lại mà nói:

-Không sai, uy lực đó quá kinh khủng, ngay cả ta cũng nhìn không thấy đường đạn..... Hắn là thuộc về vũ khí siêu khoa học kĩ thuật, không nghĩ tới đội Trung Châu còn có nhân tài sử dụng súng bắn tỉa siêu khoa học kĩ thuật như vậy a, hừm..... Cũng may là lồng phòng hộ của ngươi toàn lực cản lại mới có thể giảm bớt uy lực đó khoảng chừng 50%. Mà như vậy là đủ rồi.

Khi tiểu hòa thượng đang nói chuyện thì một cái đầu rắn đã ngoạm tên người sói khổng lồ kéo về bên trong viện bảo tàng, mà cái đầu rắn kia sau khi bị đạn linh loại bắn tỉa đánh trúng, thì cái đầu rắn khổng lồ đó đã bị đánh tan một phần ba, vẫn còn đang lung lay lắc lắc nên cũng không có biện pháp tiếp tục đớp tới phía hai người Trịnh Xá. Ước chừng bảy tám giây sau, bất thình lình lại một tiếng ầm vang thật lớn. Lần này không còn lồng phòng hộ ngăn cản đạn linh loại súng ngắm ion nữa nên uy lực to lớn kia trong nháy mắt đã đánh nát bấy toàn bộ cái đầu rắn.

-Bảy giây..... thời gian nạp đạn là bảy giây. Shinai, tiến vào hệ thống tinh thần của ta, đem tất cả toàn bộ những chỗ ta thấy hết thảy đều truyền cho Ranma..... Ranma, nhớ kĩ, ngươi chỉ có thời gian không tới bảy giây để nhắm vào hắn kể cả thời gian công kích nữa. Nếu như thất bại thì có thể chỉ cần một mình tên bắn tỉa này cũng đủ giết hết mọi người chúng ta. Nhớ kĩ, tính mạng của ta hoàn toàn giao vào tay ngươi!

Hai mắt tiểu hòa thượng vô thần nhìn về phía nam nhân đang đứng chung chỗ với hai nữ nhân kia. Đây là một tên thanh niên anh tuấn tóc nâu, làn da ngăm ngăm đen. Rõ ràng là dân Ấn Độ. Sau khi hắn nghe vậy thì liên tục gật đầu, trên tay lại càng nắm chặt một cây cương châm trắng như tuyết. Chính là cây cương châm này lúc trước giết chết Tề Đằng Nhất.

"Đi!"

Tiểu hòa thượng yên lặng tính thời gian, Hắn thấy Trịnh Xá nỗ lực đứng lên từ dưới đất liền phất tay lên, cái đầu rắn khổng lồ kia một lần nữa hướng về phía hai người Trịnh Xá mà đớp. Lúc đầu rắn sắp cắn được mục tiêu thì đạn linh loại ion lại ập đến một lần nữa. Do không có lồng phòng hộ bảo vệ nên đầu rắn khổng lồ đã bị trực tiếp bắn cho nổ nát. Mà đồng thời lúc tiếng súng vang lên, tiểu hòa thượng đạp mạnh chân một cái, vọt mạnh ra ngoài từ trong viện bảo tàng. Tiếp theo hắn không ngừng xoay tít và nhìn về bốn phía.

"Một!"

"Hai!"

"Ba!"

"Bốn!"

"Năm!"

"Sáu!"

-..... Thấy được rồi! Ranma!

Tiểu hòa thượng nhìn về phía một tòa cao ốc hướng đông, miệng thét lớn.

http://tieulun.hopto.org

Tên thanh niên anh tuấn tóc nâu kia nhắm hai mắt lại. Ngay lúc tiểu hòa thượng gầm lên thì hắn phóng ra thật mạnh cương châm đang cầm trong tay. Sau khi cây cương châm này được phóng ra thì nó biến mất không thấy tung tích. Cùng lúc đó, tại tòa nhà cao tầng hướng đông nọ vang lên một tiếng súng. Một viên đạn súng ngắm ion bắt tới với tốc độ kinh khủng kích trúng vai trái tiểu hòa thượng, cách trái tim tiểu hòa thượng tính ra chỉ có khoảng cách một phân. Mặc dù vậy, uy lực khổng lồ vẫn tiện đứt cánh tay trái tiểu hòa thượng, thổi bay hắn ra xa mấy thước rồi chân hắn mới trụ lại được. Còn Trịnh Xá đã ôm Triệu Anh Không biến mất không thấy tung tích từ sớm.

Tên thanh niên anh tuấn tóc nâu một tay vừa nắm lại thì cây cương châm nọ một lần nữa xuất hiện trước mặt hắn. Trên cây cương châm trắng như tuyết này bây giờ lại mang theo vết máu. Tên thanh niên anh tuấn tóc nâu nhíu mày nói:

-Không đâm trúng chỗ yếu hại. Mới vừa rồi trong nháy mắt ngay lúc sắp đâm trúng hắn, suy nghĩ của ta phảng phất như bị vật gì đó làm rối loạn, tựa như..... tựa như bị Shinai khống chế.

Tiểu hòa thượng nhặt lên đoạn cánh tay bị đứt của mình trên mặt đất, thì thào nói:

-Cảm giác được luồng nguy hiểm đó đã biến mất. Cho dù không đâm trúng yếu hại thì thương thế của hắn cũng có thể rất nặng mới hợp lý. Tạm thời tay súng bắn tỉa kia không có gì uy hiếp..... Shinai, ngươi cùng Than Đen ở lại đây! Ranma, ngươi đuổi theo giết chết tên bắn tỉa kia, sống phải thấy người, chết phải thấy thi thể! Còn ta đi đuổi giết tên mới vừa rồi đã mở khóa gen giai đoạn hai, hắn chính là đội trưởng đội Trung Châu! Shinai, bắt đầu truy tung bọn họ, đem hình ảnh vị trí bọn họ phát vào đầu chúng ta!

Tiếng nói vừa dứt, tiểu hòa thượng nắm cánh tay bị chặt đứt quay qua hướng đường hầm sâu hun hút chạy đi.

Lúc này, Trịnh Xá ôm Triệu Anh Không từng bước một theo bên trong đường hầm chạy đi, mới chạy qua một khúc ngoặt thì thấy Chiêm Lam đang đứng ngay trong đường hầm. Mặt nàng tràn đầy nước mắt, vừa nhìn thấy Trịnh Xá liền vội vàng chạy tới. Nàng đưa tay bế Triệu Anh Không rồi nói:

-Đi theo tôi, O Connell biết đường tắt ở khu vực này, có thể trực tiếp tiến đến chỗ quảng trường trung tâm. Anh .... anh không sao chớ?

Lưng Trịnh Xá bị vô số vết dao phẫu thuật xuyên qua. Giờ phút này lưng hắn sớm đã chảy đầy máu tươi. Bất quá hắn vẫn ra vẻ mạnh mẽ, vừa cười vừa nói:

-Không có chuyện gì ..... Cô chờ một chút, tôi giúp Triệu Anh Không cầm máu sơ sơ đã.

Nói xong, hắn từ trong nạp giới lấy ra thuốc xịt cầm máu, rồi phun lên chỗ bị nghiến nát trên vai Triệu Anh Không.

Chiêm Lam lặng yên ôm Triệu Anh Không và dẫn Trịnh Xá len lỏi qua vài tường rào khu dân cư. Chẳng bao lâu, đám người O Connell xuất hiện tại một bãi đất trống, bọn họ vừa nhìn thấy Trịnh Xá liền chạy tới. Evelyn, Carnahan, còn có viện trưởng viện bảo tàng, ba người nhất thời hỏi han ríu rít, nhưng Trịnh Xá lại thét lớn:

-Đừng dừng lại! O Connell, ngươi dẫn đường! Đi nhanh lên dùm cái. Chúng ta vẫn chưa có thoát khỏi nguy hiểm! Ngay phía sau chúng ta..... phía sau chúng ta vẫn còn có nguy hiểm đang bám theo !

.....

90. Chống Theo Dõi (2)

Hôm nay chấn động thật sự là quá nhiều, ba người nhất thời cũng không gấp đặt câu hỏi. Ngay lúc Trịnh Xá thét lớn thì O Connell dẫn đầu mọi người chạy về phía sâu bên trong đường hầm. Evelyn, Carnahan, còn có viện trưởng viện bảo tàng ba người đang muốn đi theo cũng cùng chạy đi. Bọn họ lại thấy Trịnh Xá móc từ trong túi ra vài mảnh xác ướp nhỏ cùng với cát đá linh tinh. Tiếp theo chỉ thấy hắn giơ Sách kinh Vong linh, trong miệng bắt đầu nhẩm lại chú ngữ mà Tề Đằng Nhất trước khi bỏ mạng đã nói cho hắn.

http://tieulun.hopto.org

Cùng lúc với năng lượng huyết tộc nhập vào cuốn sách Anubis, đống hỗn hợp vật chất kia từ từ biến hình lớn lên. Cuối cùng lại một lần nữa xuất hiện một số xác ướp thị vệ. Theo cái vung tay của Trịnh Xá, số xác ướp thị vệ này phi lên tường rồi chạy nghiêng về hướng đường hầm, chỉ trong chốc lát liền biệt tăm.

Chiêm Lam đứng bên cạnh hắn hỏi:

-Phía sau còn có cái gì nguy hiểm..... Phía sau có người đuổi theo sao?

Trịnh Xá gật đầu nói:

-Mặc dù còn không xác định, nhưng quả thật là cảm giác được từ phía sau có nguy hiểm. Hay là chúng ta đi nhanh lên, hy vọng mấy tên xác ướp thị vệ kia có thể câu giờ được lâu lâu một chút, ôi.....

Mọi người nghe vậy tức thời đều theo sau O Connell, bắt đầu chạy không ngừng trong đường hầm vượt qua một số tường rào khu dân cư. Ước chừng sau khi băng qua hai tường rào khu dân cư, Evelyn rốt cuộc không nhịn được kêu lên:

-O Connell! Anh nói cái gọi là đường tắt chính là mò vào sân nhà của người khác sao? Ngươi đúng là quý tộc Anh quốc sao? Chẳng lẽ ngươi không biết đây là chuyện rất thất lễ sao?

-Tôi là người Anh quốc.....”

O Connell vừa chạy vừa nói:

-Nhưng không phải là quí tộc Anh quốc. Ít nhất thì quí tộc sẽ không tùy tiện hôn môi cô, ha ha ha....

Cùng với tiếng cười to càn rỡ của O Connell, Evelyn nhất thời liền đỏ mặt lên. Miệng nàng hơi giật giật, tựa hồ chửi đại loại như đồ lưu manh, bất quá động tác vẫn không chậm lại mà tiếp tục đi theo sau O Connell. Mọi người xung quanh chứng kiến hai người đùa miệng đều cười cười. Đoạn đấu võ mồm này cũng trở thành chuyện thú vị hiếm có trên đường chạy nạn. Sau đó, tại một chỗ không xa một tòa kiến trúc dân cư ầm ầm sụp đổ, chỗ đó nhất thời tràn ngập bụi đất.

-Quả nhiên là đã đuổi tới.....

Trịnh Xá nhìn qua bên kia nói nhỏ. Tay phải hắn nắm chặt chủy thủ, các ngón tay dùng sức đến nỗi trở nên trắng bệch.

Trên đỉnh đầu tiểu hòa thượng có hai đầu rắn khổng lồ đã khôi phục hoàn hảo, thân mình thật linh hoạt. Xác ướp thị vệ căn bản không cách nào đến gần hắn được. Còn cách khoảng mười mét xa xa đã bị đầu rắn khổng lồ táp tới ép về phía tường rào. Đầu rắn khổng lồ có lực lượng quả nhiên to lớn, thể hình khổng lồ như vậy, nên chỉ nhẹ nhàng đập một phát đã làm cả một tòa nhà dân cư tan nát. Vô số bụi đất nhất thời bay lên tứ tán. Nhưng còn lại hai xác ướp thị vệ ẩn thân trong bụi đất, đúng lúc này vẫn như cũ không hề sợ, đánh tới tiểu hòa thượng.

Đầu rắn khổng lồ di động với tốc độ tựa như rắn hổ mang chính thức cực kỳ nhanh. Ngay lúc hai xác ướp nhảy dựng lên đánh về phía tiểu hòa thượng thì hai cái đầu rắn tức tốc vọt tới táp hai xác ướp. Lúc chúng rít lên táp một tiếng thì xác ướp thị vệ rốt cuộc bị cắn thành tứ phân ngũ liệt.

-Shinai..... vị trí bọn họ!

Tiểu hòa thượng thầm thì trong lúc hai mắt vẫn mờ mịt vô thần.

Nói vừa xong, trong đầu tiểu hòa thượng nhất thời xuất hiện bản đồ khu vực theo mặt cắt ngang. Bóng dáng đám người Trịnh Xá đang vội vàng chạy trốn trong bản đồ khu vực theo mặt cắt ngang. Bọn họ cách vị trí tiểu hòa thượng càng ngày càng xa, bất quá thoạt nhìn tốc độ tựa hồ như đang từ từ chậm lại.

-Đã muốn về tới hang ổ rồi sao? Vậy thì vừa hay tóm gọn một mẻ!

Tiểu hòa thượng cười lạnh, nắm tay nhẹ nhàng phất một phát. Một trong hai đầu rắn hổ mang hạ thấp xuống, hắn đạp chân một phát liền nhảy lên cái đầu rắn đó. Tiếp theo thân hình rắn hổ mang hai đầu dần dần biến mất, thoạt nhìn tiểu hòa thượng giống như là đang trôi nổi giữa không trung. Hắn lấy một loại tốc độ cực kì kinh khủng phóng thẳng về hướng đám người Trịnh Xá. Dọc theo đường hắn phóng tới nhà cửa dân cư cơ hồ đều bị xuyên nát. Cả khu vực đều tràn ngập tro bụi nồng nặc.

http://tieulun.hopto.org

Trong đầu tiểu hòa thượng, đám người Trịnh Xá đã hoàn toàn ngừng lại. Địa hình nơi đó lại là một bãi đất trống. Xem bộ dáng bọn họ tựa hồ là chuẩn bị phá nồi dìm thuyền (dốc túi đổ một ván được ăn cả ngả về không), có lẽ là chuẩn bị cùng tiểu hòa thượng phân thắng bại.

-..... Chuẩn bị liều mạng sao? Cũng được, cho các ngươi thử xem qua một chút sủng vật của Shiva, Phần Thiên Nhãn Kính xà ẩn giấu lực lượng đi.....

Tiểu hòa thượng không hề dừng lại chút nào mà xuyên thẳng qua một tòa dân cư vọt tới bãi đất trống. Từ dưới chân hắn một đạo tia chớp bắn thẳng về trung tâm bãi đất trống chính là ngay vị trí Trịnh Xá đang đứng. Một tiếng sấm vang lên, một khối nham thạch ngay đó nhất thời bị đập vỡ vụn, nhưng xung quanh chỗ đó làm gì có bóng dáng đám người Trịnh Xá? Chỗ này rõ ràng chính là một bãi đất trống cực kỳ bình thường mà thôi!

Trong đầu tiểu hòa thượng, tấm bản đồ vẫn như cũ cho thấy đám người Trịnh Xá vẫn đứng dưới chân hắn. Tựa hồ bọn họ vẫn không hề nhúc nhích vẫn đứng yên đó. Cho dù tới lúc tiểu hòa thượng nhảy từ trên đầu rắn xuống thì hắn cũng vẫn như cũ không phát hiện tung tích đám người Trịnh Xá..... Bọn họ quả thật là đã biến mất tăm mất tích .

-Shinai! Bị sao vậy? Bọn họ đâu?

Tiểu hòa thượng gần như gầm lên.

Chẳng bao lâu sau, một thanh âm trực tiếp truyền vào đầu hắn:

-Đội trưởng, có người xâm lấn hệ thống tinh thần của ta, ta không có biện pháp cảm ứng được vị trí của bọn họ, tất cả đều cảm ứng không được.....

Tiểu hòa thượng bình tâm lại một chút, nhưng hắn vẫn hung hăng nói:

-Ranmah bên kia đâu? Tên bắn tỉa nguy hiểm kia thế nào rồi?

-..... Cũng đã chạy thoát, còn có một việc, đội trưởng..... Imani vừa mới thở lại được. Aladas cũng từ trạng thái người sói hồi phục lại bình thường. Ngươi nhanh nhanh quay lại a, ta sợ hắn cũng sắp chống giữ không được nữa.....

Tiểu hòa thượng hít vào một hơi thật sâu, hắn đột nhiên ngửa mặt lên trời gầm rú điên cuồng. Hắn vốn vẫn xử sự tao nhả lịch sự nhưng giờ phút này thoạt nhìn lại là vẻ mặt dữ tợn méo mó, phảng phất giống như là quỷ Tu La trong địa ngục, trong mắt chỉ còn lại có phẫn nộ điên cuồng.....

Tốc độ đám người Trịnh Xá thật sự không thể tính là nhanh được. May mắn còn có Chiêm Lam dùng ma pháp tăng sức sự chịu đựng và gia tốc thêm cho mọi người. Nếu không thì như Evelyn chẳng hạn, là một cô gái bình thường, căn bản khó có khả năng có đủ thời gian chạy trốn. May mắn là O Connell đối với khu vực này quả thật là nắm rõ như lòng bàn tay. Ngoặt đông rẽ tây mấy lần, quả nhiên bọn họ càng ngày càng gần trung tâm quảng trường thành Cairo. Cùng lúc đó, Trịnh Xá thầm thở phào nhẹ nhõm.

Chiêm Lam thấy thế vội vàng hỏi:

-Làm sao vậy? Truy binh càng ngày càng gần chúng ta sao?

Trịnh Xá cười cười nói:

-Không, nguy hiểm đã qua đi. Chẳng hiểu tại sao, nhưng dự cảm nguy hiểm trong đầu ta đã hoàn toàn biến mất. Bọn họ tựa hồ cũng không có tiếp tục truy tung chúng ta nữa. Phù, mọi người rốt cuộc cũng có thể nghỉ ngơi.

Đang khi hai người nói chuyện, thì tháp chuông đàng xa xa đã hiện ra trong tầm mắt mọi người. Nhưng phía trước mọi người không xa, ngoài ý muốn Trịnh Xá và Chiêm Lam lại thấy Trương Kiệt ôm Linh Điểm chạy như điên về hướng tháp chuông.....

Lồng ngực Linh Điểm nổi lên một mảng màu đỏ.....

.....

http://tieulun.hopto.org

91. Chống Theo Dõi (3)

-Còn may, đâm đúng vào khe hở giữa hai lá phổi, không hại gì đến lá phổi, cũng cách rất xa trái tim..... Nhưng mà bên trong lồng ngực có một ít máu bị ứ đọng. Ở đây không có biện pháp giải phẫu mở lồng ngực, cho nên mấy ngày tới khi hắn hoạt động có thể cảm thấy ngực bị đau nhức, bất quá trên cơ bản không có vấn đề gì khác.....

Triệu Anh Không kiểm tra xong toàn thể thương thế của Linh Điểm rồi nàng thản nhiên nói.

Trịnh Xá thở dài một tiếng nói:

-So với thương thế của hắn, ta càng lo lắng cho ngươi hơn ..... Đến tột cùng là thế nào rồi?

Sau khi mọi người lên tới đỉnh tháp chuông, vài tên tân nhân sớm bị dọa cho ngây ngốc. Tề Đằng Nhất chết, mấy người Trịnh Xá bị thương nặng. Thoạt nhìn không thể nghi ngờ đều làm cho đám tân nhân kinh sợ chấn động. Dù sao bọn họ cũng là từ thế giới hiện thực lần đầu tiên tiến vào thế giới luân hồi phim kịnh dị.

Tốc độ khôi phục của Triệu Anh Không cực nhanh. Sau khi trở lại tháp chuông, trên cơ bản nàng đã khôi phục năng lực hành động. Mặc dù cái tay bị nghiến kia vẫn như cũ không cách nào cử động, nhưng nàng là người hiểu rõ kết cấu cơ thể nhất trong mọi người ở đây nên cũng là người kiểm tra thương thế của Linh Điểm. Đương nhiên, thương thế của chính nàng thoạt nhìn càng thấy có vẻ nghiêm trọng hơn nhiều.

Triệu Anh Không yên lặng nhìn thoáng qua bả vai cơ hồ bị cắn đứt hơn phân nửa nói:

-Ta cần phải có nước nóng, kim, chỉ, kéo, ngoài ra còn có cồn sát trùng và băng gạc. Ta nhớ rõ Ai Cập có một loại thổ sản là thuốc kích thích lên da non. Nếu có một ít thuốc đó thì tốt quá.

Trịnh Xá hít vào một hơi thật sâu, rồi trầm giọng hỏi:

-Ta hỏi ngươi đến tột cùng là bị thương thế nào? Mà không phải là muốn nghe ngươi trả lời để chính mình ngươi giải quyết! Chúng ta sẽ giúp ngươi tìm được tất cả dụng cụ giải phẫu cần thiết. Về phần chuyện khác thật tình ngươi không nên lo lắng. Nhiệm vụ của ngươi và Linh Điểm chính là an tâm tĩnh dưỡng, cho đến khi hoàn toàn khôi phục lực chiến đấu mới thôi!

Triệu Anh Không sửng sốt một chút, nàng lúc này mới chậm rãi nói:

-Mạch máu cùng cơ bắp ở chỗ bả vai đều bị cắn đứt, có thể đầu khớp xương cũng đã bị tổn thương. Trước khi trở lại không gian Chủ thần , thì khoa học kĩ thuật thời đại này hẳn là chưa có biện pháp làm cánh tay khôi phục hoàn hảo. Thậm chí là trong vòng vài thập niên nữa cũng vẫn chưa làm được. Coi như cánh tay này hoàn toàn phế đi.

Trịnh Xá cùng mấy người xung quanh ai nấy đều trầm mặc. Đặc biệt khi bọn hắn chứng kiến thi thể Tề Đằng Nhất được gã râu ria áo đen ôm, trong lòng mọi người đều xuất hiện một loại cảm giác bi thương. Trịnh Xá phản ứng nhanh nhất, hắn vội vàng lớn tiếng nói:

-Đội Ấn Độ so với chúng ta cũng vất vả như nhau. Đây chính là phim kinh dị luân hồi, chỗ này làm gì có đạo lý không có người nào chết? Nói không chừng lúc nào đó chính ta sẽ chết trong tay địch nhân hoặc là quái vật gì đó. Điều chúng ta cần phải làm chính là cố hết sức để sống sót, phải vật lộn để sống còn!

Mặc dù trong lòng mọi người tâm tình vẫn như cũ tương đối suy sụp, nhưng bất quá so với nỗi niềm bi thương lúc trước, thì sau khi Trịnh Xá nói ra những lời này, tâm tình của mọi người cũng khá lên đôi chút. Trịnh Xá tiếp theo nói với O Conneil:

-Xin lỗi a, chúng ta đối với thành Cairo thật sự là không thể nào rành rẽ được, chỉ có thể làm phiền ngươi giúp chúng ta đi mua một ít dụng cụ giải phẫu. Trương Hằng, Cao Hồng Lượng, các ngươi giúp O Conneil cùng đi một chuyến đi. Nhớ là mua nhiều nhiều đồ ăn đồ uống mang về.

-Thịt!

Triệu Anh Không đột nhiên mở miệng nói:

-Không ăn thịt thì làm sao mà có lực khí chứ, mua nhiều nhiều thịt nạc một chút mang về đây.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá không thể làm gì hơn là chỉ biết bổ sung thêm một câu này. O Conneil cũng không chối từ, mang theo hai người liền rời khỏi tháp chuông. Còn Evelyn vốn đang chuẩn bị cùng đi theo thì lại bị mấy người Trịnh Xá ngăn trở. Đặc biệt là khi nàng nghe được vài chữ xác ướp bất tử thì nàng ngay lập tức bỏ đi ý định cùng đi theo.

Chờ đến sau khi hết thảy đều giải quyết xong xuôi, Tiêu Hoành Luật lúc này mới nói:

-Kể lại cho ta nghe một chút đi, đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì? Ta mới vừa rồi vẫn chú ý đồng hồ đeo tay, ước chừng mười phút trước, ta nhận được nhắc nhở từ chủ thần. Bên ta chết mất một người, bị âm một điểm. Ước chừng hai ba phút đồng hồ sau đó, lại nhắc nhở rằng giết chết được một người phe đối phương. Trước mắt điểm tích lũy là không đều..... Nói cho ta nghe một chút đi, đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì chứ? Đừng bỏ qua một chi tiết nào hết.

Khi Trịnh Xá an bài mấy người O Conneil đi ra ngoài mua đồ vật này nọ, đã vô tình làm cho hai tân nhân mạo hiểm theo đi ra ngoài. Như vậy cho dù bọn họ bị chết, thì lực chiến đấu của cả đoàn đội vẫn có thể được đảm bảo giữ được mức cao nhất. Mặc dù là như vậy thì bọn họ lại bị tính điểm âm nhưng bất quá thiệt hại đối với hai người này là điều không quan trọng. Thân là đội trưởng, hắn không thể không vì bảo tồn cả đoàn đội mà đưa ra sự lựa chọn này..... Điểm này, cùng với cách Sở Hiên làm lúc đầu đúng là giống nhau biết bao.

Sau khi giải quyết hết những chuyện đó, hắn muốn lập tức nói chuyện cùng Tiêu Hoành Luật. Năng lực tư duy của tên thiếu niên này chính là điều trước mắt mà cả đoàn đội cần nhất nên sau khi Tiêu Hoành Luật hỏi thì hắn liền kể lại cuộc chiến trong viện bảo tàng. Đặc biệt là mỗi một chi tiết chiến đấu của từng địch nhân, những chức nghiệp cùng kỹ năng bọn họ có thể xuất ra, còn có tên người sói khổng lồ có lực phá hoại kinh khủng..... tất cả đều được hắn thuật lại tỉ mỉ.

Tiêu Hoành Luật nửa quỳ trên mặt đất, hắn nhổ tóc trên trán mình rồi nói:

-Từ điều ngươi thuật lại mà thấy, tên bị giết phe bọn họ chắc hẳn phải là tên khổng lồ cường hóa Hulk, ít nhất có 70% xác suất là hắn bị chết. Còn tên kia có thể là tên bác sĩ da trắng tên Aladas có cường hóa huyết thống người sói, có xác suất 30% là hắn bị chết. Đương nhiên, ta càng hy vọng tên bị chết chính là tên bác sĩ này..... Theo như lời ngươi thì cánh tay của tên khổng lồ cường hóa Hulk đã hoàn toàn khôi phục hoàn hảo. Tên bác sĩ này hẳn là nắm điều mà chúng ta không có, đó là khả năng khôi phục sức khỏe cường đại. Nếu như hắn không bị chết thì trong trận chiến đấu này phần thắng của chúng ta ít nhất bị giảm 50%.....

-Như vậy hãy phân tích lại một chút lực chiến đấu của đối phương đi. Aladas tựa hồ phi thường cường đại, thực lực cận chiến hơn hẳn Triệu Anh Không..... Nếu như ngươi cùng hắn trực tiếp chiến đấu một chọi một thì ngươi có bao nhiêu khả năng hơn hắn?

Tiêu Hoành Luật nhổ xuống một sợi tóc, thổi bay đi rồi hỏi nhỏ.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi nói:

-Nếu như là liều mạng, thêm vào mở cơ nhân tỏa và các nguyên nhân phương diện khác..... thì có lẽ có thể chiến thắng hắn. Nhưng khả năng cao hơn chính là lưỡng bại câu thương. Tên người sói khổng lồ kia tính về lực lượng cùng tốc độ, thậm chí so với ta trong lúc mở khóa gen giai đoạn hai còn muốn lớn hơn.

-Thế sao? Như vậy kế tiếp là tên hòa thượng Ấn Độ kia. Nếu như hắn chỉ có thể triệu hoán rắn hổ mang hai đầu mà nói thì lực chiến đấu của rắn cũng không mạnh như chúng ta tưởng tượng, ít nhất dùng linh loại đạn có thể đánh nát đầu rắn. Như vậy ta cảm giác được hắn nhất định vẫn còn ẩn giấu lực lượng. Đương nhiên, đối với loại lực lượng này hắn không cách nào có thể sử dụng lâu dài cho nên nếu chưa tới tình huống vạn bất đắc dĩ thì hắn đại khái sẽ không sử dụng loại lực lượng này. Chỉ có khả năng đó xảy ra mới có thể giải thích rõ tại sao hắn lại trở thành đội trưởng đội Ấn Độ mà lại không phải là tên bác sĩ trở thành đội trưởng.

-Trừ hai người này ra, ta để ý nhất chính là cây cương châm nọ đã giết chết Tề Đằng Nhất, đâm bị thương Linh Điểm. Tên sử dụng cương châm hẳn là cũng có một trình độ ngắm bắn từ xa nào đó. Cho nên ba tên này chính là uy hiếp trực tiếp khi chúng ta đối mặt đội Ấn Độ..... Kế đó uy hiếp lớn nhất khi chúng ta phải đối mặt với đội Ấn Độ là.....

http://tieulun.hopto.org

-Đối phương còn lại hai người phụ nữ nữa, một người có thể sử dụng lưới phòng hộ, cái này thuộc về năng lực phụ trợ cường đại, mà người kia..... Mụ ta rất có thể chính là mối nguy hiểm lớn nhất khi chúng ta đối mặt với đội Ấn Độ. Mụ ta có tinh thần lực khống chế a, có thể khống chế một người nào đó trong chúng ta. Một khi mụ ta vẫn còn sống thì chúng ta tuyệt đối không cách nào vượt qua đội Ấn Độ!

.....

92. Kịch Bản Biến Đổi (1)

-Nói như vậy hóa ra chẳng phải chúng ta đã lâm vào tình thế hoàn toàn xấu sao?

Trịnh Xá vừa xoa xoa huyệt thái dương, vừa hỏi nhỏ.

Tiêu Hoành Luật lắc đầu cười nói:

-Cũng không hẳn, mặc dù tình thế của chúng ta đúng là có phần không thuận lợi, nhưng đây chỉ là tình thế có chút không thuận lợi về mặt tổng thể. Nếu là so sánh chi tiết, cả chúng ta lẫn bọn họ cũng không chiếm một cái ưu thế gì. Đặc biệt trong tình huống tên cường hóa Hulk và tên bác sĩ người sói đã bị trọng thương..... Tính về thực lực cận chiến chúng ta còn hơn bọn họ nhiều, chỉ cần có thể tại chỗ có không gian nhỏ hẹp mà không cách nào trốn tránh rồi tiến hành chiến đấu, thì ngươi..... chính là hy vọng thắng lợi của chúng ta!

Tiêu Hoành Luật vừa nói chuyện vừa chỉ về phía Trịnh Xá.

Trịnh Xá lấy làm lạ chỉ chỉ chính mình, sau đó hắn cười khổ mà nói:

-Đừng nói giỡn thế, ta hiểu rõ cân lượng của chính mình. Có lẽ nếu liều mạng mà nói thì ta sẽ rất mạnh, nhưng là về tổng thể không lẽ mỗi một lần đều đi liều mạng sao? Hơn nữa còn chưa chắc vì đối phương sẽ không để cho ta có cơ hội liều mạng. Tên tiểu hòa thượng kia có khả năng triệu hoán vật có uy lực rất mạnh, cho dù là chiến đấu với hắn trong đường hầm thì chỉ cần rắn hổ mang triển khai công kích, xung quanh tuyệt đối lập tức bị đánh san thành đất bằng. Như vậy căn bản không cách nào áp sát hắn cận chiến. Hơn nữa bọn họ khẳng định cũng sẽ không để mấy tên đồng bọn phụ trợ ở những chỗ không cách nào bảo vệ được, cho nên đề nghị của ngươi thật sự là.....

Tiêu Hoành Luật thong thả bứt một cọng tóc xuống, hắn dường như nghịch nghịch quấn sợi tóc quanh đầu ngón tay, nói tiếp:

-Có một chỗ mà bọn họ nhất định sẽ đến, mà nơi đó không cách nào phá hư. Ít nhất thì bọn họ cũng không dám phá hư, hơn nữa chỗ đó nhỏ hẹp, có nhiều thông đạo, chỉ cần cho ngươi cơ hội cận chiến ở nơi đó..... thì ngươi chính là vô địch !

-Thành phố của người chết Hamunaptra a, chỉ có ở nơi đó mới là nơi để ngươi phát huy lực chiến đấu cực mạnh! Trong lăng mộ có vô số thông đạo, chỉ có cận chiến mới có thể phát huy lực chiến đấu cực mạnh. Tiếp theo là ở khắp nơi đều có xác ướp thị vệ, mà ngươi có cuốn sách Anubis trong tay nên vừa hay lại có thể khống chế đám trợ lực này. Mặc dù có thể không cách nào tạo thành thương tổn lớn đối với đội Ấn Độ, nhưng ta nghĩ ít ra quấy rối bọn họ một chút hẳn là không thành vấn đề chứ? Hiện tại duy nhất điều đáng lo lắng ..... chính là nữ nhân Ấn Độ kia, có khả năng khống chế tinh thần.

Trịnh Xá nghe vậy liền nhất thời mừng rỡ, đặc biệt nghĩ đến hoàn cảnh lăng mộ tối tăm nhỏ hẹp như vậy thì chỉ cần bị hắn cận chiến thì cho dù là tên bác sĩ biến thành người sói đi nữa hắn cũng dám liều mạng. Nhưng đến khi hắn nghe về nữ nhân Ấn Độ có khả năng khống chế tinh thần kia thì hắn nhất thời cũng chỉ biết thở dài nói:

-Cái loại khống chế tinh thần này thật sự là đáng sợ, Tề..... Tề Đằng Nhất trước khi chết đã bị cô ta khống chế. Thậm chí là ta cũng đã bị khống chế dù chỉ trong chốc lát. Cái loại cảm giác này giống như là tinh thần thoát ly thân thể, chỉ có thể trơ mắt nhìn thân thể chính mình tự hành động, loại cảm giác này thật sự là bó tay.....

-Không chỉ có thế.

http://tieulun.hopto.org

Chiêm Lam đột nhiên xen vào nói:

-Trịnh Xá, anh còn nhớ tình huống trên đường chúng ta chạy trốn không? Đàng sau vẫn luôn có nguy hiểm bám chặt theo, tôi nghi chính là nữ nhân Ấn Độ kia vẫn dùng tinh thần theo dõi chúng ta, giống hệt như tình cảnh gã cường hóa robot sinh học kia. Dù cách xa như vậy, nhưng vị trí của gã đó cũng vẫn bị bọn họ tìm được. Tôi nghĩ nữ nhân Ấn Độ kia rất có thể có kĩ xảo tinh thần theo dõi.

Tiêu Hoành Luật gật đầu nói:

-Không sai, suy luận này rất hợp lý. Điều này cũng vừa hay có thể giải thích được hai điểm đáng ngờ. Như vậy ta rất tò mò chính là..... Vậy các ngươi làm thế nào có thể trở về bình an chứ? Chẳng lẽ bọn họ đã canh sẵn ở bên ngoài tháp chuông chuẩn bị đánh bại chúng ta?

Trịnh Xá lắc đầu nói:

-Không hề, ta không có bất cứ dự cảm về cái gì nguy hiểm hết, cũng không có cảm giác bị người theo dõi. Ta nghĩ chúng ta là thật đã thoát khỏi phạm vi tinh thần thăm dò của mụ ta, hoặc cũng có khả năng là có người trợ giúp chúng ta, giúp chúng ta che chắn loại dò xét kiểu này.....

Nói đến đây, Trịnh Xá và Chiêm Lam liếc mắt nhìn nhau, rồi hai người lập tức lại liếc mắt nhìn về phía Trương Kiệt. Nam nhân này có vẻ phi thường mệt mỏi ngồi dưới đất xoa bóp huyệt thái dương, thoạt nhìn tựa hồ cũng không để ý ba người đang nói chuyện với nhau.

Tiêu Hoành Luật tựa hồ cũng đã nhận ra mấy người Trịnh Xá có điều là lạ, hắn lại bứt tóc trên đầu mình rồi nói:

-Hóa ra chuyện chính là như vậy, nếu muốn đánh bại đội Ấn Độ, bước đầu tiên chính là phải giết chết nữ nhân Ấn Độ kia. Nếu không thì vô luận chúng ta làm bất cứ chuyện gì cũng đều là uổng công, cho nên.....

-Kế hoạch chiến đấu duy nhất mà ta nghĩ có thể làm được là: trước khi Imhotep cùng đội Ấn Độ liên thủ, chúng ta phải đi trước một bước tới Thành phố của người chết. Trước khi đội Ấn Độ giành được cuốn sách Amun-Ra và vẫn còn trên đường băng qua sa mạc hoang vu bằng phẳng, chúng ta nhất định phải trước hết giết chết nữ nhân Ấn Độ kia. Về phương diện này ta phải nhờ Linh Điểm, hắn có tầm bắn sát thương lên tới mấy vạn thước. Nhất định cần phải giết chết nữ nhân Ấn Độ này trước khi mụ ta phục hồi tinh thần. Điều ta lo lắng duy nhất chính là tên dùng cương châm kia, hắn có thể công kích từ xa. Hắn rất có thể sẽ tiến hành phản kích sau khi phát hiện Linh Điểm ..... Nhưng chúng ta phải bất chấp bất cứ cái giá nào để có thể giết chết mụ ta, bất chấp kể cả một mạng đổi một mạng! Nếu không chúng ta có thể sẽ bị đội Ấn Độ đánh bại, tệ hơn nữa là cả đội bị tiêu diệt.

Trịnh Xá lắng nghe cẩn thận kế hoạch của Tiêu Hoành Luật, hắn thở dài một hơi nói:

-Như vậy Linh Điểm hắn.....

Tiêu Hoành Luật lắc đầu nói:

-Không có biện pháp, chỉ có thể xem hắn có nguyện ý hay không, chuyện sinh tử là năm ăn năm thua. Hơn nữa vì không thể trì hoãn hành trình, Linh Điểm phải đơn thân độc mã phục kích trên đường bọn họ đi để ngắm bắn, mà chúng ta những người còn lại phải không hề dừng lại chút nào đến Thành phố của người chết trước. Cho nên dù hắn thật sự bị trọng thương, chúng ta cũng không giúp được hắn.

Ngay lúc này, đột nhiên có một thanh âm bình thản:

-Sát thủ vốn nên là một người hành động..... Chỉ cần giết chết nữ nhân Ấn Độ kia là được đúng không?

Mọi người vội vàng quay đầu đi, nhưng lại thấy Linh Điểm yên lặng nhổm dậy từ cạnh tường. Hắn vuốt vuốt băng gạc trên ngực rồi nói ra câu đó với những người còn lại.

Trịnh Xá nhìn Linh Điểm một cái thật sâu, đoạn hắn hỏi Tiêu Hoành Luật tiếp:

-Sau đó thì sao? Chúng ta nên làm gì?

Tiêu Hoành Luật nói:

http://tieulun.hopto.org

-Sau đó cũng rất đơn giản, trước khi bọn họ tới Thành phố của người chết, chúng ta đoạt lấy cuốn sách Amun-Ra, đi trước một bước tước đoạt pháp lực của Imhotep. Sau đó xét xem tình huống kế tiếp, là cùng đội Ấn Độ cận chiến phân thắng bại, hoặc là lập tức hoàn thành nhiệm vụ để trở lại không gian Chủ thần . Đến lúc đó tùy tiện làm như thế nào, đều là chúng ta chiếm tiên cơ.

Trịnh Xá gật đầu khẳng định:

-Được! Vậy cứ theo kế hoạch này mà làm. Chờ bọn O Connell trở lại đã rồi xét tình huống cụ thể, đến lúc đó chúng ta.....

Hắn còn chưa dứt lời, đột nhiên từ bên ngoài phòng quản lý truyền đến tiếng chân chạy thình thịch. Nhưng lại thấy O Connell một cước đá tung cửa lớn mà vào. Phía sau hắn vẫn có bọn Trương Hằng hai người đi theo. Trên tay ba người bọn họ đều có một cái bao lớn. Tiếng động này lại làm mọi người sợ hãi ngay lập tức giơ súng ống lên. Mãi đến khi bọn họ thấy rõ người đến là O Connell thì lúc này mới đều thở phào nhẹ nhõm.

O Connell lại vội vàng nói:

-Mẹ kiếp, thế giới này đều điên rồi! Một số gia đình trong thành Cairo có thân nhân đã chết thì nay thi thể tất cả bọn họ đều đột nhiên sống lại. Ngoài ra còn có một số người còn sống sờ sờ đều đột nhiên lăn ra chết rồi lại tái sinh. Cả thành Cairo khắp nơi đều tràn ngập xác sống!

.....

93. Kịch Bản Biến Đổi (2)

Đám người Trịnh Xá nhìn nhau, bọn họ đều từ trong mắt nhau thấy được nỗi niềm bất đắc dĩ. Màn này trong kịch bản phim The Mummy vốn cũng từng xảy ra. Đó chính là lúc đại tế tự Imhotep khôi phục được phần lớn pháp lực thì hắn sẽ đem người chết biến thành tử thi biết hành động. Ngoài ra một ít người sống cũng sẽ bị hắn dùng pháp lực khống chế. Ngay khi màn này xuất hiện thì trong cốt truyện của phim đám người O Connell gần như bị lâm vào tuyệt cảnh. Hơn nữa viện trưởng viện bảo tàng cũng chết trong vòng vây của đám tử thi.

Trương Hằng cùng Cao Hồng Lượng cũng chạy theo vào. Trương Hằng lập tức nói:

-Không chỉ vậy, bộ phim này..... khụ khụ, ta cũng có xem qua. Vốn không phải chỉ có tử thi sống lại thôi sao? Chỉ cần dùng linh loại đạn là có thể tàn sát toàn bộ bọn chúng. Nhưng là trên mình một số tử thi từng khối thịt bắt đầu rã xuống. Mới nhìn thấy cực kì buồn nôn, nhưng đến khi chúng nó chỉ còn lại có bộ xương thì nham thạch đá tảng trên mặt đất toàn bộ biến thành áo giáp cùng vũ khí cho bọn chúng. Trông giống như là.....

O Connell lập tức tiếp nối đề tài:

-Đúng vậy, bộ xương khô này thoạt nhìn giống như là xác ướp thị vệ mà ngươi triệu hoán. Ước chừng trong mười tử thi thì sẽ có ba bốn cái biến thành xác ướp thị vệ. Lúc chúng ta trở về sém chút nữa đã bị mấy cái xác ướp thị vệ phát hiện. May là bọn ta chạy thật nhanh, còn chúng nó tựa hồ như đang tìm kiếm cái gì đó ở khắp nơi. Hy vọng chúng nó còn không có phát hiện ra sự tồn tại của chúng ta.....

Trịnh Xá thở dài, hắn cười khổ nói:

-Kịch bản thay đổi rồi, xem ra lần này thật đúng là lâm vào tuyệt cảnh a.....

Nhưng Tiêu Hoành Luật lại trầm tư nói:

-Ta rất tò mò a, ngươi nói xem, nhiệm vụ của đội Ấn Độ bọn họ là cái gì? Hồi sinh Anck-Su-Namun sao? Mà nhiệm vụ của chúng ta là gì chứ? Giết chết tên tế tự bất tử..... Điều này tựa hồ rất trái ngược nhau đúng không? Bọn họ cơ hồ chính là đồng minh của tế tự bất tử Imhotep. Còn chúng ta thì sao? Thoạt nhìn chúng ta tựa hồ lâm vào tình thế tuyệt đối xấu. Điều này phi thường không hợp lý a..... Trừ phi chúng ta còn quên chuyện gì đó...

http://tieulun.hopto.org

Lời hắn vừa xuất ra, đột nhiên từ trên cửa sổ tháp chuông truyền đến một tiếng chim hót. Mọi người quay đầu nhìn lại, vừa lúc thấy một tiểu ưng sắc trắng như tuyết. Tiểu ưng này quả rất thông minh, cả người hiện ra màu trắng như tuyết. Nó đậu trên cửa sổ đó nhẹ nhàng kêu to, mãi đến lúc gã râu ria áo đen vung nắm tay lên thì tiểu ưng này mới nhẹ nhàng đáp xuống cổ tay hắn.

Gã râu ria áo đen gỡ từ chân tiểu ưng đậu trên tay xuống một tờ giấy, sau khi xem xong, hắn lấy từ trong ngực ra một tờ giấy khác nhét vào chân tiểu ưng đang đậu trên tay, rồi vung tay lên. Tiểu ưng bay vút ra ngoài cửa sổ tháp chuông trong tiếng kêu to.

-Hỡi những vị cường đại xa lạ kia, ta cùng với tộc nhân của ta, là hậu duệ của thị vệ vua Pharaoh, thủ vệ Thành phố của người chết đều đã có tới hàng ngàn năm nay. Vì phòng ngừa đại tế tự Imhotep sống lại và còn hơn nữa phá hủy thế giới, bộ tộc chúng ta nguyện ý trả bất kỳ giá nào để đánh bại hắn. Xin các vị yên tâm, người của bộ tộc chúng ta đã tụ tập nhân mã chờ ngoài sa mạc ngay trên đường dẫn đến Thành phố của người chết. Vô luận là đại quân sinh vật bất tử của Imhotep có sống lại, hay là đám người xa lạ có ý đồ hồi sinh Anck-Su-Namun..... thì ta cùng tộc nhân của ta..... dùng lưỡi đao trong tay và lấy vinh quang của thời đại mà thề! Không tiếc hết thảy mọi giá cũng phải ngăn cản và hơn nữa hủy diệt bọn chúng!

Gã râu ria áo đen trịnh trọng nói với đám người Trịnh Xá.

-Phần hai!

Mấy người Trịnh Xá tất cả đều đồng thanh rống lên.

Xác ướp Ai Cập tổng cộng có hai phần. Trong kịch bản của phần hai, vì đối kháng quân đội cường đại của Tử thần Ai Cập, toàn bộ tinh nhuệ của bộ tộc gã râu ria áo đen đều ra trận. Có hơn một vạn kỵ binh tụ tập trong sa mạc chống lại quân đội của Tử thần Ai Cập Anubis. Trong trận đánh đó, kỵ binh bộ tộc của gã râu ria áo đen có lực chiến đấu kinh người, không ngờ hoàn toàn đánh bại làn sóng công kích thứ nhất của quân đội Anubis. Mà giờ phút khi đối mặt vô số tử thi cùng xác ướp thị vệ, lực chiến đấu của bọn họ cũng không nhụt đi chút nào.

-Đúng rồi! Bọn họ có tế tự bất tử Imhotep cùng đám xác ướp thị vệ, mà chúng ta cũng có đồng bọn hỗ trợ..... Chúng ta sẽ không chịu thua bọn hắn! Tuyệt đối sẽ không!

Bởi vì đột nhiên có một đội quân đầy đủ sức lực gia nhập, mặc dù từng phần tử đơn lẻ thực lực không mạnh, nhưng là số lượng thật khổng lồ, quân đội sung sức.Vô luận đối với đội Ấn Độ cũng thế, hay là đối với đám người Trịnh Xá cũng vậy, số quân này đều đủ sức thay đổi kết cục bộ phim kịnh dị này. Cho nên vì để phối hợp với đoàn quân sung sức này, Tiêu Hoành Luật lại một lần nữa an bài chi tiết.

Linh Điểm được an bài tại một nơi cách đội quân kỵ binh không xa. Trong lúc kỵ binh phục kích đội Ấn Độ thì hắn thừa dịp náo loạn ngắm bắn từ xa. Trong cục diện hỗn loạn đó, khả năng đối phương phát hiện và hơn nữa công kích Linh Điểm có xác xuất trở nên cực kỳ nhỏ. Đồng thời, những người còn lại thì thừa dịp đội Ấn Độ đang bị chặn lại thì nhanh chóng chạy tới Thành phố của người chết tìm lấy cuốn sách Amun-Ra. Một khi tước bỏ được pháp lực của Imhotep, thì lúc đó mọi người mới là chính thức chiếm thế thượng phong tuyệt đối.

Sau khi định ra giải pháp, mọi người quyết định ăn vài thứ rồi nghỉ ngơi một hồi. Sau khi khôi phục thể lực liền lập tức chạy ra bến tàu. Tiếp theo mọi người chiếm lấy một chiếc thuyền, thương thuyền hoặc là đại loại là một loại thuyền nào khác rồi xuôi dòng đi xuống. Nhất định có thể đến Thành phố của người chết trước đội Ấn Độ đang đuổi theo. Đương nhiên, biện pháp an toàn nhất vẫn là để cho kỵ binh phục kích ven đường. Nói giả sử như nếu có thể, dựa vào chiến thuật biển người giết chết bọn họ thì càng tốt.

Lúc mọi người đang ăn, Triệu Anh Không yên lặng đem theo y liệu cùng một bình rượu đi về phía cửa lớn phòng quản lý. Trịnh Xá cũng nhìn thấy động tác của nàng, hắn thở dài một tiếng rồi cũng yên lặng đi theo ra ngoài. Vừa đến ngoài cửa, hắn thấy Triệu Anh Không yên lặng bước vài bước lên cầu thang, sau khi nàng đi qua một chỗ ngoặt thì nàng lấy y liệu khui ra, từ bên trong lấy ra một con dao phẫu thuật.

-Cái tên đang đứng đàng kia, nhìn cái chi..... Lại đây hỗ trợ ta mau.

Triệu Anh Không đột nhiên nói tỉnh queo.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá gãi gãi đầu, hắn hơi có chút xấu hổ bước ra, nhưng lại đúng lúc chứng kiến Triệu Anh Không đang quyết đoán rạch đứt áo. Nhất thời lộ ra làn da cổ trắng mịn nõn nà, còn có vết thương ghê gớm trên bả vai ..... Đương nhiên, cả tấm vải quấn ngực đầy chướng mắt cũng lọt vào trong mắt Trịnh Xá.

-Hàm răng sói của hắn có một loại virus kì quái. Miệng vết thương trên bả vai của ta đã mất đi cảm giác. Trong truyền thuyết người bị người sói cắn qua sẽ bị lây nhiễm và biến thành người sói mới. Mặc dù virus của hắn không tới mức nghiêm trọng như vậy nhưng phần thân thể bên này của ta cơ hồ đã tê liệt... Thấy vết thương chưa? Chỗ thịt hoàn toàn bị đen chính là bộ phận nhiễm đầy virus. Giúp ta gọt sạch chúng đi.....

Ngữ khí Triệu Anh Không vẫn như cũ có vẻ thờ ơ. Sau đó nàng lấy đèn cồn trong đám y liệu ra châm lên, đưa con dao phẫu thuật đốt trên ngọn lửa đèn cồn một chút. Cho đến khi Trịnh Xá đi tới bên người nàng thì cô bé này mới lẳng lặng đưa con dao mổ cho hắn.

Trịnh Xá trấn định tâm thần rồi nhìn kĩ về phía vết thương ghê gớm kia. Quả nhiên một vòng lớn da thịt đều đã thối đen. Thoạt nhìn thì thấy kinh khủng cực kỳ, tay hắn cầm dao giải phẫu run lên nhè nhẹ. Cho đến lúc Triệu Anh Không đột nhiên nhẹ nhàng nói:

-..... Trước đây có một người giải phẫu cho ta..... Hắn là đồng bọn của ta, kể cả khi huấn luyện lẫn lúc cùng thi hành nhiệm vụ đều được phân vào chung một tổ. Nhưng hắn lại chết trong tay ta..... Cũng tựa như tên bác sĩ người sói Aladas kia, làm thích khách, thường thường vì huấn luyện quá tàn khốc và giết chóc mà dần dần trở nên điên cuồng và dị thường. Khi một thích khách chịu không nổi đủ loại khảo nghiệm mà biến chất thì..... chính là lúc bọn hắn cần phải biến mất. Aladas, hắn cũng có thể giống như vậy.....

Sau khi Trịnh Xá nghe xong, hắn hít vào một hơi thật sâu. Khi hắn thở ra một hơi này thì ánh mắt đã trở nên một mảng mờ mịt, tiếp theo hắn nhanh nhẹn mà chuẩn xác cắt chỗ thịt thối đen. Từng chút từng chút một, con dao giải phẫu không ngừng bay múa trên vai Triệu Anh Không.....

.....

94. Kịch Bản Thay Đổi (3)

Hơn mười giây sau, trên mặt đất xuất hiện một đống thịt nát màu tím đen. Sau khi Trịnh Xá tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa thì hắn nhất thời sử dụng dao như có thần. Mỗi một lát dao cắt tới đều gọt trúng chỗ thịt nát tím đen, phía dưới là lớp thịt lành căn bản là dù một điểm nhỏ cũng không có đụng tới. Chờ đến sau khi hoàn toàn cắt sạch chỗ thịt nát tím đen, nhất thời máu đen ứ đọng từ phía dưới chảy ra. Mãi một lúc lâu sau dòng máu đen ứ đọng đó mới hoàn toàn ngưng chảy, tiếp theo từ chỗ bả vai đó lại chảy ra máu màu đỏ tươi.

-Đạn.

Triệu Anh Không đột nhiên vươn tay ra nói.

Trịnh Xá hơi sửng sốt, hắn đột nhiên nhớ tới trước kia có xem qua phim về cách làm trong quân đội. Trong tình huống không có thuốc giải độc, vì đề phòng ngừa vết thương nhiễm trùng, nên quân đội đều sử dụng thuốc súng đốt cháy vết thương, lấy công dụng khử trùng và cầm máu.

-Nhưng ở đây không phải cũng có rượu sao? Hơn nữa thuốc xịt cầm máu cũng có thể tác dụng khử trùng mà, chắc không cần dùng thủ đoạn dã man như vậy chứ?

Trịnh Xá vội vàng nói.

Tay Triệu Anh Không vẫn như cũ duỗi thẳng ra để yên đó, nàng lắc đầu nói:

-Đây chính là vết thương bị người sói cắn, bề mặt khẳng định vẫn lưu lại virus, rượu bình thường này cũng vô pháp hoàn toàn khử trùng..... Đạn!

Đối mặt với Triệu Anh Không, Trịnh Xá trong lòng cảm thấy không còn cách chọn lựa nào khác. Vẻ mặt cô bé rất bình thản phẳng phất căn bản như không hề quan tâm tới đau đớn cùng sinh tử. Lúc mới vừa rồi được cắt đám thịt nát tím đen, nàng căn bản chính là ngay cả mắt đều không chớp lấy một lần. Đừng nói

http://tieulun.hopto.org

chi tới chuyện cô bé chỉ mới mười mấy tuổi đầu cho dù là một gã hán tử ngoài ba mươi tuổi đi nữa phỏng chừng cũng sẽ đau không chịu nổi. Mà nàng trái ngược lại chỉ lạnh lùng như thế, chỉ tính riêng phần lạnh lùng này cũng đủ để Trịnh Xá bội phục rồi.

Bất đắc dĩ, hắn chỉ còn cách lấy từ trong nạp giới ra vài viên đạn thường. Triệu Anh Không đưa tay ra lấy đạn rồi thì cũng không có thấy rõ ngón tay nàng làm động tác như thế nào, nhẹ nhàng khui ra vỏ đạn. Tiếp theo nàng run run rắc thuốc súng đều khắp lên miệng vết thương trên bả vai. Chờ đến khi thuốc súng từ vài viên đạn được rắc đều xong xuôi, lúc này nàng mới rút ra thanh Minh Hỏa Chi Nha đưa về hướng bả vai.

"Xòe!"

Thuốc súng vừa bắt lửa, bốc cháy xòe một tiếng. Chòm lửa này đến cũng nhanh mà đi cũng chóng. Trong nháy mắt mà thôi, bả vai còn đang chảy máu đã thành một mảng cháy đen. Còn Triệu Anh Không sớm đã đau đến hôn mê bất tỉnh. Khuôn mặt nhỏ nhắn xinh đẹp trở nên tái nhợt và đẫm mồ hôi hột, Mồ hôi từng hạt trong suốt tựa như từng viên từng viên thủy tinh. Trịnh Xá thấy tình cảnh như vậy trong lòng nhất thời nảy sinh ý nghĩ thương xót.

Hắn thở dài một tiếng, rồi mở nắp bình rượu, nhẹ nhàng đổ rượu lên vai nàng. Chất rượu mát lạnh kích thích Triệu Anh Không tỉnh lại. Nàng chỉ thản nhiên liếc nhìn Trịnh Xá một cái. Cô bé lạnh lùng này không ngờ để mặc cho hắn tiếp tục rửa sạch bả vai. Bình thường nàng là một người xa lạ khó gần nhưng giờ phút này thoạt nhìn nàng lại có một loại khí chất làm người khác thương cảm.

Chờ đến lúc Trịnh Xá băng lại toàn bộ bả vai xong xuôi, nhưng lại phát hiện Triệu Anh Không đã ngủ thiếp đi. Đây chính là kẻ giết người như ngóe, một thích khách lãnh đạm, một cô bé bất cận nhân tình. Thế nhưng lúc ngủ trông lại hồn nhiên như thế, cái miệng nhỏ nhắn, cặp môi hơi mím lại, chiếc cằm vẫn còn có nét trẻ con bụ bẫm. Thoạt nhìn thật giống như là cô em nhà hàng xóm bình thường.

Trịnh Xá chỉ đành ôm lấy Triệu Anh Không đưa về phòng quản lý trong tháp chuông. Vừa tiến vào phòng quản lý, hắn liền phát hiện cơ hồ tất cả mọi người đều say ngủ, trừ đám người Linh Điểm, Trương Kiệt, O Connell vẫn mở to mắt cảnh giác. Những người còn lại đều ngủ rất say. Dù sao thì mọi người đã phải trải qua một trận đánh kịch liệt trong viện bảo tàng, lại còn phải chạy nước rút về lại tháp chuông cho nên ai nấy đều cảm thấy mệt mỏi. Không còn nghi ngờ gì nữa, ngủ một giấc chính là biện pháp khôi phục tốt nhất.

-Như vậy..... cứ yên lặng ngủ một giấc đi, sau đó chúng ta cùng nhau trốn chạy để sống sót!

Khi Trịnh Xá tỉnh lại trời đã tối, nhưng người thứ nhất tỉnh giấc lại không phải là hắn. Hắn mở mắt ra liền thấy Trương Hằng đang loay hoay với một cây trường cung. Chính là tiếng dây cung bật làm hắn tỉnh dậy.

Sau khi Trương Hằng thấy Trịnh Xá tỉnh lại, hắn hơi áy náy cười cười nói:

-Xin lỗi, ồn ào làm ngươi mất ngủ..... còn muốn ngủ tiếp không?

Trịnh Xá nhìn tới nhìn lui một chút, rồi kì quái hỏi:

-Linh Điểm cùng Trương Kiệt đâu? Tại sao không thấy hai người bọn họ?

Trương Hằng cười cười nói:

-Lên mái nhà rồi, Linh Điểm nói hắn muốn nhanh chân lên xem phân bố của xác ướp thị vệ phía dưới. Còn Trương Kiệt đi theo để bảo vệ hắn ..... Thật sự ngươi không cần ngủ tiếp một hồi nữa sao?

Trịnh Xá lắc đầu, hắn nhìn những người đang ngủ xung quanh. Kì thật đại đa số mọi người đã tỉnh dậy, chỉ là bọn họ vẫn nhắm mắt dưỡng thần, hoặc là không muốn đứng dậy đối mặt sự thật quá sớm. Dù sao thì chỉ một chút nữa thôi, bọn họ sẽ phải đối mặt cơn ác mộng này trong đó có xác ướp quỷ quái và bị đội Ấn Độ đuổi giết, chuyện sinh tử cũng không phải do bọn họ nắm giữ.

-Cung? Trương Hằng, là chính ngươi làm cây cung này sao?

Trịnh Xá đột nhiên đối với cái tên thanh niên Trương Hằng này nảy sinh hứng thú. Lúc đầu khi Tiêu Hoành Luật muốn có súng thì trừ chính hắn ra chỉ có duy nhất Trương Hằng cũng muốn có một khẩu. Về phần

http://tieulun.hopto.org

hai người mới kia thì bị Tiêu Hoành Luật an bài cho ở bên ngoài. Điều này cũng đã đủ làm cho Trịnh Xá chú ý hắn rồi, mà giờ phút này hắn đột nhiên chuẩn bị lấy trường cung ra. Cái này lại càng làm cho Trịnh Xá thêm tò mò.

Trương Hằng hơi ngại ngùng cười cười, hắn nói:

-Đây chính là trường cung của nước Anh a, dùng gỗ cứng chế tạo. Làm sao mà ta có thể chế tạo nó bằng tay không chứ. Lúc trước cùng O Connell đi chợ đêm mua đồ vật này nọ thì nhân tiện thấy được cây trường cung này. Tên thương nhân kia cứ làm như cây cung đó là một tác phẩm nghệ thuật bày bán không bằng. Ta nhờ O Connell bỏ tiền ra mua. Tên thương nhân kia còn tặng ta vài mũi tên, a a..... Trường cung này chính là lần đầu tiên ta sử dụng. Cũng không biết đến tột cùng uy lực của nó như thế nào, có đủ độ chuẩn hay không.....

Đang khi hai người nói chuyện thì Linh Điểm cùng Trương Kiệt đẩy cửa lớn mà vào. Giờ phút này Linh Điểm đã có thể tự do hành động, chỉ là nhìn bộ dáng hắn: trên trán mồ hôi lạnh tứa ra, lồng ngực thoạt nhìn vẫn như cũ vô cùng đau đớn. Còn Trương Kiệt thì hai mắt tràn đầy tơ máu, vừa đi vừa không ngừng xoa xoa huyệt thái dương, thoạt nhìn tựa hồ rất nghiêm trọng do tình trạng tinh thần không đủ.

Mặc kệ thế nào, cuối cùng thì cái gì đến sẽ đến. Theo lời Linh Điểm bắt đầu thuật lại về tình hình phân bố xác ướp thị vệ phía dưới thì mọi người đang nhắm mắt dưỡng thần cũng đều ngồi cả dậy. Bọn họ chăm chú lắng nghe lời Linh Điểm kể lại. Sau một lát, thanh âm Linh Điểm rốt cuộc cũng ngừng lại.

-..... Trên cơ bản chính là như vậy, xung quanh quảng trường tất cả đều tràn ngập xác sống. Còn xác ướp thị vệ cũng chỉ đồn trú trên đường ra cổng thành Cairo và bến tàu. Hai chỗ này chúng có số lượng đông nhất, đặc biệt là hướng bến tàu. Chỗ đó có cả mấy trăm xác ướp thị vệ tuần tra khắp nơi. Nếu như chúng ta muốn đi ra bến tàu mà nói thì trên đường ít nhất phải gặp đến trên cả trăm xác ướp thị vệ, mà đây cũng là chưa tính đến vô số xác sống.....

-Khoan đã.

O Connell đột nhiên nói.

Tiếp theo hắn lấy tay vạch một cái vòng trên mặt đất rồi nói:

-Nơi này là quảng trường, vị trí hiện nay của chúng ta, chạy về hướng đông là bến tàu, nhưng ở đây..... Đi về phía tây hẳn là không có xác ướp thị vệ đúng không? Nơi này có một bãi đậu xe..... Ha ha ha, các vị biết ý tứ của ta chưa? Đầu tiên chúng ta đoạt vài chiếc xe tại đây, sau đó lên xe đi ra hướng bến tàu. Bọn xác ướp thị vệ này làm như thế nào đi nữa cũng không thể bỗng nhiên ngăn lại được xe có người lái chạy rất nhanh đúng không? Chỉ sợ cái tên tế tự bất tử Imhotep kia, nếu như hắn đúng là đáng sợ như lời các ngươi nói thì .....

Trịnh Xá đột nhiên nói nhỏ:

-Imhotep hiện tại tựa hồ mới chỉ hút xác có hai người thôi đúng không? Như vậy..... chắc là hắn vẫn chưa phục hồi đầy đủ cơ thể nhỉ? Chiêm Lam.....

Chiêm Lam vội vàng từ trong góc cầm lấy một cái lồng sắt nhỏ. Trong lồng chính là có một cặp mắt mèo sáng rực. Con mèo mun này có bộ dáng thật là đáng yêu, tựa hồ như cũng mới vừa tỉnh ngủ, không ngừng lấy chân dụi dụi lên mặt. Lúc Chiêm Lam đem nó từ trong lồng sắt ra thì con mèo mun bé con này nhất thời tỏ ra cảnh giác nhìn mọi người trước mắt nó. Còn mọi người trước mắt nó lại đều đang nở nụ cười vui vẻ.....

-Như vậy xuất phát đi! Mục tiêu là chạy ra khỏi thành Cairo!

.....

95. Bay Lên Đi! Hy Vọng (1)

Trịnh Xá đột nhiên thấy rất may mắn là mình đã hoán đổi Nạp Giới, chẳng những có thể làm vũ khí cường đại công kích sinh vật linh loại, hơn nữa điểm mấu chốt nhất là còn có thể cất giấu rất nhiều đồ vật ở trong

http://tieulun.hopto.org

đó, thí dụ như..... Linh loại đạn!

Giá cả linh loại đạn bình thường cũng rất bèo, nhưng chính vì trọng lượng nên rất không tiện để mang theo người, tuy nhiên là đối với Trịnh Xá có Nạp Giới mà nói thì về phương diện này căn bản lại không có vấn đề gì. Hắn rất dễ dàng xuất ra một đống lớn linh loại đạn, chẳng những cấp bổ sung cho toán người Trương Kiệt và Chiêm Lam mà thậm chí ngay cả toán người O Conneil cũng hoàn toàn thay đổi trang bị thành linh loại đạn, mặc dù vũ khí của bọn họ đích thật sự không ra gì. Bất quá xét đến tình huống hiện tại, thêm một phần lực lượng sẽ thêm một phần bảo hộ, hắn tuyệt đối sẽ không tiếc một chút linh loại đạn này.

Mọi người từ trên đỉnh tháp chuông đi xuống. Càng đến gần tầng dưới cùng, trong lòng mọi người càng khẩn trương, không chỉ những người bình thường như O Conneil, hoặc là mấy người mới như Trương Hằng, mà thậm chí ngay cả bọn Trịnh Xá cũng đều khẩn trương hơn.

Sau khi đi đến tầng dưới cùng thì có một cái cánh cửa lớn bằng gỗ dày chắn trước mặt mọi người. Chiêm Lam phản ứng nhanh nhất, niệm động chú ngữ để bắt đầu giúp cho mọi người tăng mạnh tốc độ và sức chịu đựng. Còn Trịnh Xá thì lấy ra vài mảnh nhỏ xác ướp cuối cùng và một ít cát, ngay trước ánh mắt chú ý của mọi người, hắn cầm lấy cuốn sách Anubis niệm chú ngữ làm cho tất cả những mảnh nhỏ hỗn hợp kia biến hình lớn dần lên, cuối cùng hóa thành bốn tên xác ướp thị vệ.

Mấy người mới thấy vậy thì trợn mắt há hốc mồm, đến khi Trịnh Xá một cước đá mở toang cửa ra, tiếng mở sầm cửa mới khiến mọi người bừng tỉnh lại. Trịnh Xá lao ra trước tiên, súng tiểu liên trong tay bắn liên thanh một tràng "pằng pằng pằng". Hơn mười xác sống ở gần tháp chuông nhất lập tức bị trúng đạn đổ gục xuống mặt đất. Công hiệu của linh loại đạn thật sự bất phàm, những xác sống này vừa ngã xuống đất thì lập tức bùng cháy, vài giây sau đã hoàn toàn biến thành bụi đen.

-O Conneil! Ta nhờ ngươi, hãy dẫn đường đi!

Trịnh Xá quay đầu vội vàng nói.

O Conneil gật đầu lia lịa, hắn yên lặng liếc mắt nhìn Evelyn một cái, sau đó rút ra hai khẩu súng lục rồi tiến lên dẫn đầu đội ngũ.

Mọi người không ai nói gì, tất cả đều chạy theo O Conneil về hướng tháp chuông phía Tây. Điều khiến cho mọi người kì quái chính là suốt dọc đường họ tuyệt nhiên không hề gặp phải dù chỉ là một xác sống chứ đừng nói đến xác ướp thị vệ. Đến lúc mọi người vượt qua một đoạn đường tắt thì trước mặt bọn họ liền xuất hiện một bức tường người. Đó là một đại đạo rộng lớn, trên đó có một đám đông nghìn nghịt, ít nhất vào khoảng mấy ngàn xác sống, trên bức tường ở bên đường còn có hơn chục tên xác ướp thị vệ.

-Rút súng ra! Nếu không muốn chết thì hãy liều mạng đi!

Trịnh Xá tay trái cầm súng tự động, tay phải vung lên Prog Knife, quát lớn và đồng thời giương súng tự động bắn về hướng những xác ướp thị vệ này.

Mọi người vội vàng hướng nòng súng chĩa về phía những xác sống cùng xác ướp thị vệ này, đối phó thận trọng hơn với những xác ướp thị vệ. Nhưng thật sự là những xác sống ở trước mắt này nhìn thoáng qua thì giống người bình thường như đúc, đặc biệt trong đó còn có một số hài tử khoảng mười một mười hai tuổi nên nhất thời mấy người O Conneil đều do dự. Mãi đến lúc Trương Kiệt lớn tiếng quát bọn họ tránh ra thì mấy người này mới phát hiện trên tay Trương Kiệt đã cầm một khẩu súng trông phi thường uy mãnh. Đó là khẩu súng máy mà Trương Kiệt đã từng sử dụng ở trong một bộ phim kịnh dị khác, cũng không biết từ lúc nào hắn đã lắp ráp được khẩu súng máy này, tóm lại ngay khi đám người O Conneil nhanh chóng tránh ra phía sau thì một lưỡi lửa nửa dài khoảng nửa mét lập tức từ nòng súng lóe lên.

"Pằng pằng pằng!"

Khẩu súng máy này so với khẩu tiểu liên của Trịnh Xá thì có tiếng nổ chát chúa hơn rất nhiều, uy lực to lớn làm cho mọi người phát sợ. Đám xác sống ở cách hơn một trăm thước nối tiếp nhau đổ gục xuống mặt đất, xác ướp thị vệ đang chạy trên bờ tường ở hai bên đường về căn bản cũng không thoát, hơn nữa không biết Trương Kiệt ăn phải hỏa dược hay ăn cái gì khác mà hắn một tay cầm súng máy, tay kia ôm băng linh loại đạn, vừa nổ súng vừa về lao lên phía trước, miệng thì không ngừng lớn tiếng gào thét.

-Thật khó vượt qua ha..... Người lần trước cầm băng đạn cho hắn đã chết.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá thở dài một tiếng, yên lặng nhìn thoáng qua thi thể Tề Đằng Nhất đang được gã râu ria áo đen vác. Mặc dù về lý trí thì tất cả mọi người đều biết cần phải bỏ thi thể lại ở trên tháp chuông, nhưng thật sự là không ai đành lòng nhìn hắn bị phơi xác bên ngoài cho nên cuối cùng nhất trí quyết định đưa hắn ra bên ngoài mai táng. Theo cách nói của gã râu ria áo đen, đây cũng là cách an nghỉ phù hợp đối với một người chiến sĩ.

Rất may mắn chính là không biết có phải phép thuật của Imhotep không có hiệu quả đối với những kẻ luân hồi từ phim kịnh dị đến như bọn họ hay không, tóm lại thi thể của Tề Đằng Nhất cũng không có bị bất cứ cái gì quấy rầy, hắn vẫn đang ngủ say, một giấc ngủ vĩnh hằng ..... Chỉ là cảnh tượng khi hắn chết, bất luận thế nào thì Trịnh Xá cũng không thể quên được những lời mà nam nhân đó đã gào lên.....

Súng máy đã bắn hết sạch đạn rất nhanh chóng, vừa vặn đã bắn cho đám xác ướp thị vệ này nát bấy, nhưng hơn nghìn tên xác sống vẫn đang không ngừng hướng tới gần mọi người. Được Trương Kiệt kích thích, mọi người cũng không thèm để ý tới gì nữa mà giương súng lên, lập tức tiếng súng vang lên ầm ầm. Mọi người cũng vượt qua cái ngã tư đường này, dùng hỏa lực bắn giết để mở ra một con đường máu xuyên qua đám xác sống, chạy thẳng một mạch về hướng bãi đỗ xe.

Mọi người vừa xông vào bãi đỗ xe, Canahall lập tức chạy về phía có vài chiếc xe đua, nhưng hắn mới vừa chạy được vài bước, O Conneil và Trịnh Xá đã phi thường ăn ý đồng thời vươn tay ra túm lấy, dẫn Canahall chạy về phía một chiếc xe buýt nhỏ, còn Canahall tựa hồ không cam tâm vẫn lớn tiếng gào hét lên:

-Úi, xe đua kìa! Xe đua chạy nhanh hơn, giá tiền cũng đắt hơn nhiều!

Trịnh Xá tức giận quát:

-Chờ đến khi chúng ta đều sống sót, ta sẽ cho ngươi năm thỏi vàng ròng, mịa, đủ để cho ngươi mua một chiếc!

Canahall hơi sửng sốt, hắn lập tức được voi đòi tiên vòi thêm:

-Năm thỏi á..... Sáu thỏi đi, sáu thỏi thì tốt hơn đấy.

Trịnh Xá và O Conneil nhìn nhau, hai người đều tức điên tống thẳng cổ Canahall vào trong xe, sau đó mọi người cũng đều lần lượt chui vào trong chiếc xe buýt nhỏ. Sau khi tất cả hơn mười người đều lên xe, O Conneil mới ngồi ở chỗ tài xế mới bắt đầu tìm kiếm chìa khóa xe. Trịnh Xá chẳng thèm nghĩ ngợi gì, đấm thẳng một quyền đánh vào lỗ khóa, một quyền này đãnh cho lỗ khóa nát bét ra, sau đó hắn kéo ra vài sợi dây điện nhẹ nhàng đấu vào nhau, chiếc xe buýt nhỏ lập tức liền được khởi động.

O Conneil cười ha ha nói:

-Ngươi cũng bạo lực phết đấy nhỉ?

Trịnh Xá nhún vai đáp:

-Khi ngươi lái xe thì chắc chắn càng thêm bạo lực..... Lái đi, khách nhân của chúng ta đã tới rồi.

Quả nhiên, lối vào bãi đỗ xe đã có mấy trăm xác sống từ từ tụ tập lại, trên vách tường đằng sau lưng bọn chúng còn có hơn chục tên xác ướp thị vệ đang nhìn về phía bên này. O Conneil thét lớn một tiếng, lái chiếc xe buýt lao đi, hơn hơn chục xác ướp thị vệ đang xông thẳng về phía này lập tức bị xe buýt đang lao đến ép mạnh vào trong đám người, tức thì máu thịt văng khắp nơi.....

.....

96. Bay Lên Đi! Hy Vọng (2)

O Conneil lớn tiếng quát tháo:

-Mẹ kiếp, quả nhiên so với ngươi thì bạo lực hơn nhiều..... Cái này tính làm gì! Cho dù là lúc trước ở Phàm Nhĩ Đăng [O Conneil nhắc đến chính là chiến dịch Phàm Nhĩ Đăng, một trận chiến từng được ví như cối xay thịt] cũng chỉ tanh máu như vậy..... Evelyn! Cô đứng ở giữa mọi người cho tôi! Không được phép đứng ở cửa sổ hướng ra phía ngoài để xem!

http://tieulun.hopto.org

Evelyn nghe vậy tức thì phất phất tay thị uy, bất quá nàng vẫn nhu thuận đứng ở giữa mọi người, mà xe buýt càng lao sâu vào giữa đám xác sống thì tốc độ của xe càng chậm lại, hơn nữa lũ xác sống này cũng không đờ đẫn giống như bọn Zombie trong phim Resident Evil, bọn chúng bắt đầu liều mạng tấn công chiếc xe, một số xác sống còn đeo bám theo cửa kính để cùng chạy theo xe.

-Linh Điểm, Trương Kiệt, chúng ta công kích xác ướp! Những người còn lại công kích lũ xác sống ở chung quanh! Nhanh lên một chút!

Trịnh Xá gầm lên một tiếng lớn quyết đoán, hắn giương súng tiểu liên trong tay lên bắn về phía bọn xác ướp thị vệ đang cắm đầu xông đến.

Thiếu hỏa lực của súng máy, uy lực của súng tiểu liên có chút không đủ, cần phải tốn hơn chục viên đạn mới có thể hoàn toàn bắn nát một cái xác ướp thị vệ, cho nên không bao lâu sau đã có hơn mười xác ướp thị vệ vọt tới cách xe chỉ khoảng hơn mười mét. May mắn là lúc này Linh Điểm và Trương Kiệt đã chạy tới, có thêm hỏa lực của hai người, đặc biệt là sau khi có thêm Linh Điểm với khả năng bắn điểm xạ rất chuẩn đích, rốt cuộc bọn xác ướp thị vệ liên tiếp bị bắn nát, đến khi một xác ướp thị vệ mạnh nhất vọt tới trước xe buýt thì cũng bị ba loại vũ khí bắn nát thành bột đá ngay tức khắc.

Ba người Trịnh Xá tức thì thở phào nhẹ nhõm, khi vừa quay đầu đi thì đúng lúc chứng kiến Chiêm Lam đang dẫn mọi người không ngừng nổ súng công kích lũ xác sống ở chung quanh. Bọn họ huy động vũ khí trong tay nhanh chóng bắn giết lũ xác sống ở khắp bốn phía, nhưng vẫn còn một tên xác ướp thị vệ đứng ở ngoài của sổ xe không ngừng công kích, mức độ hung tợn đến nỗi tuyệt đối làm cho người chứng kiến đều kinh sợ.

-Ngồi yên!

O Conneil chờ đến lúc số xác sống ở chung quanh giảm hẳn đi thì mới quát lớn lên, đạp lún chân ga, cuối cùng xe buýt với tốc độ cao cũng đã thoát khỏi lũ xác sống, theo đại lộ nghênh ngang chạy đi.

Canahall cùng hai gã người Mĩ đồng thanh hoan hô, nhưng tiếng hoan hô của bọn họ vừa mới rời khỏi miệng, xe buýt vừa mới đi qua khúc ngoặt thì đã thấy vô số xác sống đứng ở con đường đối diện. Đông nghịt với ít nhất trên một vạn xác sống, càng đáng sợ chính là tại trên tường và trên nóc nhà ở hai bên ngã tư đường tràn đầy xác ướp thị vệ, số lượng sợ là cũng phải vượt quá vài trăm tên.

-Ối, trời ơi!

O Conneil ngây người thốt lên, theo tiềm thức mà buông lỏng chân ga. Bất luận kẻ nào chứng kiến trận thế kinh khủng trước mắt này thì đại khái đều không còn dũng khí lái xe buýt lao vào nơi đó.

Trịnh Xá đột ngột nghiến răng một cái, vội vàng nói với O conneil:

-O conneil! Tin tưởng ở ta! Xông vào đi! Mẹ kiếp, toàn lực lao vào đi!

Nói xong, hắn trực tiếp lấy Cuốn sách Anubis từ trong nạp giới ra, bắt đầu lớn tiếng tụng niệm một đoạn chú ngữ như thể không hề có ai ở bên.

O Conneil cũng nghiến răng một cái, không thèm quan tâm đến bất cứ điều gì mà đạp lún chân ga lao vọt đi, chiếc xe buýt mang theo một loại ý tứ dứt khoát lao về phía vô số xác sống ở trước mặt, bọn xác ướp thị vệ có đủ để bao vây lấy xe buýt. Khi những xác ướp thị vệ này từ hai bên ngã tư đường chạy tới tấn công chiếc xe buýt thì đột nhiên một trận gió lốc cuốn bay bọn chúng lên trên không trung, hơn nữa luồng gió lốc này càng ngày càng điên cuồng mãnh liệt, đến cuối cùng thì xoáy tròn biến thành một vòi rồng. Mà chiếc xe buýt thì lại đâm đầu lọt vào trong trận vòi rồng nhỏ này.

Từng tên, từng tên xác sống ở xung quanh bị cuốn lên trên không trung, hơn nữa cả bọn xác ướp thị vệ cũng vậy. Trọng lượng của bọn chúng đối với trận vòi rồng về căn bản xem chừng như không đáng kể, dễ dàng bị cuốn lên trên trời cao rồi bị phá hủy. Nhưng mà so sánh với chúng thì trọng lượng của xe buýt lại khiến cho nó may mắn tránh thoát trận kiếp nạn này. Cũng may mắn là Trịnh Xá chỉ có thể tạo thành một trân vòi rồng nho nhỏ, nếu như mức độ của trận vòi rồng này lớn hơn một chút thì phỏng chừng xe buýt cùng mọi người bên trong nó cũng đều không còn chơi đùa được nữa.

http://tieulun.hopto.org

O Conneil thét lớn lên những tiếng điên cuồng, hắn đè chặt chân ga lao thẳng về phía trước, dọc trên đường đi nghiến nát không biết bao nhiêu thân thể xác sống, hơn nữa Trương Kiệt cùng Linh Điểm cầm súng không ngừng bắn phá, nên khi cuối cùng lao ra khỏi trận vòi rồng nhỏ này thì số lượng xác sống ở trước mặt xe buýt cũng không còn lại bao nhiêu, với số lượng ít ỏi thưa thớt như vậy thì tuyệt đối không có cách nào ngăn cản nổi chiếc xe buýt chạy đi.

Lúc này, Trịnh Xá mới thở phào nhẹ nhõm, hắn liền cảm thấy toàn thân yếu nhũn vô lực, phảng phất như ngoài năng lượng huyết tộc thì ngay cả khí lực của thân mình cũng đều bị cuốn sách Anubis hút cạn kiệt. Dù sao cũng là dẫn phát uy năng của tự nhiên thiên địa, mặc dù trận vòi rồng thu nhỏ này thoạt nhìn không giống với bình thường nhưng vẫn hút hết sạch năng lượng huyết tộc của hắn trong nháy mắt.

-Chạy đi, chạy mau tới bến tàu đi!

Giờ phút này, tại một chỗ khác ở trong Cai-Rô thành, Ấn Châu tiểu đội đang ở trong khách sạn, một mỹ nữ người Ấn Độ đang nhắm mắt đột nhiên nói:

-Đội trưởng, tìm được bọn họ rồi..... Bọn họ đã cướp lấy một chiếc xe buýt, bây đang đi về phía bến cảng Giza, ngay cả hai gã người Mĩ và cặp nam nữ nhân vật chính đều ở trên xe.

Tiểu hòa thượng ngồi xếp bằng ở giữa mọi người, trên tay cầm một chuỗi tràng hạt màu vàng nhạt, chờ đến khi mỹ nữ Ấn Độ nói dứt lời thì mới mở mắt lầm bẩm hỏi:

-Shinai, trước kia không phải vẫn không tìm được tung tích của bọn họ sao? Tại sao đột nhiên đúng lúc này lại có thể tìm được chứ? Đây sẽ không phải là cạm bẫy chứ? Hay là lại như trước kia, tinh thần của ngươi đã bị người khác khống chế, kết quả là đưa ra những hình ảnh giả?

Shinai đỏ bừng mặt lên, cúi đầu trầm tư trong chốc lát rồi nói:

-Đội trưởng, lần này hẳn không phải là giả, Imhotep cũng đã xuất hiện rồi..... Có cần liên lạc với hắn không?

Tiểu hòa thượng yên lặng trầm tư một lúc rồi đáp:

-Tạm thời không cần liên lạc với hắn, theo phép tắc, chúng ta hẳn là phải tự mình đến gặp mặt hắn..... Bất quá, ta còn rất lo lắng về cái gã khống chế tinh thần trong Trung Châu đội kia. Theo đạo lý mà nói, nếu hắn có thể chỉnh sửa những dò xét tinh thần của ngươi thì hẳn là người có tinh thần lực mạnh hơn ngươi, nhưng tại sao ngoại trừ việc chạy trốn và ngăn cản sự dò xét tinh thần của ngươi thì hắn lại không dùng tinh thần lực công kích chúng ta chứ? Hơn nữa cho tới bây giờ, sự ngăn cản tinh thần của hắn lại hoàn toàn biến mất..... Chẳng lẽ hắn là.....

Tiểu hòa thượng đột nhiên lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, hắn cổ quái nói ra:

-Khó có khả năng đó, hắn hẳn không phải là Dẫn đạo giả đâu. Nhưng chẳng lẽ lại có người chỉ vẻn vẹn bằng vào lực lượng của chính bản thân mình mà đạt tới mức mở ra được cơ nhân tỏa tầng thứ hai? Cái gã nam nhân tên là Trịnh Xá kia làm thế nào mà xác lập được thân phận đội trưởng chứ? Chỉ dựa vào sự yêu quý của các đội viên thôi sao? Đừng nói giỡn..... Người khống chế tinh thần lực này hẳn không phải là Dẫn đạo giả chứ? Tại sao lại có thể có tình huống đã xuất hiện người mở ra được cơ nhân tỏa tầng thứ hai rồi mà Dẫn đạo giả của đội ngũ lại vẫn còn chưa biến mất chứ? Căn bản là không thể.....

Shinai mãi đến lúc này mới hỏi:

-Đội trưởng, chúng ta cần làm gì bây giờ?

Tiểu hòa thượng trầm ngâm một chút, cuối cùng khôi phục lại tinh thần nói:

-Đương nhiên là phải đi theo chúng. Aladas, thương thế của ngươi thế nào rồi?

Ở trong một góc tối của khách sạn, gã bác sĩ tóc vàng Aladas thản nhiên nói:

-Vẫn còn chưa khỏi. Còn chưa săn được mấy người sống thì những người chung quanh đã bắt đầu biến thành xác sống mất rồi, độ chữa trị ở phổi chỉ vào khoảng bảy mươi phần trăm, nói về biến thân chiến đấu thì tốc độ và lực lượng đều chỉ bằng bẩy phần so với bình thường, bất quá cận chiến thì như vậy hẳn là đủ rồi.

http://tieulun.hopto.org

-Như vậy..... tiễn bọn chúng một đoạn đường đi, bọn chúng không phải hy vọng đi đến bến cảng sao? Hãy biến đoạn đường này trở thành cầu Nại Hà dẫn bọn chúng đến trước hoàng tuyền thôi.....

Cảm giác của đám người Trịnh Xá vào giờ phút này tuyệt đối không thể coi là tốt được, mặc dù lũ xác sống một khi bị linh loại đạn bắn trúng thì lập tức sẽ biến thành tro bụi, nhưng trước đó bọn họ là những cơ thể sống nên khi xe buýt chẹt qua người bọn chúng thì trên mặt đất lập tức tràn ngập máu chảy thịt nát đỏ rực màu máu. Thậm chí có thể nói là xe buýt đã chạy trên mặt đất toàn là máu thịt nhầy nhụa, mà suốt con đường này chỉ ngửi thấy mùi máu tanh thịt thối, Evelyn và anh trai của nàng sớm đã ói mửa không biết bao nhiêu lần, trong số những người cùng đi với bọn họ cũng bị nôn còn có cả Tần Chuế Ngọc và Cao Hồng Lượng.

Đến giờ phút này, Trịnh Xá đã khôi phục được chút khí lực, đứng ở sau lưng O Conneil nói:

-Nhanh lên, nhanh hơn nữa chút. Còn có bao lâu nữa thì tới bến cảng?

Nhưng O Conneil lại sớm đã bị căng thẳng thần kinh, tức giận hét toáng lên:

-Mẹ kiếp, không được lải nhải ở bên tai ta! Cứ theo con đường này tiến về phía trước, không có gì bất ngờ xảy ra thì mất khoảng dăm ba phút đồng hồ là có thể tới bến cảng rồi..... Nếu như không có xác sống ngăn cản, ta tin tưởng rằng tốc độ của chúng ta sẽ nhanh hơn!

Trịnh Xá nở nụ cười khổ, trong nạp giới của hắn vốn đang chứa số lượng lớn linh loại đạn, nhưng cái số lượng lớn này cũng có hạn chế, dù sao dung lượng của nạp giới cũng chỉ có thể tích 1,5 mét khối mà thôi. Trong suốt dọc đường đi đến đây, mọi người bắn đến nóng đỏ cả nòng súng thì có thể tưởng tượng được linh loại đạn đã tiêu hao đến mức kinh khủng thế nào. Cho đến lúc này, linh loại đạn của Trịnh Xá chỉ còn lại không tới một nửa cho nên hắn mới nóng lòng hỏi còn có bao lâu nữa thì mới tới bến tàu.

Trịnh Xá đang định thay băng đạn mới cho khẩu súng tiểu liên trong tay, đột nhiên trong lòng hắn máy động, ngẩng đầu lên nhìn về hướng một tòa cao ốc ở ven đường, Linh Điểm và Triệu Anh Không cũng đồng thời nhìn qua. Một xác ướp nửa người thối rữa xuất hiện trên đỉnh một cao ốc, nhìn đến đầu của xác ướp này thì đây lại là một cái xác ướp đầu trọc lốc, đây chính là tên Bất tử tế tự Imhotep vẫn chưa từng lộ diện kia.

-O conneil! Giữ cho xe không bị lật!

Trịnh Xá chỉ kịp hét lớn một tiếng, quả nhiên Imhotep ở trên đỉnh cao ốc đã hóa thành một cơn lốc cát bụi cuốn đến. Mọi người hoàn toàn bừng tỉnh giương súng bắn tới, nhưng cho dù là linh loại đạn, khi đối mặt với trận cơn lốc cát bụi này thì cũng có vẻ chẳng có tác dụng gì. Tất cả đạn dược đều xuyên qua cơn lốc cát bụi, mà cơn lốc này vẫn như cũ xoáy chung quanh chiếc xe buýt.

O Conneil lớn tiếng gầm lên, dùng toàn lực nắm chặt tay lái, hai mắt chỉ nhìn chằm chặp về phía con đường ở phía trước. Mặc dù ở trong cơn lốc cát bụi này, khoảng cách hắn có thể nhìn thấy thật sự là rất hạn chế nhưng hắn dù thế nào cũng đem hết toàn lực điều khiển chiếc xe buýt đi về phía trước, còn sự an nguy của bản thân từ phía sau và toàn bộ chung quanh thì giao phó cho đám người Trịnh Xá. Chỉ có tiếng kêu sợ hãi của Evelyn mới làm cho bả vai hắn đôi lúc run rẩy.

Cơn lốc cát bụi này tới cũng nhanh mà tan cũng chóng, rất nhanh, cơn lốc cát đó ở giữa không trung tập hợp lại thành hình người Imhotep nhưng trên tay hắn lại có thêm một người, chính là một trong hai người Mĩ, không biết từ khi nào đã bị Imhotep túm ở trên tay. Gã người Mĩ này sợ đến choáng váng tru tréo lên không ngừng, còn mọi người chỉ có thể trơ mắt đứng nhìn Imhotep ngoác cái miệng rộng hư nát thối rữa, đem gã người Mĩ này hút khô kiệt. Nhiều nhất chỉ mấy giây sau, gã người Mĩ đã bị hút thành xác khô, mà thịt thối trên người Imhotep thì bắt đầu hồi phục như cũ với tốc độ lấy mắt thường có thể thấy được. Dần dần hình dáng của hắn đã biến thành giống như của một người sống bình thường.

-Mèo! Chiêm Lam, đem mèo ra!

Trịnh Xá gầm lớn một tiếng, lôi gã người Mĩ còn lại ra phía đằng sau lưng hắn, giương súng tiểu liên bắn về phía Imhotep. Nhưng linh loại đạn lại một lần nữa mất đi hiệu quả, phảng phất như một loại đạn bình thường, bắn thẳng vào trong thân thể Imhotep nhưng lại tựa như bắn vào trong cát. Thân hình Imhotep trong nháy mắt lại khôi phục như cũ, mà sau đó Imhotep chỉ thản nhiên nhìn vào vết đạn trên người, lớn

http://tieulun.hopto.org

tiếng gào rống lên rồi thân thể lại biến thành cơn lốc cát bụi cuốn về phía mọi người..... Ở bên cạnh Trịnh Xá chỉ còn một gã người Mĩ cuối cùng kia....

.....

97. Bay Lên Đi! Hy Vọng (3)

- Triệu Anh Không, chủy thủ của ngươi!

Trịnh Xá mắt thấy Chiêm Lam lôi mèo ra quá chậm, hắn vội vàng với tay cầm lấy khẩu súng tiểu liên còn đang trên mặt đất, đồng thời gọi to đối với Triệu Anh Không rồi xông về phía cơn lốc cát bụi. Hắn ngưng tụ nội lực vào Nạp Giới, xung quanh nắm đấm tức thì đã xuất hiện một vòng năng lượng trong suốt. Trịnh Xá liền vung quyền trái đấm về phía cơn lốc cát bụi đang tới trước mặt .

"Huỵch!"

Một tiếng trầm muộn vang lên, cơn lốc cát bụi phảng phất như bị đụng vào vách tường, toàn bộ bắn về phía sau. Mà Trịnh Xá cũng bị phản đòn nghiêm trọng, bay ngược lại thẳng tắp đụng vào Trương Kiệt và Linh Điểm ép lên tận ghế trước trong xe buýt. Ba người này tức thì bị đụng đến mức choáng váng. Mà ở đuôi xe bên ngoài, cơn lốc cát bụi dần dần tụ lại thành hình người, gã thầy tế bất tử Imhotep nửa ngồi xổm trên mặt đất, mà chỗ bờ vai của hắn càng là không ngừng bùng lên mục nát. Nạp Giới quả thực là có lực sát thương cực kì cường đại đối với sinh vật linh loại quỷ quái, thậm chí ngay cả Imhotep đã miễn dịch với đạn linh loại cũng vô pháp miễn dịch được uy lực của Nạp Giới.

Triệu Anh Không phản ứng cũng rất nhanh, một tay vừa động liền từ bên hông rút ra chủy thủ. Trên chủy thủ đó mang theo hỏa diễm bùng cháy kịch liệt. Ngay sau khi nàng rút chủy thủ ra, bốn tên xác ướp thị vệ mà do Trịnh Xá triệu hồi ra đều vội vàng thối lui về phía sau. Chúng nó tựa hồ rất kiêng kỵ đối với thanh chủy thủ này, thậm chí ngay cả Imhotep trên mặt đất cũng khẽ nhíu mày rất quỷ dị.

- Ngồi yên đi!

O Conneil gầm to lên, hắn gắt gao đạp lún chân ga, lái chiếc xe buýt nhỏ này lao thẳng về phía trước. Rầm một tiếng vang lên, chiếc xe buýt nhỏ đã húc đổ một đống lớn thùng gỗ trên vỉa hè lăn ngổn ngang trên mặt đất. Bọn xác sống vẫn bám theo sau đuôi chiếc xe buýt nhỏ tức thì bị hất tung lên rất nhiều. Mà chiếc xe buýt nhỏ càng là tận dụng cơ hội này mà nghênh ngang phóng đi. Chỉ để lại đó Imhotep với thân thể đang từ từ khôi phục, còn có vô số xác sống bị thùng gỗ đè ép trên mặt đất.

Imhotep bỗng nhiên lớn tiếng rít gào, hắn há to miệng hướng về phía chiếc xe buýt nhỏ, từ trong miệng hắn bỗng nhiên phun ra vô số ruồi nhặng dày đặc. Đám ruồi này phảng phất như là một đám mây đen cuốn về phía chiếc xe buýt nhỏ. Tức thì dọa cho Evelyn và Tần Chuế Ngọc la hét rầm rĩ, Chiêm Lam tuy rằng không có thét lên chói tai nhưng cũng là bị dọa đến sắc mặt trắng bệch. Trong mấy cô gái này thì chỉ có Triệu Anh Không vẫn duy trì vẻ trầm mặc lãnh đạm.

Mắt thấy đám ruồi nhặng dày đặc sắp bay đến, Trương Hằng lại là người phản ứng nhanh nhất. Hắn cởi áo ra đứng đằng sau xe buýt, đợi đến khi đám ruồi nhặng kia bay tới trước mặt, Trương Hằng giơ áo lên bắt đầu liều mạng đập. Đám người Trịnh Xá cũng vội vàng cởi áo liều mạng đập theo. Thậm chí ngay cả gã râu ria áo đen cũng cởi áo choàng ra để đập cùng mọi người.

Đám ruồi nhặng này cũng không có lực công kích gì cả, chỉ là tình cảnh đông đúc dày đặc như vậy thực sự làm cho người ta buồn nôn. Duy nhất chính là ảnh hưởng tới tầm nhìn của mọi người, cách bên ngoài chiếc xe buýt nhỏ mấy thước cơ hồ đã không nhìn được gì cả. Bất đắc dĩ, tốc độ lái xe của O Conneil cũng phải dần chậm lại. Dù vậy, hắn vẫn là lái xe chạy một mạch không ngừng húc vào đèn đường. Cả chiếc xe buýt lảo đảo chạy về phía trước.

Khi mọi người đang đập ruồi nhặng, bỗng nhiên từ cách đó không xa truyền đến một tràng ngữ âm Ai Cập cổ. Evelyn vội vàng nói:

-Hắn đang triệu hoán xác ướp thị vệ, ý nghĩa tràng ngữ âm Ai Cập cổ mà hắn vừa gào lên là .....

http://tieulun.hopto.org

Lời còn chưa dứt, bỗng nhiên từ phía trước xe truyền đến một tiếng trầm muộn vang lên, một xác ướp thị vệ đã bám vào trên đầu chiếc xe buýt nhỏ, nó giơ khảm đao lên bổ về phía O Conneil.

O Conneil hét to một tiếng chợt đánh tay lái quay mạnh đi, tên xác ướp thị vệ đó tức thì bị quẳng ra ngoài. Mà đồng thời mọi người trong chiếc xe buýt nhỏ cũng đều là bị đụng cho choáng váng. Nhưng mà dù vậy, đám ruồi nhặng dày đặc kia vẫn theo vào trong xe buýt, quấy nhiễu đến mức mọi người hận không thể cầm súng bắn loạn.

- Mẹ kiếp, nếu như còn có thể sống sót quay về, nhất định phải mua một ít thuốc diệt côn trùng hoặc nhang muỗi.....

Trương Kiệt từ trên mặt đất bò dậy, hắn vừa đập ruồi nhặng vừa lớn tiếng mắng.

- Thuốc diệt côn trùng ..... Nhang muỗi? Đúng, nhang muỗi a!

Chiêm Lam bỗng nhiên kinh ngạc vui mừng hét lớn lên. Nàng vội vàng từ thắt lưng lấy ra hai quả lựu đạn khói lựu đạn khói, không chút nghĩ ngợi liền giật chốt an toàn ra vứt vào trong xe. Tức thì một màn khói mù mịt từ trong lựu đạn xì ra, hơn nữa bởi vì chiếc xe đang lao về phía trước, cho nên khói mù chỉ có thể bay về phía sau. Trận khói mù này ngay cả người hít phải cũng đều bị hắt hơi nước mắt nước mũi ròng ròng, nên càng miễn bàn đến đám ruồi nhặng kia, vô số ruồi nhặng tức thì rơi rụng lả tả từng mảng từng mảng. Mà ruồi nhặng chết càng ngày càng nhiều thì tầm mắt của O Conneil càng trở nên rõ ràng.

Mọi người còn chưa có kịp hoan hô, thì nhìn tình cảnh trước mắt đã khiến da đầu bọn họ tê dại. Từ nơi này nhìn về phía xa xa, trên cơ bản đã có thể trông thấy vị trí bến cảng, thế nhưng trước mắt lại là nhung nhúc dày đặc xác sống không biết có tới bao nhiêu nữa. Hơn nữa trên vách tường xung quanh, trên nóc nhà, trên mặt đường cùng tràn ngập xác ướp thị vệ, số lượng nhiều đến nỗi mọi người đếm không xuể. Ở đây chí ít đã có hơn một nghìn xác ướp thị vệ, cũng không biết có phải là do sau khi hấp thu gã người Mỹ vừa rồi nên pháp lực chế tạo xác ướp của Imhotep càng cường đại, hay là do hắn đem toàn bộ xác ướp thị vệ cả thành Cai-rô đều tụ tập về đây. Tóm lại số lượng xác ướp thị vệ ở trước mắt mọi người đã không thua gì một đội quân nhỏ.

Tất cả mọi người đều hướng ánh mắt nhìn về phía Trịnh Xá, hắn lại cười khổ:

- Không thể triệu hoán tiếp ra lốc xoáy tiếp, năng lượng huyết tộc trong cơ thể ta mới khôi phục được một phần tư. Cho dù có cố triệu hồi ra ra lốc xoáy thì phỏng chừng uy lực cũng là bé đến mức đáng thương a. Căn bản là không đủ để thổi bay nhiều xác ướp thị vệ như vậy.....

-Vậy phải làm sao bây giờ?

Mọi người đều đồng thanh hỏi, bọn họ vô thức đã coi Trịnh Xá trở thành người chủ chốt. Trong lúc nguy cấp thế này, tất cả tự nhiên đã phát sinh thành như vậy.

Trịnh Xá hít vào một hơi thật sâu, hắn vận hành nội lực lấy hết đạn linh loại từ trong Nạp Giới ra, tiếp theo lớn tiếng nói:

-O Conneil, xông lên! Cái gì cũng mặc kệ hết, dù sao lưu lại chỗ này cũng chỉ có chết, chi bằng liều mạng xông lên một lần này, là sống hay chết cứ đánh cược một phen đi ..... Mẹ kiếp, xông về phía bến cảng đi, nơi đó chính là hy vọng sống sót của chúng ta!

O Conneil cũng là hít vào một hơi thật sâu, tiếp theo hắn gắt gao đạp lún chân ga, lái chiếc xe buýt nhỏ băng băng xông vào đám xác sống kia.

Tất cả mọi người đều trầm mặc nhìn đám xác sống kia càng ngày càng gần. Cho đến khi Trịnh Xá giơ súng tiểu liên lên bắt đầu bắn quét về phía hai bên đường phố, tất cả mọi người đều cầm súng bắt đầu điên cuồng công kích. Mà chiếc xe buýt nhỏ cũng đã đâm mạnh vào trong đoàn xác sống, dưới bánh xe tức thì huyết nhục văng khắp nơi.

Xác ướp thị vệ xung quanh bắt đầu điên cuồng nhảy về phía chiếc xe buýt nhỏ. Tuy rằng Trịnh Xá, Trương Kiệt, Linh Điểm ba người đều bắn đến đỏ rực nòng súng, thế nhưng đám xác ướp thị vệ xung quanh thật sự là quá nhiều. Ngay sau khi một tên xác ướp thị vệ nhảy lên nóc xe buýt, tức thì từ phía trên nóc xe truyền

http://tieulun.hopto.org

đến tiếng trọng vật rơi xuống càng ngày càng dày đặc. Một thanh loan đao đã phá vỡ trần xe chọc xuống dưới.

Trịnh Xá chợt nghiến răng, hắn dùng miệng lấy ngậm súng tiểu liên, tiếp theo kéo cửa sổ xe ra rồi xoay người đu lộn lên nóc xe giữa ánh mắt chứng kiến của mọi người. Thoáng cái ánh mắt của hắn đã trở nên mờ mịt, đó chính là biểu hiện cho thấy hắn đã mở ra cơ nhân tỏa.

Có tới mười mấy tên xác ướp thị vệ đứng trên nóc xe buýt, khi Trịnh Xá từ phía dưới xoay người lộn lên, bọn chúng tựa hồ đều sửng sốt một chút, tiếp theo hai xác ướp thị vệ gần Trịnh Xá nhất lập tức huy đao chém tới. Thế nhưng Trịnh Xá trong trạng thái mở ra cơ nhân tỏa nên phản ứng nhanh vô cùng. Khi người hắn còn đang ở giữa giữa không trung đã cầm lấy súng tiểu liên ngậm trong miệng, một tràng "tạch tạch tạch" bắn quét ra. Hai xác ướp thị vệ này và mấy cái xác ướp bên cạnh chúng nó đồng thời bị đạn linh loại bắn vỡ tan nát.

Sau khi mở ra cơ nhân tỏa, dù chỉ là tầng thứ nhất thì sức chiến đấu của Trịnh Xá đều được trực tiếp đề thăng lên. Vô số bản năng chiến đấu cuồn cuộn không ngừng tuôn vào trong đầu hắn, từ sau khi hắn mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ hai thì quá trình tiến nhập vào tầng thứ nhất đơn giản hơn rất nhiều. Chỉ cần hắn cho rằng nguy hiểm thì liền có thể dễ dàng tiến nhập, hơn nữa di chứng sau đó cũng nhẹ hơn nhiều. Nói cách khác, mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ nhất đã có thể để cho hắn sử dụng tương đối thoải mái mà không hề cố kỵ gì cả.

Dưới trạng thái như vậy, Trịnh Xá giơ súng tiểu liên lên đã dễ dàng giải quyết lũ xác ướp thị vệ trên nóc xe. Thế nhưng số lượng xác ướp xung quanh thực quá mức khủng bố, chúng nó vẫn đang tụ tập về phía chiếc xe buýt nhỏ, mỗi một giây đều có mấy chục xác ướp thị vệ nhảy về phía nóc xe. Trịnh Xá căn bản đã không còn quan tâm được những người còn lại như thế nào, hắn chỉ có thể tập trung chú ý liều mạng công kích lũ xác ướp thị vệ này. Vỏ đạn súng tiểu liên phảng phất như hạt mưa rơi rào rào trên nóc xe, tối đa không tới một phút đồng hồ sau, đạn linh loại súng tiểu liên của hắn đã hết sạch sành sanh. Tiếp theo hắn chỉ có thể dùng quyền trái mang theo Nạp Giới mà bắt đầu công kích, mỗi một quyền vung ra đều đấm tan một xác ướp nhảy tới thành cát bụi.

- O Conneil! Nhanh lên một chút đi! Phía trước chính là hy vọng rồi!

Trịnh Xá vừa lớn tiếng kêu lên, vừa tung hoành giữa đám xác ướp thị vệ trên nóc xe. Nỗi một quyền tung ra đều là liên tục xuyên qua hai xác ướp thị vệ, công năng phá linh của Nạp Giới thật sự là bất phàm, bọn xác ướp thị vệ cơ hồ là vừa chạm phải là thương, đánh tới là chết. Thế nhưng loại trạng thái này cũng là cực kì tiêu hao nội lực, dù cho mỗi quyền xuất ra chỉ tiêu hao một tẹo nội lực, có điều sau khi liên tục đánh tan hơn một trăm xác ướp, rốt cục Trịnh Xá cũng đã cảm giác nội lực trong cơ thể cơ hồ sắp tới tình trạng khô kiệt rồi.

Cũng ngay khi hắn hét lên, cơn lốc cát bụi phía sau chiếc xe buýt nhỏ lại kéo tới lần nữa. Hơn nữa quy mô của cơn lốc cát bụi lần này so với lần trước trông càng hung mãnh khổng lồ hơn. Rõ ràng đã có thể từ trong cơn lốc cát bụi này nhìn thấy một gương mặt người trọc đầu, mặt người khổng lồ này há mồm đớp về phía chiếc xe buýt nhỏ. Thế nhưng bỗng nhiên một tiếng mèo kêu rất nhỏ vang lên, gương mặt người kia phảng phất như trông thấy thứ gì đó cực kỳ kinh khủng, tiếp theo liền rã ra thành cát bụi cuốn sang một nóc nhà bên cạnh. Sau đó trên nóc tòa nhà đó liền hiện lên nguyên hình của gã thầy tế bất tử Imhotep.

Trong lòng Trịnh Xá âm thầm thở phào nhẹ nhõm, giữa lúc vừa thất thần như vậy, vai hắn liền nhói đau, một cái xác ướp đã vung loan đao chém vào trên bờ vai của hắn. Còn may lúc này hắn đang trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, liền khom người né tránh, một khối da thịt lớn bị loan đao tước ra nhưng thật ra không có thương tổn gì tới xương. Chịu một lần công kích này, Trịnh Xá liền không dám để tý tới chuyện khác nữa. Hắn vung quyền đập nát tên xác ướp kia rồi tiếp theo liền tập trung toàn bộ tinh thần vào chiến đấu.

Chiếc xe buýt nhỏ cách bến cảng đã càng ngày càng gần, chỉ cần qua một khúc cua, tiếp theo cứ chạy thẳng một mạch là có thể tới được bến cảng. Mà lúc này nhung nhúc xung quanh toàn là xác sống, nếu không phải mọi người trên xe không ngừng bắn về phía trước dọn đường thì có thể nói mỗi một bước tiến xe buýt đều phải đè lên máu thịt mới có thể tiến lên được.

- Tới thực đúng lúc a!

http://tieulun.hopto.org

Trên nóc một tòa nhà ven đường, mấy người Ấn Châu đội đang đứng ở nơi đó nhìn về phía chiếc xe buýt nhỏ bên dưới. Tiểu hòa thượng ngẩng đầu nhìn về phía Imhotep xa xa đang ngần ngừ không dám tiến lên, hắn cười lạnh nói:

- Là mèo sao? Ranmah, giết chết con mèo đó đi! Shinai, kết nối với tinh thần của Ranmah, chỉ cho hắn vị trí của con mèo đó!

Mỹ nữ nhắm mắt khẽ gật đầu, gã thanh niên Ấn Độ đẹp trai phía sau tiểu hòa thượng cũng nhắm hai mắt lại, trong lòng bàn tay hắn chậm rãi lơ lửng một cây cương châm. Trong nháy mắt mỹ nữ nhắm mắt vừa gật đầu, cây cương châm đó tức thì biến mất, tiếp theo vài giây sau, khi cương châm xuất hiện lại thì đã mang theo vết máu.

Mỹ nữ nhắm mắt nhíu mày nói:

-Vừa giết chết mèo, bức chắn tinh thần liền xuất hiện, đã không còn cảm giác được hệ thống tinh thần của người trong xe nữa .....

Tiểu hòa thượng nhìn Imhotep phía xa xa lần nữa hóa thân thành cơn lốc cát bụi, hắn cười lạnh nói:

-Không sao cả, nếu như để Ranmah lộ ra sát ý đối với người của Trung Châu đội thì rất có thể tinh thần che đậy lập tức sẽ xuất hiện. Chi bằng giết chết con mèo đó..... Như vậy Imhotep sẽ giúp chúng ta hoàn thành nhiệm vụ giết chết Trung Châu đội.

Tiểu hòa thượng còn chưa dứt lời, bỗng nhiên từ bên cạnh hắn truyền đến một tràng tiếng sói tru. Gã bác sĩ tóc vàng luôn an tĩnh đứng ở một bên đột nhiên lớn tiếng tru lên, bộ lông trên người hắn bắt đầu mọc dài ra, hơn nữa thân thể cũng dần dần trở nên to lớn. Tiểu hòa thượng vội vàng nói:

- Shinai! Khống chế tinh thần của hắn, bây giờ mà xuất chiến thì rất có thể sẽ bị Imhotep coi là địch nhân. Nhiều xác ướp như thế kia ..... Chúng ta cũng sẽ rơi vào khổ chiến!

Mỹ nữ Nhắm mắt Shinai vội vàng nhíu mày, thế nhưng sắc mặt của nàng lại càng ngày càng tái nhợt, cho đến khi gã bác sĩ tóc vàng biến thành người sói to lớn vọt đi, nàng mới phun ra một ngụm máu nói:

- Đội trưởng, không được, tinh thần của hắn đã rơi vào trạng thái điên cuồng rồi ..... Ta không thể khống chế nổi.

Tiểu hòa thượng lẳng lặng cất tiếng thở dài, quả nhiên hắn trông thấy xác ướp trên vách tường bốn phía đã bắt đầu chạy về phía bên này, hiện tại nói cái gì cũng vô ích rồi.

Trịnh Xá đang hết sức chăm chú công kích lũ xác ướp thị vệ trên nóc xe, đột nhiên từ phía sau một cỗ sát ý sắc bén chợt ập tới, hắn chỉ kịp xoay nửa người lại, một cái bóng to lớn đã nhào tới trước mặt hắn. Cú húc này khiến hắn rơi thẳng ra ngoài chiếc xe buýt, lực lượng to lớn còn lăn đè lên lũ xác sống mấy vòng liền, khi hắn và cái bóng to lớn kia dừng lại, hai người đã cách xa chiếc xe buýt nhỏ gần mười thước.

Lúc này Trịnh Xá mới thấy rõ cái bóng to lớn chính là gã bác sĩ tóc vàng Aladas. À không, mà phải là Aladas sau khi biến thành người sói to lớn mới đúng. Hắn điên cuồng lớn tiếng tru lên, đao giải phẫu thủy tinh trên móng tay không ngừng cắt xé xác sống bên cạnh, tốc độ của bàn tay và ngón tay đó cơ hồ đã không thể dùng mắt thường mà nhìn thấy được. Dưới sự cắt xé đó, bọn xác sống ngang nhiên bị cắt vụn thành những mảnh thịt chỉ vài milimet.

Gã người sói lại điên cuồng mà tru lên, nó đạp mạnh chân một cái liền bắn về phía Trịnh Xá, năm con dao giải phẫu thủy tinh trên móng tay còn hung hăng khua về phía Trịnh Xá, tốc độ đó thật sự là nhanh đến kinh người.

Dự cảm nguy hiểm của Trịnh Xá cơ hồ đã đến cực hạn, sát ý ập tới trước mặt phảng phất sắc bén như là lưỡi dao vậy, hắn không hoài nghi chút nào bản thân ngay tiếp theo sẽ bị cắt thành thịt nát giống như đám xác sống vừa rồi. Ngay khi đao giải phẫu thủy tinh khua tới trước mặt hắn, Trịnh Xá chợt tiến nhập vào mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ hai, tay trái vươn ra cản về phía cổ tay của gã người sói, đồng thời quyền phải hung hăng vung ra kích vào bụng nó. Cơ nhục của hắn đồng thời với lúc bắt đầu công kích thì cũng cấp tốc bành trướng. Một tiếng trầm muộn vang lên, một quyền này của Trịnh Xá phảng phất như đấm phải lốp

http://tieulun.hopto.org

xe rắn chắc, mà tay trái của hắn ngăn cản cổ tay của gã người sói càng là giống như bị côn thép đập trúng, đau đến mức toàn bộ tay trái đều trở nên tê rần.

Gã người sói thấy một kích không trúng, đột nhiên hai đùi của nó nhảy dựng lên kẹp về phía đầu của Trịnh Xá, tiếp theo chỉ cần nhẹ nhàng khẽ xoay là đầu của Trịnh Xá sẽ gãy đoạn. Mà Trịnh Xá phản ứng cũng là cực nhanh, hắn từ trong Nạp Giới rút ra chủy thủ hung hăng rung lên rồi chém ngang về phía cái đầu của gã người sói. Song phương ai cũng không có lui về phía sau nửa bước, trong nháy mắt giao chiến đều đã là xuất hết toàn lực.

Lúc này song phương đều đã tiến nhập vào trạng thái mở ra cơ nhân tỏa, trong lúc chiến đấu với nhau đã dùng hết toàn lực, ngoại trừ muốn giết chết đối phương ra, mọi chuyện còn lại bọn họ đều đã mặc kệ hết.

Cơn lốc cát bụi hóa thành cánh tay của Imhotep lần nữa cuốn vào trong chiếc xe buýt, gã người Mỹ kia bất lực bị cuốn ra ngoài xe buýt, mà đồng thời hai mắt của Triệu Anh Không cũng trở nên mờ mịt theo cơn lốc xông ra ngoài xe buýt.

Trong nháy mắt lao ra ngoài chiếc xe buýt, Triệu Anh Không hai chân dùng sức đạp mạnh lên cửa sổ xe buýt, lực lượng cực lớn không ngờ đạp vỡ vụn cửa thủy tinh, mà Triệu Anh Không đồng thời lăng không xông về phía Imhotep đang dần dần tụ lại thành hình người. Ngay trước khi hắn há mồm định hút khô gã người Mỹ, Triệu Anh Không hung hăng cắm chủy thủ ngập vào chỗ trái tim trên ngực trái Imhotep, hỏa diễm kịch liệt tức thì từ trong ngực hắn bùng cháy lên, Imhotep gào thảm một tiếng buông gã người Mỹ ra.

Mà Triệu Anh Không đang trong trạng thái mở cơ nhân tỏa phản ứng cực kỳ nhanh, trước khi gã người Mỹ rơi vào giữa đống xác sống, nàng hung hăng đạp một cước lên người hắn, không chỉ đạp gã người Mỹ bay trở lại trong xe buýt, mà cả người nàng còn cực nhanh bay vọt về phía hai người đang liều mạng cận chiến bên kia.

Ngực và bụng của Trịnh Xá sớm đã bị đao giải phẫu thủy tinh của gã người sói xuyên qua vài lần, máu tươi không ngừng phun chảy như nước. Mà cánh tay của gã người sói cũng là bị cắt đứt đến tận vai, trước uy lực khủng bố của Prog Knife, cơ hồ là chỉ cần chém ra là phải đứt. Gã người sói to lớn cũng là đã phải trả một cái giá tương đối đắt.

Lần xông tới này của Triệu Anh Không lại là thập phần đột ngột. Gã người sói luôn tập trung chú tý vào Trịnh Xá, ngay khi nó cảm giác được phía sau có người ập tới, Triệu Anh Không đã hung hăng xuất ra một kích, một lần nữa đâm thẳng chủy thủ vào bên sườn của nó. Ngay sau đó nàng liền bị gã người sói hung hăng vung quyền chấn bay đi. Trước khi Trịnh Xá triển khai công kích tiếp, gã người sói đã tru lên rồi vọt lên vách tường mà chạy đi. Bất đắc dĩ, Trịnh Xá chỉ có thể xông về phía Triệu Anh Không vừa bay ra, cứu cô bé khỏi đống xác sống.

Trịnh Xá gắt gao ôm chặt Triệu Anh Không, hắn huy động chủy thủ trong tay không ngừng chém loạn về phía đám xác sống xung quanh và bọn xác ướp thị vệ đang không ngừng nhào tới. Lúc này hai người bọn họ cách chiếc xe buýt càng ngày càng xa, Trịnh Xá cũng không còn tâm trí nói lời cảm ơn, hắn ôm chặt Triệu Anh Không liều mạng đuổi theo chiếc xe buýt. Trong lúc đó, chiếc xe buýt đã lướt qua khúc cua, tiến vào đoạn đường thẳng cuối cùng nối ra bến cảng.

Mọi người khi tiến vào con đường này thì đều từ mừng rỡ chuyển sang thất vọng trong lòng, đặc biệt là lúc này, cạnh bến cảng đó không ngờ ngay cả một chiếc du thuyền cũng không có, vài chiếc thuyền trên mặt sông thì cách mọi người hơn trăm mét. Mộ con thuyền cách mọi người gần nhất thì lại là một chiếc tàu hàng cỡ lớn, cách bến cảng cũng phải tới hơn mười mét. Trịnh Xá ôm Triệu Anh Không ngơ ngác đứng nguyên tại chỗ, vô luận là hắn hay là mọi người trên xe buýt, trong lòng mỗi người đều dâng lên niềm tuyệt vọng. Ở phía sau bọn họ, vô số xác sống đang chen chúc mà đến, còn có mấy trăm tên xác ướp thị vệ không ngừng xông tới, bọn họ đã là không còn đường để đi nữa rồi!

- O Conneil! Tin tưởng ta, xông lên, lái cả xe xông về phía trước, đừng nghĩ ngợi đắn đo bất cứ cái gì nữa, đạp lún chân ga hết cỡ xông thẳng về phía trước đi!

Trịnh Xá hung hăng nghiến răng, hắn lớn tiếng gầm lên, cả người liều mạng chạy về phía chiếc xe buýt nhỏ.

O Conneil ngồi sau tay lái cũng hung hăng nghiến răng, hắn rống lớn lên rồi đạp lún chân ga điên cuồng phóng xe thẳng tới phía chiếc tàu hàng trên mặt sông kia. Mỗi người đều là sửng sốt nhìn theo tàu hàng

http://tieulun.hopto.org

kia trên mặt sông đã càng ngày càng xa, trong lòng mỗi người đều là một mảnh mờ mịt.

Trịnh Xá vừa chạy vừa lôi cuốn sách Anubis từ trong Nạp Giới ra, hắn lớn tiếng niệm lên một đoạn chú ngữ trong đó, đó là một đoạn chú ngữ mà lúc trước Tề Đằng Nhất đã chỉ cho hắn, chú ngữ có thể khống chế nham thạch, có thể chôn vùi người khác, cũng có thể ..... thay đổi địa hình!

Con đường trước mặt chiếc xe buýt càng ngày càng biến thành nhô cao lên, mọi người cũng đều phát hiện điều dị thường, thế nhưng không có bất cứ người nào nói chuyện, tất cả bọn họ đều nhìn về phía con tàu hàng khổng lồ trên mặt sông. Mà O Conneil càng là rống gào đến khản cả tiếng, hắn gắt gao giữ chặt chân ga, hai tay giữ chắc tay lái, cố gắng hướng chiếc xe buýt lao thẳng về phía chiếc tàu hàng kia. Tiếp theo chiếc xe buýt nhỏ chạy theo con đường càng ngày càng nhô cao không ngừng phóng đi về phía trước.

Đồng thời với lúc Trịnh Xá niệm chú ngữ, khí lực của hắn cũng bị cuốn sách Anubis rút sạch, tiếp theo chân hắn loạng choạng. Trong nháy mắt hắn sắp ngã sấp xuống, Triệu Anh Không xoay người ngược lại vác hắn lên vai, lúc này cô bé nhỏ nhắn xinh xắn thế kia lại bộc phát ra lực lượng cực kì cường đại, một tay giữ Trịnh Xá trên vai, tay kia thì từ trong người lấy ra Câu Thiên Tác [phi trảo mang theo xích sắt, dùng để leo tường vượt dốc] cứ như thế hung hăng quăng mạnh về phía chiếc xe buýt. Phóng ra mấy thước, phi trảo đã quặp vào được cửa sổ trên xe buýt, tiếp theo hai người và cả chiếc xe buýt nhỏ hung hăng bay lên, hướng thẳng về phía chiếc tàu hàng trên mặt sông ..... hướng về phía hy vọng sống sót của mọi người mà bay vọt tới .....

.....

98. Sai Lầm (1)

Chiếc xe buýt lăng không bay thẳng về phía con tầu thủy khổng lồ cách xa bờ hơn mười thước. Người trên thuyền xem ra toàn là người bình thường, bọn họ trợn mắt ngẩn người nhìn theo chiếc xe buýt lăng không bay tới, tiếp đó hung hăng đụng vào đống hàng hóa vận chuyển phía đuôi tàu thủy ..... Đó là một đống lớn giấy các-tông, tầng tầng lớp lớp, trước khi phát minh ra container ở thời đại này thì vận chuyển giấy các-tông cũng chỉ tối đa là phủ một lớp vải bạt lên trên. Cho nên khi xe buýt hung hăng đụng vào trong đống giấy các-tông, nhìn thanh thế có vẻ cực lớn nhưng kỳ thực lại chỉ là đẩy giấy các-tông trượt đi một chút. Cho đến khi chiếc xe buýt dừng lại, cũng không có chuyện phát sinh các loại phát nổ kinh khủng gì cả.

Mọi người trong xe cùng hai người Trịnh Xá, Triệu Anh Không đều là cực thảm, nhiều người bộ dạng đều là đầu rơi máu chảy, so ra thì Trịnh Xá với nhiều lần từng trải là người khôi phục lại ý thức nhanh nhất. Tố chất thân thể của bọn họ dù sao so với người thường thì mạnh mẽ hơn rất nhiều. Đặc biệt là Linh Điểm và Trương Kiệt khôi phục nhanh nhất, bọn họ cầm theo vũ khí rồi vọt ra từ trong xe buýt.

Trương Kiệt đưa tay kéo Triệu Anh Không và Trịnh Xá ra, hai người này chính là trực tiếp bị đụng vào đuôi xe buýt, mức độ va chạm so với mọi người trên xe nghiêm trọng hơn nhiều. Có điều may là tố chất thân thể hai người này đều là rất mạnh. Đặc biệt là Trịnh Xá, trong nháy mắt phát sinh va chạm, hắn theo bản năng dùng lưng của mình che trước Triệu Anh Không. Mà tố chất thân thể hắn thân thể hắn lại rất mạnh, cho nên ngay sau khi va chạm, bộ dạng hai người trông lại trái ngược với mấy người bình thường trên xe nhiều lắm.

Trương Kiệt lẳng lặng dìu hai người ngồi xuống, tiếp đó hắn xách súng xông về phía phòng điều khiển tàu thủy. Còn Linh Điểm càng khẩn trương hơn, sau khi buông súng lục ra, hắn liền gác khẩu súng ngắm ion lên trên mạn tàu. Chỉ thấy hắn móc ra một viên đạn linh loại súng ngắm ion lắp vào trong lỗ nạp đạn, tiếp theo liền ngắm thẳng về phía bến cảng. Bên kia vô số xác sống không ngừng chen chúc lao xuống nước, mà xác ướp thị vệ xem ra lại dị thường cố kỵ nước, chúng nó dường như chết cũng không dám tiếp xúc với nước sông. Cho nên so sánh với đám xác sống "hăng hái" nhảy xuống nước kia thì đám xác ướp bọn thị vệ lúc trước từng cấp cho mọi người uy hiếp cực lớn lại không hề có công kích gì vào lúc này.

Trịnh Xá miễn cưỡng mở mắt ra, hắn nỗ lực muốn đứng lên, thế nhưng hắn vừa khẽ cử động thân thể, từ xương sống lại truyền đến một trận đau nhức. Điều này lại cực kì khiến hắn sợ hãi, bởi vì bọn họ đang muốn tới Thành phố của người chết để tiến hành quyết chiến, nếu như xương sống lưng của hắn mà bị gãy,

http://tieulun.hopto.org

thì cơ bản trước khi bộ phim kinh dị này kết thúc hắn chính là một phế nhân. Huống hồ hắn vẫn đang là đội trưởng và chiến lực cận chiến mạnh nhất của đoàn đội này, nếu như hắn mất đi tác dụng, thì có thể nói màn phim kịnh dị này bọn họ coi như là chết chắc rồi.

Vừa nghĩ tới tình huống cực đoan, Trịnh Xá lập tức toát mồ hôi lạnh đầy mặt, càng cố sức muốn đứng lên.

-Không nên loạn động! Xương sống của ngươi hơi bị lệch rồi! Lẽ nào ngươi muốn biến thành bại liệt sao?

Triệu Anh Không đột nhiên uể oải nói. Có điều ngữ khí của nàng lại là dị thường sắc sảo. Chỉ thấy nàng nỗ lực vươn tay tới đặt trên lưng Trịnh Xá, Trịnh Xá chỉ cảm thấy xương sống khẽ "kịch" một tiếng, cái loại cảm giác đau nhức đó nhanh đã biến mất, cảm giác thư sướng có thể thoải mái cử động tự nhiên tràn về.

Trịnh Xá cảm kích liếc mắt nhìn Triệu Anh Không, hắn lúc này mới trông thấy chỗ vai Triệu Anh Không đã rách hết ra. Vừa rồi nàng lại là đã dùng chỗ bả vai bị thương đó cõng hắn, như thế mới có thể dùng cánh tay nguyên vẹn còn lại mà quăng ra phi trảo, bằng không nếu hai người bị lưu tại trên cảng thì bọn họ tuyệt đối là chỉ có thể chờ chết mà thôi.

Lúc này, Chiêm Lam và những người khác cũng đều từ trong xe buýt đi ra, trong đó Carnahall và gã người Mỹ kia bộ dạng xem ra rất thảm, trên đầu đều bị rách mấy chỗ. Mà những người còn lại cũng hoặc nhiều hoặc ít có chút thảm hại vì cú va chạm. Bọn họ vừa từ trong xe buýt đi ra, tiếp theo mọi người nghe được nơi nào đó trên tàu thủy truyền đến một tiếng hú còi thật dài, tốc độ của chiếc tàu hàng khổng lồ này bắt đầu nhanh dần. Xem ra nỗ lực của Trương Kiệt bên kia đã thành công rồi. Tất cả mọi người đều thở phào nhẹ nhõm, Linh Điểm bỗng nhiên lại lớn tiếng kêu lên:

-Cẩn thận! Trịnh Xá, nếu như đánh chặn đối với hắn vô dụng, thì còn lại phải dựa vào các ngươi!

Mọi người vội vàng nhìn lại về phía bến cảng, nơi đó ngoại trừ dày đặc vô số xác ướp thị vệ có tới hàng ngàn tên ra, một đoàn gió cát quỷ dị đang cuốn về phía mọi người. Luồng gió cát quỷ dị đó khi cách tàu hàng còn trăm thước thì liền biến thành một gương mặt người. Cái mặt khổng lồ này há mồm đớp về phía tàu hàng.

"Uỳnh!"

Một tiếng nổ lớn vang lên, lực phản chấn to lớn của súng ngắm ion cơ hồ ép cong chỗ mạn tàu đó, khó trách Linh Điểm phải gác súng ngắm ion lên mạn tàu mới có thể nổ súng được. Theo tiếng súng vang lên, trên gương mặt người to lớn kia tức thì sụp đổ một khối, hơn nữa diện tích của một khối sụp đổ đó dần dần càng lúc càng lớn, mà biểu tình mặt người to lớn kia càng là trở nên đau đớn dữ tợn. Từ từ, mặt người to lớn đó rốt cục đã biến mất không thấy. Mà một cái bóng người toàn thân bốc lửa từ giữa không trung rơi xuống dòng sông.

Cho đến khi tàu hàng xuôi dòng mà đi, sau khi mọi người đã không còn nhìn thấy thành Cai-Rô thành Cai-Rô nữa, tất cả mọi người lúc này mới chân chính thở phào một hơi. Trong lúc nhất thời tất cả mọi người đều vô lực rũ xuống mặt đất. Vô luận là những đội viên cũ hay là tân nhân, vô luận là thành viên luân hồi tiểu đội hay là nhân vật trong kịch bản phim, tất cả mọi người đều phảng phất như trải qua một vòng sinh tử. Ai cũng đều chẳng muốn nói thêm nửa câu.

Trịnh Xá một chuyến này đã tiêu hao sạch sẽ thể lực cùng tâm lực, năng lượng huyết tộc trong cơ thể hắn hai lần bị rút sạch, nội lực cũng bị tiêu hạo sạch khi ngăn cản đám xác ướp thị vệ. Sau đó lại bị gã người sói đập bay vào xe, thể năng của hắn thể năng tiêu hao đến mức không còn một tý gì. Nếu như không phải Triệu Anh Không liều mạng cứu hắn trở về, rất có thể hắn đã chết ở bến cảng thành Cai-Rô rồi. Lúc này vừa thả lỏng, rốt cục hắn cũng không duy trì nổi nữa, hai mắt tối sầm hoàn toàn hôn mê.

Cũng không biết trải qua bao lâu, cho đến khi trong miệng truyền đến dịch thể ngòn ngọt, lúc này hắn mới thấy là lạ mở hai mắt ra. Lọt vào trong tầm mắt là hình ảnh Chiêm Lam đang cầm túi nước ôn nhu đổ vào miệng hắn. Ngay khi trông thấy hắn mở to hai mắt, trên mặt Chiêm Lam tức thì lộ ra thần sắc ngạc nhiên hoan hỉ. Chỉ thấy hai tay nàng chợt động, tựa hồ muốn nhào vào trong lòng hắn, có điều thoáng cái nàng vẫn là kiềm chế được ngồi nguyên tại chỗ cũ, chỉ là mỉm cười nói:

-Rốt cục đã tỉnh rồi sao? Cảm giác thế nào? Vết thương trên người còn đau không?

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá mỉm cười khẽ gật đầu, trong lòng hắn hơi có chút mất mát nhàn nhạt, có điều loại mất mát này nhanh nhanh liền bị một loại cảm thấy an tâm thay thế. Hắn quay đầu nhìn nhìn hoàn cảnh ở đây, đây là một gian phòng cũng không rộng rãi lắm, từ sự bài trí và tường thép xung quanh thì xem ra chỗ này chắc là chỗ nào đó trên tàu hàng. Mà lúc này ngoài cửa sổ ánh mặt trời đang rực rỡ, xem ra hắn hình như đã hôn mê một đêm.

-Mấy giờ rồi?

Trịnh Xá sờ sờ trên ngực, vết thương trên bụng và ngực hắn đã được băng bó kỹ càng, từ ngực và bụng đều truyền đến cảm giác ngứa ngáy. Chiêm Lam mỉm cười thuận miệng đáp:

-Đã là buổi sáng rồi, O Conneil nói trước buổi trưa sẽ có thể cập bờ. Thế nào, trước tiên đi ăn sáng đã chứ?

Trịnh Xá gật gật đầu rồi nhổm dậy, bỗng nhiên hắn trông thấy trong tay Chiêm Lam là một chậu gỗ, mà mấy chiếc khăn ướt thì vắt trên mặt bàn, hắn hiếu kỳ hỏi:

-Đêm qua tôi bị làm sao vậy? Cô vẫn luôn ở bên cạnh chăm sóc tôi phải không?

Vành mắt Chiêm Lam quả thực đã hơi thâm quầng, nàng mỉm cười nói:

-Đêm qua anh lên cơn sốt, trong số thuốc mà chúng ta mang theo lại không có thuốc hạ sốt, cho nên mấy người chúng tôi thay phiên dùng nước lau ướt thân thể anh. Cho đến tầm ba giờ sáng, anh mới khôi phục nhiệt độ cơ thể bình thường mà ngủ thiếp đi. Thế nào, có cảm thấy thân thể đỡ nhiều không?

Trịnh Xá nhìn vào vầng mắt thâm quầng của Chiêm Lam, hắn cất tiếng thở dài, thì thào nói:

-Cảm ơn .... Thân thể đã thấy đỡ hơn nhiều rồi, chỉ là ngực và bụng có chút ngứa ngáy. Ha ha, không biết là các người đã bôi cho tôi thứ thuốc gì vậy? Không ngờ ngay cả một chút đau đớn đều không còn cảm giác được, tác dụng của loại thuốc này xem ra cũng không tệ lắm a.

Chiêm Lam nhìn Trịnh Xá, cười khúc khích nói:

-Là do khả năng hồi phục của bản thân anh quá mạnh mẽ, anh chẳng lẽ còn không biết sao? Ngày hôm qua khi chúng tôi lau ướt toàn thân cho anh, vết đao trên ngực và bụng của anh không ngờ đã bắt đầu tự khép lại chầm chậm, một số chỗ lòi ruột ra càng là liền lại rất nhanh. Anh Không cũng đã dùng kim chỉ khâu qua loa mấy vết thương đó của anh. Nếu như dựa theo tốc độ liền vết thương mà chúng tôi trông thấy lúc đó, nói không chừng vết thương của anh giờ đây đã hoàn toàn liền lại rồi.

Trịnh Xá vừa đẩy cửa ra, nghe vậy tức thì hắn ngạc nhiên quay đầu lại, mà Chiêm Lam lại là rất nghiêm túc gật đầu. Lúc này hắn mới nhớ tới khi chiến đấu trong viện bảo tàng, lưng của hắn từng bị dao giải phẫu của gã người sói xuyên qua đầy lưng, thế nhưng tình huống khẩn cấp lúc đó, hắn cũng không có để tâm tới vết thương có hay không đã khép lại. Bây giờ cẩn thận nhớ lại, lúc đó vết thương trên lưng dường như cũng đã tự động khép lại.

Vừa nghĩ, Trịnh Xá đã đưa tay sờ về phía sau lưng, quả nhiên nơi đó chỉ sờ thấy thấy vết sẹo đang đóng vảy lên da non, tiếp theo không ngờ chỗ sẹo này tự động bong vảy, bên dưới lớp vảy lại là lớp da non trắng nõn. Chỉ vẻn vẹn thời gian có một ngày mà thôi, vết thương sâu tới mức có thể thấy được xương không ngờ đã khép lại hoàn hảo, tốc độ như vậy thực sự đã không phải là nhân loại có thể có được.

Trịnh Xá si ngốc suy nghĩ nửa ngày, khả năng duy nhất hắn có thể nghĩ đến chỉ có là do cường hóa huyết tộc và kết quả của mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ hai. Cường hóa huyết tộc vốn có sẵn hiệu quả phục hồi thân thể cực mạnh, nhưng lúc trước hắn vẫn chưa cảm thấy được rõ ràng, trên thực tế trong phim The Grugde cũng không có cơ hội để hắn rơi vào tình cảnh vết thương đầy người, thế nên cho đến bộ phim kinh dị này, hắn mới cảm giác được loại năng lực phục hồi thân thể kinh khủng này.

Đương nhiên, một khả năng khác chính là do mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ hai, có thể tự do khống chế cơ năng thân thể, nếu như ngay cả năng lực phục hồi thân thể cũng bao gồm cả trong ý đó, như vậy năng lực phục hòi thân thể ấy cũng không hề quá khoa trương.

Tóm lại, có thể vô cớ xuất hiện nhiều khả năng phục hồi thân thể như vậy, vô luận như thế nào cũng không phải là chuyện xấu gì, chỉ là hắn cảm giác bản thân phảng phất như càng ngày càng không giống như là nhân loại ..... Trên thực tế, sau khi trải qua một thời gian trong thế giới luân hồi phim kinh dị này, hắn

http://tieulun.hopto.org

đối với giết chóc và huyết tinh cũng dần dần trở nên chai lỳ, ngay cả tư tưởng có lẽ cũng dần không còn là nhân loại nữa .....

-Mẹ kiếp! Không cần bận tâm nhiều làm gì, năng lực phục hồi trở nên mạnh mẽ tóm lại cũng là chuyện tốt.

Trịnh Xá chửi thề một câu, tiếp theo hắn nhìn về phía Chiêm Lam cười nói:

-Bụng tôi đang đói đến phát run lên đây, cô cũng chưa ăn sáng mà, đi thôi, chúng ta cùng đi ăn sáng nào.

Chiêm Lam cũng là mỉm cười, nàng lẳng lặng đi theo phía sau Trịnh Xá ra ngoài. Ở trên hành lang, hai người một trước một sau đi về phía boong tàu.

Lúc này ánh nắng vàng rực từ xa xa chiếu tới, ánh dương quang với ánh sáng phản xạ trên mặt nước cùng nhau chiếu rọi, trong lúc nhất thời trên boong tàu tràn đầy ánh sáng vàng, hai người theo ánh sáng này tiến về phía trước. Thật kì diệu, trong lòng hai người đều là một mảng hòa hoãn an tĩnh, mà ở ngay phía trước bọn họ, đám người Linh Điểm cùng Trương Kiệt cũng đang đứng trong luồng ánh sáng vàng rực rỡ đó, giờ khắc này trong lòng mọi người chỉ còn lại có sự yên tĩnh.....

.....

99. Sai Lầm (2)

-Từ nơi này xuyên thẳng lên, sau đó chúng ta liền có thể đi tới chợ sa mạc. Nếu như không xảy ra cái gì ngoài ý muốn, ở chợ sa mạc chúng ta có thể mua được lạc đà và các thứ tiếp tế. Sau đó vừa dưỡng thương vừa đi tiếp, vài ngày sau chúng ta liền có thể đến được thành phố của người chết.....

O Conneil xuất ra một cái sa bàn, hắn vẽ lên sa bàn một địa đồ rồi giải thích với mọi người xung quanh.

Lúc này Mọi người đang ở trong khoang thuyền ăn điểm tâm. Đương nhiên, mặc dù mọi người cũng khách khí mời đám thuyền viên cùng ăn, có điều có thể bởi vì sự uy hiếp của Trương Kiệt ngày hôm qua phi thường hữu hiệu, thế cho nên đám thuyền viên này lại là dùng thái độ khách khí cự tuyệt. Mọi người cũng không ép buộc, dù sao từ những thành phần cấu thành đoàn người này mà xem: binh lính vô lại [O Conneil], thổ phỉ[gã râu ria áo đen], thổ phỉ nằm vùng[viện trưởng viện bảo tàng], kẻ trộm [Carnahall], kẻ trộm mộ [gã người Mỹ cùng Evelyn], những người còn lại càng chẳng để ý tới khách khí cái gì, bọn họ vốn không phải người của thế giới này. Cho nên cuối cùng cũng chỉ có mọi người ở chỗ đó ăn sáng.

-Minh hữu của Chúng ta đâu? Bọn họ ở chỗ nào?

Tiêu Hoành Luật đột nhiên hỏi.

Gã râu ria áo đen sửng sốt một chút, hắn đưa tay chỉ vào một chỗ trên sa bàn nói:

-Đại khái ở vị trí giữa chợ sa mạc và thành phố của người chết. Bởi vì sa mạc quá mức rộng lớn, cho nên chúng ta chỉ có thể ở chỗ đó đợi lệnh, sau đó phái ra kỵ binh trinh sát tản ra chung quanh tìm kiếm tung tích địch nhân. Đây đã là cực hạn chúng ta có thể làm được.

Tiêu Hoành Luật gật đầu không nói thêm nữa. Nhưng Trịnh Xá lại nhìn kỹ trên sa bàn, hắn nhìn cả nửa ngày sau, rồi mới nói :

-Cứ như vậy đi, trước khi đến được thành phố của người chết còn có thời gian vài ngày, trong khoảng thời gian này tất cả mọi người đều tĩnh dưỡng thật tốt một chút, sau đó chủ yếu là liều mạng chiến đấu..... Lần này cũng không phải chạy trốn, mà là chiến đấu không chết không ngừng. Đúng rồi, O Conneil! Trong chợ sa mạc có thể mua được vũ khí và đạn dược không? Đạn dược bình thường cũng được.

O Conneil còn chưa có trả lời, gã râu ria áo đen lại nói tiếp:

-Trong chợ Sa mạc có tộc nhân của ta, chúng ta có một kho hàng nhỏ ở nơi đó. Bên trong hẳn là còn có không ít vũ khí, tuy rằng không có khoa trương như vũ khí của các ngươi, thế nhưng lượng đạn dược khẳng định là dồi dào.

Trịnh Xá cười nói:

http://tieulun.hopto.org

-Đạn dược đầy đủ là được rồi, đối phó với lũ xác ướp thị vệ, kỳ thực đạn dược bình thường cũng hoàn toàn có thể đánh nát chúng nó..... Được rồi, mọi người còn có nghi vấn gì nữa không? Sau khi hội ngộ với đoàn quân thì Linh Điểm sẽ thoát ly đoàn đội mà hành động đơn độc, mục đích là rình bắn nữ nhân Ấn độ kia. Tiêu Hoành Luật, Cao Hồng Lượng, Trương Hằng, Tần Chuế Ngọc bốn người các ngươi sẽ gia nhập vào trong quân đoàn, có nhiều người như vậy bảo hộ, hẳn là các ngươi sẽ không xảy ra nguy hiểm gì nữa. Về phần ta, Trương Kiệt, Chiêm Lam, Triệu Anh Không, O Conneil, Evelyn, Carnahall bảy người chúng ta thì tiếp tục đi tới thành phố của người chết. Ở đó phải trước một bước tìm ra cuốn sách Amun-Ra, sau đó tước đi pháp lực của Imhotep, hơn nữa giết chết các thành viên còn lại của Ấn Châu đội!

Gã râu ria áo đen sửng sốt một chút, hấn vội vàng nói:

-Vậy còn ta?

-Đương nhiên là ở lại cùng với tộc nhân của các ngươi.

Trịnh Xá thản nhiên cười nói:

-Chiến đấu trong thành phố của người chết, nghiêm túc mà nói thì cùng các hai người các ngươi có liên quan thực sự không lớn. Tai họa do chúng ta gây ra thì nên do tự chúng ta giải quyết. Chỉ cần có thể ngăn trở xác ướp thị vệ của Imhotep, còn nữa nếu có thể ngăn trở Ấn châu đội một chút, thì đã là trợ giúp chúng ta rất nhiều rồi, cho nên.....

Gã râu ria áo đen lại là nghiêm túc nói:

-Như thế nào có thể có hành vi trốn tránh chiến đấu? Hơn nữa thân là hậu duệ của thị vệ Pha-ra-ông, mai táng đại tế tự Imhotep đáng lẽ chính là trách nhiệm của chúng ta nên tận sức! Ngay cả thần linh cũng sẽ không ngăn cản vinh diệu được chiến đấu của chúng ta! Vô luận như thế nào, trong đội ngũ đi đến thành phố của người chết phải có ta trong đó.

Trịnh Xá cất tiếng thở dài:

-Như vậy tám người chúng ta sẽ đi Thành phố của người chết, viện trưởng tuổi tác đã lớn nên vẫn là ở cùng với đoàn quân thì hơn.

Viện trưởng Viện bảo tàng chu miệng, có điều hấn chưa kịp nói câu gì thì Tần Chuế Ngọc đột nhiên cướp lời hỏi O Conneil:

-Con tầu này đi thuận theo dòng sông xuống phía dưới, nó rốt cuộc là đi tới chỗ nào? Ra biển sao?

O Conneil sửng sốt một chút, hấn vội vàng nói:

-Ồ, hẳn là dọc theo sông mãi cho đến khi tới được cửa biển, ở nơi đó hẳn là có tàu biển tiếp đón. Tiếp theo ta cũng không biết tàu sẽ tới nơi nào nữa.

Tần Chuế Ngọc hì hì cười, nữ nhân mỹ lệ này nói:

-Như vậy có được hay không? Mấy tân nhân chúng ta cứ theo con tàu này đi ra biển. Dù sao chúng ta cũng không giúp được cái gì, nếu như bị giết chết trái lại còn liên lụy các ngươi. Ta cũng không tin người của Ấn Châu đội sẽ biết chúng ta ra biển, hơn nữa còn theo truy sát chúng ta..... Các ngươi xem như vậy có được hay không? Bốn người chúng ta đi ra biển, như vậy chúng ta sẽ tuyệt đối an toàn phải không? Trong lúc các người chiến đấu cũng sẽ không phải lo lắng đến điều này, tuyệt đối sẽ không lo lắng đột nhiên bị âm mấy điểm.

Trịnh Xá sửng sốt một chút, hấn suy nghĩ một chút rồi hỏi Tiêu Hoành Luật:

-Ngươi cảm thấy sao? Ta thật ra lại cảm thấy đề nghị này tựa hồ rất không tồi. Trên cơ bản như vậy bọn họ đều có thể được an toàn, dù sao sức chiến đấu của bọn họ cũng rất yếu, nếu như vài người chúng ta chiến đấu thất bại, phỏng chừng có hay không bọn họ đều không có quan hệ gì, ngược lại không bằng để bọn họ rời xa khỏi chiến trường.....

Tiêu Hoành Luật vò vò tóc trên trán, bỗng nhiên hấn vừa cười vừa nói:

http://tieulun.hopto.org

-Việc này tự mỗi người lựa chọn đi, người nào muốn theo tàu đi ra biển thì cứ theo là được, dù sao ta vẫn muốn ở cùng đoàn quân. Trương Hằng, lựa chọn của ngươi thì sao?

Trương Hằng hơi sửng sốt, hắn suy nghĩ một chút nói:

-Ta cũng muốn ở cùng với đoàn quân ..... Ha ha, trước đây đã rất muốn trông thấy cảnh tượng "vạn mã bôn phi" hoành tráng, tuy rằng thời cơ hiện tại có chút không hợp lý, nhưng vẫn là không muốn bỏ qua cơ hội lần này.

Tần Chuế Ngọc vội vàng nhìn về phía Cao Hồng Lượng, trong đôi mắt nữ tử mỹ lệ này tràn đầy mong muốn, nếu chỉ xét đến hình dạng bên ngoài thì nàng tuyệt đối là một đại mỹ nữ nhất đẳng. Cao Hồng Lượng chỉ nhìn hai mắt nàng, rốt cục quay đầu lại nói:

-Vậy, ta lựa chọn đi ra biển, hai người chúng ta đi ra biển, như vậy cũng coi như có thể chiếu cố lẫn nhau.

Trịnh Xá gật đầu nói:

-Vậy cứ quyết định như thế đi, lát nữa ta sẽ đưa cho các ngươi hai khẩu tiểu liên và một số đạn dược bình thường, còn có thuốc phun cầm máu và băng vải hiệu quả cao cũng sẽ cấp cho các ngươi một ít. Có điều sẽ không để cho các người mang theo bộ đàm, cho nên sau khi chia tay, các ngươi chỉ có thể dựa vào tự mình mà cầu sống. Cứ như vậy đi, ta cũng không muốn đột nhiên nghe thấy tình huống bị âm hai điểm, rõ hết chưa?

Tiêu Hoành Luật lại vừa cười vừa nói:

-Không, bộ đàm vẫn là nên cho bọn họ giữ một cái đi, hai người dùng chung một cái bộ đàm, cũng có thể để cho chúng ta tùy thời biết tình huống của bọn họ, hoặc là để cho bọn họ biết tình huống của chúng ta. Dù sao sau khi ra biển, bọn họ cũng không cần lo lắng rơi vào trong tay Ấn Châu đội, đưa bộ đàm cho bọn họ chắc cũng không ngại gì..... Đúng rồi, chi phí trên đường của bọn họ cũng chưa có. Tốt nhất lại cấp cho cho bọn họ một ít vàng ròng, như vậy nếu như vẫn chết thì chỉ có thể trách vận khí của bọn họ không tốt mà thôi.

Tần Chuế Ngọc và Cao Hồng Lượng liên tục gật đầu, hai người này đều là hớn hở cười tươi, bọn họ lại không thấy được Tiêu Hoành Luật khẽ nở một nụ cười lạnh.

Sau bữa sáng, rốt cục mọi người quyết định cập bờ ở một chỗ bằng phẳng. Bọn thuyền viên tàu hàng tự nhiên là kinh ngạc vui mừng chuẩn bị cho bọn họ thuyền nhỏ. Không lâu sau rốt cục mọi người đều lên bờ, còn hai người Tần Chuế Ngọc và Cao Hồng Lượng thì ở lại trên tàu hàng, theo sông chậm rãi ra biển.

Mọi người bắt đầu xuất phát đi về phía chợ sa mạc, đợi khi đi được hơn mười phút sau, Tiêu Hoành Luật vốn luôn đùa nghịch một cái bộ đàm bỗng nhiên nói:

-Thay đổi kế hoạch tác chiến đi, mồi nhử hiếm có rốt cuộc đã được thả ra rồi.

Tất cả mọi người kỳ quái nhìn về phía hắn, Trịnh Xá hiếu kỳ hỏi:

Mồi nhử cái gì?

Tiêu Hoành Luật đưa bộ đàm cho Trịnh Xá::

-CHính là bọn họ ..... Hai người muốn ra biển ấy. Hiện tại phỏng chừng bọn họ đã bị người sử dụng tinh thần lực của Ấn Châu đội đã khống chế được rồi.

Trịnh Xá kỳ quái cầm bộ đàm lên, ở trên màn hình một điểm sáng dang di động chầm chậm, mà mấy điểm sáng còn lại thì tập trung hết ở giữa màn hình. Trịnh Xá kỳ quái hỏi:

-Vì sao nói như vậy? Trên màn hình có thứ gì kì quái chứ?

Tiêu Hoành Luật vuốt vuốt tóc nói:

-Tốc độ di động của bọn họ đã trở nên chậm lại, chuẩn xác mà nói vào hai phút trước, tốc độ di động của bọn họ gần như là dừng lại, sau đó tốc độ di chuyển lại dần dần nhanh lên. Nhưng so sánh với tốc độ lúc trước chúng ta vẫn còn trên tàu, tốc độ của tàu hàng hiện tại gần như là rùa bò ..... Suy đoán của ta quả

http://tieulun.hopto.org

nhiên không sai, kẻ có tinh thần lực của Ấn Châu đội có thể khống chế người khác từ rất xa, cũng có thể là khi ở thành Cai-Rô, bọn họ đã bị kẻ khống chế tinh thần kia đánh dấu lên tinh thần lạc ấn. Cho đến khi bọn họ vừa rời khỏi đội ngũ, vừa ly khai "tinh thần che chở" kỳ quái xung quanh chúng ta, kẻ khống chế tinh thần kia lập tức chủ động cảm ứng được bọn họ, hơn nữa đã tiến hành thao túng.

Trịnh Xá trầm ngâm một lúc rồi nói:

-Thế nhưng chúng ta cũng không có bị trừ điểm, nếu như bọn họ là bị thao túng, vậy chúng ta hẳn là đã bị âm hai điểm mới đúng chứ.

Tiêu Hoành Luật cười cười nói:

-Bởi vì kẻ khống chế tinh thần đó khẳng định đã từ trong trí nhớ của bọn họ biết được kế hoạch của chúng ta. Nếu như hai người bọn họ lập tức bị giết chết, như vậy chúng ta tất sẽ hoài nghi thậm chí thay đổi kế hoạch tác chiến. Cứ như vậy, bọn họ sẽ rơi vào trong sương mù dày đặc. Dù sao hai người này cũng không có sức chiến đấu gì, so với giết chết ngay bây giờ thì chẳng thà đợi sau khi giải quyết toàn bộ chúng ta rồi mới giết chết bọn họ. Cứ như vậy chính là tuyệt đối không thể sai sót nhầm lẫn.

-Vừa rồi con tàu chỉ dừng lại một chút, hiện tại tốc độ cũng chậm tới mức đáng thương, bởi vậy có thể suy đoán ra kẻ khống chế tinh thần đó cũng có bán kính thao túng, cho nên nàng mới làm cho tốc độ của tàu trở nên chậm lại, để tiện bề đuổi theo hai người bọn họ, tiếp theo quay lại mai phục ở thành phố của người chết đợi chúng ta ..... Muốn trong khoảng thời gian ngắn mà chạy quãng đường dài như vậy, hơn nữa còn muốn đến thành phố của người chết trước chúng ta ..... Phương tiện giao thông duy nhất bọn họ có thể nghĩ đến là ..... máy bay a, máy bay trong kịch bản của phim .....

Cùng lúc đó, tại cổng vào thành Cai-Rô, mỹ nữ Ấn Độ nhắm mắt nói:

-Kế hoạch tác chiến của Bọn họ chính là thế, như vậy đội trưởng, hai người này hiện tại phải làm sao bây giờ? Làm cho tàu hàng quay ngược lại chỗ chúng ta sao?

Ở bên cạnh mỹ nữ nhắm mắt Ấn Độ, tiểu hòa thượng và Imhotep nửa người thối rữa đang đứng chung một chỗ, hai cái đầu trọc trông lại thật có chút giống nhau. Tiểu hòa thượng lắc lắc đầu nói:

-Tiếp tục duy trì tốc độ thấp đi tiếp ..... Cực hạn cự ly thao túng của ngươi còn xa thêm bao nhiêu nữa?

Mỹ nữ Nhắm mắt Ấn Độ nói:

-Nếu như chiếu theo tốc độ này của tàu thì còn có sáu tiếng đồng hồ nữa sẽ vô pháp thao túng được họ.

Tiểu hòa thượng thì thào gật đầu nói:

-Như vậy cứ để tàu hàng duy trì tốc độ này đi, Aladas và Ranmah đã đi ra ngoài thành tìm kiếm sân bay rồi, chỉ cần có máy bay thì cho dù bọn hắn thoát khỏi cực hạn cự ly thao túng cũng không ngại, nhanh sẽ có thể dễ dàng đuổi kịp bọn họ ..... Imhotep đại tế tự! Như những gì người trông thấy, chúng ta và một nhóm khác không ngừng ngăn cản ngươi khôi phục tiềm lực chính là có quan hệ đối địch. Địch nhân của địch nhân chính là minh hữu. Chúng ta sẽ đem hết toàn lực trợ giúp ngươi phục sinh Anck-Su-Namun, thế nhưng chúng ta cũng cần lực lượng của ngươi để đánh bại nhóm người kia. Quân đội của ngươi có thể dựa theo kế hoạch tiếp tục đánh úp về phía thành phố của người chết không? Nói thật, khi nghe được đối phương có trên vạn kỵ binh tiếp viện, ta cho rằng chỉ có quân đội của ngài mới có thể ngăn chặn đám kỵ binh này, để chúng ta tranh thủ đủ thời gian phục sinh Anck-Su-Namun.

Imhotep gật đầu nói vài câu Ai Cập cổ, tiếp theo hắn lớn tiếng rít gào về phía sau, mà hai bên đường phố ở phía sau hắn, dày đặc tất cả đều là xác ướp thị vệ, chúng nó cũng cùng nhau lớn tiếng rít gào lên. Tiếng gầm gừ kinh khủng này thật là kinh thiên động địa, phẳng phất như toàn bộ thành Cai-Rô đều có thể bị xóa sổ bởi tiếng gầm gừ này .....

.....

http://tieulun.hopto.org

100. Quyết Chiến Bắt Đầu (1)

Đám người Trịnh Xá rút cuộc cũng tới được chợ phiên sa mạc, dựa theo kế hoạch tác chiến đã an bài, mọi người vội vàng chia làm hai tổ, một tổ đi mua vật phẩm tiếp tế còn một tổ đi mua ngựa.

-Đúng vậy, không cần lạc đà, chỉ cần ngựa, nếu số lượng không đủ chúng ta lại tới thương đoàn khác mua.

Carnahan miết miết vàng thỏi trong tay, hắn mặc cả với đám thương nhân buôn ngựa, nước bọt bắn tứ tung.

Không thể không thừa nhận, tham tài cũng có chỗ tốt của tham tài, ít nhất về phương diện giá cả sẽ tuyệt đối không bao giờ bị thua thiệt. Mặc dù vẻ mặt Carnahan lúc phải giao vàng rất không vui, nhưng trong túi quần túi áo hắn đầy chật vàng khối, đây là thù lao Trịnh Xá cấp cho hắn làm việc.

Tối đa chưa đến một giờ, hai tổ tách ra đã hoàn thành nhiệm vụ, dưới sức tấn công của kim tiền, đám thương nhân trong thị tập bộc phát nhiệt tình gấp mấy lần bình thường, vô luận là ngựa hay đồ tiếp tế, thức ăn cũng tốt, chỉ ngắn ngủi hơn mười phút là hoàn toàn chuẩn bị xong. Mọi người cũng không nói nhiều, mang nước ngọt và thức ăn cưỡi ngựa ra đi, hướng tới một kho hàng nhỏ bên rìa chợ.

Gã áo đen râu ria mở cửa kho hàng dẫn mọi người vào bên trong, trong kho trống không chẳng có đồ vật gì, chỉ thấy gã áo đen cầm một sợi xích trên nền, dùng sức kéo một cái, trên mặt đất lạp tức mở ra một thông đạo, đồng thời hai khẩu súng trường cũng từ trong thông đạo thò ra.

Gã râu ria áo đen vội quát hai tiếng, hai người mặc đồ den từ trong thông đạo chạy ra, bọn họ hơi khom người cung kính hướng về phía hắn, còn hắn chỉ hơi gật đầu, bấy giờ mới nhìn đám người Trịnh Xá nói:

- Các vị theo ta vào đi, Vũ khí đều được cất giấu trong này.

Kho hàng dưới đất này cũng không lớn, nhưng số lượng vũ khí bày bố bên trong cũng thật kinh người, mọi loại vũ khí của thời đại này gần như đều có thể tìm thấy ở đây, ngoại trừ đại pháo ra, đến cả súng máy hang nặng đặt trên máy bay cũng có. Phảng phất như kịch tình lặp lại, gã áo đen chọn đi chọn lại cuối cùng vẫn lấy khẩu súng hạng nặng đó, tiếp đó mang theo một lượng lớn thuốc nổ.

Đến khi đến tất cả mọi người đều đã chuẩn bị xong, Tiêu Hoành Luật mới vội vàng nói:

- Để hai người bọn họ đi cùng chúng ta, sau khi ra khỏi thị tập để một người mang theo máy bộ đàm đi tìm đại bộ đội, người kia mang theo máy bộ đàm dùng tốc độ bằng một nửa chúng ta tới Hamunaptra. Chúng ta vẫn theo kế hoạch cũ, dùng luân phiên ba con ngựa bằng tốc độ nhanh nhất tới Hamunaptra... Vô luận bọn hắn đã tới đó trước hay không, chúng ta sẽ cho chúng một cái kinh hỉ.

Theo an bài như vậy, mọi người lại một lần nữa rời khỏi sa mạc thị tập, vì dự phòng trong đội ngũ có người có thể bị khống chế tinh thần cho nên chỉ có thể chọn cách đưa máy liên lạc cho hai người chưa gặp, sau đó để họ thay mọi người trở thành hai đội ngũ, còn lại tất cả, thậm chí bao gồm cả người gần như không có sức chiến đấu như Tiêu Hoành Luật luân phiên dùng ba con ngựa, ngày đêm không ngừng nghỉ chạy tới Hamunaptra, cần phải tới đó trước khi Ấn Châu đội có được cuốn sách của Amun-Ra.

- Đây là lần thứ ba đi qua đây, hi vọng sẽ không có lần thứ tư...

Trịnh Xá ngồi trên yên ngựa nhìn cát màng mờ mịt trước mắt, lẩm bẩm.

Evelyn nghe vậy cười cười nói:

- Ngươi nói như vậy cũng không đúng a. Nếu như chúng ta không thể nhìn thấy cảnh này lần thứ tư, vậy chẳng phải là nói chúng đều sẽ chết ở Hamunaptra sao? Hắn là nhất định sẽ nhìn thấy lần thứ tư mới đúng.

Trịnh Xá cười cười không nói, kỳ thật, lời hắn nói cũng chỉ người trong tiểu đội luân hồi mới hiểu, bởi vì sau khi hoàn thành nhiệm vụ, bọn họ sẽ trở về Chủ Thần không gian, tuyệt không có cơ hội nhìn thấy cảnh này một lần nữa. Mà nếu như bọn họ nhìn thấy cảnh này lần thứ tư, vậy chỉ có thể đại biểu cho việc nhiệm vụ thất bại, hoặc là tiếp tục bị truy sát chạy về, vô luận là trường hợp nào cũng đủ khiến bọn họ trực tiếp đoàn diệt.

http://tieulun.hopto.org

"... Hơn nữa ta cũng chán ngấy việc tiếp tục chạy trốn rồi, dứt khoát đổ một ván đi, sống hay chết đều quyết định ở lần tới Hamunaptra này, tất cả mâu thuẫn đều bắt đầu ở đó, vậy hãy kết thúc ở đó đi!" Trịnh Xá nhìn Nạp giới trên tay, trong Nạp giới hiện tại có vào quả lựu đạn loại mạnh, đây là vì nếu còn thi thể Tề Đẳng Nhất chắc chắn là không dễ chịu, do vậy sau khi thương lượng, lúc mọi người rời khỏi thị tập đã chôn hắn trên một gò cát gần đó, mà mấy quả lựu đạn này cũng được Trịnh Xá lấy đi.

"Tất cả hãy kết thúc ở đó đi!"

Ba con ngựa chạy ngày đêm không nghỉ, loại khổ cực này người ngoài căn bản vô pháp tưởng tượng được, cả người phảng phất như rã rời, dưới mông vừa đau vừa tê, may mắn là còn có pháp thuật tăng cường thể lực của Chiêm Lam, bấy giờ mới giúp mọi người có thể tiếp tục kiên trì. Thời gian mấy ngày để tới Hamunaptra bị mọi người cứng rắn rút xuống còn một ngày một đêm, trêm đường gặp kỵ binh quan đội, mọi người đã càng lúc càng gần tới đích.

Lúc này là khoảng bốn năm giờ sáng, mọi người chỉ còn cách Hamunaptra hơn một giờ đi đường, kịp lúc nhìn thấy mặt trời buổi sớm dâng lên trên Hamunaptra, nhưng dần dần, tất cả đều ảm thấy mặt đất xung quanh tựa hồ đang rung động, hơn nữa rung động càng lúc càng rõ ràng.

Như đã biết trước, tất cả mọi người nhìn về phía sau, nhưng đều là màn đêm đen kịt, cách xa trăm mét là không thấy gì nữa. Chỉ có Zero cưỡi ngựa chạy về phía một cồn cát nhỏ, hắn đứng trên cồn cát nhìn lại, tiếp đó nói to với mọi người ở dưới:

- Ở phía xa có một lượng lớn cát bụi bay lên, nhìn qua có vẻ không phải là bão cát, cát bụi chỉ tung lên khoảng hơn hai mươi mét... Là xác ướp thị vệ, rất nhiều xác ướp thị vệ, tốc độ của chúng rất nhanh!

Trong mắt Zero, tốc độ của đám xác ướp thị vệ xương xẩu này cực kỳ đáng sợ, bọn chúng căn bản không biết mệt mỏi, không biết tử vong và thống khổ, hơn nghìn xác ướp thị vệ không ngừng chạy trên sa mạc, bước nhẹ một bước đã vượt qua mấy mét, tốc độ so với ngựa chạy nước rút cơ hồ còn nhanh hơn. Nhiều xác ướp thị vệ như vậy không ngừng lao tới, chỉ khí thế đã đủ làm người ta sợ hãi.

Thanh âm của Zero còn chưa dứt, cách phía xác ướp không xa lại một đoàn cát bụi bốc lên cuồn cuộn, trong cát bụi tất cả đều là tiếng vó ngựa. Hơn vạn kỵ binh mặc áo đen lao về phía đám xác ướp thị vệ, bởi vì khoảng cách song phương với Linh Điểm thật sự quá xa nếu không phải hắn cường hóa thuộc tính Druid Goshawk's eye thì cho dù là ban ngày cũng không thể nhìn xa như vậy, khi hắn nhìn thấy kỵ binh áo đen xuất hiện liền vội vàng quay ngựa chạy về phía mọi người.

- Có đúng vậy không? Đến nhanh thật a... Mọi người tăng tốc lên, chúng ta sẽ cho chúng một cái kinh hỉ!

Trịnh Xá nói lớn, tiếp đó, hắn khiển ngựa lao về phía Hamunaptra.

Vô luận như thế nào, mọi người cuối cùng cũng tới bên ngoài Hamunaptra trước hừng đông, cả tòa thành cổ trong ánh mặt trời vàng óng chiếu rọi hiện lên vẻ hùng vĩ kinh người, phảng phất như nó quay lại thời đại Ai Cập cổ đại phồn vinh mấy ngàn năm trước. Không thể không thừa nhận, loại hùng vĩ này đủ làm rung động lòng người, chỉ là giờ phút này, không ai còn tâm tình, bọn họ tất cả theo bước Trịnh Xá tiến thẳng tới, cuối cùng trên bầu trời có hơn mười phi cơ bay trước vào trong Hamunaptra.

Mọi người trốn sau bóng mấy cây cột đá, đợi khi phi cơ hoàn toàn bay khuất, bọn họ mới từ trong bóng râm đi ra. Trịnh Xá vội vàng nhìn Linh Điểm hỏi:

- Có cách nào bắn rơi phi cơ không?

Zero thở dài nói:

- Không có khả năng bắn rơi toàn bộ, nếu như là vài cái trong đó mà nói thì hoàn toàn không thành vấn đề, uy lực của của súng ngắm Gauss thật sự rất lớn, nhưng quá trình nạp đạn cũng phi thường rườm rà, tối đa chỉ có thể bắn ra chừng hai ba phát, phi cơ này cũng có thể cưỡng hành hạ xuống, ta nghĩ nguyên nhân có nhiều phi cơ như vậy đồng thời xuất hiện có thể là vì bọn họ sợ bị bắn tỉa.

Mọi người đều thở dài, cơ hội tốt như vậy lại bị lãng phí, bọn họ chỉ có thể trơ mắt nhìn phi cơ bay càng lúc càng xa, Trịnh Xá thở ra một hơi nói:

http://tieulun.hopto.org

- Vậy cứ như thương lượng lúc trước, Zero, Trương Hằng, hai người các ngươi thành một tổ, Linh Điểm phụ trách ngắm bắn nữ nhân Ấn Độ nhắm mắt kia, Trương Hằng phụ trách bảo vệ phía sau Zero... Nhớ kỹ, một kích xong lập tức rời đi, bất luận có bắn trúng hanh không đều phải lập tức ly khai, những người còn lại cùng nhau tiến vào lăng mộ, chi ra tìm kiếm tượng thần Ra, tìm được phải lập tức nổ súng báo hiệu...

Trịnh Xá nói lại kế hoạch một lần, tiếp đó hắn đi tới chỗ cửa lăng mộ, trước khi tiến vào, hắn quay đầu nhìn Linh Điểm và Trương Hằng. Linh Điểm đang tìm vị trí bắn tỉa thích hợp quanh đó, còn Trương Hằng thì không ngừng chỉnh sửa cây cung kiểu Anh, hai người đều Yên lặng chuẩn bị không hề ngoảnh lại. Đột nhiên, từ sau lưng mọi người truyền đến một trận kinh hô, Trịnh Xá còn chưa kịp quay lại, cần cổ đau xót, cả người bị một đôi tay nhấc bổng lên.

Ở lối vào lăng mộ, một đôi tay hình thành từ cát bụi đột ngột xuất hiện, cát ở xung quanh không ngừng tụ tập, Imhotep từ từ hiện ra. Hắn kéo theo Trịnh Xá ném vào trong lăng mộ, tiếng vang ầm ầm, Trịnh Xá bị cỗ lực lượng này ném đập lên tường, bức tường cũ kỹ vốn đã có chút tan vỡ, bị va chạm như vậy, nhất thời cả người xuyên qua, phía sau tường không ngừng truyền đến tiếng kim loại va chạm

Gã áo đen cùng Trương Kiệt ở gần đó nhất, hai người đều giơ súng bắn về phía Imhotep trước mặt, nhưng trước kia khi sử dụng linh loại đạn tại Cairo đối với hắn đã không có hiệu quả, lúc này sử dụng đạn bình thường thì càng vô hiệu, Tử đạn phảng phất như bắn vào cát, sau khi bị bắn trúng lập tức khôi phục như cũ, dù là súng cưa nòng của O Conneil cũng chỉ bất quá bắn ra lỗ đạn to hơn một chút mà thôi, kết quả vẫn như cũ không thay đổi, Imhotep vẫn bình yên vô sự đứng đó, hơn nữa lớn tiếng gào thét biến thành một cơn lốc xoáy.

Phản ứng của Triệu Anh Không cũng coi là cực nhanh, nàng vừa kịp rút Minh Hỏa nha ra, Imhotep đã hóa thành lốc xoáy cuốn khắp lăng mộ, cây vũ khí cực kỳ có hiệu quả với sinh vật linh loại này đã vô hiệu. Mọi người chỉ có thể trơ mắt nhìn Imhotep biến mất trong lăng mộ, mà cùng lúc đó, một tiếng thịch cực lớn vang lên, đó đúng là tiếng súng ngắm Gauss của Zero, hắn đã khai hỏa về phía mục tiêu.

101. Quyết Chiến Bắt Đầu (2)

-Vậy thì, kế hoạch bắt đầu được rồi, cho bọn chúng đoàn diệt đi!

Tiêu Hoành Luật ngắt ngắt tóc trên trán, hắn cười lạnh nói.

Những người còn lại đều mỉm cười, mặc dù đối phương tới nhanh như vậy nhưng quả thật vẫn nằm trong dự liệu của mọi người, mà kế hoạch của Tiêu Hoành Luật vẫn thi hành như cũ, không có chút cố kỵ nào. Kế hoạch này đủ để Ấn Châu đội lâm vào cảnh vạn kiếp bất phục!

Tiêu Hoành Luật để hai gã áo đen đi theo cùng tới đây, trong đó, một người đến đại bộ đội, một người chậm rãi theo sau tới Hamunaptra, vì dự phòng bọn họ sẽ bị khống chế tinh thần cho nên phải chuyện cần đối phó bất quá là chính diện khổ chiến, nhưng nếu như bọn họ không bị khống chế, vậy kế hoạch của Tiêu Hoành Luật sẽ thuận lợi tiến hành.

Tên mặc áo đen đi sau mọi người cũng không có vấn đề gì, hắn mang theo một bộ phận máy liên lạc, mà tên đến đại bộ đội ngoại từ máy liên lạc còn mang theo mật thư của gã áo đen viết cho thủ lĩnh kỵ binh. Một khi bọn họ nhìn thấy mật thư này sẽ phái một nghìn binh sỹ đuổi theo mọi người, cũng phải một người mang theo ba ngựa, không ngừng thay đổi, trong thư yêu cầu bọn họ khi tới phụ cận Hamunaptra nghe thấy tiếng súng đầu tiên vang lên, lập tức giết tới, sát tử bất cứ cái gì cản đường tới Hamunaptra! Bất cứ cái gì

Khi Linh Điểm nhận được mệnh lệnh, một khi đã bại lộ tung tích, vô luận xa gần thế nào, vô luận đã ngắm chuẩn hay chưa, vô luận có nữ nhân tinh thần lực khống chế giả kia hay không, lập tức nổ súng bắn chết người đầu tiên hắn nhìn thấy, cho dù không thể bắn chết cũng phải nổ súng! Bởi vì tiếng súng của hắn sẽ là tín hiệu triển khai kế hoạch.

-Suy luận logic rất đơn giản, bởi vì cho dù bọn họ đến từ hướng nào cũng sẽ phải đối mặt với kỵ binh trùng kích, mà sau khi biết kế hoạch của chúng ta, phương thức an toàn duy nhất để tới đây chính là dùng phi cơ. Nếu như chúng ta nhanh hơn bọn họ một bước tới Hamunaptra, hơn nữa để họ thấy rõ phụ cận không có kỵ binh, các ngươi nói xem, bọn họ sẽ làm thế nào? Chắc chắn là hạ cánh...

http://tieulun.hopto.org

-Còn một vấn đề nhỏ, bọn họ có thể đưa lạc đà hoặc ngựa lên phi cơ không? Phi cơ của thời đại này... Hừ hừ, chở vài người khó nữa là, cho nên bọn họ chỉ có thể hạ phi cơ, đi bộ tới Hamunaptra, vấn đề của ta là.. Hai chân chạy nhanh? Hay là bốn chân chạy nhanh... a a, vui vẻ chết đi, Ấn Châu đội!

Tiêu Hoành Luật móc ra một quả táo, nhẹ nhàng cắn một miếng, tiếp theo lại bắt đầu ngắt ngắt tóc trán.

Trương Kiệt và Chiêm Lam vội vàng chạy vào trong lăng mộ đỡ Trịnh Xá ra, bộ dạng hắn thoạt nhìn rất chật vật, trên người đầy tro bụi, còn có mấy con bọ hung bám trên cánh tay, liều mạng muốn chui sâu vào. Nhưng cơ nhục Trịnh Xá rất cứng rắn, hắn móc súng lục bắn nát mấy con bọ hung này, sau đó liều mạng hồi phục.

Triệu Anh Không liếc mắt nhìn Trịnh Xá một cái, tiếp đó nàng nhìn đồng hồ nói:

- Một phút trước, phát súng của Linh Điểm đã giết chết một người trong đội kia, bây giờ phải xem đám kỵ binh, hy vọng bọn họ có thể công kích hiệu quả!

Tiêu Hoành Luật cắn một miếng táo nói:

- Trên thế giới này không thể có suy luận tuyệt đối hoàn mỹ, ta cũng không thể... Trừ phi người suy luận đã hoàn toàn loại bỏ tất cả dục vọng, đau đớn, xúc giác, vị giác, khứu giác của loài người, chỉ có nhân tài như vậy mới có thể thuần túy đứng tại vị trí người thứ ba quan sát mọi chuyện. Người như thế chỉ cần có trí tuy mạnh mẽ cùng năng lực suy luận, vậy hắn tuyệt đối là trí giả hoàn mỹ, trí giả tối cường... Đáng tiếc, trên đời này không thể có người hoàn mỹ như vậy, quá hoàn mỹ, kết quả chỉ có thể là tự hủy diệt.

Vừa dứt lời, từ phia xa chợt cuộn lên một cơn lốc cát, đó là tiếng kỵ binh phi nước đại, mặc dù mọi người đều biết chỉ có một nghìn kỵ binh nhưng cùng tề thanh như vậy thanh thế quả thật kinh người. Đặc biệt là mọi người trong tiểu đội luân hồi, bọn họ vốn từ thế giới hòa bình trong hiện thực, ở đó có cơ hội nhìn thấy cảnh tượng làm người ta nhiệt huyết sôi trào thế này chăng? Nhất thời, mọi người như ngừng hô hấp, nhìn cát bụi bốc lên càng lúc càng cao, trong cát bụi, thân ảnh của kỵ binh cũng xuất hiện, đám kỵ binh này đều mang súng trường, bên hông đeo một thanh loan đao, tất cả đều là chiến sỹ tinh nhuệ viễn chiến cận chiến đều có thể.

Trịnh Xá cũng nhìn đội ngũ kỵ binh đông đảo, hắn lạnh lùng nói:

- Không giết chết chúng ta tại Cairo, các ngươi đã bỏ qua cơ hội tốt nhất... Mẹ kiếp, một mực bị đè nén, cuối cùng cũng triệt để phản kích rồi! Tề Đằng Nhất, mối thù của ngươi, chúng ta nhất định sẽ thay ngươi báo!

Trong lúc mọi người đang nói chuyện, đột nhiên lại vang lên một tiếng thật lớn, Linh Điểm lại một lần nữa bóp cò, mà cùng với tiếng súng, đồng hồ trên tay mọi người lại nhảy về số 0, đại biểu cho một người trong số họ bị giết!

"Bị giết chết một đội viên, Trung Châu đội phân chia, trước mắt điểm thưởng là 0, khi phim kinh dị kết thúc, điểm thưởng âm trực tiếp bị delete..."

-Linh Điểm!

Trịnh Xá gào lên, trong đầu hắn nhất thời nhớ lại quá trình quen biết với Linh Điểm, nam nhân trầm mặc như sắt thép này, luôn luôn có thể trầm ổn hoàn thành mọi việc hắn giao, cũng nhiều lần cứu hắn trong lúc nguy cấp, không chỉ như thế, khi hắn nghĩ đến nam nhân mang theo tiểu nữ hài trông giống như nam hài kia cùng nhau bơi lội, nụ cười ôn nhu trên mặt... Đây mới là đồng bọn a!

Trịnh Xá gầm lên, đồng thời lao về phía Linh Điểm, cùng chạy tới còn có Triệu Anh Không, nhưng Trương Kiệt lại phảng phất như cực kỳ thống khổ, xoa xoa thái dương, hắn gần như ngồi bệt xuống đất, mồ hôi lớn bằng hạt đậu không ngừng rới xuống, chỉ là sự chú ý của mọi người đều đổ dồn về phía Linh Điểm và Trương Hằng, không ai để ý tới vẻ thống khổ của Trương Kiệt.

Trịnh Xá trong lòng lo lắng, tốc độ chạy của hắn phi thường nhanh, hơn mười giây sau đã chạy tới sau mô đất Linh Điểm và Trương Hằng ẩn nấp ngắm bắn. Nhưng vừa nhìn hắn lập tức ngẩn người, Linh Điểm và Trương Hằng nhìn lại hắn vẻ mạc danh kỳ diệu. Linh Điểm là người đầu tiên hồi phục tinh thần, hắn thản nhiên nói:

http://tieulun.hopto.org

- Vừa rồi, người mặc trang phục Ấn Độ bị ta bắn trúng rất có thể là Cao Hồng Lượng hoặc Tần Chuế Ngọc. Trước mắt vẫn còn hai nữ nhân mặc trang phục Ấn Độ, đều mang mạng che mặt, ta không biết có nên tiếp tục ngắm bắn hay không.

Trịnh Xá yên lặng nhìn Linh Điểm, đột nhiên hung hăng vỗ một cái lên vai, hắn lớn tiếng nói:

- Không chết là tốt rồi! Mẹ nó, ngàn vạn lần không được chết a! Ta còn muốn cùng người sánh vai chiến đấu! Huynh đệ!

Linh Điểm hơi sửng sốt, hắn liếc nhìn Trịnh Xá thật sâu, quay đầu thản nhiên nói:

- Cho đến khi chết...

Cùng lúc đó, cách đó rất xa, tiểu hòa thượng cơ hồ đang cuồng nộ, hắn điên cuồng gào thét, đứng lên đầu một con rắn khổng lồ, liều mạng lao về phía trước, bên cạnh hắn là gã thầy thuốc tóc vàng đã biến thành người sói cao lớn, thương thế của hắn có vẻ đã khôi phục hoàn hảo, tốc độ so với tiểu hòa thượng đang lư lửng giữa không trung gần như tương đương.

Tiểu hòa thượng quát lớn:

- Shinai, liều chết công kích! Liều chết nắm giữ vị trí của hắn! Người kia rất có khả năng là dẫn đạo giả, dẫn đạo giả không thể ra tay với đội viên đoàn đội khác! Tìm vị trí của hắn sau đó Rââ giết hắn! Nhất định phải giết hắn!

Phía sau Ấn Châu đội, hai cỗ thi thể nằm đó, một là gã hán tử gầy gò đen nhẻm, trên tay hắn còn cầm hai thanh loan đao hàn quang tứ phía, thi thể còn lại là một nam nhân mặc trang phục nữ nhi Ấn Độ, nam nhân này trợn trừng mắt lộ rõ vẻ khó tin. Hắn chính là Cao Hồng Lượng, chết không nhắm mắt, mà trên đất còn bốn người khác không ngừng chạy trốn, ba nữ một nam,, trong đó có hai nữ nhân mặc trang phục Ấn Độ, mỹ nữ đang nhắm mắt đó nói:

- Bắt đầu yếu đi rồi, người kia quả n hiên là dẫn đạo giả, hắn đang chịu phản phệ từng phạt của Chủ Thần... Mau tìm vị trí của hắn, tìm thấy rồi... Rum!

Mỹ nữ nhắm mắt này kêu to một tiếng, một thanh niên Ấn Độ anh tuấn đứng cạnh nàng vụt tung cương châm trong tay ra...

Linh Điểm thản nhiên nói:

- Cho đến khi chết...

Đang nói chuyện đột nhiên hắn nhắm về phía xa, bóp cò, trên lồng ngực hắn máu tươi tung tóe, đồng thời một tiếng nổ trầm muộn vang lên. Mọi người chỉ có thể trơ mắt nhìn Linh Điểm ôm súng ngắm ngã xuống đất, một cây cương châm găm trên ngực hắn, lần này cương châm không đâm vào hai lá phổi hắn nữa mà trực tiếp đâm vào trái tim bên ngực trái... Chỗ đó máu nóng tuôn trào, cho thấy trái tim đã bị đâm thủng, theo cương châm rút ra, máu tươi không còn bị ngăn cản phun ra thành vòi.

Trịnh Xá hai mắt như muốn nứt ra, hắn vội đưa tay đè cương châm lại, không cho nó rời ra ngoài, bởi vì một khi rút châm ra, Linh Điểm trong chốc lát chắc chắn sẽ phải chết. Cho dù chỉ còn chút hi vọng, Trịnh Xá cùng không muốn đồng bọn của mình, huynh đệ có thể sóng vai nhau cùng tác chiến đến chết, cứ như vậy chết đi trước mặt... Hắn tuyệt đối không muốn!

Lực cương châm rút ra rất mạnh, mà Trịnh Xá nắm chặt lấy nó liền bị một luồng điện cực mạnh giật tê cả tay, song thủ căn bản không sử ra được chút khí lực nào, hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn cương châm chậm rãi rời ra, tiếp đó bay vào không trung biến mất không thấy nữa, còn máu tươi trên ngực Linh Điểm đã ướt đẫm tay hắn...

-.... Cho đến khi chết, không thể cùng sóng vai với ngươi nữa rồi, huynh đệ...

Linh Điểm cười nhẹ, hắn chậm rãi nhắm mắt lại, khẩu súng ngắm ion cũng chầm chậm tuột khỏi lòng hắn, từ từ rơi xuống giữa cát vàng...

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá ngây ngốc nhìn máu tươi đầy tay, xuyên qua lớp máu nhìn Linh Điểm, nhất thời trong đầu hắn một mảng trống rỗng, đến khi đám kỵ binh ở xa xa đồng loạt hò reo, hắn cũng phảng phất ứng tiếng gào lên, trong thanh âm tràn ngập sát ý và phẫn nộ.

-Ấn Châu đội! Ta muốn tất cả các ngươi phải chết! Ta muốn toàn bộ các ngươi bồi táng! A....

102. Phân Chia Chiến Trường! Đánh Đi, Một Quyền Đó (1)

Trịnh Xá điên cuồng gào thét, mà hai người bên cạnh hắn cũng đồng dạng cảm thấy bi phẫn. Triệu Anh Không ở cùng Linh Điểm đã lâu, mặc dù hai người chưa từng nói qua mấy câu, nhưng là sát thủ và thích khách, hai người đều tôn trọng đối phương, đây cũng là cường giả thương cảm lẫn nhau, Linh Điểm chết, Triệu Anh Không cũng rất bi phẫn.

Người còn lại là Trương Hằng, mới từ thế giới hiện thực tới chốn luân hồi phim kinh dị này, không nghi ngờ gì hắn vẫn còn cảm giác ngây thơ từ hiện thực. Mặc dù hắn còn chưa được đám người Trịnh Xá thừa nhận là thành viên đoàn đội, nhưng thấy người cùng mình hăng hái chiến đấu chết trước mặt, nếu một ngày người chết là hắn... Hắn cũng không biết bản thân có thể thản nhiên được như vậy không.

Ba người không nói gì, nhìn thi thể Linh Điểm, đột nhiên từ lăng mộ truyền đến một trận kinh hô, ba người trong lòng cả kinh, Trịnh Xá và Triệu Anh Không đồng thanh:

- Imhotep!

Trước đó Imhotep tiến vào trong lăng mộ, cùng lúc ấy, Ấn Châu đội cũng xuống phi cơ chạy về phía Hamunaptra, cho nên khi tiếng súng của Linh Điểm vang lên, sự chú ý của mọi người đều bị hấp dẫn về phía ấy, mà với Trịnh Xá và Triệu Anh Không mà nói, Imhotep còn chưa hồi phục hoàn toàn pháp lực không có nhiều uy hiếp, ít nhất, vũ khí của hai người trên thực tế đều khắc chế sự tồn tại của hắn.

Nhưng Linh Điểm xảy ra chuyện, đã hấp dẫn Trịnh Xá và Triệu Anh Không lại, nói cách khác, mọi người tại cửa lăng mộ lúc này không có thực lực chống đỡ Imhotep, bọn họ chỉ có thể trơ mắt nhìn hắn kích sát từng người, từng người.

Nghĩ đến đó, Trịnh Xá và Triệu Anh Không đã lao về phía cửa lăng mộ, tốc độ của hai người không thể nói là không nhanh, nhưng khi họ chạy đến nơi thì phát hiện vẫn chậm một bước, dưới chân Imhotep có một cái xác khô, từ quân áo trang phục có thể thấy, người này này chính là gã người Mỹ duy nhất còn sống. Mà lúc này, Imhotep cả người bắt đầu không ngừng co rút, một vài bộ vị rữa nát trên người hắn bắt đầu hồi phục như cũ. Tối đa chỉ mấy giây sau, một tế tự đầu trọc hoàn chỉnh đã xuất hiện trước mặt mọi người.

Mọi người chú mục nhìn vào, Imhotpe không ngờ vẫn mỉm cười, nụ cười là tất cả kinh hoàng rợn tóc gáy, ngay trong sát na mọi người đang sững sờ, hắn lại vung tay lên.

Bên ngoài Hamunaptra lập tức cát vàng ngập trời, vô số cát vàng bị cuốn lên cao mấy chục mét, chúng rít gào lao về phía một nghìn kỵ binh đang truy đuổi Ấn Châu đội, khi kỵ binh cách Ấn Châu đội không đầy một nghìn mét cát bụi liền ập xuống. Kỵ binh nhất thời bị chôn vùi, cùng lúc đó, Ấn Châu đội càng liều mạng chạy tới Hamunaptra, một nghìn kỵ binh đủ để khiến họ đoàn diệt... sợ rằng đã không còn tác dụng nữa.

Trịnh Xá cùng Triệu Anh Không đồng thời xông tới chỗ Imhotep, một người vận nội lực vào quyền trái, một người rút Minh hỏa chi nha. Hai vũ khí này đủ để gây thương tổi tới Imhotep, nhưng rõ ràng là bất tử tế tự này đã thông minh ra, hắn hơi cuốn cát bụi lên, khi hai ngươi tiến đến gần, xoáy cát đã cuốn Evelyn và Chiêm Lam tới, hắn hét lớn, lao vào sâu trong lăng mộ.

Trịnh Xá sắc mặt xanh mét, hắn chộp lấy Carnahan nói:

- Vừa nãy khi rời đi hắn nói gì?

Carnahan còn chưa kịp đáp, gã áo đen râu ria bên cạnh đã nói:

- Hắn nói giao cuốn sách Anubis cho hắn nếu không hắn sẽ biến hai người kia thành xác ướp... Hắn cho chúng ta thời gian đảo đồng hồ cát hai lần, khoảng một giờ...

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá thở hồng hộc, vốn trong hoàn cảnh tốt đẹp, chỉ nháy mắt đã phẳng phất biến thành hư ảo, Linh Điểm chết trận, Imhotep khôi phục pháp lực, Evelyn và Chiêm Lam bị bắt... Chẳng lẽ, đoàn đội bọn họ thật sự sẽ toàn diệt tại đây sao?

- O Conneil! Carnahan! Hai người các ngươi mau đi tìm cuốn sách Amun-Ra!

Trịnh Xá có nên tuyệt vọng trong lòng, hắn quyết đoán nhìn hai người O Conneil nói, tiếp đó quay sang gã áo đen:

- Ngươi cũng đi cùng bọn họ đi, thuận tiện bảo vệ họ.

Viện trưởng viện bao tàng vội vàng nói:

- Ta cũng đi, ta đọc hiểu văn tự Ai Cập cổ!

Trịnh Xá nhớ lại mớ tri thức Ai Cập cổ nửa mùa của Carnahan, hắn chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu, tiếp đó nói:

- Trương Kiệt, ngươi phụ trách, bảo vệ Trương Hằng và Tiêu Hoành Luật, Ấn Châu đội đang tới gần Hamunaptra, chỉ cần tiến vào lăng mộ sẽ không sợ viễn trình công kích của bọn họ... Chỉ là nữ nhân Ấn Độ chuyên khống chế tinh thần kia rất phiền toái, Trương Kiệt?

Trịnh Xá bấy giờ mới nhìn thấy rõ vẻ thống khổ của Trương Kiệt, nhưng làm hắn trong lòng phát lạnh chính là, trong mắt Trương Kiệt đột nhiên hiện lên một đạo thần quang kỳ lạ, đạo quang mang này chỉ lóe lên trong nháy mắt. Tiếp đó, Trương Kiệt liền lâm vào hôn mê, càng làm người ta kinh hãi là, cả người hắn da dẻ bắt đầu nứt ra, mạch máu huyết quản không ngờ tan vỡ, cả người phẳng phất như biến thành máu.

Gần như đồng thời, ở chỗ Ấn Châu đội, tiểu hòa thượng và mấy người nữa trong lòng cuồng hỉ, khi cát bụi nổi lên, bọn họ biết rằng Imhotep đã khôi phục pháp lực, trận bão cát ấy đã cứu họ, nếu không một nghìn kỵ binh đầy đủ sung ống đủ để khiến họ đoàn diệt. Không chỉ như thế, họ còn giết chết được tên xạ thủ bắn tỉa kia, việc này có thể giúp bọn họ thoải mái nhất, ít nhất không phải lo lắng tùy lúc trở thành vong hồn dưới súng.

-Rama! Ngươi không sao chứ!

Tiểu hòa thượng cũng không quay đầu lại, lớn tiếng hỏi.

Giữa mấy người, tên thanh niên Ấn Độ anh tuấn kia tay trái cụt đến tận vai, hắn không ngừng ho ra máu, toàn phải dựa vào hai nữ tử hai bên dìu đỡ mới có thể tiếp tục bước đi, hắn hư ngược nói:

-Châm của ta đâm trúng hắn trước, nếu không tuyệt đối là một súng trúng tâm tạng... Uy lực thật đáng sợ, rõ ràng không bắn trúng ta, chỉ sượt qua bả vai đã đủ cắt đứt cánh tay...

Mỹ nữ nhắm mắt bên cạnh hắn thì thào nói:

- Không có gì kỳ quái, từ trong ký ức của hắn có thể biết, thanh súng ngắm Gauss này có thể một súng diệt một cỗ chiến xa, ngươi cũng không phải chiến... A!

Mỹ nữ nhắm mắt đột nhiên hét lên chói tai, nàng ôm đầu, không ngừng quay cuồng trên đất, tất cả mọi người đều cả kinh. Tiểu hòa thượng và gã thầy thuốc tóc vàng biến thành người sói đều chấn kinh, đồng thời lao về phía nàng, bởi vì họ biết rằng, về chiến đấu lực mà nói mỹ nữ nhắm mắt này không phải cực mạnh, nhưng nàng là nhân vật trung tâm tối trọng yếu của cả đoàn đội, thậm chí có thể nói, nàng là đội trưởng không có quyền lực của đội trưởng.

Mỹ nữ nhắm mắt gào thét chói tai, thanh âm của nàng trong vài giây chợt trở nên khàn đặc, nàng không ngừng kêu:

- Đội trưởng... Dẫn đạo giả công kích ta, hắn không thể công kích ta a, ta vừa rồi chỉ vừa dò xét bọn họ, đột nhiên hắn xâm nhập vào tình thần ta... Phản phệ, tinh thần phản phệ...

Thanh âm của mỹ nữ nhắm mắt càng lúc càng nhỏ, khi nói mấy tiếng cuối cùng ngũ quan đã không ngừng chảy máu, cả người nhìn rất đáng sợ, mà kể cả như vậy thân thể vẫn co rút không ngừng.

http://tieulun.hopto.org

Người sói cao lớn chạy đến chỗ mỹ nữ nhắm mắt liền biến lại thành thầy thuốc tóc vàng. Hắn nâng đầu nàng lên, tiếp đó sờ ngực trái, rồi chán nản lỏng tay nói:

- Tim vẫn đập nhưng sóng não lại cực kỳ dị thường... Ý thức của nàng bị cường hành xóa bỏ, nếu như không có gì bất ngờ, thân thể sẽ tử vong sau vài phút, tựa hồ cả bản năng thân thể cũng bị xóa, hô hấp và nhịp tim sẽ dần dần ngừng lại.

Tiểu hòa thượng hít một hơi thật sâu, hắn thì thào nói:

- Không có biện pháp cứu chữa sao? Cho dù lấy sinh mệnh lực cấp cho nàng?

Gã thầy thuốc tóc vàng lắc đầu, hắn cười khổ nói:

- Không có biện pháp, lĩnh vực tinh thần là khu vực bất khả tư nghị, phương diện này ta thật sự không quen, sinh mệnh lực của nàng vô cùng sung túc, đối phương là cao thủ lĩnh vực tinh thần, thừa dịp lúc nàng dò xét, xâm nhập vào hệ thống tinh thần của nàng, sáo đó cường hành xóa hết tất cả, sinh mệnh lực cũng vô pháp vãn hồi tinh thần cho nàng...

Vẻ mặt tiểu hòa thượng chợt trở nên hung tợn, hắn nhấc tay lên, một đầu rắn khổng lồ xuất hiện trên đầu hắn, tiếp theo, đầu rắn lăng không cắn về phía mỹ nữ nhắm mắt, trước mắt mọi người, đầu rắn cắn nát nữ nhân đó thành mảnh nhỏ, tiểu hòa thượng sắc mặt tàn nhẫn nói:

- Nếu chết thì cũn phải chết trong tay người phe ta! Tuyệt đối không cho Trung Châu đội một cơ hội nào! Bọn chúng hiện tại hẳn là đang âm điểm?Tuyệt đối không thể để bọn chúng được chút điểm nào... Trung châu đội, ta muốn các ngươi toàn bộ phải bồi táng!

Trong lúc tiểu hòa thượng đang hung hăng nói thì nữ tử mực trang phục Ấn Độ kia đột nhiên hét lên, nàng mờ mịt nhìn mấy người tiểu hòa thượng xung quanh. Người này đúng là Tần Chuế Ngọc vẫn bị khống chế tinh thần, khi mỹ nữ nhắm mắt Shinai kia chết, nàng cũng thoát khỏi khống chế tỉnh lại, bấy quá, nàng tỉnh lại chỉ có thể nói là bất hạnh, bởi vì bên cạnh đều là ánh nhìn hung ác của Ấn Châu đội, nếu phải so sánh, có thể như Cao Hồng Lượng bất tri bất giác chết đi, không nghi ngờ gì chính là may mắn hơn nàng rất nhiều.

-Trung Châu đội... A a, Trung Châu đội a! Ta muốn các ngươi phải chết vô cùng thể thảm, ha ha ha...

Lúc này, đám người Trịnh Xá lại không thể hiểu được, Trương Kiệt đột ngột ngã xuống làm an bài của hắn có sơ hở, lúc này, người có thể chiến đấu trong đội ngũ chỉ có hắn và Triệu Anh Không, mà Triệu Anh Không một bên vai không hoạt động được, nếu để Triệu Anh Không bảo vệ Tiêu Hoành Luật thì không ổn, nhưng một nhân tài quân sư như vật cực kỳ khó kiếm, hắn không nghĩ lần tiếp theo trong số tân nhân sẽ lại xuất hiện một nhân tài như vậy.

-Nếu không ngại, để ta bảo hộ Tiêu Hoành Luật và Trương Kiệt đi.

Trương Hằng chợt mở miệng nói.

Gã thành niên thẳng thắn này khẽ cười, trên tay cầm trường cung Anh quốc, hắn nói:

- Nếu như ẩn vào trong lăng mộ, đối phương hẳn là không tùy tiện tìm tới chúng ta, hơn nữa ta sẽ tận lực ẩn nấp... Để ta góp một phần lực lượng sống sót đi, ra xin đấy!

103. Phân Chia Chiến Trường! Đánh Đi, Một Quyền Đó (2)

Đó là một lựa chọn phi thường bất đắc dĩ, Trịnh Xá đột nhiên cảm giác được, trước mắt hắn chỉ có hai lựa chọn, một là để tránh cho đoàn đội toàn diệt, để Trương Hằng bảo vệ Trương Kiệt và Tiêu Hoành Luật, nhưng nếu như vậy, chỉ cần họ bị đội trưởng Ấn Châu đội phát hiện, kết cục chắc chắn là phải chết. Lựa chọn kia là để Triệu Anh Không đi theo bảo vệ bọn họ, như vậ vầy dù gặp phải Ấn Châu đội cũng có lực chiến đấu. Nhưng nếu so sánh lại, làm vậy mặc dù có thể đảm bảo cho cá nhân nhưng sẽ cực kỳ bất lợi với đoàn đội tác chiến...

Hiện tại phải xem lựa chon của hắn! Là muốn cá nhân hay muốn đoàn đội!

http://tieulun.hopto.org

-Vậy... Trương Hằng, ta trông cậy vào ngươi.

Trịnh Xá cắn răng quay đầu đi, hắn thì thào nói:

- Nếu như các ngươi bị Ấn Châu đội giết, ta nhất định sẽ băm vằm chúng thành vạn mảnh! Nhất định!

Đoàn đội và cá nhân... Làm người đứng đầu, nhiều lúc rất bất đắc dĩ, hông hiểu vì sao, hắn bắt đầu hiểu được tâm tình của Sở Hiên, đứng ở vị trí này, cần phải dùng nhãn quan bao quát toàn cục, hắn chỉ có thể tận lực cố gắng cứu giúp mọi người... Hắn không phải là thần...

Bốn người O Conneil tiến vào lăng mộ trước, tiếp theo là Trương Hằng cõng Trương Kiệt, bên cạnh là Tiêu Hoành Luật tay cầm một khẩu súng, sau khi ba người bọn họ tiến vào lăng mộ, Trịnh Xá mới cùng Triệu Anh Không đi vào.

Như vậy tình hình xoay chuyển, Trịnh Xá trong đầu bắt đầu không ngừng tự hỏi tình huống hiện tại, bọn họ tổng cộng những người còn sống, bao gồm hắn, Triệu Anh Không, Trương Kiệt, Trương Hằng, Tiêu Hoành Luật, Chiêm Lam, Tần Chuế Ngọc hoặc Cao Hồng Lượng, trong đó người có khả năng chiến đấu chỉ có ba người, mà Trương Kiệt lại đột nhiên hôn mê, nói cách khác, trong nhóm này chỉ còn hắn và Triệu Anh Không còn sức đánh một trận.

Tình huống thế này quả thực là ác liệt cực điểm, cơ hội duy nhất chính là đi trước một bước, tước đoạt pháp lực của Imhotep, sau đó tìm biện pháp đánh bại Ấn Châu đội, nếu không bọn họ chỉ có thể đoàn diệt.

-Thầy thuốc lang sói là của ta...

Triệu Anh Không đột nhiên mở miệng nói.

Trịnh Xá hơ sửng sốt, hắn liếc mắt nhìn Triệu Anh Không nói:

- nhưng bả vai của ngươi không phải đã...

Triệu Anh Không nhẹ nhàng lắc đầu, nàng tự tin nói:

- Ta là một thích khách, không phải lưu manh đầu đường xó chợ, cũng không phải chiến sỹ thích liều mạng, cơ hội chỉ có một lần... Áp dụng phương thức công kích của thích khách, một khi thất bại chắn chắn phải chết, điểm này ta nghĩ hắn cũng minh bạch. Do vậy, đối với thích khách mà nói, không có cái gọi là bị thương không nặng, hắn đã chệch khỏi thích khách chi đạo, mưu toan dùng cường lực đình chiến.

Trịnh Xá nhìn vẻ mặt kiên đinh của Triệu Anh Không, hắn cũng gật đầu nói:

- Vậy thì tốt, dù sao lần này chúng ta cũng chỉ có tiến không lùi, một khi thất bại tất cả đều phải chết... Sống sốt nhé, Triệu Anh Không, ta không hy vọng đồng bọn có thể sóng vai chiến đấu lại thiếu đi một người.

Hai người đang nói chuyện, bóng Ấn Châu đội đã dần xuất hiện. Bọn họ rút cuộc cũng tới Hamunaptra trước khi kỵ binh xuất hiện lần nữa, ở đây vô số cột đá gãy vỡ, cho dù bị một nghìn kỵ binh bao vây lại, ở địa phương này họ cũng không cần sợ hãi, với lực phá hoại cực lớn của con rắn hổ mang hai đầu của tiểu hòa thượng, hoặc tốc độ linh hoạt cùng năng lực cận chiến khủng bố của người sói, một nghìn kỵ binh cản bản chỉ như bao cát chịu đòn, nhiều nhất là tiêu hao chút tinh lực mà thôi.

Trịnh Xá hung hăng nhìn tiểu hòa thượng lư lửng trên không trung ở xa xa, hắn thật sự hận không thể băm vằm kẻ kia thành vạn mảnh. Cùng lúc Triệu Anh Không tiến vào trong lăng mộ, Trịnh Xá nhặt một hòn đá trên đất, tiếp đó hai mắt một mảng mờ mịt, tay phải nắm chặt hòn đá, cơ nhục vụt bành trướng , một giây sau, hắn ném thẳng hòn đá trong tay vào tiểu hòa thượng.

Mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, lực lượng cường hóa cơ nhục của Trịnh Xá thậm chí vượt qua cơ nhục của gã to lớn Imani kia, khối đá phảng phất như đại pháo phá không bay đến, vụt một tiếng đánh thẳng về phía tiể hòa thượng. Trịnh Xá dù sao cũng không phải Linh Điểm, lực ném cố nhiên là đủ nhưng khoảng cách xa như vậy chỉ sai một ly đã chênh lệch rất lớn. Hòn đá bay lệch qua mặt tiểu hòa thượng mấy phân, tiếp đó hung hăng đập lên một trụ đá vỡ, trụ đá to như vậy không ngờ bị một hòn đá nhỏ đập vụn hơn nửa, sau đó ầm ầm sụp xuống.

http://tieulun.hopto.org

Tiểu hòa thượng sờ sờ bên mặt bị kình phong cắt tóe máu, hắn bắt đầu điên cuồng cười lớn, tốc độ bay càng lúc càng nhanh, khi Trịnh Xá và Triệu Anh Không vừa tiến vào trong lăng mộ được mấy giây, đầu rắn dưới chân hắn đã há mồm bắn ra một đạo thiểm điện, cửa lăng mộ lập tức nổ tung, giống như có lựu đạn nổ tại đó, đến khi tro bụi rơi xuống, nhanh thạch chỗ đó đã bị nổ thành bụi phấn.

Tiểu hòa thượng hít sâu một hơi, hắn lạnh lùng nói:

- Chúng ta cùng nhau đi vào, ngàn vạn lần không đươc phân tán... Aladas! Đừng có làm trò điên khùng nữa, nếu như vì ngươi mà Ranma và Mandavya chết, ta không phân thây ngươi không được! Đừng ép ta hạ sát thủ!

-Vậy cứ theo kế hoạch như trước, tìm đại tế tự Imhotep, hiện tại hắn là hắn đã khôi phục pháp lực, chỉ cần chúng ta hội hợp với hắn, khi đó đại cục đã định... Đừng phân tán chiến lực, mọi người tập trung lại!

Gã thầy thuốc tóc vàng Aladas đọt nhiên hỏi:

- Vậy cô ta thì sao?

Trong tay hắn vẫn đang cầm một túi lớn đầy máu, gọi là túi, kỳ thật chỉ là mấy bộ quần áo Ấn Độ quây lại mà thôi.

Tiểu hòa thượng vẻ mặt dữ tơn, nói:

- Hiện tại không nên giết cô ta, ta muốn đưa tất cả thành viên Trung Châu đội, nhân vật trong tình tiết trói lại, từng đao từng đao phân thây bọn chúng! Ta muốn chúng nếm thử tư vị của a tỳ địa ngục! Ta muốn chúng vĩnh viễn sống trong địa ngục!

Aladas liếm liếm dao phẫu thuật thủy tinh trên tay, mặc cho lưỡi dao sắc bén cắt đứt đầu lưỡi, hắn ngược lại như đang hưởng thụ hút hết máu tươi chảy ra từ đầu lưỡi, như một kẻ biến thái, bước theo sau tiểu hòa thượng.

Lúc này Ấn Châu đội còn tổng cộng bốn người, về phần ba gã tân nhân bị bỏ tại Cairo, vì cái chết của Shinai có lẽ ba gã cũng khôi phục bình thường. Bốn gã tư thâm giả là tiểu hòa thượng Shiva Brahma, bác sỹ lang sói Aladas, tên sử dụng châm niệm lực điện từ Rama, người có kỹ năng vòng bảo hộ Mandavya.

Tiến vào lăng mộ, tiểu hòa thượng lẩm bẩm:

- Tay súng bắn tỉa tầm xa kia đã bị chúng ta giết, dẫn đạo giả kia chắc chắn đã chịu trừng phạt, phải chết hoặc mất khả năng chiến đấu. Tiếp theo còn một người sử dụng kỹ năng phụ trợ, một nữ thích khách, còn có đội trưởng của bọn chúng, hắn mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, cận chiến lực cực mạnh, những kẻ khác có vẻ đã... Có thể thắng, cộng thêm lực lượng của Imhotep, chúng ta nhất định có thể thắng... Rama, cương châm của ngươi còn sử dụng được không?

Gã thanh niên Ấn độ cười khổ nói:

- Vô cùng đau đớn, vô pháp tập trung chú ý, cho dù có thể phóng ra cương châm, phỏng chừng chỉ có thể thử trong phạm vi năm mươi mét, xa quá sẽ không thể ngắm chuẩn...

Tiểu hào thượng lại chửi lớn một câu, hắn hung hăng nói:

- Cái chết của Shinai... Tổn thất này dù có giết Trung Châu đội mười lần cũng không đủ bù đắp, một người có thể chịu đựng cường hóa tinh thần lực, đây là nhân tài khó kiếm đến mức nào a! Ta nhất định phải giết sạch bọn chúng...

Tiểu hoàn thượng gầm gữ vài câu, sau đó mới quay sang nữ tử còn lại hỏi:

- Mandavya, ngươi thì sao? Kỹ năng vòng bảo hộ của ngươi không có vấn đề gì chứ?

Nữ tử này vội gật đầu nói:

- Đúng vậy, trước giờ ta vẫn không sử dụng kỹ năng này, nếu như liên tục sử dụng vòng bảo hộ, phỏng chừng chống đỡ mười phút cũng không thành vấn đề.

Tiểu hòa thượng gật đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

- Tốt lắm, vậy giao Rama cho ngươi, ngươi chỉ cần đảm bảo hắn không chết là được...

Trước đó, Trịnh Xá cùng Triệu Anh Không tiến vào trong lăng mộ, sau khi đi vào, phía sau đột nhiên truyền đến một tiếng nổ lớn, họ cũng không quay đầu, tiếp tục tiến về phía trước, chạy hơn mười bước, Trịnh Xá chợt kỳ quái hỏi:

- Triệu Anh Không, tại sao ta không cách nào cảm nhận được sự tồn tại của ngươi vậy? Mỗi lần ngươi nấp trong bóng tối, cả người như biến mất, đây là kỹ xảo đặc biệt của thích khách các ngươi sao?

Triệu Anh Không thảnh nhiên nói:

- Đạo lý rất đơn giản, tự thôi miên bản thân là được, tưởng tượng bản thân là một bộ phận của bóng tối, hoàn toàn trừ bỏ sát ý và mọi loại tâm tình, cả người trống rỗng là được... Đây là một cơ sở trong việc huấn luyện thích khách, nếu không làm được, rất có khả năng sẽ bị một vài người có dự cảm mạnh mẽ phát hiện, thích khách như vậy vô pháp giết giết mục tiêu.

Trịnh Xá nghe vậy, yên lặng trầm tư một lát, hắn bấy giờ mới nói:

- Ta cảm thấy Ấn Châu đội sẽ không truy kích chúng ta, bọn chúng hẳn là sẽ hợp thành đoàn đi với sâu trong lăng mộ. Nếu ta là bọn chúng nhất định sẽ đi tìm Imhotep trước, chỉ cần ở cùng một chỗ với bất tử tế tự pháp lực vô biên này, vậy trận chiến này về cơ bản là chúng ta thua chắc... Muốn đánh cược một ván không?

Triệu Anh Không hơi ngẩn người, nàng nhẹ giọng nói:

- Đánh cuộc cái gì?

-Đội ngũ bọn chúng không đoàn kết!

Trịnh Xá nói vẻ chắc chắn:

- Mặc dù chỉ là cảm giác, nhưng ta thấy Aladas kia thế nào cũng không chịu bán mạng cho tiểu hòa thượng, hơn nữa đội viên còn lại tựa hồ chỉ là sợ hãi tiểu hòa thượng... Chúng ta nấp ở một chỗ bí mật gần đó, sau khi bọn chúng đi qua, ta sẽ công kích tiểu hòa thượng trước... Khi Imhotep đánh ta văng vào sau vách tường, chỗ đó có một mật thất cất giấu vô số hoàng kim, ta sẽ kéo tiểu hòa thượng tới đó chiến đấu. Lúc ấy, Aladas sẽ giao cho ngươi, chỉ cần ngươi có thể hấp dẫn hắn...Tiếp đó phải xem ngươi chiến đấu với hắn thế nào, về phần thành viên còn lại trong đội chúng, ta cá là chúng sẽ bỏ rơi tiểu hòa thượng, đi tìm Imhotep. Ta chỉ có thể đảm bảo chiến đấu với tiểu hòa thượng trong tình huống một chọi một, để xem bọn chúng sẽ phản ứng như thế nào, nếu bọn chúng trợ giúp tiểu hòa thượng cùng nhau chiến đấu, ta nhất định phải chết! nếu đoàn đội của chúng không đoàn kết, chỉ là cường lực tụ họp lại, vậy ta có hy vọng giết chết hắn!

-Đánh cuộc không?

Tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, trong lòng trống rỗng, cái gì cũng không hay, cái gì cũng không biết, chỉ yên lại từ trong hắc ám nhìn ra ngoài, tal cũng có chút kinh ngạc nhìn Trịnh Xá, chỉ hơn mười giây, hắn đã tiến vào lĩnh vực mà rất nhiều sơ cấp thích khách cả đời cũng không đạt tới được, vô tâm chi cảnh, dù sao đây cũng là một kỹ xảo tối cần thiết để trở thành một thích khách.

Hai người từ trong bóng tối yên lặng nhìn Ấn Châu đội bước vào trong lăng mộ, yên lặng nghe họ nói chuyện, sau đó nhìn họ từng bước, từng bước tiến tới gần, tiếp đó

Tiểu hòa thượng gật gật đầu nói:

- - Tốt lắm, vậy giao Rama cho ngươi, ngươi chỉ cần đảm bảo hắn không chết là được...

Trịnh Xá dưới chân đạp mạnh một cái, chỉ trong chớp mắt, lực lượng cơ nhục ở chân sau khi cường hóa đưa hắn bắn vọt lên, khi người Ấn Châu đội mới hồi phục tinh thần hắn đã chỉ còn cách tiểu hào thượng hơn một mét. Đám người Aladas đầu óc tê dại, không ai phát hiện bóng dáng của Trịnh Xá, lần tập kích này quá sức mau chóng. Đáng tiếc vì đột ngột lao ra, Trịnh Xá cũng không có thời gian rút chủy thủ, hắn chỉ có thể hung hắng đánh thẳng một quyền về phía khuôn mặt đang ngây ngốc của tiểu hòa thượng.

Ầm một tiếng, Trịnh Xá kéo theo tiểu hòa thượng đập mạnh lên vách tường đối diện...

http://tieulun.hopto.org

104. Lăng Mộ Hỗn Chiến (1)

Khi tiểu hòa thượng bị Trịnh Xá một quyền đánh văng vào vách tường, phản ứng của Aladas không thể nói là không nhanh, thân thể hắn bắt đầu tấn tốc bành trướng, cả người lại sắp biến thành một người sói khổng lồ. Nhưng đúng lúc ấy, hắn vụt quay người lại phía sau, trong bóng tối của thông đạo, một thiếu nữ tay cầm hỏa diễm chủy thủ lẳng lặng đứng đó, hắc ám và ảnh lửa hòa quyện, làm bóng dáng nữ hài có chút mờ mịt, hư ảo.

Aladas lạnh lùng nhìn nàng, sau đó, hắn mỉm cười dữ tợn nói:

- Lần trước giáo huấn còn chưa đủ sao? Ngươi căn bản không phải là đối thủ của ta, chỉ cần một kích nhẹ nhàng... Có thể biến người thành thịt vụn, để huyết nhục trên người ngươi vung vãi hết ra, cho máu vào cốc uống cạn, biến ngươi thành bộ xương chơi đùa, ha ha ha...

Triệu Anh Không nhàn nhạt nói:

- Vậy tới đi...

Nói xong, nàng chậm rãi lùi vào trong bóng tối.

Aladas lạnh lùng liếc nhỉn, hắn đột nhiên mỉm cười hung tợn, tiếp theo cơ nhục toàn thân kịch liệt bành trướng, sau mấy giây đã biến thành một người sói cao lớn, hắn cũng không quay đầu lại, lao theo Triệu Anh Không, hướng về ngách nhỏ tối tăm phóng đi.

Một nam một nữ còn lại đều sợ đến ngây người, bọn họ không biết làm thế nào nhìn hai người hai bên, một bên là tiểu hòa thượng đội trưởng của họ, một bên là thầy thuốc tóc vàng Aladas, chiến lực phi thường cường đại. Bọn họ một người là công kích thủ tầm xa, một người là phụ trợ kỹ năng thuần túy, cũng có thể nói là không có chút chiến lực nào, cho dù là súng ống bình thường cũng có thể tạo thương tổn cực lớn, cho nên sau khi hai người cường đại nhất đã li khai, bọn họ lập tức không biết làm thế nào cho tốt.

-Rama, trong bóng tối ngươi có thể bắn trúng mục tiêu không?

Nữ nhân tên là Mandavya kia đột nhiên hỏi

Rama lắc đầu nói:

- Không nhìn rõ thì không thể bắn trúng, vô luận khoảng cách xa gần thế nào... Nhưng một khi tỏa định được đối phương thì tuyệt đối có thể bắn trúng mục tiêu, không quan tâm khoảng cách thế nào, trong phòng này quá tối, phỏng chừng không thể bắn trúng mục tiêu.

Mandavya nhìn căn phòng tối đen phía sau vách tường , nàng cắn răng nói:

- Chúng ta đi tới chỗ Imhotep trước, chỉ cần tìm được Imhotep, ít nhất sẽ không phải lo bị người khác giết chết... Chúng ta hiện tại đã bị âm điểm rồi, nếu hai người bọn ta cũng chết, mọi người không biết sẽ bị trừ bao nhiêu điểm a, đi thôi, tìm Imhotep trước.

Rama lo lắng nhìn căn phòng, bên trong không ngừng truyền đến tiếng gào thét và kim loại ma sát, chỉ nghe thôi đã đủ làm người khách phát lạnh, đặc biệt là trong phòng kia một mảng tối đen, chuyện này làm Rama căn bản không có tín tâm, do vậy hắn lưỡng lự nửa ngày trời cuối cùng cắn răng nói:

- Đội trưởng rất mạnh, hắn chắc là có thể chiến thắng... Ha ha, đúng vậy, chúng ta cứ đi tìm Imhotep trước.

Hai người thương lượng một chút, lập tức quyết định trước tiên đi tìm Imhotep. Khi hai người bước qua cái túi đầy máu kia, sắc mặt có chút tham lam, không đành lòng nhìn lại, Rama giơ cương châm nói:

- Làm thế nào đây? Giết cô ta? Người như vậy có sống cũng đáng thương, dù sao cô ta cũng không sống nổi ở chỗ Chủ Thần. Chết sớm coi như giải thoát...

Mandavya rút trong tay áo ra một khẩu súng lục, cười cười nói:

- Vậy để ta giết đi. Ta nhớ lần trước ngươi vẫn còn 3000 điểm thưởng chưa sử dụng phải không? Ta không có nhiều điểm như vậy, để ta giết cô ta đi...

Rama nhíu mày, hắn dú khoát vác túi lên nói:

http://tieulun.hopto.org

- Bây giờ tranh luận chuyện này còn quá sớm, đi tìm Imhotep trước đã, chỉ cần có thể giải quyết thành viên còn lại của Trung Châu đội, đến lúc đó nói không chừng chúng ta còn có thể giết chết một người mở cân nhân tỏa ấy chứ... Tóm lại chuyện giết cô ta để tính sau đi.

Mandavya bất đắc dĩ thở dài, nàng chỉ có thể theo sau Rama cùng nhau bước vào trong một ngách nhỏ, phía sau lưng họ, trong căn phòng tối đen kia vẫn như cũ, thanh thế kinh người.

Trịnh Xá dù sao cũng không phải là thích khách, trong tích tác khi hắn triển khai công kích liền bộc phát sát ý cực mạnh do vậy, tiểu hòa thượng mặc dù không tránh được quyền đầu tiền của hắn nhưng theo bản năng cũng có một chút tránh né, cho nên quyền này thực tế cũng không đánh trúng chỗ yếu hại, tối đa chỉ đánh văng lên, tiếp theo hắn dùng lực lượng bản thân dẩy tiểu hoad thượng đập vào vách tường phía sau, đó là một đại sảnh đầy vàng.

Tiểu hòa thượng dù sao cũng mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, trong chốc lát khi bị đánh văng vào tường hai mắt hắn đã một mảng mờ mịt, song cước dùng lực điểm lên đầu quyền Trịnh Xá, cả người bắn vè phía sau. Để dự phòng sau lưng có gì sắc nhọn, hắn vung tay lên triệu hoán con rắn hổ mang khổng lồ , cả người lập tức đập mạnh lên thân rắn.

Trịnh Xá sao có thể để tiểu hòa thượng tách ra xa? Rắn hổ mang khổng lồ là lợi khí chiến đấu tầm trung, tầm xa, mà hắn lại mạnh nhất về cận chiến, nếu như không thể giết chết tiểu hòa thượng trong cận chiến, một khi bị kéo giãn khoảng cách, hắn chắc chắn sẽ thất bại không nghi ngờ gì, vì thế hắn không hề suy nghĩ liền vọt tới, tay phải vung lên rút ra prog knife, tay trái đưa nội lực tiến nhập vào trong Nạp giới, cả người theo bản năng lao vào trong bóng tối.

Tiểu hòa thượng phản ứng cũng rất mau lẹ, trải qua khoảnh khắc đối đầu ngắn ngủi, vị trí của song phương đại khái cũng nắm được, hắn không chút nghĩ ngợi, vung tay lên, rắn hổ mang hai đầu lập tức từ đỉnh đầu vọt ra, con hắn khổng lồ này chợt há mồm phun ra một đoàn hỏa diễm. Ngọn lửa này lập tức chiếu sáng cả đại sảnh, Trịnh Xá cách tiểu hòa thượng không xa, nhưng bị hỏa diễm này cứng rắn bức lui.

Tiểu hòa thượng vội vàng chỉ huy đầu rắn còn lại quay về phía Trịnh Xá,một tia chớp bắn tới, đáng tiếc vẫn chậm một chút, tia chớp đó chỉ đánh trúng một bức tượng vàng, bức tượng bị bắn vỡ đôi, còn Trịnh Xá đã rút vào trong bóng tối, biến mất không thấy nữa.

-Ha ha, kỹ năng của ta là triệu hoán thượng cổ bát kỳ đại xà a, căn cứ vào thực lực của người bị ăn thịt mà tiến hóa, đây chính là kỹ năng cấp A, ha ha! Một cường giả mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, có thể thấy ngươi còn cường hóa một vài loại khác? Không sao cả, ăn thịt ngươi có thể tiến hóa ra đầu rắn thứ ba, khi đó thực lực của ta lại được tăng cường một mức lớn, ha ha ha...

Tiểu hòa thượng lớn tiếng gào thét, hắn chỉ huy rắn hổ mang lấy hắn làm trung tâm, không ngừng di động, không thể tiếp cận hắn trong phạm vi năm mét, khảng ba mươi giât sau, hắn lệnh cho một đầu rắn tiến hành phun lửa, ánh sáng của hỏa diễm có thể chiếu sáng cả đại sảnh, một khi Trịnh Xá không kịp ẩn mình trong bóng tối đầu rắn còn lại sẽ bắn thiểm điện về phía hắn. May mắn là giữa lúc hai đầu rắn bắn ra có một chút khựng lại, mới có thể hắn trong khoảng thời gian cực ngắn này né tránh, nếu không một tia chớp có thể khiến hắn trọng thương trí mạng.

”Không được, tránh không nổi, vô pháp tiến gần, thời gian ba mươi giây, lại không thấy chỗ đầu rắn lướt qua, căn bản không có khả năng có cơ hội áp sát...”

Trịnh Xá trong lòng thầm lo lắng, mặc dù đúng như hắn đoán trước, đồng bọn của tiểu hòa thượng cũng không tới cứu hắn, nhưng đồng dạng, đồng bọn Triệu Anh Không của hắn cũng lâm vào nguy hiểm. Hắn cũng không cho rằng Triệu Anh Không bị thương nghiêm trọng có thể địch nổi gã người sói to lớn kia, nói thật là nếu về phương diện cận chiến lực ngạnh đấu mà nói, hắn cũng không tin rằng có thể địch nổi người sói kia, cho nên hắn buộc phải trong thời gian ngắn giải quyết tiểu hòa thượng, nếu không có thể hắn sẽ một lần nữa mất đi đồng bọn...

”Sơ hở duy nhất là... Đỉnh đầu, sơ hở duy nhất...”

Trịnh Xá lúc này đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, bản năng chiến đấu vô tận không ngừng tràn vào trong đầu hắn, vừa có chủ ý, hắn liền lập tức nhấc một món đò bằng vàng ném thẳng về phía tiểu hòa thượng, đồng thuời cả người lao về phía tường.

http://tieulun.hopto.org

Tiểu hòa thượng lúc này chỉ cảm thấy một luồng kình phong ập tới, rắn hổ mang khổng lồ dễ dàng đánh rơi món đồ đó, tiếp theo hắn không chút nghĩ ngợi để một đầu rắn phun hỏa diễm, đầu rắn kia tủy thời chuẩn bị bắn tia chớp, nhưng chuyện làm hắn kỳ quái chính là, hướng đó tịnh không thấy Trịnh Xá, hắn vội nhìn quanh bốn phía, đúng lúc ấym hỏa quang lại một lần nữa biến mất...

-Ha ha ha, mục đích ngươi công kích ta chỉ là để chạy trốn thôi sao? Sao không dám chính diện đối chiến với ta? Được rồi, hai tân nhân của các ngươi lọt vào tay chúng ta, ha ha ha muốn biết kết quả của chúng không? Một người bị tay bắn tỉa của các ngươi bắn nát tâm tạng, ha ha, tự tàn sát lẫn nhau a, cảm giác bị trừ một phần điểm thấy thế nào? Có phải đặc biệt dễ chịu không? A, xin lỗi, quên mất tay bắn bỉa ấy bị giết rồi. Ha ha ha, thật quá đáng tiếc, nếu không thế, nói không chừng mấy người bọn ta có lẽ đã sớm bị bắn chết hết rồi, còn nhớ tân nhân kia không? Nữ nhân châu Á xinh đẹp ấy, cô ta bị đồng bọn ta chơi đùa vài lần, ta còn để bác sỹ cắt cụt chân tay, móc mắt, cắt lưỡi, đúng rồi, ta còn để bác sỹ lột từng phân thừng phân da trên người, sau đó phun một ít thuốc cầm máu, thành một huyết nhân a, ha ha ha ha...

Tiểu hòa thượng không ngừng cuồng tiếu, nhưng ánh mắt hắn vẫn rất tỉnh táo, mấy lời này đều để chọc giận Trịnh Xá, nhưng kỳ quái là, hắn không cảm nhận được sát ý của Trịnh Xá, phảng phất như hắn đã rời khỏi gian phòng này.

Đem bản thân biến thành một bộ phận của bóng tối, trong đầu không suy nghĩ gì hết, hoàn toàn buông bỏ thân phận loài người, chỉ vỏn vẹn là bóng tối, là bóng tối mà thôi...

Trịnh Xá chậm rãi bò trên nóc gian phòng, cách mặt đất bảy tám mét, để không cho một chút âm thanh ào xuất hiện, hắn mỗi lần đều nhưng tụ nội lực lên đầu ngón tay, sau đó từng chút từng chút cắm vào đá, từng bước, từng bước tiến về phía tiểu hòa thượng, theo hướng âm thanh không ngừng tiến tới, theo hướng báo thù không ngừng tiến tới... Không ngừng tiến tới!

Đột ngột, Trịnh Xá buông lỏng tay, từ trên cao lao thẳng về phía tiểu hòa thượng, sát ý cuồng bạo trong nháy mắt tràn ngập ý thức. Tiểu hòa thượng cũng cảm giác được sát ý này, hắn ngẩng đầu lên, trong nhát mắt để hai đầu rắn giao nhau phía trên, còn cách tiểu hòa thượng chừng một mét, Trịnh Xá đã bị hai đầu rắn hổ mang quấn chặt lấy.

-Tóm được ngươi rồi!

Tiểu hòa thượng cười hung tợn, hắn phất tay lệnh cho hai đầu rắn dùng sức siết lại.

Trịnh Xá cũng điên cuồng hét lên:

- Tóm được ngươi rồi!

Trong nháy mắt, trên người hắn bộc phát huyết sắc hỏa quang, đó chính là kỹ năng Vampire hồng viêm... Đối với linh loại sinh vật đặc biệt hữu hiệu!

Hai đầu rắn khổng lồ phảng phất như tuyết gặp liệt hỏa, trong chốc lát bị hỏa quang đỏ như máu thiêu sạch, Trịnh Xá vung prog knife chém thẳng về phía tiểu hòa thượng...

105. Lăng Mộ Hỗn Chiến (2)

Trận chiến này là lần đầu tiên từ khi Trịnh Xá tiến nhập vào thế giới luân hồi cho tới nay gặp địch nhân có thực lực tiếp cận hắn nhất, mặc dù rắn hổ mang hai đầu của tiểu hòa thượng uy lực vô cùng, vô luận là đơn chiến hay quần chiến đều có thể phát huy thực lực cực lớn, nhưng so sánh lại, về cận chiến Trịnh Xá lại có chiến lực áp đảo, chỉ cần để hắn tới gần tiểu hòa thượng, hắn sẽ đoạt được thắng lợi cuối cùng!

Trịnh Xá nghiêng chủy thủ từ chỗ tay chém thẳng vào tâm tạng của tiểu hòa thượng, prog knife sắc bén đến mức nào, cánh tay trái phảng phất như đậu hũ bị chém rời. Cùng lúc đó, tiểu hòa thượng chợt vung tay phải, ném ra một phật luân màu vàng, khi chủy thủ sắp chém vào ngực phải, trên người hắn chợt bừng lên một tần kim sắc phật quang, prog knife khựng lại giữa không trung, vô pháp tiến lên một chút nào.

-A!

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá phảng phất như phát điên, hắn gào lên, prog knife không ngừng bổ về phía tiểu hòa thượng, cho dù bị kim sắc phật quang ngăn trở, hắn cũng không thèm để ý, không ngừng chém mạnh, tay kia đưa nội lực vào Nạp giới, không ngừng đánh về phía tiểu hòa thượng. Công kích cuồng bạo như vậy, quyền đầu của hắn còn bùng lên hỏa quang màu huyết hồng, trong lúc bất tri bất giác, hắn đã vận hồng viêm vào nắm tay.

Kim sắc phật quang mỗi lần tiếp xúc với hỏa diễm màu đỏ máu, quàn mang của nó tựa hồ ảm đạm đi một chút. Tiểu hòa thượng chịu mấy giây công kích, hắn còn chưa kịp triển khai phản kích đã phát hiện phật quang không ngừng suy yếu, điều này làm trên măt hắn lần đầu tiên lộ vẻ sợ hãi.

-A!

Trịnh Xá đã hoàn toàn lâm vào cuồng bạo, hắn gào lên, cả ngươi điên cuồng triển khai công thế như cuồng phong bạo vũ về phía tiểu hòa thượng, nếu không có phật quang ngăn cản, chỉ vỏn vẹn một giay là đủ để tiểu hòa thượng biến thành thịt vụn. Lực công kích khủng bố như vậy, cho dù là gã người sói cao lớn ở đây cũng vô dụng, trận công kích này thật sự quá kinh khủng, không chỉ như thế, Trịnh Xá còn khóa chặt lấy tiểu hòa thượng, há mồm cắn về phía đầu hắn.

Một tiếng âm vang, hàm răng Trịnh Xá lập tức gãy lìa, nhưng hắn căn bản không thèm để ý, vẫn như cũ liều mạng cắn về phía tiểu hòa thượng. Cuối cùng hắn không ngờ xuyên qua vòng phật quang cứng rắn, cắn vào tai trái tiểu hòa thượng, tiếp đó dùng sức giật mạnh, cơ hồ lôi cả một nửa da mặt bên phải tiểu hòa thượng, cái này cũng chưa tính là gì, hắn phun huyết nhục ra, lại há mồm cắn tiếp.

-A! Không cần, ta không cần! Tiểu hòa thượng rút cuộc kinh sợ cực độ, gào lên, cả người vụt bành trướng, giãy ra khỏi tay Trịnh Xá đồng thời điên cuồng lao về phía lỗ hổng trên vách tường chạy ra ngoài. Trịnh Xá lúc này trong miệng đầy máu tươi, một ít thịt vụn còn dính trên mép, bộ dạng như ác ma từ địa ngục, đừng nói là tiểu hòa thượng bị dọa sợ, cho dù là sinh vật bất tử chân chính Imhotep nhìn thấy hắn, phỏng chừng cũng bị dọa đến phát khiếp... Trịnh Xá chỉ cần nghĩ tới cái chết của Tề Đằng Nhất và Linh Điểm hắn liền hận không thể xé xác tiểu hòa thượng, cảm giác phẫn nộ cực đoan này làm hắn trong chiến đấu trở nên điên cuồng như vậy, thậm trí chính bản thân hắn cũng không biết...

Hai người một chạy một đuổi không biết đã vượt qua bao nhiêu chỗ tối tăm, do quá chú ý đến sự tồn tại của đối phương nên bọn họ cũng không nghe tấy trong bóng tối không ngừng truyền đến tiếng gầm gừ...

Triệu Anh Không dẫn Aladas vào sâu trong lăng mộ, chỗ này không có đèn đuốc, ánh sáng, trong lăng mộ cổ đã trầm tịch mấy nghìn năm này, chỉ có hắc ám vô biên cùng tiếng bọ hung gặm vật mơ hồ truyền đến.

Aladas sớm đã biến thành người sói to lớn, thương thế của hắn rõ ràng là đã khôi phục hoàn hỏa, lực lượng khủng bố, tốc độ linh mẫn vô bì, lại cộng thêm lực phản ứng thần kinh của người sói, mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, tất cả làm hắn trở thành một chiến xa sinh vật vô kiên bất tồi, lực cận chiến thậm chí có chút vượt qua cả Trịnh Xá.

-Ngươi muốn chơi trốn tìm với ta sao? Grào grào...

Biến thành người sói, Aladas vẫn có thể nói chuyện như cũ, chỉ có tiếng cười của hắn nghe như tiếng sói tru, làm người khác cảm thấy vừa quỷ dị, vừa khủng bố, hắn hét lên:

- Ngươi vẫn tin tưởng mấy tín điều của thích khách sao? Cái gì nhất kích tất sát? Cái gì không tiếc thân mình? Grào grào, đó đều là gạt người, nếu như tín điều của thích khách thực sự có uy lực lớn như thế, vậy ta hỏi ngươi, sao ta vẫn còn sống đây? Grào grào grào, sao ta không bị một thích khách giết chết?

-Ngươi biết ta giết bao nhiêu thích khách rồi không? Mười? Hai mươi? Không, cho ngươi biết, ta giết chết 47 thích khách! Không kẻ nào có thể toàn mạng dưới tay ta! Ta đưa bọn chúng toàn bộ lột da, ngâm trong nước muối, nhìn bọn chúng thống khổ, dữ tợn, muốn cắn lưỡi chảy máu mà chết cũng không được, bởi vì ta đã bóp vụn hơn một nửa khớp xương trong ngời chúng, grào grào, cảm giác nhìn chúng thống khổ mà chết, thật sự quá tuyệt vời...

Aladas không ngừng gào thét, không ngừng lao vào trong bóng tối, hắn vừa chạy vừa nói:

- Ngươi biết tạo sao ta bị thích khách thế gia châu Âu truy nã không? Grào grào, bởi vì ta chỉ cần lực lượng của bản thân, còn có sự vô dụng của mấy thích khách tín điều. Các ngươi không hiểu, tử vong tịnh không đáng sợ, cáu gì một kích tất sát a, toàn là rắm chó cả, thế giới này đáng sợ nhất là bạo lực và ngược đãi a,

http://tieulun.hopto.org

đó mới là chuyện đáng sợ nhất. Grào grào, lúc ấy ta bắt nữ nhi của gia chủ thích khách thế gia, bô bé tóc vàng mười hai tuổi a, nhìn giống như một thiên sứ...

-... Đó là lần tuyệt nhất, ta chơi đùa với cô bé ba ngày ba đêm, đến khi nó hoàn toàn biến thành mảnh vụn mới thôi. Sao đó ta chơi đùa đem cuộn băng ghi hình gửi cho gia chủ, grào grào, thật muốn nhìn vẻ mặt của hắn lúc ấy, đáng tiếc a. Ta tiếp tục kiểm tra lực lượng của mình, mười bảy tên thích khách a, một phần ba chiến lực của thích khách thế gia châu Âu bị ta một mình giết sạch, grào grào grào...

Aladas đột nhiên phách động thân thể, hắn gào lớn:

- Có thể tiến vào thế giới này thật sự là quá tuyệt vời, lúc ấy ta đã quá buồn chán với thế giới hiện thực, cứ một thân một mình chơi đùa như vậy cố nhiên là có ý ý tứ, nhưng lâu dài cũng làm người ta cảm thấy nhàm chán. Grào grào grào, tự nhiên lại có thế giới này để ta tiếp tục chơi đùa, ngươi có cảm thấy thế không? Thân thể hoàn mỹ của ta đã làm ngươi hâm mộ đến chết được phải không?

-Grào grào grào, bồi tiếp ta nói chuyện lâu như vậy, là một người trong thích khách thế gia ngươi hẳn phải thấy rất vinh hạnh. Rất không tệ, trong bóng tối ta cũng vô pháp cảm giác được sự tồn tại của ngươi... Nhưng ngươi quên mất một chuyện, thuộc tính cường hóa của ta so với ngươi mạnh hơn nhiều a, ta có khứu giác của người sói...Mùi máu tươi trên người ngươi, cho dù thế nào cũng không giấu nổi ta, grào grào grào, biến thành mảnh vụn đi!

Aladas sớm đã phát hiênn vị trí của Triệu Anh Không, nhưng hắn vừa nói vừa bước dần tới chỗ đó, khi sắp tới cạnh Triệu Anh Không, hắn mới gầm lên một tiếng, cả người như lưu phong lao tới, chụp về phía Triệu Anh Không, nhưng mà...

Thịch một tiếng trầm đục, Aladas phát hiện bản thân đã kẹt giữa hai khối nham thạch, thân hình to lớn của hắn kẹt cứng toại chỗ đó, không cách nào động đậy. Thân hình nhỏ nhắn của Triệu Anh Không đứng trước hai khối nham thạch, nàng chậm rãi rút Minh hỏa chi nha bên người, dưới quang mang của ngọn lửa, bốn phía cung quanh vừa nhìn là rõ, quả nhiên trong bóng tối vô pháp phát hiện cạm bẫy, không gian chật hẹp đủ để làm người sói cao lớn kẹt cứng, tố chất thân thể được trời phú, lúc này lại biến thành bùa đoạt mệnh đáng sợ... Hắn không thể tránh né...

-Chờ, chờ một chút, ta...

Vụt!

Triệu Anh Không cầm chủ thủ đâm tới, dễ dàng xuyên qua miệng sói, hỏa diễm lập tức bắn ra từ ngũ quan, tiếp đó, gã người sói to lớn này chậm rãi nhũn ta, không còn chút động đậy nào nữa.

-Thích khách chỉ cần một kích... Lảm nhảm nhiều như vậy làm gì?

Triệu Anh Không một cước đã tung người sói ra, tiếp đó nàng chậm rãi hòa vào trong bóng tối, biến mất không thấy nữa...

Khi Trịnh Xá và Triệu Anh Không phân biệt đối chiến với địch nhân, Trương Hằng lưng cõng Trương Kiệt, dắt Tiêu Hoành Luật không ngừng tiến vào sâu trong lăng mộ, chạy tới, chạy tới, đột nhiên Tiêu Hoành Luật nói:

- Được rồi, chúng ta dừng lại ở đây đi, năm phút sau chạy tiếp...

Trương Hằng ngẩn người hỏi:

-Tại sao?

Tiêu Hoành Luật ngắt ngắt tóc trên trán nói:

- Rất đơn giản, trong lăng một này nhất định phải chiến đấu, với chiến lực của chúng ta mà nói... Ở đây chỉ thuần túy là gánh nặng, năm phút nữa, những người cần tiến vào lăng mộ đều đã vào hết. Một nghìn kỵ binh không tiến vào khẳng định là vẫn ở bên ngoài, chúng ta chỉ cần ra ngoài được là tuyệt đối an toàn, hà tất phải ở đây chờ nguy hiểm chứ?

Trương Hằng sững sỡ, hắn lẩm bẩm không nên lời cả nửa ngày, đột nhiên nói:

http://tieulun.hopto.org

- Ta... Ta muốn chiến đấu!... Ta không muốn chạy trốn nữa, cho dù là chạy trốn một lần nữa cũng không... Ta thật sự không muốn chạy trốn nữa!

Tiêu Hoành Luật cũng ngẩn người, hắn kỳ quái nhìn Trương Hằng, hơn nửa ngày sau mới nói:

- Để ta xem thử uy lực trường cung của ngươi như thế nào?

Trương Hằng vội vàng gật đầu, hắn dùng sức giương hết cây trường cung dài hơn một mét, tay kia đưa tên ngắm chuẩn vào ngọn đuốc phía trước. Tiếng dây cung bật đánh tách, mũi tên bắn ra với tốc độ cực kỳ khủng bố, trước khi Tiêu Hoành Luật kịp phản ứng, mũi tên đã bắn nập vào trong tường, bắn rơi ngọn đuốc, không gian xung quanh lập tức lung lay mờ ảo.

Tiêu Hoành Luật lắc đầu nói:

- Tốc độ bắn quá chậm, địch nhân sẽ không cho ngươi nhiều thời gian chuẩn bị như vậy, hơn nữa về tốc độ mà nói, tốt hơn hết là dùng súng ống uy lực lớn... Trừ phi ngươi sau này cường hóa vũ khí loại truyền thuyết ma pháp, còn trước đó, ta tuyệt không tán thành ngươi tham gia chiến đấu.

Trương Hằng không nói một tiếng nào, cầm hai mũi tên khác nhắm vào một ngọn đuốc khác. Tiếng dây cung lại vang lên, hai mũi tên mới vô luận là tốc độ hay độ chuẩn đều tương đương với mũi tên ban đầu, chúng bay theo hai hướng khác nhau bắn tới.

Tiêu Hoành Luật càng dùng sức lắc đầu, hắn nói:

- Muốn khống chế vài mũi tên cần phải huấn luyện phi thường khắc khổ và thiên phú cực cao, ta không tán thành ngươi hiện tại...

Chưa dứt lời, đột nhiên một mũi tên bắn trúng bào đuôi mũi kia, kết quả là làm mũi tên này thay đổi phương hướng, khiến nó hung hăng bắn thẳng vào ngọn đuốc, cả khoảng không lập tức tối đen...

Trong bóng tối, Tiêu Hoành Luật trầm mặc nửa ngày rồi mới nói:

- ... Ta thật sự không tán thành ngươi tham gia chiến đấu, thiên phú của ngươi đối với đoàn đội mà nói sẽ phi thường hữu dụng, nếu như có thể cường hóa cộng thêm một cây cung tốt hơn, tiền đồ của ngươi tuyệt đối... Nếu nhất định phải chiến đấu, vậy ngươi nhất định phải...

106. Lăng Mộ Hỗn Chiến (3)

Nếu nhất định phải chiến đấu, vậy tuyệt đối không thể xuất thủ với tiểu hòa thượng và người sói to lớn kia, tuyệt đối không thể tùy tiện truy tìm địch nhân, thứ ba... Hắn chỉ có thể ẩn nấp trong bóng tối tiến hành đánh lén.

-Ba điều kiện này đều dễ hiểu phải không? Không thể xuất thủ với hai người kia, từ quan sát của ta và tình báo thu được, bọn chúng không sợ uy lực của súng ống, về uy lực trong cự ly gần, cung tên của ngươi thật sự không thua kém súng đạn, nhưng nếu bọn chúng đã không sợ súng đạn vậy càng không cần để ý tới mấy mũi tên tầm thường của ngươi. Đây là nguyên nhân ngươi tuyệt đối không thể ra tay với chúng, trừ phi trong tình huống đã đến bước đường cùng, phải liều mạng phản kích thì có thể...

-Điều kiên thứ hai, nhiệm vụ của chúng ta không phải sát thương địch nhân mà là tận lực sát sống sót. Mặc dù đoàn đội chúng ta không nhất định có thể giành được thắng lợi cuối cùng nhưng nếu như sau khi giành được thắng lợi mà ba người chúng ta cũng xong đời thì thắng lợi ấy cũng không có ý nghĩa. Vì thế, ngu ngốc đem lực lượng yếu nhược của chúng ta đi chiến đấu, không bằng lưu giữ tính mạng sống sót.

-Điều kiện thứ ba... A a, kỳ thật cũng không phải điều kiện, chỉ là nếu ngươi đụng phải hai thành viên còn lại của Ấn Châu đội, tốt nhất là ngươi nấp trong bóng tối tiến hành công kích. Giống như thợ săn yên lặng chờ con mồi chứ không phải để con mồi phát hiện rồi khổ chiến, đây coi như một cảnh báo với ngươi đi... Đúng rồi, kỹ xảo của ngươi thật sự quá tuyệt vời, để mũi tên giữa hư không thay đổi phương hướng một lần nữa, công kích như vậy sẽ làm người ta khó lòng phòng ngự, chỉ điểm ấy thôi, cung tên của ngươi hoàn toàn có thể vượt qua súng đạn.

http://tieulun.hopto.org

Tiêu Hoành Luật nhìn Trương Hằng không ngừng nói, hắn suy nghĩ một chút rồi chợt nói tiếp:

- Phân tích lại một chút địch nhân ngươi có thể gặp đi, ngoài tiểu hòa thượng và gã người sói kia, người ngươi có thể gặp phải có... gã người Ả Rập đen đủi dùng loan đao kia, cận chiến lực của hắn hẳn là cũng không kém, nếu như đúng là hắn, một tiễn từ trong tối có thể giải quyết được rồi, đây tịch không phải địch nhân quá mạnh... Một nam nhân sử dụng cương châm, hắn hình như có thể dùng ý niệm khống chế cương châm, cho dù nơi hắn không nhìn thấy cũng có thể dùng cương châm xuyên qua. Kỳ thật, phân tích một chút có thể thấy, hắn tinh không mạnh như biểu hiện, thực tế, sự cường đại của hắn hẳn là do có sự trợ giúp của nữ nhân Ấn Độ khống chế tinh thần kia. Dùng tinh thần lực tỏa định mục tiêu, sau đó dùng cương châm xuyên qua địch nhân, nếu không như vậy, thực lực của hắn hẳn là chỉ hạn chế ở những chỗ có thể thấy được bằng mắt thường. Điểm ấy so với súng đạn còn kém hơn, ít nhất hắn không thể ném châm vào giữa bóng tôi hư vô, bởi vì hắn khong biết trong đó có gì, khoảng cách bao nhiêu, có thứ gì bao quanh hay không, những điều đó sẽ làm hắn nảy sinh chần chứ, tiếp đó cương châm không thể nào quyết đoán bắn ra được...

-Tiếp đó là một phụ nữ, cô ta có lẽ sử dụng kỹ năng phòng ngự nào đó, hoặc là sinh ra từ trường, hoặc là cái gì đó, tóm lại là loại kỹ xảo phòng ngự này có thể chống đỡ súng đạn thông thường, từ trình độ nào đó mà nói, cô ta là khắc tinh của ngươi. Về cơ bản địch nhân ngươi có thể đối mặt nhất chính là bọn họ.

Trương Hằng suy nghĩ một chút rồi tò mò hỏi:

- Ngươi nói thiếu một người à? Nữ nhân khống chế tinh thần lực kia thì sao? Cô ta có lẽ có thể dễ dàng phát hiện mai phục trong bóng tối chứ?

Tiêu Hoành Luật cười nói:

- Trước khi chết Linh Điểm không phải đã bắn một phát sao? Một súng đó có lẽ không bắn chết ai, dù sao chúng ta bị trừ điểm chứ không được cộng thêm, nhưng đối phương chắc chắc có người trọng thương, nói không chừng chính là mỹ nữ Ấn Độ kia. Hơn nữa, thương thế có lẽ không thể cứu chữa nên kẻ đó liền bị người cùng đội giết chết, chúng ta mới không được cộng điểm... Cô ta chắc chắn đã chết! Nếu không hiện tại chúng ta đã bị khống chế tinh thần, có lẽ đã bị bọn chúng phát hiện rồi, nói tóm lại chỉ cần nữ nhân đó còn sống, Ấn Châu đội chính là một chỉnh thể quái vật không thể chia cắt, hơn nữa chúng ta cùng không thoát khỏi vận mệnh đoàn diệt. Mà hiện tại chúng ta vẫn còn sống, đây là sự thật không thể chối cãi.

Lúc này hai người đang đi tới chỗ cửa vào lăng mộ, Trương Hằng vẫn như cũ cõng Trương Kiệt đi trước. Lăng mộ này phi thường phức tạp, hơi không chú ý một chút là đi lạc vào đường khác, mà đường đi lại âm u, tăm tối, nếu không có một ít đuốc sáng trên tường có lẽ hai người đã hoàn toàn lạc lối. Trong đó, tác dụng của Tiêu Hoành Luật thật không thể thay thế, hắn tựa hồ nhớ kỹ tất cả những thông đạo, địa hình cần phải đi qua, chỉ cần không ngừng tiến tới là được, có vẻ như tất cả các lối rẽ khác không tồn tại trong đầu hắn.

Trương Hằng thì thào nói:

- ... Nói như vậy, tiến vào thế giới này đều là những người chán ghét, thất vọng thậm chí là tuyệt vọng với thế giới hiện thực? Ngươi cũng vậy sao?

Tiêu Hoành Luật cười nói:

- Là nghe Chiêm Lam nói cho ta biết... Bất quá ta thật sự thất vọng với thế giới hiện thực, hoặc nói là có chút chán ghét cũng được, ta ghét ở trong lồng nhìn bầu trời, so với mòn mỏi trong lồng, chỉ cần có 1% cơ hội thoát ra được, ít nhất giống như trước mắt, ta cũng không thất vọng với thế giới luân hồi phim kinh dị này, chỉ vỏn vẹn có chút chán ghét thôi...

Trương Hằng cũng cười cười, hắn nói:

- Thật là khó mà tin được, thường xuyên nói chuyện liền quên béng cả tuổi tác, tựa hồ ta với ngươi là bạn cũng lứa vậy...

- Ta thì đã tuyệt vọng với thế giới hiện thực rồi, lúc đó, không ngờ ta lại chạy trốn... Bởi vì ta nhận ra một người trong đó là tội phạm truy nã trên Internet, đặc biệt khi hắn nhìn thấy ta, ta liền không chịu nổi, chạy

http://tieulun.hopto.org

trốn, bỏ nàng lại một mình chạy trốn...

-A a, biết tại sao ta không thể không chiến đấu không? Bởi vì ta muốn chứng mình rằng, tuyệt không phải ta sợ chết, tuyệt đối không sợ chết... Ta từ nhỏ đã sợ nhìn thấy máu, không, không thể nói là sợ máu, ta sợ bị đánh, bất cứ tình huống nào có thể làm ta bị thương hoặc chảy máu ta đều sợ hãi, nghĩ đến tình huống như vậy ta sẽ không kiềm chế nổi run rẩy rồi chạy trốn, cho dù trong đầu không nghĩ như vậy nhưng ta vẫn tự động bỏ chạy.

Trương Hằng nói tới đây, thân thể lại không nhịn được bắt đầu run lên, nhưng hắn vẫn nhắm mắt, thì thào nói:

- Ta đã đi gặp bác sỹ tâm lý, kết quả thôi miên trị liệu là, do lúc nhỏ ta bị phụ thân ngược đãi, chỉ một việc cỏn con hắn cũng sẽ không ngừng đánh đập ta, từ sáu tuôit ta đã bắt đầu hình thành bản năng tránh né, nhưng mà... Ta không ngờ lại chạy trốn vào lúc ấy! Cho dù một phút sau ta ta liền cắn lưỡi quay lại đó, nhưng đám lưu manh cùng nghi phạm giết người kia đã biến mất, trên xe, chỉ còn nàng... Minh Yên Vi! Ta không thể nào tha thứ cho bản thân đã bỏ cô ấy lại!

-Sau đó cô ấy mất tích, với tính cách của nàng, rất có thể đã tự sát... Ta không còn mặt mũi nào đi gặp cô ấy nữa, sợ phải nhìn thấy đôi mắt bình thản mà lãnh khốc ấy. Sợ cô ấy đến một câu trách mắng cũng không nói, ta là một kẻ nhát gan! Ta thật sự không dám!

-Cho nên... Ta giết người, dùng cung tên lắp ghép, giết từng tên từng tên lưu manh kia, mỗi lần ta đều nhắm mắt xuất tên, sau đó nôn mửa thống khổ thật lâu, thật lâu. Cho đến khi ta một tiễn bắn chết gã tội phạm truy nã kia, bụng cũng trúng một phát đạn, lúc đó ta nghĩ chết đi cũng tốt, cú như vậy mà chết đi. Cho nên ta về nhà, mở máy vi tính xem lại những bức ảnh chụp với nàng lần cuối. Sau đó...

Sau đó tiến vào trong thế giới này, lời cuối này không nói ra, Tiêu Hoành Luật cũng hiểu, mặc dù hắn chỉ là một đứa bé mười tuổi nhưng phi thường am hiểu tâm lý của người trưởng thành, cho nên hắn cũng không nói gì thêm, chỉ yên lặng đi theo sau Trương Hằng, yên lặng lắng nghe tiếng bước chân của hai người...

-Chờ chút! Ngươi nghe thử xem.

Tiêu Hoành Luật chợt dừng lại, hắn hạ giọng cực thấp nói.

Trương Hằng sửng sốt một chút, hắn vội căng lỗ tai cẩn thận nghe ngóng. Từ sâu trong ngã rẽ truyền đến một tràng tiếng bước chân rất nhỏ, hắn và Tiêu hoành Luật nhìn nhau, phi thường ăn ý, hất đổ hết mấy ngọn đuốc trên tường. Tiếp đó, Trương Hằng giao Trương Kiệt cho Tiêu Hoành Luật, nói:

- Ngươi nấp vào góc tường, ngàn vạn lần không nên cử động, một chút cũng không được. Cho dù ta tập kích thất bại, bọn chúng cũng sẽ không phát hiện ra ngươi, yên tâm đi.

Tiêu Hoành Luật đột nhiên nói:

- Ngươi đứng ở đằng kia đi! Lát nữa nghe ta chỉ huy, khi quang mang lóe lên, nếu như ta hô "chạy đi" thì ngươi nhắm vào nữ nhân, thực tế lại bắn vào nam nhân, nếu như ta hô "tới đi", vậy ngươi nhắm ào nam nhân, thực tế lại bắn nữ nhân. Nếu như ta không nói gì mà ánh sáng lóe lên, vậy ngươi cứ bắn đại một người sau đó, chạy vào sâu trong lăng mộ, hấp dẫn sự chú ý của bọn họ, bảo vệ ta và Trương Kiệt... Ngươi có thể làm được không?

Trương Hằng nhanh chóng gật đầu, hắn không chút nghi ngờ đứng sang góc đó, lúc này hai cây đuốc trên nền đã dần dần lụi tắt, con hai người bọn họ cũng dần dần hòa vào trong bóng tối.

Không lâu sau, hai tiếng bước chân từ trong bóng tối truyền đến, thanh âm của một nam một nữ cũng vang lên, tiếng người nam làu bàu nói:

- Cô ta có vẻ sắp chết, cho dù có thuốc cầm máu nhưng cứ di động, cọ xát như vậy sẽ làm cô ta mau chóng chảy hết máu mất.

Giọng nữ kia nói:

- Vậy để ta giết cô ta đi, cũng không biết trận này chúng ta bị trừ bao nhiêu điểm, ngươi không thể để ta bị delete chứ?

http://tieulun.hopto.org

Giọng nam hừ một tiếng tựa hồ rất bất mãn, hắn nói:

- Rắm thối, ai mà biết ngươi còn giấy lại bao nhiêu điểm thưởng.. Chờ chút, phía trước hình như có gì đó không đúng.

Nữ nhân vội vàng xòe hai tay, bên người nàng lập tức xuất hiện một tầng phòng hộ mơ hồ, nam nhân lập tức nói:

- Đội trương ra lệnh cho ngươi bảo vệ ta! Không phải để ngươi bảo toàn một mình!

Nữ nhân hừ một tiếng nói:

- Lát nữa chiến đấu ta tự nhiên sẽ chú ý đến ngươi... Kỹ năng đáng chết, với trình độ hiện tại chỉ có thể bảo hộ cho một người, ai... Phía trước tối đen như vậy, chúng ta cứ dứt khoát quay lại chọn một thông đạo khác được không?

Nam nhân cẩn thận nhìn vào trong thông đạo một chút nói:

- Ta không quay lại đâu, đội trưởng và đội trưởng Trung Châu đội nói không chừng đã phân thắng bại rồi... Tóm lại, ta hy vọng có thể nhanh chóng tìm được Imhotep, chỗ này có lẽ có sâu bọ cắn rơi đuốc chứ?

Nữ nhân vội vàng gỡ một cây đuốc trên tường xuống, nàng đưa cây đuốc cho nam nhân nói:

- Ngươi đi xem thử đi... Có nguy hiểm cứ hô lên gọi ta, yên tâm đi, ta sẽ đưa vòng bảo hộ đặt hết lên người ngươi, vậy được không?

Nam nhân cắn răng, nhìn cái túi lớn trong tay, vốn định giao túi cho nữ nhân, bất quá hắn suy nghĩ một chút vẫn lo lắng cuối cùng dùng bả vai duy nhất vác chiến túi lên vai, tay cầm đuốc, lòng tham của hắn vẫn không bỏ qua số điểm thưởng này được, do vậy chỉ có thể vác gánh nặng này đi tới.

Nam nhân cầm đuốc không ngừng cẩn thận bước tới, bước sang đông sang tây, chỗ này có thể có địch nhân, chỗ này không....

Hắn còn chưa dứt lời, lọt vào tầm mắt, một thanh niên giương trường cung, lạnh lùng nhìn hắn, mũi tên sắc bén, phản xạ ánh lửa vàng vang đỏ đỏ!

-Tới đi!

Tiêu Hoành Luật kêu to một tiếng, hai mũi tên từ cây cung của Trương Hằng phá không bay tới, bắn thẳng về phía nam nhân, nữ nhân kia trong nháy mắt khi dây cung vừa bật lập tức phóng ra vòng bảo hộ lên người nam nhân, tiếp đó, nam nhân yên lặng nhìn mũi tên bay càng lúc càng gần mặt hắn. Cách vòng bảo hộ khoảng mười phân, một mũi tên bắn lên đuôi mũi còn lại, sau đó phương hướng đột biến, nam nhân chỉ thấy trường tiễn sượt qua mặt hắn, khi hắn quay đầu lại, trên trán nữ nhân kia đã cắm một mũi tên dài, đầu tên bắn nhọn... Đâm thẳng vào sâu trong óc!

107. Cắn Chết Tiểu Hòa Thượng (1)

Rama sợ đến hồn phi phách tán, hắn hiện tại chỉ còn một cánh tay, chẳng những cầm theo một cây đuốc, trên vai còn vác theo một cái túi lớn, khi Mandavya bị bắn chết, gần như đồng thời, sau lưng hắn vang lên vài tiếng súng nổ, liên tục máy viên đạn bắn trúng vào lưng, cơ hồ đẩy hắn ngã sấp xuống đất. Bất quá, tên này chắc chắn là đã cường hóa tố chất thân thể, không ngờ vẫn cứng rắn chịu đựng mấy lỗ đạn đầy máu, dưới chân ngược lại còn tăng tốc chạy thẳng vào sâu trong thông đạo, mấu giây sau đã hoàn toàn biến mất.

Tiêu Hoành Luật hạ súng thở dài, hắn lẩm bẩm:

- Không được a, súng ở thời đại này uy lực quá nhỏ, mà độ chính xác cũng hoàn toàn không đủ... Lực giật quá mạnh, tê hết cả tay, âm thanh cũng quá lớn, tai vẫn còn ong ong... Trương Hằng! Ngươi nói gì đi chứ!

Trương Hằng nửa quỳ trên đất, không ngừng nôn mửa, hơn nửa ngày sau mới đứng dậy, yếu nhược nói:

- Chờ... chờ một chút, ta đi kiếm đuốc.

http://tieulun.hopto.org

Tiêu Hoành Luật thở dài, hắn cao giọng nói:

- Nếu vừa rồi ngươi có thể bắn ra một tiến nữa thì gã kia chết chắc rồi, ngươi rút cuộc là sợ cái gì a? Ta không hiểu về mấy loại bệnh thần kinh này lắm, lúc trước thầy thuốc trị liệu cho ngươi thông minh một chút, trực tiếp tiến hành thôi miên trị liệu cho ngươi, ta nghĩ ngươi sẽ không để gã kia chạy thoát đâu.

Trương Hằng không nói gì, chạy vào trong ngõ tắt lấy đuốc, tiếp theo đốt đuốc cắm lên tường, lúc này Tiêu Hoành Luật mới phát hiện Trương Hằng cả người vẫn đang run rẩy, sắc mặt nhìn trắng bệch, phảng phất như bị thứ gì đó cực kỳ kinh khủng dọa khiếp.

-Ngươi rút cuộc là sợ cái gì chứ?

Tiêu Hoành Luật kỳ quái hỏi.

Trương Hằng yên lặng xốc Trương Kiệt lên lưng, hắn cười khổ nói:

- Ta cũng không biết chính mình sợ cái gì, nhưng chỉ cần đánh nhau với người khác hoặc phát sinh mâu thuẫn, trong lòng ta liền sợ bị đánh... Ta thật sự sợ bị người khác đánh a. Lúc ấy nếu không phải tên đã lên dây, nói không chừng ta sẽ trực tiếp chạy trốn.

Tiêu Hoành Luật cười lạnh nói:

- Giống như ngươi bỏ bạn gái lai chạy trốn phải không?

Trương Hằng lập tức đỏ mặt, nhưng hắn chung quy vẫn không nói gì, hơn nửa ngày sau mới thì thào nói:

- Nếu như có thể... Ta hi vọng có thể chết trước mặt nàng, thù đã báo rồi, chết trước mặt nàng cũng có chút chuộc tội... Ta biết thương tổn ta gây ra cho cô ấy cả đời này cũng không có cơ hội sửa chữa, nhưng ta vẫn hy vọng, có thể gặp lại cô ấy, dù chỉ một lần cũng được.

Tiêu Hoành Luật móc trong áo ra một quả táo, hắn cắn một miếng nhồm nhoàm nói:

- Chuyện này bỏ đi... Nếu như ta không lầm, phỏng chừng trong lăng mộ này sẽ có thứ gì đó có thể bảo vệ tính mạng chúng ta. Mặc dù không dám khẳng định, bất quá từ tình huống trước mắt, suy luận của ta có lẽ là đúng, nói cách khác, ngươi cũng có cơ hội...

Trương Hằng kỳ quái hỏi:

- Có cơ hội gì?

Một giọng nữ cũng nhàn nhạt hỏi:

- Có cơ hội gì?

Tiêu Hoành Luật và Trương Hằng lập tức sợ đến phát khiếp, Trương Hằng vội muốn giương cung, mà Tiêu Hoành Luật thì trực tiếp trốn sau lưng Trương Hằng, thằng nhóc này đến tận giờ phút này mới lộ ra một chút khí chất trẻ con. Giọng nữ kia nói xong, nàng cũng từ từ bước ra khỏi bóng tối, chính là Triệu Anh Không vẻ mặt bình thản vô thường.

Tiêu Hoành Luật lập tức từ sau lưng Trương Hằng đi ra, hắn vòng quanh Triệu Anh Không hai vòng nói:

- Rất nhẹ nhành giải quyết à? Không thấy có mùi máu tươi a, thật sự giải quyết xong? Hay là một mình ngươi chạy về trước?

Triệu Anh Không cười nhẹ, nàng không ngờ lại đưa tay vỗ vỗ đầu Tiêu Hoành Luật, thằng nhóc này cả kinh tròn mắt nhìn, nàng bấy giờ mới nói:

- Ta không có thói quen vứt bỏ đội viên... Nếu như ta trở lại, chỉ có thể là đã hoàn thành nhiệm vụ, nếu ta không trở lại... Vậy địch nhân đã tiêu diệt được ta rồi.

Nói đoạn, nàng chuyển thân đi vào trong góc đường.

Tiêu Hoành Luật kỳ quái vuốt vuốt tóc, hắn thì thào nói:

- Nghe nói bị người khắc sờ đầu sẽ không cao được nữa/ nếu có thể trở về Chủ Thần không gian, ta nhất định phải cường hóa một thuộc tính tóc thật cứng, cho các ngươi sờ, cho các ngươi sờ...

http://tieulun.hopto.org

Trương Hằng cười khổ, hắn hơi hâm mộ nhìn về phía thân ảnh Triệu Anh Không càng đi càng xa, hắn nắm chặt trường cung bằng gỗ cứng trong tay, thần sắc lại càng khổ sở...

Cùng lúc đó, trong một thông đạo khác của lăng mộ, Trịnh Xá như phát điên cầm chủy thủ đuổi chém tiểu hòa thượng, bộ dạng thật sự điên cuồng khát máu tới cực điểm. Trên mặt đầy máu tươi, một tay cầm chủy thủ, tay kia điêm cuồng vồ lấy tiểu hòa thượng, xem dáng vẻ hắn, nếu thật sự bị chộp trúng sẽ trực tiếp ăn một đao. Một chạy một đuổi nhìn qua giống hệt hai tên côn đồ đầu đường xó chợ đuổi đánh nhau, chỉ là trong đó một người toàn thân bao trùm hảo diễm đỏ máu, người kia bap trùm phật quang.

-Mẹ kiếp, đừng chạy nữa! Ngươi không phải muốn ta một một đối chiến sao? Lão tử tới rồi đây! Các ngươi không phải rất ngoan cố, một mực truy sát chúng ta sao? Các ngươi không phải giết Linh Điểm và Tề Đằng Nhất sao? Tân nhân kia bị các ngươi làm gì rồi? Mẹ kiếp! Đừng chạy!

Trình độ mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai của Trịnh Xá rõ ràng là cao hơn tiểu hòa thượng, cơ nhục hai chân hắn cường hóa cũng mạnh hơn một chút, mỗi bước chân đều giẫm nát nham thạch và bùn đất dưới chân, sau đó cả người phảng phất như lưu phong lao về phía trước. Dần dần hắn đã tới sau tiểu hòa thượng, vung chủy thủ chém mạnh tới, âm thanh như sắt thép va chạm vang lên, tiểu hòa thượng bị chém trúng cước bộ loạng choạng, thiếu chút nữa đã bị tay trái Trịnh Xá tóm được, hắn sợ đến vỡ mật, liều mạng chạy trốn kéo giãn khoảng cách ra một chút.

-Mẹ nó! Đi ra đi!

Tiêu hòa thượng chạy một đoạn dài như vậy, hắn mới nhớ ra mình có thể triệu hồi rắn hổ mang hai đầu, vừa rồi một trận khiếp đảm làm hắn ngoài chạy trốn ra cơ hồ không nghĩ nổi điều gì. Từ khi lên làm đội trưởng Ấn Châu đội, đây là là lần đầu tiên hắn chật vật không chịu nổi, hơn nữa cũng làm hắn mất mặt nhất, trước đó, hắn chưa bao giờ nghĩ rằng mình sẽ chật vật như vậy, không ngờ bị người khác truy đuổi phải chạy trốn. Sỉ nhục như vậy làm lửa giận trong lòng hắn bốc lên, nhưng đồng thời, chỉ vừa nghĩ tới sát tinh đằng sau lưng đang liều mạng truy sát, hắn lại không thu nổi dũng khí quay đầu lại ứng chiến, bất đắc dĩ, chỉ có thể càng lúc càng chạy trối chết.

Tiểu hòa thượng vừa chạy vừa phẫn nộ quát, theo tiếng quát của hắn, từ bên người lập tức xuất hiện một con rắn hổ mang hai đầu cực lớn, trong đó một đầu rắn bị hắn đạp dưới chân, phù không không chạy trốn, cái đầu còn lại cắn ngược về phía Trịnh Xá đang truy đuổi hắn, oanh một tiếng lớn, đầu rắn nuốt trọn lấy Trịnh Xá, hơn nữa ép thẳng vào vách tường.

Trịnh Xá giờ phút này trong mắt chỉ còn thân ảnh của tiểu hòa thượng, hăn bị áp lên vách tường cũng không hề dừng lại, huyết săc hỏa diễm trên người dễ dàng thiêu đốt sạch sẽ đầu rắn, cả ngươi lại tăng tốc lao về phía tiểu hòa thượng đang chạy càng lúc càng xa.

Hai người lại một lần nữa một chạy một đuổi, đến khi bọn họ chạy tới một cửa thông đạo bên vách núi, không ngờ lại trông thấy trên vách núi có vài người đang đứng, chính là mấy người O Conneil, Carnahan. Bọn họ đang đứng vây quanh một bức tượng, có vẻ đang thương lượng gì đó, mãi đến lúc Trịnh Xá và tiểu hào thượng một chạy một đuổi tới nói, bọn họ mới giật mình nhìn xuống.

Tiểu hòa thượng nhìn thấy rõ ràng, hắn chỉ huy đầu rắn dưới chân hướng về phía vách núi, Trịnh Xá thấy vậy trong lòng lo lắng, hắn đang muốn hét lên nhắc nhở chợt thấy đầu rắn bắn ra một tia chớp đánh trúng nham thạch dưới chân bốn người. Tiểu hòa thượng cũng không công kích bốn người, ngược lại đánh nát nham thạch dưới chân họ, nói thì chậm xảy ra thì nhanh, Carnahan tên ngốc nghếch này đang muốn đưa tay vẫy gọi, không nghĩ tới dưới chân chợt hẫng, cả người theo vách núi trượt xuống, may hắn phản ứng nhanh nắm được vào một khối đá nhô ra, bấy giờ mời tránh được rơi xuống vách núi. Nhưng dù như vậy, ba người ở phía trên cũng không giúp được hắn bởi vì lúc này hắn đã hòa toàn dán vào phần vách đá cuối cùng.

Trịnh Xá nhìn đến muốn rách khóe mắt, hắn thật sự hận không thể tóm được tiểu hòa thượng, nhưng không thể khác được, hắn vẫn phải từ từ chậm lại, còn tiểu hòa thượng càng gào lên khoa trương chạy đi, hắn không ngừng la hét:

- Cút mẹ các ngươi đi, Trung Châu đội! Ngươi có gan thì tới mà giết a!Lão tử sẽ chạy tới chỗ Imhotep! Bây giờ không giết ta, sau này ngươi sẽ phải hối hận cả đời, ha ha ha, giả nhân giả nghĩa, ngươi là đồ ngu ngốc...

http://tieulun.hopto.org

Lão tử không đem từng đội viên Trung Châu đội các ngươi ra lột da không xong, ha ha ha...

Thanh âm đã càng lúc càng xa.

Trịnh Xá hít sâu một hơi, hắn lạnh lùng nhìn bóng tiểu hòa thượng chạy càng lúc càng xa, đột nhiên nhặt một cục đá trên đất, tiếp đó ném mạnh về phía xa, mơ hồ thoáng nghe thấy một tiếng á lên từ thông đạo truyền tới...

Carnahan dán người vào vách núi, hắn đã sợ đến sắc mặt trắng bệch, thậm chí cả gào lên kêu cứu cũng không dám chỉ có mấy đầu ngón tay gắt gao bám chặt lấy khối nham thạch. Dù vậy cả người vẫn từ từ, từ từ trượt xuống dưới... Ngón tay hắn đầu mồ hôi, cộng thêm trọng lượng của một người thì sao có thể bám giữ lâu được, đến lúc này hắn cuối cùng gân cổ gào lên:

- Mẹ nó... Đế tượng đá là vàng khối a!

Tiếp đó cả người rơi xuống vách núi.

Trịnh Xá lúc này đang đứng bên gờ đá, cách vách núi chỗ Carnahan rới xuống khoảng tám mét, khoảng cách này cũng không phải là xa, với tốc độ và lực lượng của hắn chỉ cần tăng tốc một chút là đến nói... Nhưng hắn nhất định phải tính toán chuẩn xác mới có thể đỡ được Carnahan, vậy không thể cứ tăng tốc chạy tới, mà hắn chỉ có thể...

Trịnh Xá hít một hơi thật sâu, khi Carnahan rơi xuống cách hắn khoảng ba mét, Trịnh Xá cũng nhảy từ bờ đá nhảy xuống, tiếp đó hai chân dụng lực đạp mạnh vào vách đá. Mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, toàn lực cường hóa lực lượng của hai đùi, cơ hồ trong nháy mắt đã đạp nát vụn nham thạch, tiếp đó cả người như đạn pháo bắn về phía Carnahan, trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, tóm lấy Carnahan, hai người bay thẳng về phía vách núi đối diện. Tiếp theo, quyền trái Trịnh Xá toàn lực đánh ra, một quyền hung hăng ngập thẳng vào đá, trên quyền trái lập tức đầy máu tươi nhưng cũng cắm chặt trên vách...

108. Cắn Chết Tiểu Hòa Thượng (2)

Carnahan phản ứng tuyệt đối nhanh chóng, hắn vụt áp thẳng vào vách đá, cả người như rắn trong hang, không chút động đậy, nhưng miệng lại không ngừng nói:

- A ha, Trịnh Xá! Ta biết ngươi nhất định sẽ tới cứu ta mà, ngươi thật sự là người tốt a, không cần bảy khối vàng nữa... không cần nhiều như vậy, ta chỉ cần sáu khối thôi.

Trịnh Xá trong lòng buồn cười, hắn cũng mở miệng chửi:

- Mẹ kiếp, vốn là sáu khối, biến thành bảy từ bao giờ thế? Đừng động đậy... O Conneil, tìm dây thừng đến đây!

Thanh âm của O Conneil từ trên vách đá truyền xuống nói:

- Ở đây tìm đâu ra dây thừng a... Có cần tới cửa mộ hỏi đám kỵ binh không?

Trịnh Xá hét lớn:

- Mẹ nó, kết quần áo các ngươi thành dây đi, ta không kiên trì được lâu nữa đâu.

Nhất thời, trên đầu hai người truyền đến tiếng xé vài soàn soạt, không lâu sau, một sợi dây vải thô to ròng xuống, Trịnh Xá kéo kéo dây, hắn nói tiếp:

- Các ngươi quấn chặt nó vào đâu đó, chúng ta tự leo lên, không cần kéo!

Không lâu sau, trên đầu hai người lại truyền đến tiếng hô, ba người O Conneil cuối cùng cũng buộc chặt sợi dây, Trịnh Xá đưa tay kéo thử một cái, bên trên quả nhiên đã được buộc kỹ, hơn nữa sợi dây này rõ ràng là quần áo kết thành, nhìn rất chắc chắn.

Trịnh Xá một tay kéo lấy Carnahan, để hắn bám dây leo lên trước, tiếp đó, đợi Carnahan lên đến nơi hắn mới leo lên theo. Lên đến nơi, hắn chợt phì cười, trước mặt ba nam nhân trần truồng đứng trước mặt, hoàn hảo ba người còn mặc nội khố, nếu không thật có chút ý vị hoài cổ.

http://tieulun.hopto.org

O Conneil kéo sợi dây lại nhìn, sợi dây đã bị lôi kéo đến gần rách, nên hắn dứt khoát đứng dậy nói:

- Mẹ kiếp, dứt khoát khỏa thân liều mạng với xác ướp đi. Bất quá trên người chúng còn có chút vải quấn thân, chúng ta nhìn đúng là nhếch nhác a!

Trịnh Xá cười hắc hắc nói:

- Ngươi không phải vẫn còn nội khố sao... Cuốn sách Amun-Ra thế nào rồi?

Mọi người bấy giờ mời phục hồi tinh thần, Carnahan vội vàng nói:

- Cuốn sách Amun-Ra chắc chắn ở dưới này... Ngươi xem bệ đỡ tượng đá này không ngờ lại làm bằng vàng a, ở dưới sao có thể không có sách được? Đánh chết ta cũng không tin!

-... Trong mắt ngươi chỉ có vàng thôi sao?

Trịnh Xá cười khổ, đến lúc này hắn mới từ từ tiếp nhận thống khổ sau trạng thái mở cơ nhân tỏa. Hiện tại cơ thể hắn đã tương đối có thể chịu được thống khổ sau khi mở cơ nhân tỏa, đến lúc cơn thống khổ này đi qua, trên người hắn chỉ có mồ hôi như mưa, mấy người xung quanh cũng không phát hiện có gì dị thường.

Viện trưởng viện bảo tàng nói:

- Cuốn sách Amun-Ra thật sự là ở dưới này, bấy quá, khi lấy ra có chút phiền phức, phía dưới hình như có một khóa mã kỳ quái, phải đưa cuốn sách đến vị trí chính xác mới có thể lấy ra từ từ. Nếu cường hành kéo nó ra, rất có thể sẽ làm nó bị hủy diệt. Hiện tại, ta đại khái đã di động được hai phần ba, cho chúng ta hai ba phút nữa sẽ có thể hoàn toàn lấy được cuốn sách của Amun-Ra.

Trịnh Xá hơi suy nghĩ một chút, hắn lập tức nói với họ:

- Vậy các ngươi ở đây lấy sách ra, ta tiếp tục truy đuổi tên kia... Cẩn thận một chút, ta cảm thấy Imhotep sẽ không dễ dang để chúng ta có được cuốn sách Amun-Ra, đã lâu như vậy hắn vẫn không có động tĩnh gì, cảm thấy rất lo lắng a.

Carnahan toàn bộ tinh thần tập trung vào bệ đỡ bằng vàng nặng trịch dưới chân tượng, hắn thuận miệng đáp:

- Động tĩnh gì a? Có động tĩnh gì lớn như chỗ vàng này không?

Chưa dứt lời, đột nhiên từ sâu trong trong lăng mộ truyền đến một tràng tiếng rít gào, thanh âm như sư tử, như hổ, nhưng tuyệt không phải tiếng gào của Imhotep, Trịnh Xá cùng mấy người Imhotep nhìn nhau, hắn không nói tiếng nào, kéo sợi dây, dưới chân dụng lực nhảy sang vách đá bên kia...

Không ngừng chạy về phía tiếng gào sâu trong lăng mộ, đột nhiên trước mặt hắn sáng bừng lên, bất tri bất giác, hắn đã chạy tới tế đàn ở sâu trong lăng mộ. Lọt vào tầm mắt, Imhotep đang cẩn thận đặt một xác ướp xuống cạnh Chiêm Lam và Evelyn, vẻ mặt phảng phất như đang che chở cho tình nhân.

Tiểu hòa thượng nhất thời thở phào nhẹ nhõm, hắn còn chưa kịp mở miệng nói chuyện đột nhiên một đạo kình phong ập tới, cả người hắn bị một cỗ cự lực hung hăng đẩy bắn xuống đất, trước mặt hắn là một cái mồm lớn đầy răng.

Tượng nhân sư! Hơn nữa nhìn hàm răng của bộ mặt này cũng sắc bén kinh người, nhân sư dài hơn năm mét đánh ngã tiểu hòa thượng xuống đất, khuôn mặt người không ngờ lại nhe ra hàm răng sắc nhọn như sư tử, một ít nước dãi từ trong miệng chảy xuống mặt tiểu hòa thượng, nhìn qua phảng phất như muốn ăn thịt hắn.

Tiểu hòa thượng dù sao cũng là thực lực bất phàm, bàn tay hắn vừa động, rắn hổ mang hai đầu khổng lồ lập tức từ hai phía cắn về phía tượng nhân sư, nhẹ nhành xé nát nó, lực lượng cự đại thậm chí làm mảnh vụn vung vãi khắp tế đàn chỗ nào cũng thấy, mà tiểu hòa thượng cũng nhân cơ hội nhảy bật dậy.

Tiểu hòa thượng phun cát trong miệng ra, hắn lạnh lùng hỏi:

- Imhotep! Ngươi muốn công kích minh hữu sao? Tình nhân của ngươi hiện còn chưa sống lại à?

Imhotep hứng thú nhìn rắn hổ mang khổng lồ lượn vòng quanh người tiểu hòa thượng, hắn cười lạnh nói:

http://tieulun.hopto.org

- Ngươi thật là chật vật a, minh hữu của ta... Yên tâm đi, ta còn cần lực lượng của ngươi để đối phó với người của Trung Châu đội... Không biết ngươi với đám "hộ vệ" của ta có cảm giác thế nào a?

Tiểu hòa thượng đột nhiên nghe thấy phía sau truyền đến tiếng cát bụi lạo xạo, hắn quay đầu lại đúng lúc tượng nhân sư đã gần khôi phục hoàn hảo, thân thể của nó không ngờ lại do vô số hạt cát tạo thành, cho dù bị phá vụn cũng có thể nhanh chóng khôi phục, chỉ cho giây lát, tượng nhân sư đã từ cát bụi không phục hoàn hảo.

Tiểu hòa thượng bấy giờ mới kinh ngạc nhìn bốn phía tế đàn, xung quanh không ngờ có đến bảy tám tượng nhân sư, tất cả đều có thân hình dài tới năm mét, loại quái vật này không hề xuất hiện trong phim The Mummy, uy lực của chúng thật sự đáng sợ, hăn nữa, mấu chốt là chúng có thể tự phục hồi như cũ, nhất thời tiểu hòa thượng vừa mừng vừa sợ, hắn vội vàng nói:

- Bọn chúng đang đào cuốn sách Amun-Ra, ngươi nhất định phải ngăn cản chúng a, nếu không một khi chúng đào được sách, ta sợ pháp lực của ngươi sẽ bị tước đoạt... Ngươi thật sự không sợ sao?

Imhotep cười ha ha nói:

- Yên tâm đi, ta đã để hộ vệ lăng mộ đi tìm chúng, chỉ cần chờ gã gọi là Trịnh Xá kia tới đây, lấy được cuốn sách của Anubis sẽ có thể hồi sinh người yêu của ta... Anck-Su-Namun...

Hắn vừa nói, vừa âu yếm vuốt ve xác ướp kia.

Tiểu hòa thượng đang muốn để Imhotep dứt khoát phái vài tượng nhân sư đi công kích mấy người Trịnh Xá, đúng lúc ấy, đột nhiên một người đầy máu chạy vào tế đàn, người này chính là Rama, trước ngực không ngừng ứa máu, hắn vừa chạy vừa gào lên:

- Cứu, cứu ta, đội trưởng cứu ta... Ta sắp không chịu nổi nữa, đội trưởng, dùng phật luân của ngươi cứu ta đi...

Phật luân của tiểu hòa thượng có thể chữa trị thương thế cho ngươi khác, lại có thể bảo hộ cho người sử dụng, quả nhiên là một kiên phật khí khó kiếm, giá hoán đổi cũng là chi tiết kịch tình cấp B cùng đại lượng điểm thưởng. Bất quá, phật luân này cũng có giới hạn sử dụng, tương đương với nội lực có hạn chế năng lượng. Mặc dù có thể tự khôi phục, nhưng nếu sử dụng quá mức, cuối cùng nó sẽ khô kiệt năng lượng, khi đó phật quang sẽ không còn tính chất phòng ngự nữa.

Tiểu hòa thượng lức này cũng chỉ còn một cánh tay, hắn vội vàng đỡ lấy Rama, nói:

- Ngươi trúng đạn rồi? Là người của Trung Châu đội bắn trúng sao? Có vẻ phổi bị thương...

Rama vừa khóc vừa nói:

- Đúng vậy, đội trưởng, ta đã hết lực rồi, vừa rồi phải ăn Hành quân hoàn mới có thể chạy tới đây... Đội trưởng, cứu ta với.

Tiểu hòa thượng sắc mặt dữ tợn nói:

- Năng lượng của phật luân không đủ! Ta lát nữa còn phải đối chiến với bọn chúng, không có bảo vệ của phật luân không được... Không thể để Trung Châu đội được chút điểm nào, ngươi yên nghỉ đi!

Hắn tung Rama lên, rắn hổ mang hai đầu lập tức đớp lấy, nam nhân này vừa hét lên đã bị hai đầu rắn cắn nát, bộ dạng máu tươi lâm lâm, đến cả Imhotep nhìn thấy thế cũng phải nhíu mày.

Tiểu hòa thượng điên cuồng cười lớn:

- Không quan hệ, chỉ bị trừ một phần điểm thôi... Chỉ cần giết chết đội trưởng của chúng! Sau đó giết sạch lũ còn lại ta sẽ được đại lượng chi tiết kịch tình, về phần điểm thưởngthì vô số! Ha ha ha...

Tiếng cười vừa dứt, mục quang của tiểu hòa thượng liền nhìn về phía cái túi lớn đầu máu, còn có Chiêm Lam trên tế đàn, ánh mắt đầy vẻ tham lam, thèm thuồng và sát ý.

-Nếu người chết là ngươi thì sao?

http://tieulun.hopto.org

Một giọng nữ nhân băng lãnh từ thông đạo chỗ Rama chạy đến truyền tới, Triệu Anh Không tay cầm một thanh hỏa diễm chủy thủ đứng đó. Tiểu cô nương này ánh mắt lạnh lùng, cả người như đã biến thành hắc ám, chỉ có đôi mắt nhìn chằm chằm vào tâm tạng tiểu hòa thượng.

Imhotep tựa hồ phi thường kiêng kỵ thanh chủy thủ đó, hắn đang định chỉ huy tượng nhân sư công kích Triệu Anh Không thì đột nhiên một thanh âm khác từ thông đạo tiểu hòa thượng chạy tới lúc nãy truyền đến:

- Đúng vậy, nếu người chết là ngươi thì sao đây? Sao lại khéo vậy? Đội trưởng Ấn Châu đội?

Trịnh Xá nghiến răng lạnh lùng nói, cả người hắn lộ ra khỏi thông đạo, khi hắn nhìn thấy Triệu Anh Không, trong mắt lóe lên một tia vui mừng, nhẹ nhõm. Khi hắn nhìn lại phía tiểu hòa thượng, trong mắt lập tức bộc phát sát ý, sát lục ý vị thật sự đậm đặc dị thường, cho dù cách xa mấy chục mét tiểu hòa thượng vẫn phải rùng mình, đặc biệt là khi hắn nhớ lại lúc trước Trịnh Xá điên cuồng truy sát, trong lòng lập tức sợ hãi, không ngừng run rẩy.

Trịnh Xá và Triệu Anh Không cũng không nói nhiều, hai mắt đồng thời mờ mịt, dưới chân dùng sức lao về phía tượng nhân sư gần nhất, chỉ trong nháy mắt, quyền trái của Trịnh Xá, chủy thủ của Triệu Anh Không đồng thời đánh tới... tiếp theo xuyên hắn qua!

109. Cắn Chết Tiểu Hòa Thượng (3)

Tốc độ của hai tượng nhân sư cũng không nhanh như tưởng tượng, với người bình thường mà nói, thân hình to lớn như vậy đã có tính chấn nhiếp, không chỉ như vậy, lực lượng và tốc độ của chúng cũng vượt qua khả năng phản ứng của người thường. Bất quả, chỉ vỏn vẹn đối với người bình thường mà thôi, tố chất thân thể Trịnh Xá và Triệu Anh Không đều hơn gấp ba người thường, trong đó thực lực của Trịnh Xá là cường đại nhất, Triệu Anh Không mặc dù kém một chút bất quá thân pháp quỷ dị của nàng đã bổ khuyết cho chút bất lợi ấy, hai người cơ hồ đồng thời đánh trúng tượng nhân sư.

Nạp giới của Trịnh Xá và chủy thủ của Triệu Anh Không đều là vũ khí đặc biệt hữu hiệu với sinh vật linh loại, thậm chí đến cả Imhotep cũng ăn phải quả đắng, đừng nói đến mấy tượng nhân sư này. Bị hai người công kích, hai tượng nhân sư nhất thời bị hai vũ khí xuyên qua, tiếp theo thân hình bắt đầu tan vỡ, chậm rãi biến thành tro bụi, mặc dù đám tro bụi này chậm rãi chuyển động tổ hợp lại nhưng tốc độ so với lúc trước bị tiểu hòa thượng đánh tan thì chậm hơn cả trăm lần. Trịnh Xá đột nhiên quát lớn, tượng nhân sư xung quanh đang định xông tới tấn công hai người chợt khựng lại, Imhotep nhìn Trịnh Xá nói:

- Ta không muốn đối địch với các ngươi, chỉ cần các ngươi giao cuốn sách Anubis cho ta, ta sẽ để các ngươi mang cô gái da vàng này đi, ta chỉ cần cuốn sách Anubis và nữ nhân này là được.

Imhotep chỉ về phía Evelyn trên tế đàn.

Evelyn hai tay đều bị dây xích trói lại, nàng nhìn xác ướp bên cạnh không ngừng la hét:

- Trịnh Xá! Đừng đáp ứng hắn, hắn chỉ sợ uy lực vũ khí của các ngươi thôi, đừng bỏ ta lại đây a!

Trịnh Xá cười khổ, bất luận bọn họ có nguyện ý giao cuốn sách của Anubis ra hay không, giao dịch này căn bản bản không cách nào thực hiện, vì nhiệm vị của bọn họ chính là mai táng bất tử tế tự Imhotep, hơn nữa nếu không giết hắn, người khác tựa hồ vô pháp sử dụng cuốn sách của Anubis. Chẳng lẽ muốn hắn tự sát rồi giao sách ra sao?

Imhotep không kiên nhẫn được, cuộn lên một cơn lốc cát, sau khi lốc tan, bên cạnh Evelyn và Chiêm Lam xuất hiện hai xác ướp thị vệ, chúng cầm khảm đao trong tay chỉ về phía hai người trên tế đàn. Tiếp đó Imhotep lạnh lùng nói:

- Các ngươi tự mình chọn đi. Là bọn họ chết, sau đó ta tới đoạt cuốn sách Anubis... Hay là các ngươi tự giao sách ra, ta chỉ dùng một người làm tế phẩm, các ngươi cứ lựa chọn cho tốt đi.

Trịnh Xá hít sâu một hơi, hắn lấy cuốn sách của Anubis trong Nạp giới ra, tiếp theo đưa về phía hồ hỗn tương bên cạnh nói:

http://tieulun.hopto.org

- Ngươic hỉ cần làm các nàng bị thương một cọng lông, ta sẽ lập tức ném sách xuống, như vậy không ai có được hết... Ngươi muốn thử không?

Imhotep rút cuộc sắc mặt cũng biến đổi, hắn hung ác nhìn Trịnh Xá nói:

- Được! Ta sẽ không để họ chết! Bắt hết những kẻ lấy được cuốn sách của Amun-Ra lại đây!

Hắn quát lớn, tượng nhân sư lập tức lao vào thông đạo lúc trước Trịnh Xá tới, không lâu sau đã có vài tượng nhân sư chạy vào thông đạo.

Trịnh Xá trong lòng khẩn trương, đang định lao tới chỗ tiểu hòa thượng và Imhotep, nhưng hắn vừa đụng đậy, đao trong hai gã xác ướp thị vệ đã ấn xuống, chỉ cách cổ hai cô gái mười phân, đến khi Trịnh Xá vội dừng lại, hai xác ướp mới giơ đao lên.

Imhotep hung tợn nói:

- Ta để ngươi chậm rãi suy nghĩ, mấy phút nữa chúng sẽ về tới đây, thời gian của ngươi cũng không nhiều, trước khi bọn họ phải chết, ngươi tốt nhất là cho ta một đáp án thích hợp...

Tiểu hòa thượng vẫn quan sát thế cục biến hóa, hắn chợt cười ha hả, tiếp theo nhấc cái túi lớn đi về phía Trịnh Xá, Trịnh Xá phản ứng cũng rất nhanh, hắn lập tức bỏ cuốn sách của Anubis vào Nạp giới, dự phòng tiểu hòa thượng có thể đánh lén.

Tiểu hòa thượng vừa đi vừa mở túi ra, bên trong chính là Tần Chuế Ngọc mặt mũi đầy máu tươi, hai mắt đã trắng dã, trong miệng toàn máu và nước dãi, tiểu hòa thượng chậm rãi lôi Tần Chuế Ngọc trong túi ra, vừa nhìn thấy Trịnh Xá lập tức cuồng nộ vô cùng, trong nháy mắt, hắn thiếu chút nữa đã xông vào tiểu hòa thượng.

Tần Chuế Ngọc tứ chi đã bị cắt rời, không chỉ như thế, từ cổ trở xuống không còn chút da dẻ nào. Toàn thân đều là cơ nhục và mạch máu đỏ hồng, nhìn vô cùng khủng bố. Cho dù là thầy thuốc ngoại khoa nhìn thấy cũng phải nôn ọe. Da trên người nàng không ngờ bị lột tươi xuống, cả người nhìn như một con thỏ bị lột da, tàn khốc đến mức không thể dùng lời nào để hình dung.

Động tác của tiểu hòa thượng tựa hồ kích thích Tần Chuế Ngọc tỉnh dậy, nàng nhìn thấy Trịnh Xá cách đó không xa, nữ nhân này lập tức bắt đầu điên cuồng giãy giụa, nàng há miệng muốn nói gì đó, nhưng chỉ có thể phát ra mấy tiếng ô ô, nữ nhân vốn xinh đẹp này trong mắt đầy lệ.... vì trên mặt quá nhiều máu nên lệ cũng biến thành huyết lệ.

Trịnh Xá yên lặng nhìn miệng nàng đang ra hiệu, phảng phất như đang nói cái gì giết nàng đi, không chỉ như thế, nàng vừa nói vừa không ngừng giãy giụa trên đất, chỉ như vậy thôi cũng khiến nàng đau đớn vô cùng...

-Ngươi... Ta nhất định sẽ giết ngươi! Ngươi là kẻ khiến ta thống hận nhất từ nhỏ đến lớn, ta tuyệt đối không thể tha thứ cho ngươi, tuyệt đối không thể!

Trịnh Xá nghiến răng lạnh lùng nói, khóe miệng hắn không ngừng chảy máu, răng cắn chặt đến sắp vỡ.

Tiểu hòa thượng cười dữ tợn nói:

- Không cần ngươi tha thứ! Giết chết các ngươi, ta sẽ thu hoạch được một lượng lớn điểm thưởng và chi tiết kịch tình a! Cho dù lập lại một đội ngũ cường đại hơn cũng không phải là nói suông, ha ha ha... Các ngươi đều sẽ chết! Toàn bộ các ngươi đều phải chết

Tiểu hòa thượng vừa nói, hắn vừa ném Tần Chuế Ngọc lên không trung.

Ngay trước mặt Trịnh Xá, Tần Chuế Ngọc vô lực bị ném về phía rắn hổ mang hai đầu, tiếp đó nàng không kêu nổi một tiếng đã bị rắn hổ mang phân thây, trước mặt Trịnh Xá... nàng thật sự bị phân thây thành vạn mảnh.

Ba!

Khi rắn hổ mang ăn thịt Tần Chuế Ngọc, ngực Trịnh Xá như bị giáng một đòn mạnh, cả người đứng ngẩn ra, hai miệng rắn to lớn đã lao về phía hắn, chỉ cần bị cắn trúng, vậy đúng là chết không có chỗ chôn...

http://tieulun.hopto.org

-Trịnh Xá!

Triệu Anh Không đột nhiên hét lớn, thừa dịp mọi người đang chú ý vào Trịnh Xá và tiểu hòa thượng, Triệu Anh Không lặng lẽ giấu phi đao bằng bạc trong tay, tiếp đó, phi đao bắn ra, trước khi hai gã xác ướp thị vệ kịp phục hồi tinh thần, đã bắn trúng đầu cả hai, cùng lúc đó, một thanh hỏa diễm chủy thủ cũng hoành không bay tới phía Imhotep, vẻ mặt hắn đang sững sờ, hỏa diễm chủy thủ đã ghim hắn vào cột, nhất thời lồng ngực hắn bắt đầu bùng cháy.

Trịnh Xá gầm lên, huyết sắc hỏa quang trên người bùng phát, hắn cũng không tránh né hai miệng rắn, dễ dàng thiêu cả hai đầu rắn thành tro bụi, sau đó bao trùm trong hỏa diễm lăng không đánh về phía tiểu hòa thượng.

Tiểu hòa thượn sợ đến hồn phi phách tán, hắn đang định lui về phía sau, cả người đã bị Trịnh Xá giữ chặt, nhất thời huyết sắc hỏa quang và phật quang kịch liệt xung đột, hỏa diễm dần dần tan biến, phật quang cũng từ từ ảm đạm xuống, đến khi biến mất không thấy nữa...

-A!

Trịnh Xá gào lên, hắn vung tay điên cuồng đánh thẳng vào bụng tiểu hòa thượng, vài quyền đánh xuống, mặt đất sau lưng tiểu hòa thượng gần như đã bị đánh nứt ra, mà tiểu hòa thượng thì miệng mũi phun máu, trong thời khắc liều mạng này, hắn cũng bất chấp tất cả, mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai toàn lực bộc phát, cơ nhục hai tay bành trướng lên gấp ba người bình thường, ngắn trở quyền Trịnh Xá, đồng thời dụng sức đẩy hắn ra, liều mạng chạy vào trong một thông đạo.

Trịnh Xá hai mắt một màu đỏ đậm, hắn giờ phút này đã hận không thể nuốt tươi tiểu hòa thượng vào bụng, khi tiểu hòa thượng giãy khỏi tay hắn, Trịnh Xá lập tức đạp mạnh dưới chân lao tới ôm lấy tiểu hòa thượng, há miệng cắn tới, rứt ra một miếng thịt lớn trên lưng. Lưng tiểu hòa thượng cơ hồ bị xé ra, máu tươi phun ra như suối.

Tiểu hòa thượng cũng bất chấp cảm giác đau đớn của thân thể, hắn đã bị sát ý điên cuồng của Trịnh Xá làm kinh sợ, trong đầu chỉ còn ý nghĩ làm thế nào sống sót, vai bị xé ra một miếng thịt nữa, hắn ngược lại càng liều mạng chạy vào trong thông đạo.

Trịnh Xá trong miệng cắn chặt lấy khối thịt, dụng sức quá mức, cắn đứt đôi ra, tốc độ dưới chân cũng không chậm lại, hai người một chạy một đuổi, khoảng cách giữa hắn và tiểu hòa thượng rút ngắn lại, hai tay lại một lần nữa kẹp chặt lấy tiểu hòa thượng. Tiếp đó tay phải biến thành trảo chụp lên mặt, bụp một tiếng trầm đục, tiểu hòa thượng cuối cùng kêu thảm một tiếng, nửa mặt bên phải hắn cơ hồ bị xé nát, mắt phải cũng bị ngón tay cứng rắn móc ra. Hắn liều mạng giãy giụa tránh khỏi trảo của Trịnh Xá, cả người lao vào trong thông đạo.

Trịnh Xá cũng lao theo, hắn tóm lấy thắt lưng tiểu hòa thượng, hai người cứ như vậy lăn lộn chìm vào trong bóng tối, tiếp đó trong tế đàn chỉ còn nghe thấy tiếng huyết nhục và xương cốt lạo xạo, còn có tiếng kêu thảm càng lúc càng yếu ớt của tiểu hòa thượng. Hơn mười giây sau, tiểu hòa thượng khuôn mặt đầy máu, hai mắt đã hoàn toàn biến mất, trên mặt còn có một dấu răng to tướng, rút cuộc cũng bò ra được, hắn vừa kêu to cứu mạng đã bị một bàn tay đầy máu lôi vào trong thông đạo, tiếp đó... trong thông đạo không còn chút thanh âm nào.

Bên ngoài đại sảnh tế đàn, Chiêm Lam, Evelyn, Triệu Anh Không, còn có Imhotep vừa rút chủy thủ ra, bốn người nhất tề nuốt nước bọt...

110. Thần Bí Quỷ Bảo (1)

Dịch

Trịnh Xá cả người đầy máu từ trong thông đạo đi ra, chẳng những máu mà trên người hắn còn đầy thịt vụn và nội tạng uế vật, bộ dạng ba phần giống người, bảy phần giống quỷ. Làm người khác sợ hãi nhất là bên khóe miệng hắn còn vương vãi một ít thịt nát và máu tươi.

http://tieulun.hopto.org

Bất quá bốn người tại đó, hai nữ nhân do bị trói nên tầm mắt chỉ có thể mơ hồ liếc về phía thông đạo, còn lại hai người, một là thích khách tâm trí kiên định, người còn lại bản thân là quái vật bất tử nên hai người nhìn Trịnh Xá cũng coi như bình tĩnh, chỉ có Imhotep sắc mặt hơi co quắp, thoạt nhìn có vẻ tâm lý đã có chút yếu nhược.

Trịnh Xá hung hăng nhìn lại Imhotep, gã đầu trọc này lập tức phục hồi tinh thần, hắn cả người hóa thành lốc xoáy cát bụi cuốn về phía ba cô gái Triệu Anh Không. Lúc này Trịnh Xá còn cách ba người mấy chục mét, vậy chạy tới khẳng định là không kịp, Imhotep gào lên:

- Đưng ép ta! Ta chỉ muốn hồi sinh Ackn-su-Namun thôi! Ngươi giao cuốn sách của Anubis cho ta, ta sẽ thả ba cô gái này, tế phẩm ta sẽ tìm chỗ khác! Thế nào, để chúng ta giải quyết hòa bình chuyện này đi!

Ba người Trịnh Xá trong lòng đã sớm có tính toán, vô luận thế nào, chuyện này cũng không thể giải quyết hòa bình, chưa nói chuyện Trịnh Xá có thể bỏ cuốn sách của Anubis hay không, nhiệm vụ của mọi người chính là mai táng bất tử tế tự Imhotep a, chỉ một điểm này đã đủ khiến mọi người liều mạng với hắn, cho nên, bọn họ căn bản không thể hòa bình giải quyết chuyện này.

Trịnh Xá hít sâu một hơi, hắn thu sát ý trên người lại, tiếp đó lấy cuốn sách đen dày cộp trong Nạp giới ra, hắn lớn tiếng nói:

- Imhotep, ta để cuốn sách của Anubis ở đây, ngươi thả ba người kia ra, sau đó để bọn họ đi về phía ta, ta cũng có thể tới gần cuốn sách... Nếu đồng ý thì hãy tháo xích cho các nàng trước!

Imhotep nhìn thấy cuốn sách của Anubis lập tức trong lòng vui sướng, hắn vội vàng cầm xích sắt dùng sức vặn ra, dễ dàng vặn đứt xích, sau đó chậm rãi khôi phục một nửa thân thể từ cát bụi, cổ ba co gái rút cuộc cũng không phục tự do.

Evelyn và Chiêm Lam ngồi xuống đứng lên, không ngừng xoa xoa hai chân, lúc nãy bị khóa chặt như vậy làm hai tay bọn họ tê dại không chịu nổi, rời khỏi tế đàn, hai người thiếu chút nữa thì ngã xuống, may mắn là Triệu Anh Không mỗi tay đỡ một người, kẹp lấy bọn họ đi về phía Trịnh Xá.

Trịnh Xá lạnh lùng nhìn động tác của Imhotep, gã tế tự đầu trọc này cũng cản thận nhìn động tác ba người Triệu Anh Không, hắn đặt chủy thủ lên tế đàn sau lưng, cạnh xác ướp Anck-su-Namun, đến khi ba người Triệu Anh Không đã cách xa hơn mười mét, hắn mới vung hai tau, một cơn lốc cát cuốn lấy cuốn sách của Anubis, trước khi Trịnh Xá kịp phản ứng, hắn đã cầm lấy sách trên tay.

Trịnh Xá lúc này cũng đón ba cô gái, Triệu Anh Không vừa tới cạnh hắn liền hạ giọng hỏi:

- Khong có chủy thủ, ta vô pháp gây thương tổn đến hắn... Ngươi có biện pháp nào không?

Trịnh Xá cười khổ nói một chút thấp giọng nói:

- Ta cũng không có biện pháp gì tốt, năng lượng Vampire đã vừa vặn dùng hết, nếu khống thì còn có thể sử ra hồng viêm đối kháng với hắn một chút... Uy lực của Nạp giới cũng không đáng tin... Vẫn phải có được cuốn sách của Amun-Ra mới được a, nhưng mấy tượng nhân sư đã đi lâu rồi, ta lo rằng O Conneil bọn họ có lẽ đã... Ai!

Evelyn càng hoảng sợ, nàng hét lên:

- O Conneil bọn họ làm sao? Đã có chuyện gì? Chẳng lẽ ngươi không bảo vệ được bọn họ?

Imhotep từ xa lạnh lùng nhìn lại, hắn chợt cười lạnh nói:

- Không chỉ bọn chúng phải chết! các ngươi cũng cùng nhau chết đi! Ra đây, thủ vệ lăng mộ, hủy diệt đám người bất kính này!

Tiếng nói vừa dứt, từ trong một thông đạo chợt truyền đến tiếng cước bộ chỉnh tề như quân đội, một đội xác ướp thị vệ không ngừng từ trong thông đạo đi ra, tất cả bọn chúng đều cầm vũ khí và lá chắn bằng sắt, trình độ tinh nhuệ nhìn qua thậm chí còn vượt xa xác ướp thị vệ mọi người thấy tại Cairo.

Trịnh Xá phản ứng nhanh nhất, hắn không nghĩ ngợi liền lao về phía Imhotep, nhưng trên đầu một cỗ kinh phong ập tới, một tượng nhân sư từ trên nóc tế đàn lao xuống, không biết nó nấp ở đấy từ lúc nào, lúc này vừa vặn chắn giữa hắn và Imhotep.

http://tieulun.hopto.org

Imhotep vuốt vuốt cuốn sách trong tay cười lạnh nói:

- Phải đi tìm tế phẩm rất mệt mỏi a, trước mắt không phải có sẵn ba tế phẩm rồi sao? Ba xử nữ a, máu tươi của xử nữ là tế phẩm tốt nhất cho tử thần... Các ngươi chết hết ở đây đi! Tu tập cát bụi thành quái vật, có mặt người và sức mạnh của sư tử, người hầu của ta, thức tỉnh đi!

Theo tiếng tụng niệm của Imhotep, bên bờ sảnh tế đàn dần dần xuất hiện rất nhiều đống cát, chúng càng lúc càng cao, tiếp đó không ngừng huyễn hóa hình dạng, trước mắt mọi người, đã có vài đống cát từ từ biến thành tượng nhân sư dài mấy mét, bọn chúng vừa hình thành lập tức nhìn chằm chằm vào ba người Triệu Anh Không, hơn nữa lớn tiếng gầm thét.

Evelyn vội vàng thấp giọng nói:

- Mau nghĩ biện pháp a... Trịnh Xá! Ngươi mau nghĩ biện pháp a!

Trịnh Xá trong lòng cũng lo lắng vạn phần, trước mắt chỉ còn một mình hắn có lực công kích, cận chiến lực của Triệu Anh Không cũng không tầm thường, nhưng không có chủy thủ, hơn nữa địch nhân là sinh vật linh loại, chiến đấu như vậy đối với nàng cực đoan bất lợi... Khẩn yếu nhất chính là, bên người họ vẫn còn hai nữ nhân bình thường gần như không có chút chiến lực nào!

-Cá ngươi màu nằm xuống.

Trịnh Xá cái khó ló cái khôn, hắn chợt móc ra mấy quả tạc đạn cường độ cao , tiếp đó hắn không chút cố kỵ rút chốt an toàn ném về phía mấy tượng nhân sư, còn hắn dùng tốc độ cức nhanh lao về phía tượng nhân sư giữa hắn và Imhotep...

Vài tiếng nổ mạnh vang lên, quả nhiên không hổ là tạc đạn cường độ cao phảng phất như cả lăng mộ tại Hamunaptra đều rung động, tro bụi trên các cột đá không ngừng rơi rụng, mấy tượng nhân sư trên sảnh tên tàn càng bị nổ thành phấn mạt, trong thời gian gian ngắn đừng nghĩ đến chuyện phục hồi như cũ.

Imhotep cũng bị sóng chấn động từ vụ nổ đánh trúng, đến khi hắn phục hồi tinh thần thì lại mất tung tích của Trịnh Xá mà tượng nhân sư giữa hắn và Trịnh Xá vẫn hoàn hảo như cũ. Imhotep đang hết nhìn đông nhìn tây thì đột nhiên trên đầu một đạo kình phong ập tới, hắn phản ứng cũng không chậm, trong nháy mắt liền biến thành cát bụi lánh sang một bên, nhưng khi hắn vừa ngừng lại, lập tức trợn đến rách khóe mắt, nhãn tình như tóe ra lửa.

Vừa rồi trong vụ nổ, Trịnh Xá trong nháy mắt đã đạp lên móng vuốt mà tượng nhân sư chìa ra, dụng lực kéo người lao về phía Imhotep... Sau khi Imhotep theo bản năng tránh khỏi công kích của hắn, Trịnh Xá lập tức nhảy tới tế đàn sau lưng Imhotep, chỗ đặt xác ướp Anck-su-Namun!

Trịnh Xá nhảy xuống trong chóc lát tay phải đã cầm lấy chủy thủ, đồng thời tay trái nắm quyền chỉ thẳng vào lồng ngực xác ướp Anck-su-Namun, hắn hét lớn:

- Để bọn chúng ngừng công kích! Nếu không ra sẽ một quyền đánh vụn cô ta! Ta dùng công kích kinh loại a!

Đám xác ướp thị vệ lúc này đã cách ba cô gái không xa, mà một vài tượng nhân sư cũng sắp khôi phục như cũ, dù sao tạc đạn cường độ cao cũng chỉ là công kích bình thường mà thôi, việc tử vong của ba cô gái chỉ là trong chốc lát mà thôi, nếu như không có biến cố Trịnh Xá cường tập... Các nàng thật sự là chết chắc rồi.

Imhotep vội quát lớn, đám xác ướp thị vệ và tượng nhân sư quả nhiên đều lập tức dừng lại. Lúc này ba cô gái có thể nói là bị một đại đội quái vậy vây công.

Trịnh Xá hít sâu một hơi, hắn lạnh lùng nói:

- Để bọn họ rời khỏi lăng mộ, có gì để hai nam nhân chúng ta chiến đấu, đừng dem nữ nhân liên lụy vào... Mặc dù bây giờ ta cũng chẳng đẹp đẽ gì nhưng so với ngươi lúc nãy vây công ba cô gái thì vẫn tốt hơn.

Imhotep vội vàng nói:

- Được, ta để bọn họ rời khỏi lăng mộ, ngươi lập tức thả Anck-su-Namun! Ta cam đoan sẽ để họ rời khỏi lăng mộ.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cười lạnh nói:

- Tin ngươi? Lúc trước ngươi nói thế nào? Có sẵn tế phẩm không tốt hơn sao? Lão tử làm ngươi đến tế phẩm cũng không cần! Mẹ kiếp, hiện tại tất cả đều nghe lời ta! Triệu Anh Không, ba người các ngươi mau tới cạnh ta!

Imhotep sắc mặt hơi động, mấy tên xác ướp thị vệ cũng ra vẻ muốn công kích, bất quá cuối cùng hắn vẫn lạnh lùng nhìn ba cô gái từ giữa đám quái vật chạy tới chỗ Trịnh Xá. Đến khi hắn nhìn thấy Triệu Anh Không nhận lấy hỏa diễm chủy thủ, gã bất tử tế tự này mới thở dài nói:

-Đã được chưa? Bây giờ ngươi có thể thả Anck-su-Namun được chưa?

Trịnh Xá lạnh lùng nói:

- Bây giờ cũng không thể tin ngươi, như vậy chúng ta rời khỏi lăng mộ, vừa ra khỏi đây ta cam đoan sẽ thả xác ướp này ra... Những chuyện khác đến lúc đó hãy nói, ít nhất ta sẽ không nuốt lời như lúc nãy!

Imhotep yên lặng cúi đầu không nói, hắn chỉ có thể yên lặng nhìn Trịnh Xá nhấc xác ướp kia lên cùng ba cô gái chính diện nhìn hắn, từng bước, từng bước đi vào trong thông đạo.

Bốn người quay lưng về phía thông đạo, bất quá do nắm tay Trịnh Xá gắt gao chĩa thẳng vào xác ướp của Anck-su-Namun nên bọn họ cũng không e ngại Imhotep giở trò bịp bợm. Mắt thấy bốn người đã sắp đi vào bên trong, đột nhien một bóng vội vang từ trong thông đạo vọt ra, hắn lập tức đâm sầm vào bốn người, xác ướp cũng lệch khỏi vị trí nắm tay Trịnh Xá.

Người này chính là Carnahan, hắn giơ một quyển sách dày, vàng óng, hô lớn:

- A, mọi người xem, đây là cuốn sách của Amun-Ra!

Đến khi nhìn lại Imhotep đã hóa thành lốc xoáy lao tới trước mặt Trịnh Xá, song thủ giữ chặt lấy quyền trái Trịnh Xá, mặc cho hai tay không ngừng bốc lên khói xanh, hắn vẫn liều mạng bảo vệ xác ướp không phải chịu một chút công kích...

Hai tay Imhotep cơ hồ đã bị thiêu sạch...

111. Thần Bí Quỷ Bảo (2)

Triệu Anh Không lúc này cầm chủy thủ trong tay, nàng lao tới đâm vào giữa trán Imhotep, hỏa diễm kịch liệt lập tức bắn ra từ ngũ quan. Gã đầu trọc này rú lên, nhưng tay hắn vẫn như cũ không chút lơi lỏng, cỗ cự lực này không ngờ vượt qua cả lực lượng của Trịnh Xá sau khi cường hóa cơ nhục, hắn hung hăng đẩy bật Trịnh Xá ra, ôm lấy Anck-su-Namun quay người phóng đi. Triệu Anh Không không còn cách nào khác là rút chủy thủ ra, đầu Imhotep cơ hồ đã bị thiêu thành đầu lâu, thoạt nhìn phảng phất như vẫn đang bốc lửa.

Imhotep không ngừng gào thét, từ đầu lâu đang dần dần sinh trưởng da thịt không ngừng phát ra một ít ngữ âm văn tự Ai Cập cổ, lập tức đám xác ướp thị vệ bắt đầu nhìn về phía đám người Trịnh Xá gầm thét, hơn nữa từ xa vọt tới, không chỉ có xác ướp mà còn cả những tượng nhân sư cũng gầm lên, đồng dạng bao vây mọi người.

Trịnh Xá hét lên:

- Carnahan! Mau lên đọc văn tự trên sách! Ngươi có thể khống chế hộ vệ lăng mộ!

Carnahan lại không thèm để ý, chen lấn mọi người nói:

- Phía sau có cả đống nhân sư đuổi theo ta, làm gì có thời gian mà đọc mấy văn tự này a...

-Khốn thật!

Trịnh Xá chửi đổng một câu, hắn vội vàng nói:

-Triệu Anh Không, truy binh phía sau giao cho ngươi, phía trước để ta! Evelyn! Mau lên, đọc hết văn tự ghi trên cuốn sách của Amun-Ra đi!

http://tieulun.hopto.org

Vừa dứt lời, Trịnh Xá đã hung hăng đánh một quyền về phía xác ướp thị vệ gần nhất, ba một tiếng, xác ướp này vừa chạm vào quyền trái liền tan thành tro bụi, mà đồng thời, Trịnh Xá cũng rút prog knife, không quan tâm là thương tổn vật lý hay là gì, hắn vung chủy thủ chém về phía đám xác ướp thị vệ.

Sâu trong thông đạo không ngừng truyền đến tiếng sư tử gầm gữ, Carnahan vội vàng giao cuốn sách của Amun-Ra cho Evelyn, tiếp đó hắn gào lên:

- O Conneil! Ngươi còn không ra là chúng ta chết chắc đó!

-Im mồm đi, Carnahan!

Một loạt tiếng súng vang lên, trên một đài cao trong đại sảnh tế đàn, O Conneil, gã râu ria áo đen, viện trưởng viện bảo tàng ba người đều cầu súng máy đứng trên cao quét xuống. Hai tượng nhân sư gần họ nhất lập tức bị bắn thủng như tổ ong, mặc dù vẫn là công kích vật lý, nhưng tượng nhân sư vẫn bị đánh vụn, ít nhất chúng tạm thời sẽ không có tính uy hiếp.

Cả ba người đều chỉ mặc một cái quần lót, thân thể trắng bóng thoạt nhìn rất là chói mắt, gã râu ria áo đen là bạo lực nhất, chẳng những vác khẩu súng máy hạng nặng trên máy bay, mà còn không ngừng quang tạc đạn xuống, nhất thời trong đại sảnh dầy mùi thuốc nổ và ba động của vụ nổ, phảng phất như cả lăng mộ đều run rẩy.

Imhotep lớn tiếng rít gào, hắn vung tay lên, một cơn lốc cuốn về phía ba người, vũ khí trong tạy họ cố nhiên là uy lực lớn nhưng đối với Imhotep đã hóa thành cát bụi mà nói, công kích như vậy thật sự vô dụng. Mắt thấy ba người sắp bị bão cát cuốn vào, từ bên cạnh chợt truyền đến tiếng tụng niệm của Evelyn:

- Ta lấy tên của thần mặt trời Ra, lệnh cho các ngươi, trảm yêu từ ma!

Đám xác ướp thị vệ vốn đang vây công Trịnh Xá nhất thời đình chỉ động tác, lúc này cả người Trịnh Xá đã đầy vết thương. Mặc dù quyền trái của hăn đánh tới xác ướp cứ một kích là chết nhưng dù sao vũ khí đám xác ướp sử dụng cũng đều là binh khí dài, bị vây công số lượng lớn như vậy, muốn không bị thương thật sự là quá khó khăn. May mà Evelyn sử dụng thuần thục văn tự Ai Cập cổ, không phải loại nửa mùa như anh trai nàng, trong tình huống cấp bách đã nhanh chóng niệm hết chữ trên sách, bấy giờ mới đình chỉ thế công trước khi Trịnh Xá thụ thương quá nặng.

Evelyn cao giọng quát:

- Tiêu diệt Imhotep và tay sai của hắn!

Đám xác ướp thị vệ nhất thời đồng loạt quay lại, giơ đao kiếm trong tay chĩa về phía Imhotep và mấy tượng nhân sư, tiếp đó đám xác ướp thị vệ thân thể linh mẫn từ bốn phương tám hướng lao tới chỗ Imhotep và nhân sư của hắn.

Imhotep vụt quay đầu lại, hắn gào lên:

- Đưa cuốn sách của Amun-Ra cho ta!

Nói đoạn hắn hóa thành bão cát cuốn tới chỗ Evelyn, ba người O Conneil liếc mắt nhìn nhau, lại bắt đầu tiến hành tiêu diệt đám quái vật đông đảo dưới chân, tạc đạn và súng đạn trong tay cơ hồ không chút nào ngừng lại. Ba người này phảng phất như mấy phần tử bạo lực. bộ dạng so với đám người Trịnh Xá còn điên cuồng hơn.

Trịnh Xá thở phào một hơi, hắn biết tất cả đã trở lại như ban đầu, mặc dù có chút gì đó không đúng nhưng chính là cảnh cuối xuất hiện trong phim, hắn từ Nạp giới lấy ra chìa khóa của hai cuốn sách, tiếp đó đưa cho Evelyn nói:

- ....Để hắn an nghỉ đi.

Nói đoạn, vung quyền đánh về phía đám cát bụi đang bay tới.

Một cỗ cự lực truyền tới, Trịnh Xá và cơn lốc đồng thời bắn sang hai bên, Imhotep sau khi bị Nạp giới đánh trúng, nhất thời khôi phục hình thái, ngực hắn không ngừng bị hỏa diễm thêu đốt, nhưng đám lửa này cũng từ từ lụi tắt. Hắn lại dùng sức đứng dậy, đánh tới chỗ Trịnh Xá.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá lau máu tươi bên khóe miệng, hắn lúc này đã giải trừ trạng thái mở cơ nhân tỏa, không biết vì sao, đối mặt với Imhotep, nhất thời, trong lòng hắn có chút cảm khải. Xem qua hai bộ phim The Mummy, hắn tự nhiên biết Imhotep kỳ thật cũng khô phải là người tốt, chỉ có hắn chân tâm chân ý yêu thương Anck-su-Namun, hắn chưa từng bỏ rơi cô ta, cho dù phần 1 kết thúc, hắn vẫ yêu Anck-su-Namun như cũ. Mãi đến khi Anck-su-Namunphản bội hắn một mình chạy trốn, nam nhân này cuối cùng mới tuyệt vọng chết đi, có thể nói... Hắn chỉ là một kẻ bình thường gặp bi kịch thôi, tâm địa rất xấu, nhưng cũng không xấu xa đến mức cực hạn.

Trịnh Xá sinh lòng cảm khái, hắn đánh một quyền vào bụng Imhotep, phần bụng bốc cháy, văng ra ngoài, đông thời hắn cũng trúng một quyền vào mặt, đồng dạng ngã xuống, đến khi hắn rơi xuống đất, thanh âm của Evely rút cuộc cũng vang lên:

- Cát bụi về với cát bụi, đất về với đất, nên đi, không nên ở lại.

Imhotep ngạc nhiên nhìn Evelyn. Trước mắt mọi người, một cỗ xe ngựa u minh, khó tả từ cao trên sảnh tế đàn chạy xống, tiếp theo vọt qua bên cạnh Imhotep, một Imhotep trong suốt bị cỗ xe kéo đi về phía xa, cuối cùng biến mất trên nóc đài.

Trịnh Xá nặng nề thở dài, tay phải rung prog knife, từng bước đi tới chỗ Imhotep đang quỳ trên mặt đất, hắn thì thào nói:

- ...Quên mất mộtc huyện, chỉ không biết Ai Cập các ngươi có truyền thuyết chuyển thế trọng sinh hay không, kiếp sau... Không nên yêu một người không thể yêu.

Soạt!

Chủy thủ chém qua, đầu Imhotep bị chém văng lên không trung...

Tượng nhân sư xung quanh lần lượt hóa thành cát bụi triệt để biến mất, đến cả xác ướp thì vệ cũng bắt đầu biến thành đất cát, khi mọi người vừa thở phào nhẹ nhõm, cả lăng mộc chợt rung động kichk liệt, phảng phất giống như phát sinh động đất, mà cùng lúc đó trong đầu đám người Trịnh Xá truyền đến thanh âm của Chủ Thần.

-Nhiệm vụ thay đổ, chạy khỏi Hamunaptra đang sụp đổ. Evelyn, O Conneil, Carnahan không thể tử vong, nếu chết không chết một người trừ 5000 điểm.

-Khống kiếp!

Mấy người Trịnh Xá nghe thấy thanh âm của Chủ Thần, bọn họ đều không khỏi chửi lớn, Trịnh Xá vội vàng quát:

- O Conneil! Các ngươi theo thông đạo bọ họ tới lúc nãy chạy ra ngoài, chúng ta hội hợp ngoài lăng mộ! Triệu Anh Không, ngươi còn nhớ thống đạo lúc tới đây không, đi trước dẫn được cho họ! Chiêm Lam, tăng tốc cho chúng ta, mau lên a!

Hắn vừa nói chuyện vừa chạy tới chỗ tế đàn, nhặt cuốn sách của Anubis lên bỏ vào trong Nạp giới, tiếp đó trong mắt một mảng mờ mịt, đuổi theo đám người Evelyn vào trong thông đạo.

Mấy người đi theo Triệu Anh Không không ngừng chạy ra ngoài, chạy không bao lâu đã tới vách núi chỗ lấy được cuốn sách của Amun-Ra, Carnahan vừa chạy vừa nói:

- Lúc ấy chúng ta bị mấy con nhân sư vây công a, may mà lão gia hỏa viện bảo tàng phát hiện thông đạo phía sau, chúng ta mới có thể theo đó ly khai, ha ha ha, đúng là may mắn a, chỉ tiếc cái bục vàng nặng trịch kia, ai...

Evelyn vô thức nhìn về phía tượng thần Ra trên vách núi, không đợi nàng nói, thạc bích dưới chân chợt sụp đổ, cả người nàng liền trượt về phía vách đá, may là Trịnh Xá vẫn đi theo sau bọn họ, mắt thấy Evelyn rơi xuống vách núi, hắn lập tức không nghĩ ngợi gì nhảy xuống bắt lấy nàng, đồng thời hai chân kẹp lấy một khối nham thạch, lơ lửng như vậy, một tay giữ Evelyn, một tay tóm lấy cuốn sách của Amun-Ra rơi xuống.

"Lấy được kịch tình vật phẩm... có thê học tập chú ngữ quang minh hồi phục thuật. Người học tập cần có nội lực, năng lượng tinh thần, ma lực, niệm động lực, chân nguyên, tiên linh lực, thần khế lực.... mới có

http://tieulun.hopto.org

thể sử dụng. Có thể tự giải mã học tập văn tự, cũng có thể trở về Chủ Thần không gian học tập, khi họp tiêu hao 1000 điểm thưởng.... Về đến Chủ Thần không gian, phải cầm sách trên tay mới có thể sử dụng kỹ năng trong sách... có thể hồi sinh bất cứ thành viên nào trong tiểu đội luân hồi mà người sở hữu đã từng gặp qua. Mỗi thành viên chỉ có thể sống lại một lần, khi hồi sinh sẽ khôi phục trạng thái như trước khi tử vong. Hồi sinh cần tiêu hao gấp đôi số lượng điểm thưởng và chi tiết kịch tình từng có. Nhớ kỹ, mỗi thành viên chỉ có thể sống lại một lần...

Trịnh Xá ngẩn người, ngay lúc này, một khối nham thạch trên đầu Trịnh Xá rơi xuống, đạp thẳng vào tay đang cầm sách, không đợi hắn tỉnh táo lại, cuốn sách óng ánh sắc vàng đã rơi xuống vách đám cuối cùng, hắn cũng không thấy kim sắc quang mang nữa...

-A!

Trịnh Xá quát lớn, hắn dùng lực ném Evelyn lên trên, Carnahan và Chiêm Lam vội đỡ lấy nàng, đồng thời hắn cũng đảo người leo lên, tiếp đó sắc mặt xanh lè, gào lên:

- Chạy a! Nơi này sắp sụp đổ rồi!

Mọi người vội vàng tiếp tục chạy trốn, đường phía trước ăncj dù không ngừng sụp đổ nhưng nhờ Triệu Anh Không thông thuộc lối đi nên mọi người có thể trước khi Hamunaptra hoàn toàn sụp đổ, chạy thoát khỏi lăng mộ, tiếp ssos lao ra khỏi phạm vi Hamunaptra.

"Hồi sinh a... Có thể sống lại a, mặc dù chỉ có một lần, mặc dù chỉ có một lần! Ta còn hy vọng..."

Mấy người Trịnh Xá cuối cùng cũng chạy ra khỏi Hamunaptra, bọn họ nhìn tro bụi bốc lên từ bên trong, mơ hồ thấy ba than ảnh từ trong bụi đất chạy ra ngoài.... Ba người đó chính là O Conneil, gã râu ria áo đen, viện trưởng viện bảo tàng ba người vẫn đang mặc nội khố, xem ra họ cũng bình an thoát khỏi lăng mộ.

-Các vị... Hẹn gặp lại, một đoạn mạo hiểm này có thể được các vị hỗ trợ... Ta thay mặt cho đội viên cảm kích bất tận, Carnahan, đây là vàn của ngươi.. Nếu có cơ hội gặp lại, chúng ta lại uống đến say nhé.

Trịnh Xá thấy ba người O Conneil đã sắp chạy ra khỏi Hamunaptra, hắn lấy chìa khóa sách trên tay Evelyn, thì thào nói, đồng thời lấy số vang còn thừa trong Nạp giới ra, tiếp đó nhắm mắt lại.

-Chờ, chờ chút a, chỗ này chỉ có năm khối vàng...

Thanh âm của Carnahan vừa truyền đến, hắn đã tiến vào trạng thái mông lung, nửa mộng nửa tỉnh...

112. Quyển 5 : Final Destination -- Chiến Quả (1)

Trịnh Xá nhắm mắt, cẩn thận cảm nhận cảnh giới đặc biệt như mộng như tỉnh này. Trong lòng nhớ lại từng chuyện đã trải qua trong The Mummy, nhất thời, tâm tình hắn kích động khó yên.

Tề Đằng Nhất ngày thường vô cùng bình dị, chỉ thích thú văn tự cổ và văn hóa huy hoàng thời cổ đại, nhưng trước lúc chết lại đầy khí thế nam nhân, mắng chửi hắn, còn có những lời cuối thì thào nói...

Zero trầm ổn mà lãnh đạm, một sát thủ nội tâm băng lãnh mà ôn nhu, còn có nam hài dáng vẻ như bé gái mà hắn vẫn nắm chặt tay, còn cả câu nói "Cho đến khi chết..."

Rất nhiều, rất nhiều, đám nhân vật trong tình tiết O'Conneil, đội viên cường đại của Ấn Châu đội, còn cả bất tử tế tự Imhotep si tình, thật quá nhiều... phảng phất như đã qua mấy chục năm, thời gian hơn mười ngày này đã làm hắn trải qua rất nhiều rất nhiều chuyện...

Cũng không biết đã qua bao lâu, đến khi hắn mở mắt ra thì, một quảng trường hư không vô biên, còn có quang cầu phảng phất như vĩnh hằng, bất biến ở trung ương quảng trường, cứ đột ngột như vậy xuất hiện trước mặt hắn, bốn phía xung quanh còn có năm người đang đứng, trong đó Tiêu Hoành Luật và Trương Hằng đều nhìn quanh vẻ kinh ngạc không hiểu.

- Chủ Thần! Chữa trị hoàn toàn cho mọi người! Điểm thưởng tự khấu trừ của người đó!

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá quát lớn, mấy cột sáng từ quang cầu chiếu xuống, lập tức đem sáu người chiếu xạ vào bên trong. Trong số sáu cột, quang trụ của Tiêu Hoành Luật làn ảm đạm nhất, cơ hồ vừa chiếu lên người hắn đã dừng lại. Tiếp đó tiểu nam hài này bắt đầu kỳ quái nhìn hai bang tay mình, trước đó trong lăng mộ bàn tay hắn đã bị sướt ra một vết thương, mà lúc này vết thương này đã hoàn toàn khôi phục như bình thường.

Trịnh Xá cùng Triệu Anh Không là những người được chiếu xạ lâu nhất. Đặc biệt là Triệu Anh Không, thời gian chiếu xạ của nàng so với Trịnh Xá còn lâu hơn nhiều, đến lúc nam nhân này rơi xuống đất vết thương trên bả vai Triệu Anh Không đã khôi phục hoàn hảo, bất quá nàng vẫn tiếp tục bị cột sáng chiếu xạ như cũ.

Trịnh Xá nhắm mắt cẩn thận cảm nhận thân thể của mình, không biết vì hắn đột nhiên sinh ra một loại cảm giác phảng phất có thể khống chế được thân thể của chính mình. Không phải khống chế như kiểu giơ chân nhấc tay mà là phảng phất như có thể khống chế hoàn toàn đến từng tế bào trong cơ thể. Đương nhiên, hắn biết đây là một loại ảo giác, chỉ là loại ảo giác này có vẻ phi thường chân thật thôi.

Đến khi hắn mở mắt ra, một cô bé không ngừng rơi lệ đang đứng trước mặt hắn. La Lệ cũng không lập tức nhào vào lòng hắn mà vẫn đứng ở cách hắn mấy thước, yên lặng vừa rơi lệ vừa cười. Bộ dáng quả thật là đáng yêu không thể tả nổi.

Trịnh Xá vội vàng nhìn về phía Trương Kiệt bên cạnh. Nam nhân này hiện tại đã thức tỉnh, quang trụ của Chủ Thần chiếu lên người hắn cũng không kịch liệt, phảng phất như hắn chỉ hơi bị choáng một chút. Nhưng từ hai tròng mắt trũng sâu của hắn mà nói, trạng thái tinh thần của hắn tựa hồ cực kỳ không tốt, nam nhân hào sảng này hiện tại không còn chút tươi cười nào, hắn chỉ yên lặng ôm lấy cổ điển mỹ nữ, dựa đầu vào vai nàng. Cả nửa ngày sau, hắn mới yên lặng đi về phòng mình.

- Trương....

Trịnh Xá hô lớn, bước chân Trương Kiệt hơi chựng lại, nhưng hắn không hề ngoái đầu lại, Trịnh Xá lẩm bẩm chần chờ một lúc lâu, cuối cùng nói:

- Trương Kiệt, có chuyện gì thì để ngày mai nói đi, hôm nay cứ nghỉ ngơi cho tốt... Vất vả cho ngươi rồi, ta thay mặt mọi người cảm ơn ngươi.

Trương Kiệt cũng không quay đầu lại, hắn phất phất tay, ôm cổ điển mỹ nữ chậm rãi rời đi, nhìn thân ảnh cô quạnh khôn tả của hắn, năm người còn lại chỉ có thể yên lặng nhìn hắn từ từ rời xa...

Trịnh Xá thở dài một hơi, sau đó hắn quay đầu nhìn bốn người còn lại, lúc này Triệu Anh Không đã ra khỏi cột sáng. Được Chủ Thần hoàn toàn chữa trị, mọi người đều đã khôi phục trạng thái hoàn mỹ, Trịnh Xá nhìn mấy người còn lại cười nói:

- Vậy các ngươi cứ nghỉ ngơi trước đi, Tiêu Hoành Luật, Trương Hằng, mỗi người một phòng, chỉ cần cẩn thận tưởng tượng hoàn cảnh các ngươi muốn sống, căn phòng sẽ biến thành như vậy, đồng thời Chủ Thần có thể cho mỗi người một lần chế tạo miễn phí một sinh mạng thể, có thể nam có thể nữ, tuổi tác, dung mạo hình dáng, tất cả đều có thể tự lựa chọn. Chú ý là, sinh mệnh này kỳ thật có thể chế tạo mạnh gấp hai lần người bình thường, ta chỉ tính tới lực phản ứng và cường độ cơ nhục, cho nên các ngươi hoàn toàn có thể chế tạo một người bảo vệ cho bản thân... Cơ bản là như vậy, đừng tùy tiện tiêu tốn điểm thưởng, mọi người cần cường hóa cái gì ngày mai chúng ta sẽ thảo luận tử tế một lượt, bây giờ mọi người cứ về phòng nghỉ ngơi trước đi.

Tiêu Hoành Luật ngắt ngắt tóc trên trán nói:

- Chế tạo bảo tiêu cái gì đó, mấy chuyện này là ai nói cho các ngươi biết vậy? Có thể nói cho ta biết hắn là ai không? Hắn còn sống không?

Trịnh Xá đang muốn kéo La Lệ đi, chợt nghe Tiêu Hoành Luật nói vậy, hắn kỳ quái hỏi:

- Sao ngươi lại nghĩ như vậy? Chẳng lẽ ta không thể nghĩ ra việc chế tạo bảo tiêu sao?

Tiêu Hoành Luật cười cười nói:

- Quá trình suy luận kỳ thật rất đơn giản, ta không nói với ngươi chuyện này, về cơ bản từ việc ngươi chế tạo nữ nhân, còn có phong cách của ngươi mà xét, ngươi tuyệt đối không nghĩ ra được phương pháp chế tạo bảo tiêu. Ta rất tò mò, người này là ai vậy? Đã chết trong bộ phim kinh dị trước sao?

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá yên lặng gật đầu, nam nhân đeo kính thoạt nhìn cực kỳ lãnh đạm kia, dù là về trí tuệ hay lãnh tĩnh mà nói, hắn tuyệt đối là trí giả tối cường, vượt xa Tiêu Hoành Luật, mặc dù giữa bọn họ chưa từng có tranh đấu gì nhưng Trịnh Xá vẫn như cũ có loại cảm giác này, là cảm giác từ bản năng tâm linh.

Tiêu Hoành Luật cúi đầu suy nghĩ một chút nói:

- Vậy ta ở lại đây một chút, muốn xem Chủ Thần có các loại thuộc tính cường hóa nào, như các ngươi giới thiệu tựa hồ có rất nhiều loại phức tạp... cứ như vậy đi, đúng rồi, muốn ăn cơm thì tự nấu trong phòng mình sao?

Chiêm Lam ở bên cạnh cười nói:

- Có thể tự mình nấu, cũng có thể lấy từ trong tủ lạnh đồ ngươi muốn ăn, chỉ cần bản thân ngươi muốn ăn cái gì là được, bất cứ món gì cũng có thể ăn được, nga..... Ít nhất là bất cứ cái gì ngươi có thể nghĩ tới.

Tiêu Hoành Luật sửng sốt một chút, hắn tiếp theo hoan hô một tiếng, tiểu nam hài này vừa cười vừa nói:

- Ta là người sành ăn đó... A a, được rồi, không quấy rầy các ngươi nữa , tự đi nghỉ ngơi đi... Mười ngày phải không? Chỉ có thể ở trong không gian nghỉ ngơi mười ngày a...

"Đúng là giống nhau a, phản ứng đầu tiên khi tới không gian này chính là lập tức bắt đầu kiểm ta xem có thể hoán đổi thứ gì từ Chủ Thần, bất quá trong đó một người là chuyên chú đến kiểm tra danh mục hoán đổi của Chủ Thần, lý tính vô cùng, mà người kia thì vì thức ăn mà vui vẻ hoan hô... Hắn hẳn là có thể trở thành thành viên cực kỳ trọng yếu trong đoàn đội không? Nhất định có thể không?"

Trịnh Xá ôm La Lệ yên lặng đi về phòng mình, vừa về đến phòng, tiểu cô nương này lập tức nhào vào lòng hắn, khóc lóc không ngừng, dù hắn an ủi thế nào cũng không xong, hơn nửa ngày sau, nàng mới chậm rãi ngừng lại, tiểu cô nương này nhẹ giọng nói:

- Em lo quá, em lo cho anh quá... Không biết bọn anh đi hết bao lâu nhưng bọn em ở đây chỉ có một ngày thôi. Hôm qua chúng em còn chơi đùa với muội muội của Zero, sớm hôm nay cô ấy đã biến mất rồi... Em sợ lắm, em sợ mình cũng như cô ấy, đột nhiên biến mất, sau đó không thể nhìn thấy anh, không thể gặp lại anh được nữa...

Trịnh Xá thở dài, ôm chặt mỹ nhân trong lòng nói:

- Yên tâm đi, anh tuyệt đối sẽ không chết, vô luận thế nào anh cũng sẽ tuyệt đối không chết... Tin tưởng anh nhé, lời anh hứa với em anh nhất định sẽ làm được, vô luận thế nào anh cũng nhất định sẽ làm được!

- Ân! Nhất định không được chết nhé...

- Tuyệt đối sẽ không chết.. Tuyệt đối không thể chết được!

Thật sự sẽ không chết sao? Trịnh Xá trong lòng mờ mịt, sau khi trải qua mấy bộ phim kinh dị, hắn đối với việc mình có thể sống sót hay không đã không còn quá nhiều tự tin. Nếu như có thể nói, hắn càng hy vọng có thể trở lại thế giới hiện thực, không cần các loại cường hóa, không cần bản thân trở thành siêu nhân, không cần làm nhân loại tiến hóa... hắn chỉ muốn đưa La Lệ trở về thế giới hiện thực, hắn không muốn phải thấy máu của đồng đội nữa, cũng không muốn trải qua vô số kinh khủng và tử vong nữa...

Nhưng mà, có thể được sao? Thật sự có thể sao...

Một đêm nóng bỏng, sáng sớm ngày thứ hai, Trịnh Xá đưa La Lệ đến quảng trường. La Lệ cố ý dậy thật sớm, làm một ít thịt cá voi cho mọi người nhấm nháp, mà khi tới gõ từng cửa mới phát hiện, không ngờ mọi người ai cũng dậy rất sớm, trên tay đều mang một ít thức ăn, nhìn qua có vẻ mới lấy từ tủ lạnh ra. Bất quá, tâm tình mọi người cũng không tệ, bấy giờ mới họp lại một chỗ ăn uống.

- Trương Kiệt đâu?

Trịnh Xá dẫn mọi người vào hết trong quảng trường, bấy giờ hắn mới phát hiện Trương Kiệt không xuất hiện trong đội ngũ, chỉ có Triệu Anh Không thản nhiên nói:

http://tieulun.hopto.org

- Mặc dù không biết giữa các ngươi đã xảy ra chuyện gì... nhưng cũng không nên quấy rầy hắn, cho hắn chút thời gian để bình tĩnh suy nghĩ, ngươi không cảm thấy hắn có vẻ đang bức mình phải có quyết định gì đó sao?

Trịnh Xá kinh ngạc nhìn Triệu Anh Không, hắn không nghĩ rằng cô bé thích khách băng lãnh này lại khéo hiểu lòng người như thế, hắn cười nhẹ nói:

- Quả thật.. tựa hồ ta hơi bức ép hắn quá, ha ha ha, mọi người, cùng ăn đi, mặc dù chỗ này không phải như ngoại ô... Tiêu Hoành Luật, hôm qua ngươi đã phát hiện được gì chưa?

Tiêu Hoành Luật cười hì hì, lấy trong túi ra một con nhện lớn, dọa Triệu Anh Không và Chiêm Lam hét lên chói tai. Hắn lúc này mới cười đưa con nhện lên miệng cắn một phát, nguyên lai con nhện này đã bị nướng chín, hắn vừa ăn vừa nói:

- Quả thật đã phát hiện vài vấn đề, bất quá so với những vấn đề này, ta đối với điểm thưởng và chi tiết kịch tình mà chúng ta đoạt được rất có hứng thú. Ta khẳng định tối thiểu là điểm thưởng của ngươi và Triệu Anh Không.. A a, cho chúng ta kinh hỷ một phen đi, thế nào?

Trịnh Xá nghe vậy cũng cảm thấy tò mò, hắn cũng không cảm thấy mình có quá nhiều điểm thưởng và chi tiết kịch tình. Hắn đứng dậy, nhắm mắt lại, yên lặng liên lạc với Chủ Thần. Vừa tiến vào bảng trao đổi chi tiết của Chủ Thần, hắn lập tức bắt đầu xem xét điểm thưởng và chi tiết kịch tình của bản thân.

"Trịnh Xá, điểm thưởng 13770 điểm, chi tiết kịch tình cấp B một cái, chi tiết kịch tình cấp C hai cái, chi tiết kịch tình cấp D một cái."

Trịnh Xá chấn kinh, nhìn về những người còn lại vẻ khó hiểu, mà đồng thời, Triệu Anh Không cũng mở to mắt, hai người bọn họ nhìn nhau một cái, đều thấy trong mắt đối phương chấn động và kinh hỷ..

Lần này giàu to rồi...

113. Chiến Quả (2)

-Mẹ kiếp, để ta tỉnh táo lại một chút đã, chục trăm nghìn vạn... Mẹ kiếp, đúng là 13770 điểm thưởng a, sao lại nhiều như vậy? Số lượng này thật sự quá khoa trương rồi? Vậy chẳng phải là ăn cơm uống rượu, ăn một nửa đổ một nửa cũng không có vấn đề gì sao?

Trịnh Xá nói năng đã có chút lộn xộn, nhìn vẻ mặt hắn thật sự là có chút bị chấn nhiếp, bị số điểm thưởng và chi tiết kịch tình kinh khủng này chấn nhiếp.

Tiêu Hoành Luật ăn cả con nhện chỉ còn đầu và bụng, mấy cái chân hai bên thân cũng ăn sạch, hắn bấy giờ mới cười nói:

Cũng không tính là quá nhiều a, ít nhất so với ta tưởng tượng thì ít hơn một hai nghìn, hì hì, bất quá số lượng này cũng rất đáng sợ. Nếu như ta đoán không sai, chủ thần cấp điểm thưởng và chi tiết kịch tình đại khái là có liên quan đến độ khó của phim, càng là phim khó, càng dễ tử vong, thì điểm thưởng và chi tiết kịch tình lại càng nhiều, đại khái là như vậy, không sai được.

Nói xong, hắn lại lấy trong túi ra một con sâu lớn đầy lông lá, sau đó vui vẻ há mồm ăn.

Hai cô gái cơ bản không dám nhìn hắn. Triệu Anh Không còn khá, ít nhất sắc mặt và biểu tình của nàng vẫn bình thường, còn Chiêm Lam đã cực kỳ không ổn, sắc mặt nàng xanh mét, hai tay không ngừng xoa bụng, cố giảm bớt khó chịu, nàng chỉ có thể miễn cưỡng cười nói:

Nếu nói như vậy, trước đây chúng ta đã trải qua tập phim Alien, độ khó tuyệt đối cao hơn tập phim The Mummy lần này! Nhưng điểm thưởng và chi tuyến kịch tình so với lần này lại ít hơn nhiều, chẳng lẽ là do có liên quan đến đội ngũ khác?

Tiêu Hoành Luật ăn đến hết, trên tay chỉ còn lại cái đầu sâu nho nhỏ. Hắn vứt đầu sâu xuống, lại thò tay vào trong túi, lần này mọi người đều cẩn thận nhìn kỹ tay hắn. Đến khi hắn lấy ra một chiếc bánh bao mới thở phào nhẹ nhõm.

http://tieulun.hopto.org

Tiêu Hoành Luật vừa ăn vừa nói:

- Kỳ thực các ngươi không cảm thấy lần này giao chiến với Ấn Châu đội chúng ta thật sự rất may mắn sao? Nói thật, ngay từ đầu ta cũng đã chuẩn bị phải chết rồi, nhưng không nghĩ tới kết quả chúng ta vẫn còn sống tới sáu người. Lần này giao chiến với Ấn Châu đội đúng là may mắn cực độ a. . . Chúng ta từ đầu đến cuối toàn khắc chế bọn họ. Các ngươi suy nghĩ cẩn thận xem, đội ngũ bọn họ thật ra rất cường đại, tinh thần khống chế hoàn toàn có thể giám sát toàn bộ chiến trường, hơn nữa còn có thể thao túng đội viên ý chí kém cỏi. Nói cách khác, chúng ta nằm trong tầm radar giám sát của bọn họ, bất cứ động tác, bất cứ câu nói nào của chúng ta, thậm chí tư tưởng tác chiến đều bị bọn họ biết được. . . Đừng nói là chúng ta, cho dù là một đội ngũ mạnh hơn chúng ta gấp mấy lần, chỉ cần vẫn bị giám sát như vậy, Ấn châu đội mặc dù không thể nói sẽ chắc chắn thắng lợi, nhưng bọn họ chí ít sẽ không thất bại, không phải sao?

Khi Tiêu Hoành Luật nói chuyện, mọi người bấy giờ mới nhìn thấy, nhân bánh bao hắn ăn không phải thịt thà gì mà là một con rết to bằng ngón tay, lần này tất cả đều mặt mũi xanh lè.

-Hơn nữa, tinh thần khống chế giả này phối hợp với gã đội viên có khả năng phóng châm từ xa kia, tổ hợp như vậy về cơ bản là vô địch rồi. Trừ phi đối phương có các loại đạo cụ phòng hộ, nếu không hai người bọn họ chỉ cần bảo trì cự ly là có thể giết chết đại lượng địch nhân so với chúng ta còn mạnh hơn nhiều, đây là chênh lệch... Chênh lệch giữa hai đội ngũ, chí ít trong đội ngũ chúng ta, ta không thấy được loại hỗ trợ bổ sung lực lượng này. Cho nên đây là một trong những điểm ta thấy kỳ quái, thực lực của Ấn Châu đội thật sự rất mạnh, thế nhưng cũng không mạnh đến mức chúng ta vô pháp nghịch chuyển, nếu không chúng ta không thể sống sót mà bọn họ thì cơ hồ đoàn diệt... Như vậy vì sao bọn họ có thể minh bạch được cách tổ hợp thực lực như vậy? Còn chúng ta lại không? Ta nghĩ đội ngũ chúng ta thiếu một thứ.. Ách, như ta hình dung thì thiếu một người có thể hướng dẫn phương hướng cường hóa cho mọi người, đồng thời tổ hợp những phương hướng cường hóa này lại, chúng ta tạm gọi người này là đội trưởng.

Tiêu Hoành Luật lại thò tay vào trong túi, lần này lấy ra một chai coca rất bình thường, mọi người chăm chú quan sát chai nước kia, còn may, trong chai không có cái gì như kiểu mật rắn, đây là một chai coca cực kỳ bình thường

-Cho nên chúng ta phi thường may mắn a, tổ hợp không theo thứ tự gì, không ngờ lại sinh ra thực lực cường hóa đủ để khắc chế đối phương, không thể không nói, giao chiến lần này đủ để làm chúng ta bị đoàn diệt.. Là số phận cho chúng ta sống sót, số phận các ngươi chỉ có thể gọi là may mắn, may mắn trong mấy vạn thậm chí mấy chục vạn mới có một, mọi người có thể tự hào đó.

Tiêu Hoành luật uống một ngụm coca, hắn không nhịn được ngắt một sợi tóc trên trán, nghịch nghịch trên đầu ngón tay, nói:

- Tinh thần khống chế giả mà bọn họ tự hào nhất bị ai đó trong chúng ta khắc chế, đương nhiên, dựa theo tình huống hắn vẫn chưa từng xuất hiện, có thể là người đã bị giết của bên ta. Tiếp đó là Linh Điểm xuất hiện, một tay súng ngắm có mức sát thương lớn, khoảng cách xa, trong phạm vi chiến trường lớn như vậy, gần như là tồn tại vô địch, hắn có thể khắc chế tất cả đối phương, trên thực tế cũng bởi sự tồn tại của Linh Điểm mới làm Ấn Châu đội ném chuột sợ vỡ đồ, đây là một điểm chúng ta khắc chế bọn họ nhất...

-Tiếp theo, Chủ Thần phán định chúng ta là phe yếu, cho nên giao cuốn sách của Anubis cho chúng ta. Đúng rồi, Trịnh Xá, ngươi lấy cuốn sách của Anubis từ phim kinh dị ra được không?

Tiêu Hoành Luật đột nhiên hỏi.

Trịnh Xá ngẩn người, hắn vội vã mở Nạp giới, trên tay hơi trầm xuống, sách đã nằm trong tay trái hắn. Cuốn sách đen thui, dày cộp này... không ngờ thực sự từ thế giới phim kinh dị lấy ra.

Tiêu Hoành Luật gật gật đầu nói:

- Đây cũng là một điểm quan trọng để chúng ta giành được thắng lợi cuối cùng, cuốn sách của Anubis, hơn nữa mấu chốt chính là bên ta ngoài nhân vật trong tình tiết không ngờ vẫn còn đội viên có thể đọc hiểu, không thể không nói, thực sự là may mắn cực độ a, xác suất tổ hợp như vậy... thật sự là quá nhỏ, quá nhỏ.

-Nói đến đội viên tương hỗ khắc chế, không thể không nhắc đến Ấn Châu đội... Bọn họ đúng là ngu ngốc đến cực điểm a.

http://tieulun.hopto.org

Tiêu Hoành Luật bỗng nhiên lộ ra vẻ mặt cực kỳ rắm thối, hắn cười nhạt mấy tiếng nói:

- Có lẽ là ta vô pháp lý giải tư duy của người ngoại quốc, hoặc là bọn chúng thực sự chỉ ngu dốt như vậy? Dù sao ta tuyệt đối không thể giải thích nổi, Ấn Châu đội vì sao ngay từ đầu lại không muốn giao chiến với chúng ta, nếu như ngay từ đầu bọn họ tại Hamunaptra đã liều mạng chiến đấu với chúng ta, vậy chúng ta phỏng chừng chỉ có thể đoàn diệt, cho dù tử thương của bọn họ cũng chắc chắn không nhẹ, nhưng tuyệt đối tốt hơn là đoàn diệt như bây giờ. Ta phải hình dung kiểu gì đây, lũ thiểu năng sao? Hoặc là.. trong bọn họ tịnh không có ai có giác ngộ của một thành viên tiểu đội luân hồi.

Nói đến đây, Tiêu Hoành Luật đột nhiên quỳ xuống đất nắm lấy hai chỗ tóc mai, lông mày nhíu chặt. Một lúc sau lại chậm rãi bỏ tay ra. Hơn nửa ngày, hắn mới đột nhiên hỏi Trịnh Xá.

-Các ngươi trải qua mấy bộ phim kinh dị, có phải là rất nhẹ nhàng giải quyết tình huống kinh khủng không? Đúng rồi, các ngươi có thể biết trước bộ phim kinh dị tới là gì không?

Trịnh Xá sửng sốt một chút nói:

- Không thể nhẹ nhàng giải quyết được. chúng ta mấy lần đều hiểm tử hoàn sinh mới sống sót được, nói thật, nếu như không phải tới gần tử vong kịch liệt như vậy, cơ nhân tỏa của ta cũng không thể mở nhanh như thế... Về phần bộ phim kinh dị tiếp theo là gì, cái này có thể biết trước sao?

Tiêu Hoành Luật vỗ tanh đánh bốp một cái:

- Bingo! Vậy thì đúng rồi, các ngươi có để ý kỹ quần áo của Ấn Châu đội không? Ngoại trừ vài người cá biệt, cơ hồ tất cả đều mặc trường bào thích hợp với sa mạc... Có thể là xảo hợp, dù sao Ấn Châu đội cũng có người Ả rập, nhưng ta nghiêng về phía, đây không phải là xảo hợp. Có lẽ bọn họ có thể biết trước bộ phim kinh dị tiếp theo là gì, do vậy mới có thể hoán đổi vũ khí và cường hóa tố chất bản thân tương ứng, nếu là như vậy... Tại sao chúng ta không làm được? Đây là một ít suy luận đơn giản của ta...

-Kết quả suy luận, một, chúng ta đã làm thiếu một cái gì đó. Phảng phất giống như làm quest của mấy trò chơi phiêu lưu, thiếu trao đổi với NPC, tìm thiếu vật phẩm tình tiết, tới thiếu địa phương nào đó, đều có thể làm cho điểm chốt của tình tiết không thể khởi động. Mà chúng ta làm thiếu cái gì đó, khiến cho Chủ Thần không khai mở một vài lựa chọn hoặc hạng mục hoán đổi, làm chúng ta không cách nào biết được bộ phim kinh dị tiếp theo là gì, nghe Chiêm Lam tỷ tỷ nói, tên đầu trọc kia cuối cùng không phải bắt đầu sợ hãi, chạy trốn sao? Ta cảm thấy một người mở cở nhân tỏa tầng thứ hai khó có thể nhu nhược như vậy, ít nhất về mặt ý chí tuyệt đối phải là người dám đối mặt với tử vong chiến đấu. Nhưng hắn lại chạy trốn.. ta chỉ có thể giải thích thế này, Ấn châu đội mạnh hơn chúng ta là vì họ dễ dàng vượt qua phim kinh dị hơn chúng ta một chút, mà Trung Châu đội ta lại không hiểu vì sao mỗi bộ phim kinh dị đều hiểm tử hoàn sinh, cho nên, làm thực lực của chúng ta kém nhưng lại có can đảm liều chiến, thực lực của bọn họ mạnh nhưng lại không có kinh nghiệm liều mạng chiến đấu, như vậy, kết quả đại nghịch chuyển, đó là hai điều duy nhất ta có thể suy luận ra... Vậy vấn đề của chúng ta là, rút cuộc chúng ta đã làm thiếu cái gì? Vì sao chúng ta luôn phải giãy dụa, hiểm tử hoàn sinh trong phim kinhy dị như vậy? Vì sao?

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Chiêm Lam, cô gái này cũng đồng thời nhìn lại hắn. Ánh mắt hai người chạm nhau, đều nhìn ra suy nghĩ trong lòng đối phương, đây là một cảm giác rất kỳ diệu. Bọn họ đều nghĩ tới một cái tên, Trương Kiệt... Người có thể nói cho họ biết vì sao, chỉ có Trương Kiệt.

Tiêu Hoành Luật yên lặng nhìn động tác của Trịnh Xá, hắn cười cười nói:

- Vậy chuyện này giao cho ngươi nhé, đội trưởng... A a, ngươi dù sao cũng là đội trưởng a, loại chuyện giao thiệp với người khác chỉ có ngươi mới xứng, chúng ta nói chuyện tiếp theo nào... Lần này được nhiều điểm thưởng và chi tiết kịch tình như vậy, các người đã nghĩ tới thuộc tính cường hóa cho bản thân chưa?

Trịnh Xá thở ra một hơi, hắn vừa cười vừa nói:

- Điểm thưởng 13770 điểm, chi tiết kịch tình cấp B, D mỗi loại một cái, cấp C hai cái... A a, đây là lần đầu tiên từ khi tiến vào luân hồi phim kinh dị đến nay ta thấy có nhiều điểm thưởng và tiết kịch tình như vậy a. Ta chuẩn bị cường hóa huyết thống Vampire cấp b, như vậy sẽ biến thành huyết thống bá tước Vampire, năng lượng huyết tộc sẽ đại tăng, cường hóa sau đó còn chưa xem xét kỹ, ngươi có đề nghị gì không?

http://tieulun.hopto.org

-Mua tên lửa đất đối đất cỡ nhỏ đi.

Tiêu Hoành Luật cười hi hi nói:

-Một quả có thể tiêu diệt tất cả sinh vật trong phạm vi một km, ta thấy chỉ tốn hai nghìn điểm thưởng thôi, siêu rẻ, uy lực cũng lớn, các ngươi có thấy thế không?

114. Chiến Quả (3)

Mọi người đều cảm thấy trên trán đổ mồ hôi, Trịnh Xá vuốt vuốt trán nói:

- Cái này... chúng ta đều là người bình thường, a a, ngoại trừ Triệu Anh Không ra chúng ta đều là người bình thường, cơ bản đối với việc điều khiển tên lửa đất đối đất này không có tự tin lắm, hơn nữa, loại tên lửa này... Có vẻ quá khoa trương rồi, ha ha

Tiêu Hoành Luật cười cười nói:

- Chuyện này không liên quan gì, a a, các ngươi xem ta hoán đổi cái gì từ Chủ Thần...

Vừa nói, hắn bắt đầu tìm kiếm thứ gì đó trong giỏ, mọi người đều không tự chủ nhìn chằm chằm vào đó, phảng phất như trong chiếc giỏ ấy có vô số thứ quỷ dị.

Quả nhiên, Tiêu Hoành Luật nhanh chóng lấy ra mấy tờ giấy, hắn nhìn tờ giấy cuồng nhiệt nói:

- Ha ha, các ngươi xem mấy thứ này đi, phân tích báo cáo ứng dụng kỹ thuật động cơ Gauss thu nhỏ, bản đồ gien hoàn chỉnh của loài người, tương quan liên hệ giữa nội lực và điện lưu trong cơ thể, ta không biết các ngươi có phát hiện ra những vật hoán đổi này có tồn tại hay không, giá đổi phi thường thấp, ta chỉ tốn hơn ba mươi điểm là đã mua được rất nhiều lý luận báo cáo như vậy, có thể nói, chúng mới là bảo tàng lớn nhất có thể hoán đổi được từ Chủ Thần.

Trịnh Xá cùng Chiêm Lam liếc mắt nhìn nhau cười khổ, tiểu nam hài trước mắt này quả nhiên phát hiện ra những thứ giống Sở Hiên, chỉ là Sở Hiên có vẻ hiểu biết hơn một chút, cho nên trực tiếp nhảy qua phần này, tiến tới tự thiết kế và chế tạo máy móc, do vậy có thể cung cấp cho bọn họ rất nhiều đạn dược, chẳng lẽ suy nghĩ của người có trí tuệ đại khái đều giống nhau sao? Bọn họ không giống người bình thường chỉ nhìn thấy bề ngoài của các loại thuộc tính cường hóa, họ sẽ càng chỉnh sửa để tìm ra quy tắc ẩn sâu bên trong... Người như vậy, không nghi ngờ gì, chính là bảo bối của cả đội, ít nhất Trịnh Xá không hề phát hiện người như vậy trong Ấn Châu đội. Quả nhiên là dân gian nhiều tuấn kiệt a....

Tiêu Hoành Luật ngắt ngắt tóc nói:

- Như vậy cũng rất đơn giản, để hiểu được những thứ này ta cần ôn lại hệ thống kiến thức đại học một lần, ước chừng phải mất khoảng bảy ngày đi, trong hai ngày kế tiếp ta có thể giải đáp được phương pháp sử dụng tên lửa đất đối đất. Đương nhiên, để có thể sử dụng tên lửa đến mức thuần thục mà nói, ta khẳng định là chuyện phi thường rắc rối, nhưng trong phòng mình có thể tự thiết kế ra các loại vũ khí có thể hoán đổi phải không? Ngoại trừ vũ khí truyền thuyết ma pháp, lúc trước ta ở trong phòng đã chế tạo được tên lửa hạt nhân chiến thật cỡ nhỏ. Quá khoa trương rồi, ta lập tức để nó biến mất trong tầng hầm, a a, bất quá cứ như vậy, sẽ có thể chế tạo tên lửa đất đối đất trong tầng hầm, hơn nữa sử dụng thuần thục... Vẻ mặt các ngươi lạ quá, chẳng lẽ các ngươi không biết có thể tự chế tạo vũ khí trong phòng rồi dùng thử sao?

Trịnh Xá, Chiêm Lam, Trương Hằng ba người không ngừng dụi mắt, vẻ mặt bọn họ thực sự cực kỳ quỷ dị, Trương Hằng cười khổ nói:

- Ta không biết mấy chuyện này, tối hôm qua ta ngủ một mạch đến sáng luôn, ha ha ha, có vẻ ta lười biếng quá rồi.

Trịnh Xá lắc đầu nói:

- Là lỗi của ta, việc này chúng ta đã biết nhưng lại sơ ý không nói ngay từ đầu cho mọi người... Tình huống cơ bản giống như Tiêu Hoành Luật vừa nói, ngoại từ các loại vũ khí truyền thuyết ma pháp, các vũ khí khác đều có thể chế tạo trong phòng, bất quá ta phải nhắc ngươi, kiến tạo tầng hầm chắc chắn một chút. Ta

http://tieulun.hopto.org

không biết cực hạn của phòng này nhưng ít nhất có thể chế tạo ra tầng ngầm rộng 10 kmÂ¬ vuông, chyện này đã kiểm chứng trong tầng hàm của Trương Kiệt. Có thể thí nghiệm vũ khí nhưng không nên làm mình bị thương, đã biết chưa? Ta không hi vọng trước khi bộ phim kinh dị tiếp theo bắt đầu, nhân số đoàn đội chỉ còn có năm người.

Tiêu Hoành Luật cười hì hì nói:

- Vấn đề này ta tự nhiên là sẽ chú ý, vậy mời ngươi hoán đổi tên lửa đất đối đất cỡ nhỏ đi. Dài nhất chỉ cỡ một mét, uy lực lại đủ để tiêu diệt tất cả sinh vật trong phạm vi một km, ít nhất là đại bộ phận sinh vật.. A a, ngươi không cảm thấy, vũ khí như vậy rất thích hợp cho đoàn đội tác chiến sao? A a, hơn nữa còn có thể tháo rời bệ phóng, như vậy mỗi người có thể mang một bộ phận khí giới, thế nào thế nào?

Lúc này, Tiêu Hoành Luật lại biểu hiện như một tiểu hài tử bình thường, trong mắt tinh quang lấp lóe, mọi người xung quanh chói cả mắt. Trịnh Xá chỉ có thể bất đắc dĩ lắc đầu:

- Tên lửa đất đối đất không phải là thứ chúng ta cần nhất, thứ đó uy lực đương nhiên là cực lớn nhưng một là quá đắt, hai là trước khi sử dụng phải thực hiện trinh sát rất nhiều, nếu không chúng ta phóng bừa thì cũng vô dụng, ba là khi chúng ta sử dụng tên lửa, đoàn đội đối phương không phát hiện ra sao? Dù sao bọn họ cũng sẽ không nhu ngốc đứng chờ chúng ta bắn tên lửa. Cho nên, vấn đề này cơ bản không thảo luận nữa, trừ phi gặp phải chiến trường có đại lượng quái vật, nếu không tên lửa đất đối đất tịnh không có nhiều tác dụng. Tiêu Hoành Luật, ta hy vọng ngươi có thể bỏ qua sở thích cá nhân, làm bộ não của toàn đội, đây mới là điều trước mắt đoàn đội chúng ta cần ở ngươi nhất.

Tiêu Hoành Luật nửa quỳ trên đất, ngắt ngắt tóc, nửa ngày sau mới lên tiếng:

- Xin lỗi, là ta quá đắc ý vong hình, từ phương diện lý tính cân nhắc, chi tiết kịch tình tốt nhất là có thể hoán đổi thuộc tính cường hóa cho bản thân. Ví dụ như Trịnh Xá ngươi có thể hoán đổi nội lực trung cấp và huyết thống bá tước Vampire. Ta cảm thấy ngươi hẳn là hoán đổi huyết thống ba tước chứ không phải cái gì khác, mà ngươi trước mắt sẽ càng có nhiều năng lượng huyết tộc để sử dụng pháp thuật, đối với việc đề cao thực lực của ngươi tự nhiên là không cần nói.

-Phương hướng cường hóa của Triệu Anh Không, ta đề nghị cường hóa thuộc tính linh mẫn. Ta thấy bảng hoán đổi của loại thuộc tính này có rất nhiều thuộc tính cường đại đều phải nâng cấp từng bước một từ cấp D, mà khi bắt đầu đến cấp B các thuộc tính này sẽ thực sự rất mạnh. Ví dụ như trong đó có có một cường hóa cấp B gọi là huyết thống Cự ma biến dị, nó thuyết minh là chỉ cần thân thể còn lại hơn một nửa, thì cho dù cả đại não và trái tim đều bị phá hủy vẫn có thể hồi phục trong vòng một giờ, tương đương với một năng lực cực kỳ khủng bố. Bất quá cũng chỉ vỏn vẹn như vậy thôi, kết quả sẽ là lúc đầu sống tốt, nhưng sau này giao chiến với đối phương, người như vậy sẽ biến thành miếng thịt béo tươi ngon... Do vậy, Triệu Anh Không, ngươi tốt nhất là cường hóa loại hình tiến hóa, từ cấp D bắt đầu từng bước, từng bước tiến hóa, như vậy khi đến cấp B, ta nghĩ chắc chắn có thể phát huy uy lực còn mạnh hơn thuộc tính cường hóa cấp B phổ thông.

Tiêu Hoành Luật nói tới đây, hắn đột nhiên nhìn Chiêm Lam, sắc mặt nghiêm túc nói:

- Chiêm Lam, phương hướng cường hóa tố chất thân thể của ngươi là tinh thần lực phải không? Cường hóa kỹ năng cũng là kỹ năng tinh thần lực phải không? Có thể sử dụng cho chúng ta xem thử được không?

Chiêm Lam liếc nhìn hắn, vẻ kỳ quái, bất quá nàng vẫn theo lời sử dụng một lần chân ngôn thuật nại cho mọi người, cũng tức là kỹ năng gia tăng tính kiên trì cho thân thể. Tiêu Hoành luật thần sắc cổ quái nhìn hai tay mình, hắn bấy giờ mới nói:

- Chúc mừng ngươi, không, chúc mừng tất cả chúng ta đi. Ngươi là người đặc thù nhất trong số chúng ta, nói chính xác... Ngươi sẽ trở thành tinh thần lực khống chế giả trong đoàn đội chúng ta, ít nhất tương lai khẳng định là như vậy, a a, các ngươi còn chưa biết sao? Trịnh Xá, ngươi chọn thử một loại kỹ năng tinh thần đi, không phải cường hóa, chỉ là chọn xem thử thôi.

Trịnh Xá kỳ quái đứng lên, hắn nhắm mắt liên hệ với Chủ Thần, tiếp đó lựa chọn cường hóa kỹ năng, những kỹ năng này thật sự quá nhiều, bất quá hắn rất nhanh tìm thấy kỹ năng yêu cầu phải có năng lượng tinh thần mới có thể khởi động, ai mà biết, hắn vừa lựa chọn mấy kỹ năng này, thanh âm của Chủ Thần lập tức vang lên trong đầu.

http://tieulun.hopto.org

"Tố chất của ngươi không thể chịu đựng được năng lượng tinh thần, không thể học được kỹ năng cần năng lượng tinh thần mới có thể sử dụng, mời bảo đảm tinh thần lực cường hóa hơn 3000 điểm."

Trịnh Xá vẻ mặt cổ quái nhìn Chiêm Lam, hắn nhắc lại lời Chủ Thần với mọi người, lúc này Trương Hăng cùng Triệu Anh Không đều nhắm mắt thử một hồi. Tiêu Hoành Luật bấy giờ mới nói:

- Ta nhận được nhắc nhở là tinh thần lực vượt qua 2500, Trương Hằng và Triệu Anh Không, nhắc nhở của các ngươi là gì?

Trương Hằng gãi gãi đầu nói:

- 5000, so với ngươi thì tệ hơn nhiều a!

Triệu Anh Không chẳng hề để ý, thản nhiên nói:

-3500.

Tiêu Hoành luật búng tay đánh chóc một cái, nói:

- Đúng vậy, trước đó ta nghĩ, nếu nữ tử khống chế giả của Ấn Châu đội lợi hại như thế, vậy tại sao họ lại chỉ cường hóa ra một người chứ? Cho nên hôm qua ta đặc biệt xem xét những kỹ năng cần có năng lượng tinh thần để khởi động, ai mà biết, vừa mới tra ra đã bị nhắc nhở. Suy luận của ta trước đó chỉ đơn giản là kỹ nay này phi thường đắt đỏ, ai biết lại hoàn toàn không phải như vậy... Nguyên lai tịnh không phải bất cứ ai cũng có thể có năng lượng tinh thần a, mà từ số liệu nhắc nhở khoa trương của Chủ Thần có thể thấy, người như vậy rất có thể là trong vạn người không được một. Vậy xin chúc mừng, Chiêm Lam, chỉ cần ngươi tiếp tục cường hóa tinh thần lực, hơn nữa phải học tập hết kỹ năng cần có năng lượng tinh thần, như vậy, ngươi sẽ trở thành nhân vật trọng yếu giống như nữ nhân trong Ấn Châu đội kia, ít nhất đối với đoàn đội chúng ta mà nói, người sẽ quan trọng hơn xa những người khác.

Chiêm Lam cũng vừa mừng vừa sợ, vội vàng nhắm mắt liên lạc với Chủ Thần, cả nửa ngày sau nàng mới mở mắt cười khổ nói:

- Không được a, kỹ năng thật sự quá đắt, ta học tập kỹ năng cấp thấp thì không nói, một kỹ năng gọi là tinh thần lực tảo miêu, theo tinh thần lực đề cao, có thể nâng cao phạm vi quét, kỹ năng này không ngờ phải cần chi tiết kịch tình cấp C và 4000 điểm thưởng, ta căn bản không có cách nào cường hóa được...

Trịnh Xá cũng kinh hỉ cả nửa ngày, hắn lúc này mới nói:

- Không sao cả, ngươi hiện tại cứ giữ lại chi tiết kịch tình, ha ha ha, không bằng trước tiên ngươi cứ cường hóa tinh thần lực đi, luôn luôn có cơ hội cường hóa thành công, ha ha...

Tiêu Hoành Luật ngắt ngắt tóc, hắn cười hì hì nói:

- Ta vừa rồi đã nói với các ngươi chuyện này chưa nhỉ? Trịnh Xá, ngươi còn nhớ tình huống lúc ngươi tiến vào không gian này đã để Chủ Thần hoàn toàn phục hồi cho chúng ta không? Nếu như ta đoán không sai... Điểm thưởng của chúng ta có thể giúp người khác hoán đổi vật phẩm, cũng dồng dạng có thể giúp đối phương hóa đổi thuộc tính cường hóa, như vậy, các vị có muốn thử nghiệm phỏng đoán của ta một lần không?

115. Khí Huyết Chi Biến (1)

Trịnh Xá trên mặt lộ vẻ kinh ngạc, hắn lập tức mừng rỡ như điên, đây cũng chính là nan đề mà hắn đang gặp phải, thực lực của bản thân quá đơn thuần. Bởi vì xét theo thuộc tính cường hóa của hắn trước mắt, lực lượng hắn lựa chọn thuộc về cận chiến, công thêm một chút pháp thuật cận chiến uy lực mạnh. Đương nhiên hai phương diện này hắn đều chuẩn bị tiến hóa, phương diện cận chiến chuẩn bị cường hóa tâm pháp võ công, đây là một nguyên nhân hắn cường hóa nội lực trước đó, về phương diện pháp thật cũng chuẩn bị cường hóa pháp thuật năng lượng huyết tộc, đây cũng là nguyên nhân hắn cường hóa huyết thống. Còn cuốn sách Anubis là một cái kinh hỷ, giúp hắn thêm một ít phương diện lựa chọn lực lượng.

http://tieulun.hopto.org

Cho nên trên thực tế hắn cần một lượng lớn chi tiết kịch tình, đặc biệt là chi tiết kịch tình cấp cao, ngược lại, từ phương diện nào đó mà nói, hắn tịnh không cần quá nhiều điểm thưởng. Đạo lý này kỳ thực rất đơn giản, sau khi trải qua mấy lần cường hóa, hắn đã phát hiện, đơn thuần cường hóa tố chất thân thể, đối với người mới tiến nhập luân hồi phim kinh dị có thể là rất cần thiết. ví dụ như cường độ cơ nhục của một người bình thường là 100, vậy sử dụng 1000 điểm thưởng cường hóa cường độ cơ thể, lực lượng của người đó lập tức đề cao gấp đôi. Đối với người bình thường mà nói, trên thực tế vậy là đã đủ cơ sở để sống sót tại bộ phim kinh dị tiếp theo.

Nhưng đối với một người đã hóan đổi thuộc tính cường hóa mà nói, ví dụ như một người có cường độ cơ nhục là 400, sử dụng tiếp 1000 điểm thưởng để tăng cường lên 500, trên thực tế lực chiến đấu của hắn đề cao không lớn. Bởi vì người cường hóa thuộc tính, phương thức chiến đấu của hắn bình thường sẽ án theo phương hướng của thuộc tính cường hóa mà tiến hành, cho nên tác dụng của 1000 điểm thưởng này thật sự rất hạn chế.

Trịnh Xá mừng rỡ nói:

- Nếu đúng như vậy thì tốt quá, từ trận chiến với Ấn Châu đội có thể thấy, đoàn đội chúng ta thật sự thiếu một tinh thần lực khống chế giả. Trước đây, chúng ta thậm chí còn không nghĩ tới phương diện cường hóa này, không ngờ Chiêm Lam lại có thiên phú như vậy. Đây có lẽ là bước ngoặt cho đoàn đội chúng ta, thế nào? Chiêm Lam, ta chỉ cần một chi tiết kịch tình cấp B để cường hóa huyết thống bá tước huyết tộc biến dị, hai cái chi tiết kịch tình cấp C ngươi cứ lấy đi. Hơn nữa, hơn 1 vạn điểm thưởng của ta chắc cũng không dùng hết, lúc trước ngươi chuẩn bị hoán đổi kỹ năng gì? Ta thử xem có cường hóa cho ngươi được không.

Chiêm Lam ngần ngừ một chút rồi cũng không nói gì thêm. Trịnh Xá lúc này đã nhắm mắt lại liên lạc với Chủ Thần, hắn lực chọn kỹ năng tên là "Tinh thần lực tảo miêu" kia. Khi bị Chủ Thần thông báo bản thân không thể nào hoán đổi, hắn lập tức nghĩ đến việc hoán đổi kỹ năng này cho Chiêm Lam.

"Tảo miêu hoàn thành, xác nhận hoặc hủy xác nhận trao đổi. Đến trước khi tập phim kinh dị tiếp theo kết thúc, không thể tiếp tục hoán đổi cường hóa cho người khác."

Thanh âm khô cứng nghiêm khắc của Chủ Thần lại vang lên. Cùng lúc đó, một cột sáng từ trên trời hạ xuống, bao trùm lấy Chiêm Lam vào trong. Một ít lục sắc quang trụ không ngừng từ Chủ Thần bay xuống. Hơn mười giây sau, đến khi cột sáng hoàn toàn tiêu thất, Chiêm Lam đã thở hồng hộc ngã vật ra đất, trên trán đầy mồ hôi, quần áo toàn thân cũng gần như ướt đẫm mồ hôi.

Triệu Anh Không yên lặng đỡ nàng dậy, cô bé thích khách này nhàn nhạt nói:

- Ngươi vẫn ổn chứ?

Chiêm Lam vẫn nhắm mắt, hơn nửa ngày sau nàng mới mở mắt cười nói:

- Khá hơn nhiều rồi, cám ơn Anh Không... Hì hì, kỹ năng này thật sự quá tuyệt vời, ta chỉ cần đưa tinh thần lực theo hướng dẫn của kỹ năng phát ra, lập tức có thể cảm giác được động tĩnh trong phạm vi khoảng hai mươi km, cũng có thể tập trung lực chú ý thành một đường thẳng, độ dài khoảng hai trăm km.

Trịnh Xá trong lòng vui vẻ, hắn đang định mở miệng nói, Tiêu Hoành Luật lại cướp lời:

- Ngươi trước tiên hãy nhắm mắt lại... Đúng rồi, sau đó có thể phát hiện sự khác nhau giữa bốn người chúng ta không?

Chiêm Lam nhắm mắt lại gật đầu nói:

- Tinh thần ba động của các ngươi đều rất không giống nhau, loại cảm giác này rất khó nói rõ. Tóm lại, chỉ cần kỹ năng này cảm nhận một lần, tinh thần ba động của mỗi người sẽ giống như dung mạo, in sâu trong não, cho nên ta tuyệt đối có thể phân biệt được từng người trong các ngươi...

Tiêu Hoành Luật suy nghĩ một chút, đột nhiên vươn ba ngón tay nói:

- Ngươi có thể nhìn thấy động tác của ta không?

Chiêm Lam nhắm mắt, nghiêng nghiêng đầu vẻ kỳ quái, hơn nửa ngày sau, nàng mới nói:

-Là ba ngón tay phải không?

http://tieulun.hopto.org

Tiêu Hoành Luật vội vã hỏi:

-Với trạng thái của ngươi hiện tại, tinh thần lực đủ để dò dét phạm vi bao nhiêu km?

Chiêm Lam chần chừ một lúc nói:

-Ước chừng hai km, để cảm giác được động tác của ngươi phải tập trung tất cả tinh thần lực lại, chỉ có thể quan sát trong phạm vi khoảng hai km, đây đã là cực hạn của ta.

Tiêu Hoành Luật lập tức quỳ xuống dưới đất, lấy tay cẩn thận vẽ vẽ cái gì đó trên đất, nửa ngày sau, hắn mới ngẩng đầu nói:

-Đại khái tổng kết quy luật của tinh thần lực quan sát một chút. Điểm thứ nhất, ta nghĩ tinh thần lực của ngươi cường hóa có lẽ là hơn hai trăm, chưa đến ba trăm phải không?

Chiêm Lam hơi sửng sốt gật đầu, Tiêu Hoành Luật lại nói tiếp:

- Lấy một trăm tinh thần lực quan sát mười km làm cơ sở, nếu như đúng là như vậy, một trăm tinh thần lực có thể dò xét phạm vi một trăm km theo đường thẳng. Đây là phạm vi quan sát mơ hồ, ngươi chỉ có thể cảm giác có người tồn tại, nhưng không thể xác định được bọn họ đang làm gì. Mà nếu muốn cảm nhận kỹ càng động tác của đối tượng, vậy nhất định phải thu gọn phạm vi lại thành một trăm tinh thần lực một km. Cơ bản chính là như vậy, nói cách khác, tinh thần lực của ngươi đầu tiên phải đạt tới năm trăm điểm, bắt đầu từ đây, tác dụng thực sự của kỹ năng này mới được tăng cường, nếu không, công hiệu của nó chỉ vỏn vẹn là một cái máy radar loại mạnh mà thôi.

Chiêm Lam nhất thời thất vọng thở dài, nhưng Trịnh Xá lại vừa cười vừa nói:

- Cái này dù sao cũng đã là một tiến bộ rất trọng yếu rồi. Phải biết rằng trước đây chúng ta không có biện pháp nào truy tìm nhân vật trong tình tiết hoặc các loại nhân vật khác a, nếu cứ như vậy, ta nhớ rõ, Ấn Châu đội bọn họ hình như có thể nhờ tinh thần lực khống chế giả giúp đoàn đội sau khi chia ra trao đổi được với nhau. Trực tiếp đối thoại với nhau bằng tâm linh, kỹ năng này cần phải cường hóa thuộc tính nào đây?

Chiêm Lam nhìn Trịnh Xá mỉm cười ôn nhu, tiếp theo nàng nhắm mắt lại, một lúc sau ới khổ sở nói:

- Kỹ năng như vậy có vài loài, rẻ nhất là một cái gọi là "Tâm linh tỏa liên", phải cần... Phải cần hai chi tiết kịch tình cấp B, điểm thưởng 8000, điều kiện quá hà khác... Kỹ năng hệ năng lượng tinh thần đều quá đắt đỏ a.

Mọi người đều ngẩn ngơ, Triệu Anh Không đang chuẩn bị nói gì đó cũng thở dài im lặng, chỉ có Trịnh Xá vỗ vai Chiêm Lam nói:

- Ha ha, đừng quá lo lắng có kỹ năng đó hay không, chỉ cần chúng ta tiếp tục sống sót, ngươi chắc chắn chính là đối tượng để đoàn đội toàn tâm bảo vệ, khẳng định sẽ có cơ hội cường hóa những kỹ năng này. A a, về chuyện này ngươi không cần lo lắng quá.

Bả vai Chiêm Lam hơi run lên, nàng liếc nhìn Trịnh Xá thần sắc khó hiểu, cuối cùng gạt gật đầu ngồi xuống. Lúc đó, Trương Hằng đứng dậy cười nói:

- Xem các ngươi cường hóa kìa. Ta chỉ là một người bình thường a, còn phải để ta thử nghiệm cảm giá siêu nhân một lần chứ? Trước tiên phải xem có thuộc tính cường hóa nào tốt...

Tiêu Hoành Luật thoáng vẻ trào phúng cười nói:

- Ngươi? Ta đã đặc biệt tìm cho ngươi một thuộc tính cường hóa rất thú vị đó. Cam đoan sẽ tuyệt đối không phụ lại chi tiết kịch tình cấp C của ngươi đâu... Ngươi trực tiếp tìm kiếm lựa chọn huyết thống tinh linh tộc phong hệ xạ thủ. Mặc dù là thuộc tính cường hóa cấp C, bất quá là loại có thể tiến hóa, tiếp đó là huyết thống tinh linh tộc điện hệ xạ thủ cấp B, đến cấp A là huyết thống tinh linh tộc mộng hệ xạ thủ. A a, như vậy ngươi đã hài lòng chưa?

Trương Hằng nhắm mắt lại, vốn hắn đang muốn duyệt hết menu thuộc tính cường hóa trong Chủ Thần hoặc là các loại cung tiễn ma pháp truyền thuyết, nhưng bị Tiêu Hoành Luật nhắc nhở, nếu hắn không lập tức

http://tieulun.hopto.org

cường hóa thì không xong. Do vậy, sau khi duyệt sơ qua thuyết minh về huyết thống tinh linh tộc phong hệ xạ thủ, hắn liền trực tiếp cường hóa thuộc tính này.

"Huyết thống tinh linh tộc phong hệ xạ thủ, đánh giá 74 điểm, áp dụng cho cung tiễn thủ linh hoạt, uy lực lớn. Thích hợp với đại đa số phim kinh dị, khi có cung tên thích hợp, hiệu quả với đại đa số địch nhân. Kỹ năng đặc biệt, phong chi tiễn, tập trung lực lượng toàn thân vào một tiễn, uy lực cực lớn, có thể xạ kích uy lực gấp năm lần cung tên bình thường. Sau khi sử dụng mười phút yếu ớt vô lực, có thể bạo phát lực sát thương khủng bố trong chốc lát. Cần có chi tiết kịnh tình cấp C một cái, điểm thưởng 2000 điểm.

Khi Trương Hằng giải thích rõ ràng huyết thống này, tất cả mọi người đều cảm thấy huyết thống này thật sự là thích hợp nhất với người sử dụng cung tên như hắn. Đặc biệt là kỹ năng Phong chi tiễn, càng có thể sánh với uy lực súng ngắm Gauss của Linh Điểm. Cho dù tầm bắn không đủ nhưng trong cự ly đó xạ kích một tiễn, uy lực cũng đủ để miễu sát địch nhân phổ thông.

Tiêu Hoành Luật vừa cười hì hì vừa nói:

Ngươi không phải vẫn còn một chi tiết kịch tình cấp D cùng 3000 điểm thưởng sao? Huyết thống vừa nãy chỉ là thuộc tính cường hóa mất nhiều điểm thưởng hiếm hoi trong số huyết thống chi tiết kịch tình cấp C, hiện tại ngươi còn thiếu một cây cung. A a, ta đã đặc biệt giúp ngươi chọn một cây cung cường hãn siêu cấp... Tên gọi là Xạ Thiên Lang, ngươi tìm thử đi.

Trương Hằng nhất thời cười khổ, vì trong bộ phim kinh dị lần trước hắn đã kiến thức qua trí mưu của Tiêu Hoành Luật, đối với nam hài đáng sợ này thật sự là cực đoan bội phục. Hơn nữa, trong nhóm tại lăng mộ bằng vào xếp đặt của hắn mới có thể giết chết một người trong Ấn Châu đội, cho nên hắn chỉ có thể bất đắc dĩ tiếp nhận kiến nghị của Tiêu Hoành Luật, nhắm mắt liên lạc lần nữa với Chủ Thần.

Đến khi Trương Hằng mở mắt ra, trong tay hắn đã nắm một thanh trường cung cổ phác màu cổ đồng. Gọi là trường cung cũng không đúng, từ hình dạng của cây cung này có lẽ thuộc về loan cung.

"Cổ cung Xạ Thiên Lang, cần chi tiết kịch tình cấp D một cái, điểm thưởng 1500 điểm, có thể tăng cường tốc độ và cự ly bắn, hơn nữa có thể mũi tên bắn ra mang theo Thiên Lang sát ý, phá tà đồng thời có thể chấn nhiếp nhân tâm. Bất cứ ai bị tên này bắn trúng sẽ lâm vào tình trạng hôn mê tinh thần chấn động, vô hiệu với người có tinh thần lực tối kiên cường."

Trương Hằng cầm cây trường cung cổ phác trên tay nhìn đến nhập thần, bộ dạng thật sự si mê. Trịnh Xá lúc này xem lại điểm thưởng và chi tiết kịch tình của mình một chút. Hắn còn 9770 điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình cấp B, D mỗi loại một cái, mà cường hóa huyết thống bá tước là chuyện hắn đã quyết định, về phần chi tiết kịch tình cấp D kia hắn chuẩn bị cường hóa một thanh vũ khí công nghệ cao hạng nặng để sử dụng.

Trịnh Xá đứng dậy nói:

-Vậy ta cũng cũng bắt đầu cường hóa thôi...

116. Khí Huyết Chi Biến (2)

Giống như dự định, Trịnh Xá lựa chọn huyết thống bá tước Vampire biến dị.

"Huyết thống bá tước Vampire biến dị, đánh giá 90 điểm, thích hợp với đại bộ phận phim kinh dị.có thể sử dụng một phần kỹ năng của năng lượng huyết tộc, Vampire cấp bá tước sinh mệnh đại tăng, não bộ và trái tim không bị hư hỏng sẽ không ngừng phục hồi. Do là huyết thống biến dị nên người hoán đổi không e ngại ánh mặt trời, các dụng cụ bằng bạc. Cần chi tiết kịch tình cấp B một cái, điểm thưởng ba nghìn, huyết thống tử tước Vampire biến dị."

Đây là thuộc tính cường đại hiếm thấy ngay cả trong số cường hóa cấp B, tốn hao điểm thưởng không nhiều nhưng chi tiết kịch tình cấp B cùng huyết thống tử tước Vampire biến dị cường hóa trước đó khiến huyết thống bá tước huyết tộc thành loại cường hóa số một số hai trong các cường hóa cấp B.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá nhắm mắt lại liên lạc với Chủ Thần, tiếp đó không hề chần chừ lựa chọn thuộc tính cường hóa huyết thống bá tước biến dị. Giống như những lần hoán đổi thuộc tính cường hóa lúc trước, một đạo quang trụ từ Chủ Thần hạ xuống, hút cả người Trịnh Xá vào trong. Tiếp đó, hắn lơ lửng trong cột sáng, từ từ bay lên, đến cách mặt đất chừng mấy thước, vô số hạt ánh sáng nối đuôi nhau từ Chủ Thần bắn tới, không ngừng dung nhập vào trong cơ thể Trịnh Xá. Cứ tiếp tục như vậy đến gần mười phút, sau đó trong tiếng kinh hô của mọi người, Trịnh Xá đột nhiên quỷ dị nhìn về phía sau, một đôi cánh thịt màu đen chậm rãi xòe ra trên lưng. Khi hắn chuẩn bị chạm vào đôi cánh đó, quang hạt từ chủ thần đã dần dần biến mất, cả người hắn cũng từ trên không rơi xuống đất.

-Đó, đó là cái gì vậy?

La Lệ gấp rút hỏi Trịnh Xá, nàng vội vàng nhào bên cạnh hắn, nhìn kỹ, ngoài hai vết rách trên lưng áo, chỗ đó căn bản không có đôi cánh đen nào hết.

Trịnh Xá cũng quỷ dị sờ sờ sau lưng mình, chỗ đó vẫn như cũ chỉ cảm thấy cơ lưng bằng phẳng, cái gì cánh đen đều không có. Nhưng nếu nói là ảo giác, ngoài việc mọi người đều chứng kiến, thậm chí trên y phục hắn cũng bị xé rách hai vết, những chuyện này ảo giác không thể tạo ra được a.

Trịnh Xá lẩm bẩm:

- Chẳng lẽ cứ cường hóa như vậy, thẳng đến khi thật sự biến thành Vampire có cánh sao? Nhưng dù là Vampire cũng làm gì có cánh chứ?

Tiêu Hoành Luật ở bên cạnh nói:

- Xem xét từ quỷ hút máu chính thống, quỷ hút máu, cũng tức là Vampire hẳn là thuộc về một phân nhánh của nhân loại, đương nhiên đây là thuyết pháp của tôn giáo Châu Âu. Từ một số sách vở Thiên Chúa giáo ta đã đọc, Vampire lại là một phân nhánh của ác ma địa ngục. Thuộc loại ác ma, vậy có một đôi cánh cũng không có gì kỳ quái. Trên thực tế, huyết thống cường hóa càng mạnh, khả năng biến hóa bản thân càng lớn cũng là điều ta đã dự đoán. Từ biến hóa của ngươi có thể thấy, suy luận của ta không ngờ lại thành sự thật, a a...

Trịnh Xá vội vàng nhắm mắt, cẩn thận cảm giác từng tia biến hóa trên thân thể. Biến hóa đầu tiên là năng lượng huyết tộc trong não. Trước đó năng lượng huyết tộc ngoại trừ kỹ năng hồng viêm ra thì cơ hồ vô pháp di động, giờ phút này lại tràn ngập trong óc hắn. Đương nhiên, nếu thật sự dùng đao bổ đầu hắn ra, bên trong cũng không thấy năng lượng màu đỏ nào, đây chỉ là một cảm giác có năng lượng tồn tại, phảng phất giống như mổ bụng chỗ đan điền ra cũng không tìm thấy nội lực.

Tổng lượng năng lượng huyết tộc so với lúc là tử tước cơ hồ nhiều hơn gấp mười lần, hơn nữa không chỉ tổng lượng đề cao, thậm chí chất lượng cũng đề cao rất nhiều. Nếu như nói, năng lượng huyết tộc sử dụng lúc trước là khí thể huyết hồng sắc thì giờ phút này, năng lượng huyết tốc đã biến thành huyết dịch màu huyết hồng đậm đặc. Nếu hóa thành năng lượng có chất lượng như trước kia, tổng lượng có thể đề cao hai mươi đến ba mươi lần, nói cách khác, chỉ cần có thể sử dụng kỹ năng, uy lực kỹ năng hắn sử ra lớn đến mức khó tin.

Không chỉ như vậy, các phương diện tố chất thân thể hắn cũng được đề cao cực đại. Trước mắt, thân thể tố chất của hắn đã đạt tới mức trí lực 227, tinh thần lực 332, tế bào sức sống 521, tốc độ phản ứng thần kinh 487, cường độ tổ chức thân thể 602, cường độ miễn dịch 431. Cường độ như vậy thật sự đã đạt tới non nửa cảnh giới siêu nhân. Đương nhiên, đây là siêu nhân bình thường, chứ không phải siêu nhân trên phim màn ảnh lớn của Mỹ.

Có năng lượng huyết tộc sung túc, như vậy còn cần đại lượng kỹ năng. Trước mắt hắn còn chi tiết kịch tình cấp C, D mỗi loại một cái, 6770 điểm thưởng, vậy cũng đủ để hắn hoán đổi một thanh vũ khí công nghệ cao, cộng thêm một ít kỹ năng của cuốn sách Anubis. Vô luận thế nào, cường hóa bá tước Vampire lần này, đối với hắn mà nói đều là một lần tăng cường thực lực lớn lao.

Thanh âm của mấy người Tiêu Hoành Luật truyền tới, khi hắn mở mắt ra, mọi người dều nhìn hắn vẻ quan tâm. Tiêu Hoành Luật là người đầu tiên lên tiếng:

-Cảm giác thế nào? Có gì đại tăng không?

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cười, gật đầu, hắn hít một hơi bắt đầu khống chế năng lượng huyết tộc trong não, hơn nữa bắt đầu nương theo luồng năng lượng này sử dụng kỹ năng huyết tộc duy nhất của hắn. "Oanh" một tiếng, một màn quang mang đỏ như máu phát ra trên người hắn, luồng hỏa diễm huyết hồng sắc bùng lên cao ba thước. So với tử tước lúc trước, hỏa diễm hồng sắc cao hơn rất nhiều, hơn nữa trong hỏa diễm còn mơ hồ thoáng hiện chút tia lửa kim sắc. Mặc dù không khẳng định nhưng bất luận kẻ nào cũng cảm giác được, lực phá hoại của hỏa diễm kim sắc này so với hồng sắc càng thêm cường đại.

Dùng huyết thống tử tước sử dụng hồng viêm, tối đa chỉ có thể duy trì mấy phút là cực hạn, nhưng năng lương huyết tộc của huyết thống bá tước lại hoàn toàn không cần lo lắng về phương diện này. Năng lượng huyết tộc trong cơ thể hắn hoàn toàn có thể duy trì liên tục hồng viêm này hơn nửa giờ, thậm chí càng lâu hơn. Chênh lệch giữa một cấp không ngờ lại lớn như vậy, đây là còn chưa tính tới biến hóa tố chất thân thể hắn, chỉ cần biến hóa của năng lượng huyết tộc đã làm thực lực của hắn tăng lên rất nhiều, có thể nói, một chi tiết kịch tình cấp B và 3000 điểm thưởng, không hề lãng phí a.

Trịnh Xá đang muốn thu hồi kỹ năng hồng viêm, không ngờ trong lúc năng lượng huyết tộc tràn trề đang quay về trong óc thì một tia năng lượng tách ra, sau đó lan ra khắp người hắn. Chuyện này làm hắn có chút không kịp trở tay, bất quá, còn may là tia năng lượng huyết tộc này trong cơ thể hắn cũng không thể hiện đặc tính ăn mòn bá đạo, ngược lại, hoàn hoãn chảy theo kinh mạch đi khắp toàn thân. Đây tựa hồ là một ít biến hóa tự tiến hành sau khi cường hóa huyết thống bá tước huyết tộc biến dị, do vậy khi nghĩ đến đây, Trịnh Xá cũng không cố sức thay đổi gì nữa, tùy ý để năng lượng huyết tộc này bắt đầu dò xét thân thể.

Năng lượng huyết tộc vẫn một mực hòa hoãn, đến khi dò xét tới chỗ đan điền lại đột nhiên trở nên kích động. Phảng phất như một giọt nước rơi vào chảo dầu đang sôi, tia năng lượng huyết tộc vừa gặp nội lực trong đan điền lập tức kích động, nó bắt đầu quay cuồng bạo liệt trong nội lực. Mà đồng thời, năng lượng huyết tộc trong não Trịnh Xá cũng phảng phất như nhận được tín hiệu, chúng bắt đầu điên cuồng trào ra khỏi đầu Trịnh Xá, nhất tề lao về phía nội lực trong đan điền.trong lúc nhất thời, năng lượng huyết tộc này phảng phất như có linh tính, chỗ chúng đi qua giống như bị kim châm, bọn chúng không ngờ bắt đầu ăn mòn hướng về phía nội lực tại đan điền.

Năng lượng huyết tộc giống như nước đang sôi trào, chúng kịch liệt quay cuồng trào dâng, không ngừng lao về phía nội lực trong đan điền, xâm thực và ăn mòn, có vẻ không thể dung thứ cho một chút nội lực nào tồn tại. Mà nội lực lại phảng phất nhu hòa mà rộng lớn như đại hải, mỗi một tia năng lượng huyết tộc xâm thực thì lại có càng nhiều tia khác bị nội lực dung hợp. Nếu không phải tổng số năng lượng huyết tộc luôn gấp hơn mười lần, rất có thể nội lực sẽ mạnh lên ngang với năng lượng huyết tộc. Đương nhiên, đây là chỉ nói về bản thân năng lượng, đối với phương diện sử dụng mà nói, trừ phi hoán đổi võ công, nếu không sử dụng nội lực tuyệt đối không hơn được năng lượng huyết tộc.

Khi năng lượng huyết tộc bộc phát toàn diện hơn nữa xâm thực về phía nội lực, Trịnh Xá đã kêu thảm một tiếng, quỳ mọp xuống đất. Da thịt trên người hắn bắt đầu nhanh chóng đỏ bừng, phát nhiệt, đặc biệt là những kinh mạch có năng lượng huyết tộc chảy qua càng đỏ rực, phảng phất như bị thiêu cháy, nhiệt độ cũng cao đến kinh người. Mà bản thân hắn lại càng cảm nhận rõ ràng, thân thể tại chỗ đan điền như nứt ra, hai luồng năng lượng ở đó tranh đấu, kích động. Đối với hắn mà nói đây đúng là một tai nạn kinh khủng, mấy giây sau, hắn đã phun ra vài ngụm máu lớn.

-Tiến nhập trạng thái mở cơ nhân tỏa! Nhanh lên, tự mình khống chế năng lượng huyết tộc trở lại trong óc, sau đó trói buộc lại, không cho phép nó rời đi nửa phân, nhanh lên một chút!

Ngay khi Trịnh Xá đang thống khổ như sắp chết, thanh âm của Trương Kiệt lại truyền đến. Giờ phút này, Trịnh Xá đã bất chấp tất cả, hắn theo bản năng tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, trong trạng thái này, thần trí hắn dần dần hồi phục. tiếp theo, hắn lập tức minh bạch tình huống trước mắt mình gặp phải... Có thể nói là đã tới mức sinh tử tồn vong.

Cái này đại khái chính là điều mà hắn gọi là tẩu hỏa nhập ma, có thể hình dung là hai loại năng lượng phản phệ lẫn nhau. Vốn trong cơ thể hắn vẫn tồn tại hai hệ thống năng lượng, nhưng tổng số hai loại năng lượng về cơ bản là tương đương, cho nên hai bên theo bản năng duy trì cân bằng, ai cũng vô pháp tiêu diệt được đối phương. Ở một mức độ nào đó, năng lượng như vậy lại càng dễ dàng điều điều động, ví dụ như Trịnh Xá tại phim Alien, hắn đưa nội lực trong đó quán nhập một chút năng lượng huyết tộc, đây cũng là ưu điểm của cân bằng. Nhưng cũng đồng dạng, cân bằng có nghĩa là chắc chắn, cho nên năng lượng huyết tộc hơi

http://tieulun.hopto.org

yếu nhược mới không cách nào sử dụng tự do, đây cũng là một loại tự bảo hộ bản thân. Đến hiện tại, năng lượng huyết tộc so với nội lực thì đã cường đại hơn rất nhiều, cân bằng cuối cùng đã bị phá vỡ triệt để.

-Mở cơ nhân tỏa có lực lượng vượt quá sự tưởng tượng của ngươi, cái gọi là thuộc tính cường hóa, nếu như không có sựu hỗ trợ của mở cơ nhân tỏa, sẽ chỉ có thể phát huy được một chút lực lượng, có thể bị phản phệ mà chết... Khống chế được thuộc tính cường hóa của ngươi, đây cũng là một bước tiến hóa nhất định phải trải qua.

117. Khí Huyết Chi Biến (3)

Trịnh Xá vẫn rên rỉ thống khổ như trước, hai mắt nhắm nghiền, nhưng điều bất đồng với lúc trước là, sau khi tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, hắn đã có thể hoàn toàn nắm giữ cơ nhục, huyết dịch, thần kinh, thậm chí lưu động của bộ phận năng lượng trong cơ thể. Đây là dị năng có thể sử dụng sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, do vậy, khi hắn tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, năng lượng huyết tộc điên cuồng lưu động đã triệt để dừng lại.

Dù sao tổng số năng lượng huyết tộc cũng đã tăng lên gần gấp mười lần, hơn nữa chất lượng cũng ngưng tụ lại mạnh mẽ hơn nhiều, dưới sự khống chế của mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, luồng năng lượng huyết tộc này vẫn như cũ, phảng phất như rất bất mãn, chúng sôi trào, huyên náo, dồn chặt tại chỗ cách đan điền không xa, không chịu rời đi. Đến khi Trịnh Xá đưa từng chút từng chút năng lượng huyết tộc về lại trong não thời gian bên ngoài đã trôi qua gần mười tiếng, tiếp đó, Trịnh Xá cố định năng lượng huyết tộc trong đầu, không cho phép chúng dễ dàng rời khỏi phạm vi đại não. Khi làm xong hết thảy, cũng không biết đã trải qua bao lâu, tóm lại khi Trịnh Xá tỉnh lại, bảy người xung quanh đang quây quanh đống lửa, vừa nướng thức ăn vừa thưởng thức.

La Lệ là người đầu tiên phát hiện ra Trịnh Xá đã tỉnh dậy, nàng lớn tiếng hoa hô nhào vào lòng Trịnh Xá. Tiểu cô nương này đang nhồm nhoàm ăn một xiên thịt dê, nàng mồm miệng đầy mỡ nhưng chẳng hề để ý, nhào vào lòng Trịnh Xá, nhất thời làm trên người hắn đầy vết bẩn khiến Trịnh Xá cũng dở khóc dở cười.

Những người còn lại đều nhìn lại vẻ quan tâm, bấy giờ Trịnh Xá mới nhìn thấy Trương Kiệt cùng cổ điển mỹ nữ cũng ngồi quanh đống lửa, nam nhân này đang cầm một lon bia chậm rãi uống, thấy Trịnh Xá nhìn lại, hắn cười nhẹ giơ lon bia lên, nhưng trên mặt vẫn mang một chút cô đơn khó tả.

Tiêu Hoành Luật mở miệng đầu tiên nói:

- Tình huống thế nào? Không có thương tổn quá lớn chứ? Năng lượng huyết tộc và nội lực vẫn còn phải không?

Trịnh Xá cẩn thận cảm nhận trạng thái trong cơ thể một chút:

- Ân, hai loại năng lượng cuối cùng cũng bình tĩnh lại... Ai, trước đây luôn cường hóa hai loại năng lượng cùng lúc, không nghĩ rằng lần này chỉ cường hóa một loại lại xuất hiện mâu thuẫn như vậy Ai.... A, chờ chút. Đây là cái gì?

Trịnh Xá kỳ quái cảm nhận nội lực tại đan điền. Chuyện làm hắn chính là, nội lực vốn vô hình hữu chất, hiện tại lại nhiễm một ít tính chất tương tự như năng lượng huyết tộc. Nếu như để hình dung, đó là nội lực đã có màu nhàn nhạt, phảng phất là di chứng sau khi dung hợp với năng lượng huyết tộc.

Hắn cũng không nói nhiều, chỉ cầm một lon bia đã uống hết lên. Hắn vận nội lực lên tay, lon bia bằng thiếc lập tức tan chảy, phảng phất như gặp phải nhiệt độ cực cao, nhưng Trịnh Xá biết, đây không phải nhiệt độ cao gì, ngược lại rất giống một loại lực lượng hắn từng vận dụng qua, đem nội lực hòa trộn với năng lượng huyết tộc, lực lượng cường đại lại mang theo tính ăn mòn mãnh liệt, như vậy uy lực sẽ lớn đến mức đáng sợ.

Mọi người đều nhìn thấy biến hóa của lon bia, xem ra tất cả cũng đã ăn uống lâu, Trương Kiệt cười ha ha nói:

- Thế nào? Đột nhiên có lực lượng mới a? Vậy tới tầng ngầm nhà ta biểu diễn cho mọi người xem thử đi.

Trịnh Xá không hề chần chừ, gật gật đầu, nếu không có Trương Kiệt kịp thời nhắc nhở, có lẽ hắn đã bạo thể mà chết rồi, đương nhiên, cũng có thể sẽ phải tiêu hao đại lượng điểm thưởng để Chủ Thần chữa trị thân

http://tieulun.hopto.org

thể. Dù sao đây là Chủ Thần không gian, chỉ cần điểm thưởng của ngươi đủ, muốn chết cũng là chuyện cực kỳ khó khăn.

Trịnh Xá nhìn thấy mấy miếng thịt nướng trên đống lửa, lúc này hắn mới cảm thấy đói bụng cồn cào, cũng không biết rút cuộc là đã ngồi ở đó bao lâu. Bụng vừa đói lạ vừa trướng, hắn cầm xiên thịt hơn mười miếng lên, há mồm ăn vài cái là hết, tiếp đó vội vã chạy về phòng mình... Hắn cần đi nhà vệ sinh, đây là cảm giác đầu tiên sau khi mở mắt ra.

Sau khi Trịnh Xá rửa ráy măt mũi, cầm thêm một ít thức ăn nhanh, hắn mới biết La Lệ đã đi tới nhà Trương Kiệt trước, ở đó, những người khác đợi đã lâu.

Trước mặt Trịnh Xá là một khối thạch bản bằng đá hoa cương dày hơn hai mươi phân. Tấm thạch bản này kiên cố dị thường, mặc dù không so được với áo giáp cũng độ dày, bất quá cũng chỉ là tính bền hơi kém một chút thôi, vô luận thế nào, với lực lượng của người bình thường, bằng tay không tuyệt đối khó có thể phá hư khối thạch bản này.

Trịnh Xá hít sâu một hơi, hắn đem nội lực tại đan điền ngưng tụ trên nắm tay, mơ hồ, trên nắm tay hắn thoáng hiện một tầng quang mang màu đỏ nhạt. Bên ngoài quang mang này cực nhạt, mắt thường cơ hồ khó mà thấy được, trong số người xung quanh chỉ có Triệu Anh Không hơi nhíu mày. Tiếp theo mọi người chỉ thấy Trịnh Xá đánh một quyền vào trung tâm thạch bản, năng lượng mới hỗn hợp giữa nội lực và năng lượng huyết tộc không ngờ chỉ một quyền đã phá thủng khối thạc bản bằng đó hoa cương dày hai mươi phân. Nói là phá thủng cũng không đúng, bởi vì cũng không truyền đến tiếng nổ cũng đã vụn đầy đất, ngược lại, chỉ có nắm tay Trịnh Xá xuyên thẳng qua thạch bản, phảng phất như một thanh sắt nung đỏ xuyên qua ván gỗ, đây là lực lượng ăn mòn cường đại.

Trịnh Xá thở ra một hơi nói:

- Về cơ bản chính là như vậy, một quyền vừa rồi đại khái sử dụng một phần mười xung lượng nội lực, hơn hai mươi phân đã là cực hạn của một quyền này... Bất quá uy lực so với lúc trước chỉ có nội lực không thì mạnh gấp mười lần. Cơ bản hoàn toàn là nội lực mang theo năng lượng có tính ăn mòn, như vậy, cho dù không hoán đổi võ công, bằng vào nội lực có tính ăn mòn này, khi cận chiến ta cũng không phải sợ bất kỳ kẻ nào.

Trương Kiệt lắc đầu nói:

- Không, ngươi tốt nhất vẫn nên hoán đổi một bộ võ công cơ bản... Ngươi hiện tại không phải vẫn còn một chi tiết kịch tình cấp C và một cấp D sao? Chi tiết kịch tình cấp C hoàn toàn có thể hoán đổi một bộ võ công phi thân, bộ rẻ nhất, không có tên võ công gì hết, chỉ vỏn vẹn tên là "Khinh Công", chi tiết kịch tình cấp C, 2000 điểm thưởng, kỹ năng cường hóa này ngươi nhất định là không chú ý tới, dù sao nó cũng không phải võ công chân chính gì, chỉ là một loại công phu nhập môn đơn giản thôi.

Trịnh Xá thần sắc quỷ dị nói:

- Không phải là còn các loại công phu nhập môn "Chưởng pháp", "Quyền pháp", "Chỉ pháp" "Kiếm pháp" nhập môn đấy chứ?

Trương Kiệt lại gật đầu chắn chắn, nhìn bộ dạng hắn không giống như đang nói đùa.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút, hắn đột nhiên nói:

- Mọi người lên tầng trên ăn uống một chút đi... Trương Kiệt, có một số chuyện ngươi hẳn là có thể nói cho ta biết chứ?

Trương Kiệt yên lặng gật đầu, lại yên lặng lắc đầu, bất quá, hắn vẫn dẫn mọi người ta khỏi tầng hầm. Đi lên tầng một, hắn bảo cổ điển mỹ nữ đi lấy chút đồ uống cho mọi người, trong đó còn có mấy loại rượu quý phải trực tiếp dùng điểm thưởng hoán đổi.

-Ngươi muốn nghe những gì? Có một số chuyện ta hiện tại có thể nói cho ngươi, có một số chuyện nhất định phải chờ đến bộ phim kinh dị tới... Đến bộ phim kinh dị tiếp theo, yên tâm đi, đến lúc đó, ta nhất định sẽ nói cho ngươi biết mọi chuyện từ đầu chí cuối.

http://tieulun.hopto.org

Trương Kiệt cầm một bình rượu Mao Đài, hắn mở nắp uống từng ngụm, từng ngụm, tiếp đó, buông bình rượu khổ sở nói.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút nói:

- Vậy thì... Trước tiên nói cho ta biết mở cơ nhân tỏa là cái gì đi. Trước kia, Sở Hiên đã nhắc tới một vài khái niệm, nhưng vẫn quá mơ hồ, xem ra mở cơ nhân tỏa vẫn còn đại bí mật gì đó mà ta không biết. Đây là chuyện hiện tại ta cần biết nhất.

Trương Kiệt gật đầu nói:

- Từ một vài phương diện mà nói, mở cơ nhân tỏa mới đúng là chìa khóa để sử dụng thuộc tính cường hóa. Ách, ta lấy ví dụ thế này đi, một thuộc tính cường hóa cấp A, người bình thường hoán đổi nó có thể sử dụng 10% lực lượng, đây đã là cực hạn rồi. Mà một người mở cơ nhân tỏa, do nguyên nhân bản năng chiến đấu các loại, có thể sử dụng 20 đến 30% lực lượng, mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai có thể sử dụng 40 đến 50%. Suy rộng ra, các loại cơ nhân tỏa trước mắt có tổng cộng năm tầng, trên thực tế, khi đạt tới tầng thứ tư đã có thể phát huy 100% lực lượng của thuộc tính cường hóa. Mà sở dĩ mở cơ nhân tỏa là một bước trọng yếu để sinh vật tiến hóa, chính là vì khi đạt tới tầng thứ năm, đã có thể cường hóa và cải biến thuộc tính, khiến nó càng thêm ưu việt, càng thêm thích ứng với thế giới này, đây mới là mục đích tiến hóa.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Còn nội lực và năng lượng huyết tộc của ta? Chúng là gì? Ta cũng không cảm thấy việc mở cơ nhân tỏa có trói buộc quá lớn với chúng.

Trương Kiệt nói:

- Cũng không phải như ngươi tưởng tượng. Ngươi sở dĩ có thể nhanh chóng sử dụng nội lực, đó là vì bản năng dẫn phát sau khi mở cơ nhân tỏa. Trên thực tế, đối với thuộc tính cường hóa mà nói, khi bắt đầu cường hóa, trình độ quá lớn sẽ không thích ứng được với loại cơ nhân tỏa hoặc lực lượng cải biến. Ví dụ như Trương Hằng, sau khi ngươi cường hóa bắn thử cung tên, có cảm thấy mình nhất bộ đăng thiên không?

Trương Hằng suy nghĩ một chút rồi lắc đầu nói:

- Quả thật thân thể linh mẫn hơn rất nhiều, thị lực, thính lực, cảm giác đều được tăng cường, nhưng tựa hồ cũng không đạt tới trình độ siêu nhân, bất khả tư nghị, bất quá, ta cũng có một cường hóa cấp C mà? Trình độ như vậy cũng phải không sai biệt lắm mới đúng

Trương Kiệt vừa cười vừa nói:

- Cũng không đơn giản như ngươi nghĩ, nếu như ngươi hiểu được năng lực mở cơ nhân tỏa, vậy thực lực của ngươi nhờ bản năng chiến đấu sẽ có biến hóa long trời lở đất. Ta nghĩ, người cảm thụ điểm ấy rõ nhất là hai người Trịnh Xá và Triệu Anh Không các ngươi phải không? Thoạt nhìn, hết thảy đều là năng lực của mở cơ nhân tỏa đúng không? Kỳ thật, mở cơ nhân tỏa bất quả chỉ là một nguyên nhân, một đứa bé con mở cơ nhân tỏa thì vẫn chỉ có thể phát huy được hoàn toàn lực lượng của một đứa bé như trước, mà một đại nam nhân mở cơ nhân tỏa thì có thể phát huy lực lượng của một người lớn. Nói cách khác, thuộc tính cường hóa của ngươi càng mạnh, càng cần phát huy hoàn toàn lực lượng của người lớn, vậy cần phải mở cơ nhân tỏa tầng càng cao, đây mới là lựa chọn tiến hóa tốt nhất.

Ngừng một chút, Trương Kiệt lại nói:

- Kỳ thật các loại thuộc tính cường hóa này, hoặc là các loại cường hóa khác, chúng đều là các loại kỹ năng mà một ít tiền nhân mở cơ nhân tỏa cao tầng sáng tạo ra lưu lại, tỷ như Trịnh Xá, nội lực bao hàm năng lượng huyết tộc của ngươi về bản chất mà nói tựa hồ rất giống nội công cấp A Huyền Âm công, đều có tính hủ thực mạnh. Bất quá, ngươi lại căn cứ vào năng lượng huyết tộc và nội lực dung hợp mà thành, coi như là một đường tắt đi, so với trực tiếp cường hóa nội công cấp A thì tiêu hao ít hơn nhiều mà đề thăng lại rất rõ ràng. Do vậy, khi mở cơ nhân tỏa tầng cao chính là lúc sáng tạo lực lượng của chính mình.

Mọi người xung quanh đều lẳng lặng lắng nghe, hơn nửa ngày sau, Trịnh Xá mới thì thào hỏi:

- Một vấn đề nữa... Ngươi rút cuộc là ai?

http://tieulun.hopto.org

118. Đối Luyện Và... Năm Điều Của Trung Châu Đội (1)

-Chiêm Lam, vị trí và tốc độ, cách bố trí của địch nhân như thế nào?

Trịnh Xá dùng máy bộ đàm liên lạc với Chiêm Lam, còn trước mặt hắn đang là một khoảng rừng rậm...

Hôm đó nói chuyện với Trương Kiệt, vấn đề cuối cùng Trương Kiệt không thể trả lời, không biết qua bao lâu hắn mới rên rỉ nói:

- Vấn đề này chờ đến tập phim kinh dị tiếp theo sẽ trả lời cho các ngươi mà...

Trịnh Xá mặc dù phi thường tò mò về thân phận của Trương Kiệt, hơn nữa, tại sao hắn biết nhiều chuyện như vậy mà lúc trước lại không đề cập với họ? Mặc dù trong lòng rất muốn biết nhưng không biết vì sao hắn cũng không truy vấn Trương Kiệt nữa, mọi người lại cười đùa như trước, ăn uống một trận tại nhà Trương Kiệt, một ít tâm sự nặng nề đều được bọn họ vùi sâu trong lòng.

Mấy ngày sau, Triệu Anh Không cũng hoàn thành thuộc tính cường hóa của mình, nàng lựa chọn một thuộc tính gọi là "Gen cường hóa Thiểm Linh". Thuộc tính này cũng bắt đầu cường hóa từ cấp D đến tận cấp 2 A mới xong, tổng cộng có 5 cấp cường hóa. Điểm thưởng và chi tiết kịch tình Triệu Anh Không có được từ bộ phim kinh dị trước đại bộ phận đều tiêu hết vào thuộc tính cường hóa này. Dùng hết chi tiết kịch tình, đại lượng điểm thưởng, nhưng làm mọi người không ngờ tới nhất là, nàng cuối cùng lại lấy ra 2000 điểm thưởng cho Chiêm Lam, để Chiêm Lam dùng số điểm này cường hóa tố chất tinh thần lực. Lúc này, rà soát tinh thần lực trên phạm vi lớn của Chiêm Lam đã đạt tới 40km, đây là một con số kinh người, chí ít trong đại bộ phận phim kinh dị, phạm vi này đủ để ảnh hưởng rất nhiều.

Thuộc tính cường hóa của Triệu Anh Không làm gia tăng cực lớn tốc độ chiến đấu của nàng, đặc biệt là kỹ năng "Thiểm Linh" có thể giúp nàng trong mười giây đề cao tốc độ bản thân vài lần, thậm chí hơn thế. Chỉ cần tốc độ phản ứng thần kinh của nàng có thể khống chế được, tốc độ đột biến này đủ để kích sát bất cứ địch nhân nào dám đối mặt với nàng. Không chỉ như thế, thuộc tính cường hóa này càng làm kiên cố thêm khe hở tâm linh của nàng, giải thích từ thuộc thuộc tính cường hóa, ít nhất, tinh thần khống chế phổ thông là vô hiệu đối với nàng.

Lựa chọn của Tiêu Hoành Luật về phương diện cường hóa rất có ý tứ, hắn bỏ qua thuộc tính cường hóa cần chi tiết kịch tình cấp D, ngược lại, hoán đổi một kiện trang bị ma pháp truyền thuyết. đó là một miếng ngọc bội, thuộc loại dụng dụ phòng hộ, chỉ cần có công kích trí mạng, nguy hiểm, ngọc bội này sẽ tự động hộ chủ, nhưng chỉ có thể sử dụng ba mươi lần, hoặc đến khi năng lượng bên trong tiêu hao sạch. Tóm lại, miếng ngọc bội này và phật luân của tiểu hòa thượng Ấn Châu đội không khác nhau lắm, nếu từ đẳng cấp và điểm thưởng mà nói, ngọc bội so với phật luân vẫn kém một chút, phật luân là khí cụ cấp C.

Cơ bản, cường hóa chủ yếu của mọi người đều đã hoàn thành, về thực lực tổng thể mà nói, so với đoàn đội lúc trước không chỉ cao hơn một tầng. Càng trọng yếu chính là, do tinh thần lực tảo miêu của Chiêm Lam, đoàn đội này đã dần dàn trở thành một tiểu đội luân hồi chân chính, từng đội viên đều có phương hướng sử dụng lực lượng của bản thân, mặc dù còn chưa đầy đủ, nhưng tương lai sẽ có thêm tân nhân sống sót gia nhập, đoàn đội sẽ càng lúc càng hoàn thiện, cuối cùng nhất định sẽ có thể trở thành tiểu đội luân hồi có khả năng nhẹ nhành vượt qua phim kinh dị...

Trịnh Xá rút cuộc cũng có thể tĩnh tâm lựa chọn một ít vũ khí công nghệ cao. Trước mắt, hắn vẫn còn một chi tiết kịch tình cấp C và một cấp D chưa sử dụng, chi tiết kịch tình cấp C đã dự định để cường hóa "Khinh Công". Mặc dù chỉ có hai chữ, nhưng nó vẫn là cường hóa võ công, bị đặt giá ở cấp C và 2000 điểm thưởng. Sau khi cường hóa thuộc tính này, hắn chỉ còn một chi tiết kịch tình cấp D và 4770 điểm thưởng, thoạt nhìn chiến quả có vẻ rất nhiều, nhưng chỉ tiêu một chút là thấy ngay, muốn để dành cũng không để dành nổi.

Nghĩ nữa cũng vô dụng, Trịnh Xá bắt đầu cẩn thận chọn lựa vũ khí công nghệ cao hắn cần, yêu cầu duy nhất là uy lực và tốc độ, đương nhiên, kiêm luôn cả hai thì tốt, vô hạn đạn càng hay. Chọn đi chọn lại, Tiêu Hoành Luật không ngờ chỉ cho hắn một món vũ khí rất quỷ dị.

-Pháo không khÍ!

http://tieulun.hopto.org

Chỉ là một dụng cụ hình ống tròn, lớn khoảng một bàn tay, dùng một tay có thể nắm ở tay cầm phía sau, phần phía trước chính là miệng pháo. Món đồ này nhìn thật sự rất giống vũ khí mà mèo máy trong bộ manga nhi đồng Doraemon trước kia hay sử dụng. Nhưng vũ khí này lại cần một chi tiết kịch tình cấp D, 2000 điểm thưởng, giải thích của Chủ Thần là, vũ khí này có vô hạn đạn, nó áp súc không khí, hình thành sóng bắn ra, cho nên chỉ cần người sử dụng cung cấp năng lượng là được, nội lực, năng lượng huyết tộc đều có thể. Do vậy. Vũ khí này đã được một nửa đặc tính của vũ khí ma pháp truyền thuyết, chỉ là nó tịnh không có hiệu quả đặc biệt với sinh vật linh loại thôi.

Nhìn thấy mấy chữ "Có uy lực cực lớn" trong giải thích của Chủ Thần, hơn nữa còn là loại hình vô hạn đạn dược, lại vừa khéo có thể sử dụng nội lực và năng lượng huyết tộc của hắn, Trịnh Xá rút cuộc cũng hạ quyết tâm hoán đổi nó. Phải biết rằng vũ khí công nghệ cao, đại bộ phận đều có thể trực tiếp dùng điểm thưởng hoán đổi, loại vũ khí công nghệ cao cần chi tiết kịch tình như thế này bình thường đều có uy lực cực đại hoặc có hiệu quả đặc thù, hi vọng cái pháo không khí trong phim hoạt hình này cũng là một trong số đó.

Khi sử dụng cũng không làm Trịnh Xá phải thất vọng, pháo không khí này chỉ cần đưa nội lực hoặc năng lượng huyết tộc vào, sau đó ấn chốt ở chỗ tay cầm, nó sẽ hút không khí vào trong, khoảng hai giây sau, một luồng sóng xung kích có thể thấy được bằng mắt thường từ nòng pháo bắn ra. Thử nghiệm một chút uy lực của sóng xung kích này đã nhẹ nhàng chấn nát một tấm thiết giáp thành cát bụi, cát bụi thật sự a, hoàn toàn từ thiết giáp mà thành. Uy lực của pháo có thể đạt tới hơn năm mươi mét, trừ phi có gì có thể ngăn cản được sóng xung kích này, nếu không, người đang sống sờ sờ bị bắn trúng sẽ biến thành thịt vụn. Gọi là pháo không khí, không bằng gọi là pháo chấn động thì thích hợp hơn.

Thanh vũ khí công nghệ cao này làm Trịnh Xá rất mừng rỡ, ngoài thứ đó ra, hắn cuối cùng hoán đổi "Khinh Công" và đại lượng linh loại đạn, đặc biệt là linh loại đạn, đây là loại cật phẩm tiêu hao với số lượng lớn, cộng thêm giá cả rất rẻ cho nên hắn hoán đổi không tiếc tay. Tóm lại, đến khi hắn kết thúc thì chỉ còn 1270 điểm.

Lúc này chỉ còn cách bộ phim kinh dị tiếp theo ba ngày, nhưng Tiêu Hoành Luật vẫn đề nghị mọi người đối luyện hữu nghị một lần nữa, không được sử dụng vũ khí uy lực lớn, không được công kích trí mạng, mỗi người một khi bị thương phải lập tức rời khỏi trận đấu. Lần này Trịnh Xá và Chiêm Lam cùng một tổ, bốn người còn lại một tổ, rèn luyện sử dụng thuần thục thuộc tính cường hóa.

Thanh âm của Chiêm Lam từ máy bộ đàm truyền ra:

- Trong khoảng rừng bên trái ngươi có hai người, Trương Hằng và Triệu Anh Không đều ở đó, Trương Hằng nấp trên một tán cây, cây này nhìn không cao lắm... Triệu Anh Không vẫn một mực nấp trong bóng tối, chỗ cô ấy cách bìa rừng không xa... Trương Kiệt và Tiêu Hoành Luật tốc độ rất nhanh, hơn mười phút nữa bọn họ sẽ tới đây, ngươi mau hành động đi.

Trịnh Xá trong lòng thầm cảm thán, tinh thần tảo miêu của Chiêm Lam thật sự rất hữu dụng, có thể nói, nàng tương đương với con mắt của mọi người trong tương lai. Nếu như như có thêm kỹ năng tâm linh tỏa liên, đưa những hình ảnh thấy được truyền trực tiếp vào trong đầu, như thế đối phương giống như hoàn toàn khỏa thân thân đứng trước mặt mà hắn chẳng hay biết gì cả, cảm giác như vậy thật sự có chút khi dễ người khác...

Vừa ngẫm nghĩ, Trịnh Xá vẫn cất bước tiến về phía bìa rừng. Khi hắn vừa đặt chân vào trong, đột nhiên từ trong đám cành lá rậm rạp một mũi tên tấn tốc bắn tới. Vô luận là uy lực, tốc độ, chuẩn độ, mũi tên này hội đủ cả ba điều kiện, cơ hồ chỉ trong nháy mắt đã bắn tới trước mặt Trịnh Xá.

Tốc độ phản ứng thần kinh của Trịnh Xá hiện tại đã kinh người đến mức nào, đặc biệt là sau khi tiến lên đẳng cấp bá tước Vampire, tố chất thân thể hắn đã mạnh đến kinh người, hơn nữa, mũi tên này rõ ràng là từ rất xa bắn tới, uy lực và tốc độ mặc dù vẫn cường đại như cũ, nhưng không làm khó được Trịnh Xá chút nào, bị hắn dễ dàng gạt sang một bên. Tiếp theo, chỉ thấy Trịnh Xá điểm chân một cái, cả người vụt nhảy lên cao sáu mét, sau đó nhẹ nhàng điểm lên một thân cây, cả người đã đứng yên trên ngọn cây.

Đây là sau khi cường hóa kỹ năng Khinh công, khi Trịnh Xá muốn sử dụng, nội lực sẽ án theo một vài kinh mạch kỳ lạ, tuần hoàn khắp cơ thể, cùng lúc đó, thân thể hắn sẽ nhẹ như lông tơ, chỉ cần nhẹ nhàng nhún một cái đã vọt lên cao mấy mét, hơn nữa thân thể cũng có thể mượn lực nhảy lên. Loại khoái cảm như đang

http://tieulun.hopto.org

phi hành này làm hắn trầm mê vào sự kỳ diệu của khinh công, mà đây mới chỉ là võ công tầm thường phổ thông nhất, vậy võ công đẳng cấp cao thì sao?

Vô luận thế nào, cường hóa Khinh công đã bù đắp lại hạn chế tốc độ và cự ly của Trịnh Xá, đặc biệt là ở nơi có hoàn cảnh phức tạp, hắn cơ hồ có thể thoát khỏi đại bộ phận hạn chế của hoàn cảnh đối với cận chiến. Đến khi hắn từ dưới đất nhảy lên ngọn cây, một gốc cây xa xa hơi nhoáng lên, một bóng đen mau chóng nhảy xuống dưới.

Đó chắc chắn là Trương Hằng, Trịnh Xá trong lòng cười thầm, dưới chân hắn hơi dụng lực lao về phía đó. Khinh công tiêu hao nội lực kinh khủng, trước mắt xét tổng số nội lực của hắn, sử dụng khinh công mấy phút đồng hồ đã là cực hạn. Bất quá, mấy phút là đủ rồi, với tốc độ của hắn hiện tại, tối đa là sau một phút sẽ có thể đuổi kịp Trương Hằng.

Ngay lúc hắn vừa động, dưới chân hàn quang lóe lên, một thanh phi đao bằng bạc nhanh chóng bắn tới, cơ hồ cắt sát qua chân hắn giữa không trung. Pha này làm hắn hoảng hồn, lần này đối luyện chỉ cần bị một chút thương tích là nhất định phải dừng bước nhận thua, vừa rồi, chỉ thiếu chút nữa là làm hắn phải trực tiếp nhận thua.

Đang hơi sửng sốt, một chiếc bóng màu xanh đã giẫm lên cành cây nhanh chóng vọt tới. Khi chiếc bóng đó cách ngọn cây chừng bảy mét, nàng đã rút hỏa diễm chủy thủ lăng không nhảy lên, chủy thủ chém thẳng về phía lòng bàn chân Trịnh Xá. Tốc độ của bóng xanh đó thật sự quá nhanh, Trịnh Xá chỉ vừa cúi đầu nhìn xuống, chủy thủ đã cách chân hắn hơn mười mét, trốn cũng không kịp, hắn chỉ có thể...

119. Đối Luyện Và... Năm Điều Của Trung Châu Đội (2)

Trịnh Xá dưới chân điểm một cái, cả người hơi hơi nổi lên khoảng 20 cm, trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, tránh thoát mũi nhọn của hỏa diễm chủy thủ, bất quá, đế giày hắn vẫn bị xém một chút. Tiếp đó, Triệu Anh Không sắc mặt bình thản, bắt đầu từ từ hạ xuống, hơn nữa tốc độ càng lúc càng nhanh.

Tất cả mọi chuyện chỉ phát sinh trong nháy mắt, nói thì chậm, diễn ra thì nhanh, khi Trịnh Xá rơi xuống, hai mắt đã trở nên mờ mịt, bởi vì hắn trông thấy Triệu Anh Không giơ phi đao bắn lại, làm hắn chỉ có thể đạp nhẹ lên lá cây, cả người tấn tốc lao về phía trước, tránh khỏi phi đao. Đồng thời, cả người hắn vượt qua tán cây đi tới một cành cây khác, sau đó hắn xoay người lại đạp một cước nữa. Một loạt động tác chỉ phát sinh trong khoảng một hai giây, nếu là người bình thường thì đừng hòng nói đến chuyện làm những động tác không thể tưởng tượng nổi này. Chỉ cần nhìn rõ động tác của hai người đã là có thần lực hiếm thấy rồi.

Mà Trịnh Xá đến lúc này cuối cùng cũng lao về phía Triệu Anh Không,trước khi cô bé này kịp phản ứng, hắn đã hung hăng đẩy nàng ép sát vào gốc cây, tay trái ấn trên cổ, tay kia khóa chặt nàng vào gốc cây. Mặc dù không bị thương, nhưng bọn họ đều biết, lần giao đấu này Trịnh Xá đã thắng.

Triệu Anh Không sắc mặt hơi đỏ lên, thần tình luôn một mực lạnh nhạt không ngờ lại có vẻ xấu hổ như vậy làm Trịnh Xá sửng sốt một chút, nàng thì thào nói:

- Là... ta thua, ta rời khỏi trận đấu... Có thể thả tay ra được chưa?

Trịnh Xá liếc mắt nhìn lại tay mình, bấy giờ hắn mới phát hiện tay mình đang giữ chặt lấy ngực trái Triệu Anh Không. Mặc dù nàng quấn vải nhưng trên tay vẫn truyền đến cảm giác đầy đặn, loại cảm giác này thật sự không thể diễn tả với người khác, Trịnh Xá vô ý thức miết một cái, đến khi bên tai truyền đến tiếng Triệu Anh Không hừ nhẹ một cái, hắn mới giật mình bối rối bỏ tay ra, còn Triệu Anh Không sắc mặt đã đỏ như thoa son.

Thích khách tiểu cô nương này rất nhanh đã khôi phục vẻ lạnh nhạt như cũ, mặc dù sắc mặt nàng vẫn đỏ bừng như cũ, bất quá vẫn thản nhiên nói:

- Cứ vậy đi, ta rời khỏi trận đấu... Rất tuyệt, phương thức chiến đấu của ngươi hoàn toàn không câu nệ hình thức, sau khỉ mở cơ nhân tỏa, ta căn bản không nắm được bước công kích tiếp theo của ngươi, rất tốt, rất cường đại...

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cũng không dám nhìn lại Triệu Anh Không, hắn dùng sức dưới chân đạp một phát nhảy lên, cả người nương theo cành cây leo lên ngọn, tiếp đó hắn đứng trên ngọn cây, yên lặng nhìn bốn phía. Lúc này, máy bộ đàm bên hông vang lên âm thanh của Chiêm Lam nói:

- Trịnh Xá, ta bị phát hiện, bọn họ đang chạy tới đây... Trương Hằng ở phía sau, bên trái ngươi, hắn đang ngắm vào ngươi đó, cẩn thận chút... Nhất định phải thắng a.

Chỗ này là tầng hầm nhà Trương Kiệt, sau khi mọi người thí nghiệm, tầng ngầm này không ngờ có thể mở rộng đến phạm vi 100 km, thậm chí có thể chế tạo cảnh tượng tự nhiên, rừng rậm, hồ nước. Sau khi phân tổ, Trịnh Xá cùng Chiêm Lam nhanh chóng định kế sách, Chiêm Lam tìm một chỗ bí mật ẩn thân, song phương dùng máy bộ đàm liên lạc, Chiêm Lam cung cấp vị trí những người còn lại, Trịnh Xá ra ngoài một mình chiến đấu.

Nhưng sau khi Trịnh Xá rời đi không lâu, Trương Kiệt và Tiêu Hoành Luận cũng tách khỏi đội ngũ, Tiêu Hoành Luật là người duy nhất được phép sử dụng súng ống, hai người bọn họ vẫn đi giữa bình nguyên, nếu như vậy, Trịnh Xá muốn công kích được họ thì phi thường khó khăn... Hắn dù sao vẫn vô pháp dùng thân thể tránh né súng đạn, mặc dù sẽ không bị vết thương trí mạng nhưng trên người bị thương chảy máu là chắc chắn. Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể tiếp tục tìm kiếm Triệu Anh Không và Trương Hằng. Hai người này cũng là mối uy hiếp, sau khi giải quyết bọn họ, nghĩ biện pháp tìm hoàn cảnh phức tạp công kích Tiêu Hoành Luật và Trương Kiệt, như vậy hắn vẫn nắm chắc phần lớn thắng lợi.

Trịnh Xá nghe Chiêm Lam nói, hắn vội vàng quay lại nhìn phía bên trái, quả nhiên bên đó hàn quang bắn tới, ít nhất cách hắn 1500 mét, hai mũi tên một trước một sau bắn lại. Đây là trò sở trường của Trương Hằng, trong đoàn đội từng thấy hắn biểu diễn qua, được Cổ cung Xạ Thiên Lang tăng cường lực lượng và tầm bắn, tên của Trương Hằng cơ hồ có thể bắn xa hơn 2000 mét, nếu cộng thêm kỹ năng phong chi tiễn, mũi tên thậm chí có thể bắn xa gần vạn mét! Bất quá, khoảng cách này đối với năng lực nhắm bắn và xạ kích của Trương Hằng mà nói hiển nhiên là không thực tế, cho nên từ 1500 mét đến 2000 mét là khoảng cách cung tên hắn có uy lực mạnh nhất, xạ trình lớn nhất, độ chuẩn cao nhất!

Trịnh Xá chỉ kịp nhảy sang một bên, hai mũi tên đã nảy sinh biến hóa, mũi tên phía sau đột nhiên đánh lên mũi tên phía trước, hơi phát nổ, lập tức, mũi tên phía trước phảng phất như đạn pháo vụt gia tốc, cơ hồ chỉ trong một sát na đã xuyên qua ống quần Trịnh Xá, chỉ cách một hai phân mà thôi, đánh tiếc chỉ bắn thủng được ống quần Trịnh Xá.

Trịnh Xá bản thân cũng bị dọa đến phát sợ, kỹ xảo dùng tên này không phải là quá đáng sợ sao? Căn bản là không thể tưởng tượng được loại kỹ xảo này không ngờ lại là kỹ năng Trương Hằng tự mình nghĩ ra, bất kỳ ai cũng sẽ cho rằng đó là kỹ xảo cung tiễn hoán đổi từ chỗ Chủ Thần.

Suy nghĩ, nhưng Trịnh Xá vẫn không chút do dự, từ gốc cây nhảy xuống, hắn bắt đầu không ngừng dùng sức đạp lên cành cây, dưới tác dụng của khinh công, dưới chân hơi dùng sức là có thể lao đi hơn mười mét. Từng cành, từng cành, luân phiên không ngừng tiến tới, trong rừng rậm, tốc độ của Trịnh Xá quả thực là nhanh đến kinh người.

Vài phút sau, Trịnh Xá đã lao tới chỗ Trương Hằng cách đó không xa, nhưng làm hắn cảm thấy quỷ dị chính là, Trương Hằng cười khổ ngồi đó. Gã thanh niên này không ngừng cười khổ, hắn vừa nhìn thấy Trịnh Xá liền vội vàng nói:

- Ta nhận thua, ta nhận thua rồi!

Trịnh Xá kỳ quái hỏi:

- Làm sao vậy? Trật mắt cá à?

Trương hằng cười khổ nói:

- Không phải, vừa rồi bắn ra hai tiễn, ta thấy ngươi có vẻ rất tức giận chạy tới chỗ ta, hai chân lập tức sợ đến nhũn ra... Ta sợ đến nỗi hoàn toàn không chạy nổi nữa.

"....."

Trịnh Xá vừa tức giận vừa buồn cười, nâng Trương Hằng dậy, hắn nói:

http://tieulun.hopto.org

- Không khoa trương đến mức ấy chứ? Đây chỉ là so đấu thôi, ta sẽ không tùy tiện làm ngươi bị thương.

Trương Hằng cũng vừa xấu hổ vừa mắc cỡ nói:

- Ta rất sợ a, vừa nghĩ tới ngươi có thể đánh ta là lập tức sợ đến nhũn cả người... Ai, xem ra ta thật sự không thích hợp để sinh tồn trong phim kinh dị.

Trịnh Xá cẩn thận nhìn lại ống quần mình, hắn lắc đầu nói:

- Năng lực của ngươi rất mạnh a, cả đoàn đội không thể không có một tay bắn tỉa ở cự ly lớn, ngươi chính là thành viên trọng yếu để thay thế Linh Điểm. Không nên tự hạ thấp mình, chỉ cần ngươi có thể vượt qua bóng ma trong lòng, ta cam đoan ngươi nhất định có thể trở thành một thành viên cường đại trong đoàn đội, tin tưởng ta!

Trương Hằng thở dài, còn định nói gì đó, nhưng Trịnh Xá đã mở miệng nói trước:

- Trận này ta thua rồi... Ngươi thật sự rất mạnh, đây không phải là tâng bốc gì, cường giả không cần tâng bốc... Hơn nữa cũng không có ai dám đánh ngươi, nhớ kỹ nhé, vì người quan trọng với mình, vì sống sót, ngươi càng phải trở nên mạnh mẽ. Không chỉ kỹ năng và thân thể cường đại, tâm linh cường đại cũng đồng dạng như thế, vô luận thế nào cũng phải sống sót, vì bản thân, vì người mình yêu quý đến khi ngươi có niềm tin này, ngươi sẽ dám đối mặt với bất cứ kẻ nào, bắn ra cung tiễn của ngươi, tin tưởng ta!

Trương Hằng nhìn lại chân Trịnh Xá, trên da hắn đã xuất hiện một vết máu. Mặc dù không bắn trúng thân thể hắn nhưng mũi tên uy lực cường đại cắt qua không khí, uy lực không ngờ cắt đứt da Trịnh Xá...

Đối luyện rút cuộc cũng kết thúc, kết quả đương nhiên là phe Trịnh Xá thất bại, không chỉ vì tiễn thuật mạnh mẽ ngoài dự đoán của Trương Hằng, quan trọng hơn còn có tầm quan trọng của hợp tác đoàn đội.

- Đúng vậy, hợp tác đoàn đội, kỳ thật đã sớm nhìn ra khi chiến đấu với Ấn Châu đội. Đoàn đội chúng ta luôn ở thế yếu tuyệt đối, nhưng loại trừ nhân tố may mắn không thể xác định được, nhân tố quan trọng hơn là thành viên đoàn đội chúng ta hợp lại tạo thành ưu thế. Ngoài Tề Đằng Nhất có thể phát huy hoàn mỹ kịch tình vật phẩm, còn có Linh Điểm viễn trình chiến lực vô cùng. Sau đó là Triệu Anh Không am hiểu ám sát cùng đội trưởng chúng ta cận chiến mạnh hơn bọn họ.

-Trọng yếu nhất chính là, mọi người trong đoàn đội chúng ta đều chân thành hợp tác, mà Ấn Châu đội thì không hiểu vì sao, bọn họ như bị bức bách hợp lại, lòng người tản mát. Đội ngũ không tốt a... Do vậy đến lúc tối hậu, chúng ta mới có thể giành được thắng lợi.

Sau khi đối luyện kết thúc, ngày hôm đó đã trôi qua hơn nửa, dưới đề nghị của Tiêu Hoành Luật, mọi người quyết định trên thảo nguyên dưới tầng ngầm tổ chức một buổi tiệc lửa đêm, ngoài việc mọi người nấu nướng vui chơi, Tiêu Hoành Luật còn giật giây Trịnh Xá chế định một quy tắc của đoàn đội.

Kỳ thật, về phương diện này Trịnh Xá cũng đã cân nhắc, vô luận là từ góc độ nào, quy tắc đối với một tổ hợp đoàn đội đều là chuyện cực kỳ trọng yếu, không có quy tắc không thành tiêu chuẩn. Vì vậy hắn bàn bạc cùng Tiêu Hoành Luật một chút, lại hỏi ý kiến mấy thành viên còn lại, cuối cùng đạt được năm điều tạm thời.

"Một, thành viên đoàn đội tạm thời có sáu người ở đây, theo quy củ như cũ, sau này trong phim kinh dị tiếp nhận tân nhân, trước tiên xác định nghề nghiệp trước đó cùng tố chất thân thể. Tiếp đó do sáu ngươi bỏ phiếu quyết định, người thông qua trở thành đội viên tạm thời, trong tình huống không nguy hiểm đến đội viên có thâm niên, giúp đỡ, trợ giúp đội viên tạm thời."

"Hai, người chưa được thừa nhận sẽ được phát một vũ khí và một khối vàng, nếu như phim kinh dị thuộc loại vô pháp tiếp xúc với văn minh thì đổi lấy nước ngọt và thức ăn. Nếu người chưa được thừa nhận phát sinh mâu thuẫn với đội viên có thâm niên hoặc đội viên tạm thời, hoặc bọn họ gây nguy hiểm đến đoàn đội cùng yêu cầu đặc thù của phim kinh dị, có thể giết chết hoặc phá hủy khả năng hành động.

"Ba, sau khi kết thúc mỗi phim, mọi người thống nhất ghi chép lại điểm thưởng và chi tiết kịch tình của bản thân, sau đó căn cứ vào bản thân thuộc tính và độ am hiểu thuộc tính để cường hóa, không cho phép vì sinh tồn mà chỉ cường hóa thuộc tính bản thân, như vậy tác dụng với đoàn đội giảm xuống, ba lần cảnh cáo không hiệu quả sẽ bị tất cả thành viên còn lại cùng nhau truy sát, vĩnh viễn loại từ hậu hoạn."

http://tieulun.hopto.org

”Bốn, kịch tình vật phẩm đặc thù, sau khi lấy được do đội trưởng bảo quản, bất cứ ai có ý kiến khác có thể bỏ phiếu, nếu hơn bảy phần đội viên trở lên đều cảm nhận được kịch tình vật phẩm đặc thù, vậy giao cho mọi người bảo quản chung, nếu đội viên bỏ phiếu không thành công thì mất quyền bỏ phiếu lần nữa với vật phẩm.

”Năm, đoàn đội ưu tiên bảo vệ, tinh thần lực khống chế giả, bố cục trí giả, cùng người có năng lực đặc thù, nếu một đội viên chiến đấu có nhiều điểm thưởng và chi tuyến kịch tình, cần án theo phân phó của đội trưởng, cho ba người trên tiến hành cường hóa hoặc hoán đổi lại, nhưng yêu cầu giao điểm thưởng và chi tiết kịch tình không được vượt quá một phần tư số điểm.”

Trịnh Xá cầm một tấm bảng vàng lớn, trên tấm bảng vàng khắc năm quy tắc, hắn thì thào nói:

- Đây là năm quy tắc tạm thời của Trung Châu đội chúng ta, nếu như sau này có tình huống mới sẽ tiến hành sửa đổi... Hy vọng khi chúng ta rời khỏi luân hồi phim kinh dị, sáu người chúng ta hoặc càng nhiều người có thể cùng nhau nhìn năm quy tắc này... Cho đến khi rời đi!

120. Mỗi Người Và... Tiến Nhập (1)

Thời gian tiến nhập vào bộ phim kịnh dị tiếp theo còn hai ngày, mọi người đều chuẩn bị đầy đủ hết, vô luận là vũ khí hay là các loại trang bị phụ trợ, tỷ như băng vải hiệu quả cao, thuốc phun cầm máu, thức ăn đóng gói cùng nước ngọt cô đặc, cơ hồ mỗi người đều đã chuẩn bị đầy đủ hết. Hơn nữa trải qua đối luyện, mọi người thật sự cũng cần một chút thời gian nghỉ ngơi. Đặc biệt là sau khi biết tầng hầm ngầm không ngờ còn có thể biến thành rừng rậm, mỗi người đều tự sáng tạo ra một khu thắng cảnh để nghỉ ngơi, ngoại trừ không có người thì những địa phương này giống địa cầu chân chính như đúc.

- Chờ sau khi chúng ta trở lại thế giới hiện thực, tìm một địa phương có khung cảnh u nhã giống nơi đây mà an tĩnh ẩn cư, đến lúc đó thế nào chúng ta cũng sẽ rất giàu có a. Ha ha, nếu không sảng khoái anh sẽ bắt chước giống siêu nhân mặc nội khố bên ngoài, sau đó thỉnh thoảng đi ra ngoài cứu vớt thế giới, lúc nhàn rỗi thì cùng em đi dạo phố. Đừng cười khoa trương như vậy, chẳng lẽ anh nói sai à?

Trịnh Xá ôm La Lệ ngồi yên lặng một chỗ giữa thảo nguyên xanh biếc, mơ hồ còn có gió đêm thổi tới, ngoại trừ phía chân trời không có sắc đỏ sẫm của hoàng hôn, còn lại mọi thứ khí tượng tự nhiên đều đầy đủ, thậm chí ngay cả cơn gió cũng là vừa mềm mại vừa ôn nhu.

Lúc La Lệ chết, còn chưa xem qua bộ phim nào về siêu nhân của Mỹ, nhưng mà trong thế giới phim kịnh dị này, nàng ngoại trừ cùng Trịnh Xá xem một số bộ phim kinh dị, bản thân hàng ngày còn xem một số bộ phim bom tấn hiện đại gần đây, đối với siêu nhân nước Mỹ cũng coi như có khái niệm cơ bản. Cho nên khi nàng nghe thấy Trịnh Xá nói đến ”mặc nội khố bên ngoài”, nàng lập tức cười hì hì. Một trận gió nhẹ thổi tới, nhẹ nhàng nhu hòa lướt nhẹ qua khuôn mặt hai người, trong lúc nhất thời, lọt vào trong tầm mắt hai người là biển cỏ đang dập dờn như sóng biển cuồn cuộn.

Hai người đều không nói gì, chỉ lẳng lặng dựa sát vào nhau cùng thưởng thức cảnh vật tuyệt đẹp và rung động này. Tuyệt không có âm thanh nào, cho đến rất lâu sau, khi ngón tay Trịnh Xá trượt vào trong cổ áo của La Lệ, cô bé này mới khẽ rên rỉ một iếng ..... Gió lại thổi tới .....

Trong phòng của Trương Hằng, gã thanh niên này đang cầm Cổ cung Xạ Thiên Lang nhắm vào một gốc cây nhỏ cách xa hơn nghìn mét. Hắn có được huyết thống Tinh Linh, sự linh mẫn cùng tầm nhìn, còn có lực giương cung đều được đề cao lên rất nhiều. Cộng thêm bản thân hắn có một loại cảm ứng đặc thù đối với cung tiễn, làm cho hắn trong thời gian mấy ngày này đã thích ứng được với Cổ cung Xạ Thiên Lang. Không chỉ đã thích ứng với cây cung này, hơn nữa kĩ thuật bắn cung của hắn cũng được đề cao lên rất nhiều.

”Loan Chiết Tiễn!”, ”Bạo Phá Tiễn!”, hai loại kỹ xảo bắn tên này vốn là kĩ xảo từ một quyển sách cổ gia truyền mà hắn có được trong một cơ hội ngẫu nhiên. Trừ những cái này, ngoài ra còn có một số kỹ xảo bắn tên khác, mà chút kỹ xảo bắn tên đó xem ra thật là siêu việt lạ thường, người thường căn bản là không cách nào tưởng tượng. Vốn ra với sự nỗ lực và cần cù của trương hằng, cũng chỉ vỏn vẹn nắm bắt được ”Loan Chiết Tiễn” thôi, còn những kỹ xảo còn lại hắn tưởng rằng đó chỉ là sự tưởng tượng khoa trương của cổ nhân mà thôi. Thế nhưng sau khi tiến nhập vào trong luân hồi phim kịnh dị, hắn thậm chí đã phát hiện

http://tieulun.hopto.org

mấy kỹ năng bắn tên đó có thể hoán đổi ở chỗ Chủ Thần. Cuối cùng, hắn cũng biết những cái kỹ năng bắn tên này thật sự tồn tại. Cho nên mới có chuyện hắn khắc khổ tập luyện ra "Bạo Phá Tiễn".

"Bạo Phá Tiễn". Liên tục bắn ra hai hoặc là hơn hai mũi tên, đem kình lực quán chú lên trên mũi tên bắn sau, đến giữa đường đâm vào mũi tên bắn trước đó rồi bạo phá ra. Cỗ lực lượng đó sẽ mạnh mẽ đem uy lực cùng tốc độ của cây tên đằng trước đề cao hơn gấp đôi. Trong truyền thuyết, cường giả mạnh nhất có thể "liên xạ cửu tiễn", đương nhiên tên gọi khi đó không còn là "Bạo Phá Tiễn" nữa. Đạt tới loại trình độ xạ tốc cùng uy lực cực hạn như thế, phải gọi là:

Xạ nhật cửu tiễn!

Trương Hằng biết bản thân cũng có một chút thiên phú sử dụng cung tiễn, thế nhưng hắn tịnh không phải cái gì thiên tài, hơn nữa chủ yếu nhất chính là: hắn không có dũng khí bắn tên lần thứ hai vào địch nhân. Cho nên hắn chỉ có thể liều mạng lấy mồ hôi công sức để bù đắp khuyết điểm của bản thân, để không liên lụy toàn bộ đoàn đội, hắn cần phải đem tất cả hy vọng quán chú lên phát tên đầu tiên!

Đáng tiếc chính là, dùng Bạo Phá Tiễn bắn ra hai mũi tên đã là cực hạn của hắn, liên xạ ba mũi tên đối với hắn hiện tại mà nói vẫn quá khó khăn. Xem ra còn cần tiếp tục cường hóa huyết thống Tinh Linh tộc của hắn, chí ít hắn cần phải nắm giữ thuần thục kĩ năng Bạo Phá Tiễn với hai mũi tên đã ....

Từng giọt từng giọt máu tươi từ trên Cổ cung chảy xuống, tay của Trương Hằng đã đầy vết thương, trên dây cung sớm đã thấy mơ hồ nhiều vết máu. Trương Hằng khẽ nhíu mày, hắn lại lần nữa đi lên tầng một, trong miệng không ngừng lẩm bẩm: "Còn có hơn tám trăm điểm thưởng, còn có thể chữa trị tám mươi lần nữa ..... Hẳn là đủ rồi."

Phần lớn bên ngoài ..... là máu và mồ hôi .... chí ít là trên mũi tên bắn trúng cái cây làm bia, tràn đầy máu và mồ hôi .....

Ở trong phòng của Chiêm Lam, nàng đang yên tĩnh nhắm mắt ngồi ở trên giường, hơn nửa ngày sau nàng mới mệt mỏi nằm ngả xuống giường. Ánh mắt nữ nhân này đầy mơ màng, nằm đờ ra một lát, nàng bỗng nhiên với lấy một cái gối phía sau không ngừng nhẹ nhàng vuốt ve, vừa vuốt vuốt ve, lẩm bẩm hai từ "đồ ngốc" và "đồ đần". Hơn nửa ngày sau nàng mới ôm cái gối tiếp tục mơ màng.

- Ta là một đứa ngốc sao? Bọn họ ..... Bọn họ rõ ràng không phải là cùng một người, vậy ta sao không chế tạo hắn một lần nữa? Lẽ nào ta thực sự đã thay lòng đổi dạ thích cả hai người rồi ư? Không phải ..... Đó là bởi vì .....

Trong miệng Chiêm Lam không ngừng nói ra những lời vô thức, lẩm bẩm như đang nói mê vậy, trên thực tế ngay cả chính nàng cũng không biết bản thân đang nói lung tung những gì nữa. Chỉ cảm thấy trong óc có hai bóng người không ngừng quay cuồng cuộn vào nhau, cuối cùng hai bóng người này không ngờ chậm rãi hợp lại một chỗ, mà trong lòng nàng lại là càng thêm khổ não.

Bất đắc dĩ, Chiêm Lam đành từ trên giường ngồi dậy, nàng cẩn thận lấy ra một quyển sổ bút ký trên đầu giường, tiếp theo liền mở bút ký chậm rãi nhìn vào.

"Thực sự là một địa phương kỳ diệu a, có lẽ cũng không phải là có thể quay về như lời Trương Kiệt nói, đây là ..... có lẽ là địa ngục sao? Như vậy ta có thể lại được trông thấy ngươi ở chỗ này sao? Ta đã sắp quên mất dung mạo của ngươi rồi ..... "

"..... Tới thế giới luân hồi phim kịnh dị này đã nhiều ngày, nghe Trương Kiệt nói, sau mười ngày sẽ phải đối mặt với bộ phim kịnh dị tiếp theo, thật hy vọng lần này còn có thể may mắn như lần đầu tiên. Thiếu chút nữa là chết dưới móng vuốt của quái vật, tại một khắc đó ta mới biết được: Nguyên lai ta cũng sợ chết, không, không đơn giản là sợ chết, ta càng sợ sẽ quên tất cả, ta và ngươi, yêu và hận ..... "

" ..... Ngày mai phải đi vào bộ phim kịnh dị tiếp theo, cái gã tên là Trịnh Xá kia thật là may mắn a, có điều nghe người già nói người may mắn thông thường không hạnh phúc, thế nhưng hắn cười thật hạnh phúc ..... Ta có nên tạo ra người hay không? Ta không biết, thực sự, ta không biết ..... Đã chết chính là thực sự đã chết, dù có chế tạo ra được cũng không còn là ngươi nữa, vừa nghĩ tới một người giống ngươi như đúc, có dung mạo và kí ức của ngươi tới gặp ta, ta liền sợ đến run rẩy cả người ..... Ta là đang sợ hãi gặp lại ngươi

http://tieulun.hopto.org

sao? Hay là bởi vì đã hận ngươi tới không muốn nhìn thấy ngươi ..... Chờ ta trở lại sẽ viết tiếp, phải đi rồi, hy vọng còn có thể trở về ..... ”

Chiêm Lam xem đến đây liền khẽ mỉm cười, thế nhưng trong nụ cười đó lại mang theo nước mắt trong suốt, lệ châu nhỏ xuống cuốn nhật ký, tạo thành từng viên từng viên nước nhỏ, phảng phất như là hạt ngọc trai.....

”..... Hắn, vốn là một nam nhân tốt, thế nhưng có chút cổ hủ, có chút thiện lương ..... Trên Thế giới này, thiện lương kỳ thực đã biến thành lạc hậu rồi, dưới loại tình huống này, hắn nên bỏ ta lại mà chạy trốn một mình ..... Hắn tựa như ngươi vậy, cổ hủ mà thiện lương, là cái đồ ngốc mà .....”

”..... Khoảnh khắc ta bị Alien lôi đi, ngay lúc đó ta đột nhiên hiểu rõ tâm tình của nữ hài kia, nhất định là tuyệt vọng đến mức sinh ra quyến luyến đối với thế giới này. Bất kể ai sắp chết cũng sẽ sản sinh quyến luyến đối với thế giới này ..... Trong nháy mắt đó, ta thực sự nghĩ hắn là ngươi .....”

”Ngày hôm nay đột nhiên thông cảm với những ”người thứ ba” kia, vừa chán ghét vừa đồng tình, cũng không phải đồng tình với hành vi của các nàng, mà là thông cảm với tâm tình của bọn họ .... Thật là đáng thương .....”

”..... Đột nhiên thật là khổ sở, bởi vì trông thấy hắn lúc nào cũng ôm ấp tiểu Lệ Nhi ..... ”

Xem đến đây, Chiêm Lam đã khóc không thành tiếng, nàng khóc hơn nửa ngày, rốt cục mới lấy ra một chiếc bút viết vào trong cuốn nhật ký: ”Ta thật sự đã sai rồi, xin lỗi, tha thứ cho ta được không? Từ hôm nay trở đi ..... Ta sẽ không thích người khác nữa, chỉ cùng với ngươi thôi .... sau khi tới địa ngục ..... ta sẽ nói câu ”xin lỗi” với ngươi .....”

Nước mắt lại không cầm nổi, tiếp tục rơi xuống .....

Ở trong phòng của Tiêu Hoành Luật, cậu bé này tràn ngập vẻ cuồng nhiệt khi đang lắp ráp một số linh kiện máy móc. Lúc đang lắp ráp thì bỗng nhiên từ trong đống máy móc này vang lên một tiếng giòn vang, toàn bộ máy móc nổ tung. Đợi sau khi bụi mù lắng xuống, Tiêu Hoành Luật đã biến thành bộ dạng mặt mũi đen thui ngồi tại đó, hắn sờ sờ tro bụi trên mặt rồi ha ha cười vang lên.

-Thiếu gia, ngươi làm như vậy thật quá khiến người ta lo lắng .... Hay là làm một số biện pháp bảo hộ nhé?’

Đứng ở phía sau Tiêu Hoành Luật cách đó không xa là một cô gái xinh đẹp khoảng 28 tuổi mặc sườn xám. Nữ tử này vừa mị hoặc vừa xinh đẹp, tràn ngập phong thái động lòng người của một phụ nữ thành thục. Hơn nữa vóc người của nàng càng là thon đẹp đến kinh người, ngực nở eo thon, mặc một bộ sườn xám làm tôn lên những đường cong tuyệt mỹ đủ để câu dẫn ảo tưởng của mọi nam nhân.

Tiêu Hoành Luật lắc đầu nói:

-Bảo ngươi không được như thế, ngươi toàn không nghe lời .... Lan tỷ tỷ, ta không phải đã bảo là ngươi phải gọi ta là đệ đệ sao?Được rồi, được rồi. Những cái máy móc này đều là máy móc công suất thấp không dễ nổ đâu, cho dù có nổ cũng không có mang theo lực phá hoại gì cả, nguy hiểm chẳng lẽ còn không tránh hay sao? Hì hì, yên tâm đi .....

Cô gái Xinh đẹp há mồm như muốn nói cái gì đó, thế nhưng rốt cuộc nàng vẫn là thở dài, chỉ là từ trong lòng móc ra một chiếc khăn tay tới khẽ lau mặt cho Tiêu Hoành Luật nói:

-Đệ ..... Thiếu gia, bộ quần áo này mặc vào thật là ..... để ta đem nội y mặc vào nhé?

Tiêu Hoành Luật hắc hắc nở nụ cười, hắn vỗ vỗ lên mông của nữ tử xinh đẹp, nói:

-Vậy thì không được, ngươi không ra tới quảng trường, ở đây cũng không có người ngoài có thể trông thấy, lẽ nào Lan tỷ không muốn cho ta xem à?

Nữ tử Xinh đẹp nhất thời đỏ bừng mặt, nàng thì thào nói:

- Không phải ..... chỉ là ..... Nói chung mặc như vậy thủy chung là không được ....

Tiêu Hoành Luật vừa quay lại tiếp tục cúi đầu ráp lại đống linh kiện máy móc kia, vừa nói:

http://tieulun.hopto.org

-Vậy thì không được, ta thích nhìn Lan tỷ mặc như vậy cơ, buổi tối khi đi ngủ cũng phải mặc áo ngủ kia mới được ..... Ha ha, cũng phải ôm chặt ta cùng nhau ngủ cơ, cứ tiếp tục như thế đi, ngày hôm nay nhất định phải tổ hợp lắp ráp cái này cho tốt mới được .....

Tiếng "bụp bụp" lại truyền đến, linh kiện trong tay của Tiêu Hoành Luật lần nữa lại nổ tung thành từng mảnh đen xì, mà trên mặt hắn lại bị phủ đầy tro bụi đen nhẻm, còn có chiếc khăn tay mang theo mùi thơm của cô gái xinh đẹp .....

121. Mỗi Người Và... Tiến Nhập (2)

Ở gian phòng của Triệu Anh Không, căn phòng của cô bé này được thiết kế thật là ..... thật là cứng nhắc. Nếu muốn tìm một từ để hình dung, gian phòng của nàng thật giống như phòng giam toàn song sắt, cả phòng không hề có bất kỳ đồ gia dụng và đồ đạc trang trí gì cả, chỉ có một chiếc giường bình thường bằng gỗ cứng với chiếc chăn màu xám. Còn thêm một cái tủ quần áo nho nhỏ nữa, cho dù nhìn như thế nào ..... căn phòng này trông cũng đều giống như phòng giam.

Lúc này, trong căn phòng là một mảng tối đen, Triệu Anh Không đan chéo hai chân yên lặng ngồi ở sát mép giường, nàng đem tất cả ý thức đều tập trung ở sâu trong não hải. Trong toàn bộ ý thức ngoại trừ sự tồn tại nhỏ bé của bản thân, cả người sớm đã thành hoàn toàn dung nhập vào trong mảng bóng tối này. Cũng không biết qua bao lâu, Triệu Anh Không mới mở mắt lặng lẽ đứng lên, khi nàng đi tới bên mép giường, cầm một sợi xích sắt trên mặt đất, nhẹ nhàng lôi kéo, mặt đất nhất thời xuất hiện một thông đạo xuống dưới..... Triệu Anh Không ngay cả cửa vào tầng hầm ngầm cũng thiết kế quỷ dị như vậy, phảng phất căn bản không có một đặc điểm thường có của một cô gái.

Toàn bộ tầng hầm ngầm cũng là một mảng tối tăm, nếu bật đèn lên mà nhìn, sẽ thấy trong tầng hầm ngầm này tất cả đều là cây cột gỗ đường kính nửa thước, cao độ một người, những cây cột này sắp xếp dày đặc mà không có thứ tự trong tầng hầm ngầm tối mịt. Ở chỗ cây cột trung tâm lại là một cây cột sắt hình người, chỉ là khắp nơi trên cây cột sắt này đều là vết xước.

Triệu Anh Không đi tới trong tầng hầm ngầm, chỗ này quả thực là vươn tay ra nhìn cũng không thấy ngón, không có bất kì ngọn đèn nào hết. Mặc dù là Triệu Anh Không cũng không hề thấy bất cứ thứ gì cách xa một thước phía trước, cho nên nàng dứt khoát từ từ nhắm hai mắt lại, tay phải gắt gao cầm bao da chủy thủ, chậm rãi đi tới phía cây cột sắt ở giữa đám cột gỗ. Tiếp theo tốc độ của nàng càng lúc càng nhanh, cho đến khi dần dần biến thành như chạy.

Như kỳ tích, bất luận cây cột gỗ nào khi cách Triệu Anh Không một thước, nàng lập tức linh mẫn nhận biết mà xoay người tránh thoát. Hơn nữa tốc độ của nàng không hề chậm lại tí nào, vẫn như cũ nhanh chóng xông về phía cây cột thép ở giữa. Càng làm cho người ta cảm thấy khó tin chính là: giữa lúc nàng chạy không ngờ không có âm thanh nào vang lên. Cả người phảng phất như mèo đang chạy không hề có tiếng động. Nếu như nhìn kỹ thì có thể trông thấy Triệu Anh Không kỳ thực cũng không đi giầy. Đôi chân nhỏ bé xinh đẹp như ngọc đó của nàng cứ như vậy trần trụi bước trên mặt đất, đặc biệt là chạy trên nền xi-măng, không hề thấy nàng có nửa phần giảm tốc độ nào cả .....

Gần tới, khoảng cách với cây cột thép đã càng ngày càng gần, Triệu Anh Không cũng phảng phất như cảm giác được, mở hai mắt ra. Nàng đem bao da chủy thủ chuyển sang tay kia, tiếp theo khi đang muốn rút chủy thủ ra, bỗng nhiên rầm một tiếng vang lên. Cả người nàng đâm mạnh vào một cậy cột, nhất thời một trận hoa mắt chóng váng đầu óc, cho đến hơn nửa ngày sau mới hờ hững từ trên mặt đất ngồi dậy.

Lúc cô bé ngồi đờ ra ở chỗ kia, nếu là bất luận một kẻ khác, chỉ nhìn dung mạo hiện tại của nàng, hình ảnh một cô bé xinh đẹp ngây ngốc như thế đủ để hấp dẫn vô số nam nhân, làm cho bọn họ phát cuồng phát rồ. Cho đến một lúc lâu sau, Triệu Anh Không mới từ trên mặt đất đứng lên, nàng từ trong túi lấy ra một cái băng cầm máu dán lên trán, sau đó thản nhiên lẩm bẩm:

-Không được ..... Trong nháy mắt công kích cuối cùng vô pháp bảo trì tâm linh hoàn toàn không có dao động, cuối cùng vẫn lộ ra sát ý và tâm linh ba động ..... Bọn họ là làm như thế nào mới được đây? Trừ phi không coi mình là người .....

http://tieulun.hopto.org

Cô bé vừa lẩm bẩm, vừa chậm rãi đi về phía lầu một. Ở phía sau nàng trên mấy cây cột đó đều là vết máu loang lổ, cái cô bé ngốc nghếch này ..... sớm đã đụng vào đó vô số lần rồi .....

Trong phòng của Trương Kiệt, hắn lại làm chuyện giống như Trịnh Xá, cũng là mang theo nữ nhân mà bản thân âu yếm tới thảo nguyên trong tầng hầm ngầm sáng tạo. Nhưng mà lúc này hai người lại là dắt tay nhau tản bộ, cổ điển mỹ nữ ngay cả khi bước đi đều là tràn ngập phong vận cổ điển, dáng vẻ thướt tha, trông quả nhiên là phiêu dật giống như dương liễu, tư thái đó thật sự là hoàn mỹ ưa nhìn.

Trương Kiệt lúc này lại phảng phất tâm sự trùng trùng. Hắn dắt tay cổ điển mỹ nữ một mực yên lặng không nói gì, chỉ một mạch đi về phía trước, cho đến khi trước mặt xuất hiện một cái hồ nhỏ, cổ điển mỹ nữ mới ôn nhu nói: "Hay là ..... câu cá một lúc đi?Ta đi lấy cho ngươi cần câu nhé?"

Trương Kiệt vốn định cự tuyệt, thế nhưng hắn bỗng nhiên trông thấy ánh mắt cổ điển mỹ nữ lộ ra một tia thỉnh cầu, cho nên hắn chỉ có thể ôn nhu mỉm cười, đồng ý đề nghị của cổ điển mỹ nữ. Tiếp theo hắn liền một mình ngồi ở tại mép hồ nước, yên lặng nhìn theo mảng sáng bạc trên mặt hồ yên tĩnh. Cũng không biết trải qua bao lâu, cổ điển mỹ nữ mới thở hổn hển đi tới bên cạnh hắn, mỹ nữ nhu thuận này đưa ra một chiếc cần câu cá, đồng thời nàng còn khẽ thè lưỡi, dáng dấp đó trông thực sự là nhu thuận rung động lòng người.

-Có tâm sự à?Vì thành viên trong đội sao?

Cổ điển mỹ nữ cẩn thận tỉ mỉ mắc mồi câu cho Trương Kiệt, lúc này mới đưa cần câu cho hắn, Trương Kiệt khẽ thở dài một hơi, sau khi hắn tiếp nhận liền dụng lực quăng lưỡi câu ra ngoài xa trên mặt hồ.

Cổ điển mỹ nữ ưu nhã ngồi bên cạnh Trương Kiệt, nàng nhẹ nhàng dựa lên người Trương Kiệt, tiếp theo thì thào nói:

-Không thể nói cho ta nghe một chút sao? Khi tâm tình phiền não không vui, nói ra với người bên cạnh là tốt nhất ..... Nói cho ta biết đi, Kiệt, ta muốn biết là cái gì làm cho ngươi không vui như vậy."

Trương Kiệt lại trầm mặc nửa ngày, hắn tiếp theo mới nói:

- ..... Nguyện ý theo ta cùng nhau biến mất không? Không phải chết, cũng không phải sống, cùng ta nắm tay nhau ly khai khỏi cái thế giới này..... Nguyện ý không?

Cổ điển mỹ nữ đem bàn tay nhỏ bé của mình đặt vào trong bàn tay của Trương Kiệt, nàng thản nhiên cười nói:

-Tay của ta ..... vẫn luôn đặt trong tay của ngươi, Kiệt, vô luận ngươi đi đâu, mặc dù là biến mất, ta cũng sẽ vĩnh viễn luôn đi theo bên cạnh ngươi ..... Chỉ cần Kiệt không buông tay ta ra, ta sẽ vĩnh viễn không rời khỏi tay của Kiệt .....

Trương Kiệt liếc nhìn cổ điển mỹ nữ đầy vẻ thâm tình, hắn đột nhiên cảm thấy mắt của mình có chút cay cay, cho nên hắn quay đầu đi,nói tiếp:

-Ta..... Ta cũng chỉ là lo lắng cho ngươi mà thôi, thế giới này cùng ta đâu có chuyện gì? Ta chỉ sợ ngươi thương tâm và khóc a ..... Nếu có một ngày ta không còn nữa, vậy ngươi nhất định sẽ khóc phải không, hả?

Cổ điển mỹ nữ ôn nhu mỉm cười, thanh âm của nàng vẫn ôn nhu như cũ, thế nhưng ngữ khí lại là dứt khoát nói:

-Sẽ không có một ngày như vậy đâu, khi ngươi biến mất ..... Ta nhất định sẽ theo ngươi tới bất cứ địa phương nào, vô luận là chết hoặc là biến mất, ngươi vĩnh viễn đừng nên đi một mình, bằng không ta thà rằng lựa chọn bản thân tự biến mất ....

Trương Kiệt thở dài, tiếp theo hắn ha ha cười nói:

-Vậy à? Như vậy là ta nói đã nói bậy rồi ..... Hãy để chúng ta cùng nhau đối mặt với tất cả mọi chuyện, bộ phim kịnh dị tiếp theo ..... hãy để chúng ta cùng nhau nắm tay đi nốt một đoạn lữ trình cuối cùng đi, nha đầu ngốc, ta đáp ứng sẽ luôn nắm tay ngươi, nhất định sẽ làm được ..... hãy để chúng ta cho dù khi chết cũng được nắm tay nhau.

http://tieulun.hopto.org

-Cho dù là chết ..... cũng nhất định phải nắm tay nhau đối diện với mọi thứ, từ bây giờ, cho đến tận lúc đó ..... luôn nắm tay nhau .....

Thời gian chậm rãi trôi qua, từ hai ngày, một ngày, rốt cục cũng đã tới lúc, có lẽ có người biết, có lẽ bọn họ hoàn toàn không biết gì cả, nói chung giải quyết một việc trong bộ phim kịnh dị tiếp theo, vô luận bọn họ có nguyện ý hay không, rất nhiều chuyện từ khi bắt đầu kỳ thực cũng đã được định trước ..... Tất cả mọi người chỉ có thể bất đắc dĩ đấu tranh mà thôi.

Trịnh Xá sáng sớm vừa rời khỏi giường liền bắt đầu thu xếp mọi thứ vào trong Nạp giới: vàng thỏi, đạn linh loại, chủy thủ, súng tiểu liên, pháo không khí, mấy trái tạc đạn nổ mạnh, còn có cuốn sách của Anubis..... và một số thứ lặt vặt, tỷ như: lương khô, nước ngọt, còn thêm thuốc phun cầm máu và băng vải hiệu quả cao. Tuy rằng mỗi một loại đều chỉ chiếm một thể tích nhất định, thế nhưng một đống đồ lớn bắt đầu tích lại, cũng đã chiếm cứ hoàn toàn thể tích năm mét khối của Nạp giới. Trịnh Xá thậm chí còn nảy sinh ý định lại hoán đổi thêm một cái Nạp Giới nữa, đương nhiên điều này cũng chỉ là nghĩ chơi một chút mà thôi, dù sao nếu như chỉ vì để chuyên chở đồ đạc mà hoán đổi Nạp Giới thì công năng của nó có phần trùng hợp rồi, điều này cũng lãng phí chi tiết kịch tình mà thật vất vả mới có được.

-Đồ đạc mang theo đã đầy đủ chưa? Còn có .... còn có..... à, đúng rồi, còn có súng tiểu liên nữa, anh mang theo chưa? Em chưa thấy anh cất vào mà ....

La Lệ phảng phất như còn sốt ruột hơn cả Trịnh Xá.

Trịnh Xá thân thiết khẽ vuốt tóc La Lệ, vừa cười vừa nói:

-Yên tâm đi, tất cả trang bị đều đã hoàn tất: Vũ khí, vàng thỏi, còn có đạn dược ... tất cả những thứ này đều đã được cất đi rồi ..... Ngốc ạ, khẩn trương như vậy làm gì đó? Đây cũng không phải là lần đầu tiên tiến vào trong phim kịnh dị mà.

La Lệ lại là nghiêm túc nói:

-Không được thờ ơ như vậy, bất luận là lần thứ mấy tiến vào trong phim kịnh dị em cũng không cho phép anh thờ ơ như vậy! Bất cứ tình huống nào cũng có thể làm chết người, thậm chí là hai chuyện thoạt nhìn như không hề liên quan .....”

Trịnh Xá vội vã ngăn La Lệ lại rồi tiếp lời:

-Đã bảo em không nên xem loạt phim ”Final Destination”, không nghĩ rằng em lại vẫn xem nó, thôi yên tâm đi, chúng ta là tiến vào trong luân hồi phim kịnh dị, cũng không phải đi vào phim huyền ảo hay là phim phiêu lưu mạo hiểm gì, không thể nào tiến nhập vào trong đó ..... Được rồi, nghe lời, yên tâm đi, chuyện anh đã đáp ứng thì nhất định sẽ làm được, vô luận như thế nào anh cũng sẽ không chết, vô luận như thế nào anh cũng sẽ luôn luôn sống sót, được chưa?

Nói xong, hắn nhẹ nhàng hôn lên cái miệng nhỏ nhắn của La Lệ.

La Lệ vốn còn đang muốn nói chút gì đó, thế nhưng sau khi bị hôn liền đỏ bừng mặt không thể nói nữa, cho đến khi Trịnh Xá tách khỏi cái miệng nhỏ nhắn của nàng, lúc này mới thì thào nói:

-Đồ xấu xa, đại xấu xa, chỉ biết dùng loại biện pháp này làm cho người ta nói không ra lời ..... Lần tới còn như vậy thì ta đá chết ngươi!

Trịnh Xá ha ha cười lớn, hắn dắt theo bàn tay nhỏ bé của La Lệ mở cửa ra ngoài, bên ngoài cửa, ngoại trừ Trương Kiệt thì mấy người khác cũng đều đã đứng trên quảng trường, mỗi người đều khoác sau lưng một ba lô quân dụng, chỉ có Trương Hằng tương đối phiền phức khi phải cầm một cái túi lớn hình quạt, cái túi đó chính là bao đựng Cổ cung Xạ Thiên Lang.

Không bao lâu, Trương Kiệt rốt cục cũng dắt theo bàn tay nhỏ bé của cổ điển mỹ nữ đi ra, hắn nhìn mỗi người đều khẽ mỉm cười, đặc biệt là khi nhìn về phía Trịnh Xá, nụ cười của hắn có vẻ thản nhiên mà không hề sợ hãi.

Mọi người đều đứng ở trên quảng trường nói nói cười cười, cũng không biết đã qua bao lâu, cột sáng rốt cục từ trên quang cầu Chủ Thần phóng xuống, mọi người đều vội vã đứng vào, Trịnh Xá trong lúc ngẩn ngơ

http://tieulun.hopto.org

lại vô cùng kinh ngạc khi trông thấy Trương Kiệt dắt tay của cổ điển mỹ nữ cùng nhau đứng vào trong cột sáng, đồng thời, thanh âm của Chủ Thần cũng đã vang lên.

"Trong ba mươi giây đi vào cột sáng, mục tiêu di chuyển tập trung, Final Destination 2 bắt đầu truyền tống ....."

122. Final Destination Và..... Khởi Đầu Quỷ Dị(1)

Khi bảy người Trịnh Xá trong trạng thái nửa tỉnh nửa mê phục hồi tinh thần lại, bọn họ đang ở trong một chiếc xe buýt, chiếc xe buýt kỳ quái này lại không có hành khách nào khác, chỉ có tám người cả nam lẫn nữ nằm ngổn ngang trên sàn, mà tất cả mọi người đều vô cùng kinh ngạc nhìn về phía Trương Kiệt, bởi vì hắn lúc này lại còn dắt theo cổ điển mỹ nữ trong tay.

Trịnh Xá phẫn nộ nói:

- Trương Kiệt, ta cần một giải thích hợp lý, ngươi vì sao phải mang chị dâu vào đây! Ngươi biết ở đây sẽ nguy hiểm như thế nào, bộ phim kịnh dị này chính là loạt phim Final Destination a, một địa phương căn bản vô pháp dùng khoa học mà tránh né nguy hiểm tử vong, hơn nữa cũng không có địch nhân có thể đánh đổ! Ngươi sao lại có thể làm như vậy? Ngươi lẽ nào muốn hại chết nữ nhân mà ngươi yêu thương nhất hay sao?

Trịnh Xá càng nói càng lớn tiếng, tới mức cuối cũng đã gần như là gầm lên. Trương Kiệt và cổ điển mỹ nữ nhìn nhau mỉm cười, hắn nhìn về phía Trịnh Xá nói:

- Được rồi, ta sẽ nói hết cho ngươi tất cả những gì ta biết ..... Thế nhưng điều này cần phải có điều kiện nhất định, chí ít hiện tại ta không thể nói cho ngươi, muốn biết nguyên nhân và mục đích của tất cả những việc này không?

Khi Trương Kiệt nói chuyện, hắn đã xoay người hướng phía cửa xe đi ra ngoài, mà làm cho Trịnh Xá cảm thấy hết sức kinh ngạc: Chiêm Lam, Triệu Anh Không, Tiêu Hoành Luật, Trương Hằng bốn người không ngờ lại đi theo phía sau Trương Kiệt, khi sáu người bọn họ đi tới chỗ cửa xe, cửa xe liền tự động mở ra, tiếp theo Trương Kiệt dẫn đầu đi ra ngoài, mà bốn người kia cũng đều thừ người ra đi theo sau lưng Trương Kiệt.

- Nếu như ngươi muốn biết tất cả những điều này đến tột cùng ..... Như vậy hãy đánh bại năm người chúng ta đi, bốn người bọn họ đã bị ta khống chế rồi, vẫn là quy củ khi đối luyện với nhau, dưới tình huống không làm tổn thương tính mệnh của bọn họ mà đánh bại bọn họ, chỉ cần đánh ngất bọn họ là được, hoặc là bỏ qua sự truy kích của bốn người bọn họ mà tới gần ta, đánh bại ta thì kết quả cũng giống vậy ....

- Quy tắc của cái trò chơi này chính là: đánh bại mỗi một người bọn họ, ta liền nói cho ngươi một phần sự tình chân thật, nếu như ngươi có thể trực tiếp đánh đổ ta, ta liền đem tất cả sự việc đều nói với ngươi. Trên cơ bản chính là như vậy ..... Bộ phim kinh dị này chính là Final Destination a. Bộ phim đầu tiên toàn bộ diệt vong, là một trong những loạt phim kinh dị khó nhất mà Chủ Thần có thể truyền tống. Đám tân nhân đó không cần phiền ngươi phải nghĩ biện pháp gì cả, tràng phim kịnh dị này ..... ta dám cam đoan bốn người bọn họ đều sống sót, chỉ cần ngươi không giết bọn họ, người khác cứ tùy ý để bọn họ tự sinh tự diệt được rồi.

- Trịnh Xá..... Có thể quen biết ngươi, ta rất vui ..... Tới đánh ta đi, đánh bại ta, ngươi sẽ chính là đội trưởng của Trung Châu đội! Bằng không ngươi ngươi đi tìm chết đi ....

Giọng nói của Trương Kiệt đã càng ngày càng xa, cho đến tận mấy câu cuối, đoạn lời nói này nghiễm nhiên đã chỉ còn vang ở trong mạch suy ngẫm của Trịnh Xá ..... Đây là tâm linh đối thoại a! Trương Kiệt quả nhiên chính là gã dùng tinh thần lực khống chế đã cứu vớt mọi người trong The Mummy!

Thế nhưng đột nhiên trong lòng Trịnh Xá lại nhịn không nổi một cơn cuồng nộ đang bùng lên, trong tia cuồng nộ này còn là mang theo một cỗ sát ý!

"Nếu như ngươi là tinh thần lực khống chế giả, như vậy vì sao không sớm nói cho mọi người? Vì sao muốn cho mọi người rơi vào trong nguy hiểm! Đồng bọn chết trận ở trước mặt, lẽ nào ngươi không có khổ sở chút

http://tieulun.hopto.org

nào sao? Tề Đằng Nhất, Linh Điểm ....."

- Trương Kiệt! Nếu như lý do ngươi nói cho ta biết không tốt! Ta nhất định phải giết ngươi!

Trịnh Xá nhảy bật lên vọt tới phía cửa xe, tiếp theo chính là một quyền đánh ra, thế nhưng một quyền này lại phảng phất như đánh vào trên cây bông, không thu lại được phản phệ vào người mình, khiến cho hắn thiếu chút nữa phải thổ huyết.

Cửa xe đó phảng phất như có một tầng phòng hộ tráo, Trịnh Xá không tin sờ soạng một hồi, quả nhiên chính là một tầng phòng hộ tráo mềm mại. Vì vậy hắn vội vã quay đầu đến xem mấy cửa sổ xe, đưa tay nhẹ nhàng gõ gõ, nơi đó cũng có một tầng phòng hộ tráo. Đây hẳn là tượng trưng cho phim kịnh dị còn chưa bắt đầu, vừa bảo hộ bọn họ không bị ngoại giới thương tổn, vừa phòng ngừa bọn họ tiến vào thế giới phim kịnh dị quá sớm.

Thế nhưng, Trương Kiệt bọn họ vì sao có thể đi ra ngoài thế giới phim kịnh dị?

Trịnh Xá hung hăng đấm một quyền rồi lại một quyền vào phòng hộ tráo, hắn lại chỉ có thể trơ mắt nhìn theo bọn Trương Kiệt từ từ rời xa, mà chỉ còn lại có hắn và tám gã tân nhân ở cùng một chỗ. Cuối cùng, hắn rốt cục nhịn không được bắt đầu điên cuồng gào thét, thế nhưng đám người Trương Kiệt vẫn như cũ không hề quay đầu lại chút nào, dần dần, bọn họ đã biến mất trong dòng xe cộ bên ngoài ...

Trịnh Xá ngơ ngác ngồi trên ghế xe buýt, hắn nhìn theo đường cao tốc số 180 quen thuộc trong bộ phim này, ở đây chính là địa phương bắt đầu của phim Final Destination 2: một cô gái bởi vì dự cảm mà cứu được tính mệnh của một đám người, làm cho bọn họ tránh thoát cái chết trong một vụ tại nạn xe cộ trên đường cao tốc, nhưng trên thực tế, bọn họ sớm đã thành những kẻ bị tử thần đeo bám, tránh thoát như vậy chỉ là khiến cho tử vong tới càng khủng bố hơn mà thôi. Sau đó đoàn người này liên tiếp chết trong một số tình huống nhìn như là xảo hợp. Trong đó có một số người lại chết vô cùng kỳ quặc. Tới cuối cùng chỉ có cô gái đã hiểu ý tứ của tử thần: Tử thần hy vọng bọn họ dựa theo trình tự của tử thần mà chết. Cho nên cô gái tự lái xe đâm xuống hồ nước, nàng phải dựa theo kiểu chết của chính mình muốn mà chết. Cho nên cuối cùng nàng và một nam tử khác bởi vậy mà chết, thế nhưng phần cuối của bộ phim lại cho thấy: tai nạn tử thần này căn bản không có kết thúc, cái chết của bọn họ ..... Chỉ là sau khi bị tử thần áp đặt mà thôi!

"Không ra khỏi cái xe buýt này được, như vậy cái xe buýt này cũng có thể sẽ bị hủy ở trong tai nạn xe cộ trên đường cao tốc sao? Như vậy đám người chúng ta ở đây đều sẽ chết sao? Hơn nữa phía trước không có tài xế, như vậy sẽ không liên quan đến nhân vật trong kịch bản sao? Đã trông thấy nữ nhân vật chính của phim ở chiếc xe đằng trước, chính là cô gái có năng lực dự cảm .... "

"Bộ phim này không phải sẽ rất đơn giản sao? Chỉ cần không dựa theo trình tự của tử thần là được, tùy tiện giết một nhân vật trong kịch bản, như vậy toàn bộ tử vong chí ít có thể kéo dài hơn một, hai tháng. Thậm chí là triệt để phá vỡ kịch bản của Final Destination ..... Thế nhưng thực sự sẽ chỉ đơn giản như vậy thôi sao?"

Trịnh Xá nhìn về phía đồng hồ đeo tay, mặt trên hiện lên nhiệm vụ lần này là sinh tồn năm ngày, sau năm ngày những người còn sống sẽ trở lại không gian Chủ Thần, mà cho đến lúc đó, mỗi lần cứu thoát một nhân vật trong kịch bản sẽ được 500 điểm thưởng. Nếu như cuối cùng mỗi nhân vật trong kịch bản đó không chết sẽ thu được một chi tuyến kịch tình cấp B và 5000 điểm thưởng. Thế nhưng nếu như nhân vật đó bị thành viên tiểu đội giết chết, thì sẽ bị khấu trừ 5000 điểm thưởng.

Điểm thưởng thoạt nhìn xác thực phong phú, bởi vì điểm thưởng này không ngờ là thưởng cho toàn thể đội, ý tứ là chỉ cần mỗi nhân vật kịch bản không chết như vậy mỗi người trong đoàn đội đều đạt được một chi tuyến kịch tình cấp B và 5000 điểm thưởng. Như vậy thực lực của toàn bộ đoàn đội cơ hồ có thể nói là được đề thăng trên diện rộng, ngay cả người yếu nhất cũng sẽ trong nháy mắt biến thành cường giả hơn hẳn người thường.

- Số điểm thưởng cao như vậy, mười bốn người trong phim kinh dị ..... Độ khó lần này xem ra không nhỏ a, hơn nữa bởi vì không thể giết chết nhân vật kịch bản , việc phá vỡ quy luật tử vong của tử thần xem ra cũng không thể hoàn thành rồi.

Trịnh Xá cười khổ thì thào tự nói, còn phải phòng bị công kích của các đội viên cũ khác nữa, hơn nữa còn cần tìm được Trương Kiệt đồng thời đánh bại hắn ..... Một loạt chuyện Này cộng lại với nhau, hắn như

http://tieulun.hopto.org

thế nào có thể có thời gian rảnh rỗi mà quản chuyện sống chết của nhân vật kịch bản chứ? Tựa như Trương Kiệt nói vậy, ngay cả sống chết của đám tân nhân này cũng chiếu cố không nổi, tràng phim kịnh dị này vẫn là trước tiên giải quyết chuyện của bản thân mới được.

- Cái gì điểm thưởng? Cái gì phim kịnh dị? Mẹ kiếp chỗ này là chỗ nào?

Nói ra lời này lại là một mỹ nữ, ách, chí ít ngũ quan xem như đoan chính, nhưng mà trên mặt cô ta phủ một tầng phấn son rất dầy, hơn nữa đánh mắt giống hệt như mắt của gấu mèo, tóc cũng là vàng rực như cháy, xem ra ngoại trừ dung mạo coi như đoan chính, thật sự là một giống một diễn viên hát xướng (kinh kịch) không hơn không kém.

Con bé lưu manh này từ trên mặt đất ngồi dậy, xoay chuyển linh cơ, lập tức bắt đầu kiểm tra quần áo của bản thân, một lát sau rốt cục ngẩng đầu nhìn Trịnh Xá nói:

- Ngươi là ai, làm gì mà nhìn chằm chằm ta như vậy? Nơi này là địa phương nào? Ta không phải đang nói chuyện phiếm cùng với bạn học trên mạng Internet sao?

Con bé này hình như là người Tứ Xuyên, khi nói chuyện đều là giọng Tứ Xuyên, kì thật nếu như không đánh mắt giống như con gấu mèo, phấn trên mặt bớt đi một chút, cô gái này kỳ thực xem như là một cô bé thanh tú tuổi tầm mười bảy mười tám. Nhưng mà đáng tiếc động tác của nàng có phần nhâng nháo, vừa ngồi dậy đã móc ra một điếu thuốc lá, sau khi châm nàng liền hít sâu một hơi, rồi hỏi tiếp:

- Bảo ngươi đừng nhìn ta như thế nữa, cẩn thận ta gọi người tới chém ngươi đấy ..... Ở đây là địa phương nào hả?

Trịnh Xá cũng không thèm để ý tới nàng, chỉ là yên lặng nhìn về phía tất cả đám tân nhân trên mặt đất. Lần này tổng cộng có 5 nam và 3 nữ, trong đó 5 nam nhân tuổi đều từ 20 đến 30, người mới lần này không ngờ đều là tráng hán, hơn nữa một người trong đó còn mặc quân trang, xem ra tựa hồ là một gã quân nhân về nhà thăm người thân. Bốn nam tử còn lại, một gã công nhân trông rất bình thường tuổi khoảng 30; một gã đeo kính bộ dạng nhã nhặn tuổi chừng 27, 28, người này không ngờ lại có khí chất tương tự như Cao Hồng Lượng trong bộ phim kinh dị làn trước; một gã thanh niên gầy còm tuổi chừng 24,25; một gã thanh niên anh tuấn tóc nhuộm, cả người lộ ra cơ nhục, tuổi chừng 21,22.

Về phần ba nữ tử, ngoại trừ con bé lưu manh kia ra, một nữ tử xinh đẹp tuổi chừng 21,22 vẫn đang nhắm mắt; một mỹ nữ trang phục công chức tuổi chừng 27,28. Ba nữ tử này không ngờ đều có dung mạo trên mức bình dân, điểm ấy lại làm cho mấy nam nhân không ngừng nhìn về phía các nàng.

Trịnh Xá thấy bọn họ đều đã tỉnh lại, hơn nữa khi bắt đầu nhốn nháo, hắn vỗ vỗ tay nói:

- Như vậy bây giờ ta giảng giải cho các ngươi một chút về vị trí và hoàn cảnh của chúng ta, mọi người chú ý nghe cho kỹ, những lời này ta chỉ nói một lần.....

Cái gã thanh niên nhuộm tóc kia lại thét to một tiếng khoa trương, đợi cho ba mỹ nữ đều nhìn về hắn phía, đương nhiên trong đó một nữ tử luôn nhắm hai mắt, hắn lúc này mới đắc ý nói:

- Ngươi là ai hả? Kiêu ngạo như vậy, còn nói cái gì mà chỉ nói một lần, ngươi biết ta là ai không? Đông khu không ai là không biết.....

Lời còn chưa dứt, "rầm" một tiếng vang lên, gã thanh niên nhuộm tóc đó bị đánh bay ra xa cách đó hai chỗ ghế ngồi, cả người trầm trọng đập xuống nền. Một quyền này đánh ra, tên quân nhân kia nhất thời nhìn về phía Trịnh Xá thần sắc nghiêm túc, đồng thời tay cũng chậm rãi sờ soạng bên hông, cũng không nghĩ Trịnh Xá trực tiếp giơ lên một khẩu tiểu liên mini, không ngờ dám ngay tại đây trên đường cao tốc ngang nhiên bóp cò. Nhất thời một trận "tạch tạch tạch" vang lên, toàn bộ đạn đều bắn lên phía trần xe xuyên ra ngoài.

Trịnh Xá tiếp theo chĩa súng tiểu liên về phía mọi người, hắn lạnh lùng nói:

- Ta không có ý nói chuyện giỡn chơi với các ngươi, nói cho ta biết: muốn chết không?

http://tieulun.hopto.org

123. Final Destination Và..... Khởi Đầu Quỷ Dị (2)

Lập tức tất cả mọi người đều giơ tay lên, thậm chí ngay cả tên quân nhân kia vì tránh nghi ngờ cũng bất đắc dĩ giơ tay lên. Trịnh Xá lại ngồi xuống nhìn bọn họ nói:

- Tử tế nghe ta nói, thế giới này đã không còn giống như thế giới mà các ngươi biết, đây là một thế giới vô hạn khủng bố, các ngươi sẽ phải sinh tồn trong cái thế giới này. Trải qua từng bộ phim kinh dị khác nhau, cho đến tận khi các ngươi hoàn toàn chết đi ..... Hoặc là tích lũy đủ số điểm để trở lại thế giới hiện thực mới thôi.

Tất cả mọi người đều kính sợ nhìn..... Nhìn súng tiểu liên trong tay Trịnh Xá, mà Trịnh Xá cũng không để ý tới bọn họ, chỉ là tự chiếu cố mình mà nói:

- Ý tứ của điểm thưởng là: ngươi mỗi lần sống sót qua một một hồi phim kịnh dị thì có thể đạt được 1000 điểm thưởng cố định. Mà trong một số phim kịnh dị sẽ gặp phải nhiệm vụ đặc thù, hoàn thành những nhiệm vụ đặc thù này sẽ thu được điểm thưởng thêm vào, thậm chí là chi tiết kịch tình trân quý không gì sánh được. Về chi tiết kịch tình ta sẽ giải thích sau, sau khi hoàn thành mỗi một bộ phim kinh dị các ngươi sẽ được trở lại một địa phương gọi là Chủ Thần không gian. Ở nơi đó các ngươi có thể dùng điểm thưởng này hoán đổi rất nhiều đồ đạc, trong đó ngoại trừ vũ khí hoặc là các loại dược phẩm, thậm chí còn có thể cường hóa tố chất thân thể của chính mình, mà tác dụng của chi tiết kịch tình chính là có thể hoán đổi thuộc tính cường hóa trân quý ở chỗ Chủ Thần. Có Spider-man, thậm chí rất nhiều thuộc tính cường hóa trong truyền thuyết, tình huống cơ bản chính là như vậy.

- Mặt khác, nếu tích lũy đủ năm vạn điểm thưởng, các ngươi có thể lựa chọn trở lại thế giới hiện thực. Chúng ta bây giờ chính là đang ở trong thế giới phim kịnh dị của loạt phim Final Destination, mà chỗ chúng ta hiện tại là Final Destination tập 2. Ta nghĩ người nào đã xem qua chắc là thuộc kịch bản, còn người nào chưa xem thì cũng đừng ảo não. Trong thế giới bộ phim kinh dị này, chúng ta cũng không cần thiết phải thuộc kịch bản lắm, bởi vì ta nghĩ "Tử thần" rất có thể sẽ không ngừng cải biến kiểu chết để đùa bỡn chúng ta ..... Trên cơ bản chính là như vậy, các vị bảo trọng, nếu như còn có thể sống sót trở lại không gian Chủ Thần, chúng ta lại cùng nhau uống rượu chúc mừng.

Trong lúc Trịnh Xá nói chuyện, đồng thời hắn đã trông thấy chiếc xe trên đầu dòng xe bỗng nhiên vắt ngang giữa đường ở phía trước, mà một chiếc xe cảnh sát đã chạy tới. Cũng tức là bộ phim kinh dị này đã sắp bắt đầu rồi, mà đồng thời hắn cũng nhận được 100 điểm thưởng từ Chủ Thần.

Tất cả chỉ đều sửng sốt nhìn hắn, những người này căn bản không tin tưởng theo như lời Trịnh Xá vừa nói, nhưng mà điều này nghĩ quả thật cũng đúng thôi, bất luận một người bình thường nào đều không có khả năng sẽ nhanh chóng tin tưởng lời nói của người khác như vậy. Trừ phi người đó là một tên ngu ngốc đã bị người ta lừa gạt hơn mười lần còn không biết hối cải.

Nhưng khi Trịnh Xá quay đầu đi nhìn về phía dòng xe cộ đằng trước, gã quân nhân ngồi dưới đất bỗng bật người lên. Ngay khi Trịnh Xá vừa quay đầu đi liền giật lấy súng tiểu liên, đồng thời chặn ngón tay của mình vào sau cò súng, như vậy súng tiểu liên đã vô pháp bắn ra đạn nữa, mà đồng thời một cước của hắn đá vào chính vị trí giữa ngực của Trịnh Xá.

Tốc độ phản ứng của Trịnh Xá so với người bình thường chí ít phải nhanh gấp hai lần có thừa. Trong nháy mắt hắn quay đầu đi, một tay nhẹ nhàng ngăn cản, tiếp theo tay kia đặt ở trên súng tiểu liên dùng lực khẽ miết, cái miết này hắn đã dùng tới hồng sắc nội lực, chỉ khẽ miết, khẩu súng tiểu liên này liền bị miết tan ra, trên thân súng còn lưu lại dấu vết năm ngón tay.

Đáng lẽ mấy nam nhân đó còn định xông lên, đặc biệt là gã thanh niên nhuộm tóc bị Trịnh Xá đánh cho máu mũi chảy ròng ròng, hắn càng là hùng hổ muốn chống lại. Thế nhưng thủ đoạn này của Trịnh Xá bộc lộ ra cực kì đẹp, khiến cho tất cả mọi người đều sửng sốt nhìn súng tiểu liên đó, đặc biệt là năm vết ngón tay rõ ràng trên thân súng, trong lúc nhất thời ngay cả gã quân nhân kia trong mắt cũng lộ ra thần sắc kinh hãi.

- Không có gì đáng phải giật mình cả, tất cả những lời ta nói đều là thật, chỉ cần các ngươi có thể sống sót qua mấy bộ phim kịnh dị, Được cường hóa thuộc tính, so với ta cũng tuyệt đối sẽ không kém bao nhiêu ..... Chào ngươi! Trịnh Xá!

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá đối với quân nhân, đặc biệt là quân nhân của quốc gia mình có một loại cảm giác cực kì tôn kính, tuy rằng hắn rất chán ghét cảnh sát, thế nhưng đối với quân nhân lại là cảm thấy tôn kính trong lòng, cho nên hắn vươn nắm tay về phía quân nhân đó.

Gã quân nhân sửng sốt một chút, xem ra gã quân nhân cao lớn này cũng là nhân vật kiên nghị, hắn nắm tay của Trịnh Xá nói:

- Vương Nhân Giáp, người khác đều gọi ta là Vương Hiệp, ngươi cũng gọi ta là Vương Hiệp là được rồi.

Trịnh Xá gật đầu, nói:

- Ngươi rất có tiềm chất..... Nếu như không phải xảy ra chút chuyện ngoài ý muốn, ngươi hẳn là có thể trở thành thành viên của đoàn đội chúng ta, có thể hỏi một chút không? Ngươi là quân nhân phương diện nào?

Vương hiệp sửng sốt một chút nói:

- Lính trinh sát ..... thuộc về một loại của bộ đội trinh sát, vừa rồi nếu như không phải ngươi lộ ra thủ đoạn, đã đã bắt đầu muốn khóa xương cổ tay của ngươi, ha ha, nhưng mà xem khí lực và tốc độ phản ứng đó của ngươi thì trước lúc ta khóa được ngươi, phỏng chừng xương của ta đã bị ngươi bẻ gãy rồi, ha ha ....

Trịnh Xá cười cười đang định mở miệng nói chuyện, bỗng nhiên mỹ nữ nhắm mắt kia nói:

- Có thể xin hỏi một chút không? Trịnh tiên sinh, ý của ngươi là ngoại trừ ngươi ra, bên ngoài còn có những người cũ khác như ngươi sao? Hơn nữa các ngươi còn thành lập một đoàn đội, bọn họ cũng mạnh như ngươi sao? Vậy như thế nào mới có thể gia nhập đoàn đội của các ngươi?

Mỹ nữ nhắm mắt Này quả nhiên là phi thường mỹ lệ, hơn nữa trong sự mỹ lệ của nàng còn mang theo một khí chất u uất trống rỗng. Làn da như tuyết đó nhìn vô cùng mịn màng, bím tóc được bó gọn gàng không ngờ dài hơn một thước, đã dài sát tới chỗ cẳng chân của nàng. Nữ nhân này chính là một mỹ nữ khí chất cực phẩm.

Trịnh Xá thở dài nói:

- Chúng ta quả thực đã thành lập một đoàn đội, sáu người, đều là người cũ sống sót từ lần đầu tiên hoặc là qua nhiều bộ phim kịnh dị. Nếu như dưới tình huống thông thường, ta bây giờ sẽ phải hỏi: tên của các ngươi,nghề nghiệp trước đây, tố chất của cá nhân ..vv..v.v.. Nếu phù hợp yêu cầu, các ngươi liền có thể trở thành đội viên tạm thời của chúng ta, được chúng ta bảo hộ và trợ giúp nhất định, chỉ cần có thể sống qua bộ phim kịnh dị này, chúng ta liền sẽ thừa nhận ngươi là đội viên chính thức, làm đội viên chúng ta cũng có quy tắc nhưng đồng dạng cũng là phúc lợi và trợ giúp..... Đáng tiếc như bây giờ là không có khả năng nữa, năm người kia bởi vì có chút chuyện mà rời khỏi, chỉ còn lại có ta ở chỗ này.....

Con bé lưu manh kia tựa hồ luôn chú ý đến gã thanh niên nhuộm tóc, cô nàng thậm chí còn đưa cho hắn một chiếc khăn tay, lúc này nàng liền vội cười lạnh nói:

- Hắc hắc, chẳng lẽ là thực lực ngươi quá kém nên bị bọn họ từ bỏ? Cho nên mới chỉ có thể khi dễ mấy người mới chúng ta?

Trịnh Xá không thèm quan tâm đến nàng, mà chỉ hướng sự chú ý về phía dòng xe cộ phía trước. Nữ nhân vật chính trong phim đã lớn tiếng khóc lên, như vậy kịch bản tiếp theo đã có thể triển khai rồi, bọn họ cũng sắp rời khỏi chiếc xe buýt này..... đi tiếp thu bất luận kiểu chết quái lạ nào có thể.

Vương Hiệp cau mày nói:

- Ta rất không quen thuộc đối với những phim ngoại quốc này, ai có thể đại khái nói một chút cho ta về kịch bản của bộ phim này được không?

Tuy rằng hắn nói như thế, thế nhưng tất cả mọi người đều chỉ yên lặng nghĩ đến chuyện của bản thân, hoặc là hai người khe khẽ nói nhỏ với nhau, Trịnh Xá khẽ nhíu mày, vội nói:

- Vậy để ta giảng giải một chút về kịch bản phim cho các ngươi, câu chuyện bắt đầu từ vài năm trước .....

Trịnh Xá nhanh chóng đem câu chuyện về loạt phim Final Destination nói ra, đặc biệt là nhắc tới việc tử thần sẽ bố trí một chút nhìn như xảo hợp, thế nhưng bởi vì xảo hợp mà phải chết. Đương nhiên hắn cũng

http://tieulun.hopto.org

nhắc tới một số báo hiệu sẽ xuất hiện trước khi tử thần giết người. Người nào có thể phát hiện những báo hiệu này, thì thường thường sẽ là có thể thoát chết.

Vương Hiệp cũng nhíu mày nói:

- Nói như thế, hoàn toàn đều chỉ có thể dựa vào vận khí mà quyết định sinh tử của mọi người sao?

Trịnh Xá cười khổ mà nói:

- Xem ra quả thực chỉ có thể như vậy thôi, hy vọng vận khí của mọi người đều đủ tốt, mặt khác sức quan sát nhạy bén cũng rất quan trọng, chỉ cần có thể sớm phát hiện dấu hiệu thì trên cơ bản cơ hội chạy trốn tử vong vẫn là sẽ được đề cao rất nhiều.

Vương Hiệp gật đầu nói:

- Ngươi muốn làm sao bây giờ? Ngươi chuẩn bị an bài tám người chúng ta như thế nào đây?

Trịnh Xá sửng sốt một chút lắc đầu nói:

- Tuy rằng ta là một tư thâm giả, nhưng cũng là lần đầu tiên trải qua loạt phim Final Destination này, có thể nói ta và các ngươi yếu đuối như nhau, hơn nữa ta còn có nhiệm vụ của ta..... Ta muốn truy đuổi năm người cũ kia, giữa ta và bọn họ có chút mâu thuẫn cần giải quyết.....

- Mọi người, mời nhìn kỹ cái đồng hồ đeo tay này, mặt trên sẽ nêu lên cách ngươi vượt qua phim kịnh dị như thế nào, còn lại ta kiến nghị là các vị tìm một quảng trường mà ở lại, chỉ cần có thể thủ vững năm ngày, như vậy các vị liền có thể an toàn trở lại trong Chủ Thần không gian rồi, đây là vàng thỏi, mỗi người một khối. Các ngươi có thể đem nó hoán đổi thành đô-la Mỹ.

An bài như thế nào tùy các ngươi, súng ống ta tạm thời không cấp cho các ngươi được, súng ống của ta ở đây cũng không đủ phân phối cho tám người các ngươi ..... Mặt khác, ta ở đây có ba cái bộ đàm, dùng nó có thể tìm được chỗ của ta, đồng thời chúng ta có thể duy trì, các ngươi có thể chia làm ba đội, cũng có thể tổ hợp mọi người ở cùng nhau vượt qua cửa ải khó khăn này, ý kiến của các ngươi thì sao? Ta cho các ngươi thời gian ba phút để thương lượng một chút, nhanh lên.

Tám người này đều sửng sốt một chút, con bé lưu manh và gã thanh niên nhuộm tóc kia đạt thành thương lượng nhanh nhất, bọn họ cùng hợp thành một tổ, hơn nữa cũng không muốn cùng người khác vượt qua khó khăn gì cả, gã thanh niên nhuộm tóc càng là dùng tốc độ cực nhanh tiếp nhận vàng thỏi, sau đó lập tức nhét vào trong nội y của bản thân.

Cuối cùng mọi người đã thương lượng xong. Chỉ chia làm hai đội ngũ, một đội là con bé lưu manh và gã thanh niên nhuộm tóc, những người khác thì quyết định theo Vương Hiệp cùng nhau hành động. Cuối cùng chỉ còn lại có mỹ nữ nhắm mắt kia yên lặng không nói, nàng hơn nửa ngày sau mới rụt rè nói với Trịnh Xá:

- Xin hỏi Trịnh tiên sinh, ta có thể đi theo ngươi hay không? So sánh với bọn họ, ta cảm thấy nếu ở cùng ngươi thì tỷ lệ sinh tồn cao hơn một chút.

Trịnh Xá thoáng có chút thương tiếc nhìn mỹ nữ nhắm mắt này, hắn đã nhìn ra mỹ nữ nhắm mắt này bị mù. Ở trong thế giới phim kịnh dị này, trừ phi là an toàn vượt qua phim kịnh dị đầu tiên, bằng không nàng là người có tỉ lệ tỉ lệ tử vong cao nhất trong tất cả mọi người, cho nên hắn chỉ có thể yên lặng lắc đầu nói:

- Xin lỗi, ta còn có chuyện phải hoàn thành..... Vương Hiệp, xin chiếu cố cho cô ấy, ngoại trừ chuyện ngoài ý muốn, thì đừng bởi vì nhân tố do con người gây ra mà để cho cô ấy chết, xin nhờ ngươi.

Khi Trịnh Xá nói xong, hung hăng trừng mắt nhìn gã thanh niên nhuộm tóc, ánh mắt gã thanh niên này rất xấu xa, trong lòng khẳng định đang suy nghĩ một số chuyện không, ánh mắt của hắn luôn mơ hồ nhìn về phía thỏi vàng nặng trịch trong tay mỹ nữ nhắm mắt, vẻ tham lam đó vừa nhìn là biết ngay.

Vương Hiệp trịnh trọng khẽ gật đầu, hắn còn chưa kịp nói gì, bỗng nhiên xa xa một chiếc xe tải cỡ lớn rất nhanh phóng tới, hung hăng đâm vào chiếc xe bên cạnh nữ nhân vật chính, tiếp theo "ầm ầm" nổ tung, cả chiếc xe bị nổ đến mức biến thành một quả cầu lửa cực lớn cuồn cuộn bốc lên, mà cùng lúc đó cửa xe buýt mở bung ra, thế giới của phim kịnh dị ..... đã bắt đầu!

http://tieulun.hopto.org

124. Nghi Hoặc Mơ Hồ (1)

Trịnh Xá thở ra một hơi nhìn cửa xe mở ra, mặc dù trước đó hắn liều mạng muốn rời khỏi xe bus, nhưng mà đúng lúc muốn đi ra, lại đột ngột cảm thấy cửa xe ấy như một cái miệng tử thần, đang chờ hắn từng bước từng bước hướng tới tử vong...

Trịnh trá lắc lắc đầu, hắn từ từ đi ra khỏi xe bus, tiếp đó hướng phía đầu dòng xe đi tới, ở chỗ đó đã có không biết bao nhiêu người vây quanh, tất cả đều trợn mắt há mồm nhìn đường cao tốc bị nổ tung ở đằng xa, trong vụ tai nạn xe cộ liên tiếp này, ít nhất vài chục người đã chết, phía xa cơ hồ đã biến thành một biển lửa. Trong đám người, một cảnh sát ôm trong lòng một cô gái đang không ngừng khóc.

-Xin hỏi một chút, cô vừa rồi rốt cuộc đã nhìn thấy những gì?

Trịnh Xá đi tới bên cạnh 2 người, khách khí nhìn cô gái hỏi.

Thiếu nữ vẫn không ngừng thút thít, tựa hồ đã không thể nói ra lời, người cảnh sát vội vàng nói:

- Vị tiên sinh này, cô ấy hiện tại quá kích động, xin ngài tạm thời đừng hỏi cô ấy bất kỳ vấn đề gì, nếu như có gì nghi hoặc, có thể cùng về cảnh cục giúp đỡ điều tra vụ tai nạn xe lần này....

Trịnh Xá cố ý nhìn đồng hồ đeo tay của mình rồi nói :

- Thật đáng tiếc, tôi còn có một thỏa thuận cần ký kết, nếu như có thể, tôi chỉ muốn hỏi thăm một chút vị tiểu thư này rốt cuộc đã nhìn thấy cái gì, nếu không thì nhìn thấy cảnh tai nạn này, tôi thực sự không dám tùy tiện lái xe dưới đường cao tốc.

Người cảnh sát bất đắc dĩ nhìn cô gái trẻ ở trong lòng, nữ hài này khóc tới thương tâm cực điểm, dầu sao nhiều khả năng là đang nghĩ lại mà sợ, đầu tiên là vô duyên vô cớ nhìn thấy tử vong của bản thân, tiếp đó từ dự cảm trở lại hiện thực, lại suýt chút nữa bị xe tải đâm chết. Cái kiểu tiếp cận tử vong khủng bố này người ngoài căn bản không thể tưởng tượng nổi, cũng chỉ có người như Trịnh Xá nhiều lần trên lằn ranh tử vong vùng vẫy cầu sinh tồn mới có thể cảm giác được, vì thế hắn chỉ nhẹ vỗ vai an ủi thiếu nữ.

Thiếu nữ này chính là nữ nhân vật chính Kimberly trong phim Final Destination, trạng thái tinh thần lúc này của cô đã tốt lên rất nhiều, sau khi tiếp tục nức nở vài tiếng, cuối cùng nàng lắp ba lắp bắp nói:

- ....Tôi lúc nãy vừa thấy tử vong...linh cảm tử vong, không biết vì lý do gì, tôi dường như nhìn thấy mình lái xe trên đường cao tốc, tiếp đó đằng trước một chiếc xe vận tải chở gỗ tròn bỗng nhiên xảy ra sự cố. Dây thép chằng gỗ của chiếc xe này đột nhiên đứt, tiếp đó những súc gỗ tròn từ xe tải không ngừng lăn xuống, làm một chiếc xe ở sau bị phá tan, mà một số xe khác vì tránh gỗ lăn mà không ngừng đâm nhau, chiếc xe tôi lái lật nhào, tiếp đó...

Nói tới đây, cô gái lại bắt đầu run rẩy toàn thân, nàng đã không nói tiếp được nữa.

Trịnh Xá cố ra vẻ thoải mái nói:

- Nếu như những tiên đoán này mà là thật, vậy thì những chiếc xe này của chúng tôi đều phải cảm ơn cứu mạng của cô...có thể hỏi một chút không? Những xe này của chúng tôi đều sẽ bị đụng vỡ trong vụ tai nạn xe cộ phải không?

Nói xong, hắn cố tình giơ tay chỉ các xe ở tít xa.

Kimberly khẽ lắc đầu đáp:

- Không, theo những gì tôi nhớ, người chết chỉ có chiếc này, chiếc này....cho đến chiếc xe bus đó, để tôi nhớ xem.... chiếc này nổ tung trước tiên. Tiếp đó chiếc này bị bốc cháy toàn bộ, còn chiếc xe mô tô kia lại bị đâm...đúng rồi, hai mẹ con này lần lượt bị chết, người con bị văng ra, bà mẹ bị đâm chết, sau đó là cả xe bus nổ tung làm chết người con, còn chiếc xe kia thì....

Theo mô tả của Kimberly về tai nạn đối với từng chiếc xe, Trịnh Xá biết rằng Chủ Thần đưa bọn họ dung nhập vào trong thế giới phim kinh dị này, đã mang tình tiết ban đầu cải biến đi. Hai mẹ con đó trên thực tế là chết cùng một lúc, ít nhất trong kịch bản là như vậy, nhưng cái mà cô ta thấy lại là bà mẹ chết trước, tiếp đó là xe bus nổ tung, sau đó xe bus mới đụng chết người con, nói cách khác, thời gian chết của bọn họ

http://tieulun.hopto.org

đã xen vào giữa hai mẹ con đó, tiếc rằng bọn họ lại là nổ tung mà chết, như vậy thật chẳng có cách nào phân biệt mọi người trong đội này thứ tự tử vong như thế nào.

Trịnh Xá nghĩ tới đây lập tức khách khí nói :

- A, vậy chúng tôi và xe cộ ở sau cũng thật là may mắn, không ngờ tránh được vụ tai nạn xe cộ chết chóc này...đã làm phiền tiểu thư rồi, người chết không thể sống lại được, mong cô kiềm chế đau thương....

Nói xong, hắn mỉm cười từ từ đi về phía xe bus đi.

Lúc này những người còn lại cũng đều từ trên xe bus đi xuống, con bé lưu manh và gã thanh niên nhuộm tóc bảnh chọe đó khẽ la lên, nhìn những người ngoại quốc ở xung quanh, khiến bọn họ thực sự tin là đã tới trong thế giới phim kinh dị...hoặc là có lẽ là đã tới nước ngoài, nhưng bất kể cái gì cũng vậy, đều khiến bọn họ chỉ cảm thấy hưng phấn, đặc biệt là lúc nghĩ tới nơi này là cái gọi là Mỹ quốc. Hai thanh niên đó lại bắt đầu hưng phấn thấp giọng cười nói, dẫu sao bọn họ có vàng, lại chưa từng thấy qua uy hiếp tử vong thực sự, được ngày nào hay ngày ấy, có lẽ là tâm tình tranh thủ hưởng lạc chính là mô tả hiện tại về bọn họ. Trái lại mà nói, mọi người khác trong đoàn mặc dù cũng là nghiêng đông ngó tây, có điều thần thái bọn họ mặc dù cố tỏ ra thật tự nhiên, mấy người đó đều lộ ra vẻ mặt lo lắng lẫn khủng bố.

Trịnh Xá đi tới trước mặt mấy người này nói:

- Vậy thì ... chia tay ở đây, nếu như các vị còn có thể sống sót trở về được Chủ Thần không gian, lúc đó sẽ nói tới chuyện như thế nào kề vai cùng nhau chiến đấu nha.

Nói xong, Trịnh Xá đi một mình về phía xa.

Mọi người tại đây đều ngơ ngẩn, hai thanh niên kia cũng theo sau Trịnh Xá bỏ đi càng lúc càng xa, còn Vương Hiệp cùng mọi người thương lượng một lúc, cũng quyết định cấp tốc rời nơi này càng nhanh càng tốt, nói cho cùng bọn họ lúc này là phi pháp (không có giấy tờ hợp lệ), một khi bị trạm cảnh sát giữ lại điều tra, về chuyện vào rồi có thể ra được hay không cũng chưa có chắc chắn, trong phim kinh dị Final Destination 2, người ở một mình trong phòng thường sẽ chết cực kỳ nhanh.

Trịnh Xá xuôi hướng đường cao tốc đi tới, không lâu sau đã nhìn thấy trạm gác giao thông giữa đường cao tốc và đường quốc lộ bình thường, lúc này trạm gác chỗ nào cũng đầy người đông đúc hỗn tạp, một vài cảnh sát hướng dẫn xe qua trạm gác, còn có cả xe cứu thương, xe chữa cháy, thêm vào đó là vô số phóng viên, chen chen chúc chúc bên ngoài trạm gác, trong sự hỗn loạn của nơi này, Trịnh Xá dễ dàng đi qua trạm gác, rồi cứ thế công khai đi theo đường quốc lộ thường vào tới trong thành phố, hắn tiếp đó mua một quyển hướng dẫn ở quầy báo, sau khi có được quyển hướng dẫn rồi, hắn đơn giản chỉ xác định phân bố các nơi trong thành phố này.

-Mẹ kiếp, Trương Kiệt, ta sẽ không tới đánh các ngươi, dù sao cũng chỉ cần sống sót qua năm ngày này, các ngươi còn không trở về được Chủ Thần không gian sao? Ta biết ngươi có chuyện muốn nói với ta...vậy đến mà đánh ta đi, vô luận là ai đến đánh ta cũng được, ta lúc nào cũng sẽ hoan nghênh bọn ngươi đến...

Trịnh Xá âm thầm tự nhủ, hắn không rõ Trương Kiệt phải chăng có thể thăm dò được suy nghĩ của mình, nhưng mà trong đầu hắn quả thực là quyết định như vậy, nếu Trương Kiệt có thể thăm dò được suy nghĩ của hắn đương nhiên là tốt nhất, hắn có thể dĩ dật đãi lao (lấy khỏe đối phó mệt), nếu như không thể thăm dò được suy nghĩ của hắn, thì sau năm ngày về tới Chủ Thần không gian, tất cả các vấn đề mâu thuẫn cũng có thể cùng nhau giải quyết rồi!

Thế nhưng Trương Kiệt vì cái gì mà lại muốn làm như vậy chứ? Vì cái gì đây? Chẳng lẽ hắn có nỗi khổ tâm gì đó hay sao? Rõ ràng có tinh thần lực khống chế cường đại lại chẳng sử dụng, ngược lại để kệ Ấn Châu đội thoải mái tấn công nhóm mình, cuối cùng tận khi đã nguy hiểm tới tính mạng, hắn mới buộc phải tiêu diệt kẻ khống chế tinh thần lực đó của đối phương...

Với lại đã nói như thế, Trương Kiệt rất có thể đúng là trước kia muốn giết Chiêm Lam, nhưng hắn vì lý do gì mà muốn làm vậy chứ?

Nếu như nói là có nỗi khổ trong lòng thì thực khó mà tin nổi, mỗi một người trong đoàn, chỉ có hợp tác với nhau mới có thể sống sót, một cá nhân đơn độc trổ uy phong, rất có khả năng sẽ bị đối phương khắc chế thậm chí giết chết. Điều này vô cùng rõ ràng trong chiến đấu cùng Ấn Châu đội, cho dù là có thuộc tính

http://tieulun.hopto.org

cường hóa và các loại kỹ năng, chọn lựa đơn độc vẫn thực sự không phải là hoàn mỹ nhất, vẫn cần có đồng bọn cùng nhau hợp tác mới được... Như vậy, Trương Kiệt, lý do của hắn thực ra là cái gì đây?

-Đúng rồi, hắn tựa hồ có thể tự do rời khỏi xe bus, chẳng lẽ hắn có thể không tuân thủ theo bộ phim kinh dị này của Chủ thần sao? Nếu hắn thực sự mạnh như vậy thì đã không mấy lần suýt nữa thì chết, nếu nói như vậy thì, hoạt động của hắn trước đó đã tuân thủ quy tắc của Chủ Thần, hơn nữa còn tuyên bố có thể bảo vệ an toàn cho bốn người bọn họ, chẳng lẽ tử thần sẽ không đến giết họ sao?

Trịnh Xá nghĩ như thế cảm thấy cũng có chút hợp lý, bởi vì bọn họ dưới tình huống không thể ra vào xe bus mà rời đi, lúc đó bọn họ vẫn chưa có trở thành một phần tử trong lời tiên đoán tử vong của nữ nhân vật chính trong kịch bản, nói một cách khác, bọn họ là thực sự đã trốn thoát quy tắc tử vong của bộ phim kinh dị này, bọn họ tuyệt sẽ không chịu tử thần công kích cũng rất có thể nói rằng đã qua khỏi.

Trịnh Xá cứ thế cầm sách hướng dẫn du lịch vừa đi vừa nghĩ ngợi, đến lúc đâm một nam tử da trắng ngã xuống đất, nam tử da trắng này lập tức lớn tiếng ầm ĩ. Trông bộ dạng gã nam tử này một thân quần áo dính đầy kim loại, trên mũi cũng xỏ đầy khuyên móc, hắn phải là một tay hippy bất cần đời. Trịnh Xá đang muốn nói vài câu hoặc cho một đấm tống cổ hắn đi, nhưng phiền toái thực sự lại kéo tới rồi, không xa đó một tay cảnh sát bắt đầu đi về phía hai người.

Trịnh Xá thở ra một hơi, hắn không muốn lại vào trong cục cảnh sát kiểu này, dù sao đi nữa hắn vẫn còn phải đối mặt với công kích của từ thần và phục kích lén lút của đồng bọn, cho nên lúc gã da trắng còn đang la hét, hắn giơ nắm đấm nhẹ nhàng đấm đáp lễ. Mặc dù cá nhân hắn cho là một quyền nhẹ nhàng, nhưng vẫn khiến gã da trắng ngã xuống đất, tiếp đó hắn chạy vào giữa đám người. Sau vài phút đồng hồ, hắn đã dừng lại ở trong một cái đường hầm, cảnh sát và gã da trắng đã hồi phục tinh thần đều tiếp tục truy đuổi phía trước, còn hắn lại trốn trong đường hầm lật mở quyển hướng dẫn du lịch.

-Hiện tại không thể như thế này được, mặc dù có lẽ không cần ở nhà trọ, tìm một cái quảng trường cũng có thể xoay sở tạm năm ngày, nhưng vì đề phòng phát sinh mâu thuẫn với cảnh sát, hay cứ đi làm một cái chứng minh thư giả thôi... Quán bar "Wave"? Bắt đầu mở cửa vào 6h tối, kinh doanh cả đêm...

- Ách, hình như lần trước Zero có nói qua địa phương kiểu này? Chỉ cần tìm ông chủ quầy rượu hỏi thăm một chút, cho một ít tiền là đã có thể ...

Trịnh Xá vừa giở hướng dẫn du lịch, vừa theo đường hầm đi về phía trước, rất từ tốn, hắn đã đi vào sâu trong đường hầm...

125. Nghi Hoặc Mơ Hồ (2)

Quán bar Wave .... nghe ra cái tên rất là ám muội, căn bản cũng chẳng cần tưởng tượng, quán bar này trên thực tế là nơi các em thoát y vũ tụ tập, không chỉ vậy, bên ngoài quán bar còn có mấy chục chiếc xe mô-tô cùng bọn côn đồ mặc quần áo quái dị, so sánh ra thì một người Á Châu với bộ trang phục bình thường xuất hiện tại nơi này, trái lại khiến Trịnh Xá có chút nổi bật.

Tuy nhiên Trịnh Xá chẳng hề lưu ý mấy chuyện này, nói chung, sau khi trải qua nhiều lần sinh tử tồn vong, chiến trường bom đạn, thậm chí là chiến trường phim kinh dị tàn khốc, tâm linh của hắn sớm đã vững vàng kiên nghị, ít nhất so với hắn trước kia cơ hồ đã cách biệt một trời một vực, trước kia hắn có lẽ sẽ không cầm tiểu liên uy hiếp tân nhân ... Trên thực tế sau khi trải qua nhiều lần sinh tử, hắn chỉ càng quan tâm tới sinh mệnh bản thân và đồng bọn, chẳng biết đây là một loại tiến bộ hay là sa đọa nữa ....

Đối với đám côn đồ này hắn căn bản không lưu tâm, nếu có ai đến quấy rối hắn, thì sẽ đánh ngã luôn, nếu muốn tấn công hắn trước hay định trấn lột hắn, thế thì giết chết luôn, đường lối cơ bản của hắn chỉ là không lạm sát vô cớ, một khi là kẻ có khả năng uy hiếp tới sinh tồn của hắn và đồng bọn ... thì nhất định phải thanh lý không thương tiếc.

"Đành vậy chứ biết làm sao...." Trong lòng Trịnh Xá cũng cảm thấy có chút bất đắc dĩ, nhưng để sinh tồn hắn chỉ có thể tiếp tục duy trì như thế....

http://tieulun.hopto.org

Quán ba "Wave", quả nhiên là danh phù kỳ thực (danh xứng với thực), quanh bốn vách tường quán bar đều có mấy mỹ nữ thoát y múa cột, ở trung tâm quán bar lại có một cái bục hình chữ T, ở trên đó cũng có vài mỹ nữ cũng đang làm cái việc tương tự, đám đàn ông đang ngồi rất đông trong quán bar, tên nào cũng ôm một nữ nhân lõa thể cả, thậm chí còn có tên bắt đầu làm trò bậy bạ ngay trước mặt mọi người, có điều người xung quanh lại đều là làm như không thấy. Bọn họ chỉ chìm đắm trong âm nhạc ồn ào chói tai của DJ.

Trịnh Xá cũng không đếm xỉa tới người xung quanh, hắn đi thẳng tới chỗ quầy rượu rồi giơ tay vẫy vẫy, chờ lúc tay chủ quầy rượu đã để ý tới, hắn đem cục vàng to như ngón cái ném qua.

Gã chủ quầy rượu kỳ quái bắt lấy cục vàng, hắn tức thì ước lượng một chút, sau đó nhìn Trịnh Xá một cách quỷ dị rồi hỏi:

-Muốn gì?

Trịnh Xá lạnh lùng nhìn hắn đáp :

- Ta không thông tiếng lóng của các ngươi, cho nên đừng lấy mấy cái đó đem thử ta, nói thẳng luôn, giúp ta làm một cái chứng minh thư. Trước trưa ngày mai ta muốn có nó trong tay, nếu hoàn thành được...thỏi vàng đó sẽ là của ngươi, ngoài số tiền để làm giấy chứng minh thư, ta sẽ đưa hai thỏi vàng nữa...công việc như vậy ngươi có tiếp nhận hay không?

Gã chủ quầy gắt gao nhìn khối vàng trong tay Trịnh Xá, sau đó lại đột nhiên khẽ lắc đầu nói:

- ...Làm chứng minh thư ta đích xác có thể nhận, nhưng thời gian thực tình quá ngắn ngủi, nếu như ngày mai đã muốn cầm trong tay chứng minh thư....Ta sợ thời gian có lẽ không kịp.

Trịnh Xá không nói một lời, làm vẻ thò tay vào trong ngực móc đồ, hắn lại từ trong nạp giới lấy ra một thỏi vàng. Sau đó đập đánh cộp một tiếng lên quầy rượu nói:

- Ta không thừa hơi chơi trò mặc cả mặc lẽ với ngươi, tiền công tăng gấp đôi, hai thoi vàng là của ngươi, bốn thỏi là để làm chứng minh ... Trước trưa ngày mai, có thể hoàn thành hay không ngươi chỉ cần nói một câu là xong. Nói trước, sau khi đáp ứng rồi thì nhất định phải hoàn thành đúng hạn, nếu không ngươi nhất định phải chết. Ta mặc kệ chỗ dựa của ngươi là ai, ở nơi này có thế lực lớn thế nào, kiểu gì ngươi cũng nhất định phải chết!

Sắc mặt gã chủ khẽ biến, nhưng hắn tuyệt không có nói nhiều. Chỉ là hai mắt gắt gao nhìn hai thỏi vàng dày nặng trên quầy rượu, không chỉ có hắn mới nhìn, chung quanh rất nhiều tên côn đồ đều ngây ngốc nhìn thỏi vàng, gã chủ vội vàng vồ lấy thỏi vàng bỏ vào bên dưới quầy rượu, hắn cúi đầu nói :

- Rõ rồi, trước trưa ngày mai ngươi sẽ có thể cầm được trong tay ... Ta cần có một tấm ảnh của ngươi.

Lần này lại là Trịnh Xá ngẩn người, các thứ trên người hắn tuy nhiều, đó chính là những trang bị và vật phụ trợ vì sống còn mà chuẩn bị a, ảnh... Ai lại vô duyên vô cớ mang theo một tấm ảnh vào trong phim kinh dị? Thế không phải vô nghĩa sao? Cho nên hắn chỉ có thể khẽ nhún vai nói:

- Ta còn chưa có ảnh chụp. Đằng sau quán bar có thể chụp hình không?

Gã chủ thần sắc không hề thay đổi từ trong quầy rượu lấy ra một máy chụp hình loại nhỏ, hắn nói :

- Cứ ở chỗ đó, mặc dù hiệu quả không tốt lắm, nhưng bên chế tác sẽ chỉnh sửa một chút....

Lời nói còn chưa dứt, máy ảnh vừa "tách" một tiếng, một đạo chớp sáng đã lóe lên chói mắt.

Mắt Trịnh Xá theo bản năng nhắm lại, nhưng khi nhắm mắt đồng thời hắn đột nhiên cảm thấy một trận lạnh gáy, một tay mạnh mẽ hướng ra sau chộp tới, cùng lúc chộp được vũ khí sắc bén lạnh buốt, cả người hắn đã xoay lại tung một cước đá tới.

Lúc vừa rồi đồng thời khi máy ảnh chớp sáng, một tên côn đồ sau lưng hắn bất ngờ cầm lấy dao găm đâm vào sau eo lưng hắn. Hơn nữa không chỉ tên côn đồ đó mà còn mấy kẻ xung quanh đều có ý hướng chỗ này vây lại, chỉ là bọn chúng không nghĩ tốc độ phản ứng của Trịnh Xá lại nhanh đến vậy, cùng lúc chặn lại chủy thủ, đồng thời còn có thể xoay người lại đá bay kẻ ở sau. Sức mạnh của một cước ấy cũng không có bình thường, một cước đá tới, bất ngờ khiến tên côn đồ bay xa mấy mét, trong khi bay còn đụng ngã bốn năm

http://tieulun.hopto.org

người. Nhất thời những kẻ ở quanh đều không dám vây lại nữa, mọi người đều nhìn vào Trịnh Xá, trong toàn bộ quán bar chỉ truyền tới âm thanh DJ chói tai, còn có tiếng ồn ào tiếp tục của một số người không biết chuyện ở đằng xa, có điều là người ở xung quanh Trịnh Xá lại là im thin thít.

-Ông chủ...ảnh chụp xong chưa?

Trịnh Xá không thèm đếm xỉa đến gã côn đồ nọ, hắn chỉ quay đầu tiếp tục nhìn về gã chủ quầy rượu.

Trịnh Xá lại lắc lắc đầu nói:

- Không phải đã gấp đôi tiền rồi ư, ta không có thời gian cùng ngươi chơi trò tiền bạc... Nhớ kỹ, đặt hàng của ta nếu làm không xong, ngươi sẽ chết .... Ngươi nhất định sẽ chết! Cho nên, cố gắng hết sức hoàn thành việc đó đi.

Nói xong, hắn nhẹ nhàng đặt chủy thủ trên tay lên quầy rượu, bắt đầu bước ra khỏi quán bar..

Tay gã chủ quán bar vẫn luôn để ở phía dưới quầy rượu, cái tay đó vẫn luôn xiết chặt một cây súng trường, nhưng mà nhìn kỹ, lại có thể thấy rằng tay hắn không ngừng run, đặc biệt là sau khi nhìn thấy chủy thủ đó, cả hai tay hắn run càng thêm run.

Bọn côn đồ ở quanh cũng đều vây lại rồi, một tên trong đó lôi chủy thủ ra liền kêu lên kinh hãi:

- Kungfu Trung Quốc! Đây là Kungfu Trung Quốc a!

Nguyên lai trên chủy thủ đó lại đã có vài dấu tay, thậm chí cả các đường vân tay đều từng cái in rõ xuống, cứ như là tay Trịnh Xá là một cái bàn ủi vậy, cái này khiến mọi người xung quanh líu hết cả lưỡi, đặc biệt là lão chủ quầy rượu, sắc mặt hắn đã hết xanh rồi trắng, hết trắng lại xanh, mấy chục giây sau, hắn vội vàng móc ra một cái điện thoại di động bắt đầu không ngừng đàm thoại.

Trịnh Xá từ trong quán bar đi ra ngoài, hắn liếc nhìn sắc trời, lúc này trời đã tối đen, thời gian ước chừng là khoảng chín giờ tối, mà hắn lại không có biện pháp nào để ở nhà trọ, điều này khiến hắn khó xử một chút, nên quyết định hãy cứ tìm nơi quảng trường rộng thôi, rồi tạm qua đêm trên ghế dựa ở đó.

Lúc này trên đường có chút ẩm ướt, trước khi Trịnh Xá tới quán bar đó đã có một cơn mưa lớn, đến cũng nhanh mà đi cũng nhanh, thậm chí một số chỗ còn có vũng nước, chỉ có bọn hippy cưỡi mô-tô cũng không để ý mấy thứ đó, bọn chúng đang không ngừng gào thét cưỡi xe phi tới phi lui.

Ngoài ra còn có mấy cô gái đứng đường ở bên ngoài quán bar, bọn họ trang điểm đậm đặc, cả người đều tỏa ra mùi nước hoa nồng nặc, trên người cũng chỉ mặc đồ sexy rất mỏng, nhìn qua là biết "nghề" của bọn họ là gì. Lúc Trịnh Xá đi qua bên cạnh bọn họ, mấy cô gái này thậm chí còn buông lời trêu ghẹo và dụ dỗ, mãi tới lúc hắn không thèm đếm xỉa bọn họ cứ thế bỏ đi, các chị em này mới bực bội mà thôi không chèo kéo.

Có điều một cô trong nhóm dường như nuốt không trôi, nhổ cả một ngụm đờm đặc lên con đường Trịnh Xá đi qua, trong mắt chất đầy vẻ buồn bực. Đúng lúc này, một chiếc mô-tô đang gầm rú từ trước mặt bọn họ phóng tới, vừa hay bất ngờ đè lên bãi đờm đặc đó, lại cũng không biết là ra làm sao, có thể là bởi vì do trời mưa trơn trượt, hoặc là vì bãi đờm kia, cuối cùng chiếc mô-tô ấy đột nhiên bị trượt, lại còn với tốc độ càng thêm nhanh đâm thẳng tới Trịnh Xá ở gần đó.

Tên côn đồ ở trên xe đó chỉ vừa mới kịp kêu lên một tiếng thì cả người đã bị mô-tô ném bay ra, còn cả chiếc mô-tô lại đang trượt lên vệt nước trên mặt đất đâm thẳng vào Trịnh Xá, tới lúc Trịnh Xá quay đầu lại, mô-tô đó chỉ còn cách hắn có hai, ba mét. Tránh khẳng định là tránh không kịp, hắn chỉ có thể dậm chân xuống lùi vội ra sau, chưa lùi được mấy bước đã rơi vào trong một vũng nước nhỏ, lúc này hắn cuối cùng mới có cơ hội vận hành khinh công nhảy lên, thoải mái vượt qua hơn 1 mét phía trên mô tô.

Trịnh Xá thở ra một hơi sau khi rơi xuống, hắn bắt đầu trầm tư suy nghĩ, trong lòng lại nghĩ không rõ mọi thứ này có phải là ngẫu nhiên hay không? Phải chăng hắn đã là nhân tuyển tử vong mà tử thần đang bám theo? Không có khả năng a, lúc này cũng chưa được bao lâu, cả hai mẹ con đó chiếu theo kịch bản hiện tại có lẽ đều chưa ai chết cả.

Trong lúc ngẩn ra như vậy, chiếc mô-tô đó đã đâm vào chân cột điện sau lưng hắn, vừa đụng vào cột điện, mô-tô liền nổ tung, sức nổ đó thực quá mạnh mẽ, làm mấy khối đá trên mặt đất đều nổ bay ra, trong đó

http://tieulun.hopto.org

một mảnh phiến đá bay thẳng lên không trung, chỉ bay như vậy mà lại cắt đứt dây dẫn trên cột điện, dân điện bị đứt đó rơi thẳng xuống mặt đất, chẳng biết là xảo hợp hay là gì khác, cái dây điện đó vừa vặn rơi vào ngoài rìa vũng nước nơi Trịnh Xá đứng, một tiếng xoẹt xoẹt vang lên, Trịnh Xá đã cảm thấy khắp người đau đớn muốn chết.

Tố chất thân thể Trịnh Xá so với người thường mạnh hơn gấp bội, nhưng cũng chẳng có cách nào trực tiếp chống lại dòng điện cao thế đó, chỉ trong chớp mắt, thân thể hắn đã cứng ngắc hết cả, trên người dường như tỏa ra mùi cháy khét, mắt thấy hắn đã sắp bị dòng điện đốt chín, trong lúc nghìn cân treo sợi tóc, mắt hắn đột nhiên trở nên mờ mịt, cố sức lấy pháo không khí ra khỏi nạp giới, lúc này cả người hắn đã cứng đờ, ngón tay chỉ tới kịp bật chốt mở, tiếp đó pháo không khí đã bắt đầu nạp năng lượng và hút khí...

"Hai!"

"Một!"

Vào lúc này thời gian hai giây đó trong cảm giác của Trịnh Xá như dài vô tận, giống như là đã phải trải qua cả một kiếp người. Hắn gắng sức hướng nòng pháo nghiêng xuống dưới, khi nòng pháo xuất hiện chấn động, lực xung kích cường đại cuối cùng hoàn toàn bộc phát ra, không chỉ làm mặt nền xi-măng nổ tung thành cát đá, lực xung kích lớn còn tác dụng ngược lại đẩy bay Trịnh Xá ra xa. Khi hắn từ từ rời khỏi vũng nước, trước mắt toàn bộ tối đen, rồi hôn mê bất tỉnh...Còn đoạn dây điện vẫn như cũ không ngừng vẫy vùng loẹt xoẹt, chỉ đáng tiếc là độ dài của nó chí có thể sát tới bên vũng nước, mà Trịnh Xá đã cách xa vũng nước vài mét rồi....

126. Công Kích Của Đồng Bọn (1)

Trịnh Xá ngã bay ra xa khoảng 7,8 thước, tiếp đó đập thẳng vào mui một chiếc xe con, ngay lập tức, tấm kính chắn gió ở mặt trước chiếc xe đó vỡ tan, cả xe vang lên tiếng còi báo động inh ỏi. Xung quanh đám côn đồ cưỡi xe mô tô, còn có một số phụ nữ dạo phố hoặc người đi đường, tất cả đều đứng ngây ngốc một chỗ nhìn về Trịnh Xá, khoảng hơn mười giây sau mới có người kêu lên thất thanh chạy tới, cũng có một số người bắt đầu cầm điện thoại di động gọi cho bệnh viện hoặc cục cảnh sát

Khi Trịnh Xá đập vào chiếc xe, ý thức hắn dần dần hồi phục lại, một tiếng vỡ giòn tan vang lên, một nửa thân thể hắn đã lọt qua kính chắn gió trước, bất quá vẫn còn may, nếu nơi hắn đập vào là chỗ có sắt thép bén nhọn bên ngoài thì lần này thật sự là phải chết chứ không sai. Mặc dù thực lực của hắn rất mạnh, nhưng trong lúc hôn mê vô thức bị dính một đòn nghiêm trọng như vậy, hắn căn bản ngay cả né tránh cũng không có khả năng.

Mặc dù nghĩ như vậy, nhưng sau khi đã bị dòng điện cao áp thiêu đốt, toàn thân Trịnh Xá thật sự là vừa đau đớn vừa tê dại, phảng phất cả người như bị bỏ vào trong vạc dầu sôi, khắp nơi rát bỏng. Loại thống khổ này vẫn có thể chịu đựng được, đặc biệt thân thể của hắn có tố chất so với người bình thường mạnh mẽ hơn gấp mấy lần, cho nên chỉ nằm trên xe khoảng chừng hai phút đồng hồ, cả người hắn đã chậm rãi hồi phục được lực khống chế thân thể.

Đám người đi đường từ bốn phía đã tụ lại nơi đây, đám côn đồ lại càng lao tới nhanh hơn. Một tên côn đồ trong số đó chộp lấy pháo không khí trong tay Trịnh Xá, lập tức hắn hướng vào vách tường mà bóp cò, đáng tiếc là hắn không hề có nội lực hay năng lượng huyết tộc gì cả, cho nên dù có bóp cò súng thì căn bản cũng sẽ không thể sử dụng được, những tên còn lại thì bắt đầu lục soát lung tung trên người Trịnh Xá, trong đó một tên thậm chí đã bắt đầu gỡ Nạp giới của Trịnh Xá.

Trịnh Xá sau khi khôi phục lại lực khống chế thân thể việc đầu tiên là vụt mở to hai con mắt. Tên côn đồ đang loay hoay tháo nạp giới của hắn ngẩn ra một chút, nhưng không ngờ vẫn không chịu dừng tay vẫn tiếp tục lôi kéo. Trong lòng Trịnh Xá cũng đã nổi giận, hắn không chút do dự gì đột ngột nắm chặt tay trái lại, mấy tiếng "Rắc ... rắc.." vang lên, bàn tay đang lôi kéo nạp giới kia đã bị bóp nát bấy. Tên côn đồ này lập tức thét rống lên, hắn ôm lấy cái tay gãy không ngừng lăn lộn trên mặt đất, càng lúc càng kêu gào thê thảm cực độ

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá từ trên chiếc xe khách đứng dậy. Hắn lạnh lùng nhìn về phía tên côn đồ trẻ tuổi đang cầm pháo không khí, nói:

-Đưa thứ đó cho ta!

Tên côn đồ kia hiển nhiên đã bị doạ cho chết khiếp, hắn ngây ngốc đưa pháo không khí lại cho Trịnh Xá, tiếp theo lại nhìn thấy pháo không khí trực tiếp biến mất ở trong tay trái của Trịnh Xá. Mà Trịnh Xá cũng chẳng buồn để ý tới bọn chúng, chỉ thả lỏng gân cốt rồi rời khỏi ngã tư.

Đám côn đồ này nhìn Trịnh Xá chậm rãi rời đi, trong đó có mấy tên thần sắc dần dần trở nên dữ tợn, bọn chúng ở nơi này đang có đến mười mấy tên a!. Nhất thời cả đám côn đồ này đều thấp giọng bàn bạc. Trong đó có một tên thoạt nhìn tựa hồ cũng có một chút uy vọng. Hắn lập tức liền lao tới phía sau Trịnh Xá, một tay đặt lên vai Trịnh Xá nói:

-Ta hỏi ngươi...

Câu kế tiếp đã không thể nói ra được nữa, bởi vì cả người hắn đã bị hất bay ra ngoài

Trịnh Xá dậm chân một cái, cả người nhảy dựng đứng lên, tiếp theo mạnh mẽ xoay người lại tung ra một cước, vừa đúng lúc đá thẳng vào bên má trái của tên côn đồ, một cước đá cho hắn bay ra ngoài gần mười thước chẳng biết còn sống hay đã chết. Một cước này lực lượng không khỏi có chút mạnh mẽ thái quá, nhất thời khiến cho những tên côn đồ còn lại đang chuẩn bị lao đến ăn hôi liền bị doạ đến đứng đực cả ra, tất cả bọn chúng đều nhìn về Trịnh Xá với một loại ánh mắt quỷ dị.

Từ lúc tiến nhập vào bộ phim kinh dị này, kỳ thật Trịnh Xá đã đầy một bụng tà hỏa, vốn mọi chuyện đang diễn ra rất tốt vậy mà tự dưng đám đồng bọn lại đột nhiên biến mất không để lại một chút tăm hơi nào, bản đồ địa hình cũng có bí mật che dấu hắn, thêm nữa vừa nghĩ rất có thể trong năm ngày sắp tới hắn sẽ bị đồng bọn của mình công kích, trong lòng hắn đã rối bời.

Ngoại trừ phiền toái từ đội ngũ của mình ra, thì sự quỷ dị của bộ phim kinh dị này cũng liên tục tạo sức ép trong lòng hắn, bất cứ cái gì cũng đều có thể lấy đi tính mệnh của hắn, có thể trong lúc đang ăn cơm, cũng có thể là lúc đang uống nước, có thể lúc đang bước đi, thậm trí đến ngay cả xe cộ hắn cũng không dám ngồi lên, nhưng mà không ngờ rằng nhanh như thế đã bị tử thần bám đuôi rồi. Tình huống như vừa rồi tuyệt đối không thể chỉ là sự trùng hợp thuần túy, có đánh chết hắn cũng không tin rằng bản thân mình lại thật sự xui xẻo đến thế.... Tuyệt đối là tử thần đã bám theo hắn rồi.

Trong tình huống như thế, lại còn bị bọn côn đồ này làm phiền, tâm lý hắn buộc phải phát tiết hết ra một hồi, cái gì giết người với không giết người hắn đã bất chấp tất cả rồi, muốn trách cũng chỉ có thể trách mấy tên côn đồ này đã trêu chọc hắn trước.

-Kungfu Trung Quốc!

Một tên trong đám côn đồ kêu lên kinh hãi, không ngờ hắn lại nói bằng tiếng Trung Quốc, Trịnh Xá vốn đang muốn một cước đá tới, trong nháy mắt hắn liền thu hồi ngọn cước lại, hung hãn đánh một quyền vào bụng một tên côn đồ ở bên cạnh, một tiếng trầm đục, tên côn đồ không ngờ bị đánh bay cao lên hai thước, đến khi vừa rớt xuống, Trịnh Xá đã bồi thêm một cước vào bên trái lưng hắn, kéo theo một tên côn đồ khác cũng bị hất ngã ra mặt đất.

Vẻn vẹn chỉ có hai phút đồng hồ, hơn mười tên côn đồ đã nằm la liệt trên khắp mặt đất, mặc dù tính mạng của bọn chúng chưa gặp phải nguy hiểm gì, nhưng mà mấy tên trong số đó đã bị trọng thương, tất cả đều đã bị Trịnh Xá đánh cho gãy tay gãy chân, đến cuối cùng không ngờ chỉ còn lại tên côn đồ vừa rồi nói tiếng Trung là vẫn còn đứng ở đó.

Tên côn đồ này quả thực là đã sợ đến ngây ngốc, hắn hét một tiếng rồi muốn bỏ chạy, nhưng Trịnh Xá đã tóm hắn lại nói:

- Mẹ kiếp, muốn vứt đồng bọn của mình mà chạy trốn sao? Nơi này có chút ít vàng vụn... Bản thân ngươi biết nên làm cái gì rồi chứ, đưa bọn chúng đến bệnh viện hết đi.

Trịnh Xá vừa mắng vừa nói, hắn đồng thời từ trong Nạp giới lấy ra mấy cục vàng xấp xỉ bằng đầu móng tay, sau đó nhét vào trong lòng bàn tay tên côn đồ

http://tieulun.hopto.org

Tên côn đồ ngây ngốc nhìn vào mớ vàng ở trong lòng bàn tay, hắn vô thức nói:

- Lão đại, làm sao mà chia cho các huynh đệ đây?

Trịnh Xá cũng có chút dỡ khóc dỡ cười, hắn xoay người bỏ đi, vừa đi vừa nói:

- Ta làm sao mà quản được các ngươi ăn chia thế nào, dù sao cũng an bài bòn chúng cho tốt, các ngươi nhiều người như vậy, ngay cả chút chuyện này... chút chuyện này..... Mẹ kiếp, cái vấn đề này a!

Trịnh Xá đột nhiên trong lòng máy động, hắn vụt xoay người lại nhìn tên côn đồ kia, ánh mắt nóng rực quả thực là giống như là sắc lang thấy được mỹ nữ, dọa cho tên côn đồ sợ đến nhảy dựng lên, nếu không vì e ngại cái "Kungfu Trung Quốc" đáng sợ của Trịnh Xá, hắn có lẽ đã xoay người chạy trốn rồi cũng nên.

-Các ngươi tổng cộng có bao nhiêu người? Không phải chỉ nơi này, ý ta muốn nói là những tên đi xe mô tô giống các ngươi ấy... Chia tiền cho từng người, tổng cộng có bao nhiêu?

Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi nói.

Tên côn đồ kia đã bị doạ đến phát ngốc, hắn vội vàng nói:

- Vài trăm, không, hai ba trăm người thì phải, những người giống như chúng ta thì cũng có vài đại băng nhóm, còn có một bạo tẩu đoàn ... Lão đại cũng muốn giáo huấn bọn họ hay sao?

-Không

Trịnh Xá mỉm cời cười nói:

-Ngươi nói cho bọn chúng, muốn kiếm vàng hay không? Đích xác là vàng, muốn bao nhiêu ta có bấy nhiêu, chỉ cần tìm cho ta sáu người....Tóm lại, trước hết hãy kêu tên đầu lĩnh của băng đảng các ngươi tới gặp ta đi, ta sẽ đưa vàng cho, các ngươi lập tức giúp ta làm việc, chỉ cần chuyện này thành.....

Trịnh Xá vận nội lực, đem từng khối từng khối vàng lớn trong Nạp giới lấy ra, hắn chậm rãi đặt những thỏi vàng này ở đầu chiếc xe khách lập tức ít nhất cũng dồn thành đống hơn mười thỏi vàng mười, hào quang kim sắc chói mắt kia đập vào mắt tên côn đồ, đám khách bộ hành xung quanh còn có đám phụ nữ dạo phố đồng loạt kêu lên sợ hãi, nếu không phải e ngại "Kungfu Trung Quốc" của Trịnh Xá, phỏng chừng những người này đã nhất tề lao vào mà tranh cướp.

Trịnh Xá mắt thấy hiệu quả đạt được không tồi chút nào, chớp mắt một cái hắn đã đem đống vàng thu hồi lại bên trong Nạp giới. Trông thấy bộ dạng thèm thuồng chảy nước miếng của tên côn đồ kia cùng mấy bị thương nhẹ khác, tiếp theo đó hắn nói:

- Hãy truyền lại lời ta vừa nói, thay ta tìm sáu người Trung Quốc..... Sáu người Á Châu gồm ba nam ba nữ trong đó có một thằng nhóc mười một mười hai tuổi, tình hình cụ thể hãy để đám thủ lĩnh của băng đảng các ngươi tới tìm ta, nhớ kỹ, nói cho bọn chúng.... Tìm được một người, ta trả hai thỏi vàng khối, nếu tìm được toàn bộ sáu người, như vậy ta sẽ trả ba mươi thỏi!

- Từ buổi tối hôm nay đến giữa trưa ngày mai ta sẽ chờ ở quán bar Wave, muốn tìm ta cứ đến gặp chủ quầy rượu.... Ngày mai ta sẽ cho các ngươi số điện thoại di động của ta, người nào muốn tiếp nhận nhiệm vụ này, trước giữa trưa phải tới gặp ta, nghe rõ rồi chứ?

Đám côn đồ này đều chỉ ngây ngốc gật đầu, Trịnh Xá lúc này mới lớn tiếng nói:

- Còn không mau lên đi? Càng chậm càng nguy hiểm, trước hết đem bọn chúng đến bệnh viện đã..... Một nửa thỏi vàng này là phí tổn chạy chữa.

Trịnh Xá lại lấy từ trong Nạp giới ra một khối vàng, tiếp theo mọi người chỉ thấy hắn không ngờ dùng tay không chặt đứt thỏi vàng thành hai, hắn đem một nửa giao cho tên côn đồ kia rồi nói:

- Sau khi hoàn thành, ta sẽ cho các ngươi nốt nửa thỏi còn lại..... Đừng nghĩ đến chuyện ôm tiền bỏ trốn, hãy tự cân nhắc kỹ thực lực của mình đi, không nên chọc giận ta!

Tên côn đồ tiếp nhận khối vàng kia chỉ ngấy ngốc đứng đó, trên khối vàng vẫn còn thấy rõ dấu ấn lưu lại của mấy cái ngón tay, lực lượng khủng bố này đang hiện ra trước nhãn quan của biết bao nhiêu người, làm cho đám côn đồ này đều nuốt nước miếng ừng ực, đặc biệt dưới loại lực lượng phi nhân loại này, bọn chúng

http://tieulun.hopto.org

căn bản ngay cả một chút xíu tư tưởng phản kháng cũng đều không có. Tên côn đồ kia gật đầu lia lịa, tiếp theo bọn chúng dìu những tên đồng bọn bị trọng thương đứng ở lề đường mà bắt xe taxi, Trịnh Xá rốt cục cũng thở phào nhẹ nhõm, hắn xoay người bước về phía quán bar Wave.

Cách này của Trịnh Xá cũng là một loại sáng kiến, phải tuỳ vào từng loại hoàn cảnh mà áp dụng những phương thức chiến đấu thích hợp, Trương Kiệt không phải là có thể khống chế bốn gã đồng bọn còn lại sao? Như vậy hắn đành chỉ huy những nhân vật trong thế giới phim kinh dị này để đối phó lại, hắn cũng không tin rằng Trương Kiệt có thể khống chế được tất cả mọi người, trên thực tế nếu không phải bởi vì thực lực không đủ chứ không thì hắn cũng đã phái đám cảnh sát đi tìm mấy người bọn Trương Kiệt rồi, đáng tiếc ý nghĩ như vậy quả thật có chút không thực tế

"Cái này có lẽ gọi là phải dựa vào trí tuệ, chiến đấu cũng không chỉ cậy vào man lực của một người là được, vô luận là Sở Hiên hay là Tiêu Hoành Luật đi chăng nữa , trên thực tế bọn họ đều dùng trí tuệ của mình để dựng nên một phương án có lợi nhất cho dù tạm thời gặp chút bất lợi, bọn họ cũng sẽ căn cứ vào hoàn cảnh cùng nhân tố các phương diện khác để thay đổi những bất lợi này thành thắng lợi cuối cùng cho mình... Ta chắc cũng nên học hỏi phương thức tư duy của bọn họ!"

Sau khi cường hoá trí lực, trí nhớ cùng năng lực tư duy của Trịnh Xá quả thật đã được đề cao lên rất nhiều, nhưng muốn bắt hắn sắp xếp bố trí đạt đến trình độ như Sở Hiên hoặc Tiêu Hoành Luật, có lẽ hắn vẫn còn chưa đủ tầm, trí lực rốt cuộc cũng vẫn là trí lực, phương thức tư duy cùng trí tuệ này lại là không có cách nào cường hoá được..... Nhưng hắn đã bắt đầu chậm rãi tiếp cận loại phương thức tư duy cùng trí tuệ này rồi, mặc dù chỉ đem loại phương thức tư duy cùng trí tuệ kia ứng dụng trên phương diện chiến đấu .....

Trịnh Xá chậm rãi cân nhắc, đẩy cánh cửa quán bar Wave, một mình bước vào bên trong ....

127. Công Kích Của Đồng Bọn (2)

Đối với việc Trịnh Xá đi rồi quay trở lại, lão chủ quầy bar cũng không có nói gì thêm, người có tiền là đại gia, người có tiền thì có thực lực, đó là lão gia..... Lão chủ quầy bar trực tiếp rót một ly brandy đưa cho Trịnh Xá, mà Trịnh Xá cũng không khách khí, nhấp luôn một hơi để xua đi vận khí đen đủi, mùi vị cay nồng xộc thẳng xuống dạ dày, sự kích thích này làm cho cả người hắn sảng khoái hơn rất nhiều.

Trịnh Xá ngồi ở chỗ đó suy nghĩ một chút nói:

- Nơi này của ngươi có phòng cho nhân viên nghỉ ngơi không? À, tốt nhất có thể an tĩnh một chút, còn có chỗ để tắm rửa thì càng tốt .....

Chủ quầy bar vội vàng nói:

- Phía sau là nơi cho khách hàng đặt phòng, đương nhiên, chỗ đó quả thật tương đối an tĩnh,có khá nhiều căn phòng cũng có buồng tắm .....

Trịnh Xá suy nghĩ một lát, hắn móc ra vài cục vàng vụn đưa cho lão chủ nói:

- Nếu như lát nữa có cảnh sát đến thì ngươi cứ đuổi chúng đi, vừa rồi ở bên ngoài xảy ra chút chuyện, nhưng nếu bên ngoài là người của bọn cưỡi mô tô đến tìm ta, ngươi hãy cho người đưa bọn chúng đến gặp ta, mặt khác chuẩn bị cho ta chút đồ ăn cùng thức uống mang vào.

Mặc dù thời gian cũng không dài lắm, nhưng mà Trịnh Xá quả thật đã là đội trưởng của Trung Châu đội, nếu như bình thường ở thế giới thực tại thì cũng đã là một kẻ tương đối có quyền thế rồi. Đội trưởng ở thế giới phim kịnh dị luân hồi nhất định phải là người có ý chí quyết đoán máu lạnh, mặc dù tính cách của hắn còn chưa có đạt đến mức thiết huyết vô tình, nhưng từ một số phương diện nào đó mà nói, hắn quả thật đã đủ khả năng để trở thành một kẻ nắm quyền trong tiểu đội. Chỉ bằng mấy câu thôi, loại khí thế không để cho kẻ khác dám phản đối đã biểu hiện thấy rõ, dẫu sao ở trước mặt luân hồi tiểu đội trưởng ... cự tuyệt rất có thể đại biểu cho việc người này sẽ liên lụy đến cả đoàn đội, như vậy cũng chỉ có khả năng nhận lấy kết cục là cái chết mà thôi!

Lão bản quầy bar vô thức gật gật đầu, hắn vội vàng gọi một mỹ nữ tóc vàng vóc dáng cao gầy dẫn đường cho Trịnh Xá, bản thân thì cầm bộ đàm liên lạc trong quầy bar nói chút gì đó.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá gật đầu, theo mỹ nữ tóc vàng đi về phía sau quán bar, băng qua một hành lang nhỏ. Ở phía sau quán bar lại là khách sạn thuê giờ được trang trí hoa mỹ, ở đây đã thấy một người đàn bà da trắng, nàng hướng Trịnh Xá gật đầu, tiếp theo nói với mỹ nữ tóc vàng:

- Căn phòng cao cấp, là căn ở trong cùng của tầng hai .....

Trịnh Xá cũng không quản nhiều như vậy, bước theo mỹ nữ tóc vàng đi một mạch tới tận cuối lầu hai. Mở cửa nhìn vào, căn phòng cao cấp này quả thật xem ra cũng không tồi, ít nhất cũng tương đương với một gian phòng cao cấp trong khách sạn 3 sao. Chờ sau khi Trịnh Xá bước vào trong phòng, mỹ nữ tóc vàng cũng đi đến nói:

- Có muốn massage không? Hì hì. Không thu tiền của chàng đâu..... Chỉ cần cho ta một viên gì đó màu vàng là được.

Trịnh Xá vứt một mẩu vàng cho nàng, sau đó lãnh đạm nói:

- Đi ra ngoài, quay về nói cho lão bản của ngươi, mau đem đồ ăn thức uống tới đây, ngoại trừ đám côn đồ cưỡi xe mô tô ra, ta không muốn bị bất cứ cái gì quấy rầy.

Mỹ nữ tóc vàng đã không còn nghe thấy Trịnh Xá vừa nói cái gì nữa, toàn bộ tinh thần của nàng đã hoàn toàn chăm chú vào mẩu vàng xấp xỉ bằng móng tay này. Vài giây sau, nàng mới nhìn Trịnh Xá nở một nụ cười rạng rỡ, tiếp theo đóng cánh cửa phòng lại rồi đi ra.

Trịnh Xá thở phào nhẹ nhõm, hắn cũng không bật đèn, chỉ cởi áo ra đi đến bên chiếc giường. Vừa nằm xuống giường không lâu, hắn đã bắt đầu khẽ ngáy khò khò, hắn quả thật đã quá mệt mỏi.

Ngày hôm nay đã xảy ra quá nhiều chuyện, mấu chốt nhất vẫn là tình huống liên quan đến việc đột ngột phát sinh của Trương Kiệt, hơn nữa đám đồng bọn vốn tưởng rằng có thể dựa vào thì nay cũng đồng thời biến mất. Áp lực một mình đối mặt với phim kịnh dị thật sự là quá lớn, thế nên tinh thần của hắn vẫn luôn căng ra mười phần khẩn trương, lúc tử thần tập kích hắn, giải phóng cơ nhân tỏa, điện cao áp tập kích, còn có vụ tông xe mãnh liệt tập kích, nếu không phải tố chất thân thể của hắn thật sự là phi thường tốt, hơn nữa lại vừa mới đề thăng cấp bá tước Vampire nên có được khả năng hồi phục sức khoẻ rất mạnh, thì nói không chừng hắn có thể đến lúc này vẫn còn đang trong tình trạng hôn mê, cho nên khi cả người hắn hoàn toàn thả lỏng, rất nhanh đã tiến vào giấc ngủ thật sâu.....

Cùng lúc đó, ở hai chỗ khác trong thành phố, đám tân nhân lúc trước vừa bị tách rời khỏi Trịnh Xá, bọn họ không có được thực lực cũng như vận khí giống Trịnh Xá, dù có vàng thỏi nhưng lại không hề có mấy thứ kiểu như thẻ căn cước, thì ở trong thành phố của nước Mỹ có thể nói đến nửa bước cũng thật khó mà nhấc chân nổi, cho nên thẳng đến lúc này, tám người trên thực tế vẫn là một giọt nước cũng chưa được uống, bọn họ đều đang tìm nơi để đổi vàng.

Gã trai tuấn tú nhuộm tóc, cùng con bé lưu manh nhìn qua cũng có thể xem là thanh tú nắm tay nhau đi trên đường cái, con bé kia bĩu môi nói:

- Dương Nhạc, anh nói chúng ta cứ như vậy mà đi tìm..... Thật sự có thể tìm được tiệm đồ cổ nào đó để đổi vàng hay sao?

Gã thanh niên bảnh chọe nhuộm tóc tên là Dương Nhạc, hắn cũng không quay đầu lại, nói:

- Em không phải không hiểu chứ? Anh nghe chị cùng cô của anh ..... Tóm lại nghe rất nhiều người nói, ở bên nước Mỹ này, có rất nhiều phố người Hoa, xem ra phần lớn đều là người Trung Quốc, anh không tin bọn họ không muốn kiếm tiền ..... Lục Trì Xuyên, em nói em vẫn còn là xử nữ hả? Anh không tin, chắc chắn là em đang đùa với anh phải không.....

Con bé kia không ngờ lại đỏ bừng mặt, nàng sẵng giọng:

- Em thật sự là xử nữ mà, trước kia cũng đã có mấy tên bạn trai, nhưng mà đều chỉ để cho bọn họ sờ vuốt thân thể mà thôi, "lần đầu tiên" khẳng định là chỉ muốn giành cho lão công thôi..... Anh không phải đang có chủ ý muốn nhắm vào em đó chứ?

Dương Nhạc cười hắc hắc nói:

http://tieulun.hopto.org

- Có chủ ý nhắm vào em không được hay sao? Ha ha, dù sao cũng chỉ có hai người chúng ta, hơn nữa cũng không biết lúc nào sẽ chết, em không phải đã nghe cái tên ngu ngốc kia nói đó sao? Chẳng lẽ em muốn trước khi chết vẫn còn là xử nữ sao? Anh phải nói cho em biết, làm tình quả thực là cực kì sung sướng á, hơn nữa không phải anh khoa trương đâu, cái kia của anh.....

Lục Trì Xuyên ở vừa nghe vừa cười khì khì, hai người cứ như vậy nắm tay nhau không ngừng đi về phía trước. Ở trước mặt bọn họ là một ngân hàng, sau khi băng qua ngân hàng là một khúc cua lớn, sau khúc cua chính là một con đường thẳng, cả con đường thẳng tắp một mạch như một cây cầu dài, xem ra chỗ này cũng không phải cái gì gọi là phố người Hoa cả, hai người liếc mắt nhìn nhau, đều thở dài than thở một trận, tiếp theo hai người đều chuẩn bị băng qua đường về phía đối diện mà tiếp tục tìm kiếm.

Đồng thời, phía trước hai người có mấy tên thanh niên hút thuốc lá đang đi tới, xem bộ dạng của chúng tựa hồ đang rất hưng phấn, mỗi một tên trên tay đều cầm một điếu xì gà Cuba, có tên trên tay còn cầm một hộp xì gà còn chưa hề bóc nhãn, xem ra đám thanh niên này không biết từ nơi đâu trộm được một hộp xì gà, cứ như vậy lớn mật diễu võ dương oai, bộ dạng như đang nhấm nháp thưởng thức.

Trận khói thuốc kia tràn ngập, mắt thấy Dương Nhạc cùng Lục Trì Xuyên sắp đi tới trước mặt, trận khói thuốc này nương theo gió lùa tới trước cửa vào ngân hàng, cũng không biết vì sao, lối vào ngân hàng đột nhiên vang lên một hồi chuông báo động. Lớp khói này không ngờ đã kích thích hệ thống báo cháy của ngân hàng, trong lúc nhất thời từ trên đỉnh đầu của mọi người bắt đầu phun ra từng trận nước. Đám thanh thiếu niên này lập tức ôm đầu hướng về phía trước chạy trốn. vừa chạy vừa không ngừng kêu lên mấy từ như: "Shit!" v..v... Dương Nhạc cùng Lục Trì Xuyên cũng lâm vào tình cảnh bất ngờ, bọn họ cũng ôm nhau chạy về phía trước, tiếp theo bọn họ liền trực tiếp đâm sầm vào mấy tên thanh niên phía đối diện.

Mặt đất lúc này đã bị nước làm cho ẩm ướt, hơn nữa đôi giày của Lục Trì Xuyên vừa lại là loại có đế giống như dép cao su, bị người khác va chạm, cả người nàng nhất thời liền bị trượt sang hướng bên cạnh, may mắn là khả năng thăng bằng của nàng tựa hồ cũng không tệ lắm, loạng choạng mấy bước ra ngoài đường xe ô tô. Rút cuộc nàng cũng đã vừa đứng vững trở lại, tiếp theo vẻ mặt như muốn chửi mắng bọn người kia một phen, nhưng kì quái là nàng lại nhìn thấy vẻ mặt chấn kinh khủng bố của Dương Nhạc đang nhìn lại, nàng nhất thời vô thức quay đầu lại, trước mắt chỉ thấy một luồng sáng trắng lóa mắt.....

Ở chỗ khúc cua, tầm nhìn của lái xe không thể thấy được đoạn đường cách xa phía trước .... Mà tên tài xế này rõ ràng là đã uống rượu đến say tuý luý , sau đó.....

Trịnh Xá từ trong trạng thái nửa ngủ nửa tỉnh chợt mở mắt ra, ở trong tích tắc vừa rồi, hắn phảng phất nghe được tiếng kêu thảm thiết của người nào đó, nhưng mà thẳng đến lúc sau khi hắn mở mắt ra, lúc này mới nhớ lại bản thân cũng chỉ vừa ở trong phòng ngủ được một lát mà thôi, nơi này làm sao lại có thể nghe thấy tiếng kêu thảm thiết cơ chứ? Xem ra mới vừa rồi hắn là hắn đang nằm mơ .

Cùng lúc đó, từ bên ngoài cửa chính của căn phòng truyền đến tiếng đập cửa, hắn vội vàng đứng dậy mở cửa ra. Ở phía sau cửa chính là mỹ nữ tóc vàng đã vòi tiền lúc trước, nàng cười hì hì thúc chiếc xe đẩy vào, trên chiếc xe đẩy bày đủ loại các món ăn, gà nướng, súp nóng, bánh ngọt, rượu đỏ, đây rõ là một bữa ăn thịnh soạn, ít nhất dù là một kẻ khó tính cũng sẽ không dám nói bữa ăn này có gì đáng chê bai.

Trịnh Xá mỉm cười cười né ra khỏi cửa phòng, mỹ nữ tóc vàng cũng không khách khí, đẩy chiếc xe nhỏ đi vào trong phòng, nàng đem mỗi một món đồ ăn cẩn thận bày ra trên mặt bàn, tiếp theo mỉm cười nhìn Trịnh Xá, bộ dáng kia xem ra trên mặt chỉ còn thiếu mỗi hai chữ tiền boa.

Trịnh Xá cũng không keo kiệt, dù sao giá trị của vàng ở không gian "Chủ thần" thì chỉ có thể dùng hai chữ "đất đá" để hình dung, hắn ném một mẩu vàng cho mỹ nữ tóc vàng rồi nói tiếp:

- Ta còn muốn có một cái điện thoại di động, bên trong phải còn đủ cước gọi điện, hơn 1000 đô la, còn cần một bộ quần áo bình thường vừa người nữa..... Không có việc gì thì đừng quấy rầy ta, rõ chưa?

Nói xong, hắn lại đặt thỏi vàng ở trên mặt bàn, tùy ý để cho mỹ nữ tóc vàng vội vàng vồ lấy.

Trịnh Xá cũng chẳng buồn để ý tới mỹ nữ tóc vàng rời đi như thế nào, hắn chỉ đi tới trước bàn lẳng lặng ăn, nhưng mà không hiểu tại sao, hắn vẫn cứ cảm thấy tựa hồ có cái gì đó không hợp lý lắm.....

Vừa nghĩ đến không hợp lý, Trịnh Xá vội vàng nhìn kĩ quanh căn phòng, ở trong một bộ phim kịnh dị thế

http://tieulun.hopto.org

này, bất cứ cái gì nằm ngoài ý muốn đều có thể làm cho một người bị mất mạng, hơn nữa kiểu chết còn có thể vô cùng kì lạ, làm cho người ta căn bản là khó lòng phòng bị. Hắn không thể không cẩn thận cân nhắc, bởi vì chỉ một điểm bất cẩn sẽ có thể chết trong sự bố trí của tử thần, chết như vậy thật tức tưởi vô cùng, hắn thà rằng chết trận trong khi chiến đấu cùng đám quái vật trong phim kinh dị, điều này có khi còn làm cho hắn thoải mái tiếp nhận hơn.

"Rốt cuộc có chỗ nào khiến cho ta có cảm giác được không hợp lý vậy? Rốt cuộc là chỗ nào đây?"

Trịnh Xá không ngừng đi tới đi lui ở trong phòng, nhưng tìm cả nửa ngày hắn vẫn chưa phát hiện được không hợp lý ở chỗ nào, cho đến khi trong lúc vô thức cúi đầu xuống, mới nhìn thấy trên tấm thảm đặt dưới đất, có hai đường rãnh rất sâu còn lưu lại, dấu vết này chính là vết bánh xe của chiếc xe nhỏ đưa đồ ăn vào tạo thành, nhưng chiếc xe đẩy chở đồ ăn này hẳn cũng không nặng bao nhiêu mới phải? Hơn nữa mỹ nữ tóc vàng lúc đi ra vẫn cố ý đem chiếc xe đẩy này lưu lại tại đây.....

Trịnh Xá giờ phút này đang đứng ở bên cạnh chiếc xe nhỏ, hắn còn chưa kịp xoay người, một điểm hàn ý từ bên cạnh xuyên thẳng đến trái tim ở ngực trái, loại kĩ xảo ẩn nấp không bị người khác phát hiện này, loại thủ đoạn công kích một đòn tất phải chết này, loại sát khí bén nhọn không gì so bì được này.....

Một thanh chuỷ thủ bốc lửa hừng hực đâm thẳng về phía ngực trái Trịnh Xá .....

128. Công Kích Của Đồng Bọn (3)

Muốn tránh thì cũng chắc chắn là không kịp nữa rồi, Triệu Anh Không cực kì tinh thông kĩ xảo ám sát, căn bản đã ẩn giấu thì không cách gì cảm nhận được chút hơi thở nào của nàng, cũng chỉ có trong sát na công kích mới có thể cảm giác được sát ý kia, nhưng thường thường đến lúc đó thì cũng đã chậm mất rồi. Tốc độ công kích của nàng, sau khi được cường hóa "thiểm linh", đã đạt tới mức độ cực kì kinh người.

Trịnh Xá hoàn toàn bằng vào tiềm thức đưa cánh tay trái chắn trước lồng ngực đỡ lấy thanh chủy thủ, chỉ trong nháy mắt, thanh chủy thủ đã xuyên thấu qua cánh tay, mà đầu mũi nhọn của chuỷ thủ đã đâm vào trong lồng ngực của hắn.

Chủy thủ vốn không dài lắm, hơn nữa ở giữa lại bị ngăn cách bởi một cánh tay, nên dưới một kích này cũng chỉ đâm vào lồng ngực hắn có nửa phần mà thôi, nhưng mà hỏa diễm trên thanh chủy thiêu đốt cực rát, khiến cho Trịnh Xá phải gào lên.

Loại thống khổ do linh hồn bị thiêu đốt thế này thật sự là quá mức kinh khủng, thậm chí đến ngay cả Trịnh Xá cũng không thể dễ dàng chịu đựng được, cho nên liền lập tức kêu thảm. Biểu hiện của hắn cũng xem như một chiến sĩ từng trải qua mấy lần sinh tử tồn vong, khi tay kia của Triệu Anh Không vuốt xuống hông chuẩn bị xuất ra phi đao, thì hắn đã tung ra một cước hung hăng đá vào bụng Triệu Anh Không, đá cô bé này bay đi, đồng thời thanh chủy thủ kia rốt cuộc cũng đã rời khỏi thân thể hắn.

Triệu Anh Không phản ứng cực nhanh, bên khoé miệng nàng rỉ ra một tia máu, mà cả người lại nương theo lực đạo của cú đá mà trực tiếp nhảy vọt ra ngoài cửa sổ, chỉ trong chớp mắt đó, nàng đã biến mất trong bóng đêm.

Trịnh Xá cũng không chút do dự, hắn đạp chân một cái cũng vọt đi theo sau, đồng thời lấy từ trong Nạp giới ra thuốc phun cầm máu. Vừa mới kịp phun lên một tý, đột nhiên trước mắt một đạo hàn quang chợt lóe lên, hai thanh phi đao đã từ trong bóng đêm lao thẳng đến, bất quá lúc này hắn đã có chút phòng bị, khi phi đao tới gần trước mặt, hắn đã rút Prog Knife chắn lại, vài tiếng kim loại va chạm vang lên, Trịnh Xá đã vận chuyển khinh công nhảy ra ngoài.

Ở ngoài cửa sổ đã là một mảng đen kịt, nơi này vốn có một ít người trọ lại, cho nên chung quanh đều giăng thành rất nhiều ngõ tắt, Trịnh Xá vận hành khinh công nhảy lên cao mấy thước, ở trên vách tường của một căn phòng khác dùng sức nhún một cái, cả người đã lao vọt đứng trên nóc nhà, sau đó từ nơi này nhìn xuống. Ngõ tắt bốn phía xung quanh đều thu hết vào trong tầm mắt, nhưng mà trong những ngõ tắt đó căn bản không phát hiện được bóng dáng của Triệu Anh Không, phảng phất như thể nàng đã biến mất, biến mất vào trong màn đêm hắc ám này.

http://tieulun.hopto.org

Về mặt cận chiến mà nói, sau khi Trịnh Xá cường hóa huyết thống bá tước Vampire biến dị, thực lực của hắn trên thực tế đã hoàn toàn vượt hẳn so với tất cả mọi người trong đội ngũ. Đương nhiên, cái này cũng chỉ là xét về mặt cận chiến thôi, còn nếu nói về phương diện kĩ xảo khác, thí dụ như kĩ xảo ám sát, hắn căn bản kém xa so với Triệu Anh Không, hơn nữa kĩ xảo cung tiễn của Trương Hằng uy lực kinh người, về xếp đặt bố cục thì Tiêu Hoành Luật cũng không phải đối tượng mà hắn có có thể so bì, tinh thần lực tảo miêu của Chiêm Lam lại càng là một trong những kĩ năng trọng yếu trong cả đoàn đội. Dựa vào đó mà xét, mỗi cá nhân trong đội ngũ đều là chiến lực không thể thiếu, chỉ có hợp tác với nhau mới có thể ở sống sót trong cái thế giới phim kịnh dị luân hồi này, cái này đã là nhận thức chung của tất cả mọi người, không ai có thể phủ nhận .....

Trịnh Xá thở dài một tiếng, hắn vốn còn định trước tiên đánh ngất Triệu Anh Không, dựa theo lời Trương Kiệt đã nói, nếu đánh ngất một người, như vậy người đó sẽ có thể khôi phục lại ý thức, đây chính là cơ hội vô cùng tốt a. Về phương diện ám sát thì thực lực của Triệu Anh Không quả thực làm cho người ta quá mức sợ hãi, cái loại phương thức một kích là chết này, căn bản cũng giống như tử thần trong bộ phim kịnh dị làm người ta khó lòng mà phòng bị, trừ phi hắn có thể tìm được cơ hội cùng Triệu Anh Không một chọi một quyết đấu, nếu không chỉ cần vừa nghĩ đến tùy thời có một cái bóng ở sau lưng mình đâm một nhát, thì trong lòng hắn liền không lạnh mà run.

Ngoại trừ Triệu Anh Không ra, còn có cung tên của Trương Hằng, cái uy lực đó cũng.....

Trịnh Xá thở dài, hắn biết nếu muốn ở trong bóng đêm hắc ám tìm ra được thân ảnh của một thích khách, hơn nữa lại còn trong khu vực có địa hình phức tạp như vậy mà tìm kiếm, thì quả thật không cần nghi ngờ gì nữa bản thân mình đúng là muốn chết rồi, ai mà biết có hay không đột nhiên từ trong bóng tối đột nhiên có một thanh chuỷ thủ đâm tới cơ chứ? Nhưng thật là đáng tiếc cơ hội khó có được này, ngay khi hắn vừa thở dài xong, đang chuẩn bị trở lại gian phòng của mình thì đột nhiên trong lòng chợt dâng lên cảm giác nguy hiểm vô cùng mãnh liệt, cảm giác tử vong đã gần kề thật sự rõ ràng đến thế, cứ phảng phất như thể ánh mắt của tay thợ săn từ đằng xa đang nhắm vào mình vậy.....

Vút!

Một tiếng phá không nhẹ vang lên, cách đó không xa hai mũi tên bắn thẳng đến, tốc độ vốn đã cực nhanh, nhưng mà mũi tên phía sau lại bắn đụng vào phần đuôi của mũi tên phía trước rồi đột nhiên nổ mạnh, tiếp theo mũi tên phía trước phảng phất như hoả tiễn phun lửa, tốc độ lại một lần nữa tăng lên gấp mấy lần phóng thẳng đến. Trịnh Xá chỉ tới kịp thoáng di động khẽ nhích bước chân một chút, tiếp theo cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn mũi tên cắm vào trong ngực, xuyên thẳng qua giữa hai lá phổi, sượt qua cách vài ly ngay cạnh xương sống, xuyên thấu qua, một tiễn này gần như đã hoàn toàn xuyên thủng người Trịnh Xá, uy lực cực lớn đó vẫn chưa chấm dứt, cứ như kéo Trịnh Xá bay đi mấy thước, rơi thẳng xuống một con hẻm tối tăm.

Triệu Anh Không giống như một bóng ma ở ngay trong một ngõ tắt gần kề, nàng cũng không có ý định lập tức chạy trốn, làm một thích khách tiêu chuẩn, sau mỗi đợt công kích không được lập tức chạy trốn, bởi vì trong tình huống như vậy càng dễ dàng bị bắt, mà trên thực tế Trịnh Xá quả thật cũng không có nhìn thấy cái bóng của Triệu Anh Không đâu cả, bởi vì hắn một mực tìm kiếm vật thể di động, trái lại đã bỏ qua việc Triệu Anh Không vẫn bất động như cũ.

Triệu Anh Không vừa nhìn thấy Trịnh Xá rơi xuống đất, nàng lập tức cất bước nhẹ nhàng di chuyển sang bên đó, nhưng khi chỉ vừa đi được vài bước, bộ đàm ở bên hông nàng đã vang lên, giọng nói của Tiêu Hoành Luật từ trong bộ đàm vang lên:

- Lui lại đi..... Hắn đang đợi ngươi đến gần.

Triệu Anh Không trầm mặc một chút nhẹ giọng hỏi:

- Tại sao? Hắn không phải đã bị bắn trúng sao?

-Trương Hằng nói còn chưa bắn trúng chỗ yếu hại, chỗ bị thương kia thoạt nhìn thì nghiêm trọng nhưng trên thực tế chỉ là phá chút da thịt mà thôi, có thể đến ngay cả xương cũng chưa bị tổn hại gì, hơn nữa lực lượng kia quả thật đủ để đẩy hắn ngã xuống chỗ đó, nhưng mà ngươi chẳng lẽ không cảm giác được tốc độ rơi xuống mặt đất của hắn hơi chậm một chút đó sao? Hắn đã sử dụng khinh công rồi, mặc dù hắn cố ý

http://tieulun.hopto.org

diễn gần giống như thật để chờ ngươi tới gần, nhưng thân thể lại sinh ra bản năng tự bảo vệ, khi từ trên cao rơi xuống đất , thân thể tự nhiên cứ như thế mà vận dụng khinh công, giờ phút này mà tới gần, hắn nhất định sẽ bạo phát công kích..... Lui lại đi, hôm nay mới là ngày thứ nhất, chúng ta còn có vô số cơ hội.

Thanh âm của Tiêu Hoành Luật vẫn cứ thản nhiên cất lên.

Triệu Anh Không thở hắt ra một hơi, nàng quyết đoán đem chủy thủ đút lại bên hông, tiếp theo xoay người hướng về phía sau con hẻm chạy đi, với tốc độ chạy của nàng, bất quá cũng chỉ mấy giây mà thôi đã biến mất ở chỗ sâu bên trong ngõ tắt, cứ như thể nàng chưa bao giờ xuất hiện tại nơi này vậy.

Trịnh Xá vẫn nằm yên không nhúc nhích ở trên mặt đất như vậy, ước chừng gần mười giây, lúc này hắn mới thở dài một tiếng từ mặt đất ngồi dậy, chỉ thấy hắn nửa người trên phủ đầy máu tươi, còn có một mũi tên cắm ở trên lồng ngực, thoạt nhìn bộ dạng quả thật có chút hung tợn. Chỉ thấy hắn nghiến răng nắm lấy mũi tên dùng sức rút mạnh một cái, chỗ lồng ngực nhất thời phọt ra một đống máu tươi, tiếp theo sau khi hắn rắc lên một ít thuốc cầm máu, vết thương trên ngực mới ngưng xuất huyết.

Lúc vừa rồi khi Trương Hằng bắn ra một tiễn, Trịnh Xá bởi vì nguy hiểm mà bước vào trạng thái mở cơ nhân toả, do hắn vẫn luôn cảnh giác chung quanh, cho nên một tiễn này đối với hắn mà nói cũng không bất ngờ gì, trong nháy mắt đó hắn vốn có hai sự lựa chọn, một cái là lựa chọn chỉ dùng cánh tay để ngăn cản, như vậy mặc dù cũng sẽ bị thương. Nhưng mà sẽ giống như lúc trước ngăn cản chuỷ thủ của Triệu Anh Không cánh tay cũng sẽ bị xuyên qua nhưng đại bộ phận thân thể lại được bảo vệ, còn hắn thì có cơ hội dựa theo phương hướng mũi tên bắn ra mà truy đuổi, nói không chừng có thể kịp thời bắt được Trương Hằng.

Sự lựa chọn còn lại là để cho cung tên xuyên qua thân thể của hắn, tạo ra ấn tượng thoạt nhìn là hắn đã bị trọng thương, tiếp theo sẽ nằm chờ đợi Triệu Anh Không tới tập kích một lần nữa, chỉ cần cho hắn cơ hội được cận chiến một lần nữa, hắn nhất định sẽ đánh ngất Triệu Anh Không!

Nhưng mà khi hắn bị lực lượng của mũi tên xuyên qua hất bay xuống dưới, hắn đã biết mọi chuyện hỏng bét rồi, thân thể theo vô thức vận hành khinh công. Hhắn quên mất rằng bản thân mình vẫn còn đang trong trạng thái mở cơ nhân toả, dưới loại trạng thái này, thân thể sẽ tự động sinh ra động tác để tự bảo vệ bản thân, vì để dự phòng khi va chạm vào mặt đất gặp phải tổn thương quá lớn, thân thể hắn đã vận hành khinh công, do vậy hắn chỉ có thể cầu khẩn sẽ không bị Triệu Anh Không hoặc người khác phát hiện cái tốc độ bất bình thường này, với hy vọng mong manh đó, hắn đành cầu may tiếp tục nằm ở mặt đất chờ đợi, đáng tiếc sau một hồi lâu như vậy mà Triệu Anh Không vẫn không hề xuất hiện lại.

-Ha ha ha, giờ mới biết được, nguyên lai đội ngũ của chúng ta đã trở nên mạnh như vậy a.....

Trịnh Xá bất đắc dĩ đứng dậy cười khổ, cánh tay của hắn lúc trước bị hỏa diễm trên chủy thủ đâm thủng vừa đau lại vừa ngứa, phảng phất như thể có con sâu nhỏ bò trên cánh tay vậy, khi hắn nhịn không được lấy tay gãi gãi thì lúc này mới phát hiện vết thương trên cánh tay không ngờ đã liền lại rồi, thoạt nhìn phảng phất tựa như vết thương đã có từ một tuần trước vậy, phát hiện này lập tức khiến hắn ngạc nhiên.

Chờ đến khi Trịnh Xá trở lại trong phòng của mình, hắn vội vàng bật hết tất cả đèn đóm lên, trong ánh sáng đèn điện rõ ràng hắn bấy giờ mới phát hiện vết thương trên tay trái bị xuyên qua kia quả thật đã bắt đầu khép lại, hơn nữa thử khẽ cử động, đến cả xương tay vốn cũng bị xuyên thấu qua thế nhưng tựa hồ cũng không còn trở ngại gì nữa, chỉ là bên trong xương vừa đau vừa lại ngứa, cảm giác như bị sâu bọ bò qua lần này lại hướng tới bên trong xương rồi, hắn căn bản là có muốn gãi cũng không gãi nổi.

-Huyết thống bá tước Vampire biến dị, chỉ cần trái tim cùng đại não không bị thương trí mạng, như vậy bản thân cũng sẽ không dễ gì tử vong..... Không nghĩ đến đoạn giải thích này không ngờ lại là sự thật?

Trịnh Xá trong lòng vừa mừng vừa sợ, hắn vội vàng đi vào trong toilet, đứng đối diện với tấm gương nhìn kĩ vết thương bị mũi tên xuyên qua ở trên lồng ngực đã khép miệng lại. Vết thương này vốn bị thương rất sâu, hơn nữa bởi vì uy lực trên mũi tên này rất lớn, khi bắn trúng lồng ngực thì sinh ra tình huống va chạm bạo liệt, vết thương rộng gần bằng ba đồng tiền xu lớn ghép lại. Giờ phút này ở rìa vết thương đã kết lại, chỗ ở giữa cơ hồ bằng mắt thường có thể thấy được máu cũng đang đông lại, xem ra nhiều nhất là ngày mai thôi, vết thương này rất có thể sẽ hoàn toàn khôi phục.

-Quả nhiên là không tồi a, dựa theo giải thích của Trương Kiệt, cho dù hiện tại ta chỉ có thể phát huy vài thành uy lực huyết thống bá tước Vampire biến dị, nhưng năng lực hồi phục đã đáng sợ như vậy rồi, xem

http://tieulun.hopto.org

ra huyết thống bá tước thật sự là phi thường bất phàm a.

Trịnh Xá đang cẩn thận quan sát khả năng khép miệng của vết thương trên lồng ngực, ngay lúc này bên ngoài truyền đến tiếng đập cửa, chờ đến khi hắn đi đến mở cửa ra, mới phát hiện ngoài cửa ngoại trừ mỹ nữ tóc vàng kia còn có hơn mười tên nam nhân ăn mặc quần áo hình thù kì quái, đứng trước bọn chúng còn có tên côn đồ từng nói "Kungfu Trung quốc", xem ra nhóm người này là đám đầu lĩnh của mấy tên côn đồ mà hắn nhờ tìm tới.

-Vào đi.

Trịnh Xá không thèm để ý chút nào để mặc cánh cửa phòng, hắn xoay người bước về chỗ cái bàn..... Không hiểu tại sao, hắn đột nhiên chợt thấy đói bụng phát run lên, phảng phất như thể mấy ngày rồi chưa được ăn cơm vậy, nhưng nghĩ lại có thể là do chức năng phục hồi vết thương đã tiêu hao rất nhiều năng lượng. Hắn lại không trông thấy, đám côn đồ này đều kinh hãi nhìn lồng ngực bị thương của hắn, hơn nữa khi hắn xoay người, lưng cũng lộ ra vết thương bị trúng tên, điều này lại càng là dọa người, trông thấy thế cả đám côn đồ này cứ sửng sốt mà đứng ngây người ra, không ai dám đi vào trong phòng.....

129. Tài Năng Lãnh Đạo Tiềm Ẩn (1)

Trịnh Xá ngồi yên lặng trên chiếc ghế sa lon nhìn đám côn đồ hơn mười tên trước mặt, trong đó không ngờ còn có mấy tên nam nhân trung niên mặt mũi hung tợn đã ngoài ba mươi tuổi, xem ra những tên côn đồ thế này cũng không nhất định phải là đám thanh niên mới được, đương nhiên, Trịnh Xá cũng không để ý đến điều đó, ngược lại hắn đang nghĩ đến chuyện khác.

Rốt cuộc Trương Kiệt tại sao lại muốn giết hắn cơ chứ?

Đây là vấn đề mà hắn đang suy nghĩ lúc này, mới vừa rồi khi cùng Triệu Anh Không đối chiến, còn có một mũi tên kia của Trương Hằng công kích, đột nhiên trong lòng hắn nảy ra một cái ý nghĩ kì quái, sự tồn tại của một đội ngũ, nếu như hắn là đội trưởng của cả đội, vậy giờ phút này hắn nên đứng tại vị trí nào, chẳng lẽ lại học giống như Triệu Anh Không đi công kích? Như vậy còn không phải chỉ là một tên mãng phu thôi sao, cứ thế lại suy ra tiếp, chẳng lẽ chỉ có thể để người có trí lực cao làm thủ lĩnh?

Trịnh Xá nghĩ tới đây thì chỉ trầm tư chốc lát, lập tức hắn liền trấn tĩnh trở lại, bởi vì cái vấn đề này có lẽ chỉ từ trong sự thật chiến đấu mới có thể giải quyết thoả đáng, nhưng nếu như là trong luân hồi tiểu đội mà nói, chỉ cần đem Chiêm Lam cường hóa mạnh lên, miêu tả của Chiêm Lam đối với kỹ năng "tâm linh tỏa liên" kia , nàng có thể kết nối với tinh thần của mọi người trong tiểu đội, thậm chí có thể khống chế một vài thành viên của tiểu đội đối phương. Nếu quả thật là như vậy, lại thêm kĩ năng tinh thần lực tảo miêu của Chiêm Lam, như vậy trên chiến trường tất cả mọi người có thể dựa theo tâm ý của nàng mà hành động như có cánh tay chỉ đường, như thế đồng nghĩa với việc không còn tồn tại vấn đề không thể khống chế được tiền phương chiến đấu, hơn nữa chính vì nguyên nhân tiền phương chiến đấu, như vậy mới căn cứ vào chiến lực của địch nhân để điều chỉnh lại sách lược của mình, cũng tương tự như hiện tại bọn họ đang công kích mình ...

-E hèm, Đại ca, đây là tất cả lão đại trong các khu mà chúng ta quen biết, ngươi.....

Một thanh âm kéo Trịnh Xá từ trong suy tư hồi tỉnh lại, người nói chuyện chính là cái tên côn đồ đã nói tiếng Trung Quốc kia, khi Trịnh Xá nhìn kĩ phía hắn, hắn cùng đám người phía sau tất cả đều đổ mồ hôi đầy đầu, từng giọt từng giọt mồ hôi đang đổ trên trán, cho đến khi Trịnh Xá phục hồi lại tinh thần, bọn họ mới đồng loạt thở phào nhẹ nhõm. Trong đó mấy tên vốn trong lòng xem thường hoặc là người có lòng dạ đen tối, bọn họ lúc này mới chợt tỉnh lại, cái nam nhân da vàng trước mắt này không dễ trêu chọc a.

Mới vừa rồi lúc Trịnh Xá trầm tư nhìn về phía bọn họ. Cái loại áp lực vô hình, khiến cho bọn họ căn bản không dám cùng Trịnh Xá đối mắt nhìn nhau, cho đến lúc này, bọn họ mới ngộ ra rằng không ngờ là đã gặp phải xã hội đen chân chính, ít nhất bọn họ cho rằng loại người có lực áp bức kẻ khác thế này mới là xã hội đen chân chính.

Trịnh Xá nhìn về phía đám côn đồ nói:

http://tieulun.hopto.org

- Như vậy các ngươi cũng biết ta muốn các ngươi tới làm gì rồi đúng không? Trước khi ta nói ra nhiệm vụ, các ngươi trước tiên là nói cho ta hay các ngươi hiện có trong tay bao nhiêu thủ hạ..... Ta muốn chính là những tên thủ hạ mà các ngươi có thể hoàn toàn khống chế, không nên đem tất cả những tên mà mình biết được tính vào đây, cũng đừng nghĩ chuyện cố ý báo sai nhân số. Ta tự nhiên sẽ có biện pháp biết các ngươi nói thật hay nói dối. Được rồi, bắt đầu từ ngươi, rốt cuộc ngươi có bao nhiêu thủ hạ. Nói xong, hắn tùy ý chỉ về một tên trong nhóm người này.

Tên kia là một gã đầu trọc trên mặt có đeo vòng khuyên, trên mặt ngoại trừ vòng khuyên mũi ra, hai bên khuôn mặt cũng có rất nhiều vòng khuyên, thoạt nhìn giống như là một lon nước ngọt, hắn ngẩn người rồi tự chỉ chỉ vào chính mình, lập tức liền cung kính đáp lời:

- Đại ca, ta có mười bảy tên tiểu đệ, chúng ta đều có xe mô tô, trong cái thành thị này chúng ta cũng rất quen thuộc, hơn nữa....

Trịnh Xá phất phất tay cắt đứt lời của hắn, rồi lại chỉ về phía tên thanh niên tóc vàng ở bên cạnh hắn nói:

- Còn ngươi?

-Hai mươi ba tên.....”

-Mười một tên.....

-Ba mươi bảy tên.....

Số tiểu đệ của nhóm người này cũng có nhiều có ít, nhiều nhất là một gã trung niên có hơn bốn mươi tên tiểu đệ, ít nhất thì chỉ có mười một tên, nhưng là tổng số tiểu đệ của cả nhóm người này tính ra cũng có số lượng hơn hai trăm tên, nhóm người này nói nhiều cũng không nhiều, nếu phân tán khắp nơi trong thành thị thì cơ hồ cũng không thấy được một cái bóng, nói ít cũng không ít, bọn họ cũng có mạng lưới quan hệ của riêng mình, chỉ cần tầng tầng lớp lớp đi tìm, cái lưới giăng này mặc dù khá lỏng, nhưng tổng lại cũng sẽ phát hiện một chút manh mối, mà cái hắn cần chính là một điểm manh mối mà thôi, nếu không hắn cũng chỉ có thể như bây giờ biến thành người mù cái gì cũng không biết.

Trịnh Xá đem cuốn sách du lịch cầm tay mở ra, lật đến trang có tấm bản đồ thành phố này, hắn chỉ vào tấm bản đồ mà nói:

- Đây là bản đồ cả thành phố đúng không? Trông cũng không lớn, chung quanh còn có quận ngoại vi phải không?

Tên côn đồ biết nói tiếng Trung kia lập tức nói:

- Chung quanh có mấy cái thị trấn nhỏ nữa, bất quá chạy mô tô đại khái cũng chỉ khoảng mười phút đồng hồ, qua bên kia cầu còn có khu dân cư.

Trịnh Xá gật đầu tán thưởng, nói:

- Cứ như vậy đi, ta muốn các ngươi đi tìm tung tích của ba nam ba nữ, tất cả bọn họ đều là người da vàng, đại khái đặc điểm chính là, trong đó có một thằng nhóc thích không ngừng sờ tóc, có một gã thanh niên cầm cung tên, đương nhiên, có lẽ cung tên của hắn đã được giấu đi, bất quá từ ngoại hình ít nhất cũng nhìn ra được môt cái hình quạt, có một cô gái đeo kính. Ách, bộ ngực của nàng trông rất lớn..... Khụ, còn có một cô gái băng lãnh khoảng chừng mười sáu tuổi , hình dáng của nàng thoạt nhìn rất tuấn tú, tóc ngắn, còn có một gã nam nhân nhìn qua rất hào sảng, bên cạnh hắn đều luôn có một đại mỹ nữ đi theo, đúng rồi, mỹ nữ này vẫn thường mặc sườn xám.

-Hãy truyền lời của ta đi, tìm kiếm sáu người này, cứ tìm được mỗi một người, đội ngũ tìm được người đó sẽ được thưởng hai khối vàng ròng.....

Trịnh Xá khi nói chuyện thì cũng đã lấy hai khối vàng ròng từ trong nạp giới ra, hắn tiếp tục nói:

- Các ngươi cũng có thể dùng mạng lưới quan hệ của riêng mình, thủ đoạn để tìm người ta cũng không quản, tìm được một người thì có hai khối vàng ròng, nếu như tìm được người thứ hai, thì sẽ được thưởng ba khối vàng ròng, cứ thế mà tính ra, chỗ ta đây toàn là kim tiền, chỉ cần các ngươi hoàn thành nhiệm vụ ta giao

http://tieulun.hopto.org

phó, như vậy kim tiền chính là của các ngươi ..... Không nên thử không làm cũng đòi hưởng, cũng không nên có ý đồ thử công kích vào ta..... Ta sẽ không lưu tình, biết chưa?

Trịnh Xá lạnh lùng nói, hắn tất nhiên cũng biết nhân tính đáng ghê tởm, một phần trăm lợi nhuận cũng đã đủ khiến cho người ta cố sức liều mạng, hắn cũng không muốn cùng lúc đối mặt với sự uy hiếp khủng khiếp từ cả hai bên tử thần cùng đồng bọn, lại còn phải cùng đám côn đồ của thế giới này dây dưa không rõ, cho nên hắn trực tiếp từ trong nạp giới lấy ra một khối hoàng kim, tiếp theo liền đặt ở trên tay yên lặng nhìn đám côn đồ ở trước mắt này, quả nhiên nhiều người trong mắt đều lộ ra vẽ tham lam cùng dữ tợn. Nhưng ngay lúc này, đám người đó lại kinh ngạc nhìn thấy trong tay Trịnh Xá toát ra một đoàn hoả diễm đỏ như máu, khối vàng mười kia dưới sự thiêu đốt của hỏa diễm liền nhanh chóng mềm đi, rất nhanh đã biến thành chất lỏng màu vàng chảy xuống nền thảm, mà tấm thảm lót sàn lập tức đã bị thủng một lỗ lớn.....

Đám côn đồ đều kinh hãi nhìn hoả diễm đang thiêu đốt ở trên tay trái của hắn, mãi cho đến khi hỏa diễm hoàn toàn biến mất, đám côn đồ này mới đồng loạt vang lên một tiếng nuốt nước bọt. Lần này, những kẻ trong mắt còn mang theo vẽ tham lam cùng dữ tợn, ánh mắt của bọn chúng lập tức khôi phục lại sự tĩnh táo, mặc dù tiền tài thật tốt, nhưng mà khi đối mặt với cái lực lượng máu me khủng bố không lường trước được, hiển nhiên cái mạng nhỏ của mình lại càng quan trọng hơn rất nhiều, đám côn đồ này nhất thời đều đứng ngây ra đó không hề nhúc nhích, mà Trịnh Xá trong mắt bọn họ xem ra đã biến thành một kẻ dị năng đặc biệt như nhân vật trong truyền thuyết .

-Khối vàng nóng chảy này..... Các ngươi cứ lấy tạm mà chi tiêu cho đoạn thời gian này đi. Nhớ kĩ, chuyện ta đã nói thì tuyệt đối giữ lời, tìm được một người thì được hai khối vàng ròng, tìm được người thứ hai thì là ba khối, cứ lấy đó mà nhân lên, các ngươi có thể tìm tới được bao nhiêu người, ta sẽ cho các ngươi bấy nhiêu vàng! Cái tên kia, ngươi thì lưu lại, những người còn lại trở về đi, buổi tối ngày mai khi gặp lại hãy báo cáo tình huống cho ta biết, nội trong một ngày, ta hy vọng các ngươi có thể liên lạc với tất cả các tiểu đệ cùng mạng lưới quan hệ của mình. Cứ như vậy đi.

Đám côn đồ liếc mắt nhìn nhau, bọn chúng nhất thời chạy tới tấm thảm trên sàn bắt đầu nhặt lấy từng hạt vàng còn nóng đã ngưng kết lại thành viên, cũng không biết có phải bởi nguyên nhân Trịnh Xá vẫn còn đứng ở đó hay không, những người này không ngờ coi như công bằng đem vàng chia đều cho nhau, ngay cả tên côn đồ biết nói tiếng Trung kia cũng được chia một phần. Tiếp đó những người này đều tựa như đang chạy trốn,vội vã rời khỏi phòng, chỉ để lại Trịnh Xá cùng cái tên côn đồ biết nói tiếng Trung kia.

Trịnh Xá nhìn cái tên côn đồ đang bất an này, thậm chí có thể nói là vẻ mặt đang sợ hãi, hắn cười cười nói:

- Không cần khẩn trương như vậy, ta cũng sẽ không vô duyên vô cớ đả thương người đâu, ta tìm ngươi là có chút chuyện muốn hỏi ..... Ngươi quen biết người của bên cảnh sát không?

Tên côn đồ nuốt một chút nước miếng rồi nói:

- Đại ca, có quen biết mấy người..... Bất quá ta cùng bọn họ cũng không thân lắm a, chỉ là trước kia bị tóm vào đó, cũng đã cùng bọn họ từng xã giao qua loa.

Trịnh trá tiếp tục mỉm cười nói:

- Không phải lo, ta muốn làm quen một chút với người của bên cảnh sát, hiện tại thời gian cũng đã muộn, trước giữa trưa ngày mai ngươi có thể tìm được một người trong số bọn họ mang tới đây được không? Yên tâm đi, nửa khối vàng ròng này hiện tại chính là của ngươi, giúp ta hoàn thành chuyện này, thuận tiện cũng có thể cần đến nửa khối vàng ròng này để hấp dẫn bọn họ..... Đương nhiên, phải tìm một tên cảnh sát nào sẽ bị vàng dụ dỗ, ta nghĩ phương diện này ngươi khẳng định so với ta quen thuộc hơn đúng không? Nói cho bọn họ, ta có nhiệm vụ muốn giao cho bọn họ, mà sau khi hoàn thành nhiệm vụ, số lượng hoàng kim đáng kể, cũng đủ cho bọn họ ăn chơi tiêu sái, những thứ này tất cả đều là tuỳ thuộc vào bọn họ .....

Tên côn đồ ngẩn ngơ tiếp nhận nửa khối vàng trên, hắn dùng lực nhéo bàn tay một cái, lập tức liền cơ trí nói :

- Đúng vậy, đại ca, ta có quen biết người như thế, ngày mai trước giữa trưa ta nhất định đưa hắn mang lại đây..... Ha ha, đại ca cứ yên tâm đi, ta nhất định sẽ đem hắn mang lại đây .

Trịnh Xá suy nghĩ một chút, hắn vừa cười nói:

http://tieulun.hopto.org

- Như vậy ngươi hãy đi đi, thuận tiện thì giúp ta hỏi một chút cái thị trấn này có chỗ nào buôn bán súng ống không, hỏi han cẩn thận một chút, đừng cho người khác biết việc hỏi thăm này của ngươi..... Cứ như vậy đi, ngươi đi đi.

Tên côn đồ lập tức cung kính rồi bước ra cửa phòng, đến lúc chuẩn bị đóng cửa, hắn đột nhiên quay đầu nói:

- Đại ca, ta biết người muốn làm lớn, các huynh đệ nhất định sẽ theo người, được theo chân một vị đại ca hào sảng lại có thực lực như vậy, so với thế lực đen quản lý thành thị này thì mạnh hơn nhiều, các huynh đệ nhất định sẽ theo người!

Nói xong, hắn cung kính đóng cửa phòng lại.

Trịnh Xá nhất thời cười khổ, hắn biết ấn tượng của vai diễn hiện tại mình đang diễn hoàn toàn làm cho đám côn đồ này hiểu lầm, thoạt nhìn hắn giống như là một tên trùm xã hội đen đang muốn quật khởi vậy, bây giờ đang ở giai đoạn dùng tiền lót đường, mà bọn họ chính là nhóm tiểu đệ đầu tiên của lão đại, mặc dù nghe theo việc hắn phân phó mà xét quả thật cực kì giống thế thật.....

Nhưng mà việc này lại buộc phải làm a, dù sao chỉ có thời gian năm ngày, sống qua thời gian năm ngày này, hoặc là ở trong năm ngày tìm được đám người Trương Kiệt, vô luận mặt nào, đều là một trong những mục đích của hắn hiện nay!

Trịnh Xá trấn định lại tinh thần, lập tức từ bên trong nạp giới lấy ra bộ đàm liên lạc, hắn bật bộ đàm rồi nói:

- Vương Hiệp phải không? Ta muốn hỏi ngươi chút việc..... Nếu như ta cho ngươi đủ vũ khí, mặt khác ta có thể cùng ngươi phối hợp tác chiến, ngươi có tự tin đối chiến cùng mấy gã siêu nhân giống như ta hay không?

130. Tài Năng Lãnh Đạo Tiềm Ẩn (2)

Từ trong bộ đàm liên lạc truyền ra thanh âm của Vương Hiệp nói:

- ..... Nếu như đó là vũ khí mà ta am hiểu, ta nghĩ hẳn là có thể đó, dù sao ngươi cũng không phải có khả năng miễn dịch đối với súng đạn đấy chứ?

Mặt khác phương diện mà ta am hiểu tất nhiên là chôn dấu đặt mìn cùng với chế tạo bẫy rập, nếu như có thể tìm được loại vũ khí thích hợp, không ngại tìm được một ít thì tốt lắm.

Trịnh Xá vốn là chỉ muốn thử dò xét tâm tình mà nói ra những lời này, ai biết được lại đổi lấy một câu trả lời như thế, hắn nhất thời liền bất đắc dĩ cười khổ một trận, phải biết rằng đám đội viên công kích hắn đã bị Trương Kiệt khống chế, nhưng bọn họ đều là những đội viên mà hắn có thể phó thác sau lưng cho, như vậy chôn dấu bom mìn hoặc là bẫy rập..... Cái tên Vương Hiệp này chẳng lẽ tưởng rằng nơi đây là chỗ diễn luyện quân sự như ở đại tây bắc hoang mạc sao?

Trịnh Xá vội vàng nói:

- Cái khác sẽ không cần lo lắng, ta muốn ngươi cùng ta chiến đấu, nhưng là ta không cần cái bản lĩnh địa lôi hay bẫy gì đó của ngươi..... Ít nhất trước mắt thì không cần, vậy tình huống hiện tại của các ngươi như thế nào?

Vương Hiệp lại cười khổ nói:

- ..... Ngươi thật đúng là người thích đùa giỡn a, có hoàng kim cũng không thể không ăn cơm, chúng ta lại không biết làm như thế nào để đổi số hoàng kim này, hơn nữa đây lại là ở bên trong nước Mỹ, không có thẻ căn cước, không có bất cứ cái gì có thể chứng minh thân phận, chúng ta vẫn đang đợi ở phía dưới cầu vượt, nếu như ngươi không liên lạc với chúng ta, chúng ta cũng chỉ có thể tới liên lạc với ngươi.

Trịnh Xá ngạc nhiên, hắn cẩn thận suy nghĩ một chút rồi đột nhiên cười lên ha hả, nghĩ đến Vương Hiệp mặc dù là quân nhân, nhưng là hắn tự nhiên khó thể có thực lực đi uy hiếp một tên lão bản quán bar như thế, nên cũng là khó có khả năng có sinh hoạt dễ chịu như hắn được, hơn nữa đám người kia cũng là lần

http://tieulun.hopto.org

đầu tiên tiến vào phim kịnh dị luân hồi, tự nhiên cũng càng thêm có chút bàng hoàng bất an, muốn cho bọn họ nhanh chóng nghĩ ra biện pháp để giải quyết vấn đề kim tiền, điều này không khỏi có chút gượng ép, trong lúc nghĩ đến đây, hắn liền cười ha ha nói:

- Yên tâm đi, các ngươi đang ở dưới cầu vượt hả? Ta sẽ cho người đi đón các ngươi..... Đến chỗ này của ta đi, mặc dù vẫn sẽ có thể chết, nhưng là ở chỗ này trước hết các ngươi cũng sẽ không đói bụng, ha ha.....

Thông qua bộ đàm Vương Hiệp rõ ràng thở phào nhẹ nhõm, mà đợi chỉ chốc lát, Trịnh Xá cũng từ bên trong bộ đàm nghe được tiếng hoan hô, xem ra bọn họ xác thật là cực kì đói .

Chuyện kế tiếp rất nhanh được giải quyết, Trịnh Xá từ trên bộ đàm liên lạc đại khái phán đoán ra vị trí của sáu người này, hắn tiếp theo kêu đám côn đồ cưỡi mô tô đợi ở ngoài quán bar đi đón sáu người này. Bốn nam hai nữ. Khi Trịnh Xá nhìn thấy bọn họ, bộ dạng của sáu người này đều có chút chật vật, trừ bỏ việc phủi bụi bặm bắm trên người ra. Chuyện đầu tiên mà những người này vừa vào trong phòng chính là mỗi người cầm bình nước bắt đầu tu mạnh, sau khi mỗi người ít nhất đều đã uống một nửa bình, lúc này mới hồi phục lại khí lực để đánh giá hoàn cảnh căn phòng.

Trịnh Xá vừa buồn cười vừa lại xấu hổ nhìn bọn họ, mặc dù những người này là t trong luân hồi tiểu đội, nhưng làm một gã đội trưởng chính hắn lại có chút thiếu trách nhiệm đối với bọn họ, lại bạc đãi bọn họ như thế, nhưng hắn cũng chỉ có thể thở dài một tiếng, tiếp theo mới chỉ về thức ăn trên bàn nói:

- Đều đói bụng rồi chứ? Hay là trước tiên ăn chút đồ ăn kia đi đã.

Sáu người quả thật đều đói bụng đến phát run, trong đó ba người nam nhân đã không thèm quan tâm hết thảy vội chạy tới bên cạnh bàn cơm, mỗi người đều đem bàn tay hướng về phía con gà nướng to tướng, mà nữ tử trong trang phục nhân viên công chức nhẹ giọng mắng một tiếng, nàng cẩn thận dìu dắt mỹ nữ nhắm mắt đi tới bên bàn ăn, sau đó vừa nói cười vừa đặt vào trong tay mỹ nữ nhắm mắt một ít thức ăn, rồi chính mình cũng là bắt đầu nhai nuốt ngấu nghiến..

Vương Hiệp vẫn còn tương đối tỉnh táo, hắn trước hết nhìn kĩ hoàn cảnh căn phòng, sau đó hắn liền kinh ngạc nhìn vào vết thương trên lồng ngực bị tên đâm xuyên qua của Trịnh Xá, hơn nửa ngày sau mới nói:

- Cái này là bị trúng tên từ tuần trước hả? Là ngươi bị thương từ bộ phim kinh dị lần trước sao?

Trịnh Xá vuốt vuốt vết thương trên lồng ngực đã kết da non, hắn lắc đầu nói:

- Ngươi ăn thứ gì đó trước đi. Người là sắt cơm là thép, một bữa không ăn sẽ đói bụng đến phải run, chuyện gì thì cũng đều chờ mọi người ăn uống no nê sau đó mới giải quyết.

Vương Hiệp gật đầu, hắn cũng không khách khí, đến bên bàn cơm rồi bắt đầu ăn thả cửa, động tác hắn ăn rất hào sảng, không thua gì bộ dạng của những người còn lại.

Trịnh Xá thấy vậy có chút sững sờ, trước khi sáu người này đến, hắn cũng đã kêu lão bản quán bar chuẩn bị phần thức ăn đủ cho mười người, mặc dù lúc này đang rạng sáng khoảng 3,4 giờ sáng, muốn mua được vài thứ thích hợp thật sự là không được, bất quá cũng may còn có tiệm bán đồ ăn nhanh suốt đêm, bởi vì cũng chỉ cần lượng không cần chất, chỉ ở trong tiệm ăn nhanh mua phần thức ăn dành cho mười người gồm Ham-bơ-gơ, gà nướng, vài loại đồ ăn vặt, bất quá những thứ như vậy trong mắt sáu người, còn thêm từ vẻ ăn uống của bọn họ, xem ra thật sự là cũng không thua gì bữa tiệc lớn đầy mĩ vị.

Chờ đến khi sáu người ăn uống xong xuôi, phần thức ăn của mười người đã bị bọn họ ăn cho sạch sành sanh, xem bộ dạng của bọn họ cũng chỉ mới đầy được nửa cái bụng, điều này khiến cho Trịnh Xá không thể không ngừng cười khổ.

-Trước khi nói cho các vị những chuyện vừa trải qua, dựa theo thông lệ, đầu tiên cần hỏi một chút về tên cũng như nghề nghiệp trước kia của mọi người, mong các vị không nên giấu diếm điều gì, ta sẽ căn cứ tình huống của mà an bài nhiệm vụ riêng cho từng người, hoặc là để cho người không có năng lực lui về hậu phương an toàn một chút.

Trịnh Xá ngồi ở trên ghế sa lon, nhìn sáu người đang chậm rãi uống trà.

Sáu người đều tự liếc mắt nhìn nhau, Vương Hiệp dẫn đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

- Tên ta là Vương Hiệp, nghề nghiệp là thành viên của sư đoàn đặc chủng biên đội của lực lượng vũ trang dã chiến, biệt hiệu là Tham Lang, am hiểu trinh sát, phản trinh sát, bố trí địa lôi cùng bẫy rập .....

Trịnh Xá hơi thoáng kinh ngạc liếc mắt nhìn hắn một cái, hắn ban đầu chỉ là tưởng rằng Vương Hiệp là tên quân nhân bình thường, không nghĩ tới hắn không ngờ lại là quân nhân thuộc đơn vị bộ đội đặc chủng cường đại đến thế, cái này cần phải triệt để xem xét kỹ, nếu như mọi chuyện mà Vương Hiệp nói trên đều là chân thật , như vậy người này là một nhân vật cường hãn hiếm thấy ở trong luân hồi tiểu đội, dựa trên thực lực cùng năng lực mà nói, có thể cùng với Triệu Anh Không lúc mới vào luân hồi tiểu đội tương đương nhau đấy chứ!

Vị công chức nữ tử kia cũng thật hào phóng, nàng cũng thẳng thắn nói ra:

- Hoàng Lệ Lâm, đang làm việc cho một tờ tạp chí, ách, một nửa làm biên tập viên một nửa làm nghề tự do, ta cũng là hoạ sĩ.....”

Vị hán tử trông bình thường như công nhân phổ thông kia thì nói:

- Lý Lão Thi, người khác đều gọi ta là Lý Lão Thật, mọi người bảo ta rất thành thật , nghề nghiệp là công nhân thủy điện, từ lúc còn là học sinh mười bốn tuổi đã bắt đầu làm công nhân, ta làm việc ở phương diện này đã hai mươi năm rồi.

Vị nam tử mang kính mắt trông nhã nhặn kia thì cười một tiếng rồi nói:

- Trịnh Tiết, ha ha ha, chúng ta cùng một họ ..... Công việc là luật sư, trước mắt đang muốn xin được đến Hongkong làm việc.

Tên thanh niên da dẻ tái nhợt gầy yếu kia rụt rè nói:

- Vương Tiểu Hiếu, ách, vẫn còn chưa có việc làm.

Thanh âm của gã thanh niên này nghe qua đã có chút mùi vị cà lăm, bất quá nguyên nhân cũng có thể là do khiếp đảm hoặc là thật lâu chưa nói láo.

Tất cả mọi người đem ánh mắt nhìn về phía vị nữ tử nhắm mắt kia, vị nữ tử này tựa hồ cũng hiểu được đến phiên nàng, nên nàng mỉm cười nói:

- Chu Văn, ta là người bẩm sinh thị tuyến bị biến dị, cũng không phải bị mù, mà là ta nhìn thấy cái gì đó thì cũng đều trở nên rất kì quái, cho nên là không tìm được việc làm tốt ..... Chức nghiệp của ta là một thầy tướng số.

Mấy người còn lại trên mặt đều lộ ra vẻ mặt cổ quái, ngược lại vị nữ tử này lại rất lạnh nhạt, thần tình của nàng thoạt nhìn tựa hồ cũng không cần để ý tới người khác nghĩ thế nào, chỉ là ung dung cầm chén trà xanh uống một ngụm, cảm giác uyển chuyển kia làm cho người ta thưởng tâm vui mắt, mỹ nữ như vậy tựa hồ ngay cả từng động tác đều mang theo nét phong tình.

Trịnh Xá sửng sốt một chút, hắn nhưng lại đột nhiên hỏi:

- Nghề tướng số của ngươi là ám chỉ cái gì? Chỉ đơn thuần là thảo luận về vận mệnh của người khác hay sao?

Chu văn nhẹ nhàng cười nói:

- Không phải, ta từ lúc nhỏ bị xe đụng, thị giác thần kinh xảy ra một ít biến dị, cho nên ta có thể trông thấy người trước khi bị chết đều sẽ hội tụ lại một loại tử khí. Hoặc nói rằng cá nhân ta có bản năng dự cảm..... A a, nghe nói cũng có một số người có được thần kinh thị giác biến dị như vậy, số lượng cũng không ít lắm đâu.

Trịnh Xá sau khi nghe nói như thế nhất thời nhớ tới Tiêu Hoành Luật, bất quá Tiêu Hoành Luật là cả hệ thống não thần kinh cùng có chút biến dị, mà nữ tử trước mặt này tựa hồ chỉ là thị giác có biến dị, bất quá như vậy cũng có thể đủ dự cảm được công kích của tử thần đó chứ? Dù sao ai sẽ chết lập tức dự cảm được! Điều này lại là biện pháp dự phòng tử thần tốt nhất.

Trịnh Xá lập tức liền nói:

http://tieulun.hopto.org

- Ngươi mở mắt mình ra nhìn chúng ta thử xem sao, nhìn một chút trong chúng ta ở đây ai dễ dàng gặp phải tử vong nhất.

Chu Văn chần chừ một chút, nàng thì thào nói ra:

- Ta..... Ta sợ làm các ngươi hoảng sợ, con mắt của ta rất dọa người, người khác nhìn qua thông thường thì đều sẽ như gặp phải ác mộng.

Chung quanh mấy người nghe được đều có chút sững sờ, bởi vì những chuyện đang nói trước mắt này có chiều hướng như đang tiến vào phương diện ma quái vậy, nữ nhân viên công chức kia phản ứng nhanh nhất, nàng sang sảng cười nói:

- Cái gì vậy, một đại mỹ nhân như ngươi thế này, chẳng lẽ còn sợ bị người nhìn hay sao? Hì hì, yên tâm đi, lá gan của tỷ tỷ ta đây rất lớn.

Người xung quanh cũng đều đua nhau tranh lời nói tiếp, đám nam nhân sớm đã để ý tới vị mỹ nữ có khí chất này, tại giờ phút thế này ai cũng không muốn thừa nhận bản thân mình nhát gan. Cho nên liền biến thành một phen cùng nhau khen ngợi nịnh nọt.

Chu Văn thở dài một tiếng, nàng cúi đầu chậm rãi mở mắt ra, tiếp theo liền yên lặng nhìn lướt qua mọi người, đến khi mọi người nhìn thấy con mắt của nàng thì đều giật mình, bởi vì trong cặp mắt kia tất cả đều là lòng trắng, vừa nhìn cảm giác hơi đột ngột, phối hợp với mái tóc dài của nàng, nhìn sơ qua vốn là dung mạo rất có khí chất, giờ phút này nhìn qua thật là âm trầm lạnh lẽ. Nếu một người khi đối mặt với cô gái như thế, rất có thể sẽ đột ngột bị dọa đến thét lên, bởi vì tình hình thế này thoạt nhìn thật sự là có chút quá mức quỷ dị.

Chu Văn kinh nghi nhìn mọi người, nàng vừa lại tò mò nhìn về bốn phía, hơn nửa ngày sau nàng mới nhắm mắt lại thở dài nói:

- ..... Rất hắc ám a, bốn phía quá hắc ám a, hình như chúng ta như ở trong..... cứ như ở trong làn khói đặc thiêu đốt thi thể vậy, chúng ta tùy thời đều sẽ chết đó, tất cả mọi người đều gặp phải đồng dạng nguy hiểm, cứ giống như thể giây tiếp theo chúng ta sẽ chết vậy đó, tình huống như thế này là lần đầu tiên ta được chứng kiến.

Trịnh Xá thở dài một tiếng, hắn đã biết tình huống sẽ phi thường nghiêm trọng, nhưng không nghĩ rằng đã nghiêm trọng tới mức như vậy rồi, bọn họ sáu người quả thật tùy thời đều có thể chết a. Sự uy hiếp của tử thần có mặt khắp nơi, điều này Chu Văn quả thật là không hề nói sai, nàng là người có kĩ năng đặc biệt, là nhân tài đặc biệt a .

Ngay tại lúc này, bộ đàm mà Trịnh Xá cắm ở bên hông đột nhiên vang lên, hắn kì quái bật bộ đàm lên, bên trong lại truyền đến giọng nói của một nam nhân tuổi còn trẻ, hắn lớn tiếng gào khóc :

- Cứu, cứu ta a, ta không muốn chết, cứu ta, Lục Trì Xuyên đã chết, ta còn không muốn chết a.....

Lời nói chỉ tới đây rồi Trịnh Xá nghe được một tiếng rít vang, tiếp theo đó cũng không còn âm thanh nào nữa.

Không, còn có một ít tiếng vang, từ bên trong bộ đàm truyền đến tựa hồ là thanh âm máu phun ra, tiếng máu phun sàn sạt, nghe cứ phảng phất như thể tiếng cười khàn khàn của một lão nhân, thật dữ tợn, thật khủng bố, cứ phảng phất như tử thần đang cười thảm khốc xuyên thấu qua bộ đàm vậy.....

131. Bóng Ma Tiếp Cận (1)

Trải qua xác minh, hai gã tân nhân khác quả thực đã chết, tin tức từ miệng đám côn đồ truyền tới, khoảng chừng mấy tiếng đồng hồ trước, một nữ tử người da vàng bị xe đâm chết ở một khúc cua nào đó, sau lại phát hiện nữ tử không có bất cứ giấy tờ chứng minh thân phận gì cả, ngay cả ảnh chụp của nàng cũng đều không có, do vậy cũng biết hẳn là dân nhập cư trái phép, mà nghe nói lúc đó ở cùng nữ tử tên này còn có một gã nam nhân gốc Á Châu.

http://tieulun.hopto.org

Khoảng chừng mấy tiếng đồng hồ sau, mọi người phát hiện tên nam tử Á Châu này đầu lìa khỏi cổ nằm trên đường, nguyên nhân chết cũng rất là kỳ quái, đầu và thân tách ra mỗi nơi, ở phía sau hắn lại có một sợi dây trong suốt giống như cước câu cá, nghe nói là dụng cụ câu cá của một gia đình nào đó ở trên tầng hai khu nhà trọ, không biết như thế nào từ lầu hai rớt xuống, hơn nữa vừa đúng vướng treo vào hai bên của con đường. Mà lúc đó nam tử Á Châu này không biết từ chỗ nào cướp một chiếc xe mô-tô, đang chạy qua con đường này, sau đó đầu của hắn và tay trái cầm bộ đàm dễ dàng bị cắt đứt, kiểu chết như vậy thậm chí làm cho cảnh sát và pháp y đều cảm thấy vô cùng kinh ngạc, thật sự là quá xảo hợp.

- Đây tuyệt không phải là xảo hợp gì cả, trong loạt phim kinh dị Final Destination, bởi vì có người dự cảm tử vong phi thường mạnh mẽ, cho nên bọn họ tại trước khi tử vong ập tới đã đào thoát đi, thế nhưng bọn họ chỉ vỏn vẹn là đào thoát tử vong tại chỗ mà thôi, cũng không có chân chính thoát khỏi tử vong, tử thần. Kỳ thực cũng không phải là có quái vật gì tên là tử thần, đây là một loại quy tắc của tử vong mà thôi, cho dù ngươi tạm thời đào thoát khỏi tử vong, nhưng cạm bẫy của tử thần tùy thời mà đến, vẫn như cũ là nhìn như xảo hợp, trong lúc bất tri bất giác ngươi sẽ thực sự bị giết chết ..... bị loại quy tắc này giết chết!

Trịnh Xá thì thào nói, sau khi hắn nghe được kết quả mà đám côn đồ kia đã dò la được, rốt cục đã biết trình tự giết người của tử thần lần này ..... giết người không có trình tự! Hoàn toàn không có bất cứ trình tự giết người gì cả!

- Dựa theo tình huống trong phim mà xét, trình tự giết người của tử thần trong Final Destination 2 là vừa khớp ngược lại với trình tự tử vong trong vụ tai nạn xe cộ lúc đó. Thế nhưng bởi vì sự sát nhập của chúng ta, hoặc là Chủ Thần đã cải biến đối với kịch bản phim, cho nên khi chúng ta đối mặt với tử thần, trình tự tử vong lại biến thành không hề có trình tự ..... Trước khi hai người bọn họ chết, ta vừa khéo đã bị tử thần công kích, mà hiện tại lúc này, hai mẹ con trong kịch bản đó hẳn là còn chưa chết chứ? Chúng ta đáng lẽ phải là giữa lúc bọn họ tử vong thì gặp phải tập kích ....

Lúc này, nữ tử Hoàng Lệ Lâm mở miệng nói:

- Ba tập Final Destination ta đều đã xem qua, trong tập 2 không phải có một địa phương là tuyệt đối an toàn sao? Cái trại an dưỡng kia a, chỉ cần có thể đợi trong trại an dưỡng, bất luận cái gì ngoài ý muốn hẳn là đều không có khả năng giết chết chúng ta chứ? Nếu không tử thần còn có thể giết chết chúng ta như thế nào? Động đất? Hỏa hoạn? Làm cho rất nhiều người cùng chết với chúng ta một chỗ?

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Trại an dưỡng xác thực có thể trở thành một trong những địa điểm trốn tránh, nhưng đây tịnh không phải là tuyệt đối, bất luận cái gì ngoài ý muốn đều có thể phát sinh. Đặc biệt là đối với thành viên luân hồi tiểu đội chúng ta mà nói, ta còn chưa có nói qua về Chủ Thần cho các ngươi sao? Đó là một cái quang cầu cực lớn, nó khống chế chúng ta tùy cơ tiến nhập trong thế giới phim kịnh dị, hơn nữa ta đã gặp phải qua vài lần loại tình huống này, chính là Chủ Thần không có khả năng ở trong phim kinh dị lưu lại sơ hở, có lẽ nó sẽ lưu lại một số đạo cụ để khắc chế quái vật trong phim kịnh dị, nhưng ngươi cần phải nỗ lực phá giải mê đề mới có thể tìm được. Hơn nữa ngược lại, nếu như ngươi cố đi tìm sơ hở để có thể thoải mái vượt qua phim kịnh dị, như vậy độ khó liền sẽ được đề cao lên."

- Ta thậm chí có thể tưởng tượng, trên đường khi các ngươi ngồi trên xe hoặc là đi bộ về phía trại an dưỡng, từng chuyện ngoài ý muốn sẽ xảy ra khiến cho các ngươi toàn bộ phải chết hết, có cần đánh cược không?

Thần sắc của mấy người xung quanh đều biến đội, trông bộ dạng tựa hồ đều rất lo lắng, Vương Hiệp vội nói:

- Vấn đề trốn hay không chúng ta lát nữa thương lượng sau, lời nói của người lúc nãy là có ý tứ gì? Vì sao nói là sẽ phải đối chiến cùng với mấy người lợi hại giống ngươi?

Trịnh Xá thở dài, hắn nhìn Vương Hiệp một chút, vừa nhìn những người còn lại nói:

- Trong thế giới luân hồi phim kịnh dị này, ta và năm người kia đã trải qua một hoặc là nhiều bộ phim kịnh dị, ta và bọn họ hợp thành một đoàn đội, lúc trước dùng lực lượng tương hỗ bù đắp cho nhau để cùng đối mặt với cái thế giới phim kịnh dị này. Sự tàn khốc của thế giới này các ngươi căn bản vô pháp tưởng tượng, lực lượng của một cá nhân ở trong đó nhỏ bé đến thế nào, chỉ có lực lượng của rất nhiều người cùng gộp lại mới có thể sống sót..... Mà sáu chúng ta chính là một đoàn đội có thực lực bổ sung cho nhau.

http://tieulun.hopto.org

- Tỷ như ta đây làm đội trưởng, lực lượng cận chiến của ta là mạnh nhất, đã mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ hai, cường hóa trung cấp nội lực và huyết thống bá tước Vampire biến dị, có được kỹ năng Hồng Viêm cùng khinh công, có thể nói ta chính là người cận chiến chính diện mạnh nhất trong đoàn đội. Các đoàn viên khác, có người ám sát lợi hại, có người mạnh về sử dụng viễn trình cung tiễn, có người có tinh thần lực tảo miêu, có người rất lợi hại trong trí tuệ bố cục, còn có một ..... Người kia ta cũng không biết hắn am hiểu phương diện nào, mà lần này lại phát sinh ngoài ý muốn. Chính là bởi vì người này đột nhiên có hành động khiến ta vô pháp giải thích và hiểu rõ. Hắn đã khống chế bốn người còn lại, tuyên bố chỉ cần ta đánh hôn mê bọn họ, là có thể giải trừ trạng thái bị khống chế của bọn họ, sau đó chỉ cần đánh đổ hắn thì có thể biết được hắn vì sao tập kích ta..... Đây là nguyên nhân vì sao khi các ngươi thức tỉnh chỉ nhìn thấy một mình ta.

Sắc mặt Vương Hiệp hơi đổi nói:

- Ý của ngươi là muốn ta và ngươi chiến đấu với các đội viên cũ sao?

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Đúng vậy, cho nên mới không cho phép ngươi sử dụng địa lôi hoặc là cạm bẫy, hơn nữa khi chiến đấu ta cũng sẽ cùng ngươi chiến đấu, cần phải bắt sống bọn họ. Đương nhiên, các loại đứt tay đứt chân thì có thể không cần kiêng kỵ, chỉ cần không giết chết bọn họ là được.

Tên luật sư Trịnh Tiết kia lại cảm thấy hứng thú hỏi:

- Ngươi là đội trưởng của đoàn đội sao? Đúng rồi, đội trưởng đoàn đội là dựa vào cái gì quyết định? Mọi người đề cử? Hay là dựa vào thực lực mạnh yếu? Ta cảm thấy rất hứng thú a, trong hoàn cảnh tàn khốc như vậy, nhân loại đến tột cùng là chiếu theo trình độ văn minh mà quyết định thủ lĩnh, hay là dùng cách đào thải tự nhiên lấy mạnh hiếp yếu?

Trịnh Xá hơi sửng sốt một chút, hắn mỉm cười nói:

- Trong đoàn đội, chỉ cần sau khi nhận được sự tán thành của đồng bọn, chính là có thể dựa vào đó để quyết định, ta là do bọn họ đề cử.....

Nói đến đây, đột nhiên trong lòng Trịnh Xá chợt động, nhất thời hắn cũng nói không ra lời nữa.

Hắn trở thành đội trưởng, chuyện này là từ lúc nào bắt đầu vậy .... Tựa hồ là từ sau khi Alien 1 chấm dứt, hơn nữa cứ tự nhiên như vậy mà trở thành đội trưởng đoàn đội. Một là bởi vì Trương Kiệt không phản đối, Chiêm Lam sau phim Alien 1 đối với hắn là vừa cảm kích vừa có chút tâm ý yêu thương, cho nên tự nhiên cũng không phản đối, mà Sở Hiên tựa hồ không thèm chức đội trưởng này, còn Linh Điểm tính cách lãnh đạm cũng sẽ không đưa ra ý kiến phản đối gì cả. Vì vậy hắn cứ tự nhiên như thế mà trở thành đội trưởng đoàn đội ..... Thế nhưng, một người trở thành đội trưởng đoàn đội thật sự dễ dàng như vậy sao? Mà câu nói kia của Trương Kiệt khi rời khỏi lại là có ý tứ gì? Đánh bại hắn thì chính là đội trưởng Trung Châu đội, nói cách khác hắn trước mắt còn chưa phải là đội trưởng sao?

Trịnh Xá nghĩ đến đau cả đầu, trước mắt tất cả mọi chuyện đều có vẻ mơ hồ, một chút đầu mối căn bản không đủ để suy luận tiếp vì sao Trương Kiệt đột nhiên nảy sinh biến hóa. Hơn nữa từ những lời hắn nói, xem ra nguyên nhân căn bản là ở chỗ hai chữ "Đội trưởng" này.

Suy tưởng nửa ngày, rốt cục Trịnh Xá bỏ qua những suy đoán lung tung, tóm lại tất cả đợi đến lúc mặt đối mặt với Trương Kiệt lần nữa, mọi chuyện cuối cùng sẽ lộ ra chân tướng ..... Chỉ hy vọng đến lúc đó, đồng bọn của hắn không chịu phải thương tổn quá lớn là được.

- Như vậy các vị có nên tìm một gian phòng để nghỉ ngơi hay không? Các ngươi tựa hồ đã liên tục không nghỉ một ngày rồi nhỉ? Ha ha, hiện tại thời gian còn sớm, đợi đến buổi trưa mọi người sẽ cùng đi ăn bữa trưa. Sau đó bước tiếp theo nên làm như thế nào, ta tự nhiên sẽ an bài cho mọi người một chút.

Trịnh Xá bỗng trông thấy mọi người xung quanh đều đang không ngừng ngáp, lúc này hắn mới nhớ tới bọn họ chỉ đều là tố chất của người thường, vì vậy lập tức vừa cười vừa đề nghị.

Sáu người Xung quanh liếc mắt nhìn nhau, ngay cả Chu Văn cũng lộ ra biểu tình mong ngóng, cho nên bọn họ cũng không có cự tuyệt mà lập tức thống khoái đáp ứng sau đó đi về phía cửa phòng, định vào hành lang

http://tieulun.hopto.org

tìm một gian phòng ngủ một giấc thật thoải mái.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút bỗng nhiên lại cười nói:

- Đúng rồi, tốt nhất không nên tìm chỗ gần sát căn phòng lúc trước, chỗ này khách sạn thuê giờ a, âm thanh chỗ đó sẽ khiến các ngươi vô luận như thế nào cũng ngủ không nổi.....

Mấy nam nhân đều hiểu ý cười cười, mà hai cô gái thì hơi đỏ hồng mặt, vẫn là Hoàng Lệ Lâm tính cách tương đối thẳng thắn, nàng vừa đỡ Chu Văn vừa thấp giọng mắng vài câu, hai cô gái này vội vàng tìm một gian phòng tiêu chuẩn cách sát vách gian phòng của Trịnh Xá. Tiếp theo vừa tiến vào gian phòng liền vội vàng đóng chặt của lại, tựa hồ như rất sợ đám nam nhân này xông vào, thấy thế năm nam nhân này nhất thời đều mỉm cười.

Đợi cho sau khi những người khác đi rồi, Trịnh Xá trở lại trong phòng, cầm lên một cây bút ở bên cạnh điện thoại trên bàn, tiếp theo xé một mảnh giấy rồi viết lên trên đó tên của năm người, phân biệt là: Trương Kiệt, Chiêm Lam, Triệu Anh Không, Trương Hằng, Tiêu Hoành Luật. Sau đó phần dưới tên của năm người, hắn viết ra những phương diện am hiểu và kĩ năng của họ mà hắn biết, tỷ như kỹ năng của Chiêm Lam là có "tinh thần tảo miêu", mà phương diện am hiểu của Triệu Anh Không chính là ám sát.....

Đợi đến sau khi tư liệu của bốn người còn lại đều hoàn toàn viết xong, tiếp theo hắn khoanh một vòng tròn lên tên của Trương Kiệt, từ trong vòng đó vươn ra các đường nối liền với bốn người còn lại.

" Trương Kiệt đã khống chế được bốn người còn lại, nếu như dựa theo thực lực mà Triệu Anh Không biểu hiện ra hôm nay, xem ra nàng tựa hồ như không bảo lưu được ý thức của chính mình, điều này cũng không phù hợp trạng thái bị khống chế, mà càng có thể là bị thôi miên ám thị. Giống như lần trước đi nghỉ ở Hawaii, Chiêm Lam cũng bị thôi miên đi về phía bờ biển, tinh thần của bản thân coi như thanh tỉnh, thế nhưng lại làm ra một số chuyện không tự chủ được. Cho nên hắn mới yêu cầu ta đánh ngất bọn họ, như vậy sẽ có thể giải trừ thôi miên hay sao?"

Trịnh Xá suy nghĩ một chút, hắn gạch dưới tên của Trương Kiệt rồi đề ở đó hai chữ "thôi miên", sau đó hắn chần chờ một chút rồi viết xuống tiếp "tinh thần công kích", bởi vì đây là điều duy nhất có thể tưởng tượng được, chính là phương thức tử vong của gã tinh thần khống chế giả thuộc Ấn Châu đội kia, mà nếu như thực sự là như vậy thì Trương Kiệt hắn là cũng có thể dùng phương thức giống vậy để giết chết hắn sao? Thế thì hắn vì sao không làm như vậy?

"Trương Kiệt, ta thực sự rất rất muốn biết, chân tướng mà ngươi muốn nói cho ta ..... Chân tướng đó đến tột cùng là cái gì? Ngươi đẩy sự tình từng bước một đến mức này, chẳng lẽ ngươi đang ..... tìm chết?"

Bất luận Trịnh Xá nghĩ như thế nào, thời gian vẫn cứ trôi đi, sáu người còn lại sau khi từng người tìm được phòng liền đi vào, ngoại trừ hai cô gái ở cùng trong một gian phòng, bốn nam nhân còn lại đều mỗi người ở một gian, trong đó gã thanh niên gầy yếu da tái nhợt Vương Tiểu Hiếu còn cố ý tìm một gian gần với gian phòng lúc trước nhất, vừa tiến vào gian phòng đã nghe thấy tiếng nữ nhân rên rỉ từ sát vách truyền đến.

Một trận gió nhẹ thổi tới, trong lúc bất tri bất giác, cửa sổ đó nhẹ nhàng đóng xuống, làm cho người ta kỳ quái chính là ở phòng này không hề có thông gió chút nào, mà trận gió nhẹ này vẫn như cũ không hề dừng lại, nó lay động tới khắp nơi trong gian phòng .....

132. Bóng Ma Tiếp Cận (2)

Việt

chương 1: bóng ma tiếp cận (2)

Vương Tiểu Hiếu là một gã "trạch viện tộc", ý tứ là thường ngày ngồi ở nhà lên mạng xem TV, trừ phi là bất đắc dĩ, nếu không là sẽ không dễ dàng đi ra khỏi cửa, mà bởi vậy hắn cũng không có quan hệ qua lại với bạn gái, hơn nữa hắn cũng đang thất nghiệp ở nhà, cơ hội tìm được bạn gái lại càng nhỏ.

Tuy rằng Vương Tiểu Hiếu sau khi trải qua một ngày bôn ba thực sự đã rất mệt nhọc, thế nhưng ngược lại, chuyện tình dục đối với hắn càng có một chút lực mê hoặc, cho nên sau khi hắn xả nước vào bồn tắm trong

http://tieulun.hopto.org

phòng vệ sinh, hắn liền ghé vào sát trên vách tường tỉ mỉ nghe tiếng nữ nhân rên rỉ sát vách, vừa nghe vừa chảy nước miếng, cứ như thế ghé vào trên vách tường. Bốn năm phút đồng hồ sau, không ngờ hắn bởi vì quá mức mệt nhọc mà ngủ thiếp đi, điều này lại không thể không khiến người khác bội phục hắn, cứ như vậy ghé vào trên vách tường không nhúc nhích tý gì mà ngủ thiếp đi.

Người đang ngủ, thế nhưng nước trong phòng tắm vẫn không ngừng chảy ra, cứ như thế cho đến hơn mười phút sau nước trong phòng tắm đã từ bên trong tràn ra tận ngoài phòng, rất không hay là hố thoát nước của phòng tắm bị tắc nghẽn, cho nên chỗ nước này chỉ có thể không ngừng ùn ùn chảy ngược vào trong phòng, cứ như thế chảy qua đồ dùng trong nhà, bàn trà, bàn ăn, giường, còn có tủ điều hòa .....

Nhẹ nhàng "xoẹt" một tiếng vang lên, tủ điều hòa đó sau khi bị nước ngập tựa hồ dẫn đến đoản mạch, cho nên toàn bộ điều hòa bất ngờ bốc lên khói xanh nhàn nhạt, mà nước cũng dẫn điện, cứ như thế chậm rãi hướng phía Vương Tiểu Hiếu chỗ trên vách tường lan tới .....

Đúng lúc này, chỗ sát vách bỗng nhiên truyền đến một tiếng rầm, nhất thời khiến Vương Tiểu Hiếu đang trong giấc ngủ mơ mông lung phải giật mình tỉnh giấc. Cuộc chiến xác thịt sát vách sớm đã kết thúc, thế nhưng nam tử lại tựa hồ đang tranh cãi với nữ nhân, bọn họ hình như là vì vấn đề tiền công quan hệ mà nảy sinh mâu thuẫn, hơn nữa thanh âm của bọn họ còn càng lúc càng lớn tiếng, thậm chí không cần ghé sát trên vách tường, Vương Tiểu Hiếu cũng có thể nghe được rõ ràng.

Vương Tiểu Hiếu nhất thời liền cảm thấy mất hứng , vì vậy quay đầu lại định ra khỏi phòng tắm, ai mà biết hắn vừa chuyển đầu lại liền lập tức sửng sốt. Bởi vì khắp trong phòng toàn là khói xanh, nhưng điều này chưa tính là gì, trên mặt đất còn chảy một dòng nước, dòng nước này đang chảy về phía hắn, bởi vì trên mặt đất là thảm trải sàn, dòng nước này vừa chảy qua thảm liền phóng ra tia lửa, dường như là trong nước có mang theo dòng điện vậy. Vương Tiểu Hiếu nhất thời điếng cả người.

Chính bởi vì là "trạch viện tộc", cho nên hắn mới càng có cơ hội tiếp xúc với nhiều phim kịnh dị ngoại quốc, trong đó 3 tập phim kinh điển Final Destination hắn tất nhiên cũng là xem qua. Cho nên lúc này, hắn lập tức nhận ra bản thân đã bị tử thần bám theo, trong chỗ nước này khẳng định là mang theo dòng điện, điều duy nhất hiện tại hắn có thể làm là chạy trốn.

Vương Tiểu Hiếu lập tức xông về phía cửa chính, cố sức giật mạnh cánh cửa, thế nhưng đáng chết là nó lại đang bị khóa, vô luận hắn vặn vẹo như thế nào cũng vô pháp mở được cửa chính. Hơn nữa càng đáng chết hơn chính là thanh âm tranh cãi ầm ĩ trong phòng sát vách kia càng lúc càng lớn tiếng, làm cho hắn vô luận kêu la như thế nào cũng không có khả năng truyền tiếng kêu ra xa. Bởi vì bên kia mới là chỗ ở của bọn Trịnh Xá, mà Vương Tiểu Hiếu một mình một người ở gian phòng phía ngoài này, lại thêm tiếng ồn ào chết tiệt lại xuất hiện đúng lúc này, mặc cho hắn kêu gào lớn như thế nào cũng không có khả năng có người phát hiện ra hắn.

Vương Tiểu Hiếu trong lòng quả thực là gấp muốn chết, hắn liều mạng đập cửa phòng, thế nhưng cánh cửa phòng này vẫn như cũ không chút sứt mẻ, mà dòng nước đó đã càng ngày càng đến gần hắn rồi. Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể vọt tới bên cửa sổ, thế nhưng điều khiến hắn cảm thấy kinh ngạc chính là ngay cả cửa sổ này cũng đã bị khóa chết hoàn toàn, cũng giống hệt cửa chính không có cách nào mở ra.

- Mẹ kiếp! Người còn không phải bị nước tiểu nghẹn chết hay sao?

Trong lòng Vương Tiểu Hiếu sinh ngoan độc, hắn cầm cái ghế không ngừng nện mạnh vào cửa sổ thủy tinh, rốt cục sau vài cái đập đã mở ra cửa sổ thủy tinh chết tiệt này, mà ngay trước khi dòng nước kia tới gần hắn đã nhảy bật lên, cả người rốt cục đã nhảy lên trên cửa sổ thủy tinh.

Vị trí của cửa sổ này hướng ra bên ngoài đường cái, trên đường thưa thớt có vài chiếc xe chạy qua, có điều đa số đều là xe tải đường dài. Vương Tiểu Hiếu nhìn về phía dưới tầng mà khẽ nuốt nước miếng, chỗ này là cửa sổ, độ cao mấy thước tuyệt đối ngã không chết người, mà dòng nước ở phía sau hắn vô luận như thế nào cũng chảy không đến độ cao của bệ cửa sổ này, cho nên hắn nhất thời bắt đầu chần chờ, cứ như thế trong lúc chần chờ, khói bốc lên từ tủ điều hòa đó lại càng thêm mù mịt, ban đầu từ làn khói xanh đã biến thành khói đen mù mịt, đồng thời một số tia lửa còn bắt đầu chớp động, trông giống như là sắp nổ tung lên.

Vương Tiểu Hiếu khẽ nghiến răng, rốt cục quyết định nhảy xuống phía dưới, thế nhưng hắn vừa hành động, tủ điều hòa phía sau đột nhiên nổ tung, khí lưu từ vụ nổ phảng phất như một cánh tay mạnh mẽ đẩy về

http://tieulun.hopto.org

phía Vương Tiểu Hiếu, quăng hắn từ miệng cửa sổ bay ra ngoài, rơi thẳng xuống đường. Có điều một chút độ cao như thế thủy chung cũng ngã không chết người. Cho đến lúc này, rốt cục Vương Tiểu Hiếu mới thở phào một hơi.

- Mẹ kiếp, chết thế này ..... ”

Vương Tiểu Hiếu còn chưa dứt lời, hắn đã rơi xuống trên mặt đường, đồng thời một chiếc xe tải trước mặt vọt tới, ”bẹp” một tiếng, lốp xe cực lớn của chiếc xe đó đã nuốt chửng lấy hắn .....

- Bị chết thảm quá, cả người hoàn toàn bị ép thành thịt vụn, hình dạng thế này đã hoàn toàn vô pháp phân biệt rõ ..... Nhưng mà điều ta rất hiếu kỳ chính là: rút cuộc hắn làm như thế nào mà từ chỗ kia cách gần mười mét nhảy đến được tận đây?

Một viên cảnh sát người da trắng thì thào nói với một đồng sự khác.

Viên cảnh sát kia cũng hiếu kì nói:

- Tin tức từ chỗ ông chủ kia cho biết: Hắn tựa hồ là khách nhập cư trái phép, ở trọ tại căn phòng mà điều hòa phát nổ. Thế nhưng hắn là như thế nào mà từ trên lầu hai trực tiếp nhảy đến được chỗ này? Điều này ta cũng phi thường tò mò. Cho dù là quán quân Ô-lym-pic cũng vô pháp nhảy được như thế này. Trừ phi hắn là từ lầu hai chạy lấy đà rồi nhảy xuống thì còn có thể .....

Viên cảnh sát người da trắng đứng lên nói:

- Tình tiết khác thì sao? Ngày hôm qua người này có kêu nữ nhân tới không? Gọi nữ nhân đó tới hỏi một chút.

Viên cảnh sát kia nói:

- Không, ông chủ quán bar nói hắn chỉ thuê khách sạn chuyện khác hắn một mực mặc kệ. Nhưng mà ngày hôm qua một nam một nữ ở sát vách thật ra đã cung cấp một ít đầu mối. Bọn họ nói ngày hôm qua khi đang cãi nhau , bỗng nhiên nghe được gian phòng sát vách mơ hồ truyền đến tiếng thủy tinh vỡ, nhưng mà bọn họ cũng không để ý. Sau đó đợi đến khi bọn họ cãi nhau xong, lại bỗng nhiên nghe được một âm thanh lớn vang lên, phảng phất như là thanh âm của vật gì nổ tung vậy. Ta nghĩ thanh âm bọn họ nghe được có lẽ là mỏ hàn điều hòa .....

Viên cảnh sát người da trắng kia cất tiếng thở dài nói:

- Ngày hôm qua ta nhận được tin báo, tựa hồ có một thế lực ngầm ngoại lai đang tìm mua súng ống đạn được. Hơn nữa thế lực đó tựa hồ có quan hệ gì đó với người Á Châu, hy vọng người này không phải là một trong số đó. Nếu như thực sự là xã hội đen ác chiến bằng hoả lực với nhau ..... rồi thay đổi hiện trường thành bị xe tải chèn chết, đây lại là một ý kiến mới mẻ. Nói chung bảo mọi người gần đây phải cảnh giác một chút, bất luận cái gì có thể là đầu mối đều phải mau chóng thu thập lại! Thông báo cho mọi người hãy cung cấp đầu mối về thế lực mới kia, ta muốn nói chuyện với bọn họ!

Cùng lúc đó, đám người Trịnh Xá đang ăn trưa trong nhà hàng Pháp cách quán bar không xa, tuy rằng thời gian hiện tại mới hơn mười một giờ, nhưng mà bị áp lực của cảnh sát bức bách nên bọn họ cũng chỉ có thể rời khỏi khách sạn.

Trên thực tế, mọi người căn bản là luôn không ngủ ngon, sau khi Vương Tiểu Hiếu gặp chuyện không may, mọi người liền bị ép rời khỏi khách sạn, tìm một chỗ hẻo lánh ở gần đây mà nghỉ ngơi một chút. Sau khi tận mắt nhìn thấy bộ dạng chết của Vương Tiểu Hiếu, trong lòng tất cả mọi người đều cảm thấy buồn nôn, hơn nữa cảm giác tử vong ập tới càng phát ra rõ ràng, trong lòng mỗi người đều trĩu nặng. Dưới tình huống như vậy nếu như còn có thể ngủ ngon được, thì người này thật đúng là đáng để mọi người bội phục a.

Bất đắc dĩ, mọi người đành phải giải quyết vấn đề ăn cơm trước tiên, may là Trịnh Xá đã lấy được mấy nghìn đô-la Mỹ tiền mặt từ ông chủ quán bar, cho nên toàn bộ cũng không cần lo lắng trong khoảng thời gian ngắn không có tiền ăn cơm. Vì vậy bọn họ liền tìm đến nhà hàng Pháp này, thứ nhất là tất cả mọi người không có hứng thú đi ăn thức ăn nhanh gì cả, thứ hai là từ nơi này cũng có thể trông thấy tình huống trên đường cái bên ngoài quán bar. Chỗ này lại là thuận tiện nhất cho mọi người tùy thời quan sát động tĩnh của cảnh sát.

http://tieulun.hopto.org

- Bị chết như thế ..... Tử thần rốt cuộc là làm như thế nào vậy?

Vẻ mặt Lý Lão Thi tràn ngập kinh khủng sợ hãi, hắn ngồi ở bên cạnh bàn thì thào hỏi.

Lúc này mọi người còn đang đợi đồ ăn, do cái chết của Vương Tiểu Hiếu làm cho tất cả mọi người đã không còn tâm tình nói chuyện. Không ngờ Lý Lão Thi lại là người đầu tiên mở miệng.

Trịnh Xá bất đắc dĩ cất tiếng thở dài nói:

- Là trùng hợp thôi, trùng hợp liên tiếp liền tạo thành cái chết của hắn, chết tiệt ..... Đây mới là ngày thứ hai mà chúng ta đã mất ba người rồi ..... Không, đáng lẽ ta cũng là phải chết rồi, chí ít lần tập kích kia đã đổi lại một người bình thường phải chịu thay. Ta nghĩ hắn khẳng định là chết chắc rồi, tử thần lẽ nào có thể phân biệt ra chúng ta là người của luân hồi tiểu đội sao? Cứ như thế khẳng định là đang bám lấy chúng ta rồi sao?

Vương Hiệp thì thào nói:

- Trước khi rời khỏi ta đã đi nhìn gian phòng của hắn một chút, xác thực không có người ngoài đi vào động tay động chân gì cả, ngoại trừ điều hòa phát nổ ra, trên mặt đất còn có rất nhiều nước. Thế nhưng phòng tắm lại rất bình thường, một điểm cũng nhìn không ra cống thoát nước có dấu hiệu tắc nghẽn. Ta nghĩ không rõ chút nước đó đến tột cùng là như thế nào mà chảy ra .....

Hoàng Lệ Lâm lắc đầu nói:

- Final Destination chính là phi thường kinh khủng ở điểm này, bất luận chuyện gì đều có thể phát sinh, bất luận một điểm chi tiết nhỏ gì đều có thể tạo thành tử vong của một người. Hơn nữa sau khi chết, ngươi còn không biết hắn đến tột cùng là chết như thế nào ..... Suy nghĩ một chút liền cảm thấy rất kinh khủng a, ta cũng không muốn biến thành đống thịt nát như vậy, ta thà rằng bản thân tự sát cũng không muốn đi tìm chết như vậy!

Trịnh Xá nói:

- Có lẽ ngươi ngay cả quyền tự sát cũng đã đã không có. Tử thần sẽ không để cho chính ngươi tìm kiếm tử vong..... Nếu như là kịch bản nguyên bản thì còn may một chút, chỉ cần giết chết một người không nên chết là được, ta cũng không tin tử thần có thể ngăn cản ta giết chết người kia! Thế nhưng đáng tiếc kịch bản hiện tại tựa hồ đã cải biến, từ giết người có trình tự, đến giờ đã thành ra giết người không có trình tự. Ta đã vô pháp xác định trong chúng ta, ai sẽ gặp nạn tiếp theo.

Đúng lúc này, nhìn về phía bên ngoài cửa sổ đã có hơn mười chiếc xe mô-tô, người cưỡi mô-tô này chính là thủ lĩnh đám tên côn đồ mà Trịnh Xá đã gặp mặt ngày hôm qua. Mà bọn họ không kiêng nể gì cả đi vào trong quán bar, đám cảnh sát đó tựa hồ cảm thấy rất hứng thú đối với bọn họ. Vài người đã vây quanh đi tới, đồng dạng Trịnh Xá cũng đứng lên đi ra ngoài cửa chính của nhà hàng.

- Ta đi gặp mặt bọn họ..... Bọn họ hẳn là mang đến thứ mà ta muốn. Hy vọng bọn họ đừng để ta thất vọng. Chỉ là đám cảnh sát nước Mỹ chết tiệt kia..... hy vọng bọn họ không bị đám cảnh sát đó quấn lấy thì tốt rồi .....

133. Chuẩn Bị Đột Phá Tầng Thứ Ba (1)

Trịnh Xá thuận lợi đưa đám thủ lĩnh côn đồ vào trong nhà hàng, nhưng hắn cũng bị đám cảnh sát chú ý tới, may mà từ sáng sớm hắn đã cầm được tấm thẻ căn cước giả, dưới tác dụng của vàng, không chỉ công nghệ chế tác hoàn toàn dựa theo tiêu chuẩn quốc gia của Mỹ, hơn nữa bên chế tác còn cố ý xâm nhập vào dữ liệu di dân trên mạng của thành phố này, đem tin tức giả của Trịnh Xá sửa chữa cài vào đó. Đương nhiên bọn họ cũng không biết tên thật của Trịnh Xá, vì vậy tên mới của Trịnh Xá trên tấm thẻ căn cước gọi là Steven-Chu

Cảnh sát tra xét thẻ căn cước của Trịnh Xá một chút, lại dùng mạng internet cảnh sát ngay tại hiện trường thẩm tra một chút xem có một người như vậy hay không. Kết quả làm cho bọn họ hoàn toàn thất vọng, quả nhiên thật sự là có một người Steven-Chu như thế, ngay cả hình dạng cũng đều giống nhau như đúc,

http://tieulun.hopto.org

trông ảnh giống như là mới chụp, thẻ căn cước như mới làm 2 ngày vậy. Nhưng cái này cũng làm cho bọn họ chỉ có thể trơ mắt nhìn Steven-Chu mang theo bọn thủ lĩnh côn đồ nghênh ngang rời đi.

- Mẹ kiếp, còn Steven-Chu. Sao không gọi ta là "thực thần" luôn đi?

Trịnh Xá có chút cảm giác dở khóc dở cười.

Đám thủ lĩnh côn đồ kia đều rất là cung kính đối với Trịnh Xá, mà Trịnh Xá cũng không hề quan tâm tới tiền bạc, sau khi đưa ra một lượng đô-la Mỹ rất lớn, đám côn đồ này và bọn người Vương Hiệp được mời đến một phòng bao riêng thật lớn.

Trịnh Xá sau khi ngồi xuống liền lập tức hỏi:

- Bảo các ngươi triệu tập người thế nào rồi? Đã đem lời của ta truyền đi chưa?

Đám côn đồ đó liếc mắt nhìn nhau, một gã nam trung niên da trắng trong đám mở miệng nói:

- Đúng vậy, lời của đại ca chúng ta đều đã được truyền ra ngoài rồi ..... Đã có tin tức truyền về: Có người nói lúc trước xác thực đã trông thấy một cậu bé Á Châu thích tự vuốt tóc, còn có một mỹ nữ đeo kính với bộ ngực rất lớn và một nam nhân cầm một cái túi trông giống như bao đựng đàn ghita.....

Trịnh Xá vừa mừng vừa sợ, hấn vội vàng hỏi tiếp:

- Nhìn thấy bọn họ ở chỗ nào?

Nói xong, hấn tiện tay lôi ra cuốn sổ tay hướng dẫn du lịch, lập tức liền mở ra trang có bản đồ thị trấn.

Gã côn đồ này lập tức chỉ vào hướng tòa cao ốc đài truyền hình ở trung ương thị trấn mà nói:

- Đã phát hiện ba người đó ở phụ cận chỗ này, đại khái thời gian là khoảng hai giờ rạng sáng ngày hôm nay. Bởi vì bọn họ thuận lợi đi vào tòa nhà đài truyền hình, mà bảo an nơi đó phảng phất như không phát hiện ra bọn họ, thời điểm đó hấn là không cho phép người ngoài đi vào mới phải, cho nên có mấy người mới cảm thấy hứng thú chú ý tới bọn họ..... Đại ca, ngươi xem cái này.....

Trịnh Xá trong lòng âm thầm tính toán thời gian một chút, thời điểm đó xác thực là hấn mới gặp phải công kích không bao lâu, nếu như xem xét thời gian, hấn là sau khi bọn họ công kích hấn xong liền lập tức trở lại, cho nên đám côn đồ này cũng không nói bừa. Bọn họ xác thực là ở trong tòa nhà đài truyền hình!

Nghĩ tới đây, hấn lấy ra mười thỏi vàng từ trong Nạp giới, từng khối từng khối vàng kim quang xán lạn trông thật là chói mắt, "cộp cộp" âm thanh xếp đống làm cho bộ dạng đám côn đồ này lập tức đồng thời chảy nước miếng. Trịnh Xá lúc này mới nói:

- Làm tốt lắm! Cầm lấy đống vàng này đi, chuyện chia chắc trong các ngươi, ta nghĩ không cần ta phải dạy các ngươi chứ? Số tiền thừa ra phải giúp ta thu xếp đút lót trên dưới, nhất thiết phải cho người luân phiên canh giữ ở xung quanh tòa nhà đài truyền hình đó, chỉ cần trông thấy những người mà ta nói xuất hiện, các ngươi phải lập tức báo cho ta biết ..... Chậm một chút, thế này vẫn chưa an toàn.

Trịnh Xá cũng không chần chờ, hấn từ trong Nạp Giới lấy ra rất nhiều cát, lại từ trong đó lấy ra tiếp mấy mảnh xương nhỏ, những thứ tai họa này không ngờ cũng có thể hoán đổi được từ chỗ Chủ Thần, hấn lại tiếp tục từ trong Nạp giới lấy ra cuốn sách của Anubis, đó là một quyển sách cổ màu đen dầy cộp nặng nề, tiếp theo trong miệng hấn bắt đầu lẩm nhẩm chú ngữ phát âm kiểu Ai Cập cổ.

Theo sự tiêu hao của năng lượng huyết tộc, những hạt cát và mảnh xương nhỏ này chậm rãi dung hợp với nhau biến thành lớn lên. Đợi đến khi hình dạng hoàn toàn hình thành, ở trước mặt mọi người đã xuất hiện bốn xác ướp trong truyền thuyết, nhìn như chỉ còn khung xương, trên thực tế lại hàm chứa lực lượng cường đại hơn nhiều so với người bình thường. Đây chính là một pháp thuật triệu hoán trong cuốn sách của Anubis, cũng là phần thưởng lớn nhất mà Trịnh Xá đạt được trong một bộ phim kinh dị!

Đám côn đồ lập tức xôn xao lớn tiếng kêu lên, bọn họ sợ đến không ngừng lui về phía sau, trong đó có vài gã còn quỳ trên mặt đất lớn tiếng kêu "quỷ sa tăng", nhưng mà làm cho người ta cảm thấy kỳ quái chính là không ngờ trong đám không ai hô hoán "Chúa Giê-su". Điều này thạt sự không giống người phương Tây trong ấn tượng của Trịnh Xá.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá dùng lực vỗ xuống bàn một chút nói:

- Không phải hoảng sợ! Đây là lực lượng của ta, sẽ không làm thương tổn tới các ngươi! Nghe rõ đây, đưa cho chúng nó áo choàng phủ kín lên toàn thân, ta biết các ngươi khẳng định sẽ mua được..... Sau đó chia làm bốn tổ người từ bốn phía giám thị tòa nhà đài truyền hình đó. Chỉ cần phát hiện tung tích của bọn họ thì hãy dùng điện thoại liên lạc với ta, hiểu chưa? Nếu như các ngươi bị công kích, chúng nó sẽ liều mình bảo hộ các ngươi, sau đó nhân lúc này mà gọi điện thoại liên lạc với ta!

Đám côn đồ này vốn chính là đám người đã phản bội đức tin, tin tưởng đối với bọn họ mà nói, rất có thể thành phần tin tưởng quỷ sa tăng còn nhiều hơn. Đợi đến khi kinh khủng lúc ban đầu qua đi, đám côn đồ này không ngờ tất cả đều hưng phấn một cách khó hiểu, vây quanh xác ướp thị vệ không ngừng quan sát, thậm chí còn có tên còn đưa tay ra sờ soạng. Về phần mấy người còn lại thì nhìn Trịnh Xá với vẻ mặt sùng bái, nhưng mà đã không thể dùng sùng bái mà hình dung, biểu tình đó rõ ràng giống như là trông thấy giáo chủ của một tà giáo nào đó, mà bọn họ chính là tín đồ cuồng nhiệt của giáo chủ tà giáo đó. Hiện tại nếu như Trịnh Xá nói sẽ cấp cho bọn họ sự bất tử, bảo bọn họ đi đánh bom tòa nhà chính phủ, nói không chừng trong đoàn người này rất có thể sẽ có người cuồng nhiệt đi làm ngay.

Hơn nửa ngày sau, đợi đến khi đám côn đồ mang theo bốn xác ướp thị vệ bao bọc áo choàng đen toàn thân rời đi, Trịnh Xá chỉ để lại gã côn đồ biết nói tiếng Trung kia. Hắn lúc này mới có cơ hội nhìn về phía đám người Vương Hiệp phía sau, đám người này tất cả đều dùng một loại biểu tình quỷ dị khó hiểu mà nhìn hắn. Ánh mắt đó tuy rằng so với đám côn đồ kia lúc trước tốt hơn nhiều, thế nhưng vẫn là làm cho hắn tưởng rằng bản thân thật sự đã trở thành giáo chủ tà giáo rồi.

Gã côn đồ vội vàng gật gật đầu, hắn cung kính nói:

- Đúng vậy, lão "con cua" ở khu thành Tây có hàng trong tay .... Nhưng mà hắn không biết từ nơi nào nghe đến tiếng tăm đại ca, cho nên yêu cầu của hắn là trao đổi bằng vàng thật, hắn không muốn đô-la Mỹ, đại ca xem .....

Trịnh Xá lại là gật đầu nói:

- Trao đổi bằng vàng thì trao đổi bằng vàng, thực ra ta chính là định làm như vậy ..... Trước tiên ngươi đi ra ngoài chờ chúng ta một lúc, sau khi chúng ta thương lượng một chút sẽ theo ngươi cùng đi đến khu thành Tây.

Tên côn đồ đó lập tức cung kính đi ra khỏi phòng, tiếp theo Trịnh Xá mới nhìn hướng về phía những người còn lại, hắn đầu tiên là cầm quyển sách của Anubis màu đen nói:

- Đừng nói với ta là các người không có ấn tượng gì, quyển sách này hẳn là rất có danh tiếng đó chứ? Chỉ cần người nào xem qua bộ phim đó hẳn là đều phải biết mới đúng ....

Hoàng Lệ Lâm chần chờ một chút, nàng bỗng nhiên nói :

- Quyển sách này hẳn là quyển sách rất nổi danh trong The Mummy, gọi là cuốn sách của Anubis tức thánh thư của Ai Cập. Có người nói bên trong ghi chép rất nhiều chú ngữ và ma pháp của Ai Cập cổ, hơn nữa có thể phục sinh người chết, và nó đối lập với một quyển sách khác gọi là cuốn sách của Amun-Ra hay là cuốn sách của sự sống, mấy đồ trong phim cũng có thể mang ra sao?

Trịnh Xá cười cười nói:

- Cái này mà giải thích thì hơi phức tạp, chờ sau khi trở về sẽ chậm rãi giải thíc ..... Vương Hiệp, Lý Lão Thi, Trịnh Tiết, ba người các ngươi theo ta cùng đi đến khu thành tây, đi đến đó chọn lựa vũ khí mà từng người các ngươi cần dùng tới, kế tiếp rất có thể phải đối mặt với những thành viên còn lại của đội, không chiến đấu thì có thể sẽ chết, các ngươi tự mình lựa chọn đi ..... Ta chỉ có thể đáp ứng các ngươi: người nào cùng sát cánh chiến đấu với ta, chỉ cần sống sót trở lại không gian Chủ Thần thì sẽ trở thành thành viên của đoàn đội. Nếu như các ngươi không muốn chiến đấu, như vậy xin mời rời khỏi bên cạnh ta đi, ta không rảnh bảo hộ cho người thừa!

Nghe những lời này của Trịnh Xá, Vương Hiệp không nói một tiếng liền đứng lên, gã luật sư Trịnh Tiết này suy nghĩ một chút rồi cũng đứng lên, mà người trung niên Lý Lão Thi lại gấp đến độ đỏ bừng cả mặt, hắn

http://tieulun.hopto.org

cúi đầu không ngừng do dự bất an, cho đến hơn mười giây sau, khi Trịnh Xá sắp không kiên nhẫn được nữa, hắn mới đứng lên nói:

- Ta cũng cùng đi, trước đây đã từng cùng bạn bè dùng súng săn bắn chim, hẳn là còn có thể .....

Trịnh Xá thở dài, tiếp theo hắn nói với hai cô gái:

- Các ngươi một lát nữa có thể quay về trong khách sạn, ta đã liên lạc với ông chủ ở đó rồi, cũng có thể ở tại chỗ này chờ chúng ta trở về, dùng bộ đàm liên lạc với nhau, ta không tán thành các ngươi đi dạo phố, ở trên đường tùy thời đều có thể mất mạng, hiểu chưa hả?

Hai cô gái coi như thông minh, các nàng đều gật đầu thừa nhận theo phân phó của Trịnh Xá. Tiếp theo Trịnh Xá mang theo ba nam nhân đi ra ngoài cửa chính, mà tên côn đồ kia đang đứng ở cửa, vừa trông thấy Trịnh Xá đi ra, hắn vội vàng lấy ra một cái điện thoại di động mới tinh đưa tới nói:

- Đại ca, đây là điện thoại mà ngươi ngày hôm qua đã phân phó ..... Vừa rồi người giám thị tòa nhà đài truyền hình đưa về tin tức: Có ba người da vàng từ trong tòa nhà đài truyền hình bước ra, một gã nam cầm túi giống như bao đựng ghita, một cô bé mười sáu mười bảy tuổi tóc ngắn nhưng tuấn mỹ, một mỹ nữ ngực lớn mang kính mắt, về phần cậu bé mà ngày hôm qua phát hiện lại không thấy đi ra.

"Lại muốn tập kích ta một lần nữa sao?"

Trịnh Xá thở hắt ra một hơi, hắn tiếp nhận điện thoại di động lập tức nói:

- Đi thôi, lập tức tới khu thành tây ..... Vương Hiệp, ngươi có am hiểu phương diện bắn tỉa không?

Mọi người lúc này đang vội vội vàng vàng chạy khỏi nhà hàng Pháp, Vương Hiệp sửng sốt một chút nói:

- Không thuần thục lắm, thế nhưng vẫn có thể sử dụng ..... Chẳng lẽ đối phương có cao thủ bắn tỉa?

- Không phải cao thủ ngắm bắn, thế nhưng tương đối giống vũ khí bắn tỉa, uy lực cung tiễn của hắn càng mạnh hơn, tầm bắn xa hơn .....

Trịnh Xá cất tiếng thở dài nói:

- Cung của hắn là vũ khí loại ma pháp truyền thuyết hoán đổi ở chỗ Chủ Thần, có thể ở chỗ cách 1000 thước thậm chí là xa hơn mà xạ kích, uy lực và tốc độ không hề kém hơn vũ khí bắn tỉa bình thường chút nào, hơn nữa hắn còn có kỹ xảo bắn tên có thể đem tốc độ trong nháy mắt đề cao lên gấp mấy lần, viễn trình vũ khí rất đáng sợ a.....

Vương Hiệp sắc mặt khẽ biến, Trịnh Xá lại mở miệng nói tiếp:

- Nếu như ta bị trúng tên, ta muốn ngươi dùng tốc độ nhanh nhất tìm được phương hướng và vị trí của mũi tên bắn ra, với sự am hiểu của ngươi đối với phương diện ngắm bắn, trong vòng năm giây ta bị bắn trúng, nhất định phải nói cho ta biết: hắn ở chỗ nào!

134. Chuẩn Bị Đột Phá Tầng Thứ Ba (2)

Tên côn đồ kia rất lanh lợi, cũng không biết hắn từ nơi móc ra được một chiếc xe tắc-xi, ngoài chính hắn lái xe, bốn người còn lại đều ngồi tại ghế sau, mà hắn còn lanh trí đóng cửa sổ giữa khoang lái và khoang khách ngồi phía sau, cứ như vậy mọi người nói cái gì hắn cũng không nghe thấy.

Trịnh Tiết vỗ vỗ ghế da, vừa cười vừa nói:

- Đội trưởng à, xem ra ngươi thật đúng là có tiềm chất xã hội đen a, nếu như không trở về Chủ Thần không gian, mà ở lại chỗ này làm xã hội đen tuyệt đối sẽ rất nhanh trở nên nổi bật.

Trịnh Xá cười cười nói:

- Gọi tên ta được rồi, đội trưởng cái gì chứ .... Hiện tại cũng không phải đang bị bọn đội viên cũ truy lùng gắt gao hay sao? (Tạm thời chúng ta đều xem như là một con châu chấu cần sợi dây thừng), các ngươi cần tới sự bảo hộ của ta, ta cần các ngươi cung cấp hỏa lực hoặc là làm bia ngắm hấp dẫn hỏa lực, bằng một mình ta thì vô pháp bắt sống toàn bộ bọn họ.

http://tieulun.hopto.org

Vương Hiệp đột nhiên hỏi:

- Không thể giết chết bọn họ sao? Cứ như vậy ..... Đối với chúng ta không phải là quá không công bằng sao? Vốn thực lực của chúng ta đã là yếu hơn so với bọn họ, nếu như trong chiến đấu vẫn còn sợ hãi rụt rè, chiến đấu như vậy không đánh đã bại .....

Trịnh Xá biết Vương Hiệp nói đúng, hắn thở dài nói:

- Được, đem hết toàn lực ra chiến đấu, ở trong chiến đấu không nên lưu thủ chút nào .... Nhưng vẫn nên cố gắng không giết chết bọn họ, tóm lại sau khi bọn họ mất đi sức chiến đấu thì không được công kích bọn họ nữa, đây là yêu cầu duy nhất của ta!

Vương Hiệp gật đầu cũng không nói thêm gì nữa, tất cả mọi người ngồi ở ghế sau yên lặng dưỡng thần, vài phút sau, ngoại trừ Trịnh Xá và Vương Hiệp còn bảo trì thanh tỉnh thì hai người còn lại đều đã bắt đầu ngủ gà ngủ gật. Chiếc xe cứ như thế theo dòng xe cộ phóng về phía trước. Cho đến khi phía trước bị tắc đường, chiếc xe mới chậm rãi ngừng lại, gã côn đồ đó gõ gõ vào tấm chắn giữa hai khoang xe, tiếp theo hắn mới mở cửa sổ ra rồi nói:

- Đại ca, phía trước tựa hồ có chút phiền phức, công ty xây dựng đang phá hủy tòa nhà phía trước, sẽ gây nổ bây giờ, sau đó mới có thể đi qua bên kia, đại ca chỉ có thể chờ thêm một lát.

Trịnh Xá gật đầu cũng không có nói thêm cái gì, ngay lúc gã côn đồ muốn đóng sập tấm chắn,bỗng nhiên trong lòng hắn chợt động, nói: "Vòng cổ ngươi mang trông rất đặc biệt, có thể cho xem một chút không?"

Tên côn đồ lập tức tháo vòng cổ xuống đưa cho Trịnh Xá. Cái vòng cổ này lại là có hai vật trang sức, một là một cái viên cầu nhỏ hình đầu lâu, lắc lư phía mặt trước của vòng cổ, phía sau của viên cầu đầu lâu đó chính là hình một chiếc xe taxi, nhẹ nhàng đong đưa, viên cầu đầu lâu này lại không ngừng gõ đập vào chiếc taxi dài, mà chiếc đầu lâu đó tựa hồ còn đang nhe răng cười cợt.

Trịnh Xá trong lòng chấn động, hắn lập tức quát lớn:

- Nhanh! Đánh xe rút lui về phía sau!

Tên côn đồ sửng sốt một chút, hắn vốn còn muốn hỏi chút gì đó, thế nhưng khi hắn vừa nhìn thấy ánh mắt sắc nhọn của Trịnh Xá, liền lập tức câm miệng quay lên lái xe. Nhưng ngay lúc này một chiếc xe thể thao với tốc độ cực nhanh chạy vọt tới, sít sao chắn ngay phía sau chiếc xe taxi, gáy tên côn đồ đổ đầy mồ hôi, không biết vì sao hắn cũng có loại cảm giác vô cùng lo sợ, đây là bản năng cảm thấy nguy hiểm của sinh vật, hắn liền đánh tay lái muốn chạy xe sang bên cạnh, thế nhưng một chiếc xe khác lập tức chắn ngay bên cạnh hắn, mà bên kia cũng đồng dạng gắt gao ngăn trở, nói cách khác, chiếc xe ta-xi đã chỉ có thể đứng tại chỗ ở đây!

- Xuống xe! Nhanh lên một chút, xuống xe mau!

Trịnh Xá gầm to lên, nhất thời làm hai người đang ngủ gà ngủ gật giật mình tỉnh giấc, trước khi bọn họ còn chưa có động tác tiếp theo, hai bên cửa xe lại là vang lên mấy tiếng "tách tách", khóa xe đã tự động khóa lại, mà gã côn đồ đó lại là kẻ nhảy khỏi xe sớm nhất, xem ra người bị nhốt ở trong xe lại chỉ là bốn người Trịnh Xá.

Dự cảm nguy hiểm trong cảm giác của Trịnh Xá càng ngày càng tiếp cận, hắn lớn tiếng gầm lên, đẩy đám người Vương Hiệp sang một bên, tiếp theo đạp mạnh một cước về phía cửa xe, "rầm" một tiếng vang lên, cửa xe đã bị đá lõm vào một lỗ lớn, thế nhưng cửa xe này không ngờ kiên cố đến mức không hề bung ra, thậm chí ngay cả cửa sổ thủy tinh cũng chỉ nứt ra chứ không vỡ. Vương Hiệp coi như có chút kiến thức, hắn lập tức liền ngạc nhiên kêu lên:

- Đây là xe chống đạn! Mẹ kiếp, đây là cửa xe có cấu tạo bọc thép a, gần như có thể ngăn trở vụ nổ bình thường!

Trịnh Xá trong lòng càng thêm lo lắng, thế nhưng tư duy của hắn lại rất tỉnh táo, ngay tức khắc rút ra Prog Knife từ trong Nạp Giới, vừa mới rung chủy thủ, phía xa xa đã truyền tới tiếng nổ ầm ầm, tòa nhà chỗ đó đã bắt đầu phát nổ!

http://tieulun.hopto.org

Cách chiếc taxi mà đám người Trịnh Xá đang ngồi không xa, một tòa nhà bỏ hoang đang khẩn cấp thi công, một số công nhân bắt đầu từ từ rời khỏi chỗ công trường này, bộc phá sớm đã được bố trí xong xuôi, chỉ đợi chuyên gia thuốc nổ ấn nút ra lệnh nổ, tòa nhà bỏ hoang phía xa kia sẽ bị phá tan. Trước mắt chỉ còn chiếc xe cẩu đang điều khiển quả cầu sắt lắc lư đập bỏ nốt mấy cây cột phía ngoài, quả cầu sắt đó lắc lư kịch liệt, một tiếng nổ lớn vang lên, viên cầu sắt cực lớn hung hăng đập nát một cây cột, tiếp theo viên cầu sắt lại hung hăng quật vào một cây cột khác. Khi viên cầu sắt bị vung lên chỗ cao nhất, theo đạo lý sẽ rơi vụt thẳng xuống, nhưng trong chớp mắt, bộc phá chôn trong tòa nhà bỗng nhiên ầm ầm phát nổ. Vô số gạch đá vụn bắn tung tóe, một khối đá cực lớn hung hăng đập vào viên cầu sắt đang ở chỗ cao nhất, lại thêm sóng xung kích ập tới, theo tiếng phát nổ cực lớn đó, viên cầu sắt rốt cục phá không bay lên, hướng thẳng về phía chiếc xe taxi đang kẹt trong dòng xe.

Trịnh Xá rung chủy thủy chém mạnh một nhát, Prog Knife thật là sắc bén, dễ dàng cắt đứt cửa xe, tiếp theo hắn dùng sức đạp bay cửa xe, cả người bật mạnh ra ngoài.

Vèo!

Một tiếng tên bay xé gió truyền đến, cả người còn đang ở giữa không trung, ánh mắt Trịnh Xá đã biến thành một mảng mờ mịt, không biết vì sao, trong nháy mắt hắn nhảy ra khỏi xe ta-xi, dự cảm nguy hiểm tử vong ập tới mãnh liệt như vậy, làm cho hắn theo bản năng mà tiến nhập vào trạng thái mở ra cơ nhân tỏa, trong khóe mắt mơ hồ hiện lên hai mũi tên một trước một sau từ chỗ cách xa phía sau chiếc xe đang phóng tới. Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, mũi tên phía sau đụng mạnh vào đuôi mũi tên phía trước, tiếp theo mũi tên phía trước càng vọt thẳng tới với tốc độ tăng thêm mấy lần, một tiễn xuyên qua vai phải của Trịnh Xá, hung hăng ghim hắn lên đuôi chiếc xe buýt đằng trước.

- Oa!

Trịnh Xá lập tức phun ra một ngụm máu tươi, một tiễn này đã làm thương tổn đến lá phổi bên phải của hắn. Không chỉ như vậy, xương vai phải cũng bị thương tổn, trong nháy mắt vừa rồi, thân thể ở giữa không trung căn bản không có chỗ mượn lực, chỉ có thể trơ mắt nhìn bản thân bị mũi tên bắn trúng, hơn nữa với tốc độ tên bay thật sự là vô pháp dùng mắt thường trông thấy như thế, hắn muốn tránh cũng không thể tránh được.

Vương Hiệp là người thứ hai nhảy ra khỏi xe. Hắn ngạc nhiên nhìn theo Trịnh Xá bị ghim trên đuôi chiếc xe buýt, có điều phản ứng của hắn xem ra cũng rất nhanh, cả người cuộn tròn lăn sang bên cạnh chiếc xe, mà Trịnh Tiết phía sau hắn cũng từ trong xe nhảy ra, gã luật sư này phản ứng hơi chậm một chút. Sau khi nhảy ra hắn tựa hồ còn muốn nói cái gì đó, nhưng ngay lúc này, bầu trời chợt tối sầm lại, khi Trịnh Tiết ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, một viên cầu sắt cực lớn từ trên trời rơi xuống, tiếp đó hung hăng nện xuống chiếc xe taxi, mà Trịnh Tiết còn đang ở ngay sát ngoài cửa xe ta-xi cũng bị vạ lây. Cứ như thế Trịnh Xá và Vương Hiệp trơ mắt nhìn hắn bị ép thành tương ..... Một khối huyết nhục mơ hồ, không thể nhìn ra cái gì nữa.

Trịnh Xá lúc này đã bất chấp cảm giác buồn nôn, bởi vì bị ép như vậy nên chiếc taxi đột nhiên phát nổ, lực xung kích cực mạnh đẩy viên cầu sắt hung hăng bắn về phía hắn .... Lúc này hắn đang bị ghim trên đuôi xe buýt, chỉ cần viên cầu sắt kia đập tới, hắn lập tức sẽ giống như Trịnh Tiết: Cả người bị đè bẹp trên đuôi chiếc xe buýt!

"Không được chết, không được chết ..... ta không được chết!"

Trịnh Xá cố sức tiến nhập vào trạng thái mở cơ nhân tỏa giai đoạn hai, hắn vươn tay trái rút mạnh mũi tên ra, sau đó hắn dùng sức đạp mạnh hai chân lên đuôi xe buýt, trong cơ thể cũng đồng thời vận hành khinh công. Lúc này viên cầu sắt cách hắn còn có một thước, chỉ thấy hắn xông về phía viên cầu sắt lại dùng lực đạp lên trên đó một lần nữa, nương theo cỗ lực lượng này, hắn rốt cục thuận lợi đáp lên trên nóc xe buýt. Mà cùng lúc đó, viên cầu sắt đã hung hăng nện vào đuôi xe buýt, khoảng thời gian cực nhỏ hắn nhảy ra đó bất quả chỉ không tới một giây, dùng câu nghìn cân treo sợi tóc cũng không đủ để hình dung trong chớp mắt đó, có thể nói, hắn vừa rồi gần như đã chết chắc!

"Không, không đúng, vì sao dự cảm nguy hiểm này còn cường liệt như vậy..... Triệu Anh Không, nếu như ta là cô ấy, chỉ cần ẩn núp ở phụ cận là được, nếu như ta là Triệu Anh Không thì ....

http://tieulun.hopto.org

Trong nháy mắt sinh tử tồn vong này, Trịnh Xá chỉ cảm thấy "Nếu như ta là Triệu Anh Không" mấy chữ này chậm rãi chìm vào trong đầu hắn, tiếp theo hắn không chút nghĩ ngợi rung lên chủy thủ, hung hăng quét về phía sau mà chém.

Triệu Anh Không đang nấp trên nóc xe buýt, trong nháy mắt Trịnh Xá nhảy lên nóc xe, nàng đã rút ra chủy thủ đâm thẳng về phía trái tim của hắn, nhưng làm cho nàng cảm thấy vô cùng kinh ngạc chính là, Trịnh Xá không ngờ cũng không quay đầu lại mà hung hăng quét chủy thủ về phía sau. Một tiếng kim loại va chạm vang lên, đây là lần đầu tiên Prog Knife gặp phải một vật mà vô pháp chặt đứt, hai thanh chủy thủ hung hăng đụng vào nhau, Minh Hỏa Chi Nha bắn ra vô số đốm lửa, mà động tác hai người không ngờ là giống nhau như đúc, đều là một cước đạp xuống cả người vọt về bên trái đối phương, chủy thủ trong tay cơ hồ không hề cố kỵ đâm thẳng về phía trái tim đối phương.

Triệu Anh Không vô cùng kinh ngạc, sau khi nàng cường hóa thuộc tính "Thiểm linh", tốc độ chiến đấu so với trước đây nhanh gần gấp đôi. Nhưng dù vậy, với người đã mở ra cơ nhân tỏa cấp độ thứ hai, đồng thời cường hóa huyết thống biến dị bá tước huyết tộc như Trịnh Xá vẫn có thể đuổi kịp tốc độ của nàng. Cứ như thế trong chớp mắt, Trịnh Xá không ngờ nhanh hơn nàng một chút, đã đâm trúng ngực trái của nàng, may mà nàng lùi lại kịp thời, nhưng Prog Knife sắc bén vô cùng vẫn cứ quẹt qua cánh tay trái của nàng, vạch một lỗ lớn từ ngực trái cho đến cánh tay trái của nàng.

Triệu Anh Không nghiến răng một cái, trước khi Trịnh Xá vọt mạnh tới công kích tiếp, nàng đã nhảy một cái về phía sau tới bên cạnh chiếc xe khác. Trịnh Xá lại không buông tha chút nào, hắn cũng đạp mạnh chân một cái nhảy theo, nhưng trong nháy mắt hắn nhảy dựng lên, dự cảm nguy hiểm lại lần nữa ập tới.

"Lần này là ..... Trương Hằng! Nếu như ta là hắn, vào lúc này nhất định sẽ ..... Nếu như ta là hắn ....."

Trịnh Xá lúc này đã nhảy dựng lên, cùng lúc đó, từ xa xa lại một lần nữa có mũi tên bắn tới, trước khi hai đạo tên một trước một sau kia còn chưa đập vào nhau, Trịnh Xá đã ném Prog Knife xuống phía dưới, hung hăng cắm nó trên nóc xe buýt, tiếp theo hai chân dùng sức kẹp lấy chỗ chuôi chủy thủ, trước khi cả người hắn nhảy ra khỏi nóc xe buýt, dựa vào lực lượng chủy thủ ma sát với nóc xe, không ngờ hắn ngang nhiên rơi xuống. Mà đạo "bạo liệt tiễn" kia trong nháy mắt phá không mà tới , sượt qua phía trước ngực hắn có một hai ly, hung hăng xuyên thủng chiếc taxi đằng trước. Nếu Trịnh Xá vẫn tiếp tục lao về phía trước, thì sau một tiễn đó ..... hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

135. Chuẩn Bị Đột Phá Tầng Thứ Ba (3)

Bản thân Trịnh Xá cũng đã sợ đến đổ mồ hôi lạnh, hắn không chút nghĩ ngợi liền la lớn:

-Vương Hiệp! Hắn ở chỗ nào!

Vương Hiệp cũng là nhìn đến trợn mắt há mồm, vừa rồi một loạt chuyện đó đều phát sinh chỉ trong hơn mười giây, công kích liên tiếp này như không muốn để hắn tránh thoát, bất kì một công kích nào cũng đều đủ để khiến hắn mất mạng. Bất quá tâm chí hắn vẫn coi như còn kiên định, lập tức liền chỉ vào một tòa nhà phía xa xa nói:

-Ở bên kia, thế nhưng là tầng nào thì không biết được!

-Được rồi! Ta biết hắn đang ở tầng nào!

Trịnh Xá lúc này vẫn đang chìm trong tưởng tượng "Nếu như ta là Trương Hằng", hắn cũng không biết loại trạng thái này là chuyện gì xảy ra, thế nhưng thuận theo trạng thái đó xuất hiện, hắn phảng phất như thực sự có thể biết một số ý nghĩ của Trương Hằng. Tỷ như lúc nào nên bắn tên, bắn vào chỗ nào sẽ tạo thành thương tổn, mà bản thân lại nên đứng ở địa phương nào thích hợp nhất. Cho nên sau khi Vương Hiệp vừa chỉ ra đại khái địa điểm, hắn đã vận hành khinh công lao về phía ấy như tên bắn, nhưng mà mới vài bước nhảy mà thôi, xung quanh đã có người kêu to lên những từ ngữ đại loại như "Kungfu Trung Quốc!"

Đã không cần tận lực truy theo công kích một cá nhân nào, bất cứ một người nào của đối phương đều có uy hiếp đối với hắn. Vô luận là Tiêu Hoành Luật phân tích bố cục cũng được, hay là Chiêm Lam với tinh thần tảo miêu đủ để nắm giữ vị trí của hắn cũng được, hoặc là Triệu Anh Không ám sát, Trương Hằng viễn

http://tieulun.hopto.org

trình xạ tiễn. Bất kì người nào nếu được hắn giải cứu, như vậy khi đối mặt với những người còn lại, lực lượng của hắn sẽ chắc hơn một phần. Dù cho không mượn lực lượng của bọn họ, hắn cũng hiểu rõ đạo lý: bên này tiêu hao thì bên kia mạnh lên. Cho nên, hắn không cố đuổi theo Triệu Anh Không là người có uy hiếp lớn nhất, mà chỉ cần có thể giải cứu Trương Hằng hoặc là Chiêm Lam, đối với hắn mà nói cũng là một thắng lợi cực lớn!

Sau khi dùng khinh công, tốc độ của Trịnh Xá đã trở nên cực nhanh không gì sánh được. Trên lộ trình hắn chạy, liên tục hai lần có sát ý xẹt qua thân thể hắn, thế nhưng đều ở trước khi sát ý lăng lệ nhất mà biến mất không thấy. Tới cuối cùng sát ý đó rốt cục triệt để biến mất. Mà Trịnh Xá lúc này đã vọt tới chỗ tòa nhà đó. Lúc trước hắn cảm giác được vị trí của Trương Hằng là ở tại lầu ba, hắn cũng không nghĩ nhiều liền vận hành khinh công nhảy dựng lên, dưới chân không ngừng đạp lên một số chỗ lõm ở bên ngoài tòa nhà, cả người theo cỗ lực lượng này không ngừng phi lên trên. Chỗ tốt của khinh công tức thì hiển lộ không thể nghi ngờ, đặc biệt là ở loại hoàn cảnh phức tạp như thành phố này, khinh công tuyệt đối là lợi khí khi tác chiến trong thành phố!

Sau vài bước, Trịnh Xá cuối cùng cũng đã leo lên cao ngang tầng ba, hắn giơ chủy thủ chém ngang một phát, đồng thời tung một cước phá tan cánh cửa thủy tinh. Mà lúc này trong phòng đã chẳng còn ai cả, chỉ còn mấy vết chân lộ ra trên mặt sàn đầy bụi bám, từ vết chân này mà xem xét, ở đây hẳn là có một nam một nữ mới đúng.

Trịnh Xá không chút nghĩ ngợi liền chạy ra khỏi cửa chính gian phòng, tiếp đó theo cầu thang chạy xuống phía dưới, quả nhiên chạy không bao lâu liền trông thấy dưới lầu một cô gái từ cửa chính tầng một xông ra ngoài. Tốc độ của Trịnh Xá là nhanh vô cùng, hắn cơ hồ chỉ một bước là nhảy xuống một tầng cầu thang, tốc độ nhanh chóng như vậy không ngừng phóng ra phía ngoài. Quả nhiên ngoài cửa lớn lầu một đã thấy được thân ảnh Chiêm Lam đang không ngừng chạy trốn, hắn không chần chờ chút nào vài bước đã vọt tới phía sau Chiêm Lam, một chưởng nhẹ nhàng vỗ vào gáy nàng, trực tiếp đánh ngất.

Ngay sau khi Trịnh Xá đánh ngất Chiêm Lam, đột nhiên trong đầu hắn hơi đau nhức, cả người nhất thời rơi vào trạng thái nửa tỉnh nửa mê, loại trạng thái này giống như là mới từ Chủ Thần không gian bước vào trong thế giới phim kịnh dị, nhưng mà lần này lại là rõ ràng hơn nhiều, bởi vì hắn trong lúc nửa tỉnh nửa mê đã trông thấy Trương Kiệt.....

Trương Kiệt thở dài, chỉ thấy hắn khẽ mỉm cười, gã nam nhân hào sảng này lại có chút tâm trạng không biết nên nói cái gì mới phải. Mà Trịnh Xá cũng không nóng nảy, hắn tỉ mỉ quan sát bốn phía, nhưng lại làm cho hắn kỳ quái chính là: trong cái không gian này, ngoại trừ hắn cùng với Trương Kiệt là rõ ràng, còn mọi thứ khác trông đều là một mảng mông lung mơ hồ.

- Không cần nhìn nữa, loại trạng thái này..... Hẳn là ý thức của ta và ngươi đang trao đổi với nhau.

Trương Kiệt cất tiếng thở dài, hắn vẫn mỉm cười như cũ nói:

- Chúc mừng ngươi, đã hoàn thành một phần tư nhiệm vụ, ở chỗ này ta muốn trước tiên nhắc nhở ngươi một chút: trong bộ phim kinh dị Final Destination này, tuy rằng chỉ cần ngươi sống sót qua thời gian năm ngày, thế nhưng càng gần đến mấy ngày cuối thì công kích của tử thần sẽ càng không kiêng nể gì cả, khoảng chừng sau bốn ngày thì tử thần sẽ không cố kỵ tính mệnh người thường xung quanh mà điên cuồng tập kích ngươi ..... Cho nên muốn sống sót thì đến bên cạnh ta đi, chỉ cần đánh bại ta, bộ phim kinh dị này sẽ thuận lợi kết thúc ..... Ngươi muốn biết cái gì nữa không?

Trịnh Xá tỉ mỉ suy nghĩ một chút, tiếp theo hắn nghiêm túc hỏi:

- Ngươi đến tột cùng là vì cái gì mà tồn tại? Không, phải hỏi thế này: Ngươi rốt cuộc là ai?

-Dẫn đạo giả.....

- Chủ Thần cũng sẽ không để cho người tiến nhập vào cái thế giới phim kịnh dị này cứ như thế trực tiếp đối mặt với nguy hiểm. Cho nên vì cấp cho bọn họ một cơ hội sống sót, đã thiết lập sự tồn tại của một người, đó chính là Dẫn đạo giả. Dẫn đạo giả sẽ không thật sự tử vong, trừ phi là cho đến khi trong đoàn đội xuất hiện một người đầu tiên mở ra cơ nhân tỏa mới thôi. Thông thường người này đã mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, mà tác dụng của Dẫn đạo giả là khảo nghiệm người đó có năng lực trở thành đội trưởng hay

http://tieulun.hopto.org

không. Nếu như người đó thông qua khảo nghiệm, thì Dẫn đạo giả sẽ cấp cho người đó chức vụ đội trưởng, đồng thời sẽ đề thăng cấp độ của người đó lên một tầng .....

Trương Kiệt cất tiếng thở dài thì thào nói.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút nói:

- Vậy ngươi là Dẫn đạo giả? Hay là ..... đội trưởng Trung Châu đội? Vô luận thế nào cũng hoàn toàn không thể minh bạch. Ta đã là mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ hai, vậy ngươi vì sao chờ đến lúc này mới tới khảo nghiệm ta? Nếu như ngươi là đội trưởng Trung Châu đội, như vậy ngươi có tư cách gì tới khảo nghiệm ta? Hơn nữa cái ngươi gọi là khảo nghiệm, không cần lo lắng các thành viên còn lại của đoàn đội sao?

Trương Kiệt lắc đầu nói:

- Không ..... ta vừa là Dẫn đạo giả, vừa là đội trưởng của Trung Châu đội ..... Mà bản năng của Dẫn đạo giả không cho phép xuất thủ đối với thành viên đoàn đội, trừ phi thành viên này phải tiếp thu khảo nghiệm, bằng không một khi công kích các thành viên còn lại thì Dẫn đạo giả sẽ phải chịu sự trừng phạt do Chủ Thần tự mình giáng xuống với mức độ nhất định .....

Trịnh Xá còn muốn hỏi gì đó, Trương Kiệt đã xoay người đi, nói:

- Một phần tư vấn đề đã trả lời hoàn tất, ngươi muốn tiếp tục biết đáp án, như vậy hãy tới tìm ta đi, ta đang ở đỉnh của tòa nhà đài truyền hình ..... Nhớ kỹ lời ta nói với ngươi: trong bộ phim kinh dị Final Destination này, số ngày càng lùi về sau thì tập kích của tử thần sẽ càng không kiêng nể gì cả, tới cuối cùng nó sẽ không cố kị có hay không có người thường xung quanh. Nếu như ngươi muốn sống sót, vậy trước khi đến lúc đó hãy tới đánh bại ta đi .... Mặt khác, thể hiện của ngươi cũng không tồi, đã sắp mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ ba rồi, nỗ lực lên, đồng bọn của ta, nỗ lực đánh bại ta đi.....

Trịnh Xá vội vàng đuổi theo, nhưng khi hắn sắp tóm được vai của Trương Kiệt thì đột nhiên từ trong trạng thái nửa tỉnh nửa mê giật mình tỉnh lại. Mà tình cảnh xung quanh lại chưa từng có chút cải biến, ngay cả người đi đường đi về phía bên này đều vẫn còn nguyên tại chỗ, Chiêm Lam trong lòng cũng vẫn không nhúc nhích, tựa hồ vừa rồi xung quanh đều trong trạng thái bất động. Nếu không vì đoạn đối thoại đó quá ấn tượng, có lẽ ngay cả hắn cũng cho rằng chỉ là một trận ảo giác mà thôi.

- Dẫn đạo giả? Đội trưởng Trung Châu đội? Trương Kiệt..... rút cuộc là ngươi muốn nói cho ta biết cái gì? Nói cho ta biết đi!

Trịnh Xá chợt ngửa mặt lên trời gầm lên, trong lòng hắn vừa mê man vừa ảo não. Hắn không dễ dàng có thể tìm được cơ hội đối thoại cùng Trương Kiệt, thế nhưng chỉ mới nói mấy câu đã để hắn rời khỏi rồi, vô luận thế nào, trong lòng đều thấy không cam tâm a!

Vương Hiệp và tên côn đồ tới nhanh nhất, khi bọn họ ở chỗ rất xa đã hướng về phía này kêu gọi. Trịnh Xá cũng không giấu diếm, ôm Chiêm Lam vận hành khinh công chạy về phía đó, dù sao người đi đường xung quanh sớm đã đủ kinh hãi, lúc này giấu diếm nữa cũng đã không kịp, cho nên hắn chỉ một mực liều mạng tăng tốc chạy qua bên người Vương Hiệp cùng tên côn đồ, vội vàng nói:

- Đi, chạy đến chỗ không bị tắc phía trước.

Nói xong, hắn ôm Chiêm Lam vọt lên phía trên đầu dòng xe.

Tốc độ của Trịnh Xá cực nhanh, trong sự kinh hãi của một số tài xế và người đi đường, hắn giẫm lên vô số nóc xe nhảy vọt về phía trước. Đợi đến khi hắn đã thoát ra khỏi đoạn đường bị tắc, nhìn thấy một chiếc xe ta-xi cũ đang chuẩn bị đánh lửa khởi động, hắn hung hăng đạp một cước đá lên cửa xe, tức thời khiến cửa xe lõm vào. Gã chủ xe trung niên đáng lẽ đang chuẩn bị nhấn ga đó lập tức giơ tay lên, ánh mắt của hắn chỉ là sửng sốt nhìn lên cửa xe, trên cửa xe bằng thép dầy như thế, lại rõ ràng xuất hiện một vết chân lõm vào.

Trịnh Xá cũng không nhiều lời, móc ra hai thỏi vàng rồi nói với chủ xe trước mặt:

-Xuống xe!

Gã chủ xe ngây ngốc một chút, ánh mắt của hắn không ngừng đảo qua đảo lại giữa hai thỏi vàng và dấu chân trên cửa xe, tiếp theo hắn vồ lấy hai thỏi vàng, mở cánh cửa xe bên kia, chui ra rồi xoay người chạy đi.

http://tieulun.hopto.org

Nhưng mà người cũng này xem như tốt bụng, trước khi chạy đi đã ném lại chìa khóa xe lên ghế lái, trông bộ dạng của hắn chính là không cần chiếc xe này nữa.

Trịnh Xá cẩn thận đặt Chiêm Lam ở ghế sau, tiếp theo hắn ngồi vào ghế lái đằng trước, sau khi nổ máy liền quay lại phía sau nhìn Vương Hiệp cùng tên côn đồ đang chạy tới. Tốc độ của hai người này so với hắn thật sự là chậm hơn rất nhiều. Khoảng chừng sau nửa phút, rốt cục bọn họ mới chạy tới bên cạnh xe ta-xi. Hai người cũng không nhiều lời, gã côn đồ giật cửa trước ngồi vào cạnh ghế lái, mà Vương Hiệp tự nhiên cũng ngồi vào ghế đằng sau.

Trịnh Xá thở hắt ra một hơi, hắn đạp chân ga đánh xe ta-xi đi, đồng thời hắn cũng hỏi tên côn đồ:

- Đi đến khu thành tây thì nên đi đường nào, ngươi chỉ đường cho ta .....

Tên côn đồ xem ra rõ ràng đã bị dọa khiếp sợ, sắc mặt hắn thoáng có chút tái nhợt, hắn khẽ gật đầu nói:

- Đại ca yên tâm, khu này ta rất quen thuộc ..... Hướng trái, theo đại lộ đi thêm nữa, một lát sẽ tới khu thành tây, đại ca yên tâm đi, bên này rất an toàn.

Trịnh Xá và Vương Hiệp cơ hồ đồng thời nở nụ cười khổ, đối với bọn họ mà nói, trong bộ phim kịnh dị này không tồn tại cái gì gọi là an toàn cả, bất luận tình huống gì đều có thể sẽ phát sinh, bọn họ tùy thời đều có thể chết trong các loại tình huống đó. Trịnh Xá tiếp tục nói:

- Vương Hiệp, ngươi giúp ta cứu tỉnh Chiêm Lam .... Đừng làm thương tổn cô ta, hãy dùng thủ pháp của quân đội các ngươi cứu tỉnh cô ta.

Vương Hiệp gật đầu, tiếp theo dùng sức ấn một cái phía sau lưng Chiêm Lam, cô gái này thấp giọng rên rỉ mấy tiếng, rốt cục chậm rãi mở mắt ra. Tiếp theo nàng liền kinh ngạc dị thường nhìn xung quanh, cho đến khi thanh âm của phát ra, biểu tình kinh khủng trên mặt cô gái này mới từ từ giảm xuống. Khoảnh khắc mới tỉnh lại mà đã phát giác bốn phía xa lạ như vậy, điều này thật là dọa nàng phát khiếp.

- Chiêm Lam ..... tình huống chi tiết ta nhất định sẽ nói cho ngươi, giờ hãy giúp ta quét hình chỗ của Trương Hằng, Triệu Anh Không, Tiêu Hoành Luật, còn có Trương Kiệt nữa. Dù sao cũng không thể liên tục bị động chịu đòn chứ hả? Đợi đến khi chúng ta lấy được vũ khí về ..... Ngày mai sẽ bắt đầu chuẩn bị phản kích!

136. Tử Thần Không Kiêng Kỵ (1)

Đám người Trịnh Xá chờ cuối cùng cũng dừng lại ở khu thành Tây, cái gọi là khu thành Tây rõ ràng là ngôn từ thay thế cho khu dân nghèo. Ở đây đều là người da đen và những người da trắng nhếch nhác vô gia cư, còn có rất nhiều các nữ nhân trang điểm nồng đậm ăn mặc hở hang, nhưng mà hình dạng thật sự là không được cảm tình lắm. Đây hẳn là địa phương mà những người bần cùng nhất trong thị trấn tụ tập lại.

Tên côn đồ sau khi xuống xe liền cung kính nói với Trịnh Xá:

- Đại ca, lão "con cua" là thương nhân buôn bán vũ khí nóng nổi danh nhất trong khu này. Ở chỗ này không ai dám trêu vào hắn, thậm chí là đám Black Jack quản lý toàn bộ thị trấn này cũng không dám trêu vào hắn. Đương nhiên, hắn là người thường nên khẳng định là vô pháp so sánh với đại ca. Đến đây đi, đại ca, hắn đang ở gần kho hàng khu A.

Ba người Trịnh Xá cứ như thế theo tên côn đồ không ngừng xuyên qua đường ngang ngõ tắt, mà Chiêm Lam rốt cục cũng có cơ hội nói chuyện với Trịnh Xá, nàng thì thào nói:

- ..... Lúc đó ở trên xe bus, Trương Kiệt đã liếc mắt nhìn ta, sau đó ta liền tự mình đi theo hắn, tuy rằng thân thể cử động nhưng ý thức lại lâm vào mơ hồ. Không biết vì sao, lúc đó liền cảm thấy ngươi là quái vật lớn nhất trong phim kịnh dị lần này, chỉ cần giết chết ngươi thì bộ phim kịnh dị này có thể giải quyết hoàn mỹ. Hơn nữa lúc đó tuy rằng trong lòng có chút không nỡ thế nhưng hành động lại phảng phất coi ngươi như giống như quái vật vậy, hận không thể tự tay giết chết ngươi mới tốt .....

Trịnh Xá cất tiếng thở dài nói:

http://tieulun.hopto.org

- Quả nhiên là giống với suy đoán của ta, các ngươi đại khái là đã bị Trương Kiệt thôi miên ..... Ta nhớ rõ tại nơi du lịch ở Hawaii lần trước, ngươi cũng từng bị hắn thôi miên, tuy rằng ý thức coi như thanh tỉnh thế nhưng thân thể lại không tự chủ được đi ra ngoài khơi. Hiện tại gần như đã có thể khẳng định: người muốn giết chết ngươi lúc đó quả nhiên là Trương Kiệt!

Chiêm Lam lại là vành mắt hơi đỏ lên nói:

- Thế nhưng hắn vì sao phải làm như vậy chứ? Mọi người không phải muốn làm đồng bọn cùng kề vai chiến đấu sao? Hơn nữa ngươi đã hơn mấy lần cứu sống hắn, hắn cũng đa từng cứu chúng ta. Còn nữa, trong bộ phim kinh dị The Mummy đó, hắn vì sao không công kích người của Ấn Châu đội? Nếu không thế, Linh Điểm khẳng định là sẽ không chết rồi.....

Trịnh Xá hung hăng nghiến răng nói:

- Dẫn đạo giả..... Hắn nói hắn là cái gì gọi là Dẫn đạo giả, ta không biết Dẫn đạo giả rốt cuộc là cái gì, thế nhưng ta chỉ biết ta nhất định phải cho hắn ăn đòn! Vô luận hắn có nỗi khổ tâm gì, chỉ cần có thể tin tưởng nói cho ta biết, ta nghĩ tất cả mọi người sẽ tha thứ cho hắn. Thế nhưng đây lại là toan tính cái gì? Cứ như thế làm cho giữa các thành viên trong đội tự tàn sát lẫn nhau, lẽ nào hắn thật sự không quan tâm trong chúng ta sẽ có người phải chết? Đáng ghét!

Vương Hiệp chỉ lẳng lặng ngồi bên cạnh mà nghe, tân nhân như hắn không có tư cách nói xen vào. Cho nên đợi đến khi hai người nói chuyện xong, rốt cục hắn mới mở miệng nói:

- Trịnh Xá, nếu như ngươi định đi tấn công tòa nhà đài truyền hình đó, ta cảm thấy chúng ta còn thiếu vài thứ, ngoại trừ vũ khí ra thì .....

Trịnh Xá lập tức hiếu kỳ hỏi:

- Còn thiếu cái gì?

- Xe vận chuyển tiền mặt ..... Lúc trước ta đã chứng kiến uy lực của một tiễn đó, không ngờ xỏ xuyên qua hơn phân nửa chiếc xe ta-xi phía trước đó, uy lực này đã xấp xỉ với súng ngắm. Ta cảm thấy xe chống đạn bình thường căn bản không đủ để ngăn cản uy lực của một tiễn này. Nếu như muốn an toàn tiến công nơi đó, ắt phải từ nơi trống trải mà xông vào trong tòa nhà đài truyền hình, đoạn đường này chí ít có khoảng một nghìn thước, chỉ có thể ngang nhiên chịu đòn mà không thể hoàn thủ. Dựa theo tốc độ và lực đạo đó, cho dù là ngươi căn bản cũng không có khả năng đột nhập vào trong tòa nhà. Cho nên chúng ta nhất thiết phải dùng một chiếc xe vận chuyển tiền mặt mới được!

Vương Hiệp khẳng định nói.

Trịnh Xá khẽ xoa huyệt thái dương, hắn biết Vương Hiệp nói không sai, uy lực cung tiễn của Trương Hằng, khi bắn bình thường đã tương đương với súng ngắm bình thường, nếu là hắn sử dụng "Phong chi tiễn" mặc dù nội trong mười phút sau khi sử dụng sẽ vô lực công kích tiếp, thế nhưng uy lực của một tiễn đó rất có khả năng gần bằng uy lực của súng ngắm ion Gauss. Uy lực đó tuyệt đối không phải nhục thể có khả năng chống đỡ được, cho dù không bắn trúng chỗ yếu hại, cũng tuyệt đối là: chạm phải là thương, đánh trúng là chết. Trước kia Linh Điểm nhiều lần đã phô bày sự khủng bố và uy lực này, Trịnh Xá thật sự không muốn liều mạng đi mạo hiểm như vậy.

- Nếu như thực sự là vừa đánh bại Trương Kiệt liền có thể lập tức qua cửa ải này, như vậy đi cướp lấy một chiếc xe vận chuyển tiền mặt cũng không sao cả. Thế nhưng chỉ sợ tử thần lại một lần nữa quấy rối, làm cho chúng ta rơi vào tình cảnh vừa bị cảnh sát vây công, vừa bị bọn Trương Kiệt đằng sau công kích. Nếu như thực sự tới loại tình trạng này, vậy ta nghĩ chúng ta nhất định phải chết!

Trịnh Xá thì thào nói.

Một lát sau, Trịnh Xá đột nhiên hỏi Chiêm Lam:

- Bọn họ ở đâu? Bây giờ còn có thể cảm giác được bọn họ không?

Chiêm Lam lắc đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

- Không được, chỉ có thể cảm giác được cách tòa nhà đài truyền hình hơn năm nghìn thước, sâu thêm vào về phía trong thì hoàn toàn vô pháp cảm giác được. Phảng phất như nơi đó có vật gì che chắn tầm mắt của ta vậy. Còn nhớ rõ người có tinh thần lực khống chế kia của Ấn Châu đội không? Cô ta hồi đó có lẽ cũng gặp tình huống như ta bây giờ!

Trịnh Xá hung hăng nghiến răng nói:

- Được, mẹ kiếp, cái gì cũng không quan tâm nữa, ngày mai chúng ta sẽ đi cướp đoạt xe vận chuyển tiền mặt! Sau đó Vương Hiệp sẽ theo ta cùng đi công kích tòa nhà đài truyền hình. Ta cũng không tin còn có thể nhịn tiểu mà chết được!

Lúc này, tên côn đồ kia lại quay đầu lại lần nữa, hắn cung kính nói:

- Đại ca, trong kho hàng bên kia chính là căn cứ của lão"Con cua", có thể bị lục soát thân thể một chút, đây là quy củ cũ của bọn họ, đại ca nhịn một chút đi.

Trịnh Xá gật đầu, hắn đưa mắt nhìn theo phía tên côn đồ vừa chỉ, quả nhiên ở chỗ rìa đường có một kho hàng cũ nát to lớn. Bên ngoài kho hàng còn có vài người da đen đang ngồi xổm ở nơi đó nói nói cười cười. Nhìn bộ dạng bọn họ rất nhàn nhã thong dong, thật sự là không giống như người bảo vệ một kho hàng súng đạn, mà trái lại giống như đám côn đồ tự do tự tại vậy.

Đợi đến khi bước tới bên cạnh kho hàng đó, vài người này tức thì đứng lên, trong mắt của bọn họ ẩn chứa một tia băng lãnh, từ trên khí thế mà nhìn xác thực có chút bất đồng đối với đám côn đồ, chí ít trên người đám côn đồ cũng không có loại cảm giác băng lãnh lăng lệ như thế này. Một tên cầm đầu trong đám người đó lạnh lùng lên tiếng:

-Johan, đây chính là lão đại mà ngươi nói đến sao? Mẹ kiếp, ngươi dám chơi chúng ta à?

Tên côn đồ lập tức đỏ bừng mặt lên, hắn còn chưa kịp nói chuyện, bỗng nhiên Trịnh Xá hung hăng đấm một quyền lên cửa chính của kho hàng, "rầm" một tiếng, không ngờ làm cho cửa chính kho hàng lõm vào hơn mười ly, còn rõ ràng một dấu nắm tay in lại.

Lúc này trong lòng Trịnh Xá hoàn toàn không có tâm tư dây dưa cùng đám nhân vật trong phim này, hắn nói thẳng:

- Mẹ kiếp! Đừng nhiều lời vô ích như vậy. Ta là tới mua hàng, các ngươi là người bán hàng, đừng coi ta như đám tiểu lưu manh mà ra oai phủ đầu. Bảo lão đại của các ngươi xuất đầu, bằng không ta sẽ cho các ngươi đi gặp thượng đế!

Sắc mặt mấy người này đều có chút khó coi, bởi vì Trịnh Xá không chỉ đấm lõm cửa chính, mà tay hắn còn là bốc lên một cỗ hỏa diễm, không ngờ đốt thủng vết lõm kia. Uy lực khủng bố này nhất thời làm cho mấy người vô thức nuốt nước miếng. Có thể đối với người thường mà nói, bọn họ dám đánh dám giết, có chết người cũng sẽ không nhíu mày một cái. Thế nhưng khi đối mặt với lực lượng mà con người vô pháp tưởng tượng, những người này nhất thời đều sẽ sợ hãi, bọn họ cũng không muốn phát sinh mâu thuẫn gì cùng người trước mặt này. Nếu không một quyền này sẽ thực sự đủ làm cho bọn họ đi gặp thượng đế.

Một gã trong đó lập tức nói:

- Ngươi chờ một chút, lão đại chúng ta ở bên trong chờ ngươi đã lâu."

Trịnh Xá thu hồi nắm tay, hắn yên lặng đứng ở ngay cửa vào kho hàng, mà tên côn đồ trái lại giống như được cái gì vinh quang lắm, không ngờ ra vẻ đắc ý nhìn về phía mấy người kia. Mà mấy người kia thì toàn bộ đều cụp đầu xuống, bọn họ căn bản không dám liếc nhìn về phía Trịnh Xá nhiều.

Ai cũng đều không chú ý tới, xung quanh cái lỗ mà Trịnh Xá thiêu đốt, vài giọt thép nóng chảy từ chỗ lỗ thủng rơi xuống dưới, vừa vặn rơi trúng tờ giấy nhãn hiệu. Mà đốm lửa bùng lên trên tờ giấy này lại bị một cơn gió nhẹ nhàng thổi bay đi, nương theo cơn gió nó rơi xuống một góc của kho hàng. Chỗ đó là đống hòm gỗ được che phủ bằng một ít vải bạt. Mà tờ giấy lập lòe đốm lửa kia cứ như thế rơi xuống đống vải bạt. Chậm rãi, chậm rãi ....

Chờ không bao lâu, Trịnh Xá liền trông thấy một gã da trắng ục ịch chầm chậm bước ra, mồm ngậm một điếu xì gà. Vốn hắn còn đang thờ ơ nghe thủ hạ không ngừng báo cáo, khi hắn nghe được mấy câu cuối

http://tieulun.hopto.org

cùng thì sắc mặt tức thì chợt biến. Đặc biệt là khi hắn đi tới cửa chính kho hàng, trông thấy một lỗ thủng rõ ràng trên cửa chính đó, sắc mặt gã ục ịch này đột biến, hắn lập tức vui tươi hớn hở cười nói:

- Vị bằng hữu này tới rồi à, ta chính là đã ở chỗ này chờ các ngươi cả buổi sáng rồi, à không, sắp hơn bốn giờ chiều rồi .... các vị chuẩn bị lập tức đi vào xem vũ khí chứ?

Trịnh Xá cũng không nhiều lời, hắn nói thẳng:

- Ngươi bán vũ khí cho chúng ta, chúng ta trực tiếp trả bằng vàng, về phần chuyện khác ngươi không cần biết gì cả. Sau đó chúng ta cũng sẽ không trở lại phiền phức ngươi ..... về giá cả thì ta sẽ chi cho ngươi gấp năm lần bình thường!

Gã lùn mập không chút nào chần chờ, lập tức hướng về thủ hạ của hắn khẽ gật đầu. Một tên da đen trong đó lập tức xuất ra một chuỗi dài chìa khóa, tiếp theo liền không ngừng mở khóa cửa chính kho hàng. Sau khi mở bảy tám cái khóa, cửa chính kho hàng này rốt cục đã được mở ra hoàn toàn. Mà gã ục ịch đã dẫn đầu từ cửa chính đi vào trong.

- Các vị, nhìn khẩu AK47 này thế nào? Giá cả rẻ, uy lực cực lớn, hơn nữa còn tặng kèm 100 viên đạn.

Kéo ra tấm vải bạt, phía dưới chính là các loại vũ khí được bôi dầu mỡ bảo dưỡng, còn có từng hòm từng hòm đạn bày la liệt, tổng sản lượng đạn ở đây cũng đủ đem cả kho hàng nổ tung lên trời. Mà gã lùn mập cũng cẩn thận, trước khi bước vào trong kho hàng, hắn đã vứt bỏ điếu xì gà ra bên ngoài. Vừa nhìn thấy vũ khí, hắn lập tức hưng phấn cầm lên một khẩu AK47 mà giới thiệu. Đáng tiếc trong ba người thì Trịnh Xá đã có vũ khí cho bản thân rồi, mà Chiêm Lam lại không quen dùng những vũ khí này. Chỉ có Vương Hiệp là đi tới chọn lựa vũ khí, đáng tiếc hắn chính là chuyên gia đối với vũ khí, những vũ khí lại là này không lọt vào mắt hắn.

- Nếu như là đột kích, có thể lựa chọn súng tiểu liên mini mà thành viên Delta Force đều thích sử dụng, một ít lựu đạn phối hợp là được.....

- Mặt khác còn có thể dùng một khẩu súng trường nửa súng ngắm, tầm bắn trong vòng 300 yard (1 yard=914m), ta cũng coi như một tay súng bắn tỉa hợp cách .....Còn nữa ta đã xem một chút, bom đạn của hắn ở đây xem như đầy đủ cả, chỉ đáng tiếc không có địa lôi. Nếu như ngươi cần, ta có thể đem những quả tạc đạn này cải biến thành loại cạm bẫy kiểu tiếp xúc, nhưng mà đại khái phải đến ngày mai mới có thể cải tạo xong được.

Vương Hiệp vừa tìm kiếm vũ khí cho bản thân, vừa nói cho Trịnh Xá cách nhìn nhận của hắn, mà Trịnh Xá cũng tỉ mỉ nghe những lời của hắn. Đột nhiên, Trịnh Xá trong lúc vô ý trông thấy hai chữ "bạo phá" viết trên cái hòm vũ khí đó, trong lòng hắn chợt động, vội vàng lại nhìn về phía cái hòm khác bên cạnh chiếc hòm "bạo phá", mà thật xảo hợp chính là: trên cái hòm đó lại viết hai chữ "kho hàng" .....

-Bạo phá ..... Kho hàng! Khốn thật!!

Trịnh Xá bất chấp tất cả, ôm Chiêm Lam điên cuồng chạy ra ngoài kho hàng .....

137. Tử Thần Không Kiêng Kỵ (2)

Tất cả mọi người đều ngạc nhiên nhìn theo Trịnh Xá đang chạy về hướng cửa kho hàng, bọn họ trong lúc nhất thời đều chưa phục hồi tinh thần lại, chỉ có Vương Hiệp đột nhiên phảng phất nhớ tới cái gì đó, sắc mặt hắn lập tức tái nhợt. Thế nhưng hắn còn chưa kịp buông súng trong tay xuống, đột nhiên từ hòm đạn dược ở góc nào đó vang lên tiếng nổ "bụp bụp bụp" thật nhỏ. Sau đó tiếng nổ này càng ngày càng vang dội, cho đến lóe lên một cái, cả cái cái hòm đó nổ tung lên trời. Đạn văng loạn xạ phảng phất như là súng máy. Trong tiếng nổ đó, mấy gã da đen đứng kế gần đó lập tức bị tử đạn bắn thành tổ ong. Tiếp theo gã ục ịch và cái tên côn đồ kia cũng bị đạn lạc bắn chết. Chỉ có Vương Hiệp đứng cách đó khá xa, nhưng còn chưa kịp chạy ra được mấy bước, thì đã bị hỏa quang nuốt chửng .....

Trịnh Xá gắt gao nghiến răng, khi hắn vừa mới chạy thì đã tiến nhập vào trạng thái mở cơ nhân tỏa. Trong lúc chạy, cơ nhục hai chân nhất thời liền phồng lên, cả người điên cuồng gào thét vọt mạnh về phía cửa chính kho hàng. Cơ hồ là trong nháy mắt, khoảng cách giữa hắn và cửa chính kho hàng đã càng ngày càng

http://tieulun.hopto.org

gần, thế nhưng đồng dạng, sóng xung kích cũng mạnh mẽ ập tới, còn có những mảnh đạn lạc tùy ý văng đến. Trong cự ly mười bước ngắn ngủi này, sau lưng hắn chí ít đã bị dính gần mười phát đạn, còn may đều chỉ là tử đạn nổ mà thôi, cũng không phải là đạn từ trong súng ống bắn ra. Mà cùng lúc đó, khoảng cách giữa hắn và kho hàng đã chỉ còn có mấy thước nữa .....

-A!

Trịnh Xá dứt khoát nhảy bật lên, hắn vận khinh công nhảy lên cao hơn nửa thước, cả người bay lơ lửng giữa không trung không hề dùng sức chút nào. Mà cơ hồ trong nháy mắt mà thôi, lực xung kích phía sau đã đánh bay Trịnh Xá ra ngoài, thế nhưng bởi vì thân thể hắn đang ở trạng thái khinh công nên thương tổn mà trận sóng xung kích này gây ra cho hắn trên thực tế đã giảm thiểu tới mức thấp nhất, hắn chỉ bị đánh bay ra ngoài thôi. Đương nhiên trong lúc bị trận lực xung kích này đánh trúng, phía sau lưng của hắn bị găm rất nhiều mảnh đạn, toàn bộ lưng nhìn như một mảng huyết nhục bầy nhầy đáng sợ.

Đợi đến khi hai người rơi xuống đất, Chiêm Lam vội vàng quay đầu lại nhìn về phía Trịnh Xá. Lúc này miệng hắn đầy máu tươi, sắc mặt trông trắng bệch dọa người, Chiêm Lam vội vàng ôm lấy hắn, ai ngờ Trịnh Xá lại kéo tay nàng chạy nhanh ra bên ngoài. Còn chưa chạy được xa lắm, kho hàng đó rốt cục đã phát nổ mãnh liệt, bên trong không ngừng truyền đến tiếng đạn dược nổ đùng đoàng. Không chỉ như vậy, còn có một số mảnh vỡ kho hàng không ngừng bị nổ văng ra. Vừa rồi trên vị trí hai người vừa đứng cũng bị những mảnh vỡ này oanh tạc. Chiêm Lam trông thấy tình cảnh nơi đó cũng kinh hãi không thôi. Cho đến khi hai người chạy đến chỗ bên đường rất xa, lúc này Trịnh Xá mới lôi kéo Chiêm Lam đi vào trong một hẻm nhỏ.

Vừa đi tiến vào con hẻm, Trịnh Xá lập tức liền nhịn không được quỵ xuống mặt đất, mà Chiêm Lam cũng đã nhìn thấy một mảng vết thương ghê rợn trên lưng hắn. Cô gái này tức thì run rẩy cả hai tay, nàng nghiến răng chậm rãi vạch lớp áo trên lưng Trịnh Xá ra, phía dưới lớp áo, toàn bộ lưng cơ hồ không có một chỗ nào nguyên vẹn. Nhưng mà còn may chính là, cột sống xem ra tựa hồ còn chưa có bị thương tổn gì, nếu không Trịnh Xá đã sớm không có khả năng chạy ra xa như vậy.

Trịnh Xá thở hắt ra một hơi, hắn đưa Prog Knife cho Chiêm Lam nói:

- Không được rung tay, duy trì sự ổn định của nó, sau đó moi hết tất cả mảnh đạn ra ..... Yên tâm đi, uy lực của chúng không mạnh bằng uy lực khi bắn ra từ súng đâu. Hơn nữa thân thể của ta cũng kiên cố hơn so với người bình thường nhiều, chúng tối đa chỉ găm bên ngoài cơ nhục thôi chứ không chui sâu vào trong được. Nhanh một chút, sau khi moi toàn bộ mảnh đạn ra mới có thể phun thuốc cầm máu lên .....

Chiêm Lam run rẩy đưa tay tiếp nhận Prog Knife, nước mắt của nàng rốt cục là nhịn không được rơi lã tã. Nhưng mà nàng cũng biết chuyện rất khẩn cấp, cho nên ngay tức khắc cũng không nói nhiều liền cầm chủy thủ chĩa về phía lưng Trịnh Xá. Ai ngờ bởi vì tay nàng còn đang run rẩy , kết quả là Prog Knife cũng bắt đầu khẽ rung lên, cứ như thế vừa mới chạm vào, trên lưng Trịnh Xá lập tức liền bị khoét ra một cái lỗ thủng nhỏ.....

Chiêm Lam hít một hơi thật sâu, trong đầu nàng không ngừng nghĩ tới tình cảnh khi Trịnh Xá cứu nàng trong phim Alien, tấm lưng ôn nhu đó, khí tức an toàn đó ..... Khi ôm nàng nhảy từ trên lầu xuống trong phim The Grudge, cánh tay cơ nhục nở to của hắn cơ hồ xương cốt nát vụn ..... Trong The Mummy, hắn bảo vệ mọi người, hình dáng trầm ổn bình tĩnh như một vị chỉ huy ..... Còn có vừa rồi, giữa ánh lửa đó hắn đã lao ra ngoài kho hàng .....

Cứ nghĩ ngợi, hai mắt của Chiêm Lam dần dần trở nên mờ mịt, tay nàng cũng chậm rãi ổn định lại. Tinh thần lực tảo miêu được nàng tập trung trong vòng một thước trước mắt, vị trí của mỗi một mảnh đạn đều được nàng "Nhìn" rõ ràng. Nàng dùng chủy thủ nhẹ nhàng gẩy một cái, một mảnh đạn liền bị khêu ra ..... Sau đó là mảnh thứ hai, mảnh thứ ba ..... Dần dần, trên mặt đất đã chồng chất một đống lớn mảnh đạn. Cho đến sau khi viên đạn cuối cùng được khêu ra, Trịnh Xá lập tức đưa lọ thuốc phun cầm máu cho Chiêm Lam, nàng vội vàng phun thuốc lên khắp lưng hắn nhiều lần. Cảm giác mát lạnh kích thích trên lưng, rốt cuộc Trịnh Xá cũng thở phào nhẹ nhõm.

- Quá tuyệt vời, Chiêm Lam, không nghĩ tới ngươi không ngờ còn có tiềm chất làm bác sĩ ..... Chiêm Lam?

Trịnh Xá vừa nói chuyện vừa lấy ra băng vải hiệu quả cao từ trong Nạp giới. Đáng tiếc hắn còn chưa kịp cầm băng vải đưa qua thì Chiêm Lam đã ngã lăn xuống mặt đất.

http://tieulun.hopto.org

Cả người Chiêm Lam mãnh liệt co rút, nàng phảng phất như đang phải chịu đựng đau đớn vô cùng. Hình dạng đó thật sự là đã thống khổ tới cực hạn, nước mắt nước mũi không ngừng trào ra, mà bên khóe miệng càng không ngừng rỉ ra máu tươi. Bất quá chỉ hai giây, Chiêm Lam lại bỗng nhiên há to miệng liều mạng hít thở, thế nhưng nhìn bộ phận phổi của nàng rõ ràng không có phồng lên, không khí căn bản không thể tiến vào trong phổi của nàng.

Trịnh Xá vừa nghĩ đã biết xảy ra chuyện gì, không ngờ Chiêm Lam vừa rồi trong lúc trị liệu cho hắn đã đột phá giới hạn cơ nhân tỏa, lần đầu tiên tiến nhập vào trạng thái mở ra cơ nhân tỏa. Mà khi lần đầu tiên tiến nhập loại trạng thái này là nguy hiểm nhất, cái loại thống khổ này căn bản là so với chết còn khó chịu hơn. Trịnh Xá còn nhớ rõ lần đầu tiên khi hắn gặp phải loại đau đớn này, nếu như không phải bởi vì có Chiêm Lam cấp cứu, nói không chừng lúc đó hắn đã vì hít thở không thông mà chết rồi. Có thể biết được, với tố chất thân thể của Chiêm Lam vẫn còn thấp hơn so với hắn lúc đó, thì khi trải qua loại đau đớn này sẽ phải khó chịu cỡ nào.

Trịnh Xá không chút nghĩ ngợi, hít sâu một hơi liền ôm lấy Chiêm Lam rồi áp miệng lên môi nàng, đồng thời không ngừng thổi không khí vào trong phổi của nàng. Về phần Chiêm Lam toàn thân thống khổ còn hơn chết, hắn thật sự là không có biện pháp chịu thay cho nàng, cho nên chỉ có thể yên lặng ôm nàng vào trong ngực, cảm nhận sự co rút thống khổ của nàng ....

Ngay lúc này, bộ đàm của Trịnh Xá đột nhiên vang lên, chỉ là hiện tại hai người ai cũng đều không có tinh lực để ý tới cái bộ đàm đó, vô luận là bộ đàm nói cái gì, so ra không quan trọng bằng phải trước tiên bảo trụ tính mạng bản thân đã.....

Ở một đầu khác của thị trấn, Hoàng Lệ Lâm và Chu Văn vừa khóc vừa không ngừng cố gắng liên lạc qua bộ đàm. Hơn nửa ngày sau, Hoàng Lệ Lâm mới bực bội quẳng bộ đàm xuống đất, nàng hung dữ nói:

- Tên lừa đảo, còn nói cái gì liên lạc qua bộ đàm .... thực sự tới lúc sinh tử quan đầu, ai lại còn chiếu cố cho người khác chứ!"

Chu Văn bỗng nhiên mở mắt nhìn về phía chỗ trống trải ở giữa phòng, sau đó nàng khiếp sợ ôm lấy Hoàng Lệ Lâm nói:

- Thật là khủng khiếp, vừa rồi hình như có một bộ xương khô dạo chơi trong phòng, khi nó phát hiện ta mở mắt ra, liền lập tức nở nụ cười khủng bố, hu hu, thật là khủng khiếp .....

Hoàng Lệ Lâm miễn cưỡng cười cười một chút nói:

- Đâu có khả năng có bộ xương khô nào dạo chơi trong này chứ. Vừa rồi chỉ là một trận gió mà thôi.....

Sau khi nói ra những lời này, Hoàng Lệ Lâm cũng cay đắng không nói thêm được gì nữa. Bởi vì nàng rất quen thuộc với loạt phim Final Destination, nên tất nhiên cũng biết đại biểu của tử thần trong bộ phim này là "Gió". Một trận gió quái lạ khó hiểu, khi trận gió này thổi qua, như vậy chính là là lúc tử thần bắt đầu tập kích.

Hai người nghe theo an bài của Trịnh Xá nên đã trở lại khách sạn đằng sau quán bar. Đáng lẽ vẫn luôn vô sự, hai người đều cẩn thận từng li từng tí, đặc biệt là Hoàng Lệ Lâm đã xem qua loạt phim kinh dị Final Destination, mà Chu Văn lại có một loại dự cảm đặc thù. Trong khoảng thời gian này, hai người cũng cẩn thận đề phòng vài khả năng ngoài ý muốn, rốt cục là vẫn bình an tới hiện tại. Thế nhưng ngay lúc vừa rồi, sau khi một trận gió thổi qua, bỗng nhiên từ tầng một truyền đến tiếng gọi ầm ĩ, sau khi hai người cẩn thận nghe ngóng, quả nhiên nghe được phía dưới tầng một truyền đến tiếng hô hoán hỏa hoạn.

Hai cô gái thoáng cái đã mụ mị cả người, Hoàng Lệ Lâm phản ứng nhanh nhất, nàng lập tức liền định mở cửa chính gian phòng, thế nhưng căn bản không được, khóa của cửa chính này đột nhiên mắc kẹt, vô luận nàng mở như thế nào cũng không thể mở ra được. Mà đồng dạng, cửa sổ thủy tinh cũng bị đóng chặt lại, bằng lực lượng của hai người không có khả năng mở nó ra.

Dần dần hai cô gái đã ngửi thấy mùi khét ở trong phòng, hơn nữa cũng cảm giác được một cỗ nóng bức từ dưới chân truyền đến, may mà sàn nhà này là bằng đá, trong lúc nhất thời cũng không lo lắng sẽ bị cháy thủng.

http://tieulun.hopto.org

Hoàng Lệ Lâm nghiến chặt răng, nàng giơ cái ghế đập mạnh về phía cửa sổ thủy tinh, sau vài lần đập mạnh, cửa sổ thủy tinh này rốt cục đã bị đập vỡ. Tiếp theo nàng liền thò đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, đồng thời bắt đầu liều mạng hô hoán gọi người tới cứu mạng.

Điểm này ngược lại không thể không nói người nước Mỹ rất có lòng nhiệt tình. Một số người đi đường đều chạy tới, bọn họ tụ tập phía dưới tầng một đến hơn mười người, trong đó mấy gã nam nhân to khỏe bắt đầu kêu gọi các nàng nhảy xuống, với độ cao tầng hai thì bọn họ vô luận như thế nào cũng có thể đỡ được hai cô gái.

Hoàng Lệ Lâm nghiến răng, nàng trước tiên đưa Chu Văn tới bên cửa sổ nói:

- Văn Văn ngoan, yên tâm đi, tỷ tỷ lập tức sẽ nhảy theo sau, ngươi cứ yên tâm nhảy xuống trước đi, không cao đâu, hơn nữa phía dưới có người có thể đỡ được chúng ta.

Trên mặt Chu Văn lộ ra biểu tình lo lắng, nhưng mà nàng vẫn là khẽ gật đầu chấp nhận, cho đến khi Hoàng Lệ Lâm buông tay ra, Chu Văn khẽ nghiến răng nhảy ra ngoài cửa sổ. Mà mấy gã nam tử to khỏe phía dưới quả nhiên đã dễ dàng đỡ được nàng. Cho đến lúc này Hoàng Lệ Lâm mới thở phào nhẹ nhõm, nữ nhân này lại là rất lo lắng đối với Chu Văn, phần cảm tình này thuần phác giống như là chị em ruột vậy.

Tiếp theo, Hoàng Lệ Lâm cũng đứng ở trên cửa sổ yên lặng nhìn xuống dưới, vài tên nam tử to khỏe nước Mỹ ở dưới đó đều lớn tiếng la lên, thế lửa ở dưới tầng một đã càng ngày càng mãnh liệt, khói đen cuồn cuộn bốc lên, Hoàng Lệ Lâm cũng chỉ có thể bên trong làn khói đen mù mịt mà mơ hồ nhìn thấy mấy người bên dưới, nàng khẽ nghiến răng, rốt cục thả người nhảy xuống phía dưới.

Ngay khi Hoàng Lệ Lâm rơi xuống giữa tầng một sắp nhảy xuống mặt đường thì bỗng nhiên trong phòng tầng một phát nổ dữ dội. Một cây gỗ bốc cháy đầu nhọn lởm chởm bị nổ văng ra từ cửa sổ tầng một, nó vừa vặn bắn về phía Hoàng Lệ Lâm đang ở giữa không trung, cứ như thế đâm thủng ngực và treo nàng ở đó. Nhưng thế vẫn chưa đủ, lửa cháy trên cây gỗ đó còn thiêu cháy nàng ngay tại giữa không trung. Trong lúc nhất thời cô gái này còn chưa chết ngay mà bị thiêu sống. Tiếng gào thét thảm thiết đó, những người trên đường nghe thấy mà thất sắc tái xanh, trong mắt mỗi người đều lộ ra biểu tình kinh khủng không gì sánh được, mà Chu Văn càng là khóc đến mức cơ hồ hôn mê đi.

Cứ như thế giữa ánh mắt của tất cả mọi người, Hoàng Lệ Lâm giãy dụa gào thét thảm thiết, dần dần cuối cùng đã bị thiêu đốt hoàn toàn biến thành một khúc than đen .....

138. Còn Nhớ Không.... Lần Đối Luyện Đó (1)

Trịnh Xá hô hấp nhân tạo cho Chiêm Lam cả nửa ngày trời ,rốt cục nàng cũng tỉnh lại từ trong thống khổ. Nhưng may mắn là sự thống khổ của nàng chủ yếu chính là đến từ phương diện tinh thần chứ không phải là đau đớn của thân thể. Vì vậy mặc dù đầu còn có chút đau nhức nhưng uy hiếp đối với tánh mạng thật sự không lớn. Cho nên xem ra mở cơ nhân tỏa cũng hẳn là có sự khác biệt, không phải ai mở cơ nhân tỏa cũng đều giống nhau.

Chiêm Lam hồi phục hoàn hảo rồi nhưng hai người vẫn chưa tách ra. Trịnh Xá trong thâm tâm cũng không biết mình đang có cảm giác gì. Tóm lại sau khi hô hấp cho Chiêm Lam cả nửa ngày, hắn rốt cục mới rời khỏi làn môi của nàng. Trên mặt tiểu cô nương này đã xuất hiện một mảng phơn phớt hồng, cũng không biết đó có phải là đỏ mặt vì quá đau đớn hay là bởi vì ngượng ngùng. Trông bộ dạng lại là có phần xinh đẹp kỳ quái này.

Trịnh Xá ho khan một tiếng, rồi hắn cười hắc hắc nói:

- Ngươi khỏe lại nhiều chưa? Vừa rồi ta thấy ngươi tựa hồ có vẻ rất nghiêm trọng. Đã mở cơ nhân tỏa rồi phải không?

Chiêm Lam sửng sốt nói:

- Trạng thái vừa rồi chính là trạng thái lúc mở cơ nhân tỏa sao? Ta không biết, chỉ là vừa rồi ta dốc hết tinh thần chăm chú lấy ra đầu đạn phía sau lưng cho ngươi ..... sau đó đột nhiên lại cảm giác được hình như trên tay tự có bản năng vậy, lúc nào cần đưa dao găm về phía nào, lúc nào cần dùng bao nhiêu khí lực,

http://tieulun.hopto.org

cũng đều phảng phất giống như đã tự có quyết định sẵn. Đúng rồi, lúc ấy ta còn tập trung đem tinh thần lực quét qua từng bộ phận nhỏ trong cơ thể ngươi, gần như ta có thể cảm giác được từng ly từng tấc trong thân thể ngươi.

Trịnh Xá vô thức nhìn về phía hạ thể của mình, động tác này lại làm cho sắc mặt Chiêm Lam vừa hơi bình hoãn một chút lại một lần nữa đỏ bằng. Trịnh Xá vội vàng đáp:

- A a, tốt lắm, chuyện ngươi mở cơ nhân tỏa dù sao cũng là một chuyện tốt. Chỉ là trong vòng hai ngày tới ngươi không nên tùy tiện tiếp tục mở cơ nhân tỏa. Phải nhớ rằng chính mình chỉ mới vừa tiến vào trạng thái loại này. Giả dụ nếu sử dụng quá nhiều lần ngay trong giai đoạn đầu thì cơ nhân (gen) của ngươi rất có thể bị rơi vào trạng thái băng hoại. Khi đó nếu không thể nhanh chóng trở lại Chủ Thần không gian thì coi như chết chắc rồi.... Cho nên hãy hứa với ta, ngàn vạn lần không nên tùy tiện mở cơ nhân tỏa lần nữa.

Chiêm Lam nhẹ nhàng gật gật đầu. Lúc này Trịnh Xá mới lấy băng vải hiệu quả cao đưa cho nàng rồi nói:

- A a, trước tiên hãy giúp ta băng vết thương lại đã .... Ồ? Vừa rồi có người liên lạc sao?

Trịnh Xá ngạc nhiên mở máy bộ đàm lên, điều kỳ quái chính là hắn chỉ nghe được từ trong máy bộ đàm những tiếng lốp bốp. Nghe như vậy cả nửa ngày trời, hắn mới nghe ra được thanh âm này hẳn là tiếng lốp bốp do củi cháy. Nhưng cho dù hắn có gào thét như thế nào thì cũng chẳng có bất kỳ kẻ nào trả lời, nói cách khác, máy bộ đàm này đã rơi vào trong biển lửa. Vậy hai cô gái kia khẳng định là cũng đã....

Trịnh Xá cảm thấy trong lòng phát lạnh. Hắn nhớ lại từ lúc bắt đầu thế giới phim kinh dị này tới nay, hắn vẫn luôn gặp phải nguy hiểm. Có thể nói nếu không phải do thuộc tính cường hóa cùng thân thể tố chất của hắn, đúng rồi, còn thêm dự cảm rất mạnh đối với nguy hiểm trong trạng thái mở cơ nhân tỏa. Nếu không phải bởi vì như vậy thì hắn rất có thể đã bị những mối nguy hiểm này giết chết từ lâu rồi. Bắt đầu từ lần đầu tiên bị dây điện cao áp công kích, lần tập kích đó cũng đủ để làm người bình thường bị điện giật chết. Rồi vài lần sau đó đều là do vận khí của hắn thêm vào thực lực mới có thể chạy thoát nguy hiểm để bảo toàn tánh mạng. Có thể nói, hai cô gái bình thường kia, nếu không bị tấn công thì thôi, một khi gặp phải thì gần như chắc chắn sẽ phải chết.

Trịnh Xá thở dài nói:

- Lần này toàn bộ tân nhân đều chết hết ..... tất cả mọi người trên xe bus, trừ ta ra, tất cả đều đã chết sạch rồi.

Chiêm Lam nghe thấy thế trong lòng phát lạnh, nàng vội vàng nói:

- Đừng nói những lời mất tinh thần như thế. Ngươi không phải vẫn vô sự sao? Yên tâm đi, chỉ cần đánh ngã Trương Kiệt, khi đó nhất định.....

Trịnh Xá cười khổ lắc đầu nói:

- Rất khó a, thực lực Trương Kiệt còn mạnh hơn nhiều so với tưởng tượng của chúng ta. Ngoài ra còn có Triệu Anh Không, Trương Hằng. Rất có thể còn có Tiêu Hoành Luật xếp đặt bố cục gài bẫy chúng ta. Tóm lại rất khó có thể đánh bại bọn họ a.

Chiêm Lam lẳng lặng rúc sát vào bên người Trịnh Xá. Nàng nhỏ nhẹ nói:

- ... Yên tâm đi, ta sẽ luôn trợ giúp ngươi. Nhất định sẽ có biện pháp có thể giải quyết Trương Kiệt, nhất định.....

Trịnh Xá nhè nhẹ day day huyệt Thái Dương, hắn bắt đầu suy nghĩ cẩn thận cân nhắc thế nào để ứng phó thế cục phát sinh trước mắt. Tình huống như vậy, phảng phất giống như là.....

- Chiêm Lam, có một biện pháp có thể giúp ta trực tiếp tới chỗ Trương Kiệt, nhưng ngươi lại phải chịu nguy hiểm rất lớn... Hoặc có thể là ngươi gặp phải nguy hiểm rất lớn.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi nghiêm túc nói.

Chiêm Lam vội vàng gật đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

- Ân, không sao hết. Suy cho cùng ta không thể chỉ đứng trơ mắt nhìn ngươi gặp nguy hiểm, còn bản thân lại cứ ở bên cạnh an tĩnh mà xem được? Phải chiến đấu thì hãy cho ta cùng chiến đấu! Ta xin ngươi đó.

-..... Ngươi còn nhớ lần trước chúng ta đối luyện không? Chúng ta cũng chỉ có hai người, mà phải đối mặt bọn họ bốn người. Đương nhiên, bây giờ thế cục của chúng ta còn sáng sủa hơn một chút, chỉ cần ta có thể đánh bại Trương Kiệt là được. Cho nên hoàn toàn có thể không cần để ý tới bọn họ, chỉ cần ta có thể xông tới chỗ Trương Kiệt ... thì lần này nhiệm vụ nhất định có thể hoàn thành. Cho nên ta định là.....

Cùng lúc đó, Chu Văn rốt cục cũng đợi được cảnh sát đến. Mà ngay cả cảnh sát cũng đều bị cái xác bị cháy đen kia làm cho trong lòng tê dại. Chỉ cần vừa nghĩ đến một người đang sống sờ sờ bị lửa thiêu sống, loại cảm giác này như một một ý nghĩ lạnh lẽo thấu tận đáy lòng. Ai cũng đều cảm giác trong lòng tê lạnh, vì thế mãi đến hơn nửa ngày sau, rốt cục mới có cảnh sát lại hỏi hoàn cảnh của Chu Văn.

Đương nhiên, không có bất cứ thứ gì chứng minh thân phận, không có thẻ căn cước, không có giấy tạm trú, thậm chí cả visa nhập cảnh cũng hoàn toàn không có, cho nên Chu Văn tự nhiên bị coi là dân nhập cư trái phép. Tiếp theo nàng bị đưa ra xe cảnh sát cho về đồn.

Thật sự cảnh sát cũng không có gây khó dễ Chu Văn. Thứ nhất nàng quả thật là một đại mỹ nữ, chỉ cần là nam nhân thì không ai muốn nhẫn tâm làm khó nàng; thứ hai, theo như lời kẻ báo tin, thì Chu Văn này tựa hồ là cùng tên Trùm xã hội đen đang muốn quật khởi trong thành phố có quan hệ. Ai cũng biết một điều, một tên Trùm xã hội đen mới quật khởi thì thường thường thủ đoạn sẽ rất cay độc, mà sau khi chính thức quật khởi, ngược lại là muốn cùng cảnh sát cùng hòa hợp một chút; đây là luật bất thành văn cho nên bọn họ cũng không dám tùy ý làm khó Chu Văn.

Vì vậy một gã cảnh sát lái xe chở Chu Văn về đồn, còn số cảnh sát còn lại tiếp tục lưu lại chỗ đó giúp lính cứu hỏa cách ly người đi đường từ bốn phía, đồng thời tiện thể tìm kiếm nguyên nhân gây hỏa hoạn, mà Chu Văn cũng chỉ có thể ngồi trên xe cảnh sát từ từ rời đi.

Thoạt nhìn tên cảnh sát này đúng là một gã trung niên bụng bia. Hắn cũng không nói chuyện, chỉ đóng cửa sổ nhỏ phía sau trong xe cảnh sát, tiếp theo mở kênh âm nhạc trên radio, tiếng nhạc rock n roll ồn ào phát ra. Trông bộ dạng tên trung niên bụng bia này có vẻ phi thường thỏa mãn, hắn vừa gục gặc đầu theo điệu nhạc vừa lái xe về phía trước.

Chu Văn ngồi ở phía sau xe càng lúc càng không chịu nổi, vừa là khổ sở do cái chết thảm của Hoàng Lệ Lâm - người đối xử với nàng vô cùng tốt, vừa là khổ sở do tình cảnh mà chính mắt mình thấy được. Bởi vì nàng cơ hồ không ngừng nhìn thấy một vài bóng đen kinh khủng vọt tới chỗ nàng. Loại cảm giác này thật sự là quá khủng bố. Tựa như chỉ lát nữa thôi nàng sẽ chết; hơn nữa xe cảnh sát càng tiến về phía trước, loại cảm giác này lại càng phát ra rõ ràng.

Cảnh sát bụng bia còn đang không ngừng gật gù đắc ý, thì trên đường đã vang lên vài tiếng vọng. Thẳng phía trước mặt là một chiếc xe tải chở tre trúc xây dựng, bởi vì xe tải thể tích quá lớn mà không cách nào vượt qua được nên tên cảnh sát bụng bia bực chịu không nổi; hắn liên tục hụ còi cảnh sát. Mà xe tải tựa hồ cũng vội vã tránh ra cho xe cảnh sát qua nên lách qua trái qua phải vài lần, đáng tiếc cuối cùng cũng bởi vì thể tích quá lớn, mà nơi này cũng là đường tương đối hẹp cho nên xe cảnh sát chỉ có thể chạy theo sau xe tải này.

Cảm giác của Chu Văn đối với loại nguy hiểm chết người này đã mãnh liệt đến mức không cách nào diễn tả bằng lời, nàng bắt đầu đập ầm ầm cửa sổ trong xe cảnh sát. Đáng tiếc là tên cảnh sát bụng bia kia trong tai nghe được chỉ toàn là tiếng nhạc rock n roll, căn bản không thể nào nghe được tiếng Chu Văn đập cửa. Mà trong mắt của hắn chỉ có hình ảnh chiếc xe tải không ngừng chạy lắc lư ở phía trước.

Song phương không ngừng tiến về phía trước, mà không có ai để ý đến sợi dây chằng đám tre trúc đang dần dần bị tuột đứt một mắt xích, rồi tiếp theo là một mắt xích nữa. Đám tre trúc trên xe ngày càng bị bung lỏng ra.

Mà cùng lúc đó, Chu Văn dùng lực đập cửa cũng càng lúc càng lớn. Rốt cục, tên cảnh sát bụng bia kia cũng nghe được tiếng Chu Văn đập cửa, hắn vội vàng đẩy cửa sổ nhỏ ra một chút, cũng không quay đầu lại hỏi:

- Sao thế? Cơ thể không thoải mái sao?

http://tieulun.hopto.org

Ba!

Một cây trúc từ trên xe tải phía trước vừa trượt xuống, vừa vặn cắm thẳng vào cửa kính trước xe cảnh sát, sau khi xuyên thấu cửa kính lại đâm tiếp một cách chính xác vào cái cửa sổ nhỏ kia. Mà tại phía sau cửa sổ, Chu Văn vốn đang đưa mặt ghé vào cửa sổ hướng ra phía ngoài nói chuyện. Cho nên cây trúc đâm mạnh tới, trực tiếp xuyên qua miệng nàng.....

Trịnh Xá cả người chợt run mạnh, ngồi bật dậy, hai mắt nhìn quanh quất về bốn phía, nhưng lại thấy nơi hắn cùng Chiêm Lam đang đứng là một quảng trường rộng rãi. Nơi này bốn phía đều không có cái gì nguy hiểm; tòa nhà cao tầng gần bọn họ nhất cũng cách đó hơn trăm thước, hẳn là chỉ có nơi này mới là nơi tử thần cơ hồ không có khả năng uy hiếp tới.

Trải qua cuộc hỗn chiến ngày hôm qua, cộng thêm sau khi kho hàng nổ mạnh, Trịnh Xá đã bị thương đầy người. Mặc dù hắn có huyết thống bá tước Vampire biến dị, nhưng thương thế của hắn cũng rất nghiêm trọng, cho nên hắn cùng Chiêm Lam nhanh chóng mua đồ ăn cho no một trận, sau đó hắn tìm đến quảng trường này cùng Chiêm Lam nghỉ ngơi một đêm cho khỏe. Kỳ thật cũng chỉ có hắn nghỉ ngơi mà thôi, còn Chiêm Lam vẫn thức đêm, không ngừng vận dụng tinh thần lực tảo miêu quan sát tòa cao ốc phát sóng truyền hình lộng lẫy kia. Cũng chỉ có khả năng quan sát quét hình của nàng lúc này mới có thể làm cho Trịnh Xá an tâm nghỉ ngơi một lúc.

Giờ phút này sắc trời đã tờ mờ sáng, thân thể Trịnh Xá hơi hơi giật giật. Không thể không nói huyết thống bá tước Vampire biến dị thật sự mạnh mẽ, chỉ nghỉ ngơi một đêm, chẳng những thương thế phía sau lưng đã khép lại được bảy tám phần, mà cả vết thương trên vai ngay vào đầu khớp xương do tên bắn cũng cơ hồ đã khôi phục hoàn hảo. Giờ phút này hắn chỉ đợi trời sắng, một khi hửng sáng .... hắn sẽ mang ý nghĩ một đi không trở lại mà xông về phía tòa cao ốc phát sóng truyền thanh truyền hình. Chính ở nơi này, hắn nhất định sẽ nện Trương Kiệt một trận!

-Không ngủ một chút sao? Để ta thủ một lúc cho.

Trịnh Xá nhìn Chiêm Lam đang ngồi bên người hắn, trong lòng xót xa nói.

Chiêm Lam cười hì hì nói:

- Không sao hết, hôm nay hẳn là có thể trở lại Chủ Thần không gian chứ hả? Yên tâm đi, trước kia vẫn đều là ngươi bảo vệ ta, hì hì, kỳ thật mùi vị bảo vệ cho ngươi cũng không tồi đâu.

Trịnh Xá yên lặng không nói gì, hắn chỉ ngẩng đầu ngước nhìn lên trời. Ở đó, sao mai đã mọc trên tầng không, mà một ngày mới cũng sắp bắt đầu.

"Còn nhớ không..... lần đối luyện đó! Trương kiệt! Hãy đợi ta!"

139. Còn Nhớ Không.... Lần Đối Luyện Đó (2)

Lúc này khoảng chín giờ sang, các ngân hàng bình thường đều sẽ vận chuyển tiền vào giờ này, Trịnh Xá cũng rời Chiêm Lam đi về hướng ngân hàng.

-Triệu Anh Không đã từ trong tòa tháp truyền hình xuất phát, nhưng kỳ quái là Trương Hằng không hề rời khỏi đó. Bây giờ Triệu Anh Không còn cách con đường chúng ta đang đứng khoảng chừng mười phút.

Từ trong máy bộ đàm truyền đến thanh âm của Chiêm Lam.

Trịnh Xá nói vào máy bộ đàm:

- Vậy cứ dựa theo kế hoạch đó, ngươi tiếp tục đi taxi qua cầu, Tử thần cũng không dây dưa với ngươi nên cứ yên tâm đi tiếp. Ta lái xe chở tiền vòng qua Triệu Anh Không trực tiếp chạy tới tháp truyền hình. Giống như lần trước chúng ta đối luyện, ngươi hấp dẫn sự chú ý của địch nhân còn ta thì đột nhập từ phía sau công kích bọn họ. Tin tưởng ta! Lần này nhất định sẽ ra tay trước khi Triệu Anh Không công kích ngươi, đi trước một bước đánh bại Trương Kiệt! Tin tưởng ta!

Một lúc lâu không có tiếng trả lời, cuối cùng từ trong máy bộ đàm cũng có tiếng Chiêm Lam thì thầm:

http://tieulun.hopto.org

- Ân... Ngươi tự mình phải cẩn thận đó.

Trịnh Xá buông máy bộ đàm, hít sâu một hơi, rồi bình tĩnh như không có chuyện gì lạ đi về hướng cửa lớn của ngân hang, cứ như vậy, chắc chắn hắn sẽ đi ngang qua xe chở tiền đang ở đàng kia.

Ngay lúc đó một tay bảo vệ vũ trang tận răng lập tức ngăn cản hắn:

- Xin đợi một chút, ngân hàng còn chưa mở cửa.....

Trịnh Xá cũng không nói nhảm, tung quyền ầm một phát ngay ngực tay bảo vệ này. Mặc dù hắn mặc áo giáp chống đạn màu đen nhưng trúng một quyền này, lập tức chịu không nổi bị đánh bay ra ngoài mấy thước, đè lên mấy tay bảo vệ có vũ trang khác làm cả đám ngã lăn quay. Lúc này hai mắt Trịnh Xá đã lộ ra một mảnh mờ mịt, sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, với nội lực, năng lượng huyết tộc, hắn muốn trong thời gian ngắn nhất chấm dứt chiến đấu, hơn nữa không thể để cho bọn họ nổ súng vào hắn; ít nhất trước lúc cùng Trương Kiệt quyết chiến, hắn tuyệt đối không thể để thân mình bị thương! Hắn muốn duy trì thể lực và chiến đấu lực ở trạng thái hoàn mỹ nhất để nghênh chiến Trương Kiệt!

Trong mắt hắn, động tác của bọn bảo vệ vũ trang này cơ hồ trở nên chậm chạp. Hắn đạp mạnh chân một phát vọt tới trước mặt một tên. Trước khi tay bảo vệ này kịp nổ súng hắn đã bẻ khẩu súng cong vằn lại, rồi trong lúc mặt tên này còn đang lộ vẻ kinh hãi thì Trịnh Xá đã cho một cước quét hắn ngã xuống đất. Chưa hết trong lúc thân thể tên bảo vệ này còn đang trên không trung sắp rơi xuống đất Trịnh Xá đã hung hăng tung một quyền vào ngực hắn. Bất quá một loạt các động tác này phát sinh chỉ trong một giây đồng hồ nên bọn bảo vệ còn lại ngay cả tốc độ nâng súng cũng không kịp, do vậy chỉ với một kích, tên bảo vệ này lập tức lăn ra bất tỉnh.

Hiện trường chỉ còn lại hai tên mà trong mắt chúng cũng lộ lên vẻ kinh hãi, bọn họ chỉ vừa kịp nâng súng lên thì Trịnh Xá đã hung hăng vung chủy thủ chém qua. Hai cánh tay như hai thân chuối bình thường dễ dàng bị chém rơi xuống đất. Trước khi máu còn chưa kịp phun ra thì Trịnh Xá đã nắm đầu bọn họ đập vào nhau; hai tên kia căn bản còn chưa biết chuyện gì xảy ra cũng đã lăn ra bất tỉnh.

Ở đầu kia có ba gã đang đứng chỗ xe áp tải rõ ràng cũng nghe được thanh âm có vẻ không đúng lắm; bọn họ rút súng ra rồi vọt tới bên này. Nhưng điều làm bọn họ ngạc nhiên chính là, trừ ba gã đồng nghiệp nằm lăn lóc dưới đất ra còn thì chẳng thấy kẻ đã công kích bọn họ đâu hết. Chỉ là bọn họ cũng không nhìn thấy. Trịnh Xá đang đứng lặng yên trên nóc xe áp tải nhìn bọn họ, đợi cho ba người này tới gần, Trịnh Xá nhẹ nhàng nhảy xuống phía sau bọn họ, sau đó liên tục đánh ba phát khiến cả ba tên này cũng bị đánh bất tỉnh nằm lăn dưới đất.

Trịnh Xá thở ra một hơi; hắn cũng có chút sững sờ nhìn lại hai tay mình. Mặc dù cũng không chắc chắn, nhưng trong lúc bất tri bất giác, hắn thật sự đã có được lực lượng to lớn mà người thường khó có thể đạt tới. Hơn nữa chỉ cần hắn lại tiếp tục sống sót, lực lượng kinh khủng này lại càng ngày càng trở nên cường đại hơn ..... Đây là mức tiến hóa tại Chủ Thần không gian sao? Trải qua ranh giới sống chết, vượt qua các tràng cảnh kinh khủng thì thực lực tất phải được từ từ đề cao; đến cuối cùng rất có thể tiến đến một cảnh giới mà hắn đến tưởng tượng cũng không dám.

Dù sao đi nữa chỉ vài giây sau Trịnh Xá đã phục hồi lại tinh thần. Hắn trực tiếp ngồi ở vị trí tài xế xe chở tiền rồi chạy ra khỏi cổng lớn của kho chứa tiền vẫn chưa bị ai đóng lại. Cứ như thế mà lái chiếc xe ầm ầm phóng đi, tiền giấy đô la bay tán loạn, để lại trên mặt đất sáu tên bảo vệ vũ trang nằm bất tỉnh.

Giờ phút này xung quanh đã có rất nhiều người qua lại, còn có cả một số nhân viên công chức ngân hàng. Tất cả bọn họ đều trợn mắt há hốc mồm nhìn trường ẩu đả vừa rồi. Mọi người tựa như cũng không dám tin vào cặp mắt mình vì vừa rồi động tác của Trịnh Xá thật sự là rất khó mà tin nổi, vô luận là ai cũng đều cho rằng những động tác kia không phải là loại mà con người có khả năng phát ra. Ngay lúc này, không biết có ai đó nhảy ra trước một bước chạy về phía này lượm tiền đang bay tứ tán,Ssu đó truyền đến thanh âm huyên náo của mọi người xung quanh. Tất cả mọi người bắt đầu giành giật những tờ đô la Mỹ la liệt dưới đất, chẳng những người đi đường bắt đầu tranh giành mà thậm chí một số nhân viên công chức cũng bắt chước theo người qua đường bắt đầu tranh cướp. Trong đám lộn xộn này thì sáu gã bảo vệ bị đánh bất tỉnh kia cứ như vậy mà bị mọi người giẫm đạp, muốn sống cũng không được mà muốn chết cũng không xong.

Trịnh Xá vừa lái xe chở tiền vừa nói vào máy bộ đàm để cạnh bên:

http://tieulun.hopto.org

- Bây giờ vị trí của cô ấy ở đâu? Có còn cách xa lắm không? Đuổi theo hướng ta hay là chạy theo phía ngươi?

Chiêm Lam ngập ngừng một chút rồi nói:

- Nàng ta tựa hồ đã ngừng lại, đang tính nên đuổi theo ngươi hay là theo ta. Từ vị trí của cố ấy muốn trở lại truy theo ngươi đã có hơi muộn rồi. Anh chỉ cần tiếp tục tiến về phía trước là được. Cô ấy cách anh ít nhất cũng khoảng chừng năm phút đồng hồ lái xe. Đoạn đường này là đường một chiều. Nàng chỉ có thể đánh đường vòng từ xa bọc lại. Cô ấy bắt đầu di động rồi, chính là hướng về phía ta. Trịnh Xá, vậy thì tất cả bên đó đều phải trông cậy vào ngươi rồi.

Trịnh Xá thở ra một hơi, hắn nghiêm túc nói:

- Yên tâm đi! Ta nói được thì nhất định sẽ làm được! Nhất định sẽ giải quyết xong Trương Kiệt trước khi nàng ta công kích ngươi! Vô luận như thế nào ta cũng sẽ không để ngươi bị thương tổn.

Tiếng nói của Chiêm Lam lại dừng lại một hồi lâu, nàng bấy giờ mới thấp giọng lẩm bẩm:

- Ân... nhất định nhé.

-Nhất định!

Từ ngân hàng đến tòa tháp truyền hình mất chừng khoảng mười phút lái xe trong khi Trịnh Xá mới chỉ đi được có vài phút, phía sau đột nhiên vang lên tiếng còi hụ xe cảnh sát, bất quá phía trước cũng đã có thể nhìn thấy mái của tòa tháp truyền hình. Đoạn đường này là một đoạn đường thẳng tắp cho nên Trịnh Xá không hề sợ hãi mà liều mạng đạp lút chân ga, giờ phút này hắn đã bất chấp mọi thứ, trong ánh mắt chỉ còn lại có tháp truyền hình phía xa xa đang càng ngày càng hiện rõ!

Mắt thấy mình đã càng ngày càng đến gần tòa tháp truyền hình, đột nhiên hắn cảm thấy một trận gió nhẹ kỳ lạ thổi qua. Ở trong cabin xe đóng kín cửa sổ mà lại có gió nhẹ thổi, thâm tâm Trịnh Xá đột nhiên nảy lên dự cảm bất hảo. Quả nhiên, phía trước là một ngã tư hình chữ thập, xe chở tiền vẫn nhắm thẳng hướng tháp truyền hình. Đồng thời, một chiếc xe tải từ giao lộ bên kia xông thẳng đến, tông mạnh vào sườn bên xe chở tiền, húc bay xe chở tiền về hướng một tòa cao ốc cạnh đó. Với cú tông lần này cho dù Trịnh Xá có thể từ trong xe bò ra được thì chắc hắn cũng phải đi bộ về phía tòa tháp truyền hình. Mà như vậy Trịnh Xá phải chính diện nghênh chiến cung tiễn của Trương Hằng, điều này hoàn toàn không khớp với kế hoạch của Trịnh Xá nên hắn trong lòng vừa lo lắng vừa phẫn nộ.

-Khốn kiếp! Tử thần! Đi chết đi!

Trịnh Xá rống to một tiếng, chân vẫn gắt gao đạp lút chân ga hướng về phía trước phóng đi, mà một tay thì từ trong nạp giới lấy ra khẩu Pháo không khí. Hắn giơ Pháo không khí nhắm thẳng chiếc xe tải kia, mà trên chiếc xe tải đó một bóng người lái xe cũng không có. Cũng không biết là tài xế đã nhảy ra khỏi xe rồi hay chính tử thần đã bày ra hết thảy những chuyện tốt này!

Hai!

Một!

Mắt thấy xe chở tiền đã sắp đụng vào cây cột cạnh tòa cao ốc thì rốt cục pháo không khí cũng nã một phát với uy lực cực mạnh thậm chí bắn nát bấy cánh cửa lớn trên xe chở tiền, biến cả tấm cửa thép kiên cố thành bụi sắt. Sóng xung kích uy lực cực mạnh xuyên về phía xe tải, chỉ trong nháy mắt, phần đầu xe tải bị làn sóng xung động chấn thành mảnh nhỏ. Xe chở tiền rút cục từ trạng thái bị đẩy ép khôi phục lại. Cơ hồ trong lúc ngàn cân treo sợi tóc đó, xe chở tiền cọ sát vào một cây cột làm cho đèn xe đều vỡ nát, nhưng tóm lại chiếc xe vẫn lảo đảo chạy về hướng tháp truyền hình.

Trịnh Xá cũng không dám khẳng định Trương Hằng có thể bắn xuyên qua lớp kính chống đạn này hay không nên hắn nhắm đúng hướng tòa tháp truyền hình, rồi tiếp tục đạp lút chân ga. Ngoài ra Trịnh Xá cũng hung hăng tung một quyền đánh lên tấm kính lớn chắn phía trước. Đây quả thật là kính chống đạn, vô luận là bắn như thế nào đi nữa thì nó cũng chỉ nứt ra mà không vỡ. Như vậy, từ bên ngoài căn bản không thể thấy tình cảnh lái xe bên trong, mà Trịnh Xá cũng không thèm quản phương hướng làm gì. Hắn hụp đầu xuống,

http://tieulun.hopto.org

thân người nghiêng qua ngồi bên rìa ghế tài xế, chân thì vẫn kiên trì đạp ga, giờ phút này xe chở tiền càng lúc càng đến gần tháp truyền hình.

"5000 mét.....

3000 mét.....

1500 mét....."

Ước chừng còn cách tòa cao ốc khoảng 1000 mét thì đột nhiên một tiếng rít chói tai vang lên; một mũi tên xé gió bắn trúng kính chống đạn. Uy lực của nó không ngờ đủ mạnh để xuyên thấu tấm kính bắn vào bên trong, uy lực mũi tên này so với đầu đạn bình thường còn lớn hơn nhiều. Ngay lúc Trịnh Xá còn đang thầm nhủ mình may mắn nhờ chiếc xe chở tiền này khá chắc chắn thì đột nhiên thêm một mũi tên nữa xé gió lao tới, bắn trúng ngay tại chỗ mũi tên vừa rồi bắn tới làm cả hai mũi tên cùng phóng vào. Khoảng cách thời gian giữa hai phát tên bất quá chưa được một giây đồng hồ. Rốt cục tấm kính chống đạn này cũng chịu không nổi uy lực của hai phát tên mà rung lên rồi rầm một tiếng nát vụn ra. Bất quá cùng lúc đó, xe chở tiền cuối cùng cũng lọt được vào bên trong tòa tháp truyền hình!

Tốc độ xe chở tiền cực kỳ nhanh, trong quá trình phóng vào tòa nhà đã dọa không biết đến bao nhiêu người sợ té khói. May mắn là mọi người thấy được trước từ xa chiếc xe đang vọt tới nên đã bắt đầu tránh né, ho nên xe chở tiền là tông vào chính diện quầy tiếp tân, mà trên thực tế cũng không có làm bị thương một ai. Thêm vào đó, do một đống cột gỗ phân làn đường, cũng đã giảm được thật nhiều xung lực húc tới của chiếc xe. Nếu không với tốc độ kinh khủng đó mà xe tông thẳng vào tường thì phỏng chừng ngay cả chính Trịnh Xá cũng chịu không thấu.

Dù là như vậy, Trịnh Xá cũng là bị choáng váng đầu óc; ước chừng mấy giây sau hắn mới từ trạng thái choáng này khôi phục lại. Hắn vội vàng cầm lấy máy bộ đàm hỏi to:

- Chiêm Lam! Có thể cảm giác được vị trí bọn Trương Kiệt ở chỗ nào chưa

Thanh âm Chiêm Lam truyền tới:

- Cảm giác không được gì. Vẫn như cũ cảm giác chỗ đó như là trống rỗng, như là bị vật gì đó ngăn cản vậy.... ngươi nhớ phải cẩn thận một chút. Trương Kiệt không phải là thứ dễ đối phó như vậy đâu.

Trịnh Xá thở ra một hơi:

- Ta biết rồi, ngươi bên đó thì sao? Triệu Anh Không còn cách ngươi xakhông?

Chiêm Lam trầm mặc một chút rồi nói:

- Ước chừng trong khoảng mười phút nữa là có thể đuổi kịp ta rồi...

Trịnh Xá hung hăng nói:

- Mười phút..... Mười phút.....! Ta biết rồi! Trong vòng mười phút ta nhất định sẽ giải quyết xong Trương Kiệt! Ta thề!

140. Một Tiễn Đầy Tiếc Hận (1)

Trịnh Xá từ trên xe nhảy xuống, lần này hắn toàn thân căng ra. Lần trước sau khi nếm qua uy lực cùng tên của Trương Hằng, hắn không dám xem thường nữa, vô luận là tốc độ hay uy lực, thật sự đã không thua kém súng ngắm bình thường là mấy. Mà trước mắt, hắn căn bản vẫn vô lực chống đỡ lại uy lực của súng ngắm, đây là sự thực.

Lần này còn may, Trương Hằng cũng không luôn ngắm trúng hắn, hơn nữa có vẻ vị trí của Trương Hằng cũng không ở trên tòa nhà này. Khi Trịnh Xá nhảy ra ngoài xe, cái loại cảm giác nguy hiểm đến tính mạng này cũng không xuất hiện, đưa mắt nhìn ra bốn phía, chỉ có đám công nhân viên chức đang sửng sốt rúc ở hai bên, cùng một số nữ công nhân không ngừng la hét gọi điện thoại. Tóm lại hiện trường trở thành một mảng hỗn loạn, hoặc là đờ ra nhìn Trịnh Xá, hoặc là chạy loạn xung quanh, lại thêm xe chở tiền sau khi xông qua thì vô số giấy tờ tài liệu tung bay tá lả, trông hiện trường tuyệt đối là một mảnh hỗn loạn vô cùng.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá thở hắt ra, hắn lấy vũ khí từ trong Nạp Giới, tay trái cầm súng tiểu liên mini, tay phải cầm Prog Knife, sau đó không chút nghĩ ngợi liền vọt về phía hành lang an toàn.

Thứ như thang máy thật sự là tuyệt đối không nên nghĩ tới, làm vậy đơn giản là buộc tử thần quá bộ tới giết người, hắn cũng không muốn để bản thân xông lên mặc cho tử thần đùa bỡn trong cái vỏ bọc "xảo hợp" đó. So sánh ra, hắn có được khinh công, sức chịu đựng cũng mạnh hơn gấp mấy lần so với người bình thường, tốc độ đi trực tiếp cầu thang bộ so với cầu thang máy cũng không kém chút nào. Hơn nữa hắn chỉ nhớ trong hành lang an toàn này cơ hồ không có ai cả, tử thần còn có thể giở trò hề gì đây.

Tổng lượng nội lực của Trịnh Xá thực sự không nhiều lắm, không giống với năng lượng huyết tộc đã tăng lên rất nhiều, vẫn chỉ cường hóa ở mức trung cấp nội lực, hiện tại thực sự là hơi thiếu hụt một chút. Trước đây chỉ là sử dụng Nạp giới vẫn cảm thấy ổn, thế nhưng lúc này sau khi có được võ công, mặc dù võ công này căn bản không có tên, chính là dùng hai chữ "Khinh công" để khái quát, nhưng cối cùng tổng lượng nội lực cũng làm cho hắn cảm thấy không đủ. Duy trì trạng thái khinh công không tới mấy phút đồng hồ, nội lực của hắn liền lâm vào tình cảnh khô kiệt. Nếu như trong đối chiến, nội lực của hắn đột nhiên khô kiệt, như vậy hắn rất có thể sẽ bởi vì một điểm nhỏ sai lầm này mà bị thua trong nháy mắt. Dù sao thứ hắn phải đối diện chính là sinh tử tồn vong trong nháy mắt, địch nhân hoặc là nguy hiểm sẽ không có khả năng cho hắn một chút cơ hội nào!

Trịnh Xá vận hành khinh công hối hả chạy lên trên, đã hoàn toàn là cước không chạm đất, bởi vì tốc độ thực sự quá nhanh cho nên hắn đã chạy trên vách tường xung quanh cầu thang bộ, phảng phất vách tường đó như là mặt đường bằng phẳng vậy. Sau khi vận hành khinh công, thân thể hắn giống như một tấm sa mỏng uyển chuyển, dưới chân vừa khẽ điểm một cái liền cực nhanh vọt về phía trước. Chỉ trong một giây, hắn đã chạy lên được một tầng cầu thang. Chỗ tòa nhà đài truyền hình này bất quá cũng chỉ cao hơn hai mươi tầng mà thôi, như thế cũng chỉ không tới một phút đồng hồ hắn sẽ có thể leo lên hết cầu thang.

"Nếu như ta là Trương Kiệt ..... Nếu như ta là Trương Kiệt mà nói thì nhất định sẽ là đợi ta ở một nơi nào đó ..... Mà về phần Trương Hằng và Tiêu Hoành Luật ..... Nếu như ta là Trương Hằng..... Nếu như ta là Trương Hằng....."

Khi Trịnh Xá đang chạy bỗng nhiên cảm thấy cả người khó chịu bất thường, phảng phất như bị vật gì ngắm trúng vậy. Cái loại cảm giác nguy hiểm này như giòi bọ bám vào xương (phụ cốt chi thư), vô luận hắn trốn tránh như thế nào cũng không gạt bỏ được. Thuận mắt nhìn kiểm tra lại, thì ra cửa cầu thang bộ tầng một không biết vì sao bày đầy gương khúc xạ hướng lên trên. Trịnh Xá nhìn vào trong gương, vừa vặn trông thấy Trương Hằng đang giương cung đứng ở sau góc ngoặt. Thế nhưng làm cho hắn kỳ quái chính là chỗ mà Trương Hằng nhắm vào cũng không phải là hướng về phía hắn.

"Nguy hiểm ..... Loại cảm giác này thực nguy hiểm, vì sao? Từ phương hướng chỗ hắn ngắm bắn mà xét căn bản là bắn không tới ta, cho dù từ mặt gương phản xạ thấy được vị trí của ta ở đâu? Nếu như ta là Trương Hằng ..... Nếu như ta là hắn, ngắm như vậy là ....."

Trong nháy mắt Trịnh Xá nghĩ đến bản thân ở vào vị trí Trương Hằng, cái loại cảm giác phảng phất như biết hết mọi suy nghĩ của Trương Hằng lại lần nữa xuất hiện. Như vậy chỉ dựa vào gương phản xạ là có thể từ phương hướng khác ngắm chuẩn để dùng kĩ xảo bắn tên ..... "Loan Chiết Tiễn"! Đó là kỹ xảo bắn tên đặc biệt của Trương Hằng, có thể đồng thời bắn ra hai mũi tên, sau khi bắn ra làm cho chúng nó đụng vào nhau để thay đổi phương hướng ở lúc tối hậu. Mà lúc này phương hướng đó đã gắt gao nhắm chặt về phía chỗ Trịnh Xá, chỉ đợi hắn hơi chút di chuyển thêm một chút nữa, một tiễn này sẽ trực tiếp bắn về phía hắn.

Cự ly gần như vậy, Trịnh Xá thậm chí ngay cả lòng tin dùng chủy thủ chống đỡ cũng không có. Với uy lực cùng tốc độ tên bắn mà hắn đã gặp qua vài lần trước đây, cự ly gần như vậy gần như là muốn tránh cũng không được. Có thể trong nháy mắt đang né tránh thì một tiễn này đã xuyên qua đầu hoặc là trái tim của hắn ...

Trịnh Xá gắt gao nhìn Trương Hằng trong gương khúc xạ, trong lúc mơ hồ hắn dường như phát hiện hai tay Trương Hằng khẽ run rẩy. Tuy rằng cũng không rõ ràng, nhưng giờ phút này hắn lại trông thấy rất rõ rệt. Trong nháy mắt bị ngắm bắn hắn đã tiến nhập vào trạng thái mở ra cơ nhân tỏa, khi hắn trông thấy hai tay Trương Hằng run run, trong lòng đã có quyết định.

Một đoạn thời gian này nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, tất cả đều chỉ phát sinh ở trong chốc lát mà thôi,

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá đã đạp mạnh chân một cái vọt thẳng về phía cửa cầu thang bộ, mà cùng lúc đó, mũi tên trong tay Trương Hằng cũng bắn vụt ra. Thế nhưng làm cho hắn cảm thấy ngoài ý muốn chính là: Trịnh Xá cũng không gia tốc vọt tới, trái lại hắn trong nháy mắt xông lên đã đem Prog Knife ném xuống đất, tiếp theo hai chân kẹp chặt chủy thủ, thân hình không ngờ đột nhiên khự lại.

Mà một cây tên đó cũng cơ hồ sượt qua da đầu hắn, đây quả thực như là bị tử thần hôn phớt qua vậy, Trịnh Xá đã kinh sợ đến đầu đầy mồ hôi lạnh.

Đây chính là biện pháp hắn đã từng sử dụng trong trận chiến ở trên đường lúc trước. Khi trông thấy Trương Hằng run rẩy, hắn đột nhiên nghĩ tới Prog Knife lúc rung chính là sắc bén nhất, mà sau khi ngừng rung thì sự sắc bén của nó so ra còn kém cả một con đao cùn, dưới loại tình huống này vừa hay dùng để hãm gấp. Xem ra lần này quả thực là hắn đã đánh cược thắng rồi.

Khi hắn rút chủy thủ lên, thân ảnh Trương Hằng trong gương phản xạ sớm đã chạy trốn vô ảnh vô tung. Bất quá, sư chạy được chứ miếu thì trốn đi đâu, lúc này Trịnh Xá cách tầng cao nhất tối đa cũng chỉ có hai tầng mà thôi. Nói cách khác, cho dù không thấy Trương Hằng cũng được, dù sao Trương Kiệt khẳng định là không chạy thoát được!

Trịnh Xá trong lòng vừa quyết định chủ ý, liền đứng lên lao về phía trên tầng, vừa xông qua cửa cầu thang bộ, lại trông thấy hai người đứng ở chỗ bậc thang cao nhất, hai người này chính là Trương Hằng cùng Tiêu Hoành Luật đang cầm một trái táo. Ở phía sau bọn họ chính là lối thông ra sân thượng. Mà Trương Hằng đang kéo căng Cổ cung Xạ Thiên Lang, trên dây cung đó đang kẹp sẵn hai cây tên.

Tiêu Hoành Luật cắn một miếng táo rồi nói:

- Trịnh Xá ..... Chúng ta đã bị thôi miên phải không? Ha ha, chúng ta đều rất muốn giết chết ngươi, thế nhưng trong lòng ta vẫn nhớ tới chuyện trước đây, cảm giác rất không thoải mái ..... Không bằng như vậy đi, chỉ cần ngươi có thể đánh bại Trương Hằng thì chúng ta sẽ nhận thua. Ngươi thấy thế nào?

Trịnh Xá nhìn vẻ mặt thằng bé mới mười một mười hai tuổi đang hì hì mỉm cười của Tiêu Hoành Luật. Hắn thật sự rất muốn túm lấy nó mà đập cho một trận. Đây không phải là lời thừa sao? Nếu như không đánh bại Trương Hằng, đừng nói là phải đánh ngất hai người, thậm chí đi gặp Trương Kiệt cũng không xong. Hơn nữa nhìn tư thế Trương Hằng giương tên sẵn sàng thế kia, căn bản chính là thế tên đã trên dây, ai cũng đã vô pháp ngăn cản một phát tiễn này bắn ra.

Trịnh Xá hít một hơi thật sâu nói:

- Trương Hằng, Tiêu Hoành Luật ..... Đến đây đi, thời gian của ta không còn nhiều, ta đã đáp ứng với Chiêm Lam rằng nhất định phải giải quyết Trương Kiệt nội trong mười phút ..... Lời hứa của nam nhân không được phép bôi nhọ! Một tiễn này mau bắn ra đi!

Tay của Trương Hằng lại run lên một trận, vẻ mặt của hắn so với hai người Trịnh Xá cùng Tiêu Hoành Luật càng khẩn trương hơn. Tuy rằng hai tay cầm vững như bàn thạch, thế nhưng nếu như nhìn kĩ thì hai bắp đùi của hắn đang không ngừng run lên như sốt rét, tùy tiện nhìn thế nào hắn cũng đều giống như là đối tượng đang bị ngắm bắn vậy. Mồ hôi trên mặt không ngừng nhỏ xuống, phảng phất như là sau khi một tiễn này bắn ra thì hắn sẽ chết vậy. Mồ hôi chảy như vậy khiến hắn thậm chí ngay cả tầm nhìn cũng sắp mờ mịt rồi.

Lúc này song phương cách xa nhau khoảng chừng năm mươi thước. Chỗ này là một hành lang thẳng tắp, bên kia hành lang chính là rào sắt tạo thành cầu thang hướng lên trên. Trương Hằng và Tiêu Hoành Luật đang đứng ở trên cửa ngõ cầu thang đó. Nếu như không vượt qua bọn họ, Trịnh Xá căn bản là không có bất cứ cơ hội nào mà gặp Trương Kiệt. Mà thời gian trôi qua vài phút rồi, Chiêm Lam ..... có phải cũng đã sắp bị bắt kịp rồi không?

Trịnh Xá nghĩ đến đây liền hung hăng nghiến răng, hắn đạp mạnh chân một cái liền xông về phía Trương Hằng cùng Tiêu Hoành Luật. Trương Hằng rốt cục cũng không thể chần chừ nữa, dây cung trong tay bật mạnh ra, hai mũi tên một trước một sau phóng thẳng về phía Trịnh Xá. Nhưng Trịnh Xá sớm đã ước đoán tới tình huống này, hắn gầm to lên một tiếng, cơ nhục dưới chân chợt phồng lên, tốc độ tức thì lại nhanh hơn một phần. Khi mũi tên phía sau nổ tung, tiếp đó mũi tên đằng trước lập tức vọt mạnh hơn phóng thẳng vào bên ngực trái của Trịnh Xá, cơ hồ dính sát vào trái tim, lá phổi khẳng định là đã bị thương tổn. Nhưng

http://tieulun.hopto.org

mà còn may, tốc độ phản ứng của Trịnh Xá lúc này cực nhanh, rốt cục chỗ trái tim yếu hại nhất cũng tránh thoát được.

Trịnh Xá "oa" một tiếng phun ra một ngụm máu tươi, trong lúc hô hấp ngực phải chịu một trận đau đớn vô cùng, hơn nữa khí hít vào lại cảm thấy dường như không ngừng bị rò ra. Loại cảm giác này thật sự là thống khổ cùng cực, nhưng mà khoảng cách giữa hắn và Trương Hằng rốt cục đã rút ngắn còn hơn mười thước. Lúc này hắn đã có phần nắm chắc sẽ đánh ngất Trương Hằng trước khi gã kịp bắn tên một lần nữa . Dù sao nội trong hơn mười thước, dựa vào khinh công cơ hồ hắn sẽ áp sát được trong chớp mắt. Tốc độ di động của Trương Hằng có nhanh hơn nữa cũng không bằng khinh công của hắn.

- Phù, hai người các ngươi ngủ một giấc thật ngon đi ..... Tất cả giao cho ta được rồi.

Trịnh Xá không ngừng hít thở không khí, hắn cất bước đi tới phía hai người.

Ai ngờ, Trương Hằng đột nhiên xoay người nhảy bật lên, trong nháy mắt hắn nhảy về phía sau, trên tay lại xuất ra một mũi tên. Chỉ thấy hắn giương cung kéo dây, Cổ cung Xạ Thiên Lang đã bị kéo thành hình trăng tròn. Trên dây cung chỉ có một mũi tên mà thôi, thế nhưng lúc này thần thái của Trương Hằng đã hoàn toàn biến đổi, đó là một loại thần tình đem toàn bộ hy vọng quán chú trên một phát tên này. Hai chân hắn đã không còn run rẩy nữa, hai tay cũng vẫn vững như bàn thạch, hai mắt Trương Hằng đã biến thành một mảng mờ mịt, mà thủ pháp xạ kích này chỉ có một mũi tên, nhưng lại chính là kỹ năng mà hắn có được khi cường hóa.

Phong chi tiễn!

141. Một Tiễn Đầy Tiếc Hận (2)

Thuộc tính Tinh Linh mà Trương Hằng cường hóa chỉ tăng cường độ thuần thục đối với cung tiễn, nói tóm lại thực lực tăng lên cũng không nhảy vọt, thế nhưng thuộc tính này lại có kèm theo một kỹ năng "Phong chi tiễn", theo chú thích thì có thể trong nháy mắt đề cao uy lực cùng tốc độ của mũi tên lên gấp năm lần. Nếu như án theo lời giải thích này, như vậy uy lực chí ít so với Bạo Liệt Tiễn vừa rồi còn mạnh hơn rất nhiều!

Trong nháy mắt Trương Hằng giương cung muốn bắn, dự cảm nguy hiểm trong lòng Trịnh Xá đã đến mức không thể diễn tả bằng lời. Trong mắt hắn chỉ còn lại có điểm hàn quang đang lóe lên trên mũi tên, một cỗ áp lực theo đó mà tới, phảng phất như chỉ cần hắn có chút động tác thì cả người sẽ lập tức bị mũi tên đó xuyên qua. Loại cảm giác này thật sự là quá mức kinh khủng, vì thế hắn căn bản là ngay cả lực lượng phản kháng cũng không có, ngang nhiên bị ép bức chôn chân tại đó. Lúc này hắn cách Trương Hằng bất quá chỉ có khoảng ba bốn thước, tình cảnh giữa song phương đã không thể vãn hồi.

-Đừng tới gần ta!

Trương Hằng khẽ gầm lên, hai mắt của hắn vẫn là một mảng mờ mịt, cho nên Trịnh Xá căn bản không nhìn ra suy nghĩ trong lòng hắn lúc này. Thế nhưng lực áp bức cuồn cuộn không ngừng đó lại là cực kỳ chân thật, điểm ấy quả thực làm cho Trịnh Xá ngay cả mở miệng nói chuyện cũng không dám. Hắn chỉ sợ vừa mở miệng nói thì một tiễn này sẽ lập tức xuyên qua người hắn. Uy lực cường đại đó cũng không phải là thứ với trình độ của hắn hiện tại có khả năng tránh né hoặc là chống đỡ được. Nếu như vừa rồi một tiễn kia, hắn dựa vào vận khí mà chỉ bị thương chứ chưa chết, như vậy dưới một tiễn này thì hắn tuyệt đối chỉ có đường chết.

"Làm sao bây giờ? Nếu như ta là Trương Hằng ..... Nếu như ta là Triệu Anh Không ..... Nếu như ta là Linh Điểm ..... Nếu như ta là Sở Hiên ..... là Sở Hiên!"

Trịnh Xá nhẹ nhàng nâng tay lên, động tác này đã làm cho hắn toát hết mồ hôi lạnh, bởi vì hắn rất sợ động tác nhỏ như vậy sẽ kích động Trương Hằng nhịn không được bắn ra một tiễn này. Còn may Trương Hằng cũng không có làm như vậy, chỉ là hai mắt mờ mịt của hắn đang nhìn hướng về phía chỗ đầu Trịnh Xá, mà Trịnh Xá lại vươn tay về phía ngực trái ..... đưa ngón tay dí vào vết thương, khẽ ngoáy một chút, tức thì máu tươi liền bắn ra bốn phía. Vết thương đó vốn đã bắt đầu khép lại, nhưng vì cái ngoáy đó nên rốt cục lại bung ra, mà máu tươi càng phun ra xa, trong đó có một số tia máu đã bắn trúng lên mặt Trương Hằng.

http://tieulun.hopto.org

Lông mày Trương Hằng khẽ nhíu lại một chút, tiếp theo sự mờ mịt trong hai mắt hắn bắt đầu dần dần giảm đi, hai tay hai chân đều đã bắt đầu run rẩy trở lại, một tiễn đó đang hướng vào Trịnh Xá rốt cuộc cũng đã bắn ra, cơ hồ sượt qua da đầu Trịnh Xá bay ra ngoài. Cho đến khi mũi tên đã bay ra rất xa, tiếng xé gió mới rít lên, khí lưu phá không thậm chí đã cứa đứt da hắn. Uy lực của một tiễn này thật sự là không thua gì so với súng ngắm ion.

Trong lòng Trịnh Xá vẫn không ngừng phát lạnh, hắn quay đầu nhìn lại, phía sau đã nhìn không thấy bất cứ tàn lưu gì của mũi tên kia nữa, trên vách tường chỉ để lại một cái lỗ hổng rộng cỡ đồng xu, xem ra là do một tiễn đó đã bắn xuyên thấu qua. Nhưng đúng lúc ấy, xung quanh lỗ hổng bỗng nhiên nhẹ nhàng nứt ra, một khe nứt từ trên xuống dưới chia bức tường làm hai nửa, tiếp theo là càng nhiều khe nứt không ngừng xuất hiện, cuối cùng vết nứt trên bức tường này đã biến thành chằng chịt như mạng nhện. Không đợi Trịnh Xá phục hồi tinh thần lại, bức tường đó đã vỡ nát đổ sụp xuống sàn nhà. Cả một bức tường xi-măng cứng rắn cứ như thế bị một mũi tên bắn cho vỡ thành từng mảnh vụn rơi đầy mặt đất. Uy lực này không phải cũng hơi có phần quá dọa người rồi sao?

Trương Hằng sau khi bắn ra một tiễn lập tức té ngã trên mặt đất không ngừng lăn lộn. Trong miệng hắn càng không ngừng sùi bọn mép, cơ nhục cả người cũng bắt đầu co rút kịch liệt, nhìn bộ dạng hắn hẳn là di chứng sau khi lần đầu tiên mở ra cơ nhân tỏa, lần đau đớn này lại chính là khó vượt qua nhất.

Trịnh Xá cất tiếng thở dài lập tức vọt tới bên cạnh Trương Hằng, một chưởng đánh ngất Trương Hằng, sau đó nhìn về phía Tiêu Hoành Luật. Thằng bé này lập tức cắn một miếng táo nói:

-Ta tự mình làm, việc này không cần làm phiền ngươi.

Nuốt xong miếng táo, hắn cầm lên một chậu hoa ở bên cạnh chân đập lên đầu của mình, chậu hoa vỡ tan đồng thời hắn cũng ngất đi ngã quay xuống đất.

Trịnh Xá vừa tức giận vừa buồn cười nhìn thằng bé. Trước khi nó ngã đập xuống đất hắn đã xông tới đỡ lấy, tiếp theo đặt nó xuống bên cạnh Trương Hằng đang không ngừng co rút. Tên thanh niên sắc mặt tái nhợt này, trên tay vẫn còn nắm chặt Cổ cung Xạ Thiên Lang, nhìn dáng vẻ của hắn tựa hồ vẫn còn đang trong sợ hãi.

Trương Hằng có một loại chứng bệnh sợ hãi chiến đấu, nói thẳng ra thì là nhu nhược nhát gan, mà loại nhu nhược này của hắn đã hình thành khi nhìn thấy đối phương bị thương và e sợ bản thân bị thương. Bởi vì khi hắn từ xa bắn mũi tên thứ nhất, thường thường đều sẽ vẫn cương mãnh chuẩn xác, mà chỉ cần vừa nghĩ tới đối phương sẽ đến công kích bản thân, sự mạnh mẽ chuẩn xác này sẽ biến thành sợ hãi rụt rè. Vốn Trịnh Xá cũng không nghĩ đến điểm này, thế nhưng hắn đột nhiên nghĩ rằng nếu như là Sở Hiên đang đứng ở vị trí của bản thân mình lúc ấy thì gã nam nhân băng lãnh đến tàn khốc này sẽ làm như thế nào?

Tiếp theo hắn hành động theo bản năng, tự phá vỡ vết thương trên ngực trái của mình, khi máu tươi bắn tung tóe trên người Trương Hằng, vô luận hắn có đúng là đã mở ra cơ nhân tỏa hay không, ngay lúc đó Trịnh Xá đều chỉ có thể cứ như vậy đánh cuộc một phen. Bởi vì nếu như là đứng ở trên lập trường của Sở Hiên, nam nhân này cho rằng chí ít có 50% cơ hội làm cho Trương Hằng xuất hiện sai lầm, thậm chí là trực tiếp mất đi lực khống chế đối với một tiễn này!

Quả nhiên, ngay lúc Trương Hằng bị máu tươi tới lên, tinh thần hắn liền hoàn toàn hỗn loạn. Bản năng sợ hãi kia đã áp chế bản năng chiến đấu của hắn, cuối cùng ngay trước khi bắn tiễn đó đã hoảng loạn, chuyện làm cho Trịnh Xá không nghĩ tới chính là loại nhu nhược này của Trương Hằng không ngờ đã cứu hắn.

Trịnh Xá nhìn Trương Hằng thở dài, hắn thì thào nói:

- Rất không tồi, uy lực của một tiễn này so với tưởng tượng của ta còn kinh khủng hơn nhiều ..... Một tiễn đó nếu như bắn trúng, không ai có thể chống đỡ uy lực đó ..... Một tiễn thật đáng tiếc.

Nói xong, Trịnh Xá đã cất bước chạy về phía trên cầu thang.

Từ cầu thang bên ngoài leo lên trên nóc, chưa tới vài phút, rốt cục Trịnh Xá đã lên tới tầng cao nhất của tòa tháp truyền hình. Ngoại trừ một cây anten phát sóng cao nhất, toàn bộ mái nhà là một vùng bằng phẳng. Từng cơn gió không ngừng từ xa xa thổi tới, mà Trương Kiệt và cổ điển mỹ nữ đang ngồi ở chỗ sát rìa mái nhà ngắm phong cảnh phía xa xa.

http://tieulun.hopto.org

-Tới chậm a, Trịnh Xá .....

Trương Kiệt cũng không quay đầu lại vừa cười vừa nói.

Trịnh Xá ói ra một ngụm máu tươi trong miệng, thương thế của hắn sau khi tự làm tổn thương vừa rồi đã càng trở nên nghiêm trọng thêm. Sau khi phun ra ngụm máu tươi này, hắn hung hăng nói:

- Mẹ kiếp, đừng có tỏ ra thân thiết như vậy, là đồng bọn với nhau thì sẽ không làm ra những việc như thế này! Nhanh lên một chút ra lệnh cho Triệu Anh Không dừng việc truy sát Chiêm Lam lại.

Trương Kiệt vỗ vỗ tay của cổ điển mỹ nữ, hắn xoay người lại nhìn về phía Trịnh Xá nói:

- Xin lỗi, kỹ năng của ta là Ám Kỳ Chi Nhãn và Niệm Động Chi Lực. Chỉ là tâm linh ám thị mãnh liệt mà thôi. Cũng có thể sản sinh ra phản phệ đối với tinh thần lực khống chế giả khác. Trên thực tế ta cũng không có khống chế bọn họ, khống chế như vậy sẽ vô pháp phát huy thực lực của người đó, ta chỉ là ám thị mà thôi ..... Cho nên ta vô pháp ra lệnh cho Triệu Anh Không, trong lòng nàng ta chỉ còn lại có ý nghĩ phải giết chết bất cứ địch nhân nào. Hơn nữa cách xa nhau như vậy, ta làm sao có thể dùng mắt để ám thị nàng ta đây? Trừ phi .....

Trịnh Xá hung hăng gào lên:

-Trừ phi cái gì?

Trương Kiệt cười cười nói:

- Trừ phi ngươi đánh bại ta, một khi đầu nguồn ám thị này là ta bị đánh bại, như vậy Triệu Anh Không tự nhiên cũng sẽ khôi phục nguyên trạng ..... Hình như nàng ta đã sắp đuổi kịp mục tiêu rồi thì phải? Ngươi ước chừng chỉ còn lại thời gian khoảng hai ba phút thôi. Một khi đuổi kịp, vậy sẽ chỉ có thể là một kích tất sát, khi đó ngươi muốn mang nàng ta quay về không gian Chủ Thần để cứu sống cũng đã không còn kịp rồi. Thế nào? Ngươi hiện tại có muốn đánh bại ta không?

Trịnh Xá hung hăng nghiến răng, hắn rung mạnh Prog Knife, tiếp theo lạnh lùng nói:

- Trương Kiệt ..... Đem chân tướng nói cho ta biết, sau đó ta sẽ đánh ngất ngươi ..... Nếu không, Ngươi thực sự muốn chết như vậy sao?

Trương Kiệt cười khổ một tiếng nói:

- Ai lại muốn chết chứ? Bất cứ ai cũng đều không muốn chết .... Nếu như có thể sống sót, ta thà rằng vứt bỏ tất cả lực lượng trên người ta, sau đó cùng người yêu tìm một chỗ an tĩnh ở đó trọn đời, thế nhưng ..... Ngươi định chậm rãi nói chuyện phiếm cùng ta à? Thời gian của ngươi cũng không còn nhiều đâu.

Trịnh Xá gầm to một tiếng, cầm chủy thủ xông lên phía trước, đồng thời súng tiểu liên mini trong tay kia đã chĩa vào Trương Kiệt hung hăng khạc đạn.

Tạch tạch tạch!

Tiếng súng vang lên liên tục, đạn súng tiểu liên không ngừng bắn về phía chỗ Trương Kiệt. Thế nhưng làm cho Trịnh Xá cảm thấy vô cùng kinh ngạc chính là đống tử đạn đó không ngờ đều dừng lại ở trước mặt Trương Kiệt hai thước, mỗi một viên đạn đều như là hoàn toàn bất động, căn bản không cách nào tới gần Trương Kiệt nửa bước.

- Kỹ năng cấp A - Niệm Động Chi Lực, thân là Dẫn đạo giả có thể sử dụng 100% thuộc tính cường hóa hoặc là uy lực nguyên thủy kỹ năng cường hóa, đây là ưu ái dành cho một Dẫn đạo giả. Không phải ngươi muốn biết cái gì là Dẫn đạo giả sao? Ta sẽ nói cho ngươi thật kĩ .....

Trương Kiệt chỉ đơn giản vung tay một cái, đống tử đạn đó đều phản xạ lại về phía Trịnh Xá, may mà đống đạn này đều là vỏ đạn, sau khi phạn xạ lên người hắn cũng chỉ làm hắn đau nhức chứ không bị tổn thương. Bằng không nhiều đạn như thế căn bản là khiến hắn không tránh được.

- Cái gọi là Dẫn đạo giả, là một tư duy nhân cách hoá do Chủ Thần thiết kế ra, hắn sẽ xen lẫn trong đội ngũ giống như một người bình thường vậy, vô luận là sinh tồn hay là những thứ khác. Thế nhưng hắn lại không bao giờ chết. Nếu như chết trong lần phim kịnh dị này, trong số các tân nhân của phim kịnh dị tiếp

http://tieulun.hopto.org

theo khẳng định có một người là Dẫn đạo giả. Dùng cách nói của các ngươi thì ..... Chúng ta là nhân cách hư cấu được sáng tạo ra, chúng ta không tồn tại .....

Trương Kiệt vẫn không ngừng nói chuyện, sau đó hắn lại vung tay một cái, một cỗ lực đạo vô hình phá vỡ mặt đất đánh thẳng về phía Trịnh Xá. Tốc độ đó kỳ thực cũng không nhanh lắm, thế nhưng cơ hồ toàn bộ mái nhà đều nằm trong phạm vi công kích của lực đạo này, cho nên Trịnh Xá cũng là bị lực đạo vô hình này đánh bay lên.

- Dẫn đạo giả, một là không thể trợ giúp đội ngũ vượt qua cửa ải khó khăn, đặc biệt là không thể trở thành chiến lực chủ yếu của đội ngũ. Hai là Dẫn đạo giả chỉ có thể ra tay đối với thành viên được nhận định là đội trưởng. Ba là một khi người được nhận định là đội trưởng vượt qua khảo nghiệm thì Dẫn đạo giả sẽ đồng thời biến mất, dành cho đội trưởng sức mạnh đề cao thêm một tầng mở cơ nhân tỏa, cũng có thể cấp cho người ấy chức vụ và quyền lực của một đội trưởng .....

- Ta vừa là đội trưởng của Trung Châu đội, cũng là Dẫn đạo giả ..... ở trong bộ phim kinh dị Nightmare on Elmstreet, đã vượt qua khảo nghiệm, thế nhưng khi tiến hành dung hợp đồng thời đã phát sinh chuyện ngoài ý muốn, người khảo nghiệm bị giết chết, mà ta sau khi hấp thu thân thể và ký ức của hắn, có một bộ phận đã vượt qua hạn chế của Chủ Thần. Ta vừa là đội trưởng Trung Châu đội, vừa là Dẫn Đạo Giả, song không thể trở thành chiến lực chủ chốt của đội ngũ khi đối mặt với phim kịnh dị, ta lại cũng có thể xuất thủ đối với bất cứ thành viên nào của đoàn đội .....

Đồng thời lúc Trương Kiệt nói chuyện, Trịnh Xá đã bị cỗ lực đạo vô hình đánh văng ra khỏi phạm vi mái nhà, hắn bay ngoài tòa nhà đài truyền hình, rơi thẳng xuống .....

142. Đội Trưởng Và..... Mở Cơ Nhân Tỏa Tầng Thứ Ba (1)

Ngay lúc Trịnh Xá bị cỗ lực đạo đó hất văng ra, hắn đã lấy pháo không khí đồng thời siết mạnh cò súng, lúc này cả người hắn còn đang bị hất văng lên, vị trí đã cách tòa nhà đài truyền hình ngoài năm sáu thước.

Hai!

Trịnh Xá chỉ cảm thấy cỗ lực lượng đang đẩy hắn đã dần dần yếu bớt, sau đó hắn nhanh chóng rơi xuống phía dưới, tốc độ cũng là càng lúc càng nhanh, chỉ trong phút chốc hắn đã từ mái nhà rơi xuống phía dưới một tầng, mà Pháo Không Khí lại vẫn còn đang trong quá trình nạp khí.

Một!

Tốc độ rơi xuống của Trịnh Xá đã là càng lúc càng nhanh, một tay nắm Pháo không khí, một tay kia thì nắm Prog Knife, không đợi hắn phục hồi tinh thần lại, Pháo không khí trong tay trái đã truyền đến một cỗ phản lực cực mạnh, đẩy hắn bay về phía trên vách tường thủy tinh của tòa nhà đài truyền hình. Mà Trịnh Xá cũng đã là liều mạng, hắn cũng không rung động chủy thủ, cứ như thế trực tiếp cắm vào trong vách tường thủy tinh đó, dựa vào lực giật này, hắn vận hành khinh công lại leo lên trên.

Đợi đến lần thứ ba khi cắm chủy thủ vào vách tường thủy tinh, không ngờ rằng tấm thủy tinh đột nhiên trượt rơi xuống, có lẽ là khi lắp đặt không được làm chắc chắn. Không chỉ như thế, Prog Knife cũng bởi vì đang cắm trong thủy tinh, nên cũng lôi tuột Trịnh Xá trượt xuống mấy thước. Không biết vì sao, chủy thủ phảng phất như là bị tấm thủy tinh ngậm chặt lấy, ở giữa không trung thế này không điểm tực nào để mượn lực, Trịnh Xá cũng là vô pháp rút chủy thủ ra.

-Mẹ kiếp, tử thần cũng tới góp vui rồi!

Trịnh Xá khẽ rít lên, hắn đột nhiên khom lưng xuống, giẫm hai chân đứng lên tấm thủy tinh đang rơi, tiếp theo cả người bắn mạnh lên, dùng sức nhảy vọt hướng lên cao mấy thước, đồng thời tung một quyền đánh vào trên mặt vách tường thủy tinh làm lõm vào một chút rồi mượn lực lại tiếp tục nhảy hướng lên trên. May mà lần trước hắn đã hoán đổi kỹ năng khinh công ở chỗ Chủ Thần. Nếu không lần này hắn thật sự đã chết rồi, cho dù không chết cũng chắc chắn không kịp trở lên khiêu chiến Trương Kiệt..... Tính mệnh của Chiêm Lam đang trong lúc khẩn cấp, hắn cần phải giải quyết Trương Kiệt trước khi Triệu Anh Không đuổi kịp Chiêm Lam.

http://tieulun.hopto.org

Sau mấy quyền, trên nắm tay của Trịnh Xá đã dính đầy mảnh vụn thủy tinh, toàn bộ nắm tay đã biến thành một mảng đẫm máu. Thế nhưng Trịnh Xá vẫn không dừng lại chút nào, càng không ngừng đấm về phía mặt tường thủy tinh, đồng thời vận hành khinh công không ngừng nhảy hướng lên trên. Khi còn mấy thước sắp lên đến trên nóc, tay kia của hắn liền bấm cò Pháo không khí.

Hai!

Trịnh Xá từ tầng dưới nhảy vọt lên, trong nháy mắt nhìn thấy Trương Kiệt hắn đã xông đến, Pháo không khí trong tay hung hăng chĩa về hướng Trương Kiệt.

Lúc này hai người cách nhau bất quá chỉ hơn mười thước mà thôi, với tốc độ của Trịnh Xá cơ hồ là trong nháy mắt đã áp sát. Thế nhưng còn chưa đợi hắn chạy tới, bỗng nhiên một cỗ lực lượng ập tới, tay hắn đã bị ép đưa hướng lên trên.

Một!

Lực lượng toàn thân Trịnh Xá đều đã tập trung ở trên cánh tay, hắn liều mạng muốn buông cánh tay xuống, thế nhưng xương đùi hắn còn chưa kịp bành trướng tới mức độ nhất định, Pháo không khí đã hướng lên trên oanh kích. Lực xung kích cực kì mãnh liệt từ trên đè xuống, hung hăng ép Trịnh Xá quỳ rạp xuống đất, còn Trương Kiệt thì yên lặng đứng ở trước mặt hắn.

- Vốn tên của ta gọi là Trương Kiệt. Trong bộ phim kinh dị Nightmare on Elmstreet, ta đã mở cơ nhân tỏa, cũng là người đầu tiên của Trung Châu đội mở cơ nhân tỏa. Dựa theo quy định, ta ..... à, là ta thân là Dẫn đạo giả đã tiến hành khảo nghiệm với ta nguyên bản. Ta thuận lợi vượt qua khảo nghiệm . Tình huống kế tiếp là chỉ cần ta và Dẫn đạo giả dung hợp hoàn tất, như vậy trận phim kịnh dị này căn cứ vào quy định của Chủ Thần, liền có thể trực tiếp kết thúc ..... Thế nhưng khi ta dung hợp được một nửa .....

Trương Kiệt móc ra một điếu thuốc lá châm lên, sau khi hút một hơi hắn trầm mặc nói, đồng thời cỗ cự lực áp trên cánh tay của Trịnh Xá đã chậm rãi nâng hắn lên, cỗ lực lượng này thực sự cường hãn vô cùng, lực lượng của Trịnh Xá so với người bình thường ít nhất cũng mạnh hơn gấp mấy lần, nhưng đối với cỗ cự lực này ngay cả một chút phản kháng cũng đều không có. ..... Trong nháy mắt tay hắn bị treo lên, bụng cũng bị hung hăng một kích, phảng phất như lực lượng đó muốn đem cả người hắn chặt đôi ra.

- Khi ta dung hợp được một nửa, boss chính trong Nightmare on Elmstreet lại từ trong giấc mơ xuyên việt tới, hắn nhân lúc thời gian ta dung hợp đã giết chết bản thể của ta, vì vậy dung hợp được một nửa thì thất bại, mà vẫn theo trật tự của Chủ Thần, ta cũng từ trong phim kịnh dị trở lại không gian Chủ Thần. Một nửa phần dung hợp này, khiến cho ta vừa có ký ức của Dẫn đạo giả, vừa có ký ức của Trương Kiệt, mà bản thân ta vẫn là thành phần Dẫn đạo giả chiếm đa số, dù sao thì Trương Kiệt đã chết trong Nightmare on Elmstreet rồi .....

Trịnh Xá gầm to một tiếng, cơ nhục trên tay hắn nhanh chóng bắt đầu bành trướng, mà lực lượng trên cánh tay cũng dần dần lấn ép cỗ cự lực hư vô kia, hắn từng chút một đem cánh tay từ trạng thái đang bị treo kéo trở về, đây chính là mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ hai.

- ..... Bởi vì thành phần Dẫn đạo giả chiếm đa số, cho nên ta cũng phải chịu trói buộc của Chủ Thần. Tuy rằng có thể giống các ngươi đạt được điểm thưởng rồi hoán đổi các thứ, đồng thời còn có thể hoàn toàn phát huy 100% lực lượng của thuộc tính cường hóa. Thế nhưng ta lại không thể tiết lộ ra chuyện bản thân là Dẫn đạo giả, lại cũng không thể giống Dẫn đạo giả khi chết đi còn có thể sống lại. Tóm lại, ta vừa là Dẫn đạo giả, vừa là đội trưởng trước đây của Trung Châu đội ..... Ngay sau khi trong đoàn đội có người mở ra cơ nhân tỏa, Chủ Thần đã không ngừng thúc giục ta tiến hành khảo nghiệm đối với ngươi, bằng không ta sẽ bị delete. Cho đến bộ phim kinh dị lần trước, ta đã tiến hành công kích đối với thành viên không phải là đối tượng khảo nghiệm, rốt cục Chủ Thần đã truyền đạt mệnh lệnh tối hậu. Mà trong bộ phim kinh dị này, chính là số phận của chúng ta, hoặc là ngươi chết, không thông qua khảo nghiệm, còn ta tiếp tục sống sót, hoặc là ta chết, ngươi thì đạt được chức vụ đội trưởng Trung Châu đội!

Trịnh Xá vừa mới kịp thu cánh tay về, không nghĩ tới cỗ cự lực đó lại cũng không có buông tha hắn, mà là cứ thế ném hắn xuống mặt đất. Một tiếng trầm muộn vang lên, hắn đã bị hung hăng đập xuống đất, trên mặt tức thời bị rách ra một vết thương lớn, mà cỗ cự lực đó căn bản là không dừng lại chút nào, cứ như

http://tieulun.hopto.org

thế không ngừng ép lên người hắn. Trên mặt đất dần dần đã xuất hiện một vũng máu, hơn nữa vũng máu không ngừng loang rộng ra.....

- Không có ý chí chiến đấu sao? Vẫn là cảm thấy ta thật sẽ không giết ngươi sao?

Trương Kiệt cười lạnh lùng, hắn khẽ giơ tay lên, liền nhấc bổng Trịnh Xá đầy máu me từ trên mặt đất bay lên.

Cỗ vô hình cự lực này giống như là ngón tay của Trương Kiệt vậy, khi Trịnh Xá bị nâng lên, đồng thời bộ đàm trong người Trịnh Xá cũng bị lấy ra. Trương Kiệt tiếp nhận bộ đàm nói:

- Có muốn nghe một chút thanh âm của Chiêm Lam hiện tại không? Ta có thể cho ngươi thỏa mãn nguyện vọng này.

Nói xong, Trương Kiệt liền bật nút liên lạc trên bộ đàm.

Giọng nói gấp gáp của Chiêm Lam từ trong bộ đàm phát ra:

- Là Trịnh Xá phải không? Ngươi không nên lo lắng, khoảng cách giữa ta và Triệu Anh Không vẫn còn rất xa. Ngươi không nên lo lắng cho ta, yên tâm mà chiến đấu đi .....

Vừa nói đến đó, Trương Kiệt đã ngắt liên lạc, hắn cười ha hả nói:

- Thế nào? Đúng là một nữ nhân tốt phải không? Cho dù là tới hoàn cảnh này vẫn còn lo lắng cho ngươi. Có biết hiện tại Triệu Anh Không cách nàng ta còn có bao xa không? Có thể một hai phút nữa là sẽ có thể đuổi kịp rồi, sau đó thì .....Ha ha ha ha, ngươi biết công kích của thích khách rồi chứ? Vô luận địch nhân có như thế nào, trên thực tế đều chỉ cần một kích mà thôi .....

Trịnh Xá hung hăng nghiến răng, hai mắt hắn đã đỏ ngầu, bởi vì trong mắt đã bị nhiễm chút máu tươi, hắn khẽ gầm lên:

- Trương Kiệt, ngươi thực sự muốn chết sao? Vì sao? Vì sao nhất thiết phải làm tới bước này?

Trương Kiệt cười lạnh nói:

- Không vì sao cả, ta là Dẫn đạo giả, ngươi là người bị khảo nghiệm, hoặc là ngươi vượt qua khảo nghiệm và ta liền biến mất, hoặc là ngươi không vượt qua khảo nghiệm thì ta sẽ tiếp tục sống sót, mà ngươi nếu thất bại thì chỉ có tiếp thu ..... cái chết.

Khi nói đến đây, Trương Kiệt liền giẫm nát bộ đàm thành từng mảnh nhỏ, nói:

- Đã bị tiếp cận rồi, việc này muốn trách thì trách ngươi được rồi, nếu như ngươi không giải cứu Chiêm Lam, như vậy nàng ta sẽ không bị truy sát, ngươi chỉ cần một mình tiếp thu khảo nghiệm là được, cho nên tất cả việc này muốn trách .....

Trịnh Xá đã nghe không nổi nữa, cả người hắn không ngừng giãy dụa, cơ nhục cũng bành trướng đến mức gấp khoảng hai lần so với người thường. Lực lượng to lớn bắt đầu mạnh mẽ so đấu cùng cỗ cự lực vô hình kia. Khi Trương Kiệt lại muốn vung tay đem hắn đập xuống đất, bỗng nhiên Trịnh Xá liều mạng vận khởi lực lượng vọt mạnh ra. Trong nháy mắt đó hắn cứng rắn phá tan sự trói buộc của cỗ lực lượng vô hình kia, đạp mạnh chân một cái liền nhảy vọt về phía Trương Kiệt. Trước khi cỗ lực đạo vô hình kia công kích tiếp, nắm đấm của hắn đã hung hăng đánh vào bụng Trương Kiệt.

Lực lượng và tốc độ của Trương Kiệt tự nhiên là vô pháp so sánh với Trịnh Xá. Dưới một quyền này, hắn lập tức bị đánh bay ra ngoài. Tốc độ phản ứng của Trịnh Xá thật sự là so với hắn nhanh hơn rất nhiều, không ngờ là trước khi hắn bắn ra thì Trịnh Xá đã lại túm được cánh tay, đem cả người hắn hung hăng quật xuống đất, sau đó giơ nắm đấm không ngừng đánh xuống. Chỉ sau có mấy giây, trong mồm mũi Trương Kiệt đã toàn là máu tươi, nhưng trên mặt hắn lại vẫn duy trì nụ cười kì quái, trông vẻ mặt phảng phất cứ như người bị đánh cũng không phải là hắn vậy.

Trịnh Xá lôi Trương Kiệt trên mặt đất lên, một tay hắn hung hăng kẹp chặt cổ Trương Kiệt, tay kia thì nắm chặt quyền đầu như chờ đợi sắp đấm về phía đầu Trương Kiệt, nhưng hắn vẫn là nghiến răng hỏi:

-Nói cho ta biết, còn có biện pháp nào có thể ngăn cản Triệu Anh Không?

http://tieulun.hopto.org

Trương Kiệt mỉm cười một chút nói:

-Giết chết ta!

- Tốt! Vậy ngươi đi chết đi!

Trịnh Xá trong lòng cũng tức giận đến đỉnh điểm, hắn giơ quyền đầu đấm thẳng một quyền vào Trương Kiệt. Uy lực của một quyền này thật sự cũng đủ mạnh. Trương Kiệt bị đánh bay ra hơn mười thước, hung hăng đập vào vách tường. Cả người hắn cứ như thế dựa vào tường rũ xuống đất.

Trịnh Xá từng bước từng bước đi về phía Trương Kiệt, từ lần đầu tiên nhìn thấy hắn, cái gã nam nhân kia cầm điếu thuốc lá đưa cho mọi người, gã nam nhân có giọng cười sang sảng kia, gã nam nhân đã cứu hắn trong phim Alien 1 kia, gã nam nhân đã từng cùng nhau sóng vai chiến đấu với mình ..... Chẳng lẽ, tất cả những điều này thực sự đã là quá khứ?

Khi Trịnh Xá cách Trương Kiệt đã càng ngày càng gần, Trương Kiệt lại chậm rãi từ trong người móc ra một bao thuốc lá, hắn run rẩy đưa một điếu lên miệng, tiếp theo cười nói:

- Sự thôi miên đối với Triệu Anh Không, từ lúc ta cùng ngươi đối chiến đã được giải trừ rồi. Chiêm Lam nói vừa rồi chính là lời nói thật ..... Huynh đệ tốt, cùng ta hút một điếu đi .....

143. Đội Trưởng Và..... Mở Cơ Nhân Tỏa Tầng Thứ Ba (2)

Trịnh Xá tức thì cảm thấy cay cay ở mũi, sát ý của Trương Kiệt lúc trước đã hoàn toàn biến mất, từ trên người hắn chỉ cảm thấy một sự bình thản, phảng phất như là thản nhiên cười cợt sinh tử, còn có điếu thuốc lá quen thuộc đó..... Vô luận như thế nào, quyền này của Trịnh Xá đã không thể xuất ra được nữa.

Trương Kiệt run rẩy chậm rãi móc ra một điếu thuốc lá, máu trên ngón tay cũng dây lên điếu thuốc, tiếp theo hắn buông điếu thuốc ra, nhìn theo nó bồng bềnh giữa hư không bay về phía Trịnh Xá, hắn thản nhiên cười nói:

- Vị đậm lắm..... hoán đổi được ở chỗ Chủ Thần không gian, ở bên ngoài muốn cũng không mua được.

Những lời này, lúc Trịnh Xá mới đến thế giới phim kịnh dị luân hồi, hắn cũng từng nghe Trương Kiệt nói qua, tại nơi âm trầm kinh khủng trong căn cứ Resident Evil, tại nơi tùy thời có thể phải đối mặt với lây nhiễm virut đối mặt với tử vong, mọi người phải dựa vào nhau mà sống, chính là Trương Kiệt đã cầm điếu thuốc lá đưa cho hắn..... có thể sóng vai làm đồng bọn sao?

Trịnh Xá tiếp lấy điếu thuốc, hắn vận khởi Hồng Viêm nhẹ nhàng châm thuốc, tiếp theo ngậm điếu thuốc đó hít một hơi thật sâu, một mùi vị cay nồng nhập thẳng vào trong phổi, đây là mùi vị huynh đệ.....

- Trong Nightmare on Elmstreet..... tất cả mọi người đã chết, ngay cả ta cũng đã chết, đã biến thành Dẫn đạo giả bất sinh bất tử này, nếu như không phải trong lúc vô ý sáng tạo ra nàng..... Có lẽ ngay cả dũng khí sống sót ta cũng không có.....

- Sau đó lại không ngừng luân hồi, lại có tân nhân rất có tiềm lực gia nhập, lại nghênh chiến với rất nhiều phim kịnh dị..... Thế nhưng bởi vì ta vừa là đội trưởng Trung Châu đội vừa là thân phận Dẫn Đạo Giả, cho nên Chủ Thần phát giác không thích hợp, nó bắt đầu cố ý đề cao độ khó của phim kinh dị mà Trung Châu đội phải đối mặt, tỷ như độ khó của Resident Evil chỉ có vài người như vậy..... không ngờ tới cuối cùng đều là hiểm tử hoàn sinh, điều này ở đội ngũ khác chỉ sợ là sẽ không qua nổi.....

Trương Kiệt nhẹ nhàng rít một hơi thuốc, hắn yên lặng nhìn theo cổ điển mỹ nữ ở phía xa xa đang đi đến bên này, trên mặt cô gái kia tràn đầy nước mắt, thế nhưng biểu tình lại là ôn nhu mà yên tĩnh, có lẽ còn mang theo một tia hạnh phúc, nàng lẳng lặng đi tới bên cạnh Trương Kiệt, dùng hai tay nắm chặt lấy cánh tay run rẩy của hắn.

- Trong phân loại phim kịnh dị, loại phim khoa học kỹ thuật là đơn giản nhất, sau đó là loại khoa học viễn tưởng, tỷ như là loạt phim Alien, kế tiếp là loại phim huyền ảo kì bí, tiếp theo là loại phim ma quỷ, độ khó chân chính kỳ thực chính là loại phim chiến tranh khoa học viễn tưởng và loại phim không thể giải thích ... Mà loạt phim Final Destination chính là loại không thể giải thích. Ngoại trừ phân loại độ khó theo chủng

http://tieulun.hopto.org

loại phim, tập số của phim kịnh dị tăng bao nhiêu thì độ khó cũng tương ứng tăng theo. Nếu như chúng ta tiến nhập tập phim Alien 1, như vậy độ khó tuyệt đối nhỏ hơn Alien 2 hoặc là Alien 3. Đương nhiên, điều này cũng có lúc ngoài ý muốn.

Thanh âm của Trương Kiệt đã càng ngày càng yếu, hắn lại hút một hơi thuốc rồi nói:

- Có một số phim kịnh dị cũng sẽ xảy ra chuyện ngoài ý muốn, đây chính là Chủ Thần căn cứ vào biến số tùy cơ xuất hiện mà thay đổi kịch bản nguyên gốc. Một khi điều này xuất hiện, như vậy khẳng định là rất có thể xảy ra đoàn diệt, điểm ấy gần như không thể nghi ngờ. Mà chúng ta lúc trong phim Alien 1 không phải cũng đã từng đụng phải cái loại tình huống đó hay sao? Thế nhưng vận khí tốt chính là..... Không ngờ ngươi lần đó lại mở ra cơ nhân tỏa, dựa vào điều này chúng ta mới may mắn thoát hiểm vượt qua..... Ụa!

Trương Kiệt đột nhiên ộc ra một ngụm máu tươi, trong máu còn mang theo mảnh vụn nội tạng, cổ điển mỹ nữ kia ở bên cạnh vội móc ra một chiếc khăn tay lau sạch miệng cho hắn, thế nhưng nước mắt trên mặt nàng dù thế nào cũng ngăn không được.

- Sự tồn tại của ta không phù hợp với quy định của Chủ Thần, cho nên rất nhiều lần ta đều là bị bức bất đắc dĩ. Tỷ như Chiêm Lam..... Ngươi có lẽ không biết, người giống như ngươi: dựa vào tự thân mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ 2, thì Chủ Thần sẽ phục chế gien của ngươi chuyển về "Ác Ma luân hồi tiểu đội", hơn nữa bản thân ngươi vẫn đang không ngừng tiến bộ. Xem xét điều này có thể thấy chính là do Chủ Thần không mong muốn bất luận kẻ nào kéo lui sự tiến bộ của ngươi, hy vọng ngươi có thể tiến hóa tới một cảnh giới mới. Cho nên ở trong phim The Grudge, sau khi ngươi vì Chiêm Lam mà rơi vào nguy hiểm, Chủ Thần đã quyết định sai ta giết chết Chiêm Lam.....

Trương Kiệt chậm rãi nhìn về phía cổ điển mỹ nữ, hắn mỉm cười, trên tay cũng nắm chặt bàn tay nhỏ bé của nàng, hắn tiếp tục nói:

- Lần đó thật sự là ta bất đắc dĩ..... Thế nhưng ta cũng không phải là hoàn toàn bị Chủ Thần trói buộc, cho nên ta gửi cho ngươi một đoạn tin tức, để ngươi đi cứu nàng..... Sau đó, khi các ngươi mới biết được còn có các luân hồi tiểu đội khác, lập tức liền phải đụng độ với một luân hồi tiểu đội, loại tình huống này thật sự là có chút không thể tưởng tượng nổi. Nói như bình thường, trước khi gặp phải luân hồi tiểu đội khác, đều sẽ an bài vài đợt phim kinh dị dễ dàng để thu được số lượng lớn điểm thưởng và chi tiết kịch tình, dùng nó để đề cao thực lực của toàn bộ đoàn đội, đặc biệt là thực lực của thành viên mở ra cơ nhân tỏa, như vậy mới có thể đối mặt với luân hồi tiểu đội khác..... Mà nguyên nhân do ta, nên Chủ Thần không ngừng đề cao độ khó của đoàn đội chúng ta, hơn nữa bởi vì ta trong bộ phim kinh dị The Mummy đã công kích người của đối phương, cho nên lần này càng bị bức tới loạt phim Final Destination. Hơn nữa còn là Final Destination 2, trong tập phim này nếu như án theo cách bình thường, thì với thực lực của chúng ta hiện tại thì chết là cái chắc.....

Đồng thời với lúc Trương Kiệt nói chuyện, bầu trời trên đầu mọi người, một chiếc máy bay đang chầm chậm bay qua thành phố này, nhưng ngay lúc này, một cái đinh ốc ở động cơ máy bay bung ra, tiếp theo là một cái đinh ốc khác ....

- Giống như loại phim kịnh dị Final Destination này, thông thường đều có thể sẽ bị đoàn..... Người anh em, ta chỉ có thể làm đến như thế, sau này hết thảy phải bảo trọng.....

Trương Kiệt nói xong lời này, hắn đã gục đầu vào trong lòng cổ điển mỹ nữ, điếu thuốc lá kia chậm rãi từ giữa hai ngón tay rơi xuống mặt đất, tiếp theo tắt ngấm trong vũng máu dưới thân hắn .....

-Không!

Trịnh Xá gào lên, nước mắt rốt cục được nhịn không được tràn ra đầy mặt, thế nhưng không đợi hắn tới gần Trương Kiệt, đột nhiên trong đầu chấn động mãnh liệt, cả người tức thì bị ép tiến nhập vào trạng thái nửa tỉnh nửa mê, nếu như là trong mắt người ngoài nhìn vào sẽ thấy cả người Trịnh Xá chậm rãi từ mặt đất nổi lên bồng bềnh lơ lửng giữa không trung, từ trên người Trương Kiệt bay ra một số điểm sáng, không ngừng tuôn vào thân thể hắn, loại tình cảnh này giống như là khi hoán đổi cường hóa thuộc tính trong không gian Chủ Thần, vô số điểm sáng không ngừng nhập vào trong thân thể Trịnh Xá, sau đó biến mất không thấy .....

http://tieulun.hopto.org

”Mở ra chức vụ đội trưởng Trung Châu đội..... Thẩm tra cường độ mở cơ nhân tỏa, cường độ cơ sở là..... mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ hai, tiến hóa một bậc, trước mắt cường độ là mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ ba ..... Dung hợp bắt đầu.....”

Thanh âm của Chủ Thần vẫn uy nghiêm mà lãnh đạm như vậy, căn bản không mang theo một chút tình cảm nào, chỉ là lúc này Trịnh Xá đang trong trạng thái nửa tỉnh nửa mê, cũng không có khả năng nghe được thanh âm này của Chủ Thần.

Trên bầu trời thành phố, từ trong động cơ của chiếc máy bay đó đã bốc lên cuồn cuộn khói đen cùng rất nhiều tia lửa, phi công không ngừng cố gắng điều chỉnh thăng bằng cho máy bay, thế nhưng động cơ đột nhiên nổ tung, chiếc máy bay rốt cục không trụ được nữa mà rơi xuống dưới, mà dựa theo phương hướng cùng tốc độ này, chỗ cuối cùng đâm vào khẳng định chính là nóc tòa tháp truyền hình!

Trịnh Xá lúc này cái gì cũng không biết, hắn đang bị ép lư lửng giữa không trung không hề nhúc nhích, tùy ý để cho những điểm sáng kia không ngừng bay vào trong thân thể hắn, mà đồng thời với quang điểm không ngừng bay ra thì thân thể của Trương Kiệt cũng dần dần trở nên mờ nhạt, tới cuối cùng thân thể hắn rốt cục đã hoàn toàn biến mất, cùng biến mất với hắn còn có cổ điển mỹ nữ vẫn luôn mỉm cười nắm chặt tay hắn. Cho đến tận khi cuối cùng biến mất, cổ điển mỹ nữ này cũng vẫn như cũ mỉm cười.....

Trịnh Xá phảng phất như cảm giác được tất cả những điều này. Khóe miệng hắn giật giật muốn nói cái gì đó, thế nhưng cuối cùng vẫn là tiếp tục chìm đắm trong trạng thái nửa tỉnh nửa mê không thể nói gì. Chỉ có khóe mắt hắn không ngừng tuôn lệ, điếu thuốc lá kẹp trên ngón tay cũng đã cháy hết tới tận sát da thịt, nhưng hắn thủy chung chưa từng buông nó ra.

Tốc độ rơi của máy bay đã là càng lúc càng nhanh, phần lớn mọi người trên máy bay đều đang điên cuồng xôn xao nháo nhác, cũng có một số ít đều nhắm mắt cầu khẩn, mà khoảng cách giữa máy bay và nóc tòa nhà đài truyền hình cũng là càng ngày càng gần, án theo tốc độ cùng kích cỡ của chiếc máy bay này ..... Cho dù Trịnh Xá vẫn thanh tỉnh, hắn cũng tuyệt đối tránh không thoát khỏi một kích cường hãn này của tử thần ..... Đây đã là tuyệt cảnh rồi a!

”..... Dung hợp hoàn tất! Thu được tư cách Đội trưởng, đạt được cấp độ mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba..... Trung châu đội hoàn thành nhiệm vụ.....”

Trong một sát na cuối cùng khi máy bay sắp đâm vào nóc tòa nhà thì thanh âm của Chủ Thần chợt vang lên, tiếp theo ..... Máy bay đâm mạnh vào nóc tòa nhà đài truyền hình, một tiếng nổ cực lớn vang lên, một số tầng gần trên cùng tức thì rơi vào trong biển lửa .....

Lại là trạng thái nửa tỉnh nửa mê quen thuộc đó, không biết thời gian trôi qua bao lâu, có lẽ là trong nháy mắt, lại có khi là rất lâu rồi, tóm lại khi Trịnh Xá mở hai mắt ra, lọt vào trong tầm mắt chính là hình ảnh Chủ Thần không gian quen thuộc, một quang cầu thật lớn phiêu phù trên đầu mọi người, xung quanh hư không vĩnh hằng đen kịt, trên quảng trường có hai cô gái đang đứng, Trương Hằng cùng Tiêu Hoành Luật thì nằm té trên mặt đất, trừ số này ra thì Trương Kiệt cùng cổ điển mỹ nữ rốt cục là biến mất không thấy đâu nữa.....

Trịnh Xá yên lặng nhìn đầu lọc thuốc lá còn sót lại trên ngón tay, hắn lặng lẽ cất tiếng thở dài, đút đầu lọc vào trong túi áo, sau đó mới chậm rãi bắt đầu tổng kết lại các tin tức vừa thu vào trong đầu.

Cái gọi là quyền hạn của đội trưởng này cũng không phải đơn thuần chỉ là một danh hiệu mà thôi, mà là xác thực đã trở thành một đội trưởng chân chính!

Thứ nhất, đội trưởng có thể kiểm tra các thứ có thể hoán đổi từ Chủ Thần một cách phi thường nhanh chóng. Tỷ như Trương Hằng cường hóa huyết thống Tinh Linh, như vậy các thứ thích hợp nhất với huyết thống Tinh Linh đó : Kỹ năng, vũ khí, pháp thuật ..... Mấy thứ này đều sẽ xuất hiện liên tiếp khi truy nhập Chủ Thần. Cũng loại trừ khả năng phát sinh tình huống lãng phí điểm thưởng và chi tiết kịch tình nhất. Đây là khả năng duy nhất trong cả đoàn đội chỉ mình đội trưởng mới có.

Thứ hai, đội trường có quyền lực biết bộ phim kinh dị tiếp theo là gì, như vậy hoàn toàn có thể bố trí vũ khí thích hợp trước khi bộ phim kinh dị tiếp theo ập tới, nghiên cứu kịch bản bộ phim đó, đồng thời căn cứ vào đó mà điều chỉnh sự bố trí trong đội. Đây có thể nói là quyền lực lớn nhất của đội trưởng.

http://tieulun.hopto.org

Thứ ba, đội trưởng cũng biết rất nhiều chuyện đáng lẽ không được biết.

Tỷ như Trịnh Xá biết được trong thế giới phim kịnh dị luân hồi này tổng cộng có17 luân hồi tiểu đội, phân chia theo vị trí của các châu lục thời cổ đại, mà trong đó Trung châu đội kỳ thực xem như là một trong những tiểu đội mạnh nhất. Ngoại trừ điều này, còn có hai tiểu đội đặc thù, một là "Ác Ma tiểu đội", đây là Chủ Thần dùng gian của người có thực lực trong các tiểu đội phục chế lại, nếu tiểu đội này được tổ hợp, có thể nói chính là tiểu đội có thực lực mạnh nhất. Đây là tin tức Chủ Thần cấp cho, cũng là vì thử xem dưới tình huống thế nào càng thích hợp tiến hóa hơn.

Một tiểu đội đặc thù khác, chính là Chủ Thần sẽ ở lúc người nào đó trở thành đội trưởng, mà hỏi người ấy có hay không gia nhập vào tiểu đội đó. Cho nên tiểu đội này gồm tất cả đều là người mạnh nhất của mỗi tiểu đội, cũng có thể nói như thế, đương nhiên, cũng có người sau khi trở thành đội trưởng sẽ cự tuyệt tiến nhập vào tiểu đội này, nhưng hễ là người có thể tiến nhập vào tiểu đội này, đều là những người đã mở ra cơ nhân tỏa. Tiểu đội này gọi là "Thiên Thần tiểu đội", cũng là Chủ Thần thí nghiệm một trong các loại khả năng tiến hóa.

Tất cả mọi người bất quá chỉ là một sinh mệnh nhỏ nhoi trong thế giới luân hồi tàn khốc này mà thôi, tùy ý bị nhào nặn, tùy ý bị giẫm đạp, cho dù có là đội trưởng cũng vẫn phải vùng vẫy trong đó, tận lực cầu sinh .....

Trịnh Xá sờ sờ túi áo, nơi đó có mẩu đầu lọc thuốc lá Trương Kiệt lưu lại cho hắn.

Mà câu hỏi của Chủ Thần hỏi hắn có nguyện ý gia nhập "Thiên Thần tiểu đội" hay không vẫn đang vang vọng trong đầu hắn.

"Ta cự tuyệt....!"

144. Chuyển Biến! Luân Hồi Trung Châu Đội! (1)

Trong lòng Trịnh Xá hiểu rõ, với thực lực mới mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ 3, cho dù hắn có gia nhập "Thiên thần tiểu đội" cũng tuyệt đối không phải là cường giả hàng đầu, từ những tin tức mà hắn thu được, ngoại trừ "Ác Ma tiểu đội" ra, thì kể cả "Thiên Thần tiểu đội" trong đó, người đạt tới trình độ có thể mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba chỉ có bốn người, mà hắn chính là một trong số đó, cho nên dù gia nhập "Thiên Thần tiểu đội" thì thực lực của hắn cũng tuyệt đối không thể so sánh với bất luận kẻ nào, đương nhiên không loại trừ trường hợp có người đã cường hóa thuộc tính cực kì cường đại, đây cũng là chuyện có khả năng.

Thế nhưng vô luận nói như thế nào, chỉ cần hắn đáp ứng gia nhập "Thiên Thần tiểu đội", như vậy như vậy hắn sẽ có thể có được cơ hội sống sót càng cao hơn. Đây là chuyện tuyệt đối không thể phủ nhận, nhưng đồng thời Trung Châu đội sẽ đổi một Dẫn đạo giả mới, tiếp tục lặp lại những việc đã trải qua trong luân hồi phim kịnh dị, phim kịnh dị kịch bản cải biến, hoặc là đối với luân hồi tiểu đội khác, vô luận là loại nào, kết quả cuối cùng chính là chết rất nhiều người, mà tình huống xấu nhất chính là ..... Trung Châu đội hoàn toàn bị diệt sạch.

Có thể nói, đoàn đội có đội trưởng so với đoàn đội không có đội trưởng thì chênh lệch thực sự là quá lớn. Không chỉ là chênh lệch trên phương diện chiến lực mà còn chênh nhau ở chỗ: chuẩn bị trước giờ, chỉ dẫn về cường hóa và vũ khí ..v..v.. Có thể nói, đội trưởng của một đội kỳ thực mới chân chính xứng với danh hiệu Dẫn đạo giả. Hắn có thể triệt để tổ hợp một đoàn đội lại, hình thành một đội ngũ có sức chiến đấu cường đại, mà không phải là như Trung Châu đội lúc trước mù quáng cường hóa như vậy, lại tiến nhập trong phim kịnh dị mà không hề có chuẩn bị trước. Chỉ cần Trịnh Xá không chết, Trung Châu đội sẽ ổn định từng bước từng bước trở nên cường đại. Đây chính là nguyên nhân hắn lựa chọn cự tuyệt. Nơi này có hồi ức của hắn, nơi này có đồng bọn của hắn, nơi này có những thứ hắn vĩnh viễn không thể nào quên được ..... Trương Kiệt, Sở Hiên, Linh Điểm, Tề Đằng Nhất ..... Có thể nói, những điều này đã khắc sâu trong lòng hắn, đã là một bộ phận của hắn, nếu lựa chọn đồng ý, đó chính là một loại phản bội!

Kỳ thực quy định của Chủ Thần coi như là tương đối còn chút nhân tình. Chí ít trước khi Trịnh Xá nói ra chuyện Dẫn đạo giả cùng đội trưởng, hắn vẫn có thể lựa chọn đồng ý, đương nhiên Trịnh Xá cũng nhất định sẽ cự tuyệt.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá thở hắt ra, hắn đi tới dưới quang cầu Chủ Thần, chậm rãi kết nối với Chủ Thần, kiểm tra sơ sơ điểm thưởng của hắn: cộng với 1270 điểm thưởng vẫn còn lần trước thì hắn có tổng cộng 4270 điểm thưởng. Xem ra bởi vì hoàn thành nhiệm vụ sớm trước một ngày, cho nên còn có bốn nhân vật trong kịch bản phim chưa chết, điều này cũng cho mỗi người trong đội 2000 điểm thưởng, hơn nữa cộng với 1000 điểm thưởng cố định, nên mỗi người đều có tổng cộng hơn 3000 điểm thưởng.

- Chủ Thần! Hãy chữa trị thân thể cho mọi người, điểm thưởng cứ khấu trừ vào phần của ta.

Trịnh Xá thở dài, nói với Chủ Thần.

Mấy đạo quang trụ từ trong quang cầu xạ xuống, mỗi người đều bị bao vây ở trong quang trụ. Ngoại trừ quang trụ của Triệu Anh Không và Tiêu Hoành Luật mờ nhạt nhất, còn quang trụ của mấy người kia đều tương đối sáng rõ, đặc biệt là của Trương Hằng và Chiêm Lam, ít nhất cũng phải chiếu xạ gần một giờ mới được hạ xuống. Trịnh Xá biết đây là di chứng sau khi bọn họ mở ra cơ nhân tỏa lần đầu tiên, cho nên khi chữa trị thân thể khó tránh khỏi việc hơi lâu một chút.

Sau khi tất cả mọi người chữa trị hoàn tất, Trương Hằng cũng từ trong trạng thái hôn mê tỉnh lại, hắn vừa tỉnh đã lập tức quay phắt về sau, hai tay còn làm ra tư thế giương cung xạ tiễn, đợi đến khi hắn thấy rõ tình hình xung quanh, gã thanh niên này mới ngượng ngùng cười nói:

- Ha ha, ngủ mê rồi, hình như là một giấc mộng rất dài, trong mộng ta đã biến thành địch nhân của Trịnh Xá, sau đó không ngừng từ xa ngắm bắn hắn, thậm chí còn sử dụng kỹ năng Phong Chi Tiễn, uy lực đó thật đúng là rất cường hãn, ha ha .....

Trịnh Xá lập tức cười khổ, hắn lắc đầu nói:

- Không, đó không phải là nằm mơ ..... À thôi, cứ coi như đó là một giấc mơ đi.

Tiêu Hoành Luật phản ứng nhanh nhất, hắn nhìn nhìn xung quanh rồi nói:

- Nói như vậy, chúng ta đã hoàn thành tập phim Final Destination 2 này rồi sao? Trương Kiệt đâu? Ta rất muốn biết chân tướng.

Những người còn lại tức thì cũng nhìn nhìn bốn phía xung quanh, không hề thấy tung tích của Trương Kiệt cùng cổ điển mỹ nữ, trái lại là La Lệ và một cô gái xinh đẹp 28, 29 tuổi từ xa xa chạy tới, vì vậy mọi người liền hướng ánh mắt nhìn về phía Trịnh Xá.

Trịnh Xá sờ sờ mẩu đầu lọc thuốc lá trong túi áo, hắn thở dài nói:

- Vào trong nhà ta đi ..... ta sẽ đem tất cả chân tướng sự việc nói cho mọi người .....

Cho dù bộ phim kinh dị Final Destination 2 này, mọi người chỉ tốn ba ngày đã thoát ra, thế nhưng Trong không gian Chủ Thần này vẫn như cũ trôi qua một ngày một đêm. Mặc dù Tiêu Hoành Luật đã không ngừng căn dặn cô gái xinh đẹp kia không nên đi ra ngoài, nhưng nàng vẫn trong lúc buồn chán thì đi tới trên quảng trường Chủ Thần đợi hắn trở về. Không ngờ lại gặp La Lệ cùng cảnh ngộ, sau đó các nàng liền cùng nhau nói chuyện, đồng thời cùng làm một bữa tiệc lớn đón chào sự trở về của mọi người .....

Tiêu Hoành Luật đỏ bừng mặt, hắn cúi đầu không dám nhìn cô gái xinh đẹp đó và mọi người. Mà cô gái đó lại mười phần thản nhiên, dắt tay của Tiêu Hoành Luật đi tới bên cạnh bàn ăn, ngoại trừ nụ cười ôn nhu, khí chất thành thục xinh đẹp đó cũng hiển lộ rõ ràng, không ngờ Tiêu Hoành Luật lại chế tạo ra một đại mỹ nhân a.

Mọi người tuy rằng đều cười thầm trong bụng, nhưng mà ngoài mặt vẫn còn kiềm chế được. Nhìn một bàn sơn hào hải vị trước mắt này, mọi người cũng đều cúi đầu ăn lấy ăn để, cho đến khi mọi người đã ăn xong, Trịnh Xá và mấy người kia mới lẳng lặng nhìn nhau. Cô gái xinh đẹp cực kỳ hiểu chuyện, nàng kéo La Lệ cùng bắt đầu thu dọn bàn ăn, mà mấy người kia thì lẳng lặng chờ hai cô gái rời đi. Sau đó Trịnh Xá mới móc ra mẩu đầu lọc thuốc lá rồi nói ra lai lịch của Trương Kiệt, còn cả chuyện quyền lực của đội trưởng Trung Châu đội và lựa chọn của cùng hắn.

- ..... Trên cơ bản chính là như vậy, Chủ Thần tuy rằng ném nhân loại vào trong thế giới phim kịnh dị tàn khốc, thế nhưng mong muốn của nó chính là sự tiến hóa, mà không phải là như chơi đùa ngược đãi con

http://tieulun.hopto.org

người đến chết. Lúc trước chúng ta gặp phải mấy bộ phim kinh dị trắc trở như vậy, nguyên nhân chính là do Dẫn đạo giả và đội trưởng cùng tồn tại. Hiện tại có thể nói ta chính là đội trưởng của Trung Châu đội.

Sau khi Trịnh Xá nói xong một lượt, hắn lại đem mẩu đầu lọc thuốc lá đó cất vào trong túi áo, mà bốn người còn lại rõ ràng còn chưa có phục hồi tinh thần lại, mỗi người đều đang lẳng lặng trầm tư gì đó.

Tiêu Hoành Luật sau khi suy nghĩ nửa ngày rốt cục lên tiếng:

- Vì sao cự tuyệt? Bởi vì không nỡ bỏ lại bốn người chúng ta sao? Trên thực tế cho dù chỉ có bốn người chúng ta, nếu đối mặt với phim kịnh dị bình thường thì chúng ta cũng vẫn có tỷ lệ sinh tồn cực lớn chứ? Thế nhưng người thì sao? Một khi nói cho chúng ta, ngươi đã mất đi cơ hội, phải biết rằng sau khi gia nhập tiểu đội kia, trên cơ bản sẽ có thể bảo toàn sống sót trong đại bộ phận phim kịnh dị .....

Trịnh Xá cười cười nói:

- Chuyện như vậy không cần phải nói nữa, nếu đã lựa chọn lưu lại, nói thêm cái gì khác cũng vô dụng. Ngươi chi bằng suy nghĩ nhiều một chút về chuyện quyền lực đội trưởng này có thể mang đến chỗ tốt gì..... Nhưng mà trước đó, ta hy vọng có thể lập một khối thạch bích trên quảng trường của Trung Châu đội chúng ta, loại thạch bích vĩnh cửu bảo lưu này có thể hoán đổi ở chỗ Chủ Thần. Sau khi chúng ta hoán đổi nó, bất luận văn tự gì khắc ở trên mặt thạch bích đều sẽ được bảo lưu. Cho dù là toàn bộ chúng ta đều chết hết, hoặc là rời khỏi thế giới phim kịnh dị luân hồi này thì khối thạch bích đó cũng vẫn được bảo lưu như cũ. Thời gian là 100 năm.

Tiêu Hoành Luật ngồi chồm hỗm trên ghế, hắn ngắt một sợi tóc rồi nói:

- Thạch bích này có rất nhiều loại sao?

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Ừ, thạch bích này có rất nhiều loại, tỷ như loại lưu lời nói thì tốn hao mỗi thành viên một vạn điểm thưởng, thế nhưng thời gian lại là vĩnh viễn, hơn nữa còn có thể quy định thời gian hoặc là điều kiện xuất hiện của thạch bích. Ta chọn loại này là một loại rẻ nhất, chỉ cần tốn hao của mỗi thành viên 200 điểm thưởng, ta bây giờ còn có 3710, lúc trước vì chữa trị thân thể cho mọi người đã dùng 560 điểm thưởng, ta biết các ngươi cũng hẳn là có hơn 3000 điểm thưởng phải không? Sử dụng có 200 điểm thì chắc cũng không quan trọng lắm.

Tiêu Hoành Luật thở hắt ra một hơi. Hắn suy nghĩ một chút nói:

- Những thứ có thể hoán đổi ở chỗ Chủ Thần đó thực sự quá nhiều: thuộc tính cường hóa, các loại kỹ năng, vũ khí công nghệ cao, vũ khí loại ma pháp truyền thuyết, các loại vật phẩm phụ trợ .... mấy thứ này chí ít có đến hơn mấyvạn món. Bằng vào nhân lực thật sự là vô pháp xem hết được, như thế cũng tốt, đã có cái máy duyệt siêu tốc nhà ngươi, cũng sẽ không sợ lại lãng phí thêm điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình nào cả.

Trịnh Xá chỉ vào mình lẩm nhẩm "máy duyệt siêu tốc", hắn còn chưa kịp cười khổ, Tiêu Hoành Luật lại tiếp tục nói:

- Như vậy ngươi xem phim kịnh dị tiếp theo là cái gì? Không phải là lại là phim kinh dị phi thường khủng bố đấy chứ?

Nụ cười của Trịnh Xá vừa xuất ra đã lại méo xẹo, hắn thì thào nói:

- Lại không biết là họa hay phúc đây, khi Chủ Thần an bài độ khó phim kịnh dị, lại là căn cứ vào thực lực của người mạnh nhất trong đoàn đội mà an bài. Hiện tại thực lực của ta là mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ ba, mà bộ phim kinh dị tiếp theo là ..... Alien 4.

Lúc trước mọi người đã nghe qua giải thích của Trịnh Xá, trong một loạt phim kinh dị thì độ khó trong phim tỉ lệ thuận với số tập, tập số càng cao tương ứng với độ khó càng lớn. Bộ phim kinh dị này tuy rằng độ khó tổng thể rõ ràng là thấp vì nó thuộc dòng phim khoa học viễn tưởng, thế nhưng lại là tập 4, cho nên trong lúc nhất thời mọi người cũng khó tránh khỏi có chút trầm mặc.

Tiêu Hoành Luật nhẹ nhàng bứt một sợi tóc xuống nói:

http://tieulun.hopto.org

- Kỳ thực mọi người cũng không cần phải khẩn trương như vậy, chiếu theo thực lực trước mắt của chúng ta mà nói, chỉ có vài loại tình huống có thể sẽ uy hiếp tới chúng ta. Thứ nhất, phải đối chiến cùng luân hồi tiểu đội khác, đây có thể là nguy hiểm lớn nhất, cũng có thể là không hề nguy hiểm tý gì, bên này so với bên kia đều là có số điểm thưởng và chi tiết kịch tình rất nhiều, nhưng đồng dạng cũng phi thường dễ dàng bị đối phương giết chết, giống như lần gặp Ấn Châu đội vậy. Thứ hai, kịch bản của phim kịnh dị đột nhiên bị thay đổi, giống như tình cảnh trong tập phim Alien 1 mà các ngươi gặp phải vậy, thiếu chút nữa tất cả mọi người đều chết hết. Thứ ba, phim tai nạn, phim chiến tranh, phim khoa học viễn tưởng đại quy mô, còn có loại phim giống như Final Destination vậy, đây là tình huống có nhiều khả năng bị đoàn diệt nhất. Nhưng mà phỏng chừng từ quy tắc của Chủ Thần mà xem, trừ phi là thực lực chúng ta rất mạnh, bằng không nó sẽ không quẳng chúng ta tới đó đâu. Cho nên mặc dù là tập phim Alien 4, ta cũng cảm thấy độ khó hẳn là không lớn, chỉ cần hoán đổi một số vũ khí công nghệ cao và vũ khí hạng nặng là được .....

Trịnh Xá vẫn tiếp tục cười khổ sở như cũ, hắn thì thào nói:

- Ngay sau khi một đoàn đội có được đội trưởng ..... thì đoàn đội này khi trải qua trong phim kịnh dị, nhất thiết phải đem tất cả những nhân viên được chế tạo ra cùng tham gia vào trong đó. Trừ phi sử dụng một cái chi tuyến kịch tình cấp D để chuộc thân cho họ. ..... Nói cách khác, lượt phim kinh dị này, hai người bọn họ cũng phải cùng tham dự vào .....

Nói xong, hắn chỉ về phía La Lệ cùng cô gái xinh đẹp đang dọn dẹp ở trong bếp.

145. Chuyển Biến! Luân Hồi Trung Châu Đội! (2)

Tiêu Hoành Luật vốn vẫn đang hờ hững vuốt tóc, vừa nghe thấy như thế lập tức nhảy dựng lên nói:

- Nói đùa cái gì vậy? Ngươi cho là tiến vào thế giới phim kịnh dị là chuyện đơn giản như vậy sao? Để hai cô gái không hề cường hóa gì hết, thậm chí là ngay cả bắn súng cũng không biết, mà tiến vào phim kinh dị! Ngươi điên rồi à?

Lúc này Tiêu Hoành Luật đâu có bộ dạng lãnh tĩnh trầm ngâm như vừa nãy, bây giờ trông hắn giống như là một thằng bé đang mè nheo ầm ĩ không ngớt, thậm chí trên mặt còn mang theo một tia kinh sợ và hoang mang bối rối. Mà Trịnh Xá cũng không giải thích, chỉ lẳng lặng nhìn về phía hắn.

Tiêu Hoành Luật đỏ bừng cả mặt hít thở sâu mấy cái, hơn nửa ngày sau mới chậm rãi trở lại ngồi xuống ghế, chỉ là bộ dạng trông hơi bướng bỉnh. Hắn vốn là người rất thích lật tẩy khuyết điểm của người khác, nhưng giờ này trông lại giống như một cậu bé con chân chính. Hắn ngồi bó gối trên ghế, ôm chặt hai chân, hai mắt long lanh ngấn lệ không ngăn được nước mắt nhỏ xuống.

- Không được, đừng để nàng rơi vào trong nguy hiểm ..... để cho nữ nhân rơi vào nguy hiểm, không phải là biểu hiện nam nhân quá hèn nhát yếu nhược hay sao? Ta không muốn lại nhìn thấy .....

Tiêu Hoành Luật thì thào nói, nước mắt cũng là không ngừng rơi xuống. Hơn nửa ngày sau hắn mới ngẩng đầu hỏi:

- Không có biện pháp thay đổi hay sao? Nếu như không đi vào thì sẽ phát sinh chuyện gì?

Trịnh Xá cất tiếng thở dài, hắn đã nhìn ra được Tiêu Hoành Luật trước đây nhất định đã phát sinh chuyện gì đó, cho nên lúc này mới có thể thất thố như vậy. Cậu bé này tuy rằng vẫn là trẻ con, thế nhưng sự lãnh tĩnh và thản nhiên của nó đều vượt lên trước mọi người rất nhiều, chí ít khi đối mặt với tử vong thì so với bất cứ kẻ nào nó đều bình tĩnh thoải mái hơn nhiều. Điểm này cho dù là bản thân Trịnh Xá cũng làm không được như nó. Thế nhưng khi Tiêu Hoành Luật nghe nói hai cô gái kia cũng phải tiến nhập vào trong thế giới phim kịnh dị, nó tức thì cực kì hoảng sợ, bộ dạng đó so với chính nó gặp phải nguy hiểm còn muốn sợ hãi hơn. Có thể tưởng tượng trước đây nó nhất định là xảy ra một chút chuyện gì đó, quá khứ của một cậu bé như thế ..... Căn cứ vào chuyện chế tạo ra cô gái xinh đẹp thành thục kia, có thể tưởng tượng người rất thân thiết với hắn đã chết rồi.

- Nếu như đến lúc đó mà không đứng vào trong quang trụ, như vậy những bộ phận không tiến nhập thì sẽ bị delete ..... Nói cách khác, nếu như chỉ có nửa người trên ở trong quang trụ, thì sau khi chiếu xạ sẽ delete

http://tieulun.hopto.org

nửa thân dưới, như vậy vừa tiến nhập vào phim kinh dị sẽ lập tức chết ..... Cho nên chúng ta không có lựa chọn, chỉ có thể tận lực không ngừng nghiên cứu tình tiết trong phim Alien 4, sau đó phán đoán các loại nhiệm vụ mà Chủ Thần có thể đề ra, từ đó hoán đổi các loại vũ khí khoa học kĩ thuật có uy lực lớn và các vật phẩm phụ trợ thích hợp. Phương diện này phải nhờ vào ngươi giải quyết rồi, Tiêu Hoành Luật!

Trịnh Xá chăm chú nhìn thằng bé rồi nói.

Tiêu Hoành Luật nhanh chóng bình tĩnh trở lại, hắn nhắm mắt lại bứt từng sợi tóc trên trán, hơn nửa ngày sau mới nói:

- Trên cơ bản, vũ khí chúng ta cần là: vũ khí năng lượng, vũ khí chấn động ..... Vũ khí có tính ăn mòn cao ..... Nếu như có thể dắt theo quần áo, ba loại vũ khí này là thứ chúng ta cần nhất, bởi vì địa điểm của Alien 4 là ở trong một chiếc phi thuyền vũ trụ. Cho nên vũ khí nổ mạnh có thể sẽ khiến thân tàu bị hao tổn. Vũ khí xuyên thấu mạnh thì có thể sẽ bắn thủng thân tàu, vô luận là một trong các loại đó đều sẽ sản sinh bất lợi rất lớn đối với chúng ta. Cho nên ta càng nghiêng về ba loại vũ khí kia.

Trịnh Xá rời ghế đứng lên, hắn vừa cười vừa nói:

- Chỉ thảo luận không thôi ở chỗ này thì cũng vô dụng. Không bằng chúng ta đi đến chỗ Chủ Thần vừa thảo luận về vũ khí vừa nhìn thực tế vật phẩm, với quyền hạn đội trưởng thì sẽ rất nhanh chọn lựa được một vật vừa thích hợp nhất lại vừa rẻ nhất. Đi thôi, tất cả mọi người cùng đi xem một chút!

Tất cả mọi người theo Trịnh Xá đi tới quảng trường, bọn họ đều trơ mắt nhìn Trịnh Xá nhắm mắt lại liên lạc cùng Chủ Thần. Một lát sau Trịnh Xá mở mắt ra cười khổ nói:

- Những vũ khí ngươi nói đều là vũ khí công nghệ cao, trong đó Pháo Không Khí thuộc về vũ khí sóng ba động, mà vũ khí năng lượng thì có súng laser, trong đó còn mấy loại nữa. Giá cả hoán đổi và uy lực của súng Laser đều nhỏ hơn súng neutron, hơn nữa tiêu hao năng lượng cực lớn, một khối pin điện thế cao chỉ có thể phóng ra năm mươi phát laser xạ tuyến, mà súng neutron chỉ có thể chỉ có thể sử dụng khối ắc quy cường độ lớn, có thể phóng ra ba nghìn phát neutron xạ tuyến, uy lực..... Số liệu ghi trên đó nói tương đương với rocket, nghe vậy tựa hồ rất đáng sợ, nhưng trong hai loại vũ khí này, thứ rẻ nhất cũng cần chi tuyến kịch tình cấp D, hơn nữa pin ắc quy cũng rất tốn tiền .....

Tiêu Hoành Luật suy nghĩ một chút nói:

- Như vậy vũ khí chấn động thì sao? Cũng có thể nói là vũ khí sóng ba động.

Trịnh Xá xòe tay ra nói:

- Cũng thế, đều thuộc về phạm trù vũ khí công nghệ cao, hơn nữa vũ khí chấn động ngoại trừ Pháo không khí và các loại súng không khí khác thì vũ khí chấn động còn lại đều thuộc về vũ khí cỡ lớn, trong đó thậm chí có đại vũ khí chiến lược khuếch trương sóng chấn động thềm lục địa ..... Ha ha, loại vũ khí cấp 2 A đó tạm thời miễn bàn. Pháo không khí và súng không khí cũng cần năng lượng riêng, các ngươi vô pháp sử dụng, cho nên phạm trù vũ khí này trên cơ bản có thể bỏ qua. Cuối cùng, về loại vũ khí có tính ăn mòn, ngược lại ta phát hiện một vũ khí có lẽ rất thích hợp với chúng ta ..... súng Plasma.

- Cũng sử dụng pin điện thế cao, tầm bắn chỉ có năm mươi thước, loại súng này có thể phóng ra một quả cầu năng lượng to bằng cỡ quả bóng rổ với nhiệt độ cực cao, sau khi tiếp xúc với vật thể khác có thể sản sinh nhiệt độ cao tới mấy nghìn độ thậm chí còn cao hơn, cơ hồ có thể nung chảy bất cứ địch nhân nào. Giá cả hoán đổi chỉ cần 1000 điểm thưởng, mà mỗi một khối pin điện thế cao có thể phóng ra hai mươi quả cầu năng lượng loại này, chỉ cần có thể bắn trúng Alien, như vậy về cơ bản cho dù Alien cũng chết là cái chắc.

Thần thái của bốn người còn lại cũng khác nhau. Trương Hằng hơi tiếc nuối sờ sờ Cổ cung Xạ Thiên Lang trong tay, Chiêm Lam chỉ khẽ gật đầu, Triệu Anh Không thì luôn thờ ơ nhìn Trịnh Xá, chỉ có Tiêu Hoành Luật tựa hồ rất khổ não gãi gãi đầu nói:

- Nghe vậy thì tựa hồ cũng rất không tồi a, thế nhưng ..... cây súng lớn như vậy sao? Ta sợ ta cầm không nổi cây súng này.

Trịnh Xá sửng sốt một chút, hắn ha ha cười nói:

http://tieulun.hopto.org

Vũ khí năng lượng thường không hề lớn, vũ khí năng lượng quá lớn chúng ta cũng không hoán đổi nổi. Nhưng mà Trương Hằng, Triệu Anh Không, Chiêm Lam, ta cho các ngươi các thứ khác. Trương Hằng, ngươi hoàn toàn có thể sử dụng Cổ cung Xạ Thiên Lang, ta vừa rồi trông thấy một số loại tên bắn, ngươi nhất định sẽ ưa thích. Trong đó có một loại tên gọi là "tên phụ trợ ma pháp +3" (phụ ma tiễn), mỗi bó mười mũi tên thì cần 100 điểm thưởng, đương nhiên cũng có cả loại +4, nhưng mà mỗi một cây cần 100 điểm thưởng, loại +5 thì mỗi cây cần 1000 điểm thưởng. Ta cảm thấy uy lực của loại "phụ ma tiễn +3" này hẳn là đủ rồi, giải thích ghi bên trên nói: có thể dưới tình huống không ảnh hưởng tầm bắn và xạ tốc, đề cao uy lực của tên trên biên độ rộng, còn có thể phá vỡ một số vật thể sắc nhọn dị thường, ngươi muốn thử không?

Trương Hằng nghe vậy tức thì vui vẻ, hắn vốn ở trong phim Final Destination đã đạt được 3000 điểm thưởng, cho nên nếu như hắn không cần hoán đổi súng Plasma, thì hoàn toàn có thể dùng 1000 điểm thưởng hoặc là nhiều hơn để hoán đổi lấy "phụ ma tiễn +3". Đương nhiên, trước đó hắn cần phải mua một cây để thử xem uy lực thế nào đã.

Tiếp theo Trịnh Xá lại nói với Triệu Anh Không:

- Có một loại vũ khí khẳng định là ngươi cũng sẽ rất thích ..... Tơ kim loại ký ức, nó sẽ ghi nhớ nhiệt độ của người đầu tiên tiếp xúc với nó, nhiệt độ của mỗi người đều khác biệt nhau thậm chí chỉ là rất nhỏ không phẩy không không mấy độ, cho nên sau lần đầu tiên tiếp xúc với ngươi thì người khác cơ bản vô pháp sử dụng nó.....

- Tại nhiệt độ cơ thể ngươi nó sẽ mềm mại như tơ, khi không còn bằng với nhiệt độ cơ thể ngươi, vô luận là cao hơn hay là thấp hơn, nó đều sẽ trở nên cứng rắn không gì sánh được. Hơn nữa quan trọng nhất chính là: Nó dài hơn tám thước, nhỏ như sợi tóc, tính dẻo dai rất cao, cũng kháng tính ăn mòn ..... Nếu như trong mười ngày này, ngươi có thể thuần thục nắm giữ biện pháp sử dụng nó, như vậy loại vũ khí này xác thực là phi thường thích hợp cho thích khách sử dụng.

Triệu Anh Không nghe vậy hơi sửng sốt một chút, cô bé luôn luôn lãnh đạm này lại bỗng nhiên giống như một đứa trẻ ngây ngốc hỏi:

- Tơ kim loại? Chẳng lẽ giống như là đám bộ đội đặc chủng ở trong phim ảnh, không cầm chủy thủ đâm tim người mà là dùng tơ kim loại để siết cổ người khác sao?

Lời này nghe ra thì phảng phất như đám bộ đội đặc chủng trong phim ảnh đó rất không đạt tiêu chuẩn, Trịnh Xá chỉ có thể lau lau mồ hôi nói:

- Nếu như ngươi không thích thì ta sẽ giúp ngươi tìm một cái khác nhé .....

-Không, không.

Triệu Anh Không lại hai mắt sáng bừng nói:

- Ta sẽ thử xem loại vũ khí này, nghe giới thiệu vậy tựa hồ rất có tác dụng.

- ..... cần 2500 điểm thưởng, không cần chi tiết kịch tình, ngươi xem thử đi.

Bốn người còn lại đều là có chút dở khóc dở cười. Trong đội ngũ ngoại trừ Linh Điểm ra thì người lãnh đạm nhất chính là Triệu Anh Không, thế nhưng ai cũng không nghĩ tới nàng không ngờ cũng có một mặt tính tình trẻ con như thế. Lúc này hai mắt của nàng phát sáng, trông lại là có một vẻ đẹp khác biệt.

Trịnh Xá lại quay sang Chiêm Lam nói:

- Thẻ kim loại phát tán tinh thần lực, tấm thẻ kim loại này sử dụng một loại hợp kim đặc thù, có thể ở trong khoảng thời gian ngắn cường hóa tinh thần lực của một người. Đương nhiên, giải thích ghi trên đó nói: trừ phi là người sử dụng kĩ năng tinh thần lực, bằng không sẽ gặp phải hiện tượng tinh thần lực khô kiệt ..... Ta nghĩ đây là vũ khí thích hợp với ngươi. Có thể ở trong khoảng thời gian ngắn quấy nhiễu, thậm chí khống chế một số sinh vật hoặc là nhân loại mà tinh thần lực không mạnh. Thế nhưng thời gian quá ngắn, một khối kim loại này có thời gian hiệu dụng chừng 30 giây, mà mỗi một khối lại cần tốn 1000 điểm thưởng ..... cho nên kiến nghị của ta là: ngươi hãy hoán đổi ba khối kim loại này, lúc công kích bình thường thì sẽ do chúng ta đối phó với Alien, còn nếu như trong lúc nguy cấp tức thời, thì cần phải dựa vào lực lượng của ngươi rồi, thế nào?

http://tieulun.hopto.org

Chiêm Lam chỉ nhu thuận gật đầu, không biết vì sao sau khi trải qua màn phim kịnh dị Final Destination này, nàng tựa hồ đối với Trịnh Xá nhu thuận hơn rất nhiều .... cũng trở nên lãnh đạm đi rất nhiều, đây lại là một loại tâm tình khó hiểu nói không nên lời.

Trong lòng Trịnh Xá khe khẽ thở dài. Tiếp theo hắn liền nhìn về phía bốn người còn lại nói:

- Về cơ bản chính là như vậy, trước khi tập phim kịnh dị tiếp theo tới, ta hy vọng mọi người có thể mau chóng thuần thục vũ khí của chúng ta. Tỷ như Trương Hằng, ngươi và Tiêu Hoành Luật hãy sử dụng một phần ba số lượng đạn dược để thuần thục với uy lực của nó, khống chế tầm bắn cũng là chuyện cần phải làm ở bộ phim kinh dị tiếp theo. Đương nhiên "Tơ kim loại ký ức" là loại vũ khí không hạn chế, Triệu Anh Không có thể mặc sức sử dụng luyện tập cho thuần thục. Ha ha, Chiêm Lam, còn ngươi chính là cần không ngừng sử dụng tinh thần lực tảo miêu để tôi luyện tinh thần lực của ngươi, tinh thần lực cũng giống như là năng lượng, hoàn toàn có thể dựa vào huấn luyện của bản thân để nâng cao, chỉ là cần rất nhiều thời gian mà thôi .....

Trịnh Xá dừng lại một chút, tiếp theo hắn vừa ngẩng đầu nhìn về phía quang cầu Chủ Thần vừa nói:

- ..... Đây là lần đầu tiên chúng ta dùng tư cách là luân hồi tiểu đội chính thức tới nghênh tiếp thế giới phim kịnh dị. Có lẽ sau đó chúng ta còn có thể gặp phải luân hồi tiểu đội khác hoặc là các phim kịnh dị nguy hiểm hơn, cũng có tân nhân không ngừng gia nhập hoặc là tử vong..... Thế nhưng ta hy vọng bốn người các ngươi có thể luôn theo ta đi tới cuối cùng, đến tận lúc chúng ta kề vai chết trận hoặc là sóng vai rời khỏi cái thế giới tàn khốc này ..... hãy cũng kề vai nhau! Cho đến chết!

146. Gánh Nặng Trên Lưng Và... Tiến Nhập (1)

- Mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba? Nên hình dung như thế nào đây? Ách, hắn là đã gỡ ra chút trói buộc nào đó của đại não, nhưng mà vẫn chưa được toàn diện, phỏng chừng loại trói buộc này nếu muốn hoàn toàn mở ra thì còn phải đạt tới tầng thứ tư mới được.

Thời gian trở lại Chủ Thần không gian đã được mấy ngày, trong khoảng thời gian này mọi người đều chăm chú thí nghiệm uy lực vũ khí của mỗi người. Thế nhưng làm cho bọn họ kinh hỉ chính là: ở trong phòng không ngờ có thể chế tạo ra pin điện thế cao. Theo phân tích của Tiêu Hoành Luật: bởi vì thế giới hiện thực hoặc là đang tiến hành nghiên cứu chế tạo loại pin năng lượng này, hoặc là đã có loại năng lượng này rồi, cho nên trong chỗ của chủ thần này có lẽ là có khả năng sẽ xuất hiện.

Mà Trịnh Xá cũng nhớ lại trước đây Sở Hiên đã từng lừa gạt hắn, đã cất giấu một con chip truyền tin trong vũ khí của hắn, mà trong con chip này toàn là các bản vẽ và tài liệu về khoa học kỹ thuật hoặc là vũ khí, làm cho hắn vô ý đem những thứ này mang theo trở về thế giới hiện thực. Mà nếu như thực sự tình huống như thế này, pin điện thế cao rất có thể đã được nghiên cứu phát minh ra rồi, mà bọn họ cũng chính là người được lợi đầu tiên từ những thứ khoa học kỹ thuật này, giờ đây có thể thoả thích thí nghiệm uy lực của súng Plasma trong không gian Chủ Thần.

Hôm nay, tất cả mọi người đều hoàn tất huấn luyện trong tầng hầm ngầm ở nhà Trịnh Xá. Triệu Anh Không đột nhiên hỏi về vấn đề tầng thứ ba của mở cơ nhân tỏa, mà chuyện này lại làm cho Trịnh Xá rất là khó trả lời.

Trịnh Xá suy nghĩ rất lâu, hắn mân mê trên trán, bứt một sợi tóc xuống rồi nói:

- Ta hình dung như thế này, trong đầu mỗi người đều sẽ không ngừng phóng xạ ra sóng điện não, mỗi thời mỗi khắc sóng điện não phóng ra của mỗi người đều là không giống nhau, mà tình huống mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ ba chính là mở rộng ra một số khu vực trong não. Những khu vực này trong não bình thường chưa từng sử dụng, khi ngươi tiến nhập vào trạng thái mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ ba thì có thể mô phỏng sóng điện não của người mà ngươi đã từng tiếp xúc qua, hơn nữa còn mô phỏng suy nghĩ của họ, động tác của bọn họ, một phần năng lực của bọn họ ..... Về cơ bản mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba chính là năng lực mô phỏng như vậy.

Tiêu Hoành Luật vốn đang vân vê tóc trên trán, hắn trông thấy động tác của Trịnh Xá thì hơi ngẩn người, lập tức nói:

http://tieulun.hopto.org

- Ngươi đang bắt chước ta sao? Mức độ mô phỏng đại khái đạt được bao nhiêu?

Trịnh Xá cười cười nói:

- Đại khái có thể mô phỏng được 30% đến 40%, phải là người mà đã từng tiếp xúc trước đây, hơn nữa còn là khá quen thuộc, và còn phải là người đã gặp sau khi đã mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, bởi vì như vậy mới có thể đem sóng điện não của bọn họ ghi nhớ vào trong khu vực đại não chưa khởi động. Hiện nay có: Sở Hiên, Linh Điểm, Tề Đằng Nhất, các ngươi, còn có Trương Kiệt ..... Còn cần phải không ngừng huấn luyện và hoàn chỉnh nữa, bằng không mức độ mô phỏng hiện nay thật sự là hơi thấp. Nghe nói ở tầng thứ tư thì có thể mô phỏng 100%, hơn nữa không chỉ mô phỏng ra ý nghĩ của người quen mà còn có thể mô phỏng ra một số sinh vật cường hãn đã từng thấy qua. Tầng thứ tư căn cứ theo tư liệu của Chủ Thần thì chỉ lưu lại một cái tên ..... "khống chế gen"! Ha ha!

Mọi người tức thì đều lâm vào mơ màng, nhưng mà từ biểu tình của bọn họ, ngoại trừ Tiêu Hoành Luật có chút sáng sủa, biểu tình của những người còn lại trông đều rất là mờ mịt. Tiêu Hoành Luật hơn nửa ngày sau mới bừng tỉnh đại ngộ nói:

- Thảo nào nói là cần phải sau khi mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ tư mới có thể phát huy 100% uy lực của thuộc tính cường hóa và kỹ năng cường hóa. Các ngươi suy nghĩ một chút đi, chúng ta đều chỉ là nhân loại bình thường thôi, mà những sinh mệnh thể cường hóa đó lại là trong truyền thuyết hoặc là thuộc tính do người nào đó sáng tác ra. Kỹ năng cũng đại thể là như thế. Những kỹ năng và thuộc tính cường hóa như vậy lại cần hoàn toàn do bọn họ sử dụng. Vậy nhất định phải biến thành sinh mệnh thể có thể sử dụng chúng mới được. Mà mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ bốn không phải chính là năng lực như thế sao? Chỉ có hoàn toàn khống chế gien của bản thân, làm cho nó tiến hóa thay đổi, như vậy mới có thể hoàn toàn sử dụng 100% năng lực hoặc là thuộc tính này..... Nếu như nói mục đích của Chủ Thần là tiến hóa, có vẻ như làm được một bước này đã là cực kì giỏi rồi, vậy mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ năm sẽ là năng lực như thế nào đây?

Trịnh Xá cười cười nói:

- Chủ Thần cũng đưa ra tên của năng lực đó ..... "Khống chế năng lượng"! Ha ha, cái này ta cũng không hiểu rõ lắm, sau khi suy ngẫm ta đại khái cho rằng "Khống chế năng lượng" này là ám chỉ giống như khống chế nội lực hay năng lượng huyết tộc hay sao? Tóm lại nói tới những điều đó còn quá sớm, bây giờ còn chưa có bất kì kẻ nào đột phá được tầng thứ bốn, chí ít là trong tất cả các luân hồi tiểu đội đều không có ai như vậy. Chỉ là không biết trong "Ác Ma tiểu đội" hoặc là "Thiên Thần tiểu đội" có hay không. Người của hai đội đó, Chủ Thần lại không tiết lộ ra, có thể là muốn giữ bí mật cho bọn họ.

Trông thấy mọi người lại lâm vào trong trầm tư, Trịnh Xá cười nói:

- Được rồi! Đừng nghĩ tới chuyện có thể phát sinh trong tương lai nhiều như vậy, tình huống hiện tại của chúng ta còn trọng yếu hơn mấy chuyện đó nhiều..... Tiêu Hoành Luật, thế nào? Những thứ ta bảo ngươi chuẩn bị đã làm ra chưa?

Tiêu Hoành Luật gật đầu nói:

- Còn có chút vấn đề nhỏ, nhưng mà nội trong ngày mai đạt được thành phẩm thì hẳn là không vấn đề gì. Mặc dù không tốt như "ngọc bội" của ta, nhưng cũng là thứ có thể ngăn chặn được rất nhiều thương tổn. Đối với loại phim kịnh dị khoa học viễn tưởng như thế này, hơn nữa dưới sự bảo hộ của chúng ta, dựa vào thứ đó hẳn là cũng đủ rồi .... Có người đội trưởng như ngươi, quả thật độ khó của phim kinh dị giảm xuống rất nhiều. Chí ít từ những điều hiện nay mà xét, ngươi có thể hoàn toàn phát huy những tiềm lực ở chỗ Chủ Thần, rất nhiều thứ đều có thể lấy được từ nơi đó.

Nguyên lai lúc trước Trịnh Xá vì hai cô gái kia mà trăm phương ngàn kế nghĩ biện pháp giải quyết màn phim kịnh dị tiếp theo, vấn đề hiện tại là bọn họ không có dư thừa chi tiết kịch tình, cho nên muốn hoán đổi đạo cụ phòng hộ "ngọc bội" thật sự là có chút khó khăn. Hơn nữa nếu như là có thừa chi tiết kịch tình thì không bằng trực tiếp bỏ ra để chuộc thân cho họ, như vậy các nàng sẽ có thể tiếp tục đợi trong không gian này.

Cho nên Trịnh Xá đã bỏ công tìm kiếm tỉ mỉ ở chỗ Chủ Thần xem có thứ gì có thể tạm thời thay thế một chút. Cuối cùng hắn đã tìm được một kiện đạo cụ phòng hộ công nghệ cao gọi là Phòng Hộ Thuẫn, sử dụng pin điện thế cao để cung cấp nguồn năng lượng, khi nạp đầy năng lượng nó sẽ cách ly bất kỳ công kích nào

http://tieulun.hopto.org

có thể gây ra thương tổn cho chủ nhân, chỉ cần trong đầu chủ nhân cho rằng công kích này sẽ mang đến thương tổn. Đương nhiên là loại thương tổn này chỉ xét về thương tổn vật lý, còn đối với các loại thương tổn do ma quái thần bí gây ra thì vô pháp ngăn chặn. May mà bộ phim kinh dị mà mọi người sắp phải đối mặt chỉ toàn nguy hiểm thương tổn mang tính vật lý. Cho nên Trịnh Xá mới đề nghị chế tạo cho mỗi người một bộ Phòng Hộ Thuẫn như vậy.

Mua một bộ Phòng Hộ THuẫn cần 1500 điểm thưởng, một chi tuyến kịch tình cấp D, thế nhưng đây cũng không phải là đạo cụ loại ma pháp truyền thuyết mà là đạo cụ công nghệ cao. Không chỉ có thể dùng giá cả cực thấp hoán đổi bản vẽ nguyên lý và sổ tay sử dụng, mà còn có thể hoán đổi được bất cứ linh kiện gì dùng để chế tạo ra loại tấm chắn này. Nói cách khác, ước chừng chỉ tốn hao không tới 500 điểm thưởng mua linh kiện, chỉ cần có người có thể lắp ráp chúng lại thì sẽ có thể chế tạo cho mỗi người một bộ Phòng Hộ Thuẫn, mỗi bộ chỉ là một tấm kim loại nhỏ cỡ bàn tay mà thôi.

Người được chọn làm việc này tất nhiên là Tiêu Hoành Luật rồi. Đương nhiên với trí lực của hắn mà nói, cũng hao phí thời gian bảy ngày mới hoàn toàn đọc hiểu xong bản thiết kế, hơn nữa còn tiến hành chế tạo thử vài lần. Dưới tình huống như thế, việc lắp ráp thành công chúng trước khi tiến nhập vào trong màn phim kinh dị kế tiếp hẳn là không có vấn đề gì. Điều này cũng khiến tâm tình của Trịnh Xá và Tiêu Hoành Luật hơi có chút thả lỏng. Tuy rằng lúc này còn chưa tới mức phóng túng, nhưng dù sao cũng là không sợ nữ nhân của bọn họ sẽ đột ngột bị giết chết.

Giờ đã là ngày thứ chín rồi, ngày kia chính là ngày tiến nhập vào phim kịnh dị. Mà mọi người cũng đều ước định trong hai ngày hôm nay và ngày mai sẽ nghỉ ngơi thật tốt, thả lỏng thần kinh một chút, thuận tiện cũng có thể chỉ dạy hai cô gái một số quy tắc sinh tồn trong phim kịnh dị. Tóm lại tất cả mọi chuyện đều đã làm xong, vô luận là sống hay chết, đối mặt với phim kịnh dị lần này, tất cả mọi người chỉ có thể lựa chọn toàn lực ứng chiến.

Ban đêm, Trịnh Xá và La Lệ lại điên cuồng mây mưa một phen, đợi đến sau khi La Lệ chìm vào giấc mộng, Trịnh Xá lặng lẽ đứng lên đi tới sân tập dưới tầng hầm. Hắn chậm rãi nhắm hai mắt lại, đem ý thức hoàn toàn chìm đắm trong tâm thần, một loại cảm giác kỳ lạ xuất hiện trong lòng hắn.

Sở Hiên, Linh Điểm, Tề Đằng Nhất, Trương Kiệt..... phảng phất như mỗi người đều xuất hiện ở tại trước mặt hắn, mỗi người đều lẳng lặng nhìn hắn, mà hắn lại có thể hiểu rõ lực lượng cùng ý thức của bọn họ, điều này phảng phất như là đang cùng đồng bọn sóng vai tác chiến với nhau. Một mình hắn gánh vác tất cả lực lượng của đồng bọn, vô luận là bọn họ đã biến mất hay không, đã chết hay không, loại lực lượng này vẫn luôn đồng hành cùng hắn, cho đến tận khi rời khỏi nơi này hoặc là chết đi.

Trịnh Xá chợt mở bừng hai mắt ra, hắn cầm lên một khẩu súng ngắm trên mặt đất, tiếp theo nằm sấp xuống đất lẳng lặng nhìn một cái cây nhỏ ở rất xa, một tiếng súng vang lên, cây nhỏ đó tức thì bị bắn gãy ngang. Một phát súng này tuyệt đối là nhắm trúng vào vị trí giữa tâm cành cây mà bắn gãy, biểu tình của Trịnh Xá chỉ là một vẻ thản nhiên. Tiếp theo hắn từ trên mặt đất bật lên, rút ra hai khẩu súng lục bên hông, vẻ mặt lãnh đạm nhảy xoay người lại, hai khẩu súng lục không ngừng khạc đạn xuống phía dưới chân. Khi hắn hạ người xuống đất, trên vị trí đang đứng đã bị bắn thành ra lỗ chỗ vết đạn đầy mặt đất.

Tiếp theo Trịnh Xá lại móc ra một thanh chủy thủ nhỏ từ trong Nạp giới, cả người lẳng lặng vọt về phía trước, tiếp theo hắn càng chạy càng nhanh, khi hắn dùng tốc độ cực nhanh lướt qua một cây đại thụ, thì thanh chủy thủ đó cắm vào giữa trungtâm trên cây đại thụ ... ngập đến hết chuôi.

Tiếp theo hắn lần nữa đứng lại, bỗng nhiên từ trong Nạp giới lấy ra Cuốn sách của Anubis cùng chìa khóa, sau đó hắn mở nó ra rồi mò mẫm văn tự trên thánh kinh không ngừng lẩm bẩm ngữ âm Ai Cập cổ!

Theo tiếng niệm không ngừng đó, một khối đất dần dần nhô lên trước mặt Trịnh Xá, tiếp theo chọc mạnh lên, trên mặt đất xuất hiện mấy cây chông đá to lớn nhọn hoắt, nếu như có người đứng ở chỗ đó thì sẽ có thể bị xuyên thủng trong nháy mắt, phảng phất như là đâm vào một khối thịt vậy!

Hai mắt Trịnh Xá rốt cục từ trong mờ mịt khôi phục lại, hắn cúi đầu thở hổn hển mấy hơi, lẳng lặng chịu đựng di chứng thống khổ sau khi mở ra cơ nhân tỏa, mà nhìn theo tất cả những thứ trước mắt này, hắn biết thí nghiệm của bản thân đã thành công ..... Mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ ba, tụ hội lực lượng của tất cả đồng bọn, mặc dù cũng không thể phát huy hoàn toàn, nhưng chỉ cần có thể phát huy một phần nhỏ trong đó thì đã phi thường mạnh mẽ rồi.

http://tieulun.hopto.org

"Tới đi! Phim kịnh dị luân hồi! Ta nhất định sẽ không chết! Vô luận như thế nào cũng nhất định phải sống sót!"

147. Gánh Nặng Trên Lưng Và... Tiến Nhập (2)

Tuy rằng Trịnh Xá bảo những người còn lại đừng huấn luyện nữa, thế nhưng đối với hắn mà nói, chiến đấu trong màn phim kinh dị tiếp theo còn trọng yếu hơn bất cứ chuyện gì. Bởi vì một khi hắn thất bại, hạnh phúc mà bấy lâu nay hắn tìm kiếm sẽ triệt để biến mất khỏi tầm tay, hắn không hề muốn như vậy, vô luận thế nào hắn không thể thất bại!

Trong khoảng thời gian này, hắn không ngừng tập luyện thuần thục mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ ba, cũng từ trong lực lượng mới đạt được này mà hiểu rõ một số chuyện, tỷ như khi mô phỏng người nào đó thường đều là mô phỏng năng lực thành thạo nhất của người đó, hơn nữa thời gian duy trì liên tục cũng không thể quá dài, bằng không sẽ khiến đầu óc đau đớn. Loại tình huống này nếu như là phát sinh ở trong chiến đấu, như vậy hắn rất có thể sẽ bởi vì cỗ đau nhức này mà chiến bại tử vong. Cho nên điều hòa tốt thời gian mô phỏng cũng là tâm đắc lớn nhất của hắn mấy ngày qua.

Sau đó chính là mỗi người trong đoàn đội chuẩn bị như thế nào đi đối mặt với bộ phim kinh dị tiếp theo. Trương Hằng tự nhiên là không phải nói, trình độ khổ luyện của hắn tuyệt đối vượt xa những người còn lại, còn nữa bản thân hắn chính là người có thiên phú phi thường đối với cung tiễn, lại thêm sau khi mở ra cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, hắn cuối cùng đã có thể bắn ra ba mũi Bạo Liệt Tiễn, uy lực và tốc độ đã đạt đến mức độ không thể tưởng tượng nổi, thế nhưng cũng có một số khuyết điểm, đó chính là độ chuẩn xạ kích của hắn so với khi xạ kích song tiễn thì kém hơn một chút. Trước một ngày tiến nhập phim kịnh dị, hắn tuy rằng bắn ra được ba mũi Bạo Liệt Tiễn, thế nhưng lại bắn tới bên cạnh tảng đá trên mặt đất, điều này không khỏi làm cho người ta cảm thấy có chút ủ rũ.

Trương Hằng mân mê mũi phụ ma tiễn +3, từ mũi tên thấu ra ánh sáng nhàn nhạt, đồng thời trên thân tên còn mang theo một số phù văn kỳ dị cùng văn tự cổ đại, đây chính là mười cây tên đắt tiền giá trị 100 điểm thưởng, uy lực như thế nào Trương Hằng lại chưa thí nghiệm, bởi vì hắn cũng không muốn vô cớ lãng phí chỗ hàng đắt đỏ này.

- Vô luận như thế nào cũng phải thử một lần, nếu không đến lúc đó xảy ra sơ suất gì, vậy sẽ bị đám quái vật đó xé xác thành mảnh vụn.

Trương Hằng vừa nghĩ tới bị đám Alien đó tới gần, hắn tức thì rùng mình một cái, cho nên ngay tức khắc liền lấy ba mũi phụ ma tiễn +3 ra, thế nhưng hắn suy nghĩ một chút rồi lại cất một mũi tên về, tiếp theo hắn giương Cổ Cung Xạ Thiên Lang kéo thành hình bán nguyệt, ngón tay kẹp chặt hai mũi tên, hướng ánh mắt nhắm chuẩn vào chỗ tảng đá kia.

Vẫn như cũ hết sức chăm chú tập trung, vẫn như cũ song tiễn cùng bắn, vẫn như cũ kỹ xảo cung tiễn siêu việt đó, Bạo Liệt Tiễn một lần nữa tái hiện.....

Trương Hằng sửng sốt nhìn về cảnh tượng phía xa xa. Tuy rằng đã là cách xa hơn 1000 thước, thế nhưng dựa vào thị lực của hắn vẫn thấy được rất rõ ràng, hơn nữa cảnh tượng bên kia trông không khỏi có chút khoa trương, hơn nửa ngày sau hắn mới cẩn thận rút ra mấy mũi tên đặc thù này xem xét tỉ mỉ.

- Uy lực này ..... nếu nói về uy lực thì cho dù bắn đơn tiễn cũng đủ rồi. Bộ phim kinh dị tiếp theo nhất định sẽ không để bất cứ con Alien nào tới gần cạnh ta!

So với việc khắc khổ huấn luyện của Trương Hằng, Triệu Anh Không tuy rằng cũng đang huấn luyện, thế nhưng mức độ huấn luyện của nàng lại ung dung và quỷ dị hơn rất nhiều. Nàng một mực yên lặng nhắm mắt lại ngồi trên một khoảng đất bằng phẳng, ở đây vẫn là chỗ dưới tầng hầm ngầm tối đen vươn tay không thấy ngón trong nhà nàng. Ở trong này vẫn như cũ bày bố đầy cây cột gỗ và một cây cột thép ở giữa. Mà Triệu Anh Không chính là đang nhắm mắt quay mặt về phía đống cột gỗ kia, trên tay nàng cầm một sợi dây kim loại thật nhỏ như sợi tóc, đó chính là "tơ kim loại ký ức"

Cũng không biết trải qua bao lâu, Triệu Anh Không mới mở bừng hai mắt ra, chỉ thấy nàng bắt đầu tiến về phía đống cột gỗ, khi gần tiếp cận trận cột gỗ nàng đưa tay hướng về phía cột thép khẽ vung tay, mà nàng

http://tieulun.hopto.org

cứ bảo trì tư thế đứng im tại chỗ như vậy chỉ khua khoắng cánh tay. Ước chừng mấy giây sau, cây cột thép đó bị cắt đứt ở giữa, phần trên của cột thép chậm rãi trượt xuống dưới, vết cắt trơn nhẵn trong như gương, lại không biết là bị thứ gì cắt ngọt như vậy.

Triệu Anh Không thở hắt ra một hơi, nàng thu hồi sợi tơ kim loại quấn quanh cây cột sắt trở về. Sau đó xoay người đi về phía lối cầu thang lên tầng, bỏ lại sau lưng là ..... cây trụ to lớn bị chặt đứt thành hai đoạn.

Tình huống của mỗi người trước khi tiến vào phim kịnh dị có lẽ đều bất đồng, mà tình huống của Chiêm Lam thì có vẻ cực kỳ quỷ dị. Nàng ngoại trừ lẳng lặng khống chế tinh thần lực tảo miêu, còn thường xuyên vuốt môi đờ đẫn cả người ra, trên mặt hơi lộ ra vẻ tươi cười, nhưng mà lập tức nụ cười đó liền biến thành cay đắng. Biểu tình của cô gái này cứ như thế không ngừng xoay chuyển ngẩn người ra rồi lại cười ngây dại. Hơn nửa ngày sau nàng mới lẳng lẽ thở dài, nàng lại lôi quyển nhật ký của bản thân ra.

"..... Hắn vì cứu ta mà đã hôn ta, nếu như chỉ là như vậy, ta sẽ không có cảm giác gì, thế nhưng ta rõ ràng có thể cảm giác được ở nụ hôn cuối cùng hắn tuyệt đối là đã động tâm..... Đúng vậy, hắn nhất định đã động tâm rồi....."

"Thế nhưng ta có thể như thế nào đây? Hắn và nàng..... vì sao phải tàn khốc với ta như vậy, mỗi lần đều để ta tuyệt vọng luôn không hơn sao? Lần nào cũng cấp cho ta hy vọng.... sau đó khi hy vọng sắp đạt được thì lại lâm vào tuyệt vọng..... Ta thực sự không muốn lại như vậy nữa ....."

"Có lẽ, nếu nàng chết đi, ta sẽ có thể .... Ta cảm thấy ta thật đáng ghê tởm, trong lòng không ngờ lại xuất hiện ý nghĩ như vậy, lẽ nào ta thực sự là một nữ nhân tâm địa ác độc như vậy sao? Không, ta không muốn nàng chết, Lệ nhi là cô gái tốt, là người mà hắn rất yêu, cũng là người rất yêu hắn..... Bọn họ hai người nên ở cùng nhau, người tốt hẳn là sẽ có kết cục tốt, bọn họ phải được ở cùng nhau!"

Trên trang giấy trắng của quyển nhật ký, từng giọt từng giọt nước mắt thấm xuống, theo mỗi một chữ được viết lên đó, vết nước mắt loang lổ cũng không ngừng tăng lên ....

So ra thì Tiêu Hoành Luật bên này lại còn ám muội hơn nhiều. Thằng nhóc này cưỡng hành ra lệnh cô gái xinh đẹp mặc vào bộ áo dài mà hắn thiết kế ra, cơ hồ cả bắp đùi đều như ẩn như hiện. Hơn nữa kích thước của bộ áo dài rõ ràng hơi bé, cứ như thế thân hình của cô gái xinh đẹp bó sát căng ra phảng phất như hiển lộ hết thảy những đường cong những chỗ lồi lõm của nàng, bộ ngực to lớn, cái eo thon nhỏ, cặp mông nảy nở, cô gái xinh đẹp này đỏ bừng mặt đứng ở trước mặt Tiêu Hoành Luật, nàng ngượng nghịu lúng túng nói:

- Để ta ..... để ta mặc đồ lót vào có được không? Đệ đệ!

Tiêu Hoành Luật lại là mỉm cười nói:

- Vậy thì không được, bộ sườn xám này là ta đo ướm thân thể của ngươi rất cẩn thận mới thiết kế chế tạo ra đó, ngươi không cảm thấy nó rất thích hợp với ngươi sao? Hì hì, yên tâm đi, khi chỉ có hai người chúng ta thì mới mặc nó..... Cầm đi, khối ngọc bội này đẹp không?

Cô gái xinh đẹp tuy rằng vẻ mặt đỏ bừng nhưng nàng vẫn là tiếp nhận khối ngọc bội đó từ trên tay Tiêu Hoành Luật, nàng tỉ mỉ vuốt ve khối ngọc bội nói:

- Ân, rất đẹp đấy .... là tặng cho ta sao?

Tiêu Hoành Luật gãi gãi đầu nói:

- Ân, cho tới nay cũng chưa từng tặng ngươi vật gì. Ha ha, tuy rằng cũng không phải là ngọc bội cao cấp lắm nhưng mà ta sau này nhất định sẽ hoán đổi trang sức đẹp hơn cho ngươi .....!

Thằng nhóc còn chưa dứt lời, cô gái xinh đẹp đã cảm động ôm lấy hắn, trong khi hắn còn đang sửng sốt thì thoáng cái đã hôn lên môi hắn. Hơn nửa ngày sau Tiêu Hoành Luật mới đỏ bừng cả mặt lùi ra nói:

- Làm cái gì đó, không thể thở được ..... À, nhất định phải mang theo sát người, à không, bây giờ ta muốn xem ngươi đem nó đeo lên cổ. Hì hì, nhanh lên một chút đi.

Cô gái xinh đẹp tròn mắt nhìn hắn một chút, sắc mặt càng ngày cang đỏ ửng lên, dung nhan mỹ lệ đó phảng phất như bị ứ huyết vậy. Nàng nhẹ nhàng cởi ra một nút cúc áo trên bộ áo dài, sau đó trong sự theo dõi

http://tieulun.hopto.org

của Tiêu Hoành Luật, nàng run rẩy vén cổ áo ra, đem ngọc bội đeo lên trên cổ mình.....

Trịnh Xá tỉ mỉ kiểm tra tất cả đồ đạc trong Nạp giới của hắn, có súng Plasma, pin điện thế cao, thuốc phun cầm máu, băng vải hiệu quả cao, chút ít đạn linh loại cùng một khẩu súng tiểu liên, một thanh khảm đao quân dụng sắc bén, dùng để thay thế cho Prog Knife đã mất trong bộ phim kinh dị lần trước. Đương nhiên độ sắc bén của thanh khảm đao quân dụng này tất nhiên là kém hơn rất nhiều, bất quá chỉ là chất liệu của nó tựa hồ không sợ axit ăn mòn, đây chính là nguyên nhân Trịnh Xá lựa chọn nó.

Hơn chục khối vàng ròng để phòng ngừa khả năng tình huống bất ngờ sẽ xuất hiện, vài lá hộ thân phù dùng để dự phòng khả năng sẽ xuất hiện sinh vật linh loại. Tiếp theo chính là Cuốn sách của Anubis cùng chìa khóa, một bộ Phòng Hộ Thuẫn, đây là tất cả đồ trong Nạp giới của hắn.

Sau khi Trịnh Xá hoàn tất kiểm tra toàn bộ, hắn mới nhìn về phía La Lệ chăm chú nói:

- Còn nhớ rõ những gì anh đã nói qua không? Ngoan ngoãn lặp lại một lần, nếu không cẩn thận anh đánh cái mông đấy.

La Lệ mỉm cười hơi đỏ mặt, nàng khẽ cong miệng nói:

- Nhớ kỹ rồi, luôn bảo trì tỉnh táo để Phòng Hộ Thuẫn có thể phát huy tác dụng, bởi vì một khi hôn mê hoặc là mất đi tri giác thì tấm chắn cũng đồng dạng sẽ mất đi hiệu lực. Sau đó là phải theo sát bên cạnh anh, luôn bảo trì ở cạnh anh trong phạm vi ba thước, không được tiếp xúc hoặc là tới gần bất luận vật gì có thể gây nguy hiểm, không được tùy tiện đi trợ giúp bất cứ nhân vật trong kịch bản nào. Là như thế phải không?

Trịnh Xá chăm chú gật đầu nói:

- Đúng vậy, những điều này phải làm được toàn bộ, bằng không ..... bằng không anh sẽ ..... Van em, đừng bỏ anh lại một mình lần nữa, anh đã hứa với em nhất định sẽ sống sót, lần này phải là em hứa với anh nhất định phải sống sót, để chúng ta cùng nhau sống sót ..... Vô luận như thế nào cũng phải cùng sống sót, được không?

Nói xong, hắn đã xúc động ôm La Lệ vào lòng.

La Lệ dịu dàng vuốt tóc Trịnh Xá, nàng thấp giọng thủ thỉ:

- Ân..... Chúng ta nhất định có thể cùng nhau sống sót, đợi đến khi già đi, em còn muốn anh dắt tay em chậm rãi tản bộ, chúng ta nhất định có thể cùng nhau sống sót.....

- Nhất định có thể, nhất định phải..... Cùng nhau sống sót.....

Ngày thứ hai, sáng sớm tất cả mọi người đều đã đứng trên quảng trường, tuy rằng Trương Kiệt và cổ điển mỹ nữ đã biến mất, thế nhưng lượng người lần này tiến nhập và thế giới phim kịnh dị vẫn là bảy người, mà trong đó còn là có hai cô gái gần như không hề có chút sức chiến đấu gì..... Mà lần này lại là tập cuối của bộ phim kinh dị khoa hoc viễn tưởng Alien, chính là Alien 4!

"Trong vòng 30 giây tiến vào quang trụ, mục tiêu di chuyển tập trung, Alien 4 bắt đầu truyền tống ....."

148. Quyển 6 : Alien 4 -- Đột Ngột! Nửa Giờ (1)

Lại là cảm giác nửa tỉnh nửa mê đó, phảng phất như chỉ trong chốc lát, cũng phảng phất như đã qua bao nhiêu năm tháng, loại cảm giác này vô luận đã trải qua bao nhiêu lần vẫn làm người ta thấy không thoải mái... Hoặc là một nửa số lần trải qua không thoải mái, nếu như là từ thế giới phim kinh dị trở về Chủ Thần không gian mà nói, cảm giác này dù không dễ chịu nhưng tâm lý cũng không tệ...

Đến khi Trịnh Xá mở mắt ra hắn đã bị tình cảnh trước mắt dọa đến ngây người, bởi vì toàn thân hắn đã bị khóa sắt trói chặt, trên đầu cũng bị một vòng sắt giữ cố định, mà rước mặt hắn là một cái kén cực lớn hình trứng. Cái kén này rõ ràng là dạng sơ cấp của Alien, theo quá trình ký sinh trong cơ thể người rồi trưởng thành, cuối cùng sẽ trở thành Alien cự đại, khủng bố.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cố giương mắt nhìn bốn phía, từ hoàn cảnh trước mắt. hắn ngoài việc bị khóa chặt, xung quanh còn có một trụ thủy tinh bao trùm. Cách hơi xa một chút có nhiều người cũng đồng dạng ở trong trụ thủy tinh, trước mặt cũng đặt một kén của Alien. Gần nhất Trịnh Xá chỉ có thể thấy Trương Hằng cùng Tiêu Hoành Luật cũng bị khóa, người bên cạnh bọn họ cũng không khá hơn bao nhiêu.

Kịch bản của Alien 4 là, nhân vật nữ chính tại Alien 3 đã bị ký sinh, sau một trường chiến đấu, nàng cuối cùng cũng phát hiện ra sự thật này. Vì vậy, nàng mang theo Alien trong cơ thể nhảy vào trong bể thép nóng chảy tự sát. Nhưng nhiều năm sau, một tổ chức quân sự biết được chuyện về Alien, hơn nữa tìm được DNA của nữ nhân vật, vì vậy sau đó, tổ chức ấy bắt đầu phục chế clone của nàng. Trải qua hơn mười lần thát bại, cuối cũng cũng tạo ra được một clone hoàn chỉnh... Một nữ nhân mang theo một bộ phận DNA của Alien, cùng với Alien mang theo một bộ phận DNA của loài người trong cơ thể, đây chính là clone mà tổ chức quân sự đó tạo được...

Cảnh phim này Trịnh Xá còn nhớ rất rõ, đây là cảnh bị ký sinh, chính là đám lính đánh thuê mang đến một vài người ngủ đông, do những người này vẫn sống nên bị tổ chức quân sự đó dùng làm lồng ấp ấu trùng Alien, chỉ chờ khi bọn họ tỉnh dậy, ấu trùng Alien sẽ có thể ký sinh vào.

Tại sao lại tiến vào cảnh này, ngay từ đầu đã là chỗ như thế này? Bọn họ vừa tới đã bị Alien kí sinh luôn sao?

Trịnh Xá trong lòng khẩn trương, hắn lập tức quát lớn:

- Mọi người tỉnh lại mau? Mẹ kiếp, đây là thứ quỷ gì vậy?

Cũng không biết là do thế giới phim kinh dị còn chưa bắt đầu hay là do vòng kim loại khóa đầu hắn quá chắc chắn, Trịnh Xá không ngờ không thể giãy ra được. Hơn nữa trụ thủy tinh này tựa hồ cũng có tác dụng cách ly, hắn cũng không nghe được rút cuộc là những người bên ngoài đang nói gì. Trong tầm mắt chỉ vỏn vẹn có thể nhìn thấy Tiêu Hoành Luật và Trương Hằng đều đang lớn tiếng kêu la, nhưng với tố chất thân thể của họ mà cũng không nghe được bọn họ đang nói gì, dù sao cũng cách hai lớp thủy tinh, không nghe thấy gì cũng là chuyện bình thường.

Trịnh Xá thở hắt ra một hơi, tiếp theo vận khởi kỹ năng Hồng Viêm. Nhưng mặc cho hỏa diễm đỏ rực như máu cuồn cuộn từ cơ thể hắn phát ra, khóa sắt và vòng kim loại trên người hắn không hề hư tổn, thậm chí đến nhiệt độ cũng không không thay đổi chút nào. Chuyện này căn bản khó có khả năng, vì thế cuối cùng Trịnh Xá chỉ có thể thừa nhận, bây giờ còn chưa tiến vào phim kinh dị, tất cả công kích ra xung quanh đều vẫn chưa có hiệu quả.

Trịnh Xá trong lòng mặc dù lo lắng nhưng cú giãy giụa như vậy cũng vô dụng, ngược lại còn làm cạn kiệt thể lực hắn trước khi phim kinh dị chính thức bắn đầu, cho nên hắn chỉ có thể lựa chọn nhắm mắt đứng yên lặng trong đó. Cũng không biết qua bao lâu, kén Alien trước mặt hắn đột nhiên chậm rãi mở ra, tiếp đó một cái vuốt trong như sao biển từ trong kén vọt ra, nhắm thẳng vào mặt Trịnh Xá.

Trịnh Xá vụt mở hai mắt, kỹ năng Hồng Viêm một lần nữa bộc phát, móng vuốt hình sao biển đang lao tới kia... cũng là ấu trùng Alien, vừa tới gần liền bị thiêu đốt thành tro bụi trong nhát mắt, tiếp đó là khóa đầu và vòng kim loại. Cơ hò chỉ mất mấy giây mà thôi, sau khi cường hóa tới huyết thống bá tước Vampire, uy lực kỹ năng Hồng Viêm của Trịnh Xá lại được đề cao một bậc, vô luận là nhiệt độ hay cường độ, so với kỹ năng lúc trước phải mạnh hơn gấp mấy lần, dễ dàng nung chảy khóa kim loại trên người hắn. Sau khi thân thể tự do, Trịnh Xá lập tức tập trung Hồng Viêm vào lòng bàn tay, tiếp đó đặt lên trụ thủy tinh.

Thủy tinh nhanh chóng đỏ lên, mềm ra, sau vài giây đã tan chảy thành chất lỏng nhỏ giọt trên đất. Lớp thủy tinh này cực dày, nếu dùng vũ khí bình thường bắn vào, căn bản không thể phá vỡ, ít nhất đạn dược phổ thông chắc chắn là không được.

Trịnh Xá vừa thoát khỏi trụ thủy tinh, hắn lập tức quan sát khắp bốn phía. Đúng như dự đoán, ngoài năm người bọn họ, phim kinh dị lần này còn thêm hơn sáu người. Sáu người này đã sớm bị ấu trùng Alien bao trùm lên mặt, hơn nữa từ mức độ giãy giụa của bọn họ, tựa hồ vẫn còn đang ngủ say.

Lần đầu tiên tiến nhập thế giới phim kinh dị, gần như tất cả mọi người đều ngủ say. Trịnh Xá lòng chợt động, ánh mắt vội vàng cẩn thận dò xét xung quanh, cuối cùng cũng phát hiện bóng dáng La Lệ trong một

http://tieulun.hopto.org

trụ thủy tinh, nàng cũng đã bị ấu trùng Alien bám lên mặt..... Do nàng vẫn đang ngủ say nên Phòng Hộ Thuẫn không khởi động, mà ấu trùng Alien cũng không gặp trở ngại gì trùm lên mặt nàng.

Trịnh Xá nghiến chặt răng, nhưng hắn lại vội lao tới chỗ đội viên còn lại. Bọn họ cũng không có kỹ năng gì như Hồng Viêm, ngoại trừ Triệu Anh Không không biết dùng cách gì đã thoát khỏi trói buộc, ba người còn lại đều bị vây khốn trong trụ thủy tinh. Móng vuốt hình sao biển kia không ngừng đánh tới mặt họ, nhưng mỗi lần còn cách hơn mười phân thì lại bị một tầng phòng hộ nửa trong suốt có thể nhìn thấy bằng mắt thường chặn lại, cho nên đám người Tiêu Hoành Luật tạm thời cũng không có việc gì, nhưng cũng phải mau chóng giải cứu bọn họ ra mới được.

Kỹ năng Hồng Viêm thật sự là hữu dụng dị thường, dễ dàng giải thoát mọi người khỏi trói buộc. Đương nhiên, Trịnh Xá không thể thiêu đốt toàn thân như khi tự hắn giải cứu, hắn chỉ có thể tập trung kỹ năng Hồng Viêm ở ngón tay, sau đó thiêu chảy chỗ nối phía sau khóa, như vậy đám Tiêu Hoành Luật có thể dễ dàng giãy ra cũng không sợ bị bỏng. Nhưng chuyện làm hắn kinh ngạc là nữ tử xinh đẹp vẫn đang ngủ say, trên người nàng không ngờ cũng có một tầng phòng hộ không ngừng ngăn cản ấu trùng Alien lao tới.

- Đừng nghĩ lung tung, ta giao ngọc bội của ta cho nàng... Ta cũng không muốn giữa chúng ta có nghi ngờ gì, ta tự sử dụng Phòng Hộ Thuẫn.

Tiêu Hoành Luật ho khan một tiếng nói.

Trịnh Xá yên lặng gật đầu, hắn dùng phương pháp cũ giải cứu tất cả mọi người, cuối cùng mới cẩn thận đỡ La Lệ từ trong trụ thủy tinh ra. Giờ phút này, trên mặt cô bé này đã bị một tầng cơ thịt hung ác bao trùm, thoạt nhìn thật đáng sợ.

Trịnh Xá nhàn nhạt hỏi Tiêu Hoành Luật:

- Trong loạt phim Alien, người bị ký sinh có thể sống sót không? Không, ý ta là có biện pháp giữ cho người ta sống sót sau khi bị ký sinh không?

Tiêu Hoành Luật cũng thở dài nói:

- Trong bốn tập phim Alien, hình như không có trường hợp nào bị Alien ký sinh mà vẫn sống sót... Đương nhiên, chúng ta với bọn họ thì khác, chỉ cần sau khi trở lại Chủ Thần không gian, chúng ta sẽ có thể hoàn toàn tiêu trừ uy hiếp của Alien, nhưng đồng dạng... Chúng ta có nhiều thời gian để chờ đến khi trở lại Chủ Thần không gian sao? Phương pháp còn lại là phẫu thuật, trong Alien 4, cũng là tập phim kinh dị chúng ta đang trải qua đây, tổ chức quân sự này đã từng thu được Alien ký sinh trong cơ thể người ra, ta nghĩ nếu như vậy hắn là có thể sống sót được.

Trịnh Xá vội vàng nhìn đồng hồ đeo trên tay, trên đồng hồ là nhiệm vụ của bộ phim kinh dị lần này.

Sau một giờ nữa, cửa tàu cứu sinh mở ra, người tới được đó sẽ hoàn thành nhiệm vụ tập phim kinh dị này, quay lại Chủ Thần không gian. Đồng thời, giết chết một Alien được 100 điểm thưởng, giết chết một Queen được 1000 điểm thưởng cũng 1 chi tiết kịch tình cấp D, giết chết một Alien thể tiến hóa được 5000 điểm và 1 chi tiết kịch tình cấp B.

Trịnh Xá thở ra một hơi, hắn hung hăng gật đầu nói:

- Được, như vậy một giờ nữa sẽ tới chỗ cửa tàu cứu sinh đi, hiện tại ta phân chia nhiệm vụ cho mỗi người một lượt...

- Đại khái khoảng nửa giờ nữa, vật kia sẽ phá vỡ cơ thể thoát ra đó...

Đột nhiên một thanh âm truyền tới làm tất cả mọi người kinh ngạc quay đầu nhìn lại. Chỉ thấy một thanh niên anh tuấn, tóc nhuộm ngồi trên nền, trên tay hắn còn cầm một khối thịt dày mềm nhũn. Khối thịt đó đúng là ấu trùng Alien có thân hình như sao biển mà lúc trước vẫn bao phủ lên mặt hắn. Gã thanh niên tóc nhuộm này lấy khối thịt dày trên mặt xuống, trông nó cũng có vẻ mềm nhũn, co quắp vô lực, hắn đặt ngón tay lên cổ tay, sau một lát mới tiếp tục nói:

- Alien? Ta đã xem qua, nhưng tại sao ta lại ở đây chứ.... Được rồi, trong cơ thể chúng ta có một thứ gì đó, thứ này tựa hồ cũng có mạch đập như nhịp tim, chỉ là tốc độ cực kỳ thong thả, nhưng tốc độ mạch đập của nó đang từ từ nhanh lên, cứ theo tốc độ này, sau khoảng nửa giờ nữa sẽ ngang bằng với tốc độ trái tim

http://tieulun.hopto.org

chúng ta. Ta không biết khi đó nó có thể phá ngực chui ra hay không, nhưng sau nửa giờ nữa, mạch đập của nó sẽ đồng bộ với nhịp tim của chúng ta, chỉ vậy thôi.

Tất cả mọi người kinh ngạc nhìn hắn, Trịnh Xá run rẩy đưa tay kéo ấu trùng Alien trên mặt La Lệ, quả nhiên chỉ kéo nhẹ một cái, ấu trùng đã mềm nhũn rơi xuống, phảng phất như đã chết từ lúc nào.

- Kịch bản thay đổi... Là kịch bản thay đổi! Tốc độ ký sinh của ấu trung Alien sao lại nhanh như vậy? Hơn nữa cho ký sinh xong cũng phải mất một hai ngày mới có thể phá ngực chui ra chứ? Mẹ kiếp, rút cuộc là thế nào đây? Chủ Thần, ngươi quá mức rồi đó!

Trịnh Xá vụt đứng phắt dậy, hắn nắm ấu trùng Alien trong tay, hồng quang lóe lên, nội lực mang tính hủ thực lập tức ăn mòn sạch sẽ, đồng thời hắn cũng điên cuồng gào lên.

149. Đột Ngột! Nửa Giờ (2)

Tất cả mọi người đều thở dài, mà sắc mặt Chiêm Lam lại có chút biến đổi mạc danh kỳ diệu, trong lòng nàng cũng hơi chột dạ, cũng không biết có phải vì lúc trước nàng nghĩ tới La Lệ không, như vậy nàng có thể.... Mặc dù nghĩ không thì chẳng có liên quan gì, nhưng khi La Lệ thật sự gặp chuyện không may, trong lòng vẫn không nhịn được có chút áy náy, hơn nữa càng lúc càng phát hiện ra khuôn mặt mình thật đáng ghét.

Người xung quanh cũng không để ý tới sắc mặt của Chiêm Lam có thay đổi, chỉ có Tiêu Hoành Luật yên lặng ngắt ngắt tóc nói:

- Vậy thì... Nhân lúc Alien còn chưa thoát khỏi nơi giam giữ, bắt cóc vài nhân viên nghiên cứu đi, để bọn họ lấy Alien non trong cơ thể La Lệ và đám tân nhân ra. Nếu như vậy, chúng ta nói không chừng còn có thể khống chế phi thuyền này, chậm rãi giết từng con Alien thoát khỏi nhà giam. A a, các ngươi nghe qua chuyện cày điểm chưa? Trong nhiều trò chơi đều xuất hiện...

Còn chưa dứt lời, đột nhiên tất cả nghe thấy một tiếng còi hú sắc nhọn, phảng phất như cảnh báo phòng không, nhưng nơi đây là giữa vũ trụ a, hơn nữa còn là phi thuyền của tổ chứ quân sự, chỗ này sao có khả năng bị cảnh báo phòng không chứ? Tiếng còi hú sắc nhọn như vậy chỉ có thể có một khả năng... Alien đã thoát khỏi nhà giam!

Trịnh Xá hiện tại đã từ từ lãnh tĩnh lại, hắn thở dài nói:

- Vô luận thế nào, xem ra lần phim kinh dị này thật sự đã bị thay đổi kịch bản, hơn nữa mức độ thay đổi cũng không nhỏ... Sau người các ngươi, tên tuổi, nghề nghiệp trước kia, am hiểu phương diện nào, ta cho mỗi người ba mươi giây để nói.

Giờ phút này, năm tên tân nhân còn lại cũng đã tỉnh dậy, ngoại trừ gã thanh niên tóc nhuộm lúc đầu, năm người đó nhất thời nháo nhác cả lên, trong đó có ba nam hai nữ, thoạt nhìn đều là thanh niên khoảng hai mươi tuổi không chênh lệch nhau lắm, lần này không có người nào là trung niên hay thiếu niên cả.

Gã thanh niên nhộm tóc ngáp một cái nói:

- Trình Khiếu, hai mươi mốt tuổi, chưa lập gia đình. Ách, là hậu duệ của một gia tộc Trung y nghèo, xem như thầy thuốc Đông y nửa mùa đi, vì cuộc sống chỉ có thể học chút kỹ xảo phẫu thuật ngoại khoa kiếm miếng ăn... Các ngươi không phải cũng nên nói một chút về nơi này sao?

Trịnh Xá liếc mắt nhìn Trình Khiếu thật sâu, mà đám tân nhân còn lại căn bản không hề để ý tới lời của hắn, chỉ không ngừng bát nháo hỏi han nơi này là nơi nào, bọn họ làm thế nào đến được đây. Năm phút sau, Trịnh Xá mới nhàn nhạt nói:

- Tiêu Hoành Luật, giới thiệu tình huống đại khái cho họ một chút, không nên trì hoãn thời gian, chỉ cần kiếm được điểm thưởng là được... Cứ vậy đi, bỏ qua năm người kia, Trình Khiếu đi theo chúng ta, Trương Hằng phụ trách công kích tầm xa, trong tình huống ngươi tự tin có thể giết chết Alien thì cứ trực tiếp ra tay, ngoài ra bảo vệ chúng ta khỏi bất cứ thứ gì có thể đột kích xung quanh. Triệu Anh Không bảo vệ Tiêu Hoành Luật và nữ nhân của hắn cho tốt, còn có Trình Khiếu nữa, Chiêm Lam... Sự an toàn của chúng ta

http://tieulun.hopto.org

đều phải dựa vào ngươi rồi. Vô luận thế nào cũng nhất định phải kiểm tra hoàn cảnh xung quanh cẩn thận, có ngươi ở đây, Alien hẳn là không thể đột kích chúng ta bất ngờ.

Tất cả mọi người gật đầu, Tiêu Hoành Luật cũng bắt đầu giảng giải cho đám tân nhân về luân hồi phim kinh dị cùng tập phim hiện tại. Khoảng hai phút sau, Tiêu Hoành Luật phất phất tay lui lại giữa mọi người, mà đám tân nhân kia vẫn ngây ngốc nhìn ngó xung quanh, chỉ có Trình Khiếu phi thường sáng suốt đứng sang cạnh mọi người.

Trịnh Xá thở ra một hơi nói:

- Tốt, còn hơn hai mươi phút, Chiêm Lam, quét hình tình huống cụ thể trên chiến hạm này. Ta muốn biết chỗ tập trung đông người nhất, đúng rồi, chọn chỗ gần chúng ta một chút.

Chiêm Lam vội vàng gật đầu, nàng yên lặng nhắm mắt lại, khoảng một phút sau mới mở mắt nói:

- Chiến hạm này hoàn cảnh rất phức tạp, tổng cộng chia làm sáu tầng, mỗi tầng đều là một khu vực rất rộng lớn. Tàu cứu sinh đặt ở tầng cao nhất, còn chúng ta đang ở tầng thứ năm, cũng tức là tầng thứ hai từ dưới lên, ngay bên ngoài đang có một đám người mang vũ khí chạy tới đây. Về cơ bản là như vậy, tình hình của Alien ta còn chưa quét tới...

Trịnh Xá nói:

- Tình hình Alien để lát nữa hãy nói, lập tức bắt đầu tác tiến... Để ta tiến hành chiến đấu đi, hai ngươi các ngươi ra tay đều không biết nặng nhẹ, Lệ nhi, tỉnh dậy chưa?

La Lệ lúc này đã tỉnh lại, nàng mơ hồ đưa mắt nhìn bốn phía, đến khi thấy mình đang nằm trong lòng Trịnh Xá, mà mọi người xung quanh đều nhìn lại, nàng lập tức đỏ mặt đứng dậy, cười cười nói:

- Vừa rồi ngủ thiếp đi mất, đây là thế giới phim kinh dị sao?

Trịnh Xá trong lòng đau xót, hắn vuốt vuốt tóc La Lệ nói:

- Nha đầu ngốc, ở đây chờ anh một lát, nhớ kỹ, đứng giữa đội ngũ, đừng có chạy loạn, biết không?

La Lệ nhu thuận gật đầu, còn Trịnh Xá quay đầu đi tới trước một tấm cửa thép, hắn vận khởi Hồng Viêm toàn thân, khống chế hỏa diễm lên tay, thiêu đốt cánh cửa. Chỉ mất hơn mười giây, cửa thép đã bị hòa tan ra một thông đạo, Chiêm Lam vội vàng nói:

- Bên ngoài là đường thẳng, bọn họ đang ở chỗ rẽ chạy tới đây, khoảng mười giây nữa sẽ vượt qua góc quặt...

Trịnh Xá gật đầu, hắn vận hành khinh công từ bên trong xông ra ngoài, mọi người sau cửa chỉ có thể thấy tốc độ Trịnh Xá nhanh chóng dị thường, sau vài giây đã vọt tới chỗ ngã rẽ. Tiếp đó hắn yên lặng nhẩm tính thời gian, khi đến tới mười, đôi mắt hắn lập tức biến thành mờ mịt, đồng thời dưới chân đạp mạnh một phát lao tới chỗ rẽ.

Bởi vì tốc độ lao ra của hắn thật sự quá nhanh, nên vụt thẳng tới vách tường chỗ ngã rẽ. Chỉ thấy Trịnh Xá xoay người một cái, cơ hồ đứng hắn lên vách tường, sau đó dưới chân dùng sức đạp một cái, nương theo lực đạo của hai chân, tốc độ của hắn nhanh đến mức dùng mắt thường khó mà thấy được, chỉ trong chớp mắt đã lọt vào giữa đám mười tên binh lính kia.

Mười tên binh sỹ này nhận được cảnh báo của hệ thống giám sát, tiếp đó cầm vũ khí chạy tới phòng ấp trứng. Ai biết được đang chạy lại nghe được cảnh bảo nữa, nhưng bọn họ không nhận được mệnh lệnh nào khác nên chỉ có thể bất đắc dĩ tiếp tục chạy tới. Như vậy tâm lý khó tránh khỏi có chút bất an, mãi đến sau khi người đầu tiên bị chém bay đầu, bọn họ vẫn ngây ngốc nhìn cái xác cụt ngủn chỗ cổ trống rỗng phun máu. Đến khi ngươi thứ hai bị chém đầu họ mới phục hồi tinh thần, vội vã rút súng nhưng đã muộn mất rồi, Trịnh Xá tay cầm chiến đao lao vào giữa, vung tay chém xuống, lại một cái đầu nữa bị nhẹ nhàng trảm rớt.

Trịnh Xá trong lòng đã sớm có chút điên cuồng, một bộ phim kinh dị cũng không quá khó khăn, không nghĩ tới vừa mới bước vào đã gặp khốn cảnh như vậy, cơ hồ đã làm hắn nổi điên đến mức muốn giết người... Vừa khéo, đội lính này chạy tới, đối với bọn họ, Trịnh Xá không còn phải áp chế phẫn nộ nữa. Sau khi vận hành nội lực, tố chất thân thể mạnh gấp mấy lần người bình thường, lại cộng thêm bản năng chiến đấu của mở

http://tieulun.hopto.org

cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, tất cả những điều này làm Trịnh Xá như hổ giữa bầy dê, đến khi hắn phát hiện có chút không đúng thì đã chỉ còn có hai người vứt súng quỳ rạp xuống đất, những người còn lại đều đã bị chém chết, tất cả tình huống phát sinh bất quá chỉ trong hơn mười giây ngắn ngủi mà thôi.

Trịnh Xá hít sâu vài hơi, liều mạng áp chế sát ý điên cuồng trong cơ thể, hắn lạnh lùng nói:

- Nói cho ta biết, nhân viên nghiên cứu của các ngươi ở đâu? Phòng y tế ở chỗ nào?

Hai gã binh sỹ hơi ngẩn người, Trịnh Xá trực tiếp bổ một đao về phía vách tường, hoa lửa bắn tung tóe, trên vách lập tức xuất hiện một vệt rách lớn. Đây là vách tường hợp kim tiêu chuẩn trên tàu vũ trụ a, không phải tường đất đá gì, ai có thể dễ dàng một đao chém vỡ như chém đậu hũ thế này chứ? Hai tên lính lập tức đồng thanh nói:

- Bọn họ ở phòng số mười bốn tâng trên, hôm nay hình như họ muốn xem huấn luyện gì đó, phòng y tế cũng ở đó, phòng số mười một.

Trịnh Xá lạnh lùng nhìn hai tên lính, đến khi bọn họ trong lòng tê dại, hắn mới nói:

- Hai người các ngươi bỏ vũ khí lãi, tự chạy trốn đi, trên phi thuyền này có vô số Alien, nếu các ngươi không muốn chết, vậy chạy càng xa càng tốt...

Hai tên lính sắc mặt đều có vẻ quỷ dị, ánh mắt như muốn nói, người thì không phải một Alie chắc? Mang một thanh khảm đao chẳng biết làm từ gì, chém một lượt chết tám người trong đội lính vũ trang, không chỉ như thế, còn trảm rách cả vách tường bằng hợp kim, đây là chuyện nhan loại có thể làm được sao? Đương nhiên, những lời này cho dù cho bọn hắn mười lá gan cũng chẳng dám nói, hai người này cũng coi như nhanh nhẹn, bỏ súng xuống rồi lạp tức chạy khỏi thông đạo. Bộ dạng họ cũng chẳng có vẻ gì giống người bị dọa sợ mà ngược lại, giống như trước mắt có bảo bối gì đó hấp dẫn, hai người chạy càng lúc càng nhanh, chỉ giây lát đã biến mất khỏi thông đạo.

Tại ngã rẽ, đám người Triệu Anh Không yên lặng đứng đó. Ngoại trừ Triệu Anh Không, Chiêm Lam, Tiêu Hoành Luật cùng Trình Khiếu bốn người sắc mặt không chút biến đổi, nữ tử xinh đẹp kia nhất thời nắm chặt lấy vạt áo Tiêu Hoành Luật, Trương Hằng hai mắt trắng dã, nhìn cả người như đang run rẩy, còn La Lệ hai mắt ngấn lệ, nàng chỉ ôn nhu nhìn Trịnh Xá đứng giữa bể máu này.

Năm tên tân nhân cũng đi tới chỗ rẽ này, bọn họ vừa trông thấy lập tức sững sờ, tiếp đó bắt đầu nôn mửa ra hết. Xem ra năm người này hẳn đều là cư dân thành phố bình thường, hoặc người nông thôn mà thôi, căn bản không có khả năng có ai là nhân viên quân sự hoặc thích khách sát thủ các loại, mà biểu hiện của họ như vậy càng làm Trịnh Xá thêm kiên quyết vứt bỏ bọn họ.

Trịnh Xá yên lặng quay đầu nhìn về phía thông đạo sâu hun hút, hắn hít một hơi nói:

- Chiêm Lam, tra quét tình hình trên tầng trên, hình như hôm nay nhân viên nghiên cứu muốn di xem Alien bị thuần phục, tìm vị trí của bọn họ. Đi thôi, vừa đi vừa tìm, đồng thời tra quét luôn đường đi đến chỗ lên tầng một!

Chiêm Lam yên lặng gật gật đầu, nàng nhắm mắt lại đi theo mọi người, vì phải đi đường nên La Lệ vẫn phải đỡ lấy nàng. Hơn nửa ngày sau nàng đột nhiên nói:

- Phải nhanh lên, bọn họ bị Alien đột kích giết chết rất nhiều, chỉ còn bốn người từ trong đó chạy thoát ra được, mau lên... Alien hình như đang ăn mòn thông đạo vận chuyển, không biết bọn họ có thể trốn được bao lâu nữa...

Trịnh Xá hít một hơi thật sâu, hắn hạ giọng quát:

- Đi thôi! Lên tầng trên... Thời gian nhất định vẫn còn kịp!

150. Thời Gian Tuyệt Cảnh! (1)

Mọi người theo thông đạo không ngừng chạy vào phía trong, Trịnh Xá đương nhiên là ôm lấy La Lệ, còn Trương Hằng ôm lấy Tiêu Hoành Luật, chỉ có Tiêu Hoành Luật là phi thường buồn bực, hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn Triệu Anh Không ôm nữ tử xinh đẹp, mà với thân hình cùng tố chất thân thể của hắn, mặc dù

http://tieulun.hopto.org

muốn ôm cũng là hữu tâm vô lực. Về phần Chiêm Lam cùng Trình Khiếu cũng theo kịp được tốc độ của đội ngũ, còn năm tân nhân phía sau chỉ có thể đau khổ đuổi theo, bọn họ không khỏi có chút xui xẻo, tố chất thân thể thật sự là không cách nào so sánh với những người còn lại, rất nhanh đã bị tụt lại đằng sau một khoảng cách xa, sau mấy thông đạo đã bị vứt lại không còn thấy đâu nữa.

Trịnh Xá nhàn nhạt nói:

- Là ta từ bỏ họ.... Có lẽ bên trong đám người bọn họ có nhân tài mà chúng ta cần, cho nên các vị muốn trách thì cứ trách ta là được rồi.... Nếu như bộ phim kịnh dị này còn có thể sống sót trở về, ta nhất định hướng mọi người hảo hảo nhận lỗi, xin lỗi nhé....

Những người còn lại trong lúc nhất thời cũng không biết phải nói gì mới tốt, chỉ có Chiêm Lam mở miệng nói:

- Bọn họ còn chưa tính là thành viên của đội, cho dù từ bỏ vậy cũng là tốt cho đội, tố chất cơ thể của họ, tốc độ của họ, phản ứng của họ, đều không thích hợp với bộ phim kinh dị này, nếu như phải bảo vệ thêm bọn họ, có thể thành viên của đội chúng ta cũng sẽ phải bỏ mạng.

Những lời này có chút ý tứ cưỡng từ đoạt lý bên trong, suy cho cùng nếu như thật sự tổ đội cần nhân tài, chẳng hạn như nhân tài quen thuộc phương diện chế tạo, hoặc là nhân tài hiếm thấy như Tề Đằng Nhất, người như vậy do tổ đội đến bảo vệ cũng không phải là không thể. Hơn nữa bộ phim kinh dị này bản thân độ khó có thể cũng không quá cao, chẳng qua là bởi vì vừa ra đã tới vị trí quá mức quỷ dị, cho nên mới làm cho mọi người rơi vào bị động như hiện tại. Chỉ cần lấy Ailen trong cơ thể La Lệ ra, như vậy cứu bọn họ kì thật cũng không quá khó khăn, chỉ cần làm cho những nhân viên nghiên cứu khoa học kia làm lại một lần giải phẫu là được, dưới tình huống này cần mang theo bọn họ thì mới phẫu thuật lồng ngực đúng. Ai cũng không muốn sẽ có nhiều gánh nặng cùng nhau gấp rút chạy đi, cho nên chuyện này quả thực là Trịnh Xá lấy tư làm trọng.

Trình Khiếu mỉm cười hì hì nói:

- Nói như vậy ta ngược lại cảm thấy mình thật may mắn, chẳng những được các ngươi công nhận.....

Trịnh Xá nhíu mày cắt ngang lời hắn:

- Ngươi còn chưa được chúng ta thừa nhận, chỉ có thể nói ngươi có thể tính là một nửa thành viên của đội....Chúng ta cần một bác sĩ, chỉ thế thôi.

Trình Khiếu nhẹ nhàng huýt sáo nói:

- Cái này không việc gì, dù sao bác sĩ là chức vụ của ta, mặc dù là vì miếng cơm... Bất quá không phải ta rất may mắn a, nhiều nữ tử xinh đẹp như vậy? A ha ha .... Ta cũng không biết có đúng hay không là đang trong thiên đường, thích nhất chính là dung mạo của tiểu cô nương này, hơn nữa còn là bộ dáng lạnh như băng vậy, còn có đây vóc người cực phẩm này....

-Ba!

Chiêm lam thấy Trình Khiếu gắt gao nhìn chằm chằm ngực của nàng, nàng nhất thời thẹn quá hoá giận đánh hắn ngay một cái bạt tai.

Trình khiếu bị đánh cũng không tức giận, hắn vẫn y nguyên cái bộ dạng đáng ghét đó, cười nói:

- Được nữ hài tử đánh là một cách biểu hiện sự tôn nghiêm đó, ha ha, tiếc là nhiều người không hiểu được loại tôn nghiêm này... Được rồi, không nói về thân thể nữa. Tóm lại, có thể thấy nhiều mỹ nữ như vậy, cho dù là bị mang vào trong cái thế giới phim kinh dị này, ta cũng cảm thấy thật là một chuyện may mắn đấy chứ, ha ha ha ...

Mọi người cũng không để ý đến hắn, mặc dù người này nói rất điên khùng làm cho người ta chán ghét, nhưng mọi người vẫn cảm giác được hắn cũng không có ác ý. Hoặc là có thể nói là không có ác ý rõ ràng, dẫu sao thì ba người nam nhân nhàn rỗi còn lại, bọn họ cũng không nghĩ rằng háo sắc là cái gì sai trái, thậm chí ngay cả Trương Hằng cùng Tiêu Hoành Luật còn lặng lẽ gật đầu. Mà mấy cô gái còn trong lòng lại cảm thấy chút kì quái, bởi vì các nàng vừa cảm thấy tức giận, lại vừa cảm thấy mừng thầm, có thể bất cứ cô gái nào cũng đều thích được người khác gọi là mỹ nữ thì phải, bất kể lời đó có phải là nịnh hót hay không.

http://tieulun.hopto.org

Trong khi chạy, Triệu Anh Không đột nhiên nói:

- Ta thấy rất kì quái, tố chất thân thể của ngươi tại sao tốt như vậy? Chạy đến bây giờ cũng không thở dốc một chút nào nữa?

Trình Khiếu ngay lập tức thay một cặp mắt hoa đào thật biểu cảm nói:

- Tiểu tỷ. À không. Tiểu tiểu tỷ, bởi vì ta là người của Trung y thế gia a, từ nhỏ ông già nhà ta đã không ngừng cho ta uống thuốc rồi bắt ta luyện tập một chút võ công đến rắm chó cũng không phải, ha ha ha, đó căn bản chẳng là cái thứ gì cả, tiểu tiểu tỷ nếu như thích, chúng ta không ngại giao lưu riêng một chút được không? Kỳ thực ta đối với pha trà rất có tâm đắc a, đúng rồi, ta hát cũng rất êm tai, ngươi xem, yết hầu của ta còn có thể di động lên xuống đây...

Nói xong, hắn ngẩng cao đầu muốn biểu diễn cho Triệu Anh Không xem.

Bốp

Triệu Anh Không cũng không chút khách khí, nàng giơ nắm đấm lên dùng sức một kích, sau đó lại như chẳng hề có chuyện gì lạ tiếp tục chạy đi, mà một con mắt của Trình Khiếu đã tím bầm, thế nhưng vẻ mặt của hắn vẫn như cũ không chút nào để ý vẫn cười ngây ngô. Đặc biệt trong lúc hắn vô ý thấy chỗ ngực Triệu Anh Không, hắn lập tức trợn trừng hai mắt không dám tin nhìn về phía đó, hơn nửa ngày sau mới ngây ngốc nói:

- Không có khả năng chứ? Là như vậy sao? Lại có thể có cực phẩm như thế này sao?

Trương Hằng tựa hồ cùng Trình Khiếu có chút ăn ý, hắn tiếp lời hỏi:

- Cái gì không có khả năng? Cái gì cực phẩm? Ngươi có chuyện không nói rõ ràng a.

Trình Khiếu lập tức hai mắt tỏa sáng nói:

- Trời ạ, đồng nhan cự nhũ a, đây chính là siêu cấp cực phẩm a, ngươi biết không? Mộng tưởng lớn nhất của ta chính là có thể có một lolita mặc y phục tơ tằm hoa lệ cùng bộ ngực vô cùng lớn, trời ạ, không nghĩ tới mộng tưởng của ta đã thực hiện được một nửa ...

Bốp!

Một tiếng đánh giòn giã, vành mắt kia của Trình Khiếu nhất thời cũng tím bầm, hắn vẫn như cũ ngây ngốc cười nói:

- Gặp phải tức là tức là đã thực hiện được một nửa, một nửa khác cần phải ta tự mình đi thực hiện a, ha ha ha....

Triệu Anh Không phản ứng lại cũng phi thường trực tiếp, nàng từ bên hông rút ra chùy thủ tới, mà Trình Khiếu diễn xuất quả thực là lợi hại, vẻ mặt hoán đổi có thể miêu tả rằng, từ bộ dáng lưu manh vô tư thản nhiên cợt nhả ngay lập tức trở thành diện mạo học giả nghiêm túc, hắn sờ mạch đập của mình nói:

- Ân, có lẽ vẫn còn khoảng mười bảy mười tám phút nữa thì phải, ha ha ha, nếu không ta sẽ chết a!

Trịnh Xá mỉm cười, thật ra hắn cảm thấy rằng gã nam nhân thô lỗ này rất thú vị, đối với phụ nữ tuy rằng biểu hiện có chút không nghiêm túc nhưng mà động tác và ngôn ngữ cũng vẫn chú ý đúng mực, coi như là một người ái sắc có quy củ đi. Hơn nữa hắn đối với sinh tử thản nhiên như vậy, trước hắn chỉ có Sở Hiên, Zero, Triệu Anh Không ba người Trịnh Xá đã từng gặp, rõ ràng là như vậy, trên người hắn hắn cũng không có mùi vị huyết tinh sau khi trải qua kinh nghiệm sinh tử đẫm máu, với một người bình thường mà nói, có thể có phần lãnh đạm này thật sự là hiếm thấy.

Lúc này mọi người đã chạy tới cửa vào cầu thang, ở cách đó không xa là một gian thang máy, mà cầu thang tại nơi này cũng tương tự với thông đạo an toàn, mọi người gần như là đồng loạt dừng bước. Ai lại không biết hiện tại ngồi thang máy là chuyện không thích hợp chút nào, đi thang bộ tuy là mệt mỏi một chút, thế nhưng đối với tố chất cơ thể vượt qua người thường của bọn họ mà nói, cộng thêm pháp thuật chân ngôn nại thuật của Chiêm Lam gia trì, chạy mấy phút đồng hồ, mọi người ngay cả thở gấp một hơi cũng không có.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá nhìn về phía Chiêm Lam, nàng lập tức hiểu chuyện gật đầu, tiếp theo đem tinh thần tảo miêu chuyển hướng về phía chỗ cầu thang, vài giây sau mới nói:

- Không thành vấn đề, trong cầu thang không có bất kỳ Ailen hay người nào, từ nơi này đi lên chính là phòng số một. Chạy về phía bên cạnh khoảng năm phút đồng hồ, chúng ta có thể tới được phòng điều trị... Mấy nhân viên nghiên cứu khoa học kia ở trong phòng số mười ba, bọn họ đóng kín cửa chính, đang ở bên trong điều khiển máy tính trung ương của con tàu từ xa.

Trịnh Xá thở phào một hơi, tiếp đó hắn nói với mọi người:

- Bắt đầu chạy đi! Một khi gặp Ailen xuất hiện, mọi người tự triển khai toàn bộ hỏa lực của mình, không có gì khác đáng để nói... Trông cậy vào mọi người đó!

Mọi người cũng không nói nhiều, đều theo Trịnh Xá hướng về phía trên lầu chạy đi. Đoạn cầu thang này bảo ngắn cũng không ngắn, nói dài cũng không dài, mọi người tốt xấu gị cũng chạy mất trên dưới ba phút đồng hồ, giờ phút này chỉ còn cách thời điểm cực hạn ba mươi phút của hai người có mười hai mười ba phút ngắn ngủi, không biết bọn họ còn có thể kiên trì đến lúc đó hay không.

Trình Khiếu đối với sinh tử phản ứng vẫn dửng dưng như vậy, hắn không ngừng cười cợt bắt chuyện cùng hai cô gái Triệu Anh Không và Chiêm Lam. Nhưng mà đẳng cấp bắt chuyện của hắn lại không quá nổi bật, hơn nữa dưới tình huống này ai có lòng nào để ý đến hắn a, cho nên không bao lâu, mặt hắn đã đầy thương tích, thoạt nhìn tựa như bị mấy đại hán cao lớn khỏe mạnh quây lại đánh cho vậy.

Đợi cho mọi người chạy đến đại sảnh tầng hai. Một mùi vị cay nồng nhất thời xông thẳng tới mũi bọn họ, Chiêm Lam lập tức nói:

- Ailen đã bắt đầu ăn mòn thân tàu, tựa như Ailen định cứ như vậy thay đổi kết cấu thân tàu, nhanh lên một chút! Tại phòng mười ba ngoài cửa lớn có hai Ailen đang công kích cửa chính, mọi người mau lên!

Trịnh Xá trong lòng lo lắng, phải biết rằng những nhân viên nghiên cứu khoa học này cơ bản chính là hy vọng duy nhất của hắn, nếu như bọn họ chết, chuyện La Lệ phải chết gần như đã xác định... Hắn không muốn chuyện như vậy xảy ra! Hắn tuyệt đối không muốn như vậy! Cho nên vừa nghe Chiêm Lam nói ra, hắn lập tức giao La Lệ cho Chiêm Lam, cả người vận chuyển khinh công hối hả hướng về phía bên kia vọt qua.

Tốc độ của Trịnh Xá vốn đã cực nhanh, cộng thêm khinh công và phép thuật cường hóa tốc độ của Chiêm Lam, tốc độ của hắn đạt đến mức người bình thường không thể tượng tượng nổi, cơ hồ chỏ vỏn vẹn hai phút sau, hắn đã chạy xong đoạn đường mọi người cần năm phút đồng hồ mới chạy hết. Nhất thời hai con Ailen cao ba thước toàn thân đen thui xuất hiện trước mắt hắn, con Ailen cầm đầu đang liên tục dùng cái đuôi công kích cánh cửa sắt, mà cánh cửa sắt kia đã bị đánh cho lõm vào bên trong.

Cảm giác áp bức quen thuộc, so với con Ailen trong tập một, hai con Ailen này vô luận là lớn nhỏ, hay là cảm giác nguy hiểm mà chúng phát ra, so với Ailen trong tập một đều mạnh hơn rất nhiều, xem ra quái vật trong phim kinh dị này, đều là theo số tập phim kinh dị tăng lên mà được làm mạnh thêm... Cũng không biết, so sánh với Trịnh Xá cường hóa đến bây giờ, rốt cuộc ai cường hãn hơn? Câu trả lời không cần nói cũng biết.!

Trịnh Xá từ trong nạp giới lấy ra súng Plasma, hắn đưa nòng súng nhắm thẳng vào hai Ailen. Hai con Ailen này rõ ràng cũng phát hiện sự tồn tại của hắn, hơn nữa chúng nó cũng đồng thời hướng về phía Trịnh Xá đánh tới, tốc độ nhanh kinh người, gần như trong nháy mắt, chúng nó đã cách Trịnh Xá chỉ hơn chục thước, mà Trịnh Xá đồng thời cũng ấn cò súng, một quả cầu năng lượng từ nòng súng bay ra, tiếp theo chụp lấy người con Ailen cầm đầu, một đạo thiểm điện lóe lên, con Ailen này liền biến thành hư không.

Trịnh Xá bị thiểm điện làm lóa mắt một chút, hắn vội vàng quan sát bốn phía, chỗ đó chỉ còn thân ảnh của một con Ailen khác. Đúng lúc này, hắn bỗng ngẩng đầu nhìn về phía trên, con Ailen kia đã treo trên đỉnh đầu hắn, hàm đầy răng sắc bén cùng đầu lưỡi không ngừng thò ra thụt vào, tiếp theo, nó nhào mạnh về phía Trịnh Xá !

http://tieulun.hopto.org

151. Thời Gian Tuyệt Cảnh! (2)

Bây giờ lại giơ súng lên bắn thì đã hơi muộn, tuy rằng uy lực của súng đủ lớn, nhưng Trịnh Xá lại quên mất rằng tốc độ của Alien linh hoạt nhanh nhẹn vô cùng, có thể nói, Alien vốn là sinh vật có sức mạnh cận chiến siêu cường, nếu như không thể giết chết trước khi chúng nó tới gần, thì một khi bị tiếp cận, với tốc độ siêu nhanh cùng lực công kích siêu cường đó, nhân loại cơ bản là sẽ bị giết trong chớp mắt. Đương nhiên, điều đó chỉ đúng với nhân loại bình thường hoặc bộ đội đặc chủng thông thường mà thôi, với thực lực của Trịnh Xá hiện nay, đối diện với Alien trước mặt cũng có lực đánh một trận, so với trong bộ phim kinh dị Alien 1, chí ít hắn sẽ không bị giết trong chiến đấu cận chiến.

Khi Alien càng lúc càng đến gần Trịnh Xá, hắn cũng cảm giác được mối nguy hiểm đe dọa đến tính mạng, mối nguy hiểm này vẫn không vì thực lực của hắn đề cao mà yếu bớt đi, bởi vì với thực lực hiện tại của hắn mà nói, bị Alien dùng đuôi đâm xuyên qua trái tim, hoặc là bị nó dùng đầu lưỡi đánh xuyên qua đầu, vậy thì cũng sẽ chết như thường. Hơn nữa Alien kia đến nhanh kinh khủng, công kích của nó hắn cũng tuyệt đối không dễ dàng đỡ được, chỉ có thể nói lực công kích hiện tại của hắn so với Alien thì hắn được đề cao rất nhiều mà thôi.

Một tiếng trầm đục, ngay lúc Trịnh Xá hai mắt mờ mịt bắt đầu tránh né, đầu lưỡi của Alien đột nhiên từ trên không đánh về phía hắn, tại chỗ đó hình thành một tầng bảo vệ nửa trong suốt, chỉ là tầng phòng hộ nửa trong suốt này bỗng chốc run rẩy toàn bộ, giống như có thể vỡ nát bất cứ lúc nào, Trịnh Xá đã biết, lực công kích của Alien trưởng thành so với công kích bám vào mặt người của ấu trùng Alien thì mạnh hơn rất nhiều lần, mắt thấy tầng bảo vệ tựa hồ cũng sắp bị phá vỡ, xem ra đại khái có thể ngăn cản uy lực của hàm răng Alien , nhưng không cách nào chống lại sức mạnh của cái đuôi Alien nữa, dù sao uy lực đó cũng lớn hơn rất nhiều lần.

Trịnh Xá đáy lòng phát lạnh, hắn vứt súng Plasma sang một bên, rút chiến đao chém ngang tới, một tiếng xé rách vang lên, nhất thời chỗ bụng Alien bị chém mở ra một phần ba, vô số nội tạng cùng chất lỏng có tính ăn mòn mạnh bắt đầu không ngừng phun tung tóe ra.mMy mà Trịnh Xá cũng không e ngại những chất lỏng này, mặc dù áo ngoài của hắn trong nháy mắt cũng bắt đầu bị ăn mòn, nhưng những giọt chất lỏng rơi trên da thậm chí đến một chút tính ăn mòn từng có trong tập phim Alien 1 cũng không có, phẳng phất như chất lỏng bình thường, từ trên người hắn chảy xuống những giọt không ngừng ăn mòn trên mặt đất.

Alien gào lên một tiếng, thân thể to lớn của nó run lên đồng thời đưa đầu lưỡi bắn về phía đầu Trịnh Xá. Đầu lưỡi bắn ra thực sự quá nhanh, thậm chí cả Trịnh Xá cũng không thể hoàn toàn thấy rõ quỹ đạo chuyển động của nó, tiếp theo là một tiếng vỡ vụn vang lên, đầu lưỡi này lại một lần nữa bị tầng bảo vệ cản lại, thế nhưng tầng bảo vệ cũng đã mờ đến mức như ẩn như hiện, năng lượng của Phòng Hộ Thuẫn phỏng chừng đã sắp bị dùng hết.

Trịnh Xá trong lòng cả kinh, hắn vụt phóng về phía vách tường bên cạnh, lấy tốc độ cực nhanh dùng sức đạp một cái lên tường, xoay ngược toàn bộ cơ thể nhảy về trên đầu Alien, cùng lúc đó, cái đuôi Alien cũng hướng về phía chỗ Trịnh Xá đâm đến. Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, trong nháy mắt khi cái đuôi đâm vỡ nát tầng bảo vệ, Trịnh Xá đã vận khởi kĩ năng Hồng Viêm, tiếp theo đưa cây dao mang theo ngọn lửa chém vào giữa đầu Alien. Nương theo lực đạo khi hắn hạ xuống, không ngờ có thể chẻ đôi Alien, nhất thời một bãi lớn chất lỏng ăn mòn màu vàng văng ra tung tóe, lại thêm vô số nội tạng hoặc là thịt nát, tình cảnh nơi này chỉ có thể dùng từ khủng bố và kinh tởm để hình dung.

Trịnh Xá sau khi dừng lại mới phát hiện trên cánh tay hơi hơi có chút cảm giác đau. Hắn cúi xuống nhìn, uy lực của đoạn đuôi kia không ngờ lại lớn như vậy, không chỉ phá vỡ Phòng Hộ Thuẫn, mà còn đâm xuyên vào thịt cánh tay hắn vài phân, may mà còn chưa bị thương tổn tới xương hoặc động mạch lớn, nhìn qua cũng chỉ như bị thương ngoài da mà thôi.

Chiến đấu vừa rồi bất quá chỉ phát sinh ở trong vài giây mà thôi, tuy rằng thoạt nhìn Trịnh Xá với tốc độ cực nhanh tiêu diệt Alien, nhưng cũng không phải dễ dàng như trong tưởng tượng. Ít nhất nếu như không phải

có sử dụng Phòng Hộ Thuẫn, chỉ bằng vào tốc độ phản ứng thần kinh của hắn khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất thì tuyệt đối không theo kịp tốc độ tấn công của Alien, có lẽ Alien trong tập phim kinh dị này so với tập phim Alien 1 đã mạnh mẽ hơn không ít.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá nhặt súng Plasma từ trên mặt đất lên, hắn thở dài, uy lực của khẩu súng này quả thực không tầm thường, bắn trúng Alien một cái tuyệt đối là giết chết ngay tức khắc. Nhưng thứ nhất là tần suất công kích chậm, thứ hai chỉ là vũ khí bắn một phát một, nếu giống súng tự động vũ khí liên thanh như thế, phỏng chừng uy hiếp với Alien sẽ lớn hơn rất nhiều.

Bất quá hắn lại thay đổi ý nghĩ, vũ khí này chính là vũ khí năng lượng a, cũng không tốn chi tiết kịch tính, vẻn vẹn chỉ sử dụng điểm thưởng có thể hoán đổi hàng loạt, với lại uy lực cũng cực kì to lớn, nếu là súng năng lượng tự động như như hắn nói, phỏng chừng ít nhất cũng yêu cầu chi tiết kịch tính cấp C hoặc là hơn nữa ấy chứ.

Trịnh Xá lặng lẽ đi tới trước cánh cửa đã bị phá hủy phần lớn, hắn gào vọng vào bên trong:

- Người ở bên trong đều lui ra một chút! Đừng tới gần cửa chính!

Ngay tức khắc từ trong cánh cửa vang lên một trận tiếng va chạm hỗn loạn, không bao lâu bên trong lại là một loạt tiếng gào khóc, vài người ở bên trong khóc lóc không thôi.

Trịnh Xá lùi lại một chút, cầm súng Plasma ngắm vào cửa chính, một đạo tia chớp lóe lên, cánh cổng thép kiên cố kia ngay tức khắc bị hòa tan thành dòng nước thép, một cái lỗ hình tròn thật lớn xuất hiện ở vị trí vốn là cánh cửa sắt, cái lỗ này thậm chí còn lõm xuống dưới mặt đất hơn chục phân, uy lực súng Plasma lập tức hiển lộ không thể nghi ngờ.

Bên trong có bốn nhân viên nghiên cứu, ba nam một nữ, tất cả đều là người da trắng tóc vàng, bọn họ vừa nhìn thấy Trịnh Xá thì lập tức ngây ngốc, đặc biệt là khi chứng kiến uy lực khủng bố của súng Plasma, biểu tình của bọn họ càng thêm sững sờ, mà Trịnh Xá cũng mặc kệ, chỗ thông đạo bây giờ hết sức nóng bức, hắn suy nghĩ một chút nói với bọn họ:

- Bên trong có nước không? Đem toàn bộ nước bên trong ra đây.

Bốn nhân viên nghiên cứu khoa học sửng sốt một chút, nhưng bọn họ vẫn nghe theo từ trong phòng cầm một ít khối lập phương trạng thái rắn đi ra. Chỉ vừa đem những khối lập phương trạng thái rắn kia nhét vào trong thông đạo nóng rực, ngay tức khắc những khối lập phương đó liền biến thành rất nhiều nước lã, chỉ đem vài khối lập phương ném vào, toàn bộ chỗ cửa chính nhất thời đã bị hơi nước màu trắng bốc lên bao phủ.

Trịnh Xá vẫn yên lặng đứng ở ngoài thông đạo, khoảng một phút sau, hắn mới nhìn thấy những người còn lại hướng về phía bên này chạy tới, mà khi bọn họ vừa nhìn thấy trên mặt đất hiện ra những hố sâu thật lớn do bị ăn mòn thì mọi người nhất thời đều ngây ngốc.

- Có gì lát nữa chúng ta vừa đi vừa nói, Chiêm Lam.

Trịnh Xá vừa nói vừa hướng về phía chỗ thông đạo kia dò xét, nhiệt độ chỗ đó tuy rằng vẫn còn hơi cao, thế nhưng cùng với chất lỏng ở trạng thái rắn không ngừng đổ vào, cọi như miễn cưỡng có thể cho phép người đi qua được.

Chiêm Lam hình như cũng hiểu Trịnh Xá muốn nói gì, nàng vội vàng nhắm mắt lại đứng ở chỗ đó, vài giây sau thì vội vàng nói rằng:

- Không thành vấn đề, vùng phụ cận không có Alien, nhưng mà có ba con Alien đang từ trên lầu không ngừng đến gần phía tầng một này, có khả năng là chúng đã nhận ra sự tồn tại của chúng ta.

-Chắc chắn, mùi vị của Alien này đặc biệt như thế, khứu giác của chúng tự nhiên là có thể dễ dàng ngửi thấy được mùi vị của đồng bọn.

Trịnh Xá thở phào một hơi, tiếp đó hắn lớn tiếng nói với bốn người bên trong:

Ra đi, nhanh lên một chút, vừa rồi đối thoại của chúng ta các người đã nghe thấy rồi phải không? Nếu không ra thì Alien sắp tới rồi!

Ngay tức khắc gian phòng lại liên tiếp vang lên tiếng va chạm, không bao lâu, từ bên trong bốn nhân viên nghiên cứu đi ra, bọn họ vừa nhìn thấy mọi người lập tức sững sờ, trong đó nữ nhân viên nghiên cứu khoa học kia thì thào hỏi:

http://tieulun.hopto.org

- Các người không phải đã bị kí sinh hay sao? Sao lại có thể vẫn còn .....

Nàng nhất thời ngậm chặt miệng, có lẽ cũng hiểu được mình đã lỡ lời.

Trịnh Xá vừa nghe đến kí sinh thì lửa giận bốc lên, cánh tay cầm chiến đao kia của hắn run lên mấy cái mãnh liệt, dọa cho nữ nhân viên nghiên cứu khoa học kia cuống quít lui lại, trốn phía sau một nam nhân, nam nhân kia tựa hồ giống như là chồng của nàng, tuy là cũng bị dọa đến khủng khiếp, nhưng vẫn rất kiên định che chắn trước của mặt nàng.

Trịnh Xá thở ra một hơi nói:

- Những chuyện khác ta cũng không nói nhiều, chúng ta ở đây có hai người bị ký sinh, cần sự hỗ trợ của các ngươi lấy Alien bên trong ra. Ta biết rõ các ngươi đã từng làm giải phẫu giống như vậy, đừng nói với ta các ngươi sẽ không làm, nếu không ta không mổ sống các ngươi ra không xong!

Bốn người này sắc mặt đều hơi đổi, trong đó một người nhất thời sắc mặt đau khổ nói:

- Còn không mau chạy nhanh đi, phi thuyền này còn có năm mươi phút sẽ nổ tung, từ nơi này đến phòng cứu hộ gần đây ít nhất cần bốn mươi phút đồng hồ, nếu như làm phẫu thuật này, vậy phải cần thời gian ba mươi phút... Chúng ta chạy cũng không kịp a! Nhất định sẽ chết!

Trịnh Xá trong lòng rung động, hắn túm người nọ nhấc lên nói:

- Ngươi có ý gì? Vì sao phi thuyền còn có năm mươi phút sẽ nổ tung? Mẹ nó, ngươi không nói rõ ràng ta sẽ...

Nhân viên nghiên cứu khoa học kia cũng quát lớn:

- Lẽ nào ngươi muốn cho những Alien này trở lại trái đất hay sao? Phi thuyền này đã được thiết lập mệnh lệnh là nếu như thí nghiệm xảy ra vấn đề, thì sẽ bay trở về trái đất ... Chỉ có vài người bọn ta mới biết được mật mã tự hủy, chẳng nhẽ bọn ta không muốn có thêm cơ hội sống sót hay sao? Thế nhưng nếu mang theo Alien trở lại trái đất, ta ngược lại thà chết ở chỗ này còn hơn, đã hẹn giờ một tiếng đồng hồ là nổ, ngươi cho dù có giết bọn ta cũng không cách nào thay đổi được!

Trịnh Xá hít vào mấy hơi thật sâu, hắn cố gắng để bản thân tỉnh táo lại, thế nhưng trong lòng vô luận thế nào cũng không cách nào tỉnh táo lại. Từ nơi này đến phòng thoát hiểm cần bốn mươi phút, có thể nếu là bọn họ chạy thì thời gian sẽ ngắn hơn một chút, nhưng cũng tuyệt đối không cách nào thừa ra ba mươi phút thời gian để yên ổn phẫu thuật. Đặc biệt những nhân viên nghiên cứu khoa học này thì càng không thể có khả năng vứt bỏ mạng sống của mình để tới giúp hắn cứu người, dù cho giết chết bọn họ cũng vô dụng, cho dù giết chết bọn họ cũng sẽ chết, giải phẫu cứu người cũng sẽ chết, như vậy thì làm sao mới có thể cứu La Lệ đây?

Trịnh Xá chỉ cảm thấy suy nghĩ trong đầu ngày càng hỗn loạn, bất luận hắn suy nghĩ như thế nào, dường như đều là vô phương cứu La Lệ, vô luận suy nghĩ như thế nào đều là như thế ....

"Nếu như là Tiêu Hoành Luật mà nói, hắn sẽ ... Không được, quan tâm tắc loạn, nếu là hắn thì sẽ lo lắng đến phát khóc, nếu như là Sở Hiên đứng ở vị trí của ta, sẽ làm sao cứu La Lệ đây? Nếu như là Sở Hiên ..."

Vẻ mặt Trịnh Xá đột nhiên biến thành vẻ lãnh đạm, dường như chuyện gì cũng giống nhau đều không đáng quan tâm, hắn lẳng lặng nhìn bốn nhân viên nghiên cứu khoa học, mãi đến khi bốn người kia đều cúi đầu, hắn bấy giờ mới nói:

- Hai người các ngươi là vợ chồng phải không? Nói cho các ngươi sự thật, dọc theo đường đi này không biết có bao nhiêu Alien, nếu như các ngươi bốn người chạy trốn, xác suất tử vong là 70% thậm chí cao hơn, có thể giữa vợ chồng các ngươi một người sẽ phải chết ... Vừa rồi các ngươi đã thấy uy lực của vũ khí trong tay chúng ta rồi chứ? Đội viên của ta sẽ theo bảo vệ các ngươi, hai vợ chồng các ngươi lưu lại một người phẫu thuật cho ta, một người khác sẽ do đội viên của ta bảo vệ đi đến phòng thoát hiểm, các ngươi tự mình lựa chọn đi.

Trước tiên tính toán tốc độ chạy của chúng ta, nếu ta vận hành khinh công, tốc độ sẽ gấp khoảng hai lần các ngươi, cũng tức là, nếu như bọn họ cần bốn mươi phút đồng hồ, thì các ngươi chỉ cần ba mươi phút, mà ta thì chỉ cần hơn mười phút. Do vậy sau khi phẫu thuật xong xuôi, ta hoàn toàn có đủ thời gian đi đến

http://tieulun.hopto.org

phòng cứu hộ, nhiệm vụ của các ngươi chính là an toàn hoàn thành nhiệm vụ .... Mà xác suất sống sót của ta, là cao hơn 50%.

Vẻ mặt thản nhiên đó, hết thảy cân nhắc đều dựa theo nguyên tắc hiệu suất cao nhất, số người sinh tồn nhiều nhất..... Trí giả tối cường - Sở Hiên!

152. Queen Thứ Hai! (1)

Nữ nhân viên nghiên cứu kia lập tức chạy ra nói:

- Để ta làm phẫu thuật, lần trước chính là do ta...

Chưa dứt lời, tên nam nhân viên kia đã đánh mạnh vào sau gáy, làm nàng hôn mê đi.

Gã nam nghiên cứu viên yên lặng ôm lấy nữ tử kia, khóe mắt hắn không ngừng rơi lệ, tiếp đó hắn hôn phớt qua môi nàng rồi chuyển sang cho Chiêm Lam. Bấy giờ hắn mới quay người lại phía Trịnh Xá nói:

- Để ta phẫu thuật, ta là người dạy cô ấy mổ, yên tâm đi, nếu có chút sai sót nào, ngươi cứ việc khai đao với thê tử ta.

Trịnh Xá thản nhiên nói:

- Sáng suốt, như vậy còn cần một người tình nguyện nữa...

Hắn nói xong, liền đưa mắt nhìn hai gã nhân viên nghiên cứu còn lại, làm bọn họ sợ dựng tóc gáy.

Trình Khiếu vội vàng nói:

- Không sao cả, ta và nữ nhân của ngươi có chút bất đồng, máu của ta là kịch độc, chỉ cần có sinh vật tiến vào trong cơ thể ta sẽ bị hòa tan sạch sẽ. Nếu không vậy, các ngươi nghĩ tại sao ta tỉnh lại sớm như thế được? Ha ha ha... Bà già ta là giáo chủ dùng cổ đó.

Mọi người có chút ngạc nhiên nhìn hắn, nam nhân này lại có vẻ cực kỳ đắc ý, hắn thậm chí còn hướng hai cô gái hôn gió một phát, bất quá, hai người này rõ ràng là không thèm để ý tới hắn.

Trịnh Xá hơi sửng sốt, hắn vội vàng nói:

- Cổ? Vậy ngươi có cách nào dùng cổ để tiêu trừ Alien trong cơ thể nàng không?

Trình Khiếu phất phất tay nói:

- Sao có thể đơn giản như vậy, các ngươi đâu có tồn tại trong tầm hiểu biết của ta với bà già ta. Chỗ nãy cũng không có thuốc đông y, lại không có cổ trùng, ngươi bảo ta làm thế nào giúp được đây? Yên tâm đi, yên tâm đi, nhìn vết chai trên tay hắn là đủ biết, đây là tay đã phẫu thuật vô số lần rồi, kỹ thuật so với ta chắc chắn là cao hơn nhiều.

Trịnh Xá trầm mặc một chút, hai mắt hắn từ từ khôi phục khỏi trạng thái mờ mịt lúc trước. Hắn vẫn chưa có biện pháp để mô phỏng nhân cách của Sở Hiên trong thời gian dài, bất quá, trong tình huống vừa nãy, với nhân cách của Sở Hiên không nghi ngờ gì sẽ làm như vậy. Đương nhiên, càng có nhiều khả năng sẽ bỏ mặc La Lệ, chỉ là đây không phải chuyện hắn có thể làm nên sau khi hắn cùng nhân cách Sở Hiên tự hỏi một hồi mới miễn cưỡng tìm ra phương pháp giải quyết như vừa rồi.

-Việc này không thể chậm chễ, có gì cứ vừa đi vừa nói.

Trịnh Xá cũng không chần chừ, vừa nói dứt lời, hắn liền dẫn đầu đi vào trong thông đạo, Chiêm Lam vội vàng tới cạnh hắn để chỉ đường, cứ như vậy, mọi người dùng tốc độ cực nhanh chạy tới phòng y tế.

Trong lúc chạy, Trịnh Xá cao giọng nói với mọi người:

- Cứ như ta đã nói lúc trước, tốc độ của ta tuyệt đối nhanh hơn rất nhiều so với các ngươi, đoạn đường này chỉ cần mười phút là tới được. Đừng ngắt lời ta, ta muốn mọi người các ngươi tiếp tục tiến tới, hoàn thành bộ phim kinh dị này, sau đó trở về Chủ Thần không gian. Nếu như ta chết, sẽ có một Dẫn đạo giả xuất hiện giữa đám tân nhân, vậy một người đã mở cơ nhân tỏa trong các ngươi sẽ tiếp nhận khảo nghiệm, chỉ

http://tieulun.hopto.org

cần thuận lợi thông qua, chức vụ đội trưởng Trung châu đội sẽ tiếp tục truyền thừa. Đừng lo cho ta... Ta nhất định sẽ không chết!

Trương Hằng cùng Triệu Anh Không đều mấp máy miệng muốn nó gì đó, nhưng cuối cũng bọn họ cũng yên lặng, còn Chiêm Lam thì có vẻ trầm mặc dị thường, chỉ có Tiêu Hoành Luật gật đầu nói:

- Hiểu rồi, đây kỳ thật là biện pháp tốt nhất cho cả đoàn đội... Đừng chết a, nếu không thực lực Trung Châu đội sẽ giảm xuống đến mức đáng sợ, sau này lại trải qua phim kinh dị, tình cảnh của chúng ta sẽ phi thường nguy hiểm... Đi thôi, hai người các ngươi dẫn đường, đi lối gần nhất, mau chóng tới tàu cứu sinh, đã rõ chưa?

Hai gã nhân viên nghiên cứu này đã bị một loạt sự tình làm chấn động đến ngây ngốc, cũng không dám nói gì thêm gì có thể vội vã gật đầu phụ họa Tiêu Hoành Luật, bộ dạng cứ như đã là người của đoàn đội rồi.

Trịnh Xá lại nói tiếp:

- Mọi người đừng coi thường Alien, bọn chúng so với trong Alien 1 thì mạnh hơn không ít, vô luận là uy lực, tốc độ hay cái gì khác. Tóm lại, tận lực tiêu diệt chúng từ xa, nếu như thật sự đã đến gần rồi, Triệu Anh Không, dùng chủy thủ trực tiếp đâm vào đầu chúng, như vậy về cơ bản có thể giải quyết một con...

Triệu Anh Không gật gật đầu, nàng mấp máy miệng muốn nói gì đó nhưng cuối cũng vẫn yên đứng đứng đó, đồng thời Trình Khiếu chợt vỗ tay cười ha ha nói:

- Hóa ra nàng thầm mến đội trưởng của chúng ta a, ha ha ha... Ách, nàng là nữ hài trong mộng mà ta mong ước a, đồng nhan cự nhũ, sao nàng thầm mến người khác mà ta lại cười được chứ?

Bốp!

Trình Khiếu bị một quyền hung hăng đánh bay ra mấy thước, hắn nằm trên đất một lát rồi lại cười ha ha chạy về. Chuyện này làm không khí đang trầm trọng nhẹ nhàng đi rất nhiều, nhưng không nghĩ rằng La Lệ đột nhiên nhẹ giọng nói:

- Em không đi, em không muốn phẫu thuật!

Mọi người đều sửng sốt, Trịnh Xá cũng có chút kỳ quái nói:

- Lệ nhi, đừng ngốc thế, nghe lời đi, đã có thuốc gây mê, tiêm đau một chút thôi là sẽ không sao nữa, yên tâm đi.

La Lệ lập tức òa lên khóc, nàng vừa khóc vừa nói:

- Nhưng còn anh thì sao đây? Cái gì hơn mười phút là đủ rồi chứ, bọn họ đều phải chạy hơn bốn mươi phút, em không tin, em không tin... Rõ ràng đều là tại em không tốt, đã tới trong phim kinh dị, lại còn bị Alien ký sinh, oa... Em không muốn anh chết, em không muốn...

Tiếng khóc của La Lệ còn chưa dứt, hai ngón tay đã nhẹ nhành ấn vào gáy nàng, cô bé này lập tức xỉu đi, Trình Khiếu nghiêm trang đứng đó, hắn nhẹ nhàng nói:

- Hảo nữ nhân không thể làm khó cho nam nhân được! Khi một nam nhân đã dứt khoát quyết định, vô luận quyết định đó là đúng hay sai, xin cũng đừng dùng trò nhõng nhẽo của nữ nhân làm cản trở nam nhân! Mà nam nhân cũng tuyệt đối không được để mấy chuyện này làm ảnh hưởng, nếu không hắn không xứng được gọi là nam nhân!

Trịnh Xá ngẩn người nhìn Trình Khiếu, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thật kỹ nam tử luôn cười đùa cợt nhả này, lúc này nhìn hắn quả thật có chút khí khái nam tử hán.

-Cám ơn...

-Không cần, chiếu cố nữ nhân của ngươi cho tốt, dù phải liều mạng... Đây mới là chuyện đại trượng phu phải làm!

Nói chuyện cũng không lâu, lúc này mọi người đã ở cửa phòng y tế số 17, tên nhân viên nghiên cứu tự nguyện lưu lại kia yên lặng nhìn thê tử của hắn, nhưng cũng không chạm vào nàng, chỉ yên lặng nhìn một chút rồi quay người đi vào trong phòng y tế.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá thở dài, hắn cũng ôm La Lệ đi vào trong, còn lại theo sự chỉ huy của Tiêu Hoành Luật, mọi người bắt đầu theo dọc thông đạo đi về phía trước, lúc này đã chỉ còn cách giới hạn ba mươi phút mấy phút nữa thôi.

Vừa vào trong phòng y tế, Trịnh Xá lập tức vội vàng nói:

- Mau lên một chút phẫu thuật đi, ta làm phụ tá cho ngươi, cần đồ vật hay dụng cụ gì?

Nam tử kia cũng không đáp, chỉ cầm một bình khí nhỏ đến trước mặt Trịnh Xá nói:

- Loại khí này có thể trong thời gian ngắn làm Alien hôn mê, đối với ấu trùng Alien cũng hoàn toàn thích hợp, một bình có thể duy trì liên tục trong năm phút. Do nguyên liệu chế tạo cực kỳ trân quý nên ở đây cũng chỉ một bình thôi, ngươi thật sự rất may mắn... Trong thời gian đó, ta sẽ tách ống dinh dưỡng giữa Alien và mẫu thể, như vậy sẽ làm Alien đình chỉ sinh trưởng, sau đó từ từ tách nó ra khỏi mẫu thể. Sẽ mất khoảng ba mươi phút, bây giờ mở chỗ ngực nàng ra.

Trịnh Xá hơi thoáng chần chừ, bất quá hắn vẫn làm theo lời nam tử kia nói. Dù sao mạng người là trọng, hơn nữa nam nhân này gần như đã bỏ qua hy vọng sống sót của bản thân, cho nên với người như vậy cũng không cần cố kỵ quá nhiều. Tóm lại cũng chỉ lộ ra phần trung tâm ở ngực thôi, những chỗ còn lại dùng vải khử trùng ngăn cách.

Đầu tiên là gây mê toàn thân, tên nam tử này nhìn qua là biết hắn thật sự là chuyên gia phẫu thuật ngoại khoa phi thường thuần thục, gây mê chỉ ấn nhẹ một chút là xong, mà từ lúc hắn đưa ống dẫn khí vào người La Lệ đến lúc vào trong phòng cách ly, thời gian này bất quá chỉ khoảng ba phút thôi. Tiếp đó, hắn tập trung toàn bộ tinh thần cẩn thận nhìn vào con dao phẫu thuật trên tay, bộ dạng tập trung tựa hồ như không phải đang phẫu thuật mà phảng phất như đang hoàn thành một tác phẩm nghệ thuật, đem toàn bộ tinh thần tập trung lên đó.

Dao đầu tiên chậm rãi mở lồng ngực ra, tiếp đó dùng một cái kẹp nhỏ từ từ tìm kiếm, cứ như vậy đến hơn mười giây sau hắn rút cuộc mới sắc mặt ngưng trọng đưa dao phẫu thuật vào trong lồng ngực La Lệ. Tiếp đó, ngón tay khẽ động, đến khi rút dao ra, một tia máu tươi cũng phun ra.

Trịnh Xá sửng sốt, lập tức vội vàng hỏi:

- Cắt đứt mạnh máu nào sao? Hay là cắt sai chỗ nào? Rút cuộc là đã có chuyện gì a?

Nam tử kia bình tĩnh nói:

- Yên tâm đi, kỹ thuật của ta suốt mấy chục năm chưa từng phát sinh chuyện gì ngoài ý muốn. Đã cắt đứt ống dinh dưỡng, tiếp theo phải từ từ lấy Alien này ra, bất quá, xét độ lớn của nó, ta sợ là... Ai.

Trịnh Xá hít vào một hơi, hắn lãnh tĩnh nói:

- Rút cuộc là có chuyện gì? Ngươi nói cho ta biết đi, cái gì mà từ độ lớn, thứ này chỉ sợ à thứ gì? Đừng giấu giếm!

Chiếc kẹp trong tay nam tử khẽ động mấy cái, hắn bình tĩnh nói:

- .... Quả nhiên, con Alien này là Queen a, mấy trăm thể ký sinh mới có thể sinh ra một Queen... Đây quả nhiên là chuyện cực kỳ không tốt!

Trịnh Xá kỳ quái hỏi:

- Vậy là có ý gì? Không thể lấy ra sao?

-Không, lần trước đã lấy được một Queen ra rồi, chỉ là không biết ngươi đã nghe chuyện ong chúa hay kiến chúa chưa? Bọn chúng và ong thợ kiến thợ có liên hệ đặc thù, khi tính mạng của chúng bị uy hiếp, một lượng lớn ong thợ kiến thợ sẽ bắt đầu công kích đối thủ tạo thành uy hiếp với chúng. Thật sự, Alien cũng là loại sinh vật tương tự a, khi Queen này bị cưỡng hành lấy ra... Alien xung quanh sẽ bắt đầu điên cuồng công kích tới đây, hai chúng ta rất có thể sẽ bị xé vụn a!

Ngay lúc này, bên ngoài truyền đến một tiếng vang lớn....

http://tieulun.hopto.org

153. Queen Thứ Hai! (2)

Cùng lúc đó, đội ngũ thứ hai bắt đầu theo hai tên dẫn đường chạy tới đích đến, chạy không bao lâu, Triệu Anh Không đột nhiên nhàn nhạt nói:

- Không thấy Chiêm Lam đâu...

Tiêu Hoành Luật chỉ yên lặng gật gật đầu nói:

- Ân, cô ấy quay lại chỗ Trịnh Xá, ha ha... Vấn thế gian tình thị hà vậy, trực giáo sinh tử tương hứa*, ha ha...

(*: Hỏi thế gian tình ái là gì, mà khiến đôi lứa thề nguyền sống chết)

Trình Khiếu lập tức cười a a nói:

- Còn chưa đủ lông đủ cánh, a, ta nhầm, là thằng nhóc đến lông còn chưa mọc dài, thế mà cũng dám nói cái gì, vấn thế gian tình thị hà vật. Oa ha ha, không nghĩ tới ngươi còn có sở thích như vậy, vị nữ sỹ này thật sự là tràn ngập mị lực thành thục a, ha ha ha....

Thịch!

Lần này là Tiêu Hoành Luật thẹn quá hóa giận, trực tiếp cầm súng Plasma chĩa vào hắn, làm tên nam nhân này lập tức phải lăn tròn xuống đất....

.....

Từ bên ngoài phòng y tế truyền đến thanh âm, lập tức làm hai người giật mình kinh hãi, còn may thanh âm kia mang theo một loạt tiếng bước chân của người bình thường, đây chắc chắn không phải thanh âm của Alien.

Khi Trịnh Xá mở cửa phòng y tế ra, Chiêm Lam đang đứng bên ngoài, nàng mỉm cười quyến rũ nhìn Trịnh Xá, bộ dạng tựa hồ không chút cảm giác kỳ quái tại sao lại đứng đó, ngược lại, nàng không nói tiếng nào lách qua người Trịnh Xá cứ như vậy đi vào trong phòng y tế.

-Tại sao lại quay lại?

Trịnh Xá cuối cũng cũng không nhịn được hỏi.

Chiêm Lam cười hì hì nói:

- Một mình ngươi thì xác định phương hướng, vị trí kiểu gì? Vạn nhất có Alien đánh lén ngươi thì biết làm thế nào? Ta chỉ nặng khoảng chín mươi cân thôi, cõng theo ta chắc ngươi cũng không cảm thấy quá khó khăn phải không?

(Yuki: 2 cân Trung Quốc bằng 1kg, Chiêm Lam nặng khoảng 45kg)

Trịnh Xá nhìn thật sâu vào mắt nàng, cô bé này sắc mặt rất bình thản, nàng ôn nhu nhìn hắn, đôi mắt trong như nước có bao nhiêu điều muốn nói nhưng không thể bộc lộ ra. Hai người cứ như vậy, nhìn nhau mấy giây, bấy giờ hắn mới thì thào:

- Ngươi không cần quay lại... Không cần làm vậy vì ta.

Chiêm Lam mỉm cười lắc lắc đầu nói:

- Vậy không được, lúc trước đã thiếu ngươi rất nhiều rồi, lần này coi như ta trả nợ, hi hi, khi tiểu Lệ nhi cần giúp đỡ nhất, ta sao có thể bỏ mặc các ngươi được... Không cần nói gì nữa, nếu thật sự muốn cảm ơn ta, lát nữa cõng ta lên lưng nhé, đừng có vác vai đấy.

Trịnh Xá thở dài muốn nói gì đó nhưng mở miệng mà vẫn nói không nên lời, cuối cùng hắn chỉ có thể thở dài yên lặng, cứ như vậy đứng cạnh nam tử kia, xem kỹ xảo phẫu thuật điêu luyện của hắn. Mặc dù nói thời gian phẫu thuật là ba mươi phút, kỳ thực với tốc độ và kỹ xảo của hắn mà nói, chỉ cần hai mươi hai lăm phút là có thể kết thúc, tính toán một chút, Trịnh Xá ngoại trừ cảm thấy hơi an tâm, cũng sinh chút áy náy với gã nhân viên nghiên cứu này.

http://tieulun.hopto.org

Trải qua khoảng hai mươi phút, đã dần dần có thể nhìn thấy phần đầu của Queen, cái miệng dữ tợn cũng chậm rãi mở ra, đầu lưỡi chợt giật một cái, ba một tiếng đánh lên dao phẫu thuật. Mặc dù không làm hỏng dao phẫu thuật nhưng vẫn có thể thấy được sự hung hãn của Queen, chỉ bằng bản năng, mà còn chưa trưởng thành nó đã hung hãn đáng sợ như vậy, thân hình to lớn, đáng sợ sau khi nó lớn lên... Trịnh Xá đến giờ vẫn còn nhớ rõ phần kết của Alien 1, bọn họ thiếu chút nữa thì đoàn diệt, điều đó đã hoàn thoàn thể hiện sự cường đại khủng bố của Queen.

Chiêm Lam đột nhiên lo lắng hỏi:

- Ngươi nói Queen đã kinh khủng như vậy, cường đại như vậy, vậy tại sao giết nó chỉ được 1000 điểm thưởng và một chi tiết kịch tình cấp D chứ? Mà Alien thể tiến hóa, giết một con sẽ được 5000 điểm thưởng và một chi tiết kịch tình cấp B. Ngươi không cảm thấy quá kỳ quái sao? Chẳng lẽ Alien thể tiến hóa rất cường đại sao?

Trịnh Xá cũng trầm tư suy nghĩ:

- Có lẽ Alien thể tiến hóa thật sự cường đại như vậy, tình cảnh trong phim mặc dù không bộc lộ rõ thực lực của Queen, nhưng bị Alien thể tiến hóa chỉ vỏn vẹn một chưởng đánh vỡ đầu, như thế có thể thấy thực lực của Alien thể tiến hóa không hề yếu... Ngươi có thể quét hình được đám Alien thể tiến hóa này không?

Chiêm Lam lắc đầu nói:

- Không, tạm thời chưa được, tựa hồ tinh thần tảo miêu của ta vô hiệu với chất nhầy ăn mòn Alien tiết ra, những chỗ bị chúng phun chất nhầy này lên ta sẽ không quét hình được, cũng không biết là do nguyên nhân gì...

Trịnh Xá cũng chỉ có thể bất đắc dĩ nói:

- Những khu vực như vậy đang không ngừng gia tăng phải không? Hiện tại chúng đã lan đến đâu rồi?

Chiêm Lam từ từ nhắm mắt lại, lẩm bẩm nói:

- Ân, đúng vậy, những khu vực như vậy đang không ngừng gia tăng, chỉ những chỗ ta quét hình được đại khái đã có mười một Alien, trong đó có sáu con bắt đầu đến gần chúng ta, một con đang truy đuổi ở xa phía sau đám Tiêu Hoành Luật, phỏng chừng trong thời gian ngắn khó có thể tiếp cận bọn họ. Bọn họ hiện đang tới gần thang máy chính, nếu đi thang máy sẽ có thể đi lên thẳng hai tầng, như vậy rất gần tàu cứu sinh...

Trịnh Xá thở dài nói:

- Yên tâm đi, ta nhất định có thể đem các ngươi trở về an toàn... Nếu như đến cuối cùng, chúng ta chết cùng nhau...

Chiêm Lam lại mỉm cười sáng lạn nói:

- Nếu như chúng ta chết cùng nhau... Lời như vậy không phải là...

Đúng này, nam tử kia thở hắt ra một hơi nói:

- Đã cắt rời hoàn toàn các chỗ nối với cơ nhục, tiếp theo sẽ cắt chỗ tiếp nối thần kinh... Như vậy sẽ kích thích Queen sinh ra cảm giác nguy hiểm, đại khái ta cần mười phút nữa để hoàn thành phẫu thuật, trong thời gian này không thể bị quấy rầy, vì thế nhờ hai vị bảo vệ gian phòng này.

Trịnh Xá yên lặng gật đầu, hắn chỉ thản nhiên nói:

- Đa tạ... Yên tâm đi, thê tử của ngươi ở cũng bọn họ sẽ phi thường an toàn, đồng bọn của ta nhất định sẽ đưa nàng an toàn tiến vào tàu cứu sinh! Tất cả an toàn chỗ này đều do ta phụ trách, tóm lại mọi chuyện phẫu thuật ta xin trông cậy vào ngươi.

Nam tử kia bình thản nói:

- Chúng ta giao dịch công bằng, tính mạng thê tử của ta đổi lấy tính mạng người ngươi yêu, rất công bằng. Yên tâm đi, ta sẽ hoàn thành phẫu thuật trong thời gian quy định... Sau đó xin cho ta một khẩu súng và một viên đạn, cảm ơn...

http://tieulun.hopto.org

-Ân....

Sau khoảng hai phút, Chiêm Lam đột nhiên biến sắc nói:

- Đến rồi, ngay trước mặt đã có hai Alien đang tới rất gần, mấy chục giây sau sẽ xuất hiện trong thông đạo này, còn có bốn Alien khác đang chạy tới chỗ chúng ta, tốc độ quá nhanh a...

Trịnh Xá hít một hơi thật sâu, tay trái hắn cầm súng Plasma, tay phải cầm chiến đao, không nói tiếng nào đi ra ngoài cửa. Đến khi cửa phòng y tế bắt đầu đóng lại, Chiêm Lam mới nhẹ nhàng nói:

- Cẩn thận.

-Ân, sẽ cẩn thận...

Thật sự chỉ cần cẩn thận là đủ sao? Nếu như đối mặt với Alien, cho dù cẩn thận đến thế nào cũng không cách nào hoàn toàn tránh được thương tổn, cho nên so với cẩn thận từng ly từng tý, không bằng liều mạng chiến một trận. Lúc này Trịnh Xá đã tính toán kỹ rồi, cầm súng Plasma trên tay, hắn biết, tối đa chỉ có thể bắn ra hai phát, nếu như có trên hai Alien vậy chắc chắn sẽ phải gặp nguy hiểm cận chiến. Đây chính là tình huống mà hắn cực lực trốn tránh, một khi cận chiến, thì sống chết tại số, rất có thể chỉ hơi không cẩn thận đã bị cái đuôi của Alien đam trúng tim, mà nhược điểm của hắn chính là trái tim và đại não, một khi hai chỗ này bị đánh nát thì cho dù huyết thống bá tước có cường đại đến thế nào cũng chắc chắn không thể sống sót.

Trịnh Xá cầm súng Plasma yên lặng đứng chắn ở lối đi, hắn nhắm mắt, đem tất cả lực chú ý tập trung về phía trước. Dần dần, trong tai hắn cuối cùng cũng nghe được tiếng ma sát rất nhỏ từ phía xa truyền tới, đó là tiếng kim lại ma sát, thời gian trôi quá, thanh âm càng lúc càng lớn. Cuối cùng, Trịnh Xá mở mắt ra, hắn giơ súng nhắm chặt về phía bên trái ngã rẽ, miệng không ngừng đếm ngược.

"Ba..."

"Hai..."

"Một!"

Trịnh Xá vụt nổ súng, mặc dù chỗ đó còn chưa có dấu vết gì của Alien, nhưng chỉ trong chốc lát khi hắn nổ sũng, một bóng Alien đen sì đã xuất hiện tại ngã rẽ thông đạo. Tiếp đó, quả cầu năng lượng đập trúng thân hình vừa lao tới, cơ hồ chỉ trong nháy mắt, một đạo thiểm quang lóe lên, con Alien đó đã bị thiêu thành tro bụi, đến cả vách tường chỗ rẽ cũng bị hòa tan một mảng lớn. Gần như đồng thời, một bóng đen nhanh chóng lao tới chỗ Trịnh Xá, lúc này hắn vừa mới buông cò súng, bóng đen đó tốc độ cực nhanh, cơ hồ mới chớp mắt một cái đã chỉ còn cách Trịnh Xá mấy thước. Phản ứng của Trịnh Xá cũng cực nhanh, dưới chân đạp một phát nhảy lùi về phía sau, khi hạ xuống một khối năng lượng lại bay tới, chỉ thấy Alien đàn ở giữa không trung bị đạn năng lượng bắn trúng, ánh sáng lóe lên, bị thiêu đến tro bụi cũng không còn.

Trịnh Xá hít sâu mấy hơi, hắn còn chưa kịp buông súng Plasma xuống, một cảm giác nguy hiểm đột nhiên trừ trong phòng y tế truyền thẳng đến, dọa hắn sợ đến mức phải vội vàng mở cửa lao vào bên trong. Khung cảnh phía trong vẫn an tĩnh như cũ, nam tử kia yên lặng thao tác phẫu thuật, còn Chiêm Lam nhìn hắn cười khổ.

-Phía trên, bốn Alien đang cách đây một lớp thép, không biết chúng làm thế nào tiến vào... Nhìn chỗ đó! Thép bị ăn mòn!

Chiêm Lam đột nhiên chỉ vào một chỗ thép bị chất lỏng ăn mòn trên vách tường.

Hai người ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên, nóc tường chỗ đó đã bắt đầu bị ăn mòn tan chảy ra, theo tình hình này, nhiều nhất là mấy giây nữa, lớp thép này sẽ bị ăn mòn xuyên qua, tiếp đó.... Bốn Alien sẽ từ trên đỉnh đầu đánh thẳng xuống!

Một cái đuôi xuyên qua lớp théo đã bị ăn mòn, cuộc tập kích mà hai người đã tưởng tượng lại không đến, đúng lúc này, trên nóc phòng cách ly cũng bắt đầu có hiện tượng tan chảy, nói cách khác, đám Alien đã biết vị trí của Queen, chúng chuẩn bị trực tiếp xông vào gian cách ly, đoạt lấy Queen... đồng thời giết chết La Lệ!

http://tieulun.hopto.org

-A!

Trịnh Xá điên cuồng gào lên, hắn lao về chỗ vách tường bị đánh xuyên qua, chỉ thấy dưới chân hắn dùng sức đạp mạnh một cái, cả người vụt nhảy lên cao mấy thước, một tay bám vào bờ thép bị ăn mòn, tiếp đó cả người bay lên, đập thẳng vào một con Alien cực lớn, cứ lăn lộn như vậy, lao về phía ba con Alien cự đại còn lại.

Trên khoảng không giữa hai tầng có bốn con Alien to lớn, còn Trịnh Xá chỉ có một mình...

154. Chiến Đấu Ở Phía Còn Lại! (1)

Tiêu Hoành Luật vẫn như cũ, được Trương Hằng ôm trước ngực, mặc dù Trình Khiếu cũng cười hì hì, tỏ ý sẵn lòng tiếp nhận nhiệm vụ bế hắn, nhưn bị Tiêu Hoành Luật cự tuyệt không chút khách khí, còn về chuyện có phải là do sợ bị báo thù hay không thì chỉ có bản thân hắn mới biết được.

Tiêu Hoành Luật cẩn thận hỏi một nhân viên nghiên cứu:

- Thang máy lớn này có an toàn như các ngươi nói không đó? Vạn nhất có chỗ bị Alien ăn mòn mất thì làm thế nào?

Tên nhân viên nghiên cứu kia lập tức nói:

- Theo tính toán thì sẽ không sao, xung quanh thang máy chính có bố trí lưới điện phòng hộ, cho dù bị công kích rất nhỏ cũng sẽ kịch liệt phản kích. Alien mặc dù có thể kháng cự điện áp bình thường nhưng đối với điện cao áp cũng không có nhiều sức phòng ngự. Đương nhiên, đây chỉ là Alien bình thường, nếu như là Queen mà nói, vỏ ngoài cửa thật sự đủ sức ngăn cản điện cao áp thông thường... Bất quá, ta nghĩ Queen cũng sẽ không tùy tiện chạy tới gần thang máy phải không?

Tiêu Hoành Luạt suy nghĩ tử tế một lúc rồi nói:

- Vậy thì tốt, chúng ta dùng thang máy chính tiến lên tầng trên... Sau đó cần bao lâu để tới gần tàu cứu sinh!

Gã nhân viên nghiên cứu còn lại vội vàng nói:

- Nếu dựa theo tốc độ của chúng ta hiện tại, có lẽ chạy thêm khoảng hai mươi phút nữa sẽ đến nơi, đoạn này hẳn là có một vài nhân viên phòng hộ, vũ khí của họ cũng có thể gây thương tổn đối với Alien bình thường, không bằng đem bọn họ đi cùng có được không?

Triệu Anh Không lại lạnh lùng nói:

- Không quen hành động với người xa lạ, nếu như bọn họ dùng đạn thật công kích, ta sợ khi chiến đấu sẽ bị ngộ thương, hơn nữa ngươi tin rằng bọn họ sẽ trợ giúp chúng ta? Trợ giúp đám vật thí nghiệm chúng ta?

Tên nhân viên này lập tức đỏ mặt không dám nói gì nữa. Gã kia vội chuyển đề tài nói:

- Ta không thể hiểu được, rút cuộc các ngươi làm thế nào thoát khỏi đó vậy? Thủy tinh công nghiệp chống đạn, khóa chốt hợp kim cường hóa, lại cộng thêm vòng đầu cùng chất liệu, các ngươi hẳn là khó có khả năng dựa vào lực lượng bản thân thoát ra? Chẳng lẽ có người thả các ngươi ra?

Tiêu Hoành Luật cười lạnh nói:

- Thả chúng ta ra? Ai thả chúng ta ra? Đừng có suy nghĩ lung tung nữa, cẩn thận dẫn đường đi, trừ phi các ngươi muốn nổ tung cùng phi thuyền này.

Hai gã nhân viên nghiên cứu nhìn nhau, bọn họ cuối cùng cũng ngậm miệng không nói gì thêm, cứ như vậy dẫn đường phía trước mọi người. Chạy thêm mấy phút, trước mặt hiện lên một cánh cửa thang máy cực lớn, ít nhất cũng cao đến ba mét, bên ngoài có ba tên lính đứng gác. Bọn họ nghe thấy phía sau có tiếng bước chân, liền ngạc nhiên quay đầu lại nhìn, tiếp đó mấy tên lính này giơ súng chĩa vào mọi người, gã đứng đầu cao giọng nói:

- Hạ vũ khí, ngồi xuống...

http://tieulun.hopto.org

Tiêu Hoành Luật hạ giọng quát:

- Triệu Anh Không!

Triệu Anh Không đã sớm đặt nữ tử xinh đẹp xuống, nàng nhẹ nhàng lao đến trước mặt mọi người, một tay vung lên. Mấy tên lính nhất thời kỳ quái nhìn nhau, tiếp đó phi thường sợ hãi nhìn cơ thể mình từ chỗ ngực chậm rãi đổ xuống đất, cả người bị chia thành hai nửa, chỗ cắt phẳng lỳ như gương, phảng phất như trời sinh đã như vậy. Đến lúc ba người bị rời hẳn thành hai đoạn, máu từ vết thương mới bắt đầu trào ra ồ ạt, nội tạng rơi rụng đầy đất.

Cô bé này thu hồi vũ khí nhỏ như sợi tóc lại,món vũ khí này vừa tung ra thì vừa dai bền, vừa sắc bén, nhưng khi thu hồi lại trên tay thì mềm mịn như tơ. Vũ khí dễ dàng cắt đôi ba tên lính lúc này cuốn quýt trên cánh tay nàng trông như một món trang sức dệt bằng tơ tằm.

Hai gã nhân viên nghiên cứu đơn giản là sợ đến choáng váng, bọn họ ngây ngốc nhìn Triệu Anh Không, cả nửa ngày vẫn không dám nói gì. Không chỉ có hai người bọn họ, mấy người còn lại cũng bị dọa đến trợn mắt há mồm, cũng có người không bị kinh hãi bởi đám thi thể tan nát này, dù sao trải qua mấy bộ phim kinh dị, tâm lý mấy người coi như đã được khảo nghiệm, chỉ có Trương Hằng nhất thời sắc mặt tái xanh, toàn thân không ngừng run rẩy. Căn bệnh của hắn xem ra chẳng có chút thuyên giảm nào, ngược lại có vẻ càng lúc càng nghiêm trọng, ít nhất từ biểu hiện của hắn, cái kiểu cả người run rẩy này tuyệt đối không phải sợ hãi bình thường.

Biểu hiện của những người còn lại cơ bản là phi thường kinh ngạc, vô luận là Trình Khiếuhay nữ tử xinh đẹp cũng vậy, bọn họ vô cùng ngạc nhiên nhìn ba cỗ thi thể trước mắt. Về phần Tiêu Hoành Luật thì lại bất ngờ vì uy lực của vũ khí cùng mức độ thuần thục của Triệu Anh Không, xét từ tình huống một kích bất thần vừa rồi, vũ khí này căn bản cực khó phòng bị, ít nhất, xem uy lực, giết chết một người cực kỳ dễ dàng. Cự ly cũng được khoảng bảy thước, coi như là vũ khí chiến đấu tầm trung.

Tiêu Hoành Luật bình hạ tâm thần, hắn lập tức nhìn hai gã nhân viên nghiên cứu nói:

- Đây là thang máy chính phải không? Các ngươi khẳng định thang máy này còn có thể vận hành?

Hai gã nhân viên nghiên cứu vội vàng nhìn kỹ bảng điều khiển thang máy, trên đó báo hiệu thang đang không ngừng di xuống, một người vội vàng gật đầu:

- Đúng vậy, thang máy chính thật sự vẫn có thể sử dụng, xét tình hình vừa rồi họ đứng chờ thang máy, phía trên hẳn là cũng có người vậy? Phù, như vậy cũng tốt, chỉ sợ chúng ta vừa đặt chân lên tầng trên đã thấy Alien đầy đất, như thế không khỏi làm người ta quá tuyệt vọng mất...

Tiêu Hoành Luật ngắt ngắt tóc, hắn kỳ quái nói:

- Kỳ thật ta thấu rất quái lạ, các ngươi không cảm thấy thang máy chạy xuống hơi lâu sao? Trình Khiếu, ngươi bế ta, Trương Hằng, còn nhớ lời ta đã nói không? Vô luận thế nào, lâm địch chỉ cần một kích, không phải ngươi sống thì là ta chết.... Ngươi đừng sợ hãi, chỉ cần muốn giết chết địch nhân là được, như vậy bản thân sẽ có thể an toàn, như vậy địch nhân căn bản khó có thể gây thương tổn đến ngươi.

Trương Hằng thật không dám nhìn tới chỗ ba cỗ thi thể kia, thân thể hắn vẫn hơi run run, sau khi giao Tiêu Hoành Luật cho Trình Khiếu, hắn kỳ quái hỏi:

- Sẽ có chuyện gì sao? Ngươi nói rõ ràng một chút, nếu không ta không chuẩn bị tâm ký chiến đấu, chỉ sợ sẽ sợ đến không kéo nổi dây cung!

Tiêu Hoành Luật cười hì hì nói:

- Vậy không tốt sao? Nếu đã không phải tận lực chiến đấu, lúc chiến đấu ngươi cũng sẽ không có nhiều cố kỵ, chỉ cần một kích bắn ra là được. Còn về chuyện có bắn trúng mục tiêu hay không, sau khi bắn trúng sẽ có chuyện gì, bản thân rút cuộc có chết hay không, những chuyện này ngươi không cần quan tâm tới, ngươi chỉ cần quan tâm đến một thứ thôi... Tên của ngươi đã đặt trên cung chưa?

Trương Hằng hít một hơi thật sâu, hắn lấy một mũi phụ ma tiễn +3 sắc bén ra, một tay cầm mũi tên, tay kia nắm chặt Cổ cung Xạ Thiên Lang. Giống như Tiêu Hoành Luật đã nói, giờ phút này trong đầu hắn không nghĩ tới bất cứ chuyện gì, dù là sợ hãi cũng được, tử vong cũng được, chiến đấu cũng được, dù sao

http://tieulun.hopto.org

khi nguy hiểm xuất hiện sẽ một tiễn bắn tới, mọi chuyện cứ sau khi bắn rồi tính sau. Như vậy có thể cũng là phương thức chiến đấu thích hợp với hắn nhất, ít nhất, hắn tuyệt đối sẽ không lại sợ hãi bị địch nhân công kích hoặc tử vong.

Chờ đến khi cửa thang máy chính chậm rãi từ tầng trên hạ xuống, Trương Hằng lập tức kéo căng trường cung, chỉ chờ cửa thang máy mở ra là một tiễn bắn tới. Bởi vì hắn đã ngửi được mùi hôi của Alien và mùi máu tanh từ trong thang máy truyền tới, mùi này so với mùi máu tươi từ đám thi thể sau lưng hắn không khác nhau lắm.

Mà Triệu Anh Không cũng đã đồng dạng chuẩn bị chiến đấu, nàng một tay nắm chuôi chủy thủ, tay kia cuốn kim chúc tơ, vô luận trong thang máy có cái gì, nàng cũng đã chuẩn bị đối mặt với loại nguy hiểm đó, là loài người cũng thế, mà là Alien cũng thế.

Trên thực tế, đến cả Tiêu hoành Luật cũng cầm súng Plasma chĩa thẳng vào cửa thang máy. Khi cánh cửa tử từ mở ra, đập vào mắt mọi người lại là một cỗ thi thể vỡ vụn, phẳng phất như bị một cái miệng cực lớn cắn xé, nhìn vừa tanh tưởi vừa ghê rợn. Tất cả mọi người đều chấn động không nói nên lời, chỉ có Trình Khiếu và Triệu Anh Không bước lên trước, đương nhiên do bị Trình Khiếu ôm, Tiêu Hoành Luạt cũng bị kéo vào, làm thằng nhóc này sợ điếng người, hắn lạp tức gào lên:

- Bỏ ta xuống trước đã, bỏ ta xuống trước đã... Mặc dù ta không sợ người chết, nhưng nhìn mấy thứ này không phải quá ghê tởm sao? Đừng để ta tới gần họ!

Trình Khiếu phẳng phất như đang đùa giỡn, giả bộ muốn ném Tiêu Hoành Luật vào đống thịt nát vụn đó, đến khi làm thằng bé này sợ đến run rẩy cả người, hắn mới cười ha ha, thả Tiêu Hoành Luật xuống, tiếp đó cũng Triệu Anh Không đi tới đống thịt kia.

-Còn rất mới, có lẽ mới chết không quá mười phút trước, hơn nữa từ vết cắn này, a a, chúng ta có lẽ sắp phất to rồi, từ độ lớn mà nói, phỏng chừng ở phía trên chính là...

Trình Khiếu cười ha ha nói.

Triệu Anh Không gật đầu nói:

- Không sai, bọn họ thật sự chết do bị một vật lớn cắn xé nội tạng, hơn nữa mới chết không quá mười phút trước, phía trên thật sự có thể có...

-Là Queen sao?

Tiêu Hoành Luật hơi mỉm cười khổ sở.

Queen, lớn gấp mấy lần Alien bình thường, hơn nữa chẳng những thân thể lớn như thế, mà cả vỏ ngoài cứng rắn của Alien cũng dày gấp mấy lần. Nói cách khác, vũ khí bình thường rất có thể không gây được chút thương tổn nào tới nó, mà uy lực của vũ khí năng lượng quả thật rất lớn, nhưng không biết bọn họ có chịu nổi một kích từ cái đuôi của Queen hay không, phải biết rằng, ngay cả lực lượng cũng nhân lên mấy lần. Đây cũng là nguyên nhân vì sao đi đường Tiêu Hoành Luật một mực tính toán làm cách nào tránh được Queen, nhưng người tính không bằng trời tính, bọn họ cuối cùng vẫn gặp phải sinh vật cự đại mà khủng bố, Queen.

-Vậy chiến đi, nhìn mọi người xem... Ta đã nghe Trịnh Xá kể qua về chiến lực đáng sợ của Queen, nghe nói lúc ấy bọn họ gần như lâm vào đoàn diệt mới miễn cưỡng vượt qua được. Với thực lực của chúng ta hiện tại so với họ hẳn là mạnh hơn nhiều, liều mạng với Queen một trận cũng không phải không có khả năng, mặc dù Queen ở đây so với trong phim thì kinh khủng hơn nhiều, nhưng chúng ta cũng không đến mức chắc chắn phải thua!

-Triệu Anh Không, ngươi quấy rối động tác của Queen, Trương Hằng... Tam trọng Bạo liệt tiễn! Gặp địch chỉ một kích, tính mệnh của chúng ta giao hết cho ngươi đó!

http://tieulun.hopto.org

155. Chiến Đấu Ở Phía Còn Lại! (2)

Mọi người trong lòng đều thấp thỏm không yên, dù sao bất cứ ai đứng cạnh một đống thịt bị cắn xé nát vụn cũng sẽ cảm thấy bất an. Không nói tới những người khác, chính Trương Hằng là người khó chịu nhất, hắn vốn sợ thấy máu, sợ chiến đấu, nhưng giờ phút này hắn hai chân đứng giữa xương thịt người, cảm giác thịt tươi chất đầy xung quanh thật sự quá kinh khủng, đây cũng chưa tính là gì, nếu bình thường hắn cứ trực tiếp hôn mê là xong, nhưng lúc này lại bị phó thác trách nhiệm.

Tính mạng của tất cả đồng bọn a, tất cả đều phó thác lên Tam trọng Bạo liệt tiễn của hắn, áp lực như thế làm hắn đến cả tư cách để ngất xỉu như trước cũng chẳng còn.

Trước đó, sau khi hắn luyện được Tam trọng Bạo liệt tiễn đã nói cho Tiêu Hoành Luật uy lực của kỹ năng này, khuyết điểm lớn nhất chính là, độ chính xác hoàn toàn không đủ. Có thể nói, nếu như một tiễn bình thường độ chính xác là 100%, Bạo liệt tiễn thông thường độ chính xác là 90%, vậy Tam trọng Bạo liệt tiễn chỉ có độ chính xác là 50%, hắn chỉ có một nửa xác suất bắn trúng mục tiêu, mà hơn nữa rất có thể một nửa xác suất này cũng không bắn trúng chỗ yếu hại. Nói tóm lại, với uy lực cực lớn của Tam trọng Bạo Liệt tiễn, được bao nhiêu lại mất bấy nhiêu, có được uy lực khổng lồ thì cũng mất đi độ chính xác.

Trương Hằng hít sâu một hơi, hắn ổn định lại thân thể đang run rẩy, tiếp đó cẩn thận hỏi:

- Tiêu Hoành Luật, uy lực của Tam trọng Bạo liệt tiễn quả thật rất lớn, nhưng đồng dạng, nguy hiểm cũng quá cao, vạn nhất không bắn trúng thì làm sao bây giờ? Tin ta đi, có phụ ma tiễn +3 này rồi, chỉ cần uy lực của Bạo liệt tiễn phổ thông là đã đủ lớn rồi, đừng sử dụng Tam trọng Bạo liệt tiễn nữa!

Tiêu Hoành Luật lại lắc lắc đầu, mắt thấy đã sắp lên tầng trên, hắn mới từ từ nói:

- Được rồi, ngươi có thể vứt bỏ chúng ta, một mình chạy trốn mà... Giống như ngươi vứt bỏ nữ nhân của ngươi vậy, để nàng bị luân phiên...

Trương Hằng một quyền đánh bay cả Trình Khiếu đang ôm Tiêu Hoành Luật lên, rơi thẳng xuống đống thịt vụn. Vậy còn chưa đủ, hắn vụt xốc Tiêu Hoành Luật lên, nhưng chỉ thấy tiểu nam hài này nhìn hắn cười nhạt, hơn nữa Trình Khiếu cũng lao tới ôm lấy Tiêu Hoành Luật, hắn lạnh lùng nói:

- Nam nhân không được đem sai lầm của mình biến thành đau đớn của người khác!

Trương Hằng gục đầu xuống, hắn thở dài nói:

- Không, hắn nói đúng, ta là kẻ nhát gan... Bỏ nàng lại một mình, bỏ nàng lại một mình mà chạy trốn! Đây không phải kẻ nhát gan thì là gì? Hắn nói rất đúng a!

Tiêu Hoành Luật sờ sờ mặt, hắn lẩm bẩm mấy tiếng "đánh đau quá a", vừa không ngừng nói:

- Biết Xạ Thiên Lang từ đâu mà có không? Hội văn điêu cung như mãn nguyệt, Tây Bắc vọng, Xạ Thiên Lang(*), chính là lúc này!

Một tiếng đinh khẽ vang lên, thang máy chính cuối cùng cũng tới tầng cao nhất, Trương Hằng hai mắt mờ mịt, hắn không chút nghĩ ngợi giương Xạ Thiên Lang cong vòng như trăng tròn, tay cầm chặt ba mũi phụ ma tiễn, một tiếng rít lên, một tiễn đẩy một tiễn bắn ra. Đến mũi tên thứ ba, mấy mũi tên đã lấp lóe quang mang chói mắt, thuộc tính ma pháp phụ trợ của mỗi mũi tên đều bộc phát, tiếp đó hung hăng bắn thẳng vào một cái đầu cực lớn đang thò ra. Thịch một tiếng trầm đục, mũi tên phá không bay mất, cái đầu khổng lồ kia phảng phất như bằng bùn đất, từ từ biến thành bụi phấn, phiêu tán giữa không trung. Đến khi cả cái đầu đã biến mất không thấy nữa, thân thể to lớn kia mới chậm rãi đổ xuống đất.

-Đây, đây là uy lực đặc thù của phụ ma tiễn + 3, vô luận là thứ gì cũng có thể dễ dàng hóa thành tro bụi, biết mất không thấy nữa, không chỉ như thế, còn gia tăng tầm bắn và lực phá hoại. Vì vậy ta mới nói, chỉ cần một tiễn bắn ra là được, hà tất phải sử dụng Tam trọng Bạo liệt tiễn chứ?

Trương Hằng từ trong thang máy đi ra, hắn vừa nói vừa kỳ quái nhìn xung quanh. Loại cảm giác tiến nhập vào trạng thái mở cơ nhân tỏa này, mặc dù là hắn ngẫu nhiên phát hiện ra, nhưng vô luận thế nào, loại cảm giác này cũng cực kỳ tuyệt vời, trực giác chiến đấu không ngừng cuồn cuộn truyền tới, làm hắn thấy bản

http://tieulun.hopto.org

thân như trong chốc lát biến thành siêu. Cảm giác này thật sự không thể diễn tả với người khác, đương nhiên, đau khổ sau khi giải trừ trạng thái mở cơ nhân tỏa cũng không thể nói với người khác được.

Tiêu Hoành Luật thấy Trương Hằng vụt đau đớn, hắn dựa vào cửa thang máy không ngừng co quắp, nhìn cả người đơn giản chỉ có thống khổ. Thậm chí đến Trình Khiếu điểm mấy huyệt đạo của hắn cũng vô dụng, Tiêu Hoành Luật gãi gãi đầu nói:

- Hóa ra là như vậy a, thật đúng là làm người ta phải tiếc nuối. Kỳ thật bạo liệt tiễn bình thường có lẽ cũng đủ rồi, ta đã đánh giá thấp uy lực của vũ khí phụ trợ ma pháp này, đúng rồi, ngươi không soa chứ?

Trương Hằng chỉ hận không thể cắt Tiêu Hoành Luật thành từng miếng ăn thịt, hắn ha miệng hớp từng ngụm không khí, nói:

- Ngươi... Ngươi rất đáng ghét!

Tiêu Hoành Luật cười ha ha nói:

- Cũng không đúng, ta không phải đã bị ngươi đánh một phát sao? Mọi người coi như hòa, ngươi hiện tại không phải cảm thấy tốt hơn nhiều sao? Đúng không? Chỉ cần không sợ hãi là sẽ không sợ hãi, ha ha, địch nhân tất cả chỉ là hổ giấy thôi, nhìn qua có vẻ đáng sợ, kỳ thật cũng chẳng có gì, chỉ cần ngươi giết chết đối phương là được rồi, đối phương cản bản vô pháp làm hại đến ngươi, ha ha ha...

Trương Hằng được Trình Khiếu dìu đỡ chậm rãi đứng lên. Hắn thật sự muốn hung hắng đập cho Tiêu Hoành Luật một quyền, nhưng giờ phút hắn này toàn thân vô lực. Giải trừ trạng thái mở cơ nhân tỏa tiền kỳ đều là như vậy, một khi sử dụng sau đó sẽ là một thời gian vô lực, cho nên bất đắc dĩ chỉ có thể để một nhân viên nghiên cứu bế Tiêu Hoành Luật, còn Trình Khiếu cõng Trương Hằng, dù sao mọi người cũng đều phải chạy đua với thời gian, vô luận thế nào cũng phải trong thời gian nhất định tới được bên trong tàu cứu sinh.

-Ha ha, cho dù thế nào đi nữa, ngươi cũng đã dễ dàng giải quyết một Queen có thể khiến đoàn diệt đó? Các ngươi chẳng phải đã nói đội ngũ của đội trưởng lúc trước không phải thiếu chút nữa thì đoàn diệt sao? Lúc đó thực lực của mọi người rất yếu sao?

Trình Khiếu vừa chạy vừa cười ha ha nói.

Hắn còn chưa dứt lời, đột nhiên từ thông đạo cạnh thang máy một bóng đen to lớn xông ra, ba một tiếng trầm đục, Triệu Anh Không lao tới ngăn cản bóng đen đó đị đánh bay ra hơn mười thước, tiếp đó Trương Hằng thoáng cái đã đập lên vách tường. Người vốn phải trúng công kích lúc nãy là Trình Khiếu, hắn ngây người nhìn Triệu Anh Không phía xa, liền đó vứt Trương Hằng xuống đất, đoạt lấy súng Plasma trên tay Tiêu Hoành Luật, vụt lao tới phía trước.

Trong thông đạo, một Alien khổng lồ lớn gần mười thước đứng đó, thân nó dài ít nhất cũng hơn mười thước, vỏ ngoài đen sì phảng phất như sắt thép, bất cứ ai đối diện với nó sẽ cảm thấy một luồng áp bức to lớn. Tuy nhiên Trình Khiếu rõ ràng là ngoại lên, hắn phảng phất như không cảm thấy áp lực khôngt lồ của Queen, khi cái đuôi Queen còn đang rút về, hắn đã đưa súng nhắm vào đùi nó bóp cò. Một đạo thiểm quang lóe lên, Trình Khiếu bị đánh bay, đồng thời trên đùi Queen chỉ vỏn vẹn xuất hiện một cái lỗ bị hào tan lõm và, tựa hồ đến khớp xương cũng không bị thương. Bất quá, cảm giác đau đớn này đủ để kích thích Queen đại khai sát giới rồi.

Trình Khiếu bị đáng bay ra xa, nhưng hắn lại nhảy bật dậy như chẳng hề hắn gì, chỉ có súng Plasma trên tay hắn đã nát vụn. Vừa rồi một kích của cái đuôi đáng trúng khẩu súng, nếu không chỉ một phát là đủ đáng gãy tan mấy xương ngực hắn, thậm chí cắt đứt đôi người.

Queen gào lên, nó nhấc chân xông về phía mọi người, hai chân to lớn tạo cho tất cả một loại ảo giác, phảng phất như nó chỉ đạp nhẹ một phát, mọi người sẽ bị áp thành bánh thịt. Vì thế, khi Queen xông tới, mấy người đối diện đều vô thức lùi lạu phía sau, bọn họ không nhìn thấy Triệu Anh Không từ xa lao tới chỗ Queen, khi cái đuôi quét về phía mọi người, nang đã đến cạnh chân nó, phần đùi to lớn lập tức bị nhẹ nhàng cắt đứt, vô số dịch acid màu vàng từ chỗ đó phun ra, mà Queen cũng mất trọng tâm ngã xuống đất.

Triệu Anh Không không nói tiếng nào, nhảy tới trên người Queen, trước khi nó kịp quay đầu bắn lưỡi ra, trong tay nàng đã xuất hiện thêm một thanh chủy thủ đầy lửa. Chỉ thấy nàng nhảy tới trong nháy mắt,

http://tieulun.hopto.org

thanh chủy thủ đã hung hăng đâm thẳng vào giữa đầu Queen, hỏa diễm kịch liệt cũng đồng dạng thiêu đốt đại não Queen.

Alien có linh không không? Chẳng ai dám khẳng định chuyện này, nhưng từ tiếng kêu thê thảm cùng cực của Queen có thể thấy, nó tuyệt đối đang phải chịu khống khổ khủng khiếp. Nó điên cuồng giãy dụa, mặt đất đã bị dịch thể có tính ăn mòn mạnh của nó khoét thành một lỗ lớn, tổng lượng dịch acid mà nó phun ra cơ hồ ăn mòn cả sàn tàu thành một cái ao nhỏ, chỉ cần bước một bước là sẽ mắc kẹt trong đó. Đến cả nửa ngày sau, con Alien khổng lò này mới từ từ ngừng giãy dụa, cứ như vậy chết giữa đương trường.

Triệu Anh Không yên lặng đi tới cạnh Queen, sợi tơ kim loại trong tay nàng hơi vung ra, tiếp đó dùng sức kéo một phát, cây hỏa diễm chủy thủ đã được nàng kéo về. Triệu Anh Không cẩn thận quan sát chủy thủ, hoàn hảo, vô luận là tài liệu chế tạo bản thân chủy thủ hay tài liệu chế tạo chuôi, đều là kim loại nàng chưa từng thấy qua, mà thứ kim loại này tựa hồ không sợ acid ăn mòn, cứ như vậy cắm vào trong não Queen mà vẫn không hao tổn chút nào, làm Triệu Anh Không khẽ mỉm cười.

Trình Khiếu cùng những người còn lại cùng chạy tới, bọn họ đều lớn tiếng hoan hô, mà bộ dạng Trình Khiếu lại càng khoa trương, hắn đưa tay ôm lấy Triệu Anh Không vào lòng, dộ dạng rất là quan tâm chăm sóc:

- Nữ hài tử sao có thể đánh đấm như vậy được? Bất quá.... Ngươi vừa rồi đánh rất sảng khoái a, ha ha ha, tiếc là ta không có vũ khí vừa tay, nếu không ta có thể cùng chiến đấu với ngươi rồi... Triệu Anh Không? Triệu Anh Không!

Triệu Anh Không không ngờ đã không còn chút cử động nào, cô bé này vừa tra chủy thủ vào vỏ, nàng đã đứng như vậy hôn mê bất tỉnh, khóe miệng không ngừng rỉ máu, cả người yếu ớt. Trình Khiếu vội vàng cẩn thận chạm vào vai nàng, từ vai trái đến bụng trái đã dính đòn nghiêm trọng, khớp xương cơ hồ nát vụn, không chỉ như thế, nội tạng cũng đã trọng thương, Trình Khiếu lập tức nói:

- Mau lên! Chúng ta cùng nhau chạy, mẹ kiếp, mau lên a! Nàng tối đa chỉ sống được mười phút nữa, đã bị chảu máu trong rồi, ta đã điểm mấy huyệt đạo, nhưng không có kim châm, không thể hoàn toàn ngăn chặn được, mau chạy a!

Chưa dứt lời, hắn đã ôm Triệu Anh Không điên cuồng chạy đi.

Những người còn lại đều sững sờ, Trương Hằng vốn toàn thân đã như nhũn ra, sau khi nghe vậy hắn cũng cắn răng bắt đầu đi theo mọi người. Tất cả nối tiếp nhau chạy đi, chỉ có Tiêu Hoành Luật vẫn hưởng thụ đặc quyền được bế đi, bất quá sắc mặt hắn đã xanh mét, không ngừng ngắt ngắt tóc suy nghĩ.

"Nếu như đã có hai Queen, vậy Alien thể tiến hóa... Sẽ có mấy con đây?

*: Câu trong bài: Giang thành tử - Mật châu xuất liệp của Tô Đông Pha

156. Alien Thể Tiến Hóa (1)

Trịnh Xá đến giờ vẫn đầy một bụng tà hỏa, từ lúc tiến vào bộ phim kinh dị này, trong lòng hắn đã rất buồn bực cần phát tiết. Loại cảm giác này kéo dài từ đầu phim, đến bây giờ khi đám Alien này định ăn mòn lớp thép phia trên phòng cách ly đã làm cỗ tà hỏa trong bụng hắn triệt để bạo phát, vì thế hắn lập tức không để ý tới mọi thứ, lao lên chỗ tiếp giáp giữa hai tầng.

Đảo người lao lên từ lỗ bị ăn mòn, hành động này rõ ràng làm đám Alien hơi ngạc nhiên, đến khi Alien đầu tiên bị Trịnh Xá đánh trúng, ba con còn lại cũng vội vàng xông tới. Trịnh Xá khi lao tên đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, cơ nhục toàn thân không ngừng mau chóng bành trướng, tiếp đó hắn cuối cùng cũng nhìn thấy rõ động tác bắn đầu lưỡi của Alien.

Alien bị hắn đánh trúng quay đầu lại, đưa miệng nhắm chuẩn vào đầu hắn, sau đó phảng phất như phim quay chậm, hàm răng dính đầy nước dãi chầm chậm mở ra, từ bên trong bắn ra một đầu lưỡi đầy răng sắc bén. Tiếp theo, đầu lưỡi giống như đạn pháo bắn ra, chỉ một kích thôi là đủ tạo thành một lỗ lớn trên đầu người.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá lúc này cũng đã điên cuồng, trạng thái này trước kia từng xuất hiện một lần, đó là khi đối diện với đội trưởng Ấn Châu đội. Bởi vì hảo huynh đệ bị giết, bởi vì tân nhân bị ngược sát, bởi vì cừu hận thấu xương, Trịnh Xá gần như nuốt sống tiểu hòa thượng, lúc này khi bốn con Alien ý đồ tiến vào gian cách ly, uy hiếp đến tính mạng La Lệ... Sự điên cuồng này không hề thua kém chút nào so với lần trước.

Trịnh Xá Trịnh Xá đưa tay cắm xuống, thuận thế ấn vào trong cái miệng há rộng của Alien. Không đợi nó nhe răng ra, hắn không ngờ lại điên cuồng gào lên ấn cả cánh tay vào, đồng thời vận năng lượng huyết tộc lên, hỏa diễm đỏ như máu thiêu đốt trong mồm Alien. Ngọn lửa đó cực kỳ mãnh liệt, chỉ trong chốc lát dã thiêu từ trong đầu Alien ra đến bên ngoài, mà Trịnh Xá lại càng hung hăng lôi thẳng đầu lưỡi của nó ra, hỏa diễm lại bùng phát, đầu lưỡi lập tức bị thiêu thành tro bụi.

Alien đúng là sinh vật khủng bố, bọn chúng kỳ thật cũng có trí tuệ rất cao, nhưng bản năng giết chóc càng thể hiện nhiều hơn, do đó, khi thấy Trịnh Xá giết chết một con, bọn chúng ngược lại, toàn bộ đánh tới, trong đó một con vừa lao tới đồng thời đầu lưỡi trong miệng cũng bắn ra, phương hướng chính là đầu Trịnh Xá. Một con Alien khác uống người quét đuôi tới, cái đuôi phảng phất như trường mâu, nhắm thẳng vào ngực ỹ, chỉ có Alien ở xa nhất trước đó đang ăn mòn tường thép nên lúc này còn cách Trịnh Xá một đoạn.

Trịnh Xá giờ phút này đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, chẳng những lực lượng mau chóng biến cường, hơn thế nữa, lực phản ứng thần kinh, tốc độ, độ chính xác khi công kích, tất cả các phương diện đều được đề cao cực độ. Vì thế, trước khi hai Alien một trước một sau công kích tới, hắn đã hoàn toàn nhìn ta quỹ tích đầu lưỡi bắn ra cùng phương hướng cái đuôi đánh tới, hắn vận khinh công, dưới chân đạp một phát, cả người lập tức lùi về sau nửa thước. Trong nháy mắt khi hai đợt công kích thất bại, cả người hắn vụt xoay lại, tựa vào tường phía sau dùng sức đạp một cái, toàn thân như đạn pháo phá không lao tới nắm chặt lấy đầu lưỡi dụng lực kéo một cái, rút cả đầu lưỡi ra. Tiếp đó hắn vận hành nội lực ăn mòn lên quyền trái, thừa dịp kéo đầu lưỡi làm đầu Alien bị lôi xuống, một quyền hung hăng đánh thẳng tới, dựa vào tính ăn mòn của nội lực, không ngờ xuyên thẳng qua giữa đầu Alien, ngập đến nửa cánh tay, mắt thấy Alien này đã không sống nổi nữa.

Alien dùng đuôi công kích vừa rồi cũng đã xông tới, đầu lưỡi tấn tốc thuận thế bắn ra, Trịnh Xá lúc này đã không thể tránh kịp, cho nên hắn chỉ có thể đưa tay trái lên đỡ lấy một kích này. Lực lượng to lớn lập tức từ đầu lưỡi truyền đến, còn may, Trịnh Xá trong vô thức lùi lại nửa bước, mới có thể để đầu lưỡi Alien hết lực rụt lại, nếu không tay trái hắn không phải là không thể bị cắt đứt.

Dù vậy, vết thương trên tay hắn cũng sâu đến tận xương, bất quá, lúc này hắn đang trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, các loại cảm giác đau đớn đã sớm bị phong bế, cho nên hắn dứt khoát vung quân đao chém tới, chặt đứt đầu lưỡi thành hai đoạn. Nhưng không đợi hắn có động tác tiếp theo dưới chân đột nhiên nhẹ bẫng, hắn cùng Alien bị chém đứt đầu lưỡi, còn có Alien đang sắp lao tới trước mặt hắn, ba sinh mệnh trực tiếp từ khoảng không giữa hai tầng rơi xuống. Vừa rồi lớp thép tại chỗ họ đứng đã bị máu Alien ăn mòn sạch sẽ, cuối cùng đã không thể chịu đựng trọng lượng của cả ba, làm họ rơi xuống dưới.

Tốc độ của Trịnh Xá và Alien đều cực nhanh, nhưng rõ ràng là Trịnh Xá mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai phải nhanh hơn một chút, cả người hắn còn đang ở giữa không trung đã vận hành khinh công, song cước dụng lực đạp lên người một Alien, bằng vào luồng lực đạo này, hắn rơi xuống đất sớm hơn hai Alien một chút. Tiếp đó, hắn vung quân đao chém lên trên, Alien bị cắt đứt đầu lưỡi còn chưa rơi xuống đất đã bị quân đao chém thành hai đoạn giữa không trung, nhất thời trên mặt đất vang lên một loạt tiếng xèo xèo, vô số dịch thể ăn mòn từ thi thể Alien chảy ra, sắt thép ở chỗ này bị hòa tan, bắt đầu rơi xuống tầng dưới.

Mà Alien còn lại sau khi rơi xuống lại không đánh tới chỗ Trịnh Xá, nó tựa hồ đã phát hiện nam tử đang phẫu thuật, còn có Queen đang há miệng tru lên, nó lập tức kêu gào, chạy tới chỗ Nam tử. Nhưng chỉ mới bước được mấy bước, cái đuôi nó đã bị một cỗ cực lực nắm chặt, sau đó cả người bị quăng lên không, hung hăng đập vào góc tường. Tiếp đó Trịnh Xá cũng lao tới, quân đao trong tay chém túi bụi, mấy nhát đầu Alien còn giãy dụa, nhưng sau mấy chục đao, nó đã bị chém thành mảnh vụn. Góc tường đã bị ăn mòn không còn ra hình thù gì nữa, mà toàn thân Trịnh Xá từ trên xuống dưới gần như cũng bị ăn mòn sạch sẽ, ngoài bản thân hắn ra, đến cả y phục, giày dép cũng bị hòa tan hết.

-Hộc, hộc...

Khi Trịnh Xá hồi phục tinh thần, bốn Alien đã bị hắn dùng lực lượng của một người cận chiến kích sát, mặc

http://tieulun.hopto.org

dù có mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, nhưng Trịnh Xá vẫn bị hành động của bản thân dọa sợ. Trong trạng thái điên cuồng, trực giác cận chiến và mức độ công kích lợi hại của hắn căn bản vô pháp tưởng tượng, lần trước đối chiến với tiểu hòa thượng, lần này đơn độc khiêu chiến bốn Alien... Trịnh Xá bây giờ mới biết, lực lượng của mình đã mạnh đến mức này rồi, từng bước, từng bước cường đại lên, hắn thậm chí không biết tạo sao mình lại mạnh đến mức đó, tình cảnh trong Alien 1 vẫn phảng phất hiện ra trước mắt, khi đó, khi đó...

-Phù, Chiêm Lam, ngươi còn nhớ lúc tại Alien 1 không? Nếu khi đó ta có thực lực mạnh như bây giờ thì tốt rồi... Chiêm Lam?

Trịnh Xá thở phào một hơi nói vọng ra sau, nhưng không hề có ai đáp lời hắn, hắn tò mò quay lại nhìn, ngoại trừ nam tử đang tập trung hết sức phẫu thuật ra, không thấy bóng dáng Chiêm Lam đâu nữa! Nàng như đã hoàn toàn biến mất, trong nhát mắt, Trịnh Xá thấy trong lòng nhói lên, chỉ thấy phảng phất như mất đi một thứ gì đó rất quan trọng, nên hắn vội vã lao ra cửa phòng y tế.

Vừa chạy đến cửa phòng y tế, hắn chợt khựng lại, phía sau hắn là nam tử đang tập trung toàn bộ tinh thần, hắn không có chút chiến lực nào, ít nhất đối với Alien mà nói, chiến lực của hắn gần như bỏ đi, mà nam tử này đang phẫu thuật cho La Lệ, nếu như Trịnh Xá rời đi, vậy chỉ sợ một con Alien cũng đủ kích sát nam tử này và La Lệ, đây là chuyện hắn tuyệt đối không thể chấp nhận.

"Mau lên a, tối đa còn một hai phút nữa... Chiêm Lam, đừng chết a!"

Trịnh Xá khó xử đứng đó, chần chừ một lát cuối cùng hắn cắn răng đi tới cạnh nam tử kia, yên lặng nhìn hắn phẫu thuật, ấu thể của Queen cũng sắp được lấy ra.

Lúc nãy khi Trịnh Xá lao lên phía trên, Chiêm Lam vẫn không ngừng rà quét xung quanh, nhưng không chờ đến khi cuộc chiến phân thắng bại, Chiêm Lam đột nhiên dò ra được một sinh vật hình người cực lớn đang bắt đầu đi về phía này. Không, là hai sinh vật hình người cực lớn, từ hình dạng Chiêm Lam tảo miêu được, sinh vật này cao khoảng năm thước, nhìn qua giống như thể kết hợp giữa loài người và Alien, vừa có một vài đặc trưng của nhân loại, vừa có khuôn mặt của Alien, tóm lại, sinh vật này cực kỳ quỷ dị, mà người đã xem qua phim Alien 4 sẽ biết, đây chính là sinh mệnh tiến hóa từ Alien, Alien thể tiến hóa.

Khi bắt đầu nhân bản từ tàn cốt của nữ tử kia, nhân viên quân đội đã nhân bản cả gien của nàng lẫn gien của Alien, kết quả làm trong cơ thể Alien cũng có tế bào của loài người, mà Alien vốn là loại sinh vật không ngừng tiến hóa nên sau khi Queen sinh ra đủ Alien phổ thông để bảo vệ bản thân, nó bắt đầu mang thai, sinh ra thể tiến hóa vừa mang gen của loài người vừa mang gien của Alien. Đây cũng chính là Alien tối cao trong thế giới của chúng, vượt xa Queen, đáng giá 5000 điểm thưởng và một chi tiết kịch tình cấp B.

Chiem Lam cũng không biết làm thế nào mới được, dựa theo tốc độ siêu nhanh của hai Alien này, chỉ khoảng hai mươi giây nữa bọn chúng sẽ có thể đến đây, mà lúc này tã còn đang liều mạng chiến đấu với bốn Alien phổ thông, nếu thêm hai Alien tiến hóa siêu cấp đến, vậy bọn họ không cần cố gắng nữa, trực tiếp tự sát đi cho xong, như vậy ít nhất sẽ không phải thấy bản thân bị ăn tươi nuốt sống.

"Không được, không thể để La Lệ chết... Bọnh họ phải được ở bên nhau, đúng vậy, phải để bọn họ mãi ở bên nhau, hãnh phúc mãi mãi.... Nếu như phải chọn vứt bỏ một người, người kia nhất định sẽ chọn ta phải không? Trịnh Xá..."

Chiêm Lam trong lòng rất đau khổ, nàng rất muốn gào khóc lên, nhưng hoàn cảnh lúc này đã tước đoạt cả quyền được khóc của nàng, vì thế nàng chỉ có thể yên lặng mở cửa phòng y tế, dứt khoát đi ra ngoài...

157. Alien Thể Tiến Hóa (2)

Chiêm Lam xiết chặt ba tấm thẻ kim loại trong tay, ba thẻ kim loại này là mấu chốt để nàng có thể sử dụng tinh thần lực khống chế, mỗi lần sử dụng phải tốn một tấm mà cũng chưa chắc đã không chế được. Nhưng giờ phút này nàng đã không thể suy nghĩ nhiều nữa, chỉ có thể nắm chặt lấy mấy tấm kim loại đi ra ngoài, đón đầu hướng Alien đang tới, sắc mặt đầy vẻ kiên quyết.

"Ta thật ngốc... Hắn rõ ràng là đã... Thế mà ta vẫn..."

http://tieulun.hopto.org

Chiêm Lam chỉ cảm thấy trong đầu cực kỳ hỗn loạn, mấy lần nàng không nhịn nổi, dợm bước quay lại phòng y tế, nhưng mỗi lần nghĩ đến khuôn mặt Trịnh Xá, nàng lại càng thêm kiên quyết bước tới trước. Cuối cùng, khi nàng nhớ tới bộ phim kinh dị lần trước, Trịnh Xá ôm hôn để cứu mạng nàng, cô bé này rút cuộc cũng òa khóc, nàng nắm chặt thẻ kim loại nhìn về phía xa, hia mắt một mảng mờ mịt, dồng thời, lọt vào trong tầm mắt hai sinh vật hình người đang tiến về chỗ này với tốc độ cực kỳ nhanh chóng.

Chiêm Lam hung hăng cắn răng, nàng đưa tinh thần lực theo cánh tay tiến vào trong thẻ, ngay lập tức tinh thần của nàng được mở rộng gấp mấy lần, cơ hồ chỉ trong nháy mắt, nàng thậm chí còn có thể cảm nhận được ngọn lửa tinh thần của hai sinh vật kia đang bập bùng. Tiếp đó, nàng theo chỉ dẫn của thẻ kim loại, dùng tinh thần lực của bản thân cường hành lôi kéo đoàn tinh thần lực hơi yếu nhược hơn, đây là một cảm giác rất kỳ diệu, nàng hoàn toàn nắm giữ và có thế khống chế thân thể bản thân, nhưng lại phảng phất như có thêm một thân thể khác. Cảm giác mâu thuẫn này thật sự không thể dùng lời để hình dung, nàng chủ có thể thuận theo cảm giác khống chế thân thể kia.

Hai Alien thể tiến hóa đang tiến đến với tốc độ cực nhanh, con đi trước nhìn thấy Chiêm Lam sớm nhất, nó tựa hồ rất hưng phấn, lập tức lao tới càng nhanh. Nhưng đúng lúc này, Alien tiến hóa thể đằng sau lại vụt đánh một chưởng về phía nó, thịch một tiếng vang dội Alien đi trước đã bị cỗ cự lực này hung hăng đánh thẳng khoảng trống bên cạnh thông đạo. Lực lượng này thật sự quá lớn, vì thế Alien thể tiến hóa này bị đánh ngập vào trong tường thép, lực lượng của một chưởng làm Chiêm Lam giật mình kinh hãi, bởi vì lực lượng thật quá lớn, nếu một chưởng này đánh lên người, vậy không phải trong chớp mắt sẽ bị đánh cho xương thịt nát bét sao? Mà càng làm nàng kinh ngạc hơn là, Alien thể tiến hóa kia không ngờ lại như chẳng có việc gì, từ trong vách tường lao ra, nó cũng dùng tốc độ cực nhanh xông tới, đánh cho con Alien thể tiến hóa đang bị Chiêm Lam khống chế đập vào tường. Ba một tiếng thanh thúy, một mảng tường rộng hơn mười mét vuông bị đánh tung ra, cỗ lực lượng này không phải hơi có chút dọa người sao?

"Kịch bản thay đổi!"

Chiêm Lam rất nhanh nghĩ tới bốn chữ này, chính là giống như Quỷ Hồn trong The Grudge, sau khi Chủ Thần tiến hành thay đổi kịch bản, toàn bộ tình tiết cũ đều biến động, thậm chí còn cấp cho một vài sinh vật thực lực mà trong phim không có. Ví dụ như Alien thể tiến hóa trước mắt này, mặc dù không còn công kích từ đuôi và đầu lưỡi, nhưng chỉ cần lực lượng khủng bố này cũng đủ rồi. Cho nên đừng nói một Trịnh Xá, chỉ sợ là dù có năm Trịnh Xá, chỉ cần bị quái vật hình người này hung hăng đập một nhát cũng chắc chắn phải chết, điểm này Chiêm Lam tuyệt đối không hoài nghi.

Cái này gọi là vô xảo bất thành thư sao? So với lực lượng nhục thể cường hãn vô bì, tinh thần lực của bọn chúng lại yếu ớt đến đáng thương. Chiêm lam cảm thấy cương thiết dưới chân không ngừng rung lên, lực công kích của hai Alien thể tiến hóa đều kinh khủng như nhau, nhưng không gây được chút thương tổn nào tới đối phương, cũng với lực lượng cực lớn, bọn chúng phảng phất như có bất tử thân, cho dù là bị đánh ngập vào vách tường thép cũng có thể nhanh chóng khôi phục lại lao ra tiếp tục chiến đấu. Mà chỉ trong chốc lát, tấm thẻ đã không chịu nổi áp lực vỡ vụn, lập tức một Alien thể tiến hóa đình chỉ công kích, nó kỳ quái nhìn về phía Chiêm Lam, tiếp đó gào lên lao về phía nàng.

"Như vậy không được, nếu chỉ khống chế một con, vô luận thế nào cũng không giết nổi chúng... Nếu thế này thì sao?"

Chiêm Lam hung hăng nghiến răng, nàng vụt đem tinh thần lực tiến vào hai tấm thẻ kim loại còn lại, tiếp đó một trước một sau khống chế hai Alien thể tiến hóa trước mặt. Nhưng trong nháy mắt khi Alien thứ hai bị khống chế, Chiêm Làm đã thấy hoa mắt thiếu chút nữa thì hôn mê, nếu không phải nàng dùng sức cắn môi, cố gắng kiên trì, nói không chừng đã để hai Alien thể tiến hóa thoát khỏi trói buộc.

Chiêm Lam cắn chặt môi, mặc cho máu tươi không ngừng chảy ra, nàng khống chế hai Alien thể tiến hóa tự bẻ hai đoạn thép lớn, đưa bộ phận sắc bén nhất đâm vào đầu nhau. Lúc này, hai sinh vật phản kháng kịch liệt, trong lúc sinh tử, không chỉ con người biết sợ hãi tử vong, Alien thể tiến hóa có gien của loài người rõ ràng cũng sợ hãi. Bọn chúng không ngừng gào thét, tinh thần lực phản kháng cũng càng lúc càng mạnh, cuối cùng, hai tấm kim loại trên tay Chiêm Lam đồng thời nát vụn, chỉ lại một nắm bột trong lòng bàn tay. Hai Alien cũng đã đâm đoạn thép vào đầu nhau, hai cỗ thi thể hình người to lớn cứ như vậy đổ rầm xống, tiếng vang thanh thúy, phảng phất như một con voi lớn ngã xuống, mà chỗ thông đạo đã biến thành một

http://tieulun.hopto.org

mảng đổ nát, cơ hồ không còn một chỗ thép nào nguyên vẹn, nhiều nơi cương thiết bị xé hẳn ra, lực phá hoại thật kinh người.

".....Vậy, hảo hảo bảo trọng nhé, sau này không thể đi cũng ngươi nữa rồi...."

Chiêm Lam hai mắt hoa lên, nàng chỉ cảm thấy tinh thần lực hoàn toàn bị tiêu hao hết, cả người như đang lơ lửng giữa hư vô, an tĩnh như vậy ngủ đi...

.....

-Phẫu thuật hoàn thành....

Trong phòng y tế, nam tử kia cuối cùng cũng nói câu Trịnh Xá đã chờ từ lâu. Khi hắn thấy La Lệ được đưa ra từ trong gian cách ly, cô bé này vẫn ngủ say như cũ, nhìn bộ dạng tựa hồ không hề biết những hung hiểm phát sinh bên ngoài, bộ dạng thanh tú đáng yêu làm Trịnh Xá không nhịn được, khẽ hôn một cái, tiếp đó hắn mới nhìn lại nam tử kia.

-Cám ơn ngươi... Nợ ngươi một cái nhân tình, yên tâm đi, đồng đội của ta nhất định sẽ đem thê tử ngươi an toàn tới được tàu cứu sinh!

Trịnh Xá chậm rãi nói, hắn vốn còn muốn nói nữa nhưng đã bị nam tử ngắt lời.

Nam tử kia thì thào nói:

- Chuyện này rất công bằng, một mạng đổi một mạng, vậy bây giờ xin cho ta một khẩu súng với một viên đạn đi. Ngươi cũng phải mau chóng lên đường, tối đa khoảng hai mươi phút nữam cảm chiến hạm này sẽ nổ tung, trong mười phút nữa sẽ xuất hiện tín hiệu cảnh báo... Nhanh lên đi.

Trịnh Xá ôm La Lệ vào lòng, hắn từ trong Nạp giới lấy ra rất nhiều băng vải hiêu quả cao, cuốn từng vòng từng vòng buộc La Lệ vào người mình. Đến khi chuẩn bị hết thảy, hắn mới đưa súng tiểu liên và một băng đạn ra, yên lặng đặt lên bàn, tiếp đó, bước khỏi cửa phòng y tế.

Vừa bước ra khỏi cửa, bên trong lập tức truyền đến tiếng súng, Trịnh Xá trong lòng hơi ảm đạm, nhưng hắn cũng không dám suy nghĩ nhiều, chỉ nâng La Lệ lên, bắt đầu chạy đi. Mới chạy không quá trăm mét, hắn trợn mắt há mồm nhìn cảnh tượng kinh khủng trước mắt, hai con quái vật hình người to lớn cùng Chiêm Lam ngã ở bên cạnh.

Trịnh Xá vội vàng đỡ nàng dậy, bấy giờ hắn mới phát hiện, thân thể nàng đã lạnh ngắt, hô hấp cực kỳ yếu ớt, mạch đập như có như không, như vậy coi như đã chết lâm sàng rồi, mà Trịnh Xá tịnh không phát hiện thương thế gì trên ngươi nàng.

"Sẽ không chết, chúng ta đều sẽ không chết... Chiêm Lam, chúng ta nhất định sẽ đều sống sót!

Trịnh Xá nhìn bột kim loại trong tay nàng, công thêm hai con quái vật đều cầm thanh thép nhắm chuẩn vào đầu nhau, như vậy chỉ cần suy nghĩ một chút là biết Chiêm Lam đã dùng cách nào. Đây chính là tinh thần lực khống chế, để hai quái vật tự tương tàn, mà cũng lúc khống chế hai quái vật, như vậy một khi tinh thần lực chịu áp lực quá độ, sẽ khiến người sử dụng tử vong.

Trịnh Xá khóe mắt đau xót, hắn biết Chiêm Lam là vì muốn trì hoãn thời gian cho hắn nên mới một mình rời khỏi phòng y tế, mà hai quái vật hình người to lớn trước mặt hắn là Alien thể tiến hóa, từ cảnh chiến đấu kinh khủng tại hiện trường có thể thấy, cho dù là hắn gặp phải cũng chỉ có chết mà thôi, không ngờ lại bị Chiêm Lam cứng rắn giết chết hai con....

Trịnh Xá cũng không kịp nghĩ ngợi nhiều, hắn dùng băng vải buộc Chiêm Lam ra sau lưng, giống như lúc trước đã đáp ứng nàng, nhất định cõng nàng trên lưng, cũng nhau quay về Chủ Thần không gian!

"Đi thôi! Để chúng ta cùng nhau sống sót trở về!"

Trịnh Xá vận khinh công, cả người bắt đầu điên cuồng chạy về phía trước, tốc độ của hắn đã nhanh đến mức không thể tưởng tượng được, nhưng lại phải đối mặt với một cái nan đề, hắn không quen thuộc đường lối ở đây, mà người biết đường là Chiêm Lam thì đã hôn mê mất rồi. Do vậy, rất bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể liều mạng chạy tới, không có hoa tiêu, thấy cầu thang nào hướng lên tầng trên là lập tức chạy lên, thấy thang máy nào là mặc kệ tiến vào. Cuối cùng sau khi không ngừng chạy hướng lên trên một hồi lâu, hắn lại

http://tieulun.hopto.org

ngoài ý muốn gặp được hai nữ, ba nam, hai nữ ba nam này hình dạng phi thường quen thuộc, nhưng tịnh không phải đồng bọn của hắn... Bởi vì năm người này chính là nhân vật trong tình tiết! Trong đó còn có cả nữ nhân vật chính mang huyết dịch của Alien.

Nhóm người này đều nhìn hắn vẻ quỷ dị, một nam nhân lõa thể, một trước một sau buộc hai nữ hài hôn mê, tình huống như vậy làm bất cứ ai nhìn thấy cũng lộ vẻ vô cùng quỷ dị. Kết quả là, tất cả mọi người đồng thời giơ súng chĩa về phía hắn, mà nữ nhân vật chính kia lại càng tức giận, cầm một thanh thép tiến tới.

Trịnh Xá ngược lại thở phào nhẹ nhõm, hắn thì thào nói:

- Đừng nói với ta các ngươi không biết chiến thuyền này sắp nổ tung, yên tâm đi, quần áo của ta là vì tình huống khác nên mới không có, hai cô bé này cũng rất thân thiết với ta, chúng ta cũng nhau đi, rời khỏi con thuyền này, đến tàu cứu sinh được không?

Nữ nhân vật chính kia lại không nhìn hắn mà cẩn thận nhìn về phía lồng ngực rõ ràng là vừa mới được phẫu thuật của La Lệ, sau đó nàng mới lạnh lùng nói:

- Lấy Queen ra? Vậy đây là Queen thứ tư...

158. Tử Thần Phía Sau (1)

Trịnh Xá hơi sửng sốt, bấy giờ hắn mới nhớ tới sự tình trong kịch bản gốc.

Alien thể tiến hóa cần được sinh ra, cũng không ký sinh phát triển giống như Alien bình thường, nói cách khác, muốn sinh ra một Alien thể tiến hóa nhất định phải có một Queen. Đương nhiên, nếu như đủ thời gian, cũng có thể một Queen sinh ra nhiều Alien thể tiến hóa, nhưng nhất định phải là Alien thể tiến hóa không giết chết Queen, hơn nữa thời gian cũng phải đầy đủ, mấy chục phút vừa rồi là đủ sao? Căn bản không có khả năng, dù là Queen cũng không phải như kiến, sao có thể trong thời gian ngắn như vậy sinh ra Alien thể tiến hóa chứ?

Trịnh Xá vội vàng hỏi:

- Làm sao ngươi biết có ba Queen? Với lực lượng của các ngươi sự rằng khi gặp Queen đến cơ hội chạy trốn cũng không có ấy chứ?

Trong năm người, một đại hán da trắng bất mãn nói:

- Ngươi nói cái gì đó, mẹ kiếp, nhìn bộ dạng bỉ ổi của ngươi đi, có tin ta một súng bắn nát đầu ngươi không?

Trịnh Xá bất đắc dĩ nhún vai, trên thực tế,hắn đã bắt đầu tập trung lực chú ý, mà nữ nhân vật chính Ripley lại lắc đầu nói:

- Thu súng lại, hắn so với chúng ta cộng lại còn mạnh hơn nhiều... Trên người ngươi có mùi của mấy thứ kia, nhưng lại không phải chúng, ngươi để dịch thể của chúng dính đầy người sao?

Một nam nhân khác ngồi xe lăn tự động lớn tiếng nói:

- Đây là acid ăn mòn cực mạnh a, sao hắn có thể không việc gì được? Trừ phi hắn là người máy, không đúng, cho dù là người máy cũng thế thôi, thứ này có thể ăn mòn cả chiến hạm a!

Ripley cũng không để ý tới bọn họ, chỉ tập trung tinh thần nhìn chằm chặp vào Trịnh Xá, mà Trịnh Xá cũng chỉ có thể bất đắc dĩ nói:

- Ta cảm thấy cứ truy cứu vấn đề này, không bằng mau chạy đi thì hợp lý hơn. Con thuyền này chỉ còn gần mười phút nữa sẽ nổ tung, chẳng lẽ các ngươi muốn bồi táng cùng nó sao?

Tất cả sửng sốt, bọn họ nhìn Trịnh Xá vẻ khó tin, ngay lúc đó, đột nhiên cả chiến hạm vang lên thanh âm của máy tính.

-Tàu sẽ tự hủy trong mười phút nữa, mời tất cả cá nhân viên mau chóng rời tàu. Tàu cứu sinh đã mở cửa, nhắc lại lần nữa, tàu cứu sinh 11

Mở....

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá nhất thời bừng tỉnh đại ngộ, chẳng trách, Chủ Thần nói phải một giờ nữa mới có thể tiến vào khoang cứu sinh, vốn nó chờ đến trước khi nổ mười phút con tàu này mới mở cửa khoang cứu sinh, mà lúc đó bọn họ mới có thể tiến vào, hoàn thành nhiệm vụ. Vốn ngay từ đầu Chủ Thần đã tính toán hết thảy, đó là để cả chiến hạm phát nổ, buộc bọn họ phải điên cuồng chạy trốn, kịch bản thay đổi thật ác độc!

Năm người kia nghe thấy thanh âm này cũng đều ngây ngốc, bọn họ ngơ ngác nhìn về phía Trịnh Xá, khi thấy hắn vận hành khinh công điên cuồng chạy đi, mấy người này cũng thét lên không ngừng chạy về phía trước. Trịnh Xá cũng rất khổ sở, với tốc độ của hắn có thể dễ dàng dứt bỏ đám kịch tình nhân vật này, nhưng hắn lại không quen thuộc địa hình chỗ cửa tàu cứu sinh, cho nên chỉ có thể vừa chạy vừa giảm tốc độ, cực kỳ bất đắc dĩ, chạy cùng đám kịch tình nhân vật.

Đại hắn da trắng kia vừa chạy vừa thở hổn hển này:

- Ngươi đúng là con mẹ nó mạnh thật a, chạy nhanh như gió. Không cần thở nữa sao?

Hắn nói đương nhiên là Trịnh Xá không hề có dấu hiệu thở dốc, hơn nữa tốc độ chạy so với bọn họ còn nhanh hơn.

Trịnh Xá lúc này trong lòng đã cực kỳ lo lắng, hắn vẫn không trả lời, chỉ cúi người không ngừng chạy tới. Cứ nhe vậy, thời gian chậm rãi trôi qua, chỉ còn cách thời điểm tàu vũ trụ nổ tung bảy phút nữa, mọi người càng lúc càng gấp. Còn may, có một nữ tử không ngừng an ủi mọi người, đây là một người máy có tình cảm trong phim, theo tình tiết phát triển, nàng từng liên hệ thông qua máy tính chủ trên thuyền, cho nên cực kỳ thông thuộc địa hình, theo lời nàng, lúc này mọi người đã tới rất gần khoang cứu sinh, đây là con đường ngắn nhất, cứ như vậy chạy đi, tối đa chỉ khoảng ba phút nữa sẽ tới được khoang cứu sinh, mọi người hoàn toàn có thể cùng nhau sống sót.

"Tất cả có thể cùng nhau sống sót... Đúng vậy, ba người chúng ta nhất định có thể cùng nhau sống sót!

Cũng trong lúc đó, ở bên kia, đám người Tiêu Hoành Luật cuối cùng cũng tới cửa tàu cứu sinh, một đoạn đường chạy tới đây hoàn toàn dựa vào vận khí, theo lời hai gã nhân viên nghiên cứu, con đường này mặc dù hơi dài một chút nhưng bốn phía xung quanh đều có lưới điện phòng ngự. Đây cũng là do đám nhân viên nghiên cứu chuẩn bị, một khi Alien thoát khỏi khống chế, tất cả nhân viên nghiên cứu và binh lính có thể từ thông đạo an toàn rời đi, mặc dù hơi xa một chút nhưng cuối cùng trước khi nổ bảy phút cũng tới được lối vào.

-Nơi này là khoang cứu sinh sao? Nhìn tựa hồ không chở được bao nhiêu người a.

Tiêu hoành Luật ngắt ngắt tóc nói.

-Đúng vậy, không chở được bao nhiêu người, vì thế...

Gã nhân viên nghiên cứu đang ôm Tiêu Hoành Luật thấp giọng nói, ngay lúc trong lòng Tiêu Hoành Luật sinh ra dự cảm bất hảo, tên kia đột nhiên rút ra một khẩu súng chĩa vào đầu Tiêu Hoành Luật, tiếng đó hung tợn quát:

- Mọi người không được động đậy! Nếu không hắn sẽ chết! Ngươi mau phát động tàu cứu sinh đi....

Gã nhân viên nghiên cứu kia hơi sủng sốt, hắn vội vàng ôm nữ nhân viên cứu chạy về phía khoang cứu sinh, nhưng chưa được vài bước đã thấy Trương Hằng giơ cung nhắm thẳng vào hắn, tên này lập tức không dám động đậy. Uy lực cung tên của Trương Hằng hắn đương nhiên là biết, uy lực khổng lồ của nó có thể bắn chết cả Queen a, một tiễn bắn ra hắn căn bản không có cơ hội sống sót nào hết, mà không phải chỉ chết thôi, tuyệt đối là phân thân toái cốt mà chết.

Gã nhân viên nghiên cứu cầm súng kia hơi sửng sốt, hắn lập tức quát lớn:

- Không sợ hắn bị giết sao? Đồng bọn của các ngươi còn ở dưới súng ta a! Hạ cung của ngươi xuống!

Tiêu Hoành Luật cười hì hì nói:

- Không cần nghĩ, Trương Hằng, bắn đi, cẩn thận đừng làm bị thương nữ nhân kia.

Trương Hằng không nói tiếng nào bắn tên ra, đương nhiên vì sợ bắn thủng tàu cứu sinh nên một tiễn này chỉ dùng năm phần lực đạo mà thôi, nhưng dưới uy lực tăng cường của phụ ma tiễn, mũi tên này vẫn dễ

http://tieulun.hopto.org

dàng xuyên qua đầu nhân viên nghiên cứu kia. Tiếp đó, cái đầu phảng phất như đất cát, từ từ tan rã, tiêu tán, một luồng máu tươi từ chỗ cổ phụt ra, Trương Hằng lập tức cong người nôn thốc nôn tháo.

Tên nhân viên nghiên cứu kia sớm bị dọa đến phát ngốc, hắn ngơ ngác nhìn Trương Hằng cùng thi thể không đầu ở xa, khẩu súng trên đầu Tiêu Hoành Luật cũng không ngừng run rẩy, mãi đến khi thanh âm của Tiêu Hoành Luật truyền đến hắn mới vội vã hồi phục tinh thần.

-Trình Khiếu, ngươi thuần thục công kích người khác không? Bắt đầu tấn công đi, không cần cố kị ta.

Tiêu Hoành luật sắc mặt bình đạm, vừa nói vừa ngắt ngắt tóc trán.

Trình Khiếu hơi sửng sốt, hắn chỉ vào khẩu súng trên tay gã nhân viên nghiên cứu kia nói:

- Ngươi không sợ chết thật à? Súng đang chĩa vào đầu ngươi không phải đồ chơi đâu.

Tên nhân viên nghiên cứu kia có vẻ như bấy giờ mới nhớ ra trong tay mình có súng, vội vàng dữ tợn quát:

- Mẹ kiếp, lão tử có súng a, ngươi chẳng lẽ thật sự muốn chết sao?

Tiêu Hoành Luật thở dài nói:

- Cái này tính là súng gì a, Trình Khiếu, xem đây này...

Nói xong, hắn không xong hắn tự đưa tay bóp cò súng đang chĩa vào đầu mình, động tác này tuyệt đối nằm ngoài dự liệu của mọi người, gã nhân viên kia nhất thời không kịp phản ứng, đến khi hắn hồi phục tình thần cò súng đã bị Tiêu Hoành Luật nhẹ nhàng ấn xuống.

Bùm!

Một tiếng súng vang lên, nhưng sau tiếng súng lại không xuất hiện cảnh đầu óc tung tóe như tưởng tượng, ngược lại, ben đầu Tiêu Hoành Luật xuất hiện một tầng phòng hộ nửa trong suốt, hắn cười hì hì nói:

- Nhìn thấy chưa? Thứ này mà cũng đáng gọi là súng! Uy lực của nó căn bản không đủ để xuyên qua tầng phòng hộ này, gọi nó là súng thì khoa trương quá, cứ dứt khoát gọi là đồ chơi cũng được.

Tên nhân viên nghiên cứ này đúng thật đã phát ngốc, phản ứng của hắn cũng coi là nhanh, giơ súng bắn về phía Trình Khiếu ở phía xa, nhưng phản ứng của Trình Khiếu còn nhanh hơn, khi Tiêu Hoành Luật đưa tay ấn cò súng, hắn đã đạp mạnh dưới chân một phát, lao tới. Khi gã nhân viên nghiên cứu mới giơ tay lên, hắn đã xông đến trước mặt nhẹ nhàng bắt lấy cổ tay, cũng không biết hắn làm thế nào, chỉ thấy hai tay hắn một vặn một bẻ gã nhân viên nghiên cứu kia lập tức gào lên thảm thiết ngã xuống đất. Tiêu Hoành Luật đứng dậy nhìn lại, chỉ thấy hai tay hắn đã lộn ngược ra sau, giống như bị trật khớp rồi dùng lực ấn vào, đầu khớp xương đã rời khỏi da thịt.

-Oa ha ha ha, đây là phân cân phác cốt thủ trong truyền thuyết đó, ngươi đúng là may mắn đó, nếu như là bà già sử chiêu này, phỏng chừng đến cả tinh lực mà kêu gào ngươi cũng chẳng còn, ha ha ha...

Bộ dạng Trình Khiếu có vẻ phi thường sảng khoái, hắn không ngừng ấn lên người tên nhân viên nghiên cứu kia, mỗi lần chỉ khẽ chạm ngón tay vào, chỗ nào bị hắn đụng tới lập tức khớp xương rời ra, nhìn cực kỳ đáng sợ và thống khổ, làm tên kia thực sự muốn được hôn mê đi. Nhưng không biết vì sao, hắn lại hết lần này tới lần khác vẫn tỉnh táo, tiếp nhận cảm giác thống khổ này, cho dù làm thế nào cũng không ngất đi nổi, bất quá chỉ trong giây lát, hắn đã thống khổ đến không thể đụng đậy được nữa, nhìn bộ dạng hắn cứ chết phứt đi còn nhẹ nhàng một chút.

Tiêu Hoành Luật một mực yên lặng nhìn lại, hắn ngắt ngắt tóc trán nói:

- Ngươi rút cuộc là ai đây? Đừng nói với ta ngươi chỉ là người bình thường, phương thức chiến đấu này mặc dù người bình thường cũng có thể học tập được, nhưng ngươi lại vừa cười vừa công kích địch nhân, chuyện này người bình thường không thể làm được, trừ phi người là kẻ điên.

Trịnh Xá bỏ gã nhân viên nghiên cứu đã co quắp tể liệt như một đống bùn lại, hắn thu hồi vẻ tươi cười, nghiêm túc thi lễ, tiếp đó nói:

- Thành viên tiểu đội quân y đặc chủng thử nghiệm.... Căn cứ tin tức và phương pháp tiến nhập đại tá Sở Hiên cung cấp, ta là người thứ hai tiến vào.

http://tieulun.hopto.org

159. Tử Thần Phía Sau (2)

Tiêu Hoành Luật nghe vậy lập tức ngẩn người, hắn nhẹ nhàng ngắt một sợi tóc trên trán nói tiếp:

- Chuyện của Sở Hiên lúc trước ta cũng từng nghe qua, không nghĩ rằng các ngươi thật sự giấu giếm được Chủ Thần tiến nhập vào thể giới phim kinh dị này. Bất quá, tính thời gian, các ngươi nhận được tin tức và phương pháp tiến nhập hẳn là đã thí nghiệm rất lâu phải không? Tại sao chỉ có ngươi và một người nữa tiến vào? Đúng rồi, người kia là ai vậy?

Trình Khiếu nói:

- Vương Nhân Giáp, cũng gọi là Vương Hiệp, thành viên tiểu đội trinh sát đặc chủng thử nghiệm... Kỳ thật trong thí nghiệm của chúng ta, trong số những người tinh thông một lĩnh vực nhất định, tựa hồ chỉ có thể có một người tiến nhập vào trong phim kinh dị, ít nhất Vương Hiệp đột nhiên biến mất khỏi phòng thí nghiệm, những lính trinh sát còn lại hoàn toàn không có động tĩnh nào. Vì thế, sau đó đổi thành những binh lính đặc chủng khác, ví dụ như ta là người của lĩnh vực quân y. Ha ha ha, nhưng cũng không nghĩ rằng lại chính là ta tới đây... Nghe các ngươi giới thiệu, tựa hồ có thể tự do chế tạo một người phải không? Mẹ nó, đây là mong ước lớn nhất của nam nhân a, người thế nào mới thích hợp đây? Lolita ngực siêu lớn mặc áo tơ lụa? Hay là mỹ phụ thành thục xinh đẹp? Hay là....

Người này trở mặt nhanh như chớp mắt, vừa rồi còn đang nghiêm túc thảo luận về chuyện trong thế giới hiện thực, liền đó lại lập tức vẻ mặt bỉ ổi nói làm thế nào chế tạo nữ nhân, thậm chí không ngừng nói những từ Tiêu Hoành Luật hiểu mà lại như không hiểu, ví dụ như "ngụy nương", ví dụ như "bách hợp" các loại.... tóm lại, nam nhân này làm người ta có cảm giác không thể hiểu nổi.

(đừng nói với phiên gia, mọi người ko hiểu)

Nói tới nói lui hắn lại ôm lấy Triệu Anh Không đang nằm trên đất, nam nhân này đột nhiên sắc mặt trầm xuống, thì thào hỏi:

- Vương Hiệp... Hắn đã chết rồi?

Tiêu Hoành Luật lắc lắc đầu nói:

- Ta không biết có tân nhân nào tên Vương Hiệp gia nhập, sự tình trong bộ phim kinh dị lần trước quá phức tạp, tóm lại, trở về Chủ Thần không gian trước đã. Nếu thật sự muốn biết Vương Hiệp ở đâu, phỏng chừng phải chờ khi Trịnh Xá trở về mới được, bộ phim kinh dị lần trước hắn ở cùng chỗ với tân nhân.

Trình Khiếu thở dài nói:

- Đúng vậy, trở về Chủ Thần không gian mà ngươi nói trước đã, chỉ tiếc gã tên là Trịnh Xá kia, hắn thực lực siêu cường, ít nhất ba bốn người như ta cũng không phải đối thủ của hắn, còn có khả năng quyết đoán của hắn cũng rất mạnh, do hắn làm đội trưởng, ngươi bày trí bố cục, tiểu đội như vậy mới chân chính cường đại, ai...

Vừa nói chuyện, mọi người vừa chậm rãi tiến vào khoang cứu sinh, vừa vào đến bên trong, mấy người lập tức biến mất. Lại cảm giác nửa tỉnh nửa mê, không biết trải qua bao lâu, bọn họ trở về Chủ Thần không gian, tiếp đó trong đầu mỗi người đều vang lên thanh âm của Chủ Thần, thanh âm này lập tức làm mọi người ngây ngốc sững sờ, hơn nửa ngày vẫn chưa hồi phục tinh thần.

Phía bên kia, Trịnh Xá trong miệng không ngừng kêu khổ, cùng đám kịch tình nhân vật điên cuồng chạy trốn, thời gian không ngừng trôi, tâm tình mọi người càng lúc càng khẩn trương. Ngay lúc này, nữ nhân vật chính Ripley đột nhiên hụt xuống, nàng rơi xuyên qua một lớp sắt thép lộn xộn, ở phía dưới một mảng trắng đục hoàn toàn bị chấy nhầy của Alien bao phủ chỉ nhìn qua đã đủ khiến ngươi ta toàn thân tê dại. Đám kịch tình nhân vật đều sững sờ, mãi đến khi gã da trắng kia hét lên, bọn họ mới nhìn hắn cùng nhau chạy đi.

"Kịch bản bắt đầu rồi, khi nữ diễn viễn rơi xuống dưới, sẽ nhìn thấy Queen sinh ra Alien thể tiến hóa tiếp theo. Mà Alien thể tiến hóa này một chưởng đánh chết Queen, ngược lại, nhận lầm nữ diễn viên là mẹ nó, cho nên đi theo nàng, đến khi mọi người tiến vào khoang cứu sinh, nó cũng vào theo, nếu nói như vậy, ta cũng không cần lo bị nó đuổi theo nữa...."

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá trong lòng thầm thở phào một hơi, bởi vì thời gian vẫn còn khoảng năm phút, hoàn toàn đủ để bọn họ chạy tới tàu cứu sinh, chuyện này không cần lo nữa. Bây giờ trong lòng hắn chỉ còn lo lắng đến tình hình của Chiêm Lam, tinh thần lực của nàng không biết đã hoàn toàn khô kiệt hay chưa, nhiệt độ cơ thể nàng từ sau lưng hắn truyền tới đã càng lúc càng thấp, hô hấp càng lúc càng lúc càng yếu, nhịp tim lúc có lúc không, tất cả biểu hiện rõ ràng, tính mạng Chiêm Lam đã chỉ còn trong sớm tối.

-Mọi người chạy mau lên! Ngàn vạn lần không được dừng lại!

Trịnh Xá gào lên, hắn chỉ hận không thể tăng tốc chạy đi, vẫn phải ở cùng một chỗ với đám kịch tình nhân vật. Nhưng hắn cũng chỉ nghĩ như vậy thôi, không có bọn họ chỉ dẫn phương hướng, chưa kể đến thời gian tiêu hao thêm, nói không chừng hắn cũng sẽ phải táng thân trên con thuyền này, cho nên sau khi rống lên, hắn vẫn chỉ có thể bất đắc dĩ chạy cùng bọn họ.

Tên nữ người máy kia đột nhiên nói:

- Mọi người chạy thẳng theo thông đạo này là được, khoang cứ sinh ở ngay phía cuối thông đạo, không mất nhiều thời gian là tới rồi, mọi người chạy nhanh lên!

Trịnh Xá hơi sửng sốt, hắn lập tức không chịu nổi chửi đổng một câu, sau đó chuẩn bị vận hành nội lực điên cuồng tăng tốc. Đột nhiên từ thông đạo phía sau truyền đến một tiếng gầm điên cuồng, thanh âm cực lớn làm mọi người đều vô thức ngoái lại nhìn. Không nhìn còn tốt, vừa nhìn không bị dọa khiếp không xong, một quái vật hình người khổng lồ, cao gần năm thước bắt đầu điên cuồng đuổi theo phía sau bọn họ, trong tay nó còn có một đám huyết nhục mơ hồ, ngoại trừ cái đầu còn tương đối hoàn chỉnh, cả thân thể đã hoàn toàn nát bét, thi thể này đúng là nữ nhân vật chính Ripley.

-Mẹ kiếp, lại là kịch bản thay đổi! Chủ Thần, ngươi đi chết đi!

Trịnh Xá vội mắng, hắn sao còn dám chần chừ, toàn lực vận hành khinh công, điên cuồng phóng đi.

Cùng lúc đó, quái vật hình người khổng lồ kia đã nhanh chóng vọt tới, tốc độ của nó thật sự quá nhanh, cự li một bước chân lớn gấp ba lần người bình thường, nhưng tần suất di động lại nhanh hơn người bình thường chạy rất nhiều, cơ hồ chỉ sau mười giây nó đã đuổi tới chỗ ba nam một nữ kia. Tiếp đó chỉ thấy nó giơ chưởng dùng sức quét qua, ba nam tử chạy phía sau lập tức bị đó hung hăng đánh ập vào vách tường thép. Uy lực một chưởng này thật quá lớn, đánh cho cả vách tường lõm vào, nhìn qua giống như bị một nắm đấm cực lớn đánh trúng, đến khi Alien bỏ tay ra, ba người đã bị ép thành thịt nát, một đống máu thịt bầy nhầy rơi xuống đất.

Tên nữ người máy kia là người có tình cảm, nàng lập tức hét lên nhưng chưa được mấy giây, Alien thể tiến hóa đã hung hăng đạp một cước xuống đầu nàng, sàn thép lập tức lõm xuống, nữ robot không kịp rên một tiếng, trực tiếp bị ép xuống biến mất giữa đám sắt thép.

-Ngao!

Alien thể tiến hóa ngẩng đầu gào lớn, nó nhấc chân điên cuồng truy đuổi phía sau Trịnh Xá, dọa hắn sợ đến phát khiếp. Nam nhân này càng không cần mạng chạy tới phía trước, uy lực của hai kích vừa rồi hắn đã thấy tận mắt, thật sự quá kinh khủng, không còn đầu lưỡi công kích, không còn cái đuôi, nhưng Alien thể tiến hóa lại có được lực lượng khủng bố, so với Alien nguyên bản trong phim, lực lượng của Alien trước mắt này không nghi ngờ gì càng thêm kinh khủng.

Trong tình huống thông thường, Trịnh Xá tự tin có thể đối mặt ngạnh chiến với Alien phổ thông, bởi vì một kích của Alien căn bản không giết nổi hắn, mà công kích của hắn nếu như đánh thật, Alien tuyệt đối chết chắc, cho dù là đối mặt với Queen, hắn cũng cảm thấy xác suất thắng lợi của mình cao hơn nhiều. Nhưng Trịnh Xá không có chút tin tưởng nào có thể đối chiến với Alien thể tiến hóa trước mặt, lực lượng khủng bố của nó đã siêu việt tất cả, nếu đánh chắc chắn là chết, cho dù là hắn, nếu bị một chưởng như vừa rồi đánh trúng, cho dù không biến thành thịt vụn thì cũng chẳng khá hơn được bao nhiêu, vì thế, hiện tại chuyện duy nhất hắn có thể làm là tận lực chạy trốn, tiếp tục chạy trốn!

Alien thể tiến hóa kêu gào như phát điên, tiếng chạy ầm ầm như một cỗ chiến xa, hơn nữa tốc độ cực nhanh, thậm chí vượt quá cả Trịnh Xá đã vận khinh công, chỉ là độ linh hoạt của nó hơi kém, tại các chỗ ngoặt thường đập mạnh vào vách tường, mà Trịnh Xá khi tới các ngã rẽ thường lao thẳng lên tường, hai chân

http://tieulun.hopto.org

dùng sức đạp mạnh bắn về phía trước. Cứ như vậy, tốc độ trong nháy mắt thật kinh người, mà Alien thể tiến hóa không ngừng bị trì hoãn tại các chỗ ngoặt nên hai bên thủy chung vẫn bảo trì khoảng cách hai mươi mét, dần dần, Alien càng lúc càng kiên nhẫn hơn.

Trịnh Xá cẩn thận cảm nhận cảm giác uy hiếp kinh khủng từ sau lưng truyền đến, khi thực lực của hắn từ từ tăng trưởng, loại cảm giác uy hiếp này đã càng lúc càng nhạt, đến bây giờ cảm giác uy hiếp khủng khiếp đó lại một lần nữa xuất hiện, khoảng cách càng lúc càng tiếp cận hắn, làm hắn cảm thấy như tử thần đang theo sát phía sau, lưỡi hái chết chóc đã dần dần duỗi tới đầu hắn, chỉ cần hắn hơi dừng lại một chút thôi, tử thần sẽ lấy mạng hắn trong nháy mắt.

-Mẹ kiếp, nhanh lên nữa a! Không thể chết ở đây a!

Trịnh Xá điên cuồng gào lên, khinh công đã được vận hành đến cực hạn, đồng thời mở cơ nhân tỏa đến tầng thứ ba, hắn không ngừng mô phỏng bộ pháp cực tốc của Triệu Anh Không, dùng khinh công cộng thêm bộ pháp, không ngừng chạy tới. Khi hắn chạy qua ngã rẽ cuối cuối, trước mắt rút cuộc cũng xuất hiện một lối đi lớn, phía cuối lối đi chính là cửa khoang cứu sinh đang mở rộng.

Lối đi này dài hơn trăm mét, Trịnh Xá đã bất chấp tất cả, hắn nhấc chân chạy tới đầu bên kia, không ngừng chạy như điên, mà phía sau lại truyền đến một tiếng vang lớn, Alien thể tiến hóa hung hăng đập mạnh vào vách tường, sau đó nó từ trong vọt ra, lại một lần nữa điên cuồng đuổi theo Trịnh Xá. Tốc độ của Alien so với Trịnh Xá thật sự nhanh hơn rất nhiều, hơn nữa đoạn đường này lại thẳng tắp, một đường đuổi tới, mắt thấy khoảng cách giữa hai bên đã càng lúc càng gần.

"Không thể chết, không thể chết... Ba người chúng ta nhất định phải sống sót trở về a!

Trịnh Xá không ngừng tính toán nên làm thế nào, nếu bị đánh trúng đồng thời nhảy về phía trước, như vậy một chưởng này vẫn vô pháp trí mạng, nhưng chỗ bị đánh trúng tuyệt đối nát vụn. Đương nhiên, nếu như hắn ngoan độc hơn một chút dùng nữ tử phía sau hoặc phía trước để ngắn cản thì hoàn toàn có thể lợi dụng được cỗ lực lượng đó...

Trịnh Xá nghiến chặt răng, hắn yên lặng tính toán khoảng cách với Alien thể tiến hóa phía sau, khoảng cách giữa hai bên không ngừng thu hẹp lại, giờ phút này, Trịnh Xá còn cách tàu cứu sinh hơn năm mươi mét, khoảng cách song phương chỉ còn hơn bốn mươi mét, chênh lệch đang không ngừng nhỏ lại.

"Liều thôi!"

Trịnh Xá giờ phút này vẫn đang mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, vẻ mặt hắn đột nhiên trở nên đạm mạc, khả năng suy nghĩ lãnh tĩnh của Sở Hiên chính là thứ hắn cần hiện tại, ứng dụng bản năng tính toán sau khi mở cơ nhân tỏa, sau đó điều chỉnh góc độ và vị trí của bản thân, tiếp theo hắn nghiêng người nhảy lên.

Alien thể tiến hóa vừa vặn đáng tới một chưởng, hung hăng vỗ vào bên phải Trịnh Xá, mà hắn đã nhảy nghiêng người lên tước giảm bớt một phần lực lượng của chưởng này. Nhưng dù là như thế, Trịnh Xá vẫn cảm thấy một cỗ cự lực truyền tới, đẩy hắn bay vụt về phía tàu cứu sinh, cả người hắn bị đánh bay lên, cứ như vậy bay thẳng tới, trong tiếng gào thét của Alien thể tiến hóa trước mắt hắn tối đen, lọt vào trong khoang cứu sinh. Vừa nhìn thấy quái vật hình người khổng lồ chạy tới, hắn đã tiến vào trạng thái nửa tỉnh nửa mê....

"Tập cuối cùng trong loạt phim Alien kết thúc, hoàn thành độ khó cao nhất, đạt điểm thưởng 5000, một chi tiết kịch tình cấp B, loạt phim Alien sẽ không xuất hiện lại..."

Đây là thanh âm cuối cùng Trịnh Xá nghe được, hắn liền lập tức lâm vào hôn mê....

160. Thập Tự Hồi Sinh (1)

Trịnh Xá từ từ mở mắt ra, giờ phút này hắn đang chìm trong một đạo quang trụ, cả người vừa đau vừa ngứa, cực kỳ khó chịu, nhưng đồng thời với cảm giác khó chịu này, vết thương trên người cũng bắt đầu không ngừng khép lại, tốc độ có thể thấy bằng mắt thường. Đặc biệt phần thân bên phải hắn cơ hồ đã biến mất hết từ bả vai đến bụng, tóm lại cả người hắn nhìn qua chỉ còn hai phần ba bình thường, lúc này một phần ba cơ thể còn thiếu đang không ngừng khôi phục.

http://tieulun.hopto.org

Hắn đưa mắt nhìn lại, không chỉ mình hắn, những người còn lại cũng đồng dạng đang ở trong cột sáng, Triệu Anh Không ở phía xa, La Lệ ở cạnh hắn, còn có Chiêm Lam ở bên đang chìm trong một cột sáng màu tím. Tuy nhiên cũng chỉ có Chiêm Lam ở trong quang mang màu tím, còn quang trụ của những người khác đều đồng sắc.

Vô luận thế nào, có thể trở lại Chủ Thần không gian chứng tỏ nàng vẫn còn sống, mà trên đất ba nam nhân đang không ngừng thảo luận gì đó, ba người này chính là Tiêu Hoành Luật, Trương Hằng, Trình Khiếu, cộng thêm cả nữ tử sinh đẹp đang đứng phía sau Tiêu Hoành Luật, tiểu đội bên đó không ngờ không chết ai cả, đây đúng là đại hạnh trong bất hạnh.

Nghĩ đến đó, Trịnh Xá nhắm mắt lại, đắm chìm trong cột sáng, mặc dù thân thể vẫn đau ngứa khó chịu như cũ nhưng không biết tại sao, hắn lại cảm thấy nơi đây đúng là thiên đường....

Không lâu sau, cột sáng của những người khác bắt đầu nhạt đi, chỉ có Trịnh Xá vẫn ở trong ở trong cột sáng một lúc lâu. Đến khi hắn hạ xuống đất, La Lệ lập tức nhào vào lòng hắn khóc lớn, trải qua bộ phim kinh dị lần này đã làm cô bé này cực kỳ sợ hãi, sợ phải chia lìa Trịnh Xá, sợ mình sẽ phải chết, sợ Trịnh Xá vì lo lắng cho mình mà cũng chết, rất nhiều chuyện một mực đề nặng lên nàng, mãi đến bây giờ La Lệ mới thực sự được giải phóng, nàng bắt đầu khóc lóc để giảm bớt nỗi sợ.

Trịnh Xá nhẹ nhàng vuốt tóc La Lệ, hắn đưa mắt nhìn về phía Chiêm Lam, nữ hài này mỉm cười nhìn hắn, vẻ mặt nàng không có chút khó chịu, ngược lại ánh mắt nàng tựa hồ tràn ngập vui mừng.

-Được rồi, được rồi, muốn hôn hít gì thì vào phòng nhé, hay là các ngươi muốn giáo dục giới tính tại chỗ hả?

Tiêu Hoành Luật cười hì hì nói, bất quá hắn vừa dứt lời, nữ tử xinh đẹp bên cạnh lập tức đưa tay gõ đầu hắn một phát, thằng nhóc này lập tức ra vẻ rất là vô tội.

Trịnh Xá buông La Lệ vẻ mặt đã đỏ bừng ra, hắn thở phào nói:

- Ta thật sự sợ các ngươi toàn bộ tử vong, lần này đúng là may mắn... Tất cả mọi người có thể sống sót thật sự là quá may mắn.

Tiêu Hoành Luật cười hắc hắc nói:

- Chúng ta lần này đúng là phi thường may mắn a, chẳng lẽ ngươi không nghe tin tức cuối cùng Chủ Thần truyền đến sau khi hoàn thành nhiệm vụ phim kinh dị sao? Kết thúc tập phim cuối cùng, hoàn thành độ khó cao nhất, hơn nữa sau này loạt phim Alien sẽ không xuất hiện lại, đồng thời còn được 5000 điểm thưởng và một chi tiết kịch tình cấp B„ chẳng lẽ ngươi không thấy đây là may mắn cực độ sao? Ha ha ha.

Trịnh Xá bấy giờ mới nhớ lại câu nói trước khi hắn hôn mê, "Tập cuối cùng trong loạt phim Alien kết thúc, hoàn thành độ khó cao nhất, đạt điểm thưởng 5000, một chi tiết kịch tình cấp B, loạt phim Alien sẽ không xuất hiện lại", đây đúng là niềm vui ngoài ý muốn làm hắn hơi có cảm giác không thể tưởng tượng nổi.

Tiêu Hoành Luật ngắt ngắt tóc nói:

- Tình huống này ngươi chưa hề nhắc qua với chúng ta, chỉ nói độ khó của một loạt phim sẽ gia tăng theo số tập, nói cách khác, chúng ta trải qua Alien 4 đã là độ khó cao nhất của loạt phim này rồi phải không? Chẳng lẽ ngươi không cảm thấy sự may mắn của chúng ta sao? Có thể sống sót dưới độ khó cao nhất... Ngươi thật sự không biết hoàn thành một loạt phim sẽ nhận được điểm thưởng và chi tiết kịch tình sao?

Trịnh Xá cười khổ lắc đầu:

- Phương diện này ta thật sự không biết. Ta có thể từ chỗ Chủ Thần biết được rất nhiều chuyện, nhưng về nhiệm vụ ẩn trong phim kinh dị thì Chủ Thần không nói cho ta biết. Ngươi thử nghĩ xem, nếu như ta thật sự biết chỗ nào có nhiệm vụ ẩn, cùng phương pháp và điều kiện hoàn thành, Trung Châu đội chúng ta không biết sẽ mạnh đến mức nào đây, hoàn toàn có thể không ngừng hoàn thành nhiệm vụ ẩn trong một bộ phim kinh dị, cái này với cày điểm mà ngươi nói có gì khác nhau đâu?

Vừa nói chuyện, Trịnh Xá đã tới phía dưới Chủ Thần, hắn chậm rãi nhắm mắt liên lạc, xem lướt qua một lần. Điểm thưởng của hắn là 6300 điểm, một chi tiết kịch tình cấp B, chỗ điểm này đã vượt quá kỳ vọng của hắn lúc đầu, có thể nói, hoàn thành loạt phim Alien, điểm thưởng mỗi người đạt được cũng đủ để triệt tiêu cảm giác khủng bố của Alien thể tiến hóa.

http://tieulun.hopto.org

Sau đó, mọi người vẫn theo lệ cũ nghỉ ngơi một đêm, mọi loại thuộc tính cường hóa đều phải chờ đến ngày thứ hai mới thương lượng lại. Nhưng làm tất cả không ngờ tới là Trình Khiếu mặc dù luôn miệng ba hoa, nói cái gì chế tạo loại nữ nhân này, chế tạo loại nữ nhân kia, đến khi hắn thật sự chế tạo thì lại tạo ra một cô gái thanh tú, trên mặt hơi có chút tàn nhang, tóc tết thành bím, nói về độ mỹ lệ thật sự vẫn còn kém mấy nữ tử ở đây một ít, nhưng khi nhìn thấy thiếu nữ này, trong mắt Trình Khiếu lại thoáng qua một tia ôn nhu.

Trong số mọi người vẫn còn Trương Hằng, Chiêm Lam cũng Triệu Anh Không ba người chưa hề chế tạo sinh mạng thể, đáp án của Triệu Anh Không phi thường trực tiếp, làm một thích khách mà cần chế tạo người để tự an ủi mình thì kẻ đó không xứng làm thích khách, nếu cứ cố cường hành chiến đấu vậy chắc chắn phải chết, không nghi ngờ gì.

Trương Hằng và Chiêm Lam lại cùng không nói ra lý do, mọi người cũng không tiếp tục hỏi han, mỗi người trong lòng đều có bí mật của riêng mình, khi họ muốn nói thì tự nhiên sẽ nói, cứ cường hành truy vấn sẽ rất không có đạo lý.

Đêm đó mọi người tập trung liên hoan tại nhà Tiêu Hoành Luật, dù sao so với kỹ xảo nấu nướng của La Lệ, tay nghề của nữ tử xinh đẹp cao hơn nhiều, mọi người cứ tự nhiên tụ lại ở nhà Tiêu Hoành Luật. Mặc dù nhìn bộ dạng thằng nhóc này rất không vui vẻ nhưng bây giờ nữ tử xinh đẹp cũng chẳng chừa mặt mũi cho hắn, vẫn nhiệt tình chiêu đãi bọn họ.

-Nói như vậy, trên đường các ngươi gặp hai Queen? Vậy thật sự là may mắn a.

Trịnh Xá há mồm cắn một miếng thức ăn, hắn lớn tiếng cảm thán.

Vẻ mặt mấy người còn lại đều nhìn hắn vẻ mạc danh kỳ diệu, chỉ có Tiêu Hoành Luật tựa hồ hiểu được cái gì đó, hắn đang muốn ngắt ngắt tóc lại bị nữ tử xinh đẹp cầm đũa gõ cho một cái, bấy giờ thằng nhóc này mới mở miệng:

- Lúc trước ta vẫn thấy rất kỳ quái, thương thế bên phần thân bên phải ngươi nhìn thật quá khoa trương, dù là thả một chùy sắt lớn từ trên tầng thượng xuống trúng người cũng không thể đánh ngươi ra thành bộ dạng như vậy, phương diện này tự ngươi cũng biết phải không? Với tố chất thân thể không ngừng được tăng cường, độ bền cơ thể ngươi tự nhiên cũng được đề cao, cho dù bị xe tải lớn chạy tốc độ cao đâm trúng phỏng chừng cơ nhục ngươi cũng không vỡ nát, cỗ lực lượng này thật quá kinh khủng, là do sinh vật gọi là Alien thể tiến hóa gây ra phải không?

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Dù là bây giờ nghĩ lại lúc ấy, ta vẫn cảm thấy trong lòng phát lạnh a, cảm giác đó thật quá kinh khủng, ngươi đơn giản là không cách nào tưởng tượng được lực lượng khủng bố của Alien thể tiến hóa. Hợp kim kim loại chế tạo phi thuyền đó, dù là ta cũng phải sử dụng nội lực ăn mòn hoặc Hồng viêm mới có thể phá vỡ, nhưng Alien thể tiến hóa chẳng thèm để ý, nó chỉ cần đánh nhẹ một chưởng là trực tiếp xé rách cương thiết. Có thể nói, nếu như lực lượng của người bình thường là một, lực lượng thông thường của ta là ba đến bốn, cường hóa thêm nội lực là năm đến bảy, mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai là mười, vậy Alien thể tiến hóa ít nhất cũng phải một trăm...

Những người còn lại đều lạnh cả người, Tiêu Hoành Luật lại gật đầu khẳng định:

- Quả thật phải đến mức như vậy mới đáng giá 5000 điểm thưởng và một chi tiết kịch tình cấp B một con. Trước đó ta luôn cảm thấy kỳ quái, vì sao Queen đã khó khăn như vậy mà chỉ được 1000 điểm thưởng và một chi tiết kịch tình cấp D trong khi Alien thể tiến hóa lại được đến 5000 điểm thưởng và một chi tiết kịch tình cấp B. Đối lập như vậu thật quá khoa trương, bất quá so sánh thực lực thì dễ hiểu hơn, ha ha ha, vì thế ta mới luôn nói vận khí của chúng ta rất tốt a.

-Ngay từ đầu đã bị đặt trong nhà giam, nếu không phải chúng ta may mắn sử dụng Phòng Hộ Thuẫn, rất có thể đã bị ấu trùng Alien bám lấy, trong tình huống đó, nếu không có phương pháp phòng hộ hữu hiệu, đoàn đội này căn bản chỉ có thể đoàn diệt, đây là may mắn thứ nhất của chúng ta... Thứ hai, chúng ta phân chia ra vừa cứu giúp thành viên đoàn đội, vừa tiếp tục tiến tới, mặc dù nhìn qua thực lực bị giảm xuống nhưng cũng làm Alien chỉ có thể lựa chọn công kích chính vào một đội ngũ, mà đội ngũ đó rõ ràng là Trịnh Xá mấy người các ngươi, còn chúng ta chỉ vỏn vẹn bị hai Queen chặn đường, sau đó cũng rất nhẹ nhàng vượt

http://tieulun.hopto.org

qua bộ phim này. Thứ ba, Trịnh Xá ngươi gần như chắc chắn phải chết, ta cũng không biết khi ngươi làn đầu gặp phải Alien thể tiến hóa làm thế nào mà sống sót được?

Trịnh Xá yên lặng nhìn về phía Chiêm Lam, cô bé này từ khi trở về vẫn một mực trầm lặc, hơn nữa vẻ mặt so với bản thân nàng trước kia thì lạnh nhạt hơn nhiều, khi Trịnh Xá nhìn về phía nàng, nữ hài này mới vội vàng cười nói:

- Alien thể tiến hóa này mặc dù nhục thể rất mạnh nhưng tinh thần lực lại rất yếu ớt. Lúc đó ta khống chế tinh thần chúng, để hai Alien thể tiến hóa tàn sát lẫn nhau, mặc dù ta cũng bị thương một chút nhưng cuối cùng vẫn giết được hai con.

Nghe đến đó, Tiêu Hoành búng tay đánh chóc, nói:

- Đã hiểu, vậy tất cả đều được giải thích hết, các ngươi nghĩ xem, mục đích của Chủ Thần tịnh không phải là sát hại chúng ta, mà là để chúng ta không ngừng tiến hóa càng mạnh mẽ hơn, vậy tại sao trong tập phim kinh dị này lại gặp nhiều nguy hiểm như vậy? Giải thích của ta là, bất cứ phim kinh dị nào cũng đều có phương pháp giải quyết, cũng không phải cực kỳ khó khăn, chỉ là chúng ta không tìm ra thôi, nếu như tinh thần lực khống chế của Chiêm Lam mạnh hơn một chút, vậy hoàn toàn có thể khống chế hai Alien thể tiến hóa mở đường cho chúng ta, vậy đúng là gặp người giết người, gặp phật giết phật rồi, không phải sao? Ha ha ha, nếu như vó nhân tài tinh thông vi tính, hoàn toàn có thể thay đổi trình tự phá hủy, phong tỏa toàn bộ chiến hạm, sau đó quay về trái đất, tìm người tiêu diệt Alien...

-Vì thế, bất cứ nhiệm vụ gì, kỳ thật cũng có thể trở nên đơn giản, kiếm được càng nhiều điểm thưởng, cũng như chi tiết kịch tình, quan trọng nhất chính là chúng ta tự tìm ra cách giải quyết, không tuân theo ý đồ của Chủ Thần! Đây mới là tiến hóa chính thức!

161. Thập Tự Hồi Sinh (2)

Ăn cơm xong, mọi người đều tự đi nghỉ ngơi, chỉ có Chiêm Lam yên lặng một mình tới dưới Chủ Thần, trước tiên nàng tra thử điểm thưởng và chi tiết kịch tình của bản thân, lập tức bị dọa đến nhảy dựng lên. 15000 điểm thưởng và một chi tiết kịch tình cấp A, đây đúng là một cái kinh hỉ ngoài ý muốn, hai Alien thể tiến hóa tàn sát lẫn nhau, không ngờ điểm thưởng lại tính hết cho nàng. Có thể nói, số điểm thưởng và chi tiết kịch tình này đủ để thực lực cả nàng đề cao một mức lớn.

"Cường hóa kỹ năng tâm linh tỏa liên, có thể kết nối ý thức của bản thân và đồng đội, đưa tất cả những gì mình thấy được trong đầu truyền đến chỗ họ, đồng thời có thể nối liền ba người. Nói cách khác, có thể để ba người cộng thêm nàng, bốn phía chia sẻ phạm vi tầm nhìn, đồng thời có thể khống chế một phần người có tinh thần lực nhược tiểu, nhưng nếu gặp đối phương có tinh thần lực quá cường đại có thể lâm vào tinh thần lực phản phệ, cần một chi tiết kịch tình cấp B, 5000 điểm thưởng."

Đây là kỹ năng Chiêm Lam muốn cường hóa, ngoài ra nàng còn muốn hóa đổi một đạo cụ, nàng từng thấy nó từ rất lâu trước đây.

"Thập tự giá hồi sinh, cần 7000 điểm thưởng, hai chi tiết kịch tình cấp B, người đeo vật này có thể hồi sinh trong vòng năm phút sau khi tử vong, thân thể thương thế khôi phục đến một nửa trạng thái tốt nhất, đồng thời có thể lựa chọn thoát ly tập phim kinh dị, không thể đạt được 1000 điểm thưởng cố định của tập phim kinh dị đó."

Đây là thứ Chiêm Lam muốn tặng Trịnh Xá.

Trải qua bộ phim kinh dị lần này, khi tinh thần lực tiêu hao quá độ, nàng chợt phảng phất như tỉnh ngộ, thật sự thích một người không cần phải chiếm hữu được người ấy, để người ấy hạnh phúc cũng là một biểu hiện của tình yêu, nàng đột nhiên rất muốn Trịnh Xá và La Lệ có được hạnh phúc. Đặc biệt sau khi trải qua tập phim kinh dị này, nàng đột nhiên cảm thấy, sinh mạng thật quá yếu ớt, cho dù cường đại như Trịnh Xá, trong nháy mắt cũng có thể bị một chưởng.... Nàng không muốn hắn phải chết, hoặc là nói, nàng không muốn nhìn thấy người mình thích lại phải chết trước mặt mình. Vì thế, nàng quyết định sau khi cường hóa tâm linh tỏa liên sẽ hoán đổi một cậy thập tự giá hồi sinh, cho dù xác suất chỉ là một phần vạn, nàng cũng không muốn hắn chết.

http://tieulun.hopto.org

Một đêm bình thường, ngày thứ hai, mọi người vẻ mặt sảng khoải tụ tập tại quảng trường chỗ Chủ Thần, ai cũng có vẻ tươi cười, dù sao có thể từ phim kinh dị sống sót trở về, hơn nữa, các đồng đội cũ không ai hi sinh, đây đã là chuyện làm tất cả vô cùng vui vẻ rồi. Hơn nữa, lượng điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình mỗi người đạt được đều rất nhiều, sau khi cường hóa, thực lực của tất cả đều có thể được để thăng rất lớn, đây là chuyện khiến mọi người vui mừng nhất.

Chiêm Lam là người ra quảng trường muộn nhất, nàng đột nhiên nhìn mọi người cười tinh nghịch, tiếp đó chỉ thấy nàng nhắm mắt lại, ba người Trịnh Xá, Trương Hằng, Tiêu Hoành Luật đều sửng sốt một chút, tiếp đó lộ vẻ cuồng hỉ.

Trong ý thức của họ, cả quảng trường đều thu vào trong mắt, cũng không thể nói là thu hết vào trong mắt, gọi là hoàn toàn quét hình thu vào thù đúng hơn. Đây là kỹ năng tinh thần lực tảo miêu chỉ Chiêm Lam mới có, nhưng nàng lại kết nối những gì mình biết trong đầu với ý thức của họ, đây rõ ràng là kỹ năng tâm linh tỏa liên từng nhắc qua trước đây, hoàn toàn có thể chia sẻ ý thức của nàng với người kết nối... Mọi người đều biết mình đang ở đâu, địa hình khu vực xung quanh, bên ngoài có thể gặp phải quái vật nào, có thể nói, đây mới là kỹ năng mà một đoàn đội cần có nhất.

-Quá tuyệt vời!

Trịnh Xá kích động vụt ôm lấy Chiêm Lam, kéo nàng vào ngực mình, quay quay một vòng, sau đó mới hạ xuống, hắn cười ha hả nói:

- Quá tuyệt vời, kỹ năng này chính là kỹ năng đoàn đội cần thiết nhất khi tác chiến a, như vậy sau này chúng ta sẽ không phải sợ đám quái vật trong phim kinh dị nữa, ha ha ha...

Trương Hằng cũng nói vẻ kích động:

- Vốn Xạ Thiên Lang có thể tới khoảng cách rất xa, cộng thêm kỹ năng Phong chi tiễn, phỏng chừng có thể bắn tới vạn thước cũng không phải khoa trương, nhưng cây cung này không có kính ngắm, hơn nữa nhìn bộ dạng huyết nhục tứ tung, có lẽ ta cũng không dám bắn... Nếu như có kỹ năng này, giúp ta ngắm chuẩn, ta chỉ cần bắn là được, đây không phải giống súng ngắm sao? A a.

Hai người này đang kích động không thôi, Trình Khiếu cũng cười ha ha, giơ tay chạy đến định ôm lấy Chiêm Lam, kết quả là ăn một cước lăn quay ra đất. Chiêm Lam nhấc chân nhìn hắn vẻ đề phòng, nam nhân này lập tức từ dưới đất bật dậy, mặc dù trên mặt vẫn còn in một dấu chân nhưng hắn vẫn cười như cũ nói:

- Đến đi, ôm một cái thôi mà, thấy mọi người vui vẻ như vậy ta cũng muốn góp vui một chút a.

-Miễn đi, đến ôm Anh Không muội muội ấy.

Chiêm Lam lắc lắc đầu, nói đùa.

Trình Khiếu quả nhiên lập tức nhìn về phía Triệu Anh Không, tiểu cô nương này thậm chí không thèm nói câu nào, chỉ khẽ rút chủy thủ ra một nửa, lập tức làm động tác giơ tay của Trình Khiếu khựng lại, hắn cười ha ha hai tiếng cũng không dám tới ôm ai nữa.

Bị hắn làm trò một hồi, sự kinh hỉ của mọi người cũng giảm bớt đi nhiều, nhưng Tiêu Hoành Luật vẫn vui vẻ như cũ nói:

- Cho dù thế nào, cường hóa kỹ năng này cũng làm năng lực sinh tồn của đoàn đội chúng ta được đề cao. A a, nếu như có thể hoàn toàn nắm bắt hoàn cảnh và bố trí của địch nhân, vậy chúng ta có thể dự phòng bố trí tình huống có lợi cho mình, tất nhiên sẽ không lâm vào khổ chiến như tập phim kinh dị lần trước. Đúng rồi, cự ly sử dụng của kỹ năng tâm linh tỏa liên này là bao nhiêu?

Chiêm Lam mỉm cười nói:

- Chỉ cần trong phạm vi tinh thần lực tảo miêu là kỹ năng này có thể sử dụng, hiện tại phạm vi quét hình của ta khoảng 70 km, theo đường thẳng thì khoảng 700km, a a, nếu như tiếp tục cường hóa tinh thần lực, khoảng cách này còn có thể tiếp tục đề cao nữa.

Trịnh Xá thở ra một hơi nói:

http://tieulun.hopto.org

- Nói như vậy, cho dù chúng ta phân chia đoàn đội tác chiến cũng không sao phải không? Chỉ cần trong phạm vi tinh thần lực của ngươi có thể bao trùm, cho dù phân chia tác chiến cũng hoàn toàn có thể liên lạc với nhau, mà không cần phải sử dụng máy bộ đàm có thể bị địch nhân phát hiện ta tung tích, là ý này phải không?

Chiêm Lam mỉm cười gật đầu, đột nhiên nàng lấy ra một cái túi nhỏ nói:

- A a, ta tự làm đó, cám ơn ngươi tại bộ phim kinh dị lần trước đã cứu ta, trước kia cũng cứu ta nhiều lần, đến giờ mới tặng ngươi được... A a, nhất định phải đem theo người, biết chưa?

Trình Khiếu lập tức đứng huýt sáo, hắn cười a a quái dị làm Trịnh Xá cũng hơi có chút xấu hổ, nhưng sắc mặt Chiêm Lam chẳng hề thay đổi, chỉ mỉm cười nhìn hắn. Bộ dạng của nàng như vậy làm hắn căn bản vô pháp cự tuyệt, cho nên hắn chỉ có thể cầm chiếc túi trực tiếp bỏ vào trong Nạp giới, sau đó vội vàng nói cảm ơn.

Kết thúc tiết mục ngoài lề này, tiếp theo là Trình Khiếu tự giới thiệu lai lịch bản thân, khi hắn nói mình là bộ đội quân y đặc chủng, đặc biệt là nói ở ngoài thế giới hiện thực đang tụ tập mấy nghìn người không ngừng thôi miên đợi trước máy vi tính, cảm giác này làm Trịnh Xá cười khổ. Hắn thật không nghĩ rằng năm xưa vô ý hành động lại dẫn đến kết quả như vậy, chẳng trách bộ phim kinh dị lần trước lại xuất hiện binh sỹ tinh nhuệ như Vương Hiệp, đến bộ phim kinh dị lần này lại xuất hiện nhân tài quân y như Trình Khiếu.

-Nếu nói trong mỗi lĩnh vực nhất định chỉ có thể có một người tiến vào, vậy tiếp theo còn có thể có pháo binh a, lính tên lửa a, các loại phi công chiến đấu a, tóm lại Trung Châu đội chúng ta nhất định phải áp đảo các đoàn đội khác, giành lấy thắng lợi cuối cùng!

Trình Khiếu nói đến đây, vẻ mặt hắn cực kỳ nghiêm túc.

Trịnh Xá cười khổ nói:

- Nếu nói lính trinh sát thì còn có thể hữu dụng giống lính quân y như ngươi, nhưng còn pháo binh và lính tên lửa thì vào đây làm gì? Chẳng lẽ chúng ta còn phải đẩy một cỗ hồng y đại pháo theo người tiến vào phim kinh dị sao? Hoặc phải tích lũy một lượng lớn điểm thưởng, hoán đổi cho phi công một cỗ... Di, sao ngươi biết còn có đội ngũ khác tồn tại? Hình như chúng ta chưa nói qua chuyện này với ngươi mà?

Trình Khiếu lắc đầu nói:

- Đương nhiên không phải các ngươi nói, là trong tư liệu của đại tá Sở Hiên có ghi chép về vấn đề này. Ta nghĩ hẳn là các ngươi đã nghe đại tá Sở Hiên nói qua, trong một ít văn tự khai quật được, có ghi chép mơ hồ về sự tồn tại của không gian này, nhưng do không thể giải mã văn tự nên chúng ta vẫn không thể biết được toàn bộ sự việc. Mà sau khi có được tư liệu của đại tá sở Hiên, một lượng lớn văn tự cổ đại đã được giải mã, chúng ta cũng biết được chuyện từng xảy ra thời cổ đại...

Trịnh Xá cùng mọi người đều rất tò mò, trong đó Trịnh Xá và Chiêm Lam còn nhớ, bọn họ từng nghe Sở Hiên nhắc qua đến phương diện này, nhưng lúc đó tên đáng ghét ấy nói không rõ ràng chút nào, cho nên bây giờ nghe Trình Khiếu nhắc tới chuyện này, bọn họ mới cảm thấy rất tò mò.

-Khi đó đã xảy ra chuyện gì vậy?

Tiêu Hoành Luật kỳ quái hỏi.

Trình Khiếu nhún vai nói:

- Ta cũng không biết chi tiết nội dung, chỉ đại khái là, thời cổ đại, nhân loại đã có người mở cơ nhân tỏa, hơn nữa, dẫn dắt loài người chiến đấu với rất nhiều sinh vật kinh khủng, mà thực lực của những sinh vật này thật sự quá mạnh mẽ nên làm cho cơ nhân tỏa của con người không ngừng thăng cấp, đạt đến tầng thứ năm cuối cùng đã sáng tạo ra rất nhiều huyết thống, kỹ năng, vũ khí, rút cuộc cũng tiêu diệt được những sinh vật đó. Vì thế bọn họ biết rằng mở cơ nhân tỏa là mấu chốt trên con đường tiến hóa, nên chế tạo ra Chủ Thần không gian, hơn nữa để tới khi xã hội loài người tiến bộ tới một trình độ nhất định, gây ảnh hưởng tới tư duy của một vài người, làm bọn họ sản xuất ra những phim kinh dị, ý tứ đại khái là sinh vật trong phim kinh dị rất có thể là sinh vật đã từng đối kháng với nhân loại thời cổ đại. Sau đó, tuyển chọn

http://tieulun.hopto.org

một số người tiến nhập Chủ Thần không gian, để bọn họ trải qua quá trình chiến đấu giống như loài người thời cổ đại, để bọn họ tiến hóa. Mà án theo vị trí của các châu lục cổ đại, có rất nhiều Chủ Thần tồn tại, mỗi Chủ Thần đại biểu cho một đội ngũ, mà mỗi đội ngũ đó sẽ phải giao chiến với các đội ngũ còn lại, đại khái là như vậy.

-Mà đội ngũ sống sót đi ra... sẽ cải biến toàn bộ nhân loại.

162. Lại Cường Hóa (1)

Đến khi Trình Khiếu biết Vương Hiệp đã tử vong trong bộ phim kinh dị trước, hắn bấy giờ mới hơi có chút đau khổ nói:

- Một chiến sỹ rất tốt... Có kỹ thuật cận chiến rất mạnh, hơn nữa rất thông thạo thiết lập cạm bẫy và địa lôi, các loại kỹ xảo căn bản của lính trinh sát cũng rất tốt... Một người rất nổi tiếng.

Trịnh Xá cười khổ vỗ vỗ vai hắn nói:

- Trước khi thực lực của ngươi mạnh đến một mức nhất định, kỳ thật khi đối diện với một tập phim kinh dị đều tùy lúc có thể tử vong... Đừng nghĩ nhiều như vậy, người chết cũng không sống lại được, cứ khắc tên của bọn họ lên tấm bia này đi.

Tấm bia đá này chính là tấm bia kỷ niệm mọi người cùng hoán đổi, trên bia ghi tên những huynh đệ đồng đội từng cùng mọi người đồng sinh cộng tử.

"Sở Hiên, Linh Điểm, Tề Đằng Nhất, Trương Kiệt, Vương Hiệp..."

Những người từng cùng sóng vai chiến đấu, tất cả đều được khắc tên trên tấm bia này, khi có người nhìn lên bia đá, mấy cái tên này phảng phất như trực tiếp khác vào trong não, đây là một loại hiệu quả của ma pháp truyền thuyết.

"Chúng ta cùng sóng vai chiến đấu, dựa vào sức mạnh và hy sinh của đồng đội chúng ta mới có thể sống sót, vì thế, chúng ta phải tiếp tục sống sót, gánh vác sức mạnh và hy sinh của họ, cùng nhau sống sót!"

Đạn văn tự cuối cùng do Trịnh Xá vắt óc suy nghĩ rất lâu mới khắc lên, đồng dạng, khi có người nhìn tấm bia, đoạn văn tự này cũng sẽ khắc dâu vào trong óc người đó, để họ vĩnh viễn sẽ không quên.

Mọi việc xong xuôi, cuối cùng cũng quay lại việc quan trọng nhất mỗi lần trở về Chủ Thần không gian, đó chính là thảo luận phương hướng cường hóa và hoán đổi vũ khí của mội người. Mà sau khi Trịnh Xá trở thành đội trưởng cũng cần thảo luận xem bộ phim kinh dị tiếp theo là gì, như vậy mới có thể căn cứ vào phim để hoán đổi vũ khí hoặc đạo cụ thích hợp.

-Ngươi và Triệu Anh Không không phải mỗi người giết chết một Queen sao? Chi tuyến kịch tình cấp D thừa ra có thể vừa vặn chuộc thân cho hai người bọn họ. Phù, vậy được rồi, không thể đưa nhiều người vào trong phim kinh dị được, sẽ làm chúng ta bị thêm nhiều hạn chế, cho dù liều mạng cũng có cảm giác bị trói buộc chân tay. Đúng rồi, Phòng Hộ Thuẫn của các ngươi cũng giao cho ta, ta sẽ bổ sung năng lượng để sử dụng trong tập phim tiếp theo.

Tiêu Hoành Luật thần thái ung dung nói với những người còn lại.

Trương Hằng cũng Triệu Anh Không yên lặng gật đầu, kỳ thật hai chi tiết kịch tình cấp D cũng không hoán đổi được thuộc tính cường hóa nào, mà để hoán đổi vũ khí thì lại lãng phí, vì thế không bằng dùng để chuộc thân cho hai cô gái sẽ tốt hơn. Dù sao đi nữa bọn họ cũng đoạt được một chi tiết kịch tình cấp B, cộng thêm đại lượng điểm thưởng, chỗ này cũng đủ bù lại hai chi tiết kịch tình cấp D.

Trịnh Xá một mực nhắm mắt liên lạc với Chủ Thần, khi hắn mở mắt hồi phục tinh thần, sắc mặt đã xanh mét, mọi người đều kỳ quái nhìn hắn, mãi đến hơn nửa ngày sau Trịnh Xá mới khổ sở nói:

- Bộ phim tiếp theo là Resident Evil 2, nhưng mà... Bộ phim kinh dị tiếp theo chúng ta sẽ phải chiến đấu với đội ngũ khác, đội ngũ chọn lựa ngẫu nhiên, đến khi tiến vào mới biết là ai, phù.... Như vậy sẽ rất phiền toái.

http://tieulun.hopto.org

Vẻ mặt mọi người đều rất không tốt, những người này ngoài Trình Khiếu ra, tất cả đều trải qua đối chiến với người của tiểu đội luân hồi khác, loại va chạm sinh tử này, chỉ cần một phe khai hỏa, kết cục với bên kia khẳng định là chắc chắn phải chết, chết một người cũng rất có thể sẽ dẫn tới đoàn diệt. Mà đồng dạng, đối phương cũng sợ bị giết mất một người, không chỉ riêng bản thân đội viên, tân nhân phổ thông cũng phải tính vào trong đó, cứ như vậy, đoàn đội đối chiến căn bản là đại biểu cho xác suất tử vong 50%, hay là đoàn diệt...

Tiêu Hoành Luật ngắt một sợi tóc trán, quấn quấn trên đầu ngón tay, bấy giờ hắn mới nói:

- Như vậy là rất bình thường, điểm thưởng và chi tiết kịch tình của bộ phim kinh dị trước nhiều như thế, tiếp theo cho dù phải đối mặt với đoàn chiến chúng ta cũng có thể ung dung ứng phó, chẳng lẽ không phải vì thế nên chúng ta mới được rất nhiều điểm thưởng và chi tiết kịch tình sao? Kỳ thật, trước đây ta đã nghĩ tới một vấn đề... Nếu như có một người cường hóa tới một trình độ nhất định rồi không cường hóa nữa, hắn bắt đầu tích lũy 50000 điểm thưởng sau đó ly khai Chủ Thần không gian, như vậy sẽ gây đại biến động với nhân loại sao? Không có khả năng.

-Xã hội loài người là một hệ thống rất khổng lồ, trừ khi lực lượng của một cá nhân cường đại đến mức có thể phá vỡ cả hệ thống này mới có khả năng cải biến xã hội loài người, ví dụ như, "thần".... Nếu không, cá thể đó thủy chung không thể cải biến xã hội loài người, mà Chủ Thần vì phòng ngừa tình huống đó phát sinh, nó sẽ tùy lúc gia tăng độ khó, gia tăng theo mức độ cường hóa. Mọi khả năng đều có thể xảy ra, nếu ngươi không mạnh mẽ lên, gặp tiểu đội khác nhất định phải chết, nếu cường hóa, vậy phim kinh dị có thể càng lúc càng khó khăn, đến cuối cùng phim chiến tranh, thiên tai, thậm chí phim không thể giải thích cũng đều có thể, như vậy phòng ngừa trường hợp tích lũy quá nhiều điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình, khả năng có người thoát ra cũng không lớn...

Trương Hằng kỳ quái hỏi:

- Nếu như thế, vậy chẳng lẽ chúng ta cả đời phải ở đây sao? Vĩnh viễn không thể trở về thế giới hiện thực sao?

Tiêu Hoành Luật cười hì hì nói:

- Vì thế mới phải mở cơ nhân tỏa, như vậy sẽ không cần điểm thưởng để hoán đổi đạo cụ, hơn nữa mở cơ nhân tỏa tầng càng cao, so với thuộc tính cường hóa hoặc vũ khí công nghệ cao, thực lực của người như vậy càng khủng bố. Ta vẫn không đoán ra, mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm là trình độ gì, nếu như thật sự giống như ghi chép, khống chế năng lượng... Vậy không nghi ngờ gì chính là "thần" rồi.

Trịnh Xá gật đầu, hắn bấy giờ mới nói:

- Vậy bây giờ hãy thảo luận thuộc tính cường hóa các ngươi cần đi, ngoại trừ Chiêm Lam đã cường hóa kỹ năng tâm linh tỏa liên, bắt đầu từ Tiêu Hoành Luật trước nhé. Ách, do ngươi còn quá nhỏ, thân thể cũng không thích hợp với cận chiến hoặc tác chiến vũ khí tầm xa, cho nên ta cảm thấy ngươi có lẽ nên học tập pháp thuật. Có một thuộc tính cường hóa cấp D gọi là thể chất tiếp xúc ma võng sơ cấp, theo chú thích có thể để ngươi tiếp xúc với mạng lưới ma pháp từ cấp 0 đến cấp 3, chi tiết kịch tình cấp D sẽ cường hóa đến thể chất tiếp xúc ma võng trung cấp, có thể tiếp xúc với lưới ma pháp từ cấp 4 đến cấp 5, sau đó là thể chất cao cấp cần chi tiết kịch tình cấp B từ cấp 6 đến cấp 7, thể chất siêu cấp cần chi tiết kịch tình cấp A từ cấp 8 đến cấp 9, còn cấp S là ma đạo thể từ cấp 10 đến cấp 11, thuộc tính cường hóa này là thích hợp với ngươi nhất.

Tiêu Hoành Luật nghe vậy hai mắt phát sáng, hắn hưng phấn hỏi:

- Đây rõ rang là thuộc tính ma pháp trong quy tắc D&D mà, thật sự có loại cường hóa như vậy sao? Vậy thì quá...

Nói tới đây hắn lại hơi có chút ảm đạm.

(D&D: Dungeon&Dragon tên game, cũng là tên một bộ quy tắc nổi tiếng cho các game nhập vai, 90% fantasy RPG áp dụng quy tắc này, thông tin chi tiết, google thần công, wiki thần chưởng)

-Cường hóa này cần tiêu tốn rất nhiều ma pháp, kỹ năng là trân quý nhất, như vậy căn bản không thể đảm bảo tạo ra được chiến lực, mà trong quy tác đó, ma pháp sử dụng cũng có hạn chế, số lần sử dụng mỗi ngày

http://tieulun.hopto.org

đều rất ít, ta sợ trong phim kinh dị rất có thể sẽ không có tác dụng lớn...

Trịnh Xá nhìn vẻ thất vọng của Tiêu Hoành Luật, chỉ có thể cười ha ha xoa đầu hắn, đứa bé này cho dù thông minh đến mức nào nhiều lúc biểu hiện vẫn chỉ là một đứa bé con. Trịnh Xá cười nói:

- So với ngươi hiện tại chẳng có chút chiến lực nào thì không mạnh hơn sao? Không sao cả, mọi người chúng ta đều có thể từ từ mạnh mẽ lên, đến cuối cùng cùng nhau rời khỏi thế giới luân hồi phim kinh dị này. Ha ha, người không cảm thấy đây là một khởi đầu tốt sao?

Tiêu hoành Luật gật gật đầu, cuối cùng cũng đồng ý lựa chọn hướng cường hóa này, hắn chia một chi tiết kịch tình cấp B thành ba chi tiết kịch tình cấp C, sau đó dùng một chi tiết kịch tình cấp D cường hóa thể chất tiếp xúc ma võng sơ cấp, rồi lại cường hóa thể chất tiếp xúc ma võng trung cấp bằng một chi tiết kịch tình cấp C. Như vậy, hắn có thể sử dụng ma pháp thuật bút pháp từ cấp 0 đến cấp 5. Tiếp theo hắn còn hai chi tiết kịch tình cấp D và một chi tiết kịch tình cấp D, nhưng điểm thưởng chỉ còn 2500 điểm do lúc trước cường hóa đã tiêu hết 2500 điểm, vì thế hắn chỉ có thể hóa đổi một pháp thuật cấp 0 và một pháp thuật cấp một, vừa khéo tiêu hóa hai chi tiết kịch tình cấp D. Tên hai pháp thuật đó là tia đóng băng và triệu hồi quái vật cấp một, hiện tại mỗi ngày hắn có thể sử dụng tia đóng băng 7 lần, triệu hoán quái vật cấp một 5 lần.

Mọi người yên lặng nhìn Tiêu Hoành Luật cường hóa hoàn tất, sau đó, thằng bé này hưng phấn đến đỏ cả mặt, hắn nhắm mắt đứng ngây ra đó, nhìn bộ dạng tựa hồ cũng không phải là đang giao tiếp với Chủ Thần. Tiếp đó, mọi người thấy hắn vụt mở mắt, giơ tay chỉ vào không trung, một đạo quang tuyến lóe lên trên đầu ngón tay, mặt đất chỗ đó lập tức biến thành màu trắng, ước chừng khoảng một mét vuông đã bị đóng băng, chỉ là mức độ đóng băng cũng chẳng ra sao, thậm chí còn kém băng đá lấy từ tủ lạnh ra.

Tiêu Hoành Luật lại hưng phấn nói:

- Ha ha, kỹ năng này thật quá tuyệt, các ngươi biết không? Trong quy tắc, phép thuật cấp 0 này chỉ coi như trò chơi, tùy theo đẳng cấp đề cao, lực phá hoại cùng càng tăng. Được rồi, để xem thử triệu hoán quái vật cấp một mạnh đến mức nào.

Nói đoạn, hắn liền nhắm mắt, một tay giơ lên, trong miệng không ngừng lẩm bẩm mấy thanh âm kỳ quái.

Trước mặt Tiêu Hoành Luật từ từ xuất hiện một ma pháp trận hình sao sáu cánh, ma pháp quang mang từ trong ma pháp trận bắn ra. Tiếp đó, một cái đầu sói từ trung tâm pháp trận thò ra, khoảng mấy giây sau, một con sói lớn khoảng một thước bảy, thước tám xuất hiện, trên đầu nó không ngờ còn có một cái sừng nhỏ kỳ dị, bất quá từ hình dạng con sói này tuyệt đối là một sinh vật uy mãnh.

Tiêu Hoành Luật mở mắt nhìn kỹ con sói này, hắn thậm chí còn đi vòng quanh con sói hai vòng, bấy giờ mới cười hì hì nói:

- Ha ha ha, đây là quái vật triệu hồi cấp một trong ma pháp, thế nào? Mọi người thấy sao? Trông có oách không?

Theo ý niệm của Tiêu Hoành Luật, con sói này liền cúi xuống trước mặt hắn, Tiêu Hoành Luật ngồi lên lưng nó, rồi cứ thế phóng đi, nhất thời, trong Chủ Thần không gian tràn ngập tiếng cười của thằng nhóc, truyền đi thật xa....

163. Lại Cường Hóa (2)

Sau khi Tiêu Hoành Luật cường hóa xong, những người còn lại đều cảm thấy kích động, nhìn về phía Trịnh Xá, mà Trịnh Xá thì nhìn Trương Hằng nói:

- Ngươi hắn là đã có thể cường hóa thuộc tính cấp B, tinh linh tộc điện hệ xạ thủ phải không? Nhưng ta thấy ngươi không nên cường hóa thuộc tính này, bởi vì trước mắt thực lực của ngươi cũng đủ rồi, cái ngươi thiếu không phải là thực lực mà là cái tâm dũng cảm mà lãnh tĩnh. Vì thế ta kiến nghị ngươi cường hóa kỹ năng tâm thần ngưng tụ.

-Tâm thần ngưng tụ, đánh giá 79 điểm, thích hợp với người thực lực cường đại nhưng ý chí yếu ớt, thích hợp tu luyện tâm lý cá nhân. Khi sử dụng kỹ năng này, cả người sẽ tiến vào trạng thái tâm thần ngưng tụ,

http://tieulun.hopto.org

lực chú ý được đề cao, có hiệu quả bị động cải tạo tâm linh, sau mỗi lần sử dụng sẽ cải biến tâm linh một mức nhất định. Trường kỳ sử dụng sẽ nâng cao lực chú ý và mức độ lãnh tình vĩnh viễn, cần một chi tiết kịch tình cấp B và 5000 điểm thưởng.

Trịnh Xá giới thiệu kỹ năng này xong, hắn mới nói tiếp:

- Ta hy vọng, ngươi có thể cường hóa kỹ năng này, thời gian duy trì và mức độ yếu đuối của ngươi có liên quan, bất quá trong thời gian duy trì, ngươi có thể lãnh tĩnh đối mặt với bất cứ tình huống nào. Trên thực tế, kỹ năng này cơ bản không có chút lực công kích nào, nhưng từ giải thích của nó, ta cảm thấy rất tương tự với mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, chỉ không mạnh được như vậy thôi. Bản thân ngươi cũng có thể mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, chỉ là tính cách ngươi có vấn đề, cho nên cứ cường hóa kỹ năng này đi.

Bản thân Trương Hằng cũng vừa mừng vừa sợ, hắn vội vài liên lạc với Chủ Thần, tiếp đó sau khi cường hóa xong, hắn mở mắt kỳ quái nhìn xung quanh mà mọi người cũng đồng dạng kỳ quái nhìn hắn.

-Trịnh Xá, cho ta mượn con dao.

Trương Hằng nhìn Trịnh Xá nói.

Trịnh Xá kỳ quái rút quân đao ra, tung sang cho Trương Hằng. Mọi người chỉ thấy Trương Hằng tiếp nhận con dao, qua sát cẩn thận, tiếp đó không ngờ cắt một vết ngắn trên ngón tay, máu tươi từ chỗ đó lập tức chảy ra, Trương Hằng đưa lưỡi liếm liếm vết thương rồi cười ha hả nói:

- Ha ha ha, ta cuối cùng cũng không sợ máu, cũng không sợ đau đớn, quá tuyệt vời, cuối cùng thì cũng không sợ máu nữa, ha ha ha...

Mọi người hơi mỉm cười, nhưng động tác kế tiếp của Trương Hằng lại dọa bọn họ nhảy dựng lên. Chỉ thấy Trương Hằng cầm dao không ngừng cắt lên tay, thậm chí động mạch bị cắt đứt cũng không biết, hắn nhìn máu tươi phim lên mặt cười ha ha, bộ dạng thập phần điên cuồng.

.....

Mọi người đầy vẻ quỷ dị, vội vã tới cản Trương Hằng lại, hắn không ngờ lại bắt đầu khóc, vừa khóc vừa nói "không sợ, không sợ...", làm mọi người không biết khuyên giải thế nào cho phải.

Trình Khiếu cười khổ nói:

- Đội ngũ này thật đúng là có ý tứ, tiểu hài tử, đại hung muội (ngực to), lại còn hai tên...

Bốp!

Trình khiếu xoa xoa hai vành mắt tím đen tiếp tục nói:

- ... Còn cả gã thích SM này, thêm tên sắc lang ta đây... Đội trưởng, đúng là cực khổ cho ngươi rồi.

-Ngươi tự biết mình là tốt rồi.

Trịnh Xá cười khổ nhìn về phía Trương Hằng, lúc này Trương Hằng đã khôi phục khỏi trạng thái tâm thần ngưng tụ, hắn vuốt vuốt mắu trên người rồi lại bắt đầu run rẩy, đồng thời để Chủ Thần chữa trị toàn thân.

Trịnh Xá không biết nói gì mới phải, hiển nhiên là hắn đã đánh giá thấp áp lực của Trương Hằng đối với tính cách của bản thân. Bất quá, nghĩ cũng phải, vì sự hèn nhát này mà bỏ lại nữ nhân mình yêu thương, một mình chạy trốn, mặc dù sau đó cố lấy dũng khí quay lại nhưng hắn như vậy thật sự làm người ta thống hận. Có lẽ hắn cũng thống hận sự hèn nhát của bản thân, nếu không điên cuồng phát tiết thì chắc cũng muốn được như vậy, nếu lúc ấy có kỹ năng tâm thần ngưng tụ này, có lẽ tương lai của hắn đã hoàn toàn thay đổi....

Trương Hằn ngồi xuống đất cả người run rẩy, mọi người đều chăm chú nhìn, chỉ sợ hắn lại làm chuyện điên cuồng, Trương Hằng cười khổ nói:

- Yên tâm đi, ta vẫn tự kiềm chế được, vừa rồi đã quá hưng phấn, sau này sẽ không thế nữa, ta thề, sau này nhất định sẽ không như thế nữa.

Trịnh Xá ngồi xuống bên cạnh, vỗ vỗ vai hắn nói:

http://tieulun.hopto.org

- Kỳ thật kỹ năng này bất quá cũng chỉ là lực lượng ngọa lai, tâm bệnh... thủy chung vẫn cần phải tự mình khắc phục, khi ngươi tự mình khắc phục tâm bệnh của mình, lúc đó ngươi mới chân chính kiên cường, không phải như bây giờ cần có kỹ năng này để chống đỡ lòng tin...

Trương Hằng siết chặt hai tay nói:

-Là..... lòng tin sao?

-Ân, vì sống sót, vì đồng đội, vì các huynh đệ, vì người yêu, vì thân nhân, vì quốc gia, hoặc chỉ vì niềm tin của bản thân.... Đến khi ngươi hoàn toàn quán triệt được lòng tin như vậy, ngươi sẽ trở nên kiên cường hơn.

Trịnh Xá chậm rãi nói.

Mọi người đợi đến lúc Trương Hằng cuối cùng cũng bình tĩnh lại, Trịnh Xá mới nhìn Triệu Anh Không nói:

- Anh Không, ta đã suy nghĩ về việc cường hóa của ngươi, có hai phương diện, không biết ngươi chọn loại nào, một là cường hóa vũ khí, hai là cường hóa kỹ năng. Ta thiên về bên cường hóa kỹ năng, bởi vì bộ phi kinh dị tiếp theo chúng ta sẽ phải đối mặt chiến đấu với đội ngũ khác, cho nên nếu như là kỹ năng thì càng có thể sớm biểu hiện uy lực, hơn nữa có đến mấy cái kỹ năng đặc hữu của gen thiểm linh.

Triệu Anh Không cũng không chần chừ, nàng thản nhiên gật đầu nói:

- Được rồi, có là tốt rồi.

Trịnh Xá mỉm cười nói:

- Mấy kỹ năng này phân biệt là tật phong bộ, cường hóa thiểm linh, thiểm linh cộng sinh, ta thấy ba kỹ năng này là thích hợp nhất với ngươi. Đáng tiếc hai kỹ năng kia đều quá đắt đỏ, cho nên chọn cường hóa thiểm linh đi, có thể tăng thời gian kỹ năng thiểm linh của ngươi từ mười giây lên một phút. Ngươi nghĩ xem, tốc độ của ngươi tăng lên gấp mấy lần, hơn nữa duy trì liên tục tốc độ này hơn một phút, uy lực cận chiến của ngươi thậm chí có thể đánh bại ta, cần một chi tiết kịch tình cấp B, 3000 điểm thưởng, so với hiệu quả đem lại thì còn lãi chán.

Triệu Anh Không dứt khoát gật đầu, nàng tựa hồ còn định hoán đổi gì đó, chỉ thấy hỏi:

- Hai kỹ năng kia có hiệu quả gì, cần bao nhiêu điểm thưởng và chi tiết kịch tình?

-Tật phong bộ, cần một chi tiết kịch tình cấp A, 8000 điểm thưởng, có thể để da ngươi chiết xạ ánh sáng trong ba phút, người khác không nhìn thấy ngươi, ngươi cũng không nhìn thấy xung quanh, tốc độ di động tăng gấp ba. Với trạng thái đó, phối hợp thêm với Chiêm Lam quét hình hoàn cảnh xung quanh rồi truyền vào não ngươi, vậy ngươi chính là vô địch rồi, chỉ cần không để người khác ngửi thấy mùi cơ thể ngươi là được.

Trịnh Xá cười nói, chỉ là hắn không thấy sắc mặt Triệu Anh Không hơi hồng lên, cái mũi hơi động đậy, tựa hồ như muốn ngửi xem người mình có mùi gì không.

- Thiểm linh cộng sinh, cần một chi tiết kịch tình cấp A, 10000 điểm thưởng, có thể sinh ra một vật thể hộ thân thuộc loại linh hồn, có thể giúp ngươi ngăn cản bất kỳ mọi công kích, bất kỳ loại công kích nào, vô luận là công kích vật lý hay công kích linh dị, thời gian duy trì trong một phút. Kỹ năng này cũng phi thường hữu dụng, đương nhiên, lực công kích quá mạnh cũng có thể phá hủy linh hồn này, phỏng chừng có liên quan tới tố chất thân thể ngươi vậy.

Triệu Anh Không gật gật đầu, nàng yên lặng đi tới dưới Chủ Thần, chờ đến khi cường hóa hoàn tất, nàng xoay người lại nhìn mọi người, phảng phất như trong mắt lóe lên một đạo thiểm điện màu bạc. Tiếp đó, nàng bước qua hơn mười mét, nhìn qua chỉ như mới bước có một bước mà thôi, giống như cao nhân trong tiểu thuyết võ hiệp vậy. Mới bước hai bước như thế, nàng đã tới trước mặt mọi người, chưa có ai nhìn thấy rõ ràng động tác của nàng, Triệu Anh Không đã ngồi xuống, miệng nói liến thoắng hai câu, mọi người chẳng ai nghe thấy rút cuộc là nàng nói cái gì.

Đại khái khoảng một phút sau, Triệu Anh Không mới nói lại:

- Kỹ năng này cũng tốt, bất quá không nắm chắc được cự ly, bởi vì ta thấy động tác bản thân hơi nhanh, nếu muốn hoàn toàn nắm giữ có thể phải cần chút thời gian. Còn nữa, khi ta sử dụng kỹ năng này cũng

http://tieulun.hopto.org

không thể nói chuyện với người khác do đầu lưỡi chuyển động quá nhanh, hơi phát ra quá gấp, có hai điểm không ổn đó.

Tất cả mọi người đều trợn mắt há mồm nhìn nàng, Trịnh Xá cười khổ nói:

- Như vậy là tốt lắm rồi, tốc độ so với khinh công của ta tuyệt đối còn nhanh hơn nhiều, huấn luyện thêm đi, dù sao bộ phim kinh dị tiếp theo còn lâu mới tới mà. Chờ đến khi ngươi luyện tốt, bộ phim tiếp theo cũng vừa bắt đầu thôi, không sao cả.

Triệu Anh Không gật gật đầu, tiếp theo nàng an tĩnh ngồi đó, phảng phất như một câu dư thừa cũng không nguyện ý nói ra.

Tính cách của cô bé này mọi người cũng đã tiếp xúc nhiều, vì thế Trịnh Xá quay đầu về phía thành viên mới gia nhập, Trình Khiếu, hắn nói:

- Tố chất thân thể ngươi rất không tồi, so với người bình thường ít nhất cũng mạnh hơn hai đến ba lần, đã tương đương với người bình thường trải qua hai ba bộ phim kinh dị cường hóa. Nhưng ngươi có một khuyết điểm trí mạng, đó là chưa mở cơ nhân tỏa, cho nên khiến cho trực giác với nguy hiểm của ngươi phi thường thấp, có lẽ nếu so sánh với người bình thường trực giác đối với nguy hiểm của ngươi cũng đã đủ cao rồi, nhưng như vậy hoàn toàn không phù hợp với phim kinh dị. Nếu như ngươi muốn sống sót, vậy phải đối mặt với khoảnh khắc sinh tử, nỗ lực khai mở cơ nhân tỏa đi... Vì thế cường hóa của ngươi ta cảm thấy cũng không cần thiết lắm, bởi vì không mở cơ nhân tỏa, ngươi cường hóa xong cũng không phát huy được hoàn toàn uy lực, không bằng hoán đổi hai phương diện, một là đạo cụ phòng hộ cùng vũ khí chiến đấu công nghệ cao, như thể chưa chắc đã đủ cho nên trước tiên ngươi hãy tận lực mở cơ nhân tỏa đi!

-Đương nhiên, bản thân ngươi đối với y thuật Trung y và Tây y đều phi thường thành thục, cho nên kiến nghị của ta là, hoán đổi một đạo cụ phòng hộ cấp C, loại truyền thuyết ma pháp là tốt nhất, sau đó hoán đổi một kiện vũ khí công nghệ cao cấp C, nên là tầm trung hoặc tầm gần, tầm xa đã có Trương Hằng rồi. Còn một chi tiết cấp C, tốt nhất nên hoán đổi một món liên quan đến y thuật, cái này do ngươi tự chọn, dao phẫu thuật Tây y hay kim châm tiên lực Trung y?

164. Lại Cường Hóa (3)

Trình Khiếu lập tức hai mắt sáng rực nói:

- Đương nhiên là kim châm tiên lực rồi, thật sự có tiên lực tồn tại sao?

Trịnh Xá lắc đầu nói:

- Tiên lực tự nhiên là không thể có rồi, đây chỉ là một cách nói, theo giải thích thì đạo cụ này dùng thủ pháp của tiên gia chế tạo ra, cũng tức là pháp bảo tu chân. Nghe nói không cần châm vào huyệt đạo, chỉ cắm vào cơ thể người cũng có thể giúp tốc độ hồi phục nhanh hơn, nếu như ngươi am hiểu châm cứu, vậy món đạo cụ này thật sự là dụng cụ y tế cực tốt, bất quá bộ giải phẫu Tây y cũng là siêu cấp trang bị công nghệ cao...

Trình Khiếu vội vàng cắt đứt bài diễn văn của hắn, nói:

- Đương nhiên là muốn kim châm tiên lực rồi, ngươi nghĩ xem, chẳng lẽ ngươi lúc chơi SM với nữ nhân lại lôi dao mổ ra dùng sao? Đương nhiên là dùng châm a, roi da a, nến a, vậy mới được, ai dem dao mổ đi chơi SM bao giờ....

-.... Chúng ta tiếp tục, vừa rồi nhắc đến đạo cụ phòng hộ, ta cảm thấy phật luân kia trên thực tế rất tốt...

Trịnh Xá cảm thấy nhức cả đầu, hắn vội vàng chuyển đề tài.

Trình Khiếu lại lắc đầu nói:

- Không, ngươi quên mất ta đã sử dụng một chi tiết kịch tình cấp D sao? Bây giờ còn lại hai chi tiếp kịch tình cấp C và hai cái cấp D, cho nên trước mắt không thừa chi tiết kịch tình cấp C để hoán đổi đạo cụ phòng hộ, ngươi nói một món vũ khí cấp C đi.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá kỳ quái nhìn Trình Khiếu, suy nghĩ một lúc hắn mới nghĩ đến nữ tử trong như cố gái hàng xóm mà Trình Khiếu chế tạo, vì thế hắn cũng không nói gì thêm, chỉ gật gật đầu nói:

- Nếu là chiến đấu tầm trung và cận thân, ta đề nghị ngươi chọn rìu chiến Heat Hawk, chế tạo bằng hợp kim Gundarium, còn mang theo sợi xích trọng lực dài mười mét để ngươi có thể tung lưỡi rìu ra ném vào mục tiêu. Trên rìu có máy đo cự li với ngươi, vượt quá năm mét sẽ phóng ra điện quang, uy lực cực lớn, vũ khí này vừa có thể cận chiến cừa có thể viễn chiến, rất thích hợp với trung cận trình chiến đấu.

Trình Khiếu chỉ chỉ vào mình, hắn quỷ dị nói:

- Ý của ngươi là, để một nam nhân anh tuấn như ta đi dùng rìu? Lại là cái rìu xuất hiện trong Anime nữa! Ngươi biết robot sử dụng rìu trong Anime đó khó coi đến mức nào không? Ta không chịu đâu! Thà ta dùng gươm ánh sáng chứ không dùng Heat Hawk!

Trịnh Xá cười hắc hắc nói:

- Ngươi không biết rồi, hiện tại anh tuấn đã hết mốt rồi, ngươi đẹp trai như vậy làm thế nào cũng không thể tùy tiện biến thành bộ dạng bưu hãn được, không bằng dứt khoát sử dụng vũ khí hung tợn, như vậy ngược lại sẽ phối hợp với vẻ anh tuấn của ngươi. Ngươi nghĩ xem, một người đẹp trai sử dụng Heat Hawk, trông thế nào cũng cực kỳ bưu hãn a.

Trịnh Xá hơi sửng sốt, hắn gãi gãi đầu xấu hổ nói:

- Ha ha ha, quá khen, quá khen. Ta cũng không đẹp trai như vậy a, chỉ hơi đẹp trai thôi, ha ha ha, vậy Heat Hawk cũng tốt, ha ha ha...

Trịnh Xá thầm thở ra một hơi, bất quá hắn vẫn rất bội phục Trình Khiếu, dù sao bỏ qua một món đạo cụ phòng hộ cũng tương đương với bỏ qua một phần hy vọng sống sót. Mặc dù Tiêu Hoành Luật nhất định sẽ chế tạo cho hắn một tấm Phòng Hộ Thuẫn, nhưng lực phòng ngự của Phòng Hộ Thuẫn chắc chắn không thể mạnh như đạo cụ phòng ngự ma pháp. Ví dụ như Phật luân kia, về lực phòng ngự mà nói, cho dù ngăn cản một kích của Alien thể tiến hóa cũng không thành vấn đề, mà Trình Khiếu lại bỏ qua đạo cụ phòng ngự, lực chọn kim châm tiên lực, đây kỳ thật hoàn toàn là vì đoàn đội mà hi sinh.

Trịnh Xá lại nói:

- Lúc trước ta chỉ cân nhắc ba phương hướng hoán đổi này, bất quá ngươi đổi một chi tiết kịch tình cấp C thành hai cái cấp D, cho nên ta cảm thấy bây giờ thấy tốt hơn hết là ngươi lưu lại hai chi tiết kịch tình cấp D kia, như vậy sau này có thể sử dụng cho những lúc khẩn cấp. Ví dụ như bộ phim kinh dị lần trước, nếu như ta và Tiêu Hoành Luật có thừa chi tiết kịch tình, vậy trong phim chúng ta cũng sẽ không bị động như vậy nữa.

Trình Khiếu gật đầu, hắn cũng học theo những người khác đứng dưới Chủ Thần nhắm mắt lại, tiếp theo khi hắn mở mắt ra trên tay đã xuất hiện thêm một cái hộp ngọc cổ phác. Bên trong cái hộp này có hai mươi mũi kim châm, khi hắn chạm vào kim châm này, từ chỗ ngón tay tiếp xúc truyền đến một chút khí tức băng hàn, cũng không thấu xương, chỉ như vuốt lên một khối băng ngọc, mỗi cây châm nhỏ màu vàng đều mang theo khí tức này, nếu như nhìn kỹ trên kim còn tản phát quang mang mờ ảo.

-Đồ tốt! không hổ là kim châm tiên lực a!

Trình Khiếu lập tức sợ hãi than, cái đó gọi là con mắt của người trong nghề, kỹ xảo Trung Y của hắn thật sự rất tốt, nhẹ nhàm cầm một cây châm liền lập tức phát hiện sự trân quý cả ngân châm. Đáng tiếc nó không phả vũ khí, cho nên chỉ hoán đổi mất một chi tiết kịch tình cấp C mà thôi, nếu như có thể đưa cho người thích hợp sử dụng, giá trị tuyệt đối không kém chi tiết kịch tình cấp A, ít nhất là Trình Khiếu nghĩ như thế.

Trên tay có hộp ngọc tinh xảo, dưới chân Trình Khiếu lại là một thanh khai sơn đại phủ trắng như tuyết, thoạt nhìn thật lớn quá sức, bất quá trọng lượng cũng chỉ khoảng hai mươi cân (10kg) có thể do có liên quan đến chất liệu. Khi Trình Khiếu cầm cây rìu này lên, trên mặt lập tức hiện lên một đạo điện quang, hắn cũng cảm thấy chỗ lưỡi rìu có một sợi xích vô kình, có thể chính là xích trọng lực

Trình Khiếu vung rìu xoay người lại, hắn cười ha ha nói:

http://tieulun.hopto.org

- Thế nào? Vậy nhìn có anh tuấn không?

Mọi người nhất thời nhìn thấy một thanh niên coi như anh tuấn, cầm một cây rìu lấp lóe hỏa quang đứng đó cười ha ha, bộ dạng làm tất cả bật cười, cả nửa ngày sau mới ngừng lại được. Trình Khiếu lại nắm sợi xích vô hình, vung lưỡi rìu về phía xa, rìu nặng chỉ khoảng hai mươi cân, ném ra xa mười thước, tiếp theo ầm một tiếng lớn, tro bụi bốc lên tứ tán, đến khi cát bụi hạ xuống trên mặt đất đã xuất hiện một cái hố rộng khoảng một mét.

Chủ Thần quảng trường rất kỳ quái, mặt đất do đá hoa cương tạo thành, vô luận gây tổn hại thế nào đến ngày thứ hai cũng sẽ khôi phục hoàn hảo, vì thế mọi người cũng không để ý, họ chỉ bắt đầu cảm thán uy lực cực lớn của cây rìu nàu, đặ biệt là ánh lửa điện quang bạo phá ra.

Trịnh Xá cười cười vẫy tay gọi Trình Khiếu lại, bấy giờ mới nói với mọi người:

- Bây giờ còn lại kế hoạch cường hóa của ta, cũng có hai phương diện, một là cường hóa nội công cao đẳng, đưa thuộc tính nội công cũng cường hóa đến cấp B, chỉ là cứ như vậy, ta cũng không biết tính ăn mòn của nội lực có còn không, hơn nữa do ta cũng không cần sử dụng nhiều đến nội công, bất quá cũng chỉ có khinh công thôi, cho nên cũng không quá cần thiết. Về phương hướng thứ hai thì là cường hóa kỹ năng, ta hy vọng chọn ra một kỹ năng võ công cận chiến, tốt nhất là phương diện vũ khí, kiếm a, đao a, hoặc là búa cũng đều được, phương diện này ta cũng không để ý lắm.

Tiêu Hoành Luật suy nghĩ một chút nói:

- Ta cảm thấy ngươi cường hóa theo hướng thứ nhất tốt hơn, bởi vì sau khi cường hóa nội công, tố chất thân thể và khinh công đều được đề cao một tầng. Ngược lại nếu như ngươi cường hóa võ công, không có nội công chống đỡ, ngươi rất có thể sẽ không sử dụng được, tính ăn mòn biến mất cũng được, dù sao cuối cùng cũng phải cường hóa, nếu như nó thật sự phải biến mất thì sớm muộn gì cũng biến mất.

Trương Hằng cũng gật đầu nói:

- Đúng vậy đúng vậy, kỳ thật cũng không nhất thiết phải cường hóa thứ gì làm tăng lực công kích, ngươi xem ta cường hóa tâm thần ngưng tụ, thứ này hữu dụng hơn tất cả mọi món khác, ta cũng cảm thấy ngươi cường hóa nội công thì tốt hơn.

Những người còn lại đều gật đầu, bởi vì nếu cường hóa nội công cao cấp thì cơ hội sống sót của Trịnh Xá sẽ cao hơn một chút, còn nếu cường hóa kỹ năng võ công thì bất quả chỉ là lúc liều mạng hơi mạnh hơn thôi, nói không chừng vẫn là đồng quy vu tận với đối phương.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Hiểu rồi, vậy cường hóa nội công cao cấp nhé. A a, kỳ thật kỹ năng võ công cũng rất tốt a, rất nhiều cái đều là cấp B hoặc trên cấp B, còn có một võ công cấp 2 A gọi là Thập bộ nhất sát, là một chiêu vũ khí, giải thích rất quỷ dị, chỉ có một câu, thập bộ sát nhất nhân, nghe rất lãnh khốc, hơn nữa còn là cấp 2 A, uy lực của chiêu này chắn chắn là bất phàm a.

Nói tới nói lui, Trịnh Xá vẫn bất đắc dĩ đi tới chỗ Trịnh Xá bắt đầu cường hóa nội lực cao cấp.

"Cao cấp khí công cường hóa, đánh giá 87 điểm, thích hợp với phim kinh dị cần cận chiến, kỹ năng vận hành lộ tuyến nội lực cao cấp, có thể cường hóa nội lực tự thân mức độ lớn, hơn nữa có thể đề cao tố chất thân thể trong thời gian ngắn, cần một chi tiết kịch tình cấp B, điểm thưởng 2500, trung cấp khí công cường hóa."

Sau khi Trịnh Xá lựa chọn cường hóa này, giống như mấy lần trước, hắn chậm rãi từ mặt đất bay lên, tiếp đó từ Chủ Thần bắn suống vô số hạt sáng, những hạt sáng này không ngừng dung nhập vào cơ thể Trịnh Xá. Chờ đến khi hoàn toàn cường hóa xong, Trịnh Xá vụt mở mắt, người khác nhìn vào chỉ có cảm giác có một loại thần quang lóe lên, không chỉ như thế, Trịnh Xá còn cảm thấy toàn thân có cảm giác căng phồng.

Nội lực vốn vẫn an tĩnh tại đan điền lúc lại lại phảng phất như nước chảy chậm rãi chảy qua kinh mạch toàn thân Trịnh Xá, mỗi chỗ chảy qua đều ấm áp thoài mái như ngâm trong nước nóng. Vậy còn chưa tính là gì, nội lực càng di động trong kinh mạch, số lượng càng nhiều, hơn nửa ngày sau nội lực mới chạm rãi thu hồi

http://tieulun.hopto.org

về đan điền, Trịnh Xá lập tức cảm thấy đan điền có cảm giác đầy tràn, cảm giác này làm hắn không nhìn được thét lên một hơi.

-Tốt, nội lực cao cấp!

Trịnh Xá hét lên một tiếng, hắn vận khinh công nhảy lên, trước kia chỉ nhảy lên được vỏn vẹn hai thước thì lúc này đã dễ dàng nhảy lên cao bốn thước. Đây vẫn chỉ là công pháp nhập môn hai chữ "Khinh công", nếu như là khinh công có tên chính thức thì sẽ linh hoạt đến mức nào? Vậy kỹ năng võ công thì sao?

Nghĩ đi nghĩ lại, Trịnh Xá đã dần si dại...

165. Kỳ Nghỉ Và Tiến Nhập.(1)

Trong mười ngày tiếp theo, trừ việc mọi người thí nghiệm những thuộc tính và kỹ năng mới, còn lại phần lớn thời gian là yên tĩnh nghỉ ngơi. Bộ phim trước chỉ có 1h đồng hồ, nhưng mức độ căng thẳng, khẩn trương lại rất khủng khiếp. TRong một thời gian ngắn ngủi mọi người đều phải điên cuồng vận động vì mạng sống, vì thế cảm giác căng thẳng mệt mỏi dồn ứ lại nặng nề trong đầu óc mỗi người. Một nguyên nhân nữa là sắp tới lại phải đoàn chiến, tuy đã chuẩn bị mọi thứ, nhưng ai biết may rủi ra sao, mình có còn sống sót được chăng? Mấy ngày ngắn ngủi có luyện cũng không được gì, ngược lại nghỉ ngơi thư giãn là điều tất cả đều muốn.

Dùng 50 điểm để chủ thần biến căn phòng dưới đất thành không gian thực, có ngày đêm, có mưa gió. Ngoại trừ cái cầu thang thì giống hệt ngoài đời. Ngày thứ 6, tất cả tập trung tại căn phòng ngầm của Trịnh Xá, để có hoàn cảnh, Trịnh Xá và La Lệ nghiên cứu rất kỹ ảnh chụp núi Everett, cuối cùng tạo nên một khu vực rộng hơn trăm km vuông, có núi tuyết, có thảo nguyên và một dòng suối nhỏ, 100% là chốn nghỉ ngơi thiên nhiên tuyệt vời, ngoài đời chắc chắn bị các du khách dẫm nát. Mọi người tụ họp ở đó, bốn nam, năm nữ cười nói vui vẻ, họ mang theo các loại thức ăn để chế biến, nhưng món ăn chính là cá nướng. Để tạo cảm giác thật, Trịnh Xá đã thả rất nhiều loại cá nước ngọt vào suối, mọi người muốn nghỉ ngơi, vậy thì câu cá nướng đồ ăn là thích hợp nhất.

Khi bước vào hầm ngầm, mọi người đều kinh ngạc kêu lên, một thềm núi phủ đầy cỏ xanh mềm mại, màu xanh mát ngút ngát tầm mắt, tít đằng chân trời là núi tuyết trắng, trời xanh, nắng vàng, khung cảnh như chốn thiên đường. Dưới chân núi là một khu rừng rậm, sương mờ quấn quýt ẩn hiện, không xa là một dòng suối trong vắt, thi thoảng có cá quẫy nhảy phát ra tiếng nước róc rách.

- Đẹp quá!

CHiêm Lam là người đầu tiên phát ra tiếng tán thán, tiếp theo là người đẹp của Tiêu Hoành Luật và cô tiên mặt mụn của TRình Khiếu, nhìn nhau nhoẻn cười, kéo La Lệ và TRiệu Anh Không chạy về phía con suối.Năm người có năm vẻ đẹp, thậm chí bình thường nhất là cô gái nhà bên của TRình Khiếu cũng toát ra một vẻ đẹp thanh tú động lòng người. Năm cô gái cười hi hi, vốc nước suối uống, thậm chí cả Triệu Anh Không cũng hi hãn xuất hiện một nụ cười, không lâu sau quay lại. Đám Trịnh Xá nhân lúc đó đã trải thảm, gác bếp, sắp than, đào hố tạo bếp..v.v.

-Ok! Các người đẹp, chúng ta đi hái nấm nào. Hố hố hố...

Trình Khiếu cười đểu cáng, giang tay tiến lại và nhận một trận mưa cú đấm của các cô gái, trong đó Triệu Anh Không là dã man nhất, anh chàng bị đấm văng ra, đập tan âm mưu ôm ấp. Mấy tay đàn ông còn lại vuốt mồ hôi trán, sau khi sắp đặt ổn thỏa, bắt đầu lôi ra một đống cần câu, Trịnh xá đưa ra một hộp cười nói:

- 5 điểm thưởng một hộp mồi câu siêu cấp, trong chú thích viết là cá nào cũng thích...ha ha ha..

Hộp vừa mở ra tỏa một mùi hương kỳ dị, bụng mọi người bất giác réo lên ầm ĩ, đám đàn ông nhìn nhau cười phá lên. Trong hộp là một dang hồ sệt màu trắng, hộp tuy nhỏ cũng bằng cỡ bàn tay người lớn, số mồi câu thậm chí có vẻ nhiều. Tiêu Hoành Luật dính ít mồi câu vào lưỡi câu, nhìn dòng suối hỏi:

- Ở đây có nhiều cá lắm à? Có những loại gì?

Trịnh Xá cười đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Đừng nhìn bề ngoài con suối này chỉ rộng có sáu mét mà coi thường, sâu đến mấy mét đấy, nước trong nên không cảm giác được thôi, nếu không biết bơi thì tốt nhất cậu nên ngôi xa một chút. Trong đó có cá chép Tùng giang, cá trôi, cá quả, cá trắm và nhiều loại cá hiếm, dẫu sao cũng miễn phí nên rất nhiều. Dọc theo suối xuống dưới kia có cá sấu hồ, nghe nói thịt rất ngọt, khi nào rảnh cũng nên thử.

Tiêu Hoành Luật thở dài nói:

- Thật ra em không thích ăn cá, dễ hóc xương, ăn côn trùng hay hơn, khi nào mọi người thử xem, châu chấu rang, bò cạp rán hay là nhện nướng đều rất ngon, chẹp chẹp, tuyệt...

Trịnh xá và Trương Hằng len lén xoa bụng, im re, chỉ có Trình Khiếu mắt sáng lên xán đến:

- Nguyên bữa côn trùng hả, hay đấy, ngày xưa các cụ thường hay kiếm cho tớ ăn, nói là càng độc càng ngon, càng bổ, ha ha ha, có rảnh bọn ta giao lưu, giao lưu.

Tiêu Hoành Luật cũng gật đầu lấy gật đầu để, đúng lúc đó cần câu trĩu xuống, Trương hằng phản ứng rất nhanh, nắm chặt cần câu kéo lên, Trịnh xá cũng đến giúp, cười nói:

- Dây câu bằng sợi thủy tinh tổng hợp, cá mập cũng không kéo đứt được.. ha ha.. lên rồi..

Mọi người hợp lực kéo câu, một con cá lớn hình dạng như cá chép vây đỏ bị lôi lên, Trịnh xá đã nghiên cứu qua các loại cá vui sướng kêu lên:

- Ha, gặp may rồi, đây là cá Hoa man li, nghe nói rất ngon và không có xương nhỏ, thoat mãn chưa?

Tiêu Hoành Luật chưa kịp đáp Trương hằng đã lại câu lên một con cá bèn bẹt to đùng, mồi câu của Chủ Thần quả là đáng sợ, chưa đầy mười phút mọi người đã câu được cả một xô cá, thậm chí còn phải thả bớt một số. Thời gian còn sớm, các cô gái chưa về nên đám đàn ông nằm trên bãi cỏ tán phét, gió hiu hiu khiến ai nấy đều cảm thấy buồn ngủ...

- .....Nói vậy, chính phủ không phải tuyển toàn diện trong quân đội mà chỉ có Đặc công và một số ít người có đặc dị công năng phải không?

Trịnh Xá rít một hơi thuốc nói, Trình Khiếu cũng rít thuốc duỗi người trên cỏ trả lời:

- Đúng vậy, đó là yêu cầu do đại tá Sở Hiên chuyển tới chính phủ, nói thật tôi rất kinh ngạc khi tiến vào đây thấy đại tá đã chết, đại tá là một con người vô cùng xuất sắc, trừ đánh cận chiến, còn lại thì tôi thua ông ấy về mọi mặt, đặc biệt là trí tuệ...Ông ấy là người tôi rất sùng bái.

Trịnh xá im lặng hồi lâu rồi nói:

- Cậu cũng là người trong căn cứ đó phải không? Nếu không sao lại biết Sở Hiên?

_ Bác cả của tôi là công nhân quân giới, khi còn bé đưa tôi đến vòng ngoài căn cứ, vì thế tôi gặp đại ta, ông ấy là điển hình của loại người lạ đừng đến gần, tuy không nói gì nhưng thái độ lạnh lùng...nói chung thì tôi rất sùng bái đại tá..

Trịnh xá thở dài ngừng nói, đằng xa có tiếng chim hót, cảm giác thanh thản này đã lâu không có rồi...

166. Kỳ Nghỉ Và Tiến Nhập (2)

Đến khi mấy cô gái mang mấy cái rổ đầy nấm về, Trình Khiếu đáng thương lại bị sai ra lựa xem có nấm độc không mà ba người còn lại thì được cùng mấy cô gái chuẩn bị nướng cả, nam nhân này trong bụng đầy oán thán.

-Ta khinh các ngươi! Không ngờ có nữ nhân rồi thì đến huynh đệ cũng không cần, ta nhìn lầm các ngươi, lũ các ngươi...

Trình Khiếu không ngừng lải nhải, nhưng hắn mới nói được mấy câu cô gái nhà bên đã tới cạnh hắn, trong mắt Trình Khiếu lập tức thoáng qua một tia ôn nhu nói:

- Nha đầu, đừng chạy lung tung, sang bên kia đi, ta rửa xong chỗ nấm này là qua ngay mà.

http://tieulun.hopto.org

Cô gái vẫn ôn nhu đỡ lấy mấy cây nấm trên tay Trình Khiếu, khi hắn lại bắt đầu lải nhải, nàng chợt hôn phớt lên mặt hắn một cái rồi mới chạy về chỗ mọi người. Trình Khiếu im bặt, chỉ mỉm cười tính toán số nấm...

Xiên cá lại, sau đó quét các loại hương liệu và gia vị lên trên, tiếp theo đặt lên đống lửa để nướng từ từ, trên một cái nồi lớn trên lửa còn nấu canh cá với nấm, dù còn chưa chín nhưng mùi thơm đã nhẹ nhàng tỏa ra làm mọi người vô thức nuốt nước miếng.

Chờ đến khi nữ tử sinh đẹp lấy một muỗng nhỏ canh cá nếm thử, nàng mới nhẹ nhàng gật đầu, mọi người lập tức hoan hô, mỗi người một bát lớn. Thịt cá, nấm, còn có nước canh trắng như sữa, vị hơi ngạt nhưng lại mang theo vị tươi, vị tươi tự nhiên so với mùi vị nào cũng cực kỳ khó kiếm, ít nhất trong thành thị ô nhiễm trầm trọng, ở đó mọi người không thể được ăn canh cá tươi ngon như vậy.

Vừa uống canh mọi người vừa ăn cá tươi, trong lúc trò chuyện vui vẻ, tất cả đều phảng phất như đã quên đi thế giới phim kinh dị, quên đi trận đoàn chiến sắp phải đối mặt tiếp theo, quên đi mỗi khắc đều có thể phải đối mặt với tử vong, tất cả đều vui cười, sung sướng tận hưởng giây phút thư thái khó mà có được này.

Đến quá trưa, mọi người đều lười biếng không muốn đi lại, cho nên nằm ngủ luôn trên thảo nguyên. Đến lúc mọi người tỉnh lại trên trời đã đầy sao sáng, mấy cô gái kêu lên vui vẻ chạy ra phía xa, thậm chí cả Triệu Anh Không vẫn một mực phi thường lạnh nhạt cũng đầy vẻ hứng thú, còn bốn nam nhân cứ nằm đó, yên lặng nhìn bọn họ.

Trương Hằng thì thào nói:

- Trước kia khi ta ở cùng với nàng... Ở cùng với nàng, khi về quê, ta cũng đưa nàng đến đó, nàng nói nàng rất thích đom đóm, một điểm sáng nhỏ, không ngừng lấp lánh, phảng phất như đôi mắt của tình nhân, ha ha ha... Ta lại là tội nhân phá hoại đôi mắt ấy.

Trịnh Xá thở dài, hắn từ mấy lần nói chuyện, vô ý biết được người yêu của Trương Hằng chính là nữ nhân đã tử vong trong The Grudge. Không nghĩ rằng nữ nhân nhìn có vẻ phóng đãng ấy lại là vì Trương Hằng sợ hãi bỏ chạy, làm nàng bị người khác cưỡng bức nên mới sa ngã phóng đãng như vậy, nhưng chuyện này thì có thể trách được ai? Kỳ thật bản tính của Trương Hằng rất lương thiện, chỉ có sự nh nhược đã thành thói quen của hắn đã hại hắn, cũng hại cả người hắn yêu, cũng khó trách sau khi hắn cường hóa tâm thần ngưng tụ lại vui sướng điên cuồng như vậy, thật sự hắn đã tự hận mình đến chết rồi.

Trịnh Xá hơi có chút khổ sở hỏi:

- Tại sao không chế tạo ra nàng? Giống nàng y như đúc...

Trương Hằng lập tức nói:

- Không, không giống nhau, đó đã không phải thật sự là nàng. Ta biết nguyên tắc chế tạo này, là do suy nghĩ của bản thân người chế tạo phải không? Ta nghĩ nàng đã hận ta đến chết, nếu như thật sự chế tạo nàng như vậy, ta lại càng không dám đối mặt... Để nàng an tĩnh sống tại thế giới hiện thực, hy vọng nàng có thể quên đi hết thảy, cũng quên ta, hy vọng nàng hạnh phúc...

"Là hạnh phúc sao?"

"Là hạnh phúc sao? Hay là so với yên lặng chết đi, tình yêu trong hoạn nạn cũng là một loại hạnh phúc chứ..."

Trịnh Xá trong lòng nghĩ như vậy, lại vô ý nhìn thấy Tiêu Hoành Luật thở dài, xoay người qua, trong bộ dạng hắn tựa hộ tâm tình có chút buồn bực. Trịnh Xá kỳ quái hỏi:

- Tiêu Hoành Luật, ngươi sao vậy? Sao tự nhiên tâm tình lại không tốt thế?

Tiêu Hoành Luật cười ha ha, tiện mồm nói:

- Không có, sao ta có thể tự nhiên lại tâm tình... tâm tình không tốt chứ...

Trịnh Xá vỗ vỗ đầu Tiêu Hoành Luật nói:

- Trẻ con thì có tâm sự gì đây, hay là tại hôm nay không có côn trùng ăn hả?

http://tieulun.hopto.org

Tiêu Hoành Luật gạt tay hắn ra nói:

- Đừng có nói năng lung tung, ai quy định trẻ con không được có tâm sự? Chỉ là... Nói thế nào đây? Người đã mất cũng sẽ không thể trở lại được, hơn nữa ta cũng biết người ta sáng tạo ra là giả, không, không thể nói là giả, chỉ là bọn họ thật sự cũng không phải là người mà người đã biết. Tất cả chỉ là tự an ủi bản thân thôi... Ta thật sự là đồ ngốc mà.

-Ta từ nhỏ là cô nhi, nghe nói khi ta sinh ra phía sau gáy có một khe hở, nhìn thế nào cũng không ổn. Cha mẹ cũng chẳng biết là loại người gì, bọn họ bỏ ta lại bệnh viện... A a, ta biết các ngươi thấy ta đáng thương, đáng thương cái quái gì? Ta chỉ cảm thấy kẻ đáng thương chân chính là bọn họ, tự nhiên vứt bỏ một đứa bé thiên tài, tự nhiên vứt bỏ nhi tử của họ...

-Sau đó bác sỹ kiểm tra, chỗ đó cũng không phải là thương tổn gì, mà là do thần kinh trong não phát triển biến dị, làm cho một bộ phận tổ chức tràn ra ngoài cơ thể, sau này lớn lên sẽ dần dần thu hồi vào trong cơ thể. Nhưng loại bệnh này trên thế giới cũng hiếm gặp, cộng thêm ta không ngừng thể hiện trí lực cao siêu nên cuối cùng họ giữ ta lại viện nghiên cứu, phải một y tá chăm sóc ta, khi đó cô ấy mới 22 tuổi, ta mới sáu tuổi...

Mọi chuyện yên ổn, đến vài năm sau, viện nghiên cứu đó bị hỏa hoạn, ngọn lửa thiêu một mạch đến phòng ta, khi đó, người đầu tiên lao vào phòng chính là cô ấy...

-Cô ấy mỉm cười ôn nhu, cầm theo một bình dưỡng khí, tiếp đó đánh ngất ta, đến khi ta tỉnh lại thì đã ở trong bệnh viện...

-Nghe kể lại, lúc ấy lửa rất lớn, tất cả mọi lối đi khỏi phòng ta đều bị lửa ngăn chặn, chỗ đó lại là tầng tám, căn bản không thể nhảy xuống, đến cầu thang cũng đầy lửa. Cô ấy chỉ tìm được một bình dưỡng, đã sử dụng mất một nửa, kho chứa lại ở tận tầng một... Cô ấy đánh ngất ta, cho ta thở oxy, còn bản thân bị khói độc từ các loại thuốc tắc thở mà chết, đúng thế, cô ấy bỏ qua cơ hội sống sót của mình, trao dưỡng khí cho ta! Ta hận a, tại sao ta lại là một đứa bé! Tại sao ta không có năng lực cứu cô ấy? Để nữ nhân lâm vào nguy hiểm, đây là loại nam nhân gì! Ta, oa...

Tiêu Hoành Luật cong người bật khóc, ba nam nhân còn lại cũng không biết nói gì để an ủi hắn, không ai nghĩ rằng một thiếu niên thiên tài như hắn, lúc nhỏ lại gặp chuyện như vậy. Hắn cũng là người có tâm sự, so với nhiều người bình thường còn mạnh hơn, phần lớn mọi người sống đến lúc chết cũng chẳng có tâm sự gì... Đúng vậy, chuyện của hắn làm người ta chua xót không thôi.

Trịnh Xá thở dài nói:

- Đều đã qua rồi, tất cả đều đã qua rồi, ở đây... Ngươi chính là người nhà với chúng ta, tất cả chúng ta là thân nhân của ngươi, chúng ta đồng sinh cộng tử, nương tựa lẫn nhau! Không cần nói gì nữa, cố gắng sống sót đi, mang theo hạnh phúc bây giờ của ngươi!

Tiêu Hoành Luật từ từ ngừng khóc, hắn cũng nhìn về nữ tử xinh đẹp ở phía xa, lúc này, nụ cười của nàng xinh đẹp như thế...

Mấy ngày sau, mọi người đều ở trong phòng làm chuyện rieng, ví dụ như Trương Hằng lúc trước rất thích chơi game online, vì thế hắn đặc biệt hoán đổi một chiếc máy tính mô phỏng từ Chủ Thần, game bên trong toàn các nhân vật do máy mô phỏng, bọn họ tương tác với nhau như người thật, thậm chí nghe nói Trương Hằng cùng một nhân vật nữ bên trong chơi rất thân

Sở thích của Triệu Anh Không lại là đọc sách, rất nhiều rất nhiều sách, tác phẩm nổi tiếng thế giới cũng được, các loại tiểu thuyết cũng được, hay là tạp chí khoa học cũng được, đến tản văn thuần túy văn học không có nội dung gì cũng được. Triệu Anh Không xem rất hứng thú, không chỉ như thế, nàng còn thích một mình ngồi giữa quảng trường, thấp giọng đọc lời văn, uyển chuyển, hào sảng, rung động, trữ tình, tất cả đều từ cái miệng nhỏ nhắn của nàng đọc ra. Một cô bé như vậy, người không biết nhất định sẽ cho rằng đây là một thiếu nữ nho nhã, tú lệ, ai mà ngờ nàng là một thích khách chứ?

Tiêu Hoành Luật cùng Trình Khiếu bắt đầu nghiên cứu ẩm thực côn trùng, một số phương pháp ăn quả thực làm người ta không thể tưởng tượng nổi, ví dụ như kiến trắng ăn sống, ví dụ như salat thịt dòi, ví dụ

http://tieulun.hopto.org

như sâu rau ăn gỏi... Các loại đồ ăn này thật sự là đủ dọa chết người bình thường, mà xem vẻ mặt hai kẻ này lại rất thích thú.

Thời gian còn lại, Tiêu Hoành Luật tiếp tục nghiên cứu các bản vẽ vũ khí, chỉ là tri thức bản thân hắn cũng không đue nên không thể tự nghiên cứu ra một vài tri thức cao cấp, quá trình học tập như vậy cũng không thể hoàn thành trong một hai ngày.

Cuối cũng là Trịnh Xá, hắn ngoại trừ mỗi ngày cũng La Lệ tản bộ trên bãi cỏ, lúc bình thường đều yên lặng huấn luyện, đương nhiên, đây chỉ là trong tình huống không quá sức, dù sao hắn cũng cần chiến lực mạnh mẽ để nghênh tiếp lần chiến đấu tới.... Người khác có lẽ có thể thư gian, nhưng làm đội trưởng đoàn đội như hắn mà nói, vô luận là phụ trách với bản thân hay phụ trách với đội viên, hắn cũng không có tư cách và lý do để nghỉ ngơi, dù sao hắn cũng là người mạnh nhất củaTrung Châu đội!

Thời gian cứ từng ngày từng ngày trôi qua, thẳng đến hôm đó, mọi người lại đứng tại quảng trường Chủ Thần, yên lặng đợi cột sáng xuất hiện.

"Trong vòng ba mươi giây tiến vào trong cột sáng, Resident Evil 2 bắt đầu truyền tống..."

167. Quyển 7 : Resident Evil 2 -- Tiểu Đội Luân Hồi Ác Ma (thượng)

Lại cảm giác nửa mê nửa tỉnh, Trịnh Xá trong lòng hoàn toàn bình tĩnh, không biết bắt đầu từ khi nào, hắn đã không còn e ngại với chiến đấu cùng sống chết, thứ hắn nghĩ tới nhiều hơn là nỗ lực chiến thắng khó khăn, hoặc có lẽ, ẩn núp trong đáy lòng hắn vẫn còn một chút hồi hộp không thể nói ra, tâm tình vì sinh tử mà phấn đấu.....

Lúc Trịnh Xá mở mắt ra một lần nữa thì cái nhìn đầu tiên của hắn là hướng xuống đất, lần này lại chỉ có hai gã tân nhân, một nam một nữ. Xem qua từ trang phục đến bộ dáng họ đều có vẻ phổ thông, nam nhân tuổi ước chừng hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi, nữ nhân tuổi áng khoảng hai mươi, chắc hẳn họ cũng đều là người bình thường.

Đây là một văn phòng cũng không rộng lắm, có một bộ bàn ghế, trên bàn ngoài máy tính còn thì cả mặt bàn đều phủ kín các loại hồ sơ giấy tờ lung tung. Trừ Trịnh Xá cùng năm đồng bạn của hắn ra, còn lại cũng chỉ có hai tân nhân trên đất, độ khó của phim kịnh dị lần này cực kỳ nhỏ, mức độ khó khăn cũng chỉ cần có tám người mà thôi, so với Resident Evil 1 thì độ khó của bộ phim kinh dị lần này không cao hơn bao nhiêu.

- Nơi này chắc là..... cục cảnh sát đúng không?

Tiêu Hoành Luật nhìn ra ngoài từ trong phòng làm việc bốn phía đều có cửa sổ kính, hắn ngắt tóc lẩm bẩm nói.

Mọi người cũng đều nhìn ra ngoài, bên ngoài phòng làm việc là một mảng hỗn loạn, không ngừng có người kêu gào xé họng. Cũng có một số cảnh sát đến trấn an bọn họ, nhưng những người này bất kể là ai tiến đến đều cắn người đó, xem bộ dáng thật sự giống như đã phát điên. Cũng có một đám người đứng một bên chứng kiến trong hoảng sợ, toàn bộ quang cảnh bên ngoài cục cảnh sát là một đống hỗn loạn.

Trịnh Xá nhìn tình hình bên ngoài, hắn cũng không quay đầu lại hỏi:

- Tiêu Hoành Luật, hiện tại cốt truyện phim đang phát triển đến đâu rồi?

Tiêu Hoành Luật nhìn ra bên ngoài, suy nghĩ một chút rồi nói:

- Ta không biết vị trí hiện tại của chúng ta, trong phim cũng không thấy xuất hiện cục cảnh sát nào vẫn có người công tác như ở đây. Ta cảm thấy cốt truyện phim hẳn là đã bắt đầu triển khai, cũng có nghĩa là virus sinh hóa mới từ phòng thí nghiệm thoát ra ngoài, vì vậy chỉ có một số người sớm bị lây nhiễm, đại đa số vẫn tiếp tục cuộc sống như bình thường, chỉ có Công ty Umbrella là biết đã có chuyện lớn xảy ra. Cốt truyện phim hiện tại hẳn là còn đang trong giai đoạn đầu khi một số người bị lây từ sớm và một lượng lớn nhân viên bắt đầu di tản.....

Trịnh Xá gật đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

- Nếu nói như vậy thì ít nhất tạm thời chúng ta không có nguy hiểm. Được rồi, Trình Khiếu, mua thuốc giải chưa? Là cái loại thuốc nước, chỉ cần tiêm vào người là trong vòng ba mươi giây sau liền có hiệu quả.

Trình Khiếu rất là khó chịu miệng lẩm bẩm:

- Ta nói rồi chỉ cần dùng kim châm tiên lực cũng đủ giải quyết đại bộ phận virus, các ngươi hết lần này tới lần khác đều không tin, ta nói cho các ngươi biết a.....

- Mua rồi hay chưa?

Trịnh Xá và Tiêu Hoành Luật đồng thời lớn tiếng quát hỏi, dọa Trình Khiếu sợ đến nhảy dựng lên, hắn vội vàng không ngừng gật đầu nói mua rồi.

Trịnh Xá thở ra một hơi, hắn thu lại ánh mắt đang nhìn ra ngoài, ngồi xuống bên cạnh mọi người nói:

- Trước mắt cứ xem coi đại khái nhiệm vụ là cái gì đã, có lẽ chúng ta hẳn là.....

Câu tiếp theo của Trịnh Xá đã không nói ra được nữa, bởi vì trên đồng hồ đeo tay hiện lên vài dòng chữ, làm cho hắn chẳng còn chút tâm trạng để nói gì tiếp nữa.

"Tìm kiếm được con gái tiến sĩ, mang theo cô bé chạy thoát khỏi trạm kiểm tra trong thành phố Raccoon. Thưởng cho toàn đội mỗi thành viên một chi tiết kịch tình cấp d....."

"Sau khi tìm được con gái tiến sĩ, Tiểu đội Ác ma luân hồi sẽ tiến vào thế giới phim Resident Evil 2, vị trí tiến vào ngẫu nhiên..... Giết chết thành viên chưa mở cơ nhân tỏa của tiểu đội đối phương sẽ được một ngàn điểm thưởng, một chi tiết kịch tình cấp C; giết chết thành viên đã mở cơ nhân tỏa của tiểu đội đối phương được bảy nghìn điểm thưởng, một chi tiết kịch tình cấp B. Mỗi thành viên trong đội bị giết sẽ bị âm một điểm; giết chết mỗi thành viên đội đối phương sẽ được cộng một điểm. Lấy số dư cuối cùng nhân với 2000, kết quả sẽ được chia đều cho những thành viên còn lại trong đội; luật này áp dụng đối với cả đôi bên.

Tất cả mọi người ngây ngốc nhìn đoạn tin tức này, mỗi người trong lòng đều âm thầm kêu khổ. Sau khi Trịnh Xá biết sự tồn tại của hai tiểu đội đặc biệt, mọi người ai cũng đều không nghĩ đến chuyện chạm mặt bọn chúng, nhưng không ngờ rằng thật sự gặp một trong hai tiểu đội đặc biệt đó. Như vậy xác suất và vận may thật sự là quá hẻo.

Tiêu Hoành Luật hung hăng bứt xuống mấy cọng tóc, vừa có thở gấp vừa nói:

- Làm sao có thể như vậy chứ? Hai đội đặc biệt này làm sao lại có thể được cho đấu với một tiểu đội bình thường chứ? Chuyện này căn bản là không phù hợp lẽ thường a!

Tất cả mọi người đều không nói gì, bọn họ chỉ trầm mặc nhìn Trịnh Xá, còn hắn thở dài một hơi rồi nói:

- Chuyện này, tất cả đều là sai lầm của ta ..... Tiểu đội luân hồi Ác Ma và Tiểu đội luân hồi Thiên Thần đều sẽ đấu với các tiểu đội luân hồi khác. Chủ Thần mặc dù không nói ra điểm này, nhưng từ việc bọn họ cũng được gọi là tiểu đội mà suy, ta nghĩ chắc chắn phải là như vậy. Nếu không bọn họ cũng chẳng phải là tiểu đội luân hồi..... Tiêu Hoành Luật, phân tích một chút thực lực của bọn họ.

Tiêu Hoành Luật giờ phút này cũng dần dần tỉnh táo lại, hắn khổ sở nói:

- Kì thật từ lúc ngươi nhắc qua hai tiểu đội này, ta cũng có nghĩ qua chuyện bọn họ hẳn là có chạm mặt các tiểu đội khác, chỉ là không nghĩ đến chuyện chạm mặt bọn họ nhanh đến thế. Hơn nữa so với Tiểu đội Thiên Thần..... ta cảm thấy Tiểu đội Ác Ma còn khủng bố hơn.

- Các ngươi tự mình nghĩ mà xem, nền tảng của Tiểu đội Thiên Thần chính là từng thành viên đều có thể cơ nhân tỏa tầng thứ hai. Đây là ưu thế của bọn họ, điểm này tuyệt đối không nghi ngờ gì, có thể nói, nếu như Tiểu đội Thiên thần vừa mới thành lập giao chiến với Tiểu đội Ác Ma cũng mới được lập thì như vậy phe thắng lợi chắc chắn là Tiểu đội Thiên Thần..... Nhưng có điều là, sác suất phát triển của Tiểu đội Ác Ma lại mạnh hơn rất nhiều.

- Từ tin tức mà Chủ Thần cung cấp có thể thấy tất cả thành viên của Tiểu đội Ác Ma chính là những thành viên có thực lực tiềm tàng nhất, có lực lượng phát triển triển nhấttrong các đội ngũ. Chẳng hạn như đội trưởng chúng ta, Trịnh Xá, ngươi là người có gen đã được nhân bản, mà tiềm lực của ngươi cho tới bây giờ ta còn chưa có hiểu hết. Điểm này kì thật không cần ta nhiều lời, ngươi tự suy nghĩ thử xem, từ một người

http://tieulun.hopto.org

bình thường, chỉ trong một thời gian ngắn ngủi trong thế giới phim kịnh dị, đã phát triển đến vị trí hiện tại, hơn nữa trong tình huống dẫn đạo giả xuất hiện chẳng những ngươi có thể sống sót mà còn từ từ hình thành đội ngũ. Có thể nói, tiềm lực của ngươi đã hoàn toàn vượt qua mọi người chúng ta.

Trịnh Xá không nói gì, hắn chỉ cúi thấp đầu hỏi tiếp:

- Vấn đề của ta tạm thời không bàn tới. Tiểu đội Ác Ma luân hồi mạnh cỡ nào. Đây mới là vấn đề ta quan tâm.

Tiêu Hoành Luật lắc đầu cười khổ nói:

- Nếu như Tiểu đội luân hồi Ác Ma có mười thành viên trong đó có ba tên có tiềm lực cường đại giống như ngươi, rồi ba tên mạnh ít nhất bằng 80% thực lực của ngươi, rồi ba tên mạnh bằng 50% thực lực của ngươi, rồi một tên so với ngươi còn mạnh hơn. Mà đội ngũ đó đã trải qua năm bộ phim kịnh dị, như vậy..... chúng ta hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Hơn nữa bọn họ tuyệt đối sẽ không cho một đội ngũ nhỏ yếu có cơ hội đàm phán. Bọn họ chỉ biết tìm mọi biện pháp tàn sát chúng ta để vừa được điểm thưởng đáng kể vừa được một mớ chi tiết kịch tình. Đây là câu trả lời của ta!

Trịnh Xá thở hắt ra một hơi, hắn cẩn thận suy nghĩ một chút rồi nói:

- Kỳ thật so với việc chúng ta đi trước một bước tiến vào bộ phim kinh dị, điều này đã nêu rõ thực lực chúng ta so với bọn hắn rất yếu ớt. Điểm ấy không là chắc chắn không còn nghi ngờ gì nữa. Như vậy chúng ta có thể sau khi tìm được cô bé liền lập tức mang nàng chạy ra khỏi thành hay không? Chỉ cần có thể hoàn thành nhiệm vụ, cho dù Tiểu đội Ác Ma có mạnh đến mức nào không có biện pháp bắt được chúng ta..... Chiêm Lam, rà quét bản đồ địa hình thành phố một chút nào, kể cả vị trí của cái trạm kiểm tra ấy, nhân tiện dò luôn cả vị trí của cô bé kia.

Chiêm Lam vội nói:

- Điểm ấy cũng không có biện pháp, ta còn chưa gặp qua cô bé kia cho nên không cách nào dò ra được vị trí của nàng. Dù sao ta cũng không biết tinh thần thể của ai mới là của cô bé, chỉ biết được bản đồ địa hình và vị trí trạm kiểm tra thôi.....

Nói xong, Chiêm Lam liền nhắm hai mắt. Ước chừng hơn mười giây sau, nàng mang vẻ mặt là lạ mở mắt ra.

- Có được bản đồ địa hình thành phố rồi nhưng mà..... không tìm được vị trí trạm kiểm tra. Thành phố này quá lớn, phạm vi dò xét của ta là 70 km, nhưng không ngờ không thể phát hiện ra biên giới của thành phố, thành phố này so với chúng ta tưởng tượng còn lớn hơn nhiều. Có muốn ta dò quét theo kiểu đơn hướng tầm xa không?

Chiêm Lam nói nhỏ.

Trịnh Xá lắc đầu nói:

- Không cần, thành phố rất lớn..... Kịch bản phim hẳn là đã thay đổi. Đây vốn là một thành phố nhỏ không lớn lắm, nếu như đi xe thì trong vòng vài giờ có thể tới trạm kiểm tra..... Nhưng hiện tại lại biến thành cực lớn phải không? Chiêm Lam, ngươi dùng tinh thần lực tảo miêu theo một hướng duy nhất đi, để xem thành phố này đến cùng lớn bao nhiêu?

Chiêm Lam gật đầu, nàng nhắm mắt lại tiếp tục dò quét. Vài giây sau nàng mở mắt ra nói:

- Hướng ra bên rìa thành phố cách vị trí chúng ta tại đây khoảng 300 km. Nếu như chúng ta đang ở trung tâm thành phố thì thành phố này có đường kính ước chừng khoảng 600 km.....

Tiêu Hoành Luật vẫn một mực yên lặng lắng nghe Chiêm Lam nói. Mãi đến lúc này, hắn mới thở dài nói:

- Kịch bản quả thật đã thay đổi. Một số thành phố lớn bất quá cũng chỉ có diện tích khoảng 100-200 km vuông, nhưng thành phố này lại đúng là khoa trương, phạm vi lên tới mấy trăm km. Nói cách khác, ý tứ của Chủ Thần rất đơn giản, sau khi chúng ta tìm được con gái của tiến sĩ, nó không cho phép chúng ta dùng tốc độ cực nhanh đến trạm kiểm tra. Vì nếu cứ như vậy Tiểu đội Ác Ma căn bản không có chút cơ hội nào chạm trán cùng chúng ta, cho nên nó mở rộng phạm vi thành phố. Nếu như chúng ta có khả năng

http://tieulun.hopto.org

không để phải đụng độ Tiểu đội Ác Ma thì tự nhiên là chúng ta hoàn thành nhiệm vụ, nhưng căn cứ theo tình huống này thì khi chúng ta tìm được con gái tiến sĩ cùng thời điểm đó Tiểu đội Ác Ma sẽ xuất hiện tại một chỗ ngẫu nhiên. Sau đó trong lúc chúng ta chạy trốn về phía trạm kiểm tra thì bọn họ cũng có đủ thời gian đuổi theo chúng ta, hơn nữa còn khai chiến với chúng ta..... Đây chính là điều Chủ Thần hy vọng: để cho hai đội ngũ chúng ta chạm trán, giết chóc lẫn nhau!

- Hoặc là, để cho Tiểu đội Ác Ma tàn sát chúng ta, đây là cách thức tiến hóa tốt hơn cho đội ngũ được tinh tuyển đó; làm cho bọn họ trở nên mạnh hơn.....

Tất cả mọi người đều trầm mặc, cả phòng làm việc không hề có một tiếng động. Mặc dù bên ngoài phòng làm việc náo động ngất trời nhưng trong lòng sáu người vẫn như cũ lạnh lẽo, thật lạnh lẽo.....

168. Tiểu Đội Luân Hồi Ác Ma (trung)

Loạt phim Resident Evil là dạng phim kinh dị thuộc thể loại khoa học viễn tưởng. Cốt truyện phim đại khái là một công ty tên là Umbrella có thế lực rất lớn trên toàn cầu, công ty này xây dựng dưới lòng đất thành phố Raccoon một hệ thống phòng thí nghiệm hình tổ ong (The Hive). Đây là hệ thống phòng thí nghiệm cực kỳ rộng lớn và hiện đại; mục đích nghiên cứu là tạo ra vũ khí virus đủ sức hủy diệt toàn bộ loài người, gọi là T-Virus.

Loại virus này sẽ làm xác người chết sống lại, kích thích dục vọng cơ bản nhất của cơ thể: ..... Ăn!

Chỉ cần trúng phải loại virus này, trong vòng mấy giờ thậm chí chưa tới, sẽ bị virus lây nhiễm; sau đó biến thành những cái zombie không hề có lý trí, bắt đầu tấn công, ăn thịt những người xung quanh. Mà cái này cũng chưa tính là gì, điều kinh khủng là bất cứ vật sống nào bị chúng gây thương tích lên cơ thể đều không lâu sau sẽ biến thành zombie, tiếp theo những zombie này lại tiếp tục công kích những vật sống khác. Cứ duy trì như vậy không ngừng mãi cho đến khi tất cả sinh vật sống, tất cả đều biến thành zombie mới thôi.

Tại thời điểm đó trong The Hive đang tiến hành nghiên cứu này, một trong những nhân viên nghiên cứu cảm thấy rằng loại virus đó nếu như được nghiên cứu thành công, hơn nữa còn được đưa vào thực chiến trên thế giới, thì sẽ đưa loài người đến chỗ diệt vong. Vì vậy cô ta liên kết với một bảo vệ phòng nghiên cứu, là nữ diễn viên chính trong loạt phim Resident Evil, cũng là một thành viên của công ty Umbrella. Bọn họ thương lượng rồi đi đến quyết định đánh cắp T-Virus, lấy đó làm chứng cớ tố cáo công ty Umbrella, nhưng kết quả cuộc nói chuyện của bọn họ bị một tên bảo vệ khác nghe lóm được, mà tên bảo vệ kia cũng muốn đánh cắp T-Virus, bởi vì loại virus này rất có giá ngoài chợ đen, đủ để hắn hưởng thụ xa xỉ cả một đời. Vì thế hắn lợi dụng cơ hội này đánh cắp T-Virus từ trong phòng nghiên cứu, hơn nữa hắn còn cố ý để T-Virus thoát ra với ý đồ giết người diệt khẩu. Nhưng lúc hắn vừa rời khỏi phòng thí nghiệm, cả hệ thống phòng ngự phòng thí nghiệm được khởi động, làm hắn và nữ diễn viên chính trong phim đều hít phải khí độc nên hôn mê, sau khi tỉnh lại cũng tạm thời bị mất trí nhớ.

Trong Resident Evil phần 1, công ty Umbrella vì biết bên trong The Hive đã xảy ra chuyện nên đã phái một tiểu đội lính đánh thuê tiến vào hệ thống phòng thí nghiệm, ngoài ra còn đưa theo một nam một nữ bảo vệ và một người ngoài không biết lai lịch thân phận. Kết quả là bọn họ bị vô số zombie vây công, rồi biết được bí mật nghiên cứu của công ty Umbrella, ngoài ra còn biết cả sự thật về gã bảo vệ làm phát sinh. Sau đó mọi người chạy được ra nhưng vẫn đụng độ đám Licker, những sinh vật tiến hóa sau khi bị nhiễm T-Virus, cho đến lúc phần một phim kết thúc thì theo kịch bản nguyên gốc chỉ còn hai người sống sót: một là nữ diễn viên chính, hai là gã người ngoài kia.

Hiện tại, mọi người đang trải qua phim Resident Evil phần 2, đang lúc virus phát tán từ phòng thí nghiệm lên đến mặt đất thành phố Raccoon. Đây là thời điểm lãnh đạo công ty Umbrella bắt đầu di tản các nhà nghiên cứu khoa học và nhân vật trọng yếu ra khỏi thành phố, đồng thời, virus bắt đầu hoành hành trong thành phố, nữ diễn viên chính cũng tỉnh dậy trong bệnh viện. Giờ phút này nàng đã được cải tạo nên có thân thủ linh mẫn và lực phản ứng cường đại của một siêu nhân, cốt truyện bắt đầu triển khai.....

Tiêu Hoành Luật ngắt tóc nói:

- Tạm thời không quản việc các nhân vật trong kịch bản rời khỏi thành phố bằng cách nào, nhưng trong thành phố này, chúng ta và bọn họ cùng xuất hiện. Trên thực tế, ta hoài nghi một chuyện, đó chính là việc

http://tieulun.hopto.org

tìm kiếm con gái tiến sĩ kia, hình như tên là Angela thì phải? Lúc ngươi tìm kiếm cô bé, Chiêm Lam này, tinh thần lực tảo miêu của ngươi hình như cũng không cách nào tìm ra được cô bé,nếu không thì nhiệm vụ Chủ Thần đề ra lần này hình như quá dễ. Chúng ta chỉ cần không tiếp xúc cô bé là được, triển khai tác chiến xoay quanh các nhân vật trong kịch bản phim, bảo vệ bọn họ, đồng thời không ngừng đi về hướng trạm kiểm tra. Chờ đến lúc bọn họ sắp tới thì chúng ta trở lại chỗ Angela. Như vậy chúng ta không phải rất dễ dàng hoàn thành nhiệm vụ sao?

-Có lẽ Chủ Thần sẽ không để loại tình huống này phát sinh, cho nên ta cảm giác được, tinh thần lực tảo miêu của Chiêm Lam hẳn là không "thấy" được cô bé kia, khả năng này ít nhất là 80%, thậm chí là 90%. Nếu không, nhắm mắt mà đoán cũng chắc chắn đúng, ta nắm chắc 100% sẽ không đụng độ Tiểu đội Ác Ma..... Cho nên trước hết hãy chuẩn bị cho tình huống xấu nhất, nếu như tinh thần lực tảo miêu của Chiêm Lam không cách nào tìm được cô bé thì như vậy chúng ta nhất định cần phải hợp tác với các nhân vật trong kịch bản phim, dựa theo diễn biến kịch bản phim để tìm ra cô bé. Tiếp theo, nhất định phải bắt đầu chạy trốn thục mạng, trên thực tế, về điểm này ta hy vọng có thể cướp được một chiếc máy bay trực thăng. Các ngươi còn nhớ công ty Umbrella có cho máy bay trực thăng vào thành phố không? Dựa vào lực chiến đấu cường đại của chúng ta, có thể dễ dàng đánh chết bọn lính đánh thuê này, sau đó cướp đoạt trực thăng của bọn họ. Đây chính phương pháp mà ta cho là thích hợp nhất để chạy trốn, chỉ cần chúng ta có máy bay trực thăng trong tay, như vậy..... Ta không tin Tiểu đội Ác Ma luân hồi có người bay được như chim phong tỏa chúng ta.

Tất cả mọi người nghe xong đều gật đầu liên tục, kế hoạch chạy trốn này thật sự là thích hợp nhất. Nếu có máy bay trực thăng thì nhiều nhất là trong vòng mấy chục phút đồng hồ có thể bay tới trạm kiểm tra, như vậy bọn họ căn bản không cần phải sợ Tiểu đội Ác Ma.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Đúng thật là như thế, Tiểu đội Ác ma có lẽ thật sự phi thường cường đại, nhưng chúng ta cũng không nhất định cứ phải đối kháng bọn họ. Chỉ cần chúng ta có thể tìm được phương pháp thích hợp để tránh né thì chúng ta sẽ không nhất định phải chạm trán trực diện với bọn họ! Như vậy ta bắt đầu phân công nhiệm vụ trong đoàn đội.....

Tiêu Hoành Luật lại là mở miệng nói tiếp:

- ..... Kì thật, đối kháng với bọn họ lại chính là chuyện chúng ta nên làm. Bởi vì chỉ cần bọn họ cũng tham gia đối kháng cùng các tiểu đội luân hồi khác, bọn họ sẽ càng ngày càng cường đại. Ý tứ của Chủ Thần rất đơn giản, để cho tất cả các tiểu đội cùng nhau tàn sát, kẻ mạnh thì càng mạnh, mà kẻ yếu thì càng yếu. Nếu như hôm nay chúng ta không giải quyết được Tiểu đội Ác Ma thì sau này bọn họ ngày càng mạnh, hơn nữa tốc độ mạnh lên rất có thể cao hơn rất nhiều so với tốc độ mạnh lên của chúng ta. Dù sao mỗi thành viên trong bọn họ đều có tiềm lực cực lớn, điều này so với xác suất chúng ta tìm loạn trong đám tân nhân..... Cho nên nếu như ai trong chúng ta có thực lực khá mạnh thì cứ việc yên tâm mà ngủ (ý nói: chỉ cần đi ngủ mà không cần thay đồ) thì ta thật sự hy vọng tiêu diệt Tiểu đội Ác ma luân hồi ngay tại đây a.

Tất cả mọi người đều ngây ra nhìn về phía hắn, thằng nhóc này lại cười lạnh, hắn cúi đầu nói:

- Nếu không, các ngươi tưởng rằng đây là cái dạng thế giới gì chứ? Là thế giới phim kinh dị a! Chỉ có một đội ngũ được rời khỏi thế giới này, chẳng lẽ các ngươi hy vọng cuối cùng chúng ta trở thành đá lót đường cho các đội khác đạp lên mà đi sao? Ít nhất ta cũng không nghĩ như vậy! Ta hy vọng đoàn đội chúng ta cuối cùng có thể trở thành đội rời khỏi thế giới này! Cho dù là đánh với đội Ác Ma hay Thiên Thần, thì chúng ta cũng nhất định phải còn sống trở về! Nhưng là.....

Nói tới đây, Tiêu Hoành Luật thở dài ảm đạm nói:

- Căn cứ theo tính toán của ta, xác suất chúng ta có thể vượt qua Tiểu đội Ác Ma chưa tới 10%. Phù, cho nên hay là cứ tránh né Tiểu đội Ác Ma đi đã rồi chúng ta tìm cách tồn tại lâu thêm một chút, hoặc là tìm cơ hội vượt qua bọn họ..... Ai.

Tâm tình mọi người cũng đều có chút ảm đạm, đúng lúc này, hai người trên mặt đất đều hơi động đậy. Tiếp theo tên thanh niên khoảng 24, 25 tuổi ngồi dậy, đầu tiên hắn đẩy đẩy cặp mắt kính, sau đó nhìn kĩ bốn phía. Chờ đến khi xem xong mọi thứ, lúc này hắn mới nói với những người còn lại:

http://tieulun.hopto.org

- Có thể cho hỏi một chút được không? Đây là đâu? Các ngươi là bọn bắt cóc sao?

Gã thanh niên từ dưới đất đứng dậy, hắn kì quái nhìn ra ngoài cửa sổ, rồi lại nhìn kĩ bốn phía, mãi một lúc lâu sau mới nói:

- Nước ngoài sao? Rõ ràng ta đang ở nhà đánh văn bản mà, tại sao đột nhiên lại đi ra nước ngoài chứ?

Người này vừa tỉnh dậy là có thể tỉnh táo như thế, tạm thời bất luận thực lực của hắn như thế nào, chỉ riêng sự lãnh tĩnh này là đã vượt qua đại bộ phận người thường, coi như là một tân nhân có tố chất. Trịnh Xá gật đầu, rồi nhìn về phía cô gái kia đang nằm dưới đất. Cô nàng đang mặc bộ quần áo ở nhà, tóc dài đến vai, là một cô gái dịu dàng ít nói đầy nữ tính. Nàng cũng ngồi yên dưới đất nhìn về bốn phía, điểm bình tĩnh này cũng chẳng kém gì tên thanh niên kia.

Trịnh Xá nói:

- Lần này tố chất của đám tân nhân cũng không tồi đâu. Chiêm Lam, ngươi nói cho bọn họ biết một chút tình huống hiện tại của chúng ta đi.

Chiêm Lam gật đầu cười, rồi bắt đầu nói đến các loại sự tình trong phim kinh dị luân hồi. Bởi vì hiện tại phim kinh dị cũng vẫn chưa bắt đầu cho nên nàng kể lại rõ ràng mọi chi tiết. Mãi đến lúc nàng hoàn toàn nói xong, hai người kia vẫn ở trong tình trạng sững sờ, bất quá từ vẻ mặt của bọn họ mà có lẽ đã tin rồi.

Trịnh Xá nhìn bọn họ cười cười, móc trong ngực áo ra bao thuốc lá, rút một điếu đưa cho tên thanh niên kia nói:

- Hay là giới thiệu một chút đi. Sáu người chúng ta là thành viên chung một đoàn đội, chỉ cần các ngươi không có vấn đề gì quá lớn thì có thể tiếp nhận sự bảo vệ của chúng ta cho đến lúc phim kinh dị này chấm dứt. Trước tiên hãy nói rõ tên cùng nghề nghiệp đi.

Tên thanh niên kia đốt điếu thuốc, rít một hơi, khen thuốc ngon, rồi cười khổ nói:

- Ta ư? Khương Triết, luật sư, trước mắt công tác trong thành phố, sống một cuộc sống hèn nhát. Theo những gì các ngươi nói, phỏng chừng chính là ta cảm thấy mình đang sống như vậy nên tốt hơn hết là chết quách luôn cho rảnh. Vì thế mới lựa chọn yes rồi tiến vào trong thế giới này a a.....

Trịnh Xá cũng không nói gì, mà hắn nhìn về phía cô gái, nàng suy nghĩ một chút nói:

- Miêu Nhược Lãnh, ta là một họa sĩ..... Ta muốn trở thành một họa gia, nhưng vẽ bức nào cũng không bán được cho nên.....

Trịnh Xá cười cười nói:

- Đừng kể bên ngoài các ngươi là người thế nào, tiến vào thế giới này rồi thì phải tuân thủ quy tắc trong này, bây giờ ta sẽ nói cho các ngươi biết một chút về quy tắc của đội Trung Châu chúng ta. Kì thật đối với tân nhân mà nói thì cũng chỉ có hai điều mà thôi; một, không cho phép làm liên lụy cả đoàn đội, không cho phép thương tổn thành viên đoàn đội, nếu không, giết.....

Khương Triết lại cười lạnh nói:

- Còn tưởng rằng chỗ này khác với thế giới thực, nói chuyện thật thà với nhau một chút nhé. Ngươi nói cái kiểu như thế thì so với bọn bên ngoài có cái gì khác đâu? Dựa vào đâu mà nói không được phép liên lụy đoàn đội? Tại sao lại không phải là đoàn đội làm liên lụy bọn ta? Dựa vào cái gì mà không thể thương tổn thành viên đoàn đội, nếu không liền giết chết à? Chẳng lẽ nói, chẳng hạn một người trong số các ngươi muốn cưỡng gian nàng ta thì ta cũng chỉ đứng ở một bên xem cho vui? Còn nếu không một khi ta phản kháng, thì đó lại là thương tổn thành viên đoàn đội sao? Sau đó sẽ xử ta gọn ghẽ, hoặc là cho ta ra đi một cách êm dịu giống như thế giới bên ngoài kia vậy? Mẹ kiếp, nếu như thật sự là vậy thì không bằng bây giờ các ngươi giết quách ta đi cho rồi!

Bọn người Trịnh Xá ngẩn cả ra, Trịnh Xá trong lòng thoáng nghĩ, đại khái liền hiểu được tại sao Khương Triết tự nhận hắn sống một cuộc sống hèn nhát. Đã là luật sư, lại là một người thẳng tính như vậy, mà còn nói ra những lời này, có thể hình dung được trong thế giới hiện thực hắn khẳng định đã làm ra chuyện gì đó, cho nên mới cảm giác được những điều lệ này không công bằng..... Có lẽ cũng thật sự không công bằng.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi nói:

- Ta làm đội trưởng Trung Châu đội, tự nhiên phải phụ trách lời nói và việc làm của bọn họ. Nếu như thành viên nào trong đoàn đội của ta vô cớ ra tay thương tổn các ngươi trước..... thì ta sẽ đem hắn ra băm làm vạn mảnh (thiên đao vạn quả)! Hơn nữa các ngươi cũng có quyền tự lựa chọn. Nếu như không cần đoàn đội chúng ta bảo vệ thì như vậy sẽ không nhất định làm liên lụy chúng ta, hoặc là làm cho chúng ta liên lụy các ngươi..... Lựa chọn đi, trong thế giới này, chỉ có sống và chết, không có chuyện phức tạp như ngươi tưởng tượng.

Khương Triết cùng Miêu Nhược Lãnh liếc mắt nhìn nhau. Bọn họ còn chưa kịp nói thì đột nhiên từ ngoài phòng làm việc vang lên tiếng sung, đám người Trịnh Xá nhìn nhau, bọn họ biết..... kịch bản phim bắt đầu rồi!

169. Tiểu Đội Luân Hồi Ác Ma (hạ)

Trong hành lang bên ngoài phòng làm việc, một mỹ nữ cầm súng lục bắn liên tục về phía bọn zombie đang cắn người. Sau khi nàng vừa bắn chết một tên, một kẻ thoạt nhìn tựa như là cấp trên của nàng chạy lại quát:

-Ngươi điên rồi sao? Giết người bừa bãi!

Mỹ nữ lạnh lùng trả lời:

- Bọn chúng có còn được tính là người không?

Lời còn chưa dứt, nàng lại nâng súng bắn về phía một zombie là nữ nhân đang đứng kề bên một nam nhân da đen, đồng thời nàng cũng giơ súng nhắm ngay tên da đen này.

Gã da đen nhất thời bị dọa đến phát khiếp, hắn liên tục lắc đầu nói:

- Không, xin đừng giết ta, ta không phải là bọn nó a, xin đừng.....

Pằng!

Mỹ nữ nâng súng bắn trúng sợi dây xích gã da đen vào cái ghế gã đang ngồi, bắn xong nàng mới thản nhiên nói:

- Ta chỉ bắn quái vật thôi!

Nói xong liền đi vào trong cục cảnh sát.

Tên sĩ quan cảnh sát kia lập tức rống lớn:

- Ngươi ***! Đi đâu đó? Hiện tại nơi này đã hỗn loạn đến phát điên lên rồi!

Mỹ nữ cũng không thèm quay đầu lại, chỉ nói:

- Đi tới trạm kiểm tra! Đám người của đội phó đã tới đó duy trì trật tự, nghe nói công ty Umbrella mới dựng lên một trạm kiểm tra quân sự. Ta đi xem một chút coi có phải đúng là có việc như vậy hay không!

Lúc này, một thanh âm xen vào nói:

-Như vậy cho chúng ta cùng đi nhé, được không?

Đám người Trịnh Xá lúc này đã từ trong phòng làm việc đi ra, vừa khéo nghe được mỹ nữ cảnh sát kia nói muốn tới trạm kiểm tra, Trịnh Xá cùng những người còn lại đều gật đầu, hắn vội vàng nói.

Mỹ nữ cảnh sát lấy làm lạ nhìn chằm chằm bọn tám người này, tiếp theo nàng cũng không quay đầu lại nói tiếp:

- Muốn đi thì làm ơn nhanh nhanh lên một chút mới kịp..... Vốn là có xe cảnh sát mở đường đi thì có thể tới đó lúc hoàng hôn xuống, nhưng điệu này xem ra phải chậm lại rồi.....

http://tieulun.hopto.org

Chín người tự nhiên là khó có thể cùng ngồi trên xe cảnh sát cho nên cô nàng cảnh sát xinh đẹp tên là Jill Valentine này, đành phải lái một chiếc xe chở phạm nhân chạy về hướng trạm kiểm tra. Vì thế cuối cùng cả tám người đều chỉ có thể ngồi vào chỗ phạm nhân ngồi trong xe.

-Các ngươi quả là rất đáng ghét! Rõ ràng có cơ hội ngồi vào cabin chung với tài xế mà. Nàng quả là một đại mỹ nữ a! Hơn nữa trang phục và động tác cũng cực kỳ gợi cảm. Các ngươi nghĩ xem, xác suất ta có thể cua được nàng là bao nhiêu? Ngắm thân hình của nàng mà xem, mặc dù bộ ngực cũng không có bằng trong đội chúng ta.....

Bốp!

Rầm!

Sau khi bị đánh bay ra ngoài, Trình Khiếu nhanh chóng nhổm dậy từ dưới đất, trên mặt hắn hiện rõ dấu bàn tay đỏ lừ và con mắt tím đen như mắt gấu trúc, thế mà hắn vẫn tiếp tục không ngừng cười dâm hắc hắc.

Trịnh Xá cũng chẳng muốn nói tới hắn làm gì, chỉ nói với mọi người:

- Cũng không cần phải nhiều lời, mọi người cẩn thận kiểm tra lại một lần vũ khí của bản thân. Nhớ kĩ, đám zombie chỉ là sản phẩm của virus khoa học kĩ thuật tạo thành, chẳng có quan hệ gì với những sinh vật thần bí. Đừng sợ chúng nó, dùng súng hoặc vũ khí nào khác dập nát đầu bọn chúng. Ngoài ra tốt nhất là đừng để bị bọn chúng gây thương tổn, mặc dù chúng ta cũng có thuốc giải độc loại mạnh, nhưng không biết có thể trị được T-Virus hay không. Bây giờ mọi người kiểm tra vũ khí của mình đi!

Mọi người nghe vậy đều lấy balô của mình đeo trên lưng xuống, Trương Hằng vẫn luôn cầm trong tay Cổ cung Xạ Thiên Lang, chỉ là có thêm một lớp vải dày bao quanh. Chỉ thấy hắn cẩn thận mở lớp vải dày ra, lấy từ bên trong ra một cây loan cung mang cổ phác, chính là Cổ Cung Xạ Thiên Lang. Nếu chỉ nhìn ngoại hình của chiếc trường cung này, từ màu sắc cổ xưa thì tuyệt đối không thể tưởng tượng được cây cổ cung này lại có được uy lực lớn đến thế. Mà Trương Hằng lại càng cẩn thận chăm sóc cây cung tựa như chiếu cố con ruột mình, sau đó Trương Hằng đem mấy mũi phụ ma tiễn+3 sắc nhọn ra, cẩn thận dùng vải dày lau chùi.

Triệu Anh Không vẫn như cũ chỉ có mấy món vũ khí: một cây chủy thủ bừng bừng lửa đỏ, hơn mười cây phi đao bạc, một sợi kim loại mảnh như tơ, ngoài ra nàng cũng chỉ có một cái khiên phòng hộ mà tất cả mọi người đều có. Chỉ là giờ phút này cô bé này lại cầm một cuốn thơ văn đứng đó nhẹ nhàng lẩm bẩm, tựa hồ chẳng thèm để ý gì đến động tác của những người khác. Dung mạo lãnh đạm mà xinh đẹp như thế lại càng làm cho Trình Khiếu chảy nước miếng ròng ròng.

Khẩu súng của Tiêu Hoành Luật trong phim kinh dị lần trước đã bị Trình Khiếu dùng để ngăn cản công kích của Queen; kết quả là khẩu súng đó bị đánh cho nát bét. Lần này hắn dứt khoát trực tiếp đổi một cây ma pháp pháp trượng, theo lời giải thích thì chỉ có người đã khai mở cường hóa tiếp xúc mạng lưới ma pháp mới có thể sử dụng. Cái này lại đúng hợp với hắn vừa lúc. Một cây ma pháp pháp trượng có dung lượng sử dụng bốn mươi lần, hắn liền đổi ngay hai cây; đây cũng xem như là đủ tiêu hao cho những cuộc chiến đấu bình thường.

Chiêm Lam thì cầm một cây tiểu liên, đối với nàng, là một tinh thần lực khống chế giả mà nói, thì phương diện công kích ngược lại chỉ là thứ yếu đích. Tác dụng lớn nhất của nàng cũng không thể hiện ở phương diện lực công kích mà chủ yếu là ở khả năng dùng tinh thần lực tảo miêu và tâm linh tỏa liên, đoàn đội thành viên dù có bị phân tán thì trước hết cũng sẽ ưu tiên hộ vệ nàng, bảo vệ nàng không chết trong loạn chiến.

Cây Heat Hawk cũng vẫn nằm trên lưng Trình Khiếu, giống như Trương Hằng cây đại phủ của hắn cũng được bó bằng vải dày. Mặc dù thoạt nhìn quả thật rất lớn, nhưng trên thực tế trọng lượng rất nhẹ, cho nên hắn không ngờ vẫn cứ vác cây đại phủ trên lưng, phảng phất như lời Trịnh Xá nói, thể hiện mình với hình tượng một nam nhân thiết huyết. Trên thực tế, việc này không có hiệu quả, ngược lại chỉ gây tức cười mà thôi.

Trịnh Xá mang vũ khí lại tương đối nhiều một chút, một khẩu súng máy cỡ nhỏ, một lượng lớn đạn súng máy, một khẩu súng ngắm bắn tỉa, một khẩu tiểu liên, cộng thêm hơn mười mấy khối thuốc nổ siêu mạnh, một thanh quân đao. Trang bị như thế này làm cho hắn thoạt nhìn phảng phất như là chiến sĩ trong tương

http://tieulun.hopto.org

lai dạng người máy robot cường hãn, may mắn là, hắn còn có nạp giới, có thể chứa một lượng lớn đồ vật. Ít nhất vấn đề mang các loại vũ khí này là không thành vấn đề, việc này cũng làm cho hắn trở thành người bận rộn nhất trong mọi người.

Sau khi mọi người đều kiểm tra vũ khí xong xuôi, Trịnh Xá trong miệng lầm bầm kêu khổ, gõ gõ lên cánh cửa sổ nhỏ thông với buồng lái. Một lát sau, Jill mở cánh cửa ra liếc nhìn mọi người một cái.

Trịnh Xá cười cười nói:

-Xin hỏi đại khái lúc nào có thể tới trạm kiểm tra?

Jill vừa lái xe vừa đáp:

- Cứ yên tâm ngồi đi, từ đây tới trạm kiểm tra bên rìa thành phố còn lâu mới tới. Nếu như căn cứ theo tốc độ xe chạy như vầy mà tính thì đại khái có thể trong vòng khoảng bảy tiếng đồng hồ sẽ tới..... Có quá nhiều xe hư nát ngáng đường, nếu không thì tốc độ còn có thể nhanh hơn nhiều.

Trịnh Xá nhìn ra ngoài cửa sổ, quả nhiên trên đường phố có nhiều xe cộ hư hỏng nằm ngổn ngang. Bất quá may mắn là đường xá tương đối thoáng rộng, hơn nữa xe cộ bị hư hỏng cũng không quá nhiều, cho nên trong lúc nhất thời cũng không thể ngăn cản chiếc xe chở tù này tiếp tục tiến về phía trước. Mãi đến lúc cửa sổ nhỏ đóng lại, hắn mới quay đầu lại nói:

- Mọi người nghỉ ngơi một chút đi..... Xem ra bộ phim kinh dị này cũng sẽ phải kéo dài. Mặc kệ thế nào, bây giờ cần nghỉ ngơi bảo tồn thể lực cho tốt.

Tất cả mọi người đều gật đầu, trừ Triệu Anh Không vẫn nhẹ nhàng lẩm nhẩm thơ văn, những người còn lại đều nhắm hai mắt lại chợp mắt một chút, chỉ có Khương Triết lại mở miệng nói:

- Xin lỗi, có thể cho chúng ta một vũ khí được không? Thế giới này nếu như đúng thật là thế giới trong Resident Evil thì có vẻ chúng ta cũng không biết sẽ bị nguy hiểm vào lúc nào đúng không? Cho dù là một khẩu súng uy lực rất nhỏ cũng được, ta cũng không muốn khi gặp phải nguy hiểm thì ngay cả một chút năng lực tự vệ đều không có.

Trịnh Xá cùng số đoàn đội thành viên liếc mắt nhìn nhau, trừ Triệu Anh Không không để ý tới người khác ra, còn lại những người còn lại đều phi thường sảng khoái gật đầu đồng ý. Vì vậy hắn lại lấy từ trong nạp giới hai khẩu Desert Eagle và bốn băng đạn nói:

- Mỗi người cần sử dụng thật cẩn thận. Mặc dù đây là vũ khí cho các ngươi nhưng trên cơ bản các ngươi không có nhiều khả năng tách khỏi đoàn đội để hành động riêng lẻ. Dù sao thực lực của các ngươi phải nói là quá yếu, hơn nữa bộ phim kinh dị này yêu cầu phải tác chiến theo đoàn đội..... Ai, tóm lại các ngươi phải tự mình cẩn thận, theo sát đoàn đội chúng ta mà đi.

Tiêu Hoành Luật lại ngắt ngắt tóc, hắn tựa như muốn nói cái gì, nhưng suy nghĩ một chút rồi lại chẳng nói, chỉ là nhắm mắt như ngủ.

Thời gian cứ như vậy không ngừng trôi qua, trên đường đi cũng an tĩnh vô sự. Mọi người từ cục cảnh sát đi ra lúc khoảng gần chín giờ, đến khoảng mười hai giờ thì Jill đã đậu xe chở tù ở ven đường cạnh một siêu thị. Xung quanh chỗ này một mảng yên tĩnh, đừng nói là xe cộ gì đó, mà ngay cả một người đi đường cũng không có, còn siêu thị kia đã bị đập bể nát, mảnh thủy tinh vương vãi khắp nơi, cửa chính mở toang hoác.

Mọi người từ trong xe chở phạm nhân đi ra, lúc này Jill mới nói:

- Chúng ta vào trong siêu thị lấy vài thứ đồ ăn, nhớ kĩ, chỉ có thể ăn đồ hộp hoặc là thực phẩm chứa trong hộp, nước uống thì cũng chỉ lấy đồ uống trong bình được đóng kín, ngàn vạn lần đừng ăn thứ gì đó lộ ra ngoài không khí. Nghe nói ăn những thứ đó sẽ biến thành mấy thứ quái vật ăn thịt người này.....

Trịnh Xá đang đi ngay phía trước toàn đội, hắn cười cười nói:

- Sao hồi sáng sớm ngươi lại nổ súng chứ? Nếu như bọn họ nhờ ơn trời lại là người sống mà nói, vậy thì không phải là ngươi mạo hiểm sát hại người bình thường sao? Ngươi lúc ấy thật sự là không sợ hãi sao?

Jill lắc đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

- Trên đường đi ta chứng kiến một tên bị xe cán đứt mất nửa người dưới, vậy mà hắn vẫn cố gắng dùng nửa người trên không ngừng lết tới trước, sau đó tấp vào một cái xác ngoác mồm gặm lấy gặm để. Từ lúc ấy ta biết rằng chúng nó không phải là sinh vật còn sống, ít nhất ta biết sẽ không ai nói có người nào đó không còn chút máu đọng lại mà còn có thể sống sót..... Đi thôi.

Mọi người cũng không hỏi nhiều làm gì, mà cứ như vậy theo Jill tiến vào trong siêu thị. Có thể thấy siêu thị này chắc chắn là đã bị cướp bóc rất nhiều, về cơ bản đại bộ phận đồ hộp thực phẩm và nước uống bao kín đều bị cướp bóc không còn tí nào. Nếu còn lại chút gì thì cũng chỉ là một ít đồ ăn vặt đóng gói hoặc bình nước uống nằm rải rác, tóm lại mọi người không tìm được thực phẩm đóng hộp.

Jill thở dài nói:

- Quên đi, coi như nhịn một chút đi, lát nữa tới trạm kiểm tra rồi cùng với bọn họ ăn cơm. Mọi người cần đi toilet không? Trước tiên cứ thỏa thuận như vậy, nhưng lần sau ta sẽ không dừng xe lại đâu.

Trịnh Xá cười cười nói:

- Coi như xong, cứ ăn thực phẩm chúng ta mang theo cũng được, coi như là cảm tạ ngươi đã dẫn chúng ta cùng đi tới trạm kiểm tra.

Vừa mừng vừa ngạc nhiên, Jill thấy Trịnh Xá lấy từ trong Nạp giới ra hai cái bình thủy tinh nhỏ, hắn lấy từ mỗi bình thủy tinh ra một viên tròn nhỏ:

- Ăn hết đi, một viên là thực phẩm dạng nén, một viên là nước uống ở trạng thái cố định.....

Nói xong, hắn cầm hai viên tròn trông giống như viên thuốc đưa tới.

Jill cầm hai viên tựa thuốc này lên nhìn nhìn với vẻ là lạ, mãi đến lúc nàng thấy Trịnh Xá cũng ngửa cổ nuốt vài viên vào bụng mới từ từ đem mấy viên nọ ngậm vào. Nhưng không đợi đến lúc nàng có phản ứng gì, đột nhiên từ bên ngoài siêu thị truyền đến tiếng động âm vang ong ong, nghe vậy, bọn sáu người Trịnh Xá lập tức chạy ra ngoài, chỉ để lại Jill và hai gã tân nhân đứng đó sững sờ.

Bên ngoài siêu thị, có ba chiếc phi cơ trực thăng bay ngang qua đỉnh đầu mọi người, mơ hồ có thể thấy trực thăng chở đầy lính đánh thuê, mà trực thăng..... chính là hy vọng của mọi người để hoàn thành nhiệm vụ trong phim kinh dị lần này!

170. Màn Đêm Buông Xuống (1)

Nhìn thấy trực thăng rồi nhưng mọi người vẫn chỉ có thể bất đắc dĩ quay lại siêu thị, trong thời gian này tất cả mọi người đều không ngừng nhìn nhau. Trong nhóm, suy nghĩ của Trịnh Xá và Tiêu Hoành Luật được Chiêm Lam sử dụng tâm linh tỏa liên nối liền, bọn họ không ngừng thảo luận.

-Mấu chốt là không biết địa điểm bọn họ đáp xuống, cho nên chúng ta cần phải xác định một số vấn đề, hoặc là bày ra một vài chuyện, làm cho bọn lính đánh thuê đó theo như ý chúng ta đáp xuống. Còn nếu không thì ta cũng không nghĩ ra được biện pháp nào để có thể cướp lấy trực thăng.

-Ta hiểu rồi..... Nếu vậy hay là dùng biện pháp gây ra hỏa hoạn hoặc là biện pháp gì khác thu hút bọn họ đi. Về phương diện này có thể để Chiêm Lam tiếp tục theo dõi rà quét vị trí bọn họ. Trước lúc bọn họ sắp bay qua hãy tạo ra phiền phức. Tiêu Hoành Luật..... nếu như chúng ta phải chính diện trực chiến Tiểu đội Ác Ma, ngươi cảm thấy chúng ta nên làm thế nào?

-Ách, cơ bản không có biện pháp nào. Nếu như thật sự là không thể không ngạnh chiến thì đề nghị của ta là phân đội, chia tiểu đội chúng ta ra thành nhiều tổ. Mặc dù thoạt nhìn lực lượng của tiểu đội có vẻ yếu đi nhưng nếu Tiểu đội Ác Ma thật sự muốn giết chết toàn bộ chúng ta thì điều duy nhất bọn họ có thể làm là cũng phân chia đội. Cứ như vậy, tập thể bọn họ phối hợp lực lượng trên phạm vi rộng lớn đương nhiên phải yếu bớt, mà điểm còn lại chính là xem xem thực lực tác chiến của từng đơn thể của bọn họ so với tập thể chúng ta phối hợp lực lượng khẳng định không hơn nhiều lắm. Có lẽ dùng biện pháp như vậy có thể chiến thắng được chúng..... Nhưng mà cũng giống như vậy, một khi một tiểu phân đội tác chiến gặp thất bại thì ngay cả cơ hội cứu viện chúng ta cũng đều không có, chỉ có thể trơ mắt nhìn họ tử vong.....

http://tieulun.hopto.org

Ngay lúc hai người không ngừng trao đổi thì đột nhiên Miêu Nhược Lãnh mặt hơi đỏ lên nói:

- Xin lỗi, ta muốn đi toilet.

Xem bộ dáng của nàng tựa hồ có chút xấu hổ, dù sao giờ phút này xung quanh cũng có nhiều nam nhân.

Chiêm Lam cười cười nói:

- Có sao đâu. Tất cả mọi người ở chỗ này chờ một chút đi, chúng ta đều đi toilet một lát.

Nói xong, Chiêm Lam kéo Miêu Nhược Lãnh cùng Triệu Anh Không ba cô gái đi về phía trong siêu thị, chỗ có toilet.

Jill thưởng thức kỹ một chút mấy viên thuốc mới vừa nuốt, sau khi nuốt xong, trong miệng vẫn quanh quẩn mùi thơm thực phẩm thơm ngát. Hơn nữa bụng cũng hết đói mà cảm giác khát nước cũng đã biến mất, hai viên thuốc đó không ngờ có công hiệu như vậy; nàng ngay lập tức tò mò hỏi:

- Đây là thứ gì vậy a? Nhỏ như vậy mà chỉ một viên liền có thể no bụng?

Trịnh Xá đang nói chuyện với Tiêu Hoành Luật, bị hỏi bất ngờ nên hơi sửng sốt, sau đó hắn mới nói nhỏ:

- Thực phẩm? À à, đây là loại thực phẩm đặc biệt của chúng ta. Về lai lịch ngươi không cần lo lắng, tóm lại không phải là trộm là cướp là được rồi.....

Trịnh Xá suy nghĩ một chút, đột nhiên lấy từ trong Nạp giới ra một lọ thực phẩm nén và một bình nước uống trong trạng thái cố định trao cho Jill.

-Cầm lấy cả đi, ai mà biết được cái thành phố này sẽ phát sinh loạn động trong bao lâu. Nhiêu đây thực phẩm cùng nước uống có thể duy trì một người sống trong ba tháng. Tóm lại cầm mấy cái này xem như cũng có chút bảo đảm.

Trịnh Xá cười nhẹ nói.

Jill cũng không nhiều lời, nàng tiếp lấy hai cái bình nhỏ, nhìn kĩ rồi tiện tay nhét vào cái bọc nhỏ đeo bên hông. Xem bộ dáng của nàng tựa hồ cũng không để ý lắm.

Chẳng bao lâu sau, ba cô nàng từ trong toilet đi ra, vẻ mặt Miêu Nhược Lãnh tái xanh, xem bộ dáng của nàng tựa hồ như mới vừa nôn ói. Ngay cả vẻ mặt Chiêm Lam thoạt nhìn cũng có chút thay đổi, chỉ có Triệu Anh Không vẫn giữ vẻ mặt lạnh nhạt như cũ, đi phía trước hai cô kia.

Trịnh Xá nhìn vẻ mặt của bọn họ tò mò hỏi:

-Làm sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì?

Miêu Nhược Lãnh khóe miệng vừa động, thì lại gập cả người nôn thốc nôn tháo ra, đáng tiếc là nàng ói ra cả nửa ngày trời cũng chỉ có thể phun ra một ít nước xanh. Dù sao thực phẩm nàng nuốt cũng chỉ ở dạng nén mà thôi, còn nước uống ở trạng thái cố định thì sau khi tiến vào trong dạ dày sẽ biến thành một lượng lớn nước uống, cho nên lúc nàng nôn đồ ra này nọ thì cũng không đến nỗi phải nôn khan.

Chiêm Lam cười khổ nói:

- Lúc ấy chúng ta..... Tóm lại sau khi mọi người đều giải quyết xong xuôi, đang đi ra khỏi toilet thì đột nhiên có một cánh cửa toilet mở ra. Từ bên trong đi ra một cái thi thể giòi bọ lúc nhúc đầy người, lúc đó nó cứ như vậy hướng về phía Nhược Lãnh đi tới, may mắn lúc ấy Anh Không phản ứng kịp thời, nếu không hậu quả có thể.....

Trình Khiếu đột nhiên phá lên cười ha ha ha. Hắn đi tới bên người Miêu Nhược Lãnh nhẹ nhàng vỗ sau lưng nàng, cười lớn nói:

- Muốn nghe chuyện cười không? Ta kể cho ngươi nghe mấy câu chuyện cười nhé.....

Miêu Nhược Lãnh sau khi được vỗ vài cái, cảm giác khá hơn một chút, Jill lại tìm được một chai nước suối đưa cho nàng, sau khi nàng súc miệng xong liền nói:

http://tieulun.hopto.org

- Miễn dùm cái đi. Bạn trai trước kia của ta vẫn thích kể cho ta nghe mấy chuyện cười, nhưng toàn bộ đều là chuyện cười người lớn, ta cũng không muốn nghe đâu.

Trình Khiếu vẫn như cũ không buông tha, hắn tiếp tục cười nói:

- Như vậy ta kể cho các ngươi nghe chuyện cười dành cho con nít nha. Đảm bảo các ngươi nghe xong sẽ cười ha ha không ngừng a.....

-Miễn đi, bạn trai trước kia của ta cũng nói kiểu như vậy.....

Bị Trình Khiếu đùa cợt như vậy một hồi, trạng thái của Miêu Nhược Lãnh cũng từ từ khôi phục lại. Vốn Khương Triết đang muốn ngăn cản hành vi quấy nhiễu của Trình Khiếu thì lúc này lại lẳng lặng đứng xem. Hành động của Trình Khiếu cũng không phải là như biểu hiện ra ngoài của hắn ác liệt như vậy, ít nhất thì tên nam nhân này hiện lại đang giúp Miêu Nhược Lãnh.

Mọi người quay trở lại xe chở tù, chiếc xe lại tiếp tục tiến về phía trước. Bất quá lần này Jill lại để ngỏ cửa sổ nhỏ thông với buồng lái, cũng là để cho mọi người có thể chứng kiến tình hình đường xá hai bên.

Những vùng chiếc xe đi qua đều là một cảnh hoang vu, khắp nơi đều là các cửa hàng bị đập phá cướp bóc, trừ các cửa hàng đó ra, một ít khu dân cư cũng đều tan nát. Trên đường cũng dần dần xuất hiện người đi đường, bọn họ quờ quạng không ngừng tiến về phía trước, khi thấy xe chở tù chạy đến thì bọn họ cũng chỉ theo tiềm thức né qua hai bên đường.

Đại bộ phận mọi người trong thành phố tụ về hướng trạm kiểm tra, bọn họ hy vọng chạy ra khỏi thành phố này, hy vọng có thể rời xa bọn quái vật ăn thịt người trong trung tâm thành phố. Đương nhiên, căn cứ theo kịch bản mà nói, khẳng định cũng có một lượng lớn Licker thoát chạy ra khỏi phòng thí nghiệm, bất quá có lẽ không ai sau khi gặp phải Licker mà còn có thể chạy thoát.....

Thời gian cứ như vậy từ từ trôi qua, ngay cả Triệu Anh Không cũng đã ngừng đọc thơ văn, chỉ yên lặng xem một quyển tiểu thuyết tình ái. Theo sắc trời từ từ ảm đạm, Triệu Anh Không ngay cả cuốn tiểu thuyết tình ái cũng gấp lại.

Rốt cuộc, phía trước nổi lên một mảng sáng lòa, còn cách trạm kiểm tra ít nhất cũng khoảng một ngàn mét, nhưng xe chở tù dù chỉ một mét cũng không có cách nào tiến về phía trước. Đám người chen chúc đứng san sát bên nhau, căn bản là ngay cả một cái chỗ đặt chân cũng không có.

Bất đắc dĩ, mọi người không thể làm gì khác hơn là xuống xe tụ lại với nhau. Jill lớn tiếng nói với những người còn lại:

- Mọi người theo sát phía sau ta, ngàn vạn lần không nên chạy loạn, chỗ này rất dễ bị lạc nhau đó.

Trịnh Xá lại cười cười nói:

- Không cần phiền toái như vậy, người Trung Quốc chúng tôi có câu cổ ngữ Khoái đao trảm loạn ma (Đao nhanh chém sạch cỏ)..... Các ngươi muốn biết nên làm như thế nào không?

Chỉ thấy Trịnh Xá đột nhiên từ trong Nạp giới móc ra một khẩu súng tự động, hướng lên trời bắn chỉ thiên, tiếng súng pằng pằng vang lên nhất thời làm đám người đang huyên náo xung quanh nhất thời trở nên yên tĩnh. Tất cả mọi người thừ ra nhìn hướng về phía đám người Trịnh Xá, hơn nữa bọn họ đều vô thức tránh ra xung quanh.

Tiêu Hoành Luật cười hì hì nói:

- Ây da, vốn ta cũng tính vậy. Chuẩn bị làm như vậy chỉ là không nghĩ tới lần này ngươi so với ta phản ứng còn nhanh hơn. Đối mặt tình huống như vậy, thật đúng là chỉ có biện pháp này mới có thể nhanh chóng tới gần trạm kiểm tra, Khoái đao trảm loạn ma .....

Jill sửng sờ một lúc lâu, rồi nàng đột nhiên nở nụ cười nói:

- Chủ ý này của ngươi cũng không tồi, mặc dù là hành vi phạm pháp..... Bất quá hiện tại có vẻ cũng chẳng có ai đến bắt bớ ngươi, a a.....

http://tieulun.hopto.org

Nói xong, nàng không ngờ cũng rút ra súng lục hướng lên trời bắn chỉ thiên mấy phát rồi cất bước về phía trước.

Khoảng cách ngắn ngủi chỉ ngàn mét nhưng trên đường lại đông nghẹt, toàn dân thường, bọn họ đều có thái độ oán giận đứng đợi. Mà trên thực tế cả trạm kiểm tra đã hoàn toàn bị phong tỏa, thậm chí ngay cả chỗ tường bao bằng sắt thép cao tới hơn mười thước ngay tại trạm kiểm tra, cũng chỉ được dựng lên trong vòng hơn mười giờ đồng hồ. Năng lực của công ty Umbrella lớn đến kinh người, đã hoàn toàn phong tỏa cả thành phố.

Ước chừng mười phút sau, Jill cùng mọi người mới tới được chỗ trạm kiểm tra, hiện tại này trạm kiểm tra còn chưa hoàn toàn phong tỏa, ít nhất thì cổng lớn vẫn như cũ còn mở rộng. Trịnh Xá nhìn kĩ một chút cái cổng lớn đó, cánh cổng dày chừng một mét, hẳn là làm bằng kim loại chắc chắn dùng để làm áo giáp hoặc là hợp kim kim loại. Nếu như đem hỏng viêm của hắn đi thiêu đốt thì có thể phải mất nhiều thời gian mới có thể mở được cửa lớn, đương nhiên, nếu như là sử dụng thuốc nổ siêu mạnh mà nói thì rất có hy vọng có thể làm nổ tung cả cái cổng.

Vị trí mọi người đang đứng đã có rất nhiều cảnh sát vũ trang hạng nặng đứng canh. Jill huýt còi cảnh sát, nhất thời một tay đại hán da đen khỏe mạnh vội vã chạy tới. Hắn cao hứng nói ra:

- Jill, thật tốt quá, thấy ngươi vẫn chưa lại đây, ta còn lo lắng ngươi trên đường bị chuyện gì..... Bọn họ là.....?

Jill đang muốn nói cái gì đó, đột nhiên lại thấy phía sau tên đại hán da đen có một nam nhân trung niên đang nôn mửa quay cuồng. Nàng lập tức nói:

- Chuyện của bọn họ một hồi nói sau, trước tiên hãy giải quyết chuyện phiền toái này trước đi.

Nói xong, nàng lại đưa tay cầm lấy súng.

Tại chỗ nam nhân đang nôn mửa cạnh đó có một bé gái khoảng hơn mười tuổi, cô bé không ngừng khóc la gọi cha kêu mẹ, nhưng đại hán da đen đã lớn tiếng quát:

- Cách xa hắn ra một chút. Những người xung quanh đều cách hắn xa xa chút! Các ngươi lo lắng làm gì, còn không nhanh lên tránh xa bọn họ!

Mấy tay cảnh sát kề bên lúc này mới phục hồi tinh thần trở lại, bọn họ vội vàng nắm một tay bé gái kéo ra. Mà gã đại hán da đen đã đi tới, hắn có vẻ muốn kiểm tra một chút xem tên trung niên nam tử kia rút cuộc là bị chuyện gì.

Tên nam nhân đang quay cuồng nôn mửa kia đột nhiên hai mắt tối sầm, hắn hung hãn vồ lấy cổ đại hán da đen táp tới, dễ dàng cắn đứt một miếng thịt. Lúc đại hán da đen rống lên chạy lui ra ngoài thì Jill đã cầm súng hướng về phía tên nam nhân đang quay cuồng nôn mửa rồi bóp cò.

Pằng!"

Đầu tên nam tử đã biến thành zombie kia lập tức bắn nát, trên mặt đất máu tươi vung vãi.....

171. Màn Đêm Buông Xuống (2)

Bé gái kia ngây ra nhìn cha mình, rồi oa một tiếng khóc thét lên nhưng cô bé vẫn bị mấy cảnh sát viên lôi kéo nên không đến được gần thi thể zombie bị bắn nát đầu kia, tiếng gào khóc của em làm những người xung quanh nghe được đều phải nao lòng.

Đám dân thường đứng xung quanh mắt thấy có người đột nhiên biến thành zombie nên bọn họ cũng dần dần trở nên kích động, không ngừng có người xô lấn về phía trước. Tất cả đều hy vọng có thể lấn được đến lối vào trạm kiểm tra, bên ngoài trạm kiểm tra chính là thế giới hòa bình vô cùng an toàn.

Jill cũng không để ý xem người xung quanh như thế nào, nàng chỉ lo đỡ đại hán da đen ngồi dậy dưới đất, rồi hỏi tiếp:

http://tieulun.hopto.org

- Các ngươi không phải là đã tới đây từ sớm sao? Tại sao còn không chịu đi ra ngoài? Trong thành phố đều hỗn loạn, chỗ nào cũng tràn ngập quái vật như tên mới vừa rồi vậy, các ngươi nên mau đi ra ngoài trước đi.

Đại hán da đen cười khổ nói:

- Chúng ta thật sự rất muốn mau mau rời khỏi chỗ này từ sớm rồi nhưng bị đám thủ vệ chỗ trạm kiểm tra này ngăn trở. Bọn chúng nói ý tứ của cấp trên là tạm thời không cho chúng ta ra khỏi thành phố, trước tiên ở đây duy trì một chút trật tự. Mẹ kiếp, duy trì trật tự cái con mẹ gì a. Chỉ có tổ chức an bài cho mọi người ra khỏi thành phố này mới là chuyện đúng lý a!

Đang khi hai người nói chuyện, cổng lớn bằng sắt thép chỗ trạm kiểm tra bắt đầu đóng lại, khiến cả hai lập tức đều ngẩn cả người. Không chỉ có bọn hắn ngây ra mà ngay cả mọi người bên cạnh cũng đều ngơ ngác, nhất thời tất cả mọi người bắt đầu liều mạng chạy về hướng cửa lớn bằng sắt thép. Mặc dù còn có cảnh sát ngăn trở, nhưng ngày càng có nhiều cảnh sát cũng bị ngây ra nhìn về phía trên.

Trên tường vây bằng sắt thép một nam tử cầm loa phóng thanh lớn tiếng nói:

- Tất cả mọi người nghe đây. Trạm kiểm tra tạm thời đóng cửa, không cho phép bất luận kẻ nào ra vào. Mọi người cứ yên tâm, chúng ta chỉ là vì bảo vệ sự an toàn cho người khác cho nên mời mọi người ở lại trong thành phố đi.

Một nữ nhân tay cầm máy quay phim video lớn tiếng hỏi ngược lại:

- Ngươi muốn chúng ta làm cái gì ở chỗ này? Trong thành phố khắp nơi đều là quái vật a!

Tên nam tử kia tiếp tục nói:

- Yên tâm đi, chúng ta sẽ áp dụng biện pháp thích hợp. Sẽ cho thả thực phẩm bằng dù cho mọi người duy trì cuộc sống, cũng sẽ có thuốc men và đồ vật này nọ, vì không để tình huống tiếp tục bị mất kiểm soát, bây giờ mời mọi người về nhà đi thôi.

Mặc dù hắn nói như vậy nhưng quần chúng phía dưới chỉ càng kích động them, không ngừng có người xô đẩy về phía trước. Trong khoảng cách chỉ có ngàn mét này tất cả đều là người với người, không ngừng chen lấn xô đẩy lại một chỗ, đám cảnh sát đứng ngay phía trước căn bản là đã không thể ngăn cản được nữa. Mắt thấy đám người không ngừng ùn ùn đổ về hướng cửa lớn bằng sắt thép.

Mặt tên nam tử kia trở nên lạnh lùng, hắn đột nhiên móc ra một khẩu súng bắn chỉ thiên một phát, rồi hướng xuống đám dân chúng ở dưới la to:

- Các ngươi còn có thời gian là năm giây đồng hồ để rời xa nơi này!

Mọi người đứng dưới tất cả đều ngây ra nhìn hắn, ánh mắt những người này đều trở nên mờ mịt, không ai biết tiếp theo phải làm cái gì. Chỉ thấy nam tử kia quay đầu sang một tên lính đánh thuê bên cạnh hắn nói:

- Theo lời ta mà làm! Thời gian là năm giây!

Tên lính đánh thuê kia thầm thở dài một tiếng rồi rút súng ra quát:

- Tránh khỏi chỗ này, thời gian là năm giây!

Trong lúc hắn nói xung quanh có hơn mười tên lính đánh thuê cũng đều rút súng ra, tất cả bọn họ đều chĩa súng ra hướng về phía đám dân thường đứng phía dưới.

Bấy giờ Jill và đám cảnh sát mới biết điều bọn họ vừa nói cũng không phải là giỡn chơi, Jill lập tức xô đẩy đám dân thường hướng ra ngoài chạy đi, vừa đẩy nàng vừa hét to:

- Các ngươi chạy nhanh lên a, còn đứng đợi ở chỗ này làm gì? Toàn bộ đều rời đi nhanh lên a!

Còn bọn cảnh sát cũng đều phục hồi tinh thần lại, bọn họ cũng bắt đầu không ngừng xô đẩy đám đông dân thường chen chúc, chỉ có mấy người Trịnh Xá lẳng lặng nhìn hết thảy mọi chuyện phát sinh. Trịnh Xá thản nhiên vung tay chỉ về phía đám lính giữ cửa nói:

http://tieulun.hopto.org

- Tình huống như vậy, đoàn đội chúng ta nắm chắc được bao nhiêu phần vượt qua được trạm kiểm tra này? Trương Hằng, sử dụng kỹ năng Phong chi tiễn, phối hợp cùng với phụ ma tiễn+3 có bao nhiêu phần trăm phá được cánh cửa thép này?

Trương Hằng suy nghĩ một chút nói:

- Chưa thử qua, không biết cửa thép này có độ dày cùng độ cứng như thế nào. Nhưng đúng là phụ ma tiễn có uy lực rất lớn, kèm theo tác dụng hủy diệt phàn bắn trúng, ta nghĩ hẳn là có thể phá tan cái cửa lớn này mới đúng. Hơn nữa kỹ năng Phong chi tiễn của ta cũng có tác dụng tăng thêm uy lực.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Chỉ cần có thể phá vỡ cái cửa lớn này vậy thì sẽ không có chuyện gì nữa. Mặc dù chúng ta đề nghị là dùng máy bay trực thăng bay qua khỏi chỗ này nhưng bất cứ chuyện gì đều có rủi ro, cho nên tốt nhất là trước hết hãy nghĩ cách làm thế nào chính diện phá vỡ cái cửa này. Trình Khiếu, ngươi dùng súng tiểu liên của ta chi viện hỏa lực. Trương Hằng, sau khi phá vỡ cửa lớn xong, tiến hành ngắm bắn công kích. Ma pháp của Tiêu Hoành Luật cũng có thể tạo ra một ít hỏa lực áp chế. Sau đó ta cùng Triệu Anh Không đột kích vào. Về phương diện này cần phải làm phiền tới Chiêm Lam, ngươi có thể khống chế một chút đám người ở trong, rà quét vị trí phân bố của bọn họ cho ta và Triệu Anh Không. Miễn là cận chiến, ta không hề e ngại bọn họ.....

-Về cơ bản chính là như vậy, nhưng nếu không tới mức bất đắc dĩ thì cũng không nên quá lạm dụng chiến đấu với nhân vật trong phim, đặc biệt là các nhân vật chính trong phim. Nếu không vạn nhất kịch bản bị thay đổi thì rất có thể sẽ không có cách nào tìm được Angela, con gái tiến sĩ.....

Trong lúc Trịnh Xá đang nói chuyện thì đám lính đánh thuê đã nổ sung, bất quá cũng may là bọn họ cũng không dám tùy tiện bắn chết dân thường. Vì thế bọn họ đều chỉ nâng súng ngang tầm, mới nhìn qua thì tựa như bắn, nhưng kì thật cũng bất quá chỉ là để đe dọa mà thôi.

Đám người bắt đầu chen nhau chạy tứ tán, ngay cả bọn cảnh sát cũng chỉ có thể bất đắc dĩ chạy theo, bởi vì sau khi qua thời gian năm giây đó, tựa hồ đối xử với bọn họ cũng không khác dân thường, đám lính đánh thuê này lần nữa nâng súng nhắm ngay bọn họ. Bất đắc dĩ, đám cảnh sát cũng chỉ có thể chạy trốn theo dân thường.

Jill đột nhiên nhìn về phía bọn Trịnh Xá lớn tiếng nói:

- Đến giúp ta, chân hắn bị zombie cắn trúng!

Trịnh Xá không nói một tiếng liền đi qua nâng đại hán da đen dậy rồi nói:

- Chúng ta cũng nhanh nhanh rời khỏi chỗ này đi..... Jill, ngươi đi trước chạy xe chở phạm nhân đến đây đi.

Jill im lặng gật gật đầu. Nàng đứng lên đi trước mọi người, cùng lúc đó, nữ nhân tay cầm máy quay phim video lúc nãy vừa lên tiếng cũng nói:

- Các ngươi nhiều người như vậy, có thể cho ta theo được không? Ta không có vũ khí, cũng sợ phải gặp lại đám quái vật ăn thịt người này. Các ngươi có thể cho ta theo cùng được không?

Trịnh Xá vừa cười vừa nói:

- Như vậy ngươi chỉ cần chạy theo chúng ta. Chỉ cần ngươi không lạc là được.

Đang lúc vừa nói vừa đi thì Jill đang ở phía trước mọi người đột nhiên chạy trở lại, mặt nàng xanh mét nói:

- Xe của chúng ta bị người lấy đi rồi, nhất định là mới vừa rồi trong lúc hỗn loạn đã có người cướp mất xe chở tù, làm sao bây giờ? Gần đây toàn là quốc lộ, phải đi mất vài giờ mới có thể tới khu vực nội thành. Nhưng trong nội thành tất cả đều tràn ngập quái vật ăn thịt người, phải làm sao bây giờ?

Đại hán da đen nọ đột nhiên nói:

- Tiến về phía trước đi, lộ trình mất sáu tiếng. Chỗ đó một đại giáo đường gần quốc lộ, tại đó chúng ta có thể nghỉ ngơi một đêm. Có chuyện gì thì đợi tới hừng đông ngày mai rồi chúng ta hẳng quyết định, mọi

http://tieulun.hopto.org

người thấy thế có được không? Không còn biện pháp khác, chỗ đó theo ta biết là nơi an toàn nhất gần bằng chỗ này.

Đây vốn chính là quá trình diễn ra kịch bản, đám người Jill chắc chắn sẽ tới đại giáo đường nọ, hơn nữa thời gian cũng đã gần rạng sáng nên Trịnh Xá chỉ yên lặng gật đầu, liền nghe theo chỉ thị của đại hán da đen, theo quốc lộ tiến về phía trước.

Dọc theo đường đi khắp nơi đều thấy dân thường lang thang, có người mới từ trong thành phố chạy ra, cũng có người mới từ trạm kiểm tra trở ngược lại. Một số đông dân thường cứ như vậy ngồi bên ngã tư đường chờ trạm kiểm tra mở cửa, nhưng theo đúng kịch bản phim thì điều bọn họ chờ đợi không phải là người tới cứu viện hoặc đưa đi, mà chính là một trái bom vô tình hủy diệt hết thảy mọi thứ.

Mọi người cứ như vậy lẳng lặng đi về phía trước. Ước chừng đi được khoảng hơn một tiếng thì xuất hiện một tiệm sửa xe cửa đóng chặt ven đường, Trịnh Xá cười hắc hắc nói:

- Mọi người cùng đoán thử xem sao, trong nhà xe ở đây có để lại xe cộ gì không?

Tất cả mọi người đều sửng sốt một chút, Trịnh Xá lấy từ trong Nạp giới ra cây quân đao hắn tới chỗ cửa đóng chặt đó chém ngang một phát rồi thọc tay vào khe hở vừa bị chém rách. Trong tiếng sắt thép rên lên ken két thì hắn đã xé rách xong khối sắt thép đó. Đối với các thành viên trong tiểu đội thật ra không có gì, hai gã tân nhân và nữ nhân cầm máy quay phim cũng không có cảm giác gì lạ, chỉ có Jill và đại hán da đen lại biến sắc. Bọn họ yên lặng liếc mắt nhìn nhau, cuối cùng cũng không nói câu nào.

Người thường xem náo nhiệt, dân chuyên nghiệp xem cách thức. Không phải dân trong nghề chỉ biết cứ như vậy mà nhìn, còn người hiểu biết thì mới hiểu vừa rồi lực lượng của Trịnh Xá mạnh đến mức nào. Vẻn vẹn chỉ là một cái khe nhỏ mà thôi vậy mà hắn có thể kéo xuống cả một khối sắt thép lớn từ trên cửa, cỗ lực lượng này người bình thường tuyệt đối khó có khả năng có được. Ít nhất thì cũng không phải là với thể hình hiện tại của Trịnh Xá, hắn khó có thể có được lực lượng đó. Nếu như Trịnh Xá là một người thân cao hai mét tư - hai mét rưỡi, là một gã đại hán cân nặng từ ba trăm cân trở lên thì mới có khả năng làm được như vậy.

Đại hán da đen chờ đến khi những người còn lại đều đi ra hướng nhà để xe, lúc này hắn mới thấp giọng nói:

- Jill, ngươi tìm được bọn họ ở đâu ra vậy? Ngươi chẳng lẽ không phát hiện là trên người bọn họ có mùi huyết tinh sao? Trong đám đó có vài tên chắc chắn đều đã trải qua sống chết trên chiến trường, khẳng định so với bọn lính đánh thuê mà ta gặp qua kia càng giàu kinh nghiệm chiến đấu hơn nhiều. Ngươi nhìn động tác của bọn họ có thể biết ngay, vài người trong đám, cho dù chỉ là đi đứng bình thường mà cũng ra dáng động tác phòng vệ, chỉ cần có động tĩnh liền lập tức phát động công kích..... Ngươi tin chắc bọn họ sẽ không gây bất lợi cho chúng ta chứ?

Jill cũng thấp giọng hồi đáp:

- Tin chắc thì không thể, nhưng ta cảm giác được bọn họ sẽ không gây bất lợi cho chúng ta. Có mấy người này đi cùng, chẳng lẽ ngươi không cảm thấy ở trong thành phố chúng ta cũng sẽ an toàn rất nhiều sao? Hơn nữa ta cảm giác được đám người bọn họ thật ra cũng không tệ lắm.....

Đại hán da đen gật đầu không nói thêm gì nữa. Lúc này, từ trong nhà để xe phụt sáng ánh đèn xe, một loạt tiếng động cơ vang lên, một chiếc xe tải vận chuyển hàng hóa cỡ nhỏ từ từ chạy ra khỏi nhà để xe.

Trịnh Xá tấp xe ở bên đường, hắn cười nói với đại hán da đen:

- Ngươi biết giáo đường đó ở đâu nên ngươi ngồi cạnh chỗ tài xế đi, để Jill lái xe, ngươi ra giúp hắn chỉ đường. Tiếp theo thì ta phải trông cậy vào hai người các ngươi rồi.

Jill và đại hán da đen nhìn nhau, bọn họ yên lặng gật đầu rồi ngồi vào chỗ tài xế và phụ lái. Các thành viên trong luân hồi tiểu đội và nữ nhân cầm máy quay video thì ngồi phía sau trong gian để hàng trên xe tải. Tiếp đó chiếc xe từ từ lăn bánh tiến về phía con đường xa xa phía trước chìm trong bóng tối.

-Nguồn điện trong thành phố bị cắt rồi sao?

Trịnh Xá hỏi nhỏ.

http://tieulun.hopto.org

Tiêu Hoành Luật gật đầu nói:

- Khẳng định là vậy. Trong tình huống này mà còn có điện mới càng thêm kì lạ đúng không?

-Đúng vậy..... Thật là tối.....

Bên ngoài xe tải, bóng đêm đen kịt như mực.....

172. Màn Đêm Buông Xuống (3)

Chiếc xe tải không ngừng tiến về phía trước, dọc đường mọi người cũng dần dần nhìn thấy đám zombie đang lê lết. Bất quá, khi nghe tiếng xe tải ầm ầm chạy qua, đám zombie tựa hồ cũng không cảm thấy hứng thú với máy móc, mặc kệ chiếc xe chạy đi, bóng dáng thành phố đã dần dần xuất hiện trước mắt mọi người.

Jill nhìn thành phố trước mặt, thở dài nói:

-Thành phố này... đã chết rồi.

Đại hán da đen cũng đồng dạng thở dài:

- Đúng vậy, không chỉ đã chết, ta cảm thấy rất có thể nơi này sẽ biến mất không thấy nữa. Mấy thứ quỷ quái này quá đáng sợ, trong vòng mười năm tới căn bản không có ai dám đi vào trong.

Trong lúc nói chuyện, hai bên đường đã dần xuất hiện cửa hàng hoặc nhà dân, chiếc xe lại chạy tới một lúc, tiếp đó, Jill theo hướng dẫn của đại hán da đen từ từ dừng lại. Quả nhiên, phía trướcxuất hiện một khối kiến trúc dạng giáo đường, nhìn qua nơi này là chỗ còn nguyên vẹn nhất so với xung quanh.

Jill cũng Trịnh Xá một trái một phải dìu đại hán da đen, nàng yên lặng nhìn một vài người dân bình thường phía sau, tiếp đó nói:

- Không có cách giúp bọn họ, giáo đường này có vẻ cũng không chứa được bao nhiêu người, ai....

Nói đoạn, nàng dìu đại hán da đen vào trong giáo đường.

Nhìn bên trong cũng rất bình thường, cửa kính xung quanh vẫn còn nguyên vẹn, chỗ ngồi, giá nến cũng không bị đập phá, chỉ có ánh nên không ngừng lập lòe làm cả giáo đường đầy cảm giác âm trầm.

Mọi người yên lặng bước vào trong giáo đường, đang đi tới đột nhiên từ bên cạnh truyền đến tiếng người trầm giọng quát:

- Các người nghe ta nói đây!

Tất cả bị dọa đến phát sợ, dù là đám người Trịnh Xá đã biết trước kịch bản cũng giật nảy mình, thiếu chút nữa đã lôi vũ khí của bản thân ra. Đến khi quay đầu lại, họ nhìn thấy một nam tử trung niên đang chĩa một khẩu súng về phía mọ người, hắn nói vẻ hoảng hốt:

- Chỗ này là địa bàn của ta, các người từ đây tới đây thì cút về chỗ đó cho ta!

Jill vội vàng nói:

- Chúng ta chỉ cần một chỗ nhỏ thôi, bên ngoài quá hỗn loạn, để chúng ta chờ đến bình minh được không, ngươi thấy thế nào?

Nam tử trung nien tựa hồ bị kích thích thêm, hắn lập tức chĩa súng vào Jill quát:

- Ngươi, ngươi câm mồm đi cho ta!

Hán tử da đen lập tức nói:

- Bình tĩnh, bình tĩnh một chút, chúng ta sẽ không gây nguy hiểm cho ngươi, ngươi xem, chúng ta cũng không phải đám quái vật ăn thịt người như ngoài kia, ngươi xem đi, chúng ta đều là người bình thường!

Nam tử trung niên kia bấy giờ mới hồi phục tinh thần, hắn chần chừ không muốn bỏ súng xuống, mãi đến khi Trịnh Xá thản nhiên nói:

http://tieulun.hopto.org

- Ngươi xem chúng ta nhiều người ở cùng một chỗ thì an toàn hơn? Hay là một mình ngươi ở lại đây thì an toàn hơn? Nhiều người cũng có thể chiếu cố lẫn nhau, không phải sao?

Bấy giờ nam tử kia mới từ từ bỏ súng xuống, nhưng bộ dạng hắn vẫn có vẻ đề phòng như cũ, yên lặng nhìn mọi người đi vào trong giáo đường, mãi đến khi tất cả mọi người ngồi xuống hắn mới đi tới.

Jill chờ đến lúc tất cả ngồi xuống, nàng lấy hai cái bình nhỏ ra, tiếp đó đưa cho đại hán da đen, cô gái mang máy quay, nam tử trung niên mỗi người một viên thực phẩm dạng nén và nước uống cố định. Mấy người Trịnh Xá tự lấy thức ăn và nước uống của mình ra, chi cho hai tân nhân rồi cũng bắt đầu ăn uống.

Ba người đại hán da đen lần đầu tiên ăn mấy thứ này, bọn họ vốn tưởng là uống thuốc men gì đó, đến khi ăn vào miệng mới phát hiện cảm giác đói bụng đã hoàn toàn biến mất, hơn nữa trong miệng vẫn thoang thoảng mùi thức ăn. Nhất thời ba người kinh ngạc nhìn Jill, mỹ nưn cảnh sát này lại chỉ tay về phía Trịnh Xá nói:

- Đừng nhìn ta, thứ này là của bọn họ, ta chỉ thuận tiện lấy được một ít thôi.

Nói xong, nàng rút trong túi ra một bao thuốc lá.

Trịnh Xá nhìn mấy người còn lại cười cười, khi hắn nhìn thấy Jill rút thuốc lá ra, trong lòng không hiểu sao lại thấy nhói đau, hắn cười nói:

- Nếm thử thuốc của ta xem.

Jill kỳ quái nhìn Trịnh Xá cũng rút ra một bao thuốc lá, nàng nhận lấy một điếu, châm lêm hít một hơi, tiếp đó kinh ngạc nói:

- Ngon thật a, hương vị loại thuốc này rất tuyệt, hiệu gì vậy?

Trịnh Xá cũng châm một điếu rồi đưa thuốc cho mấy nam nhân còn lại trong đội, nói:

- Thuốc lá tư nhân, không có nhãn hiệu, ở đây còn một bao chưa mở, ngươi cầm đi.

Nói đoạn, hắn lấy từ trong Nạp giới ra một bao thuốc lá ném cho Jill.

Lúc này, cô gái cầm máy quay kia có vẻ đã bớt kinh ngạc sau khi ăn thực phẩm dạng nén và nước uống trạng thái cố định, nàng cầm máy quay chĩa về phía mọi người, vừa quay vừa nói:

- Xin hỏi có ai biết chuyện gì đang xảy ra ở thành phố này không? Ta tự nhiên bị hàng xóm lôi kéo đến đây, dọc đường lại nhìn thấy rất nhiều quái vật ăn thịt người, đúng rồi, các ngươi có thấy đám quái vật ấy không?

Lúc này, bên ngoài cửa kính lóe lên một tia chớp, phảng phất như sắp có mưa.

Đại hại da đen lại kỳ quái nhìn xung quanh giáo đường hỏi:

- Chỗ này không còn ai sao?

Vừa dứt lời, một loạt âm thanh sột soạt truyền tới, mọi người nhìn quanh bốn phía, Trịnh Xá cùng đám đội viên liếc mắt với nhau, mỗi người đều lấy ra vũ khí của mình. Đặc biệt Trình Khiếu trực tiếp cầm thanh Heat Hawk ra, uy thế thập phần kinh người.

Jill và đại hán áo đen nhìn nhau, tiếp đó nàng cẩn thận đi vào phía sâu trong giáo đường, còn mọi người cẫn đứng ở giữa sảnh lớn như cũ. Khoảng một phút sau, cô gái cầm máy quay kia rút cuộc không nhìn được kêu lên:

- Ta, ta muốn rời khỏi đây, chỗ này nhìn quá âm trầm, quá kinh khủng...

Nói đoạn, nàng quay người chạy ra cửa.

Trịnh Xá thấp giọng nói:

- Trình Khiếu, Trương Hằngm các ngươi tới bảo vệ Jill, nhìn thấy Licker.... giết. Trên đồng hồ có ghi, giết chết một Licker được thưởng 50 điểm, cứ tận lực giết đi. Cẩn thận đừng để chúng đến quá gần, cận chiến giao cho Trình Khiếu.

http://tieulun.hopto.org

-Triệu Anh Không, bảo vệ mọi người cùng tân nhân, chiến đấu ở đây giao cho ta.

Nói xong, Trịnh Xá lấy từ trong Nạp giới ra quân đao và súng tiểu liên cỡ nhỏ, tiếp đó hắn nhìn cô gái cầm máy quay quát lớn:

- Không được mở cửa!

Đáng tiếc, hắn nói chậm mất một nhịp, cô gái kia đã mở toang cửa ra, hơn nữa, vì nghe tiếng Trịnh Xá nói nên cô ta ngạc nhiên quay đầu lại nhìn hắn. Tiếp theo, từ ngoài cửa, một đàn zombie không ngừng xông tới, lôi kéo cô gái kia ra ngoài cửa. Trịnh Xá phản ứng cũng rất nhanh, hắn từ trước mặt đại hán da đen lao tới chỗ cô gái, một tay kéo nàng ra khỏi đám zombie, sau đó tay kia cầm quân đao nhẹ nhành vung lên. Đám zombie kia nhất thời khựng lại, đầu chúng đạ bị một đao của Trịnh Xá chém bay, đồng thời hắn vội vã đóng cửa lại.

Mọi người tụ tập tại giữa giáo đường, Chiêm Lam đã sớm nhắm mắt lại, nàng thì thào nói:

- Ân, Trương Hằng và Trình Khiếu đã tìm được Jill. Ta cấp cho Trình Khiếu một chỗ trong tâm linh tỏa liên, còn lại là Trịnh Xá và Triệu Anh Không. Các ngươi cứ yên tâm công kích, ta đã xác định được Licker lẻn vào trong này.

Trong đầu Trịnh Xá hiện lên bản đồ vị trí toàn bộ giáo đường, còn có hơn năm mươi con Licker lớn nhỏ, so với Resident Evil 1 thì to hơn không ít, hơn nữa số lượng cũng không phải là bốn con như trong kịch bản, xem ra độ khó lại bị thay đổi.

-Làm tốt lắm, tiếp tục giám sát vị trí của chúng, các ngươi trước tiên cũng không cần công kích, vũ khí bình thường có vẻ cũng không có hiệu quả nhiều với chúng.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút, hắn trực tiếp lấy súng máy hạng nặng từ trong Nạp giới ra, tiếp đó, nối liền một băng đạn vào.

Đúng lúc này, mấy cái bóng cực lớn không ngừng lướt qua trên đầu mọi ngươi. Hai tân nhân bị dọa đến run bần bật, cô gái cầm máy quay kia nắm chặt camera, đến khi một con Licker từ trong bóng tối bước ra chỗ có ánh nên, những người nhìn thấy thân hình khổng lồ của nó mới thật sự bị chấn động.

Thân hình gần như không có da dẻ, cơ nhục toàn thân vồng lên, móng vuốt cực lớn tuyệt đối có thể xé rách sắt thép, cơ thể dài hơn năm mét, đầu lưỡi thò ra ngoài miệng, mơ hồ phía trên còn đang nhỏ máu.

Nam tử trung niên lập tức hét lên kinh khủng, hắn vừa la vừa chạy vào trong giáo đường, thanh âm Trịnh Xá quát bảo dừng lại cũng không nghe được. chỉ có đại hán da đen và cô gái cầm máy quay còn đang chần chừ, bất quá bọn họ thấy đám người Trịnh Xá tựa hồ rất bình tĩnh, nên cũng cẩn thận đứng cùng mọi người một chỗ.

-Triệu Anh Không, bảo vệ mọi người và tân nhân, bọn họ căn bản không có sức chiến đấu! Mọi việc ở đây cứ giao cho ta!

Trịnh Xá hít sâu một hơi, hắn không biết đám Licker này so với Alien thì ai đáng sợ hơn, bây giờ cũng không phải là lúc để nghĩ mấy chuyện này. Ánh mắt Trịnh Xá trở nên mở mịt, tiếp đó, giơ súng máy ngắm thẳng vào Licker gần nhất.

Pằng pằng pằng!

Khẩu súng máy này là vũ khí đã được tăng cường uy lực, hoán đổi từ chỗ Chủ Thần, cũng coi như gần đắt đỏ bằng vũ khí khoa học viễn tưởng, ngọn lửa phụt ra từ nòng súng dài gần nửa mét. Con Licker kia còn chưa kịp động đậy cả đầu đã bị bắn thành thịt vụt, uy lực cự đại của súng còn chưa kết thúc, không ngờ bắn xuyên qua nóc giáo đường thành một cái lỗ lớn, mọi người thậm chí còn thấy được cả sao trên trời.

Đám Licker còn lại cũng nhanh chóng di động, trong đó có hai con từ nóc nhà bò tới, ý đồ đánh úp Trịnh Xá từ trên cao. Nhưng khi chúng vừa nhảy tới, Trịnh Xá đã nhắm bắn thẳng tới, uy lực cực lớn không ngờ cắt đứt chúng thành hai đoạn, một ít thịt nát và nội tạng rơi vãi đầy đất.

"Lực lượng cực lớn, đầu lưỡi không có lực công kích, móng vuốt phải tới gần mới có thể tấn công. Về cơ bản cận chiến mạnh hơn Alien một chút nhưng độ linh hoạt kém, chỉ cần có đủ vũ khí hạng nặng hoàn toàn có

http://tieulun.hopto.org

thể bắn chết bọn chúng từ xa"

Trong đầu Trịnh Xá liên tục có tin tức, hình ảnh do Chiêm Lam truyền tới, vì vậy hắn gần như không cần ngắm đã có thể nổ súng công kích. Đến khi giết chết bảy tám con Licker, Chiêm Lam đột nhiên thấp giọng kêu lên, đồng thời, Trịnh Xá cũng nhận được hình ảnh...

Một con Licker dài đến tám chín mét, nó không ngờ lại vung trảo xé tan một con Licker khác đang chạy trốn. Tiếp đó đầu lưỡi cực lớn cuốn qua, nuốt xác của đám Licker trước vào bụng, thân hình nó tựa hồ càng lúc càng lớn, hơn nữa bắt đầu từ từ bò tới chỗ mọi người.

"Tiến hóa sao? Giống như trong Resident Evil 1, sau khi ăn thịt người sẽ tự cải tạo gen của bản thân, cho nên... cũng là thể tiến hóa sao?"

Trịnh Xá nuốt nuốt nước bọt, tiếp đó hắn đưa súng máy nhắm vào phía đó, con Licker khổng lồ cũng dần dần lộ ra khỏi bóng tối, to lớn mà dữ tợn....

173. Hai Phần Ăn Khớp (1)

Trịnh Xá nhìn con Licker khổng lồ, trên người nó đã không chỉ thuần túy là huyết nhục mà còn có thêm một lớp giáp màu đen, không những vậy, móng vuốt của nó cũng càng thêm lực sát thương. Khi nó vừa lộ ra, Trịnh Xá đã giơ súng máy ngắm thẳng vào đầu nó rồi lập tức khai hỏa.

Con Licker lại đưa móng vuốt to lớn chắn trước đầu, nhất thời hoa lửa bắn tung tóe. Uy lực của súng máy không ngờ không thể xuyên phá, tử đạn không ngừng bị đáng văn ra bốn phía, con Licker vẫn từ từ bò tới bên này.

"Móng vuốt lại được cường hóa đến mức này... Vậy đánh thân mình đi."

Trịnh Xá đang muốn chuyển hướng súng máy, đột nhiên một loạt tiếng động cơ từ phía ngoài giáo đường truyền tới, mọi người còn đang thầm kinh ngạc, một chiếc mô tô đã phá vỡ cửa kính giáo đường lao vào. Chỉ thấy người lái mô tô là một nữ tử tung người bay lên, mặc cho chiếc xe tự chạy, nàng móc ra hai khẩu súng lục bắn liên tục về phía Licker trên nóc giáo đường, tất cả đều trúng vào mục tiêu.

Quả nhiên chỉ sau vài phát súng, con Licker khổng lồ đã rơi từ trên nóc giáo đường xuống, do thân thể quá lớn nên đồng dạng trọng lượng cũng vượt quá khả năng chịu đựng của vách tường. Khi nó rơi xuống đất vừa khéo bị chiếc mô tô đâm trúng, cô gái kia đưa súng nhắm thẳng vào bình xăng khai hỏa. Mấy phát súng vang lên, chiếc xa và Licker đồng thời nổ tung, ánh lửa chiếu sáng rực cả giáo đường.

Nữ tử này bấy giờ mới quay đầu lại, lẩm bẩm nói:

- Vừa rồi thấy có rất nhiều Licker chạy tới chỗ này, con tiến hóa này cũng đến, quả nhiên ở đây có người a.... Trịnh Xá! Ngươi là Trịnh Xá! Còn có Chiêm Lam, các ngươi sao lại ở chỗ này! Công ty Umbrella cứu các ngươi ra khỏi phòng thí nghiệm sao?

Cô gái này đúng là nữ diễn viên chính trong loạt phim Resident Evil, cũng chính là Alice đã cùng với mấy người Trịnh Xá xông vào trong Hive. Ở phần một, nàng trở thành vũ khí sinh hóa, hôn mê trong bệnh viện, khi tỉnh lại liền theo bản năng chạy trốn ra ngoài thành phố, theo kịch bản, nàng chính là người sẽ gặp đám người của Jill tại giáo đường này.

Alice vừa mừng vừa sợ, nàng lớn tiếng đến bắt chuyện với Trịnh Xá và Chiêm Lam, sự thật, mãi đến lúc này nàng mới ngưng giới bị với mọi người.

-Các ngươi làm thế nào trốn khỏi phòng thí nghiệm vậy? Chúng ta chỉ có ba người còn sống chạy ra được bên ngoài, bọn họ đều bị Licker làm bị thương, ta đang định tiêm kháng thể cho họ thì đã bị người của công ty Umbrella ngăn cản, hơn nữa bị bọn họ đánh ngất. Khi ta tỉnh lại thì thấy mình đã ở trong bệnh viện... Các ngươi thì sao? Còn mấy đồng đội của các ngươi nữa?

Alice nhìn Trịnh Xá.

Trịnh Xá thở dài, những người hắn coi là đồng đội từ Resident Evil 1, ngoài Chiêm Lam ra, những người còn lại đều đã...

http://tieulun.hopto.org

Đúng lúc này, từ cửa giáo đường truyền đến tiếng đập rầm rầm, vô số zombie bao vây xông tới, trong khi đó, ba người Jill từ sau giáo đường chạy tới, Jil hét lên:

- Mọi người đi theo ta, phía sau giáo đường có một thông đạo, từ đó hẳn là có thể an toàn chạy ra.

Mọi người liếc nhìn sau, tất cả đều theo sau Jill chạy ra ngoài.

Trịnh Xá vừa đi vừa nói:

- Chuyện của chúng ta tương đối phức tạp, bất quá cuối cùng cũng còn sống... Thật lợi hại, không ngờ ngươi đã mở cơ nhân tỏa, không biết là tầng thứ nhất hay tầng thứ hai.

Alice kỳ quái hỏi:

- Mở cơ nhân tỏa? Đó là cái gì?

Trịnh Xá suy nghĩ một chút nói:

- Chính là để chỉ phương thức chiến đấu của ngươi vừa rồi. Lúc nãy khi ngươi chiến đấu trong lòng nghĩ những gì?

Alice ngẫm nghĩ một lát rồi nói:

- Cũng không nghĩ ngợi gì, chỉ cảm thấy cái này nên làm như thế như thế, giống như là theo bản năng giơ súng lên bắn, tự nhiên hoàn thành động tác.

-Đúng rồi, đó là trạng thái mở cơ nhân tỏa, phản phất như công kích theo bản năng, làm chiến lực của ngươi trong nháy mắt đề cao cực độ.

Trịnh Xá gật gật đầu, hắn nghĩ ngợi một chút, đột nhiên hỏi:

- Đúng rồi, ngươi nói có hai người còn sống, là hai người nào?

Dựa theo kịch bản gốc, Resident Evil 1 chỉ có Matt và Alice hai người sống sót thoát khỏi Hive, những người còn lại đều bị lây nhiễm, bị giết chết. nhưng theo lời Alice nói, tựa hồ có một người nữa còn sống.

-Matthew Anderson, đội trưởng, ngực hắn bị Licker cào phải, cánh tay của Matt cũng bị cắn trúng, kết quả hai người đều bị công ty Umbrella bắt đi.

Alice thần sắc ảm đạm nói.

Kịch bản thay đổi!

Trịnh Xá vốn không nghĩ tới, trong Resident Evil 2 không ngờ Alice lại có thể nhận biết bọn họ, nói cách khác, kịch bản cũng không hoàn toàn triển khai giống như trong phim mà là dựa theo những gì bọn họ đã trải qua trong Resident Evil 1, kịch bản hoàn toàn ăn khớp. Không những bản thân kịch bản thay đổi, hơn nữa số người sống sót cũng thay đổi, nói cách khác... Matthew Andeson kia chính là một biến số xuất hiện thêm!

-Cũng khó trách, ta vẫn tự hỏi tại sao trong Resident Evil 1 cứu hắn ta lại được nhiều điểm thưởng và chi tiết kịch tình như vậy. Vốn không chỉ thay đổi kịch bản trong Resident Evil 1 mà còn thay đổi kịch bản của toàn bộ loạt phim, thậm chí cả chuyện phát sinh sau này... Nguyên lai là như vậy.

Trịnh Xá chợt đại ngộ, hắn vội vàng hạ giọng nhắc lại những điều này trong đầu, hơn nữa, để Chiêm Lam truyền lại cho Tiêu Hoành Luật, thằng nhóc này nhất thời lại ngắt tóc.

-Nếu thật sự như vậy, ta cảm thấy chúng ta có lẽ vẫn có cơ hội đánh bại Ác Ma đội, chẳng những lực lượng của bản thân, chúng ta thậm chí có thể liên lạc với tất cả nhân vật trong kịch bản. Kỳ thật điểm này ta đã sớm nghĩ tới, còn nhớ phim The Mummy không? Lúc ấy chúng ta vẫn có biện pháp để đánh bại Ấn Châu đội, ví dụ như... Ngươi cảm thấy nếu như lúc ấy chúng ta liên lạc được với quân đội Anh đóng tại Ai Cập, bằng lực lượng của quân đội, chúng ta có mấy phần nắm chắc tiêu diệt được Ấn Châu đội? Cho nên có thể nói, kỳ thật một bộ phim kinh dị có rất rất nhiều biện pháp khác nhau để giải quyết, nếu có thể để Nemiesis nhớ lại ngươi và Chiêm Lam, vậy có thể mượn được lực lượng của hắn, thậm chí có thể liên lạc với công ty Umbrella, dùng lực lượng của bọn họ tiêu diệt Ác Ma đội, ngươi thấy có được không?

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá suy nghĩ một hồi rồi đáp:

- Có thể thử một lần...

Alice đột nhiên nói:

- Ngươi nói mở cơ nhân tỏa, chẳng lẽ ngươi cũng trải qua trạng thái này? Ta nhớ khi ngươi ở Hive, thực lực của ngươi rất yếu.. Nhưng hiện tại đứng cạnh ngươi ta cảm thấy nguy hiểm, thực lực của ngươi đã tiến bộ rất lớn a.

Trịnh Xá cười cười đang định trả lời đột nhiên đại hắn da đen kia ngã vật xuống đất, miệng không ngừng thở dốc. Alice phản ứng nhanh nhất, vụt đưa súng nhắm thẳng vào đầu hắn, cùng lúc đó, Jill cũng giơ súng nhắm vào nàng.

Alice lạnh lùng nói:

- Ngươi nghĩ ta đang làm gì? Ta đang ngăn cản hắn biến thành zombie, chẳng lẽ ngươi hi vọng bằng hữu mình biến thành đám zombi đáng ghê tởm kia sao?

Jill thì thào nói:

- Ta không biết hắn có biến thành zombie hay không...Nhưng mà, người cầm súng nhắm vào bằng hữu của ta, cái này đủ để ta và ngươi liều mạng rồi!

Thấy vậy, Trịnh Xá vội vàng nói:

- Hai người các ngươi đừng tranh cãi nữa, Trình Khiếu, giao hắn cho ngươi, ngươi không phải muốn thử nghiệm uy lực của kim châm tiên lực sao? Thử một lần đi...

Vốn cũng có thể cho hắn sử dụng thuốc giải độc, nhưng thuốc giải được chuẩn bị cho đội viên, số lượng cũng không đủ để cho người ngoài sử dụng, cho nên Trịnh Xá mới để Trình Khiếu sử dụng kim châm tiên lực giải độc cho đạ hán da đen, về phần có giải độc được không thì chỉ có thể xem mạng hắn có đủ lớn không.

Trình Khiếu thấp giọng đáp ứng, hắn lấy trong lồng ngực ra một cái hộp nhỏ, tiếp đó ngồi xuống cạnh đại hán da đen, vừa cười vừa nói:

- Đã nghe qua châm cứu chưa? Không cần gấp, buông lỏng cơ thể, ta sẽ châm mấy huyệt đạo cho ngươi, kích thích năng lực tự giải độc của cơ thể, còn một huyệt đạo có thể bài tiết chất độc, về phần có thành công hay không phải trông vào vận khí của ngươi thôi.

Trịnh Khiếu nói xong, chỉ thấy hắn dùng ngón tay nhẹ nhành nhấc một cây châm, tiếp đó dùng tốc độ nhanh không tưởng nổi đâm vào cơ thể đại hán da đen, tiếp theo lại một cây khác, lại một cây khác. Sau khi hắn cắm bảy tám cây châm, nhiều người thậm chí còn không nhìn thấy hắn nhấc kim châm lên như thế nào nữa, mãi đến lúc này, đám người Trịnh Xá mới có chút nhận thức trực quan về y thuật của Trình Khiếu, người này quả nhiên là một nhân tài y thuật, ít nhất là trong lĩnh vực Trung y châm cứu.

-Vốn châm cứu phải không ngừng xoay kim để kích thích huyệt đạo, nhưng kim châm tiên lực tự mang theo tiên lực để kích thích, cũng không cần ta phải động tay, hiện tại ngươi cảm thấy thế nào?

Trình Khiếu châm xong cười hỏi.

Sắc mặt đại hán da đen dần dần thoải mái hơn, hắn vuốt vuốt bụng nói:

- Nội tạng hơi đau một chút, những chỗ khác cảm thấy tốt hơn nhiều, lúc trước cả cánh tay đã dần dần tê liệt.

Trình Khiếu cười cười, hắn lấy một con dao nhỏ cắt ống quần của đại hán da đen, nhẹ nhàng rạch một vết hình chữ thập lên dấu răng, nhất thời máu đen từ bên trong chảy ra thành dòng.

-Không sai, nội tạng đã bắt đầu giải độc, lại dùng kim châm tiên lực kích thích, đại khái sau ba phút nữa ngươi có thể giải được tám phần chất độc, hai phần còn lại phải mất vài giờ mới có thể từ từ loại bỏ, tóm lại không cần gấp....

http://tieulun.hopto.org

Đám người Alice sớm đã ngẩn cả người, đặc biệt là Alice, người đã trải qua bệnh dịch, nàng tự nhiên biết sự nguy hiểm, khủng bố của T-Virus, người bị nhiễm phải, không có kháng thể cơ bản chỉ có một đường chết. Không nghĩ tới một gã thoạt nhìn ngớ ngớ ngẩn ngẩn chỉ dùng mấy cái kim châm bé xíu đâm vài phát đã giải được virus, vậy bọn họ còn cần kháng thể làm cái gì?

-Kỳ thật kháng thể trong cơ thể người đã phi thường cường đại, chỉ là nhiều lúc không tự điều động được, vì vậy mới cần thuốc men, kháng thể từ bên ngoài kích thích hoặc thay thế kháng thể trong cơ thể người, cho nên...

Trình Khiếu đang đắc ý nói đột nhiên từ nền đất trước mặt hắn vọt ra một bàn tay khô đét bắt lấy chân hắn, tiếp đó một cái đầu đã thối rữa gần như chỉ còn lại xương từ dưới đất trồi lên, há miệng cắn vào chân hắn....

174. Hai Phần Ăn Khớp (2)

Một đạo quang mang màu bạc lóe lên, cái đầu lâu kia lập tức trúng một thanh phi đao, trên tay Triệu Anh Không vừa làm động tác phóng đao.

Trình Khiếu cười ha ha nói:

- Mỹ nữ thích khách quả nhiên là tuyệt... Bất quá, ngươi có thể không quấn vải chặt như vậy được không a, thân thể lung linh bị vải vóc che hết rồi, ngươi nghĩ mà xem, cơ thể mỹ lễ như vậy....

Triệu Anh Không đột nhiên xoay người nhảy lên, hỏa diễm trong tay bùng lên, một cái đầu lâu dưới chân nàng bị chém thành hai đoạn, tiếp đó nàng hạ xuống đất lạnh lùng nói:

- Còn hai lần, sau đó... giết ngươi!

Trình Khiếu nhìn cây chủy thủ bốc cháy hừng hực, hắn lập tức cười cầu tài, miệng không dám ba hoa nữa.

Chỗ mọi người đứng là một bãi tha ma, trên mặt đất không ngừng trồi lên một đám zombie, cơ thể bọn chúng đã thối rữa hơn một nửa, cả người đầy dòi bọ. Nhưng dù như vậy chúng vẫn có thể di động tiến về phía mọi người, trong đó có mấy tên zombie thậm chí còn chui thẳng ra từ dưới chân.

Triệu Anh Không tốc độ cực nhanh, dễ dàng chém chết bọn zombie xuất hiện từ dưới chân mọi người, còn Trịnh Xá và Alice một trước một sau lao tới đám đông zombie. Hai người trong nháy mắt đã mở cơ nhân tỏa, mà Alice mặc dù lực lượng không đủ nhưng bản thân nàng có thuộc tính cường hóa T-Virus biến dị, trên thực tế cũng là một thuộc tính rất mạnh mẽ. Hơn nữa, nàng cũng khác với bọn Trịnh Xá, thuộc tính của nàng có thể phát huy 100%, hai bên một tăng một giảm, chiến lực thực tế của nàng cũng chỉ thua kém một hai người trong Trung Châu đội mà thôi.

Phương thức chiến đấu của Trịnh Xá có vẻ bạo lực hơn rất nhiều, lực lượng của hắn phi thường cường đại, tay vung một vòng lớn, mấy tên zombie lập tức bị chém thành hai đoạn, tiếp đó hắn lại rút ra súng tiểu liên cỡ nhỏ, nhất thời đám zombie căn bản không thể đến gần được.

Cho dù hai người kích sát như vậy nhưng zombie chui lên từ dưới đất lại càng lúc càng nhiều, mà khi bọn chúng ngã xuống từ cơ thể ghe tởm liền tỏa ra mùi hôi thối kinh khủng, bất đắc dĩ Alice chỉ có thể hô lên:

- Không được a, chỗ này vẫn bị bọn chúng công kích, hoàn toàn không có chấm dứt, chúng ta vẫn phải chạy trốn ra phía sau thôi!

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Mọi người cùng nhau chạy ra phía sau, ta đoạn hậu! Mau chạy đi!

Mọi người nghe vậy đều theo Alice chạy ra sau giáo đường, còn Trịnh Xá rút từ trong Nạp giới ra một quả lựu đạn siêu mạnh, uy lực của nó lúc trước hắn chưa từng thí nghiệm qua, chỉ thấy Trịnh Xá giật kíp nổ, tiếp đó nhẹ nhàng tung vào giữa đám zombie. Sau khi ném, Trịnh Xá vội vàng vận khinh công chạy theo mọi người, chờ hắn chạy khoảng hơn ba mươi mét, đột nhiên từ phía sau truyền đến một luồng khí nóng, mười mét cuối cùng gần như là hắn bị luồng khí này đẩy bay đi, cách hắn hơn mười mét, những người kia đều ngây người nhìn lại.

http://tieulun.hopto.org

Nghĩa địa đã biến thành một biển lửa, vô số zombie lúc trước đã hoàn toàn biến mất, không chỉ như thế, uy lực của lựu đạn thật quá khủng bố, chưa nói tới trung tâm vụ nổ xuất hiện một cái hố sâu hoắm, đến cả kiến trúc xung quanh cũng bị lan tới. Phạm vi lực của vụ nổ không ngờ đạt tới khoảng một trăm mét, chỉ một quả lựu đạn to bằng nắm tay, không ngờ lại có uy lực lớn đến vậy, quả nhiên không hổ là lựu đạn siêu mạnh.

Trịnh Xá từ dưới đất đứng dậy, nhún vai nói:

- Mẹ nó, quả nhiên không hổ là thành phẩm của Chủ Thần, thật sự không có đồ dỏm a.

Mấy tên tư thâm giả đều hiểu ý mỉm cười, Alice chăm chú nhìn Trịnh Xá rồi nói:

- Đi thôi, tiếng nổ và ánh lửa ở chỗ này không chừng sẽ hấp dẫn một lượng lớn zombie và Licker, cứ nên rời khỏi đây trước đã.

Mọi người không nói gì thêm chỉ theo Alice đi ra đường, cả con đường trống không, không ngờ vẫn còn một chút ánh sáng từ mấy tòa nhà cao tầng truyền xuống, hẳn là máy phát điện bên trong vẫn đang hoạt động, vì vậy đi trên đường có ánh sáng, mọi người cũng không sợ đột nhiên có một con zombie từ bóng tối xông ra.

- Nói như vậy, các ngươi cũng không biết Matt bọn họ đi đâu phải không?

Alice thì thào hỏi.

Trịnh Xá cười khổ nói:

- Đúng vậy, chúng ta từ trong Hive chạy ra là nhờ xảo hợp, tóm lại một lời khó nói hết được, vậy ngươi thì sao? Tỉnh lại từ bệnh viện liền tới trạm kiểm tra sao?

Alice gật đầu nói:

- Đúng vậy, ta nhìn thấy rất nhiều zombie và Licker, nhân lúc đạn dược vẫn còn sung túc phải mau thoát khỏi thành phố này nếu không chúng ta rất có thể sẽ không đi nổi....

Mỹ nữ cảnh sát Jill đột nhiên lớn tiếng nói:

- Này, các ngươi đã có chiến lực rất mạnh, lại có vũ khí tốt như thế, nhiều như thế, sao không tới cứu viện dân thường? Trung tâm thành phố hẳn là có rất nhiều dân thường, tại sao lại không đi cứu họ chứ?

Trịnh Xá cũng không nói thêm, hắn chỉ yên lặng đi tới, ngược lại, Alice nhìn Jill nói:

- Biết tại sao không? Bởi vì trung tâm thành phố đã không còn ai sống sót nữa, chúng ta chính là... chính là những người sống sót cuối cùng!

Jill há mồm muốn nói gì đó nhưng đại hán da đen cười khổ, vỗ vỗ vai nàng, ra hiệu không nên nói thêm nữa, Jill cũng chỉ có thể thở dài yên lặng đi theo đội ngũ. Alice vừa đi vừa nói:

- Vậy nói tiếp, các ngươi mới từ trạm kiểm tra trở về phải không? Nơi đó thật sự đã bị phong tỏa sao?

Trịnh Xá đang định trả lời đột nhiên một buồng điện thoại bên đường đột ngột reo lên, tiếng chuông giữa ban đêm âm trầm làm mọi người bị dọa điếng người. Cũng may Trịnh Xá phản ứng nhanh, hắn trực tiếp tới buồng điện thoại nhấc tai nghe lên, từ bên trong truyền đến một thanh âm nói:

- Các ngươi muốn rời khỏi thành phố này không? Ta có thể giúp các ngươi.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút, hắn ấn nút loa ngoài rồi hạ tai nghe xuống, chỉ thấy thanh âm của nam nhân kia tiếp tục vang lên:

- Nếu các ngươi muốn rời khỏi thành phố này, vậy hãy làm một cuộc giao dịch với ta đi. Ta hỗ trợ các ngươi rời khỏi chỗ chết tiệt này, nhưng các ngươi phải giúp ta tìm một người.

Alice nhìn Trịnh Xá một chút, khi thấy hắn gật đầu đồng ý nàng lập tức hỏi:

- Ngươi là ai? Sao lại biết chúng ta ở đây? Còn nữa, chúng ta dựa vào cái gì để tin tưởng ngươi?

Nam nhân kia đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Ta là nhân viên nghiên cứu trọng yếu trong công ty Umbrella, tên ta là Ashford, các ngươi có thể gọi ta là tiến sỹ. Người ta muốn các ngươi tìm chính là con gái ta, các ngươi nghĩ ta có làm mọi cách để đưa nó rời khỏi đây không? Vì thế, ta cam đoan với các ngươi, các ngươi chỉ cần tới trường học trung tâm tìm con gái ta, ta sẽ tìm mọi biện pháp để trước hoàn hôn ngày mai tất cả có thể rời khỏi thành phố này, thế nào?

Alice kỳ quái hỏi:

- Ngươi biết vị trí hiện tại của chúng ta? Từ đây đến trung tâm thành phố tìm một cô bé? Hơn nữa ngươi còn muốn trước hoàng hôn ngày mai đón chúng ta rời đi... Chẳng lẽ ngươi nghĩ tất cả chúng ta đều biết bay sao?

Nam nhân kia thở dài nói:

- Công ty Umbrella đã ra lệnh, trước hoàng hôn ngày mai phải phá hủy hoàn toàn thành phố này, dùng không quân tập kích... Vì vậy nếu các ngươi không muốn chết thì cứ làm theo lời ta nói, tìm con gái ta trước hoàng hôn ngày mai, sau đó cùng nó rời khỏi thành phố này, nếu không... các ngươi cứ việc chết ở đây đi!

Đến lúc này điện thoại cũng mất tính hiệu, chỉ còn mấy tiếng tút tút, Alice đá thẳng một cước vào buồng điện thoại, không ngờ đá cong vẹo cả cái cột sắt chân điện thoại, nàng lớn tiếng nói:

- Mẹ kiếp, tên hỗn đản, sao không nói cho chúng ta biết xung quanh có xe cộ gì không? Chẳng lẽ muốn chúng ta đi bộ về trung tâm thành phố sao? Mẹ kiếp!

Trịnh Xá vội vàng nói:

- Không sao cả, chúng ta có bản đồ vùng phụ cận, Chiêm Lam, quét hình khu vực xung quanh một chút xem có xe cộ thích hợp không? Xe cỡ lớn không hư hỏng...

Chiêm Lam lập tức nhắm mắt lại, một lát sau nàng mở mắt ra nói:

- Đi về chỗ rẽ phía trước, sau mười phút sẽ thấy một chiếc xe bus cỡ vừa, có vẻ còn nguyên vẹn, chỗ đó rất yên tĩnh, không có zombie.

-Được rồi, chúng ta tới chỗ xe bus.

Đến khi mọi người theo chỉ dẫn tới chỗ xe bus, bọn Alice bất giờ mới tin tưởng Chiêm Lam thật sự có thể biết được địa hình khu vực xung quanh, Alice ánh mắt kỳ quái nhìn mấy người Trịnh Xá nói:

- Các ngươi càng lúc càng thần bí đó... Bỏ đi, các ngươi có gì ăn không? Ta đã nhịn một này một đêm rồi.

Chờ đến khi mọi người ngồi lên xe busm Trịnh Xá mới lấy ra một viên thức ăn dạng nén và nước uống trạng thái cố định, kết quả là Alice sau khi ăn xong càng dùng ánh mắt quái lạ nhìn bọn họ. Trịnh Xá cười cười, cố ý bỏ qua ánh mắt của nàng, hắn nhìn mọi người nói:

- Như vậy hiện tại mục đích của chúng ta cũng rất đơn giản, tới trường học ở trung tâm thành phố, tìm Angela, con gái của tiến sỹ. Từ chỗ chúng ta đến trường của Angela còn rất xa, trong thời gian đó có thể sẽ gặp nhiều vấn đề, không thể không xuống xe đi bộ, vậy các ngươi nên nghỉ ngơi, cố gắng ngủ một chút, bảo tồn thể lực. trên đường đi nhất thiết đều nghe ta chỉ huy, đồng dạng, có lực xuất lực, những người có thực lực trong số chúng ta cũng sẽ bảo vệ tốt mọi người. Cơ bản là như vậy, cứ thế đi, mọi người đã mệt mỏi cả một ngày rồi, ngủ một chút đi, đoạn này do ta lái xe, Chiêm Lam, ngươi chỉ đường cho ta.

Chiêm Lam gật đầu, những người còn lại cũng không phản đối gì, dù sao muốn sống sót trong thành phố này, đầu tiên nhất định phải có thực lực đối kháng với zombie, mà từ điểm này, Trịnh Xá và đoàn đội của hắn có lực lượng hoàn toàn áp đảo. Vì vậy, cả Alice cũng nhắm mắt đi ngủ, thậm chí Alice còn càng yên tâm, dù sao nàng cùng hai người Trịnh Xá, Chiêm Lam cũng đã từng trải qua một tập phim kinh dị, cũng có thể coi như là cố nhân.

Trịnh Xá ngồi xuống chỗ lái, khởi động xe, tiếp đó lái đi, Chiêm Lam nhắm mắt quét hình một lượt con đường, nàng thấp giọng nói:

- Từ chỗ này đi thẳng khoảng sáu mươi km có một cây cầu, chỗ đó bị một ít xe cộ chắn mất đường, đến đấy bắt đầu phải đi bộ, mà cây cầu đó...

http://tieulun.hopto.org

”Ta biết, đó là cây cầu sẽ gặp Nemesis phải không? Tiêu Hoành Luật, ngươi cảm thấy sao? Kế hoạch đề nghị lúc trước thế nào?”

Tiêu Hoành Luật lúc này đang nhắm mắt ngủ nhưng ý thức hắn đã liên lạc với Trịnh Xá.

”Nếu như là kế hoạch đó... Rất tuyệt, ta cảm thấy đáng để thử một lần, nếu như có thể thành công, như vậy chúng ta đối kháng với Ác Ma đội, ít nhất công kích của bọn họ cũng không tuyệt đối chiếm hết tiên cơ!”

175. Giao Dịch (1)

Trịnh Xá lái xe chạy thẳng tới phía trước, đoạn đường này có rất ít xe cộ chắn ngang nên hắn đẩy tốc độ lên rất cao, khoảng một giờ sau đã thấy phía trước có vô số xe chắn hết cả đường.

Khi hắn quai đầu lại, Chiêm Lam đã nhắm mắt yên lặng dựa vào vai hắn, từ sau tập phim Alien 4, cô gái này có vẻ rất khách khí với hắn, bộ dạng lạnh nhát đó làm hắn có cảm giác như đang đối mặt với người xa lạ, mỗi lần nàng biểu hiện như vậy đều làm hắn chỉ có thể thầm thở dài.

-Được rồi,tất cả mọi người tỉnh dậy đi, tiếp theo chúng ta phải đi bộ, mọi người tỉnh dậy đi!

Trịnh Xá thấp giọng quát, thanh âm này nhất thời đánh thức phần lớn mọi người, ngoài cô gái cầm máy quay và hai gã tân nhân ra, những người khác đều ngồi dậy.

Trịnh Xá nhìn về phía trước có rất nhiều xe cộ chắn ngang làm tắc đường, nói:

- Từ chỗ này chúng ta đi bộ qua cầu, sang bên kia chúng ta xe tìm xe khác... Mọi người tự chuẩn bị, từ đây chúng ta có thể sẽ gặp nhiều nguy hiểm.

Cô gái cầm máy quay kỳ quái hỏi:

- Có gì nguy hiểm? Chẳng lẽ sẽ gặp phải zombie sao?

Trịnh Xá lại không thể nói hắn biết Nemesis sẽ xuất hiện dưới cầu, hơn nữa còn tập kích mọi người, vì vậy hắn chỉ có thể nói:

- Tóm lại tất cả cẩn thận một chút.

Nói xong hắn dẫn đầu đi ra khỏi xe bus.

Mọi người đi qua mấy chiếc xe đang bốc cháy, một cây cầu lớn xuất hiện trước mặt họ, Trịnh Xá bước lên trước đi lên cầu, theo sau hắn là Alice, Jill, đại hán da đen, cô gái cầm máy quay, sau đó mới là đội viên Trung Châu đội. Bọn họ đều biết kịch bản, tự nhiên là cố ý đi chậm lại một chút, cố gắng tạo một khoảng cách với mọi người phía trước.

Đang đi, đột nhiên Alice nhìn về phía cây cầu nói:

- Chỗ ấy có thứ gì đó, đúng thế, chỗ ấy có thứ gì đó đang nhìn chúng ta...

Đồng thời, Chiêm Lam cũng thông qua tâm linh tỏa liên, nối tiếp tinh thần lực tảo miêu của nàng với ý thức của Trịnh Xá. Thông qua hình quét, dưới cầu cách bọn họ khoảng ba trăm mét có một sinh vật hình người đang tiến đến, khẩu súng máy sáu nòng hạng nặng trong tay nó tựa hồ đang nhắm sang bên này.

-Cẩn thận!

Trịnh Xá quát lên, hắn đồng thời nằm rạp xuống đất, mấy người còn lại cũng làm động tác tương tự, chỉ có đại hán da đen vận khí chẳng ra sao, một viên đạn đập vào lan can thép, chệch hướng bắn thẳng vào đầu hắn. Xác suất bị đạn lạc bắn trúng như vậy quả thật rất nhỏ những cũng đủ nguy hiểm trí mạng.

Jill gầm nhẹ, lập tức tới kéo thi thể đại hán da đen lên, Alice nghe thấy tiếng rống vội chạy tới. Nàng còn chưa kịp nhảy xuống cầu đã thấy Trịnh Xá giẫm lên lan can cầu bằng théo, dưới chân dùng sức đạp, cả người không ngờ bay ra xa hơn mười mét, sau đó mới nghiêng người hạ xuống. Tiếp theo, Trịnh Xá bắt đầu tăng tốc xông tới chỗ quái vật hình người cao gần hai mét kia.

http://tieulun.hopto.org

-Công ty Umbrella! Ta biết các ngươi nhất định đang thông qua nó giám thị chúng ta! Hơn nữa các ngươi cũng nghe thấy âm thanh của chúng ta!

-Như vậy, bây giờ ta muốn làm một cuộc giao dịch với các ngươi!

-Nhớ kỹ, là giao dịch, chúng ta bình đẳng, không phải là bố thí!

-Trên người ta có T-Virus siêu tiến hóa, ta nghĩ các ngươi nhất định sẽ thấy rất hứng thú với gen của ta. Bây giờ ta sẽ cho các ngươi thấy lực lượng của gen này, sau đó, nếu như ngày mai có tên lửa công kích thành phố này, vậy ta sẽ chết tại đây, T-Virus thể siêu tiến hóa có thể cường hóa cho bất kỳ ai trên người ta cũng đồng thời biến mất. Vì thế các ngươi tự mình cân nhắc đi...

Trịnh Xá vừa chạy vừa gào lên, sau khi hắn vận hành khinh công, đặc biệt là với người có nội công cao cấp như hắn hiện tạu, mỗi bước chạy dài hơn bảy tám mét. Cơ hồ chỉ trong nháy mắt, Trịnh Xá đã vượt qua khoảng cách hơn ba trăm mét, dễ dàng tiến tới trước mặt quái vật hình người cao lớn, trước khi quái vật kịp giơ súng chĩa về phía hắn, Trịnh Xá đã hung hăng nện một quyền lên ngực nó.

Thể hình song phương thoạt nhìn rõ ràng không thể so sánh được, vóc người Trịnh Xá thuộc loại nam nhân cao gầy, nhưng so sánh với Nemesis, thân thể hắn cũng không có chút ưu thế. So với thân hình cự đại, to gấp hai người bình thường của Nemesis, thân thể Trịnh Xá cũng chỉ như người thường, có cảm giác như chẳng có chút cơ bắp nào, một quyền đánh vào thân hình cường tráng của Nemesis trông chỉ như gãi ngứa, càng không cần nói đến lớp thép dày trên người nó.

Thịch!

Một âm thanh trầm đục, phảng phất như tiếng nắm tay đánh vào boa cát dày, Nemesis không ngờ bị đánh bay ra bốn năm mét. Không chỉ như thế, Trịnh Xá hai mắt vụt trở nên mờ mịt, đồng thời với một quyền đánh ra, hắn đã đột phá cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, trực tiếp tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai. Vì để đề cao vị trí bản thân trong công ty Umbrella đến mức tối đa, hắn nhất định phải dùng chiến lực cường hãn nhất, đánh bại chiến sỹ mà công ty Umbrella cho là mạnh mẽ nhất - Nemesis!

"Matt! Tạm thời xin lỗi".

Trịnh Xá trong lòng thầm nói, khi Nemesis ngã đánh thịch xuống đất, hắn đã vọt tới, một cước đạp thẳng vào cánh tay phải của nó, cũng chính là cánh tay cầm súng máy. Ầm một tiếng, một cước này lại đạp lên mặt đất, phản ứng của Nemesis cũng cực nhanh, có lẽ nó cũng đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, mà mặt đất chỗ bị dẫm trúng lập tức nứt ra một đường rãnh.

Nemesis nhảy dựng lên, một quyền hung hăng đánh thẳng về phía Trịnh Xá, nắm tay cự đại nhìn to ngang đầu hắn. Tiếng quyền phong rít lên, uy thế như muốn đánh cho Trịnh Xá thành thịt vụn, nhưng không ngờ, cơ nhục toàn thân hắn chợt phồng lên, trước khi nắm tay to lớn đánh tới, Trịnh Xá cũng hăng hăng đưa một quyền lên nghênh tiếp. Tiếng thân thể va chạm nhau đánh uỳnh một cái, Nemesis không ngờ kêu thảm một tiếng rụt tay về.

Giờ phút này, trong một doanh trại bên ngoài thành phố, mấy nhân viên công tác trợn mắt há một nhìn một lượng lớn số liệu trên màn hình. Ở đó có mức độ bị thương của Nemesis, các loại số liệu của đối thủ, nhưng những số liệu này làm bọn họ ngây ngốc.

-Tay, tay trái gãy vụn, xương sườn lồng ngực gãy, lực chiến đấu giảm xuống còn khoảng bảy phần, máy tính dự báo không đủ... không đủ năm phần trăm. Đối phương có lực lượng áp đảo, tốc độ gấp bảy lần Nemesis số một, lực lượng gấp ba lần, tổng hợp thực lực gấp... tám lần Nemesis, xác suất thắng quá thấp!

Một nhân viên nghiên cứu nhìn chằm chằm vào máy tính, gào lên.

Sau lưng họ, một nam tử trẻ tuổi thoạt nhìn giống như chỉ huy mặt đầy mồ hôi nói

- Không, không thể nào, Nemesis là vũ khí sinh hóa có chiến lực mạnh mẽ nhất mà chúng ta chế tạo ra, chỉ cần trong tình huống có vũ khí có có thể một mình khiêu chiến đội quân hơn trăm người, sao có thể bị một gã vô danh nào đó đánh bại? Hơn nữa, sao thân thể có thể không biến đổi mà vẫn có lực lượng lớn như vậy?

Trong lúc đó, Trịnh Xá đã lui về phía sau Nemesis, hắn thủy chung không để cho nó thoát ra khỏi phạm vi cách hắn một mét, bởi vì một khi thoát ra được,

http://tieulun.hopto.org

Nemesis sẽ có thể sử dụng vũ khí hạng nặng nó mang theo người. Mà Trịnh Xá lại không muốn làm thương tổn tính mạng của Nemesis cũng chính là Matt, cho nên hắn vẫn tiến sát nó không ngừng công kích, sau vài quyền hắn đã thuận lợi đánh trật khớp cánh tay còn lại của Nemesis, đến lúc này Nemesis mới hoàn toàn mất chiến lực.

"Vẫn chưa đủ, như vậy vẫn chưa đủ!"

Trịnh Xá thầm nghĩ, đồng thời trước mặt Nemesis, hắn lao tới một trụ cầu, ở cách xa đó, đám nhân viên nghiên cứu đều ngẩn người, nam tử đứng đầu kia kỳ quái hỏi:

- Hắn muốn làm gì? Chạy trốn? Sao lại phải chạy? Hiện tại không phải hắn đang chiếm ưu thế sao?

Mọi người còn chưa kịp đáp lời đã nhìn thấy Trịnh Xá vọt tới trước trụ cầu, hung hăng đánh một quyền. Quyền này của Trịnh Xá mang theo nội lực cường đại đánh ra, trụ cầu không ngờ bị đánh nát hơn một nửa, không chỉ bê tông nát vụn mà cốt thép bên trong cũng bị đánh bay. Trên trụ cầu xuất hiện một cái hố rộng gần hai mét, một quyền cơ hồ cắt đứt một nửa trụ cầu, đây là lực lượng của con người a.

Lực lượng bản thân Trịnh Xá cũng không đến mức kinh khủng như thế, sau khi hắn cường hóa nội lực cao cấp, nội lực có tính ăn mòn lúc trước vẫn không biến mất mà càng trở nên cường đại hơn. Lực lượng của một quyền này về cơ bản có tám phần do uy lực của nội lực ăn mòn tạo thành, nếu là người có thị lực tốt có thể thấy lượng đá vụn bay ra cũng không nhiều. Nhưng sự chú ý của tất cả mọi người đều tập trung ở cái lỗ trên trụ cầu, ai hơi đâu mà đi quan tâm đến mấy cục đá văng ra chứ?

Trịnh Xá thở ra một hơi, hắn đứng trước mặt Nemesis nói:

- Đoạn đường phía trước có buồng điện thoại, ta biết các ngươi có biện pháp liên lạc điện thoại với chúng ta, có gì đến đó nói... T-Virus siêu tiến hóa trong người ta có uy lực vượt xa sự tưởng tượng của các ngươi, nếu muốn có nó vậy biểu lộ thành ý của các ngươi đi.

Nói xong, hắn quay người đi sang bên kia cầu.

Mọi người ngồi trước màn hình máy vi tính đều nhất tề nuốt nước bọt, tên nhân viên chủ quản kia lập tức quát lớn:

- Mau, mau liên lạc với phó bộ trưởng cho ta, không, liên lạc thẳng với bộ trưởng, cuộc không kích ngày mai hủy bỏ, sau đó phái năm đội, không, bảy đội lính đánh thuê đi vào trong đó... Đúng rồi, để bọn họ mang theo Nemesis số hai, thí nghiệm thể tố chất siêu cường kia, để chúng ta xem T-Virus siêu tiến hóa mạnh đến mức nào đi. Ha ha ha, nếu như thật sự có thể đánh bại áp đảo Nemesis số hai... Vậy ngươi đừng mơ tưởng đến chuyện chạy trốn!

176. Giao Dịch (2)

Công ty Umbrella là một công ty lớn tầm cỡ quốc tế, nhưng cực kỳ khắt khe đối với việc tuyển chọn nhân viên nội bộ, bởi vì công việc sản xuất của công ty Umbrella không được sạch sẽ như biểu hiện, đặc biệt là trong lĩnh vực vũ khí sinh hóa.

-Tra ra rồi, người này thực sự là nhân viên trong công ty chúng ta, hình như là một bảo vệ trong Hive trước kia. Sau khi Hive xảy ra sự cố hắn đã biến mất, cho nên lời hắn nói rất có thể là sự thật, sau khi T-Virus phát tán, hắn trở thành vật nhiễm virus tự nhiên. Trong quá trình này, T-Virus sinh ra biến dị, loại biến dị này trước mắt chúng ta vẫn không thể nắm giữ được, vì vậy tạm thời gọi virus mới sinh là G-Virus.

Sau khi tên chỉ huy ở ngoại thành báo cáo với thượng tầng công ty Umbrella về sự tồn tại của T-Virus thể tiến hóa siêu cấp, nhân viên cấp cao nhanh chóng mở một cuộc hội đàm qua điện thoại. Nghe mấy chuyên gia nhân viên nghiên cứu phân tích, giải thích dữ liệu, cùng với đoạn phim ghi lại lực lượng khủng bố kia, thượng tầng công ty nhanh chóng ra lệnh, hủy bỏ công kích bằng tên lửa, phái ra một lượng lớn lính đánh thuê tiến vào thành phố, nhất định phải bắt sống kẻ mang G-Virus trân quý này về công ty. Đồng thời, công ty chấp nhận khởi động Nemesis số hai, tạm thời chấp nhất bất cứ yêu cầu gì của người mang G-Virus, giữ hắn ở yên trong thành phố.

http://tieulun.hopto.org

Không thể không nói, hiệu suất làm việc của công ty Umbrella cực kỳ cao, một hội nghị như vậy mất chưa tới nửa giờ. Trong lúc đó, đám người Trịnh Xá đã đi xuống dưới cầu, quả nhiên đầu kia của cây cầu đã bị vô số xe hơi đổ nát chắn ngang, hiện trường là một màn tai nạn xe cộ siêu cấp, giữa đám xe còn có rất nhiều zombie không ngừng di động.

Mọi người cũng phi thường dứt khoát, rút vũ khí công kích đám zombie. Jill kỳ quái nhìn Trương Hằng run rẩy cả người, nàng vội vã chạy tới cạnh hắn hỏi:

- Ngươi bị lây từ lúc nào?

Trương Hằng vẻ mặt ngơ ngác nhìn mỹ nữ cảnh sát này, hắn ngạc nhiên nói:

-Không có việc gì a, ta không bị lây mà.

Mỹ nữ cảnh sát này vẻ mặt cũng mạc danh kỳ diệu, nàng lôi kéo tay Trương Hằng quan sát thật kỹ, còn xem cả hai chân hắn, hơn nửa ngày sau nàng mới bực bội nói:

- Ngươi không bị lây nhiễm vậy run cái gì mà run a, điên rồi sao?

Trương Hằng nhất thời vừa tức vừa buồn cười, hơn nữa hắn cũng không dám trả lời, chuyện này nói thế nào cũng phi thường xấu hổ, vì vậy hắn chỉ có thể gãi gãi đầu cười:

-Ha ha ha...

Phía bên kia, đám Trịnh Xá đã giải quyết gọn ghẽ đám zombie, từ giữa đám xe hơi nát vụn, mọi người đi sang bên kia. Cảnh tượng bên này xem ra còn nghiêm trọng hơn nhiều, bốn phía đều có vẻ như đã bị cháy qua, hơn nữa vết cháy còn kéo dài đến tận đoạn đường phía xa, thỉnh thoảng lại có một bóng zombie vật vờ đi qua, cảnh tượng như ngày tận thế.

Mọi người bất đắc dĩ đi tới trước hơn ba mươi phút, mãi đến lúc này mới thấy cảnh vật có vẻ nguyên vẹn, vô luận là đường phố hai bên hay là xe cộ đỗ dọc trên đường cũng coi như hoàn chỉnh. Mọi người bắt đầu cẩn thận chọn lựa xe bus hoặc xe cộ cỡ lớn có thể chở hơn mười người.

Đang đi tới, đột nhiên ở bên đường một hồi chuông điện thoại reo vang, Trịnh Xá thoáng liếc mắt trao đổi với mọi người rồi nhấc điện thoại lên:

-A lô, ai đó?

Trong điện thoại truyền đến thanh âm của một nam tử nói:

- Chào ngươi, kẻ mang T-Virus thể siêu tiến hóa. Ta là quản lý phụ trách sự cố sinh hóa lần này, tên tuổi cũng không cần nói, ta chỉ muốn nói với ngươi một việc, yêu cầu của ngươi đã được thượng tầng công ty chấp nhận. Chúng ta sẽ đình chỉ công kích bằng tên lửa, đồng thời phái bảy đội lính đánh thuê tinh nhuệ của công ty tiến vào thành phố, ở chỗ này. Vì sự an toàn của các ngươi, ta hy vọng các ngươi có thể đến tập hợp tại đây, ta sẽ giải thích cặn kẽ lộ trình tới đó cho các ngươi....

Trịnh Xá vội vang nói:

- Gọi ta là Trịnh Xá là được rồi, những chuyện khác ta cũng không cần nói nhiều, trong thành phố này có nhân viên của một thế lực khác, bọn chúng đang có ý đồ lùng bắt ta, theo như lờichúng nói thì tựa hồ chúng là thành viên của một công ty khác có ý đồ lật đổ sự thống trị của công ty. Ta cần lực lượng của công ty để giải quyết bọn chúng, hiện tại có lẽ chúng đang mai phục, đến khi xuất hiện chắc chắn sẽ triển khai đối chiến và truy tung, đến lúc đó các ngươi sẽ có thể tra ra vị trí. Đám người này tựa hồ đều là người đã trải qua cường hóa, thực lực cũng phi thường cường đại, các ngươi phải cẩn thận.

Nam tử kia lập tức sợ hãi kêu lên:

- Ngươi đang nói đùa sao? Ngươi biết thế lực và thực lực của công ty sao? Không thể có kẻ thù giấu mặt với công ty, nếu không sao ta lại không biết? nhất định là ngươi đang nói đùa! Đừng tưởng dùng mấy chuyện này là có thể thoát được sự truy lùng của công ty, ta nói cho ngươi biết...

Trịnh Xá ngắt lời hắn, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Nói mấy chuyện này với ta cũng vô dụng, như vậy đi, đến khi đội ngũ kia xuất hiện, ta cần bảy đội lính đánh thuê của ngươi triển khai công kích bọn chúng, hơn nữa phải phái máy bay trực thăng mau chóng đưa ta rời khỏi thành phố, đương nhiên, đồng bộn của ta cũng phải cùng nhau rời đi... Nói thật, thực lực của đội ngũ kia rất đáng sợ, có thể chỉ kém ta một chút thôi, ngươi chỉ phái bảy đội lính đánh thuê, ta không nghĩ bọn họ có thể địch nổi đội ngũ kia.

Nam tử kia ngần ngừ một lúc lâu rồi mới nói:

- Tình huống này ta sẽ bào cáo với thượng tầng công ty, nhưng với quyền hạn của ta, bảy đội lính đánh thuê đã là cực hạn. Nếu thượng tầng công ty đồng đí, ta nghĩ bọn họ sẽ gia tăng lực lượng, nhưng trước đó ta hy vọng các ngươi...

Trịnh Xá lại ngắt lời hắn:

- Hiện tại chúng ta phải hoàn thành một số chuyện trước đã, ta cho ngươi thời gian bốn tiếng đồng hồ, trước bình minh phải đưa trực thăng và lính đánh thuê đến phụ cận trung tâm thành phố... Địa điểm là tòa nhà trung tâm của công ty trong thành phố đi, sau bốn tiếng ta sẽ tới đó... Trong quá trình này, các ngươi giám sát cả thành phố cho tốt, đội ngũ kia chính là địch nhân số một của công ty!

Nói xong hắn trực tiếp gác máy.

-Làm rất tốt! Giống như chúng ta đã thương lượng lúc trước, đem thế lực trong kịch bản của công ty kéo sang phía chúng ta, tốt nhất là có thể để bọn họ phái ra mấy chục đội lính đánh thuê, như vậy dù chỉ sử dụng chiến thuật biển người cũng đủ đè chết Ác Ma đội. Không chỉ như thể, sau khi cung cấp máy bay trực thăng, chúng ta cũng có thể thuận lợi bay tới trạm kiểm tra... Hoàn mỹ!

-Thanh âm của Tiêu Hoành Luật trực tiếp truyền vào trong ý thức Trịnh Xá.

Trịnh Xá cười khổ đáp:

- Hy vọng là như vậy, nhưng trong lòng ta vẫn luôn có một dự cảm không tốt, chỉ cảm thấy thực lực của Ác Ma đội hẳn là mạnh hơn chúng ta không ít, hơn nữa trong bọn họ còn có thể xuất hiện người có khả năng phát huy thực lực của đoàn đội đến cực hạn... Hy vọng dự cảm của ta là sai.

Cho dù thế nào, sau khi liên lạc với công ty Umbrella, mọi người đều có vẻ thoải mái hơn nhiều, chỉ có bộ dạng Alice có chút gì đó không đúng, nàng vừa đi vừa chăm chú hỏi Trịnh Xá:

- Ngươi thật sự muốn hợp tác với công ty Umbrella sao? Sau đó dùng T-Virus thể siêu tiến hóa trong cơ thể ngươi tạo ra càng nhiều vũ khí sinh hóa... Ngươi thật sự muốn hợp tác với công ty Umbrella sao?

Trịnh Xá thở dài nói:

- Đương nhiên là không, bất quá có một đội ngũ đang truy lùng, tập kích chúng ta.... Không, không bao gồm ngươi và mấy người Jill, chỉ có ta và thành viên trong đội sẽ bị tập kích. Hơn nữa bọn chúng rất cường đại, so với ta còn mạnh hơn nhiều, ch nên ta chỉ có thể tìm kiếm trợ giúp từ bên ngoài. Hiện tại thứ duy nhất có thể giúp ta cũng chỉ có thể lực của công ty Umbrella, bất quá ngươi yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không trợ giúp công ty Umbrella hoàn thành vũ khí sinh hóa... Chuyện này ta đảm bảo với ngươi.

Alice bấy giờ mới gật đầu, nàng đi được một lát lại nói:

- Chúng ta cùng nhau trải qua chiến trường sinh tử... Mấy chiến hữu đều đã chết, còn có Matt, còn có đội trưởng, bọn họ không biết giờ đang ở đâu, ta không hy vọng phải chiến đấu với ngươi... Hy vọng vĩnh viễn không đến mức đó.

Nảy sinh cảm tình với nhân vật trong phim, Trịnh Xá cũng không biết xử lý thế nào, bất quá còn may, chỉ vỏn vẹn có cảm tình thôi. Mặc dù từ chỗ Chủ Thần có một loại đồng hồ, giá là một chi tiết kịch tình cấp D cùng đại lượng điểm thưởng, chỉ cần nhân vật trong phim biết tất cả về Chủ Thần không gian, cũng đồng ý theo ngươi rời khỏi bộ phim đó, ngươi có thể cho người đó đeo đồng hồ rời khỏi phim, theo ngươi ngang dọc tương đơng với một sinh mạng thể do ngươi chế tạo... Vì vậy, có cảm tình với nhân vật trong phim vẫn còn may, nếu như nảy sinh tình yêu, đó là một chuyện cực kỳ đau đầu.

http://tieulun.hopto.org

Mọi người đi không lâu, nhờ tinh thần lực tảo miêu của Chiêm Lam nên thuận lợi tìm được một chiếc xe bus bỏ không, ngoại trừ không có chìa khóa và cửa kính, chiếc xe này coi như vẫn hoàn hảo. Trình Khiếu thuần thục lôi mớ dây điện dưới vô lăng ra, đánh đánh vài cái, chiếc xe bus dễ dàng nổ máy.

-Vẫn quy củ như cũ, mọi người tự nghỉ ngơi một chút, khi tới nơi ta sẽ đánh thức mọi người, Chiêm Lam, phiên ngươi lại giúp ta tìm đường...

Trịnh Xá vừa nói vừa bước tới chỗ ghế lái xe, nhưng hắn thấy Trình Khiếu vẫn ung dung ngồi đó, nam nhân này tựa hồ không có ý rời đi.

Trình Khiếu cười hắc hắc nói:

- Giao cho ta lái đi, ngươi cũng nên nghỉ ngơi một chút... Đội trưởng, ngươi là chủ lực chiến đấu của chúng ta, những chuyện linh tinh cứ để chúng ta làm là được, ngươi phải bảo tồn thể lực ứng phó chiến đấu sau này, không phải sao? Hơn nữa còn có thể một mình bồi tiếp mỹ nữ, ha ha ha ha, đội tưởng đừng tranh giành với ta.

Trịnh Xá nhìn sâu vào mắt Trình Khiếu, nam nhân này miệng cứ liến thoắng nhưng ánh mắt lại trong sáng vô cùng. Hắn căn bản không phải vì cái gì bồi tiếp mỹ nữa mà chỉ muốn Trịnh Xá nghỉ ngời thêm một chút, chỉ là nam nhân này tựa hồ cũng không phải người giỏi bộc lộ tâm tình nên chỉ có thể mượn chuyện để giấu đi. Vì thế Trịnh Xá yên lặng nhìn hắn gật đầu, tiếp đó đi tới một cái ghế ngồi xuống nhắm mắt lại

Trời tối đen như mực, mọi người càng lúc càng tới gần trường tiểu học, đồng dạng, thời điểm Ác Ma đội tới thế giới này... cũng càng lúc càng gần...

177. Ác Ma Lên Đài (1)

Trịnh Xá chợp mắt đc hơn một giờ thì không ngủ nổi nữa, một là bản thân hắn cũng không cảm thấy mệt mỏi, hai là tâm tình hắn càng lúc càng kích động, khẩn trương. Đây là một cảm giác không thể gọi tên, phảng phất như nguy hiểm đang chờ chực, mà nguy hiểm này không tới từ đám vũ khí sinh hóa như zombie, Licker, Nemesis, có phần giống như một dự cảm xa xôi, hắn thủy chung vẫn cảm thấy Ác Ma đội so với tưởng tượng của hắn càng nguy hiểm hơn, càng đáng sợ hơn.

Các thành viên còn lại trong đội có vẻ cũng không ngủ nổi, đến cả mấy người Alice cũng chỉ chợp mắt một chút mà thôi, tiếp đó tất cả ngồi trên xe bus, yên lặng không nói gì.

Alice đột nhiên mở miệng nói:

- Trịnh Xá, sau này các ngươi định thế nào? Hiện tại ngươi đã bị công ty Umbrella nhắm trúng, ta nghĩ bọn chúng sẽ phái rất nhiều lính đến truy tìm tập kích ngươi... Như vậy ngươi không trốn nổi đâu.

Trịnh Xá nhìn màn đêm đen kịt ngoài cửa sổ, hắn thì thào nói:

- Không cần chạy, có thể phản kháng thế nào thì phản kháng thế ấy, vậy còn ngươi? Ngươi định tính sao? Tựa hồ ngươi cũng là thí nghiệm phẩm công ty Umbrella muốn bắt.

Alice thở dài không đáp, Jill châm một điếu thuốc lá, hút một hơi rồi nói:

- Cái gì có thể làm thì phải làm, tố giác chân tướng của công ty Umbrella, cho mọi người cùng biết đây là công ty như thế nào, tốt nhất là tuyên truyền ra toàn thế giới... Mặc dù rất khó khăn nhưng nếu ta có thể sống sót thoát ra khỏi đây, ta nhất định đem hết sức hoàn thành việc này, nhìn thấy thảm trạng của những người trong thành phố này, nếu không làm gì... lương tâm ta vĩnh viễn không thể yên ổn được.

Cô gái cầm máy quay kia vẫn ghi lại mọi người nói chuyện, ngay khi nàng đang định lên tiếng thì đột nhiên xe bus phanh kít lại, mọi người thiếu chút nữa thì ngã văng ra ngoài, đồng thời một gã da đen tới cạnh cửa sổ xe, hắn nhìn mọi người trong xe cười nói:

- Hắc, mọi người mạnh giỏi, a, vị cảnh sát này, cô còn nhớ ta không? Trong cục cảnh sát, không phải cô đã bắn súng cứu ta một lần sao? Xem này, ta rất sạch sẽ, không có bất kỳ thương tích nào, cũng không bị zombie cắn trúng, thế nào, mọi người đem ta theo được không?

http://tieulun.hopto.org

Jill nhìn mấy người còn lại gật đầu, Trình Khiếu huýt sáo một tiếng rồi mở cửa xe, gã da đen lập tức vui vẻ nhảy lên, hắn nói lớn:

- Rất cảm tạ mọi người, ha ha ha, dọc đường đi không thể dừng lại được, cứ dừng lại là thấy zombie tụ tập về phía ta, đi đến mức tê cả chân rồi, cuối cùng cũng tìm được chỗ có thể ngồi xuống... Tên ta là Jason, bình thường mọi người cứ gọi ta là J cũng được.

Tên da đen này rõ ràng là một gã lắm mồm, hắn vừa lên xe miệng đã không ngừng thao thao bất tuyệt. Trong hoàn cảnh nặng nề như thế này sự tồn tại của hắn cũng làm không khí hoàn hoãn hơn một chút, bất quá, hiện tại chẳng ai có hứng thú nói chuyện cả nên cả đoạn đường chỉ nghe Jason một mình tự biên tự diễn.

-Trước khi gặp các ngươi ta còn gặp một con zombie trông như con chó ngao chạy qua đường. Con chó này thật là kinh khủng, so với sư tử còn lớn hơn, mấy con chó zombie khác bị nó nhẹ nhàng cắn chết sạch, còn may nó không nhìn thấy ta, nếu không sợ là ta chết thế nào cũng không biết.

Jason trong lòng vẫn còn sợ hãi, thì thào nói.

Alice cuối cùng cũng không nhịn được nói:

- Được rồi, ngươi ngậm miệng lại đi, trong thành phố này đều là zombie, ngươi thấy thứ gì cũng chẳng có gì đáng ngạc nhiên cả.

Jason cười hắc hắc nói:

- Cũng chưa chắc, ta còn thấy một zombie cầm vũ khí, cao đến hơn hai mét a, cả người đầy cơ nhục. Nó cũng không ăn thịt người, chỉ cầm súng máy và tên lửa giết người, uy lực quả thực là quá khủng bố, nếu như ta không phản ứng kịp có lẽ đã biến thành đống thịt vụn ngay tại chỗ cũng chưa biết chừng, hắc hắc...

Mọi người liếc mắt nhìn nhau, bọn họ biết Jason đang nói về Nemesis, tiếp đó họ lại liếc nhìn Trịnh Xá, nam nhân này rõ ràng so với Nemesis còn đáng sợ hơn, không ngờ có thể đối mặt đánh bại Nemesis, lực lượng này đã siêu việt người bình thường rồi.

Trong lúc nói chuyện, xe bus đã dần đân vượt qua trung tâm thành phố, bắt đầu chạy về hướng trường tiểu học. Đoạn đường này cũng dần dần có thêm nhiều zombie, xe bus mặc dù cứ chạy thẳng nhưng không phải zombie nào cũng bị đâm văng ra, có rất nhiều con bị ép dưới bánh xe, tiếp đó biến thành một khối huyết nhục mơ hồ trên đường. Mọi người rất bất đắc dĩ chỉ có thể không ngừng giơ súng bắn vào những zombie tới quá gần, trên đường zombie lại càng lúc càng nhiều, may mắn là xe bus đến nhanh đi cũng nhanh, trước zombie tụ tập quy mô lớn đã chở mọi người nghênh ngang rời đi, dần dần mọi người cách trường tiểu học càng lúc càng gần.

Chạy khoảng hơn mười phút, trường tiểu học đã từ từ xuất hiện phía trước, con đường này lại rất yên tĩnh, đừng nói zombie, mà một điểm ánh sáng cũng không có, nhìn qua chỗ này cảm thấy rất yên tĩnh bình hòa.

Mọi người đi xuống khỏi xe bus, dẫn đầu vẫn như cũ là hai người Trịnh Xá và Alice, thành viên còn lại trong đội đi cùng những người khác, bọn họ theo sau hai người xuống xe. Ở bên đường hai chiếc xe bắt chó hoang cửa mở toang hoác, mấy chiếc lồng sắt nhốt chó hoang cũng mở tung, nói cách khác, mấy con chó hoang bình thường giờ phút này về cơ bản chắc chắn là đã biến thành Cerberus.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi nói:

- Không cần tất cả mọi người đi tìm Angela, như vậy đi, ta, Alice, Triệu Anh Không, ba người chúng ta đi tìm cô bé, những người còn lại tất cả đều ở đây chờ lệnh. Trình Khiếu, Trương Hằng, Jill, ba người các ngươi phụ trách bảo vệ mọi người cho tốt. Về cơ bản là như vậy, Chiêm Lam, có thể tìm được cô bé không?

Chiêm Lam nhắm mắt lại rồi lắc đầu nói

- Không được, quả nhiên là không tìm được tung tích cô bé... Các ngươi phải tự đi tìm thôi, chú ý an toàn bản thân.

Jason và hai gã tân nhân, bọn họ vốn nhìn thấy ngôi trường âm trầm đáng sợ này là đã không muốn vào rồi, sau khi nghe Trịnh Xá nói càng gật đầu liên tục, còn ba người Trương Hằng cũng đều yên lặng gật đầu,

http://tieulun.hopto.org

cầm vũ khí của mình, chia làm ba hướng bắt đầu canh gác. Trông thấy vậy, Trịnh Xá mới gật gật đầu đi vào bên trong.

Trịnh Xá vừa đi vừa nói với Triệu Anh Không:

- Triệu Anh Không, tốc độ của đám Cerberus này rất nhanh, vì vậy không nên cận chiến với chúng, sử dụng tơ kim loại là được rồi... Đúng rồi, các ngươi chờ một chút.

Trịnh Xá đột nhiên cười hắc hắc, hắn lấy từ trong Nạp giới ra mấy khối xương vụn và một nắm cát. Tiếp đó hắn lấy Cuốn sách của Anubis ra, ngâm một chú ngữ Ai Cập cổ, nhất thời hỗn hợp xương và cát bắt đầu dung hợp biến đổi, sau mấy giây, bốn tên xác ướp thị vệ đã đứng trước mặt ba người.

Vẻ mặt Triệu Anh Không vẫn lạnh nhạt như cũ, nhưng Alice lại bị dọa đến nhảy dựng lên, nàng vội đưa súng nhắm về phía bốn xác ướp thị vệ, miệng quát:

- Trịnh Xá! ngươi làm trò gì vậy, đó là thứ gì? Là zombie sao? Là T-Virus thể siêu tiến hóa mà ngươi nói sao?

Trịnh Xá vội vàng kéo tay cầm súng của nàng xuống, nói:

- A a, yên tâm đi, mấy thứ này đều do ta khống chế, bọn chúng sẽ không gây uy hiếp với ngươi đâu, cứ yên tâm. Đi đi, giết chết tất cả zombie trong sân trường!

Bốn xác ướp thị vệ tất cả đều cầm vũ khí xoay người, tiếp đó liền thấy chúng nhanh chóng chạy vào trong sân trường. Tốc độ của chúng nhanh chóng dị thường, chạy lên vách tường, trần nhà, trong nháy mắt đã không thấy tung tích.

Alice nhìn đến khi đáp xác ướp thị vệ hoàn toàn biến mất, nàng bấy giờ mới từ từ hạ súng xuống nói:

- Này, đó là thứ gì vậy? Trịnh Xá, chẳng lẽ ngươi là cái gì ma pháp sư sao? Sao lại có thể làm mấy trò ma thuật như vậy, nói cho ta biết. rút cuộc mấy thứ vừa rồi là gì?

Trịnh Xá khoát khoát tay nói:

- Một ít tiểu kỹ thôi mà, đừng quá lo lắng, a a...

Hắn còn chưa dứt lời, đột nhiên từ phòng học tầng hai truyền đến tiếng súng kịch liệt, đồng thời còn có tiếng một nam nhân gào lên, ba người liếc mắt nhìn nhau sau đó đồng thời lao lên tầng hai.

Ba người vừa mới bước lên lầu, một khẩu súng máy đã chĩa thẳng vào họ, ánh đèn laser ngắm chuẩn vào trán, trước mặt họ, một nam tử mặc trang phục lính đánh thuê hung hăng nói:

- Mẹ kiếp, định dọa chết người sao? Là người sống thì lên tiếng a! Cái thứ lúc nãy là thứ gì? Một bộ xương mặc áo giáp không ngờ lại cầm vũ khí chạy trên trần nhà... Ta còn tưởng là Licker, lúc các ngươi đi lên đây chẳng lẽ không thấy nó chạy qua?

Ba người nhất thời cười khổ, bởi vì theo lời nam nhân này nói, rõ ràng là xác ướp thị vệ Trịnh Xá vừa chế tạo ra, không nghĩ rằng còn chưa giết nổi nửa con zombie đã bị nam nhân này bắn nát. Bất quá cũng không thể trách hắn, dù sao cả thế giới này đã tràn ngập zombie, đột nhiên có thêm một bộ hài cốt mặc áo giáp, cầm vũ khí chạy tới, trong tình huống này ai cũng sẽ bị dọa đến phát khiếp. Còn may, định lực của nam nhân này cũng coi như không kém, ít nhất hắn chưa đến mức thấy thứ gì di động là bắn liền, nếu quả thật như vậy thì ba người thật sự là muốn khóc cũng không khóc nổi.

Tên lính đáng thuê này hung hăng phát tiết một hồi, chờ đến khi hết kinh hãi, hắn mới thở ra một hơi nói:

- Mẹ nó, vừa rồi đúng là bị dọa sợ... Có thuốc không?

Trịnh Xá cười khổ, móc thuốc lá từ trong Nạp giới ra, lấy một cây đưa cho nam tử kia, tiếp đó hỏi;

- Ngươi cũng tới tìm cô bé kia phải không? Thế nào rồi? Tìm được chưa?

Tên nam nhân kia châm thuốc rít một hơi dài nói:

http://tieulun.hopto.org

- Thuốc ngon... Không, còn chưa tìm thấy, bất quá đội trưởng đã đi lên lầu... Có lẽ hi vọng của chúng ta rất nhỏ, dọc đường các học sinh đều biến thành zombie, cô bé kia rất có khả năng cũng đã biến thành zombie rồi. Ai, tóm lại vẫn phải tận lực tìm kiếm một lần thôi...

-Xin lỗi, cho hỏi các người tới tìm ta phải không?

Một thanh âm rụt rè của nữ hài từ trong bóng tối vang lên, trong hoàn cảnh yên lặng này, mọi người càng bị dọa sợ, Alice và gã lính đánh thuê kia lập tức giơ súng chĩa thẳng về phía đó.

Một bé gái từ trong bóng tối rụt rè đi ra, mặt nàng cũng có vẻ hoảng sợ nhưng nhiều hơn là kích động, nhẹ nhõm...

178. Ác Ma Lên Đài (2)

Trịnh Xá hít sâu một hơi, hắn biết chuyện này thế nào rồi cũng sẽ đến nhưng không nghĩ rằng nó lại đến nhanh như vậy, không hiểu tại sao, hắn cảm thấy từ phía tây bắc xa xôi tựa hồ có thứ gì đang quét qua bên này.

"Chiêm Lam! Phía tây bắc, quét hình theo đường thẳng, chỗ đó có gì?"

Trịnh Xá thấp giọng quát trong ý thức.

Không lâu sau, thanh âm của Chiêm Lam truyền tới, nàng thì thào nói: "Nhưng nếu quét hình theo đường thẳng thì ngôi trường này sẽ không nằm trong phạm vi kiểm soát của ta nữa. Lúc nãy ta phát hiện có một ít Licker cùng Cerberus, trong đó còn có một con Cerberus cực lớn, ta sợ chúng sẽ công kích các ngươi...."

Trịnh Xá thở dài nói: "Đã không quản được nhiều như thế nữa rồi, quan sát tình huống bên đó trước đi... Vừa xong có lẽ chúng ta đã bị quét hình rồi".

Cách đám người Trịnh Xá gần một trăm km, trên nóc một tòa cao ốc có hơn mười người cả nam cả nữ đột nhiên xuất hiện, trên tầng thượng này còn có một số zombie, bọn chúng giống như ruồi thấy thịt tươi, mau chóng lê lết tụ tập lại.

Pằng, pằng pằng!

Mấy tiếng súng vang lên, mấy con zombie lập tức bị bắn vỡ đầu, thân hình cũng nhanh chóng bốc cháy, hơn mười giây sau đã biến thành tro bụi.

Tám nam, hai nữ, đoàn đội này có tổng cộng mười người, tất cả đều mặc trang phục bó sát người màu đen, thậm chí cả giầy cũng cùng một kiểu, nhìn từ khí thế đã mạnh hơn Trung Châu đội rất nhiều.

Một nam tử cùng một nữ tử nắm tay nhau đứng, bọn họ cùng nhắm mắt nhìn về một hướng, sau một lát, nam tử kia mới nói:

- Đội trưởng, đã xác định phương hướng, vị trí cách chỗ này 93 km, ngoài tám người trong đội, Trung Châu đội còn ở cùng một vài nhân vật trong phim, ngời ra chúng ta còn phát hiện có xác ướp thị vệ xuất hiện, sơ bộ xác định bọn chúng đã có Cuốn sách của Anubis.

Một nam tử ngồi xổm dưới đất thản nhiên nói:

- Cuốn sách của Anubis sao? Chỉ có xác ướp thị vệ thôi, hắn hẳn là còn chưa có thực lực triệu hồi tượng nhân sư, càng không cần nói đến đội quân của thần Anubis... Bọn chúng có tinh thần khống chế giả phải không? Thực lực thế nào?

Nam nhân kia nói:

- Đúng thế, đã xác định có tinh thần khống chế giả, bất quá chỉ có một người, hơn nữa thực lực cũng chỉ tương đương Amiya, kém hơn ta, phương diện kỹ năng đã xác định được có tâm linh tỏa liên và tinh thần lực tảo miêu...

Nam tử kia vẫn ngồi dưới đất lẩm bẩm:

http://tieulun.hopto.org

- Thực lực cũng rất không tệ, nếu có tâm linh tỏa liên, vậy tinh thần lực khống chế của các ngươi sẽ rất khó thực hiện... Sở Hiên, phân tích chiến lực của bọn chúng một chút đi, Thomas, đưa hình ảnh chuyển đến ý thức của mọi người!

Đứng cạnh nam tử này là một nam nhân bình thường đeo kính, vẻ mặt hắn một mực lạnh nhạt, sau khi hình ảnh xuất hiện trong đầu, hơn nửa ngày sau hắn mới lên tiếng:

- Phương diện chiến lực... bọn chúng có bốn thành viên chủ chiến. Đội trưởng Trung Châu đội, căn cứ theo tình báo của Chủ Thần, hắn là một trong bốn người đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, thực lực tự nhiên là không kém, sơ bộ phỏng chừng là cận chiến cùng một ít kỹ năng ma pháp, so với năng lực cận chiến của hắn, cô gái đứng cạnh... Triệu Chuế Không, cô ta cũng là thích khách phải không?

Đứng cạnh nam nhân đeo kính này có một nam tử cao khoảng mét bảy mét tám, dung mạo cực kỳ anh tuấn, hắn một mực mỉm cười, đặc biệt là khi nhìn thấy cô bé kia, tiếu dung trên mặt càng đậm, đến lúc này hắn mới tò mò hỏi:

- Ngươi làm sao biết nàng là người của gia tộc thích khách?

Nam nhân tên Sở Hiên nhẹ nhàng gỡ kính xuống, hắn thản nhiên nói:

- Động tác khi đi đứng có bảy phần giống ngươi, đây là tập quán được nuôi dưỡng qua nhiều năm, ngươi muốn cố ý thay đổi cũng không được... Như vậy cô ta cũng là người của gia tộc thích khách? Về cận chiến lực, ta đề nghị không nên chính diện giao chiến với cô ta, vì thế dùng vũ khí tầm xa...

Triệu Chuế Không lập tức cười nói:

- Chờ chút, giao nàng cho ta... Đây chính muội muội thân yêu của ta mà, giao nàng cho ta đi...

Sở Hiên gật đầu nói:

- Nếu như ngươi tự tin... Tiếp theo là nam nhân cầm trường cung kia, các ngươi có để ý không, hắn liên tục run rẩy... Nhưng vĩ trí của hắn rõ ràng là một trong những người bảo vệ, điều này đại biểu cho cái gì? Nó đại biểu cho bản thân hắn đang sợ hãi, những đồng đội lại tin tưởng lực lượng của hắn, đây là một người ý chí rất bạc nhược, nhưng thực lực lại rất mạnh, vì vậy nếu có thể thì thử khống chế hắn. Mà trong thế giới này, có người còn sử dụng vũ khí nguyên thủy, vậy thì hoặc là kẻ ngốc, hoặc là kẻ có chiến lực rất mạnh mẽ, ta nghiêng về khả năng thứ hai. Ngoài ba người này ra, người chúng ta cần chú ý nhất...

-Người cuối cùng, Trình Khiếu, theo ký ức trước khi tiến vào không gian này lưu lại khi ta được nhân bản ra, thân thế hắn rất mơ hồ, đến cả ta cũng không biết lai lịch của hắn. Nhưng thực lực của hắn về phương diện cận chiến rất mạnh, người mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất đều không phải là đối thủ, đây là người trời sinh đã có nội lực, không giống với nội lực chúng ta cường hóa, kỹ xảo chiến đấu của hắn hoàn toàn từ sử dụng nội lực mà có, cho nên về phương diện cận chiến, hắn là người thứ ba sau đội trưởng Trung Châu đội và thích khách kia...

-Cuối cùng là những người còn lại, nữ nhân nhắm mắt kia rõ ràng là tinh thần khống chế giả, còn đứa bé cầm một cây ma pháp trượng kia có lẽ là người cường hóa lĩnh vực ma pháp truyền thuyết, tư liệu không đủ, không thể tiếp tục suy luận...

Nam tử đang ngồi kia nói:

- Khổ cực cho ngươi rồi, Sở Hiên, nhiệm vụ của Chủ Thần lần này là bảo vệ năm người Jill, Angela, Alice, Jason, Carlos rời khỏi thành phố, nhưng hiện tại bọn họ đều ở cạnh Trung Châu đội, tất cả còn ở trong trường tiểu học... Ngày mai tên lửa tới công kích thì làm thế nào? Có biện pháp ngăn cản tên lửa công kích không?

Sở Hiên suy nghĩ một chút, hắn lạnh nhạt nói:

- Không có biện pháp ngăn cản, cũng không cần ngăn cản. Bây giờ là gần bốn giờ, từ thời gian và độ lớn của thành phố, bọn chúng đã không còn cách nào để rời khỏi thành phố trước khi tên lửa công kích, nhưng bọn chúng vẫn ở trong trường tiểu học hoàn thành nhiệm vụ của Chủ Thần. Như vậy ta chỉ có thể cho rằng trước đó bọn chúng đã thay đổi thời gian tên lửa công kích, nói cách khác, bọn chúng đã tiến hành liên lạc hoặc giao dịch với công ty Umbrella, nếu như tiếp tục suy luận theo hướng này... Những kẻ chúng ta có thể

http://tieulun.hopto.org

phải đối mặt không đơn giản chỉ có Trung Châu đội mà còn cả lính đánh thuê do công ty Umbrella phái đi, thậm chí công kích từ trực thăng vũ trang... Mặt khác nhân số chúng ta nhiều hơn hai người, mà còn là tiểu đội Ác Ma, cho nên ta cảm thấy một khi chúng ta triển khai công kích, bọn chúng rất có thể sẽ tiến hành chia đội chạy trốn, cứ như vậy, lực chiến đâu phối hợp đoàn đội của hai bên đều bị giảm đi, mà chiến lực đội chúng ta mất đi càng nhiều hơn.

Nam tử ngồi dưới đất kia chậm rãi đứng lên, hắn có chút hưng phấn nói:

- Đúng vậy không? Vậy thì tốt, nếu không tập phim kinh dị này quá nhàm chán rồi... Triệu Chuế Không, muội muội của ngươi sẽ sao cho ngươi, ta khống muốn nghe có chuyện gì ngoài ý muốn. Minh Yên Vi, nam tử cầm cung kia giao cho ngươi, dùng tên của ngươi xuyên thủng hắn đi...

-Sở Hiên, ngươi mang Thomas và Amiya cùng Frodo (sao lại có Frodo nào ở đây >_<) bốn người tấn công Trình Khiếu và tân nhân của Trung Châu đội cạnh hắn, tốt nhất là có thể giết chết tinh thần lực khống chế giả kia. Để Frodo giết được nhiều hơn một hai ngươi, hắn cần nhiều điểm thưởng và chi tiết kịch tình để cường hóa thực lực, dù sao hắn cũng là tân nhân mới gia nhập đội ngũ...

-Ta, Dekchai, Richard, Francis, bốn người chúng ta tới gặp đội trưởng Trung Châu đội, Sở Hiên làm thành viên chỉ huy chiến trường, ngươi có thể điều động tất cả thành viên nào trừ ta làm bất cứ chuyện gì... Sau đó là đội trưởng Trung Châu đội, hắn là đội trưởng một phương, với tang lễ của hắn không thể quá vô lễ...

Nam tử này quay đầu lại, hắn chính là... Trịnh Xá, chỉ có một vết sẹo đáng sợ xuất hiện trên mặt hắn từ bên trái khuôn mặt xuống đến mép phải, nhìn như một con rết lớn, vết sẹo này làm khi hắn nói chuyện đều mang theo mùi máu tươi... Đây là một loại cảm giác chết chóc...

Chiêm Lam nhắm mắt một lúc, tiếp đó nàng mở mắt truyền tin tức lại cho Trịnh Xá nói: "Chỉ sơ bộ phát hiện bị trí bọn chúng, cách chúng ta khoảng hơn 90 km, khoảng cách quá xa, không có biện pháp thăm dò tỷ mỉ từng thành viên, chỉ biết có tám nam, hai nữ, Ác Ma đội có tổng cộng mười thành viên... Hỏng bét, bọn họ đã che phủ vị trí..."

Trịnh Xá trầm mặc một chút rồi nói: "Che phủ phải không? Bên chúng ta thì sao?"

Chiêm Lam chần chừ trong chốc lát rồi nói: "Cũng che phủ, chỉ cần thu tinh lần lực tảo miêu lại trong phạm vi bảy km, tinh thần lực trường sẽ đủ dày để che phủ sự quan sát của họ. Nhưng mà bọn chúng có đến mười người a, sao còn nhiều hơn chúng ta đến hai người chứ?"

Thanh âm của Tiêu Hoành Luật chen vào: "Chuyện này cũng không có gì đáng ngạc nhiên, các ngươi suy nghĩ một chút a. Nếu như chúng ta liên tục trải qua mấy bộ phim kinh dị không chết một tân nhân nào, đặc biệt là hoành thành một bộ phim kinh dị độ khó mười lăm người, đột nhiên có một bộ phim độ khó mười người, chẳn lẽ Chủ Thần lại delete một người trong số chúng ta sao? Cho nên đây cũng không phải vấn đề, hơn nữa vị trí của bọn chúng là hướng tây bắc, chỗ chúng ta sắp tới là trụ sở công ty Umbrella ở phía đông nam, vì thế bọn chúng hẳn là không thể đuổi kịp chúng ta trong thời gian ngắn, như vậy thật sự rất khó, vị trí của chúng ta so với chúng cũng tốt hơn nhiều... cơ hội như vậy chúng ta nhất định phải nắm chắc, vô luận thế nào cũng phải nhanh chóng tới trụ sở công ty Umbrella mới được!"

Trịnh Xá gật đầu, bấy giờ hắn mới thu hồi ý thức khỏi cuộc trao đổi, gần như đồng thời, một cỗ dự cảm nguy hiểm ào tới, hắn lập tức lăn người ra xa, Triệu Anh Không và Alice cũng làm động tác tương tự. Chỉ có tên lính đánh thuê kia phản ứng không kịp, một cái bóng khổng lồ màu đỏ sậm ập xuống đầu hắn, trong nháy mắt đã chụp lấy tên lính đánh thuê đó, hai móng vuốt trực tiếp xé toạc hắn thành mảnh nhỏ.

Quanh bốn người, mấy con Licker xuất hiện trên vách tường và trần nhà, đồng thời, từ trong chỗ ngoặt lối đi xuất hiện mấy con Cerberus, ở phía sau bọn chúng còn có một Cerberus cực lớn giống như sư tử, một tiếng gầm điên cuồng, Ceberus và Licker cùng lao về phía mọi người....

179. Nguy Cơ Sinh Hóa Đại Bộc Phát (1)

"Xét thấy chiến lực của đoàn đội hai bên đã vượt qua giới hạn độ khó của Resident Evil 2, T-Virus tiến hóa bắt đầu, sau một phút sẽ hoàn tất tiến hóa..."

http://tieulun.hopto.org

Đây là âm thanh Trịnh Xá nghe được khi con Licker kia ập xuống, thanh âm trang nghiêm, lạnh lẽo rõ ràng là của Chủ Thần, mặc dù hắn không biết rút cuộc là có chuyện gì nhưng trong tiềm thức hắn cảm giác thấy nguy hiểm, hy vọng có thể trước khi nguy hiểm này ào tới, giải quyết triệt để đám sinh vật trước mắt!

Nghĩ như vậy, Trịnh Xá còn đang lăn dưới đất đã lôi súng máy hạng nặng từ trong Nạp giới ra, cả người vừa chạm xuống đất đã lập tức giơ súng bắn lên Licker đang lao tới giữa không trung. Uy lực khổng lồ của súng trong nháy mắt bắn Licker bay ngược lại, khi nó rơi xuống cả người đã lỗ chỗ vết đạn như tổ ong. Trịnh Xá cũng không hề tiếc đạn, hắn giơ súng nhắm về đám Licker và Cerberus xung quanh siết cò, nhất thời đá vụn bay tung tóe, Licker và Cerberus căn bản không thể đến gần bốn người nửa bước, dễ dàng bị uy lực của súng máy biến thành mảnh vụn. Hơn mười giây sau, cả hiện trường chỉ còn con Cerberus khổng lồ kia.

Trịnh Xá giơ súng nhắm thẳng vào đầu nó, vừa mới bắn được hơn mười phát, đẩy nó lùi lại mấy mét thì đạn trong súng đã hết sạch, không chỉ như vậy, chỗ Cerberus bị bắn trúng không ngờ lại thò ra mấy cái xúc tu như vòi bạch tuộc, đồng thời Cerberus cũng bắt đầu lao tới chỗ mọi người.

"Đây là cái Chủ Thần gọi là T-Virus thể tiến hóa sao? Hóa ra là như vậy...."

Trịnh Xá rút quân đao trong Nạp giới ra, tiếp đó đối mặt với con Cerberus to lớn đang lao tới, gần như đồng thời hai bên hung hăng đâm sầm vào nhau. Trịnh Xá đưa quân đao đâm thẳng vào cổ Cerberus, không đợi hắn kịp dùng lực xe xuống, trên người Cerberus đã truyền đến một cỗ lực lượng khổng lồ, đẩy hắn đập thẳng vào vách tường, tiếp đó vai phải hắn đau đớn kịch liệt, có thứ gì đó từ phia sau xuyên thẳng qua.

-Hồng... Hồng viêm!

Trịnh Xá mắt thấy con Cerberus to lớn đang cắn tới đầu hắn, trong tình huống cấp bách, hắn bất chấp tất cả mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, lực lượng cơ nhục toàn thân bành trướng. Trịnh Xá vô thức sử dụng kỹ năng hồng viêm, nhất thời trên người hắn bung lên hỏa diễm màu đỏ máu, chỗ Cerberus tiếp xúc với ngọn lửa trong nháy mắt đã bị thiêu thành tro bụi, đến cả những xúc tu mọc ra cũng không tu bổ nổi thân thể, không lâu sau, con Cerberus to lớn đã hoàn toàn bị thiêu thành một đóng tro tàn..

Khi ba người còn lại chạy đến, huyết sắc hỏa diễm trên người Trịnh Xá đã tắt, còn hắn đang cố gắng lôi một cây cọc sắt đâm vào đầu vai ra. Cây cọc sắt này đâm xuyên qua vai phải hắn, tạo thành một cái lỗ lớn máu tươi đầm đìa, cảnh này lập tức làm Angela sợ hãi hét lên.

Trịnh Xá rút cây cọc ra, hắn cười khổ nói với ba người còn lại:

- Đi thôi, chúng ta trước tiên hãy rời khỏi ngôi trường này, có trời mà biết chỗ này còn có Licker hay các gì khác nữa không...

-Có thể mang ta theo không?

Một thanh âm đột nhiên từ trong bóng tối truyền tới, bốn người vội vàng nhìn lại, chỉ thấy một tên lính đánh thuê cước bộ tập tễnh đến gần, rõ ràng là hắn đã bị thương.

Alice nhìn tên lính đánh thuê, nàng nhíu mày hỏi:

- Bị lây bao lâu rồi?

Tên lính đánh thuê kia kỳ quái đáp:

- Hơn hai giờ, tiến sỹ nói tìm được con gái hắn, ta sẽ có hy vọng sống sót...

Alice thở phào một hơi nói:

- Không sai, ngươi rất may mắn, hai giờ quả thật có thể sống sót. Đi thôi, chúng ta rời khỏi ngôi trường này trước rồi hãy nói, ta cảm thấy đám zombie giống như đột nhiên có gì đó biến đổi...

Tên lính đánh thuê này tên là Carlos, cũng đang trên đường thì nhận được điện thoại của tiến sỹ Ashford, tiếp đó mang theo một tên đội viên tới trường học tìm Angela, đáng tiếc tên đội viên kia cũng không được may mắn cho lắm, vừa xuất trường đã bị Licker xé xác.

Đến khi mọi người rời khỏi trường học, bấy giờ bọn họ mới kinh ngạc phát hiện bên ngoài mọi người cũng đang chiến đấu, từ xa xa zombie không ngừng vây tới chỗ này. Trên người đám zombie này không ngừng có

http://tieulun.hopto.org

xúc tu vươn ra, hơn nữa bọn chúng so với zombie lúc trước rõ ràng là có khác biệt rất lớn, cho dù bị đạn bắn trúng đầu cũng không sao, vẫn không ngừng tiến tới, chỉ có dùng vũ khí uy lực lớn hơn đánh nát đầu bọn chúng mới có thể làm chúng triệt để mất khả năng hành động.

"Đây là T-Virus thể tiến hóa sao? Vì để hạn chế lực lượng của hai bên đoàn đội, chỉ lấy số lượng đã không đủ áp chế chúng ta cho nên phải đề cao chất lượng, đây là ý tứ của Chủ Thần sao?"

-Trình Khiếu, dùng Heat Hawk mở đường! Mọi người nhanh lên xe, chỗ này không thể ở lâu.

Trịnh Xá gào lên, hắn dẫn đầu chạy về phía xe bus.

Trình Khiếu nghe vậy hơi sửng sốt một chút, sau đó hắn cười hắc hắc nhìn đám zombie, giơ Heat Hawk quay quay hai vòng, tiếp đó ném lưỡi búa ra xa mười mét.

Ầm một tiếng, chỗ thiểm điện phá ra xuất hiện một cái hố rộng một hai mét, tất cả zombie xung quanh đó mấy mét đều bị đánh thành thịt vụn, uy lực của Heat Hawk đúng là thập phần cường đại. Trình Khiếu dụng lực kéo một cái, lưỡi búa lập tức quay về chỗ hắn, Trình Khiếu đưa tay tiếp lấy rồi cười ha ha, mãi đến lúc tiếng động cơ xe bus vang lên hắn mới giật mình vội vã chạy lại.

Alice ngồi cạnh ghế lái xe, nàng nhìn Trịnh Xá nói:

- Ta biết vị trí của trụ sở công ty Umbrella, nhưng mà... Chúng ta cứ thế này mà chạy tới đó sao? Ngươi không sợ bị bọn chúng trực tiếp đóng băng lại như đám Licker, sau đó cắt ra từng mảnh nghiên cứu, hoạc là nuôi dưỡng T-Virus thể siêu tiến hóa trong cơ thể ngươi sao?

Trịnh Xá thở ra một hơi nói:

- Cứ thế này chạy tới chắc chắn là không được, cho nên chúng ta nhất định phải thể hiện lực lượng của mình, để bọn chúng biết rằng, trước mắt chúng không phải con mồi mà là cường giả bình đẳng với chúng... Đến trụ sở công ty sẽ tính mấy chuyện này sau, trước hết chúng ta nên nghĩ xem làm thế nào đối phó với một đàn zombie đã.

Alice kỳ quái hỏi:

- Đàn zombie nào? Phía trước có một đám zombie sao? Đúng rồi, người chờ chút.

Nói đoạn, Alice vội tới cạnh Angela, nhẹ nhành ấn lên cái ba lô trên lưng cô bé, lập tức phía sau ba lô lộ ra một ngăn ẩn, trong ngăn này có mấy ống xilanh, đây là thuốc giải T-Virus.

Alice đầu tiên tới chỗ Carlos, trước khi nam nhân kịp phản ứng đã tiêm vào tay hắn, tiếp đó nàng tới chỗ Trịnh Xá nói:

- Mặc dù trong cơ thể ngươi đã tồn tại T-Virus nhưng để phòng ngừa vạn nhất, cứ tiêm thuốc giải độc đi. Thuốc này có tác dụng với T-Virus phổ thông, vừa nãy ngươi có bị thương không?

Trịnh Xá mặc dù tin tưởng lúc trước giao đấu với Cerberus cũng không bị thương nhưng ắn vẫn đưa tay ra, Alice cũng không nói nhiều, cầm lấy tay hắn tiêm vào...

-Nói như vậy trong người ngươi cũng có T-Virus? Là cha ngươi tiêm vào sao?

Alice vuốt tóc Angela, nhẹ giọng hỏi.

Angela gật đầu nói:

- Các người đừng trách ông ấy, từ nhỏ cơ thể ta đã rất yếu ớt lắm bệnh, bác sỹ nói là do bệnh di truyền, hệ thống miễn dịch quá yếu, chỉ có thể từ từ điều dưỡng, nhưng cũng rất có thể sẽ chết bởi vài căn bệnh thông thường, ví dụ như cảm lạnh, sốt các loại... Cha ta vì muốn cứu ta nên nên từ lúc ta còn rất nhỏ đã không ngừng nghiên cứu các loại thuốc biến đổi gen, sau này liền tập trung tinh thần vào phương diện virus, mãi đến gần đây ông ấy mới từ từ nghiên cứu ra một loại virus biến đổi gen có thể tăng cường sức sống tế bào trong cơ thể người, T-Virus...

-Cha ta nói, xuất xuất phát điểm của loại virus này là vì việc tốt, để tế bào con người sản sinh sức sống cực mạnh, cường độ sức sống thậm chí có thể làm cho người sau khi chết vẫn có thể để cơ thể hoạt động. Về lý luận, nghiên cứu của ông ấy đã không còn xa mục tiêu vĩnh sinh bất tử... Nhưng một bước này, ông ấy nói

http://tieulun.hopto.org

đã phạm phải sai lầm, hơn nữa cạnh ông ấy còn có một thế lực rất lớn hi vọng ông ấy phạm sai lầm. Vì thế T-Virus ra đời, cùng với đó là các lại vũ khí sinh hóa, zombie, Licker, Nemesis, còn có thể nguyên bản của T-Virus, Progenitor virus, thứ cha ta tiêm cho ta chính là Progenitor virus, có thể tăng cường thể chất, khả năng phản ứng mà không làm biến đổi cơ thể và ý thức, còn có rất nhiều, rất nhiều...

Mọi người xung quanh đều có chút kinh ngạc nhìn Angela, Jill hút một hơi thuốc, ngồi xuống chỗ Angle nói:

- Ngươi thật thông minh, Angela, ngươi trời sinh đã như vậy sao?

Angela lắc đầu nói:

- Ta cũng giống Alice tỷ tỷ, đều được tiêm Progenitor virus, nghe nói nó làm thay đổi gen của chúng ta, làm cho một ít trói buộc trong gen biến mất, ví dụ như...

Angela đang nói chuyện đột nhiên hai mắt cô bé trở nên mờ mịt, bất quá trạng thái này chỉ kéo dài trong chốc lát rồi lại khôi phục như bình thường.

-Ví như trạng thái vừa rồi, ta thấy nó rất tuyệt vời, xem một quyển sách chỉ một lần là nhớ hết toàn bộ, Alice tỷ tỷ, tỷ cũng như vậy phải không?

Angela tò mò hỏi.

Alice lắc đầu nói:

- Ta cũng không biết, ta còn chưa dùng trạng thái thái này để xem sách... Chỉ là không nghĩ rằng thế giới kinh khủng này khởi đầu lại từ nghiên cứu của một bác sỹ muốn cứu con gái mình.... Công ty Umbrella, tất cả là do công ty Umbrella!

Angela thở dài, cô bé cúi đầu nói:

- Alice tỷ tỷ, đừng trách cha ta... Ông ấy cũng không muốn như vậy, nhưng nếu không đáp ứng họ, tính mạng của ông ấy sẽ không được đảm bảo, vì thế ông ấy bất đắc dĩ chỉ có thể đáp ứng họ. Ta thường thấy ông ấy một mình trong phòng làm việc uống rượu đến say, ông ấy cũng rất khổ tâm...

Nên trách ai, không nên trách ai, đám người Trịnh Xá cũng không biết, mặc dù đề tài vẫn đang tiếp tục, nhưng mấy người trong tiểu đội luân hồi đều rất quan tâm, đặc biệt là khi câu chuyện về Progenitor virus lộ ra, trong lòng Trịnh Xá và Tiêu Hoành Luật cùng vang lên một thanh âm.

"Chế tạo thuốc mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất..."

180. Nguy Cơ Sinh Hóa Đại Bộc Phát (2)

Từ mức độ nào đó mà nói, mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất có thể sử dụng khoa học kỹ thuật để đạt được, trước kia Sở Hiên từng nói qua, có một loại hormone cực độc, nó có thể mở cơ nhân tỏa ở người, đồng dạng, sau khi mở cơ nhân tỏa loại hormone này sẽ giết chết người đó, những người không chết chỉ là một phần cực nhỏ mà thôi.

Nếu như coi Progenitor virus là một dạng hormone loại nhẹ, vậy cũng có thể nói, cho dù tiến vào trạng thái cơ nhân tỏa, cơ thể người cũng không phải chịu thương tổn. Đồng thời, Progenitor virus rất có thể còn kích thích cơ nhục và tốc độ phản ứng thần kinh của cơ thể, chỉ cần tiêm loại Progenitor virus này, cơ thể người có thể tự động mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất mà không cần chịu đựng cảm giác thống khổ giống như tử vong, giống như Angela và Alice trước mắt.

Tác dụng của thứ này đối với tiểu đội luân hồi quả thật là không cần nói cũng biết, cái gì khác cũng được, nhưng mở cơ nhân tỏa, cho dù chỉ là tầng thứ nhất, chiến lực của bất kỳ tân nhân nào cũng có thể tăng lên đến hàng hai chữ số. Chỉ cần mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, sau đó sử dụng vũ khí bình thường, thực lực cũng đã mạnh hơn người thường đến mười lần, điểm này không hề có chút khoa trương.

"Phải lấy được! Thứ này nhất định phải lấy được! Progenitor virus a, đây quả thực là thứ tiểu đội luân hồi mong muốn có được nhất, một khi có thể làm cho mỗi người, không, ít nhất có thể làm cho mỗi tân nhân đều mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, vậy có thể khiến Trung Châu đội đối mặt với bộ phim kinh dị nào cũng

http://tieulun.hopto.org

ung dung vượt qua..... Không cần phải lo lắng cho tân nhân nữa! Trịnh Xá, thứ này nhất định phải lấy được!"

Tiếng của Tiêu Hoành Luật từ trong tâm linh tỏa liên truyền tới.

Trịnh Xá trong lòng cũng nghĩ giống như vậy, không chỉ có hắn và Tiêu Hoành Luật, những người còn lại trong đội cũng đều biết ý nghĩ của thứ này, nó đơn giản là như máy ăn gian, ngay từ đầu có thể làm cho tân nhân có được thực lực mà tư thâm giả trong rất nhiều đội ngũ cũng không có. Cứ như vậy, chỉ cần Trung Châu đội vượt qua tập phim kinh dị lần này, sau này đối mặt với bất kỳ tiểu đội nào cũng chiếm ưu thế tuyệt đối, ưu thế tuyệt đối!

Trịnh Xá bình tĩnh lại suy nghĩ, hắn nhẹ giọng hỏi:

- Vậy Progenitor virus ở đâu? Bị công ty Umbrella đoạt mất rồi sao?

Angela hơi sửng sốt một chút, cô bé đáp:

- Đúng vậy, nghe cha ta nói, Progenitor virus đã bị công ty mang đi, tất cả tư liệu về gen đều bị lấy đi. Bởi vì nuôi cấy loại virus này cực kỳ khó khăn, phải sử dụng một loại nguyên tố vi lượng trên trái đất gần như không có, chỉ tìm thấy trên thiên thạch, cho nên một người gần như không thể nuôi cấy được...

Trịnh Xá trong lòng nơi nhảy lên, điểm này đối với thế giới hiện thực có lẽ là một hạn chế rất lớn, nhưng đối với Chủ Thần không gian, bất cứ loại nguyên liệu gì cũng có thể hoán đổi từ chỗ Chủ Thần, hơn nữa giá cả cực kỳ tiện nghi. Nói cách khác, chỉ cần bọn họ lấy được tư liệu nuôi cấy cụ thể, vậy sản xuất hàng loạt thuốc giúp tân nhân mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất cũng không phải là chuyện mơ mộng nữa.

"Ta hiểu rồi!"

Tiêu Hoành Luật chợt kêu lên một tiếng sợ hãi, hắn vội thông qua tâm linh tỏa liên nói với Trịnh Xá: "Ta biết câu ngươi nói trước đây có ý nghĩa gì rồi".

Trịnh Xá càng bị dọa sợ, hắn kỳ quái nói: "Điều ta nói có ý tứ gì, ngươi nói rõ ràng một chút a".

Tiêu Hoành Luật hít vào một hơi nói: "Trước kia ngươi nói, trong Trung Châu đội từ rất sớm đã có một người, hắn từng nói qua có một danh ngạch để chế tạo bảo tiêu, trên thực tế, tác dụng của bảo tiêu này cực kỳ có hạn. Khi đó hắn cũng không dám chắc bảo tiêu này có bao nhiêu chiến lực nên chỉ dùng một danh ngạch miễn phí để chế tạo ra một bảo tiêu, nhưng thực tế cột sáng có thể chứa được ba người có thể hình bình thường... Ngươi nghĩ xem, nếu như mỗi người chúng ta chế tạo hai bảo tiêu mở cơ nhân tỏa, sau đó để họ sử dụng súng ống vũ khí, chiến đấu lực như vậy... Nếu chỉ là bảo tiêu bình thường mà nói, vậy cơ bản không có bao nhiêu chiến lực, nhưng nếu cộng thêm trạng thái mở cơ nhân tỏa thì sao đây! Trời ạ! Đây đơn giản là chiến lực tối cường rồi!"

Trịnh Xá suy nghĩ một chút nói: "Chế tạo người biến đổi gen, bọn họ có thể mở cơ nhân tỏa hay không tạm thời chưa bàn tới... Nhưng nếu như chúng ta có được Progenitor virus này, vậy tân nhân trong đoàn đội chúng ta sẽ có cơ hội sinh tồn lớn nhất... Nhất định phải lấy được! Tiêu Hoành Luật, có biện pháp nào lấy được Progenitor virus này không?"

Tiêu Hoành Luật đã ngồi thụp xuống, hắn không ngừng ngắt tóc trán, mấy phút sau trên tay hắn đã có bảy tám sợi tóc, bấy giờ hắn mới thì thào nói: "Không thể lấy được Progenitor virus trong bộ phim kinh dị lần này, bởi vì chúng ta vừa phải tránh né Ác Ma đội công kích, vừa phải đưa Angela tới trạm kiểm tra, không thể vượt qua khoảng cách lớn như vậy tìm tới tổng bộ của công ty Umbrella. Hơn nữa cho dù đi được cũng không dễ lấy trộm Progenitor virus từ trong đó ra... Chỉ có thể trước tiên hoàn thành bộ phim kinh dị này, sau đó sử dụng điểm thưởng quay lại, như vậy mới bó biện pháp lẻn vào lấy Progenitor virus..."

Trịnh Xá thở dài, hắn chỉ có thể yên lặng tiếp tục lái xe, Tiêu Hoành Luật lại nói thêm: "Kỳ thật vẫn có một biện pháp có thể... Nhưng nguy hiểm ngươi phải đối đầu cũng quá lớn, ta tuyệt không tán thành ngươi làm như vậy".

Trịnh Xá cả người chấn động, hắn hung hăng nói: "Dù sao cũng là sinh tồn trong phim kinh dị, đã có bao giờ chúng ta được an toàn đâu? So với luôn luôn bị nguy hiểm bao vây, không bằng liều mạng thử xem có thể lấy được Progenitor virus hay không!"

http://tieulun.hopto.org

”Biện pháp duy nhất là ngươi giả bộ bị bắt làm tù binh, sau đó bị mang vào trong công ty Umbrella, từ bên trong bắt đầu phá hoại, tìm kiếm. Sau khi lấy được tư liệu và phương pháp nuôi cấy Progenitor virus, ngươi rời khỏi công ty Umbrella, trở lại trạm kiểm tra... Dù sao nếu như mọi việc thuận lợi, chúng ta đi trước một bước mang Angela tới trạm kiểm tra, tới lúc đó ngươi chỉ cần một mình liều mạng chạy về là được rồi. Nhưng cách này có quá nhiều biến số, mà vạn nhất Ác Ma đội không quay lại mà một đường truy sát ngươi thì làm thế nào? Hay là thôi đi, sau khi chúng ta trở về sẽ thương lượng”. Tiêu Hoành Luật thở dài nói.

Trịnh Xá nghiến răng nói: ”Mặc kệ nói thế nào cũng phải đánh cược một ván, trước tiên đưa các ngươi trở lại Chủ Thần không gian, sau đó ta một người, dù đánh dù trốn cũng tiện hơn nhiều. Ta không tin thực lực của Ác Ma đội thật sự cường đại như vậy, mà bọn chúng cũng nhất định truy đuổi theo ta, quyết không tha... Tóm lại, trước tiên phải đưa các ngươi trở lại Chủ Thần không gian rồi mới nói tiếp”.

Tiêu Hoành Luật trầm mặc một lúc rồi nói: ”Nếu như vạn bất đắc dĩ phát sinh chiến đấu, vậy chúng ta vẫn phân đội chạy về phía trạm kiểm tra. Trịnh Xá.... ta hy vọng ngươi có thể đảm nhận trách nhiệm của một thủ lĩnh đoàn đội, nếu như chúng ta quả thật bị truy sát, vậy chỉ hy vọng ngươi có thể ở lại ngăn chặn đại bộ phận bọn chúng, ít nhất cấp cho cúng ta một đoạn khoảng cách an toàn. Mặc dù ta không muốn nói... nhưng tử khí trên người tất cả chúng ta đều vô cùng đậm đặc, phảng phất như cả người bốc khói đen, ta có dự cảm...”

”Ta... cũng có dự cảm không tốt!”

Những lời này Trịnh Xá cũng không dám nói ra miệng, bởi vì hắn là thủ lĩnh đoàn đội, hắn nhất định phải dùng tín tâm của bản thân để cổ vũ tín tâm của cả đội, mặc dù... hắn gần như không có chút tự tin nào.

Xe bus tiếp tục chạy về phía trước, Trịnh Xá từ tinh thần tảo miêu của Chiêm Lam ”nhìn” thấy phía trước có một đàn zombie đông đúc, đám zombie này làm hắn nhớ lại phim The Mummy, trận chiến khi bọn họ chạy khỏi Cairo cũng gặp phải một đàn zombie. Tuy nhiên đám zombie trước mắt này rõ ràng là mạnh hơn rất nhiều, trên người không ngừng có xúc tu vươn ra, hơn nữa có thể thấy, thân thể chúng rõ ràng là đã cường tráng hơn nhiều, thân thể tràn đầy lực lượng.

Trên xe mọi người có vẻ còn chưa phát hiện ra, chỉ có Alice chậm rãi đứng dậy, nàng tựa hồ có thể cảm ứng được phía trước có một lượng lớn zombie.

Trịnh Xá hít vào một hơi, tiếp đó hắn thấp giọng quát:

- Mọi người lấy tất cả vũ khí ra cho ta! Hiện tại không cần để ý đạn dược, bắn nát đầu tất cả zombie tới gần xe, ngàn vạn lần không được để xe gặp vấn đề gì a, nếu bị ép dừng lại tại đây, chúng ta mới đúng là chết không có chỗ chôn! Chiêm Lam, ngươi tới lái xe!

Vừa dứt lời, xe bus đã rẽ qua chỗ ngoặt, phía trước dày đặc zombie đang di động, trên hai bên đường có có rất nhiều Licker, trên người chúng tịnh không có xúc tu thò ra như zombie, nhưng không ngờ lại vươn ra rất nhiều gai nhọn, gai nhọn bằng xương đỏ như máu làm người nhìn thấy đáy lòng phát lạnh.

Chờ đến khi Chiêm Lam bắt đầu lái xe bus, Trịnh Xá thấp giọng nói bên tai nàng:

- Toàn lực chạy tới, vô luận có chuyện gì xảy ra cũng không được dừng lại! Yên tâm đi, chúng ta nhất định sẽ bảo vệ được chiếc xe này! Chạy đi!

Chiêm Lam nghe vậy gập đầu, nàng nhắm mắt lại rồi nhấn thẳng chân ga, tinh thần lực tảo miêu đưa tất cả mọi vật trên mặt đường cũng xe cộ chắn ngang hiện lên rõ ràng, dưới sự điều khiển của nàng, xe bus dùng tốc độ nhanh nhất lao tới phía trước.

Đám zombie phảng phất như cũng phát hiện ra sự tồn tại của xe bus, chúng bắt đầu lắc lư, tiến tới chỗ chiếc xe. Mấy con zombie đi đầu bị hung hăng đánh bay đi, sao đó là một loạt đạn bắn tới, đẩy tất cả đám zombie chắn đường đổ ập xuống đất, tiếp đó bánh xe to lớn của xe bus chèn thẳng lên.

-Không được!

Chiêm Lam đột nhiên hét lên:

- Không được a, xúc tu trong cơ nhục của đám zombie này là bằng thứ gì đó, không thể ép vỡ, có rất nhiều xúc tu dính lên bánh xe, xe bus không thể chèn lên zombie nữa!

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá vội vàng lấy lựu đạn siêu mạnh trong Nạp giới ra, hắn quát lớn:

- Trương Hằng Alice, các ngươi tấn công Licker nhảy tới xe! Ngàn vạn lần không được để bọn chúng bò lên nóc xe! Trình Khiếu, ngươi phụ trách dùng lưỡi búa công kích zombie xung quanh trèo lên mép xe! Triệu Anh Không phụ trách bảo vệ mọi người! Những người còn lại dùng súng bắn zombie!

Vừa dứt lời, Trịnh Xá hung hăng giật chốt một khối lựu đạn siêu mạnh, tiếp đó cơ nhục trên một tay hắn nhanh tróng phồng lên. Trịnh Xá gào lên một tiếng ném lựu đạn ra xa, quả lựu đạn bay thẳng ra phía trước, được hơn một trăm mét thì nổ tung ngay giữa không trung. Một luồng sóng nhiệt lập tức ập thẳng về phía xe bus, đến khi luồng khí nóng đi qua, một khoảng đất lớn trước mặt đã chỉ còn một đám huyết nhục mơ hồ, đám zombie đã sớm bị lựu đạn siêu mạnh tẩy sạch...

181. Nguy Cơ Sinh Hóa Đại Bộc Phát (3)

Trịnh Xá hai mắt đã đỏ ngầu, hắn gào lên:

- Chạy đi, may chạy đi!

Nói xong, hắn cầm quân đao hung hăng chém thẳng xuống chỗ mép xe, một cánh tay zombie lập tức bị cắt thành hai đoạn. Ở phía sau hắn, mọi người đều lấy vũ khí không ngừng bắn về phía đám zombie, may mắn là lựu đạn nổ kịp thời, xe bus không ngừng chạy, khi tiến vào trong phạm vi vụ nổ, lượng zombie đã ít hơn rất nhiều.

Cùng lúc đó, Trương Hằng hai mắt đã biến thành mờ mịt, sau khi sử dụng tâm thần ngưng tụ, hắn đã không còn cảm thấy sợ hãi với cảnh tượng huyết nhục mơ hồ này. Hơn thế nữa, Chiêm Lam đã cấp cho hắn một vị trí trong tâm linh tỏa liên, hai chỗ còn lại phân biệt là Trịnh Xá và Triệu Anh Không, cho nên Trương Hằng lúc này ngắm bắn gần như chính xác trăm phần trăm. Khi con Licker đầu tiên thân thể đầy gai nhọn nhảy tới, Trương Hằng đã xoay người giương cung tròn như vầng trăng, một điểm hàn tinh lóe qua, khi Licker rơi xuống nóc xe toàn thân nó đã biến thành một đám tro bụi.

Alice cùng mấy nhân vật trong phim đều tròn mắt nhìn uy lực của cung tên, bọn họ nhìn Trương Hằng bắn ra một mũi tên nữa vẻ không dám tin. Bọn họ căn bản không nhìn thấy nổi bóng dánh mũi tên, sau đó là Licker trong nháy mắt biến thành tro bụi, phảng phất như thứ bắn ra là laser, uy lực này, tốc độ này, độ chính xác này, làm mấy nhân vật trong phim đều ngây ngốc.

Trước đó, rất nhiều người nhìn thấy Trương Hằng vẫn luôn mang theo một cây trường cung cổ phác, không ai biết thanh trường cung này rút cuộc có uy lực gì, mãi đến lúc này, đám nhân vật trong phim mới nhìn Trương Hằng với ánh mắt gần như là kính sợ.

-Mọi người đứng vững!

Trịnh Xá căn bản đã không thể quan tâm tới mọi người chiến đấu với Licker và zombie phía sau, hắn vẫn gắt gao ngăn cản vô số zombie đang từ từ xuất hiện phía trước. Thành phố khổng lồ này ít nhất cũng phải có mấy chục vạn người, trong đó một nửa biến thành zombie, vậy số lượng zombie chắc chắc cũng phải hơn mười vạn. Giờ phút này, số lượng zombie tụ tập xung quanh bọn họ tuyệt đối phải hơn một vạn, zombie dày đặc, không chỉ như thế, còn Licker, Cerberus, thậm chí còn lác đác có một hai con zombie biến dị cả người đầy xúc tu, những thứ này đủ khiến mọi người chết không có chỗ chôn... nếu như xe bus dừng lại.

Trịnh Xá nghiến răng, hắn lại lấy ra một quả lựu đạn siêu mạnh, giật chốt, tiếp đó ném mạnh ra xa...

Một đoạn đường này chỉ vỏn vẹn vài km, nhưng bên ngoài xe đã vương đầy máu thịt rữa nát, mọi người cũng gần như sắp kiệt sức, mãi đến lúc này, tổng số zombie xung quanh mới dần dần thưa thớt.

Trịnh Xá thở ra một hơi, hắn vội vàng quát:

- Mọi người kiểm tra lại một lượt vũ khí của bản thân, súng ống, đạn dược ta còn rất nhiều. Trương Hằng, ngươi còn bao nhiêu tên? Có ai bị thương không?

Mọi người đều thông báo tình huống đạn dược của mình, đạn của Trịnh Xá chỉ có Alice và mấy người dùng súng lục là sử dụng được, đạn súng máy Carlos còn hai băng, cũng may thân thủ hắn cũng không tệ, cho

http://tieulun.hopto.org

dù không có đạn vẫn có chiến lực cơ bản, Trương Hằng còn 64 mũi tên, ma pháp trượng của Tiêu Hoành Luật đã dùng hết một cây. Nói tóm lại, đạn dược và tinh lực của mọi người cơ hồ đã tiêu hao hơn một nửa, đặc biệt là hai gã tân nhân, còn có cô gái cầm máy quay, Jason, bốn người bị hù dạo một trận thê thảm, nhìn sắc mặt bọn họ đều trắng bệch. So với họ, Angela còn kiên cường hơn nhiều, ít nhất cố bé này một mực ngồi yên trên ghế, phảng phất như không cảm thấy sự uy hiếm của đám zombie đông đặc.

Khi mọi người nghỉ ngơi, Jill lấy thuốc lá Trịnh Xá tặng nàng ra cho mọi người, sau khi châm nàng vội vàng rít một hơi thật dài, hết gần một phần tư điếu, bấy giờ mới thở hắt ra một hơi, nói:

- Quá đáng sợ, nếu như loại virus này lây lan ra ngoài thành phố.... Loài người chúng ta có lẽ chỉ có đường diệt vong thôi, đơn giản là quá đáng sợ....

Alice cũng hút một hơi thuốc nói:

- Đã không chỉ là đáng sợ, T-Virus này không biết vì nguyên nhân gì đã bắt đầu tiến hóa. Không biết các ngươi có để ý không, trong đàn zombie, ta còn thấy có mấy con chuyên đi ăn các zombie khác, cả người đầy xúc tu to như cánh tay, không ngừng tóm lấy zombie nuốt vào, sau đó cơ thể liền lớn lên một chút. Trong vô số zombie, ta nhìn thấy rõ ràng có mấy con biến dị như thế... Cũng không biết đến cuối cùng T-Virus sẽ biến thành cái gì, thật hy vọng chúng ta sẽ không biến thành thịt vụn dưới đám xúc tu ấy...

Trịnh Xá cũng rít mấy hơi dài, hắn bấy giờ mới nói:

- Vô luận thế nào, sống sót mới là chuyện cấp bách nhất... Bọn chúng đã tiến vào trung tâm thành phố rồi, không biết chúng có gặp vô số zombie tập kích không?

.....

Trong một bãi đỗ xe ở phía tây bắc mọi người, một chiếc xe du lịch chợt sáng đèn, tiếp đó đâm tung cửa sắt chạy ra. Đồng thời, gã lái xe còn gào lên mấy câu, chửi mắng mấy người đứng phía sau, bất quá nhìn bộ dạng cả người run rẩy của hắn, có lẽ hắn đang chở theo thứ gì rất đáng sợ.

Ý thức của mọi người đều được hai gã tinh thần khống chế giả liên kết lại, cho nên sau khi tinh thần lực tảo miêu phát hiện phía trước có một lượng lớn zombie và một con zombie khổng lồ kỳ dị, tất cả đều ồ lên một tiếng ngạc nhiên.

Trịnh Xá mặt mang vết sẹo cười lạnh nói:

- Trò đùa chó chết của Chủ Thần đây, mượn tay đám zombie này cản bước chúng ta, gia tăng thêm nguy hiểm... Trận chiến nhàm chán này, mọi người ở đây chờ môt chút.

Nói xong, hắn trực tiếp đá văng cửa sổ thủy tinh ở bên cạnh xe, sau đó xoay người nhảy lên, cả người đã đứng trên nóc chiếc xe đang chạy.

Trịnh Xá mặt có vết sẹo hai tay vung lên, từ sau lưng hắn từ từ thò ra hai đoạn xương, hai đoạn xương này càng lúc càng dài, đến cuối cùng không ngờ vụt duỗi ra, biến thành một đôi cánh màu đen, lớp da trên cánh đen bóng, có thể nhìn thấy mạch máu khớp xương ở dưới da, đôi cánh này tựa hồ là cơ thịt bao phủ quanh khớp xương, cứ như vậy mà hình thành.

Trịnh Xá mỉm cười lạnh lùng, dưới chân dùng sức đạp một cái, tiếp đó nhanh chóng vọt tới chỗ rẽ ở ngã tư trước mặt...

Đến khi xe du lịch chạy tới nơi, Trịnh Xá hai tay bùng lên hai ngọn lửa màu đen kịt, trước mặt hắn khắp nơi đều là dấu vết bị thiêu đốt, vô số mảnh vụn zombie đang bốc cháy dưới đất. Đó còn chưa tính là gì, rất nhiều Licker và một ít zombie khổng lồ đầy xúc tu, bọn chúng đều bị chém thành vô số đoạn, đương trường ngoại trừ Trịnh Xá coi như hoàn hảo, mỗi đám thi thể tan nát dưới đất đều có ngọn lửa đen đang cháy, ngoài ra, thậm chí một con zombie bình thường cũng không có.

-Chúng ta không gặp nhiều zombie, nhưng trong đó có mấy con biến dị, có lẽ Chủ Thần muốn hạn chế thực lực của chúng ta cho nên phái phần lớn lực lượng tới công kích....

Trịnh Xá chậm rãi vung vẩy đôi cánh đen, hắn bay lên nóc xe hạ xuống, vết sẹo hung ác trên mặt thật sự làm người khác trông thấy phải kinh hãi, hắn ngồi xuống nói:

http://tieulun.hopto.org

- Tiến lên, đuổi theo bọn chúng... Giết chết tất cả!

.....

Cùng lúc ấy, cách đó hơn mười km, đám người Trịnh Xá cũng gặp một con zombie cực lớn cả người đầy xúc tu chặn lại. Con zombie này phảng nhất như một con bạch tuộc quái vật, cả người đều là vòi hút„ một khi bị bắt trúng, da thịt, xương cốt chỗ đó sẽ bị hút vào cơ thể nó. Mọi người từng trơ mắt nhìn một zombie bị hút sạch sẽ, mà mỗi lần ăn thịt một zombie, con quái vật bạch tuộc này lại lớn lên một chút, chỉ từ hình dáng bây giờ, con quái vật này đã cao hơn ba mét.

Con quái vật bạch tuộc này trực tiếp từ mái nhà rơi xuống, khi Trương Hằng phát hiện ra, chuẩn bị nhắm bắn, nó đã rơi lên nóc xe, căn bản vô pháp bắn tới, chỉ có mấy người Alice bắt đầu liều mạng siết cò súng. Khi bọn họ đang liều mạng công kích, một cái xúc tu từ bên cạnh xe xuyên thẳng vào, thoáng cái đã bắt trúng tay Khương Triết, tiếng kêu thảm của nam nhân này còn chưa kịp phát ra, cả người hắn đã bị hung hăng kéo tuột ra phía cửa kính, chỗ cánh tay cơ hồ đã bị hút mất một nửa vào xúc tu.

May mắn Trịnh Xá vẫn trong tinh thần lực tảo miêu chú ý tới động tĩnh của những người còn lại, khi Khương Triết bị kéo ra chỗ cửa sổ, hắn đã vọt tới, một đao chém thẳng, nhưng không thể chém vào xúc tu đã rụt ra ngoài cửa kính mà là chém cụt cánh tay Khương Triết. Máu tươi lập tức bay tung tóe, còn Khương Triết rút cuộc cũng đổ vật xuống.

-Trương Hằng, dựa vào quét hình nhắm bắn, mau bắn đi!

Trịnh Xá gào lên, bởi vì hắn nhìn thấy rõ ràng, bốn phía xung quanh xe đều là xúc tu đang vung vẩy, chuẩn bị tùy lúc tập kích mọi người trong xe.

Phản ứng của Trương Hằng cũng cực nhanh, Trịnh Xá vừa hét lên, hắn đã giương cung nhất tiễn, trực tiếp bắn thủng nóc xe, đám xúc tu đang lao vào trong xe mới đi được nửa đường, tiếp đó từ từ khô quắt lại, khi cơ thể bạch tuộc tan vỡ, những xúc tu này cũng rơi xuống đất.

-Cẩn thận! Trương Hằng, điên cuồng bắn đi, không cần cố kỵ gì nữa, chỉ cần lưu lại hai mươi mũi, không, mười mũi là đủ rồi! Bắn đi!

Trịnh Xá quát lớn, đồng thời hắn đưa tay bám lấy nóc xe, dùng sức kéo một cái bay người lên trên, ngoài dự tính của hắn, Triệu Anh Không không ngờ cũng phi người lên nóc xe.

Từ hai bên đường, không ngừng có zombie mang xúc tu lao ra, trong đó có không ít con tiến tới hai bên xe, thậm chí trên nóc xe cũng có, lực công kích của Triệu Anh Không khi sử dụng tơ kim loại thực sự khủng bố, nàng lăng không vung sợi tơ, một con zombie người đầy xúc tu bị chém thành mấy đoạn, tiếp đó lại thu hồi tơ kim loại ném về một con khác.

Trịnh Xá rất mừng rỡ, hắn cũng không yếu thế, ngoài tay phải nắm chặt quân đao, tay trái đã rút Cuốn sách của Anubis ra, tiếp đó trong miệng không ngừng tụng niệm âm tiết Ai Cập cổ huyền bí. Khi một đợt zombie xúc tu xông tới, mấy cây thương khổng lồ đằng đá đột ngột lao ra từ dưới đất, trong nháy mắt đã xuyên thẳng bọn chúng lên trên, xe bus cũng nhân cơ hội, vội vã rời đi...

182. Truy Đuổi Và Chạy Trốn (1)

-Không có việc gì chứ?

Trịnh Xá thở dài nhìn Trình Khiếu hỏi.

Trình Khiếu rút kim châm khỏi người Trương Khiết nói:

- Về cơ bản không có vấn đề gì, virus cũng không thể truyền vào cơ thể hắn nhanh như vậy, đã dùng thuốc cầm máu, băng bó lại. Bất quá ta nghĩ hắn cũng không có gì đáng ngại, cánh tay chỉ cần trở về Chủ Thần không gian là có thể hồi phục, bây giờ để hắn ngủ đi.

Liên tục trải qua hai giờ khổ chiến, mọi người cơ bản đều trong tình trạng kiệt sức, đặ biệt là sau một hồi công kích của đám zombie xúc tu, mấy cái xúc tu vũ lộng làm người xem da đầu tê dại. Sau khi lao lực một hồi, bây giờ được thư giãn một chút mọi người đều không muốn động đây tý nào.

http://tieulun.hopto.org

Khương Triết là người duy nhất bị thương qua hai lần tập kích, tay hắn đã bị thương nghiêm trọng, hơn nửa cánh tay bị Trịnh Xá chặt đứt. Nhưng vạn hạnh trong bất hạnh, hắn vốn là tân nhân chẳng có lực chiến đấu gì, bị thương như vậy cùng lắm là làm hắn tiếp tục không có chút chiến lực nào thôi, đối với đoàn đội cơ bản không có ảnh hưởng gì.

Trình Khiếu thu hồi kim châm vào hộp, hắn bấy giờ mới nói:

- Kỳ thực một đao này phi thường lợi hại... Vết thương dược cắt ra chỉnh tề, nếu như có thể tìm được lại cánh tay hắn, chỉ cần dùng biện pháp hiện đại thì có thể nối liền như cũ, ha ha ha ha...

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn đột nhiên nhớ lại chuyện bác sỹ lang sói của Ấn Châu đội trước kia, hình như bác sỹ lang sói có thể nối liền cánh tay bị cụt, hắn vội vàng hỏi:

- Y thuật ngươi học được có biện pháp nối liền cánh tay cụt không? Khớp xương, thần kinh, tất cả đều nối lại.

Trình Khiếu suy nghĩ một chút nói:

- Có lẽ từ chỗ Chủ Thần có thể hoán đội các loại dụng cụ y học hoặc đạo cụ gì khác, nhưng trước mắt ta không có biện pháp nối liền cánh tay bị cụt. Vô luận là nói liền thần kinh hay là trong thời gian ngắn nối liền khớp xương, đều là chuyện hiện tại ta không làm được... Ít nhất là trong tình huống không có thiết bị y tế.

Trịnh Xá gật đầu, hắn nói:

- Sau khi bộ phim kinh dị này kết thúc, ngươi nhất định sẽ có cơ hội hoán đổi đầy đủ thiết bị y tế... còn có rất nhiều loại thiết bị y tế kỹ thuật cao hoặc ma pháp truyền thuyết, trước tiên vẫn phải mọi người chúng ta còn sống...

Chiêm Lam vẫn yên lặng ngồi lái xe, Trịnh Xá cũng không thúc giục, chỉ ngồi cạnh nàng yên lặng nhìn con đường tối đen như mực phía trước, hơn nửa ngày sau, hắn mới thì thào nói:

- Tình hình như vừa nãy... ngươi đều không sợ hãi sao? Vạn nhất có quái vật tới công kích ngươi thì sao?

Chiêm Lam vẫn nhắm mắt như cũ, nàng đột nhiên mỉm cười nhẹ nhàng nói:

- Không cảm thấy sợ hãi, bởi vì ta tin tưởng ngươi... Còn có mọi người nhất định có thể bảo vệ ta. Mặc dù ta không có chiến lực gì nhưng ta tin tưởng mọi người nhất định có thể giải quyết định nhân, nhất định có thể bảo vệ bọn họ, ngươi lúc đó hoàn toàn phó mặc an toàn phía sau cho Anh Không, đó không phải cũng là biểu hiện của tín nhiệm sao?

Trịnh Xá gãi gãi đầu nói:

- Kỳ thật lúc ấy căn bản không kịp nghĩ tới mấy chuyện này, sau khi mở cơ nhân tỏa hoàn toàn tập trung tinh thần, sao còn có thể suy nghĩ nhiều như vậy a. Lúc đó chỉ nghĩ cách giết chết tất cả quái vật tấn công chúng ta, sau đó không thể để đám quái vật này rơi vào trong xe, cứ như thế không ngừng huy động vũ khí, sau đó sử dụng Cuốn sách của Anubis, sau đó là tránh né rồi tấn công... Nghe ngươi nói như vậy, ta mới nhớ lúc đó đã hoàn toàn giao phía sau cho Triệu Anh Không rồi.

Chiêm Lam cười hì hì nói:

- Đâu chỉ là ngươi giao phía sau lưng mình cho Anh Không, cả Anh Không lúc ấy cũng toàn tâm toàn ý giao phía sau mình cho ngươi. Lúc ấy hai người các ngươi không hề cố kỵ phía sau mình có quái vật công kích hay không, có lẽ trong trạng thái như vậy mới giúp các ngươi bảo vệ được hai bên xe bus, không để bất cứ quái vật nào tới tấn công chúng ta.

Cách đó không xa, Triệu Anh Không đang cúi đầu như ngủ, khuôn mặt nàng chợt hơi đỏ lên, sau đó khẽ dịch người quay lưng về phía Trịnh Xá và Chiêm Lam. Trịnh Xá mặc dù không phát hiện có gì khác lạ, nhưng Chiêm Lam lại hi hi cười xấu, nụ cười làm hắn không thể hiểu nổi.

Trong lúc bọn họ đang nói chuyện, đột nhiên trên trời vang lên tiếng cách quạt ầm ầm, mọi người lập tức tỉnh dậy, tất cả nhìn ra ngoài cửa sổ xe. Mấy chiếc máy bay thực trăng đang bay trên đầu mọi người, tiếp

http://tieulun.hopto.org

đó thấy trực thăng từ từ hạ xuống, không lâu sau, tất cả nghe thấy trên nóc xe truyền đến một tiếng kim loại va chạm vào nhau sắc gọn, rõ ràng là có vật gì cứng vừa rơi vào nóc xe.

Trịnh Xá cùng mọi người liếc mắt nhìn nhau, hắn trực tiếp từ cửa sổ nhảy lên nóc xe, chỗ đó quả nhiên có một cái hộp sắt màu đen, Trịnh Xá nhấc cái hộp lên nhưng nó cũng không nặng như hắn tưởng tượng.

Hắn từ trên nóc xe trở lại bên trong, mọi người nhìn thấy chiếc hộp trong tay hắn vội xô cả tới. Đến khi Trịnh Xá mở hộp ra, mọi người mới biết bên trong là một chiếc điện thoại vệ tinh, mà lúc này điện thoại đang khẽ rung.

Trịnh Xá cầm lấy máy điện thoại, bên trong lập tức truyền đến âm thanh của một người trẻ tuổi nói:

- Xin chào, Trịnh Xá tiên sinh, ta là người quản lý những sự kiện phát sinh trong thành phố này, nói từ góc độ nào đó, ta cũng là người phụ trách vấn đề an toàn của ngươi, có thấy mấy chiếc trực thăng trên đầu không? Một khi phía dưới có động thái nào khác thường, trực tăng sẽ trực tiếp biến chiếc xe của các ngươi thành một đống lửa. Xin đừng nghĩ rằng công ty không dám hủy diệt vật phẩm trân quý như ngươi, so với việc ngươi chạy trốn sau đó trở thành địch nhân của công ty, không bằng hiện tại triệt để tiêu diệt ngươi...

Trịnh Xá thở ra một hơi nói:

- Ta vốn đang đi tới tru sở của công ty ở thành phố này cho nên uy hiếp của ngươi đối với ta không có ý nghĩ, đội lính đánh thuê vũ trang mà ta nói đã xuất hiện, ta nghĩ ngươi thông qya hệ thống giám thị hẳn là đã tìm được chỗ của bọn chúng phải không? Nếu như không ngại, ta hy vọng các ngươi có thể phái vài chiếc trực thăng tới giải quyết bọn chúng, ta tự nhiên sẽ tới trụ sở công ty.

Giọng nam kia tựa hồ rất bất mãn nói:

- Đúng vậy, có một đám người có vũ trang không rõ lai lịch đang đuổi tới phía sau ngươi, nhưng khoảng cách với các ngươi còn hơn mấy chục km! Căn bản không cần quan tâm tới bọn chúng, Trịnh Xá tiên sinh, nếu như ngươi thật sự lo lắng về sự uy hiếp của bọn chúng vậy không ngại lên trực thăng tới trụ sở công ty đi, ở đây chúng ta có đủ hỏa lực để bảo vệ ngươi, hoặc ngươi cũng có thể rời khỏi thành phố này tới tổng bộ công ty chúng ta, thế nào?

Trịnh Xá cười lạnh nói:

- Ngươi cho rằng ta sẽ vứt bỏ đồng đội một mình chạy trốn sao? Ta nói cho ngươi biết trước, thực lực của đội lính đánh thuê kia vượt xa sự tưởng tượng của ngươi, nếu như ngươi cho rằng có thể cực kỳ dễ dàng giải quyết bọn chúng, vậy ngươi lầm, lầm to rồi!

Giọng nam kia gần như hét lên:

- Ngươi đừng tưởng rằng....

-Để sáu đội lính đánh thuê tới công kích đội ngũ kia, nhất định phải bắt sống ít nhất hai người, một trực thăng tiếp tục bảo vệ xe bus đi tới.

Một thanh âm băng lãnh ngắt lời của nam nhân kia, giọng nam kia lập tức im bặt, thanh âm băng lãnh tiếp tục nói:

- Trịnh Xá, là nhân viên công ty, có một số chuyện ta nghĩ ngươi hẳn là đã biết.... Công ty sẽ vì mục tiêu phát triển mà nỗ lực tối đa, nhưng cũng đồng thời vì bất cứ nguy hiểm nào mà nỗ lực tất cả, cho nên ngươi có thể đề xuất yêu cầu trong phạm vi chúng ta có thể chấp nhận được, nếu như yêu cầu vượt quá phạm vi, công ty sẽ lựa chọn biện pháp cứng rắn... Có thể trực tiếp hủy diệt thành phố này.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi nói:

- Ta không có yêu cầu gì đặc biệt? Hai yêu cầu duy nhất, cho chúng ta một trực thăng chuyện chở quân dụng, ta cùng đồng bọn phải tới trạm kiểm tra, ở đó bọn họ sẽ tiếp nhân kiểm tra, nếu như không nhiễm virus, hy vọng công ty sẽ thả họ. Bản thân ta sẽ ở trên trực thăng nhìn bọn họ bình yên, đến lúc đó sẽ theo trực thăng tực tiếp tới tổng bộ công ty. Ta biết các ngươi không yên tâm vì thế ta sẽ không xuống khỏi trực thăng, thế nào?

Thanh âm băng lãnh kia trầm mặc một chút rồi nói chắc chắn:

http://tieulun.hopto.org

- Được, ta đại diện cho hội đồng quản trị đáp ứng yêu cầu của ngươi, trong vòng nửa giờ sau khi ngươi tới trụ sở công ty trực thăng sẽ đến. Đương nhiên, nếu đã là giao dịch hội đồng chúng ta hy vọng khi ngươi tới trụ sở công ty, có thể chiến đấu một trận với vũ khí sinh hóa mạnh nhất mà chúng ta nghiên cứu ra, Nemesis số hai, là một vũ khí sinh hóa thể chất siêu cường. Nếu như người có thể chiến thắng hắn, hội đồng chúng ta thậm chí có thể cấp cho ngươi tư cách thành viên nội bộ công ty...

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Những chuyện này để nói sau, trước mắt đưa chúng ta an toàn tới tầng thượng trụ sở rồi hãy tính. Nhân tiện nói luôn, chúng ta tới trụ sở công ty đại khái cần khoảng một giờ nữa, chúng ta đã chiến đấu một ngày một đêm, đã rất đói rồi, cho nên ta hy vọng nhân viên trực tại đó có thể chuẩn bị cho chúng ta một số thứ để ăn. Đương nhiên, tốt nhất là thức ăn đóng hộp hoặc gói kín, thức ăn từ ngoài chuyển vào cũng được, ta không hy vọng ta và đồng đội ăn xong lại biến thành zombie.

Thanh âm băng lãnh kia a một tiếng đáp:

- Đây là chuyện nhỏ... Không thành vấn đề, các ngươi cứ yên tâm tới tầng thượng công ty đi, là đối tượng giao dịch, công ty tuyệt đối sẽ không ra tay với các ngươi. Vậy ta hy vọng có thể gặp mặt trực tiếp với Trịnh Xá tiên sinh ở tổng bộ công ty, hẹn gặp lại!

Vừa dứt lời, thanh âm băng lãnh này cũng đồng dạng biến mất.

Trịnh Xá thở hắt ra một hơi, khi hắn nhìn thấy sáu chiếc trực thăng trên trời bắt đầu bay về hướng tây bắc, trong lòng hắn mới hơi hòa hoãn một chút. Cho dù nói thế nào, gặp phải công kích của trực thăng có trang bị tên lửa, cho dù Ác Ma đội có mạnh đến mức nào bọn chúng cũng không thể không hề bị thương tổn. Chỉ cần có thể tiêu hao một ít lực lượng, thậm chí vận khí tốt có thể giết được một hai tên trong số bọn chúng đã là trợ giúp rất lớn rồi.

"Sau đó... Ta cầu xin, hãy để tất cả có thể cùng sống sót!"

183. Truy Đuổi Và Chạy Trốn (2)

Xe bus chạy thẳng tới, mặc dù trên đường vẫn gặp zombie nhưng đều là zombie bình thường, nhiều nhất cũng chỉ có một lần gặp ba con Licker đang bò trên tường, nhưng bọn chúng lại dẫn tới tên lửa công kích, ba con Licker trực tiếp bị bắn thành mảnh vụn.

Có lẽ để biểu diễn uy lực mạnh mẽ của tực thăng vũ trang, cũng có lẽ để cảnh cáo đám người Trịnh Xá không nên khinh thường vọng động, chiếc trực thăng này dọc đường đi luôn phi thường hiếu động, dù chỉ là một con zombie bé tí teo rất vô tội đứng đằng xa cũng bị trực thăng đưa súng máy công kích, tiếp đó bị bắn thành mảnh nhỏ.

Trịnh Xá chẳng thèm để chiếc trực thăng này vào mắt, đừng nói là súng ngắm của hắn, chỉ cần cung tên của Trương Hằng là đủ để dễ dàng bắn rơi chiếc trực thăng này rồi. Đương nhiên, từ mức độ nào đó mà nói, uy lực của chiếc trực thăng này cũng rất lớn, ít nhất là đối với mọi người, trực thăng này thật sự có tính uy hiếp.

Alice từ lúc biết mọi người sẽ đến công ty, nàng tựa hồ có chút buồn bã, mãi hơn nửa ngày sau mới thì thào nói:

- Ta nên rời khỏi đội ngũ thì tốt hơn, mặc dù biết đường này sẽ rời khỏi thành phố, nhưng ta thật sự không muốn trở lại công ty... Công ty này làm ta cảm thấy rất kinh khủng, hơn nữa ta hy vọng có thể tố cáo sự thật về nó với thế giới bên ngoài, vì thế ta rời đi thì tốt hơn.

Trịnh Xá vội vàng nói:

- Yên tâm đi, sau khi lên trực thăng, ta sẽ khống chế nó, tất cả mọi người có thể sử dụng trực thăng rời khỏi thành phố này, còn về chuyện ở tổng bộ công ty thì vứt hết đi, ai lại thật sự muốn đến cái gì tổng bộ ấy chứ... Bất quá, ta hy vọng có thể để đồng đội của ta đưa Angela tới trạm kiểm tra, cha cô bé đang đợi ở đó, đồng đội của ta cũng có thể từ đó rời khỏi thành phố này, mọi người cảm thấy thế nào?

http://tieulun.hopto.org

Trên thực tế một đoạn này kịch bản cũng đã thay đổi, đó chính là số phận của cha Angela rất có thể sẽ không bị súng bắn chết, bởi vì trước đó hắn đã liên lạc với quản lý công ty, hắn không tin quản lý công ty trong tình huống vội vã xử lý thông tin về hắn mà vẫn còn tinh lực đi quản xem một bác sỹ nghiên cứu đang làm cái gì. Vì thế rất có khả năng cha Angela sẽ không chết, ngược lại, có thể ở ngoài trạm kiểm tra chờ cô bé.

-Cho dù thế nào trước tiên cứ tới trụ sở công ty đã, Alice, yên tâm đi, nhất định ta sẽ để mọi người có thể an toàn rời khỏi thành phố này...

Trịnh Xá thì thào nói.

Cùng lúc đó, sáu chiếc trực thăng cũng nhanh chóng tới gần Ác Ma đội, bay không lâu, bọn họ đã thấy một chiếc xe du lịch đang chạy trên đường, trực thăng đi đầu lập tức đưa tên lửa nhắm vào chiếc xe. Tuy nhiên, chưa đợi phi công ấn nút, trước mặt bọn hắn chợt tối đen, một đạo hắc sắc hỏa diễm bùng lên, chiếc trực thăng ở giữa không trung bị cắt thành hai đoạn, tiếp đó nổ tan tành.

Trịnh Xá mặt có vết sẹo tay cầm một thanh cự kiếm mang theo ngọn lửa màu đen bốc cháy bừng bừng, sau lưng hắn phe phẩy một đôi cánh thịt màu đen, cả người lơ lửng giữa không trung, chiếc trực thăng vừa rồi rõ ràng là bị hắn dùng kiếm chém vỡ.

Gã phi công trên một chiếc trực thăng khác hoàn toàn sững sờ, hắn ngây người ra mấy giây cuối cùng cũng gào lên, đồng thời đưa súng máy nhắm thẳng về phía Trịnh Xá. Ngay lập tức, ngọn lửa từ họng súng phụt ra dài hơn nửa mét, vô số đường đạn có thể thấy được bằng mắt thường lao về phía hướng Trịnh Xá, nhưng trước khi đầu đạn tới nơi toàn thân Trịnh Xá đột nhiên ầm đạm, cả người biến thành vô số con dơi nhỏ bay ra xung quanh. Đám dơi này cực kỳ linh hoạt, bay lướt qua chỗ trực thăng rồi lại tập hợp lại, hai tay vừa mới hồi phục đã giơ cự kiếm chém xuống chiếc trực thăng. Một luồng lửa đỏ lại bùng lên giữa không trung, ánh lửa từ vụ nổ sáng rực thậm chí cách xa mấy km cũng có thể nhìn thấy.

Trịnh Xá cười lạnh nói:

- Giết chết tất cả... Không để lại người sống!

Thanh âm của Sở Hiên vang lên trong ý thức hắn nói: "Không để lại một chiếc trực thăng sao? Phỏng chừng trong nửa giờ có thể đuổi kịp bọn chúng".

Trịnh Xá nở một nụ cười dữ tợn nói: "Không cần, cứ chậm rãi chơi đùa đi, giải quyết đối phương quá nhanh thì chẳng có ý nghĩa gì nữa, hơn nữa cò là bản chính của ta a, ngươi không cảm thấy chuyện này làm người ta rất mong chờ sao?"

"Giống như mèo vờn chuột vậy, để bọn chúng nghĩ rằng sắp có thể hoàn thành nhiệm vụ, chạy đúng đường sống, đến lúc đó... Ha ha ha ha..."

Trịnh Xá cười lớn, tiếng cười mang theo sát ý âm trầm, đặc biệt phối hợp với vết sẹo như con rết trên mặt hắn, còn có đôi cánh đen không ngừng ve vẩy sau lưng, lúc này trông hắn giống như ác ma khủng bố, dữ tợn...

Khoảng mấy phút sau, trên chiếc xe bus chở Trung Châu đội, điện thoại vệ tinh đột nhiên vang lên, Trịnh Xá kỳ quái nhấc máy lên, thanh âm băng lãnh kia lại vang lên trong máy:

- Trịnh Xá tiên sinh phải không? Ta thay mặt hội đồng hỏi ngươi một chuyện... Đội linh đánh thue truy lùng ngươi, bọn chúng rút cuộc là thuộc thế lực nào? Thật sự là đối thú giấu mặt của công ty sao? Ta hy vọng ngươi có thể thành thật trả lời.

Trịnh Xá trong lòng nhảy lên, hắn vội vàng nói:

- Không sai, thật sự là lính đánh thuê của một thế lực khác, bọn chúng cũng là thế lực nghiên cứu về phương diện sinh hóa, ý đồ lật đổ công ty Umbrella, còn chúng thì nhân cơ hội nổi lên, có vấn đề gì sao?

Thanh âm kia trầm mặc một lúc lầu rồi mới chậm rãi nói:

- Sau chiếc trực thăng vũ trang... tất cả bị tiêu diệt trong vòng hai tiếng đồng hồ. Đây là số liệu ta vừa nhận được, trong băng ghi hình hai phút này cho thấy, đội ngũ đó cũng không phải con người, ít nhất trong

http://tieulun.hopto.org

đó có một tên có hình dáng và lực lượng không phải của loài người, còn có vũ khí của bọn chúng cũng làm công ty phải chú ý, loại vũ khí có lửa bao quanh đó tựa hồ chính là vũ khí năng lượng mà công ty sắp nghiên cứu ra... Tóm lại, vị trí của các ngươi hiện giờ cực kỳ không an toàn, hội đồng đã nhanh chóng điều trực thăng tới trụ sở công ty, các ngươi cần nhanh chóng tới đó, chờ đến lúc các người rời khỏi thành phố, chúng ta sẽ sử dụng tên lửa công kích toàn bộ khu vực.

Lời nói vừa dứt, thanh âm băng lãnh cũng phi thường dứt khoát cúp điện thoại, tin tức hắn vừa tiết lộ ra làm Trịnh Xá trong lòng lạnh ngắt.

Trong vòng hai phút tiêu diệt chiếc trực thăng vũ trang, hơn nữa có vẻ như sáu chiếc trực thăng này không gây được chút thương tổn nào đối với Ác Ma đội, lực lượng này không khỏi quá kinh khủng sao? Nếu ngư đổi lại là Trung Châu đội thì sao đây? Đừng nói là sáu chiếc trực thăng, ngoài nỗ lực hết sức còn phải dựa vào địa hình phục kích thì mới có thể, nhưng nếu cứ trực tiếp đối mặt ngạnh chiến, Trịnh Xá biết đội ngũ của mình căn bản không làm nổi. Tiểu đội Ác Ma.... quá cường đại.

"Không được, cho dù thế nào cũng không thể nganh chiến với chúng, cho dù thế nào cũng không được..."

Trịnh Xá trong lòng đã quyết định, hắn vội vàng nói với Chiêm Lam:

- Để ta lái xe đi, hy vọng có thể mau tới trụ sở công ty một chút.

Chiêm Lam ngạc nhiên nhìn hắn, sau đó nhấn phanh dừng xe rồi đứng lên, Trịnh Xá ngồi lên ghế lái xe, hắn hít một hơi thật sâu, tiếp theohai mắt vụt biến thành mờ mịt, đạp mạnh chân ga, chiếc xe bus điên cuồng lao đi.

Sử dụng vào trạng thái mở cơ nhân tỏa để lái xe, cách dùng này đối với người không mở cơ nhân tỏa mà nói không khỏi có chút quá xa xỉ, bất quá, giờ phút này Trịnh Xá đã bất chấp tất cả, chân ga gần như không ngả ra chút nào, tốc độ chiếc xe lên tới cực hạn. Đường đi rất rộng nhưng không ngừng có xe cộ hỏng chắn ngang, tốc độ như vậy không khỏi làm người ta có chút sững sờ, mấy người trong xe đều bị dọa đến sắc mặt trắng bệch, còn mấy tên phi công lái trực thăng đều phải cảm thấy xấu hổ.

Chờ đến khi mọi người xuống xe bus, từ xung quanh hơn mười tên cảnh vệ mặc sắc phục màu đen của công ty đã giơ nhắm vào bịn họ, trong đó một tên cầm một chiếc còng tay có vẻ muốn còng Trịnh Xá lại.

Trịnh Xá cười lạnh nói:

- Ta biết ý của các ngươi nhưng ta cũng cũng không muốn nói nhiều, chỉ một câu thôi. Ta không phải thứ để cho các ngươi tùy ý nhào nặn mà chúng ta là hai bên giao dịch bình đẳng... Để dự phòng các ngươi không thể để ý tới ý kiến của ta, ta quyết định cho ngươi và hội đồng xem một trò hay.

-Triệu Anh Không... trạng thái thiểm linh.

-Trương Hằng, bắn rụng cái trực thăng kia xuống.

Hiện tại đã không còn gì cấm kỵ nữa, tính mạng quái gì, dù sao cũng là nhân vật trong phim, hơn nữa còn là nhân vật thuộc thế lực đối địch, nếu chúng uy hiếp đến tính mạnh bản thân, biện pháp tốt nhất chính là triệt để tiêu diệt... Đồng thời cũng cho người của công ty Umbrella một cái cảnh tỉnh, nói cho chúng biết, trước mắt chúng không phải là một khối thit béo miễn phí mà là một miếng thịt khô phải trả tiền mới mua được... như thế mà thôi.

Triệu Anh Không trong mắt lóe lên quang mang, tiếp theo trong chốc lát đã biến mất trước mặt mọi người, cùng lúc đó, đầu của ba người gần mọi người nhất chợt bay lên, hơn nữa chỗ vết thương còn có ngọn lửa thiêu đốt, mà Triệu Anh Không lại xuất hiện phía sau bọn họ, tay làm động tác tung thứ gì đó, tiếp theo chỉ thấy nàng dùng sức kéo một cái, lại thêm mấy người bị cắt đứt đôi. Đến khi mấy người Alice phục hồi tinh thần chuẩn bị công công kích thì hiện trường đã chỉ còn lại gã cầm còng tay đang run rẩy đứng đó, còn Trương Hằng đã sớm giơ cung xạ kích, lai mũi tên đồng thời bắn ra, một trước một sau bay về phía trực thăng, tiếp đó mũi tên phía sau đánh lên mũi tên phía trước nổ tung lên. Một đạo ánh sáng mạnh liệt bùng lên, đến khi mọi người tỉnh táo lại mũi tên đã xuyên phá trực thăng bay ra xa tít tắp, còn chiếc trực thăng ngừng lại giữa không trung một chút rồi nổ tung....

Trịnh Xá lạnh lùng nói vào điện thoại:

http://tieulun.hopto.org

- Đừng bắt ta lặp lại lần nữa, chúng ta đang hợp tác, muốn có được lực lượng mạnh mẽ của bọn ta... Vậy xuất thành ý của các người đi!

184. Rơi Xuống Và..... Hy Vọng Bảy Mươi Km (1)

Thanh âm băng lãnh không nói cái gì, căn cứ theo những gì nhìn thấy qua camera giám sát, chiến lực mà Trung Châu đội vừa bạo phát trong chốc lát này trên thực tế cũng mạnh đến đáng sợ. Đương nhiên, công ty Umbrella tự nhiên là không biết loại trạng thái này không thể kéo dài, cộng thêm trong quá trình gián đoạn giữa những lần bắn của Trương Hằng, bản thân hắn cực kỳ yếu ớt, bọn họ không biết nên chỉ có thể cho rằng những người còn lại không hành động gì cũng có lực lượng tương đương hoặc ít nhất cũng không thua kém quá nhiều. Cứ như thế, thực lực của Trung Châu đội thật sự quá khủng bố.

Hơn nửa ngày sa, thanh âm băng lãnh kia mới nói:

- Hiểu rồi, chúng ta sẽ không cố ý khống chế tự do của ngươi và đồng đội, nhưng xin chú ý một chút, công ty cũng không thích bị uy hiếp...

Trịnh Xá cười nói

- Không ai uy hiếp công ty, chúng ta không phải hai bên giao dịch công bằng sao? Chỉ vỏn vẹn như thế thôi.

Thanh âm kia không đáp lại, một lát sau, điện thoại tự động ngắt.

Trịnh Xá thở ra một hơi, hắn nhìn mọi người nói:

- Đi thôi, lên tầng thượng tòa nhà chờ trực thăng tới, luôn tiện ăn chút gì đi. A a, mọi người đừng lo lắng, cùng nhau lên lầu đi.

Mọi người không nhìn đám thi thể trên mặt đất nữa, tất cả đi theo Trịnh Xá vào trong trụ sở công ty. Alice đã từng làm bảo vệ trong công ty, tự nhiên là vô cùng quen thuộc với tòa nhà to lớn này. Sau khi mọi người vào trong không lâu, hơn hai mươi cảnh vệ từ phía trong chạy ra, có lẽ bọn chúng đã nhận lệnh trước nên cũng không chĩa súng vào mọi người, chỉ có hơn mười cảnh vệ bảo vệ cửa chính, những người còn lại theo đám Trịnh Xá đi về phía cửa thang máy.

Mấy phút sau, mọi người cùng đám cảnh vệ đã lên tầng thượng công ty, lúc này trực thăng còn chưa tới, nhưng trên nền có một cái bàn tròn lớn, trên bàn có các loại đồ hộp và thực phẩm đóng gói đã được mở sẵn. Trong điều kiện như thế này không ngờ còn có thể mang lên nhiều như vậy, có thể thấy đám cảnh vệ đã vận dụng hết sức.

Trịnh Xá cũng không khách khí, hắn đi đầu tới chỗ chiếc bàn tròn ngồi xuống, tiếp đó cầm lấy một hộp thực phẩm bắt đầu ăn uống nhồm nhoàm. Thấy như vậy, mấy nam nhân cũng lần lượt ngồi xuống, có vẻ khi với ăn thì còn có chút ngắc ngứ nhưng sau đó thì cả nhóm đều ngấu nghiến như hùm như sói. Vất vả suốt một ngày một đếm, mắt thấy sắc trời đã dần sáng, bụng đã đối đến không chịu nổi nữa, tất cả đều ngồi xuống càn quét không ngừng.

Bộp bộp bộp!

Mấy tiếng vỗ tay truyền đến, một nam tử trẻ tuổi dẫn theo Nemisis to lớn từ từ tiến tới, hắn vỗ tay nói:

- Quả nhiên không hổ danh là người mang T-Virus thể siêu tiến hóa, đến cả thức ăn chứa T-Virus cũng có thể ăn ngon lành như vậy.

Trịnh Xá cũng không ngẩng đầu lên đáp:

- Ngươi có tin ta lập tức cắt đầu ngươi xuống làm bóng đá không? Đừng tưởng rằng thứ phía sau kia có thể bảo vệ ngươi, đừng tưởng đám cảnh vệ này có thể bảo vệ ngươi, ngươi hẳn đã biết trước cửa tòa nhà đã có chuyện gì phải không? Nếu như ngươi không biết, ta không ngại diễn lại một lần trước mặt cho ngươi xem.

Vẻ mặt tươi cười của nam tử kia chợt cứng lại, hắn cười khan hai tiếng nói:

- Đùa chút thôi mà, ngươi và đồng bọn rất mạnh mẽ, ta tự nhiên là rõ ràng, bất quá.... Bất quá ta rất tò mò a, người mang T-Virus mạnh mẽ như các ngươi, sao lại có thể có người dám đến truy sát các ngươi chứ?

http://tieulun.hopto.org

Ta cảm thấy những trực thăng đi tấn công này đã gặp vấn đề, nếu không sao ta lại không thu được chút tin tức nào? Có thể nói cho ta biết một chút, những kẻ đó là ai không?

Nam tử này chắc chắn là không nhận được tin tức từ thượng tầng công ty truyền tới, cho nên hắn chỉ biết sáu trực thăng tới công kích Ác Ma đội mà không biết Ác Ma đội đã tiêu diệt cả sáu chiếc trực thăng đó, mà Trịnh Xá cũng không muốn nói nhiều, hắn dốc nốt một hộp thịt vào mồn rồi mới nói:

- Những chuyện này ngươi có thể đi hỏi thượng tầng công ty, hiện tại đừng quấy rầy ta nữa, đã rõ chưa?

Khóe miệng nam tử kia hơi giật giật, trong mắt đầy lửa giận không kìm nén nổi, nhưng nhìn thấy cánh tay Trịnh Xá hơi động đậy, hắn vẫn hoảng sợ lùi lại phía sau, bấy giờ mới hầm hầm rời đi.

Trịnh Xá nhìn hắn đi xa, bấy giờ mới nhìn mọi người nói:

- Mọi người yên lặng nghe ta nói, sau khi lên trực thăg, việc lái sẽ do người phe ta đảm nhận, Trình Khiếu, ngươi lái được trực thăng không?

Trình Khiếu vội vàng lắc đầu nói:

- Ngươi nghĩ ta là đặc công siêu cấp sao? Ta chỉ là một quân y bình thường a, ngươi đã thấy quân ý đi lái trực thăng bao giờ chưa? Đây không phải tiểu thuyết yy a, không có cái loại nhân vật như ngươi nói đâu.

Gã lính đánh thuê Carlos kia nói:

- Ta biết lái trực thăng, nhưng kỹ thuật điều khiển có thể không tốt lắm... Nếu như mọi người không chê, lát nữa để ta lái được không?

Trịnh Xá gật đầu đồng ý nói:

- Vậy thì tốt, trực thăng do ngươi lái, sau đó trực tiếp bay tới chỗ trạm kiểm tra ngoài cửa ngõ thành phố... Không cần làm gì nữa, chỉ cần tới trạm kiểm tra là được.

Carlos gật đầu, trực thăng còn chưa đến nơi, mọi người yên lặng ăn thức ăn, đột nhiên Tiêu Hoành Luật khẽ kéo áo Chiêm Lam, đồng thời chỉ chỉ vào Trịnh Xá đang vùi đầu ăn uống.

Chiêm Lam hiểu ý gật đầu, nàng yên lặng liên kết ý thức của hai người lại.

Tiêu Hoành Luật nói trước:

"Trịnh Xá, ta cảm thấy chúng ta phải chuẩn bị kế hoạch một chút, nếu như trực thăng rơi, chúng ta phải làm thế nào mới tốt.... Nếu như cách trạm kiểm tra hơn 100km, ta kiến nghị mọi người trong đội hợp lại một chỗ, sau đó tìm một nơi kiên cố có thể phòng thủ chờ Ác Ma đội, như vậy dù là chiến hay là thủ bọn chúng cũng sẽ gặp phải một vấn đề... Đó chính là bị bom nguyên tử công kích. Đối với công ty Umbrella, nếu như có thể đạt được cúng sẽ toàn lực tranh đoạt, nếu như thật sự không thể, vậy bọn chúng thà rằng phá hủy tất cả cũng không để thế lực khác có được. Đặc biệt trong tình huống bọn chúng nghĩ rằng có thế lực khác tồn tại, sau khi trực thăng của chúng ta rơi, hơn nữa ngươi lại không trả lời điện thoại, rất có thể bom nguyên tử sẽ được sử dụng..."

"Trong tình huống này, ta cảm thấy Ác Ma đội khó có thể tốn quá nhiều thời gian để toàn diệt chúng ta, bọn chúng rất có thể sẽ đàm phán, hơn nữa cùng nhau hoàn thành nhiệm vụ. Trên thực tế, hiện tại chúng ta vẫn chưa biết nhiệm vụ của Ác Ma đội là gì, nhưng có lẽ không ngoài giết chết nhân vật trong kịch bản hoặc đem các nhân vật đi. Ta không tin nhiệm vụ của bọn chúng là ngăn cản bom nguyên tử, bởi vì chuyện này thật quá sức tưởng tượng, nếu như thật sự là ngăn cản bom nguyên tử vậy bọn chúng lại không thể đuổi tận giết tuyệt với lính đánh thuê của công ty Umbrella như vậy. Vì thế ta cảm giác được nhiệm vụ của chúng hẳn là giết nhân vật trong phim hoặc đem họ đi, hai khả năng này là lớn nhất."

"Nói cách khác, chúng ta có lẽ có thể chung sống hòa binhg, chúng ta đem đám nhân vật tới trạm kiểm tra, sau đó tùy bọn chúng xử trí, giết hết, mang theo, tóm lại, chúng ta rất có khả năng có thể hòa bình."

Trịnh Xá thở dài đáp:

http://tieulun.hopto.org

”Không thể chung sống hòa bình, mặc dù chưa gặp chúng nhưng áp lực và sát ý đáng sợ từ hướng đó truyền tới, ta có thể cảm thấy rõ ràng, Ác Ma đội muốn toàn diệt chúng ta, điểm ấy căn bản không thể chung sống hòa bình... Ngươi nói tiếp đi.”

Tiêu Hoành Luật thở dài nói tiếp:

”Được rồi, cho dù không thể chung sống hòa bình vậy ít nhất chúng ta cũng có thể thủ vững ở đó. Không cần phải không chết một người, chỉ cần để bọn chúng cảm thấy nếu công kích chúng ta, toàn diệt chúng ta sẽ gây ảnh hưởng rất lớn tới bản thân thế là chúng ta cũng có tiền vốn để đàm phán. Khi đó có thể tiến hành đàm phán, ngoài ra có thể chịu ủy khuất cầu toàn, để bọn chúng hoàn thành nhiệm vụ trước, chỉ cần để tất cả đội viên chúng ta còn sống là được. Nếu không, cứ để bọn chúng cùng xơi bom nguyên tử với chúng ta cũng tốt.”

Trịnh Xá kỳ quái hỏi:

”Vậy sao không trực tiếp tìm một chỗ mà cố thủ? Bằng vào lực lượng của công ty Umbrella, xác suất sống sót của chúng ta không phải là lớn hơn không ít sao?”

Tiêu Hoành Luật lắc lắc đầu nói:

”Ta cũng đang đánh cược a, chúng ta cũng không thể chắc chắn Ác Ma đội không có vũ khí sát thương trên quy mô lớn, hoặc là các loại kỹ năng, ma pháp tương tự hay là không. Nếu như bọn chúng thật sự có, vậy chúng ta chỉ còn một đường là chạy thôi, tụ tập lại một chỗ cố thủ lại ngược lại đúng với ý bọn chúng, một phát vũ khí hoặc một kỹ năng đánh tới, chúng ta chết sạch... Cho nên nếu thật sự chạy không thoát, ví dụ cách trạm kiểm tra hơn 100km, vậy thì cố thủ đánh cược một phen, nếu như rất gần trạm kiểm tra, vậy ta thà lựa chọn chia đội tiến tới, như vậy hy vọng sống sót còn lớn hơn được một ít....”

Trịnh Xá suy nghĩ một chút, cuối cùng cũng gật đầu đáp ứng kế hoạch, nhưng đồng thời hắn cũng tò mò hỏi:

”Thế nào cũng phải chia đội sao? Không thể sử dụng biện pháp nào, hoặc cạm bẫy nào để bọn chúng mắc vào? Sau đó dựa vào chúng ta phối hợp chiến đấu chống cự lại hay thủ thắng sao? Bị động phân tích biện pháp chạy trốn, đây có vẻ không giống ngươi a.”

Tiêu Hoành Luật ngắt tóc cười khổ nói:

”Ngươi nghĩ ta muốn thế sao, trước lực lượng tuyệt đối, âm mưu, trí tuệ đều chỉ là mấy trò đùa vặt vãnh thôi. Ví dụ như, khi ngươi nhìn một con thỏ bị nhốt chặt trong lồng, ngươi sẽ nghĩ tới mọi biện pháp, dùng mọi âm mưu, sử hết hoa chiêu, chỉ vỏn vẹn để đưa nó ra khỏi lồng rồi giết sao? Không đâu, ngươi chỉ cần tự mình đưa nó từ trong lồng ra là được, cái gọi là trí tuệ và mưu kế, đó là khi thực lực cách biệt nhau không nhiều, hoặc là trong tình huống các phương diện khác rất có lợi với chúng ta mới có thể sử dụng, ví dụ như ngươi liên lạc với công ty Umbrella... Đây là mưu kế, nhưng có hữu dụng không? Sáu chiếc trực thăng vũ trang đã thể hiện rõ mưu kế này thế nào rồi....”

”Vì thế, đến cuối cùng cần phải chạy trốn... vẫn là chia đội ra mà chạy thôi.”

185. Rơi Xuống Và..... Hy Vọng Bảy Mươi Km (2)

-So sánh thực lực giữa hai bên... Ta nghĩ bọn chúng hẳn là đã lên tầng thượng trụ sở công ty đón trực thăng, việc này có thể suy luận từ tinh thần lực tảo miêu. Mặc dù có một khu vực khoảng 70km vuông không thể quan sát được nhưng đồng dạng, khu vực này cũng là vị trí đại khái của bọn chúng, trước mắt trung tâm của khu vực này chính là trụ sở công ty Umbrella, bọn chúng đã dừng lại đó hơn mười phút, chỉ có thể là đang chờ trực thăng.

Sở Hiên ngồi trong xe, hắn lẩm bẩm nói với những người xung quanh, đồng thời trong tay hắn cầm một tấm bản đồ đơn giản, hắn chỉ vào vị trí công ty Umbrella trên bản đồ nói:

- Từ một vài dấu hiệu có thể thấy, đội trưởng Trung Châu đội có một chút năng lực suy luận bố cục, hoặc là trong bọn chúng có người có năng lực này. Lúc trước sáu chiếc trực thăng tới tấn công đã thể hiện rõ

http://tieulun.hopto.org

ràng kế hoạch, bọn chúng có ý lôi công ty Umbrella vào cuộc chiến giữa hai đội, nhưng chúng quên mất một chuyện, đó là lợi ích.

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính, hắn lạnh nhạt nhìn mấy người xung quanh nói:

- Bố cục này quá câu nệ phương diện nhân tính. Hắn cho rằng, hoặc có thể hắn quá coi trọng phương diện nhân tính, hắn biết mục đích của công ty Umbrella, có lẽ là dùng vũ khí công nghệ cao mà bọn chúng sử dụng hoặc biểu hiện thực lực cường đại để dụ dỗ công ty Umbrella triển khai cống kích chúng ta. Cách suy nghĩ này cũng không sai, nhưng bọn chúng quên tính đến lợi ích thuần túy, nỗ lực lớn thì mới thu hoạch được lớn, hơn nữa thu hoạch này nhìn qua cũng không dễ mà có được. Công ty Umbrella nếu không lấy được thì sẽ phá hủy, chỉ đơn giản như vậy, nếu công ty Umbrella thật sự dốc toàn lực công kích chúng ta, vậy bây giờ đã có mấy chục, thậm chí cả trăm chiếc trực thăng tới tấn công rồi. Gặp phải công kích như vậy, ngoài đội trưởng ra tất cả chúng ta đều chết hết, nhưng chuyện đó không xảy ra, vậy hành động của chúng đã thất bại.

-Tiếp đó bọn chúng chạy trốn...

Trịnh Xá mặt có vết sẹo đột nhiên hỏi:

- Thomas, trình độ tinh thần lực khống chế kim loại của ngươi thế nào rồi? Có thể khống chế trực thăng phát nổ không?

Thomas lắc đầu nói:

- Khoảng cách quá xa, cho dù Amiya cung cấp tinh thần lực tảo miêu và tinh thần lực hỗ trợ thì ta cũng không thể khống chế được trực thăng phát nổ, nhiều nhất chỉ có thể khống chế hướng di động của trực thăng, ví dụ kéo nó hạ xuống.

Trịnh Xá gật gật đầu, hắn nhìn Sở Hiên nói:

- Ngươi nói tiếp đi.

Vẻ mặt Sở Hiên vẫn đạm mạc lãnh tĩnh như cũ, hắn thản nhiên nói:

- Về cơ bản, phương thức bọn chúng chạy trốn rất đơn giản, đối mặt với thực lực tuyệt đối, bọn chúng chỉ có hai lựa chọn. Thứ nhất là chia đội chạy trốn, đưa mấy tân nhân, nhân viên phụ trợ không có chiến lực hoặc bố cụ giả kia vào một tổ chạy trước, lưu lại nữ thích khách, cung thủ, đội trưởng ba người làm thành viên bắn tỉa phía sau. Trong địa hình thành phố như thế này, từng người riêng lẻ càng dễ chạy hơn cả đội, cho nên nếu chúng ta gặp tình huống như vậy, Trung Châu đội đại khái sẽ chia làm bốn đội, trong đó một đội nhân số đông, còn lại ba đội chiến lực mạnh... Trên thực tế, ta cho rằng chiến đấu lực của ba người này không thua gì đại bộ phận thành viên trong đội chúng ta, cho nên nếu muốn giải quyết bọn chúng, ta nghĩ cần phải....

Trịnh Xá lại lắc đầu nói:

- Không cần phức tạp như vậy, ba người này đã... Nói nốt đi, đây là một lựa chọn của chúng, lực chọn kia là gì?

Sở Hiên gật đầu nói:

- Lựa chọn còn lại chính là cố thủ! Tìm một chỗ vững chắc thủ tại đó, chờ chúng ta tới rồi tiến hành đàm phán hòa bình, có lẽ đây là điều bọn chúng muốn.

-Đàm phán?

Vài người trong Ác Ma đội tò mò hỏi.

-Đúng vậy, đàm phán, khi chiến lực của chúng ta có tính áp đảo, đàm phán là chuyện duy nhất bọn chúng có thể làm, hơn nữa không sợ chúng ta không đáp ứng. Chỉ cần chúng ta không thể tiến công chỗ bọn chúng cố thủ, hoặc là sau khi tấn công bị tử thương thả trọng, vậy chúng ta phải đồng ý kiến nghị hòa bình trong thời gian ngắn, sau đó căn cứ vào yêu cầu của chúng ta hoàn thành nhiệm vụ. Nếu không, một khi kéo dài quá lâu, công ty Umbrella quyết định bỏ mặc bọn chúng, dùng bom nguyên tử tấn công, vậy song phương đều sẽ chôn xác ở đây.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá nga một tiếng, hắn kỳ quái nói:

- Biện pháp này không phải rất tốt sao? Sao bọn chúng không làm như vậy?

Sở Hiên thản nhiên cười nói:

- Bởi vì sợ... bọn chúng không biết rõ về chúng ta, đồng dạng, chúng ta cũng không rõ về chúng. Nếu như thật sự cố thủ, chúng ta sẽ phải cân nhắc cẩn thận mới dám tấn công, hoặc phải đồng ý hòa bình với chúng không biết chừng. Nhưng do người bày bố cục sợ, rất có thể hắn cảm thấy nếu cố thủ, nhỡ chúng ta có vũ khí hạng nặng hoặc ma pháp kỹ năng công kích trên phạm vi rộng gì đó, vậy bọn chúng cả đội sẽ bị tiêu diệt trong nháy mắt. Gặp tình huống như vậy, chuyện bọn chúng có thể làm nhất là đánh cược một ván, nếu như thật sự chạy không thoát , vậy thì cố thủ, nếu như có thể chạy, vậy thì chia đội ra chạy. Kỳ thật, chia đội ra chạy không phải là đánh cược sao? Dù sao tụ lại một chỗ cũng là chết, chi bằng chia đội ra, giao cơ hội chiến thắng chúng ta cho mấy người mạnh nhất, như vậy toàn Trung Châu đội sẽ có xác suất rất lớn đánh ngang tay với chúng ta hoặc chạy thoát.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi hỏi:

- Trong tình huống nào bọn chúng sẽ chạy trốn, trong tình huống nào sẽ cố thủ? Chẳng lẽ là hy vọng lớn hay nhỏ?

-Không sai, chính là hy vọng lớn hay nhỏ, nếu như trong tình huống chắc chắn không thể chạy thoạt, vậy bọn chúng nhất định sẽ cố thủ. Nếu như trong tình huống có thể chạy thoát, càng đến gần ngoại thành hoặc trạm kiểm tra vậy bọn chúng tuyệt đối sẽ chia đội chạy trốn... Từ khoảng cách giữa hai bên và khả năng truy đuổi của chúng ta.... Cách biên thành phố bảy mươi km là chỗ tốt nhất để bắt chúng rơi xuống!

Trên tầng thượng, mấy người Trịnh Xá ăn xong liền ngồi yên lặng nghỉ ngơi, chỉ có Alice bước lại gần Nemesis đang đứng yên không hề nhúc nhích, trong mắt hiện lên vẻ kỳ quái.

Gã quản lý đứng trước Nemesis cười lạnh nói:

- Tyrant, cảm giác thế nào? Cảm giác T-Virus ở trong cơ thể như thế nào, có phải cực kỳ sảng khoái không?

Alice lạnh lùng nhìn hắn nói:

- Có ý gì? Tyrant? Ngươi tốt nhất là nói cho rõ ràng, nếu không ta không ngại cho ngươi rụng mấy cái răng đâu!

Gã quản lý vẫn cười đáng ghét như cũ nói:

- Tyrant là Tyrant a. Hai loại vũ khí sinh quá quan trọng của công ty, một là lấy T-Virus làm chủ thể, cường hành tiến hóa thân thể, dựa vào lực lượng của T-Virus hình thành vũ khí gọi là Nemesis. Hai là lấy T-Virus làm phụ trợ, kích thích tiềm năng cơ thể người và tiến hóa mã gen, loại vũ khí hình thành theo cách này gọi là Tyrant mà ngươi chính là Tyrant đầu tiên của công ty. Đáng tiếc, nếu so sánh chiến lực, sự tồn tại của ngươi chỉ trong nháy mắt đã bị thay thế, Nemesis mạnh gấp mấy lần Tyrant, ha ha ha...

Alice đột nhiên tung chân đá thẳng vào thân dưới gã quản lý, ba một tiếng, tất cả nam nhân xung quanh đều vô thức đưa tay che xuống dưới, không chỉ như thế, ánh mắt mọi người đều lộ vẻ thương cảm nhìn tên quản lý. Mấy tên cảnh vệ có vẻ muốn nhưng giơ súng lên nhưng sau khi thấy Trịnh Xá đứng dậy, mấy người này vội vã đặt súng ra sau lưng, ra dấu mình căn bản không có ý gì.

Trịnh Xá tới cạnh Alice, cô gái này rõ ràng đang mê mang, rất không thích ứng với cảm giác thân phận của mình là Tyrant. Điểm ấy cũng không thể trách nàng, một người đột nhiên biết mình là một vũ khí sinh hóa, cảm giác này không phải người bình thường có thể chịu đựng, Alice chỉ hơi mêm mang một chút, có thể lãnh tĩnh như vậy thật sự đã hơn người thường rất nhiều rồi.

Trịnh Xá xách gã quản lý lên nói:

- Ta rất muốn giết phứt ngươi đi, bất quá cứ ra tay như vậy thì không sảng khoái lắm nên ta quyết định cho ngươi nếm một chút đau khổ... Tiếp thei thì ngươi sẽ biết, hi vọng ngươi sẽ thích.

Nói xong lại vứt hắn xuống đất.

http://tieulun.hopto.org

Khi Trịnh Xá đang nói một chiếc trực thăng lớn đã chậm rãi từ xa bay tới, chiếc trực thăng vận tại quân dụng này nhìn giống như một con gà mái, phần thân hình quả trứng có thể chức được ít nhất hai mươi người, đây là phương tiện rời khỏi thành phố mà công ty Umbrella cấp cho đám Trịnh Xá.

Chiếc điện thoại vẫn một mực yên lặng chợt reo lên, Trịnh Xá mở rương cầm điện thoại ra, bên trong lập tức truyền ra thanh âm băng lãnh kia:

- Trực thăng đã tới, mặt khác ta đã phái ba chiếc trực thăng khác tới hộ vệ cho nó, lên đi, hy vọng có thể gặp Trịnh Xá tiên sinh tại tổng bộ công ty.

Thanh âm này cũng rất dứt khoạt, nói xong lập tức cúp điện thoại, cùng lúc đó, Trịnh Xá thấy xa xa xuất hiện mấy chiếc trực thăng vũ trang. Hộ vệ cái quái gì, đây rõ ràng là một cách giám thị, dù sao trực thăng vận tải cũng không thể đối kháng với trực thăng vũ trang, hội đồng quản trị công ty Umbrella chắc chắn cũng hiểu rõ.

-Cho dù thế nào... Mọi người cứ lên trực thăng trước đi đã.

Theo an bài từ trước, vừa tiến vào trực thăng, Trịnh Xá lập tức vứt hai tên phi công ra ngoài, tiếp đó để Carlos lái, mấy chiếc trực thăng vũ trang xung quanh thậm chí không thèm hạ xuống, chúng chờ trực thăng vận tải bay lên là lập tức kèm sát theo sau, đồng loạt tiến về phía trạm kiểm tra ở lối vào thành phố.

Tốc độ trực thăng nhanh đến mức nào, so với lái xe trên đất phải cẩn thận tý một, tốc độ quả thật là như trời với đất, chỉ mất mấy phút mọi người đã chỉ còn cách trạm kiểm tra mấy chục km, chỉ cần bay thêm một lúc mọi người sẽ có thể ung dung hoàn thành bộ phim kinh dị này, hơn nữa tránh được sự công kích của Ác Ma đội....

-Chào mọi người, ta là Trịnh Xá...

Jill vẫn đang ngồi yên lặng đột nhiên ngây người, phát ra giọng đàn ông, hơn nữa thanh âm này đúng là tiếng của Trịnh Xá. Mọi người sững sờ nhìn về phía nàng, Jill vẫn không nhanh không chậm tiếp tục nói:

- Cường hành phá vỡ tình thần lực quấy nhiễu, tình huống như vậy không thể kéo dài nên ta sẽ nói ngắn gọn. Chỗ này đã rất gần trạm kiểm tra, mà chúng ta muốn tới nơi sẽ mất rất nhiều thời gian, vì vậy các ngươi phải hạ xuống, sau đó mọi người đều dựa vào bản lĩnh, yên tâm đi, nhiệm vụ của chúng ta còn cần nhân vật trong phim trên máy bay, cho nên chúng ta sẽ không phá hủy trực thăng... Trịnh Xá, bản chính của ta, đến gặp ta đi, ta chờ ngươi....

Lời nói vừa dứt, đột nhiên cả chiếc trực thăng vận tải vang lên tiếng còi cảnh báo inh ỏi, trực thăng bắt đầu mau chóng rơi xuống phía dưới....

186. Bốn Đội Ngũ! (1)

Mọi người còn chưa kịp tỉnh táo lại sau khi nghe thanh âm tự xưng là Trịnh Xá kia, cả trực thăng đã mau chóng hạ xuống đất, Carlos lập tức hô lên:

- Trực thăng đột nhiên bị kéo xuống dưới, rơi rất nhanh! Mọi người đứng vững a!

Vừa dứt lời, cả chiếc trực thăng đã từ trên cao rơi xuống một con phố trống trải, trượt thẳng trên đất một đoạn dài, mãi đến khi đâm vào tường một gian hàng bên đường mới dừng lại. Vạn hạnh trong bất hạnh, chiếc trực thăng cũng không phát nổ, tuy nhiên mặc dù không nổ nhưng rơi như vậy cũng làm những người trong trực thăng chịu đến thảm, cả chiếc trực thăng đã biến dạng méo mó, mấy người bên trong đều máu me đầy mặt, trong đó Jason bị đập trật khớp tay.

Carlos phản ứng nhanh nhất, hắn vừa tỉnh táo lại lập tức hô lên:

- Mọi người mau rời rời khỏi trực thăng, nó sắp phát nổ rồi!

Nói đoạn hắn kéo hai người bên cạnh vội vã chạy ra phía cửa lên xuống.

Đám người Trịnh Xá cũng mới phục hồi tinh thần, vội vã nâng đồng bọn bị va đập mạnh chạy ra khỏi trực thăng, từ bên ngoài nhìn lại, quả nhiên bình xăng đã thủng, hơn nữa xăng đang chảy lại gần chỗ lửa cháy.

http://tieulun.hopto.org

Mới chạy đc mấy mấy chục mét, luồng sóng từ vụ nổ phía sau đã ập tới, trực thăng vận tải bùng lên thành một quả cầu lửa khổng lồ, cửa hàng cũng tan tành.

Chạy thêm hơn mười mét nữa, mọi người mói đứng lại thở dốc, Trịnh Xá thở mấy hơi rồi vội vàng nói:

- Chiêm Lam, khoảng cách hiện tại.

Đồng thời, Trịnh Xá định lấy điện thoại liên loại với thượng tầng công ty Umbrella, để bọn họ phái mấy chiếc trực thăng vũ trang xuống đón mọi người, sau đó tiếp tục bay tới trạm kiểm tra. Nhưng hắn còn chưa kịp mở rương ra đã thấy mấy chiếc trực thăng trên trời cũng bắt đầu nhanh chóng rơi xuống, hơn nữa vị trí rơi cũng bi thảm hơn nhiều, trực tiếp đâm vào mấy tòa nhà cao tầng xung quanh rồi nổ tung. Tình huống của mấy trực thăng kia tuyệt đối nghiêm trọng hơn mấy người Trịnh Xá nhiều, ít nhất mọi người vận khí vẫn tốt, vẫn còn sống, đó đã là vạn hạnh trong bất hạnh rồi.

-Không còn cách nào, mau đi thôi...

Trịnh Xá nhìn mọi người xung quanh cười khổ nói.

Chiêm Lam cũng mở mắt nói:

- Còn cách trạm kiểm ta khoảng 70km, phạm vi quét hình của ta vừa vặn tới đó. Cách chỗ chúng ta khoảng 3km về phía trước có một bãi đỗ xe ngầm, chỗ đó có lẽ sẽ có xe cộ sử dụng được.

Trịnh Xá thở ra một hơi nói:

- Đi thôi, có chuyện gì vừa đi vừa nói... Chiêm Lam, chuyển địa hình xung quanh sang cho ta.

Chiêm Lam gật đầu tiếp đó chuyển địa hình phạm vi bảy mươi km này vào não Trịnh Xá, hơn nữa theo chỉ định của ý thức Trịnh Xá, tinh thần lực tảo miêu còn có thể mở rộng phạm vi và độ chi tiết ở một số khu vực, mấy phút sau Trịnh Xá mới nói:

- Chỗ này... Chiến đấu sẽ ở chỗ này.

Căn cứ theo kế hoạch của Tiêu Hoành Luật lúc trước, khi cách trạm kiểm tra dưới 100km thì mọi người nhất định phải chia đội chạy trốn. Dùng cường lực ngăn cản, hơn nữa Trịnh Xá còn có thể mô phỏng ý thức của Zero, tiến hành bắn tỉa từ xa, đội hai là Triệu Anh Không, ẩn thân ở gần Trịnh Xá, một khi có người định công kích hắn, phá vỡ điểm bắn tỉa đó sẽ là lúc để cô bé thích khách này hành động.

Trương Hằng đứng cách xa hơn, mục đích của hắn là bảo vệ Trịnh Xá và Triệu Anh Không, Phong chi tiễn phối hợp với tâm thần ngưng tụ mang lại cho hắn lực sát thương không ai bì được, chỉ cần đối phương dám giao chiến, tiễn đầu tiên tuyệt đối có thể miễu sát một địch nhân! Cho dù không giết ngay được cũng đủ khiến địch nhân công kích hắn trong nháy mắt mất chiến lực.

Mặc dù ba người này chia làm ba đội nhưng tại khu vực địa hình phức tạp lại có thể tương hỗ phối hợp, có thể cho rằng ba người bọn họ ít nhất có thể ngăn cản Ác Ma đội hơi mười phút, thậm chí nhiều hơn, chí ít là phải ngăn cản Ác Ma đội trong thời gian ngắn không thể đuổi theo đội ngũ thứ tư.

Đội ngũ thứ tư, Tiêu Hoành Luật, Trình Khiếu, Chiêm Lam, hai gã tân nhân công thêm sáu nhân vật trong phim, nhóm người này hợp tác chạy tới chỗ trạm kiểm tra trước. Ngoài Chiêm Lam cung cấp tâm linh tỏa liên và tinh thần lực tảo miêu cho ba người còn lại, Tiêu Hoành Luật tùy cơ ứng biến trợ giúp mọi người tính toán biện pháp chạy trốn hoặc thủ đoạn công kích, Trình Khiếu chịu trách nhiệm là chốt cuối cùng bảo vệ mọi người. Trong đám người này ngoài hắn và mấy nhân vật trong phim còn có chút chiến lực ra, những người còn lại gần như chỉ là mấy bao quần áo vô hại....

-Tình huống cơ bản như ta vừa nói, đội ngũ chia làm bốn đội, ba người chúng ta trong hoàn cảnh địa hình phức tạp đơn độc chạy trốn cũng tiện, cho dù không chạy nổi, giết được một người chúng ta dù chết cũng giúp Trung Châu đội sống sót.... Các ngươi phải dùng tốc độ nhanh nhất tới được trạm kiểm tra, bởi vì nếu các ngươi cũng chết, chúng ta cũng sẽ bị trừ điểm, như vậy kết quả chỉ có thể là đoàn diệt...

Trịnh Xá thản nhiên nói.

Hắn tiếp tục nhìn hình ảnh quét được trong trong ý thức, hơn nửa ngày sau mới thì thào nói:

http://tieulun.hopto.org

- Vị trí ngăn cản cụ thể, là ở đây...

Đó là khu có địa hình phức tạp cuối cùng trước khi đến trạm kiểm tra, đi tiếp ra ngoài sẽ là quốc lộ thẳng băng, nói các khác, nếu Ác Ma đội muốn sử dụng công cụ giao thông tốc độ cao truy kích đám Chiêm Lam vậy bọn chúng nhất định sẽ phải trải qua công kích của ba ngươi mới được. Một thanh Cổ cung Xạ Thiên Lang, một khẩu súng ngắm M82A1, hai món vũ khí đều có thể bắn tỉa được từ xa, đây là biện pháp trì hoãn thời gian tốt nhất của họ, cũng là biện pháp duy nhất...

-Tiếp theo.... Chỉ biết dựa vào ý trời thôi...

Mọi người chạy bộ tới trước, ko lâu sau đã tới bãi đỗ xe ngầm, ở trong đã có mấy con Cerberus, đám Cerberus này rõ ràng là mạnh mẽ hơn rất nhiều so với với những con đã gặp lúc trước, khắp người toàn xúc tu ghê rợn, mà thân thể cơ nhục đều cường tráng hơn rất nhiều, khôg còn bộ dạng thối rữa mà giống như bị loại giòi bọ nào đó ký sinh, vừa kinh tởm vừa đáng sợ.

Súng ống trong tay mọi người cũng không phải để làm cảnh, đám Cerberus trước khi kịp lao tới đã bi bắn thành mảnh vụn, mọi người trải qua mấy trận đại chiến với zombie, tâm lý rõ ràng đã kiên định hơn nhiều, ngay cả cô gái cầm máy quay và gã da đen Jason kia cũng không hề đổi sắc, mà một viên đạn đánh nát đầu một con Cerberus là từ khẩu Dersert Eagle của Miêu Nhược Lãnh.

"Đội ngũ chúng ta rất cường đại, hơn nữa còn có lý do và tiềm lực để tiếp tục cường đại, cho nên... Ta xin ngươi, Chủ Thần, ngàn vạn lần đừng bắt đồng đội ta phải chết ở đây, ta xin ngươi!"

Trịnh Xá trong lòng thầm nghĩ, hắn dẫn đầu đi vào trong bãi đỗ xe ngầm, nhưng chưa đi được mấy bước, một cảm giác sợ hãi kỳ là từ trên đầu hắn truyền tới. Khi hắn ngước đầu nhìn lên liền trông thấy mấy con zombie cả người đầy xúc tu đàn treo ngược trên trần, quanh đám zombie này có rất nhiều thi thể đang bị xúc tu của chúng hấp thu, không chỉ có thi thể, mọi người thậm chí còn thấy một con Licker cũng bị xúc tu của chúng hút mất một nửa thân thể.

-Oa!

Carlos là người đầu tiên gào lên sợ hãi, hắn giờ súng lên phía trên đầu không ngừng bắn, mà mấy viên đạn này rõ ràng đã làm kinh động đám zombie xúc tu, chúng bắt đầu cử động, hơn nữa còn có một con từ trên trần rơi xuống.

Trịnh Xá vội vàng lấy một khối lựu đạn siêu mạnh từ Nạp giới ra, hắn rút chốt an toàn nhưng lại không ném ra, chỉ yên lặng tính nhẩm thời gian. Khi vừa đến lúc, hắn ném mạnh lựu đạn vào giữa bãi đỗ xe, đồng thời hắn cũng xoay người nằm phục xuống đất. Ngay lập tức, một luồng sóng nhiệt từ phía sau ập tới, đây chính là sóng chấn động kịch liệt từ vụ nổ lựu đạn, nghe như có vô số xe hơi cùng phát nổ.

Cả bãi đỗ xe phảng phất như đang rung chuyển, mọi người còn hoài nghi không biết nó có sụp xuống không, đến khi chấn động dừng lại mọi người mới có cơ hội nhìn vào trong. Vừa rồi khối lựu đạn cũng không rơi xuống đất rồi mới nổ nên xe cộ tại đó cũng không bị hư hỏng nặng, nhiều nhất chỉ bị nổ nát mấy tấm kính. Nhưng đồng dạng, mấy chiếc xe lớn lại bị nổ tan nát, ít nhất từ bề ngoài mấy chiếc xe này không thể sử dụng được nữa.

Trịnh Xá cười khổ, hắn dẫn mọi người chạy tới chỗ một chiếc xe, vừa chạy vừa nói:

- Bốn người lên một xe, đừng kén cá chọn canh, chọn mấy chiếc tốt nhất có thể đi đường. Ta, Trương Hằng, Triệu Anh Không ba người một xe... Mọi người nếu không có vấn đề gì thì tự chọn người lái đi, nhớ kỹ, không được dừng lại, chạy thẳng đến trạm kiểm tra, ngàn vạn lần đừng tụt lại giữa đường... Trình Khiếu, bọn họ giao hết cho ngươi.

Trịnh Xá lúc này đang mở cửa một chiếc xe bus màu đỏ, sau khi nghe câu của Trịnh Xá hắn hơi sửng sốt rồi quay người nói chắc nịch:

- Mặc dù nam nhân thì ta không dám đảm bảo nhưng mà... Ta nhất định bảo hộ tốt mấy cô gái... Nam nhân trước khi máu chảy cạn, nếu để nữ nhân bị thương không phải là quá sỉ nhục sao? Yên tâm đi, đáp ứng chuyện của ngươi, ta nhất định sẽ làm được!

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá yên lặng thở dài, hắn nhìn mấy người còn lại thật sâu, cho dù là Chiêm Lam hay Tiêu Hoành Luật, cho dù là hai tân nhân hay các nhân vật trong phim, những người này đều là đồng đội đã từng nương tựa lẫn nhau, từ giờ phút này, hắn sẽ vì đồng đội mà liều chết chiến đấu...

Trận chiến này, không chết không thôi!

187. Bốn Đội Ngũ! (2)

Cách trạm kiểm tra khoảng 200km, Trịnh Xá mặt có vết sẹo đang yên lặng ngồi trên sàn xe, chiếc xe tải đường dài này đang chạy như rùa bò tới trước, hơn nửa ngày sau, Trịnh Xá mới ngẩng đầu lên nói:

- Thời gian không sai biệt lắm, Thomas, vị trí hiện tại của bọn chúng đang ở đâu?

Thomas xua tay bất đắc dĩ nói:

- Không có biện pháp truy tung, vừa rồi khống chế kim loại tiêu hao quá nhiều tinh thần lực, hiện tại chỉ cần khẽ động một cái là đau hết cả đầu.

-Amiya, ngươi thì sao? Vẫn đang theo sát chúng chứ?

Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi nói.

Cô gái tên Amiya là một thiếu nữ tóc vàng xinh đẹp, nàng cười hì hì nói:

- Đương nhiên là vẫn truy theo, chỉ là dựa vào lực lượng một mình ta thì không thể phá vỡ tinh thần lực trường của cô ta, vì thế chỉ đại khái biết được vị trí của chúng, có lẽ là cách trạm kiểm tra khoảng hơn hai mươi km.

Trịnh Xá đứng dậy, hắn lấy ra một chiếc nhẫn giống như Nạp giới nói:

- Vậy chúng ta cũng nên hành động thôi. Vẫn quy củ như cũ, thành viên chủ chiến bắt được địch nhân được phép giết một người, những người còn lại phải sung công, thành viên mở cơ nhân tỏa của đối phương phải lưu lại để ta phân phối.

Nói đoạn hắn lấytừ trong Nạp giới ra mấy tấm ván trượt bằng kim loại.

Một hán tử Bắc Âu cao lớn lập tức cười nói:

- Mấy chiếc Goblin Glider này đúng là đồ tốt a, Sở Hiên cũng lười đó, sao không làm thêm nấy chiếc? Mỗi đội viên một cái chẳng phải tốt hơn sao? Làm bây giờ phải hai người cưỡi một chiếc, sử dụng cũng không thống khoái...

Sở Hiên cầm một chiếc Goblin Glider lãnh đạm nói:

- Chế tạo rắc rối, tài liệu đắt đổ, thời gian chế tại quá dài... Sau khi bộ phim này kết thúc có thể cân nhắc mỗi thành viên một cái...

Hán tử Bắc Âu này lập tức cười lớn, hắn kéo cô gái tóc vàng xinh đẹp Amiya vào lòng, hôn đánh chụt một cái, nói:

- Ha ha ha, đây là ngươi nói nhé, mẹ kiếp, sớm đã muốn có một chiếc Goblin Glider rồi, nhưng hoán đổi lại mất đứt một chi tiết kịch tình cấp B, nếu không lão tử đã sớm làm một cái bay chơi rồi... Nói chuyện trở về, lần trước hoàn thành phim Thục Sơn, ngươi từ trong đó lấy được văn tự tu chân, kết quả phân tích thế nào? Mẹ nó, đám người đó thật sự biến thái a, may mắn là nhiệm vụ của chúng ta không xung đột với bọn chúng, nếu không tùy tiện phái ra một tên nhóc con cũng đủ toàn diệt cả đội rồi. ta muốn học công phu trong phim đó a!

Sở Hiên một mình đứng lên Golbin Glider, hắn lạnh nhạt nói:

- Kết quả phân tích... Nếu như không sử dụng cường hóa từ Chủ Thần, dựa theo biện pháp trong đó luyện tập khoảng năm mươi năm sẽ hoàn thành giai đoạn trúc cơ, nếu như ngươi muốn học đến lúc về ta sẽ đưa phương pháp tu luyện cho ngươi...

http://tieulun.hopto.org

Nói dứt lời, Sở Hiên rung hai tay, hai khẩu súng lục to lớn rơi xuống, tiếp theo hay tay hắn vung lên liên tục, nóc xe bị bắn thành một cái lỗ lớn. Sao đó Sở Hiên đạp lên Golbin Glider lao thẳng trên, vọt ra khỏi nóc xe dần dần bay xa.

Cùng lúc đó, cách trạ kiểm tra hơn 20km.

Mọi người lái mấy chiếc xe con đang trên đường tới chỗ trạm kiểm tra, mặc dù tốc độ của xe con rất cao nhưng trên đường chỗ nào cũng có xe cộ hỏng đứng lộn xộn, mấy chỗ còn bốc cháy nên xe không thể chạy quá nhanh, cứ quanh quẩn khoảng 20km/h. Đến hơn một giờ sau, ba người Trịnh Xá cuối cùng cũng tới chỗ kiến trúc cuối cùng trước khi tới trạm kiểm tra, đi ra bên ngoài sẽ là một con đường cao tốc chạy thẳng, địa hình trống trải như vậy căn bản không có vị trí giao chiến thích hợp.

Với tinh thần lực của Chiêm Lam hiện tại, tâm linh tỏa liên chỉ có thể liên kết được ý thức của ba người, bất quá với trình trạng trước mắt của Trung Châu đội mà nói, như thế cũng đã đủ rồi. Ba người Trịnh Xá là người ngăn cản, chỉ cần để bọn họ có địa đồ từ tinh thần lực tảo miêu là được, mục tiêu còn lại là không ngừng chạy tới, chỉ cần đến trạm kiểm tra chính là thắng lợi.

Ba người Trịnh Xá yên lặng nhìn mấy chiếc xe còn lại từ từ đi xa, sau đó bắt đầu cẩn thận đánh giá mấy tòa nhà trước mắt.

Xung quanh có bốn năm tòa cao ốc lớn, ngoài ra còn có rất nhiều nhà cao hơn mười mét hoặc biệt thự, bên đường cũng có rất nhiều cửa hàng, cùng một vài con đường lắt léo. Dựa theo kịch bản, khu vực này cũng không quá lớn, nhưng Chủ Thần đã thay đổi tình tiết, phóng lớn cả thành phố, đoạn đường này rất rộng rãi, vô số ngõ ngách hoàn cảnh xung quanh cực kỳ thích hợp cho việc bắn tỉa, một khi Ác Ma đội tiến qua đây, ba người Trịnh Xá rất có cơ hội ngăn cản chúng lại.

Từ chỗ này tới trạm kiểm tra chỉ khoảng hơn 20km, với tốc độ của mọi người, trong vòng một giờ có thể tới nơi, đương nhiên, đây là trong tình huống không gặp phải cạm bẫy gì. May mắn là còn có hỗ trợ của nhân vật trong phim, trong đó Alice còn mở cơ nhân tỏa, với đội ngũ như vậy, chỉ cần không gặp phải thành viên Ác Ma đội, về cơ bản đối mặt với vấn đề gì cũng có thể nhẹ nhàng vượt qua.

Ba người Trịnh Xá tự tìm cho mình địa điểm chiếm đấu, Triệu Anh Không tiến vào một ngã rẽ rồi biến mất không thấy nữa, còn Trịnh Xá trực tiếp lên tầng thượng một cao ốc, Trương Hằng leo lên nó một tháp chuông, khoảng cách từ hắn tới chỗ Trịnh Xá khoảng 2,3 km, hơn nữa từ đó có thể nhìn thấy phần lớn con đường.

Trịnh Xá ngồi trên bờ tường, nhìn xuống vô số con đường ngoắt nghéo phía dưới làm hắn cảm thấy có chút bất an nên chỉ có thể bình tĩnh quan sát phái xa. Lúc này xung quanh tối đen nhưng phía chân trời đã mơ hồ có chút ánh sáng, lúc này đúng như người ta nói, là giờ phút đen tối nhất trong một ngày, thời khắc tối tăm trước ánh bình minh.

Trịnh Xá lấy trong túi ra một bao thuốc lá, hắn lấy một điếu châm lên, nhưng một lúc lâu sau vẫn chưa cất bao thuốc lại, bởi vì hắn đưa tay tìm thấy trong lòng một mẩu đầu lọc, đó là di vật duy nhất của một người từng là đồng đội lưu lại, nam nhân tên là Trương Kiệt đó đã biến mất không để lại thứ gì.

Hắn suy nghĩ một chút rồi cất mẩu đầu lọc vào trong Nạp giới, mà trong Nạp giới hắn lại phát hiện một cái túi con, đây là món quà Chiêm Lam tặng hắn trước khi tiến vào bộ phim này, một cái túi người ta tự thêu, nhi nữ tình hoài, một nam nhân như hắn biết làm thế nào... càng huống chi hắn đã có La Lệ lại càng làm cho Chiêm Lam không thể nói ra được. Chuyện chối bỏ tình cảm của người khác này vẫn làm hắn cảm thấy bức bối, cho dù Chiêm Lam có tỏ vẻ lạnh nhạt nhưng hắn biết, cái vẻ lạnh nhạt đó giả tạo đến thế nào....

Trịnh Xá ngả người ra sau, hắn nhìn lên tinh không sắp biến mất trên trời, trăm nghìn suy nghĩ ngổn ngang trong đầu, không biết tại sao, lúc này trong lòng hắn có cảm giác không thể nói nên lời, phảng phất như ngày hôm nay qua đi, hắn sẽ có thay đổi, rất lớn. Loại cảm giác này thật sự không thể diễn tả, không thể gọi tên, hình ảnh những đồng đội đã mất đi lúc trước không ngừng hiện lên, Sở Hiên, Zero, Tề Đằng Nhất, Trương Kiệt...

Mỗi đồng đội đều cho hắn một bước trưởng thành, cũng không biết đã nghe một câu nói cách đây bao lâu rồi, lớn lên là một loại thống khổ vì thế trải qua quá trình thống khổ này, cũng gọi là trưởng thành...

http://tieulun.hopto.org

Khi hắn vừa tiến vào thế giới này, suy nghĩ duy nhất là sợ phải chết, tâm lý chỉ có sự sợ hãi với tử vong, cho nên hắn phản kháng, hắn liều mạng tìm cách sống sót, loại cảm giác này chỉ là muốn được sống...

Đến khi chế tạo ra La Lệ, ý nghĩ muốn sống sót đơn thuần của hắn lại được tăng cường một lần nữa, muốn sống sót, muốn cùng nàng sống sót, dù chỉ vì cơ hội được sống thêm với nàng vỏn vẹn mười ngày ngắn ngủi thôi, hắn cũng phải mạnh mẽ lên để sống sót.

Mà hành vi của Sở Hiên nói cho hắn biết, làm một cường giả, đơn thuần vì muốn mình sống sót với đơn thuần muốn mọi người cùng sống sót, đây là hai khái niệm hoàn toàn khác biệt, làm một thượng vị giả, làm một thủ lĩnh đoàn đội, tàn khốc và lạnh lùng, hay là bao dung và hi sinh? Lựa chọn của hắn theo con đường nào...

Nếu như nói Sở Hiên cho hắn bài học đầu tiên về thủ lĩnh đoàn đội, vậy Zero và Tề Đằng Nhất cho hắn biết... Đồng đội, sẽ vì đồng đội mà hy sinh.

"Mẹ kiếp! Ta bảo ngươi cầm sách đi!"

"Có thể sánh vai cùng với ngươi không?"

".... Cho đến chết!"

Giá trị của đồng đội rút cục là cái gì, giao sau lưng cho đối phương, sau đó tập trung toàn bộ tinh thần vào địch nhân trước mắt, mặc cho sau lưng không hề có chút phòng ngự nào, bởi vì bản thân tin tưởng, đồng đội có thể ngăn trở tất cả công kích phía sau, cho dù có phải liều cả tính mạng của họ, sau lưng mình cũng sẽ không phải chịu chút thương hại nào!

Nếu thật sự là như vậy, vậy thì hiện tại, mấy người Chiêm Lam đã giao phía sau lưng bọn họ cho mình, mà chỉ có liều chết ngăn trở tại đây, hoàn toàn ngăn cản Ác Ma đội thì đồng đội mình mới có thể trở lại Chủ Thần không gian, ở đây tuyệt đối không thể thua!

Nếu như nói đồng đội giúp hắn học được cái gì, hoặc làm hắn cảm động ghi nhớ cái gì, vậy sự tồn tại của Trương Kiệt lại làm hắn bi ai cái đó, đây là cảm giác mà hắn không thể trốn tránh.

Nếu như không phải chính tai nghe được từ miệng Trương Kiệt, hắn tuyệt đối không tin Trương Kiệt là cái gì Dẫn đạo giả. Một nam nhân hào sảng, thích cười thích nói, không ngờ lại là một chương trình Chủ Thần chế tạo ra? Nếu như một con người chân thực như vậy là chỉ một chương trình, vậy vô số người khác đang sống một cách vô vị trên đời này không biết sẽ phải gọi là gì đây? Đám nam nam nữ nữ đi lại như những cái xác không hồn tìm kiếm lạc thú, bọn họ tính là thứ gì đây?

Hắn vĩnh viễn cũng không thể quên được lần đầu tiên tiến vào thế giới kinh dị này, mùi vị của điếu thuốc lá ấy.... Hắn vĩnh viễn cũng không thể quên được, sau khi đánh bại Trương Kiệt, hắn hút một điếu thuốc thật thơm, thật thoải mái, thật buồn...

Trịnh Xá yên lặng lấy từ trong Nạp giới khẩu M82A1, hắn biết bản thân không hề cô độc, trong thế giới luân hồi này, bằng vào lực lượng của một người cho dù thế nào cũng không thể sống sót... Cho nên hắn nhất định phải nhận được trợ giúp của đồng đội, mà chính nhờ vô số trợ giúp của đồng đội mới giúp hắn từ từ cường đại lên, từ từ mạnh mẽ, bởi vì sau lưng hắn mang theo lực lượng của đồng đội đã hy sinh, hắn không cô độc! Mãi mãi không cô độc!

188. Bắt Đầu Tử Chiến! (1)

Trịnh Xá yên lặng đặt khẩu M82A1 xuống dưới chân, bên cạnh là hơn mười viên đạn súng ngắm thuôn dài, đây là vũ khí hắn sắp dùng để chiến đấu, cũng là vũ khí tầm xa duy nhất có thể áp chế Ác Ma đội.

Nhân tài bắn tỉa rất khó kiếm, mặc dù nghe qua rất đơn giản, dùng ống ngắm trên súng nhắm chuẩn vào địch nhân, muốn trúng đầu là trúng đầu, muốn trúng tim là trúng tim, nghe dễ ợt a, có vẻ như ai cũng bắn tỉa được. trên thực thế khi thao tác thật sự, chỉ ngắm sai 1mm thôi, bắn đến chỗ mục tiêu đã lệch đến cả mét rồi, bắn tỉa căn bản không cho phép có một chút sai sót nào, cho nên mới nói trong phương diện này ngàn người không được một.

http://tieulun.hopto.org

Lúc trước Zero còn ở trong đội, mặc dù không mở cơ nhân tỏa các loại, nhưng hắn sử dụng súng ngắm Gauss, chỉ cần có khoảng cách và thời gian thích hợp, lực công kích của Zero vượt xa bất kỳ ai hắn từng gặp, thậm chí cả bản thân hắn. Khi giao chiến với Ấn Châu đội, chính do thực lực của Zero đại bộc phát mới có thể một mực áp chế Ấn Châu đội, đến tận khi đoàn diệt, có thể nói, chiến lực của một tay bắn tỉa tuyệt đối vượt xa thành viên còn lại trong đoàn đội.

Nhưng cũng đồng dạng, người bắn tỉa cũng cực kỳ yếu ớt, một khi tiếp cận, Triệu Anh Không và hắn chỉ một kích là kết liễu lính bắn tỉa cho dù người kia cũng có chút năng lực cận chiến như Zero. Có thể nói, tay bắn tỉa là một thể mâu thuẫn cực mạnh và cực yếu.

Nhưng hắn sẽ không phải băn khoăn về phương diện này, năng lực cận chiến vốn là điểm mạnh nhất của hắn, mà thiên phú về phương diện bắn tỉa hoàn toàn do mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, mặc dù không thể kéo dài nhưng mô phỏng Zero nhất kích tất sát, đây là nguồn gốc thực lực bắn tỉa của hắn!

"Trương Hằng, ngươi có thấy vị trí của ta không?"

Trịnh Xá thông qua ý thức hỏi Trương Hằng.

Trương Hằng gật đầu đáp:

"Không thành vấn đề, nhìn được tới chỗ ngươi nhưng có vẻ ngươi nằm sấp nên không thấy cụ thể ngươi đang ở chỗ nào, có chuyện gì sao?"

Trịnh Xá thở ra một hơi nói:

"Trương Hằng, ngươi còn bao nhiêu tên? Phụ ma tiễn +3 ấy."

Trương Hằng đếm tên nói:

"Còn 37 mũi, cho dù liên tục sử dụng Bạo liệt tiễn cũng hoàn toàn đủ, có thể bắn hơn mười lần Bạo liệt tiễn, địch nhân không phải có khoảng mười người sao? Ta cảm thấy 37 mũi là hoàn toàn đủ, ngươi thì sao?"

Trịnh Xá nói:

"Ta sẽ dùng súng ngắm triển khai công kích, nếu như có thể ta cũng sẽ trợ giúp ngươi... Chuyện ta lo lắng không phải là tiễn thuật của ngươi hay uy lực của Bạo liệt tiễn, ta lo là ngươi không thể sử dụng được lực lượng một cách bình thường. Phải biết rằng ngươi là một cung tiễn thủ, là một chiến sỹ tầm xa, một khi ngươi không thể sử dụng tiễn thuật tấn công, đó chúng là lúc ngươi xong đời, tính cách của ngươi thật sự làm người khác phải lo lắng a."

Trương Hằng cười hắc hắc nói:

"Yên tâm đi, tâm thần ngưng tụ sử dụng rất tốt, mỗi lần sử dụng ta đều cảm thấy bản thân trở nên kiên cường hơn rất nhiều, hơn nữa cho dù tính cách của ta không có thay đổi gì lớn, sau khi sử dụng tâm thần ngưng tụ, ta cản bản sẽ không sợ bất cứ thứ gì, chuyện này ngươi cứ yên tâm đi..."

Trịnh Xá thở dài nói:

"Chỉ có thể hy vọng là như vậy... Tóm lại ngươi tực cẩn thận đó, phải biết rằng ngươi là người có viễn trình chiến lực mạnh nhất trong chúng ta, nếu như ngươi cũng chết thì một khẩu M82A1 của ta rất có thể không cách nào ngăn chặn nổi đối phương."

Trương Hằng gật đầu cũng không nói gì thêm, Trịnh Xá chuyển sang Triệu Anh Không hỏi:

"Triệu Anh Không, ngươi đang ở đâu? Vị trí hiện tại có thể nhìn thấy chúng ta không?"

Triệu Anh Không trầm mặc một lúc lâu rồi mới nói:

"Không thể thấy các ngươi, nhưng ta có thể nhìn thấy người ở khu vực xung quanh..."

Trịnh Xá cười nói:

"Như vậy dưới đất ta giao cho ngươi. Nhớ kỹ, mục đích của chúng ta không phải liều mạng, mà là tranh thủ thời gian cho những người còn lại, chỉ cần bọn họ tiến vào trạm kiểm tra trước vậy chúng ta có thể tùy lúc

http://tieulun.hopto.org

rút lui khỏi chỗ này. tóm lại, mọi người trước hệt tự bảo hộ chính mình, trong tình huống đảm bảo cho bản thân mới triển khai công kích, nhớ kỹ đấy!"

Vừa dứt lời, ba người đều rất quỷ dị nhìn về phía chân trời, từ trong tinh thần lực tảo miêu bọn họ thấy được, phía đó có hơn mười người đang cực kỳ nhanh chóng bay tới chỗ này, mặc dù khoảng cách còn mấy chục km nhưng với tốc độ của bọn họ, cùng lắm chỉ trong chốc lát sẽ tới đây. Mà cùng lúc đó, mấy người Chiêm Lam vẫn như cũ, từ từ tiến tới, cách trạm kiểm tra hơn mười km, so sáng hai bên, mười người này muốn đuổi kịp bọn Chiêm Lam chỉ cần khoảng hai mươi phút, khi đó mấy người Chiêm Lam còn cách trạm kiểm tra mấy km nữa, thời gian căn bản không thể kịp!

Trịnh Xá trong lòng lo lắng vội vàng hô lên trong ý thức với Chiêm Lam:

"Chiêm Lam! Hiển lộ vị trí của bọn ta ra, không cần che giấu nữa! Nhanh một chút a, để chúng tới tấn công bọn ta!"

Thanh âm của Chiêm Lam ngần ngừ một lúc rồi mới thì thào nói:

"Như vậy không được, các ngươi cần có tính bất ngờ để tấn công, nếu như hoàn toàn bộc lộ vị trí của các ngươi vậy các ngươi sẽ phơi ra trước họng súng của chúng... Trước đó bọn chúng khống chế trực thăng rơi xuống có lẽ đã tiêu hao rất nhiều tinh thần lực, hiện tại không thể phá vỡ được màn chắn tinh thần lực của ta, vì thế đừng nói đến chuyện để lộ vị trí của các ngươi..."

Trịnh Xá trong lòng càng gấp rút, hắn gào lên:

"Mẹ kiếp, bảo ngươi để lộ ra thì ngươi cứ làm đi, sao nói nhiều thế! Nếu như để bọn chúng bay tới truy kích các ngươi, ba người chúng ta cố ý chạy ra nghênh chiến địch nhân không phải là chẳng có chút tác dụng gì sao? Nhanh lên đi, hiển lộ vị trí của bọn ta ra! Để chúng tới tấn công chúng ta!

Thanh âm của Chiêm Lam lại trầm mặc một hồi lâu, bấy giờ mới nói:

"Nếu như bọn chúng chuẩn bị toàn diệt chúng ta, cho dù vị trí các ngươi bại lộ cũng không có cách nào ngăn cản, cho nên không bằng để các ngươi ẩn nấp cho bọn chúng một cái kinh hỉ, ngươi thấy sao?"

Hặc là trước hết giết mấy thành viên mở cơ nhân tỏa của Ác Ma đội, khi đó cho dù bọn họ có bị giết, Trịnh Xá cũng không vì điểm thưởng âm mà bị delete... những lời này Chiêm Lam lại không nói ra.

Tiếp đó, mặc kệ Trịnh Xá quát tháo thế nào, Chiêm Lam cũng không hề trả lời, cứ thế kéo dài mấy phút, mà tốc độ phi hanh của mười người kia cực nhanh, bọn họ đã đã dần bay tới chỗ ba người Trịnh Xá. Khi bọn họ đến cách ba người Trịnh Xá khoảng 20km, tinh thần lực tảo miêu của Chiêm Lam với họ đột nhiên biến mất, ba người chỉ có thể dùng mắt thường xác nhận vị trí địch nhân.

Trịnh Xá cũng không nói nữa, hắn bắt đầu bình tĩnh tâm thần, ngoài khẩu súng ngắm trong tay hắn không còn nghĩ vê chuyện gì khác nữa, cứ yên lặng nhìn bầu trời. Mặc dù trong lòng hắn vẫn còn có chút lo lắng nhưng theo thời gian chậm tãi trôi, tâm hắn cuối cũng cũng lãnh tĩnh như gương.

Cứ yên lặng chờ đợi, khoảng mấy phút sau, mấy tấm ván trượt bằng kim loại bay cách mặt đất khoảng hai mươi mét xuất hiện, nhanh chóng lao về con đường dẫn ra ngoài thành phố. Cùng lúc đó, hai mắt Trịnh Xá đã từ từ trở nên mờ mịt.

"Trương Hằng, nhìn thấy ván trượt của chúng không? Lát nữa ta bắn cái thứ nhất, ngươi bắn cái thứ ba, trực tiếp bắn vào đầu. Trước đó đừng cử động, chờ bọn chúng tới giữa chỗ ngã tư này mới bắt đầu xạ kích, chờ một chút..."

"Tấn công!"

Trịnh Xá gào lên trong ý thức, động tác của hắn lập tức trở nên cực kỳ tiêu chuẩn, một mắt nhắm lại, ngắm chuẩn lên người đại hán da trắng ở gần nhất. Oanh một tiếng, gã đại hán này rơi thẳng xuống đất, tấm Glider cũng đâm sầm vào một vách tường, vỡ ra một đướng dài đến mười mét, mỹ nữ tóc vàng trong lòng địa hán kia cũng hét lên ngã xuống đất.

Cùng lúc đó, Bạo liệt tiễn của Trương Hằng cũng kéo theo một đạo quang mang vụt tới, ba một tiếng thanh thúy bắn vào đầu một nam tử đứng phía sao. Nhưng một tiễn này lại không có hiệu quả như tưởng tượng,

http://tieulun.hopto.org

bởi vì nam tử kia không ngờ lại dùng một tốc độ vô cùng quỷ dị, vung hai tay lên, một thanh cự kiếm đầy lửa đen cứng rắn chặn mũi tên của Trương Hằng lại. Mặc dù nam tử kia cũng bị uy lực cực lớn từ mũi tên đẩy rơi xuống đất nhưng cũng không ảnh hưởng đến thực lực của hắn, vừa rơi xuống hắn đã lại từ từ bay lên, sau lưng hắn là một đôi cách dơi màu đen đang vũ lộng.

Trịnh Xá giật nảy mình, bởi vì hắn từ ống ngắm nhìn thấy dung mạo nam tử kia, hình dạng quả thật giống hắn như đúc, ngoại trừ trên mặt có một vết sẹo dữ tợn ra, người này thật sự chính là hắn.

Trịnh Xá mặt có vết sẹo lạnh lùng cười, hắn vung vung thanh hắc sắc hỏa diễm cự kiếm trong tay một chút rồi mới hỏi gã da trắng cao lớn dưới đất:

- Francis, thế nào? Phát súng ngắm vừa rồi chắc là không làm ngươi bị thương chứ?

Gã đại hán kia lắc lắc đầu, hắn đứng dậy nhìn lại nói:

- Mẹ kiếp, là M82A1 a, uy lực mạnh thật, năng lượng loáng cái đã tiêu hao mất 80%, không thể đỡ được một phát nữa.

Trịnh Xá mặt mang vết sẹo cười lạnh nói:

- Không sao cả, chiến đấu đã bắt đầu rồi, Sở Hiên, đưa bọn họ tiếp tục truy sát thành viên còn lại của Trung Châu đội. Ở đây có ba người, theo phân chia lúc trước, Triệu Chuế Không đối phó với muội muội ngươi, Minh Yên Vi đi giết gã sử dụng cung tên kia, ta, Dekchai, Francis chuẩn bị cận chiến, Richard sử dụng súng ngắm Gauss chuẩn bị tùy ý chi viện ba đội ngũ...

Trịnh Xá mặt mang vết sẹo vừa nói vừa lấy trong lòng ra một cuốn cổ thư dày nặng, màu đen, hắn cao giọng ngâm lên văn tự trong sách bằng tiếng Ai Cập cổ đã thất truyền, cả người dựa vào đôi cánh thịt lơ lửng giữa không trung.

Trịnh Xá đối với Phục chế thể của mình cũng tuyệt đối không khách khí, hắn gào lên với Trương Hằng:

"Tự do bắn! Không cần quan tâm tới chuyện khác, sử dụng kỹ năng Phong chi tiễn bắn đi!"

Cùng lúc nói, hắn đã đưa súng nhắm chuẩn vào Phục chế thể.

Đoàng!

Một tiếng súng vang lên nhưng Trịnh Xá mặt có vết sẹo đột nhiên lại biến thành dơi bay tứ tán, đến khi hắn xuất hiện lại, chú ngữ Ai Cập cổ trong miệng hắn cũng hoàn thành.

-Nhà tù bóng tối!

189. Bắt Đầu Tử Chiến! (2)

Trịnh Xá mặt mang vết sẹo quát lên, một làn sương màu đen từ lòng bàn tay hắn bay ra, cùng lúc đó, hai mắt Trương Hằng cũng biến thành mờ mịt, tay giương cung căng tròn như vầng trăng, ẩn ước sinh ra một cỗ khí thế không gì so sánh được. Mặc dù cách nhau cực xa nhưng Trịnh Xá mặt có vết sẹo nhất thời cũng không dám động đậy chút nào, chỉ có thể tùy ý để làn sương trong lòng bàn tay từ từ tản đi.

Trong nháy mắt, trên người Trương Hằng bộc phát khí thế cường đại vô bì, mức độ kinh khủng của một kích này, thậm chí Trịnh Xá mặt có vết sẹo cũng không thể hoàn toàn bỏ qua. Không chỉ có hắn, đến cả mấy người xung quanh hắn cũng không dám động đậy chút nào, một tiễn này bắn ra chắc chắn là uy lực vô cùng, đạo cụ phòng hộ họ mang theo căn bản không thể chịu nổi, uy lực một tiễn này thật sự là quá khủng bố.

Đúng lúc này, một cô gái xinh đẹp đột nhiên chậm rãi bước xuống khỏi glider, nhưng làm người ta ngạc nhiên là nàng cũng không rơi xuống đất. Ngược lại, sau lưng nàng một đoàn quang vũ không những phe phẩy, giống như đôi cánh của một tiểu yêu tinh, từ từ bay tới gần Trương Hằng.

Trương Hằng giờ phút này đã là tên đã lên cung, chỉ đợi nhóm người này có chút động tác nào hắn sẽ lập tức không chút lưu tình bắn tên ra. Không ngờ trong lúc này lại có người dám đến gần hắn, Trương Hằng tay rung lên thiếu chút nữa là bắn tới, nhưng hắn vừa nhìn lại, tâm thần lập tức rối loạn, không đợi bắn

http://tieulun.hopto.org

tên đã oa một tiếng phun ra một ngụm máu tươi, mũi tên trên Xạ Thiên Lang cũng bắn xuống phía dưới, lập tức trên mặt đất một đạo thiểm quang bùng lên, tạo thành một cái hố rộng hơn một mét.

Đến lúc này đám người Trịnh Xá mặt có vết sẹo mới dám cử động, mà Trịnh Xá nhân cơ hội tung đám sương đen trong tay lên trời, đám sương này gặp gió liền tản ra, dần dần mấy trăm mét quanh hắn biến thành tối đen, mà màn tối này còn không ngừng lớn lên, mấy chục giây sau, chu vi mấy ngàn thước xung quanh đã bị tầng hắc ám này bao phủ.

Trịnh Xá mặt có vết sẹo bấy giờ mới thở phào nhẹ nhõm, hắn lẩm bẩm:

- Mẹ kiếp, lúc nào cũng không thể coi thường được, không có đội ngũ nào toàn là kẻ yếu hết, sơ suất, sơ suất... Sở Hiên, đi đi, bắt hết đám tân nhân lại, nếu như thực lực chúng quá mạnh thì giết luôn cũng được, nếu như không mạnh lám thì bắt lại càng tốt, có thể phân phối một lượt điểm thưởng và chi tiết kịch tình cho đội viên... Cứ như vậy, mọi người bắt đầu tác chiến!

Trên tầng thượng ở phía xa, Trịnh Xá nhìn thấy màn sương này kéo tới hắn lập tức biết mọi chuyện không xong rồi, do ở trong màn sương này hắn gần như không có biện pháp gì triển khai viễn trình bắn tỉa, mà nếu như sử dụng cận chiến công kích hắn lại không có cách nào trì hoãn địch nhân, nói cách khác, đối phương hoàn toàn có thể bay thẳng đi không cần để ý tới hắn.

"Chỉ có thể nhìn được trong phạm vi 200 mét, đây còn là trạng thái mở cơ nhân tỏa, nếu như ở trạng thái bình thường, tối đa chỉ có thể nhìn được 50 mét... Không cách nào ngắm bắn được."

Vừa rồi, khi Phục chế thể lấy ra Cuốn sách của Anubis, Trịnh Xá đã nhìn thấy quển sách cổ màu đen đó, nói cách khác, Phục chế thể của hắn cũng đã trải qua bộ phim The Mummy. Hơn nữa, nhìn Phục chế thể thuần thục tụng niệm chú ngữ, đám sương màu đen xuất hiện, Trịnh Xá lập tức nhớ tới mấy ma pháp kỹ năng mà hắn đã từng hỏi Tề Đằng Nhất, hắn nhớ rõ trong đó có một kỹ năng gọi là "nhà tù bóng tối".

Đây là một kỹ năng công kích hai hướng không phân biệt địch ta, không cần biết là ngươi có sử dụng ma pháp hay không, chỉ cần ngươi đứng trong phạm vi là sẽ chịu ảnh hưởng. Đặc điểm lớn nhất là ngăn cản tầm nhìn, vì thế ma pháp này kỳ thật là ma pháp hỗ trợ chạy trốn, mà hắn không tưởng tượng nổi Phục chế thể của hắn lại sử dụng kỹ năng này.

"Cái này có ích lợi gì? Chỉ vỏn vẹn để chia cắt chúng ta? Hay là bỏ qua chúng ta tới tiêu diệt mấy người Chiêm Lam và tân nhân?"

Trịnh Xá yên lặng đứng dậy, hắn bỏ súng ngắm vào trong Nạp giới, đang định bước tới đột nhiên có hai chiếc ván trượt lao đến, phía trước có hai lưỡi cưa sắc nhọn như dao. Khi hắn phát hiện hai tấm ván trượt tập kích tới thì lưỡi cưa chỉ còn cách đầu hắn khoảng trăm mét mà cự li còn đang nhanh chóng rút ngắn lại, đó là do tốc độ của glider thật sự quá nhanh, chỉ riêng tốc độ đã nhanh hơn Trịnh Xá rất rất nhiều.

Trịnh Xá nghiến răng, hắn vận nội lực, dưới chân dùng sức đạp một cái, cả người lập tức vọt lên cao, dùng nội lực cao cấp của hắn hiện tại để sử dung khinh công, Trịnh Xá dễ dàng nhảy lên cao hơn bốn mét, trước khi hai tấm ván trượt bay đến, hung hăng tung thẳng một cước vào ngực người đứng trước. Phản ứng của người đó cũng không tệ, không ngờ thể dùng tay chặn được một cước này của Trịnh Xá, nhưng lực lượng trên cước cũng đẩy hắn ngã xuống đất.

Người còn lại chính đại hán da trắng bị Trịnh Xá bắn tỉa lúc nãy, hắn cũng rất dứt khoát, trực tiếp nhảy xuống đất, còn tấm glider mà hắn đang đứng cứ thế bay thẳng ra xa, về người bị đá rơi xuống, glider của hắn đâm ngập vào lớp xi măng của tòa nhà.

Đại hán da trắng cười ha hả, chỉ vào Trịnh Xá nói:

- Đội trưởng, người này giống hệt ngươi a, hắn là chủ thể của ngươi sao? Cũng không biết thực lực rút cuộc ra sao?

Trịnh Xá mặt mang vết sẹo lạnh lùng đứng giữa hư không, hắn dựa vào đôi cánh đen cứ lơ lửng ở đó không hề cử động, băng lãnh nhìn Trịnh Xá, hơn nửa ngày sau mới nói:

- Giao hắn cho các ngươi, ta sẽ cung cấp cho các ngươi một ít kỹ năng phụ trợ. Đừng quá khinh dịch, dù thực lực hắn không ra gì nhưng dù sao cũng là ngươi giống ta, nếu như cảm thấy nguy hiểm đến tính mạng

http://tieulun.hopto.org

thì cú nói cho ta biết, ta sẽ kết thúc trận chiến này.

Hán tử bị một cước đá ngã lúc trước cũng đứng lên, hắn cũng một kẻ rất cao lớn, đến 1m8, tóc màu nâu sáng, da vừa vàng vừa đen, cả người phảng phất như một khối sắt đúc liền, bộ dạng giống như người ở khu vực Đông Nam Á, hắn lạnh lùng nhìn Trịnh Xá nói:

- Không cần đội trưởng ra tay, chỉ cần một mình ta là đủ đánh bại hắn rồi, Francis, ngươi muốn tranh với ta sao?

Gã đại hán da trắng tên là Francis kia cười ha ha nói:

- Đương nhiên là phải tranh rồi, đây là cường giả đã mở cơ nhân tỏa a, hơn nữa nhìn qua có vẻ rất tinh thông kỹ xảo cận chiến, đúng là một dụng cụ huấn luyện khó kiếm a. Dekchai, ngươi nói ta có muốn tranh với ngươi không đây?

Gã nam tử da vàng kia hừ lạnh một tiếng, hắn lấy trong túi ra một ít vải bắt đầu quấn lấy đầu quyền.

Trịnh Xá vẫn lạnh lùng nhìn bọn họ, lực chú ý của hắn vẫn phân ra một phần đề phòng Phục chế thể ở phía trên cách đó không xa, Trịnh Xá mặt có vết sẹo cười ha ha nói:

- Bản gốc của ta, có cần ta giới thiệu cho ngươi một lượt chiến lực và kỹ năng cường hóa của họ không? Ha ha, Dekchai là người Thái Lan, hắn tinh thông kỹ xảo Muay Thái, phương diện cường hóa là hai đầu bốn tay, có thực lực mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, phương diện cận chiến mạnh đến mức đáng sợ a, nếu như ta là ngươi sẽ không muốn cận thân chiến đấu với hắn.

-Francis là người châu Âu, hắn trời sinh có khả năng giao tiếp với một số loài động vật, cường hóa thuật biến hình Druid, căn cứ vào tố chất thân thể và kỹ năng của ấn, cận chiến lực thực sự không kém Dekchai, mặc dù chỉ có lực lượng mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, ta muốn hỏi một câu, ngươi thật sự muốn giao chiến với họ sao? Ha ha ha...

Trịnh Xá cũng không nói tiếng nào, hắn chỉ yên lặng lấy quân đao từ trong Nạp giới ra, sau đó bắt đầu tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, cả cơ thể bắt đầu căng phồng lên. Gần như đồng thời, dưới chân Dekchai lóe lên, tấn tốc tiếp cận hắn, đầu gối dựng thẳng đánh tới mặt Trịnh Xá.

Khi phía Trịnh Xá đã bắt đầu công kích, tình huống phía Trương Hằng lại rất quỷ dị, hắn cứ ngây ngốc nhìn cô gái sau lưng có đôi cánh ánh sáng tới gần, cố gái này chính là bạn gái mà hắn tưởng rằng đã hoàn toàn mất đi... Minh Yên Vi. Nữ nhân đáng thương vì sự nhu nhược của hắn mà bị hắn bỏ lại, cuối cùng bị kẻ khác cưỡng gian, sau đó vì vô vọng với sinh tồn mà tiến vào Chủ Thần không gian rồi bị giết trong phim The Grudge, đương nhiên, tất cả những chuyện này Trương Hằng cũng không biết.

Trương Hằng vừa nãy còn chưa bắn ra một mũi Phong chi tiễn, luồng lực vạn quân nhất thời từ trên cung phản lại trên người làm hắn trọng thương, vào thời khắc mấu chốt, hắn đưa tên bắn xuống dưới đất nếu không lực lượng phản phệ từ một tiễn này đủ khiến hắn mất hết sức chiến đấu. Mặc dù vậy, lúc này cả người hắn đau đớn như muốn xé ra, toàn thân phảng phất như chỗ nào cũng có vết thương đang nứt rách, lực lượng của Phong chi tiễn đã làm cơ thể hắn tổn thương rất nặng.

Minh Yên Vi cầm theo một thanh tiểu cung màu bạc, nhìn qua phảng phất như cây cung của thần tình yêu Cupid, thậm chí chỗ uốn trên thân cung cũng do những hình trái tim tạo thành. So sánh hai bên, Cổ cung Xạ Thiên Lang của Trương Hằng mặc dù nhìn có vẻ cổ phác, thanh nhã nhưng mùi máu tươi ẩn chứa bên trong lại thập phần cường liệt, so với cây tiểu cung trên tay Minh Yên Vi không biết là nồng liệt hơn bao nhiêu lần.

Trương Hằng ngây ngốc nhìn Minh Yên Vi càng lúc càng tiến tới gần, miệng hắn hơi giật giật nhưng nhất thời không biết nên hỏi cái gì, đặc biệt là khi hắn nhìn thấy lệ quang trong mắt nàng. Trương Hằng càng không biết nên nói gì mới phải, hắn muốn nói hắn sai rồi, hắn muốn nói hắn xin lỗi, nhưng lại không dám ngước mắt nhìn Minh Yên Vi, cứ ngây ngốc đứng đó, đầu hắn cũng từ từ gục xuống.

-Hằng, còn nhớ ta đã từng nói với ngươi không? Ta có dự cảm cực kỳ mãnh liệt đối với một vài chuyện, đặc biệt là chuyện mà một số người sắp làm tiếp theo...

http://tieulun.hopto.org

-Nhưng ta lại không dự cảm được, ngươi không ngờ lại bỏ ta lại, chạy trốn một mình, đó là lần đầu tiên ta đoán sai...

Một đạo ngân quang cực nhỏ lóe lên, một mũi tên màu bạc trông như một món đồ chơi bắn trúng tay phải Trương Hằng, tiếp đó xuyên qua xương, bắn sâu vào chiếc chuông đồng lớn sau lưng hắn...

190. Bắt Đầu Tử Chiến! (3)

Trương Hằng chỉ cảm thấy cả cánh tay phải vừa chua xót vừa co cứng, ẩn ước lại thấy vừa đau vừa ngứa, cảm giác khó chịu làm hắn không thể nhịn nổi vừa muốn cười lớn lại muốn khóc rống lên. Cảm giác này thật khó chịu quá mức, Trương Hằng thật sự hận không thể lấy dao chặt phứt cả cánh tay mình.

Minh Yên Vi mắt ngấn lệ vừa khóc vừa cười nói:

- Đây là vũ khí ma pháp truyền thuyết cấp B, cung của thần tình yêu, có thể khiến người bị bắn cảm nhận được cảm giác tình yêu phụ bạc, a a, có phải thấy vừa chua xót vừa đau đớn không? Lúc thì muốn cười, lúc lại muốn khóc, đây là mùi vị của ái tình a... Đương nhiên, đó cũng không phải là tất cả tác dụng của cây cung này, ta nghĩ ngươi chắc cũng muốn nếm thử một lượt chứ... Trương Hằng thời gian này ngươi có nhớ đến ta không?

Nói đoạn, lại đưa tiễn bắn sang bên cạnh vết thương lúc trước, ba một tiếng, lại một mũi tên xuyên qua tay Trương Hằng bay ra xa.

Trương Hằng gào thảm một tiếng, hắn dụng lực xé miệng vết thương ra một chút, thống khổ ngược lại lại khiến hắn cảm thấy dễ chịu hơn nhiều, cảm giác vừa chua xót vừa căng cứng thật sự khiến người ta muốn tự sát, hắn cắn đầu đầu lưỡi, cố gắng thì thào nói:

- Vi, Vi.... Xin lỗi ngươi, lúc ấy anh đã quay lại, nhưng....

Trong mắt Minh Yên Vi đột nhiên bộc phát sát ý, nàng dùng sức giương cung, khi thả tay ra một đạo quang mang màu bạc lập tức bắn trúng chiêc chuông lớn bên cạnh Trương Hằng. Tiếng kim loại vang lên thanh thúy, chiếc chuông tan chảy thành nước, mũi tên bắn ra từ cung không ngờ còn mang theo hỏa diễm cường liệt, chỉ là mũi tên này lại không bắn về phía Trương Hằng.

-Ngươi quay lại? Quay lại làm gì? Nhìn ta bị mấy kẻ đó khi phụ sao? Sau đó nhìn ta giống như một con chó bị bọn chúng hành hạ, sau đó nhìn ta... A!

Minh Yên Vi òa khóc, nhưng tay nàng không hề hạ xuống, từng mũi từng mũi tên không ngừng bắn về phía Trương Hằng, mỗi lần bắn trúng đều xuyên thành một lỗ trên người hắn, mỗi vết thương đều làm hắn phải gào lên thảm thiết. Chỉ mấy chục giây trôi qua, toàn thân Trương Hằng đã đầy mồ hôi, thân thể phảng phất như hư thoát.

Trương Hằng thì thào nói:

- Vi, sao em lại ở trong Ác Ma đội.... Em đã ra nước ngoài sao? Đã đến nước nào? Em không biết, lúc ấy anh thật sự rất muốn, rất muốn đi tìm em, nhưng anh không gom nổi dũng khí. Cho nên anh chỉ có thể giết mấy kẻ đã khinh nhục em... Nhưng anh thật sự không biết em đã tới thế giới phim kinh dị này.

Minh Yên Vi chợt cười lạnh nói:

- Chủ thể của ta chính là ở trong Trung Châu đội, ký ức của ta chỉ tới chỗ xuất hiện trong Trung Châu đội là hết, bộ phim đó là gì cũng không biết. Nhìn tình huống hiện tại, chủ thể của ta nhất định là đã chết rồi phải không? Hừ, ta làm sao biết, người kia của ta không phải sau khi ngươi bỏ chạy mới chết chứ?

Sắc mặt Trương Hằng vừa xanh vừa trắng, miệng hắn không ngừn run rẩy muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng cũng không thốt lên được, trong lòng chỉ còn thống khổ và dau đớn. Không phải đau đớn cho bản thân mà là đau đớn cho cô gái vừa quen thuộc lại vừa xa lạ này... Không lâu trước đây, cô gái này giống như một đứa bé, vừa cười vừa nói, hai người tâm sự với nhau sau này sẽ cùng nhau đi du lịch, cùng nhau nghỉ ngơi, cùng nhau xây dựng gia đình, cùng nhau hướng tới mộng ước tương lai.... Nhưng không lâu trước đây, mộng

http://tieulun.hopto.org

ước đó đã tan vỡ, tất cả là vì sự nhu nhược đáng ghê tởm của hắn, đối mặt với đám người đó không ngờ lại một mình chạy trốn...

Trong lòng Trương Hằng tất cả mọi chuyện không ngừng quay cuồng, hơn nửa ngày sau hắn mới nghiến răng nói:

- Vi... Anh nhất định sẽ đền bù cho em! Nhưng trước đó anh nhất định phải làm một chuyện, nếu như không làm được chuyện này.... Anh sẽ lại một lần nữa làm một kẻ chạy trốn hèn nhát. Anh không muốn làm một kẻ hèn nhát như vậy nữa, vì thế cho anh xin lỗi không thể bồi tiếp em được nữa...

Nói xong, Trương Hằng dứt khoát giương cung nhắm thẳng vào Minh Yên Vi, trước sự ngạc nhiên của nàng, hắn không ngờ lại bắn ra một mũi Bạo liệt tiễn. Ánh sáng ma pháp phụ trợ trên mũi tên bừng lên, nhưng mũi tên lại lướt qua mặt minh Yên Vi bắn thẳng ra xa, đến khi nàng phục hồi tinh thần Trương Hằng đã biến mất khỏi đỉnh tháp chuông...

.....

Triệu Anh Không yên lặng đi trong ngách con, từ lúc màn sương màu đen tràn ra, nàng đã thông qua tâm linh tỏa liên trao đổi ý thức với Trịnh Xá, mà nàng đang như định ước tới dưới chân tòa nhà cao tầng. Màn sương tối mịt như thế này chính là chỗ tốt nhất để thích khách phát huy lực lượng, cho nên nàng mới tự tin đề nghị với Trịnh Xá.

-A a, thân thủ vẫn linh mẫn như vậy, giống như một con mèo con vậy, tiểu biểu muội đồng nhan cự nhũ khả ái của ta.

Khi Triệu Anh Không đang vô thanh vô tức chạy tới phía trước, đột nhiên một thanh âm cùng một cỗ khí thế từ phía chính diện ập tới. Cô bé này lập tức xoay người nhảy về phía sau, cả người giống như một con mèo nhỏ gặp phải cuyện gì đó đáng sợ quan sát xung quanh. Nhưng khi Triệu Anh Không vừa nghe rõ thanh âm này, cơ hồ chỉ trong nhát mắt đã rút hỏa diễm chủy thủ, vẻ mặt nàng mặc dù không có chút biến đổi nhưng những người quen thuộc với nàng sẽ đều cảm nhận được, giờ phút này Triệu Anh Không đang cuồng nộ

Một nam tử trẻ tuổi vô cùng anh tuấn từ trong bóng tối đi ra, tóc hắn dài đến vai, người cao khoảng 1m8, vóc dáng tuyệt đối có thể so sánh với người mẫu, cộng thêm nụ cười mỉm ôn nhu vô bì trên mặt, đây tuyệt đối là một lãng tử sát thủ có thể hạ gục vô số nữ nhân.

-Triệu! Chuế! Không!

Triệu Anh Không gào lên giận giữ, nàng vừa hét vừa dụng sức lao đến chỗ nam tử kia, hỏa diễm chủy thủ trong tay nhắm thẳng vào tâm tạng hắn. Một Triệu Anh Không cuồng nộ như vậy, đám người Trịnh Xá chưa từng gặp qua, nộ hỏa trong mắt nàng phảng phất như muốn hoàn toàn thiêu đốt cả bản thân, một kích này mang khí thế một đi không trở lại.

Triệu Chuế Không nhún vai bất đắc dĩ, không ngờ lại không có động tác nào, tùy ý để chủy thủ đâm vào tim. Tuy vậy Triệu Anh Không lại không hề có cảm giác chủy thủ đâm vào thực thể, cả người nàng xuyên qua thân thể Triệu Chuế Không, nhìn có vẻ như vừa lao tới một ảo ảnh, còn Triệu Chuế Không vẫn thong dong như cũ quay người lại.

-Tiểu biểu muội, động tác của muội vẫn tuyện như cũ... Ám sát đơn giản mà trực tiếp, thích khách trời sinh gần như hoàn mỹ vô khuyết. Đương nhiên, nếu như trong tình huống muội bảo trì tâm lý như bình thường, ta nghĩ dù là ta cũng phải tiêu hao tinh lực rất lớn mới chiến thắng được đó... Rất giận giữ sao? Rất phẫn nộ với ta sao?

Triệu Chuế Không ôn nhu cười nói.

Triệu Anh Không cũng không quay lại, trực tiếp lao tới bức tường đối diện, hai cước dụng sức đạp lên tường, cả người lại lao về phía Triệu Chuế Không. Nhưng lại một lần nữa, đòn tấn công của nàng lại xuyên qua thân thể Triệu Chuế Không, đến lúc này Triệu Anh Không mới lạnh lùng hỏi:

- Vì sao lại phải làm như vậy... Ngươi vì sao lại phải làm như vậy?

Triệu Chuế Không gãi gãi đầu vẻ bất đắc dĩ nói:

http://tieulun.hopto.org

- Chuyện ta từng làm thật sự quá nhiều, ta cũng không biết tiểu biểu muộn muốn nói chuyện gì, muội nhắc ta một chút được không?

Nói xong, trên mặt hắn vẫn bảo trì nụ cười như cũ, nhưng nụ cười này lại ẩn chứa cảm giác băng lãnh vô bì, không có chút ấm áp nào như những nụ cười bình thường.

Triệu Anh Không hít một hơi thật sâu nói:

- Tại sao lại phải giết Ngự Không ca ca... Ngươi và Ngự Không ca ca là hai người ta tôn kính nhất, tại sao ngươi phải giết huynh ấy, còn cả Minh Không tỷ tỷ, Ny Không muội muội... Tại sao ngươi lại phải giết họ!

Triệu Chuế Không lại gãi đầu nói:

- Ai nha, vấn đề này ta biết trả lời thế nào đây? Muội đúng là biết hỏi đó. A a, ta vốn cứ tưởng muội sẽ hỏi ta tại sao lại ly khai thích khách thế gia chứ, không ngờ muội lại hỏi một vấn đề nhàm chán như vậy. Vì sao ta phải giết bọn họ phải không? Đáp án rất đơn giản a...

-Ta muốn thử xem trình độ của mình...

-Nếu như ngay cả họ ta cũng hạ thủ được, vậy ta hà tất phải ly khai thích khách thế gia chứ? Ha ha ha ha....

Triệu Anh Không hít sâu một hơi, nàng chỉ cảm thấy một luồng máu nóng trào lên lồng ngực, không đợi nàng hồi phục tinh thần, luồng máu nóng này đã phun ra miệng, tiếp đó nàng cầm chủy thủ liều mạng lao về phía Triệu Chuế Không.

.....

Lúc này, ở cách chiến trường mấy km, trên một chiếc trực thăng vũ trang một bóng đen cao lớn đột nhiên nhảy xuống, bóng đen này cao phải đến ba mét, cơ nhục toàn thân như thép đúc, không chỉ như thế chỗ lồng ngực nó còn có một con mắt cực lớn, nhìn giống như mắt mèo phóng đại sau đó khảm vào ngực nó.

Thân ảnh to lớn này từ trên trực thăng bay cao hai mươi mét nhảy xuống, độ cao này đủ khiến sinh vật bình thường toi mạng, nhưng thân ảnh phảng phất như chẳng có chút ảnh hưởng gì, chỉ bình tĩnh đứng lên, trên mặt đất chỗ nó hạ xuống xuất hiện hai vết nứt sâu, giống như một quả cầu sắt lớn vừa đập lên.

Thân ảnh to lớn vung vẩy tay chân, đột nhiên thấy nó nhẹ nhàng vung một quyền đánh lên một chiếc xe đang bốc cháy, trực tiếp đánh văng chiếc xe ra hơn mười mét, đè lên một con zombie xúc tu đang đứng gần. Sau khi đánh ra một quyền, nó ngẩn đầu rống lên một tiếng, con mắt to lớn trước ngực chớp chớp mấy cái.

Trực thăng vũ trang thả xuống một cái rương sắt lớn, thân ảnh to lớn cầm khóa rương giật nhẹ một cái, ở khóa phảng phất như một sợi chỉ con đứt tung. Bên trong rương đặt một khẩu súng sáu nòng to lớn, cộng thêm một bộ hỏa tiễn vác vai, chỉ thấy thân ảnh đó nhẹ nhàng nhấc hai món vũ khí lên sau đó tiến về phía đám sương mù màu đen, dưới chân nó từng bước lưu lại từng vết nứt sâu....

191. Huyết Chiến! (1)

Trịnh Xá cũng không cảm thấy Dekchai có vẻ mạnh mẽ gì, có lẽ thực lực của hắn so với người bình thường mà nói thì đúng là mạnh hơn, nhưng so với Trịnh Xá, cận chiến tuyệt đối thua kém. Trước khi đầu gối công kích tới, Trịnh Xá đã lùi ra sau nửa bước đồng thời đưa chân đá thẳng tới, nói thì chậm, xảy ra thì nhanh, một cước của Trịnh Xá hung hăng đánh thẳng lên đầu gối Dekchai, lực lượng còn mạnh mẽ hơn nhiều, đẩy bật đầu gối ra, làm cả người hắn như quỳ xuống đất. Nhưng không đợi Trịnh Xá tiếp tục công kích, từ sau lưng một đạo kình phong ập tới, làm hắn không thể không xoay người nhào sang một bên.

Từ sau lưng hắn không biết từ lúc nào đã xuất hiện một con gấu đen khổng lồ cao đến năm mét, thân hình con gấu to lớn vô cùng, chỉ vung nhẹ một chưởng đánh xuống chỗ hắn vừa đứng đã tạo thành một cái hố rộng hơn nửa mét. Cái này còn chưa tính là gì, con gấu đen rống lên một tiếng lao tới chỗ Trịnh Xá, ngay lúc hắn đang định tránh sang một bên thì đột nhiên xung quanh xuất hiện mấy mũi chông nhọn bằng đá, làm hắn chỉ có thể trực diện nghênh đón cú lao này, lực lượng cực lớn đẩy người hắn đập vào một tấm thép lớn, đến khi con gấu lùi ra, cả người Trịnh Xá đã như nột miếng trứng rán ép lên tấm thép.

http://tieulun.hopto.org

Con gấu đen lại rống lên một tiếng, nó giơ móng vuốt hung hăng tát thẳng về phía Trịnh Xá, nhưng nó chưa kịp đánh trúng đã thấy hắn giơ tay tóm chặt lấy ngón tay cái. Tiếp đó cơ nhục toàn thân Trịnh Xá căng phồng lên, hắn gào lớn vặn mạnh một cái, kéo ngã con gấu sau đó đá thẳng một cước, ba một tiếng, đẩy bắn con gấu đen ra xa mấy mét.

Ngay lúc Trịnh Xá chuẩn bị xông lên liều mạng với con gấu này, một thân ảnh đột nhiên vọt tới, hai nắm quyền một trên một dưới đánh thẳng về phía đầu và lồng ngực hắn. Bất đắc dĩ, Trịnh Xá chỉ có thể đưa cánh tay lên cản lại, hai nắm quyền như hai trụ thép oanh kích, chỉ đỡ hai phát cánh tay Trịnh Xá đã có chút tê dại, vì thế hắn nương theo luồng lực đạo này lùi lại phía sau. Đến lúc này Trịnh Xá mới nhìn thấy rõ ràng, Dekchai không biết từ lúc nào đã đứng đó, trên người hắn không ngờ có bốn cánh tay, mà bên cạnh đầu lại một thêm một cái đầu nữa giống hệt.

Thấy Dekchai cùng Trịnh Xá quấn lấy nhau, từ miệng con gấu đen không ngờ lại phát ra tiếng người:

- Đội trưởng, quả nhiên không hổ là chủ thể của ngươi a, chiến lực rất mạnh, phản ứng nhanh đến kinh người, lực lượng so với ta còn lớn hơn. Chỉ sợ ta và Dekchai cũng phải phí một phen công phu mới có thể thu thập được hắn.

Trịnh Xá mặt mang vết sẹo cũng không nhìn lại chỉ lẩm bẩm nói:

- Phương hướng phát triển của ngươi và Dekchai đều không sai, nhưng mới tiến vào Ác Ma đội được ba bộ phim kinh dị, còn chưa thuần thục mất thuộc tính cường hóa này. Ví dụ ngươi là Druid, cường hóa biến hình mạnh nhất có thể biến thành cự long phương tây, thân dài hơn mười mét, như vậy ngươi mới có thể dễ dàng đối mặt với phim kinh dị loại chiến tranh kỳ bí. Nói về Dekchai, đấu khí của hắn mới là sơ cấp, hơn nữa hai đầu bốn tay cũng hoàn toàn không đủ, đến khi đấu khí của hắn mạnh mẽ, phối hợp với thuộc tính cường hóa ba đầu sáu tay, như vậy cận chiến của hắn tuyệt đối thập phân khủng bố.... Coi hắn là mục tiêu huấn luyện đi, nếu như các ngươi chiến tử, vậy chỉ có thể nói các ngươi thực lực không đủ, chết sớm một chút cũng tốt... Đương nhiên ta có thể sử dụng Cuốn sách của thần Ra hồi sinh các ngươi, dù sao thì điểm thưởng và chi tiết kịch tình cần thiết cũng có thể do cả đội góp lại. Tuy nhiên cơ hội sống lại như vậy chỉ có một lần, nếu như không muốn lãng phí cơ hội đó thì mau giết hắn đi!

Con gấu đen to lớn có vẻ rất e ngại Trịnh Xá mặt có vết sẹo, chỉ thấy nó rống lên rồi lại lao về phía Trịnh Xá, lần này lực lượng nó sử dụng càng lớn, trong lúc chạy phảng phất như cả mặt đất đều run chuyển.

Trịnh Xá vừa định lùi về phía sau đột nhiên sau lưng hắn lại có mấy mũi chông đá lao ra, lại nhìn về phía Trịnh Xá có cánh đang lư lửng phía trên, tay hắn cầm Cuốn sách của Anubis đen xì, dày cộp. Thoạt nhìn có vẻ không ảnh hưởng chút nào đến trường chiến đấu này nhưng mỗi lần hắn phát động ma pháp đều làm hành động tiếp theo của Trịnh Xá hoàn toàn rối loạn, khiến hắn chỉ có thể trực tiếp ngạnh kháng công kích, ví dụ như hiện tại bị đánh thẳng lên cột đá, hắn lập tức oa một tiếng phun ra một ngụm máu lớn, cú đánh này đã làm hắn bị nội thương.

"Không được, cứ như vậy sẽ bị bọn chúng dùng xa luân chiến làm cho mệt chết... Đúng rồi, quét hình của Chiêm Lam đã biến mất, như vậy đồng dạng, quét hình của chúng hẳn là cũng mất hiệu lực... Có cách rồi!"

Trịnh Xá định chủ ý, hắn liều mạng chịu nguy hiểm để móng vốt của gấu đen đánh trúng, quay hẳn lưng về phía nó, tiếp đó hai chân đạp lên người con gấu, lưng hắn cũng đồng thời bị đánh, cả người như một con diều đứt dây bay khỏi mái nhà, trong ánh mắt của ba kẻ kia, hắn cố gắng xoay người, quay mặt xuống dưới.

Con gấu đen khổng lồ thì thào nói:

- Chết rồi sao? Quá yếu ớt a? Trình độ như vậy cũng xứng với Ác Ma đội bọn ta...

Hắn còn chưa dứt lời, đột nhiên cả người bị một luồng cự lực đánh bay lên, Trịnh Xá mặt có vết sẹo đã đứng ở chỗ hắn vừa nãy.

Nam nhân này băng lãnh nói:

- Ngươi cũng xứng làm thành viên Ác Ma đội? Đừng tưởng thực lực ngươi mạnh mẽ lắm, trong mắt ta, trong cả đoàn đội không quá bốn người xứng với danh hiệu này, mà ngươi thì tuyệt đối không đủ tư cách. So với thành viên tiểu đội luân hồi bình thường mạnh hơn được một chút, nhìn bộ dạng gấu chó của ngươi....

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá mặt mang vết sẹo tựa hồ cũng biết câu cuối mình nói thừa, Francis thật sự đang trong lốt gấu, con gấu đen này bò dậy, lau vết máu bên mép, đứng yên ở đó không dám cử động.

Trịnh Xá mặt mang vết sẹo không kiên nhẫn được nữa nói:

- Nếu muốn trở thành thành viên chân chính của Ác Ma đội phải không ngừng mạnh mẽ, không ngừng tiến bộ, hiện tại cả đội chỉ có ta Sở Hiên, Triệu Chuế Không ba người có tư cách mang danh hiệu này. Biết tại sao lần trước va chạm với Thiên Thần đội chúng ta lại là nhược giả được tiến vào phim trước không? Chính là vì có lũ yếu ớt các ngươi làm liên lụy, mẹ kiếp, tất cả phải dựa vào trí tuệ của Sở Hiên mới có thể không phải giao chiến với chúng, chạy được về... Tóm lại, trước hết toàn diệt Trung Châu đội đi, Francis, Dekchai, hai người các ngươi dùng chiếc Goblin Glider, nhớ kỹ, tìm được gắn nhất định phải bám chặt, dù thế nào cũng không được để hắn chạy thoát... Ta cũng không muốn nhà tù bóng tối trở thành nhà giam đoàn đội chúng ta, cứ vậy đi.

Nói xong hắn giương đôi cánh dơi bay xuống bóng tối phía dưới truy tìm.

Lại nói về Trịnh Xá bị đánh văng lên không trung, hắn cố gắng điều chỉnh thân thể hướng mặt xuống đất, trọng tâm toàn thân cũng hoàn toàn thay đổi, đồng thời lấy pháo không khí từ trong Nạp giới ra. Giờ phút này hắn đang trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, vừa bay vừa đánh giá khoảng cách giữa mình và mặt đất, đến cự ly thích hợp, hắn vụt bấm chốt pháo không khí, khi còn cách đất mấy mét, luống sóng từ pháo không khí bắn ra, lực trùng kích đánh thẳng lên đất, phản lực cũng giúp hắn hạ xuống. Khi Trịnh Xá đáp xuống đất, tốc độ rơi đã thay đổi cực nhanh, cả người đứng yên ổn trên đất, mặt đất thì nứt nẻ lung tung, sóng xung kích của pháo không khí biến chỗ bị bắn trúng thành mảnh vụn.

Đến lúc này Trịnh Xá mới thở phào một hơi, tiếp đó hắn há mồm phun ra một ngụm máu lớn, vừa rồi mấy lần chạy trốn đều bị chông đá cản lại, va chạm trực diện liên tục, hơn nữa còn bị lực lượng khổng lồ của gấu đen đánh trúng, cộng thêm công kích Muay Thái của nam nhân hai đầu bốn tay kia. Dưới công kích mãnh liệt như vậy, người bình thường đã sớm bị đánh thành bánh thịt rồi, mà hắn còn chưa chết tuyệt đối không phải do đối phương hạ thủ lưu tình, chỉ vỏn vẹn vì hắn da thô thịt dày mới miễn cưỡng giữ được mạng dưới công kích liên hoàn của hai kẻ kia.

"Du kích chiến vậy, tìm cơ hội đoạt lấy ván trượt, nếu không sẽ không kịp về cứu mọi người...."

Trong lòng Trịnh Xá biết, theo tình huống hiện tại, Ác Ma đội rất có thể đã phái đội ngũ truy kích mấy người Chiêm Lam, cho dù hắn bây giờ chạy tới cũng chẳng được việc gì. Dù vậy trong lòng hắn vẫn lưu lại một tia hy vọng, chưa tới lúc tối hậu quan đầu, hắn tuyệt đối sẽ không bỏ cuộc, vô luận thế nào cũng phải trở lại tìm cách ngăn cản, nếu không hắn chết không nhắm mắt.

Hiện tại có nghĩ nhiều cũng vô dụng, Trịnh Xá mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, sau đó không ngừng mô phỏng động tác và kỹ xảo tiềm hành của Triệu Anh Không, trước khi ván trượt bay tới hắn đã chậm rãi hòa vào trong màn sương tối đen. Cả người Trịnh Xá lập tức biến thành vô thanh vô tức, thậm chí một điểm sát ý cũng không có, cả người chỉ an tĩnh tiềm phục trong bóng tối.

Không lâu sau, trên trời cuối cùng cũng truyền đến tiếng Goblin Glider phá không bay tới, phía trên có hai người. Hai người này đều là nam nhân cao lớn, cứ đứng trên glider rõ ràng là rất không thoải mái, Dekchai bị Francis đẩy đẩy mấy cái rút cuộc không nhịn nổi, nhảy xuống nói:

- Ta xuống đất tìm hắn cũng được... Mẹ kiếp, lão tử không phải dân đồng tính.

Francis cười ha ha nói:

- Đây là so khả năng nhẫn nại thôi, nếu như ta chịu đựng kém thì người nhảy xuống đất bây giờ đã là ta rồi. Ha ha, cám ơn ngươi, cuối cùng cũng có thể một mình sử dụng glider, ha ha....

Nam nhân da trắng này cưỡi ván trượt cách mặt đất bảy tám mét không ngừn lượn qua lượn lại, hơn nữa còn làm mấy động tác khoe khoang.

Dekchai cao giọng nói:

- Cẩn thận đừng để bị giết, nếu không đội trưởng sẽ rất tức giận...

http://tieulun.hopto.org

Hắn nhìn Francis đã từ từ bay xa, nam nhân này chỉ có thể lắc đầu bất đắc dĩ, tiếp đó theo con ngách tiến về phía trước.

"Hắt rất có thể có tâm linh tỏa liên, vì thế phải giải quyết hắn trong thời gian thật ngắn..."

Trịnh Xá vẫn yên lặng ẩn nấp như cũ, chờ đên khi Dekchai đi qua hắn mới lẳng lạng theo sau tiến vào sâu trong con ngách.

192. Huyết Chiến! (2)

Động tác của Dekchai cực kỳ cẩn thận, hắn vẫn đang trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, trong trạng thái này, cảm giác toàn thân linh mẫn đến cực hạn, bất cứ công kích nào đều có thể cảm nhận được trước, vì thế Trịnh Xá cũng cẩn thận dị thường, căn bản không có một chút dục vọng tấn công. Kỹ xảo ẩn nấp của hắn chính là bắt trước kỹ xảo ẩn nấp của thích khách, nhưng không thể mô phỏng hoàn mỹ, cho nên không công kích thì thôi, một khi công kích thì sẽ sát khí của hắn bị phát hiện trong nháy mắt. Đối với người đang mở cơ nhân tỏa mà nói, loại sát ý này rõ rệt đến mức giống như có thể nhìn thấy tận mắt, vì vậy hắn càng không dám tùy ý công kích, phải lựa chọn thời cơ và địa điểm thích hợp.

Hai người cứ chậm rãi đi trong con ngách tối tăm, sau khoảng một hai phút, tâm tình Trịnh Xá đã dần dần nôn nóng, có lẽ Dekchai căn bản không cần sốt ruột, dù sau hắn cũng chẳng phải lo đến chuyện khác nhưng Trịnh Xá thì không được như thế, hắn phải quan tâm đến nhiều thứ. Ví dụ như mấy người Chiêm Lam, cho dù hắn không thèm quan tâm đến sống chết của bọn họ thì làm một thành viên trong đội, nếu bọn họ bị giết thì hắn cũng đồng dạng bị trừ điểm, trực tiếp delete. Vì thế dù là công hay là tư, hắn cũng không có thừa thời gian tiếp tục dây dưa ở đây.

Cứ tiếp tục như vậy, tâm trạng lo lắng của hắn sẽ không đè nén được nưa, một khi không thể bảo trì lãnh tĩnh, vậy kỹ xảo tiềm phục của hắn trong chốc lát sẽ bị nhìn thấu, khi đó muốn đánh lén cũng không được. Tâm tình rất mâu thuẫn, Trịnh Xá chỉ có thể chậm rãi theo sau Dekchai, chờ đến khi cơ hội hắn cần xuất hiện.

Có lẽ là may mắn, có lẽ là trời cao phù hộ, cơ hội mà hắn cần tới rất nhanh, như một kỳ tích, trên bức tường mặt Dekchai không ngờ lại xuất hiện một con Licker. Thân thể dài mấy mét, móng vuốt to lớn cùng gai xương trên người, đây là một con Licker T-Virus biến dị bình thường, cũng không phải là loại Licker đã ăn thịt rất nhiều người rồi tiến hóa, cho nên thân thể vè móng vuốt của nó cũng không quá lớn, so ra những gai xương trên người nó nhìn còn đáng sợ hơn.

Dekchai nhìn thấy con Licker xuất hiện, hắn không lấy ra bất kỳ vũ khí nào, ngược lại từ từ tiến tới chỗ nó. Trong mắt Trịnh Xá, trên tay Dekchai không ngờ lại xuất hiện một tầng quang mang mờ ảo, nhìn giống như hắn đang đeo một chiếc găng tay, chỉ bất quá vầng sáng này nhìn rất mơ hồ.

Con Licker vươn đầu lưỡi về phía Dekchai tiếp đó lao về phía hắn, mặc dù vậy cú lao toàn lực cũng không làm hắn ngã gục xuống đất mà ngược lại chỉ thấy hắn lùi lại nửa bước, vừa khéo đứng sát sang cạnh Licker. Gần như đồng thời, bốn cánh tay của Dekchai liên tục đánh ra, tốt độ xuất kích cơ hồ khó thấy được bằng mặt thường, hơn nữa trên tay hắn vẫn bao phủ một vòng sáng. Dưới công kích liên tiếp, móng vuốt to lớn cứng rắn như kim loại của Licker không ngờ bị đánh thành bụi phấn, cái này còn chưa tính là gì, chỉ thấy Dekchai đá thẳng vào chỗ vai Licker, một tiếng rắc lớn, vai Licker đã bị đá gãy.

Lực phá hoại trong chớp mắt thật đáng sợ, công kích liên tiếp không ngờ chỉ mất chưa tới một giây, cường hóa hai đầu bốn tay của Dekchai quả nhiên là uy lực vô cùng, cộng thêm công kích Muay Thái lợi hại của hắn, còn có vòng sáng bao trùm trên nắm tay gia tăng lực phá hoại, đến khi hắn hạ xuống đất, con Licker chỉ còn tiếng kêu thảm.

Dekchai cười lạnh, hắn giơ tay nắm lấy đầu Licker, tiếp đó đầu gối giật mạnh lên. Khi Dekchai vừa động chân, một bàn tay đã từ trong bóng tối, chậm rãi vươn đến chỗ hắn, khi đầu gối vung lên, tốc độ bàn tay đột nhiên nhanh gấp mấy lần, tóm chặt lấy Dekchai, vứt thẳng vào tường.

Trịnh Xá chính là đang chờ một khoảnh khắc như vậy, khi Dekchai nghĩ rằng đã giải quyết được con Licker, lúc tâm thần buông lỏng nhất ngay lúc đó Trịnh Xá triển khai công kích. Vốn hắn vẫn đang ở trong trạng

http://tieulun.hopto.org

thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, lực lượng và tốc độ phản ứng từ hai tầng trước đều được tăng cường, cho dù không mô phỏng ý thức của ai, hắn cũng có thể sử dụng lực lượng cao hơn ở cơ nhân tỏa tầng thứ hai. Do đó, chỉ thấy Trịnh Xá lao thẳng tới, đẩy Dekchai xuyên qua mấy lớp xi măng dày cộp, hai người lọt vào trong một khu nhà chung cư, mà đồng thời, hai mắt Trịnh Xá đã đỏ ngầu.....

"Nhất định phải giải quyết trận chiến trong thời gian ngắn, nhất định phải giải quyết....."

Sự nôn nóng trong lòng Trịnh Xá quả thật không thể diễn tả bằng lời, vì thế khi có cơ hội, hắn đơn giản là liều mạng. Sau khi lọt vào trong tòa nhà, Trịnh Xá hung hăng cắn thẳng vào lưng Dekchai, còn hai tay đang giữ chặt cũng dụng lực không ngừng ép lại. Lực lượng khổng lồ không ngừng truyền tới, hai tay Trịnh Xá đã to gấp bốn lần bình thường, dưới sức ép như vậy xương ngực Dekchai cơ hồ chỉ sau một hai giây đã phát ra tiếng kêu răng rắc rợn người.

Dekchai biết rằng hiện tại là lúc sinh tử tồn vong, lực lượng khổng lồ làm hắn cảm thấy kinh hãi, vì thế hắn cũng liều mạng bộc phát toàn bộ đấu khí trong cơ thể. Nhất thời trên người Dekchai bừng lên một tầng quang mang màu trắng nhạt, quang mang này mang theo lực lượng rất lớn, chỉ một lớp mỏng không ngờ dễ dàng chấn mở hai hàm răng Trịnh Xá ra, mặc dù bị toạc ra một khối thịt nhưng cũng tránh cho hắn tiếp tục bị cắn xé.

Trịnh Xá cũng biết không thể để Dekchai tự do hành động, chưa nói đến chuyện nam nhân học Muay Thái này có lực lượng kinh người, kỹ xảo quyền thuật của hắn Trịnh Xá cũng không thể so bì được. Trịnh Xá hai tay giữ chặt lấy Dekchai từ phía sau, hồng viêm và nội lực ăn mòn trong cơ thể không chút cố kỵ liều mạng tràn ra, dù sao hiện tại cũng là liều mạng chiến đấu, nếu như không thể giết chết đối phương trong thời gian ngắn, để Phục chế thể và con gấu đen kia tới kịp thì hắn sẽ không có một tòa nhà cao tầng khác để nhảy nữa.

Quang mang màu trắng nhạt rõ ràng có thể ngăn cản hồng viêm thiêu đốt nhưng không cách nào tiêu trừ khả năng ăn mòn của nội lực, theo nội lực ăn mòn phát ra, tầng quang mang này cũng càng lúc càng mờ nhạt, đến cuối cùng gần như không thể thấy được bằng mắt thường, đến tận luc này, Dekchai mới gào thảm lên, bởi vì nhiệt lực từ hồng viêm đã bắt đầu thiêu đốt cơ thể hắn.

Ầm một tiếng, Trịnh Xá ôm chặt Dekchai đâm thẳng vào vách tường, lao ra ngoài đường, lúc này trên đường trống không, ngoài hai ngươi đang chiến đấu ra không còn một sinh vật nào nữa, thậm chí một con zombie cũng chẳng thấy đâu. Đến giờ phút này, Dekchai đã cận kề tử vong, chỗ bị Trịnh Xá tóm lấy đã bị thiêu thành than đen, mà ngọn lửa màu đỏ máu ấy vẫn không có ý dừng lại, không ngừng thiêu đốt thân thể hắn, không chỉ như thế, Trịnh Xá vô ý đưa nội lực ăn mòn ra làm từng phân từng phân thịt trên người hắn rơi rụng, cái chết không còn xa nữa....

Trong chớp mắt, Trịnh Xá đột nhiên vứt Dekchai xuống, lăn sang một bên, một đạu trùng kích đánh thẳng tới, mãi đến khi tiếng súng vang lên, Trịnh Xá mới bị chấn tỉnh. Tiếng súng này quá quen thuộc, là tiếng súng ngắm Gauss, chẳng lẽ trong Ác Ma đội có cả clone của Zero sao?

Vừa suy nghĩ, Trịnh Xá vừa xem xét vết thương của mình, vừa rồi thật sự là may mắn tránh được, đạn súng ngắm Gauss sượt qua bắp đùi hắn cũng không trực tiếp bắn trúng thân thể. Dù vậy, chỉ vỏn vẹn là sóng xung kích đã làm chỗ đùi hắn toạc ra thành một vết thương lớn, nhìn như bị một viên đạn súng ngắm loại khác bắn trúng, còn phía sau lưng hắn là một cái hố rộng, sâu không thấy đáy...

"Súng ngắm Gauss thay đạn cần mấy giây..."

Trịnh Xá vội vàng ổn định tâm thần, hắn lao tới chỗ Dekchai, đưa tay tóm lấy mặt hắn, mặc cho nam nhân này lớn tiếng kêu gào, Trịnh Xá lôi hắn vào trong một con hẻm tối tăm, sau lưng những chỗ bị thiêu trên người Dekchai không ngừng chảy máu tươi nóng hổi, không lâu sau tiếng kêu gào cũng tắt lịm trong hẻm.

Trên một tòa nhà cao tầng cách chỗ đó hơn một nghìn mét, một nam nhân đen gầy đeo một cặp kính kỳ lạ lẩm bẩm nói:

- Đội trưởng, không được, cự ly quá xa, cho dù dùng kính nhìn xuyên bóng đêm có thể nhìn qua được đám sương mù này nhưng khoảng cách xa như thế không thể thấy được rõ ràng... Một phát vừa rồi đã thất bại.

Thanh âm của Trịnh Xá vang lên trong ý thức của hắn:

http://tieulun.hopto.org

”Khong sao cả, vị trí của hắn đã bị cố định tại đó, trừ phi hắn không di động nếu không sẽ bị ta và Francis tấn công, lần này ta sẽ không đứng nhìn nữa.... Tên ngu ngốc Dekchai này, hắn không hiểu vì sao ta để hắn và Francis cũng hành động sao? Nếu muốn đơn độc hành động, vậy tùy lúc phải chuẩn bị đấu khí tự bạo, không thể chết vô tích sự như vậy chứ! Đúng là một kẻ ngu đần... Ta sẽ không bàng quan nữa, Richard, nhìn thấy bất kỳ kẻ nào không phải thành viên trong đội đều bắn chết!”

Gã nam nhân tên là Richard này nhếch miệng cười, hắn vuốt vuốt khẩu súng ngắm Gauss còn mới tinh trong tay nói:

- Yên tâm đi đội trưởng, lần này ta sẽ tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa trước rồi mới tấn công. Ta không tin có kẻ nào có thể chống cự nổi uy lực khẩu súng ngắm Gauss này, ta nói....

Hắn còn chưa dứt lời, đột nhiên một đạo hàn quan từ trong sương mù lóe lên, một mũi tên với tốc độ không thể tưởng tượng nổi bắn thẳng tới, không ngờ lại bắn trúng tòa nhà dưới chân hắn, sau đó đâm thủng mây tầng, trực tiếp xuyên qua cơ thể hắn. Trước khi hắn kịp phản ứng thân thể đã biến thành bụi phấn, khẩu súng ngắm Gauss vẫn đặt dưới đất như trước, nhìn vẫn mới tinh như trước.....

193. Huyết Chiến! (3)

Trương Hằng từ trên tháp chuông xoay người nhảy xuống, hắn nắm mấy thanh xà ngang hãm bớt tốc độ rơi, rất nhẹ nhàng đáp xuống đất. Do cường hóa thuộc tính phong hệ xạ thủ nên thân thể hắn nhẹ hơn người bình thường một chút, ngoài ra tốc độ chạy cũng nhanh hơn nhiều, tay chân di động không hề gây ra một âm thanh nào, gần như có thể so sánh với kỹ xảo tiềm phục của Triệu Anh Không.

Nhưng lúc này, Trương Hằng không có chút tinh lực nào quan tâm đến chuyện thân thể mình thế nào, hiện giờ tâm hắn như đang có dao cắt, trong lòng tràn ngập cảm giác đao đớn, khó chịu....

Hắn và Minh Yên Vi cũng coi là bạn bè thanh mai trúc mã, hai người là hàng xóm, cha mẹ cũng là bằng hữu, điểm khác duy nhất, cha hắn là vô địch bắn cung Olympic, còn cha nàng là á quân, vì thế hai bên vừa là bằng hữu, vừa là đối thủ, vừa là hàng xóm, vừa là đối thủ, quan hệ vừa thân mật vừa kỳ quái.

Trong hàn cảnh như vậy, Trương Hằng và Minh Yên vi quen nhau từ khi còn là hai đứa bé, có lẽ vì trẻ con vô tư, hai người rất thân thiết. Điểm khác biệt duy nhất giữa hai người là Trương Hằng kế thừa từ cha hắn, rất yêu thích cung tên, còn Minh Yên Vi lại cực kỳ chán ghét, mỗi lần nàng thấy Trương Hằng tập bắn cung là lại không thèm để ý tới hắn vài ngày, chuyện này theo tuổi tác tăng lên cũng từ từ giảm bớt.

Vốn đang sống rất hạnh phúc nhưng rồi đến một ngày gia đình Trương Hằng xảy ra kịch biến, cha mẹ hắn đi du lịch gặp tai nạn, mẹ hắn tử vong ngay lập tức, cha hắn xương tay gãy nát, từ đó về sau không thể sử dụng cung tên được nữa, khi đó Trương Hằng mới chín tuổi...

Chuyện đó là nguyên nhân gây nên tính cách của Trương Hằng, chỉ cần một việc cỏn con, cha hắn cũng sẽ đánh đập hắn liên tục, mỗi lần đều đánh đến mức hắn gần như hôn mê. Tình cảnh như vậy kéo dài mấy năm, hơn nữa tựa hồ vận mệnh trêu ngươi, khi mười tuổi hắn và Minh Yên Vi phải chia ly, cha hắn mất việc nên cuối cùng bán nhà chuyển đi chỗ khác, mà Trương Hằng bị đánh đập hơn một năm ròng cuối cùng biến thành một kẻ nhút nhát vô cùng, chỉ cần hắn thấy mình sắp bị đánh hoặc nhìn thấy máu, nhìn thấy vết thương, hắn sẽ sợ hãi đến mức tự động chạy trốn, tính cách như vậy xâm nhập vào tận trong xương tủy, làm hắn thống hận bản thân, thống hận thế giới này....

Mọi chuyện lại một lần nữa thay đổi sau một lần hắn đi thi đấu, tiếng cười của cô gái đó. Sâu trong ký ức hắn phảng phất như từng quen biết, nhưng lại sợ hãi không dám xác nhận, bởi vì hắn đã mất quá nhiều, sau khi cha hắn uống rượu qua nhiêu bị ung thư gan mà chết, hắn đã chẳng còn nhiều thứ để mà mất nữa, chỉ còn lại cung tên trong tay, và ký ức về nàng....

Hai người lại gặp nhau, sau mười năm ròng gặp lại nhau phảng phất như tơ hồng trời se, rất nhanh, hai người ở lại với nhau, mỗi người kể lại từng đau xót, chua cay cho người kia, an ủi lẫn nhau, dìu đỡ nhau đi tới tương lai. Giờ phút này, Trương Hằng cảm thấy thật hạnh phúc, hắn không ngừng lưu giữ hình ảnh của nàng trong lòng, khắc thật sâu, cho đến khi...

http://tieulun.hopto.org

Cho đến khi thân thể hắn không tự chủ, chạy trốn khỏi đó, khi hắn phục hồi tinh thần, hắn cơ hồ hận không thể đưa mình thiên đao vạn trảm. Vứt bỏ một cô gái, vứt bỏ cô gái mà mình yêu giữa một đám lưu manh và một tên tội phạm cưỡng gian giết người, hắn sợ hãi chạy trốn, giống như không phải hắn khống chế thân thể mà thân thể hắn tự có ý thức chạy trốn, điều này làm hắn gần như tuyệt vọng.

Chờ đến khi hắn khống chế được thân thể mình, liều mạng chạy về thì, nàng.... còn cả đám lưu mạnh kia đã biến mất không thấy nữa, hắn hoàn toàn đoán được nàng đã gặp phải chuyện gì rất kinh khủng.

Có thể thân thể không đến mức như vậy, nhưng tâm nàng nhất định đã tuyệt vọng cùng cực, nam nhân mình yêu thương không ngờ gặp nguy hiểm lại bỏ mặc nàng bỏ chạy một mình. Nam nhân như vậy nếu không yêu, hay chỉ yêu một chút thôi thì còn đỡ, nhưng hắn biết, nàng thật sự đã yêu hắn sâu sắc, tình cảm như vậy không còn nghi ngờ gì, vì thế khi nàng bị bỏ rơi, sự tuyệt vọng thực sự không thể tưởng tượng nổi....

Trương Hằng nhiều lần muốn tự sát, hắn nhiều lần muốn đi tìm nàng, nhưng hắn không cam lòng tự sát, bởi vì hắn còn chưa báo thù, tìm nàng thì hắn lại không dám... Hắn không dám nhìn vào đôi mắt nàng, dù là bình tĩnh, hay là phẫn nộ, dù là lạnh nhạt, hay là tuyệt vọng, hắn cũng không dám gặp lại nàng....

Cho nên hắn lựa chọn báo thù, hạ sát kẻ thù bằng cung tên của mình, mặc dù mỗi lần hắn đều sợ hãi đến cả cung cũng không cầm chắc được, mặc dù mỗi lần bắn xong hắn đều nôn mửa đến gần ngất xỉu, nhưng mỗi khi nghĩ tới tao ngộ, cùng sự tuyệt vọng của nàng, Trương Hằng lại tiếp tục giương cung. Đến khi giết chết tất cả bọn chúng, trong lòng đã tuyệt vọng, Trương Hằng mới tiến vào thế giới kinh dị luân hồi này....

Ai mà biết được, trong nơi kinh khủng này còn có thể gặp lại người hắn vẫn yêu thương, rồi sau đó như lời nàng nói, chủ thể của nàng còn từng xuất hiện tại Trung Châu đội...

"Anh không vứt bỏ em! Khi anh tiến vào Trung Châu đội, em đã..."

Trịnh Xá vô cùng muốn gào lên như vậy, nhưng nghĩ tới vẻ mặt đạm mạc rơi lệ của Minh Yên Vi, nhất thời hắn lại không có dũng khí để mở miệng. Mặc dù hắn muốn giải thích, nhưng sự thật khó biện bạch hơn cả trăm lần, lúc trước, chính là do hắn bỏ rơi nàng mới làm tương lai hạnh phúc của hai người hoàn toàn tan vỡ, tất cả thống khổ đều do sai lầm, tội lỗi của hắn, nếu như hắn không nhu nhược, nếu như hắn có thể giang rộng hai tay bảo vệ cho nàng, tất cả đều đã có thể thay đổi.

Trương Hằng chạy vào trong một ngõ nhỏ, trên người máu tươi lâm râm, vừa nãy uy lực của mấy mũi tên cũng không mạnh, hơn nữa lần nào cũng xuyên hắn qua cơ thể nên gánh nặng với thân thể hắn càng nhỏ. có thể thấy mấy mũi tên đó chỉ để trừng phạt hoặc hành hạ hắn, nếu không cứ xem mũi tên Minh Yên Vi bắn về phái chiếc chuông, một phát như vậy ở cự ly gần đủ để hắn tiêu đời trong nháy mắt, cần gì phải bắn xuyên qua người hắn chứ? Nàng đang hành hạ hắn, dùng nó để tiêu trừ cừu hận và thống khổ trong nội tâm...

Vụt!

Một đạo quang mang màu bạc lóe qua, vách tường chỗ Trương Hằng lập tức bị bắn thủng một lỗ, trong lỗ thủng ngân sắc hỏa diễm không ngừng thiêu đốt, xi măng chỗ đó cũng bị thiêu chảy ra, có thể thấy uy lực đáng sợ của ngọn lửa này.

-Lại muốn chạy nữa sao? Chạy trốn như lần đó ngươi bỏ ta lại sao? Ngươi đúng là một kẻ hèn nhát, chỉ biết chạy trốn...

Thanh âm của Minh Yên Vi vang lên giữa không trung sau lưng Trương Hằng, trong giọng nàng đầy châm chọc cùng phẫn nộ, không chỉ như thế, nàng không chút lưu tình bắn ra ngân sắc hỏa diêm, mỗi lần ngọn lửa bắn ra đều làm vạch tường tan chảy một mảng, uy lực thật sự kinh người, đương nhiên nếu chỉ xét về lực lượng của tên thì còn kém Bạo Liệt tiễn của Trương Hằng nhiều.

Trương Hằng nghiến răng không nói nửa cầu, nghiến chặt đến mức bên khóe miện máu tươi bắt đầu không ngừng chảy ra, hắn vừa nuốt máu tươi của chính mình vừa liên tục, mỗi lần luồng sáng ngân sắc bắn tới hắn đổi hướng lại lao vào một con ngách. Bất tri bất giác, hai mắt Trương Hằng đã biến thành mở mịt, trong lúc chạy đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa.

http://tieulun.hopto.org

-Nếu sợ chết như vậy sao một tiễn vừa rồi không bắn vào đầu ta chứ, như vậy ngươi không cần chạy trốn nữa, cũng không cần sợ hãi nữa, chỉ cần bắn trúng đầu ta. Ta đã mở cơ nhân tỏa, chẳng lẽ ngươi không muốn có điểm thưởng và chi tiết kịch tình sao?

Minh Yên Vi nghiến răng rít lên, cung tên trong tay không ngừng bắn về phía Trương Hằng nhưng lần nào cũng chỉ lệch một ly thôi, cô gái này thấy hắn không hồi đáp, lệ quang trong mắt càng lúc càng dày.

Minh Yên Vi đột nhiên bay lên không trung, nàng đứng trên cao hơn mươi mét nhìn xuống, tiếp đó cao giọng nói:

- Trương Hằng, người có nhớ ta từng nói ta có dự cảm rất mạnh với một số chuyện không? Đối với cung tiễn càng mạnh, ta có thể dễ dàng dự đoán được hướng đi của mũi tên cùng phương hướng của mục tiêu, nhiều lúc ta thậm chí không cần nhìn.... cũng có thể bắn trúng mục tiêu.

Minh Yên Vi chợt nhắm mắt lại, nàng đưa cây tiểu cung màu bạc nhắm về hướng Trương Hằng chạy trốn, trong một chớp mắt khi hắn cong người lại, cây ngân sắc tiểu cung vụt buông ra, một mũi tên xuyên thẳng qua đùi hắn. Cũng may một tiễn này Minh Yên Vi cũng không sử dụng ngọn lửa màu bạc tấn công, chỉ có cảm giác đau đớn khó chịu muốn chết từ chân truyền đến, Trương Hằng hơi tập tễnh một chút nhưng vẫn liều mạng chạy tới.

".... Anh nhất định sẽ đền bù hết cho em, nhưng anh không thể để đồng đội bị trừ âm điểm, cho nên anh nhất định phải giết một thành viên trong Ác Ma đội.... Trong ý thức Trịnh Xá ở bên đó có thể thấy một gã da trắng đang bay trên không, giết chết hắn.... Sau đó anh sẽ đền bù tất cả cho em..."

Trương Hằng nghiến chặt răng, hắn tiếp tục liều mạng chạy tới, lúc này đã tới rất gần con đường kia. Mắt thấy hắn sắp tới nơi, Minh Yên Vi rút cuộc nhíu mày giương cung, một đạo ngân sắc hỏa diễm bắn vào khoảng trống trước mặt Trương Hằng, đến khi hắn tới nơi, đoàn hỏa diễm này trực tiếp bắn trúng cổ chân hắn, lập tức cả bản chân bị thiêu cháy, hơn nữa ngọn lửa còn bắt đầu theo cổ chân lan dần lên trên.

Đoàng!

Một tiếng súng cực lớn vang lên, cách đó hơn một nghìn mét, một đạo hỏa quang lóe lên trong lớp sương đen, tiếp đó trên mặt đất truyền đến tiếng đạn xuyên phá. Trương Hằng vốn đang định tiếp tục bò tới, đến lúc này hắn cuối cùng mỉm cười đứng dậy, còn Minh Yên Vi cũng đã bay tới trước mặt hắn.

Minh Yên Vi cười châm chọc:

- Sao không chạy? Sao không chạy nữa đi? Sao bây giờ ngươi lại ra bộ trấn tĩnh thế? Lúc trước nếu ngươi có được nửa phần trấn định như thế này, chúng ta đã....

Nữ hài này cũng không nói được nữa.

Trương Hằng nhìn Minh Yên Vi, mỉm cười ôn nhu, hắn chợt đứng thẳng dậy, giương cung căng tròn nhắm về phía nàng, đồng thời tren người hắn cũng xuất hiện một luồng uy áp, đây là biểu hiện hắn sắp sử dụng Phong chi tiễn.

Minh Yên Vi lại mỉm cười như được giải thoát, nàng cũng kéo cây tiểu cung tới cực hạn, một đoàn ngân sắc hỏa diễm xuất hiên trên dây cung, nàng khẽ thì thầm:

- Để chúng ta cùng giải thoát đi, Hằng...

"....Xin lỗi, anh yêu em, hãy sống...."

Một đạo khinh tiễn phá không bắn ra, thật sự là Hội vãn điêu cung như mãn nguyệt, tây bắc vọng, xạ Thiên Lang....

Một tiễn bay lướt qua mặt Minh Yên Vi, khi nàng quay đầu nhìn đã không biết mũi tên bay tới tận đâu, nhìn lại Trương Hằng, chỗ trái tim gã đã biến thành một phiến quang mang màu bạc... Nhưng trên mặt hắn đang mỉm cười...

http://tieulun.hopto.org

194. Thích Khách Chi Đạo

Triệu Anh Không được gọi là thiên tài, từ lúc nàng mới sinh đã được mọi người trong tộc tán tụng, không chỉ vì nàng là con gái của tộc trưởng mà chủ yếu do thiên phú thích khách trời sinh của nàng.

Thích khách là một nghề rất cổ xưa, trong đó cũng có những quy tắc riêng, mặc dù những quy tắc này người ngoài nhìn vào có vẻ rất tàn khốc, hắc ám, nhưng nếu như muốn để thích khách tiếp tục được tiếp nối những quy tắc này nhất định phải được thực hiện vĩnh viễn. Một trong số đó là để trẻ con trong tộc tự tàn sát lẫn nhau từ nhỏ, không cần giết chết đối phương, nhưng buộc phải đánh bại đối phương, đương nhiên, trong các cuộc chiến như vậy dù có giết chết đối thủ cũng chẳng sao, dù sao cũng chỉ là một cái mạng mà thôi.

Từ lúc năm tuổi, con em trong thích khách thế gia sẽ được đưa tới một nơi hoàn toàn xa lạ, tiến hành chiến đấu huấn luyện. Tùy theo tuổi tác tăng lên, hoàn cảnh huấn luyện cũng càng lúc càng tàn khốc, từ đầu mỗi người được cấp một phần tiếp tế, về sau là mỗi người nửa phần rồi mười người mới được một phần. Đến khi ngươi đói, khi ngươi khát, khi ngươi lạnh, đều chỉ có cách chiến đấu, đánh lén, chém giết để cướp phần tiếp tế của người khác, thích khách thế gia gọi đây là cách để buộc đám hài tử chiến đấu.

Triệu Anh Không là một bé con, trong hoàn cảnh như thế vậy nàng sống cực kỳ thoải mái, chẳng có kẻ nào là đối thủ của nàng, chẳng có kẻ nào thắng nổi nàng, nàng chính là thiên tài trăm năm hiếm gặp của thích khách thế gia. Dù vậy nàng lại có một nhược điểm trí mạng, chỉ cần là người đã được nàng tiếp nàng, nàng sẽ cực kỳ trọng tình trọng nghĩa... Nhưng một thích khách không cần tình nghĩa, họ chỉ cần trái tim băng lãnh, quyết tâm nhất kích tất sát, chỉ vậy thôi.

Trong hoàn cảnh phong bế huấn luyện như vậy, Triệu Anh Không đã gặp rất nhiều người, trong đó có địch nhân, có kẻ bị nàng giết, bị đánh lén, cũng có vài người trở thành bằng hữu hay gọi là tùy tùng cũng được, một trong số đó là Triệu Chuế Không.

Hắn cũng là một thiên tài, nhưng không phải là sử dụng thuần thục kỹ xảo thích khách giống như nàng, hắn là thiên tài khống chế nhân tâm, dù dưới tình huống như thế nào cũng có thể bảo trì một trái tim băng lãnh, đồng thời có thể cảm nhận được rõ ràng tâm lý của đối phương, hơn nữa còn dùng biện pháp dẫn dụ làm đối phương rối loạn, sau đó... nhất kích tất sát.

Đám thiếu niên này trong hoàn cảnh ác liệt như thế vẫn sống rất dễ chịu, bởi vì thực lực của họ rất mạnh nên không chỉ có thể cướp đoạt đồ tiếp tế của người khác mà còn có thể tự tìm kiếm thức ăn, ví như săn bắt mãnh thú hoặc tìm kiếm các loại rau quả dại, hơn nữa lại không có những trói buộc của thế giới thích khách bên ngoài, đám người này thật sự coi nơi đây là thiên đường.

Cho đến khi được mười ba tuổi, những người bắt đầu trưởng thành sẽ được thích khách thế gia đưa về, bắt đầu tiếp nhận nhiệm vụ gia tộc phân phó, tuổi thơ vui vẻ kết thúc như vậy. Tất cả đều chôn sau trái tim thơ bé vào tận đáy lòng, giờ phút này, họ đã không còn là trẻ con tươi cười vô tư, giờ phút này, họ là thích khách...

Đó là một nhiệm vụ rất lớn, do một người Do Thái phát hành, ám sát dư đảng phát xít trốn trong một căn cứ quân sự tại Châu Phi. Tổng cộng có mười thích khách, ngoài ba thích khách trưởng thành, bảy người còn lại đều là thiếu niên, kết quả chỉ có một gã thích khách trưởng thành mang thương tích trở về. Theo lời hắn kể Triệu Chuế Không đột nhiên phản bội, giết chết tám người còn lại, mà hắn phải dựa vào vận khí tốt mới nhân cơ hội chạy được về.

-Ngự Không ca ca, Mính Không tỷ tỷ, Ny Không muội muội, còn cả Huyết Không, Minh Không....Ngươi vì sao phải giết họ!

Triệu Anh Không hai mắt đã đỏ ngầu, thật sự là nộ hỏa trung quan, chỉ hận không thể ăn tươi nuốt sống Triệu Chuế Không.

Gã thanh niên anh tuấn này mỉm cười tránh khỏi cú đâm của Triệu Anh Không, trên tay hắn chẳng có vũ khí gì, mặt vẫn mang nụ cười ôn nhu như trước, nhìn như một người anh hiền hòa. Khi Triệu Anh Không không ngừng tấn công tới, hắn cười nhẹ lắc lắc đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

- Ta không muốn giết muội mà, biểu muội thân yêu của ta, bây giờ muội còn quá yếu.... Không chỉ kỹ xảo thích khách, còn cả thuộc tính cường hóa của thế giới này nữa. Không biết muội đã phát hiện ra chưa, thuộc tính cường hóa càng mạnh thì càng cần phải mở cơ nhân tỏa tầng cao hơn mà muội có vẻ mới mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất a. Nhớ năm xưa muội là người mở cơ nhân tỏa sớm nhất trong chúng ta, đến bây giờ không ngờ vẫn dậm chân tại chỗ... Thế là không được đâu đấy, tiểu biểu muội đáng yêu của ta.

Nói đoạn gã thanh niên anh tuấn này không ngờ lại thản nhiên quay người đi vào trong bóng tối, tốc độ của hắn như chậm mà cực nhanh, chỉ mấy bước đã tiến vào trong màn sương dày đặc.

Triệu Anh Không hơi sửng sốt, nàng cố gắng bình tĩnh tâm thần, bắt đầu nhớ lại một loạt nhát đâm lúc trước. Trong nháy mắt trước khi nàng tấn công vẫn cảm nhận được rõ ràng hắn đang đứng tại đó, thật sự đứng tại đó, có khí thế, có sát ý, là một người thật sự, nhưng khi nàng bắt đầu công kích, trong chốc lát trước khi vũ khí đâm vào người hắn liền cảm thấy cả khí thế và sát ý đều biến mất, đối thủ chân chân thật thật trong nháy mắt biến thành ảo ảnh, không còn có khí thế và sát khí như trước nữa.

-Tiêu biểu muội, biết sau khi ta giết họ đã đi đâu không? A a, ta tới Mỹ, so với Châu Á và Châu Âu, ở Mỹ không hề có thích khách thế gia gì cả, bọn họ chỉ có tự do, chỉ có tương lai độc đáo, chỉ có vô số biến đổi, không có truyền thống, không có trói buộc.... Vì thế ta sống ở đó rất vui vẻ, mà đã mở cơ nhân tỏa, ta có tự tin ám sát bất kỳ kẻ nào. A a, không biết có phải Chủ Thần có sai sót gì không, ta chẳng thấy có chút chán đời nào cả, chỉ mở một bưu kiện ủy thác nhiệm vụ liền bị truyền tống tới thế giới kỳ quái này....

Triệu Chuế Không đi trước Triệu Anh Không, hắn vẫn bảo trì bộ dạng chậm rã như trước, nhưng tốc độ luôn giữ cho khoảng cách giữa hai bên khoảng hơn năm mươi mét, vô luận Triệu Anh Không có tăng tốc đuổi theo như thế nào khoảng cách này cũng không hề thay đổi.

-Thế giới này thật qua tuyệt vời, muội không biết cảm giác của ta khi lần đầu tiên tiến vào đây. Nhiều thuộc tính cương hóa như vậy, nhiều kỹ năng thích hợp để ám sát như vậy, còn có thế giới vô hạn phim kinh dị, còn có vô cùng vô tận nhiệm vụ.... quả thực chính là thế giới được đặc ý sáng tạo riêng cho thích khách chúng ta, ta nghĩ là ta rất thích nơi này.

Triệu Chuế Không vừa đi vừa nói, đột nhiên từ phía trên, một con Licker lao thẳng xuống, cũng không thấy rõ hắn làm động tác gì, bàn tay khẽ vung lên, con Licker lập tức bị phân thây rơi rụng đầy đất, còn Triệu Chuế Không vẫn như cũ, không nhanh không chậm tiến về phía trước.

Triệu Anh Không chợt hít sâu một hơi, nắm chặt chủy thủ trong tay, ngay lúc nàng sắp sửa có động tác, Triệu Chuế Không đột nhiên quay đầu lại, hắn mỉm cười nói:

- Muội muốn toàn lực tấn công ta sao? Biểu tình như vậy thật quá hoàn mỹ... Anh Không à, muội vẫn hoàn mỹ như vậy, mỗi một động tác, mỗi một lần đánh lén, cho dù thực lực không bằng đối phương cũng sẽ không thua, kết quả luôn quá hoàn mỹ, luôn cực kỳ thê thảm a. Nói thật nào, muội thật sự muốn toàn lực công kích ta sao?

-Không sai! Đi chết đi!

Triệu Anh Không trong mắt điện quang lóe lên, cả người chợt tiến vào một trạng thái mông lung, trước vẻ ngạc nhiên của Triệu Chuế Không, chỉ sau một giây nàng đã lao tới trước mặt hắn, chủy thủ trong tay đâm thẳng vào tâm tạng, nhưng cú đâm này vẫn như cũ đánh vào khoảng không, phảng phất như thân thể Triệu Chuế Không là ảo ảnh. Trong một nháy mắt, Triệu Anh Không chợt cong người, vung chủy thủ đâm vào khoảng không bên cạnh, phập một tiếng, chủy thủ đâm trúng mục tiêu giữa hư không, mặc dù vết đâm cũng không sâu nhưng nhìn dấu máu trên mặt đất, một kích này rút cuộc cũng đâm trúng Triệu Chuế Không.

Gần như đồng thời, bên cạnh người Triệu Chuế Không từ từ xuất hiện thêm một Triệu Chuế Không khác, hai người giống nhau như đúc, thậm chí cả vết cắt trên cánh tay cũng y hệt. Tuy vậy, trên mặt Triệu Chuế Không không hề xuất hiện vẻ ngoài ý muốn, ngược lại, hắn mỉm cười thản nhiên, cả người lùi lại phía sau, tránh khỏi nhát đâm của Triệu Anh Không. Trong lúc lùi lại, thân thể Triệu Chuế Không lại biến đổi, sau mấy giây, xung quanh Triệu Anh Không xuất hiện mấy bóng Triệu Chuế Không giống hệt nhau.

-Ảnh gương, đây là kỹ năng ta cho rằng thích hợp nhất với ám sát, tiểu biểu muội, tốc độ của muội rất nhanh a, là cường hóa thuộc tính thiểm linh phải không? Sử dụng tốc độ cực nhanh tới công kích địch nhân?

http://tieulun.hopto.org

Chẳng lẽ tiểu biểu muội không biết, tốc độ cực nhanh thường sẽ đưa chính bản thân nhập vào vực thẳm tử vong sao, a a...

Mấy bóng Triệu Chuế Không đồng thời chỉ tay về phía Triệu Anh Không, nàng liền cảm thấy một luồng khí tức nguy hiểm bức đến, vội lập tức biến mất, mà chỗ tường nàng vừa đứng xuất hiện mấy vết nứt rất nhỏ gần như không nhìn thấy được, tiếp theo vách tường nhẹ nhàng vỡ tan, chỗ vỡ ra không ngờ lại bóng loáng như gương.

Ánh mắt Triệu Anh Không chợt co rút lại, nàng đã từng nhìn thấy vết cắt như vậy, đó chính là dấu tích khi sử dụng tơ kim loại tấn công. Sợi tơ mảnh như tóc, công kích căn bản không thể phát hiện được quy luật, có thể thể nói tơ kim loại này là vũ khí còn đáng sợ hơn chủy thủ. Vì vậy Triệu Anh Không lập tức không suy nghĩ nhiều, vội lấy ra tơ kim loại của mình, nhưng khi nàng đang chuẩn bị tấn công lại nhìn thấy Triệu Chuế Không tiếp tục xoay người bước đi.

Lúc này trên người Triệu Anh Không trạng thái thiểm linh còn chưa biến mất nên sao có thể để Triệu Chuế Không thoát đi? Cô bé này dưới chân đạp một phát vọt tới, tốc độ thật sự là cực nhanh, chỉ cần vòng qua một ngã rẽ là đuổi kịp Triệu Chuế Không. Nhưng khi sắp đuổi kịp hắn, nàng đột nhiên cảm thấy cơ thể mình như bay lên....

-Muội là một thiên tài, có thể cực kỳ nhạy bén cảm nhận được tất cả những chỗ phát ra sát ý, điểm này ta không thể so sánh được với muội, vì thế muốn giết muội cũng gần như không có khả ăнng, chỉ cần ám sát một lần không thành có thể tùy thời bỏ trốn.... Anh Không, cừu hận cùng phẫn nộ thiêu đốt đã làm muội quên mất thích khách chi đạo, không phải là cường mãnh truy kích mà là nấp trong chỗ tối giết chết địch nhân a, bé ngốc.... Không biết muội đã sử dụng một lần hồi sinh từ Cuốn sách của thần Ra chưa? Nếu như chưa, ta hy vọng chúng ta có thể tái chiến....

Triệu Chuế Không nhẹ nhàng đưa tay thu lại một sợi tơ kim loại dính máu, sợi tơ này chăng ngang hai bên vách tường, yên lặng treo giữa con ngách nhỏ....

195. Tàn Nhẫn Ẩn Giấu (1)

Trịnh Xá kéo Dekchai vào trong con ngách tối, sau đó trong nháy mắt bẻ rời đầu hắn ra rồi một chưởng đánh nát vụn, tiếp theo không hề ngoái lại cứ tiến thẳng vào trong ngõ.

-Hồng viêm!

Trịnh Xá vừa chạy vừa sử dụng kỹ năng Vampire, lập tức từ cơ thể hắn bùng lên một luồng lửa màu đỏ máu, từ từ thiêu sạch mùi máu tươi trên người. Đồng thời, lực hồi phục của bản thân hắn thật kinh người, vết thương trên đùi cũng chậm rãi khép lại, tiếp đó hắn quay người nấp vào trong một góc tối cạnh vách tường.

Khoảng hai ba phút sau, một chiếc Goblin Glider bay qua trên đầu hắn, một nam nhân da trắng bối rối kêu lên:

- Đội trưởng, không tìm thấy hắn, vừa nãy rõ ràng ở đây có khí tức hỏa diễm, nhưng giờ lại chẳng có gì cả....

Gã đại hán da trắng này dừng một chút rồi lớn tiếng nói:

- Đội trưởng Trung Châu đội, ta biết ngươi đang ở gần đây! Đừng làm con rùa đen rút đầu nữa! Đội trưởng chúng ta nói, nếu như ngươi đường đường chính chính quyết một trận thắng bại với chúng ta, vậy có thể coi thực lực của ngươi mạnh hơn chúng ta. Nhưng nếu như người tiếp tục làm con rùa đen rút đầu, chúng ta sẽ không cố kỵ sử dụng tất cả mọi biện pháp đó!

Trịnh Xá lẳng lặng nấp trong bóng tối, khoảng cách từ chỗ này đến chỗ đại hán da trắng kia khoảng mười mét chiều cao, với khinh công của hắn, căn bản không thể dễ dàng đánh trúng, cho nên hắn chỉ có thể yên lặng tiếp tục ẩn nấp, không dám động đậy chút nào.

Kỳ thật gã da trắng nãy cũng không đáng sợ, cho dù có biến thành con gấu đen to lớn, bất quá cũng chỉ có lực lượng rất đáng sợ thôi, nếu như thật sự cận thân đối chiến, Trịnh Xá tự tin trong vòng năm phút có

http://tieulun.hopto.org

thể cường hành giết chết hắn... Nhưng không được a, đối phương không phải chỉ có một người, còn có Phục chế thể hình dáng giống hệt hắn, một mực chưa xuất thủ nhưng vẫn khiến hắn cảm thấy áp lực vô cùng.

Hắn không có tự tin thắng nổi Phục chế thể, mặc dù còn chưa giao thủ nhưng trực giác mách bảo cho hắn biết phải tránh xa kẻ đó.

Nam nhân da trắng tựa hồ đã không nhẫn nại nổi nữa, hắn chợt đạp glider bay chéo lên, nhìn như sắp sửa ngã đến nơi. Khi hắn quay glider hướng xuống dưới, một loạt tên lửa cỡ nhỏ bắn thẳng ra, mấy quả tên lửa này trực tiếp bắn vào xung quanh Trịnh Xá, trước khi Trịnh Xá kịp phản ứng một luồng sóng xung kích đã ập tới.

Mấy phát tên lửa này cũng không bắn trúng hắn, chỉ vỏn vẹn áp lực từ vụ nổ cũng không sao, cường độ thân thể hắn đã có thể dễ dàng ngăn cản, chỉ là tất cả con ngách đều trong phạm vi vụ nổ, bốn phía nhất thời hỏa quang mãnh liệt, đồng thời mấy căn phòng ở gần chỗ Trịnh Xá sụp xuống.

"Tình huống như vậy.... Chính diện ngạch chiến đi!"

Trịnh Xá khẽ cắn môi đang định lao ra từ chỗ nấp, đột nhiên một quả tên lửa từ trong bóng tối phía xa bắn tới, trước khi nam nhân da trắng kia kịp phục hồi tinh thần, quả tên lửa đã bắn trúng glider dưới chân hắn, ầm một tiếng, nam nhân da trắng lập tức rơi thẳng xuống đất.

Tạnh tạch tạch!

Khi Trịnh Xá sắp lao tới chỗ đại hán da trắng khi ngã xuống, một loạt súng vang lên kịch liệt, tiếp đó cánh tay hắn đau đớn trực tiếp bị bắn giật ra sau mà chỗ hắn vừa đúng đã bị một loạt đạn lớn bắn nat vụn. Vận khí của hắn vẫn còn tốt, lúc bị bắn vẫn đang sử dụng kỹ năng khinh công, nếu không rất có thể đã bị bắn thành tổ ong.

Cách đó hơn trăm mét, một thân ảnh không lồ từ trong màn sương tối tăm bước ra, thân ảnh này cao đến ba thước, trên người mặc giáp như Nemesis, chỉ có chỗ ngực lộ ra ngoài, trên lồng ngực chỗ đó có một con mắt to lớn đang nhìn về phía này.

Trịnh Xá phản ứng cực nhanh, vừa nhìn thấy Nemesis giơ đại liên sáu nòng nhắm về phía mình, hắn vội vàng đạp mạnh dưới chân nhảy đi. Chỗ này vốn là một ngõ nhỏ địa hình phức tạp, giờ phút này nhà cửa bốn phía xung quanh sụp đổ địa thế càng thêm rắc rối, cho nên sau khi hắn vận hành khinh công, nhảy mấy bước đã dễ dàng tiến vào trong màn sương tối.

Nemesis to lớn gầm nhẹ một tiếng, tựa hồ rất bất mãn khi Trịnh Xá chạy trốn, nó lập tức đưa súng nhắm thẳng vào gã da trắng vừa bị rơi đến choáng váng. Trong tiếng kêu sợ hãi của nam nhân kia, Nemesis siết cò, lập tức vô số đầu đạn to lớn dùng mắt thường cũng có thể nhìn thấy lao về phía hắn, đáng tiếc là những viên này chỉ bắn tới trước mặt nam nhân kia hơn mười phân, chỗ đó có một vòng sáng hình tròn ngăn cản tất cả đạn bắn tới, nhưng theo lượng đạn không ngừng oanh kích, vòng sáng cũng càng lúc càng ảm đạm.

Mắt thấy sắp sửa bị súng đại liên bắn chết, đại hán da trắng tự nhiên là không dám ở lại, hắn hét lên một tiếng, toàn thân nhanh chóng bành trướng, biến thành một con gấu đen khổng lồ. Con gấu giơ tay chắn đạn công kích, cả người lao thẳng vào một bức tương dày, mang theo một cỗ cự lực lao thẳng ra khỏi ngõ nhỏ.

Con gấu đen to lớn này cao đến năm mét, cơ nhục toàn thân dày như thép đúc, lúc chạy giống như một con chim cánh cụt. Tuy vậy, lực đạo của nó thật sự rất kinh khủng, cứ lao đi như vậy, tòa nhà bị nó xuyên qua không ngờ bị đánh sập. Bất quá cũng là may mắn, tòa nhà sụp xuống lại vừa khéo ngăn cản một quả tên lửa oanh kích, quả tên lửa này chính là từ vũ khí to lớn trên tay Nemesis bắn ra. Nemesis có vẻ còn chưa vừa ý, cầm hỏa tiễn vác vai bắn ra hai phát liên tiếp nữa, lập tức từ chỗ gấu đen chạy trốn truyền đến hai tiếng nổ kịch liệt, cũng không biết con gấu kia rút cuộc có bị nổ chết không, Nemesis gầm lên tiến về phía biển lửa.

Trịnh Xá thở hồng hộc nhảy vào một ngách tối, sau khi chạy khoảng mấy trăm mét hắn mới lao tới một góc tối dưới chân tường. Vừa hạ xuống đất, hắn lập tức lấy quân đao từ trong Nạp giới ra, sau đó không nói câu nào, bắt đầu cắt thẳng vào chỗ vừa bị đạn bắn trúng, sau đó hắn không ngờ đưa tay móc vào trong vết thương, cứng rắn lôi một đầu đạn to lớn ra.

"Hộc... Không đánh trúng khớp xương."

http://tieulun.hopto.org

Không đánh trúng khớp xương, không làm bị thương dây thần kinh, đây đã là vạn hanh trong bất hạnh rồi, Trịnh Xá móc đầu đạn ra, thở phào một hơi. Chờ đến khi hắn lấy thuốc cầm máu phun lên vết thương, vết đạn lớn đã bắt đầu khép miệng, lực phục nguyên của thân thể làm người khác phải kinh hãi, mà rõ ràng viên đạn vừa nãy là đạn nổ loại mạnh, nếu như là người bình thường, một phát là đủ cắt đứt cánh tay, còn hắn lại chỉ dựa vào cơ nhục ngăn cản, có thể thấy tố chất thân thể hắn thật sự đã vượt xa người bình thường rất nhiều.

"Nemesis này nhìn đúng là quá khoa trương, chỗ ngực còn có con mắt, cũng không phải G-Virus... Đúng rồi, hắn là Matt Anderson phải không? Gã đội trưởng lính đánh thuê ta đã cứu trong Resident Evil 1, nếu như Alice có thể nhớ ta, vậy hắn có nhớ không?"

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn lập tức nghĩ tới một khả năng chiến đấu, nếu như khả năng này có thể trở thành sự thật, có thể sẽ đánh bại được Ác Ma đội... Chỉ cần Phục chế thể của hắn không quá mạnh, vậy bằng vào hỏa lực mạnh mẽ của Matt Anderson, hắn rất có khả năng đảo ngược tình thế đánh bại Ác Ma đội....

Đúng lúc này, từ phía xa đột nhiên truyền đến một tiếng nổ lớn, đồng thời còn có mấy tiếng vách tường bị đánh xuyên, một vật thể to lớn nhanh chóng lao tới. Đó là một con gấu đen to lớn, giờ phút này nó đã chỉ còn lo chạy trốn, phía sau không biết đã xuyên qua bao nhiêu phòng ốc, mà cách đó hơn trăm mét thỉnh thoảng lại vang lên tiếng nổ ầm ầm, có thể tưởng tượng được, Nemesis nhất định vẫn gắt gao truy đuổi nó, không ngừng dùng hỏa lực mạnh công kích.

"Nemesis còn cách 200 mét... Gấu đen chỉ còn cách hơn 30 mét, từ hướng nó lao đến, có lẽ sẽ xuyên qua phía bên phải, cơ hội tốt...."

Trịnh Xá vội vàng mô phỏng phương thức tính toán của Sở Hiên, đáp án là nắm chắc 60% có thể giết chết Francis, mặt khác có 30% có thể khiến Matt Anderson...

Con gấu đen vừa chạy vừa thở hồng hộc, sau lưng nó đã có mấy vết đạn chảy máu sâu hoắm, nhưng dù sao cũng là da thô thịt dày, mấy vết đạn phảng phất như không tạo thành uy hiếp gì, ngược lại càng làm nó thêm hưng phấn chạy trốn. Gấu đen căn bản mặc kệ vách tường phái trước chỉ cần cứng rắn lao qua là được, vách tường sẽ bị đánh nát, lực lượng cực lớn cơ hồ một đường tiến thẳng, không biết đã phá hủy bao nhiêu căn phòng, một ít zombie trong phòng bị đập nhẹ một cái đã biến thành thịt vụn, lực lượng đúng là khủng bố.

Con gấu đen tiếp tục chạy về phía trước, trước mặt lại xuất hiện một bức tường, nó cũi người nhanh chóng lao tới, nhưng trong nháy mắt khi xuyên qua, một thanh quân đao từ chéo mặt hung hăng chém vào đầu nó. Thanh đao này cũng không sắc bén, chỉ đâm tới gần xương đã bị da thịt nó cản lại, nhưng lực lượng của người cầm đao lại cực lớn, chỉ thấy hắn dùng sức rạch mạnh một nhát, trên mặt con gấu lập tức bị rạch ra một đường lớn, một luồng máu tươi bắn ra.

Gấu đen theo bản năng gào lên một tiếng, nó vừa mở miệng, Trịnh Xá đã nhảy lên, hai chân hung hăng đạp thẳng vào cái đầu to lớn nó, đẩy con gấu bay ra gần mười mét, xuyên qua một bức tường, tiếp đó, Trịnh Xá cầm pháo không khí và quân đao cũng lao ra ngoài...

196. Tàn Nhẫn Ẩn Giấu (2)

Gấu đen khổng lồ quả nhiên không hổ danh là da thô thịt dày điển hình, bị đánh văng như vậy không ngờ lại không việc gì. Khi Trịnh Xá lao về phía nó, gấu đen không ngờ còn có thể quay người lại, chỉ thấy nó đưa song chưởng đánh thẳng xuống đất, giữa hai chưởng mang theo quang mang lục sắc. Vừa đánh xuống, từ chỗ hai chưởng và mặt đất va chạm sinh ra một luồng ba động, khi Trịnh Xá vọt tới luồng ba động này cũng đồng dạng đánh vào người hắn.

Trịnh Xá nhất thời phảng phất như bị một chiếc cự chùy đập trúng, cả người đứng sững tại chỗ, không phải hắn muốn đứng thế mà là thân thể đột nhiên không thể cử động nổi. Ngay khi hắn đang liều mạng muốn di động, móng vuốt to lớn của gấu đen đã đánh về phía hắn, lập tức đẩy văng hắn ra xa tít, đâm vào một bức tường, bức tường rất dày cũng bị đánh sụp xuống.

http://tieulun.hopto.org

"...Gãy sống mũi."

Trịnh Xá tại vách tường hôn mê ít nhất là một giây, khi hắn tỉnh táo lại liền cảm thấy chỗ mũi đau đớn, dù với tố chất thân thể hắn cũng không thể hoàn toàn triệt tiêu lực công kích của gấu đen, hơn nữa còn là một kích chính diện đúng lúc hắn không đề phòng, lần này hắn không bị trực tiếp đánh chết đã là vạn hạnh rồi.

Đang lúc Trịnh Xá đang từ từ xoay người đứng dậy từ đống gạch vỡ, đột nhiên hắn mơ hồ nghe thấy tiếng chuyển động của đại liên sáu nòng, ngay lập tức hắn không nghĩ ngợi gì hết, liều mạng lao sang một bên. Ngay khi hắn lao vào một bức tường, chỗ đùi và bắp chân phát ra một trận đau đớn, ít nhất cũng có bốn năm viên đạn bắn trúng chân hắn, bất quá hắn cũng đâm xuyên qua tường xông ra ngoài. Bên ngoài là một bãi đất tương đối bằng phẳng, Trịnh Xá nhìn thấy Nemesis cao lớn đang nâng súng bắn tên lửa, tia ngắm màu đỏ đã chỉ thẳng về phía hắn, chỉ chờ ngón tay nhẹ nhàng ấn xuống hắn sẽ không thể tránh được.

-Matt Anderson! Ta là Trịnh Xá đây!

Trịnh Xá bất đắc dĩ chỉ có thể gào lên, lúc này hắn đã không còn cách nào tránh nổi, cho nên chỉ có thể hoàn toàn đánh cược một ván, xem Matt Anderson có nhớ hắn không...

Nemesis tựa hồ hơi sửng sốt, súng bắn tên lửa vốn đang giơ lên cũng từ từ hạ xuống, nó có vẻ rất chần chừ, mấy lần muốn giơ súng lên rồi lại hạ xuống. qua mấy lần như vậy, Nemesis gầm lên một tiếng, giơ vũ khí nhắm vào con gấu đen đang phá tường chạy trốn ở phía xa, bức nó phải quay lại.

Trịnh Xá thở phào một hơi, hắn xoay người ngồi dậy, dùng quân đao nhẹ nhàng rạch chân và bắp đùi, tiếp đó thò tay vào trong thịt dùng sức moi ra mấy viên đạn lớn. Hắn cũng không cầm máu, dù sao vết thương cũng bắt đầu chậm rãi khép lại, hắn nhảy lên vận khinh công lao về phía con gấu đen.

Không biết tại sao Phục chế thể của Trịnh Xá trong Ác Ma đội còn chưa xuất hiện, có thể là bị chuyện gì cấp bách trì hoãn, cũng có thể là đang ẩn nấp ở gần đó chờ cho hắn một kích trí mạng. Nhưng cho dù là thế nào, đây cũng là cơ hội tốt nhất của hắn, hắn nhất định phải trong thời gian này giải quyết triệt để con gấu đen kia, nếu không khi Phục chế thể của hắn xuất hiện, Trịnh Xá sẽ không có chút phần thắng nào.

Trước khi lao tới chỗ gấu đen, Trịnh Xá đã bóp cò pháo không khí, đồng thời dưới chân cũng không dừng lại, cả người vẫn như cũ lao tới trước. Mắt thấy khoảng cách đã càng lúc càng gần, giữa hai chưởng của gấu đen mơ hồ có thể nhìn thấy quang mang màu lục.

Trịnh Xá nhìn rõ ràng, chờ đến khi gấu đen đánh hai chưởng xuống đất, sóng xung kích từ pháo không khí cũng đồng dạng đánh tới. Hai luồng sóng va vào nhau nhưng hiển nhiên là uy lực của pháo không khí lớn hơn nhiều, hoàn toàn triệt tiêu luồng sóng kia đồng thời vẫn còn một phần lớn bắn về phía con gấu. Chỉ là sau khi luồng sóng từ pháo không khí triệt tiêu luồng sóng kia, uy lực của nó đã giảm khá nhiều, hơn nữa phương hướng cũng biến đổi, chỉ đánh trúng cánh tay phải của gấu đen, tiếp đó bắn lên vách tường phía sau.

Con gấu đen gào thảm một tiếng, nó còn chưa kịp có động tác tiếp theo, Trịnh Xá đã nắm chặt quân đao đâm thẳng vào ngực, chỉ là nó da thô thịt dày quá mức, một nhát đâm này bất quá cũng chỉ dến chỗ xương sườn, còn cách nội tạng một đoạn ngắn. Quân đao không đâm vào tiếp được nhưng Trịnh Xá cũng nhanh trí, hắn rống lên, nắm quân đao kéo thẳng xuống, cho dù quân đao cũng không sắc bén nhưng dưới lực lượng mạnh mẽ của hắn cũng đưa vết đâu biến thành một vết rạch lớn, nếu như thật sự để hắn rạch hết ra con gấu đen to lớn sẽ trực tiếp bị phanh ngực phanh bụng, chỉ riêng chảy máu cũng đủ chết rồi.

Sinh mệnh lực của con gấu đen thật sự là ương ngạnh dị thường, nó huy động cánh tay phải còn chưa bị thương, vỗ thẳng một chưởng vào bên trái Trịnh Xá, đáng văng cả hắn và quân đao ra ngoài. Gấu đen rõ ràng là đã bị đánh đến phát hỏa, hai mắt nó đỏ ngầu, rống lên lao tới, hung hăng áp thẳng vào người Trịnh Xá vừa bị đánh bay ra, đẩy hắn đập vào trong một tòa nhà, tiếp đó há cái miệng to như chậu máu cắn vào đầu hắn.

Trịnh Xá bị đập đến thê thảm, đặc biệt chỗ đầu còn bị va mạnh vào một góc tường nhọn làm hắn hôn mê mất một hai giây, khi hắn tỉnh lại đã thấy một cái mồm đỏ như máu cắn tới, hơn nữa cả người còn bị áp vào vách tường không thể cử động được. Mắt thấy sắp toi mạng dưới nanh gấu, trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, trên người Trịnh Xá bùng lên ngọn lửa màu đỏ máu, thiêu đốt con gấu đen phải thả lỏng người hắn ra một chút, tiếp đó hắn vận nội lực hung hăng đánh một quyền vào hàm dưới con gấu. Một quyền mang theo

http://tieulun.hopto.org

nội lực ăn mòn gần như đập nát cả hàm dưới gấu đen, không chỉ như thế, lực lượng khổng lồ còn đánh nó bay ra hơn mười mét, con gấu đen dài hơn năm mét lúc này giống như một món đồ chơi bị đánh tung lên, sau đó xuyên thủng cả bước tường rơi vào giữa màn sương.

Hộc, hộc....

Trịnh Xá há miệng thở dốc, vừa này va chạm và nén ép kịch liệt gần như đã ép hết cả không khí trong phổi hắn ra, bất quá hiện tại không phải là lúc nghỉ ngơi, dưới chân hắn đạp một cái, nhanh chóng lao qua lỗ thủng trên tường ra ngoài. Chỉ thấy con gấu đen cũng đã bò dậy nhìn về phía này, bộ dạng nó nhìn cũng khá thê thảm, hàm dưới bị ăn mòn đến gần như chỉ còn trơ xương, trên bụng có một vết tương lớn, từ đó cơ hồ có thể thấy được nội tạng bên trong đang động đậy, cánh tay trái không ngừng chảy máu, nhìn qua cánh tay đã hoàn toàn nát bấy.

Con gấu đen to lớn trong mắt đã không còn chút dã tính nào, ngược lại đầy kinh hoàng, sợ hãi, sau khi nó nhìn thấy Trịnh Xá xuất hiện vội vã quay người chạy trốn, thân thể to lớn không ngừng chảy máu. Bộ dạng này đâu phải là gấu đen a, rõ ràng là một con chó nhà có tang, một con cẩu hùng thuần túy mà thôi.

Trịnh Xá không hề buông lỏng chút nào, hắn cũng đã sớm phát cuồng, thấy con gấu đen to lớn đang chạy trốn, hắn vận khinh công lao thẳng tới sau lưng nó, hàm răng hung hăng cắn thẳng vào sau cổ, dùng sức rứt ra một miếng thịt lớn đỏ hỏn. Vẫn chưa thôi, Trịnh Xá nắm chặt quân đao, đâm mạnh vào chỗ xương sống, hơn nữa sau khi đâm vào còn dùng sức vặn một cái, bẻ gẫy xương sống đồng thời cũng một nửa lưỡi quân đao cũng gãy rời, mắc lại đó. Con gấu đen chỉ kịp kêu thảm một tiếng, thân hình to lớn lắc lư mấy cái rồi đổ ập xuống đất, không ngừng co rút.

Trịnh Xá từ dưới đất bò dậy, hắn không ngừng thở dốc, trên người toàn là máu đen, cũng không rõ là máu của hắn hay là máu của gấu đen. Bất quá, lúc này hắn cũng bất chấp thương thế trên người, từng bước tiến tới trước mặt gấu đen, nhìn con gấu này cả người đang không ngừng co rút lại, hắn chậm rãi giơ pháo không khí lên.

Trong mắt con gấu đen đầy hoảng sợ, thân hình nó bắt đầu nhanh chóng thu nhỏ lại, hai ba giây sau đã biến lại thành bộ dạng như bình thường. Gã đại hán da trắng đáng thương này hàm dưới đã bị ăn mòn hơn một nửa cho nên nói chuyện cũng không rõ ràng, nhưng hắn vẫn vội vàng lớn tiếng nói:

- Tha cho ta đi, ta có thể xin đội trưởng....

Trịnh Xá không thèm để ý tới hắn, chỉ nhẹ nhàng bóp cò pháo không khí, tiếp đó, hắn yên lặng nhìn vẻ mặt từ cẩu khẩn chuyển sang hoảng sợ, từ hoảng sợ chuyển sang tuyệt vọng của nam tử da trắng kia. Hai giây sau, từ miệng pháo không khí, một luồng sóng xung kích bắn ra, bắn thẳng vào mặt nam nhân da trắng kia, lập tức cả đầu hắn cùng đất đá xung quanh bị bắn nát vụn...

Trịnh Xá quỵ xuống đất há miệng thở hồng hộc, một lượt chiến đấu vừa rồi hắn đã dùng toàn lực liều mạng, có thể nói không phải ta sống thì ngươi chết, mấy lần chấp chới giữa lằn ranh sinh tử làm toàn bộ tinh thần của hắn đều căng thẳng tột cùng, bây giờ hơi thả lỏng một chút là lập tức cảm thấy mệt mỏi hết sức. Cái này còn chưa tính là gì, cả người hắn chỗ nào cũng là vết thương, toàn thân đau đớn khó mà diễn tả được, hiện tại cho dù cử động một ngón tay cũng vô cùng khó khăn.

Một thân ảnh cao lớn xuất hiện sau lưng Trịnh Xá, hắn quay đầu nhìn lại liền thấy Nemesis đang yên lặng đứng đó, hai thanh vũ khí cũng không chỉ vào hắn. Xem ra Matt Aderson đã khôi phục trí nhớ hay ít nhất cũng có ấn tượng sâu sắc về hắn, nếu không tên Nemesis này khó có khả năng bỏ qua cơ hội dễ dàng giết hắn, giờ phút này, nó chỉ cần bắn một loạt đạn là có thể xử lý Trịnh Xá gọn ghẽ.

-Quả nhiên khổng hổ là chủ thể của ta, ẩn giấu bản chất tàn nhẫn giống như ta... Ta còn tưởng sự tàn khốc của mình là do Chủ Thần áp đặt lên khi nhân bản, xem ra sự thật cũng không phải như thế...

Một giọng nói băng lãnh vang lên, một nam nhân vũ lộng đôi cánh đen từ trên không hạ xuống, trên tay hắn cầm một thanh cự kiếm bốc lửa đen kịt, đôi cánh đen sau lưng không ngừng phe phẩy.

Đó chính là Trịnh Xá mặt có vết sẹo dữ tợn, đội trưởng tiểu đội luân hồi Ác Ma....

http://tieulun.hopto.org

197. Ánh Sáng Và Bóng Tối..... Khởi Đầu Của Tiểu Đội Luân Hồi Mạnh Nhất! (1)

Trịnh Xá chỉ cảm thấy một luồng áp lực ập thẳng tới, đó không chỉ đơn thuần là cảm giác áp bức từ lực lượng mạnh yếu mà còn là một loại áp lực từ tâm linh. Rất khó để diễn tả cảm giác này, hình dáng người trước mặt gần như giống hệt hắn, ngoài một vết sẹo hung ác như một con rết trên mặt ra, hình dạng hai người hoàn toàn giống nhau.

Nhưng chỉ là bề ngoài thôi, Trịnh Xá có vết sẹo mang theo một cỗ khí tức bạo lệ khó tưởng tượng nổi, khí tức này sắc bén như mũi nhọn của một thanh chủy thủ, chỉ nhìn hắn thôi cũng khiến người khác phát run, đây là khí thế....

Nếu như coi Trịnh Xá mạnh hơn người bình thường một chút, hơn nữa cũng dần dần có khí chất của thủ lĩnh đội ngũ thì Trịnh Xá mặt mang vết sẹo này hoàn toàn là ác ma trần trụi, chỉ nhìn hắn thôi đã khiến Nemesis to lớn sau lưng Trịnh Xá gầm thét lên, cảm giác nguy hiểm khó có thể diễn tả bằng lời.

-Ta rất thất vọng, thật sự không thể tưởng tượng nổi, bằng vào thực lực của ngươi sao có thể sống đến bây giờ? Mấy bộ phim kinh dị trước đều không giết được ngươi sao? Vận khí tốt thật...

Phục chế thể cười lạnh nói (tác giả: để không nhâm lẫn, từ bây giờ khi hai người cũng xuất hiện, Trịnh Xá trong Ác Ma đội sẽ được gọi là Phục chế thể), đồng thời hắn đứng giữa không trung vung tay lên, Trịnh Xá đang đứng dưới đất đột nhiên bị đánh văng đi một cách quỷ dị, thật sự không thấy thứ gì đánh trúng mặt hắn.

Trịnh Xá cứ thế bị đánh bay đi mấy mét một quyền này tuy đột ngột nhưng uy lực cũng không lớn, cho nên hắn lập tức đứng thẳng dậy, vừa kịp thấy Nemesis đưa súng nhắm vào Phục chế thể. Đường đạn có thể nhìn thấy bằng mắt thường, ngọn lửa phụt ra từ nòng súng dài đến nửa mét, dưới loạt đạn mạnh liệt như vậy bất kỳ kẻ nào cũng chỉ có thể tránh né hoặc chạy trốn, giống như Trịnh Xá hoặc con gấu đen to lớn lúc trước....

Nhưng chỉ thấy Phục chế thể đưa thanh hỏa diễm cự kiếm chắn trước mặt, ngọn lửa màu đen phảng phất như lồng phòng hộ, ngăn chặn tất cả đầu đạn bắn vào. Mỗi viên đạn vừa tiếp xúc với ngọn lửa màu đen liền lập tức bị thiêu đến bốc hơi, có thể thấy nhiệt độ ngọn lửa kinh khủng đến mức nào, cho dù tay Phục chế thể hoàn toàn chìm trong ngọn lửa này.

Trịnh Xá biết lửa do bản thân phát ra sẽ không thiêu cháy chính mình, hơn nữa khi sử dụng hỏa diễm còn có thể ngăn cản nhiệt độ cao xung quanh nên hắn cũng không cảm thấy Phục chế thể đặt tay trong lửa có gì kỳ lạ, chỉ là ngọn lửa giống như tự có ý thức ngăn cản luồng đạn, kỹ xảo khống chế như vậy làm Trịnh Xá kinh hãi không thôi.

-Ngươi cái gì cũng không biết, sao vẫn sống sót được... Nhìn bộ dạng ngờ nghệch của ngươi, ta thật muốn cho ngươi thiên đao vạn trảm, cô gái của ngươi... La lệ vẫn chưa chết chứ? Ha ha ha, nhìn bộ dạng ngươi vừa ngây thơ vừa ngờ nghệch, lấy gì để trở thành đội trưởng được? Còn có thể từ trưởng thành? Sau đó mạng theo cô gái ngươi yêu và đồng đội trở về thế giới hiện thực... Nằm mơ!

Phục chế thể ngăn trở vô số phát đạn, hắn không ngờ lại tung một quyền về phía Trịnh Xá, mà từ giọng nói của hắn thật sự là cực kỳ thù hận. Trịnh Xá không thể hiểu nổi loại hận ý này, hận ý này đã vượt quá sát ý với địch nhân hay bất cứ thứ gì khác, giống như một loại cừ hận bất cộng đái thiên (không đội trời chung).

Nemesis thấy súng đại liên không có hiệu quả, nó nâng súng bắn tên lửa nhắm về phía Phục chế thể, bắn ra ba phát liên tiếp, mỗi phát tên lửa đều bắn trúng Phục chế thể giữa không trung. Ba tiếng nổ lớn vang lên, trên trời lập tức xuất hiện một luồng lửa kịch liệt, nhất thời đến cả màn sương hắc ám xung quanh cũng được chiếu sáng. Chỉ là đám lửa này chỉ duy trì trong mấy giây tiếp đó ngọn lửa màu đen lóe lên, cả đám lửa lập tức bị hút vào trong, còn Phục chế thể vẫn phe phẩy đôi cánh bình yên vô sự giữa không trung.

-Trịnh Xá, ngươi chẳng biết gì hết!

Phục chế thể lạnh lùng nhìn Trịnh Xá nói:

- Cho nên ngươi không có tư cách sống sót, kể cả đồng bọn của ngươi... Tất cả các ngươi đều phải chết!

http://tieulun.hopto.org

Phục chế thể vung thanh cự kiếm về phía Trịnh Xá lăng không chém xuống, hắc sắc hỏa diễm liền kéo dài ra mấy chục mét, thanh kiếm phảng phất như cũng dài ra từng ấy. Tiếp đó thanh cự kiếm chém thẳng tới, mặc dù tốc độ phản ứng của Trịnh Xá cực nhanh nhưng một kiếm này vẫn sượt qua cánh tay hắn chém xuống đất, lập tức đất cát chỗ đó bốc khói, trong nháy mắt, cát trên mặt đất bắt đầu biến thành thủy tinh...

A!

Cánh tay trái Trịnh Xá bị một kiếm sượt qua, mặc dù không bị thương đến khớp xương nhưng một mảng da lớn và cơ thịt đã bị chém rụng xuống, hơn nữa ngọn lửa màu đen đó thật quá bá đạo, chỉ khẽ chạm vào thôi mà da thịt trên tay hắn sâu vào ba phân bên trong đều cháy bỏng, phần ngoài cùng còn biến thành than đen, cánh tay đau đớn đến bắt đầu tê dại.

Phục chế thể đang tiếp tục công kích, không nghĩ tới Nemesis đột nhiên gầm lên, chỉ thấy nó chạy ầm ầm dưới đất, mỗi bước hạ xuống đều để lại một vết chân sâu hoắm. Sao đó, nó nhảy lên cao gần mười mét, tóm lấy chân Phục chế thể, hung hăng kéo hắn xuống đất.

Hai người từ trên cao rơi thẳng xuống, ầm một tiếng, chỗ hạ xuống lập tức lõm thành một hỗ sâu, sức mạnh của Nemesis không ngờ lại khủng bố đến vậy, tuyệt đối phải gấp mấy lần so với Trịnh Xá, mặc dù còn kém Alien thể tiến hóa trong Alien 4 nhiều nhưng cũng đã rất kinh khủng rồi. Chỉ thấy Nemesis lại xốc Phục chế thể lên, nhưng không đợi nó có cử động gì khác, Phục chế thể đã đặt tay ngực nó, đẩy văng Nemesis về phía mấy căn nhà đằng xa, ầm một tiếng, hai bóng một lơn một nhỏ lao vào trong một căn nhà, trong đám bụi mù mịt chỉ còn truyền đến tiếng nắm tay oanh kích và tiếng cười cuồng dại của Phục chế thể.

Trịnh Xá đứng tại chỗ không ngừng vận chuyển nội lực trong cơ thể, lúc này hắn đang kiệt sức, sau khi liên tục giết chết hai gã cường giả cận chiến đã mở cơ nhân tỏa, nếu như không nhờ khả năng hồi phục mạnh mẽ của huyết thống Vampire giờ phút này chỉ cần mất máu cũng đủ làm hắn toi đời rồi, cho nên hắn chỉ có thể liều mạng thôi động nội lực khôi phục thân thể.

Hai loại năng lượng, năng lượng Vampire có thể sử dụng kỹ ăng ma pháp, đặc biết là hồng viêm uy lực cực lớn, còn nội lực ngoài tính ăn mòn khi vận hành có thể tăng cường tố chất cơ thể, đặc biệt là khi cả người suy yếu vô lực, nội lực gần như chính là năng lượng dự trữ, trong thời điểm sắp phải liều mạng thế này công hiệu của nội lưch hoàn toàn được thể hiện.

Mấy giây sau, Trịnh Xá nghiến răng lao tới hai người kia xem xét thử, nhưng không đợi hắn tới nới, một thân ảnh cao lớn đã bị đánh văng ra. Lực lượng của Nemesis rất mạnh nhưng lực lượng đó không ngờ lại không thể bì được với Phục chế thể, chỉ thấy hắn một cước đá văng Nemesis, tiếp theo biến thành vô số con dơi bay ra sau lưng nó. Từ phía sau, Phục chế thể tóm lấy Nemesis, hai tay dùng sức kéo một cái, cứng rắn xé cụt cả cánh tay của nó xuống, máu tươi và một ít xúc tu lập tức phun ra không ngừng, làn máu phun lên người Phục chế thể trong nháy mắt đã bốc hơi, trên người hắn đã bốc lên hắc sắc hỏa diễm, bất cứ thé gì tới gần đều bị thiêu đốt sạch sẽ.

Ngay lúc Phục chế thể cuồng tiếu, đưa tay nhắm về phía đầu Nemesis, Trịnh Xá đã hung hăng lao tới trước mặt hắn, trên người Trịnh Xá cũng bùng lên ngọn lửa màu đỏ máu, hai người một trước một sau quay cuồng lăn ra ngoài. Hai ngọn lửa màu đen và màu đỏ trộn lẫn vào nhau, giữa đám bụi mù mịt chỉ nhìn thấy hai màu này.

Cơ thể Trịnh Xá nhanh chóng phồng lên, hắn gầm lên đánh một quyền về phía Phục chế thể, nhưng một quyền này dễ dàng bị chặn lại, tiếp đó một cỗ cự lực ập tới. Lực lượng này không hổ là sức mạnh có thể áp chế Nemesis, ít nhất cũng mạnh hơn bản thân Trịnh Xá mấy lần, chỉ thấy Phục chế thể tóm lấy nắm tay Trịnh Xá, kéo mạnh một cái, quyền phải của hắn liền bị kéo trật khớp. Không đợi Trịnh Xá kịp cảm thấy đau đớn, Phục chế thể đã cường hành nắm lấy cánh tay hắn dùng sức vặn mạnh, cả cánh tay phải lập tức bị vặn gãy, khớp xương gãy tan, đâm thủng cả da thịt xuyên ra ngoài.

A!

Trịnh Xá kêu thảm một tiếng, lực lượng trên tay trái lập tức lỏng ra, Phục chế thể cũng nhân cơ hội kéo giãn khoảng cách. Không biết hắn vung tay lấy thanh cự kiếm hắc sắc hỏa diễm từ đâu ra, chỉ thấy hắn dụng sức chém xuống, cánh tay phải Trịnh Xá lập tức bị chặt đứt, cơ đau khủng khiếp rút cuộc làm Trịnh Xá ngã quỵ xuống đất..

http://tieulun.hopto.org

-Cứ như vậy sao? Lực lượng của ngươi chỉ vọn vẹn đến trình độ này thôi sao? Làm ta quá thất vọng đó... Ngươi mà cũng là chủ thể của ta....

Phục chế thể nhìn Trịnh Xá yếu ớt nằm thở hồng hộc dưới đất. Hắn đưa tay kéo Trịnh Xá lên, hồng viêm rõ ràng không thể địch lại ngọn lửa đen kia, hai bên thiêu đốt lẫn nhau không lâu, ngọn lửa đỏ đã tiêu tan hết, còn Phục chế thể cũng thu hồi lại ngọn lửa đen. Giờ phút này, năng lượng Vampire trong người Trịnh Xá cơ hồ đã hao tận, nội lực cũng gần như khô kiệt, thậm chí cả trạng thái mở cơ nhân tỏa cũng không thể duy trì, chỉ có thể miễn cưỡng mở mắt nhìn nam nhân giống mình như đúc này.

Phục chế thể lắc đầu khinh miệt, hắn một tay giơ Trịnh Xá lên, mắt thấy hắc hỏa cự kiểm sắp chém xuống, Trịnh Xá vẫn khó nhọc hỏi:

- Ngươi vừa nhắc tới La Lệ... ngươi cũng tạo ra cô ấy sao? Cô ấy của ngươi... làm sao vậy?

Phục chế thể hít một hơi thật sâu, hắn rú lên cuồng nộ.

-Ngươi còn dám nhắc đến cô ấy!

198. Ánh Sáng Và Bóng Tối..... Khởi Đầu Của Tiểu Đội Luân Hồi Mạnh Nhất! (2)

Sau khi gào lên, Phục chế thể thở nặng nhọc mấy hơi mới bình tĩnh lại được, chỉ Trịnh Xá mới rõ vừa rồi tâm tình Phục chế thể kịch liệt đến mức nào, vì bàn tay đang nắm vừa nãy dùng sức mạnh đến mức phảng phất như muốn bóp chết hắn. May mắn là Phục chế thể khôi phục tâm tình nhanh mới miễn cưỡng khống chế được lực đạo, dù vậy cũng đã bóp nát một mảng thịt cũng mấy khớp xương trước ngực Trịnh Xá.

-Sau khi ngươi hoàn thành bộ phim kinh dị đầu tiên, cũng tức là Resident Evil 1 thì ta bị nhân bản ra, thời gian cụ thể là sau khi ngươi chế tạo ra cô ấy thì bị Chủ Thần nhân bản... Do trước đó ngươi không có tiềm lực quá lớn, nhưng sau khi chế tạo ra nàng, tiềm lực sinh tồn của ngươi đột nhiên đề cao lên rất nhiều nên ta trở thành tân nhân trong tiểu đội luân hồi Ác Ma, mang theo tất cả điểm thưởng, thuộc tính cường hóa, vật phẩm hoán đổi, thậm chí cả người ngươi chế tạo ra...

Phục chế thể để lộ ra Nạp giới đeo trên tay trái, tiếp tục nói:

- Lúc đó, trong Ác Ma đội.... người châu Á chỉ có Triệu Chuế Không, một người Hàn Quốc, một người Nhật Bản, cộng thêm ta. Mười bảy thành viên của Ác Ma đội, hai gã da đen, bốn gã da vàng, còn lại tất cả đều là người da trắng, mà chiến lực tối cường lúc đó chính là đội trưởng Ác Ma đội cùng thủ hạ của hắn, một đám clone da trắng...

-Bọn chúng nói với ta, gia nhập Ác Ma đội, nhất định phải có tâm địa của Ác Ma, bọn chúng cướp Nạp giới của ta, hơn nữa còn cho ta biết điểm thưởng và chi tiết kịch tình đạt được sau mỗi bộ phim nhất định phải cường hóa một số thứ cho nhân vật trung tâm đoàn đội hoặc hoán đổi một vài vật phẩm. Nếu chỉ vỏn vẹn như vậy, có lẽ cũng chẳng sao, nhưng...

-.... Chúng cưỡng bức La Lệ trước mặt ta, sau đó lại giết nàng, phân thây thành mấy mảnh..... Mười một gã da trắng gọi ba gã da vàng chúng ta và hai ga da đen là heo thịt, phải không ngừng cung cấp điểm thưởng và chi tiết kịch tình cho chúng, chỉ có Triệu Chuế Không thực lực quá mạnh, bọn chúng không dám trêu chọc.... Tên ngu ngốc nhà ngươi! Sao phải tạo ra nàng! Ngươi có biết khi ta thấy cô ấy gào khóc bị chúng luân phiên cưỡng bức, lúc ấy ta bị trói, cả người vô lực, chỉ có thể trơ mắt nhìn cô ấy bị giết. Ngươi có biết lúc ấy ta hận ngươi đến mức nào không? Ta thề rằng, chỉ cần để ta gặp phải ngươi, ta nhất định phải giết ngươi, còn cả tất cả thành viên đoàn đội mà ngươi yêu quý, ha ha ha ha....

Phục chế thể nói đến đây trên mặt đã đầy bạo lệ, hắn cười lên điên dại, vừa cười vừa nói:

- Triệu Chuế Không nói cho ta biết, tình cảm là gánh nặng, nếu như năng lực của ta không đủ, vậy thì chết phứt đi cho rảnh, nếu như năng lực của ta đủ... Vậy giết chết tất cả bọn chúng đi! Ha ha ha...

-Ta làm được, sau khi gia nhập Ác Ma đội, bộ phim kinh dị đầu tiên là Black Friday 2, ta không ngừng liều mạng hoàn thành chi tiết kịch tình, không ngừng hoàn thành, ha ha ha.... Nhìn bộ dạng ngươi có vẻ không

http://tieulun.hopto.org

hiểu ta đang nói gì, để ta giải thích một chút vậy. Trong một bộ phim kinh dị, nhiệm vụ Chủ Thần quy định chỉ là một phần rất nhỏ, ví dụ như phim The Mummy, ta nghĩ ngươi chắc chắn cũng trải qua rồi. Trong phim đó, nếu trong tình huống chiếm được kho báu của vua bọ cạp, vậy ngươi chẳng những có thể sử dụng năng lượng Vampire triệu hồi đội quân của thần Anubis mà còn có thể kiếm được một chi tiết kịch tình cấp A, 15000 điểm thưởng. Nếu trong phim người dùng tạc đạn phá hủy toàn bộ Cairo cũng sẽ có thể được một chi tiết kịch tình cấp B, 5000 điểm thưởng.... Đã rõ chưa? Phim kinh dị, đây là thế giới phim kinh di! Chỉ có liều chết chiến đấu, vứt bỏ tình cảm vô vị, mới có thể trở nên mạnh mẽ, không phải như loại nhu nhược nhà ngươi, đã có lực lượng mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba mà vẫn yếu ớt như cũ...

Trịnh Xá hít sâu một hới, thân thể hắn đã hoàn toàn vô lực, máu chảy quá nhiều, đến cả lực khôi phục của Vampire cũng bắt đầu giảm đi, nhưng hắn vẫn thì thào nói:

- .... Vết sẹo trên mặt ngươi thì sao? Là bởi cô ấy và đám người trong Ác Ma đội sao?

Phục chế thể cười lạnh nói:

- Không sai, khi ta vừa tiến vào Ác Ma đội, vì phản kháng mà bị chúng đánh thành như vậy, nhưng ta không chết... Bộ phim kinh dị đầu tiên sau khi tiến vào Ác Ma đội, ta che giấu hết chi tiết kịch tình mình hoàn thành, bộ phim thứ hai là Predator 1, chiến đấu với người ngoài hành tinh trong rừng, chuyện này rất hợp ý ta... Trong khu rừng đó, ta giết chết tất cả những kẻ từng đụng vào nàng, tất cả những kẻ từng vũ nhục ta, tất cả lũ da trắng, ha ha ha! Chính trong bộ phim đó ta mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, sau đó kế thừa quyền đội trưởng, tiến hóa thành tầng thứ tư sơ cấp... Không sai! Bắt đầu từ lúc đó, ta vứt bỏ tình cảm nội tâm, ta là bóng tối, ta là ác ma! Tất cả lũ da trắng gia nhập Ác Ma đội đều phải quỳ xuống liếm giày cho ta, tất cả mọi người phải phục tùng ta, so với mấy thứ tình cảm nhu nhược kia, ta quyết chọn lực lượng cường đại vô cùng bây giờ! Hiện tại không ai có thể xúc phạm tới ta, không ai dám nhìn ta nói nửa chữ không! Ha ha ha ha....

Trịnh Xá thở dài, nội tâm hắn vô cùng hỗn loạn, không biết nếu như chính hắn gặp phải chuyện như vậy, hắn.... sẽ thế nào đây? Rất có thể, không, hẳn là chắc chắn sẽ biến thành Phục chế thể điên cuồng trước mắt này, bọn họ vốn là cùng một người. Nghĩ tới đó, hắn từ từ nhắm mắt lại.

Phục chế thể lại lấy từ trong Nạp giới ra một quyển cổ thư màu vàng dày cộp, hắn thì thào nói:

- Quyển sách này có thể cho tất cả những người tiến vào phim kinh dị một cơ hội hồi sinh, hai kẻ bị ngươi giết cũng có thể sống lại, nhưng... Tại sao quyển sách này không thể hồi sinh được nàng! Tại sao! A.....

Nói tới đây, hắn ngửa mặt lên trời gào lên điên cuồng.

Trịnh Xá nhắm mắt cười lạnh nói:

- Thuộc tính cường hóa của bọn chúng chắc chắn là rất quý giá, ngươi hao tổn gấp đôi điểm thưởng và chi tiết kịch tình để cứu chúng? Không phải chính ngươi nói đã vứt bỏ tình cảm sao? Vẫn quý trọng đội viên của mình như thế làm gì?

Phục chế thể cười hắc hắc, trên tay khẽ dùng sức, xé toạc một mảng thịt trên ngực Trịnh Xá, hắn cười lạnh nói:

- Ngươi quả nhiên là có quá nhiều chuyện không biết a, loại hồi sinh này chỉ ở Chủ Thần không gian, ngươi quên hết chuyện trong The Mummy rồi à? Có thân thể và nội tạng của một người, có thể hồi sinh tại tế đàn, vô luận là khi người đó còn sống đã cường hóa bao nhiêu thuộc tính đều chỉ cần một chi tiết kịch tình cấp B và 7000 điểm thưởng. Ha ha ha, đừng nói với ta là ngươi không lấy được Cuốn sách của thần Ra bên cạnh tế đàn, nếu không Chủ Thần phải nhắc nhở ngươi mới đúng... Hoặc là, ngươi chỉ lấy được Cuốn sách của thần Anubis, không lấy được Cuốn sách của thần Ra? Ha ha ha....

-Thân thể và nội tạng của một người, sao có thể có được, đều không phải cũng thế giới trong một bộ phim kinh dị....

Trịnh Xá lẩm bẩm trong đầu, trong lòng hắn chợt động, vụt nghĩ tới một khả năng duy nhất, nếu như sử dụng biện pháp đó, có lẽ...

http://tieulun.hopto.org

-Cứ như vậy đi.... Kẻ kia của ta, cứ như vậy chết đi, mang theo ký ức đẹp đẽ về nàng mà chết đi... Đây có lẽ cũng là một loại hạnh phúc, tạm biệt....

Phục chế thể chợt ngừng tiếng cười điên dại, hắn cầm cự kiếm yên lặng nhìn Trịnh Xá, hai mắt không ngờ lại lộ ra vẻ giải thoát khó hiểu, tiếp đó, một kiếm xẹt qua, từ mặt phải Trịnh Xá thẳng qua trái, cắt đứt đôi đầu hắn....

Ầm!

Ngay lúc Phục chế thể chém xuống một kiếm, phía sau hắn đột nhiên vang lên xung động của vụ nổ. Đó là một quả tên lửa bắn trúng sau lưng hắn, may mắn là có một tầng phòng hộ ngăn cản vụ nổ nhưng hắn vẫn bị đẩy văng đi mấy mét, sau đó thấy cánh tay to lớn còn lại của Nemesis đang cặp thi thể Trịnh Xá, xoay người chạy ra xa. Phục chế thể chỉ kịp vung kiếm đâm ra, ngọn lửa màu đen biến thành đao gió đâm thẳng vào sau lưng Nemesis, tiếp theo chỉ thấy Nemesis nhảy lên cao gần mười mét, đâm vào một tòa nhà chạy đi....

Phục chế thể vung thanh cự kiếm trong tay, hắn ngẫm nghĩ một chút rồi cũng không đuổi theo, bởi vì rõ ràng vừa nãy đã nghe được tiếng Chủ Thần cấp điểm thưởng sau khi giết Trịnh Xá, cho nên hắn cũng không suy nghĩ thêm, vỗ cánh bay về phía trạm kiểm tra.

Nemesis ôm thi thể Trịnh Xá không ngừng đâm xuyên qua tường chạy trốn, không biết qua bao lâu, thân hình Trịnh Xá đột nhiên biến mất, trên tay Nemesis xuất hiện một cây thập tự lớn.

Nemesis rất ngạc nhiên, nó đưa tay đặt cây thập giá xuống đất, chưa kịp có hành động gì tiếp, cây thập tự chợt phát ra quang mang màu trắng nhu hòa. Quang mang càng lúc càng kịch liệt, khiến cả Nemesis cũng phải nhắm mắt lại, đến khi ánh sáng từ từ ảm đạm, Trịnh Xá đã xuất hiện trên mặt đất, cánh tay phải đã khôi phục hoàn hảo, nhưng trên người vẫn đầy vết thương như cũ chỉ là trạng thái xem ra đã tốt hơn trước nhiều, đặc biệt trên mặt hắn một vết sẹo dài từ mi mắt bên phải đến miệng trái, nhìn vừa hung tợn vừa đáng sợ.

"Thập tự hồi sinh... Chiêm Lam, ngươi lừa ta....."

Trịnh Xá cử động thân thể, hắn nhớ lại thanh âm của Chủ Thần lúc trước, sử dụng Thập tự hồi sinh, có trở lại Chủ Thần không gian hay không.

-Không!

Trịnh Xá gào lên, hắn từ dưới đất nhảy dựng lên, trước hết nhìn Nemesis bên cạnh nói:

- Matt, cám ơn ngươi, nếu như không nhờ ngươi, hắn rất có thể sẽ phát hiện dị trạng của ta... Matt!

Nemesis to lớn yên lặng ngồi dưới đất không nhúc nhích, đến khi Trịnh Xá tới gần mới phát hiện con mắt to lớn trước ngực nó đã bị đâm thủng, hơn nựa tựa hồ còn bị lửa thiêu qua, lồng ngực nó đã bị thiêu thành than đen....

Trịnh Xá thở dài, lặng lẽ vuốt mắt cho Nemesis, tiếp đó quay người lao tới một tòa nhà cao tầng. Theo trí nhớ của hắn, lúc trước khi hắn bắn tỉa trên tầng thượng tòa cao ốc, có một chiếc Goblin glider bay ra phía đẳng sau, nếu như hắn nhớ không nhầm...

Nội lực và năng lượng Vampire đều đã khôi lực lại một chút sau khi hồi sinh, Trịnh Xá sử dụng khinh công nhanh chóng phóng tới chỗ đó, màn sương tối tăm xung quanh cũng bắt đầu tiêu tán, trên trời một vài tia nắng sớm rọi xuống. dưới ánh sáng trân quý đó, hắn nhìn thấy trên vách một tòa nhà cao tầng, quả nhiên có một tấm ván trượt cắm vào, đây chính là Goblin glider...

Goblin glider này quả nhiên là đồ tốt, đứng lên phía trên có thể dùng chân để khống chế độ cao và phương hướng bay, những cần phải có phản ứng thần kinh hơn người. Đương nhiên, với tố chất thân thể Trịnh Xá, phản ứng thần kinh của hắn dễ dang điều động Goblin glider, chỉ mất mấy phút đã có thể sử dụng thuần thục, tiếp đó hắn đạp lên glider, nhanh chóng bay về phía trạm kiểm tra.

"Xin đừng có chuyện gì a, mọi người xin đừng có chuyện gì a, ta van các ngươi, mọi người nhất định có thể tới trạm kiểm tra trước khi Ác Ma đội đuổi tới, ta cầu xin, mọi người xin đừng có chuyện gì!"

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá thôi động Goblin glider không ngừng lao tới, trong đầu hắn cố gắng kết nối ý thức với Chiêm Lam, hơn nửa ngày sau, trong ý thức hắn cuối cùng cũng xuất hiện ý thức của mấy người khác, tâm kinh tỏa liên của Chiêm lam đã kết nối hắn với Trình Khiếu và bản thân nàng.

Xuyên qua ý thức của họ nhìn ra ngoài, mấy người Alice đã bị đánh ngất dưới đất, đám nhân vật trong phim có vẻ vẫn binh yên vô sự. Không, cô gái cầm máy quay đã bị giết, cả người trần truồng, nằm dưới đất, bộ dạng rất thê thảm...

Tiêu Hoành Luật đã chết, giữa trán hắn có một vết đạn, trên mặt thằng nhóc này đầy vẻ ngạc nhiên, giống như không nghĩ tới chuyện gì đó...

Khương Triết đã chết, cơ thể hắn bị xé thành mấy mảnh, căn bản không nhìn ra hình dáng con người...

Ở đó chỉ còn lại Trình Khiếu và hai cô gái, Miêu Nhược Lãnh và Chiêm Lam nhìn qua vẫn yên ổn, chỉ có Trình Khiếu là cực kỳ bi thảm, một cánh tay đã bị chặt đứt, tay kia cầm Heat Hawk giang rộng che cho hai cô gái ở phía sau, trên mặt vẫn mỉm cười thản nhiên.

-Đại tá Sở Hiên... Ta đã nói với ngài rồi, chỉ cần ta còn sống, tuyệt đối không thể để nữ nhân ở phía sau dính phải một chút máu tươi, với trí tuệ của ngài tốt hơn là không do dự giết ta đi.

Trình Khiếu thản nhiên cười nói.

Sở Hiên! Đúng vậy, Sở Hiên.

Trịnh Xá nhìn thấy thân ảnh của nam nhân có ảnh hưởng lớn nhất với hắn trong đội ngũ địch nhân, mà ngoài hắn ra, xung quanh còn có mấy thành viên của tiểu đôi Ác Ma, trên mặt chúng đều mang vẻ cười trào phúng, giống như mèo vờn chuột, cũng chẳng ai coi hai nữ một nam thành viên Trung Châu đội trước mắt là vấn đề gì lớn.

Sở Hiên suy nghĩ một chút, hắn đưa súng lục nhắm vào giữa trán Trình Khiếu rồi lạnh nhạt nói:

- Tạm biệt!

Tiếp theo hắn chậm rãi siết cò.

-Trịnh Xá.... Nam nhân phải đứng mà chết, trước khi hắn chết, những người hắn bảo vệ tuyệt đối không bị tổn thương, a a, lời hứa của ta đã hoàn thành rồi, vĩnh biệt....

Trong ý thức Trịnh Xá, dung mạo Trình Khiếu phảng phất như đang cười ha hả, tiếng cười chưa dứt, nam nhân hào sảng này đã biến mất khỏi ý thức hắn, đã chết...

"Không!"

Trịnh Xá càng thêm điên cuồng thôi động Goblin gilder dưới chân, hắn nhìn thấy một gã da trắng đang cười dâm đãng tiến về phía hai người Chiêm Lam, Miêu Nhược Lãnh, trong ánh mắt hoảng sợ của hai cô gái, hắn bắt đầu xé quần áo cảu họ vừa cười lớn.

Trịnh Xá trợn đến rách khóe mắt, thấy hai cô gái sắp bị vũ nhục đột nhiên cái đầu nam nhân kia bay lên, từ chỗ cổ phụt ra một dòng máu đen, Trịnh Xá có vết sẹo mặt đầy hàn ý đứng sau thi thể không đầu đó.

-Amiya, giết tên đã mở cơ nhân tỏa, Thomas, giết người kia. Đi thôi, đem đám nhân vật trong phim này theo, ta không muốn ở lại đây nữa...

Thomas và Amiya lập tức bị dọa đến run bắn cả người, bọn họ vội rút ra mỗi người một khẩu súng laser chĩa vào mục tiêu. Ánh sáng lóe lên, Trịnh Xá nhìn thấy lồng ngực Chiêm Lam xuất hiện một vết thủng to bằng miệng bát, cô gái mỉm cười từ từ ngã xuống.

.... Cô gái ấy, cùng với hắn, trong lòng vẫn vương vấn khó xử, muốn yêu mà không dám yêu, muốn từ bỏ lại luyến tiếc không nỡ, cuối cùng cũng chỉ tự làm mình đau khổ....

Trịnh Xá phảng phất như nghe được thanh âm từ tận đáy lòng nàng, còn cả nụ cười trước lúc chết...

http://tieulun.hopto.org

Tâm linh tỏa liên từ từ biến mất, Trịnh Xá cũng không cảm nhận được sự tồn tại của đồng đội, hắn chỉ có thể nghiến chặt răng, không ngưng thôi động Goblin glider dưới chân bay tới chỗ trạm kiểm tra, cũng không biết đã qua bao lâu... mọi người trong Trung Châu đội, ngoài hắn ra, đều đã chết tại đây!

A!

Trịnh Xá nhìn thi thể đồng đội, gầm lên điên cuồng, hắn cầm thanh Heat Hawk bên cạnh Trình Khiếu, đạp lên Gblin glider lao về phía trạm kiểm tra. Lúc này, hắn chỉ cách chỗ đó vài km, đưa mắt nhìn cũng có thể mở hồ trông thấy mấy người trong Ác Ma đội, glider của họ đang bay qua trạm kiểm tra.

Phục chế thể bay phía trước đội ngũ, hắn chợt ngạc nhiên nhìn lại phía sau, đúng lúc thấy Trịnh Xá gào thét lao tới. Lúc này Ác Ma đội đã bay qua trạm kiểm tra, bóng dáng lập tức trở nên mơ hồ như ẩn như hiện, Phục chế thể chỉ kịp đưa tay làm động tác cứa cổ, tiếp đó, hắn và tất cả thành viên Ác Ma đội sau lưng đều biến mất không thấy nữa, chỉ lưu lại mấy nhân vật trong phim từ trên cao rơi xuống....

Trịnh Xá quỵ xuống giữa Chủ Thần không gian, hắn nghiến chặt răng, chặt đến mức máu chảy đầy miệng, dù vậy hắn cũng chẳng có ý muốn nhả ra, ở phía sau La Lệ vừa khóc vừa an ủi....

"... Ta phải hồi sinh tất cả mọi người.... Ta phải báo thù... Phải làm cho Trung châu đội trở thành tiểu đội luân hồi mạnh nhất! Ác Ma đội, kẻ kia của ta.... Sẽ không thua các ngươi nữa! Nhất định!"

Trịnh Xá đứng dậy, đồng thời kết nối ý thức với Chủ Thần...

199. Quyển 8 : The Mummy Returns -- Toan Tính Và Gặp Lại (1)

Trong Resident Evil 2, Trịnh Xá giết chết hai thành viên đã mở cơ nhân tỏa của Ác Ma đội được thưởng 14000 điểm, 2 chi tiết kịch tình cấp B, đồng thời cả đội thua 4 điểm, hắn bị trừ 8000 điểm thưởng, cộng thêm điểm còn lại từ nhiệm vụ lần trước, thưởng giết quái vật trong phim, trừ đi trị liệu toàn thân, cuối cùng hắn còn 8500 điểm , 2 chi tiết kịch tình cấp B.

Mặc dù nói là chữa trị hoàn toàn nhưng hắn cố ý yêu cầu Chủ Thần không hồi phục vết sẹo từ mi phải đến mép trái. Vết sẹo này cũng không rõ như của Phục chế thể, chỉ có một đường màu đỏ nhạt nhưng nó lưu lại để hắn phải ghi nhớ, vì hồi sinh mọi người, vì báo thù, vì để không lặp lại bi thương này một lần nữa.... Phải lưu lại vết sẹo đến bao giờ bao giờ đánh bại Ác Ma đội mới chữa trị.

"Muốn hồi sinh mọi người nhất định phải có Cuốn sách của Amun-Ra trong phim The Mummy, nhưng nó lại bị chôn vùi trong lăng mộ ở Hamunaptra, nếu muốn lấy ra phải có một lượng nhân công lớn để khai quật chỗ đó. Trong The Mummy Returns có 1 tổ chức khai quật lăng.... nhưng như vậy phải mất rất nhiều thời gian."

"Trở lại thế giới trong phim kinh dị chỉ cần 10 điểm thưởng một ngày, nhưng trở lại một bộ phim kinh dị đã trải qua phải mất 50 điểm thưởng mới đổi được một ngày hơn nữa còn phải tốn một chi tiết kịch tình cấp D để mở ra cửa vào thế giới đó. Chi tiết kịch tình thì không cần lo, nhưng điểm thưởng của ta lại không đủ...."

Trịnh xá thở dài, hắn tính toán thời gian tới The Mummy một chút, nếu như không có gì bất ngờ thì cũng phải mất hai tháng mới có thể khai quật được lăng mộ. Nói cách khác, hắn phải chuẩn bị 5000 điểm thưởng mới có thể tìm được Cuốn sách của Amun-Ra, đây là còn chưa tính đến điểm thưởng cần thiết để hồi sinh lại đội viên.

Giờ phút này trong Chủ Thần không gian yên ắng dị thường, khung cảnh ngày xưa giữa quảng trường này, mọi người vừa ăn uống vừa nói chuyện với nhau đã chẳng còn lại gì. Chỉ là hình ảnh đó phảng phất như vẫn đang hiện lên trước mắt, giống như chỉ vừa mới xảy ra hôm qua, mỗi lần nhớ tới những khuôn mặt ấy, Trịnh Xá lại cảm thấy đau đớn như xé nát tâm can.

Trịnh Xá lần đầu tiên kể lại chuyện xảy ra trong phim kinh dị cho La Lệ nghe, bởi vì bây giờ chỉ có mình nàng có thể nghe hắn nói chuyện, hơn nữa cũng để ôn định tâm lý cho nàng. Lúc trước La Lệ ở lại Chủ Thần không gian, tận mắt nhìn thấy hai cô gái do Tiêu Hành Luật và Trình Khiếu tạo ra biến mất, cảm giác sợ hãi lúc đó thật khó mà diễn tả được, cho nên nhân lúc này chỉ có hai người bọn họ, Trịnh Xá kể lại

http://tieulun.hopto.org

mọi chuyện trong phim kinh dị lần trước cho nàng nghe. Đương nhiên, hắn không nói ra chuyện về clone của nàng, đây cũng là bí mật giữa hắn và Phục chế thể.

Ngoài dự đoán của Trịnh Xá, La Lệ không ngờ vẫn đủ tỉnh táo để phân tích một số chuyện giúp hắn, lúc này La Lệ nghiêng đầu tò mò nói:

- Anh nói còn một biện pháp dễ dàng hơn để hồi sinh đội viên? Sử dụng tế đàn trong The Mummy sao? Làm thế nào để hồi sinh?

Trịnh Xá cười cười nói:

- Em từng xem The Mummy rồi, trong đó có đoạn sử dụng chú ngữ trong Cuốn sách của Anubis cộng thêm thân thể cùng ngũ tạng, còn có một người sống làm tế phẩm, như thế có thể hồi sinh một người phải không? Nếu như người kia thân thể vẫn sống hoặc là chưa chết lâu thì người sống làm tế phẩm cũng không cần..... Nhưng bọn anh đã tìm qua, trong Cuốn sách của Anubis này không hề có chú ngữ như vậy, cho nên đối với chúng ta mà nói Cuốn sách của Anubis chỉ vỏn vẹn là một món vũ khí, có lẽ Cuốn sách của Amun-ra mới là mấu chốt cho để hồi sinh mọi người. Hồi sinh tại tế đàn cần thân thể và nội tạng, 1000 điểm thưởng cùng một chi tiết kịch tình cấp B. Nói cách khác.... Nếu chúng ta muốn hồi sinh Trương Hằng chẳng hạn, sẽ chế tạo một thân thể Trương Hằng, không có tư tưởng, chỉ chế tạo một thân thể thuần túy thôi. Sau đó mang hắn tới tế đàn trong The Mummy, sử dụng Cuốn sách của thần Ra yêu cầu Chủ Thần hồi sinh. Đây là biện pháp duy nhất anh có thể nghĩ đến, Phục chế thể nói lúc đó đại khái cũng là ý này, mỗi người đều có một cơ hội sống lại.....

La lệ suy nghĩ 1 chút nói:

- Bây giờ chi tiết kịch tình của anh cũng đủ rồi nhưng điểm thưởng thì không. Khai quật lăng mộ tìm lại Cuốn sách của Amun-ra cũng phải mất khoảng 4000 đến 5000 điểm thưởng,

hơn nữa còn phải chuẩn bị cho bộ phim kinh dị tiếp theo, còn phải hồi sinh mọi người.... Thật sự phải tiến vào trong thế giới The Mummy ngay bây giờ sao?

Trịnh xá gật đầu khẳng định:

- Đúng vậy, nhất định phải tiến vào, anh còn muốn kiểm chứng mấy chuyện. Nếu như Phục chế thể chỉ cần 1, 2 bộ phim kinh dị đã trở nên mạnh mẽ như thế, vậy suy nghĩ của anh rất có thể thành sự thật... Cho nên anh nhất định phải kiểm nghiệm tính chân thật của biện pháp này một lần!

La Lệ đột nhiên đứng lên, nàng tới trước mặt Trịnh Xá, bình tĩnh nhìn hắn nói:

- Có thể mang em cùng tới The Mummy không?

Nếu anh phải mạo hiểm hoặc là làm chuyện gì đó, vậy em nhất định sẽ ở lại chỗ an toàn chờ anh trở về, như vậy được không? Em rất sợ ở lại Chủ Thần không gian này một mình... Trước kia còn tỷ tỷ, bọn họ....

Trịnh xá thở dài, hắn nhìn khuôn mặt ngây thơ xinh đẹp trước mắt, đây là cô gái đáng yêu nhất trong ký ức hắn, chỉ cần có nàng bên cạnh tâm hắn nhất định sẽ không đọa lạc..... Hắn có thể tưởng tượng được vì sao Phục chế thể lại trở thành người như hiện tại, đó là bởi vì đã không còn ánh sáng ngăn cản hắn sa ngã, hắn chỉ có thể trầm luân trong bóng tối.....

- Được rồi, ngày mai chúng ta cùng tới The Mummy!

Từ sau khi hoàn thành Resident Evil 2 về tới Chủ Thần không gian, hôm nay đã là ngày thứ hai. Trong hai ngày này Trịnh Xá không ngừng tìm tòi những thứ có thể hoán đổi từ Chủ Thần, hơn nữa cũng không ngừng sửa sang, hoán đổi những vũ khí tương thích. So với chi tiết kịch tình thì điểm thưởng của hắn rất ít, cho nên những vật phẩm hắn hướng đến đều thiên về loại tổn hao nhiều chi tiết kịch tình mà ít điểm thưởng.

Đến đêm hắn cũng không ôm La Lệ ngủ như bình thường mà ngồi một mình trên quảng trường không ngừng tính toán cái gì đó. Đến khi La lệ từ trong phòng đi tới cạnh, bấy giờ hắn mới hồi phục tinh thần, nhìn nàng mỉm cười áy náy.

- Cần phải bận rộn như vậy sao? Trước kia chưa từng thấy snh như vậy.

http://tieulun.hopto.org

La lệ ngồi cạnh hắn nói, cô bé này này trong tay vẫn cầm một cái gối ôm to, nhìn qua có vẻ cũng không ngủ được.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Đúng vậy, nhất định cần phải như thế, từ sau khi giao chiến với Ác Ma đội, anh mới biết bọn anh yếu lém đến thế nào... Không, chính xác mà nói là thiếu đi khả năng lý trí hệ thống của Sở Hiên. Tiêu Hoành Luật mặc dù cũng rất tuyệt nhưng cái hắn am hiểu là phân tích đối với kế hoạch tác chiến và yếu lĩnh sinh tồn thì không tốt lắm... Những thứ cần thiết trong mội bộ phim kinh dị thật quá nhiều, tỉ như trong đó quan trọng nhất chính là phương tiện giao thông.

- Phim kinh dị kì thật chia làm hai loại, một loại diễn ra khu vực nhỏ hẹp, một loại diễn ra trên phạm vi rộng. Phim trong khu vực nhỏ thì không cần nói, nhưng khi diễn ra ở khu vực rộng lớn thì nhất định phải có công cụ giao thông hoàn thiện. Anh đã xem xét một lượt trong danh mục hoán đổi của Chủ Thần, một chiếc Goblin glider như thế này cần một tiết kịch tình cấp B và 4500 điểm thưởng, có thể mang được tải trọng một tấn, hơn nữa còn mang 12 quả tên lửa mini, súng tự động 5000 phát. Ngoài ra nó còn có khả năng chiếu sáng và phun lửa, tốc độ có thể đat tới gần 1000km/h, đây là dụng cụ giao thông phi thường tốt.

Trịnh Xá từ trong Nạp giới lấy ra một chiếc Goblin glider nói:

- Chiếc này thuộc tính lạo kém hơn rất nhiều, tên lửa chỉ bắn được 8 phát, súng tự động không có, thiết bị chiếu sáng vẫn còn những hệ thống phun lửa cũng biến mất, tốc độ bay 700km/h. Đây hẳn là do clone của Sở Hiên trong Ác Ma đội chế tạo, cũng đã là công cụ giao thông rất mạnh rồi, sau này hồi sinh lại mọi người cũng phải trang bị cho bọn họ mỗi người một chiếc. Resident Evil 2 lần này, kì thật Ác Ma đội cách chúng ta rất xa, nếu như ngay lúc đầu chúng ta có thứ này không biết chừng mọi người đã có thể....

Nói đến đây, Trịnh xá thầm thở dài.

La lệ nhẹ nắm tay hắn an ủi, nàng còn chưa kịp nói thì hắn lại cười tiếp tục:

- Tiếp theo là từ Ác Ma đội biết được rất nhiều chuyện về luân hồi phim kinh dị. Một là chuyện hồi sinh, hai là lần này tiến vào The mummy anh nhất định phải hoàn thành phỏng đoán kia, ba là có thể tự chủ hoàn thành nhiệm vụ trong thế giới phim kinh dị mà không phải giống như bị chủ thần uy hiếp cố hoàn thành nhiệm để vụ sống sót. Điểm này Phục chế thể ít nhiều đã nói qua với anh, tiến vào thế giới phim kinh dị lần này anh cũng sẽ nỗ lực làm được.

La Lệ chợt cười nói

- Anh thay đổi thật nhiều đấy, trước kia anh đâu thể nghĩ ra được nhữngviệc thế này, bây giờ thì... À, mà so với trước kia thì đẹp giai hơn nhiều đó.

Trịnh xá lại cười khổ nói:

- Đây không phải là anh thay đổi, trước kia mấy chuyện này đều đem ra bàn cả nhóm, hơn nữa lần này để hoàn hảo anh đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba mô phỏng Sở Hiên, đây là phân tích hoàn thiện từ trí tuệ của hắn để..... Nếu như muốn hồi sinh mọi người thì người đầu tiên nhất định phải là hắn. Cần phải có trí tuệ và sự phân tích của hắn trợ giúp, cộng thêm hắn có khả năng chế tạo vũ khí hoặc đạo cụ công nghệ cao, lúc đó mới đủ thực lựa để tìm kiếm chi tiết kịch tình trong phim kinh dị...

Trịnh xác nói tới đây, hắn nhìn chiếc notebook trên tay, lẩm bẩm:

- Xong phương tiện giao thông, đạo cụ phụ trợ này trước nay bọn anh chưa từng nghĩ đến, tiếp theo là vũ khí...

- Chúng ta nên hoán đổi vũ khí hạng nặng mới đúng, ít nhất cũng phải có một chút...

200. Toan Tính Và Gặp Lại (2)

Trịnh Xá nhìn ánh mắt khó hiểu của La Lệ, hắn vừa cười vừa nói:

http://tieulun.hopto.org

- Theo phân tích, trong giai đoạn tiền kỳ, không, phải nói là đối với thuộc tính cường hóa, ngoài thuộc tính cường hóa hậu kỳ rất mạnh mẽ, rất đáng sợ ra thì ở tiền kỳ, trung kỳ, thậm chí trung hậu kỳ, vũ khí khoa học vẫn mạnh hơn thuộc tính cường hóa. Cũng có thể nói, trước khi cường hóa thuộc tính cấp A, cho dù là thuộc tính cường hóa cấp B cũng không thể chống cự trước một lượng lớn vũ khí hạng nặng oanh kích, cho nên khi bị tiểu đội khác uy hiếp, vũ khí hạng nặng cực mạnh rất có thể sẽ là biện pháp giải quyết tuyệt vời. Chỉ đến khi đạt tới cường hóa cấp A, hoặc cấp 2A thậm chí cấp S, một người mới có thể tiến hóa đến mức vượt qua được uy lực của vũ khí khoa học. Tạm thời chưa nói đến phương diện này, nhưng anh cảm thấy đoàn đội ít nhất phải có từ một đến hai kiện vũ khí hạng nặng. Ở đây anh đã chọn tên lửa hạt nhân siêu nhỏ, bắn từng phát một, lớn khoảng bằng tên lửa vác vai phổ thông, tầm bắn theo thiết kế khoảng 10km, phạm vi vụ nổ là 5km, cần 3000 điểm thưởng và một chi tiết kịch tình cấp C, không tốn nhiều điểm thưởng nhưng phải mất một chi tiết kịch tình cấp C, hơn nữa mỗi phát bắn lại tiêu hao một lần, thứ này coi như đồ giữ nhà vậy.

-Ngoài vũ khí hạng nặng, tiếp theo sẽ đến vũ khí vô hạn đạn. Trước đó anh còn không hiểu tại sao lại cần có vũ khí vô hạn đạn, bởi vì để hoàn thành nhiệm vụ của Chủ Thần căn bản không cần đến nhiều đạn dược như vậy. Hơn nữa, giá đạn cũng rất rẻ, so với hoán đổi vũ khí vô hạn đạn đắt đỏ, không bằng dùng để cường hóa thuộc tính cho bản thân hoặc hoán đổi vũ khí khác tốt hơn....

-Nhưng nếu như để tìm kiếm chi tiết kịch tình, vậy nhất định phải tiêu hao một lượng lớn đạn dược, trong phim kinh dị lượng đạn mỗi người mang theo được chỉ có hạn, hơn nữa còn phải mang theo vật phẩm phụ trợ, trong tình huống này giá trị của vũ khí vô hạn đạn mới được thể hiện rõ. Xong vũ khí hạng nặng và vũ khí vô hạn đạn, tiếp theo mà vũ khí đặc thù của mỗi cá nhân, cái này thì mỗi người phải tự mình lựa chọn. Lần này đối chiến với Ác Ma đội, thực lực của bọn anh thật sự là thua kém chúng quá nhiều, điểm ấy buộc phải thừa nhận, cho nên anh phải tiến vào The Mummy kiểm nghiệm xem phỏng đoán của mình rút cuộc đúng hay sai. Không chỉ như vậy, những bộ phim kinh dị tiếp theo cũng phải liều mạng tìm kiếm các loại chi tiết kịch tình, nói tóm lại... Anh không muốn phải chứng kiến đồng đội ngã xuống nữa! Cho dù thế nào cũng phải mạnh mẽ lên!

La Lệ nhìn Trịnh Xá lại bắt đầu trầm mặc nhìn máy tính, nàng ngẫm nghĩ một chút rồi tò mò hỏi:

- Anh đến cùng là muốn vào The Mummy làm gì vậy? Vẫn thấy anh nói phải vào đó thử nghiệm một chuyện, nhưng lại chẳng nói rõ ra, đừng có đùa như thế chứ!

Trịnh Xá ngẩn người rồi cười ha hả, nhìn bộ dạng La Lệ thật sự quá đáng yêu, hắn không nhịn được hôn nàng một cái, nói:

- Đương nhiên là tìm... kho báu của Vua bọ cạp! Em nhớ chuyện trong The Mummy Returns không? Ai có thể đánh bại Vua bọ cạp sẽ chỉ huy được đội quân của thần Anubis, như ý của Phục chế thể, trong phim nếu như có thể đoạt được kho báu của Vua bọ cạp sẽ được một chi tiết kịch tình cấp A và 15000 điểm thưởng. Anh đang nghĩ nếu quay lại thế giới trong phim thì sao đây? Nếu vẫn là thế giới đó, vậy chắc chắn Vua bọ cạp sẽ tồn tại, nếu như anh không thông qua Chủ Thần mà đoạt được kho báu thì có được điểm và chi tiết kịch tình không? Đây chính là chuyện anh muốn thử nghiệm!

"Cho dù không được điểm thưởng và chi tiết kịch tình thì vẫn nhất định phải tiến vào thế giới trong phim ba tháng. Nếu cứ để thời gian này lãng phí, không bằng sử dụng hợp lý đi tìm kho báu của Vua bọ cạp, dù sao được là do số, mất là do mệnh, cứ như vậy đi, sau này trong phim kinh dị cố gắng liều mạng chiến đấu...."

Trịnh Xá còn đang muốn nói chuyện tiếp nhưng quay đầu lại đã thấy La Lệ ôm gối ngủ say sưa, bộ dạng vủa nàng khi ngủ thật ngây thơ thuần khiết, vì hình bóng này, hăn nhất định phải không ngừng mạnh mẽ....

Tổng cộng có 8500 điểm, tiến vào thế giới The Mummy 90 ngày cần 4500 điểm, và một chi tiết kịch tình cấp D, hắn tách một chi tiết kịch tình cấp B ra sử dụng, còn thừa hai chi tiết kịch tình cấp C và hai cấp D. Hai chi tiết cấp D hắn dùng để hoán đổi hai khối ngọc bội hộ thân, so với vòng phòng hộ công nghệ cao thì mạnh hơn không ít mà chỉ mất 1000 điểm, vật phẩm ma pháp truyền thuyết quan trọng là tiêu tốn chi tiết kịch tình, điểm thưởng tốn rất ít.

Sau đó Trịnh Xá hoán đổi một túi không gian, mất một chi tiết cấp C, không tốn điểm thưởng, không có tác dụng đặc biệt nhưng bên trong có thể chứa 30 mét khối vật thể phi sinh mệnh, gấp lại mang được trong

http://tieulun.hopto.org

túi.

Còn lại 3000 điểm thưởng, Trịnh Xá cân nhắc hồi lâu cuối cùng dùng 2700 điểm hoán đổi một khẩu đại liên cỡ nhỏ, đường kính nòng 25mm, tầm bắn 3000m, tốc độ bắn 3500 viên/phút. Mặc dù là đại liên cơ nhỏ những vốn vẫn là súng trang bị trên máy bay, khi Trịnh Xá nhấc lên, từ thân đến nòng súng đã lớn bằng cả nửa người hắn, người bình thường căn bản không thể dễ dàng sử dụng, chưa cần nói đến lực phản chấn rất mạnh, đương nhiên, với tố chất thân thể Trịnh Xá mà nói chút lực đạo đó chẳng đáng kể gì.

Ngoài mấy món mới hoán đổi này, Trịnh Xá yêu cầu Chủ Thần sửa chữa, bổ sung năng lượng cho Goblin glider hết 100 điểm, cộng thêm thanh Heat Hawk lấy của Trình Khiếu, một khẩu sũng tiểu liên cỡ nhỏ cùng một lượng lớn linh loại đạn, một khẩu pháo không khí, Cuốn sách của thần Anubis, mấy quả lựu đạn siêu mạnh, vài món vật phẩm trợ giúp cùng 10 mét khối vàng, rút cuộc hắn chỉ còn mấy chục điểm.

"Tốt rồi! Cho dù thế nào.... Ta nhất định phải lấy được Cuốn sách của Amun-Ra!"

Ngày tiếp theo, Trịnh Xá không đánh thức La Lệ mà một mình yên lặng liên lạc với Chủ Thần, trả 4500 điểm và một chi tiết kịch tình cấp D, trong nháy mắt, hắn tiến vào trạng thái nửa tỉnh nửa mê.

Không phải hắn nhẫn tâm hay thấy La Lệ phiền toái, mà vì sau khi trải qua Resident Evil 2, hắn đã không thể chịu đựng được việc mất đi người mình yêu quý, nếu như không có La Lệ an ủi, rất có thể sau trận chiến đó hắn sẽ giống như Phục chế thể, hoàn toàn chìm trong vực thẳm tăm tối, điên cuồng....

Cho nên hắn không định, cũng không dám để La Lệ phải mạo hiểm làm gì, dù sao trở về thế giới trong phim kinh dị, trải qua bao lâu đi nữa, đối với người trong Chủ Thần không gian cũng chỉ là một thoáng chốc mà thôi nên La Lệ cũng không cảm thấy có gì tịch mịch... Có một số chuyện, nam nhân phải một mình đối mặt, ví như vận mệnh và khó khăn...

Khi Trịnh Xá tỉnh lại hắn đã đứng trước cửa một khách sạn, khách sạn này rất quen thuộc, chính là chỗ O Connell từng dẫn bọn hắn tới trong lần tham gia The Mummy, nhỏ bé mà trang nhã, đáng tiếc lần này hắn chỉ có một mình, tất cả đồng đội đã....

Trịnh Xá lắc lắc đầu, hắn chôn chặt suy nghĩ này dưới đáy lòng, tiếp theo bước nhanh vè phía viện bảo tàng Cairo.

Thành phố Cairo đã khôi phục hoàn hảo, ảnh hưởng của Imhotep tạo ra lúc trước đã hoàn toàn biến mất, những người đi đường không khác ngươi bình thường chút nào, cũng không biết có phải là sau khi Imhotep chết, pháp lực tự động biến mất, để những người này khôi phục lại như cũ hay không.

Trịnh Xá yên lặng bước đi, lần này hắn dùng điểm thưởng của bản thân tiến vào thế giới trong phim, bởi vậy căn bản không có nguy hiểm gì đặc biệt, ví dụ như không có chuyện Chủ Thần cường hành thay đổi kịch bản, không bị đoàn đội khách đến tập kích, truy sát, hưng không hiểu vì sao, hắn lại cảm thấy bản thân và những người xung quanh có chút không ăn nhập. Không phải chỉ là quần áo hay chủng tộc, đây là một loại khác biệt về tâm cảnh, do đã quen với chiến đấu và chết chóc, tiến vào khung cảnh hòa bình, hơn nữa chỉ có một mình, hắn nhất thời cảm thấy chân tay có chút luống cuống.

Sự quan trọng của đồng đội đối với hắn không đơn giản chỉ thể hiện ở chỗ đoàn đội tác chiến, hơn thế là.... cảm giác tín nhiện lẫn nhau, nương tựa lẫn nhau, chỉ cần có đồng đội bên cạnh thì vô luận trong hoàn cành nào cũng có thể bình tình đối mặt. Đây mới chính là ý nghĩa của đồng đội chân chính.

Trịnh Xá đi một lúc là tới viện bảo tàng Cairo, địa hình chỗ này với hắn thật quá quen thuộc, lúc ấy vì chiến đấu với Ấn Châu đội, hắn mở cơ nhân tỏa điên cuồng đánh giá địa hình, đặc biệt là khi chạy trốn mỗi tuyến đường như thế nào hắn đều nhớ rõ. Đương nhiên, lúc này hắn không sợ bị ai truy đuổi, trong thế giới này ngoài tổ chức quân đội ra hắn thật sự không phải sợ bất kỳ ai, cứ tự nhiên nhàn nhã đi thẳng tới chỗ viện bảo tàng, vừa khéo trông thấy viện trưởng đang sôi nổi trao đổi gì đó với mấy thương nhân sa mạc.

Mấy thương nhân có vẻ đang cầm mấy di vật cổ nói gì đó, viện trưởng thì ngồi xổm dưới đất không ngưng xem xét mấy món đồ, sau đó hắn lựa ra vài thứ còn khá nguyên vẹn, vừa nói vừa móc ra mấy bảng Anh, mấy thương nhân sa mạc cũng vui thẻ thu dọn đống đồ rồi đi ra ngoài

Viện trưởng viện bảo tàng ngẩng đầu lên, đưa mắt lập tức nhìn thấy Trịnh Xá đang vừa cười vừa tiến đến, ông lão này đầu tiên là kinh ngạc tiếp đó hưng phấn chạy tới kéo tay hắn:

http://tieulun.hopto.org

- Trịnh Xá, Cuốn sách của thần Anubis và Cuốn sách của thần Ra đang trong tay ngươi phải không? Ha ha ha, cuối cũng cũng tóm được người rồi, mau cho ta xem một chút, mấy thứ này là hãn thế trân bảo mà!

Trịnh Xá vốn tưởng viện trưởng đang cao hứng vì gặp lại, hắn đang bày ra tư thế ôm hôn kiểu phương Tây, ai mà biết lão rõ ràng là tới đòi nợ, hắn nhất thời dở khóc dở cười. Viện trưởng cũng cười lớn kéo Trịnh Xá vào trong bảo tàng, vừa đi vừa nói:

- Con dân của Pharaon cảm tạ ngươi, cùng đồng đội của ngươi..... Ủa, đồng đội ngươi đâu?

Trịnh Xá thần sắc nghiêm trang, hắn chăm chú nói:

- Ta muốn ông giúp ta, ta phải đến Hamunaptra khai quật Cuốn sách của Amun-Ra.... còn nữa, ta muốn tìm kho báu của Vua bọ cạp!

201. Trở Lại Hamunaptra (1)

Trong phòng tiếp khách của viện bảo tang, viện trưởng lấy túi chè phương đông lão cất đã lâu, sau đó cẩn thận đốt một ngọn đèn cồn, dùng một cái ấm nhỏ đun nước. Chờ nước sôi, lão mới nhẹ nhàng thả vào hai chén trà xanh, mũi thơm thanh đạm bay lên làm người ta tâm thần sảng khoái.

-Thật đáng tiếc, ở châu Âu bây giờ toàn lưu hành loại nước trà bỏ thêm đường hoặc kem, trước kia ta từng được tiếp mấy vị khách phương Đông, họ pha một ấm trà xanh như thế này, mùi vị thật tuyệt, đây mới là mùi vị chân chính của lá trà.... Phương Đông thần bí, giống như ngươi vậy, có thể cho ta biết ngươi lấy được tin tức về kho báu của Vua bọ cạp từ đâu không? Ta không tin là người trong tộc ta lại tiết lộ chuyện này..... Trừ phi là do hậu duệ đám học trò của Imhotep tiết lộ, ngươi nghe được chuyện kho báu của Vua bọ cạp từ đâu vậy?

Viện trưởng nhấp một ngụm trà, cười nhìn Trịnh Xá hỏi.

Trịnh Xá cười dài nói:

- Kỳ thật nếu như là thế giới hiện thực, ta căn bản không thể tiết lộ bất cứ tin tức gì cho các ông, hơn nữa nếu là trước đây, trong đội có đủ ba người mở cơ nhân tỏa thì tiết lộ tin tức cho các ông cũng sẽ bị trừ điểm, giờ thì ổn rồi, nói chuyện gì cũng không bị trừng phạt.... Ta và các ông không phải ở cùng một thế giới, ta đến từ một thế giới khác.

Viện trưởng cũng không có vẻ ngạc nhiên, lão chỉ yên lặng nhấp một ngụm trà rồi nói:

- Lúc đó ở ngoài lăng mộ, tất cả các ngươi đồng loạt biến mất, chúng ta đại khái cũng đoán được các ngươi không phải người của thế giới này rồi.... Vậy địa ngục là chỗ nào vậy? Hay các ngươi từ thiên đường xuống?

Trịnh Xá lập tức xuy tay cuống quýt nói:

- Không, thế giới khác mà ta nói không phải là như vậy, mẹ nó, ông nói như ta chết rồi vậy. Ta không nói là mình đã chết, ta và đồng đội không thuộc về thế giới này, mà là người của thế giới kia.... Ặc, tóm lại, chúng ta không phải là người chết, còn đang sống sờ sờ ra đây, đến thế giới này chỉ để hoàn thành nhiệm vụ thôi.

Viện trưởng suy nghĩ một chút rồi chợt cười nói:

- Lần trước giết bất tử tế tự Imhotep chính là nhiệm vụ của các ngươi phải không? Bây giờ nhiệm vụ đã hoàn thành ngươi quay lại làm gì? Vì muốn lực lượng cường đại hơn và kho báu sao? Hơn nữa còn một thân một mình tiến vào, là giấu đồng đội à?

Trịnh Xá cười thảm mấy tiếng, hắn cúi đầu nói:

- Không, bọn họ.... Bọn họ đã tử trận trong một nhiệm vụ khác, vì thế ta phải quay lại đây tìm Cuốn sách của thần Ra. Hơn nữa để báo thù cho họ.... ta cũng phải đi tìm kho báu của Vua bọ cạp. Có thể đoạt được hay không là một chuyện, nỗ lực cố gắng lại là chuyện khác, ta cũng không muốn khi đồng đội hồi sinh ta lại nói thời gian ở đây cứ nhàn hạ uống trà nói chuyện, như vậy ta thật không dám nhìn vào mắt họ.... Chỉ đơn giản như thế thôi.

Viện trưởng lắc đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

- Không phải ta không giúp ngươi, mà là ta cũng không biết phải giúp thế nào. Kho báu của Vua bọ cạp chỉ là một truyền thuyết mà thôi, trước tiên phải tìm được chiếc Vòng tay của thần Anubis mà Vua bọ cạp lưu lại, sau đó dựa vào tin tức trong đó đi tìm kim tự tháp của hắn.... Nhưng tất cả chỉ là truyền thuyết thôi, đến cả cái vòng tay đó có tồn tại hay không chúng ta cũng chẳng biết, đừng nói đến chỗ kim tự tháp....

-Nhưng cho dù tìm được vòng tay, cho dù tìm được kim tự tháp chúng ta vẫn phải ngăn cản ngươi đánh thức Vua bọ cạp, bởi vì một khi ngươi khiêu chiến thất bại, hắn sẽ dẫn Đội quân của thần Anubis hủy diệt cả thế giới này. Hậu duệ của Medjai chúng ta ngoài canh giữ bất tử tế tự Imhotep ra, nhiệm vụ lớn nhất chính là giám thị Đội quân của Anubis, cho nên bọn ta không thể đáp ứng yêu cầu của ngươi.

Trịnh Xá thở dài, hắn suy nghĩ một chút rồi nói:

- Vậy ít nhất các ông cũng phải giúp ta một việc, ta muốn khai quật Hamunaptra, lấy Cuốn sách của Amun-Ra đang bị chôn dưới đó ra. Việc này cần một lượng lớn nhân công, bất quá không cần các ông phải lo, ta chỉ cần các ông không gây nguy hiểm cho các công nhân đó, hơn nữa bảo đảm an toàn cho đường vận chuyển là được. Yêu cầu này của ta có thể được đáp ứng không? Coi như phần thưởng cho việc ta trợ giúp tiêu diệt Imhotep....

Viện trưởng cũng thở dài, lão suy nghĩ một chút rồi nói:

- Chuyện đó ta nghĩ chắc là không có vấn đề gì, nhưng chúng ta phải phải người giám sát việc khai quật... Vàng bạc khai quật được sẽ do bộ tộc ta sở hữu, thi thể Imhotep cũng do chúng ta tiến hành cất giữ, chuyện này ngươi không thể ngăn cản.

Trịnh Xá nghe vậy lập tức gật đầu đồng ý nói:

- Chuyện đó đương nhiên không thành vấn đề, dù ông không nói ta cũng không lấy vàng và thi thể Imhotep, tuyệt đối không có vấn đề gì. Ngoài mấy việc này ta hy vọng ông có thể liên lạc với O Connell và Evelyn giúp ta... Giờ họ có khỏe không?

Viện trưởng mỉm cười nói:

- Bọn họ đương nhiên là khỏe rồi, mới đi nghỉ trăng mật ở châu Phi về cách đây mấy hôm, hiện tại vừa mua một căn biệt thự ở Anh, nhờ số vàng ngươi đưa nên cuộc sống cũng rất thoải mái. Chỉ là cô bé kia không thể nào an phận được, chuyện Cuốn sách của thần Anubis là sự thật nên cô ta kiên quyết cho rằng thế giới này có rất nhiều bí bảo, ví dụ như mặt nạ vàng trong truyền thuyết có thể biến người ta thành quỷ hút máu của văn minh Maya, hay bảy chiếc sọ thủy tinh có thể mở đường vào lục địa Atlantic. Tóm lại cô nhóc này mê tìm bảo bối đến phát điên rồi, mấy hôm trước ta còn nhận được thư, cô ấy muốn nhờ ta dùng danh nghĩa của viện bảo tàng gửi thư lừa O Connell để cô ấy có thể rời Anh đi mạo hiểm....

Trịnh Xá cười hắc hắc, hành vi như vậy đúng là tác phong của Evelyn, xem ra O Connel sau khi kết hôn với nàng cũng chẳng được sống yên ổn, hắn suy nghĩ một chút rồi hỏi:

- Vậy có thể liên lạc với họ không? Coi như ta mời họ đến Cairo, nói là ta cần họ giúp đỡ, lấy danh nghĩa là chiến hữu từng sóng vai chiến đấu thỉnh cầu họ trợ giúp.... Cứ nói như thế đi.

Viện trưởng thở dài nói:

- Nếu sử dụng điện bào thì bọn họ sẽ sớm nhận được tin, nhưng muốn từ Anh tới đây đại khái phải mất khoảng mười bữa nửa tháng... Nếu họ nhận tin là đi luôn thì sau khoảng nửa tháng ngươi sẽ có thể gặp họ.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Vậy mọi chuyện xin nhờ ông... Đúng rồi, ta cần thuê một lượng lớn nhân công, cũng cần tiền, ông có thể giúp ta liên lạc với một ngân hàng nổi tiếng không? Tốt nhất là ngân hàng có danh tiếng trên toàn thế giới, bởi vì ta muốn bán một lượng vàng lớn....

Viện trưởng hơi sửng sốt, lão nghĩ ngợi một lát rồi nói:

- Nếu là ngân hàng nổi tiếng trên toàn thế giới, ngân hàng Abbey National của Anh mở tại Cairo khá là tốt, tiếp đến là ngân hàng Citibank của Mỹ, còn một số ngân hàng khác....

Trịnh Xá vội vàng nói:

http://tieulun.hopto.org

- Ngân hàng Citibank đi, ta nghe nói đây là ngân hàng nổi tiếng toàn thế giới.... Viện trưởng, ông giúp ta chuẩn bị một căn phòng kín được không, a a, dù sao cũng không thể mang vàng tới gặp đại diện chi nhánh ngân hàng phải không?

Viện trưởng mặc gì thấy kỳ lạ với yêu cầu của Trịnh Xá nhưng vẫn đưa hắn đến một căn hầm trống dưới đất. Tiếp theo chỉ thấy Trịnh Xá lấy trong ngực ra một cái túi, hắn dốc ngược túi xuống đất rồi giống như ảo thuật từ trong một cái túi cuộn lại đươc, vàng khối đổ ra cuồn cuộn. Khi được khoảng một mét khối vàng đổ ra, hắn mới đóng miệng túi lại, nhìn viện trưởng cười nói:

- Một mét khối chắc là đủ rồi. Nặng hơn 19 tấn chứ ít đâu, chẳng biết ngân hàng có nuốt trôi được đống vàng này không?

Viện trưởng nhìn đến trợn mắt há mồm, có điều, sự chú ý của lão không phải ở đống vàng mà giống như sắc lang thấy gái đẹp dán chặt vào túi không gian. Không đợi Trịnh Xá phản ứng, lão đã nhào tới cạnh hắn, vớ lấy chiếc túi.

Trịnh Xá cũng không để ý, trực tiếp đưa túi không gian cho lão nói:

- Cầm xem đi, cẩn thận đừng dốc túi xuống, đồ bên trong rơi ra hết đó.

Viện trưởng rõ ràng đã chẳng nghe thấy hắn nói gì nữa, chỉ tập trung toàn bộ tinh thần nghiên cứu cái túi này, cứ như si như cuồng cả nửa ngày, còn cố ý đưa tay vào trong sờ mó thử xem, bộ dạng như một đứa trẻ tò mò. Trịnh Xá cũng mặc kệ, kéo lão ra ngoài, thời gian của hắn không phải để chơi đùa, phải đi bán vàng, phải thuê một lượng lớn nhân công, phải sắp xếp lộ trình, phải chuẩn bị dụng cụ cho công nhân, phải thương lượng với bộ tộc Medjai bảo đảm an toàn cho công nhân như thế nào, giám sát tốc độ khai quật của họ như thế nào, một đống phiền phức đang chờ hắn....

Trịnh Xá kéo viện trưởng vừa đi vừa nói chuyện, mà đồng thời hắn càng thêm kiên định với suy nghĩ của mình, Chủ Thần tuyệt đối sẽ không lưu lại một thế giới phim kinh dị vô dụng. Nếu cần một lượng lớn điểm thưởng và một chi tiết kịch tình cấp D mới có thể tiến vào, vậy thế giới này tuyệt đối không vô dụng.... Cho nên hắn càng lúc càng chắc chắn có thể tìm được kho báu của Vua bọ cạp, cho dù không được điểm thưởng hay chi tiết kịch tình cũng chẳng sao, chỉ Đội quân của thần Anubis thôi cũng đáng để hắn mạo hiểm lần này.

"Cố gắng phấn đấu mạnh mẽ lên... Vì sống sót, vì báo thù!"

202. Trở Lại Hamunaptra (2)

Với quy mô của ngân hàng quốc tế như Citibank, tiêu thụ hơn 19 tấn vàng một lúc cũng có chút khó khăn, dù sao nơi đây cũng chỉ là chi nhánh của Citbank mở tại Cairo mà thôi, cho nên Trịnh Xá nghe theo đề nghị của viện trưởng chia số vàng làm ba phần, phân biệt bán cho ba ngân hàng của Anh, Pháp, Mỹ. Đương nhiên, hắn lấy danh nghĩa của một tổ chức dân tộc Ai Cập, đây cũng là một tổ chức rất lớn, bất quá kỳ thật nó chỉ là một vỏ bọc, là công cụ kiếm tiền của bộ tộc Medjai mà thôi. Để cảm ơn sự giúp đỡ, Trịnh Xá đặc ý xuất ra một mét khối vàng tặng bọn họ, việc này khiến người được cử đến thương lượng mừng rỡ vạn phần.

-Mặc dù chúng ta là con dân của Pharaon giàu có nhưng thực tế tộc nhân chúng ta đều khổ sở vì miếng cơm manh áo. Cũng chẳng có cách nào, ở giữa sa mạc này căn bản không có nhiều đất đai và điều kiện để tiến hành sản xuất... Ta thay mặt cho bộ tộc Medjai, thủ vệ của Pharaon cảm tạ người, bằng hữu.

Ardeth Bay (thằng mặc áo đen ấy) người cũng Trịnh Xá xồn pha mạo hiểm trong The Mummy cũng tới, hơn nữa hắn còn dẫn theo mấy vị trưởng lão mặc trường bào.

Mấy trưởng lão này nhìn thấy hơn 19 tấn vàng lập tức trợn tròn mắt, đồng loạt nhất trí chuyện Trịnh Xá khai quật Hamunaptra, hơn nữa còn bảo đảm tộc nhân của mình sẽ bảo hộ cho các công nhân, cũng bảo vệ an toàn cho đường tiếp tế. Nếu không phải Trịnh Xá thông thuộc kịch bản phim, biết bọn họ là nam nhân ngay thẳng, dám sống dám chết thì rất có thể sẽ nghĩ mấy ông lão này toàn là một lũ gian thương.

Ardeth không ngừng cười khổ giải thích nhưng Trịnh Xá lại thẳng thắn cười nói:

http://tieulun.hopto.org

- Đương nhiên là ta hiểu, chuyện như vậy chẳng có gì đáng mất mặt cả, hơn nữa trong Hamunaptra còn có một lượng vàng lớn chưa khai quật được, chờ khi đào hết ra điều kiện sinh sống của bộ tộc các ngươi chắc chắn có thể cải thiện, yên tâm đi.

Ardeth cười khổ lắc đầu, hơn nửa ngày sau mới đột nhiên lên tiếng:

- Nghe nói người biết truyền thuyết về kho báu của Vua bọ cạp... Có một tin tốt và một tin xấu, ngươi muốn nghe cái nào trước?

Trịnh Xá hơi sửng sốt, hắn cũng không biết ở thế giới này mình thì có tin gì gọi là tốt với không tốt. Hiện tại mọi chuyện liên quan đến tương lai cũng chỉ có hai việc, một là kho báu của Vua bọ cạp, hai là khai quật thành phố của người chết Hamunaptra mà thôi. Kể cả ba ngân hàng kia đồng thời đóng của cũng chẳng sao, cùng lắm là hắn lại mang vàng đi bán là được rồi, vì thế hắn lắc lắc đầu nói:

- Người anh em, ngươi cứ nói thẳng ra đi, chính ta còn chẳng biết mình ở đây còn có tin gì là tốt với không tốt nữa cả.

Ardeth nói:

- Tin tốt là người trong tộc ta đã thảo luận có để ngươi tìm kiếm kho báu của Vua bọ cạp không, bởi vì dù sao chúng ta chỉ đề phòng được một lúc, không giữ được cả đời. Giống như một câu ngạn ngữ của phương Đông các ngươi, làm gì có đạo lý nào cả ngàn ngày chống trộm, vì thế các trưởng lão rất có thể sẽ quyết định giải quyết triệt để chuyện của Vua bọ cạp. Chúng ta cũng không muốn chờ đến tương lai, dưới âm mưu của ai đó Vua bọ cạp lại sống lại, nếu như thực lực của ngươi đủ để các trưởng lão tán thành, hơn nữa còn lấy được Ngọn giáo của thần Osiris, vậy chúng ta sẽ đồng ý để ngươi đi tìm kho báu của Vua bọ cạp, triệt để giải quyết bóng ma vẫn ám ảnh trong lòng chúng ta...

Trịnh Xá lập tức hưng phấn, cao giọng nói:

- Nếu thật sự được như vậy thì tốt rồi, có thể nhận được sự giúp đỡ của các ngươi đúng là quá may mắn!

Ardeth lại cười khổ nói:

- Tin xấu là... Mặc dù thảo luận như vậy được thông qua nhưng Ngọn giáo của thần Osiris đã biến mất hơn hai nghìn năm, lần cuối cùng nó xuất hiện là khi Pharaon chiến đấu với một bộ lạc xâm lược châu Phi. Pharaon đã dùng nó đâm xuyên trái tim của thủ lĩnh bộ lạc kia nhưng mũi giáo cũng đồng thời mất tích.... Xin lỗi, nếu như không có Ngọn giáo, ta nghĩ các trưởng lão tuyệt đối sẽ không đồng ý để ngươi đi tìm kim tự tháp của Vua bọ cạp.

Trịnh Xá nghe vậy cũng mặt mũi đau khổ, trong phim The Mummy Returns, Ngọn giáo của thần Osiris đột nhiên xuất hiện trong tay Carnahan, anh trai Evelyn, trong kịch bản chẳng nói gì tới chuyện mũi giáo này từ đâu đến, thậm chí cả lăng mộ cất giấu Vòng tay của thần Anubis cũng không nhắc đến. Tóm lại mọi chuyện đến giờ đều rất mơ hồ, hắn rất có thể không cách nào tìm được kho báu của Vua bọ cạp, cũng không biết Phục chế thể chỉ trong một phim The Mummy đã hoàn thành xong chi tiết kịch tình kho báu của Vua bọ cạp là thế nào.

-Ai, quả thật, đến cả vòng tay còn không có, nói gì đến Ngọn giáo của thần Osiris.... Mọi chuyện tựa hồ đã không thể hoàn thành rồi.

Trịnh Xá uể oải nói.

Ardeth vừa cười vừa nói:

- Chúng ta lại biết vòng tay đó đang ở đâu, đó là một lăng mộ bí ẩn dưới lòng đất, đáng tiếc là chúng ta đã mất chìa khóa mở cửa, chính là chiếc chìa khóa mở Cuốn sách của thần Anubis và Cuốn sách của thần Ra. Nếu không chúng ta có thể lấy Vòng tay của thần Anubis ra trước, cho dù người không tìm được mũi giáo thì cũng có thể yên tâm giấu nó đi, không để người khác dễ dàng lấy được.

Trịnh Xá cười khổ, lấy chiếc chìa khóa mở cổ thư từ trong Nạp giới ra, lẩm bẩm nói:

- Chìa khóa thì đúng là ta có, nhưng không có Ngọn giáo của thần Osiris, ta nghĩ súng đạn bình thường cũng không thể đánh bại Vua bọ cạp được.... Thôi bỏ đi, trước tiên bàn xem làm thế nào an bài chuyền

http://tieulun.hopto.org

khai quật Hamunaptra đã.

Kỳ thật bộ tộc Medjai đã sớm muốn khai quật Hamunaptra, chỉ là chi phí cho việc này thật sự quá lớn, không phải một mình họ có thể độc lập gánh vác nên vẫn trì hoãn.

Trước kia tộc Medjai kiêng kỵ lời nguyền của bất tử tế tự Imhotep nên bọn họ tuyệt đối không bước vào trong lăng mộ nửa bước, phải sau khi kịch bản trong The Mummy triển khai thuận lợi, bộ tộc mới biết trong thành phố của người chết thật sự có một lượng lớn vàng bạc như trong truyền thuyết. Chỉ là theo thời gian, cả Hamunaptra đã hoàn toàn suy sụp, số vàng bên trong cũng bị chôn vùi, cho nên khi tộc Medjai biết Trịnh Xá tự nguyện đưa đầu chịu báng, khai quật thành phố của người chết, những người này tự nhiên là vô cùng vui vẻ, đối với chuyện về kho báu của Vua bọ cạp cũng thoải mái hơn.

Trịnh Xá được Ardeth thẳng thắn cho biết, hắn bắt đầu cảm thán thế giới này, quả đúng là thế giới kim tiền là tối thượng, ít nhất sức mạnh của đồng tiền so với suy nghĩ của hắn còn lớn hơn, mà hắn cái gì cũng thiếu, chỉ có tiền là thừa, đúng là buồn ngủ gặp chiếu manh.

Mặc kệ thế nào, dưới sự giúp đỡ của bộ tộc Medjai, ngay trong ngày Trịnh Xá gửi điện báo cho vợ chồng O Connell, đồng thời bắt đầu lấy danh nghĩa của tổ chức dân tộc kia, chiêu mộ nhân công từ Cairo và mấy thành phố lớn, phương diện đãi ngộ coi như thuộc loạt tốt nhất trên thị trường. Dù sao Trịnh Xá cũng chẳng có cái gì, chỉ có một đống tiền đang cần tiêu, cuối cùng chỉ trong một tuần đã hoàn thành công tác chiêu mộ và sắp xếp hậu cần, mấy chuyện lặt vặt đều do người của bộ tộc an bài. Tiếp theo hơn ba ngàn công nhân cộng thêm hơn một nghìn con lạc đà, mang theo lượng lớn công cụ và một ít máy móc bắt đầu rầm rộ tiến về thành phố của người chết Hamunaptra. Ở giữa sa mạc, hậu cần bổ sung liên tục không thể đo đếm nổi, tiền tiêu vào như nước, Trịnh Xá chỉ có thể liên tục bán ra ba mét khối vàng, đưa số tiền này cho viện trưởng để lão chỉ huy hệ thống hậu cần ở Cairo còn hắn cùng Ardeth tới Hamunaptra trước

Ardeth nhìn đám người đông đúc trước mắt, hắn cười khổ (lại khổ, khổ lắm thế) nói:

- Ngươi đúng là bạo tay a, kỳ thật căn bản không cần khoa trương như vậy, ta và tộc nhân đều rất có kinh nghiệm khai quật di tích, một đội khoảng một, hai trăm công nhân chỉ cần mấy tháng, tối đa là nửa năm có thể đào sạch sẽ một di tích. Dù Hamunaptra hơi lớn, chỗ sụp đổ cũng khá sâu nhưng ngươi thật sự không cần thuê nhiều người như vậy, đống tiền này tiêu hoang quá.... đúng là quá lãng phí.

Trịnh Xá cười ha ha, hắn chăm chú nói:

- Thứ ta thiếu chính là thời gian, ta nghĩ viện trưởng hẳn là đã nói với ngươi rồi, ta và đồng đội đều không phải là người của thế giới này. Trong một nhiệm vụ, tất cả họ đã hi sinh, chỉ còn mình ta sống sót... Vì thế ta không thể lãng phí thời gian, ta phải nỗ lực hết sức mới đến được thế giới này, hơn nữa vì giá phải trả quá lớn nên ta chỉ có thể ở lại đây ba tháng, đây đã là cực hạn rồi. Vô luận thế nào, Hamunaptra nhất định phải được khai quật thành công trong vòng ba tháng, ta phải lấy được Cuốn sách của Amun-Ra rơi dưới vách đá, nhất định phải lấy được, ta phải dùng nó đề hồi sinh đồng đội... Chính vì như vậy ta mới phải dày mặt nhờ các ngươi trợ giúp, lực lượng của mình ta thật quá nhỏ bé, ta cần các ngươi, chiến hữu....

Ardeth cắn răng nói:

- Ta hiểu, nam nhi sa mạc không phải loại tạp chủng vong ân phụ nghĩa! Ta sẽ dùng quyền lực của mình gây ảnh hưởng tới quyết định của các trưởng lão.... Lúc trước có tộc nhân nói ở mấy quốc gia nhỏ tại châu Phi từng phát hiện Ngọn giáo của thần Osiris xuất hiện, nhưng hình như đã bị người ta trộm mất, ta sẽ để tộc nhân nhanh chóng dò la chuyện này. Tóm lại trước hết chúng ta cứ làm tốt chuyện trước mắt đã, yên tâm đi, chiên hữu, nhất định sẽ lấy được Cuốn sách của thần Ra trong vòng ba tháng, nếu như tiến độ không kịp, ta sẽ để tộc nhân cùng hỗ trợ, yên tâm đi! Nam nhi sa mạc sẽ không quên chiến hữu từng sóng vai chiến đấu!

Châu Phi, trộm... Không hiểu vì sao, trong lòng Trịnh Xá đột nhiên xuất hiện một suy luận mơ hồ, mặc dù suy luật này nghe qua có chút nực cười, hoặc có thể nói là hoang đường, nhưng vô xảo bất thành thư (không trùng hợp thì không thành truyện) chẳng lẽ thật sự trùng hợp như vậy sao?

"Chỉ mong được như vậy... Hy vọng trời cao có thể phù hộ ta."

Trịnh Xá nhìn trời xanh vạn trượng, hắn thì thào tự nhủ.

http://tieulun.hopto.org

203. Cường Hãn! Ngọn Giáo Của Thần Osiris (1)

Là thủ lĩnh một bộ tộc, đối với việc lãnh đạo số đông Ardeth Bay tự nhiên là khá hơn Trịnh Xá nhiều, không phải năng lực lãnh đạo của hắn hơn hẳn Trịnh Xá, mà là do lĩnh vực hai người thông thạo khác nhau, nếu phải chỉ huy một đoàn đội chiến đấu khoảng dưới hai mươi người, thì rõ ràng là Trịnh Xá làm tốt hơn.

Vì thế với việc Ardeth Bay tự nguyện lãnh đạo những người này, Trịnh Xá cũng thoải mái chấp nhận. Trong mười mấy ngày này, vợ chồng O Connell còn chưa tới, nên hắn bắt đầu tự khổ luyện nội lực cùng năng lượng Vampire. Từ sau khi giao chiến với Phục chế thể, hắn cảm nhận được rõ ràng thực lực bản thân không đủ, không chỉ thuần túy thực lực không đủ mà cả tâm tính, ý chí, cộng thêm kỹ năng chiến đấu, tất cả đều hoàn toàn không thể so sánh với Phục chế thể được.

Chỉ có chấp niệm sống sót là chưa đủ, hắn phải có những ý niệm khác cao hơn, mạnh mẽ hơn, đó là ý chí quyết thắng, ý chí bảo vệ đồng đội, là chấp niệm không để mất đồng đội nữa!

Nội lực có thể rèn luyện cho mạnh hơn, năng lượng Vampire có thể sử dụng linh hoạt hơn, thậm chí ngay cả hồng viêm cũng không chỉ có một tác dụng là để đốt cháy địch nhân mà thôi. Trong thời gian nhất định càng phát ra nhiều năng lượng Vampire thì màu sắc của ngọn lửa cũng càng lúc càng đậm, với trình độ của Trịnh Xá hiện tại, hắn có thể biến màu của hồng viêm trở nên đỏ thẫm. Vậy mới nói lúc trước Phục chế thể vốn chỉ là hồng viêm bình thường cực kỳ đơn giản, nhưng hắn có thể gia tăng năng lượng Vampire lên rất nhiều lần trong nháy mắt nên hồng viêm mới trở thành ngọn lửa hắc ám, thực lực như thế đáng sợ đến thế nào!

Cho nên những kỹ năng và thuộc tính cường hóa đổi từ Chủ Thần đều chỉ là nguyên hình, có thể dựa vào bản thân thuộc tính đó mà tự thay đổi vận dụng, đây mới là điểm mấu chốt, nếu không chỉ dựa vào các kỹ năng và thuộc tính hoán đổi từ Chủ Thần thì căn bản là không thể có sự thay đổi lớn đến thế.

Trịnh Xá không có năng lượng Vampire cường đại như vậy, nên chỉ có thể sử dụng hồng viêm và nội lực cùng lúc, khi đó nội lực và năng lượng Vampire đều có tính ăn mòn giống nhau, hai luồng năng lượng hòa trộn dung hợp lẫn nhau, cuối cùng sinh ra một ít tia lửa kim sắc lẫn trong hồng viêm, tuy rằng không thể kiểm tra cụ thể, nhưng uy lực của ngọn lửa màu vàng này hẳn là hơn xa hồng viêm ban đầu.

Sau đó hẳn thử đem nội lực quán chú vào vũ khí, giống như trong những phim võ hiệp hắn xem trước kia, tuy rằng hắn không cường hóa các chiêu thức võ công gì gì đó, nhưng mà nhất lý thông tắc bách lý thông (một đường thông thì trăm lối đều thông), vận dụng nội lực vào hẳn là cũng không kém.

Nhưng hắn thử nhiều lần, ngoại trừ Heat Hawk có thể chịu đựng được, tất cả vũ khí còn lại đều bị nội lực ăn mòn chấn gãy. Hơn nữa mấu chốt là theo phương pháp này nội lực nhanh chóng thoát ra ngoài không khí, cho dù với nội lực cao cấp của hắn hiện tại, tốc độ tiêu hao cũng rất lớn, cho nên loại công pháp này không dùng vẫn hơn.

Đương nhiên, uy lực cũng cường đại vô cùng.....

Thấm thoắt đã hơn mười ngày trôi qua, một hôm Trịnh Xá ngồi trong lều tu luyện nội lực, chợt thấy Ardeth Bay từ bên ngoài tiến vào, trên tay có một con chim ưng nhỏ rất khéo léo linh hoạt, hắn cười cười nói:

- Bọn O Connell gần tới rồi, hiện tại họ đang ở thành Cairo chuẩn bị cùng đoàn tiếp viện đến đây, chừng vài ngày là có thể tới chỗ chúng ta.

Trịnh Xá sửng sốt một chút, rồi vui mừng nói:

- Thật không? Quá tuyệt vời! Ta phải tới đón bọn họ.... Đúng rồi, quá trình khai quật Hamunaptra tới đâu rồi?

Ardeth Bay nghe Trịnh Xá nói muốn đi đón bọn O Conneil, cũng không có ý ngăn cản, chỉ đáp:

- Hamunaptra mới đào tới giữa tầng thứ nhất do phía ngoài phải chuyển đi khá nhiều khối đá lớn. Tiếp theo việc khai quật sẽ nhẹ nhàng hơn, trước mắt tìm được rất nhiều đồ dùng bằng vàng.....

Trịnh Xá xua tay ngắt lời hắn, cười nói:

http://tieulun.hopto.org

- Không cần nói, tất cả vàng bạc trong Hamunaptra đều là của các ngươi, dùng chúng để cải thiện điều kiện sống của bộ lạc đi, tốt nhất là cho bọn nhỏ đi học, không thể để miệng ăn núi lở, để bọn nhỏ có văn hóa, sau này mới có thể làm cho bộ tộc trở nên càng ngày càng cường đại, càng hoàn mỹ..... Ta đi đón bọn họ đây.

Nói xong, Trịnh Xá lấy Goblin Glider từ trong túi không gian ra.

Ardeth cùng đám người chung quanh ngây ngốc nhìn Trịnh Xá dùng ván trượt lăng không bay đi, tốc độ thật sự là hơn hẳn tốc độ của phi cơ họ từng gặp (tốc độ máy bay từ Thế Chiến I đến Thế Chiến II), không lâu sau đã biến mất tại chân trời, mọi người đều xôn xao.

- Nhìn đi đi, khoa học kỹ thuật của nước ngoài cao thật, một tấm thép cũng có thể bay cao, bay nhanh như vậy.....

- Nói bậy, đó là ván trượt, ta từng thấy có người chơi rồi, nghe nói trẻ con nước ngoài đứa nào cũng có một cái.....

.....

Ardeth Bay nghe mấy người chung quanh không ngừng bàn tán, bỗng nhiên cười phá lên rồi xoay người đi tới Hamunaptra.....

Trịnh Xá dùng glider bay đi, cảm giác này giống như là chính mình đang bay giữa không trung, thật sự là làm cho người ta vui vẻ sảng khoái, nhất thời mấy chuyện ấm ức về nội lực của hắn cũng tiêu tán rất nhiều. Bay vù vù giữa cát vàng trời xanh, hắn thống khoái hét to lên, mà tốc độ phu hành thật sự nhanh đến kinh người, chỉ bay hơn một giờ, thành phố Cairo đã từ từ xuất hiện trước mắt.

Trịnh Xá vừa đáp xuống cổng chính nhà bảo tàng ở Cai-rô đã nghe thấy âm thanh từ bên trong truyền ra, có vẻ Carnahan đang tranh luận không ngừng với ai đó về một vật.

- Đừng nói giỡn, đây là cổ vật trân quý ta phải dùng dùng một ngàn bảng Anh mới mua được, trộm là trộm thế nào? Được rồi, được rồi, chúng ta không phải bằng hữu sao? Cổ vật này bán cho nhà bảo tàng này là tốt nhất, ta chỉ lấy một ngàn năm trăm bàng..... Không thì một ngàn bảng cũng được, ông không thể để ta lỗ vốn mà!

Carnahan ở trong phòng khách của nhà bảo tàng lớn tiếng trả giá, dĩ nhiên là trao đổi với viện trưởng viện bảo tàng.

Trịnh Xá vừa đi vào phòng khách là thấy ngay Carnahan đang cầm một cây hoàng kim đoản trượng không biết có từ đâu múa may, hắn nhanh tay lẹ mắt, xông lên cướp ngay cây hoàng kim đoản trượng đó, tiếp đó một mặt quan sát thật kỹ, một mặt cố nhớ lại tình tiết trong phim như thế nào, đưa tay vặn thử.

Roạt một tiếng, đoản trượng chợt duỗi dài ra, từ đoản trượng biến thành một thanh hoàng kim trường mâu, đồng thời trong đầu Trịnh Xá vang lên thanh âm trang nghiêm của Chủ Thần.

"Lấy được vật phẩm trong kịch bản..... Ngọn giáo của thần Orisis, có thể căn cứ theo mức năng lượng từ thân thể truyền vào để quyết định uy lực ném, có thể sử dụng nội lực, năng lượng Vampire, ma lực, niệm động lực, tu chân lực, tiên linh lực..... Có thể sử dụng ngay."

Trịnh Xá nghe âm thanh này có chút sững sờ, sau đó liền bị Carnahan níu tay nói:

- Tốt, cuối cùng cũng gặp ngươi, lần trước ngươi còn thiếu ta ba khối vàng nhé? Bây giờ trả được chưa? Đúng rồi, có thêm món này nữa, thì tính gộp lại thành 5 khối vàng mới đủ.....

Trịnh Xá vặn ngọn giáo trở lại thành đoản trượng rồi cười ha hả, trút trong túi không gian ra vô số khối vàng, đến khi viện trưởng phải kêu ầm lên mới thôi, hắn vừa ôm Carnahan vừa nói:

-Mẹ nó, ta rất thích ngươi, người anh em! Ha ha ha ha.....

Chính Carnahan cũng ngây ngốc, hắn nhìn vàng khối đầy đất mà sững sờ, sau đó lại cầm một khối gõ thật mạnh vào đầu mình, nam nhân này liền bị khối vàng đánh hôn mê bất tỉnh, bất quá vẻ mặt của hắn thì thật sự là hạnh phúc..... Có lẽ trong lòng hắn bị vàng đập chết cũng là một loại hạnh phúc.

http://tieulun.hopto.org

-Ôi Chúa ơi.

O Conneil nhìn đống vàng dưới đất, sợ hãi than:

- Gần đây ngươi cướp Ngân hàng Hoàng Gia Anh sao? Tiêu hoang như vậy, hơn nữa cái túi miệng nhỏ này là cái gì, bên trong nó làm thế nào có thể chứa được nhiều vàng như vậy?

Trịnh Xá cười ha hả, hắn bỏ Ngọn giáo của thần Orisis vào nạp giới, rồi mới ngồi ở sô pha nhìn O Connell và Evelyn nói:

- Muốn cùng ta cùng đi mạo hiểm không? Muốn đi tìm kho báu của Vua bọ cạp không? Hai bạn, cùng ta cùng đi thôi!

Evelyn lập tức hưng phấn kêu lên:

- Hay lắm, ngươi thật sự biết kho báu của Vua bọ cạp ở chỗ nào sao? Ta vẫn nghĩ là người xưa nói sai, thì ra trong lịch sử Ai Cập thật sự có Vua bọ cạp tồn tại sao? Ôi Chúa ơi, tin này thật sự là làm cho người ta rất hưng phấn!

Nhưng sắc mặt O Connell thì trầm xuống:

- Thật xin lỗi, Trịnh Xá, chúng ta không thể cùng ngươi mạo hiểm được, kỳ thật nhìn ngươi vung ra nhiều vàng như vậy, có thể biết ngươi chắc chắn là không thiếu tiền, vì sao còn phải mạo hiểm? Chúng ta sống một cuộc sống bình yên không được sao? Việc này cực kỳ nguy hiểm, Evelyn đang mang thai, ta không nghĩ bây giờ là lúc thích hợp để tổ chức, thật xin lỗi.....

Evelyn bĩu môi la lên:

- Anh nói gì đấy, O Connell, anh để em quyết định việc này được không, em mới mang thai chưa đầy hai tháng, bác sĩ cũng không yêu cầu tĩnh dưỡng gì hết. Em cảnh cáo anh, anh đang xâm phạm của quyền tự do của em đó!

O Connell hung hăng quay đầu lại phía nàng nói:

- Bởi vì không có phụ nữ nào khi mang thai mà đua đòi làm mấy chuyện nguy hiểm như em cả! Có Chúa mới biết tại sao anh lại đồng ý cùng em đi hưởng tuần trăng mật tại Phi Châu, không chỉ để Carnahan trộm mất hoàng kim đoản trượng của người ta, cả em cũng không ngừng la hét đòi mạo hiểm đi vào hang cá sấu khổng lồ trong truyền thuyết, lúc ấy anh thật sự hận không thể tự sát cho xong!

Trịnh Xá cười khổ, thở dài nói:

- Xem ra cũng không còn cách nào khác, như vậy ta tự mình đi tìm kho báu cũng được... O Connell, ta không thiếu vàng, chỉ là ta thiếu một vật mà so với vàng còn quan trọng hơn gấp ngàn lần, đồng đội của ta trong một lần làm nhiệm vụ đều đã hy sinh, ta muốn khai quật Cuốn sách của Amun-Ra chính là để hồi sinh bọn họ, đồng thời ta cũng phải đi tìm kho báu của Vua bọ cạp .....

O Conneil cười ha hả:

- Tuy rằng cô ấy không thể đi, nhưng ta chắc chắn sẽ đi cùng ngươi. Ha ha, lần trước thiếu ngươi một đoạn ân tình, cuối cùng cũng có dịp trả rồi, không phải sao? Chiến hữu, ha ha.....

Trịnh Xá ngẩn người rồi cũng cười lớn:

- Đúng vậy, chiến hữu, chúng ta cùng đi tìm kho báu của Vua bọ cạp.....

Chỉ là hai người không hề để ý, hai mắt Evelyn đảo qua đảo lại không ngừng, khóe miệng nhếch lên, khẽ nở một nụ cười giảo hoạt.....

204. Cường Hãn! Ngọn Giáo Của Thần Osiris (2)

-Mặc dù ngươi cho ta rất nhiều vàng, ta cũng đã đem gửi cẩn thận ở ngân hàng, nhưng mà.... Trịnh Xá, ngươi xác nhận tấm ván trượt này có thể mang chúng ta bay lên trời sao? Hơn nữa còn đi từ đây đến tận

http://tieulun.hopto.org

Hamunaptra? Đừng đùa nữa mà, chúng ta cứ theo đoàn tiếp tế từ từ đi thôi, ngươi cũng không tiếc chút thời gian này chứ?

Carnahan tròn mắt nhìn Goblin glider gắn theo một cái rổ lớn ở phía dưới, mặt đầy vẻ quỷ dị nói.

Trịnh Xá mỉm cười nói:

- Yên tâm đi, tấm ván trượt này có tải trọng 800kg, trong bốn người chúng ta không có ai nặng đến 200kg chứ? Ha ha ha, cứ yên tâm, ta đã tính cả trọng lượng chiếc rổ này trong đó rồi, nếu các ngươi thật sự lo lắng thì để ta bay thấp một đoạn, chắc là không có vấn đề gì phải không?

Cuối cùng ba người O Connel không nén nổi tò mò ngồi vào trong rổ, khi họ nhìn thấy tấm ván trượt trên đỉnh đầu thật sự đã kéo chiếc rổ bay lên hơn nữa tốc độ vừa nhanh vừa ổn định, ba người mới thả lỏng tâm tình, Carnahan không nhịn được hét lên:

- Trịnh Xá, thứ này thật quá tiện lợi, ngươi có bản vẽ thiết kế không? Ta có mấy người bạn trong ngành công nghiệp, có thể chế tạo và tiêu thụ thứ này với số lượng lớn, tốc độ nhanh và ổn định thế này ta nghĩ so với máy bay còn tốt hơn nhiều. Khi có lãi chúng ta chia đôi nhé? Ách, được rồi, được rồi, ngươi sáu ta bốn, hoặc là ngươi bảy ta ba được không? Ê, chuyện này là ta giúp ngươi từ đầu đến cuối đó, ngươi tám ta hai, thấp hơn là không thương lượng gì nữa....

Trịnh Xá nghe thanh âm từ dưới Goblin glider truyền đến, hắn chợt cảm thấy trong lòng thật yên ả, đây chính là cảm giác có đồng đội cùng sóng vai chiến đấu. Từ sau Resident Evil 2, phải đến khi gặp mấy người O Connell, cảm giác này mới lại xuất hiện, dù sao bọn họ cũng coi như là chiến hữu từng cùng nhau chiến đấu, cảm giác yên bình này mới chính là thứ thật sự khó kiếm nhất.

Vì có thêm ba người và một rổ lớn nên tốc độ của glider lập tức giảm xuống một chút, đương nhiên, tương ứng với trọng lượng gia tăng, vạch năng lượng trên glider cũng giảm nhanh gấp đôi. Với tốc độ và trọng lượng như hiện tại, Goblin glider có thể bay tối đa là ba mươi tiếng nữa, trừ phi có thể tự bổ sung năng lượng trạng thái cố định, nếu không glider coi như mất tác dụng phi hành, phải chờ đến khi trở lại Chủ Thần không gian bổ sung năng lượng mới có thể sử dụng tiếp.

"Một khối năng lượng trạng thái cố định tốn 300 điểm, cũng là một loại năng lượng cực kỳ đắt đỏ. Nhưng sử dụng Gblin glider này thật sự là cực kỳ tiện lợi, trừ phi có thể hóa đổi pháp bảo ma pháp truyền thuyết cấp 2 B hoặc phi kiếm cấp A, nếu không Goblin glider này chính là loại tiện dụng nhất trong số phương tiện giao thông. Sau này được bao nhiêu điểm thưởng cũng phải cố thửa mấy khối năng lượng vậy."

Trịnh Xá vừa bay vừa suy nghĩ, tùy ý để glider không ngừng tiến tới, sau khoảng hai giờ, thành phố của người chết Hamunaptra đã xuất hiện ở phía chân trời. Từ phía trên nhìn xuống, chỗ nào cũng là nhân công đang làm việc, mấy nghìn người không ngừng đi lại trên di tích, cảnh tượng làm người ta phải rung động. Không chỉ như thế, từ trên cao, có thể thấy tầng thứ nhất của Hamunaptra đã được khai quật xong, không chỉ có người của tộc Medjai mặc áo bào đen đang vui vẻ hô hào, lấy từng món đồ bằng vàng từ trong di tích ra, khi nhìn thấy cảnh tượng này Carnahan lập tức thở hào hển, nếu không phải là đang ở trên không trung, có lẽ hắn sẽ lập tức nhảy xuống, "trợ giúp" mấy người áo đen kia.

Khi mọi người hạ xuống, Ardeth Bay cũng mấy trưởng lão cũng tới nơi, Ardeth cười ha ha khẽ đấm Trịnh Xá một cái, nói:

- Hóa ra ngươi vẫn giấu bản lĩnh như vậy, đi lại một hồi vẫn chưa quá trưa mà đã đón được họ từ tận Cairo về đến đây, hơn nữa còn chở theo nhiều người thế này, còn chiếc nào như thế nữa không?

Trịnh Xá cười áy náy nói:

- Chỉ có một chiếc thôi, thứ này dù là ở thế giới của ta cũng phi thường trân quý, so với vàng còn đắt hơn nhiều. Bất quá, nếu sau này có cơ hội ta nhất định sẽ tặng các ngươi bản vẽ thiết kế.

Ardeth hơi thất vọng nhưng vẫn mỉm cười nói:

- Chuyện này cứ để đấy đã, các trưởng lão đã thương lượng, chỉ cần ngươi lấy được Ngọn giáo của thần Osiris, tay không đánh bại mười dũng sỹ cường tráng nhất trong tộc ta, vậy chúng ta sẽ báo cho ngươi tin tức về Vòng tay của thần Anubis.... Đương nhiên, mười người kia đều cầm vũ khí ngắn.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá âm thầm cảm thán cùng có chút đắc ý, Ardeth ghé vào tai hắn khẽ nói:

- .... Chiều nay vừa đào được một bức tượng thần Ra bằng vàng, ít nhất cũng phải nặng hơn 15 tấn, mấy ông già này sướng đến phát điên lên được, vì thế tự nhiên là nhanh chóng đáp ứng.

Trịnh Xá cười ha ha, hắn lấy cây hoàng kim đoản trượng trong Nạp giới ra, vừa cười vừa nói:

- Ha ha ha, vận khí của ta đúng là quá tốt, còn nhớ tin tức thủ hạ ngươi từng báo cáo không? Ngọn giáo của thần Osiris bị đánh cắp, người trộm chính là Carnahan, ha ha ha....

Ardeth ngẩn người rồi cười mắng:

- Đúng vậy à, nếu là Carnahan thì trộm thứ này thật quá dễ dàng. Ha ha ha, vận khí của ngươi đúng là tốt.

Carnahan đứng cạnh vội vàng nói:

- Xin các ngươi đấy được không, đây là mượn, là mượn mà! Các ngươi đang hủy hoại danh dự của ta đấy!

Mọi người cũng mặc kệ hắn, chỉ có O Connell bỗng nói:

- Một người tay không đánh bại mười người cầm vũ khĩ, đây là quy định tỷ thí gì vậy? Rõ ràng là ép buộc trắng trợn, ngươi không thể tận dụng quyền lực tộc trưởng sao?

Ardeth nhún vai bất đắc dĩ:

- Không có cách nào, trong bộ tộc, ngoài tế tự ra thì các trưởng lão là cao nhất, đến cả tộc trưởng như ta, bọn họ cũng có thể tùy ý bãi miễn. Thật sự bọn họ vẫn coi kho báu của Vua bọ cạp là đồ của mình, dù thứ này quá đáng sợ, tự mình không thể chiếm được nhưng tự nhiên là cũng không muốn người khác có được. Chuyện này vốn để làm khó dễ ngươi, dù có lấy được Ngọn giáo của thần Osiris, phỏng chừng bọn họ cũng không nguyện ý để ngươi lấy được kho báu của Vua bọ cạp đâu.

Trịnh Xá ngẫm nghĩ một chút, rồi đột nhiên quay đầu nhìn mấy trưởng lão mặc áo đen cười ngặt nghẽo, cười đến mức họ không thể hiểu nói. Bấy giờ hắn mới xoay Ngọn giáo của thần Osiris, nhắm về phía sa mạc trống trải, mọi người yên lặng nhìn hắn ném thanh trường mâu bằng vàng này đi.

"Nội lực và năng lượng Vampire đều có thể sử dụng phải không? Vậy nếu hòa trộn hai năng lượng này quán chú vào mũi giáo cùng một lúc...."

Trịnh Xá vận nội lực và năng lượng Vampire trong cơ thể, một hướng lên, một hướng xuống, hòa nhập trên cánh tay hắn, sau đó thuận theo cánh tay tiến vào trong Ngọn giáo của thần Osiris. Ngọn giáo phảng phất như vực sâu không đáy, không ngừng hấp thu nội lực và năng lượng Vampire, đến khi toàn thân ngọn giáo phát ra một luông quang mang kim sắc, Trịnh Xá mới hét lớn, phi thẳng nó ra xa.

Cây giáo giống như biến thành một mũi tên vàng bằng ánh sáng, phá không bay ra chừng 1500 mét, tiếp đó đâm thẳng xuống đất. Một đạo quang mang kim sắc lóe lên, mặc dù không một tiếng nổ nào nhưng chỗ ném trúng đã xuất hiện một cái hố lớn chường bảy tám mét, saau đến hai ba mét. Ngọ giáo của thần Osiris cắm ở giữa tâm hố, hình dạng chỉ như một mũi giáo bằng vàng bình thường.

Uy lực to lớn này đến cả Trịnh Xá cũng phải sững sờ, trước đó hắn cũng đã thử đưa hai luồng năng lượng vào trong Heat Hawk, nhưng tối đa cũng chỉ làm tăng độ cứng và thêm tính ăn mòn, còn lâu mới đạt tới trình độ như hiện tại. Ngọn giáo của thần Osiris quả thật là thần diệu, chẳng trách Chủ Thần coi đây là vật phẩm kịch bản, không biết có nhiều vật phẩm như vậy không? Ví dụ như Cuốn sách của thần Anubis, như Cuốn sách thần Ra hay là như ngọn giáo này?

Mấy lão nhân kia ngây ngẩn cả người, bọ họ lập tức gọi mấy người áo đen chạy tới chỗ Ngọn giáo của thần Osiris, nhưng tốc độ của Trịnh Xá nhanh hơn rất nhiều, vận hành khinh công dễ dàng lướt qua thu hồi mũi giáo lại, mấy người áo đen chỉ biết trơ mắt nhìn hắn.

Mấy lão nhân có vẻ rất nóng nảy, vội vã đến cạnh Ardeth nói gì đó, còn Ardeth nhìn chằm chằm vào họ, mặt đầy hàn ý, tựa hồ cực kỳ tức giận.

Trịnh Xá nghĩ thoáng qua là biết bọn họ đang thảo luận những gì, nói đi nói lại cũng chỉ có thể trách uy lực Ngọn giáo của thần Osiris thật quá lớn, mấy ông già kia tự nhiên là không muốn bỏ qua bảo bối như vậy.

http://tieulun.hopto.org

Bất quá, theo kịch bản phim, ngọn giáo này cũng không có uy lực lớn như thế, khi O Connell ném đi cũng chẳng có thay đổi gì, có thể thấy nó giống Cuốn sách của thần Anubis và Cuốn sách của thần Ra, phải do thành viên tiểu đội luân hồi lấy được mới có thể phát huy được uy lực, cho nên hắn lập tức cười nói:

- Không việc gì, các ngươi muốn thử phải không? Ngoài ta ra, không ai có thể phát huy được sức mạnh của nó, nếu không tin các ngươi cứ thử đi.

Nói đoạn, hắn thản nhiên đưa mũi giáo ra.

Ardeth đang định nói gì đó, nhưng đã thấy một lão nhân trực tiếp cầm lấy Ngọn giáo của thần Osiris, sau đó giao cho một hán tử tráng kiện đứng bên cạnh. Hán tử này cũng không chần chừ, theo mệnh lệnh, cầm cây giáo nghiêm túc hướng về một cồn cát phía xa, hắn hít sâu mấy hơi rồi chạy tới mấy mét vung tay ném đi.

Đáng tiếc, Ngọn giáo của thần Osiris chẳng phát ra chút quang mang nào, nó cứ như một ngọn giáo bằng vàng bình thường, bay được mấy chục mét rồi nghiêng xuống cắm vào cát, còn cồn cát thì vẫn nguyên vẹn như cũ, không hề có dấu hiệu tan vỡ....

205. Cường Hãn! Ngọn Giáo Của Thần Osiris (3)

Mấy ông già lập tức ngây ngốc, không chỉ bọn họ, cả đám Ardeth và O Connell cũng sững sờ, đến sau khi mười mấy người áo đen không ngừng luân phiên ném đi, Ngọn giáo của thần Osiris vẫn không chút biến hóa, đám lão nhân mới biết phe mình quả thật không cách nào sử dụng nổi thanh trường mâu này. Trao đổi nhanh một chút, bọn họ nhất trí trả lại Ngọn giáo của thần Osiris cho Trịnh Xá, hơn nữa còn phái ra một đội thám hiểm lăng mộ vài người cùng đám Trịnh Xá đi tìm Vòng tay của thần Anubis.

-Vậy là có ý gì? Sao tự nhiên nói chuyện dễ nghe vậy? Lúc trước không phải bọn họ chỉ chăm chăm muốn nuốt Ngọn giáo của thần Osiris sao?

Carnahan chợt tò mò hỏi.

Ardeth cười khổ nói:

- Vì trong tộc ta có một truyền thuyết, có một dũng sỹ cầm ngọn giáo này giết chết Vua bọ cạp, giải trừ tai họa hắn lưu lại vĩnh viễn. Hiện tại họ đều tin tưởng ngươi chính là dũng sỹ đó, dù sao việc ngươi cầm Ngọn giáo của thần Osiris ném đi chính là sự thật không thể chối cãi... Vì thế so với việc lưu lại mầm họa này, không bằng lấy một cái bảo tàng vô dụng ra trao đổi với ngươi, đám lão gia hỏa này tính toán cũng ghê lắm.

Trịnh Xá lại cười khổ nói:

- Không sao cả, dù sao cũng là ta đề nghị đi tìm kho báu của Vua bọ cạp nên họ nghĩ như thế cũng là hợp tình hợp lý. Kỳ thật lần này khai quật Hamunaptra cũng nhờ các ngươi xuất lực, nếu không có người của các ngươi quản lý, ta sẽ bận bù đầu lên mất, ha ha ha, thật sự chính ta phải cảm tạ các ngươi mới đúng.

Vẻ mặt Ardeth vẫn khổ sở như trước, nói:

- Lần này đúng là làm mất thể diện của nam nhi sa mạc.... Được rồi, Trịnh Xá, cho ta tham dự vào đội mạo hiểm của ngươi được không? Đợi mãi ở đên đến xương cốt cũng mốc meo cả rồi, không bằng theo ngươi đi lại, ha ha ha, có hoan nghênh ta gia nhập không đây?

Mặc dù thực lực bản thân vượt xa những người ở đây nhưng cũng chỉ vẻn vẹn là lực chiến đấu mà thôi, trong thế giới phim kinh dị nếu chỉ có chiến lực mạnh mẽ thì vô pháp sinh tồn, ví dụ như hắn cần trí lực của Tiêu Hoành Luật hoặc Sở Hiên, hắn cần tinh thần lực tảo miêu của Chiêm Lam, hắn cần khả năng công kích tầm xa của Zero hoặc Trương Hằng, hay khi bị thương hoặc trúng độc, y thuật của Trình Khiếu sẽ là hỗ trợ tốt nhất. Vì thế khi hắn quay lại thế giới này, việc đầu tiên là tìm mấy người O Connell tới cũng như nhờ bộ tộc Medjai của Ardeth bay giúp đỡ, bởi vì hắn biết, lực lượng của một người thủy chung vẫn rất hạn chế, hắn cần đồng đội có thể cùng sóng vai chiến đấu!

-Đương nhiên rồi, rất hoan nghênh ngươi, chiến hữu.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cười giơ tay ra, Ardeth cũng cười lớn nắm chặt tay hắn.

Sau khi thương lượng một chút, O Connell đề nghị Trịnh Xá sử dụng Goblin glider quay lại Cairo một chuyến, do hắn chuẩn bị tìm một bằng hữu ở đó, nghe nói người đó có một chiếc khí cầu, có thể chở mọi người tới lăng mộ bí mật kia, còn mọi người ở lại đây chờ bọn họ quay lại.

Khi đứng lên glider, Trịnh Xá chợt thấy vẻ hâm mộ của O Connell, hắn liền cười nói:

- Ngươi cũng thử chơi một lần xem, cảm giác giống như tự mình có thể bay lượn, chỉ cần cẩn thận bảo trì thăng bằng, hơn nữa ta cũng kiến nghị ngươi nên bay thử thấp thấp một chút.

O Connel cũng không từ chối, ra vẻ người phương Tây không thích làm bộ làm tịch, hắn cười hớn hở bước lên Goblin glider, đáng tiếc bay mấy lần đều bị ép rơi xuống, không lên được nổi mấy mét, bấy giờ mới cười khổ nói:

- Khó quá đi mất, ngươi đúng là quái vật, thăng bằng vi diệu như vậy cũng có thể nắm giữ được sao?

Trịnh Xá cũng không để ý, vốn trong phim, chiếc glider này là đồ của Goblin cường hóa ngang với nửa siêu nhân rồi, lực lượng và phản ứng thần kinh nhạy bén đến kinh người mới có thể điều khiển được, hắn chỉ ừ ào mấy tiếng, chờ O Connell đứng vào trong rổ rồi điều khiển Goblin glider nhanh chóng bay đi.

Bỏ qua chuyện O Connell làm thế nào tìm được bạn của hắn, tóm lại là khi Trịnh Xá, O Connell và gã bạn da đen của hắn cùng cưỡi khí cầu trở Hamunaptra thì trời đã tối. Cả khu di tích nhìn vẫn sáng rực, hơn một nghìn công nhân tạo thành một ca, tổng cộng ba ca làm việc liên tục, thế mới có thể hoàn thành nhiệm vụ Trịnh Xá giao trong thời gian ngắn nhất, đương nhiên, kết quả của việc hoàn thành sớm chính là mỗi công nhân sẽ được nhận một khoản tiền thưởng khá lớn, chính vì vậy, tiến độ khai quật thành phố của người chết mới có thể nhanh chóng như đã thấy.

Sau khi mọi người xuống khỏi khí cầu, Evelyn đã cầm một tấm bản đồ hưng phấn chạy tới, hóa ra sau khi nghe các trưởng lão miêu tả đại khái vị trí địa lý, nàng đã tìm ra vị trí cụ thể của lăng mộ trên bản đồ, chỉ chờ mọi người lên khí cầu là nàng có thể căn cứ vào bản đồ để chỉ đường.

-Em đừng có mơ tới chuyện này nữa, đừng trách anh không nói với em, lần nay anh nói cẩn thận cho em biết, tóm lại...

Trong căn lều tiếng O Connell không ngừng gầm gừ truyền ra, nhưng âm thành càng lúc càng nhỏ, cuối cùng cả căn lều bắt đầu rung động.

Trịnh Xá và Carnahan cùng lắc lắc đầu, họ dám khẳng định, ngày mai O Connell sẽ trương bộ mặt bất đắc dĩ ra, còn Evelyn gần như chắc chắn sẽ theo họ tới lăng mộ, thế mới nói, làm nam nhi thật chẳng dễ dàng gì.

Hai người ngồi uống rượu với nhau, Carnahan nhấp một ngụm Brandy, nói:

- Nói như vậy, tất cả bọn họ đều chết dưới tay một đội ngũ khác? Giống Ấn Châu đội lúc trước à?

Trịnh Xá cũng uống một ngụm, hắn khẽ đáp:

- Đúng vậy, bọn họ.... thật sự đã chết trong tay một đội ngũ khác, giống như Ấn Châu đội lúc trước. Bất quá, đội ngũ này mạnh hơn rất nhiều, mạnh hơn Ấn Châu đội, mạnh hơn đội ngũ bọn ta.... Tóm lại, trước hết ta phải hồi sinh mọi người, sau đó tương lai nhất định sẽ đối mặt với đội ngũ đó một lần nữa... nhất định phải đánh bại bọn chúng!

Carnahan lại uống một ngụm rượu nói:

- Như bọn ta vẫn là hạnh phúc a, có rượu thì say, có tiền thì lấy, có mỹ nữ thì ôm. A a, mặc dù có chút tầm thường nhưng kỳ thật cuộc sống như thế mới chính là cuộc sống hạnh phúc nhất.

Trịnh Xá yên lặng nhìn bầu trời đáp:

- Có lẽ vậy, nói không chừng đó mới chính là cuộc sống hạnh phúc nhất...

http://tieulun.hopto.org

Ngày thứ hai, tất cả mọi người tụ họp cạnh khí cầu, bốn gã dẫn đường của tộc Medjai, ba người O Connell, Ardeth Bay, công thêm gã da đen lái khí cầu, tổng cộng mười người. May là khí cầu này thuộc loại khí cầu tầm trung, miễn cưỡng cũng chở được mười người, gã da đen vẻ mặt không tình nguyện, điều khiển khí cầu bay đi, đưa mọi người tới chỗ lăng mộ bí mật.

-Nghe nói lăng mộ này cũng sử dụng phương pháp xây dựng giống Hamunaptra, bên trong có rất nhiều cơ quan và cạm bẫy, vì thế sau khi vào trong, mọi người ngàn vạn lần không được chạy loạn lên, tất cả phải nghe chỉ huy mới được hành động. Đặc biệt một vài chỗ không được phép di động, nếu không có thể sẽ xuất hiện sụp đổ quy mô lớn như ở Hamunaptra, tất cả đã rõ chưa?

Đến lúc khí cầu hạ xuống, trước mắt mọi người xuất hiện một động nhỏ chẳng hề bắt mắt, bên ngoài gần như không có một kiến trúc nào. So với di tích thành phố của người chết Hamunaptra sau mấy nghìn năm vẫn cực kỳ hùng vĩ, lăng mộ này có thể coi là rất bí mật, đến chính phần mười những người nhìn thấy sẽ không nghĩ cái động nhỏ này là lăng mộ gì hết, tối đa cũng chỉ cho rằng cồn cát di động tạo thành hang mà thôi.

Evelyn đứng trước cửa động, bộ dạng như hướng dẫn viên chỉ đạo mọi người, O Connell nhéo mũi nàng, nói:

- Nói mấy chuyện vô bổ này làm gì, có ai ở đây không biết mấy quy tắc mạo hiểm này đâu hả? Ách, Evelyn, em ở ngoài trông khí cầu đi, những người còn lại cùng lăng mộ.

Carnahan vội vàng tỏ thái độ:

- Kỳ thật ta cũng không ngại ở ngoài trông khí cầu, mặc dù hơi vất vả nhưng nếu để phục vụ mọi người...

Hắn còn chưa dứt lời đã bị Trịnh Xá và Ardeth trực tiếp lôi vào trong lăng mộ.

Evelyn gãi gãi mũi, hơn nửa ngày sau nàng mới khẽ kêu một tiếng chạy theo vào bên trong, cuối cùng bốn gã thủ vệ dẫn đường nhìn nhau rồi cũng tiến vào.

Lăng mộ này không thể so sánh với Hamunaptra, một là độ lớn, ngoài sảnh lúc mới vào hơi rộng một chút ra, thông đạo, phòng ốc bên trong đều không lớn lắm. Hai là chỗ này có vẻ hơi ẩm ướt nên có rất nhiều côn trùng sinh trưởng, ít nhất mọi người cũng nhìn thấy nhện và bọ cạp.

-....Vua bọ cạp, chúng ta cũng có thể gọi là Hoàng đế bọ cạp quỷ, nghe nói đó là một dũng sỹ châu phi. Hắn thống lĩnh một đội quân, ý đồ thôn tính thế giới, mà quốc gia đầu tiên cần chinh phục chính là Ai Cập cổ, vì thế hắn dẫn quân tấn công. Nhưng hắn bị chặn lại tại thành Thebes, trận chiến này kéo dài suốt một năm cuối cùng Vua bọ cạp thất bại, chỉ có thể mang tàn quân chạy trốn vào sa mạc Ahm Shere.

-Trong sa mạc, từng người, từng người tử vong, cuối cùng chỉ còn một mình Vua bọ cạp còn sống sót. Đến lúc bản thân cũng sắp phải chết, hắn cầu xin thần Anubis, chỉ cần tha cho hắn một mạng, giúp hắn chinh phục định nhân, hắn sẽ hiến dâng linh hồn mình, vì thế....

Evelyn vừa đi vừa kể truyền thuyết về Vua bọ cạp.

Đột nhiên, Trịnh Xá vụt ngắt lời nàng, nói:

- Chờ, chờ một chút!

"Tiến vào kịch bản phim kinh dị trước thời hạn, hệ số khó khăn tăng lên mức cao nhất, khi hoàn thành được gấp đôi điểm thưởng và chi tiết kịch tình. Trong vòng mười phút lấy được Vòng tay của thần Anubis, được 4000 điểm và hai chi tiết kịch tình cấp C, sau mười phút không hoàn thành, lăng mộ sụp đổ, trừ 5000 điểm..."

Thanh âm của Trịnh Xá lạnh lùng vang lên bên tai Trịnh Xá, đáy lòng hắn chợt lạnh ngắt....

206. Mười Phút Đoạt Mệnh (1)

Trịnh Xá nghe âm thành này mà ngây ngẩn, một lúc sau mới phục hồi tinh thần, vội vã quát lớn:

- Mẹ nó, nhanh lên đi! Mọi người nhanh chóng thăm dò bên trong!

http://tieulun.hopto.org

Evelyn nhìn bốn phía xung quanh nói:

- Kiên nhẫn là một đức tính tốt đó, hơn nữa chúng ta đang thám hiểm lăng mộ, chỗ nào cũng là cơ quan, cạm bẫy, nếu quá nóng vội mọi người có thể đều mất mạng ở đây.

Trịnh Xá một mình chạy thẳng tới, lừa chạy vừa quát:

- Mẹ nó, ta vừa nhận được thông báo nhiệm vụ, trong vòng mười phút nếu không lấy được Vòng tay của thần Anubis thì lăng mộ này sẽ sụp đổ! Khốn kiếp, tại sao ta hao tốn điểm thưởng tiến vào thế giới này mà vẫn nhận được thông báo nhiệm vụ chứ? Chuyện này căn bản không hợp lý tý nào, Chủ Thần, ngươi thật khốn nạn...

Những người còn lại đều sững sờ, ngây ngốc nhìn Trịnh Xá chạy càng lúc càng xa, lập tức tất cả cũng vùng chạy, chỉ có Carnhan kêu lên:

- Tự nhiên ta đau bụng quá, để ta đi giải quyết đã, trong vòng mười phút ta nhất định sẽ quay lại, xin lỗi nhé, để ta lên mặt đất gải quyết đi...

Đáng tiếc hai bên hắn là O Connell và Ardeth, căn bản không chạy đi đâu nổi, cuối cùng vẫn bị kéo vào trong lăng mộ.

Lăng mộ này nhìn rất âm trầm, cộng thêm điều kiện rất ẩm ướt, trên đất thỉnh thoảng lại có nhện và bọ cạp bò ngang qua, đi đứng trong hoàn cảnh như vậy thật sự có chút không tự nhiên. Dù vậy, Trịnh Xá chạy phía trước lại chẳng cảm thấy có gì khác lạ, hiện tại hắn phải tranh thủ từng giây từng phút, nếu hết mười giây thì căn bản không cần lăng mộ sụp đổ, 5000 điểm thưởng, đem bán hết cả người hắn cũng chẳng được đến từng ấy điểm. Hơn nữa, lần này kiếm được chi tiết kịch tình hoàn toàn là may mắn, ai dám đảm bảo lần sau hắn lại có thể gặp chi tiết kịch tình? Vì thế hắn không thể nghĩ tới chuyện rời khỏi lăng mộ, chỉ biết liều mạng chạy tới.

Đột nhiên một luồng dự cảm nguy hiểm ập tới, dự cảm cực kỳ mãnh liệt khiến hắn không hề nghĩ ngợi, thuật thế lăn xuống đất. Quả nhiên từ chỗ hắn vừa chạy qua xuất hiện một cánh tay nắm một món vũ khí lớn hình trường đao, mà cánh tay này cũng không phải tay của loài người.

Không ngoài dự liệu, từ trong thông đạo, một con quái vật thân người đầu chó cao lớn bước ra, con quái vật này cao đến gần ba mét, cả người đen ngòm, trên tay cầm một thanh vũ khí lớn hình trường đao, đây rõ ràng là quái vật trong Đội quân của thần Anubis đã xuất hiện trên phim.

Tốc độ của quái vật cực kỳ nhanh chóng, so với xác ướp thị vệ lúc đầu còn nhanh hơn nhiều, trong chớp mắt khi Trịnh Xá lăn xuống đất, nó đã vung trường đao chém về phía hắn. Thanh vũ khí chém vào vách tường, phát ra âm thanh kim loại ma sát chói tai, hoa lửa bắn tung tóe, có thể thấy, vũ khí này thật sự làm bằng kim loại.

Phản ứng của Trịnh Xá càng nhanh, trong khoảng khắc ngã xuống đã lấy Heat Hawk từ trong Nạp giới ra. Nhìn Heat Hawk to lớn không kém gì cây trường đao kia, hơn nữa phía trên còn lấp lóe điện quang, lúc vung lên giống như chiến phủ của lôi thần, Trịnh Xá lộn người một cái, khi hai chân chạm xuống đất, Heat Hawk đã dễ dàng chặn được cú chém, sau đó giống như phá vỡ thủy tinh, chém tan thanh vũ khí hình trường đao đồng thời biến con quái vật thành một đống cát bụi.

-Mọi người cẩn thận! Trong lăng mộ này có quái vật!

Trịnh Xá chưa kịp thở ra, đã vội vàng hô lớn cho mọi người phía sau. Nhưng hắn còn chưa dứt lời đã thấy mọi người vội vã chạy tới, tốc độ phải nhanh gấp đôi lúc nãy, Carnahan vừa chạy vừa kêu gào:

- Không cần ngươi phải nhắc, mẹ kiếp, phía sau có cả đống quái vật rồi!

Đúng như dự đoán, Trịnh Xá liếc qua thông đạo phía sau, chỗ đó quả nhiên đã có mấy con quái vật đuổi theo, chúng cầm theo vũ khí hình trường đao, chạy trong lăng mộ cực kỳ nhẹ nhàng, tốc độ và thể hình tuyệt đối mạnh hơn xác ướp thị vệ lúc trước rất nhiều, nhìn bộ dạng mạnh mẽ có thừa này, chiến lực có lẽ cũng cường hãn hơn nhiều.

Trịnh Xá thở dài, vốn với chiến lực của hắn mà nói, cho dù không mở cơ nhân tỏa cũng tuyệt đối không sợ quái vật trong Đội quân của thần Anubis. Nhưng hiện tại Chủ Thần chỉ cho hắn có mười phút, lại còn đưa

http://tieulun.hopto.org

quái vật vào hộ vệ trong lăng mộ, rõ ràng là muốn liên tục trì hoãn hắn...

"Nếu có mấy người Triệu Anh Không ở đay thì tốt quá, sau lưng hoàn toàn có thể phó thác cho bọn họ..."

Trịnh Xá than thở, hắn lấy súng tiểu liên cỡ nhỏ ra, dưới chân vận khinh công lao lên đầu đoàn, quát lớn:

- Ta đi trước mở đường, mọi người tự cẩn thận bản thân!

Vừa nói xong, hắn đã thấy một con quái vật cầm đao xông tới trước mặt.

Thanh âm Trịnh Xá vừa dứt, hắn đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, động tác của quái vật trước mắt lập tức trở nên cực kỳ rõ ràng, không chỉ như thế, vô số tin tức cũng cuồn cuộn tiến vào đầu hắn. Trịnh Xá lập tức cầm súng tiểu liên bắn vào đùi quái vật, trong nháy mắt bắn đứt một chân của nó, con quái vật ngã xuống, vừa đúng rơi vào lưỡi thanh Heat Hawk, trực tiếp biến thành tro bụi.

Tốc độ chạy của Carnahan không ngờ chỉ kém Trịnh Xá có một mét, hắn vội vàng nói:

- Không tồi, có phong độ nam nhân đấy, không ngờ còn dùng búa làm vũ khí.

"Phong độ nam nhân?"

Trịnh Xá chợt nhớ tới chủ nhân trước của món vũ khí này cũng từng nói y hệt, hắn nhất thời không nói nên lời, chỉ càng thêm liều mạng chạy tới. Thẳng một đường gặp ba con quái vật, mỗi con gầu như đều bị hắn bắn chết từ xa, dù sao linh loại đạn cũng có hiệu quả đặc biệt với chúng nên cuối cùng Trịnh Xá dứt khoát cầm súng tiểu liên vừa chạy vừa bắn mở đường.

-Còn bao lâu nữa ! Ai biết còn bao nhiêu thời gian không?

Trịnh Xá hô lớn, hắn không ngừng chạy tới, cũng không dám quay đầu lại nhìn mọi người đằng sau.

Thanh âm của Evelyn truyền tới:

- Sáu, sáu phút, còn sáu phút nữa!

Trong lòng Trịnh Xá càng lúc càng cấp bách, hắn rống lên:

- Mấy tên dẫn đường kia đâu? Bọn chúng không phải là chuyên gia sao? Mẹ kiếp, vào trong rút cuộc là phải vượt qua cửa nào hay tường nào, nói mau đi!

Carnahan ở phía sau thở dài nói:

- Rất là đen đủi, bọn họ có lẽ chưa từng gặp qua tình huống như thế này, vì thế chạy một lúc đã không thấy đâu nữa, ta cảm thấy bọn họ có thể đã chạy vào trong thông đạo nào đó, đại khái là lành ít dữ nhiều rồi.

-....Sao không thấy ngươi rẽ nhầm vào ngõ nào?

Thuận miệng đáp lại một câu, hắn chưa kịp nói gì thêm đã thấy một cây trường đao cực lớn bay thẳng tới trước mặt. Lần này đám quái vật đã khôn ra, chúng đứng từ xa ném vũ khí lại, dù sao sau lưng Trịnh Xá cũng là mấy người O Connell, nên hắn không thể trốn nổi, nếu hắn bị ném trúng cũng không sao, nhưng mấy người phía sau thì một phát cũng đủ xong nửa cái mạng.

- Mẹ kiếp!

Trịnh Xá bất đắc dĩ chỉ có thể giơ Heat Hawk lên ngăn cản. Lực ném tới rất mạnh, công thêm trong lượng của vũ khí, Trịnh Xá đỡ một phát đã bị đẩy lùi lại một mét, đâm sầm vào Carnahan, mấy người phía sau đồng thời lăn quay ra đất.

-Mọi người nằm xuống!

Trịnh Xá cắn răng gào lên, dù sao thì mười phút qua đi hắn chỉ còn một đường chết, cho nên tốt nhất là bắt đầu liều mạng. Hắn trực tiếp lấy khẩu đại liên sau nòng từ Nạp giới ra, bắt đầu điên cuồng bắn vào thông đạo phía trước và phía sau, tiếng đạn vang lên liên tục, tốc độ cực kỳ kinh khủng chỉ trong một phút đã bắn ra mấy nghìn phát, công thêm uy lực cực mạnh, chỉ hai lượt đã biến hơn mười con quái vật thành tro bụi, còn mọi người chỉ biết nhìn mà trợn mắt há mồm.

-Ngơ ngẩn cái gì nữa? Còn không mau chạy đi!

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cất súng vào trong Nạp giới, hắn rống lên rồi lại điên cuồng chạy tới, mọi người liếc mắt nhìn nhau rồi cũng theo gót hắn. Một đường chạy tới, theo đường vào sâu trong lăng mộ, Trịnh Xá cũng liên tục giải quyết khoảng mười con quái vật nữa, may mắn mỗi lần đều hữu kinh vô hiểm, đến khi còn mấy phút, Evelyn cuối cùng cũng chỉ vào một bức tường, hét lên:

- Chính là chỗ này, ta có cảm giác, sau bức tường này chắc chắn có lối đi!

Vốn theo kịch bản trong phim, chính là nhờ Evelyn nhớ lại kiếp trước của nàng nên mới có thể tới lăng mộ bí ẩn này, vì thế Trịnh Xá không chút suy nghĩ, hắn vung Heat Hawk hung hăng chém thẳng vào vách tường. Vách tường dày đặc bị chém ra một lỗ lớn, nhìn xuyên qua quả nhiên có một căn phòng bên trong.

Trịnh Xá vung búa lên định chém tiếp nhưng còn chưa kịp hạ xuống đã thấy trong lỗ hổng có một con bọ cạp cực lớn đang di động.... Con bọ cạp dài ít nhất cũng hơn ba mét, loài này từ đâu chui ra đây không biết, đơn giản là tổ tông bọ cạp, Trịnh Xá cẩn thận nhìn vào, bên trong ít nhất phải có bảy tám con nữa cũng to lớn như thế, hắn chỉ có thể gào lên:

-Khốn kiếp, Chủ Thần!

207. Mười Phút Đoạt Mệnh (2)

Trịnh Xá cầm Heat Hawk không biết nên làm thế nào, nếu phá vách tường thả đám bọ cạp này ra thì hắn cũng không nắm chắc có thể hạ được tất cả bọn chúng không. Hơn nữa, nhìn thân thể khổng lồ của chúng, bị đốt trúng thì không chỉ có trúng độc mà tuyệt đối là một nhát một lỗ, có sống nổi không còn phải xét.

Đồng thời từ sâu trong thông đạo cũng truyền đến tiếng bước chân rầm rập, vừa nghe đã biết là tiếng của đám quái vật trong Đội quân của thần Anubis. Trong lăng mộ này không biết có bao nhiêu con, chỉ cần họ hơi chần chừ một chút rất có thể sẽ bị vây giữa một biển quái vật. Đương nhiên, nếu như bốn phút còn lại trôi qua thì căn bản không Đội quân của thần Anubis ra tay, để lăng mộ sụp đổ cũng đủ chôn vùi tất cả rồi.

-Mẹ nó, chết là cùng! Mọi người, chúng ta đánh cược một ván xem!

Trịnh Xá quát lên, hắn lấy từ trong Nạp giới ra một quả lựu đạn siêu mạnh, rút chốt.

-Đánh cược? Cược cái gì?

Carnahan nhìn đám bọ cạp to lớn không ngừng đi tới đi lui chỗ lỗ hổng, ngây ngốc hỏi.

-Cược xem lăng mộ này có đủ vững chắc không?

Trịnh Xá rút chốt lựu đạn, dùng sức ném vào trong lỗ hổng, tiếp đó hắn cũng mọi người nằm rạp xuống. Ngay lập tức, từ phía sau truyền đến một tiếng nổ kịch liệt, vô số mảnh đá bắn vào lưng hắn, cùng lúc đó, cả lăng mộ cũng ầm ầm rung chuyển. Nhất thời, mọi người đều nín thở, phảng phất như chỉ sợ mình thở mạnh một cái là cả lăng mộ này sẽ sụp xuống. May mắn là chấn động cũng không kéo dài, chỉ có mấy cục đá từ trên trần rơi xuống, cuối cùng khi rung chuyển chấm dứt, tất cả lại thấy Trịnh Xá rút ra một quả lựu đạn nữa.

-Đừng đừng đừng, ngươi đừng có làm vậy! Chúng ta không muốn hủy diệt cả chỗ này! Yên tâm đi, trong vòng mười phút nhất định có thể lấy được vòng tay.

Carnahan phản ứng nhanh nhất, hoặc cũng có thể nói trực giác đối với nguy hiểm nhạy nhất, hắn vội vàng tóm chặt tay Trịnh Xá, rống lên.

Trịnh Xá vừa tức giận vừa buồn cười nói:

- Yên tâm đi, phía sau còn đường khác có thể rời khỏi đây, hiện tại chúng ta chỉ cần ngăn cản truy binh là được, ta cũng không muốn trước khi lấy được Vòng tay của thần Anubis lại gặp mấy thứ quỷ quái kia.

-Hơn nữa đã thử một lần rồi, ta không tin thêm lần nữa lăng mộ lại sụp đổ được, yên tâm đi.

Carnahan không còn cách nào, chỉ có thể theo những người còn lại chạy tới lỗ hổng bị phá nổ lúc trước. Thực tế, chỗ này đã biến thành một cái động lớn đen ngòm, bên trong chỗ nào cũng là xác bọ cạp cháy, mấy con bọ cạp khổng lồ đều tiêu tùng. Không chỉ như thế, căn phòng cũng bị phá hủy tan hoang, nhưng

http://tieulun.hopto.org

mọi người cũng không để ý, dán chặt vào vách tường, khi thấy Trịnh Xá cũng lao vào trong, tất cả lập tức nhắm mắt lại.

Một tiếng nổ kịch liệt lại vang lên, cùng với đó, lăng mộ lại một lần nữa rung chuyển, không lâu sau, khi tất cả yên lặng, mọi người mới mở mắt ra, nhất thời tất cả đều thở phào nhẹ nhõm. Evelyn tò mò nhìn ra ngoài cửa động nhưng chỉ thấy thông đạo phía sau đã hoàn toàn sụp đổ, nói cách khác, lúc này bọn họ đã bị vây trong lăng mộ này.

Carnahan chợt quay về phía Trịnh Xá nói:

- Xin ngươi đấy, chuyện ngươi nói nhất định phải là thật đó. Trong ngân hàng ta còn rất nhiều vàng chưa tiêu đến, dù thế nào cũng phải chờ ta kiếm mấy chục em ra bãi biển du lịch một chuyến đã.

Trịnh Xá cười hắc hắc nói:

- Cần nước sao? Đáp ứng luôn, lát nữa ngươi sẽ có nước....

Carnahan rùng mình một cái, hắn chẳng hiểu gì hết, quay sang hỏi O Connell đứng cạnh:

- Hắn nói vậy là có ý gì? Tại sao ta nói muốn đi biển hắn lại nói sẽ có nước?

O Connell nhún vai đáp:

- Ai mà biết được, bất quá ra biển thì hẳn là phải có nước mà.

Trịnh Xá mặc kệ bọn họ, hắn chỉ tới một vách tường không ngừng nhìn ngó cái gì đó, Evelyn vội vàng chỉ vào tường nói:

- Đúng rồi, chỗ này chắc phải có một cần gạt, gạt xuống thì bức tường này sẽ nâng lên, nhưng hình như cần gạt đã bị vụ nổ lúc nãy phá hủy...

Trịnh Xá cực kỳ lo lắng, hắn cũng bất chấp mọi thứ, vung búa hung hăng chém thẳng vào vách tường đá. Tiếng kim loại va chạm vang lên, bức tường dày dặc này làm bằng đá hoa cương cực kỳ kiên cố, Heat Hawk cũng chỉ tạo ra được một vết nứt trên mặt tường, cùng lúc đó, Evelyn kêu lên:

- Còn hơn một phút... Trịnh Xá! Thời gian không còn nhiều!

Trịnh Xá gào lên:

- Ta biết thời gian không còn nhiều! Ta biết... mọi người mau tránh ra.

Hắn vừa nói vừa quán nhập nội lực và năng lượng Vampire vào trong Heat Hawk. Lúc này hắn đã bắt đầu liều mạng, bất chấp cây búa này có thể chịu đựng được lượng lớn nội lực và năng lượng Vampire như vậy không, điên cuồng chém liên tiếp vào vách tường.

Nội lực và năng lượng Vampire hòa vào trong vũ khí quả nhiên làm tăng uy lực lên cực mạnh, chỉ thấy từng nhát bổ xuống đều chém rới một tảng đá hoa cương lớn, hơn nữa kim sắc quang mang do nội lực và năng lượng Vampire kết hợp càng nhanh chóng ăn mòn đá. Sau mười búa, bức tường đá hoa cương dày đặc không ngờ đã bị phá ra một lỗ lớn, đến lúc này, Trịnh Xá mới ngừng lại thở hồng hộc. Khi hắn quay về phía sau, lại thấy mọi người đang nhìn hắn với ánh mắt không thể hiểu nổi.

-Mẹ kiếp, ngơ ngẩn cái gì? Chẳng lẽ còn muốn ta cõng các ngươi chạy nữa sao? Rút cuộc còn bao nhiêu thời gian?

Evelyn sửng sốt, vội vàng nhìn đồng hồ đeo tay, vẻ mặt lập tức trắng bệch, nói:

- Chỉ còn mấy chục giây, ít quá, ta không xem nổi....

Trịnh Xá không chút nghĩ ngợi, liều mạng chạy vào trong, không bao lâu sau phía trước quả nhiên xuất hiện một cánh cửa đóng chặt, trên cửa là một khóa mật mã Ai Cập cổ. Mà Evelyn vừa tiến vào trong thông đạo, lập tức ngây ngẩn cả người, nàng ngây ngốc nhìn bốn phía xung quanh, hơn nữa còn lộ ra vẻ kinh hãi như nhìn thấy gì đó.

Trịnh Xá lập tức quát lớn:

http://tieulun.hopto.org

- Evelyn, mau nói cho ta biết xoay kiểu gì, không tự ngươi mở đi, nhanh lên, chúng không còn nhiều thời gian đâu!

Evelyn phảng phất như không hề nghe thấy, vẫn ngây ngốc đứng tại chỗ, thậm chí bắt đầu cầm cây đuốc khua khoắng lung tung, dọa cho O Connell đứng cạnh vội vàng tóm lấy nàng hỏi:

- Sao vậy? Đã xảy ra chuyện gì? Evelyn, em không sao chứ?

Trịnh Xá càng lúc càng cấp bách, lúc này chỉ còn có mấy chục giáy, hắn sao có thừa thời gian chờ Evelyn tỉnh táo lại từ từ mở mật mã trên cửa... Vì thế, hắn lập tức lấy Ngọn giáo của thần Osiris ra.

"Ném xiên xuống đất, như vậy sau khi phá cửa sẽ không làm hỏng vật bên trong.... Tới đi!"

Trịnh Xá nghiến chặt răng, hắn vung ngọn giáo lên, không ngừng quán chú nội lực và năng lượng Vampire. Từng giây trôi qua, trong lòng hắn càng lúc càng khẩn trương, khi Ngọn giáo của thần Osiris bắt đầu lóe lên quang mang kim sắc, hai mắt hắn đã biến thành mờ mịt, trong chốc lát dã tiến vào trạng thới mở cơ nhân tỏa. Tiếp đó, Trịnh Xá hung hăng ném thẳng cây giáo tới trước.

Một tia chớp màu vàng bắn thẳng vào cánh cửa đá, phảng phất như đao chém gỗ mục, dễ dàng xuyên vào lớp đá hoa cương. Không đợi mọi người phục hồi tinh thần, một đạo quang mang kim sắc bùng lên, không có tiếng nổ, không có chấn động, cánh cửa dễ dàng bị phá tung, Ngọn giáo của thần Osiris yên lặng cắm dưới đất, giống như nó vốn vẫn nằm tại đó.

Trịnh Xá không thèm để ý tới chuyện gì khác, toàn lực lao vào trong lỗ thủng, đưa tay vồ lấy cái hộp nhỏ trên bàn, nhẹ nhàng mở ra. Bên trong quả nhiên có một chiếc vòng tay màu vàng, hắn không chút nghĩ ngợi lập tức cầm vòng tay lên, bàn tay vừa chạm vào chiếc vòng, thanh âm trang nhiêm của Chủ Thần lập tức truyền tới.

"Hoàn thành chi tiết kịch tình trước thời hạn, lấy được vật phẩm kịch bản Vòng tay của thần Anubis, sau khi giết chết Vua bọ cạp có thể triệu hồi Đội quân của thần Anubis, số lượng sử dụng gấp 50 lần số xác ướp thị vệ người sử dụng có thể triệu hồi. Trong vòng 60 ngày nếu không giết chết Vua bọ cạp, người nắm giữ vật phẩm sẽ bị xóa bỏ. Được thưởng 4000 điểm, hai chi tiết kịch tình cấp C..."

Trịnh Xá vuốt ve chiếc vòng tay vàng lạnh lẽo, hắn nhìn mấy người đang từ cửa động đi tới, đau khổ nói:

- Nhiệm vụ hoàn thành, tạm thời chúng ta coi như an toàn, phù....

-Tạm thời coi như an toàn?

Carnahan vừa chạy vào trong lập tức thở hồng hộc, lúc trước hắn chạy nhanh nhất, nhưng vừa nghe tới hai chữ an toàn là lập tức yếu ớt nhất, chỉ kịp nói ra một câu là như hư thoát.

Trịnh Xá cười khổ, hắn cất vòng tay vào trong Nạp giới rồi vứt cái hộp cho Evelyn nói:

- Xem xem phía trên viết những gì.

Evelyn kỳ quái nhận lấy chiếc hộp, nàng lẩm bẩm đọc văn tự Ai Cập cổ phía trên:

- Kẻ động tới Vòng tay của thần Anubis chắc chắn sẽ táng thân trong dòng nước... Ý của ngươi là?

Trịnh Xá cười khổ nhìn mấy người còn lại gật đầu nói:

- Không sai, chỗ này chính là một cơ quan, chỉ cần nhấc vòng tay của thần Anubis lên là một cửa quay sẽ mở, bên kia cửa là.... Mười mét dưới đáy sông Nile...

Tất cả đều sững sờ, Carnahan chỉ kịp gào lên:

- Trịnh Xá, ta phải ăn thịt ngươi....

-Đừng chửi ta, chửi Chủ Thần ấy.

Trịnh Xá cười khổ nhìn về phía vách tường nước sông đang ào ạt phun ra....

http://tieulun.hopto.org

208. Mười Phút Đoạt Mệnh (3)

Theo nước sông ập vào bên trong, một vách tường hoa cương cũng tự động mở ra, Trịnh Xá nghe thấy rõ ràng, hắn vội vàng gọi mọi người:

- Tất cả mau chạy đi, thông đạo ra ngoài đã mở.... O Connell, bế bà xã ngươi chạy thôi!

Trong lúc nói, Trịnh Xá đã chạy ra khỏi lỗ hổng trước tiên, quả nhiên ra ngoài liền nhìn thấy một lối đi mới mở ra bên cạnh, hắn không chút nghĩ ngợi gì lập tức lao vào trong. Đột nhiên, hắn còn chưa kịp có phản ứng, vai trái đã đau đớn kịch kiệt, rồi tê dại đi, mãi đến lúc này hắn mới thấy rõ, trong thông đạo có một con bọ cạp lớn đến ba mét, vai trái hắn chính là bị cái đuôi của nó đâm trúng, cả cánh tay nhất thời tê liệt.

-Khốn kiếp

Trịnh Xá không kịp chuyển Heat Hawk từ tay trái sang, hơn nữa phía sau còn mọi người cùng hồng thủy ào tới, hắn không thể lùi lại dù chỉ một bước, vì thế chỉ có thể cố toàn lực thôi động nội lực và năng lượng Vampire bùng phát hồng viêm có ẩn chứa những tia kim sắc ra. Tiếp đó hắn liều mạng lao tới chỗ bọ cạp, mặc cho cái đuôi của nó cắm chặt trên vai, Trịnh Xá gầm lên một tiếng, con bọ cạp khổng lồ lập tức bị thiêu đốt sạch sẽ, lớp giáp bên ngoài tan vỡ, có thể thấy uy lực của hồng viêm mang theo những tia kim sắc này mạnh đến mức nào.

Sau khi mọi người chạy vào thông đạo chỉ kịp thấy một con bọ cạp cực lớn đang cong người chắn đường, không đợi họ kịp lên lên, hồng thủy phía sau đã đẩy thẳng tất cả vào sâu phía trong. Trôi đi một đoạn, tất cả tuyệt vọng nhìn về phía trước, chỗ đó cái gì không có lại có một bức tường dày đặc, nhất thời tất cả đều trầm mặc.

Trịnh Xá biết sau vách tường này chính là đại sảnh lăng mộ, theo kịch bản trong phim chỗ này do con trai Evelyn vô ý làm đổ mấy cây cột trong đại sảnh, sau đó đập vỡ tường. Nhưng hiện tại kịch bản đã hoàn toàn thay đổi, đến con trai Evelyn cũng còn chưa sinh ra, nhất định phải tìm biện pháp khác.

Hắn lại một lần nữa lấy Ngọn giáo của thần Osiris ra, trong thời gian ngắn liên tục sử dụng cây giáo này hai lần, năng lượng Vampire và nội lực đã tiêu hao rất nhiều. Mặc dù vậy, hiện tại cũng chẳng còn cách nào khác, mắt thấy bức tường đã càng lúc càng gần, Trịnh Xá chỉ có thể cắn răng, bắt đầu không ngừng vận chuyển năng lượng Vampire và nội lực trong cơ thể, không ngừng liều mạng quán nhập hai loại năng lượng vào Ngọn giáo của thần Osiris. Khi mọi người còn cách vách tường chưa tới mười mét, Trịnh Xá vừa vặn ném thẳng mũi giáo tới, nhất thời một đạo kim quang lóe lên, trên tường xuất hiện một lỗ tròn rộng hai mét, còn mọi người thì bị dòng nước đẩy bắn ra ngoài rơi thẳng xuống đất.

Dòng nước từ trong cửa động phun ra một hồi lâu cuối cùng cũng dừng lại, có lẽ cánh cửa sập đã đóng lại. Tất cả nằm ngửa dưới đất không hề nhúc nhích, chẳng ai có ý dậy xem xét xung quanh, mặc kệ chỗ này dơ bẩn thế nào, bởi vì mọi người đã chẳng còn tinh lực mà nói chuyện, thậm chí cũng chẳng nghĩ đến chuyện di động..... Có thể tìm được đường sống từ chỗ chết, cảm giác này so với trúng số độc đắc mười lần còn mãnh liệt hơn, chí ít cũng phải cảm ơn ông trời.

Ardeth yên lặng nằm dưới đất, đến khi hắn đưa tay phủi một con bọ cạp chạy qua mới vô tình phát hiện cả cánh tay Trịnh Xá đã sưng phồng lên, chuyển sang màu đen thui, còn Trịnh Xá thì đang khó nhọc lấy túi không gian từ trong lòng ra. Hắn vội vàng chạy tới cạnh Trịnh Xá, đưa tay lấy túi không gian ra, tiếp đó Trịnh Xá lấy từ bên trong một ống tiêm, cắm thẳng vào cánh tay đang sưng tướng kia. Sau khi thuốc được tiêm hết vào người, Trịnh Xá mới thở phào một hơi.

-Mẹ nó, xui thế không biết, vừa tiến vào thông đạo đã bị con bọ cạp ấy cắn trộm, đốt trúng cánh tay. Cũng may là ta có mang thuốc giải độc theo, nếu không lần này chết chắc rồi.

Trịnh Xá cảm thán nói, trong lúc hắn nói chuyện, cánh tay đã từ từ xẹp xuống, vô số máu đen từ chỗ vết thương trên vai trào ra. Ardeth phản ứng rất kịp thời, vội vàng rút chủy thủ rạch mấy nhát trên tay Trịnh Xá, tùy ý để máu đen chảy ra ngoài.

Công biết đến cùng đã chảy bao nhiêu, chỉ thấy dưới đất có cả một vũng máu đen lớn, cánh tay sưng phồng của Trịnh Xá đã khôi phục như bình thường, chỉ có nhìn tay hắn đỏ hồng, giống như vừa nhúng qua nước sôi.

http://tieulun.hopto.org

-Độc tính mạnh thật, may mà người bị đâm trúng là ta, với tố chất thân thể ta không ngờ cũng phải có thuốc giải độc mới chống đỡ được...

Trịnh Xá thở phào, những người còn lại cũng ngồi dậy, Carnahan vuốt vuốt quần áo ướt sũng nước nói:

- Maoh hiểm lần này chẳng thú vì gì cả, trước kia tốt xấu gì cũng được mấy món mang về, lần này ngoài nước ra chẳng vớ được thứ gì cả.

Trịnh Xá cười hắc hắc nói:

- Ai nói không được đồ tốt? Vòng tay của thần Anubis chính là bảo vật... Dù ta nói ngươi cũng không hiểu, nhưng nếu đoạt được kho báu của Vua bọ cạp, người có thể tìm thấy ở đó một viên kim cương cực lớn, khối kim cương này so với bất cứ vàng bạc nào cũng trân quý hơn nhiều, ha ha ha....

Carnahan lập tức hứng thúc, hưng phấn hỏi:

- Kim cương? Kim cương lớn chừng nào? Có to như viên đạn không? Không, vậy to quá, có to bằng đầu ngón tay út không?

Trịnh Xá đưa tay đo đo nói:

- To như quả bóng đá, có lẽ còn lớn hơn. Ha ha ha, đó chính là viên kim cương khổng lồ duy nhất trên thế giới này!

Carnahan lập tức ỉu xìu nói:

- Ngươi lại đùa ta rồi, đámh chết ta cũng không moi ra viên kim cương lớn như thế, trong truyền thuyết còn có thể nhưng thế giới hiện thực thì kiếm đâu ra?

Trịnh Xá cười nói:

- Xin lỗi à, sự tích Vua bọ cạp vốn chính là truyền thuyết.... Có gì nói sau, chúng ta quay lại khí cầu trước đã, ở đây mãi ta thấy buồn nôn quá, chẳng lẽ mọi người thích khung cảnh chỗ này sao?

O Connell bế Evelyn lên, hắn cười ha ha nói:

- Lần này em đã thấy mạo hiểm đáng sợ chưa? Xem ra lần sau em không chạy loạn theo bọn anh được đâu, đã biết chưa? Quay lại Hamunaptra, chờ bọn anh mạo hiểm xong sẽ về, biết không?

Vừa nói hắn vừa theo Trịnh Xá ra khỏi lăng mộ.

Evelyn lại mỉm cười lém lỉnh:

-Không phải đã có anh rồi sao.... Em không muốn chôn chân một chỗ lo lắng cho anh. Hì hì, lần này nguy hiểm như thế mà chúng ta vẫn an toàn vô sự, sau này mạo hiểm chỉ cần cẩn thận chút là được mà.

Trịnh Xá vừa nghe họ nói vừa cười khổ, nói thật, chính hắn cũng không dám đảm bảo đi tìm Vua bọ cạp có an toàn không, vạn nhất Chủ Thần lại đột nhiên cho mấy cú ngoài ý muốn. Hơn nữa, lần trước Chủ Thần đã thông báo tăng độ khó lên đến mức cao nhất, nếu thất sự như vậy đi tìm kho báu Vua bọ cạp cũng có thể có độ khó tối đa, một minhg hắn có thể hoàn thành không?

Ngẫm nghĩ một chút, mới tìm Vòng tay của thần Anubis đã khó khăn kinh thiên động địa như vậy, chưa cần tính đến chuyện tiến vào kịch bản The Mummy Returns sơm, độ khó tăng lên đến mức tối đa, hiện tại hắn không có đồng đội hỗ trợ, mấy người O Connell có lẽ rất mạnh so với người bình thường, nhưng đối với tiểu đội luân hồi, trình độ bọn họ chỉ ở mức tân nhân. Tính mạng của hắn chỉ còn lại sáu mươi ngày, đúng là chuyện này tiếp chuyện kia, bắt đầu từ lúc đi tìm vòng tay, phải hoàn thành kịch bản trong mười phút, sau đó trong vòng 60 ngày giết chết Vua bọ cạp, hắn cản bản không có cơ hội đổi ý, mà.... đây chính là chuyện Phục chế thể đã trải qua sao? Khó trách hắn lại cường đại như vậy....

Chờ mọi người trở về khí cầu đầy đủ, Trịnh Xá mới cẩn thận nói:

- Mọi người, việc tìm kiếm vua bọ cạp để một mình ta đi là được rồi, chỗ đó rõ ràng là quá nguy hiểm, ta không thể để tất cả đều mạo hiểm... Từ chuyện lần này có thể thấy, đi cùng với ta chỗ bằng phẳng sẽ biến thành gập ghềnh, chỗ hơi gập ghềnh sẽ biến thành hiểm cảnh, thực lực của ta mạnh hơn mọi người rất

http://tieulun.hopto.org

nhiều, nếu như cả ta cũng chết tạo đó thì tất cả chắc chắn không thể còn sống trở về. Vì thế, chuyện tìm kiếm Vua bọ cạp để một mình ta gánh vác thôi.

Nhất thời mọi người đều sững sờ, Ardeth là người đầu tiên nói:

- Như vậy không được, dù không trợ giúp được cho ngươi ta cũng phải cùng ngươi đối mặt với hắn. Bởi vì một khi người khiêu chiến thất bại ta phải nhanh chóng báo lại cho tộc nhân, sau đó dùng lực lượng của chúng ta gánh vác việc tiêu diệt hắn. Dù nguy hiểm trùng trùng nhưng ta nhất định phải theo ngươi đi tìm Vua bọ cạp.

Trịnh Xá cảm kích nhìn Ardeth, hắn biết Ardeth nói sự thật nhưng tình huống này hắn không cần tự mình đi, dù sao cũng là tộc trưởng, tùy tiện phái một số người là được. Nguyên nhân lớn nhất mà Ardeth không nói ra chính là hắn muốn hỗ trợ chiến hữu của mình.

Carnahan chần chờ một chút rồi cũng nói:

- Mẹ kiếp, dù thế nào ta cũng muốn được thấy viên kim cương to bằng hai quả bóng đá, tóm lại một câu, chỉ cần được nhìn thấy dù có chết ta cũng cam lòng...

-.... Thật xin lỗi, ta nói kim cương to bằng một quả bóng đá mà?

Trịnh Xá phất phất tay, bất quá trong lòng hắn thật sự rất cảm động.

O Connell cũng gật đầu nói:

- Lúc trước đã đáp ứng nhất định sẽ trợ giúp ngươi, nên cứ yên tâm đi, ta sẽ cũng ngươi đi tìm kho báu của Vua bọ cạp... Cùng đi, cùng về!

Evelyn đang muốn nói lại bị O Connell trừng mắt nhìn, nàng nghĩ ngợi một chút, rồi giảo hoạt nói:

- Như vậy đi, em không cùng mọi người tiến vào trong kim tự tháp, nhưng ít nhất cũng để em ở lại khí cầu nhìn tất cả hành động..... Em xin anh mà, cho em nhìn một chút thôi....

Trịnh Xá và Carnahan nhìn vẻ mặt lưỡng lự của O Connell, hai người cùng lắc đầu, lẩm bẩm.

-Ôi, đàn ông....

209. Chuẩn Bị Bắt Đầu (1)

Mọi người lại cưỡi khí cầu bay về thành phố của người chết Hamunaptra, dù sao thì lần thám hiểm lăng mộ này đã khiến tất cả thật sự kinh hoàng, chẳng những người đầy thương tích mà mọi người còn đều phải nghỉ ngơi lấy sức mới có thể tiếp tục mạo hiểm. Dù sao thì mười phút định mệnh trong lăng mộ đã khiến tinh thần cả bọn căng như dây đàn, giờ ngồi bình tĩnh suy nghĩ lại, mọi người đều thấy là phải nghỉ ngơi thật thoải mái một phen.

Điểm này cả Trịnh Xá cũng không thể phản đối, dù sao thời gian để giết Vua bọ cạp vẫn còn tới 60 ngày, mà ở trong phim thật, bọn họ chỉ cần có bảy ngày mà thôi, cho nên hắn cũng cảm thấy không nên quá nóng vội, ngộ nhỡ lại bị Chủ Thần chơi khăm, tạo thêm tình huống mới, thì hắn thật sự ngay cả muốn khóc cũng không xong.

-Ngọn giáo của thần Osiris này đúng là bảo bối, uy lực thật lớn, hơn nữa sử dụng cũng rất tiện, chỉ có mỗi lần phóng ra là phải tự mình đến nhặt lại, bất quá tại Chủ Thần không gian có thể hoán đổi một cái đạo cụ phụ trợ cấp C, hình như tên là đồ thu hồi tên là có thể triệu hồi ngọn giáo bay về. Lúc trở về nhất định phải nghiên cứu thật kỹ tại Chủ Thần không gian để đổi đạo cụ phụ trợ này mới được.

Trịnh Xá dựa vào thành khí cầu, vừa nhìn sa mạc mênh mông vừa lẩm bẩm.

-Chủ thần? Đó là cái gì vậy?

Tiếng của Carnahan vang lên cạnh Trịnh Xá, hắn đang cầm một chai rượu tequila vừa uống vừa nói.

Trịnh Xá quay đầu nhìn, cười nói:

http://tieulun.hopto.org

-Không sao chứ? Ngươi và em gái ngủ mê mệt từ hôm qua cho tới sáng nay ..... Đã khoẻ hẳn chưa?

Carnahan cười ha hả, vỗ vỗ vai hắn nói:

-Không có việc gì, không có việc gì, chỉ là đã lâu không trải qua tình cảnh hiểm nghèo như vậy, đột ngột đối diện chắc chắn là thấy chưa quen, chỉ vài lần là ổn ngay ấy mà, yên tâm đi, ha ha.....

Trịnh Xá kinh dị nhìn y nói:

-Ngươi còn muốn thử thêm vài lần nữa à?

Carnahan vội vàng xua tay:

-Ặc, đùa thôi đùa thôi, ngươi đừng tưởng là thật chứ.....

Trịnh Xá cũng cười ha hả, hắn cho tay vào trong ngực lấy ra một điếu thuốc đưa cho Carnahan, tự mình cũng châm một điếu, vừa hút vừa nói:

-Lần này thật sự là khó cho các ngươi, kỳ thật cuộc mạo hiểm này chỉ một mình ta đi là được. Chỉ là ta không tinh thông văn tự Ai Cập cổ, tuy rằng có thể mô phỏng Tề Đằng Nhất nhưng là cũng chỉ có thể vận dụng linh hoạt những chữ hắn đã dạy ta mà thôi, mà nếu như vậy thì ..... Ôi.

Carnahan cũng châm thuốc hút, y vừa kéo một hơi đã ngạc nhiên nói:

-Thuốc thơm thật. Cái kiểu mô phỏng gì gì đó của ngươi ta không biết, dù sao ngươi cũng không phải người của thế giới này, nhưng cũng là dạng người thích mạo hiểm. Thực lòng mà nói, từ lần trước thám hiểm ở Hamunaptra, ta cảm thấy hình như chúng ta thiếu thiếu cái gì đó ...

Trịnh Xá vỗ vai hắn:

-Là thiếu kho báu tìm được khi thám hiểm đúng không? Ha ha, lần này thật cám ơn các ngươi, nếu không thì một mình ta thật không biết nên làm thế nào mới tốt nữa.....

Lúc này Carnahan cũng hứng thú, hắn vừa nhìn về phía trước vừa nói:

-Không cần cảm ơn. Bất quá trong kho báu của Vua bọ cạp, thật sự có một viên kim cương to bằng ba quả bóng đá sao? Quả là khiến người ta chờ mong đó.

-..... Ngại quá, ta nói là chỉ to bằng một quả thôi mà?

Dù sao đi nữa mọi người cũng đã thuận lợi trở về thành phố của người chết Hamunaptra, tại đó công việc khai quật hiển nhiên là vẫn rất thuận lợi, được bộ tộc Medjai hỗ trợ, dù là bên trong sa mạc cũng không lo đồ tiếp tế đến không kịp, hơn nữa thổ phỉ trên sa mạc cũng không dám tấn công đoàn thi công. Tóm lại, tất cả mọi người toàn lực một lòng tiến hành khai quật, lúc bọn Trịnh Xá quay về thì tầng thứ hai đã được khai mở rất nhiều.

-... Nhưng chúng tôi cũng gặp một chút nguy hiểm, ví dụ như hôm qua có một gã công nhân đào phải một con bọ hung, lòng bàn tay trái hắn lập tức bị cắn nát, may mắn là con bọ ấy bỏ đi, bằng không công nhân này rất có thể sẽ bị bọ hung chui vào trong bụng....

Một trưởng lão báo cáo với Ardeth Bay tình hình công việc mấy ngày qua, bất quá khi nói đến con bọ thánh này, nhất thời trên mặt lão lộ ra vẻ kinh hãi.

Trịnh Xá vỗ vỗ trán, vội vàng nói:

-Đúng rồi, điểm này là ta không suy nghĩ cẩn thận. Thế này đi, nhờ viện trưởng ở Cairo mua một ít súng phun lửa. Đây là tầng thứ hai phải không? Khi đào đến những tầng mấy tầng dưới, rất có thể sẽ xuất hiện vô số bọ hung, vì thế khi đó nhất định phải dùng súng phun lửa để đối phó chúng.. Mặt khác khẩn trương khai quật vách núi chỗ có thần tượng, Cuốn sách của Amun-Ra bị rơi ở phía đó. Ngoài ra, về sau phải cẩn thận bảo vệ tế đàn cho hoàn hảo, dù có phá hủy hoàn toàn nơi này cũng phải bảo tồn tế đàn. Tóm lại, trong những ngày chúng ta rời đi, nhớ là phải cẩn thận bảo tồn hai thứ, một là tế đàn, hai là cuốn sách Amun-Ra, nhớ kỹ đó.

Trưởng lão kia tự nhiên là gật đầu liên tục, Trịnh Xá nghĩ nghĩ một chút rồi lại nói với Ardeth:

http://tieulun.hopto.org

-Ngươi có thể giúp ta tìm một số đồ vật không? Ta cần thuốc nổ, thật nhiều thuốc nổ..... Đúng rồi, nếu các ngươi cũng muốn đi tìm tìm bảo tàng Vua Bò Cạp, ta cảm thấy các ngươi không phải cũng nên mang một chút vũ khí sao?

Ardeth cười đáp:

-Yên tâm đi, bằng hữu của ta, ta đã yêu cầu làm tộc nhân mang đến rất nhiều vũ khí, về phần thuốc nổ cũng tuyệt đối không thành vấn đề. Đương nhiên, uy lực của thuốc nổ so với lựu đạn của ngươi thì chắc chắn là yếu hơn nhiều.

Trịnh Xá cười cười không nói thêm gì nữa, chỉ để lại Ardeth ở lại sắp xếp công việc cho các tộc nhân, hắn trở về lều của mình nghiên cứu Ngọn giáo của thần Osiris và Vòng tay của thần Anubis. Lần này tiến vào thế giới The Mummy, hai món vật phẩm kịch bản này chính là thu hoạch lớn nhất, không cần nói cái khác, giá trị của Ngọn giáo Osiris tuyệt đối không thấp hơn những loại vũ khí ma pháp truyền thuyết cấp B.

Uy lực Ngọn giáo của thần Osiris hoàn toàn phụ thuộc vào năng lượng Vampire và nội lực của hắn, nói cách khác, vũ khí này khác hẳn những loại súng đạn khác mà hắn có. Thực lực của hắn càng mạnh, uy lực của ngọn giáo này sẽ càng mạnh, lần trước hắn chỉ cần quán chú năm thành năng lượng Vampire cùng với năm thành nội lực là đã có thể phóng ngọn giáo ra xa hơn ngàn mét, phạm vi uy lực cũng đạt tới gần mười mét, nếu hắn truyền tất cả Vampire năng lượng cùng nội lực vào ngọn giáo thì uy lực của nó không phải sẽ tăng gấp bội sao?

Một món vật phẩm kịch tình khác là Vòng tay của thần Anubis, chỉ cần giết chết được Vua bọ cạp là có thể dùng nó để triệu hồi Đội quân của thần Anubis, số lượng triệu hồi gấp năm mươi lần số xác ướp thị vệ. Với năng lượng Vampire hiện tại hắn có thể gọi về tổng cộng sáu xác ướp thị vệ, mà đó là phải dốc toàn lực mới đạt được, trước đây hắn cũng đã từng thử qua, là sau khi sử dụng ma pháp để triệu hồi sáu xác ướp, nếu sử dụng ma pháp triệu hồi khác thì sáu thị vệ đều biến mất, lại xuất hiện sáu thị vệ khác. Nói cách khác là hắn không thể triệu hồi xác ướp thị vệ nhiều lần để tạo thành một quân đoàn rồi đem quân đoàn đó càng quét trong phim được, tình huống như vậy trước đây rõ ràng không có khả năng xảy ra, nhưng giờ đây hắn đã có vòng tay Anubis thì thế nào?

Đội quân gồm ba trăm quái vật của Anubis, loại quái vật này thân cao gần ba mét, tay cầm trường đao khổng lồ, lực phá hoại cùng sức chiến đấu tuyệt đối là kinh khủng hơn xác ướp thị vệ rất nhiều, hơn nữa có thể triệu hồi ba trăm con cùng lúc. Nói cách khác, chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ để có thể sử dụng vòng tay này, sức chiến đấu của toàn đội có thể gia tăng đến mức đáng sợ trong chớp mắt, ít nhất là không phải sợ hãi cái gì trong rất nhiều phim kinh dị.

Đương nhiên nhiên có thể đoán được là nếu vật phẩm kịch bản này có uy lực lớn như thế, thì độ khó của nhiệm vụ phải hoàn thành lần này cũng sẽ cực kỳ khủng bố.

Trịnh Xá cẩn thận vuốt ve hai món vật phẩm, đột nhiên trong lòng chợt động, vội vàng nhìn kỹ thì hoa văn trên bề mặt hai vật phẩm, trên hai vật phẩm có khắc vô số ký hiệu kỳ lạ và phù chú thần bí, trong đó một ít phù chú Trịnh Xá từng thấy trên tấm bùa hộ mệnh. Hắn từ từ đưa nội lực cùng năng lượng Vampire quán chú vào Ngọn giáo Orisis, nội lực cùng năng lượng Vampire cũng chậm rãi vận hành trên bề mặt những ký hiệu và phù chú này, phảng phất như có một dòng nước chảy qua, đến sau đó, ngọn giáo mới chớp động, phát ra hào quang màu vàng, đây đại khái chính là nguồn năng lượng mà từ đó phát ra uy lực ném của ngọn giáo.

Trịnh Xá chợt nhớ lại một câu mà Sở Hiên đã từng nói, thời viễn cổ thật sự rất có thể có một số ít nhân loại đã tiến hóa và tạo ra Chủ Thần, mà nếu như vậy thì bọn quái vật trong phim kịnh dị này có thể chính là kẻ thù mà nhân loại viễn cổ đã gặp phải. Như vậy ngọn giáo và vòng tay này rất có thể là những vũ khí hay vật phẩm mà bọn họ từng tạo ra, giống như là Hoa Hạ thời cổ đại từng có truyền thuyết tiên nhân chế khí vậy, chỉ là sử dụng những phương pháp và l ý thuyết khoa học kỹ thuật khác nhau, lấy những ký hiệu thần bí và những phù chú điêu khắc để chế tạo ra vật phẩm..... Nói cách khác, Ngọn giáo của thần Osiris hoặc Vvòng tay của Anubis đều có thể đã đươch chế tạo ra.

-Mẹ nó, nếu thật sự như vậy thì khủng bố quá? Thành viên trong đội mỗi người cầm một ngọn giáo, tay đeo vòng tay, trước tiên triệu hồi mấy ngàn quân đội Anubis, sau đó mỗi người cầm trường mâu ném ra. Cứ như vậy thì cho dù địch nhân có mạnh mẽ đến bao nhiêu đi nữa thì cũng vô dụng, ha ha .....

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cười tự giễu, chính hắn cũng biết suy nghĩ này của mình hoàn toàn không có khả năng. Chuyện khác không nói, chỉ nội việc hiểu rõ những ký hiệu cùng các phù chú thần bí này đã đủ khiến hắn bó tay, nếu Tề Đằng Nhất còn sống thì may ra, có lẽ nam nhân này có thể nhận ra chút ít k ý tự, sau đó dựa vào năng lực phân tích cường hãn của Sở Hiên cùng với kiến thức và năng lực chế tạo của hắn thì có lẽ có được chút ít hy vọng. Nhưng nếu để hắn tự tay chế tạo Ngọn giáo của thần Osiris cùng Vòng tay của thần Anubis rất có thể là đến cả khâu đúc vàng cũng không xong.

-Mặc kệ, thế nào cũng phải hồi sinh mọi người, thực lực của mình ta thật sự là.... Sở Hiên, trước tiên hồi sinh ngươi đã, ngàn vạn lần đừng từ chối ta.... Cho ta mượn sức mạnh của ngươi đi!

Trịnh Xá đem hai vật phẩm kịch bản để vào trong Nạp giới rồi đi ra khỏi trướng bồng, hướng về công trường tại Hamunaptra đang khai quật với khí thế ngất trời, từ từ đi tới....

210. Chuẩn Bị Bắt Đầu (2)

-Đúng vậy, chiếu theo tiến độ này, nhiều nhất là một tháng chúng tôi có thể đào đến tế đàn hoặc đến vị trí tượng thần, chỉ là..... Yêu cầu của ngài quá hà khắc, một vách núi sâu đến mấy chục mét, kể cả chỉ rộng có nửa mét thôi thì trong vòng hai tháng làm sao có thể xong được? Trừ phi dùng thuốc nổ, nếu không chúng tôi không có cách nào nhanh chóng khai quật đến vách núi đen đó được.

Một gã chỉ huy công trình khai quật bất đắc dĩ nói với Trịnh Xá.

Trịnh Xá cũng biết là khai quật một miệng vực sâu mấy chục mét, thậm chí có thể là hơn trăm mét, nếu không dùng thuốc nổ thì không dễ dàng chút nào. Nhưng mà dưới đó có Cuốn sách của Amun-Ra, nếu thật sự dùng thuốc nổ, lỡ khiến sách cổ bị phá hỏng thì hỏng hết, đó là chuyện hắn tuyệt đối không cho phép. Vì thế hắn lập tức nghiêm giọng nói:

-Trước giờ ta vẫn nói là phải tìm cho ra một quyển sách cổ chôn vùi trong di tích này, những chuyện khác ta không quan tâm, các ngươi cần công cụ gì ta sẽ mua thứ tốt nhất, các ngươi cần đồ tiếp tế ta sẽ mang thịt ngon, cá tươi đến, các ngươi cần rượu ta liền cho người đi mua thứ rượu ngon nhất Châu Âu. Cần đàn bà sao? Ta thậm chí có thể cho người sắp xếp một đám kỹ nữ đến đây phục vụ các ngươi. Nhưng ta cảnh cáo các ngươi một lần nữa, nếu vì đẩy nhanh tốc độ mà sử dụng thuốc nổ hay những phương pháp thô bạo khác làm sách cổ ở bên dưới bị hỏng.... Ta nhất định bắt tất cả các ngươi đền mạng!

Công trình sư lau mồ hôi trán, đối với yêu cầu vô lý này của Trịnh Xá, hắn nhất thời cũng không dám nói thêm điều gì, thật ra không phải vì lúc này Trịnh Xá khí thế bức nhân mà quan trọng hơn là mấy ngày nay hắn cũng thấy người của bộ tộc Medjai, vàng bạc châu báu đào ra càn lúc càng nhiều, nhân số bộ tộc xuất hiện tại Hamunaptra cũng ngày càng đông. Hơn thế nữa bọn họ còn mang theo rất nhiều súng ống đạn dược, cách đây không lâu cũng có công nhân định ăn trộm vàng bạc đào lên nhưng sau khi bị bắt giữ liền biến mất giữa sa mạc hoang vu, không ai còn thấy y xuất hiện nữa, vì vậy công trình sư tuyệt không dám hoài nghi những lời Trịnh Xá vừa nói.

Công trình sư lau mồ hôi nói:

-Tôi hiểu, mong ngài cho chúng tôi thời gian chừng hai tháng, bắt đầu tính từ hôm nay..... Mặt khác mong ngài cấp thêm cho nhóm công nhân này thù lao gấp ba lần. Nếu bọn họ không liều mạng thì chắc chắn là trong hai tháng căn bản không thể đào đến chỗ đáy vực. Ngoài ra, tôi còn cần một ít công cụ máy móc mới, mấy thứ này không bán tại Ai Cập, nếu đến Châu Âu mua thì mất khoảng một tháng là có thể về tới. Khi đó có thể chúng tôi cũng đã đào đến gần vách đá rồi.....

Trịnh Xá gật đầu:

-Ta hiểu, ta sẽ tăng gấp mười thù lao cho các tất cả công nhân ở đây, chỉ cần các ngươi có thể hoàn thành trong hai tháng, chỉ cần ta có thể lấy được Cuốn sách Amun-R ... Có mang tiền đem theo không?

Trịnh Xá quay lại hỏi Ardeth Bay đang đứng bên cạnh.

Ardeth gật gật đầu, hắn vỗ vỗ tay, lập tức từ bên ngoài trướng bồng có vài người áo đen đi vào, người nào trong tay cũng cầm một túi lớn. Tiếp đó, bọn họ mở túi rồi trút ra cơ man nào là vàng thỏi cùng tiền giấy,

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá chỉ vào đống vàng và tiền trên mặt đất nói:

-Vàng thỏi, đô la Mỹ, bảng Anh, frăng Pháp, các ngươi muốn thứ gì ta cũng có thể ban cho thứ đó! Nhưng là, trong thời gian quy định phải tìm bằng được Cuốn sách của thần Ra cho ta!

Đợi cho công trình sư mang đống vàng rời đi, Ardeth cười khổ nói:

-Phương đông các ngươi có câu ngạn ngữ, cứ trọng thưởng tất có dũng phu, xem ra đám công nhân cũng bắt đầu liều mạng rồi, hoàn thành vụ này đại khái cũng đủ để họ sống sung sướng một thời gian.

-Không sao cả, ở thế giới chúng ta vàng căn bản không quan trọng, nếu so ra thì Cuốn sách của Amun-Ra này mới là bảo bối ngàn vàng khó mua. Ha ha, cứ như vậy đi, người trong tộc ngươi đã đưa thuốc nổ cùng những thứ khác đến chưa?

Ardeth gật đầu nói:

-Chỉ vũ khí thôi thì không sao, nhưng ngươi cần nhiều thuốc nổ có sức công phá mạnh, thuốc nổ của chúng ta ở đây rõ ràng không phù hợp, cho nên ta đã phái người đi Châu Âu bí mật mua thuốc nổ hiệu suất cao TNT về đây. Có thể phải mất nhiều ngày nữa mới chuyển đến, nhưng ta đã thông báo với họ, bất kể thế nào cũng phải xong trước cuối tháng, cho nên ngươi cứ ở đây nghỉ ngơi thêm khoảng năm sáu ngày đi.

Kỳ thật Trịnh Xáchỉ vừa mới nảy ra ý muốn có thuốc nổ uy lực cao, lúc trước khi tìm Vòng tay của thần Anubis, hắn mới biết là khi tự mình đổi điểm tiến vào phim kinh dị, Chủ Thần sẽ vẫn tiến hành thao túng những địa điểm có liên quan tới kịch bản trong phim như cũ, hơn nữa còn nâng mức khó khăn lên cao nhất. Ví dụ như trong phim thật, bọn O Conneil có thể nói là hữu kinh vô hiểm mà hoàn thành bộ phim, nhưng sau khi hắn gia nhập đội ngũ rồi cùng đi tìm vòng tay thì tuy rằng được 4000 điểm thưởng cùng hai chi tiết kịch tình cấp C, nhưng hắn phải trải qua những thời khắc hiểm nghèo, sinh mệnh bị đe dọa. Cái đó so với cái loại hữu kinh vô hiểm kia hoàn toàn khác biệt, thật sự là lúc nào cũng có thể tiêu đời, thời gian tối đa chỉ có mười phút, đội quân quái vật của thần Anubis, bọ cạp khổng lồ, còn thêm hai cánh cửa lớn bằng đá hoa cương vừa dày vừa cứng, đều là nguy hiểm đủ để khiến cả đội toàn diệt, mà hắn cũng phải không ngừng liều chết mới miễn cưỡng hoàn thành đoạn chi tiết kịch tình này.

Vì thế nghĩ lại, trước đến Kim Tự Tháp Vua bọ cạp có một khu rừng bằng phẳng, trong khu rừng kia có vô số quái vật thấp bé, Chủ Thần chắc chắn sẽ không bỏ qua khu vực này để thay đổi nội dung phim, hắn thậm chí còn có thể tưởng tượng ra nơi đó sẽ xuất hiện những quái vật gì nữa kia. Có thể là sư tử hay hổ báo khổng lồ gì đó to mười mét, thậm chí rất có thể sẽ xuất hiện quái vật biến dị cao hơn mười thước. Tóm lại Chủ Thần sao có thể để hắn an toàn tiến vào Kim Tự Tháp được, điểm thưởng tăng gấp đôi đó, làm sao Chủ Thần để hắn dễ dàng lấy được như vậy.

Cho nên tới bây giờ hắn mới biết được sử dụng một chi tiết kịch tình cấp D, cộng thêm điểm thưởng gấp năm lần để trở lại một phim kinh dị đã trải qua đến tột cùng có ý nghĩa gì. Có rất nhiều nhiệm vụ khó khăn, đều phải chờ sau khi đoàn đội cường hóa mạnh lên mới có thể hoàn thành, một ít vật phẩm kịch bản bắt buộc phải cường hóa đến trình độ nhất định mới có thể sử dụng, tỷ như ngọn giáo Osiris của hắn, nếu đưa cho một tân nhân hoặc là người cường hóa không đúng phương hướng thì uy lực thậm chí còn không bằng một khẩu súng lục.

Đương nhiên, trở lại phim kinh dị lấy được điểm thưởng cùng vật phẩm thì đồng thời cũng phải trải qua những thử thách vô cùng khó khăn tương ứng, đó cũng là biện pháp thường thấy của Chủ Thần. Dùng những nguy hiểm cực độ khiến con người rơi vào ranh giới sinh tử, ngươi sống sót được, ngươi chịu đựng được, vậy cơ thể ngươi sẽ tiến hóa, cũng chiếm đượcphần thưởng. Trở lại phim kinh dị cũ chính là như thế... Chỉ là trước đây Trung Châu đội không có ai nghĩ đến mức đó mà thôi, cho nên sau mỗi phim kinh dị, khoảng thời gian 10 ngày an toàn hưởng thụ cũng chính là khoảng thời gian mà chênh lệch giữa bọn họ và tiểu đội luân hồi Ác Ma càng ngày càng xa.

"Sở Hiên! Bất luận như thế nào cũng cần năng lực phân tích của hắn.....".

Trịnh Xá không ngừng hồi tưởng đến từng phim kinh dị mà hắn đã trải qua, nghĩ tới nghĩ lui hắn cũng chỉ có thể nhớ đến Resident Evil II có nhắc tới T-virus, trừ phim đó ra, trong các phim kinh dị khác dường như không hề có chi tiết kịch tình gì khác để hắn hoàn thành. Vì vậy chỉ cần Sở Hiên tồn tại là y liền có giá trị

http://tieulun.hopto.org

thể hiện lớn nhất, với khả năng phân tích của hắn, Sở Hiên tuyệt đối có thể phân tích rõ ràng và chính xác những nơi sẽ xuất hiện chi tiết kịch tình trong bất kỳ bộ phim, đây chính là thứ mà Trịnh Xá đang thiếu...

Thời gian mấy ngày trôi qua rất nhanh, lúc này Trịnh Xá đã tiến vào phim The Mummy được một tháng, còn lại hai tháng, hắn phải hoàn thành nhiệm vụ bảo tàng Vua bọ cạp sống sót trở về, nếu không chỉ có thể chết trong cái thế giới này, cuốn sách của Amun-Ra còn chưa đào ra, rốt cuộc không thể hồi sinh được đồng đội nào. Lúc đó Trung Châu đội sẽ lại xuất hiện Dẫn đạo giả, sau đó lại một lần nữa luân hồi, một đội ngũ mới sẽ lại xuất hiện.

Trịnh Xá kiểm tra lại vũ khí trong Nạp giới và túi không gian, tiểu lien cỡ nhỏ, linh loại đạn, Heat Hawk, đại liên sáu nòng (vô hạn đạn), lựu đạn siêu mạnh, Cuốn sách của thần Anubis, một lượng lớn thuốc nổ TNT, cuối cùng là vũ khí mạnh mẽ nhất của hắn.... ngọn giáo của Osiris!

Cả bọn O Connell trợn mắt há mồm nhìn Trịnh Xá kiểm tra vũ khí mà hắn mang theo, ai nấy trên mặt đều có nét kinh dị, bởi vì lượng vũ khí này đủ để đối kháng cả một đội quân cỡ nhỏ, vậy mà người sử dụng chúng chỉ là một thanh niên cao gầy là Trịnh Xá. Hình tượng đối lập quả thật có chút mãnh liệt, cho nên trừ Ardeth coi như vẫn bình tĩnh kiểm tra vũ khí bản thân, những người còn lại đều có chút ngây ngốc.

Trịnh Xá nhìn bọn họ, cười nói:

-Trước khi khởi hành đi tìm kho báu của Vua bọ cạp, ta có câu này cần nói với mọi người..... Hành trình lần này vô cùng nguy hiểm, ta chỉ có một câu thôi, hy vọng mọi người khi gặp nguy hiểm thì cố gắng tìm cách thoát thân, đừng vì ta mà khiến bản thân lâm vào hiểm cảnh. Đặc biệt là O Connell, bảo vệ bà xã của ngươi, nếu vì ta mà các ngươi có mệnh hệ gì thì ta thật không muốn các ngươi đi cùng, cuối cùng ta hỏi mọi người một câu..... Các ngươi thật sự muốn giúp ta tìm bảo tàng Vua bọ cạp sao?

Carnahan đứng gần rìa khí cầu cười ha hả:

-Điều đó chắc chắn rồi, dù có chết, ta cũng muốn tận mắt thấy viên kim cương to bằng năm quả bóng đá đó, nếu không đời này ta chết cũng không nhắm mắt....

-.....Trước giờ ta vẫn nói là to bằng một quả bóng đá thôi mà

Trịnh Xá xua tay đáp.

O Conneil và Evelyn liếc mắt nhìn nhau, hắn vỗ vỗ hai khẩu súng bên hông nói:

-Nếu cùng ngươi đi thám hiểm sa mạc..... Ta nghĩ hẳn là không thành vấn đề đâu, ha ha ha, chỉ cần không hề xuất hiện lại nạn hồng thủy lúc trước là được.

Ardeth trả lời đơn giản nhất, hắn một tay cầm đại liên một tay cầm một túi đạn đầy nhảy lên khí cầu, câu trả lời đã quá rõ ràng.

Trịnh Xá nhìn mọi người, hít một hơi thật sâu, hắn lấy Vòng tay của thần Anubis từ trong Nạp giới ra, đeo vào tay phải mình, ngay lập tức, một đạo quang mang từ trong vòng tay bắn ra, chiếu thẳng lên túi khí của khí cầu, mọi người nhất thời đều quay đầu nhìn theo, chỉ có Trịnh Xá yên lặng lắng nghe thanh âm trang nghiêm của Chủ Thần:

"Tiến vào kịch bản phim kinh dị trước thời hạn, độ khó tăng lên mức cao nhất, hoàn thành xong được gấp đôi chi tiết kịch tình và điểm thưởng, giết chết Vua bọ cạp sẽ triệu hồi được Đội quân của thần Anubis, được 10000 điểm thưởng, hai chi tiết kịch tình cấp B. Nếu sau 60 ngày không thể hoàn thành nhiệm vụ, sẽ delete người đeo vòng tay, hiện tại còn 47 ngày...."

211. Hành Trình Và Bất Tử Tế Tự (1)

-Đây đã là mục tiêu thứ ba rồi, đền thờ thần Osiris, hy vọng là chúng ta vào đó sẽ được nhiều đại mỹ nhân nghênh đón.

Carnahan vừa đi vừa nói.

http://tieulun.hopto.org

Sau khi Trịnh Xá đeo Vòng tay của thần Anubis vào, từ trong vòng tay không ngừng hiện ra hình ảnh, những hình ảnh này chính là vị trí của các đền thờ còn sót lại của Ai Cập cổ, vì thế mọi người chỉ có thể bất đắc dĩ dựa vào những chỉ dẫn này không ngừng tìm tòi đi tới.

Về mặt này bản thân Trịnh Xá cũng thấy vô cùng bất đắc dĩ vì mặc dù hắn đã xem qua The Mummy Return, hắn vẫn không quen thuộc với thế giới này, ví dụ như nhân vật trong phim kinh dị có nhắc đến một địa danh, khi ngươi tiến vào trong phim là có thể tìm ra địa phương đó sao? Không thể, trừ phi ngươi liên tục tìm người hỏi đường mà đi, không thì dẫu có tiến vào thế giới kia cũng chỉ có trơ mắt ếch ra mà nhìn thôi.

Không có cách nào, Trịnh Xá cũng chỉ có thể dựa vào những hình ảnh chiếu ra liên tục từ vòng tay mà tìm đường. May mắn là Evelyn vốn tinh thông địa hình Ai Cập, nàng chỉ cần xem một lần là có thể biết được ngôi đền nào, hơn nữa tốc độ phi hành của khí cầu cũng rất nhanh nên chỉ trong mấy ngày mọi người đã bay đến ngôi đền thứ ba.

Không hiểu sao hai lần trước chỉ cần hạ khí cầu xuống một chút là đồ hình tiếp theo liền hiện ra, thế nhưng lần này Trịnh Xá đã đến sát cửa đền mà vẫn chưa có phản ứng, điều này khiến mọi người thấy rất kỳ quái, chẳng lẽ đoán sai vị trí đồ hình? Chỗ đó không phải là đền thờ Osiris trước mặt?

Mọi người nhìn Evelyn nhưng nàng chỉ nhún vai:

-Đừng nhìn ta, ta dám thề rằng ta tuyệt đối không nhìn lầm, đồ hình xuất hiện khi nãy nhất định là hình ảnh của ngôi đền này, đền thờ thần Osiris. Chỉ không hiểu sao lại không có phản ứng, có lẽ chúng ta nên đi vào sâu một chút?

Trịnh Xá liền rút Heat Hawk và tiểu liên từ trong nạp giới ra, hắn hạ giọng nói với những người chung quanh:

-Mọi người cẩn thận, ta cảm thấy đền thờ này có cái gì đó không ổn, các ngươi không cảm thấy ở đây có chút áp lực sao?

Một bức tượng đá cao chừng bảy tám mét, từ đầu đến chân đầy dấu vết bị gió cát ăn mòn, ít nhất cũng phải qua mấy ngàn năm lịch sử, bức tượng đá này rõ ràng là thần tượng diêm vương cũng là thần nông của Ai Cập cổ đại, thần Osiris. Chỉ là lúc này, bức tượng lại tiến về phía bọn Trịnh Xá, đúng lúc cả bọn đang sững sờ nhìn lại, bức tượng Osiris đã hung hăng tống một quyền về phía Trịnh Xá.

Nắm tay còn chưa tới gần, một cổ quyền phong đáng sợ đã báo cho Trịnh Xá biết, trúng phải quyền này thì đừng hòng sống sót. Uy lực của cú đấm đâu chỉ có vạn quân, phải đến cả triệu quân(*), có thể dễ dàng đập hắn dẹp lép thành bánh thịt. Trịnh Xá không kịp nghĩ ngợi lập tức dùng thế Lại lư đả cổn (1), quật mình trở lại rồi lăn tròn, hắn vừa lăn khỏi chỗ cũ ba mét thì đã nghe phía sau ầm một tiếng, thậm chí cả mặt đất rung chuyển dữ dội. Hắn không nhìn cũng biết, sau lưng chắc chắn là một cái hố rộng đến vài mét, hắn lập tức rống lên:

-Mau chạy ra khỏi đền thờ, các ngươi chạy nhanh đi!

Lúc này những người còn lại cũng đã kịp hồi phục tinh thần, cả bọn lập tức chạy bán sống bán chết ra khỏi thần điện. Mặc dù bọn họ dám đối mặt với xác ướp thị vệ, dám đối mặt với đám quái vật trong Đội quân của thần Anubis, thậm chí gặp lũ bò cạp khổng lồ cũng dám ngạnh chiến một trận, nhưng quả thật tình huống trước mắt này quá mức khủng bố. Bị một bức tượng cao đến bảy tám mét truy sát, đừng nói là họ, dù là cả một đội quân thì có dám ứng chiến hay không cũng còn phải bàn, vì thế tất cả đồng loạt chạy trối chết. Tình hình vẫn như cũ, Carnahan dùng tốc độ quái dị nhất dẫn đầu đoàn đua, tiếp theo là O Connell bế Evelyn chạy sau, tiếp nữa là Ardeth Bay, cuối cùng mới tới Trịnh Xá lăn một vòng chạy ra ngoài.

Lực lượng của bức tượng này đương nhiên là ghê gớm vô cùng, nhưng tốc độ lại kém, ít ra là chậm hơn mọi người rất nhiều, cả nhóm đã chạy hết ra khỏi thần điện, tượng đá mới khó nhọc đuổi được tới cổng đền. Nhưng động tác của nó lại khá côn đồ, chẳng thèm quan tâm mọi người ở phía trước đang thở dốc, tung một quyền đập nát cánh cổng đá hoa cương của ngôi đền làm bụi đất bay lên mù mịt, rồi ầm ầm tiến về bọn Trịnh Xá.

-Mẹ nó, mệt muốn chết, Trịnh Xá, có chắc là ngươi không đắc tội với thần linh không, sao lúc nào ngươi cũng gặp xui xẻo vậy?

http://tieulun.hopto.org

Carnahan vừa chạy vừa thở dốc gào lên.

Trịnh Xá trong lòng cũng cười khổ không ngớt, tuy nhiên hắn phát hiện ra dường như bức tượng này chỉ nhằm vào một mình hắn mà công kích, hắn chạy mau tượng đá liền đuổi theo mau, hắn chạy chậm tượng đá liền tung nắm đấm tấn công. Vì vậy hắn lập tức nảy ra một ý, vội la lên:

-O Connell, mọi người, mau giúp ta tìm một bãi cát lún, cát lún càng rộng càng tốt, nhanh lên!

Nói xong, hắn liền chuyển hướng, nhằm về phía sa mạc chạy tới.

Mấy người O Connell hơi sửng sốt rồi vội vàng chia ra bốn phía tìm nơi có cát lún, bất quá dù thật sự cố ý đi tìm thì loại địa hình này không phải muốn tìm là thấy ngay được. Phải đến khi Trịnh Xá chạy được hai, ba vòng xung quanh, Carnahan mới kêu lớn:

-A, Trịnh Xá, từ đây trở đi đất cát rất mềm, nhưng có phải là cát lún hay không thì ta cũng không dám chắc, ít nhất là ta vừa bước lên cát là đã bị lún đến gần đến bắp đùi rồi.

Trịnh Xá cũng không chần chừ, dù sao hiện tại cũng đã là chữa ngựa chết thành ngựa sống rồi (**), hắn chuyển hướng, lao về phía Carnahan chỉ, còn tượng đá kia vẫn đuổi miết phía sau, giống như là không giết được hắn thì không cam tâm. Khi Trịnh Xá vừa cảm thấy chân mình chìm vào cát lún là vội vàng vận khinh công phóng đi, mũi chân điểm lên mặt cát không hề dừng lại mà tượng đá khổng lồ phía sau lại không được như vậy. Nó đã đi vào khu vực cát lún, tốc độ chạy càng lúc càng chậm, cuối cùng hai đùi đều chìm sâu trong cát, toàn bộ thân thể không ngừng chìm dần xuống, khoảng hơn mười giây sau, cả bức tượng đã hoàn toàn biến mất.

Trịnh Xá cuối cùng cũng đã có thể dừng lại, hắn cũng không nề hà nằm dài trên cát. Cuộc đua marathon kịch liệt vừa rồi cũng không khiến cơ bắp của hắn quá mệt mỏi, luận về tố chất thân thể, cho dù hắn phải chạy liên tục một hai tiếng đồng hồ cũng sẽ không mệt đến mức nằm lăn ra đất như vậy, nhưng áp lực tinh thần thì thật quá khủng khiếp, lực phá hủy của tượng đá này quá kinh người. Nếu như trước kia đối đầu với Alien, Licker, hay bất kỳ quái vật nào khác, hắn đều có thể ngạnh tiếp một hai chiêu, nhưng lần này thì khác, công kích của tượng đá này thật sự là đụng đến bị thương, đánh trúng là chết, hắn dám cam đoan là nếu dính một quyền, hắn chắc chắn sẽ biến thành thịt vụn, không nghi ngờ gì.

Những người còn lại cũng đã chạy tới, cả bọn nhìn Trịnh Xá, không ngừng cười khổ. Trong tình huống vừa rồi, đâu chỉ Trịnh Xá kinh hoàng, mọi người chung quanh ai cũng cảm thấy khủng bố. Bức tượng cao đến bảy tám thước, một quyền uy mãnh đánh nát cánh cổng lớn bằng đá hoa cương, có thể nói vừa ra mặt, tượng đá đã khiến tất cả chấn động.

Đúng lúc này, Vòng tay của thần Anubis trên tay Trịnh Xá bỗng nhiên bắn ra một đạo hào quang giữa hư không, giống như là hình ảnh lập thể trong phim vậy, một kiến trúc xuất hiện rõ mồn một trước mắt mọi người, Evelyn lập tức kêu lên:

-Ta biết nơi này, đó là ngôi đền Abu Simbel (***), địa phương này cách đây không xa lắm, chậm nhất ngày mai là có thể tới nơi.

Trịnh Xá cười khổ một chút:

-Thật là may mắn, nhưng ta còn phải hỏi một câu nữa..... Tượng đá ở đó có lớn lắm không? Nếu có vẻ lớn quá thì ta thấy là trước khi đến đó, chúng ta nên bàn bạc kỹ càng một chút.

Evelyn lập tức lắc đầu nói:

-Kích thước tượng đá ở nơi đó đại khái tương đương ở đây, tượng ở tư thái ngồi, khi đứng lên cũng cao khoảng tám mét, hơn nữa chung quanh cũng là sa mạc, cho nên có lẽ cũng có thể dụ chúng đến nơi có cát lún, chỉ là ...

- Chỉ là sao?

Mọi người trăm miệng một lời hướng về phía Evelyn hỏi gấp, trong đó thanh âm Trịnh Xá và Carnahan là kịch liệt nhất.

-Trong đền có đến ba bức tượng đá.....

http://tieulun.hopto.org

-Mẹ nó, chỉ một bức tượng thôi đã suýt toi cái mạng già này rồi, nếu ba bức tượng xuất hiện cùng lúc, thì chúng ta không phải sẽ trực tiếp bị biến thành thịt băm sao?

Trịnh Xá nhất thời cười khổ, nhưng đồng thời trong lòng hắn chợt động, vội rút từ trong Nạp giới ra Cuốn sách của Anubis. Evelyn vừa nhìn thấy quyển sách cổ màu đen dày cộp này lập tức hai mắt sáng rỡ, nhìn chằm chặp vào nó.

Trịnh Xá rút chìa khóa mở sách ra, hắn chỉ vào mớ văn tự Ai Cập cổ đại chi chít bên trong nói:

-Evelyn, phiền ngươi giúp ta phiên dịch một chút ma pháp chú ngữ bên trong quyển sách này, ta muốn tìm ma pháp để tạo cát lún hoặc những loại địa hình tương tự. Bởi vì ma pháp trong quyển sách này phần lớn có liên quan sa mạc hoặc tử vong, cho nên rất có thể có ma pháp tạo ra cát lún, ngươi giúp ta phiên dịch một chút đi.

Evelyn gật đầu liên tục, vội vồ lấy cuốn sách rồi hệt như một đứa trẻ, vừa xem vừa lẩm nhẩm vô số chú ngữ bên trong:

-Người chết trở về... không phải. Xác ướp thị vệ, không phải ... Bão cát, không phải... Kết hợp với Cuốn sách Amun-Ra khiến bất tử sinh vật sống lại, không phải...

Evelyn nhắc đến chú ngữ nào phải đọc đầy đủ ra, trong đó có một câu đọc lên khiến Trịnh Xá cảm thấy có gì đó không đúng, tuy nhiên chỉ vài giây sau Evelyn đã tìm ra chú ngữ tạo cát lún. Hắn mừng rỡ như điên, vội vàng nhờ Evelyn chỉ dẫn cách tụng niệm chú ngữ đó.

Cùng lúc đó, ở một nơi gần Hamunaptra cách mọi người rất xa, một đội nhân mã hối hả thoát ly thành phố của người chết, trong nhóm đó có một nữ nhân, nàng hướng về phía lão nhân đang cưỡi ngựa dẫn đầu hỏi:

-Tế tự, đại tế tự có thể hồi sinh được không? Chúng ta không tìm được Cuốn sách của thần Anubis mà.....

Lão nhân kia thì thào nói:

-Chủ nhân chắc chắn sẽ sống lại ... Lần này thừa dịp bộ tộc Medjai khai quật Hamunaptra, chúng ta vất vả lắm mới trà trộn vào đám công nhân đào trộm chủ nhân ra. Bọn ngu ngốc này chỉ quan tâm đến vàng bạc châu báu ở tầng thứ nhất và tầng thứ hai, ha ha ha, hiện tại chỉ cần tìm cách trộm lấy Cuốn sách Anubis, sau đó..... Chủ nhân nhất định sẽ trở lại thế giới!

Trong khi nói chuyện, một chiếc túi trên lưng lạc đà bỗng rung lên kịch liệt, một cánh tay khô héo từ trong túi vụt bắn ra, hướng thẳng lên trời.

212. Hành Trình Và Bất Tử Tế Tự (2)

-Mọi người nghe đây, lần này chúng ta phải đối mặt với ba bức tượng đá, du ta cũng không chắc mấy tượng đá này có chuyển động giống như ở ngôi đền lúc trước hay không, nhưng đề phòng vạn nhất, tất cả mọi người phải chuẩn bị sẵn sàng mới được.

Trịnh Xá cùng mọi người đứng cách đền thờ Abu Simbel vài trăm mét, trên mặt đất có mấy hố sâu lớn, những cái hố này đều do Trịnh Xá dùng lựu đạn siêu mạnh tạo ra. Do vùng này là sa mạc, hơn nữa trước khi cho nổ, Trịnh Xá còn dùng Ngọn giáo của thần Orisis cắm xuống tạo ra một hố nhỏ sâu hơn ba mét, sau đó thả lựu đạn vào; trong điều kiện nổ chèn ép như vậy, uy lực của lựu đạn siêu mạnh được thể hiện đến mức tối đa, tạo ra một hố sâu tới hơn mười mét, đường kính hơn 20 mét, một khi các tượng đá này rơi xuống, chúng tuyệt đối không thể bò lên được.

-Chính vì chúng không bò lên được nên ta mới lo, nhiệm vụ này chắc chắn là không đơn giản như vậy. Mọi người nghĩ mà xem, chúng vẫn có thể leo lên được đó, một bức tượng lớn cao tám mét, đứng trong một cái hố sâu mười ba mười bốn mét, cùng lắm là chỉ cần đưa tay cắm thẳng vào vách cát, dùng sức một phát là được, chí ít người bình thường cũng sẽ không bị nhốt trong một cái hố con con sâu hơn hai mét.

Trịnh Xá khẳng định với mọi người.

Carnahan lúc này đang cầm một chai rượu nhỏ, hắn vừa uống vừa nói:

http://tieulun.hopto.org

-Ta thì không tin tượng đá lớn như vậy có thể nhảy lên, ngươi không thấy là với trọng lượng của bọn chúng, vừa bật lên là đã chìm sâu vào trong cát rồi sao?

Trịnh Xá cười cười nói:

-Điều này ta cũng không dám chắc, nhưng vì không dám chắc, nên mới thấy cần phải sử dụng ma pháp tạo cát lún. Khi tất cả bọn chúng ngã xuống những hố sâu này, ta cần mọi người cho ta ba giây, trong thời gian này này nhất định không được để chúng nhảy ra hoặc làm trò gì khác. Ta sẽ dốc toàn lực niệm chú ngữ thật mau, còn mọi người phải sử dụng thuốc nổ tấn công chúng nó. Nhớ kỹ, một khi chúng nó rơi xuống hố thì không cần quan tâm là chúng có thể nhảy ra được hay không, chỉ cần liên tục ném thuốc nổ xuống hố là được. Tóm lại một câu thôi, tranh thủ giữ chân chúng trong ba giây cho ta!

Cả bọn toát mồ hôi hột khi nhìn bên cạnh mình, Trịnh Xá cũng không khác trước nhiều lắm, chỉ là lần này hắn lôi ra hơn mười mét khối thuốc nổ TNT cực mạnh, dù sao khoảng trống trong túi không gian của hắn cũng đủ lớn, hơn nữa hắn cũng đã bán đi hết bảy mét khối vàng, nên đương nhiên có đủ không gian để chứa lượng thuốc nổ này. Cạnh người nào cũng có ít nhất là mười bao thuốc nổ, nếu không cẩn thận làm cho một bao trong số đó phát hỏa thì cả bọn liền trực tiếp bay thẳng lên thiên đường gặp Thượng Đế mất.

Evelyn sắc mặt có chút tái nhợt, nàng cười cười nói:

-Trịnh Xá, ngươi cất bớt vài bao thuốc nổ đi. Ngươi không thấy là bày ra hơi nhiều sao?

Trịnh Xá nhìn phía bên cạnh mọi người, lượng thuốc nổ này quả thật hơi nhiều một chút, không riêng gì Evelyn sắc mặt khó coi, đến O Connell và Ardeth Bay vẻ mặt đều có chút không ổn, ngay cả bước đi cũng thật nhẹ nhàng và chậm rãi, giống như là đi lạc vào bãi mìn vậy, trên thực tế uy lực của những bao thuốc nổ này so với mìn còn lớn hơn nhiều, dù gì cũng là thuốc nổ TNT cực mạnh .

Bất đắc dĩ Trịnh Xá đành phải thu hồi một số bao thuốc nổ, dưới chân mỗi người chỉ để lại ba bao, ước tính thời gian niệm xong đoạn chú ngữ này cũng khoảng từ hai giây đến gần ba giây, mỗi giây mỗi người ném xuống hố một bao thuốc nổ, như vậy ba giây thời gian cũng là vừa đủ... Vừa đủ có nghĩa là hắn sẽ hơi mạo hiểm một chút, dù sao đối thủ phải đối mặt lần này là ba bức tượng lớn uy lực khủng khiếp, trong lòng hắn thật sự là vô cùng lo lắng.

Đợi cho mọi người đứng hết ở bên kia hố, Trịnh Xá mới hít một hơi thật sâu, chậm rãi tiến về phía thần miếu, khu thờ tự này đã bị tàn phá hết sức nghiêm trọng, cánh cổng lớn trước cửa đền gần như đã hoàn toàn biến mất, tuy nhiên ba bức tượng đá ngồi bên vách núi cạnh đền vẫn còn nguyên. Đứng tại đây nhìn lại liền cảm thấy được một cam giác tang thương, rung động, rõ ràng là khác với bức tượng lúc trước, ba bức này ít nhất cũng gần mười mét, Evelyn nói chỉ cao tám mét thật sự là quá coi thường chúng.

Trịnh Xá trong lòng cười khổ, lần trước chơi đuổi bắt với tượng đá cao khoảng bảy tám mét, khi đó hắn đã nhận ra hai chân của tượng đá vận hành rất có quy luật, cũng chính là trong một thời gian tượng chỉ bước được mấy bước, vì thế tốc độ của tượng cao bảy tám mét chậm hơn hắn một chút. Nhưng nếu tượng cao tới mười mét thì hai chân sẽ dài hơn hẳn, tốc độ lập tức cao hơn ba phần ... Hắn cũng không dám khẳng định có thể thoát được hay không nữa.

Vô luận thế nào, Trịnh Xá cũng chỉ có thể kiên trì đi về phía ngôi đền, hắn đã đến gần ba bức tượng năm mươi mét mà ba bức tượng này vẫn chưa có động tĩnh gì. Khoảng cách giữa hắn và tượng càng ngày càng gần cho đến khi hai bên cách nhau mười mét, thì cuối cùng ba tượng đá cũng run rẩy dao động, sau đó tượng đồng thời dựa vào vách núi, mạnh mẽ đứng lên, mỗi bước đi dài đến mấy mét, bức tượng đi đầu đã vung nắm tay hung hăng tấn công về phía Trịnh Xá.

Nắm tay này còn lớn hơn cả người Trịnh Xá, hắn dùng sức dưới chân dậm xuống một cái, vận hành khinh công chạy trối chết về phía hố sâu. Hắn vừa chạy phía sau đã truyền đến một âm thanh rung động kịch liệt, còn có cả quyền phong khủng bố thổi tới, không cần nhìn cũng biết, một quyền này giáng xuống, chỗ bị đánh tuyệt đối là bị tượng đá phá thủng ra tạo thành một cái hố lớn, uy lực này thật sự làm người ta cực kỳ sợ hãi.

Trịnh Xá lại hướng về phía trước mà chạy bán sống bán chết, mà tốc độ ba bức tượng sau này quả nhiên so với tượng đá lúc trước nhanh hơn rất nhiều, chỉ cần bước một bước là đã đi được vài mét, khinh công của

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cùng lắm cũng chỉ một cú nhảy được mấy mét mà thôi, hai bên gần như tịnh tiến, hướng hố sâu chạy đến.

Khoảng cách vài trăm mét chỉ trong nháy mắt là tới, Trịnh Xá căn bản không kịp nghĩ ngợi gì nhiều, khi còn cách hố to một đoạn, hắn đạp lên mặt đất một cái thật mạnh, cúi người lăn sang bên cạnh. Khi lăn ra ngoài đến được mấy mét, mấy bức tượng đá đã lao tới chỗ hắn vừa đứng, theo quán tính từng bức tượng lần lượt rơi xuống hố, âm thanh chạm đất rất lớn, tựa như là thiên thạch giáng xuống vậy. Cùng lúc đó, ba người O Conneil đã bắt đầu châm kíp nổ rồi quẳng từng bao thuốc nổ TNT cực mạnh xuống hố.

Ngay lập tức toàn bộ hố giống như một cái lò bị nổ, bụi đất không ngừng bay lên mù mịt, trong khói bụi lại truyền đến những tiếng nổ kịch liệt cùng với âm thanh vật nặng rơi xuống đất. Quả nhiên không ngoài dự đoán của Trịnh Xá, ba bức tượng thật sự nhảy lên phía miệng hố, nhưng chúng vừa nhảy lên thì đỉnh đầu liền trúng phải bao những thuốc nổ ném ra, sau đó bị oanh tạc rớt lại xuống hố, sự việc chỉ có vậy nhưng thật sự là những bức tượng đá khổng lồ đã dọa cho cả bọn sợ chết khiếp.

Trịnh Xá vội vàng lấy Cuốn sách của thần Anubis trong Nạp giới ra, hắn lớn tiếng tụng niệm một đoạn ma pháp tạo cát lún. Theo năng lượng Vampire trong người mất đi, một khu vực lớn phía trước mặt hắn bắt đầu phát sinh biến hóa, cát nhanh chóng nhuyễn ra, phạm vi không ngừng được mở rộng, cho đến khi lan ra toàn bộ hố sâu đám cát lún này mới thôi mở rộng. Những bức tượng kia vẫn đang nhảy dựng lên rồi lại ngã xuống, chỉ là lần ngã xuống cũng là lúc chúng rơi vào bên trong cát lún, bởi vì trọng lượng quá nặng, nên cũng giống như bức tượng lúc trước, cả ba nhanh chóng chìm xuống, không bao lâu, ba bức tượng khổng lồ đã hoàn toàn biến mất vô tung vô tích.

Trịnh Xá còn không việc gì, mấy người O Conneil thì nằm vật ra đất, những bao thuốc nổ dưới chân đã hết sạch. Mấy giây vừa rồi đối bọn họ dài như một năm vậy, mỗi lần thấy tượng đá nhảy lên, hay mỗi lần thấy khuôn mặt to lớn của bức tượng dần dần tới gần, đối người thường mà nói đều là một loại áp lực vô cùng khủng bố. Sự thực là bọn họ còn có thể đứng đó mà cầm bao thuốc nổ quăng xuống hoàn toàn là do bản năng cầu sinh, nếu như ba bức tượng cao mười mét kia nhảy ra khỏi hố được, bọn họ thậm chí bị đè nhẹ một cái cũng không chịu nổi, chết so với tan xương nát thịt còn đáng sợ hơn.

Trịnh Xá cười cười đến bên mọi người, Carnahan thở hổn hển nói:

-Trịnh, Trịnh Xá, ngươi chắc chắn là Kim Tự Tháp kia có kim cương thật lớn không? Hơn nữa to bằng bảy...

Trịnh Xá vội vàng ngắt lời hắn:

-Chắc chắn có kim cương, tin ta đi, hơn nữa còn to bằng một quả bóng đá, lạy ngươi, ta chưa hề nói là có viên nào to bằng bảy quả cả ..

Cả đám người O Connell cười vang, đến lúc này họ mới miễn cưỡng ngồi thẳng được, bất quá có vẻ như trong thời gian ngắn cả bọn cũng sẽ không có hành động gì. Cùng lúc đó, vòng tay của Trịnh Xá bỗng nhiên rung động mạnh, bên trong lại bắn ra một đạo hào quang, lần này không xuất hiện hình ảnh địa điểm tiếp theo như những lần trước mà trực tiếp hiện mặt cảnh trước của khu đền Abu Simbel. Tiếp đó hình ảnh từ từ di chuyển về phía sau khu đền, đầu tiên là xuyên qua một khe núi lớn, dưới khe sâu toàn là nước sông đang chảy. Thẳng đến cuối khe thì một mảng rừng rậm xuất hiện trước mắt mọi người, ngay tại trung tâm cánh rừng, lóe lên vầng hào quang màu vàng từ một tòa Kim Tự Tháp.

-Kho báu của Vua Bò Cạp .....

Cả bọn đều lẩm bẩm, rồi liếc mắt nhìn nhau, cùng phá lên cười rồi đứng dậy, một phen vất vả này quả nhiên không phí công, mọi người đã thấy rõ con đường dẫn đến Kim Tự Tháp của Vua Bò Cạp, chỉ cần lên khí cầu là có thể vượt qua khe núi đến nơi. Nói cách khác, mục tiêu đã ở trước mắt!

Trịnh Xá nhìn sắc trời, lúc này mặt trời đã ngả về tây, chân trời một mảnh đỏ rực như máu. Tuy rằng đã rõ đường đi đến Kim Tự Tháp, nhưng cả bọn không thể đầu tư lỗ vốn như vậy, thân thể đang mệt mỏi vô cùng mà đã đi ngay, cho nên Trịnh Xá cười ha hả nói:

-Mọi người, hôm nay nghỉ ngơi ngay tại thần miếu này một đêm đi, ngày mai tinh thần thoải mái liền xông vào Kim Tự Tháp kia. Ha ha, chúng ta cùng đối mặt với Vua Bò Cạp cái gì gì kia.... sau đó cướp luôn Đội quân Anubis của hắn!

http://tieulun.hopto.org

Mọi người yên lặng nở nụ cười, liên tục mấy lần đồng sinh cộng tử, giữa họ lúc này đã có một loại cảm giác vượt qua cảm tình thông thường, cho nên khi Trịnh Xá hưng phấn nói xong, từ sâu trong tâm khảm, mấy người còn lại cũng vì hắn mà cảm thấy vui lây. Đặc biệt là Carnahan, hắn vừa uống rượu vừa vỗ vai Trịnh Xá, sau đó lại cùng Trịnh Xá kề vai sát cánh đi thẳng về phía khí cầu, những người còn lại cũng cười, họ phát hiện ra là Carnahan và Trịnh Xá có vẻ cực kỳ hợp ý, tất cả vừa cười vừa chậm rãi đi theo.

Nhưng không đợi mọi người đi đến chỗ khí cầu, từ chân trời phía xa đột nhiên xuất hiện một vòng xoáy cát bụi màu vàng, khi mọi người ngước lên nhìn thấy, bụi đất này đã cuốn về phía họ, tốc độ càng lúc càng nhanh.

..... Đó là hiện tượng khủng khiếp nhất tại sa mạc, bão cát!

213. Hành Trình Và Bất Tử Tế Tự (3)

Mọi người đồng thời liếc mắt nhìn nhau, tiếp đó năm người như một, vứt biến bộ dáng chậm như rùa, tất cả chạy như bay lên khí cầu, đồng thời O Connell thét lên:

-Izzy, mau khởi động khí cầu, mau khởi động khí cầu đi!

Điều khiển khí cầu là một gã da đen vốn đang thoải mái uống rượu brandy. Nghe O Connell thét to, hơn nữa nhìn theo hướng O Connell chỉ về phía sa mạc xa xa, hắn chậm rãi quay lại, bình rượu trong tay nháy mắt rơi xuống boong vỡ tan, gã da đen gào lên:

-O Connell! Ta biết là đi theo ngươi nhất định sẽ gặp xui xẻo, ta biết mà...

Vừa kêu hắn vừa rút dao ở thắt lưng ra, mạnh mẽ cắt phăng dây thừng neo khí cầu thành hai đoạn. Cùng lúc đó, đám O Connell cũng đã chạy lên boong, ánh mắt cả bọn dồn về trận bão cát càng ngày càng đến gần kia, vậy mà khí cầu vẫn chỉ bay chậm rì rì tới trước.

-Mẹ kiếp.

O Conneil trong lòng lo lắng, hắn với tay kéo gã da đen Izzy đứng lên, hỏi:

-Cứ ngoan ngoãn lái máy bay có phải là tương lai rộng mở không, ngươi nói ngươi đổ sang khí cầu làm cái quái gì?

Izzy cũng gầm lớn:

-Không dùng khí cầu, chẳng lẽ lại theo cách của ngươi sao? Lái máy bay lao về phía địch nhân, bắn cho một tràng, hay là ngươi lại muốn cho mông của ta nở hoa một lần nữa? Nếu ngươi không buông ra, ta cam đoan tuyệt đối không chỉ mông ta nở hoa mà tất cả chúng ta đều sẽ mông đít đầy hoa đó.

Khi mọi người nói chuyện, bão cát đã càng lúc càng gần, hơn nữa hình dạng bão cát tựa hồ có chút biến hóa. Mọi người đều cảm thấy cảnh tượng trước mắt rất quen thuộc, nhất là vợ chồng O Connell và Evelyn, cả hai gần như đồng thời kêu lên:

-Imhotep!

Quả nhiên, bão cát kia nhanh chóng lớn lên, cát bụi đầy trời bỗng nhiên biến thành một cái đầu người khổng lồ bằng cát, đó là một gã đầu trọc, quả đúng là hình ảnh Imhotep. Bộ dáng hắn lúc này giống như đang ngoác miệng cười lớn, đầu người bằng cát khổng lồ há mồm cắn về phía khí cầu đang bay giữa không trung. Mắt thấy khí cầu sắp bị cắn trúng, Izzy bỗng giật một vòng sắt phái trên bàn điều khiển, ngay lập tức, phía sau khí cầu phun ra hai cột lửa. Chỉ trong nháy mắt khí cầu đã bay ra một khoảng xa, vừa khéo né được một nhát cắn của cái đầu người khổng lồ kia. Tuy vậy, đầu người khổng lồ vẫn không hề buông tha, vẫn đuổi sát theo, tốc độ cũng tương đương với khí cầu đang phun lửa.

Lúc này đầu người khổng lồ cùng khí cầu một trước một sau bay một quãng dài, khe núi lớn dần xuất hiện trước mắt mọi người, mà dưới đáy khe chính là nước sông đang chảy không ngừng, Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn vội vàng quát lên:

-Izzy, mau lái khí cầu bay vào phía khe núi! Nhanh lên!

http://tieulun.hopto.org

Izzy lúc này đã gấp lắm rồi, hắn không chút do dự liền chuyển hướng khí cầu bay thẳng vào trong khe núi. Sự thật là hắn căn bản không hề suy nghĩ, người ta bảo thế nào là lập tức làm thế ấy, tất cả lực chú ý của hắn lúc này đang hoàn toàn tập vào khe núi quanh co trước mặt.

Mà đầu người khổng lồ mang theo đất cát đầy trời kia cũng lao vào khe núi, liếc mắt nhìn lại lúc nào cũng thấy cát vàng vô biên, giống như là cả sa mạc bên ngoài cũng tiến vào bên trong. Hơn thế nữa, tốc độ đầu người khổng lồ dường như càng lúc càng nhanh, càng lúc càng tiến đến gần khí cầu.

-Không, không phải tốc độ của nó tăng lên, mà là tốc độ của chúng ta bị chậm lại!

Evelyn nhận ra điều này sớm nhất, nàng vội kêu lên.

Gã da đen Izzy cũng đành bất đắc dĩ la lớn:

- Các ngươi nghĩ là ta có nhiên liệu vô tận sao? Chỉ có thể tăng tốc một lần thôi, mọi người bám chặt!

Lời còn chưa dứt, Izzy đã khống chế khí cầu lướt qua một khúc quanh, tốc độ và phương hướng thay đổi kịch liệt, thiếu chút nữa tống thẳng tất cả ra khỏi khí cầu.

Tốc độ của đầu người khổng lồ càng lúc càng tăng, nhưng thể tích thì không ngừng thu nhỏ lại. Đến khi sắp đuổi kịp khí cầu, thì đầu người này đã không đạt đến độ cao của khí cầu, hơn nữa tốc độ thu nhỏ của nó cũng tăng nhanh, lúc mọi người trên khí cầu tỉnh táo lại thì độ cao của nó đã thấp hơn so với khí cầu bên trên đến mấy chục mét. Sau đó nó dần dần rớt xuống và tan ra trong nước sông dưới khe, tất cả cát bụi đều bị cuốn vào lòng sông.

Mọi người ngây ngốc nhìn nhau rồi cả bọn đồng thời reo mừng, không sự tình gì khiến cho họ vui sướng hơn là tìm được đường sống trong chỗ chết, hạnh phúc đến quên cả khí cầu bắt đầu nghiêng xuống, cho đến lúc Izzy la lớn, điều khiển khí cầu mới thôi. Tuy vậy khí cầu rốt cục cũng không duy trì được từ từ hướng xuống mặt đất.

-Ách, mọi người bám chặt!

Izzy sửng sốt một chút rồi kêu lên.

O Connell ôm chặt lấy Evelyn, hắn quay lại lớn tiếng quát:

-Mẹ nó, ngoài câu này ra, chẳng lẽ ngươi không biết nói gì khác sao?

Izzy nghĩ nghĩ một chút rồi đáp:

-... Khí cầu sẽ rơi!

Lời còn chưa dứt, khí cầu quả nhiên đã từ từ rơi xuống mặt đất, may mắn là khí cầu đã bay ra khỏi khe núi, trực tiếp rơi thẳng xuống một mảnh rừng tuyệt đẹp. Vừa khéo bóng hơi đâm vào một tán cây cổ thụ thật lớn, được vô số lá cây, nhánh cây cản lại, nên lực tác động đã giảm đi rất nhiều, bất quá mọi người trên khí cầu vẫn bị ngã rất thảm.

-Ta biết mà, ta biết là đi theo ngươi nhất định không có chuyện gì tốt cả!

Izzy vừa ôm đầu vừa không ngừng kêu la.

Những người còn lại cũng ôm mấy chỗ bị thương trên người, ngược lại người có thân thể và tố chất kém cỏi nhất là Evelyn lại không hề tổn thương đến một sợi tóc, trước đó nàng bị O Connell ôm chặt, dù ngã xuống cũng chỉ nằm đè lên người hắn nên là người đứng dậy đầu tiên, hướng mắt nhìn ra bốn phía.

-Nơi này, nơi này chính là ốc đảo Ahm Shere sao? Chúa ơi, thật sự trong sa mạc lại có một mảng rừng cây lớn như vậy, quả là làm cho người ta không thể tưởng tượng nổi. Mảng rừng cây này chính là ốc đảo trong truyền thuyết, nơi Đội quân của thần Anubis ẩn náu. Ha ha ha, ngay cả Kim Tự Tháp của Vua Bò Cạp cũng ở gần đây, quá tuyệt vời...

Evelyn cười ha hả như thể nàng là nữ hoàng vậy, hai mắt nàng sáng rực nhìn ra bốn phía, bộ dáng có vẻ không thể chờ đợi được nữa.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá nhìn dáng vẻ cô gái này mà cười khổ, hắn nhớ rõ là trong phim thật Evelyn gần như không có cái hứng thú đến cuồng nhiệt đối với Kim Tự Tháp như vậy. Bất quá nghĩ lại, trong kịch bản The Mummy Returns, lúc ấy con trai nàng bị người ta bắt đi, hơn nữa tính mạng chỉ còn lại bảy ngày cho nên nàng lúc ấy đều là vì an nguy của đứa con mà đi, làm sao có thể phát sinh hứng thú với Kim Tự Tháp được. Bất quá hiện tại mà nói, sự quan tâm quá mức đến Kim Tự Tháp của nàng rõ ràng vượt xa ông chồng O Connell.

Nghĩ gì thì nghĩ, Trịnh Xá vẫn rên lên một tiếng rồi đứng lên, sau khi đứng dậy, hắn đầy vẻ quỷ dị hỏi mọi người chung quanh:

-Vừa rồi là Imhotep làm ra sao? Hắn không phải đã bị chúng ta giết chết sao? Hơn nữa tộc nhân của ngươi đang khai quật Kim Tự Tháp, hắn làm sao sống lại được? Chẳng lẽ hắn từ đáy địa ngục trốn ra à?

Ardeth Bay cũng thần tình lạnh lẽo, hắn chợt ngửa mặt lên trời hu ýt gió, một âm thanh sắc bén vang lên, ước chừng hơn mười giây sau, một cánh diều hâu lanh lợi lướt nhanh tới, sau đó nhẹ nhàng đậu trên tay hắn.

-Nó vẫn đi theo chúng ta, ta chính là sợ sẽ xuất hiện những trường hợp ngoài ý muốn, cho nên vẫn kịp thời liên lạc với tộc nhân. Yên tâm đi, để ta hỏi Hamunaptra bên kia đã xảy ra chuyện gì trước đã... Hy vọng bên kia không có chuyện gì lớn..

Ardeth Bay rút ra một cuộn giấy nhỏ, hắn dùng một cây bút chì viết lên mặt giấy rất thuần thục, sau khi viết xong hắn đem cuộn giấy nhét vào khúc gỗ nhỏ dưới chân diều hâu, sau đó vỗ vỗ diều hâu rồi đưa tay tung nó lên không trung.

Mọi người trông theo diều hâu bay đi càng lúc càng xa, cho đến khi nó biến mất ở chân trời tất cả mới quay đầu lại nhìn Trịnh Xá, lúc này hắn cũng chỉ khổ sở thì thào:

-Nếu là đối diện ngạnh chiến, ta tự nhiên không sợ Imhotep, nhưng hắn hiện tại đánh không chết. Nếu thật sự là hắn, vậy phải dùng Cuốn sách Amun-Ra mới có thể hoàn toàn giết chết hắn, trừ phi chúng ta đợi đến khi cuốn sách Amun-Ra khai quật lên, nếu không căn bản là không có cách chính diện giao chiến với hắn... Trước hết chúng ta đi vào rừng tìm đường đến Kim Tự Tháp cái đã, chỉ cần vào trong Kim Tự Tháp... Dù là Imhotep cũng sẽ mất đi pháp lực...

Mọi người cũng không hiểu vì sao Trịnh Xá lại nói vậy, nhưng nếu nam nhân này đã khẳng định như thế, bọn họ tự nhiên cũng không hỏi gì thêm. Vì thế, mọi người bắt đầu sửa sang lại vũ khí và hành trang, chỉ có gã da đen Izzy lớn tiếng kêu:

-Trời ạ, khí cầu này hoàn toàn không dùng được nữa rồi. Các ngươi xem, bóng khí đã rách hết rồi. Đây là gas đó, ta không dùng không khí nóng để bơm khí cầu, mà là gas, ngươi bảo ta làm sao tìm được gas trong khu rừng này đây?

O Conneil gượng cười hai tiếng:

-Izzy, là đàn ông thì đừng oán thán nhiều vậy, tóm lại ta tin là ngươi nhất định tìm được cách thay thế... Ha ha, đúng vậy, ngươi nhất định có cách làm cho khí cầu bay lên một lần nữa.

Chưa dứt lời, hắn đã vội vã kéo Evelyn chạy trước.

Những người còn lại cũng ừ ào vài tiếng rồi theo sau O Connell, chỉ để lại một mình Izzy bên cạnh khí cầu cằn nhằn mãi không thôi, nam nhân này đáng thương này chỉ có thể một mình xử l ý cái khí cầu đã bị tổn hại hơn phân nửa...

Trong sa mạc cách xa mọi người, Imhotep cười ha hả mở mắt ra, hắn xoay người nói với mọi người phía sau:

-Còn chưa giết chết bọn chúng được, nhưng đã thấy bọn chúng ngay trước mắt, chỉ cần gặp lại chúng là có thể giết sạch... Đi thôi, vừa rồi ta đã nghe được lời nói của bọn chúng, không có Cuốn sách của Amun-Ra sao? Ha ha ha...

Imhotep cười lớn, không ngừng tiến về phía trước, phía sau hắn là một nữ nhân xinh đẹp, một lão già áo đen, một gã da đen vô cùng cường tráng, cùng một đoàn kỵ binh cầm súng. Đám người đông đúc này chậm rãi theo sau Imhotep, hướng về khe núi phía sau ngôi đền thẳng tiến...

http://tieulun.hopto.org

214. Đây Là Khỉ? Khốn Kiếp... Chủ Thần! (1)

Phạm vi khu rừng thật sự rất lớn, mọi người đi cả một giờ mà vẫn chỉ thấy toàn cây là cây. Đương nhiêm, thỉnhthoảng cũng thấy một hai bãi cỏ rộng, nhưng đi trên đó lúc nào cũng gặp mấy cái xác khô hoặc đầu lâu bị chặt rời. Tất cả đều không dám ở lại đó nghỉ ngơi, mùi thối rữa cộng thêm thi thể đầy rẫy làm ai cũng phát khổ.

-.... Trời tối rồi, rút cuộc là chúng ta phải đi đến bao giờ đây.

Carnahan vừa đi vừa thở hồng hộc, hỏi.

Trịnh Xá nhún vai đáp:

- Trước tiên hãy tìm một khu đất cao đã, nếu không thì chúng ta cũng không xác định được phương hướng chính xác trong rừng, bất quá có vẻ bây giờ tìm được cũng vô dụng.... Trời tối thế này làm sao nhìn xa được?

Trịnh Xá bất đắc dĩ nhìn mọi người, bộ dạng cũng mệt mỏi, hắn chỉ có thể vận khinh công nhảy lên một ngọn cây đại thu, quan sát hai bên một chút rồi chỉ về hướng đông nói:

- Sang bên kia, phía đó có một dòng suối nhỏ.

Nghe thấy có suối, tất cả cả đều cảm thấy phấn chấn, chờ Trịnh Xá nhảy xuống, mọi người theo hắn tới dòng suối bên đó. Sau khoảng mười phút, một con suối nhỏ, rộng khoảng hai mét hiện ra trước mắt, Evelyn kêu lên vui vẻ, cởi giầy chạy xuống. Những người còn lại cũng mỉm cười đi tới, lấy nước uống rửa tay rửa mặt, chỉ có Trịnh Xá yên lặng quan sát xung quanh. Không hiểu vì sao vừa tiến vào khu rừng này hắn đã có cảm giác không thoải mái, lúc nào cũng thấy bốn phía như có vô số đôi mắt đang theo dõi bọn hắn.

-Mặc kệ thế nào, tối nay cứ nghỉ ngơi ở đây đã, sáng mai chúng ta lại đi tìm vị trí kim tự tháp.

Cùng lúc đó, phía khe núi bên kia khu rừng, một đại hán đầu trọc dẫn theo một đám người áo đen tiến vào. Vừa bước vào trong rừng, gã đầu trong lập tức nhíu mày, làm một lão già đứng cạnh vội hỏi:

- Chủ nhân, ngài phát hiện được cái gì sao? Chẳng lẽ chỗ này không phải vị trí kim tự tháp của Vua bọ cạp?

Gã đầu trọc lắc đầu nói:

- Không, chính là nơi này, vừa tiến vào đã cảm thấy áp lực rất lớn, giống như... giống như bị rất nhiều kẻ nhìn chằm chằm. Ha ha ha, nơi này đúng là sa mạc thần thánh rồi, đúng là nơi Đội quân của thần Anubis ngủ say... Đi thôi, tìm nhóm người kia, đoạt Vòng tay của thần Anubis về, ha ha ha ha....

Đoàn người này lập tức hò reo, đi theo đại hán đầu trọc không ngừng tiến sâu vào khu rừng.

Mấy người Trịnh Xá ở phía kia mặc dù biết Imhotep nhất định sẽ không ngừng truy đuổi nhưng hiện tại bọn họ cũng không thể làm gì được, chỉ có thể ở bên dòng suối đốt một đống lửa, sau đó nướng chút thức ăn coi như làm một bữa cơm. Cái này phải cảm ơn Trịnh Xá, hắn cầm ngọn giáo của thần Osiris đâm được mấy con cá trong khe suối, ở nơi ít người lui tới này cá vừa to vừa béo, chính là thượng phẩm. Chỉ là mấy con cá thông thường nhưng khi ăn mùi vị vừa cực kỳ thơm ngon, thậm chí phụ nữ mang thai không chịu được mùi tanh như Evelyn cũng ăn sạch một xiên xá nướng.

Uống một chút rượu, nói mấy câu vô thưởng vô phạt, cuối cùng mọi người lại quay về hỏi Trịnh Xá tình hình về Chủ Thần không gian. Dù sao hiện tại nói ra chuyện về Chủ Thần không gian sẽ không bị trừ điểm, cũng không bị delete, nên Trịnh Xá cũng dứt khoát kể lại rõ ràng. Đương nhiên, hắn không nói thế giới này là thế giới trong bộ phim kinh dị nào, tránh làm tổn thương mấy người kia, chỉ đem đủ loại thần kỳ trong Chủ Thần không gian miêu tả một lượt, nhưng lại khiến mọi người say mê không dứt.

Trong đó kẻ chăm chú nhất có thể kể đến Carnahan, miệng hắn đã chảy nước dãi ròng ròng, bởi vì nghe được trong Chủ Thần không gian các thứ kim loại quý như vàng rẻ như cát, chỉ cần một chút điểm thưởng là đổi được cả đống. Hắn lập tức không ngừng du thuyết Trịnh Xá, hy vọng có thể khiến Trịnh Xá dùng vàng trao đổi lấy đồ của thế giới này. Yêu cầu ấy tự nhiên là không thể chấp chận, dù sao Trịnh Xá tới thế

http://tieulun.hopto.org

giới này một ngày đã mất 50 điểm thưởng, hắn cũng không phải là nhiều điểm tiêu không hết, nên đương nhiên không đáp ứng.

Chờ tất cả ngủ say, Trịnh Xá lại đứng dậy bắt đầu tiếp tục rèn luyện nội lực và năng lượng Vampire. Với tố chất thân thể và cường độ tinh thần của hắn hiện tại, không ngủ một hai ngày cũng chẳng sao, mà rèn luyện nội lực và năng lượng Vampire mỗi ngày lại không thể ngừng nghỉ, cho dù thế nào, hắn cũng hy vọng có thể nâng cao thực lực bản thân.

-Không định ngủ sao?

Thanh âm bình tĩnh của Ardeth Bay chợt truyền tới.

Trịnh Xá cũng không quay đầu lại, hắn vẫn đứng yên như cũ vận hành nội lực, thản nhiên đáp:

- À, hai ngày này là thời khắc mấu chốt, để ta gác đêm là được, luôn tiện rèn luyện một chút nội lực và năng lượng Vampire...

Ardeth có vẻ lại cảm thấy rất hứng thú, hắn kỳ quái hỏi:

- Hai loại năng lượng này đã nghe ngươi nhắc qua, năng lượng Vampire có thể sử dụng ma pháp kỳ diệu vô cùng phải không? Vậy nội lực có tác dụng gì? Chưa từng thấy ngươi dùng qua...

Trịnh Xá cười khổ một chút nói:

- Bởi vì ta không có biện pháp cụ thể sử dụng nội lực. Ở Trung Quốc chúng ta có một thứ gọi là võ công, cần nội lực làm năng lượng điều động sức mạnh. Có thể hình dung nó như một loại ma pháp cận chiến đi, nhưng mà ta cũng không biết các loại võ công ấy, Đúng rồi, khinh công của ta cũng coi như là một loại võ công, là một kỹ xảo vận dụng nội lực.

Ardeth giật mình nhớ lại nói:

- Chính là kỹ năng giúp ngươi nhún một cái nhảy cao mấy mét, chạy cực nhanh sao? Kỹ năng này thật quá mạnh mẽ.... Đông phương thần bí, nếu tộc nhân của ta học được khinh công của ngươi, có lẽ lực lượng của chúng ta sẽ đủ để xua đuổi tất cả những kẻ xâm lược Ai Cập, ôi....

Trịnh Xá yên lặng một chút rồi thì thào nói:

- Khinh công này này cũng là kỹ năng hoán đổi từ chỗ Chủ Thần, thực tế ta vẫn hoài nghi một việc, đó là tình huống khiến Chủ Thần điều chỉnh độ khó của nhiệm vụ. Rất có thể là căn cứ vào thực lực của ta để điều chỉnh, bởi vì ta biết một người, khi đó thực lực của hắn so với ta bây giờ còn kém hơn nhưng lại có thể một mình hoàn thành nhiệm vụ này. Hơn nữa hắn cũng không phải là trở về rồi mới quay lại, mà hoàn thành nhiệm vụ ngay trong phim... Nếu như phần thưởng cơ sở khi hoàn thành nhiệm vụ là một chi tiết kịch tình cấp B và 5000 điểm thưởng, ta quay lại thế giới này hoàn thành nhiệm vụ trước thời hạn sẽ được thưởng gấp đôi nhưng độ khó cũng tăng lên 100%. Mà như số điểm thưởng mà hắn nói rõ ràng là được gấp ba lần, vậy độ khó mà hắn tiếp nhận rất có thể càng đáng sợ... nhưng lúc đó thực lực hắn hẳn phải thấp hơn ta.

-Vì thế ta có thể cho rằng Chủ Thần căn cứ vào lực lượng mạnh nhất của ta, sau đó tính khả năng tử vong tối đa đối với với lực lượng này để xác định độ khó. Như vậy làm ta không chết mà lại rất có thể sẽ phải chết, để ta chấp chới giữa ranh giới sinh tử rồi tiến hóa, nhưng nó làm thế nào tính được lực lượng cực hạn của ta đây? Ta có thể cho rằng vấn đề này được tổng hợp từ bốn phương diện, điểm tố chất, thuộc tính cường hóa, kỹ năng cường hóa, cùng vũ khí hoán đổi. Nói cách khác, nếu như bản thân có thể lĩnh ngộ được kỹ năng ẩn giấu nào đó, thuộc loại tự sáng tạo thì rất có khả năng Chủ Thần sẽ không thể dùng khó khăn như cũ uy hiếp ta....

Trong lúc nói, hai mắt Trịnh Xá đã biến thành mờ mịt, hắn mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba mô phỏng nhân cách của Sở Hiên, suy luận một lượt rồi đột nhiên hét lớn. Tiếp theo từ mi tâm một đường màu đỏ chạy xuống dưới, đồng thời tại đan điền chỗ bụng có thể thấy một cỗ khí lưu chạy thẳng lên trên, hai dường hội tụ tại trái tim. Trịnh Xá vụt biến mất khỏi chỗ tảng đá đang đứng, Ardeth chỉ nhìn thấy trên một gốc đại thụ to lớn ở phía xa đột nhiên xuất hiện một cái hố sâu đến cả mét. Tiếp đó, tiếng nắm đấm vang lên ầm

http://tieulun.hopto.org

ầm, khi hắn tỉnh táo lại thì cả thân cây đã bị Trịnh Xá dùng nắm tay chặt đứt, cỗ lực lượng này thật khiến cho người ta phải sợ hãi.

-Đưa năng lượng Vampire và nội lực trong thân thể bạo phát trong nháy mắt, để chúng tương hỗ kích động lẫn nhau vận chuyển toàn thân. Luồng lực lượng mang tính nổ mạnh này có thể giúp ta trong vòng mười giây tăng sức mạnh và tốc độ lên gấp mười lần, thậm chí nhiều hơn, phối hợp với lực phản ứng thần kinh khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba... Đây là kỹ năng ta lĩnh ngộ được sau hơn mười ngày tiến vào thế giới này, ta gọi nó là....

-Bạo tạc!

Trịnh Xá xuất hiện cạnh gốc cây gãy, quay đầu nhìn Ardeth cười cười. Sau đó, từ trên người hắn một dòng máu tươi bắn vọt ra, tiếp theo một miếng da chỗ khác cũng nứt toác, sau mấy giây, Trịnh Xá cơ hồ đã hoàn toàn biến thành một người máu. Không chỉ Ardeth, những người còn lại vừa bị tiếng động đánh thức đều hô lên chạy tới, nhất thời Trịnh Xá cảm thấy trong lòng ấm áp, nhìn vẻ mặt khẩn trương của mấy người trước mắt, hắn có thể cảm nhận rõ ràng sự lo lắng của họ, đây là đồng đội a....

"Không có khách nào, lực lượng sinh ra từ hai luồng năng lượng kích động xung đột lẫn nhau thật sự là quá lớn, cơ thể ta căn bản không thể chịu đựng nổi. Trong vòng nửa tiếng sau khi sử dụng, di động một ngón tay cũng khó khăn, hơn nữa tấy cả mạch máu nhỏ toàn thân, thậm chí một số mạch máu lớn cũng vỡ tan, nếu là người bình thường thì đã sớm mất máu mà chết rồi..."

Trịnh Xá cười khổ, toàn thân phun đầy thuốc cầm máu, cộng thêm thể chất Vampire của hắn, chỉ mười phút sau đã không còn vết thương nào, cả người đến một vết nứt da cũng không có, ngoài những vết máu dính lại, không thể nhận ra hắn đã từng bị thương. Đây cũng là ý trời,chiêu thực hoàn toàn có tính bùng nổ, cần phải có thể chất khôi phục mạnh mẽ của Vampire mới chịu đựng nổi, nếu đổi lại một loại thuộc tính cường hóa khác, rất có thể chỉ sử dụng một hai lần đã toi mạng rồi, sao có thể như Trịnh Xá, sau khi sử dụng vẫn có thể miến cưỡng tới chỗ bờ suối tẩy rửa, nhìn tinh thần hắn lại cực kỳ tốt.

"Bạo tạc.... Kỹ năng của ta, tới đi, Chủ Thần, để ta xem rút cuộc ngươi chuẩn bị độ khó gì đây!"

215. Đây Là Khỉ? Khốn Kiếp... Chủ Thần! (2)

Một đêm yên ổn, mọi người ngủ một mạch đến bình minh, chỉ có Trịnh Xá là không, nhưng tinh thần hắn lại rất phấn chấn. Vận hành nội lực một đêm càng làm người ta khôi phục tinh lực nhiều hơn so với ngủ, thương thế và mệt mỏi sau khi sử dụng Bạo tạc tối hôm trước đã hoàn toàn biến mất, khi mọi người trở dậy hắn cũng xoay người đứng dậy, thần sắc thoải mái bất chuyện.

Mọi người tùy ý tới khe suối rửa mặt một chút, tiếp đó Trịnh Xá lấy nước trạng thái cố định và thức ăn dạng nén ra đưa cho họ. Mặc dù rất tò mò không biết đây là thứ gì nhưng bọn họ vẫn nuốt hai viên thuốc, nhất thời tất cả chỉ cảm thấy trong miệng đầy mùi thơm, cảm giác đói khát lập tức biến mất.

-Tuyệt, đúng là đồ tốt, thứ này đem bán cho phụ nữ cần giảm béo ở London, mỗi khi đói cho ăn một viên, chắc chắn là kiếm được rất khá.

Carnahan đột nhiên hưng phấn nói.

Trịnh Xá chỉ thấy nhức hết cả đầu, hắn cảm thán nói:

- Không thể không thừa nhận, ngươi đúng là một nhân tài, ta thề là ta không nói điêu, khả năng nắm bắt cơ hội buôn bán của ngươi thật sự quá cường hãn.... Bất quá, cái này cũng có thể giải thích cho việc ngươi cực độ mẫn cảm với tiền.

Nhân lúc mọi người sửa soạn hành lý, Trịnh Xá nhảy lên tán cây quan sát xung quanh. Hiện tại là lúc sương mù buổi sáng, trong sa mạc có một mảnh rừng rậm lớn như thế này cũng là một sự lạ, nên khi Ardeth nhìn thấy đám sương mù này đương nhiên là rất kích động, không ngừng ngẩng đầu hít thở màn sương. Trịnh Xá thì lại khổ sở vì màn sương này, sương mù quá dày làm hắn gần như không nhìn xa quá một nghìn mét, bất đắc dĩ chỉ có thể nhảy xuống.

Trịnh Xá cười khổ nói:

http://tieulun.hopto.org

- Không có cách nào, chỉ biết tận lực đi tới thôi... Đáng ghét, không ngờ ta lại quên mang la bàn, không biết là làm thế nào mới qua được khu rừng này đây...

Carnahan chợt rút trong ngực ra một chiếc là bàn dạng đồng hồ, vẻ mặt quỷ dị nói:

- Nếu chỉ là la bàn.... vậy ta không ngại bán rẻ giá một khối vàng cho ngươi.

Trịnh Xá đưa tay đoạt lấy chiếc la bàn, cười ha ha nói:

- Quá tuyệt vời, không thành vấn đề, đến lúc về ta khắc sẽ trả tiền cho ngươi... Có điều, ngươi lấy chiếc la bàn này ở đâu đấy? Ta nhớ là ngươi cũng đâu có mua mấy thứ này?

O Connell đứng cạnh kỳ quái nói:

- Sao ta thấy chiếc la bàn này nhìn quen lắm? Hình như trên khí cầu ta thấy Izzy vẫn hay cầm?

Carnahan vội vàng cười lớn nói:

- Đâu, đâu, chắc chắn là ngươi hoan mắt, ha ha, chắc chắn là hoa mắt rồi.

Vừa nói vừa bước trước vào trong rừng.

Mọi người trong lòng đều biết tỏng chuyện gì đã xảy ra, cùng cười lắc đầu đi theo hướng Carnahan. Không nghĩ tới, mới đi được mấy chục mét đã thấy Carnahan kêu la chạy ngược lại, sau lưng hắn là một con báo vằn to lớn, con báo này có vẻ rất đối bụng, toàn lực chạy về phía họ.

O Connell thở dài, rút khẩu súng lục bên hông ra, quát:

- Này Carnahan, ngươi không biết dùng súng sao? Gặp một con báo nho nhỏ mà cũng...

Carnahan vừa chạy vừa gào lên:

- Chạy mau đi, rất nhiều, rất nhiều... Rất nhiều khỉ đáng sợ!

Nói đoạn hắn đã vọt qua mọi người chạy biến, hơn nữa vì lời hắn nói quá mức chấn động làm tất cả cũng quên không công kích con báo, để nó chạy lướt qua bên người. Nhìn lại thì báo gì mà báo, rõ ràng phải gọi là một con chó nhà có tang mới đúng.

Mọi người kỳ quái nhìn về phía trước, thấy mấy con lợn rừng cũng tiếp nhau chạy ra, phía sau lưng chính liên tục có những con khỉ lùn từ trong rừng lao ra. Trên tay đám khỉ cầm... Ặc, không nhìn nhầm, chúng thật sự cầm súng trường bắn liên tục vào đám lợn rừng. Không chỉ thế, đám khỉ càng lúc càng đông, không bao lâu, trong rừng đã có ít nhất hơn trăm con khỉ đổ ra.

Mọi người liếc mắt nhìn nhau, cực kỳ trực tiếp xoay người chạy trốn, bởi vì họ nhìn thấy trong tay vài con khỉ thậm chí còn cầm cả đại liên. Một bầy khỉ đông đúc, hơn nữa còn cầm vũ khí hiện đại, tất cả không thể không chạy bán sống bán chết.

Trịnh Xá thật sự đã hận đến mức nghiến vỡ cả răng, hắn thấp giọng gào lên:

- Khốn kiếp, Chủ Thần, mẹ nó, đã ai nghe khỉ biết chơi súng chưa? Ngươi nói có nhiều khỉ như thế còn chưa đủ sao? Giờ chúng nó còn chơi cả súng nữa... Ngươi muốn chơi chết ta mới cam tâm sao?

Mặc dù có câu trong núi không có hổ, khỉ xưng vương, nhưng đã ai nghe nói có khỉ cầm súng chạy khắp rừng đuổi theo lợn rừng với con người chưa? Trịnh Xá thật muốn nôn ra tại chỗ, nhưng lực phản ứng của hắn cũng không chậm, vừa chạy vừa lấy lựu đạn siêu mạnh ra, tay kia cầm súng tiểu liên cỡ nhỏ. Hắn không thèm quay đầu, rút chốt lựa đạn, ngược tay ném về phía sau, khi một viên đạn bắn trúng vai, hắn đã vọt tới trướng đẩy mọi người nằm rạp xuống đất. Gần như đồng thời, sóng ba động từ vụ nổ phía sau ập tới, chấn động kịch liệt cơ hồ ném mọi người lăn đi mấy vòng rồi mới rơi xuống đất, mà phía sau hơn trăm gốc cổ thụ đã không còn cây nào đứng thẳng, uy lực lực đạn siêu mạnh quả nhiên đủ khiến người ta sợ hãi.

"Giết chết 264 thủ vệ giả trong rừng, được thưởng 264 điểm."

Ngay lúc khẩn cấp này, thanh âm của Chủ Thần đột ngột vang lên làm Trịnh Xá ngẩn người, mãi đến khi từ trên vai truyền đến một trận đau đớn hắn mới phục hồi tinh thần. Sau vai lúc trước bị trúng một phát

http://tieulun.hopto.org

súng, uy lực phát đạn này cũng không lớn nhưng đủ xuyên qua da hắn chạy thẳng vào cư nhục, hơi động đậy một chút là đau như xé thịt, sau vai máu chảy đầm đìa.

Những người còn lại cũng từ dưới đất bò dậy, bọn họ như mới cùng phục hồi tinh thần sau loạt đạn của đám khỉ. Dù sao ngẫm lại, cho dù gặp phải quái vật trong Đội quân của thần Anubis, hay là tượng đá khổng lồ di động, hay bọ cạp dài hai ba mét, mấy thứ này vẫn còn hiểu được, dù sao thì trên thế giới, những điều con người không thể giải thích thật sự quá nhiều, nhưng cho dù là ai thì khi nhìn thấy một bầy khỉ cầm súng truy đuổi người và lợn rừng cũng chỉ có thể cảm thấy quỷ dị tuyệt đối.

Mọi người ngẩn ra một lúc, O Connell là người đầu tiên phát hiện Trịnh Xá trúng đạn, hắn vội vàng rút dao găm ra nói:

- Đừng động đậy, cẩn thận chút....

Vừa nói, hắn vừa lấy dao cẩn thận đâm vào vết thương, sau đó dùng lực khêu đầu đạn ở trong ra, tiếp theo hắn nhận bình thuốc cầm máu Trịnh Xá đưa cho phun mấy phát, rồi cầm băng vải hiệu quả cao quấn hai vòng qua vai Trịnh Xá, đến lúc này, O Connell mới cười nói:

- Người đúng là may mắn, lần nào cũng phải toàn thân bọ thương mới chịu được... Bất quá, ngươi có thể giải thích một chút vì sao lũ khỉ này lại cầm súng được không? Đừng có nói với ta kho báu của Vua bọ cạp vốn là một xưởng vũ khí cổ đại....

Trịnh Xá cười khan, nói không nên lời, chỉ có thể đáp:

- Ta vốn tưởng chỗ này chỉ có rất nhiều khỉ, ai mà biết lũ khỉ này còn dùng súng... Chuyện như vậy nếu biết trước ta đã sớm báo với mọi người rồi, cũng không để chỉ có mấy người thế này đến đây. nếu sớm biết ta đã tổ chức hẳn mấy đội lính đánh thuê tới, haizzz....

Không chỉ như thế, theo đúng kịch bản, khu rừng bên ngoài kim tự tháp cũng không quá lớn, ít nhất cũng không lớn đến mức làm người ta lạc đường, không phân biệt nổi phương hướng. Nhưng chỗ này lại biến thành một khu rừng nguyên sinh, diện tích cũng chẳng nhỏ, chắc chắn là Chủ Thần đã tiến hành thay đổi khó khăn ở đây. Ngoài ra, nhìn đám khỉ cầm súng này... chẳng cần nghĩ cũng biết, nhất định là trò của Chủ Thần....

Trịnh Xá hít vào một hơi, hắn đứng dậy rút Goblin glider ra, nhìn mọi người cười nói:

- Tất cả ở đây chờ ta một chút, ta bay lên quan sát địa hình phụ cận, xem xem có đường nào tắt tới kim tự tháp không, tốt nhất là có thể đi vượt qua lũ khỉ này.

Nói đoạn, hắn cưỡi glider bay lên không.

Lúc này mặt rời đã xuất hiện, màn sương trong rừng cũng nhạt đi nhiều, Trịnh Xá bay lên cao đưa mắt quan sát xung quanh. Quả nhiên hắn thấy ở xa một tòa kim tự tháp hùng vĩ, nhìn giống như dùng vàng xây thành. Trên đỉnh kim tự tháp còn có một viên kim cương trong suốt cực lớn, theo kịch bản, đây chính là khối kim cương bị Carnahan lúc cuối cùng ôm đi.

Cũng không biết có phải là hoa mắt không, hắn đột nhiên cảm nhận được kim cương đang phản xạ ánh xáng, chưa kịp phản ứng, một chùm ánh sáng đã từ khối kim cương bắn ra, trong nhát mắt xuyên thủng ngực trái hắn. May mắn là Trịnh Xá đang đứng trên Goblin glider, để đảm bảo thăng bằng phải liên tục lắc lư qua hai bên nên chùm ánh sáng cũng không bắn trúng tim hắn, nhưng cũng tạo thành một lỗ trới bên phổi trái, trong nháy mắt Trịnh Xá mất thăng bằng từ trên cao rơi xuống.

Mọi người dưới chân hắn đã sợ đến ngây ngốc, họ chỉ thấy một chùm quang mang bắn qua, sao đó cả Trịnh Xá và glider đồng loạt từ trên không rơi xuống. Hắn vốn đang bay trên cao hơn hai mươi mét, còn may dưới chân là một gốc cây lớn, khi ngã xuống không ngừng va quệt vào cành cây, đến khi hạ xuống đất, trên người hắn đã đầy vết thương, chỗ lồng ngực còn thủng một lỗ lớn. Mọi người có thể mơ hồ nhìn thấy trái tim đang đập qua lỗ thủng, nhất thời không ai có hành động gì, mãi đến khi Trịnh Xá ọc lên, phun ra một ngụm máu lớn, O Connell và Ardeth mới vội đỡ hắn nằm xuống. Tiếp đó hai người kích động dùng thuốc cầm máu và băng vải hiệu quả cao băng bó cho Trịnh Xá, Evelyn cũng rất sợ hãi, đừng một bên giúp đỡ.

http://tieulun.hopto.org

Thể chất bá tước Vampire của Trịnh Xá quả nhiên là cường hãn, trái tim và đại não không bị thương là thân thể tự có cách khôi phục lại. Sau khi hắn phun ra mấy ngụm máu ứ đen ngòm, lỗ máu bị xuyên thủng đã từ từ khép lại, mặc dù vẫn chưa rõ ràng nhưng Trịnh Xá biết tính mạng không còn nguy hiểm nữa, hiện tại hắn chỉ phải chờ vết thương phục hồi như cũ.

Cũng lúc đó, Carnahan vốn đã chạy xa lại quay về, bất quá, bộ dạng hắn cũng không có gì bối rối, vừa chạy vừa thở hổn hển, có thể thấy là không gặp nguy hiểm đến tính mạng.

Carnahan còn chưa chạy tới gần đã kêu lên:

- Bên kia có một cái khe rất lớn, vừa rồi thiếu chút nữa là ta rơi xuống dưới đấy, nhìn qua rất giống mấy cái hố chúng ta tạo nên trước thần điện lúc trước... Các ngươi nhìn ta như thế làm gì?

Mọi người quỷ dị nhìn Trịnh Xá, mà hắn đã có chút nói không thông, khó khăn lắm mới thì thào được:

- Nếu có thể lùa một lượng lớn đám khỉ này lại một nơi... Chỗ thuốc nổ của ta cũng đủ nổ chết một vạn con....

216. Tạm Thời Lùi Bước Và... Hồi Sinh Sở Hiên! (1)

Thương thế của Trịnh Xá cực kỳ nghiêm trọng, trong thời gian ngắn đừng nghĩ đến chuyện hành động nhanh chóng như trước, nếu không vết thương lúc nào cũng có thể lại rách ra. Tiếp đó là một lượng lớn máu tươi dồn vào phổi, cho dù nếu hắn vẫn có thể vận động mạnh, một khi máu chảy vào phổi, trong nháy mắt sẽ hít thở không thông, lập tức bị địch nhân bao vây giết chết.

-Lực hồi phục thật đáng sợ, cơ thịt đã bắt đầu hợp lại, tối đã là sau vài ngày sẽ có thể hoàn toàn khép miệng... Ngươi có thật là loài người không đấy? Ta thấy tò mò lắm.

Ardeth vừa băng bó cho Trịnh Xá vừa nói.

Trịnh Xá cười khổ không ngừng, hắn chỉ có thể đáp:

- Còn phải nói thứ, ta tự hào nhất cũng chỉ có lực phục hồi này thôi, nhưng vài ngày, chúng ta căn bản không có thời gian vài ngày.... Nếu muốn đánh thức Vua bọ cạp, nhất định phải dùng Vòng tay của thần Anubis, ta tin chắc Imhotep đang không ngừng truy tìm chúng ta. Mặc dù khu rừng này rất rộng nhưng với pháp lực của hắn có lẽ sẽ rất dễ dàng tìm tới, đặc biệt là chúng ta không có Cuốn sách của thần Ra, một khi bị hắn tìm được là coi như xong, chỉ còn biết chạy trốn, không có cách nào đối phó...

-Vì thế chúng ta phải nhanh chóng tới được kim tự tháp, tìm kho báu của hắn, đoạt được Đội quân của thần Anubis, chỉ có như vậy mới có thể đối kháng với Imhotpe. Sau đó chúng ta nhân cơ hội chạy về Hamunaptra, nhanh chóng đào Cuốn sách của thần Ra, tiêu diệt Imhotep một lần nữa!

O Connell nhún vai bất đắc dĩ nói:

- Vì thế kế hoạch của ngươi mới điên cuồng như vậy?

Dứt lời, hắn nhìn sang đống thuốc nổ TNT loại mạnh, đây là kế hoạc của Trịnh Xá.

Giống như lúc trước dụ ba bức tượng đá rơi xuống dưới hố, chẳng qua lần này đổi thành đám khỉ. Trước tiên họ chôn hết số thuốc nổ xuống khe núi, hơn mười mét khối thuốc nổ đủ để tiễn cả vạn người lên thiên đường, sau đó Trịnh Xá phụ trách dẫn dụ đám khỉ. hắn cần phải dẫn dụ được một lượng lớn, ít nhất cũng dọn sạch chướng ngại trên đường mọi người đi. Tiếp đó, dẫn bọn khỉ tới khe núi, sau khi châm ngòi nổ, trong vòng vài giây hắn nhất định phải chạy khỏi khe núi, thời gian ước chừng khoảng...

-Do đây là dẫy dẫn nổ cấp tốc nên sau khoảng hai đến ba giây sẽ nổ, mà lúc đó vị trí của ta đại khái ở dưới đáy khe núi, nói cách khác, ta phải trong vòng ba giây chạy ra xa ba trăm mét. Hiện tại tốc độ của ta sau khi sử dụng khinh công chạy một trăm mét mất khoảng sáu giây, còn nếu sử dụng kỹ năng Bạo tạc, tốc độ sẽ nhanh hơn gấp mười lần, lúc đó chạy ba trăm mét mất khoảng 1,8 giây. Cho dù tính toán thế nào ta cũng có thể chạy khỏi khe núi trước khi vụ nổ xảy ra, vì thế mọi người chỉ cần thấy ta dẫn đám khỉ chạy vào khe núi là phải lập tức châm lửa, trông cậy vào mọi người đấy!

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá nghiêm chỉnh nói.

Mặc dù kế hoạch này nghe qua đủ mười phần điên cuồng, nhưng trước đó mọi người thật sự đã thấy qua uy lực của Trịnh Xá khi sử dụng kỹ năng Bạo tạc, tốc độ khủng bố căn bản không thể nhìn thấy bằng mắt thường, còn cả lực lượng giống như lựu đạn nổ tung. Trong mọi tình huống, hắn hản là có thể chạy khỏi khe núi trước khi dây dẫn lửa cháy hết, mà đây tựa hồ cũng là phương pháp duy nhất có thể nhanh chóng thanh lý đám khỉ kia.

Trịnh Xá khôi phục lại từ trạng thái mô phỏng Sở Hiên, hắn thở dốc mấy hơi rồi cười khổ nói:

- Không được, chỉ có thể suy luận bố cục đến mức này, mô phỏng tiếp sẽ làm vết thương đau đến nứt ra... Tóm lại, phiền mọi người chôn hết tất cả thuốc nổ xuống đáy cốc, sau đó chỉ cần chờ mười mấy tiếng cho vết thương của ta hồi phục kha khá là chúng ta có thể...

Đúng lúc này, một tiếng ưng kêu xé gió truyền tới, tiếp theo một con lão ưng lanh lợi, linh hoạt từ trên cao lao xuống đậu lên tay Aderth, hắn rút một cuộn giấy nhỏ, mở ra xem một chút rồi ngạc nhiên nói:

- Bọn họ nói đã bắt đầu khai quật tới khe vực, hơn nữa còn phát hiện khe chỗ đó không sâu như tưởng tượng, chỉ khoảng hai mươi mét. Hiện tại có 2400 người chia làm ba ca liên tục xử lý đất đá... Khoảng trước ngày kia có thể hoàn toàn dọn sạch, nói cách khác, trước ngày kia sẽ có thể tìm được Cuốn sách của thần Ra!

Trịnh Xá gật ddaauf nói:

- Vậy thì tốt, nếu như trong vòng ba ngày không thể tới được kim tự tháp, chúng ta sẽ về lấy Cuốn sách của Amun-Ra trước rồi tính sau, như vậy ít nhất cũng không phải sợ Imhotep nữa... Như vậy, tất cả trông cậy vào mọi người.

Cứ như thế, mọi người bắt đầu đem chôn số thuốc nổ TNT loại mạnh xuống khe núi, chủ yếu là ở dưới đáy, tiếp đó, theo đề nghị của O Connell và Ardeth, ở bốn phía quanh khe núi cũng chôn một số, sự phòng có một ít khỉ có thể từ xa bắn lén.

Có lẽ là may mắn của mọi người, tất cả chờ ở đây không ngờ không gặp phải lũ khỉ hay dã thú nào, thậm chí bóng dáng Imhotep cũng không có. Thời gian cứ chậm rãi trôi đi, bất tri bất giác mọi người đã ở đây cả một ngày trời, mà Trịnh Xá đã bỏ qua mọi động tác, trong cả ngày không ngừng vận hành nội lực ngồi đả tọa nghỉ ngơi, trong trạng thái như vậy, tốc độ khôi phục vết thương không ngừng tăng lên. Đến giữa trưa ngày thứ hai, vết thương xuyên thủng qua trên người hắn đã cơ bản khép lại, chỉ cần quấn chặt băng vải, vận động kịch liệt trong thời gian ngắn cũng không sao.

Cho dù thế nào kế hoạch cũng phải được thực hiện, mấy người O Connell theo phân công đứng ở ven khe núi, chỉ chờ Trịnh Xá chạy vào trong là lập tức châm lửa, dẫn nổ số thuốc nổ bên bờ khe núi, sau đó theo quán tính lan xuống dưới, đến khi cả khe núi nổ tung thì đám khỉ chắn chắn phải chết.

Trịnh Xá cầm trên tay một mảnh ngọc bội, hắn nhìn mọi người cười nói:

- Đây là một loại đạo cụ bảo vệ, vốn chuẩn bị đến lúc tối hậu chiến đấu với Vua bọ cạp mới sử dụng, không nghĩ rằng sớm như vậy đã phải lôi ra rồi. Ha ha, hy vọng nó có thể ngăn đường đạn dày đặc của lũ khỉ kia.

Nói đoạn, hắn vận khinh công nhảy lên một tán cây đại thụ, đạp ngọn cây nhanh chóng lao đi.

Ngày hôm nay Trịnh Xá thỉnh thoảng sử dụng Goblin glider bay lên không, cẩn thận thử nghiệm độ cao laser tấn công. Ước chừng cách ngọn cây khoảng ba mét, chỉ cần vượt quá khoảng cách này, thanh gỗ Trịnh Xá giơ trên đầu sẽ bị laser bắn thành bai khúc. Sau nhiều lần thí nghiệm, hắn rút cuộc không nhịn được bắt đầu chửi thầm, một thế giới vừa mới kết thúc Thế chiến thứ nhất, bắt đầu bước vào Thế chiến hai, vậy mà đã có loại vũ khí uy lực như pháo laser, sao không khiến người ta bức bối cho được. nếu có thể sử dụng Goblin glider thì chỉ mất mấy phút là có thể tới được kim tự tháp, việc gì phải đối mặt với đám khỉ cầm súng đáng ghét kia?

Nghĩ ngợi một lúc, Trịnh Xá vẫn như cũ nhanh chóng lao về phía trước, vận khinh công, hắn di động trong rừng gần như không chịu bất cứ ảnh hưởng nào, chỉ cần đạp nhẹ lên cành cây hoặc tán cây một cái là rất thoải mái bay đi, chưa tới nửa giờ hắn đã phát hiện tung tích con khỉ đầu tiên.

http://tieulun.hopto.org

Kế hoạch của Trịnh Xá vô cùng đơn giản, chính là đánh cho nời này đến trời long đất lở, vì thế hắn trực tiếp lấy súng đại liên từ trong túi không gian ra, trước ánh mắt sững sờ của con khỉ, hắn đưa súng biến nó thành mảnh vụn, uy lực của đại liên thậm chí chặt đứt một gốc cây lớn sau lưng nó. Không lâu sau, xung quanh không ngừng truyền đến tiếng kêu rít, Trịnh Xá cũng không chần chừ, cầm đại liên phóng tới, chờ khi một đám khỉ từ trong rừng lao ra, uy lực của đại liên lại được thể hiện, nhiều con còn chưa kịp giơ súng lên đã bị bắn nát. Dù sao cũng là súng vô hạn đạn, Trịnh Xá chẳng keo kiệt chút nào điên cuồng tảo xạ ra bốn phía, đến khi cả cây cối xung cũng bị bắn đổ gục hắn mới vận khinh công tiếp tục tiến tới.

Có thể nhận thấy, càng đến gàn kim tự tháp, số lượng khỉ càng nhiều, thậm chí súng bọn chúng cầm cũng càng lúc càng thuộc hàng thứ dữ, đến khi Trịnh Xá nhìn thấy tên lửa vác vai chống tăng xuất hiện, hắn lập tức không do dự lựa chọn lùi bước. Mặc dù năng lực phòng hộ của ngọc bội thật sự không kém, một đường tới đây hắn không ngừng bị bắn lén, đám khỉ này thân thể thấp bé, trong rừng rậm lại cực kỳ linh hoạt, rất thích hợp ẩn núp rồi bắn lén, bất quá lực phòng hộ của ngọc bội cũng đủ để dễ dàng ngăn cản mấy phát, nhưng dù như thế, Trịnh Xá cũng tuyệt đối không dám dễ dàng nếm thử uy lực tên lửa, đây đã hoàn toàn không còn là một vũ khí hạng nặng bình thường.

Một đường tới đây đã giết bao nhiêu khỉ Trịnh Xá cũng không nhớ nổi, hắn chỉ biết không ngừng lao đi, mà đại liên trong tay cũng chưa từng dừng lại. Đến khi hắn quay đầu chạy trốn đã có mấy nghìn con khỉ đuổi theo, nhìn thoáng qua sau lưng dày đặc toàn là khỉ, trên cây, dưới đất, đông nghịt, giống như chọc phải một cả một tổ khỉ. Không ngừng có đạn bắn trúng lưng hắn, liền bị một tầng phòng hộ nửa trong suốt ngắn lại, nhưng tầng phòng hộ này cũng càng lúc càng mở nhạt, đến khi một viên đạn nổ loại mạnh bắn trúng thì tầng phòng hộ rút cuộc cũng tan vỡ.

Trịnh Xá chỉ cảm thấy ngọc bội trong lòng bàn tay đột nhiên tan vỡ, hắn phản ứng cực nhanh, trong nháy mắt đã lấy một mảnh ngọc bội khác trong Nạp giới ra, hơn nữa bắt đầu vừa chạy vừa không ngừng di động thân thể. Nhưng dù như vậy, sau lưng vẫn liên tục bị bắn trúng, lực lượng một người giờ phút này rõ ràng là quá yếu ớt, mấy nghìn con khỉ cầm súng một đường truy sát, đừng nói là hắn, rất có thể cả Phục chế thể cũng xong đời.

Trên đường đuổi theo, số lượng khỉ phảng phất như không ngừng gia tăng, Trịnh Xá gần như không còn dám nghĩ tới chuyện gì nữa, ngọc bội trên tay hắn mơ hồ xuất hiện một vết nứt, cứ tiếp tục chạy như vậy sớm muộn gì hắn cũng sẽ chết dưới mưa đạn. Đúng lúc này, bờ vực đã xuất hiện trước mắt không xa, Trịnh Xá hét lớn, dưới chân dùng sức đạp một cái, bay tới chỗ khe núi. Sau lưng hắn, vô số khỉ kêu rít lên cũng đồng thời nhảy theo, số lượng đông đúc ít nhất cũng khoảng bốn năm nghìn con, làm người ta da đầu tê dại. Trịnh Xá lúc này đã bắt đầu từ từ tăng tốc, cuối cùng hắn cũng chạy tới giữa khe núi, nhưng mà, khi hắn ngẩng đầu nhìn bờ vực phía bên kia, trái tim chợt nảy lên...

Imhotep cũng một đám người áo đen đang bắt giữ mấy người O Connell...

217. Tạm Thời Lùi Bước Và... Hồi Sinh Sở Hiên! (2)

Tiếng kêu gào sau lưng Trịnh Xá càng lúc càng gần, hắn đứng trong khe núi khoảng hai giây, đến khi sau lưng trúng thêm một phát đạn mới hít sâu một hơi lấy từ trong Nạp giới ra một quả lựu đạn siêu mạnh. Trịnh Xá giật chốt an toàn đồng thời từ giữa đầu một đường màu đỏ máu chạy xuống, từ đan điền một luồng khí lưu xộc lên, hai bên hội tụ ở chỗ trái tim, cùng lúc ấy lựu đạn cũng rơi xuống đất.

Động tác bốn phía xung quanh phảng phất như chậm lại, Trịnh Xá dưới chân đạp mạnh lao về phía mấy người O Connell. Khối đá bị Trịnh Xá đạp lên lập tức vỡ tan thành mảnh vụn, trên mặt dất mỗi bước đều tạo thành một dấu ấn sâu mà mỗi bước của Trịnh Xá đều xa hơi mười mét, cơ thể như bay vọt đi cách mặt đất nửa mét.

"Chín!"

Trịnh Xá đã chạy qua hai trăm mét tới bờ bên kia khe núi, tiếp theo hắn dùng sức ở chân đạp một cái, giống như một mũi tên bay thẳng lên trên, một bước này nhảy lên cao tới hơn mười mét. Sau đó, hắn giẫm lên một khối nham thạch, lại dùng sức ấn mạnh, khối nham thạnh tan vỡ, đồng thời cả người đã bay tới bờ khe núi. Mãi đến lúc này, Imhotep cũng hơn mười người phía sau hắn mới có vẻ mặt sợ hãi, nhưng bọn

http://tieulun.hopto.org

chúng không kịp có động tác gì,động tác của tát cả trước mặt Trịnh Xá phảng phất như phim quay chậm, đặc biệt là mấy kẻ đang định kéo cò súng nhắm vào bọn O Connell.

"Tám!"

Trịnh Xá lao vọt tới trước mặt kẻ đang giữa Evelyn, đây mà một gã da đen vô cùng cường tráng, nhìn từ quần áp cũng tay cầm vũ khí của hắn, có lẽ thủ lĩnh đám mặc áo đen kia. Lúc này, hắn đang cầm khẩu súng chuẩn bị bắn, mà ngón tay còn chưa kịp di động, Trịnh Xá đã nắm lấy cánh tay cầm súng dùng sức quay mạnh, cánh tay giống như làm bằng giấy, dễ dàng bị vặn nát, mà gã da đen còn chưa kịp biến đổi vẻ mặt, hiển nhiên là vì tốc độ quá nhanh. Trịnh Xá dùng sức kéo cánh tay vặn vẹo ấy, khi gã da đen bị kéo ra, hắn đồng thời bị một cước đá trúng giữa sống lưng, tiếng xương gãy lập tức vang lên, gã da đen biến thành hình chữ z bay ra xa.

"Bảy!"

Mục tiêu tiếp theo của Trịnh Xá là hai kẻ đang giữ O Connell và Carnahan, bọn họ gần hắn nhất, mà hai kẻ mặc áo đen theo sát bên cạnh đang chuẩn bị siết cò. Khi Trịnh Xá lao tới gần vừa vung tay lên, khẩu súng trong tay cả hai đã động đây, chỉ cần hắn hơi chậm một chút là O Connell cùng Carnahan tuyệt đối nát đầu mà chết, vì thế với hai tên này Trịnh Xá đặc biệt tàn nhẫn, hai nắm tay đánh thẳng tới trước, trong chớp mắt đập nát hai cái đầu, dù sao thì hai kẻ có cũng không phải đại thụ trong rừng, không cản nổi một kích toàn lực của Trịnh Xá.

"Sáu!"

Khi hai cái xác không đầu đổ xuống, đột nhiên từ trong khe núi truyền đến tiếng nổ vang rền, cùng với vụ nổ là tro bụi và đất đá bắn ra kịch liệt. Mọi người vô thức nhìn về phía khe núi, bên trong bùng lên một đám mây nhỏ hình nấm, hơn nữa những vụ nổ còn không ngừng lại, nhất thời cả khe núi tràn ngập lửa đỏ.

Kẻ đang giữ Ardeth lại bị hắn khống chế, vừa rồi khi Trịnh Xá biến mất trong khe vực, Ardeth đã chuẩn bị sẵn, khi gã da đen cao lớn kia bắn tung lên, hắn chợt chùng người xuống rồi vụt đứng dậy, sau đầu đạp thẳng vào mũi kẻ đứng phía sau. Khi gã áo đen đằng sau lùi ra, Ardeth cũng đồng thời xoay người lại, một cước hung hăng đánh thẳng vào cổ, trực tiếp đá kẻ đó hôn mê.

"Năm!"

Trịnh Xá vẫn ở trong trạng thái Bạo tạc nhưng hắn đã mơ hồ cảm thấy vết thương trước ngực lại bắt đầu rách ra nên hắn không chần chừ lập tức lấy Heat Hawk, đồng thời một tia nội lực liều mạng rút ra, nhập vào Nạp giới, cả người vụt lao về phía Imhotep.

Tốc độ phản ứng của tên bất tử tế tự này thật quá kém, bất quá nghĩ lại khi còn sống hắn chẳng qua chỉ là một thầy cúng, cho dù có tiềm lực siêu việt người bình thường cũng thân thể bất tử thì vẫn như cũ không có tố chất chiến binh, vì thế, sau vài giây mới phục hồi tình thần. Imhotep đang định chuẩn bị biến thành gió lốc, nhưng thân thể còn đang xoay tròn thì Nạp giới của Trịnh Xá đã hung hăng đánh thẳng vào ngực hắn, lực trường vô hình lập tức đẩy hắn bay ra ngoài, nhưng tốc độ của Trịnh Xá càng nhanh hơn, trong nháy mắt khi Imhotep văng ra đã vọt tới bên cạnh, Heat Hawk chém xuống biến hắn thành hai đoạn.

"Bốn!"

Cùng lúc đó, đám áo đen cuối cùng cũng tỉnh táo lại, giơ súng lên chuẩn bị bắn một loạt, thấy vậy Trịnh Xá càng quyết tuyệt, thả xích trọng lực của Heat Hawk ra, vung một vòng. Bởi vì lực lượng của hắn thật sự quá lớn, không chỉ lưỡi Heat Hawk chém đứt người, thậm chí cả xích trọng lực cũng dễ dàng biến đổi phương thành hai đoạn. Quét một vòng, đương trường chỉ còn lại nữ tử xinh đẹp và mấy gã áo đen sau lưng ả, giờ phút này trong mắt họ rút cuộc cũng lộ ra vẻ sợ hãi.

"Ba!"

Trịnh Xá vội rút Goblin glider ra, hắn nhanh chóng lao tới chỗ mấy người O Connell hoặc là ném họ lên hoặc kẹp vào cánh tay, hoặc vác lên vai. Tay kia hắn rút đại liên, vừa đạp glider bay đi vừa nhắm vào Imhotep đang nằm dưới đất không ngừng hồi phục lại.

"Hai!"

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá đã không để ý gì nữa, bóp cò súng, lưỡi lửa dài đến cả mét lập tức phun ra, vô số đầu đạn bắn trúng người Imhotep, đem gã bất tử tế tự đang hồi phục này biến thành tổ ong, rồi thành vô số mảnh vụn. Goblin giler theo hướng khu rừng, không ngừng bay ra xa, gần như dán vào ngọn cây phóng đi, tốc độ 700km/h lập tức được thể hiện, thậm chí có thể sánh được với lúc Trịnh Xá sử dụng Bạo tạc toàn lực chạy, cơ hồ chỉ trong nháy mắt đã biến khỏi tầm mắt đám người Imhotep.

"...Kết thúc!"

Trịnh Xá cuối cùng cũng khôi phục lại, hắn vụt há mồm phun ra mấy ngụm máu lớn, thiếu chút nữa thì từ trên glider rơi xuống. Nhưng hiện tại, đạp lên một người, mang theo một người, vác hai người, hắn dĩ nhiên không thể cứ thế mà ngã xuống, phải cố gắng khống chế Goblin glider bay đi. Không biết qua bao lâu rút cuộc trước mặt mọi người đã xuất hiện khí cầu rơi ngoài bìa rừng, Izzy đang không ngừng bận rộn sửa sang. Trịnh Xá cũng chỉ thấy được tới đây, tiếp theo trước mắt hắn tối đen, trực tiếp hôn mê...

Cũng không biết lại qua bao lâu, Trịnh Xá từ hôn mê chầm chậm tỉnh lại, hắn chỉ cảm thấy cả người phảng phất như bị lửa thiêu, vừa đau vừa nóng, thân thể như bị xé ra, đặc biệt chỗ ngực trái như có vô số con kiến cắn vào, khó chịu đến muốn gào lên, nhưng yếu hầu lại khô ran, đau đớn, ngoài đôi mắt miễn cưỡng mở ra, cả người căn bản không động đậy nổi.

Sau khi Trịnh Xá mở mắt ra, liền thấy mấy người O Connell vội vã lấy nước cho hắn uống. Uống nước xong, Trịnh Xá mới nhìn rõ mình đang nằm trong khoang khí cầu, cả người quấn đầy băng vải, giống như một xác ướp, mà điều làm hắn ngạc nhiên nhất là khí cầu đang bay giữa không trung.

-Cái ván trượt của người quả nhiên là đồ tốt, chỉ cần gắn nó dưới khoang khí cầu, dùng nẹp gỗ cố định lại, mà trong túi khí còn chút gas, như vậy vừa vặn có thể bay được, hơn nữa tốc độ còn nhanh đến kinh người, ha ha ha...

Izzy cười lớn nói.

Tốc độ khí cầu hiện tại quả thật là kinh người, so với lúc trước sử dụng hỏa tiễn phun lửa còn ghê hơn nhiều, cứ theo tốc độ này, muộn nhất là đến tối có thể tới thành phố của người chết Hamunaptra, Trịnh Xá cũng bắt đầu từ từ cảm nhận tình huống thân thể mình.

Sử dụng quá mức kỹ năng Bạo tạc trong trạng thái bị thương làm thân thể hắn thật sự không chịu đựng nổi, chẳng những mấy mạch máu chính vỡ tung mà khớp xương toàn thân cũng có dấu hiệu trật khớp. Cái này còn chưa tính là gì, chỗ ngực trái lại vỡ ra, kết quả là một lượng lớn máu tươi tràn vào phổi, gần như làm hắn hít thở không thông, bất quá còn may, sinh mệnh lực ngoan cường cuối cùng cũng giúp hắn giữ được mạng.

"Vậy là do mất máu quá nhiều? Tĩnh dưỡng hai ngày... Trước hết cứ về Hamunaptra lấy Cuốn sách của Amun-Ra cũng được..."

Trịnh Xá cũng không cảm thấy có gì bất mãn, lần này mọi người có thể còn sống thoát được đã là cực kỳ may mắn rồi. Uy lực của Bạo tạc quả thật khiến người ta phải sợ hãi, việc hắn cần làm là thuần thục kỹ năng này, khi đó dù đối mặt với Phục chế thể cũng không phải không có sức chiến đấu.

Do tốc độ khí hậu thật sự qúa nhanh, đến hoàng hôn mọi người đã về tới Hamunaptra, Trịnh Xá cuối cùng cũng được bác sỹ chuyên nghiệp chữa trị, không phải cần mấy người O Connell băng bó thô bạo lung tung nữa. Sau khi rửa nước thuốc, vết thương được băng bó lại, vết thủng ở ngực cũng được khâu mấy mũi, Trịnh Xá rút cuộc cũng ngủ thiếp đi, lần ngủ gần nhất của hắn đã cách đây hơn ba mươi tiếng.

Không thể không thừa nhận, lực hồi phục của huyết thống bá tước Vampire thật sự kinh khủng, sau khi Trịnh Xá tỉnh dậy đã có thể vận động tự do như người bình thường. hai ngày trước hắn bị thương gần chết, mà đến khi tỉnh lại đã có một cái kinh hỉ trước mặt, Cuốn sách của thần Ra bằng vàng dày cộp đang được Evelyn ôm chặt trong lòng còn công nhân xung quanh đang hoan hô cái gì đó.

-Quả nhiên là dưới trọng thưởng tất có dũng phu mà.

Ardeth cảm thán, mỗi công nhân đều nhận được tiền công gấp mười lần, hơn nữa sau khi lấy được Cuốn sách của thần Ra là được trả ngay, tất cả khiến họ bắt đầu hoan hô thượng đế. Còn Trịnh Xá sau khi nhận

http://tieulun.hopto.org

lấy Cuốn sách, việc đầu tiên đương nhiên là chạy tới chỗ tế đàn được khai quật ra, hắn phải thử nghiệm một chút xem Phục chế thể có nói dối hay không, nếu không tất cả những gì hắn làm đều phí công.

"...Hồi sinh thành viên từng xuất hiện trong Trung Châu đội, có thi thể cần một chi tiết kịch tình cấp B, 7000 điểm thưởng, không có thi thể hoặc thi thể được chế tạo trong Chủ Thần không gian cần một chi tiết kịch tình cấp B, 8000 điểm thưởng, thi thể được phục chế trong trạng thái trước khi người đó chết..."

"Có hồi sinh thành viên đoàn đội hay không?"

218. Tạm Thời Lùi Bước Và... Hồi Sinh Sở Hiên! (3)

Trịnh Xá đứng tại tế đàn cẩn thận lắng nghe, hắn suy nghĩ hồi lâu rồi chợt bừng tỉnh đại ngộ, suy luận của hắn lúc trước hoàn toàn sai. Bởi vì khi chế tạo thành viên đoàn đội trong Chủ Thần không gian, mặc dù có thể để bọn họ trở thành một thân thể không có ý thức, nhưng hắn lại quên mất một điểm mấu chốt khi nhờ Chủ Thần chế tạo, đó là chỉ có thể tạo ra người hắn quen thuộc hoặc biết đến.

Ví dụ như hắn có thể tưởng tượng ra thân thể và hình dạng hoàn toàn giống thành viên trong đội nhưng hắn làm sao tưởng tượng ra bản đồ gen chứ? Hắn làm sao có thể đảm bảo cấu tại bên trong nhất định sẽ giống thành viên trong đội? Hắn làm sao có thể đảm bảo nhóm máu hay cơ cấu thân thể hoàn toàn nhất trí. Trên thế giới không thể tìm được hai chiếc lá hoàn toàn giống nhau, đồng dạng, thứ hắn chế tạo ra cũng chỉ là "tương tự" như thành viên trong đội thôi chứ không phải là thân thể chính thức của họ.

"Nói cách khác, trừ phi ngay lúc thành viên trong đội chết đi phải đem xác ướp lạnh, nếu không chỉ có thể trả thêm một nghìn điểm thưởng để hồi sinh... Cũng tốt, so với ở trong Chủ Thần không gian cần sử dụng gấp đôi điểm thưởng và chi tiết kịch tình mới có thể sống lại thì khá hơn nhiều...."

Trịnh Xá thở ra một hớn, trong lòng hắn chợt động, bắt đầu tính toán điểm thưởng đạt được trong bộ phim kinh dị này.

Ngoài 4000 điểm sau khi lấy được Vòng tay của thần Anubis, trong rừng không biết hắn đã lấy được bao nhiêu điểm, cầm súng đại liên không ngừng giết khỉ, đại khái cũng phải xử hơn mấy trăm con, sau vụ nổ lại càng nhiều hơn, không biết cộng lại có được đến hơn 4000 con không.

"Nghĩ kỹ thì Sở Hiên có khoảng 3000 điểm thưởng, ngoài ra chi tiết kịch tình hẳn là rất ít, nếu trở lại Chủ Thần không gian có thể trả giá rất thấp để hồi sinh hắn, nhưng mà..."

Trịnh Xá thật sự có chút chần chừ, do hắn không biết điểm thưởng của mình hiện tại, chi tiết kịch tình thì hoàn toàn đủ rồi, khi rời khỏi Chủ Thần không gian hắn đã có một chi tiết cấp B, hai chi tiết cấp C, hơn nữa sau khi hoàn thành tình tiết kịch bản Vòng tay của thần Anubis hắn lại được thêm hai chi tiết cấp C, nói cách khác, chỉ cần điểm thưởng đủ là hắn hoàn toàn có thể hồi sinh Sở Hiên.

Bởi vì... lực lượng của một mình hắn, một mình hắn cho dù mạnh mẽ đến thế nào, không có đồng đội có thể nhờ cậy, không có đồng đội có thể trợ giúp, hắn không đủ tự tin để khiêu chiến tình tiết kịch bản Vua bọ cạp, hắn cần Sở Hiên!

Trịnh Xá cắn răng, mặc dù lãng phí một chi tiết kịch tình cấp b nhưng nếu có thể thuận lợi hoàn thành tình tiết kịch bản vua bọ cạp, hắn sẽ được 10000 điểm thưởng cũng hai chi tiết cấp B. So với việc keo kiệt giữ lại một chi tiết cấp B rồi sau đó tới nơi lại bị xua về hoặc bị giết, không bằng hồi sinh Sở Hiên, sau đó cùng nhau đối mặt với Vua bọ cạp!

"Chủ Thần, hồi sinh Sở Hiên."

Trịnh Xá cầm Cuốn sách của Amun-Ra, trong lòng yên lặng nói, đây là trình tự ngôn ngữ Chủ Thần lưu lại cho hắn lúc trước, chỉ cần đủ điểm thưởng và chi tiết kịch tình, nêu tên người kia, nếu người đó đã sống lại một lần thì vô hiệu, nếu chưa thì sẽ được hồi sinh.

"Khấu trừ 8000 điểm thưởng, một chi tiết kịch tình cấp B, khởi động hồi sinh..."

Thanh âm lạnh lùng của Chủ Thần vang lên trong đầu, Trịnh Xá nhìn thấy phía trên tế đàn một mét xuất hiện hình ảnh như phim nổi. Một thân ảnh im lặng đứng trên nóc nhà cao tầng, tay hắn cầm hai khẩu súng

http://tieulun.hopto.org

lục cực lớn, không ngừng bắn vào đám quỷ hồn bao vây xung quanh, đến cuối cùng hắn không ngờ giờ súng chĩa thẳng vào bụng mình bóp cò, tiếp đó, nam tử đó yên lặng nằm dưới đất, đưa tay giơ lên, phảng phất như muốn chạm đến vầng trăng trên trời....

Hình ảnh phim nổi này biến mất, một ít tin tức trực tiếp in vào đầu Trịnh Xá, trong nháy mắt, hắn như thế một đứa bé, trong lòng không ngừng khóc nhưng dù thế nào nước mắt cũng không thể chảy ra. Một đứa bé hai ba tuổi từ từ phát triển, sau đó biến thành Sở Hiên trưởng thành, nam nhân đeo kính, vẻ mặt luôn bĩnh tĩnh lạnh nhạt, nhưng trong trái tim lạnh lẽo của hắn kỳ thật đã chứa đầy nước mắt không thể tuôn ra... Không có cảm giác đau đớn, không có vị giác, không có khứu giác, không có xúc giác, đến một chớp mắt này Trịnh Xá mới hiểu, vì sao một khắc trước khi gục ngã trong The Grudge, nam nhân kia lại nói thức ăn nhìn thật ngon mắt, đúng vậy, hắn chỉ có thể nhìn...

Không hiểu tại sao Trịnh Xá cảm thấy trong lòng nhận ra điều gì đó, từ đoạn tin tức này, đây cũng phải là bệnh tật gì, mà là trong gen đã hoàn toàn lại bỏ cảm giác, trừ phi có thể thay đổi gien, nếu không...

Theo hình chiếu lập thể biến mất, Sở Hiên từ từ xuất hiện trước mặt hắn, hắn vươn tay nói:

- ....Sở Hiên, hãy giúp ta.

-Ta còn chưa chết.... Hoặc là được hồi sinh? Tại sao ta phải giúp ngươi?

-Bởi vì ta có cách để ngươi có thể cảm nhận được đau đớn, cảm nhận được vui vẻ, cảm nhận được mùi vị cùng tất cả cảm giác mà một người bình thường có được... Ta có cách giúp ngươi!

Bộ dạng Sở Hiên vẫn như cũ, không có biến hóa gì, vẫn đeo kính mắt, hắn khẽ chạm vào chô lồng ngực, rồi thản nhiên hỏi Trịnh Xá.

Câu trả lời của Trịnh Xá lại làm Sở Hiên lần đầu tiên lộ ra vẻ mặt không còn đạm mạc, làn đầu tiên ngón tay hắn có chút run rẩy, hắn vuốt vuốt bờ đá lạnh băng trên tế đàn, sau đó lạnh nhạt nói:

- Nói thử xem, nếu biện pháp của ngươi thật sự có thể làm được... Ít nhất có xác suất trên 50% thì ta không ngại trợ giúp ngươi.

Trịnh Xá mừng rỡ, hắn biến mình đã tìm được chỗ mềm yếu nhất trong lòng Sở Hiên, cũng là khát vọng duy nhất của nam tử này, hắn vội vàng nói:

- Mở cơ nhân tỏa tổng cộng chia làm năm tầng, tầng thứ nhất là tăng cường bản năng chiến đấu của con người, kỳ thật chính là phóng xuất bản năng chiến đấu của loài người từ thời viễn cổ. Tầng thứ hai là điều khiển trên 90% lực lượng và thân thể, ví dụ như điều khiển tốc độ, điều khiển thính giác, điều khiển cơ bắp...

Nói ới đây, một cánh tay của Trịnh Xá không ngừng phồng lên, to đến gấp hai ba lần người bình thường.

Sở Hiên tựa hồ đã nhận ra điều gì đó, hắn hơi nhíu mày rồi nói:

- Tiếp tục.

-Tầng thứ ba có quan hệ đến đại não, não người chỉ được sử dụng được khoảng vài phần trăm, nhưng bắt đầu tầng thứ ba sẽ bắt đầu khai phá từng khu vực bên trong. Ví dụ như ta có thể mô phỏng được khả năng suy luận tính toán của ngươi, hiệu quả khoảng 40% đến 50%, mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba chính là mô phỏng.

-Tầng thứ tư, đây chính là tầng có thể thay đổi số mệnh của ngươi... Mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư có thể thay đổi gen trong người, thậm chí tầng thứ tư cực hạn ngươi còn có thể cấu tạo lại toàn bộ chuỗi gen của mình. Còn nhớ trong Chủ Thần không gian có nhiều thuộc tính cường hóa như vậy không? Đó chính là những chuỗi gen mạnh mẽ mà những người đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư thời cổ đại cấu tạo nên. Ngươi chỉ cần nắm vững cơ nhân tỏa tầng thứ tư là có thể cải tạo gen của bản thân, sau đó có được tất cả những gì loài người nên có... Cùng bọn ta đau đớn, cùng bọn ta khóc, cùng bọn ta ăm cơm, cùng bọn ta vui vẻ cười đùa... Hãy giúp ta, Sở Hiên, ta cần trí tuệ của ngươi!

Sở Hiên đẩy đẩy kính, hắn đột nhiên hỏi:

- Mở cơ nhân tỏa tổng cộng có năm tầng phải không? Tâng thứ năm là lực lượng như thế nào?

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá hơi sửng sốt, hắn suy nghĩ một chút rồi đáp:

- Tầng thứ năm là khống chế năng lượng, tầng này ta không hiểu có ý gì, đại khái là....

-Nội công, tu chân, năng lượng Vampire, ma pháp...

Sở Hiên từ trên tế đang bước xuống, hắn vừa đi vừa nói:

- Những thứ này đều là kỹ năng năng lượng có thể khống chế, nếu như nói phương diện cường hóa huyết thống, gen là căn cứ từ mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, vậy tầng thứ năm khống chế năng lượng rất có thể là sáng tạo những kỹ năng năng lượng khống chế được. Nếu lý luận về mở cơ nhân tỏa là đúng, vậy những nghi hoặc của ta lúc trước hoàn toàn có thể được suy luận rõ ràng...

Sở Hiên vừa nói vừa ra khỏi di tích.

Trịnh Xá ngây ngốc nhìn Sở Hiên, hơn nửa ngày sau mới giật mình mừng rỡ nói:

- Vậy là ngươi đồng ý giúp ta? Ha ha ha, ngươi đồng ý giúp ta phải không? Ha ha ha...

-Đừng có ầm ỹ, trước tiên kể lại một lượt những chuyện sau khi ta chết đã...

-....Về cơ bản là như vậy, vốn ta tưởng rằng Cuốn sách của Amun-Ra đã rơi dưới vực sâu nên cũng không quay lại tìm. Nhưng để hồi sinh cần gấp đôi giá trị, có thể cả đời ta cũng gom đủ, nếu không phải vì Ác Ma đội kích thích, có lẽ ta cũng không hạ quyết tâm trở về đây.

Ở trong lều, Trịnh Xá kể lại rành mạch mọi chuyện xảy ra từ sau The Grudge, về tất cả thanh viên quan trọng trong đội, về thân phận Dẫn đạo giả của Trương Kiệt, về chức vụ đội trưởng của hắn cùng nhận thức với Chủ Thần không gian, về đoàn đội tác chiến, về hai đội ngũ đặc thù, tiểu đội luân hồi Ác Ma và tiểu đội luân hồi Thiên Thần, tất cả đều nói ra hết, thậm chí cả chuyện giữa hắn và Phục chế thể cũng kể đại khái, sau đó Trịnh Xá thấy Sở Hiên yên lặng ngồi viết gì đó.

-Phân tích từ đầu tới cuối một lượt, đầu tiên lúc trước ta đã đặt giả thuyết Chủ Thần không phải muốn giết chúng ta mà là bức bách chúng ta tiến hoa, cho nên mỗi lần đều cố định đẩy chúng ta tới bờ vực sinh tử. Lúc đó các ngươi giao chiến với Ấn Châu đội, thực lực hơi nhỉnh hơn Trung Châu đội, theo như ngươi nói lúc ấy Trung Châu đội còn chưa có đội trưởng, như vậy cơ hồ có thể khẳng định là đoàn diệt. Nhưng Trung Chây đội lại chiến thắng gần như hoàn mỹ, ngoài lúc mấu chốt thắng lợi Zero bị giết ra...

Sở Hiên vừa nói vừa vẽ vẽ trên giấy.

-Đánh giá của Chủ Thần với Trung Châu đội tăng một mức, sau đó tiến vào loại phim bí ẩn không thể giải thích, hoàn toàn có thể dẫn tới đoàn diệt Final Destination 2. Nếu căn cứ theo như ngươi nói, khó khăn và số tập có liên quan, vậy Final Destination 2 chắc chắn chẳng khó khăn gì để tiêu diệt cả đội, nhưng trên thực tế Trương Kiệt tự giải thoát nên đoàn đội cơ bản còn sống mà không bị thương tổn quá lớn, tất cả kẻ chết đều là pháo hôi...

-Như vậy đánh giá với Trung Châu đội tăng thêm một mức, tiếp đó lại tiến vào Alien 4, địa điểm tiến vào không phù hợp, độ khó không phù hợp, thực lực quái vật không phù hợp, thế giới phim kinh dị có ba cái không phù hợp hoàn toàn có thể dẫn đến đoàn diệt nhưng Trung Châu đội vẫn như cũ, sống sót mà không có thương tổn quá lớn, những kẻ chết vẫn chỉ là pháo hôi. Trong tình huống này nếu như ta là Chủ Thần thì đánh giá về Trung Châu đội đã hoàn toàn áp đảo Ác Ma đội và Thiên Thần đội, cho nên tiếp theo sẽ an bài để Trung Châu đội đối kháng với Ác Ma đội. Nếu Trung Châu đội tiếp tục chiến thắng vậy Chủ Thần rất có thể sẽ toàn lực bồi dưỡng, cũng tức là không ngừng gia tăng độ khó để Trung Châu đội tiến hóa, bởi vì tiềm lực của Trung Châu đội đã vượt qua tiểu đội có tiềm lực lớn mà nó tính toán, Tiểu đội luân hồi Ác Ma.

-Nhưng Trung Châu đội thất bại, nói cách khác, đánh giá thiết lập lại, nếu ta suy đoán không nhầm, bộ phim kinh dị tiếp theo chúng ta sẽ đối mặt với độ khó ngang bằng tiểu đội luân hồi bình thường chứ không còn bị Chủ Thần đặc biệt chiếu cố đến mức độ khó khăn nữa....

Sở Hiên rút cuộc cũng vẽ vời xong, hắn nhìn tờ giấy nói:

http://tieulun.hopto.org

- Trình tự hồi sinh đội viên đại khái là thế này, sau khi chúng ta trở về có thể thương lượng lại một chút. Nói rõ trước, ta đã chết một lần, không muốn chết tiếp nên ta không hy vọng lại nảy sinh mâu thuẫn với ngươi, sau này nếu có mâu thuẫn, ta cho phép ngươi đề xuất ý kiến, hơn nữa sửa đổi kế hoạch của ta.

Trịnh Xá cũng không cầm tờ giấy, chỉ thảnh nhiên nói:

- Đối với trình tự hồi sinh thành viên ta không có ý kiến, nhưng yêu cầu duy nhất của ta là.... Tất cả thành viên trong Trung Châu đội đều phải được hồi sinh, ta không muốn để họ vĩnh viễn ngủ say trong bóng tối.

Sở Hiên lại yên lặng viết mấy chữ trên giấy rồi nói:

- Không thành vấn đề, nếu như thực lực của họ có thể vượt qua kiểm tra, ta không hy vọng trong đội lại có thành viên kéo lùi cả nhóm lại, trừ phi hắn nguyện ý làm mồi nhử khi hoàn thành nhiệm vụ nguy hiểm.... Đề tài này tạm thời dừng lại, hiện tại vào chuyện chính, trước mắt trong hơn mười ngày tới chúng ta phải hoàn thành nhiệm vụ Vua bọ cạp. Theo khó khăn ngươi đã nghe được, rất có thể sẽ phải có một trường khổ chiến, vì thế ta không muốn ngươi hao tổn chiến lực trước khi tiến vào kim tự tháp. Lần trước ngươi bị đánh cho chạy trối chết, chính là vì ngươi lãng phí lực lượng ở chỗ không cần thiết...

-Cho nên, mua bom xăng đi, biến cả khu rừng ấy thành bình địa, chỗ đó không phải rừng rậm nhiệt đới, cũng không phải rừng mưa mà là ốc đảo trong sa mạc, đốt hết, trong vòng ba ngày có thể thiêu xong.

"Cường, cường hãn... Quả nhiên không phí điểm thưởng và một chi tiết cấp B..."

Trịnh Xá có chút ngây ngốc nhìn Sở Hiên, nam nhân này vẫn như cũ, điên cuồng và to gan, lúc trước hắn thật sự không nghĩ đến chuyện dùng lửa phá hủy cả khu rừng, nếu thật sự dùng biện pháp này rất có khả năng có thể ung dung thoải mái tới kim tự tháp của Vua bọ cạp, hơn nữa, chỗ đó đâu chỉ hơn vạn con khỉ, cứ như vậy...

-Đừng có vọng tưởng đến chuyện được điểm thưởng từ chỗ đám khỉ ấy, nếu như suy luận của ta không sai.... Khỉ bị giết khi đốt cháy hết khu rừng có lẽ không được tính điểm, hơn nữa ta khuyên ngươi tốt nhất đừng bước vào trong rừng nửa bước...

219. Độ Khó Và... Thiêu Đốt (1)

Mọi người chờ tại Hamunaptra hơn mười ngày, đến khi hơn trăm kiện bom xăng được chuyển tới từ Châu Âu, tất cả mới lên khí cầu tiến về kim tự tháp của Vua bọ cạp. trong hơn mười ngày này, thương thế của Trịnh Xá đã hoàn toàn khỏi hẳn, lực hồi phục của huyết thống bá tước Vampire quả thật làm người ta phải kinh ngạc.

-.... Vì thế nói, thứ Chủ Thần sáng tạo ra là một thế giới chứ không phải một nhiệm vụ. Trên thực tế ta đã hoài nghi tại sao lại có thể quay lại thế giới trong phim kinh dị, điều này rất trái lẽ thường, nếu chỉ vỏn vẹn để nghỉ ngơi du lịch, vậy lưu lại thế giới hiện thực là được rồi. Kỳ thực Chủ Thần vẫn âm thầm báo cho chúng ta một sự thật, đó chính là nó không cần chúng ta cứ phải theo quy luật nó luân hồi phim kinh dị mới hoàn thành được nhiệm vụ.

-Thứ nó muốn chính là chúng ta tiến hóa, tự mình tìm kiếm nguy hiểm trong phim kinh dị, hơn nữa giải quyết những nguy hiểm đó, để bản thân không ngừng tiến hóa, mà việc ngươi sáng tạo ra kỹ năng bạo tạc chính là một dấu hiệu ngươi đã tiến hóa.

Sở Hiên dựa vào thành khí cầu nhìn sa mạc dưới chân, hắn thản nhiên nói với Trịnh Xá.

Hơn mười ngày này, từ Sở Hiên, Trịnh Xá nhận được rất nhiều tin tức hữu dụng, ví dụ như khả năng tồn tại chi tiết kịch tình trong phim kinh dị, ví dụ như khả năng sinh tồn tốt hơn trong thế giới phim, ví dụ như phương pháp tác chiến khi đối đầu với đoàn đội khác, thậm chí cả phương pháp vận dụng kỹ năng của bản thân hắn. Mặc dù những gì Sở Hiên nói đều rất gián đoạn nhưng nam nhân này luân suy luận theo phương hướng đơn giản nhất có thể, đáp án nhận được cũng là đáp án có ích lợi tối đa, giúp Trịnh Xá giải quyết được rất nhiều nghi hoặc, mặc dù trong đó một số không phải là đáp án mà hắn hy vọng nhất.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi nói:

http://tieulun.hopto.org

- Vấn đề này ta cũng từng cân nhắc qua, đó chính là rút cuộc Chủ Thần dùng cách nào để tính toán thực lực một cá nhân, sau đó căn cứ thực lực đó để quyết định độ khó phim kinh dị? không thể có chuyện tất cả mọi người đều gặp độ khó tương đương, nếu không chờ khi thực lực cường đại không phải sẽ rất thuận lợi kiếm được vô số điểm thưởng và chi tiết kịch tình sao? Vì thế ta mới nói với ngươi về suy luận lúc trước, kỹ năng ta tự sáng tạo ra chắc là không được dùng để tính toán khó khăn chứ?

Sở Hiên gật đầu nói:

- Chắc chắn, nếu không Chủ Thần sẽ thật sự là "Thần", và cũng không phù hợp với tiêu chuẩn tiến hóa. Nếu muốn chúng ta tiến hóa, vậy người tiến hóa nhất định phải được thưởng, kỹ năng tự sáng tạo ra sẽ không được tính vào hệ số khó khăn, như vậy ngươi càng tiến hóa, khó khăn phải đối mặt càng nhỏ, cho đến khi giành được 50000 điểm thưởng, trở về thế giới hiện thực...

Trịnh Xá lập tức hưng phấn nói:

- Nói như vậy tại sao không vào rừng giết lũ khỉ kia? Ta nghĩ với thân thủ của ta, chỉ cần chú ý một chút, không phải sẽ rất dễ dàng giết chúng sao? Dù gì thì ta cũng có đại liên vô hạn đạn mà.

-Đề tài lại quay lại lúc trước.

Sở Hiên hơi nhíu mày, đáp:

- Chỗ này dính dáng đến vấn đề xác suất, bảng xác suất ta suy luận ra cho thấy, khả năng Chủ Thần lưu lại bug để ngươi kiếm được vô hạn điểm gần như tiệm cận tới 0, bởi vì chỉ cần thực lực ngươi vừa đủ để giết khỉ, vậy ngươi có thể không ngừng ở đây ra vào săn chúng nó, đến khi được 50000 điểm là cáo thể trở về, vậy còn cần ngươi tiến hóa làm cái gì? Mà khả năng có xác suất lớn nhất chính là, ngươi cứ giết một con khỉ, đánh giá của Chủ Thần với ngươi lại tăng một phần, giống như với Trung Châu đội lúc trước vậy, cứ đến một trình độ nhất định độ khó lại được gia tăng, ví dụ như ngươi đã giết chết mấy ngàn con khỉ phải không? Hơn nữa còn giết trong nhát mắt... Ta ngờ rằng đám khỉ hiện tại đã bắt đầu sử dụng súng ống của thập kỷ 80-90, có khi còn hiện đại hơn một chút. Nếu ngươi giết một vạn con, ta thậm chí hoài nghi rằng ngươi vừa bước vào rừng một bước là trực tiếp có tên lửa bắn tới, vì vậy ta không ngại cho ngươi mạo hiểm thử một chuyến.

Trịnh Xá thở dài, hắn lại tò mò hỏi:

- Vậy dùng bom xăng thì sao? Nếu giết chết là được, vậy thiêu cháy cũng coi là giết khỉ chứ?

Sở hiên khẽ cười nhạt, nụ cười này tới nhanh mà biến mất cũng nhanh, hắn tiếp tục nói:

- Vậy thì.... thiêu cháy lũ khỉ là tính cho ngươi hay tính cho ta? Chủ Thần không phải đứa ngốc, đừng mơ đến chuyện lừa gạt nó. Mặc dù chúng ta sử dụng thủ đoạn để tiến vào kim tự tháp, nhưng kỳ thật đây cũng là một trong những thủ đoạn Chủ Thần có thể tán thành, nếu không khu rừng này phải là rừng mưa nhiệt đới mới đúng. Có điều vì dùng thủ đoạn tiến vào kim tự tháp nên điểm thưởng khiêu chiến nguy hiểm sẽ biến mất, trừ phi ngươi có thể mặt đối mặt với chúng nó mới ném bom xăng. Đề tại lại quay lại chỗ cũ, ngươi giết chúng nó, đồng thời vũ khí của chúng cũng càng mạnh để uy hiếp ngươi, tóm lại, tất cả quy luật của Chủ Thần đều gói gọn trong một câu.... Khó khăn ngang bằng với phần thưởng.

Trịnh Xá thở ra một hơi, không thể đoạt được điểm thưởng từ chỗ lũ khỉ quả thực làm hắn rất tiếc nuối, nếu không lần này trở về Chủ Thần không gian rất có thể trực tiếp hồi sinh ba thành viên trong đội rồi, hắn vẫn có chút bất mãn nói:

- Như vậyc húng ta loại bỏ uy hiếp trong rừng, điểm thưởng của Vua bọ cạp cũng có thể sẽ giảm đi chứ? Đúng theo lý luận của ngươi.

-Sẽ không, bởi vì.... trí tuệ cũng là một dạng tiến hóa

Sở Hiên chợt mỉm cười, đối mặt với ánh dương quang từ phương xa, nụ cười của hắn thật sáng lạn...

Khí cầu "tiến hóa", kỳ thật chính là dùng Goblin glider làm một động cơ cho khí cầu, bay suốt một ngày một đêm mới tới bìa rừng. Dọc đường mọi người đều rất cảnh giác, bởi vì thật sự có chút sợ hãi với thủ đoạn của Imhotep, mặc dù tốc độ của khí cầu hiện tại có thể vượt xa bão cát Imhotep tạo ra, nhưng mọi người vẫn không muốn liều mạng với bão cát giữa không trung.

http://tieulun.hopto.org

May mắn là cả hành trình tới bìa rừng đều rất an toàn, đến khi khí cầu hạ xuống, mọi người mới thở phào một hơi, bởi vì cho dù bây giờ đối mặt với Imhotep tất cả cũng không phải sợ thân thể bất tử của hắn nữa. Trịnh Xá cầm Cuốn sách của thần Ra, cộng thêm Evelyn mới tìm thấy một chú ngữ giết chết sinh vật bất tử sinh ra từ Cuốn sách của thần Anubis nên chỉ cần khi Trịnh Xá gặp Imhotep sẽ niệm đoạn chú ngữ này, sau đó một viên đạn là đủ giải quyết hắn.

-Bất quá thật sự là may mắn, khi chúng ta bay cũng không đụng phải hắn, bây giờ có gặp cũng chẳng phải sợ nữa.

Xuống khỏi khí cầu Carnahan cười ha ha nói.

O Connell nhảy xuống phía sau, hắn vừa chỉnh lại súng bên hông vừa phì một tiếng:

- Ngươi bốc phét vừa thôi, lúc trước nhìn thấy lũ khỉ, không biết tên nào chạy nhanh nhất.

Carnahan cười ha ha hai tiếng, từ mức độ nào đó, da mặt hắn quả thật đã dày đến mức đao thương bất nhập, tuyệt đối là đỉnh cao nhân loại, cùng lúc ấy, Trịnh Xá trao đổi mấy câu với mọi người rồi yên lặng tiến vào trong rừng.

Đây là kết quả sau khi hắn thảo luận với Sở Hiên, do hắn còn một mảnh ngọc bội chưa tiêu hao hết, chỉ mới có vài vết nứt, mà Sở Hiên cũng chỉ có kết luận từ khả năng lớn nhất chứ không có nghĩa kết luận này chắc chắn là sự thật. Nếu đã trong tình huống có bảo đảm an toàn, hai người đồng ý thử nghiệm lực công kích của bầy khỉ ở một mức nhất định, nếu không tiến hóa đến mức quá kinh khủng, vậy dùng bom xăng ở cự ky gần tiêu diệt một lượng lớn cũng hay, ít nhất cũng được mấy nghìn điểm thưởng.

Trong lúc mọi người bắt đầu cắm trại, Trịnh Xá một mình xông vào trong rừng, cảm giác cũng tương tự như lần trước, vừa tiến vào rừng là lập tức cảm thấy toàn thân từ trên xuống dưới không thể thoải máu, phảng phất như bị rất nhiều ánh mắt dõi theo. Do lần này chỉ là dò xét, cũng không cần giao chiến lâu với đám khỉ nên Trịnh Xá vừa bước vào rừng liền tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, ở trình độ như vậy, hắn gần như chân không chạm đất, len lỏi giữa các gốc cây, tốc độ so với lần trước không chỉ gấp đôi, chỉ sau mấy phút đã vượt qua ngoại vi khu rừng, tiến vào khu vự trung tâm.

Chạy tới, chạy tới, đột nhiên trong lòng Trịnh Xá bỗng nhảy lên, cảm giác nguy hiểm chợt ập tới, hắn còn chưa kịp phản ứng thì ầm một tiếng, đã bị đẩy ra xa mấy chục mét, mảnh ngọc bội trong lòng bàn tay cũng vỡ tan. Vừa rồi, một viên đạn bay cực nhanh bắn trúng giữa ngực hắn, mặc dù bị tầng phòng hộ cản lại nhưng luồng lực lượng cực mạnh vẫn truyền tới người Trịnh Xá, hơn nữa tiếng súng cũng rất quen thuộc, đây rõ ràng là súng ngắm M82A1, khi hắn chiến đấu với Ác Ma đội đã từng sử dụng qua.

M82A1, uy lực đủ để xuyên thủng vỏ thép xe tăng, mặc dù uy lực so với súng ngắm Gauss thì nhỏ hơn rất nhiều nhưng một phát trúng đích tuyệt đối đủ tạo thành một cái lỗ lớn trên cơ thể người. Cho dù với tố chất thân thể của Trịnh Xá hiện tại, dù chỉ sượt qua thôi cũng thành lỗ máu to như cánh tay, mà nếu bị bắn trúng lồng ngực thì dù không trúng chỗ yếu hại cũng chắc chắn phải chết, uy lực cực lớn đủ để phá hủy nội tạng gần vết đạn.

Ngọc bội đã nát vụn, Trịnh Xá chẳng khác gì hoàn toàn lộ liễu trước họng súng ngắm, hắn lập tức toàn thân đầy mồ hôi lạnh, không chút nghĩ ngợi sử dụng kỹ năng Bạo tạc. Khi hai luồng năng lượng hội tụ tại trái tim, hắn đạp mạnh dưới chân lao vào tán cây, nương theo lá và cành cây che chắn, điên cuồng chạy trốn khỏi khu rừng. Hắn vừa rời đi được một hai giây, sau lưng tiếng súng đã vang lên ầm ầm, không cần nhìn lại cũng có thể biết, chỗ hắn vừa đứng chắc chắn đã đầy vết đạn, chạy chậm một chút là tuyệt đối hữu tử vô sinh, trên người mồ hôi lạnh đầm đìa, mặc dù gió thổi ào ào bên ngươi nhưng cũng không xua đi nổi, hắn chỉ kịp chửi thầm mấy tiếng.

"Đốt sạch chúng nó đi.... Biến thái quá mức, cứ tiếp tục thế này rồi đến lúc chúng nó vác Gundam ra đuổi ta mất!"

220. Độ Khó Và... Thiêu Đốt (2)

-Chắc chắn? Thiêu cháy toàn bộ?

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên cầm một tờ tài liệu, cũng không ngẩng đầu lên, hỏi.

Trịnh Xá thở ra mấy hơi nói:

- Đúng thế, thiêu sạch, mẹ nó, đã có cả M82A1 rồi, không đốt chết hết chúng nó, chẳng khác gì chúng ta phải đối mặt với một đội quân hiện đại hóa cả. Có điều, ta cũng tò mò, Imhotep đi đâu rồi...

Sở Hiên vẫn như cũ, không thèm ngẩng lên, đáp:

- Có 70% đã tiến vào kim tự tháp, 20% đang ở gần đây quan sát chúng ta, 10% trở lại Hamunaptra, ngươi cảm thấy cái nào với chúng ta thì lợi hơn?

Trịnh Xá không chút nghĩ ngợi đáp:

- Đương nhiên là đã vào trong kim tự tháp, như vậy chúng ta có thể thuận đường giải quyết hắn luôn, nếu không hai tình huống còn lại khi chúng ta chiến đấu, hắn đều có thể đột nhiên xuất hiện đánh lén... Nói một lúc, ngươi đang xem cái gì đấy?

Sở Hiên ngẩng đầu lên nói:

- Tư liệu về Ai Cập cổ Evelyn mang theo, một số thần thoại truyền thuyết Ai Cập, ta đang tìm những thứ có thể tồn tại thật sự trong đó.... Nếu như nói đây là một thế giới, vậy chắc chắn không thể chỉ có mỗi một kho báu này, mà mỗi kho báu đều rất có thể có các loại vũ khí tương tự hoặc đạo cụ gì đó, những thứ này có trợ giúp rất lớn với việc tăng cường thực lực của chúng ta.

Trịnh Xá vội vàng hỏi:

- Kết quả thế nào?

-Bỏ qua hết.

Sở Hiên đẩy đẩy kính mắt, cầm cốc nước uống một ngụm rồi nói:

- Tính ra không có lời, bởi vì đối với những thần thoại truyền thuyết này chúng ta đều không có cách xác nhận tính chân thật. Tiếp theo là các loại tiêu hao chúng ta phải gánh chịu, tiêu hao thời gian, tiêu hao đạn dược cùng các loại đạo cụ, thêm nữa là phải đối mặt với những nguy hiểm không biết trước. Đây không phải là những kịch bản mà chúng ta biết rõ, không thể dự đoán trước ở đó sẽ có những gì, các vũ khí đó sử dụng thế nào, nói cách khác, trừ phi có khả năng trên 50%, nếu không ta tuyệt đối không cân nhắc các thần thoại truyền thuyết này....

Trịnh Xá hơi buồn cười như thật không cười nổi, hắn tò mò hỏi:

- Vậy ngươi xem nhập tâm như vậy làm gì? Thứ này đối với ngươi không phải là vô dụng sao?

Sở Hiên lại nghiêm túc đáp:

- Ta để Evelyn viết tiếng Ai Cập cổ và tiếng Anh cùng một lượt, xem mấy lần đại khái cũng hiểu một ít phương thức phiên dịch, trong tình huống nào cũng cần tiếp thu kiến thức mới phải không?

Trịnh Xá vội vàng gật đầu nói:

- Đúng thế, đúng thế, trong tình huống nào cũng cần tiếp thu kiến thức mới.... Quay lại chuyện chính, tiến hành đốt thế nào đây? Ngươi không sợ hướng gió có vấn đề à?

Sở Hiên không nghĩ ngợi, lấy trong đống tài liệu ra một tờ giấy trông giống như bản đồ, thứ này rõ ràng là được vẽ tay, trông như một bản thiết kế bất quy tắc, hắn nói:

- Lúc ngươi vào rừng ta đã dùng Goblin glider bay lướt qua một vòng rồi vẽ tấm bản đồ này, nhìn không được chính quy lắm nhưng chúng ta cũng có thể xem được. Khu rừng này là một hình tam giác không đều, theo phân tích cần phải sử dụng bom xăng ở chỗ này, chỗ này, chỗ này, cả chỗ này nữa, tổng cộng bốn nơi. Phương pháp cụ thể là sử dụng lựu đạn của ngươi dẫn nổ một lượng lớn bom xăng, phạm vi phân bố trong khoảng 100 mét vuông, như vậy sẽ tạo thành hiệu quả thiêu đốt cao nhất, cho dù gió theo chiều nào chúng ta cũng có thể một lượt thiêu cháy toàn bộ khu rừng. Trừ phi Chủ Thần lại làm gì ngoài ý muốn, nếu không sau khoảng ba ngày thiêu đốt chúng ta sẽ có thể ung dung tiến vào kim tự tháp.

http://tieulun.hopto.org

-Nghe qua có vẻ rất dễ dàng, nhưng cái ngươi gọi là ngoài ý muốn là muốn ám chỉ cái gì? Trịnh Xá có dự cảm không tốt.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi chợt tò mò hỏi.

-À, số lượng khỉ chết cháy quá nhiều, Chủ Thần làm chúng nó tiến hóa thành sinh vật khác, ví dụ King Kong, vậy chúng ta không phải chết chắc sao?

Sở Hiên lại bỗng mỉm cười nhàn nhạt, hắn nói tiếp:

- Vì thế, đây là một ván cược tất tay, nếu thua, chúng ta nhất định phải chết, bởi vì rất có thể còn có phương pháp khác để tiến vào kim tự tháp mà cũng không cần giết sạch lũ khỉ, nhưng chúng ta lại lấy việc giết hết bầy khỉ làm điều kiện để tiến vào kim tự tháp, xác suất thắng thua là... Có 70% chúng ta sẽ sống sót, 30% Chủ Thần có đột biến mà đoàn diệt, cơ bản là như vậy.

Trịnh Xá thật không nghĩ đến chuyện King Kong gì gì đấy, hắn chỉ tưởng tượng ra một con khỉ lái Gundam bay qua ên cạnh, hơn nữa còn là ZGMF-X13A mà hắn thích nhất.... hắn lắc lắc đầu nói:

- Tóm lại, cứ làm hết sức đã... Ngươi, e hèm, ngươi có thể cười à?

Sở Hiên vừa cười vừa nói:

- Có thể, chủ động kéo cơ trên mặt xuống, trong tình huống thích hợp cũng có thể cười. Có điều là khóc thì tương đối khó mô phỏng, mặc dù có thể tạo vẻ mặt thích hợp nhưng nước mắt thì khó chảy ra được, nếu có dụng cụ kích thích cụ thể thì vẻ khóc lóc thật sự cũng có khả năng...

Trịnh Xá hung hăng vỗ vai hắn một cái, sau đó đi ra khỏi lều, vừa nói:

- Yên tâm đi.... Nhất định có thể mở cơ nhân tỏa tới tầng thứ tư, sau đó... Cứ yên tâm! Chiến hữu....

-Chiến hữu.... sao?

Có mấy người O Connell trợ giúp, cuối cùng trước hoàng hôn cũng đã bố trí hoàn hảo số bom xăng, tiếp đó sử dụng máy dẫn nổ đơn giản Sở Hiên tự chế, cho tất cả bom xăng ở bốn vị trí đồng loạt phát nổ. Ở trên khí cầu, mọi người nhìn bốn phía khu rừng đồng thời bốc cháy, ngọn lửa rừng rực trong chốc lát đã thiêu hết một khoảng rừng lớn, khói đen càng lúc càng cao còn ngọn lửa vẫn tiếp tục lan vào trong rừng....

-Về cơ bản là như vậy, từ diện tích khu rừng này, nếu đốt từ bốn phía cần ba đến bốn ngày mới tới được chỗ kim tự tháp ở trung tâm, sau đó chờ nền rừng nguội đi cũng cần khoảng ba đến bốn ngày, nói cách khác, chúng ta cần chờ tổng cộng khoảng tám ngày, Trịnh Xá hiện tại ngươi còn bao nhiêu thời gian?

Trịnh Xá hơi ngẩn người, đáp:

- Còn mười lăm này, nếu tính cả tám ngày này thì còn khoảng tám ngày nữa, ta nghĩ thế nào chúng ta cũng đủ thời gian tiến vào kim tự tháp giết Vua bọ cạp.

Sở Hiên thở ra một hơi, nói:

- Về cơ bản là như vậy, xác suất ta suy luận lúc trước có thể tăng lên một ít, cơ hội thành công tiến vào kim tự tháp của chúng ta là 85%, xác suất khỉ biến dị là 15%, bởi vì Chủ Thần cho ngươi thời gian 60 ngày, hẳn là thời gian để ngươi đốt cháy khu rừng sau đó chờ nguội...

Cạnh hai người, Ardeth lại thở dài nói:

- Chỉ đáng tiếc khu rừng rậm này, nếu có thể bảo tồn lại, cả Ai Cập chúng ta.... Ôi.

Nói đến đây hắn lắc đầu tiếc nuối không thôi.

Trịnh Xá vỗ vỗ vai hắn nói:

- Phóng khoáng một chút đi, cho dù không thiêu hết khu rừng, chỉ cần bên trong vẫn còn lũ khỉ đáng sợ này thì tộc nhân của ngươi cũng không có biện pháp quản lý nó. Hơn nữa, nếu như chúng ta đánh bại Vua bọ cạp, khu rừng này rất có thể vì ma lực của thần Anubis tan biến mà đồng thời biến mất, chung quy lại vẫn không lấy được nên không nghĩ đến nó là hơn.

http://tieulun.hopto.org

Ardeth cũng chỉ có thể nhìn khu rừng lắc đầu cảm thán, một kẻ từ sinh ra lớn lên trong sa mạc, khát vọng với màu xanh của rừng người khác không thể hiểu được, nếu không phải hắn biến khu rừng này không thể chiếm được, nói không chừng còn chủ động ngăn cản bọn Trịnh Xá đốt rừng.

Cho dù thế nào, lửa trong rừng cũng cháy suốt mấy ngày, chỗ bị thiêu chỉ còn lại tro gỗ hai màu đen trắng, rất nhiều chỗ đặt chân vào rất có thể đạp trúng đống than, bên dưới vẫn còn ngọn lửa sót lại, mọi người chỉ có thể bất đắc dĩ tiếp tục chờ đợi. Phần lớn khu rừng bị thiêu chát nhưng Trịnh Xá và Sở Hiên vẫn không hề nghe thấy Chủ Thần thông báo được thưởng một điểm nào, sử dụng biện pháp thiêu đốt quả nhiên không nhận được điểm thưởng giết khỉ.

Trong mấy ngày chờ đợi này, Trịnh Xá cùng Sở Hiên đều chưa từng nghỉ ngơi, một người liên tục rèn luyện kỹ năng Bạo tạc và kỹ xảo cận chiến, người kia thì không ngừng nghiên cứu tư liệu truyền thuyết viết bằng văn tự Ai Cập cổ, chuyện này làm Evelyn oán thán không thôi, để đáp ứng yêu cầu tài liệu của Sở Hiên, đôi lúc nàng cảm thấy như mình trở lại công việc hồ sơ chán ngắt trước kia....

Dù gì thì tám ngày cũng trôi qua rất nhanh, sau khi Trịnh Xá một thân một mình tiến vào trong khu rừng mấy ngàn mét mà vẫn bình yên vô sự, mọi người cuối cùng cũng quyết định vào sâu bên trong, chỉ là trong trung tâm đôi chỗ hình như vẫn còn lửa lớn nên chỗ đó đầy khói bụi, nhất thời không tìm được vị trí cụ thể của kim tự tháp.

-Đi vào trung tâm khu rừng, ta nghĩ kim tự tháp phải ở ngay gần đó mới đúng.

Trịnh Xá ra quyết định, tiếp đó hắn dẫn đầu tiến vào bên trong, một mình đi trước đội ngũ khoảng mấy trăm mét.

Dọc đường đi, mọi người liên tục nhìn thấy một ít thi thể động vật bị thiêu cháy, càng tới gần trung tâm, thi thể động vật càng ít đi, bắt đầu từ từ thấy xác lũ khỉ. Bọn chúng chết dồn lại từng đống từng đống, bên cạnh còn có các loại súng ống đã biến dạng, vô số súng đạn, từ súng lục tới súng ngắm, thậm chí còn thấy cả mảnh vỡ tên lửa. Điểm mấu chốt là, số lượng khỉ thật sự quá nhiều, dọc đường mọi người phải thấy được ít nhất là mấy vạn con, nếu như tất cả bọn chúng đều có súng thì chẳng khác gì một đội quân, hơn nữa còn là bộ dội du kích cực kỳ thông thuộc địa hình.

Nhìn thấy số lượng khỉ, tất cả chỉ cảm thấy da đầu tê dại, đặc biệt là Trịnh Xá, nếu cứ theo suy nghĩ của hắn, từ từ dùng thuốc nổ, hoặc biện pháp khác tiêu diệt đám khỉ này, không biết chừng đến cuối cùng chúng nó thật sự có thể vác cả Gundam ra, đến lúc đó thì hắn có muốn thiêu cháy cả khu rừng cũng không giết nổi bọn chúng nữa. May mắn là một bước cuối cùng còn chưa xảy ra, sau khi thiêu cháy cả khu rừng, mọi người rút cuộc cũng an toàn tiến vào, có thể nói, tất cả đều là công lao của Sở Hiên.

Tiếp theo là tòa kim tự tháp lấp lánh hào quang sáng chói, phảng phất như được xây toàn bằng vàng.

221. Lực Lượng Bị Tước Đoạt (1)

Nhìn thấy kim tự tháp, tất cả đều thở phào nhẹ nhõm, dọc đường mọi người đều thấy vô số xác khỉ, không ai dám chắc phía trước có còn con nào còn sống không, nếu quả là có thì số lượng cũng đủ để đoàn diệt cả nhóm. Không phải một trăm, hai trăm con, mà là hàng ngàn vạn con, có trời mới biết tại sao trong khu rừng này lại nhiều khỉ đến vậy, chúng nó rốt cuộc đã ăn những thứ quái gì?

Dù thế nào đi nữa, sau khi thấy kim tự tháp tất cả đều như trút được một gánh nặng, đặc biệt là Carnahan, hắn vừa thở phảo vừa kêu lên:

- Trời ạ, đúng là có viên kim cương to bằng quả bóng đá, đẹp quá đi... Trịnh Xá, ta tin ngươi nhất định sẽ đánh bại được Vua bọ cạp, đoạt được quân đội và kho báu của hắn! Ha ha ha....

Trịnh Xá cười hắc hắc đáp:

- Ta cần quân đội, kho báu thì... ta có lấy cũng vô dụng, vứt đi cũng chẳng sao.

Carnahan lập tức cười cầu tài:

http://tieulun.hopto.org

- Hai ta còn phải nói mấy chuyện này làm gì, đồ của ngươi khác gì đồ của ta.... Tóm lại, để ta giúp ngươi bảo quản số vàng bạc châu báu vô dụng này vậy.

Trịnh Xá cũng mặc kệ hắn, dẫn đầu tiến về phía kim tự tháp, nhưng hắn vừa bước vào trong liền chợt cảm thấy thân thể đột nhiên trầm xuống, giống như có thể gì đó trong cơ thể hắn biến mất, toàn thân nặng nề khó chịu lạ thường. Không chỉ như thế, khi hắn ngoái đầu lại lập tức ngạc nhiên thấy mọi người đều bị ngăn lại trước cửa vào kim tự tháp, không tiến vào được, hắn đưa tay sờ thử liền phát hiện giữa hắn và những người còn lại có một tầng phòng hộ trong suốt, không bên nào xuyên qua được.

"Vua bọ cạp hồi sinh, tước bỏ thuộc tính và kỹ năng đã cường hóa của người khiêu chiến, đồng thời Đội quân của thần Anubis khởi động, tiêu diệt tất cả sinh vật trong phạm vị 50km xung quanh kim tự tháp, cho đến khi Vua bọ cạp bị giết..."

Thanh âm của Chủ Thần bỗng vang lên trong ý thức Trịnh Xá, hắn chỉ kịp nhìn thấy Sở Hiên đã rút hai khẩu súng lục lớn, những người còn lại cũng dựa lưng về kim tự tháp tự lấy vũ khí ra, bởi vì trước mặt họ, đất cát đang từ từ nổi lên, đám quái vật trong Đội quân của thần Anubis xuất hiện không ngừng.

Trịnh Xá gào lên, bây giờ hắn mới thật sự hiểu ý tứ của Chủ Thần, lấy lực lượng của một người khiêu chiến Vua bọ cạp. Nói cách khác, Ngọn giáo thần Osiris của hắn cũng không cách nào phát xuất ra uy lực kinh người, chỉ có thể đơn giản ném ra như thường. Hơn nữa không có khinh công, không có hồng viêm... cộng thêm đồng đội bên ngoài bị biến thành con tin, cho dù họ có vũ khí tầm xa để đối kháng nhưng trong tình huống số lượng chênh lệch quá xa, hắn thậm chí có thể tưởng tượng ra tình cảnh đồng đội bị giẫm thành thịt vụn, không chỉ nhân vật trong phim chết đi không thể hồi sinh lại mà cả Sở Hiên, hắn vừa được hồi sinh, một khi bị giết.... vậy mọi chuyện coi như xong!

Trịnh Xá điên cuồng gầm thét, hắn vội vã chạy thẳng vào trong kim tự tháp, từ phía sau đã bắt đầu truyền tới tiếng súng đạn. Vô luận thế nào hắn cũng không muốn đồng đội phải chết uổng, đặc biệt là những người đã được hắn thừa nhận... Hắn không muốn họ phải chết!

Đã không còn khinh công, với người đã có thói quen vận hành khinh công khi chạy như hắn thật sự có chút không quen thuộc, mấy bước đầu thậm chí còn có chút chệch choạc, cảm giác cơ thể trống rỗng thật quá khó chịu. Bất quá, hắn vẫn cảm thấy hơi mừng rỡ vì trong cơ thể vẫn hơi thừa ra chút nội lực và năng lượng Vampire, phần năng lượng thừa ra này có lẽ đã không thuộc phạm trù cường hóa mà là lượng hắn tự rèn luyện ra. Mặc dù hai luồng lực lượng này rất yếu ớt nhưng đối với kẻ trắng tay như hắn hiện tại, đây cũng coi như cọng rơm cứu mạng.

Trịnh Xá vừa chạy vừa cẩn thận kiểm tra vũ khí và kỹ năng mình có, súng đại liên sáu nòng có vẻ đã không thể sử dụng được, sức mạnh của hắn hiện tại đã khôi phục như người bình thường, có lẽ phải tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, toàn lực cường hóa cơ bắp hắn mới có thể khả dĩ chịu đựng được lực phản chấn cử súng, miễn cưỡng sử dụng.

Nghĩ tới đây, Trịnh Xá vội vàng mở cơ nhân tỏa, may mắn là trạng thái này cũng không biến mất, hắn thận lợi mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất. Có thể khẳng định được Chủ Thần chỉ tước bỏ phần lực lượng và thuộc tính cường hóa, còn trạng thái bản thân lĩnh ngộ được sẽ không biến mất, nội lực và năng lượn Vampire tự rèn luyện ra cũng không biến mất, nói cách khác... kỹ năng Bạo tạc cũng sẽ có thể sử dụng.

Nghĩ đến đó, Trịnh Xá lập tức yên tâm hơn rất nhiều, hắn tiếp tục duy trì trạng thái mở cơ nhân tỏa, không ngừng lao đi. Cùng lúc đó, hắn đột nhiên nghe thấy từ sâu trong kim tự tháp truyền đến tiếng thanh la, nếu như đúng theo kịch bản phim, đây hẳn là Imhotep đang kêu gọi Vua bọ cạp, cũng tức là đấu trường không cách xa chỗ hắn lắm.

Trịnh Xá chạy thêm vài bước, hiện tại tốc độ của hắn cũng đã sớm tới giới hạn, không còn cường hóa tố chất thân thể, không còn huyết thống Vampire và nội lực, không còn kỹ năng khinh công, hắn bây giờ so với người bình thường thì không mạnh hơn bao nhiêu, nếu bỏ qua bản năng chiến đấu thể hiện từ trạng thái mở cơ nhân tỏa thật sự rất mạnh mẽ ra thì tính riêng về tố chất thân thể, có lẽ so với một vận động viên thế giới bình thường hắn cũng không bằng.

Cùng lúc đó, bên ngoài kim tự tháp, mọi người đã bắt đầu giao chiến với Đội quân của thần Anubis, may mắn là vị trí họ đang đứng cực kỳ thích hợp cho việc phòng thủ. Đây là một hành lang nhỏ, dài trước khi

http://tieulun.hopto.org

tiến vào kim tự thá,p ngoài mặt trước phải phòng thủ ra, phía sau chính là tầng phòng hộ không thể vượt qua, có súng đạn, đám quái vật căn bản không thể tiến lại gần mọi người, chỉ có thể nối đuôi nhau liên tục chạy tới. Chỉ có điều số lượng chúng thật sự quá khủng bố, nên đạn được bắn ra như nước chảy, cứ tiếp tục như vậy, tối đa sau mấy phút nữa là mọi ngươi sẽ bị biến thành thịt vụn.

Hai khẩu súng lục lớn của sở Hiên có uy lực cực mạnh, hắn cũng là người có hỏa lực tốt nhất trong số cả bọn, nhưng vừa bắn hắn vừa liên tục nhìn đông ngó tây, đặc biệt là không ngừng quan sát hành lang nhỏ hẹp này. Tiếp theo, hắn không nói nửa câu, trực tiếp rút bao thuốc nổ sau lưng O Connell, lấy ra mấy thanh rồi thản nhiên nói:

- Tự bảo vệ mình....

Vừa nói, vừa châm ngòi số thuốc nổ. Chỉ thấy hắn cầm mấy thanh thuốc nổ trong tay, đến khi ngòi nổ sắp cháy hết mới vụt ném lên nóc hành lang rồi trực tiếp ôm đầu nằm xuống đất.

Mấy tiếng nổ mạnh vang lên, hành lang lập tức bị chấn động mạnh mẽ, ngay khi đám quái vật nhất tề lao tới, cả hành lang liền sụp đổ, vách tường và cột đá đổ ập vào nhau, chặn kín phía ngoài. Mọi người đều không bị thương, khu vực nhỏ hẹp chỗ họ đứng đã bị tường và cột đá ngăn cách với bên ngoài, trong lúc nhất thời, đám quái vật chắc chắn không tiến vào được.

Tất cả đứng lên đều thở ra một hơi, liếc nhìn Sở Hiên vẻ kính nể. Nhưng đúng lúc này, mọi người lại nghe thấy tiếng đá sỏi tan vỡ, giống như có người đang cầm chùy sắt đập vào đá, vô số tiếng đông đông nghe cực kỳ quỷ dị, nhất thời tất cả đều có dự cảm không hay.

-Chắc chắn là Đội quân của thần Anubis đang phá lớp đá bên ngoài, từ tình hình lúc nãy, chỗ tường và cột đá này dày khoảng hai đến ba mét, nếu tính theo số lượng và sức mạnh của bọn chúng... Sau khoảng sáu đến bảy phút, đây là thời gian để chúng phá xuyên qua vách đá, tính theo lượng đạn của chúng ta.... Chúng ta có thể thủ vững ở đây khoảng tám đến chín phút. Cầu nguyện đi, hy vọng Trịnh Xá có thể giải quyết vua bọ cạp trong tám đến chín phút.

Trịnh Xá cũng không biết rút cuộc bên ngoài đã xảy ra chuyện gì, hắn bây giờ chỉ lo liều mạng chạy tới. Tiếng sắt thép va chạm vang lên không ngừng, đến khi hắn chạy qua một hành lang nhỏ, cuối cùng cũng tới một gian phòng lớn, có bồn lửa bốn phía, giữa phòng có đặt một chiếc chiêng lớn, chỉ thấy bất tử tế tự Imhotep đang dồn sức gõ chiêng, mà đứng cạnh gã đầu trọc tuấn tú này là một nữ tử xinh đẹp, tóc dài.

Theo kịch bản, Imhotep giờ phút này cũng đã bị tước đoạt pháp lực, nếu không hắn đã không phí sức tự mình đi gõ chiêng, vì thế Trịnh Xá căn bản không e ngại hắn, chỉ lấy Heat Hawk từ trong Nạp giới ra, Ai mà biết, chỉ có như vậy thôi đã làm nội lực trong người hắn tiêu hao đến gần một phần năm, dọa hắn sợ đến nỗi phải vội vàng đình chỉ ham muốn lấy đồ, cứ cầm cây búa lớn tiến về phía Imhotep.

Imhotep hiển nhiên cũng đã thấy Trịnh Xá xuất hiện, hắn cười ha ha nói:

- Ngươi cũng đã bị tước bỏ lực lượng phải không? Sức mạnh vĩ đại của thần Anubis tràn ngập nơi đây, ngươi cùng ta hiện tại chỉ là người bình thường thôi, ta không cần phải e ngại tốc độ và lực lượng đáng sợ của ngươi, ngươi cũng không cần sợ hãi pháp lực và thân thể bất tử của ta. Chúng ta kết thúc mọi chuyện tại đây đi!

Nói đoạn, hắn vứt chiếc chùy lớn trong tay cuống, xoay người gỡ một thanh trường đao hình dáng kỳ lạ trên tường xuống.

Trịnh Xá hít một hơi nói:

- Imhotep, ta không có thừa thời gian mà chơi đùa với ngươi, cho nên ta chỉ hỏi ngươi một câu thôi, bỏ qua việc giết Vua bọ cạp không? Ta cũng không giết ngươi, để ngươi và người phụ nữ kia cao chạy xa bay... Đừng cự tuyệt ta, nếu không ta sẽ không lưu tình với hai ngươi nữa đâu.

Gã đầu trọc Imhotep hơi sửng sốt, hắn cười ha ha đáp:

- Ta cần ngươi tha mạng ư? Hiện tại ngươi đã không còn lực lượng đáng sợ như trước, mặc dù ta không biết lực lượng đó của ngươi từ đâu mà có nhưng trong tình huống chúng ta đều là người bình thường ngươi có

http://tieulun.hopto.org

thể lấy một địch hai sao? Anck-su-Namun là nữ chiến binh mạnh nhất Ai Cập, còn ta, đại tế tự Imhotep.... Sự vũ dũng của ta mọi người đều biết! Ngươi muốn khiêu chiến hai người chúng ta sao? Ha ha ha....

Trịnh Xá hít sâu một hơi, hắn không nói nữa, cầm Heat Hawk lao về phía hai kẻ kia, cùng lúc đó, cánh cửa lớn ở chính diện căn phòng chợt mở ra, bên trong ánh áng bùng lên....

222. Lực Lượng Bị Tước Đoạt (2)

Trịnh Xá cùng Imhotep đồng thời nhảy lùi ra sau, mặc dù thực lực đã giảm mạnh nhưng trạng thái mở cơ nhân tỏa của Trịnh Xá không hề bị ảnh hưởng, trong trạng thái này, hắn cực kỳ nhạy cảm khi nguy hiểm tới gần. Trong nháy mắt khi cánh cửa vừa mở, hắn đã cảm thấy bên trong có nguy hiểm, thậm chí là nguy hiểm cực độ, giống như từ sau cánh cửa bất chợt sẽ có một viên đạn bắn ra đoạt mạng hắn, đó là một luồng hàn ý lạnh lẽo.

Lý do Imhotep lùi về lại càng trực tiếp, hắn vốn chính là sinh vật bất tử(*), đương nhiên là cực kỳ quen thuộc với khí tức của các sinh vật đồng dạng. Khi cánh cửa kia mở ra, hắn liền cảm nhận được khí tức tử vong đáng sợ tản mát, khí tức này làm sinh vật bất tử hồi sinh từ hình phạt tàn khốc nhất Ai Cập cổ cũng phải e ngại, vì thế hắn mới không tự chủ, lùi lại phía sau.

Trước mắt hai người, một sinh vật nửa người nửa bọ cạp từ bên trong chậm rãi bước ra, nó cao khoảng gần sáu mét, thân mình là một nam nhân cực kỳ cường tráng, còn tứ chi là thân thể của bọ cạp khổng lồ. Đặc biệt, hai cái càng to lớn của nó giống như hai chiếc kéo khổng lồ, không ngừng phát ra tiếng tanh tách, không chỉ như thế, nó còn nhìn chằm chặp vào ba người, bộ dạng như cảm thấy rất hứng thú với họ.

-...Imhotep, có hứng hợp tác với ta một lần không? Chúng ta giết con quái vật này rồi tính sau.

Trịnh Xá nắm chặt Heat Hawk, nuốt nước bọt nói.

Ai mà ngờ được, Imhotep nhìn mạnh mẽ thế kia mà lúc này cả người run bần bật, hắn còn chưa có cử động gì, nữ nhân của hắn Anck-Su-Namun đã chạy trốn về một phía thông đạo, có vẻ cực kỳ sợ hãi. Trịnh Xá kỳ quái nhìn lại chỗ Vua bọ cạp, chỉ kinh hãi thấy từ trong phòng không ngừng có bọ cạp dài đến hai, ba mét bò ra, chính là lũ bọ cạp hắn đã thấy khi tìm vòng tay của thần Anubis, tốc độ cực nhanh, lực lượng khủng bố cùng kịch độc, với thuộc tính cường hóa của hắn còn không chịu đựng nổi, nếu như là bây giờ phỏng chừng một phát là trực tiếp mất mạng.

Có vẻ như Vua bọ cạp cuối cùng cũng tìm được mục tiêu, khuôn mặt người của hắn cười hắc hắc, giơ hai càng lao về phía Anck-Su-Namun, dáng điệu tựa hồ cực kỳ hưng phấn, trên đường còn đụng đổ mấy chậu lửa, áp lực từ thân hình gần sáu mét thật kinh khủng.

Anck-Su-Namun khá là xui xẻo, đã sắp chạy vào trong thông đạo, không biết tại sao lại đâm sầm vào hư không, giống như bị một bức tường chặn lại, ngã quay ra đất, Vua bọ cạp cười đáng sợ, càng lúc càng đến gần.

Imhotep lập tức hét lên, có thể trong phim hắn từng sợ hãi quỳ xuống cầu xin Vua bọ cạp nhưng giờ phút này cũng coi là xứng với hai chữ đàn ông, lăng không lao về phía vua bọ cạp, hơn nữa một đao chém thẳng lên người nó, vạch ra một đường dài.

Vua bọ cạp gầm lên, nhưng vì Imhotep lao vào sau lưng hắn nên nhất thời hai chiếc càng không thể kẹp trúng, ngược lại để Imhotep chém liên tiếp vào lưng hắn. Sau mấy đao, Vua bọ cạp cuối cùng cũng tỉnh táo lại, bò lên một cây cột trong sảnh, leo thẳng đến trần nhà, giống như không hề chịu tác dụng của trọng lực, còn Imhotep thì ngã xuống đất.

Trên mặt Vua bọ cạp lộ ra một nụ cười tàn khốc, đang lúc hắn giơ hai càng định kẹp lấy Imhotep thì một loạt đạn vang lên kịch liệt, bắn nát hai chiếc càng, hơn nữa đẩy hắn rơi từ trên trần xuống. Không chỉ như thế, uy lực của đạn còn bắn cho Vua bọ cạp đang ở giữa không trung biến thành vô số mảnh vụn, rơi xuống đầy đất.

Imhotep ngây ngốc nhìn Trịnh Xá, chỉ thấy cơ bắp hai tay và cơ thể hắn căng phồng cực hạn, phảng phất như biến thành một người khổng lồ, trên tay cầm một khẩu đại liên sáu nòng to lớn. Sau khi bắn tan vua

http://tieulun.hopto.org

bọ cạp, hắn chuyển hướng về phía đám bọ cạp khổng lồ từ sau cánh cửa bò ra, một tràng tiếng súng lại vang lên, đám bọ cạp lập tức bị bắn thành thịt vụn, uy lực của đại liên quả thật kinh người, chỉ có điều với tố chất thân thể Trịnh Xá hiện tại không thể hoàn toàn chịu đựng lực phản chấn, cơ hổ chỉ sau khi bắn hai lượt hổ khẩu đã rách ra, cơ bắp trên hai tay bắn đàu run rẩy liên tục.

Lúc này Imhotep và Anck-Su-Namun đều đã đứng lên, hai người nhìn nhau rồi nhìn Trịnh Xá với ánh mắt đầy sợ hãi, với thân thể to lớn của Vua bọ cạp còn không thể ngăn cản một lượt bắn của khẩu súng kinh khủng này, nếu là bọn hắn, có lẽ trong nháy mắt sẽ biến thành tổ ong vò vẽ. Bất quá, không chờ Trịnh Xá quay đầu lại, Imhotep đột nhiên hét lên:

- Cẩn thận sau lưng!

Trịnh Xá vẫn đang trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, dự cảm nguy hiểm cùng tiếng hét của Imhotep cùng lúc truyền tới, hắn không chút do dự lập tức lắn mình về phía trước, nhưng dù như thế sau lưng vẫn bị xé ra một mảng lớn. Tại chỗ hắn vừa đứng, Vua bọ cạp giơ hai càng đang treo lộn ngược trên trần nhà, với thân thể cao gần sáu mét, đứng trên trần nhà cũng đủ công kích tới chỗ Trịnh Xá, may mà hắn lăn xuống nhanh nếu không một nhát kẹp này không chỉ xé rách một phần thịt mà cả đầu cũng có thể bị cắt rời.

Hai chiếc càng của Vua bọ cạp kẹp đánh tách một cái, phần thịt kẹp ở giữa lập tức bị cắt đôi, còn Trịnh Xá thì chảy máu đầm đìa, gần như đồng thời, Vua bọ cạp từ trên trần nhà lao xuống, Trịnh Xá vẫn nửa ngồi nửa quỳ trên đất, căn bản không kịp né tránh, chỉ có thể trơ mắt nhìn Vua bọ cạp càng lúc càng tới gần.

Imhotep rống lên:

- Cẩn thận!

Đồng thời, hắn vung tay lên, một luồng cát bụi vọt ra cuốn về phía Vua bọ cạp, trong lúc ngàn cân treo sợi tóc đẩy bắn Vua bọ cạp ra xa mấy mét, Trịnh Xá dưới chân đạp một phát cũng lùi lại được, đến khi hắn đứng dậy mới phát hiện cả người đã đầy mồ hôi lạnh.

-Khốn kiếp, Imhotep! Ngươi có pháp lực thì nhanh sử dụng ra! Chẳng lẽ ngươi muốn ba người chúng ta cùng chết ở đây sao?

Trịnh Xá gào lên.

Imhotep cười khổ nói:

- Ta mà có pháp lực thì còn bị ép đến thế này sa? Đây chỉ là chút pháp lực ít ỏi còn sót lại thôi, đây là Vua bọ cạp, sinh vật được thần Anubis tự tay ban phúc và nguyền rủa, hắn bất tử, trừ phi sử dụng Ngọn giáo của thần Osiris, vũ khí thần linh ban cho Pharaoh, chỉ có nó mới tiêu diệt được hắn!

Trịnh Xá hơi sửng sốt, hắn tự chửi mình đúng là đồ ngu, không chút nghĩ ngợi lập tức lấy cây gậy ngắn trong Nạp giới ra, vặn một cái biến nó thành một ngọn giáo dài, chính là vũ khí duy nhất có thể giết chết Vua bọ cạp, Ngọn giáo của thần Osiris.

Imhotep thấy vậy hai mắt sáng bừng, tay hơi giật giật, nhưng khi nhìn sang Anck-Su-Namun đứng cạnh, hắn liền cười khổ, nói:

- Ta muốn thỏa thuận với ngươi một chuyện...

Bấy giờ Trịnh Xá đang định giơ cây giáo lên nhưng Vua bọ cạp đã lao tới trước mặt nên hắn chỉ có thể bất đắc dĩ dung súng đại liên bắn nát Vua bọ cạp rồi mới nâng giáo lên, kêu lớn:

- Thỏa thuận cái con khỉ, sắp phải chết rồi còn thỏa với chẳng thuận, có gì ra ngoài nói sau!

Imhotep lại giơ vũ khí lên chỉ về phía Trịnh Xá đáp:

- Sau khi ra ngoài sức mạnh của chúng ta đều được khôi phục, ta muốn giết ngươi cũng khó, ngươi cũng không giết được ta... Trừ phi ngươi có Cuốn sách của thần Ra, nhưng nếu ta vừa ra ngoài là chạy trốn luôn thì sao? Sau đó âm thầm giết chóc bạn bè ngươi, ngươi cũng không thể phòng ngừa ta cả đời phải không? Ta biết sức mạnh và tốc độ đáng sợ của ngươi, ta cũng không có cách nào ngăn cản ngươi giết người bên cạnh ta, Anck-su-Namun... Ta thỏa thuận với ngươi, ta không làm hại ngươi và đồng bọn, nhưng ngươi phải bỏ qua cho ta và Anck-Su-Namun... Nghe người hầu của ta nói, thế giới này rất rộng lớn, ta muốn

http://tieulun.hopto.org

đưa Anck-Su-Namun tới quốc gia gọi là nước Mỹ, từ nay về sau sẽ không đối địch với các ngươi nữa! Đây là thỏa thuận của chúng ta!

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn khẽ thở dài, nam nhân trước mặt đúng là người tình tiêu chuẩn, mấy nghìn năm trước vì người yêu mà chết, chịu đựng vô số cực hình và thống khổ, không ngờ rằng sau khi sống lại mối thâm tình vẫn không hề thay đổi, biết rõ rằng bản thân không đối phó nổi với phe Trịnh Xá nên mới buộc hắn trong lúc mấu chốt này làm ước định, mặc dù.... mặc dù hắn không biết nữ nhân kia kỳ thật lại không yêu hắn như hắn nghĩ...

"....Bỏ đi, là hạnh phúc của hắn... Nếu pháp lực của hắn không bị tước đoạt, vẫn cường đại như vậy có lẽ nữ nhân này vẫn sẽ yêu hắn cả đời, cho dù tình cảm này không qua sinh tử khảo nghiệm, nhưng đối với hắn có lẽ vậy cũng đã là hạnh phúc rồi...."

Trịnh Xá vội vã gật đầu, lúc này Imhotep mới thu hồi thanh binh khí dạng trường đao lại, mà các mảnh xác Vua bọ cạp quả nhien đã bắt đầu tụ họp lại, hơn nữa tốc độ khôi phục cực kỳ nhanh, cơ hồ chỉ trong chốc lát đã trở lại hình dáng nửa người nửa bọ cạp, tiếp tục lao tới chỗ ba người. Trịnh Xá giơ Ngọn giáo của thần Osiris, hung hăng ném thẳng về phía Vua bọ cạp, cú ném này không sử dụng nội lực và năng lượng Vampire nhưng vẫn có lực lượng sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai nên tốc độ cũng không chậm.

Trong ánh mắt ba người, Vua bọ cạp đưa càng kẹp lại, loáng cái đã giữ chặt Ngọn giáo của thần Osiris giữa hai càng, nhất thời trên mặt Imhotep và Anck-Su-Namun đều lộ ra vè tuyệt vọng. Chỉ có điều, chuyển này đã nằm trong dự đoán của Trịnh Xá, theo lệ thường, đừng quá tin tưởng vào kịch bản phim, Chủ Thần chắc chắn sẽ nâng cao độ khó, hơn nữa còn nâng cao đến mức hắn vừa đủ phải chết, trừ phi.... là kỹ năng hắn tự sáng tạo ra mới không nằm trong hệ số khó khăn mà Chủ Thần tính toán.

Bạo tạc! Trịnh Xá vội vã đồng thời vận dụng toàn bộ nội lực và năng lượng huyết tộc còn sót lại, một đường màu hồng nhạt như có như không từ giữa trán chạy xuống, môt luồng khí lưu yếu nhược vô cùng từ đan điền xông lên, hai bên hội tụ tại trái tim. Trịnh Xá hét lên một tiếng lao vọt tới, trước khi Vua bọ cạp kịp phản ứng hắn đã nắm chặt chuôi ngọn giáo, dùng sức đẩy mạnh....

*: bất tử = Undead, ko phải Immortal

223. Một Thoáng Nhàn Hạ Và... Hứng Thú Của Sở Hiên!? (1)

Ngọn giáo của thần Osiris xuyên thẳng vào ngực Vua bọ cạp, từ mũi giáo và thân thể hắn lập tức bắn ra hào quang kim sắc, ánh sáng này nhanh chóng ăn mòn từng bộ phận trên người Vua bọ cạp, từ từ, Vua bọ cạp như bị ánh sáng biến thành tro bụi, sau mấy giây đã hoàn toàn biến mất trước mắt Trịnh Xá, một chút dấu vết cũng không còn.

Trịnh Xá cũng ngã ngồi xuống đất, lúc này hắn đã không còn sức để đứng dậy nữa, kỹ năng Bạo tạc đương nhiên là uy lực vô cùng nhưng đây là sức mạnh mà chỉ có lực khôi phục mạnh mẽ của huyết thống Vampire mới chịu đựng được, với tố chất thân thể tầm thường của hắn hiện tại, không lập tức vỡ mạch máu não đã là vạn hạnh trong bất hạnh rồi. Bây giờ Trịnh Xá không còn chút khí lực nào, nếu hai người Imhotep muốn giết hắn, có lẽ hắn cũng chẳng có sức mà phản kháng.

"Hoàn thành tình tiết kịch bản Vua bọ cạp trước thời hạn, được hai chi tiết kịch tình cấp B, 10000 điểm thưởng, Vòng tay của thần Anubis khởi động... Sau ba mươi giây kim tự tháp sụp đổ, mời nhanh chóng rời khỏi phạm vi kim tự tháp."

Trịnh Xá yên lặng cảm nhận thông tin từ Chủ Thần, mẹ nó, 10000 điểm cùng hai chi tiết cấp B, hiện tại tốt xấu gì hắn cũng đại gia có cả vạn điểm cùng một chi tiết cấp A chứ bộ? Nhưng còn chưa đợi hắn đứng lên, thanh âm tiếp theo của Chủ Thần lại làm hắn sững sờ, một luồng năng lượng quen thuộc trở lại cơ thể, hắn nhảy dựng dậy, gào lên:

- Khốn kiếp, Chủ Thần!

Sức mạnh của Imhotep có vẻ cũng đã được khôi phục, hắn vội đứng chắn trước Anck-Su-Namun, nhìn Trịnh Xá vẻ đề phòng, hỏi:

http://tieulun.hopto.org

- Ngươi làm sao vậy? A, lực lượng của ngươi có lẽ cũng đã khôi phục rồi?

Trịnh Xá vội vã nói:

- Sau ba mươi giây kim tự tháp sẽ sụp đổ, ngươi còn không mau chạy đi!

Imhotep ngẩn người, hắn lập tức đáp:

- Ta tự nhiên sẽ có cách mang Anck-Su-Namun rời đi... Lần này đa tạ ngươi, gặp lặp sau.

Nói xong, thân thể hắn từ từ biến thành gió cát, cuốn Anck-Su-Namun vào trong, nhanh chóng bay ra khỏi đại sảnh.

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn rống lên:

- Chờ chút, chờ chút, mang ta đi cùng với, nhờ ngươi đấy.

Cơn lốc cát liền cuốn theo cả Trịnh Xá, đưa hắn bay ra ngoài, mặc dù nhìn qua giống như bị cuốn vào trong một cơn lốc xoáy không ngừng xoay tròn, nhưng Trịnh Xá ở bên trong lại rất tự do quan sát bốn phía, phảng phất như đang lơ lửng giữa không trung, chẳng những tốc độ cực nhanh mà còn phi thường ổn định, di chuyển kiểu này tuyệt đối có thể so sánh với đi máy bay.

Chỉ sau hơn mười giây ngắn ngủi, Trịnh Xá đã từ tỏng kim tự tháp ra tới lối vào, hắn ngạc nhiên nhìn hành lang kim tự tháp đã bị phá tan, bất quá, mọi người mặc dù đều tê liệt nằm dưới đất nhưng có vẻ không hề bị thương. Khi bọn họ nhìn thấy một đoàn cát vàng lao tới, trong mắt lập tức lộ ra vẻ đau đớn và cuồng nộ, Ardeth cùng O Connell vội rút súng ra, Sở Hiên vẻ mặt không hề thay đổi nhưng hai khẩu súng lục to lớn cũng đồng dạng lọt vào tay, tựa hồ chuẩn bị tùy lúc nâng súng tấn công.

Có điều đoàn cát bụi không hề dừng lại, trực tiếp lướt qua mọi người bay vào trong khu rừng mà từ trong luồng cát lại tung ra một người, Trịnh Xá bị vứt thẳng xuống, hơn nữa rất đen đủi, ngực hắn còn đập trúng vào một tán cây, may mắn là hiện tại sức mạnh của hắn đã khôi phục, nếu không va chạm này đủ làm hắn hôn mê.

Trịnh Xá lắc lắc đầu, vội nhảy bậy dây, nói:

- Nhanh lên, sắp sụp rồi! Như chúng ta đã bàn trước, mọi người mau tới cạnh ta!

Hắn lấy trong Nạp giới ra mấy sợi dây thừng thắt nút ném cho mọi người, trên dây có vòng nút để đưa chân vào được. Đồng thời, hắn lấy Goblin glider, buộc chặt một đầu dây thừng vào đó, sau khi thấy mọi người đã yên vị, hắn mới lái glider bay lên trên. Vừa lên cao được hơn mười mét, chỗ mọi người vừa đứng liền từ từ sụp xuống, cả kim tự tháp chấn động kịch liệt, phảng phất như cả khu rừng biến thành một tòa bãi cát lún.

-Quả thật là biến thành cát.

Ardeth cảm thán nói:

- Sau khi thần lực của thần Anubis biến mất, chỗ này sẽ lại biến thành sa mạc... Vì thế cả kim tự tháp cũng sẽ chìm xuống.

Carnahan lại vội vã kêu lên, hắn liến thoắng:

- Hạ xuống một chút, đúng rồi, sang trái một chút, sang chút nữa...

Vừa nói hắn vừa cong người xuống, chỉ thấy sau khi glider bay khỏi đỉnh kim tự tháp, Carnahan đã trực tiếp ôm lấy viên kim cương trên nóc. Cả Goblin giler chợt trầm xuống, mọi người giật bắn cả mình, cũng may là chỉ hơi trầm xuống một chút, glider vẫn đưa mọi người không ngừng bay đi.

-Khốn kiếp, ta thật muốn đạp chết ngươi! Carnahan! Vừa rồi thiếu chút nữa là ngươi hại chết cả bọn rồi!

O Connell tức giận gầm lên với Carnahan.

Lúc này mọi người đã về tới khí cầu, sau một ngày kịch chiến, tất cả chỉ thấy vừa mệt vừa đói vì vậy liền ngồi xuống ăn uống, tiếp theo bắt đầu dạy dỗ Carnahan một trận. Gã này tuyệt đối là tiêu chuẩn cho loại

http://tieulun.hopto.org

người cần tiền không cần mạng , trong tình huống nguy hiểm như vừa rồi mà hắn không ngờ vẫn còn tâm trí mà thó lấy khối kim cương to lớn kia, thật làm mọi người hận đến nghiến răng nghiến lợi.

Nhưng vấn đề là bản thân Carnahan lại chẳng thèm quan tâm, hắn ôm viên kim cương khổng lồ, miệng không ngừng xuýt xoa. Viên kim cương này to khoảng bằng ba phần tư quả bóng đá, trong suốt bóng bẩy vô cùng, cầm trên tay giống như một quả cầu phát sáng lấp lóe. Người đầu tiên ngừng mắng mỏ Carnahan chính là Evelyn, nàng không ngờ lại đưa tay đoạt lấy viên kim cương, bắt đầu trầm trồ khen ngợi, quả nhiên là rồng với nữ nhân có cùng phẩm chất, cứ thấy cái gì lấp lánh là thích, mà Evelyn thì không nghi ngờ gì đang chứng minh các chân lý này.

Mọi người mắng chửi cũng mỏi mồm, bắt đầu quay sang hỏi chuyện luồng cát vàng lúc trước, đám cát đó chắc chắn chính là Imhotep, nhưng sau một hồi chiến đấu, Imhotep lại không chết mà còn đưa Trịnh Xá cùng nhau rời khỏi kim tự tháp, chuyện này nói thế nào cũng làm người ta không thể tưởng tượng nổi. Vì vậy, Trịnh Xá chỉ có thể bất đắc dĩ giải thích đại khái thỏa thuận giữa hai người, mặc dù Ardeth có chút bán tín bán nghi, nhưng dù sao Cuốn sách của thần Ra cũng ở chỗ họ, hơn nữa trên thực tế, bọn họ và Imhotep cũng không có quan hệ quá lợi hại, nên chỉ cần hắn không trêu vào họ thì bỏ qua cho gã sinh vật bất tử này cũng chẳng sao.

Trịnh Xá hơi áy náy nhìn Ardeth nói:

- Xin lỗi nhé, làm ngược lại nhiệm vụ của các ngươi, ác ma mà các ngươi canh giữ lại bị ta thả đi...

Ardeth lại cười đáp:

- Chúng ta cũng không phải loại cổ hủ như thế, kỳ thật tộc nhân của ta rất hy vọng có thể được thay đổi. Bây giờ trên thế giới không ngừng phát sinh biến hóa kịch liệt, nếu muốn có một cuộc sống tốt hơn, chúng ta nhất định phải buông bỏ một ít gánh nặng trên vai, Imhotep chính là một trong số đó. Chúng ta cũng không nhất định phải đánh bại hắn mới được, sở dĩ chúng ta một mực canh giữ là vì sợ hãi, sợ hắn hủy diệt Ai Cập... Nếu hắn thật sự có thể bỏ qua thù hận, chạy ra ngoại quốc, vậy chúng ta cũng không ngại vứt bỏ cái gánh nặng này... Hơn nữa, hiện tại chúng ta có rất nhiều vàng, số vàng này cũng đủ để tộc nhân của ta thay đổi cuộc sống chút ít, chuyện này thật sự phải đa tạ ngươi mới đúng, chiến hữu ạ.

Trịnh Xá cười ha ha nói:

- Nếu đã gọi là chiến hữu thì những lời này cần gì phải nói nữa, ha ha ha. Sau khi hoàn thành nhiệm vụ lần này, ta còn muốn ở lại Ai Cập nghỉ ngơi mấy ngày rồi mới rời đi, có lẽ sau này ta còn phải quay lại chỗ các ngươi nhiều, lần sau tới sẽ mang theo kha khá vàng, hy vọng tộc nhận của ngươi có thể có cuộc sống hạnh phúc hơn.

Vừa nghe đến mấy tiếng vàng là lỗ tai Carnahan lập tức dựng đứng, hắn vội nói:

- Chiến, chiến hữu mà, nói nhiều vậy làm gì, chúng ta không phải chiến hữu sao? Ha ha ha...

Trịnh Xá vội xua tay:

- Ngừng, ngừng, đừng có ra bộ hào khí kiểu này, giọng ngươi làm ta nổi cả da gà đây, ta biết ngươi thích tiền phải không? Khối kim cương này bán đi cũng được một đống rồi, hơn nữa số vàng cho ngươi lần này còn chưa đủ sao? Dù sao ta cũng còn mấy mét khối vàng, cho ba người các ngươi một mét khối, còn lại để cho tộc Medjai vậy, như thế cũng đủ cho ngươi xa xỉ cả đời rồi.

Carnahan lại cười rộ lên:

- Chỉ xa xỉ thôi thì không phải là mục tiêu của ta, nhưng nếu là tiền thì ta không chê nhiều, ha ha ha...

Cho dù thế nào, phân chia kim tiền cũng phải chờ về đến Cairo mới tính, còn kim cương cũng được nhất trí giao cho Evelyn, phái nữ duy nhất, chuyện này làm Carnahan mặt như đưa đám, nằm cuộn tròn trong một góc, mọi người nói chuyện quyết định ở lại đây một đêm sáng sớm hôm sau sẽ về Cairo.

Bàn luận mọi chuyện ổn thỏa xong, tối sắp đi ngủ, Sở hiên lại lôi Trịnh Xá ra một chỗ trống, Trịnh Xá cũng biết có chuyện gì, nhất nhất báo cáo tất cả điểm thưởng, kể cả kỹ năng đặc thù Vòng tay của thần Anubis.

http://tieulun.hopto.org

-Nói tóm lại, hiện tại ta có ít nhất 10000 điểm thưởng và một chi tiết cấp A, ngoài ra còn có Ngọn giáo của thần Osiris, Vòng tay của thần Anubis... Phần thưởng lần này đúng là nhiều, coi như là tương xứng với khó khăn.

Sở Hiên gật đầu đáp:

- Vậy triệu hồi Đội quân của thần Anubis đi, dùng toàn lực triệu hồi, số lượng quân đội liên quan đến những bộ phim sau, ta sẽ có tính toán với bố cục thế giới trong phim... Bắt đầu đi!

Trịnh Xá gật đầu, hắn yên lặng đưa năng lượng Vampire vào trong Vòng tay.

224. Một Thoáng Nhàn Hạ Và... Hứng Thú Của Sở Hiên!? (2)

Khi quang mang hiện lên, Trịnh Xá cảm thấy gần như toàn bộ năng lượng Vampire cạn sạch, phải biết rằng, lúc này hắn đã có huyết thống bá tước Vampire, năng lượng trong cơ thể đâu chỉ gấp mười lần so với cường hóa tử tước cấp C, vậy mà bị rút sạch bách chẳng còn lại gì. Cảm giác trống rỗng thật sự rất khó chịu, không chỉ như thế, cả nội lực cũng hơi có chút quái di, có điều nội lực cũng nhanh chóng bình hòa lại.

Mấy giây sau, từng con quái vật trong Đội quân của thần Anubis từ dưới đất trồi lên, thân người đầu chó, cầm trường đao cực lớn, cao đến ba mét, toàn thân sung mãn lực lượng, nhưng điểm quan trọng nhất không phải là hình dáng hay sức mạnh của chúng mà là số lượng đông đúc xung quanh hai người, nhìn qua ít nhất cũng phải tới mấy trăm con.

Tính cách Sở Hiên vẫn rất cẩn trọng, hắn yên lặng đếm từng hàng, từng hàng, khoảng hơn mười giây sau mới lên tiếng:

- Ba trăm con, ở đây có ba trăm con quái vật, theo như ngươi nói, hiện tại ngươi dốc toàn lực có thể triệu hồi sáu xác ướp thị vệ phải không? Tốt lắm, rất mạnh... số lượng như thế này trong nhiều phim kinh dị cũng đủ để thay đổi càn khôn rồi, thậm chí là khi đối chiến với đoàn đội khác, chúng ta cũng có thể thong dong giải quyết chúng.

Trịnh Xá lau mồ hôi trán, cười khổ nói:

- Đừng có làm bộ dạng âm trầm đáng sợ thế, cứ như chúng ta là xã hội đen không bằng... Ngươi cảm thấy chiến lực Đội quân của thần Anubis này thế nào? Ta nói là chiến lực khi giao đấu với tiểu đội luân hồi ấy.

Sở Hiên thản nhiên đáp:

- Vẫn được, nếu sử dụng nhóm binh lính này sau khi đã bố trí tốt, chúng hoàn toàn có thể trở thành một cánh quân trọng yếu. Hơn nữa, không phải tiểu đội luân hồi nào cũng mạnh như Ác Ma đội, cũng có thể bọn họ rất yếu nhược, nếu không Chủ Thần đã không đặc biệt chú ý tới Trung Châu đội chúng ta như vậy, thậm chí Trung Châu đội trước đây rất có thể là một trong năm đội ngũ mạnh nhất, ngoài Ác Ma đội và Thiên Thần đội. Nếu cả Trung Châu đội khi đối mặt với Đội quân của thần Anubis ba trăm tên này cũng gặp khó khăn thì các tiểu đội khác có lẽ sẽ không dễ dàng tiêu diện nổi bọn chúng... Vấn đề hiện tại là, thời gian sử dụng chúng là bao nhiêu, triệu hồi chúng có ảnh hưởng gì lớn với ngươi không?

Trịnh Xá hơi ngạc nhiên, hắn vội đáp:

- Không có thời gian sử dụng, chỉ cần không chết thì có thể tồn tại mãi, nhưng ta cũng có thể giải tán bọn chúng. Khi triệu hồi, năng lượng Vapire của ta gần như bị tiêu hao hết, nói cách khác, kỹ năng tự sáng tạo Bạo tạc và Ngọn giáo của thần Osiris sẽ không thể sử dụng được. Các phương diện khác không có vấn đề gì, dù sao khi triệu hồi cũng không ảnh hưởng đến sức mạnh và nội lực nên cận chiến của ta chắc là cũng không sao.

Sở Hiên suy nghĩ một chút rồi nói:

- Cơ bản là hiểu rồi, kỹ năng này cũng không phải gân gà, trong một số tình huống đặc thù rất có khả năng sinh ra kỳ hiệu... Bỏ qua mấy chuyện này, ngươi còn ở lại thế giới này bao lâu nữa?

Trịnh Xá lại ngẩn người, hắn suy nghĩ một lát rồi đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Còn hơn mười ngày, ngươi có việc cần làm sao?

Sở Hiên gật đầu đáp:

- Ta chuẩn bị phân tích cấu tạo Goblin glider, dù sao sớm muộn gì cũng phải làm, tác dụng của một chiếc với đoàn đội không rõ ràng lắm, tốt nhất là có thể cả đội mỗi người một cái, vì thế so với lãng phí mười ngày sau khi trở lại Chủ Thần không gian, không bằng tranh thủ thời gian còn lại ở thế giới này.... Như vậy sau khi trở về Cairo, ngươi tốt nhất nên tiếp tục rèn luyện kỹ năng Bạo tạc, ta có một chút tâm đắc với nó. Bất quá ở đây không thể lấy được số liệu thí nghiệm, sau khi trở về ta sẽ giúp ngươi kiểm tra một lượt, có thể giúp chiến lực của ngươi trong nháy mắt nâng cao gấp nhiều lần. Nhưng điều kiện đầu tiên là ngươi phải kéo dài thời gian sử dụng kỹ năng lên đến ba mươi giây, thậm chí lâu hơn, thời gian mười giây quá ngắn.

Trịnh Xá thở ra một hơi nói:

- Ngươi không chuẩn bị nghỉ ngơi một chút sao? Ý ta là sau khi phân tích xong cấu tạo Goblin glider, hoặc là trực tiếp trở lại Chủ Thần không gian hoán đổi một bản vẽ thiết kế? Ngươi thỉnh thoảng cũng nên nghỉ ngơi một chút chứ? Lần này liên tục chiến đấu, bay tới bay lui, không ngừng bị thương, mười mấy ngàn còn lại này ngoài huấn luyện cố định ta đã tính toán nghỉ ngơi một lượt rồi, ngươi thì sao?

Sở Hiên nhíu mày, có vẻ đang cân nhắc đề nghị của Trịnh Xá, hơn nửa ngày sau mới kỳ quái hỏi:

- Nghỉ ngơi... là muốn làm gì?

Trịnh Xá cẩn thận suy nghĩ, bấy giờ hắn mới nhớ ra từ lúc biết Sở Hiên, nam nhân này chưa từng nghỉ ngơi, ít nhất trong ký ức của hắn, Sở Hiên giống như lúc nào cũng bận rộn, có cảm giác như một chiếc đồng hồ đã lên dây cót không thể dừng lại được... Đương nhiên, nhìn sâu vào tâm trí Sở Hiên, Trịnh Xá biết, hắn cũng không phải không dừng lại được, mà là hắn không biết tiếp theo phải làm gì, vô tri vô giác, nếu không tìm cho mình một mục tiêu hoặc một nhiệm vụ để hoàn thành, hắn sẽ không tìm được dục vọng để tiếp tục sinh tồn, đây mới là thế giới nội tâm chân thật của Sở Hiên.

-Hiểu rồi, vậy bắt đầu từ bây giờ, mười mấy ngày này không cần phải quản tâm lắm chuyện thế nữa, yên tâm nghỉ ngơi một chút sau đó theo ta ra sông Nile câu cá.

Trịnh Xá gật đầu, nói chắc chắn.

-Câu cá?

Sở Hiên nhíu mày ngẫm nghĩ, cứ như là vấn đề này so với suy luận và bố trí còn khó khăn hơn, một lúc lâu sau hắn mới gật đầu đáp:

- Được rồi, đến sông Nile câu cá.

Có Gblin glider làm động cơ, khí cầu chỉ mất hai ngày một đêm đã về tới Cairo, Izzy được mấy khối vàng làm thù lao lập tức cười toét cả miệng nhưng lại vội vã chuồn đi, giống như sợ Trịnh Xá sẽ lấy lại số vàng ấy. Trịnh Xá còn mấy mét khối vàng đều chuyển hết cho đám người O Connell, trong đó ba người O Connell được một mét khối, chỗ còn lại đưa cả cho Ardeth, dù sao họ cũng biết Trịnh Xá giữ chỗ vàng này cũng gần như vô dụng nên đều vui vẻ và cao hứng nhận lấy.

Tiếp theo là hơi ủy mị chia tay, sau nhiều lần cùng mạo hiểm đồng sinh cộng tử, trong lòng mọi người kỳ thật đều đã coi đối phương là đồng đội, đồng đội chân chính cùng sóng vai chiến đấu, cho nên tâm tình cũng có chút phiền muộn, bất quá còn có Carnahan chen vào mấy câu làm tâm trạng mọi người cũng thoải mái hơn nhiều.

-Về cơ bản là như vậy, chúng ta sẽ dùng số tiền này mua một trang viên lớn ở Anh, sau đó đầu tư một số, cũng có thể để lại cho con cháu ít tài sản.... Tóm lại có đánh chết ta cũng không muốn tiếp tục thám hiểm nữa, cái gì nhật ký khảo cổ à, truyền thuyết à, thần thoại à, để mấy thứ đó tránh xa ta ra.

O Connell nói.

Sự thật thì, Trịnh Xá dễ dàng nhìn thấy tinh quang lóe lên trong mắt Evelyn, hiển nhiên là không để ý tới chuyện O Connell nói, lại nhớ tới mấy đề tài như cái gì mặt nạ vàng biến người ta thành quỷ hút máu, cái gì bảy chiếc sọ thủy tinh của văn minh Maya, Trịnh Xá chỉ biết âm thầm cầu nguyện cho O Connell.

http://tieulun.hopto.org

Carnahan thì lớn tiếng nói:

- Ta quyết định tới phương đông, nghe nói ở đó rất dễ phát tài... Ta cũng không cần nhiều tiền làm gì, quan trọng là muốn du lịch khắp một vòng trái đất.

Ngươi không cần tiền mới là lạ, trên mặt mọi người gần như đồng loạt hiện lên câu này, mà Carnahan cũng tự thấy mình hơi quá mồm nên hắn dứt khoát ngậm miệng lại.

Ardeth thì nói:

- Trịnh Xá, thành phố của người chết vẫn sẽ do bộ tộc Medjai chúng ta bảo vệ, tế đàn ở đó vẫn luôn có người canh gác, ngươi cứ yên tâm. Đến khi ngươi lại tới thế giới này, chúng ta sẽ rất vui mừng được đón tiếp ngươi, đại ân nhân của tộc ta.

Trịnh Xá cười cười không nói gì thêm, thực tế chính hắn cũng cảm thấy rất quỷ dị, không ngờ lại trở thành bạn tốt với nhân vật trong phim, hơn nữa trong lòng hắn thật sự có chút không nỡ. Nhưng trên đời không có bữa tiệc nào lại không tàn, hết ngày hôm đó, mọi người rút cuộc cũng rời khỏi Cairo, kẻ ngồi thuyền thì xuống thuyền, người cưỡi ngựa thì lên ngựa, Trịnh Xá cùng Sở hiên tới quán trọ nhỏ chỗ tiến vào thế giới này, thuê hai căn phòng ở lại, dù sao thì Trịnh Xá cũng còn rất nhiều đô la Mỹ và bảng Anh chưa tiêu đến, hơn mười ngày còn lại, hắn cũng không phải lo lắng đến chuyện tiền bạc.

Một đêm yên ả, Sở Hiên đương nhiên là bắt đầu phân tích Goblin glider, còn Trịnh Xá theo lệ cũ, rèn luyện nội lực và năng lượng Vampire, buổi đêm cứ thế bình tĩnh trôi qua.

Ngày hôm sau, khi Trịnh Xá tỉnh dậy đã thấy Sở Hiên cực kỳ ngay ngắn ngồi trước bàn ăn sáng, đến khi hắn ăn xong, Sở Hiên mới vẻ mặt kỳ quái lấy ra một chiếc cần câu nói:

- Đây là cần câu ta nhờ phục vụ đi mua tối qua, ta nối nó với bộ năng lượng của Gblin glider, khi cá cắn mồi trong nháy mắt sẽ sinh ra điện áp mười vạn volt, sau đó cá gì cũng có thể dễ dàng câu lên, như vậy hiệu suất câu cá sẽ tăng lên rất nhiều...

Trịnh Xá nghe nghe, miệng hắn vô thức há hốc ra, cả nửa ngày sau mới lau mồ hôi trán nói:

- Cái này... Câu cá cũng không phải chỉ để bắt cá, mà là muốn hưởng thụ khoảng thời gian nghỉ ngơi này thôi. Ách, ta hình dung như vậy đi, ngươi câu cá làm gì?

Sở Hiên thản nhiên đáp:

- Ta không câu cá, thời gian câu có có thể phân tích kết cấu Goblin glider, chuyện này với bộ phim kinh dị tiếp theo của chúng ta...

Trịnh Xá vội vàng nói:

- Dừng lại, ý ta là chúng ta câu cá không phải vì hiệu suất, mà là để hưởng thụ... Tóm lại, chiếc cần câu này không thể sử dụng, chúng ta cứ tới bến tàu trước đã.

Nói đoạn, Trịnh Xá trực tiếp thu Goblin glider vào túi không gian, sau đó quay người ra khỏi quán trọ, Sở Hiên hơi ngẩn người rồi cũng bước nhanh theo sau.

225. Một Thoáng Nhàn Hạ Và... Hứng Thú Của Sở Hiên!? (3)

Cảng Giza, bến cảng lớn nhất Cairo, cũng là chỗ bọn Trịnh Xá lên thuyền chạy trốn sau khi đụng độ với Ấn Châu đội lần trước, vừa tới nơi, Trịnh Xá liền không ngừng cảm thán.

-Lúc ấy chúng ta bắt đầu chạy trốn chính từ chỗ này, địch nhân trong The Mummy là Imhotep và Ấn Châu đội, bọn ta có thể chạy thoát khỏi đây đúng là phi thường may mắn. Ngươi căn bản không biết tình huống lúc đó kinh khủng đến thế nào, trên đường đông nghìn nghịt toàn zombie Imhotep triệu hồi ra, còn bọn ta thì cướp một chiếc xe bus, bắt đầu phóng như điên. Ngươi không biết chứ, lúc đó ấy đạn dược của chúng ta đã hết sạch chỉ có thể gọi là bi thảm, đến được đây hoàn toàn là dựa vào khả năng cận chiến của ta và... ta và Triệu Anh Không, miễn cưỡng đến được đây. Có thấy khối đá dựng lên kia không? Ha ha ha, không ngờ

http://tieulun.hopto.org

rằng nó lại ở đấy, lúc đó xe bus lao lên hòn đá, bay vọt qua mặt sông, hạ xuống một chiếc tàu hơi nước, ha ha ha....

Dọc đường đi, Trịnh Xá liên tục ba hoa với Sở Hiên, nếu nói trước đây hắn rất có thành kiến với cách Sở Hiên coi thường tính mạng người khác thì sau khi biết cố sự của Sở Hiên, hắn liền cảm thấy nam tử này kỳ thật rất đáng thương... Không, đối với người mạnh mẽ như Sở Hiên dùng từ đáng thương có chút sỉ nhục hắn, gọi là bất hạnh thì tốt hơn...

Bởi vì đối với người không có chút dục vọng nào, ngoài một tia suy nghĩ muốn có được cảm giác là dục vọng ra, lúc nào cũng chỉ biết bắt buộc bản thân phải làm một chuyện gì, hoặc ép mình phải học tập càng nhiều tri thức, đối với hắn mà nói, chỉ biết mong chờ vào thay đổi sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư.

-Ngu ngốc!

Nghe Trịnh Xá tự thuật xong, Sở Hiên thản nhiên phun ra một câu:

- Cần phải khó khăn như vậy sao? Xét từ nhiệm vụ mà ngươi nói, trước khi Imhotep biết các ngươi muốn giết hắn, hai bên thật sự cũng không có xung đột gì, nói cách khác, cho dù các ngươi diễu hành qua mặt hắn, hắn cũng chẳng có lý do gì mà vô duyên vô cớ tấn công các ngươi.

-Lúc đó mục tiêu của hắn chỉ vỏn vẹn là đám người Mỹ thôi, vì thế sao các ngươi không để bọn hắn chạy trốn theo hướng khác? Luôn tiện lắp đặt thuốc nổ trên xe kia, khi đó Imhotep còn chưa hoàn toàn khôi phục pháp lực phải không? Sau đó cho nổ xe, biến cả đám người Mỹ và Imhotep cùng thành mảnh vụn. Một là hắn cần rất nhiều thời gian mới khôi phục được, hai là hắn muốn hấp thu tất cả mảnh vụn thân thể phỏng chừng cũng mất không ít thời gian, cứ thế không phải các ngươi chạy trốn dễ dàng hơn rất nhiều sao?

Ngữ điệu bình thản, giống như đang nói tối nay ăn món gì, hắn nói chuyện máu me tàn nhẫn, phá thây, nổ xác mà cứ như chẳng có cảm giác gì.

"Đây đúng là phong cách của Sở Hiên, không có bất cứ tình cảm nào, chỉ có bố cục chiến đấu thuần túy, bất cứ chuyện gì cũng được xếp đặt vì xác suất thắng lợi lớn nhất."

Trịnh Xá cười khổ, móc ra một bao thuốc lá, châm thuốc rít một hơi rồi nói:

- Dù nói như vậy nhưng trong tình huống lúc đó sao có thể dễ dàng vứt bỏ người khác? Bọn họ là nhân vật trong phim mà, lúc ấy chúng ta còn phải dựa vào mấy người O Connell đi tìm Cuốn sách của thần Ra, nếu để họ sinh ý đề phòng, thậm chí ra tay với chúng ta thì ngươi nói bọn ta làm thế nào giải quyết được Imhotep đây?

Sở Hiên không chút nghĩ ngợi nói:

- Lúc ấy nên đánh ngất họ, sau đó nhân cơ hội đem mấy gã người Mỹ kia...

Trịnh Xá lau lau mồ hôi, vội vã ngắt lời Sở Hiên:

- Dừng lại, dừng lại, hôm nay chúng ta đến đây để câu cá, không phải để thảo luận làm thế nào phân thây, giết người... Ngươi cầm cần câu này.

Nói đoạn, Trịnh Xá chạy tới chỗ bến tầu như bị ma đuổi còn Sở Hiên thì cầm cần câu yên lặng đứng đó.

Có tiền là chuyện gì cũng xong, vung một xấp bảng Anh dầy cộp ra, Trịnh Xá rất nhanh chóng thuê được một chiếc du thuyền nhỏ. Lái thuyền là một người đàn ông da trắng, trung niên, ông ta có vẻ rất ngạc nhiên khi thấy một người da vàng tới thuê thuyền câu cá, nhưng bảng Anh đút vào túi là hàng thật giá đúng nên cũng không nói gì thêm, lập tức đưa hai người ra giữa sông Nile du ngoạn.

-Nước ở đây đã bị ô nhiễm rồi, ở hạ du cách Cairo không xa có mấy nhà máy dệt với xưởng sản xuất, nước thải đều đổ ra sông, bây giờ sông Nile đã không còn được trong lành như mười năm trước nữa rồi...

Người đàn ông trung niên nào có vẻ rất lắm mồm, không ngừng luyên thuyên:

- Đi lên thượng du đi, chỗ đó vẫn thường xuyên câu được cá nặng đến mấy chục cân, ha ha ha...

Trịnh Xá thuận miệng đưa đẩy mấy câu với thuyền trưởng còn Sở Hiên thì chăm chú kiểm tra cần câu và lưỡi câu, hơn nửa giờ sau, hai người bắt đầu móc mồi vào lưỡi câu, Trịnh Xá quăng cần ra xa rồi nói:

http://tieulun.hopto.org

- Trước kia ngươi thật sự chưa từng đi câu? Ha ha ha, hồi trước ta lại thường xuyen đi câu cá với đồng nghiệp công ty, nói để ngươi biết kỹ xảo câu cá của ta cũng thuộc hàng nhất lưu đấy.

Sở Hiên vung cần câu, cũng không quay đầu lại, đáp nhàn nhạt:

- Thật sự chưa từng câu, nhưng cũng xem qua mấy quyển sách giới thiệu đại khái về câu cá. Trước kia ở ngoài căn cứ toàn là đồng cỏ, nếu muốn câu cá phải đi rất xa, thủ tục xin phép rất phiền hà, hơn nữa, câu cá cũng không có ý nghĩa thực tế, nếu dùng lưới hoặc phương pháp khác thì bắt cá dễ dàng hơn nhiều, nên ta cũng không để ý lắm tới cách câu cá trong sách.

Trịnh Xá cười ha hả nói:

- Tiếc thật đấy, hôm nay cho ngươi thấy người được gọi là hoàng tử câu cá...

Trịnh Xá vừa dứt lời, Sở Hiên đã nhẹ nhàng vung tay lên, một con cá xanh thuận thế bay lên boong tàu, lúc rơi xuống còn không ngừng quẫy lên. Thuyền trưởng phản ứng nhanh nhất, đưa tay bắt lấy con cá, gỡ lưỡi câu ra rồi ném nó vào thùng nước, ông ta cười nói:

- Khá lắm, ít khi gặp con cá diếc lớn thế này, hôm nay các ngươi gặp may đấy.

Sở Hiên vẻ mặt lạnh nhạt thu hồi lưỡi câu, hắn lại chậm rãi móc mồi vào, Trịnh Xá khóe miệng khẽ nhếch lên, cười ha ha nói:

- Cứ chờ xem, ta không nói khoác với ngươi đâu, mọi người đều gọi ta là hoảng tử câu cá, bởi vì từ trước tới nay ta không phải người đầu tiên câu được cá, nhưng kỹ xảo của ta...

Sở Hiên quăng lưỡi câu ra xa, Trịnh Xá còn chưa nói xong đã thấy hắn dùng sức lôi kéo, một con cá khác lại rơi lên boong.

-Ha ha ha, được lắm nhóc, đây là cá vược sông Nile, lâu lắm mới thấy một con to thế này...

Tiếng lão thuyền trưởng da trắng lại truyền tới.

Trịnh Xá khóe miệng mấp máy, âm thanh nhỏ đi mấy phần nói:

- Kỹ xảo câu cá của ta không phải nói khoác, mặc dù ta không phải người câu nhanh nhất, nhiều nhất, nhưng bình thường đều câu được cá lớn mà mọi người không câu nổi...

Sở Hiên cố sức lôi kéo, một con cá to bằng nửa thân người bị lôi lên, vẫn là thuyền trưởng phản ứng nhanh, vội vã lấy một chiếc lưới đỡ lấy con cá rồi quăng nó lên boong.

-Chúa ơi, một con cá vược khổng lồ, các ngươi nhìn hàm răng nó xem. Ha ha ha, loại cá nà là cực phẩm trên bàn tiệc đó...

Sở Hiên bấy giờ mới quay lại phía Trịnh Xá, hỏi:

- Vừa rồi ngươi đang nói gì à? Ta không nghe rõ.

-....Không, chúng ta câu tiếp đi...

Mặc dù rất không muốn thừa nhận, nhưng lần này thật sự thất bại rồi...

Đây là ý nghĩ đầu tiên của Trịnh Xá, câu cá một ngày, hắn không ngờ chỉ câu được mấy con cá diếc châu Phi nhỏ, còn cá Sở Hiên câu được đã chật ních cả thùng. Mấu chốt là, cá hắn câu được có xu hướng càng lúc càng lớn, đến cuối cùng cả Trịnh Xá và thuyền trưởng đều luôn mồm khuyên bảo Sở Hiên, cùng lấy cớ là đã muộn lắm rồi, mặc dù mới vừa tới hoàng hôn nhưng hai người cứ lèm bèm mãi, cuối cùng cũng làm Sở Hiên dừng câu cá, mà nhìn bộ dạng hắn tựa hồ vẫn chưa tận hứng.

-Nói thật... nếu hắn còn câu tiếp, ta sợ là hắn sẽ lôi cả cá mập lên....

Lão thuyền trưởng lau mồ hôi, khẽ nói với Trịnh Xá.

-Cá mập á? Ta nghĩ phải là cá voi ấy...

Trịnh Xá cũng thấp giọng đáp.

http://tieulun.hopto.org

Cho dù thế nào, Trịnh Xá cùng thuyền trưởng cũng thỏa thuận hôm sau sẽ tiếp tục thuê thuyền, đưa bọn hắn đi câu cá sông Nile hoặc nhánh sông khác. Đương nhiên, có thêm một yêu cầu là phải tận lực tìm kiếm chỗ nào không có cá to mới được...

Trịnh Xá bàn bạc với thuyền trưởng xong, hắn quay lại thì thấy Sở Hiên vẻ mặt lạnh nhạt đang thu dọn đồ nghề câu cá, hắn ngẫm nghĩ một lát rồi hỏi:

- Ta thấy bộ dạng ngươi câu cá rất thích thú đấy? Câu cá rất vui phải không? Ha ha ha, sau này nếu cảm thấy mệt mỏi thì lại câu cá nghỉ ngơi nhé.

-Không biết.

Sở Hiên cũng không ngẩng đầu lên, đáp.

-Không biết? là có ý gì?

Trịnh Xá ngẩn người, hắn kỳ quái hỏi.

-Không biết tiếp theo có câu được cá không, không biết tiếp theo sẽ là loại cá gì cắn câu, không biết tại sao lại dễ dàng câu được cá như vậy, những điều không biết này làm ta cảm thấy... câu cá cũng không tệ lắm.

Sở Hiên thản nhiên nói.

Trịnh Xá rút một điêu thuốc lá, châm lửa hút một hơi rồi vỗ vỗ vai Sở Hiên nói:

- Chính là như thế, thế giới này có rất nhiều chuyện đáng để làm, dù hiện tại ngươi còn chưa cảm giác được nhưng không có nghĩ là chúng không tồn tại. Tương lai ngươi mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư sẽ cảm nhận được, mà hiện tại không phải đã cảm thấy dễ chịu hơn sao... Ngươi có thể không ngừng tìm kiếm, rất nhiều rất nhiều chuyện, ha ha ha.... Ngày mai lại đi câu cá nhé!

Sở Hiên cũng không ngẩng đầu lên, trầm mặc, hơn nửa ngày sau mới nói:

- Ta cần bảy ngày yên tĩnh để phân tích Goblin glider, nếu chỉ ngày mai thôi... thì được.

226. Nguyên Mẫu Trung Châu Đội (1)

Hơn mười ngày ở Cairo trôi qua rất nhanh, khi Trịnh Xá trở lại Chủ Thần không gian, Sở Hiên cũng bình yên quay về cùng hắn, cũng không xuất hiện tình huống Trịnh Xá lo lắng, chính là vạn nhất Sở Hiên không thể trở về Chủ Thần không gian, bất quá, cũng may là suy nghĩ này không trở thành sự thật.

Chủ Thần không gian vẫn giống như lúc Trịnh Xá rời đi, La Lệ vẫn nằm ở quảng trường, cô bé có vẻ đang ngủ rất ngon, khóe miệng còn vương một tia trong suốt. Động tác Sở Hiên cực kỳ trực tiếp, hắn tới chỗ Chủ Thần, nhắm mắt lại, một lúc lâu sau mới lên tiếng:

- Đại khái là hiểu rồi, về cơ bản là giống với suy luận của ta, điểm thưởng đạt được trong bộ phim kinh dị mà ta chết không bị tính vào. Do lúc đó ta đã tiêu diệt sáu lượt công kích của chú oán Quỷ Hồn, theo như tình huống thưởng điểm mà ngươi nói, ta hẳn cũng phải được điểm mới đúng, nhưng hiện tại chỉ có điểm thưởng ta có từ Alien 1 đem vào The Grudge.... nói như vậy, ngươi có thể hồi sinh Zero sau khi kết thúc bộ phim tới, hơn nữa là hồi sinh tại Chủ Thần không gian.

Trịnh Xá nghe vậy trong lòng đại hỉ, dù sao thì tiến vào thế giới The Mummy hồi sinh đồng đội phải mất một chi tiết cấp B và 8000 điểm thưởng, cũng là một khoản khá lớn, nếu có thể sử dụng càng ít chi tiết kịch tình để hồi sinh đội viên thì đúng là một chuyện đáng ăn mừng.

Trịnh Xá lập tức nói:

- Vậy ngoài hồi sinh Bá Vương và Vương Hiệp, sao không hồi sinh luôn Zero, ngươi tính toán điểm thưởng và chi tiết kịch tình của hắn chưa? Nếu trí nhớ ta không lầm thì hắn chỉ có một chi tiết cấp C và khoảng bốn năm nghìn điểm, muốn hồi sinh hắn cũng hoàn toàn đủ mà. Năng lực ngắm bắn của Zero cũng cực mạnh...

-Ta từ chối.

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính, thản nhiên nói:

- Ta rất tán thành chuyện hồi sinh thành viên trong đội, nhưng muốn hồi sinh ai thì phải căn cứ vào tình hình lúc đó. Lúc này ngươi có khá ít chi tiết kịch tình, 10000 điểm thưởng nghe qua có vẻ nhiều, nhưng cũng chỉ là cáo mượn oai hùm, hồi sinh đám tân nhân mới tiến vào bộ phim kinh dị lần đầu tiên thì được chứ cố hồi sinh thành viên trọng yếu thì không xong. Mặc dù năng lực bắn tỉa của Zero thật sự rất quan trọng với chúng ta nhưng so ra, tác dụng của Chiêm Lam còn cao hơn hắn....

Trịnh Xá nghiêm túc hỏi:

- Vì thế ta mới thấy lạ, tại sao ngươi không cho hồi sinh Chiêm Lam tại The Mummy, giờ lại không cho ta hồi sinh Zero tại đây? Chẳng lẽ đoàn đội chúng ta lại không cần họ sao?

-Không, rất cần.

Sở Hiên thẳng thắn đáp:

- Nguyên nhân chính là vì không cần phải hồi sinh họ sớm như vậy. Nguyên nhân không để chiêm lam sống lại là vì, thực lực hiện tại của chúng ta còn chưa đủ để bảo vệ hoàn hảo cho thiên tài cỡ đó. Cô ấy có hai kỹ năng tinh thần cực kỳ hữu dụng, đó là thứ mà bất kỳ đoàn đội nào cũng cần, hơn nữa bản thân còn là nhân tài tinh thần lực cực hiếm thấy, có thể dùng rất ít điểm thưởng và chi tiết kịch tình để hồi sinh. Một nhân tài như vậy, nếu vì.... nếu vì thực lực chúng ta quá yếu ớt mà tử vong thì sao? Phải biết rằng, bản thân cô ấy gần như không có chút chiến lực nào hết, một khi chết là không thể sống lại được nữa, đây là nguyên nhân ta kiên quyết không đồng ý để ngươi hồi sinh cô ấy sớm.

-Về phần Zero, thật sự có năng lực tự bảo vệ, nhưng điểm mấu chốt là, ngươi sẽ hồi sinh hai tân nhân chưa từng hoàn thành một bộ phim kinh dị nào, giúp họ sống lại không mất một điểm và chi tiết nào, nhưng mà... họ có vũ khí không? Điểm thưởng của ngươi còn phải giúp bọn ta hoán đổi vũ khí. Ta, Bá Vương, Vương Hiệp, ba người chúng ta cùng cần vũ khí, mà còn phải hoán đổi các loại đạo cụ cùng vật phẩm để sử dụng trong bộ phim kinh dị tiếp theo nên số điểm này tạm thời không thể hồi sinh ai nữa, tình huống cơ bản là vậy.

Quả nhiên không hổ là Sở Hiên..... Đây là ý nghĩ duy nhất trong đầu Trịnh Xá hiện tại, luôn luôn cân nhắc bằng xác suất và lợi ích lớn nhất. Một người như vậy nếu là địch nhân thì vô cùng kinh khủng, nhưng nếu là đồng đội thì cực kỳ đáng tin cậy, ít nhất trước khi bị hắn coi là thứ vô dụng phải vứt bỏ, Sở Hiên sẽ là đồng bọn cực kỳ đáng tin cậy.

-...Tóm lại, sau này chúng ta đều là đồng đội, mặc dù ta biết yêu cầu này rất là quá mức, nhưng mà.... Xin ngươi trong lúc bố cục suy luận, đừng đem bọn ta thành quân cờ hoặc công cụ! Bọn ta là đồng đội của ngươi! Đông đội đến lúc mấu chốt có thể đỡ hộ ngươi một đao, có thể cùng ngươi sóng vai chiến đấu đến chết! Vì thế ta có thể tận lực nghe theo bố cục và kiến nghị hợp lý của ngươi, nhưng xin ngươi trong lúc tính toán, đề nghị thì cân nhắc đến cả tình lý với đồng đội, như vậy thôi.

Trịnh Xá khẽ nói.

Ngoài dự liệu là, Sở Hiên không ngờ cũng không cự tuyệt mà ngược lại, hắn nhíu mày suy nghĩ một lát rồi nói:

- Ừm, vậy ta sẽ cố gắn cân nhắc những chuyện liên quan đến phương diện "đồng đội".

Đáp án làm Trịnh Xá ngẩn ngươi, mãi đến bây giờ hắn mới hiểu, cả hắn và Sở Hiên đều đã thay đổi rất nhiều, nếu là trước kia, hắn sẽ không thể tha thứ cho cách làm lạnh lùng với sinh mạng và nhân tính của Sở Hiên, nhưng hắn đã thay đổi, mà trước kia, Sở Hiên cũng không thể tiếp nhận ý kiến của hắn, cân nhắc tính mạng và nhân tình, nhưng hắn cũng đã thay đổi...

"... Có lẽ đây là khởi đầu để Trung Châu đội chúng ta lột xác!"

Theo phân tích của Sở Hiên, giai đoạn đầu và giữa của Trung Châu đội sẽ sử dụng phương thức cường hóa tự thân và vũ khí khoa học kỹ thuật làm trọng, trong đó không thể bỏ qua một mặt nào, ví dụ như súng ngắm ion Gauss của Zero, hay vũ khí hạng nặng Bá Vương sẽ sử dụng sau khi hồi sinh, cả các loại vũ khí cạm bẫy, bom mìn mà Vương Hiệp am hiểu, tất cả đều thuộc loại vũ khí khoa học kỹ thuật.

http://tieulun.hopto.org

-Đương nhiên ta cũng sẽ sử dụng vũ khí khoa học kỹ thuật, đặc biệt là sử dụng súng lục. Trong một bộ phim ta từng xem có trường phái chiến đấu dùng súng, đó là kỹ thuật Gun kata, sử dụng các tư thế bắn, có thể bắn tới bất kỳ góc độ nào xung quanh cơ thể, nâng cao uy lực của súng đạn lên 20%. Mặc dù lý luận này nghe qua có vẻ hoang đường nhưng trước kia ta từng thấy mục hoán đổi kỹ năng sử dụng nó là kỹ năng cấp B. Mục tiêu trung kỳ của ta là sử dụng hai khẩu Coilgun và kỹ năng Gun kata...

Sở Hiên nhìn Trịnh Xá nói.

Trịnh Xá gật đầu, hắn bắt đầu liên lạc với Chủ Thần, tiếp theo lựa chọn hồi sinh thành viên trong đội, tên và hình dáng của Bá Vương và Vương Hiệp từ từ hiện lên trong đầu hắn, không bao lâu, hình tượng hai người đã xuất hiện.

Trong một hành lang bằng thép, ba người Bá Vương, Sở Hiên, Zero đang liều mạng chạy trốn, sau đó lọt vào sau một cánh cửa thép. Đó là một căn phong chứa đầy vũ khí, chỉ thấy Bá Vương cầm một khẩu súng đại liên cực lớn, chĩa thẳng vào cửa sắt, nhưng không đợi hắn kịp chuẩn bị, cửa sắt ầm vang một tiếng, một cái đuôi của Alien xuyên thẳng qua, trực tiếp đâm vào ngực Bá Vương, mà đồng thời, khẩu súng trong tay hắn cũng bóp cò....

....Sau khi liên bang Xô Viết sụp đổ, bọn họ là một nhóm bộ đội đặc chủng lưu lạc ở nước ngoài, không thể trở về quê hương, chỉ có thể hợp lại thành một đội lính đánh thuê, chiến đấu hết chiến trường này đến chiến trường khác. Không có người thân, không có tổ quốc, không có tương lai, bọn họ chỉ có đồng đội cùng sóng vai nhau, họ hút thuốc lá, to tiếng bàn luận về đàn bà, tính toán tiền nong, làm thế nào phát triển hơn nữa.... Đây là thế giới của đàn ông, thế giới của lính đánh thuê....

Sau khi tiếp nhận nhiệm vụ tiêu diệt mấy tên trùm ma túy, đội lính đánh thuê của Bá Vương tiến hành đột kích chỗ bọn chúng tụ hợp, giết chết mấy người, chỉ có một tên trốn được. Nhưng sau đó, đội lính đánh thuê bị tên trùm ma túy trả thù, trong đó trợ thủ tốt nhất của Bá Vương bị bắt đi, mấy ngày sau, hắn nhận được cái đầu của trợ thủ....

Đội lính đánh thuê của Bá Vương lập tức tiến hành cuộc truy sát liều mạng dài mấy tháng với tên trùm ma túy kia, cuối cùng giết chết hắn trong một căn cứ. Trận chiến ấy, Bá Vương toàn thân trúng đạn, cả người nhuộm máu, chỗ đó ở gần biên giới đông bắcTrung Quốc...

Thân thể Bá Vương chợt xuất hiện giữa hư không, trên người hắn vẫn còn một vết thương toáng hoác xuyên ra sau lưng, nhưng vết thương lập tức hồi phục bằng tốc độ có thể thấy bằng mắt thường. Trịnh Xá yên lặng thở dài rồi lại liên lạc với Chủ Thần.

Đây là một kho hàng rất lớn, tối tăm, cửa kho mở ra, một đám người tiến vào, Trịnh Xá, Chiêm Lam, cả Vương Hiệp cũng ở trong đó. Trịnh Xá cùng Vương Hiệp bắt đầu chọn súng, nhưng chợt thấy Trịnh Xá ôm lấy Chiêm Lao lao ra ngoài, mà Vương Hiệp tựa hồ cũng nhận ra điều gì, hắn vừa chạy được mấy bước, ngọn lửa đã bùng lên từ phía sau...

.... Đó là một phòng thí nghiệm hiện đại, một loạt quân nhân tiêu chuẩn, hiên ngang, oai hùng đứng đó, trước mặt họ là một nhân viên nghiên cứu tóc hoa râm, hắn không ngừng thôi miên ý thức, lựa chọn năng lực, tố chất thân thể, tiến vào một thế giới phim kinh dị không biết rõ, cường hóa bản thân, lấy được khoa học kỹ thuật, trở về tổ quốc...

... Ở một thôn trang non xanh nước biếc, một người mẹ tóc bạc yên lặng vuốt ve cánh tay đứa con, cho dù đứa bé đã là một quân nhân mạnh mẽ, hiên ngang, nhưng nước mắt người mẹ vẫn không ngừng chảy ra. Mẹ già gỡ xuống một mảnh ngọc bội, bà run rẩy đeo nó lên cổ người con, nước mắt cả rơi, rơi... Mẹ già đã sáu mươi tuổi, người con biết, làn này đi rất có thể sẽ không quay lại được, hắn cũng không thể gặp lại mẹ nữa, dù nam nhi không dễ rơi lệ, nhưng đứa con vẫn yên lặng cúi đầu, hắn quỳ gối, dập đầu xuống đất, máu tươi tràn ra...

"...Có lẽ quốc gia này có rất nhiều kẻ đã sa ngã, nhưng mà! Ta.... vẫn chưa hề sa ngã!"

Thân ảnh của Vương Hiệp cũng từ từ xuất hiện, cả người bị thiêu cháy thành than, nhưng thân thể hắn cũng giống vết thương trước ngực Bá Vương, mắt thường nhìn cũng thấy đang khôi phục lại, tối đa sau mấy phút, da thịt hắn đã khôi phục như người bình thường, giống như chưa từng bị thương.

http://tieulun.hopto.org

227. Nguyên Mẫu Trung Châu Đội (2)

Trịnh Xá chợt cảm thấy sống mũi cay cay, khi hồi sinh Bá Vương cũng không có cảm giác này, bởi vì hắn cũng giống mọi người, tâm tàn ý lạnh mới tiến vào thế giới phim kinh dị này, như vậy mặc dù thương cảm, nhưng không phải thương cảm một mình Bá Vương. Vương Hiệp lại gây cho hắn cảm giác hoàn toàn khác, đây là một nam nhi tâm hồn trong sáng, giống như câu nói tận đáy lòng hắn, ta... vẫn chưa hề sa ngã!

Trong thế giới hiện thực, rất nhiều người sống một cách vô vị, sống như chỉ để chờ đợi ngày chết, mà những người đang sống chân chính, trong lòng đều có niềm tin, niềm tin đó cũng có thể gọi là giấc mộng, hoặc trụ cột tâm hồn. Thứ quý giá này lúc nhỏ ai cũng có, hơn nữa còn từng phát sáng lấp lánh, nhưng theo quãng đời trưởng thành tàn khốc cùng hiện thực đả kích, trong lòng một số người thứ đó đã biến mất vĩnh viễn. Trịnh Xá trước kia chính là một kẻ vô vị chờ chết, cho đến khi tiến vào thế giới phim kinh dị luân hồi này, hiên tại niềm tin lớn nhất của hắn chính là hồi sinh đồng đội, sau đó cùng nhau sống sót!

Cho dù thế nào, người như Vương Hiệp cũng đáng để kẻ khác phải tôn kính, ánh mắt Trịnh Xá nhìn hắn nhất thời cũng có chút bất đồng, còn Sở Hiên vẫn trương bộ mặt lạnh lùng thản nhiên, không thể nhìn ra chút dấu hiệu nào xem tâm tình hắn có biến đổi hay không.

Không lâu sau, Bá Vương mở mắt ra trước, hắn vội đứng bật dây, đến khi nhìn rõ hai người bên cạnh là Sở Hiên và Trịnh Xá, gã người Nga cao lớn này mới cười ha hả nói:

- Vượt qua phim Alien rồi sao? Ha ha ha, quá may mắn, ta không ngờ vẫn chưa chết, vừa nãy còn thấy đồng đội tới đón ta đi, không nghĩ rằng mình vẫn còn sống...

Hắn cười lớn, cười đến chảy cả nước mắt, bất quá, Trịnh Xá thì biết, nước mắt ấy, rất có thể không phải vì cười mà rơi...

Vương Hiệp bấy giờ cũng đồng dạng mở mắt ra, hắn cũng vụt đứng dậy, tay phải nhanh chóng sờ bên hông, đến khi nhìn rõ Trịnh Xá cùng Sở Hiên hắn mới ngây người, sau đó hai chân dập gót, chào kiểu nhà binh tới Sở Hiên nói:

- Đại tá! Trung úy Vương Hiệp đã tới địa điểm chỉ định, xin được biết kế hoạch hành động tiếp theo.

Sở hiên cũng đáp lễ, nói:

- Nghỉ... Nơi này không phải quân doanh, cũng không phải thế giới hiện thực, tin tức ta gửi về trụ sở có nói qua, người tiến vào đây tạm thời mất quân chức, tất cả lấy sống sót làm mục tiêu, hiện tại ngươi là một thành viên Trung Châu đội, Vương Hiệp.

Vương Hiệp hơi sửng sốt, hắn vốn chuẩn bị lại làm quân lễ chấm dứt đối thoại nhưng lại thấy Sở Hiên trực tiếp thu tay lại nên cũng chỉ có thể gượng gập hạ tay xuống, sau đó tò mò quan sát xung quanh, đặc biệt là quang cầu Chủ Thần trên đầu, đây là thứ làm hắn cảm thấy hứng thú nhất.

Bá Vương ngây ngốc nhìn Vương Hiệp, hắn chỉ chỉ vào Vương Hiệp rồi lại chỉ vào mình, sau đó nhìn quanh bốn phía, ngoài La Lệ vẫn đang ngủ ngon lành dưới đất, trên quảng trường chẳng có một bóng người, hắn nhất thời há hốc miệng nói:

- Không thể nào? Mấy người Trương Kiệt đâu? Hơn nữa vị trung úy Vương Hiệp này từ đâu ra? Cũng là người trong đoàn đội chúng ta sao? Hắn cũng còn sống?

Trịnh Xá khẽ cười khổ, đáp:

- Chuyện này nói ra thì hơi phức tạp, tóm lại hai người cứ đi tắm rửa, thay đổi trang phục cho thoải mái đi đã. Nhìn thấy mấy cửa phòng ở rìa quảng trường kia không? Giữ tay nắm cửa, tưởng tượng hình dáng căn phòng ngươi muốn ở, cả đồ đạc và trang trí cũng cũng có thể tưởng tưởng tượng ra, sau đó mở cửa, chỗ đó sẽ là nơi các ngươi ở sau này. Ách, Sở Hiên, ngươi cũng đi thay quần áo đi, trang phục sa mạc này chẳng thoải mái chút nào.

Thời gian này, hai người đều sinh hoạt tại Cairo, dù sao thì sau liên tiếp mấy trường đại chiến quần áo của cả hai đều rách nát nên không còn cách nào khác, chỉ có thể mua hai bộ trường bào sa mạc màu đen tại chỗ. Quần áo này thật sự không phù hợp quan niệm thẩm mỹ của người Trung Quốc, hơn nữa mặc vào cũng

http://tieulun.hopto.org

không thoải mái dễ chịu, dù Sở Hiên chẳng có cảm giác gì nhưng hắn cũng không phản đổi, yên lặng quay người đi tới một căn phòng.

Trịnh Xá nhìn ba người quay đi, bấy giờ hắn mới cười khổ tới cạnh La Lệ, kỳ thật vừa rồi mọi người nói lớn như vậy, La Lệ khó mà vẫn chưa tỉnh, trên thực tế do dáng nằm của cô bé không được tự nhiên nên phải cẩn thận khẽ khẽ cử động cánh tay, chỉ có điều động tác này đã sớm bị Trịnh Xá trông thấy, nàng chẳng qua chỉ là nằm dưới đất không chịu dậy thôi.

-Nằm dưới đất làm gì đây? Đang giận anh à, cô ngốc?

Trịnh Xá yên lặng ngồi xuống cạnh La Lệ, lấy trong túi ra một điếu thuốc, châm lửa hút một hơi thật dài, vừa nhả khói vừa thì thầm nói.

La Lệ vụt xoay người lại, cắn mạnh vào tay Trịnh Xá, với lực phản ứng của hắn vốn có thể hoàn toàn tránh được, nhưng cô bé này dùng sức quá mạnh, Trịnh Xá sợ hắn né qua sẽ làm nàng vỡ cả răng nên chỉ có thể để yên cánh tay ở đó.

La Lệ cắn rất mạnh, đến mức lưu lại trên tay Trịnh Xá hai dấu răng mờ nhạt, dù chỉ chảy ra tý máu nhưng đã làm hai hàm La Lệ vừa đau vừa xót, đến lúc này nàng mới nhả ra, ngẩng đầu lên.

Trịnh Xá hút một thuốc, cười khổ nói:

- Đang trách anh không cho em cùng tới thế giới phim kinh dị phải không? Anh có nỗi khổ của anh... Lệ nhi, em phải tin tưởng anh, anh luôn cố gắng để chúng ta có thể cùng nhau trở lại thế giới hiện thực... Còn nhớ mấy chị em cùng ở với em trước kia không? Anh phải hồi sinh nam nhân của họ, anh phải liều mạng vì những người đàn ông ấy, anh phải liều mạng phấn đấu, vì thế Lệ nhi, đừng bướng nữa.

La lệ xoa xoa hai bên hàm, vừa nói:

- Kỳ thật dù anh có muốn đưa em đi cùng, em cũng sẽ từ chối... Lần trước cùng anh tiến vào phim Alien 4, em đã biết, em chỉ là gánh nặng cho anh, lần này đòi đi theo chỉ là muốn xem anh có giữ lời như đã hứa hẹn với em không. Anh là đồ bại hoại, cuối cùng thì vẫn lừa người ta... Ghê quá đi, da dẻ gì mà cứ như cao su, vừa dày vừa dai, nếu không thế thì em không cắn cho anh bị thương đầy người không xong, đồ lừa đảo!

Trịnh Xá ngẩn người, tiếp đó hắn cười ha ha, bế bổng La Lệ lên, vừa cười vừa đi về phòng...

"Quả nhiên là toàn bộ Trung Châu đội đều đang lột xác, kể cả La Lệ cũng đang lặng lẽ thay đổi.... Chỉ hi vọng Trung Châu đội sẽ ngày càng mạnh mẽ, đội viên ngày càng đoàn kết, vậy thì tốt quá." Trịnh Xá thầm nghĩ.

-...Tình huống cơ bản như ta vừa nói, các ngươi đã chết từ mấy bộ phim kinh dị trước rồi, trên thực tế, cả Trung Châu đội chỉ có một mình ta sống sót, khi đối chiến với Ác Ma đội... chỉ có một mình ta tham sống sợ chết, còn lay lắt lại đây. Vì thế, chúng ta phải hồi sinh lại thành viên từng tham gia Trung Châu đội, để Trung Châu đội trở thành tiểu đội luân hồi mạnh nhất!

Trong nhà Trịnh Xá, ba người kia đều đã chỉnh trang xong, bốn người đàn ông đều không nấu cơm, Bá Vương và Vương Hiệp đều biết một chút cách thức nấu ăn quân đội nhưng mùi vị thật sự không thể nuốt nổi, may mà La Lệ biết nấu nướng chút ít nên ba người còn lại được Trịnh Xá lôi đến nhà ăn cơm. Trước khi ăn, Trịnh Xá kể lại đại khái những chuyện đã xảy ta, đặc biệt là thông báo bọn họ đã chết, mà hồi sinh chỉ được một lần, cũng có nghĩa là nếu bọn họ lại chết thì nhất định là tử vong thật sự.

Ngoài dự đoán của hắn là Vương Hiệp cùng Bá Vương tựa hồ rất thản nhiên, không hề lộ vẻ kinh hỉ hay e sợ gì hết mà cực kỳ thẳng thắn cảm ơn Trịnh Xá, sau đó ngồi yên lặng uống trà.

Trịnh Xá cười khổ nói:

- Các ngươi có vẻ cũng không cảm thấy kích động gì cả, ha ha ha. Bỏ đi, chỉ có ta là thấy ngạc nhiên thôi... Tình huống cơ bản là như vậy, tiếp theo là bộ phim kinh dị tới và vũ khí các ngươi muốn.

-Bộ phim kinh dị tiếp theo là Jurassic Park 2. Quả đúng như Sở Hiên dự đoán, độ khó phim kinh dị chúng ta nhận được đột nhiên giảm xuống. Đây là phim kinh dị thuộc loại khoa học viễn thưởng, chiến đấu với sinh vật thường độ khó rất nhỏ, mặc dù số lượng và kích thước khủng long có lẽ sẽ được nâng lên theo độ

http://tieulun.hopto.org

khó, nhưng hoàn toàn có thể sử dụng vũ khí giải quyết, hơn nữa cho dù có sử dụng vũ khí hạng nặng bình thường cũng hoàn toàn có thể tiêu diệt khủng long, điểm quan trọng nhất chỉ là số lượng khủng long trong phim... Đây rất có thể cũng là cơ hội lớn nhất của chúng ta, không biết giết khủng long có được điểm hay không, nếu có thể, cứ tiêu diệt toàn bộ khủng long trên hòn đảo trong phim đi! Bây giờ mọi người tự nêu vũ khí mình muốn ra.

Mặc dù Sở Hiên cũng tự mình liên lạc với Chủ Thần xem qua rất nhiều vật phẩm hoán đổi, nhưng dù sao thì hắn cũng không có quyền đội trượng, không có cách nào nhanh chóng, tiện lợi tìm kiếm từ Chủ Thần, nên phương diện này chỉ có thể giao cho Trịnh Xá. Dù sao đây cũng là một trong những tiện ích lớn nhất của đội trưởng, nhanh chóng tra duyện danh mục cường hóa, hoán đổi của Chủ Thần.

Bá Vương lên tiếng đầu tiên:

- Ta cần một thanh vũ khí hạng nặng, nếu như có súng đại liên sáu nòng, ta hy vọng là...

Trịnh Xá lại cười đáp:

- Vũ khí ngày nay thì không cần nói, trước mắt điểm thưởng của ta bây giờ coi như khá dư, hơn nữa chi tiết kịch tình cũng không thiếu, mà dù sao các ngươi cũng không còn khả năng hồi sinh nữa nên nhất định phải được vũ trang thật tốt. Mỗi người các ngươi có thể sử dụng một chi tiết cấp C cộng thêm 2500 điểm, nếu tính toán như vậy, ngươi hoàn toàn có thể hoán đổi một khẩu Railgun, sử dụng một loại công nghệ khác với Coilgun, dùng phương thức mạch xung để tăng tốc cho viên đạn, uy lực cao hơn Coilgun gần gấp đôi. Phải cái là thay đạn rất phiền phiền phức, cứ bắn được khoảng ba giây là phải thay một băng mới, vì để phù hợp với thân phận hỏa lực chính của ngươi, ta tính dùng một chi tiết cấp C và 2000 điểm thưởng để hoán đổi một khẩu Railgun vô hạn đạn.

Bá Vương nghe đến ngơ ngẩn cả người, bất quá hắn cũng không nói gì thêm, chỉ ngồi tại chỗ yên lặng gật đầu.

Vương Hiệp khẽ liếc nhìn Sở Hiên, bấy giờ mới gật đầu nói:

- Phương diện ta am hiểu là cài đặt địa lôi và thuốc nổ, chuyên ngành phá hủy, ngoài ra bắn súng tầm trung, tầm gần miễn cưỡng cũng có chút tâm đắc.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Vì thế ta sẽ hoán đổi cho ngươi năm mươi quả địa lôi siêu mạnh, mười quả bom plastics hẹn giờ siêu mạnh, cùng ba quả địa lôi trọng lực cao phải dùng một chi tiết cấp D và năm trăm điểm mới mua được.... Nói thật, thứ này cả ta cũng không biết uy lực lớn đến mức nào, vì thế khi ngươi cài đặt nhất định phải tưởng tượng là uy lực của nó cực kỳ lớn mới được. Ngoài ra, để tăng cường độ linh mẫn khi ngươi cài đặt địa lôi hoặc thuốc nổ, lần này ta sẽ giúp ngươi cường hóa cơ thể, nâng cao cường độ cơ bắp và phản ứng thần kinh lên mỗi loại một trăm điểm... Thật xấu hổ, kết thúc một bộ phim kinh dị, mỗi người chỉ có thể dùng điểm thưởng và chi tiết kịch tình của mình cường hóa cho người khác được một lần, lần này cường hóa cho ngươi thôi.

Vương Hiệp cũng chỉ yên lặng gật đầu, động tác của hắn và Bá Vương rất giống nhau, chỉ là tư thế ngồi của hắn trông nghiêm túc hơn nhiều, nhìn qua đã thấy khí chất quân nhân, còn trên người Bá Vương có vẻ phóng khoáng và lưu manh, xem ra cuộc sống lính đánh thuê cũng đã khắc sâu ảnh hưởng với hắn.

Sau khi hai người chọn vũ khí xong, Sở Hiên mới nhàn nhạt nói:

- Ta không cần cường hóa gì đặc biệt, hai khẩu súng Coilgun vô hạn đạn, mỗi khẩu cần một chi tiết cấp D và 1500 điểm....

Trịnh Xá gật đầu, hắn nhẩm nhanh lại chi tiêu của mình, chỉ lượt đầu đã tiêu cho Bá Vương 2000 điểm, một chi tiết cấp C; Vương Hiệp 4000 điểm, một chi tiết cấp C; Sở Hiên 3000 điểm hai chi tiết cấp D. Tổng cộng, hắn tiêu hao 9000 điểm, chi tiết kịch tình cấp C và cấp D mỗi loại hai cái; hắn còn hơn 1000 điểm và hai hai chi tiết cấp B, một chi tiết cấp D.

-Đúng là tiền chẳng đủ tiêu.... Có lẽ là điểm thưởng chẳng đủ tiêu đi. Hoán đổi chút vũ khí thế này thôi mà đã gần như từ phú ông thành ăn mày rồi.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá vừa hoán đổi vừa than thở, bất quá khi hắn hoán đổi tất cả các thứ ra vẫn thấy kinh ngạc, những trang bị công nghệ cao này thật sự đủ để chấn nhiếp nhân tâm.

Khẩu Railgun dài gần hai mét, độ lớn so với đại liên sáu nòng của hắn còn lớn hơn, dù sao giá cả hoán đổi cũng cao hơn nhiều, nên chưa tính đến chuyện uy lực, chỉ hoa văn uốn lượn bóng bẩy trên thân súng, chất liêu kim loạt lấp lánh màu bạc cùng thiết kế rất có phong cách đã làm Bá Vương cuồng nhiệt ôm khẩu súng vào lòng, bộ dạng giống như trùm dê già nhìn thấy mỹ nữ cực phẩm vậy, thiếu mỗi chuyện hôn chùn chụt lên khẩu súng thôi.

Vương Hiệp nhìn khẩu Railgun có chút hâm mộ, đến khi địa lôi và thuốc nổ hắn am hiểu được hoán đổi ra, mấy quả địa lôi trọng lực cao hắn mong chờ nhất lại là ba quả cầu tròn đen thui, trông chẳng có vẻ gì là vũ khí uy lực lớn, làm Vương Hiệp nhất thời nhíu mày

Còn lại là hai khẩu Coilgun của Sở Hiên, so với khẩu súng cũ của hắn thì nhỏ hơn một chút, bề mặt cũng có hoa văn sáng bóng, nhìn rất ra dáng súng ốngtrong phim khoa hoc viễn tưởng. Có điều Sở Hiên cũng chẳng đánh giá cẩn thận hai khẩu súng, nhẹ nhàng cất vào trong tay áo, giống như chẳng có việc gì nhìn ba người còn lại

-Đi thôi, chúng ta tới tầng hầm thử nghiệm uy lực vũ khí khoa học kỹ thuật ương lai này... nhất định sẽ cực kỳ kinh người.

228. Phương Hướng Tương Lai Và... Tiến Vào (1)

Tầng hầm có thể thay đổi lớn nhỏ và tăng cường trang thiết bị, mặc dù không thể tạo ra vũ khí công nghệ cao và vũ khí ma pháp truyền thuyết nhưng trang bị bình thường cùng các máy móc cơ bản thì đều có, hơn nữa vị trí có thể thiết kế cũng rất rộng rãi nên bốn người cũng yên tâm tiến vào , dùng mấy ngày này để tiến hành làm quen với vũ khí hoặc huấn luyện chiến đấu.

Đầu tiên là Bá Vương có vũ khí bắt mắt nhất, khẩu Railgun nhìn dài đến hai mét nhưng trọng lượng lại không quá nặng, ít nhất so với súng đại liên sau nòng thì nhẹ hơn nhiều, mà lực phản chấn sinh ra sau khi bắn sẽ được chuyển thành một luồng khí đẩy ra sau làm triệt tiêu phần lớn nên khi Bá Vương cầm khẩu súng này bắn cũng không cảm thấy có nhiều khó khăn.

-Cái gọi là hỏa lực thủ không phải loại một mình cầm súng hạng nặng đi bắn tứ tung, đấy không phải hỏa lực thủ mà gọi là thằng ngu cần phát tiết... Hỏa lực thủ, là có thể để ngươi đứng trong phạm vi bắn của hắn, bắn trúng mọi thứ xung quanh nhưng bản thân ngươi lại an toàn vô sự. Chính vì vậy, hỏa lực thủ nhất định phải cực kỳ quen thuộc với vũ khí của mình, từng tia chấn động, quỹ tích của từng viên đạn, số lượng đạn từng lần bắn, bởi vì đạn không phải như ngón tay ngươi, mỗi lần bắn xong căn bản không thể hoàn toàn nắm chắc phương hướng, nhưng ngươi lại phải dưới làn mưa đạn ấy mà tiến lên, tác dụng của hỏa lực thủ chính là được thể hiện ở đó.

Đó là giải thích của Bá Vương với mọi người, hắn cũng thử nghiệm Railgun một chút, nòng súng bắt đầu xoay tròn, lưỡi lửa phụt ra có màu lam đậm, quả nhiên là không phải vũ khí sử dụng thuốc nổ mà là vũ khí khoa học kỹ thuật tương lai chân chính, quang mang phát ra là ánh sáng từ sóng xung mạch. Cũng với lưỡi lửa xuất hiện, vô số vết đạn trong nháy bắn bắn trúng khối thép hợp kim dày hơn mười mét trước mặt mọi người.

Chỉ thấy trên tấm hợp kim, có lẽ nên gọi là bức tường hợp kim thì đúng hơn, không ngừng xuất hiện vô số vết đạn nhỏ xíu, cả bức tường vang lên tiếng nứt vỡ chói tai. Cùng lúc đó, bia ngắm đặt phía sau cũng trực tiếp bị bắn nát, từ đầu đến cuối không tới một giây, uy lựccuar Railgun quả thật lớn đến kinh người.

Bá Vương cùng Vương Hiệp hiển nhiên đều sững sờ trước uy lực của súng, còn Trịnh Xá và Sở Hiên thì ngược lại, yên lặng gật đầu như chẳng có chuyện gì xảy ta. Bọn họ một người từng thấy qua nhiều vũ khí uy lực lớn, tên kia thì tính cách lạnh lùng bẩm sinh, vì thế cũng chẳng thấy nghi ngờ gì với sức mạnh khủng bố này.

-Đây, đây là Railgun sao? Uy lực hơi bị quá khủng đó!

http://tieulun.hopto.org

Bá Vương ngây ngốc nhìn món vũ khí trong tay mình, phía sau khẩu súng còn phun ra một luồng khí màu lam làm Bá Vương đứng trong đó nhìn tuyệt đối là mười phần phong cách. Khẩu Railgun chỉ nhìn qua cũng biết là vũ khí công nghệ cao, cộng thêm thân hình to cao như gấu của Bá Vương, hắn chỉ đứng đó thôi đã có một luồng khí thế khiếp người tỏa ra.

Trịnh Xá cười cười nói:

- Khẩu súng này trong một giây có thể bắn 70000 viên, mỗi viên chỉ nhỏ như đầu kim, bắn trúng vào mục tiêu, chỉ riêng động năng đã đủ cắt đôi đối phương thành hai đoạn. Vì thế, nếu là loại thông thường thì sau khi bắn mấy giây đã phải đổi băng đạn, cũng là hạn chế lớn nhất của nó, nhưng khẩu súng này là vũ khí vô hạn đạn thì lại khác, quả nhiên là vũ khí công nghệ cao xứng với một chi tiết cấp C.

Bá Vương cười ha ha mấy tiếng rồi chợt tò mò hỏi:

- Vũ khí công nghệ cao cấp C đã có uy lực mạnh như thế này, thật không biết vũ khí cấp B và cấp A thì kinh khủng đến thế nào...

Trịnh Xá ngẫm nghĩ một lát rồi đáp:

- Nói chung, vũ khí khoa học kỹ thuật cần ít chi tiết kịch tình nhất, bình thường vũ khí công nghệ cao cần chi tiết kịch tình đều là vũ khí vô hạn đạn, cho nên súng mạnh thế này cũng chỉ có cấp C thôi. Tiếp theo là vũ khí ma pháp truyền thuyết cũng một số loại đạo cụ, ừm, đạo cụ ở đây là chỉ các thứ như pháp bảo hoặc quyển trục ma pháp. Những thứ này nếu muốn đạt được uy lực tương đương với vũ khí khoa học cấp C thì cơ bản phải tốn gấp đôi lượng chi tiết kịch tình, cũng tức là phải dùng hai chi tiết cấp C mới đạt được, hơn nữa cũng không thể sử dụng vô hạn, tóm lại một câu, trong giai đoạn đầu và giai đoạn giữa khi đoàn đội phát triển, vũ khí công nghệ cao tương lại là lựa chọn tốt nhất.

-Đương nhiên, ngoài vũ khí ra, kỳ thật đắt đỏ nhất trong Chủ Thần chính là các loại thuộc tính cường hóa và kỹ năng cường hóa. Hai loại này so với thứ gì cũng đắt hơn nhiều, bởi vì sau khi cường hóa về cơ bản đã là vô hạn rồi, hơn nữa không chỉ vấn đề vô hạn, bản thân người cũng mạnh mẽ hơn, cho dù không có vũ khí cũng đủ mạnh... Thế cho nên, giai đoạn đầu sử dụng vũ khí công nghệ cao, giai đoạn giữa từ từ chuyển sang cường hóa và vũ khí cùng sử dụng, đến cuối cùng mới liên tục cường hóa và sử dụng đạo cụ.... Đây mới là con đường phát triển của một đoàn đội.

Bá Vương và Vương Hiệp nghe đến ngây ngốc, bất quá vẻ mặt họ rõ ràng có chút hưng phấn, cũng không cảm thấy có chút lo lắng hay khó khăn gì với quá trình chiến đấu và cường hóa như vậy, mà ngược lại có vẻ nôn nóng muốn thử nghiệm, đây đại khái là tố chất tâm lý của binh lính.

Tiếp theo là đến Vương Hiệp kiểm tra uy lực vũ khí, địa lôi trọng lực cao này dùng một quả là ít đi một quả, hơn nữa còn là chi tiết kịch tình cấp D quý giá, có thể nói sử dụng tuyệt đối làm người ta đau đớn không thôi, nhưng vì để kiểm tra uy lực thật sự của vũ khí, tìm khoảng cách thích hợp để Vương Hiệp tiến hành cài đặt nên chỉ có thể bất đắc dĩ lấy ra.Vì không có thứ gì đi qua giẫm vào địa lôi nên Vương Hiệp đặc ý lắp đặt thêm một quả bom hẹn giờ thời gian một phút.

-Địa lôi này có thể cài đặt sức nặng của người giẫm lên trên, điểm ấy rất tiện, nếu gặp phải phim kinh dị khoa học phạm vi lớn, vậy cứ việc thiết lập phân biệt trọng lượng của chúng ta và trọng lượng của quái vật, như thế không cần lo người nhà mình sẽ giẫm phải địa lôi.

Trịnh Xá nhìn địa lôi trọng lực cao, cười nói.

Vương Hiệp gật đầu, hắn nhẹ ngàng đặt một quả địa lôi đen thui cạnh bức tường dày gần mười mét, quả địa lôi chỉ lớn khoảng bằng nắm tay, rất không bắt mắt, trông như một cục than bình thường, tiếp đó Vương Hiệp đặt thời gian nổ là một phút.

Mọi người cùng chạy ra ngoài, để dự phòng vạn nhất, tất cả chạy tới một hầm phòng ngự cách đó năm trăm mét. Một phút trôi qua cực nhanh, theo bom hẹ giờ phát nổ, một luồng lửa bắn vọt lên, mọi người đều vô thức nhắm mắt lại.

Đến khi ngọn lửa qua đi, ngoài một lỗ lớn trên tường rã, chỗ đó không ngờ lại chẳng có chút biến đổi nào. Tất cả nhìn lại vẻ quỷ dị, uy lực này thật sự không phù hợp với tên gọi địa lôi trọng lực cao, mà không nói đến cái tên, đây là vũ khí khoa học công nghệ cao cấp D mà, dù thế nào cũng không thể yếu như vậy chứ?

http://tieulun.hopto.org

Mọi người kỳ quái nhìn nhau, phản ứng của Vương Hiệp là lạ nhất, hắn trực tiếp rời khỏi hầm phòng ngự, chạy tới sau bức tường hợp kim. Sắt thép chỗ đó đã bị nổ ra một hố sâu một mét, rộng hơn hai mét, mặt đất cũng dồng dạng bị phá ra một hố lớn, đây là tường hợp kim, mặt đất hợp kim đó, có thể thấy uy lực của bom plastic hẹn giờ mạnh đến mức nào.

Còn địa lôi trọng lực cao cũng không phát nổ, ngược lại, nó bình thản nằm giữa hố kim loại vỡ vụn, nhìn vẫn đen thui chẳng chút bắt mắt, nhưng giờ phút này mọi người đều cảm thấy nó không hề tầm thường.... Đùa à, một quả địa lôi ở giữa vụ nổ mạnh như vậy mà vẫn bình yên vô sự, nhìn kiểu gì cũng không thể tầm thường nổi.

Vương Hiệp nhấc quả địa lôi lên, ngó ngó một lúc, bấy giờ mới khẽ nói:

- Không thể nào? Chẳng lẽ đây là một quả bom xịt?

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn ngẫm nghĩ một lát rồi nói:

- Ngươi thiết lập trọng lượng phát nổ hạ xuống 1000g đi.

Vừa nói, hắn vừa nhặt một mảnh kim loại vỡ lên, nhìn Vương Hiệp thiết lập lại xong rồi mọi người lại chạy ra xa.

Chạy được hơn một trăm mét, hắn liền tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, ném mảnh kim loại về phía địa lôi. Trong phạm vị một trăm mét, sau khi mở cơ nhân tỏa, độ chính xác của hắn cao đến kinh ngời, mảnh kim loại dễ dàng đập trúng địa lôi trọng lực cao, tiếp đó...

Trịnh Xá chợt cảm thấy một luồng cảm giác nguy hiểm ập tới, lúc này mọi người đã chạy ra xa ba bốn trăm mét, chỉ có hắn vẫn đứng cách hơn một răm mét. Ngay lập tức, hắn cảm thấy không phù hợp vì thân thể đột nhiên trở nên nặng nề, hơn nữa cảm giác nguy hiểm đến tính mạng càng lúc càng mãnh liệt, hắn cũng không để ý gì nữa, lập tức sử dụng kỹ năng Bạo tạc, dưới chân đạp mạnh, in hằn một dấu chân sâu hoắm lên sàn hợp kim, lao đi hơn mười mét.

Sau lưng hắn, quả địa lôi màu đen nổ tung, lấy nó làm trung tâm mặt đất đột nhiên cuộn lên, giống như bị một luồng sức mạnh cực lớn vê tròn lại, phạm vi chấn động bắt đầu nhanh chóng lan ra xung quanh, cơ hồ chỉ sau một giây đã đuổi gần kịp Trịnh Xá, cuối cùng dừng lại cách hắn mười mét. Trịnh Xá chỉ cảm thấy phía sau truyền tới một lực hút cực mạng, như muốn kéo hắn lại, quá sợ hãi, hắn vội dốc sức chạy tới, mỗi bước chân đều dùng lực in thành một vết sâu trên sàn. Đến khi kỹ năng Bạo tạc kết thúc, hắn mới chạy được khoảng một trăm mét còn lực hút phía sau cuối cùng cũng dừng lại, khi Trịnh Xá quay lưng lại nhìn, lập tức sững sờ.

229. Phương Hướng Tương Lai Và... Tiến Vào (2)

Lấy chỗ địa lôi phát nổ làm trung tâm, tất cả kim loại, hợp kim trong phạm vi hai trăm mét vuông đều bị cuốn vào, hợp lại thành một quả cầu cực lớn, không thể tính được thể tích, hơn nữa, quả cầu nhìn cũng không ngay ngắn, giống như có một đôi tay khổng lồ vê tròn kim loại mà thành. Bức tường hợp kim đã biến mất tăm, hợp thành một bộ phận của quả cầu.

-Uy lực này... Uy lực này quá khủng bố mà!

Trịnh Xá kinh hãi nhìn lại phía sau, hắn lẩm bẩm.

-Đúng vậy, uy lực thật sự rất kinh khủng, so với uy lực của bom nổ thông thường hoàn toàn khác nhau. Mặc dù theo lý thuyết, phạm vi lan truyền của vụ nổ rất xa, nhưng cũng chỉ là phạm vi lan truyền thôi, đứng ở trong phạm vi đó phần nhiều cũng không bị thương hoặc không bị thương trực tiếp, phạm vi sát thương trực tiếp tối đa chỉ được từ vài mét đến mười mấy mét thôi. Còn thứ này thì... chỉ cần đứng trong phạm vi vụ nổ, tất cả mọi sinh vật đều chắc chắn phải chết, dù là ngươi cũng vậy.

Sở Hiên nhìn Trịnh Xá, nói.

Trịnh Xá bây giờ mới thấy sau lưng túa mồ hôi lạnh, đáy lòng cũng bắt đầu phát lạnh. Tình huống vừa rồi, nếu không phải hắn có tiên kiến, lập tức sử dụng kỹ năng Bạo tạc, có lẽ cũng đã bị luồng sức mạnh đó

http://tieulun.hopto.org

kéo vào thành một bộ phận trong quả cầu. Uy lực này thật quá khủng bố, đặc biệt là lực hút kéo hắn về phía trung tâm vụ nổ, luồng sức mạnh này có lẽ hoàn toàn có thể kéo một vật từ cách xa hai trăm mét vào trong. Tóm lại, địa lôi trọng lực cao này... không hổ là vũ khí công khoa học kỹ thuật tương lai, không phí một chi tiết kịch tình cấp D.

Sở Hiên nhìn sang Vương Hiệp nói:

- Uy lực lớn phi thường , có thể hủy diệt gần như tất cả mọi thứ xung quanh, thậm chí có thể phá hủy công sự chiến tranh kiên cố nhất. Chính vì vậy, khi sử dụng nhất định phải cực kỳ cẩn thận, trong thế giới phim kinh dị lần này có thể dùng để sát thương một lượt khủng long trong phạm vi rộng... Nếu như chúng nó cũng được thưởng điểm, vậy trong phim kinh dị lần này ngươi có thể là người được nhiều điểm thưởng nhất.

Vương Hiệp vẫn nhìn khối cầu kim loại lớn, sững sờ, đến khi Sở Hiên nói xong hắn mới thì thào:

- Mẹ ơi, uy lực này quá kinh khủng.... Một viên bé tẹo thế này đã có uy lực lớn đến vậy, không biết nếu lớn hơn một chút thì còn đến mức nào nữa đây?

Trịnh Xá cười cười đáp:

- Có đấy, gọi là tên lửa trọng lực hủy diệt xuyên lục địa, cần một chi tiết cấp S và 40000 điểm, mặc dù không dám chắc chắn uy lực của nó nhưng ta cảm thấy so với bom nguyên tử còn phải mạnh hơn nhiều.

Bá Vương và Vương Hiệp liếc mắt nhìn nhau, nhất thời không thốt ra được tiếng nào, chỉ có Sở Hiên thản nhiên nói:

- Uy lực Coilgun của ta không cần thí nghiệm, vũ khí Gauss cũng không thể kém được.... Trịnh Xá, bây giờ sẽ nói về tình hình huấn luyện lực chiến đấu của ngươi.

Trịnh Xá vốn đang mỉm cười lập tức ngây người, hắn chỉ chỉ vào mình, kỳ quái hỏi:

- Huấn luyện lực chiến đấu của ta? Ta cũng không hoán đổi vũ khí gì mới mà, cũng không cường hóa kỹ năng nào, vụ huấn luyện này miễn đi, chỉ cần tiếp tục rèn luyện năng lượng Vampire và nội lực là được rồi, thế không phải sao?

Sở Hiên lại lấy trong túi ra một bản thiết kế, nói:

- Ta đã tính toán đại khái tốc độ di động và lực lượng tay chân khi người sử dụng kỹ năng Bạo tạc, kết luận là... uy lực của kỹ năng này hoàn toàn có thể tăng mạnh, chỉ cần đạt đến một giá trị tới hạn, kỹ năng Bạo tạc của ngươi có thể đạt đến mức rất đáng sợ, ít nhất có thể ứng phó phần lớn phim kinh dị.

Trịnh Xá biết Sở Hiên tuyệt đối sẽ không nói khoác, nếu hắn nói chắc chắn có thể nâng cao, vậy tình hình là thực lực của hắn thật sự có thể nâng cao, mặc dù hắn không biết làm thế nào để Bạo tạc có thể tăng cao uy lực được nữa, nhưng hắn vẫn chăm chú lắng nghe Sở Hiên.

-Giá trị tới hạn này chính là... bức tường âm thanh!

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính, nhàn nhạt nói:

- Ngươi có cảm thấy khi toàn lực chạy không khí xung quanh bỗng trở nên đậm đặc hơn không? Giống như không khí có thể chạm vào được, hoặc biến thành chất lỏng, không ngừng lôi kéo thân thể ngươi, làm tốc độ của ngươi chậm lại... Với lực lượng và phản ứng thần kinh của ngươi mà nói, chạy một trăm mét mất khoảng sáu giây, đây kỳ thật chính là một loại giới hạn của không khí đối với ngươi, chỉ là bản thân ngươi không nhận ra thôi.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi đáp:

- Trạng thái không khí trở nên đậm đặc thì đúng là có, nhưng cái đó và việc nâng cao uy lực kỹ năng Bạo tạc của ta thì có liên quan đến nhau sao?

Sở Hiên nói:

- Kỳ thật cũng không phải là nâng cao uy lực kỹ năng Bạo tạc, mà là chính thức đề cao lực lượng tổng thể của ngươi.... Không biết ngươi có xem qua một bộ truyện tranh gọi là One Piece không, trong đó có một nhóm người gọi là Cipher Pol 9, phần lớn bọn họ chỉ là người bình thường, nhưng trải qua quá trình rèn

http://tieulun.hopto.org

luyện không ngừng đã nắm giữ một loại võ thuật gọi là Lục thức, trở thanh siêu nhân trong lĩnh vực cận chiến. Đương nhiên, đó là manga, ta cũng không yêu cầu ngươi phải học cái gì Lục thức kia, nhưng qua phân tích của ta, nếu kỹ năng Bạo tạc của ngươi mạnh hơn một chút, lực lượng lớn hơn một chút, tốc độ nhanh hơn một chút, đến khi người đột phá bức tường âm thanh, lúc đó... ngươi có thể sử dụng lực lượng đỉnh phong.

-Ví dụ như ngươi có thể học được kỹ năng Nguyệt bộ trong truyện, bước lên không khí tùy ý thay đổi phương hướng và tốc độ, ngươi có thể sử dụng kỹ năng Thế, trong nháy mắt biến mất trước mắt người khác, sau đó xuất hiện phía sau lưng tiến hành công kích, ngươi còn có thể dùng tốc độ cực nhanh phá vỡ bức tương âm thanh, cắt không khí tạp thành chân không tấn công người hoặc vật thể ở xa... Thậm chí ngươi có thể tập trung tất cả lực lượng, tốc độ, một quyền đánh thẳng vào ngực đối phương, biến ngón tay thành nòng súng, cứ thế phương thức công kích của ngươi sẽ đa dạng hơn, mạnh mẽ hơn... Khi đó, thực lực của ngươi ít nhất cũng phải tăng gấp mười lần hiện tại, là nói khi ngươi sử dụng kỹ năng Bạo tạc, đã hiểu chưa?

Trịnh Xá nghe vậy lúc tức cảm thấy hưng phấn, khi đối chiến với Ác Ma đội, hắn gần như đã dốc toàn lực mà vẫn không có cách nào làm bị thương Phục chế thể. Trịnh Xá có thể cảm nhận rõ ràng, Phục chế thể căn bản vẫn chưa dốc toàn lực, thậm chí chưa dùng đến một nửa lực lượng, bởi vì hắn còn chưa tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, cuộc chiến đã kết thúc...

Nhưng nếu như hắn thật sự luyện ra được sức mạnh như Sở Hiên nói, nếu thật sự hắn có lực lượng này... Vậy hắn cực kỳ tin tưởng sẽ chiến đấu được với Phục chế thể, hoặc có thể nói là, hắn sẽ có tự tin để quyết chiến lần nữa...

-Được! Cải lương không bằng bạo lực, cứ thử một lần đi.

Nói đoạn, Trịnh Xá liền chạy đến cầu thang dẫn khỏi tầng hầm,trực tiếp đi ra quảng trường, liên lạc với Chủ Thần bắt đầu chữa trị thương thế lưu lại lúc trước. Sau khi trị liệu xong, hắn lại vội vã quay lại tầng hầm, những người còn lại đang tự kiểm tra trạng thái bản thân, tất cả nhìn Trịnh Xá vẻ mặt kích động quay về.

Trịnh Xá cũng không để ý tới ba người, hắn tới một khoảng đất trống, yên lặng vận hành cả năng lượng Vampire và nội lực trong cơ thể, đến khi cảm thấy hai luồng lực lượng đã vận chuyển tốt, hắn vụt đẩy cả hai tụ tập về phía trái tim.

Một đường màu đỏ từ trên trán chạy xuống, một đạo khí lưu từ đan điền xông lên, hai luồng năng lượng hội tụ tại trái tim, tiếp đó, hắn cảm thấy có một luồng sức mạnh từ tim vọt ra, phảng phất như muốn nổ tung cả cơ thể.

"Không đủ, không đủ.... Muốn sức mạnh phát ra càng cuồng bạo, ta cần lực lượng càng lớn, càng nhanh. Thời gian mười giây, lắm chuyện, vứt béng cái mười giây ấy đi... Ta muốn có sức mạnh!"

Những mạnh máu nhỏ trên người Trịnh Xá chợt vỡ ra còn hắn đột nhiên biến mất khỏi chỗ đứng, mọi người chỉ nhìn thấy chỗ đó xuất hiện hai dấu chân trên sàn hợp kim. Cùng lúc ấy, giữa hư không bỗng vang lên một tiếng nổ mạnh, thân ảnh Trịnh Xá hiện ra tại đó rồi lại biến mất, không khí xung quanh lan tỏa thành từng vòng từng vòng như gợn sóng ra bốn phía với tốc độ có thể thấy bằng mắt thường.

Trong mắt Trịnh Xá, mọi thứ xung quanh đỏ như máu, một vài mạch máu nhỏ trong mắt hắn đã vỡ tan, nhưng cũng chẳng sao, hắn đã cảm giác được cảm giác phá vỡ không khí. Cùng lúc sử dụng kỹ năng Bạo tạc, hắn đã cảm nhận được không khí xung quanh bắt đầu đậm đặc lại, mà hắn càng điên uồng áp súc luồng lực lượng này lại, không khí cũng càng lúc càng đậm đặc, cuối cùng thật sự biến thành chất lỏng. Lực lượng khổng lồ của hắn không ngừng nén ép dịch thể này, khi lực lượng và tốc độ của hắn liên tục đề cao, hắn phá vỡ chất lỏng, hơn nữa còn bước lên trên nó tới chỗ cao hơn, từng bước, từng bước lên giữa không trung.

Bước lên cao mấy mét, hắn vụt tung chân đá mạnh, lực lượng cực lớn từ đùi truyền tới bắp chân, thậm chí cả mũi chân, sức mạnh phát ra phá vỡ không khí đã biến thành chất lỏng, phảng phất như đang đứng trong nước rồi tung chân đá vậy. Lực lượng phát ra, không khí như dịch thể cũng đồng thời bị chia cắt, hình thành một đạo chân không xuất hiện ở trước mũi chân hắn, tiếp đó, đạo chân không cắt phá không khí bay đi, hung hăng chém vào nền nhà bằng hợp kim ở phía xa...

http://tieulun.hopto.org

Không đợi Trịnh Xá kịp nhìn rõ trên mặt hợp kim thế nào, hắn chỉ thấy nội lực trong cơ thể cạn sạch, không khí xung quanh từ chất lỏng biến thành đậm đặc, từ đậm dặc biến thành vô hình. Hắn từ trên không rơi thẳng xuống đất, mà đồng thời da dẻ bắt đầu rách toạc, máu tươi bắn tung, trông như một người máu, ngoài mấy mạch máu chính, toàn thân không còn một chỗ nào nguyên vẹn.

Trịnh Xá chỉ cảm thấy cả người vừa đau vừa ngứa, cảm giác khó chịu đến mức gần như làm hắn hôn mê, mãi đến lúc ba người Sở Hiên từ xa chạy tới nâng hắn ra chỗ quảng trường, liên lạc với Chủ Thần chữa trị thân thể.... Có điều hắn cùng ba người kia đều không thấy, chỗ nền hợp kim bị chân không chém trúng xuất hiện một vết cắt sâu dài đến hai mét, mà đây chỉ là một cước thôi.

230. Phương Hướng Tương Lai Và... Tiến Vào (3)

- Nói cách khác, năng lượng Vampire và nội lực của ngươi không đủ để gánh chịu sự tiêu hao như vậy, nếu ngươi có thể duy trì kỹ năng Bạo tạc trong vòng mười giây thì khi sử dụng trạng thái tiến hóa, ngươi chỉ có thể duy trì được ba đến bốn giây, đại khái là như vậy phải không?

Sở Hiên thản nhiên nói.

Trịnh Xá gật đầu đáp:

- Không sai, tố chất thân thể Vampire giúp ta có được lực khôi phục rất mạnh, còn nội lực vận hành có thể tăng cường sức chống đỡ và độ dẻo dai của cơ thể, hai bên kết hợp lại mới có thể sử dụng kỹ năng Bạo tạc. Đây chẳng qua chỉ là một kỹ năng ta ngẫu nhiên sáng tạo ra thôi, ra hy vọng có thể có lực lượng khổng lồ trong chốc lát, cho dù tự nổ chính mình cũng không sao nên mới tạo ra nó. Sau mấy lần ma luyện, lực lượng vốn đã rất thăng bằng, nhưng lần này cường hành áp súc, sử dụng lực lượng càng lớn hơn, thân thể căn bản không chịu đựng nổi.

Sở Hiên suy nghĩ một chút rồi nói:

- Đây là chắc chắn, nếu muốn có được sức mạnh càng lớn, ngươi buộc phải chuẩn bị lúc nào cũng có thể tử vong. Còn nếu ngươi không có giác ngộ đó, vậy thì cứ dứt khoát dự trữ điểm thưởng và chi tiết kịch tình, không ngừng cường hóa, đến lúc nhất định thì rời khỏi thế giới luân hồi này đi...

Trịnh Xá liếc nhìn nắm tay mình, đáp:

- Không phải sợ chết, mà là sợ chết một cách vô nghĩa... Ta nhất định phải sống sốt, phải hồi sinh mọi người, hơn nữa... Ta nhất định phải đối mặt với Phục chế thể một lần nữa, nếu hắn được nhân bản ra từ ta, vậy thì ta nhất định phải giúp hắn được giải thoát...

Sở Hiên ngẫm nghĩ rồi nói:

- Nếu như theo lời ngươi nói, từ cường hóa cấp C đến cường hóa cấp B, nội lực và năng lượng Vampire của ngươi gần như tăng lên gấp mười lần, vậy thì từ cường hóa cấp B lên cường hóa cấp A, nội lực và năng lượng Vampire của ngươi chắc chắn không chỉ tăng lên gấp mười lần, khi đó có lẽ ngươi sẽ có thể sử dụng kỹ năng Bạo tạc một cách hoàn mỹ, thậm chí chiêu thức tiến hóa cũng có thể nắm vững... Nêu ngươi muốn sử dụng lực lượng này, vậy thì cường hóa cả nội lực và năng lượng Vampire cùng tới cấp A đi.

Cường hóa Vamprie cấp A là huyết thống hầu tước, cấp 2 A là huyết thống thân vương, đến sau nữa là huyết thống đế vương, còn nội lực từ sau nội lực cao cấp cấp B thì không có phương hướng quy định, do nội lực cấp A có thể cường hóa theo rất nhiều hướng, tất cả đều là các loại nội công có tiếng. Ví dụ có thể kể ra Băng Hỏa cửu trọng thiên thần công, Huyết ma giải thể đại pháp, Thiên Địa luân hồi thần công, Cửu Dương chân kinh, Cửu Âm thần công, vân vân, đều từ cấp A đến cấp S, cường hóa phương diện này ngược lại rất phức tạp.

Trịnh Xá cười khổ nói:

- Cường hóa cấp A, mà còn phải là hai cường hóa cấp A... còn phải tích lũy điểm thưởng và chi tiết kịch tình để hồi sinh thành viên trong đội nữa, ta sợ là sẽ rất khó khăn...

Sở Hiên thản nhiên đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Hồi sinh thành viên trong đội cũng không cần ngươi tích lũy điểm thưởng một mình, giống như ngươi cường hóa tố chất thân thể cho vương Hiệp, mỗi người chúng ta cũng có thể bỏ ra một phần điểm thưởng. Nói cách khác, thành viên trong đội càng nhiều, hồi sinh một người càng đơn giản, nếu một mình ngươi phải bỏ ra 8000 điểm, vậy mười người chúng ta mỗi người chỉ phải bỏ ra 800 điêm là đủ rồi, đã hiểu chưa?

Trịnh Xá trong lòng chợt động:

- Chẳng trách ngươi lại bỏ qua việc hồi sinh người có thực lực mạnh mẽ mà lựa chọn số lượng nhiều, là vì nguyên nhân này phải không? Ha ha ha... Cứ vậy đi, sau bộ phim kinh dị lần này, chỉ cần chúng ta có thể đạt được càng nhiều điểm thưởng, số lượng thành viên được hồi sinh không phải càng nhiều sao?

Sở Hiên gật đầu, hắn còn chưa đáp lời thì cánh cửa dẫn ra quảng trường bổng mở ra, La Lệ cười hì hì đi tới:

- Bốn người không muốn ăn cơm à? Thức ăn xong hết rồi đấy, hi hi, em làm mấy món sở trường hồi ở nhà, mọi người mau vào ăn đi.

Bốn người đàn ông nhìn nhau, ngoài Sở Hiên vẻ mặt chẳng chút biến đổi, na người còn lại đều mỉm cười, đi vào trong phòng. Quả nhiên, trên bày đã bày biện sẵn mấy món ăn tinh xảo, Vương Hiệp cùng Bá Vương nhìn nhìn, đưa mắt sang nhau rồi cười ha ha, Vương Hiệp lập tức nói:

- Trịnh Xá, không biết ở đây có đổi được rượu không? Lấy mấy bình rượu trắng đi, ta rất thích vị nồng đậm của nó.

Trịnh Xá mỉm cười, hắn trực tiếp tới chỗ Chủ Thần, hoán đổi mấy bình rượu Mao Đài trăm năm tuổi cùng mấy chai vodka loại nặng, chẳng qua cũng chỉ mất mấy điểm thôi. Khi Bá Vương và Vương Hiệp nhìn thấy mấy bình rượu lập tức vẻ mặt biến đổi, mỗi người vớ một chai, mở nắp ra, nhất thời, mùi hương mê người, thuần hậu, chỉ rượu Mao Đài chính tông mới có tỏa ra, còn chai vodka trên tay Bá Vương bốc lên mùi rượu cồn rất đặc trưng. Hai người ghé miệng, hớp một ngụm lớn, rồi cùng khà một tiếng sảng khoái, vẻ cực kỳ thỏa mãn.

Vương Hiệp cầm bình rượu Mao Đài, lẩm bẩm:

- Đúng là quốc tửu, nói mới nhớ, trước kia trong quân ngũ từng được uống qua một lần, chỉ được một chén cỡ đầu ngón tay, mùi vị đến bây giờ vẫn không quên được. Bình rượu này so với lúc đó còn trong hơn, đậm hơn, nếu được một chai đem về hiện thực, giá không phải đến cả chục vạn sao? Ha ha ha...

Dứt lời lại ngửa cổ uống một ngụm.

Bá Vương cũng làm vài hơi, tay người Nga cao lớn tráng kiện này trong mắt không ngờ lại có chút ướt át, vừa uống vodka vừa nói:

- Trước kia còn ở trong nước.... Đồng đội ta rất thích vào quán rượu làm từng chai thế này, nói chuyện về đàn bà, trêu đùa nhau, tính toán tiền bạc, chiến đấu... Mẹ kiếp, những ngày ấy đã không thể quay lại nữa rồi...

Hắn ngửa cổ tu ừng ực.

Những người đã tiến vào thế giới luân hồi phim kinh dị, có ai trong lòng lại không mang bi thương đây? Mượu rượu giải sầu, sầu càng sầu thêm thôi...

Đến khi kết thúc bữa cơm, Bá Vương cùng Vương Hiệp hai người đã say đến bất tỉnh nhân sự, Trịnh Xá và Sở Hiên mỗi người xốc một tên quẳng vào căn phòng trống mới sáng tạo ra, đến khi rời đi, Sở Hiên mới nhìn Trịnh Xá nói:

- Ngươi không cảm thấy càng lúc càng thích ứng với trạng thái mở cơ nhân tỏa sao? Kỳ thật ta có một ý tưởng là, tận dụng mấy ngày này, ngươi nên liên tục sử dụng trạng thái cực hạn của kỹ năng Bạo tạc, dù có trọng thương cũng đã có Chủ Thần chữa trị, không cần lo vấn đề thân thể, mà ngươi cũng có thể thuần thục trạng thái này, đến mức giống như hiện tại ngươi tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa vậy. Trước khi có đủ lực lượng để sử dụng trạng thái này, cứ rèn luyện nó đến mức hoàn mỹ đã, mà một khi ngươi có được lực lượng, ngươi sẽ trở thành thành viên mạnh nhất trong đội!

"Thành viên mạnh nhất sao?"

http://tieulun.hopto.org

Buổi tối đi ngủ, Trịnh Xá ôm La Lệ, yên lặng nhìn lên trần, nghĩ ngợi.

Trong mấy ngày tiếp theo, mọi người cũng không tiến hành trao đổi, Sở Hiên bắt đầu nỗ lực phân tích, nghiên cứu cấu tạo và thiết kế của Goblin glider. Dù đã có bản vẽ thiết kế nhưng nếu muốn hoàn toàn chế tạo thành phẩm vẫn cực kỳ khó khăn, đặc biệt là kết cấu bộ phận năng lượng khí của Gblin glider cần sử dụng văn tự cổ trong các loại ma pháp truyền thuyết, cũng là bộ phận Sở Hiên không thể chế tạo. Tra trong bảng hoán đổi, bộ phận này cần một chi tiết cấp D và hơn một nghìn điểm thưởng, mức giá này hiện tại mọi người không gánh nổi, nên sau khi thương lượng, cuối cùng thống nhất trong bộ phim kinh dị tiếp theo vẫn tạm sử dụng Goblin glider của Trịnh Xá.

Bá Vương và Vương Hiệp mỗi người đều ở trong tầng hầm phòng mình luyện bắn súng hoặc kỹ năng cận chiến, gián tiếp rèn luyện tố chất thân thể. Hai người này một là lính đánh thuê quốc tế đỉnh cao, một là lính đặc công quốc gia tuyển chọn, tố chất thân thể so với người bình thường thì mạnh hơn nhiều, cho dù là tư thâm giả đã qua một hai bộ phim kinh dị, người có thể chiến thắng họ cũng không nhiều. Lại cộng thêm vũ khí công nghệ cao, hoặc kỹ năng đặc thù, có thể nói, hai người này trong một số hoàn cảnh nhất định, lực phá hoại thậm chí còn cao hơn cả Trịnh Xá.

Còn Trịnh Xá thì theo lời Sở Hiên, trong mấy ngày còn lại không ngừng sử dụng trạng thái cực hạn của Bạo tạc, hắn cũng đặt cho trạng thái này một cái tên mới, Hủy diệt!

Nếu như nói, Bạo tạc là để hai loại năng lượng vận hành kịch liệt trong cơ thể, vậy thì Hủy diệt chính là ép hết toàn bộ sức mạnh từ năng lượng đó ra, căn bản bất chấp thân thể rút cuộc sẽ ra sao, hoàn toàn đẩy bản thân và địch nhân vào cảnh hủy diệt!

Còn mấy chiêu thức kia, hắn cũng không muốn phiền toái, tực tiếp sử dụng tên gọi mà Sở Hiên đã nói.

Nguyệt bộ!

Thế!

Lam cước!

Quyền thương!

Tấn phủ!

Dùng Nguyện bộ bước lên không khí, nhanh chóng thay đổi tốc độ và khoảng cách giữa không trung, dùng Thế trong nháy mắt tăng tốc độ bản thân đến mức mắt thường không thể nhìn thấy, tiếp theo dùng Lam cước cắt gió tấn công từ xa, hoặc đến gần rồi trực tiếp dùng nắm đấm tạo thành lức phá hoại trong chốc lát, còn có thể đột nhiên rút ra Heat Hawkm chẳng những bản thân lưỡi búa có thể công kích mà khi hạ xuống đất còn gây ra vụ nổ trong phạm vi nhất định..

Mặc dù mỗi làn chỉ có thể sử dụng trạng thái Hủy diệt được mấy giây, hơn nữa sau khi sử dụng gần như mất hết sức chiến đấu, nhưng trong mấy giấy đó... Hắn là kẻ vô địch, không ai có thể cận chiến mà thắng được hắn trong trạng thái này, cho dù là Triệu Anh Không trước kia cũng vậy. Có lẽ, chỉ có Phục chế thể sâu không thể lường được kia mới có thể giao đấu với hắn trong trạng thái Hủy diệt.

Thời gian mấy ngày trôi qua rất nhanh, những thứ gì cần hoán đổi cũng cơ bản hoàn thành, đến ngày cuối, mọi người dậy sớm tới trước quảng trường, bắt đầu yên lặng chờ đợi, một lúc lâu sau, Chủ Thần rút cuộc cũng chiếu xuống những cột sáng, thanh âm lạnh lùng cũng đồng thời vang lên.

"Trong vòng ba mươi giây tiến vào cột sáng, xác định mục tiêu di chuyển, Jurassic Park 2 bắt đầu truyền tống."

231. Quyển 9 : Jurassic Park 2 -- Địa Điểm Tiến Vào Và Độ Khó Hạ Thấp (1)

Vẫn là cảm giác nửa tỉnh nửa mê, khi Trịnh Xá mở mắt ra, đập vào tầm mắt không phải rừng cây xanh biếc hoặc cái gì tương tự như hắn tưởng tượng mà là một nhà kho tối đen. Vừa từ trong Chủ Thần không gian sáng sủa chuyển tới chỗ tối tăm này, Trịnh Xá mất một lúc mới nhìn rõ hoàn cảnh, đây là một nhà kho

http://tieulun.hopto.org

không lớn lắm, mặc dù nhỏ nhưng rất sạch sẽ, không chứa hàng hóa gì cả mà chỉ có ba người đang nằm, một nam hai nữ, có lẽ là tân nhân trong bộ phim lần này.

Trịnh Xá nhìn quanh, ba người Sở Hiên cũng đã nhìn rõ tình huống trong phòng, họ liếc mắt nhìn nhau rồi Sở Hiên lên tiếng trước:

- Các ngươi có nghe thấy âm thanh bên ngoài không? Hình như là....

- Tiếng xe?

Bốn người đồng thanh, rồi nhìn nhau vẻ quỷ dị, ánh mắt lập tức tập trung về phía Sở Hiên.

Nam nhân này này lại nhìn chằm chặp vào ba người nằm dưới đất vẻ suy nghĩ, hơn nửa ngày sau mới nói:

- Ta nghĩ tới một vấn đề rất quan trọng, đó là chúng ta muốn hồi sinh thành viên trong Trung Châu đội trước kia phải không? Mặc dù lựa chọn thành viên có thực lực mạnh để hồi sinh nhưng ở đây chúng ta cũng gặp một vấn đề... Đó là nếu số lượng người trong đội vượt quá hai mươi người thì sao? Ta cũng không biết sẽ xảy ra chuyện gì, nhưng trong Chủ Thần không gian chỉ có hai mươi căn phòng nên khả năng lớn nhất là sẽ delete một thành viên trong đội chúng ta, hoặc là.... delete người được hồi sinh, tóm lại đội chúng ta rất có thể sẽ bị mất thành viên trọng yếu...

Trịnh Xá biến sắc, trong lòng hắn cũng đã từng nghĩ đến khả năng này nhưng lại không có biện pháp giải quyết, hắn suy nghĩ một lúc lâu rồi mới lên tiếng:

- Chủ Thần sẽ không ngừng tuyển chọn tân nhân tiến vào, chúng ta rất có thể sẽ phải đối mặt với cục diện như vậy, Sở Hiên ngươi có biện pháp nào tốt không?

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính nói:

- Có hai cách, một là giết chết thành viên vô dụng trong đội, hai là tận lực hoàn thành phần lớn tình tiết kịch bản trong từng bộ phim kinh dị, tính tới tất cả các khả năng có thể, như thế chúng ta có thể hồi sinh lại các thành viên trọng yếu trong đội trước khi gặp phải phim kinh dị có độ khó hai mươi người. Tóm lại, ta cho rằng kết hợp điều một và điều hai là tốt nhất.

Trịnh Xá yên lặng thở dài, hắn nhìn ba người trẻ tuổi đang nằm dưới đất, một lát sau mới nói:

- Không, chọn cách thứ hai đi, tận lực hoàn thành phần lớn tình tiết kịch bản trong từng bộ phim kinh dị. Nếu thật sự không đủ, chúng ta còn có thể trở về các bộ phim kinh dị lần trước tìm kiếm, chỉ cần có thể hoàn thành khó khăn trước phần phim tiếp theo, chúng ta rất có thể sẽ nhận được gấp đôi điểm thưởng cho nhiệm vụ.

Sở Hiên lắc đầu, hắn liếc nhìn Trịnh Xá lạnh lùng nói:

- Tính toán như vậy rất không có lợi, đầu tiên phải tiêu tốn chi tiết kịch tình để khai mở thế giới phim kinh dị đã trải qua, tiếp theo cần gấp năm lần điểm thưởng để tiến vào thế giới đó, hơn nữa xác suất tìm được tình tiết kịch bản là 50-50, mà cho dù ngươi nhận được nhiệm vụ thì độ khó cũng tăng đến mức tối đa. Ta không thấy thực lực của chúng ta có thể khiêu chiến phần lớn phim kinh dị, cho nên cách làm của ngươi ta hoàn toàn không thể đồng ý...

Trịnh Xá khoát tay nói:

- Những chuyện khác không nói, nhưng bắt ta chủ động tiến hành đồ sát những người vô tội trong đoàn đội của mình, chuyện này ta không làm nổi... Trừ phi là họ gây nguy hiểm cho đội, hoặc tấn công đoàn đội, nếu chỉ vì sự tồn tại của họ gây phiền hà đến một số chuyện hoặc một số người mà xuống tay... Ngươi nghĩ ta có tư cách gây thương tổn bọn họ sao? Cứ như thế mà ra tay, ta không làm được!

Sở Hiên nói:

- Nếu muốn chọn phương pháp thứ hai, vậy bộ phim này ta có một kiến nghị khá tốt, nếu làm đúng chúng ta có khả năng tìm được một tình tiết kịch bản... Nói lại chuyện lúc trước, nơi này là kho hàng phải không? Hơn nữa bên ngoài có rất nhiều tiếng xe ồn ào, dù không phải trong thành phố cũng cách thành phố không xa lắm, chúng ta chắc chắn cũng không phải ở trên đảo Sorna, nơi Jurassic Park 2 diễn ra, theo nhiệm vụ đồng hồ hiển thị....

http://tieulun.hopto.org

Bốn người đều nhìn đồng hồ đeo tay, tiếp đó, Sở Hiên đọc lại từng câu:

- Tới đảo Sorna, tìm ba quả trứng T-rex, đem nguyên vẹn về vị trí hiện tại trong kho hàng... Chỉ ngắn gọn một câu như vậy, không đề cập đến điểm thưởng hay cái gì, à, giết một con kiếm long (Stegosaurus) được năm điểm, một con Velociraptor được năm điểm, một con lôi long (Brontosaurus) được mười điểm, một con T-rex được ba mươi điểm... Ngoài mấy thứ này ra, không nhắc đến bất kỳ phần thưởng nào khi hoàn thành nhiệm vụ, nói cách khác, Chủ Thần nhận định nhiệm vụ này cực kỳ đơn giản, hơn nữa nhân số trong bộ phim kinh dị này cũng chỉ có bảy người....

- Quả nhiên đúng như ta suy luận, Chủ Thần đã reset đánh giá, hiện tại Trung Châu đội đã trở lại là tiểu đội luân hồi bình thường, tiếp nhận nhiệm vụ bình thường, hoàn thành nhiệm vụ này, cũng có thể gặp được tình tiết kịch bản.... Độ khó của chúng ta đã hạ thấp.

Trịnh Xá thở phào một hơi, hắn tiếp nhận chủ đề, nói:

- Như vậy, bây giờ chỉ cần chờ đến khi phim kinh dị bắt đầu, sau đó tìm thuyền đi tới đảo Sorna phải không? Nếu giết khủng long sẽ được điểm, vậy không phải là vừa khéo phù hợp với chúng ta hiện tại sao? Nhân lúc độ khó phim kinh dị hạ thấp, thừa dịp kiếm thêm một chút điểm đi, giết hết toàn bộ khủng long trên đảo, sau đó mang trứng khủng long trở về kho hàng này... Chờ đã, không phải cứ giết giết mãi sẽ biến thành khủng long lái Gundam bay ra đấy chứ?

Sở Hiên lại thản nhiên cười đáp:

- Sẽ không, số lượng khủng long hẳn là chỉ có hạn, đây là nhiệm vụ chủ tuyến mà, nếu như chỉ là nhiệm vụ sống sót mà cũng gây biến đổi độ khó thì Chủ Thần sẽ không thể chỉ đưa ba tân nhân vào. Độ khó của phim kinh dị này cũng không thể chỉ có một chút như vậy, có thể khẳng định giết hết toàn bộ khủng long trên đảo cũng chỉ là một tình tiết kịch bản nho nhỏ thôi....

Đang lúc hai người nói chuyện, ba người nằm dưới đất cùng từ từ tỉnh lại, đầu tiên là một cô gái hơi béo, dáng vẻ rất bình thường, khi tỉnh lại vẫn vô thức đưa tay quơ sang bên cạnh, nhưng đến khi phục hồi tinh thần mới đột nhiên phát hiện, khung cảnh xung quanh đã hoàn toàn biến đổi, cô ta lập tức hét lên, lùi lại phía sau, đến khi chạm vào bờ tường mới hoảng sợ nhìn bốn phía.

Hai người còn lại cũng tỉnh dậy, nam tử kia là người thứ hai đứng dậy, khi đứng thẳng người, mọi người mới nhìn rõ đây là một thanh niên khoảng mười sáu, mười bảy tuổi, bộ dạng cũng bình thường, chỉ có đôi mắt linh động, liên tục quan sát xung quanh, hắn cũng không kinh hoàng, chỉ yên lặng nhìn bốn người Trịnh Xá.

Người thứ ba là một nữ công chức hai tư, hai lăm tuổi, cô nàng nhìn ra xung quanh rồi cũng hét lên sợ hãi, bất quá cũng không lùi lại phía sau, mà là không ngừng kiểm tra cơ thể, đến khi nhận ra quần áo vẫn đầy đủ, cô ta mới yên lặng đứng lên, vẻ kinh hoàng cũng từ từ biến mất, bắt đầu bình tĩnh lại.

Trịnh Xá ngẫm nghĩ một lát rồi nói:

Sở Hiên, ngươi tới giảng giải chuyện Chủ Thần không gian cho bọn họ, chỗ điểm này ngươi lấy là tốt nhất. Dù sao khi giết khủng long thì vũ khí của ngươi là yếu nhất, ta nghĩ trong mấy người chúng ta điểm thưởng của ngươi có lẽ sẽ ít nhất.

Sở Hiên cũng không chần chừ, nếu Trịnh Xá đã nói như vậy, hắn cũng thản nhiên nhìn ba người kia hỏi:

- Có phải các vị đều đang lên mạng? Đang làm việc cũng được, đang chơi điện tử cũng được, đang lướt web cũng được, có phải tất cả đều đang lên mạng?

Ba người vẻ mặt đều có chút đề phòng, nữ công chức kia lên tiếng đầu tiên:

- Không sai, ta đang chỉnh lý tài liệu trong công ty, nhưng đang đánh máy thì bỗng thấy...

- "Yes" và "No"? Ba người các vị cùng gặp chuyện giống nhau phải không?

Sở Hiên mỉm cười thản nhiên, nói:

- Vậy chúc mừng các vị, chúng ta cũng gặp chuyện tương tự nên mới tới đây, đây là thế giới luân hồi phim kinh dị...

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá nghe Sở Hiên giải thích những chuyện trong Chủ Thần không gian, các loại hoán đổi, cường hóa, thế giới phim kinh dị, cùng bộ phim Jurassic Park 2 trước mắt, mọi chuyện đều được nói ra một lượt. Kỳ thật đó không phải là điều hắn ngạc nhiên, chuyện khiến hắn phải cảm thán là câu nói, "chúng ta cũng gặp chuyện tương tự" của Sở Hiên, chỉ một câu thôi đã làm ba người kia bớt cảnh giác đi rất nhiều, ít nhất cũng cho họ một chút yên tâm... chúng ta cùng giống nhau.

Vẫn không thay đổi, phong cách của Sở Hiên vẫn vĩnh viễn là phong cách của Sở Hiên, luôn dễ dàng biến mình thành phe đa số, cho dù ba người kia thoạt nhìn vẫn có chút không tin tưởng nhưng ít nhất biểu hiện của họ cũng đã bình tình, chịu nghe hắn giải thích kỹ càng và thông báo tên tuổi, nghề nghiệp.

Gã thanh niên cười ngượng ngùng, nói:

- Tên ta là La Cam Đạo, trước mắt vẫn là học sinh cấp ba, à, ta rất thích điều khiển các loại phương tiện, hơn nữa về mặt này cũng rất có thiên phú. Ở mấy trung tâm trò chơi, mấy trò lái xe, đua mô tô không ai có thể thắng được ta, là xe cộ mô phỏng bán chân thật đấy...

Những người còn lại cũng không nhìn La Cạm Đạo, đưa mắt sang nữ công chức kia, cô ta hơi sửng sốt rồi sảng khoái nói:

- Vương Ngải Ngải, tài vụ công ty, rất am hiểu tài chính.

Co gái hơi mập còn lại, mặt thoáng đỏ lên, cúi đầu nói:

- Ta... ta là bảo mẫu, vào trộm máy tính trong phòng chủ nhà... Coi như biết nấu nướng một chút.

Trịnh Xá lập tức vô cùng thất vọng, ba người này cơ bản đều là người bình thường, không có chút chiến lực nào, may mà phim kinh dị lần này cũng không cần họ tham gia, chỉ việc đợi ở thành phố là sẽ không việc gì, nếu không họ có thể sống qua bộ phim kinh dị đầu tiên này không cũng là một vấn đề lớn.

Ngay lúc Trịnh Xá đang chán nản thì cánh cửa bỗng bật mở ra, cả kho hàng sáng lên.

232. Địa Điểm Tiến Vào Và Độ Khó Hạ Thấp (2)

Trịnh Xá hít sâu một hơi, yên lặng đẩy rộng cửa kho hàng, bên ngoài ánh mặt trời chói lọi, nhà kho này nằm trên một khu đất trống, ở xa xa có rất nhiều đường rẽ và nhà cửa.

Trịnh Xá nhìn ánh dương rực rỡ bên ngoài, đoạn quay lại nói với Sở Hiên:

- Sở Hiên, phân tích qua tình huống hiện tại đi, vị trí của chúng ta, làm thế nào tới đảo Sorna, cùng các nguy hiểm có thể gặp phải, ngươi cứ phân tích tất cả các phương diện một lượt đi.

Sở Hiên gật đầu nói:

- Vị chí của chúng ta hẳn là thành phố ven biển gần đảo Sorna, ít nhất cũng phải đến 80%. Thật sự chúng ta cũng không biết vị trí hòn đảo kia nên việc đầu tiên cần làm là tìm kiếm thông tin, chuyên này cứ tra trên mạng là được, dù sao thì hòn đảo đó phải là một bộ phận của quốc gia này mới đúng. Sau khi tìm được vị trí, chúng ta có thể thuê một chiếc thuyền du lịch tới đó, chỉ là ta cảm thấy hình như có gì đó không đúng, còn không đúng chỗ nào thì trước mắt vẫn chưa nghĩ ra, hoặc là điều kiện giả thuyết suy luận không đủ. Tóm lại, chúng ta cứ tìm chỗ để đổi vàng thành đô la Mỹ đã.

Trịnh Xá gật gật đầu, nhìn những người còn lại nói:

- Vậy hiện tại sẽ sắp xếp thế này, ta, Sở Hiên, Bá Vương ba người ra ngoài tìm chỗ bán vàng, bốn người còn lại đợi ở đay, nếu có tình huống khẩn cấp, Vương Hiệp có thể sử dụng máy bộ đàm liên lạc với chúng ta, còn lại ngươi có thể hành động tùy theo hoàn cảnh.

Vương Hiệp gật đầu, hắn còn chưa lên tiếng, gã thanh niên La Cam Đạo kia đã mở miệng:

- Có thể để ta đi cùng ba người được không? Nếu chỗ này là nước Mỹ, vậy có thể cho ta đi thăm thú một chút được không? Ta biết các vị phải tới chợ đen đúng không? Không sao cả, ta tuyệt đối sẽ không gây ra chuyện gì, chỉ là muốn xem qua xã hội đen nước Mỹ thôi.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá liếc nhìn hắn, nhất thời tò mò hỏi:

- Không sợ chỗ chúng ta sắp tới sao? Không biết chừng có thể sẽ xảy ra tranh đấu hoặc cướp bóc đấy? Đến lúc đó chúng ta bỏ mặc ngươi thì làm sao? Vô duyên vô cớ bị giết?

La Cam Đạo cười hắc hắc đáp:

- Ta rất tin tưởng vào nhãn lực của mình, các vị là người như thế nào ta không biết, nhưng ta biết thực lực của mấy người cực kỳ cường hãn. Nhìn hai người này, nhất định là người trong quân ngũ, nhưng so với họ, ta cảm thấy thực lực của ngươi có thể còn mạnh hơn, mặc dù không biết tại sao nhưng sau khi nhìn thấy ngươi ta đã có trực giác như vậy.

Trịnh Xá thoáng suy nghĩ rồi cười đồng ý, tiếp theo hắn cũng mấy người Sở Hiên ra khỏi kho hàng, vừa đi vừa hỏi:

- Trực giác? Là một loại dự cảm với người có thực lực mạnh mẽ à? Năng lực dự cảm của ngươi rất mạnh sao?

La Cam Đạo theo sau ba người hắn cũng cười đáp:

- Không phải năng lực dự cảm mạnh hay không mạnh, chỉ vỏn vẹn là trực giác thôi. Muốn lái xe hoặc mô tô, nhiều khi trực giác còn quan trọng hơn kỹ xảo, trực giác của ta rất mạnh, nhiều lúc ta có thể thắng được người có kỹ xảo hơn xa mình chính là nhờ loại trực giác này trợ giúp.

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn liền vội hỏi:

- Ngươi đã lái rất nhiều loại máy móc xe cộ sao? Có những loại xe gì? Đã lái cái loại phương tiện bay chưa?

Vẻ mặt La Cam Đạo nhất thời đỏ lên, hắn cười cười nói:

- Ta chỉ là một thằng học sinh quèn thôi, làm sao mà lái được rất nhiều loại máy móc xe cộ chứ. Tất cả đều học trong mấy trung tâm trò chơi, có thể sử dụng mô tô, xe đua, xe tải, trực thăng cũng không thành vấn đề, nhưng những thức khác thì chưa thử bao giờ...

Trịnh Xá thở ra một hơi đáp:

- Không sao cả, sau khi trở lại Chủ Thần không gian, ngươi có thể luyện tập kỹ năng điều khiển dưới tầng hầm, phương diện này ta cũng không am hiểu lắm, Sở Hiên, Bá Vương, các ngươi có quen điều khiển phương tiện không?

Bá Vương ngang nhiên đáp:

- Ta chỉ là một hỏa lực thủ, ngươi nghĩ hỏa lực thủ có thông thạo phương diện máy móc không? Mấy chuyện ấy ta mù tịt.

Trịnh Xá lẩm bẩm:

- Không hiểu thì cứ nói là không hiểu, làm bộ làm tịch vậy làm gì? Sở Hiên? Có ý kiến gì về phương diện máy móc không?

Sở Hiện lại đang cúi đầm trầm tư, đến khi Trịnh Xá hỏi tới hắn mới gật đầu đáp:

- Những vấn đề khác tạm thời chưa nghĩ đến nhưng nếu hắn thật sự có trực giác với việc điều khiển, vậy ta cảm thấy có một loại cường hóa công nghệ cao rất hợp với hắn, mặc dù giá cả hơi đắt đỏ nhưng nếu từng bước từng bước cường hóa hắn sẽ trở thành cường giả không kém gì ngươi, ít nhất theo suy trước luận trước mắt có thể nắm chắc được 70%.

-Ô ?

Trịnh Xá cùng Bá Vương đều có chút ngạc nhiên nhìn Sở hiên, lúc hắn nói xong vẫn giương bộ mặt lạnh nhạt, giống như người vừa nói chuyện không phải là hắn, còn La Cam đạp thì lập tức hưng phấn, chỉ chỉ vào mình hỏi:

- Thật sao? Ta cũng có thể trở thành cường giả như mọi người? Rút cuộc là thứ gì? Chẳng lẽ muốn ta lái trực thăng hay xe tăng sao? Ha ha ha, nếu thế thì quá tuyệt.

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên thản nhiên đáp:

- Không thể, ít nhất chúng ta cũng không có cách trực tiếp đưa một chiếc xe tăng hay trực thăng vào thế giới phi minh dị, dù sao thì cột sáng Chủ Thần chiếu xuống cũng chỉ có một khoảng nhất định, trừ phi là ngươi chỉ mang một cái ghế phi công vào.... Lần trước khi xem qua một vài số liệu cường hóa, ta thấy trong danh sách vật phẩm hoán đổi cấp C có một con robot chiến đấu cỡ nhỏ, nhìn như gấu Poo đứng thẳng, lớn khoảng một mét chín, cơ bản ngươi có thể ở bên trong tiến vào thế giới phim kinh dị. Đến cấp B có Valkyrie trong Macross, cấp A có Gundam nguyên hình, ta cảm thấy...

Chưa nghe xong, La Cam Đạo đã kinh hỉ kêu lên:

- Không thể nào? Cái gì Chủ Thần không gian còn có thể hoán đổi được Gundam sao? Ngươi đang lừa ta phải không? Ngươi biết thực lực của Gundam không? Nếu thật sự lái một chiếc để chiến đấu thì bất cứ bộ phim kinh dị nào cũng...

Sở Hiên lại nỏi thẳng:

- Đầu tiên là vấn đề năng lượng, mấy con robot này đều không thể có năng lượng vô hạn, một khi dùng hết năng lượng mà ngươi chưa trở về Chủ Thần không gian thì cái Gundam đó cũng chỉ là một đống sắt vụn. Tiếp theo là phương diện vũ khí, nếu chỉ bản thân robot thôi thì cũng lắm chỉ có lực lượng cận chiến, nhưng trong rất nhiều thế giới, cận chiến quá nguy hiểm, ví dụ như thế giới phim Star Wars, mà còn có phim kinh dị căn bản không thể tự bảo vệ nổi mình, ví dụ The Grudge hoặc Final Destination, những phim kinh dị này dù ngươi có Gundam cũng xong đời. Kể cả không có những thứ này, ngươi vẫn nghĩ Gundam trong phim kinh dị là vô địch sao?

Nói đến đây, Trịnh Xá cũng gật đầu lia lịa:

- Chuyện này cũng giống như kết quả thảo luận của chúng ta mấy hôm trước, giai đoạn đầu và giai đoạn giữa dựa vào vũ khí công nghệ cao để vượt qua phim kinh dị, đến giai đoạn cuối thì dựa vào cường hóa thuộc tính và kỹ năng. Nếu chỉ là robot hoặc các vũ khí công nghệ cao khác, đến giai đoạn cuối gặp phải tiểu đội luân hồi khác rất có thể bị giết trong chớp mắt, ví dụ như Chiêm Lam có tinh thần lực khá mạnh, tinh thần lực khống chế của cô ấy tuyệt đối có thể dễ dàng khống chế người điểu khiển robot có tinh thần lực yếu. Cái này cũng giống như Alien thể tiến hóa ta gặp trước kia, lực lượng khổng lồ của bọn nó đủ để dễ dàng lấy mạng ta, nhưng tinh thần lực của chúng nó lại vô cùng yếu nhược, gần như bị Chiêm Lam khống chế dễ dàng, như vậy ta mới có thể sống sót thoát được phim Alien 4, mà khi ngươi lái Gundam cũng làm cho người ta có cảm giác tương tự.

La Cam Đạo yên lặng gật đầu nhưng hắn vẫn hưng phấn nói:

- Cho dù thế nào thì điều khiển robot vẫn là ước mơ của ta, ta luôn hy vọng đến một ngày có thể lái robot chiến đấu, aha ha ha. Đừng cười ta, ai mà không có ước mơ chứ? Đó là ước mơ của ta, không cần biết thế nào, cho dù làcon robot mini kém cỏi nhất kia cũng được, dù chết ta cũng muốn được lái mấy thứ ấy.

Mọi người cũng không nói gì nữa, ba người kia hiển nhiên đã có chút kỳ vọng vào gã thanh niên này, mặc dù lái robot chạy lung tung trong phim kinh dị nghe qua có vẻ không thể tưởng tượng nổi, nhưng nghĩ đến sự đắt đỏ của robot, suy nghĩ cũng ổn định lại, vô luận thế nào, ba người cũng cảm thấy hy vọng vào tương lai phát triển của hắn.

Cùng lúc ấy, mọi người cũng đã từ bãi đất trống đi tới đường lớn, có thể nhìn thấy rõ ràng, ở phía tây, sau một cây cầu là một thành phố hiện đại, cách họ một cây cầu, rất hiển nhiên, vị trí của tất cả hiện giờ khá hẻo lánh.

Trịnh Xá nhìn khoảng cách giữa cây cầu và mọi người, thở dài nói:

- Được rồi, chúng ta nhanh tới cầu đi, phải tới thành phố trong thời gian ngắn nhất, có vàng mà lại không có tiền....

Mọi người cũng rất bất đắc dĩ, bắt đầu chạy bộ, La Cam Đạo mặc dù có chút thiên phú về phương diện điều khiển nhưng tố chất thân thể hắn thật sự chẳng ra sao, chạy được mấy phút đã bắt đầu thở dốc. Mấy người Trịnh Xá cũng không biết làm thế nào, chỉ có Bá Vương bắt đầu nhìn đông ngó tây, đến khi thấy một chiếc xe chạy tới, hắn vội vàng mừng rỡ chạy ra chặn lại. Chiếc ô tô phanh kít một tiếng, dừng lại, một gã

http://tieulun.hopto.org

da trắng đầu trọc từ trong xe chạy ra, hắn đang nổi giận đùng đùng muốn mở miệng quát mắng, nhưng khi thấy vóc người Bá Vương lập tức tắc họng, không nói được câu nào, chỉ ngây ra nhìn.

-Người anh em, muốn kiếm tiền không? Đưa bọn ta tới bờ bên kia, bọn ta sẽ trả bằng vàng.

233. Hòn Đảo Bị Phong Tỏa (1)

Gã đại hán đầu trọc vẻ mặt nghi ngờ, hắn cẩn thận nói:

- Người anh em, ngươi rút cuộc muốn làm gì, cứ nói thẳng ta đi, ta là người của nhà Anthony khu đông, đừng nghĩ đến chuyện giở trò với ta, đã hiểu chưa?

Bá Vương cười ha ha, bàn tay để sau lưng chợt vẫy vẫy về phía Trịnh Xá, bộ dạng là muốn để Trịnh Xá đưa thứ gì đó cho hắn. Trịnh Xá phản ứng cũng nhanh, vội vàng lấy một khối vàng trong Nạp giới ra, dùng nội lực ăn mòn ngắt ra một khối khoảng bằng móng tay, sao đó hắn làm bộ bước lên đứng cạnh Bá Vương, đặt cục vàng vào tay.

Nụ cười trên mặt Bá Vương càng thêm thân thiện, hắn ra vẻ móc móc trong túi rồi cầm cục vàng tung sang chỗ gã đầu trọc. Gã kia hơi sửng sốt đón lấy cục vàng rồi lập tức ngây người, hắn lật qua lật lại quan sát, rồi nhìn ba người Bá Vương vẻ không hiểu.

Bá Vương ra vẻ thân thiện bước lại gần, hạ giọng nói:

- Người anh em, chúng ta là lính đánh thuê quốc tế, yên tâm đi, tới dây cũng chẳng có xích mích với ai, chỉ là đến lượt được đi nghỉ phép thôi. Nhưng mà lúc trước bọn ta không cẩn thận làm mất hành lý nên bây giờ trên người ngoài vàng ra chẳng còn thứ gì, muốn tìm một băng nhóm có thế lực đổi lấy ít tiền mặt. Yên tâm đi, chúng ta sẽ đổi mười lăm cây vàng với giá bằng 70% giá thị trường, đây là tất cả vàng chúng ta hiện có, không biết băng nhóm các ngươi có hứng thú kiếm chỗ tiền này không?

Mười lăm cây vàng cũng không phải là một món tiền nhỏ, đối với một số băng nhóm nhỏ mà nói, có thể ăn chênh lệch 30% đã là cực kỳ không tệ nên gã đầu trọc rất ngạc nhiên. Hắn ngây ngốc nhìn Bá Vương và ba người đằng sau, La Cam Đạo tạm thời không tính, Trịnh Xá cùng Sở Hiên đều là người có khí thế, một người làm thủ lĩnh đoàn đội đã lâu, tự có khí thế của thượng vị giả, tên kia thì lạnh lùng bẩm sinh, cũng có thể bị người bình thường coi thành kiêu ngạo và lãnh tĩnh. Gã đầu trọc nhìn nhìn ba người một lúc rồi móc điện thoại di động ra nói một tràng.

Khoảng mấy phút sau hắn mới nhìn Bá Vương nói:

- Ông trùm của bọn ta muốn gặp các vị, ngay ở khu đông, đương nhiên, mấy người cũng có thể không đi....

Bá Vương cười hắc hắc, đáp:

- Đi, sao lại không chứ? Chúng là người đang cần bán mà. Được rồi, người anh em, lái xe đi.

Nói đoạn, Bá Vương cười lớn, ngồi luôn vào ghế trước.

Trịnh Xá cũng không để ý, hắn cùng Sở Hiên bước vào trong, chỉ có La Cam Đạo có vẻ rất ngần ngừ, một lát sau mới chạm rãi chui vào trong xe, vừa vào trong hắn liên nói thầm với Sở Hiên:

- Các ngươi không sợ gì sao? Đây là xã hội đen mà, trên tay các ngươi có mười lăm cây vàng, không sợ bị băng nhóm này ra tay à? Phải biết rằng chúng ta trực tiếp tới tổng bộ bọn chúng, ở đó tùy tiện móc ra một khẩu súng cũng đủ xử lý chúng ta rồi...

Sở Hiên lại thản nhiên đáp:

- Thực lực của ta và Bá Vương vẫn chưa thể tay không đối phó với súng ống, nhưng kẻ mạnh nhất trong số bọn ta như ngươi đã nói lúc trước, Trịnh Xá.... Hắn đã trải qua vô số lần chiến đấu sinh tử tồn vong, không biết từ lúc nào đã trở thành một cường giả, vấn đề này lát nữa ngươi tự dùng hai mắt mình xác nhận đi.

Tự dùng hai mắt mình xác nhận? Nói một lúc hóa ra muốn đánh thật? Nhất thời La Cam Đạo bỗng cảm thấy chiếc xe này có vẻ hơi chật, ngồi bên trong rất không thoải mái. Hắn liên tục ngọ nguậy, mắt thỉnh thoảng lại liếc nhìn gã đầu trọc, Bá Vương cao to như gấu, Sở Hiên lãnh đạm im lặng, cuối cùng mới nhìn

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá đang thoáng mỉm cười, ba người này quả thật chẳng có chút lo lắng nào, bộ dạng như đã tính trước hết thảy, nhưng hắn vẫn đụng đậy không ngừng....

Chiếc xe rất nhanh chóng vượt qua cầu, sang bờ bên kia quả nhiên là một thành phố lớn, nhìn dọc theo con sông, chỗ này là nơi chảy ra biển, ở rìa thành phố mọi người trông thấy một bến cảng hiện đại, rất nhiều tàu thuyền liên tục ra vào. Đó chính là con đường mọi người nhất định phải qua, chỉ có từ bến tàu này đi thuyền, mọi người mới có thể tới hòn đảo đầy khủng long, đảo Sorna.

Gã đầu trọc dọc đường luôn miệng nói chuyện với Bá Vương, có thể thấy hắn rất có khả năng cũng từng tham gia quân đội, không ngờ còn đọc ra được một ít ám hiệu của lính đánh thuê quốc tế. Bản thân Bá Vương vốn là chính là lính đánh thuê quốc tế, hơn nữa còn là hỏa lực thủ cao cấp nhất nên cũng cười ha ha liên tục trả lời đáp án. Sau khoảng hai mươi phút đi xe, gã đầu trọc cuối cùng cũng đưa mọi người tới một tòa cao ốc, trên thực tế, bốn người đều đã phát hiện, hắn kỳ thực chỉ lái xe đi lòng vòng, hẳn là để hỏi hết mấy ám hiệu này.

Gã đầu trọc dừng xe lại, hắn cười vẻ áy náy:

- Thật sự rất xin lỗi, ông chủ muốn ta phân biệt thật giả một chút. Ha ha, đàm phán với người trong gia đình, nếu xảy ra truyện gì ngoài ý muốn ta cũng gánh nổi trách nhiệm, vậy nên mời các vị giơ tay lên.

Mọi người bấy giờ mới nhìn thấy xung quanh xe đã có mấy tên cao lớn cầm súng chĩa vào họ.

Trịnh Xá trước khi giơ tay lên đã lấy ba khối vàng trong Nạp giới để vào lòng, nên khi hắn nâng tay lên, ba khối vàng lập tức rơi xuống sàn xe. Ánh mắt mấy kẻ xung quanh đều xao động, gã đầu trọc chờ bốn người xuống xe, hắn mới cười hì hì cúi xuống nhặt mấy khối vàng. Nhưng vừa chạm tay vào, nụ cười trên mặt hắn lập tức cứng lại, từ phía sau truyền đến mấy tiếng đấm đá, đến khi hắn ngẩng đầu lên chỉ nhìn thấy bốn người đang đứng đó bình yên vô sự, còn mấy gã cầm súng thì nằm thẳng cẳng dưới đất.

Gã đầu trọc xấu hổ cười nói:

- Hắc, người anh em, ta cũng dựa theo thông lệ mà làm việc thôi mà, ông chủ nói muốn kiểm tra trước xem các ngươi có mang vũ khí không, các ngươi làm thế này không phải chơi khó ta sao? Đây là địa bàn của nhà Anthony chúng ta đó, dù thực lực các ngươi thật sự rất mạnh nhưng nếu muốn giết ra ngoài cũng rất khó khăn phải không?

Trịnh Xá lại khoát tay cười đáp:

- Yên tâm đi, trên người chúng ta không có vũ khí, ngươi có thể phái người tới lục soát nhưng không nên chĩa súng vào bọn ta, làm thế sẽ khiến bọn ta thấy bị uy hiếp. Rất xin lỗi, chúng ta là lính đánh thuê quốc tế mà, nếu thấy bị uy hiếp, có thể xảy ra chuyện gì bọn ta cũng không biết được.

Gã đầu trọc khóe miệng khẽ giật giật, từ trong tòa nhà mấy người mặc áo đen chạy ra, bọn chúng đang định đưa tay vào lòng thì gã đầu trọc đã vội xua tay ngăn lại, hắn quay sang nhìn mấy người Trịnh Xá cười nói:

- Vậy ta sẽ để mấy em tới kiểm tra một chút, nếu các vị không mang vũ khí thì sẽ theo ta đi gặp ông chủ.

Nói xong, hắn bỗng giơ một khối vàng lên, trên đó có in lại hình hai ngón tay ấn xuống, còn cả dấu vết vàng bị bẻ ra, bất quá hắn cũng chỉ nhìn thoáng qua rồi một mình vào trong tòa nhà.

Mọi chuyện sau đó cũng tương đối dễ dàng, dù sao thì vũ khí cũng đều để trong Nạp giới, khẩu Railgun của Bá Vương nhìn đã phô trương như vậy, nếu không bỏ vào trong Nạp giới thì mọi người đừng đi ra đường nữa cho xong.

Chờ đến lúc mấy cô gái xinh đẹp đến lục soát bốn người, ngoài La Cam Đạo đỏ cả mặt, ba người còn lại đều yên lặng chịu kiểm tra. Sau khi xong xuôi, mấy cô gái nhìn chỗ nào đó trên tường gật đầu, một giọng nói từ trong phòng mới vang lên:

- Ba vị mời theo các cô ấy tới đây, ta đang chờ các vị trong phòng khách.

Chủ nhân giọng nói này có vẻ còn rất trẻ, mà bốn người cũng chỉ có thể theo mấy cô gái đi sang chỗ khác. Không lâu sau, mọi người cuối cũng cũng tới một đại sảnh xa hoa, một thanh niên tóc vàng chải chuốt cẩn

http://tieulun.hopto.org

thận ngồi trên sa lông, gã đầu trọc yên lặng đứng đằng sau, trên chiếc bàn trước mặt người thanh niên đang đặt ba khối vàng.

Ngoài La Cam Đạo biểu hiện có chút ngượng ngập, ba người còn lại đều rất thẳng thắn, yên lặng ngồi xuống đối diện với thanh niên tóc vàng kia, nhìn hành động của họ, hắn cũng mỉm cười lên tiếng:

- Anh bạn kia xin mời cũng ngồi xuống đi, không cần câu nệ, ngày hôm nay chúng ta có thể nói chuyện thoải mái.

Trịnh Xá cũng không quản gã thanh niên nói gì, hắn chỉ nhìn Bá Vương khẽ gật đầu, nam nhân này lập tức mở miệng:

- Đây là ba cây vàng, chỗ còn lại chúng ta cất ở nơi khác, chuyện khác ta cũng không cần nói thêm, chỉ là mời ngươi ra giá chỗ vàng này.

Gã thanh niên tóc vàng lại cười a a, đáp:

- Đúng là vàng tinh khiết, hàm lượng đến khoảng 99%, nhưng ta nghĩ các vị hẳn cũng đã nhìn ra, nhà Athony chúng ta cũng không thiếu chút tiền thế này. Hôm nay ta nghe Alan nói, các vị là lính đánh thuê đang nghỉ phép, mà gần đây ta cũng có chút phiền toái nhỏ, nên muốn nhờ các bị hỗ trợ, có điều khi thấy thứ này...

Vừa nói hắn vừa chỉ vào hai vết ngón tay in trên khối vàng.

Gã thanh niên tóc vàng đột nhiên hưng phấn nói:

- Quá tuyệt vời! Ta từ nhỏ đã tin rằng nhất định có công phu Trung Quốc chân chính, không phải cái loại võ thuật biểu diễn lừa đào, cái gì kick boxing đều là giả hết, chỉ có cái này mới chắc chắn là công phu chân chính. Thế nào? Rút cuộc ai trong các vị biết công phu Trung Quốc, dạy cho ta công phu chân chính đi, ta trả các vị năm triệu USD nhé? Không, mười triệu USD luôn?

Trịnh Xá nhất thời cười khổ, hắn xuất ra khối vàng này là vốn là muốn chấn nhiếp người trong băng đảng một chút, hắn cũng không hứng thú đi giao lưu với nhân vật trong phim, ai mà biết tự dưng lại đụng phải một gã si mê võ công nước ngoài, đúng là ngoài dự đoán, có điều không đợi hắn mở miệng, Sở Hiên đã chợt lên tiếng:

- Ngươi biết đảo Sorna không? Ở gần đó có phải đã xảy ra chuyện gì không? Ở trên cầu ta thấy hình như có tàu khu trục loại nhỏ đậu ở bến cảng.

Gã thanh niên tóc vàng ngẩn người, bất quá vẫn vội vàng đáp:

- Đương nhiên là biết, chỗ đó đã bị hải quân phong tỏa, nghe nói trên đảo ngoài khủng long, thực vật cũng phát sinh biến hóa, hình như đang biến thành hình dáng thời cổ đại. Còn cả côn trùng cũng biến đổi, bắt đầu càng lúc càng lớn. Ách, có vấn đề gì sao?

"Vấn đề rất lớn..."

234. Hòn Đảo Bị Phong Tỏa (2)

Trịnh Xá miệng đắng ngắt, khổ sở nói:

- Là... là độ khó nâng cao sao? Sở Hiên, chẳng lẽ Chủ Thần vẫn chưa buông tha cho chúng ta?

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính, hắn bỗng qua sang gã thanh niên tóc vàng nói:

- Có máy vi tính không? Cho ta mượn một chút.

Tên thanh niên đang ngơ ngác nhìn mọi người, đến khi Sở Hiên lên tiếng hắn mới giật mình đưa tay chỉ ra sau bàn làm việc. Sở Hiên cũng không khách khí, trực tiếp tới bàn yên lặng mở máy tính.

Gã đầu trọc có vẻ muốn ngăn cản Sở Hiên nhưng tên thanh niên đã nhíu mày ngăn lại, hắn chỉ nói:

- Có thể cho ta biết có chuyện gì không? Mặc dù thế lực của gia đình ta chỉ hữu hiệu trong thành phố này nhưng ta nghĩ đối với các vị cũng có thể có trợ giúp rất lớn.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cười khổ lắc lắc đầu, hắn thật không biết phải nói thế nào, mặc dù từ trước đến giờ những phim kinh dị hắn trải qua đều có độ khó đột biến, nhưng lúc này hắn cực kỳ thất vọng. Vốn tưởng rằng có thể kiếm được một lượng điểm lớn trong thế giới này nên hắn đã đặt rất nhiều kỳ vọng, thậm chí còn mơ rằng có thể đạt được đến cả vạn điểm, lúc về hồi sinh thêm mấy đồng đội, nhưng mà....

-Ầm!

Trịnh Xá tức giận đập một quyền lên bàn, rầm một tiếng, một quyền đã đập gẫy đôi cả chiếc bàn, trong lúc thất vọng cực độ hắn quên cả khống chế lực lượng, quyền này không chỉ đánh gẫy bàn mà còn đẩy ba khối vàng ngập xuống sàn, nhìn như bị cao thủ nội lực ấn xuống, uy lực này đối với người bình thường tự nhiên là kinh thế hãi tục.

Gã đầu trọc lập tức kinh hoàng, thò tay vào ngực, đồng thời từ bên ngoài mấy gã áo đen cũng xông vào, gã thanh niên tóc vàng vội vàng quát lên:

- Các ngươi định làm gì? Phản à? Cút ra ngoài, cút hết! Ngươi cũng đi ra!

Hắn chỉ vào tên đầu trọc

Gã đầu trọc ngẩn người, vội nói:

- Cậu chủ, cậu chủ, sếp nói....

Thanh niên tóc vàng lạnh lùng đáp:

- Chuyện khác ta không quan tâm, nhưng hiện tại, chỗ này do ta quản lý! Cút ra ngoài! Đừng để ta phải nhắc lại.... Hơn nữa ngươi nghĩ một khẩu súng có thể đối phó với cao thủ như thế này sao? Nói cho ngươi biết, ta từng đọc trong sách, cao thủ công phu chân chính dùng tay cũng đủ giết người cách cả nghìn mét, một thanh phi đao nhỏ có thể bắn trúng đối thủ cách xa mấy cây số. Hắn muốn giết các ngươi thật sự rất dễ dàng, mau biến ra ngoài!

Gã đầu trọc hung hăng liếc nhìn Trịnh Xá, cuối cùng chỉ có thể yên lặng lùi ra, hắn vừa đóng cửa lại, gã thanh niên tóc vàng lập tức quỳ gối, vừa dập đầu vừa nói:

- Cầu xin sư phụ thu nhận con, con có thể chịu khổ, chịu cực. Để học công phu, người muốn con giết người phóng hỏa, phá nhà cướp của, cái gì cũng được, chỉ cần sư phụ thu nhận, con nguyện làm bất cứ việc gì.

Trịnh Xá quả nhiên cười khổ không thôi, còn Bá Vương cùng La Cam Đạo bên cạnh chỉ biết trợn mắt há mồm, tiếp theo đồng thời phá lên cười ngặt nghẽo, đặc biệt là Bá Vương cười đến gập cả lưng lại. Cũng may, gã thanh niên tóc vàng kia cực kỳ trực tiếp, quỳ rạp dưới đất, không có chút tức giận hay định đứng dậy, càng làm Trịnh Xá thêm khó xử.

-Ngươi không phải biết lộ tuyến vận hành nội lực sao? Cứ truyền lộ tuyến này cho hắn đi.

Tiếng của Sở Hiên bỗng vang lên.

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn biết Sở Hiên tuyệt đối sẽ không làm chuyện vô ích, nếu hắn nói cần làm vậy thì nhất định là có lý do, nên Trịnh Xá lập tức đỡ gã thanh niên tóc vàng đứng dậy. Hắn đang định giảng giải lộ tuyến vận hành nội lực thì gã thanh niên đã vội vàng ngăn lại, sau đó chạy tới cửa quát gọi pha trà rồi lại quay về cung kính nói:

- Sư phụ, con biết là học tập công phu Trung Quốc trước hết phải mời trà sư phụ. Để dự phòng, hàng năm con đều chuẩn bị một bao Bích Loa Xuân loại thượng hạng, ha ha ha, lát nữa mời sư phụ uống no thì thôi.

Bá Vương và La Cam Đạo lại cười đến đau cả bụng, mà Trịnh Xá cũng nhức hết cả đầu, hắn nhìn ánh mắt cuồng nhiệt của tên thanh niên trước mặt, muốn cười khổ cũng không xong.

Chờ phát chán nước trà mới pha xong, Sở Hiên cũng từ bàn máy tính đứng dậy, hắn đẩy đẩy mắt kính nói:

- Độ khó cũng không tăng lên, thời gian cũng không còn là lúc trong phim Jurassic Park 2 nữa, có lẽ là xảy ra sau đó, chuyện khủng long đã được rất nhiều người biết đến. Trên mạng đã có rất nhiều thông tin về khủng long, cách đây không lâu, nghe nói có một gã bác học điên đi vào đảo Sorna, một mình hắn tiến hành thí nghiệm bí mật gì đó trên đảo. Một thời gian sau, số lượng khủng long bỗng gia tăng đột biến, không chỉ

http://tieulun.hopto.org

như thế, côn trùng, cây cối cũng bắt đầu tiến hóa ngược lại thời cổ đại, côn trùng càng lúc càng lớn, cây cối càng lúc càng cổ xưa. Khủng long và côn trùng khổng lồ xuất hiện làm quân đội không thể không tham gia, đây là tình huống chúng ta gặp phải, Trịnh Xá, còn nhớ một câu ta đã nói với ngươi không? Phần thưởng bao nhiêu tương đương với nguy hiểm bấy nhiêu... Trước mắt đã có thể khẳng định đây là tình tiết kịch bản, tìm được tên bác học điên kia hoặc tìm ra bí mật số lượng khủng long tăng đột biến, đây là nhiệm vụ đầu tiên chúng ta phải đối mặt.

Trịnh Xá thở phào một hơi, nhưng cũng lo lắng nói:

- Cho dù là như vậy, phần thưởng bao nhiêu tương đương với nguy hiểm bấy nhiêu, nhưng mà... Bỏ đi, quyết định vậy, không thể bỏ qua bất cứ tình tiết kịch bản nào, còn gì nữa không? Ngươi nói đi, ta nghe.

Sở Hiên đẩy mắt kính thản nhiên đáp:

- Còn một tình tiết kịch bản... trên đảo Nublar, nơi phát sinh Jurassic Park 1, từ tư liệu ta tìm được, trên đảo không có báo cáo gì truyền về, nhưng quanh đó lại có một hạm đội hàng không mẫu hạm canh gác, hơn nữa chính phủ còn bí mật tổ chức nhân viên nghiên cứu. Có thể trên đảo đó có thứ gì đó so với khủng long còn đáng sợ hơn hoặc quan trọng hơn, đây tuyệt đối là một tình tiết kịch bản, hơn nữa rất có khả năng là một chi tiết kịch bản cực nhiều điểm thưởng.

Nghe xong, Trịnh Xá thở ra một hơi, hắn hung hăng nói:

- Mẹ kiếp, làm đi! Một tình tiết cũng chơi mà nhiều tình tiết cũng chơi! Làm đi! Ta biết phần thưởng bao nhiêu tương đương với nguy hiểm bấy nhiêu... Nhưng bộ phim này không phải rất đơn giản sao? Lúc trước ngươi nói vậy mà?

Sở Hiên gật đầu, đáp:

- Đúng vậy, rất đơn giản, trước mắt theo thông báo của hải quân, bọn họ tìm được ba quả trứng T-rex trên đảo Sorna, mấy ngày sau sẽ giao cho đội thuyền vận tải đưa về viện bảo tàng làm tiêu bản, mà đội thuyền đó ngày mai sẽ khởi hành, ngươi hiểu ý ta chứ?

Nhiệm vụ Chủ Thần giao cho, kỳ thật trong mỗi phim kinh dị đều có một cách cực kỳ dễ dàng giải quyết, chỉ cần tìm được phương pháp đó là có thể ung dung vượt qua phim kinh dị, chỉ ra rất nhiều người căn bản không thể nghĩ tới chuyện này thôi. Nhưng ta vẫn nhắc lại câu nói kia, phần thưởng bao nhiêu tương đương với nguy hiểm bấy nhiêu... Nếu ngươi muốn có thêm thật nhiều điểm thưởng để hồi sinh thành viên đoàn đội, kiến nghị của ta là đi vào đảo Sorna, sau đó tìm hiểu bí mật khiến số lượng khủng long tăng lên, tốt nhất là có thể tìm được tay bác học điên kia, sống thấy người, chết thấy xác, hoàn thành chi tiết kịch bản này.... Nếu muốn hoàn thành thêm nữa, vậy chúng ta sẽ trở lại đảo Nublar, xem xem ở đó rút cuộc xảy ra chuyện gì.

Trịnh Xá cắn môi suy nghĩ, hắn nhìn Bá Vương rồi lại nhìn sang sở Hiên, cuối cùng hung hăng gật đầu:

- Chúng ta đã sắp xếp mọi chuyện cùng hoán đổi cả đống vũ khí như vậy, nếu cứ thế này mà trở về thì không phải loại nhát gan gặp khó khăn là bỏ chạy sao.... Chúng ta tới đảo Sorna, hoàn thành tình tiết kịch bản trên đó, tìm tay bác học hoặc nguyên nhân khiến số lượng khủng long gia tăng, cứ quyết định như vậy đi!

Sở hiên gật đầu, còn Bá Vương cũng cười ha ha nói:

- Đúng vậy, ta đang nghĩ xem lúc khủng long gặp khẩu súng siêu uy lực của ta, chúng nó có bị bắn thành thịt vụn không, ha ha ha...

Sở Hiên bấy giờ quay sang gã thanh niên tóc vàng, hắn lạnh nhạt nói:

- Để Trịnh Xá dạy ngươi công phu Trung Quốc hoàn toàn không thành vấn đề, nhưng chúng ta cần ngươi giúp một việc, chỉ cần làm xong sẽ dạy tất cả công phu cho ngươi.

Gã thanh niên nghe mọi người nói chuyện đã hiểu đại khái, hắn vội vỗ ngực đáp:

- Chuyện khác ta không dám nói, nhưng chuyện trong thành phố này thì ngươi cứ yêu cầu, ông già ta trong thành phố này cũng coi như có chút ảnh hưởng, có phải ngươi muốn ta giúp mọi người trà trộn lên tàu vận tải?

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên búng tay đánh chóc:

- Chính là như vậy, nếu là nhà Anthony, vừa nãy khi tìm kiếm tư liệu ta cũng thuận tiện xem qua lịch sử gia đình ngươi, hình như có một nghị sỹ mang họ này phải không? Ta nghĩ ngươi hẳn là có thể dễ dàng giúp đỡ chúng ta, cứ nói bọn ta là chuyên gia tiêu bản của viện bảo tàng, muốn lên đảo tìm kiếm một ít tiêu bản, ví dụ phân khủng long, lá cây cổ đại, xác côn trùng khổng lồ, tùy tiện lấy một cái cớ ra. Mặc dù các ngươi không thể ảnh hưởng tới quân đội, nhưng chỉ một cái viện bảo tàng nho nhỏ, với thực lực gia đình ngươi có lẽ rất dễ dàng phải không?

Gã thanh niên tóc vàng cũng không nói gì thêm, hắn lấy trong túi ra một chiếc điện thoạn di động, bắt đầu nói chuyện. Ban đầu có lẽ hắn bị từ chối, nhưng sau khi khổ sở năn nỉ một hồi, khuôn mặt hắn cuối cùng cũng tươi cười, một lúc lâu sau mới tắt máy cười ha ha nói:

- Không có vấn đề gì, ông già ta nói sẽ lập tức gọi điện cho viện trưởng viện bảo tàng... Vậy sư phụ, người dạy con công phu Trung Quốc có được không?

235. Hòn Đảo Bị Phong Tỏa (3)

Đây là một cuộc giao dịch, dù một hồi hai người chỉ thanh toán với nhau bằng mồm nhưng Trịnh Xá cũng không thể cự tuyệt gã thanh niên tóc vàng, hắn chỉ vào cơ thể mình, bắt đầu giải thích rõ ràng từng kinh mạch có nội lực di động. Giảng giải hơn mười phút, hắn đưa nội lực tiến vào xò dét kinh mạch gã thanh niên, thực tế hắn cũng không tiến hành công kích nên khi nội lực tiến vào, tên thanh niên chỉ cảm thấy như có một luồng khí ấm du động trong cơ thể, theo như lời hắn thì luồng khí này cực kỳ ấm áp, phảng phất như có một con cá nhỏ trong người.

Vất vả đưa nội lực chạy một vòng trong cơ thể gã thanh niên, Trịnh Xá người đầy mồ hôi, ngồi phịch xuống sa lông, còn tên thanh niên giống như nhập mê, ngồi xếp bằng ngay ngắn dưới đất, nếu không phải mái tóc vàng cùng sống mũi cao thì tư thái hắn bây giờ giống hệt hiệp khách thiếu niên trong mấy tiểu thuyết võ hiệp.

Trịnh Xá ngồi xuống, nhăn nhó nhìn mọi người, Bá Vương cùng La Cam Đạo thì cứ tủm tỉm cười, chỉ có Sở Hiên lạnh nhạt nói:

- Như vậy chúng ta chuẩn bị sẵn sàng, ngày mai lên thuyền vận tải xuất phát đến đảo Sorna, nhưng ta có hai chuyện cần nhắc nhở mọi người.

-Thứ nhất, mục tiêu của chúng ta là lấy việc tìm kiếm bác học điên làm trọng, chứ không phải cố giết cho thật nhiều khủng long. Điểm thưởng giết khủng long quá ít, mặc dù số lượng nhiều nhưng trừ phi một lần giết được mấy nghìn con, nếu không thì cũng chẳng đáng gì. Hơn nữa, làm vậy còn rất dễ bị hải quân Mỹ phong tỏa hòn đảo, nếu để bọn họ tiến hành tấn công chúng ta thì có thể sẽ rất nguy hiểm.

-Thứ hai, một khi bị bức tới lúc không thể không khai chiến, ta hy vọng mọi người sẽ không thủ hạ lưu tình, không cần biết đối thủ là ai, kể cả là binh lính hải quân vô tội.... cũng phải giết hết không bỏ qua. Hơn nữa, nếu chúng thật sự giao chiến với họ, vây yêu cầu của ta là.... ít nhất phải đánh chìm một tàu khu trục. Làm toàn bộ hải quân đang phong tỏa khu vực hỗn loạn, dẫn dụ hạm đội hàng không mẫu hạm tới đó, còn chúng ta nhân cơ hội dùng Goblin glider tới đảo Nublar, hoàn thành tình tiết kịch bản còn lại.

-Vì thế, một khi khai chiến, tận lực phá hoại, có thể phá được chiến hạm lớn là phá, phá được khu trục hạm là phá. Chúng ta có thể tạo ra mức độ phá hoại càng lớn, nhân số tử vong càng nhiều, thì khả năng hạm đội hàng không mẫu hạm bị dẫn dụ tới càng cao... Cơ bản là như vậy.

Trịnh Xá, Bá Vương, La Cam Đạo, ba người nhất tề nuốt nước bọt, không ai nói câu nào, nhưng tất cả đều biết những người kia đang muốn nói cái gì.

"Thật quá con mẹ nó điên cuồng.... Đúng là điên cuồng tới cực điểm rồi!"

-Điên cuồng? Không, đây là kế hoạch có xác suất hoàn thành mục tiêu lớn nhất theo suy luận, bởi vì nếu tập kích ban đêm, chúng ta tuyệt đối có thể gây ra hư hại khổng lồ. Hơn nữa, chúng ta còn có Goblin glider,

http://tieulun.hopto.org

có địa lôi trọng lực cao, biết những thứ này đại biểu cho cái gì không? Chỉ cần không chinh diện giao tranh, nếu đánh lén, chúng ra rất có thể trực tiếp đánh chìm cả hàng không mẫu hạm....

Sở Hiên khẽ cười nhạt, thậm chí nụ cười của hắn còn pha chút khinh thường và hưng phấn.

"Có lẽ đây mới là Sở Hiên trong ký ức của ta, vẫn vậy, điên cuồng và lý trí... Mặc dù có vẻ rất mâu thuẫn nhưng quả thật chính là hắn."

Trịnh Xá hung hăng nói:

- Làm đi! Mẹ kiếp, dù sao ta cũng chẳng còn gì để mất, đã quyết định hoàn thành tình tiết kịch bản thì không thể quay lại được nữa, chỉ còn đường liều mạng chiến đấu thôi. Làm đi! Trước tiên đến đảo Sorna tìm tay bác học điên kia cùng bí mật số lượng khủng long gia tăng, sau đó đánh lén hải quân Mỹ một trận... Đi!

Bá Vương cũng hít sâu một hơi, nói:

- Mẹ nó, đám lính Mỹ... đối thủ cũ, nếu đã quyết định chơi thì nhất định phải chơi cho thống khoái, ta cũng muốn xem Railgun đấu với chiến hạm có hữu dụng không, ha ha ha...

La Cam Đạo lại không ngừng đưa mắt nhìn gã thanh niên tóc vàng, hắn thì thào nói:

- Chẳng lẽ các ngươi chuẩn bị giết người diệt khẩu? Trước mặt hắn nói mấy chuyện này cũng được sao?

Ba Vương lập tức cười ha ha, hắn đẩy gã thanh niên một cái, tên này quả nhiên ngã lăn ra đất, bộ dạng có vẻ đã hôn mê bất tỉnh, còn Trịnh Xá thì gãi gãi đầu hỏi:

- Hỏi cái, các ngươi phát hiện ta đáng ngất hắn từ lúc nào?

Sở Hiên thản nhiên đáp:

- Từ lúc ngươi khẽ ấn động mạch cổ hắn là ta đã biết rồi, mức độ hôn mê như vậy lâu nhất được khoảng nửa tiếng nên chúng ta có thể thảo luận thêm một vài vấn đề chi tiết, sau đó đợi hắn tỉnh lại sẽ an bài sau.

Trịnh Xá cười nói:

- Tóm lại là chuyện lần này đã được quyết định, ngày mai dùng tàu vận tải tới đảo Sorna, trước tiên hoàn thành tình tiết kịch bản ở đó, sau đó tập kích... E hèm, tập kích hải quân Mỹ, sau đó thừa dịp bọn họ hỗn loạn, cùng hạm đội hàng không mẫu hạm bị dẫn dụ tới, chúng ta nhân cơ hội dùng Goblin glider tới đảo Nublar trong phần 1. Về cơ bản lịch trình là như vậy, bây giờ chỉ còn mấy vấn đề nhỏ cần thảo luận, an bài cho ba người tân nhân như thế nào, phương án chiến đấu khi tập kích hải quân Mỹ các loại... Mặc dù ta vẫn cảm thấy kế hoạch này quá khoa trương nhưng ha ha ha, nghĩ đến cũng làm người ta cảm thấy rất có hào khí, mẹ kiếp, lần này liều mạng đi.

Sở Hiên gật đầu nói:

- Trên thực tế, ta vẫn cho rằng đánh chìm chiến hạm rất có khả năng cũng là tình tiết kịch bản, chỉ là không biết được thưởng bao nhiêu, dù sao cũng có thể thử một chuyến. Nếu như sử dụng địa lôi trọng lực cao, chỉ cần tấn công đúng vị trí, có thể dễ dàng đánh chìm một chiến hạm, mặt khác khi bay với tốc độ cao sát mặt biển sẽ tránh được radar thăm dò, hơn nữa trên Goblin glider còn phủ một lớp sơn chống radar, nên chỉ cần trời tối, mọi người cũng không lo bị phát hiện.

Đang lúc nói chuyện, gã thanh niên tóc vàng bỗng rên rỉ duỗi người, một lúc sau hắn hồi phục thần trí, rồi vội vàng hô sư phụ quỳ rạp xuống đất. Tên ngoại quốc này không ngờ học được cả hình thức vái chào của Trung Hoa cổ, sau đó cười lớn nói:

- Ha ha, sư phụ, quá tuyệt vời, con luyện một lúc là ngủ mất, quả nhiên giống như những nội công tâm pháp trong truyền thuyết.

"...Ngủ mất..."

Trịnh Xá cùng mấy người xung quanh nhìn hắn vẻ quái dị, có mỗi Sở Hiên thần sắc vẫn như cũ, không thay đổi, khẽ cười, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Nếu ngươi đã học được nội công tâm pháp, bây giờ cũng coi như đệ tử của hắn phải không? Ngươi đã biết là đồ đệ phải tôn kính với sư phụ chưa?

Gã thanh niên tóc vàng lập tức gật đầu lia lịa:

- Đó là đương nhiên, một ngày làm thầy, cả đời làm cha, sư phụ bảo ta đi giết người, phóng....

Sở Hiên vội vã ngắt lời hắn, nói:

- Không cần ngươi đi làm mấy chuyện này, hiện tại bọn ta cần ngươi tìm chỗ nghỉ ngơi, đội lính đánh thuê chúng ta còn ba người chưa tới. Mặc khác ngươi làm cho tốt chuyện kia, ngày mai bọn ta nhất định phải lên thuyền.

Gã thanh niên tóc vàng gật đầu long trọng đáp ứng, hắn không nói câu nào đã chạy ra khỏi phòng, múc lúc sau quay lại cười nói:

- Sư phụ, con đã an bài cho người mấy gian phòng, ở tầng hai mươi bảy tòa nhà này, đây chìa khóa, người cũng mấy bị bằng hữu có thể tùy ý chọn lựa phòng trong tầng đó... Sư phụ cứ yên tâm, con biết học tập võ công rất cực khổ, mấy năm đầu không thấy có biến hóa gì, cần phải không ngừng rèn luyện, xin cứ yên tâm, con sẽ không làm lão nhân gia người phải mất mặt đâu, ha ha ha....

Mấy câu cảm tình này nói ra từ miệng hắn làm Trịnh Xá khóe miệng giật giật, giờ hắn mới biết đã đụng phải một fan cuồng, sau khi gặp được công phu chân chính, tên thanh niên xã hội đen ban đầu tỉnh táo và lý trí này bỗng biến thành cuồng nhiệt, đây căn bản là chuyện hắn không thể tưởng tượng ra. Bất đắc dĩ, Trịnh Xá chỉ có thể nhẫn nhịn nhìn Bá Vương và La Cam Đạo cười ngặt nghẽo, dùng máy bộ đàm liên lạc với ba người Vương Hiệp, tiếp đó để gã thanh niên tóc vàng phái người đi đón bọn họ tới, tình huống mọi người coi như tạm ổn.

Sau bữa cơm tối, gã thanh niên lại cầm bốn tờ giấy chứng nhận công tác tới cho mọi người, đây là giấy công tác đã được viện trưởng viện bảo tác xác nhận . Tiếp đó, hắn lại thỉnh cầu Trịnh Xá dùng nội lực "tẩy tủy" cho hắn một lần nữa, bất đắc dĩ, Trịnh Xá chỉ có thể dùng nội lực xuyên qua toàn thân rồi trực tiếp đánh ngất hắn luôn, đến khi tỉnh dậy gã thanh niên này lại cảm thán công phu Trung Quốc thần kỳ, vân vân làm mấy người còn lại cười đến gập cả người, còn Trịnh Xá thì cười không nổi, mếu không xong.

Cho dù thế nào, đến trưa ngày thứ hai, bốn người Trịnh Xá vẫn tạm biệt tên thanh niên, đi tới bến tàu. Ba ngươi La Cam Đạo được sắp xếp ở lại cao ốc, trước khi rời đi, Trịnh Xá đã để lại cho bọn họ một chiếc máy bộ đàm, hai bên giao hẹn, chỉ cần lấy được trứng T-rex sẽ tới đón ba người cùng quay lại kho hàng, từ giờ đến lúc đó, hai bên sẽ dùng máy bộ đàm duy trì liên lạc.

Tàu vận tải phải tới hơn hai giờ chiều mới khởi hành, mà đảo Sorna kỳ thật cũng không xa lắm, với tốc độ tối đa của tàu, khoảng tám giờ tối đã tới được hòn đảo kỷ Jura, đầy khủng long, cây cối cổ đại và côn trùng khổng lồ sống cộng sinh với nhau, cũng là nơi bốn người Trịnh Xá sắp tới để hoàn thành tình tiết kịch bản.

Tàu vận tải vừa tới gần, từ trên đảo đã truyền tới tiếng dã thú gầm rít, còn mấy người Trịnh Xá cuối cùng cũng nhìnthấy hạm đội đang phong tỏa hòn đảo. Vài chiếc tuần dương hạm, vài chiếc khu trục hạm, cùng mấy chiếc tàu khu trục loại nhỏ họp thành hạm đội, trong tầm mắt mọi người thỉnh thoảng lại có một vài con thuyền nhỏ ra vào hòn đảo, xem ra là một ít binh lính và nhân viên nghiên cứu họp lại thành đội.

-Chuẩn bị xong chưa? Đi thôi... vào đảo khủng long!

236. May Mắn Và.... Đảo Khủng Long (1)

Tàu vận tải rõ ràng cũng thuộc biên chế hạm đội này, sau khi nó tới không lâu liền có hai chiếc tàu khu trục loại nhỏ tiếp cận hai bên, sau đó là quân đội giao tiếp. Mấy chuyện này đám Trịnh Xá không hiểu, cũng chẳng muốn quan tâm, dù sao thì không lâu sau đã có một tên quân nhân tới gần, thông báo ca nô đã được chuẩn bị, tùy lúc có thể đưa họ vào căn cứ bên trong đảo.

Tên lính đó cũng là một sỹ quan cấp úy, hắn dẫn đường vừa nói:

http://tieulun.hopto.org

- Các vị là nhân viên viện bảo tàng tới thu thập tiêu bản phải không? Nhớ kỹ, sau khi lên bờ, ngàn vạn lần không được ra khỏi giới tuyến, ở đây không chỉ có khủng long to lớn hoặc Velociper cỡ nhỏ, mà còn cả các loại côn trùng đáng sợ so với khủng long cũng nguy hiểm không kém... Ở giới tuyến chúng ta đã bố trí một lượng lớn thuốc diệt và xua đuổi côn trùng, nếu không ngay cả quân đội cũng không thể lên bờ....

Trịnh Xá ngẫm nghĩ, đang định mở miệng thì Sở Hiên đã kéo kéo áo hắn rồi mỉm cười hỏi:

- Nói đến côn trùng... Các vị sợ số lượng con trùng hay là độ lớn? Theo như ta biết côn trùng cổ đại đều cực kỳ to lớn phải không?

Tên sỹ quan này gật đầu nói:

- Đúng ậy, đám côn trùng này vốn rất bình thường, nhưng từ mấy tháng trước bắt đầu không ngừng lớn lên, hơn nữa số lượng cũng gia tăng đến chóng mặt. Khoảng một tháng trước, một con muỗi không ngờ đã to bằng cả cánh tay, bị nó hút máu, trên người có thể xuất hiện một lỗ bằng viên đạn... Bất quá, kỳ quái là từ đầu tháng này đám côn trùng bắt đầu tử vong hàng loạt, chúng nó cứ chết từng đám từng đám một, chính vì thế mà cấp trên mới cho phép các ngươi đến thu thập thi thể côn trùng.

Sở Hiên lúc này đã trầm tư suy nghĩ, Trịnh Xá phải vội vàng tiếp lời:

- Không sai, chính là như vậy, có điều cấp trên cũng ra lệnh phải thu thập thêm một ít tiêu bản thực vật cùng mấy loại nữa.

Tên sỹ quan thuận miệng đáp:

- Cái đó ta không biết, dù sao bọn ta cũng tuyệt đối không muốn bước lên hòn đảo ấy nửa bước. Lúc trước để giành lấy một mảnh đất gần bờ, chúng ta cơ hồ phải dùng pháo cao xạ oanh tạc hơn nửa ngày trời, đến cả đất đai cũng tan nát, vậy mà vẫn chết đến mấy chục người...

Trong lúc nói chuyện, mọi người đã tới boong tàu vận tải, ở đó quả nhiên có một chiếc ca nô chiến đấu đậu sẵn, sau khi cả bốn người lên tàu, tên sỹ quan kia liền lái ca nô về phía đảo.

Từ xa nhìn lại, đảo Sorna đúng là một thắng cảnh, trên đảo cây cối um tùm, hơn nữa toàn là cây cao, lúc này đã khoảng tám giờ tối nhưng ánh chiều tà đỏ rực vẫn đang chiếu rọi, hòn đảo phảng phất như chốn tiên cảnh.

Tay sỹ quan thì thào:

- Nhìn rất đẹp phải không? Hòn đảo này lúc trước có rất nhiều địa phương trơ trụi, nhưng không biết vì sao, gần đây không chỉ một lượng lớn khủng long cùng côn trùng cổ đại xuất hiện mà cả các loại dương xỉ cũng bắt đầu lan tràn. Các ngươi đừng nhìn mấy cây đại thụ kia, trước đây chỗ nào cũng là dương xỉ, sau đó toàn bộ biến thành cây lớn, cao đến mấy chục mét, hơn nữa chất gỗ tốt đến kỳ lạ. Bọn ngươi không biết chứ, mấy tên nhân viên nghiên cứu còn đang nghĩ có thể lấy mấy loại dương xỉ ăn được ra, như vậy có thể giải quyết vấn đề nạn đói thế giới... Một lũ thần kinh.

Mọi người cũng không hỏi nhiều, chiếc ca nô đang chạy tới, đột nhiên một con cá người đầy giáp xác nhảy vọt lên mặt biển. Con cá to đến bốn năm mét, cũng may là nó không va phải, nếu không ca nô có lẽ đã lật úp.

-Thì ra là thế...

Sở Hiên cúi đầu lẩm bẩm, thanh âm của hắn chỉ có Trịnh Xá ngồi cạnh vừa vặn nghe được, Trịnh Xá vội thấp giọng hỏi:

- Ngươi phát hiện ra chuyện gì sao? Nói thử xem.

Sở Hiên gật đầu đáp:

- Kỳ thật côn trùng cổ đại và khủng long vì sao lại to lớn như vậy, mặc dù bằng chứng không rõ ràng nhưng trong đó có một lập luận là do hàm lượng dưỡng khí thời đó cao hơn bây giờ nhiều, làm sinh vật phát sinh biến đổi cực lớn. Mà đồng thời, từ một vài phương diện, sức sống của côn trùng thật sự ngoan cường hơn so với sinh vật bò sát, nhưng cũng theo một vài phương diện, sinh mạng của chúng cũng yếu ớt hơn nhiều. Ví dụ như, với dưỡng khí như hiện tại để duy trì thân hình khổng lồ, các loại bò sát nếu đột nhiên từ vùng

http://tieulun.hopto.org

đất thấp bò lên cao nguyên Tây Tạng sẽ cảm thấy thân thể khó chịu, cần thời gian rất lâu để thích ứng, còn côn trùng nếu như thân thể tiếp tục lớn lên, đến một mức độ nhất định chỉ có thể tử vong, điểm này không thể nghi ngờ...

-Ta cũng đại khái đoán được nghiên cứu của gã bác học điên kia, hắn hẳn là đã nghiên cứu ra một loại thuốc hoặc chất gì đó khiến sinh vật thoái hóa, làm cho các loài bò sát trên đảo này có được hoàn cảnh thích hợp để sinh sôi nảy nở, các loại dương xỉ cũng bắt đầu trở nên khổng lồ, về phần con cá vừa rồi cũng là cá cổ đại... có lẽ còn các dấu hiệu khác nhưng xét tổng thể, chúng ta rất may mắn.

Trịnh Xá tò mò hỏi:

- May mắn? May mắn cái kiểu gì? Như chúng ta hiện tại mà cũng gọi là may mắn sao?

Sở Hiên gật đầu đáp:

- Không sai, chúng ta hiện tại thật sự là may mắn, ngươi có biết là so với khủng long có thể cầm súng giết chết, chính thức đáng sợ lại là lũ côn trùng kia. Bọn chúng có lẽ không thể làm bị thương đến khủng long thân thể khổng lồ, giống như một con muỗi mắt đốt chúng ta vậy, nhưng nếu như côn trùng cổ đại tấn công bọn ta thì sao đây? Vô số cô trùng, thân hình lại to lớn cũng đủ làm thịt bọn ta... Nếu quả thật tình huống như thế sẽ là một loại khó khăn khác và cần cách giải quyết khác.

Trịnh Xá gật đầu, hắn còn chưa kịp lên tiếng gã sỹ quan đã lái ca nô đến bờ cát rồi trực tiếp nhảy xuống, hắn quệt mồ hôi lạnh, nói:

- Vừa rồi đúng là may mắn, trong biển có rất nhiều sinh vật cổ quái, ví dụ như ốc biển to bằng cả người, ngươi mà ngã xuống chỉ cần bị nó hút trúng, lúc đó nó không ăn đến tận xương thì không nhả ra đâu... được cái chúng ta đã lên bờ rồi.... Mẹ kiếp, thật muốn chuồn khỏi cái địa ngục này quá, dùng tên lửa trực tiếp bắn hòn đảo thành bình địa không được sao? Còn phải tiếp tục cố thủ như thế này làm gì?

Đang lúc nói chuyện, từ trong lô cốt cách đó không xa, hai tên lính chạy tới, giúp kéo ca nô lên bờ, tên sỹ quan bấy giờ mới nói:

- Các vị theo ta đi, ở chỗ đất cao đằng kia đã chuẩn bị phòng cho mấy người...

Mọi người bấy giờ mới có dịp đánh giá cẩn thận bãi cát này, từ bãi cát đến trong đảo khoảng một nghìn mét, địa hình dần dần cao lên, đến chỗ đạt cực đại lại từ từ hạ xuống. Ở chỗ đất cao giới hạn bãi cát có chăng một tấm lưới thép lớn, trên lưới còn mắc lại một ít thịt thối rữa cùng các loại chân cánh côn trùng, nhìn qua khiến người ta thấy buồn nôn.

Mấy người Trịnh Xá nhìn nhau, yên lặng gật đầu đi theo viên sỹ quan tới chỗ lô cốt mới được xây dựng ở giữa bãi đất cao. Mặc dù nhìn bên ngoài không bắt mắt lắm, nhưng bên trong lô cốt lại rất rộng rãi, hơn nữa còn có một số đồ dùng trong nhà, thậm chí mọi người còn thấy cả một số đồ điện như máy vi tính.

Chuyện tiếp theo là kiểm tra theo thủ tục, trình giấy chứng minh công tác, sau đó bốn người được đưa về phòng nghỉ ngơi và được thông báo mấy loại nội quy, sau mười giờ tối không được phép rời khỏi khu nhà, không được vượt qua lưới thép, không được hành động đơn độc, các loại. Nội quy dù có nghiêm khắc nhưng cũng rất nhanh, bốn người được cấp một bữa cơm thịnh soạn, nếu không nói đến hoàn cảnh xung quanh, chỉ riêng điều kiện ở đây đã tốt hơn ở nhà nghỉ hoặc một số khách sạn loại nhỏ.

Ăn qua quýt xong bữa cơm, chờ đến mười giờ, đèn đóm tắt dần, Trịnh Xá mới lấy vũ khí và đạo cụ của từng người từ trong Nạp giới và túi không gian ra.

Đầu tiên Trịnh Xá một tay cầm đại liên sáu nòng, một tay cầm Ngọn giáo của thần Osiris, mặc dù hình tượng nhìn chẳng ra thể thống gì nhưng những ai từng thấy qua hắn sử dụng dụng hai món vũ khí này đều sẽ biết, uy lực của chúng trong tay Trịnh Xá sẽ được phát huy đến mức kinh khủng, không cần nói đâu xa, Ngọn giáo của thần Osiris ném ra giết chết một hai con T-rex là tuyệt đối không thành vấn đề.

Vương Hiệp cầm một khẩu súng tiểu liên bình thường, nhiệm vụ của hắn là chôn giấu địa lôi và cài đặt bom hẹn giờ, còn súng tiểu liên để đối phó với velociraptor phổ thông, các loại như T-rex thì giao cho mấy người còn lại, súng tiểu liên của hắn căn bản khó gây được thương tổn lớn cho T-rex.

http://tieulun.hopto.org

Bá Vương vác theo khẩu railgun cực kỳ phong cách của hắn, khẩu súng này thật sự rất ấn tượng, cả ba người xung quanh đều liếc mắt thêm mấy cái, còn Bá Vương thì cực kỳ thỏa mãn.

Về phần Sở Hiên thì chẳng có vẻ gì là đang chuẩn bị cả, hai khẩu coilgun của hắn được cất trong tay áo, chỉ cần gặp chuyện là có thể tùy ý tấn công.

Trịnh Xá thấy mọi người đã chuẩn bị xong, hắn mỉm cười, lấy Goblin glider ra, vì chỉ có một chiếc nên những người còn lại đều lấy một sợ dây gia cố, buộc vào nó, sau đó mọi người đi ra cửa lô cốt.

Hành động của Bá Vương và Vương Hiệp cực kỳ giống nhau, ẩn nấp, len lén tới gần hai người lính canh cửa. Sau đó chỉ thấy hai người khẽ đưa tay vỗ vào cổ, hai người lính lập tức hôn mê, đồng thời hai người đưa tay ra dấu giải quyết xong, Trịnh Xá cùng Sở Hiên mới từ trong bóng tối đi ra.

-Đi thôi, bắt đầu chiến đấu!

Trịnh Xá bước lên Goblin glider, kéo ba người bay tới chỗ đất cao, không lâu sau, glider đã đưa cả bốn vào trong rừng, còn đèn kiểm soát xung quanh lô cốt không hề có chút phản ứng, giống như bọn họ chưa từng xuất hiện...

237. May Mắn Và.... Đảo Khủng Long (2)

-Quả nhiên là cây thuộc họ dương xỉ....

Sở Hiên khẽ chạm vào một gốc cây lớn, nói.

Cái cây này có lá giống hệt dương xỉ, hơn nữa chất gỗ rất mịn, khi chạm vào không hề có cảm giác nhám tay, giống như sờ vào một tấm gỗ đã đánh bóng.

Lúc này mọi người mới tiến vào rừng được khoảng một nghìn mét, để tiết kiệm năng lượng, cũng vì để đi đường giết được nhiều khủng long, sau khi thương lượng tất cả đều thấy hạ xuống đây đi bộ là được rồi, hơn nữa, trong khu rừng rậm rạp như thế này, hiệu suất phi hành của Goblin glider cũng không cao, so với đi bộ cũng không nhanh hơn được bao nhiêu.

-Ngoài hai nguyên nhân này, ta còn lo có dực long (Pterosaurs) xuất hiện, mặc dù với trang bị của chúng ta mà nói chắc chắn không sợ chúng, nhưng khi chúng ta bắt đầu tấn công sẽ rất nhanh chóng bị hải quân phát hiện ra. Nếu như cử không quân hoặc bắn tên lửa định vị, chúng ta cũng không chắc có thể tránh được, mà ta thì muốn hết sức tránh tình huống này, trước khi đạt được tình tiết kịch bản trên đảo này, chúng ta tốt nhất không nên phát sinh xung đột với hải quân.

Sở Hiên nói.

Trong số vũ khí của mọi người, chỉ có coilgun của hắn và Ngọn giáo của thần Osiris Trịnh Xá sử dụng là có hiệu quả tĩnh âm, dù mọi người thật sự chưa từng thấy hắn sử dụng, cũng không biết uy lực của coilgun thế nào nhưng chắc chắn không thể kém được, nếu đã thuộc loại vũ khí Gauss, uy lực của nó ít nhất cũng phải đạt đến một mức nhất định.

Lúc này mọi người đi trong rừng, dựa theo bản đồ phân bố địa hình Sở Hiên tải xuống từ máy tính, hòn đảo giống như một cái bát, hai bên đều là đồi núi hoặc rừng cây cao, càng đi sâu vào trung tâm càng thấp, mà ở chỗ đó có một viện nghiên cứu đã bị bỏ hoang từ lâu. Mục tiêu của mọi người chính là viện nghiên cứu ấy, so với đi loanh quanh không mục đích khắp cả đảo, không bằng tìm một địa điểm rõ ràng, hơn nữa tay bác học điên kia lúc đầu chính là một mình tới hòn đảo này, nếu hắn muốn nghiên cứu, rất có thể sẽ sử dụng khu nhà bỏ hoang đó.

-Tình hình là như vậy, chúng ta phải qua vượt qua ba khu vực hoàn toàn bất đồng, bên ngoài cùng là rừng rậm, ở giữa là thảo nguyên bằng phẳng, tiếp theo là đầm lầy ẩm thấp chỗ viện nghiên cứu, nếu không có gì ngoài ý muốn, trước sáng ngày mai chúng ta có thể tới chỗ viện nghiên cứu bỏ hoang đó.

Sở Hiên nhìn bản đồ hòn đảo, vừa đi vừa nói.

Bá Vương vẫn không ngừng ngó nghiêng xung quanh, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Nhưng sao lại không thấy khủng long? Không phải nói nơi này có rất nhiều khủng long sao? Một cái bóng quỷ cũng không thấy nữa.

Sở Hiên cũng không ngẩng đầu lên, đáp:

- Xuất hiện trong rừng đại đa số là khủng long ăn thực vật, đến tối chúng nó cũng không đi kiếm ăn, mà ở khu vực bình nguyên thì phần nhiều là khủng long ăn thịt, nếu ngươi muốn thấy một lượng lớn khủng long thì đến bình nguyên sẽ được như ý. Chỉ có điều là uy lực súng của ngươi quá mạnh, âm lượng cũng quá lớn, trừ phi gặp tình huống khẩn cấp, nếu không phải hết sức tránh sử dụng, mục tiêu của chúnh ta là âm thầm hoàn thành tình tiết kịch bản, sau đó tập kích hải quân, sau đó...

Bá Vương gãi gãi đầu nói:

- Sau đó tới hòn đảo trong phần một phải không? Chuyện này ta cũng biết mà, ha ha ha, chỉ nói thế thôi, khi nào cần ta cung cấp hỏa lực thì ta mới bắt đầu toàn lực công kích, như vậy được chưa?

Nói xong, hắn vác khẩu súng lên vai, cười ha hả.

Trịnh Xá một mực yên lặng nghe bọn họ nói chuyện, bỗng hắn chợt thấp giọng nói:

- Hừ... Các ngươi có nghe thấy gì không?

Ba người còn lại lập tức cảnh giác quan sát xung quanh, nhưng bốn phía tối đen, hơn nữa một chút âm thanh cũng không có, nhất thời cả ba kỳ quái nhìn về phía Trịnh Xá, nhưng hắn đột nhiên lại bước tới một cây quyết cổ đại. Chỉ thấy Trịnh Xá cầm Ngọn giáo của thần Osiris cắm mạnh xuống, âm thành sàn sạt kỳ lạ vang lên, đến khi hắn quay lại, mọi người bấy giờ mới nhìn thấy trên cây giáo cắm một một con côn trùng lớn bằng cánh tay... nhìn hình dáng, rõ ràng là một con gián Mỹ phóng đại cả trăm lần.

-Côn trùng biến lớn, quả nhiên là có côn trùng biến lớn.

Trịnh Xá cau mày, vì từ mũi giáo truyền đến một mùi tanh hôi, mà càng làm hắn dựng tóc gáy là con gián khổng lồ này bị xuyên qua không ngờ vẫn chưa chết, thân thể nó đang không ngừng giãy dụa.

Sở Hiên không thèm để ý tới mùi tanh tưởi phát ra, hắn cúi xuống quan sát cẩn thận rồi nói:

- Không sai, là gián... Đây là mọt trong số ít những côn trùng cổ đại có thể chịu đựng được hoàn cảnh dưỡng khí thấp. Sức sống của loài gián có thể nói là mạnh đến đáng sợ, hơn nữa, loài gián này cái gì cũng ăn được, dù chỉ chút gỗ cũng có thể sống sót... Ta cảm thấy có chút lo lắng với hành trình của chúng ta.

Trịnh Xá vận kỹ năng hồng viêm, để luồng lửa màu đỏ máu thuận theo mũi giáo chạy xuống, roạt một tiếng, con gián không giãy nổi một cái, lập tức bị thiêu cháy thành than, còn Trịnh Xá nói tiếp:

- Ta biết ngươi đang muốn nói chúng ta có thể sẽ bị côn trùng tấn công phải không? Ta cảm thấy kỳ thật cũng không có gì đáng lo, dù sao nếu chỉ có gián thì hẳn là không thể gây thương tổn cho chúng ta mới phải, hơn nữa giết đám côn trùng này cũng không được điểm, so ra, không bằng chúng ta mau chóng tới bình nguyên, bắt đầu săn khủng long đi.

Sở Hiên đứng dậy nói:

- Đi thôi, không đủ tin tức thì không thể suy luận ra đáp án chính xác, bây giờ chúng ta cứ chiếu theo kế hoạch mà làm.

Ba người gật đầu cùng nhau đi ra khỏi khu rừng, bây giờ đã hơn mười giờ, xung quanh tối đen, hơn nữa cả tiếng côn trùng vốn vẫn hay nghe được ở nông thôn cũng không có, ngoài thỉnh thoảng có tiếng khủng long rống lên từ rất xa truyền tới, bốn phía đã yên lặng đến mức có thể nghe được một chiếc lá rơi, tình huống như thế, ngoài Sở Hiên ra, ba người còn lại đều cảm thấy rất khẩn trương.

Vất vả lắm mới xuyên qua được đám rừng, trước mắt họ là một bãi cỏ rộng, không chỉ như thế, mọi người cuối cùng cũng đã nhìn thấy khủng long. Bên bìa rừng, mấy con kiếm long to tớn đang nằm ngủ, mấy con kiếm long này trên lưng có những gai xương như kiếm, thân dài khoảng bảy mét, cuối chiếc đuôi dài còn có hai gai xương lớn như chiếc chùy, bọn chúng nằm trên có ngủ rất ngon lành, càn bản không hề phát hiện ra mấy người Trịnh Xá đến gần.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá, Bá Vương, Vương Hiệp ba người đều rất hưng phấn, ngoài việc có thể kiếm được điểm thưởng, đây là lần đầu tiên họ nhìn thấy khủng long đang sống thật sự, Trịnh Xá cầm ngọn giáo đang định bước tới chỗ con kiếm long thì Sở Hiên đã vội ngăn lại:

- Chờ đã, trước mắt chúng ta cứ hoàn thành tình tiết kịch bản sau đó sẽ bắt đầu săn khủng long, khi đó dù hải quân có phát hiện ra sự tồn tại của chúng ta cũng không thể đuổi theo Goblin glider để tấn công. Đám khủng long này cũng chỉ là mấy con ăn cỏ, điểm thưởng rất ít, chúng ta cũng không cần vì hai mười điểm mà phải mạo hiểm, cứ đi tiếp đi, nếu gặp khủng long ăn thịt sẽ tấn công.

Trịnh Xá nhún vai:

- .... Vậy thì, chúng ta bắt đầu công kích đi, nếu đây là Velociraptor, chúng nó hẳn là loài ăn thịt...

Trong bốn người, tố chất thân thể và mức độ cường hóa của Trịnh Xá là cao nhất, vì thế trong màn đêm tối đen này cũng chỉ có hắn mới có thể nhìn được ra xa. Trong tầm mắt hắn, trên bình nguyên phía xa quả nhiên có hơn mười con Vepociraptor đang chạy trên hai chân, bọn chúng cao khoảng hai mét, hình dáng rất giống một con T-rex thu nhỏ, không chỉ như thế, trên người còn có đủ loại lông vũ màu sắc kỳ quái. Nhìn bộ dạng chúng tựa hồ đang truy đuổi một con khủng long ba sừng bị thương, phương hướng chính là tới chỗ mọi người đang đứng.

Trịnh Xá tốt xấu gì cũng là đội trưởng đoàn đội, có lẽ năng lực phân tích bố trí của hắn không bằng Sở Hiên nhưng nếu về vấn đề sắp xếp chiến đấu, hắn hoàn toàn xứng đáng là đội trưởng Trung Châu đội.

Trịnh Xá cầm Ngọn giáo của thần Osiris, thoáng phân tích tình huống rồi lập tức nói:

- Sở Hiên, Velociraptor giao cho ngươi, con ba sừng để ta...

Nói đoạn, hắn đẩy nội lực vào trong cây trường mâu, đến khi mũi giáo vừa vặn phát ra một tia quang mang kim sắc, hắn lập tức ném thẳng tới chỗ con khủng long ba sừng đang lao tới gần.

Con khủng long ba sừng này dài hơn bảy mét, trọng lượng ít nhất cũng phải tới bốn, năm tấn, lúc chạy giống như một chiếc xe tăng cực mạnh, tê giác trước mặt nó căn bản chỉ như một món đồ chơi con con, đây mới là loại sinh vật chạy, húc uy lực khổng lồ chân chính, mà cùng lúc Ngọn giáo của thần Osiris được ném ra, Sở Hiên cũng đột ngột chạy sang một bên, hai mắt biến thành mờ mịt.

Cây giáo mang theo tia ánh sáng màu vàng dễ dàng ngập vào sọ con khủng long ba sừng, nó không kịp kêu lên một tiếng đã ngã vật xuống, mà thân thể khổng lồ vẫn theo quán tính lao thẳng tới trước, vượt qua mấy chục mét mới từ từ dừng lại, chỗ nó trượt qua trên đất hiện lên một rãnh sâu rộng đến hai mét, giống như bị máy móc nông nghiệp kéo qua.

Còn Sở Hiên cũng đã quay về phía đám Velociraptor, hai khẩu coilgun từ trong tay áo rơi ra, tiếp đó hắn bỗng nhắm mắt một cách kỳ dị, hai khẩu coilgun bắt đầu liên tục chĩa ra xung quanh, hướng hai tay công kích giống như đang biểu diễn võ thuật, không ngừng chỉ ra bốn phía.

238. May Mắn Và.... Đảo Khủng Long (3)

Phản ứng của đám velociraptor này cực kỳ nhanh, chúng vẫn được các chuyên gia coi là loài khủng long thông minh nhất, khi chúng nhìn thấy bốn người Sở Hiền thì rõ ràng có chút chần chừ, nhưng khi thấy chỉ có một mình Sở Hiên lao tới, đám khủng long này lập tức tản ra, bao bây lấy hắn, sau đó đồng loạt lao vào như muốn xé xác hắn ra.

Nhưng điều khiến người ta thấy kỳ quái là, Sở Hiên mặc dù nhắm mắt nhưng mỗi lần hắn nổ súng đều bắn xuyên đầu hoặc thân thể một con velociraptor. Uy lực của coilgun quả thật bất phàm, lúc hoạt động không hề phát ra âm thanh nào, giống như là súng lục giảm thanh, nhưng uy lực lại lớn đến kinh người, một phát đạn nhẹ hều, đầu con khủng long đã bị bắn vỡ tan, dù đánh trúng thân thể cũng để lại một lỗ thủng to bằng miệng bát.

Càng khó tưởng tượng hơn là kỹ thuật bắn của Sở Hiên, hắn cứ nhắm mắt lại, nhưng đạn không bao giờ trượt, bất cứ con velociraptor nào lao tới chỗ hắn đều bị bắn chết, nhìn thật sự có chút bất khả tư nghị. Chỉ có Trịnh Xá là biết, Sở Hiên không hề có năng lực dự cảm, hắn đang không ngừng công kích không

http://tieulun.hopto.org

gian xung quanh, công kích của hắn cực kỳ có quy luật, giống như chiếu theo một quy tắc nào đó liên tục bắn khắp bốn phía, nên Trịnh Xá vội vàng đẩy Bá Vương cùng Vương Hiệp nằm rạp xuống đất, hai khẩu coilgun này uy lực cực mạnh, nếu bị đạn lạc bắn trúng thì đúng là oan uổng, chết không nhắm mắt.

Ssau khi bắn chết bảy tám con velociraptor, Sở Hiên mới mở mắt ra, rồi trong vài giây bắn chết mấy con còn lại, tiếp đó, hắn đứng yên tại chỗ, trầm tư, ba người kia đi tới gần, hắn vẫn yên lặng không nhúc nhích.

Trịnh Xá đi đến chỗ xác con khủng long ba sừng rút Ngọn giáo của thần Osiris về, sau đó hắn tới cạnh Sở Hiên, hỏi:

- Cái đó gọi là Gun kata sao? Có vẻ là dựa theo quy luật tấn công khắp bốn phía, nhưng cũng không cần phải nhắm mắt chứ?

Trịnh Xá lúc này mới rời khỏi trạng thái trầm ngâm, thản nhiên đáp:

- Cái này chưa phải là Gun kata, giá cả hoán đổi kỹ năng này tại Chủ Thần không gian quá đắt đỏ, hơn nữa nguyên lý cơ bản ta cũng nắm được đại khái, vừa nãy chỉ là thử nghiệm một chút xem lý luận này có chính xác hay không thôi. Trước mắt có thể xác định, nguyên lý Gun kata là hoàn toàn chân thật, có điều còn vài điểm cần phải tiếp tục cải tiến...

Khi hai người nói chuyện, Bá Vương cùng Vương Hiệp nhìn velociraptor và khủng long ba sừng dưới đất, cảm thán không thôi, hai người đều có vũ khí của riêng mình, nhưng vì âm thanh khi sử dụng quá lớn nên họ cũng không dám tùy tiện lôi ra, đặc biệt là sau khi chứng kiến Trịnh Xá và Sở Hiên giết khủng long, nghĩ đến chuyện giết chúng sẽ được điểm thưởng, hai người nhất thời hâm mộ không thôi.

Mọi người lại tiếp tục tiến sâu vào thảo nguyên, Sở Hiên vẫn một mực trầm tư, hơn nửa ngày sau mới đột nhiên lên tiếng:

- Trịnh Xá, ta nhớ người từng nói có thể hoán đổi một loại đồng hồ đưa nhân vật kịch bản vào Chủ Thần không gian phải không? Nếu vậy có thể đưa sinh vật trong phim vào Chủ Thần không gian đúng không? Ví dụ như... dực long hoặc velociraptor, thậm chí là... T-rex?

Trịnh Xá lập tức ngẩn người, hắn ngẫm nghĩ một chút rồi đáp:

- Cái này không rõ lắm, công dụng của đồng hồ hoán đổi từ Chủ Thần theo như ta biết chỉ có thể đưa nhân vật trong phim vào Chủ Thần không gian, còn có thể đưa sinh vật trong phim về hay không thì... Chuyến này về chúng ta sẽ thử xem, nhưng chuyện này thì có ích lợi gì? Có vẻ cũng chẳng có tác dụng gì lớn mà?

Sở Hiên lắc đầu nói:

- Mỗi bộ phim kinh dị đều có các loại sinh vật hữu dụng... Ngươi biết phim Starship Trooper không? Nếu như chúng ta tìm được một loài bọ rất lợi hại trong phim, mà chúng ta lại dùng đạo cụ đưa nó vào Chủ Thần không gian, hơn nữa có thể khống chế nó một cách hoàn hảo, ngươi nói loại sinh vật này có hữu dụng không? Chuyện ta quan tâm không chỉ là có thể mang chúng nó về Chủ Thần không gian hay không mà còn cả khi nếu có thể thuần phục, mang về rồi thì làm cách nào để đưa chúng vào trong phim kinh dị đây? Với thể hình của chúng, ngươi nghĩ có thể lọt vừa cột sánng không? Nếu thật sự có cách để giải quyết hai vấn đề này, vậy ta còn có lựa chọn tốt hơn nữa, ví dụ trong The Lord of the Rings có ma long, đại bàng lớn đến mười mét, thậm chí là đám voi chiến khổng lồ. Tóm lại, trong Chủ Thần không gian tựa hồ ẩn chứa khả năng vô hạn, chỉ xem ngươi có thể khai quật được ra hay không thôi.

Trịnh Xá gật đầu, hắn còn chưa kịp nói gì, Sở Hiên đã tiếp tục:

- Năng lượng Vampire của ngươi bây giờ nếu tiêu hao sạch sẽ cần bao lâu để có thể hồi phục hoàn toàn, ta nói với mức năng lượng như hiện tại...

Trịnh Xá suy nghĩ một lát rồi đáp:

- Khoảng năm đến sáu giờ, như vậy đã là rất nhanh rồi, ngươi hỏi vậy làm gì? Chẳng lẽ có chỗ cần ta sử dụng Bạo tạc sao?

Sở Hiên không trả lời, hắn lấy địa đồ hòn đảo trong túi ra, đo đạc sơ qua một chút rồi mới nói:

http://tieulun.hopto.org

- Triệu hồi Đội quân của thần Anubis đi, sử dụng chúng để săn khủng long trên thảo nguyên, giết chết tất cả các loại khủng long ăn thực vật và khủng long cỡ nhỏ, bỏ qua các loại khủng long ăn thịt lớn như T-rex... Từ chỗ chúng ta hiện tại đến trung tâm đảo cần khoảng năm tiếng đồng hồ, đến lúc đó dù năng lượng Vampire của ngươi còn chưa khôi phục hoàn toàn thì chắc cũng đủ sử dụng kỹ năng Bạo tạc rồi. Vì vậy, không nên lãng phí chiến lực Đội quân của thần Anubis, cứ lợi dụng chúng nó để săn khủng long, kiếm một mớ điểm đi.

Đây là một biên pháp cực kỳ hữu hiệu, dù sao Đội quân của thần Anubis đều sử dụng phương thức cận chiến, hơn nữa chỉ cần phần đầu còn nguyên là chúng nó sẽ không chết, quan trọng nhất chính là, đám quái vật này đều cao đến ba mét, thân hình đầy sức mạnh, so với velociraptor, đám lính này còn chiếm ưu thế hơn.

Trịnh Xá bây giờ mới cảm thán mức độ khó khăn của phim inh dị bình thường, trước kia, tất cả những phim hắn trải qua đều có độ khó siêu cấp, cơ hồ dẫn đến đoàn diệt. Đừng nói đến chuyện tìm kiếm tình tiết kịch bản hoặc kiếm thêm nhiều điểm thưởng, có thể sống sót hay không đã phải dựa vào số mệnh an bài rồi, sao có thể như hiện tại, đi lại thoải mái, không chút nguy hiểm, hơn nữa dễ dàng kiếm được điểm thưởng và chi tiết kịch tình, cảm giác này... thật vô cùng thư thản.

Trịnh Xá vừa cảm thán vừa lấy Vòng tay của thần Anubis ra, sau khi hoàn thành tình tiết kịch bản Vua bọ cạp, hắn có thể thoải mái bỏ ra, đến lúc cần sử dụng mới phải đeo vào. Theo năng lượng vampire tiêu hao, trên mặt đất dần dần trồi lên mấy trăm con quái vật, tất cả đều mình người, đầu chó, toàn thân đen kịt, cao đến ba mét, tay cầm trường đao lớn, bộ dạng cực kỳ bạo lực.

Trịnh Xá truyền lệnh săn giết khủng long, Đội quân của thần Anubis nhanh chóng hợp thành sáu đội ngũ, mỗi đội có năm mươi con quái vật cao lớn, cầm vũ khí, trông rất có phong cách Ai Cập cổ. Đám quái vật đột nhiên xuất hiện giữa đảo khủng long, hơn nữa hình thành đội hình quân lính lao về phía vô số sinh vật ăn cỏ trên thảo nguyên, tình cảnh quả thật quái dị vô cùng, còn Trịnh Xá lại dần dần cảm thấy hưng phấn, bởi vì hắn đã nhìn thấy một con kiếm long đang ngủ bị hơn mười con quái vật tiếp cận, loạn đao trảm xuống, lập tức bị phân thành mấy đoạn. Mặc dù thân hình khủng long rất lớn, nhưng dưới công kích lấy số lượng làm chủ của Đội quân thần Anubis, lũ khủng long ăn thực vật này gần như không có khả năng phản kháng, ngoài mấy con quái vật ngẫu nhiên bị đập trúng, rất nhiều khủng long trực tiếp bị giết chết.

Trịnh Xá, Bá Vương, Vương Hiệp càng lúc càng hưng phấn, mà Sở Hiên lại lông mày nhíu chặt, mọi người đi được hơn một giờ, Trịnh Xá cuối cùng không nhịn được hỏi:

- Bộ phim kinh dị lần này không phải rất đơn giản sao? Mặc dù vẫn chưa tìm được T-rex nhưng với hỏa lực mạnh mẽ của chúng ta, căn bản không cần sợ chúng, ngươi rút cuộc là đang lo lắng cái gì?

-Lo là lần này quá đơn giản.

Sở Hiên đáp thẳng:

- Độ khó lần này thật sự rất đơn giản, có lẽ đối với người hoặc quân lính bình thường, đám khủng long này đều là sinh vật có khả năng công kích đáng sợ, nhưng với đội ngũ có hỏa lực mạnh như chúng ta, hơn nữa còn có ma pháp và Đội quân của thần Anubis, độ khó như thế này có thể nói là quá đơn giản, mặc dù phù hợp với suy luận của ta lúc trước, cũng tức là độ khó bảy người, độ khó của tiểu đội luân hồi thông thường... Nhưng mà, ta càng lúc càng cảm thấy, tình tiết kịch bản này không đơn giản.

-Nếu chỉ sống sót trở về, hoặc là giết một lượng lớn khủng long kiếm điểm rồi trở về, vậy độ khó này đối với chúng ta mà nói đơn giản như đang dạo chơi, mỗi người đều có thể kiếm được ít nhất 3000 điểm thưởng trở lên, mặc dù không được chi tiết kịch tình nhưng cũng coi như là hậu hĩnh. Nhưng cái tình tiết kịch bản kia thì sao? Hai tình tiết kịch bản chúng ta cần hoàn thành thì sao? Một là tìm kiếm tay bác học điên, hai là đến đảo Nublar.. Ta càng lúc càng cảm thấy, hai tình tiết kịch bản này có thể sẽ cực kỳ nguy hiểm và khó khăn, rất có thể sẽ trực tiếp khiến chúng ta đoàn diệt. Mặc dù ta không dám khẳng định nhưng từ các dấu hiệu trước mắt, tình tiết kịch bản đầu tiên của chúng ta rất có thể là phải đối mặt với...

http://tieulun.hopto.org

239. Tình Tiết Kịch Bản Thứ Nhất (1)

Chuyện này gọi là vỏ quýt dày có móng tay nhọn, loài người nếu cầm vũ khí hạng nặng tự nhiên là không e ngại các sinh vật như khủng long, giống như chuyện diễn ra trong phim, nếu người trong đội được tổ chức, được huấn luyện, hơn nữa cầm vũ khí loại mạnh tấn công từ xa, khủng long thậm chí không thể tới gần, dù là T-rex cũng vậy, chỉ cần cẩn thận để không bị đánh lén thì khủng long vốn chỉ khả năng cận chiến cũng không có ưu thế áp đảo so với con người.

Cũng như vậy, đối với khủng long, đám côn trùng biến lớn này bất quá chỉ là công trùng bình thường, cũng không có sức sát thương hay tác động gì lớn, cho dù giết được một ít khủng long thì cũng chỉ là vòng sinh thái tuần hoàn thôi.

Nhưng đối với loài người mà nói, vô số côn trùng biến lớn rất có thể đại biểu cho thảm họa, bởi vì vũ khí hạng nặng của loài người đối với côn trùng cũng không có lực sát thương mạnh, ,mặc dù khi côn trùng biến lớn có thể bắn chết được nhưng nếu gặp số lượng khổng lồ thì sao đây? Tình huống như vậy chỉ cần nghĩ tới cũng đủ khiến người ta thấy chấn động.

-Đúng vậy, nếu thật sự ở chỗ đất thấp vẫn còn một lượng lớn côn trùng cổ đại chưa chết, chúng ta rất có thể sẽ gặp phải nguy hiểm lớn nhất trên đảo Sorna, còn nhớ câu nói lần trước không? Phần thưởng tương đương với nguy hiểm.... Vẫn như cũ, ngươi muốn bình yên vượt qua? Hay là muốn kiếm một lượng lớn chi tiết kịch tình và điểm thưởng để hồi sinh thành viên trong đội?

Sở Hiên nhìn Trịnh Xá, lạnh nhạt nói.

Trịnh Xá không chút do dự, đáp:

- Đã tới bước này rồi còn nói mấy chuyện ấy làm gì? Ở thế giới phim kinh dị này vốn đã chẳng có chỗ nào có thể coi là an toàn, nếu cứ hy vọng bộ phim kinh dị tiếp theo có thể sống sót, không bằng dốc toàn lực để hoàn thành tình tiết kịch bản, nâng cao thực lực bản thân đến mức không cần quan tâm tới độ khó trong phim.... Clone của ta có lẽ cũng đã là như vậy.

Sở Hiên gật đầu nói:

- Hiểu rồi... Vậy thì hoàn thành tình tiết kịch bản này đi, xem xem gã bác học điên đó rút cuộc đã làm cái gì.

Tay bác học điên đó làm gì còn chưa biết, nhưng Đội quân của thần Anubis làm gì thì ai cũng biết, trên đường nhìn thấy thi thể khủng long, mà giết khủng long cũng không xuất hiện thông báo được điểm của Chủ Thần, nói cách khác, Trịnh Xá được bao nhiêu điểm cũng không biết, nhưng từ số lượng thi thể có thể thấy, số điểm hắn đạt được tuyệt đối không dưới một nghìn.

Đúng lúc này, một tiếng rống lớn đột nhiên từ xa truyền lại, tiếp theo mặt đất bắn đầu rung động, bốn người lập tức cùng nghĩ đến hai chữ T-rex, khủng long bạo chúa!

Không ngoài dự liệu, ở phía xa, một đám quái vật đang vây công một con khủng long ba sừng to lớn thì một đoàn tro bụi bốc lên, một con khủng long cao gần mười mét xuất hiện, chính là T-rex. Khi nó chạy, cả mặt đất rung chuyển, dọc theo đường đi, quái vật trong Đội quân của thần Anubis cứ từng con bị nó một bước đạp chết, khi nó cúi đầu xuống, một nhát cắn là ba bốn con quái vật xong đời, lực phá hoại thật không thua chiến xa, đội ngũ năm mươi con quái vật trong chốc lát đã chết hơn nửa, mà T-rex cũng đã nhìn thấy bốn người Trịnh Xá, nó gầm lên, xông tới.

Trịnh Xá vội ngăn Bá Vương đang định nâng súng lên bắn lại, hắn giơ Ngọn giáo của thần Osiris, từ từ quán nhập nội lực và năng lượng Vampire vào trong, đến khi cây giáo phát sáng, đồng thời T-rex còn cách mọi người mấy chục mét, Trịnh Xá mới vung tay ném thẳng tới. Cây trường mâu màu vàng xẹt qua bóng đêm đâm vào đầu T-rex, tiếp đó kim quang lóe lên, đến khi mọi người nhìn lại rõ ràng, đầu con khủng long đã biến mất, thân hình cũng đổ ập xuống.

Uy lực Ngọn giáo của thần Osiris quả nhiên là cực kỳ mạnh, chỉ là phải tiêu hao năng lượng Vampire và nội lực nhưng uy lực tuyệt đối có thể so với tên lửa cỡ nhỏ, thậm chí khi nội lực và năng lượng Vampire tăng

http://tieulun.hopto.org

lên, uy lực của nó cũng càng được được nâng cao. Vấn đề duy nhất là chỉ công kích được một lần, sau khi ném đi, trừ phi chiến đấu kết thúc, nếu không thì đừng nghĩ đến chuyện sử dụng thanh vũ khí này nữa.

Trịnh Xá giết chết con T-rex xong, hắn vận khinh công chạy ra xa nhặt mũi giáo, nhưng không đợi hắn về tới nơi, mặt đất đột nhiên lại rung chuyển kịch liệt. Đến khi mọi người nhìn lại bình nguyên, mấy con T-rex to lớn đang ầm ầm chạy tới, Bá Vương và Vương Hiệp đồng loạt giơ súng nhưng Sở hiên lại ngăn lại:

- Bây giờ vẫn chưa cần công kích, Trịnh Xá! Dùng Goblin glider đưa chúng ta bay lên.... Độ khó đã bắt đầu gia tăng, chúng ta càng lúc càng tới gần tình tiết kịch bản rồi, chờ đến khi chúng ta thấy viện nghiên cứu, lúc ấy sẽ tận lực công kích, cho dù có bị hải quân phát hiện cũng không sao.

Trịnh Xá vừa chạy vừa lấy Goblin glider từ trong túi không gian ra, phía trên vẫn buộc ba sợi dây thừng, đến khi ba người kia đứng lên vòng buộc dây, hắn mới khởi động glider bay lên, khi mấy con T-rex chạy tới, bốn người đã bay xa vài trăm mét.

Có glider đúng là tiện hơn rất nhiều, dù trước mắt chỉ có một chiếc nhưng với tiểu đội bốn người, một chiếc cũng đã đủ để họ nhanh chóng di chuyển, nếu không thì thật sự không có cách nào để hoàn thành tình tiết kịch bản trên hòn đảo ở phần 1.

Vừa bay lên, tốc độ mọi người lập tức tăng mạnh, dưới đất thỉnh thoảng lại nhìn thấy một ít khủng long ăn cỏ và ăn thịt, hơn nữa càng đến gần phía trung tâm, số lượng khủng long ăn thịt càng nhiều, ngoài velociraptor phổ thông ra, T-rex cùng một số loại khủng long ăn thịt to lớn khác cũng không ngừng xuất hiện, mà cuối cùng tất cả cũng nhìn thấy con dực long đầu tiên.

Đó là một sinh vật có vẻ giống như người chim, lúc bay lại giống như dơi, một con dơi cực lớn, hai cánh dang rộng đến mười một mét, chiếc mỏ sắc nhọn vô cùng, tất cả chứng minh rằng, nó tuyệt đối không phải loài ăn thực vật. Khi con dực long phát hiện ra bốn người, nó rít lên một tiếng chói tai rồi lao vọt tới, Sở Hiên lập tức giơ coilgun bắn thẳng về phía nó, mặc dù súng nổ vô thanh vô tức nhưng đạn bắn trúng người dực long lại phát ra tiếng bụp bụp. Con dực long còn cách mọi người hơn trăm mét nhưng trên người đã bị bắn thủng hơn mười lỗ to bằng miệng bát, đặc biệt là chính giữa đầu bị bắn trúng mấy phát, không kịp kêu lên một tiếng, rơi xuống đất.

Mọi người thở phào nhẹ nhõm, đồng thời Sở Hiên lấy bản đồ ra, quan sát địa hình rồi lại so sánh, không đợi hắn làm xong, từ phía xa lại truyền đến mấy tiếng rít, giống hệt tiếng của con dực long lúc trước. Quả nhiên, từ xa, gần mười bóng đen to lớn bay ra, chúng nó rít lên, lao về phía mọi người.

Sở Hiên vẫn bình tình quan sát bản đồ, cũng không ngẩng đầu lên, nói:

- Bá Vương, Vương Hiệp, Trịnh Xá... tận lực công kích đi! Đã tới trung tâm đảo, ở vị trí này.... không phải e ngại gì nữa!

Bá Vương lập tức rống lên hưng phấn, railgun trong tay hắn đã nâng lên rồi lại đặt xuống mấy lần, bất quá, lúc này nghe được mấy lời của Sở Hiên, hắn lập tức quát lớn, chĩa railgun về phía dực long ở phía xa. Lúc này, bầy dực long còn cách mọi người bảy, tám km, cự ly xa như vậy, cả súng đại liên của Trịnh Xá cũng không bắn tới, nhưng chỉ thấy Bá Vương cười ha hả, đưa railgun nhắm về bên đó, luồng khí từ thân súng phun ra, tiếp đó từng loạt từng loạt đạn bắn về phía lũ dực long. Con dực long bay đầu tiên trực tiếp bị bắn thành mảnh vụn, con bên cạnh cũng bị đánh tan cánh, uy lực củ railgun thật quá khủng bố, cách xa bảy, tám km mà khi bắn trúng vẫn xuyên qua cơ thể, hơn nữa miệng vết thương cực lớn, uy lực này mới thật sự là bắn trúng là chết.

Vương Hiệp cũng đưa súng tiểu liêu quét xuống đất, với uy lực súng của hắn, giết chết một vài con velociraptor cũng không thành vấn đề nên một đường tiến tới, súng tiểu liên trong tay hắn cũng không hề ngừng lại. Nhất thời, từ chỗ Goblin glider vang lên tiếng súng kịch liệt, mà tiếng nổ từ railgun phát ra càng khoa trương, thanh âm này nhanh chóng từ trung tâm hòn đảo truyền ra bốn phía, đếm cả hải quân đang phong tỏa đảo cũng mơ hồ nghe được chứ đừng nói đến đám lính trong lô cốt bên bờ biển.

Trên đảo, bốn người tiến thẳng tới, sau khoảng mấy phút số lượng khủng long đã dần trở nên thưa thớt, nhưng số lượng xương khủng long lại càng lúc càng tăng, hơn nữa nền đất cũng bắt đầu trở nên lầy lội, các loại thực vật thảo nguyên bắt đầu biết mất, nhường chỗ cho một ít cây bụi thấp lùn hoặc nấm, và.... số lượng côn trùng khổng lồ cũng bắt đầu gia tăng.

http://tieulun.hopto.org

Lúc trước, khi giết khủng long, ngoài Sở Hiên ra, ba người còn lại đều cảm thấy khá hưng phấn, nhưng đến khi chứng kiến tình hình hiện tại, trong lòng mọi người như có một bóng ma bao phủ, không cần gì nhiều, chỉ riêng sự xuất hiện của lũ côn trùng khổng lồ đã đủ chứng minh sự hợp lý trong suy luận của Sở Hiên, để hoàn thành tình tiết kịch bản họ rất có thể phải đối mặt với đám côn trùng cổ đại chứ không phải nhẹ nhàng giết khủng long.

240. Tình Tiết Kịch Bản Thứ Nhất (2)

Sở Hiên chỉ một tòa nhà đen kịt ở phía xa nói, Trịnh Xá cũng theo hướng hắn chỉ, khởi động Goblin gilder bay tới, nhưng còn chưa đến nơi, bốn người đã nghe được từ bên trong truyền ra tiếng vù vù, giống như có vô số côn trùng đang đập cánh.

Ngoài Sở Hiên ra, cả ba người còn lại nghe vậy đều dựng cả tóc gáy, đến khi glider bay tới gần, mọi người mới nhìn rõ toàn bộ bức tường tòa nhà không ngờ đã bị bao phủ một tầng bùn đất, nhìn giống như một tổ ong khổng lồ, vài con côn trùng to bằng bàn tay liên tục bay ra bay vào từ cửa viện nghiên cứu, tình cảnh này so với âm thanh lúc trước càng khiến người ta nổi da gà.

"Tình tiết kịch bản Jurassic Park 2 The Lost World, trong vòng một giờ đồng hồ tìm được bản ghi chép nghiên cứu trong tòa nhà và giết chết ong chúa, mỗi người được hai chi tiết kịch tình cấp C, 4000 điểm thưởng. Sau một giờ không lấy được ghi chép nghiên cứu, khấu trừ mỗi người 4000 điểm, không thể giết chết ong chúa, khấu trừ hai chi tiết cấp C."

Vẻ mặt mọi người lập tức biến đổi, chỗ này quả nhiên là tình tiết kịch bản của Jurassic Park 2, nói cách khác trong phim kinh dị, hoàn toàn có thể tìm kiếm tình tiết kịch bản, không cần biết độ khó thế nào, trong một phim đều có rất nhiều chỗ có thể tồn tại tình tiết kịch bản, ví dụ Progenitor virus trong Resident Evil 2 rất có thể chính là một nhiệm vụ có độ khó cực cao.

Trịnh Xá liếc nhìn Sở Hiên, hắn biết rằng lần này coi như cược chuẩn, trong khi Ác Ma đội cũng không ngừng tìm kiếm tình tiết kịch bản, thì chính như Sở Hiên nói,nguy hiểm càng lớn thì phần thưởng càng lớn. Trước mắt thực lực của Trung Châu đội tự nhiên là kém xa Ác Ma đội, mà muốn trong thời gian ngắn đuổi kịp hoặc là chỉ để không bị kéo giãn khoảng cách thôi thì cũng không còn cách nào, hiện tại và tương lai, bọn hắn chỉ có thể không ngừng tìm kiếm tình tiết kịch bản, giải quyết chúng, hồi sinh thành viên trong đội, không ngừng mạnh mẽ lên... Đến khi gặp lại kẻ mang ngọn lửa màu đen kia mới thôi! Thắng bại, sẽ được quyết định vào lúc ấy!

Trịnh Xá nhìn viện nghiên cứu nói:

- Một giờ... Chủ Thần sẽ không vô duyên vô cớ cấp cho chúng ta thời gian một giờ, khoảng thời gian này chắc chắn là vừa đúng mức mà chúng ta cần, rất gấp gáp, là một điểm trí mạng nhưng cũng có thể hoàn thành nhiệm vụ... Sở Hiên, phân tích qua tình huống của chúng ta hiện lại đi.

Sở Hiên gật đầu, hắn nhìn xung quanh một chút, hơn mười giây sau đáp:

- Côn trùng là ong mật cổ đại, số lượng và độ lớn đều không phù hợp dùng súng đạn công kích, cho dù có vũ khí công nghệ cao vô hạn đạn ta vẫn không nghĩ rằng chúng ta có thể đối phó với cả đàn ong này mà rút lui an toàn được, nếu thời gian là một giờ... Ta nghĩ là có cách...

"Quả nhiên... Đoàn đội phải là một đội ngũ hoàn chỉnh, mỗi người đều có vị trí và tác dụng riêng. Phải như vậy thì Trung Châu đội mới có thể... có thể đủ sức đối kháng với Ác Ma đội..."

-Các cây thân cỏ và cây bụi sau khi để khô rồi đem hun sẽ sinh ra khói đặc, có thể hun khói đám ong mật cổ đại này, cũng giống như ong ngày nay, bây giờ người lấy mật toàn làm như vậy, nhưng mà ta nghĩ... Tổ ong này quá lớn, chúng ta phải vượt qua làn khói tiến vào viện nghiên cứu... sau khi vào trong phải nín thở khoảng ba phút...

Sở Hiên thản nhiên nói, ngón tay hắn vạch vạch trên đất đánh dấu mấy vị trí cần đốt lửa, Trịnh Xá thở phào nhẹ nhõm, hắn vừa cười vừa nói:

http://tieulun.hopto.org

- Chuyện này không có vấn đề, sau khi vận nội lực, không chỉ tốc độ mà cả khả năng nhịn thở của ta cũng tăng lên, mặc dù còn chưa thử nhưng ta chắc là có thể nín thở khoảng năm phút...

Sở Hiên lại đáp vẻ trào phúng:

- Ta chỉ nói là sau khi tiến vào phải nín thở khoảng ba phút, vấn đề mấu chốt ở đây... Ngươi biết ghi chép nghiên cứu là tập nào không? Không, ngươi không có kiến thức về phương diện này nên không thể tìm được đúng bản mà chúng ta cần trong thời gian ngắn. Vì vậy ba phút căn bản chỉ là thời gian để ngươi chạy vào, còn tìm kiếm ghi chép nghiên cứu, nếu không có ta hỗ trợ thì ngươi phải mang tất cả hồ sơ trong đó ra mới được, nhưng chuyện này căn bản không thể làm được... Còn một biện pháp là mang ta cùng vào, trong vòng hai phút ta sẽ tìm ra phần mấu chót, nhưng mà... thời gian nhịn thở cao nhất của ta chỉ được tới ba phút, hơn nữa sau hai phút ba mươi giây, trạng thái suy luận của ta sẽ hỗn loạn, nói cách khác....

-Ngươi nhất định phải đưa ta vào viện nghiên cứu trong vòng một phút, tiếp theo ta sẽ dùng một phút ba mươi giây tìm ra tập ghi chép đó, sau đó trước khi ta nghẹt thở mà chết, ngươi lại phải mang ta ra ngoài, đó mới chỉ là bắt đầu...

Trịnh Xá bóp bóp trán, hắn ngẫm nghĩ một lát rồi nói:

- Chờ chút, chúng ta cũng không có năng lực kế hoạch bố trí nhanh chóng như ngươi, ý của ngươi là ta nhất định phải tiến vào bên viện nghiên cứu trong vòng một phút, sau đó trong vòng ba phút chạy ra, chẳng lẽ ngươi muốn ta sử dụng kỹ năng Bạo tạc? Mặc dù khi dùng kỹ năng chắc chắn có thể chạy vào viện nghiên cứu trong vòng một phút, nhưng vào tới rồi ta sẽ không còn chút chiến lực nào, vậy giết ong chúa kiểu gì?

Sở Hiên thoáng mỉm cười đáp:

- Ý tứ đại khái là vậy, nhưng lúc đi ta cũng không cần ngươi sử dụng kỹ năng Bạo tạc, nếu sử dụng khinh công cộng thêm trạng thái mở cơ nhân tỏa, toàn lực chạy, ta tin ngươi nhất định có thể rút ngắn thời gian xuống hai đến ba lần, như vậy có thể tiến vào viện nghiên cứu trong vòng một phút, sau đó ngươi phải giết chết ong chúa trong lúc ta giải mã tài liệu... Ta nói là, đến khi chúng ta mang ghi chép từ trong đó ra mới chỉ là phần khai mạc!

Lần này thì không chỉ Trịnh Xá ngẩn người mà cả Bá Vương, Vương Hiệp cũng ngây ngốc, với tính toán và bố cục như vừa rồi, khả năng suy luận của Sở Hiên so với người bình thường đã như một chiếc máy tính siêu cấp, số hóa tất cả các tình huống và kết quả, chỉ ra rõ ràng. Nhưng kết quả bố cục lần này lại đẩy cho mọi người một nghi vấn mới, nếu như vượt qua một loạt khó khăn như vừa rồi chỉ là khai mạc, vậy đến cuối cùng sẽ gặp phải cái gì? Chẳng lẽ...

-Côn trùng tập kích?

Ba người đồng thanh.

Sở Hiên gật đầu đáp:

- Không sai, đám ong mật khổng lồ này sau khi bị khói hun cũng chưa chết, mà vấn đề mấu chốt là, chúng ta cũng không phải thoải mái đi vào rồi lại rút ra mà phải giết chết ong chúa, nếu như vậy các ngươi cũng biết tiếp theo chúng ta sẽ thế nào phải không? Bị một đàn...

-Ha ha ha, bị một đàn ong mật khổng lồ truy kích, còn chúng ta cưỡi Goblin glider bắt đầu chạy trốn, hơn nữa còn phải dưới tình huống bị truy kích thế này tấn công hạm đội hải quân, đồng thời còn phải đến đảo Nublar, ha ha ha.... Chơi đi! Chuyện kích thích như vậy, nhất định phải chơi!

Bá Vương giơ khẩu railgun lên, gã phương Bắc này cười lớn.

Vương Hiệp cũng phá lên cười, nói:

- Nếu đã bị quy định trong một giờ vậy thì khó khăn đến mức nào cũng phải làm thôi! Ha ha ha.

-Được! Làm đi!

Trịnh Xá cũng hung hăng gật đầu, hắn tay trái cầm đại liên sáu nòng, tay phải cầm Ngọn giáo của thần Osiris, quát lớn.

http://tieulun.hopto.org

Bởi vì thời gian chỉ có một giờ, ngoài mấy phút thảo luận, thời gian còn lại phải dùng để thu thập cho đủ các loại cây bụi và cỏ, sau đó Trịnh Xá dùng hồng viêm làm khô, rồi tiến hành cuộn chặt lại giống như làm bom khói... Tóm lại sau khi làm hết mọi chuyện, thời gian còn lại chỉ có mười phút, đây đã là kết quả bằng tốc độ nhanh nhất của bốn người.

-...Khói trong viện nghiên cứu sẽ rất dày đặc che mất tầm mắt, vì thế cần phải mở cơ nhân tỏa mới có thể nhìn rõ. Tuy nhiên trạng thái mở cơ nhân tỏa của ta không thể so được với ngươi, mặc dù không cảm thấy thống khổ nhưng sau khi sử dụng được vài phút sẽ lâm vào trạng thái vô lực, nên khi đi ra ngươi phải buộc ta vào người.

Sở Hiên lạnh nhạt nói.

Bá Vương đang đứng trên Goblin glider, Vương Hiệp thì đang chôn bom khói và bom hẹn giờ, cần phải cho bom khói và bom hẹn giờ xung quanh viện nghiên cứu nổ cùng một lúc, còn Trịnh Xá hai tay cầm hai quả bom khói có ngòi lửa, sẽ do hắn phụ trách ném hai quả bom này vào viện nghiên cứu.

Hiện tại, mọi người đang đứng cách viện nghiên cứu khoảng hơn một ngàn mét, đám ong mật khổng lồ này tựa hồ cũng không để ý tới hành động của họ, chỉ cần không tiến vào phạm vi năm mươi mét xung quanh viện nghiên cứu, đám ong mật này sẽ không có động thái công kích nào, vì thế nọi người mới có thể thong dong tiến hành bố trí. Tuy nhiên, cho dù mọi việc có vẻ rất nhẹ nhàng, nhưng ai cũng biết, hành động lần này chỉ cần hơi chủ quan một chút là chết không có chỗ chôn, uy lực của bầy ong này trong mấy chục phút trước tất cả cũng đã được thấy qua. Một con kiếm long to ba bốn mét, nặng đến vài tấn, không ngờ bị đám ong đen kịt kéo tới bờ viện nghiên cứu, tiếp theo là hàng vạn, hàng chục vạn con ong, thậm chí còn nhiều hơn bắt đầu phân giải con khủng long, đem máu thịt nó trộn với bùn đất trát lên tường viện nghiên cứu....

Mọi người giờ mới biết, lớp vỏ màu đen bên ngoài không ngờ lại do máu thịt khủng long tạo thành, uy lực của bầy ong thật quá kinh khủng, ít nhất, trước số lượng đáng sợ này, khủng long thật sự không có khả năng phản kháng... Thậm chí loài người, trước khi tìm ra thuốc diệt côn trùng đặc hiệu đối với chúng, cũng tuyệt đối không thể chống cự.

Nhìn vô số con ong to hơn bàn tay không ngừng bay qua bay lại, mọi người toàn thân không khỏi nổi da gà, Trịnh Xá cõng Sở Hiên sau lưng, hít sâu một hơi rồi nói:

- Bắt đầu đi!

Vừa dứt lời, hắn đã đưa súng đại liên bắn về phía cửa viện nghiên cứu, phá tan lớp vỏ màu đen bên ngoài, đồng thời châm lửa bom khói ném vào trong.

241. Giá Trị Của Việc Liều Mạng (1)

Đám ong mật khổng lồ nhất thời còn chưa kịp phản ứng lại, sau mấy giây mọi người bỗng nghe thấy một loạt âm thanh ghê người, đó là âm thanh của vô số con ong khổng lồ cũng vỗ cánh, chỉ nghe không cũng đủ làm người bình thường sợ nhũn cả ra, cùng lúc ấy, đám ong bên ngoài viện nghiên cứu đã bắt đầu lao tới chỗ bốn người.

Trịnh Xá quát lớn:

- Dẫn nổ đi!

Vương Hiệp quả thật có thiên phú về việc bày bố và cài đặt thuốc nổ, trong mười phút ngắn ngủi hắn đã hoàn toàn cải tạo xong mấy quả bom khói, sửa đổi đồng hồ của mấy quả bom hẹn giờ, biến chúng thành bom điều khiển được, hơn nữa còn lấy ra một lượng lớn thuốc nổ, để khi bom nổ cũng không nổ tan cả bom khói mà chỉ dẫn cháy. Thiên phú như vậy làm Trịnh Xá có chút không thể tưởng tượng nổi, bất quá, Sở Hiên và Bá Vương lại có vẻ rất thản nhiên, có lẽ trong mắt họ, loại thiên phú như vậy cũng là chuyện đương nhiên, nếu không thì không có tư cách làm lính đặc chủng sử dụng thuốc nổ.

Khi Trịnh Xá hét lên, Vương Hiệp lập tức bấm nút, nhất thời quanh viện nghiên cứu bùng lên mấy đám khói dày đặc, chẳng những chắn hết hắn cùng Bá Vương mà còn bao phủ khắp viện nghiên cứu.

http://tieulun.hopto.org

Lúc này tiếng vù vù của bầy ong dần dần trở nên rõ ràng, nhìn lại, mọi người chỉ thấy một luồng sóng màu đen từ trong viện nghiên cứu điên cuồng lao ra. Không ngừng có ong to bằng bàn tay bay tới, đến càng về sau, thể tích ong càng lớn, đám ong lính lớn nhất có con to bằng cả cánh tay người trưởng thành. Cùng với đàn ong, từ trong viện nghiên cứu cuối cùng cũng có rất nhiều khói bốc lên, Trịnh Xá hít sâu một hơi, cõng Sở Hiên sau lưng lao đi.

Hai người vừa ra khỏi màn khói, xung quanh đã có hơn trăm con ong thợ lao vào, nhưng Sở Hiên đã rút coilgun, ngoài mặt trước, hắn đưa súng liên tục bắn sang hai bên và đằng sau. Kể cũng kỳ lạ, bầy ong dày đặc như vậy mà không một con nào có thể tới gần hắn, toàn bộ bị đạn bắn ra tứ tung phá nát.

Khi Trịnh Xá lao ra khỏi màn khói đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, đồng thời vận hành khinh công, giống như một trận gió ào tới trước. Chỉ sau mấy giây hắn đã xông đến chỗ cánh cửa bị đạn bắn vỡ, nhảy vọt vào trong.

Trong viện nghiên cứu khói bụi dày đặc, nếu là người bình thường căn bản có đưa tay sát mắt cũng không nhìn thấy gì. Không chỉ như thế, trên tường còn tràn nhập chất lỏng nhớp nháp, chẳng hề có chút hương vị ngọt ngào của mật ong thông thường làm từ phấn hoa, chất lỏng này mang theo mùi máu tươi nồng nặc vô cùng, nếu nhìn kỹ sẽ phát hiện chất nó hoàn toàn được tạo thành bởi huyết tương đặc sệt!

Trịnh Xá bất chấp tất cả, tốc độ tăng đến mức cực hạn, lao tới trước, hơn nữa vì đang mở cơ nhân tỏa hắn không ngừng đạp vào vách tường hoặc cột mượn phản lực tiến tới. Cứ như vậy, tốc độ của hắn được gia tăng rất nhiều, tối đa chỉ mất hai mươi giây, hắn đã từ cổng viện nghiên cứu chạy vào đến đại sảnh.

Khung cảnh trong đại sảnh đã hoàn toàn biến đổi, chỗ nào cũng thấy các khoang hình lục giác, bên trong có đặt những quả trứng ong to như trứng đà điểu, hoặc ấu trùng khổng lồ, đông đúc dày đặc làm Trịnh Xá trong lòng phát lạnh. Không chỉ như thế, do mặt đất cũng toàn các tổ hình lục giác nên tốc độ của hắn nhất thời giảm xuống, một bước đặt xuống là lập tức ngập trong huyết tương, nơi nay so với sào huyệt của Alien còn khiến người ta dựng tóc gáy hơn.

Giờ phút này, hắn và Sở Hiên đều không thể nói chuyện, khi hắn đứng lại nhìn quanh, Sở Hiên liền chỉ sang phía bên trái, Trịnh Xá hiểu ý, dưới chân đạp mạnh một chiếc tổ vỡ tan, đồng thời hắn cũng nhảy vọt lên. Bay ra xa gần bảy mét, hắn lại đưa chân đạp vào vách tường, sau khi phá vỡ một tổ ong nữa, hắn cùng Sở Hiên đã lọt sang phía sau, chỗ đó là một căn phòng chứa tài liệu nhỏ, lúc này cả căn phòng đã không còn nhìn ra bộ dạng gì, tất cả tài liệu đã biến mất, trên nền huyết tương màu đỏ nhớp nháp chảy tràn, trong không khí ngoài khói đen còn mang theo một mùi thối kinh khủng.

Trịnh Xá không cần Sở Hiên nhắc nhở, hắn lập tức lấy Heat Hawk trong Nạp giới ra vung lên bắt đầu dọn sạch các tổ ong xung quanh căn phòng. Đột nhiên, đinh một tiếng, hai người giật mình, Trịnh Xá vội đưa tay vào trong huyết tương dùng sức kéo mạnh, lôi ra một két bảo hiểm đã bị ăn mòn mất bên ngoài.

Hiện tại đã qua một phút, Trịnh Xá không chần chừ vung Heat Hawk chém xuống, vừa đủ chém vỡ vỏ ngoài két bảo hiểm, Sở Hiên cũng nhảy xuống, hai bên không cần trao đổi, Trịnh Xá lao ra ngoài cửa, còn Sở Hiên thì bắt đầu kiểm tra hơn trăm tập hồ sơ bên trong két....

"Thời gian... Thời gian!"

Bản thân Trịnh Xá có thể nín thở năm phút thậm chí lâu hơn, nhưng Sở Hiên thì không có khả năng kéo dài như vậy, lúc này đã qua một phút mười giây, hắn phải giải giải quyết ong chúa trog vòng một phút sau đó mang Sở Hiên rời khỏi đây, nếu không kể cả không bị bầy ong mật khổng lồ này giết chết thì Sở Hiên cũng chắc chắn sẽ bị khói làm ngạt chết hoặc bí thở mà chết...

Thực tế, đại sảnh viện nghiên cứu rất rộng, ít nhất cũng phải hơn một nửa sân bóng đá, có điều nơi này vốn là trụ sở nghiên cứu và hồi sinh khủng long, nếu quá nhỏ thì mới khiến người ta kỳ quái. Bất quá, chính vì nơi này rất to lớn mà chỗ nào cũng đầy các tổ ong hình lục giác nên mới khiến người ta nổi da gà, lọt vào tầm mắt, đâu đâu cũng là những lỗ nhỏ, cảm giác thật sự rất khó chịu, Trịnh Xá đang ở trong hoàn cảnh như vậy mà hắn vẫn phải không ngừng tìm kiếm ong chúa.

Đột nhiên, một tràng tiếng vù vù truyền tới, Trịnh Xá vội ngẩng đầu nhìn lên, mấy con ong cực kỳ to lớn đang từ trần nhà bay tới chỗ hắn. Mấy con ong này thật sự quá to lớn, so với đám ong lính lúc trước còn

http://tieulun.hopto.org

lớn hơn nhiều, gần bằng nửa người hắn, hơn nữa rõ ràng chúng không bị khói làm ảnh hưởng, từ rất xa đã có thể nhìn thấy Trịnh Xá, liên tục lao tới, hơn nữa tốc độ cũng nhanh vô cùng.

Trịnh Xá bỗng nhớ lại trước khi tiến vào, Sở Hiên có nói qua với với hắn, ong chúa khác với kiến chúa, ong chúa tuyệt không phải là một con bọ cái chỉ biết sinh sản mà ngược lại, khả năng công kích chiến đấu của nó cao nhất trong đàn. Hơn nữa, ngoài ong chúa ra, theo đặc tính của ong mật, hắn là phải có mười con ong đực hoặc nhiều hơn bảo vệ nó, bọn chúng là ong vua, thể tích cũng lớn hơn ong thợ rất nhiều, luôn bảo vệ ong chúa.

-... Không chỉ như thế, kỳ thật, lực lượng và sức phản ứng của côn trùng cũng mạnh hơn động vật có vú chúng ta nhiều. Một con kiến có thể nâng được vật nặng gấp mười lần bản thân nó, chuyện này đối với loài người, mà không chỉ loài người, tất cả các sinh vật khác đều không thể làm được. Mặc dù không thể chắc chắn sau khi côn trùng biến lớn, tốc độ và lực lượng của chúng nó cũng tăng theo cấp số nhân nhưng ít nhất có thể khẳng định, ở cùng thể tích, lực lượng và sức phản ứng của động vật có vú tuyệt đối không thể so sáng với côn trùng, tuyệt đối không!

Trịnh Xá chỉ kịp nhớ tới đoạn đối thoại này, kể cả với sức phản ứng của hắn khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất cũng không kịp tỉnh táo lại, hắn vừa đưa Heat Hawk chắn trước người, một con ong đực đã đưa ngòi đánh thẳng tới. Một cỗ cự lực truyền đến, Trịnh Xá không ngờ thiếu chút nữa là không giữ nổi Heat Hawk, lực lượng này quá mạnh, nếu như hắn chỉ sử dụng nội lực và trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất với tình huống hiện tại, lực lượng của hắn gấp vài lần người bình thường thì con ong đực này... ít nhất phải mạnh gấp mười lần người bình thường!

-A!

Trịnh Xá bị đẩy lùi lại mấy mét, mặc dù chiến lực của đám côn trùng này vượt qua dự liệu của hắn, nhưng dù sao hắn cũng đã trải qua vô số lần khảo nghiệm sinh tử, mở đường máu giữa vô số quái vật, Alien Quỷ Hồn, zombier, Licker, Nemesis, thậm chí là các cường giả khác. Có thể nói, những quái vật hắn từng đối mặt không thể kém hơn đám côn trùng khổng lồ trước mặt, nên sau khi bị đẩy văng ra, không đợi chúng lao tới, hắn đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, cánh tay căng phồng lên đồng thời lực phản ứng thần kinh cũng bắt đầu nhanh chóng tăng cường, khi một con ong đực khác xông đến, hắn đưa ngang lưỡi búa quét qua, chém nó thành hai đoạn.

Nguy hiểm nghĩa là phần thưởng, hơn nữa trải qua vô số lần sinh tử tồn vong, không biết từ lúc nào hắn đã mạnh hơn, mạnh hơn, càng mạnh hơn! Cho dù không sử dụng kỹ năng Bạo tạc, không sử dụng thể tiến hóa của Bạo tạc, sức chiến đấu của hắn vẫn đủ để đối kháng với đám côn trùng khổng lồ kinh khủng này. Nếu đổi sang thành viên khác trong đội, ví dụ như Bá Vương mà tới đây, kể cả uy lực súng đạn của hắn đủ mạnh, nhưng với lực phản ứng thần kinh của hắn có lẽ không thể nhìn rõ động tác của ong đực, thân mình cũng bị ngòi ong xuyên thủng rồi...

Khoa học có thể sử dụng, nhưng không phải là tất cả, tiến hóa và mạnh mẽ lên, đây mới là biện pháp tốt nhất để đối mặt với hiểm nguy!

Trịnh Xá lại hung hăng chém đôi một con ong đực, dưới chân dùng sức đạp mạnh, lao về hướng bọn chúng bay ra lúc trước...

242. Giá Trị Của Việc Liều Mạng (2)

Tốc độ của ong đực thật sự quá nhanh, nếu chỉ nói về tốc độ, so với Trịnh Xá lúc mở cở nhân tỏa tầng thứ nhất còn hơn ba phần, tốc độ và lực phản ứng của côn trùng thực sự là cao hơn động vật có vú rất nhiều. Hơn thế nữa, mấy con ong này thân thể to lớn, lực lượng cũng đồng dạng mạnh đến mức khoa trương, một con lao tới đánh lén Trịnh Xá, bị hắn dự cảm được tránh sang một bên, nó đâm sầm xuống đất trượt ra hơn mười mét, dọc đường các tổ ong đều bị đập nát, mà con ong đực này không ngờ vẫn bình yên vô sự, từ trong huyết tương bay ra, cường độ thân thể thật sự đã vượt quá sự tưởng tượng của Trịnh Xá.

Trịnh Xá vừa tiến tới vừa công kích, vừa không ngừng nhẩm tính thời gian còn lại, bởi vì đến cuối cùng nếu quả thực là không kịp, hắn chỉ có thể sử dụng kỹ năng Bạo tạc tiến hành công kích... thậm chí là sử dụng Hủy diệt, biến cả viện nghiên cứu này thành bình địa.

http://tieulun.hopto.org

”Còn bốn mươi hai giây... Bảy con ong đực...”

Trịnh Xá không ngừng đếm ngược, kỳ thật, sau khi tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, tốc độ của hắn đã vượt xa đám ong đực này, nhưng hắn không dám vượt hẳn qua chúng, bởi vì không dám chắc khi lũ ong này không đuổi kịp hắn thì có quay lại tấn công Sở Hiên đang ở trong căn phòng kia không. Vì vậy, hắn chỉ có thể lên tục dây dưa công kích lũ ong, khiến chúng không thể phân tâm tới căn phòng nhỏ kia.

Không thể không nói, sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thức hai, lực lượng và tốc độ của Trịnh Xá đã tăng đến mức đáng sợ, đặc biệt là sau khi trải qua rất nhiều khảo nghiệm, nhận thức và khả năng điều khiển tầng thứ hai của hắn đã vô cùng thuần thục. Mỗi lần bị đám ong tấn công, hắn đều có thể dựa vào bản năng tránh né, sau đó quay Heat Hawk lại phản công, trước khi chúng kịp lùi lại, hắn thường là đã dễ dàng chặt đứt đôi một con.

Thời gian còn lại hai mươi bảy giây, bảy con ong đực cũng chỉ còn có hai, nhưng hai con cuối cùng này đột nhiên lăng không bay lên, trong lòng Trịnh Xá liền sinh ra dự cảm cực kỳ nguy hiểm nên hắn lập tức không nghĩ ngợi gì lùi lại phía sau. Nhưng tốc độ thối lui của Trịnh Xá vẫn hơi chậm, vừa mới đi được mấy mét, chân trái hắn đã đau đớn kịch liệt, nửa thân dưới con ong đột nhiên đứt ra, phần đuôi co rút lại mang theo ngòi độc đâm vào đùi hắn, may mắn là hắn tránh kịp, phần đuôi đứt ra của con ong kia lướt qua cạnh người hắn, đập tan vài mét tổ hình lục giác.

Trịnh Xá không suy nghĩ, lập tức rút mũi châm ra, cái ngòi này nối với tuyến độc, khi đâm vào cơ thể sẽ liên tục bơm chất độc vào, chỉ trong nháy mắt cả bắp đùi hắn đã tê dại, còn may là lực miễn dịch và sức sống tế bào của hắn rất kinh người, nếu không thỉ không phải chỉ có mỗi bắp đùi tê đi.

”Thời gian... Còn hai mươi lăm giây, không còn nhiều nữa...”

Trịnh Xá càng lúc càng lo lắng, chân đạp lên huyết tương không ngừng lao đi, mỗi bước đều ngập tới tận bắp chân. Chạy ra phía sau hướng đám ong đực mấy giây, cuối cùng hắn cũng nhìn thấy một con ong khổng lồ to hơn cả thân người ở phía trên đầu, con ong này treo ngược trên trần nhà hướng về phía hắn, khi Trịnh Xá vừa nhìn thấy, nó đã xông tới.

Tiếng sắt thép va chạm nhau đánh choang một cái, Trịnh Xá vừa đưa Heat Hawk chắn trước người, ngòi ong đã đâm vào, nhưng chuyện làm hắn thấy kinh khủng là, chiếc châm không ngờ đâm xuyên qua lưỡi Heat Hawk làm bằng hợp kim Gundarium dày tới mấy cm. Mũi châm cách mặt Trịnh Xá có vài phân, hắn cơ hồ có thể thấy nọc độc màu đen nhỏ ra, nếu không đỡ kịp một cú này, rất có thể đầu hắn đã vỡ tan rồi.

”Hồng... hồng viêm!”

Trịnh Xá tâm niệm chợt động, hắn vội sử ra kỹ năng hồng viêm, nhưng con ong mật vốn gần như dán vào hắn bỗng lùi bắn lại, tốc độ so với Trịnh Xá mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai còn nhanh hơn vài phần, hồng viêm bắn ra căn bản không thiêu đến người nó.

Con ong mật khổng lồ không chỉ có tốc độ kinh người mà hình như còn rất biết cân nhắc tình huống, khi trên người Trịnh Xá có ngọn lửa đỏ máu là nó liên tục lùi ra bức hắn không thể không đình chỉ hồng viêm, mà mỗi lần châm độc đâm tới chỗ hắn là lại lưu lại một lỗ thủng nhỏ trên Heat Hawk, uy lực khiến Trịnh Xá vô cùng sợ hãi. Hai bên giằng co hơn mười giây, tốc độ Trịnh Xá thật sự không bằng ong chúa, chỉ riêng việc phòng ngự đã khiến hắn thần kinh căng thẳng, mà sau mấy lần công kích không hiệu quả, vai trái hắn rút cuộc cũng bị ong chúa đâm trúng một chút. Chỉ trong nháy mắt, trên vai hắn đã có một lỗ thủng, hơn nữa cả cánh tay cũng biến thành đen thui, bếu không phải hắn lập tức sử dụng hồng viêm đuổi ong chúa chạy ra, nhìn cái miệng đầy răng lớn cắn tới (ong có răng?) thì đầu hắn chắc chắn chỉ còn một lửa, hoặc không được đến một nửa....

”Không còn cách nào, sử dụng Bạo tạc đi... Nếu chỉ sử dụng hai, ba giây, cơ bản không gây ảnh hưởng lớn đến chạy trốn...”

Thời gian không còn tới mười giây, động tác của Trịnh Xá đột ngột dừng lại, mà ong chúa thì vẫn như cũ không thèm để ý, lập tức lao tới. Đúng lúc nó sắp tới gần, từ giữa trán Trịnh Xá một đường màu đỏ chạy xuống, một đạo khí lưu từ phía dưới bốc lên, hai bên hội tụ tại trái tim, tiếp đó...

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá chỉ cảm thấy xung quanh phảng phất như chậm hẳn lại, lúc trước hắn rất khó khăn để bắt kịp động tác của ong chúa, gần như chỉ nhìn được một nửa một nửa dựa vào cảm giác thì bây giờ trong mắt hắn động tác của nó so với người bình thường còn chậm hơn. Nghênh tiếp châm độc ong chúa đâm tới, Trịnh Xá đưa Heat Hawk chắn trước người, mặc cho mũi châm đâm vào, tiếp đó, tay hắn vận đầy nội lực ăn mòn, vặn mạnh chiếc châm một phát, kéo nó cong vòng trên lưỡi Heat Hawk. Ong chúa lập tức định chạy ra ngoài nhưng cái ngòi của nó đã dính cứng lại, vũ khí lợi hại bây giờ trở thành trói buộc, ong chúa chỉ có thể dùng lực lượng cực mạnh lôi kéo cả Trịnh Xá bay lên.

Lúc này Trịnh Xá đang trong trạng thái Bạo tạc, thời gian với hắn chính là tính mạng, hắn căn bản mặc kệ động tác của ong chúa, dưới chân dùng sức đạp mạnh, lao tới trên người nó, hai tay điên cuồng oanh kích. Trong trạng thái lực lượng mạnh gấp mười lần bản thân hắn lúc bình thường, mỗi quyền đánh xuống phảng phất như đạn pháo, chỉ hai phát, ong chúa đã bị lực lượng khổng lồ cắt đứt thành hai đoạn. Không dừng lại, Trịnh Xá dùng một chân đạp mạnh, biến cả thân trước ong chúa cùng những tổ hình lục giác trong phạm vi mấy mét thành bụi phấn, thậm chí cả nền hợp kim dưới tổ ong cũng bị đạp lõm xuống mấy phân...

Mặc dù chỉ kéo dài ba giây, nhưng vừa giải trừ trạng thái, Trịnh Xá vẫn cảm thấy toàn thân mềm nhũn, chỉ muốn ngã quỵ xuống đất. Vai và đùi trái hắn vừa đau vừa tê dại, cảm giác khó chịu này làm hắn gần như muốn rống lên, bất quá hắn vẫn dựa vào ý chí đau khổ chống đỡ, bắt đầu điên cuồng chạy tới chỗ Sở Hiên.

Lần này không cần tìm kiếm gì cả, toàn lực chạy, kết quả là sau vài giây hắn đã vọt vào phòng còn Sở Hiên cả người run rẩy cầm một tập tài liệu. Bên cạnh két bảo hiểm lúc trước có thêm hai chiếc két nhỏ nữa, tổ ong trên nền cũng có dấu bị lôi lên, xem ra Sở Hiên không tìm được tài liệu trong chiếc két bảo hiểm lúc trước nên hắn chỉ có thể tìm kiếm các vị trí trong phòng cuối cùng mới lấy được bản ghi chép đang cầm.

Trịnh Xá mặc kệ đây có phải là bản ghi chép chính thức hay không, thấy Sở hiến đã sắp lâm vào trạng thái hít thở không thông, hắn vội vàng ôm lấy Sở Hiên, hơn nữa bắt đầu không ngừng truyền nội lực sang. Việc này hắn đã thí nghiệm trên người gã thanh niên tóc vàng, nội lực quả nhiên giống như trong tiểu thuyết võ hiệp, không ngờ có thể thật sự truyền sang cơ thể người khác, mà cùng lúc đó hắn cũng bắt đầu điên cuồng chạy đi.

Sở Hiên từ từ bớt co rút, hai mắt cuối cùng cũng mở ra, khi hắn mở mắt lập tức nhìn tập tài liệu trên tay, đến khi thấy tài liệu vẫn nguyên vẹn, hắn mới hướng sang bên ngoài viện nghiên cứu, coilgun lại được lấy ra, có điều cánh tay cầm súng của hắn nhìn qua có vẻ run rẩy vô lực.

Trịnh Xá cứ như vậy, ôm theo một người cướp đường mà chạy, mắt thấy khói từ trong viện nghiên cứu bay ra đã càng lúc càng nhạt, hắn thậm chí có thể nghe được tiếng đập cánh vù vù vang lên không ngớt bên ngoài. Thanh âm này thật sự khiến người nghe lạnh gáy, có thể khiến người ta tưởng tượng ra tình cảnh hàng vạn con công trùng đang bao quanh cắn xé cơ thể. Mặc dù ong đực và ong chúa quả thật rất lợi hại, nhưng so ra, điểm khủng bố chân chính của ong mật phải là đám ong thợ to bằng bàn tay ở ngoài kia!

Hai người Trịnh Xá không ngừng chạy trốn, mặc dù nội lực của hắn liên tục truyền vào cơ thể sở Hiên nhưng sắc mặt Sở Hiên đã bắt đầu từ từ trắng bệch, thậm chí cả hắn cũng thấy lồng ngực bức bối, khó chịu, dưỡng khí trong cơ thể đã sắp hao hết. Đến lúc này hai người rút cuộc cũng xuyên qua lớp khói dày đặc, chạy ra khỏi viện nghiên cứu.

"Hoàn thành tình tiết kịch bản, mỗi người trên đảo được 4000 điểm thưởng, hai chi tiết kịch tình cấp C, lấy được vật phẩm kịch bản, sơ đồ tiến hóa gen sinh vật..."

243. Giá Trị Của Việc Liều Mạng (3)

Hai người Trịnh Xá vừa lao ra ngoài vội há mồm thở vài hơi thật mạnh, hiện tại hai người vẫn trong trạng thái mở cơ nhân tỏa nên sau khi hít chút không khí vào đã nhìn thấy màn khói xung quanh bắt đầu tản mát. Vô số ong mật khổng lồ xung quanh đang cố lao tới, may mắn là vẫn còn một chút khói chặn chúng lại còn cách đó không xa, Vương Hiệp cùng Bá Vương đang giơ súng lên trời bắn kịch liệt.

Trịnh Xá dùng sức dưới chân, thân thể như lưu phong lao tới chỗ hai người, sau mấy giây đã tới nơi. Hắn vừa đặt Sở Hiên xuống lập tức đứng lên Goblin glider. Nhưng vừa đặt chân lên, toàn thân hắn đã run rẩy

http://tieulun.hopto.org

kịch liệt, ba người còn lại bấy giờ mới nhìn rõ bắp đùi và vai trái hắn vừa đen vừa sưng phù, nhìn như đã sắp hoại tử.

Bá Vương và Vương Hiệp đồng thời móc chủy thủ quân dụng, liếc mắt trao đổi rồi Bá Vương khẽ dừng lại, Vương Hiệp bước tới chỗ Trịnh Xá, rạch hai nhát lên vai hắn, chỗ sưng đen bị cắt ra thành một vết hình chữ thập, huyết dịch màu đen lập tức chảy ra, hơn nữa máu đen này còn mang theo mùi hạnh nhân(*). Vương Hiệp cùng Bá Vương đều biến sắc, Vương Hiệp đang định ghé miệng hút vết thương thì Trịnh Xá đã dùng tay còn lại lấy mấy ống thuốc giải độc, nói:

- Không sao cả, cắt miệng vết thương ra là được rồi, ta có thuốc giải độc... Hiệu quả rất cao, chỉ là không thể điều khiển glider được.

Sở Hiên yên lặng đứng lên glider, hai mắt mờ mịt, nói:

- Ta đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất... Để ta điều khiển.

Chờ sau khi Vương Hiệp rạch mấy chỗ sưng đen trên vai và đùi Trịnh Xá ra, hắn liên tiếp tiêm hai ống thuốc giải độc, ba người mới bước lên vòng dây thừng. Tiếp đó chỉ thấy Sở Hiên khởi động Goblin glider bay lên trời, từ trong vòng vây của vô số ong mật to bằng bàn tay, theo hướng đám khói bay lên, lao vọt ra ngoài, kỹ thuật điều khiển thậm chí có thể so được với Trịnh Xá đã thuần thục glider, không hề dao động, bay thẳng tới trước, chỉ sau mấy giây đã đạt tới tốc độ tối đa.

-Không được... So với chúng nó, tốc độ chúng ta hơi chậm...

Sở Hiên vừa điều khiển glider vừa lẩm bẩm.

Ba người phía dưới nghe vậy đồng thời quay đầu lại, quả nhiên nhìn thấy một mảng đen kịt toàn ong đang đuổi theo, tình cảnh kinh khủng đến mức nào? Nếu như mặt trời đang ở hướng đó thì màn đen này thật sự có thể che lấp hết ánh sáng, đừng nói là bốn người, kể cả là khủng long rơi vào tay lũ ong này cũng tuyệt đối chết không có chỗ chôn.

Bá Vương quát lớn, xuay người, đưa railgun nhắm thẳng về hướng đó. Đây là một món vũ khí xung mạch gia tốc sử dụng đạn hình châm, về nguyên lý kỳ thật rất giống vũ khí Gauss, bất quá do năng lượng gia tốc được đổi thành sóng xung mạch nên lực phản chấn giảm bớt, mà uy lực cũng mạnh hơn vũ khí Gauss một chút.

Chỉ thấy Bá Vương vừa bóp cò, tiếng súng lập tức vang lên ầm ầm, so với đạn nổ bình thường còn to hơn nhiều, viên đạn phá vỡ bức tường âm thanh gây ra tiếng nổ cực lớn, hơn nữa ở đây còn là vô số viên đạn phá vỡ không khí. Từ góc nhìn của mọi người, không khí ở chỗ nòng súng không ngờ xuất hiện gợn sóng có thể nhìn thấy bằng mắt thường, giống như nhìn qua bếp lửa ra xa, không khí trở nên vặn vẹo.

Ở phía xa lập túc có hàng loạt ong mật bị đạn bắn trúng, uy lực của railgun thật sự rất mạnh, xác đán ong như mưa rơi ào ào xuống đất. Nhưng dù như vậy, chỗ ong này so với cả một tổ ong khổng lồ chỉ là một phần cực kỳ ít, mà lũ ong ở ngay phía đầu vẫn như cũ, không ngừng tiếp cận. Đến khi bầy ong còn cách bốn người vài trăm mét, Vương Hiệp chợt lấy ra một quả bom hẹn giờ, ấn mấy phát rồi vung tay ném thẳng về phía đàn ong.

Goblin glider vừa bay ra một đoạn, từ phía sau liền truyền tới một tiếng nổ vang rền, không chỉ như thế, luồng khí bốc lên còn cuốn tới chỗ bốn người làm glider hơi mất thăng bằng, nhưng Sở Hiên phản ứng rất nhanh, chân khẽ đạp, lại ổn định lại.

-Uy lực này...

Trịnh Xá hít vào một hơi, sắc mặt quái dị hỏi:

- Uy lực ày không khỏi quá kinh khủng chứ? Ít nhất cũng phải có ba quả bom mới có thể tạo thành vụ nổ như thế này.

Từ vị trí mọi người nhìn lại, một đám mây nhỏ hình nấm vẫn đang bốc lên cao, đám ong khổng lồ chỗ đó đã sớm bị nổ tung hoặc chết cháy, cũng có rất nhiều ong ở xung quanh vụ nổ bị sóng xung kích đánh tan. Tóm lại, một phát nổ này gần như giết chết tất cả lũ ong đang đuổi phía sau Goblin glider, còn bầy ong lớn hơn thì lại cách xa, trong thời gian ngắn không thể đuổi kịp mọi người.

http://tieulun.hopto.org

Vương Hiệp cười hắc hắc đáp:

- Không sai, là lượng thuốc nổ của ba quả bom hẹn giờ, chỉ cần cải tiến một chút là có thể yên tâm sử dụng loại bom này, chỉ có điều là phải ném ra rất xa, hoặc phải di động với tốc độ cao giống như vừa rồi mới có thể sử dụng, nếu không chỉ xung động lan đến từ vụ nổ cũng đủ giết chúng ta rồi.

Trịnh Xá thở phào một hơi, vỗ vỗ vai Vương Hiệp, cánh tay và đùi hắn đã khôi phục như bình thường, hiệu quả của thuốc giải độc cực kỳ tốt, hơn nữa, mấu chốt là sức miễn dịch và khả năng hồi phục của bản thân hắn cũng rất mạnh, trong khoảng thời gian ngắn ngủi này đã cơ bản khôi phục sức chiến đấu.

Trịnh Xá đang cười bỗng hưng phấn nói với Sở Hiên:

- Quá tuyệt vời! lại được một vật phẩm kịch bản nữa, mau nói bản sơ đồ tiến hóa gen sinh vật này có tác dụng gì đi! Là có thể tự do sắp xếp gen của bản thân sao? Vậy không phải mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư...

Sở Hiệp đáp:

- Không có khả năng, chẳng qua chỉ là bản công thức giải thích làm thế nào để chế thuốc quay ngược gen sinh vật về thời cổ đại thôi, tối đa là thêm mấy phần phục hồi gen của các dạng sống thời viễn cổ, cùng biện pháp làm biết mất các đoạn gen ngắt quãng, nhưng mà... nó hẳn là có liên quan đến tình tiết kịch bản thứ ba của bộ phim kinh dị này.

Ba người đều sững sờ, họ ngây ngốc nhìn nhau, theo như tình huống đã biết lúc trước, bộ phim này thực tế chỉ có hai tình tiết kịch bản, một là chuyện xảy ra sau Jurassic Park 2, cũng là những gì diễn ra trên đảo này. Hai là chuyện phát sinh trên hòn đảo diễn ra phim Jurassic Park 1, đảo Nublar, trước mắt còn chưa biết chỗ đó đã xảy ra chuyện gì, nhưng hẳn cũng phải là tình tiết kịch bản mới đúng, có điều ngoài hai hòn đảo này ra, chẳng lẽ còn có đảo thứ ba nữa sao?

Tiếng của Sở hiên tiếp tục vang lên:

- Trịnh Xá, ngươi có cảm thấy thiếu một chuyện không? Tất cả chúng ta đều không nhận được thời gian cho nhiệm vụ lần này, nói cách khác, cho dù chúng ta ở lại thế giới này nghỉ ngơi mười năm cũng rất có khả năng vẫn sống sót, chỉ cần không tới đảo Sorna hoặc làm chuyện gì ảnh hưởng là được, là như vậy phải không?

Trịnh Xá ngẩn người, hắn cẩn thận suy nghĩ một chút rồi ngạc nhiên nói:

- Đúng là nhiệm vụ phim kinh dị lần này không hề hạn chế thời gian, nếu như vậy... chúng ta có thể ở lại đây rèn luyện một thời gian không? Mặc dù nội lực và năng lượng Vampire trong người ta tiến bộ rất chậm nhưng thật tự chỉ có tự mình rèn luyện tiến bộ lên mới có thể siêu việt cường hóa, nếu có nhiều thời gian thì...

-Không thể, trước đây mặc dù ta đã từng hoài nghi như vậy nhưng biết tại sao ta muốn mọi người nhanh chóng lên tàu vận tái tới hòn đảo này không? Bởi vì ta cảm thấy có chuyện quỷ dị, xét theo hành vi của Chủ Thần trước đây, sơ hở lớn như vậy khó có thể xuất hiện, mà trong thế giới Jurassic Park 2, chúng ta chỉ cần lén vào viện bảo tàng trộm mấy quả trứng T-rex là chúng ta có thể an toàn hoàn thành bộ phim này, nhiệm vụ dễ dàng như vậy nhưng sao Chủ Thần lại không quy định hạn chế thời gian? Lúc đó ta đã nghĩ tới rất nhiều khả năng, trong đó tình huống khả thi chỉ có một... Đó chính là nếu chờ tại thành phố, hoặc chờ tại thế giới này, chúng ta sẽ cực kỳ, cực kỳ nguy hiểm!

Sở Hiên chậm rãi nói:

- Không biết các ngươi có chú ý không, chúng ta càng đi sâu vào đảo Sorna, số lượng côn trùng cổ đại càng nhiều, hơn nữa không chỉ có ong mật khổng lồ, trước đó chúng ta cũng vài loại, số lượng chúng so với côn trùng bình thường càng nhiều, càng đông đúc, thân thể khổng lồ, hơn nữa số lượng rất đông, biết chuyện này nói lên điều gì không? Nói lên rằng chúng nó còn đang tiến hóa... tiến hóa đến khi thích ứng với tỷ lệ dưỡng khí tại thế giới này mới thôi. Đợi đến khi đám côn trùng này hoàn thích nghi, chúng nó sẽ bắt đầu sinh sản hàng loạt, hơn nữa kết quả chỉ có một, chính là rất có thể hủy diệt toàn bộ xã hội loài người. Vì vậy mới nói, nếu như chúng ta chờ đợi tại thế giới này thì thời gian càng lâu, cơ hội sống sót càng nhỏ, nếu chúng ta chờ năm năm, vậy khắp thế giới chỗ nào cũng toàn là côn trùng khổng lồ, mà chúng ta cũng không lấy được trứng T-rex, kết quả là hưởng thụ mấy năm bình yên rồi chết hết tại thế giới này, đạo lý chỉ đơn

http://tieulun.hopto.org

giản như vậy, nguy hiểm ngang bằng với phần thưởng, câu nói này cũng đồng dạng áp dụng cho thời gian an toàn hưởng thụ.

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn lập tức đại ngộ:

- Ta biết rồi, tình tiết kịch bản thứ ba mà ngươi nói cần phải hoàn thành tình tiết thứ nhất mới có thể xuất hiện,hơn nữa phải hoàn toàn hiểu được sự nguy hiểm của đám côn trùng này trong tương lai, hoàn toàn giải mã ý nghĩ của bản ghi chép này mới có thể hoàn thành...

- Không sai, giao tài liệu ghi chép này cho chính phủ loài người của thế giới này thay đổi vận mệnh trong tương lai côn trùng cổ đại có thể hủy diệt xã hội loài người, đây là hàm ý của tình tiết kịch bản, thay đổi hướng phát triển của kịch bản...

Sở Hiên lạnh lùng đẩy kính mắt, đứng trên glider, thản nhiên nói.

*: Kali xyanua KCN

244. Hỗn Chiến! (1)

Mọi người nghe Sở Hiên nói vậy trong long vẫn cực kỳ bình tĩnh, đây là cảm giác tín nhiệm đến mức cực đoan với đồng dội, trước mắt người có thể nhận được sự tín nhiệm này, một là Trịnh Xá, hai là Sở Hiên, một văn một võ. Trịnh Xá ngoài chiến lực của hắn đủ để nhận được sự tín nhiệm này, còn có tinh thần quyết không bỏ rơi đồng đội của hắn, tinh thần đủ để khiến đồng đội có thể yên tâm giao toàn bộ phía sau cho hắn. Mặc dù trong thế giới kinh dị luân hồi người chết như rươi này, tinh thần như vậy hoàn toàn như một câu chuyện đùa, hoặc có thể nói là ấu trĩ, nhưng chính sự ngây thơ ấu trĩ này, rất nhiều lúc thật sự có thể đoàn kết được một đoàn đội! Có thể nói, nếu như không có Trịnh Xá, Trung Châu đội chỉ là một chuyện viễn tưởng, cho dù với thực lực của Sở Hiên cũng không thể đoàn kết được mọi người lại

Còn sự tín nhiệm với Sở Hiên thì hoàn toàn bất đồng, mặc dù hắn không có mị lực để đoàn kết mọi người lại, không có tinh thần đủ khiến đồng đội tin cậy giao sau lưng cho hắn, nhưng hắn trí tuệ tuyệt đỉnh, có khả năng bố trí gần như hoàn mỹ không chút tỳ vết, có năng lực phân tích cơ hồ không có sai sót. Hắn là một trí giả tối cường, có hắn bên cạnh sẽ có cảm giác không bị bất kỳ khốn cảnh nào trong phim kinh dị làm khó, cho dù đó có là tuyệt cảnh đến mức nào....

Vì thế, khi Sở Hiên và Trịnh Xá kết hợp lại một chỗ, sự kết hợp đó mới là hạch tâm chân chính của Trung Châu đội. Có khả năng lãnh đạo đủ để đoàn kết nhân tâm, truyền cho đồng đội sự tín nhiệm và tự tin, chiếc mâu chiến đấu sắc bén nhất, đó là võ của Trịnh Xá! Có trí tuệ tuyệt đỉnh, có thể phân tích hoàn mỹ sơ hở trong kịch bản phim, các khả năng nguy hiểm, thậm chí là phân tích ra phương pháp phá giải, chiếc thuẫn cứng rắn nhất, đó là trí của Sở Hiên! Đây mới là hạch tâm của Trung Châu đội mạnh nhất!

Trịnh Xá cười ha ha nói:

- Hiểu rồi, vậy hiện tại chúng ta tới tập kích tàu chiến đi, kéo luôn đám ong khổng lồ này tới đó.... Sở Hiên, sau khi nghiên cứu Goblin glider, ngươi thấy nó có chịu được nước không?

Sở Hiển hơi sửng sốt, hắn bỗng thoáng mỉm cười, đáp:

- Không thành vấn đề, hệ thống năng lượng của nó là áp dụng hệ thống năng lượng thuộc loại truyền thuyết ma pháp, khác biệt rất lớn so với glider gốc trong phim. Ta hiểu ý ngươi rồi... Vậy tiếp theo thì sao?

Trịnh Xá cười ha ha, nói:

- Tiếp theo? Tiếp theo đương nhiên là trực tiếp tới đảo Nublar rồi. Ha ha ha, sau khi hoàn thành tình tiết kịch bản ở đó, chúng ta sẽ tiếp tục hoàn thành tình tiết kịch bản thứ ba, cứ như vậy... Cứ như vậy, một bộ phim kinh dị chúng ta kiếm được ba chỗ có tình tiết kịch bản, thành tích thật quá khoa trương, ha ha ha...

Sở Hiên đứng trên glider thản nhiên hỏi:

- Không sợ chết sao? Phải biết rằng nguy hiểm ngang bằng với phần thưởng... Hai chi tiết cấp C đã khiến ngươi suýt chết, chẳng lẽ ngươi cho rằng hòn đảo có hạm đội hàng không mẫu hạm phòng ngự, tình tiết kịch bản ở đó sẽ dễ dàng như vừa rồi sao?

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá không chút lép vế, hắn ngẩng đầu cười vang:

- Nếu không nguy hiểm gì vượt qua phim kinh dị.... chúng ta cứ ngồi yên trong căn phòng xa hoa lúc trước, trực tiếp vượt qua là được, cần gì phải chạy tới đây tìm cái gì tình tiết kịch bản? Yên tâm đi, khi quyết định hồi sinh thành viên đoàn đội, quyết định liều mạng tìm kiếm tình tiết kịch bản đề cao thực lực bản thân, ta đã sớm không để ý tới chuyện sống chết nữa rồi... Nếu không có giác ngộ tất phải chết, hiện tại ta đã không đứng ở đây!

Vừa dứt lời, Trịnh Xá đã quay đại liện sáu nòng ngắm về phía bóng đêm trước mặt, qua mấy giây, từ phía sau một đỉnh núi nhỏ hai chiếc trực thăng vũ trang bay ra, đèn thăm dò không ngừng quét qua xung quanh. Mắt thấy trực thăng đã sắp chuyển về phía họ, Trịnh Xá nghiến răng bóp cò súng, ngay lập tức, lưỡi lửa dài nửa mắt bắn ra, vô số phát đạn có thể thấy được bằng mắt thường theo ngọn lửa lao ra, chiếc trực thăng đầu tiên lập tức truyền đến tiếng, ba ba. Bất quá, chỉ sau mấy giây ngắn ngủi, trực thăng đã bị bắn đến vặn vẹo, phi công bên trong chết ngay tại chỗ, trực thăng bắt đầu xoay tròn rơi xuống đất, tiếp đó từ dưới đất vang lên tiếng nổ ầm ỹ.

Bá Vương bấy giờ mới tỉnh táo lại, hắn cười ha hả, giơ railgun nhắm tới chiếc trực thăng còn lại, bóp cò. Chiếc rực thăng cũng đồng thời bắn ra một quả tên lửa, nhưng tên lửa vừa bay được vài mét đã bị vô số đạn hình châm của railgun bắn xuyên cùng với trực thăng. Chênh lệch uy lực lập tức đượng thể hiện, vừa rồi Trịnh Xá chẳng qua là bắn rơi trực thăng xuống đất, còn Bá Vương thì mới bắt quét qua mấy giây, cả trực thăng và tên lửa đã đồng thời phát nổ, nổ tanh bành, biến thành một quả cầu lửa khổng lồ giữa không trung.

-Ha ha ha.... Bắt đầu đi, không phải sợ cái gì, không phải tiếc cái gì, dùng bốn người chúng ta xuyên qua một hạm đội, còn phải đánh chìm một chiến hạm... Tiến lên, sở Hiên, tất cả cứ giao cho bọn ta là được!

Trịnh Xá cười ha ha, quát lớn.

Goblin glider lướt qua bầu trời, trong nháy mắt đã càng lúc càng tiếp cận bãi biển lúc đến, mà đằng sau từng đám từng đám ong mật đông đặc vẫn không ngừng truy đuổi. Dọc theo đường đi, mặt đất dưới chân mọi người sạch nhẵn, tất cả khủng long không trốn kịp đều bị lũ ong khổng lồ bao vây, đến khi chúng tản ra thì đám khủng long đã sớm bị gặm thành xương trắng hếu. Không cần biết khủng long gì, T-rex, lôi long, đứng trước hàng trăm vạn, thậm chí ngàn vạn con ong khổng lồ này, tất cả khủng long đều khong có chút phản kháng nào, hoàn toàn làm vật hy sinh cho bốn người.

Đúng lúc này, Goblin glider đột nhiên vang lên tiếng tít tít kỳ lạ, Sở Hiên trầm mặc một lúc rồi mới lên tiếng:

- Chúng ta đã bị radar nhắm trúng, là hệ thống vệ tinh định vị phát hiện ra, đã có tên lửa tuần tra bắn tới, vị trí trước mắt không rõ... Xem ra hệ thống chống trinh sát của Goblin glider coi như thành công, sau khi trở về sẽ cải tiến thêm một bước, tốt nhất là có thể kết hợp hệ thống chống trinh sát và hệ thống quấy nhiễu radar làm một, như vậy có thể...

Trịnh Xá ở phía dưới vội gào lên:

- Bây giờ không phải lúc thảo luận! là tên lửa loại gì? Tên lửa không đối không hay là loại khác? Nếu là ngươi, ngươi sẽ sử dụng tên lửa gì?

Tiếng của Sở Hiên từ phía trên truyền xuống:

- Chắc chắn là chiếc trực thăng vừa rồi đã truyền khung hình chúng ta và lũ ong khổng lồ về, nếu muốn giết chúng ta thì tên lửa nào cũng được, nhưng nếu muốn giết vô số ong phía sau chúng ta, hoặc ít nhất cũng tạm thời cản trở bọn chúng..... Ta nghĩ chỉ có thể là tên lửa themobaric! Cũng gọi là tên lửa thiêu đốt, sẽ đốt cháy tất cả oxy trong phạm vi mười km, hơn nữa thiêu cháy nơi đó bằng nhiệt độ cao. Nếu đúng là loạt tên lửa đó, vậy hoàn toàn có thể một phát tiêu diệt cả chúng ta lẫn đám côn trùng đằng sau, ít nhất cũng có thể quấy rối bọn chúng một lúc...

Trịnh Xá nghe vậy đáy lòng phát lạnh, hắn trong nháy mắt đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, trong đầu tưởng tượng tới năng lực ngắm bắn độc đáo của Zero khi chiến đấu, đồng thời quay sang Bá Vương quát:

http://tieulun.hopto.org

- Ta giúp ngươi ngắm sang bên đó, sau đấy dùng vảm giác mà bắn... Ta không thể đảm bảo vị trí chắc chắn chính xác nhưng ta cam đoan hướng đó nhất định có tên lửa tuần tra, dùng trực giác của ngươi tấn không đi!

Trịnh Xá tập trung toàn bộ sức chú ý, liên tục quan sát xung quanh, lúc này Gblin glider đang bay cách mặt đất hơn trăm mét, từ đây nhìn ra có thể trong thấy bờ biển, mà hiện tại đang là buổi đêm, Trịnh Xá cũng phải tập trung hết sức mới có thể miễn cưỡng nhìn được hơi xa một chút vì thế hắn chỉ có thể dựa vào thị giác đáng sợ và trực giác quan sát bắn tỉa của Zero... Hắn nhất định phải tìm ra vị trí tên lửa, nếu không bốn người bọn họ nhất định chết không có chỗ chôn.

Ở cực xa, Trịnh Xá mơ hồ nhìn thấy một điểm sáng màu trắng nhạt như có như không, vừa mơ hồ hiện lên nhưng nếu nhìn kỹ lại phảng phất như chẳng có gì cả. Không, không phải chỉ có một, mà là ba điểm sáng như vậy.

Trịnh Xá không chần chừ, kéo giật nòng súng của Bá Vương về phía đó, thở ra một hơi nói:

- Súng ngắm Gauss có thể bắn xa bảy, tám km, khẩu railgun này là súng tấn công, đương nhiên không thể bắn xa đến mức ấy, nhưng kỹ thuật của nó cao hơn vũ khí Gauss một bậc, nhờ trời thôi, bắn đi, Bá Vương, chính là hướng đó!

Bá Vương hét lớn, siết chặt cò súng, hắn liên tục gào lên, hai tay cũng không ngừng run rẩy, chĩa vào mấy điểm nhỏ xíu đó mà bắn. Từ chỗ này bắn ra xa hơn mười km, cánh tay chỉ hơi rung một chút là viên đạn đã có thể lệch đi cả mấy chục mét, nên chuyến này hoàn toàn là một cuộc khảo nhiệm với kỹ năng bắn quét cua Bá Vương, cũng chỉ có thể dựa vào hắn, nếu không mọi người rất có thể sẽ bị sức nổ của tên lửa thermobaric lan tới.

Trịnh Xá lúc này đã lấy Ngọn giáo của thần Osiris ra, thậm chí bắt đầu chuẩn bị quán nhập toàn bộ nội lực và năng lượng vampire. Nếu toàn lực ném thành trường mâu này, hắn cũng không biết có thể bắn tới chỗ ba quả tên lửa ở cực xa kia không, nhưng nếu công kích của Bá Vương không thành, vậy hắn chỉ có thể thử một lần!

Tiếng hét của Bá Vương không hề ngừng lại, từ bờ biển cách đó rất xa, một luồng ánh sáng chợt lóe lên, phảng phất như có một mặt trời nho nhỏ, tiếp đó ba tiếng nổ mạnh liên tiếp truyền tới. Luồng quang mang càng lúc càng sáng chói, mà mọi người cũng cảm nhận được được một luồng gió nóng rực phả tới, dù cách xa như vậy, luồng gió vẫn gây cảm giác bỏng rát. Sở Hiên từ trước đó đã bắt đầu thay đổi phương hướng, nhân lúc bầy ong phía sau còn cách bốn người một đoạn, hắn điều khiển Goblin glider lao thẳng xuống biển... Nước biển ấm áp dị thường....

245. Hỗn Chiến! (2)

Lực cản của nước biển rất lớn, đặc biệt là khi di động với tốc độ cao như Goblin glider, di chuyển với tốc độ như vậy trong nước biển, mọi người cơ hồ đều bị đẩy bay khỏi glider, đến cả Sở Hiên cũng chỉ có thể nằm xuống, ôm chặt lấy nó, còn ba người kia thì càng phải tóm chắc lấy dây thừng, cứ như vậy không ngừng lao đi.

Sau hơn mười giây, Sở Hiên bấy giờ mới khống chế glider bay ra khỏi lòng biển, lúc này không khí bên ngoài vẫn còn nóng rực, từ phía xa có thể thấy một ngọn lửa màu cam vẫn đang không ngừng thiêu đốt. bầy ong khổng lồ cũng không vì vậy mà dừng lại, chúng nó quả nhiên giống như dự đoán, đem nộ hỏa trút lên những chiến hạm đang giám sát hòn đảo này, đương nhiên, gặp nạn đầu tiên là tòa lô cốt xây dựng bên bờ biển, trong đó đám lính bắt đầu kêu gào thảm thiết, hơn nữa bắt đầu có rất nhiều lính chạy tới chỗ phum thuốc diệt côn trùng bên cạnh lưới thép.

Sở Hiên lên khỏi mặt nước, hắn lập tức điều khiển Goblin glider bay về phía chiến hạm gần nhất, nhưng để tránh né radar thăm dò, glider gần như dán sát mặt biển phi hành. Việc này chỉ khổ ba người bị treo phía dưới, tất cả quay cuồng trên mặt nước, may mà lúc này là thời điểm tối tăm nhất trước bình minh, người trên tàu ở cách xa như vậy không thể dễ dàng phát hiện ra động tĩnh trên mặt biển.

http://tieulun.hopto.org

Goblin glider dùng tốc độ cực nhanh đưa mọi người tới chiến chiến hạm gần nhất, đây là một chiếc tuần dương hạm chiến đấu, cũng là con tàu lớn nhất trong cả hạm đội. Lúc này, trên tàu liên tục truyền đến tiếng còi rú vang, không ngừng có đèn cao áp chiếu ra xung quanh, không chỉ như vậy, bốn người còn thấy mấy quả tên lửa đất đối đất trên chiến hạm đã được dựng thẳng lên, chỉ cần phát là sẽ lập tức oanh kích lên đảo.

Mắt thấy đã càng lúc càng tới gần chiến hạm, Trịnh Xá đột nhiên cảm nhận được một cỗ nguy hiểm từ dưới chân vọt thẳng lên, đó là một luồng sát ý tử vong lạnh lẽo, hắn không chút nghĩ ngợi, lập tức quát lớn với Sở Hiên:

- Lên không!

Sở Hiên cũng phản ứng cực nhanh, hắn đạp glider bay vọt lên trời, với tính năng siêu việt của glider, trong nháy bắt đã lên cao hơn mười mét. Cùng lúc đó, ở trên mặt biển xuất hiện một cái mồm hình tròn khổng lồ, bên trăng dày đặc những chiếc răng to bằng ngón tay, đến khi chủ nhân của cái mồm lộ ra toàn thân, mọi người mới nhìn rõ đây là một con sao biển khổng lồ, hoặc có thể nói là một sinh vật hình sao biển. Vừa rồi nếu bị cắn trúng thì chắc chắn là tất cả sẽ biến thành thịt vụn trong chốc lát, chỉ từ cái mồm khủng khiếp đó là có thể thấy được.

Ba người nuốt nước bọt, liếc nhìn nhau cùng thấy lạnh cả người. Chuyện khác không nói, ví dụ chết trận, bị súng bắn chết, thậm chí là chính diện giao chiến bị giết chết, những chuyện này đối với bọn họ mà nói đều không có gì quá mâu thuẫn, dù sao trong bốn người thì một người không có khái niệm sợ chết, một người sớm đã không để ý tới chuyện sống chết, hai người còn lại đều là quân nhân đao dính máu tươi. Cái chết tuyệt không đáng sợ, đáng sợ chính là biết mình đang chết thế nào, mà bị cái mồm đó cắt nát, chết kiểu này vô luận thế nào cũng có chút quá kinh khủng.

Giọng nói của Sở Hiên vang lên:

- Vậy lấy độ cao này tiếp tục bay tới, chỉ là mọi người có thể gặp chút nguy hiểm...

Chưa dứt lời, Goblin glider đã đột ngột tăng tốc, đạt tới tốc độ cực hạn. Mọi người chỉ cảm thấy gió thổi phần phật, tiếp đó chiếc chiến hạm to lớn đã xuất hiện trước mắt.

Trịnh Xá yên lặng tính toán thời gian và khoảng cách, đến khi còn cách chiến hạm khoảng năm trăm mét, hắn mới quát lớn:

- Tấn công! Bắt đầu tấn công!

Đồng thời, hắn rút chốt lựu đạn siêu mạnh đang cầm trên tay, ném đi. Ngay lập tức từ giữa con tàu, một vụ nổ kịch liệt bùng lên, nhân viên, binh lính trong phạm vi mấy chục mét bị thổi bay, mà khẩu pháo chính trên tàu cũng bị hư hại. Đáng tiếc là quả lựu đạn không dẫn nổ được tên lửa đất đối đất hoặc vũ khí khác trên tàu, đây quả thật là điểm không hoàn mỹ duy nhất.

Railgun trong tay Bá Vương đã sớm vang lên tiếng gầm thét, trong tình huống từ trên cao bắn xuống, uy lực của khẩu sung được thể hiện và phát huy đến mức tối đa. Đạn hình châm bắn trúng vỏ tàu, boong tàu lập tức truyền đến tiếng kim loại bị xé rách cực kỳ đáng sợ, âm thanh này từ bong tàu di động tới tận sàn tàu, phảng phất như có một con dao khổng lồ ddang hung hăng xẻ đôi cả chiến hạm. Cũng không biết chỗ đạn này có bắn xuyên qua cả hai bên chiến hạm không nhưng dưới đợt tảo xạ điên cuồng của Bá Vương, toàn bộ nhân viên trên boong tàu đễ dàng bị bắn nát, nhất nhiều khí giới, vũ khí cũng bị uy lực từ súng xé tan. Dưới loạt đạn của Bá Vương, cả chiến hạm giống như một con tàu mô hình làm bia tập bắn, không hề có chút uy lực và khả năng phòng ngự của một hung khí trên biển.

Trịnh Xá cùng Vương Hiệp nhất thời nhìn nhau, món vũ khí này mặc dù là vũ khí công nghệ cao nhưng uy lực không phải là quá kinh khủng đấy chứ? Hơn thế nữa còn là vũ khí vô hạn đạn, càng làm phát huy uy lực của nó, liên tục tảo xạ, nói không chừng một mình Bá Vương cũng đủ để đối kháng một chiến hạm ấy chứ.

Lượt bắn của Bá Vương điên cuồng mà trực tiếp, nhân lúc Goblin glider lăng không lướt qua chiến hạm, raigun trong tay hắn cơ hồ quét qua con tàu suốt một vòng. Không chỉ như thế, một số viên trực tiếp bắn trúng mấy quả tên lửa, nhất thời, một vụ nổ đáng sợ từ chiến hạn bùng ra, lúc này, glider đã vượt qua, bốn

http://tieulun.hopto.org

người chỉ cảm thấy một luồng sóng nhiệt từ phía sau ập tới, mây lửa bốc lên tận trời. Đến khi ba người nhìn lại, mạn trái con tàu đã ngập chìm trong biển lửa, bên trái chiến hạm gần như tan tành, các bộ phận bên trong cũng bắt đầu phát nổ, không lâu sau, chiếc tuần dương hạm từ nghiêng sang một bên, chìm xuống biển.

Ngoài Sở Hiên, ba người còn lại đều có chút kinh sợ với uy lực của vũ khí trong tay mình, đặc biệt là Bá Vương và Vương Hiệp. Đầu tiên là khẩu railgun khủng bố của Bá Vương, sức mạnh này quả thật có chút kinh thế hãi tục, mặc dù gọi là vũ khí công nghệ cao, nhưng uy lực so với một số loại vũ khí năng lượng còn lớn hơn, hơn nữa tầm bắn cùng tốc độ bắn đều cực kỳ kinh khủng, lấy vô hạn đạn làm tiền đề, khẩu súng này có thể gọi là vua của vũ khí chiến đầu tầm trung và tầm xa.

Mà Vương Hiệp kinh ngạc thì là vì uy lực của vụ nổ, chỉ một quả lựu đạn con con đã dễ dàng lan ra mấy chục mét, uy lực so với bom hạt nhân sau khi thu nhỏ lại thật sự không khác biệt mấy. Nếu như thu nhỏ một quả bom hạt nhân tới độ lớn và chất lượng ngang bằng với quả lựu đạn vừa rồi thì sức mạnh từ vụ nổ phát ra chắc chắn không cao hơn bao nhiều, mà điều đáng sợ hơn là, trên tay hắn có rất nhiều bom hẹn giờ sử dụng chất nổ tương tự, nói cách khác, nếu như hắn có kế hoạch đầy đủ cùng Goblin glider, một mình hắn cũng đủ đánh chìm một chiến hạm.

Sở Hiên đột nhiên lên tiếng:

- .... Bá Vương, nòng súng đang cực kỳ nóng phải không?

Ba người nhìn lại khẩu railgun trên tay Bá Vương, quả nhiên thấy phần nòng súng đã nóng rực lên, nhìn qua nhiệt độ tuyệt đối cao hớn sắt thép bình thường bị nung đỏ. Bất quá, kim loại cấu tạo nên khẩu súng này cũng kỳ lạ, dù với nhiệt độ cao như vậy cũng không có chút dấu hiệu bị mềm hoặc chảy ra, quả không hổ là súng công nghệ tương lai.

-Bá Vương, khẩu súng này không nên dùng nữa, vốn nó bắn được vài giây sau đó phải thay đạn, đó chính là thời gian nghỉ ngơi làm nguội, nhưng súng vô hạn đạn không có thời gian thay đạn để làm nguội, sử dụng liên tục sẽ làm kim loại chịu đựng quá mức. Vì thế, nếu không muốn phá hỏng khẩu súng này, ta đề nghị ngươi trong vòng nửa giờ tới không nên sử dụng nó nữa.

Thanh âm của Sở Hiên nhàn nhạt vang lên, đồng thời hắn lại điều khiển glider bay tới một chiếc tuần dương hạm cách đó không xa.

-Chờ, chờ chút! Ngươi không phải nói súng của Bá Vương không thể sử dụng nữa sao? Chúng bây giờ tới đó làm gì?

Trịnh Xá cả kinh, hắn vội kêu lên.

Sở Hiên thản nhiên đáp:

- Ngươi không nghe thấy tiếng của Chủ Thần sao? Mỗi người chúng ta được một ngàn điểm, hơn nữa một chiến hạm rất có thể khiến họ tưởng là chuyện ngoài ý muốn, nếu là hai chiếc thì sao? Dù sao cũng đã hạ một chiếc, vậy xử tiếp một con tàu nữa cũng không sao phải không?

Sở Hiên nói liền một mạch, glider cùng không có dấu hiệu dừng lại, lao về phía chiến hạm

Chiếc tàu kia đã sớm dùng tất cả đèn cao áp chiếu sang phía bên này, gần chục chiếc trực thăng vũ trang đã bay lên, không chỉ như thế, hàng loạt nòng pháo dày đặc trên chiến hạm cũng điên cuồng bắn tới chỗ bốn người. May mắn là khả năng cơ động của Goblin glider đúng là cực kỳ ưu việt, còn Sở Hiên lúc này cũng đang ở trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, mặc kệ mưa đạn bắn tới, hắn vẫn như cũ điều khiển glider hông ngừng tránh né giữa không trung, không ngừng tiếp cận chiến hạm.

Bá Vương mấy lần muốn sử dụng railgun, nhưng ánh sáng trắng rực ở nòng súng vẫn rõ ràng, hắn cứ giơ súng lên rồi lại hạ xuống. Cùng lúc ấy, tên lửa đất đối không trên chiến hạm cũng bắn ra, tên lửa này đã sớm được cài đặt trình tự theo dõi, hơn nữa trực thăng cũng bắn ra tên lửa không đối không, nhất thời có gần mười quả lao về phía bốn người, lúc này còn cách mọi người hơn hai nghìn mét.

Trịnh Xá hai mắt vụt biến thành mờ mịt, hắn giơ đại liên nhắm thẳng về phía tên lửa, giống như quỹ tích di chuyển của từng quả đã được tính toán hết trong đầu, tiếp đó hắn siết cò.

http://tieulun.hopto.org

246. Hỗn Chiến! (3)

Tạch tạch tạch, tiếng súng vang lên liên tiếp, bốn người chỉ thấy tên lửa bay tới cứ từng quả từng quả một nổ tung giữa không trung, mà Sở Hiên phảng phất như đã biết trước Trịnh Xá sẽ làm vậy, hắn không hề dừng lại, vẫn tiếp tục điều khiển Goblin glider bay tới phía chiến hạm. Người trên con tàu đã sớm kinh ngạc đến mức trợn mắt há mồm, loại vật thể bay nhỏ xíu này họ nhìn còn không rõ, mức độ bắn chính xác đến vậy họ cũng không dám nghĩ tới nhưng đối mặt với gần mười quả tên lửa cùng phóng tới, đây quả thực là muốn chết, phải biết rằng không chỉ có độ chuẩn xác khi bắn mà quan trọng hơn là thời gian bắn, khó ai có thể có sức phản ứng nhanh như vậy, vừa bắn nổ một quả tên lửa lập tức chuyển sang một quả khác.

Nhưng Trịnh Xá lại làm được, sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, tăng cường sức phản ứng, trong vài giây đã hạ hết tất cả số tên lửa bắn tới, người trên chiến hạm chỉ thấy bốn người cùng một chiếc ván trượt xuyên ra khỏi đám lửa, còn khẩu đại liên của Trịnh Xá cũng đã chuyển hướng về phía boong tàu.

Khi khẩu súng lại được phát động, lưỡi lửa dài nửa mét phun ra, vô số đường đạn có thể nhìn thấy bằng mắt thường trực tiếp bắn trúng chiến hạm. Đáng tiếc là, uy lực khẩu súng này nhỏ hơn railgun của Bá Vương vô số lần, thậm chí đến vỏ thép của con tàu cũng không xuyên qua được, chỉ có thể giết chết mấy nhân viên đứng trên boong, cùng lúc đó, Vương Hiệp cũng ném ra một quả bom hẹn giờ và hai quả địa lôi. Sau khi Sở Hiên lái glider bay qua khỏ chiến hạm, từ phía sau mới truyền đến một tiếng nổ cực lớn, một luồng sóng nhiệt cơ hồ cuốn phăng bốn người về phía trước, vụ nổ này còn mạnh hơn mấy quả tên lửa lúc nãy rất nhiều. Khi mọi người quay đầu lại nhìn, chỉ thấy boong tàu đã gần như nứt đôi, đáng tiếc là vụ nổ lần này chỉ phát ra bên ngoài vỏ tàu, phần lớn sức nổ bị lãng phí nếu không uy lực thực tế cũng đủ để xé đôi chiến hạm.

Sở Hiên lên tiếng:

- Không được, chưa có thông báo thưởng điểm, chiến hạm này còn chưa bị tuyên bố là đã chìm.... Trịnh Xá, Vương Hiệp, sử dụng địa lôi trọng lực cao!

Ba người nghe vậy đều sững sỡ, nhưng Vương Hiệp vẫn lập tức lấy địa lôi trọng lực cao ra, một vật thể hình tròn đen thui, bộ dạng không hề bắt mắt, nhưng ai mà ngờ, một viên nhỏ tẹo như vậy, uy lực lại lớn lến mức khủng bố? Chỉ một quả con con đủ để hủy diệt tất cả mọi thứ trong phạm vi hai ba trăm mét!

Trịnh Xá nhận quả địa lôi từ tay Vương Hiệp, nó đã được thiết lập sức nặng phát nổ là năm kg, hắn ngẫm nghĩ một lát rồi bảo Sở Hiên:

- Quay lại, Sở Hiên, ta phải ném từ trên xuống.

Sở Hiên cũng không đáp, chỉ hơn nhấn chân, Goblin glider vòng lại, một lần nữa lướt qua chiến hạm đã bị nổ không còn ra hình dạng gì. Trịnh Xá ném quả địa lôi trọng lực cao xuống, đồng thời hắn cầm một quả lựu đạn siêu mạnh nhưng không rút chốt mà cứ thế ném theo sau, khi địa lôi rơi xuống bong tàu, quả lựu đạn cũng đập trúng lên địa lôi, ngay lập tức một cỗ hấp lực lấy địa lôi làm trung tâm tràn ra bốn phương tám hướng, đến cả bốn người đang bay giữa không trung cũng có thể cảm nhận được rõ ràng. Bất quá, còn may là glider dựa theo quán tính lao tới, cứng rắt vượt qua lực hút này, càng lúc càng cách xa con tàu, bay ra gần nghìn mét, mọi người quay lại nhìn mới giật mình kinh hãi.

Chỗ địa lôi trọng lực cao ném xuống, hơn một nửa chiến hạm đã bị cuộn thành hình cầu, hình cầu này cũng không hoàn chỉnh, ít nhất trong đó có một bộ phận khá lớn do nước biển cấu thành. Hình cầu này vẫn không ngừng bành trướng, một số vụ nổ lóe lên nhưng nháy mắt đã bị hút vào bên trong, khối cầu bắt đầu từ từ chìm xuống đáy biển.

Uy lực này thật sự quá kinh khủng, bốn người nhất thời đứng ngây ngốc giữa không trung, mãi đến khi xung quanh truyền đến tiếng vù vù đáng sợ họ mới giật mình tỉnh lại. Lúc này một loạt tàu chiến lớn nhỏ xung quanh cùng vang lên tiếng kêu gào thảm thiết, vô số ong mật khổng lồ đã sớm bao vây tất cả cá chiến hạm, đám lính hải quân liên tục phát ra tiếng kêu thảm khiến người ta dựng tóc gáy, tất cả đều không ngừng chạy trốn nhưng chỉ để kéo dài chút hơi tàn, chỉ cần một đám ong bâu lại là có thêm một tên lính biến thành bộ xương.

Vốn cho dù bốn người đánh chìm một chiến hạm, chỉ cần bị kéo giãn khoảng cách là vô số tên lửa dò tìm

http://tieulun.hopto.org

sẽ không ngừng truy kích họ nên đây chính là nguyên nhân Sở Hiên đề nghị đánh chìm hai chiến hạm một lúc..... Dẫn phát hỗn loạn, làm hải quân trong thời gian ngắn không thể bận tâm đến họ, thuận tiện lợi dụng lúc hỗn loạn để tiến vào hòn đảo trong phần 1. Nhưng trên thực tế, hậu quả dẫn đến rất có thể là cả hạm đội bị hủy diệt, mà cái này căn hoàn toàn không phù hợp với kế hoạch của Sở Hiên.

Mấy người Trịnh Xá không đành lòng nhìn lại, Sở Hiên cũng điều khiển Goblin glider quay đầu lại, lao về phía khác trên biển, tiếp theo bắt đầu từ từ trầm xuống mặt biển, gần như giống y hệt lúc trước, hoàn toàn chìm vào lòng biển.

Lần này glider bay trong nước biển hơi lâu một chút, khoảng một hai phút mới lộ lên trên, Bá Vương và Vương Hiệp lập tức ho khùng khục.

Trịnh Xá trầm mặc một lúc lâu, bấy giờ mới hỏi Sở Hiên:

- Ngươi... Ngươi đã nghĩ tới tình huống này sẽ phát sinh phải không? Để cả đàn côn trùng tấn công hạm đội hải quân, sau đó tiêu diệt hoàn toàn, còn chúng ta thì có thể thừa dịp hỗn loạn, tới đảo bên kia....

Thanh âm của Sở Hiên lạnh nhạt truyền tới:

- Không, không nghĩ tới tình huống này, sự việc phát triển thường vượt quá sự dự liệu của con người, ta không phải là thần, không thể phân tích ra tất cả biến hóa trong thời gian, không gian, đó là lĩnh vực của Thần chân chính, ta chẳng qua chỉ là con người thôi....

-Nếu có thể....

Trịnh Xá cúi đầu yên lặng nói:

- Mặc dù nói như thế này có vẻ dối trá, dù sao ngay từ đầu chúng ta đã muốn tập kích hải quân nhưng mà... Trong tình huống chúng ta có thể sống sót, cố gắng ít giết chóc một chút, nếu như chúng ta buộc phải giữ mạng, vậy giết chóc ta còn có thể giải thích... nhưng nếu không phải đồ sát, người trong thế giới này cũng không biết họ chỉ là một bộ phận trong phim kinh dị, họ cũng đều là người sống sờ sờ, nếu như có thể.... Lần sau ta không hy vọng lại xuất hiện thảm trạng như vậy nữa.

Sở Hiên quả quyết cự tuyệt:

- Không thể, nếu như ta biết trước, vậy ta chắc chắn sẽ dẫn đám côn trùng này tới chỗ hạm đổi hải quân, đó là trợ giúp cực lớn với chúng ta, hỗn loạn, hơn nữa là hỗn loạn vì toàn bộ hạm đội bị tiêu diệt. Như vậy, hạm đội hàng không mẫu hạm bên kia chắc chắn sẽ có phản ứng, chúng ta cũng có thể nhân cơ hội tiến vào đảo Nublar... Mà chỉ có thể khiến chính phủ loài người ở thế giới này ý thức được sự đáng sợ của côn trùng, văn kiện trong tay chúng ta mói được họ coi trọng, tình tiết kịch bản thứ ba mới có thể hoàn thành, cho nên đề nghị của ngươi hoàn toàn không hợp lý, ta không thể đáp ứng! Trừ phi....

-Trừ phi?

Trịnh Xá cũng biết đề nghị của hắn có chút khó khăn nên hắn vốn cũng không nghĩ rằng một kẻ lý trí như Sở Hiên sẽ đồng ý với đề nghị này, đến khi nghe sở Hiên nói hai từ cuối hắn mới ngẩn người.

Sở Hiên nói chắc chắn:

- Sở dĩ phải làm những chuyện này, chính là vì thực lực của chúng ta không đủ, không thể dựa vào sức lực của một người hoàn thành nhiệm vụ này. Nếu như thực lực của ngươi hoặc là của cả đoàn đội đã mạnh đến mức không cần để ý tới các loại hoa chiêu thì tự nhiên sẽ không cần phải liên lụy đến nhiều người, ví dụ như gã clone của ngươi như đã kể... nếu ngươi có sức mạnh cỡ hắn thì hoàn toàn có thể tránh được những chuyện này xảy ra...

Nói tóm lại, vẫn như cũ là chênh lệch thực lực, Trịnh Xá có chút chán nản, nhưng lại thay đổi suy nghĩ, thực lực không phải chính là thứ hắn theo đuổi sao? Không cần biết là hoàn thành tình tiết kịch bản phim kinh dị, hay là hồi sinh đội viên, hai là đối mặt với Phục chế thể... Tất cả đều cần thực làm cơ sở! Vậy nếu hắn không muốn sinh linh trong phim kinh dị bị tùy ý lợi dụng, đồ sát thì chuyện duy nhất hắn có thể làm là đề cao thực lực bản thân, đề cao đến mức có thể hoàn toàn mặc kệ tình trạng này!

http://tieulun.hopto.org

Mặc dù trận chiến vừa rồi đến cuối cùng xuất hiện một màn giết chóc bi thảm nhưng tâm tình mọi người đều cực kỳ cứng rắn, sau một hai phút trầm mặc, Bá Vương cùng Vương Hiếp là những người đầu tiên khôi phục, bắt đầu lớn tiếng thảo luận ưu khuyết điểm vũ khí của nhau,. Đặc biệt là Bá Vương, hắn không ngừng nhắc tới uy lực mạnh mẽ và hạn chế xạ kích của railgun, chính là tình huống nòng súng dễ dàng phát nhiệt, một khi bắn quá mức, kim loại chỗ nòng súng rất có thể bị biến dạng, đối với vũ khí công nghệ cao chính xác mà nói, đây tuyệt đối là điểm trí mạng, nên Bá Vương mở miệng là không ngừng năn nỉ Sở Hiên tìm cách cải tiến cho khẩu súng.

-Đây không phải chuyện ta có thể làm được, khẩu súng này là vũ khí công nghệ cao, chênh lệch với khoa học kỹ thuật trong thế giới hiện thực phải tới 150 năm, so với vũ khí Gauss còn cao hơn một tầng, có lẽ là phải tương đương với cấp bậc vũ khí laser. Mà bản thân khẩu súng này uy lực tự nhiên là lớn, nhưng lại gắn liền với hạn chế thời gian thay đạn, vũ khí vô hạn đạn đã xóa bỏ hạn chế này, nhưng ngươi lại còn mơ mộng muốn sử dụng liên tiếp không dừng sao? Nói như vậy, giá trị món vũ khí này ít nhất phải là cấp B, thậm chí cao hơn mới hoán đổi được, vì thế, làm người phải biết thế nào là đủ.

Chuyện này quả thật là như vậy, dù sao dùng sức của một người, cầm một khẩu súng cũng đủ để đánh chìm cả một chiến hạm, uy lực này thật có chút quá mức, vì vậy Bá Vương lầm bầm vài câu rồi cũng im lặng. Đến Vương Hiệp tựa hồ có chút bất mãn với uy lực chất nổ, hắn đang định mở miệng hỏi Sở Hiên làm thế nào để quả bom tiến vào trong vật thể rồi mới phát nổ thì cách đó không xa bỗng vang lên âm thanh xé gió. Mọi người ngẩng đầu nhìn lên, ở trên trời hơn mười chiếc máy bay phản lực vọt qua, hướng bay chính là hạm đội đã có thể toàn diệt xung quanh đảo Sorna.

247. Tình Tiết Kịch Bản Cấp B (1)

Máy bay phản lực bay thẳng tới, Sở Hiên lái Goblin glider bay sát mặt biển, dựa vào bóng đêm che chắn, thoái mái lướt qua phía dưới mấy chiếc máy bay. Phi công hiển nhiên là khó có thể phát hiện được một điểm đen bé xíu như vậy, đặc biệt là trong trời đêm tối đen, lại bay với tốc độ cao, dễ dàng bỏ qua bốn người Trịnh Xá.

Sau khi máy bay phản lực bay qua, mọi người mới thở ra một hơi, Sở Hiên bấy giờ mới lên tiếng:

- Vậy mọi người nghỉ ngơi một chút đi, từ đây tới đảo Nublar còn cần vài chục phút nữa, dù sao thì tốc độ của chúng ta hiện tại cũng thấp hơn 20% so với tốc độ tối đa của glider, trọng lượng của bốn người đàn ông trưởng thành, mức độ sụt giảm như vậy vẫn có thể chấp nhận được. Từ đây bay tiếp sáu trăm hải lý nữa, đại khái cần mấy chục phút nữa mới có thể tới đảo.

Mãi đến lúc này, tất cả cuối cùng mới có thể thở phào nhẹ nhõm, thả lỏng thân thể, mọi người đều cảm thấy từ đầu đến chân bủn rủn, một đường chiến đấu kịch liệt vừa rồi, cùng gấp rút chạy trốn dưới nước làm tất cả thần kinh và thân thể đều căng thẳng. Có thể nói, kỹ năng điều khiển của Sở Hiên sau khi mở cơ nhân tỏa, giúp mọi người có thể không hề thương tích, đánh chìm hai chiến hạm là công thần lớn nhất, nếu không có kỹ xảo tránh né linh hoạt, nhạt cảm này, một loạt công kích của tàu chiến đủ để bắn chết bọn họ, cho dù uy lực súng ống có cao đến đâu cũng vô dụng.

Nghỉ ngơi thả lỏng mấy phút xong, Sở Hiên mới lạnh nhạt nói:

- Vậy theo quy củ như trước, nhân đoạn thời gian này, chúng ta phân tích tình huống trước mắt và điểm thưởng cho tình tiết kịch bản một chút.

Ba người Trịnh Xá nhìn nhau, trong mắt đều có vẻ vui mừng khó kìm nén, cảm giác này thật quá tuyệt vời, mặc dù trên đường mạo hiểm thật sự nguy hiểm vạn phần, thậm chí cơ hồ lâm vào tuyệt cảnh, đặc biệt là khi nhớ lại vô số con ong mật khổng lồ đủ để che lấp cả bầu trời, mọi người đều cảm thấy tê liệt tận sâu trong cốt tủy.

-Phần thưởng hoàn thành tình tiết kịch bản là hai chi tiết kịch tình cấp C, điểm thưởng 4000, liên tục đánh chìm hai chiến hạm được thưởng 2000 điểm, nói cách khác, kể cả không tính điểm thưởng giết khủng long, chúng ta cũng được hai chi tiết cấp C, 6000 điểm thưởng. Nhưng đồng thời bị trừ 4000 điểm, tính đến lúc này, chúng ta được hai chi tiết cấp C, khoảng 2000 điểm thưởng...

http://tieulun.hopto.org

Ba người Trịnh Xá vốn đang hăng hái bừng bừng, nhưng sau khi Sở Hiên nói xong câu cuối cùng, cả ba đều sững sờ, kỳ quái nhìn nhau, mà thanh âm của Sở Hiên vẫn như cũ, không nhanh không chậm đều đều vang lên:

- Các ngươi trong lúc chiến đấu chắc chắn là không để ý tới thông báo không rõ ràng của Chủ Thần, nói rằng chúng ta làm một lượng lớn côn trùng cổ đại chạy ra khỏi đảo Sorna sớm hơn lịch trình, bị trừ 4000 điểm. Vẫn còn may là chỉ bị trừ điểm thôi, chi tiết kịch tình vẫn được bảo lưu, đây đã là vạn hạnh trong bất hạnh rồi.... Mà đây chính là chuyện ta cần thảo luận với mọi người.

-Thay đổi kịch bản, hoặc có thể gọi là cải biến tình tiết xảy ra trong thế giới phim kinh dị ở một trình độ nhất định, tuyệt không phải bất kỳ thay đổi nào cũng có thể được thưởng mà ngược lại, một số thay đổi còn có thể dẫn đến phản ứng dây chuyền, làm Chủ Thần trừng phạt chúng ta, ví dụ như trừ điểm, vân vân.... Hơn nữa thông báo lúc nãy là chỉ toàn bộ thành viên Trung Châu đội... Ba tên tân nhân kia rất có thể không có cách nào giữ lại được.

Ba người bị tin tức này làm chấn động, có chút không biết làm thế nào, cả nửa ngày sau Trịnh Xá mới nói:

- Không phải vẫn còn hai nhiệm vụ tình tiết kịch bản sao? Tới đảo Nublar thăm dò, chuyện này rõ ràng không thể để bọn họ tham gia, nhưng tình tiết kịch bản thứ ba có thể để họ tham gia phải không? Đến lúc đó mang theo bọn họ cùng hoàn thành nhiệm vụ, ta nghĩ hẳn là...

Sở Hiên lại lắc đầu nói:

- Đây chính là chuyện ta muốn nói, trước khi thảo luận, ta sẽ tổng hợp một chút các tình huống và quy luật đại khái về tình tiết kịch bản mà ta biết tính đến hiện tại. Đầu tiên là vấn đề vừa nói, tình tiết kịch bản sẽ khiến kịch bản gốc thay đổi, làm cho tương lai của phim kinh dị mà chúng ta tham gia sinh ra biến hóa không thể biết trước, mà biến hóa càng lớn, phần thưởng cũng càng lớn, có thể là thưởng dương, cũng có thể là thưởng âm. Nhưng khi hoàn thành tình tiết kịch bản, ít nhất chúng ta chắc chắn sẽ nhận được thưởng dương từ bản thân tình tiết, tình huống dẫn phát sau đó mới có thể nhận thưởng âm, đây là quy luật đầu tiên của tình tiết kịch bản, biến hóa tiếp theo của kịch bản càng lớn, phần thưởng cho việc dẫn phát ra nó càng lớn, vô luận là âm hay dương...

-Điều thứ hai, nguy hiểm càng lớn, phần thưởng càng lớn, từ lần xông vào viện nghiên cứu này có thể thấy được. Vận khí của chúng ta chuyến này quả thật rất tốt, một là chiếm được thiên thời, đám côn trùng vừa khéo đang tử vong hàng loạt, một bộ phận nhỏ bắt đầu biến dị, số lượng ít nhất. Điểm may mắn thứ hai là chiếm được địa lợi, chúng ta có công cụ di chuyển tốc độ cao, Goblin glider, nếu như chỉ dùng chân hoặc công cụ vận chuyển bình thường khác, kể cả có là máy móc phi hành như trực thăng đi nữa thì chúng ta cũng tuyệt đối sẽ bị đám ong tràn ra này giết sạch. Ba, chúng ta cũng chiếm được nhân hòa, ngoài ta có có thể nhanh chóng tìm được bản ghi chép, chiến lực của Trịnh Xá cũng là điều kiện để chúng ta hoàn thành nhiệm vụ này, thiếu một cũng không được, nếu không, dù chúng ta có tiến được vào viện nghiên cứu thì cũng bị ong đực và ong chúa bên trong giết chết.... Đây là quy luật thứ hai của tình tiết kịch bản, nguy hiểm càng lớn, phần thưởng càng nhiều.

-Điều thứ ba, chính là hoàn thành tình tiết kịch bản cần phải phối hợp càng nhiều thành viên, số người được thưởng càng nhiều. Không biết các ngươi có phát hiện ra không, sau khi chúng ta hoàn thành tình tiết kịch bản trên đảo, nhân số thông báo chỉ vỏn vẹn có bốn người, nhưng sau khi bầy ong chạy ra khỏi đảo, nhân số thông báo lại là tất cả thành viên Trung Châu đội. Hơn thế nữa, Trịnh Xá người có nhớ lần trước trong thế giới The Mummy đã hoàn thành sớm nhiệm vụ của phần 2, giết chết Vua bọ cạp không? Lần đó chỉ một mình ngươi nhận được điểm thưởng, mặc dù ta cũng tham gia hợp tác nhưng không được phần thưởng của tình tiết kịch bản này. Vì vậy đối tượng hợp tác cần thiết để hoàn thành tình tiết kịch bản càng nhiều, chú ý nghe kỹ lời ta nói, là số người cần hợp tác mà tình tiết yêu cầu, chú không phải số người chúng ta cố ép đi để hoàn thành. Ví dụ như một tình tiết kịch tình chỉ thưởng cho tối đa là năm người, nhưng Trung Châu đội chúng ta có hai mươi người tham gia, vậy phần thưởng cũng chỉ dành cho năm người xuất lực nhiều nhất mà thôi, đạo lý chỉ đơn giản như vậy. Điều thứ ba này có thể tổng kết lại là, đối tượng cần thiết phải hợp tác để hoàn thành tình tiết kịch bản càng nhiều, số người nhận được phần thưởng càng nhiều.

Thanh âm của Sở Hiên vẫn đều đều như cũ, hắn thản nhiên nói:

- Tóm lại ba điều, một, kịch bản biến hóa tiếp theo càng lớn, phần thưởng cho việc dẫn phát biến hóa càng

http://tieulun.hopto.org

lớn, không cần biết là được cộng thêm hay trừ đi. Hai, nguy hiểm càng lớn, phần thưởng càng lớn. Ba, đối tượng cần thiết phải hợp tác để hoàn thành tình tiết kịch bản càng nhiều, số người nhận được phần thưởng càng nhiều. Căn cứ vào ba điều trên, tình tiết kịch bản thứ ba rất có thể sẽ thưởng rất ít, hơn nữa hẳn là chỉ có thể thưởng cho một người mà thôi, lần này ba tân nhân, ngươi có thể chọn cứu một người, nhưng có cứu được hay không thì phải xem điểm thưởng là bao nhiêu... Cá nhân ta nghiêng về phía La Cam Đạo.

Bá Vương cùng Vương Hiệp nhìn sang Trịnh Xá, hắn đang cắn chặt răng, yên lặng không nói câu nào, mâu thuẫn tranh đấu nội tâm người xung quanh cũng có thể cảm nhận được, đây hoàn toàn là một loại giãy dụa, đi ngược lại với ý nguyện bản thân. Mặc dù không muốn vứt bỏ tân nhân nào, nhưng bị hoàn cảnh bức bách, hắn buộc phải ra quyết định mà một đội trưởng phải làm.

Trịnh Xá thì thào nói:

- Không còn cách nào sao? Bọn họ thật sự chỉ có thể có một người sống sót...

-Cũng không phải không còn cách nào, phân tích từ tình huống trước mắt...

Sở Hiên mặc cho gió lùa qua tóc, nhìn ánh bình minh đang chậm rãi nâng lên phía chân trời, lạnh nhạt đáp:

- Nếu bây giờ chúng ta quay lại đón bọn họ, sau đó cùng nhau tới đảo Nublar, ta nghĩ, tình tiết kịch bản thứ nhất có thể để cả bốn chúng ta cùng được thưởng, vậy khả năng tình tiết thứ hai có số người được thưởng tăng lên là cực kỳ lớn, chỉ là như thế... Tốc độ glider sẽ giảm xuống còn 70% hiện tại, thậm chí 60%, tốc độ chuyển hướng và mức linh hoàn tự nhiên cũng chậm lại. Đó là chuyện thứ nhất, thứ hai, khi hoàn thành nhiệm vụ hoặc công kích, những người bình thường chưa từng qua rèn luyện hoặc cường hóa, bọn họ thật sự có thể bình tĩnh đối mặt với các loại tình huống sao? Thật sự sẽ không làm liên lụy đến chúng ta sao? Đây là biện pháp duy nhất ta có thể nghĩ tới, ngươi tự lựa chọn đi.

Trịnh Xá biết Sở Hiên chỉ nói sự thật, nhưng sự thật này không thể khiến người ra dễ dàng tiếp nhận, giống như có người đột nhiên bảo với ngươi, ngươi và hai người xa lạ bên cạnh, chỉ có một người có thể sống sót, người sẽ chịu đem cơ hội sống sót này chuyển cho người khác sao? Không, không thể! Ngươi sẽ liều mạng vì bản thân mà tranh đoạt cơ hội sống sót ấy, đó là bản chất của con người, không ai có thể trách người khác ích kỷ hoặc là cái gì khác, bởi vì nếu đổi đối tượng phải lựa chọn sống chết là ngươi.... Ngươi sẽ chịu bỏ qua tính mạng mình sao?

Sở Hiên lạnh lùng nói:

- .... Nếu ngươi không thể ra mệnh lệnh này, vậy để ta....

-Không!

Trịnh Xá quả quyết cự tuyệt:

- Ta hiểu trách nhiệm của đội trưởng một đoàn đội, đó là bảo vệ đến mức tối đa lợi ích và tính mạng của thành viên trong đội mình, hơn nữa Trung Châu đội chúng ta còn đang trên đường hồi phục, ba người các ngươi cũng không còn cơ hội sống lại, cho nên ta không thể dùng sự an nguy của các ngươi đi đổi lấy sự an nguy của mấy tân nhân bình thường... Quyết định rất tàn khốc, kế hoạch vẫn như cũ không thay đổi, vẫn do bốn người chúng ta đi hoàn thành tình tiết kịch bản thứ hai, sau đó tình tiết thứ ba sẽ giao cho... giao cho La Cam Đạo đi hoàn thành, đây là mệnh lệnh của ta, đội trưởng Trung Châu đội!

248. Tình Tiết Kịch Bản Cấp B (2)

Ba người còn lại, ngoài Sở Hiên ra, hai người kia đều thở phào nhẹ nhõm, mặc dù sự thật này rất tàn khốc nhưng không thể khác được, có đôi khi, sự quyết đoán của thủ lĩnh sẽ là căn cứ để phần lớn người trong đội có thể sống sót.... Hơn nữa, ba gã tân nhân kia trên thực tế cũng chưa thuộc về Trung châu đội, ít nhất là đối với tiểu đội chiến đấu vì có Trịnh Xá làm thủ lĩnh mà đoàn kết lại này, ba người kia hiện tại vẫn chưa thuộc về tiểu đội.

Trịnh Xá chăm chú nói:

http://tieulun.hopto.org

- Tóm lại một câu, lực lượng của chúng ta vẫn còn quá yếu, đây là sự thật không thể chối cãi... Không chỉ là lực lượng cường hóa được, hay là lực lượng tự mình sáng tạo hoặc tự lĩnh ngộ ra, hiện tại nói câu này có vẻ còn quá sớm... Nhưng đến tương lai, nếu như lực lượng của chúng ta có thể thoải mái tung hoành trong phim kinh dị, đến lúc ấy ta sẽ bắt đầu hồi sinh một ít tân tân từng tiếp xúc qua, cho bọn họ một cơ hội nữa... A a, hy vọng chúng ta có thể có ngày đó.

Tiếng của Sở Hiên từ phía trên vọng xuống:

- Được, chuyện này đã quyết định. Tiếp theo là liên quan đến việc phân loại độ khó của tình tiết kịch bản, tính từ chi tiết kịch tình, đơn giản nhất là tình tiết kịch bản cấp D, tiếp đó là cấp 2 D, rồi đến cấp C, 2 C, tình tiết kịch bản chúng ta vừa trải qua là cấp 2 C, Trịnh Xá, tại thế giới The Mummy ngươi đã trải qua tình tiết kịch bản cấp B phải không? Chỉ là hoàn thành sớm hơn kịch bản phim nên mới được thưởng gấp đôi, phân tích độ khó này, tình tiết kịch bản cấp D là đơn giản, cấp 2 D là đơn giản hơi khó khăn, cấp C là khó khăn, cấp 2 C là rất khó khăn, bất quá, chỉ cần phân tích ra nắm chắc được biện pháp thì cũng có thể hoàn thành mà không nguy hiểm lắm, ví dụ như chúng ta dùng khói để tiến vào viện nghiên cứu...

-Như vậy cấp B là uy hiếp tính mạng, xét theo tình tiết kịch bản giết chết Vua bọ cạp, nhiệm vụ độ khó cấp B có xác suất thành viên chết hết là khoảng 80%.... Đến cấp 2 B là rất trí mạng, xác suất thành viên tham gia nhiệm vụ chết hết ít nhất cũng phải từ 90% trở lên. Về phần tình tiết kịch bản độ khó cấp A, ta tạm thời chưa thể nghĩ ra, độ khó mức ấy rất có thể tạo thành ảnh hưởng tới cả thành viên không tham gia nhiệm vụ, ví dụ đoàn diệt.... Tóm lại, từ các tình tiết kịch bản chúng ta đã hoàn thành trong lần này có thể thấy, nhiệm vụ mà chúng ta có khả năng hoàn thành có đội khó tối đa là cấp 2 C, đây là mức độ chúng ta hoàn toàn có thể bình yên hoàn thành, độ khó cấp B và trên cấp B, đối với chúng ta mà nói là quá khó khăn, có lẽ nên tránh né các nhiệm vụ như vậy.

Trịnh Xá suy nghĩ một lát rồi nói:

- Ý ngươi là lần này chúng ta tới đảo Nublar tìm kiếm tình tiết kịch bản rất có thể sẽ gặp phải nhiệm vụ quá mức nguy hiểm phải không?

Sở Hiên đáp:

- Ý tứ đại khái là vậy, từ tập hồ sơ này có thể thấy, tay bác học điên này đã tìm được phương pháp khống chế gen, vốn hắn muốn dùng phương pháp này để cường hóa cho loài người, để bọn họ được tiến hóa.... Chuyện này và những gì Chủ Thần đang làm trước mắt vô cùng tương tự, chẳng qua tên bác học này muốn dùng biện pháp tác động từ bên ngoài để khống chế sự tiến hóa, tự biến mình thành thần. Mà phương pháp này không ngờ đã thành công, ít nhất tại một số mặt đã thành công, một là hắn nghiên cứu ra một loại vật chất có thể kích thích sinh mạng thể tiến hành tiến hóa ngược, trở thành hình thái cổ đại tiềm ẩn trong chuỗi gen, ví dụ như hình thái cổ đại của ong mật, là một quần thể công trung to lớn, ăn thịt.

-Thứ hai là khi thay đổi trạng thái, gen một số sinh vật sẽ sinh ra dung hợp biến hóa, chuỗi gen tự động sắp xếp lại, sinh ra một loại dạng sống đặc biệt. Theo như ghi chép của tay bác học này, hắn đã đem ấu thể của dạng sống này đặt vào trong đảo khung long thứ nhất, bởi vì chỉ có chữ long mới phù hợp với hình thái hoặc có thể nói là dáng vẻ của dạng sống này... Ta rất lo lắng.

-Long? Khủng long? Chẳng lẽ là chế tạo Godzilla?

Bá Vương ngẩn người, tiếp theo bật cười ha hả.

Hai người còn lại cũng mỉm cười, bọn họ đối với khủng long cũng không lo lắng gì lắm, cho dù đối phương có thật là Godzila cũng chẳng sao, chỉ cần có Goblin glider bảo trì khoảng cách và độ cao, sau đó dùng súng ống tuyệt đối đủ để kích sát Godzilla. Kể cả Godzilla thật sự là sinh vật khổng lồ, kinh khủng như trong phim, đối phó với dạng sống đơn lẻ, không biết bay này, trong hoàn cảnh tác chiến rộng lớn, mọi người không nghi ngờ gì, chiếm ưu thế tuyệt đối.

Lúc này, bầu trời vẫn còn có chút tối tăm, ở phía xa xăm, chỗ mặt biển và bầu trời hợp lại làm một, ánh bình minh buổi sớm mơ hồ xuất hiện, mọi người cuối cùng cũng nhìn thấy hạm đội hàng không mẫu hạm ngoài khơi. Lúc này, tất cả chiến hạm trong đội tàu đều sáng trưng, xem ra chuyện trên đảo Sorna đã làm hạm đội này không thể không tới hỗ trợ, đương nhiên, cầu mong là họ không gặp phải bầy ong khổng lồ,

http://tieulun.hopto.org

nếu không rất có thể sẽ trở thành hạm đội tiếp theo bị hủy diệt.... Tất cả thành viên tử vong, còn chiến hạm vẫn bảo trì nguyên dạng.

Khi phát hiện ra đội tàu, Sở Hiên đã điều khiển Goblin glider phi hành sát xuống mặt biển, mà khoảng cách giữa hai gên còn một quãng xa, chỉ cần không phải chủ tâm tìm kiếm mọi người thì hạm đội này sẽ khó có thể chý ý tới từng chút biến hóa trên mặt nước, tối đa là giám thị động tĩnh ở ngoài khơi và chú ý xem radar có phát hiện ra cái gì không. Chính vì thế, rất nhanh, mọi người đã vượt qua đội tàu, bay thẳng tới, ở phía xa, hình dáng một hòn đảo nhỏ đã dần dần xuất hiện.

-Chính là chỗ này, hòn đảo xảy ra Jurassic Park 1.... Nơi có thể phát sinh tình tiết kịch bản thứ hai.

Mọi người hạ xuống bờ cát trên đảo, một là vừa lơ lửng suốt giữa không trung, xuống cần hoạt động chân tay một chút, hai là Goblin glider liên tục bay với cường độ cao, đối với chiếc glider tự chế tạo, không chính quy này, hoàn toàn đã vượt qua cường độ sử dụng, để hệ thống năng lượng nguội xuống một chút cũng tốt.

Bốn người nhảy xuống đất, lúc này sắc trời đã sáng sủa, từ phía xa, một hình bán cầu vàng rực từ từ trồi lên, trên bãi biển gần như không hề bị ô nhiễm, nếu không có khủng long hoặc các sinh vật khác uy hiếp thì chỗ này thật sự là một nơi thắng cảnh nghỉ ngơi.

Bốn người vận động thân thể một chút, Trịnh Xá lấy thực phẩm dạng nén và nước uống trạng thái cố định từ trong Nạp giới ra, sau một đêm chiến đấu kịch liệt, tất cả đều cần nhanh chóng bổ sung năng lượng tiêu hao, mà tiếp theo bọn họ có thể còn phải đối mặt với cuộc chiến càng khốc liệt hơn, cần ăn no mới có sức tiếp tục.

Sau khi nghỉ ngơi một chút, Trịnh Xá nhìn Sở Hiên, nói:

- Ngươi có thể phân tích đại khái tình tiết kịch bản ở đây là cái gì không?

Sở Hiên lắc đầu:

- Không thể, tin tức tình báo hiện tại quá ít, cho dù có thể khẳng định là có liên quan đến sinh vật kia, nhưng hoàn đảo này trên thực tế so với đảo Sorna còn lớn hơn, muốn tìm một sinh vật tại đây thật sự quá khó khăn. Hơn nữa, chúng ta cũng không dám chắc chắn hòn đảo đã bị loại thuốc biến đổi gen của tay bác học kiêm tiêm nhiễm hay chưa, nếu không, chúng ta rất có thể lại phải đối mặt với vô số côn trùng tập kích, vì thế, đừng mong kiếm được phân tích về tình tiết kịch bản từ chỗ ta, ta cũng không thể từ hư không mà biết được một chuyện, trừ phi ngươi cung cấp đủ tin tức tình báo rõ ràng.

Trịnh Xá quay sang Bá Vương và Vương Hiệp, trong tình tiết kịch bản lần trước, bọn họ đã hỗ trợ rất lớn để hoàn thành nhiệm vụ, nếu không mọi người căn bản không thể dễ dàng hoàn thành được nhiệm vụ đó. Nhưng nhiệm vụ lần này lại không biết là gì khiến hắn có chút chần chừ, dù sao ba người Bá Vương, Vương Hiệp, Sở Hiên đều là nhân viên chiếc đấu hoặc phân tích cực kỳ trọng yếu của đoàn đội, hơn nữa bọn họ ngoài vũ khí ra cũng không mạnh mẽ hơn người bình thường bao nhiêu, nói cách khác, nếu như bị khủng long đánh lén trong cự ly gần, bọn họ rất có thể sẽ tử vong....

Trịnh Xá ngẫm nghĩ một lát rồi hỏi:

- Goblin glider còn cần để nguội bao lâu? Một giờ có đủ không?

Sở Hiên gật đầu đáp:

- Trên thực tế có thể sử dụng ngay bây giờ, nhưng trước khi ta có thể chế nào một chiếc mới, giá trị của nó là không thể thay thế, vì thế ta muốn thời gian làm nguội là bốn mươi phút đến một tiếng rưỡi.

-Vậy là đủ rồi, khoảng thời gian đó ta sẽ tiến vào đảo thăm dò trước. Bá Vương, bảo vệ tốt chỗ này, nhìn thấy bất cứ sinh vật nào lập tức khai hỏa, Vương Hiệp, bố trí địa lôi, trọng lượng khởi động từ ba trăm kg trở lên, velociraptor cỡ nhỏ thì không cần dùng địa lôi...

Trịnh Xá nói xong, hắn thoáng suy nghĩ rồi lấy Ngọn giáo của thần Osiris ra.... Thanh Heat Hawk đã bị bỏ lại trong viện nghiên cứ, vì bị châm độc của ong chúa giữ chặt lại, hơn nữa lúc đó tình huống thật sự vạn phần cấp bách, hắn cũng không có thời gian từ từ tháp châm độc ra nên cuối cùng chỉ có thể lựa chọn vứt bỏ giữ mạng. Hiện tại hắn thiếu mất vũ khí cận chiến, bất đắc dĩ chỉ có thể lấy thanh trường mâu này làm vũ khí, coi như miễn cưỡng phù hợp.

http://tieulun.hopto.org

Tiếp theo, Trịnh Xá lao về phía cánh rừng cách đó không xa, sau lưng hắn, Bá Vương đã trong trạng thái canh gác, Vương Hiệp cũng bắt đầu bố trí địa lôi trong phạm vi hai trăm mét xung quanh ba người.

Trịnh Xá từ trên bãi biển chạy vào trong rừng, khoảng rừng này rõ ràng là được người trồng, khoảng cách giữa từng cây rất ngay ngắn, chỉ là nơi này bị bỏ hoang từ lâu, trên đất toàn là lá khô. Đương nhiên, chuyện này cũng không ảnh hưởng đến tốc độ của Trịnh Xá, hắn cầm Ngọn giáo của thần Osiris nhanh chóng tiến sâu vào rừng.

Dọc đường đi, Trịnh Xá rất lấy làm lạ, hắn không hề trông thấy một con khủng long nào, thậm chí cả xương khủng long cũng chẳng nó nửa khúc, đám côn trùng khổng lồ như trong tưởng tượng cũng không thấy xuất hiện, côn trùng ở đây rõ ràng vẫn trong trạng thái bình thường, cực kỳ nhỏ bé. Rất rõ ràng, hòn đảo này cũng không bị loại thuốc biến đổi gien nào ảnh hưởng, nơi đây vẫn như cũ là hoàn cảnh thế giới bình thường.

Nghĩ tới đây, Trịnh Xá nhất thời như trút được một gánh nặng, áp lực đám côn trùng gây ra cho hắn thật sự quá lớn, nhưng giải quyết được vấn đề này, sự nghi hoặc của hắn càng tăng, tại sao nơi đây lại yên tĩnh đến vậy? Yên tĩnh đến mức như không có bất kỳ sinh vật to lớn nào tồn tại....

Yên tĩnh đến mức phảng phất như đang ở cạnh sào huyện của mãnh thú, đã ăn thịt tất cả các sinh vật khác...

249. Tình Tiết Kịch Bản Cấp B (3)

Ôm mối nghi hoặc, Trịnh Xá không ngừng lao về phía trước, nhưng không cần biết là chạy vào sâu bao nhiêu trong rừng, hắn vẫn không hề phát hiện ra bóng dáng một còn khủng long khổng lồ nào, hay là hải quân chính phủ đã tiêu diệt toàn bộ khủng long ở đây? Nếu vậy thì hạm đội hàng không mẫu hạm còn phải đóng ở ngoài biển làm cái gì?

Trịnh Xá càng lúc càng thấy kỳ quái và khẩn trương, mà thâm nhập vào trong đảo càng sâu, tâm lý hắn càng lúc càng cảm nhận được nguy hiểm, đây là một loại trực giác bản năng của sinh vật, phảng phất như trực giác giúp hắn biết trước nguy hiểm khi mở cơ nhân tỏa. Càng đi sâu vào trong đảo, cảm giác này càng rõ ràng, giống như hắn đang tiến dần tới chỗ một con dã thú, cảm giác áp lực thật sự rất khó chịu.

Trịnh Xá đi tiếp hơn mười phút nữa, tính toán thời gian, bây giờ hắn quay lại cũng vừa đủ để về đến bờ biển sau khi Goblin glider làm nguội xong, vì thế hắn không tiến tới nữa mà quay đầu chạy ngược lại. Nhưng đúng lúc này, hắn bỗng nhìn thấy bên kia rừng một bộ xương còn dính máu đỏ lòm, dấu vết cực kỳ rõ ràng, giống như vừa mới bị vứt ra, làm hắn vội vàng chạy tới.

Bộ xương này rõ ràng là của một sinh vật rất to lớn, có thể thấy rõ một phần hình rẻ quạt, vết máu trên xương đã khô lại nhưng vẫn mang màu sắc đỏ thẫm, chứng tỏ chủ nhân bộ xương này mới chết chưa lâu. Nhưng chuyện này cũng không làm Trịnh Xá quan tâm lắm, sự chú ý của hắn hoàn toàn bị lôi kéo bởi một loạt lỗ tròn trên phần xương hình rẻ quạt, những lỗ tròn này đâm vào xương, xuyên thẳng ra sau, chỉ tính từ độ lớn cũng đã to hơn cánh tay Trịnh Xá nhiều, không biết chủ nhân của hàm răng khổng lồ này là một quái vật to lớn đến thế nào đây?

Trịnh Xá hít vào một hơi, tính toán độ lớn của hàm răng, mà trên thực tế, với hình dáng của những lỗ này, đây hẳn cũng phải toàn bộ hàm răng mà chỉ là một bộ phận đằng trước thôi. Nếu cứ suy luận như vậy, chủ nhân của hàm răng này ít nhất cũng phải to gấp vài lần một con T-rex, chuyện này không khỏi có chút quá khủng bố, từ khi nào trên trái đất xuất hiện một loại động vật ăn thịt khổng lồ như thế này?

Đúng lúc này, từ ngoài rừng cây truyền đến một loạt âm thanh ầm ỹ, Trịnh Xá vội vàng vạn khinh công nhảy lên thân cây, sau khi lên một tán cây cao hơn mười mét, bấy giờ nhìn lại hắn mới thấy cách đó không xa có một con T-rex to lớn đang chạy tới. con T-rex này có vẻ cũng không truy đuổi sinh vật nào, chỉ không ngừng gầm rú, lao tới hướng này, khi Trịnh Xá đang định xoay người bỏ đi thì hắn bỗng đứng sững tại chỗ, đồng tử trợn tròn, ngây ngốc nhìn sang bên đó.

Rồng! Một con rồng phương Tây thật sự! Có sừng rồng, vảy rồng, cánh rồng, có cả thân hình giống như một con thằn lằn, đây là một con rồng khổng lồ dài đến ba mươi mét! Nó đang bò trên đất đuổi theo con T-rex, do thân hình quá lớn nên con cự long này nhanh chóng đuổi kịp, trước khi T-rex kịp quay lại chống

http://tieulun.hopto.org

trả, nó đã hung hăng đớp thẳng vào đầu con T-rex, một nhát cơ hồ cắn đứt cả đầu con khủng long, mà Trịnh Xá rút cuộc cũng đã biết lai lịch của mấy lỗ lớn trên phần xương hình rẻ quạt....

"Tình tiết kịch bản Jurassic Park 2 The Lost World, giết chết khủng long thể biến dị, người giết được một chi tiết kịch tình cấp B, 5000 điểm thưởng, những thành viên hỗ trợ được một chi tiết kịch tình cấp C, 4000 điểm thưởng. Sinh vật thuộc loại truyền thuyết ma pháp, vũ khí tầm xa công nghệ cao bị vô hiệu hóa, trong 24 giờ không thể giết chết sinh vật, delete tất cả thành viên đoàn đội tham gia công kích."

Trịnh Xá nghe đoạn thông báo mà nuốt nước bọt, bởi vì hắn trông thấy con rồng vừa nhấc đầu, xé đôi một nửa thân trên con T-rex, lực lượng này thật quá đáng sợ, hơn nữa hình dáng khổng lồ của cự long cũng khiến người ta chấn kinh. Sinh vật dài đến ba mươi mét đấy, lực áp bức quá mạnh làm người ta phải chấn động, cho dù cách rất xa, Trịnh Xá vẫn cảm giác được toàn thân khẽ run rẩy, run không phải sợ hãi mà là thân thể hắn theo bản năng cảm nhận được nguy hiểm.

Không chút nghĩ ngợi, Trịnh Xá vội vã quay người nhanh chóng chạy về phía bờ biển, may mắn là con rồng lúc này đang tập trung ăn thịt T-rex, căn bản không chú ý đến một bóng người nho nhỏ từ từ biến mất khỏi khu rừng. Trịnh Xá chạy được hơn một ngàn mét, từ phía sau bỗng vang lên tiếng gầm lớn, cũng không phải là nó phát hiện ra hắn nên rống lên, mà giống như một loại thanh âm vô thức phát ra sau khi ăn no. Tiếng gầm cực lớn, phảng phất như tiếng sấm ầm ì, cách xa như vậy mà Trịnh Xá vẫn cảm thấy đau cả màng nhĩ, nhưng hắn cũng mặc kệ, chỉ toàn lực vận hành khinh công, không ngừng bỏ chạy.

Đến khi ra khỏi khu rừng, nhìn thấy ba người Sở Hiên vẫn bình yên trên bãi cát, hắn mới thở phào nhẹ nhõm, vội vàng tiến tới chỗ ba người. trên bờ cát có thể nhìn thấy rõ ràng dấu vết chôn địa lôi, dù sao địa lôi này cũng để phòng ngự khủng long, nếu không thì phí công thiết lập làm gì? Vì vậy Trịnh Xá không phí sức, từ bên ngoài bờ cát chạy tới chỗ mọi người.

Bá Vương cùng Vương Hiệp lập tức đồng thành:

- Tiếng động vừa rồi là các gì vậy?

Hai người lại liếc nhìn nhau, Bá Vương mở miệng trước:

- Mẹ nó, thật sự là Godzilla sao? Hóa ra sau khi gen biến dị, lại tạo ra sinh vật như vậy?

Trịnh Xá cười khổ bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể thở dài đáp:

- Đó là sinh vật so với Godzilla còn kinh khủng hơn, ở đó ta nhìn thấy một con rồng, một con rồng thật sự!

Ba người còn lại kỳ quái nhìn hắn, Sở Hiên gật đầu nói:

- Không sai, sinh vật ở đây tất cả đều là khủng long khổng lồ, độ lớn của chúng đối với chúng ta quả thật là loại đại quái vật. (*: Trịnh Xá gọi con vật này là cự long, giống từ long trong khủng long nên ba người còn lại hiểu nhầm)

Trịnh Xá vò đầu bứt tóc, xua xua tay nói:

- Không phải khủng long, mà là rồng thật sự trong thần thoại, lúc ta nhìn thấy nó thì nghe được thông báo của Chủ Thần về tình tiết kịch bản, giết chết con khủng long biến dị ấy, người giết được một chi tiết cấp B, 5000 điểm, những người hỗ trợ sẽ được một chi tiết cấp C, điểm thưởng 4000. Nghe có vẻ rất khá, nhưng Chủ Thần nói nó là sinh vật ma pháp truyền thuyết, các loại vũ khí tầm xa công nghệ cao không có hiệu quả, nói cách khác, chúng ta chỉ có thể tiến hành cận chiến công kích với nói. Nhưng các ngươi căn bản không nhìn thấy con rồng ấy, to đến mấy chục mét, một nhát cắn đôi con T-rex, khốn kiếp, vậy mà còn không được dùng vũ khí tầm xa...

Sở Hiên một mực yên lặng nhìn Trịnh Xá, đến khi Trịnh Xá nói xong, hắn bắt đầu trầm tư, tiếp theo hắn yêu cầu kể lại chi tiết một số vấn đề về tình tiết kịch bản, ví dụ như thời gian, địa điểm, còn có hạn chế gì nữa không, sau khi nghe được trong vòng 24 giờ phải giết được con rồng, nam nhân này nhất thời lại trầm mặc.

-... Ngọn giáo thần Osiris của ngươi không tính là vũ khí tầm xa công nghệ cao, địa lôi trọng lực cao mặc dù là vũ khí công nghệ cao nhưng lại thuộc phạm trù vũ khí cận chiến phát nổ, nói cách khác chúng ta vẫn có cơ hội rất lớn, hơn nữa ta không biết tấn công bằng tên lửa các loại có tác dụng với nó không, đây là vũ

http://tieulun.hopto.org

khí gây thương tổn bằng vụ nổ từ cự ky gần, nhưng lại phóng ra từ khoảng cách xa nên vẫn phải thử một chút...

Sở Hiên lẩm bẩm.

Sau mấy phút, hắn mới mở miệng nói tiếp:

- Cứ như vậy đi, chúng ta trước tiên tới xem con cự long đó một chút, sau đó ta sẽ sử dụng tên lửa cỡ nhỏ trong Goblin glider tiến hành công kích, nếu như tên lửa có thể gây thương tích cho nó, vậy chúng ta có thể rất nhẹ nhàng giết chết con rồng này, nếu tên lửa không thể làm nó bị thương, vậy chỉ thể để Trịnh Xá sử dụng Ngọn giáo của thần Osiris. Chuyện này không nên chậm trễ, nhân lúc hạm đội hàng không mẫu hạm kia còn chưa đi xa, chúng ta hiện tại tới chỗ cự long, nếu tên lửa công kích hữu hiệu, vậy kéo nó đến chỗ hạm đội hàng không mẫu hạm, dùng chiến lực của họ để huy diệt nó, nếu tên lửa vô dụng... Lúc ấy tất cả phải trông cậy vào ngươi, Trịnh Xá.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi đáp:

- Hay để một mình ta đi là được, các ngươi còn chưa thấy con rồng đó, tình tiết kịch bản cũng chưa mở ra, nếu không hoàn thành nhiệm vụ mọi người đều phải chết, không bằng để ta một mình đi khiêu chiến nó. Dù sao thì ta cũng có thể điều khiển glider, cũng có thể sử dụng Ngọn giáo của thần Osiris, nếu không thành công, có chết cũng là một mình ta chết, mọi người có thể bình yên trở về... Đến lúc đó các ngươi lại hồi sinh ta lại! Thấy thế nào? Dù sao ta cũng chưa sử dụng cơ hội sống lại.

Nói đoạn, Trịnh Xá lấy Cuốn sách của Amun-Ra và Cuốn sách của thần Anubis từ trong Nạp giới, đưa cho mọi người.

Mọi người nhìn nhau vẻ quỷ dị, nhưng không có ai đón lấy hai cuốn cổ thư, Bá Vương là người đầu tiên gào lên:

- Mẹ kiếp, ngươi nghĩ mình là ai? Siêu nhân hả? Còn mấy người bọn ta thì là cái giống gì? Ta là thành viên Trung Châu đội cùng ngươi chiến đấu! Sao có thể để ngươi một mình đi liều mạng còn bọn ta giống như lũ chó ghẻ, cúp đuôi chạy về Chủ Thần không gian? Mẹ kiếp, Bá Vương ta chưa bao giờ phải ủy khuất như vậy!

Vương Hiệp cũng trầm giọng nói:

- Không sai, Bá Vương nói đúng, hơn nữa chất nổ của ta cũng không phải vũ khí tầm xa công nghệ cao đúng không? Vì thế ta hoàn toàn có thể giúp đỡ ngươi, để ta đi theo!

Trịnh Xá yên lặng không nói, hắn nhìn về phía Sở Hiên, trên tay vẫn cầm hai cuốn cổ thư, chỉ là Sở Hiên giống như căn bản không trông thấy hai quyển sách, nam nhân này đẩy đẩy mắt kính nói:

- ...Mặc dù những gì ngươi nói có vẻ rất chính xác, nhưng ta lại không dám khẳng định tại khi hồi sinh ngươi tại tế đàn trong thế giới The Mummy có thể sử dụng điểm thưởng của ba người cùng một lúc được không, nếu không được, vậy bọn ta cũng không đủ điểm thưởng và chi tiết kịch tình để giúp ngươi sống lại. Nói cách khác, ba người chúng ta rất có thể sẽ mất đội trưởng trong một thời gian dài, trong tình trạng không biết gì về bộ phim kinh dị tiếp theo, ngươi cảm thấy chúng ta có nhiều cơ hội để hồi sinh ngươi không? Tình huống như vậy không cần cân nhắc, so với việc Trung Châu đội mất đội trưởng và người có chiến lực mạnh nhất....

-Không bằng bốn người chúng ta cùng liều chết một lượt đi!

250. Khủng Long Hào Tình (1)

Mọi việc vẫn như cũ, Sở Hiên lái Goblin glider, ba người còn lại dùng dây thừng buộc lên, phi hành giữa không trung.

Vốn Trịnh Xá muốn đề hắn điều khiển glider nhưng Sở Hiên mở miệng lập tức từ chối không thương tiếc:

- Ngươi quá dễ xúc động, điều khiển Goblin glider sẽ khiến chúng ta có cảm giác nguy hiểm.

http://tieulun.hopto.org

Chỉ một câu buộc Trịnh Xá phải bất đắc dĩ tiếp nhận sự thật.

Ở trên glider, mỗi người đều cẩn thận tự kiểm tra vũ khí của bản thân, lợi khí lớn nhất có thể giết khủng long là railgun của Bá Vương hiện tại đã vô dụng, nếu chất nổ có thể có tác dụng với con cự long kia vậy quả địa lôi trọng lực cao cuối cùng sẽ là vũ khí có khả năng giết nó nhất, vì địa lôi vốn là cận chiến, uy lực cũng đủ để tiêu diệt con rồng này, mọi người chỉ cần dụ nó đạp lên địa lôi, nhưng làm thế nào để nó đạp lên đây?

-Đúng thế, nó có một đôi cánh rất lớn, không khác chút nào so với rồng trong thần thoại, đến cả Chủ Thần cũng nói cự long này là sinh vật ma pháp truyền thuyết, vì thế ta nghĩ nó chắc là có thể bay lên, trước mắt muốn nó giẫm lên chỗ chúng ta chôn địa lôi là việc khó giải quyết nhất.

Trịnh Xá thở dài, nói.

Vương Hiệp vuốt vuốt quả địa lôi đen thui, không hề nổi bật, đột nhiên lên tiếng:

- Chúng ta không phải có 24 giờ để giết cự long phải không? Biết đâu đây là thời gian để chúng ta tìm quy luật sinh sống của nó? Ví dụ như mỗi ngày nó sẽ đến những chỗ nào? Tìm thức ăn ở đâu? Hang ổ ở nơi nào? Sau đó chúng ta tiến hành chờ ở chỗ nó nhất định phải đi qua mỗi ngày, chôn địa lôi trọng lực cao trên đường, chỉ cần nó giẫm lên thì một quả địa lôi là đủ để hoàn toàn hủy diệt nó....

Sở Hiên gật đầu nói:

- Rất có thể, tình huống như vậy rất có thể là tác dụng của 24 giờ, vì thế bây giờ chúng ta mới cần phải quan sát cẩn thận con rồng này. Đúng rồi, Trịnh Xá, lúc trước ngươi nhìn thấy con rồng này ở cách bao xa? Lấy cự li này làm giới hạn tối đa, khi tình trạng mục tiêu còn chưa rõ, chúng ta không nên có hành động, cũng không nên tùy tiện vượt quá cự ly giới hạn này.

Trịnh Xá ngẫm nghĩ một lát rồi đáp:

- Đại khái cách khoảng hơn hai nghìn mét thì nhìn thấy, lúc ấy nó đang săn một con T-rex nên ta cũng không biết rút cuộc nó có trông thấy ta không...

Đang nói chuyện, từ phía nào đó trên đảo lại truyền đến một tiếng động trầm thấp rất lớn, giống như tiếng vang từ khắp toàn đảo, mọi người liếc mắt nhìn nhau, Sở Hiên đã lại glider, nhanh chóng lao về phía đó, chưa tới một phút, mọi người đã nhìn thấy một thân ảnh màu đen to lớn đang lăn lê dưới vùng đất thấp.

Đây là một con rồng phương Tây khổng lồ, từ chót đuôi đến đỉnh đầu ít nhất cũng phải đến ba mươi bảy, ba mươi tám mét, mà độ cao cũng gần hai mươi mét, vì thân thể quá to lớn, mỗi lần nó lăn người cả mặt đất như đang rung chuyển.

Đây là lần thứ hai Trịnh Xá nhìn thấy con rồng này, hắn đã không còn vẻ kinh hoàng, thất thố như lần đầu nhưng vẻ mặt Vương Hiệp và Bá Vương thì đều cực kỳ chấn động, ít nhất cả hai cũng dần dần há hốc miệng, giống như muốn gào lên mẹ nó, hay trời ạ, đại loại là vậy. Nói thật thì Trịnh Xá rất muốn xem xem bộ dạng của Sở Hiên lúc này như thế nào, một kẻ hoàn toàn dùng tư duy lý trí như hắn, khi đối mặt với một sinh vật không thể tưởng tượng nổi, hoặc chuyện không thể giải thích được bằng khoa học, vẻ mặt có lẽ cũng sẽ rất quái dị!

-Thế nào? Đã nghe được Chủ Thần thông báo nhiệm vụ với các ngươi chưa?

Trịnh Xá khẽ hỏi.

Bá Vương cùng Vương Hiệp đồng thời gật đầu, vẻ mặt thật sự có chút khó coi, nếu chỉ nghe người khác kể lại sẽ không thể hình dung được sự chấn động của sinh vật khổng lồ này, phải đến khi tận mắt nhìn thấy cự long, bọn họ cuối cùng mới minh bạch tai sao lúc trước Trịnh Xá lại phải đưa cả hai cuốn sách ra. Nhiệm vụ tình tiết kịch bản này rất có thể sẽ khiến tất cả bọn họ phải chết ở đây... Nếu vũ khí công nghệ cao như địa lôi cũng không có tác dụng với con rồng kia.

Sở Hiên hiện tại đã chuyển hướng Goblin glider, bay ra xa, sau khi được khoảng năm, sáu km mới hạ xuống. Mặc dù đã cách xa như vậy, mọi người vẫn nghe được tiếng động ầm ầm khi cự long lăn lộn, con rồng này thật sự quá lớn, hơn nữa động tác cũng không hề có vẻ chậm chạp, nếu so ra thì sinh vật có thân hình gần tương đương với nó nhất là lôi long đúng là chậm như rùa.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cùng ba người còn lại đáp xuống đất, sắc mặt mỗi người đều rất khó coi, Sở Hiên bước xuống đất vẫn cau mày, cũng không biết là do hắn đã lâm vào trầm tư hay là tâm tình không được tốt mà mọi người chỉ thấy hắn ngồi xổm xuống đất, cầm một đoạn cây bắt đầu vạch vẽ cái gì đó dưới đất.

-Rồng trong thần thoại... Các ngươi chơi game, hoặc đọc tểu thuyết, xem phim, hoạt hình, rồng trong những thứ này, chúng nó bình thường có năng lực gì? Cự long mạnh nhất được miêu tả như thế nào, yếu nhất như thế nào? Tổng hợp tất cả những điều mọi người biết lại một lượt.

Sở Hiên thì thào.

Ba người còn lại nhìn nhau, Bá Vương mở miệng trước:

- Ta thích đọc tiểu thuyết theo quy tắc D&D, rồng bình thường đều biết ma pháp, chúng nó sử dụng một loại kỹ năng gọi là long ngữ ma pháp, mà sức mạnh của rồng liên quan đến độ tuổi, nhưng con rồng này quá lớn, cho dù trong quy tắc D&D cũng không có con cự long nào to đến thế này, đây ít nhất cũng phải là rồng thời thái cổ, hoặc thậm chí còn lâu đời hơn. Theo như trong bộ quy tắc, một con cự long như thế này có thể bằng ma pháp dễ dàng hủy diệt một thành phố nhỏ, dù là phun khí cũng đủ đối kháng với một đội quân... Bất quá, theo quy tắc D&D, cho dù là rồng non mới thành niên cũng không phải sinh vật chúng ta có thể thắng bằng cận chiến.

Sở Hiên vạch vạch dưới đất vài cái, suy nghĩ một lúc lâu mới nói:

- Không thể mạnh đến thế, con rồng này không thể mạnh đến mức như ngươi nói, đây là ta cân nhắc dựa trên độ khó của tình tiết kịch bản cấp B. Độ lớn và cường độ thân thể nó tạm thời chưa tính, ma pháp chắc chắn là không có, nếu không chúng ta rất khó để giết được nó, dù là đánh lén cũng vậy...

Nói đoạn, hắn lại nhìn sag Vương Hiệp.

Vương Hiệp ngẫm nghĩ một thoáng rồi nói:

- Ta không có khái niệm gì về phương diện này, bình thường đều là huấn luyện và nhiệm vụ, không có thời gian đọc loại tiểu thuyết này, phim ảnh cũng vậy.... Xin lỗi.

-Không việc gì phải xin lỗi.

Trịnh Xá vỗ vỗ vai Vương hiệp, nói:

- Ai cũng có chuyên môn của mình, ví dụng công kích dựa vào ta, thuốc nổ dựa vào ngươi, hỏa lực dựa vào Bá Vương, phân tích dựa vào Sở Hiên, chúng ta là một đoàn đội, không việc gì phải xin lỗi cả.... Nói về rồng, mấy hôm trước ta vừa xem một bộ phim tên là Eragon, rồng bên trong cũng không có ma pháp, ngoài tấn công bằng cách phun lửa thì chỉ biết bay lượn và cận chiến, nhưng độ lớn không thể so sánh với con rồng ở đây, trong phim cũng lắm chỉ dài mấy mét, nhìn giống một con thằn lằn biết bay hơn, so với con đại quái vật chúng ta nhìn thấy ở đây thì quả thật là kém xa.

Sở Hiên lại vạch vạch dưới đất mấy cái rồi khẽ nói:

- Tổng hợp lại, theo thông báo của Chủ Thần cấp cho chúng ta lúc nãy, "sinh vật này là sinh vật thuộc loại truyền thuyết ma pháp", nói cách khác, chúng ta không thể dùng khoa học sinh vật bình thường để đánh giá nó. Cho dù thân hình to lớn như vậy, chúng ta trước hết phải nhận định nó biết bay, đây là đặc tính của rồng trong tất cả các loại thần thoại, truyền thuyết, tiếp theo là biết phun, không cần biết là lửa, là băng, là a xít, là độc, tóm lại công kích khi phun ra của nó là trí mạng, nói cách khác, cho dù tốc độ Goblin glider của chúng ta nhanh hơn nó cũng không phải bay trên trời là tuyệt đối an toàn. Tiếp theo, khả năng nó biết sử dụng ma pháp là mười phần trăm, nếu như nó biết, chúng ta chắc chắn phải chết, cuối cùng là vấn đề tri giác của con rồng này... Nó có năng lực đặc thù vượt quá khả năng giải thích của khoa học không? Ví dụ như nếu chúng ta tới gần nó trong khoảng bao nhiêu mét đó thì nó chắc chắn sẽ phát hiện được? Ví dụ như khi chúng ta chôn địa lôi trên đường, nó chắc chắn sẽ phát hiện ra? Ví dụ như chúng ta sử dụng vũ khí khoa học kỹ thuật với nó thì nó sẽ không hề bị thương?

Sở Hiên đứng dậy nối:

- Tình huống cơ bản là như vậy, kiến nghị của ta là tuyệt đối không thể đối mặt ngạnh chiến, chúng ta trước hết phải chôn địa lôi, thử công kích nó một lần, nếu được thì nhiệm vụ hoàn thành. Nếu không được tiếp

http://tieulun.hopto.org

theo sẽ dùng tên lửa công kích, xem xem nó có phải là hoàn toàn miễn dịch với vũ khí khoa học kỹ thuật, hay là chỉ vỏn vẹn vó thể triệt tiêu bộ phận tổn thương, tóm lại chuyện này cực kỳ trọng yếu, nếu như là khả năng thứ hai, trong vòng 24 giờ chúng ta có thể kéo nó đến chỗ hạm đội hàng không mẫu hạm, sử dụng sức mạnh của hạm đội đó chống cự với nó... Được rồi, trước hết đi chôn địa lôi!

Mọi người lúc này đều mười phần cẩn trọng, Sở Hiên lái glider cũng phải từ rất xa cự long mới bắt đầu bay lên, tiếp theo hắn cùng Trịnh Xá hai người bắt đầu quan sát hướng cây cối trên mặt đất. Chỗ nào cây cối có dấu vết hư hỏng chỗ đó rõ ràng là bị cự long bước qua, hơn nữa vài nơi trong đó còn chất đống một lượng lớn hài cốt, còn một chỗ có rất nhiều cây cối đổ gãy, xem ra đây rất có thể là chỗ nó nghỉ ngơi, mà lúc này chỗ đó cách cũng không xa.

-Như vậy, Vương Hiệp, ngươi chôn bom nổ chậm ở đây đặt thời gian là năm phút, phía sau đặt tiếp một quả thời gian là năm phút ba mươi giây, ở chỗ kia đặt một quả, thời gian là sáu phút, sau đó ở chỗ này, giữa quả năm phút ba mươi giây và quả sáu phút... cài đặt địa lôi trọng lực cao!

251. Khủng Long Hào Tình (2)

Chỗ Sở Hiên chỉ là một hẻm núi cách ổ của cự long một quãng rất xa, khe núi đó nhìn có vẻ rất lớn, cho dù là con rồng cũng hoàn toàn có thể xâm nhập vào trong, nhưng thân thể nó dù sao cũng qua to lớn, gần như chiếm một nửa hẻm núi, mặc dù có thể xoay người di động, nhưng nếu địa lôi trọng lực cao phát nổ ở đây, nó chắc chắn sẽ nằm trong phạm vi uy lực.

-Cơ bản ta chỉ có thể tìm được chỗ ấy là thích hợp nhất để chôn địa lôi, nếu phải dựa vào may mắn để nó tự đạp phải địa lôi, không bằng chúng ta dùng thủ đoạn dụ nó qua, không cần phó mặc tất cả cho may rủi.... Ai!

Sở Hiên nói xong, hắn thở dài thật sâu, với Bá Vương cùng vương Hiệp thì chẳng có vấn đề gì, nhưng với người biết nội tình như Trịnh Xá thì lại chút không thể tưởng tượng nổi, hắn mà cũng thở dài?

Trịnh Xá vỗ vỗ vai Sở Hiên nói:

- Ngươi... ngươi không sao chứ?

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Không sao cả, trước mắt cứ vượt qua cửa ải này đã... Kỳ thật, lần này chúng ta quá mạo hiểm, độ khó của tình tiết kịch bản này rõ ràng đã vượt quá khả năng của chúng ta, nói thật, nó còn khó hơn nhiều nhiệm vụ đi giết Vua bọ cạp của ngươi, ít nhất tình tiết kịch bản lúc ấy chỉ một mình ngươi được thưởng, còn lần này thì tất cả những người tham gia đều được thưởng... Ta cảm thấy xác suất để con rồng đạp trúng địa lôi cài trong khe núi chỉ có 30%, vì thế ta thật sự cũng không ôm nhiều hy vọng với kế hoạch này.

Trịnh Xá nắm chặt Ngọn giáo của thần Osiris, hắn vỗ mạnh vai Sở Hiên rồi nhìn hai người còn lại nói:

- Đi thôi, nghĩ ngợi nhiều như vậy cũng vô nghĩa, cứ làm tất cả những gì có thể, thành nhờ trời, bại tại số, cứ oán thán mãi làm gì? Đi thôi!

Trịnh Xá nói rất dứt khoát, làm ba người còn lại có chút không ngờ, bất quá hiển nhiên, Trịnh Xá như vậy mới tạo cho mọi người cảm giác yên tâm

Bá Vương cười ha hả, tới cạnh Trịnh Xá đấm cho hắn một phát vào vai, Vương Hiệp bình thường nghiêm túc, đứng đắn cũng vỗ đánh bốp lên vai Trịnh Xá, chỉ có Sở Hiên thản nhiên nói:

- Vai bị đánh sưng, xương không bị thương... Chuyện này ta ghi sổ.

Nói đoạn, hắn lạnh lùng bước lên Goblin glider, yên lặng chờ ba người còn lại bước lên dây thừng.

Trịnh Xá khẽ rùng mình, hắn thì thầm với hai tên còn lại:

- Các ngươi không cảm thấy hắn rất đáng sợ sao? Không ngờ Sở Hiên mà cũng biết nhớ thù....

Trong lúc nói, glider đã bay lên trời, hướng về phía hẻm núi.

http://tieulun.hopto.org

Thời gian 24 giờ coi như rộng rãi, ít nhất mọi người cũng không phải vì vài ba giây mà gấp rút, nên họ chia làm hai nhóm, Bá Vương phối hợp với Vương Hiệp cài đặt bom hẹn giờ và chôn địa lôi, Trịnh Xá cùng Sở Hiên liên tục giám thị động tĩnh của cự long.

Cự long này rõ ràng là một con rồng lười, ăn thịt xong T-rex, nó lăn lộn mấy cái dưới đất rồi vùi đầu vào giữa hai tán cây cổ thụ bắt đầu ngủ, tiếng ngáy vang rền từ cách xa mấy km mọi người cũng nghe được rõ ràng, làm nhóm Trịnh Xá có chút dở khóc dở cười.

Sau khi Vương Hiệp cài đặt thuốc nổ và địa lôi xong, con rồng vẫn không có dấu hiệu gì muốn dứng dậy, mọi người thương lượng một chút, tất cả đều cảm thấy cần phải nắm lấy cơ hội trước mắt, nhân lúc con rồng ngủ, sử dụng tên lửa công kích nó, nếu tên lửa vô dụng thì cũng có thể kéo nó đến chỗ khe núi, tiến vào cái bẫy địa lôi mà không cần chờ nó tình dậy mới tiến hành.

Trịnh Xá dẫn đầu đứng lên Goblin glider, hắn quay sang ba người còn lại đang muốn bước lên, nói:

- Các ngươi tìm chỗ kín đáo ẩn nấp đi, dù sao thì vũ khí công nghệ cao tầm xa cũng không có tác dụng, nhiều người không nhất định sẽ gât được thương tổn cho cự long. Dù sao thì chỉ cần dụ nó vào khe núi là được, để một mình đi ta đi thôi, hơn nữa ta còn có Ngọn giáo của thần Osiris, có thể sử dụng, nói không chừng thanh trường mâu này có thể gây thương tổn gì đó với nó.

Bá Vương và Vương Hiệp cùng ngây người, liếc nhìn lại vũ khí của bản thân rồi trầm mặc, Sở Hiên cũng trực tiếp gật đầu:

- Không sai, vũ khí của chúng ta khi đối đầu với con rồng này rất có thể sẽ không có chút tác dụng nào, hơn nữa người nhiều sẽ khiến tốc độ và tính linh hoạt của Goblin glider giảm xuống, cứ để một mình hắn đi làm thôi. Có điều, ngươi phải nhớ kỹ, khi dẫn dụ không được bay quá cao, nếu như rồng biết bay, khi ngươi bay quá cao nó cũng sẽ lên theo, về phần tốc độ và cự ly khi chạy thì không có yêu cầu gì, chỉ cần dẫn trước mặt, kéo nó về phía khe núi là được.

Trịnh Xá nặng nề gật đầu, hắn cười ha ha, đứng lên glider, bay lên không, tiếp đó chờ Vương Hiệp khởi động thời gian mấy quả bom, mọi người cũng chạy ra xa, hắn mới điều khiển glider bay về phía con rồng, từ khe núi này đến đó cùng lắm cũng chỉ mất khoảng một phút, tiếp theo hắn đã trông thấy con hắc long to lớn nằm gần tán cây, bộ dạng như vẫn đang say ngủ.

Trịnh Xá khởi động bộ phận tển lửa công kích của Goblin glider, ngay lập tức từ giữa glider, ba quả tên lửa không đối đất cỡ nhỏ rít lên bắn về phía đầu rồng.

Một tiếng nổ kịch liệt truyền tới, đầu rồng chìm trong biển lửa, các cành cây xung quanh cũng bị vụ nổ đốt cháy, nhưng con rồng vụt dựng dậy, Trịnh Xá vội vàng nhìn lại, cự long không hề có chút thương tích, đừng nói là vết thương, kể cả dấu bị lửa thiêu cũng không có, công kích bằng tên lửa... chính thức thất bại!

Con rồng trợn tròn mắt nhìn quanh, khi nó trông thấy Trịnh Xá ở giữa không trung, con hắc long này chợt gầm lên, tiếng vang khủng khiếp truyền tới, Trịnh Xá chỉ cảm thấy đầu ong ong, hắn vội tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, tập trung toàn lộ sức chú ý, chuyên tâm điều khiển glider bay ra xa.

Cự long gầm thét lên, sau đó nào cũng đứng dậy lao về phía Trịnh Xá, mặc dù tốc độ của nó cũng rất nhanh, khoảng 120 đến 150 km/h nhưng so sánh với Goblin glider thì rất chậm, bất đắc dĩ, Trịnh Xá chỉ có thể bay liên tục bay chậm lại, "chờ đợi" nó tiếp cận. Con rồng sau mấy lần vồ hụt, đã có chút không kiềm chế được, gầm nhẹ, đồng thời lỗ mũi cũng bắt đầu phun khói màu xanh nhạt.

Trịnh Xá đang định hạ tốc độ một lần nữa thì đột nhiên dự cảm nguy hiểm bùng lên, dự cảm này cực kỳ mãnh liệt, có thể so với mấy lần suýt chết trước, nên hắn không chút nghĩ ngợi đạp mạnh dưới chân đổi hướng glider lao sang bên cạnh. Trong chớp mắt, tính năng ưu việt của Goblin glider được thể hiện ra, từ tốc độ hơn 100 km/h trong vòng một khắc vọt lên hơn 300 km/h, lực quán tính thiếu chút nữa đẩy văng cả Trịnh Xá ra, bất quá hắn lập tức ngã nằm xuống, ôm chặt lấy glider, cấp tốc phóng đi.

Đúng lúc đó, cự long đột nhiên ngửa đầu lên trời hít mạnh, khí tiến vào làm bụng nở phồng lên, tiếp đó nó phun ra một luồng lửa nóng rực, luồng nửa cơ hồ sạt qua cách glider có mấy mét. Trịnh Xá ngây ngốc nhìn uy lực của ngọn lửa, trước mặt cự long, một vạt rừng rộng khoảng mười mét, dài hơn trăm mét biến

http://tieulun.hopto.org

thành đen ngòm, vạt rừng này không ngờ lại không hề bốc cháy... nó đã bị nhiệt độ cao thiêu thành than đen trong nháy mắt, những gì còn lại bất quá chỉ là dư nhiệt thôi.

"Uy lực thật đáng sợ... bị phun trúng thì không nghi ngờ gì nữa, chắc chắn phải chết! Chẳng lẽ đây là sức mạnh của ma pháp sao? Không biết so với ngọn lửa màu đen của Phục chế thể thì bên nào nhiệt độ cao hơn?"

Trịnh Xá trong lòng run sợ, khi nhìn thấy con rồng lại quay đầu hướng về phía mình, hắn vội vã thay đổi phương hướng, nhanh chóng vọt lên đằng trước, mà lần này phải cách cự long ít nhất hai, ba trăm mét hắn mới dám hơi hơi giảm tốc độ xuống, nhưng dù như vậy, hắn vẫn không dám lơ là chút nào với con rồng này, thực lực của nó quả thật rất xứng với hình dạng cự long Tây phương.

Bay không lâu, Trịnh Xá cuối cùng cũng dẫn dụ được con rồng từ chỗ nó ngủ đến khe núi, tiếp đó, hắn điều khiển Goblin glider bay vụt vào trong, con rồng cũng không chút do dự lao theo vào. Sau khi nó tiến vào hơn mười giây, phía trước đột nhiên bùng lên một luồng ánh sáng chói mắt, luồng ánh sáng này biến thành ngọn lửa nuốt chửng con rồng, ngay khi Trịnh Xá ngoái đầu lại nhìn thì một tia lửa dài lại bắn ra từ trong đám lửa, dọa hắn sợ đến nỗi phải vội vàng phóng đi, tiến sâu vào khe núi.

Cự long thân hình hoàn hảo, không có thương tích gì, lao ra khỏi đám lửa, vụ nổ cực mạnh vừa rồi rõ ràng không gây ra được thương tổn gì cho nó, nhưng càng rõ ràng hơn là, quả bom thật sự có tác dụng, ít nhất trên người nó có vết ám khói do vụ nổ lưu lại, so với công kích bằng tên lửa, thuốc nổ ở cự ly gần vẫn có chút hiệu quả với nó.

Con rồng không ngừng xông tới, tiếp theo lại là một biển lửa bao trùm lấy nó, đến khi lao ra được, nó gần như đã tức giận đến phát điên, mặc dù không tiếp tục phun lửa nữa nhưng con rồng lại gầm lên, đôi cách bắt đầu phe phẩy, liên tục chạy tới chỗ Trịnh Xá, khoảng cách giữa nó và địa lôi trọng lực cao càng lúc càng gần...

252. Khủng Long Hào Tình (3)

Ngay lúc cự long sắp sửa bước xuống, chân nó bỗng dừng phắt lại, phía dưới chính là chỗ chôn địa lôi trọng lực cao, chỉ cần bước thêm một bước là lập tức địa lôi sẽ được khởi động, trước sức mạnh khổng lồ ấy dù là rồng cũng chắc chắn không thể hoàn toàn miễn dịch, trừ phi nó bị ép thành bánh thịt mà vẫn còn sống.

Con rồng kỳ quái lắng nghe cái gì đó dưới mặt dất, mặc cho Trịnh Xá cách đó không xa bay tới bay lui cũng không thèm để ý. Sau khi quả bom hẹn giờ cuối cùng phát nổ, nó vụt đứng dậy nhưng không bước ra bước cuối cùng mà gầm lên giận giữ, xoay người quay lại, điên cuồng chạy ra khỏi khe núi.

Trịnh Xá sững sờ nhìn cự long càng đi càng xa, hắn kỳ quái bay theo, vừa theo sau vừa liên tục sử dụng tên lửa của Goblin glider, tiếng nổ vang lên không ngừng, nhưng quả nhiên đúng như lời Chủ Thần, vũ khí khoa học kỹ thuật tầm xa không hề có chút tác dụng với nó. Con rồng gầm gào, chạy khỏi hẻm núi, trên đường đi cát bụi bốc lên mù mịt, cái này còn chưa tính là gì, nó vung vẩy hai cánh từ từ bay lên, với đôi cánh đó không ngờ có thể nâng được thân thể khổng lồ dài đến hơn ba mươi mét, cao đến hai mươi mét, quả thật là không thể tưởng tượng nổi, nhưng nó vẫn bay lên được, tốc độ ít nhất cũng phải đến 300, 400 km/h phóng đi.

Trong lòng Trịnh Xá chợt có dự cảm chẳng lành, hắn vội vàng điều khiên glider bay theo, đến tận lúc này, hắn mới biết được, mục tiêu của con rồng là gì... Chính là ba người Sở Hiên ở lưng chừng một ngọn núi. Bọn họ đang chạy xuống chân núi, có điều nhìn tốc độ đã không còn kịp, chắc chắn không thể chạy ra khỏi phạm vi ngọn núi trước khi cự long bay tới, mà con rồng đã ngửa đầu lên trời bắt đầu làm động tác hút khí vào, cộng thêm tốc độ bay của nó, chỉ chờ nó phun luồng lửa kia ra, ba người Sở Hiên sẽ lập tức bị thiêu thành ba đống tro tàn.

-A!

Trịnh Xá cũng phát điên rồi, ba người này đều là đồng đội vô cùng quan trọng, cũng là chủ lực của Trung Châu đội trong tương lai mà hắn không dễ dàng gì mới có thể hồi sinh được, bất kỳ ai trong số họ cũng là thành viên không thể thay thế trong Trung Châu đội. Hơn thế nữa, cùng nhau trải qua sinh tử, bọn họ

http://tieulun.hopto.org

chính là đồng đội của hắn.... đồng đội có thể kề vai mà chết! Hắn sao có thể để bọn họ chết trước mặt mình?

Trịnh Xá không chút nghĩ ngợi, lập tức nâng Ngọn giáo của thần Osiris lên, giờ phút này hắn còn đang ở phía sau cự long, hơn nữa, hơi khí này của nó rõ ràng đã sắp hoàn thành, lực ném của hắn đã không thể đến kịp, vì thế hắn chỉ có thể liều mạng quán chú hai ba thành năng lượng vampire và nội lực, chờ đến khi trên cây trường mâu xuất hiện quang mang kim sắc, hắn vội điên cuồng ném đi. Lúc này, ngọn lửa trong miệng con rồng đã sắp sửa phun phun ra, trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Ngọn giáo của thần Osiris đã xuyên thẳng vào sau cổ nó, bắn ra đằng miệng.

Uy lực không lồ gần như xuyên qua cả con rồng, ngọn lửa nhất thời cũng không bắn ra được, một bộ phận bay ra ngoài miệng, bộ phận khác phun ra qua chiếc lỗ sau gáy, nó gào lên thảm thiết, đâm sầm xuống đất quay cuồng, cả mặt đất đều chấn động không ngừng. Trịnh Xá cũng mặc kệ con rồng này đã chết hay chưa, hắn vội lái Giblin glider bay về phía ba người Sở Hiên, đang ở giữa không trung đã lấy dây thừng buộc một đầu vào glider, đầu kia ném tới chỗ ba người.

Có thể thấy, ba người kia cũng đã bị dọa khiếp, vừa rồi ở trên núi, chắc chắn là họ đã nhìn thấy uy lực của ngọn lửa mà cự long phun ra, vì thế trước khi nó tấn công, tâm lý tất cả đã chuẩn bị sẵn phải chết cháy rồi, nhưng không ngờ trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Trịnh Xá đã tới cứu kịp. Cảm giác tìm được sự sống trong cái chết này tuyệt đối đủ khiến người ta tâm thần ngẩn ngơ, bất quá, tình huống hiện tại quá nguy cấp nên ba người vẫn rất nhanh phục hồi tình thần, bước lên dây thừng để Trịnh Xá dùng glider kéo lên trời.

Một loạt động tác cũng lắm chỉ xảy ra trong vòng mười giây, trong thời gian này, không ai dám nói nửa câu, trước áp lực đủ để uy hiếp đến tính mạng, sự chú ý của tất cả mọi người đều hoàn toàn tập trung lại, chờ đến khi Goblin glider bay lên không mọi người mới nhìn thấy cự long từ dưới đất lăn lộn đứng dậy. Uy lực một kích của Ngọn giáo thần Osiris quả thật bất phàm, bắn ra một lỗ thủng lớn từ sau cổ đến miệng con rồng, nhưng càng làm người ta kinh hãi là, vết thương không ngờ đã bắt đầu khép lại, da thịt chuyển động với vận tốc có thể thấy được bằng mắt thường, long huyết đen sì không ngừng nhỏ xuống đất, mà loại long huyết này giống như có nhiệt độ rất cao, cây cối dính phải lập tức bốc cháy.

Cự long há mồm gầm lên một tiếng, tiếp đó nó lại bắt đầu ngẩng đầu lên trời hút khí, Trịnh Xá phản ứng cũng nhanh, đạp glider lao vọt đi, đến lúc mọi người quay đầu lại nhìn, quầng lửa đỏ rực đã thiêu cả ngọn núi lúc trước thành tro than, con rồng vũ động hai cánh từ dưới đất bay lên, tiếp tục đuổi theo mọi người.

Tất cả nhìn đến líu cả lưỡi, Trịnh Xá gào lên:

- Bây giờ phải làm sao? Ngọn giáo của thần Osiris không biết rơi đến chỗ nào rồi, không có thời gian tìm lại, hơn nữa tốc độ con rồng này quá nhanh, chúng ta căn bản không có cơ hội thoát khỏi nó...

Mọi người ước đoán tốc độ của con rồng một chút, vận tốc bay của nó thật sự quá nhanh, khoảng 600 km/h, Goblin glider chở theo bốn người chỉ nhanh hơn nó được một chút ít, chỉ vỏn vẹn đủ để mọi người miễn cưỡng không bị ngọn lửa thiêu đến, muốn thoát khỏi nó thì đúng là vọng tưởng.

Sở Hiên cắn cắn móng tay, cơ hồ cắn đến bật cả máu, lúc này mới lên tiếng:

- Đuổi theo hạm đội hàng không mẫu hạm, chúng ta chỉ có thể nhân lúc hỗn loạn mà chạy trốn, nhất định phải tìm lại được Ngọn giáo của thần Osiris. Trịnh Xá nếu cho ngươi cơ hội nhắm chuẩn cự long, toàn lực đánh một kích vào đầu, ngươi có nắm chắc một kích giết được nó không?

Trịnh Xá cười khổ nói:

- Một kích toàn lực à, như vậy ta căn bản không còn sức chiến đấu, hơn nữa ta cũng không biết có thể giết được con rồng này hay không. Theo như ta biết, ở chỗ Chủ Thần có thể hoán đổi một loại huyết thống có lực hồi phục siêu cường, gọi là huyết thống cự ma, cho dù đại não và trái tim cùng bị phá hủy, chỉ cần thân thể còn một nửa là có thể sống lại, nếu như con rồng này cũng có sức sống mạnh mẽ như vậy thì một kích toàn lực căn bản vẫn không thể đảm bảo!

Vương Hiệp đột nhiên xen vào:

- Không biết có ngươi có thông thạo thuốc nổ không? Nếu như tiến hành cho nổ bên ngoài, lực phá hoại vật thể phải chịu trên thực tế không được một phần mười sức mạnh của vụ nổ, thứ sát thương chân chính kỳ

http://tieulun.hopto.org

thật là mảnh đạn và sóng xung kích. Nhưng nếu cho nổ trong tình trạng lấp kín bên trong thì lực phá hoại sẽ được thể hiện 100%, cho dù vỏ ngoài có cứng rắn đến mức nào cũng có thể dễ dàng nổ tan...

Trịnh Xá lắc đầu đáp:

- Uy lực của lựu đạn siêu mạnh cũng không thể đảm bảo, nếu như là địa lôi trọng lực cao thì còn có thể thử một lần... Tóm lại, trước hết cứ đuổi theo hạm đội hàng không mẫu hạm rồi hãy nói!

Bốn người tâm lý đều có chút nặng nề, nhìn cự long không ngừng đuổi theo phía sau, ai mà có thể thoải mái nói chuyện cho được, hai bên một trước một sau, đều bằng tốc độ cao liều mạng bay tới, không lâu sau đã có thể mơ hồ nhìn thấy hàng không mẫu hạm, hơn mười chiếc máy bay chiến đấu đã bay tới hướng này, tất cả đều là phản lực chiến đấu, theo đường chúng bay còn có hơn mười quả tên lửa không đối không.

Trịnh Xá quát lớn:

- Mọi người bám chặt!

Chưa dứt lời, hắn đã ngoặt hướng Goblin glider, đâm xuống mặt nước, ầm một tiếng, bốn người, kể cả glider cùng chui vào lòng biển, bọt nước bắn tung tóe lên cao gần mười mét. Cự long phản ứng hơi chậm một chút, nó cũng chuẩn bị phóng xuống thì tên lửa đã chỉ còn cách hơn trăm mét, đến khi con rồng vừa thay đổi phương hướng thì một quả tên lửa đã bắn trúng người nó, rồi lại một quả khác.... hơn mười quả tên lửa nối tiếp nhau bắn trúng người con rồng, nhất thời giữa không trung xuất hiện một quầng lửa sáng rực, nóng bỏng.

Nhưng thân hình cự long không ngờ chẳng có chút thương tổn nào, vẫn như cũ lao xuống mặt biển, thậm chí kéo cả một đoàn lửa xuống cùng, tiếp theo ầm một tiếng, nó làm dậy lên một con sóng khổng lồ, toàn thân chìm xuống nước. Con rồng giống như quyết tâm phải giết cho bằng được bốn người, không thèm để ý tới các công kích khác, chỉ toàn lực truy đuổi xuống tận dưới lòng biển.

Trịnh Xá lúc này vẫn đang đứng trên glider, hậu quả phi hành trong nước rất nghiêm trọng, luồng nước chảy xiết qua làm bốn người không thể chịu đựng được nữa, cho nên Trịnh Xá chỉ có thể lại kéo glider lên mặt nước sau đó tiếp tục bay về phía hàng không mẫu hạm. Ở phía sau mọi người, con hắc long khổng lồ cũng trồi lên khỏi mặt biển, như kéo theo cả mặt nước lên cao, nó giương cánh bay lên, đồng thời từ trong miệng phun ra một quầng lửa, chỗ bị lửa quét qua nước biển như sôi trào, phải đến cách mấy người Trịnh Xá năm mươi mét mới dần dần tắt đi, nhưng cảm giác nóng rực vẫn phả tới sau lưng mọi người, Trịnh Xá sợ hãi phải vội vàng tăng tốc, lúc này hắn thật sự hận sao glider dưới chân mình không phải đồ xịn hoán đổi từ chỗ Chủ Thần.

Thanh âm gấp gáp của Sở Hiên từ phía dưới vọng đến, đầy vẻ lo lắng:

- Mau lên! Chạy tới chỗ hàng không mẫu hạm, quán tính của nó lớn hơn chúng ta, chắc chắn không phản ứng kịp sẽ đâm trúng!

Trịnh Xá cũng gào lên:

- Hiểu rồi! Vương Hiệp, lấy một quả bom hẹn giờ đã cải tạo cho ta... Đặt thời gian là năm giây, tiến vào trạng thái Hủy diệt thôi!

253. Khủng Long Hào Tình (4)

Khi bốn người Trịnh Xá cùng cự long không ngừng dây dưa, đám sỹ quan chỉ huy hạm đội hàng không mẫu hạm chỉ biết trợn mắt há mồm, là nhân vật cấp cao trong hạm đội, bọn họ đương nhiên biết sự tồn tại của con rồng này.

Nghe nói cự long này cực kỳ thù dai, hễ là sinh vật từng công kích nó là phải hoàn toàn hủy diệt xong mới chịu bỏ đi, hơn nữa khiến người ta thấy kinh khủng là con rồng này không ngờ thật sự đao thương bất nhập, bất kỳ tên lửa, súng đạn công kích nào cũng vô dụng. Rất nhiều nhà khoa học từng dùng camera quay chậm xem xem tại sao súng đạn không thể làm nó bị thương nhưng lại phát hiện, khi viên đạn sắp bắn trúng mục tiêu, bên ngoài thân thể cự long bỗng sinh ra một tầng phòng hộ bán trong suốt, chuyền này khiến các nhà khoa học rất mừng rỡ, tầng phòng hộ năng lượng vốn chỉ có thể tồn tại trên lý thuyết, không ngờ đã xuất

http://tieulun.hopto.org

hiện trên người sinh vật này, đây cũng là lý do vì sao phải phái hạm đội hàng không mẫu hạm đồn trú ở ngoài đảo.

Lúc này có ra lệnh gì thì cũng đã muộn, đám máy bay chiến đấu không ngừng sử dụng tên lửa tấn công cự long, mặc dù cũng có tên lửa bắn về phía mấy người Trịnh Xá nhưng vì thể tích Goblin glider nhỏ, độ linh hoạt cao, mấy lần tên lửa đều sượt qua bên cạnh rồi phát nổ trên mặt biển nên cuối cùng cả tiểu đội máy bay đều quay sang công kích con rồng.

Ánh mắt Trịnh Xá sớm đã biến thành mờ mịt, bất kỳ nguy hiểm nào trước khi đến đều bị hắn tránh mất, năng lực dự cảm sau khi mở cơ nhân tỏa đã được hắn phát huy đến mức cực hạn, vừa bay tới chỗ hàng không mẫu hạm hắn vừa nói lớn với ba người phía dưới:

- Không còn cách nào nữa, cận chiến công kích đi, cứ tiếp tục bay như vậy, chúng ta chưa tìm được Ngọn giáo của thần Osiris thì năng lượng của glider đã bị tiêu hao sạch mất rồi... Mọi người không thể chết được! Các ngươi đã hết cơ hội sống lại, ta cũng không muốn phải chịu đựng thống khổ vì đồng đội mất đi một lần nữa. Nhớ kỹ đây, lát nữa ta sẽ để Cuốn sách của Amun-Ra và

Cuốn sách của Anubis lên boong tàu, các ngươi lấy được hai quyển cổ thư này là lập tức dùng glider rời đi. Ta không biết trạng thái Hủy diệt có thể giết chết con rồng này không, nhưng cho dù thế nào cũng phải thử một phen!

Trịnh Xá ngừng lại một chút, nói:

- Vương Hiệp, đưa bom cho ta...

Ở dưới chân im lặng, Trịnh Xá lại quát lên, mắt thấy hàng không mẫu hạm đã càng lúc càng gần, hắn sắp sửa nổi giận thì bỗng có hai quả bom hẹn giờ được ném lên, giọng nói của Vương Hiệp cũng truyền tới:

- Thấy cái nút màu đỏ không? Ấn nút đó là đồng hồ sẽ bắt đầu đếm, nhớ kỹ, trong vòng năm giây phải tránh đi, nếu không với uy lực này kể cả ngươi cũng sẽ bị nổ tan xác...

Trịnh Xá cười ha ha, đáp:

- Quá đơn giản, chỉ cần trước khi bom phát nổ thì ném vào cơ thể con rồng không phải là xong sao? Yên tâm đi, ha ha ha, ta sẽ không làm việc lỗ mãng đâu.

Ba người còn lại cũng không nói nữam hàng không mẫu hạm đã càng lúc càng gần, khoảng cách với mọi người còn chưa đầy hai trăm mét, mà cự long phía sau thì còn cách một trăm năm mươi mét, với tốc độ như thế này, Goblin glider cũng chỉ tới nơi trước một thoáng chốc mà thôi. Trịnh Xá hai mắt mờ mịt, lực chú ý đã tập trung cao độ, động tác bốn phía phảng phất như chậm hắn lại, hắn điều chỉnh tốc độ và phương hướng glider đến trạng thái tốt nhất, sau đó lao thẳng tới chỗ tháp chỉ huy trên hàng không mẫu hạm, trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, bay vọt lên cách tháp chỉ huy có vài mét.

Ngay khi Goblin glider lướt qua, con rồng đã lao thẳng cả người vào tháp chỉ huy, không những đánh sụp chiếc tháp mà gần như còn đẩy hàng không mẫu hạm dựng ngược lên, nghiêng đến một góc nhất định, mũi tàu mới rơi ầm xuống nước, không biết có bao nhiêu máy móc bên trong đã bị hư hỏng.

Nhân lúc cự long đang váng vất, Trịnh Xá điều khiển glider hạ xuống một đài quan sát còn tạm hoàn chỉnh, vội vã lấy hai cuốn cổ thư từ Nạp giới ra, tiếp đó mới nói:

- Sở Hiên... bỏ đi, không cần nói nhiều làm gì, những chuyện tiếp theo ngươi chắc chắn đã biết, còn có Ngọn giáo của thần Osiris nhất định phải tìm về, uy lực của món vũ khí đó so với mức ta tưởng tượng còn lớn hơn... Cứ như vậy, các ngươi mau đi đi!

Những lời này có chút ý đoạn tuyệt, Trịnh Xá đã chuẩn bị tinh thần chắc phải chết, tình tiết kịch bản lần này là do hắn cưỡng hành muốn đến tìm, nếu không, chỉ hoàn thành một tình tiết kịch bản đã được thưởng rất nhiều rồi, nên có thể nói, nếu ba người bọn họ phải chết, có một nửa nguyên nhân là do nghe hắn an bài...

Hơn nữa, hắn còn chưa chết qua, chỉ cần mấy người Sở Hiên có thể đào thoát thành công thì rất có khả năng sẽ giúp hắn hồi sinh được...

http://tieulun.hopto.org

”Vì vậy, liều mạng thôi!”

Trịnh Xá đã quyết định, tâm tình hắn bỗng trở nên rất bình tĩnh, đó là một cảm giác rất kỳ lạ, giống như tất cả đều được in vào đầu hắn, máy bay chiến đấu đang từ xa phóng tới, đám bảo vệ chiến hạm cực kỳ lo lắng xung quanh, ba người đang bước lên glider, còn có... con rồng khổng lồ đang chậm rãi ngẩng đầu lên trời, hút khí, tất cả yên lặng in vào trong não.

Trước khi tới bộ phim kinh dị này, trải qua rèn luyện và liều mạng để Chủ Thần chữa trị thân thể, kỹ năng Hủy diệt của hắn đã có thể sử dụng được tới bốn giây, đây là cực hạn của cơ thể hắn, sau mỗi lần sử dụng, thân thể cơ bản bị hủy mất một nửa, quả không hổ với tên gọi Hủy diệt. Nếu muốn sử dụng năng lượng vampire tự hồi phục, không có năm sáu ngày nghỉ ngơi, căn bản đừng nghĩ đến chuyện khôi phục sức chiến đấu, mà đây chính là chuyện hắn chuẩn bị làm, sử dụng Hủy diệt đánh chết con mẹ nó con rồng phương Tây này!

-Ha ha ha...

Trịnh Xá cười điên cuồng, lúc cự long đang ngẩng đầu hút khí, hắn đã vận hành nội lực và năng lượng vampire, đồng thời ấn nút bom hẹn giờ trong tay. Chỉ thấy một đường màu đỏ đậm từ trên chạy xuống, một luồng nội lực điên cuồng xông lên, hai đạo năng lượng va chạm kịch liệt tại trái tim, trái tim mang huyết thống bá tước vampire nhất thời cũng không chịu đựng nổi, Trịnh Xá lập tức phun ra một ngụm máu lớn, tiếp đó, sức mạnh hủy diệt tràn ngập toàn thân.

Mọi chuyện xung quanh đều chậm lại, dù là cự long đang chậm rãi cúi đầu, hay là ba người Sở Hiên đã cất cánh bay ra hơn ba mươi mét sau lưng hắn , hay là tốc độ của máy bay phản lực ở phía xa, tất cả mọi động tác trong mắt hắn đều trở nên chậm chạp. Tiếp đó, hắn lao vọt tới chỗ con rồng, không khí xung quanh phảng phất như biến thành chất lỏng đặc sệt, bước chân của hắn đang đạp trên không khí lỏng, mỗi bước hạ xuống đều khiến không khí rung động, mà hắn cũng nương theo lực lượng này lăng không bay đi, đây chính là kỹ năng hắn lĩnh ngộ được sau khi nghe Sở Hiên góp ý, Nguyệt bộ, mượn lực trên không khí bay lên!

Sau khi chạy được hơn hai mươi mét, hắn cơ hồ đã nhìn thấy luồng lửa không ngừng lấp lóe bên mép cự long, chỉ thấy hắn ở giữa không trung, hung hăng vung một cước. Một cước này dùng sức quá mạnh, xé rách không khí bắn tới, đây chính là kỹ năng Lam cước!

Một đạo chân không cắt phá không gian đánh vào hàm dưới con rồng, ầm một tiếng, hàm dưới cự long không ngờ không chịu nổi một cước, khớp xương lõm vào trong, ngọn lửa chưa kịp phun ra đã bị dập tắt ngay trong miệng, nhất thời một luồng khói đen đặc từ miệng nó bay ra.

Trịnh Xá lúc này đã đứng trên chân trước con rồng, hắn đạp mạnh dưới chân, trong nháy mắt liền lao lên cạnh đầu nó, một quyền tàn nhẫn đánh tới, Thế, Quyền Thương, hai chiêu đồng thời được sử dụng, một kích này phá ra một lỗ to bằng cánh tay bên thái dương cự long, làm nó gào lên thảm thiết.

Trịnh Xá đang chuẩn bị đẩy bom hẹn giờ vào trong thái dương, mà lúc này, kỹ năng Hủy diệt còn gần hai giây, có thể sử dụng tốc độ siêu cường, đủ để hắn chạy thoát khỏi chỗ con rồng trước khi bom phát nổ. Nhưng khi hắn đẩy bom hẹn giờ vào huyệt thái dương cửa cự long thì bỗng cảm thấy một tầng phòng hộ nửa trong suốt, tầng phòng hộ này cũng không cản trở thân thể hắn mà là chặn bom hẹn giờ đến gần thân rồng, ngăn cách quả bom ở bên ngoài....

”Bỏ đi, vốn còn muốn liều mạng sống sót, kết quả vẫn chỉ là...”

Trịnh Xá khẽ thở dài, hắn một lần nữa sử dụng Thế, với tốc độ cực nhanh vọt tới trước miệng cự long, sau đó hung hăng đánh mấy quyền, lực lượng khổng lồ sớm đã siêu việt cực hạn của Trịnh Xá trước đây, mấy quyền đánh tới đã phá nát hàm dưới con rồng. Nhất thời, một luồng lửa từ bên trong bắn ra, đây chính là phần sót lại của ngọn lửa không phun ra được lúc nãy, Trịnh Xá yên lặng nhìn lửa bắn tới, trong lòng hắn chỉ kịp lóe lên một thân ảnh xinh đẹp... cùng hình dáng của chính hắn, cô độc, mặc dù mỉm cười tàn nhẫn, nhưng trong lòng chắc chắn rất tịch mịch, cô đơn...

Trịnh Xá sử dụng tốc độ siêu cấp của Thế, lao vào trong miệng rồng, tốc độ không ngờ xuyên qua luồng lửa nóng, dọc theo yết hầu chạy xuống dưới, Trịnh Xá đã không còn cảm thấy mọi thứ xung quanh, khi một luồng bạch quang lóe lên, hắn cũng chìm vào trong bóng tối.

http://tieulun.hopto.org

Mọi người xung quanh chỉ kịp nhìn thấy một loạt bóng người dùng tốc độ mắt thường khó thấy tấn công cự long một cách mãnh liệt, đầu rồng máu thịt bắn tung tóe, đến khi hàm dưới của nó nổ tan, bóng người cuối cùng lao vào trong miệng rồng. Sau đó, cự long ngẩng mặt lên trời, phảng phất như muốn gầm thét, nhưng thiếu mất hàm dưới, nó làm thế nào cũng không gào lên nổi, cùng lúc đó, bụng rồng đột nhiên phồng lên, tiếp theo con hắc long khổng lồ như biến thành một quả bóng bay bơm quá nhiều khí, đoàng một tiếng, nổ tan thành mảnh nhỏ, chỉ còn cái đầu to lớn rơi xuống tàu....

254. Nhất Định Phải Hồi Sinh Hắn (1)

Ba người Sở Hiên vẫn đứng trên Goblin glider yên lặng nhìn Trịnh Xá chiến đấu với cự long, đến khi Trịnh Xá nhảy vào trong người cự long, đồng quy vu tận, Bá Vương và Vương Hiệp cũng hét lên, còn Sở Hiên nổi tiếng lạnh lùng cũng lộ ra vẻ lo lắng hiếm thấy, ngón tay cầm hai cuốn cổ thư đã bị siết đến trắng bệch.

Đến khi chiếc đầu rồng khổng lồ rơi ầm xuống, Sở Hiên đã lái glider bay vọt lên, hắn gầm lên:

- Vương Hiệp kiểm tra phần bị nổ, Bá Vương... bắn hết tất cả đám máy bay này xuống!

Bá Vương lập tức tuân lệnh, giơ railgun quét về phía máy bay phản lực trên trời, uy lực khẩu súng này đáng sợ đến mức nào? Đạn bắn ra xuyển thủng hai chiếc máy bay đang lao đến, chúng còn chưa kịp rơi xuống đã nổ tung giữa không trung, mà Bá Vương lúc này trong lòng đầy lửa giận, hắn rống lên không ngừng trút giận, sức mạnh của railgun được thể hiện đến mức tối đa, một đường tiến tới, một loạt máy bay chiến đấu đều bị bắn tan.

Vương Hiệp cũng vội vã chạy tới chỗ đống máu thịt của cự long, nhưng đống thịt này đã bị nổ tan tành, biết tìm đâu được một chút dấu vết hình người? Trịnh Xá... Trịnh Xá thật sự đã chết.

Sở Hiên thấy vậy cũng trầm mặc, chỗ này thật sự không thể ở lâu, tàu chiến xung quanh đã bắt đầu khép lại, nếu bây giờ không rời đi thì đừng hòng còn cơ hội nữa. Sở Hiên đang định bước lên glider nhưng bỗng vô tình nhìn lại chiếc đầu rồng khổng lồ phần lớn vẫn còn nguyên vẹn trên boong tàu, hắn trong lòng chợt động, vội gọi Bá Vương:

- Bá Vương, bắn thử chiếc đầu kia xem!

Bá Vương cũng không chút nghĩ ngợi, đứa súng bắn tới, tiếng súng vang lên ầm ầm nhưng mặt ngoài chiếc đầu lại hiện lên một tầng phòng hộ bán trong suốt, chỉ là tầng phòng hộ này càng lúc càng mờ nhạt, giống như sắp sửa biến mất.

Sở Hiên vội quát lớn:

- Vương Hiệp, dùng chủy thủ đào vào trong đầu rồng, nếu nó là cự long trong thần thoại, truyền thuyết, vậy trên trán nhất định có long tinh... Ta ngờ rằng chính là vật này giúp nó có thể phòng ngự trước vũ khí tầm xa công nghệ cao.

Vương Hiệp ngẩn người, hắn là quân nhân, hơn nữa là quân nhân trong quân nhân, lính thuộc bộ đội đặc chủng, thói quen phục tùng mệnh lệnh đã gần như bản năng nên không chút nghĩ ngợi lập tức rút chủy thủ quân dụng chạy tới chỗ đôi mắt khổng lồ. Tiếp theo hắn bắt đầu từ đó đào vào bên trong đầu rồng, cho dù nhiệt độ long huyết ít nhất cũng phải tới năm, sáu mươi độ nhưng hắn không hề rụt rè, cả người tiến vào, đào tới chỗ trán rồng.

Sau hơn mười giây, Vương Hiệp ho khù khụ từ bên trong chui ra, hắn vừa ra ngoài đã vội kêu lên:

- Các ngươi mau tới đây! Mẹ nó, tắm qua long huyết một lượt, Chủ Thần thông báo với ta, sức sống tế bào, tốc độ phản ứng thần kinh, cường độ tổ chức thân thể, sức miễn dịch, bốn mục mỗi loại được nâng lên một trăm điểm! Có điều cả người ngứa không chịu được, chỗ máu này như là thấm qua da chui vào cơ thể vậy!

Sở Hiên cùng Bá Vương sửng sốt cùng nhau chạy tới, đương nhiên, Bá Vương là chạy giật lùi lại, chỉ thấy Sở Hiên đưa hai quyển sách cổ cho Vương Hiệp, trịnh trọng nói:

- Cầm cẩn thận, không được để mất chúng... Muốn hồi sinh Trịnh Xá, nhất định phải dựa vào hai cuốn sách này!

http://tieulun.hopto.org

Nói xong, hắn trực tiếp lao vào hốc mắt đã bị đào ra.

Bá Vương lại đưa súng bắn vài lượt lên trời rồi mang theo cả railgun nhảy vào trong, một lúc sau, hai người máu từ bên trong thở hồng hộc chạy ra, Bá Vương cười ha hả, nói:

- Mẹ kiếp, không ngờ còn có vụ tắm máu rồng này nữa! Đây đúng là đồ tốt!

Sở Hiên nhíu mày nói:

- Thật đáng tiếc, nếu như Trịnh Xá còn sống, dùng Nạp giới hoặc túi không gian của hắn không biết sẽ có thể mang được bao nhiêu loại long huyết này về... Nếu như đây là cự long truyền thuyết ma pháp, ngoài long huyết ra, long nhục, long cốt, long cân, tất cả đều là đồ tốt, thật đáng tiếc...

Hắn còn chưa dứt lời, Vương Hiệp đã đưa tay vào túi, móc ra một khối ngọc không ra hình thù gì, tán phát quang mang kỳ dị, khối ngọc này lớn khoảng nửa bàn tay, không ngừng phát ra ánh sáng màu trắng nhu hòa, Sở Hiên vô thức nhận lấy nó, thanh âm lạnh lùng của Chủ Thần lập tức vang lên.

"Lấy được vật phẩm loại ma pháp truyền thuyết long tinh, truyền năng lượng vào có thể phòng ngự vũ khí tầm xa công nghệ cao, có thể cảm ứng được xung động năng lượng, xung động năng lượng uy hiếp đến tính mạng người sở hữu sẽ làm long tinh phát nhiệt, năng lượng có thể sử dụng là năng lượng vampire, nội lực, năng lượng tinh thần, ma lực, niệm lực, chân nguyên lực, tiên linh lực...."

Sở Hiên nói lại từng chữ một thông báo mà hắn nghe được, cả Vương Hiệp lẫn Bá Vương đều hết sức kinh ngạc, có điều, bọn họ cũng không còn nhiều thời gian để suy nghĩ, chỉ có thể theo Sở Hiên cùng chạy về chỗ Goblin glider.

Tới nơi, ba người dùng tốc độ nhanh nhất bước lên glider, bay lên không, cùng lúc đó, hơn mười chiếc tàu, trực thăng, máy bay đã tiến tới gần, Sở Hiên lạnh lùng liếc nhìn rồi chỉ nói với Bá Vương:

- Bá Vương hỗ trợ hỏa lực cho ta, mấu chốt là phải bắn hết tất cả các tên lửa tấn công tới chỗ chúng ta.... Bám chặt!

Nói đoạn, hắn đạp glider phá không bay đi.

Tốc độ của glider đương nhiên là không hơn được máy bay phản lực, nhưng máy bay cũng không tới quá gần vì uy lực railgun của Bá Vương thật sự quá kinh khủng, chỉ hơi lại gần một chút là lập tức bị bắn nổ, thậm chí cả tên lửa bắn tới cũng bị phá tan, uy lực quả thật khiến người ta phải kinh hãi. Hơn thế nữa, mấu chốt là ba người có thể lặn xuống lòng biển, sau mấy lần, tại một hòn đảo nhỏ, mấy chiếc máy ban chiến đấu cuối cùng cũng mất dấu ba người, bất đắc dĩ, họ không biết làm gì hơn là quay lại hàng không mẫu hạm.... cũng không biết chiếc tàu đã hư hỏng nặng nề ấy có thể dùng để đỗ máy bay được nữa không.

Ba người Sở Hiên sau khi bỏ rơi mấy chiếc máy bay, nhất thời tất cả đều trầm mặc, hơn nửa ngày sau, Bá Vương bỗng tức giận gầm lên:

- Mẹ kiếp, Sở Hiên, ngươi nói cái gì đi! Các chuyện khác không tính, đám tân nhân này dù sao cũng không phải thành viên trong đội, nhưng Trịnh Xá thì sao? Ta tuyệt đối không thừa nhận ngươi là đội trưởng đoàn đội, đội trưởng của ta chỉ có thể là một người! Mẹ nó, nếu thật sự không được thì một mình ta làm, có phải chết cũng chẳng sao, nếu đến cả đồng đội đã hi sinh cũng không giúp họ sống lại được thì lão tử lương tâm bất an!

Sở Hiên bình tĩnh nói:

- Chuyện này còn cần thảo luận hay quyết định gì sao? Đương nhiên... đương nhiên là phải hồi sinh hắn rồi! Có hắn tồn tại thì Trung Châu đội mới được gọi là Trung Châu đội... Ngươi nghĩ tại sao trước khi hắn liều mạng lại phải giao hai cuốn sách này cho chúng ta, bởi vì đây là hy vọng duy nhất để hắn hồi sinh. Vừa rồi Chủ Thần đã thông báo chúng ta được một chi tiết cấp C, điểm thưởng 4000, tổng cộng, mỗi người chúng ta đều có một chi tiết cấp B, 6000 điểm thưởng, tính thêm tình tiết kịch bản thứ ba nữa, chúng ta có cơ hội rất lớn để hồi sinh hắn.

Trịnh Xá cùng Vương Hiệp ngẩn người, Vương Hiệp khẽ nói:

http://tieulun.hopto.org

- Nhưng không phải Trịnh Xá đã nói, giao tình tiết kịch bản thứ ba này cho La Cam Đạo sao? Ngươi làm như vậy...

Sở Hiên lạnh lùng đáp:

- Như vậy chỉ là lòng dạ đàn bà, nếu như tất cả chúng ta đều sống sót hoàn thành tình tiết kịch bản thứ hai, vậy thì có giao tình tiết kịch bản thứ ba cho La Cam Đạo cũng không vấn đề gì, dù sao tố chất của hắn cũng không tồi, sau này rất có thể sẽ trở thành một thành viên trọng yếu trong đội. Nhưng sau khi Trịnh Xá chết chúng ta vẫn phải giữ khư khư lòng dạ đàn bả kiểu ấy sao? Bây giờ, chuyện cấp thiết nhất là phải lập tức hồi sinh Trịnh Xá, ít nhất là phải trước khi bắt đầu bộ phim kinh dị tiếp theo giúp hắn sống lại... Vì thế ta phải được thêm ít nhất 2500 điểm, một chi tiết cấp D mới có thể vạn vô nhất thất, hồi sinh hắn.

Bá Vương ngẫm nghĩ một lát rồi hỏi:

- Giá để hồi sinh một người là gì?

Sở Hiên đáp:

- Nếu đang ở trong Chủ Thần không gian thì phải tốn gấp đôi tất cả điểm thưởng và tình tiết kịch bản mà hắn đạt được. Cách này không nghi ngờ gì không thể hồi sinh được hắn, điểm thưởng và chi tiết kịch tình mà hắn kiếm được trước đây, thực tế là vô cùng nhiều, gần như đã vượt quá cực hạn mà chúng ta có thể thừa nhận. Nhưng hồi sinh trong Chủ Thần không gian có thể chia đều số điểm cho ba người, nói cách khác, mỗi người chúng ta bỏ ra một chi tiết cấp C, là có thể cung cấp một chi tiết cấp B cho người được hồi sinh. Nhưng nếu muốn hồi sinh Trịnh Xá, nhất định phải tới tế đàn trong thế giới The Mummy, sử dụng một chi tiết cấp B, 8000 điểm thưởng.

-Muốn mở ra thế giới đó, buộc phải sử dụng một chi tiết kịch tình cấp D, mà đi từ Cairo đến tế đàn rồi lại từ tế đàn trở lại Cairo, tính toán tất cả những chuyện ngoài ý muốn, mười ngày là thời gian an toàn. Trước mắt điểm thưởng của ta có 6000, chi tiết kịch tình có một cái cấp B, sở dĩ ta phải được ít nhất 2500 điểm thưởng và một chi tiết cấp D là vì ta không dám đảm bảo khi không liên lạc trực tiếp với Chủ Thần, có thể chia đều điểm và chi tiết kịch tình cho nhiều người hay không, nếu như không được vậy sẽ phải do một mình ta hồi sinh hắn.

Nói tới đây, Sở Hiên ngừng lại, cắn cắn ngón tay, sau đó lạnh nhạt nói:

- Đám tân nhân này chết cũng không sao, bởi vì bọn họ chưa hoàn thành xong một bộ phim kinh dị nào hết, cho nên có thể hồi sinh miễn phí, không tốn điểm thưởng hay chi tiết kịch tình, chỉ là bọn họ sẽ tiêu mất một cơ hội hồi sinh, cũng không cần quá để ý, đây đã tương đương với cơ hội của họ rồi... Trước khi Trịnh Xá sống lại, đám tân nhân này chỉ có thể bị delete, tình tiết kịch bản thứ ba sẽ do ta hoàn thành!

255. Nhất Định Phải Hồi Sinh Hắn (2)

Ba người dùng Goblin glider bay trở về thành phố lúc trước, lúc này cũng không cần chạy đua với thời gian nên khi trở về tốc độ cũng không quá nhanh, giảm bớt năng lượng tiêu tốn hoặc hao tổn máy móc, trước khi có thể tự chế tạo ra một chiếc glider hoàn chỉnh, tác dụng của nó vẫn là không thể thay thế.

Sở Hiên nghịch nghịch khối long tinh trong tay, hắn thản nhiên nói với hai người ở phía dưới:

- Có lẽ so với điểm thưởng và chi tiết kịch tình, khối long tinh này này mới là thu hoạch lớn nhất của chúng ta lần này. Nếu như ta đoán không sai, nó tuyệt đối có thể sánh với đạo cụ ma pháp truyền thuyết cấp A, thậm chí còn hơn một chút.

Vương Hiệp tò mò hỏi:

- Tại sao? Thứ này đắt đến mức ấy ư?

Sở Hiên gật đầu đáp:

- Không sai, trên thực tế, đây cũng chính là một vấn đề mà ta vẫn một mực suy nghĩ, đó chính là vũ khí của Bá Vương có uy lực quá lớn! Không biết các ngươi có cảm thấy không, đó là uy lực của vũ khí công nghệ cao thật sự quá lớn, mặc dù không thể gây thương tổn với các loại quái vật như Quỷ Hồn nhưng nếu đối

http://tieulun.hopto.org

mặt với phim kinh dị thuộc loại khoa học kỹ thuật, hoặc trong tình huống đoàn chiến, vũ khí mạnh mẽ như vậy thật quá kinh khủng. Các ngươi thử nghĩ xem, một đám người có thực lực không chênh lệch với chúng ta lắm, chúng chĩa súng vào họ, họ cũng chĩa súng vào chúng ta, hai bên cùng bóp cò... Kết quả sẽ thế nào?

Vương Hiệp cùng Bá Vương đều khẽ biến sắc, Bá Vương trầm giọng nói:

- Chỉ cần bóp cò, tất cả mọi người hai phe đều sẽ chết, người bị súng đạn loại này bắn trúng, gần như không thể cứu...

Sở Hiên gật đầu nói:

- Không sai, uy lực quá lớn... Ta nghĩ các ngươi hẳn cũng quen thuộc với lịch sử phát triển của vũ khí phải không? Uy lực của vũ khí quá lớn, vì thế xuất hiện loại lá chắn và áo giáp có thể phòng ngự loại vũ khí này, mà lá chắn và áo giáp càng dày, vũ khí cũng không ngừng sắc bén, đồng, sắt, thép, rồi đến súng hỏa mai, đại pháo, mà đồ phòng hộ cũng là giáp da, giáp sắt, giáp hợp kim, các loại, đến tương lai có vũ khí công nghệ cao mạnh mẽ như vậy, chẳng lẽ khoa học kỹ thuật không thể phát triển ra đồ phòng hộ thích hợp với các vũ khí đó sao? Ít nhất ta thấy có vòng bảo vệ công nghệ cao, nhưng nếu bàn về năng lực phòng ngự thì đạo cụ ma pháp truyền thuyết vẫn là thực dụng nhất.

-Bắt đầu từ ngọc bội cấp D trở đi đã có rất nhiều đạo cụ phòng ngự truyền thuyết ma pháp, nhưng những thứ này đều là loại tiêu hao cũng tức là có thể ngăn cản công kích trong thời gian bao lâu hoặc tổng lượng công kích là bao nhiêu, từ cấp D đến cấp B đều là đạo cụ như vậy, chỉ có đạo cụ phòng ngự cấp A là hình như có thể bổ sung năng lượng, nhưng cũng không dám chắc chắn.

-Khối long tinh này có lẽ cũng không có hiệu quả được như các loại đạo cụ phòng ngự, nó chỉ vỏn vẹn phòng ngự được vũ khí tầm xa công nghệ cao, cùng phát hiện xung động năng lượng thôi. Nhưng đây là đạo cụ phòng ngự có thể bổ sung năng lượng, hơn nữa Trịnh Xá chính là một cái máy sạc pin di động, chỉ cần hắn hồi sinh, thực lực tổng thể của đội chúng ta sẽ đạt tới mức rất đáng sợ. Các ngươi nghĩ mà xem, mang theo một chiếc nhẫn có long tinh, sau đó chỉ cần Trịnh Xá truyền đầy năng lượng vào trong đó, ngươi sẽ có thể trong thời gian ngắn, đao thương bất nhập... Nói thật, nếu như sớm có loại đạo cụ phòng ngự như vậy, lần này Trịnh Xá đã không phải chết.

Bá Vương và Vương Hiệp cùng ngẩn người, đồng thanh hỏi:

- Khối long tinh này có thể chia thành nhiều phần?

Sở Hiên đáp lại vẻ ngạc nhiên:

- Đương nhiên, các ngươi đã thấy hiệu quả của cả khối phải không? Trợ giúp một con rồng khổng lồ ngăn cản nhiều công kích như vậy, chỉ sau khi cự long chết hiệu quả mới bắt đầu giảm bớt, vậy một khối lớn tự nhiên là có thể chia thành nhiều phần. Tính sơ qua, mỗi người chỉ cần được khoảng một phần hai mươi khối long tinh, bởi vì thể tích chúng ta so với con rồng thì còn chưa đến một phần hai mươi, nói không chừng vòng phòng hộ xuất hiện xung quanh chúng ta còn mạnh hơn. Khối long tinh này đã vượt xa một chi tiết kịch tình cấp A, chẳng trách nhiệm vụ lần này lại khó khăn đến thế, sau khi giết chết cự long, phần thưởng không chỉ có những gì Chủ Thần đã thông báo.

Bá Vương cùng Vương Hiệp vừa cảm thán vừa kinh ngạc, glider lại bay một lúc lâu, Bá Vương mới đột nhiên thở dài, nói:

- Có điều con cự long này cũng thật đáng tiếc, lực công kích và sức phá hoại đáng sợ đến mức nào, nếu thật sự có thể giống như ngươi nói, thuần phục, đưa nó về Chủ Thần không gian, lợi ích đoàn đội có được chỉ sợ so với long tinh còn lớn hơn.

Sở Hiên cười giảo hoạt, đáp:

- Ai bảo thế? Ta cảm thấy trên đảo rất có thể còn có trứng rồng chưa được phát hiện ra, nếu thật sự như vậy, không biết chừng chúng ta có thể nuôi một con rồng làm thành viên trong đội đấy...

-...Tóm lại, trở về thành phố sẽ bàn bạc kỹ lưỡng, xem xem làm thế nào hoàn thành tình tiết kịch bản thứ ba, sau đó thu thập đủ điểm thưởng và chi tiết kịch tình.... Cho dù thế nào cũng nhất định phải hồi sinh hắn, nhất định phải hồi sinh Trịnh Xá!

http://tieulun.hopto.org

Cùng lúc đó, trên hàng không mẫu hạm, rất nhiều nhân viên đã từ trong khoang đi lên boong, họ phải phụ trách dọn dẹp ra một con đường sạch sẽ để mấy chiếc máy bay phản lực sắp hết xăng có thể nhanh chóng đáp xuống. Trên khắp boong tàu, ngoài những mảnh vỡ bị phá hỏng còn có vô số khối thịt tan nát, đó là những khối thịt của cự long sau khi nổ tung, mà làm người ta dựng tóc gáy là những khối thịt này phảng phất như vẫn còn sức sống, chỉ cần khối lớn một chút là sẽ không ngừng đụng đậy, mà khối nhỏ thì chỉ cần bám được vào khối lớn hoặc khớp xương cũng sẽ liên tục sinh trưởng, lực tái sinh khủng bố này đủ làm tất cả phát khiếp.

Không chỉ có đám nhân viên duy tu mà còn có một lượng lớn nhân viên nghiên cứu khoa học, bọn họ càng cuồng nhiệt chạy tới chỗ cái đầu cự long, một số thì lao đến đám thịt nát trên boong tàu kêu la điên cuồng, giống như tìm được bảo bối.

Rất đông nhân viên nghiên cứu tập trung tại chỗ đầu rồng, không hề lãng phí thời gian, nhanh chóng thu thập máu, vảy rồng và các thứ khác, trong đó có mấy người kêu gào gọi đám lính hải quân tới, đẩy đầu rồng sang một bên để bọn họ dễ dàng thu thập mô não, tủy sống, cảnh tượng điên cuồng so với đám nhân viên duy tu còn tưng bừng hơn nhiều.

Tháp chỉ huy trên hàng không mẫu hạm gần như đã bị phá hủy hoàn toàn, có điều vẫn còn may, dù là cự long hay Bá Vương cũng không tiếp tục tấn công tháp nên đại bộ phận sỹ quan ít nhất vẫn giữ được mạng, đặc biệt là mấy sỹ quan cấp cao, ngoài thân thể bị va đập, trên người cũng không có vết thương nặng hay mất nhiều máu.

Mấy người nhìn boong tàu thở dài không thôi, trong đó một người nói vẻ sợ hãi:

- Đó còn là người sao? Một mình đánh gục một con rồng, dạng sinh mệnh như vậy thật quá đáng sợ! Mà các vị có nhìn thấy dụng cụ bay đó không? Sao ta nhìn thế nào cũng giống Goblin glider trong phim Spiderman vừa ra mùa hè?

Một gã trung niên cũng ngạc nhiên nói:

- Ngươi cũng nhìn thấy? Ta còn tưởng mình hoa mắt chứ, không ngờ ngươi cũng thấy cái glider đó? Dụng cụ bay một người đấy! Đám ăn hại trong Lầu Năm Góc, phát minh đã bị quốc gia khác ứng dụng trong thực chiến rồi mà bọn chúng đến cả hình ảnh phát minh cũng không có, khốn kiếp! Lúc về ta không đập cho chúng nằm rạp xuống đất không xong!

Một viên thiếu tướng tóc bạc trắng lạnh lùng nói:

- Yên lặng một chút đi, lần này chúng ta tổn thất quá lớn, hạm đội Đại Tây Dương số ba nghe nói cũng đã bị hủy diệt hoàn toàn... Ồ? Bọn họ hình như đã phát hiện ra thứ gì đó?

Trên boong tàu cực kỳ nhộn nhạo, có thể gọi là hỗn loạn cũng được, bởi vì đám khoa học gia phát hiện ra một hình người mắc vào trong khối thịt đang động đậy, sinh trưởng chỗ đầu rồng. Người này nửa thân dưới và thân bên phải đã hoàn toàn bị nổ tan, ngoài đại não và trái tim còn đang miễn cưỡng hoạt động, các nội tạng khác đã biến mất hoặc bị hư hỏng gần hết. Nhưng đó vẫn chưa phải chuyện khiến người ta kinh ngạc nhất, máu thịt chỗ đầu rồng đang hoạt động không ngờ bắt đầu tu bổ lại vết thương của hắn hoặc nói là trực tiếp dung hợp đồng hóa lại cũng đúng, nửa thân thể biến mất của hắn gần như đã gắn liền lại với máu thịt của con rồng...

-Thật quá, quá sức tưởng tượng, tế bào của con rồng này không ngờ lại có sức tái sinh mạnh mẽ như vậy, nhìn thấy loại enzyme đặc biệt kia không? Ta mới chỉ thấy nó ở một số vi sinh vật sống tại miệng núi lửa dưới đáy biển, mà enzyme đó còn không mạnh bằng loại này...

-Đây không phải là mấy chốt, mấu chốt là từ một loạt thí nghiệm của chúng ta vừa rồi, bất cứ sinh vật nào bị tiêm loại tế bào này từ chuột bạch đến thỏ, mèo, chó, bất cứ dạng sống nào trong thời gian ngắn sẽ bắt đầu thể hiện khả năng khôi phục mạnh mẽ. Căn cứ theo sức sống của vật tiếp nhận để phân chia, sinh vật có sức sống càng mạnh thời gian thể hiện khả năng khôi phục càng dài nhưng hết thời gian đó sẽ bắt đầu xuất hiện phản phệ trên quy mô lớn, giống như tế bào ung thư...

-Đúng vậy, nếu như chúng ta có thể loại bỏ hoàn toàn tính phản phệ như tế bào ung thư này thì loài người sống đến ba trăm tuổi cũng không thành vấn đề, hơn nữa có thể sống cực kỳ trẻ trung, khỏe mạnh suốt ba

http://tieulun.hopto.org

trăm năm.... Chúa ơi, con rồng đó quả thực là thần tích mà chúa ban cho chúng ta!

Trong phòng thí nghiệm dưới khoang tàu hàng không mẫu hạm, một đám nhân viên khoa học cuồng nhiệt không ngừng nghiên cứu tế bào cự long thu thập được, loại tế bào này được gọi là tế bào X có sức hồi phục mạnh mẽ vô cùng và hệ thống sản sinh năng lượng, một khi cơ thể người có thể được cấy ghép loại tế bào này thì phần lớn bệnh tật sẽ trở thành quá khứ, thân thể nhân loại sẽ có khả hăng hồi phục gấp hai, ba lần hiện tại. Đáng tiếc là, loại tế bào X này quá cường hoành, trừ phi thân thể chịu đựng, chống đỡ được với loại tế bào này thì mới có thể dung hợp nó với tế bào bản thân, nếu không, một khi phát sinh phản phệ sẽ dẫn đến tình huống giống như ung thư, mà còn nghiêm trọng hơn ung thư gấp trăm lần.

Đến hiện tại, tế bào con người cùng tế bào của một số sinh vật khổng lồ cũng được dùng để thí nghiệm, nhưng gần như không có bất kỳ ngoại lệ nào, ngoại lệ duy nhất là một nửa cơ thể tìm thấy trong phần đầu rồng, thân thể gần như đã dung hợp với máu thịt cự long, hắn chính là kẻ duy nhất sống sót sau khi đồng hóa tế bào...

256. Bệnh Biến, Cứu Chữa, Thời Gian (1)

Ba người Sở Hiên trên biển trở về thành phố lúc đầu, nơi ba tân nhân đang nóng lòng chờ đợi, La Cam Đạo còn khá một chút, hắn cùng với thanh niên tóc vàng có cùng sở thích, hai người đều cực kỳ hứng thú với xe cộ, có điều thanh niên tóc vàng đối với công phu Trung Quốc càng thêm điên cuồng, còn La Cam Đạo thì chỉ hứng thú với xe cộ mà thôi. Về phần hai cô gái thì cực kì khó chịu, Vương Ngải Ngải coi như biết chút tiếng Anh, nhưng cũng nói được vài câu xã giao mà thôi, muốn đi ra ngoài cũng không được, mặc dù có tiền, nhưng nàng và Uông Tuyết chỉ có thể cùng vài tên xã hội đen đi dạo phố, theo lời tên thanh niên tóc vàng nói thì hắn được sư phụ giao phó, phải bảo đảm an toàn cho các nàng.

Mặc dù hai người vô cùng bất mãn, nhưng chung quy mấy ngày này cuộc sống vẫn rất thoải mái, có tiền cho các nàng tiêu xài, có người xách đồ miễn phí này nọ, còn được ở thành phố nước Mĩ phồn hoa này, cộng mấy nguyên nhân lại làm các nàng coi dạo phố như là công việc chính của mình.

Đến khi ba người Sở Hiên từ trên biển trở về, gã thanh niên tóc vàng lập tức vui mừng từ trường đua chạy ngay về tổng bộ, kết quả sau khi hắn nghe nói Trịnh Xá đã chiến tử, tên tiểu tử liền khóc lóc rất là thảm thiết, nhìn bộ dạng của hắn quả có chút thật tình thật ý, lấy tiểu tử này mà nói, hắn học tập võ công đồng thời cũng học luôn tinh thần hiệp khách cổ xưa, lấy chữ hiếu làm đầu, chuyện này làm mấy người La Cam Đạo cứ ngẩn ra mà nhìn, mãi chưa tỉnh táo lại.

Đến tối sáu người cùng ngồi một chỗ thảo luận một chút về tình huống trước mắt, Sở Hiên cũng không nói cho ba tân nhân biết rằng họ có khả năng bị delete, chỉ nói là trong khoảng thời gian ngắn thành thị này sẽ không gặp phải bất cứ nguy hiểm nào, dù sao côn trùng cũng phát tán khắp nơi, kể cả có một bộ phận đi tới thành phố này, thì bọn họ cũng đã có Goblin glider hẳn là sẽ không có gì nguy hiểm.

-Các ngươi có thể tiếp tục ở tại chổ này, trong khoảng thời gian này ba người bọn ta còn cần làm một số việc, ước chừng ba ngày sau có thể trở về Chủ Thần không gian. Cơ bản là như vậy, đoạn thời gian này các ngươi có thể tự quyết định cuộc sống của mình.

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính, mỉm cười nói với ba tân nhân.

Hai cô gái nữ nhân chưa kịp mở miệng, La Cam Đạo đã hưng phấn nói:

- Ta có thể mua một chiếc xe máy đem về chỗ Chủ Thần được không? Chiếc xe ấy thật sự quá hấp dẫn, các ngươi không phải nói trong Chủ Thần không gian giá vàng cực kỳ rẻ sao? Vậy cho ta mua một chiếc xe máy về chỗ Chủ Thần đi, chiếc xe ấy mà không mua thì đúng là quá lãng phí!

Sở Hiên gật đầu nói:

- Ngươi muốn mua thì cứ mua, nhiêu đó vàng đủ cho ngươi mua máy xe chứ? Hiện tại mời các ngươi ra ngoài một lát, ba người chúng ta có chút chuyện cần thương lượng, tóm lại chuyện trở về Chủ Thần không gian cứ quyết định như vậy, khi quay lại chúng ta tự nhiên sẽ tới đón các ngươi.

http://tieulun.hopto.org

La Cam Đạo hoan hô thành tiếng, hắn chạy dẫn đầu từ phòng hội nghị ra ngoài, người này chẳng qua chỉ là thanh niên mười bảy mười tám mà thôi, một khi mong ước được thực hiện thì dĩ nhiên là hưng phấn không thôi.

Hai người còn lại đều cười hì hì vừa đi ra ngoài vừa nói chuyện, trông ba người chẳng khác gì người bình thường, Bá Vương nhìn theo bóng lưng bọn họ rời đi cười hắc hắc:

- Thật đúng là một đám ngây thơ, rõ ràng đang ở trong thế giới phim kinh dị, mà lại có thể hạnh phúc ở thành thị mà hưởng thụ, có lẽ nếu như không phải lần này kịch bản thay đổi, bọn họ đã có thể ung dung thoải mái kiếm được điểm thưởng, chỉ là không biết bộ phim tiếp theo vẻ mặt họ sẽ thế nào đây? Hắc hắc....

Sở Hiên cũng không trả lời, chỉ yên lặng nhìn tập ghi chép trong tay, nói:

- Muốn giao văn bản cho chính phủ có thể có chút không đơn giản, hơn nữa ngoài việc này ra, chúng ta còn phải đến viện bảo tàng lấy trộm ba quả trứng T-rex để chuẩn bị trở lại Chủ Thần không gian. Tóm lại trước mắt có ba việc cần làm, thứ nhất chính là tìm một cái máy tính, ta muốn xâm nhập vào mạng quân đội của chính phủ, thứ hai, các ngươi phải bắt đầu xem xét địa điểm đặt trứng T-rex trong viện bảo tàng, hơn nữa cần xem xét có phải là tiêu bản bị chế tác hay không, nếu như không thì tìm cơ hội lén đem ra hoặc trực tiếp đoạt lấy, trước đó phải thông báo với ta một tiếng. Thứ ba, chúng ta cần phải có nhân lực cảnh báo về việc côn trùng xâm lấn thành phố, một sai lầm nhỏ cũng có thể gây ra thương vong rất lớn, cả ba chúng ta không ai được phép chết.....

Bá Vương cùng Vương Hiệp đồng thời gật đầu, kì thật bọn họ đơn độc trước mặt Sở Hiên thì biểu hiện có vẻ như quân nhân, bởi vì ba người thực tế đều xuất thân là thành viên trong quân ngũ, trong đó cách bố trí, sắp xếp của Sở Hiên lại càng mang đậm tác phong quân đội, về cơ bản những chuyện cấp trên an bài xong, tuyệt không cho phép ngươi từ chối hay do dự, đương nhiên, khi Trịnh Xá còn sống, thì cũng chỉ có hắn này mới dám cự tuyệt một số kế hoạch hay sắp xếp của Sở Hiên.

Chuyện cơ bản là được sắp xếp như vậy, Vương Hiệp phụ trách lấy trứng T-rex, thân là tinh anh của bộ đội đặc chủng trinh sát, đối mặt với cái bảo tàng bình thường mà không hoàn thành, vậy thì hắn tốt nhất là trực tiếp cắt cổ tự sát đi cho xong.

Bá Vương điều khiển Goblin glider (sau khi cường hóa bốn thuộc tính 100 điểm miễn cưỡng có thể điều khiển) bắt đầu dò xét bờ biển, tìm xem có dấu vết của côn trùng di chuyển đến thành phố hay không.

Về phần Sở Hiên thì nhờ thanh niên tóc vàng tìm cho hắn một cái máy tính cao cấp, sau khi tải xuống một số phần mềm hacker, hắn dùng một ngày một đêm tự mình viết một chương trình thích hợp, cuối cùng bắt đầu từ Internet, xâm nhập vào mạng hệ thống quân sự, việc đầu tiên chính là mở ra cổng kết nối chính của chính phủ.

Ba người đều bắt đầu hoàn thành công việc bản thân, mà sau khi Trịnh Xá chết trận, ba người đều cảm giác Trung Châu đội phảng phất như thiếu đi cái gì đó, ba người gặp mặt nói chuyện cũng ngày một ít đi, chỉ có một số mệnh lệnh cứng ngắc, vốn bản chất Sở Hiên là thế, chỉ sau khi tiếp xúc với Trịnh Xá mói có chút thay đổi, quan hệ ba người giờ phút này dường như biến thành quan hệ cấp trên cấp dưới.

Buổi chiều ngày thứ hai, Sở Hiên rốt cuộc công phá được mạng lưới bộ quốc phòng, một số tin tức bị hắn giải mã, trong đó tin tức về khuếch tán côn trùng hiển thị rõ ràng nhất, số lượng lớn côn trùng khổng lồ, hơn nữa sức sinh sản phi thường kinh khủng, trước mắt đã xuất hiện bốn con ong chúa dẫn theo bốn đàn ong bay tới mấy địa phương bên bờ biển, nhân số tử vong đã lên tới mấy trăm người, tin tức này vẫn còn bị quân đội phong tỏa, nếu không khu vực ven biển sẽ xuất hiện khủng hoảng quy mô lớn.

Từ thông tin của chính phủ Sở Hiên đã hoàn toàn hiểu được mức độ kinh khủng của côn trùng, rất có thể sẽ phát sinh một trường hạo kiếp, thậm chí có người đề nghị dùng bom xăng hay bom nguyên tử để hủy diệt hoàn toàn đám côn trùng, nhưng bộ phận này lại bị phê bình là điên cuồng, tóm lại đại bộ phận con người không có nhận thức đúng đắn về mức độ cấp thiết đối với sự nguy hại của đám côn trùng này, chỉ ví chúng như một tai nạn sinh thái mà thôi.

-Ngu xuẩn.

Đây là đánh giá của Sở Hiên, hắn lấy suy lý cùng phân tích xem xét thì hiện tại, sử dụng vũ khí hạng nặng

http://tieulun.hopto.org

để hủy diệt côn trùng là lựa chọn tốt nhất, như vậy có thể làm đại bộ phận côn trùng biến mất, thậm chí có thể một bước hóa giải hoàn toàn nguy cơ, nếu như không thực hiện như vậy thì chỉ cần tiếp tục qua vài ngày sự việc sẽ có biến đổi rất lớn.

-Đúng vậy, chỉ cần vài ngày, đám ong đó sẽ tiến hành tổ hợp, phân chia lần nữa, càng nhiều địa phương sẽ bị xâm chiếm, trước mắt những nơi chúng nó xâm nhập còn chưa có thành phố, một khi đã có thành phố đầu tiên bị tiêu diệt thì sẽ phát sinh một loạt phản ứng dây chuyền. Loài người sẽ trở thành nguồn lương thực của chúng, càng nhiều nhà cao tầng sẽ trở thành tổ ong,với số lượng và độ lớn mà chúng ta đã thấy, đám côn trùng này sẽ không ngừng được gia tăng, ước chừng khoảng một tháng nữa, sẽ phải oanh tạc đạn hạt nhân trên một nửa diện tính nước Mĩ mới được, hiện tại nếu như không không tàn nhẫn nổi thì tương lai càng không thể xuống tay.

Đây là những gì Sở Hiên nói với năm người còn lại, ba tân nhân đều ở đây, chỉ là bọn hắn rõ ràng không có hứng thú với cuộc thảo luận này, ít nhất là hai cô gái cũng không có vẻ chú ý, so ra thì, hai người có vẻ thích thú đi dạo phố mua đồ hơn.

Mọi người bây giờ đang ăn cơm, cũng là thời gian để sáu người tập trung lại thảo luận các vấn đề trong một ngày, Bá Vương ăn một khối thịt bò, vừa nhai vừa nói:

- Cái tin tức này? Ngươi không phải nói muốn cùng chính phủ tiến hành liên lạc sao? Tìm được thông tin này chẳng phải là xong rồi sao?

Sở Hiên ăn một ít rau diếp màu xanh, hắn vừa ăn vừa đáp:

- Liên lạc đương nhiên là phải liên lạc, nhưng hiện tại nếu chúng ta tới tìm cao tầng trong chính phủ, ngươi cho rằng họ có coi trọng tập tài liệu này không? Không có khả năng, chỉ khi nào trận kiếp nạn côn trùng đã đến mức gần như không thể ngăn cản, bọn họ mới thấy được tầm quan trọng của văn bản này, vì thế chúng ta đại khái cứ ở lại đây nghỉ ngơi vài ngày, với tốc độ lan tỏa của đàn côn trùng, trong một tuần tới chúng ta cơ bản không có gì nguy hiểm cả, bất quá ta từ tin tức của bọn họ đã phát hiện ra một chuyện rất tuyệt ....

Năm người còn lại nhìn nhau với ánh mắt kì quái,bởi vì Sở Hiên nói chuyện gì cũng đều lạnh nhạt vô cùng, từ trong miệng hắn nghe được mấy chữ rất tuyệt gì đó, không thể nghi ngờ gì tin tức chắc chắn là cực kỳ giá trị, cho nên mọi người đều chăm chú hướng về phía hắn.

-Bọn họ phát hiện trong phần đầu cự long một người thân dưới gần như bị nổ tan, coi như đã chết, nhưng người đó chẳng những còn sống, còn dựa vào lực hồi phục cường đại mà dần dần khỏe mạnh, các ngươi nghĩ....

Sở Hiên thoáng mỉm cười đang định nói tiếp thì đột nhiên trước mắt tối sầm, lâm vào hôn mê...

257. Bệnh Biến, Cứu Chữa, Thời Gian (2)

-Không sai, từ nghiên cứu của chúng ta có thể nhận thấy, loại tế bào X này mạnh mẽ, dẻo dai hơn tế bào con người gấp mười đến hai mươi lần, nếu như được cơ thể tiếp nhận, tố chất của con người sẽ mạnh hơn người bình thường hai đến ba lần....

Một nhân viên nghiên cứu lớn tuổi nói.

Một viên thiếu tướng trung niên vội ngắt lời hắn:

- Chờ chút, nếu như ta không nghe lầm thì ông nói nó dẻo dai hơn tế bào con người gấp mười đến hai mươi lần mà? Sao tố chất thân thể chúng ta chỉ nâng cao lên có một chút như vậy?

-Một chút như vậy?

Lão nghiên cứu viên lập tức hô lên:

- Phải biết rằng thân thế chúng ta đã phải trải qua hơn trăm vạn năm tiến hóa mới đạt được sự cân bằng như hiện tại, đã nâng cao tố chất thân thể lên từ hai đến ba lần, bao gồm cả lực lượng, tốc độ, sức miễn

http://tieulun.hopto.org

dịch các loạt mà không làm phá vỡ sự cân bằng của cơ thể, thành tựu đến thế mà ngài gọi là một chút như vậy? Tướng Lewis, nếu giáo sư đại học của ngài mà nghe được, ông ta sẽ tức đến hộc máu mất!

Gã sỹ quan được gọi là Lewis cũng không tức giận mà cười ôn hòa đáp:

- Nếu người chết cũng biết hộc máu, ta nghĩ ông ta đại khái cũng sẽ phun ra đấy.

Tên nhân viên cao tuổi liếc nhìn hắn rồi cao giọng nói:

- Thưa các vị, đây chính là phát hiện vĩ đại nhất của thế kỷ này, chỉ cần chúng ta có thể tìm ra cách để dung hợp loại tế bào X này, nhân loại chúng ta mỗi người đều sẽ là một siêu nhân, chúng ta sẽ có tuổi thọ đến ba trăm năm thậm chí càng lâu, chúng ta sẽ có thể sinh tồn trong hoàn cảnh cực kỳ khắc nghiệt, không phải sợ hãi nhiều loại bệnh tật hiểm nghèo. Các vị cứ nghĩ mà xem, đây là sự tiến hóa vĩ đại đến mức nào, nhân loại chúng ta sẽ tiến lên một bước hoàn toàn mới! Vì thế, các vị còn do dự cái gì đây? Yêu cầu Quốc Hội tăng ngân sách cho chúng ta đi, tăng lên mức tối đa, tên tuổi của chúng ta sẽ được vô số con cháu trong tương lai ghi nhớ, được đề vào lịch sử.

Đây là một phòng họp bí mật trên hàng không mẫu hạm, vốn chiếc tàu sau khi bị cự long công kích đã báo cáo rõ tình huống với giới lãnh đạo quân sự, sau đó trở về cảng tiến hành đại tu. Nhưng bến cảng đã bị đám côn trùng khổng lồ chiếm cứ, sau khi hơn một nghìn binh sỹ chết trận, quân đội ở đó đã rút hết, nên hạm đội hàng không mẫu hạm chỉ có thể tiếp tục trôi nổi trên biển, thuận tiện giám sát lũ côn trùng khổng lồ.

Sau khi nhận được báo cáo miêu tả của các nhân viên nghiên cứu về tế bào rồng, giới lãnh đạo quân đội trong chính phủ lập tức ý thức được sức mạnh của loại tế bào này, một người có thể tự hồi phục phần lớn các vết thương nghiêm trọng, tố chất thân thể gấp hai đến ba lần người bình thường, miễn dịch với đa số các bệnh hiểm nghèo, đây chẳng phải là binh lính đặc chủng hoàn mỹ sao?

Vì thế khi đầu rồng vẫn chưa thể vận chuyển lên bờ, một số quan chức cấp cao đã lên máy bay tới hàng không mẫu hạm, tận mắt nhìn thấy một vài thí nghiệm và số liệu nghiên cứu, lập tức rất hứng thú ngồi nghe nhân viên nghiên cứu diễn thuyết về tế bào.

Trong đó một người tò mò hỏi:

- Không phải loại tế bào này có tác dụng phụ rất mạnh sao? Nghe nói sẽ làm tế bào trong cơ thể người sinh ta hiện tượng phản phệ, cuối cùng tạo thành chứng bệnh còn đáng sợ hơn cả ung thư? Là như vậy phải không?

Gã nhân viên nghiên cứu kia gật đầu, cẩn thận nói:

- Đúng vậy, tính tới hôm nay, chúng ta đã thí nghiệm cấy ghép tế bào trên một trăm lính hải quân, đương nhiên là chỉ trong ống nghiệm thôi, đều không có ngoại lệ, tất cả bị tế bào phản phệ, toàn bộ tử vong. Không chỉ người, chúng ta còn thí nghiệm trên động vật từ nhỏ đến lớn, thậm chí để quân hạm bắt một con cá voi, kết quả... cho dù chỉ tiêm một chút tế bào X vào cơ thể cá voi, sau khi nó kiên trì được mấy ngày thì đến một giờ trước cuối cùng cũng hôn mê, theo kinh nghiệm của chúng ta, thời gian tử vong sẽ gấp 1,5 lần từ lúc tiêm vào đến khi hôn mê, nói cách khác, trong vòng ba ngày, con cá voi đó sẽ chết.

Một sỹ quan lớn tuổi khác nói thêm:

- Nhưng trong báo các có nói rằng, loại tế bào này không phải là không có khả năng cấy ghép hơn nữa còn có một người đã dung hợp thành công? Có thể để chúng ta xem thử không?

Tên nhân viên kia vội vàng gật đầu, hắn ra hiệu với một cảnh vệ đứng bên, tay cảnh vệ lập tức chạy ra ngoài, sau khoảng mấy phút hắn cùng mấy nhân viên nghiên cứu cùng nhau đẩy một chiếc thùng lớn vào, trên thùng phủ một tấm vải dày, tiếp đó, gã nhân viên nghiên cứu lớn tuổi kéo tấm vải xuống, lộ ra một trụ thủy tinh lớn.

Trong trụ thủy tinh đầy nước và bọt khí, một nam tử mũi cắm ống hô hấp, tóc đen, da vàng, vừa nhìn là biết chủng tộc, mà thân thể hắn tứ chi đầy đủ, không hề có dáng vẻ nửa người dưới hoàn toàn hư hỏng như trong báo cáo, chỉ là nam tử này vẫn nhắm nghiền mắt, có lẽ là đang hôn mê.

Gã nhân viên nghiên cứu lớn tuổi nói:

http://tieulun.hopto.org

- Mời các vị nhìn kỹ tay chân hắn, da thịt chỗ đó có phải là trắng hơn một chút so với toàn thân không? Đúng vậy, đó chính là thân dưới mới mọc ra, là tự mọc ra đó, khớp cương, thần kinh, cơ nhục, da dẻ, tất cả đều mới sinh. Ta nói như vậy có lẽ các vị cũng cảm thấy khó hình dung, bây giờ chúng ta tưởng tượng đến một con sao biển đi, cắt đôi nó ra, kết quả là không lâu sau sẽ biến thành hai con, mặc không biết người này sau khi bị chặt đứt đầu có còn sống không nhưng hắn thật sự hoàn toàn mọc ra thân dưới.

Đám sỹ quan đều nhìn vẻ kinh hãi, bởi vì lúc trước họ thật sự đã xem qua ảnh chụp người này, nửa thân dưới đã hoàn toàn tan nát, biến mất, hơn nữa nối liền với một khối thịt rồng lớn, nhưng không ngờ rằng, hiện tại, nam nhân này đã khôi phục hoàn hảo, không thương tích gì xuất hiện trước mặt họ, tình huống này quả thật khiến người ta có chút sợ hãi.

Tên nhân viên lớn tuổi cười cười nói:

- Hoàn toàn do tế bào cự long cung cấp dinh dưỡng cho hắn, đến khi tứ chi hắn mọc ra đầy đủ, vết thương cũng khôi phục như cũ, cơ nhục cự long bắt đầu khô kiệt, không lâu sau thì hoại tử hết, cho nên hiện tại trông hắn cực kỳ bình thường, khỏe mạnh.

Một viên sỹ quan lại hỏi:

- Nhưng tại sao hắn vẫn hôn mê bất tỉnh? Theo như các ngươi nói, thân thể hắn bây giờ hẳn phải hoàn hảo không hao tổn gì chứ?

Gã nhân viên gãi đầu đáp:

- Quả thật, chúng ta đã chụp cắt lớp, cũng kiểm tra mọi tình huống có thể phát sinh, thậm chí sử dụng một số kích thích quá mức, nhưng vẫn không cách nào đánh thức hắn được, vì thế cuối cùng chỉ có thể xác định là đại não đã bị hoại tử, có lẽ là trong quá trình đồng hóa đã biến thành người thực vật...

Đám sỹ quan nhất thời nhìn nhau, tên nhân viên vội nói:

- Mọi người đừng gấp, theo như thí nghiệm của chúng ta, tế bào này không sinh ra bất cứ nguy hại nào đối với đại não, ngược lại, còn làm tinh thần lực của người bị nhiễm càng thêm tập trung. Đương nhiên, tên nam tử này trong băng ghi hình rõ ràng là dùng cận chiến đánh bại cự long, nếu nói về tố chất thân thể kinh khủng của hắn nói, chúng ta có thể hoài nghi là do trải qua chiến đấu kịch liệt mới tạo thành..

Tên khoa học gia có tuổi này nhìn vẻ mặt kinh hãi của mọi người trước mắt hướng về phía sau hắn, hắn cũng kỳ quái quay người lại, quả nhiên chứng kiến nam tử trong bồn thủy tinh đang từ từ mở mắt.

Trịnh Xá lúc mới mở mắt ra còn có chút mơ hồ, nhưng khi chứng kiến một đám quân nhân đang kích động nhốn nháo, hắn lập tức vụt tỉnh táo lại, hơn nữa nhanh chóng phát hiện bản thân đang ngâm mình trong một trụ thủy tinh. Hắn không chút nghĩ ngợi hung hăng đánh ra một quyền, trong chất lỏng không ngờ vẫn có tốc độ cực nhanh, chẳng những đánh tan trụ thủy tinh, mà nước còn theo quyền áp xuất ra cuốn về phía trên vách tường, nơi đó lập tức bị ép lõm vào một dấu tròn mờ mờ.

Trịnh Xá thong dong đi ra, hắn nhìn nắm tay mình có chút không giải thích được, tiếp theo chợt nghe đám quân nhân rống lớn, đồng thời ba cảnh vệ bên cạnh cầm súng chạy tới phía hắn, hơn nữa từ ngoài cửa phòng hội nghị còn truyền đến tiếng bước chân dồn dập, rõ rang là ở ngoài có rất nhiều binh lính đang chạy tới đây.

Trịnh Xá cũng bất chấp trên mặt đất có mảnh thủy tinh hay không, dước chân hắn dùng sức bước một bước, lấy tốc độ không thể tưởng tượng nổi lao tới ba gã cảnh vệ, tốc độ này nhanh đến mức ngay cả hắn cũng phản ứng không kịp. Bất quá còn may tốc độ phản ứng của hắn cũng rất kinh người, chân vụt đình lại, vừa khéo vọt ra sau lưng ba gã cảnh vệ, lần này hắn cuối cùng cũng biết lực lượng của mình đột nhiên đã mạnh hơn rất nhiều, cho nên ra tay cũng nhẹ nhàng hơn một ít, chỉ vỗ nhẹ sau gáy ba tên cảnh vệ một cái, là ba người trực tiếp ngã xuống đất hôn mê.

Bởi vì lực lượng đột nhiên tăng mạnh, Trịnh Xá cũng không quan tâm tới chuyện tới cửa phòng họp ngăn cản đám binh lính sắp lao vào, chỉ hít sâu một hơi hung hăng tung một quyền xuống sàn. Nơi này vốn là bên trong hàng không mẫu hạm, cho nên dưới chân cũng là kim loại, Trịnh Xá một quyền đánh tới, nhất thời tất cả mọi người đều cảm thấy dưới chân khẽ rung động, mà khi Trịnh Xá đứng lên, bọn họ mới phát hiện trên mặt đất xuất hiện một dấu nắm tay, thoạt nhìn ít nhất cũng sâu hơn mười ly.

http://tieulun.hopto.org

Bọn lính vừa mới xông vào trước cửa chứng kiến uy lực một quyền này, nhất thời tất cả đều trợn mắt há hốc mồm nhìn gã da vàng trước mặt, bọn họ ngay cả súng cũng quên rút ra.

"Sức mạnh đề cao khoảng gấp đôi, nếu ban đầu mạnh hơn người bình thường gấp năm lần thì bây giờ gấp mười, hơn nữa tốc độ phản ứng có vẻ cũng được tăng cao rất nhiều..."

Trịnh Xá vuốt vuốt lồng ngực cùng bắp đùi, đầu óc hắn không thể giải thích được, nhưng chờ đến khi sờ vuốt xong thôi, hắn hắc hắc cười nhìn về đám lính phía cửa cùng mọi người tại phòng hội nghị, tiếp theo hắn dưới chân chợt động, lao về phía đám lính...

258. Bệnh Biến, Cứu Chữa, Thời Gian (3)

Trịnh Xá nhìn đám binh lính và sỹ quan đang rên rỉ dưới đất, hắn vỗ vỗ trên người, Nạp giới đeo ở tay trái đã biến mất, túi không gian trong ngực áo cũng không còn, trong hai món đồ này có vũ khí và máy bộ đàm để liên lạc với Sở Hiên, vì thế hắn quay sang một gã nhân viên nghiên cứu bị dọa đến choáng váng, nói:

- Ngươi, đúng, chính là ngươi... Tại sao ta lại ở chỗ này? Đã xảy ra chuyện gì?

Tên nhân viên kia rùng mình, vội vàng đáp:

- Ngươi, ta... Đúng rồi, ngươi là sinh mạng thể chúng ta tìm được trong đầu rồng, lúc đó nửa thân dưới của ngươi đã biến mất nhưng lại nối liền với cơ thịt của cự long. Sau đó thân dưới ngươi từ từ mọc ra, để nghiên cứu khả năng hồi phục kinh khủng này nên bọn ta cho ngươi ở trong dung dịch sinh lý, hàng ngày tiêm đường gluco, chúng ta không có ác ý.

Trịnh Xá nhớ lại tình cảnh lúc đó, sau khi sử dụng kỹ năng Hủy diệt, đánh nát hàm dưới cự long, sau đó ôm bom từ miệng nó, xuyên qua khí quản lao vào trong bụng. Lúc bom nổ, may mắn là thân thể hắn vẫn đang trong trạng thái Hủy diệt, cường độ thân thể vượt xa bình thường nên khi bị sóng xung kích của vụ nổ đánh trúng cũng không tan xương nát thịt trong nháy mắt mà bị sóng nổ đẩy dọc theo khí quản xuyên thẳng vào đầu rồng, nửa thân dưới lộ ra ngoài bị phá nát....

Nói như vậy, hắn có thể may mắn sống sót phần lớn là nhờ lực hồi phục kinh khủng của cự long, tiếp theo lời kể của gã nhân viên nghiên cứu, hắn biết thân thể mình đã dung hợp với tế bào rồng nên cả nửa thân dưới cũng mọc ra. Mà hiện tại, xác suất dung hợp cực thấp, bọn họ đã thí nghiệm trên mấy trăm mẫu, chia theo cường độ sức sống, cũng chỉ có mấy mẫu cá voi là còn sống, nhưng cũng sắp tử vong.

"Nói như vậy, tố chất thân thể ta tăng lên gấp đôi bình thường cũng là nhờ dung hợp tế bào sao? Có lẽ là hoàn toàn xâm nhập hấp thu thì đúng hơn, dù sao nửa thân dưới cơ bản cũng do cơ thịt cự long tạo thành..."

Trịnh Xá cảm thán không thôi, chờ khi tên nhân viên nghiên cứu này mang quần áo, Nạp giới và túi không gian lại, hắn mới hồi phục tình thần, mặc lại áo quần, đeo nhẫn lên tay. Cùng lúc đó, ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân dồn dập, có lẽ binh sỹ hải quân trên hàng không mẫu hạm đã bắt đầu tập kết, dù sao những sỹ quan ngồi trong phòng hội nghị này đều là mang quân hàm đầy sao (cấp tướng), không ai có vạch ngang.

Trịnh Xá cũng không để ý, trước khi hấp thu tế bào rồng hắn đã không quan tâm tới đám lính bình thường này, chỉ cần không bị hàng loạt súng máy hoặc tên lửa dồn vào tử địa thì hễ có thua thiệt hắn cũng có thể vận hành Bạo tạc chạy trốn, huống chi bây giờ trong phòng có nhiều con tin như vậy, hắn mặc quần áo xong liền lấy máy bộ đàm từ trong Nạp giới ra, động tác như làm ảo thuật khiến đám nhân viên nghiên cứu tròn mắt nhìn.

-A lô, ha ha ha, ta là Trịnh Xá...

Trịnh Xá cười ha ha, nói vào máy bộ đạm, thanh âm truyền ra lại là của tân nhân La Cam Đạo.

La Cam Đạo im lặng vài giây rồi bỗng thét lên:

- Mẹ ơi, quỷ....

Tiếp theo rồi nghe tiếng rơi đánh bộp xuống đất, nhất thời hắn chỉ biết cười khổ.

http://tieulun.hopto.org

Từ trong máy bộ đàm có thể nghe được âm thanh bên kia rất nhộn nhạo, đặc biệt là giọng Bá Vương có chút bệnh hoạn quát lên, hơn mười giây sau, tiếng cười của Bá Vương truyền ra:

- Ha ha ha, ta biết tên tiểu tử ngươi nhất định còn sống, mẹ nó, anh em làm sao có kẻ tự đi tìm chết như thế được....

Thanh âm của hắn không ngờ mang theo chút nghẹn ngào làm Trịnh Xá cũng thoáng thấy sống mũi cay cay.

Hắn vội lảng đi:

- Ta đang ở tên hàng không mẫu hạm, tình huống cụ thể sau khi quay về sẽ nói rõ, vị trí của các ngươi bây giờ là ở đâu?

Máy bộ đàm yên lạng một lúc, tiếp thanh tiếng của Sở Hiên mới vang lên, có điều giọng hắn nghe có vẻ rất yếu ớt:

- Ba người bọn ta có chút vấn đề, theo thông tin lấy được từ chỗ chính phủ, đây có thể là phản ứng dây chuyền sau khi tắm qua máu rồng, tế bào trong cơ thể chúng ta bắt đầu phản phệ, giống như bệnh ung thư vậy, mà còn nghiêm trọng hơn, vừa rồi bác sỹ đã nghiên cứu tế bào bọn ta, ta và Bá Vương sẽ tử vong trong vòng 12 tiếng đồn hồ, tố chất thân thể Vương Hiệp mạnh hơn một chút, có thể kéo dài tới chiều mai...

Trịnh Xá sửng sốt, hắn lập tứng gầm lên điên cuồng:

- Mẹ kiếp, sao các ngươi lại bị nhiễm tế bào rồng chứ? Không thể nào! Các ngươi cũng đâu có cận thân giáo chiến với nó? Thật không thể nào!

-Nghe ta nói!

Sở Hiên quát lên nặng nề, nhưng trong máy bộ đàm lập tức truyền đến tiếng ho kịch liệt, hơn nửa ngày sau hắn mới tiếp tục:

- Những chuyện khác đã không còn ý nghĩa nữa, mấu chốt bây giờ là nếu như không muốn bọn ta chết, trước khi rời khỏi hàng không mẫu hạm, ngươi nhất định phải làm một việc, giao dịch trao đổi hồ sơ chúng ta tìm được cho quân đội, bắt bọn họ giao ra ba quả trứng T-rex, trứng tại viện bảo tàng đã bị làm thành tiêu bản, để dự phòng vạn nhất phải có ba quả trứng mới sinh.

Trịnh Xá lập tức quát:

- Ngươi nói làm thế nào?

Tiếng của Sở Hiên tiếp tục:

- Trước tiên, ngươi đạt thành hiệp nghị với sỹ quan trên hàng không mẫu hạm, để họ phái trực thăng đưa ngươi tới đảo Nublar, hỗ trợ tìm kiếm tổ của T-rex, nhớ kỹ, nhất định phải tận mắt xác định đó là T-rex mới có thể lấy trứng, nếu không chắc chắn không đủ thời gian quay lại nữa. Nhân dịp này ngươi cũng có thể tìm Ngọn giáo của thần Osiris về, nhưng quả địa lôi trọng lực cao thì không nên động đến, Vương Hiệp đã cài đặt ổn thỏa, để dự phòng, ngươi không nên tùy tiện động chạm đến nó, ngươi cũng không có tri thức về phương diện này...

Trịnh Xá lập tức nói:

- Hiểu rồi, ngươi truyền hồ sơ đến đây bằng cách nào?

Sở Hiên đáp:

- Ta sẽ chuyển một nửa bản ghi chép qua fax đến cho cơ quan của Lầu Năm Góc, nửa còn lại sau khi ngươi bình yên trở về mới có thể giao nốt... Vấn đề này không quan trọng, nếu tính toán thời gian, ngươi hoàn toàn có thể trở về thành phố này trong vòng năm, sáu giờ, chuyện ta muốn nói là... ngươi tới chỗ tổ cự long xem thử, nếu có trứng thì nhất định phải đem về.

-Nhớ kỹ, lấy vấn đề côn trung liên tục sinh sản uy hiếp bọn họ, trên thực tế đám côn trùng khổng lồ đã uy hiếp rất nhiều khu vực bên bờ biển, ta nghĩ họ hắn đã hiểu sự nguy hiểm của lũ côn trùng này.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá ngẩn người, hắn lập tức quay về phía đám sỹ quan, nói:

- Nghe nói, đám côn trùng khổng lồ đã uy hiếp rất nhiều địa phương trên bờ biển? Hơn nữa có vẻ còn đang không ngừng gia tăng? Các ngươi có biện pháp ngăn cản bọn chúng không?

Đám sỹ quan này chỉ có một số bị Trịnh Xá đánh nhất, bởi vì họ có ý tấn công hắn, phần lớn những người lớn tuổi vẫn yên lặng ngồi tại chỗ, đến khi Trịnh Xá lên tiếng, một tên sỹ quan cấp tướng cao tuổi mới bình tĩnh đáp:

- Ngươi có cách sao?

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Không sai, bọn ta có sơ đồ cấu tạo gen của đám côn trùng khổng lồ này, cũng có biện pháp tiêu diệt chúng, ta nghĩ trên thực tế chúng ta có thể làm một giao dịch...

Tên sỹ quan cười lạnh nói:

- Giao dịch, đánh chìm hai tàu chiến của bọn ta, gây tử vong cho mấy nghìn lính hải quân, hơn nữa lần này còn kéo cự long tới tập kích hàng không mẫu hạm, mà thậm chí cả việc côn trùng khuyếch tán cũng rất có thể là do các ngươi làm, ngươi nghĩ với nhiều cái "sự thật" thế này chúng ta còn có cơ hội hợp tác sao?

Trịnh Xá cũng không tức dậy, hắn với lấy một cái ghế, ngồi xuống, cười hắc hắc, đáp:

- Thế giới này không có địch nhân vĩnh viễn, tất cả chỉ trông vào lợi ích, nếu bọn ta có thể mang đến đủ lợi ích cho các ngươi thì sao? Ngoài bản đồ gen ra, bọn ta còn có thể tặng các ngươi một lễ vật nhỏ, ví dụ một quả địa lôi trọng lực đủ sức hủy diệt một chiến hạm thì thế nào?

Đám sỹ quan hơi có chút động dung, bởi vì họ có xem qua ghi chép về cuộc chiến đánh chìm hai chiến hạm, đặc biệt ấn tượng với loại bom đủ để biến cả chiến hạm thành một khối cầu kim loại, uy lực quả thật mạnh đến đáng sợ. Nếu như có thể lấy được một quả như vậy, nói không chừng quốc gia có thể phục chế lại, mà nắm giữ được trọng lực, đây có thể không đơn giản là giá trị một quả bom, mà là giá trị đủ nắm giữ tương lai cả nhân loại.

Vì thế tên sỹ quan này ngẫm nghĩ một lát rồi nói:

- Ngươi có yêu cầu gì? Cứ nói ra cho chúng ta nghe thử, có lẽ chúng ta vẫn có cơ hội hợp tác...

Trịnh Xá cười lạnh, dù sao quả địa lôi đó trong thời gian ngắn cũng không thể lấy lại nên lấy nó làm tiền cược vụ này cũng chẳng có vấn đề gì, với kỹ thuật của Vương Hiệp cũng không cách nào tách rời nó ra được, đây chính là vũ khí công nghệ cao của tương lai mà. Theo lời Vương Hiệp thì vỏ ngoài của địa lôi thật sự được chế tạo đặc biệt, không thể dễ dàng phá vỡ, một khi mở ra uy lực của nó sẽ bộc phát, đến lúc ấy tất cả mọi vật trong phạm vi mấy trăm mét sẽ bị cuộn thành một đống nên hắn căn bản không lo bọn họ có thể lấy được kỹ thuật chế tạo.

-Dùng trực thăng đưa ta tới đảo cự long, ngoài ra phái người giúp ta tìm tổ T-rex, ta cần ba quả trứng....

259. Trở Về (1)

Sau khi chấm dứt đàm phán tại hàng không mẫu hạm, Trịnh Xá rốt cuộc cũng ngồi trên trực thăng vũ trang, mà làm cho hắn cảm thấy ngạc nhiên là trong số binh lính hải quân hộ tống hắn cùng đi tới hòn đảo kia còn có cả tên sĩ quan đã cùng đàm phán với hắn. Theo lời gã nói, song phương đều phải có trách nhiệm nỗ lực cho mình, cho nên hắn nhất định phải tận mắt chứng kiến bọn lính đào được quả địa lôi kia ra.

Trịnh Xá cũng không để ý, dù sao hắn cũng không muốn tự mình mạo hiểm đi đào quả địa lôi kia ra, với xuất thân hiện tại của hắn thì không đáng mạo hiểm như vậy. Cẩn thận tính lại thì hiện hắn không ngờ cũng đã có một chi tiết kịch tình cấp A, hai cái cấp C, cộng thêm một cái cấp D, chi tiết kịch tình như vậy hoàn toàn có thể coi là trúng lớn, mà điểm thưởng cũng có hơn 7000 điểm, cái này còn chưa tính 1000 điểm thưởng có được sau khi hoàn thành bộ phim kinh dị, nói tóm lại, hắn giờ là người tiền nhiều của lắm, trước khi sử dụng hợp lý số điểm thưởng và chi tiết kịch tình đó, hắn tội gì phải liều mạng vì một quả địa lôi có giá cấp D.

http://tieulun.hopto.org

Ngoại trừ những chi tiết kịch tình và số điểm thưởng kia ra, hắn càng thêm hiếu kỳ với biến hóa của bản thân.

Đây là một loại biến hóa thực lực cực lớn, hoàn toàn tiến thêm một bước dài, đầu tiên, tổng lượng nội lực cùng năng lượng vampire của hắn gần như tăng lên gấp đôi, tương tự tố chất thân thể cũng được đề cao, phương diện lực lượng đại khái tăng hơn gấp đôi lúc trước, các tố chất thân thể khác tạm thời hắn chưa có biện pháp nhìn ra, thế nhưng nghĩ đến hắn cũng phải tăng rất lớn mới đúng. Ngoài ra, chuyện khiến cho hắn kỳ vọng nhất là lực khôi phục của thân thể.

Bởi vì nghe đám nghiên cứu khoa học nhắc tới lực phục hồi của tế bào cự long, thậm chí hắn cũng tận mắt chứng kiến, cho nên hắn thử dùng một thanh đao, cắt một miếng thịt nhỏ nơi đầu ngón tay, chờ mấy giây sau, vết thương chảy máu đã hoàn toàn ngừng lại, không chỉ như thế, trên lớp da còn hình thành một lớp vảy. Cho đến khi đầu ngón tay không còn đau đớn chỉ có sự ngứa ngáy, Trịnh Xá đã không nhịn được bóc lớp vảy ấy ra, kết quả phía dưới đã bắt đầu xuất hiện da dẻ màu đỏ nhạt, mặc dù còn có dấu vết máu thịt nhưng cái này lại tuyệt đối không phải vết thương mới bị cắt ra, thời gian xảy ra những thứ này bất quá mới chỉ ba bốn phút đồng hồ mà thôi.

"Lực hồi phục thân thể thật đáng sợ, so với trước đó mạnh hơn ba lần, thậm chí là nhiều hơn..."

Trịnh Xá xiết chặt ngón tay, hắn thầm nghĩ tới tất cả ảnh hưởng của khả năng cường hóa này, trước tiên là lực lượng cận chiến của hắn lại được tăng cường, vô luận là sức mạnh hay là tốc độ, cho dù không mở cơ nhân tỏa cũng hoàn toàn không việc gì, người bình thường trên cơ bản đã không còn uy hiếp gì đối với hắn. Chỉ là tốc độ phản ứng thần kinh của hắn còn chưa nâng cao tương ứng, nếu như không mở trạng thái cơ nhân tỏa, với tốc độ phản ứng thần kinh như hiện tại hắn rõ ràng đã không theo kịp lực lượng cùng tốc độ của bản thân hiện tại.

Ngoại trừ sức mạnh và tốc độ, cùng cận chiến dưới trạng thái bình thường ra, nội lực và năng lượng vampire đều tăng lên, điều này so với này tố chất thân thể càng làm cho hắn cảm thấy hưng phấn. Trước hết hai mặt trên sẽ làm tăng uy lực kỹ năng của hắn lên mức độ lớn, nội lực tăng biểu thị sử dụng khinh công càng thêm nhanh chóng, mà năng lượng vampire tăng thì đại biểu hắn có thể triệu hoán càng nhiều Đội quân của thần Anubis, nếu như là tăng gấp đôi, vậy số lượng Đội quân của thần Anubis hắn có thể triệu hoán là 600, đây quả thực chính là một chi bộ đội cỡ nhỏ.

Mà hai mặt cùng tăng, càng đại biểu cho thời gian lúc hắn sử dụng kỹ năng Bạo tạc cùng Hủy diệt duy trì lâu hơn, mà vừa may tương xứng với nó là lực hồi phục của thân thể hắn được đề cao rất lớn, cho nên kỹ năng Bạo tạc rất có thể có thể đạt tới 30 giây, mà kỹ năng Hủy diệt cũng rất có khả năng đạt tới 10 giây.....

Cho hắn thời gian 10 giây với kỹ năng Hủy Diệt, hắn thậm chí có thể giết chết một con rồng!

Đáng tiếc là giờ phút này hắn đang ngồi trên máy bay trực thăng, không có cơ hội thí nghiệm xem hắn hiện tại có thể sử dụng hai kỹ năng ấy với thời gian lâu như thế hay không. Hơn nữa cho dù có thể thí nghiệm thì hắn cũng không dám tùy tiện dùng loạn, lần trước là có tế bào cự long nối tiếp tính mạng cho hắn, lần này chẳng lẽ hắn còn có thể cầu xin đám người Mỹ này giữ mạng cho hắn sao? Bọn họ không giải phẫu hắn thành tiêu bản đã xem như không có lỗi với lương tâm rồi.

Tóm lại, trong tình huống song phương đều trầm mặc không nói gì, máy bay trực thăng rất nhanh đã tới hòn đảo trong Công viên kỷ Jurass I, ngay khi trực thăng đáp xuống, một hàng hải quân lục chiến Mỹ đã tập hợp xong rất nhanh, tiếp theo lấy mười người làm một tiểu tổ, theo sĩ quan dẫn đầu tiến vào trong đảo.

- ..... Ách, chính là nơi này, địa điểm chôn quả địa lôi kia trong hẻm núi này thoạt nhìn rất rõ ràng, vốn chúng ta tưởng rằng con cự long kia sẽ không nhìn ra được nơi chôn, ai dè lại bị nó phát hiện chỗ bất thường, tóm lại, quả địa lôi đó được chôn trong hẻm núi này. Yên tâm đi, chúng ta đã thiết lập tải trọng phát nổ rất cao, loài người giẫm lên hoàn toàn không có vấn đề gì, nhưng ta không dám cam đoan các ngươi khi lấy ra vẫn an toàn, dù sao đó là địa lôi được bố trí tốt.

Trịnh Xá chỉ vào bản đồ nói qua cho tên sĩ quan kia phạm vi đại thể của địa lôi, tiếp theo hắn cầm một hệ thống liên lạc, xoay người đi về hướng rừng cây.

(đối giảng hệ thống: hệ thống đối thoại giữa các hộ gia đình dân cư trong khu nhà ở với khách ngoại lai. Ở đây dùng từ hệ thống liên lạc)

http://tieulun.hopto.org

Tên sĩ quan kì quái hỏi:

- Ngươi đi đâu vậy? Trên đảo này có thể có khủng long đấy.

Trịnh Xá cười hắc hắc đáp:

- Ta cũng không sợ khủng long.....

Nói xong, hắn vận hành khinh công nhảy luôn mấy cái lên cành một thân cây, trực tiếp giẫm lên một tàng cây rồi vọt lên không. Tên sĩ quan chứng kiến một màn này mà thấy thán phục, hơn nữa mồm còn nói cái gì mà toàn công phu Trung Quốc.

Mặc dù không có Goblin glider, nhưng Trịnh Xá vẫn nhớ đại khái địa hình của đảo này, trước tiên hắn nhắm phương hướng Ngọn giáo của thần Osiris phóng tới, đây là vũ khí mạnh nhất hiện giờ của hắn, nếu như bàn về uy lực, thật sự không thua gì súng của Bá Vương, thậm chí có phương diện còn vượt qua, cho nên thứ hắn muốn lấy lại đầu tiên tự nhiên là cây giáo này.

Dưới tình huống nội lực được đề cao gấp đôi, tốc độ khinh công của hắn lại chỉ tăng khoảng hai đến ba thành, nhưng hoàn hảo là đang phóng nhanh trên tàng cây, không phải tránh thân cây phía dưới hoặc là địa hình trở ngại khác, tốc độ chạy như vậy đã coi như là vô cùng kinh người, mà hắn lúc rời đi vẫn cầm theo hệ thống liên lạc với binh lính Mỹ, như vậy cũng vừa bảo đảm hắn có thể nhanh chóng chạy tới chỗ phát hiện T-rex. Đặc biệt hắn đang có ý muốn thử sử dụng kỹ năng Bạo tạc trước một chút, nếu như thật sự khoảng cách giữa hắn với quân Mỹ quá xa, vậy hắn tuyệt đối có thể sử dụng kỹ năng Bạo tạc cho dù đang chạy.

Trên đường chạy tới, không bao lâu Trịnh Xá đã thấy ở rất xa xuất hiện một đường thiêu đốt màu đen, thoạt nhìn hắn là vết tích của rừng rậm sau trận hỏa hoạn, chỉ là những dấu vết thiêu đốt này nhìn rất ngay ngắn, cũng từ một vết tích mang theo tình trạng, Trịnh Xá biết hắn đã tới được tràng cảnh chiến đấu trước đó. Trường chiến đấu ấy cho dù hắn hiện tại hồi tưởng lại vẫn thấy kinh hồn bạt vía, có thể nói lúc ấy thật sự là cửu tử nhất sinh, một con cự long khổng lồ như vậy, vừa phun một cái đã đủ để toàn diệt chúng nhân, mà hắn không ngờ lại dám cố lấy dũng khí nhảy vào mồm nó.....

Trong nháy mắt đó, hắn thật sự đã có ý nghĩ đồng quy vu tận, ít nhất cũng có thể để đồng bọn của mình sống sót, hơn nữa hắn cũng đem hy vọng giao cho đồng đội, cho dù hắn đã chết cũng hoàn toàn có cơ hội có thể sống lại, chỉ là đến cuối cùng hắn không ngờ còn sống một cách thần kỳ, lại nhân họa đắc phúc mà trở nên mạnh mẽ, có thể nói, điều này làm cho hắn có cảm giác tất cả trước mắt này thoạt nhìn hơi mơ hồ.

Trong đầu nghĩ tới chuyện đó nhưng cước bộ Trịnh Xá lại không dừng lại chút nào, hắn không ngừng chạy tới phương hướng Ngọn giáo của thần Osiris khả năng đã quăng ra, lúc ấy nhóm bọn họ cách bờ biển rất xa, cho nên cú ném đó hẳn là khó có khả năng rơi vào trong lòng biển, cái này làm cho phạm vi tìm kiếm của hắn giảm đi rất nhiều.

Lại chạy thêm mấy phút, Trịnh Xá rốt cuộc đã thấy trên thân một cây đại thụ phía xa kim quang lóe lên, hắn vội vàng vận hành khinh công lao đi vùn vụt, phóng vài bước qua, quả nhiên đã thấy Ngọn giáo của thần Osiris cắm trên thân cây đó, chỉ có điều khi cây giáo rơi xuống chỗ này hẳn là đã sắp hết đà, lúc cắm xuống chỉ ngập có nửa thanh, lấy mức sắc bén của nó hẳn là khó có khả năng chỉ có một chút uy lực ấy mới đúng.

Trịnh Xá nhẹ nhàng rút Ngọn giáo của thần Osiris ra, ánh mặt trời phản chiếu lên cây giáo màu vàng kim, thoạt nhìn giống như là thần khí không ngừng lóe ra kim quang, hiện đây là vũ khí có uy lực nhất trong tay Trịnh Xá, chỉ cần có thể linh hoạt sử dụng nó một cách hữu hiệu, cho dù đụng phải cự long cũng có thể có sức đánh một trận.

- Đã tìm được sào huyệt T-rex..... Có hai con đang ở trong đó, vị trí của chúng ta tại.....

Tiếng rè rè từ hệ thống liên lạc đột nhiên vang lên, Trịnh Xá vội vàng vểnh tai nghe đoạn lời này, đặc biệt ghi lại vị trí đó, hình thức bản đồ trên đảo này đã được phía chính phủ và quân đội chia làm hơn ba mươi khu, mà sau khi xem bản đồ mới vừa rồi, Trịnh Xá đã khắc sâu những khu này trong đầu, cho nên giờ phút này hắn không chút nghĩ ngợi, bỏ Ngọn giáo của thần Osiris vào Nạp giới, xoay người chạy băng băng tới phía đó. Nhưng chạy chưa được mấy phút, linh quang lóe lên, hắn đột nhiên lao tới một hướng khác, phương hướng đó chính là chỗ mà hắn đã thấy cự long ngủ lúc trước, có một mảng lớn lá cây nhánh cây bị đạp đổ.

http://tieulun.hopto.org

"Mặc dù cảm giác không ngẫu nhiên gặp được nhiều như vậy, nhưng nếu là Sở Hiên đặc biệt nhắc nhở đi xem chỗ đó một chút..... Tạm thời tin tưởng nơi đó có thể sẽ có kỳ ngộ gì đó tồn tại đi."

Rồng theo truyền thuyết ma pháp là loại sinh vật thích tích trữ kho tàng, hơn nữa chúng cũng thích ở trong huyệt động hoặc là trong thành dưới lòng đất, chỉ là cự long lần này chiến đấu với hắn lại không phải hình tượng như thế, mặc dù cũng phun cùng với bay, nhưng lại thích lăn lộn trong bùn đất, còn thích nằm lười trên lá cây cành cây, hình tượng như vậy hẳn không phải là bộ dạng một con rồng nên có.

Trịnh Xá trong lòng mặc dù thì thầm không ngừng nhưng hắn vẫn tăng tốc độ chạy tới đó, không bao lâu, cái ổ cây cối đổ rạp kia đã xuất hiện ở trước mắt, mà cùng lúc đó, hắn cũng nghe thấy một tràng tiếng chó sủa.....

260. Trở Về (2)

Trịnh Xá thật sự đã nghe được tiếng chó sủa gâu gâu, có điều thanh âm này nghe tựa hồ rất thảm thương, giống như một con cún con đang khóc, hắn vội vàng chạy thêm vài bước, đến khi tiến vào trong đống lá cây cành cây thì quả nhiên thấy một con chó nhỏ xấu xí da màu đen, nó đang nằm sấp ở đó yếu ớt sủa gâu gâu.

Chú chó này da dẻ hơi nhăn nheo, trên da còn mang theo từng cái vảy màu đen, nếu như chỉ nhìn vào những hình tượng đó quả thật giống bộ dạng con cún con, nhiều nhất chỉ là một chú chó có vảy mà thôi, chỉ có điều trên lưng nó lại có thêm một đôi cánh nhỏ không ngừng phe phẩy, cái này làm cho nó có vẻ hết sức lạc loài, nếu như nhìn kĩ, ngoại trừ bộ dáng hơi xấu xí, thật sự nó có vài phần tương tự như con cự long màu đen kia.

Con rồng nhỏ vốn vừa nghe thấy tiếng động lập tức chui ngay vào trong đống lá cây, nhưng cái mũi của nó lại thò ra ngoài ngửi ngửi, tiếp theo nó lập tức sủa gâu gâu ào ra từ trong đống lá cây, kêu lên vui mừng với Trịnh Xá, xem bộ dạng có vẻ không sợ người lạ chút nào, rất thân thiết với hắn.

Trịnh Xá nhìn về con rồng nhỏ đang vọt tới thoáng đề phòng, đến khi hắn thấy rõ cái đuôi của nó liên tục lắc lắc với mình, hơn nữa còn cắn cắn ống quần hắn thì lúc này mới ngồi xổm xuống ôm lấy nó. Con rồng nhỏ này chưa mở mắt, ước chừng lớn bằng nửa cánh tay hắn, hẳn là mới sinh chưa bao lâu, nhìn có vẻ đã đói bụng nhiều ngày, nó cứ cắn ống quần hắn kêu ư ử không ngừng.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút, hắn vội vã lấy một viên thức ăn dạng nén từ trong Nạp giới ra, khi hắn đưa nó sát chóp mũi con rồng nhỏ thì mùi thơm ngào ngạt nhất thời làm cho nó thè lưỡi ra cuốn một vòng, thoáng cái đã cuốn viên thức ăn vào bụng, mấy giây sau, nó thỏa mãn ợ rõ to.

Trịnh Xá nhất thời mỉm cười, hắn lại lấy ra nước uống trạng thái cố định, đặt tới trước mũi con rồng, chờ nó cuộn viên nước vào bụng, lúc này hắn mới bế con rồng nhỏ lên, mà nó dường như cũng rất thích được Trịnh Xá ôm trong lòng, nó vươn đầu lưỡi liếm liếm mặt hắn, không lâu sau đã ngủ, xem bộ dáng kia quả thật là một chú cún mới sinh chưa được bao lâu.

Đây là một con rồng non, Trịnh Xá thầm khẳng định như thế, điều này có lẽ Sở Hiên cũng có thể đã nghĩ đến, đó chính là việc trứng cự long sinh ra có thể ở ngay trong sào huyệt của nó, mặc dù chỉ là giả thiết, nhưng nếu như tìm được trứng rồng, như vậy rất có khả năng Trung Châu đội trong tương lai sẽ xuất hiện một kỵ sĩ rồng, mặc dù còn có rất nhiều vấn đề chưa giải quyết được, ví dụ như làm sao để con rồng này ở lại Chủ Thần không gian, làm thế nào sau khi nó lớn lên đem ra khỏi Chủ Thần không gian mà không bị cột sáng quá nhỏ xóa mất? Ví dụ như sau này lớn lên làm sao có thể khiến cho nó trung thành, thuần phục từ nhỏ chẳng? Hơn nữa làm sao cho con rồng non này nhanh chóng lớn lên trưởng thành?

Tóm lại hết thảy những thứ này đều là vấn đề có thật, nếu như muốn giải quyết từng cái một thì trong thời gian ngắn đừng mơ có được một con cự long có sức chiến đấu của đoàn đội. Nhưng mà chờ đợi cũng tốt, nếu như trong tương lai khi chiến đấu với Ác Ma luân hồi tiểu đội thật sự có được một con cự long với sức chiến đấu như vậy tồn tại, hy vọng chiến thắng lại lớn hơn một ít.

Trịnh Xá ôm ấu long bắt đầu phi như tên bắn về phía phương hướng sào huyệt T-Rex, trong lúc đó còn sử dụng kỹ năng Bạo Tạc chừng mười giây, bất quá việc này chỉ tiêu hao một phần ba nội lực cùng năng lượng

http://tieulun.hopto.org

Vampire, tổ chức thân thể thì cơ bản không chịu thương tổn gì, có thể nói, trạng thái như vậy quả thật có thể sử dụng như kỹ năng chiến đấu, mà cũng không phải là sử dụng như kỹ năng liều mạng lúc cuối cùng.

Cứ như vậy, chừng sau hơn mười phút, Trịnh Xá cuối cùng đã tới được địa khu binh lính Mỹ đã thông báo, người khác còn chưa chạy tới nhưng hắn đã nghe thấy từ hướng đó truyền đến tiếng súng kịch liệt, kèm theo còn có tiếng T-Rex rống lên cùng tiếng nổ mạnh. Khi hắn chạy đến nơi thì quả nhiên đã thấy mấy chục tên lính đang cầm súng tiểu liên điên cuồng bắn vào một con T-Rex to lớn, mà một con khác đã nằm vật trên mặt đất, loại sinh vật này hình thể quả thật rất lớn, hơn nữa lực công kích cận chiến cũng thật sự bất phàm, nhưng chúng nó không có khả năng trở thành bá chủ thế giới là do loài người có súng ống và vũ khí nóng, chỉ cần phía quân sự hành động có tổ chức, đối phó với đám khủng long này quả thực là dễ dàng.

Chờ đến sau khi con T-Rex kia cũng bị giết chết, Trịnh Xá rốt cuộc đã thấy được trong cái ổ của chúng có năm quả trứng đặt song song, trứng T-Rex màu trắng như tuyết to chừng nửa người, thoạt nhìn giống như là trứng đà điểu có dạng ovan phóng to lên mấy lần.

Chuyện còn lại khỏi cần Trịnh Xá quản tới, đám binh lính Mỹ này rất có thứ tự bỏ năm quả trứng T-Rex này vào trong một loại hộp lớn chứa đầy những hạt plastic bé tí, sau đó bịt kín lại, một đám vài người nâng năm quả trứng lên rồi nhanh chóng rời đi, xem ra bọn họ đã không phải lần đầu tiên làm loại chuyện này. Đến khi Trịnh Xá cẩn thận hỏi lại, quả nhiên mới biết được những người này trước kia đã được những nhà nghiên cứu khoa học sai bảo, đã qua lại đảo nhiều lần săn giết khủng long, hoặc là trộm lấy trứng khủng long, mà cái dạng hộp đặc chế này chính là đạo cụ bọc trứng lại tốt nhất, cho dù có rơi xuống đất cũng sẽ không làm vỡ trứng ở bên trong.

Mà ngay khi bọn hắn về tới chỗ bờ biển thì đội ngũ của tên sĩ quan kia cũng đã đào được quả địa lôi trọng lực cao, mấy nhân viên nghiên cứu đang cầm dụng cụ nghiên cứu thảo luận, mà tên sĩ quan kia thì có vẻ rất hài lòng với thảo luận của bọn họ, không chỉ như thế, hắn càng quan sát tới lui quả địa lôi kia.

- ..... Đây là sự thật, dụng cụ thí nghiệm ở chung quanh địa lôi đã có hiện tượng chếch đi, nó xác thật là tồn tại lực hút vượt qua chất lượng bản than, nếu như hoàn toàn sử dụng được uy lực này, rất có thể sẽ phá hỏng mọi thứ trong vòng vài trăm mét cũng không phải nói ngoa.

Lúc Trịnh Xá đến cạnh bọn họ, một nhân viên nghiên cứu trong đó vừa lúc nói như thế, mà những người còn lại có vẻ đều gật đầu không thôi. Tên sĩ quan vừa thấy Trịnh Xá đến liền lớn tiếng:

- Trứng của ngươi tìm được rồi, chúng ta cũng tìm được địa lôi, hiện tại còn thiếu phần văn kiện cuối cùng nọ.....

Tên sĩ quan không nói nốt lời còn lại được, bởi vì hắn đã thấy con ấu long Trịnh Xá ôm trên tay, mặc dù bộ dạng xấu một chút, giống như một con chó nhỏ, nhưng bất kỳ kẻ nào chỉ nhìn cần thấy đôi cánh nhỏ ấy, hơn nữa trong ghi chép trước đó đã thấy cự long, thì đều lập tức biết rằng nó là con rồng non, rồng thực sự.

Trịnh Xá tự nhiên biết tên sĩ quan này đang định làm gì, còn không phải họa do tham lam dẫn đến sao, bất kỳ ai đã chứng kiến sứcc chiến đấu của con cự long kia, cộng thêm dị năng đao thương bất nhập sau đó của nó thì chính phủ nào cũng đều muốn có được bí mật đó. Nếu cự long vốn đã không chiếm được, vậy có được đến ấu long cũng là chuyện có thể tiếp nhận được, mà tên sĩ quan vừa ngừng lời, tròng mắt đảo liên tục qua lại đám binh lính chung quanh cùng Trịnh Xá, điều này đã đủ để nói rõ rất nhiều chuyện.

- Khụ..... Ta nghĩ ngươi tốt nhất nên biết điều một chút. Hiện tại các ngươi đang ở thế yếu.....

Trịnh Xá ho khan, hắn mỉm cười nói với tên sĩ quan.

Gã ngạc nhiên nhìn hắn, Trịnh Xá chỉ cười cười, hắn chợt sử dụng kỹ năng Hủy diệt, trong nháy mắt hắn nhảy lên giữa không trung đá một cước về hướng rừng cây đá xa xa, uy lực của Lam cước lần đối chiến trước với cự long khi đã thể hiện không thể nghi ngờ. Vừa xuất ra một cước, Trịnh Xá đã hơi hơi thở dốc vài cái, khôi phục lại từ trong trạng thái Hủy diệt, mà uy lực một cước này mới được đến thể hiện, chỉ thấy cây cối chỗ rìa rừng bắt đầu đồng loạt đổ ngang thân, hơn nữa số lượng cây đổ còn không ngừng gia tăng, mãi cho đến khi khoảng cách xâm nhập vào rừng cây tới mười mét, mấy chục cây bị gãy thì hiện tượng này mới ngừng lại, cả một mảng cây cối gãy, sụp đổ tức thì vọng lại tiếng rầm rầm liên tiếp.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá nhìn về phía tên sĩ quan, gã này vẻ mặt kinh hãi nhìn về phía mảng cây cối, sau đó lại nhìn về phía Trịnh Xá, hồi lâu sau hắn mới thì thào nói:

- Ngươi thật là loài người sao?

- Đương nhiên.....

Trịnh Xá đầu tiên là khẳng định, sau đó hắn chần chờ một chút, lại cười phá lên:

- Ít nhất ta đại bộ phận là loài người. Cho nên mới nói các ngươi yếu hơn ta, đừng tưởng rằng nhiều người đã ngon, mấu chốt là các ngươi phải bắn trúng ta mới được, có phải không? Cho nên bây giờ chuyển trứng khủng long lên máy bay vận tải..... Trở về thành phố đi thôi, đồng bọn của ta sẽ đưa tài liệu cho các ngươi, nhưng các ngươi trước hết phải trở thành con tin của ta, đến khi ta cho rằng an toàn mới có thể thả các ngươi.

Tên sĩ quan thần sắc phức tạp liếc nhìn Trịnh Xá, lại nhìn về phía ấu long Trịnh Xá đang ôm, tiếp theo mới bỏ mũ ra vào trong trực thăng, mà Trịnh Xá cũng không khách khí, hắn ôm ấu long ngồi vào trong, sau đó nhìn đám binh lính hải quân chậm rãi đưa hết trứng T-Rex trứng lên, cho đến khi tất cả lên máy bay trực thăng mới thôi. Lúc này hắn mới yên lặng nhìn thoáng qua hòn đảo cách hắn càng lúc càng xa, Công viên kỷ Jurass..... Thế giới thất lạc.....

Lúc Trịnh Xá nhìn thấy ba người Sở Hiên thì đã gần như không nhận ra được bọn họ, ba người này ngoại trừ Vương Hiệp còn khá một chút, toàn thân Sở Hiên cùng Bá Vương đều sưng phù, hơn nữa trên da thịt nứt ra rất nhiều miệng vết thương nhỏ, dịch mủ màu vàng không ngừng chảy ra từ đó, bộ dạng vừa kinh khủng lại vừa buồn nôn. Trịnh Xá nói không nên lời, hắn chỉ có thể yên lặng nhìn ba người Sở Hiên, Bá Vương, Vương Hiệp, bọn họ ngay cả sức để đứng lên cũng không có, chỉ có thể nằm trên cáng do mấy tên binh lính khiêng bọn họ tới kho hàng.

Giọng nói Sở Hiên vẫn lạnh nhạt vô cùng, hắn căn bản là không cảm thấy nỗi đau đớn trên thân thể, chỉ thấp giọng nói:

- Có chuyện gì chúng ta trở về rồi nói..... Yên tâm đi, ngươi trở về coi như kịp thời, chúng ta còn sống được khoảng hơn ba giờ, hiện tại chỉ cầu khẩn đám trứng đó là trứng T-Rex là được, nếu không chúng ta mới thật là chết chắc rồi, hiện tại không còn kịp để ngươi quay lại đảo lấy trứng nữa.

Trịnh Xá cũng không nói gì, hắn chỉ tập trung chú ý không ngừng quan sát hoàn cảnh bốn phía, ở bước ngoặt cuối cùng này hắn chỉ sợ chính phủ nơi này chơi thủ đoạn gì đó, cho nên hắn gần như đứng sát sạt tên sĩ quan kia, mà ba tân nhân cũng theo phía sau bọn họ không ngừng đi tới, cho đến khi chỗ kho hàng kia xuất hiện ở trước mắt, hắn lúc này mới thầm thở phào nhẹ nhõm.

Trên thực tế, hắn đã thấy mấy chỗ có tay súng bắn tỉa từ trên tòa nhà cao tầng bốn phía ngắm về phía này, bất quá hắn vẫn luôn dùng người tên sĩ quan chắn trước vị trí mà đám súng bắn tỉa ngắm, mà ngay khi hắn cùng sáu người còn lại cùng nhau đi tới cửa kho hàng, đám binh lính hải quân đã đem trứng khủng long vào.

- Như vậy..... Giao dịch thành công chấm dứt, hẹn gặp lại.....

Trịnh Xá cùng sáu người kia lần lượt tiến vào trong kho hàng, mà khi hắn là người cuối cùng vừa bước vào thì thanh âm trang nghiêm của Chủ thần vang lên "Hoàn thành tình tiết kịch bản", hắn đã tiến trạng thái nửa mê nửa tỉnh.....

261. Quyển 10 : Jojo's Bizarre Adventure -- Bội Thu (1)

Trong cơn nửa mê nửa tỉnh này, Trịnh Xá cũng không biết thời gian đã trôi qua bao lâu, đến khi hắn tỉnh lại thì đã đứng trên quảng trường tại Chủ Thần không gian, mà ở bên cạnh hắn, ba người Sở Hiên, Bá Vương, Vương Hiệp vẫn nằm trên cáng, còn ba tân nhân đã không thấy tung tích đâu.

Trịnh Xá thở dài, trên thực tế khi hắn biết ba người Sở Hiên chỉ còn sống được mấy giờ thì hắn cũng đã thật sự bỏ mặc ba tân nhân kia, so việc muốn cho ba tân nhân cùng hoàn thành nhiệm vụ tình tiết kịch bản thứ ba, có thể gây trì hoãn thời gian làm cho ba người Sở Hiên mất mạng, hắn chẳng thà đem hy vọng

http://tieulun.hopto.org

được sống lưu lại cho người mình..... Hắn sẽ không để lòng nhân từ thừa thãi của mình làm liên lụy đến cả đoàn đội.

- Chủ thần, chữa trị toàn thể, trừ vào điểm thưởng từng người.

Trịnh Xá rống lớn, nhất thời quang cầu từ giữa quảng trường chiếu xuống mấy cột sáng trùm lên hắn, Sở Hiên, Bá Vương, Vương Hiệp. Chùm ánh sáng thoáng rọi trên người hắn rồi tắt luôn, mà cả ba người còn lại đều trôi nổi, quang mang bao phủ lên làm những vết sưng phù tiêu giảm không ngừng.

Trịnh Xá lúc này mới phát hiện hắn vẫn ôm con rồng con trong ngực, trên thực tế lúc tiến vào kho hàng hắn cũng từng chần chừ, lo là nhỡ ra bọn hắn không thể mang nó về thì sao? Như vậy thứ nhất, ấu long tự nhiên là rơi vào tay chính phủ, cho dù bọn họ còn có thể trở lại thế giới phim kinh dị Jurassic Park kia cũng vô dụng, ít nhất trong khoảng thời gian ngắn bọn họ không cách nào đoạt lại nó từ trong tay chính phủ trở về, mà thực tế chính là như vậy. Nhưng lúc ấy hắn cũng không có biện pháp giấu nó đi hoặc là giao cho người nào đó, hành động của bọn họ vẫn luôn bị chính phủ giám thị, cho dù giao cho thanh niên tóc vàng nọ cũng vô dụng, khi bọn hắn vừa rời đi, ấu long cũng chỉ có thể bị chính phủ cướp mất.

Cho nên hắn chỉ có thể mang con rồng con theo bên mình thử vận khí một lần, nếu như may mắn, vậy có thể đem nó về Chủ Thần không gian, nếu như không may mắn, bọn họ sẽ mất đi sức chiến đấu tiềm tàng rất lớn, chính là đơn giản như thế mà thôi, kết quả xem ra lần cược này bọn họ đã thắng.

Ba người Sở Hiên, Bá Vương, Vương Hiệp còn đang trong quá trình chữa trị thân thể không ngừng thì cửa phòng hắn đột nhiên mở rộng, cô bé La Lệ đi dép lê "bạch bạch" chạy ra, vừa khóc vừa cười chạy tới, đến khi còn cách hắn hai mét thì cô nàng đã nhào tới, làm cho Trịnh Xá ngay cả bỏ ấu long ra cũng không kịp, chỉ có thể một tay ôm lấy nàng vào trong lòng.

Cô bé vừa khóc vừa cười còn cắn vào vai hắn, nhưng theo đó là một tràng tiếng sủa gâu gâu, làm La Lệ vừa sợ vừa kỳ quái nhìn về phía Trịnh Xá, mà con rồng đã chen vào giữa hai người, nó lớn tiếng kêu réo, thanh âm kia quả nhiên giống như là chú cún không thể nghi ngờ, hơn nữa khóe mắt nó còn rơi lệ không ngừng, bộ dạng đáng thương cảm này nhất thời làm cho La Lệ động lòng trắc ẩn, đưa tay ôm con ấu long vào lòng.

- Chú cún nhỏ thật đáng thương, nhìn có hơi xấu, ách..... chú cún vừa đáng thương vừa xấu, vậy bắt đầu từ hôm nay gọi mi là Sửu Sửu đi.

Ấu long tựa hồ rất không thích La Lệ ôm mình, lúc La Lệ vuốt ve đầu nó, mặc dù ấu long vẫn chưa mở mắt, nhưng nó vẫn theo ngón tay sờ nó cắn cho một cái, có điều ngay cả răng sữa còn chưa mọc nên cú táp này ngược lại còn làm cho La Lệ cười hì hì, bắt đầu vuốt mấy cái điểm vốn là răng sữa bé tí trên lợi.

Trịnh Xá yên lặng nhìn ấu long cùng La Lệ, hình ảnh trước mắt này làm cho hắn cảm thấy bình yên vô cùng, đây là một loại cảm giác an tường, có thể khiến cho tâm tình luôn khẩn trương của hắn trong phim kinh dị bình tĩnh trở lại, vì thế hắn chậm rãi đi tới cạnh La Lệ, hôn phớt cô bé một cái, nhất thời lại dẫn đến một tràng cười không ngừng của nàng.

Cùng lúc đó, ba người Sở Hiên trong cột sáng cả người trên dưới cũng chầm chậm tiêu tán vẻ sưng phù, dịch mủ trên người cũng đã biến mất không thấy, đến ba người từ giữa không trung hạ xuống, nhìn trạng thái của họ đã cực kỳ bình thường, đặc biệt là Bá Vương, hắn còn thử vung vẩy cánh tay một chút, vừa vung lên lực đạo đã lớn hơn rất nhiều, xem ra Chủ thần mặc dù là chữa trị thân thể của bọn họ, nhưng hiệu quả cường hóa của máu cự long vẫn được giữ lại, như vậy tính ra đã là lãi lớn, bốn hạng đều tăng một trăm điểm, nói cách khác, bọn họ bỗng dưng đạt được 4000 điểm thưởng cho cường hóa.

Trịnh Xá buông La Lệ ra, cô bé vẫn không ngừng chơi đùa với con rồng, hắn cười nói với bọn Sở Hiên:

- Thế nào? Các ngươi có cảm giác thân thể dễ chịu hơn chút nào không?

Bá Vương cười ha ha nói trước tiên:

- Quá tuyệt vời, không ngờ sự chữa trị của Chủ thần tốt như vậy, trước đó cả người vừa ngứa vừa sưng, từ trên xuống dưới phảng phất đang không ngừng biến thành nước mủ, sau khi Chủ thần chữa trị cho chúng ta lại hoàn toàn thay đổi trở lại, cảm giác như vậy thật là quá tuyệt vời, ha ha ha.....

Vương Hiệp cũng cười nói:

http://tieulun.hopto.org

- Thật sự, lúc trước nằm ở trên cáng chỉ hơi di động thân thể là trên người đã xộc đến mùi thối rữa cùng cảm giác nước tụ bên trong, cứ như là thi thể đã chết rất lâu rồi vậy, đại bộ phận cơ thể đã nát thành dịch mủ..... Thật làm cho người ta thấy quá kinh khủng với khó chịu, ta thực sự tình nguyện chết chứ không muốn nhớ lại cái loại cảm giác này.

Trịnh Xá vỗ vỗ bả vai bọn họ, hắn lúc này mới thấy Sở Hiên đã đứng nhắm mắt phía dưới Chủ thần, cho nên hắn cũng lớn tiếng nói:

- Sở Hiên, hôm nay nghỉ ngơi trước một chút đi, có chuyện gì ngày mai chúng ta lại thương lượng, thế nào?

Sở Hiên cũng không quay đầu lại lạnh nhạt nói:

- Các ngươi cứ nghỉ ngơi đi..... Ta đại khái đã phát hiện một số chuyện khá thú vị, đúng rồi, Trịnh Xá, hai quyển sách của ngươi ở chỗ Vương Hiệp, ngươi cứ bỏ vào Nạp giới đi, chúng cũng không thể bị hư hỏng gì đâu.

Vương Hiệp nghe vậy nhất thời rút từ sau lưng sao hắn ra một cái bao được bọc kín, tiếp theo lấy hai quyển cổ thư ra, đưa cho Trịnh Xá rồi cười nói:

- Hai quyển sách này là thứ chúng ta phải trăm phương ngàn kế bảo vệ đó, chỉ sợ mất đi sẽ không thể làm ngươi sống lại được ha ha ha..... Tóm lại, ngươi ngày mai nhất định phải nói rõ ràng cho chúng ta biết việc ngươi sống sót như thế nào.

Bá Vương cũng đi tới hung hãn đánh Trịnh Xá một quyền, gã đại hán người Nga đến từ phương bắc này cũng ha ha nói:

- Không sai, ngươi quả thực bỗng dưng vô duyên vô cớ giả mạo anh hùng gì đó, làm cho chúng ta đi theo cũng khó chịu vài ngày, ha ha, tóm lại ngươi ngày mai phải nói cho chúng ta biết lúc ấy rút cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Nói xong, hắn cũng đi tới chỗ Sở Hiên, trực tiếp đứng cạnh hắn rồi nhắm mắt lại.

Trịnh Xá cùng Vương Hiệp nhìn nhau, bọn họ cũng không biết Bá Vương đang làm cái gì, mãi cho đến sau đó không lâu từ Chủ thần phía trên chiếu xuống một chùm sáng trùm lên hắn, sau khi cột sáng biến mất, Bá Vương trong lòng không ngờ đã ôm một cô gái tóc vàng xinh xắn lanh lợi. Cô gái này có tỷ lệ vóc dáng tuyệt đối là hoàn mỹ, ngực cao eo nhỏ, da trắng vòng ba đẹp, hơn nữa tỉ lệ chiều dài chân tuyệt đối đến 6/10 chiều cao cơ thể, cô nàng này tuyệt đối là vưu vật người da trắng.

Trịnh Xá nhìn kĩ dung mạo cô gái này, hắn đột nhiên cảm thấy nàng có vẻ khiến cho người ta rất quen thuộc, cẩn thận suy nghĩ hồi lâu, hắn lúc này mới nhớ cô gái này đúng là một nữ diễn viên nổi tiếng tại thế giới hiện thực, nghe nói còn là thiên kim phú gia, tóm lại tuyệt đối là tình nhân trong mộng của rất nhiều nam nhân tại thế giới hiện thực, không ngờ Bá Vương lại có khẩu vị thế này, từ thế giới này chế ra minh tinh mỹ nữ.

Bá Vương cũng không khách khí, hắn ôm cô gái này thô bạo hôn một cái, tiếp theo quát với bọn Trịnh Xá:

- Ngày mai ai tới gõ cửa sẽ liệt dương nửa năm, ha ha ha.....

Nói xong, hắn ôm cô nàng chạy nhanh về phía phòng mình, Trịnh Xá cùng Vương Hiệp cuối cùng chỉ nghe một tiếng "sầm", cửa phòng Bá Vương đã bị đóng chặt lại.

Hai nam nhân nhất thời nhìn nhau cười gượng, Trịnh Xá đã có La Lệ, cho nên hắn tự nhiên khó có khả năng tạo ra nữ nhân nào nữa, mà Sở Hiên căn bản đối với dục vọng đó không có khái niệm, tự nhiên cũng không thể chế tạo nữ nhân, chỉ có Vương Hiệp lại làm cho Trịnh Xá kì quái, hắn tò mò hỏi:

- Tại sao không chế tạo người nào? Chẳng lẽ ngươi trên phương diện này giữ mình trong sạch à?

Vương Hiệp cười gượng nói:

- Không phải vậy, ta thật ra cũng rất muốn sau khi khẩn trương như vậy thì buông lỏng một chút cũng tốt, nhưng chung quy cảm giác thực có lỗi với nàng..... A a, nàng còn chưa chết, nếu như chế tạo nàng lại càng cảm thấy vô cùng có lỗi với nàng, cho nên hay là thôi đi, sau khi thực lực ta đủ trở lại thế giới hiện thực,

http://tieulun.hopto.org

lúc đó ta mới dám ngẩng đầu đối mặt nàng, mà không phải xấu hổ cúi đầu..... Chiếu theo tiến độ hiện tại của chúng ta, có thể rất nhanh trở lại được thế giới hiện thực rồi.

Trịnh Xá vỗ vỗ vai hắn, lòng cũng thầm cảm thán Vương Hiệp này thật sự là nam nhân, cũng không phải nói nhất định phải phát tiết dục vọng hoặc là biểu hiện ra ngoài mới xem như nam nhân, ngược lại, loại người có thể khắc chế dục vọng của mình, hơn nữa vì người yêu mến vẫn giữ lại giới tuyến cuối cùng, người như vậy mới là nam nhân chân chính.....

Trịnh Xá vừa cười vừa nói:

- Yên tâm đi, một ngày nào đó chúng ta sẽ có thể trở lại thế giới hiện thực, khi đó có lẽ thế giới hiện thực mới qua một hai năm mà thôi, hoặc là so với thời gian này còn ngắn hơn, tóm lại nhất định sẽ không để cho người trong lòng ngươi chờ đợi quá lâu. Ha ha ha, nhìn không ra nha, tiểu tử ngươi không ngờ lại chung tình thế.

Vương Hiệp thật thà cười hắc hắc hai tiếng, hắn xoay người đi về hướng gian phòng của mình, nhịp bước vẫn kiên định và chuẩn mực, không nhìn ra chút nào bộ dạng sinh tử ốm đau trải qua trước đó không lâu.....

Trịnh Xá nhìn Vương Hiệp đi vào trong phòng của mình, hắn lúc này mới ôm chầm La Lệ đi về phòng mình, đột nhiên từ phía sau lại truyền đến giọng nói của Sở Hiên, gã hờ hững nói:

- Trịnh Xá..... ngươi vất vả rồi.

Trịnh Xá cũng không quay đầu lại, chỉ phất phất tay, tay kia thì ôm La Lệ, chậm rãi về phòng mình, mà ở phía sau hắn, Sở Hiên vẫn nhắm mắt yên lặng hướng về phía Chủ Thần.....

262. Bội Thu (2)

Một đêm không có chuyện gì, ngoại trừ việc La Lệ bỏ mấy giờ bố trí chỗ nằm cho ấu long làm Trịnh Xá chờ đợi đến phẫn nộ, kết quả trực tiếp "nhốt" cô bé vào trong phòng thì một đêm hoàn toàn yên bình, chờ đến giữa trưa ngày thứ hai, hai người mới từ từ tỉnh ngủ mở mắt ra.

Hai người tuổi trẻ trần như nhộng ôm ấp nhau, tự nhiên lại một phen "nói chuyện" ngọt ngào, chuyện này tạm thời không nhắc đến, khi hai người từ trong phòng đi tới quảng trường thì ngoại trừ Bá Vương, hai người còn lại sớm đã đứng trên quảng trường. Trên thực tế,Trịnh Xá thậm chí cảm thấy như Sở Hiên đã đứng ở chỗ này một đêm, bởi vì vị trí hắn đứng thật sự giống hệt ngày hôm qua lúc mọi người rời đi, hoặc là hắn đứng cùng vị trí, hoặc có lẽ là hắn căn bản cả một đêm cũng không di động.

La Lệ thật lanh lợi, sau khi Trịnh Xá tiến vào quảng trường, cô bé lập tức nói đi chuẩn bị đồ ăn cho mọi người và ấu long sớm một chút, tiếp đó một thân một mình về phòng, Vương Hiệp chỉ nhìn Trịnh Xá mỉm cười, hắn đang cầm một quyển sách xem, từ độ dày cùng bìa ngoài của nó thì đây chính là một quyển tiểu thuyết huyền ảo đã xuất bản ở thế giới hiện thực.

Sở Hiên mở mắt nhìn về phía Trịnh Xá cùng Vương Hiệp, hắn lại ngó sang hai bên một chút nói:

- Chờ Bá Vương tới rồi cùng nói, ngày hôm qua ta hình như đã phát hiện một số chuyện thú vị..... Một hồi nữa chờ Bá Vương tới, chúng ta cùng tiến hành thí nghiệm này xem sao.

Trịnh Xá cùng Vương Hiệp liếc mắt nhìn nhau, bọn họ cũng không nhiều lời, mà thuận miệng hàn huyên, không bao lâu La Lệ quả nhiên là cầm một chút điểm tâm cùng sữa đi ra, thuận tiện cũng mang cho mỗi người một quả táo, ngoại trừ Sở Hiên chỉ lấy một quả táo màu đỏ tươi ăn, hai người kia vô cùng hứng thú đối với đó những món còn lại.

Lại đợi mấy chục phút đồng hồ, Bá Vương quả nhiên cười ha ha từ trong phòng chạy ra, mà mỹ nữ với mái tóc vàng rối tung đang đuổi theo phía sau hắn, cô ta hung hăng đá vào mông Bá Vương, sau đó lại vội vã chạy về phòng. Mọi người trong lúc ngẩn ngơ dường như thấy mỹ nữ kia mặc một cái áo ngủ khêu gợi, mà Bá Vương cũng da thô thịt dày, hắn vuốt vuốt cái mông, cười ha ha chạy tới chỗ mọi người.

Gã nam nhân người Nga trông như con gấu lớn kềnh càng ngồi cái thịch trên mặt đất, hắn cầm một miếng bánh ngọt nhồm nhoàm, vừa ăn vừa nói:

http://tieulun.hopto.org

- Ha ha ha, quả nhiên nữ nhân huyết thống Caucasus có sức sống, sáng sớm nay bất quá chỉ đánh thức cô ấy dậy thôi, vậy mà còn có thể làm như vậy..... Ha ha ha.....

Từ vẻ mặt của hắn cùng động tác tay của hắn mà xét, những gì hắn nói tự nhiên là không thích hợp cho trẻ con, La Lệ "xì" một tiếng, đỏ mặt chạy về phòng mình.

(khu vực thuộc Liên Xô cũ, một phần của Nga, Armenia, Azerbaijan, Georgia)

Trịnh Xá đỏ mặt đấm hắn một quyền, hắn vừa cười vừa nói:

- Thân thể ngươi có lực như vậy, không sợ giày vò làm hư hỏng người khác sao? Cũng không nhìn xem bay giờ đã muộn thế nào rồi, người khác tức giận chỉ sợ cũng do ngươi quá đáng thôi!

Bá Vương cũng rất đắc ý cười phá lên, dường như là khoe khoang năng lực nam tính của hắn.

Sở Hiên đột nhiên quay đầu lại, hắn nói với mọi người:

- Chi tiết kịch tình cuối cùng, mỗi người chúng ta đều được thưởng 1000 điểm, mặc dù không nhiều như ta tưởng tượng, nhưng cái tình tiết kịch bản này về cơ bản không có bất cứ khó khăn gì, cho nên chỉ đạt được điểm thưởng như vậy, tính ra ta cảm thấy cũng coi như là hợp lý.

- Ta hiện tại có hơn 8000 điểm thưởng, một chi tiết kịch tình cấp B, tình tiết kịch bản đầu tiên được 4000 điểm thưởng, hai chi tiết cấp C, sau khi đánh chìm hai chiến hạm, mỗi người được 2000 điểm thưởng, tiếp theo hoàn thành tình tiết kịch bản thứ hai, ta được 4000 điểm thưởng và một chi tiết cấp C, hoàn thành tình tiết kịch bản thứ ba được 1000 điểm thưởng, hoàn thành bộ phim kinh dị này được thưởng 1000 điểm. Tổng cộng được 12000 điểm thưởng, nhưng sau khi hoàn thành tình tiết kịch bản đầu tiên bị khấu trừ 4000 điểm thưởng, trước mắt ta có hơn 8000 điểm cùng một chi tiết kịch tình cấp B. Bá Vương, Vương Hiệp, số liệu của hai người các ngươi hẳn cũng không khác biệt với ta lắm thì phải.

Bá Vương cùng Vương Hiệp liếc mắt nhìn nhau, bọn họ đồng thời đứng dưới Chủ thần, tiếp theo bắt đầu kiểm tra điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình của riêng mình, hồi lâu sau, Vương Hiệp mới gật đầu, mà Bá Vương lại nói:

- Ta có hơn 9000 điểm thưởng một chút..... Là bởi vì giết rất nhiều khủng long đúng không?

Trịnh Xá cũng vội vàng đi tới phía dưới Chủ thần nhắm hai mắt lại, khi hắn từ trạng thái nhắm mắt khôi phục lại, cả người lại có vẻ ngây ngốc nói không ra lời, một hồi sau hắn mới lên tiếng:

- Ta có hơn 14000 điểm thưởng, mẹ kiếp, lần này trúng đậm rồi, ta còn có một chi tiết kịch tình cấp A, hai chi tiết cấp C, một chi tiết cấp D. Con mẹ nó, lần này quả thật là phát lớn rồi! Tại sao ta lại có nhiều điểm thưởng như vậy chứ? Ở tình tiết kịch bản thứ hai ta chỉ hơn các ngươi 1000 điểm thưởng thôi chứ?

Sở Hiên đẩy đẩy con mắt nói:

- Đây là ưu thế biển người..... Đội quân của thần Anubis của ngươi khi đối phó loại quái vật có lực chiến đấu thấp trên quy mô lớn này càng có thủ đoạn sát thương hữu hiệu hơn so với chúng ta,14000 điểm thưởng..... cơ bản lần này ít nhất có thể hồi sinh lại một người.

Hồi sinh lại một thành viên đoàn đội có thâm niên cần 8000 điểm thưởng và một chi tiết kịch tình cấp B, hơn nữa còn phải tiêu hao năm lần điểm thưởng để đổi lấy một ngày sống trong thế giới phim kinh dị, nói một cách tương đối, hồi sinh đám thành viên đoàn đội tân nhân cơ bản lại không hao phí thứ gì.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Tóm lại, ta đổi thuộc tính cường hóa hoặc là đạo cụ trước, chắc chắn sẽ giữ lại 8000 điểm thưởng cùng một chi tiết kịch tình cấp B, nói như vậy..... Như vậy ta chỉ có thể sử dụng 5000 điểm thưởng cùng hai chi tiết kịch tình cấp B đúng không?

Sở Hiên lại lắc đầu nói:

- Không, thực ra ta thấy chúng ta hẳn là nên đi vào thế giới The Mummy trước, hồi sinh thành viên đoàn đội, tiếp theo trở về thương lượng hoán đổi thuộc tính cường hóa hoặc là đạo cụ. Bởi vì bọn họ sống lại

http://tieulun.hopto.org

cũng phải cùng nhau tiến vào phạm vi thương lượng của đoàn đội, như vậy ta mới tiến hành an bài hợp lý thực lực đoàn đội tốt được.

Trịnh Xá sửng sốt một chút hỏi:

- Thế ta đi một người có được không? Các ngươi vẫn chưa khai mở thế giới The Mummy, nếu như cũng cùng đi vào, các ngươi sẽ phải tiêu hao một chi tiết kịch tình cấp D, như vậy có hơi lãng phí? Hơn nữa các ngươi cũng có hơn 8000 điểm thưởng mà thôi, sau khi hồi sinh thành viên đoàn đội liệu còn được bao nhiêu điểm thưởng chứ ?

Sở Hiên tiếp tục lắc đầu nói:

- Đây cũng không phải vấn đề, hơn nữa chúng ta cũng nên mở ra thế giới này mới đúng, nếu như sau này ngươi chết, chúng ta cũng sẽ không bởi vì mở ra bộ phim kinh dị ít đi một chi tiết cấp D mà phải lo lắng. Ngoại trừ nguyên nhân này, ta cho rằng khi hồi sinh lại thành viên đoàn đội, vô luận là làm ở Chủ Thần không gian hay là ở thế giới The Mummy, kì thật đều hẳn là do mọi người cùng hợp sức đưa điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình, dù sao một người cung cấp 8000 điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình cấp B thì thật quá hà khắc rồi, nếu như chúng ta có thể hợp lực hồi sinh lại mọi người, sau bộ phim kinh dị này chúng ta có thể hồi sinh được hai thành viên đoàn đội.

- Nếu như có thể hợp lực hồi sinh, cụ thể phân phối thế này, mỗi người chúng đưa ra hai chi tiết kịch tình cấp C, sau đó ba người bọn ta mỗi người đưa ra 4000 điểm thưởng, mà ngươi ngoài bỏ ra hai chi tiết cấp C còn phải lấy ra thêm 6000 điểm thưởng. Như vậy, mỗi người bọn ta có thể còn lại hai chi tiết kịch tình cấp D, thừa hơn 4000 điểm thưởng, mà ngươi có thể còn lại một chi tiết kịch tình cấp A, một chi tiết kịch tình cấp D, dư hơn 8000 điểm thưởng. Theo như thế, ta cảm thấy ngươi hoàn toàn có thể đổi một quyển nội công cấp A tiến hành tu luyện.

Trịnh Xá vẫn có chút ngây ngốc nói không ra lời, so với trạng thái của hắn, Vương Hiệp cùng Bá Vương lại gật đầu khẳng định, bọn họ hiển nhiên cũng cho rằng nên hợp lực cùng nhau tiến vào thế giới The Mummy, cống hiến một phần lực lượng để hồi sinh thành viên đoàn đội, hơn nữa do bọn họ cống hiến phần lực lượng này, Trịnh Xá thậm chí có thể đề cao thực lực càng mạnh.

Trịnh Xá vốn đang muốn cự tuyệt, nhưng hắn mấp máy miệng lại không nói được thành lời, đến cuối cùng hắn chỉ có thể yên lặng vỗ vỗ vai ba người, sau đó lại nhìn về phía Sở Hiên, bộ dạng gã nam nhân này rõ ràng còn có rất nhiều chuyện chưa nói ra.

- Về trình tự hồi sinh, nếu như chúng ta có thể làm sống lại hai người, như vậy ta lựa chọn Chiêm Lam cùng Zero, mặc dù Trương Hằng theo như ngươi nói thực lực ngắm bắn cũng rất mạnh, nhưng rõ ràng trạng thái tâm lý hắn không đạt yêu cầu, trong chiến đấu dễ dàng xuất hiện tình huống ngoài kế hoạch, cho nên ta hy vọng có thể lựa chọn hồi sinh Zero trước. Mà Chiêm Lam thì phải sau khi Zero sống lại mới có thể hồi sinh, cứ như vậy, mấy người chúng ta có xác suất 70% có thể bảo vệ hoàn mỹ cho cô ấy, mà kỹ năng Tinh thần lực tảo miêu cùng Tâm linh tỏa liên của cô ấy trên thực tế vô cùng hữu dụng, nếu như bộ phim kinh dị lần trước cô ấy có mặt, chúng ta cũng sẽ không chật vật đến nỗi mấy lần chạy trốn như vậy.....

Sở Hiên nói xong những lời này xong, hắn đột nhiên lại móc từ trong ngực ra mấy cái vòng cổ, chúng do một thứ kim loại màu bạc tạo thành, trên dây đeo còn treo một khối ngọc thạch phát sáng lờ mờ, ngọc thạch ước chừng to bằng ngón tay cái, thoạt nhìn nó trong suốt được gọt giũa, hẳn là được tạo thành từ một loại ngọc thạch vô cùng cao cấp.

- Cái này chế tạo từ long tinh, cả khối long tinh ta chia thành hai mươi phần đều nhau, bởi vậy chế tạo ra hai mươi cái vòng cổ, kim loại là do hợp kim chế tạo Gundam Z tạo thành, sẽ tiến hành tự động chữa trị. Hai mươi cái vòng cổ này tổng cộng tốn hơn 100 điểm thưởng, đây không phải mấu chốt, mặt khác ta tốn 150 điểm thưởng bổ sung năng lượng cho một cái trong số đó, chuyện thực sự thú vị là ở.....

Sở Hiên để lộ cái vòng cổ lấp lánh bạch quang ở trước ngực, tiếp theo hắn giơ cao súng lục lên chĩa vào huyệt Thái Dương của mình, trong ánh mắt kinh ngạc của mọi người, nhẹ nhàng bóp cò súng, nhất thời liên tiếp mấy tiếng "pằng pằng" từ khẩu súng lục vọng ra.....

http://tieulun.hopto.org

263. Sống Lại Đi... Đồng Đội! (1)

Ba người Trịnh Xá cùng gào lên, Trịnh Xá phản ứng nhanh nhất, xông tới đánh vào cánh tay Sở hiên, nhưng dù tốc độ của hắn có nhanh đến đâu, ngón tay của Sở Hiên đã đặt sẵn tại cò súng, tự nhiên là dễ dàng hơn nhiều. Đoàng một tiếng, vô số viên đạn nhỏ bé bắn vào chỗ thái dương Sở Hiên, nhưng cùng lúc đó, bên ngoài huyệt thái dương bỗng hiện lên một tầng phòng hộ nửa trong suốt, ngăn chặn toàn bộ loạt đạn.

Ngón tay Sở Hiên bị Trịnh Xá hung hắng đánh bật ra, coilgun rơi xống, Trịnh Xá còn đưa tay đẩy hắn ngã vật xuống đất, gầm lên:

- Mẹ kiếp, ta biết ngươi không có dục vọng sống sót lên mới hy vọng ngươi có thể mạnh mẽ lên, đến lúc tiến vào giai đoạn mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, nhưng ngươi thì sao? Mẹ nó, muốn thí nghiệm cái gì cũng đừng có dùng huyệt thái dương của mình mà thử chứ? Ngươi muốn bọn ta nhìn đồng đội mình tự sát mà chết sao?

Vừa dứt lời, Trịnh Xá đã xốc Sở Hiên dậy, vung tay đấm thẳng vào cằm hắn, bốp một tiếng, đánh gẫy cả khớp hàm, còn Sở Hiên thì bắn ra xa gần mười mét.

Trịnh Xá thở hồng hộc, quát:

- Chủ Thần, chữa trị hoàn toàn cho hắn, điểm thường trừ cho ta!

Bá Vương cùng Vương Hiệp vội vàng tới tách hai người ra, bất quá Bá Vương cũng nói vẻ lạnh băng:

- Sở Hiên, ngươi hẳn đã biết một số quy định của lính đánh thuê phải không? Trừ trường hợp rơi vào tay đối phương, bất cứ nguyên nhân nào khác cũng thể làm lý do tự sát... Ngươi làm như vậy sẽ làm liên lụy tới đồng đội!

Vết thương của Sở Hiên không nghiêm trọng lắm, cột sáng từ Chủ Thần chiếu xuống chỉ loáng qua một lúc là chữa trị xong, hắn yên lặng sờ sờ cằm rồi mới nói:

- .... Đánh ta là vì quan tâm sao? Chuyện này không cần, đêm qua lúc thí nghiệm tính năng của vòng bảo vệ này đầu tiên là đặt ở tay, sau đó mới chuyển sang các bộ phận khác trên cơ thể, chỉ cần đeo vòng cổ này trên người, khi súng đạn và năng lượng công kích đến gần ngươi trong phạm vi một đến hai cm sẽ tự động phòng ngự. Không chỉ như thế, năng lượng phòng hộ có thể nạp lại, cơ bản mỗi lần sạc đầy mất khoảng 150 điểm, có thể tương đương với một đạo cụ phòng ngự cấp 2C, cho dù dùng coilgun cũng phải bắn liên tục hai mươi phút mới có thể tiêu hao hoàn toàn năng lượng bên trong.

Trịnh Xá tức giận nói:

- Mẹ nó, cho dù như vậy cũng không thể đưa súng nhắm vào đầu mình được! Mong ước lớn nhất của ngươi thì sao? Dục vọng giúp ngươi muốn sống sót thì sao? Ngươi không phải muốn có thể trở thành một con người thật sự sao? Nếu như ngươi chết thì còn có thể hoàn thành những việc này ư? Còn làm như vậy một lần nữa ta không đánh cho ngươi tàn phế không xong!

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính, hắn quy đầu đi, thản nhiên nói:

- Ngươi đánh ta cũng không sao... Dù sao cũng không thấy đau đớn... có điều lần này ta đã lỗ mãng, xin lỗi.

Trịnh Xá, Bá Vương, Vương Hiệp ba người kỳ quái nhìn nhay, bọn họ cũng không ngờ rằng Sở Hiên lại xin lỗi, tất cả đang sững sờ thì Sở Hiên đã ném cho mỗi người một chiếc vòng tỏa ra ánh sáng mờ mờ, hắn nói tiếp:

- Khối long tinh này là thu hoạch lớn nhất trong trong bộ phim kinh dị lần này, so với điểm thưởng, chi tiết kịch tình các loại còn đáng giá hơn, nếu như thí nghiệm thành công... Trịnh Xá, truyền nội lực hoặc năng lượng vampire của ngươi vào long tinh đi.

Trịnh Xá ngẩn người,vội vận nội lực vào trong long tinh, so ra thì nội lực của hắn hơi nhiều hơn năng lượng vampire một chút bởi vì rèn luyện nội lực dễ dàng hơn, chỉ cần không ngừng cận hành theo đúng lộ tuyến kinh mạch là được, còn năng lượng vampire muốn rèn luyện phải không ngừng tiêu hao sạch sẽ, sau đó để nó tự khôi phục lại mới được một lần, vì thế khi nhận được vòng cổ, chuyện đầu tiên hắn nghĩ tới là đưa nội lực vào.

http://tieulun.hopto.org

Nội lực mang theo tính ăn mòn tiến vào trong miếng ngọc, nhưng lại làm khối miếng ngọc phát ra quang mang màu trắng, nhu hòa, không lâu sau, ánh sáng từ mảnh ngọc phát ra đã không khác biệt lắm so với khối của Sở Hiên, lúc này Trịnh Xá cũng cảm thấy nội lực không thể tiến vào nữa.

Sở Hiên lập tức hỏi:

- Tiêu hao hết bao nhiêu nội lực hoặc năng lượn vampire? Ý ta là tổng số năng lượng.

Trịnh Xá cảm nhận một chút rồi đáp:

- Khoảng 15% nội lực, năng lượng vampire chưa dùng đến, khối long tinh này cũng không hấp thu nhiều nội lực.

Sở Hiên thở phào nhẹ nhõm, hắn lấy một khẩu coilgun ngắm vào tay Trịnh Xá, nói:

- Chuẩn bị đi, ta sắp bắn đấy!

Trịnh Xá hít sâu một hơi, nói:

- Được, đến đi!

Vừa dứt lời, Sở Hiên đã bóp cò, lập tức vô số viên đạn nhỏ bé bắn về phía bàn tay Trịnh Xá, nhưng tới sát da hắn liền bị một tầng phòng hộ ngăn cản, Sở Hiên bắn suốt mấy giây nhưng tầng phòng hộ vẫn không có chút biến đổi, đến khi hắn ngừng lại nó mới từ từ nhạt đi.

-Đã hiểu chưa? Con rồng đó sở dĩ không e ngại bất cứ công kích tầm xa nào, hoặc có thể biết trước sự tồn tại của địa lôi trọng lực cao chính là nhờ khối long tinh này. Ta đoán rằng nó có thể không ngừng bổ sung năng lượng cho long tinh nên mới có thể liên tục duy trì vòng bảo vệ ngăn cản súng đạn hoặc tên lửa công kích... Đương nhiên, xét theo mức độ năng lượng, nếu cường độ công kích trong nháy mắt quá lớn thì rất có thể sẽ phá vỡ tầng năng lượng này...

Sở Hiên giải thích, còn Trịnh Xá nhìn chiếc vòng cổ trong tay cả nửa ngày rồi mới vui mừng nói:

- Thứ này có thể bổ sung năng lượng, hơn nữa có thể do ta truyền năng lượng vampire hoặc nội lực vào để bổ sung, quá tuyệt vời! So ra thì cận chiến hoặc khả năng phòng ngự của ngươi đều quá yếu, nếu có thứ này sẽ không việc gì nữa, chỉ cần vòng cổ có thể ngăn cản công kích, các ngươi sẽ có thể liên tục sử dụng vũ khí khoa học kỹ thuật tấn công giết chết địch nhân, mà ta thì có thể tiến hành truyền năng lượng bổ sung giúp các ngươi! Ha ha ha, quá tuyệt, người trong đội ta cơ bản sẽ không phải chết, trừ phi gặp công kích quá lớn hoặc thế giới phim kinh dị quá khó khăn, ha ha ha....

Bá Vương và Vương Hiệp cũng đều cực kỳ hưng phấn, so với vũ khí uy lực mạnh, trong một phim kinh dị mọi chuyện đều có thể phát sinh, chiếc vòng cổ gần như hoàn toàn chỉ phòng ngự này chính là bùa hộ thân, có thể bảo vệ mọi người không bị thương tổn trí mạng, hơn nữa tùy lúc bổ sung được năng lượng, có thể nói, thứ này thật sự còn quan trọng hơn vũ khí của họ nhiều.

Sở Hiên cũng mỉm cười, gật đầu nói;

- Ta cứ lo là năng lượng tiêu hao quá lớn, ví dụ một nửa hoặc nhiều hơn để bổ sung năng lượng, nếu vậy giá trị sử dụng của nó sẽ giảm xuống một nửa, không nghĩ rằng nó chỉ tiêu hao một chút năng lượng như vậy. Bắt đầu từ bây giờ, trong phim kinh dị chỉ cần có bố cục và kế hoạch hoàn hảo là về cơ bản chúng ta có thể hoàn thành mà không gặp thương vong gì... Đó là công năng tổ hợp của ngươi và long tinh!

Trịnh Xá cười ha ha, tiếp theo hắn nạp đầy năng lượng cho vòng cổ của Bá Vương, lần này hắn cố ý sử dụng thêm một chút năng lượng vampire, mặc dù là năng lượng hoàn toàn bất đồng với nội lực nhưng sau khi chuyển vào long tinh vẫn biến thành năng lượng của bản thân chiếc vòng, không hề sinh ra chút phản ứng nào ngoài ý muốn. Tính ra, năng lượng vampire tiêu hao không đến 15%, mặc dù tổng lượng so với nội lực thì ít hơn nhưng chất lượng của năng lượng vampire có vẻ ngưng đọng hơn một chút vì thế nên mới có thể sử dụng ít năng lượng hơn đã nạp đầy vòng cổ.

Xong xuôi mọi việc, tất cả đều đeo vòng cổ lên, nhìn hình thức cũng không có gì khó coi, mặc dù không có trang trí hay điêu khắc gì nhưng dây đeo màu trắng bạc phối hợp với khối ngọc tỏa bạch quang dìu dịu, quả có chút phong cách cổ xưa, thậm chí Bá Vương nhận được vòng cổ lập tức cười ha hả.

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên chờ mọi người bình tĩnh lại rồi mới nhìn Trịnh Xá, hỏi:

- Về cơ bản những vấn đề liên quan đến điểm thưởng, chi tiết kịch tình, cùng thu hoạch của chúng ta trong bị phim trước đã xong , bây giờ sẽ nói về chuyện của ngươi... Lần này làm sao ngươi sống sót được? Đừng có kiếm cách trả lời qua quít, kể lại thật rõ ràng làm thế nào ngươi sống sót được, hơn nữa lực lượng của ngươi như có mạnh hơn một chút phải không?

Trịnh Xá sửng sốt gật đầu, Sở Hiên bấy giờ mới khẽ lẩm bẩm:

- Chẳng trách... Một quyền không ngờ đánh gãy cằm ta, trước kia ngươi cũng không có sức mạnh như vậy.

Trịnh Xá nhất thời cười khổ, hắn chỉ nhớ sau khi Alien 1 chấm dứt, hắn quả thật từng đánh một phát vào mặt Sở Hiên, đương nhiên thực lực lúc đó không thể so với bây giờ, một quyền cũng chắc chắn không thể đánh gãy cằm Sở Hiên nên chỉ có thể nói:

- Đừng có thù dai vậy chứ? Chuyện đã qua lâu rồi mà.

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính lạnh nhạt đáp:

- Tại sao phải nhớ thù? Trước tiên cứ nói ngươi đã gặp những chuyện gì đi?

Trịnh Xá thở ra một hơi, dứt khoát ngồi xuống đất rồi bắt đầu kể lại những chuyện xảy ra sau khi tỉnh dậy, kể cả tình huống vì sao hắn sống sót được, mặc gì chuyện này hắn nghe tên nhân viên nghiên cứu nói lại, cộng thêm bản thân tự suy luận nhưng tốt xấy gì cũng coi như rõ ràng lý do vì sao hắn còn sống.

-Lúc ấy, khi bom cải tiến phát nổ, ta vẫn ở trong trạng thái Hủy diệt, mức độ cứng rắn, dẻo dai của cơ thể vượt xa bình thường, nên không tan xương nát thịt trong nháy mắt mà bị luồng lực lượng này đẩy vào trong đầu rồng, sau đó....

264. Sống Lại Đi... Đồng Đội! (2)

Trịnh Xá liến thoắng kể lại làm sao hắn có thể sống sót, đặc biệt là đoạn thân dưới của hắn cộng sinh với cơ thịt cự long, hơn nữa sống sót vượt qua đặc tính phản phệ của tế bào rồng, dung hợp với nó, rồi sau đó làm thế nào hắn tỉnh lại, dễ dàng đánh bại đám lính, liên lạc cùng mọi người, tiếp theo cùng bên quân đội tới đảo Nublar....

Kể xong mọi chuyện đã mất hơn nửa giờ, nhất thời hai người Bá Vương và Vương Hiệp cùng cảm thán không thôi, tình huống lúc đó thật sự không ai nghĩ Trịnh Xá còn có thể sống sót, phải biết rằng với thân thể to lớn, lực hồi phục kinh khủng như của cự long mà cũng tan xương nát thịt thì việc hắn còn sống quả là một kỳ tích.

-Có lẽ cũng không hoàn toàn là kỳ tích.

Bản thân Trịnh Xá cũng không biết nói thế nào, hắn thì thào:

-Vương Hiệp, ta nhớ ngươi đã nói, khi thuốc nổ ở bên trong sẽ phát huy hoàn toàn sức mạnh, mà lúc đó quả bom chính là nổ trong cơ thể cự long, mà trong cơ thể nó chẳng qua cũng chỉ là thân thể thôi. So ra thì bom lại nổ bên ngoài cơ thể ta, nếu như ta là một khối thép vậy chắc chắn sẽ bị sóng xung kích đẩy bay đi chứ không bị nổ tan... Đây hẳn là kỳ tích may mắn thôi.

Sở Hiên suy nghĩ một lát rồi hỏi;

- Ngươi nói ngươi đã dung hợp với tế bào rồng? Không, thân thể ngươi có lẽ có một phần lớn trực tiếp do cơ thịt khủng long tạo thành đúng không? Bốn mục thuộc tính của ba người bọn ta vẫn được lưu lại, nói cách khác, máu rồng thật sự có hiệu quả, chỉ cần để Chủ Thần tiếng hành chữa trị hiệu quả là được, vậy ngươi thì sao? Ngươi nhận được những gì?

Trịnh Xá ngẫm nghĩ một lát rồi nói;

- Tố chất thân thể mạnh hơn gần gấp đôi, nội lực và năng lượng thân thể cũng đồng dạng tăng lên hơn gấp đôi. Đúng rồi, ngoài mấy số liệu cụ thể này, lực hồi phục của thân thể ta cũng đột nhiên trở nên rất mạnh mẽ, ừm, để ta cho các ngươi xem thử.

http://tieulun.hopto.org

Nói đoạn, hắn đưa ngón tay lên miệng, dùng sức cắn mạnh, máu tươi lập tức tràn ra, trên ngón tay lộ ra một vết thương rõ ràng.

Ba người còn lại đều nhìn sang, trong ánh mắt chăm chú của họ, vết thương từ từ khép lại, mặc dù còn chưa đến trình độ hồi phục gần như có thể thấy được bằng mắt thường của con rồng nhưng sau hơn mười giây, vết thương đã đóng vảy, hơn nữa phần lớn đã lành lặn, lực khôi phục cũng rất kinh người.

-Về cơ bản, hiện tại kỹ năng Bạo tạc của ta có thể duy trì liên tục từ 30 đến 40 giây, kỹ năng Hủy diệt có thể duy trì liên tục gần mười giây... Cho dù lần này gặp lại con rồng đó ta cũng cảm thấy có sức đánh một trận, sẽ không khiến mọi người lại lâm vào tuyệt cảnh như vậy nữa!

Trịnh Xá nắm chặt tay, lặng lẽ nói.

Cho dù thế nào thì tập phim Jurassic Park 2 này về cơ bản cũng đã kết thúc hoàn mỹ, sở dĩ nói "về cơ bản" là vì ba gã tân nhân đều bị Chủ Thần delete, đây cũng là tỳ vết duy nhất. Tiếp đó, theo đề nghị của Sở Hiên, mọi người cũng đưa La Cam Đạo vào danh sách hồi sinh, có điều không phải trong thời gian ngắn, dù sao hắn cũng chỉ là một tân nhân không có sức chiến đấu, trừ phi có thể trang bị một cỗ máy chiến đấu điều khiển được cho hắn, nếu không chiến lực của hắn thật sự chẳng khác gì người bình thường.

Tiếp theo mỗi người tự kiểm tra, sửa chữa vũ khí của mình, hoán đổi một ít vật phẩm cơ bản như thuốc giải độc, thuốc cầm máu, băng vải hiệu quả cao, nước uống trạng thái cố định, thức ăn dạng nén, sao đó mọi người quyết định nghỉ ngơi một ngày rồi sẽ đến thế giới The Mummy hồi sinh Zero và Chiêm Lam, đương nhiên, rất có thể chỉ hồi sinh được một người, chuyện này còn phải xem vận khí an bài.

Thảo luận và chuẩn bị xong thời gian cũng đã tới hơn năm giờ chiều, cô gái Bá Vương chế tạo ra cũng tới quảng trường mấy lần, có điều, cô nàng này rõ ràng là một nữ nhân thông minh, không có vẻ mè nheo gì, chỉ yên lặng mang cà phê tới cho mọi người. La Lệ cũng ngoan ngoãn đưa nước trà và hoa quả đến, sau mấy lần cô gái tóc vàng này liền bắt chuyện với La Lệ, cô ta rõ ràng là rất khéo mồm, được mấy câu đã làm La Lệ mở miệng ra là tỷ tỷ, ngậm miệng lại cũng tỷ tỷ.

Bá Vương khẽ nói với mấy người còn lại:

- Ha ha, không tệ chứ? Mặc dù ta không biết tính tình của cô minh tinh ấy nhưng nữ nhân như vậy đúng là loại tốt nhất trong mắt ta, hơn nữa ta còn đặt tính cách của cô ấy chỉ trung thành với kỹ thuật của ta thôi....

Hắn còn chưa dứt lời, mỹ nữ tóc vàng đang nấu ăn cách đó không xa lập tức đỏ bừng cả mặt, đánh rơi cả cái nồi đang cầm, may là trong đó cũng không đựng cái gì, nhưng tiếng động làm Bá Vương nhảy dựng dậy, đến khi nhặt nồi lên nàng còn gõ choang choang mấy phát rồi mới quay vào trong bếp, nhưng lúc đi vào cũng phải đóng cửa đánh sầm một cái.

Đến chiều mọi người tập trung toàn bộ tinh thần chuẩn bị để tiến vào thế giới The Mummy, mặc dù chỉ đi mười ngày hẳn là cũng không có nguy hiểm gì đủ uy hiếp nhưng để phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện nên họ mang tất cả vũ khí theo, sửa chữa và bổ sung năng lượng cho Goblin glider, hoán đổi các loại phụ kiện cần thiết. Đến khi phục hồi tinh thần, tất cả đều cảm thấy đói bụng cồn cào, nên cuối cùng mọi người quyết định ăn tối ngay tại chỗ Trịnh Xá, đương nhiên, đầu bếp là La Lệ và mỹ nữ tóc vàng kia.

Hai cô gái đều rất là tự nguyện, vui vẻ chuẩn bị các loại nguyên liệu nấu ăn, còn bốn gã đàn ông chỉ ngồi đó trơ mắt ra nhìn, ngoài Bá Vương thỉnh thoảng nói mấy câu chuyện cười nhạt nhẽo, Vương Hiệp cùng Sở Hiên đều trầm mặc, bất đắc dĩ, Trịnh Xá chỉ có thể gợi chuyện:

- Nếu mọi người không ngừng cường hóa, hơn nữa mở cơ nhân tỏa, sau đó tích đủ 50000 điểm... vậy sau khi rời khỏi thế giới phim kinh dị sẽ làm gì? Ta muốn nói là sau khi trở về thế giới hiện thực...

Bá vương là ngươi đầu tiên cười ha ha, đáp:

- Đương nhiên là hoán đổi vô số vàng đem ra, không, trực tiếp hoán đổi thành kim cương thì tốt hơn, toàn bộ đổi thành loại như quả bóng đá, khoảng một trăm viên như vậy... Sau đó mua một hòn đảo nhỏ, xây một thành phố trên đó, ở bên cạnh thành phố sẽ là lâu đài của ta, ta chính là vua của cả đảo, ha ha ha, sau dó có thể hưởng thụ phần đời còn lại.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cười nói:

- Không ngờ ngươi còn có cốt cách làm quốc vương nữa đấy, bất quá giấc mơ này cũng không tồi, ít nhất ngươi có thể hưởng thụ cả đời, Vương Hiệp, còn ngươi? Sau khi rời khỏi đây, ngươi muốn làm gì?

Vương Hiệp hơi sửng sốt, hắn ngẫm nghĩ một chút rồi đáp:

- Hoán đổi tư liệu đem ra ngoài, sau đó... Ta thấy có một loại thuốc tốn hai chi tiết cấp B gọi lừ trúc cơ đan, theo chú thích thì có thể giúp người ta nhanh chóng tạo thành thể chất trúc cơ, dù là người bình thường sau khi dùng cũng có thể sống lâu đến hơn ba trăm năm, bách bệnh bất xâm... Ta muốn tặng mẹ một viên thuốc này sau khi ra ngoài, bà đã nuôi ta lớn, ta muốn bà được hưởng phúc thêm mấy năm, theo như Sở Hiên nói, tuổi thọ mấy người chúng ta hình như đều cao hơn người bình thường rất nhiều? Làm tố chất thân thể được đề cao, đặc biệt là sức sống tế bào và sức miễn dịch, đây chính là những điều giúp con người sống lâu phải không?

Sở Hiên gật đầu đáp:

- Không sai, nếu tính toán về tuổi thọ, chúng ta ít nhất cũng có thể sống đến hơn 150 tuổi, còn tuổi thọ của Trịnh Xá có lẽ không cần nói, ngươi đại khái có thể sống ít nhất là hơn ba trăm năm....

Trịnh Xá cười ha ha, nói;

- Có thể rời khỏi thế giới luân hồi phim kinh dị này cũng rất tuyệt, mòn mỏi ở đây thì có ý nghĩa gì chứ? Sở Hiên, sau khi rời khỏi đây, ngươi muốn làm gì?

Vấn đề này có vẻ khiến Sở Hiên rất đau đầu, nhíu mày suy nghĩ một lúc lâu rồi mới nỏi vẻ kỳ quái:

- Bây giờ vẫn chưa nghĩ ra chuyện gì muốn làm, chờ sau khi ta mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư sẽ xem xét.

Trịnh Xá vỗ vỗ vai hắn, nói;

- Sau khi ta ra ngoài... Nếu ta có thể sống để ra ngoài, ta hy vọng có thể yên ổn hưởng thụ cuộc sống, khi nhàm chán thì đi hành hiệp trượng nghĩa... Tóm lại, cố gắng để chúng ta cùng sống sót rời khỏi thế giới phim kinh dị luân hồi này, sau đó mọi người cùng nhau... cùng nhau đối mặt với thế giới hiện thực!

Đến ngày thứ hai, sáng sớm, bốn người tập trung tại quảng trường, liêc lạc với chủ thần, chờ ba người kia dùng chi tiết kịch tình cấp D để khai mở thế giới The Mummy, bốn người cùng hoán đổi thời gian mười ngày, tiêu hao 500 điểm, chỉ sau nháy mắt, mọi người đã xuất hiện trước cửa một nhà trọ nhỏ.

Đây là lần đầu tiên Bá Vương cùng Vương Hiệp tiến vào thế giới này, so với thế giới hiện đại trong phim Jurassic Park 2, thế giới sau khi kết thúc Chiến tranh thế giới thứ nhất, trước khi bắt đầu Thế chiến 2 khiến bọn họ thấy rất ngạc nhiên. Hai người ngó nghiêng ngang dọc xung quanh, phản tứng của Trịnh Xá cực kỳ dứt khoát, hắn lấy Goblin glider ra, buộc ba sợi dây thừng lên trên, chờ hai người kia phục hồi tinh thần, hắn đã đứng trên glider, cười phá lên.

Khuôn mặt già nua của Bá Vương và Vương Hiệp cùng đỏ lên, phản ứng của họ vừa rồi có chút như nông dân ra thành phố, vốn nếu đang ở trong phim kinh dị thì họ tuyệt đối không thể có biểu hiện như vậy, chỉ là từ lúc bắt đầu đã biết thế giới này không có gì nguy hiểm mới khiến họ buông lỏng cảnh giác, sau khi Sở Hiên bước lên dây thừng, hai người cũng vội vào lên theo, còn Trịnh Xá thì cười ha ha, điều khiển glider bay lên.

"Đồng đội... sống lại đi, sau đó cùng ta kề vai chiến đấu, cùng ta đối mặt với hiểm họa tương lai... đối mặt với Ác Ma đội!"

Trịnh Xá yên lặng nhìn sa mạc vàng ruộm xa tít tắp, Goblin glider dưới chân hắn cũng nhanh chóng bay đi, trên không trung chỉ lưu lại tiếng glider phá không bay đi, quanh quẩn không tan...

265. Sống Lại Đi... Đồng Đội! (3)

Với công năng của Goblin glider, mặc dù phải chở theo ba người những vẫn rất nhanh tới được thành phố của người chết Hamunaptra, tại đó không ngờ lại có một căn cứ quân sự, không, hẳn phải gọi là một doanh

http://tieulun.hopto.org

trại lớn, khi glider xuất hiện, trong trại lập tức vang lên tiếng quân hiệu báo cáo.

Trịnh Xá cùng mấy người còn lại đưa mắt nhìn nhau, Bá Vương cùng Vương Hiệp vội vàng lấy vũ khí ra, phòng ngừa những người phía dưới có dị động.

Sau khi một nhóm người áo đen từ quân doanh chạy ra, Trịnh Xá bấy giờ mới phát hiện Ardeth Bay đang ở trong nhóm đó, hắn vội ngăn Bá Vương và Vương Hiệp lại rồi điều khiển glider hạ xuống.

Ardeth dẫn theo mấy trăm người áo đen chạy tới chỗ mọi người, tới nơi hắn cười lớn ôm chặt Trịnh Xá một cái, rồi lập tức buông ra, nói:

- Ha ha ha, lâu lắm không gặp, anh em cảm thấy căn cứ này thế nào? Các trưởng lão nói chỗ này rất thích hợp để huấn luyện, vì thế đổ tiền bạc xây dựng trụ sở cùng khai thác nguồn nước ngầm từ thời xưa. Ha ha ha, đi thôi, vào trong căn cứ nghỉ ngơi một chút.

Nói đoạn, hắn kéo Trịnh Xá vào trong doanh trại.

Bá Vương và Vương Hiệp đưa mắt nhìn nhau, nhưng thấy đám người áo đen này đều nhìn họ cười thân thiện, cả hai cũng vui vẻ đi theo. Giữa đám người có khí phách quân đội này, bọn họ thật sự cũng không thấy có gì xa lạ, ít nhất từ cảm nhận, hào khí quân đội ngược lại khiến hai người cảm thấy có chút thân quen.

Sở Hiên vẫn giơ bộ mặt lạnh như băng, yên lặng quan sát xung quanh, tùy chân bước theo mọi người vào bên trong.

Quân doanh này được xây dựng coi như chính quy, ngoài đường băng cho máy bay còn chưa hoàn thành, các kiến trúc khác đều sử dụng các khối đá lớn lấy từ di tích Hamunaptra, nếu không làm vậy, muốn tìm đá lớn tại chỗ cát vàng mênh mông này cũng có chút khó khắn. Hiện tại trời đã gần tối, theo lời Ardeth thì đến đêm trong Hamunaptra thỉnh thoảng lại xuất hiện bọ hung ăn thịt nên hắn cũng hy vọng mọi người để đến ngày thứ hai mới vào trong sử dụng tế đàn, mà thời gian mười ngày hôm nay mới là buổi đầu nên đám Trịnh Xá cũng gật đầu đồng ý.

-.... Tình hình hiện tại không tốt chút nào, các quốc gia ở phương Tây đối lập nhau, vết thương sau Thế chiến 1 coi như đã hồi phục, nghe nói cái gì nước Đức bại trận lần trước lại phát triển lên, hơn nữa lãnh bạo của bọn họ có vẻ là một người khá tài giỏi, tên là Hitler thì phải? Tóm lại, tình thế phương Tây bây giờ rất khẩn trương, Ai Cập chúng ta cũng rất có thể sẽ bị liên lụy. Mà từ sau khi chúng ta lấy được số vàng, cả bộ tộc đều được phát triển, theo gợi ý của ngươi, chúng ta đã phái gần nghìn thanh thiếu niên tới Mỹ du học, hơn nữa còn xây dựng ba căn cứ bí mật như thế này. Ha ha, các trưởng lão thậm chí còn đề nghị đổi tên bộ tộc Medjai, do có nhiều cơ sở tồn tại nên gọi là Al-Qaeda...

Trịnh Xá đang uống một cốc rượu đặc chế từ xương rồng, khi nghe đến mấy chữ Al-Quaeda, hắn lập tức phun hết cả rượu trong mồm ra, nhìn Ardeth vẻ quái dị, hỏi:

- Các ngươi sẽ không thật sự đổi thành cái tên này đấy chứ?

Ardeth cười ha hả đáp:

- Đó chẳng qua chỉ là ý kiến của một số trưởng lão thôi, đương nhiên là khó có thể thông qua, một nhóm khác thì đề nghị đổi thành Jihad...

"Mẹ nó, sao toàn tên tổ chức khủng bố...."

Trịnh Xá vội vàng hỏi:

- Vậy kết quả thế nào? Hẳn là sẽ không lấy cái tên này chứ?

Ardeth lắc đầu đáp:

- Đám trưởng lão này tranh cãi không ngừng, đến cuối cùng thì thỏa hiệp, chọn một cái tên là Hội Hưng Quốc Ai Cập, nghe nói rất nhiều tổ chức tại các nước khác đều gọi là hội cái gì cái gì đó, hoặc là đảng gì gì đấy, vì thế chúng ta cũng lấy một cái tên như thế, ngươi thấy thế nào?

Trịnh Xá uống một hớp rượu, vừa cười vừa nói:

http://tieulun.hopto.org

- Lấy tên là vậy, chẳng lẽ các ngươi định chọn mục tiêu là phục hưng và thống nhất toàn bộ Ai Cập?

Ardeth hung hăng gật đầu, nói:

- Trước kia do năng lực không đổ, sau khi có lượng vàng nhiều như vậy, cuộc sống của bộ tộc ta chẳng những được cải thiện mà còn có thể mua sắm một lượng lớn vũ khí trang thiết bị, hiện tại trong căn cứ hơi ít người là vì vừa có một nhóm binh sỹ hoàn thành huấn luyện rời đi. Ha ha ha, các trưởng lão còn thuê một số nhân viên kỹ thuật từ nước ngoài, chuẩn bị xây dựng một quân xưởng tại ốc đảo gần đây, nhân lúc phương Tây đang căng thẳng, không biết chừng tộc nhân của ta có thể đưa Ai Cập giành được độc lập, thoát khỏi sự không chế.

Trịnh Xá vỗ mạnh vai Ardeth, nói:

- Anh em ủng hộ ngươi, ha ha, lần này ta mang cho ngươi đồ tốt đây.

Nói xong, Trịnh Xá tới một chỗ đất trông, dốc túi không gian xuống đất, ngay lập tức ánh vàng lấp lánh tuôn ra không ngừng, hắn vừa đổ vừa cười nói:

- Lần này ta mang cho các ngươi hai mươi mét khối vàng, hy vọng số vàng này có thể mang đến cho các ngươi hy vọng thắng lợi trong tương lai... Mặt khác bọn ta còn một phần lễ vật nữa.

Sở Hiên nghe vậy lấy ra một tập văn kiện, đặt lên bàn rồi nói:

- Súng AK bản cải tiến, với công nghệ thời này cũng có thể chế tạo hoàn hảo, đạn chuẩn 5.56 ly, các số liệu liên quan đều ở bên trong, đi trước kỹ thuật súng ống của thời đại này khoảng ba mươi năm...

Ardeth coi như là chuyên gia về mặt súng đạn, hắn nhìn lướt qua tập tài liệu lập tức vô cùng kinh hỉ, cất vào người, kích động không biết nói gì mới tốt, bởi vì giá trị của phần tài liệu này so với vàng còn lớn hơn, có thể nói, khi người của hắn có thể tự chế tạo loại súng này, sức chiến đấu của họ sẽ tăng vọt, từ một số phương diện, thậm chí còn cao hơn cả bộ đội chính quy.

Trịnh Xá cười ha hả, vỗ vai Ardeth, bấy giờ mới thuận miệng hỏi:

- Luôn tiện, mấy người O Connell bây giờ thế nào? Tình hình nước Anh gần đây cũng khá căng thẳng phải không? Trang viên của họ thì sao?

Ardeth nhất thời như chợt nhớ ra chuyện gì, hắn vỗ tay ra hiệu cho một cảnh vệ, người này vội vã chạy ra ngoài, bấy giờ hắn mới nói:

- Thư của họ vừa tới đây hơn mười ngày trước, nói là vì tình hình tại Anh, đặc biệt là chính sách đối với dân nhập cư bắt đầu trở nên hà khắc, không những phải ghi chép danh sách mà thuế đánh cũng cao nên cả nhà tạm thời sang Mỹ. À mà Evelyn đã sinh con trai, đứa bé kháu lắm, bây giờ chắc cũng được một tuổi rồi. Bất quá ngoài phong thư, bọn họ còn gửi theo một mảnh vàng nhỏ cung một lá thư khác cho ngươi.

Trịnh Xá không hiểu gì cả, hắn chỉ chỉ vào mình, kỳ quái hỏi:

- Thư cho ta? Bọn họ biết ta sẽ trở lại? Mà đã qua hơn một năm rồi, đáng lẽ không thể biết được là ta sẽ quay lại chứ?

Ardeth đang định mở miệng thì tên cảnh vệ đã cầm lá thư quay lại, cùng với nó là một hộp gỗ lim, Ardeth mở hộp ra, bên trong quả nhiên có một mảnh vàng vụn, mỏng, Trịnh Xá cũng cầm lấy thư.

"...Như lúc trước đã nói, chúng ta tới Mỹ, nơi đây đúng là đất nước tự do, chỉ cần hối lộ đám quan chức một chút là dễ dàng kiếm được giấy nhập cư, đương nhiên, nghe nói là dân Anh sang đây thì càng đơn giản, có mỗi tên khốn Carnahan, không ngờ còn muốn đem cả tình nhân sang Mỹ, thật muốn vứt hắn ở lại Anh một mình...."

"... Chúng ta ngẫu nhiên tìm được chiếc mặt nạ bằng vàng này, theo Evelyn đây là món đồ được chế tạo từ nên văn minh Maya, trên cột đá chỗ mặt nạ có khắc, chiếc mặt nạ vàng này được chế tạo để giúp cho người ta "Tiến hóa", kỹ thuật từ thần linh thời viễn cổ, sau khi các vị thần ngủ say, "Kẻ tiến hóa" sẽ có thể thống trị nhân loại..."

http://tieulun.hopto.org

"...Bọn ta đã được tận mắt chứng kiến uy năng của chiếc mặt nạ vàng này, một gã da trắng không cẩn thận đeo nó lên, sau khi một giọt máu tươi rơi trúng mặt nạ, vô số châm nhọn từ bên trong đâu vào trong não người đó. Vốn bọn ta tưởng rằng hắn đã chết, không ngờ hắn lại biến thành một sinh vật kinh khủng, cực kỳ mạnh mẽ, tốc độ, sức phản ứng và khả năng hồi phục đều rất mạnh, lúc ấy nếu không có Carnahan, có lẽ chúng ta đều đã chết.

"...Cuối cùng bọn ta lấy được mảnh vàng này, chiếc mặt nạ đó sẽ không thể sử dụng được nữa, bọn ta cũng từ miền tây nước Mỹ bắt đầu chạy về bờ biển phía đông, có lẽ sẽ từ New York đi thuyền trở lại Châu Âu, con quái vật kia vẫn không ngừng đuổi theo, hơn nữa hắn hình như còn có thể phát triển hậu duệ là ma cà rồng, tất cả đều là quái vật bất tử, chỉ sợ ánh sáng mặt trời và bạc...."

"Trịnh Xá, mặc dù không biết đến bao giờ ngươi mới trở lại, nhưng nếu nhận được bức thư này thì xin tới giúp bọn ta đi... chỉ có sức mạnh siêu cường của ngươi mới có thể đối kháng với tên quái vật ấy, nhân lúc bọn ta còn chưa chết...."

Trịnh Xá nuốt nước bọt, hắn không nói gì đưa thư cho Sở Hiên xem, sau hơn mười giây, Sở Hiên thản nhiên đặt lá thư xuống bàn, sau đó quay sang Ardeth, hỏi:

- Bức thư này tới đây lúc nào, từ đâu gửi tới?

Ardeth suy nghĩ một lát rồi đáp:

- Khoảng mười hai ngày trước, từ một thị trấn nhỏ miền tây nước Mỹ gửi tới, nghe nói chỗ đó là nơi khai quật di tích văn minh Maya, cùng khai thác vàng...

Sở hiên quay lại phía Trịnh Xá nói:

- Mười hai ngày... Còn kịp, Trịnh Xá ngươi không nhìn nhầm, đây chính là tình tiết kịch bản... Hơn nữa, còn là tình tiết có thể lấy được vật phẩm kịch bản!

266. Sống Lại Đi... Đồng Đội! (4)

- Tình tiết kịch bản trong thế giới The Mummy này không ngờ lại nhiều đến thế, không biết chừng ngoài chiếc mặt nạ này, truyền thuyết về bảy chiếc sọ thủy tinh giúp đạt được khoa học kỹ thuật của nền văn minh Atlantic cũng rất có thể là thật, chỉ là không biết hoàn thành cái tình tiết ấy thế nào thôi.

-Cũng phải nói lại, mấy người O Connell đúng là bị sao quả tạ chiếu, đi đến đâu cũng gặp phải một đống tai họa.

Sáng sớm ngày thứ hai, mọi người đi vào tế đàn được bảo tồn cẩn thận trong di tích Hamunaptra, Trịnh Xá cùng Sở hiên vẫn đang thương lượng về tình tiết kịch bản mặt nạ vàng.

Sở Hiên ngẫm nghĩ một thoáng rồi nói:

- Không biết các ngươi đã xem qua bộ manga này chưa, tên nó là JoJo's Bizarre Adventure, câu chuyện bắt đầu chính là từ chiếc mặt nạ vàng này, là một món đồ có thể tạo ra quỷ hút máu mạnh mẽ, mà những con vampire này bất lão bất tử, chỉ cần hút đủ máu người là được, chỉ sợ ánh sáng và bạc, bị hai thứ này gây thương tổn sẽ biến thành tro bụi trong nháy mắt, nếu chiếc mặt nạ ở đây giống như trong truyện thì ta cho rằng có một chuyện có thể thật sự tồn tại...

Trịnh Xá ngẩn người, hỏi:

- Chuyện gì có thể thật sự tồn tại? Ngươi nói chuyện rõ ràng một chút đi, cứ mập mập mờ mờ thế.

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Để sau này sẽ nói, trước tiên cứ hồi sinh đội viên đã.

Trịnh Xá cũng chỉ có thể gật đầu, chờ Bá Vương và Vương hiệp cùng tới chỗ tế đàn, bấy giờ hắn mới lấy Cuốn sách của thần Ra từ trong Nạp giới ra, thanh âm lạnh lẽo của Chủ Thần vang lên, Trịnh Xá bắt đầu hỏi điểm thưởng và chi tiết kịch tình có thể do mọi người cũng bỏ ra không.

http://tieulun.hopto.org

”Có thể cùng bỏ ra! Nói cách khác....”

Thanh âm của Chủ Thần đáp lại, Trịnh Xá trong lòng lập tứng nhảy lên, giống như lúc trước đã thương lượng, hắn, Sở Hiên, Bá Vương, Vương Hiệp mỗi người góp 4000 điểm thưởng, Bá Vương và Vương Hiệp mỗi người cung cấp một chi tiết cấp C, Sở Hiên và hắn mỗi người hai chi tiết cấp C, như vậy là đủ hồi sinh hai người.

”Hồi sinh Zero...”

Chỗ đó là sa mạc, một đám người chạy không ngừng về phía thành phố của người chết Hamunaptra, Zero cầm súng ngắm Gauss dựa một một cây cột đá, liên tục xạ kích về hướng đó. Sau khi hắn đáp lại một nam nhân bên cạnh, cùng kề vai đến chết, một chiếc châm dài xuyên qua không gian, đâm vào trái tim hắn, khẩu súng ngắm Gauss cũng rơi xuống cát vàng....

Trong khu vườn của một biệt thự xa hoa, một cậu nhóc đang chơi đùa vui vẻ, ngồi cạnh nó là một người đàn ông tuấn tú và một người phụ nữ xinh đẹp, đứa bé miệng gọi cha, mẹ... đúng lúc một đám người cầm súng lao vào biệt thự. Đứa bé chỉ thấy cha nó bị một phát súng bắn xuyên lồng ngực, còn người mẹ lao đến ôm nam nhân đó vào lòng, trên mặt đứa bé đã nhuốm đầy máu của cha mình...

Không ngừng học tập, không ngừng khổ luyện, không ngừng mạnh mẽ lên, đến khi hắn trở thành một sát thủ không biết đến nụ cười, hắn quay lại căn biệt thự đã khiến hắn vừa thương tâm vừa tuyệt vọng. Ở đó, hắn không nhìn thấy người đàn bà vô liêm sỉ kia nữa, bà ta đã chết từ lâu, nhưng hắn nhìn thấy một cô gái rất xinh đẹp... Thật nực cười, hắn yêu cô ấy, thật nực cười, cô ấy là em trai hắn... vì thế hắn giết cô ấy, giết người đàn ông kia, tiếp theo chuẩn bị để tự sát....

Đến khi Zero xuất hiện tại tế đàn, Trịnh Xá đã tiếp thu hết đoạn tin tức này, hắn thở dài, chôn sâu nó vào tận đáy lòng... Hóa ra hắn là kẻ vô vị nhất, chẳng qua chỉ là cảm thấy thế giới hiện thực không có hy vọng nên mới tiến vào chốn luân hồi phim kinh dị này, còn những người khác, bọn họ đã tuyệt vọng với hiện thực nên mới tiến vào đây.

Zero vụt mở mắt, cho dù trong bất cứ tình huống nào hắn vẫn duy trì sự cảnh giác, thân trên khẽ dùng lực ngồi bật dậy, sau khi nhìn thấy Trịnh Xá hắn mới khẽ thở phào, nhưng đến lúc thấy Sở Hiên và Bá Vương, vẻ mặt hắn lập tức cổ quái, đưa tay đặt vào chỗ tâm tạng, nơi đó đã không còn dấu vệt bị châm đâm đâm trúng.

Trịnh Xá nhìn Zero cả nửa ngày, một lúc sau mới khẽ hỏi:

- Ta còn có thể cùng ngươi sóng vai không?

-....Cho đến khi chết!

Zero trả lời cực kỳ ngắn gọn, hắn quan sát xung quanh một chút rồi yên lặng bước xuống khỏi tế đàn, đi tới hỏi:

- Đã xảy ra chuyện gì, sao Hamunaptra lại trở thành bộ dạng thế này? Bị Ấn Châu đội biến thành như vậy sao? Còn có Sở Hiên và Bá Vương, cả hắn nữa?

Trịnh Xá dùng sức vỗ vai Zero, nói:

- Ai, chuyện này nói ra thì rất dài, ngắn gọn lại là khi chiến đấu với Ấn Châu đội, ngươi đã chết, bọn ta dùng một loại vật phẩm kịch bản để hồi sinh ngươi, ha ha ha, có thể sống lại đã là tốt lắm rồi.

Zero khẽ gật đầu, hắn vô thức sờ sờ cạnh người, bấy giờ mới cười khổ nói:

- Khẩu súng ngắm Gauss của ta... Bỏ đi, có thể sống lại đã là may mắn vạn phần rồi... Những người khác đâu?

Trịnh Xá thở dài, đáp:

- Lát nữa ta sẽ kể lại chi tiết những chuyện đã xảy ra, bây giờ còn cần phải hồi sinh một người nữa.

Nói đoạn, hắn lại cầm Cuốn sách của Amun-Ra tới chỗ tế đàn, tiếng thông báo của Chủ Thần lại vang lên.

”Hồi sinh Chiêm Lam....”

http://tieulun.hopto.org

Chờ ba người Sở Hiên đưa điểm thưởng và chi tiết kịch tình ra, bạch quang lóe lên, Trịnh Xá lại cảm thấy một luồng tin tức tiến vào não hắn.

Trên một con đường cao tốc thẳng tắp, mấy người nằm trên mặt đất, cũng có một số đang đứng đối mặt nhau, một đám người bao vây một nam hai nữ, nam nhân kia cười ha ha, dang rộng tay, che chắn cho hai cô gái phía sau, khi hắn ngã xuống trong vũng máu, hai cô gái cũng bị súng laser bắn trúng mà chết, nhưng trong số họ, một cô gái khi chết lại mỉm cười...

Đó là một con đường rợp bóng cây, một thanh niên cao gầy, nắm tay một cô gái bước đi, đã yêu nhau được hai năm nhưng hai người mới chỉ đến mức nắm tay, với cả hai đây đều là mối tình đầu, tình yêu trong sáng có chút ngượng ngùng chứ không đầy dục vọng, rừng rực như lửa cháy, hơn nữa bọn họ cũng đã rất hài lòng với tiến độ như hiện tại, họ đã bắt đầu chuẩn bị kết hôn, chỉ cần dành đủ tiền là hai người sẽ có thể hạnh phúc cả đời...

Một lần hẹn hò, khi một tên cướp giật ví của một phụ nữ chạy qua trước mặt họ, người thanh niên bỏ lại cô gái lao tới chỗ tên cướp, khi hắn bắt được tên cướp, những người xung quanh lại thản nhiên vây quanh, lạnh lùng nhìn lại giống như đang xem hai con khỉ đang diễn trò, cho đến khi người thanh niên bị tên cướp đâm một nhát dao vào bụng, ngã xuống trong vũng máu, tên cướp thì trốn mất...

Không ai nhớ đến hắn, tòa án lúc đầu thì nói là tên cướp vô ý giết người, sau lại bảo phòng vệ quá mức, khiến hắn từ anh hùng trở thành kẻ tấn công, người bị giật ví kia cũng giữa tòa phản cung, nói tên cướp là bạn trai của ả, còn hắn thì trở thành kẻ cướp của, đánh người....

Cái gì là công bằng? Cái gì là chính nghĩa? Đứng trước tiền bạc và quyền lực, tất cả đều yếu ớt, vô lực, chẳng ai còn nhớ đến hắn, chẳng ai biết tính mạng hắn cứ như vậy mà tan thành mây khói, chẳng có ai...

Vì thế nàng thật thất vọng với thế giới hiện thực, tuyệt vọng, thậm chí muốn tự sát, đến khi hai chữ "Yes" và "No" xuất hiện, nàng đã tới thế giới này. Tại đây, nàng gặp một người cũng giống hắn, nhưng người ấy mạnh mẽ hơn nhiều, không chỉ có thể bảo vệ nàng, còn có thể bảo vệ bản thân, còn có thể không ngừng sống sót, nếu như lời hắn nói, đại khái sẽ không chết trước mặt nàng phải không? Vì thế, nàng từ từ yêu hắn...

Đây là yêu chăng? Đây không phải là yêu chăng? Chính bản thân Trịnh Xá cũng không biết, hắn nhìn hình bóng Chiêm Lam từ từ xuất hiện trên tế đàn, thần sắc phức tạp. Cô bé này sắc mặt có chút tái nhợt nằm trên tế đàn, đến khi mở mắt ra, người đầu tiên nàng nhìn thấy là Trịnh Xá, lập tức nước mắt thoáng dâng lên, mở hai tay như muốn hắn ôm lấy mình, thật lâu sau, nàng mới đỏ mặt ngượng ngùng phát hiện xung quanh còn có những người khác, vì thế cô gái này lập tức nghiêm mặt bước xuống khỏi tế đàn.

-Chỗ này là chỗ nào? Là thành phố của người chết Hamunaptra sao? Tại sao ta lại ở đây, ta nhớ là hình như trong Resident Evil 2 đã bị giết rồi mà?

Chiêm Lam vội vàng nhìn quanh che lấp sự xấu hổ, đến khi nhìn rõ bốn phía nàng lập tức kinh ngạc hỏi.

Trịnh Xá cười ha ha, gật đầu đáp:

- Không sai, chỗ này đúng là Hamunaptra, ngươi cũng thật sự đã chết trong Resident Evil 2, yên tâm đi, hiện tại ngươi đã chính thức hồi sinh... chuyện này kể ra thì hơi dài, đi thôi, chúng ta quay lại quân doanh rồi từ từ nói chuyện.

Dứt lời, Trịnh Xá dẫn đầu, đi ra khỏi di tích, không biết tại sao, hắn có chút không dám nhìn vào mắt Chiêm Lam, đôi mắt phảng phất vẫn mang theo ánh lệ, làm hắn chỉ cảm thấy tình ý quá đậm, nhưng gánh nặng ấy hắn không mang nổi.

-Đây mới chỉ là bắt đầu thôi, ta sẽ một lần nữa tụ hội lại các đồng đội, sau đó để lực lượng của chúng ta không ngừng mãnh mẽ, đến khi đủ sức để đối kháng với tiểu đội Ác Ma mới thôi, để chúng ta cùng nhau chiến thắng bọn chúng đi"

Trịnh Xá dứt bỏ cảm giác nặng nề, hắn đi ra người di tích, hét lớn, thanh âm loan tỏa ra khắp thành phố của người chết, vọng lại không ngừng....

http://tieulun.hopto.org

267. Trước Khi Xuất Phát, Câu Cá Và Cái Ôm Trong Thoáng Chốc (1)

-Tình huống cơ bản là như vậy, giao chiến với Ác Ma đội, Trung Châu đội chúng ta toàn diệt... Cả ta cũng đã chết, ta nghĩ cái thập tự hồi sinh ấy là ngươi hoán đổi giúp ta phải không?

Trịnh Xá ngồi trong trướng lớn tại quân doanh nói.

Zero cùng Chiêm Lam vẫn còn vẻ bần thần, bất kỳ ai biết được rằng mình đã chết sau đó được hồi sinh tâm trạng cũng sẽ không thể khá được, tính ra thì tâm trí Zero cũng khá kiên định, sau không liền phục hồi tinh thần lại, còn Chiêm Lam thì vẫn thất thần hồi lâu, đến khi Sở Hiên hỏi liên tiếp mấy câu mới ngơ ngác đáp lại:

- À, sao vậy?

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính nói:

- Ta đang hỏi ngươi, thử dùng tinh thần lực tảo miêu và tâm linh tỏa liên kết nối ý thức của ta và ngươi lại, sau đó mở rộng phạm vi đến mức tối đa rồi chuyển đến não ta.

Chiêm Lam cũng đã sớm gặp người này, hắn là Sở Hiên, từng để lại cho nàng ấn tượng sâu sắc sau Alien 1, nàng không ngờ Trịnh Xá cũng hồi sinh cả tên lãnh khốc này lại, mặc dù trong lòng thấy kỳ quái nhưng vẫn làm theo yêu của của Sở Hiên, bắt đầu sử dụng tinh thần lực tảo miêu, tiếp theo dùng tâm linh tỏa liên truyền vào trong đầu Sở Hiên.

Sở Hiên khẽ nhíu mày ngẫm nghĩ, hơn nữa ngày sau mới giãn ra, nói:

- Rất không tồi, kết hợp tinh thần lực tảo miêu với tâm linh tỏa liên, rất thích hợp với kỹ năng trinh sát trên chiến trường, thật sự có thể quyết định đến sự sống chết của đoàn đội.

Chiêm Lam nhìn Sở Hiên cười cười, sau đó lại trầm mặc không nói, Trịnh Xá vội vàng lảng sang chuyện khác:

- Sở Hiên, lúc nãy ngươi nói nếu như mặt nạ vàng tồn tại thật sự, vậy có một chuyện cũng có thể tồn tại thật sự, đó là chuyện gì? Nói ra cho mọi người cũng nghe đi.

Sở Hiên gật gật đầu đáp:

- Đây chính là chuyện ta muốn nói rõ với mọi người, đó là cái gọi là vật phẩm kịch bản trên thực tế rất có thể là khí cụ do văn minh cổ đại chế tạo nên, những món đồ trên tay chúng ta, ví dụ sách cổ, Ngọn giáo của thần Osiris, vòng tay ba thứ, chúng nó rất có thể là đồ phục chế từ các khí cụ xưa hoặc do Chủ Thần trực tiếp chế tạo và đưa vào trong thế giới phim kinh dị.

Mấy người Trịnh Xá vẻ mặt đều không thể hiểu nổi còn Sở Hiên thì vẫn đều đều nói:

- Ta lấy một ví dụ nhé, mọi người đều nghe nói về giới tu chân của Trung Hoa cổ phải không? Vương Hiệp, ngươi thích xem mấy loại tiểu thuyết này, hẳn là biết tu chân là một phương thức tăng cường sức mạnh có hệ thống, có thể so sánh với việc học tập. Trúc cơ có thể coi là tiểu học lớp một lớp hai, kim đan là sắp tốt nghiệp trung học cơ sở, nguyên anh là trung học phổ thông, là một phương thức tu luyện sức mạnh có hệ thống, mà trong các kiến thức về tu chân còn có một nhánh tri thức khác tồn tại, đó là luyện khí, các vật phẩm kịch bản trong tay chúng ta rất có thể cũng là một loại "khí" như vậy.

-Đây cũng là một hạng mục mà ta vẫn đang phân tích và nghiên cứu, đó là phương pháp chế tạo vũ khí, đạo cụ ma pháp truyền thuyết. Như tình hình trước mắt, chỉ cần cho ta thời gian và bản thiết kế, cơ bản ta có thể phục chế lại các vũ khí công nghệ cao, chỉ là phần lớn những thứ này đều cần rất nhiều thời gian, nhưng các loại đạo cu, vũ khí ma pháp truyền thuyết thì ta không thể chế tạo ra được, thậm chí phân tích phương pháp chế tạo cũng không nổi. Có lẽ các ngươi cảm thấy uy lực của vũ khí công nghệ cao rất lớn, ví dụ như súng ngắm Gauss của Zero, railgun của Bá Vương, có thể nói là uy lực vô cùng, hoàn toàn có thể dễ dàng giết chết người bình thường.

Nhưng vũ khí hoặc đạo cụ ma pháp truyền thuyết thật sự có uy lực và hiệu quả áp đảo so với vũ khí công nghệ cao, như một đạo cụ phòng ngự ma pháp truyền thuyết ta thấy ở chỗ Chủ Thần gọi là Ngự Thiên Hoàn, là đạo cụ tu chân cấp B, cũng có thể bổ sung năng lượng từ Chủ Thần, theo như thuyết minh nó có

http://tieulun.hopto.org

thể ngăn cản tên lửa hạt nhân cỡ nhỏ mà không hư hỏng. Xin hỏi, vũ khí công nghệ cao của các ngươi có thể kích phá được đạo cụ phòng ngự ấy trước khi đối phương tấn công các ngươi không? Không thể, nhưng đồng dạng, mâu và thuẫn sẽ cùng trở nên mạnh hơn, uy lực của vũ khí ma pháp truyền thuyết cũng lớn tương đương, một khi đạt đến cấp B hoặc trên cấp B thì uy lực cũng mạnh đến mức kinh người, nếu công kích liên tục thì có cơ hội rất lớn để phá vỡ đạo cụ phòng ngự đó.

-Vì thế, ta một mực suy nghĩ các đạo cụ, vũ khí ma pháp truyền thuyết này từ đâu mà có, theo thông tin có được đến lúc này mà suy luận, ta cơ bản có thể cho rằng mấy thứ này là một loại khoa học kỹ thuật, không giống với khoa học hiện đại mà chúng ta biết. Sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm có thể khống chế năng lượng, mà loại khoa học này chính là ứng dụng chia tách năng lượng, những văn tự ký hiệu hoặc hoa văn kỳ quái này, ta có thể cho rằng đó là một loại mạch tổ hợp. Mỗi văn tự, ký hiệu và hoa văn kỳ quái đại biểu cho một dạng năng lượng lưu động nào đó, các lư động năng lượng này tập hợp lại sẽ nảy sinh ra hiệu quả gì? Các tổ hợp ký hiệu phức tạp tập hợp lại sẽ sinh ra biến hóa như thế nào? Chuyện này giống như hệ thống ngôn ngữ lập trình của máy tính, chỉ cần giải quyết được cửa ải khó khăn này, vậy ta rất có khả năng chế tạo được vũ khí hoặc đạo cụ ma pháp truyền thuyết...

Sở Hiên nói ra một tràng làm mấy người Trịnh Xá nghe đến ù cả tai, thấy vậy hắn đẩy đẩy mắt kính nói:

- Vì thế nói, lần này tới nước Mỹ không chỉ vì hoàn thành tình tiết kịch bản mặt nạ quỷ hút máu mà trọng yếu hơn là tới chỗ khai quật di tích văn minh Maya kia, ta phải tìm được phương pháp chế tạo mặt nạ, ít nhất cũng phải lấy được thuyết minh ứng dụng cụ thể của các văn tự ký hiệu này! Cho dù không được phần thưởng tình tiết kịch bản, chỉ cần có thể giúp ta tìm được giải thích rõ ràng cho các văn tự này là đủ rồi! Giống như long tinh lấy được sau khi giết cự long vậy, giá trị của nó đã vượt xa phần thưởng chính thức của tình tiết kịch bản!

Đạt được tri thức văn minh cổ đại, về cơ bản không khác gì việc có thể chế tạo ra đạo cụ hoặc vũ khí ma pháp truyền thuyết, sau khi mấy người Trịnh Xá hiểu được Sở Hiên đang muốn nói chuyện này, Bá Vương, Vương Hiệp, Zero lập tức đồng ý tới nước Mỹ, hơn nữa Bá Vương còn cười lớn vỗ vỗ vai Sở Hiên, nói:

- Tên tiểu tử ngươi lắm chuyện quá, vấn đề như vậy nói đơn giản một chút không được sao? Cứ phải quanh co lòng vòng nhiều như vậy làm gì, đây chẳng phải rõ ràng là muốn chơi mấy gã ít học bọn ta sao? Ha ha ha, hiểu hết rồi, tới Mỹ lấy mặt nạ vàng, sau đó thuận tiện tới nơi khai quật di tích Maya tìm bảo bối, là như vậy phải không?

Sở Hiên nhìn những người người xung quanh vui vẻ đồng ý, bất đắc dĩ cúi mặt xuống, khẽ day day mắt lẩm bẩm:

- Vô tri đúng là hạnh phúc...

Trịnh Xá vỗ mạnh vai Sở Hiên nói:

- Được rồi, đừng nói cái gì vô tri là hạnh phúc nữa, nói xem tiếp theo chúng ta phải làm gì? Thời gian tiến vào thế giới này chỉ có mười ngày, nói chính xác tới bây giờ còn chưa tới chín ngày, muốn từ đây sang Mỹ, hơn nữa ở đó còn phải lấy được mặt nạ và đi tới di tích tìm kiếm manh mối, ta sợ không đủ thời gian.

Sở Hiên gật đầu nói:

- Đương nhiên là không đủ, tính ra ít nhất cũng phải cần bốn mươi ngày mới đủ để hoàn thành mọi chuyện, vì thế chúng ta hiện tại chỉ có thể chờ đến hết mười ngày này trở về Chủ Thần không gian, sau đó lại hoán đổi bốn mươi ngày, đây là ý định của ta... Tính ra ngươi hẳn là còn hơn 10000 điểm phải không? Tại Chủ Thần không gian mỗi bộ phim kinh dị chỉ có thể chuyển điểm và chi tiết kịch tình cho người khác được một lần, vì thế ngươi giúp Chiêm Lam khai mở thế giới này, cùng hoán đổi bốn mươi ngày trong phim, tức là 2000 điểm, ta là giúp Zero, như vậy bọn họ cũng có thể lập tức trở thành chiến lực của đội.

Trịnh Xá cẩn thận tính toán một hồi số điểm và chi tiết kịch tình phải tiêu tốn, tính xong hắn mới gật đầu nói:

- Hiểu rồi, cứ làm như ngươi nói đi, chỉ là ngươi nắm chắc có hệ thống tri thức ma pháp truyền thuyết tồn tại sao? Nếu như không thể lấy được, chúng ta cơ bản phải tốn 12000 điểm hơn nữa còn cả hai chi tiết cấp D, ngươi cảm thấy đáng giá không?

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên gật đầu chắc chắn, trên mặt thậm chí còn mang theo một tia cuồng nhiệt, chỉ thấy hắn nói:

- Đương nhiên là đáng giá! Mặc dù đây là một ván cược, một khi thua, tất cả điểm thưởng chúng ta bỏ ra sẽ tan thành mây khói, nhưng có 50% chúng ta sẽ lấy được hệ thống tri thức ma pháp truyền thuyết, ít nhất là chiếc mặt nạ vàng đó chắc chắn có thể lấy được.... Xác suất 50% là đủ để chúng ta cược ván này, bởi vì những gì bỏ ra so với hệ thống tri thức ma pháp truyền thuyết, giá trị hai bên căn bản không thể so sánh được, nó cũng giống như ngươi cầm tiền đi mua công pháp tu chân vậy, đã hiểu chưa? Cho dù thế nào cũng phải đoạt được những tri thức này!

-Ngươi thật đúng là... giải thích những gì chưa biết, trước mắt đây có lẽ là dục vọng duy nhất của ngươi.

Trịnh Xá gật đầu, hắn đứng dậy nhìn mấy người Zero nói:

- Được rồi, nếu đã quyết định tới nước Mỹ vậy mọi người chuẩn bị trước tiên tới Cairo, đợi ở đó chín ngày, sau đó chúng ta quay về Chủ Thần không gian hoán đổi thêm bốn mươi ngày rồi sẽ sang Mỹ! Thời gian chín ngày tới mọi người cố gắng nghỉ ngơi cho tốt, vất vả lắm mới kiếm được dịp này...

Sở Hiên bỗng lên tiếng:

- Nếu quay lại Cairo, hơn nữa còn nghỉ ngơi chín ngày... Không bằng chúng ta đi câu đá đi?

268. Trước Khi Xuất Phát, Câu Cá Và Cái Ôm Trong Thoáng Chốc (2)

"Đi câu cá... Chẳng lẽ cái tên vô cảm này thật sự thích câu cá sao?"

Trịnh Xá đứng trên Goblin glider có chút không tập trung khiến nhiều lần glider bị rung động nhè nhẹ, đương nhiên, mấy người đứng ở dưới lại nghĩ là do chở nhiều người, dù sao thì một chiếc glider con con đeo theo năm người ở dưới nhìn qua đúng là có chút quái dị, cũng may là nó vẫn coi như đạo cụ công nghệ cao tương lai, mang theo năm người khi bay vẫn không có vấn đề gì, cùng lắm là tốc độ chậm lại rất nhiều thôi.

-Để bay qua Đại Tây Dương chúng ta cần chuẩn bị vài món đạo cụ, một là lúc trở về phải nhanh chóng chế tạo một chiếc Goblin glider mới, chỉ có một chiếc mang theo sáu người thì tốc độ sẽ chậm lại rất nhiều, hơn nữa cứ như vậy năng lượng cũng tiêu hao cực nhanh, cơ bản không thể dùng một glider bay qua Đại Tây Dương, việc này cần dùng một chi tiết kịch tình cấp D, sẽ do Trịnh Xá hoán đổi.

-Hai là một số đạo cụ tiêu hao, ví dụ các loại thuốc chống say, thuốc kháng sốc, mà Chiêm Lam cũng phải liên tục quan sát xem có gặp phải bão không hoặc tìm kiếm các hòn đảo thích hợp để nghỉ chân...

Trịnh Xá nghe giọng nói lạnh lùng của Sở Hiên, hắn nghĩ mãi vẫn không hiểu, tại sao một người về cơ bản không có tình cảm, không có dục vọng lại có thể thích đi câu cá? Chẳng lẽ hắn thật sự muốn câu một con cá voi sao?

Cho dù thế nào thì cũng rất nhanh chóng tới được Cairo, sau khi xuống glider, mọi người thương lượng một chút rồi quyết định vẫn tạm thời ở lại nhà trọ này, trong ngân hàng tại thế giới này Trịnh Xá vẫn còn một tài khoản lớn nên chuyện tiền bạc không cần lo lắng, sau khi hắn đi rút tiền liền thoải mái bao hết cả nhà trọ, mọi người cũng về phòng nghỉ ngơi.

Tối hôm đó không có chuyện gì đặc biệt, chỉ đơn giản là ăn cơm rồi mọi người hàn huyên một chút, thương lượng cho tương lai rồi đi ngủ, hẹn nhau sáng hôm sau sẽ thuê một chiếc du thuyền tới sông Nile câu cá.

Sáng hôm sau, tất cả tập trung tại phòng khách cười cười nói nói, tùy tiện ăn uống một chút rồi cùng tới cảng Giza. Trên đường mọi người đi chọn mua mấy chiếc cần câu, bất quá, chuyện khiến người ta không ngờ là Zero giống như rất có tâm đắc với chuyện câu cá, hắn chẳng những giúp từng người lựa chọn cần câu phù hợp với thân hình và thể lực mà còn mua cả lưỡi và mồi câu phù hợp với hoàn cảnh sông Nile, tình cảnh như vậy làm Trịnh Xá muốn nói mà không xen miệng vào nổi.

"Zero ơi, ngươi không biết công lực đáng sợ của tên quái nhân kia, lại còn giúp hắn chọn cần câu loại xịn như vậy, xem ra lần này chắc chắn sẽ có cá voi bị lôi lên rồi..."

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cười khổ thầm nghĩ, đi tiếp một lúc cuối cùng cũng tới cảng Giza, lần này Trịnh Xá đã có chuẩn bị, hắn đi thẳng tới chiếc du thuyền lớn nhất, cũng không để ý tới ánh mắt quái dị của mọi người, trả giá gấp đôi thuê trọn cả thuyền, chủ tàu là một thanh niên da trắng cao lớn, thô kệch, hắn đếm đủ bảng Anh lập tức vui vẻ mời mọi người lên tàu, tiến về phía thượng du.

Cuộc dạo chơi dã ngoại này làm tâm tình mọi người cũng được thả lỏng, dù sao thì sau bao lâu giãy dụa cầu sinh trong thế giới phim kinh dị, rất nhiều lúc ngoài chiến đấu và chết chóc ra mọi người chẳng còn một suy nghĩ nào khác, thỉnh thoảng đi du lịch thả lỏng tâm lý sẽ có trợ giúp rất lớn với lần chiến đấu tiếp theo, mặc dù nhất thời nhìn tất cả đều có vẻ uể oải, lười biếng.

Ngoại lệ là Sở Hiên trông có vẻ rất có tinh thần, hắn ngồi một mình ở mạn thuyền, bắt đầu chạm rãi móc mồi vào lưỡi câu, xong xuôi hắn quăng cần ra giữa dòng sông.

Zero cười nói:

- Sở hiên, ngươi cũng thích câu cá à? Có thể ngươi không biết, kỹ xảo câu cá của ta rất là cao đấy, trước kia từng hợp tác qua với mấy người, khi đi câu bọn họ đều phải gọi ta là hoàng từ câu cá...

Chưa dứt lời, Sở Hiên đã dùng sức kéo cần, một con cá diếc Châu Phi lập tức bị lôi lên boong, chỉ thấy Sở Hiên yên lặng gỡ lưỡi câu ra, bấy giờ mới quay sang phía Zero hỏi:

- Vừa rồi ngươi nói cái gì đấy?

Zero cười cười đáp:

- Xem ra ngươi cũng không đơn giản, yên tâm, ta chắc chắn là lợi hại hơn ngươi nhiều, tới đi, chúng ta so kỹ xảo câu cá một phen!

Nói đoạn, hắn cũng ngồi xuống mạn thuyền bắt đầu loay hoay chuẩn bị dụng cụ câu, mà trong thời gian đó, Sở Hiên đã lần thứ hai vung cần ra giữa sông.

Trịnh Xá đứng trong khoang thuyền nhìn ra ngoài, hắn cười khổ nhìn Zero và Sở Hiên, đặc biệt là Sở Hiên, tay hắn cơ hồ khẽ động một cái là lại vứt cá to cá nhỏ lên boong, nhìn tình hình cũng bắt đầu từ cá diếc dần dần biến thành cá cỡ vừa rồi cỡ lớn, xem ra cơn ác mộng câu cá lần trước lại tái diễn rồi, mà lần này người gặp ác mộng từ hắn đổi sang Zero, cũng không biết trước kia Zero có thật được người ta gọi là hoàng tử câu cá không, đó cũng là danh xưng của hắn lúc trước...

-Đang nghĩ cái gì đấy?

Một giọng nữ êm ái truyền tới, chính là tiếng của Chiêm Lam.

Trịnh Xá quay lại, cô bé này đang đứng cách hắn không xa, trong tay cầm một cái khay có đặt hai cốc cà phê, Trịnh Xá cười nhận lấy một cốc, Chiêm Lam lấy cốc còn lại, nàng khẽ nhấp một ngụm rồi ngẩng đầu lè lưỡi, vẻ mặt như đáng nói đắng quá, đắng quá.

-Ha ha, không biết thêm đường với kem à? Ngốc thế.

Trịnh Xá nhận cốc cà phê uống một ngụm, quả thật là cực kỳ đắng, cốc cà phê này đúng là nguyên chất, thuần vị.

Chiêm Lam cười đáp:

- Không muốn, trong hộp đường toàn bọ, cũng không biết chỉ thuyền này đã bao lâu không uống cà phê, bất quá hạt cà phê được giữ rất kín, không hề bi ẩm nên pha lên uống cũng không sao, thế nào? Vừa rồi đứng ở cửa sổ nghĩ ngợi cái gì đấy?

Trịnh Xá quay lại phía Chiêm Lam, vừa cười vừa nói:

- Không có gì, chỉ là bỗng nhiên cảm thấy trong lòng rất bình yên, sau mỗi lần chiến đấu sinh tử kịch liệt trở về đều cảm thấy tinh thần và tâm lý căng thẳng quá mức, giống như chỉ cần gặp chuyện gì đó bất thình lình là dây thần kinh sẽ đứt phựt. Cũng còn may trước khi tiến vào bộ phim kinh dị tiếp theo chúng ta lại có khoảng thời gian này để nghỉ ngơi. Ồ, Bá Vương và Vương Hiệp đâu? Bọn họ đi đâu rồi?

Chiêm Lam cười nhắm mắt lại, mấy giây sau liền mở ra vừa cười vừa nói:

http://tieulun.hopto.org

- Vương Hiệp đang trốn trong khoang thuyền đọc sách, tên sách là Phật Bổn Thị... Chữ cuối bị ngón tay hắn che mất, không nhìn rõ... Bá Vương đang phơi nắng trên boong thuyền, hắn nằm trên một cái võng ngủ rất thoải mái, ngươi thì sao? Không đi câu cá à? Hay làm chuyện mình thích?

Trịnh Xá lắc đầu đáp:

- Hiện tại ta rất bình tĩnh, dù chỉ đứng ở đây cũng đã thấy rất tuyệt, tự nhiên lại không muốn đi đâu nữa, chỉ muốn đứng yên một chỗ, ha ha, có thể coi là đang phát ngốc cũng được.

Chiêm Lam khẽ chớp mắt rồi bỗng cười hì hì nói:

- Nếu ngươi đã không có việc gì làm chi bằng nói chuyện phiếm với ta một chút, ừm, nói lại những chuyện xảy ra sau ngày hôm đó đi, sau khi bọn ta mất mạng trong tay Ác Ma đội, ngươi tiếp theo đã làm những gì? Làm thế nào hồi sinh mấy người Sở Hiên vậy? Tại sao lại quyết định hồi sinh họ? Ta rất tò mò đấy.

Vừa nói nàng vừa kéo Trịnh Xá ngồi xuống ghế.

Trịnh Xá cũng không từ chối, hắn ngồi xuống một cái ghế, tiếp đó Chiêm Lam cũng nhu thuận ngồi xuống, sau đó cô gái này cứ như vậy ngây người nhìn hắn, ánh mắt như có trăm ngàn điều muốn nói, mơ hồ ẩn chứa tình ý nồng nàn, mục quang nóng bỏng làm Trịnh Xá bất tri bất giác quay đầu ra chỗ khác.

-Ách, phải nói cái gì đây? Lúc ấy các ngươi đều đã chết đúng không? Ta thì lại giống như kỳ tích trở về Chủ Thần không gian, bởi vì ta từng giết hai đội viên đã mở cơ nhân tỏa của Ác Ma đội, vì thế mới may mắn không bị Chủ Thần trừ sạch điểm rồi delete. Mà trong trận chiến ấy ta cũng được lợi nhờ clone của ta, hắn cho ta biết có thể hồi sinh các ngươi, vì thế sau khi trở lại Chủ Thần không gian, ta trực tiếp đến chỗ Chủ Thần hoán đổi thời gian ba tháng tiến vào thế giới này, bắt đầu khai quật di tích Hamunaptra, tìm ra Cuốn sách của thần Ra đã bị chôn vùi...

-Sau đó ta bắt đầu liều mạng tìm kiếm tình tiết kịch bản, phải biết rằng muốn hồi sinh một thành viên từng trải cần một chi tiết cấp B và 8000 điểm thưởng, mà lúc ấy chỉ có một mình ta, căn bản không thể hợp lực với người khác nên chỉ có thể liều mạng, không ngừng tìm kiếm tình tiết kịch bản, sau đó hồi sinh Sở Hiên, dùng năng lực phân tích của hắn để suy luận ra càng nhiều tình tiết hơn nữa...

Trịnh Xá vẫn chưa nói hết, hắn vẫn liên tục thì thào, trong lúc ấy, Chiêm Lam đã bật khóc, nàng khóc những vẫn cười, vừa cười vừa nói:

- Thật tốt quá, ngươi vẫn chưa chết... Ngươi biết không? Lúc ấy, khi chết ta không sợ gì hết, chỉ sợ từ đó về sau sẽ không thể nhìn thấy ngươi được nữa, không thể nghe giọng nói của ngươi được nữa, không thể kết nối với ý thức của ngươi được nữa, ta rất sợ...

Cô gái còn đang nói liến thoắng, ai mà biết Trịnh Xá đột nhiên tới gần ôm lấy nàng, trong ánh mắt kinh ngạc của nàng, hắn khẽ siết nhẹ rồi quay người đi ra khỏi khoang thuyền, cô gái chỉ có thể kích động bật khóc, vì trong cái ôm nháy mắt ấy, môi nàng phảng phất như có thứ gì lướt qua, cũng không biết đó có phải là ảo giác không....

Trịnh Xá từ trong khoang thuyền đi ra, lúc này bên ngoài ánh mặt trời sáng lạn, giống như tâm tình hắn...

269. Hỗn Nguyên Nhất Khí Công (1)

Chín ngày tại Cairo trôi qua trong thoáng chốc, đương nhiên, trong những ngày này mọi người cũng không hoàn toàn nghỉ ngơi chơi đùa mà dành phần lớn gian để thảo luận các loại cường hóa trong tương lai và con đường tiếp tục phát triển.

Theo phân tích của Sở Hiên, chiến đấu trong tương lai sẽ vì sự xuất hiện của đạo cụ phòng ngự mà dần dần có thiên hướng cận chiến hoặc sử dụng ma pháp truyền thuyết tầm xa, đương nhiên cũng chỉ là từ từ chuyển đổi do đạo cụ phòng ngự từ cấp B trở xuống cũng không phải là có hiệu quả tuyệt đối so với vũ khí khoa học kỹ thuật nên vũ khí công nghệ cao sẽ vẫn thích hợp trong thời gian dài.

-Mỗi đạo cụ phòng ngự đều có một đặc điểm đó là có khả năng phòng hộ rất mạnh đối với vũ khí khoa học kỹ thuật cao tầm xa hoặc các thương tổn mang tính nổ, ngược lại, hiệu quả phòng hộ của chúng đối với cận

http://tieulun.hopto.org

chiến và ma pháp truyền thuyết thì kém hơn rất nhiều, ít nhất là giống như vòng cổ long tinh của chúng ta, chỉ có thể phòng ngự công kích từ vũ khí công nghệ cao tầm xa, nếu để ngăn cản nắm tay đấm thẳng vào người thì rất kém. Chính vì vậy khi chúng ta chiến đấu với đội khác, nếu đối phương phổ cập đạo cụ phòng ngự cấp B hoặc cũng có vòng cổ long tinh thì vũ khí công nghệ cao của chúng ta rất có thể sẽ mất tác dụng.

Sở Hiên phân tích cho mọi người về đặc điểm của vũ khí và cường hóa tự thân trong tương lai, đặc biệt là ưu nhược điểm của chúng cũng được hắn nói rõ ràng.

-Ví dụ thế này đi, nếu như bốn người chúng ta hiện tại, trừ Chiêm Lam ra, bốn người chúng ta chiến đấu với Trịnh Xá, trừ phi ở trên đồng hoang rộng rãi, hơn nữa hắn không có đạo cụ phòng ngự cấp B, không có các loại như vòng cổ long tinh, chúng ta mới có thể giết chết hắn trước khi bị hắn tiếp cận, không cần biết là súng ngắm Gauss của Zero hay railgun của Bá Vương cũng có thể đạt tới hiệu quả như vậy, nhưng nếu như hắn có đạo cụ phong ngự cấp B thì sao đây? Nếu vậy người tử vong chắc chắn là bốn chúng ta, một khi bị hắn tiếp cận, chúng ta chỉ có chết không nghi ngờ gì.

-Nếu đổi lại hoàn cảnh chiến đấu là thành thị nhà cao tầng san sát thì sao đây? Có quá nhều vật che chắn cùng các loại địa hình khác biệt, trong tình huống như vậy dù hắn không có vất cứ đạo cụ phòng ngự nào cũng có thể giết chết chúng ta... Chính vì thế, vũ khí chỉ là cường hóa bên ngoài, nếu như không thể bảo vệ chúng ta giống như người máy thì nhất định phải cường hóa thuộc tính bản thân mới có thể nâng cao cơ hội sống sót. Chuyện này ta quyết định như vậy, tương lai ngoài cường hóa kỹ năng Gun kata chính thống, ta sẽ cường hóa thêm một số thuộc tính sinh tồn cao, ví dụ như lực hồi phục của huyết thống Troll có vẻ cũng không tệ...

Mọi người nhất thời toát cả mồ hôi, cảm giác thật sự quá đột ngột, bọn họ không thể tưởng tượng nổi lại có một conTroll lạnh lùng, trí tuệ như Sở Hiên tồn tại, con Troll ấy còn có thể cực kỳ bình tĩnh phân tích tình huống cho mọi người... Chuyện như vậy cơ bản không thể xảy ra.

-Ta chỉ lấy ví dụ thôi, các ngươi không cần nghệt mặt ra thế.. Tóm lại, trước hết ta sẽ học tập Gun kata, tăng cường sức chiến đấu, sau đó cường hóa huyết thống sinh tồn mạnh, tại đoàn đội trong lúc chiến đấu, vị trí của ta hẳn phải là thành viên phân tích và bố cục, không cần phải tranh đoạt vị trí chiến đấu của các ngươi.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Nếu nói như vậy, ta sẽ tiếp tục cường hóa nội lực và huyết thống vampire, bởi vì kỹ năng Bạo tạc và Hủy diệt của ta cần hai loại năng lượng này kết hợp lại phát nổ mới có thể sử dụng. Clone của ta có lẽ đã bỏ qua cường hóa nội lực, hắn thậm chí còn mọc ra một đôi cánh dơi, chắc là đã cường hóa huyết thống vampire đến cấp độ rất cao.... Ngoài hai loại thuộc tính này, đại khái đến sau này điểm thưởng và chi tiết kịch tình nhiều nhiều một chút sẽ hoán đổi một món vũ khí ma pháp truyền thuyết, sau đó không ngừng cố gắng mạnh mẽ lên, cuối cùng nhất định phải đối mặt với clone của ta....

Bá Vương thấy Trịnh Xá cùng Sở Hiên đều nói vậy, hắn cũng ngẫm nghĩ một chút rồi nói:

- Ta thì cảm thấy uy lực của khẩu railgun này rất không tệ, nhưng nếu các ngươi đều nói nó có thể bị đạo cụ phòng ngự khắc chế thì.... dứt khoát hoán đổi một thanh vũ khí ma pháp truyền thuyết có tính áp chế đi, ha ha ha. Trịnh Xá, lúc về ngươi giúp ta lực chọn một món vũ khĩ đi, còn về thuộc tính cường hóa bản thân... Các ngươi cảm thấy ta cường hóa huyết thống người sói thì thế nào? Bộ dạng to lớn, mình đầy lông lá này nhìn rất là cường hãn.

Sinh vật to lớn... Cả ngươi đầy lông lá... Ngươi đang tự miêu tả mình đấy à? Mọi người nhìn Bá Vương vẻ quỷ dị, gã người Nga này nhìn qua thật sự rất giống một con gấu lớn đứng thẳng, biết nói tiếng người, cường hóa huyết thống người sói chính là biện pháp tốt nhất để nâng cao lực lượng và tốc độ của hắn.

Phương hướng cường hóa mà Vương Hiệp mong muốn lại nằm ngoài dự đoán của mọi người, hắn không ngờ lựa chọn cường hóa thuộc tính nội lực, vũ khí cũng không phải các loại đao kiếm cận chiến, mặc dù cường hóa nội lực nhưng vũ khí hắn chọn lại là đại pháo. Đúng vậy, hắn hy vọng có thể hoán đổi một khẩu pháo di động, tốt nhất là thuộc loại ma pháp truyền thuyết, điểm này thật sự nằm ngoài dự đoán của mọi người.

Phương hướng cường của Zero cũng như Vương Hiệp, chỉ là hắn không cần nội lực mà lựa chọn một kỹ năng cường hóa cấp A gọi là kỹ năng Dấu hiệu. Theo như Zero nói thì khi hắn cường hóa Druid Hawk Eyes đã

http://tieulun.hopto.org

chú ý tới nó, đây là kỹ năng mà lính bắn tỉa mong ước nhất, còn phương diện vũ khí hắn cũng chọn súng ngắm cao cấp có thể tồn tại trong danh mục ma pháp truyền thuyết.

Cường hóa của Chiêm Lam cực kỳ đơn giản, cơ bản nàng chỉ cần cường hóa kỹ năng tinh thần lực là được, không cần biết là niệm động lực hay tâm linh khống chế, tóm lại nếu có thể cường hóa toàn bộ kỹ năng tinh thần lực cho nàng, nói không chừng chiến lực sẽ không hề thua kém thành viên còn lại trong đội, mà tác dụng với cả đội có khi còn áp đảo những người còn lại.

Thời gian chín ngày, mọi người cơ bản đã có tính toán với việc tiến hành cường hóa và hoán đổi vũ khí của bản thân trong tương lai, chỉ là số điểm hoặc chi tiết kịch tình mỗi người còn lại cũng không nhiều, nghỉ ngơi mấy hôm, Trịnh Xá lại bắt đầu tự rèn luyện kỹ năng.

Những kỹ năng khác tạm thời chưa nói đến, lúc này Trịnh Xá quan tâm nhất tới hai kỹ năng tự sáng tạo là Bạo tạc và Hủy diệt, trong đó Bạo tạc đã có thể thường xuyên sử dụng khi chiến đấu, uy lực nó trong thực té cũng phi thường kinh nhân, với tố chất thân thể và hai loạt năng lượng đã được đề cao của hắn hiện tại, một khi sử dụng Bạo tạc, lực công kích của hắn sẽ đạt tới mức độ cực đoan.

Tình trạng kinh khủng gần như có thể trong vài giây dùng nắm tay đánh tan nát chiếc du thuyền này, một quyền dễ dàng đánh chết bất cứ người bình thường nào, thời gian duy trì liên tục tới mấy chục giây.

Về phần Hủy diệt thì là kỹ năng giắt lưng để giữ mạng của hắn, trong nháy mắt nâng cao lực lượng đến mức kinh khủng cực độ, tốc độ có thể bước lên không khí mà đi, một cước đá ra có thể sinh hiệu quả chém rách chân không, nếu như toàn lực đánh vài quyền hắn có thể nắm chắc cắt du thuyền làm hai đoạn, đây cũng là nguyên nhân thân thể một mét bảy mét tám của hắn có thể cứng rắn đánh nát hàm dưới cự long. Nhưng đồng dạng, tên kỹ năng là Hủy diệt trong nháy mắt có thể hoàn toàn hủy diệt địch nhân cũng hủy diệt chính bản thân mình, cơ thể hắn chỉ có thể chịu đựng được khoảng mười giây, hơn nữa sau khi sở dụng cơ bản sẽ tê liệt nửa người, lực lượng không thể duy trì lâu, đây là khuyết điểm lớn nhất của Hủy diệt.

Đối với khuyết điểm này Trịnh Xá trong lúc vô ý linh cơ nhất động, ở đảo Nublar, hắn từng mất một giây thi triển Lam cước, như vậy có thể thể hiện uy lực của Hủy diệt, lại không vì thời gian hao kiệt gây thương tổn quá lớn cho thân thể, đây cũng chính là phương thức chiến đấu trước mắt hắn hy vọng có thể luyện được ra, Hủy diệt trong nháy mắt.

Đúng vậy, trong nháy mắt tiến vào trạng thái Hủy diệt, sau đó sử ra kỹ năng như Thế, Nguyệt bộ, Lam cước, thi triển kỹ năng xong lại nhanh chóng thoát ky trạng thái Hủy diệt, cũng tức là chỉ trong chốc lát khi công kích tới địch nhân mới phát động hủy diệt. Cứ như vậy, chẳng những có thể kéo dài thời gian duy trì kỹ năng Hủy diệt mà còn có thể nhân lúc thời gian nghỉ để thân thể tự tiến hành chữa trị, với thể chất hồi phục nhờ tế bào rồng của hắn hiện tại, cơ bản có thể nhanh chóng khôi phục thương tổn do trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt gây ra, thời gian chiến đấu của hắn cũng sẽ được kéo dài ra rất nhiều...

Cứ thế, Trịnh Xá bắt đầu tiến hành tập luyện kỹ năng Hủy diệt, nhưng vô luận thế nào muốn khống chế hoàn mỹ đều phải đột phá một chướng ngại, đó là làm thế nào để nội lực và năng lượng vampire cực nhanh hội tụ tại chỗ trái tim, sau đó hai luồng năng lượng vừa thoáng tiếp xúc là phải lập tức triệt tiêu, nhưng cơ thể người cũng không phải máy điều khiển nguồn điện....

Cho dù thế nào thì những ngày tập luyện cùng thỉnh thoảng đi vui chơi cũng khiến thời gian chín ngày trôi qua rất nhanh, như chỉ vừa chớp mắt đã kết thúc, mọi người cũng từ thế giới The Mummy trở về Chủ Thần không gian, lọt vào mắt mọi người là bé gái trông như một bé trai tuấn tú mà Zero chế tạo ra cũng đứng ở giữa quảng trường, gần như trở về không gian này cùng lúc với mọi người.

Trong sự ngạc nhiên của mọi người, cô bé lao vụt vào lòng Zero, giống như một chú mèo con dụi đầu vào ngực hắn rồi lại vội vã trốn ra sau lưng Zero, len lén lộ ra nửa mặt nhìn mọi người vẻ thẹn thùng.

270. Hỗn Nguyên Nhất Khí Công (2)

Zero dở khóc dở cười, hắn cúi xuống nhẹ nhàng nói gì đó, còn cô bé thì liên tục lắc đầu, đến khi hắn hôn lên trán nàng một cái, cô bé mới đỏ mặt gật đầu đáp ứng.

Trịnh Xá kỳ quái thấp giọng hỏi Sở Hiên:

http://tieulun.hopto.org

- Không thể nào, Arnold ngươi chế tạo ta không xuất hiện lại, tại sao em gái Zero lại xuất hiện? ngươi không cảm thấy lạ sao?

Sở Hiên thản nhiên đáp:

- Chẳng có gì là lạ cả, Arnold chết trước ta chứ không phải bị Chủ Thần delete, em gái Zero chắc chắn là đã bị delete, như vậy sau khi Zero sống lại, cô ấy hẳn cũng phải được hồi sinh mới đúng.

Cô bé trong lòng Zero bỗng quay người chạy về phía phòng hắn trước kia, cô vẫn đi một đôi dép hình động vật rất đáng yêu, tiếng bước chân vang vọng trên quảng trường, cô bé trông như con trai này chạy thoăn thoắt, đến khi tới chỗ cửa phòng chỉ quay đầu lại nhìn Zero một chút rồi lập tức đẩy cửa bước vào, bộ dạng như không thể chờ lâu, nàng tựa hồ rất sợ mấy người Trịnh Xá.

Zero quay lại cười hắc hắc, nói:

- Cô ấy về trước đọc sách, bộ dạng các ngươi làm cô ấy sợ, vậy bây giờ chúng ta lại tiến vào thế giới The Mummy phải không? Dù có đi bao lâu ở đây cũng chỉ là một chớp mắt, chắc là sẽ không khiến những người ở lại không gian này thấy có gì khó khăn.

Sở Hiên lại lắc đầu nói:

- Còn một số chuyện cần phải hoàn thành, ngươi vẫn chưa có vũ khí thích hợp, Bá Vương, ngươi hoán đổi một khẩu súng ngắm Gauss, mười phát đạn súng ngắm Gauss thường và mười phát đạn linh loại, Vương Hiệp, ngươi dùng 2000 điểm cường hóa tinh thần lực cho Chiêm Lam, mặt khác, Trịnh Xá, ngươi hoán đổi một quyển tâm pháp nội công cao cấp đi.

Trịnh Xá tò mò hỏi:

- Sao không cường hóa huyết thống hầu tước vampire biến dị? So với nội lực, trước mắt những việc cần sử dụng năng lượng vampire càng nhiều mà? Hơn nữa, tăng cường năng lượng Vampire, số lượng Đội quân của thần Anubis ta có thể triệu hồi càng nhiều, như vậy đối với chiến đấu tương lai không phải rất có lợi sao?

Sở Hiên gật đầu nói:

- Không sai, năng lượng vampire quả thạt có chút hữu dụng với ngươi, nhưng ngươi có nhận thấy không? Nội công đẳng cấp cao không còn như nội công cấp D, C, B lúc trước, trực tiếp hoán đổi thành đê cấp, trung cấp, cao cấp nội công mà tên gọi đã chuyển thành tâm pháp hoặc là cái gì đó công pháp, nói cách khác, nội công đẳng cấp cao sau khi hoán đổi rất có thể sẽ không phải là có nội lực mạnh mẽ ngay từ đầu mà cần phải tự rèn luyện mới có thể từ từ tăng cường, mà trên thực tế không chỉ có nội công, ngươi đã xem kỹ chưa? Kỹ năng cấp A và trên cấp A về cơ bản đều cần bản thân tự rèn luyện mới có thể sử dụng, thậm chí ta cho rằng kể cả huyết thống cũng rất có thể phải vận dụng và thích nghi mới có thể sinh ra hiệu quả, nói cách khác, cường hóa bắt đầu từ cấp A trở đi đã không còn chỉ cần hoán đổi là có thể phát huy uy lực cường đại mà còn cần cả thiên phú và chuyên cần, đã hiểu chưa?

-Nội lực có lẽ cần rất nhiều thời gian để thích nghi và rèn luyện mới có thể phát huy được sức mạnh vốn có, mà cường hóa vampire rất có thể không cần hao tốn nhiều thời gian như vậy, so sánh lại, bây giờ lựa chọn cường hóa nội lực, bắt đầu thích nghi và phát huy lực lượng, đến khi ngươi có thể cường hóa huyết thống vampire thì có thể trong thời gian ngắn thích ứng được với sự thăng bằng của hai loại năng lượng, sở dĩ ta muốn ngươi cường hóa tâm pháp nội công chính là vì nguyên nhân này.

"Tâm pháp nội công cấp A cần bản thân phải bắt đầu tự rèn luyện sao?"

Trịnh Xá có chút không thể tin được, Chủ Thần không hề thông báo tin tức này cho hắn biết, xem ra làm đội trưởng đoàn đội cũng không hẳn là được biết tất cả, có điều khi hắn duyệt lướt qua danh mục nội công thì thấy quả thật nội công cấp cao chỉ có mấy chữ tâm pháp, công pháp, điển tịch các loại, bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể bắt đầu tìm kiếm trong đó dạng tâm pháp thích hợp nhất với phương hướng cường hóa của bản thân.

"Cũng không cần lực phá hoại mạnh mẽ trong chốc lát, vì để sử dụng kỹ năng Bạo tạc và Hủy diệt nên càng cần nội lực mềm mại, kéo dài, tốt nhất là có thể liên tục sinh ra một lượng lớn nội lực nhưng lại có thể sinh ra hiệu quả phòng hộ nhất định với thân thể, nếu có loại nội công tâm pháp như vậy..."

http://tieulun.hopto.org

”Tâm pháp Hỗn Nguyên nhất khí công! Cần 5500 điểm, một chi tiết kịch tình cấp A...”

Thông qua Chủ Thần, Trịnh Xá tìm kiếm rất nhanh chóng, trong số các nội công, tâm pháp này cùng Vô Cực hỗn độn quyết cấp 2 A là thích hợp với hắn nhất. Đương nhiên, tâm pháp cấp 2 A không cần nghĩ tới, có thể cường hóa một tâm pháp cấp A đã đủ khiến Trịnh Xá thấy rất hưng phấn, dù sao đây cũng là kỹ năng cấp A đầu tiên trong Trung Châu đội, chuyện gì cũng cần có khởi đầu, vậy để hắn trở thành người đầu tiên cường đại lên của Trung Châu đội đi!

Khi Trịnh Xá lựa chọn thuộc tính cường hóa này, hắn lập tức được cột sáng Chủ Thần chiếu xuống bao phủ, vô số đốm sáng liên tục nhập vào người hắn, mật độ và thời gian duy trì vượt xa bất kỳ cường hóa nào trước đây, trạng thái như vậy kéo dài gần mười phút, mọi người xung quanh đều ngây ngốc nhìn.

Trịnh Xá lúc này đã vật ngã lưỡng vong (quên mọi vật, quên cả bản thân), trong đầu chỉ còn tồn tại một bản thân hắn trần trụi, không ngừng thể hiện động tác chiến đấu, hơn nữa còn có một số đường tuyến bắt đầu xuất hiện, đó là con đường nội lực lưu động, mỗi một đường nhỏ đều hướng nội lực tới một kinh mạch ẩn tàng trong cơ thể, cuối cùng tất cả hội tụ tại đan điền.

”Hỗn Nguyên nhất khí công, đoạt tạo hóa thiên địa, hấp thu linh khí bên ngoài vào cơ thể, vận hành 108 chu thiên, công thành viễn mãn đại đạo kim đan sinh...”

Thanh âm lạnh lùng của Chủ Thần không ngừng vang vọng trong đầu Trịnh Xá , nhưng thanh âm này lại niệm Trung văn một cách quỷ dị, Trịnh Xá kỳ quái mở mắt ra, lọt vào tầm mắt là mấy người Sở Hiên đang đứng xung quanh, người nào cũng nhìn hắn vẻ căng thẳng.

Trịnh Xá gãi gãi đầu, cười ha ha, nói:

- Yên tâm, yên tâm, nội lực này cảm giác rất quái lạ, hơn nữa từ tin tức Chủ Thần cấp cho ta, sau khi cường hóa môn Hỗn Nguyên nhất khí công này, một khi tu luyện tới giai đoạn viên mãn sẽ rất có thể một bước tiến vào giai đoạn kim đan tu chân, ha ha ha, nghe có phải rất là khoa trương không?

Mọi người xung quanh kỳ quái nhìn nhau, Vương Hiệp vừa cười vừa nói:

- Chúng ta cũng không phải đang ở trong tiểu thuyết, nói cái gì kim đan với không kim đan, bất quá ngươi nói muốn tu luyện đến giai đoạn viên mãn, đại khái cần bao nhiêu lâu mới tu luyện đến giai đoạn viên mãn vậy?

Trịnh Xá cũng lộ ra vẻ quỷ dị, hắn cười đáp:

- Cần tu luyện hai trăm năm trở lên mới có thể tiến vào giai đoạn tối viên mãn, trước đó tối đa chỉ làm nội lực tăng cường liên tục thôi, ha ha ha...

Sở Hiên vội hỏi:

- Suy luận của ta có chính xác không? Nội lực cấp cao cần phải tự bản thân rèn luyện ra mới có thể mạnh mẽ đúng không?

Trịnh Xá gật đầu đáp:

- Không sai, ngươi nói rất chính xác, nội lực cấp cao thật sự cần phải tự bản thân rèn luyện ra, nhưng hoán đổi tâm pháp cấp cao lại làm nội lực thay đổi về chất, chỉ cần ta tiếng hành cải tiến hoàn toàn nội lực hiện tại theo Hỗn Nguyên nhất khí công thì chất lượng nội lực sẽ gấp ba đến năm lần lúc trước, đến lúc đó mọi người có thể thấy ta bay cao bay xa, tốt xấu gì cũng đã hoán đổi một món nội công cấp cao mà!

Tất cả mọi người đều vui vẻ, kỳ thật mới vừa rồi gần mười phút cường hóa làm mọi người rất lo lắng, sắc mặt Trịnh Xá không ngừng biến đổi, lúc xanh lúc trắng, lúc hồng lúc đỏ, hơn nữa quá trình cường hóa kéo dài quá lâu khó trách mọi người không lo lắng cho được. Đến hiện tại nhìn Trịnh Xá không việc gì mà còn cười nói vui vẻ vì cường hóa thuộc tính rất tốt, mọi người cũng thoải mái hơn nhiều.

Chuyện tiếp theo cũng rất đơn giản, Sở Hiên bảo Vương Hiệp giúp hắn hoán đổi tài liệu chế tạo và hệ thống năng lượng của Goblin glider, theo như lời hắn nói cả đội chỉ có hắn, Trịnh Xá, Chiêm Lam ba người đã mở cơ nhân tỏa là thích hợp để điều khiển glider, mà trước mắt với điểm thưởng và chi tiết kịch tình của mọi

http://tieulun.hopto.org

người có thể chế tạo một chiếc đã là rất xa xỉ rồi, vì thế đoàn đội có hai chiếc Goblin glider là sắp đặt tốt nhất.

Cơ bản mọi người bây giờ nghèo rớt mồng tơi, một lượng lớn điểm thưởng và chi tiết kịch tình sau khi hoàn thành tình tiết kịch bản từ bộ phim kinh dị lần trước, sau khi hồi sinh thành viên đoàn đội cộng thêm giá phải để tiến vào thế giới The Mummy, Trịnh Xá đến cả chi tiết cấp D cuối cùng cũng phải bỏ ra, hắn cần nó để khai mở thế giới phim kinh dị cho Chiêm Lam. Bản thân Trịnh Xá hoán đổi một tâm pháp nội công cấp A, hai chi tiết cấp C để hồi sinh đội viên, một chi tiết cấp D cho Chiêm Lam nên cuối cùng chỉ còn lại có hơn 500 điểm.

-Nghìn vàng tiêu hết vẫn còn quay lại, nói không chừng tình tiết kịch bản chiếc mặt nạ vàng đó đem lại cho chúng ta một đống lớn ấy chứ, ha ha...

Trịnh Xá cươi lớn nói với những người còn lại.

Sở Hiên chỉ dùng hai giờ đã lắp ráp xong Goblin glider, lúc này còn chưa tới giữa trưa, La Lệ và mỹ nữ tóc vàng kia còn chưa ngủ dậy để ra quảng trường, dù sao thì quay lại thế giới phim kinh dị, người ở Chủ Thần không gian chỉ trôi qua chớp mắt nên kể cả Zero cũng không nói gì với em gái hắn mà đứng cùng mọi người chuẩn bị quay lại The Mummy.

"Chủ Thần, thế giới The Mummy, hoán đổi 40 ngày..."

271. Bay Tới New York (1)

Mọi người lại tiến vào thành phố Cairo trong thế giới The Mummy, vừa rời khỏi đây không lâu đã quay lại, tất cả đều cảm thấy tâm tình có chút quỷ dị, có điều bọn họ dù sao cũng đã quen với việc tiến vào thế giới phim kinh dị, đối với thế giới an toàn này kỳ thật cũng không có quá nhiều mâu thuẫn.

Theo chỉ đạo của Sở Hiên, mọi người dùng một ít dây thép và chất dẻo chất lượng cao do Trịnh Xá lấy từ trong Nạp giới ra, bắt đầu lắp ráp một số đồ vật. Trước kia khi sử dụng Goblin glider, tất cả chỉ đơn giản sử dụng dây thừng buộc lên, thực tế di chuyển như vậy sẽ rất đơn giản tiện lợi nhưng khi bay đường dài sẽ rất bất lợi, lúc bay cứ phải bám vào dây thừng, đặc biệt là khi thời gian kéo dài đến mấy giờ thậm chí càng lâu sẽ khiến người ta rất mệt mỏi.

Chính vì thế, Trịnh Xá đề nghị lắp ráp loại giỏ khí cầu cỡ nhỏ này, đủ chỗ cho từ ba đên năm người ngồi, hơn nữa do sử dụng vật liệu nhẹ chất lượng cao nên tổng trọng lượng chưa tới một cân, ngoài một người phải ở trên điều khiển, mỗi giỏ treo phía dưới có thể chở theo hai người, vậy là ba người sử dụng một glider, hoàn toàn có thể trực tiếp bay từ đây sang thành phố lớn ven biển của Mỹ, New York.

Trịnh Xá lại lấy trong Nạp giới ra hệ thống định vị cỡ nhỏ, nhập kinh độ và vĩ độ của New York vào, một mũi tên màu đỏ lập tức hiện lên, chỉ sang hướng tây.

Trịnh Xá quay sang Sở Hiên nói:

- Vậy ta chở Chiêm Lam và Zero, ngươi chở Bá Vương và Vương Hiệp, hệ thống dẫn đường đã chuẩn bị tốt chưa?

Sở Hiên bỏ tọt máy dẫn đường vào túi rồi đáp:

- Không thành vấn đề, vậy sẽ bay tới New York rồi tập hợp, sau đó chúng ta tới tìm mấy người O Connell rồi sẽ tính, manh mối về mặt nạ phải lấy từ chỗ họ.

Vừa dứt lời, hắn đã bước lên glider, bay đi, nhìn bộ dạng có vẻ đã sớm không thể chờ được để rời khỏi đây.

Chiếc giỏ khí cầu hình tròn, đường kính khoảng ba mét, Chiêm Lam cùng Zero đã sớm ngồi vào trong, Trịnh Xá nhìn hai người cười cười rồi hắn cũng bước lên glider, khởi động kéo chiếc giỏ bay theo Sở Hiên. Sau khi bay ra khỏi Cairo, Trịnh Xá đặt chế độ phi hành tự động, chỉ cần cho glider bay thẳng là được, tiếp đó hắn ngồi xuống bắt đầu vận hành nội lực trong cơ thể theo lộ tuyến của Hỗn Nguyên nhất khí công.

Nếu như nói nội lực nguyên bản của Trịnh Xá là một khối năng lượng có tính ăn mòn tại đan điền thì sau khi vận hành theo lộ tuyến của Hỗn Nguyên nhất khí công, nội lực liền biến thành năng lượng thuần túy

http://tieulun.hopto.org

không tạp chất. Nếu nội lực trước kia còn cần hắn tập trung sức chú ý để khống chế vận hành thì năng lượng mới sinh này phảng phất như đã biến thành một bộ phận của thân thể, ý niệm vừa động là nội lực đã tới nơi, cảm giác này thật sự rất tuyệt, mặc dù hắn còn chưa thử qua sức công kích của loại nội lực này nhưng hẳn là sẽ không thua kém nội lực ăn mòn, thậm chí còn cao hơn.

Muốn tinh lọc toàn bộ nội lực hiện tại trong cơ thể thành nội lực thuần tịnh của Hỗn Nguyên nhất khí công theo như hắn tính thì đại khái cần khoảng ba mươi ngày. Đến lúc đó cả chất và lượng của nội lực đều sẽ được đề cao từ ba đến năm lần, hơn nữa nội lực sẽ tự động vận hành theo tâm pháp, tốc độ khôi phục và tăng cường đều cao hơn gấp bội, có thể nói, Hỗn Nguyên nhất khí công thật sự không làm xấu hổ danh hiệu nội lực cao cấp của nó, so với nội công cấp B thì quả là một trời một vực.

Bất quá suy luận của Sở hiên lại thành lập, nếu như nói tất cả cường hóa từ cấp A trở xuống đều là dựng sào thấy bóng thì cường hóa cấp A và trên cấp A đều cần bản thân phải từ từ tiêu hóa, ít nhất với tình huống trước mắt, hắn ngoài khái niệm trực quan về tinh luyện và tăng cường nội lực thì cơ bản tố chất thân thể không có gì thay đổi lớn, đặc biệt là đối với lực lượng cùng tốc độ, chỉ có theo nội lực tinh luyện gia tăng mới từ từ được tăng cường.

Trong đầu liên tục suy nghĩ nhưng Trịnh Xá vẫn như cũ vận hành nội lực theo lộ tuyến của Hỗn Nguyên nhất khí công, chẳng bao lâu sau hắn đã tiến vào cảnh giới vật ngã lưỡng vong, đến khi tỉnh lại liền cảm thấy một luồng gió biển trong mát thổi qua.

Lúc này, ở dưới Goblin glider là biển rộng mênh mông, đưa mắt ra xa chỉ có một màu xanh ngắt, giống như màu phỉ thúy, từ trên cao nhìn xuống khiến người ta lưu luyến khó quên, vẻ mỹ lệ của biển cả xem mãi không biết chán.

Trịnh Xá hít sâu một hơi nhìn xuống mặt biển, cùng lúc ấy, từ phía dưới truyền đến thanh âm của Chiêm Lam, cô gái này đang nhẹ nhàng ngâm một khúc ca, cũng không hát ra thành lời mà chỉ ngân nga giai điệu, âm sắc mỹ lệ nếu cẩn thận lắng nghe sẽ khiến người ta như cảm nhận được trời xanh, biển rộng, xa xăm.

Trịnh Xá nhìn về phía mấy người sở Hiên bay trước đó không xa rồi cẩn thận quan sát chiếc glider của mình, về cơ bản không có dấu vết trục trặc nào nên hắn dứt khoát nhảy xuống. Chiêm Lam vẫn đang ngâm nga, Zero thì dựa vào thành rổ nhắm mắt dưỡng thần, sau khi Trịnh Xá hạ xuống gần bên cạnh, Chiêm Lam lập tức hét lên sợ hãi, Zero phản ứng càng trực tiếp, vụt mở mắt cầm lấy súng ngắm Gauss bên cạnh, đến khi hắn thấy người kia là Trịnh Xá mới thở phào nhẹ nhõm nhưng lại cảm thấy có gì không thích hợp, tại sao Trịnh Xá lại nhảy xuống biển? Hắn cũng lập tức thiếu chút nữa thì hét lên.

Trịnh Xá nhìn vẻ mặt hai người cười hắc hắc, tiếp đó hắn trực tiếp tiến vào trạng thái Hủy diệt, bốn phía nhất thời như biến thành phim quay chậm, đến cả tốc độ hắn rơi xuống cũng càng lúc càng chậm, không khí xung quanh từ từ ngưng kết lại. Đến khi hoàn toàn tiến vào trạng thái Hủy diệt, chỉ thấy hắn bước lên không khí ngưng đọng, ung dung sử dụng Nguyệt bộ, sau mấy bước đã thuận lợi tiến vào trong rổ, mà Chiêm Lam cùng Zero vẫn đang há hốc mồm.

Trịnh Xá cười ha ha nhìn hai người, hắn còn chưa kịp mở miệng Chiêm Lam đã chụp lấy tay hắn cắn mạnh, vừa cắn vừa nức nở, bộ dạng đáng thương giống như vừa bị Trịnh Xá bắt nạt, mặc dù chính nàng đang cắn tay hắn.

Zero thở phào nhẹ nhõm, tên lạnh lùng này lập tức nhắm mắt lại, thậm chí còn nằm xuống, nghiêng người, coi như không nhìn thấy hai người Trịnh Xá.

Trịnh Xá nhất thời cười khổ, lúc này hắn cũng không dám thu tay lại, chỉ có thể để mặc cho Chiêm Lam cắn, mặc dù trên cánh tay đã xuất hiện mấy dấu răng rớm máu nhưng hắn cũng chỉ biết cười chịu khổ, dù sao thì với lực hồi phục của hắn hiện tại, sau hơn mười giây là có thể lành lặn như cũ, mà Chiêm Lam cũng đã ngừng khóc, chỉ yên lặng cắn tay hắn.

-Được rồi, cô nhóc, tay ta cũng không phải móng giò, ngươi muốn cắn thì cắn thẳng một lần đi, nhay mãi thế không thấy đau răng à?

Đến cuối cùng Trịnh Xá chỉ có thể bất đắc dĩ nói.

Chiêm Lam nhả răng ra những vẫn tóm chặt lấy tay Trịnh Xá, khớp khớp miệng rồi hỏi:

http://tieulun.hopto.org

- Đau thật... Tay ngươi sao cứ như cao su vậy? Cắn kiểu gì cũng không ra?

Trịnh Xá thở ra một hơi, nói:

- Đồ ngốc, thuộc tính cường hóa của ta đã vượt xa các ngươi, nếu có thể bị răng ngươi dễ đàng cắn rách thì ngươi đã có thể cắn đứt cả thép rồi.

Chiêm Lam hơi đỏ mặt nói:

- Ngươi mới đi cắn thép ấy... Sao vừa rồi phải làm như vậy? Ta không cần biết ngươi có khinh công hay là năng lực gì khác, nhưng ngươi làm như vậy chẳng lẽ không biết sẽ làm bọn ta rất lo lắng sao?

Trịnh Xá cười cười đang định nói gì đó nhưng hắn đột nhiên nhớ tới lúc Sở Hiên đưa súng tự nhắm vào thái dương, mặc dù là đó là sau khi Sở Hiên thí nghiệm, tuyệt đối tin tưởng mới làm vậy nhưng động tác đó không nghi ngờ gì đã khiến hắn vô cùng tức giận. Bây giờ cũng vậy, mặc dù hắn tuyệt đối tin tưởng có thể sử dụng Nguyệt bộ bước lên nhưng việc này cũng sẽ khiến đồng đội hắn lo lắng, thậm chí phẫn nộ, có thể nói, cơ bản hắn đã lặp lại hành động của Sở Hiên.

Trịnh Xá yên lặng gật đầu, đáp:

- Xin lỗi, chuyện này thật sự là ta sai, ta đảm bảo lần sau sẽ không phát sinh chuyện như vậy nữa... Ngoài lúc gặp nguy hiểm hoặc lát nữa lại lên trên glider... Như vậy được chưa hả nhóc?

Chiêm Lam đỏ mặt, cúi đầu thì thào:

- Sao lại gọi ta là nhóc? Tên ta là Chiêm Lam, không gọi tên ta ra được sao?

Trịnh Xá cười ha ha, nói:

- Không, chỉ thấy gọi ngươi là cô nhóc thì hay hơn, ha ha ha... Vừa rồi ngươi ngâm bài gì vậy? Nghe rất có cảm giác, ngâm lại một lần dược không?

Chiêm Lam nhìn Trịnh Xá vui vẻ cười, nói:

- Khúc này tên là Thiên Không... Hì hì, cảm giác rất xa xăm phải không? Ta cũng cảm thấy vậy, ngồi đi, ta ngâm cho ngươi nghe.

Chiêm Lam nói xong liền nhắm mắt lại, bắt đầu ngân nga khúc hát, Trịnh Xá cũng nhắm mắt lại, yên lặng lắng nghe, tiếng ngâm quanh quẩn, quấn quít quanh hai người...

272. Bay Tới New York (2)

Đến khi mọi người tới New York, trời đã về khuya, từ trên cao nhìn xuống, mặc dù mới chỉ là những năm ba mươi, bốn mươi nhưng nơi đây đã dần dần có hình tượng của thành phố không ngủ, khắp thành phố chỗ nào cũng lấp lánh sáng như sao trời, chỉ là ánh sáng này cũng không rực rỡ, hơn nữa các tòa nhà cao tầng cũng không dược như New York thế kỷ 21, nên mọi người cũng không cảm thấy có gì rung động, chỉ tùy tiện kiếm một bãi đất trống rồi hạ xuống.

Chờ mọi người bước xuống, Trịnh Xá thu hết hai chiếc Goblin glider và giỏ khí cầu vào trong túi không sao, dù sao lần này hắn cũng không cần mang theo nhiều vàng nên túi không gian gần như chẳng đựng gì cả ngoài một mét khối vàng để dự phòng, trong thế giới này hắn vẫn còn rất nhiều đô la Mỹ và bảng Anh, cũng đủ để mọi người tiêu xài trong thời gian dài.

Xong xuôi mọi việc, Bá Vương bỗng lên tiếng:

- Bây giờ đã muộn rồi, hay là trước tiên cứ tìm chỗ nghỉ lại đã?

Trịnh Xá gật đầu rồi bỗng quay sáng phía Chiêm Lam, nói:

- Chiêm Lam, có thể quét được vị trí của mấy người O Connell không? Nếu lúc này họ đang ở New York thì ngươi có cách tìm được họ không?

Chiêm Lam hơi sửng sốt đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Hẳn là có thể, mặc dù dân số thành phố này quá nhiều nhưng tinh thần lực tảo miêu khác với điều tra dân số, chỉ cần tập trung vào tinh thần lực của họ là được... Nhưng mà ta không biết tinh thần lực của họ, lúc gặp nhau ta còn chưa học được kỹ năng này nên bây giờ muốn tìm ra vị trí của họ thì khó có khả năng...

Trịnh Xá thở dài, hắn nhìn sang phía Sở Hiên nói:

- Có cách nào tìm ra họ trong thời gian ngắn không? Thời đại này cũng không có máy vi tính gì gì đó.

Sở Hiên nhíu màu suy nghĩ một chút rồi nói:

- Có cách, nhưng biện pháp này cần phải có một chút thời gian, mà bọn họ nhất định phải ở tại New York mới được. Như vậy đi, bây giờ trước hết chúng ta đi tìm khách sạn nghỉ ngơi, đến ngày mai sẽ xem xét biện pháp này...

Mọi người thương lượng thêm vài câu rồi cả nhóm kéo nhau từ bãi đất trống tới thành phố phồn hoa, dù sao thì đô la Mỹ và bảng Anh mà Trịnh Xá mang theo cũng đủ cho sáu người tiêu xài tại chỗ này...

Cùng lúc đó, một chiếc tàu hỏa hơi nước từ phía tây nước Mỹ đang chạy xình xịch trên đường ray, ống khói phun mù mịt, trong khoang hạng nhất, hai nam một nữ ngồi yên lặng nhìn nhau, không nói tiếng nào.

-Carnahan... Ngươi khẳng định đã gửi mảnh vàng đó và thư gửi đến viện bảo tàng Ai Cập ở Cairo rồi chứ? Gửi cách đây một tháng?

Một người đàn ông da trắng gần như nghiến răng nói.

Gã được gọi là Carnahan miễn cưỡng cười đáp:

- O Connell, ngươi đừng căng thẳng thế chứ, chuyện ta từng nói đã bao giờ không làm chưa? Yên tâm đi, với thể diện thượng lưu của ta sao lại phải tham lam một khối vàng nhỏ như vậy chứ? Ta tuyệt đối không đánh bạc thua mất nó đâu!

O Connell thiếu chút nữa thì xốc cổ Carnahan dậy, hắn quát lên hung dữ:

- Nói như vậy, ngươi quả nhiên đã thua bạc mất mảnh vàng đó? Nếu con trai ta gặp chuyện gì, ta nhất định phải lấy mạng ngươi!

Carnahan vội vàng lắc đầu nói:

- Không, không, ta thật sự không thua bạc mà, dù ta có đưa nó cho mỹ nữ cũng không thua bạc mất mảnh vàng ấy đâu.

Lần này thì O Connell thật sự túm cổ Carnahan dựng dậy, gầm lên:

- Mẹ kiếp, hóa ra là ngươi đưa nó cho kỹ nữ? Ngươi thật sự muốn ta ném xuống xe lửa ngay bây giờ sao?

Carnahan vội vàng đổi giọng, nói:

- Ta thề có Chúa, ta chắc chắn, chắc chắn đã gửi mảnh vàng tới viện bảo tàng Ai Cập, đúng rồi, thư ngươi cầu cứu bọn Trịnh Xá cũng gửi cùng lúc, chỉ cần bọn họ nhận được thư là có thể đã sớm ở New York chờ chúng ta.

O Connell thở ra một hơi nặng nhọc, hắn chậm rãi thả Carnahan xuống, Evenlyn vẫn trầm mặc bỗng lên tiếng:

- Các anh nói tên quái vật kia sẽ không biến cả con trai em thành quái vật chứ? Hắn không được, hắn không được biến nó thành quái vật.

Nàng vừa nói vừa khóc, bộ dạng thật sự đã thương tâm muốn chết.

O Connell vội vàng ôm lấy nàng, cố gượng cười nói:

- Yên tâm đi, đối với con quái vật ấy chiếc mặt nạ vàng có ý nghĩ cực lớn, nếu không phải nó muốn tìm lại mảnh bị vỡ hì đã sớm giết sạch chúng ta tại thị trấn đó rồi, căn bản không cần bắt con trai chúng ta đi... Ha ha, nói không chừng hắn vừa tới đã đụng đầu với bọn Trịnh Xá rồi cũng nên, khi đó phải xem xem tên quái vật ấy chết kiểu gì.

http://tieulun.hopto.org

Evelyn thở dài nói:

- Trịnh Xá và đồng đội của hắn quả thật rất mạnh, nhưng quái vật kia giết thế nào cũng không chết, ngoài ánh mặt trời có thể tiêu diệt hắn ra, chỉ có bạc là có thể miễn cưỡng gây thương tổn còn các đồ vật khác đều vô hiệu. Hơn nữa hắn không hề biết đau đớn, người bị hắn hút máu đều biến thành quái vật, mặc dù hơi yếu một chút nhưng cũng bất tử... Em thật không biết chúng ta có phải đang hại mấy người Trịnh Xá không nữa.

O Connell thở dài nói:

- Hại hay không cũng đừng nói nữa, trước kia đã thiếu bọn họ rất nhiều rồi, tóm lại cũng chỉ có thể hy vọng họ có thể giúp chúng ta một chút, có thể giúp chúng ta một chút... Hắn là đồng đội của chúng ta mà, không ngờ hắn trợ giúp thì biết nhờ ai đây?

-Nói như vậy... Kể ta nghe câu chuyện thú vị này đi!

Một giọng nói đột ngột vang lên, hơn nữa thanh âm này còn cực kỳ quen thuộc, Evelyn cùng O Connell nhất thời còn chưa phục hồi tinh thần thì người nhạy cảm siêu cấp với nguy hiểm là Carnahan đã nhảy dựng lên, không thèm để ý cái gì, chạy vụt ra trốn sau lưng O Connell và Evelyn, bộ dạng so với đàn bà chân chính còn đàn bà hơn nhiều.

Một luồng cát vàng thổi qua, một gã đầu trọc và một cô gái xinh đẹp xuất hiện trong khoang xe của ba người, gã đầu trọc có vẻ rất thân thiện, hắn nhìn ba người cười cười ngồi xuống uống một ngụm rượu, còn cô gái xinh đẹp kia tựa hồ rất thù hận Evelyn, nhìn nàng trừng mắt rồi cũng ngồi xuống cạnh gã đầu trọc.

-Imhotep!

O Connell rống lên, hắn đưa tay chắn trước Evelyn, đồng thời rút súng bên hông, lạnh lùng hỏi:

- Imhotep, sao ngươi lại ở Mỹ? Chẳng lẽ ngươi vẫn theo dõi bọn ta sao?

Gã đầu trọc đó chính là bất tử tế tự Imhotep, hắn cười cười đáp:

- Lần trước ta nói với Trịnh Xá là muốn tới Mỹ, ta tưởng hắn đã nói cho các ngươi biết rồi chứ... Nói thật, nếu không phải nhìn bộ dạng các ngươi chật vật chạy trốn lên tàu hỏa, ta còn nghĩ là các ngươi theo dõi ta ấy chứ, giờ có thể nói qua một chút không? Rút cuộc các ngươi gặp chuyện đáng sợ gì? Khối vàng nhỏ đó là thứ gì?

Lúc này mọi người đang ở New York, đương nhiên là không biết O Connell cùng Imhotep chạm mặt nhau, họ tùy ý tìm một khách sạn ở lại, dù sao không phải lo lắng vấn đề tiền bạc nên tất cả dứt khoát chọn một chỗ xa hoa, một nắm đô la vung ra, phòng ở lập tức thuộc loại cao cấp nhất.

Một đêm yên ổn, đến ngày thứ hai, mọi người bắt đầu ngồi nghe kế hoạch gần như không thể tưởng tượng nổi của sở Hiên, kỳ thật rất đơn giản, hối lộ viên chức địa phương, kiếm giấy tờ mở một cuộc triển lãm cổ vật, đồ triển lãm tự nhiên là hai cuốn cổ thư trong truyền thuyết Ai Cập, Cuốn sách của thần Ra và Cuốn sách của thần Anubis. Sau đó, tận lực tuyên truyền đến khắp thành phố New York, đánh động các nói, nếu như bọn họ đang ở thành phố này, Evelyn chắc chắn sẽ không bỏ qua cơ hội, bởi vì nếu cổ vật là thật, vậy chủ nhân đương nhiên là mấy người Trịnh Xá, nếu là đồ giả thì với tính cách của Evelyn tự nhiên cũng sẽ tìm tới để vạch trần.

-Hiện tại, đây là biện pháp duy nhất ta có thể nghĩ ra, thời đại này cũng không có chuyện đăng thông báo tìm người, muốn đăng tin cũng không phải đơn giản, vì thế chỉ có thể lấy cớ tiến hành triển lãm để thông báo. Nếu chúng ta không tìm được họ thì cứ để họ đến tìm chúng ta, thời gian là ba ngày, sau ba ngày, chúng ta sẽ trực tiếp đi tìm di tích Maya, tình tiết kịch bản này tạm thời bỏ qua cũng không sao.

Sở Hiên thản nhiên nói.

Trịnh Xá trong lòng thật ra lại cảm thấy bội phục, vốn hắn cũng chỉ thuận miệng hỏi vậy thôi, muốn trong khoản thời gian ngắn như thế muốn tìm ra mấy người O Connell giữa biển người thật sự có chút miễn cưỡng, nhưng ai mà ngờ được Sở Hiên thật sự có cách tìm được bọn họ, dù là để họ tự tìm đến, coi như là ôm cây đợi thỏ, bất quá còn tốt hơn là không có biện pháp nào, chạy loạn đi tìm.

http://tieulun.hopto.org

-Được, cứ làm như vậy đi, bây giờ trước hết chúng ta đi bán vàng, sau đó lấy tiền trải đường tới tòa thị chính kiếm giấy tờ tổ chức triển lãm, tốt nhất là Bá Vương và Vương Hiệp, hai ngươi có thể dùng thân phận bảo an để bảo vệ hai cuốn cổ thư này... Giá trị của chúng so với tình tiết kịch bản lần này còn lớn hơn nhiều, ta thà chuyến này đi không công chứ tuyệt đối không thể để mất hai quyển sách này, đặc biệt là Cuốn sách của Amun-Ra...

Trịnh Xá gật gật rồi quay sang phía mấy người còn lại dặn dò vài câu.

Mọi người gật đầu đi theo Trịnh Xá tới ngân hàng New York, nhưng bọn họ không hề chú ý tới một nam nhân vừa đi lướt qua chỗ họ, hắn ôm một bé trai trong lòng, mặt đeo một tấm mặt nạ màu vàng, chỉ thấy hắn vội vã tiến vào trong con ngách, hơn nữa mặt nạ của hắn còn khuyết một mảnh nhỏ...

273. Một Người, Hai Người, Ba Người.... (1)

Tiền bạc không phải vạn năng nhưng trong 99% trường hợp, tiền tuyệt đối là vô địch, đây là nhận thức chung của mọi người, mà phe Trịnh Xá cũng chỉ mượn mị lực của đồng tiền đã dễ dàng kiếm được công văn đồng ý của chính quyền New York, tiếp theo thuê một ít luật sư cùng người các ngành nghề liên quan. Đến chiều cùng ngày họ đã thuê luôn cả quảng trường trung tâm New York, sau đó tiếng hành thông báo, tuyên truyền, cùng liên hệ tìm kiếm các tổ chức, ban nhạc biểu diễn góp vui, đương nhiên cũng thể thiếu việc gửi giấy mời cho các nhân vật nổi tiếng khu vực thành phố và phụ cận. Tóm lại, đến cuối cùng mấy người Trịnh Xá lại cực kỳ nhàn hạ, mọi chuyện đều do đám nhân viên tổ chức chạy long tóc gáy đi lo liệu, đến cuối cùng cuộc triển lãm cổ vật Ai Cập này không ngờ làm rung động cả New York, rất nhiều nhân vật của công chúng không nhận được giấy mời thậm chí còn đến tận nơi xin. Bất đắc dĩ, đám nhân viên tổ chức chỉ có thể xin ý kiến nhóm Trịnh Xá, cuối cùng nhân được đồng ý, quyết định buổi tối hôm tổ chức triển lãm sẽ có một tiệc rượu lớn, ngoài những người có tiếng tăm sẽ được vào trong quảng trường, dân chúng phổ thông cũng được phân phát rượu và thức ăn, dù sao thì tiền với nhóm Trịnh Xá chẳng qua cũng chỉ là một dãy số thôi.

-Không ngờ lại phát triển đến tận mức này, xem ra bây giờ chúng ta đâm lao thì phải theo lao thôi.

Trịnh Xá đứng trên một tòa cao ốc cách xa quảng trường, lẩm bẩm, bên cạnh hắn chẳng có một ai.

Sau khi Chiêm Lam sống lại, liên lạc giữa thành viên trong đội lại một lần nữa trở nên chặt chẽ dị thường, Chiêm Lam có hai kỹ năng tinh thần lực tảo miêu và tâm linh tỏa liên, cho dù thành viên trong đội ở chỗ nào trong thành phố cũng có thể dễ dàng tìm được. Hơn thế nữa, do có tâm linh tỏa liên, có thể giúp thành viên đoàn đội chia sẻ tầm nhìn cho nhau, thậm chí trực tiếp nói chuyện hoặc trao đổi chiến thuật, tóm lại, hồi sinh Chiêm Lam trong nháy mắt đã biến cả đội thành một chỉnh thể, có tầm nhìn như nhau, tùy lúc có thể trao đổi.

Thanh âm của Sở Hiên vang lên trong đầu hắn, nói:

- Cũng không hẳn là đâm lao thì phải theo lao, chuyện này cũng giống với dự tính của ta, về cơ bản vẫn nằm trong kế hoạch.

Trịnh Xá trầm mặc một lúc lâu rồi mới lên tiếng;

- ...Vậy nói rõ kế hoạch của ngươi đi, hôm đó ngươi vẫn chưa nói hết, kỳ thật muốn kéo mấy người O Connell ra có rất nhiều biện pháp có thể tiến hành, thật sự không cần đem hai cuốn cổ thư quý giá ra, làm thế này gần như đánh bạc với một nửa số bảo bối của chúng ta. Hiện tại trong đội có bốn vật phẩm kịch bản, Cuốn sách của thần Anubis, Cuốn sách của thần Ra, Vòng tay của Anubis, Ngọn giáo thần Osiris, long tinh cũng có thể coi là một nửa vật phẩm kịch bản, nhưng ngươi lại lấy ra mất một nữa....

Sở Hiên ngắt lời hắn, nói:

- Nếu chỉ để kéo mấy người O Connell đến thì quả thật không cần hai cuốn cổ thư, nhưng nếu muốn hấp dẫn cả Imhotep đến thì sao? Lần trước ngươi nói Imhotep quyết định đưa nữ nhân của hắn cùng tới Mỹ phải không? Tên xác ướp này có trực giác liên hệ với hai cuốn sách, nếu đặt trong Nạp giới thì đương nhiên hắn không cảm nhận được, nhưng nếu lấy ra ngoài, rất có thể hắn sẽ tìm tới New York, đây chính là nguyên nhân ta đề nghị lấy hai cuốn cổ thư ra.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá ngẩn người, hắn ngơ ngẩn hỏi:

- Tại sao lại muốn hấp dẫn vả Imhotep lại? Chẳng lẽ ngươi chuẩn bị tiêu diệt hắn một lần nữa? Cái này hơi quá đấy, hắn không trêu chọc gì tới chúng ta, hơn nữa cũng không đáng phải mạo hiểm tiêu diệt hắn, nếu như ngươi thật sự muốn làm như vậy thì ta từ chối đưa hai cuốn sách ra!

Nói tới đây, giọng hắn đã bắt đầu nghiêm lại.

Thanh âm của Sở Hiên vẫn lạnh nhạt như trước, chờ Trịnh Xá dừng lại hắn mới nói:

- Không, không cần tiêu diệt hắn, hơn nữa còn là một nhân vật có sức chiến đấu mạnh như vậy, ngoài việc hy vọng tình tiết kịch bản lần này có thể được hắn trợ giúp, còn một chuyện quan trọng khác mà ta đang cân nhắc... Ngươi nhớ cái đồng hồ có thể đưa nhân vật trong phim rời khỏi thế giới phim kinh dị không? Cần phải được nhân vật đó đồng ý mới có có thể sử dụng, cũng tức là nhân vật trong phim càng mạnh mẽ thì càng khó đưa ra, hơn nữa trong các thế giới phim kinh dị nhân vật có thực lực mạnh thường lại là mục tiêu nhiệm vụ của chúng ta. Chính vì vậy, Imhotep chẳng những thực lực mạnh mà lại không phải mục tiêu của chúng ta, đồng thời hắn cũng không có gì quá quyến luyến với thế giới này, nếu như có thể, tìm hắn rồi thương lượng chuyện này, đây là nguyên nhân ta muốn dùng hai cuốn cổ thư để dẫn dụ Imhotep tới.

Đưa Imhotep về Chủ Thần không gian? Ý nghĩ này thật sự vượt quá sức tưởng tượng của Trịnh Xá, vì dù sao Imhotep cũng không phải người trong thế giới hiện thực tiến vào luân hồi phim kinh dị như bọn họ. Nhưng nếu như thật sự có thể đem gã tế tự bất tử này vào Chủ Thần không gian, vậy Trung Châu đội sẽ được tăng thêm một ma pháp sư bất tử, hắn còn có thể triệu hồi tượng nhân sư khổng lồ, mặc dù số lượng tối đa chỉ có mười con, thua xa Đội quân của Thần Anubis nhưng loại sinh vật bất tử, khi cận chiến có thể hấp thu sinh mệnh người khác, hơn nữa còn có thể triệu hồi quái vật này mà đi theo đoàn đội, ý nghĩa thế nào cũng không cần phải nói.

Trịnh Xá ngây ngốc đứng trên tầng cao ốc, ngẫm nghĩ một lúc lâu rồi nới nói:

- Đề nghị này cũng không tồi... Ta lập tức quay về thương lượng với mọi người một chuyến. Chiêm Lam, gọi cả Zero về...

Nói đoạn, hắn từ trên tầng thượng bước tới, rơi thẳng xuống đất.

Hạ xuống hơn mười mét, Trịnh Xá đã lấy Goblin glider từ trong túi không gian ra sau đó bay về phía thành phố, bay khoảng mấy phút, hắn liền hạ xuống một con hẻm nhỏ, dù sao lúc này cũng đã tối, một chiếc ván trượt nho nhỏ bay trên trời hẳn là cũng không ai tình cờ trông thấy.

Quả thật, với thị lực của người bình thường thì rất khó để thấy được glider bay qua với tốc độ cao, dù thấy cũng căn bản không biết đó là thứ gì, có lẽ còn tưởng là một đám dơi bay qua, nhưng nếu là kẻ có thị giác siêu việt người thường thì sao?

Một nam nhân tóc nâu cực kỳ anh tuấn đứng trên nóc một tòa nhà cao tầng, hắn xuyên qua mấy nghìn mét nhìn về hướng này, trước ngực ôm một đứa né khoảng hai tuổi. Trên mặt nam nhân không hề có chút tình cảm nào, sau lưng hắn, mấy bóng người nằm dưới đất từ từ đứng dậy, một số ống nhỏ từ cơ thể những người này rút về chỗ nam tử tóc nâu.

-Ẩn nấp đi, đừng để mặt trời chiếu vào... Đại triển lãm cổ vật truyền thuyết Ai Cập sao?

Nam tử tóc nâu khẽ lẩm bẩm, mà sau lưng hắn, thân thể mấy người kia nhanh chóng phình lên, dần dần biến thành người không lồ cao đến hai mét...

-... Giống như ta đã phân tích, Imhotep và Anck-Su-Namun cũng không phải loại tốt đẹp gì, thực tế nếu phân tích từ góc độ người bình thường, bọn họ giống hệt mấy loại kẻ xấu trong truyện hay phim, tà ác, mạnh mẽ, mong muốn thống trị thế giới, xét theo góc độ nhân tính, bọn họ kỳ thật chỉ là hai người bình thường, giống với đại đa số người khác... Điểm này có thể thấy thường xuyên trong những tiểu thuyết huyền huyễn mà Vương Hiệp hay xem, một thiếu niên nhu nhược, thường xuyên bị bắt nạt, một khi hắn có lực lượng, chuyện nghĩ tới đầu tiên tự nhiên là sức mạnh, quyền lực, mỹ nữ, dục vọng. Thực tế, mặc dù dùng vô số cách để che đậy cái bản chất này, nhưng người bình thường một khi đột nhiên có được sức mạnh, rất có thể so với người từ từ nỗ lực mới có được sức mạnh sẽ càng điên cuồng, càng đen tối hơn, bởi vì bọn họ

http://tieulun.hopto.org

không biết sự quý giá của sức mạnh, cho nên chỉ nghĩ đến chuyện phát tiết, chỉ muốn có được quyền lực, mỹ nữ, dục vọng... Tương tự, Imhotep và Anck-Su-Namun cũng có thể coi là loại người như vậy.

Sở Hiên ngồi trên ghế sa lông thản nhiên nói:

- Nếu như gặp phải loại như vậy, ta sẽ là người đầu tiên toàn lực giết chết họ, không cần biết trước khi có được sức mạnh, họ lương thiện thế nào, vô tội thế nào, chỉ cần xem cách hành sự của họ, sức mạnh càng lớn, nguy hại cho thế giới càng lớn, đương nhiên, tiền đề là ta và họ là người cũng một thế giới... Ở đây, Imhotep và người bình thường đột nhiên nhận được sức mạnh có khác biệt rất lớn, hắn trước khi có sức mạnh đã hưởng hết vinh hoa phú quý, hơn nữa địa vị cũng cao sang vô cùng cho nên hắn sẽ không để tâm tới quyền lực và tiền bạc. Cũng như vậy, sở dĩ hắn biến thành như vây giờ là vì hắn yêu Anck-Su-Namun nên nữ nhân và dục vọng cũng không phải thứ hắn truy cầu... Vì thế ta suy đoán rằng thứ hắn theo đuổi chỉ có thể là hai loại, một là lực lượng mạnh mẽ vô cùng, sau đó thống trị toàn bộ thế giới, chuyện này có thể thấy được từ hành trình hắn đi tìm giết Vua bọ cạp. Hai là hắn theo đuổi lực lượng mạnh mẽ vô cùng, sau đó hy vọng dùng lực lượng này để bảo hộ bản thân và Anck-Su-Namun, chuyện này có thể đại khái suy luận ra từ những chuyện hắn đã trải qua trước đây, chỉ có lực sức mạnh cường đại mới có thể bảo vệ chính mình và người mình yêu thương. Hai khả năng này là 50-50, cơ hội chúng ta đưa hắn về Chủ Thần không gian cũng chỉ có 50%.

Trịnh Xá cười khổ nói:

- Chỉ được một nửa đã đáng để chúng ta bỏ hai cuốn cổ thư ra sao? Ta thủy chung vẫn cảm thấy sử dụng Cuốn sách của Amun- Ra là quá mạo hiểm, chỉ có điểm này là ta không tiếp thu được...

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính, hắn ngẫm nghĩ một chút rồi đáp:

- Chỉ 50% là đáng để chúng ta đánh cược một lần. Phải biết rằng đội ngũ chúng ta đang đuổi theo cũng không ngừng tìm kiếm tình tiết kịch bản, không ngừng mạnh mẽ lên, nếu như cứ ôm suy nghĩ an toàn sống sót... vậy căn bản không cần tốn hơn một vạn điểm thưởng và chi tiết kịch tình để tới đây. Lần này tới Mỹ, tìm cách đưa Imhotep về Chủ Thần không gian, tìm kiến di tích văn minh Maya cổ, hoàn thành tình tiết kịch bản, ba cái này mới đáng giá hơn một vạn điểm thưởng, nếu không ngươi nghĩ ta mạo hiểm tới đây làm gì?

274. Một Người, Hai Người, Ba Người.... (2)

Trịnh Xá khổ sở gãi gãi đầu, hắn thở dài nói:

- Hiểu rồi, hiểu rồi, nguy hiểm ngang bằng với phần thưởng, đúng không? Câu này ta nghe mãi rồi... Nhưng ta vẫn không đồng ý sử dụng Cuốn sách của Amun-Ra, chuyện này không chỉ liên quan đến một mình ta mà còn là hy vọng hồi sinh lại các đồng đội.... Phát tuyên bố đi, Cuốn sách của Amun-Ra chỉ triển lãm trong ngày cuối cùng, trước lúc đó, chỉ cần trưng bày Cuốn sách của thần Anubis là được.

Sở Hiên suy nghĩ một chút rồi gật đầu đồng ý, mà Zero ở bên cạnh vẫn một mực yên lặng lại đột nhiên mở miệng:

- Lúc trước khi ngươi ở trên nóc cao ốc, có một người ở cách đó rất xa một mực nhìn về phía ngươi. Cự ly giữa hai bên ít nhất cũng phải tới mấy nghìn mét, với thị lực của người bình thường hẳn là không thể nhìn thấy ngươi mới đúng, nhưng ánh mắt của hắn có vẻ luôn tập trung vào ngươi, hơn nữa khi ta nhìn về phía đó, hắn không ngờ lại giống như cảm thấy được, nấp phía sau căn phòng nhỏ trên nóc để tránh tầm mắt của ta.

Tất cả mọi người đều nhìn lại, Trịnh Xá vội vàng hỏi:L

- Chuyện xảy ra lúc nào? Là lúc chúng ta đang quan sát quảng trường sao? Zero, lúc đó sao ngươi không liên lạc với Chiêm Lam? Không cần biết là dùng tinh thần lực tảo miêu tập trung vào kẻ đó hay dùng tâm linh tỏa liên kết nối chúng ta lại, tùy tiện chọn cái nào cũng được mà, trời ạ, nói không chừng kẻ đó chính là Imhotep!

Zero gãi gãi đầu, đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Ta không biết liên lạc với Chiêm Lam thế nào, cũng không thuần thục với năng lực quét hình, có lẽ phải luyện tập thêm một chút mới có thể phối hợp tác chiến với các ngươi được...

Trịnh Xá nhất thời trầm mặc, hắn chợt nhớ ra rằng những người ở đây đều chưa từng phối hợp chiến đấu với kỹ năng tinh thần lực tảo miêu và tâm linh tỏa liên của Chiêm Lam nên nhiều lúc bọn họ vẫn như cách cũ dựa vào thị lực bản thân tìm kiếm địch nhân, sau đó dùng ngôn ngữ thông báo tin tức, cứ như vậy kỹ năng của Chiêm Lam sẽ gần như chẳng có ý nghĩa gì hết, vì thế hắn lập tức hỏi:

- Chiêm Lam, tinh thần lực tảo miêu của ngươi hẳn là có thể xác định được tất cả mấy người chúng ta trong chốc lát phải không?

Chiêm Lam gật đầu, cười cười nói:

- Đương nhiên là không thành vấn đề, từ năm mươi người trở xuống ta có thể giám sát được toàn bộ, chỉ cần bọn họ phát sinh chuyện gì ngoài ý muốn hoặc tinh thần lực chấn động rất lớn là ta có thể tùy lúc cảm giác được.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Vậy là tốt rồi, ngươi tập trung tinh thần lực của tất cả thành viên trong đội lại đi, ngoài những chuyện riêng tư ra... E hèm, ngoài những chuyện này, khi bọn ta cần liên lạc sẽ không ngừng kêu gọi trong ý thức, mà ngươi có thể căn cứ theo tình hình liên lạc với bất kỳ người nào... Trước tiên thử chuyển tình huống quét hình vào ý thức Zero, Bá Vương và Vương Hiệp đi.

Chiêm Lam ngoan ngoãn gật đầu, tiếp theo nàng bao phủ toàn bộ New York trong phạm vi tinh thần lực tảo miêu, mà ba ngươi Zero, Bá Vương, Vương Hiệp cũng đồng thời nhắm mắt lại, hẳn là đã nhận được thông tin Chiêm Lam truyền tới.

Lúc này Trịnh Xá nhìn sang Sở Hiên, thoáng ngẫm nghĩ rồi nói:

- Vậy ngày mai bắt đầu cuộc triển lãm, ta sẽ đặt Cuốn sách của thần Ra vào trung tâm gian trưng bày, Bá Vương cùng Vương Hiệp phụ trách ở gần để bảo vệ, còn ta sẽ trà trộn trong đám người tùy lúc ngăn chặn Imhotep hoặc người khác, Zero ở xa tiến hành bắn tỉa, ngươi ở lại khách sạn này điều phối toàn cục, có vấn đề gì không?

Sở Hiên yên lặng lắc đầu, đáp:

- Không, ngươi xắp sếp rất thỏa đáng, cứ như kế hoạch chúng ta đã thảo luận, chỉ đợi tại đây ba ngày, sau đó sẽ tới di tích Maya cổ...

-Đúng vậy, chỉ đợi ba ngày...

Sáng ngày thứ hai, xung quanh quảng trường người đông nghìn nghịt, mặc dù trước đó Trịnh Xá đã tốn không ít tiền thuê rất nhiều cảnh sát và bảo vệ nhưng so với số dân tính bằng đơn vị hàng vạn này, hơn trăm cảnh sát và bảo vệ quả thật quá ít ỏi. Cũng còn khá là số người này đại đa số thuộc tầng lớp trung lưu nên văn hóa cũng không kém, tự giác xếp thành hàng dài bên ngoài quảng trường, chờ soát vé rồi mới vào trong, còn một số có thiếp mời có thể từ cửa bên đi vào trước, cứ như vậy, đối với cuộc triển lãm này cũng là một cách tuyên truyền hữu hiệu.

"Vẫn quá náo nhiệt, dù chúng ta không cố ý tới đây để làm triển lãm nhưng cứ thể này cảm giác không thể yên tâm được..."

Trịnh Xá đứng giữa đá bảo vệ nhìn ra ngoài, cả quảng trường đâu đâu cũng là người, một buổi triển lãm sao có thể chỉ trưng bày một Cuốn sách chứ? Vì thế trước đó hắn cũng bỏ rất nhiều tiền thuê vô số hiện vật tự các bảo tàng khác trong thành phố, mà nhiều nơi vì muốn quảng cáo cho bản thân nên cũng ch mượn không ít hiện vật nổi tiếng, chính vì vậy cái triển lãm này càng lúc càng náo nhiệt, ở một số mặt thậm chí bắt đầu vượt quá sự không chế của đám Trịnh Xá.

"Cho dù thế nào mọi người cũng phải kiên trì nhiệm vụ của bản thân, có thể hấp dẫn cả Imhotep và nhóm O Connell tới thì càng tốt, dù không thu hút được họ thì cũng phải đảm bảo hai cuốn cổ thư không có chuyện gì xảy ra!"

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá thông qua tâm linh tỏa liên trao đổi với những người còn lại, mà bản thân hắn cũng tập trung tinh thần chú ý quan sát xung quanh.

Thời gian liên tục trôi qua, bận rộn như vậy suốt một ngày cuối cùng cũng đến buổi tối, mà tới đêm số người trên quảng trường lại càng lúc càng đông, bởi vì một số dân nghèo không có tiền xem triển lãm đều nhìn chằm chằm vào số rượu thịt miễn phí nên đã sớm tập trung xung quanh, sau khi đại bộ phận tầng lớp trung lưu rời đi, lượng người tập trung lại càng nhiều hơn.

Cùng lúc đó, tại nhà ga New York, mấy người O Connell cũng đã xuống xe lửa đi ra ngoài, bên cạnh họ vẫn có hai người một nam một nữ mặc trường bào, nam là một tên đầu trọc anh tuấn, nữ là một cô gái xinh đẹp quyến rũ, vẻ mặt hai người cực kỳ ung dung thoải mái, không có chút nào trầm trọng như ba người kia.

O Connell thì thào nói:

- Imhotep, ngươi không nên coi thường con quái vật đó, hắn tuyệt đối không thua kém ngươi đâu. Ngươi căn bản không thể tưởng tượng được những gì bọn ta đã chứng kiến trong thị trấn đó, bất kỳ ai bị hắn hút máu đều biến thành quái vật mạnh mẽ vô cùng, có thể một tay giơ lên một chiếc xe hơi, thậm chí có thể một quyền đánh sập căn phòng. Chuyện này còn chưa là gì, cái đáng sợ nhất chính là, thân thể quái vật đó quả thật giống như là... quả thật giống như là...

Evelyn thấy chồng mình bí lời vội vàng nói:

- Giống như từng bộ phận trên thân thể hắn đều là sinh mạng có ý thức riêng, mạch máu của hắn có thể rời khỏi thân thể biến thành kim châm, mức độ cứng rắn thậm chí có thể xuyên thủng vỏ xe hơi, tóc trên đầu cũng có thể chuyển động như rắn, từ tóc cũng hút được máu người. Lực lượng của hắn rất mạnh, tốc độ cũng cực nhanh đáng sợ nhất chính là hắn có thể trong nháy mắt hạ thân nhiệt xuống mức cực thấp, chỉ cần ngươi chạm vào cơ thể hắn là lập tức bị đông thành băng vụn....

Imhotep cười hắc hắc nói:

- Nghe có vẻ là một quái vật rất lợi hại, nhưng hắn có thể không bị sa mặc biến thành xác khô sao? Ha ha ha... So với sinh vật này, ta có hứng thú với chiếc mặt nạ vàng kia hơn, có thể biến người đeo nó thành quỷ hút máu phải không? Các ngươi xác nhận trước khi đeo mặt nạ hắn là một ông già rất cao tuổi phải không?

O Connell gật đầu đáp:

- Không sai, trước khi đeo mặt nạ hắn thật sự là một ông già hơn sáu mươi tuổi, nhưng sau khi đeo vào, rất nhiều châm vàng từ phía sau mặt nạ xuất hiện, đâm vào đầu hắn, sau đó hắn trở nên trẻ trung lạ thường, chỉ khoảng mười tám, đôi mươi.

Imhotep nhìn Anck-Su-Namun, cười nói:

- Chỉ có một mình ta bất lão bất tử thì thật quá cô độc, Anck-Su-Namun, nàng cũng có thể có sức mạnh siêu việt người thường, cũng có thể bất lão bất tử như ta... Có vui không?

Đôi mắt quyến rũ của cô gái hơi sáng lên, nàng nhìn Imhotep mỉm cười, mà Imhotep thì vừa cười vừa nói:

- Chiếc mặt nạ này rất có thể là mặt nạ tiến hóa sinh vật bậc cuối có ghi trong thư tịch cổ. Ha ha, không ngờ rằng tới nơi này lại có thể phát hiện được chuyện thú vị như thế....

Trí tò mò của Evelyn lập tức bị hấp dẫn, nàng vội vàng hỏi:

- Mặt nạ tiến hóa sinh vật bậc cuối? Đó là thứ gì? Là tên thật của mặt nạ vàng sao? Tại sao lại lấy tên như vậy?

Imhotep cười thản nhiên đáp:

- Đây chỉ là cái tên thôi, trong những thứ lúc trước ta từng lưu trữ có rất nhiều văn tự điển tịch cổ đại, theo truyền thuyết trước đây loài người đã từng đạt tới văn minh rất cao. Ách, là văn minh thật sự đấy, sinh mạng thể tiến hóa cao cấp trong số họ có thể tùy ý không chế bản nguyên sinh mệnh của mình, biến hóa thành các loại sinh vật, thậm chí là biến thành sinh vật giống như thần, mà sinh vật bậc cuối càng cao cấp hơn có thể khống chế vạn vật trong tự nhiên, ví dụ lửa, ánh sáng, gió, các loại, bọn họ đã là thần rồi... Mà theo ghi chép trong các văn tự điển tịch, chiếc mặt nạ vàng này có thể làm người ta biến thành sinh mạng

http://tieulun.hopto.org

thể cao cấp, chỉ cách sinh mạng thể bậc cuối một bước. Bất quá, ghi chép có nói những thực thể do mặt nạ vàng tạo ra có chút vấn đề, mặc dù biến thành sinh mạng thể cao cấp nhưng không hoàn chỉnh, sợ ánh mặt trời, bị ánh nắng chiếu vào sẽ xong đời. Ta nghĩ thứ các ngươi gặp phải chính là loại này, không hổ là sinh mạng thể cao cấp, chỉ cách sinh vật bậc cuối một bước, ha ha ha...

Imhotep nói xong, hắn đã nắm tay Anck-Su-Namun bước nhanh tới trước, còn ba người O Connell đưa mắt nhìn nhau, chỉ có thể yên lặng theo sao, nói theo phương diện nào đi nữa, hiện tại Imhotep chính là đồng minh lớn nhất của bọn họ, mặc dù cái đồng mình này cũng chẳng có chút đáng tin nào.

275. Một Người, Hai Người, Ba Người.... (3)

Trong lúc này, Trịnh Xá đã thu hồi lại Cuốn sách của thần Anubis, hắn cũng hòa vào đám người trên quảng trường ăn ăn uống uống, trái ngược, đám nhân viên được thuê giờ lại giống như chủ nhân của buổi triển lãm, đi tới đi lui giữa đám người nổi tiếng, còn nhân vật chính trong số này thì lại trốn vào chỗ không ai quen biết, tự ăn tự uống.

"Bọn chúng chẳng qua là cần một cái cớ để mở tiệc rượu thôi, chúng ta vừa khéo trở thành cái cớ ấy, ha ha..."

Vương Hiệp nói với những người còn lại như thế.

Một ngày yên ổn, nên đến cuối cùng Sở Hiên, Chiêm Lam, thậm chí cả Zero cũng tới chỗ quảng trường, dù sao ăn uống tại đây cũng rất tiện, hơn nữa Cuốn sách của thần Anubis đã được thu lại, những thứ khác có bị đánh cắp cũng chẳng sao, chẳng liên quan gì tới bọn họ cả.

Bá Vương cầm cả một con gà quay, há mồm xơi nhồm nhoàm, tên thô lỗ này cũng chẳng biết cái gì gọi là ý tứ, vừa ăn gà quay vừa tu vodka ừng ực, bộ dạng rõ ràng là lợn chết không sợ nước sôi, mặc cho người xung quanh cau mày nhìn lại, hắn càng ăn càng tợn, vừa nhai vừa nói:

- Đám gia hỏa đó thật đáng ghét, muốn tổ chức thì tự đi mà làm, bây giờ cái triển lãm này rút cuộc lại biến thành của bọn chúng. Ha ha, mọi người cùng ăn đi... Món gà quay này mùi vị rất không tệ.

Đang nói hắn lại với lấy đĩa bò bít tết trên bàn xé từng miếng từng miếng cho vào mồm.

Trịnh Xá chỉ nhìn bộ dạng hắn ăn đã cảm thấy no mất rồi, hắn bất đắc dĩ lấy chút salad lên ăn rồi nói:

- Ta vẫn không mê được thức ăn Tây, mùi vị đồ ăn Trung vẫn đa dạng hơn, đặc biệt vị cay nồng của món Tứ Xuyên là tuyệt nhất.

Chiêm Lam đứng bên cạnh cười hì hì nói:

- Vậy lúc về làm một nồi lẩu đi, ta có một người bạn ở Tứ Xuyên từng được xem cô ấy làm món này rồi, đến lúc về sẽ chuẩn bị cho mọi người một nồi lẩu thượng hạng...

Lúc này tất cả coi như cũng thoải mái, Sở Hiên cắt nửa con cá hấp, yên lặng ăn, thỉnh thoảng lại thấy hắn nhằn ra một chiếc xương cá. Tên này có vẻ không biết ăn cá như thế nào, chuyện này quả thật không phù hợp với trí tuệ mà hắn thể hiện, nhìn giống như một đứa trẻ con đang chăm chú ăn, nhất là bộ dạng liên tục nhằn xương cá ra.

Trịnh Xá đang định đi lấy chút gì để uống, đột nhiên hắn dừng phát lại, vọt tới chắn trước mặt mọi người. Những người ở đây, Sở Hiên Vương Hiệp, Bá Vương, Zero, ngoài Chiêm Lam vốn chỉ là người bình thường, bốn người còn lại không ai là chưa từng trải qua sinh tử tồn vong, hơn nữa đều từng phối hợp chiến đấu với Trịnh Xá nên khi thấy hắn có động tác, bốn người lập tức vây lấy Chiêm Lam vào giữa, mà Vương Hiệp cùng Sở Hiên còn rút cả súng tiểu liên và súng lục ra.

-Có chuyện gì vậy? Xung quanh có địch nhân sao?

Sở Hiên lạnh lùng nhìn bốn phía, đồng thời hỏi Trịnh Xá.

Đám nhân viện phục vụ xung quanh sáu người hơi sửng sốt rồi lập tức hét lên, đồng thời chạy ra xa, nhưng không ngờ đúng lúc này từ phía xa cũng có người hét lớn. Không, là ba hướng phía xa cùng có tiếng kêu

http://tieulun.hopto.org

thét, nhất thời cả quảng trường trở nên hỗn loạn, chỗ nào cũng thấy có người chạy loạn ra ngoài, cũng không biết có bao nhiêu người bị dẫm đạp dưới đất...

-Mùi máu tươi, mùi máu rất nồng... Chiêm Lam, quét hình bên kia xem đã có chuyện gì xảy ra?

Trịnh Xá vẫn che chắn trước mặt mọi người, đồng thời hô lớn với Chiêm Lam.

Chiêm Lam ừ một tiếng rồi nhắm mắt lại, nhưng chỉ một lát sau đã kỳ quái thì thào nói:

- Không thể nào, không thể cảm nhận được cái gì ở hướng đó... Phía ấy không có người nào, hặc là sinh vật bên đó đã không còn sinh mạng nữa.

Nàng còn đang nói, đám đông tại ba chỗ phát ra tiếng hét chói tai lúc trước đã tản hết ra, ở đó có ba người cao lớn, trời ạ, ba người đó không ngờ đang cắn xé mấy thi thể trên mặt đất, nhìn trang phục hẳn là đám nhân vật nổi tiếng lúc trước đang uống rượu đàm tiếu trong tiệc rượu, có nam có nữ, bọn họ lúc này đang bọ ba kẻ kia bầm thây, máu tươi, nội tạng vung vãi đầy đất.

Đúng lúc này, một tên trong số đó đứng lên nhìn về phía nhóm Trịnh Xá, khuôn mặt người này đã hoàn toàn vặn vẹo, nhìn như một bức điêu khắc trừu tượng, vị trí mũi, mắt, tai đã hoàn toàn biến đổi, mà cái mồm đang há ra trở nên to lớn dị thường, gần như chiếm hết một phần ba khuôn mặt. Trong cái mồm đó, răng nhọn lộ hết cả ra, trên từng chiếc răng còn lưu ại vết máu và xương thịt, bộ dạng vừa hung ác vừa kinh khủng.

Trịnh Xá không chút nghĩ ngợi lập tức lấy railgun và súng ngắm Gauss từ trong Nạp giới ra, hắn khẽ nói với mấy người phía sau:

- Bọn chúng hẳn là sinh mạng thể đã đeo mặt nạ vàng, nhưng ta không nhận được bất kỳ thông báo tình tiết kịch bản nào của Chủ Thần, vì thế mặt nạ vàng có lẽ không phải tình tiết kịch bản. Không biết là chúng nó còn bao nhiêu đồng bọn nên nếu có thể, tận lực tránh xung đột, Bá Vương, Zero, các ngươi trước tiên hộ tống Chiêm Lam và Sở Hiên về khách sạn, Vương Hiệp, ngươi cùng ta đoạn hậu cho bọn họ, nếu cần thiết, lát nữa ta sẽ để ngươi sử dụng bom...

Đang lúc nói chuyện, tên cao lớn kia đã lao về phía mọi người, gần như đồng thời, tại cửa vào quảng trường lại truyền đến tiếng kêu khóc kinh khủng, chỉ thấy một nam nhân anh tuấn, tóc màu nâu sáng đứng tại đó, trong lòng hắn đang ôm một bé trai khoảng một hai tuổi đang ngủ say. Mái tóc của tên thanh nên giống như tự có sinh mạng, không ngừng vũ động, mỗi người bị tóc đâm trúng lập tức ngã xuống, không lâu sau lại đứng dậy, rồi không cần biết hình dáng lúc trước như thế nào, tất cả bọn họ thân thể đều bắt bành trướng, đến khi kết thúc người nào cũng cao gần hai mét, cơ bắp to phồng, khuôn mặt bắt đầu biến dạng kịch liệt, trở thành quái vật kinh khủng giống như ba tên lúc trước.

"Tình tiết kịch bản ẩn trong thế giới The Mummy, giết sinh mạng thể cao cấp Esidisi, bảo vệ Alex không chết và không biến thành zombie. Giết chết Esidisi được một chi tiết kịch tình cấp B, 5000 điểm thưởng, mỗi thành viên còn lại trong đội được một chi tiết kịch tình cấp C, 4000 điểm thưởng, nếu Alex chết hoặc biến thành zombie, cả đội bị trừ 10000 điểm, không hạn chế thời gian..."

Mấy người Trịnh Xá liếc mắt nhìn nhau, tất cả đều căng thẳng, đặc biệt là bốn người cùng trải qua trận chiến với cự long, đáy lòng càng lúc càng phát lạnh, gã tóc nâu da vàng trước mặt nhìn qua chẳng khác gì người bình thường này không ngờ lại có thực lực khủng tương đương với rồng. Cho dù tính cả khó khăn phải bảo vệ một người xa lạ thì uy hiếp của hắn đối với mọi người cũng tuyệt đối không thua kém nhiều so với rồng, đặc biệt là khoản phạt trừ 10000 điểm tất cả mọi người kia lại càng ghê gớm, nói cách khác, nếu người xa lạ kia chết đi, mọi người chỉ có thể ở lại cái thế giới này mấy chục ngày, sau đó có trở về Chủ Thần không gian hay không thì cũng chắc chắn phải chết.

-Alex là ai? Cái tên Alex này là ai? Sau đúng lúc này lại lòi ra một gã chẳng biết từ đâu tới này?

Bá Vương hùng hổ chửi bới, đồng thời đưa railgun nhắm về phía gã thanh niên, nhưng hắn chưa kịp bóp cò Sở Hiên đã đột ngộn đẩy nòng súng lên trời.

Sở Hiên vuốt vuốt chỗ thái dương, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Alex, Alex, cái tên này... Chúng ta đang ở trong thế giới The Mummy, xét về thời gian là sau khi Thế Chiến thứ nhất kết thúc, chuẩn bị bắt đầu lần hai, tương đương với lúc mặt nạ quỷ hút máu trong Jojo s Bizarre Advanture tới nước Mỹ, theo nhân vật chính của hai tác phẩm này thì... Alex là con trai của O Connell và Evelyn! Hiện tại nó được khoảng một, hai tuổi!

Mọi người đưa mắt nhìn về phía đứa bé một, hai tuổi đang ngủ trong lòng gã thanh niên, xem hình dạng và nước da của nó rõ ràng là một đứa bé da trắng... Nhìn rõ, tất cả đột ngột thở hắt ra một hơi, Bá Vương lại càng đổ mồ hôi lạnh, trong chốc lát vừa rồi nếu như hắn thật sự nổ súng, vậy kết quả chỉ có thể là... Với uy lực của railgun tuyệt đối sẽ biết thằng bé này thành mảnh vụn, khi đó mọi người sẽ cùng bị delete với hắn, trừng phạt trừ tận 10000 điểm đó.

Trịnh Xá thở ra một hơi, nói:

- Cũng tốt, giải quyết luôn tình tiết kịch bản tại đây đi, mặc dù quái vật này tới hơi đột ngột nhưng mặt đối mặt chiến đấu vẫn tốt hơn là bị hắn đánh lén... Chiêm Lam, ghi nhớ dao động tinh thần lực của người này, tùy lúc chuẩn bị tập trung vào hắn, vô luận thế nào cũng không được để hắn chạy thoát. Bá Vương tùy ý bắn zombie đi, nhớ kỹ phải bảo vệ tốt Chiêm Lam và Sở Hiên. Zero, ngươi tìm xem ở gần đây có địa điểm ngắm bắn nào không? Ta cần khả năng bắn tỉa chính xác của ngươi, dùng linh loại đạn bắn tan đầu cái sinh mạng thể cao cấp Esidisi này, chỉ cần đảm bảo an toàn cho Alex là được.... Mọi người bắt đầu hành động đi!

Thanh âm của Trịnh Xá vừa dứt, mọi người lập tức bắt đầu hành động, Bá Vương che chắn cho Chiêm Lam và Sở Hiên chạy ra ngoài quảng trường, cùng lúc đó, Chiêm Lam cũng quét hình toàn bộ khu vực rồi sử dụng tâm linh tỏa liên lần lượt kết nối ý thức ba người Trịnh Xá, Zero, Sở Hiên lại, mà cũng giống như con zombie, gã thanh niên tóc nâu này không ngờ không chịu ảnh hưởng của tinh thần lực tảo miêu, phảng phất như là người chết, căn bản không không có bất cứ dấu vết dao động tinh thần lực nào.

Lúc này, tên zombie cao lớn chạy về phía Trịnh Xá đầu tiên đã cách hắn rất gần, tốc độ của nó không nhanh nhưng lực lượng lại rất mạnh, mỗi bước hạ xuống đều để lại một dấu chân mờ nhạt trên mặt đất, tiếp theo nó vọt lên cao hơn ba mét, từ giữa không trung lao xuống Trịnh Xá.

Con zombie này đối với người thường tay không tấc sắt có lẽ là sinh vật cực kỳ đáng sợ, ít nhất chỉ sức mạnh cũng đủ đáng nát cả cơ thịt xương cốt một người bình thường, nhưng dù là sức mạnh hay tốc độ của nó cũng hoàn toàn không thể so sánh với Trịnh Xá. Trải qua khảo nghiệm từ vô số chiến trường sinh tử, không ngừng giãy giữa giữa lằn ranh sống chết, không ngừng hoán đổi lực lượng từ Chủ Thần, hơn nữa còn được tế bào cự long giúp gia tăng gấp bội, giờ phút này, Trịnh Xá sao phải sợ một con zombie cỏn con?

Khi zombie còn cách Trịnh Xá khoảng một mét, một đạo kim quang đâm vào đầu nó, dễ dàng xuyên thẳng ra sau, chỉ thấy Trịnh Xá cầm một cây trường mâu màu vàng, chính là Ngọn giáo của thần Osiris, cho dù không quán nhập nội lực và năng lượng Vampire nhưng vẫn cực kỳ sắc nhọn, hơn nữa cộng thêm lực lượng của Trịnh Xá, cầm ngọn giáo dùng sức vung lên, trực tiếp ném con zombie to lớn về phía tên thanh niên ở phía xa.

Gã thanh niên tóc nâu đang đi tới chỗ Trịnh Xá, hắn nhìn thấy con zombie khổng lồ bị ném đến nhưng vẫn không hề tránh né, tiếp tục đi tới. Chỉ thấy hắn hắn đưa một tay hướng về phía con zombie, trực tiếp nắm lấy đầu nó, cũng không biết hắn làm thể nào, thân thể zombie bắt đầu đóng băng lại, sau mấy giây đã biến thành một tượng băng, gã thanh niên nhẹ nhàng vung tay, bức tượng rơi xuống đất vỡ tan.

Gã thanh niên yên lặng bước tới phía Trịnh Xá, khi cách Trịnh Xá khoảng hai mươi mét, hắn lạnh lùng nói:

- Đưa mảnh vàng đó cho ta, ta cảm nhận được mùi của nó trên người ngươi, chuyện khác ta không quan tâm, cũng đảm bảo đồng bọn của ngươi sẽ không bị giết...

Trịnh Xá khẽ cười đáp:

- Đồng đội của ta dễ bị giết vậy sao? Ngươi cho dựa vào đám zombie biến dị này là giết được họ sao? Đúng là nực cười, đám zombie này so với T-rex thì là cái quái gì? Vừa không chống được vũ khí viễn trình công nghệ cao, sức mạnh bất quá chỉ gấp ba, bốn lần người bình thường, tốc độ cũng không tăng lên quá nhiều, chỉ tiếc là giết chúng nó không được thêm điểm nếu không thì đúng là một đống điểm thưởng di động...

http://tieulun.hopto.org

Gã thanh niên tóc nâu không hiểu Trịnh Xá nói cái gì nhưng đại khái vẫn có thể biết được ý tứ của hắn, thẳng thừng cự tuyệt cùng khinh bỉ, việc này khiến tên thanh niên nhíu mày, hắn tiến về phía Trịnh Xá, mái tóc dài cũng bắt đầu chuyển động, giống như những con rắn có sinh mạng, chỉ cần đến gần Trịnh Xá là lập tức cắn tới.

Trịnh Xá đứng yên không hề nhúc nhích, ngoài tự tin vào bản thân, tài cao mật lớn, tâm linh tỏa liên cũng truyền tới cho hắn một tin tức đặc biệt, tin tức này bảo hắn cứ đứng tại chỗ, chỉ cần gã thanh niên tóc nâu bước thêm một bước, bước thêm một bước...

Đoàng!

Một tiếng nổ cực lớn vang lên, một viên đạn nhỏ dài trong nháy mắt đã xuyên qua đầu gã thanh nên, uy lực quá mạnh, thoáng chốc đã đánh tan đầu hắn. Mà còn chưa dừng lại, viên đạn tiếp tục bắt thẳng ra ngoài, xuyên cắt đứt một ngọn đèn đường rồi mới đâm sầm xuống đất, để lại một hố sâu hoắm.

Thanh âm của súng ngắm Gauss cuối cùng cũng đã lại vang lên.

276. Có Thể Điều Khiển Gen (1)

Một tiếng súng vang lên, tên thanh niên tóc nâu bị bắn vỡ đầu, Trịnh Xá nghe được thanh âm vừa quen thuộc lại vừa xa lạ, hắn thở ra một hơi tiến về gã thanh niên, nhưng chưa đi được hai bước, hắn đã vội vàng lùi lại, đồng thời trên mặt xuất hiện một vết máu mờ nhạt. Trong giây lát khi hắn vừa tới gần, không biết có vật gì đó từ trong ống tay áo nam tử kia bắn về phía đầu hắn, may mắn là trực giác với nguy hiểm của hắn rất mạnh, trong nháy mắt khi vật kia vừa chạm vào đầu đã lùi lại, nhưng dù như thế, trên mặt vẫn bị vạch ra một vết thương nhỏ.

"Không chết... Không có máu bắn ra. Không, không chỉ là máu, hắn thậm chí vẫn đứng yên tại chỗ, uy lực đạn súng ngắm Gauss cực kỳ lớn, đủ để khiến thân thể bị bắn vỡ đầu quay đi mấy vòng, sao hắn có thể vẫn đứng đó?"

Trịnh Xá trong lòng vừa động, hắn liền không dám tới gần chỗ thân người đang đứng đó nữa, mà trong lúc đang nhìn chằm chằm vào thân thể đó, dư quang chỗ khóe mắt nhìn thấy động tĩnh trên mặt đất. đám xương cốt, cơ thịt, não bị bắn tan nát không ngờ lại động đậy liên tục, sau đó từ từ bò về phía chỗ thân thể, sau hơn mười giây, gã thanh niên tóc nâu đã khôi phục lại hoàn hảo.

Tên thanh niên yên lặng quay đầu lại, hắn nhìn sang hướng khác lạnh lùng nói:

- Là súng sao? Uy lực không ngờ lại mạnh đến vậy, xem ra trước tiên phải giết hắn đã..."

Trong lúc hắn nói, mấy thi thể bị đám zombie to lớn cắn xé cũng đều đứng lên, thân hình bọn họ chỉ hơn phồng lên, không lớn được như mấy con lúc trước bất quá hình dạng thì đúng là kinh tởm, toàn thân máu thịt bầy nhầy, thậm chí có chỗ lộ cả nội tạng, cả đám lao về hướng Zero.

Trịnh Xá vội vàng thông qua tâm linh tỏa liên thông báo cho Zero rời khỏi vị trí, đến lúc này hắn mới thôi không dám coi thường gã thanh niên trước mắt nữa, quả không hổ là tình tiết kịch bản độ khó cấp B, hơn nữa còn là tình tiết thưởng cho cả tập thể, mức độ nguy hiểm có thể so sách với cự long, hăn căn bản không có tư cách khinh thường đối phương.

Mà mãi đến bây giờ, Trịnh Xá mới nhìn rõ vừa rồi tên thanh niên tóc nâu dùng thứ gì tấn công mình, hóa ra đó là một mạch máu rất nhỏ, chắc chắn là mạch máu, trực tiếp tách rời từ thân thể hắn ra. Trời ạ, quái vật này không ngờ dùng mạch máu của chính mình thò ra ngoài công kích người khác, vũ khí như vậy quả thực khiến Trịnh Xá có chút rùng mình.

"Không được, lực áp bức hắn gây ra với ta còn lâu mới sánh bằng với Phục Chế Thể lúc trước, thực lực của hắn không thể bằng Phục Chế Thể... Nếu bây giờ chạy trốn, ta sẽ vĩnh viễn không thể đối mặt với Phục Chế Thể nữa! Chiến thắng hắn, chính diện chiến thắng con quái vật này!"

Trịnh Xá hít sâu một hơi, ánh mắt hắn chợt biến thành mờ mịt, tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, nhất thời tin tức xung quanh liên tục tràn vào đầu hắn, bao gồm kẻ trước mắt có thể tấn công từ hướng nào,

http://tieulun.hopto.org

mạch máu hoặc tóc sẽ có tốc độ như thế nào, công kích kiểu gì mới có thể đánh bại quái vật này mà không làm tổn tương đến bé trai, tất cả tin tức cuồn cuộn không dứt tiến vào não Trịnh Xá.

Trịnh Xá lấy vòng cổ long tinh từ trong Nạp giới ra, hắn nắm chặt vòng cổ trong tay rồi dưới chân đạp mạnh, lao vọt về phía quái vật. Tiếp đón hắn là mấy đoạn mạch máu đã chĩa về phía mi tâm và trái tim, tốc độ hai bên đều cực nhanh, cơ hồ chỉ trong nhát mặt mấy mạch máu đã chỉ còn cách cơ thể Trịnh Xá mấy phân. Trịnh Xá không hề tránh né, tiếp tục lao tới, khi mạch máu sắp đâm vào da hắn thì bị một tầng phòng hộ bán trong suốt hiện lên chắn lại, mà đồng thời, Trịnh Xá cũng cầm Ngọn giáo của thần Osiris đâm thẳng vào đầu con quái vật. Lần này không giống với con zombie khổng lồ lúc trước, khi đâm giáo ra, hắn cũng quán nhậm nội lực và năng lượng vampire vào trong, Ngọn giáo lập tức lấp loáng quang mang kim sắc.

Nét mặt tên thanh niên cuối cùng cũng biến đổi, phản ứng của hắn cũng cực nhânh, trong thoáng chốc khi mũi gáo đâm tới, hắn giơ một cước lên chặn lại, mặc cho nó đâm sâu vào trong. Lần này sức mạnh của Ngọn giáo rút cuộc cũng được thể hiện, mặc dù không đưa vào bao nhiêu nội lực và năng lượng vampire, nhưng mũi giáo lấp lóe quang mang vẫn hung hăng xuyên thẳng vào chân nam tử kia, hơn nữa trực tiếp làm tiêu biến một khối thịt lớn, không phải là làm nát hay đâm thủng mà là kim quang trực tiếp làm tan biến.

Động tác của tên thanh niên lại không hề thay đổi, giống như hắn không có cảm giác đau đớn, không ngờ lại dùng sức đẩy Ngọn giáo của thần Osiris xuống đất, đồng thời nắm tay vụt xỉa về phái cổ Trịnh Xá. Khi bàn tay chạm vào cổ, Trịnh Xá chỉ cảm thấy một luộng khí cực lạnh từ cánh tay truyền tới, cơ hồ chỉ trong một giây, Trịnh Xá đã cảm thấy cổ lạnh đến mất tri giác, hắn phản ứng cực nhanh, thân thể lại đang ở trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, ngay lập tức vận nội lực vào nắm tay đánh thẳng một quyền vào cánh tay nam từ kia, rắc một tiếng, bẻ gẫy xương tay mà hắn cũng nhân cơ hội lùi ra ngoài.

"... Bị đóng băng làm bị thương. Đây là nhiệt độ kiểu gì vậy? Chỉ mới tiếp xúc có hơn một giây, nếu tiếp tục bị hắn nắm lấy không phải sẽ giống như con zombie vừa rồi sao? Có điều lực lượng của hắn yếu hơn ta rất nhiều, tối đa chỉ gấp khoảng bảy tám lần người bình thường, nếu như vận nội lực thì càng mạnh hơn hắn. Được rồi! Cận chiến dùng sức đánh gãy tứ chi hắn, sau đó nghĩ cách cướp đứa bé kia lại!"

Trịnh Xá vừa đinh chủ ý, hắn còn chưa kịp có động tác gì đã thấy gã thanh niên đứng đó nhìn đoạn tay gãy lẩm bẩm:

- Độ cứng rắn của thân thể còn chưa đủ, mạnh lên một chút, sau đó đề cao lực lượng lên gấp ba lần hiện tại...

Trong lúc nói, cánh tay gãy của hắn đã hồi phục như cũ, hơn nữa cơ thể bắt đầu chuyện động kịch liệt, trên da không ngờ có một lớp sừng xuất hiện, giống như là mọc vảy, mọi truyện chỉ xảy ra trong khoảng mười giây, nhất thời làm Trịnh Xá trợn mắt há mồm.

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn biết tình huống trước mặt có thể chính là mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, có thể tự do điều khiển mã gen của bản thân, căn cứ tình huống khác nhau mà phát huy ra lực lượng khác nhau, mà bình thường thân thể yếu nhực chính là để tiết kiệm năng lượng, gánh nặng với thân thể cũng nhỏ đi nhiều, nhưng khi cần chiến đấu sẽ trong thời gian ngắn nhất tiến hóa đến tình trạng thích hợp nhất cho trận chiến, đây là sức mạnh của việc mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư! Cũng chính là cấp độ mà Phục Chế Thể đạt tới!

Trịnh Xá thở ra một hơi, hắn cũng tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa thứ hai, cơ thịt hai tay bắt đầu nhanh chóng tăng trưởng, hơn nữa bắt đầu quán nhập nội lực và năng lượn vampire vào trong Ngọn giáo của thần Osiris. Khi gã thanh niên tóc nâu lao tới, hắn hung hăng đâm mũi giáo vào đầu gã thanh niên, mà tên kia thì đưa cánh tay lên chặn lại, hai bên đụng nhau không ngờ phát ra âm thanh như sắt thép va chạm, mũi giáo chỉ đâm được vào một nửa cánh tay rồi bị chặn cứng lại. Trịnh Xá hơi sủng sốt, trong nháy mắt khi hắn ngẩn người, gã thanh niên đã tung cước đá vào ngực hắn, làm Trịnh Xá chỉ có thể buông Ngọn giáo của thần Osiris, nhảy ra sau. Vận hành khinh công khiến tốc độ của hắn đại tăng, trước khi chân đá tới đã lùi ra mấy mét nhưng áp lực gió sinh ra vẫn khí lồng ngực ngâm ngẩm đau, có thể biết sức mạnh một cước này lớn đến mức nào. Nếu vừa rồi lực lượng của tên thanh niên kém hơn hắn, chỉ gấp khoảng bảy tám lần người bình thường thì bây giờ ít nhất cũng gấp hai mươi lần.

Gã thanh niên tóc nâu cười lạnh, hắn có vẻ rất đắc ý, rút mũi giáo khỏi cánh tay, nhìn cây trường mau bằng vàng, lạnh lùng nói:

http://tieulun.hopto.org

- Ngươi mạnh hơn người bình thường rất nhiều, một sinh vật cấp thấp rất mạnh mẽ. Ta quyết định biến ngươi thành zombie phục tùng ta, biến thành nô lệ của ta, chiến đấu vì ta, còn ta sẽ ban cho ngươi tuổi thanh xuân vĩnh hằng cũng sức mạnh cường đại...

Trịnh Xá cũng mỉm cười, hắn vừa cười vừa nói:

- Thật tốt, có thể gặp ngươi trước khi đụng phải Phục Chế Thể. Không sai, ngươi có năng lực đặc thù sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, mặc dù không mạnh như mở tầng thứ tư chân chính nhưng ít nhất cũng coi như một đề kiểm tra. Có thể gặp ngươi trước khi đụng phải Phục Chế Thể thật là quá tốt, để ta đỡ phải mù mờ suy đoán sức mạnh sau khi mở tầng thứ tư... Đối phó với ngươi chỉ cần dùng Bạo tạc là được rồi!

Gã thanh niên tóc nâu sửng sốt, hắn hiển nhiêu không hiểu được ý tứ trong lời Trịnh Xá, mà cùng lúc đó bên bờ quảng trường vang lên tiếng súng bắn quét kịch liệt, rõ ràng là Bá Vương đã bắt đầu ra uy với đám zombie, mà toàn thân Trịnh Xá cũng đột ngột chấn động, một đường màu đỏ máu từ giữa trán chạy xuống, một luồng khí lưu kịch liệt từ đan điền xông lên, hai bên hội tụ tại chỗ trái tim...

Gã thanh niên đang định tấn công nam nhân trước mắt thì người này đột nhiên biến mất, mà chỗ hắn vừa đứng chợt nổ tung. Trịnh Xá dùng sức đạp mạnh dưới đất, khi phản lực có tác dụng, sức mạnh của hắn đã dẫm nát một phiến đá dưới chân, tiếp đó nương theo luồng lực này lao vọt tới trước mặt tên thanh niên, một quyền hung hăng đánh thẳng vào đầu đối phương. Sau đó hắn vung tay đoạt luôn đứa bé trong lòng gã thanh niên, rồi dùng chân đạp mạnh, đẩy bắn gã thanh niên ra xa mấy chục mét, ầm một tiếng đánh cong một cây đèn đường.

-Không hiểu ý ta sao? Đây chính là Bạo tạc!

277. Có Thể Điều Khiển Gen (2)

Gã thanh niên tóc nâu bị đá bay ra mấy chục mét, khuôn mặt hoàn toàn biến dạng, lồng ngực cũng bị phá thủng một lỗ lớn. Nếu là người bình thường, bất cứ vết thương lớn nào trên mặt và ngực đều sẽ là trí mạng, đặc biệt là một quyền đánh vào mặt, cơ hồ trong nháy mắt đánh lõm cả đầu hắn vào.

Nhưng gã thành niên này lại giống như con bọ biến hình không có thân thể, vết thương trên mặt và ngực bắt đầu từ từ hợp lại, cơ thịt xung quanh không ngừng di chuyển vào trong, chỉ sau mấy giây hắn đã từ chỗ cột đèn bị đánh cong đứng dậy. có điều lưng hắn cũng cong vòng lại, hẳn là khi đập vào cột đèn xương sống cũng bị gẫy làm mấy khúc, nhưng vết thương như vậy không ngờ cũng lành lại cực nhanh, tốc độ khôi phục không thể tưởng tượng lại, so với trình độ phục hồi khủng bố này thì khả năng hồi phục của rồng và Trịnh Xá căn bản chỉ có thể gọi là thân thể từ từ lành lặn mà thôi.

Tên thanh niên thong thả vỗ vỗ thân thể rồi chợt ngẩng đầu nhìn Trịnh Xá cười lạnh, nói:

- Tốt lắm, rất mạnh... Gần đây ta cảm thấy mức độ tiến hóa của mình đã dừng lại, bởi vì xung quanh toàn là phế vật vô dụng cùng lũ sinh vật cấp thấp, cho dù có hấp thu thân thể bọn chúng thêm nữa cũng không có ý nghĩa gì. Nếu không có lực lượng mạnh mẽ để ta chiến đấu, đối mặt thì thân thể hoàn mỹ này sẽ không thể tiếp tục tiến hóa.... Ha ha ha, Ta nhìn nhầm rồi, ngươi không phải sinh vật hạ cấp, ngươi là sinh mạng thể cao cấp giống ta, trong máu thịt của ngươi cũng có bản nguyên sinh mạng thể cao cấp tồn tại, mùi vị đó thật tuyệt vời, chỉ hút một chút đã khiến cơ thể ta bắt đầu tiến hóa, mạnh mẽ lên...

-Biến thành một bộ phận của thân thể ta đi. Sử dụng tất cả sức mạnh của ngươi, để thân thể hoàn mỹ của ta tiến hóa một lần nữa!

Gã thanh niên tóc nâu vừa nói vừa lao tới chỗ Trịnh Xá, mỗi bước chân hắn hạ xuống đều làm mặt đất nứt ra, sức mạnh của hắn lại tăng lên một cách kinh khủng. Không chỉ có lực lượng, tốc độ cũng trở nên nhanh chóng, khoảng cách mấy chục mét, hắn chỉ mấy không quá ba bốn giây đã tới trước mặt Trịnh Xá, tiếp theo mấy chục đoạn mạch máu từ khắp toàn thân bắn ra, giống như một trận mữa tên bao trùm lấy Trịnh Xá.

Trịnh Xá hơi nhíu mày, vừa rồi sử dụng kỹ năng Bạo tạc, mấy lần công kích hắn đều sử dụng ít nhất bảy phần lực lượng nhưng không ngờ tên quái vật kia lại chẳng hề thương tổn, lại tiếp tục xông tới. Cũng không rõ năng lực này sau khi đeo mặt nạ mới có thể sử dụng hay cứ mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư là sẽ có, gặp mạnh càng thêm sao?

http://tieulun.hopto.org

Vừa suy nghĩ, Trịnh Xá dưới chân dùng sức lùi về phía sau, dưới tác dụng đồng thời của khinh công và Bạo tạc, cú nhún mình này dễ dàng cao đến năm sáu mét. Đến khi những mạch máu đâm tới dưới cằn hắn, Trịnh Xá mới đột ngột từ trên không hạ xuống, hung hăng giẫm nát chúng dưới chân, do dùng lực quá mạnh, cú giẫm này không chỉ giẫm đứt mạch máu mà còn tạo thành một lỗ lớn trên mặt đất, nhưng không đợi Trịnh Xá tiếp tục tấn công, bé trai trong lòng hắn bỗng khóc òa lên.

"Không được, tốc độ quá nhanh, dùng quá nhiều sức mạnh, sẽ làm đứa bé này bị thương, thân thể yếu ớt của nó khó có thể triệt tiêu phản lực lớn như vậy... Mẹ nó, thế nào làm sao sử dụng được tất cả uy lực của Bạo tạc?"

Trong lòng Trịnh Xá hận đến nghiến răng nghiến lợi, khi sử dụng Bạo tạc sinh vật trước mắt căn bản không thể chống lại, nhưng tên quái vật này căn bản không quan tâm tới tính mạng của đứa bé, hắn chỉ để ý toàn lực công kích mà Trịnh Xá thì không làm nổi, chưa tính đến chuyện tính mạng của bé trai này liên quan đến mức phạt trừ 10000 điểm của cả đội, chỉ riêng việc nó là con trai của O Connell và Evelyn cũng đủ để hắn phải liều mạng bảo vệ nó... Vì vậy, hắn chỉ có thể chửi đổng một câu chạy ra xa.

Sức mạnh và tốc độ của gã thanh niên tóc nâu này còn đang không ngừng phát triển, giống như chỉ cần giao thủ với hắn một lần là sẽ bắt đầu tiến hóa liên tục bù đắp thiếu sót cho tố chất thân thể, khiến thân thể hắn có thể theo kịp Trịnh Xá lúc sở dụng Bạo tạc... cái này không khỏi có chút quá kinh khủng.

"Zero, nghe thấy tiếng ta không, bắn đứt hai chân hắn, muốn hồi phục cần một thời gian, lúc này cần phải hạn chế tốc độ di động của hắn.."

Trịnh Xá biết hiện tại bằng vào bản thân không thể đánh bại được con quái vật này, dù sao hắn còn phải bảo đảm tính mạng cho đứa bé nên sau khi tính toán, hắn chỉ có thể chạy về phía bờ quảng trường, dùng ý thức liên lạc với Zero.

Sau hai ba giây, thanh âm của Zero mới truyền tới:

" .... Có thể nhìn thấy, nhưng tốc độ tay không theo kịp được, ta cần ngươi hạn chế hắn lại một đến hai giây..."

"Được! Bá Vương, có thể nhìn thấy chúng ta bên này không? Lát nữa sau khi hắn bị bắt đứt hai chân, ngươi dùng railgun cho hắn thành mảnh vụn đi. Còn Vương Hiệp, ta cần ngươi ném bom hẹn giờ về phía này, đặt thời gian là năm giây, khi Zero bắn đứt hai chân hắn thì ném đi... Ta không phải đơn đọc chiến đấu, có lẽ tố chất thân thể của hắn rất mạn nhưng chúng ta là dùng lực lượng của một đoàn đội để đối mặt với hắn... Biến hắn thành thịt nát cho ta!"

Trịnh Xá liên tục sử dụng ý thức liên lạc với những người còn lại, kỹ năng tâm linh tỏa liên giúp cả đội liên kết chặt chẽ, do dù bất cứ tình huống nào đột nhiệt phát sinh khi chiến đấu cũng có thể giúp đoàn đội trong thời gian ngắn nhất đề ra kế hoạch ứng biến, ví dụ như hiện tại.

Trịnh Xá một tay ôm đứa bé trai đang khóc, tay kia quay lại hung hăng đánh về phía gã thanh niên, một tiếng vang trầm đục vang lên, hai nắm tay va chạm vào nhau, cánh tay gã thanh niên lập tức xương cốt gãy rời, mà lực lượng mạnh mẽ cũng đẩy Trịnh Xá đang trong trạng thái Bạo tạc lùi lại một bước. Lực lượng của tên thanh niên này không ngừng tăng lên, mà tốc động cũng càng lúc càng nhanh, nhưng chuyện khiến người ta quỷ dị là, trên da hắn bắt đầu xuất hiện một chút vảy rất nhỏ, chỗ xương sống sau lưng mơ hồ như có hai đoạn xương muốn trồi ra, con quái vật này không ngờ vẫn vừa chiến đấu vừa liên tục tiến hóa.

Khi bị Trịnh Xá một quyển đẩy lui lại, gã thanh niên giơ cánh tay kia chỉ về phía hắn, đầu ngón tay nứt ra, năm sợi gân xanh bắn tới, nhắm thẳng vào đầu Trịnh Xá, mà Trịnh Xá thì lại bình tĩnh đứng yên tại chỗ.

"Chính là lúc này... Zero!"

Đoàng!

Một tiếng nổ lớn, gã thanh niên tóc nâu lập tức ngã vật xuống đất, một bên đùi đã bị bắn tan nát, uy lực khổng lồ của súng ngắm Gauss căn bản không phải thứ da thịt hắn có thể ngăn cản được, tiếng súng vang lên, năm sợi gân còn chưa tới chỗ Trịnh Xá, cả cơ thể đã đổ nhào. Gần như đồng thời, Trịnh Xá vụt đạp mạnh dưới chân, nhảy ra xa hơn mười mét, một giây sau khi hắn nhảy lên, tiếng súng lại vang lên kịch liệt,

http://tieulun.hopto.org

cả gã thanh niên lẫn mặt đất bị bắn cày xới tanh bành. Cách đó hơn một trăm mét, Bá Vương cầm railgun, không ngừng bắn tới, chỉ sau mấy giây, toàn thân tên thanh niên đã bị bắn thành mảnh nhỏ.

Trịnh Xá lúc này cũng không rảnh rỗi, chỉ thấy hắn vừa nhảy ra lại đạp chân tiếp tục vọt sáu bảy mét, nhưng lần này không phải để né đạn mà là đón lấy bom hẹn giờ đang bay giữa không trung. Hắn nhẹ ngàng ném quả bom về phía sau rồi dung hai tay ôm lấy đứa bé, trong nháy mắt tiến vào trạng thái hủy diệt.

"Thế!"

Tốc độ của Thế nhang đến mức nào, chỉ trong tháng chốc, Trịnh Xá đã vọt tới biên quảng trường, mà đến lúc này từ trung tâm quảng trường mới truyền đến một tiếng nổ kịch liệt, sóng xung kích mạnh mẽ bắn ra bốn phía, vô số vật trang trí cùng đèn đường bị nổ tan tành, cái còn thì cũng bị nhổ tận gốc, vung vãi khắp xung quanh.

Trịnh Xá chỉ có thể ôm chặt lấy đứa bé, giơ lưng chắn sóng xung kích từ vụ nổ đứng yên không nhúc nhích. Vòng cổ long linh lúc này đã phát huy tác dụng, đối diện với các vật thể bắn tới với tốc độ cai, vòng cổ long tinh dễ dàng ngăn chặn các khối đá vụn ở ngoài cơ thể, một tầng phòng hộ bán trong suốt ngăn cách bản thân Trịnh Xá với xung quanh.

Sau khi luồng sóng biến mất, Trịnh Xá bấy giờ mới quay đầu nhìn lại, khung cảnh quảng trường lúc này đã tan hoang, trung tâm bị nổ thành một cái hố lớn, rộng đến hơn mười mét, xung quanh hố tất cả biến thành đất bằng, trên khắp quảng trường không ngừng có khói đen và ánh lửa bốc lên, uy lực của bom hẹn giờ quả thật không thể nghi ngờ.

"...Không nhận được thông báo hoàn thành tình tiết kịch bản, con quái vật kia còn sống sao? Hay là hắn chạy trốn?"

Trịnh Xá vội vàng dùng ý thức liên lạc với Chiêm Lam, nói:

"Chiêm Lam, quét hình cả quảng trường và khu vực xung quanh.... Không cần ngươi dùng tinh thần lực tập trung trung vào tên đó, chỉ cần quét hình hoàn cảnh xung quanh là được rồi, nhìn xem có thứ gì không có dao động tinh thần lực không?"

Chiêm Lam im lặng một chút rồi mới nói:

"Bốn phía còn rất nhiều zombie, bọn chúng cũng không có tinh thần lực, quét hình cả quảng trường thì loáng thoáng thấy được, để ta truyền kết quả vào ý thức của ngươi vậy..."

Trịnh Xá nhắm mắt tiếp nhận kết quả tinh thần lực tảo miêu, hơn nửa ngày sau hắn mới thờ dài, bởi vì xung quanh còn rất nhiều zombie, mà lại không có biện pháp dùng tinh thần lực tập trung vào nam tử kia nên quét hình cả quảng trường cũng không có cách nào xác định hắn còn sống hay không, dùng một phần thân thể tan vỡ chạy trốn ra ngoài, hay là cả người an toàn thoát đi...

278. Sản Phẩm Không Trọn Vẹn (1)

-Ha ha ha, các ngươi không biết chứ trong di tích Maya cổ đó từ "vàng" được nhắc tới vô cùng nhiều, ta nói thật chứ từ này xuất hiện còn vượt xa ở Hamunaptra đó, ta cam đoan trong di tích đó cất giấu một đống vàng cao như núi. Đi thôi, Trịnh Xá, dùng thủ đoạn của ngươi thuê mấy nghìn người tới khai quật khu vực đó được không?

Carnahan vẻ mặt cao thâm mặc trắc nhìn mấy người xung quanh nói, có điều trong mắt hắn lại lấp lóe ký hiệu đồng tiền ($) làm bộ dạng cao thâm biến thành hám tiền thành tật.

-Thôi đi, văn tự ở đó đều nhắc tới "mặt nạ vàng" đấy chứ. Ngươi đừng có cắt bớt hai chữ "mặt nạ" đi được không?

O Connell bước tới vỗ vỗ đầu Carnahan, hắn ngồi xuống ghế sa lông, nói.

Sau vụ nổ ầm ỹ trên quảng trường, Trịnh Xá bảo Chiêm Lam quét hình toàn bộ khu vực, vừa khéo nhìn thấy đám người O Connell đang xuống xe, dừng lại cách quảng trường không xa, mà hộ tống họ không ngờ lại là tế tự bất tử Imhotep cùng cô gái của hắn Anck-Su-Namun, năm người ở cùng một chỗ.

http://tieulun.hopto.org

Sau khi Trịnh Xá hội hợp với mọi người liền tới gặp nhóm O Connell, khi Evelyn nhìn thấy bé trai, nàng lập tức òa khóc, ôm chầm lấy nó, O Connell cũng bất đắc dĩ, chỉ có thể ôm lấy cả hai mẹ con, đi theo bọn Trịnh Xá tới khách sạn.

Mọi người giúp đỡ Evelyn kiểm tra một chút, đến khi xác định đứa bé không sao, cho nó uống một chút sữa rồi mới ngồi xuống thảo luận, đặc biệt là những vấn đề liên quan đến lai lịch của "mặt nạ vàng" và con quái vật kia.

-Do gần đây tình hình nước Anh bắt đầu trở nên căng thẳng, bọn ta mới làm hồ sơ di cư chuyển tới Mỹ. Vốn chuẩn bị mua một trang viên ở miền đông, với số tiền của chúng ta thì cũng đủ, nhưng sau khi Evelyn liên hệ với giáo sư đại học của cô ấy, một nhà khảo cổ lâu năm ở Mỹ thì lại được thông báo ông ta đã thành lập một đoàn khảo cổ tới miền tây, đến một di tích của văn minh Maya cổ. Chính vì thế, chúng ta cũng tạm thời gác kế hoạch mua nhà, đi xe lửa tới chỗ di tích đó...

O Connell ngồi trên ghế sa lông, kể lại những chuyện đã xảy ra, nhưng càng khiến người ta tò mò là tại sao Carnahan lại ở cùng chỗ với họ?

Trịnh Xá liền hỏi:

- Carnahan, không phải ngươi chuẩn bị tới Trung Quốc à? Sao lại ở cùng vợ chồng O Connell? Lại còn tới di tích Maya nữa?

Carnahan uống một ngụm cà phê, bộ dạng không ngờ lại có vẻ rất hào sảng, cười ha ha đáp:

- Nươi cho rằng ta là loại anh trai như vậy sao, bỏ em gái cùng cháu trai lại một mình trốn đi chơi? Hơn nữa cứ thiếu ta là họ chẳng làm được chuyện gì ra hồn, không còn cách nào khác, ta chỉ có thể cố gắng bảo vệ họ cho tốt thôi...

O Connell lại trực tiếp vạch mặt hắn, nói:

- Ngươi không phải vì nghe nói tại San Francisco vừa tìm ra một mỏ vàng nên mới đi theo bọn ta tới đó sao? Sau đó lại nghe người ta kể văn minh Maya cổ dùng vàng mai táng tầng lớp quý tộc nên mới hộ tống chúng ta tới di tích.

Carnahan vội vàng cười ha ha nói:

- Đương nhiên không phải, các ngươi nghĩ một quý ông chính trực, giàu có như ta mà lại thèm để ý tới cái mỏ vàng con con ấy, hoặc đi đào mộ người khác sao? Các ngươi coi thường ta quá....

-Ta cảm thấy hắn sẽ làm...

Trịnh Xá nhỏ giọng, nói thầm với O Connell.

-Cái gì mà cảm thấy, chuyện ấy là chắc chắc...

Cho dù thế nào, mấy người O Connell bình an cũng khiến nhóm Trịnh Xá thoải mái hơn một chút, bởi vì khi xác nhận bé trai là con của O Connell và Evelyn, Trịnh Xá thậm chí từng nghĩ tới tình huống xấu nhất, bọn họ đã chết trong tay quái vật kia.

Trịnh Xá lại nhìn O Connell nói:

- Lại nói về con quái vật kia đi, sao hắn lại sinh ra? Tại sao lại lấy được chiếc mặt nạ vàng? Các ngươi không thể không nói rõ ràng ra đấy.

O Connell gật đầu, tiếp tục kể:

- Khi chúng ta tới di tích Maya, đội khảo cổ đang mở cửa vào, mà Evelyn cùng giáo sư của cô ấy chỉ có thể miễn cưỡng dịch được một chút văn tự trên cánh cửa. Theo ý tứ thì có hai cách giải thích, một là phái sau cánh cửa này có hy vọng của loài người trong tương lai, một cách giải thích khác là sau cánh cửa cất giấu ác ma hủy diệt thế giới. Đương nhiên, đội khảo cổ sẽ không dừng lại ở đó nên bọn họ mở ra cầu thang tiến vào kim tự tháp.

-Nói thật, chỗ đó cũng không giống một lăng mộ, mà như là một công xưởng hoặc nhà máy, bên trong có rất nhiều công cụ bằng đồng, cán cầm đều bằng gỗ sau rất nhiều năm đã mục nát hết, chỉ còn lại vết tích

http://tieulun.hopto.org

loang lổ trên phần lưỡi. ngoài ra, ở đó còn phát hiện một hố lớn, bên trong chất đống xương cốt con người, theo lý luận của đội khảo cổ thì đó là nơi văn minh Maya cổ hiến tế vật sống, dùng để cầu trời cao ban phúc, nhưng mà...

Evelyn lúc này mới phục hồi lại, nàng nói xen vào:

- Nhưng tất cả thi thể trong đó đều đã biến hình, nhiều cái trông như loài người biến dạng, mà một số ít thì thậm chí không còn nhìn ra được hình dáng của con người, vậy mà lũ ngốc đó vẫn to mồm nói là tế sống, ta còn chưa thấy nơi nào dùng quái vật để tế sống cả.

-Tiếp đó chúng ta đi tới, cuối cùng đến tận cùng trong kim tự tháp phát hiện được một chiếc mặt nạ bằng vàn khảm trên vách tường, xung quanh có rất nhiều bích họa và văn tự thuyết minh. Đám nhân viên khảo cổ sớm không nhịn được, sung sướng cầm mặt nạ rời đi, nhưng chúng ta thì lại từ văn tự và bích họa phát hiện được càng nhiều điều.

Evelyn tới ngồi cạnh O Connell, thì thào nói:

- Trên bích họa thuật lại một chút sự tình thời viễn cổ, theo hình vẽ thì loài ngươi khi đó là một đám vượn, sau đó từ từ tiến hóa từng bước thành con người hiện nay. Khi con người vẫn là vượn, trên thế giới của chúng ta có vô số quái vật kinh khủng, rất nhiều loại có sức mạnh kinh khủng hoặc uy lực đặc thù mà con người không thể chống lại được. Trong lúc đó, giữa đám người vượn sinh ra "Thánh nhân", không phải một mà là một nhóm "Thánh nhân", bọn họ dẫn dắt loài người giống như bầy vượn đó chiến thắng vô số quái vật. Tiếp theo, đám người vượn tiếp tục sinh tồn, hơn nữa bắt đầu từ từ phân chia chủng tộc...

-Nhưng "Thánh nhân" bắt đầu già yếu, tử vong, hơn nữa vì đám quái vật gần như bị giết sạch nên từ trong nhân loại không sản sinh ra được"Thánh nhân" mới. Chính vì vậy, các "Thánh nhân" bắt đầu không ngừng tìm kiếm biện pháp. Trong đó một nhóm "Thánh nhân" nói phải làm cho loài người tự sinh ra "Thánh nhân" mới", vì vậy bọn họ tạo ra một không gian cực lớn, liên tục bỏ nhân loại vào trong, tiếp đó thả một ít quái vật vào trong không gian đó, làm con người bên trong không ngừng bị giết chóc...

-Một nhóm khác cảm thấy biện pháp này quá tàn khốc, vì vậy bọn họ bắt đầu chế tạo một số thứ có thể khiến con người biến thành "Thánh nhân". Có một phe mặc trường bào, đầu đội mũ quan, họ chế ra một ít dược hoàn màu vàng, ăn những dược hoàn này sẽ làm loài người biến thành dạng giống như "Thánh nhân", tất cả đi nhóm "Thánh nhân" này lên núi cao. Một phe "Thánh nhân" mặc áo choàng thì không ngừng làm giải phẫu cho con người, để bọn họ không ngừng mọc ra cánh chim và cánh dơi, sao đó nhóm người biến hình này cũng theo các "Thánh nhân" rời đi. Còn một phe "Thánh nhân" đeo mặt nạ thì chế tạo ra chiếc mặt nạ vàng này, sau khi con người đeo chiếc mặt nạ này vào sẽ biến thành "Hoàn nhân", tiếp cận gần nhất với "Thánh nhân". Đây là những chuyện kể lại trên bích họa.

-Nhưng tiếp theo đó lại cho thấy những gì "Thánh nhân" làm đều vô dụng. Những người ăn dược hoàn ở lại trên núi, bọn họ không ngờ dần dần trở nên hung ác, bắt đầu tấn công các thánh nhân mặc trường bào, đội mũ quan, còn chia làm hai phe giết chóc nhau tại một quốc gia nào đó, cuối cùng tất cả đều chết trận... Đám người mọc ra cánh thì lại mất đi năng lực sinh sản, hơn nữa hai phe mọc cánh dơi và cánh chim cũng bắt đầu giết lẫn nhau, số lượng càng lúc càng ít đi, cuối cùng cũng chết hết... Mà đám người đeo mặt nạ vàng thì bản thân tự biến thành quái vật, liên tục bắt con người làm thức ăn, giống như đã hoàn toàn quên mất trước khi mình đeo mặt nạ cũng từng là nhân loại. Bất quá bọn họ hình như cực kỳ sợ hãi ánh sáng mặt trời, một khi bị chiếu vào sẽ lập tức biến thành xương trắng, không thể phục hồi lại thành quái vật như cũ...

-Vì thế, hành động của các "Thánh nhân" này đều thất bại, sau khi "Thánh nhân cuối cùng chết đi", chỉ còn lại không gian to lớn kia là vẫn tồn tại, đây là tất cả những gì bích họa thể hiện.

Evelyn đã nói xong, nhưng nhóm Trịnh Xá đã nghe đến trợn mắt há một, tất cả những điều này đều không thể tưởng tượng nổi, bích họa đó gần như đã kể ra toàn bộ lai lịch của Chủ Thần không gian cùng những gì xảy ra trước và sau đó, tất cả những tin tức thu hoạch được này đều là chuyện mà trước kia bọn họ chưa từng nghĩ tới, không ngờ lại xảy ra nhiều chuyện như vậy.

Sở hiên đẩy đẩy mắt kính, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Nếu nói như vậy, con quái vật đó là người bình thường đeo mặt nạ vàng biến thành phải không? Chỗ di tích đó còn nguyên vẹn không?

Evelyn gật đầu nói:

- Di tích còn nguyên, nhưng cả đội khảo cổ đều biến thành zombie... Đúng vậy, hắn vốn chỉ là một ông lão bình thường, sau khi đeo mặt nạ vàng thì biến thành bộ dạng như hiện tại, bất quá hắn cũng phải quái vật trọn vẹn, hắn hiện tại vẫn là một sản phẩm khiếm khuyết, còn chưa có được toàn bộ sức mạnh của quái vật!

279. Sản Phẩm Không Trọn Vẹn (2)

Tất cả mọi người đều sững sờ, đặc biệt là đến cả Sở Hiên cũng nhíu mày, hắn cắn cắn móng tay, hỏi:

- Sao lại nói như vậy? Thực lực con quái vật ấy bây giờ đã rất mạnh rồi, hẳn là phải tiến đến rất gần với quái vật mà ngươi hình dung mới đúng. Nếu như đây chỉ là sản phẩm không trọn vẹn thì sức mạnh đầy đủ của con quái vật này thật khó mà tưởng tượng nổi, nhưng loại sinh vật mức ấy sao chỉ có thể thưởng có một chút như vậy...

Evelyn ngẩn người:

- Thưởng cái gì? Tóm lại, trên bích họa nói như vậy, đó chính là mặt nạ vàng chế tạo ra có khuyết điểm, không thể làm cho sinh mạng thể tiến hóa hoàn toàn đến cấp độ như dự tính. Đầu tiên là sinh mạng thể này mất đi khả năng khống chế tâm tình, tùy theo dục vọng muốn gì là sẽ làm như vậy, tiếp theo bọn chúng để duy trì bản nguyên sinh mệnh tồn tại như cũ cần phải liên tục hút máu người. Khuyết điểm cuối cùng cũng là khuyết điểm trí mạng, bọn chúng hoàn toàn không có sức chống cự với ánh sáng mặt trời, không cần biết là tia sáng yếu nhược đến mức nào, chỉ cần bị chiếu vào là sẽ phải chết....

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn bỗng lấy mảnh vàng nhỏ trong Nạp giới ra, hỏi:

- Hẳn là do thiếu miếng vàng này phải không? Đúng rồi, con quái vật đó mạnh như vậy, sao các ngươi cướp được mảnh vàng này trong tay hắn?

O Connell nhận lấy miếng vàng, cười khổ đáp:

- Đây không phải công lao của chúng ta, là Carnahan thừa cơ hội lấy trộm ra, lúc ấy con quái vật đó đang truy đuổi bọn ta, Carnahan vì tham vàng nên lén trở lại thôn trang trộm lấy mặt nạ. Nhưng ai mà biết, tên quái vật đó không ngờ lại có một loại liên hệ đặc thù với chiếc mặt nạ, khi Carnahan lấy trộm mặt nạ, hắn lập tức quay lại tấn công, cũng không biết chuyện gì xảy ra, tòa nhà bốc cháy thành tro còn Carnahan thì cuối cùng đoạt được một mảnh vàng nhỏ đem về.

Trịnh Xá cười khổ nói:

- Ta cơ bản đã hiểu những gì xảy ra rồi... Với khả năng trộm cắp lành nghề của Carnahan mà cũng chỉ có thể lấy được một mảnh nhỏ, có thể thấy con quái vật đó mạnh đến mức nào. Ít nhất nếu Carnahan muốn trộm thứ gì đó trên người ta, trừ khi nắm chặt hắn trong tay, nếu không bị tên gia hỏa này trộm mất đồ thì không chắc chắn lấy lại được về.

Carnahan ra vẻ khiêm tốn, mỉm cười thật thà, hắn không ngờ còn dám nói "quá khen, quá khen", da mặt đúng là dày như tường thành, Trịnh Xá cũng không để ý tới hắn, hỏi tiếp:

- Nếu hắn lấy được mảnh vàng này thì có thể bổ sung cho khiếm khuyết không?

Evelyn lắc đầu nói:

- Không thể, nhưng lấy được toàn bộ mặt nạ vàng là bước đầu tiên hắn cần phải làm. Theo như trên bích họa, cần một viên kim cương cực lớn làm máy tập trung năng lượng, đem ánh sáng mặt trời tập trung thành chùm chiếu vào trán mặt nạ, như vậy có thể khiến hắn tiến hóa một lần nữa, đạt tới trình độ như "Thánh nhân", mà người duy nhất trên thế giới có một khối kim cương khổng lồ như vậy...

Trịnh Xá ngẩn ra, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Cái này, cái này không phải nói viên kim cương của Carnahan sao? Lấy được trên nóc kim tự tháp của Vua bọ cạp? Nhưng tên quái vật đó sao lại biết các ngươi có viên kim cương đó chứ?

O Connell gật đầu đáp:

- Không sai, chính là khối kim cương đó, cũng là viên duy nhất trên thế giới có thể tích tụ đủ năng lượng, hơn nữa khiến hắn tiến hóa một lần nữa, còn về chuyện tại sao hắn biết... Carnahan trong một lần đánh bạc vơi đám khảo cổ đã ba hoa rằng mình có một viên như vậy, thậm chí bốc phét rằng nó to bằng hai quả bóng đá...

-Quả nhiên...

Trịnh Xá vuốt vuốt lông mày, hắn quay sang phía Chiêm Lam, hỏi:

- Thế nào, quét hình vẫn không có kết quả sao?

Chiêm Lam lắc đầu cười khổ:

- Không có, đám zombie cũng chạy trốn khắp thành phố, căn bản không thể tìm thấy bất cứ dấu vết nào của tên quái vật đó. Hiện tại, ta chỉ có thể giám sát khách sạn và khu vực xung quanh, đề phòng hắn lẻn vào tấn công.

Trịnh Xá gật đầu, hắn lại quay sang phía Sở Hiên:

- Thế nào, có phát hiện gì mới về cấu trúc cơ thể tên quái vật đó không? Ngoài ánh mặt trời ra còn thứ gì có thể giết nó không?

Trước đó, sau khi quảng trường nổ tung, Trịnh Xá thu hồi Ngọn giáo của thần Osiris lại, cây trường mâu bằng vàng này không hề có chút tổn hại nào từ vụ nổ. Không chỉ như thế, mọi người còn tìm thấy trên đó một khối thịt nhỏ dính lại, khối thịt không ngừng động đậy, giống như là có tính mạng riêng, muốn thoát khỏi cây giáo nhưng bị kẹt lại ở chỗ khớp mở nên mọi người lấy được một khối thị lớn bằng đầu ngón tay út của quái vật.

Sở Hiên gật đầu, lấy trong một chiếc túi lớn sau lưng ra một cái bình thủy tinh trong suốt:

- Để nghiên cứu thành phần khối thịt này, ta đã nhờ bảo vệ mua một bộ công cụ thí nghiệm hóa học, mặc dù khá thô sơ nhưng vẫn lấy được một ít số liệu. Đầu tiên, khối thịt này có thể gọi là một sinh mạng thể hoàn chỉnh.

Trong bình thủy tinh, một khối thịt màu hồng liên tục nhúc nhích, mà trên đó không ngờ còn xuất hiện mấy con mắt cực nhỏ, thậm chí có cả một ít xúc tu mọc ra, mà độ lớn cũng không thích hợp, so với lúc mới lấy được hiện tại nó đã to gần bằng ngón tay cái.

Sở Hiên tiếp tục nói:

- Khi chúng ta lấy được, nó chỉ là một khối rất nhỏ, mà sau đó ta còn cắt đi khoảng một phần ba, nhưng sau khi nhỏ vào một ít máu bò, nó hấp thu hết chỗ máu rồi tại từ từ lớn lên đến như bây giờ. Hơn nữa bề mặt nó còn mọc ra một số cơ quan của sinh mạng thể ổn định như cơ quan thị giác, khứu giác, các loại, có thể nói khối thịt này đã là một sinh mạng riêng biệt.

Nói xong, Sở Hiên lại lấy ra mấy chiếc bình nữa.

Trong bình đều là các khối thịt ngâm trong dung dịch, sở Hiên nói tiếp:

- Ta ngâm khối thịt trong các loại dung dịch, ví dụ dùng a xít sunfuric đậm đặc, gần như chỉ sau mấy giây khố thịt này liền bị ăn mòn sạch sẽ như các sinh vật bình thường, nhưng chỉ cầm giảm nồng độ a xít xuống một chút, các ngươi nhìn khối thịt này đi...

Mọi người nhìn theo ngón tay Sở Hiên, trong một bình thủy tinh xuất hiện một khối nhỏ hình cầu, khối cầu này trên mặt có rất nhiều lỗ nhỏ, thỉnh thoảng lại có bọt khí từ trong thoát ra, Sở Hiên nói:

- Đã thấy rõ chưa? Khối thịt trong thời gian cực ngắn đã bắt đầu tiến hóa để chống lại sự ăn mòn của a xít. Nó biến lớp bên ngoài thành một lớp phao không khí giống như tầng cách ly, mặc dù phần ngoài cùng đã hoàn toàn hoại tử, nhưng ở trung tâm khối thịt vẫn còn sống...

http://tieulun.hopto.org

-Ngoài a xít, phản ứng với chất kiềm cũng không khác biệt lắm, chỉ có trong nước muối sinh lý thì lại có biến hóa mới, vừa rồi mọi người đều nhìn thấy nó tiến hóa trong môi trường không có sự sống phải không? Đây là khối thịt tiến hóa trong nước muối sinh lý...

Sở Hiên chỉ vào chiếc bình thủy tinh cuối cùng, trong đó có một khối thịt mỏng đang di động, nhìn qua giống như một con sứa nhỏ. Nó lơ lửng trên mặt lớp nước muối sinh lý, liên tục hô hấp, nhìn giống như một sinh vật biển.

Sở Hiên cho mọi người xem hết mấy cái bình rồi mới lạnh nhạt nói:

- Mọi người nhìn rõ cả chưa? Khối thịt này về bản chất đã không còn giống như thịt của chúng ta, cơ bản có thể cho rằng tác giả chế tạo ra chiếc mặt nạ vàng vốn là muốn người đeo mặt nạ có thể khống chế bộ gien của bản thân. Nhưng thực tế do thí nghiệm thất bại, sinh mạng thể đeo mặt nạ không có được hình thái sinh mệnh đơn thể giống như người bình thường, mà giống như một tập đoàn trùng a míp biến hình, mỗi tế bào đều có sức sống như vậy, vô số tế bào tổ hợp lại thành tên quái vật đó. Vì thế không phải quái vật khống chế tế bào tiến hóa mà là tế bào gặp phải nguy hiểm liền tự tiến hành tiến hóa, sau đó quay lại khống chế quái vật, chỉ như vậy thôi, do đó sự tiến hóa của con quái vật này là không thể tự điều khiển, có thể coi nó là dạng sống lấy đơn vị là tế bào, chỉ cần một tế bào còn sống, về cơ bản có thể coi là bản thể quái vật còn sống...

-Quả nhiên là nhiệm vụ đoàn đội độ khó cấp B, lần này chúng ta đã quá tự tin, nhiệm vụ này rất khó có thể hoàn thành, may mắn là không có hạn chế thời gian, cũng không có trừng phạt nếu không hoàn thành, nếu không thì rất có thể tất cả chúng ta đều phải chết ở đây.

Mọi người xung quanh nhất thời đều trầm mặc, đặc biệt là mấy người O Connell, bọn họ quả thực là có nghe mà không có hiểu, bất quá ý tứ đại khái thì vẫn nắm được, đó chính là sức sống của quái vật này rất mạnh, về cơ bản rất khó để giết chết hắn, hơn nữa một khi đen đủi, rất có thể sẽ xuất hiện vô số khối thịt quái vật.

Trịnh Xá ngẫm nghĩ một chút rồi nói;

- Nếu nói như vậy thì đúng là rất khó, có điều ta vẫn cảm thấy có lẽ vẫn còn cơ hội, tại sao các khối thịt trên người quái vật đó lại không tự mình rời đi các nơi? Cũng không công kích, thôn phệ lẫn nhau mà lại hợp thành một chỉnh thể, còn nhớ lúc chúng ta chiến đấu trên quảng trường không? Khối thịt bị đánh tan cũng có thể tự quay lại cơ thể để phục hồi như cũ , nói cách khác... Chúng ta không phải có thể dựa vào khối thịt này tìm chỗ quái vật kia sao?

Sở Hiên có chút tán thưởng nhìn Trịnh Xá, nói:

- Không sai, có cơ hội rất lớn dựa vào khối thịt này để tìm quái vật kia, nhưng trước đó ta chuẩn bị làm một thí nghiệm khác. Hút khô nước của khối thịt này đi, ta rất tò mò, nếu như tế bào không có nước, vậy nó còn có thể tiến hóa thành dạng sống không cần nước sao?

280. Đánh Lén Trước Bình Minh (1)

Imhotep cùng Anck-Su-Namun vẫn ngồi yên trên ghế sa lon, bởi vì Imhotep cũng không cần ăn thức ăn gì, cho nên chỉ có Anck-Su-Namun ăn chút điểm tâm uống cà phê, đợi tới khi Sở Hiên nói với Imhotep, hai người kia tựa hồ mới hồi phục tinh thần lại, tiếp theo Imhotep trực tiếp từ chối nói:

-Trước khi điều kiện chúng ta được chấp nhận, chúng ta không có nhiệm vụ giúp đỡ các người.

Trịnh trá nhìn Sở Hiên cùng những người còn lại, hắn tò mò hỏi:

- Imhotep này, đây là chuyện ta vẫn còn thắc mắc, tại sao ngươi lại có thể đến cùng lúc với bọn họ thế? Chẳng lẽ ngươi cũng muốn lấy được chiếc mặt nạ vàng kia sao? Ngươi đã không còn là người bình thường, cos được mặt nạ cũng không biến thành quái vật, như vậy thì ngươi lấy nó để làm gì?

Imhotep gật đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

-Đúng vậy, ta quả thật là có lấy được mặt nạ vàng cũng chẳng có tác dụng gì, nhưng Anck-Su-Namun cô ấy có thể sử dụng mặt nạ vàng. Chỉ cần dùng kim cương lớn phụ trợ, Anck-Su-Namun đeo mặt nạ sẽ không biến thành vật quái nhiễm, nếu không cô ấy chỉ có thể ngày một già yếu... Chính vì thế, muốn ta giúp đỡ ngươi đối phó quái vật kia cũng được, sau khi đối phó quái vật xong, tất cả mặt nạ vàng phải thuộc về ta.

Mấy người Trịnh trá nhất thời nhìn nhau, Evelyn hắng giọng một tiếng thu hút sự chú ý của mọi người lại, lúc này nàng mới nói:

- Có thể trên bức vẽ nói thế mà thôi, chuyện này cũng chưa có ai kiểm nghiệm. Phải biết rằng quái vật đeo mặt nạ này, hoặc là người bị quái vật biến thành zombie, bọn chúng chỉ cần bị ánh mặt trời chiếu vào chắc chắn trong nháy mắt sẽ bị thiêu đốt thành tro bụi. Nhưng là mặt nạ kia lại cần ánh sáng mãnh liệt bắn vào trên trán, ngươi không cảm thấy việc này rất nguy hiểm sao?

Imhotep còn chưa lên tiếng, vẻ mặt Anck-Su-Namun đã bắt đầu do dự, trước đó đã chứng kiến khối thịt biến hình kinh khủng, dù là ai cũng đều không muốn có bất cứ quan hệ gì với mặt nạ kia, phải biết rằng sau khi đeo mặt nạ có thể sở hữu thực lực rất mạnh, nhưng lại phải biến thành quái vật xấu xí như vậy, dù là ai cũng đều sẽ do dự. Càng huống chi trước mắt nàng vẫn là đại mỹ nữ xinh đẹp vô cùng, tự nhiên là khó có khả năng cam tâm tình nguyện mạo hiểm như vậy, có điều hiển nhiên là Imhotep tựa hồ không hiểu được ý tứ của nàng, bộ dạng ngược lại có vẻ vô cùng kiên quyết.

Trịnh trá bất đắc dĩ chỉ có thể nói:

-Imhotep, ngươi đừng quá ích kỷ, chỉ vì muốn cùng cô gái của ngươi vĩnh viễn ở bên nhau, liền bến nàng thành quái vật cũng được sao? Ngươi phải hiểu rõ ràng vấn đề này chứ, ngươi đến cuối cùng vẫn là yêu cô ấy một cách ích kỉ!

Imhotep nghi hoặc nhìn về phía Anck-Su-Namun, nữ nhân này dùng một lại ánh mắt đáng thương như mèo con nhìn lại hắn, tên đầu trọc này do dự hơn nửa ngày, rồi mới ấp úng nói:

-Như vậy....ít nhất để cho ta tìm một sinh vật thí nghiệm mặt nạ vàng này một chút. Nếu như thật sự biến thành quái vật, như vậy mặt nạ này liền trả lại cho các ngươi... Đưa khối thịt kia cho ta.

Nói xong, hắn chìa tay đến chỗ Sở Hiên.

Sở hiện cũng không nhiều lời, đem cái bình thủy tinh chứa khối thịt đặt ở giữa tay hắn, cái gã đầu trọc này không nói tiếng liền mở nắp thủy tinh, mà khối thịt kia giống như bị vật gì đó kích thích, co dãn mãnh liệt, kéo thành hình vòng cung, tiếp theo nó bắn vụt lên, thoáng cái đã bám vào tay Imhotep, hơn nữa bắt đầu liều mạng chui vào trong bàn tay Imhotep.

Tất cả mọi người cả kinh, ngoài tiếng hét chói tai của mấy nữ nhân, mấy nam nhân cũng đứng vụt dậy, nhưng Imhotep đã phất tay, hắn thấp giọng nói:

- Không sao cả, thân thể của ta có chút khác biệt với các ngươi...

Đang lúc nói chuyện, cánh tay bị chui vào cũng bắt đầu biến hóa, xoay tròn, cuối cùng toàn bộ cánh tay biến thành cát vàng, chờ đến khi cánh tay hắn hoàn toàn trở lại nguyên hình, trên cánh tay hắn đã thêm một miếng thịt nhỏ.

Imhotep cười cười với mọi người, hắn tiện tay bẻ miếng thịt này thành hai đoạn, mà miếng thịt có sức sống vô cùng ngoan cường trước đó cũng không còn lực tái sinh, để mặc cho hắn bẻ thành hai đoạn, hoàn toàn biến thành thịt khô.

Sở Hiên không nói tiếng nào lấy ra một khối thịt khô nhỏ từ tay Imhotep, hắn suy nghĩ một chút rồi mở hé nắp bình dung dịch muối sinh lý, ném miếng thịt khô xuống. Ngay lập tức, miếng thịt phiến mỏng kia liền bao thịt khô lại, mà theo dung dịch muối sinh lý khiến thịt khô trở nên ẩm ướt, không bao lâu thịt khô này liền căng phồng lên, cuối cùng kết hợp với miếng thịt phiến mỏng kia thành một thể, biến thành một khối thịt phiến dày.

-Không được, tế bào mất nước chỉ làm cho nó mất đi sức hành động, nhưng vẫn như cũ không thể hoàn toàn giết chết nó, xem ra trước mắt chỉ có vài thủ đoạn để giết, trong thời gian rất ngắn phá vỡ kết cấu tế nào. Một là a-xít mạnh, hai là dùng lửa đốt cháy, ba là chiếu ánh mặt trời, về phần làm bạc thì chỉ khiến

http://tieulun.hopto.org

tế bào bị nhiễm độc, trong khoảng thời gian ngắn mất đi năng lực phân chưa, trên cơ bản vẫn không hoàn toàn giết chết tế bào....

Sở Hiên lạnh nhạt lắc đầu nói.

Trịnh trá thở ra một hơi nói:

-Thế này đã đủ rồi, bất cứ trận chiến đấu gì đều khó có khả năng giải quyết hoàn mỹ, theo như lời ngươi nói vậy, bất cứ chuyện gì có tỉ lệ 50% trở lên đều có thể thử một phen, cứ như vậy đi. Bây giờ sẽ bắt đầu phân rõ trách nhiệm của từng người, đầu tiên là chủ công sẽ do ta cùng Imhotep đảm nhiệm, bởi vì ta từng đấu cùng quái vật kia, hơn nữa máu, tế bào của ta còn bị hắn hút vào, tốc độ hắn hiện tại vô cùng nhanh, sức mạnh cũng vô cùng lớn, hơn nữa hắn cũng không e ngại uy lực súng ống, nếu như bị hắn quấn vào trong thân thể, thì rất có thể biến thành zombie, vì thế chỉ có ta cùng Imhotep mới có khả năng tới gần người hắn.

-Zero ở phía xa dùng súng ngắm Gauss hỗ trợ thế công của chúng ta. Đầu tiên phải chắc chắn có thể công kích hai chân hắn, bởi vì hắn muốn phục hồi như cũ cũng cần thời gian nhất định, cho nên khi hắn có ý chạy trốn, Zero sẽ phải bắn vào hai chân hắn, ngăn chặn phương hướng chạy trốn, còn ta sẽ tùy lúc thích hợp sử dụng Bạo tạc thậm chí là Hủy diệt, cần lực lượng như vậy để hoàn toàn đánh bại hắn, ta sẽ nhờ Imhotep chuyện tiếp theo.... Hy vọng ngươi có thể đem hắn biến thành xác khô, mỗi một miếng thịt, mỗi một tế nào đều không thể bỏ qua, chỉ có như vậy mới giết chết được hắn...

-Sau đó cũng chỉ cần chờ ánh bình minh xuất hiện là được.... Vì thế thời gian chúng ta triển khai công kích là rạng sáng!

Nếu đã bàn bạc biện pháp chiến đấu tốt, vấn đề còn lại cần thương lượng là thời gian chiến đầu, đầu tiên cầm phải làm thế nào tìm đến chỗ quái vật kia. Mặc dù đã xác nhận khối thịt này có ý thức, nhưng là chúng có cách rất xa cũng có thể trở lại "chủ thể" không? Cái này không phải chuyện bọn Trịnh trá có khả năng phỏng đoán được, có điều tốt xấu gì thì cũng là biện pháp có hiệu quả duy nhất trước mắt để tìm được quái vật, cho nên mọi người vẫn quyết định lúc 4 giờ sáng thử biện pháp này một lần.

-Vấn đề tiếp theo là những người đi chiến đấu với quái vật kia. Ngoại trừ ta, Imhotep, Zero ra, Bá vương cũng có thể hỗ trợ dọn sạch zombie xung quanh chỗ chúng ta chiến đấu, hoặc là tùy lúc sử dụng hỏa lực trợ giúp cũng được. Những người còn lại thì đợi tại khách sạn, sẽ do Vương hiệp, Sở Hiên, O Connell, các ngươi tiến hành bảo vệ cả nhóm, Chiêm lam thì phụ trách đem tính huống chiến đấu hai bên truyền đạt, trên cơ bản là như vậy, mọi người còn thắc mắc gì không?

Trịnh Xá nói xong mấy lời này liền thở ra một hơi, tiếp theo hắn nhìn về phía mọi người nói.

Tất cả đều lắc đầu, mà Cường nạp sâm lại càng hưng phấn nói:

- Yên tâm đi, ta nhất định sẽ ở quán rượu chờ đợi, nhất định sẽ không quấy nhiễu các người chiến đầu, ta thề....

Trịnh trá cười khổ nói:

- Mặc dù ngươi nói như vậy, nhưng tại sao ta lại cảm giác được lời này nghe thật chướng tai? Cứ như là nhất định sẽ xảy ra việc ngoài ý muốn khiến ngươi quấy rầy bọn ta chiến đấu....

Sở Hiên lại cau mày nói:

- Có lẽ thật sự sẽ xảy ra việc ngoài ý muốn gì cũng không chừng.... Ta vẫn cảm thấy hình như hắn đang tính toán chuyện gì đó, hơn nữa còn là một chuyện vô cùng quan trọng. Chúng ta hãy phải suy luận lại từ đầu một chút, quái vật kia chiếm được mặt nạ vàng, sau đó trở thành biến hình giết chết thành viên các thành viên khác của đoàn khảo cổ cùng người trong thôn nhỏ, mà các người may mắn đào thoát, Carnahan còn có một mảnh nhỏ mặt nạ vàng. Quái vật kia muốn lấy lại mảnh mặt nạ về cùng chiếm lấy viên kim cương lớn kia, mà trên đường truy kích, hắn đoạt mất Alex, hơn nữa luôn đi trước các ngươi tới thành phố New York này... Chuyện là như thế phải không?

O Connell cùng Evelyn nhìn nhau, bọn họ đồng thời gật đầu, còn Sở Hiên day day huyệt thái dương tiếp tục nói:

http://tieulun.hopto.org

- Như vậy nói cách khác, hắn đã hai lần có cơ hội giết các ngươi nhưng lại không làm như vậy, mà ngược lại các ngươi lại lấy được mảnh vàng nhỏ trên tay hắn. Mặt khác hắn cảm ứng đặc biệt đối với mảnh vàng nhỏ kia có, chỉ cần ở chỗ có mảnh vàng là hắn có thể mơ hồ cảm giác được, nhưng các ngươi lại không đem mảnh vàng theo bên người, mà đem gửi nó sang viện bảo tàng Ai cập, cho nên quái vật kia mới cướp con trai các ngươi đi... Thì ra là như vậy, ngay từ đầu ta đã nghĩ sai rồi, quái vật này có trí tuệ rất cao! Hắn để Carnahan trộm mặt nạ vàng đi, vốn là bởi vì hắn muốn các ngươi làm người dẫn đường giúp hắn có thể tìm được viên kim cương khổng lồ, nhưng sau khi các ngươi gửi mảnh mặt nạ đi mất, hắn chỉ còn cách bắt con trai các ngươi để lấy được kim cương....

Sở Hiên cắn cắn ngón tay, hắn hung hăng nói:

- Trịnh Xá, ta biết tại sao trong tình tiết kịch bản lại yêu cầu Alex không chết, cũng không biến thành zombie.... Bởi vì quái vật kia đã sớm đưa tế bào vào thân thể thằng bé, hắn có thể dễ dàng tìm được chỗ của chúng ta, hơn nữa cũng có thể tìm đến đánh lén chúng ta dễ dàng, chỉ cần tế bào kia chậm rãi phát triển đồng hóa, Alex sẽ rất nhanh chóng biến thành zombie... Mẹ nó! Nói không chừng hắn đã ở trong quán rượu này rồi!

Vừa dứt lời, từ trong phòng ngủ của Alex truyền đến tiếng thủy tinh vỡ....

281. Đánh Lén Trước Bình Minh (2)

O Connell cùng Evelyn phản ứng nhanh nhất, quả không hổ là tấm lòng của cha mẹ, trong nháy mắt lúc thanh âm vọng đến, hai người đã một trước một sau chạy tới hướng căn phòng. O Connell rút ngay súng lục bên hông ra, trực tiếp dùng bả vai phá cửa xông vào.

Phản ứng của Trịnh Xá cũng không chậm, hơn nữa tốc độ di chuyển của hắn còn nhanh hơn hai người nhiều, sau khi đứng lên hắn dùng sức đạp mạnh vào ghế sa lon, lướt qua O Connell nhảy trước vào phòng, chỉ thấy trong phòng, một dây thịt dài đứng thẳng ở đầu giường, kéo thằng bé lên, mà hướng dây thịt xuất hiện rõ ràng là từ trong phòng tắm. Mặt khác trên nóc nhà còn có hai dây khác đột nhiên đâm xuống, chúng ở giữa không trung bỗng trở nên sắc vô cùng, một sợi đâm về phía Trịnh Xá, một sợi đâm về phía 2 vợ chồng O Connell sát sau đó.

Trịnh Xá nghiến răng một cái liền nhảy lên, hắn mở lòng bàn tay chụp hai mũi giáo bằng thịt đang đâm tới, mặc cho chúng xuyên vào trong, tiếp theo vận hành kĩ năng Hồng viêm ở giữa không trung, dễ dàng dùng ngọn lửa bao phủ hai dây thịt, xèo một tiếng, hai sợi dây chỉ vùng vẫy hơn một giây, rồi bị hồng viêm trực tiếp đốt thành tro tàn. Nhưng tốc độ đám người Trịnh Xá chạy tới vẫn chậm một bước, sợi dây thịt đã cuốn lấy đứa bé kéo về bên phía cửa sổ, sau đó thuận theo vách tường bò xuống xuống, nhóm Trịnh Xá chỉ kịp chạy tới cửa sổ nhìn ra ngoài, nhưng không còn tung tích của thằng bé, cả sợi dây thịt cũng đã hoàn toàn biến mất.

Trịnh Xá lập tức xoay người lại quát lên:

- Chiêm Lam! Có thể dùng tinh thần lực tập trung vào Alex không? Đem vị trí của nó chuyển vào trong đầu ta!

Lời còn chưa dứt, hắn đá một cước về phía cửa sổ, phá tan thành một lỗ lớn, sau đó dưới chân đạp mạnh, cả người đã nhảy ra ngoài.

Chiêm Lam vội vàng nhắm mắt khóa chặt vị trí của đứa bé trong đầu, rồi thông qua tâm linh tỏa liên kết nối với ý thức của Trịnh Xá, cùng lúc Trịnh Xá nhảy ra khỏi cửa sổ, vị trí đứa bé đã xuất hiện trong não, hắn vội vàng lấy Goblin glider ra đặt dưới chân, tăng tốc bay vụt về phía đó.

Từ trên không trung nhìn xuống dưới, hướng đó có hơn mười người đang chạy, mà ở giữa đám người này là một con quái vật to lớn, nó có bảy tám chân người, mà thân trên cũng lớn bằng mười mấy người bình thường, thoạt nhìn giống như là thân hình nhiều người dung hợp một chỗ với nhau, cánh tay của nó đang giữ một đứa nhỏ. Khi Trịnh Xá từ giữa không trung bay tới, quái vật khổng lồ này không ngờ lại lấy cánh tay bao phủ kín hết đứa bé, giống như muốn phòng ngừa bị Trịnh Xá cướp đi, mà nhóm zombie còn lại thì càng bao chặt lấy con quái vật khổng lồ.

http://tieulun.hopto.org

-Trịnh Xá phải không? Ta là Sở Hiên, tạm thời không nên tấn công quái vật này, để cho chúng đem thằng bé đi đi, Chiêm Lam đã khó chặt tinh thần lực của nó, mà quái vật kia lại không biết chúng ta có loại năng lực như vậy....Hiện tại công kích còn quá sớm, chờ đến lúc rạng sáng mới tiến hành.

Giọng nói của Sở Hiên đột nhiên vang lên trong đầu hắn.

Trịnh Xá thoáng chút do dự, hắn lập tức nói:

-Nếu như Alex bị tên quái vật đó biến thành zombie thì làm thế nào bây giờ? Ta không thể để nguy hiểm lớn như vậy! Tất cả thành viên đoàn đội đều sẽ bị trừ 10000 điểm đó, hơn nữa nó cũng là con trai của O Connell và Evelyn! Vì thế ta sẽ vẫn đi theo Alex đến khi tìm ra quái vật kia mới thôi, không cần biết là thời gian nào ta đều tấn công!

Thanh âm của Sở Hiên ngừng lại một chút rồi nói:

- Nếu ngươi đã quyết định như vậy.... Trên thực tế hai loại tình huống đều chiếm 50% khả năng, do vậy vô luận ngươi làm như thế cũng không sao, có điều Imhotep tạm thời không có cách nào đến trợ giúp ngươi. Trong quán rượu này đã cũng bị đám thịt kia xâm nhập, cho nên trước hết hắn phải bảo vệ chúng ta đi đến cạnh quảng trường đã, Zero cùng Bá Vương chạy tới trước để hỗ trợ ngươi, cứ như vậy đi.

Trịnh Xá thoáng sửng sốt, hắn ngẩn người nhìn lại quán rượu phía xa, bởi vì đám thịt này thật sự khó lòng phòng bị, chỉ cần trên người bị dính một chút là rất có thể sẽ bị xâm lấn vào trong cơ thể, cho nên hắn hiện tại rất lo lắng không biết đồng đội có khả năng chống cự lại sự công kích đáng sợ của chúng hay không, bất quá bây giờ hắn chạy về cũng đã muộn, cho nên chi bằng liều đến cùng, trước tiên cứ giết chết quái vật này rồi tính sau!

Trịnh Xá cứ như vậy bám theo giữa không trung, gần như ở ngay trên thằng bé, chỉ cần bọn quái vật zombie này có một chút hành động lạ là hắn sẽ lập tức cho chúng một kích trí mạng, mà đây cũng là khoảng cách tốt nhất để hắn triển khai công kích với tốc độ nhanh nhất.

"Sức mạnh và tốc độ của hắn cứ mạnh dần lên theo sức mạnh và tốc độ của ta, vì vậy không thể sử dụng kĩ năng Bạo tạc đối phó với hắn, hiện tại trình độ của hắn còn xa mới đạt tới cấp độ của Bạo tạc, cho nên dùng cấp độ như hiện tại giao chiến với hắn vậy... Dùng Hồng viêm đốt chết hắn, nhưng Alex thì làm sao bây giờ ? Sử dụng Hồng viêm bằng một tay thì làm sao có thể thiêu chết tên quái vật này được?"

Trịnh Xá phi hành trên trời, không ngừng tự tính toán phương pháp chiến đấu cùng quái vật, trên thực tế hắn thật không có biện pháp với quái vật này, cho dù băm thây hắn thành vạn đoạn, thậm chí là dùng bom hẹn giờ làm nó tan xương nát thịt, cũng không chắc có thể giết chết được, mà đồng dạng, nhược điểm trí mạng của nó là ánh nắng, với thời gian hiện tại vô luận như thế nào cũng không thể duy trì đến lúc bình mình để có ánh sáng, tình thế này thật sự khó giải quyết.

"Vẫn chỉ có thể trì hoàn thời gian cùng hắn, đợi đến khi Imhotep đến, nếu như dùng cát bụi hút cạn nước trong tế bào, sau đó đợi đến lúc mặt trời mọc thì có thể triệt để tiêu diệt hắn, xem ra chỉ có biện pháp này mới có thể chiến thắng hắn hoàn toàn...."

Trịnh Xá nghĩ tới nghĩ lui, cuối cùng cũng chỉ có biện pháp duy nhất như vậy, cũng may, Hỗn nguyên nhất khí công của hắn vốn trung chính bình hòa, đặc điểm là kéo dài rất lâu, hơn nữa sau khi nội lực trên người hắn đề cao, lực chống cự nhất thời có thể tăng lên mấy lần, cộng thêm khả năng phòng hộ của long tinh, hắn cũng không lo ngại việc dây dưa với quái vật, chỉ là hắn sợ khi phải ôm đứa, khi chiến đấu rất có thể sẽ làm liên lụy đến nó, tình huống như vậy không khỏi làm hắn bị bó tay bó chân.

"Mặc kệ, dù sao ta cũng không thể cúp đuôi chạy trốn, lần này không thể để cho hắn chạy thoát! Nhất định phải giết chết quái vậy này!"

Khi Trịnh Xá đang suy nghĩ, đám cương thi kia đã theo đường chính chạy tới một khu vực hẻo lánh của New York, chỗ đó là một công trường, hình như là một toà cao ốc hiện đại đã hoàn thiện nhưng chưa có người ở, mà Trịnh Xá cũng đã nhìn thấy gã thanh niên tóc nâu đang ở trên mái nhà nhìn xuống thấy. Mặc dù sắc trời đã khuya, nhưng với tố chất thân thể của Trịnh Xá tự nhiên là không có gì trở ngại, cho nên hắn cũng không lưu thủ, thu hồi glider vào trong nạp giới, đồng thời từ giữa không trung xoay người hạ xuống, lao về cánh tay tên zombie khổng lồ kia.

http://tieulun.hopto.org

Tiếng khớp xương bị bẻ gãy vang lên, thân thể zombie kia căn bản không cách nào so sánh với quái vật, hơn nữa cũng không có năng lực phục hồi kinh khủng, rắc một tiếng, cánh tay nó đã bị Trịnh Xá chặt đứt, mà tốc độ phản ứng của Trịnh Xá cũng cực nhanh, cùng lúc bẻ gãy cánh tay, hắn đã bế được đứa bé trai, tiếp theo dùng sức đạp mạnh, hung hăng đạp con zombie to lớn quỳ rạp xuống đất.

Trịnh Xá mắt thấy các zombie khác đồng thời đánh tới, hắn vụt nhảy lên, tiếp đó lấy Ngọn giáo của thần Osiris từ trong Nạp giới ra, chỉ thấy hắn quán chú nội lực cùng năng lượng vampire vào trong cây trường mâu, sau khi đến chỗ cao nhất liền ném mũi giáo xuống. Một đạo kim quang hiện lên, zombie lao tới dưới chân hắn lập tức bị bắn xuyên qua người, hơn nữa quang mang còn tỏa ra xung quanh, đám zombie cũng không có thể chất cường hãn của quái vật, không cần nói zombie bị bắn trúng liền tan thành bụi biến mất, mà zombie bị quang mang chiếu xạ cũng bị thiêu đốt ăn mòn, xem ra Ngọn giáo của thần Osiris hình như có đặc hiệu với chúng.

Trịnh Xá trong lòng vừa động, hắn rơi xuống đất liền rút ngọn giáo khỏi mặt đất, nhìn Alex đang nằm trong lòng một chút, rồi lại nhìn về phía gã thanh niên đang ở bên rìa trên nóc tòa nhà cao tầng, hắn rút glider ra bay thẳng lên.

Gã thanh niên tóc nâu tựa hồ không có một chút sốt ruột, hắn yên lặng đứng đó nhìn Trịnh Xá bay tới gần, trên tay cầm một chiếc ly chứa chất lỏng màu đỏ, đến khi Trịnh Xá từ dưới lầu bay lên, cái nhìn đầu tiên khiến cho trong lòng hắn vụt nảy lên, trên nóc tòa cao ốc hiện đại này nhìn qua đơn giản là chốn địa ngục trong ác mộng, khung cảnh quá mức khủng bố.

Nóc tòa cao ốc cơ hồ bị máu tươi nhuộm đỏ, mà ở phía sau tên thanh niên có hơn trăm cỗ thi thể nằm la liệt, còn cả một đám thi thể chất thành đống lớn, mười mấy người còn sống bị găm trên tường, đầu lưỡi bị cắt đứt, thỉnh thoảng zombie lại đem người từ trên tường gỡ xuống, sau đó hai zombie vặn xoắn cơ thể người đó từ đầu tới chân, máu tươi tập tức chảy ra lênh láng trên khắp nóc nhà.

Trịnh Xá cẩn thận nhìn lại, hai chân gã thanh niên đã biến thành vô số xúc tu bằng thịt nhỏ, ngâm trong máu tươi đầy đất, hấp thụ, hắn có vẻ rất thoải mái, mặc cho vô số xúc tu không ngừng hấp thu chỗ máu vào trong cơ thể, miệng còn đang uống máu người, dù Trịnh Xá đã bay tới gần trước mặt hắn mấy chục mét cũng mặc kệ, chỉ nheo mắt nhìn lại.

Trịnh Xá nghiến răng nói:

-Ngươi chẳng những thân thể biến thành quái vật, ngay cả ý thức cùng lương tâm cũng đều đã biến thành quái vật.... Có lẽ cái chết đối với ngươi mới là cách giải thoát tốt nhất!

Nói xong, hắn giơ Ngọn giáo của thần Osiris lên bắt đầu quán chú năng lượng vampire và nội lực, mà gã thanh niên tóc nâu cũng cảm giác được nguy hiểm, xúc tu dưới chân bắt đầu không ngừng co rút lại, đôi chân hoàn toàn trở về nguyên hình. Cùng lúc đó, cây trường mâu trên tay Trịnh Xá đã dần dần tỏa ra ánh sáng màu vàng, quang mang càng lúc càng chói mắt, đến khi chân tên thanh niên hoàn toàn khôi phục nguyên hình, chuẩn bị di động, Trịnh Xá hét lớn một tiếng, dùng sức ném mạnh, phóng thẳng cây giáo về phía hắn...

282. Vô Địch.... Hoặc Là Không Hoàn Hảo (1)

Nội lực và năng lượng vampire của Trịnh Xá hiện tại đã tăng lên gấp đôi so với lúc mới lấy được Ngọn giáo của thần Osiris, trong đó nội lực lại càng biến hóa về chất nên lần này dù chỉ đưa vào khoảng một nửa nội lực và năng lượng vampire nhưng uy lực tuyệt đối đã tương đương với toàn bộ uy lực lúc đầu. Một phát liều mạng này gần như chỉ trong nháy mắt đã bắn ra quang mang sáng chói như một mặt trời nhỏ, đám zombie đang thu thập máu ở phía xa lập tức bốc cháy, chỉ có gã thanh niên tóc nâu là không bị quang mang chiếu vào làm tổn thương nhưng khi bị cây giáo phá không bắn trúng ngực, thân thể cứng rắn của hắn gần như không hề có chút cản trở nào, trực tiếp biến thành hư vô. Uy lực Ngọn giáo của thần Osiris xuyên thủng qua đầu nửa thân trên, nửa thân dưới, đến cả hai chân của hắn, sau đó cắm thẳng xuống nền nhà rồi lại phá sàn bay ra. Đến khi Trịnh Xá phục hồi tinh thần, trên nền đã xuất hiện một hố lớn đường kính tới hơn mười ba mét, hơn nữa có thể nhìn xuyên qua được, hóa ra một kích của cây giáo đã xuyên thủng cả tòa cao ốc, bắn ra xa, uy lực không khỏi quá kinh thế hãi tục.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá không ngừng thở dốc, một kích này gần như tiêu sạch một nửa nội lực và năng lượng vampire, dù với tố chất thân thể của hắn cũng có chút khó chịu, bất quá hoàn hảo, tiêu diệt được con quái vật này cũng coi như đáng giá....

"Không đúng! Vẫn chưa nhận được thông báo, hắn vẫn chưa chết... Là vì mấy miếng thịt còn lại tại khách sạn sao? Vậy bảo đám Sở Hiên dùng lửa đốt hết chúng đi là được..."

Trịnh Xá tâm niệm chợt động, nhưng hắn còn chưa kịp dùng ý thức liên lạc với đám Sở Hiên, từ giữa bể máu không ngờ lại có một khối thịt lớn chuyển động, đó là thịt từ trong thi thể xung quanh cùng xác đám zombie bị thiêu cháy chui ra. Trong vũng máu lớn, chúng chậm rãi chuyển động, tổ hợp lại, đến khi Trịnh Xá tỉnh táo lại khối thịt đã tạo thành hình người, tiếp đó là hoàn thiện bộ phận, sau máy giây, gã thanh niên đã lại đứng giữa bể máu.

Gã thanh niên tóc nâu nhìn hố lớn trên nền nhà nói:

- Uy lực thật đáng sợ, nếu là ta lúc mới trở thành sinh vật cấp cao tại thôn trang đó thì chắc chắn sẽ bị một chiêu vừa rồi của ngươi giết chết, ha ha ha... Ta đang không ngừng tiến hóa, không ngừng trở thành dạng sống càng cao cấp hơn, chiếc hố này chính là một bằng chứng, ngươi không giết nổi ta, ha ha ha, cả thế giới này không ai có thể giết nổi ta....

Trịnh Xá khó hiểu hỏi:

- Tại sao, lúc ta ném trường mâu ra thì ngươi cũng đồng thời tránh thoát được sao? Không thể nào, một kích đó ngay cả ta trong trạng thái Bạo tạc cũng không thánh nổi, ngươi làm sao tránh được? Không thể nào!

Tên thanh niên cười a a, hắn tới trước mặt một người còn sống đang bị găm trên tường, trong ánh mắt hoảng sợ của người này, hắn đưa tay xuyên vào bụng người đó, tiếp theo người đó bắt đầu từ từ trở nên khô héo, rồi lại bắt đầu nhanh chóng to phồng lên, biến thành một con zombie lớn. Sau khi rời tường hạ xuống nó lại bắt đầu vắt ép máu tươi ra, cử động như vậy làm Trịnh Xá nhìn thấy phải cau mày.

Gã thanh niên tóc nâu liếm liếm máu tươi trên ngón tay, nói:

- Lúc trước chiến đấu với ngươi trên quảng trường, cơ thể ta bị thương rất nghiêm trọng, mặc dù có thể từ các loại thịt khác bổ sung thân thể nhưng vẫn cần có rất nhiều năng lượng, những người này đều vì các ngươi nên mới phải chết, ha ha ha, đều là vì các ngươi nên mới phải chết.

Trịnh Xá cười lạnh đáp:

- Nói năng như đánh rắm, đừng có đem chuyện ngươi làm đổ lên đầu bọn ta, ta có thể chắc chắn đây tất cả là tội lỗi của ngươi, nếu lúc đó ngươi bị bọn ta giết, bọn họ sẽ không phải chết, con quái vật làm người ta phải ghê tởm này!

Gã thành niên nhìn cánh tay màu, nói:

- Quái vật làm người ta ghê tởm sao? Thật sự làm người ta ghê tởm sao? Ha ha ha, sinh vật cấp thấp sẽ không hiểu nổi cảm giác của sinh vật cấp cao, mỗi khi ngươi hút máu tươi của một người vào cơ thể, cảm giác bọn chúng biến thành chất dinh dưỡng của ngươi, ngươi sẽ cảm thấy khoái cảm vô cùng, đơn giản là so với ân ái còn thư thái hơn gấp vạn lần, ha ha ha. Hơn nữa, ngươi có biết tại sao vừa rồi ta không chết không? Bởi vì ta đã là tồn tại vô địch!

Tên thanh niên bắt đầu cười lên điên cuồng, trong tiếng cười, dưới chân hắn lại có mấy đám thịt chuyển động, trồi lên, mỗi khối thịt đều không ngừng lớn lên, biến hình, đến cuối cùng trở thành bộ dạng giống y như hắn, nhìn không khác nhau một chút nào.

Trịnh Xá thấy vậy trong lòng thất kinh, nhưng vẫn cố cười lạnh nói:

- Đừng có lấy đám zombie ra lừa ta, chẳng lẽ ngươi có thể biến thành rất nhiều người sao? Cút mẹ ngươi đi, chỉ cần ta tìm được cây giáo về là sẽ giết chết ngươi trong nháy mắt!

Tên thanh niên tóc nâu lắc đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

- Dạng sống cấp thấp ngu xuẩn, ngươi thật sự nghĩ bọn chúng là giả sao, quá thiếu hiểu biết, với bản lĩnh của dạng sống cấp cao như ta, trong thân thể mỗi con zombie do ta tự tạo ra đều có tế bào của ta, chỉ cần các zombie đó còn sống thì ta sẽ vĩnh viễn không chết, ha ha ha. Mà những kẻ bị zombie cắn trúng, sao khi bọn chúng biến thành zombie cũng mang theo tế bào của ta, như vậy ngươi hiểu chưa? Tại sao ta nói ngươi không thể giết nổi ta, đó là vì trong thành phố này chỗ nào cũng có thân thể của ta tồn tại, hàng vạn zombie thậm chí càng nhiều hơn còn đang không ngừng tìm bắt con người. Hơn nữa, chuyện ngươi càng không biết là, khi ta giao chiến với ngươi mà mạnh lên, hoặc là hút máu của ngươi rồi mạnh lên, các tế bào của ta dù ở cách rất xa cũng đồng dạng tiến hóa, vì thế ngươi không cần vọng tưởng chỉ phải tiêu diệt một thân thể tiến hóa của ta, như vậy không thể ngăn cản ta tiếp tục mạnh mẽ lên, ha ha ha.... Đã hiểu chưa? Ta là dạng sống mạnh mẽ nhất, cao cấp nhất, ta là tượng trưng cho vô địch!

Trịnh Xá trong lòng thầm hô hỏng bét, hắn cũng không biết tên quái vật này có nói thật hay không, nhưng nếu thật sự như vậy, hắn và đồng đội sẽ rất nguy hiểm. Con quái vật này gần như đánh không chết, diệt không xong, trừ phi là lúc hắn còn chưa tiến hóa phát triển phải tiêu diệt được, nếu không thì đến cuối cùng cứ dứt khoát chạy trốn cho xong, chẳng trách cái tình tiết kịch bản này lại không hạn chế thời gian, hóa ra là vị nguyên nhân này.

Gã thanh niên nhìn sắc mặt Trịnh Xá, hắn tiếp tục cười lạnh nói:

- Đừng mơ đến chuyện chạy trốn, đứa nhỏ trong lòng ngươi trong cơ thể nó cũng có tế bào của ta tồn tại, chỉ là tế bào đó vẫn đang trong trạng thái ngủ đông thôi. Chỉ cần qua mười ngày, các tế bào sẽ phát động, thằng bé này cũng sẽ biến thành zombie mới... Yêu cầu của ta rất đơn giản, đưa viên kim cương khổng lồ và mảnh mặt nạ vỡ đó cho ta, ta sẽ tha cho mười mấy người các ngươi. Trên thực tế, ta cũng không cần giết chết các ngươi, trong thành phố này còn rất nhiều nhân loại để cung ứng cho ta tiến hóa, sinh trưởng, ta chỉ muốn tiếp tục tiến hóa, trở thành sinh mệnh thể càng hoàn mỹ càng cường đại, không có mâu thuẫn quá lớn với các ngươi. Thế nào? Chúng ta giao dịch chứ?

Trịnh Xá vẫn tiếp tục nói chuyện là vì trước mắt chuyện hắn cần làm nhất là trì hoãn thời gian, không cần biết là chờ bình minh hay là Imhotep chạy tới đều cần thời gian, vì thế hắn cười lạnh đáp:

- Bớt lừa người đi, lúc trước ngươi nói con đường tiến háo của ngươi đã bế tắc nên ngươi mới phải tấn công, hút máu của ta đúng không? Vậy mà bây giờ lại nói tha cho chúng ta, chỉ cần giết những người khác là được, ngươi cho rằng những lời này khiến ta tin được sao? Huống chi bây giờ ngươi đã tàn bạo như vậy, chờ đến khi ngươi biến thành dạng sống càng cao cấp hơn thì sao đây? Không phải sẽ muốn diệt tuyệt toàn bộ loài người chúng ta sao? Nằm mơ!

Gã thanh niên lắc đầu thở dài, tiếp đó vẻ mặt hung tợn nói:

- Thật là khéo quá hóa vụng! Vốn còn muốn chỉ biến ngươi thành zombie thân vệ của ta, còn những kẻ khác thì để chúng sống lâu thêm một chút cũng được, xem ra hiện tại không thể bỏ qua cho ngươi được rồi! Tương lai ta là chúa tể của cả thế giới này, ngươi là thân vệ của ta, ha ha ha, ngươi nên vì thế mà tự hào!

Nói đoạn, tên thanh niên cả người chấn động, sau lưng hắn từ từ mọc ra một đôi cánh dơi màu đen, mà những tên khác cũng làm động tác tương tự, nhất thời năm tên mang cánh dơi bay lên, chuyện này nằm ngoài dự đoán của Trịnh Xá.

Gã thanh niên tóc nâu bay lên, hắn vừa bay vừa cười điên cuồng:

- Tất cả đều nhờ có bẩn nguyên sinh mạng của ngươi đó, chẳng những giúp thân thể ta tiến hóa thêm nhiều mà còn có thể bay lên... Mặc dù ta mới có thể bay cách đây không lâu nhưng cảm giác này thật sự khiến người ta phải hưng phấn, ha ha ha, quá tuyệt vời... Đúng rồi, không nên bỏ quên đồng đội của người, zombie trong thành phố đã tới tấn công bọn chúng, nếu giết chết quá nhiều zombie bên đó cũng sẽ xuất hiện thân thể giống như ta, một khi sinh mạng thể cao cấp như ta xuất hiện là bọn chúng chết chắc rồi, ha ha ha....

Trịnh Xá đã dần dần tuyệt vọng, mắt thấy năm gã thanh niên đang bay tới, hắn chỉ có thể bất đắc dĩ, lấy glider bay về phía nhóm Chiêm Lam, trong đầu cũng bắt đầu liên tục kêu gọi Chiêm Lam, chuyển đoạn tin tức này lại để bọn họ tận lực chạy trốn, không nên giết quá nhiều zombie, tránh cho tên quái vật này xuất hiện càng lúc càng nhiều....

http://tieulun.hopto.org

Trong lúc Trịnh Xá chạy trốn, năm tên thành niên không ngừng truy đuổi, một đám cát vàng bỗng từ xa cuốn tới, khi đám cát bay qua người Trịnh Xá, hắn chợt nghe thấy giọng nói của Imhotep, tên đầu trọc đẹp trai này nói:

- Khó coi quá đấy, tốt xấu gì ngươi cũng là kẻ từng đánh bại ta, sao lại bị năm con dơi con này dọa phải cho chạy trốn thế?

Vừa dứt lời, cơn lốc cát đã cuốn tới năm gã thanh niên, Trịnh Xá vừa mừng vừa sợ nhưng tiếp theo hắn lại gần như tuyệt vọng, khi bão cát cuốn tới năm tên kia, hắn đã nhìn thấy cách đó không xa lại có mấy tên thanh niên tóc nâu, lưng mang cánh dơi bay lên... Xem ra con quái vật này không nói ngoa, có lẽ hắn thật sự là sinh vật vô địch...

Một sinh vật vô địch không hoàn hảo...

283. Vô Địch.... Hoặc Là Không Hoàn Hảo (2)

Cái này gọi là một vật khắc một vật, Imhotep giống như trời sinh có tác dụng khắc chế loại sinh mạng thể cao cấp đeo mặt nạ này, lực lượng khổng lồ của quái vật đối với hắn là vô dụng, mạch máu hoặc tế bào xâm nhập vào thân thể cũng chẳng sao, dù sao trong cơ thể hắn cũng chẳng có máu thịt để bị hút, còn các thứ ký sinh cũng thế, chui vào cơ thể hắn sẽ bị hút sạch nước. chính vì vậy Imhotep gần như là khắc tinh của loại sinh mạng thể cao cấp này, mặc cho năm tên thanh niên tóc nâu mọc cánh dơi tấn công, ngược lại hắn biến thành lốc cát vàng cuốn tới, tóm lấy hai tên vào tay, nhưnh chóng hút sạch nước trong cơ thể chúng, chỉ mấy chục giây sau, hai cái xác ướp khô héo từ giữa không trung rơi xuống.

Trịnh Xá cũng lấy súng tiểu liên trong Nạp giới ra, hắn chĩa vào những tên bay tới không ngừng bóp cò, nhưng sau khi mọc cánh, đám quái vật này đã trở nên cực kỳ linh hoạt, mặc dù tốc độ còn chưa đuổi kịp Goblin glider nhưng đường bay rất khéo léo, súng bắn vào người cũng không có tác dụng, mà càng khiến người ta ngạc nhiên là đạn linh loại gần như không hề có sức công phá với loại sinh vật này, hiệu quả chẳng khác gì so với đạn thông thường.

-Mẹ kiếp! Imhotep, ngươi làm một lần xong là không hút thêm được mấy tên nữa à?

Trịnh Xá gào lên, bởi vì ngoài hai kẻ bị hút khô lúc đầu ra, Imhotep sau đó không ngờ không hút thêm nổi một tên nào, cứ như thế này thì đến bao giờ mới tới được tên cuối đây?

Imhotep cũng quát trả:

- Ngươi nghĩ ta không muốn sao? Sức mạnh của bọn chúng quá kinh khủng, ta chỉ vừa hiện thân thể ra, bọn chúng chỉ vặn nhẹ một cái là chấn tan thân thể ta, đây đơn giản không phải là lực lượng con người có thể có được!

Trịnh Xá gần như bị chọc đến phát điên, hắn gầm lên:

- Bọn chúng đương nhiên không phải con người, ngươi nghĩ con người sẽ có sức mạnh khổng lồ cùng lực hồi phục kinh khủng như vậy sao? Bọn chúng tất cả đều là một đám quái vật biến thái! Mẹ nó, chẳng trách là tình tiết kịch bản độ khó cấp B tương đương với cự long, đây đơn giản là so với rồng còn khủng bố hơn.... So với rồng còn khủng bố...

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn vội vàng so sánh chênh lệch giữa con quái vật này và rồng, từ mức độ nào đó mà nói, quái vật này tuyệt đối càng đáng sợ hơn rồng, chỉ cần cho hắn một đoạn thời gian để vượt qua thời kỳ yếu nhược lúc đầu, chỉ cần cung cấp đủ sinh vật cho hắn tiến hóa và ký sinh, vậy quái vật này tuyệt đối là ác ma bất tử!

"Nghĩ kỹ lại xem, trong một thành phố có hàng chục nghìn, hàng trăm nghìn, thậm chí hàng triệu người bị hắn ký sinh, như vậy cho dù một bộ phận phân thân của hắn bị ánh mặt trời chiếu vào cũng chẳng sao, bởi vì hắn căn bản sẽ không chết, không thể làm tất cả các dạng sống trong thoáng chốc đều bị ánh mặt trời chiếu vào! Vì thế chỉ cần lưu lại một mầm mống không chết là hắn có thể tiếp tục mạnh lên, hơn nữa tiếp tục ký sinh. Phải biết rằng bất kỳ tế bào của hắn cùng đồng loạt mạnh lên, nói cách khác, cá thể mạnh

http://tieulun.hopto.org

nhất chỉ cần đạt tới một trình độ nào đó là tất cả các tế bào của quái vật này sẽ cùng đạt tới trình độ đó, lúc ấy mạnh nhất hay không cũng chẳng khác biệt gì nữa."

"Nếu đúng là như thế, vậy tại sao quái vật này chỉ vỏn vẹn là tình tiết kịch bản độ khó cấp B? Không thể nào, không thể thư vậy được! Chẳng lẽ vì quái vật này quá khủng bố nên tình tiết kịch bản mới đề ra thời gian không hạn chế? Ngay từ đầu đã nhận định mọi người không có hy vọng hoàn thành được nhiệm vụ này sao?"

"Sở Hiên, nghe thấy tiếng của ta không?"

Trong đầu Trịnh Xá bỗng lóe lên một biện pháp, nhưng biện pháp này nếu như không thành công, hoặc nếu biện pháp này là sai lầm thì tất cả mọi người sẽ chết tại thành phố này, chết trong tay dạng sống cao cấp kinh khủng này, vì thế hắn nhất định phải có người hắn tin tưởng làm tham mưu.

Mấy giây sau, thanh âm của Sở Hiên vang lên, giờ phút này giọng nói của hắn vẫn thản nhiên như cũ:

"Ta nghe được tiếng của ngươi, có chuyện gì thì nói đi."

Trịnh Xá hít sâu một hơi, chuyển ý thức tới chỗ Sở Hiên:

"Ta nhớ lúc ngươi đề ra biện pháp hoàn thành nhiệm vụ Vua bọ cạp, đốt chát toàn bộ khu rừng, cứ như vậy ung dung thoải mái tiến vàn kim tụ tháp, là như vậy đúng không? Lúc ấy ngươi từng nói một nhiệm vụ chắc chắn sẽ có rất nhiều biện pháp hoàn thành, vậy bây giờ ta muốn ngươi, nếu như ta cứ từng bước từng bước không ngừng giết khỉ, vậy có đại biểu cho việc ta chắc chắn sẽ bị đám khỉ mang vũ khí tiến hóa giết chết không? Cũng tức là nếu như ta không làm theo biện pháp của ngươi!"

Sở Hiên trầm mặc mấy giây rồi mới đáp:

"Ta cũng không biến ngươi hỏi câu này là có ý gì, là lúc chiến đấu phát hiện địch nhân có sơ hở gì phải không? Nhưng lại chần chừ nên mới phải hỏi ta?"

"...Không sai chút nào! Quả là trí giả gần như hoàn mỹ."

Thanh âm của Sở Hiên tiếp tục:

"Sẽ không, nếu lúc đó chúng ta không phóng hỏa thiêu chát toàn bộ khu rừng mà do ngươi từng bước từng bước giết khỉ tiến vào kim tự tháp thì đấy cũng là một biện pháp của Chủ Thần để bức ngươi phải từng bước từng bước tiến hóa. Bởi vì đám khỉ càng mạnh, nếu ngươi muốn sống sót thì cũng buộc phải trở nên càng mạnh, đến khi ngươi hoàn toàn chiến thắng lũ khỉ mới thôi, đó đại khái là ý tứ của Chủ Thần lúc đó. Chính vì vậy ta vẫn còn câu kia, bất kỳ nhiệm vụ nào, Chủ Thần đều không thể chỉ bố trí một biện pháp duy nhất, chỉ là vì chúng ta không phát hiện ra biện pháp đó mà thôi, một khi phát hiện rất có thể sẽ tìm được đường tắt giống như là đốt rừng, nhưng đồng dạng, nguy hiểm tức là phần thưởng, nguy hiểm càng lớn, phần thưởng đạt được cũng càng lớn... Còn vấn đề gì không?"

Trịnh Xá thở ra một hới, nói:

"Ừm, còn chút vấn đề nhỏ, bất quá phương hướng chính ta đã có quyết định rồi... Mọi người cùng ta đánh cược chuyến này đi, là sống hay chết cứ xem phát cược này!"

Sở Hiên lạnh nhạt nói:

"Tỷ lệ thành công là bao nhiêu? Nhỏ hơn 50% ta từ chối tham gia..."

"Chia đều năm năm... Không sống, tức là chết!"

Sở Hiên ngừng lại một lúc lâu, cuối cùng mới lên tiếng:

"Vậy thì... Đánh cược tất cả tính mạng chúng ta một ván đi, tỷ lệ 50% đủ để chúng ta tham gia!"

Trịnh Xá bấy giờ mới hỏi tiếp:

"Lúc trước ta đã chuyển tin tức về quái vật này tới phải không? Ngươi cũng biết loại quái vật này gần như hoàn mỹ, năng lực tiến hóa hoàn mỹ, thân thể hoàn mỹ, năng lực sinh tồn hoàn mỹ, năng lực sinh sản hoàn mỹ... Gần như tất cả đều hoàn mỹ, nhưng tại sao trong di tích văn minh Maya cổ lại nói quái vật này là

http://tieulun.hopto.org

sản phẩm không trọn vẹn? Tại sao sau khi "Thánh nhân" chết đi, bọn chúng vẫn không thống trị được thế giới? Tại sao nền văn minh Maya cổ vẫn có thể phồn vinh xây dựng kim tự tháp? Chuyện này đưa tới cho ta một câu hỏi, một sinh vật hoàn hảo như vậy, khuyết điểm của nó rút cuộc là ở đâu?

Lần này thời gian Sở Hiên trầm mặc càng lâu, hơn nửa ngày sau hắn mới đáp:

"Sinh vật mạnh mẽ như vậy, nếu chỉ vỏn vẹn có ánh mặt trời la tiêu diệt được hắn hoàn toàn thì đúng là quá sức tưởng tượng.... Đúng vậy, đúng như ngươi nói, khuyết điểm của chúng rút cuộc là ở đâu? Nghĩ đi nghĩ lại, ta cuối cùng cũng chỉ có thể tính tới một khuyết điểm duy nhất... Bọn chúng quá hoàn mỹ, hoàn mỹ đến mức giống như không phải sinh vật, là loại dạng sống giống như ta, bản thân sự quá hoàn mỹ chính là một khuyết điểm..."

Trịnh Xá lúc này tránh khỏi hai gã thanh niên truy kích, sau lưng hắn còn tám tên đang đuổi theo, số lượng có thể dự đoán được là chắc chắn sẽ còn gia tăng, cho nên hắn cũng không quan tâm tới chuyện khác, chỉ thôi động glider, dùng tốc độ cao liên tục chạy trốn, vừa chạy vừa nói:

"Đúng thế, đúng là như thế, bọn chúng là thứ không hoàn hảo, nhưng biểu hiện ra lại vô địch như thế này, nên ta chỉ có thể giả thuyết, sự tiến hóa liên tục, hoàn mỹ của chúng chính là khuyết điểm..."

"Sở Hiên, chúng ta không chờ được tới bình mình, bây giờ mới hơn nửa đêm một chút, có thể đoán được, trong máy giờ kế tiếp chắc chắn sẽ có hơn một trăm tên quái vật, số lượng nhiều như vậy ta không thể chống cự, cho dù được Imhotep trợ giúp cũng tuyệt đối không thể giết chết tất cả bọn chúng, chỉ cần một tế bào chạy thoát là uổng phí hết, đây có lẽ là nguyên nhân Chủ Thần không hạn chế thời gian. Nhưng chính như lúc trước chúng ta đã nói chuyện Vua bọ cạp, chắc chắc là ngoài không hạn chế thời gian vẫn có biện pháp để hoàn toàn tiêu diệt hắn, đừng có hy vọng vào các cách như dùng ánh sáng mặt trời, không thể chiếu ánh sáng vào tất cả các tế bào của hắn, hơn nữa trong cơ thể Alex còn mang tế bào của hắn, nếu như không giết được hắn thì chúng ta chết chắc, vì thế...."

Trịnh Xá vụt xoay người lại, nhìn tám tên thành niên tóc nâu cung đám cát bụi vẫn không ngừng đuổi theo bọn chúng, hắn thì thào nói với Sở Hiên:

"Không nhớ là ai đã nói câu này, chỗ mạnh nhất của một người cũng chính là chỗ yếu nhược nhất, ta chuẩn bị khiêu chiến sự tiến hóa gần như hoàn mỹ của hắn, đây là điểm hắn mạnh nhất, tiếp theo... Tính mạng của mọi người hãy giao cho ta đi..."

Trịnh Xá chợt nghiên răng quát:

- Imhotep, tới chỗ ta, ta có cách đối phó với con quái vật này?

Dứt lời, hắn khống chế Goblin glider bay về phía đoàn bão cát.

Imhotep phản ứng cực nhanh, sau khi Trịnh Xá hô lên hơn mười giây, đoàn cát bụi đã tới cạnh hắn, đồng thời thanh âm của Imhotep cũng từ trong lốc cát vang lên, hắn lớn tiếng hỏi:

- Đối phó với hắn thế nào? Mẹ kiếp, nói nhanh lên, chỗ Anck-Su-Namun bọn họ có nguy hiểm!

Trịnh Xá cười lao vào lốc cát, hắn đưa bé trai ra, nói:

- Ngươi đưa nó về chỗ mọi người, nhớ kỹ, đừng để bọn họ bắn nát zombie, chỉ cần biến zombie thành xác khô là được, sau đó bảo vệ họ cho tốt.... Những chuyện còn lại cứ giao cho ta đi!

Imhotep hơi chần chừ, một lúc sau hắn mới cuốn theo đứa bé bay đi, cơn lốc xáy bay càng lúc càng xa, Trịnh Xá chỉ nghe thấy hai tiếng "cẩn thận" truyền tới, hắn khẽ mỉm cười.

Khi đoàn cát bụi bay xa, Trịnh Xá mới không chế glider từ từ hạ xuống đất, hắn cười nhìn đám thanh tóc nâu đang càng lúc càng tới gần, rồi thấp giọng tự nhủ:

- Tới đi, ta cho các ngươi tiến hóa....

http://tieulun.hopto.org

284. Khuyết Điểm Trí Mạng Và Di Tích Cổ (1)

Khi Trịnh Xá hạ xuống đất đám quái vật bay tới gần nhất lại không tiến hành tấn công mà vòng ra xung quanh, bao vây hắn lại, một tên trong đó cười lạnh nói:

- Sao không chạy trốn nữa? Đám bão cát đó cũng đã đưa thằng bé đi rồi, chẳng lẽ ngươi nghĩ bằng vào một mình ngươi có thể ngăn chặn ta để cho bọn chúng chạy trốn sao? Có lẽ ngươi còn không biết hậu quả bị tế bào của ta thâm nhập, sau mười ngày thằng bé sẽ...

-Đủ rồi!

Trịnh Xá lạnh lùng nhìn gã thanh niên, hắn cũng chậm rãi mỉm cười hỏi:

- Ta chỉ muốn hỏi ngươi một vấn đề, có phải là khi thân thể này của ngươi tiến hóa, mạnh lên những tế bào người phân tán khắp nơi cũng đồng loạt mạnh lên không? Khoảng cách xa như như thế sao có thể làm được?

Gã thanh niên tóc nâu nhẹ nhàng vuốt tóc, cười đáp:

- Dạng sống cấp thấp, bây giờ đã bắt đầu biết hâm mộ dạng sống cấp cao sao? Ta cũng có thể cho ngươi vĩnh sinh bất tử, chỉ cần ngươi trở thành nô bộc của ta là được... Ngươi có biến bản nguyên sinh mạng không?

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Bọn ta gọi nó là gen, là thứ bên trong tế bào khống chế sinh mạng phát triển tiến hóa phải không?

Gã thanh niên gật đầu nói:

- Không sai, chính là thứ này, thành tố cơ bản, gọi như vậy cũng được (gen = cơ nhân = cơ bản nhân tử), thứ gọi là gen này khống chế sinh mạng tiến hóa, chứ không phải là hấp thu càng nhiều sinh mệnh sẽ càng mạnh. Ta ngoài tế bào tăng lên thêm một chút ra, gần như không hề có chút cảm giác gen mạnh lên chút nào, nhưng gen của ngươi lại khiến ta có cảm giác này, hơn nữa chiến đấu với ngươi càng nhiều, bản nguyên sinh mạng của ta cũng không ngừng tiến hành bù đắp thiếu sót bản thân, đó gọi là sắp xếp lại bản nguyên sinh mạng. Mà chỉ cần là tế bào của ta thì sẽ nhờ vào liên hệ của bản nguyên sinh mạng mà đồng loạt sắp xếp lại, cái này không quan hệ gì với chuyện hấp thu nhiều ít người. Đương nhiên, cho ta đủ thời gian, hấp thu càng nhiều thì tiến hóa càng hoàn mỹ, cũng là cùng một đạo lý...

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Nói cách khác, một cá thể của ngươi tiến hóa mạnh lên là tất cả các ngươi sẽ cùng tiến hóa theo phải không? Hiểu rồi, vậy chúng ta bắt đầu thôi...

Gã thanh niên ngẩn người hỏi:

- Bắt đầu cái gì?

-Đương nhiên là bắt đầu chiến đấu!

Hai mắt Trịnh Xá vụt biến thành mờ mịt, hắn đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, cơ thịt trên thân cũng bắt đầu phình lên, đồng thời nói:

- Lúc trước tại quảng trường, lực lượng ta sử dụng gọi là Bạo tạc, ta biết ngươi càng bị đánh thì càng biến mạnh, bản thân cũng càng tiến hóa đúng không? Vậy trước hết bây giờ ngươi hãy tiến hóa đến trình độ ngang với Bạo tạc của ta đi!

Vừa dứt lời, Trịnh Xá đã gầm lên, một đường màu đỏ máu từ trên trán chạy xuống, một cỗ khí lưu kịch liệt từ đan điền xông lên, hai bên hội tụ tại chỗ trái tim, một luồng sức mạnh mang tính bùng nổ từ trong cơ thể Trịnh Xá phát ra, gã thanh niên tóc nâu ở gần nhất chỉ sau một giây đã bị một quyền duy nhất đánh nát đầu!

Ngay lập tức, những tên xung quanh cùng lao lên, không thể không thừa nhận, tốc độ và lực lượng của bọn chúng so với lúc ở quảng trường đều đã tăng lên rất nhiều, gần như có thể vượt qua Trịnh Xá sử dụng

http://tieulun.hopto.org

Bạo tạc trong trạng thái bình thường, sức mạnh này thật sự quá kinh khủng. Phải biết rằng, lực lượng của Trịnh Xá phải chịu hạn chế thời gian nhưng gã thanh niên tóc nâu chẳng những có thể nhân bản ra rất nhiều thân thể mà lực lượng của hắn lại không phải chịu hạn chế gì, chỉ như bây giờ thôi tên quái vật này đã phi thường đáng sợ.

Dù vậy, khi Trịnh Xá sử dụng Bạo tạc, thân thể tên thanh niên vẫn bị đánh tan nát, bởi vì Trịnh Xá không chỉ có kỹ năng Bạo tạc, trạng thái chiến đấu sau khi mở cơ nhân tỏa cũng là một điểm mạnh của hắn, mà hiển nhiên gã thanh niên này không có trạng thái mở cơ nhân tỏa, hơn nữa bọn họ chiến đấu phần lớn là chỉ dựa vào thân thể, đẳng cấp chiến đấu của Trịnh Xá rõ ràng là ở trình độ cao hơn hẳn.

Nhưng mà gã thanh niên vẫn đang không ngừng tiến hóa, để đuổi kịp tốc độ của Trịnh Xá, tốc độ di động của bọn chúng bắt đầu không ngừng tăng lên, để phòng ngự lực công kích của Trịnh Xá, thân thể bọn chúng càng lúc càng cứng rắn, để đánh bị thương, phá nát năm tay Trịnh Xá, sức mạnh của bọn chúng cũng càng lúc càng lớn, dù sao thì thân thể của chúng cũng bất tử, bị đánh nát bao nhiêu lần cũng có thể nhanh chóng chữa trị lại như cũ. Bất quá chỉ trong chốc lát, khi Trịnh Xá thở hổn hển rời khỏi trạng thái Bạo tạc, gã thanh niên đã hoàn toàn thích ứng với tốc độ và lực lượng của trạng thái này, Trịnh Xá tức thì bị một quyền đánh trúng ngực, bay ra xa mấy chục mét, đâm sầm vào một vách tường, chìm hẳn vào đó.

Một tên thanh niên kinh hỷ nhìn cánh tay mình, hắn vung quyền hung hăng đánh xuống đất, nhất thời trên mặt đất xuất hiện một hố lớn, tiếp theo ngón tay hắn cong lại đào móc, cứ như vậy trực tiếp móc lên một mảnh bê tông lớn, rộng đến bốn năm mét vuông.

Gã thanh niên hét lớn, hắn nhìn Trịnh Xá cười châm chọc:

- Thế nào? Đã thấy chưa? Đây là uy lực khủng bố của dạng sống cấp cao, đã nhìn rõ chưa? Ngươi đã kiệt sức rồi, nhưng ta vẫn còn sức mạnh to lớn và tốc độ nhanh chóng như vậy, trước đây căn bản không thể ngờ được rằng ta có thể tiến hóa đến mức độ này, lực lượng và thân thể này đều quá tuyệt vời, ha ha ha... Ta là chúa tể của vạn vật trên thế giới này, từ bây giờ trở đi, ta là sinh vật đỉnh cấp của thế giới này, ta là thần...

Trịnh Xá mắc trong vách tường khẽ động đậy thân thể, giờ phút này hắn thật sự đã kiệt sức, có điều nội lực và năng lượng vampire được hắn cố ý lưu lại nên vẫn còn rất nhiều, một quyền đánh trúng lồng ngực cũng được nội lực bảo hộ nên hắn không hề bị thương trí mạng, mà thực tế bây giờ mới bắt đầu tử chiến thật sự....

Trịnh Xá vận hành nội lực, hoạt động thân thể một chút, sau đó hắn từ trên vách tường nhảy xuống, mà ở xa, tốc độ của tên thanh niên đã làm hắn có chút hoa mắt, tốc độ di động trong trạng thái Bạo tạc quả thật là rất hiệu quả, khi tên thanh niên tóc nâu gần nhất tới chỗ Trịnh Xá, hắn vừa cười vừa nói:

- Nhưng ngươi cũng thấy rất kỳ quái phải không? Tại sao với thân thể một người bình thường như ta lại có thể có tốc độ cực nhanh cùng sức mạnh siêu cường như vậy? Phương diện này ngươi không thấy tò mò sao?

Gã thanh niên đó nghe vậy lập tức dừng lại, chần chừ, cuối cùng tò mò hỏi:

- Vấn đề này đúng là khiến người ta thấy quái lạ, mặc dù ngươi cũng không phải người bình thường, vảy giáp trên người cùng cánh sau lưng ta chính là sức mạch phát ra từ bản nguyên sinh mệnh của ngươi, nhưng với tố chất của dạng sống cấp thấp như ngươi sao lại có thể có được lực lượng vượt qua dạng sống cấp cao như ta chứ? Chẳng lẽ ngươi có yếu quyết gì sao? Nói ra cho ta nghe thử, nếu như có giá trì thì ta kỳ thật có thể cho ngươi trở thành một nô lệ vẫn giữ được ý thức và thân thể bình thường, chỉ cần ngươi trở thành hộ vệ của ta là được, cho ngươi giữ lại tất cả cũng không sao.

Trịnh Xá mỉm cười đáp:

- Rất xin lỗi, ta cực kỳ dị ứng với cái từ nô lệ này, ha ha ha... bởi vì đây không chỉ là sức mạnh của gen mà còn là kết quả của năng lượng va chạm, chỉ bằn tiến hóa nhục thể thì rất khó để đạt tới trình độ như vậy. Trên thực tế, nếu như không có năng lượng để sử dụng, chỉ dựa vào năng lượng tự thân của tế bào để duy trì trạng thái này... Đó chắc chắn là điểm trí mạng! Mà không phải ngươi thích tiến hóa sao? Vậy ngươi cứ triệt để tiến hóa liên tục đi, hơn nữa ta cũng đã phát hiện ra khuyết điểm lớn nhất của ngươi... Cũng là khuyết điểm trí mạng, đó chính là sự tiến hóa của ngươi hoàn toàn là bản năng tiến hóa của tế bào, ngươi không có cách nào khống chế hoặc đảo ngược sự tiến hóa này. Nói cách khác, đến khi ngươi quen thuộc với

http://tieulun.hopto.org

trạng thái tiếp theo, tế bào của ngươi có thể duy trì được nó bao lâu? Ta rất là tò mò đấy? Mười giây? Hai mươi giây?

-Ha ha ha... Xem thử Hủy diệt đi! Con quái vật đáng ghét...

Trịnh Xá gầm lớn, cả người hắn vụt tiến vào trạng thái Hủy diệt, tất cả năng lượng trong cơ thể va chạm kịch liệt, tất cả động tác xung quanh phảng phất như biến chậm lại, chỉ có động tác của mấy tên thanh niên tóc nâu là không chậm lại quá nhiều, nhưng vậy cũng đủ rồi!

Quyền thương!

Trịnh Xá hung hăng đánh một quyền vào ngực một gã thanh niên tóc nâu, tiếp đó xoay người phóng ra một chiêu Lam cước, cắt đôi người hai tên khác, sau đó hắn không ngừng oanh kích thân thể một tên trước mặt. Mặc cho những tên ở phía sau vọt tới, Trịnh Xá cũng không thèm để ý, chỉ trong mấy giây hắn đã đánh ra mấy trăm quyền, thậm chí còn nhiều hơn, mỗi quyền đều đạt tới cực hạn của trạng thái Hủy diệt, gần như mỗi phát là đủ đánh tan một tên. Nhưng đối phương cứ liên tục phục hồi những phần cơ thể bị đánh nát, mà tốc độ của những tên xung quanh cũng càng lúc càng nhanh, chỉ sau khoảng năm giây, tốc độ của bọn chúng đã nhanh hơn một phần ba tốc độ của hắn trong trạng thái Hủy diệt, hơn nữa tốc độ tăng trưởng còn đang không ngừng tăng lên.

Nguyệt bộ!

Trịnh Xá túm lấy đống thịt tan nát đó lao vọt lên không trung, vừa nhảy lên vừa không ngừng dùng nắm tay đánh vào, mà dưới mặt đất, đám thanh niên tóc nâu cũng bắt đầu vũ lộng cặp cánh, tốc độ của bọn chúng cũng càng lúc càng nhanh, gần như đạt tới một nửa của Hủy diệt, lúc trước con quái vật này tuyệt không nói ngoa, quả nhiên là một tên bị đánh, tất cả cùng tiến bộ...

Trịnh Xá trong lòng cảm thán, giờ phút này mạch máu toàn thân hắn đã bắt đầu tan vỡ, bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể đẩy khối thịt lao xuống đất. Ầm một tiếng, khối thịt đâm sầm xuống tạo thành một hố sâu tới mấy mét còn Trịnh Xá cuối cùng cũng phục hồi lại từ trạng thái Hủy diệt.

Khôi phục lại như cũ, hắn đã không còn nhìn thấy động tác của những kẻ xung quanh nữa, một đạo quyền phong lướt tới, trước mặt hắn xuất hiện một tầng phòng hộ bán trong suốt, đây là do long tinh chặn lại công kích từ xa. Nhưng trên mặt đất không ngừng có đất đá tan vỡ, Trịnh Xá biết rằng đã có tên lao về phái hắn, chỉ cần bị cận thân đánh trúng, trong trạng thái này hắn sẽ bị đánh nát vụn, vì thế Trịnh Xá dứt khoát nhắm mắt lại, chờ đợi vận mệnh tuyên phán...

Mấy giây sau, cơn đau đớn kinh khủng như tưởng tượng cũng không xuất hiện, Trịnh Xá từ từ mở mắt, một bộ xương đang thối rữa hư nát quỳ trước mặt hắn, mà bộ xương này giống như vẫn còn sinh mệnh, không ngừng há mồm muốn nói gì đó nhưng theo lớp thịt trên người không ngừng tan rã, bộ xương khô đó cuối cùng đổ ập xuống đất... Thật sự chết trước mặt Trịnh Xá....

285. Khuyết Điểm Trí Mạng Và Di Tích Cổ (2)

-Về cơ bản vấn đề này rất dễ trả lời, đó là chúng ta vận động được nhờ có thứ gọi là năng lượng.

Trịnh Xá cười nhìn những người còn lại, nói:

- Người bình thường, thậm chí cả chúng ta cũng đều như vậy, đó là phải ăn uống mới có năng lượng, ta nghĩ không ai có thể tự quang hợp được đúng không?

-Vì thế, mỗi lần chúng ta từ trong thế giới phim kinh dị trở về Chủ Thần không gian đều vì quá mệt nhọc mà ăn như mấy cái tàu há mồm, đó cũng tương tự như chuyện người làm việc nặng thì ăn được nhiều... Đương nhiên, cũng có một số tình huống đặc biệt xuất hiện, ví dụ như trong cơ thể ta có nội lực và năng lượng vampire, chính vì sử dụng hai loại năng lượng này mà ta mới có thể sử dụng được kỹ năng Bạo tạc và Hủy diệt, nếu không chỉ sử dụng năng lượng của thân thể để sử dụng hai kỹ năng này, trong tình huống tiêu hao như vậy, tối đa chỉ mấy giây là đủ biến ta thành một xác ướp hoặc một bộ xương khô rồi.

Trịnh Xá cười cười tiếp tục giải thích:

http://tieulun.hopto.org

- Cũng giống như vậy, một sinh vật, ách, chúng ta tạm thời cứ giả sử quái vật kia cũng là một loại sinh vật đi, chỉ là hắn vượt qua sự tưởng tượng của chúng ta mà thôi. Một sinh vật không thể có nguồn năng lượng vô tận, nội lực và năng lượng vampire trong cơ thể ta cũng bị tiêu hao sạch sẽ, vậy thì một sinh vật, đặc biệt là lại không có nội lực cùng năng lượng vampire chỉ dựa vào năng lượng có trong tế bào để duy trì thì làm sao chịu đựng nổi. Cho dù các tế bào đó có thể không ngừng hấp thu các sinh vật bên ngoài nhưng nếu như ngay cả thời gian để hấp thu ta cũng không cho hắn thì sao đây? Một khi hắn đạt tới mức độ của trạng thái Hủy diệt, vậy lập tức bị loại tiêu hao khủng bố này hút sạch năng lượng, hơn nữa như lời hắn nói, tế bào của hắn đồng loạt tiến hóa, nói cách khác, kể cả tế bào tiềm ẩn trong cơ thể Alex cũng sẽ tiến hóa như vậy. Chỉ cần vỏn vẹn mười giây, thậm chí là ít hơn, năng lượng trong tế bào hắn sẽ cạn sạch, tiếp đó, tất cả sẽ khô kiệt, chết đi, không lưu lại chút tàn dư nào...

-Ta nghĩ các quái vật đeo mặt nạ tại khi di tích Maya đại khái cũng vì lý do này mà bị hủy diệt. Bởi vì sự tiến hóa này không thể đảo ngược, cũng không thể lựa chọn, tất cả đều chỉ tiến tới sức mạnh cao nhất, đến cuối cùng khó tránh khỏi việc trở thành dạng sống không thích hợp để sinh tồn. Một điều khác cũng không thể phủ nhận là, loại sinh vật này rất mạnh mẽ, có lẽ đã hoàn toàn vượt quá sự tưởng tượng của loài người, gần như không thể bị giết chết, nhưng cứ không ngừng tiến hóa, loại sinh vật gần như hoàn mỹ này chỉ có thể dẫn đến một hậu quả, đó là tế bào không thể chịu đựng được lực lượng quá lớn mà chết, ta chẳng qua chỉ rút ngắn thời gian này xuống còn mười giây thôi.

Đây là bệnh viện tốt nhất tại New York, tiền bạc không phải lo lắng nên mọi người tự nhiên là thuê căn phòng tốt nhất để chữa trị, trong trận chiến đêm đó chỉ có Trịnh Xá bị trọng thương còn những người còn lại chỉ bị thương qua loa. Trong số đó thương thế nghiêm trọng nhất là O Connell, hắn bảo vệ bà xã mình cùng .... Canahan, phải lôi kéo tên này tránh né nên cuối cùng bị zombie đánh trật khớp tay, cũng chỉ như vậy mà thôi.

Sở dĩ mọi người chỉ bị thương tích nhẹ như vậy là vì hành động của Sở Hiên cực kỳ kịp thời và bất ngờ, hắn cũng không theo lời Trịnh Xá dẫn mọi người chạy tới quảng trường mà ngược lại lên thẳng tầng thượng khách sạn. Sau đó hắn ra lệnh cho Vương Hiệp lắp đặt bom hẹn giờ phá hủy tất cả cầu thang dẫn lên trên, làm cho đám zombie không thể tiến lên được, chỉ có một vài con zombie to lớn mới có thể bò dọc theo bờ tường bên ngoài lên trên nhưng chúng cũng nhanh chóng bị mọi người bắn rơi xuống, cứ như vậy tất cả mới có thể thủ vững đến khi Imhotep trở về mà cũng không ai bị thương trí mạng.

Tiếp theo mọi người ở lại bệnh viện còn một số căn bản không bị thương thì bắt đầu tới những nơi quái vật kia từng xuất hiện tìm kiếm mặt nạ vàng.

Trịnh Xá quay sang Evenlyn, hỏi:

- Alex không sao chứ? Đứa bé này lớn lên nhất định sẽ là một nhà thám hiểm vĩ đại, mới tý tuổi như bây giờ đã theo chúng ta gặp nguy hiểm rồ, ha ha ha...

Hai mắt Evelyn hơi đỏ lên, nhưng khuôn mặt lại mang ý cười đáp:

- Ừm, cơ bản không có tác dụng phụ gì quá nghiêm trọng, chỗ bị tế bào quái vật nhiễm vào đã lành lại, trên ngực nó vì đám tế bào đó hoàn toàn hư hỏng hơn nữa còn biến thành dịch mủ chảy ra nên lúc đó chúng ta còn tưởng rằng nó cũng sắp biến thành... Có điều còn may, tốc độ hư hỏng quá nhanh, không kịp lây lan qua người nó, Trịnh Xá, cám ơn ngươi...

Trịnh Xá cười ha ha nói:

- Nói những câu này làm gì, chúng ta không phải chiến hữu cùng nhau chiến đấu sao? Chẳng lẽ với chiến hữu mà còn phải khách khí như vậy, ha ha... chỉ cần mấy ngày nữa các ngươi theo bọn ta tới tìm di tích văn minh Maya kia là được rồi.

Evelyn gật đầu lia lịa, tâm hồn mạo hiểm của cô gái này lại trỗi lên, hai mắt phát sáng nói:

- Đúng vậy, lần trước chỉ được xem qua loa, lần này nhất định phải nghiên cứu cẩn thận cái di tích đó...

-Không sai, không sai!

Carnahan hai mắt cũng sáng bừng, có điều là ánh sáng của kim tiền.

http://tieulun.hopto.org

-Không sai, chúng ta nhất định phải xem xét cẩn thận những thứ trong cái di tích đó, nghe nói trên tường chỗ nào cũng có chữ "vàng"!

O Connell ở canh không nhin được xen vào:

- Là "mặt nạ vàng" chứ! Ngươi đừng có lúc nào cũng cắt bớt hai chữ "mặt nạ" đằng trước đi như vậy!

Carnhan lại cười ha ha, đáp:

- Yên tâm yên tâm, mặt nạ vàng với vàng thì đều không phải là vàng sao? Yên tâm, yên tâm...

Trịnh Xá vội vàng ngắt lời hắn, nói:

- Cái này... Có vẻ cũng không giống nhau lắm. Tóm lại, chúng ta cứ cùng nhau tới di tích đó là được...

Evelyn hai mắt càng tỏa sáng, tiếp tục nói:

- Nói như vậy, ta còn nghe giáo sư của ta nói, ở một nơi nào đó trên nước Mỹ có cất giấu Chén Thánh, theo truyền thuyết thì chất lỏng đựng trong chén cũng có thể giúp con người tiến hóa thành dạng sống cấp cao, mà đơn giản nhất là trường sinh bất lão. Chuyện này giáo sư của ta nghe một người tên là Indiana Jones kể lại, cũng không biết có phải sự thật hay không... Không biết mọi người có hứng thú không? Hay là chúng ta cứ dứt khoát đi tìm thử một chuyến đi...

Những người xung quanh đều vô thức rùng mình một cái, không hiểu tại sao, chỉ nghe thấy mấy chữ dạng sống cấp cao đã khiến tất cả trong lòng phát lạnh, chi nên mọi người cứ cười nói giả lả, hoàn toàn không để ý tới vẻ mặt nôn nóng của Evelyn.

Imhotep ở bên cạnh lại tò mò hỏi:

- Giáo sư của ngươi thật sự có kể về chất lỏng khiến người ta trường sinh bất tử sao? Ở trong một thứ gọi là Chén Thánh? Ngươi chắc chắn vật này đang ở nước Mỹ?

Evelyn gật đầu liên tục, nói:

- A a, không sai, mặc dù vẫn chưa chắc chuyện này có phải là thật hay không, bất quá ta sẽ căn cứ theo đầu mối giáo sư để lại, tìm người tên là IndianaJones kia, sau đó từ chỗ hắn xác định vĩ trí Chén Thánh, cho dù tin tức là giả cũng tốt, tóm lại cũng sẽ biết nó là giả. Thế nào? Ngươi cũng thấy hứng thú với Chén thánh à?

Imhotep gật đầu nói:

- Đúng là có chút hứng thú, nếu như có thể thật sự tìm ra cái Chén Thánh này, ta muốn thử xem có đúng là nó giúp người ta trường sinh bất lão không...

Trịnh Xá thở dài nói:

- Imhotep, nói như vậy, hiệp định của chúng ta hủy bỏ sao? Ngươi không chuẩn bị tiến vào Chủ Thần không gian?

Gã đầu trọc anh tuấn này chần chừ cả nửa ngày cuối cùng hắn mới hạ quyết tâm nói:

- Bởi vì sau khi tiến vào Chủ Thần không gian, không thể biết là khi chiến đấu ta và Anck-Su-Namun có phải cùng đi hay không, nếu như các ngươi gặp phải bộ phim kinh dị cũng nguy hiểm như lần này vậy ta không định sẽ tiến vào bây giờ. Tóm lại trước tiên ta sẽ đi tìm vị trí của Chén Thánh, nếu như nó không thể giúp Anck-Su-Namun trường sinh bất lão, thì ta sẽ tới Ai Cập chờ các ngươi, cùng các ngươi tiến vào chỗ Chủ Thần không gian kia, có điều ngươi thề rằng nơi đó thật sự có thuốc khiến người ta trường sinh bất lão?

Trịnh Xá gật đầu đáp:

- Không sai, ta thề rằng trong đó có loại thuốc khiến người ta trường sinh bất lão, nhưng cần rất nhiều điểm thưởng và chi tiết kịch tình, ví dụ như lần này chúng ta đánh bại quái vật như thế, ta cũng chỉ được một chi tiết cấp B cùng 5000 điểm thưởng mà thôi, căn bản không thể mua nổi loại thuốc đó. Bất quá ta nghĩ

http://tieulun.hopto.org

với thân thể bất tử cùng ma pháp của ngươi, tiến vào trong đó, hẳn là có thể rất dễ dàng kiểm đủ số, cho nên ngươi thật sự không theo bọn ta cùng quay về?

Imhotep chần chừ một chút, cuối cùng dứt khoát gật đầu nói:

- Đúng vậy, để đảm bảo an toàn cho cô ấy, trước tiên ta phải thử tất cả mọi chuyện tại đây đã, nếu như không thể được, lúc ấy ta mới có thể cân nhắc việc tiến vào Chủ Thần không gian. Như vậy đi, ba năm, trong vòng ba năm ta nhất định sẽ cho ngươi một câu trả lời thuyết phục...

Trịnh Xá trong lòng thầm tính toán, một bộ phim kinh dị so với thời gian của thế giới này, khoảng chừng từ một đến hai năm, nói cách khác, tối đa sau hai bộ phim kinh dị là có thể để Imhotep tiến vào Chủ Thần không gian, mặc dù chờ đợi hơi lâu nhưng có một kẻ như vậy gia nhập, thực lực của Trung Châu đội được đề cao tự nhiên là không cần nói, cho dù đối phương có Cuốn sách của thần Ra thì Trịnh Xá cũng có Cuốn sách của thần Anunis, có thể tùy lúc hồi sinh Imhotep nên căn bản không cần lo lắng hắn sẽ chết.

-Vậy chúng ta ước định như thế! Sau ba năm ta sẽ chờ tin tức của ngươi!

Nói xong, Trịnh Xá nằm xuống chiếc giường bệnh êm ái, nhìn nền nhà trắng như tuyết đến ngơ ngẩn cả người cuối cùng từ từ chìm vào giấc mộng... Trận chiến này đã khiến hắn quá mệt mỏi,đầu tiên là Bạo tạc, tiếp sau đó là lại sử dụng Hủy diệt, hiện tại hắn chỉ thấy thân thể lười biếng, chỉ muốn đi ngủ.....

-Như vậy.... Sau khi tìm được mặt nạ vàng, chúng ta sẽ tới di tích Maya cổ!

286. Tìm Kiếm Di Tích (1)

"Lấy được vật phẩm kịch bản, mặt nạ tiến hóa, người mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư đeo mặt nạ sẽ có một cơ hội trải nghiệm cảm giác của tầng thứ năm, bất kỳ ai không mở tầng thứ tư hoặc cao hơn sẽ bị mất khống chế gen... Không hạn chế sử dụng."

Trịnh Xá cầm chiếc mặt nạ vàng trong tay, sau khi ghép lại mảnh bị bong ra, chiếc mặt nạ lập tức phát ra kim quang mờ ảo, bất cứ ai nhìn thấy cũng biết, đây chắc chắn không phải một chiếc mặt nạ bằng vàng bình thường. Hơn thế nữa, nếu quan sát kỹ, có thể thấy trên mặt nạ khắc đầy các biểu tượng và ký tự vô cùng kỳ quái, mà khi Trịnh Xá thử truyền nội lực hoặc năng lượng vampire vào, chiếc mặt nạ không ngờ còn phát ra kim quang, có điều cũng chỉ như vậy, không có hiện tượng nào nữa.

Sở Hiên thì ngược lại, cực kỳ tò mò với chiếc mặt nạ, hắn yêu cầu Trịnh Xá truyền nội lực vào trong mấy lần, rồi còn dùng kính lúp quan sát tỷ mỉ chiếc mặt nạ, thậm chí để xem xét rõ ràng, hắn còn mở cơ nhân tỏa kiểm tra từng cm một, hơn nửa ngày sau mới nhìn sang Trịnh Xá, nói:

-Suy nghĩ của ta quả không sai, có thấy những ký hiệu và văn tự này không? Cái này cũng giống như bảng mạch điện tử của chúng ta, chỉ là những văn tự ký hiệu này càng quy tắc, càng hiệu quả hơn. Nếu như nói mạch điện là kỹ thuật dùng diện năng làm cơ sở thì chiếc mặt nạ này là công nghệ sử dụng năng lượng trong cơ thể làm cơ sở.

Trịnh Xá cùng những người còn lại đều có nghe mà không có hiểu, Sở Hiên đẩy mặt nạ đến chỗ Trịnh Xá, nói:

- Ngươi mở cơ nhân tỏa sau đó quan sát đi, mỗi lần chỉ truyền vào một chút nội lực thôi.

Trịnh Xá kỳ quái cầm lấy mặt nạ, sau đó đẩy nội lực vào, nhất thời chiếc mặt nạ lại lấp lánh kim quang, bấy giờ Trịnh Xá mới nhìn thấy, chỗ ngón tay hắn chạm vào mặt nạ xuất hiện ánh sáng màu trắng, những nơi luồng ánh sáng trắng này đi qua các văn tự ký hiệu đều tự nhiên phát sáng lên. Tiếp đó, ánh sáng trắng theo các văn tự ký hiệu thâm nhập vào bên trong, sau khi các văn tự ký hiệu đó lưu chuyển, đến khi ánh sáng trắng chui ra, nó đã biến thành ánh sáng vàng.

-Đã hiểu chưa? Cái này cũng giống như tổ hợp mạnh điện, thiết bị điện tử biến đổi điện năng thành các loại tín hiệu còn những ký hiệu,văn tự này thì biến đổi hình thái năng lượng của nội lực, chuyển nó thành một dạng biểu hiện khác. Trên thực tế, vật này cũng cùng nguyên lý với Ngọn giáo của thần Osiris, chỉ là cơ chế chuyển hóa của ngọn giáo được giấu bên trong còn thứ này thì thể hiện ra bên ngoài...

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên nói vẻ cuồng nhiệt, bộ dạng của hắn làm cho người xung quanh phải hoảng sợ, bởi vì ngoài một hai người, số còn lại cơ bản chưa từng thấy qua Sở Hiên có biểu hiện kích động như vậy.

Trịnh Xá cùng những người khác nhìn nhau, họ đều nghe mà chẳng hiểu gì hết, vì thế hắn chỉ có thể bất đắc dĩ xua xua tay, nói:

- Nhưng cái này đại biểu cho điều gì? Ta cũng không thông thạo các kiến thức kỹ thuật này... Ngươi cứ trực tiếp nói thẳng ra, đừng quanh co lòng vòng nữa.

Sở Hiên cũng không tức giận, hắn cầm lấy mặt nạ, nói:

- Ý tứ đại khái là, chỉ cần nắm giữ cơ chế chuyển hóa năng lượng này, chúng ta cơ bản có thể coi là đạt đến một phần mười "Thánh nhân". Có lẽ còn ít hơn thế nhiều nhưng đây cũng đã là một tiến bộ cực kỳ kinh khủng rồi, ta ví dụ thế này nhé, các thứ như nội lực, năng lượng vampire, thậm chí là năng lượng tinh thần, tất cả đều có thể hoán đổi cường hóa từ Chủ Thần, mặc dù đến cấp cao đều cần tự thân rèn luyện, giống như Hỗn Nguyên nhất khí công của ngươi, nhưng vẫn có thể giúp chúng ta tự bản thân mỗi người đều có năng lượng. Mà khi năng lượng của chúng ta có thể chuyển hóa sử dụng nhờ các ký hiệu văn tự này thì giống như chúng ta biến thành nguồn điện vĩnh cửu, trên tay lại có một bảng mạch tổ hợp.

Mặc dù hắn đã nói như vậy nhưng vẻ mặt mọi người lại càng lúc càng không hiểu, vì thế hắn chỉ có thể thở dài, than:

- Ôi, trí tuệ của người bình thường... Tóm lại là thế này, cơ chế chuyển đổi năng lượng của Ngọn giáo thần Osiris có thể biến nội lực và năng lượng vampire thành lực phá hoại. Ta đã quan sát cẩn thận nhiều lần tính chất phá hủy của cây giáo này, trong nháy mắt khi tiếp xúc với vật thể, nó sẽ phân giải hoàn toàn vật thể xuống cấp bậc nguyên tử phân tử. Nếu như chúng ta có thể phân tích được cơ chế chuyển đổi năng lượng của các ký hiệu và văn tự bên trong Ngọn giáo thần Osiris, vậy không phải chỉ đơn giản phục chế ra một cây giáo khác mà còn có thể chế tạo một cây súng, một khẩu pháo với tính năng tương tự, chỉ cần có năng lượng vampire và nội lực, chuyển hóa chúng thành lực phá hủy phân giải vật thể, những thứ như thế chắc chắn có thể sáng tạo ra được...

-Lại lấy ví dụ các đạo cụ tu chân trong thần thoại của chúng ta, ví như pháp bảo và phi kiếm, ta có thể coi là chúng sử dụng các cơ chế chuyển hóa năng lượng khác nhau. Ví dụ phi kiếm là chuyển hóa năng lượng thành cơ chế phản trong lực, cũng có thể chuyển thành cơ chế điều khiển bằng tinh thần lực, còn có thể chuyển hóa thành cơ chế phá hủy cùng cơ chế tự phục chế bản thân vật chất, ví dụ như Vạn kiếm quy tông hoặc Ngự kiếm quyết trong truyền thuyết xuất hiện vô số phi kiếm. Pháp bảo cũng có thể coi là cơ chế chuyển hóa năng lượng độc lập, là băng là lửa, là không gian là trọng lực, tóm lại, những thứ này kỳ thật chính là một loại khoa học, khoa học chuyển hóa năng lượng...

Sơ Hiên lại bắt đầu cuồng nhiệt nói:

- Như vậy các ngươi hiểu rồi chứ? Chỉ cần có thể nắm được hệ số chuyển hóa năng lượng cùng ý nghĩa tổ hợp thành hệ thống của các ký hiệu văn tự này là chúng ta có thể chế tạo ra rất nhiều đạo cụ thuộc về ma pháp truyền thuyết... Ta bây giờ cuối cùng cũng có thể khẳng định! Cái gọi là đạo cụ ma pháp truyền thuyết, kỳ thực đều là sản phẩm khoa học công nghệ cao! Chính là như vậy...

Tất cả mọi người nhìn Sở Hiên liến thoắng không ngừng mà toát mồ hôi, Carnahan có chút sợ hãi, ghé vào tai Trịnh Xá hạ giọng nói:

- Dáng vẻ của hắn lúc này thật sáng sợ... Giống y như tổng thống Đức kỳ này khi diễn thuyết (Hitler?). Ngươi đảm bảo hắn không có gì nguy hiểm với chúng ta chứ?

Trịnh Xá cười khổ đáp:

- Về cơ bản là không có nguy hiểm gì đặc biệt... Nói thật, hắn rất hiếm khi ở trong trạng thái như vậy, có thể may mắn nhìn thấy cũng coi như vận khí của chúng ta không tồi đâu....

Mọi người ở lại bệnh viện tại New York ba ngày, ngoài O Connell cánh tay vẫn cần cuốn băng ra những người khác đều đã hồi phục hoàn hảo, mặc dù thương thế của Trịnh Xá nặng nhất nhưng ngược lại hắn lại là ngời khôi phục nhanh nhất, cơ bản chỉ đến ngày thứ hai đã hoàn toàn khỏe mạnh, tế bào rồng cùng gen

http://tieulun.hopto.org

của vampire giúp khả năng hồi phục của hắn đạt tới mức độ khoa trương gần tiếp cận với huyết thống Troll, đương nhiên so với cỡ quái vật như tên thah niên tóc nâu đó vẫn còn chênh lệch không nhỏ.

Ba ngày sau, mọi người thương lượng một chút quyết định lên đường tới di tích văn minh Maya cổ kia, mặc dù thời gian của mọi người còn khoảng ba mươi ngày nữa, thừa sức tiêu xài nhưng ai mà biết lúc đến di tích đó sẽ có chuyện gì xảy ra, vì vậy cho dù thế nào thì đi sớm một chút vẫn tốt hơn. Nhưng chuyện khiến người ta kỳ quái là Imhotep và Anck-Su-Namun không ngờ cũng quyết định đi cùng mọi người tới khu di tích thám hiểm một chút.

Đối với sự nghi hoặc của mọi người, Imhotep chỉ cười nói:

- Ta và các ngươi sống ở các thời đại khác nhau, lúc xưa ta chỉ nghĩ rằng Ai Cập là trung tâm của tất cả thế giới văn minh, đến bay giờ mới biết rằng tại các châu lục trước đây đều có một nền văn minh cổ đại. Hơn nữa ta cảm thấy rất hứng thú với các "Thánh nhân" trong truyền thuyết, nói không chừng văn minh Ai Cập cổ mà ta từng sống có lẽ cũng do các "Thánh nhân" này truyền xuống, tóm lại cứ đi xem thử một lần đi.

Hai người Imhotep gia nhập, mọi người thật sự cũng không có gì đặc biệt chán ghét hay lo lắng, sau trường quyết đấu kinh khủng với tên thanh niên tóc nâu, cách nhìn của tất cả đối với Imhotep cũng Anck-Su-Namun đều có chút thay đổi. Một là trong trận đấu đó, Imhotep đã có hỗ trợ rất lớn với mọi người, lúc ấy nếu không có hắn mang Alex chạy đi, Trịnh Xá tuyệt đối không thể sử dụng toàn bộ sức mạnh để chiến đấu, hai là Anck-Su-Namun nói chuyện có chút cay nghiệt nhưng hành động cũng không phải là loại nữ nhân điêu ngoa, tối đa chỉ là không hợp khi ở với số đông mà thôi, bất quá sau khi cùng kề vai chiến đấu với đám quái vật khủng bố kia, khoảng cách giữa nàng với mọi người cũng được kéo gần lại một chút, thậm chí với cả Evelyn thỉnh thoảng có thể nói được vài câu.

Nhân số nhất thời tăng lên mười một người (trẻ con không tính), ba người O Connell cộng thêm Anck-Su-Namun ngồi một chỗ, bốn thành viên Trung Châu đội người một chỗ, sau đó do Trịnh Xá cùng Sở Hiên điều khiển Goblin glider, còn Imhotep hóa thành bão cát tự mình bay đi, như vậy coi như chia đều trọng lượng, không làm một cái glider bay quá nhanh, một cái bay quá chậm.

-Chỗ di tích đó trước đây vẫn không bị phát hiện là do nó nằm sâu trong một khe núi trong rừng, lần trước chỗ đó bị động đất, tách mở khe núi ra, cư dân địa phương mới phát hiện bậc thanh dẫn lên kim tự tháp, theo các chứng cứ khảo cổ chúng ta thu thập được, di tích cổ đó đã có từ 5000 năm trước, trên thực tế so với kim tự tháp của văn minh Maya mà chúng ta biết còn cổ hơn cả nghìn năm, gọi là di tích văn minh Maya cổ cũng không chính xác lắm.

Glider tiếp tục bay đi, Evelyn không ngừng giải thích với những người khác, mặc dù thanh âm của nàng không thể truyền tới chỗ chiếc glider kia nhưng tâm linh tỏa liên của Chiêm Lam đã giải quyết hoàn hảo vấn dề này, nàng kết nối với ý thức của Evelyn, gần như truyền lại nguyên xi những gì bên kia nói ra.

Tiếp theo Evelyn thần sắc có chút ảm đạm nói:

- Chỗ tòa kim tự tháp ấy vốn có một ngôi làng nhỏ, ở đó đều là người Indian chất phác, vùng đất ấy vốn là nơi họ đã sinh sống từ lâu, tên quái vật đó cũng là người trong làng, hắn là một ông lão rất hiền hòa, nhưng sau khi đeo mặt nạ lại biến thành quái vật tàn nhẫn như thế, hắn biến tất cả những người trong làng thành zombie, thậm chí cả đứa cháu gái tám tuổi cũng của hắn không thoát...

Tất cả đều cảm thấy có chút thương cảm, mấy người cũng không biết nói cái gì, chỉ có Chiêm Lam yên lặng dùng ý thức an ủi nàng. Glider tiếp tục bay tới, phía trước mơ hồ hiện ra một ngôi làng nhỏ, xa hơn đó là rừng cây, tòa kim tự tháp bậc thang cũng lộ ra một góc nhỏ....

287. Tìm Kiếm Di Tích (2)

"Đúng thế, tất cả các thi thể đã thối rữa được khoảng bốn ngày, ta đã cho đủ thuốc nổ vào từng xác rồi đốt. Yên tâm đi, ta đã khống chế lượng thuốc nổ, sẽ không làm cháy lan đến các loại gỗ xung quanh, hơn nữa cây cối ở đây rất ẩm ướt, cơ bản không thể tạo thành hỏa hoạn."

Vương Hiệp liên lạc với mọi người thông qua tâm linh tỏa liên.

http://tieulun.hopto.org

Tất cả đã tới ngôi làng nhỏ này được hơn một ngày, thôn dân ở đây đã sớm bị biến thành zombie ngay lúc tên thanh niên kia biến dị, có điều sau khi hắn tiến hóa đến chết bọn họ cũng đều tử vong, vì thế ngôi làng này trở thành một vùng đất chết, còn mọi người thì hắn là những người duy nhất tới đây trong mấy ngày này.

Để dự phòng có thể xuất hiện dịch bệnh, hơn nữa mùi thi thể thối rữa cũng thật sự không dễ chịu chút nào nên Chiêm Lam tiến hành quét hình bằng tinh thần lực, Vương Hiệp dùng một lượng nhỏ thuốc nổ thiêu xác, còn mọi người thì đi trước tới di tích, đến khi tất cả các xác thối được đốt sạch mới có thể trở về.

-Kỳ thật lúc đầu bọn họ cũng không phát hiện cửa vào di tích, vốn chuẩn bị mở ra một lối đi nhưng khi đang đào bới thì phát hiện chỉ cần ấn nhẹ tảng đá kia một cái...

Evevlyn vừa nói vừa đi tới cạnh một viên đá dùng sức ấn xuống, tảng đá lập tức lõm vào trong tiếp đó mấy tảng đá xung quanh cũng tự động dịch chuyển sang hai bên, đến khi xong xuôi giữa những khối đá đã xuất hiện một cánh cửa ra vào.

Mấy người Trịnh Xá nhìn nhau cười, Bá Vương huýt sáo nói:

- Mẹ nó, đây là cái gì không biết? Tự động hóa thời đồ đá à? Ha ha ha... nhìn đúng là chiến thật.

Sở Hiên đứng dưới chân, lặng lẽ nhìn cả tòa kim tự tháp bậc thang, nói:

- Có lẽ chúng ta tìm được đồ tốt...

Tất cả nhìn về phía hắn, tên này lại chỉ yên lặng đẩy đẩy mắt kính rồi một mình đi thẳng vào trong, mấy người Evelyn cùng Trịnh Xá cũng vội vàng tiến vào theo.

Evelyn vừa đi vừa nói:

- ....Thật đáng tiếc, kiến thức của ta về văn tự Ai cập cổ coi như đầy đủ nhưng với văn tự Maya cổ thì không ra đâu vào đâu, chỉ đại khái hiểu được một nửa, các điểm khác đều chỉ có thể suy đoán, vì thế mặc dù chiếc kim tự tháp này được bảo tồn rất hoàn hảo nhưng bọn ta cũng không có cách nào giải mã tất cả các bí mật bên trong.

Bên trong tòa kim tự tháp bậc thang này rất rộng rãi, hơn nữa do nguyên lý cấu tạo bản thân, khe hở giữa các phiến đá khắp bốn phía đều có tác dụng thông khí nên không hề có cảm giác bức bối, thậm chí ánh sáng cũng không đến nỗi quá um ám, hơn nữa bên trong kim tự tháp rất khô ráo, gần như không nhìn thấy bất cứ loại côn trùng nào.

Trịnh Xá vừa đi vừa nói:

- Được cái nơi này so với kim tự tháp Ai Cập thì sạch sẽ hơn nhiều, không có cái cảnh côn trùng bò loạn đất như bên đó, có điều nếu thế này thì, Imhotep ngươi có hiểu ý nghĩa và phương thức tổ hợp của một số ký hiệu văn tự cổ không? Nếu biết thì giải thích cho chúng ta, được không?

Tên đầu trọc này nhìn có vẻ hơi thất thần, hắn mờ mịt quan sát xung quanh, đến khi Trịnh Xá vỗ vỗ vai mới bừng tỉnh, hắn chậm rãi quay đầu lại, thở ra một hơi nói:

- Các ngươi tin tưởng ta không? Trước nền văn minh mà ta từng sống, ở đó kỳ thật đã có văn minh rồi, những người của nền văn minh đó sáng tạo ra kim tự tháp bậc thang, mà kim tự tháp bậc thang mới là nguyên hình của các kim tự tháp. Về sau nền văn minh kia dần dần suy sụp, mà Pharaon cảm thấy kim tự tháp bậc thang chỉ để dùng cúng tế thì quá lãng phí, hơn nữa bọn họ cũng hâm mộ khí thế của chúng nên khi được một đại tư tế xúi giục đã sửa đổi các kim tự tháp bậc thang thành hình dáng như bây giờ, mà tác dụng cũng từ nơi thờ cúng trở thành lăng mộ của Pharaon. Tác dụng đầu tiên của các kim tự tháp thật ra chỉ là để cúng tế mà thôi, giống như chiếc kim tự tháp Maya này...

-Mặc dù ta là đại tư tế nhưng ý nghĩa cùng phương thức tổ hợp của các văn tự ký hiệu này kỳ thật đã thất truyền. Trịnh Xá, hai quyển cổ thư ngươi đang giữ cũng chỉ ghi lại biện pháp sử dụng chứ không có ý nghĩa và phương thức tổ hợp, do các kim tự tháp bậc thang cổ xưa tại Ai Cập đã bị sửa đổi, cũng không còn cách nào tái hiện hoàn cảnh lúc đó nữa...

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn liền vội vàng hỏi:

http://tieulun.hopto.org

- Ý ngươi là tại kim tự tháp bậc thang cổ này có thể tìm được ý nghĩa cùng phương thức tổ hợp của các ký hiệu văn tự này sao? Nhưng chúng ta không biết nghĩa của các chữ viết này...

Trong lúc Trịnh Xá đang nói, Imhotep bỗng dừng lại tại chỗ một khối đá, hắn nhìn chữ tượng hình khắc trên khối đá lẩm bẩm một loại ngôn ngữ mà mọi người chưa từng nghe qua, nhất thời tất cả đều dừng lại mà Sở Hiên lại càng trực tiếp, lập tức vọt tới cạnh hắn, hai mắt biến thành mờ mịt, tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa.

Imhotep đọc xong chữ tượng hình khắc trên khối đá, hắn chỉ vào thông đạo phía trước mọi người nói:

- Bên này là phòng ghi chép, bên này là phòng hài cốt ác ma, còn phía sau khối đá này là phòng quan sát thiên văn, sau bức tường bên kia là khu dự trữ năng lượng cùng phòng điều khiển, bến đó là phòng chế tạo...

Sở Hiên đưa tay vuốt vuốt những chữ tượng hình, Imhotep giải thích một câu, hắn lặp lại một câum đến khi Imhotep nói ra ba chữ "phòng chế tạo" hắn chợt quay đầu lại hỏi:

- Những người cầm công cụ này đại biểu cho việc chế tạo à? Vậy cái hình người toàn thân bao trùm một tầng kỳ quái này thì có ý nghĩa gì?

Imhotep giải thích:

- Hợp lại có nghĩa là chế tạo công cụ, cần có người chế tạo và người sử dụng, đó là ý nghĩa đầy đủ.

Sở Hiên ngẫm nghĩ một chút rồi đột nhiên quay sang phía Trịnh Xá nói:

- Trịnh Xá, ngươi xem thử cái hình này có giống ngươi không? Là hình người toàn thân bao trùm một tầng vật chất kỳ lạ này, giống như khi ngươi chuyển nội lực hoặc năng lượng vampire bao phủ toàn thân vậy. Nếu như nói chế tạo công cụ là chỉ vũ khí chuyển hóa năng lượng, cũng tức là vũ khí truyền thuyết ma pháp thì chẳng phải có nghĩa là nơi đây có thể chế tạo các loại vũ khí như thế sao?

Trong lúc Sở Hiên nói chuyện, Imhotep đi tới cạnh một bức tường đá có hoa văn, hắn đưa tay sờ sờ cái gì đó trên mặt đá, một lúc lâu sau cuối cùng mới đẩy một khối đá trên tường vào, nhưng sau khi khối đá lõm vào, xung quanh vẫn chẳng có gì xảy ra, giống như Imhotep vừa đẩy một khối đá vô dụng.

Tên đầu trọc này thần sắc cổ quái quay lại nói:

- Có thể là cơ quan bên trong đã hỏng, bức tường đá này không ngờ lại không mở ra cửa...

Trịnh Xá nhún vai đáp:

- Cũng có lẽ là do hết năng lượng, dù sao di tích này cũng đã trải qua mấy nghìn năm, hơn nữa nghe ngươi nói thì hình như còn có khu dự trữ năng lượng cùng phòng điều khiển, cánh cửa đá này hẳn là không chỉ thuần túy dựa vào cơ quan để chuyển động. Đi thôi, chúng ta tới xem khu dự trữ và phòng điều khiển là thế nào.

Vì vậy, mọi người đi theo Imhotep tới chỗ mà trên tường đá gọi là khu dự trữ năng lượng, trên đường đi Sở Hiên cùng Evelyn là hưng phấn nhất, không, với Sở Hiên phải gọi là cuồng nhiệt còn Evelyn mới là hưng phấn, hai người không ngừng hỏi Imhotep ý nghĩa của các văn tự trên tường, còn Imhotep thì cũng rất kiên nhẫn liên tục hồi đáp, Trịnh Xá nghe đến đao cả tai, hắn chỉ có thể bất đắc dĩ xem vào:

- Nói như vậy, Imhotep, ngươi sao lại biết văn tự trong di tích Maya này? Ai Cập cổ cùng Maya cổ hẳn là không có giao lưu gì mới đúng chứ?

Imhotep có chút đắc ý nói:

- Ta tốt xấu gì cũng là đại tư tế chứ? Đại tư tế thông thường đều do một đoàn tư tế chọn lựa trong nhóm tăng lữ từ nhỏ đến lớn, trong đó chọn ra một người thông minh nhất học vấn phong phú nhất để tiến hành dạy dỗ, chỉ khi người này hoàn toàn nắm giữ được các tri thức từ thời cổ đại truyền xuống mới có thể kế nhiệm chức đại tư tế. Mặc dù các tri thức này đã thất lạc rất nhiều nhưng đại tư tế chúng ta cũng không giống Pharaon, chúng ta không dựa vào huyết thống để truyền lại chức vị mà dựa vào học vấn phong phú.

Trịnh Xá bây giờ mới hiểu tại sao lúc đó Ai Cập đệ nhất mỹ nữ Anck-Su-Namun lại thích Imhotep, theo lịch sử đồn đại thì Imhotep cũng là một chiến binh anh dũng, lại cộng thêm tri thức bác học cùng vẻ ngoài

http://tieulun.hopto.org

anh tuấn, nam nhân như vậy trong thời kỳ đó quả thật có sức hấp dẫn, cho dù là bây giờ có lẽ cũng thu hút được một lượng lớn phụ nữ.

Imhotep tiếp tục nói:

- Trong các tri thức cổ đại mà chúng ta lưu truyền lại có mấy loại chữ tượng hình không biết ở đâu còn sử dụng. Đúng rồi, trong đó có cả chữ tượng hình cổ của Trung Quốc đấy, ta từng thấy tại mấy viện bảo tàng tại Mỹ những món đồ đồng nghe nói là từ đời nhà Thương tại Trung Quốc, những chữ tượng hình khắc trên đó ta cũng hiểu được đại khái....

Sắc mặt Vương Hiệp cùng Trịnh Xá lập tức biến đổi, trở nên rất lãnh đạm, hơn nửa ngày sau Trịnh Xá mới cười khổ nói:

- Mẹ kiếp, đúng là đáng cười, đồ của bọn ta lại bị ngươi nhìn thấy ở Mỹ... Bỏ đi, chúng ta đi tiếp.

Imhotep có chút khó hiểu, hắn nhìn sang Sở Hiên, hỏi:

- Ta nói sai chuyện gì sao? Đó thật sự là chữ tượng hình Trung Quốc đúng không?

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Không, ngươi không nói sai cái gì cả, chỉ là bản thân vấn đề này có chút sai lầm thôi. Quay lại chuyện chính, ngươi nói trong các kiến thức ngươi được truyền lại có văn tự tại các khu văn minh cổ đại đúng không? Vậy có thể đặt giả thuyết thế này, những người lưu lại các tri thức này đã từng có giao lưu, hơn nữa ước định với nhau, lưu lại chìa khóa của nền văn minh đó trong một số xã hội cổ, một khi tìm được các di tích có thể dùng những chìa khóa này để tái hiện lại sự huy hoàng của cả nền văn minh.

Sở Hiên lẩm bẩm tự nói một mình, tựa hồ cũng không cần ai trả lời cái giả thuyết của hắn, mà mọi người thì cũng vẫn như cũ tiến về phía trước, tới khi đến cuối đường, Imhotep mới quan sát vách tường hai bên, một lúc lâu sau hắn chỉ vào một vách tường bóng loáng nói:

- Phía sau chỗ này là khu dự trữ năng lượng và phòng điều khiển, có điều bây giờ chúng ta làm thế nào vào trong đây?

Lần này phản ứng của mọi người đều nhất trí, đồng loạt quay sang nhìn Trịnh Xá còn hắn cũng tự giác bước tới trước vách tường. Chỉ thấy hắn đưa hai tay đặt lên tường, bởi vì không biết tường đá này rút cuộc dày bao nhiêu, phía sau có hình vẽ hoặc văn tự gì không, nếu cường hành sử dụng Ngọn giáo của thần Osiris rất có thể sẽ làm hư hỏng tài liệu quan trọng bên trong vì thế hắn chỉ có thể dùng biện pháp ngu ngốc nhất tiến hành phá cửa mà vào.

Vận nội lực của Hỗn Nguyên nhất khí công vào tay, dùng từng chút từng chút năng lượng một chấn vỡ các khối đá, mỗi lần nội lực chấn động là có thể chấn một lớp đá thành cát vụn. Dần dần, hai tay hắn đã ngập vào tường đá, sau khoảng một hai phút, hai tay vạch một phát chỉ bằng nội lực xuyên qua khối đá, mặt sau đó là một gian mật thất tối đen.

Như thế này thì dễ xử lý hơn nhiều, nếu đã xác định phía sau là một khoảng không nhỏ thông thoáng, hơn nữa bức tường đá cũng không cứng rắn, dày đặc như tưởng tượng, vậy Trịnh Xá cũng dứt khoát vận nội lực từng quyền từng quyền trực tiếp đánh vách tường. Chỉ sau mấy quyền một mảnh tường đã bị đánh xuyên, dù sao lực lượng gấp mười lần người bình thường cũng là một sức mạnh rất cường hãn rồi.

Sau khi vách tường bị xuyên thủng, mọi người vội vàng giơ đuốc vào trong, ở trung tâm căn phòng này có một cột đá cực kỳ nhẵn bóng, ở bên cạnh cột đá có mấy chiếc cũng bằng đá, những chiếc bệ này nhìn qua có vẻ rất bình thường ngoài mặt trên có hai dấu bàn tay in sâu vào thì không có gì đặc biệt.

Ở sâu trong căn phòng là một đống đổ nát, mấy cây cột đá trong đó đã đổ sụp, vỡ nát, không còn nhìn ra hình dạng gì của một nửa sau căn phòng, có lẽ là do động đất hoặc nguyên nhân gì đó khiến chỗ này đã bị phá hủy hoàn toàn, thứ duy nhất còn lại trong căn phòng này chỉ có cây cột đá được bảo tồn hoàn hảo cùng mấy chiếc bệ kia thôi.

Trịnh Xá bắt đầu đi vào vòng quanh chiếc bệ, xem xét kỹ càng dấu vết trên bệ đá, do đã có mặt nạ vàng làm tham khảo nên hắn rất cẩn thận quan sát xem trên bệ đá có văn tự, ký hiệu gì không. Không nằm

http://tieulun.hopto.org

ngoài dự đoán, trên bệ đá cũng khắc dày đặc các ký hiệu văn tự, dấu bàn tay cũng to cỡ bàn tay người trưởng thành bình thường.

Sở Hiên cẩn thận xem xét cột và bệ đá, hơn nửa ngày sau hớn mới quay sang phía Trịnh Xá nói:

- Thế nào? Muốn đánh cược một phát không? Xác suất chỉ có năm năm, sẽ sống, hoặc là chết...

Trịnh Xá nhất thời mỉm cười, đây chính là câu hắn đã nói khi hỏi ý Sở Hiên trong đêm liều mạng lần trước, hắn lập tức thở ra một hơi đứng trước bệ đá, tiếp theo đưa tay đặt vào hai dấu tay trên đó. Đến khi nội lực vận hành, chỗ bệ đá tiếp xúc với bàn tay lập tức lấp lóe kim quang, một vầng sáng từ tay hắn không ngừng thuận theo những văn tự ký hiệu truyền tới cột đá, mà nội lực lúc mới tiếp xúc thì có màu trắng nhưng sau khi được vô số văn tự ký hiệu gột rửa liền biến thành ánh sáng vàng. Luồng ánh sáng vàng này từ bệ đá liên tục truyền tới cột đá, giống như một dòng chất lỏng màu vàng chảy vào trong, cuối cùng cả cây cột bỗng phát ra kim quang nhu hòa, đồng thời cả tòa kim tự tháp cũng bắt đầu khẽ chấn động, các khe hở trên tường từ từ lấp lánh kim quang, mà bên trong cũng bắt đầu sáng lên...

288. Quay Về, Thu Xếp, Thực Lực (1)

Không ngờ nền văn minh Maya cổ đại này lại sử dụng hệ thống năng lượng tiên tiến đến như vậy, điều này làm cho mọi người hết sức kinh ngạc. Có lẽ đám người Evelyn không biết nó đại biểu cho cái gì, nhưng đối với bọn Trịnh Xá mà nói, sự chuyển hoá năng lượng và cách thức sử dụng đơn giản để tạo ra ánh sáng của Kim Tự Tháp này thật đã vượt xa trình độ khoa học kỹ thuật của thế kỷ hai mươi mốt rồi.

Khi đã có ánh sáng, tốc độ đọc và giải nghĩa văn tự trên tường của Imhotep lập tức tăng nhanh, nhờ sự giải thích của hắn, mọi người đại khái hiểu được tác dụng của di tích này, sau khi đến căn phòng có những hình vẽ và văn tự trên tường, thì đoạn lịch sử lâu đời ấy cũng dần lộ ra.

"... Sau khi những 'Thánh nhân' trải qua cuộc sống suốt mấy ngàn, vạn năm đã chết đi, những con người kế thừa tri thức và một phần sức mạnh của bọn họ bắt đầu phân tán sang các nền văn minh cổ của các châu trên toàn thế giới. Họ tuân theo di chúc của 'Thánh nhân', cố gắng không gây chiến với những nền văn minh cổ đó, vì vậy, mỗi một châu lục lớn đều có một một nền văn minh cổ tồn tại, cho đến khi tri thức và sức mạnh này được truyền xuống từng thế hệ. Nhưng cuối cùng cũng có người bắt đầu lạm dụng tri thức và sức mạnh của 'thánh nhân'."

- ... Ở vùng Trung châu bốn bề rộng lớn, nền văn minh cổ Trung châu đã xuất hiện hai giáo phái lớn, lần lượt xưng là Xiển giáo và Triệt giáo, bọn họ vì tranh đoạt mấy chục viên thuốc màu vàng cuối cùng của 'Thánh nhân' để lại mà đánh nhau kịch liệt. Kết quả cuối cùng là sự sụp đổ của nền văn minh cổ Trung châu, những người sống ở trên núi này cũng chết gần hết, mấy chục viên thuốc màu vàng không biết ở nơi đâu, nền văn minh mới sau này chỉ có thể kế thừa được một phần nhỏ sức mạnh và tri thức của văn minh cổ mà từ đó cũng không còn người sống trên núi mới nào được sinh ra nữa. Nhân loại sống ở đó gọi những sinh mạng thể cao cấp ở trên núi này là 'tiên'...

- ... Ở châu Babylon, phân tán tới nền văn minh cổ ở nơi đây là hai sinh mạng thể cao cấp luôn trường kỳ đối lập được 'Thánh nhân' chế tạo, rốt cuộc đã đối chiến trong phòng thí nghiệm trên tháp Babylon của 'Thánh nhân'. Kết quả khiến cho hai chủng tộc mạnh mẽ tuổi thọ lâu dài nhưng không thể sinh sản này diệt vong. Chủng tộc cánh đen cùng chủng tộc cánh trắng và cả nền văn minh cổ Babylon đồng thời biến mất. nền văn minh này không tìm được kẻ kế thừa, nhân loại đã trải qua trường hủy diệt đó gọi hai loại sinh mạng thể cao cấp này là 'Ác ma' và 'Thiên sứ'...

- ... Ở Ai Cập châu, 'Thánh nhân' của nền văn minh cổ nơi đó cùng với 'Thánh nhân' của nền văn minh cổ Ấn châu đã áp dụng chung một lý luận, đó là pha trộn bản nguyên sinh mạng của cơ thể người với bản nguyên sinh mạng của những quái vật vốn là kẻ địch của nhân loại trước đây. Dưới sự khống chế của 'Thánh nhân', hai loại bản nguyên sinh mạng bất đồng đã dung hợp một cách hoàn mỹ, nhờ đó sinh mạng thể cao cấp vượt khỏi cấp độ con người đã được sinh ra, bọn họ được nhân loại nơi đó tôn làm 'thần', mỗi một vị thần đều là thân người đầu thú. Nhưng sau khi 'Thánh nhân' chết đi, bản nguyên sinh mạng của quái vật viễn cổ trong cơ thể những thần này cũng mất đi sự khống chế, thế là không một chút kiêng dè, bọn chúng bắt đầu phá huỷ tàn khốc nền văn minh ở nơi đó, vì thế mà văn minh cổ của Ai Cập châu cũng như của

http://tieulun.hopto.org

Ấn châu cùng biến mất. Sau này nền văn minh mới kế thừa hai nền văn minh cổ đó chỉ có thể thừa hưởng được một ít tri thức và sức mạnh...

- ... Ở Bắc châu, các 'Thánh nhân' nơi đây dùng phương pháp không chế bản nguyên sinh mạng từ bên ngoài cơ thể, song vì loại sinh mạng này không thể nào khống chế được dục vọng tiến hoá của bản thân, lại cộng thêm khuyết điểm trí mạng không thể cưỡng ép nghịch chuyển tiến hoá, kết quả là sau khi 'Thánh nhân' chết đi, phần lớn thành quả của nền văn minh cổ Maya đã bị loại sinh mạng cao cấp này huỷ diệt, bản thân bọn chúng cũng biến mất trong dòng chảy của lịch sử...

Mọi người im lặng nghe Imhotep đọc hết đoạn lịch sử đã mất này, cho đến khi Imhotep lẩm nhẩm đọc:

- ... Chúng ta là người ghi chép lịch sử, ghi lại lịch sử một cách chân thật nhất. Cho dù thân thể của chúng ta đã diệt vong, tinh thần của chúng ta sẽ mãi mãi bầu bạn cùng với những dòng văn tự ở nơi này, cho đến khi nào biển cạn đá mòn...

Trịnh Xá khẽ thở dài rồi nói:

- Đây chẳng phải là kết cục của câu truyện lần trước đó sao? Hoá ra ngay cả 'Thánh nhân' gần như ngang bằng với thần đó cũng phải chết. Không ngờ nền văn minh cổ sáng lạn này cuối cùng lại có kết cục như vậy... Sở Hiên, ngươi rất có hứng thú với những văn tự này phải không?

Sở Hiên gần như dán cả người vào tường, không ngừng lặp đi lặp lại những lời Imhotep đọc ra, hơn nữa khắc sâu ý nghĩa mỗi một chữ tượng hình đại biểu vào trong đầu, tương tự, Evelyn cũng làm như vậy. Không thèm ngoảnh đầu lại, Sở Hiên nói:

- Về cơ bản vẫn còn hơn một trăm chữ tượng hình cần hiểu nghĩa. Imhotep, ngươi nói thêm chút gì khác nữa đi...

Trịnh Xá nhìn về phía Imhotep thoáng cười gượng, đối với một Sở Hiên ham mê học hỏi đến mức gần như là điên cuồng, hắn thật chẳng có biện pháp gì, cho nên cũng chỉ có thể nói đỡ:

- Đi thôi, chúng ta đến phòng chế tạo xem một chút đi, hy vọng chỗ đó sẽ có thể cho chúng ta một sự ngạc nhiên...

Được Imhotep dẫn đường, mọi người dễ dàng tìm được phòng chế tạo ở sâu bên trong di tích, nơi này cũng nằm trong tình trạng đổ nát một nửa, những thứ bên trong căn bản là đã bị huỷ hoại hoàn toàn. Mọi người chỉ có thể nhìn căn phòng đá này mà thở dài, riêng chỉ có Sở Hiên là lặng lẽ cúi xuống không ngừng lục lọi mấy viên đá nhỏ trong đống đổ nát, sau một hồi lâu, khi mọi người đang chuẩn bị rời khỏi di tích, Sở Hiên mới lấy ra một viên đá nhỏ đưa cho Imhotep hỏi:

- Chữ tượng hình này có nghĩa là gì?

Imhotep kỳ quái nhận lấy mảnh đá nhỏ, hắn nhìn ký hiệu ở trên đó, nói:

- Không, đây không phải chữ tượng hình... Ta không biết nó có ý nghĩa gì, có điều một nửa chữ bên cạnh này rất có thể nghĩa là ánh sáng....

Sở Hiên thở phào một hơi, bấy giờ hắn mới quay sang mấy người Trịnh Xá, nói:

- ....Tìm thấy rồi, Đây chính là thu hoạch lớn nhất của chúng ta lần này.... Đào đi, khai quật tất cả mọi chỗ trong căn phòng này!

Thứ Sở Hiên tìm thấy chính văn bia giải thích về các văn tự ký hiệu, tấm bia này cực kỳ lớn nhưng sau khi căn phòng sụp đổ đã vỡ thành rất nhiều khối đá to nhỏ khác nhau, trong đó một phần đã hoàn toàn nát vụn không thể phục hồi lại. Đương nhiên, cũng còn một số khối đá tương đối hoàn chỉnh được đào ra, những mảnh này lập tức được Sở Hiên gom góp lại như bảo bối.

Thời gian còn lại đủ khiến mọi người bận rộn, để có thể giải quyết triệt để căn phòng trong thời gian sớm nhất, không còn cách nào khác, Trịnh Xá chỉ có thể tới thành thị lớn nhất gần đó thuê một nhóm nhân công, sau đó triệu tập một nhóm chuyên viên khảo cổ, đi đi lại lại mất tới bảy ngày do còn phải lo những chuyện như hậu cần, công cụ các loại. Ba người Sở Hiên, Evelyn, Imhotep cũng tất bật không ngừng, Sở Hiên phải phân tích ý nghĩa của các ký hiệu văn tự này, còn Evelyn thì tuyển chọn các mảnh đá vỡ, cố gắng

http://tieulun.hopto.org

khôi phục lại cả tấm bia, chỉ là làm như vậy lượng công việc quá nhiều, phải chờ đến khi nhóm chuyên viên đến mới có thể tiếp tục. Imhotep lại cần tận lực phiên dịch một cách chính xác những chữ tượng hình đó ra, đặc biệt là một số cấu trúc ngữ pháp đặc thù khiến gã đầu trọc này cứ phải vò đầu bứt tai suốt.

Không cần biết thế nào, thu hoạch lần này thật sự đã vượt quá sự tưởng tượng của mọi người, đầu tiên là Trịnh Xá nhận được một chi tiết kịch tình cấp B, 5000 điểm thưởng, những thành viên còn lại cũng đều được một chi tiết cấp c và 4000 điểm thưởng, công thêm sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư có thể trải nghiệm một lần cảm giác của tầng thứ năm, trong tương lai đây thậm chí có thể là đạo cụ sẽ cứu mạng cả đội một lần. Thu hoạch trọng yếu nhất là khối đá đen thui khó coi nhất kia, mặc dù chỉ mới khôi phục được một góc nhỏ nhưng tri thức thu được trên đó cũng đủ khiến mọi người mơ màng không dứt.

- Về cơ bản, rất nhiều bộ phận đã vỡ nát, trước mắt chỉ lấy được quy tắc sơ cấp của 43 văn tự ký hiệu, còn về quy tắc tổ hợp thì chỉ có ba cái, lần lượt là quy tắc lưu trữ năng lượng sơ cấp, quy tắc chuyển hóa năng lượng thành điện xoay chiều sơ cấp, quy tắc chuyển hóa năng lượng phản trọng lực sơ cấp, còn lại phần lớn là thuyết minh. Bất quá trên đó còn nhắc tới một chuyện, những tấm bia đá như thế này trong nền văn minh Maya cổ đại có tổng cộng mười bảy cái, đây chỉ là trong số đó thôi, đáng tiếc chúng ta không có nhiều thời gian, không thể tìm kiếm trên toàn nước Mỹ, nghe nói còn có một vài kim tự tháp bậc thang ở dưới lòng đất, cứ như vậy, phạm vi tìm kiếm quá rộng lớn....

Sở Hiên chỉ vào phần nhỏ tấm bia đen xì đã được ghép lại, tiếp tục nói:

- Đây là quy tắc lưu trữ năng lượng sơ cấp, có thể lưu một phần các năng lượng sơ cấp như điện năng, nhiệt năng, thậm chí là quang năng, nội lực, năng lượng vampire, tinh thần lực, niệm lực, ma lực.... Về phần năng lượng cao cấp hoặc lưu lại một lượng năng lượng lớn, ví dụ như chân nguyên lực có được sau tu chân, hoặc tiên linh lực các loại thì những món lưu trữ sơ cấp này không làm được...

Trịnh Xá cùng những người còn lại nghe có chút khó hiểu, chỉ bản thân Trịnh Xá là mơ hồ nhận ra điều gì đó, hắn tò mò hỏi:

- Vậy những thứ lưu trữ này có tác dụng gì? Nghe như là pin vậy....

Sở Hiên khẽ mỉm cười đáp:

- Đương nhiên là có tác dụng, ừm, chúng ta hình dung thế này nhé, bây giờ nội lực cùng năng lượng vampire của ngươi tiêu hao hoàn toàn, ý ta là cạn sạch, không còn chút gì ấy, đại khái cần bao lâu mới có thể hồi phục hoàn toàn hai loại năng lượng?

Trịnh Xá ngẩn người, hắn ngẫm nghĩ một lát rồi đáp:

-Nội lực đại khái cần khoảng ba tiếng đồng hồ, năng lượng vampire đại khái cần năm tiếng, đây là trong tình huống tiêu hao toàn bộ, không để lại một chút năng lượng nào để quay vòng... Đại khái là vậy.

Sở Hiên gật đầu nói:

- Như vậy là được rồi, nói cách khác, trong khi chiến đấu một khi tiêu hao sạch sẽ năng lượng ngươi cơ bản mất khả năng chiến đấu, nói chung ngươi không thể bảo địch nhân đợi mấy tiếng rồi tái chiến đúng không? Tuy rằng khi ngươi sử dụng Hủy diệt sẽ vì thân thể không chịu đựng nổi thương thế mà phải dừng lại, nhưng nếu ngươi cứ liên tục sử dụng Bạo tạc, vậy khi năng lượng tiêu hao hết cho dù thân thể vẫn hoàn hảo như cũ nhưng cũng gần như là mất khả năng chiến đấu đúng không?

Trinh Xá gật đầu, trong lòng hắn chợt động, cuối cùng cũng hiểu ý tứ của Sở Hiên, mà sở Hiên cũng tiếp tục thản nhiên nói:

- Vậy ý nghĩa của quy tắc lưu trữ năng lượng sơ cấp này chính là ở đây, đạo cụ chế tạo ra có thể cất trữ một phần nội lực cùng năng lượng vampire của ngươi, đến khi cần thì nhập lại vào cơ thể, cứ như thế ngươi sẽ được cộng thêm thời gian chiến đấu.... Đây chỉ là phát hiện một quy tắc thôi mà đã giúp chiến lực của ngươi gần như tăng lên gấp bội.... Về quy tắc thứ hai, Vương Hiệp hoàn toàn có thể sử dụng địa lôi ma pháp truyền thuyết rồi...

http://tieulun.hopto.org

289. Quay Về, Thu Xếp, Thực Lực (2)

- Địa lôi loại ma pháp truyền thuyết? Ý ngươi là đem nội lực hoặc năng lượng huyết tộc chuyển hoá thành điện năng? Điện năng được chuyển hoá có uy lực rất lớn phải không?

Trịnh Xá trong lòng vừa động, hắn vội hỏi cho rõ ràng.

Sở Hiên gật đầu nói:

- Theo như phân tích của ta, thiết bị loại này đại khái cần có hai bộ phận, một là quy tắc lưu trữ năng lượng sơ cấp, hai là quy tắc chuyển hóa năng lượng thành điện xoay chiều sơ cấp. Khi năng lượng chứa trong khí cụ chuyển hoá thành điện năng, trong nháy mắt sẽ phát ra năng lượng công kích cường đại, trên bia đá chính là ghi như thế, về phần uy lực nó lớn bao nhiêu thì ta cũng không rõ lắm.

Trịnh Xá vỗ vai Vương Hiệp nói:

- Quá tuyệt vời! Vương Hiệp, nếu lần tới lại gặp số lượng địch nhân quy mô lớn, thì loại địa lôi tiện dụng cho phạm vi lớn này rất có thể sẽ là pháp bảo giúp chúng ta chiến thắng! Sở Hiên, chế tạo thử một quả địa lôi đi, ta cũng muốn thử thiết bị lưu trữ này xem có dùng được hay không.

Sở Hiên khoát tay nói:

- Rất tiếc, chế tạo thiết bị như vậy cần đến nhiều loại tài liệu khác nhau, chẳng hạn như bệ đá chuyển hoá nội lực của ngươi ban nãy, nó là do vô số ký hiệu và văn tự khắc trên Hắc diệu thạch, không phải bất cứ tài liệu gì cũng có thể phát huy tác dụng của các văn tự ký hiệu này, mỗi nhóm quy tắc thực chất chỉ ứng với một tài liệu nào đó mà thôi... Những tài liệu này hẳn là có thể đổi được ở chỗ Chủ Thần, có thể sẽ đắt hơn một chút so với tài liệu phổ thông, nhưng chắc cũng sẽ không chênh lệch lắm. Khi nãy chúng ta đã nói đến tác dụng của hai quy tắc, cái quy tắc cuối cùng, quy tắc chuyển hóa năng lượng phản trọng lực sơ cấp thì chính là kỹ thuật cơ sở để chế tạo phi kiếm.

-Phi kiếm?

Mọi người xung quanh đồng thanh thốt lên, đặt biệt là Vương Hiệp, hai mắt hắn như muốn phát sáng, cái tên thích đọc tiểu thuyết huyền huyễn này đương nhiên là rất mẫn cảm với hai chữ "Phi kiếm" rồi.

Sở Hiên nói một cách chắc chắn:

- Đương nhiên, mọi người thử nghĩ xem, bọn kiếm tiên lấy 'phi kiếm' làm vũ khí trong truyền thuyết đó tại sao phải đạp lên phi kiếm để bay? Nếu đã có thể điều khiển phi kiếm để bay, vậy tự mình bay không linh hoạt và tiện lợi hơn à? Đáp án chính là, trên phi kiếm có quy tắc chuyển hóa năng lượng phản trọng lực, sau khi họ truyền năng lượng điều khiển vào trong, thì phi kiếm có thể bay lên, biến thành đạo cụ phi hành phản trọng lực, còn bản thân bọn họ vì không hề có cơ chế chuyển hoá năng lượng dạng này, cho nên mới cần phải đạp phi kiếm mà bay. Ngoài ra, ta đoán rằng trên phi kiếm còn cần thêm ít nhất vài quy tắc khác, một là quy tắc truyền tải năng lượng điều khiển, có thể để cho một người truyền năng lượng vào để điều khiển phi kiếm từ xa. Hai là quy tắc mật mã năng lượng, để cho phi kiếm của bản thân không bị người ta điều khiển quá dễ dàng. Ba là quy tắc công kích thuộc tính, có thể để cho năng lượng được sản sinh bởi phi kiếm của một người tạo ra các thủ đoạn công kích khác nhau. Có lẽ còn có các quy tắc gì đó khác nữa, nhưng chuyện này ta không đoán ra được.

Trịnh Xá cười khổ nói:

- Ngươi đã khoa học hoá hết cái loại phi kiếm trong tiểu thuyết này rồi còn gì. Mặc dầu ngẫm nghĩ thì thấy rất có vẻ kỳ dị, nhưng thật ra ngươi nói rất có lý, nghe như là đã thật sự xảy ra như vậy.

- Đương nhiên rồi, có thể trên thế giới này có phương diện nào đó mà khoa học không giải thích được, bởi vì khoa học chỉ là một phần của phương diện đó mà thôi, song chắc chắn không có sự việc hoặc sự vật nào không thể giải thích được, lý do không giải thích được, đó là bởi vì chúng ta vẫn còn quá vô tri...

Sở Hiên thản nhiên nói.

Trịnh Xá cười nói:

http://tieulun.hopto.org

- Đừng nói chuyện thâm ảo như vậy chứ, chỉ có những kẻ cứ cố cường hành giải thích mới sẽ lộ ra vẻ vô tri, chúng ta không áp đặt cách giải thích của mình thì mới tự hiểu lấy được. Nói tóm lại, ở trong di tích này thêm mười ngày xem thử còn có thể moi ra thêm được cái gì không, còn lại năm ngày chúng ta sẽ bay về Cairo, sau đó đi đến Hamunaptra hồi sinh Triệu...

-Khoan đã.

Sở Hiên đột nhiên ngắt lời hắn:

- Ta không tán thành hồi sinh thành viên đội ngay lúc này, nguyên nhân thì cũng giống như lần trước, chúng ta cần phải giữ lại số điểm thưởng của tình tiết kịch bản lần này để cường hoá thuộc tính và mua vũ khí, thậm chí muốn thí nghiệm mấy quy tắc loại ma pháp truyền thuyết này sẽ còn phải bỏ ra lượng điểm thưởng tương đối để hoán đổi dụng cụ thí nghiệm và tài liệu. Chúng ta chưa có dư giả điểm để hồi sinh thành viên đội, trừ khi ngươi không đếm xỉa đến tính mạng năm người bọn ta, dù sao bọn ta cũng cần phải có đủ thực lực để đảm bảo sống sót trong lượt phim kinh dị tiếp theo, nếu chết thì sẽ không thể nào hồi sinh được nữa!

Ngẩn người ra một lúc, Trịnh Xá bình tĩnh gật đầu nói:

- Ta hiểu rồi, thế thì sau khi quay về Chủ Thần không gian chúng ta sẽ quyết định các loại cường hoá và vũ khí cho từng người vậy...

Sự đời mười việc hết tám chín là không được như ý, mặc dù Trịnh Xá thật sự rất muốn hồi sinh thành viên trong đội, song hắn không cách nào phản bác được Sở Hiên. Như Sở Hiên đã nói, ở đây vẫn còn năm người cần phải được cường hoá và đổi vũ khí, bọn họ không mạnh như hắn, khi đối diện với đa số phim kinh dị thì sẽ vẫn gặp nguy hiểm đến tính mạng; mà hắn thì bất luận là đồng bọn chưa được hồi sinh hay là đồng bọn đang ở bên cạnh, hắn đều không muốn mất đi bất cứ người nào...

Khoảng thời gian mười ngay trôi qua rất mau, tấm bia đá lại tăng thêm một phần nhỏ, nhưng vẫn không có quy tắc mới nào xuất hiện, toàn bộ đều là những mảnh đá giải thích kỹ hiệu thông thường, nhưng cho dù là vậy cũng đã khiến cho Sở Hiên vô cùng thoả mãn. Trên khuôn mặt gã thanh niên "ba không" (*) này lại tiếp tục hiện ra vẻ say mê, bộ dạng đó của hắn không khỏi khiến cho mấy người còn lại cảm thấy có chút đáng sợ.

Xong chuyện ở di tích, thời gian của mọi người chỉ còn lại khoảng năm ngày, để tránh chuyện rủi ro có thể phát sinh trên đường, mọi người đã quyết định ngay hôm đó sẽ bay về Cairo, ba người O'Connell thì quyết định sẽ tiếp tục khai quật toà Kim Tự Tháp này, bọn họ cũng tỏ ý nếu đào được văn bia mới thì sẽ giữ lại, chờ đám người Trịnh Xá lần sau quay lại.

Về phần hai người Imhotep thì đã rời khỏi trước đó mấy ngày, tên đầu trọc bảnh bao này lấy được địa chỉ của Indianna Jones từ Evelyn là lập tức mang Anck-Su-Namun đi cùng; hắn đã mong chờ chiếc Chén Thánh đến mòn con mắt. Trước lúc ly khai hắn cũng có nói, ước hẹn ba năm sẽ vẫn có hiệu lực, nếu trong vòng ba năm hắn quả thật vẫn không tìm được chén thánh hoặc phương pháp trường sinh khác thì hắn sẽ mang Anck-Su-Namun vào thế giới phim kinh dị. Ba năm cùng lắm cũng chỉ là khoảng thời gian của vài bộ phim kinh dị mà thôi, cho nên Trịnh Xá đã lập tức đồng ý, hơn nữa còn hẹn lần sau hai bên gặp lại sẽ là ở Hamunnaptra.

- Sự đời thật khiến cho người ta cảm khái, lần trước vẫn còn là kẻ thù không đội trời chung, chớp mắt đã biến thành đồng đội kề vai chiến đấu... Mặc dù đồng đội này vẫn chưa thật đáng tin cậy, thế nhưng mọi người có cảm thấy thế sự thần kỳ không?

Hoàng hôn, trên vùng trời ngoài khơi Đại Tây Dương tĩnh lặng, Trịnh Xá đang cười đùa với những người còn lại.

Hai tấm Goblin Glider một trước một sau đang bay lượn, một nhóm sáu người cũng đang rất cao hứng. Đây là một lần mạo hiểm bội thu, tình tiết phụ đã kết thúc tốt đẹp, an toàn đoạt được vật phẩm kịch bản, còn thu hoạch được tri thức ma pháp truyền thuyết ẩn giấu trong kim tự tháp bậc thang. Một loạt những thu hoạch này đã khiến cho mọi người đến giờ vẫn chưa thể hoàn toàn lấy lại tinh thần, phải biết đây là trong phim kinh dịch luân hồi, bất cứ chuyến mạo hiểm nào cũng đều có thể dẫn đến cái chết, vậy mà bọn họ lúc đi sáu người, lúc quay về vẫn là sáu người, còn thêm phần thưởng nhiệm vụ phong phú, hết thảy những cái đó đều khiến cho ai nấy đều vui vẻ không thôi.

http://tieulun.hopto.org

- Chúng ta hãy tiếp tục cố gắng, không cần biết thế sau này chúng ta cũng sẽ không ngừng trở nên mạnh mẽ, sẽ có một ngày tất cả chúng ta đều sẽ có thể quay về thế giới thực... Sẽ có một ngày như vậy!

Đúng vậy, nếu có thể tiếp tục mạnh hơn, thì tất cả mọi người trong đội sẽ có thể trở về với thế giới thực, có lẽ đây chính là suy nghĩ của tất cả mọi người trong Trung Châu đội... Hoặc có lẽ còn có thêm một chuyện, đối mặt lần nữa với tiểu đội luân hồi Ác ma...

Mọi người không tốn mấy thời gian đã trở về thủ đô Cairo, suốt chặng đường không gặp phải bất cứ chuyện gì ngoài ý muốn. Trong mấy ngày ở Cairo, Sở Hiên lại tỏ thái độ khác thường đối với câu cá; hắn không còn có thiết tha gì với nó nữa, chỉ dốc sức nghiên cứu những văn bia thu thập được. Trong khi đó, ba người Bá Vương, Vương Hiệp, Zero thì lại nảy sinh hứng thú với câu cá. Sau khi "Ma Vương câu cá" (do Zero đặt) Sở Hiên không còn tồn tại, trình độ câu cá của Zero quả nhiên đã khôi phục hoàn toàn, khiến cho Bá Vương và Vương Hiệp không ngớt ngợi khen. Cứ thế, thời gian nhàn rỗi chậm rãi trôi qua, rất nhanh, mấy ngày nghỉ ngơi ở Cairo cuối cùng đã hoàn toàn kết thúc, mọi người rơi vào trạng thái nửa mê nửa tỉnh rồi trở về Chủ Thần không gian.

Mấy ngày nghỉ ngơi đã làm cho thần kinh bị căng thẳng của mọi người được thả lỏng, vì thế sau khi bọn họ trở về Chủ Thần không gian, mỗi người đều tự động lên kế hoạch rèn luyện cho bản thân. Sau bữa cơm trưa hôm ấy, Sở Hiên bất ngờ triệu tập mọi người lại.

Chỗ tập hợp của mọi người là tầng hầm trong phòng Trịnh Xá, chỗ này đã được Trịnh Xá bố trí thành một khu thí nghiệm vũ khí có nền nhà làm bằng hợp kim. Sở Hiên là người đến trễ nhất trong số mọi người, khi hắn vừa đến trước mặt mọi người, chẳng nói chẳng rằng liền tiện tay ném một vật sáu mặt, giống như một khối ma phương (rubik) cho Trịnh Xá, thản nhiên nói:

- Thử truyền nội lực hoặc năng lượng huyết tộc vào trong xem sao.

Trịnh Xá cầm lấy ma phương ngắm nghía, trên ma phương này khắc những văn tự ký hiệu to cỡ ngón tay cái, không chút suy nghĩ, hắn liền đưa nội lực truyền vào trong. Chỉ thấy một tia sáng trắng nhàn nhạt chiếu ra từ trên khối ma phương, một giây sau, Trịnh Xá liền ném ma phương lại cho Sở Hiên và nói:

- Đã đầy rồi, đây là dụng cụ tích trữ lần trước đã nói phải không? Nếu chỉ có thể chứa ít nội lực và năng lượng huyết tộc như vậy thì trên căn bản, vật này sẽ không có mấy tác dụng...

Thế nhưng Sở Hiên lại thở phào một hơi rồi nói:

- Không, đây chỉ là bản thí nghiệm có mạ một ít mithril (**) ở mặt ngoài, sức chứa năng lượng không liên quan lắm tới thể tích, chỉ cần có các ký hiệu văn tự này tổ hợp lại là được, cũng tức là, nếu văn tự ký hiệu chỉ cỡ nano-mét, thì số lượng như thế này sẽ chỉ chiếm một diện tích rất nhỏ, như vậy trên một chiếc nhẫn có thể sẽ có hàng ngàn, hàng vạn quy tắc dự trữ. Ta định chế tạo cho ngươi mấy chiếc nhẫn thuần mithril, chỉ có điều mithril hơi đắt, mà khắc chữ và phù hào cỡ nano-mét cực kỳ tốn thời gian, cho nên trước tiên ta phải thử một chút xem quy tắc tồn trữ này có hữu hiệu hay không, sau khi thí nghiệm thành công sẽ mới tiếp tục chế tạo... À đúng rồi, bộ phim kinh dị tiếp theo là gì? Ta cũng muốn chuẩn bị sớm cho thật tốt...

Trịnh Xá khẽ biến sắc, hắn nghiêm túc nhìn những người còn lại, mọi người chung quanh cũng giật mình, ai hiểu rõ Trịnh Xá sẽ đều biết nhất định đã xảy ra chuyện gì đó rất quan trọng, Trịnh Xá gật đầu nói:

- Ta vốn định để đến tối sẽ nói cho mọi người, chỉ không ngờ ngươi lại triệu tập tất cả sớm như vậy... Bộ phim kinh dị tiếp theo sẽ là Starship Trooper 1, phim chiến tranh khoa học viễn tưởng, độ khó rất cao... Hơn nữa trong bộ phim kinh dị đó, chúng ta sẽ chiến đấu với tiểu đội khác. Nhưng mà việc tiếp theo mới khiến ta không biết phải nên than thở hay vui mừng đây...

- Chúng ta sẽ tiến vào thế giới phim kinh dị sau, Chủ Thần đã phán định rằng, thực lực của chúng ta mạnh hơn so với đối phương!

(Khí khái nam nhi, ý chí hiên ngang, ngay khi đồng đội vừa ngã xuống biển côn trùng, thân xác kiên cường của ta sẽ lại lao vào đó!)

(*) thanh niên ba không (tam vô thanh niên) là: không nhà, không xe, không bạn gái/vợ

http://tieulun.hopto.org

(**) đây là loại bạc được giới thiệu trong Lord of the Rings: "nhẹ tựa lông chim, rắn chắc như vảy rồng". Chiếc áo giáp Frodo mặc là làm từ loại vật liệu này.

290. Cải Tạo Người Máy (1)

Sau khi biết được bộ phim kinh dị kế tiếp, đồng thời biết rằng mình sẽ bước vào phim sau, một loại tâm tình rất khó giải thích đã dấy lên. Từ khi bước vào luân hồi phim kinh dị , mọi người vẫn không ngừng ngấp nghé bên bờ sinh tử, có đến mấy lần suýt bỏ mạng, cho đến giờ vẫn vậy, mặc dù sau đó biết rằng bởi vì có liên quan tới Trương Kiệt nên mới khiến cho đội bị như thế, song loại cảm giác đó vẫn luôn đeo bám tiểu đội Trung Châu. Hai lần chiến đấu với đội khác cũng đều là Trung Châu đội bước vào chiến trường trước, sau đó đội khác mới bước vào truy sát bọn họ. Tình huống bây giờ rốt cuộc đã thay đổi...

- Khó nghĩ quá, thật không biết đây là loại cảm giác gì nữa, giống như là nông dân đột nhiên nổi dậy vậy. Mặc dù cũng biết nó chẳng qua chỉ là một cách để Chủ Thần cân bằng thực lực đôi bên, nhưng mà cứ hễ nghĩ đến loại đánh giá này, thì mẹ nó, trong lòng lại đếch thấy thoải mái.

Trịnh Xá tức tối buông miệng chửi.

Trong mấy ngày còn lại, ngoại trừ Sở Hiên suốt ngày ở trong phòng thí nghiệm các loại đạo cụ ma pháp truyền thuyết ra, năm người còn lại đều tập trung trong căn phòng ngầm dưới phòng của Trịnh Xá để huấn luyện. Cứ như vậy, bốn ngày đã trôi qua, sau mỗi lần kết thúc huấn luyện, lúc mọi người tụ tập lại cùng nhau ăn uống, câu chuyện đầu đề lúc nào cũng sẽ là cuối cùng thì lần đầu tiên khi giao chiến với đội khác Trung Châu đội đã được chọn làm phe có thực lực hùng mạnh.

- Thật ra việc này chẳng đáng để vui mừng.

Trịnh Xá nói:

- Mặc dù có thể khẳng định thực lực của đối phương yếu hơn chúng ta, nhưng tình thế trên chiến trường có thể biến đổi trong nháy mắt, chẳng ai dám chắc chắn một giây sau sẽ có chuyện gì xảy ra. Hơn nữa đây còn là trong thế giới phim chiến tranh khoa học viễn tưởng Starship Troopers nữa, hành tinh đó đầy nhóc bọ, mấy triệu, mấy chục triệu, thậm chí cả trăm triệu con bọ tấn công chúng ta, trong số đó còn có mấy loài bọ có sức công kích và phá huỷ cực lớn. Tóm lại, đây đúng là một đợt khảo nghiệm sinh tử!

- Tuy là nói như vậy, nhưng mà... trông ánh mắt của anh rõ ràng là đang đắc ý.

Chiêm Lam vừa cười vừa chỉ chỉ vào mắt.

Trịnh Xá hắng giọng, đoạn bảo Chiêm Lam:

- Em hãy liên lạc một chút với Sở Hiên, nói là mọi người chúng ta tìm hắn có chuyện, vùi đầu vào chế tạo đồ như vậy cũng không phải là cách hay, điểm thưởng và chi tiết kịch tình của mọi người vẫn chưa sử dụng, chờ hắn tới rồi thương lượng một chút đi. Dẫu gì thì bộ phim kinh dị sắp tới vừa là chiến tranh quy mô lớn, lại vừa là đoàn đội tác chiến, hắn là quân sư, lại chẳng phải là kỹ sư chuyên môn, vắng mặt trong cuộc thương lượng sao được chứ? Bây giờ đã qua bốn ngày rồi thì phải?

Chiêm Lam vừa cười vừa khoát tay nói:

- Lúc trước em đã thử qua rồi, tất cả các phòng đều không thể dùng tinh thần lực dò quét vào bên trong. Chủ Thần bảo mật rất kỹ cho từng phòng, nên đương nhiên cũng không thể sử dụng Tâm Linh Toả Liên...

- Không sao, ta tới rồi. Có chuyện gì thì cứ nói đi.

Ngay lúc Trịnh Xá vừa thở dài đang định than vãn thì giọng nói của Sở Hiên đã từ sau lưng hắn vọng đến, tên này mang một cặp mắt thâm quầng đi tới, tiện tay ném cho hắn hai chiếc nhẫn bạc kiểu cổ xưa.

- Đây là nhẫn mithril bổ sung năng lượng, trên bề mặt có tổng cộng 846 quy tắc tồn trữ, trên cơ bản sẽ có thể chứa được toàn bộ số nội lực hoặc mấy lần năng lượng vampire mà ngươi đang có. Chiếc nhẫn này chế tạo quá phức tạp, chi phí chế tạo hai chiếc nhẫn này mỗi chiếc đã tốn gần 1000 điểm thưởng, làm hỏng một lượng lớn mithril. Mặc dù mithril có thể nung chảy để tái sử dụng, nhưng nếu vậy sẽ lại cần phải đổi lấy một bộ dụng cụ gia công khác, hơn nữa chế tạo tốn quá nhiều thời gian, mỗi một chiếc đại khái tốn chừng

http://tieulun.hopto.org

hai ngày, cho dù sau này thao tác thành thạo thì ít nhất cũng sẽ cần hơn một ngày rưỡi. Cho nên, trước khi hoàn thành bộ phim kinh dị, ta không tính sẽ chế tạo tiếp.

Sở Hiên ngồi vắt chân trên ghế, tay cầm một trái táo vừa ăn vừa nói.

Trịnh Xá nhận lấy nhẫn xong thì đã rất hưng phấn, bởi vì nội lực của hắn không ngừng cuồn cuộn đổ vào trong nhẫn, dù cho hắn có truyền vào bao nhiêu nội lực thì chiếc nhẫn này vẫn như vô cùng vô hạn, mãi đến khi nội lực của hắn truyền vào gần hết thì chiếc nhẫn lúc này mới có cảm giác năng lượng sắp đầy. Ý niệm hắn vừa động, nội lực bên trong chiếc nhẫn lại quay trở về cơ thể hắn, giữa lúc đó không có chút thất thoát nội lực hay là cảm giác khói chịu gì khác, nói một cách khác, chỉ cần hắn luôn giữ cho chiếc nhẫn này đầy ắp nội lực, mà tự thân nội lực cũng sẽ từ từ khôi phục hoàn toàn, vậy tương đương với việc có thêm một phần nội lực dự trữ hoàn chỉnh khác; năng lượng vampire cũng như vậy, thậm chí hiệu quả còn cao hơn một chút.

-Quá đã!

Trịnh Xá đứng dậy hưng phấn reo lên. hắn cao giọng gọi mọi người xung quanh:

- Khi trước ta còn đang suy nghĩ làm thế nào để đối diện với đám bọ vô cùng vô tận, mọi người đã quên mất là ta có Vòng tay của thần Anubis rồi à? Chỉ cần ta có năng lượng vampire dự trữ thì sẽ có thể triệu hồi Đội quân của Anubis, với số năng lượng vampire của ta bây giờ đủ để triệu hồi khoảng tám trăm quân, như thế đã là một đám trợ thủ rất đông rồi. Ngoài ra dựa vào năng lượng vampire bên trong chiếc nhẫn này, ta còn có thể tiếp tục bảo trì sức chiến đấu, và có thể sử dụng cả 'Bạo tạc' và 'Huỷ diệt' nữa! Quá tuyệt vời!

Sở Hiên cắn thêm vài miếng, quả táo đã nằm gọn ở trong bụng, dụi vầng mắt thâm quầng của mình rồi thản nhiên nói:

- Không sai, chính vì vậy cho nên ta mới tranh thủ chế tạo gấp hai chiếc nhẫn mithril bổ sung năng lượng, chúng đã thuộc loại vật phẩm ma pháp truyền thuyết rồi. Suy đoán của ta quả nhiên không sai, đạo cụ ma pháp truyền thuyết cũng là một loại khoa học... trạng thái 'Huỷ diệt' của ngươi hiện giờ đại khái có thể duy trì được mười giây đúng không? Vậy có hai chiếc nhẫn này rồi, thì ngươi có thể duy trì đến 20 giây không? Đó là nếu cơ thể ngươi chịu được.

Trịnh Xá đeo hai chiếc nhẫn vào ngón tay, chiếc nhẫn đeo bên tay trái sẽ dùng để nạp nội lực, còn chiếc nhẫn đeo ở tay phải thì dùng để nạp năng lượng vampire, sau khi nghe vậy, hắn khổ sở cười nói:

- Nếu là Bạo tạc thì còn có thể duy trì thời gian đến một phút, thậm chí lâu hơn một chút, dù sao thì năng lượng vampire của ta bây giờ cũng ít hơn nhiều so với nội lực, nếu tổng số năng lượng vampire và nội lực trong nhẫn xấp xỉ nhau thì về cơ bản, ta sẽ có thể duy trì liên tục kỹ năng Bạo tạc trong 1 phút 10 đến 1 phút 20 giây. Nhưng kỹ năng 'Huỷ diệt' thì lại hoàn toàn không được, nó không dính dáng nhiều với năng lượng nhiều hay ít, mà là thân thể của ta hoàn toàn không chịu nổi. Mười giây đã là cực hạn, một khi vượt quá giới hạn này, thân thể của ta sẽ rơi vào trạng thái bán tê liệt, năng lượng vampire và nội lực sẽ nghịch chuyển, hai luồng năng lượng xung đột mãnh liệt rồi cùng biến mất... Ngươi nghĩ bộ phim kinh dị tiếp theo sẽ có rất nhiều tình huống ta phải sử dụng kỹ năng 'Huỷ diệt' sao?

- Cẩn tắc vô áy náy... Mà thôi, chúng ta sẽ bàn bạc kỹ việc này hơn một chút. Vương Hiệp, thử quả bom hẹn giờ này đi...

Sở Hiên ném một quả bom định giờ nhỏ cỡ hai ngón tay qua cho Vương Hiệp.

Vương Hiệp tò mò cầm lấy quả bom, hắn quan sát một chút là đã biết cách thiết lập lựa chọn cho quả bom hẹn giờ này, song điều làm cho hắn cảm thấy kỳ quái chính là, chỗ hạt nhân chứa chất nổ của quả bom này giờ lại là một khối đá màu đen, trên khối đá này khắc đầy các loại văn tự và ký hiệu, và cách miếng nham thạch màu đen này không xa là một khối kim loại màu bạc nhỏ cỡ móng tay.

Sở Hiên nói:

- Trịnh Xá, ngươi hãy truyền vào quả bom định giờ này một chút nội lực, nếu như chiếc nhẫn vừa rồi chứa tất cả số lượng nội lực của ngươi, vậy thì quả bom này đại khái cần khoảng một phần mười tổng số đó. Vật liệu để chuyển hoá năng lượng thành điện năng là tinh thạch đen, cũng chẳng đắt đỏ gì, có điều vật liệu để chế tạo khí cụ tồn trữ này lại cần đến mithril, mà thứ này thì khá đắt, cho nên chúng ta chỉ thử nghiệm quả

http://tieulun.hopto.org

bom định giờ này một lần. Nếu như hiệu quả nổ tốt, ta sẽ chế tạo tiếp, nếu như hiệu quả kém, vậy chúng ta cứ đổi lấy bom cao áp trọng lực là được rồi.

Trịnh Xá vừa mới cầm lấy quả bom hẹn giờ, nghe vậy xong thì cũng cẩn thận hơn, nói cho cùng thì vật này sẽ có thể là vũ khí công phá chính của Trung Châu đội trong tương lai, không thể sơ ý được. Sau khi truyền nội lực vào miếng kim loại màu bạc, trên bề mặt của nó quả nhiên đã xuất hiện ánh sáng màu trắng, hơn nữa, cũng đúng như Sở Hiên đã dự liệu, miếng kim loại màu bạc này đã hấp thu khoảng một phần mười nội lực của hắn. Sau khi nội lực được truyền xong, Vương Hiệp cũng sắc mặt trịnh trọng nhận lấy quả bom hẹn giờ.

Địa điểm dẫn nổ là một boong-ke phía xa ở trước mặt mọi người,Vương Hiệp cài đặt bom lên boong-ke, sau đó định thời gian là ba phút, xong xuôi liền lập tức chạy về. Đây cũng nơi mọi người đã lần đầu thí nghiệm sức công phá của bom cao áp trọng lực, sau lần ấy, bọn họ lúc nào cũng hết sức cẩn thận với vũ khí khoa học kỹ thuật chưa hiểu rõ.

Đợi sau khi Vương Hiệp quay về chỗ mọi người, tất cả đều tập trung chăm chú nhìn qua bên đó. Ba phút trôi qua rất mau, mọi người đều thấy một luồng sáng yếu ớt màu lam loé lên, sau đó quả bom định giờ như thể đã hoàn thành nhiệm vụ , cả mấy giây sau cũng chẳng xảy ra bất cứ chuyện gì. Mọi người nhất thời đều có chút thất vọng, nhưng không một ai trách cứ gì Sở Hiên, dù sao quả bom này trên thực tế đã thuộc về vũ khí ma pháp truyền thuyết rồi, thất bại cũng coi như hợp lý, nói cho cùng, Sở Hiên cũng chẳng phải là nhân vật thần tiên gì.

Đúng lúc mọi người đang than thở chuẩn bị đi đến chỗ boong-ke, thì đột nhiên vang lên một tiếng nổ rền trời, tựa như có sấm nổ bên tai, khiến cho ai nấy đều choáng váng. Trong khi đó ở nơi đặt bom hẹn giờ, mấy chục quang cầu màu lam điên cuồng xoay tròn bùng nổ, bất cứ vật gì chạm phải những quang cầu màu lam đó trong nháy mắt liền chảy tan, thậm chí bốc hơi, ngay cả nền nhà bằng hợp kim cũng không ngoại lệ. Trạng thái điên cuồng như vậy kéo dài hơn chục giây, sau khi nơi đó đã hoàn toàn yên tĩnh trở lại, mọi người vẫn đứng ngây ra đó đến mấy phút đồng hồ, thậm chí cả Sở Hiên cũng lộ vẻ sững sờ.

Sở Hiên đẩy gọng kính, rốt cuộc hắn cũng đã hồi tỉnh lại, nói: "Hiện tượng điện tương (*)... Thật đáng sợ, không ngờ chút nội lực sau khi chuyển hoá thành điện năng lại đáng sợ như vậy..... Nếu vậy uy lực của những thần tiên có thể bắn hàng vạn dòng lôi điện xuống đất trong truyền thuyết cũng tuyệt không chút khoa trương...

- Ngoài hai vật này ra, ta còn dự tính trong mấy ngày tới sẽ chế tạo ra thêm ba món. Một là khí cụ phản trọng lực để lắp lên trên Goblin glider, hai là mấy dụng cụ nạp năng lượng cho Goblin glider, ba... Chúng ta nên hôi sinh La Cam Đạo, cái tên rất tâm đắc với sử dụng máy móc ấy, rồi gom tiền đổi cho hắn một người máy hình gấu Pooh(**) cấp C, sau đó ta sẽ có thể cải tạo người máy này thành người máy phóng điện cao thế... Công kích điện cao thế, đồng thời gia tăng nguồn năng lượng điện cao thế, chỉ cần hắn thật sự phối hợp được với người máy loại này, vậy thì lực chiến đấu của hắn chắc chắn sẽ không thua gì Bá Vương và Zero!

(*) điện tương hay còn gọi là plasma: trạng thái khi vật chất bị ion hoá mạnh (tham khảo thêm trên wiki)

(**) Gấu Pooh, Winnie-the-Pooh, con gấu béo béo, màu vàng mặc áo T-shirt đỏ, thích ăn mật ong trong hoạt hình ấy

291. Cải Tạo Người Máy (2)

Thấy ánh mắt của mọi người đang hướng về phía mình, Sở Hiên cười nói:

- Đây là các loại đạo cụ có thể chế tạo từ ba loại tổ hợp quy tắc này mà ta nghĩ ra được. Vẫn còn thiếu quá nhiều quy tắc, nếu có thể có nhiều loại tổ hợp hơn, ta sẽ có thể chế tạo ra càng nhiều khí cụ loại ma pháp truyền thuyết hơn ví dụ như pháp bảo Trung Quốc cổ...

Vương Hiệp bỗng dưng trở nên phấn khích, tên nghiện tiểu thuyết thể loại huyền huyễn này đặc biệt mẫn cảm với khí cụ ma pháp truyền thuyết, cho nên khi nghe Sở Hiên nói như vậy, hắn lập tức hỏi ngay:

- Pháp bảo? Pháp bảo kiểu gì? Cần có những quy tắc nào vậy?

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên suy nghĩ một chút rồi đáp:

- Nếu như là pháp bảo công kích bằng hệ thống điện, thì ít nhất phải cần quy tắc thao túng năng lượng tầm xa, còn có quy tắc khống chế năng lượng cỡ nhỏ và quy tắc mật mã năng lượng, tất cả những quy tắc này đều buộc phải có, hoặc còn cần thêm các loại như quy tắc khống chế phát xạ năng lượng. Tóm lại, muốn chế tạo một pháp bảo, quy tắc cần có chắc chắn là rất nhiều.

- Khoan hãy nói đến những chuyện này.

Trịnh Xá lấy làm kỳ quái hỏi:

- Tại sao ngươi nói muốn hồi sinh La Cam Đạo? Đầu tiên là chúng ta không biết gì về hắn, tạm thời khoan nói tới phẩm hạnh cá nhân, hắn nói là hắn thông thạo điều khiển cơ giới, nhưng việc này thì có quan hệ gì với chuyện am tường điều khiển người máy chứ? Không có chuyện một người đi xe máy giỏi thì nhất định sẽ giỏi điều khiển người máy đúng không? Ngươi có thể nói lý do mình muốn hồi sinh hắn không?

Sở Hiên gật đầu, đồng thời lấy từ trong người ra một bản vẽ và nói:

- Đây là động cơ hỗ trợ loại phun điện(*) mà ta thiết kế, bản vẽ ở bên cạnh đó là bản mẫu thiết kế robot hình gấu cấp C, vì vậy cần tất cả chúng ta góp điểm thưởng và chi tiết kịch tình hoán đổi cho hắn một con. Từ đây có thể thấy, sau khi lắp đặt động cơ hỗ trợ phun điện xong, tốc độ di chuyển của robot này sẽ tăng lên gấp ba lần hiện tại, cũng tức là tốc độ di chuyển bình thường vừa vặn lên đến hai trăm km/h, tốc độ phi hành gần đạt tới sáu trăm km/h...

Trịnh Xá sửng sốt, tò mò hỏi:

- Loại người máy đó ta đã có xem qua, hình như không bay được mà? Nó chẳng qua là người máy chiến đấu cỡ nhỏ có tính năng phòng ngự tàm tạm mà thôi, hơn nữa còn cần phải hoán đổi thêm cả vũ khí nữa. Nói thật nhé, ta thấy sức chiến đấu của nó chẳng ra đâu vào đâu cả.

Sở Hiên gật đầu nói:

- Vốn là không thể bay, nhưng chúng ta có quy tắc chuyển hoá năng lượng phản trọng lực sơ cấp, robot này cùng các loại người máy khác sau này có thể hoán đổi như VF-0 Phoenix cấp B trong Robotech (**), hoặc Gundam nguyên hình cấp A đều có thể cài đặt quy tắc phản trọng lực. Khi đó, người máy không bay được cũng sẽ có thể bay được, còn người máy đã có thể bay thì tốc độ phi hành và độ linh hoạt sẽ được tăng cao; cộng thêm việc lắp ráp động cơ hỗ trợ phun điện, hai thứ này gộp lại sẽ có thể khiến cho một người máy phát sinh biến hoá về chất.

- Ngoài nguyên nhân này ra, những người máy này đều có một khuyết điểm rất lớn, hơn nữa còn là khuyết điểm trí mạng, đó chính là vấn đề về năng lượng, người máy cấp C có thể chiến đấu trong một tiếng, sau đó nhất định phải thay bình điện năng lượng, còn người máy cấp B thì chỉ chiến đấu được 30 phút, mười máy cấp A càng phải giải quyết cuộc chiến trong vòng 10 phút. Nếu lắp cho chúng bộ phận dự trữ năng lượng, trong đó chứa đầy nội lực hoặc năng lượng vampire, sau đó lắp thêm một dụng cụ chuyển hoá năng lượng thành điện năng thì thời gian chiến đấu của chúng ít nhất cũng có thể tăng lên thành bốn đến năm giờ...

- Tóm lại, nếu có thể bỏ ra một cái giá cực hời để thu về một người có thể sẽ là nhân viên chiến đấu chủ lực, vậy không lý do gì mà không đánh cược một phen.

Sở Hiên điềm nhiên nói.

Trịnh Xá nghĩ ngợi rồi nói:

- Ta đại khái đã hiểu được ý ngươi, bởi vì La Cam Đạo là tân nhân chưa hoàn thành được một bộ phim kinh dị nào, cho nên không cần bất kỳ điểm thưởng hoặc chi tiết nào để hồi sinh hắn, như vậy chỉ cần chuẩn bị cho hắn một người máy là được. Nếu thành công, đoàn đội sẽ có được một nhân viên chiến đấu chủ lực mạnh mẽ, nếu thất bại sẽ chỉ tổn thất một người máy đã được nâng cấp, ý ngươi là vậy phải không?

Sở Hiên gật đầu nói:

- Không sai, so với việc phải tốn điểm thưởng và chi tiết kịch tình để hồi sinh mấy thành viên chiến đấu chủ lực khác, sau đó còn phải bảo vệ để bọn họ không chết, thì hồi sinh tân nhân này căn bản chẳng tiêu hao

http://tieulun.hopto.org

gì, hơn nữa nếu hắn điều khiển thành công, đội chúng ta sẽ có thể có thêm một nhân viên chiến đấu chủ lực. So về lợi ích, ta không có lý do gì không đánh cược ván này, dù sao thì người máy đã được nâng cấp, bất luận là về phương diện nào cũng sẽ mạnh hơn người máy nguyên bản khoảng ba lần trở lên, về cơ bản thì là như vậy.

Trịnh Xá thở ra một hơi rồi nói:

- Ta hiểu rồi, vậy cứ theo đề nghị của ngươi mà làm đi. Có điều ngươi cũng đã tới rồi, vậy chúng ta thảo luận việc cường hoá và hóa đổi vũ khí trước khi bước vào bộ phim Starship Troopers một chút đi. Ngươi có đề nghị gì về phương diện này không?

Sở Hiên suy nghĩ rồi lắc đầu đáp:

- Không có đề nghị gì, dù sao thì ngươi mới là đội trưởng, vậy mấy chuyện ở phương diện này ngươi cứ quyết định là được rồi...

Trịnh Xá nghe vậy xong bèn đứng lên, mỉm cười nói với những người còn lại:

- Vậy thì đi thôi, chúng ta tới quảng trường thảo luận kỹ lại một chút, tiện thể cho La Cam Đạo sống lại luôn.

Thế là cả nhóm đi đến chỗ quảng trường Chủ Thần, mặc dù trông bộ dạng như đã mấy ngày không ngủ, Sở Hiên vẫn đi theo mọi người như không có chuyện gì. Có điều cặp mắt thâm quầng đó lại khiến cho mọi người lo lắng cho hắn, đặc biệt là Trịnh Xá, cho nên ngay khi vừa đến quảng trường Trịnh Xá liền trực tiếp hoán đổi một bình thuốc nhỏ từ chỗ Chủ Thần rồi ném cho Sở Hiên.

- Uống đi, là thuốc hoá học giải trừ tế bào mệt mỏi...

Trịnh Xá bình thản nói.

Không chút khách khí, Sở Hiên mở bình ra uống cạn, cùng lúc đó, Trịnh Xá cũng đứng dưới chỗ Chủ Thần, lấy ra Cuốn sách của Amun-Ra. Sau khi hắn nhắm mắt lại rồi mở ra, La Cam Đạo, gã tân nhân ở bộ phim kinh dị lần trước đã xuất hiện trên mặt đất, bộ dạng vẫn đang say ngủ.

- Chúng ta thương lượng một chút về cách phân phối điểm thưởng và chi tiết kịch tình của mọi người đi. Đầu tiên là Bá Vương và Zero, chi tiết cấp C của hai người chỉ có thể còn lại hai chi tiết cấp D vì hai người cần dùng 1 chi tiết cấp D để 'chuộc thân' cho người đàn bà hoặc cô gái mà hai người đã tạo ra, nếu không bọn họ sẽ phải bước vào bộ phim kinh dị kết tiếp, hiểu không?

Trịnh Xá ngồi xuống sàn nhà, sau đó nhìn sàn hai người Zero và Bá Vương, nói.

Hai người bọn họ giật mình nhìn nhau, sau đó lập tức gật đầu. Trịnh Xá cũng gật gù nói: "Cho nên, đối với chi tiết cấp D của các ngươi, Zero ngươi dung hai chi tiết này mua đạn uy lực cao cho súng ngắm Gauss được không? Ta đã kiểm tra một chút, có một loại đạn cấp D gọi là đạn Gauss vi tụ hợp(***), cần phải bỏ ra một chi tiết cấp D và 500 điểm thưởng, sau khi bắn trúng mục tiêu sẽ tạo ra vụ nổ chuỗi phân tử, uy lực có thể san bằng mọi thứ trong chu vi 250 mét quanh mục tiêu, lực công phá trên cơ bản tương đương với diện tích của địa lôi trọng lực cao, ngươi thấy sao nếu đổi lấy hai viên đạn loại này? Ba ngàn điểm còn lại tốt nhất ngươi cứ cất đi, dù gì thì bộ phim tiếp theo là tổ đội tác chiến, không ai trong chúng ta dám đảm bảo tân nhân sẽ không bị giết, cho nên giữ lại số điểm thừa cũng coi như là một cách bảo đảm.

Zero lặng lẽ gật đầu, nam nhân ít nói này đi thẳng đến dưới chỗ Chủ Thần nhắm mắt lại, sau phút chốc trong tay hắn liền xuất hiện hai viên đạn dài nhỏ thuần một màu vàng. Viên đạn này mặc dù chẳng hề bắt mắt, xong uy lực lại đủ để san bằng phạm vi 250 mét, như vậy cũng có thể coi là hết sức khoa trương rồi.

Trịnh Xá tiếp tục hướng mắt về phía Bá Vương nói:

- Hai chi tiết cấp D của ngươi, ta nghĩ ngươi có thể đổi lấy một thuộc tính cường hoá, không phải là ngươi muốn có thuộc tính cường hoá người sói à? Vậy đổi lấy huyết thống người sói biến dị sơ cấp cấp D đi, có thể đề cao đáng kể thuộc tính của bản thân, hơn nữa sau khi biến dị thành người sói, tốc độ và sức chiến đấu cũng sẽ tăng lên rất nhiều

http://tieulun.hopto.org

Bá Vương nghe xong lập tức hưng phấn oa oa hai tiếng rồi chạy đến chỗ Chủ Thần nhắm hai mắt lại, tiếp theo chỉ thấy từ Chủ Thần phủ xuống một cột sáng, bao trùm cả người Bá Vương vào trong. Cột sáng này thoạt đến thoạt đi, rất mau đã hoàn toàn biến mất, mà Bá Vương sau khi mở mắt ra thì rống lên, bắp thịt trên người hắn liền bắt đầu căng phồng.

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Bá Vương, ánh mắt tràn ngập mong đợi, ai ngờ bắp thịt trên người hắn chỉ phồng lên một chút, lông trên người cũng chỉ dày thêm một ít mà thôi, ngoài ra không có thêm biến hoá gì khác. Điều này không chỉ khiến cho mọi người ngạc nhiên, mà ngay cả bản thân Bá Vương cũng ngây ngốc đứng đực tại chỗ.

- Này... Đây là huyết thống người sói biến dị sơ cấp mà, cơ bản nó chỉ có thể khiến cho ngươi.... trông có nhiều lông hơn thôi. Ha ha ha, chắc chắn là phải đạt đến người sói trung cấp hoặc thậm chí cao cấp mới có thể biến thành cự lang chân chính, ha ha ha... " Nhìn thấy bộ dạng đó của Bá Vương, Trịnh Xá lập tức bật cười ha hả.

Bá Vương vốn là người Nga, lông trên người đã rất rậm rạp, hơn nữa hắn còn là một tên đô con, trông như một con gấu chó trong dãy rừng rậm vùng Đông Bắc, giờ đây bắp thịt hắn lại phồng lên thêm, lông tóc nhiều hơn, trông càng thêm giống với loài gấu đó, khiến cho mọi người chung quanh ai nấy đều cảm thấy buồn cười.

Tạm thời không đề cập đến vẻ thất vọng của Bá Vương, Trịnh Xá cũng căn dặn hắn giữ số điểm thưởng và chi tiết cấp D còn thừa lại, sau đó quay qua Chiêm Lam nói:

- Chiêm Lam, bộ phim kinh dị lần này rất quan trọng, chẳng những nó là cuộc chiến đấu tổ đội quy mô lớn, mà chúng ta còn sẽ phải đối mặt với tổ đội khác, cho nên ngươi sẽ càng phải phát huy nhiều tác dụng hơn so với bình thường. Ngươi sẽ là con mắt và sợi dây liên kết cả đội chúng ta lại, ta đã chuẩn bị cho ngươi một tình tiết phụ cấp C, sau đó hãy hoán đổi lấy một kỹ năng hệ tinh thần cấp 2C đi, kỹ năng cũng đã chọn sẵn rồi, đổi lấy Tâm Linh Tiên Thát (Roi quất tinh thần) nhé.

- Tâm Linh Tiên Thát, có thể biến tinh thần lực của bản thân thành một cây roi quất vào tinh thần lực của đối phương khi đối phương đang thăm dò hoặc khống chế thành viên phe mình. Tuỳ theo sự lớn mạnh của tinh thần lực của ngươi mà cây roi tinh thần này còn có thể cường hoá thành chấn động tinh thần, đây sẽ là kỹ năng công kích của ngươi, Chiêm Lam.

(*) loại động cơ được kiểm soát bởi hệ thống điện tử nhằm truyền nhiên liệu mà vòi phun dầu phun lên động cơ vào trong hệ thống được gọi là động cơ phun điện

(**) thực chất Robotech đc làm dựa theo 3 series The Super Dimension Fortress Macross, The Super Dimension Cavalry Southern Cross, và Genesis Climber MOSPEADA, dòng robot Valkyre (VF) xuất hiện trong phim The Super Dimension Fortress Macross

(***)vi tụ hợp (å¾®è?aå? ko hiểu rõ nghĩa lắm, chỉ hiểu đại khái là làm sụp đổ chuỗi phân tử =.='

292. Chuẩn Bị Và Huấn Luyện (1)

Chiêm Lam thoáng sửng sốt, nàng hỏi nhỏ:

- Anh cho em một chi tiết kịch tình cấp C, vậy không phải làm cho chi tiết cấp B của anh không còn hoàn chỉnh sao? Lúc trước khi chúng ta huấn luyện, không phải anh thiếu một vũ khí thích hợp à? Anh đi đổi một vũ khí loại ma pháp truyền thuyết đi.

Trịnh Xá cười ha ha nói:

- Muốn đổi cũng không vội vào lúc này mà, nói tóm lại Tâm Linh Tiên Thát của em càng quan trọng hơn, bởi vì chúng ta không chỉ phải đối mặt với vô vàn côn trùng, mà còn có một đoàn đội khác cũng sẽ từ một góc bí mật tập kích chúng ta chính vì thế so với vũ khí gì đó của anh, kĩ năng này đối với việc đoàn đội tác chiến quan trọng hơn. A a, nếu như lần phim kinh dị này có thể lấy được cho em một chi tiết kịch tình cấp A, như vậy sau khi trở về chúng ta sẽ đổi tiếp cho em một kĩ năng khống chế tâm linh.

Chiêm Lam cúi đầu không nói nữa, Sở Hiên lại lên tiếng:

http://tieulun.hopto.org

- Chi tiết kịch tình cấp C của ta tạm thời không dùng gì, đưa nó cho Chiêm Lam đi, nhưng ta muốn toàn bộ số điểm thưởng của Chiêm Lam sau khi cô ấy hoán đổi Tâm Linh Tiên Thát. Ta còn cần phải mua rất nhiều dụng cụ và tài liệu chế tạo, cho nên chi tiết kịch tình tạm thời đối với ta không có tác dụng gì, nhưng điểm thưởng lại phải tiêu hao rất nhiều...

Trịnh Xá nhìn Sở Hiên thật sâu, gã nam nhân này hiển nhiên cũng không có ý tứ hy sinh gì, hắn quả thật là cũng không cần chi tiết kịch tình lắm, ít nhất trước mắt thì hắn cũng không quá cần, ngược lại hắn cần rất nhiều điểm thưởng nên mới đưa ra điều kiện trao đổi như thế.

Trịnh Xá cũng không nói thêm cái gì nữa, hắn lại nhìn về phía Vương Hiệp nói:

- Vương Hiệp... Ta biết ngươi muốn học tập tâm pháp nội công, nhưng chi tiết kịch tình cấp C chỉ có thể đổi được sơ cấp nội công cấp D thôi, hai chi tiết cấp D còn lại tạm thời vô dụng. Bởi vì chúng ta đã có thể chế tạo lựu đạn hoặc địa lôi plasma, lại đem đổi địa lôi trọng lực cao thì có vẻ lặp và lãng phí, cho nên ngươi lấy chi tiết cấp C đổi một robot gấu Pooh, điểm thưởng còn thì giữ lại hoặc đưa cho Sở Hiên đổi nguyên vật liệu... Ngươi không phải hy vọng học tập tâm pháp nội công sao? Ta dạy Hỗn Nguyên Nhất khí công cho ngươi, thế nào?

Vương Hiệp không nói thêm gì. Dù sao hắn trước kia chính là quân nhân, mặc dù nơi này không phải là quân đội hạn chế được hắn, nhưng từ lâu đã rèn thành thói quen phục tùng mệnh lệnh, nên hắn lập tức nghe theo đề nghị của Trịnh Xá, chỉ tò mò hỏi:

- Hỗn Nguyên Nhất khí công? Cái này có thể dạy cho ta sao? Đây không phải thuộc tính phải đổi mới có được sao?

Trịnh Xá nghiêm túc nói:

- Thật ra ta vẫn luôn suy nghĩ những thuộc tính hay kỹ năng cường hóa đó là cái gì. Ngoại trừ các loại như gen Vampire ra e rằng không cách nào dạy được, các kĩ năng khác hẳn phải có thể dạy cho mọi người mới đúng, đương nhiên điều này chỉ là một ý tưởng của ta, về phần có đúng hay không ta cũng không dám bảo đảm. Thế nào? Vương Hiệp, ta dạy Hỗn Nguyên Nhất khí công này cho ngươi, nếu như sau khi ngươi luyện quả thật có thể thành công, ta sẽ dạy công phu này cho mọi người...

Bất kể có thể thành công hay không, Vương Hiệp đối với việc học tập võ công tuyệt đối cực kỳ cuồng nhiệt, vì thế hắn ngay lập tức đáp ứng, mà Trịnh Xá lúc này mới có cơ hội bắt đầu từ chỗ Chủ thần dò tìm vũ khí mình muốn đổi.

Bởi vì thực lực bản thân được đề cao, loại vũ khí khoa học kĩ thuật hoặc ma pháp truyền thuyết công kích tầm xa đều đã không còn thích hợp với hắn, để thích ứng với hai kĩ năng lớn Bạo Tạc cùng Hủy Diệt, thứ hắn cần chính là vũ khí cận chiến có thể hoàn toàn phát huy uy lựccủa mình, cho nên vũ khí cận chiến loại ma pháp truyền thuyết trở thành sự lựa chọn đầu tiên của hắn.

"Trong tình huống vận động tốc độ cao, uy lực của kiếm mỏng hoặc là trường kiếm đề cao không lớn, hai loại vũ khí này chỉ dùng để đâm, nếu giống như trọng kiếm của Phục chế thể, không bằng sử dụng đại đao sống dày, khi đó mà đang chuyển động với tốc độ cao, chỉ tốc độ đủ lớn, đại đao cho dù không lưỡi cũng không sao, hoàn toàn có thể cứng rắn chặt đứt bất cứ địch nhân nào... Quyết định rồi, đổi một thanh đại đao!"

Trịnh Xá quyết định xong liền đi tới phía dưới Chủ thần rồi nhắm mắt, sau đó bắt đầu tìm tòi vũ khí loại ma pháp truyền thuyết, vừa dò tìm loại hình trang bị đại đao, hơn trăm loại vũ khí đại đao hiện ra trước mặt hắn.

"Cửu môn đoạn hồn đao... cần nội lực âm nhu mới có thể sử dụng, không cần... Trảm quỷ đại đao... cần nội lực dương cương mới có thể sử dụng được, không cần... Thanh long yển nguyệt đao, bất cứ nội lực nào đều có thể sử dụng, nhưng uy lực so với đại đao nội lực đặc chủng kém hơn, cũng không cần... Âm dương nhật nguyệt đao, cần nội lực băng hỏa mới có thể sử dụng..."

Những người chung quanh nhìn về phía Trịnh Xá đang nhắm mắt chỉ thấy sắc mặt hắn không ngừng biến hóa, một hồi như đang cười, lúc sau lại như rất buồn rầu, tóm lại những biểu tình đó nhìn thật sự không

http://tieulun.hopto.org

giống như đang người hoán đổi vũ khí cấp B, ngược lại như là khán giả đang xem bộ phim kuso nào đó. (thể loại phim hài hước châm biếm quái dị, bắt đầu từ Nhật, du nhập và phát triển mạnh tại Đài Loan) ()

"Mẹ kiếp, đến cùng thì chọn thanh nào đây, nhiều cái tên tức cười như vậy... Trảm phách đao, nội lực dương cương mới sử dụng được, đây là tiểu thuyết tu chân sao? Còn thanh này thì... Hổ hồn, không có hồn phách bạch hổ... Cái này có vẻ không tồi."

Trịnh Xá mắt sáng lên, một thanh trường đao pha lê màu đỏ máu hiện ra trước mặt, hắn vội vàng sử dụng quyền hạn của đội trưởng dò tìm mấy phiên bản Hổ hồn sau đó. Một là Hổ hồn cấp A, theo thuyết minh là có một nửa hồn phách bạch hổ chú nhập vào, một là Hổ hồn cấp 2A, theo thuyết minh là có được toàn bộ hồn phách bạch hổ chú nhập. Phiên bản cao nhất của thanh vũ khí này là một vũ khí ma pháp truyền thuyết cấp 2A, theo như lời giải thích thì uy lực chỉ có bốn chữ, khoáng cổ tuyệt thế.

"Hổ hồn (không có hồn phách bạch hổ), đánh giá 93 điểm, thích hợp áp dụng cho người sử dụng có nội lực ôn hòa trung chính, cần loại nội lực này để ngăn chặn oán khí của Hổ hồn. Vũ khí có uy lực cực lớn, có thể truyền nội lực vào hình thành đao khí, độ dài và độ sắc bén của đao khí căn cứ chất lượng nội lực nhiều ít mà định, cần một chi tiết kịch tình cấp B, 4000 điểm thưởng."

Trịnh Xá thở ra một hơi thật dài, món vũ khí này quả thực giống như chế tạo riêng cho hắn, nội lực của hắn có đặc điểm lớn nhất chính là trung chính bình hòa cộng thêm khí tức mềm mại, kéo dài, vừa khéo có thể khắc chế được Hổ hồn này. Đồng thời, sau khi hắn truyền nội lực vào có thể sinh ra đao khí, điều này cũng đang là thứ hắn cần có nhất, đó chính là cực kỳ sắc bén, có thể chặt đứt bất cứ vũ khí cỡ lớn nào, tất cả đều vừa vặn là đặc điểm mà Hổ hồn có...

"Hoán đổi Hổ hồn!"

Trịnh Xá sau khi quyết định xong liền chậm rãi mở mắt ra, cột sáng từ Chủ thần chiếu xuống đang ở phía trước hắn, khi nó biến mất, một thanh trường đao pha lê đỏ như máu cắm trên mặt đất. Thanh trường đao này thoạt nhìn cực kỳ quỷ dị, bởi vì bên trong pha lê lại là một loạt thân đao bằng xương chống đỡ, mà đoạn xương cuối cùng chính là chuôi đao, cả thanh đao thoạt nhìn vừa đầy máu tanh lại vừa quỷ dị, đơn giản có thể nói là một thanh hung khí tàn bạo tới cực điểm.

Trịnh Xá đưa tay nắm chuôi đao Hổ hồn, nhất thời một luồng khí lạnh từ chỗ bàn tay đang nắm truyền tới, đồng thời nội lực tại đan điền của hắn tự vận hành, theo cánh tay hướng về phía bàn tay, trong nháy mắt luồng hàn ý biến mất không thấy, mà cả thanh Hổ hồn dường như bắt đầu tỏa ra ánh sáng đỏ.

Trịnh Xá lúc này mới thở phào nhìn mọi người ở đằng sau, những người này sớm đã nhìn đến đờ đẫn, một lúc lâu sau, Bá Vương mới kêu lên một tiếng quái dị, gã phương bắc cao lớn này chạy vài bước tới, nhìn chằm chằm vào Hổ hồn, vừa nhìn hắn vừa gào:

- Mẹ kiếp, quá chiến à! Vũ khí này có tên là gì? Rất bạo ngược nữa chứ, ta cũng muốn một thanh!

Vương Hiệp là người thứ hai chạy tới, không phải hắn phản ứng chậm, mà là vị trí của hắn xa hơn Bá Vương một chút cho nên ngay khi giọng Bá Vương gào ầm lên, hắn cũng đồng thời hỏi Trịnh Xá:

- Thanh đao này là vũ khí loại ma pháp truyền thuyết cấp B sao? Thoạt nhìn không giống gì hết, với dáng vẻ của nó tốt xấu gì cũng phải có giá loại cấp A mới đúng! Quá lợi hại!

Trịnh Xá cười nhấc Hổ hồn lên, thanh đao này từ chuôi đao đến thân đao dài khoảng 1m67, độ dài thẳng đứng cơ hồ ngang với mũi hắn, quả nhiên là một thanh đại đao dài,trọng lượng ước chừng 90 đến 100 cân (50kg), người bình thường dùng cả hai tay cũng không nhất định nhấc lên nổi, cũng chỉ có nhân tài với tố chất thân thể mạnh mẽ như Trịnh Xá mới có thể vung vẩy nhẹ nhàng. Đương nhiên, theo uy lực mà nói, nếu như không có nội lực truyền vào trong đao, nó bất quá cũng chỉ là vũ khí sắc bén bình thường mà thôi, cho nên nó cũng thật sự được xem là vũ khí loại ma pháp truyền thuyết, hơn nữa là vũ khí thích hợp nhất cho người có được nội lực cường hóa sử dụng.

- Đi thôi, chúng ta tới tầng hầm thử uy lực vũ khí này xem, tốt xấu gì cũng là vũ khí loại ma pháp truyền thuyết cần chi tiết kịch tình cấp B mới có thể có được, uy lực hẳn là rất bất phàm mới đúng, đi thôi...

Trịnh Xá hào hứng ngẩng cao đầu, cầm theo thanh đao đẹp tuyệt, chỉ cần là nam nhân tuyệt đối sẽ hưng phấn vô cùng, đây là chuyện đã ăn sau vào máu của nam nhân vĩnh viễn không thay đổi.

http://tieulun.hopto.org

- Cái kia... Nơi này chính là Chủ thần không gian sao? Oa! Thanh đao này đẹp quá!

Mọi người ở đây đều cực kỳ hứng thú chuẩn bị trở lại tầng hầm thì một giọng nam xa lạ vang lên, tất cả liếc nhìn nhau, lúc này mới nhớ tới La Cam Đạo nằm trên mặt đất, bởi vì mới vừa rồi thương lượng thuộc tính cường hóa cùng vật phẩm hoán đổi nên cơ bản đã quên béng luôn hắn. La Cam Đạo cũng không sợ lạ, hắn từ lúc đứng lên lập tức hai mắt tỏa ánh sáng gào lên, mà trong mắt của hắn chỉ có Hổ hồn tồn tại, nếu như không phải bởi vì khoảng cách giữa hắn và Trịnh Xá hơi xa, nói không chừng hắn đã nhào tới rồi.

Trịnh Xá ho khan nói:

- Ngươi sống lại rồi, La Cam Đạo... Hoan nghênh ngươi gia nhập Trung Châu đội.

La Cam Đạo vốn đang cuồng nhiệt nhìn Hổ hồn, mãi đến khi Trịnh Xá nói những lời này hắn mới sửng sốt, rồi ngây ngốc chỉ vào mình hỏi:

- Sống lại? Ta sống lại? Thế là sao?

Trịnh Xá đang muốn giải thích, thế nhưng Sở Hiên đứng cạnh hắn đã tranh nói trước:

- Sống lại gì đó lát nữa sẽ giải thích tiếp, hiện tại ta hỏi ngươi một câu, trước kia ngươi vẫn nói ngươi cực kỳ có thiên phú đối với việc điều khiển máy móc, như vậy... Ngươi có muốn điều khiển người máy chiến đấu không?

293. Chuẩn Bị Và Huấn Luyện (2)

La Cam Đạo vốn rất mẫn cảm với chuyện chết đi sống lại, nhưng sau khi nghe đến mấy chữ "điều khiển robot chiến đấu" thì lỗ tai gã thanh niên này lập tức dựng đứng, hắn nhìn chằm chằm vào Sở Hiên hỏi:

- Ngươi mới nói là điều khiển robot chiến đấu hả? Cái loại người máy có thể leo vào trong ngồi, sau đó dùng cần điều khiển ở bên trong, và nhìn màn hình để chiến đấu đó hả?

Sở Hiên gật đầu nói:

- Không sai, chính là nó. Hơn nữa ta còn có thể thực hiện nâng cấp robot chiến đấu của ngươi lên một trình độ nhất định, làm cho nó có thể bay, tốc độ nhanh hơn, xuất lực nhiều hơn, công kích mạnh hơn, đương nhiên, trình độ điều khiển cũng sẽ yêu cầu cao hơn. Tóm lại, Vương Hiệp, ngươi hoán đổi cho hắn ta người máy chiến đâu đi.

Không chút chần chừ, Vương Hiệp đứng bên dưới Chủ Thần nhắm mắt lại, một cột sáng liền chiếu xuống, tình cảnh này lập tức khiến cho La Cam Đạo kêu lên kinh ngạc. Gã thanh niên này nhìn cột sáng đầy vẻ hưng phấn, tiếp đó, một người máy hình gấu cao hơn hai mét xuất hiện bên cạnh Vương Hiệp. Đây là một con Winnie-the-Pooh trong phim hoạt hình trông vô cùng chất phác và đáng yêu, nhìn kiểu gì cũng không thể khiến cho người ta liên tưởng đến hai chữ "người máy" được.

La Cam Đạo há hốc miệng quay đầu, ngây người chỉ về phía người máy Pooh đó nói:

- Đó... là người máy chiến đấu mà ngươi nói hả?

Sở Hiên đi quanh người máy Winnie-the-Pooh mấy vòng, sau đó nói một cách khẳng định:

- Không sai, to cỡ này ngươi ngồi vào sẽ không có vấn đề. Vào đi, cho chúng ta xem trình độ điều khiển của ngươi như thế nào.

- Đừng, đừng đùa kiểu này chứ!

La Cam Đạo lập tức gãy nảy:

- Đây mà là robot chiến đấu à? Ngươi đang muốn sỉ nhục trái tim của một fan cuồng Gundam à? Ngươi cho rằng thân là người đã xem từ Gundam 0080 cho đến Gumdam Seed sẽ không biết cái gì là robot chiến đấu à? Tối thiểu cũng phải là người máy bằng sắt thép cao đến mấy mét chứ! Ta không cầu có thể được điều khiển Eva hoặc là Mazinkaiser, cũng không hy vọng có thể lập tức điều khiển ngay Gundam Providence hay là Freedom Gundam, nhưng mà ít nhất ngươi cũng phải đưa cho ta một con MS-05 Zaku I mới được chứ.

http://tieulun.hopto.org

Chẳng nhẽ ngươi muốn để ta điều khiển cái con gấu hoạt hình này ra chiến trường à? Hay là robot trong Full Metal Panic cũng được, cho ta một con robot có thể dùng ý niệm để công kích trong phim đó cũng tốt. Tóm lại ta...

Sở Hiên cau mày, tay trái vung lên, khẩu coilgun từ trong ống tay áo rơi xuống, hắn chĩa thẳng súng vào ngay giữa hai chân mày La Cam Đạo, nói:

- Không phải ta đang thương lượng với ngươi, đây là mệnh lệnh, hiểu không? Nếu như ngươi không thể đảm đương nhiệm vụ điều khiển người máy, vậy ta sẽ giết ngươi, sau đó tự ta sẽ điều khiển người máy. Tuy rằng làm như vậy ta sẽ không thể bao quát và khống chế toàn bộ thế cục, nhưng nó sẽ vẫn đỡ hơn là lãng phí một thành viên chiến đấu. Ngươi đã nghĩ kỹ rồi chứ?

La Cam Đạo lập tức nói một cách dứt khoát:

- Không thành vấn đề, nhưng đây là lần đầu ta điều khiển người máy, ấn nút như thế nào, thao tác ra làm sao ta đều không biết, có thể đưa cho ta một bản hướng dẫn được không?

Sở Hiên quay sang nhìn Vương Hiệp, cựu quân nhân bộ đội đặc chủng này gật đầu nói:

- Bản hướng dẫn vẫn ở trong khoang điều khiển, có thể leo từ sau lưng vào. Người đầu tiên điều khiển sẽ được ghi âm lại giọng nói, sau này chỉ có kẻ đó mới có thể điều khiển người máy chiến đấu này... Đó là tin tức mà Chủ Thần đã truyền vào trong đầu ta khi nãy.

Đến lúc này La Cam Đạo mới trở nên nghiêm túc hơn, sau khi nghe Vương Hiệp nói xong hắn đi ra sau lưng robot gấu Pooh, đưa tay mò mẫm bên trong lớp da lông dày, sau đó chỉ nghe thấy một tiếng "tách", sau lưng người máy chầm chậm mở ra một thông đạo đủ để cho một người bước vào. La Cam Đạo không chút suy nghĩ trực tiếp bước thẳng vào trong, tiếp theo cái lưng robot từ từ khép lại. Chú gấu Winnie-the-Pooh vừa rồi vốn còn có chút đặc trưng của người máy giờ đã lập tức biến thành một con Pooh hoạt hình thuần tuý, nếu chỉ nhìn vẻ bên ngoài, nó thật khiến cho người ta có cảm giác khóc dở mếu dở.

Mọi người cứ như vậy im lặng nhìn con Pooh đứng ở đó, chờ khoảng mười phút, đến lúc tất cả đều bắt đầu mất kiên nhẫn, con gấu hoạt hình đó cuối cùng đã phát ra tiếng của nó... có điều nghe như thế nào thì âm thanh của con gấu này đều là "Money..."

- Money, money, money...

Con gấu hưng phấn vung hai tay, đồng thời nó bắt đầu thử bước vài bước về phía trước, vừa đi vừa không ngừng phát ra tiếng kêu "money" đó.

Trịnh Xá mặt mũi nhăn nhó, quay sang Sở Hiên hỏi:

- Cái âm thanh này... tại sao nó lại cứ phát ra mấy tiếng này vậy?

Sở Hiên khoát tay nói:

- Đành chịu thôi, ta cho rằng từ lúc chế tạo ra nó đã bị cái lỗi rồi, không nghĩ rằng sản phẩm phục chế hoán đổi từ chỗ Chủ thần cũng có lỗi này. Về cơ bản có thể nói rằng lúc thiết kế robot này thì tự nó đã bị lỗi, sẽ cưỡng hành biến giọng của người điều khiển thành âm thanh mà chúng ta nghe được ở trước mắt, nếu cố thay đổi mà tắt nó thì lập tức sẽ bị treo máy (crash). May mắn là chúng ta còn có Tâm Linh Toả Liên, cho nên sẽ không vì không thể liên lạc với hắn ta mà phải trì hoãn chuyện gì cả, vả lại thiên phú điều khiển của hắn đúng là không tệ... Trong vòng mười phút đã hiểu được sơ bộ kỹ thuật điều khiển người máy này rồi, thay vì gọi đó là thiên phú, nói hắn có tài chơi game điều khiển thì đúng hơn.

Đợi cho sự hưng phấn của La Cam Đạo kết thúc, Trịnh Xá mới thuật lại tình huống hồi sinh hắn một lượt, tên thanh niên này quả nhiên đứng ngây người một hồi lâu, sau đó mới lớn tiếng ha hả cười vừa nói hay, hay, tâm tình phóng khoáng đó khiến cho mọi người kinh ngạc, bất quá cũng vì vậy mà khiến cho bọn họ nảy sinh hảo cảm với gã.

Thấy sự việc được xử lý không tệ, Sở Hiên liền lập tức nhờ mấy người đưa con robot vào phòng hắn để tiến hành nâng cấp nó và đồng thời chế tạo dụng cụ bổ sung năng lượng cho Goblin Glider cùng với bom và lựu đạn plasma cho Vương Hiệp. Song mọi người đã mấy ngày không gặp tên lạnh lùng này rồi, tự nhiên là

http://tieulun.hopto.org

không đời nào để hắn tự mình tách ly, thế là theo yêu cầu của cả đội, Sở Hiên chỉ có thể yên lặng đáp ứng ăn tối cùng với bọn họ, cũng nhân tiện đồng thời hoàn thành hai việc khác.

- Đầu tiên là 'Kế hoạch bồi dưỡng máu rồng'. Mỗi một tân nhân đều phải được tiêm long huyết trong Chủ Thần không gian, việc này tương đương với họ nhận được 4000 điểm thưởng(*). Đương nhiên, sau khi được tiêm máu rồng phải để cho Chủ Thần khôi phục toàn thân, cho nên mới phải tiến hành ở trong Chủ Thần không gian.

- Tiếp theo là 'Kế hoạch Progentior virus'. Progenitor virus có thể khiến cho mỗi một thành viên đều đạt đến năng lực mở cơ nhân toả cấp 1, căn cứ vào đặc tính nguy hiểm càng lớn phần thưởng càng cao, nhiệm vụ tình tiết kịch bản trong Resident Evil 2 này ít nhất là có độ khó cấp 2B. Trước khi chưa có đủ thực lực ta tuyệt đối sẽ không tán thành việc tiếp cận nó, nhưng đã có thể vạch ra chuẩn bị cho nhiệm vụ này...

Sở Hiên vừa ăn vừa thản nhiên nói với những người còn lại.

Trịnh Xá lấy làm kỳ quái hỏi:

- Ví dụ như? Trừ việc cường hoá và đổi vũ khí ra, chúng ta còn phải chuẩn bị một số thứ khác à?

Sở Hiên gật đầu nói:

- Đương nhiên, điều quan trọng nhất chính là thế giới phim Starship Trooper lần này thuộc về thế giới phim khoa học viễn tưởng, đến giờ ta đã xem bộ phim này 21 lần, vũ khí để lại cho ta ấn tượng sâu sắc nhất có hai loại, một là đầu đạn hạt nhân mini, có thể vác trên vai để bắn, hai là một loại vũ khí công phá hoả lực mạnh xuất hiện ở cuối phim, cơ bản một phát có thể san bằng tất cả trong phạm vi 50 mét vuông. Thực tế, hai loại vũ khí này tương đương với vũ khí công nghệ cao cấp D chúng ta có thể đổi được trong Chủ Thần không gian, nhưng lại có thể lấy được vô số trong không gian đó, cho nên chúng ta hẳn là có thể lấy được loại vũ khí này với số lượng không hạn chế, thậm chí có thể lập được một mối quan hệ ngầm với chính phủ bản địa trong không gian đó... Đương nhiên, đó là chuyện mà sau này quay lại thế giới bộ phim kinh dị đó cần làm, tiến vào lần này có ba mục đích, một, an toàn không tử vong hoàn thành kịch bản bộ phim, cho dù không thể giết chóc đội kia được nhiều cũng không sao. Hai, tận lực tìm kiếm manh mối của tình tiết kịch bản, nếu có thể hoàn thành tình tiết kịch bản ngay tại chỗ thì càng tốt. Ba, chính là tậu số lượng lớn hai loại vũ khí này, ít nhất là mua lượng lớn đầu đạn hạt nhân cỡ nhỏ đó.

Mặc dù Sở Hiên nói những thứ này một cách rất là thản nhiên, như đang giải thích phải nên ăn gì vào buổi sáng, lời lẽ ung dung thoải mái, nhưng mà đám người quanh hắn đều ngây ra mà nhìn, La Cam Đạo lập tức bật cười nói:

- Lời ngươi nói thật là thú vị, giống như chúng ta đi buôn vũ khí hay là phần tử khủng bố vậy, ha ha ha...

Song Sở Hiên lại gật đầu nghiêm túc nói:

- Không sai, chúng ta chính là đi buôn vũ khí và là phần tử khủng bố, thật ra, nếu như chúng ta có đủ không gian, ta rất muốn mua một chiến hạm vũ trụ cỡ nhỏ ở thế giới đó. Có một số phim kinh dị là chiến đấu trong phạm vi lớn, quy mô lớn, hơn nữa, dựa theo sự tăng trưởng của thực lực đội chúng ta, trước mắt đã xuất hiện loại phim Starship Troopers rồi, sau này khẳng định sẽ còn có những phim chiến tranh tương tự xuất hiện, vậy thì mua một chiến hạm vũ trụ cỡ nhỏ trong thế giới phim Starship Trooper cũng không là vấn đề gì đúng không?

La Cam Đạo lập tức mồ hôi đầy đầu, hắn thấp giọng ghé tai Bá Vương ở bên cạnh đang cắm đầu ăn cơm hỏi:

- Hắn... hắn đang nói đùa phải không?

Song Bá Vương lại cười khổ đáp:

- Đừng hỏi hắn mấy vấn đề như vậy nữa, ta dám thề là hắn đang nghiêm túc... Hắn đang rất nghiêm túc cân nhắc xem có nên mua một tàu chiến hạm vũ trụ cỡ nhỏ hay không. Thật sự thì ta chẳng hoài nghi chút nào chuyện hắn có quyết tâm hay thực lực để mua nổi thứ đó hay không... Nếu mà hắn biểu hiện cực kỳ cuồng nhiệt thì ta dám cam đoan hắn nhất định là đang nghĩ ra mấy kế hoạch điên cuồng gì đó!

http://tieulun.hopto.org

Thính lực Trịnh Xá cũng đủ nhạy bén, đương nhiên là nghe được cuộc đối thoại giữa Bá Vương và La Cam Đạo, và cũng chỉ đành cười khổ với lời bình như vậy. Không thể phủ nhận, lạnh nhạt, hờ hững với tất cả mọi chuyện mới đúng trạng thái bình thường của Sở Hiên, còn nếu như hắn thể hiện sự say mê với một chuyện gì, thì thường là đang tính toán một vài kế hoạch điên cuồng, ví như thiêu đốt cả một khu rừng lúc trước...

Trịnh Xá hắng giọng, rốt cuộc hắn cũng cao giọng nói:

- Được rồi được rồi, lập một kế hoạch ra cho những việc này trước đi, ăn xong chúng ta sẽ đi thử nghiệm uy lực của Hổ hồn, mấy ngày kế tiếp sau đó... Mọi người nhất định phải triển khai tập huấn, cho đến trước ngày bộ phim kinh dị tiếp theo bắt đầu mới thôi... Huấn luyện sức sinh tồn và lực chiến đấu!

(*) cho những ai ko nhớ, dung nhập long huyết vào cơ thể sẽ tăng bốn chỉ số sức sống tế bào, tốc độ phản ứng thần kinh, cường độ tổ chức thân thể, sức miễn dịch, mỗi loại lên 100, cứ tăng tố chất thân thể 100 điểm tốn 1000 điểm thưởng.

294. Chuẩn Bị Và Huấn Luyện (3)

Ăn cơm xong, Trịnh Xá đi bắt con rồng non chuẩn bị lấy máu. Nói cũng lạ, người khác chỉ cần chạm hoặc tóm lấy chú rồng này là sẽ bị nó cắn, mặc dù mấy cái răng nho nhỏ căn bản không làm người ta bị thương nhưng nó vẫn có vẻ rất tức giận với bất kỳ ai chạm vào, chỉ có Trịnh Xá cùng La Lệ là khác. Đặc biệt khi đứng trước Trịnh Xá, nó giống như trẻ con nhìn thấy cha mẹ, không muốn rời xa, cứ lè lưỡi liếm liếm tay hắn mãi, cái đuôi cũng lắc lư liên tục như một chú cún con đang vui vẻ.

Mặc dù nhìn bộ dạng chú rồng nhỏ này vừa đáng yêu vừa đáng thương nhưng Trịnh Xá vẫn tàn nhẫn quyết tâm hút ra một ống máu con, nhất thời làm nó khóc rống lên oa oa, y hệt như một đứa bé đang bị đau, ba cô gái lập tức mủi lòng, xúm vào nựng nịu.

Mấy tên đàn ông thì không có tình cảm này, họ quây lại cùng nghiên cứu long huyết, mặc dù máu này rút ra từ cơ thể cự long còn non nhưng hẳn là cũng có cùng công hiệu. Dù sao nơi đây cũng là Chủ Thần không gian, gì xảy ra vấn đề gì cũng có thể chữa trị toàn thân ngay lập tức, vì thế mọi người thương lượng một lượt rồi đưa ba người chưa sử dụng máu rồng tới quảng trường.

Người đầu tiên tiêm máu là Zero, hắn cũng không nói nhiều, yên lặng vạch ống tay áo lên, nhìn có chút khí khái Quan Công cạo xương chữa thuốc, còn Trịnh Xá trực tiếp cầm một ống tiêm nhỏ, truyền long huyết vào cánh tay hắn, mấy giây sau, Zero gật đầu, bình tĩnh nói:

- Không sai, có hiệu quả, bốn mục tố chất thân thể, mỗi loại tăng 100 điểm, vậy bây giờ phải chữa trị toàn thân à?

Trịnh Xá vỗi vã giải thích, Zero cũng yên lặng bước tới chỗ Chủ Thần, lựa chọn khôi phục toàn bộ. Theo đạo lý, thân thể hắn hoàn hảo không thương tổn gì lựa chọn khôi phục toàn thân, Chủ Thần tối đa chỉ chiếu xuống một chút ánh sáng là thôi nhưng lần này lại chiếu xuống một cột sáng rực rỡ, không chỉ bao trùm toàn bộ Zero mà còn làm hắn từ từ bay lên giữa không trung.

-Phù, chữa trị toàn thân cũng có hiệu quả, vậy là không có vấn đề gì nữa, người tiếp theo là Chiêm Lam...

Trịnh Xá nhìn Zero bình yên vô sự, hắn thở phào một hơi rồi vừa cười vừa nhìn Chiêm Lam.

Cô nàng lập tức nhắm tịt mắt lại, run rẩy chìa tay ra:

- Nhẹ tay một chút.... Em sợ tiêm.

Bộ dạng bô bé nhìn vừa yêu kiều vừa đáng thương, nhưng Trịnh Xá lại thần kinh căng như dây đàn, bởi vì trên quảng trường không chỉ có hai người bọn họ mà còn cả một đám lưu manh đang nhìn chằm chằm, thậm chí sau lưng còn hai ánh mắt nóng rực đang chiếu thẳng tới, La Lệ vẫn đang ôm chú rồng con nhìn lại. Chính vì vậy, Trịnh Xá căn bản không dám có chút hành động khác thường, nhanh chóng châm một phát lên cánh tay Chiêm Lam rồi vội vã rút kim tiêm lại, không dám chần chừ tý nào, dáng vẻ đủ mười phần quân tử giữ lễ, ngay cả bàn tay nhỏ nhắn của mỹ nữ cũng không dám chạm tới.

http://tieulun.hopto.org

Chiêm Lam mở mắt ra, nhìn lướt qua Trịnh Xá với ánh mắt khó hiểu rồi cũng như Zero, đứng dưới Chủ Thần lựa chọn khôi phục toàn thân.

Nhìn thấy Zero và Chiêm Lam đều đã tiêm máu rồng, La Cam Đạo nhất thời cũng hưng phấn chìa tay, thiếu mỗi đoạn gào lên tiêm đi, tiêm đi thôi, nhưng đáng tiếc câu đầu tiên của Trịnh Xá đã dội cho hắn một gáo nước lạnh.

-Ngươi là tân nhân mới hồi sinh, một điểm thưởng cũng không có, nếu cho sử dụng long huyết thì ngươi kiếm đâu ra điểm mà chữa trị cơ thể, muốn tự sát thì cứ cắt cổ đi cho nhanh...

-Có điều... Chữa trị toàn thân cũng không mất bao nhiêu điểm, lát nữa sau khi Chiêm Lam khôi phục xong sẽ chi ngươi tiêm, để cô ấy trả giúp ngươi lần này cũng được.

Cứ như vậy, La Cam Đạo cũng được tiêm máu rồng, sau khi chữa trị xong xuôi, mọi người lại quay về tầng hầm trong phòng Trịnh Xá. Trên đường đi, Trịnh Xá kể qua một chút về tình hình Trung Châu đội, cách tác chiến như thế nào, phối hợp kiểu gì, tên và thực lực của thành viên trong đội, kỹ năng đặc thù của Chiêm Lam, các đồng đội cần được hồi sinh, bộ phim kinh dị lần sau phải chiến đấu với đoàn đội khác, tất cả nói ra hết. Mọi chuyện khá dài dòng, sau khi tất cả đi xuống tầng hầm, Trịnh Xá vẫn nói một lúc lâu nữa mới đại khái xong xuôi.

Hắn lấy robot gấu Pooh từ trong túi không gian ra rồi nói:

- La Cam Đạo, ngươi là người có thực lực kém nhất trong số chúng ta, nhưng lại có thiên phú về điều khiển máy móc nên bọn ta mới hồi sinh ngươi lại sớm, đừng có lãng phí con robot cần một chi tiết cấp C mới hoán đổi được này. Trước tiên, ngươi cần phải nắm vững các động tác thông thường, ví dụ như chạy, nhảy, quay tròn, ít nhất trong vòng ba ngày phải thuần thục mấy động tác này, sau đó cần tiến hành luyện tập với đạn thật và động tác sau khi đã cải tạo...

La Cam Đạo vẻ mặt như sắp phát khóc, ôm chân Trịnh Xá mè nheo:

- Đội trưởng, đại ca, ngươi tha cho tiểu đệ vụ này đi, cưỡi con robot bộ dạng thế này đủ làm đối thủ cười đến chết rồi, tha cho tiểu đệ vụ này đi!

Trịnh Xá thở dài lắc đầu, càng khoa trương hơn, hắn trực tiếp lấy khẩu Gatling 6 nòng từ trong túi không gian ra ấn vào đầu La Cam Đạo, thản nhiên nói:

- ....Đương nhiên rồi, ngươi cũng có thể chọn không lái, yên tâm đi, ta tuyệt đối không nói thêm gì nhiều.

Đương nhiên là không nói thêm gì nhiều rồi, khẩu Gatling to đùng chĩa vào giữa đầu, bất kỳ kẻ nào cũng sẽ không nói nhiều.

La Cam Đạo rất dứt khoát, lập tức nhận lệnh chạy tới sau lưng người máy rồi theo lỗ hổng chui vào trong. Lần này thời gian hắn khởi động máy nhanh chóng lạ thường, chỉ sau hơn mười giây robot đã phát ra tiếng "money, money".

Trịnh Xá suy nghĩ một thoáng rồi bỗng lấy trong một ngăn tủ sắt bên cạnh ra một chiếc côn điện, ném sang cho Bá Vương, nói:

- Bá Vương, trước hết cho hắn chạy năm vòng quanh thao trường. Cứ yên tâm, tốt xấu gì hắn cũng có tố chất thân thể gấp đôi người bình thường, để hắn điều khiển người máy chạy đi, không có vấn đề gì đâu!

Bá Vương gật đầu, hắn vốn xuất thân trong hệ thống quân đội, đối với việc dạy dỗ tân binh tự nhiên là có tâm đắc, chỉ thấy hắn vác chiếc côn điện hung hăng đuổi theo robot gấu Pooh, chỉ cần nó hơi chậm một chút là nện thẳng cánh. Mặc dù đánh trúng người máy cũng không khiến người điều khiển cảm thấy đau đớn nhưng luồng điện mãnh liệt truyền vào làm con robot gào thảm "money, money" lập tức co giò chạy nhanh...

Mọi người lắc đầu không nói được gì, nhìn lại phía Trịnh Xá, tên này lại chẳng có vẻ gì là quan tâm, hắn vừa lấy Hổ hồn ra vừa nói:

- Được rồi, không để ý con gấu Winnie ấy nữa... E hèm, chúng ta cứ thử xem uy lực của Hồ hồn trước đã, tốt xấu gì cũng là vũ khí truyền thuyết ma pháp cấp B, uy lực ít nhất cũng không thể kém hơn railgun đúng

http://tieulun.hopto.org

không? A a, thử xong món vũ khí này, Vương Hiệp, ta sẽ dạy ngươi Hỗn Nguyên nhất khí công.

Sự chú ý của mọi người lập tức bị kéo lại, nghĩ cũng đúng, tốt xấu gì Hổ hồn cũng là một thanh trường đao tạo hình cực kỳ phong cách, lại còn phải mất một chi tiết kịch tình cấp B mới hoán đổi được, cũng là món vũ khí loại ma pháp truyền thuyết cấp B đầu tiền mà mọi người đổi lấy, tự nhiên là vô cùng mong chờ uy lực của nó.

Tạm thời bỏ qua con gấu Pooh đang chạy hùng hục trên quảng trường, tất cả đi thẳng tới chỗ thí nghiệm vũ khí, ở đó có dựng mấy bức tường hợp kim dày mỏng không đều, bức dày nhất khoảng hơn mười thước, mỏng nhất cũng khoảng nửa thước. Đây chính là nơi để mọi người thử nghiệm vũ khí mới, mặc dù độ cứng của những bức tường hợp kim này không bằng được với áp giáp khoa học công nghệ cao nhưng dùng để thí nghiệm vũ khí công nghệ cao thì cũng đủ rồi.

Trịnh Xá cầm Hổ hồn yên lặng đứng trước một khối hợp kim dày năm thước, lúc này trong lòng hắn cực kỳ bình tĩnh, trong đầu không ngừng hồi tưởng lại tình cảnh quẫn bách lúc mới tiến vào thế giới này, từng bước gian khổ, mỗi lần đều là hiểm tử hoàn sinh, đồng đội kề vai chiến đấu cứ từng người từng người mất đi, rung cảm khi Trương Kiệt giao quyền năng Dẫn đạo giả cho hắn, rồi đến phẫn nộ, bi thương, tuyệt vọng khi đối đầu với Ác Ma đội....

Trịnh Xá tay cầm Hổ hồn, không hiểu sao có chút ngây ngốc, mặc dù hắn rất nhanh nhận ra bản thân có chút không hợp lý nhưng nghĩ lại hẳn là do sự ảnh hưởng của Hổ hồn với tâm tình, chuyện này cũng giống như miêu tả của Chủ Thần với thanh đao này. Do vậy hắn chỉ có thể vận hành Hỗn Nguyên nhất khí công, chuyển nội lực khắp toàn thân, tâm lý ảm đạm cũng dần dần khôi phục lại, tiếp theo hắn chậm rãi chuyển nội lực theo cánh tay truyền vào trong Hổ hồn. Nhất thời, đao mang màu đỏ máu từ thân đao bừng lên, thuận theo Trịnh Xá không ngừng truyền nội lực vào trong, đao mang này cũng càng lúc càng đỏ sậm, sắc bén, độ dài cũng không ngừng tăng lên, đến khi từ mũi đao đến đao mang dài gần một mét Trịnh Xá mới dừng lại vì nội lực đã truyền vào trong hơn bảy phần.

Trong lòng Trịnh Xá lại thầm thất vọng, phải biết rằng thanh Hổ hồn đao này dài không quá 1m67, công thêm đao mang thì độ dài cũng chỉ đến hai mét là hết, cứ như vậy chém ra thì tối đa cũng chỉ chém được những thứ có độ dài hơn hai mét. So sánh ra thì không cần biết uy lực của Hổ hồn và đao mang mạnh đến mức nào, cũng không thể bằng một thanh kiếm laser cấp 2D có thể kéo dài đến bốn mét, mặc dù là vũ khí khoa học kỹ thuật chứ không phải truyền thuyết ma pháp nhưng nếu nói về phạm vi công kích, thanh Hổ hồn cấp B thuộc loại ma pháp truyền thuyết này lại không bằng kiếm laser...

-Ai, đây đã là bảy thành nội lực rồi....

Trịnh Xá thở dài, khẽ vung Hổ hồn về phía khối hợp kim, vốn hắn không có kỳ vọng gì nhiều nhưng trong thoáng chốc khi hắn chém ra, một luồng lực lượng cực lớn từ trong Hổ hồn truyền lại làm Trịnh Xá vô thức vận nội lực nắm chặt lấy chuôi đao bằng xương. Tiếp đó, một luồng kình phong cực kỳ sắc bén ấp đến, kình phong này thậm chí làm Trịnh Xá cảm thấy như có một thanh đao đang chém tới, hắn nháy nháy mắt mấy cái, sau lưng toát mồ hôi lạnh, chỉ trong một thoáng lúc hắn nháy mắt, đao mang từ Hổ hồn sáng rực, đến khi Trịnh Xá tỉnh táo lại, Hổ hồn đã vung qua, bức tường hợp kim dày năm thước trước mặt lại như chẳng có chút hao tổn gì, chỗ bị Hổ hồn chém trúng không ngờ không có lấy một vết rạn.

Trịnh Xá cùng mọi người đều ngây ngốc không thể hiểu nổi, họ liếc nhìn nhau, Trịnh Xá trong lòng chợt động, khẽ đưa tay chạm vào bức tường hợp kim dày đặc, nửa trên khối hợp kim năm thước lập tức đổ xuống. Ầm một tiếng, Trịnh Xá chỉ càm thấy mặt đất khẽ chấn động, bức tường hợp kim hoàn toàn bị cắt đôi, chỗ bị chém bóng loáng như gương, nêu không nhìn tận mắt, không ai có thể tin rằng chỗ vết cắt đó lại do trường đao tạo nên.

Trong khi Trịnh Xá đang nhìn đến xuất thần, một bức tường hợp kim dày tám thước ở phía sau cũng khẽ vang lên tiếng nứt vỡ rồi tách thành hai đoạn đổ xuống, chỗ vết cắt cũng trơn bóng như gương...

http://tieulun.hopto.org

295. Hoàn Tất Và Tiến Vào (1)

- Tính toán đại khái phạm vi công kích của đao mang này, bình quân một thành nội lực của ta hiện tại có thể kéo dài cự ly công kích lên ba mét. Vừa rồi ta sử dụng bảy thành nội lực, nói cách khác, cự ly công kích của ta vừa rồi khoảng hai mốt mét... Uy lực đúng là khiến người ta không ngờ nổi....

Mặc dù nói như vậy, nhưng Trịnh Xá vẫn cảm thấy rất thỏa mãn.

Trịnh Xá không ngừng cảm thán, ngoài vừa rồi vô ý huy động một đao, hắn còn phát hiện có thể dùng nội lực khống chế, biến đổi đao mang, mà tùy theo độ dài ngắn và hình dạng bất đồng của đao mang, uy lực Hổ hồn xuất ra cũng sẽ biến đổi. Ví dụ như hắn biến đao mang thành hình chiếc búa, một đao chém xuống, trên bước tường hợp kim dày sẽ xuất hiện một hố tròn đường kính bốn đến năm thước, sâu ba bốn thước, đây là uy lực mà Hổ hồn có được.

-Khuyết điểm duy nhát là tiêu hao quá nhiều nội lực, với tổng lượng nội lực của ta hiện tại cũng không đủ toàn lực phát huy uy lực của Hổ hồn được vài lần, không chỉ như thế, còn có một điểm là tốc độ sử dụng quá chậm, buộc ta phải không ngừng truyền nội lực vào trong đao. Nếu trong tình huống thế này gặp địch nhân thực lực yếu hơn thì còn tốt, nếu gặp phải địch nhân thực lực mạnh hơn, ví dụ như Phục chế thể thì ta thật không biết có cơ hội chém ra một đao này hay không nữa.

Cất Hổ hồn vào trong túi không gian, thanh đao này, cộng thêm Ngọn giáo của thần Osiris, là hai món vũ khí một gần một xa của hắn hiện tại, nếu như không có bất ngờ gì hắn sẽ tiếp tục sử dụng hai vũ khí này đến khi tương lai chết đi.... Hoặc rời khỏi không gian này mới thôi.

Sau khi mọi người chứng kiến uy lực của Hổ hồn cũng cảm thấy thỏa mãn, lúc này trời đã tối, La Cam Đạo cũng điều khiển người máy chạy năm vòng quanh thao trường, tên thanh niên này đã bị điện giật đến tê dại, tóc trên đầu đựng đứng, bốc khói.

Chờ mọi người rời đi, Trịnh Xá giữ Vương Hiệp lại, cùng đi tới quảng trường rồi mới cười nói:

- Trước tiên ngươi phải suy nghĩ cho kỹ, ta cũng không biết món cường hóa võ công cấp A này có thể truyền thụ được cho ngươi hay không, nhưng ít nhất ta biết một điểm, cho dù có thể dạy cho ngươi được thì cũng cực kỳ khó khăn, nếu không cả đội chúng ta chỉ cần tập hợp tất cả chi tiết kịch tình lại hoán đổi một bản nội công cấp 2A là xong, tất cả đều có thể tu luyện. Ta nghĩ Chủ Thần chắc chắc sẽ không lưu lại kẽ hở lớn như vậy cho chúng ta lợi dụng, khả năng duy nhất chính là có muốn cũng không truyền thụ nổi, nếu truyền thụ được thì cũng phi thường khó khăn, thậm chí nguy hiểm đến tính mạng.

Vương Hiệp cười hắc hắc, nói:

- Chuyện này chắc chắn là cực kỳ nguy hiểm, ta đương nhiên là biết. Ha ha, ta xem nhiều tiểu thuyết huyền huyễn như vậy, nếu như đến cả chút tri thức này cũng không biết thì đúng là quá lãng phí. Giống như đại tá Sở Hiên đã nói vậy, nguy hiểm ngang bằng với phần thưởng, ta hiện tại coi như thừa nhận nguy hiểm cực lớn để đổi lấy phần thưởng đi, thế nào?

Trịnh Xá cười cười nhìn Vương Hiệp, gã quân nhân chất phác, cương nghị này là người hắn cực kỳ hân thưởng, cho nên hắn lập tức để Vương Hiệp ngồi xếp bằng xuống, kỳ thật, không ngồi xếp bằng cũng chẳng sao, chỉ cần làm bản thân thấy thoải mái là được. Sau khi Vương Hiệp ngồi xuống, hắn mới đưa tay đặt lên lưng Vương Hiệp, chậm rãi truyền nội lực vào trong kinh mạch.

-Có cảm thấy một luồng khí nóng lưu động trong thân thể không? Từ đừng đừng gấp, cẩn thận quan sát lộ tuyến vận hành của luồng khí này, sau đó ghi nhớ nó lại... Yên tâm đi, lát nữa ta sẽ lưu lại một phần nội trong cơ thể ngươi, như vậy ngươi có thể cảm nhận được khí.

Trịnh Xá thấp giọng nói, đồng thời hắn cũng từ từ tập trung sức chú ý vào nội lực

Để luồng nội lực truyền vào cơ thể Vương Hiệp vận chuyển một vòn qua các kinh mạch, Trịnh Xá mới nói tiếp:

- Đừng lo, ra sẽ chuyển nội lực qua các kinh mạch này vài lần, cố gắng nhớ kỹ là được...

http://tieulun.hopto.org

Thời gian cứ chậm rãi trôi qua, theo nội lực không ngừng truyền vào cơ thể, toàn thân Vương Hiệp đã dần toát một lớp mồ hôi nóng rực, có điều lúc này là lúc vận công quan trọng, hắn căn bản không dám động đậy. Đến khi Trịnh Xá chầm chậm thu tay lại, Vương Hiệp mới nặng nề thở ra một hơi, bất quá, tâm chí hắn coi như cũng thực sự kiên định, mặc dù Trịnh Xá đã rút tay lại, nhưng hắn vẫn ngồi tại chỗ, liên tục vận nội lực, đem luồng nội lực còn lại chuyển qua kinh mạch mạch một vòng rồi mới mở mắt, kỳ quái nhìn Trịnh Xá nói:

- Trịnh Xá, ta đã ghi nhớ lộ tuyến kinh mạch vận hành này, ngoài ra phần nội lực ngươi lưu lại trong cơ thể ta cũng có thể cảm nhận được, nhưng tại sao số nội lực này lại không ngừng giảm đi? mỗi lần vận hành một vòng kinh mạch, nội lực lại giảm đi một chút, không vận hành thì không có chuyện gì xảy ra.

Trịnh Xá nghe vậy cũng ngẩn người, hắn tò mò hỏi:

- Sao lại thế? Hay là ngươi vận hành sai kinh mạch? Thử lại xem sao?

Vương Hiệp cũng không nói, hắn nhắm mắt lại vận hành nội lực mấy lần, đến khi mở mắt ra chỉ biết cười khổ nói:

- Không, nội lực thật sự giảm đi, hơn nữa mức độ giảm còn đang tăng lên, ngay cả khi không vận hành kinh mạch cũng làm nội lực biến mất, phỏng chừng không lâu nữa nội lực sẽ tiêu tan hoàn toàn.

Trịnh Xá nhất thời cảm thấy kỳ quái, hắn lại đặt tay lên lưng Vương Hiệp, cẩn thận đưa nội lực vào dò xét thân thể. Lần này hắn cũng không tự mình vận chuyển nội lực theo lộ tuyến kinh mạch mà để Vương Hiệp tự làm, ý niệm của hắn thì thuận theo nội lực không ngừng thâm nhập, đến khi xác nhận nội lực thật sự đang liên tục biến mất, hắn mới thở dài thu tay lại.

Cuối cùng hắn cũng hiểu được giá trị của nội lực hoán đổi từ chỗ Chủ Thần. Không sai, nội lực thật sự có thể dạy lại được, nhưng giống như một người đi học nội lực từ đầu, nội lực muốn truyền sang cần phải liên tục luyện tập, lĩnh ngộ từng chút từng chút một, không thể như Chủ Thần, nhắm mắt lại là hoàn toàn có nội lực sơ cấp, trung cấp, hoặc Hỗn Nguyên nhất khí công của hắn hiện tại, những chuyện này chắc chắn không thể được.

Theo tình hình hắn cảm nhận được, kinh mạch trong cơ thể Vương Hiệp đã khô rút lại, muốn vận hành thông suốt cần không ngừng tiêu hao nội lực để kích thích những kinh mạch này khôi phục lại, chẳng trách người ta thường nói tuổi thích hợp nhất để học tập nội công là lúc thiếu niên. Còn chuyện hoán đổi nội công từ chỗ Chủ Thần thì chính là do Chủ Thần giúp ngươi kích thích kinh mạch đến khi đủ tư cách mới thôi, hơn nữa chuyển luôn lộ tuyến vận hành và nội lực cho ngươi, ngươi chỉ cần tự rèn luyện là sử dụng được.

Cho dù có thể truyền thụ, với tình huống trước mắt của Vương Hiệp, không thể có được nội lực của tự bản thân, ít nhất trước khi hắn khổ luyện hơn mười năm là không thể, cho dù được Trịnh Xá hỗ trợ cũng vô dụng, ít nhất cần mấy tháng thậm chí nửa năm không ngừng dùng nội lực giúp hắn kích thích kinh mạch, bấy giờ mới có thể giúp hắn tự có được nội lực, hơn nữa thông qua kinh mạch vận hành sinh ra nội lực mới, nhưng bọn họ thân là tiểu đội luân hồi, thứ khó kiếm nhất chính là thời gian.

Trịnh Xá thở dài, hắn biết hoán đổi loại nội công gì từ Chủ Thần thì nó sẽ chỉ kích thích cho một bộ phận kinh mạch tương ứng được thông suốt thôi, vì thế cho dù để Vương Hiệp đổi nội công sơ cấp sau đó học tập Hỗn Nguyên nhất khí công cũng vô dụng, trừ phi có co duyên xảo hợp khác.

"Đúng rồi, nếu như mở được cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, hoặc tố chất thân thể được tăng cường thêm một chút, nói không chừng cũng có thể kích thích kinh mạch sớm một chút... Progenitor virus, chính là thứ này!"

Trịnh Xá dùng sức vỗ vỗ vai Vương Hiệp, gã này mặt mũi đang như nhà có tang, Trịnh Xá vừa cười vừa nói:

- Yên tâm đi, bắt đầu từ hôm nay, mỗi ngày ta sẽ truyền nội lực giúp ngươi kích thích kinh mạch, hơn nữa không phải ngươi còn chưa mở cơ nhân tỏa sao? Đợi sau khi chúng ta lấy được Progenitor virus, ngươi mở cơ nhân tỏa không biết chừng sẽ có cơ hội mới....

Vương Hiệp cũng mỉm cười, hắn đứng dậy cười ha ha hai tiếng rồi nhìn Trịnh Xá nói:

http://tieulun.hopto.org

- Ngươi cứ yên tâm, chút khó khăn này sao có thể đánh bại được ta? Yên tâm, yên tâm, ta không dễ dàng bị đánh gục thế đâu, nếu thật sự không được ta sẽ tích điểm và chi tiết kịch tình mua trúc cơ đan. A a, ăn thứ đó vào có thể khiến tố chất thân thể biến thành thể chất tu chân đó, ta không tin rằng đã tu chân được rồi mà còn không học nổi võ công!

Trịnh Xá cũng mỉm cười, hắn nói vài câu với Vương Hiệp rồi rút ra hai điếu thuốc, Vương Hiệp chuẩn bị về phòng mình, hắn nghe Trịnh Xá nói còn có việc cần làm nên cũng không hoài nghi, phất phất tay rời đi.

"Nếu như không có gì bất ngờ... Tối nay hắn là ngươi sẽ tra hết cả bảng hoán đổi của Chủ Thần phải không?"

Trịnh Xá trong lòng thầm nghĩ, vừa rồi khi mọi người rời đi, hắn cố ý đem con robot gấu Pooh tới phòng La Cam Đạo, tên thanh niên này mặc dù vẻ mặt rất chán chường, bất quá có thể thấy trong lòng hắn kỳ thật rất thích thú.

La Cam Đạo, sinh ra trong cô nhi viện, không biết cũng chưa từng gặp cha mẹ, do không chịu nổi ngược đãi, kham khổ trong cô nhin viện nên cùng một người bạn thân từ nhỏ trốn khỏi đó, sau đấy là xin ăn, móc túi, đánh bạc, thậm chí dùng mạng đi đua xe ngầm. Hắn một mực nói dối, kỹ xảo lái xe của hắn không phải học trong khu vui chơi, mà là học trong ranh giới sống chết của các cuộc đua xe ngầm cao tốc, năm hắn mười bảy tuổi, kinh nghiệm so với nhiều người trưởng thành còn phong phú hơn, cũng thống khổ hơn.

Gã thanh niên này tuyệt không phải một kẻ hào sảng như hắn thể hiện, sự hào sảng của hắn chẳng qua chỉ là một vỏ bọc, vỏ bọc che chắn ý nghĩ vô luận thế nào cũng phải sống sót. Người bạn thân từ nhỏ của hắn chết trong một vụ tai nạn trên đường đua xe ngầm, người bạn hơn hắn ba tuổi ấy chỉ để lại khoản tiền mười mấy vạn cùng một câu nói nhất định phải sống sót, vì thế, bắt đầu từ đó, hắn dù giết người, dù ăn phân cũng nhất định phải sống sót... Cho đến cuộc đua xe ngầm đó, xe máy của hắn bị người ta động tay động chân, vì sống sót hắn đâm thẳng vào đám người xem, làm chết cùng bị thương vài người, đối mắt mở to đau đớn đầy nước mắt của cô gái ấy khiến tim hắn đau đớn, lần đầu tiên hắn tự hỏi... Chính mình tại sao lại sống...

Đó là những gì Trịnh Xá nhìn thấy khi hồi sinh hắn, người hồi sinh có thể nhìn thấy tất cả quá khứ, cùng những gì người được sống lại đã trải qua, bất quá, do có chút nguyên nhân nên Trịnh Xá cũng không nói ra tại chỗ, mà chọn cách yên lặng chờ đợi.

Với tính cách làm tất cả để sống sót như La Cam Đạo, hắn chắc chắn không muốn đem vận mệnh của mình phó thác cho người khác, vì thế hắn nhất định sẽ nhân lúc mọi người nghỉ ngơi ra quảng trường Chủ Thần tra xét danh sách hoán đổi. Trịnh Xá yên lặng ngồi giữa quảng trường, chờ đến khi cửa phòng La Cam Đạo bật mở, hắn mới khẽ mỉm cười, đồng thời ném một điếu thuốc ra, nói:

- Lại đây, hút điếu thuốc với ta....

296. Hoàn Tất Và Tiến Vào (2)

La Cam Đạo mới đầu hơi ngạc nhiên một chút rồi lập tức cười ha ha chạy tới chỗ Trịnh Xá, biểu hiện không có gì khác thường, rõ ràng chỉ là một thanh niên hào sảng.

Trịnh Xá cũng không nói gì thêm, hắn đưa một điếu thuốc cho La Cam Đạo, tên này cũng không từ chối, cười nhận lấy điếu thuốc cùng bật lửa, châm thuốc xong là lập tức trả bật lửa lại. Tiếp đó hắn kéo một hơi khói dài rồi lập tức hô lên kinh ngạc:

- Ngon thật, thứ này cũng mua từ Chủ Thần à? H ha ha, trong bộ phim tiếp theo phải mua mấy bao đem theo, có điều trong khoang lái cũng không thích hợp để hút thuốc...

Trịnh Xá cũng không để ý, hắn cười nói:

- La Cam Đạo, kỳ thật ngươi và ta có chút tương tự... Trong bao nhiêu người ở đây, ta cảm thấy ngươi là người duy nhất có dục vọng cầu sinh mãnh liệt, vô cùng mãnh liệt...

La Cam Đạo ngẩn người, hắn đang định cười nói gì đó, nhưng khi nhìn thấy vẻ mặt Trịnh Xá, không biết tại sao, hắn chỉ yên lặng ngồi xuống bên cạnh.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá hút một hơi khói, tiếp tục nói:

- Mỗi người được ta hồi sinh, cuộc đời của hắn, cái chết của hắn, quá khứ của hắn, đến cả nội tâm ta đều nhìn thấy được, đã hiểu chưa? Vì thế ta biết những gì ngươi từng trải qua, cũng biết trong lòng ngươi mang chấp niệm tuyệt đối không muốn chết, cho nên... Rất hận bọn ta phải không? Trong bộ phim kinh dị lần trước vì bọn ta nên phải chết?

La Cam Đạo im lặng cả nửa ngày, cũng không biết qua bao lâu hắn mới khẽ ừm một tiếng. Trịnh Xá yên lặng nhìn về phía hắn, gã thanh niên này đang cúi đầu hút thuốc, nhìn bộ dạng hắn cùng kẻ vui vẻ cười nói lúc nãy như hai người hoàn toàn khác nhau.

Trịnh Xá vỗ vỗ vai hắn nói:

- Đây là điểm chúng ta giống nhau, dục vọng cầu sinh vô cùng mãnh liệt. Từ khi ta bắt đầu luân hồi phim kinh dị đến giờ, ngoài bản thân ta ra, chỉ có ngươi mới có dục vọng cầu sinh mạnh mẽ đến thế, ta phảng phất như nghe được tiếng ngươi đang không ngừng kêu gào phải sống sót, vô luận thế nào cũng phải sống sót... Rất tốt, ta nói thật đấy, nếu như ngươi có thể trong bất kỳ tình huống nào cũng duy trì được ý chí như thế này thì ngươi rất có khả năng trở thành người có thực lực cường đại số một số hai trong đoàn đội chúng ta. Như vậy, ngươi có thể sống sót trong bất kỳ tình huống nào, nhưng mà...

Trịnh Xá nói đến đây thì không ngăn được sát ý bắn ra, hắn lạnh lùng nói:

- Ngươi cũng có một điểm hoàn toàn khác với ta, đó chính là ngươi thật sự có thể vì sống sót mà làm bất kỳ chuyện gì, cho dù là đâm sau lưng đồng đội một đao cũng được.... Nếu như ngươi thật sự làm như vậy, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi, ta thề... Cho dù ngươi cũng giống như ta có dục vọng cầu sinh mãnh liệt, nhưng ta thề, thực lực của người trong thời gian ngắn tuyệt đối không thể vượt qua được ta, đừng để ta biết được ngươi làm chuyện gì gây bất lợi cho đoàn đội, nếu không, ta sẽ không nhắc nhở ngươi lần nữa đâu.

Nói đoạn, Trịnh Xá lấy trong túi không gian ra một khối vàng, hắn vận nội lực vào tay, bóp mạnh. Nhất thời khối vàng giống như một cục bùn bị ép vào trong, đến khi Trịnh Xá mở tay ra, khối vàng đã biến thành một hình thù kỳ dị in dấu năm ngón tay.

Trịnh Xá cất khối vàng vào trong túi không gian, sau đó hắn chậm rãi về phòng mình, vừa đi vừa nói:

- Hoan nghênh ngươi gia nhập Trung Châu đội... Đội ngũ này đủ để ngươi yên tâm, ít nhất... Bọn ta tuyệt đối không bóp sò súng sau lưng ngươi...

Theo tiếng nói, Trịnh Xá đã rời xa.

Cuộc nói chuyện này được hai người không hẹn mà gặp, giấu kín đi, ngày hôm sau khi mọi người cùng nhau huấn luyện, La Cam Đạo vẫn như trước không ngừng cười đùa, còn Trịnh Xá cũng sắm vai đội trưởng của hắn như cũ, hướng dẫn mọi người huấn luyện, đưa ra kiến nghị riêng biệt cho từng thanh viên. Cứ như vậy, thời gian chậm rãi trôi qua, sau mấy ngày, Sở Hiên lại mang đôi mắt thâm quầng xuất hiện, trong tay mang theo một đống đồ vật hình dạng kỳ quái.

Tất cả đồng loạt ngừng huấn luyện, Bá Vương đang cầm côn điện đuổi theo La Cam Đạo đang tập động tác lăn tròn cũng đứng lại, mà động tác đầu tiên của Sở Hiên là đi về phía con gấu hoạt hình này.

Sở Hiên ngồi xuống cạnh con gấu Pooh, thản nhiên nói:

- Đi ra, giúp ta cải tạo con robot này...

-Hả?

La Cam Đạo hơi sửng sốt, tiếp theo vội vàng ra khỏi khoang lái, nhìn mái tóc dựng đứng của hắn đủ biến vừa nãy tập luyện lăn tròn đã ăn khổ không ít.

Sở Hiên cũng không khách khí, hắn bỏa mọi người hỗ trợ vạch lớp da ngoài của con gấu Pooh ra, sau đó mở khoang linh kiện chỗ thắt lưng.

La Cam Đạo đứng bên cạnh liên tục nói vẻ lo lắng:

http://tieulun.hopto.org

- Không có việc gì chứ? Ngươi có thành thạo về robot không? Không hiểu thì dừng làm bộ nhé, đây là vũ khí cấp C đấy...

Hắn cứ lảm nhảm suốt mấy phút, sở Hiên thần sắc lạnh nhạt thì chẳng sao, Bá Vương lại là người đầu tiên chịu hết nổi, trực tiếp túm cổ La Cam Đạo lôi ra xa, sau đó cũng không biết hắn mò đâu được một sợi dây, trói nghiên La Cam Đạo vào một cây cột, đến lúc ấy cái vụ ô nhiễm âm thanh này mới kết thúc.

Tiếp theo mọi người yên lặng nhìn Sở Hiên lắp đặt máy móc vào trong người máy, mấy tiếng đồng hồ trôi qua việc cải tạo mới hoàn tất. Đến khi bọc lại lớp da cho con gấu Pooh, hình dạng của nó đã biến đổi, cũng không biết nên nói là đẹp hơn hay xấu hơn, vốn tạo hình của robot này đã chẳng ra sao rồi, cho dù cải biến một chút cũng chẳng khá hơn hay tệ hơn được, chỉ có thể gọi là trông ra dáng robot hơn một chút.

Sau lưng con gấu Pooh có thêm hai khối tròn, nhìn như hái cái bướu lạc đà vậy, phân biệt chia thành hai bên trái phải trên lưng, tiếp theo phía trước mặt và sau lưng có mấy miếng thép phẳng lỳ giống như mặt gương, chỉ là trên mặt các miếng thép này khắc đầy văn tự, ký hiệu, có thể coi như tổ hợp giữa đạo cụ ma pháp truyền thuyết và đạo cụ và đạo cụ khoa học kỹ thuật.

Bá Vương thấy đã cải tạo xong, hắn mới thả La Cam Đạo ra, tên này vội vàng chạy về chỗ người máy, rồi ngơ ngẩn nhìn con gấu hoạt hình biến dị, cả nửa ngày trời vẫn không có phản ứng gì.

Sở Hiên xoa xoa hai bên thái dương, nói:

- Ngồi vào thử đi, ta đã cải tiến ba chỗ cho robot này, theo số liệu thí nghiệm, tính cơ động cùng uy lực thực chiến của nó hẳn phải được tăng lên khá cao.

La Cam Đạo nghe vậy lập tức không thể chờ được nữa, chui vào sau lưng gấu Pooh, còn Sở Hiên nói tiếp:

- Đầu tiên là thay đổi hệ thống năng lượng, chuyển đổi nội lực thành điện năng cung cấp cho ắc quy hoạt động, đương nhiên, bản thân ngươi không có nội lực nên cần Trịnh Xá truyền vào cho ngươi. Theo công thức chuyển hóa giữa nội lực và điện năng mà ta tính, với tổng lượng nội lực của Trịnh Xá hiện tại, một thành đủ để ngươi hoạt động liên tục trong một tiếng đồng hồ, mà hệ thăng dự trữ năng lượng của robot này có thể chứa được khoảng mười ba thành nội lực, nói cách khác, chỉ cần không có tình huống đặc biệt, nạp đầy hệ thống dự trữ năng lượng một lần là đủ để ngươi có thể hoạt động trong một bộ phim kinh dị rồi.

Nói xong, Sở Hiên nhìn Trịnh Xá khoát khoát tay, chỉ về mây tấm thép sau lưng người máy.

Trịnh Xá cũng không chần chừ, hắn tiến tới đưa tay đặt lên tấm thép, yên lặng truyền vào hai thành nội lực, cùng lúc đó, robot gấu Pooh rút cuộc cũng hoạt động.

Sở Hiên tiếp tục nói:

- Cải tạo thứ hai là tăng cường hệ thống vận hành, nhìn thấy cái nút đỏ lớn mới xuất hiện không? Sau khi bọn ta đi ra năm mươi mét ngươi hãy ấn nó.

Mọi người nghe sở Hiên nói vậy đều đi ra cách xa người máy hơn năm mươi mét, Sở Hiên cao giọng:

- Được rồi, ấn thử đi!

La Cam Đạo ngồi trong khoang lái hít một hơi thật sâu rồi dùng sức ấn xuống, dưới ánh mắt của mọi người, hai khối trong sau lưng robot gấu Pooh bỗng mở ra, sau đó một tiếng nổ vang rền, từ trong khối tròn bắn ra hai luồng điện quang màu lam. Luồng điện quang này phun dài tới gần hai mươi mét, con robot điên cuồng lao về phía trước, tốc độ nhanh đến kinh người, so với Trịnh Xá sử dụng khinh công còn nhanh hơn hai, ba lần, cơ hồ chỉ trong nháy mắt đã vọt tới cách bức tường hợp kim trước mặt khoảng hai trăm mét.

-Nhảy lên!

Sở Hiên quát lớn.

La Cam Đạo cũng đã sợ đến ngây ngốc, hắn vô thức điều khiển người máy nhảy lên, không ngờ cú nhảy này vọt lên cao gần mười mét, hóa ra luồng điện quang sau khi robot nhảy lên đã thay đổi góc độ, hơi hơi hướng xuống. La Cam Đạo cứ như vậy nhảy qua bức tường rồi tiếp tục điên cuồng phóng đi, chỉ trong thời gian ngắn ngủi đã cách mọi người hơn một nghìn mét.

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên quay sang Chiêm Lam đứng bên cạnh, nói:

- Bảo hắn ấn cái nút màu đỏ một lần nữa.

Chiêm Lam gật đầu, nàng khởi động tâm linh tỏa liên kết nối với ý thức La Cam Đạo, nàng vừa lặp lại câu nói này, La Cam Đạo đã cuống quyết ấn bộp cái nút màu đỏ xuống. Không ngoài dự đoán, luồng điện quang màu lam nhanh chóng biến mất, khối tròn đang mở rộng từ từ khép lại, giống như tất cả mọi chuyện vừa rồi chỉ là một giấc mơ.

Sở Hiên thông qua tâm linh tỏa liên thản nhiên nói:

- Đây là cải tạo thứ hai, có thể thay đổi phương hướng luồng điện bắn ra ở một mức độ nhất định, qua đó sinh ra động năng cực lớn. Có điều, trạng thái này cực kỳ tiêu tốn năng lượng, cho nên ngươi nhất định phải sử dụng cẩn thận, đồng thời trong trạng thái đó, tốc độ phản ứng cùng trình độ điều khiển của ngươi hiện tại còn chưa đủ, nếu như mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất... Vậy thử tiếp cải tạo thứ ba đi, công kích bằng điện năng...

297. Hoàn Tất Và Tiến Vào (3)

Robot gấu Pooh phều phào nói:

- Money... money...

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính, trực tiếp tới đứng cạnh Chiêm Lam, cô gái này lập tức nói:

- Ý hắn là công kích bằng điện năng này không phải sẽ nạp đầy điện vào người hắn rồi bắn ra chứ?

Sở Hiên quay đầu lại, lạnh nhạt nói:

- Yên tâm đi, sao ta có thể làm như vậy được? Nhìn thấy cái nút màu xanh bên cạnh nút đỏ lúc nãy không? Ấn nó xuống là được, thời gian giữ nút sẽ quyết định cường độ và thời gian duy trì điện năng công kích, đến khi ngươi thả tay ra dòng điện sẽ tấn công...

Con gấu hoạt hình đứng đực tại chỗ, hơn mười giây sau trên mặt tấm thép trước ngực nó lấp lóe tia điện màu lam, trong ánh mắt chăm chú của mọi người, lửa điện càng lúc càng kịch liệt, đến cuối cùng biến thanh một luồng hồ quang sáng chói, toàn thân robot và phạm vi năm mét xung quanh đều bị luồng điện bao trùm. Đến khi mọi người phục hồi tinh thần, chỗ robot gấu Pooh đứng đã biến thành một mảng đen xì, thậm chí còn thấy được một chút khói đen nhè nhẹ bốc lên.

Con gấu kêu mấy tiếng "money, money" rồi run rẩy ngã vật xuống đất, tiếng của Sở Hiên cũng đồng thời truyền tới:

- Quy tắc chuyển hóa chỉ có thể biến nội lực thành điện năng, hiện tại chúng ta thiếu mất quy tắc khống chế năng lượng vì thế không điều khiển được phương hướng cụ thể cho điện năng phóng ra, nếu không ngươi đã có thể sử dụng pháo plasma rồi. Thật đáng tiếc, không có quy tắc khống chế, chỉ có thể để điện năng tán loạn khắp nơi, mặc dù được lớp vỏ bên ngoài robot cách ly nên ngươi không bị điện giật, nhưng khí công kích bằng điện quá mạnh vẫn sẽ khiến cả ngươi tê dại... Vì vậy, ngươi nhất định phải nhanh chóng vượt qua sự tê dại này, nếu không rất có thể sẽ mất mạng trong chiến đấu.

Nói hết những lời này, người máy chỉ có thể phát ra mấy tiếng "money" rồi yên lặng nằm đó...

Mặc dù kiểu dáng con robot gấu Pooh này thật sự chẳng ra sao, nhưng khi chiến đấu cũng không vô dụng như bề ngoài, ít nhất sau khi được Sở Hiên cải tiếng, trong trạng thái gia tốc điện quang, nó không chỉ có thể phi hành trong khoảng cách gần mà còn có thể tiếng hành công kích với tốc độ cực cao. Hơn nữa, theo như La Cam Đạo nói, trên màn hình hệ thống điều khiển, bộ phận máy tính hỗ trợ chiến đấu sẽ tự động khóa chặt mục tiêu, chức năng này cực kỳ tiện lợi, ngoài ra người máy này có có radar cỡ nhỏ, có thể phân tích và xác định tất cả các sinh vật hoạt động trong phạm vi một nghìn mét, cho nên có thể nói sức chiến đấu của robot gấu Pooh không hề kém, chỉ là do La Cam Đạo chưa thuần thục kỹ năng điều khiển thôi.

http://tieulun.hopto.org

”Chạy, nhảy, lăn tròn, phi hành, còn cả lúc nào sử dụng điện quang gia tốc, lúc nào sử dụng công kích bằng điện năng, lúc nào sử dụng khẩu Gatling 6 nòng này... Tóm lại, còn rất nhiều thứ ngươi cần phải thuần thục đấy.”

Trịnh Xá thông qua tâm linh tỏa liên nói với La Cam Đạo.

Sau khi Chiêm Lam cường hóa tâm linh tiên thát, đã có sức phòng ngự nhất định với người cường hóa tinh thần lực khác, ít nhất khi đối phương theo dõi đoàn đội hoặc có ý đồ khống chế thành viên trong đội, Chiêm Lam có thể dùng tâm linh tiên thát để phản ứng. Đương nhiên, nếu như tinh thần lực của đối phương mạnh hơn nàng quá nhiều thì tâm linh tiên thát của nàng cũng không có tác dụng gì lớn, nhưng cho dù thế nào, khi Chiêm Lam từng bước mạnh lên, kỹ năng tinh thần lực của nàng sẽ càng lúc càng có nhiều trợ giúp cho đoàn đội.

Ngoài Chiêm Lam và tân nhân La Cam Đạo, hiệu quả cường hóa của Bá Vương cũng đã sơ bộ thể hiện ra, cường hóa huyết thống người sói mặc dù không có năng lượng như kiểu năng lượng vampire nhưng mức tăng cường tố chất thân thể thì thật sự vượt qua cường hóa vampire. Mới chỉ là một cường hóa cấp D nhưng khi hắn biến thân thành người sói thì tố chất thân thể tăng lên cực kỳ mạnh, lực phản xạ, sức mạnh, tốc độ, tất cả đều nâng lên một mức mới, theo ước đoán của Trịnh Xá, sau khi biến thành người sói sẽ có thực lực khoảng gấp năm lần người bình thường, trình độ này đối với người mới cường hóa bước đầu như Bá Vương đã là cực kỳ kinh người rồi.

Thu hoạch của Vương Hiệp cũng không nhỏ, mặc dù hắn vẫn chưa tu luyện thành công Hỗn Nguyên nhất khí công nhưng mỗi ngày Trịnh Xá đều truyền nội lực giúp hắn kích thích kinh mạch, liên tục mấy ngày, hắn đã có thể cảm thấy trong cơ thể mình ngẫu nhiên xuất hiện một luồng khí ấm thoảng qua. Mặc dù cảm giác này rất khó phát hiện, nhưng tố chất thân thể hắn dần dần được nâng lên là chuyện không thể phủ nhận, việc này cũng khiến hắn hàng ngày càng thêm chăm chỉ tu luyện Hỗn Nguyên nhất khí công, mức độ cần cù khiến Trịnh Xá cũng phải xấu hổ.

Nhắc tới Vương Hiệp thì không thể không nhắc tới các loại vũ khí plasma, đầu tiên là lựu đạn, sau khi được Sở Hiên cải tiến hai lần, mỗi quả có thể chứa được một thành nội lực của Trịnh Xá, rút chốt ném ra sẽ sinh ra hiện tượng plasma phạm vi mười mét xuông, những vật trong phạm vi hai mươi mét vuông cũng bị công kích tới. Plasma này có nhiệt độ cực cao, sàn bằng hợp kim cũng bị hòa tan, chỉ cần bị nó lan đến thì dù là Trịnh Xá cũng không dám đảm bảo có thể sống sót. Đương nhiên, mọi người xũng thí nghiệm sức phòng ngự của vòng cổ long tinh đối với vũ khí Plasma, kết quả khiến tất cả vừa hài lòng vừa lo lắng, trước hết là vòng cổ long tinh dễ dàng ngăn cản sự ăn mòn của plasma, tầng phòng hộ bán trong suốt thậm chí có thể phòng ngự được cả nhiệt độ cao sinh ra, nhưng đồng dạng, nếu như đoàn đội đối phương cũng có loại đạo cụ phòng ngự tương tự thì vũ khí plasma có thể coi như vô dụng.

Tiếp theo là địa lôi plasma, có thể chứa được hai thành nội lực, uy lực tự nhiên là gấp bội lựu đạn, gần như tương đương với bom hẹn giờ plasma. Những thứ này đều là vũ khí công nghệ cao chế tạo ra bằng quy tắc ma pháp truyền thuyết, cũng là điểm khác biệt lớn nhất của Trung Châu đội đối với các tiểu đội bình thường khác, sự tồn tại của Sở Hiên đã mang lại cho Trung Châu đội lợi ích vô cùng lớn, chuyện này tất cả mọi người đều đồng ý.

Tính ra thì, sau bộ phim kinh vừa rồi, Zero là người cường hóa thuộc tính ít thứ hai, ngoài tiêm long huyết ra, hắn gần như không cường hóa thêm gì cả, hơn nữa vũ khí cũng hoán đổi hai viên đạn súng ngắm Gauss uy lực siêu cường, có thể hủy diệt tất cả mọi vật trong phạm vi hơn hai trăm mét. Điểm mấu chốt chính là, đạn súng ngắm khởi động sau khi bắn vào cơ thể sinh vật, uy lực sẽ tăng lên theo cấp số nhân, chỉ cần bị bắn trúng, cho dù là sinh vật to lớn kinh khủng cũng tuyệt đối một phát là chết.

Nếu nói Zero cường hóa thuộc tính ít thứ hai thì Sở Hiên thực sự là chẳng cường hóa gì hết, gần như toàn bộ điểm thưởng của hắn đều dùng để mua tài liệu và dụng cụ chế tạo, chi tiết kịch tình thì cho Chiêm Lam hoán đổi tâm linh tiên thát. Bất quá bản thân hắn tựa hồ chẳng thèm để ý đến chuyện này, sau khi cải tạo xong cho robot gấu Pooh, mỗi ngày hắn lại mang đôi mắt thâm quầng xuất ra một lượng lớn vũ khí plasma. Ngoài ra, hắn còn nâng cao tốc độ của Goblin glider lên đến gần 3000km/h, như vậy, người lái sẽ phải chịu áp lực gió kinh khủng, trước mắt ngoài Trịnh Xá ra, không ai có thể điều khiển nổi glider trong trạng thái như vậy, bởi thế theo như hắn nói thì trước khi lấy được quy tắc tránh gió, hệ thống động cơ này gần như không có giá trị sử dụng.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá ngồi tại quảng trường yên lặng nhìn những người trước mặt, những người này chính là đồng đội của hắn, những người này chính là chiến hữu có thể cùng hắn kề vai chiến đấu, không biết từ lúc nào, Trung Châu đội trải qua một lần đoàn diệt đã lại mạnh mẽ lên. Hắn cũng không biết khoảng cách giữa Trung Châu đội và Ác Ma đội còn bao xa, nhưng hắn biết rằng cho dù thế nào, tương lai nhất định Trung Châu đội sẽ một lần nữa đối mặt với Ác Ma đội, sau đó đánh bại bọn chúng, sau đó rời khỏi đây.

- Đi thôi! Đừng để đội kia phải sốt ruột chờ đợi!

(lại đc 1/2 file text, 1/2 file ảnh, thật phát ốm lên đc)

298. Quyển 11 : Starship Troopers 1 -- Vị Trí Tiến Vào (1)

Lại cảm giác nửa tỉnh nửa mê quen thuộc, Trịnh Xá yên lặng cảm nhận giây phút này. Mỗi lần trải qua cảm giác nửa tình nửa mê, trong lòng hắn lại phảng phất như cảm nhận được điều gì đó, nhưng cảm giác này chỉ xuất hiện trong nháy mắt rồi lại biến mất nên mỗi lần hắn chỉ có thể cảm thấy đại khái thôi....

Khi Trịnh Xá tỉnh táo lại, hắn đang đứng trong một đại sảnh huyên náo tiếng người, xung quanh chỗ nào cũng thấy người đi đi lại lại, mặc đủ mọi loại quân phục. Mọi người xung quanh đều tránh khỏi chỗ vị trí nhóm Trịnh Xá đang đứng, tạo ra một khoảng trống không người giữa đại sảnh đang đông nghẹt.

Đầu tiên Trịnh Xá nhìn xuống đất, dưới chân hắn không ngờ không có một tân nhân nào, chuyện này khiến hắn rất kinh ngạc, mà đồng thời, trong đầu cũng vang lên một giọng nói.

"Nam Viêm đội, Sâm Lâm đội đã tiến vào thế giới Starship Troopers 1 trước. Giết chết thành viên chưa mở cơ nhân tỏa của tiểu đội đối phương được một chi tiết kịch tình cấp C, 2000 điểm thưởng, giết chết thành viên đã mở cơ nhân tỏa được một chi tiết kịch tình cấp B, 7000 điểm thưởng. Một thành viên tiểu đội bị đối phương giết, trừ một điểm, giết chết thành viên đối phương, cộng một điểm, số điểm cuối cùng nhân với 2000 sẽ là số điểm thưởng những thành viên còn lại trong đội nhận được..."

Trịnh Xá nghe xong những lời này liền yên lặng quay đầu lại, sáu người còn lại hiển nhiên cũng đã nghe thấy âm thanh của Chủ Thần, Bá Vương lập tức giật mình hỏi:

- Tại sao lại có tới hai đội ngũ khác? Ngoài chúng ta ra lại còn thêm hai đội khác nữa?

Trịnh Xá lắc đầu nói:

- tình huống này ta cũng không biết, trong quyền hạn đội trưởng Chủ Thần giao cho ta không hề nhắc tí gì tới vấn đề số lượng đoàn đội tác chiến... Có thể giả thuyết, chỉ cần hoàn cảnh cho phép, Chủ Thần cùng một lúc tống mười tiểu đội vào thế giới phim kinh dị cũng là hoàn toàn có khả năng!

Sở Hiên đứng bên cạnh lạnh nhạt nói:

- Cứ nói mấy chuyện này, không bằng thảo luận một chút về vị trí của Nam Viêm đội và Sâm Lâm đội đi... Nếu như Viêm (ç}, hai chữ "hỏa" ghép lại) là chỉ mặt đất nóng bỏng thì Nam Viêm châu rất có thể là khu vực Nam Phi, còn Sâm châu thì có khả năng là vài vị trí, nhưng tính tới độ lớn và tỷ lệ rừng rậm bao trùm, ta nghĩ rất có thể là chỉ khu vực Brazil, Sâm châu cũng chính là châu Nam Mỹ...

La Cam Đạo kỳ quái nói:

- Đều là quốc gia không quá phát triển, chẳng trách thực lực Trung Châu đội chúng ta là mạnh nhất...

Sở Hiên lặng lẽ liếc hắn một cái rồi nói:

- Vấn đề không phải như ngươi nghĩ, đất nước mạnh là chỉ nói tổng thể đất nước mạnh, chẳng lẽ ngươi dám nói ngươi có thể liều mạng chiến đấu với dân bản địa trong rừng rậm? Vì vậy, tại chốn luân hồi phim kinh dị có thể cường hóa thuộc tính cùng không ngừng mạnh lên này, không nhất định người từ những nơi phát triển tới thì sẽ lợi hại. Trên thực tế, người mở cơ nhân tỏa hoặc có tố chất để mở cơ nhân tỏa, những nhân tài như vậy mới có khả năng sống sót trong thế giới phim kinh dị...

Nói xong, Sở Hiên đăm chiêm nhìn đồng hồ.

http://tieulun.hopto.org

Mấy người Trịnh Xá bấy giờ mới phục hồi lại, vội vã nhìn đồng hồ, trên thực tế, cho dù mục tiêu của đoàn đội tác chiến là toàn diệt đoàn đội đối phương, nhưng cũng không có nghĩa là nhất định phải tiêu diệt tất cả thành viên của đội đối phương, có khi nhiệm vụ của đội lại là một việc chẳng liên quan gì.

- ... Sống sót hai mươi ngày... Giết một trăm con bọ warrior được một điểm, giết mười con bọ hopper (bọ bay) được một điểm. Giết một con bọ plasma được mười điểm, giết một con bọ tanker được một trăm điểm...

Trịnh Xá đọc nội dung trên đồng hồ, hắn suy nghĩ một thoáng rồi nói:

- Tại sao lại không có điểm thưởng cho Brain bug? Chẳng lẽ nó là....

Mấy người xung quanh gần như đồng thanh, hưng phấn nói:

- Là tình tiết kịch bản?

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Không sai, chắc chắn là tình tiết kịch bản! Tình tiết xuất hiện lù lù trước mặt rồi! Nếu không nắm lấy thì không khỏi quá đáng tiếc, chỉ có điều bộ phim này rõ ràng là phim chiến tranh khoa học cực kỳ khó khăn, tại sao lại chỉ có bảy người chúng ta? Chẳng lẽ Chủ Thần cho rằng độ khó của phim này rất thấp?

Sở Hiên thản nhiên nói:

- Khó khăn có thể nói là rất thấp, cũng có thể nói là cực cao. Xét theo hoàn cảnh của chúng ta hiện tại, trước mắt chúng ta đang ở trong vũ trụ, chỗ này hẳn là một chiến hạm vũ trụ, nếu chúng có thể bắt giữ truyền trưởng và thuyền viên của con tàu này, sau đó lái nó ra giữa không gian, che giấu tọa độ, vậy hai mươi ngày thoáng cái là qua. Hơn nữa, kể cả không cần làm như vậy, chúng ta chỉ cần đánh gẫy một chân là có thể bình yên ở lại chiến hạm vượt qua thời gian hai mươi ngày, căn bản không cần tới hành tinh bọ liều mạng, phải biết rằng thân phận của chúng ta bây giờ chính là quân lính của Liên bang.

Mọi người nghe vậy đều thầm gật đầu, theo tình huống Chủ Thần đưa ra, sẽ cấp cho họ một thân phận tại vị trí này, nếu như hiện tại bọn họ xuất hiện trong một kho hàng bốn phía không người, vây có lẽ nhất định phải giải quyết vấn đề nhân thân. Nhưng nếu xuất hiện giữa đại sảnh đông đúc đầy người, khi đó tình huống hẳn là cực kỳ giống với phim Resident Evil, Chủ Thần đã an bài tốt thân phận cho họ rồi.

Trịnh Xá thở ra một hơi, nói:

- Vậy quy củ cũ, mọi người cùng lựa chọn đi, an toàn vượt qua hai mươi ngày, chỉ kiếm một nghìn điểm, nhưng có thể tránh né không giao chiến với đoàn đội kia. Hoặc là tiến vào hành tinh bọ, kiếm một lượng lớn điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình trên chiến trường, cũng có thể giao chiến với đoàn đội khác, sẽ có thể kiếm được phần thưởng lớn, có thể tử vong, thậm chó đoàn diệt... Mọi người cùng bỏ phiếu đi.

Người lên tiếng đầu tiên lại là Bá Vương và La Cam Đạo, Bá Vương tự nhiên là đĩnh đạc cười nói:

- Đương nhiên là tiến vào hành tinh của lũ bọ ấy, đánh con mẹ nó....

La Cam Đạo lại vội vàng nói:

- Đương nhiên là đánh gẫy chân ở lại...

Hai người nói xong đồng thời liếc mắt nhìn nhau, La Cam Đạo lập tức cẩn thận hạ mắt xuống, cười ha ha, đánh trống lảng.

Bá Vương thì hừ một tiếng rất không hài lòng.

Vương Hiệp cũng không chần chừ, hắn nói:

- Ta cảm thấy câu nói của Sở Hiên cực kỳ chính xác, nguy hiểm tương đương với phần thưởng, dù sao chỉ cần chúng ta còn sống thì lúc nào cũng có thể gặp nguy hiểm. Như vậy không bằng khiêu chiến với nguy hiểm, có thể càng lúc càng mạnh hơn.. Ta lựa chọn tiến vào hành tinh bọ.

Chiêm Lam gật đầu, cười hì hì nói:

http://tieulun.hopto.org

- Ta cũng lựa chọn tiến vào hành tinh bọ, lần này không có tân nhân làm liên lụy chúng ta, chỉ cần cẩn thận chiến đấu là được... Hơn nữa, tất cả mọi người đều mạnh như vậy, ta nghĩ hẳn là không có vấn đề gì đúng không?

Zero thờ ơ gật đầu, hắn thậm chí chẳng thèm mở mồm nói một câu, còn Sở Hiên thì lạnh nhạt nói:

- Ta cũng cảm thấy nên tiến vào hành tinh bọ, bởi vì không có tân nhân liên can, bộ phim kinh dị lần này là một lần tính toán, trên thực tế, ngoài khả năng chiến đấu với đoàn đội đối phương, ta cảm thấy cũng có khả năng chung sống hòa bình với chúng. Còn như những lời của đội trưởng Ấn Châu đội mà ngươi đã kể không? Khi hai đoàn đội gặp nhau, đầu sẽ cẩn thận quan sát thực lực đối phương, nếu chênh lệch không lớn sẽ trao đổi những điều tâm đắc khi luân hồi phim kinh dị, nếu thực lực của hai đoàn đội kia chênh lệch với chúng ta không lớn... khi trao đổi không biết sẽ có một ít quy tắc ma pháp truyền thuyết không đây?

Trịnh Xá hơi lắc đầu, đôi khi hắn thật không có biện pháp với Sở Hiên, ví dụ như khi hắn phát hiện một số tri thức mà bản thân không biết, loại cuồng nhiệt này mà cũng gọi lừ người cải tạo gen không có dục vọng sao? Từ khi lấy được ba quy tắc văn tự kú hiệu ma pháp truyền thuyết, Sở Hiên đã say mê theo đuổi chúng một cánh gần như bệnh hoạn, thực tế thì nếu không phải lý trí Sở Hiên đủ mạnh, hắn rất có thể đã quay lại thế giới The Mummy tìm kiếm các quy tắc này, rất có thể là như vậy...

Trịnh Xá nói:

- Tốt, sáu so với một, vậy bảy người chúng ta sẽ tới hành tinh bọ một chuyến, bây giờ phân phối nhiệm vụ, Bá Vương là hỏa lực thủ, vị trí không thay đổi. Từ kịch bản phim có thể thấy đám bọ có khả năng cận chiến lợi hại, gần như một khi tới gần là có thể dễ dàng xé người thành mảnh vụn, hơn nữa số lượng đông như biển, chỉ như trong phim thôi đã đủ khiến người ta sợ hãi, mà Chủ Thần lại thường tăng độ khó lên nữa. Vì vậy, Bá Vương cần tiến hành càn quét trên phạm vị rộng, tận lực giết càng nhiều càng tốt, những thứ đó đều là điểm cả...

- Mục tiêu của Zero là bọ hopper và các loại bọ khổng lồ, uy lực súng ngắm Gauss của ngươi tương đối thích hợp để đối phó với đám bọ khổng lồ đó... Vương Hiệp phụ trách phá nổ hang động hoặc bọ trên phạm vi rộng, vị trí cài đặt địa lôi cũng cần chú ý an toàn... Chiêm Lam phụ trách tùy lúc quét hình chú ý động tĩnh của bọ dưới chân, cùng chú ý thành viên đoàn đội khác tiếp cận chúng ta... Sở Hiên là người duy nhất ngoài ta ra có thể tự do điều khiển Goblin glider, tùy tình hình chi viện thành viên trong đội, ngoài ra cũng phụ trách an toàn cho Chiêm Lam.... Cuối cùng là La Cam Đạo.

Trịnh Xá chưa nói xong, La Cam Đạo đã vội vàng nói:

- Chờ chút, cứ dứt khoát đánh gãy chân để ta ở lại phi thuyền đi. A a, như vậy mọi người cũng có thể yên tâm chiến đấu, không cần bảo vệ tân nhân như ta, ha ha ha....

Trịnh Xá cùng những người còn lại nhìn nhau, hắn cũng cười, nắm vai La Cam Đạo, nói:

- Không cần, bọn ta sẽ không bảo vệ "tân nhân" như ngươi. Ha ha, nhớ kỹ phải theo sát bọn ta, nếu không tên "tân nhân" nhà ngươi không được bảo vệ rơi vào giữa đám bọ không phải chết không toàn thây sao?

La Cam Đạo đang định nói thì Sở Hiên đã đẩy đẩy mắt kính, thản nhiên nói:

- Ở lại chiến hạm cũng không nhất định sẽ an toàn, trừ phi chiến hạm này là tàu của nữ nhân vật chính trong phim, hơn nữa ngươi còn phải cầu mong đây không phải là lần thứ hai liên bang tấn công, nếu không nơi có xác suất tử vong cao nhất lại chính là nơi này. Dù sao với thực lực của chúng ta chiến đấu với đám bọ cũng không tuyệt đối là tử lộ, nhưng nếu tàu vũ trụ này bị bọ plasma bắn nổ thì thực lực ngươi mạnh đến mức nào cũng vô dụng, hiểu chưa?

La Cam Đạo giật mình nhìn Sở Hiên, không ngừng hồi tưởng lại kịch bản bộ phim, hơn nửa ngày sau mới yên lặng gật đầu, Trịnh Xá bấy giờ liền nói:

- Như vậy nhiệm vụ của La Cam đạo là cận thân công kích tất cả những con bọ nào tới gần thành viên đoàn đội, đồng thời hỗ trợ Bá Vương bắn quét lũ bọ tầm xa. Khi có lượng lớn bọ bao vây thành viên trong đội, ngươi phải hấp dẫn sự chú ý của chúng, tìm lúc thích hợp sử dụng công kích bằng điện năng.... Như trên là vị trí chiến đấu của mọi người, có vấn đề gì không?

http://tieulun.hopto.org

Những người khác đều không có ý kiến gì, chỉ có La Cam Đạo mấy lần mấp máy miệng, nhưng cuối cùng cũng không nói ra, chỉ yên lặng gật đầu.

Đúng lúc này, tiếng loa truyền thanh vang lên:

- Binh lính trong đội cơ động số bốn mời đến sảnh số ba tập hợp. Nhắc lại, binh lính trong đội cơ động số bốn đến sảnh số ba tập hợp, đang tiến hành phân chia tiểu đội, mười bốn giờ nữa sẽ đổ bộ tác chiến tại Klendathu. Nhắc lại...

Mọi người liếc nhìn nhau, tất cả đều biết bộ phim kinh dị lần này đã chính thức bắt đầu, quả nhiên, bốn phía bắt đầu có người tới gần họ, khoảng trống trên đại sảnh nhanh chóng bị đoàn người bao phủ. Bảy người vội vàng tập hợp lại thành một nhóm, theo dòng người đi ra khỏi đại sảnh.

- Quả nhiên chúng ta không ở cùng một chỗ với diễn viên nam chính trong phim, Johnny Rico là binh nhì trong đội cơ động số sáu...

Sở Hiên vừa đi vừa nói:

- Hơn nữa Klendathu là địa điểm tác chiến lần đầu tiên, đó là lãnh địa chính của lũ bọ, kết quả do số lượng và sức chiến đấu của bọ vượt xa sự tưởng tượng của Liên bang nê tử vong hơn 100000 người.. Hy vọng đội có động số 4 này không phải là đội bị tiêu diệt hoàn toàn trong phim...

- Yên tâm đi

Trịnh Xá khẽ nói:

- Thực lực của chúng ta cũng không ngừng tăng lên, chỉ cần cẩn thận một chút sẽ không thất bại... Thế giới phim kinh dị lần này, ta nhất định sẽ không để mọi người phải chết, tất cả chúng ta đều có thể sống sót trở về!

Trong khi nói, tất cả chậm rãi đi theo dòng người, càng lúc càng tơi gần sảnh số 3...

Starship Troopes, đây là một bộ phim chiến tranh khoa học kỹ thuật miêu tả thế giới trong tương lai. Trong hệ ngân hà này ngoài con người sử dụng sức mạnh khoa học kỹ thuật, còn có loài bọ sử dụng tiến hóa thân thể làm sức mạnh, bọn chúng thậm chí có thể gửi trứng vào không gian vũ trụ, bay đến các hành tinh khác rồi nở ra, loài người không quen thuộc với chủng tộc này, cũng tưởng rằng chúng rất yếu ớt.

Loài bọ thừa lúc loài người không đề phòng, dùng thiên thạch đánh lén trái đất, hủy diệt một thành phố lớn, giết chết mấy triệu người, hơn nữa sau đó lại tiếp tục hai ba lần dùng thiên thạch tập kích loài người. Bởi vậy, Liên bang chính phủ phát động chiến tranh với loài bọ, đây chính là chủ đề của Starship Troopers. Trong phim, lần đầu con người dùng nhiều hạm đội tiếng hành tấn công lãnh địa chính của loài bọ, nhưng do khinh thường sức mạnh của chúng nên rất nhiều hạm đội bị phá hủy, một trăm nghìn quân đổ bộ bị giết, quân đội bị đả kích cực mạnh. Đó là cuộc đổ bộ đầu tiên của loài người trong Starship Troopers, kế hoạch tác chiến tại Klendathu, cũng địa điểm nhóm Trịnh Xá tiến vào thế giới này.

Trịnh Xá nhìn vách thủy tinh trong suốt bên rìa đại sảnh, từ trong nhìn ra có thể nhìn thấy tin quang lấp lóe trong vũ trụ, cùng một tinh cầu màu vàng đất cách chiến hạm không xa, đó chính là hành tinh bọ mà họ sắp tiến vào.... Klendathu!

299. Vị Trí Tiến Vào (2)

Không ngoài dự đoán, bảy người quả nhiên đã được đăng ký trong danh sách, đều là binh nhìn trong quân đội Liên bang, nhưng điều khiến người ta ngạc nhiên là Sở Hiên không ngờ lại trở thành trưởng nhóm. Mặc dù hắn vẫn là binh nhì nhưng được một sỹ quan trung niên chỉ định làm trưởng nhóm, ngoài sáu người Trịnh Xá ra, còn có thêm ba tên lính khác, tổng cộng mười người trở thành một tiểu đội chiến đấu bình thường trong đội cơ động số bốn...

Nếu đã không phải lo lắng vấn đề thân phận, vậy những chuyện sau đó cũng được giải quyết dễ, mọi người đi theo ba tên lính kia về phòng của mình. Do còn mười bốn tiếng nữa mới đổ bộ nên sau khi ăn cơm tối

http://tieulun.hopto.org

còn có thể ngủ một giấc, ngày hôm sau mới tiến hành chiến đấu, mà ba tên lính kia thì không nghi ngờ gì chính là người dẫn đường tốt nhất.

Sau khi tìm được phòng nghỉ, Sở Hiên cố ý điều ba người kia đi, nói là muốn xem tổng thể khu vực chiến đấu của các tiểu đội cơ động, cùng cẩm nang chiến đấu của đội cơ động số bốn. Tin tức tình báo quân sự đơn giản như vậy tự nhiên là sẽ được thông báo cho mỗi sỹ quan, mà vừa khéo trưởng nhóm có quyền được xem cẩm nang này.

-Không biết bao giờ bọn họ trở về nên ta sẽ nói ngắn gọn một chút.

Sở Hiên nhìn sáu người còn lại nói:

- Vấn đề đầu tiên là thời gian chúng ta tiến vào thế giới này.... Sớm hơn so với suy nghĩ của ta, địa điểm cũng an toàn hơn ta tưởng tưởng, các ngươi không cảm thấy kỳ quái sao? Nếu ba đoàn đội tiến vào thế giới phim kinh dị, căn cứ theo thực lực, đội có thực lực yếu nhất sẽ tiến vào đầu tiên, sau đó là đội thứ hai, nếu có đội thứ ba tiến vào nữa thì... Theo tình huống trước mắt, thời gian chúng ta xuất hiện vừa đúng lúc cuộc chiến này bắt đầu, bất kỳ thời gian nào trước thời điểm đó về cơ bản đều không có gì nguy hiểm. Đương nhiên, nếu như xuất hiện tại thành phố bị loài bọ dùng thiên thạch tập kích thì cũng rất có thể sẽ nguy hiểm đến tính mạng, nhưng Chủ Thần sẽ không để đoàn đội ở vào tình huống chắc chắn phải chết. Vì thế, ta có thể cho rằng, thực lực của hai đoàn đội kia không chênh với chúng ta lắm, cũng chỉ mới tiến vào trước khi trận chiến này bắt đầu một thời gian ngắn, còn chúng chúng ta bất quá chỉ tiến vào sau mấy phút thôi. Một khả năng khác....

Trịnh Xá nghe tới đây cũng có dự cảm không tốt, hắn thoáng suy nghĩ rồi hỏi:

- Một khả năng khác là gì?

Sở Hiên khoát tay đáp:

- Khả năng còn lại là... Bọn chúng đã tiến vào thế giới này rất sớm so với chúng ta, sau đó có thể làm được rất nhiều chuyện. Nếu như bọn chúng thật sự làm được chuyện đó, trong bộ phim này chúng ta sẽ ở vào thế yếu tuyệt đối.

Bá Vương hỏi vẻ không hiểu:

- Ví dụ như chuyện gì? Cái gì có thể khiến chúng ta ở vào thế yếu tuyệt đối? Ví dụ như tu luyện võ công hoặc ma pháp trong thế giới này? Nếu như bọn chúng tiến vào thế giới này trước chúng ta mười này thì rất có thể làm chúng ta rơi vào thế yếu tuyệt đối...

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Không cần cực đoan như vậy, bọn chúng chỉ cần tiến vào thế giới này khi quân đội chiêu mộ binh lính là được... Nếu bọn chúng là sỹ quan cao cấp hơn chúng ta rất nhiều thì sao đây? Nếu như gặp trên chiến trường, bọn chúng có thể trực tiếp ra lệnh cho các binh lính khác tấn công chúng ta, thậm chí còn có thể xác định vị trí chúng ta, sau đó ra lệnh cho máy bay ném bom tới oanh tạc... Tóm lại, nếu thực lực ba phe chênh lệch không nhiều, vậy chúng ta sẽ giao tiếp hòa bình với hai đội còn lại, trao đổi tin tức lẫn nhau... Nếu là khả năng thứ hai, vậy phải xem trong đoàn đội bọn chúng có người nghĩ tới biện pháp như ta vừa nói không...

Chiêm Lam kỳ quái hỏi:

- Hẳn là khó có thể tiến lên sỹ quan cấp cao nhanh như vậy chứ? Ta nhớ rõ nam diễn viên chính trong phim trải qua mấy lần suyết chết mới được làm trung sỹ, bọn chúng nếu không phải sỹ quan cấp tá hoặc cao hơn thì sao có thể điều động nhiều quân lính trong thời gian ngắn? Nếu chỉ là một ít quân thì căn bản không thể làm khó chúng ta được đúng không?

Sở Hiên đang định nói, Trịnh Xá đã lên tiếng trước:

- Ta nghĩ ta hiểu ý của sở Hiên, tại sao không phải lúc nào mà cứ phải đúng lúc quân đội chiêu mộ thì tiến nhập? bởi vì có thể lựa chọn lĩnh vực ngươi muốn tham gia, còn nhớ thế giới này có những người có khả năng cảm ứng tâm linh không? Cảm ứng tâm linh của họ so với những người cường hóa tinh thần lực như ngươi cũng không chênh lệch bao nhiêu. Nếu ngươi gia nhập bộ tham mưu, với sức cảm ứng cùng tâm linh

http://tieulun.hopto.org

tỏa liên của ngươi, rất có thể tốc độ thăng chức còn nhanh hơn tên đồng đội có khả năng cảm tứng tâm linh của nam diễn viên chính, ta nhớ hắn hiện tại hình như đã là trung tá rồi đúng không?

Sở Hiên gật đầu đáp:

- Không sai, đây chính là chuyện ta lo lắng, nếu như để đoàn đội đối phương phát hiện sự tồn tại của chúng ta trước vậy chúng ta rất có thể sẽ gặp phải nguy hiểm đặc biệt. Ví dụ nếu bọn chúng thật sự có người trở thành quan chức cấp cao trong bộ tham mưu, vậy chỉ cần ra một mệnh lệnh buộc chúng ta ở lại chiến hạm của nữ diễn viên chính là được. Nếu chúng ta có hành động khác thường như khống chế chiếm hạm này chạy trốn, bọn chúng có thể lập tức ra lệnh cho các tàu chiến xung quanh tiêu diệt chúng ta. Nếu chúng ta không chạy, ở lại chiến hạm, vậy theo kịch bản phim, khả năng tất cả chúng ta chết hết vượt quá 90%....

Trịnh Xá thở dài, ngồi xuống mép gường, hắn tiện tay cầm một bình nước trong ngăn tủ, uống một ngụm rồi mới nói:

- Ta hiểu ý ngươi rồi, nói cách khác, chúng ta không thể để lộ mình là thành viên tiểu đội luân hồi trước, là thế đúng không? Nhưng một khi chúng ta đổ bộ tác chiến, lấy vũ khí ra lập tức sẽ trở thành tiêu điểm cho mọi người nhìn vào, chẳng lẽ ý ngươi là không sử dụng vũ khí của chúng ta mà dùng súng ống uy lực siêu thấp, chẳng có chút lực sát thương nào với loài bọ của đám lính cơ động này?

Sở hiên gật đầu nói:

- Không sai, đây là một lựa chọn chúng ta có thể làm, còn một lựa chọn khác.... Nhưng rất có thể đi ngược lại với chính nghĩa của ngươi.

Nói tới đây, Sở Hiên thoáng lộ ra nụ cười trào phúng.

Trịnh Xá ngẩn người, ký quái hỏi:

- Biện pháp đi ngược lại chính nghĩa của ta? Ngươi nói thử xem...

Sử Hiên cười lạnh, đáp:

- Chia đều một đội ba trăm người đổ bộ chiến đấu, nhưng ba trăm người này cũng không ở cùng một chỗ, còn cả vũ khí khoa học công nghệ cao tầm xa của họ chúng ta hoàn toàn có thể dùng vòng cổ long tinh đỡ được, vì thế... Giết sạch tất cả những kẻ theo bên cạnh chúng ta... Có biết tại sao ta bắt bọn họ đi tìm cẩm nang chiến đấu không? Bởi vì chúng ta nhất định phải tìm được đội cơ động số sáu, cũng tức là chỗ của diễn viên trong phim, sau đó tìm những người theo kịch bản sẽ không chết trong lần đổ bộ đầu tiên. Đến khi tìm được họ sẽ thu lại vũ khí vào túi không gian, như vậy chúng ta có thể trở về đây an toàn...

Thủ đoạn thật độc ác, giết sạch hai trăm binh sỹ, sau đó một đường gặp bọ giết bọ, gặp người giết người, tiêu diệt tất cả những kẻ nhìn thấy họ sử dụng vũ khí kỳ lạ, mà lúc đó đại bộ phận hạm đội ngoài vũ trụ cũng bị phá hủy, số ít còn lại cuống cuồng mà chạy, tự nhiên khó có thể phát hiện ra sự khác lọ của họ. Mà cũng như vậy, Chiêm Lam sau khi học được tâm linh tiên thát có thể ngăn cản sự quét hình của tinh thần lực giả phe đối phương, làm đối phương biết bọn họ tồn tại, nhưng không tìm được vị trí của bảy người. Đến cuối cùng dựa theo kịch bản quen thuộc, cùng những nhân vật trong phim trở về chiến hạm trong vũ trụ... Gần như hoàn mỹ!

Trịnh Xá ngồi tại chỗ yên lặng uống nước, sau đó hắn ngửa cổ dốc một hơi hết bình, nắm tay siết lại, bình nước bị ép bẹp dúm, bấy giờ Trịnh Xá mới lạnh nhạt nói;

- Ta hiểu rồi, vậy cứ làm như vậy, ba trăm binh lính đi cùng... giết chết tất cả, nếu đội cơ động số sáu cách chỗ chúng ta chiến đấu không xa thì cứ một dường giết thẳng tới đó....

-Vì sống sót... Ba chữ thật nặng nề. Sở Hiên, còn nhớ mâu thuẫn từng khiến chúng ta đối lập không? Vì sống sót có thể làm nhơ bẩn hai tay? Bây giờ ta có thể trả lời ngươi...

Ngày hôm đó, ba tên lính kia đem cẩm nang về, theo bản đồ vị trí trong cuốn sách, khu vực tác chiến của đội cơ động số bốn cùng hai đội số năm, số sáu tạo thành một hình tam giác, cho nên khoảng cách giữa họ và đội số sáu cũng không xa lắm, nếu sử dụng Goblin glider thì có thể rất nhẹ nhàng tới được vị trí đội sáu.

http://tieulun.hopto.org

Tiếp theo, khi mọi người đi ngủ, Trịnh Xá bảo Chiêm Lam sử dụng tâm linh tỏa liên kết nối ý thức của hắn và Sở Hiên lại.

"...Câu trả lời của ta là, có thể làm nhơ bẩn hai tay nhưng không thể như bẩn trái tim... Ta có thể vì sự sống sót của đồng đội, của chính mình mà đại khai sát giới, giết chết tất cả những người ngăn cản chúng ta. Nhưng nếu như lần tác chiến này lại dùng một thành viên trong đội làm mồi dụ, vậy ta sẽ cho ngươi một trận!

Trịnh Xá nằm trên gường nhìn trần nhà, khẽ nói.

Sở Hiên "ừ" một tiếng chẳng đồng ý, cũng chẳng phản đối, không biết trong đầu hắn rút cuộc đang nghĩ cái gì, tên này quay người nằm nghiêng rồi ngủ ngon lành, một lúc sau, Chiêm Lam cũng khẽ thở dài, quay người ngủ đi, nhất thời chỉ còn Trịnh Xá hai mắt mở to nhìn chăm chăm lên trần....

Giấc ngủ sáu tiếng trôi qua rất nhanh, mệnh lệnh báo thức phát ra, tất cả binh lính đều tỉnh dậy, rửa mặt rồi ào vào nhà ăn chuẩn bị dùng bữa, cứ như vậy, thời gian chậm rãi chỗ đi. Sau khi ăn xong ba tiếng, lệnh đếm ngược bắt đầu chiến đấu cuối cùng cũng vang lên, tất cả tiểu đội đều tập trung tại mấy đại sảnh, mang theo vũ khí, giáp nhẹ, mũ liên lạc, từng tiểu đội bắt đầu tiến vào tàu vận chuyển.

Trong số này cũng có bảy người Trịnh Xá, họ cùng ba tên lính kia ở trong một con tàu đổ quân, khi cửa khoang thuyền đóng lại, một sỹ quan tiến lên phía trước, hắn lạnh lùng nhìn mọi người nói:

- Nhớ kỹ, giết chết tất cả những gì không đi bằng hai chân! Cố gắng giết! Cố gắng sống sót!

-Rõ, chỉ huy!

Ngoài ba tên lính kia, bảy người Trịnh Xá đều trầm mặc không nói, tên sỹ quan lập tức nổi giận, nhưng khi nhìn về phía đám Trịnh Xá, hắn lập tức rùng mình không dám nói gì nữa, bởi vì bảy người này, ngoài một cô gái và một thanh niên, năm người còn lại đều đằng đằng sát khí, hơn nữa sát khí này không ngờ lại nhằm vào hắn...

Một tiếng vang lớn, cả con tàu vận chuyển chấn động kịch liệt, theo tiếng vang, con tàu cuối cùng đã hạ xuống lãnh địa của loài bọ Klendathu...

300. Giết Chóc (1)

Theo chấn động của tàu vận chuyển, mọi người đều biết, cuộc đổ bộ chiến đấu đã bắt đầu. Tiếp đó cửa khoang tàu mở ra, đám binh lính lập tức nhảy xuống, ba tên lính kia cũng đi theo, chỉ còn bảy người vẫn yên lặng ngồi tại chỗ.

-Vũ khí của mọi người.... Cứ như chúng ta đã thảo luận, thấy bọ giết bọ, gặp người giết người, nếu gặp thành viên của đội khác cũng cho bọn chúng lên đường luôn! Tóm lại, mọi người dốc toàn lực sống sót, trước tiên quét sạch tất cả người và bọ quanh đây, sau đó chúng ta sẽ tới chỗ đội cơ động số sáu... Bắt đầu tác chiến!

Mọi người đều cầm lấy vũ khí của bản thân, Bá Vương tự nhiên là vác khẩu railgun cực kỳ phô trương của hắn. Nếu phải so sánh thì súng ngắm Gauss của Zero không được phong cách như vậy, nhưng nhìn hắn lẳng lặng ôm khẩu súng trong lòng, khuôn mặt lạnh lùng trông cũng thật sự rất ấn tượng.

Tiếp theo là Vương Hiệp cầm rất nhiều vũ khí plasma to khoảng nửa nắm tay, nào là lựu đạn, nào là địa lôi, nào là bom hẹn giờ, tất cả gài quanh người, nhìn toàn thân từ trên xuống dưới chỗ nào cũng là vũ khí. Cũng may là vũ khí plasma này cực kỳ ổn định, cho dù bị nung nhiệt độ cao hoặc va chạm kịch liệt cũng không có vấn đề gì, nếu không chỉ với uy lực của vài quả đã đủ khiến mọi người chết không có chỗ chôn.

Sao đó là robot gấu Pooh của La Cam Đạo, lần này hắn không hề có một chút chần chừ, nhanh chóng chui tọt vào khoang điều khiển, rồi nhấc khẩu Gatling sáu nòng Trịnh Xá đã giao cho hắn ở dưới đất lên. Bề người con gấu Pooh này thật sự chẳng ra sao, nhưng các ngón tay lại được chế tạo khá tinh xảo, cầm khẩu đại liên lên không hề có chút gì vụng về, mà ngược lại phi thường linh hoạt, nhảy ra khỏi khoang tàu vận chuyển.

http://tieulun.hopto.org

-Mỗi người tự đeo vòng cổ long tinh vào, nếu phát hiện thấy ánh sáng của vòng không đủ thì nhanh chóng quay lại chỗ ta, ta sẽ nạp đầy năng lượng lại... Cẩn thận có thể có bọ đánh lén dưới chân, đề phòng tên lửa hạt nhân mini... Ngoài bảy người chúng ta ra, còn lại giết hết!

Trịnh Xá bình tĩnh nói với những người còn lại, đồng thời hắn lấy trường đao Hổ hồn từ trong Nạp giới ra, món vũ khí phong cách đến cực điểm này vừa xuất hiện, cả khoang thuyền phảng phất như có một tầng quang mang đỏ máu lưu động, mọi người đều vô thức khẽ rùng mình một cái, tiếp theo Bá Vương cùng Zero mới ra khỏi khoang tàu.

Lúc này bên ngoài khá u ám, tầng may của hành tinh này không hiểu vì sao lại cực kỳ dày đặc, ánh mặt trời trên cao rất khó chiếu được xuống đất, vì thế lúc này sắc trời mù mịt giống như đã sáu, bảy giờ tối. Tuy nhiên nơi đây lại vô cùng huyên náo, không ngừng có binh lính từ tàu vận chuyển nhảy xuống, có thể thấy, lần đổ bộ tác chiến này đại đa số là tân binh mới trải qua huấn luyện, thậm có còn có rất nhiều người cười nói vui vẻ, không hề có chút lo lăng gì về cuộc chiến lần này, giống như bọn họ chỉ đến làm một chuyến du lịch hoặc chơi trò đánh trận.

Trịnh Xá ra khỏi khoang tàu vừa lúc thấy đám lính liên bang chạy qua trước mặt bọn hắn, thậm chí ba tên được phận vào nhóm hắn cũng chạy tít ra xa, Bá Vương ghé vào tai hắn, nói:

- Đúng là một đám ô hợp, thế này cũng dám xưng là quân đội?

Sở Hiên đứng sau lưng Trịnh Xá, lạnh lùng nói:

- Không có gì đáng ngạc nhiên cả, loài người của thế giới này khác biệt rất lớn với chúng ta, ở đây chỉ có một chính phủ thống nhất toàn cầu, hơn nữa đã rất không không xảy ra chiến tranh. Quân đội ở đây, không bằng gọi là đội khai hoang tinh cầu thì thích hợp hơn, chính vì thế mới trực tiếp khiến lần đổ bộ tác chiến đầu tiên tử thương thảm trọng, bộ tham mưu cấp cao của cái thời đại này thật sự là một lũ ngu xuẩn...

"Cái đó còn phải xem là so với ai, ngươi nghĩ ai cũng giống ngươi sao?"

Trịnh Xá và Bá Vương cùng nghĩ thầm, hai người liếc mắt nhìn nhau rồi đều cười ha ha. Cùng lúc đó, một người trung niên mang quân hàm trung úy đã chú ý tới bảy người bọn họ, đặc biệt là con gấu hoạt hình kia nhìn quả thật quá quái dị, thứ này thật sự không nên xuất hiện trên chiến trường nghiêm túc, vì vậy hắn đi thẳng tới chỗ mọi người, lạnh lùng nói:

- Báo tên đơn vị....

Người này vừa mở miệng, quang mang màu đỏ trong tay Trịnh Xá đã lóe lên, tiếp đó, tên sỹ quan đứng cách hắn ba mét ngây người đưa tay chạm vào lồng ngực. Không sờ còn đỡ, vừa đụng nhẹ vào, thân người hắn từ chỗ ngực từ từ lệch ra, một luồng máu tươi bắn vọt lên, cơ thể đã bị chém rời làm hai đoạn....

-Bắt đầu đi, không cần thủ hạ lưu tình! Muốn sống sót thì giết chết tất cả những kẻ nhìn thấy vũ khí của chúng ta! Chiêm Lam... thăm dò tình hình phân bố của đội cơ động số sáu ở hướng nam....

Trịnh Xá quát lớn, đồng thời đạp mạnh dưới chân, cả người như một mũi tên bắn tới chỗ hai tên lính vẫn đang đứng sững sờ phía sau tên sỹ quan lúc nãy, Hổ hồn trong tay còn cách hai người ba mét lập tức chém ngang. Hai tên lính này cũng bị chém đứt đôi chỗ lồng ngực, nhất thời còn chưa chết hẳn, bắt đầu điên cuồng gào thét, nửa thân trên không ngừng giãy dụa trên mặt đất.

"Xin lỗi, nếu như có thế giới sau khi chết, ta sẽ tới tạ tội với các ngươi..."

Trịnh Xá cũng không nhìn tình cảnh dưới đất nữa, hắn đưa mắt sang Zero, nói:

- Zero, nhìn thấy bên kia không, trong tàu vận chuyển phía đó, hình như có hai tên phóng viên đi theo, ta nhớ rõ trong phim phóng viên theo đội luôn truyền trực tiếp... Giết bọn chúng đi!

Mà cũng lúc ấy, Bá Vương cũng đã giơ railgun nhắm về phía đám lính đông đúc phía xa, hắn gào lớn siết cò, ngay lập tức sóng xung động từ nòng súng phun ra dài nửa mét, vô số đạn nhỏ không thể thấy được bằng mắt thường bắn ra xa, đám lính ở ngoài cùng gần như không kịp phát ra một tiếng kêu đã trực tiếp bị xé nát thành mảnh nhỏ, sau đó đạn lại xuyên tiếp vào những tên lính đứng sau.

http://tieulun.hopto.org

Uy lực của railgun cực kỳ kinh khủng, gần như chỉ trong nháy mắt đã bắn chết hơn năm mươi người, chỉ có một số ít lăn xuống mấy hố lõm dưới đất tránh được, bốn phía xung quanh nhất thời truyền đến tiếng la hét, một vài viên đạn thưa thớt cũng được bắn trả lại.

Kẻ đứng mũi chịu sào đầu tiên lại là robot gấu Pooh đứng ở ngoài cùng, Sở Hiên đã gép vòng cổ long tinh lên người nó, hơn nữa dùng hệ thống dự trữ nội lực để bổ sung năng lượng, cho nên có thể nói vòng phòng hộ của con robot này là kiên cố nhất trong cả đội, ngoại trừ Trịnh Xá ra, đạn bắn tới người nó tất cả đều bị một tầng phòng hộ bán trong suốt hiện lên ngăn chặn lại.

Con gấu Pooh tựa hồ rất khó nhọc nâng khẩu Gatling 6 nòng lên, nhưng nó lại chần chừ, một lúc lâu mà vẫn chưa bóp cò, mấy giây sau nó mới quay đầu lại nói:

- Money....

Trịnh Xá khẽ thở dài, nói:

- La Cam Đạo... Tấn công đi! Trước khi bộ phim kinh dị này kết thúc, ta sẽ không truyền nội lực cho người máy của ngươi nữa, rõ chưa? Lúc này, một chút năng lượng đều quý giá, nếu như ngươi không muốn năng lượng cạn sạch sau đó bị bọn chúng giết chết thì bây giờ hãy dùng vũ khí trong tay mà bắt đầu chiến đấu đi...

Đoàng!

Trịnh Xá vừa dứt lời, súng ngắm Gauss trong tay Zero đã gầm lên giận giữ, viên đạn với tốc độ kinh khủng phá không bắn tới, trên đường nó bay qua, không khí cũng bị cắt đứt. Đến khi mọi người tỉnh táo lại, vỏ ngoài tàu vận chuyển đã xuất hiện một lỗ lớn đường kính gần nửa mét, mà ở phía sau lỗ máu thịt bầy nhầy, đạn súng ngắm Gauss bắn trúng mục tiêu trong cự ly gần thậm chí không để lại một thi thể hoàn chỉnh, hai tay phóng viên cùng dụng cụ tác nghiệp đều bị bắn nát, thứ còn lại duy nhất chỉ là phần thân dưới miễn cưỡng nhìn ra được hình hai chân người...

La Cam Đạo cuối cùng cũng bóp cò, khai hỏa khẩu Gatling, bấy giờ Trịnh Xá mới nhìn thấy ở phía xa một tên lính đang vác một món vũ khí hình ống hỏa tiễn, bên cạnh một tên lính khác đang cầm một đầu đạn màu đỏ lắp vào. Cảnh tượng đó cực kỳ quen thuộc, trong kịch bản phim, đây gần như là vũ khí hạng nặng duy nhất của lính bộ binh, cũng là biểu hiện khoa học của chính phủ Liên bang không hề cân bằng. Nhưng uy lực của món vũ khí hạng nặng duy nhất này thật sự vô cùng kinh người, một phát bắn ra cơ hồ san bằng mọi vật trong phạm vi mấy trăm mét, mà chỗ La Cam Đạo chĩa súng vào chính là nơi hai tên lính đang có ý đồ sử dụng tên lửa hạt nhân mini đó.

Uy lực của Gatling không thể sánh được với khẩu railgun khủng bố của Bá Vương nhưng cũng đủ để dễ dàng xé tan cơ thể người trong phạm vi một nghìn mét, hai tên lính còn chưa kịp bắn quả tên lửa mini thì đã bị vô số viên đạn to lớn bắn tung lên, đến khi rơi xuống chỉ còn lại hai cái xác.

-Bá Vương, Zero, công kích tất cả các tàu vận chuyển, không được để một con tàu nào thoát khỏi tầm mắt chúng ta... Vương Hiệp, sử dụng lựu đạn plasma tấn công, phải kết thúc chiến đấu trong một phút... Chiêm Lam, truy tìm binh lính ẩn nấp khu vực xung quanh, không thể lưu lại một người sống, chú ý khoảng cách đàn bọ với chúng ta. Sở Hiên... phiền ngươi giết tất cả những kẻ bị thương chưa chết!

Trịnh Xá quát lớn, đồng thời hắn vận khinh công nhảy lên, trong ánh mắt của mọi người, hắn giơ Hổ hồn hung hăng chém thẳng vào tàu vận chuyển phía sau. Chiếc tàu đang từ từ bay lên, lúc này đã cách mặt đất khoảng hai mét, nhưng một đao chém xuống, con tàu liền tách làm hai mảnh, tiếp đó nổ tung, tia lửa và mảnh vụn từ vụ nổ bắn tung tóe, nhất thời quanh mỗi người đều hiện lên một tầng phòng hộ bán trong suốt, mà phía sau lưng họ.... Ánh lửa ngập trời!

301. Giết Chóc (2)

Hơn một phút sau, trên chiến trường ngoài bảy người ra không còn một sinh vạt nào còn sống, kể cả tàu vận chuyển cũng bị súng ngắm Gauss hoặc railgun phá hủy. Uy lực của hai món vũ khí công nghệ cao này quả nhiên không giống đồ thường, railgun có thể bắn xa tới ba, bốn nghìn mét, thậm chí càng xa hơn, trong

http://tieulun.hopto.org

vòng một nghìn mét có thể dễ dàng xuyên qua vỏ thép của tàu vận chuyển, hơn nữa nó còn là vũ khí bắn chùm, gần như chỉ mất mấy giây là một con tàu đã bị bắn nổ tan giữa không trung.

Công kích của Zero lại rất trực tiếp, nhắm thẳng vào buồng lái, nhẹ nhàng bắn một phát, với uy lực kinh khủng của súng ngắm Gauss, chỉ cần bóp cò phi công trong buồng lái chắc chắn phải chết. Không ngoài dự đoán, Zero dễ dàng bắn hạ bảy tàu vận chuyển, chiếc tàu cuối cùng không bay lên quá một nghìn mét đã bị hai người bắn hạ.

-Mỗi chiếc tàu vận chuyện thưởng năm mươi điểm....

Zero cầm súng ngắm lên, quay sang phía Trịnh Xá nói.

Ba vương cũng vội vàng nói:

- Đúng thế, mỗi tàu vận chuyển thưởng năm mươi điểm... À, còn mười tên lính thưởng một điểm.

Trịnh Xá ngẩn người, hắn thở dài rồi nói:

- Mẹ kiếp, Chủ Thần rõ ràng là đang khuyến khích chúng ta điên cuồng phá hoại. Mặc kệ nó, Chiêm Lam, đã tìm được vị trí đội cơ động số sáu chưa? Xác định con đường có ít quân lính liên bang đi, vạn nhất bị phóng viên chiến trường chụp được hình ảnh thì phiền lắm, lũ bọ thì không cần lo lắng, với sức mạnh vũ khí của chúng ta hẳn là không có vấn đề gì...

Chiêm Lam gật đầu, nàng nhắm mắt lại nói:

- Cách chúng ta khoảng mời bảy km, có điều bọn họ đang thoái lui về phía này. Số lượng bọ bên đó rất nhiều, hơn nữa còn không ngừng chui lên từ dưới đất.. Tới rồi, trong hang động dưới chân chúng ta cũng đã có bọ chui ra, nhiều bọ thật...

Trịnh Xá lập tức quát lớn:

- Chuyển hình ảnh vào ý thức ta, Vương Hiệp, và Bá Vương. La Cam Đạo phụ trách cận thân bảo vệ bọn ta, Zero và Sở Hiên bảo vệ kỹ Chiêm Lam...

Hắn còn chưa dứt lời, hình ảnh quét bằng tinh thần lực đã xuất hiện trong đầu, Trịnh Xá lập tức nhìn thấy vô số con trùng to lớn cao đến hai mét, dài ba mét thuận theo thông đạo dưới đất không ngừng xông tới, mà chỗ chúng chui lên là một khoảng đất bằng phẳng cách đó mấy chục mét. Không đợi hắn kịp mở miệng nhắc nhở, khoảng đất đó đã sụt xuống, tiếp theo từ chỗ sụt lộ ra một hang động đen ngòm, côn trùng khổng lồ từ trong động bắt đầu điên cuồng lao ra.

Tốc độ của đám côn trùng này thật sự rất nhanh, ít nhất cũng gấp đôi người bình thường, hơn nữa với thân thể to lớn khi di động tuyệt đối nhanh nhẹn hơn loài người rất nhiều, bọn chúng chỉ cách mọi người mấy chục mét nên khi hang động vừa xuất hiện, con bọ dẫn đầu đã lao tới trước mặt bảy người.

Vũ khí của Bá Vương lại một lần nữa lên tiếng, uy lực của khẩu railgun công nghệ cao này mạnh mẽ dị thường, chỉ pằng pằng mấy tiếng con bọ đi đầu đã bị bắn tan, đạn bay ra không chi xuyên qua mà còn xé nát nó thành mảnh nhỏ.

"...Vỏ ngoài thật cứng rắn, không ngờ với sức mạnh của railgun cũng chỉ xuyên qua được hai ba con, quả không hổ là đại quân bọ có thể tiêu dệt đội quân mười vạn người trong vài giờ..."

Hiện tại đối với việc giết côn trùng, La Cam Đạo cũng không còn vướng mắc tâm lý gì nữa, cầm Gatling điên cuồng khai hỏa. Có điều, uy lực của khẩu súng này kém xa railgun, đạn bắn vào thân bọ không ngờ phát ra tia lửa tung tóe, bắn gần một giây mới giết được một con, mà từ trọng hang động đám bọ vẫn tràn ra không ngừng, bắn giết như vậy hơi chậm chạp, trước mặt mọi người đã dần dần xuất hiện từng đống lớn bọ và xác bọ.

-Đúng là đã xem thường thực lực của lũ bọ này, quả không hổ loài có thể tiêu diệt đội quân mười vạn người trong vài giờ. Bá Vương, tiếp tục bắn, đừng để chúng tới gần, Vương Hiệp, lúc thích hợp có thể sử dụng lựu đạn plasma, đừng để bọn chúng tới gần là được.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá thở ra một hơi, hắn lấy hai chiếc Goblin glider từ trong túi không gian, chuẩn bị theo kế hoạch lúc trước, di chuyển đội ngũ, bảy người sử dụng glider bay tới gần đội cơ động số sáu, sau đó tìm kiếm tàn quân của đội bên đó, cùng lên tàu cứu viện trở lại vũ trụ.

Đúng lúc này, Chiêm Lam đột nhiên nhíu mày, vội vàng nói:

- Tạm thời ngừng tinh thần lực tảo miêu và tâm linh tỏa liên... Chúng ta đã bị phát hiện, bất quá đối phương cũng không quét hình rõ ràng, cũng không khóa được tinh thần lực của chúng ta. Chờ một chút, ta sử dụng tâm linh tiên thát ngăn cản, cho ta ba mươi giây...

Trịnh Xá nghe vậy lập tức thả glider xuống, hắn cầm trường đao Hổ hồn đứng cạnh Chiêm Lam, đồng thời hai mắt biến thành mờ mịt, tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất. Lúc này mọi người dễ bị đánh lén nhất, một khi đám bọ bất ngờ tấn công từ dưới lòng đất, họ căn bản khó có thể phát hiện ra sớm, chuyện duy nhất có thể làm là dựa vào dự cảm nguy hiểm của hắn để đoán trước...

Bất giờ Trịnh Xá mới để ý, Sở Hiên cũng không ở cạnh mọi người mà lại chạy tới chỗ thi thể đám lính bị bắn chết, không ngừng tìm tòi lấy ra mấy đầu đạn màu đỏ lớn bằng nắm tay. Mấy đầu đạn này Trịnh Xá nhìn cực kỳ quen thuộc, chính là một trong những mục tiêu của họ khi tới thế giới này... tên lửa hạt nhân mini. Phóng bằng súng vác vai, chỉ to bằng một nắm tay nhưng uy lực lại có thể so sánh với vũ khí công nghệ cao cấp D, thậm chí cấp 2D.

Đúng lúc này, Sở Hiên bỗng thả mấy đầu đạn ra, hai tay rung lên, hai khẩu coilgun rới xuống, mà Trịnh Xá bấy giờ mới cảm thấy dưới chân chấn động. hắn còn chưa kịp hô lên, chỗ Sở Hiên đứng đã sụp xuống, chỗ sụp lại xuất hiện một hang động, đám bọ khổng lồ từ bên trong chui ra.

Trịnh Xá lập tức căng thẳng, từ chỗ con bọ lao ra đến nơi Sở Hiên đứng tối đa chỉ có hai ba mét, hai chiếc càng to lớn sắp kẹp vào người hắn. Nói thì chậm, diễn ra thì nhanh, chỉ thấy Sở Hiên đặt súng lên vai, nòng súng chĩa thẳng vào con bọ sau lưng, pằng pằng mấy tiếng, uy lực của coilgun ít nhất cũng mạng hơn Gatling, dễ dàng bắn thủng đầu con bọ. Hai khẩu súng lúc của Sở Hiên bắt đầu điên cuồng di động với tốc độ khiến người ta hoa cả mắt, tất cả bọ chui ra từ trong hang, không cần biết là từ vị trí nào quanh người hắn đều bọ đạn coilgun bắn trúng. Sở Hiên cứ thản nhiên đứng đó, không ngừng thay đổi phương hướng súng, chỉ một mình hắn mà khiến cho không một con bọ nào có thể tới gần trong phạm vi ba mét, trên mặt đất dần dần chất đống hơn mười xác bọ...

Đến khi Chiêm Lam vội vàng nói "hoàn thành!", Sở Hiên đã đứng tại chỗ hơn mười giây, toàn thân không một vết thương nhưng Trịnh Xá nhận ra động tác của hắn đã bắt đầu có chút không lưu loát, tốc độ dần dần chậm lại, có thể thấy động tác quay súng này cực kỳ tiêu hao thể lực. Khi hình ảnh quét hình của Chiêm Lam một lần nữa truyền vào trong đầu Trịnh Xá, hắn đã cam vọt tới, đồng thời quát lớn:

- Chiêm Lam, kết nối ý thưc của ta với Sở Hiên...

Trong tiếng hô, Trịnh Xá đã nhảy vọt lên, lăng không hạ xuống miệng hang, cùng lúc ấy hắn cũng thông qua tâm linh tỏa liên cắt đứt tiếng đếm súng của Sở Hiên.

"Ngừng!"

Ý thức Trịnh Xá vừa hô lên, hắn đã hạ xuống sau lưng Sở Hiên, Hổ hồ trong tay quét ngang, mấy con bọ lao tới đã bị chém thành hai đoạn, mà Sở Hiên cũng khôi phục lại trạng thái như cũ, hắn chỉ giơ súng bắn liên tục về phía trước mặt, sau lưng giao hết cho Trịnh Xá.

"Chiêm Lam, kết nối ý thức của ta với Vương Hiệp... Sở Hiên, lát nữa khi ta bảo dừng lại thì đừng bắn nữa, ta sẽ mang ngươi ra khỏi cái hố này. Cứ ở đây đánh tiếp cũng không phải là biện pháp tốt, trong hình ảnh quét còn có vô cùng vô tận bọ đang chạy tới, sớm muộn gì chúng ta cũng sẽ bị xác bọ chôn vùi!"

Trịnh Xá vội vàng nói trong ý thức đồng thời hắn cũng nói với Vương Hiệp:

"Vương Hiệp, ném bom hẹn giờ plasma về phía này, đặt thời gian bốn giây... Chuẩn bị xong chưa? Khi ta ra hiệu ngươi hãy ném vào trong hố này!"

"Dừng!"

"Ném!"

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá quát lớn, đồng thời bắt đầu điên cuồng vận hành nội lực cùng năng lượng vampire, chưa tới một giây, hắn đã tiến vào trạng thái Bạo tạc. Lúc này tốc độ xung quanh phảng phất như chậm lại, cho dù với tốc độ nhanh chóng của lũ bọ, trong mắt hắn cũng chỉ như phim quay chậm, hắn không chút nghĩ ngợi, nắm lấy vai Sở Hiên, tiếp đó kéo hắn lao vọt tới miệng hang.

Đất sụp xuống sâu khoảng bốn mét, Trịnh Xá dùng sức đạp mạnh dưới chân, đồng thời chân kia giẫm lên bờ hang, nhảy vọt ra ngoài, lúc này bom hẹn giờ vừa mới rơi xuống đáy hang, dưới đó còn có bốn đầu đạn màu đỏ nằm trên mặt đất, bom hẹn giờ vừa khéo rơi đúng chỗ ấy...

Trịnh Xá nhìn thấy rõ ràng, hắn vận khinh công liều mạng lao về phía Chiêm Lam, trước khi cô gái này kịp định thần lại đã đẩy cả nàng lẫn Sở Hiên năng rạp xuống đất. Đúng lúc này, từ phía sau một quả cầu điện vọt lên cao mấy mét, theo quả cầu là mấy tiếng nổ ầm ầm, một đám mây nhỏ hình nấm bốc lên cao gần trăm mét, tro bụi từ vụ nổ nhất thời che lấp hết mọi người....

302. Loài Bọ Kinh Khủng (1)

Đám mây nguyên tử bốc lên, trên người cả nhóm đều bao trùm một lớp tro bụi dày, ngoài Bá Vương cùng robot gấu Pooh vẫn đang đứng ở xa bắn giết đám bọ, những người còn lại đều nằm rạp xuống đất, nếu nhìn kỹ thì thân hình Bá Vương đã to lên một chút, trên da mơ hồ xuất hiện một lớp lông rậm.

-Biến thành người sói rồi à?

Trịnh Xá vỗ vỗ bùn đất trên người, tiếp đó hắn đứng dậy nói.

Sau lưng mọi người, chiếc hang lúc trước đã hoàn toàn biến thành một hố lớn vừa sâu vừa rộng, bùn đất trên người đều là tro bụi từ trong hố bắn lên, mà trong chiếc hang đó đã không còn con bọ nào xuất hiện.

Trịnh Xá bật dậy, lập tức lấy hai chiếc Goblin glider ra, sau đó ném cho Sở Hiên một chiếc rồi lấy trang bị lắp giáp giỏ khí cầu trong túi không gian, nói:

- Những chuyện khác để nói sau, cứ khởi động Goblin glider đã!

Trong lúc nói, nòng súng của Bá Vương đã bắt đầu từ từ biến màu, dần có dấu hiệu quá tải.

Sở Hiên cũng không nói nhiều, hắn gép giỏ khí cầu với glider, sau đó đứng lên điều khiển gilder bay lơ lửng trên không. Cùng lúc đó, trên trời bắt đầu liên tục xuất hiện ánh lửa như lưu tinh, chỉ có điều ánh lửa này nhìn sáng hơn rất nhiều, giống như có người bắn pháo hoa lên không, hơn nữa còn có các quang cầu màu lam từ dưới đất không ngừng bắn lên trời, uy thế mỗi quang cầu đều rất mạnh mẽ...

Trịnh Xá cùng Sở Hiên đưa mắt nhìn nhau, họ biết đại bộ phận chiến hạm ngoài không gian đã bị tiêu diệt trong trận không chiến này, làn đổ bộ chiến đấu đầu tiên đã hoàn toàn thất bại. Mặc dù trong phim không nhắc đến nhưng có thể tưởng tượng được, ngoài đội cơ động số sáu ra.... Chỉ sau vài giờ đã có một trăm nghìn người tử vong, đây mới chỉ là tính toán sơ bộ, nếu tính cả hạm đội số lượng tử vong phải lên tới hơn ba trăm nghìn....

-Mọi người lên khí cầu! Bá Vương cùng La Cam Đạo một chiếc, ba người kia một chiếc:

Trịnh Xá hạ giọng quát, hắn cũng đứng lên glider bay lên.

Vương Hiệp phản ứng nhanh nhẹn nhất, hắn rút ra một quả bom hẹn giờ, tiếp đó ném về phía đám bọ đang bị Bá Vương và La Cam Đạo bắn. Nhất thời quang mang màu lam lấp loáng, mấy quả cầu xanh lam không ngừng bay ra từ bom plasma, những con bọ tiếp xúc với cầu điện tự nhiên là bốc hơi trong nháy mắt, mà những con tới gần chỗ đó cũng lập tức bị thiêu cháy, phạm vi mấy chục mét giống như bị axit ăn mòn. Nhân cơ hội đó, Bá Vương và La Cam Đạo cũng chạy tới chiếc giỏ dưới chân Sở Hiên, bấy giờ Sở Hiên mới bay vụt lên không.

Trịnh Xá cũng bay lên ngay sau đó, hắn khởi động glider đồng thời nói với Chiêm Lam:

- Chiêm Lam, kết nói ý thức ta với Sở Hiên, luôn tiện chú ý quan sát xung quanh có quân đội gì không, nếu bọn họ nhìn thấy chúng ta thì truyền vị trí đến ý thức Zero...

http://tieulun.hopto.org

Chiêm Lam gật đầu nặng nề, Trịnh Xá bấy giờ mới liên lạc với Sở Hiên:

"Sở Hiên, hiện tại hai đoàn đội kia đều đang tìm kiếm chúng ta đúng không? Nếu như chúng ta mạo muội chạy tới chỗ nam diễn viễn chính, ta sợ rất có thể sẽ gặp phải hai đội kia. Ai cũng niết chỗ nam diễn viên chính rất sẽ an toàn, nếu như người của hai đội kia cũng chạy tới đó chờ cứu viện, hơn nữa còn đoàn kết lại đối phó với chúng ta, vậy cứ chạy tới đó không phải là chui đầu vào rọ sao?"

"Nếu là như vậy, ta ngược lại không cần lo lắng..."

Sở Hiên lạnh nhạt đáp trong ý thức:

"Bởi vì nếu như bọn chúng đều tới đố chờ cứu viện chứng tỏ chúng cũng không trở thành quan chức cao cấp của Liên bang, cũng không nắm giữ quân đội hoặc quyền lực trong Liên Bang. Nếu là vậy, chỉ với chiến lực của chúng ta khả năng chiến thắng là 70%, phải biết rằng kỹ năng Bạo tạc cùng Hủy diệt tự sáng tạo của ngươi không bị Chủ Thần tính toán vào độ khó, mà dù như thế, chúng ta cũng là đội mạnh nhất trong ba đội, nếu ngươi sử dụng kỹ năng, thắng lợi của chúng ta là 70%..."

"Tình huống thật sự phải lo lắng là bọn chúng không xuất hiện ở chỗ nam diễn viễn chính. Nếu như vậy thực lực bọn chúng khá yếu nhược nhưng lại có thế trong thế giới phim kinh dị này, giống như ngươi từng lợi dung công ty Umbrella trong Resident Evil 2, chỉ là các ngươi làm quá ngớ ngẩn, nếu không thì..... Chuyện này tạm thời không nói đến, mục đích Chủ Thần để một số đội tiến vào sớm là để làm như vậy, giúp đội ngũ thực lực yếu có được thế để cân bằng thực lực hai bên, vì thế ngươi tốt nhất là cầu cho bọn chúng ở ngay cạnh nam diễn viên chúng, như vậy bọn chúng sẽ phải trao đổi tin tức với chúng ta hoặc sẽ bị chúng ta tiêu diệt, không có con đường thứ ba...."

Trịnh Xá thở ta mộ hơi, nói:

"Hiểu rồi... Nếu là như thế, vậy ta nghĩ trước khi chúng ta tiếp cận đội cơ động số sáu, có lẽ là nên cứu một số thành viên của đội đó, dựa vào vũ khí của quân đội Liên bang để cứu viện, hoặc dung nhập với bọn họ cũng được. Làm như thế bảy người chúng ta mới không xuất hiện quá đột ngột, hơn nữa khiến hai đội ngũ kia tiếp tục không thể tìm được chúng ta, ngươi cảm thấy thế nào?"

Sở Hiên hơi ngạc nhiên, hắn suy nghĩ một thoáng, rồi đáp:

"Chuyện này ta chưa nghĩ tới, con người vốn rất tò mò, khi bọn họ nhìn thấy bảy người chúng ta đi quãng đường xa như vậy tới chỗ đội số sáu đóng quân chắc chắn là sẽ rất hiếu kỳ chúng ta là thế nào tới được... Được rồi, dung nhập với một nhóm quân lính được chúng ta cứu viện, điều kiện đầu tiên là phải bảo đảm an toàn cho chúng ta, còn lại cứ theo lời ngươi đi, sau khi phi thuyền cứu viện xuất hiện, chúng ta hãy bắt đầu dùng vũ khí của Liên bang tiến hành cứu viện, dung nhập..."

Trịnh Xá dừng cuộc liên lạc ý thức, vội vàng quay sang Chiêm Lam, nói:

- Chiêm Lam, chú ý tìm kiếm hướng di chuyển của quân lính còn sống sót trong đội cơ động số sáu, mặc khác chú ý tàu cứu viện có thể tùy lúc xuất hiện trên trời.... Chiêm Lam?

Tiếng của Chiêm Lam từ phía dưới truyền lên:

- Trịnh Xá, ở phía xa có rất nhiều sinh vật bay đang tiến về phía chúng ta, tốc độ của chúng quá nhanh, cùng lắm là sau một phút nữa sẽ tới đây. Chờ chút, ta chuyển hình ảnh quét được vào ý thức ngươi!

Trịnh Xá sửng sốt, trong đầu hắn lập tức hiện lên hình ảnh quét, khoảng mấy trăm con họ hopper đông đúc, chúng đang giang cánh bay về phía hai chiếc Goblin glider, tốc độ thật sự cực nhanh, so với glider đang bay với vận tốc 700km/h còn nhanh hơn. Theo hình ảnh, loài bọ này dài khoảng hai đến ba mét, cánh giang ra rộng sáu mét, nhìn giống như chuồn chuồn khổng lồ, chỉ là những cái chân của chúng có vẻ cực kỳ sắc bén, có thể dễ dàng xé nát con người thành mảnh nhỏ, bộ dạng dữ tợn khiến người ta phải phát run.

Chiêm Lam cũng nhanh trí, nàng chuyển luôn hình ảnh sang cho Bá Vương và La Cam Đạo, hai hỏa lực thủ hạng nặng này đều hơi gật mình. Bá Vương phản ứng rất nhanh, hắn đưa súng bắn luôn về phía hình ảnh chỉ ra, mặc kệ có nhìn thấy gì bên đó hay không, còn La Cam Đạo thì thấy Bá Vương bắt đầu khai hỏa hắn mới nâng súng điên cuồng bắn về phía đó, mà Zero cũng cầm súng ngắm Gauss hướng sang bên đó. Không lâu sau, máy trăm con bọ to lớn xuất hiện, tốc độ của chúng thật sự quá nhanh, hơn nữa khả năng

http://tieulun.hopto.org

phản ứng cũng kinh khủng, hơn mười con bay đầu bị đạn bắn tan là cả đàn lập tức tản sang hai bên,nhất thời tạo thành một chiếc lưới bao trùm khắp bốn phương tám hướng xung quanh hai chiếc glider, tối đa chỉ sau vài phút nữa sẽ nuốt trọn bảy người.

"Làm sao bây giờ! Sử dụng hệ thống phun điện chắc chắn có thể cắt đuôi lũ hopper này, nhưng ba người Sở Hiên lại không xong..."

-Hạ xuống đất! Tất cả hạ xuống đất! Chiêm Lam, lập tức quét hình xem dưới mặt đất có hang động hay khoảng trống nào không! Nhanh lên, sau khi xong chuyển vị trí tới ta và Vương Hiệp. Vương Hiệp, lập tức chuẩn bị bom hẹn giờ plasma cho tốt, từ đây ném xuống thì vừa kịp nổ, đánh sụp đất xuống, lộ hang bên dưới ra, ta giao cho ngươi đó! Nhanh lên!

Trịnh Xá gấp đến độ toát cả mồ hôi, một khi bị đàn bọ đuổi kịp, ngoài hắn có thể chạy thoát ra những người còn lại chắc chắn sẽ phải chết. Bọn hắn đã quá coi thường loài bọ này , đứng trước số lượng khủng bố của chúng, bọn hắn chỉ có thể bị cả biển bọ chôn vùi, thời gian chỉ còn lại nhiều nhất là khoảng bốn mươi giây sẽ bị đuổi kịp, trong lòng Trịnh Xá đã bắt đầu điên cuồng gào lên.

Sở Hiên ở bên kia nhìn thấy glider của Trịnh Xá lao xuống đất, hắn tựa hồ cũng hiểu ra được chuyện gì phóng theo. Thời gian trôi qua, Chiêm Lam vẫn không nói tiếng nào, chỉ yên lặng đứng nhắm mắt, đến khi thân hình Chiêm Lam khẽ động, Vương Hiệp đã có phản ứng, hắn khẽ ấn bom hẹn giờ rồi ném luôn xuống đất, lúc này glider còn cách mặt đất khoảng hai mươi mét. Cũng phải khâm phục kỹ xảo của Vương Hiệp, bom hẹn giờ vừa chạm xuống đất là lập tức nổ tung, plasma màu lam không ngừng xung động, mặt đất bị chấn động cũng dần dần sụp đổ, quả nhiên lộ ra một miệng hang dưới lòng đất, hơn nữa bên trong còn có mấy con bọ bị plasma thiêu đốt thành tro bụi.

Chiếc hang này thông tới mấy lỗ đen ngòm nhưng lúc này Trịnh Xá đã không để ý gì nữa, hắn đạp Goblin glider lao vọt vào trong, hắn chỉ kịp hô một tiếng "tốt" là cả người lẫn glider đã bay vào trong một hố đen sâu thẳm, theo sát sau đó là ba người Sở Hiên. Sau khi hai chiếc glider bay vào trong hang, đám bọ đông đặc trên trời cũng bay xuống theo, hai bên chỉ cách nhau có mấy chục mét mà thôi....

303. Loài Bọ Kinh Khủng (2)

Lúc sinh tử quan đầu này, Bá Vương và La Cam Đạo phản ứng cực nhanh, hai người gần như đồng thời đưa súng ngắm về phía miệng hang nhả đạn, sau khi bắn tan mấy con bọ hopper bay hàng đầu, từ sau lưng lập tức truyền đến tiếng đá vỡ ầm ầm. Hóa ra Trịnh Xá đã dùng Hổ hồn chém sập vách đá trong hang, như vậy lũ bọ warrior chui trong hang cũng không thể uy hiếp được họ nữa.

Bá Vương cùng La Cam Đạo liếc mắt trao đổi, trong khoảng thời gian ngắn ngủi đã có thể hợp tác, hướng bắn của Bá Vương vẫn không thay đổi, còn La Cam Đạo đưa Gatling nhắm lên vách đá phía trên, liên tục nhả đạn. Các tảng đá sau khi bị chấn động nứt nẻ cuối cùng cũng không chịu đựng nổi sụp xuống ầm ầm, lấp kín hoàn toàn đoạn hang, mà bên ngoài lớp đá không ngừng có tiếng bọ va đập vào.

Mãi đến lúc này mọi người mới thở ra một hơi nặng nề, mặc dù trong hang đầy tro bụi, mặc dù nơi này tối tăm không nhìn thấy đầu ngón tay, so với các tình huống trước đó, bây giờ mọi người mới hơi cảm thấy có chút an toàn, dù sao cũng không phải đối mặt với cả đàn bọ đông nghịt cả bầu trời vây công.

Mặc dù sức mạnh đã được nâng cao nhưng trong thế giới phim kinh dị vẫn như cũ chẳng có gì có thể coi là an toàn, sức mạnh của họ vẫn như cũ quá yếu ớt. Trong tình huống vừa rồi, ngoài Trịnh Xá có thể sử dụng Bạo tạc hoặc Hủy diệt chạy trốn, những người còn lại gần như chắc chắn phải chết, trước mặt đàn bọ với số lượng và uy lực như vậy, mọi người cơ hồ không có chút khả năng phản kháng nào, có lẽ chuyện duy nhất họ có thể làm là giết thêm nhiều bọ một chút thôi.

- Quá khinh địch rồi... Loài bọ không phải lúa gạo chờ chúng ta thu hoạch, nơi đây là thế giới phim kinh dị, sẽ không vì thực lực chúng ta tăng lên mà đơn giản hơn, Chủ Thần sẽ không bao giờ cho chúng ta một màn dạo chơi cày điểm... Sơ suất, là ta đã sơ suất!

Trịnh Xá thở dài, nặng nề nói.

http://tieulun.hopto.org

Từ hai bên thông đạo truyền đến tiếng bọ đào móc đất đá, đặc biệt là chỗ lối vào cũ, tiếng ầm ào vang lên loạn xạ, mọi người vừa hơi thả lòng tâm tình giờ lại bắt đầu khẩn trương. Trịnh Xá nhận được thông tin từ Chiêm Lam truyền sang, có thể dễ dàng nhìn thấy đám bọ warrior bên trong hang và hopper bên ngoài tập trung đông đặc, không chỉ như thế, một con bọ khổng lồ dưới lòng đất đang bắt đầu từ từ trồi lên, khoảng năm phút sau sẽ tới chỗ họ đang đứng.

-Mức nguy hiểm là tương đối, thực lực của ngươi tăng lên, Chủ Thần tự nhiên sẽ đẩy ngươi vào thế giới phim kinh dị có nguy hiểm cao hơn, phần thưởng lớn hơn ví dụ như bộ phim Starship Troopers này. Tương lai thậm chí có thể xuất hiện phim như Star Wars, sức mạnh của con người cực kỳ nhỏ bé, lúc đó cho dù ngươi mạnh thế nào cũng rất có thể bị tiêu diệt trong nháy mắt.

Sở Hiên bộ dạng vẫn thản nhiên, đạm mạc, hắn vừa nói vừa cầm hai khẩu coilgun trong tay.

Trịnh Xá hít sâu một hơi rồi quay sang những người còn lại, nói:

- Dưới chân chúng ta còn có một con bọ cực lớn đang trồi lên, theo hình dáng và kích thước của nó hẳn là bọ tanker. Nếu chúng ta đụng phải nó trong không gian hẹp như ở đây, chiếc hang này sẽ bị nó phá sập, vì thế nhất định phải diệt sạch bọ hopper bên ngoài trong năm phút.... Ta, Sở Hiên, La Cam Đạo ba người ra ngoài tấn công, vòng cổ long tinh sẽ giúp ngăn đạn, sau đó là Vương Hiệp, ngươi phụ trách cài đặt bom hẹn giờ, thời gian bốn phút ba mươi giây, để tăng sức mạnh, có thể đặt thêm mấy quả địa lôi....

La Cam Đạo nghe vậy lập tức ngẩn người, không đợi Trịnh Xá nói xong hắn đã lập tức gào lên:

- Money, money, money...

Trịnh Xá cũng những người còn lại đều không hiểu gì cả, đưa mắt nhìn Chiêm Lam, cô gái này lại hạ giọng phiên dịch:

- Tại sao bắt ta cùng ra ngoài tấn công? Gatling của ta uy lực thấp như vậy, giết bọ căn bản không có uy lực mạnh như Bá Vương, tại sao lại bắt ta cũng phải ra ngoài? Đây rõ ràng là bắt ta đi chịu chết!

Trịnh Xá liếc mắt nhìn robot gấu Pooh, lạnh lùng nói:

- Ta không muốn nói nhiều, sức công kích của ngươi không mạnh nhưng hệ thống phòng ngự của robot này cũng không yếu, vỏ thép hợp kim Gundarium không thể dễ dàng bị phá hỏng. Hơn nữa ngươi còn có kỹ năng sát thương quy mô lớn, để bọ đậu quanh người rồi dùng công kích bằng điện, đó không phải là kỹ năng quần chiến tốt nhất sao? Chúng ta hiện tại là một đội, mỗi người đều có phải có giác ngộ hy sinh.... Nếu ngươi không có giác ngộ này, ta không ngại giết ngươi ngay bây giờ!

Nói đoạn, Trịnh Xá đã nâng trường đao Hổ hồn lên.

La Cam Đạo cũng phản ứng nhanh, hắn vụt giơ súng đại liên nhắm về phía mọi người, trực tiếp đối mặt với cả nhóm, trong thời khắc này song phương không ngờ đều bảo trì trầm mặc, đến khi Sở Hiên lạnh nhạt nói:

- La Cam Đạo, ta đặt ba quả bom plasma trong robot của ngươi, ngươi rời xa ta quá năm mươi km sẽ phát nổ, sau khi tim ta ngừng đập ba mươi giây cũng sẽ phát nổ, ngươi chọn đi....

Robot gấu Pooh lập tức run rẩy kịch liệt, Gatling cũng từ từ hạ xuống, miệng không ngừng kêu "money", giờ phút này là tình huống khẩn cấp, Trịnh Xá cũng chẳng thèm nhìn hắn nữa, chỉ nói:

- Đặt thời gian là bốn phút, Sở Hiên sử dụng cái gì Gun-kata của ngươi bay lên trời tiến hành tấn công, nhớ phải mở cơ nhân tỏa. La Cam Đạo phụ trách dẫn dụ một lượng lớn bọ tới sau đó sử dụng công kích bằng điện năng, ra ngoài đó ta sẽ sử dụng Bạo tạc.... Nhất định phải giải quyết lũ bọ trong bốn phút!

Thanh âm vừa dứt, Trịnh Xá đã cầm Hổ hồn hung hăng chém thẳng vào chỗ đá chắn đường, sau vài đao hắn đưa chân đạp mạnh, khối đá lập tức bị đá vỡ thành bốn năm mảnh, nhảy ra ngoài. Bên ngoài hang, mấy con bọ bị đá vỡ đánh rơi xuống đất, không đợi chúng kịp bay lên, đao mang đỏ máu chém tới chặt đứt chúng thành hai đoạn! Theo ngay sau Trịnh Xá là Sở Hiên, hắn lái Goblin glider bay thẳng lên trời, ngay lập tức hơn mười con bọ hopper lao tới chỗ hắn, nhưng Sở Hiên lúc này đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, hai tay cầm coilgun liên tục bắn ra bốn phương tám hướng.

http://tieulun.hopto.org

Số bọ bao vây hắn càng nhiều, uy lực của cách bắn này càng lớn, giống như có thể bắn tới mọi vị trí xung quanh thân thể có khả năng công kích tới hắn, nhất thời bốn phía không ngừng có xác bọ rơi xuống. Hơn thế nữa, do mở cơ nhân tỏa, tính linh hoạt khi sử dụng glider thậm chí vượt xa lũ bọ, nên đám hopper căn bản không thể tới gần hắn mười mét, gần hơn sẽ bị đạn bắn chết! Người tiếp theo chui ra là La Cam Đạo, con robot hoạt hình dùng một tư thế rất tức cười phóng ra người, miệng cứ gào ầm lên "money", nếu không phải tay nó còn cầm Gatling sáu nòng, hình ảnh này thật sự giống như nhân vật gây cười trong phim hài.

Giống như đãi ngộ với Trịnh Xá và Sở Hiên, La Cam Đạo vừa lao ra lập tức được hoan nghênh bằng vô số tập kích. Đám bọ hopper đông nghẹt bay thẳng về phía robot gấu Pooh, cặp cánh giương ra giống như lưỡi đao thép, người bình thường chỉ cần chạm vào là tuyệt đối phân thây hai mảnh, liên tục mấy nhát chém lên người robot làm tiếng kim thiết va chạm vang lên không ngớt, thậm chí lớp da dày của nó cũng bị chém rách.

Nhưng đúng như Trịnh Xá nói, vỏ robot này làm bằng hợp kim Gundarium, độ cứng rắn có thể gọi là cực kỳ cường hãn, cánh bọ quét qua đều rách tan còn vỏ robot chỉ lưu lại vài vệt xước trắng. Liên tục mấy lần, đáp hopper cũng không dám dùng cánh lao vào nữa mà chia ra dùng chân đâm tới trong cự ly gần.

La Cam Đạo vừa rồi lao đã cơ hồ đã xác định là phải chết, nhưng khi hắn phát hiện vỏ ngoài người máy mình cứng rắn như vậy, tâm tình lập tức được thả lỏng, nâng Gatling lên không ngừng bắn giết. Nhưng không đợi hắn giết được bao nhiêu, có tiếng ong ong truyền tới, một con bọ đã dùng cánh chém vào súng của hắn, tiếng kim loại rít lên, Gatling sáu nòng không ngờ bị chém đứt đôi, gần như đồng thời, cánh của một con khác đã chém vào chân robot, trong tiếng va chạm mãnh liệt, robot gấu Pooh bị đẩy ngã vật xuống đất. La Cam Đạo bị va đập tới nổ đom đóm mắt, hắn còn chưa kịp có động tác gì, mấy con bọ đã kéo dựng robot dậy, tiếp đó càng lúc càng nhiều bọ lao tới dần dần đậu kín cả robot. Đám hopper ở giữa không trung bắt đầu lôi kéo con gấu hoạt hình, mặc dù hợp kim Gundarium thật sự rất cứng rắn nhưng các bộ phận khớp nối lại không phải là không thể bị phá hủy, cứ lôi kéo như vậy, La Cam Đạo đã nghe tháy tiếng các khớp nối rít lên ken két, một khi người máy này bị xé ra, hắn sẽ lập tức trần trụi giữa đám bọ, không có năng lực gì tự bảo vệ, thứ duy nhật chờ đợi hắn... chính là cái chết!

-Không thể chết, không thể chết... Ta nhất định không thể chết!

La Cam Đạo gào lên, do vừa rồi bị ngã, hắn gần như lộn nhào trong khoang lái, tay chân đổi chỗ cho nhau nên hai tay cách bảng điều khiển rất xa. Chỉ thấy hai mắt hắn từ từ biến thành mờ mịt, hai chân bỗng đẩy vào cần điều khiển, hai tay robot gấu Pooh cũng đột ngột vung lên, đẩy con bọ đang áp vào đầu ra một chút, sau đó La Cam Đạo vụt xoay người, hai tay đồng loạt xuống nút đỏ và nút xanh....

304. Loài Bọ Kinh Khủng (3)

Một luồng điện quang màu lam lóe lên chỗ ngực robot gấu Pooh, con bọ hopper ở gần nó nhất rít lên một tiếng bị thiêu thành than đen, tiếp theo cánh tay robot vung lên, khối than hình bọ này lập tức bị đập tan. Cùng lúc đó, điện quang nhanh chóng khuếch tán, tất cả mọi thứ trong khoảng năm sáu mét xung quanh người máy bị luồng điện bao phủ, mặc dù chỉ kéo dài một hai giây nhưng vẫn đủ thiêu cháy hơn hai mươi con bọ, hai tay robot rung động, nhất thời tro bụi tung bay, một đám bọ biến mất hoàn toàn...

Sau khi bọ xung quanh bị thiêu cháy thành than, robot gấu Pooh cũng bắt đầu từ trên không rơi xuống, khắp bốn phía, lũ bọ lại ập vào, ít nhất cũng tới mấy chục con. Khi rơi xuống, robot còn cách mặt đất hơn mười mét, mắt thấy sắp đâm xuống đất thì hai khối kim loại sau lưng nó mở ra, hai luồng điện từ bên trong phun ra, trong nháy mắt trước khi rơi xuống đất, robot đã bắn vọt lên trước vài mét, đám bọ đuổi sát theo sau lập tức đâm sầm xuống đất, nhân cơ hội này, robot gấu Pooh tạm thời cũng thoát khỏi hiểm cảnh.

"Vừa rồi sau khi phóng điện, toàn thân đến giờ vẫn đang tê dại, trạng thái như vậy còn kéo dài khoảng hai giây, hơn nữa sau khi phóng điện cần khoảng năm giây sạc lại năng lương, không thể phóng tiếp ngay được. Nói cách khác, trong hai giây không thể toàn lực tránh né, trong năm giây không thể tiếp tục công kích... Nếu bị bắt, các khớp nối của robot này căn bản không chịu nổi năm giây lôi kéo..."

La Cam Đạo chỉ cảm thấy tất cả trước mắt phảng phất như đều khác biệt, loại cảm giác này thật sự không thể diễn tả nổi, giống như có vô số tin tức tự động truyền vào đầu hắn, tiếp theo nên làm thế nào, hai tay

http://tieulun.hopto.org

nên điều khiển thế nào, bước chân người máy bên ngoài nên vận động kiểu gì, mức thăng bằng, tốc độ, sức mạnh....

Lúc trước khi huấn luyện La Cam Đạo vẫn không cách nào nắm giữ hoàn toàn trạng thái phóng điện siêu tốc độ, nhưng hiện tại hắn lại rất dễ dàng điều khiển robot, hai luồng điện bắn ra sau lưng lại càng khiến tốc độ đạt tới cực hạn, mỗi lần nhảy lên đều có thể lướt đi một quãng ngắn, bọ hopper sau lưng căn bản không thể đuổi kịp hắn trong thời gian ngắn.

"...Nhưng tiếp tục chạy trốn không phải là biện pháp tốt, bây giờ cần người có sức tấn công mạnh..... Trịnh Xá thì không hy vọng, Sở Hiên cứ bay lượn trên trời, hắn hẳn là cũng trong trạng thái này giống như ta.... Vậy chỉ còn có Bá Vương, nhưng làm thế nào nói cho hắn biết kế hoạc của ta đay? Nhớ là Chiêm Lam từng nói cô ta sẽ toàn lực chú ý trạng thái tinh thần của mỗi thành viên trong đội, vậy thì... Chiêm Lam! Lập tức kết nối ý thức của ta với Bá Vương!"

Trong trạng thái này, La Cam Đạo không ngừng suy nghĩ làm thế nào mới có thể tiếp tục sống sót, một khi hắn bị giữ lại, vậy chỉ có thể sử dụng công kích bằng điện năng một lần nữa. Nhưng nếu sử dụng công kích bằng điện, trong hai giây sẽ không thể tránh né kinh hoạt, hơn nữa còn phải chờ năm giây để sạc lại, đây chính là nhược điểm trí mạng của hắn, cho nên hắn căn bản không dám dừng lại, biện pháp duy nhất có thể nghĩ tới là để người khác xử lý sạch sẽ đám bọ sau lưng.

Đưa mắt nhìn lại, thân hình Trịnh Xá đã trở nên mơ hồ, với thị lực của hắn căn bản không thể thấy rõ tốc độ di động của Trịnh Xá mà hắn cũng là người dẫn dụ và giết nhiều bọ nhất, trên mặt đất đã la liệt các xác bọ, mỗi lần Trịnh Xá vung Hổ hồn lên là có thể chém rơi mấy con bọ liền. Đối lập với động tác công kích đã không còn thuộc về phạm trù thông thường của Trịnh Xá, cách vung súng của Sở Hiên lại càng giống như một loại ma thuật, liên tục biến đổi hướng súng công kích, mỗi lần đều có thể hoàn hảo bắn chết một tới hai con bọ hopper, lại công thêm kỹ năng điều khiển glider linh hoạt của hắn, bất kỳ ai nhìn thấy đều chỉ có thể thốt lên hai tiếng hoàn mỹ. Nhưng chính cách tấn công hoàn mỹ của hai người cũng đại biểu cho việc họ không có chút cơ hội nào thoát ra để trợ giúp La Cam Đạo, chỉ có thể mặc hắn không ngừng chạy trốn.

"Chiêm Lam! Lập tức kết nối ý thức ta với Bá Vương!"

"Chiêm Lam! Lập tức kết nối ý thức ta với Bá Vương.... Mau giúp ta, chúng ta không phải người trong một đoàn đội sao? Các ngươi không phải đã nói ta cũng là người của Trung Châu đội sao? Mau giúp ta!"

Tốc độ của bọ hopper nhanh hơn nhiều so với robot gấu Pooh, nếu không có khả năng điều khiển siêu cường của La Cam Đạo, không ngừng bẻ quặt, chuyển hướng làm đám bọ phía sau theo quán tính bị kéo giãn cự ly mấy lần thì đã bị bắt lâu rồi. Nhưng dù như vậy, hắn vẫn từ từ bị rút ngắn khoảng cách, con bọ gần nhất đã chỉ còn cách hắn có năm mét, tâm tình La Cam Đạo đã dần dần lạnh lẽo, thậm chí tuyệt vọng và phẫn nộ....

"...Ta là Bá Vương, chuyện gì?"

Đúng lúc này một giọng nói vang lên trong đầu hắn, thanh âm này cơ hồ làm La Cam Đạo chấn động cả người, bất quá dục vọng cầu sinh của hắn từ sâu trong nội tâm lập tức bùng lên, hắn vội vã hét lớn:

- Hỗ trợ ta, ta sẽ kéo đám bọ bay thẳng tới chỗ hang động ngươi đứng. Giúp ta đi, nếu không bị nhiều bọ như vậy quây lại, ta sẽ..."

"....Hiểu rồi, nòng súng còn một lúc nữa mới hoàn toàn quá tải, dẫn tới đi! Ngươi phải tự xác định lúc nào toàn lực nổ súng!"

Giọng nói của Bá Vương trầm mặc một chút rồi nói.

La Cam Đạo hít sâu một hơi, tốc độ hai tay thao tác điều khiển nhanh đến mức gần như không thể thấy được bằng mắt thường, robot gấu Pooh dùng một loạt động tác kỳ diệu không ngừng chạy tới, dẫn dụ đàn bọ thành một đường thẳng tắp. Sau đó con robot đạp mạnh dưới chân nhảy vụt lên, rồi nhào xuống hang, rơi xuống nó lập tức lăn tròn xuống đất, cùng lúc ấy, trong đầu La Cam Đạo cũng gào lên:

"Nổ súng!"

http://tieulun.hopto.org

Sâu trong hang một luồng lửa dao động bùng lên, vô số viên đạn nhỏ bé xé rách không khí bắn ra, con bọ tới gần La Cam Đạo nhất lập tức bị bắn lỗ chỗ như tổ ong sau đó tan nát thành mảnh vụn, do tốc độ quá nhanh, đám bọ phía sau theo quán tính không ngừng dồn tới, cứ như thế phía sau robot gấu Pooh dần chất đống xác bọ....

"Rất khá..."

Trịnh Xá mặc dù ở trong trạng thái Bạo tạc nhưng có nhẫn mithril bổ sung năng lượng nên hắn vẫn có vẻ ung dung một chút, cứ như vậy kết nối ý thức với Chiêm Lam:

"Tên tân nhân này rất khá, cùng một loại người với ta, dễ dàng đột phá trong lúc sinh tử quan đầu nhất.... Hơn nữa gia nhập đoàn đội không phải nói một câu đơn giản là xong, ngoài làm cho cả đội có thể tiếp nhận hắn còn phải bắt hắn nỗ lực vì đoàn đội, hai chuyện này phải tiến hành đồng thời.... Chiêm Lam, còn bao nhiêu bọ?"

Thanh âm của Chiêm Lam ngừng lại một chút rồi đáp:

"Còn một trăm ba mươi bảy con, với tốc độ như hiện tại, đại khái khoảng một phút nữa có thể giải quyết hoàn toàn, nhưng thân thể ngươi..."

"Không sao cả, thân thể ta còn chịu đựng được, nhưng với trình độ của ta hiện tài còn chưa thể duy trì trạng thái Bạo tạc thêm một nữa...."

Sau khi chém nát một con bọ áp sát người, Trịnh Xá không ngờ lại nghiến răng giải trừ trạng thái Bạo tạc, trạng thái này vừa biến mất, tốc độ bọ hopper xung quanh lập tức nhanh hẳn lên, chỉ trong nháy mắt trên người hắn đã chém ra hai vết lớn. Từ trong hang lập tức vang lên tiếng hét chói tai, cô gái này kích động đến mức suýt lao ra khỏi hang, có điều miệng hang đã bị thân thể cao lớn của Bá Vương chắn kín, nên nàng chỉ có thể đứng trong hang hét lớn. Trịnh Xá cũng không tự tìm chết, hắn vẫn đang mở cơ nhân tỏa thoáng cái đã lấy Vòng tay của thần Anubis trong Nạp giới ra, đeo lên tay, sau đó bắt đầu liều mạng truyền năng lượng vampire vào trong. Khi lũ bọ xung quanh lao tới, trên mặt đất Đội quân của thần Anubis trồi lên không ngừng, đám quái vật cao đến ba mét này đã bao phủ hết thân thể hơi thấp của Trịnh Xá, trong đó một số con còn giơ trường đao chém thẳng tới những con bọ đang bay tới cực nhanh.

Trịnh Xá sử dụng hết năng lượng vampire nhưng vẫn không dừng lại, dốc sức truyền nội lực vào trong Hổ hồn, chỉ thấy đao mang đỏ máu trên Hổ hồn càng lúc càng dài, màu sắc càng lúc càng đậm, đến khi gần trăm con bọ hopper xung quanh lao tới, hắn vận khinh công nhảy vọt lên. Chỉ thấy Trịnh Xá đạp lên vai một con quái vật hai tay nắm chặt Hổ hồn quét một vòng tròn, lúc này hắn đã truyền toàn bộ nội lực trong người và nhẫn mithril vào Hổ hồn, cự ly công kích ít nhất cũng phải tới hơn hai mươi mét, một phát liều mạng này quét qua, vô số con bọ bị đao mang vô hình chém đứt sau đó mảnh xác không ngừng rơi xuống. Sau khi phần lớn bọ bị nhát chém này tiêu diệt, Trịnh Xá cuối cùng cũng kiệt sức, từ trên vai quái vật ngã xuống, nằm dưới đất toàn thân vô lực, còn Đội quân của thần Anubis vừa được triệu hồi ra thì quây quanh bảo vệ cho hắn....

305. Vị Trí! (1)

Sức tấn công của loài bọ cực kỳ kinh khủng, đặc biệt là giống hopper, gần như chỉ lướt tới dùng cách quét một phát là hơn mười con quái vật bị cắt đứt đầu, lập tức biến thành cát bụi. Cũng may là số lượng quái vật ít nhất cũng tới mấy trăm con, bị giết hơn mười con căn bản không có vấn đề gì, vô số thanh trường đao chém loạn, không lau sau đám bọ đã hoàn toàn bị phân thây, nhóm quái vật lại lao tới chỗ một đám bọ khác...

Tóm lại, ở đây mâu thuẫn giữa số lượng và chất lượng đã được thể hiện rõ ràng, chỉ cần không phải chất lượng chênh lệch cỡ trên trời dưới đất như giữa loài người và loài kiến hoặc người cầm súng máy với khỉ.... Đương nhiên chắc chắn không lũ khỉ cầm súng ống, không thể tồn tại một sinh mạng thể có khả năng dễ dàng hủy diệt vô số sinh mạng thể khác, cho dù với thực lực của Trịnh Xá, đứng trước hàng nghìn con bọ hắn cũng gần như chắc chắn phải chết mà thôi!

http://tieulun.hopto.org

Cũng như vậy, với số lượng bọ đã chỉ còn rất ít ỏi như hiện tại, đối với Đội quân của thần Anubis hơn trăm con mà nói hơn mười còn bọ còn lại chỉ cần bay vào giữa đám quái vật là sẽ bị bọn chúng chém nát, mặc dù bọ hopper có sức mạnh và tính linh hoạt hơn hẳn, nhưng đứng trước số lượng áp đảo tuyệt đối vẫn là vô dụng.

Phía kia Sở Hiên cũng đã giải quyết gọn hơn trăm con bọ vây công hắn, đồng dạng, La Cam Đạo cùng Bá Vương phối hợp giết sạch mấy chục con, chỉ còn hai con bọ đang bay trên trời nhưng không đợi chúng có động tác gì, đoàng một tiếng, một viên đạn uy lực cực lớn bắn xuyên qua cả con, trực tiếp biến chúng thành mảnh vụn.

Trịnh Xá cố gắng rút nốt số nội lực và năng lượng vampire còn sót lại trong hai chiếc nhẫn mithril, sau mấy giây mới đứng dậy được. Lúc này nội lực của hắn đã khôi phục được khoảng hai thành, năng lượng vampire còn khoảng ba thành, mặc dù không đủ để hắn sử dụng Bạo tạc chiến đấu một lần nữa, nhưng dùng để vận động thân thể thì cũng đủ rồi.

Trịnh Xá vội vàng chạy tới miệng hang, vừa chạy vừa hô:

- Vương Hiệp, lấy Goblin glider ra... Mẹ nó, chỗ con bọ tanker dưới đất lại đông lên rồi!

Theo tinh thần lực tảo miêu của Chiêm Lam, dưới lòng đất ngoài con bọ tanker lúc trước đang trồi lên trên ra còn có thêm mấy con bọ to lớn đang hướng tới chỗ họ. Bất quá vẫn còn may là đám bọ cao tới ba mét bị nham thạch, đá vụn ngăn cản, hơn nữa trong phạm vi quét hình có thể thấy đám bọ hopper đã bị họ giải quyết sạch, có thể nói, chỉ cần bọn họ bay lên trời trong vòng một phút nữa, về cơ bản sẽ không gặp nguy hiểm quá lớn.

Rất nhanh, Bá Vương cõng Chiêm Lam vội vã chạy ra khỏi hang, tiếp theo là Vương Hiệp cùng Zero cầm glider và giỏ khí cầu lao ra theo, khi hai người đặt đồ xuống đất, Trịnh Xá không chút nghĩ ngợi lập tức đứng lên glider, Vương Hiệp, Chiêm Lam, Zero cũng tiến vào trong giỏ. Nhưng trong lúc khẩn cấp này, robot gấu Pooh người mang đầy vết thương đột nhiên lăn lộn dưới đất, miệng không ngừng gào lên "money".

Chiêm Lam vội kêu lên:

- Hỏng rồi! La Cam Đạo vừa rồi đã mở cơ nhân tỏa... Hiện tại di chứng đang phát tác, cơ bắp toàn thân co rút, không thể hô hấp thông suốt, sắp sửa nghẹt thở rồi, hơn nữa cũng không thể tự leo lên giỏ khí cầu...

Trịnh Xá đang định nhảy xuống, có điều khi nhìn thấy động tác của Sở Hiên hắn liền từ từ bay lên, vừa bay vừa nói:

- Chiêm Lam, chia ra một bộ phận tinh thần lực xác định vị trí quân đội còng sống sót gần đây, chúng ta phải bắt đầu tìm kiếm mục tiêu để hòa nhập vào. Đúng rồi, đừng quên tra xét không trung, một khi phát hiện tàu cứu viện lập tức thông báo cho ta biết.

Trong lúc nói chuyện, robot đang lăn lộn dưới đất lại hướng mặt về phía này, La Cam Đạo cắn chặt răng, vì quá mức thống khổ khiến hắn cắn đến mức trọng miệng đầy máu tươi, hơn nữa cơ bắp toàn thân run rẩy, co quắp kịch liệt làm hắn không có chút khí lực nào để chuyển động, lại cộng thêp lá phổi hô hấp càng lúc càng gấp gáp khiến hắn gần như hôn mê đi, sự đau đớn khổ sơ sau khi mở cơ nhân tỏa lần đầu tiên người thường khó mà chịu đựng nổi...

"....Bọn họ bay đi rồi, chuẩn bị vứt bỏ ta ở đây sao? Chuẩn bị vứt bỏ cái gánh nặng là ta sao? Quả nhiên là... Bọn họ muốn vứt bỏ gánh nặng..."

Trong cơn thống khổ khủng khiếp, La Cam Đạo chậm rãi nhắm mắt lại, chỉ tùy theo cơn co rút thỉnh thoảng hít thở một hơi, đến khi cảm thấy khoang lái lung lay chấn động, hắn mới vụt mở mắn ra nhìn màn hình. Bên ngoài Sở Hiên và Bá Vương một phải một trái nâng robot gấu Pooh chạy về phái giỏ khí cầu. Thân hình robot này mặc dù nhỏ nhưng dù sao cũng là loại người máy chứa được người điều khiển bên trong nên khoảng cách ngắn ngủi bảy tám mét cũng làm hai người mất tới hai mười giây. Đên skhi Bá Vương hét lớn, đẩy robot vào trong giỏ khí cầu Sở Hiên mới bước lên Goblin glider cấp tốc bay lên trời, mà trên mặt đất cũng bắt đầu chấn động.

Bá Vương cười ha ha, lúc này hắn đã từ trạng thái người sói khôi phụi lại như thường, dung sức vỗ vỗ vai robot nói;

http://tieulun.hopto.org

- Khá lắm nhóc, không ngờ lần đầu tiên người chiến đấu đã mở cơ nhân tỏa, không uổng công ta cầm côn điện đuổi người chạy bao nhiêu lần, ha ha ha. Khá lắm, nếu không lần này chúng ta không thể dễ dàng trong thời gian ngắn giết chết nhiều bọ như vậy....

La Cam Đạo không nói gì, hắn chuyển màn hình nhìn xuống đất, chỗ đó sau khi chấn động kịch liệt, cuối cùng trồi lên một đống đất, sau đó là một con bọ đỏ ngầu, cao sáu, bảy mét, dài hơn mười mét xông ra. Nó vừa chui lên lập tức há mồm chỉa lên trời, phun ra một cột lửa cao tới năm, sáu mươi mét, cho dù cách cả nhóm rất xa nhưng mấy người Bá Vương vẫn cảm thấy luồng khí nóng bỏng phả tới, uy lực của cột lửa đỏ rực này thật sự vô cùng kinh người.

Bá Vương và La Cam Đạo đưa mắt nhìn nhau, tiếp theo Bá Vương chuẩn bị giơ khẩu railgun còn đang nóng trắng của hắn hướng xuống thì thanh âm của Sở Hiên đã vang lên:

- Không cần nữa... Còn năm giây...

Bá Vương cùng La Cam Đao đều sửng sốt, khi nhìn xuống dưới đất lần này ngoài con bọ tanker khổng lồ kia còn có vô số bọ warrior chui ra, nếu mọi người ở lại dưới đất thêm hai mươi giây thôi sẽ dễ dàng bị biển bọ này nuốt chửng.

-Đến lúc rồi!

-Thời gian....

Bên chiếc glider kia, Vương Hiệp khẽ ấn chỗ cổ tay, nhẹ giọng nói với những người còn lại. Cơ hồ chỉ trong nháy mắt, điện quang xanh lam hiện lên, vô số quả cầu plasma màu lam bay ra tứ tán, những con bọ bị cầu điện bắn trúng lập tức bốc hơi, đám bọ xung quanh cũng nhanh chóng bị thiêu thành tro bụi, uy lực của các quả cầu plasma này thật sự quá lớn, so với sấm sét và công kích bằng điện đều cao hơn rất nhiều, là biểu hiện cho điện năng ngưng tụ đến cực độ.

Một quả bom hẹn giờ plasma cùng vài quả địa lôi plasma tổ hợp lại một chỗ làm cho các quả cầu điện trải dài trên phạm vi gần một trăm mét, hơn nữa còn tán loạn ra xung quanh khiến phạm vi ba trăm mét đều có nhiệt độ cao đến đáng sợ. Mà vừa khéo là, sau khi con bọ tanker khổng lồ đầu tiên chui ra, tiếp theo nó là vô số bọ warrior cùng hai con bọ tanker khác, một loạt nổ này giết chết một đám lớn bọ, điểm thưởng Vương Hiệp nhận được lập tức nhảy vọt lên mấy trăm thậm chí gần một nghìn, mặc dù vẫn chưa hoàn toàn thoát khỏi nguy hiểm nhưng hắn vẫn vười toe toét.

Trịnh Xá mặc dù đang điều khiển glider nhưng Chiêm Lam cũng đã chuyển hình ảnh vụ nổ vào đầu hắn, nhìn thấy nhiều bọ bị tiêu diệt như vậy, hắn cũng thầm thở phào nhẹ nhõm, nhưng vẫn tiếp tục hỏi Chiêm Lam:

- Chiêm Lam, tình thấy binh lính còn sống gần đây không? Đội cơ động số sáu thì sao?

Chiêm Lam thở dài đáp:

- Không được rồi, đội cơ động số một đổ bộ xuống đầu tiên đã bị tiêu diệt hoàn toàn, tiếp theo đội cơ động số hai, số ba và số bốn của chúng ta còn lại tối đa không quá một hai nghìn người đang chống cự phía sau một dốc núi. Đội cơ động số năm đổ bộ sau chúng ta cũng chết không ít, bất quá còn một nhóm khoảng mấy trăm người đang không ngừng thu nạp binh lính lưu tán, tiếp cận đội cơ động số sáu. Đội số sáu nhân số đông nhất... Nhưng phía sau bọn họ có rất nhiều bọ đang đuổi theo, họ đang chạy tới bên này....

Cũng tức là quân lính đổ bộ xuống càng sớm thì càng chết nhanh, Trịnh Xá gật đầu, hắn biết bọn họ thật sự đã coi thường khả năng công kích đáng sợ của loài bọ, chỉ trong vài giờ đã chết hơn trăm nghìn người, hơn nữa hoàn toàn là nhân số tử vong của lính đánh bộ, tất cả binh lính gần như vừa gặp bọ đã bị tiêu diệt. Mặc dù chuyện này có một phần do sơ hở của hỏa lực bộ binh, dù sao đây cũng là thời đại tương lai khoa học công nghệ cao nhưng chiến đấu trên bộ không ngờ lại không có lính cơ giới, cái này không biết có coi là sai sót của phim ảnh hay không nhưng dù sao trong vài giờ giết sạch một trăm nghìn người, cho dù bảy người bọn họ vừa rồi gặp mấy trăm con hopper cũng đã cực kỳ nguy hiểm , từ điểm ấy có thể tưởng tượng được sự đáng sợ của loài bọ.

"Trịnh Xá, ta phát hiện ta một chuyện rất thú vị... Ngươi cảm thấy tiểu đội luân hồi vừa dùng tinh thần lực tảo miêu dò xét chúng ta vừa nãy, bọn chúng đang ở đâu?"

http://tieulun.hopto.org

Tiếng của Sở Hiên đột nhiên vàng lên trong đầu Trịnh Xá, hẳn là Chiêm Lam đã dùng tâm linh tỏa liên kết nối ý thức của hắn với Sở Hiên

Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi tò mò đáp:

" Trong đội cơ động số sáu? Ý ngươi là, bây giờ chúng ta tới chỗ đội cơ động số sáu sẽ gặp bọn chúng?"

Sở Hiên lạnh nhạt đáp:

"Không, bọn chúng khó có khả năng ở trong đội cơ động số sáu, bởi vì như vậy rất dễ chạm mặt chúng ta. Ngươi phải biết rằng, chỗ dựa lớn nhất của bọn chúng chỉ là có thể tiến vào thế giới này trước chúng ta một bước, sau đó dùng quãng thời gian này để tạo ra thế lực , chứ không phải dùng cứng đấu cứng, đối mặt chiến đấu với chúng ta, bởi vì chúng ta mạnh hơn chúng! Khả năng lớn nhất khi đối mặt chiến đấu là đội chúng ta tiêu diệt hoàn toàn hai đội kia, chuyện này hoàn toàn có thể!"

"Vì vậy nếu như ta là bọn chúng, trong tình huống như hiện tại tuyệt đối không thể hy vọng đoàn đội tác chiến, một khi bộc lộ vị trí của bọn chúng, chúng ta chỉ cần cơ hội nhất định là có thể tìm thấy, hơn nữa toàn diệt bọn chúng, chuyện ngớ ngẩn này bất kỳ đoàn đội có kinh nghiệm nào đều không thể làm. Tiếp theo, bây giờ chiến trường cực kỳ nguy hiểm, giữa đám bọ vô cùng vô tận, đến chúng ta cũng chỉ có thể tự bảo vệ mình, ta không tin bọn chúng vốn yếu nhược hơn chúng ta mà lại có thể dễ dàng ngăn chặn cả biển bọ hơn nữa còn thừa tinh lực tiến hành đoàn đội chiến đấu. Vì vậy chỉ còn một khả năng khiến bọn chúng tìm kiếm chúng ta trong hoàn cảnh nguy hiểm như thế, đó chúng là bọn chúng cho rằng mình đang rất an toàn... Nếu suy luận theo hướng này, hiện tại trên chiến trường rất an toàn, không thể là ở cạnh diễn viên phim trong đội cơ động số sáu, bởi vì như thế sẽ có khả năng rất lớn đối mặt với chúng ta, một khi đối mặt bọn chúng coi như thất bại, Địa điểm an toàn duy nhất chỉ có... Giữa đàn bọ!

Lần này Trịnh Xá thật sự kinh ngạc, bọn họ bây giờ đang chiến đấu với loài bọ mà, tại sao ở giữa bầy bọ mà lại là an toàn? Vậy có ý gì đây? Hắn ngẫm nghĩ một chút, trong lòng chợt động, vội vã hỏi:

- Ý ngươi là, Chủ Thần để bọn chúng....

Sở Hiên nói vẻ khẳng định:

- Đúng vậy, Chủ Thần để chúng gia nhập vào phe loài bọ, giống như Ấn Châu đội hỗ trợ Imhotep lúc trước vậy! Có một đoàn đội là thành viên phe loài bọ!

Trịnh Xá hít sâu một hơi rồi mới nói:

- Nhưng theo như người nói, đám hopper vừa rồi là do tiểu đội kia quét hình được vị trí của chúng ta sau đó mới phái đến tấn công đúng không? Vậy chẳng phải chúng ta bây giờ cực kỳ nguy hiểm sao?

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Cực kỳ nguy hiểm thì không đến nỗi, bởi vì bọn chúng hẳn là không thể điều động được đại quân bọ, nếu không thứ chúng ta phải đối mặt không thể chỉ là mấy trăm con bọ mà là cuồn cuộn không ngừng, hàng nghìn con. Vì thế kết quả suy luận của ta là, bọn chúng là thành viên phe loài bọ nhưng không thể điều động lũ bọ tấn công binh sỹ, chỉ có khả năng sử sụng tâm linh tỏa liên truyền kết quả quét hình tới chỗ Brain bug. Như vậy, chúng ta sẽ gặp nguy hiểm, bởi Brain bug biết hướng đi của chúng ta, nhưng không thể để nó bỏ qua mấy vạn đại quân mà chỉ tấn công chúng ta thôi, cho nên một khi chúng ta tới giữa đội cơ động số sáu, độ nguy hiểm sẽ giảm đi rất nhiều... Nhưng sau khi ta suy luận ra đáp án, có một tiểu đội luân hồi thuộc phe loài bọ thì lại nảy sinh hai vấn đề không thể giải đáp.

-Một là, còn một tiểu đội luân hồi nữa ở đâu? Bọn chúng không ở bất kỳ nơi nào trên chiến trường này sao?

-Hai là.... Chủ Thần yêu cầu chúng ta sống sót hai mươi ngày, điều kiện sống sót như vậy đến cùng là có ý gì? Chẳng lẽ thật sự để chúng ta tìm cách tránh né sống sót hai mươi ngày, sau đó an toàn vượt qua bộ phim kinh dị này? Không, với hiểu biết của ta về Chủ Thần, chắc chắn còn chuyện gì đó không xảy ra trên phim, chuyện này sẽ khiến ba đội chúng ta không thể không liều mạng chiến đấu với nhau, nhất định sẽ có chuyện như vậy xảy ra! Nhưng đó rút cuộc là chuyện gì đây?

-Nhất định là còn chi tiết nào đó ta chưa phát hiện ra, nếu không suy luận này không thể tiếp tục... Rút cuộc là chuyện gì đây?

http://tieulun.hopto.org

306. Vị Trí! (2)

Trao đổi của Trịnh Xá và Sở Hiên chỉ tồn tại trong ý thức hai người, cho nên các thành viên còn lại cũng không biết chuyện này, họ chỉ biết có chiến trường trước mắt, chiến trường máu tanh thảm khốc vô cùng này, có thể nói kể cả Bá Vương cũng chưa từng thấy chiến trường nào thảm liệt như vậy. Khắp nơi chỗ nào cũng là thi thể đầy máu, xác người chất thành núi, những mảnh thi thể không còn nguyên vẹn rải rác đầy đất, thỉnh thoảng cũng xuất hiện vài con bọ nhưng lập tức bị Bá Vương và Zero xử lý sạch sẽ.

-Quá khốc liệt, số lượng lũ bọ này cũng quá kinh khủng, quả không hổ là đại quân bọ đã tiêu diệt một trăm nghìn quân trong vài tiếng đồng hồ...

Bá Vương nhìn những con bọ thỉnh thoảng xuất hiện dưới đất, số lượng tuy không nhiều nhưng liên tục trồi lên khắp nơi, không thể đếm nổi có bao nhiêu con, chính biển bọ này đã tiêu diệt một trăm nghìn quân trong vài giờ, chính chúng đã tạo thành chiến trường thảm liệt vô cùng này.

Zero yên lặng dựng súng ngắm Gauss lên, sau đó họi vọng lên Trịnh Xá đang đứng phía trên:

- Tiếp theo phải làm thế nào? Chúng ta không thể cứ thế này mà bay tới chỗ đội cơ động số sáu.

Trịnh Xá lúc này cũng đã định thần lại sau cuộc trao đổi với Sở Hiên, khi Zero nói xong, hắn thoáng suy nghĩ rồi đáp:

- Chiêm Lam, đội ngũ mấy trăm người mà ngươi nói đang ở đâu? Đã bị đám bọ tiêu diệt chưa?

Chiêm Lam nhắm mắt một lát rồi nói:

- Không, đội ngũ đó nhân số càng lúc càng đông, dọc đường thu thập thêm binh lính tản mác, hơn nữa sỹ quan chỉ huy nhóm quân đó cũng rất khá, lần nào cũng lựa chọn di chuyển trên những khu vực đá nham thạch cứng rắn, đám bọ không thể từ dưới đất đánh lén lên. Hơn nữa khi bọ tới sẽ do rất nhiều người đồng loạt bắn, tập hợp nhiều súng như vậy cũng có thể giải quyết được những nhóm bọ không đông lắm, bọn họ đã sắp hội quân với số lính còn sót lại của đội cơ động số sáu, theo tình hình này, khoảng mười phút nữa chúng ta sẽ gặp họ.

Trịnh Xá ngẫm nghĩ rồi nói:

- Được rồi, vậy hạ xuống phía sau bọn họ, sau đó đuổi theo dấu vết họ để lại, dung nhập vào đội ngũ này, nhân cơ hội tiến vào đội cơ động số sáu....

Chiêm Lam chuyển những lời này tới ba người bên kia, không lâu sau liền nói:

- Ừm, đã chuyển lời tới bên kia, Trịnh Xá bây giờ ta sẽ truyền vị trí của nhóm lính kia, địa hình xung quanh và cả phân bố của loài bọ tới cho ngươi....

Trịnh Xá gật gật đầu, tiếp đó mấy bức hình từ hư không xuất hiện trong ý thức hắn, tại một sườn núi cách bọn họ không xa, có một nhánh quân đội khoảng hơn một nghìn người còn sót lại, xem tình hình cũng không lạc quan lắm, đại bộ phận quân lính đều đã bị thương, số phải nằm cáng cũng không ít. Bất quá hơn một nghìn lính còn sót lại này đã trải qua tẩy lễ của chiến tranh và máu tươi, khi đối phó với lũ bọ không còn ngắc ngứ hoảng sợ như lúc vừa đổ bộ nữa mà phản kích rất có tổ chứ, đàn bọ với số lượng nhất định không phải là uy hiếp quá lớn.

"Vậy thì.... Hạ xuống đây đi, vừa khéo có một con dốc, bọn họ không nhìn thấy chúng ta, thu hồi trang bị xong thì chạy tới, tối đa trong năm phút có thể đuổi kịp nhóm kia".

Trịnh Xá lựa chọn một con dốc trên đồ hình, ở đó vừa vặn không bị bên kia nhìn thấy, hơn nữa lại không cách đội kính kia quá xa, là địa điểm thích hợp nhất để hạ xuống.

Khi bảy người trên Goblin glider bay tới chỗ dốc đa, họ được cảnh tối tăm của hành tinh này yểm hộ, ít nhất người bình thường trong hoàn cảnh này chỉ có thể nhìn xa được khoảng một, hai trăm mét, hơn một nghìn mét gần như không thấy gì cả. Đám linh lính này cũng không phải người được cường hóa nên sau khi glider đáp xuống không ai phát hiện ra, tiếp đó mọi người đều cất vũ khí của mình vào trong túi không gian, Trịnh Xá cũng lấy vũ khí Liên bang chế tạo ra, mấy khẩu súng này uy lực nhỏ gần như chỉ ngang với

http://tieulun.hopto.org

loại phế liệu như súng tiểu liên, không ngờ lại là vũ khí của thời đại công nghệ cao này, Bá Vương cầm khẩu súng như món đồ chơi, miệng cứ lèm bèm không ngừng.

-Được rồi được rồi, chạy tới sườn núi bên kia, cùng lắm là mất vài phút sẽ đuổi kịp nhóm lính đó... Trên đường chỉ có mấy con bọ, bảy người chúng ta dùng loại súng này cũng đủ giết chết chúng. Đi thôi, hợp lại với đội cơ động số sáu, chúng ta cơ bản coi như an toàn!

Trịnh Xá vỗ vỗ cai Bá Vương, liếc nhìn La Cam Đạo toàn thân vẫn đang run rẩy rồi mới nói với những người còn lại.

Sở Hiên bỗng lên tiếng:

- Trịnh Xá, nếu quả đội lính đó gặp phải đàn bọ lớn, người tốt nhất có thể biểu hiện sức chiến đấu lớn nhất đối với mức độ người bình thường, thỉnh thoảng vượt qua một chút cũng không sao, có thể chỉ huy tạm một bộ phận binh lính là tốt nhất.... Nếu như ngươi có thể trở thành sỹ quan hoặc lên được cấp úy thì hành động tiếp theo của chúng ta sẽ thuận tiện hơn nhiều, ngươi hiểu ý ta chứ?

Trịnh Xá gật đầu, hắn kiểm tra súng trong tay một chút rồi cõng Chiêm Lam chạy tới chỗ sườn núi bên kia.

Động tác của bảy người cực kỳ nhanh, trong đó Chiêm Lam và La Cam Đạo có tố chất thân thể yếu nhất đều được cõng đi, Trịnh Xá cõng Chiêm Lam, Bá Vương cõng La Cam Đạo, cứ như vậy không ngừng đuổi theo đội lính kia, trên đường cũng giết vài con bọ warrior. Không thể không thừa nhận, uy lực vũ khí Liên bang chế tạo quả thật quá kém cỏi, bắn vào thân thể bọ liên tục bắn ra tia lửa, ngoài đôi mắt và giữa miệng ra, các vị trí khác bắn vào gần như chẳng có tác dụng gì. Cũng may là hỏa lực mọi người liên hợp lại cũng khá đủ, hơn nữa coilgun của Sở Hiên giấu trong tay áo cũng giúp hắn là người duy nhất bảo trì sức chiến đấu, nếu như số lượng bọ quá đông thì trực tiếp dùng súng ngắm Gauss xạ kích, dễ dàng giết chết.

Một đường tiến tới, sau mấy phút đã đuổi kịp nhóm lính kia, hoặc phải nói là những người đi cuối phát hiện sự tồn tại của họ, ban đầu, hơn mười người lính vội vã giơ súng nhắm vào bảy người, mãi đến khí một viên sỹ quan quát lên đám lính này mới phát hiện mình đang nhắm súng vào bảy con người, nhất thời đều thở phào một hơi. Nhóm Trịnh Xá đứng từ xa yên lặng nhìn nhau, có thể thấy nhóm lính nãy đã là chim sợ cành cong, mặc dù vẫn bảo trì được sức chiến đấu cơ bản nhưng thực tế tinh thần của họ đã bắt đầu suy sụp, trước mắt chẳng qua chỉ là giãy giụa chống lại cái chết thôi.

Viên sỹ quan ngăn chặn đám lính kia phất phất tay gọi, đến khi mấy người Trịnh Xá chạy tới hắn mới thở ra nhẹ nhõm, nói:

- Thật sự là kỳ tích, bảy người các ngươi không ngờ vẫn còn sống, như vậy đi, ngươi, người bị thương nặng nhất đi băng bó một chút, năm người kia tới chỗ trung úy báo váo, ngươi cũng đi cùng, phụ nữ ở cùng với thương binh ở giữa đội.

Mọi người liếc mắt nhìn nhau, viên sỹ quan này bảo Trịnh Xá đi băng bó, thật sự thì trên người hắn mặc dù dính đầy máu tươi nhưng vết thương khi chiến đấu với bọ hopper lúc trước đã gần như khép lại hoàn toàn, chỉ nhìn có chút dọa người thôi, Trịnh Xá thoáng suy nghĩ rồi vẫy tay với năm ngươ kia sau đó cùng Chiêm Lam tới giữa đội ngũ.

Hơn một ngàn người tụ lại một chỗ, nhìn thế nào thì coi như cũng có chút uy thế, Trịnh Xá vừa đi vừa khẽ nói với Chiêm Lam:

- Kết nối ý thức ta với Sở Hiên, mặt khác ngươi chú ý phân bố lũ bọ xung quanh, nếu có số lượng lớn bọ tập hợp lại thì lập tức báo cho ta, chúng ta lại sử dụng vũ khí công nghệ cao giải quyết sạch phía đó cũng không sao, mấu chốt là phải đảm bảo an toàn cho cả đội....

Chiêm Lam gật đầu, ý thức Trịnh Xá lập tức kết nối với Sở Hiên, lúc này năm người Sở Hiên đang theo một tên lính tới giữa đội lính chỗ các sỹ quan chỉ huy, một viên sỹ quan trung niên có một cánh tay sắt đang lớn tiếng chửi mắng:

- Mặc dù đội Roughnecks bọn ta từ trong biển bọ giết ra... Mẹ kiếp, tên nào lấy cái tên biển bọ này thế, đúng là *** chính xác.... Nhưng chúng ta đã mất hơn 70% quân, những kẻ mới gia nhập toàn là tân binh, hiện tại hy vọng sống sót duy nhất của chính là là hội quân với tàn binh của đội cơ động số sáu, dựa vào ưu thế nhân số để phòng ngự, chờ đám ngu xuẩn phía trên kia phái tàu cứu sinh hạ xuống, các ngươi còn dám

http://tieulun.hopto.org

kêu bọn ta đem người tới cứu mấy tiểu phân đội của đội cơ động số năm à? Sao các ngươi không tự mình đi tìm chết đi?

Lông mày Sở Hiên khẽ giật, hắn dùng ý thức nói với Trịnh Xá:

"Nghe thấy chưa? Đây là đội Roughnecks, nhóm lính trong phim giết nhiều bọ nhất cũng có khả năng trở về nhất. Nếu như vậy chúng ta có 80% có thể an toàn trở lại chiến hạm ngoài vũ trụ.... Nếu như trong những người này không có thành viên của tiểu đội luân hồi khác".

Trịnh Xá nghe vậy cũng hơi nhíu mày, hắn hạ giọng nói với Chiêm Lam:

- Chiêm Lam, trong đội ngũ này có tinh thần lực giả không? Hoặc có ai có thể ngăn cản tinh thần lực tảo miêu của ngươi không?

Chiêm Lam lắc đầu đáp:

- Không, đều là người bình thường, ta không cảm nhận được tinh thần lực tảo miêu hay màn chắn.... Nếu như có, vậy lúc trước ta đã không quét hình được nhóm một nghìn quân này, người đó hoàn toàn có thể che đậy cả khu này.

Trịnh Xá lập tức thở phào nhẹ nhõm, hắn dặn dò nhóm Sở Hiên mấy tiếng, bảo họ cho dù thế nào cũng phải đợi ở đó, bao giờ hắn tới báo danh mới thôi, trước lúc đó tuyệt đối không được tùy tiện di động. Trong nhóm lính này ít nhất cũng có hơn ba trăm thương binh có thể đi lại được, hơn mười người trọng thương, đó chính là thể hiện trực quan nhất của tình hình chiến trường khốc liệt, đưa mắt là thấy người cụt tay cụt chân, vết thương chỉ dung bông vải và băng gạc quấn lại qua loa, thậm chí có người hiện tại còn đang băng bó. Hơn mười người trọng thương nhìn càng thảm, không chỉ tứ chi cụt hết, đến cả thân thể cũng rách bụng lòi ruột, chỉ là vận khí còn tốt chưa chết luôn thôi, ngoài ra còn có một, hai trăm nữ binh, đảm nhiệm cảnh giới băng bó cho thương binh, có điều nhìn bộ dạng đã sợ hãi đến cực điểm, một ngọn gió thổi qua cũng sợ run người, đội lính này đã như một lũ chó nhà có tang, so ra thì những binh lính đoạn hậu phía sau có thể coi như tinh nhuệ.

Trịnh Xá băng bó qua loa một chút, không đợi hắn có động tác gì, từ bên trái đội lính bỗng truyền đến tiếng huyên náo, phía đó bắt đầu hỗn loại, tiếp theo một cột lửa bắn lên, một con bọ tanker to lớn xuất hiện....

307. Chỉ Huy Và Thủ Vững Bảy Giờ! (1)

Trịnh Xá nhảy dựng lên, đám Sở Hiên bên kia không thể sử dụng vũ khí của bản thân, đối mặt với con bọ tanker này họ cực kỳ yếu nhược, thực tế con bọ tanker này xuất hiện cực kỳ đột ngột, mặt đất và hoàn cảnh xung quanh đều được Chiêm Lam giám sát, nàng căn bản không hề phát hiện ra nó, mà Trịnh Xá liên tục được truyền hình ảnh quét hình cũng tương tự không cảm thấy sự xuất hiện của nó. Nói cách khác, con bọ tanker này đã được màn chắn tinh thần lực che giấu, một đoàn đội khác dùng nó để tấn công họ!

Trịnh Xá vội vã chạy sang bên kia, vừa chạy vừa nói:

- Chiêm Lam, ngăn cản đội ngũ này, phạm vi quét hình tinh thần lực nhỏ lại một chút cũng không sao... Mẹ nó, quá sơ suất rồi, bọn chúng vẫn chờ giây phút chúng ta hạ vũ khí này! Khốn kiếp!

Trong lúc nói, Trịnh Xá đã chạy vọt sang bên đó.

-Đúng là đã sơ suất....

-Lúc trước chúng ta vẫn cầm vũ khí, cho nên dù bọn chúng có phát hiện ra vị trí của chúng ta thì cũng không che giấu lũ bọ, trừ phi lại có vài trăm con hopper nếu không căn bản không thể gây khó khăn cho chúng ta. Chính vì thế, chúng đợi cho chúng ta dung nhập vào đội ngũ này, sau đó mới che giấu đám bọ tới đánh lén chúng, thủ đoạn không tồi....

Sở Hiên vừa chạy vừa lẩm bẩm.

Sở Hiên cùng mấy người Bá Vương nhìn con bọ tanker khổng lồ ở đằng xa, họ cũng chỉ có thể bất đắc dĩ lựa chọn tránh né, dù sao thì với vũ khí trên tay, có tấn công cũng chỉ là gãi ngứa cho nó mà thôi. Hơn nữa, con bọ tanker này trực tiếp xuất hiện giữa trung tâm nhóm lính, binh sỹ không thể sử dụng tên lửa hạt

http://tieulun.hopto.org

nhân mini, làm vậy không biết sẽ liên lụy tới bao nhiều người xung quanh nên nhất thời họ chỉ có thể chạy trốn tứ tán. Mỗi lần con bọ phun lửa tấn công là lại có vài người thậm chí mười mấy người bị thiêu thành tro bụi, ngoài ra từ chỗ bọ tanker trồi lên cũng bắt đầu có hàng loạt bọ warrior chui ra không ngừng.

Sở Hiên thấp giọng nói:

- Xem xét tình hình một chút, nếu thật sự không được thì toàn lực thanh lý chiến trường luôn, giết chết tất cả lũ bọ cũng những người ở đây, sau đó nghĩ biện pháp khác để dung nhập vào đội cơ động số sáu, xem ra kịch bản có thể bị thay đổi, đội Roughnecks rất có thể sẽ toàn diệt tại đây... Bất quá ta rất tò mò, không biết nếu tiêu diệt cả đội Roughnecks thì có được thưởng vì thay đổi tình tiết phim không đây?

-Hiện tại không phải lúc để nghĩ mấy chuyện này, tính xem làm thế nào có thể an toàn thoát khỏi đây đi!

Khi Trịnh Xá chạy tới nơi, ngoài nhìn thấy con bọ tanker cách đó không xa đang phun lửa bừa bãi vào giữa đám người thì lại nghe Sở Hiên nói chuyện với những người còn lại vẻ bình tĩnh dị thường, bộ dạng hắn chẳng có gì là đang ở trên trường mà giống như đang trong phòng học bàn thảo về toán học hay chính trị gì đó. Thấy Trịnh Xá chạy tới cạnh năm người, Sở Hiên đột nhiên quay sang hỏi:

- Đúng rồi, ngươi còn nhớ theo trong phim làm thế nào tiêu diệt được con bọ tanker đầu tiên không? Ta nói con mà nam diễn viên chính giết được ấy.

Trịnh Xá đang định dẫn mọi người chạy sang phía Chiêm Lam thì lời Sở Hiên nói nhất thời khiến hắn sững sờ, gật đầu nói:

- Ngươi không phải là bảo ta lấy Hổ hồn ra chiến đấu đấy chứ? Mặc dù sử dụng Hổ hồn có thể dễ dàng giết chết con bọ này nhưng người không cảm thấy người bình thường trên chiến trường, đột nhiên thấy một kẻ cầm một thanh trường đao quái dị, sau đó một đao chém đôi con bọ dài hơn mười mét, sẽ cảm thấy quá hoang đường sao?

Sở Hiên khoát thay vẻ châm chọc:

- Không khiến ngươi làm như vậy, việc ngươi cần làm là dùng vũ khí bình thường, sau đó nhảy lên lưng con bọ, dùng khẩu súng đó bắn liên tục, phá vỡ một lỗ trên lưng nó rồi ném một quả lựu đạn rất bình thường vào. Cứ như vậy, ầm một tiếng, ngươi có thể trở thành sỹ quan thậm chí cấp càng cao hơn, thân phận như vậy sẽ có trợ giúp rất lớn với hành động tiếp theo của chúng ta.

(ko biết nên dịch thế nào nữa, sỹ quan ở đây cũng có nghĩa là cấp bậc thượng sỹ, trung sỹ, hạ sỹ, cao hơn là cấp úy)

-Nói vậy cũng không sai...

Trịnh Xá chỉ con bọ tanker khổng lồ, nói:

- Ngươi muốn ta dùng thân thủ của một người bình thường biểu hiện ra để giết con bọ tanker này phải không? Hơn nữa khi ngươi nói còn đeo cái bộ mặt trào phúng ấy, giống như là đang nói "khả năng chết của ngươi vượt quá 50%"....

Sở Hiên vẫn giữ bộ mặt đáng ghét như trước, hắn lại phất phất tay nói:

- Không sai, nếu như bọ warrior tiếp tục chui ra với tốc độ như vậy, khi ngươi tới giết con bọ tanker xác suất tử vong đạt 70%, trừ phi ngươi sử dụng kỹ năng Bạo tạc và Hổ hồn.... Với tốc độ gia tăng như hiện tại, sau hai phút nữa ngươi không thể tiếp cận nổi nó nữa, tự chọn đi... À đúng rồi, để lôi kéo sự chú ý của đám sỹ quan, ngươi nhìn thấy quả lựu đạn bên hông tên trung úy tay sắt kia không? Giật lấy nó rồi tới giết con bọ tanker ấy đi... Vẫn theo quy củ cũ, nếu thật sự cảm thấy nguy hiểm thì sử dụng Hổ hồn, sau đó.... giết chết tất cả những người ở đây.

Trịnh Xá khẽ cười khổ, không cần biết là đã quen thuộc với Sở Hiên bao lâu, kế hoạch tên này đưa ra vẫn cứ điên cuồng như thế, có điều đây cũng là kế hoạch đạt tới lợi ích lớn nhất nên hắn chỉ có thể hít sâu một hơi rồi lao vọt tới chỗ tên trung úy tay sắt.

"Sức mạnh và tốc độ người bình thường căn bản không thể nhảy cao tới như vậy, vận ba thành nội lực đi, sau đó dùng khinh công nâng độ cao lên, chỉ cần khiến cho.... Tiếp theo sẽ bắt đầu liều mạng".

http://tieulun.hopto.org

Tố chất thân thể Trịnh Xá đã mạnh hơn người bình thường rất nhiều, đặc biệt là phương diện tốc độ và sức mạnh, hơn nữa cộng thêm hỗ trợ của khinh công, hắn chỉ mất mấy giây đã lao tới cạnh tên trung úy kia, tiếp đó giật phắt mấy quả lựu đạn đeo bên hông, trong lúc viên trung úy còn đang sững sờ, hắn đã đạp mạnh dưới chân, chạy ra xa mấy mét.

Tốc độ phản ứng của viên trung úy tay sắt cũng cực nhanh, hắn chỉ ngạc nhiên trong chốc lát rồi lập tức gầm lên:

- Mẹ kiếp, tất cả mọi người mở cho hắn một con đường! Giết chết tất cả lũ bọ dưới đất!

Vừa quát hắn vừa chộp lấy một khẩu súng ngắm tự động, đoàng đoàng mấy tiếng, cách chỗ hắn không xa một con bọ warrior liền bị đạn bắn xuyên mắt, lập tức mất mạng.

Binh lính xung quanh rõ ràng đều là tinh nhuệ trong tinh nhuệ, hẳn là những người còn sót lại trong đội Roughnecks, bọn họ vừa nhận lệnh lập thức thuần thục bắn quét đám bọ dưới đất, phương vị bắn cực kỳ chuẩn xác, gần như phát súng nào cũng bắn trúng mắt và miệng đám bọ, đó cũng là những bộ phận yếu ớt nhất của chúng, sau mấy loạt đạn, lập tức có rất nhiều bọ warrior xong đời.

Trong lúc chạy, Trịnh Xá đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, trong đầu không ngừng nhớ lại phương thức di chuyển của Triệu Anh Không, sử dụng bộ pháp kỳ diệu tiến về phía trước. Nhưng chuyện khiến hắn đau đầu là hắn lại không dám toàn lực chạy tới, phải biết rằng sức mạnh của hắn đã khoảng gấp mười lần người bình thường, nếu toàn lực chạy, mỗi bước hạ xuống đều sẽ khiên mặt đất nứt ra, cách chạy như vậy tuyệt đối là cực nhanh nhưng nhìn qua không khỏi quá khoa trương, cho nên hắn chỉ có vừa chạy vừa không ngừng khống chế tốc độ. Khoảng cách ngắn ngủi chỉ có mấy chục mét, nhưng hắn phải tránh đông né tây, không ngờ mất đến hơn hai mươi giây mới tới nơi, tiếp đó hắn dụng lực đạp lên một xác bọ, lao vọt lên cao hơn ba mét, miễn cưỡng bám được vào chân con bọ tanker.

Tất cả binh lính xung quanh đều yên lặng nhìn về phía đó, trên chiến trường tuyệt vọng, thứ họ cần nhất không phải đạn dược sung túc hay thứ gì khác mà là hy vọng có thể tiếp tục sống sót, đội Roughnecks xuất hiện chính là một hy vọng như vậy, mà bây giờ Trịnh Xá cũng đại biểu cho một hy vọng khác. Trong lòng tất cả mọi người đều mong chờ kỳ tích xuất hiện, mặc dù không nhiều người cho rằng Trịnh Xá có thể tiêu diệt được con bọ này nhưng trong nội tâm tất cả đều âm thầm gào thét.

"Hủy diệt nó đi!"

Trịnh Xá lại có nỗi khổ chỉ một mình mình biết, không phải là hắn không leo nổi lên người con bọ, hắn hoàn toàn có thể dùng sức tay lật người bắn lên, nhưng biểu hiện như vậy không hề giống người bình thường, đó mới là chuyện hắn khổ não nhất. Phải chiến đấu ở mức giống như người bình thường thể hiện ra, chuyện này so với toàn lực chiến đấu còn khó khăn hơn, có sức mà không được dùng thật sự là chịu không thấu!

Trịnh Xá bất đắc dĩ rút ra dao găm quân dụng được phát, sau đó vung tay đâm thẳng vào vỏ ngoài con bọ, tiếp theo hắn dùng sức ấn dao găm nhoài người tiến lên phía trước rồi lại rút dao găm ra đâm lên trên. Động tác như vậy lặp lại ba lần, cuối cùng thì hắn cũng trèo lên trên lưng con bọ tanker, mà con bọ tựa hồ cũng đã nhận ra, bắt đầu rung động kịch liệt, chỉ là những rung động này có lẽ rất hữu dụng với người bình thường nhưng với người đã mở cơ nhân tỏa thì quá đơn giản, nhập một chút thông tin về chấn động vào đầu, khẽ thăng bằng thân thể là hoàn toàn có thể đứng vững.

Trịnh Xá đưa súng tự động chĩa vào bọ tanker liều mạng bóp cò, tiếng súng vang lên liên tục, mặc dù uy lực nhỏ nhưng tập trung bắn vào một chỗ mãi, từ từ tích lũy lại sau mấy giây cũng phá vỡ được lớp vỏ ngoài. Trịnh Xá không kịp suy nghĩ, rút chốt lựu đạn ném hết cả mấy quả vào trong, khi con bọ lồng lên lao về phía trước hắn đã nhảy xuống. Trịnh Xá lăn vài vòng dưới đất, đâm sầm vào một con bọ warrior, tay phải hắn lập tức bị răng nó xuyên thủng, mà đồng thời sau lưng truyền đến một luồng sóng chấn động kịch liệt...

308. Chỉ Huy Và Thủ Vững Bảy Giờ! (2)

-Khá lắm nhóc! Là lính của đội cơ động số bốn à? Ở đây bọn ta cũng có hơn một trăm người thuộc đội bốn, nghe nói lính trong đội bốn, đội năm, đội sáu đều là lính mới phải không? Động tác của ngươi so với lão binh còn thuần thục hơn.... Tốt lắm, nhóc con, sỹ quan trong đội ta chết cũng gần hết rồi, hơn nữa còn

http://tieulun.hopto.org

thiếu một chức sỹ quan trưởng.... Trước khi ngươi chết, vị trí đó sẽ do ngươi tiếp nhận, Trịnh Xá, tổ chức đội ngũ tiếp tục tiến tới!

Viên trung úy tay sắt chính là chỉ huy của đám lính này, sau khi Trịnh Xá phá nổ con bọ tanker, hắn lập tức sai binh lính liều mạng cứu Trịnh Xá từ giữa đám bọ ra, sau đó để lính vừa lùi vừa bắn, đến khi tất cả cách hang bọ mấy trăm mét mới ra lệnh dùng tên lửa hạt nhân mini tấn công, một tiếng nổ vang trời, đám mây nhỏ hình nấm bay lên, hang bọ vừa lộ ra lập tức bị phá hủy triệt để.

Tình hình của Trịnh Xá cũng không khá lắm, cánh tay hắn bị răng nhọn của bọ xuyên qua, cả xương tay cũng bị thủng, trong thời gian ngắn không thể động đậy. Cho dù là với sức khôi phục biến thái của Trịnh Xá, nếu cả xương cũng bị tổn thương thì không thể hồi phục hoàn toàn trong thời gian ngắn, thương thế như vậy cần ít nhất một ngày mới lành lại được.

Ấn tượng của viên trung úy với Trịnh Xá rất tốt, trong lúc cực kỳ nguy cấp tự thân xông ra, không những giải quyết được con bọ to lớn mà còn giữ vững được đội ngũ tùy lúc có thể tan rã này, lại giúp mọi người sống sót, vì thế hắn lập tức giao quyền chỉ huy cho Trịnh Xá, thăng chức cho hắn lên hạ sỹ. Rất đáng tiếc là Trịnh Xá cũng không quen thuộc việc điều khiển quân đội quy mô lớn, hắn giống đội trưởng một nhóm lính đặc công hơn, sở trường điều khiển nhóm quân khoảng hơn mười người, loại việc tổ chức quân đội như thế này giao hết cho ba người Sở Hiên, Vương Hiệp, Bá Vương, không thể không thừa nhận, ba người vốn xuất thân từ quân ngũ này làm việc xuất sắc hơn hắn nhiều.

-Đúng là ngu xuẩn.

Sở Hiên lạnh lùng cười, vẻ châm biếm, hắn cực kỳ khinh thường quân đội của Liên bang trái đất, đối phó với loài bọ ngoài hành tinh chuyên dựa thân thể chiến đấu, đám chính khách và tướng lĩnh ở đây không ngờ lại cho bộ binh đổ bộ tác chiến, hơn nữa gần như không có loại máy móc, phương tiện chiến đấu cơ giới nào. Không có bộ binh pháo binh phối hợp, không có ưu thế hỏa lực từ không quân, không có vũ khí công nghệ cao, loại quân đội như vậy đơn giản là một mớ rác rưởi khoác cái vỏ kỹ thuật tương lai mà thôi, đám chính khách tướng lĩnh đó chỉ đang khiến bọn họ đi tìm cái chết!

-....Nếu chỉ như vậy cũng được, nhưng bọn họ không ngờ chẳng có một chút quy tắc cơ bản của quân đội nào cả.... Đúng là không thể tưởng tượng nổi, loại quân đội như vậy đúng ra không thể tồn tại trong hiện thực, nhất định là lịch sử của thế giới này còn có chuyện gì đó mà chúng ta chưa biết. Sau khi trở về chiến hạm, với thân phận hạ sỹ của ngươi hắn là có thể tra duyệt mạng thông tin, ta phải kiểm tra cẩn thận xem cái gì đã gây ra tình hình này.

Sở Hiên ngỗi gãi cằm, lẩm bẩm nói.

-Mặc dù nói như vậy trước mắt phải làm thế nào mới tốt đây? Đội cơ động số sáu bên kia thì thế nào?

Trịnh Xá cười khổ nói, đối với Sở Hiên trong trạng thái này hắn cũng đành bó tay.

Sở Hiên thản nhiên đáp:

- Còn khoảng hơn tám nghìn sáu trăm người, nhưng hơn ba nghìn người phía sau cơ bản đã bị bọ warrior cuốn lấy, tối đa chỉ có năm nghìn người là có thể hội quân với chúng ta. Hơn nữa trong số năm nghìn người đó, đại bộ phận là thương binh cùng lính đào ngũ không có ý chí chiến đấu... Nếu bị lũ bọ bao vây tấn công lần nữa khả năng tử vong của chúng ta lên tới hơn 80%, đấy là nếu không sử dụng Goblin glider chạy trốn.

Trịnh Xá gật đầu, hắn lại quay sang phía Chiêm Lam, hỏi:

- Tìm được vị trí tiểu đội kia chưa? Bọn chúng đã có thể sử dụng màn chắn tinh thần lực, tức là cũng không cách chúng ta quá xa đúng không? Trừ phi tinh thần lực khống chế giả của chúng cường hóa mạnh hơn ngươi rất nhiều, bất quá khả năng này không lớn....

Chiêm Lam gật đầu đáp:

- Ở cách chúng khoảng hai mươi km, dưới lòng đất chỗ đó có một phần ta không thể quan sát được, đại khái sâu chừng năm trăm mét, nhưng ngoài khu vực bị che phủ có rất nhiều bọ đang dồn tới chỗ chúng ta... Trịnh Xá, ngươi không tính chuyện chạy tới đó tấn công bọn chúng đấy chứ?

Trịnh Xá cười a a, khẽ vuốt tóc Chiêm Lam nói:

http://tieulun.hopto.org

- Đừng lo, ta không lỗ mãng đến thế đâu, nếu như ta không bị thương, nếu như bọn chúng cách mặt đất không xa, nếu như bên cạnh chúng không có lũ bọ, vậy ta có thể sẽ lái Goblin glider tới gặp chúng... Nhưng kiếm đâu ra nhiều nếu thế được, ha ha ha, bây giờ chúng ta chạy trốn còn chưa xong, đừng lo lắng, trước khi có thể trở về thế giới hiện thực ta còn chưa có hứng thú đi chịu chết đâu....

Bá Vương kiểm tra vết thương trên cánh tay Trịnh Xá một lần nữa, máu chỗ đó đã ngừng chảy nhưng vết thương sâu đến tận xương, Bá Vương lắc đầu nói:

- Không còn cách nào, xương tay bị xuyên thủng, nát vụn, với tốc độ hồi phục như hiện tại, nếu trong mười hai giờ tới không cố định tốt chỗ xương này, vậy trừ phi lại bẻ gãy xương tay rồi nối lại, nếu không sức hồi phục của ngươi sẽ khiến khớp xương bị biến dạng. Ha ha ha, Trịnh Xá, xem ra ngươi phải chịu đau lần nữa đi.

Trịnh Xá cười khổ không biết nói thể nào, mặc cho Bá Vương dùng băng vải băng bó chặt cánh tay hắn lại.

Sau khi Trịnh Xá được thăng lên sỹ quan, về cơ bản hắn đã bắt đầu chỉ huy toàn quân, mặc dù chỉ là hơn một nghìn quân còn sót lại nhưng được Sở Hiên chỉnh lý, phân bố lại binh lực hành quân cũng đã có rất nhiều khởi sắc. Không nói đến chuyện tốc độ hành quân tăng lên khá cao, tốc độ binh lính đoạn hậu tử thương không ngừng lúc trước cũng giảm xuống, đặc biệt là khi qua mấy chỗ vách núi, hắn cùng Vương Hiệp bố trí tên lửa mini, phá đá chặn đường, giết chết không ít bọ. Điều khiến bọn họ vui mừng là bọ bị nổ chết không ngờ cũng tính vào điểm thưởng của toàn đội, chỉ là phải chia bình quân ra nên thực tế mỗi người cũng không được bao nhiêu.

Cho dù thế nào, đám sỹ quan cấp úy cũng nhìn thấy rất rõ ràng sức chiến đấu và hiệu suất hành quân của đội ngũ được nâng cao, trung úy tay sắt chứng kiến mấy pha ngắm bắn tại các vách núi đã giao hoàn toàn quyền lực cho Trịnh Xá, hắn không còn là sỹ quan đại diện nữa.

Khoảng một giờ sau mọi người đã gặp những binh lính đầu tiên còn sót lại của đội cơ động số sáu, kỳ thật nói cái gì bộ đội tuyến đầu chứ, rõ ràng là một đám vứt súng chạy trốn, tốc độ nhanh hơn nhiều nên mới vượt qua nhóm lính chính quy. Một số người trong đó thậm chí đã phát điên, căn bản không thèm để ý tới người đội Roughnecks gào thét ngăn cản, cứ một mạch chạy tới, đến khi Sở Hiên trực tiếp sai một nhóm binh sỹ khai hỏa, bắn chết ít nhất hơn trăm người mới khiến đám lính đó bắt đầu tỉnh táo lại, hoặc gọi là bắt đầu sợ hãi thì đúng hơn.

La Cam Đạo nhìn hơn trăm thi thể không toàn vẹn dưới đất, máu tươi vung vãi, hắn lập tức run bần bật, vừa run vừa nói:

- Hắn, hắn là ác quỷ sao? Hắn không chần chừ hay sợ hãi gì sao? Mẹ kiếp, thằng thừng ra lệnh, bọn họ có phải là bọ đâu....

Trịnh Xá vỗ nhẹ vai hắn, nhưng cái vỗ này lại làm La Cam Đạo sợ đến nhảy dựng lên, khi hắn thấy rõ là Trịnh Xá mới tiếp tục đưa mắt nhìn ra xa, thần sắc phức tạp. Bấy giờ Trịnh Xá mới chậm rãi nói:

- Biểu hiện của hắn bây giờ kỳ thật đã tốt hơn trước kia rất nhiều... Ài, ta cũng không biết phải diễn tả thế nào cho phải, nhưng ít nhất hiện tại hắn cũng không tính toán xử lý thành viên trong đội chúng ta, trước đây hắn đối xử với chúng ta cũng như với đối phương, tính toán cả bản thân hắn trong đó... Ách, ta dám thề rằng trong đầu hắn nhất định đang lên kế hoạch làm thế nào trừng trị ngươi, ví dụ lập một âm mưu đẩy ngươi vào thế khó hoặc bố trí thế cục bắt ngươi đi chịu chết, mà hơn nữa tất cả đều diễn ra cứ như là chuyện đương nhiên vậy. A a, chắc chắn từ lúc ngươi giơ súng nhắm vào bọn ta hắn đã bắt đầu tính toán rồi.

La Cam Đạo lập tức bị dọa đến phát khiếp, hắn gần như gào lên:

- Không thể nào! Lúc đó hắn vẫn cứu ta mà!

Tiếng hắn quá lớn làm mọi người xung quanh nhất thời đều ngoái lại, bấy giờ La Cam Đạo mới thở ra một hơi, thì thào nói.

-Tên này không phải là người, lúc trước chỉ một chút dấu hiệu rất nhỏ thôi đã lập tức phân tích ra rất nhiều chuyện, cùng cả bố cục máu lạnh vô cùng của hắn nữa, giết sạch mọi người ở đây.... Trịnh Xá, ta chưa làm

http://tieulun.hopto.org

chuyện gì bất lợi cho đoàn đội mà, lúc trước đưa súng lên chỉ là động tác vô thức thôi, sau đó ta cũng tận lực chiến đấu vì cả đội rồi mà!

La Cam Đạo rõ ràng là cực kỳ sợ Sở Hiên, khi hắn ý thức được rằng chuyện mình làm lúc trước đã khiến Sở Hiên động sát tâm, tên thanh niên này lập tức run rẩy kịch liệt, chộp lấy tay Trịnh Xá vội vã nói.

Trịnh Xá chỉ cảm thấy cánh tay phải đau đớn, nhưng hắn cũng không gỡ tay La Cam Đạo ra, chỉ dùng tay trái lấy trong túi áo ra một bao thuốc lá, đưa một điếu cho La Cam Đạo, sau đó châm thuốc cho mình rồi chậm rãi nói:

- La Cam Đạo, những chuyện khác ta cũng không nói nhiều, chỉ có một điểm ngươi nhất định phải nhớ kỹ. Chúng ta là đều đồng đội sóng vai chiến đấu, đều là chiến hữu đồng sinh cộng tử, bây giờ có lẽ ngươi vẫn chưa thể hoàn toàn hiểu được câu nói này, nhưng ngươi tự mình nghĩ mà xem, khi ngươi vì sống sót mà có thể vứt bỏ tất cả, phản bội tất cả, ngươi không cảm thấy cô đơn và mệt mỏi sao?

-Cho nên mặc kệ Sở Hiên có cho rằng ngươi là nhân tố bất ổn nhất trong đoàn đội đi chăng nữa, ta vẫn nghĩ như vậy... Dù là cô nhi cũng được, khi bị thương cũng sẽ cảm thấy cô đơn và mệt mỏi đúng không?

(khá là tối nghĩa)

309. Chỉ Huy Và Thủ Vững Bảy Giờ! (3)

Cô đơn và mệt mỏi?

La Cam Đạo yên lặng hút điếu thuốc lá, không biết tại sao, khi nghe Trịnh Xá nói vậy, hắn bỗng có chút e ngại, không dám nhìn thẳng vào Trịnh Xá, loại cảm giác này rất khó diễn tả, giống như sợ hãi một điều gì đó, lại giống như hy vọng có được thứ gì đó mà mình không có được. Cảm giác này thật đáng sợ, cho nên hắn dứt khoát đi tới giữa đội ngũ, như lúc trước đã an bài, hắn phải tiếp tục thực hiện nhiệm vũ bảo vệ Chiêm Lam.

Nhưng mà... Cô đơn và mệt mỏi sao?

Đội ngũ tiếp tục tiến lên, đội Roughnecks cuối cùng cũng hợp lại với những binh lính còn sót lại của đội cơ động số sáu, đúng như Sở Hiên dự tính, đội cơ động số sáu còn khoảng sáu nghìn người, trong đó số lượng có thể chiến đấu chiếm 40% là hai nghìn người, còn lại đều là thương binh hoặc những kẻ đến vũ khí cũng vứt mất. Trong đó nam diễn viên chính Johnny Rico đã hôn mê, nguyên nhân là do mất máu khá nhiều, cũng không biết Sở Hiên làm cách nào tìm ra hắn giữa mấy nghìn người, bắp đùi Rico bị răng bọ vạch qua, đáng tiếc là hắn không có sức hồi phục mạnh mẽ như Trịnh Xá, nếu không được chữa trị trong vòng mười hai tiếng đồng hồ tính mạng hắn có lẽ sẽ không xong.

Hai đội ngũ hợp lại, sỹ quan cao cấp nhất là một viên thiếu tá, chỉ là cánh tay hắn bị bọ xé rời, đã lâm vào hôn mê, vì thế sau khi chỉ huy hai bên họp lại đã giao quyền chỉ huy tối cao cho trung úy tay sắt Jean Rasczak, Trịnh Xá cũng nhờ vậy trở thành sỹ quan trưởng của cả hai đội, quân hàm thăng từ hạ sỹ lên trung sỹ, được dùng tham gia vào hội nghị tạm thời cấp sỹ quan.

-Đó là đội trưởng ngươi sắp xếp phải không?

Rasczak vỗ vai Trịnh Xá, cánh tay sắt chỉ về phía Sở Hiên đang trao đổi với mấy viên thông tin ở phía xa, rồi lại chỉ phía Vương Hiệp cùng Bá Vương đang tuyển chọn lính trinh sát và hỏa lực thủ, có thể thấy viên trung úy này rất chú ý tới ba gã quân nhân chuyên nghiệp kia.

Trịnh Xá gật đầu đáp:

- Đúng, bọn họ là chiến hữu cùng chạy trốn khỏi đàn bọ với ta, ý trung úy là?

Rasczak lại vỗ vai hắn rồi nói:

- Vậy nói với họ rằng... Từ giờ cho tới trước khi chết, họ sẽ đảm nhiệm chức hạ sỹ. Mặt khác nhanh chóng liên lạc với chiến hạm vũ trụ, bảo đám cặn bã ấy, nếu không phái tàu cứu viện tới thì cứ chờ năm chữ to đùng "toàn quân bị tiêu diệt" trên báo cáo đập vào mặt đi!

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cười khổ, hắn thông qua tâm linh tỏa liên của Chiêm Lam cũng đại khái biết được tình hình, trong nhóm lính của đội cơ động số sáu quả thật còn lưu lại dụng cụ liên lạc vệ tinh công suất lớn tương đối hoàn chỉnh nhưng đáng tiếc là chiến hạm vũ trụ nếu không phải đã chạy khỏi quỹ đạo Klendathu thì cũng lâm vào tình trạng hư hỏng quá nửa, căn bản không thể phóng tàu cứu sinh tới đón mọi người. Một câu truyền tới, hơn hai mươi phút sau vẫn chưa liên lạc tiếp, tâm lý những người biết rõ tình hình đều dần trở nên nặng nề, cảm giác bị chính phủ Liên bang trái đất bỏ rơi xuất hiện trong lòng các sỹ quan.

Thời gian chờ đợi cũng không tiếp tục quá lâu, khoảng mười phút sau, nhân viên thông tin cuối cùng cũng nhận được hồi đáp, tướng lĩnh cấp cao trong chính phủ Liên bang cũng không phải toàn là lũ ngốc, mất thấy tàu chiến vũ trụ bị phá hủy phần lớn, quân đổ bộ tử vong quá 80%, đám tướng lĩnh này cuối cùng cũng triệu tập binh lính dự bị vội vàng chạy tới. Theo tin tức từ máy liên lạc truyền tới, sau bảy giờ, nhóm tàu cứu viện và máy bay oanh tạc đầu tiên sẽ tới Klendathu, chuyện họ cần làm bây giờ chính là sống sót trên chiến trường bảy tiếng đồng hồ.

Sức kiềm chế của trung úy tay sắt Rasczak coi như còn khá, hắn ít nhất cũng không mất tư cách đi chửi bới ầm ỹ, nhưng các sỹ quan khác thì không được như vậy, bọn họ to mồng mắng chửi tướng lĩnh cao cấp của chính phủ đều là lũ rác rưởi, ăn phân mà lớn. Những người này đã dần dần phát điên lên, chờ đợi tại hành tinh này thêm một phút cũng có nghĩa là có thêm hàng chục người tử vong, bọn họ đã dần dần bị lũ bọ bao vây, chờ đến lúc chúng tập hợp lại thì việc duy nhất mọi người có thể làm là bóp cò súng trong tay cho đến khi bị lũ bọ xé xác ăn thịt.

Rasczak nhìn Trịnh Xá nói:

- Sỹ quan trưởng của ta, ngươi có kiến nghị gì không? Nhìn vẻ mặt ngươi đầy tâm sự, có chuyện gì thì nói ra đi.

"Chiêm Lam, kết nối ý thức của ta với Sở Hiên..."

Trịnh Xá vừa bị Rasczak gọi, hắn lập tức nói với Chiêm Lam trong ý thức, mà cô gái này rõ ràng là vẫn luôn chú ý tới hắn, nên khi trong đầu hắn vừa có suy nghĩ nàng đã lập tức kết nối ý thức hắn với Sở Hiên.

"....Về cơ bản là như vậy, ta biết ngươi nhất định đã nghĩ biện pháp nào đó, không cần biết là dùng mồi dụ, hay phân tán thương binh, tóm lại cứ nói kế hoạch trong đầu ngươi ra đi..."

-Như vậy....

Trịnh Xá đứng sững ra khoảng hai mươi giây, mọi người xung quanh đều tưởng hắn đang sắp xếp từ ngữ, tiếp đó hắn liền lặp tại từng lời của Sở Hiên:

- Không thể phân tán binh lực, binh lực hiện tại đã rất yếu ớt rồi, muốn đối phó với lũ bọ còn phải có ưu thế hỏa lực mới được, hơn nữa cũng không thể bỏ mặc thương binh, làm vậy sẽ đả kích sỹ khí nghiêm trọng, khiến đội quân đã không còn bao nhiêu ý chí này hoàn toàn tan rã.... Chúng ta chỉ có thể bị động phòng thủ, vừa rồi lính tỉnh sát đã phát hiện một ngọn núi nhỏ, chúng ta hành quân theo sườn núi khoảng một giờ sẽ tới đỉnh, chỉ có một đường lên núi, cũng không rộng rãi lắm nhưng trên ngọn cũng khá quang đãng. Địa thế bên trong rộng, đường vào nhỏ, chỉ cần chúng ta có thể giữ vững thông đạo lên núi, ngoài ra phân một bộ phận binh sỹ đối phó với bọ hopper trên trời, vậy rât có khả năng kiên trì được bảy giờ...

Rasczak nhíu mày trầm tư mấy giây rồi mới nói:

- Trên đường hành quan là lúc binh lính tử vong nhiều nhất, rất nhiều chỗ đi qua sẽ sụp xuống, bọ ở phía dưới sẽ giết chết hoặc ăn thịt các binh sỹ rơi xuống... Hành quân một tiếng đồng hồ, chúng ta ít nhất cũng sẽ từ vong một nghìn tới hai nghìn lính tại sao không chọn cố thủ gần đây? Địa hình ở đây mặc dù không tốt như trên đỉnh núi nhưng khá thông thoáng, không phải dễ tạo ưu thế hỏa lực sao?

Trịnh Xá nghe nói vậy lại thấy trong ý thức Sở Hiên khẽ thở dài, rất rõ ràng hắn biểu hiện sự bất mãn với đề nghị này. Quân đội không có vũ khí hạng nặng, không có quy tắc tác chiến thông thường mà hình như cả đám sỹ quan này cũng không hiểu biết về các loại chiến thuật hay các quy tắc chiến trang, bọn họ có lẽ được huấn luyện tốt nhưng chỉ vỏn vẹn ở phương diện chiến đấu, chẳng có tác dụng gì với đại cục, đây là suy nghĩ xuất hiện trong ý thức Sở Hiên

http://tieulun.hopto.org

-Bởi vì trên mặt đất... Thứ chúng ta sợ nhất không phải là bọ xuất hiện tập thể từ xa tiến lại, tích lũy hỏa lực của hơn hai nghìn người bắn quét xuống, dù là bọ tanker cũng không thể từ xa xông tới, hỏa lực tích tiểu thành đại đủ tiêu diệt bất kỳ loài bọ chiến đấu cận thân nào, dù là bọ hopper tốc độ cực cao cũng vậy. Nhưng cũng tương tự như vậy, chúng ta cũng có nhược điểm của mình, khi cận thân chiến đấu, một con bọ warrior đủ sức xé xác hơn mười binh sỹ, mà lũ bọ làm thế nào mới có thể tiếp cận được chúng ta đây? Chỉ có thể là tiến hành đánh lén từ dưới đất, chỉ cần chúng ta cố định vị trí, đám bọ sẽ không ngừng tiến hành đột kích, chỗ quân đội phòng ngự gần như không có chút an toàn nào.... Nhưng nếu lên đỉnh núi thì không như vậy, với độ cao và số lượng đá mà nói chỉ ở đó mới có thể phòng ngự khả năng đánh lén của loài bọ, vì thế chúng ta phải lập tức bắt đầu hành động, không thể để đám bọ cố định vị trí chúng ta, cứ như thế này đột kích dưới lòng đất sẽ lập tức bắt đầu!

Lệnh hành quân lập tức được truyền đạt tới toàn quân trong vòng năm phút, đám sỹ quan cấp úy chỉ biết trợn mắt há mồm không tìm ra được ý kiến phản đối nào cho nê nhọ giao toàn quyền chỉ huy cho mấy người Trịnh Xá, sau khi Trịnh Xá rời đi một lúc lâu, trung úy tay sắt Jean Rasczak mới kinh hỉ nói với các sỹ quan còn lại:

- Xem ra ta tìm được một tên sỹ quan trưởng không tồi, tên nhóc này hoàn toàn có thể tiến vào bộ tham mưu. Không, lũ ngu ngốc trong bộ tham mưu có khi còn không bằng hắn....

Cho dù thế nào, Trịnh Xá, hoặc có thể nói là năng lực của Sở Hiên, rất dễ dàng được các sỹ quan thừa nhận, trên đường hành quân, quyền khống chế trong toàn bộ quân đội đã bị người của tiểu đội nắm giữ, cộng thêm tinh thần lực tảo miêu của Chiêm Lam, đội hỏa lực thủ của Bá Vương, nhóm trinh sát của Vương Hiệp, sau khi được mọi người tổ hợp lại, cánh quân này đã từ từ phát huy đươc thực lực vốn có của quân đội, dù sao thì những binh sỹ này cũng được huấn luyện không kém, chỉ là họ không biết phối hợp tác chiến thế nào thôi.

"Tình huống cơ bản đã rõ ràng."

Sở Hiên liên tục thông qua nhân viên thông tin khống chế hướng di chuyển của đoàn quân, không ngờ vẫn còn nhàn hạ nói chuyện với Trịnh Xá, nhìn vẻ mặt hắn cứ như đây là chuyện đương nhiên vậy.

"Nền văn minh trái đất thời đại vũ trụ này quả nhiên là có thiếu sót, lúc trước nói chuyện với một số người thì biết, chiến tranh thế giới thứ ba mấy trăm năm trước gần như hủy diệt cả địa cầu, sau đó chính phủ Liên bang trái đất thành lập cường hành khống chế những nhiệm vụ có khả năng kích động chiến tranh. Chính vì vậy, mấy trăm năm sau gần như không có chiến tranh phát sinh, cùng với khoa học kỹ thuật dân dụng nâng cao, khoa học kỹ thuật quân sự luôn bị chính phủ Liên bang trường kỳ áp chế, không chỉ như vậy, xây dựng và huấn luyện quân đội cũng đã trở nên cực kỳ quái lạ. Có thể nói, chính phủ trái đất thời đại này đã gần như quên mất chiến tranh, bởi vì họ tự biết khoa học quân sự cùng các tố chất chiến tranh của mình thấp kém đến mức nào...."

"Đây là một tình tiết kịch bản, Trịnh Xá, mặc dù chưa thể khẳng định, nhưng trợ giúp Liên bang trái đất lại có được tố chất và khoa học chiến tranh, tình tiết kịch bản như vậy ít nhất cũng phải cấp 2B, thậm chí là cấp A!"

310. Cuộc Phòng Thủ Khốc Liệt (1)

Theo sắp xếp của Sở Hiên, Vương Hiệp tuyển chọn người làm lính trinh sát, tiến hành kiểm tra địa hình, đánh dấu tất cả những địa điểm có thể là cạm bẫy của loài bọ, ví dụ như những chỗ xuyên qua dưới lòng đất, tóm lại nhiệm vụ của Vương Hiệp là dẫn đầu những lính trinh sát vừa được lựa chọn ra này, xác định tất cả những nguy hiểm có khả năng xảy ra.

Có điều, nơi này dù sao cũng là hành tinh của loài bọ, với uy lực vũ khí Liên bang chế tạo, lại thêm nhân số đội lính trinh sát bất quá chỉ được mười mấy người, từng đó đối diện với cả đàn bọ đến giữ mình còn còn khó, phải ít nhiều dựa vào kỹ năng quét hình của Chiêm Lam mới giúp Vương Hiệp mấy lần tránh được cả đàn bọ đánh lén. Nhưng như vậy cũng khiến uy danh Vương Hiệp trong tiểu đội lính trinh sát tăng vọt, cộng thêm tố chất quân sự của hắn vượt xa những người còn lại, không lâu sau tất cả các lính trinh sát đều triệt để khâm phục, tin tưởng hắn.

http://tieulun.hopto.org

Ngoài Vương Hiệp, Bá Vương cũng gặp tình huống tương tự trong tiểu đội hỏa lực mạnh do hắn tuyển chọn, so với đám tân binh đã được nuông chiều quá mức từ lúc mới sinh của thời đại này, các khóa huấn luyện quân sự mà hai người Bá Vương cùng Vương Hiệp từng trải qua đơn giản có thể gọi là nghiêm khắc như địa ngục, cho nên mặc dù là thời lại công nghệ cao tương lai nhưng Vương Hiệp và Bá Vương lại trở thành nhân tố xuất sắc, ít nhất là trong lĩnh vực chiến tranh.

Mặc khác, Sở Hiên gần như thao túng toàn bộ phương hướng và cách xắp sếp trong nhóm quân này, Vương Hiệp cùng đội trinh sát mở đường phái trước, Bá Vương dẫn tiểu đội hỏa lực mạnh đoạn hậu, ba gã quân nhân lúc này trở thành bộ phận không thể thiếu của đội quân. So ra thì mấy người Trịnh Xá coi như vô dụng, đương nhiên, đóng góp của Chiêm Lam vẫn quan trọng như trước, nàng phải liên tục truyền đạt quyết định và hành động của các thành viên trong tiểu đội với nhau, coi như biến thành một cái máy liên lạc dạng người.

"....Mặc dù nói như vậy, ta cũng biết thế giới này chắc chắn có rất nhiều tình tiết kịch bản, nhưng mà..."

Trịnh Xá cười khổ nói:

"Ngươi không cảm thấy chúng ta quá nổi bật rồi à? Trong quân gần như đã coi chúng ta là cứu tinh, phải biết rằng tuy trong kịch bản gốc không nhắc tới chuyện họ chạy trốn thế nào, nhưng cứu tinh xuất chúng như vậy cũng đâu có xuất hiện mà? Cứ thế này không phải sẽ khiến đoàn đội kia chú ý tới chúng ta sao?"

Sở Hiên thản nhiên đáp:

"Không có cách nào, tình huống chúng ta hiện tại là bị bất đắc dĩ, điều đầu tiên cần làm là sống sót, mà muốn sống sót nhất định phải gia nhập quân đội chính quy của Liên bang, sau đó cùng bọn họ lên tàu cứu viện trở về vũ trụ, đó là chuyện trước mắt cần làm. Hơn nữa theo kịch bản phim, đây chính là đội lính có kả năng sống sót trở về vũ trụ nhất, chúng ta không có lý do gì để tiếp tục ẩn nấp, ít nhất trước khi thật sự an toàn, chúng ta phải thao túng toàn bộ đội quân này để chiến đấu, có vậy mới có thể bảo đảm cho sự an toàn của chúng ta..."

Trịnh Xá thở dài nói:

"Ta hiểu, ta hiểu ý ngươi mà, bởi vì chúng ta có lẽ ngay từ đầu đã có chút sai lầm, ví dụ như đội quân này hoàn toàn không phải đối thủ của lũ bọ. Vốn chúng ta cứ tưởng rằng chỉ cần theo đúng kịch bản là có thể an toàn trở lại vũ trụ, nhưng trên thực tế nếu như chúng ta không làm gì hết thì khả năng duy nhất chỉ có thể là cùng chết với nhóm quân này, còn nếu chúng ta hành động đơn độc, thêm một lần mấy trăm con hopper là đủ tiêu diệt chúng ta.... Không còn cách nào, Chủ Thần đã thay đổi kịch bản gốc, chuyện duy nhất chúng ta có thể làm là phát huy tất cả tài năng và sức mạnh của mọi người trong đội. Chủ Thần thật đúng là.... đúng là tính toán vô cùng tốt, vĩnh viễn không để chúng ta nhẹ nhàng vượt qua một hai bộ phim kinh dị, cho dù bản thân chúng ta đã mạnh lên nó vẫn có thể thay đổi kịch bản để uy hiếp chúng ta, ai.... Nói như vậy, chúng ta khi trở về không phải sẽ đối mặt với đoàn đội kia sao?"

Sở Hiên lại mỉm cười có chút giảo hoạt, đáp:

"Cũng không phải chắc chắn, kỳ thật làm vậy cũng tốt, dù sao Trung Châu đội chúng ta cũng là đội ngũ mạnh nhất trong ba đội, khi có bốn người trong đội ta bị chúng phát hiện thì ngược lại bọn chúng sẽ vì cố kỵ đủ thứ mà không dám ra tay với chúng ta, bởi vì một bộ phim kinh dị cần ít nhất bảy người, ba người còn lại đâu? Chúng ta có mạnh không? Thuộc tính cường hóa và kỹ năng cường hóa của chúng ta là gì? Bọn chúng hoàn toàn không biết, cho nên trước khi xác nhận tất cả thành viên Trung Châu đội, cho dù chúng ta chẳng cố kỵ gì bộc lộ bản thân, bọn chúng vẫn không dám ra tay."

"Mà chúng ta vừa có được thành tích từ trận chiến này, danh chính ngôn thuận tiến vào cao tầng quân đội, bất cứ hành động gì tiếp theo đều có thể chiếm được chủ động, thậm chí có thể từ mọi dấu vết tìm kiếm vị trí đoàn đội kia. Tóm lại, cùng hòa giữa đám người, cả hai đội đều không thể hoàn toàn chắc chắn đối phương là thành viên tiểu đội luân hồi, trừ phi đối phương đột ngột phá vỡ kịch bản gốc. Chính vì thế... trong khoảng thời gian sau khi chúng ta trở về vũ trụ, trước khi trận chiến tiếp theo với loài bọ bắt đầu, chính là lúc chúng ta và đoàn đội kia bắt đầu đấu trí... Ai tìm ra tất cả đối phương trước, kẻ đó sẽ chiến thắng!"

"Nếu là đấu trí... Không phải bọn ta thắng chắc rồi sao?"

http://tieulun.hopto.org

.....

-.....Tóm lại một câu, khi bọn chúng từ hành tinh đó trở về chính là lúc hai bên bắt đầu đấu trí, ai tìm ra tất cả đối phương trước, kẻ đó sẽ chiến thắng!

Một đội chiến hạm vũ trụ khổng lồ, mới tinh đang bay với vận tốc siêu ánh sáng, đó là hạm đội chi viện từ phái tới từ hệ mặt trời. Trong hạm đội đó, tại phòng nghỉ dành cho sỹ quan trên một con tàu khổng lồ, chín người cả nam lẫn nữ tùy ý ngồi trên salon, trên ghế, dưới đất hoặc trực tiếp nửa nằm trên giường, trong đó một gã thanh niên tóc vàng vừa nói vừa ăn chocolate, nói xong câu cuối cùng hắn dùng sực cắn mạnh, bẻ đôi miếng chocolate trong tay thành hai đoạn, đôi mắt hung quang lóe lên.

Tám người còn lại đưa mắt nhìn nhau, nhất thời tất cả cười nói vui vẻ, một người trung niên cao lớn vỗ vỗ ghế salon, nói:

- Vậy thì Nyos, nếu tiến hành đấu trí, không phải chúng ta thắng chắc rồi sao? Ha ha ha....

Tên thanh niên tóc vàng tên là Nyos cười lạnh, hắn cầm một thanh chocolate trên bàn xé vỏ, cắn mạnh một miếng, rồi nói:

- Chuyện không đơn giản như vậy, ngoài bốn người đã xác định là thành viên của Trung Châu đội, những kẻ khác ở đâu đây? Nam Viêm châu nếu theo nghĩa chữ hẳn là khu vực Nam Phi, là đội yếu nhất trong ba đội vị trí của bọn chúng là ở đâu? Theo phân tích thì....

-Đội thứ ba rất có thể ở trong đàn bọ, nếu phân tích như vậy, mọi chuyện sẽ rất thú vị.... Phải biết rằng trong kịch bản phim ngoài hành tinh chính của loài bọ Klendathu, còn một chiến trường lớn khác tại Tango Urilla, đội ngũ thứ ba kia làm thế nào từ hành tinh này sang hành tinh kia đây? Chủ Thần không thể để một phe trốn tránh khỏi đoàn đội đại chiến, vì thế tiếp tục suy luận theo quy luật này, khả năng duy nhất có thể là sẽ xuất hiện bọ chiến hạm (Super Transports bug) có khả năng di động tự do trong không gian, đại khái là như thế, vậy suy luận lần trước của ta có thể thành lập....

-Chúng ta sẽ bị bọ chiến hạm tấn công, thời gian cụ thể chưa biết nhưng kết quả là ba đội chúng ta nhất định sẽ gặp mặt hơn nữa phải tử chiến đến cùng, từ khi tiến vào thế giới kinh dị này tới giờ, nhiệm vụ của Chủ Thần còn chưa xuất hiện, sống sót ư? Nếu chúng ta tiếp tục đợi tại trái đất, sống sót là chuyện quá đơn giản, nhưng như vậy rất có thể sẽ vi phạm quy tắc nguy hiểm càng lớn phần thưởng càng cao của Chủ Thần, rất có thể nó sẽ thay đổi kịch bản, cho các thứ như là thiên thạch oanh kích chúng ta đang ở trên địa cầu, lúc đó mới thật là chết chắc....

-Như vậy, từ từ chờ đợi đi... Theo cuộc tập kích của loài bọ, nhiệm vụ của Chủ Thần sẽ rất nhanh chóng được thông báo!

.....

"Về cơ bản là như thế..."

Thanh âm của Sở Hiên vẫn luôn luôn lạnh lùng như thế, giống như không hề quan tâm tới bất cứ chuyện gì, hắn lạnh nhạt nói:

"Theo suy luận lúc trước, loài bọ nhất định có loại hình có thể du hành trong vũ trụ, hơn nữa rất có thể còn có sức công kích rất mạnh, như thế khi đám bọ triển khai công kích, nhiệm vụ thật sự của bọ phim Starship Troppers này mới có thể xuất hiện!"

Trịnh Xá lai cười ha ha nói:

"Yên tâm, yên tâm, chuyện như vậy bây giờ có nghĩ nhiều cũng vô dụng, chúng ta trước tiên có thảo luận vấn đề thực tế đi... Ngươi cảm thấy sau khi đấu trí, tìm ra tất cả bọn chúng, tiếp theo chúng ta nên làm thế nào? Giết chết kiếm điểm thưởng và chi tiết kịch tình? Hay là cung sống hòa bình và trao đổi thông tin? Kỳ thật, ta cảm thấy...."

Sở Hiên im lặng một lúc lâu, ý thức hắn mơ hồ chuyển tới cảm giác bất đắc dĩ, cả nửa ngày sau mới khẽ nói:

http://tieulun.hopto.org

”Bây giờ đã tính toán tình huống sau khi chiến thắng là hành vi ngốc nghếch, không thể khinh thường bất kỳ kẻ nào, dự tính tất cả những tình huống có thể phát sinh, sau đó dùng tâm lý như vậy đối mặt với tất cả khó khăn. Nếu đối phương ngay từ đầu đã nghĩ ra được phương pháp tranh thủ quân đội cấp cao, vậy ít nhất năng lực ứng biến của bọn chúng cũng không quá kém...”

Trịnh Xá vẫn cười ha hả, ngắt lời Sở Hiên:

”Những chuyện khác đều có thể xảy ra, bất quá nếu là đấu trí, chúng ta chắc chắn là sẽ thắng, phương diện này bọn ta hoàn toàn không có chút hoài nghi nào, ha ha ha... Có điều ngươi nói cũng có lý, chờ đến khi tìm được tất cả bọn chúng, xem xét tình hình rồi hãy tính bước tiếp theo đi. Kỳ thật phim kinh dị từng đoàn đội trải qua đều có rất nhiều điểm bất đồng, ngoại trừ Trung Châu đội chúng ta, đến cả đội trưởng cũng không có đã tiến hành đoàn chiến, các đoàn đội khác trước khi đoàn chiến nhất định đã trải qua khá nhiều bộ phim kinh dị, hẳn là có thể kiếm được rất nhiều tin tức từ chỗ bọn chúng...”

Sở Hiên cũng nói vẻ khẳng định:

”Đúng vậy, so với giết đối phương kiếm điểm thưởng và chi tiết kịch tình, nếu có thể tìm được quy tắc ma pháp truyền thuyết hoặc tin tức về vật phẩm kịch bản, có lẽ còn có lợi hơn.... Thấy rồi, đường lên đỉnh núi...”

Trịnh Xá nghe vậy cũng đưa mắt nhìn ra xa, ở phía nam, một thông đạo lên núi hiện ra trước mắt hắn.....

311. Cuộc Phòng Thủ Khốc Liệt (2)

Từ lúc đội ngũ bắt đầu hành quân tới khi nhóm đoạn hậu lên tới đỉnh núi, tổng cộng tử vong hơn tám trăm người, thêm hơn ba trăm người bị thương, đây đã là kết quả nhờ ba người Sở Hiên toàn lực hợp tác cộng thêm tinh thần lực tảo miêu của Chiêm Lam, nếu không số người chết và bị thương tuyệt đối còn tăng gấp bội.

-Kết quả này đã rất tốt rồi, ít nhất so với con số ta tưởng tượng còn khá hơn, xem ra việc huấn luyện đám quân nhân này cũng coi như là nghiêm khắc, chỉ là các bước huấn luyện có vấn đề cùng phương diện kinh nghiệm thực chiến không đầy đủ. Có thể dự kiến, những binh sỹ sống sót này tương lai sẽ trở thành nòng cốt của quân đội Liên bang, bọn họ chính là đội quân duy nhất của Liên bang trải qua khảo nghiệm thực chiến từ sau chiến tranh thế giới thứ ba....

Sở Hiên ngồi trên một khối đá tại đỉnh núi, bình tĩnh nói với những người còn lại.

Toàn bộ nhóm quân đã di chuyển từ chân núi lên đỉnh núi, đối với đại quân bọ mấy nghìn con đuổi tới, sau khi quan sát, Sở Hiên quyết đoán ra lệnh sử dụng tên lửa hạt nhân mini, loại tên lửa vác vai này có tầm bắn khoảng năm nghìn mét, đây là vũ khí mà chính phủ Liên bang chưa từng bỏ qua, vũ khí hạt nhân thu nhỏ, cũng gần như là loại vũ khí hạng nặng duy nhất.

Hoàn cảnh trên đỉnh núi không thể gọi là tốt, gió trên hành tinh này rất mạnh, nhiệt độ cũng thấp hơn trái đất chừng hai mươi độ, trên đỉnh núi cao vài trăm mét đã có tuyết, hơn nữa gió sắc không ngừng quét qua khiến tất cả mọi người đều vô thức rùng mình một cái.

Nhưng chính phủ Liên bang trái đất ngoại trừ phương diện quân sự và quân bị ra, những chuyện khác đều không tồi, ví dụ như quân phục của binh lính, mặc dù là quân phục sản xuất hàng loạt nhưng mỗi bộ đều có một máy điều hòa nhỏ, có thể tự điều chỉnh nhiệt độ, duy trì trạng thái thoải mái nhất cho người mặc, cũng đảm bào cho binh sỹ có thể tiếp tục chiến đấu, sống sót trên đỉnh ngọn núi lạnh lẽo này.

Khắp đỉnh núi là một loại đá nham thạch màu đen, cứng rắn, tuyệt đối có thể so được với đá hoa cương, đường lên chỉ có một thông đạo không rộng lắm, sau khi tới nơi, trong quân không ngừng có người hoan hô, tiếp theo dưới sự chỉ huy của vài sỹ quan, các binh sỹ đã vất vả chiến đấu nửa ngày trời cuối cùng cũng được nghỉ ngơi, có người nằm hẳn xuống đất. Bếp ăn quân sự đơn giản được dựng lên, thức ăn và nước uống được hâm nóng, nhất thời, mùi thơm tỏa ra khắp đỉnh núi, năm trăm binh sỹ phòng thủ đỉnh núi liên tục ngoái đầu lại, nước miếng chảy ra, có điều huấn luyện nghiêm khắc lúc trước vẫn bắt họ kiên trì tại chỗ. Dù sao thì mệnh lệnh của Sở Hiên đã nói rõ, mỗi đội phòng thủ hai mươi phút, sau đó đổi ca nghỉ ngơi nửa

http://tieulun.hopto.org

tiếng, cứ như vậy, họ chỉ cần cố gắng thêm hai mươi phút nữa là được, thức ăn nóng hổi cùng nước uống ngọt ngào đang đợi họ phía trước.

-Nghỉ ngơi một chút đi, việc trước mắt cần làm là phải nhanh chóng phấn chấn tinh thần binh lính, hiệu quả hiện tại coi như không tệ, ít nhất cũng cho mọi người có hy vọng sống sót, thêm nghỉ ngơi thích hợp và bổ sung thức ăn có thể giúp những người chưa vị thương phục hồi khoảng 80% sức chiến đấu. Nhưng như vậy vẫn chưa đủ, chỉ có thế thì không cách nào vượt qua được sáu tiếng....

Sở Hiên vạch vạch gì đó trên giấy, hắn vừa vẽ vừa nói với những người xung quanh.

Trịnh Xá ngạc nhiên hỏi:

- Còn có vấn đề gì nữa? Ở đây gió mạnh, đám hopper không thể bay lên được, hơn nữa lên núi chỉ có một đường, bốn phía đều là vách đá dựng đứng, nền đất toàn là đá cứng, chúng ta ở đây hẳn phải rất an toàn mới đúng chứ?

Sở Hiên chưa trả lời, Bá Vương và Vương Hiệp đã cùng cười khổ, Vương Hiệp nói:

- Trịnh Xá, mặc dù ngươi ở lâu trong hoàn cảnh sinh tử, đã luyện được cách nắm chắc thế cục, đặc biệt là khi tiểu đội tác chiến những sắp xếp của ngươi thật sự rất nhạy cảm, kịp thời, nhưng phương diện quân đội lại không đơn giản như vậy... Chúng ta đang thiếu đạn dược.

-Thiếu đạn?

Sở Hiên ngẩng đầu lên, trên giấy là một đống con số và phép tính, hắn khẽ nói:

-Không sai, đạn dược của chúng ta chỉ còn rất ít, phương thức an toàn nhất để bảo vệ chỗ lối vào vốn là bố trí một nghìn người, như vậy dù có bọ tanker cũng không thể tới gần, nhưng không còn cách nào, lượng đạn không đủ. Tổng cộng toàn quân có 42 quả tên lửa hạt nhân mini, hơn 13000 băng đạn, chia ra mỗi người được hai, ba băng, muốn dùng số đạn đó để phòng thủ sáu tiếng đồng hồ, trừ phi số lượng bọ tấn công rất ít hoặc những đợt tấn công rất thưa, nhưng mà....

Trịnh Xá cũng im lặng, theo tin tức Chiêm Lam quét hình được, cả chân núi đã đông nghẹt những bọ, số lượng lan tràn ra hơn mười dặm, đó mới chỉ là trên mặt đất, vô số bọ còn đang xuyên qua dưới lòng đất, số lượng tuyệt đối phải hơn mấy triệu con. Ngoài bọ tanker ra còn có một giống bọ toàn thân đều là vỏ dày, trông giống như một chiếc xe bọc thép lớn có hai cái càng khổng lồ, số lượng giống bọ này cực ít, thậm chí còn ít hơn bọ tanker nhiều, hơn nữa chúng cũng không phải bọ mà Chủ Thần từng nhắc tới, có thể thấy chúng thuộc loại bọ ẩn, có sức uy hiếp cực mạnh.

Trịnh Xá cười khổ nói:

- Không sai, số lượng bọ kinh khủng như thế chỉ cần tấn công liên tục trong sáu giờ cũng đủ để chôn vùi chúng ta rồi. Cũng may là tầm nhìn trên hành tinh này không xa, nếu không một khi để binh sỹ nhìn thấy nhiều bọ như vậy, có lẽ bọn họ sẽ lập tức mất hết tin tưởng sống sót rồi....

Bá Vương và Vương Hiệp cùng thở dài, Bá Vương bỗng lên tiếng:

- Vậy cứ dứt khoát lôi vũ khí của chúng ta ra là được rồi, nếu dùng được railgun vô hạn đạn của ta thì quá tốt, không phải sẽ giết sạch được lũ bọ này sao? Ha ha, chỉ không biết khi nòng súng nóng lên thì súng ống Liên bang này có chịu nổi không nữa....

-Không được!

Trịnh Xá cùng Sở Hiên gần như quát lên, nói xong hai người đưa mắt trao đổi, rồi Sở Hiên thản nhiên nói:

- Không thể lấy vũ khí của chúng ta ra, bởi vì cho dù đội đối phương biết có bốn người bọn ta, nhưng vì còn vài người ẩn giấu nên bọn chúng còn chưa dám đối phó với chúng ta. Nhưng nếu lấy vũ khí công nghệ cao ra thì thứ chúng ta phải đối mặt sẽ là toàn bộ chính phủ Liên bang của cái trái đất này, trước lợi ích, bộ máy quốc gia là cơ cấu vô tình nhất, phải biết rằng thế giới phim kinh dị này là thế giới chiến tranh độ khó cao, lại trong hoàn cảnh chiến trường vũ trụ và chiến trường hành tinh khác, khả năng chúng ta có thể đối kháng với chính phủ là.... bằng không!

Bá Vương nặng nề thở dài, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Chẳng lẽ cứ ngồi vậy chờ chết? Như thế khác gì chúng ta đơn độc ở ngoài rồi cũng chết?

Sở Hiên lại nhìn đám binh sỹ xung quanh, cười lạnh nói:

- Đương nhiên là khác nhau, ít nhất ở đây có... Có bao nhiêu kẻ chết cùng chúng ta, đương nhiên, phải tới khi bọn họ chết hết chúng ta mới chính thức gặp nguy hiểm có thể tử vong. Đạn dược phỏng chừng có thể duy trì được bốn tiếng, năm trăm lính cùng bắn liên tục, hơn mười nghìn băng đạn không chịu nổi quả thời gian ấy, một giờ tiếp theo chúng sẽ phải sử dụng các biện pháp khác để chống cự. Đầu tiên là đá tảng, độ nghiêng từ chân núi đến đỉnh núi cũng đủ lớn, lăn đá từ trên này xuống, chỉ cần hình hơi tròn, đường kính từ một tới hai mét là đủ giết chết tất cả bọ warrior trên đường, uy lực so với súng đạn còn lớn hơn một chút, vài nhìn người liên tục đào móc, lăn đá xuống cũng đủ chống cự được mấy chục phút. Nhưng công kích bằng đá này cũng có một khuyết điểm rất lớn, đó là đối mặt với bọ khổng lồ, ví dụ như bọ tanker hoặc những con giống xe thiết giáp có hai càng kia thì không đủ để uy hiếp chúng nó, bốn mươi hai quả tên lửa mini sẽ được sử dụng ở đây....

Ba người Trịnh Xá, Bá Vương, Vương Hiệp nghe Sở Hiên giải thích tỷ mỉ, bọn họ cũng tự tính toán những vị trí mình có thể phải chiến đấu, xong xuôi Trịnh Xá gật đầu nói:

- Như vậy tiếp theo sẽ là phân chia nhiệm vụ. Bá Vương tiếp tục tại thông đạo dạy đám lính kia làm thế nào tiết kiệm đạn dược, hơn nữa còn phải nân cao uy lực, không được bắn loạn không mục đích. Vương Hiệp, ngươi thu thập tất cả lựu đạn trong quân lại, xem xem có thể cải tiến được gì không, ta muốn nâng cao uy lực lên, thể tích lớn nhỏ không quan trọng, uy lực lớn là được. Sở Hiên, ngươi tiếp tục ở đây điều phối toàn quân tác chiến, ta sẽ thủ ở cửa vào, chỉ càn có bọ uy lực lớn đột phá phòng tuyến ta sẽ giải quyết... Còn Zero, ngươi kết nối với ý thức ta được không? Nhiệm vụ của ngươi là sử dụng súng hiệu suất cao của quân đội ngắm bắn tầm xa, mục tiêu là mắt của các con bọ khổng lồ uy lực lớn, chỉ có chỗ đó là điểm yếu nhất của chúng, ta biết sức bắn và xạ trình của súng quân đội rât thấp, nhưng nhiệm vụ này chỉ có thể giao cho ngươi...

-Chiêm Lam, ngươi tiếp tục phụ trách phối hợp liên kết ý thức mấy người bọn ta đồng thời quét hình bằng tinh thần lực, đặc biệt là khu vực vách đá xung quanh, mặc dù rất dốc nhưng vẫn phải chuẩn bị cho tốt, còn La Cam Đạo... Ngươi phải liều mạng bảo vệ Chiêm Lam, trong đoàn đội cô ấy còn quan trọng hơn cả ta, nếu như gặp nguy hiểm ngươi phải đưa Chiêm Lam rời xa, đến lúc bắt buộc... Ai, tóm lại là như vậy, mọi người làm tốt việc mình phụ trách là được, còn sáu tiếng nữa....

312. Cuộc Phòng Thủ Khốc Liệt (3)

Đối với con người khi còn sống, sáu tiếng thật quá ngắn ngủi, ngắn đến mức nhiều người không đủ ngủ một giấc, nhưng với mấy ngàn người này mà nói, sau tiếng này chính là cửa ải xem họ có thể tiếp tục sống sót hay không, vượt qua được thì sống, không qua thì chết, chuyện này đã trở thành nhận thức chung của tất cả binh lính, mà để toàn quân hoàn toàn minh bạch trong mười mấy phút, nguyên nhân quan trọng là nhờ Sở Hiên sửa đội một vài vị trí trong quân.

-Không thể không thừa nhận, tác dụng của người chỉ đạo trong quân vượt xa sự tưởng tượng của bọn họ, trong quân đội của ta chưa bao giờ tồn tại vấn đề sỹ khí hạ thấp, điều một ít người làm chỉ đạo viên, sau đó cho họ biết làm thế nào thuyết phục binh sỹ, để bọn họ hiểu được đạo lý liều mạng thì sống, tuyệt vọng là chết! Ta cần một đội quân không biết sợ hãi tử vong, chính là như vậy...

Sở Hiên nói với Trịnh Xá vẻ rất đơn giản, hắn vừa nói chuyện vừa ra lệnh thông qua máy liên lạc, bộ dạng như vậy khiến mấy người Trịnh Xá đều cảm thấy mình như người thừa. Bất quá, đây cũng không phải là chuyện đố kỵ gì, kỳ thật, bất kỳ ai đối mặt với Sở Hiên đều sẽ có cảm giác tự ti, đó là cảm giác đối diện với một kẻ cái gì cũng biết, mặc dù nói ra có chút khoa trương, nhưng hắn thật sự khiến người khác cảm thấy như vậy.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi hỏi:

- Bọn chúng vẫn chưa tấn công, đang đợi Brain bug ra lệnh sao?

Sở Hiên cũng không ngẩng đầu lên, đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Không, Brain bug hẳn là đã sớm ra lệnh, do đường lên núi không rộng rãi, cộng thêm hoàn cảnh phía trên không thích hợp cho bọ hopper tập kích, nếu bọn chúng cứ tấn công từng đợt từng đợt nhỏ, chúng ta sẽ không hề bị nguy hiểm đến tính mạng. Vì thế mệnh lệnh của Brain bug hắn là thúc một tiếng trống, đem tất cả lực lượng ào ạt tiến công không quản thương vong, một trăm nghìn, hai trăm nghìn, năm trăm nghìn, một triệu, tới bao giờ giết sạch tất cả chúng ta mới thôi... Chiêm Lam, đã ngăn chặn toàn bộ đỉnh núi này phải không? Vậy bây giờ để lộ chỗ phòng ngự ra, để đội kia nhìn thấy chúng ta... Trịnh Xá, nếu như phòng tuyến bị phá, chúng ta đều có thể sẽ bị giết, vậy ngươi phải theo hướng dẫn của Chiêm Lam, sử dụng Hủy diệt khống chế tất cả bọn chúng, đó là cơ hội duy nhất để chúng ta có thể sống sót!

Trịnh Xá gật đầu, sắc mặt nghiêm túc, hắn còn chưa kịp nói gì, từ chỗ thông đạo đa truyền đến tiếng súng liên thanh, tiếp đó là tiếng binh lính gào lên giận giữ, mang theo sợ hãi và dục vọng sống sót, những người bảo vệ thôn đạo đã bắt đầu điên cuồng, súng trong tay liều mạng bắn xuống dưới.

Sở Hiên lập tức quát vào máy liên lạc:

- Bá Vương! Ngươi quản bộ đội kiểu gì đấy! Hỏa lực thế nào ngươi tự biết, nếu còn phát sinh chuyện tương tự, ngươi không cần đứng đó nữa đâu!

Tiếng Bá Vương cũng gào lên:

- Vâng, chỉ huy.... Con mẹ nó, đừng làm ta nhớ tới chuyện ngày xưa, nhiều bọ quá, bọn chúng ùa tới đông nghìn nghịt, không nói chuyện với ngươi nữa, ta tự biết phải tiết kiệm đạn... Khốn kiếp, nhiều bọ quá đi mất!

Còn cách lúc tàu cứu viện tới năm giờ bốn mươi hai phút, cuộc tấn công tổng lực của loại bọ cuối cùng cũng bắt đầu, hàng trăm nghìn con bọ chen chúc theo thông đạo nhỏ hẹp, liều mạng lao tới, cảnh tượng khủng bố khiến mỗi binh sỹ đều không lạnh mà run, họ đã không còn nghe lệnh, chỉ theo bản năng bắn xuống chân núi, trong đầu chỉ có một suy nghĩ làm đám bọ này biến mất đi!

Pằng, pằng!

Bá Vương nâng khẩu súng còn bốc khói lạnh lùng nhìn quanh, trước mặt hắn là mấy tên lính đang nằm trong vũng máu, khi binh lính xung quanh kinh ngạc nhìn lại, hắn mới gầm lên giận giữ:

- Tiến hành, ngắm chuẩn bắn phát một theo phương pháp đã dạy lúc trước, mười người một tổ phụ trách một hướng, kẻ nào dám bắn loạn, kẻ nào dám lãng phí đạn dược... Xử theo quân pháp!

Đám lính còn ngây ngốc nhìn, tới khi Bá Vương cầm súng bắn một loạt chỉ thiên tất cả mới đột ngột tỉnh táo lại, nhanh chóng ngắm chuẩn hướng thông đại, mười người một đội phụ trách một hướng nhỏ, bắt đầu bắn phát một. Mặc dù tố chất quân sự không cao nhưng trình độ huấn luyện của họ cũng thật sự nghiêm khắc, trong yêu cầu thế này, mỗi người lính đều nhanh chóng xạ kích, độ chuẩn cũng không kém lắm. Bá Vương bấy giờ mới khẽ thở phào, sau đó hắn mỗi tay cầm một khẩu súng quân dụng tự động, hét lớn bắn về phía chân núi, mặc dù gọi là bắn quét nhưng độ chính xác lại vượt xa những người khác, gần như mỗi lần bắn đều có một con bọ đổ xuống... Nhưng đối diện với cả biển bọ vàng rực vô cùng vô tận, đến cả Bá Vương trong lòng cũng từ từ tuyệt vọng.

-Đây... đây chính là thế giới phim kinh dị chiến tranh sao? Sức mạnh của một cá nhân ở đây thật quá nhỏ bé, quả nhiên những người được Chủ Thần lựa chọn không thể toàn là người hoàn mỹ, chúng ta cần đồng đội, cần kết hợp các loại lực lượng, cần mọi người đồng tâm hiệp lực mới có thể hoàn thành nhiệm vụ này... Nếu như phim Starship Troppers này không có ba người các ngươi, chúng ta sẽ chết rất nhanh, ha ha ha....

Trịnh Xá đứng tại chỗ phòng ngự, cười lớn nói, Chiêm Lam cũng đã truyền kết quả quét hình vào đầu hắn, sâu dưới lòng đất cách đỉnh núi khoảng mười dặm có một số thứ đang được che giấu, có lẽ là một tiểu đội khác, có lẽ là Brain bug, tóm lại, trong lòng Trịnh Xá đã hạ quyết tâm, khi đoàn đội lâm nguy, chính là lúc hắn bắt đầu liều mạng....

-Đó là thứ gì?

Đột nhiên có vài binh sỹ rống lên, ở phía xa, hơn mười con bọ tanker khổng lồ đang tiến tới, nhưng trước ưu thế hỏa lực tập trung, thân thể to lớn của chúng cũn không thể tới gần điểm phòng thủ dưới năm trăm mét. Không thể không thừa nhận, súng quân dụng Liên ban chế tạo uy lực chẳng ra sao nhưng tầm bắn

http://tieulun.hopto.org

lại không tồi, bởi vì loại đạn này được thiết kế để bắn xa nên uy lực không được như các loại đạn dùng kỹ thuật xuyên phá trước đây.

Trên lưng bọ tanker có hơn mười khối u lớn, trước đây những khối u này chưa từng xuất hiện nên mọi người đều tập trung toàn bộ tinh thần, chăm chú quan sát, tới khi những con bọ tanker bị bắn chết, những khối u này bỗng bắn vụt lên, lao thẳng tới chỗ trận địa, giống như một loạt đạn pháo.

-Bắn! Bắn rơi những thứ kia xuống, không thể để chúng tới gần!

Bá Vương đứng giữa đám lính, gầm lên, tự hắn cũng giơ hai khẩu súng điên cuồng nhả đạn, nhưng đạn bắn trúng vào những khối u đó lại tạo ra tia lửa tung tóe, giống như bắn trúng thép khối, còn những khối u đó vọt qua mây trăm mét rơi thẳng vào giữa các binh sỹ trên trận địa.

-Nằm xuống!

Thanh âm của Vương Hiệp truyền tới, mọi người vô thức quay đầu lại, chỉ thấy hắn đang đứng cách đó không xa, tay cầm một quả tên lửa hạt nhân mini vác vai, quát lớn bắn thẳng lên trời, lập tức một số tên lính gào lên:

- Mẹ kiếp, tên lửa phải đập vào mới nổ, hoặc thời gian vượt quá một phút, bắn lên trời không phải muốn nổ chết tất cả chúng ta sao?

Tiếng hô chưa dứt, một luồng ánh sáng mãnh liệt đã bùng lên trên không, những người này lập tức ôm mắt kêu gào, còn số nằm xuống đất thì may mắn hơn nhiều, mặc dù cũng bị chấn động và sóng nhiệt tập kích nhưng tóm lại là không bị thương trí mạng.

Khi mọi người đứng lên, luồng lửa trên trời còn chưa tắ, Vương Hiệp bỏ súng phóng tên lửa vác vai xuống, thuận miệng nói:

- Ta đã sửa lại hệ thống định giờ bên trong một chút, có thể đặt thời gian ngắn nhất là ba giây... Cẩn thận!

Hai khối u cách vụ nổ xa nhất không bị phá hủy, trượt theo luồng lửa đập xuống đất, binh lính chỗ đố lập tức tránh ra bốn phía, nhưng hai khối u cũng không phát nổ mà từ dưới đất dựng thẳng lên, mở ra biến thành hai con bọ to lớn trông như con nhện có sáu chân. Hai con bọ này trực tiếp xông vào giữa đám lính, nhanh chóng cắn xé, sức cận chiến cùng tốc độ của chúng còn mạnh hơn bọ warrior nhiều, chỉ sau mấy giây ngắn ngủi đã có mấy chục người bị xé thành mảnh vụn, bất kỳ ai bị sáu cái chân tóm chúng là lập tức bị xé tan như xé giấy, hơn nữa do chúng ở giữa đám người nên những người xung quanh cũng không dám khai hỏa.

Trịnh Xá lập tức quát lớn:

- Bá Vương, tổ chức người tiếp tục bắn quét! Vương Hiệp sử dụng mấy quả lựu đạn ngươi đã cải tiến, cho đến khi người mới tới chi viện mới thôi, Sở Hiên, lập tức điều một trăm tân binh tới gia nhập! Zero, bắn đi, mau bắn đi!

Chưa dứt lời, hắn đã đạp mạnh một phát, chủy thủ quân dụng trong tay rung lên, lao thẳng vào một con bọ.

"Không tiện, tay phải không thể dùng sức, ta cũng không thuận tay trái..."

Trịnh Xá trong lòng tính toán phương pháp chiến đấu, đồng thời tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, khi con bọ hình nhện phát hiện ra hắn đã chỉ còn cách nó có mấy mét. Con bọ vừa giơ móng vuốt sắc bén như mũi giáo lên, Trịnh Xá đã dùng bụng đâm sầm bào nó, móng vuốt lập tức xuyên thủng qua bụng hắn, bất quá hiện tại hắn đang mở cơ nhân tỏa, trước khi móng vuốt đâm vào đã điều chỉnh phương vị để nó xuyên qua khe hở giữa nội tạng, mặc dù nhìn có vẻ kinh khủng nhưng dù sao nội tạng cũng không bị thương.

-A!

Trịnh Xá trực tiếp để móng vuốt lọt ra sau lưng, hắn dựng dao găm quân dụng đâm thẳng vào mắt con bọ, ngập cả cánh tay vào trong. Như vậy chưa là gì, cánh tay trái hắn còn sử dụng thêm Hồng viêm, dù sao đang trong cơ thể bọ, người ngoài không thể nhìn thấy nên sau cú đâm, gần như toàn bộ những thứ trong đầu con bọ bị thiêu cháy, chưa kịp xé Trịnh Xá đã từ từ gục xuống đất.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá thở ra một hơi quay đầu lại, con bọ hình nhện bên kia đã xé xác không biết bao nhiêu binh lính, mặt đất đầy chân tay gãy, nội tạng, máu tươi.....

313. Nếu Như Phải Chết.... Thì Cũng Không Phải Hôm Nay (1)

Trịnh Xá hít thở mấy hơi thật sâu, trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, mặc cho bốn phía huyên náo thế nào, rất nhiều binh lính hoảng sợ trốn tránh ra sao, Bá Vương liều mạng điên cuồng tổ chức quân sỹ công kích xuống chân núi thế nào, trong mắt Trịnh Xá lúc này, tất cả động tác đều phảng phất như phim quay chậm có thể nhìn thấy rõ ràng. Hắn giống như đang ngồi trước màn hình xem phim, mỗi động tác đều in vào đầu, cảnh tượng chiến đấu khốc liệt cũng khiến hắn lập tức vận hành nội lực.

Hắn nhìn con dao găm đã cong vòng lại trên tay, chiếc dao găm này căn bản không thể đâm xuyên qua chỗ mi mắt con bọ toàn là hắn dùng man lực hung hăng cắm vào, vì thế chỉ một cú đã khiến mũi nhọn ở đầu dao cong queo méo mó. Đây dù sao cũng không phải vũ khí ứng dụng công nghệ cao gì, thậm chí không được cả độ cứng bằng hợp kim titan, cho nên hắn không thèm suy nghĩ vứt luôn dao găm đi, sau đó rút móng vuốt khỏi bụng, mặc cho máu tuôn xối xả, hắn đưa chân đạp vào con bọ, dùng sức kéo mạnh, bằng lực lượng gấp mười lần người bình thường, lại cộng thêm tác dụng của nội lực, kéo bật chiếc móng ra khỏi khớp nối. Chiếc móng vuốt này dài khoảng một mét trông như một câu giáo, cũng không biết vỏ ngoài cấu tạo thế nào, độ cứng rắn tuyệt đối kinh người, vì thế sau khi thử thử vài lần hắn lại lao về phía con bọ hình nhện còn lại.

Con bọ đó vẫn nhìn về phía này, phản ứng của nó cực nhanh, khi thấy Trịnh Xá bẻ gẫy móng vuốt của con kia ra, nó không đồ sát các binh lính còn lại nữa mà nâng sáu móng vuốt sắc bén, rít lên xông về phía Trịnh Xá.

"Tốc độ quá nhanh, so với tốc độ bình thường của ta còn nhanh hơn, làm sao bây giờ? Sử dụng Bạo tạc sao?"

Một thoáng chốc này, trong đầu Trịnh Xá đã lóe lên mấy ý niệm, nhưng không đợi hắn kịp phản ứng, mấy viên đạn đã bắn trúng mấy móng vuốt đang giơ lên của con bọ, mặc dù uy lực không lớn nhưng góc độ lại cực kỳ ảo diệu, gần như được bắn ra trong nháy mắt, chỉ bằng xảo lực đã đẩy con bọ lăn tròn xuống đất, hướng lăn vừa đúng trước mặt Trịnh Xá. Hắn không kịp suy nghĩ, giơ móng vuốt trong tay hung hăng đâm tới, xuyên thủng đầu con bọ, nó chỉ giãy dụa được mấy cái rồi từ từ bất động.

Trịnh Xá rút móng vuốt ra thở hồng hộc, hơn mười tên lính hoàn hô ầm lên chạy tới chỗ hắn, trong đó có mười nữ binh cầm băng vải và bông gạc vội vã băng bó vết thương trên bụng hắn lại, Vương Hiệp cũng tới gần, hỏi vẻ quan tâm:

- Thế nào? Không sao chứ?

-Không sao cả... Điểm thưởng cao thật, một trăm điểm một con... Ngươi thì sao? Lúc nãy ngươi dùng tên lửa mini có được điểm không?

Trịnh Xá thoáng nhớ lại tiếng thông báo mơ hồ của Chủ Thần lúc nãy, hắn quay sang hỏi Vương Hiệp.

Vương Hiệp ngẩn người rồi cười khổ đáp:

- Không được điểm nào... Xem ra sử dụng tên lửa hạt nhân sẽ không được điểm, có lẽ phải dùng vũ khí như họ mới được....

Trịnh Xá cũng cười khổ, nhìn binh lính xung quanh đang đang nhìn hắn với vẻ sùng bái, đặc biệt là mấy nữ binh đang cẩn thận mà vội vàng băng bó vết thương, hắn thở dài nói:

- Mọi người về vị trí của mình, dựa theo sắp xếp chờ đổi lượt! Đội thứ nhất tiếp tục bắn, đội thứ hai chuẩn bị vũ khí cẩn thận! Cứ một trăm người phối hợp đổi lượt một lần, đội thứ ba dọn dẹp thi thể hiện trường..... Ngoài ra chia một nửa số người vận chuyển đạn cho các binh sỹ còn lại! Nhanh lên!

Theo tiếng quát của Trịnh Xá, đám lính lập tức ào ào giải tán, mỗi người về lại vị trí của mình, mà tại những chỗ khác trên đỉnh núi, các binh sỹ khác đang ngồi dưới đất nghỉ ngơi, ai cũng biết đây là lúc phải

http://tieulun.hopto.org

liều mạng, không thể lãng phí bất kỳ giây phút nghỉ ngơi bảo tồn thể lực nào, cho tới trước khi phải ra trước trận địa liều chết, đây có lẽ là cơ hội nghỉ ngơi cuối cùng.

Đội số một dần dần được đội số hai thay thế, nhóm này còn khoảng hơn ba trăm người, lúc trên trận địa họ còn có thể điên cuồng gào thét khai hỏa nhưng khi rời khỏi, cả người lập tức như rã rời ngồi phịch xuống đất, cần hai người dìu đỡ tới cạnh đống lửa, uống mấy ngụm nước nóng, ăn vài miếng thức ăn nén, mất hơn mười phút sau mới định thần lại được, sáu đó phảng phất như mất hết khí lực, cứ yên lặng ngồi tại chỗ.

Không chỉ là tiêu hao thể lực, mặc dù đúng là vô cùng tốn sức nhưng sức ép tâm lý càng kịch liệt hơn, đối mặt với đàn bọ đông đặc vô cùng vô tận, giống bọn chúng chỉ cần chớp mắt là có thể xuyên thủng tuyến phòng ngự, may mà họ đã di chuyển lên đỉnh núi, nếu ở giữa bình địa mà gặp số lượng bọ như thế, có lẽ sẽ bị tiêu diệt hoàn toàn trong mấy chục phút, thậm chí không được đến từng ấy.....

"Trịnh Xá, cẩn thận, một trong số những con bọ loại mới đã bắt đầu di chuyển, tốc độ của nó không nhanh, nhưng bọ xung quanh đều tránh ra sau lưng nó, ta sợ có gì cổ quái..."

Tiếng của Chiêm Lam đột nhiên truyền tới trong đầu Trịnh Xá, đồng thời nàng cũng gửi hình ảnh quét hình tới, Trịnh Xá quả nhiên nhìn thấy một con bọ to lớn, đen xì, cao tới bảy, tám mét đang từn bước từng bước tiến tới. Vừa đi, nó vừa vung vẩy hai chiếc càng lớn, nhìn giống như một con trâu phóng đại hàng chục lần, chỉ là vỏ ngoài con trâu này đen bóng như sắt đúc, khiến người ta cảm thấy áp lực nặng nề.

-Vương Hiệp, lựu đạn cải tạo của ngươi thế nào rồi? Uy lực ra sao?

Trịnh Xá vội quay sang phía Vương Hiệp, tên này lập tức lấy ra mấy khối lựu đạn trong rất bình thường, khiến Trịnh Xá ngạc nhiên.

Vương Hiệp vội nói:

- Thuốc nổ của thời đại này đúng là đã được công nghệ cao cải tiến, đó là một loại chất kết tinh màu trắng ta chưa từng thấy qua, trong một quả lựu đạn chỉ có một viên lớn bằng ngón tay cái thôi, xung quanh là thuốc ổn định. Ta không biết uy lực thế nào nhưng hẳn là rất lớn nên ta lấy tinh thể bên trong mười quả lựu đạn nhồi vào một quả, nhưng thuốc ổn định ít đi nhiều, không biết hiệu quả sẽ thế nào... Rất có thể sẽ cực kỳ nguy hiểm, ngươi phải tự quyết định có sử dụng nó hay không thôi.

Trịnh Xá gật đầu nhận lấy mấy quả lựu đạn, hắn ngẫm nghĩ một chút rồi bỏ vào trong Nạp giới, do không đủ thuốc ổn định, khi hắn vận động kịch liệt rất có thể sẽ đột ngột phát nổ nên cứ bỏ vào trong đó thì hợp lý hơn, sau đó hắn nhìn phía trước trận địa, khẽ nói:

- Vương Hiệp, khi con bọ khổng lồ kia tiếp cận chỗ này, ngươi hãy dùng tên lửa hạt nhân mini tấn công... Còn bốn mươi mốt quả phải không? Đừng để không ở đó, tiến hành sửa đổi tất cả đi, khi gặp nuy hiểm lập tức sử dụng, nếu không chúng ta có thể cả hai, ba giờ cùng không trụ nổi....

Trong lúc hai người nói chuyện, hơn mười con bọ tanker đã nối nhau tiến tới, trong đó trên lưng mấy con còn có những khối u hình tròn, bây giờ mọi người đã biết đó là một loại bọ cận chiến hình con nhện có thể bắn ra xa, mà sức tấn công của chúng còn cao hơn bọ warrior. Chính vì thế, mấy con bọ tanker này được rất nhiều người đặc biệt chiếu cố, chúng nó còn cách mọi người hơn năm trăm mét đã bị giết chết, mấy chục khối u tròn cũng bắn ra nhưng lần này không còn rơi trúng trận địa nữa mà hạ xuống cách đó một trăm mét, vừa mở người ra là lập tức lao về phía đám lính, có điều dưới làn đạn của hơn trăm khẩu súng, mấy chục con bọ này nhanh chóng bị bắn tan.

Có được tất có mất, nhiều người tập trung vào những con bọ hình nhện và đám tanker mang chúng khiến mấy con bọ tanker khác tiến tới cách trận địa năm trăm mét, trên đầu chúng đỏ rực lên, từng luồng lửa nóng rực bắn tới, mặc dù khoảng cách rất xa nhưng mọi người vẫn cảm thấy bỏng rát, nhiệt độ của các luồng lửa này tuyệt đối có thể đốt cháy cả xương cốt thành tro bụi!

Bá Vương gào lên điên cuồng:

- Không được kích động! Bọn chúng còn cách rất xa, tiếp tục bắn, tiếp tục bắn! Có chết cũng không được lùi lại nửa bước, nếu không xử theo quân pháp!

http://tieulun.hopto.org

Nói đoạn, hắn một mình đứng trước tất cả mọi người, hai tay giơ hai khẩu súng tự động, liều mạng nhả đạn, hành động này khiến các binh lính xung quanh can đảm hơn không ít, nhất thời tất cả cùng hét lên, có mấy người da trắng cao lớn cũng xé phăng áo nhảy ra, tất cả đồng tâm hiệp lực điên cuồng bắn vào những con bọ tanker.

Rút cuộc thì những con bọ này cũng không phải là đao thương bất nhập, khi chúng còn cách trận địa năm mươi mét cuối cùng cũng bị bắn thủng vỏ ngoài, sau đó chưa kịp phun lửa lần nữa cả thân hình đã bị bắn thủng lỗ chỗ rồi ầm ầm đổ xuống đất.

Mọi người nhất tề thở phào một hơi, bởi vì lần này toàn bọ tanker tấn công nên biển bọ đi sau nhất thời chưa tiến lên được, cho đám lính một cơ hội lấy hơi, lập tức có hơn trăm người nhũn ra, quỵ xuống đất. Phát hiện ra tình huống này, Sở Hiên lập tức ra lệnh đổi lượt, cho những người suy yếu lùi xuống nghỉ ngơi, mặc dù chưa tới lượt của họ...

"Trịnh Xá, con bọ khổng lồ kia tới rồi! Cẩn thận, nó bị bọn chúng che chắn... Nhất định có gì đó cổ quái!"

314. Nếu Như Phải Chết.... Thì Cũng Không Phải Hôm Nay (2)

Trong đầu Trịnh Xá cũng nhận được tin tức quét hình, hắn nhìn khoảng đất trống bị che chắn không ngừng tiếp cận, phía sau là đàn bọ đông nghìn nghịt, đám bọ warrior giống như muốn dựa vào con bọ to lớn này, ngăn cản đạn của quân đội loài người bắn tới, nhưng vì sao đội ngũ kia phải che phủ cho con bọ ấy?

"Rất đơn giản, con bọ khổng lồ này chắc chắn có sơ hở, hơn nữa một khi tấn công hoặc di động sẽ lộ ra, đó là khả năng lớn nhất. Khả năng thứ hai, nó kỳ thật chính là một quả bom tự nổ khổng lồ, vì thế bọn chúng mới phải che chắn cho nó, nhưng xác suất không lớn, bởi vì không ai cho binh sỹ chạy theo sau bao thuốc nổ, đúng không?

Thanh âm lạnh nhạt của Sở Hiên truyền tới, Trịnh Xá cũng gật đầu, nói:

"Sở Hiên, triệu tập hai đội lính phía sau tới đây, nếu xảy ra cận chiến hoặc thương vong quá lớn lập tức để hai đội đó gia nhập chiến đấu... Vương Hiệp, khi người thấy con bọ kia tới gần lập tức sử dụng tên lửa hạt nhân, những con khác tạm thời không cần để ý tới, mặc dù tỷ lệ rất thấp nhưng nhất định không được để nó lại gần trận địa, nếu là bọ tự nổ thì rất nguy hiểm".

Vương Hiệp gật đàu, hắn cầm kính hồng ngoại quân dụng quan sát ra xa, ở phía xa chân núi tựa hồ có một bóng đen lớn đang từ từ tiếp cận bên này, phía sau nó là vô cùng vô tận bọ warrior. Số lượng bọ quá kinh người, một khi bị bọn chúng tiếp cận trận địa, chỉ sợ đến cả Trịnh Xá cũng sẽ gặp nguy hiểm, trừ phi hắn sử dụng Goblin glider nhanh chóng chạy trốn nếu không hắn cũng sẽ bị biển bọ nuốt chửng.

Vương Hiệp nâng súng phóng tên lửa vác vai lên, tập trung toàn bộ tinh thần chăm chú nhìn về phía thông đạo, từ đây nhìn xuống, với tố chất thân thể được cường hóa bằng long huyết của hắn có thể đại khái nhìn xa được khoảng hai nghìn mét, nhưng cự ly này lại không thích hợp để phóng tên lửa nên khi con bọ khổng lồ tiến vào tầm mắt, bả vai hắn chỉ khẽ rung lên rồi cả người lại lâm vào trầm tĩnh. Nhiều năm huấn luyện trong bộ đội đặc chủng đã giúp hắn có được tâm lý rất ổn định, tới khi con bọ thiết giáp to lớn, đen xì tiến thêm năm trăm mét nữa hắn mới hít sâu một hơi, bóp cò, bắn quả tên lửa hạt nhân mini ra.

Quả tên lửa phá không bay thẳng tới trước con bọ, đúng nó vung đôi càng lên tên lửa đã bắn xuyên vào giữa, tiếp đó một luồng sáng mãnh liệt bùng lên, theo sau là tiếng nổ trầm đục cùng đám mây hình nấm bay lên.Phạm vi sóng chấn động oanh kích lên tới mấy trăm mét vuông, cả con bọ to lớn và lũ warrior xung quanh đều chìm vào biển lửa.

Trên trận địa, tất cả binh lính hoa hô ầm ỹ, trong hoàn cảnh trước mắt chỉ cần một chiến thắng nhỏ nhoi cũng khiến cho họ có cảm giác mình đã tiến thêm một bước dài trên con đường sống sót, mỗi lần thắng lợi nhỏ bé đều có tác dụng cổ vũ nhân tâm, đương nhiên, nếu không trong tình huống thất bại thì thắng lợi như vậy đủ khiến lòng người phấn chấn.

Khi đám lửa dần dần tắt, mọi người lại nhìn thấy bên trong đó hiện lên một vòng sáng màu lam, phạm vi cực lớn, khi vòng sáng chậm rãi dịch chuyển ra khỏi luồng lửa, tất cả mới kinh ngạc nhìn thấy con bọ khổng lồ không ngờ không hề bị thương chút nào. Lớp xác ngoài đen xì của nó dựng lên, từ bên dưới bắn ra một

http://tieulun.hopto.org

loại chất dạng khí màu lam, chính loại chất này tạo thành vòng sáng xanh lam, đây rõ ràng là một loại vòng bảo vệ, không ngờ có thể chặn được công kích từ tên lửa hạt nhân mini....

Con bọ thiết giáp không tổn hại gì tiếp tục tiến về phía trước, khi lớp vỏ hạ xuống vòng bảo vệ màu lam lập tức biến mất, mà bọ warrior theo sau nó bị tên lửa giết chết rất nhiều lại nhanh chóng được hàng vạn con khác bổ sung, đi theo con bọ khổng lồ từ từ áp sát trận địa.

-Khốn kiếp, khốn kiếp, đây mà là bọ sao? Xuất hiện cả vòng bảo vệ, thứ này cũng gọi là bọ à?

Trịnh Xá thấp giọng gầm lên, hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn con bọ thiết giáp càn lúc càng tới gần, từ một nghìn năm trăm mét xuống một nghìn bốn trăm mét, một nghìn ba trăm mét, nó tiến thêm một mét là thời gian sống sót của mọi người bị rút ngắn một phần. Binh lính trên trận địa đơn giản là đã bắt đầu liều mạng, họ mặc kệ mệnh lệnh của Bá Vương, tất cả điên cuồng giương súng bắn thẳng về phía con bọ, nhưng vỏ ngoài đen xì của nó quả thật là vô cùng dày, từng luồng đạn bắn tới chỉ có thể không ngừng ma sát bắn ra hoa lửa, làm nó căn bản đến cả vòng bảo vệ cũng không thèm tạo ra, cứ như vậy càng lúc càng tiếp cận trận địa.

Trịnh Xá lúc này vẫn còn trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, trong đầu lập tức suy nghĩ, đối với chiến thuật này, cách phản công tốt nhất không nghi ngờ gì chính là sử dụng Hổ hồn, chỉ một đao thôi là con bọ này chắc chắn xong đời. Nhưng hắn lại không thể lấy Hổ hồn ra được, thanh trường đao cực kỳ ấn tượng này người khác nhìn thấy là tuyệt đối không thể quên được, sử dụng nó cũng có nghĩa là trong mắt binh sỹ hắn sẽ được dán hai chữ siêu nhân, quả thật quá khoa trương nên chiến thuật này chắc chắn không được.

Chiến thuật thứ hai là đồng thời bắn ra mấy quả tên lửa hạt nhân mini, bất cứ vòng bảo vệ nào cũng chỉ có thể chịu đựng được sức công kích tới một giới hạn nhất định, cho dù vẫn còn năng lượng để chống đỡ cũng vô dụng, bởi vì uy lực cực lớn trong nháy mắt sẽ xuyên thủng hoặc phá hủy vòng bảo vệ, nhưng nếu như vậy, số tên lửa dự trữ sẽ..."

"Nói cách khác, nó không sử dụng vòng bảo vệ khi vỏ ngoài đủ sức ngăn cản đạn bắn tới, có thể xác định lớp vỏ đó chắc chắn là cực kỳ cứng rắn, mà khi sử dụng vòng bảo vệ lại có thể ngăn cản tất cả công kích nổ cùng các loại đạn bên ngoài cơ thể... Thử một lần xem sao".

Trịnh Xá lập tức lấy băng vải chất lượng cao từ trong Nạp giới ra, đồng thời quay sang Vương Hiệp nói:

- Vương Hiệp, lát nữa theo hiệu lệnh của ta hãy bắn tên lửa hạt nhận, ngàn vạn lần không được phóng sớm, nhưng cũng không được muộn, mặc dù chỉ thử một chút nhức xác suất thành công hẳn là vẫn rất lớn....

Vừa nói hắn vừa ngồi xuống đất, buộc quả lựu đạn cải tạo vào chiếc móng vuốt sắc bén, tình cảnh này khiến hắn có cảm giác quen thuộc, nhớ lại lúc trải qua phim Alien 1, không phải cũng sử dụng một thanh thép lớn có buộc dây lựu đạn vào sao? Không ngờ rằn đến hôm nay hắn lại một lần nữa sử dụng biện pháp này.

Sau khi tất cả đã chuẩn bị xong, Trịnh Xá hít sâu một hơi rồi đứng dậy, lúc này con bọ thiết giáp đã chỉ còn cách trận địa một nghìn mét, tất cả binh sỹ đều hướng về phía nó điên cuồng nhả đạn, không chỉ có đội lính này mà hai tiểu đội chi viện phía sau cũng bắt đầu liều mạng khai hỏa tất cả mọi người đều đã gấp tới độ hai mắt đỏ ngầu....

Trịnh Xá yên lặng hướng móng vuốt sắc nhọn về phía con bọ khổng lồ, tiếp đó hắn giật chốt lựu đạn rồi vung tay ném thẳng tới, khi chiếc vuốt bay được nửa giây hắn quay sang Vương Hiệp quát lớn:

- Bắn!

Vương Hiệp vẫn nhắm chuẩn vào con bọ, khi Trịnh Xá quát lên, hắn cũng đồng thời bóp cò, một quả tên lửa theo sát móng vuốt bắn về phía con bọ. Khi tên lửa còn cách khoảng hơn mười mét, con bọ đột ngột dựng vỏ ngoài lên, vòng bảo vệ màu lam chặn quả tên lửa lại nhưng chiếc móng vốt đã vọt qua trước khi vòng bảo vệ xuất hiện, tiếp đó.....

Trịnh Xá chỉ có thể nhìn tới đây, bởi vì trong khoảnh khắc tiếp theo ánh sáng mãnh liệt đã bừng lên, hắn cũng không chịu được phải nhắm mắt lại, do tập trung toàn bộ tinh thần nhìn chăm chăm vào trung tâm vụ nổ nên sau khi ánh sáng lóe lên hắn có cảm giác như mình bị mù, hai mắt không những vừa đau vừa nhức mà còn chẳng nhình thấy gì hết. Bất quá tinh thần lực tảo miêu của Chiêm Lam cũng kịp thời truyền

http://tieulun.hopto.org

tới, khung cảnh xung quanh hiện lên rõ ràng trong đầu hắn, bao gồm cả cọn bọ khổng lồ đã bị biến thành mảnh vụn trong màn lửa, màn chắn che phủ nó đã bị đoàn đội kia giải trừ....

Vương Hiệp thấy Trịnh Xá nhắm nghiền mắt lại, nước mắt trào ra, hắn lập tức chạy tới, trước tiên giúp Trịnh Xá mở mi mắt rồi quan sát kỹ càng, một lúc lâu sau mới thở phào nói:

- Còn tốt, không có gì đáng ngại, dùng nước thuốc trị kích thích cường quang bên quân y, sau khi nhỏ mười phút không được mở mắt, tố chất thân thể ngươi tốt hơn người thường nhiều, chút ánh sáng ấy hẳn là không nghiêm trọng...

Trịnh Xá bình tĩnh gật đầu, hắn dùng sức vỗ vai Vương Hiệp nói:

- Giết chết bọ thiết giáp... Mẹ nó, một nghìn điểm thưởng, một chi tiết kịch tình cấp D, nếu chúng nó tới thêm mấy con chúng ta cứ dứt khoát ở đây giết cho sướng tay, ha ha ha....

Vương Hiệp lại cười khổ nói:

- Phải có mấy quả lựu đạn cải tạo mới được, một là không đủ thời gian, hai là không đủ đạn dược, hơn nữa lần sau chúng ta phối hợp không ai dám chắc là có tốt như lần này hay không, nếu như thất bại thì chắc chắn phải chết, không nên mạo hiểm thì hơn....

-Ha ha ha, nguy hiểm càng cao, phần thưởng càng lớn, tóm lại chúng ta coi như đã vượt qua đợt công kích lần này....

Trịnh Xá vừa nói vừa đi tới bên trận địa, đám lính đã nhìn thấy sau khi luồng lửa biến mất không hề xuất hiện vòng bảo vệ màu lam kia nữa, lần này họ mới thật sự điên cuồng hoan hô, thậm chí có người đem mũ bảo hiểm tung thẳng lên trời, mà Bá Vương cũng đứng đó thở ra một hơi nhẹ nhõm, đối diện với pháo đài di động khổng lồ đó, binh lính ở đây thiếu chút nữa đã tan rã toàn bộ.

-Nếu như phải chết.... Nếu như mọi người chúng ta phải chết, ta tin rằng tuyệt đối không phải hôm nay! Bởi vì chúng ta đều liều mạng chiến đấu, chúng ta chắc chắn sẽ không chết ở đây! Đội phòng ngự rút lui, đội thứ hai lên bổ sung! Bắt đầu bắn!

Trịnh Xá nhắm mắt hướng về phía thông đạo bên sườn núi, từ phía sau ngọn lửa đang tắt vô cùng vô tận bọ warrior xông ra, không còn con bọ bảo vệ to lớn chắn đường, tốc độ của chúng lập tức được thể hiện, vô số con điên cuồng lao tới, mà theo mệnh lệnh của Trịnh Xá ban ra, súng trong tay đội thứ hai cũng bắt đầu gầm thét, bắn tới chỗ đàn bọ....

315. Huyết Chiến Và Trở Về (1)

Thời gian đã trôi qua được hơn ba tiếng đồng hồ, nhân số tử vong lên tới một ngàn ba trăm người, số người chết do các loại bọ khác chỉ có mấy chục, còn lại đại đa số là do những con bọ hình nhện phun bắn ra. Vài chục đợt đầu cò có thể dùng tên lửa hạt nhân mini công kích nhưng sau khi loại bọ hình nhện này xuất hiện càng lúc càng dày đặc, không thể không ngừng sử dụng tên lửa, hai chục quả còn lại phải để dành cho mấy tên gia hỏa khổng lồ khác, nếu cứ tiếp tục tiêu hao hết, đến lúc sinh tử quan đầu sẽ không còn chút sức công kích nào, đối với bất cứ ai có chút lý trí, cách sắp xếp như vậy không thể chấp nhận được.

Khi những con bọ hình nhện bắn lên không, chúng hoàn toàn cuộn lại thành một khối tròn, trạng thái như vậy thực sự là đao thương bất nhập, vỏ ngoài cứng rắn như thép, đạn bắn vào chỉ ma sát tạo ra vô số hoa lửa, trải qua mấy lần cùng Trịnh Xá chính diện nghênh địch, tử thương thảm trọng, đám lính cuối cùng cũng nắm được cách chiến đấu với loại bọ này như thế nào.

Đầu tiên tốt nhất là có thể bắn chết cả bọ hình nhện lẫn bọ tanker từ xa, chỉ cần bắt chết tất cả bọ tanker từ cách xa hơn năm trăm mét thì những con bọ hình nhện gần như không có tính uy hiếp. Nếu như vì số lượng bọ tanker quá nhiều, không cách nào tiêu diệt từ xa, vậy các binh sỹ sẽ bắt đầu liều mạng lùi về sau, chỉ cần cách xa những con bọ hình nhện hơn ba mươi mét thì có thể nói chúng không có khả năng công kích tới chỗ họ, sau đó chỉ cần chờ đến lúc chúng mở thân hình ra, vô số khẩu súng sẽ biến lũ bọ này thành mảnh vụn.

http://tieulun.hopto.org

Trước khi tìm ra chiến thuật này, đã có một nghìn ba trăm người chết dưới vuốt của đám bọ hình nhện đó, trên trận địa tràn ngập một lớp máu thịt, chân tay gãy đỏ ngầu, nhưng chiến tranh đã diễn ra đến lúc này, mỗi binh sỹ chỉ còn là một cỗ máy hoàn thành mệnh lệnh, bắn, đổi lượt, chuẩn bị đạn dược, vận chuyển thi thể, tất cả đều cảm thấy tê bại, cả thể xác lẫn tâm hồn...

".....Số lượng đạn? Sở Hiên, còn bao nhiêu đạn?"

Trịnh Xá có chút vô lực ngồi trên một tảng đá lớn, vừa rồi hắn lại cùng Vương Hiệp hợp tác giết chết một con bọ tanker nữa. Liên tục chiến đấu kịch liệt suốt mấy giờ trước đó, với bọ tanker, bọ hình nhện, thậm chí với cả một số con bọ warrior thiếu chút nữa thì tiếp cận, thần kinh và cơ bắp hắn đã bắt đầu không chịu đựng nổi, dù sao mức tiêu hao năng lượng của hắn đã vượt hơn gấp mười lần người bình thường, cả số lượng lẫn chất lượng.

"Còn hơn hai nghìn băng đạn, mười một quả tên lửa, hơn bốn trăm quả lựu đạn.... Đó là tổng lượng đạn dược hiện tại của chúng ta, cách lúc tàu cứu viện tới ít nhất là nửa tiếng nữa..."

Thanh âm lạnh nhạt của Sở Hiên đáp lại.

Trịnh Xá thở dài, hắn nhìn chỗ chân núi dưới trận địa đã chất đống vô số xác bọ, có điều mỗi lần loài bọ tấn công đều phá hủy phần lớn số xác này, bọ tanker phun một loạt lửa là đủ thiêu cháy tất cả thành tro bụi hoặc khẽ giẫm lên là biến cả đống xác thành mảnh vụn dưới chân nó. Vừa qua một lượt bọ tanker xông lên, loài bọ tạm thời xuất hiện một khoảng thời gian không tấn công, vừa kịp cho binh lính vận chuyển đạn dược và đổi lượt phòng ngự, khoảng lặng ngắn ngủi cho mọi người thở phảo một hơi, Trịnh Xá cũng lấy ra bao thuốc lá, dùng một tay run run châm điếu thuốc, ngồi trên một tảng đá cao trước trận địa, yên lặng nhìn xuống.

"Yên tâm đi, chúng ta nhất định có thể sống sót.... Chúng ta nhất định phải sống sót, trên lưng còn quá nhiều gánh nặng, còn quá nhiều chuyện chưa làm được, dù phải liều mạng chiến đấu, dù đói đến mức phải ăn phân mà sống, chúng ta cũng nhất định phải sống sót!"

Trịnh Xá rít một hơi thật dài, yên lặng thông qua ý thức nói với mấy người còn lại, tiếp đó hắn ngậm điếu thuốc, tay trái run rẩy lấy mầu đầu lọc hút dở trong Nạp giới ra, nhìn nó một lúc rồi lại cất vào trong, bấy giờ hắn đứng dậy trên tảng đá nói:

- Các binh sỹ, chuẩn bị bắt đầu chiến đấu! Để cho đám bọ này biết chúng ta không phải loại ăn không, cho lũ đáng chết này nhớ rằng.... Ở ngọn núi này, chúng ta đã anh dũng chiến đấu!

"Bây giờ mới hiểu những người trên Thượng Cam Lĩnh (*) đại diện cho điều gì.... Đây còn là chiến đấu trong tình huống không bị tập kích từ trên trời, không có đạn pháo tầm xa, hơn nữa còn có ưu thế hỏa lực nữa. Ha ha, nếu Chủ Thần để chúng ta sang phim kia thì bảy người chúng ta tuyệt đối chết chắc..."

Trịnh Xá nhìn xuống thông đạo dưới chân núi, nới đám bọ warrior đang cuồn cuộn tràn ra không ngừng, phía sau lưng chúng là bọ tanker, thậm chí còn xuất hiện hai con bọ thiết giáp, hắn biết rằng loài bọ cuối cùng cũng bắt đầu tổng tấn công. Bây giờ mới là lúc tổng công kích thật sự, mặc dù loài bọ không sợ chết, số lượng của chúng nhiều đến kinh khủng nhưng số bọ chết trong chiến dịch này cũng đã khiến Brain bug cảm thấy đau đớn hoặc là tức giận, tóm lại, Brain bug trên hành tinh này chắc chắn đã ra lệnh bất kể hy sinh, tấn công toàn diện phá tan chiến tuyến của loài người!

"Trịnh Xá, điểm che chắn kia bắt đầu chuyển động, chúng theo thông đạo tiến lên gần mặt đất, đoàn đội kia... chuẩn bị tham chiến sao?"

Ánh mắt Trịnh Xá vụt lóe sáng, hắn lạnh lùng nói:

"Tới thì cứ tới đi, đã lâu như vậy rồi, đến lúc này mà bọn chúng còn không xuất hiện, vậy khi tàu cứu viện tới chúng ta có thể thuận lợi đào thoát.... Bọn chúng cho rằng chúng ta dễ bắt nạt sao? Không được dùng vũ khí của bản thân, không cách nào toàn lực chiến đấu, hoàn cảnh như vậy chúng lấy tư cách gì mà coi chúng ta là yếu? Hừ... Sở Hiên, nhìn thấy chuyển động của đám bọ đằng xa kia không? Bọn chúng bắt đầu tổng tấn công rồi, ngươi nghĩ biện pháp lập phương án phòng thủ, giữ cân bằng lượng đạn là được..."

Ý thức sở Hiên cũng có chút gấp gáp, hắn thì thào nói:

http://tieulun.hopto.org

”Ta sớm đã phát hiện hành động của chúng, vừa rồi thời gian ngừng tấn công quá lâu, hơn nữa theo tinh thần lực tảo miêu, có bọ hopper gia nhập, nhưng hoàn cảnh địa hình núi như thế này căn bản không phù hợp để bọ hopper công kích, chẳng lẽ bọn chúng chuẩn bị bất chấp thương vong tấn công chúng ta? Một trăm con hopper, có một con bay được lên đây đã là tốt lắm rồi... Tóm lại, người ở đó thủ vững lối vào trận địa, phía sau cứ để ta sắp xếp....”

Trịnh Xá gật đầu nói:

”Hiểu rồi... Mọi người liều mạng, cố gắng sống sót nhé!”

Còn đang nói chuyện, tiếng súng đầu tiên đã vang lên, trên trận địa, cách binh sỹ đã bắt đầu liên tục bóp cò, những con bọ warrior đi đầu tiên bắt đầu gục xuống liên tiếp. Nhưng số lượng bọ thật sự quá nhiều, cứ con nọ tiếp nối con kia giống như từng đợt sóng trào không ngừng ập tới, hình thức cả biển bọ cùng tấn công thế này trước đây chưa từng xuất hiện, rất nhiều con chỉ vì hơi chậm chân cũng bị đồng bọn phía sau đạp chết. Bất quá do tràn tới bất kể tử vong, hỏa lực trên trận địa nhất thời có vẻ yếu đi, đám bọ warrior cứ lấn tới từng mét từng mét một, mỗi mét đều phải trả bằng vô số xác bọ nhưng cự ly cũng không ngừng rút ngắn, làm trong tâm trạng mõi người lính đều càng lúc càng nặng nề.

Khoảng mấy phút sau, mấy trăm người của đội số hai đã vội vã chạy tới, mang theo đạn dược, họ cũng gia nhập chiến đấu, hỏa lực từ một nghìn người phòng thủ cuối cùng cũng áp chế được cả biển bọ đang ào tới, mà bấy giờ, bọ tanker cũng đã xuất hiện giữa từng đợt sóng công kích.

Mỗi bước chân của một bọ tanker hạ xuống đều giẫm nát vài con bọ warrior thành thịt vụn, nhưng tất cả đám bọ vẫn không hề sợ hãi lao về phía thông đạo, mà lũ warrior lại càng có ý thức chắn trước mặt bọ tanker, không ngừng tiếp cận trận địa. Khoảng cách từ năm trăm mét rút xuống còn bốn trăm mét, rồi ba trăm mét, tiếp đó bọ tanker phun ra một loạt khối u tròn giống như đạn pháo về phía trận địa, nhưng lúc này bất kỳ ai cũng không thể lùi lại, so với chục con bọ hình nhện, hàng vạn con warrior dồn dập tràn trới trước mặt càng kinh khủng hơn nhiều. Tất cả binh sỹ đều đã đánh đến đỏ ngầu cả mắt, đối diện với tử thần đang ập tới, rất nhiều người thậm chí không tránh né một phân, cứ đứng súng tại chỗ nâng súng bắn đi.

Trịnh Xá gầm lên:

- Vương Hiệp, sử dụng tên lửa hạt nhân, hai quả, trên trời một dưới đất một, cứ đẩy lùi trận tuyến của bọn chúng lại rồi tính sau!

Trong lúc nói, Trịnh Xá đã cầm móng vuốt sắc bén lao tới, hắn vừa bẻ thứ này từ xác một con bọ hình nhện lúc trước, cũng là vũ khí cận chiến có thể sử dụng duy nhất hiện tại có độ cứng cao hơn dao găm quân dụng.

Vương Hiệp nghe vậy lập tức bắn tên lửa hạt nhân mini lên trời, trong thoáng chốc khi tên lửa phát nổ, ánh sáng mãnh liệt bùng lên, trong ý thức Trịnh Xá đột nhiên vang lên âm thanh gấp gáp của Chiêm La:

”Không hay rồi! Trịnh Xá, trên vách đá xung quanh đầy bọ hopper đang trèo lên, bọn chúng cứ bám vào vách đá bò tới, nếu bị gió mạnh bật ra thì lại bay xuống tiếp tục trèo lên, có tới mấy nghìn con đấy!”

(*)nơi diễn ra một trong những trận chiến nổi tiếng nhất trong chiến tranh 2 miền Triều Tiên giữa quân Mỹ và Trung Quốc, cũng có 1 bộ phim về trận chiến này

cái độ lag dạo này thật vô đối.....

316. Huyết Chiến Và Trở Về (2)

Trịnh Xá trong lòng trầm xuống, hắn hít sâu một hơi vội vã nói với Zero:

”Zero, ngươi dẫn một nhóm tuần tra bốn phía, phát hiện bọ hopper đơn lẻ lập tức tiêu diệt, gió trên đỉnh núi rất mạnh, bọn chúng không bay lên được thì còn kém bọ warrior, cố gắng giết một ít đi. Sở Hiên, ngươi cũng sắp xếp điều binh lính bên sườn núi về chỗ trung tâm, còn La Cam Đạo! Nhớ kỹ, phải bảo vệ Chiêm Lam cho tốt, đưa cô ấy tới chính giữa trung tâm.... Trước hết cứ làm vậy đi, tạm thời chưa thể ngăn cản được bọ hopper, chỉ có thể đi trước một bước, tấn công trước khi bọn chúng lên tới đỉnh núi”.

http://tieulun.hopto.org

Thời gian vẫn còn lại một tiếng đồng hồ, theo chỉ dẫn của Sở Hiên, đã có ba đội lính bắt đầu tìm kiếm và vận chuyển đá tảng, theo lượng đạn tiêu hao liên tục, lại thêm phải chi một phần cho binh sỹ tuần tra sườn núi, dần dần chỉ còn một nghìn băng đạn. Nhưng các đợt công kích của đám bọ vẫn hung mãnh như trước, vô số bọ warrior giống như từng đợt sóng cuồn cuộn đổ tới, ngoài ra còn có bọ tanker và bọ hình nhện, thỉnh thoảng còn có một con bọ thiết giáp kéo tới, trận địa mấy lần suýt chút nữa đã bị đám bọ tiếp cận, phải tiêu tốn mấy quả tên lửa hạt nhân mini cùng gần như toàn bô số lựu đạn mới có thể giữ vững được.

Nhưng số lượng bọ thật sự quá nhiều, dù bị tanker đốt thành tro bụi hàng đống, bị cả đàn bọ đạp thành thịt vụn thì chỗ thịt đó vẫn đắp cả con đường cao lên. Do cách trận địa năm trăm mét là nơi lũ bọ tử vong phần lớn nên tại thông đạo chỗ đó xuất hiện một cảnh tượng kỳ quái, từ dưới chân núi tới gần năm trăm mét con đường cao dần lên tới tận hai mươi mét sau đó lại dần dần thấp xuống, rồi mới trở về như thường. Địa hình như vậy kéo dài quãng đường phải di chuyển của lũ bọ, từ trên cao bắn xuống, điểm nhô cao lên cách năm trăm mét đó giúp đám lính nhắm bắn chính xác hơn, uy lực đạn cũng tăng cao, chỉ là có lợi thì cũng có hại, uy lực đạn được con dốc tăng cường nhưng với tầm cao như vậy cũng khiến các khối đá bị hạn chế, không thể lăn từ đỉnh núi xuống tận chân núi, sẽ bị con dốc cản lại nên sức sát thương chỉ giới hạn trong phạm vi năm trăm mét...

Trịnh Xá quan sát cẩn thận đống xác bọ, ngẫm nghĩ một chút rồi nói:

- Vương Hiệp, để lại năm quả tên lửa không sử dụng, trước khi hết đạn không cần phải dùng tên lửa phá hủy con dốc kia, cứ như vậy đã... Mẹ nó, không được sử dụng vũ khí plasma, nếu không mấy quả địa lôi hoặc bom hẹn giờ uy lực chắc chắn không kém loại tên lửa hạt nhân mini này, sức bắn railgun của Bá Vương chắc chắn đủ để xử đẹp số lượng bọ như thế này, dù gặp bọ tanker cũng không sợ, Hổ hồn của ta cũng hoàn toàn có thể dễ dàng chém giết, khốn thật....

Vương Hiệp cũng chỉ biết cười khổ, uy lực vũ khí plasma vượt xa mấy loại lựu đạn này, nếu như có thể chế tạo loại lựu đạn chưa được năm thành nội lực của Trịnh Xá thì uy lực thật sự không kém tên lửa hạt nhân mini này bao nhiêu. Tuy nhiên, điều quan trọng chính là tên lửa mini là loại vũ khí dùng sức nổ và sóng xung kích làm biện pháp sát thương chủ yếu, như vậy uy lực rất mạnh nhưng càng lan ra xung quanh thì càng yếu, dù có thể nói là song xung kích lan rộng tới mấy trăm mét nhưng phạm vi sát thương chính thức cùng lắm chỉ được một trăm mét vuông quanh tâm nổ. Vũ khí plasma thì không như thế, chỉ cần nằm trong phạm vi lan truyền của plasma là tất cả mọi sinh vật sẽ bị thiêu thành tro bụi, có thể nói chắc chắn phạm vi bao nhiêu là lực sát thương bấy nhiêu.

Thời gian liên tục trôi đi, số lượng đạn còn lại cũng càng lúc càng ít, trong lòng tất cả các binh sỹ biết được sự tình đều cảm thấy quẫn bách, mà đồng thời đám bọ hopper sau khi bò mấy chục phút cuối cùng cũng lộ diện trên vách đá. Bọn chúng lúc đầu vẫn muốn bay lên nhưng vừa bay cao ba mét lập tức bị những cơn gió kịch liệt cuốn bay, cho nên lũ bọ này chỉ có thể cúi thấp bò về phía binh lính, tốc độ như vậy tự nhiên là bị tiểu đội tuần tra dễ dàng bắn chết, chỉ có điều số lượng bọ hopper lên tới mấy nghìn con, sau khi con đầu tiên lộ mặt, càng lúc càng có nhiều con khác chui lên từ vách núi.

-Thời gian còn bao lâu? Tàu cứu viện đâu? Sở Hiên, chỉ còn hơn hai trăm băng đạn! Còn bao lâu nữa đây?

Trịnh Xá gần như đã gào lên, từ hình quét trong ý thức hắn nhìn thấy vài con bọ thiết giáp đang tiến về phía thông đạo, mặc dù tốc độ rất chậm nhưng thể hình to lớn cùng năng lực đặc thù của chúng có thể quyết định tất cả, một khi bị những con bọ khổng lồ này tiếp cận trận địa cũng có nghĩa là họ chắc chắn thất thủ!

-Bây giờ tính thời gian cũng vô dụng, vừa rồi đã liên lạc tới đội chi viện trên vũ trụ, bên đó đã phái mấy chục tàu cứu viện, đủ mang được vài vạn người.... Đúng là một đám ngu ngốc, nếu thật sự có mấy vạn người cho mà chở thì còn cần cố sống cố chết cố chết cầu cứu bọn chúng sao? Đúng là trí tuệ của kẻ tầm thường, luôn khiến người ta thấy nực cười.... Tình huống cơ bản là như vậy, khoảng ba mươi phút nữa, tàu cứu viện đại khái có thể từ ngoài vũ trụ tiến nhập bầu khí quyển, còn đến bao giờ chúng ta có thể lên phi thuyền.... Khoảng ba mươi đến bốn lăm phút nữa, đây chỉ là ước lượng thôi.

Giọng nói của Sở Hiên không xuất hiện trong ý thức Trịnh Xá mà trực tiếp vang lên sau lưng hắn, Trịnh Xá quay đầu lại vừa lúc nhìn thấy Sở Hiên đang cầm hai khẩu coilgun đứng đó, trên mặt tên này vẫn thoáng nụ cười trào phúng.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá ngạc nhiên nhìn hắn, một lúc sau mới nói:

- Ngươi tới đây làm cái gì? Bây giờ sử dụng vũ khí của chúng ta cũng không sao chứ?

Sở Hiên khẽ rung tay lấy ra một khẩu súng lúc nói:

- Coilgun và súng quân dụng Liên bang chế tạo rất giống nhau, ngoài uy lực ra cũng chỉ có cận chiến mới có thể thấy được sự bất đồng. Đến bây giờ mọi bố cục, sắp xếp hoặc mấy trò mèo đề cao sỹ khí cái gì đó đều đã vô dụng rồi, chuyện duy nhất có thể làm là theo hướng này tiếp tục chiến đấu, hoặc đến cuối cùng sẽ bị biển bọ nuốt chửng. Mặc dù cá nhân ta rất không thích cái kiểu chiến đấu cơ bắp ngu ngốc này nhưng hiện tại cũng chẳng còn biện pháp nào tốt hơn, cứ lựa chọn chiến đấu đi....

Trịnh Xá cười ha hả vỗ vai hắn, nói:

- Lại bắt đầu nói trí tuệ của kẻ tầm thường rồi đấy.... Bỏ đi, nếu có thể sử dụng coilgun của ngươi thì có thể giết thêm một ít bọ warrior, có điều không nên sử dụng Gun kata quá sớm, người hình như không thể kiên trì trong trạng thái đó lâu được.

Khi hai người đang nói chuyện, đột nhiên từ phía trận địa lại có hơn mười con bọ hình nhện bay tới, binh lính còn chưa kịp phản ứng, một quả tên lửa hạt nhân đã lướt qua chỗ họ bắn tới, trên bầu trời lập tức bừng lên ánh sáng chói mắt. Sau khi ánh sáng lóe lên, vẫn có ba quả cầu rơi xuống đất, tiếp đó toàn thân chúng rung lên, lập tức biến thành hình dạng như con nhện, Trịnh Xá cùng Sở Hiên đưa mắt nhìn nhau, hai người chia ra phóng về phía đám bọ, một người cận chiến một người bắn, trước khi ba con bọ hình nhện kịp gây thương vong trên quy mô lớn, hai người đã tiêu diệt chúng giữa trận địa, nhưng dù như thế vẫn có hơn mười người lính tử thương.

Trịnh Xá còn chưa kịp thở ra, thanh âm của Vương Hiệp đã truyền tới:

- Còn năm quả tên lửa, thêm mấy lần bọ hình nhện tập kích nữa là chúng ta sẽ không còn tên lửa hạt nhân để phản kích đâu.

Trịnh Xá liếc nhìn binh sỹ trên trận địa một thoáng rồi nói:

- Không sử dụng tên lửa nữa, cứ để chúng thả bọ tới đi... Sở Hiên, phái hết mấy đội ngũ khác đến đây, cần bắt đầu sử dụng đá tảng, nếu có người bị bọ hình nhện giết chết thì lập tức thay thế.... Mọi người liều mạng thôi.

Sở Hiên gật đầu đi tới đội ngũ ở phía sau, có điều hắn vẫn vừa đi vừa nói:

- Còn nhớ đề nghị của ta lúc trước không? Khi chúng ta lâm vào tuyệt cảnh, ngươi phải tới tấn công đội bên kia, giết chết bọn chúng cũng được, bắt sống cũng được, làm trọng thương cũng được, chỉ cần chúng ta có con tin trong tay, hẳn là đám bọ cũng sẽ có chút cố kỵ, tuy làm như vậy khả năng thành công không đủ 30% nhưng còn tốt hơn là ngồi chờ chết....

Thanh âm chưa dứt, Sở Hiên đã đi càng lúc càng xa.

Trịnh Xá cười khổ nhìn ra ngoài trận địa, ở đó biển bọ vẫn cuồn cuộn liên tục, giống như vô cùng vô tận tràn về phía trận địa, con dốc cũng tiến thêm được một trăm mét, cự ly giữa hai bên chỉ còn hơn bốn trăm mét, còn đạn dược... đã không còn đủ một trăm băng.

Trịnh Xá quyết đoán ra lệnh cho binh sỹ ngừng bắn, lưu lại năm mươi băng đạn, còn lại bao nhiêu giao hết cho đội tuần tra để họ đối phó với bọ hopper, tiếp theo mấy tiểu đội cùng hợp lực vận chuyển đá tảng, đẩy xuống chân núi. Trước đó, Trịnh Xá đã để Vương Hiệp sử dụng hai quả tên lửa hạt nhân mini, phá tan con dốc đắp bằng xác bọ, đẩy chúng lùi ra cách xa trận địa, nhân lúc ấy đám lính đẩy từng khối, từng khối đá tròn to lớn xuống dưới.

Từng hòn đá khổng lồ lăn xuống theo sườn núi, tốc độ càng lúc càng cao, tới khi chạy được một trăm mét thế rơi đã không thể ngăn cản nổi, không cần nói bọ warrior trên mặt đất bị ép thành thịt vụn, đám đầu tiên bị những tảng đá chính diện đánh trúng lập tức tan xác, thậm chí cả bọ tanker cũng bị đá đẩy ngã nhào. Đá tảng ném từ đỉnh núi xuống uy lực lớn đến kinh người, nhất thời không biết có bao nhiêu bọ bị giết chết, cả đàn bị đẩy lùi xuống cách trận địa bảy, tám trăm mét.

http://tieulun.hopto.org

317. Huyết Chiến Và Trở Về (3)

-Kiên trì, còn mười mấy hai mươi phút nữa thôi... Tiếp tục kiên trì!

Trịnh Xá hô lên với đám lính xung quanh, đồng thời hắn vung chân đạp thẳng vào một khối đá lớn cao đến bốn mét trước mặt, khối đá lập tức trượt theo sườn dốc lăn xuống dưới, do tảng đá thật sự quá lớn, một đường lăn xuống thanh thế kinh người, giống như một chiếc xe lu chạy qua, bất cứ thứ gì chắn trước mặt nó đều bị đập nát vụn.

Ánh mắt mọi người đều hướng về tảng đá lớn đang không ngừng hạ xuống, trong tình huống khẩn cấp này, tất cả đều quên bẵng rằng Trịnh Xá dùng một cước đạp khối đá rơi xuống, lực lượng này quá khoa trương, người bình thường chưa nói đến chuyện có sức mạnh như vậy, chỉ cần đá mạnh vào rất có thể cả khớp xương cũng gãy vụn rồi.

Khối đá lớn lăn xuống không gì ngăn cản nổi, không biết đã đè chết bao nhiêu bọ warrior, chỗ nó đi qua đầy máu thịt xanh lét, phải đến khi đâm sầm vào vòng bảo vệ do một con bọ thiết giáp dựng lên mới chịu dừng lại.

Trịnh Xá hít sâu một hơi, quát lớn:

- Tiếp tục ném đá xuống, không giết được bọ thì ít nhất cũng phải cản đường chúng lại, mọi người liều mạng đi, khoảng mười phút nữa tàu cứu viện sẽ tới, tới lúc này mà chết không cảm thấy oan uổng sao? Tiếp tục ném đi!

Mặc dù Trịnh Xá nói như vậy nhưng dù sao đám lính cũng không có thể chất siêu cường như hắn, qua hơi hai mươi tiếng chiến đấu liên tục, họ sớm đã chân tay rã rời, bây giờ lại còn phải vận chuyển đẩy đá xuống. Những tảng đá đen ngòm này vừa cứng rắn vừa to lớn, nặng nề, một khối đường kính chỉ khoảng một mét không ngờ phải cần ba người mới nâng lên nổi, mặc dù khi lăn xuống uy lực cũng mạnh hơn đá thường nhưng tóm lại tốc độ của hơn một nghìn người rút cuộc cũng bắt đầu chậm lại, mà ở dưới chân núi, lũ bọ cũng bắt đầu từ từ tụ tập lại, cứ dấn tới từng mét từng mét một, giống như sóng thủy triều, số lượng ào ạt đủ khiến bất cứ ai nhìn thấy cũng phải lạnh sống lưng.

Trịnh Xá trong lòng càng lúc càng trầm trọng, hắn vẫn đứng ở đầu chiến tuyến, mỗi lần đều đẩy một khối đá lớn xuống chân núi, những tảng đá này đối phó với bọ warrior hoặc bọ tanker thì còn khá, nhưng gặp bọ thiết giáp thì căn bản là vô dụng, mắt thấy mấy con bọ khổng lồ đen xì từ xa mấy nghìn mét từng bước tiến lại, Trịnh Xá càng lúc càng lo lắng.

Đúng lúc này, ở phía xa Bá Vương đang cùng một tên lính khác nâng một khối đá đen lên, họ còn chưa kịp ném xuống thì Bá Vương đột nhiên khuỵu xuống, khối đá đè thẳng lên chân hắn, gã cao lớn này lập tức gào lên đau đớn. Trịnh Xá phản ứng nhanh nhất, hắn vội vã chạy tới đẩy khối đá ra, hỏi gấp gáp:

- Thế nào? Bá Vương! Ngươi không sao chứ?

Gã người Nga này đau đến đổ mồ hôi lạnh, hắn cười khổ nói:

- Không được rồi, cả người không còn một chút khí lực nào, xương chân cũng bị đè gãy... Trịnh Xá, đến lúc này ta lại làm liên lụy đến ngươi, ta....

Trịnh Xá biết Bá Vương sớm đã không chịu đựng nổi nữa, hắn không có tố chất gấp mười lần người thường như Trịnh Xá, cũng không có nội lực hay năng lượng vampire gì cả, cùng lắm chỉ được cường hóa bằng long huyết, tổng thể chỉ mạnh hơn người thường hai đến ba lần. Nhưng hắn lại chống đỡ đủ sáu tiếng đồng hồ, liên tục ban bố mệnh lệnh, lại còn tập trung toàn bộ tinh thần đối diện với biển bọ vô cùng vô cận tấn công tới, nếu như không có hắn, không biết chừng trận địa này đã sớm bị loài bọ đột phá rồi....

Trịnh Xá vỗ vai Bá Vương nói:

- Nói mấy lời này làm gì? Mẹ nó, chỉ cố gắng giữ mạng thôi, đều là anh em với nhau cả, chúng ta đều phải cùng sống sót... Nơi này cứ giao hết cho ta, hai người kia, các ngươi đưa hắn về chỗ cứu thương.... Bá Vương, chúng ta nhất định có thể sống sót!

Bá Vương còn định nói gì đó, Trịnh Xá đã lấy bao thuốc lá trong túi ra vứt cho hắn, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Hút một hai điếu cho bớt đau....

Nói đoạn, hắn cũng không quay đầu lại, đi về phía trận địa.

Mặc dù nói như vậy, nhưng mà... Thật sự có thể sống sót ư?

Trịnh Xá nhìn đám bọ vô cùng vô tận dưới chân núi, lại nhìn sang xác binh sỹ đã bắt đầu thở dốc bên cạnh, tâm lý hắn càng lúc càng nặng nề, rất nhiều lần hắn muốn rút Goblin glider cùng Hổ hồn, dựa theo tinh thần lực tảo miêu trực tiếp tấn công chỗ đội ngũ kia, chỉ bọn chúng mới biết Brain bug đang ở chỗ nào, sau đó bắt lấy nó....

-Hộc, tàu cứu viện, giờ còn chưa tới sao?

Trịnh Xá ngẩng đầu nhìn bầu trời, lại nhìn thôn đạo dẫn lên đỉnh núi, do tốc độ ném đá giảm xuống nên đám bọ lại từ cách gần một nghìn mét từ từ ép tới. Mặc dù mỗi lượt đá ném xuống đều giết chết rất nhiều bọ, nhưng số lượng của chúng thật sự qua kinh người, dần dần chúng đã lại tiến tới ranh giới năm trăm mét, hơn nữa theo chân bọ thiết giáp từng bước tiếp cận, lũ bọ đi sau cũng không ngừng tơi gần trận địa.

"Hết đạn rồi, Trịnh Xá, sau khi giết mấy nghìn con hopper, còn khoảng hai trăm con thì không còn đạn để đối phó với chúng nữa. Ta đã ra lệnh cho một nghìn người phía sau tới tấn công vách núi, không còn cách nào, chỉ có thể dựa vào cận thân chiến đấu...."

Tiếng của Sở Hiên lại vang lên trong ý thức Trịnh Xá, tin xấu liên tiếp truyền tới, Trịnh Xá cảm thấy có chút tê dại, đặc biệt là thấy con bọ thiết giáp chỉ còn cách trận địa chưa đầy hai trăm mét, phía sau là hàng đàn bọ đông nghìn nghịt đang nhe nanh múa vuốt, trái tim hắn cũng như chìm xuống, tay trái không ngừng run rẩy, mấy lần thiếu chút nữa đã rút Hổ hồn đao ra, bị đám bọ vây công áp bức đủ lâu rồi, hắn thật sự hận không thể sử dụng Hủy diệt xé xác con bọ khổng lồ kia ra....

Bỗng một loạt tiếng động lớn vang lên, mọi người đều vô thức ngẩng đầu lên trời, mấy chục chiếc phi thuyền to lớn phá vỡ tầng mây xuất hiện, vừa vượt khỏi màn mây những phi thuyền này lập tức tản ra bốn phía, trong đó khoảng mười chiếc bay tới chỗ đỉnh núi. Tất cả binh lính đều sửng sốt mất mấy giây rồi bắt đầu hét lên vui mừng, một số bắt đầu phát khóc, mà những người tại trận địa giống như được tiêm thuốc kích thích, thân thủ chậm chạp một lần nữa trở nên nhanh chóng, cứ vài người hợp lại một nhóm vận chuyển đá tảng, ném xuống, đẩy từng khối đá to lớn xuống thông đạo dưới chân núi, mặc dù không thể làm con bọ thiết giáp bị thương nhưng cũng ngăn cản được tốc độ tiến tới của nó. Lúc này trong đầu mọi người chỉ còn một ý nghĩ, kéo dài thời gian, đến khi nào tàu cứu viện hạ xuống mới thôi!

Trịnh Xá trong lòng cũng thở phào một hơi, đặc biệt khi hắn nhìn thấy độ lớn của tàu cứu viện, một chiếc có thể chở được khoảng hơn một nghìn người, mấy chiếc tàu này đủ để đưa tất cả bọn họ trở về vũ trụ, nói cách khác, một khi bay lên là họ sẽ được an toàn...

Thanh âm của Sở Hiên lại đột ngột truyền tới, hắn lạnh lùng nói:

"Trịnh Xá, phát năm mươi băng đạn cho năm mươi binh sỹ, để họ mau chóng tới chỗ tàu cứu viện hạ xuống! Nhanh lên, số đạn đó chính là để sử dụng vào lúc này! Đây là lúc nguy hiểm nhất, kẻ nào cũng muốn nhanh chóng tiến vào phi thuyền, không thể để nảy sinh hỗn loạn vào lúc này, nếu không tất cả chúng ta sẽ chết chắc!"

Trịnh Xá trong lòng chấn động, hắn lập tức để năm mươi người đi lấy năm mươi băng đạn còn lại, sau đó chạy tới giữa đỉnh núi. Quả đúng như Sở Hiên dự đoán, sau khi con tàu cứu viện đầu tiên hạ xuống, động tác của hơn một nghìn người tại trận địa lại chậm xuống, họ không ngừng ngoái nhìn về phía trung tâm, mà con bọ thiết giáp đã chỉ còn cách trận địa sáu, bảy mươi mét, mọi người thậm chí đều có thể nhìn thấy đám bọ đang nhe nanh múa vuốt, số lượng vượt xa các binh lính....

-Không được ngừng lại! Ném tiếp cho ta! Vương Hiệp, sử dụng tên lửa hạt nhân về phía sau con bọ thiết giáp kia đi! Mọi người ngàn vạn lần không được lùi lại, chỉ một bước là tất cả chúng ta đều phải chết!

Trịnh Xá đứng giữa đội ngũ gào lên, đồng thời hắn một cước đá vào một khối đã lớn, đẩy nó bay xuống dưới sơn đạo.

http://tieulun.hopto.org

Vương Hiệp nghe vậy lập tức dùng tên lửa hạt nhân mini bắn về phía bọ thiết giáp, ánh sáng lóe lên, ngoài con bọ khổng lồ cùng hơn mười con warrior trong vòng bảo vệ của nó, tất cả bọ trong phạm vi hai, ba trăm mét đều bị tiêu diệt, mà do ngọn lửa còn đang thiêu đốt nên lũ bọ trong thời gian ngắn không thể tới gần.

Nhưng dù Trịnh Xá nói như vậy, vân xóc vài tên lính bắt dầu chạy về phái sau, bởi vì sau khi tàu cứu viện đầu tiên hạ xuống, chiếc thứ hai, thứ ba cũng đáp xuống, cơ hội chạy trốn lập tức tăng lên, không ai có thể chống cự được dục vọng như thế, đặc biệt là trong hoàn cảnh như hiện tại.

Từ lúc mấy tên lính đầu tiên bắt đầu chạy trốn, càng lúc càng có nhiều binh lính chạy về phía sau, Trịnh Xá nổi giận gầm lên một tiếng vận khinh công vọt tới trước mấy tên chạy trốn đầu tiên, trước khi họ kịp phản ứng đã đá ngã tất cả, trong đó một người còn bị hắn dùng chiếc móng vuốt sắc bén đâm xuyên ngực, hắn quát lớn:

- Tất cả những kẻ chạy trốn đều xử theo quân pháp! Ai dám chạy nữa?

Có khoảng hơn bốn mươi tên lính chạy trốn, họ liếc mắt nhìn nhau, trong đó mười mấy người lộ vẻ hung ác, rống lên lao về phía Trịnh Xá. Dù sao Trịnh Xá đang đứng trước mặt họ lúc này chỉ là một kẻ tay không tấc sắt, thậm chí là một phế nhân, một tay đã gãy, toàn thân đều là vết thương, nhưng khi họ vừa xông lên, mỗi kẻ tiếp cận lập tức bị Trịnh Xá tung một cước, đá vỡ tan đầu. Tất cả chỉ xảy ra trong có mấy chục giây ngắn ngủi, khi tất cả những kẻ chạy trốn ngừng lại, họ mới sợ hãi phát hiện ra trên mặt đất có thêm hơn mười thi thể, tất cả đều bị một cước đá chết.....

-Ta nói rồi! Chạy là chết! Các ngươi ai còn muốn chết nữa!

Trịnh Xá lúc này trong lòng cũng đã đầy lửa giận, hắn đạp lên một tên lính còn chưa chết, trong tiếng kêu thảm thiết, hắn nắm đầu người này dùng sức kéo mạnh, xé đôi kẻ đó thành hai đoạn, máu tươi bắn ra tung tóe. Đám binh lính chạy trốn lập tức chạy về chỗ trận địa, không dám nhìn Trịnh Xá một cái, điên cuồng nâng đá ném xuống chân núi... Lúc này, tàu cứu viện thứ tư cũng đã hạ xuống....

318. Tạo 'thế' (1)

Trong đầu Trịnh Xá liên tiếp nhận thông tin quét hình do Chiêm Lam truyền tới, đặc biệt là động tĩnh của lũ bọ dưới chân núi, vị trí đoàn đội bên kia, bọ hopper đang bò trên vách đá cùng tình hình sắp xếp lên tàu cứu viện. Sau khi nhóm lính do Sở Hiên dẫn đầu giết chết gần một trăm người, thứ tự lên tàu rút cuộc cũng được xác định, tất cả mọi người theo trình tự yên lặng bước lên tàu, mà trên mỗi tàu cứu viện còn có một trăm binh lính chi viện, bọn họ chưa từn trải qua chiến đấu nên sau khi thấy thủ đoạn máu lạnh của đám Sở Hiên liền lập tức bị chấn trụ, tiếp đó răm rắp nghe Sở Hiên điều khiển, bắt đầu phối hợp nhường đường cho các binh lính mệt mỏi, đồng thời phân chia bảo vệ các vách đá bốn phía.

So với tình huống trận địa chính diện sắp sửa bị phá vỡ, lũ bọ hopper liên tục trồi lên từ các vách đá càng đáng sợ hơn, khi phải cận chiến không có đạn dược, loài người phải sử dụng số lượng gấp mười, thậm chí là nhiều hơn để liều mạng với lũ bọ, mức tử vong như vậy rất nhanh chóng khiến binh sỹ phải lên tục thối lui. Dù sao thì đám lính này là người của thời đại đã không sử dụng vũ khí lạnh suốt mấy nghìn năm, trong hoàn cảnh không có vũ khí, đạn dược, muốn họ liều mạng chiến đấu là chuyện không tưởng, mà người đứng đầu bọn họ lại là Zero, hắn cũng không quen thuộc với phương diện quan đội, cho nên khi thế bại bắt đầu, đã có hơn một trăm con bọ hopper xuất hiện xung quanh đỉnh núi.

Các binh sỹ trên tàu cứu viện dưới sự chỉ huy của Sở Hiên bắt đầu tấn công lũ bọ hopper xung quanh, mà bốn sỹ quan cấp úy lúc trước đã giao quyền chỉ huy cho bốn người Trịnh Xá, đến lúc nguy hiểm cận kề này cũng đều đứng ra, mỗi người chỉ huy một tiểu đội tới ngăn chặn lũ bọ hopper. Có điều bọn họ vẫn nghe theo sắp xếp của Sở Hiên, trong suốt mấy giờ chiến đấu trước, những sỹ quan này đều đã hiểu sự chênh lệch giữa họ và bốn người Trịnh Xá, không cần biết là độ nghiêm khắc khi chấp hành quân pháp hay các cách điều phối sắp xếp và phòng thủ trận địa, họ đều thua kém không ít nên hiện tại, những cái gì quân hàm các loại đều vớ vẩn, mấu chốt vẫn là kẻ có năng lực thì đứng trên.

Ngoài vách núi bốn phía càng lúc càng nhiều bọ hopper, trận địa chính diện rút cuộc đã bị công phá, con bọ thiết giáp từng bước từng tiếp cận, hai chiếc càng to lớn của nó vung lên, Trịnh Xá cuối cùng cũng gào lên:

http://tieulun.hopto.org

- Lùi về phía sau! Tất cả quay về đội tàu cứu viện ở đỉnh núi!

Tất cả binh sỹ như được đại xá, bắt đầu điên cuồng chạy về phía đội tàu cứu viện, còn Trịnh Xá quay sang Vương Hiệp quát:

- Bắn, Vương Hiệp, hai quả tên lửa còn lại, phóng vào đám bọ phía sau con bọ khổng lồ kia, nhất định phải ngăn cản không cho cả đàn tiếp cận!

Vương Hiệp gật đầu, hắn nâng ống phóng tên lửa vác vai lên bắn về đàn bọ phía sau lưng bọ thiết giáp, sau khi luồng ánh sáng kịch liệt bùng lên, Vương Hiệp vứt khẩu súng đang mang xuống, cúi người cầm một khẩu khác lên. Nhưng đúng lúc hắn cúi người, đám warrior theo sát con bọ thiết giáp đã điên cuồng xông lên, lúc này khoảng cách chỉ tầm năm mươi mét, mặc dù tốc độ bọ thiết giáp không nhanh nhưng hơn mười con warrior bên cạnh nó thì vô cùng linh loạt, gần như chỉ trong nháy mắt đã lao tới cách Vương Hiệp không xa, cùng lúc ấy, một bóng người cũng chắn trước mặt Vương Hiệp.

Trịnh Xá quát lớn:

- Vương Hiệp! nhanh phóng tên lửa ra đi! Ta không giữ được lũ bọ này lâu đâu!

Vương Hiệp vốn là đặc công được huấn luyện tâm trí cực kỳ kiên nghị, khi hơn mười con bọ xông đến, hắn nghe lời Trịnh Xá lập tức thả lòng thân thể, tập trung toàn bộ tinh thần vào ống phóng tên lửa, khi Trịnh Xá chặn đám bọ kia, Vương Hiệp cũng bóp cò súng, quả tên lửa hạt nhân mini cuối cùng bắn về phía luồng lửa còn chưa tắt phía xa, sau đó Vương Hiệp vứt súng, hô lên:

- Chạy thôi! Trịnh Xá! Mau chạy!

Trịnh Xá đang cầm một chiếc móng vuốt đâm vào giữa miệng một con bọ warrior, trước khi hai chiếc răng to lớn khép lại, hắn đã rút móng vuốt ra, sau đó nhanh nhẹn tránh qua đòn tấn công của một con khác. Tiếp theo Trịnh Xá đạp mạnh dưới chân, tung cước đá thẳng vào đầu con bọ trước mặt, một cước phá vỡ lớn ngoài của nó, chất lỏng xanh lục nhớp nháp từ trong đầu bọ tràn ra ngoài.

Trịnh Xá cũng nghe tiếng của Vương Hiệp nhưng lúc này hắn đang bị hơn mười con bọ vây quanh, kiếm đâu ra chỗ mà chạy, hắn chỉ có thể liều mạng quát:

- Vương Hiệp! Ngươi chạy trước đi, ngươi cận chiến với lũ bọ này chắc chắn sẽ chết, tin ta đi.... Đây là mệnh lệnh!

Vương Hiệp chần chừ một chút rồi quay người chạy về phía tàu cứu viện, con tàu đầu tiên đã bắt đầu cất cánh, rất nhiều binh lính đang hò reo vui sướng, chỉ còn Trịnh Xá đang ở xa không ngừng du đấu với lũ bọ, vừa đánh vừa lùi về phía tàu cứu viện. Tuy nhiên độ linh hoạt của đám bọ này cũng không phải vô dụng, sức công kích và răng nhọn sắc bén cũng vô cùng khủng bố, vừa đánh vừa chạy, trên người Trịnh Xá đã bị xé xuống vài khối thịt lớn.

Pằng, pằng, pằng!

Một loạt tiếng súng điểm xạ vang lên, hai con bọ theo sát Trịnh Xá nhất lập tức bị bắn ngã xuống, đều bị bắn trúng mắt mà chết, cạnh một tàu cứu viện ở phía xa, Zero cầm một khẩu súng quân dụng bình thường, nhắm một mắt yên lặng ngắm bắn, đồng thời tiếng nói của hắn cũng thông qua ý thức truyền tới:

- Tiếp tục chạy! Đừng dừng lại, ta sẽ giúp ngươi xử lý lũ bọ này!

Trịnh Xá nghe vậy liền hít sâu một hơi, không tránh né đòn tấn cồn của lũ bọ mà vận khinh công điên cuồng chạy tới chỗ tàu cứu viện cạnh Zero, bỏ mặc phía sau về phía lũ bọ. Khi nghe tiếng rít xé gió truyền tới hắn biết rõ đó là đám bọ dùng móng vuốt tấn công nhưng cũng không thèm quay đầu hay tránh né, hoàn toàn giao hết sự an toàn của mình cho Zero.

Quả nhiên, Zero không phụ sự tín nhiệm của hắn, trước khi con bọ kịp đánh tới chỗ Trịnh Xá, viên đạn từ khẩu súng trong tay Zero đã bắn trúng mắt nó, mà chỉ chạy một hai giây, Trịnh Xá đã cách lũ bọ hơn năm mét, khi toàn lực chực, tốc độ tuyệt đối nhanh hơn đám bọ này nhiều, chi sau một thoáng đã thoát khỏi khu vực nguy hiểm. Tiếp đó, rất nhiều binh lính đang đờ cả người bên cạnh Zero bây giờ mới định thần lại, giơ súng trong tay, tập trung hỏa lực, hơn mười con bọ warrior lập tức bị bắn thành tổ ong.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá nhanh chóng chạy tới chỗ Zero, nắm vai hắn hỏi:

- Mọi người đâu? Sau ngươi còn chưa lên tàu? Chiêm Lam, thể hiện vị trí của tất cả thành viên trong đội ra!

Chiêm Lam rõ ràng là vẫn luôn chú ý tới sự an nguy của Trịnh Xá, hắn vừa lên tiếng, nàng lập tức quét hình vị trí của tất cả các thành viên trong đội sau đó chuyển vào ý thức Trịnh Xá. Ngoài Bá Vương đã lên phi thuyền, Chiêm Lam cùng La Cam Đạo đang ở cách Trịnh Xá không xa, yên lặng đi theo một đám lính bình thường xếp hàng lên tàu, theo số lượng hiện tại, sau khoảng mười giây họ sẽ lên tàu cứu biện thứ hai, đây cũng là những gì Sở Hiên yêu cầu, không nổi bật, không khiến người khác chú ý, làm đoàn đội kia không biết vị trí của họ....

Trịnh Xá thấy hai người sắp lên tàu cứu viện, hắn thở ra một hơi rồi quay sang phía Sở Hiên, tên này đang ở chỗ tàu cứu viện thứ ba chỉ huy binh sỹ lên tàu, Vương Hiệp thì đang ở cạnh sở Hiên, cuối cùng chỉ còn Trịnh Xá và Zero, Zero yên lặng trả súng cho một lính chi viện rồi cũng đứng xếp hàng vào đội lên tàu cứu viện số hai.

Mãi tới lúc này, Trịnh Xá mới thật sự thở phào nhẹ nhõm, con bọ thiết giáp còn cách mọi người hơn trăm mét, tốc độ của nó cực chậm, đám bọ ở dưới chân núi mặc dù tốc độ cao nhưng do hai quả tên lửa cuối cùng đã phá hủy đường lên núi, chỉ cần tàu cứu viện kịp thời cất cánh là mọi người có thể an toàn trở về vũ trụ.

Cùng lúc ấy, một tên lính vội vã chạy tới cạnh Trịnh Xá, hắn làm quân lễ rồi nói:

- Chỉ huy, trung úy Rasczak muốn ngài lên tàu cứu viện số hai ngay bây giờ, ông ấy nói ngài cần chữa trị khẩn cấp...

Bây giờ Trịnh Xá mới nhìn lại toàn thân hắn đã đầy vết thương, máu tươi đông lại gần như như nhuộm đỏ cả người, người bình thường bị thương như vậy chắc chắn là chết lâu rồi nên hắn chỉ có thể cười tự giễu, quay người đi về phía tàu cứu viện số hai. Đây cũng là đặc quyền của sỹ quan, vượt qua nhóm lính xếp hàng, trực tiếp lên thẳng tàu cứu viện, mà những binh lính xếp hàng không hề nói một câu nào, bởi vì họ biết, viên sỹ quan trưởng gãy một cánh tay này chính là người đã cứu cả cánh quân đang lâm vào tuyệt cảnh.... Đó là suy nghĩ chung của tất cả mọi người.

Bên trong phi thuyển cứu viện cực kỳ rộng lớn, nếu không đã không thể chứa được hơn một nghìn người, tổng cộng chia làm bốn tầng, vị trí chính thức của sỹ quan là tầng ba Trịnh Xá cùng tên lính kia lên cầu thang máy, khi hắn lên tầng ba cả con tàu bắt đầu từ từ rung động, tên lính đó vội nói:

- Rút cuộc cũng chuẩn bị cất cánh rồi....

Trịnh Xá chậm rãi tới cạnh cửa sổ nhìn ra ngoài, con tàu đang rung động cuối cùng cũng rời khỏi mặt đất, mà trong ý thức Trịnh Xá, bảy người của đội cũng đều đã ở trên phi thuyền, một người trong tàu số một, bốn người trong tàu số hai, hai người trong tàu số ba, sau khi thấy tàu cứu viện số ba cũng thuận lợi cất cánh, tảng đá lớn trong lòng hắn cuối cùng cũng được trút xuống. Ngay khi hắn chuẩn bị thu hồi tầm mắt, lại vừa lúc nhìn thấy con bọ thiết giáp tiến tới sát tàu cứu viện số bốn, khi con tàu này chuẩn bị cất cánh, vỏ ngoài con bọ đã dựng lên, tiếp đó vòng sáng màu lam bao trùm một phần tư phi thuyền....

319. Tạo 'thế' (2)

"Đó là cái gì?"

Trịnh Xá và Sở Hiên đang ở trên tàu cứu viện số ba cùng tự hỏi, hai người vội vàng quan sát kỹ phi thuyền số bốn chuẩn bị cất cánh, lúc này vòng sáng màu xanh đang bao phủ một phần tư con tàu, sau khoảng nửa giây, cả phi thuyền ầm ầm đổ xuống đất, phần bị vong sáng bao vào tách rời hẳn ra, vết cắt phẳng lì giống như bị laser quét qua.

Vòng sáng màu lam không ngờ ngoài khả năng phòng ngự còn có công dụng này, có thể cắt đứt một vật thể, chỉ cần bị vòng sáng bao trùm sẽ giống như bị tia laser bắn trúng, tàu cứu viện mất đi một phần tư thân thuyền không thể bay lên được nữa. Con tàu rơi xuống trong khi những tàu còn lại bay càng lúc càng xa,

http://tieulun.hopto.org

nhìn qua cửa sổ mọi người có thể trông thấy, sau khi đoàn lửa tắt, vô số bọ warrior bắt đầu lao lên đỉnh núi, tàu cứu viện nhanh chóng bị cả biển bọ bao trùm....

Trịnh Xá thấy vậy trong lòng thầm kinh sợ, may mắn là mọi người trong đội đều đã lên ba chiếc tàu cứu viện trước, nếu ở trong tàu cuối cùng, cự li xa như thế căn bản không thể tới cứu kịp, vì thế hắn vừa sợ hãi vừa thầm thở phào tự thấy may mắn, sau đó chỉ thấy trước mắt tối đen, ngã quỵ xuống đất.

Không biết đã trải qua bao lâu, Trịnh Xá mới từ từ mở mắt ra, điều đầu tiên hắn nhìn thấy là một màn nước mơ hồ, hơn nữa khi mở mắt còn cảm thấy hơi đau nhức, hắn vội nháy mắt mấy cái mới thích ứng được với hoàn cảnh kỳ quái này. Hóa ra hắn đang ngâm cả người trong một loại chất lỏng, lỗ mũi cắm hai ống thở, cánh tay phải mơ hồ có cảm giác đau đớn, khi nhìn lại thì thấy hai thiết bị kỳ lạ đang liên tục chữa trị cánh tay hắn, vết thương đang phục hồi không ngừng.

Hoàn cảnh này hắn cũng đã xem qua trong phim, chính là khi nam diễn viên chính Johnny Rico bị đâm xuyên bắp đùi cũng được ngâm trong bình chất lỏng, tiếp nhận chữa trị. Không thể không thừa nhận, cái thời đại này mặc dù tố chất quân sự đúng là rác rưởi nhưng trình độ khoa học cùng kỹ thuật dân dụng đều rất tiên tiến, tuyệt đối thuộc thế giới công nghệ cao.

Ngay khi Trịnh Xá mở mắt ra, trên bình dung dịch lập tức phát ra tiếng báo hiệu, hai cô y tá chạy tới, kiểm tra số liệu trên bình một chút, mỉm cười thân thiện với hắn rồi quay đi. Trịnh Xá còn chưa kịp có động tác gì, giọng nói của Sở Hiên đã thông qua ý thức truyền tới:

"Trịnh Xá, đừng làm gì cả, cẩn thận nghe ta nói đây... Chúng ta bây giờ còn ở trên tàu cứu viện khoảng hai mươi phút nữa sẽ tới chỗ hạm đội vũ trụ chi viện. Vừa rồi Chiêm Lam đã sử dụng tinh thần lực tảo miêu, xác định trên ba tàu cứu viện này không có tinh thần lực khống chế giả, nhưng chúng ta không biết trong hạm đội vũ trụ có tinh thần lực khống chế giả hay không. Nếu như có, vậy khi chúng ta sử dụng tâm linh tỏa liên hoặc tinh thần lực tảo miêu, người của đối phương có thể phát hiện, vì thế sau khi chúng ta tới hạm đội vũ trụ không được sử dụng các kỹ năng này nữa, đó là chuyện thứ nhất...."

"Thứ hai, bốn người đã lộ diện của đội ta lần lượt là ngươi, ta, Bá Vương, Vương Hiệp, người có khả năng bại lộ là Zero, những người không để lộ dấu vết chỉ có Chiêm Lam cùng La Cam Đạo. La Cam Đạo là thành viên chiến đấu đặc thù, khi không có người máy sức chiến đấu cực yếu, còn Chiêm Lam thì gần như không có, bất quá đây là chuyện của đoàn đội chúng ta, đối phương thì không biết tình huống này. Hơn nữa, bọn chúng cũng không thể chắc chắn nhân số chúng ta chỉ có bảy người, cho nên lấy số lượng thành viên cơ bản của một đội ngũ để suy luận, chúng ta ít nhất còn hai thành viên mà bọn chúng chưa biết, đó cũng là điều duy nhất đảm bảo chúng ta không bị tấn công hoặc sắp xếp bất lợi, việc đảm bảo này phải được tiếp tục duy trì...."

"Thứ ba, đội chúng ta có bốn người bị bọn chúng biết được, còn chúng ta thì hoàn toàn không biết gì về đội bên kia, đây là tình huống chúng ta ở vào thế yếu tuyệt đối, nhưng cũng giống như vậy, là đội mạnh nhất trong ba đội, cái này kỳ thật chính là một loại Thế , được Chủ Thần công nhận là mạnh nhất. Cho dù đoàn đội kia không đồng ý với sự công nhận này thì theo tiềm thức bọn chúng cũng sẽ không muốn chính diện đối kháng với chúng ta hoặc là tránh né việc phải chính diện đối kháng, đây cũng là ưu thế của chúng ta. Vì vậy chúng ta có thể không cần cố kỵ gì hết, chỉ cần không liên quan đến chính phủ Liên bang, ví dụ như sử dụng vũ khí vũ khí công nghệ cao vượt quá kỹ thuật của thời đại này các loại, trong tình huống bình thường có thể ngang nhiên tìm kiếm, còn bọn chúng thì phải che giấu bản thân, đây chính là ưu thế của chúng ta..."

"Ba chuyện trên là ba điểm cơ bản cho lần đấu trí này, tiếp theo phải dựa vào chúng ta tùy cơ ứng biế. Do không thể dựa vào kỹ năng tâm linh tỏa liên để liên lạc với nhau nên chúng ta cần tìm một phương thức liên lạc khác, phương thức này chỉ chúng ta mới biết.... Bây giờ, Chiêm Lam, ngươi chuyển mấy thứ trong ý thức ta đến cho mọi người, tất cả phải ghi nhớ thật kỹ, còn hai mươi phút nữa, có thể nhớ được bao nhiêu thì nhớ bấy nhiêu, quan trọng nhất là mấy từ phía sau..."

.....

Cùng lúc đó, trong phòng chỉ huy trên một chiến hạm thuộc hạm đội vũ trị chi viện, một thanh niên tóc vàng vừa ăn chocolate vừa thì thào nói:

http://tieulun.hopto.org

- .... Đó là thế yếu của chúng ta, chính diện ứng chiến, ta không cần biết các ngươi nghĩ thế nào, không được chính diện đối chiến với Trung Châu đội, đặc biệt là trước khi bại lộ thân phận, ngàn vạn lần không được thử dùng vũ lực để chiến thắng bọn chúng. Làm như vậy sẽ khiến đội chúng ta gặp nguy hiểm... Phải dựa vào ưu thế của chúng ta để đánh bại Trung Châu đội, tốt nhất là có thể tiêu diệt tất cả bọn chúng... Đội kia thì không có gì phải lo lắng, Sâm Châu đội yếu nhược nhất đó...

Lúc này, một co gái tóc vàng rụt rè nói:

- Nhưng mà... Chúng ta không thể chung sống hòa bình với Trung Châu đội sao? Bọn chúng nếu đã là đoàn đội mạnh nhất trong số chúng ta, vậy đương nhiên là sẽ biết rất nhiều bí mật phim kinh dị mà chúng ta không biết. Dùng Thế của chúng ta để trao đổi tin tức với bọn chúng thì thế nào? Sau đó hai bên hợp tác tiêu diệt Sâm Châu đội...

Gã thanh niên tóc vàng cắn mạnh, bẻ đôi miếng chocolate trong tay, hắn liếm liếm ngón tay nói:

- Đừng ngây thơ như vậy có được không? Ngươi nghĩ rằng đoàn đội mạnh nhất sẽ là những kẻ yếu ớt nhân từ sao? Nhớ kỹ đây, chỉ có kẻ yếu mới nhân từ, bởi vì họ không có sức mạnh để làm việc ác, cũng không thể trở thành kẻ mạnh nên chỉ có thể đóng vai kẻ yếu ớt lương thiện... Nếu như muốn trao đổi tin tức với Trung châu đội, vậy việc đầu tiên chúng ta phải làm là tiếp xúc với chúng...

- Phái ai đi tiếp xúc? Tiếp xúc như thế nào? Ngươi dám khẳng định người được phái đi sẽ không bị bọn chúng giết chết? Chúng ta không thể tùy tiện xung đột chính diện với bọn chúng, nhưng bọn chúng thì không cần lo lắng đến chuyện đó, chỉ cần có thể chiến đấu với chúng ta, dù ở nơi nào bọn chúng cũng có cơ hội rất lớn đánh bại được chúng ta... Còn chúng ta thì sao? Trước khi có được tất cả thông tin về nhân số, thành viên của Trung Châu đội, chúng ta có thể làm gì được bọn chúng nào?

Một người trung niên cao lớn thở ra một hơi nói:

- Ta không hiểu ý ngươi, Nyos, tại sao chúng ta không giải quyết trước bốn tên kia đi? Như vậy thực lực Trung Châu đội không phải sẽ yếu hơn chúng ta sao?

Tên thanh niên tóc vàng Nyos cười lạnh đáp:

- Ngươi là đồ ngốc à? Trung Châu đội rút cuộc có bao nhiêu người chúng ta không biết, những người còn lại của bọn chúng có sức mạnh gì chúng ta không biết, có các kỹ năng nào chúng ta cũng không biết nốt. Giết chết bốn tên đó chúng ta sẽ để lộ sơ hở và dấu vết, bởi vì mệnh lệnh sỹ quan cấp cao ban ra đều sẽ được ghi chép lại, nếu như những người còn lại của bọn chúng vẫn mạnh hơn chúng ta thì làm thế nào? Khi đó kẻ mạnh là chúng thì lại ẩn trong bóng tối, kẻ yếu là chúng ta thì lại ở chỗ sáng, đã hiểu chưa? Ngu ngốc, cứ như thế đến lúc chúng ta đoàn diệt cũng không còn xa nữa đâu!

Tên trung niên cũng không tức giận, hắn cười cười nói:

- Vậy thì Nyos, ngươi thấy bây giờ nên làm thế nào?

Nyos rút ra một miếng chocolate, vừa ăn vừa nói:

- Vẫn theo kế hoạch lúc trước, phát huy ưu thế của chúng ta, tìm ra tất cả thành viên còn đang ẩn nấp của bọn chúng, sau khi tất cả thành viên của Trung Châu đội đều bị chúng ta hiểu được cặn kẽ, tiếp theo sẽ thu lưới... Ha ha ha, giết sạch tất cả người của Trung châu đội đi!

.....

Mấy người Trịnh Xá thì không biết những gì đoàn đội kia bàn bạc, họ vẫn đang thương lượng làm thế nào phát huy ưu thế của đội mình, tránh khỏi hoàn cảnh yếu kém, không đủ thế , Sở Hiên lạnh nhạt nói:

"Ngoài việc phải tìm ra bọn chúng từ những dấu hiệu nhỏ nhất, đấu trí liên tục, còn một chuyện mấu chốt nữa chính là tạo thế , nếu thế của chúng ta không đủ thì tìm cách nâng cao nó lên! Đã hiểu chưa? Anh hùng..."

"Anh hùng?"

Trịnh Xá ngạc nhiên hỏi.

http://tieulun.hopto.org

”Đúng thế, anh hùng!”

Sở Hiên nói vẻ chắc chắn:

”Trong một trận chiến kéo dài, thứ gì khiến người chỉ huy đau đầu nhất? Không phải trang thiết bị, không phải quân dự phòng mà là binh sỹ cùng người dân không còn động cơ tiếp tục chiến đấu. Cái gọi là Ai binh tất thắng kỳ thực cũng là một dạng biểu hiện của động cơ này, dùng bi thương khơi gợi động cơ chiến đấu của họ, tất cả những thông tin của chính phủ về vụ tấn công bằng thiên thạch chính là cách để tạo ra cảm giác đau thương, nhờ thế mới có chiến dịch này, nhưng lại lập tức thảm bại.... Như vậy bọn họ phải làm thế nào để một lần nữa khơi lên động cơ chiến đấu đây? Chỉ có thể dựa vào anh hùng...”

”Cấp cao trong quân đội hoặc có thể nói là trong chính phủ sẽ tạo ra một hay một nhóm anh hùng, mà theo tình hình trước mắt, lựa chọn cho vị trí này chỉ có thể là những người sống sót giống như chúng ta hoặc thuyền viên trên chiếm hạm chạy trốn. Nhưng bọn họ là chạy trốn, còn chúng ta là người chiến thắng, kiên thủ suốt bảy giờ, cao thấp đã phân! Hơn nữa chúng ta còn được sự thừa nhận của một nhóm lão binh và sỹ quan cùng sống sót, vì thế....”

”Chúng ta chính là anh hùng, chính phủ nhất định sẽ phải làm như vậy. Khi hào quang của chúng ta vượt qua được lực lượng của thế mà đoàn đội kia có được, chúng ta sẽ có cơ hội tìm ra bọn chúng, cũng có cơ hội đối kháng với chúng...”

320. Tạo ’thế’ (3)

Cuộc trao đổi giữa Trịnh Xá và Sở Hiên dừng lại khi tàu cứu viện còn cách hạm đội vũ trụ năm phút bay, mặc dù năm phút di chuyển trong vũ trụ đã là một khoảng cách rất lớn, đối phương khó có khả năng sở hữu tinh thần lực khống chế giả mạnh mẽ như thế, nhưng không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất. Đối phương phát hiện ra họ cũng chẳng sao, dù gì thì cũng có năm người đã bị lộ thân phận, đáng ngại nhất là để đối phương tìm ra Chiêm Lam.

Ngoài những tinh thần lực khống chế giả cực kỳ cường đại ra, những tinh thần lực khống chế giả bình thường cơ bản đều không có sức chiến đấu tốt, thậm chí có thể còn yếu hơn người bình thường. Khi đối phương phát hiện sự tồn tại của Chiêm Lam, rất có thể sẽ trực tiếp giám thị, khống chế cô ấy, dùng nó để uy hiếp toàn bộ Trung Châu đội. Phải biết rằng, những người có tiềm chất về tinh thần lực là các nhân tài hiếm có nhất, quý giá nhất.

”Thật ra đối phương có tinh thần lực khống chế giả hay không còn phải xem lại, nếu bọn chúng không có, vậy không phải phe nắm giữ tinh thần lực tảo miêu là chúng ta có thể rất dễ dàng tìm được bọn chúng sao?”

Trịnh Xá mặc dù trong lòng nghĩ như vậy, nhưng hắn cũng tự biết đó chẳng qua chỉ là một ý tưởng viển vông mà thôi. Đối với những đội tiến vào đoàn chiến, yêu cầu đầu tiên là phải đủ mạnh, nếu đến cả một số phim kinh dị bình thường cũng không vượt qua được thì đến cả cơ hội tiến nhập đoàn chiến cũng không có, mà tinh thần lực khống chế giả có thể coi là một tiêu chuẩn để cân nhắc. Một đoàn đội có mạnh mẽ hay không, ngoài trình độ phối hợp của các thành viên cùng số người mở cơ nhân tỏa, tinh thần lực khống chế giả chính là một tiêu chuẩn cực kỳ quan trọng. Phe có tinh thần lực khống chế giả sẽ chiếm ưu thế tuyệt đối, có thể hoàn toàn đứng tại vị trí có lợi nhất công kích đối phương, chính là như vậy.

Trịnh Xá nằm trong ống chất lỏng, từ từ nhắm mắt lại, trong đầu không ngừng ôn lại cách viết những chữ tượng hình Sở Hiên truyền tới. Những chữ này họ tìm được trong di tích văn mình Maya cổ tại thế giới The Mummy, vốn chỉ có Imhotep là hiểu ý nghĩa, nhưng lúc đó Sở Hiên từng yêu cầu Imhotep dạy hắn, hơn nữa còn ghi chép lại đến lúc trở về Chủ Thần không gian tiếp tục học tập. Vừa rồi Sở Hiên đã chuyển những văn tự này cho mọi người, mặc dù chỉ là một số từ đơn quan trọng, ví dụ như sử dụng, ẩn giấu, tinh thần lực, chiến đấu, chạy trốn, che đậy... các loại.

”Nhớ kỹ, các chữ tượng hình này có thể được viết trong bất kỳ tình huống nào, ví dụ trong phòng ăn, hoặc trên vách tường... Tóm lại là tùy ý viết lung tung, dùng nó làm đầu mối dẫn dắt sơ hở của đoàn đội kia. Nếu như bọn chúng cũng đang tìm kiếm chúng ta thì chắc chắn sẽ rất chú ý tới ý nghĩa của những văn tự này, còn chúng ta cũng có thể nhân cơ hội tìm hiểu về chúng như vị trí, nhân số, vân vân. Tiếp theo là làm rối loạn suy nghĩ của chúng, khiến chúng không biết chúng ta đang làm gì, quá nhiều tin tức làm bọn chúng

http://tieulun.hopto.org

tưởng rằng chúng ta sắp có hành động lớn, hoặc chúng đã bị phát hiện, dẫn tới nôn nóng mà lộ ra sơ hở. Mọi người nhớ kỹ, nếu viết lung tung không ý nghĩa thì kết câu bằng một trong ba từ "giao cho", "không được", "lấy ra", nếu lời nhắn thật sự mà cần kết thúc bằng những từ trên thì viết hai lần..."

Lúc đó Trịnh Xá đã trả lời rằng:

"Nhưng chữ tượng hình phức tạp như vậy ngươi có đảm bảo mấy người Bá Vương, Vương Hiệp có thể học xong trong thời gian ngắn vậy không? Chuyện này căn bản là không thể mà?"

Sở Hiên lại đáp vẻ khẳng định:

"Đúng vậy, căn bản không thể học xong trong thời gian ngắn như vậy, thật ra những người ta muốn dạy là ba người gồm ngươi, Chiêm Lam, La Cam Đạo, sau khi tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa năng lực học tập sẽ đạt tới mức cực kỳ kinh người. Còn ba người kia ta chỉ cần họ có thể đọc được chữ tượng hình chúng ta viết ra là được rồi, những chuyện khác sẽ cần chúng ta cân nhắc tất cả những ưu thế nào có thể vận dụng, tránh khỏi thế yếu, phân tích bất kỳ khả năng nào có thể tìm ra đội kia...."

"Tìm ra đội kia ư? Đúng là nhiệm vụ siêu khó, bất quá trong đội chúng ta có Sở Hiên, hẳn là sẽ không có gì đáng lo ngại!"

Suy nghĩ một hồi lâu, Trịnh Xá lại ngủ thiếp đi trong bình chất lỏng....

Không thể không thừa nhận một lần nữa, tố chất quân sự của cái Liên bang địa cầu này chẳng ra làm sao nhưng trình độ khoa học và kỹ thuật dân dụng thật sự đã đạt tới cấp độ tương lại, ở trong bình chất lỏng mấy tiếng đồng hồ, cộng thêm sức hồi phục kinh khủng của bản thân Trịnh Xá, thân thể hắn đã khôi phục hoàn hảo, cả cánh tay bị thương tổn đến tận xương cũng được chữa trị hoàn hảo.

Khi từ tàu cứu viện đặt chân lên chiến hạm, những binh lính viễn chinh vốn đã từng phát khóc lúc tàu cứu viện đáp xuống chiến trường, bây giờ lại có rất nhiều người khóc to. Những người bị thương lập tức được lính quân y đưa vào phòng y tế, sẽ được băng bó, sẽ được nhâm vào bình chất lỏng chữa trị, tóm lại mấy nghìn người sống sót trong hơn mười vạn quân được đãi ngộ giống như là những anh hùng.

.....

-Đúng thế, họ chính là những anh hùng!

-Khi các chiến hạm chạy trốn, bỏ rơi đồng đội của mình, khi hạm đội chi viện còn chưa tới nơi, khi một trăm nghìn người bị loài bọ giết sạch trong chỉ hơn một giờ, đội quân này đã vượt qua hàng chục km, sau đó kiên thủ trên một đỉnh núi suốt bảy tiếng đồng hồ. Quân đội cấp cao ước đoán họ ít nhất đã tiêu diệt hơn ba trăm nghìn con bọ. Đúng vậy, quý vị không hề nghe nhầm, họ đều là những anh hùng! Họ báo thù nợ máu những đồng đội đã tử chiến của mình, họ không làm hổ thẹn danh dự của loài người, họ là anh hùng chân chính của cả nhân loại!

Hạm đội vũ tru chi viện này có tám mươi hai chiến hạm cấp một, mười bảy chiến hạm siêu cấp, những chiến hạm phụ trợ thì vô số, quy mô vượt xa số lượng chiến hạm trong lần tác chiến đầu tiên. Trong đó các chiến hạm siêu cấp còn mang theo vũ khí tấn công quỹ đạo trên quy mô lớn, có thể nói hạm đội này đã tập trung những chiến hạm chủ lực cuối cùng của cả Liên bang.

Trong hạm đội ngoài quân nhân và quan chức cấp cao của chính phủ, còn có đám phóng viên tới từ trái đất, bọn họ lập tức vây quanh những người sống sót để phỏng vấn, lấy được rất nhiều số liệu thật sự. Mặc dù một vài số liệu thật sự khiến quân đội không còn mặt mũi nào, ví dụ như số lượng tử vong, đội chiến hạm không đánh mà bỏ chạy, các loại, nhưng cũng có những số liệu làm quân đội thật sự hận không thể lập tức công bố cho toàn bộ nhân loại biết, ví dụ như mấy người Trịnh Xá chỉ huy vài nghìn người phản kích, trong bảy tiếng đồng hồ ngắn ngủi tiêu diệt hơn ba trăm nghìn con bọ, giúp cho tin một trăm nghìn quân bị tiêu diệt trong hơn một giờ chìm xuống ngay tức khắc. Chính vì thế phía quân đội mới dám yên tâm cho phép tự do thông tin, để đám phóng viên tùy ý phỏng vấn những binh lính còn sống sót.

Theo những gì các binh sỹ này nói, ngoài việc to mồm chửi mắng quân đội cấp cao là lũ óc lợn (cái này quân đội cấp cao chỉ biết ngậm mồm ăn quả đắng), thì chuyện được nhắc đến nhiều nhất là tổ hợp bốn người quyết đoán, kiên nghị, dũng cảm, trí tuệ gồm sỹ quan trưởng Trịnh Xá cùng ba đội trưởng hắn chọn ra. Tất cả mọi người đều khẳng định, nếu không có bốn người này, cả cánh quân chỉ có thể toàn bộ tử vong, vì thế

http://tieulun.hopto.org

nói tính mạng của họ được chính phủ cứu là không chính xác, mà phải gọi được bốn người kia cứu ra mới thích hợp.

-....Vì thế mới nói, có thể thấy loài người chúng ta là một chủng vĩnh viễn không thiếu anh hùng. So với chủng tộc dã man chỉ biết sử dụng thân thể như loài bọ, loài người chúng ta hơn ở tinh thần và ý chí cao thượng. Quý vị chắc khó có thể tưởng tượng được, một người bị xuyên thủng cả cánh tay lại có thể đứng ở tiền tuyến chỉ huy binh sỹ suốt sáu tiếng đồng hồ, đó chính là nhân vật anh hùng của chúng ta... Trịnh Xá!

- Thật đáng tiếc theo tin tức của phía quân đội, vị anh hùng của chúng ta vì bị thương quá nặng, nỗ lực quá nhiều nên khi toàn quân thoát khỏi hiểm cảnh anh đã lập tức hôm mê. Người quân nhân cao thượng như vậy chính là người bảo vệ cho nhân dân, bảo vệ cho chính phủ, quý vị hãy cùng chúng tôi thể hiện sự kính trọng sâu sắc với họ!

Phụp!

Trong phòng nghỉ của sỹ quan, một thanh niên tóc vàng đang yên lặng vừa ăn chocolate vừa xem tin tức về lần đổ bộ chiến đấu đầu tiên của quân đội thì bỗng nhiên một cánh tay nhỏ bé thò ra tắt phụt tivi.

Hắn quay đầu lại hung hăng trừng mắt nhìn, đó là một cô bé mười một, mười hai tuổi, cô bé đang kéo kéo tay áo hắn, nói vẻ đáng thương:

-Anh Nyos, Tuyết Nhi không quen sử dụng tinh thần lực tảo miêu, cảm giác giác như mắt không nhìn thấy gì hết í, chán lắm. Anh đừng xem tivi nữa, chơi bài với em đi.

Nyos cau mày, giật tay ra, nhưng cô bé lại cười hì hì tóm lấy tay áo hắn, nói:

- Đi chơi với em đi, chơi với em...

Nyos gãi gãi đầu vẻ khổ sở, hắn tọng cả miếng chocolate vào miệng rồi mới nói:

- Tuyết Linh Nhi, anh nói với em nhiều lần rồi, lúc anh đang ăn chocolate thì đừng làm phiền! Lần sau mà còn thế nữa coi chừng anh đánh vào mông đấy! Aya, đưa nó ra chỗ khác... Lấy cho ta mấy tờ báo nữa, ta muốn xem kỹ xem bọn chúng nói gì với báo chí về chuyện này.

Một cô gái tóc vàng bước tới, cười dắt Tuyết Linh Nhi ra chỗ khác, còn một gã cao gầy mặc áo đen lạnh lùng nói:

- Có chuyện gì không hợp lý à? Nyos, nói cho bọn ta biết có chuyện gì?

Tên thanh niên tóc vàng Nyos lại cầm lấy một miếng chocolate, hắn cười lạnh, mắt lóe lên vẻ hung ác nói:

- Các ngươi không cảm thấy bọn chúng quá nổi bật sao? Đối với một tiểu đội luân hồi mà nói, dù là trong phim kinh dị bình thường cũng không cố gắng làm nổi bật bản thân bởi vì việc này sẽ dẫn tới rất nhiều phiền toái... Nhưng hiện tại bọn chúng lại quá chói mắt, mặc dù có phần bất đắc dĩ nhưng mà... Ta cảm thấy hình như bọn chúng đang chuẩn bị tạo thế . Ha ha, xem ra mọi chuyện bắt đầu trở nên thú vị...

Nói đoạn gã thanh niên đưa miếng chocolate lên miệng, vặn mạnh, rốp một tiến, thanh kẹo bị bẻ làm đôi....

321. Không Ăn Ý..... Thể Hiện Sức Mạnh (1)

Tất cả binh lính viễn chinh đã trở về từ Klendathu, hơn ba trăm nghìn quân chỉ có chưa đầy năm nghìn người còn sống sót, tất cả đều nằm trong đám quân do mấy người Trịnh Xá chỉ huy, hơn nữa số liệu thực tế đã thể hiện rõ ràng, nhóm quân này đã sáng tạo nên kỳ tích kinh người, đủ giúp quân đội cấp cao vượt qua cửa ải khó khăn này. Kỳ thật, quân đội cấp cao đã chuẩn bị tinh thần phải thay đổi thống tướng, nhưng khi thấy đội quân đó thể hiện sức chiến đấu mạnh mẽ như vậy, chuyện thay đổi thống tướng lại được thảo luận nghiêm túc lại, vị tướng ủng hộ mạnh mẽ việc dùng cường lực tấn công rất có thể sẽ tiếp tục tại chức.

Quan điểm của giới truyền thông đối với cuộc chiến này xuất hiện hai hiện tượng đối lập, một mặt tận lực công kích sai lầm của quân đội cấp cao, không ngừng chỉ trích sự yếu kém của quân đội và chính phủ. Mặt khác lại dùng những từ ngữ có cánh miêu tả sự anh dũng của năm nghìn người còn sống, trong tình cảnh

http://tieulun.hopto.org

chiến tranh chủng tộc thất bại phải làm thế nào để bảo vệ sự tôn nghiêm của nhân loại, loài đứng đầu vạn vật đây?

Biện pháp duy nhất là tuyên truyền về sức mạnh cùng lòng dũng cảm mà loài người biểu hiện trong trận chiến đó, mà cũng chỉ có nhóm quân này mới thể hiện được sức mạnh cùng dũng cảm nên gần như năm nghìn người ai ai cũng thành dũng sỹ, mỗi người được hai huân chương chiến tranh, trong số đó mấy trăm người còn được thăng làm sỹ quan, dẫn dắt quân lính cứu viện tiếp tục chiến đấu. Nhưng những người được nhắc tới nhiều nhất vẫn là bốn người do Trịnh Xá đứng đầu, họ được giới truyền thông gọi là nhóm kỳ tích.

-Rất khá, rất mạnh!

Tên thanh niên tóc vàng Nyos vừa đọc mấy tờ báo vừa cười lạnh nói, mà lúc này ở cạnh hắn chỉ có ba người, một gã trung niên cao lớn, một thiếu nữa và cô bé tên là Tuyết Linh Nhi kia.

Nyos thì thào nói:

- Từ mức độ nào đó mà nói, bước này của bọn chúng hoàn toàn chính xác, hào quan của chúng càng chói sáng thì khả năng chúng ta có thể đối phó với chúng càng nhỏ, đó gọi là so sánh về thế . Khi thế của bọn chúng tại thế giới này vượt quá phạm vi ảnh hưởng của chức vụ chúng ta hiện tại thì chuyện duy nhất chúng ta có thể làm là miễn cưỡng đạt thành hiệp nghị trao đội tỉnh báo, không thể dễ dàng tiêu diệt bọn chúng nữa...

Người trung niên cao lớn trầm mặc một chút rồi nói:

- Nyos, có một chuyện ta không hiểu, tại sao ngươi lại cứ muốn tiêu diệt Trung Châu đội vậy? Theo tình hình trước mắt, chúng ta cũng không phải là đã bị bức đến tình cảnh người sống ta chết, trước khi nhiệm vụ thật sự xuất hiện, chúng ta thực tế có thể thử tiếp xúc một chút, ta nghĩ bọn chúng hẳn là cũng có cố kỵ mới đúng. Hơn nữa, là đội ngũ mạnh nhất, bọn chúng chắc chắc là nắm được rất nhiều bí mật trong thế giới phim kinh dị mà chúng ta không biết, ví dụ như chuyện hai cuốn cổ thư mà lần trước Hải Dương đội nhắc tới, có lẽ có thể lấy được nhiều tin tức từ chỗ Trung Châu đội mà...

Nyos thở dài, lạnh lùng đáp:

- Đừng ngây thơ như vậy, ngoài yếu tố bọn chúng là đoàn đội mạnh nhất ra, còn một nguyên nhân nữa... Ngươi cảm thấy tình hình đội chúng ta ra sao?

Tên trung niên cao lớn lập tức ngẩn người, còn Nyos vẫn lạnh nhạt nói:

- Chuyện đó chẳng cần ta phải nói đúng không? Ta tới đội khá muộn, hơn nữa ngoài đầu óc ra gần như không có sức chiến đấu, huyết thống ba mắt vừa cường hóa trong giai đoạn đầu chỉ đề cao năng lực tính toán mà thôi, trừ phi cường hóa tới cấp A hoặc cấp 2A, nếu không khi niệm động lực chưa xuất hiện, sức chiến đấu của ta vẫn sẽ ở mức cực thấp... Ngoài ba người các ngươi ra, năm người kia thì lại mơ hồ chưa làm hai phe, Manuel và Rose là người yêu, họ luôn có thói quen độc lai độc vãng, ba người khác thì do Hoffer đứng đầu. Đội ngũ này sở dĩ còn có thể cùng nhau chiến đấu chỉ vỏn vẹn bởi vì mọi người sợ chết mà thôi, vì thế trong lần đoàn đội tác chiến này nếu chúng ta chiếm được ưu thế nhất định phải giành được càng nhiều điểm thưởng và chi tiết kịch tình càng tốt, đồng thời, ta cũng muốn có thể hết sức giành lấy địa vị đáng lẽ ta phải có....

-Ít nhất trước khi bị Trung Châu đội biết được đội ngũ này không đoàn kết, chúng ta nhất định phải tìm ra tất cả thành viên còn ẩn nấp của đối phương...

Co gái kia lại nói vẻ khó hiểu:

- Nhưng làm thế nào tìm được bọn chúng bây giờ? Tìm kiếm từng tên trong hơn năm nghìn người sao? Hơn nữa ngươi lại không cho Tuyết Linh Nhi sử dụng tinh thần lực tảo miêu, như vậy khả năng tìm được bọn chúng coi như bằng không.

Nyos lại cầm một miếng chocolate trên bàn lên, hắn vừa ăn vừa nói:

- Đúng vậy, bất cứ chuyện gì đều cần cơ hội mới có thể thuận lợi tiến hành, ngoài ra theo dấu hiệu trước mắt, có thể giả định bộ phim kinh dị này có từ bảy đến chín người, như vậy chúng ta phải tìm được ba tới năm thành viên còn ẩn nấp của Trung Châu đội. Mặc dù có thể tìm kiếm manh mối từ các binh sỹ còn

http://tieulun.hopto.org

sống cùng các tiểu đội nhưng phương diện này manh mối hơi ít, hơn nữa nếu muốn tra được rõ ràng tên tuổi, danh sách tiểu đội cần quân hàm ít nhất từ trung tá trở lên, tuy ta có thể tra duyệt hai phương diện này này nhưng như vậy Trung Châu sẽ dễ dàng biết được có người đamg điều tra bọn chúng, thân phận của ta sẽ bại lộ.... chính vì thế, ta cần một cơ hội!

-Cơ hội?

Tên trung niên cùng cô gái đồng thanh hỏi.

Nyos cười lạnh, ánh mắt đầy vẻ hung ác nói:

- Không sai, các ngươi biết vì sao ta vẫn nhấn mạnh phải tiêu diệt toàn bộ Trung Châu đội không? Ngoài lý do như ta vừa nói, còn một nguyên nhân nữa chính là muốn đám Hoffer khinh thường Trung Châu đội, ta muốn chúng tự đi gây chuyện... Mặc dù ta vẫn một mực dặn dò bọn chúng không được trêu vào Trung Châu đội nhưng lại liên tục nhắc nhở chúng rằng phải toàn diệt Trung châu đội, ám chi như vậy ít nhất cũng sẽ khiến bọn chúng nảy ý thăm dò, đó chính là mục đích của ta....

- Cho bọn chúng đi làm tốt đen, dẫn phát cơ hội, bắt Trung Châu đội phải lộ sơ hở, ít nhất cũng giúp chúng ta biết được thực lực của Trung Châu đội đạt tới mức nào. Nếu như bọn chúng không mạnh hơn chúng ta quá nhiều, vậy không nhất định phải cố kỵ như hiện tại, nếu bọn chúng quá mạnh so với chúng ta... Các ngươi không cảm thấy mấy người Hoffer quá vướng víu sao? Bớt đi bọn hắn đội chúng ta sẽ càng mạnh mẽ hơn, ha ha ha.....

.....

-Trịnh Xá...

Trịnh Xá quay đầu nhìn Sở Hiên, tên này đang cầm một quả táo đỏ tươi, yên lặng ăn, hắn cười cười nói:

- Không ăn thịt vào thì lấy đâu ra sức? Ngươi ăn ít quá, lần nào cũng chỉ ăn hoa quả, rau củ, như thế không đủ dinh dưỡng đâu...

Đây là phòng ăn trên chiến hạm, tất cả binh lính và nhân viên trên tàu đều có thể tới đây dùng cơm, mà lúc này là giữa bữa ăn trưa, từ hai hôm trước khi Trịnh Xá rời tàu cứu viện lên chiến hạm vũ trụ, hắn đã theo để nghị của Sở Hiên, không tiếp xúc với ba người Chiêm Lam nữa, ngoài Vương Hiệp, Bá Vương, sở Hiên đã hào quang chói mắt, nhóm Chiêm Lam sẽ ẩn tàng giữa đám binh sỹ.

Sở Hiên nhíu mày nhìn miếng thịt bò và salad trong đĩa Trịnh Xá, nói vẻ khó chịu:

- Màu sắc quá khó coi.... Không nói tới chuyện này, hay ngày hôm này ta vẫn luôn chú ý xem có sỹ quan trong quân đội điều tra tài liệu của chúng ta hoặc đội viễn chinh hay không. Thật đáng tiếc, không có quan chức cấp vừa nào xem xét hồ sơ về chúng ta, ngoài ra quân đội cấp cao đã phái mấy nhân viên tới hạm đội chi viện, hình như là để trao huân chương cho chúng ta. Khả năng đoàn đội kia trở thành sỹ quan cấp tướng gần như bằng không, chức vụ cao nhất bọn chúng có thể đạt tới hẳn là đại tá, nói cách khác, trong hai ngày này bọn chúng gần như không có động tĩnh gì...

Trịnh Xá ngạc nhiên hỏi:

- Vậy thì tốt rồi, có gì không hợp lý sao? Nếu đối phương không chuẩn bị chiến đấu với chúng ta, tự nhiên là không cần điều tra đúng không?

Sở Hiên lại cười lạnh đáp:

- Hoàn toàn ngược lại, nếu đối phương không chuẩn bị đấu với chúng ta, vậy bọn chúng chắc chắn cần phải điều tra, có thế mới đảm bảo an toàn khi tiếp xúc với chúng ta. Nếu bọn chúng không có hành động gì thì chỉ có hai cách giải thích, một là bọn chúng chuẩn bị chạy trốn, bởi vì sức chiến đấu mà chúng ta thể hiện đã khiến chúng sợ hãi, khả năng này là vô hạn tới không, bởi vì chúng ta còn chưa thể hiện rõ ràng sức mạnh trước mặt chúng, khả năng thứ hai... Bọn chúng có lẽ đang chuẩn bị chính diện dò xét thực lực của chúng ta.

Trịnh Xá ngẫm nghĩ một chút rồi nói:

http://tieulun.hopto.org

- Ngươi không thấy lời nói có mâu thuẫn sao? Nếu Trung Châu đội chúng ta là tiểu đội mạnh nhất, bọn chúng sao còn có tự tin tới dò xét chúng ta? Hơn nữa nếu muốn chính diện khiêu chiến với chúng ta, vậy bọn chúng xây dựng thế để làm gì?

Sở Hiên gật đầu vẻ tán thưởng, hắn cười nói:

- Không sai, chính bởi vì chuyện này nghe có vẻ quá mâu thuẫn nên ta mới phỏng đoán một tình huống, đó chính là đội đối phương không đoàn kết, đội bộn chúng không giống đội chúng ta, tổ hợp bên đó vẫn đang có cạnh trang quyền lực. Nếu suy luận theo hướng này, việc bọn chúng không tới điều tra chúng ta có thể được giải thích rất hợp lý, trong đội chúng có người mưu kế cam thâm, chuẩn bị vứt bỏ một vài thành viên trong đội, hoặc có thể nói là lợi dụng một vài thành viên để tìm cơ hội.

- Bất kỳ vấn đề nào cũng không thể hoàn thành trong tình huống không có cơ hội, cũng giống như thế đoàn đội hai bên không hề có tiếp xúc, bọn chúng chỉ biết bốn người chúng ta, mà nếu bọn chúng không điều tra tài liệ vậy gần như không có thêm manh mối nào cả, phải làm thế nào mới tìm ra những thành viên còn lại của đội ta đây?

Nhất định phải có giao tiếp với chúng ta, tình huống tiếp theo nếu như ta suy luận không sai bọn chúng nhất định sẽ có người ra mặt dò xét chúng ta, hoặc là ngươi, hoặc là ta, hoặc là Bá Vương hay Vương Hiệp, có điều khả năng lớn nhất là dò xét ngươi...

Trịnh Xá chỉ chỉ vào mình, kỳ quái hỏi:

- Tại sao lại là ta? Trông ta yếu ớt lắm sao?

Sở Hiên cười đáp:

- Không, là bởi vì ba người bọn ta nhìn qua có vẻ mạnh thôi, ít nhất là ngươi kém bọn ta về khí chất quân nhân, vì thế bọn chúng nếu muốn chọn thì khả năng lớn nhất sẽ là ngươi.... Đề nghị của ta là, kẻ nào tới dò xét lập tức giết luôn, khi bọn chúng chết mất một người tự nhiên sẽ lo lắng vì bị trừ điểm, mà lúc bọn chúng trong lòng nôn nóng thì cũng sẽ bắt đầu để lộ sơ hở.

322. Không Ăn Ý..... Thể Hiện Sức Mạnh (2)

Thần sắc Trịnh Xá từ từ trở nên nghiêm túc, hắn suy nghĩ một thoáng rồi kéo Sở Hiên rời khỏi phòng ăn, tiếp đó ánh mắt hắn dần biến thành mờ mịt, hơn mười giây sau mới thấp giọng nói:

- Chuyện này có hai vấn đề.... Một là đoàn đội đối phương thật sự có người tới gây hấn, hoặc gọi là dò xét chúng ta sao? Phải biết rằng chết một người sẽ bị trừ 2000 điểm, đối phương hẳn là không phải lần đầu tam gia đoàn chiến đúng không? Hai là chiến đâu trên chiến hạm thế này.... Ngươi không sợ bị chính phủ Liên bang phát hiện sao?

Sở Hiên gỡ tay Trịnh Xá ra, đáp:

- Đối phương có biết sẽ bị trừ điểm hay không tạm thời chưa bàn tới, nếu nói là sợ bị chính phủ Liên bang phát hiện thì dễ giải quyết hơn nhiều. Đây là sơ đồ phân bố camera trên chiến hạm ta vừa lấy được trên máy tính sáng nay, đại khái ngoài phòng nghỉ của sỹ quan, phòng huấn luyện cùng mấy kho vũ khí ra thì những nơi khác đều không có máy quay. Nói cách khác nếu như bị tập kích tại những chỗ này thì dùng sức mạnh và tốc độ như người bình thường chạy trốn, hướng càng đông người càng an toàn, cũng có thể rút súng phản kích lại... Nếu như bị tập kích tại những điểm không có camera thì đối phương hẳn là khó có khả năng lại đi tấn công ngươi lúc đang có người... Khi đó tận lực dùng sức mạnh tối đa, giải quyết trận chiến trong thời gian ngắn nhất đi, nhất định phải làm đối phương chấn động!

Trịnh Xá hơi sửng sốt, hắn tò mò hỏi:

- Làm đối phương chấn động? Tại sao phải làm như vậy? Làm thế không phải sẽ khiến bọn chúng đề phòng sao? Sau này đối phương sẽ không để lộ sơ hở nữa, muốn tìm ra bọn chúng thì khó khăn hơn nhiều.

Sở Hiên thản nhiên nói:

http://tieulun.hopto.org

- Bởi vì thế mà Chủ Thần tạo cho chúng ta... Bọn chúng nếu đã có thể trong thời gian này đạt được chức vụ cao hơn chúng ta, lấy được thế bên quân đội, Chủ Thần để bồi thường cũng giao cho chúng ta thế tương ứng....

- Đó chính là việc Chủ Thần nhận định chúng ta mạnh hơn bọn chúng! Chủ Thần nói phe ta là đội mạnh nhất trong ba đội, còn mạnh đến mức nào thì bọn chúng không biết, đương nhiên, đối phương có khả năng cũng có một vài nhân vật có kỹ năng đặc thù. Ví dụ như một người có dị năng, thuộc tính bản thân kém cỏi nhưng lại có thể sử dụng niệm động lực khống chế nhịp tim đập của ngươi, như thế một vật khắc chế một vật, hoặc tổ hợp cực mạnh cũng có khả năng xuất hiện. Nhưng theo tình huống bình thường mà nói, sức mạnh của ngươi chắc phải vượt xa bọn chúng, những chuyện này người trong Trung Châu đội chúng ta biết, bọn chúng có biết không?

-Bọn chúng không biết những điều này, trong bốn người chúng ta chỉ có ngươi là có vẻ yếu nhất nên mới tiến hành thử dò xét tấn công ngươi. Nhưng nếu ngươi trong nháy mắt thể hiện ra sức mạnh áp đảo, thậm chí sức mạnh này hoàn toàn có thể khắc chế chiến lực của cả đội bên đó thì phản ứng đầu tiên của đối phương sẽ là gì? Phản ứng đầu tiên của chúng chỉ có một, đó là cảm thấy bản thân đang đối mặt với một đội ngũ siêu cấp, mạnh hơn mình vô số lần, bởi vì Chủ Thần nói là chúng ta mạnh bọn chúng, nhưng có nói chúng ta mạnh hơn bao nhiêu không? Không có, mạnh hơn một chút cũng là mạnh, mạnh hơn mười lần cũng là mạnh... Cho dù bọn chúng cho rằng ngươi có thể là đội trưởng Trung Châu đội, là thành viên mạnh nhất, nhưng những người còn lại hẳn phải không thua kém ngươi quá nhiều, đúng không? Vì thế khi bọn chúng nảy sinh suy nghĩ Trung Châu đội là đội ngũ siêu cấp, hành động tự nhiên sẽ để lộ sơ hở, lúc đó quyền chủ động sẽ nằm trong tay chúng ta rồi... Bọn chúng bị trừ điểm, trong lòng cũng sợ hãi, đồng dạng, nếu như dò xét thất bại, sự không ăn ý trong đoàn đội sẽ xuất hiện....

-Do vậy giết đi, bất cứ kẻ nào thăm dò hoặc động thủ với ngươi đều phải giết....

Phân tích của Sở Hiên là như vậy, mà đề nghị này cũng được Trịnh Xá đáp ứng, nếu giết một người cả đội được cộng một điểm, khi có phạm sai lầm gì mà chết mất một người thì cả đội cũng không sợ bị delete vì điểm âm , càng huống chi đây là lúc sinh tử quan đầu, Trịnh Xá thật sự không có lý do gì để cự tuyệt đề nghị chính đáng như vậy.

Nhưng trong lòng hắn vẫn cảm thấy thấp thỏm, lúc trước hắn đã thử mô phỏng ý thức của Sở hiên để phân tích tình huống này, nhưng với trình độ mô phỏng như hiện tại, hắn căn bản không thể tái hiện lại hoặc có thể gọi là theo kịp phương thức suy luận của Sở Hiên. Chính vì vậy hắn chỉ có thể bất đắc dĩ mô phỏng phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật, lần này hắn đã phát hiện ra trong mạch phân tích của Sở Hiên có một số điểm chưa được xử lý, hoặc là hắn không nói tới.

Đó chính là tính người....

Khi đối phương lâm vào tuyệt cảnh, hoặc tiến đến mức hoàn toàn thất bại, bọn chúng thật sự sẽ không được ăn cả ngã về không, điên cuồng công kích chứ? Ví dụ như khởi động chương trình tự hủy của chiến hạm, thao túng một chiến hạm khác tấn công tàu của họ, hoặc một số chuyện khác, đây là một phương diện Sở Hiên chưa nghĩ tới, một phương diện khác là kế hoạch của hắn quên mất nhân tính bên phe mình.

Vương Hiệp cùng Bá Vương thì không cần nói, bọn họ là quân nhân, ý chí cực kỳ kiên định, hơn nữa bản thân cũng đã vô cùng quen thuộc với cuộc sống trong quân ngũ, ở trên chiến hạm này chẳng có gì là không thoải mái, nhưng Chiêm Lam, Zero, La Cam Đạo thì sao? Bọn họ vốn không ở trong phân đội, khí chất đó rất dễ dàng bị phát hiện, nếu đoàn đội đối phương thật sự chú ý tới một số tình huống bất tường, không biết chừng bọn chúng sẽ rất nhẹ nhàng tìm được ba người...

Cũng như vậy, muốn tìm được đối phương có lẽ cũng có thể xuống tay từ phương diện này....

"Khoan, khoan đã.... Với trí tuệ của Sở Hiên, khó có khả năng không chú ý tới những vấn đề này, tại sao hắn không đề cập chút nào tới chuyện đó? Là do chưa tìm được biện pháp giải quyết thích hợp? Hay là... hắn vẫn đang tính toán chuyện gì khác?"

Lúc này Trịnh Xá vẫn đang trong trạng thái suy luận của Tiêu Hoành Luật, hắn ngắt ngắt tóc vừa đi vừa nghĩ ngợi. Suy nghĩ một lúc trong đầu hắn linh quang chợt lóe, chính là lúc nhớ tới bố cục của trí giả bên đối phương mà Sở Hiên đã phân tích, trong đó có một khả năng là muốn giải quyết nhân tố không ăn ý

http://tieulun.hopto.org

trong đội, có thể giết chết thành viên thành viên hắn coi là nhân tố gây hại cho đoàn đội, càng nhờ đó mà tìm kiếm cơ hội. Nếu đối phương thật sự đã chuẩn bị thanh toán người gây trở ngại trong đội vậy không phải là có thể chịu được chuyện bị trừ điểm sao? Hoặc là đối phương tự tin có thể tiêu diệt toàn bộ Trung Châu đội?

"Nếu tiếp tục suy luận theo hướng này, chuyện Sở Hiên đang làm là... Hắn chuẩn bị giết La Cam Đạo?"

Trịnh Xá còn nhớ kỹ, khi con robot gấu Pooh đưa súng chĩa vào bọn họ, trên người Sở Hiên thật sự có sát ý mơ hồ, tính cách tên này quyết tuyệt đến mức nào chứ, khi hắn cho rằng chuyện này sẽ gây họa cho đoàn đội, hắn sẽ lập tức quyết đoán cắt bỏ mầm họa đó, giống như trong Alien 1 vậy, trong lúc bất tri bất giác đã giải quyết ẩn họa có khả năng lưu lại nhất!

Nghĩ tới đây Trịnh Xá đã toát đầy mồ hôi lạnh, nếu không phải hắn đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, có thể mô phỏng trình độ suy luận gần tới mức như Sở Hiên thì căn bản không thể tính toán rõ ràng những chuyện này. Mặc dù tất cả mọi chuyện đều chỉ là có khả năng nhưng nếu như là Sở Hiên, nói không chừng hắn thật sự đã quyết định làm như vậy, đằng nào thì khi mọi việc xong xuôi hắn cũng chẳng phải chịu nửa điểm trách nhiệm còn La Cam Đạo thì đã bị đối phương phát hiện giết chết. Nếu La Cam Đạo không bị giết thì có thể dẫn dụ phần lớn hoặc một vài thành viên trong đội kia, sau đó bọn họ sẽ như cứu tinh hiện ra, như thế vấn đề La Cam Đạo có lẽ vẫn chưa được giải quyết nhưng ít nhất cũng hòa hoãn được mâu thuẫn giữa hắn và cả đội, thậm chí có thể được hắn cảm kích, thu hoạch khác là có thể giết chết thành viên đội đối phương....

"Mưu kế thật độc, thật tàn nhẫn.... Hoàn toàn không biết gì trở thành mồi dụ hoặc có thể nói tất cả mọi người Trung Châu đội đã trở thành con cờ trong tay hắn để tiến hành lần đấu trí này mà vẫn không nhận ra, sau đó thuận lợi tìm ra đối phương..."

Trịnh Xá cười khổ, thực tế hắn cũng không cảm thấy quá tức giận, nói chính xác ra thì hắn chỉ thấy bất đắc dĩ, nếu không biết thân thế hoặc quá khứ của Sở Hiên, có lẽ hắn đã phẫn nộ đến mức muốn giết Sở Hiên, nhưng sau khi biết cảnh ngộ của tên "ba không", không cảm giác, không tình cảm, không tâm linh này, hắn chỉ cảm thấy bất đắc dĩ. Bởi vì Sở Hiên thật sự là vì bản thân đoàn đội, để đoàn đội có thể đứng bằng tư thái của người chiến thắng tuyệt đối mà làm.... Nhưng mà, hắn cũng đã xem quan thân thế và quá khứ La Cam Đạo!

Tên thanh niên đó cũng không phải trời sinh đã ích kỷ, hắn cũng không phải từ lúc mới lọt lòng đã vì sống sót mà không từ mọi thủ đoạn.... Hắn kỳ thật là người có thể trở thành chiến hữu, hắn kỳ thật đáng để tín nhiệm!

"Bây giờ nên làm thế nào? Lập tức chạy tới chỗ La Cam Đạo? Nhưng làm vậy không phải sẽ làm bại lộ thân phận hắn sao? Chẳng lẽ đây mới là tính toán của Sở Hiên, để ta phát hiện suy nghĩ của hắn, sau đó tự chạy tới làm lộ La Cam Đạo... Không, hắn sao có thể thần kỳ tới mức ấy, đi một bước tính mười bước à? Không ,là ta quá thảo mộc giai binh thôi (*), giống như coi mọi chuyện đều là âm mưu của hắn vậy, nhưng đúng là sao hắn có thể không tính tới sơ hở của mấy người La Cam Đạo chứ? Chiêm Lam thì vẫn tốt, dù sao cũng nữ binh, Zero cũng tạm thời không có vấn đề, với tố chất của hắn có thể làm quen với bất kỳ tình huống nào, chỉ còn La Cam Đạo thôi! Cục thế Sở Hiên bố trí này, vừa có thể giải quyết điểm không hòa hợp trong đội mình vừa có thể làm đối phương bại lộ, một cục thế không ai nhận ra được...."

Trịnh Xá đã đứng lại trên hành lang, lúc này hắn đang rất khó xử, nhất thời không biết nên làm thế nào mới tốt, rút cuộc là trực tiếp tìm Sở Hiên đối chất hay đi đề tỉnh La Cam Đạo, nhưng làm vậy sẽ nguy hiểm bộc lộ thân phận, hay là mặc kệ để tình hình tùy ý phát triển.... Muốn có lợi cho cả đội mà đen thành viên làm mồi dụ sao? Hai tay đã vấy bẩn, giờ đến cả tâm hồn....

Trịnh Xá đang nghĩ ngời đột nhiên ánh mắt vụt biến đổi, dưới chân đạp mạnh nhảy vọt lên, nhưng tốc độ nhảy vẫn hơi chậm một chút, bắp chân hắn chợt đau đớn, bị vạch ra một vết lớn, khi nhảy lên, hắn đồng thời đạp mạnh vào vách tường, lao vụt vào góc tối trong hành lang....

(*)Phong thanh hạc lệ, thảo mộc giai binh; Gió thổi hạc kêu, cây cỏ cũng là quân.

Trận Phì Thủy giữa Tiền Tần và Đông Tấn (năm 383), quân Tần thua chạy nghe tiếng gió thổi chim kêu, nhìn cây cối bên đường cũng tưởng là quân Tấn đuổi theo (chi tiết xin đọc Biên Hoang truyền thuyết)

http://tieulun.hopto.org

323. Chấn Nhiếp..... (1)

Vết thương trên chân Trịnh Xá thật ra cũng không sâu lắm, chỉ cắt vào da vài phân, chạm tới thịt đã bị cản lại, nhưng lần công kích này quá đột ngột, với thực lực của hắn hiện tại, người bình thường tới gần trong phạm vi mười mét đều bị hắn cảm ứng được. Đó không phải là dùng mắt nhìn, tai nghe, thậm chí không phải dự cảm tâm linh sau khi mở cơ nhân tỏa, loại dự cảm này rất huyền diệu khó hiểu, phảng phất như hiệp khách cường giả trong tiểu thuyết võ hiệp vậy, dù là người tới từ sau lưng, chỉ cần nảy sinh một chút sát ý, trong vòng mười mét sẽ hắn tất sẽ có cảm ứng, đây đại khái cũng là một biểu hiện của tiến hóa.

Chỉ là vừa rồi hắn không cảm nhận được bất cứ sát ý nào truyền tới, ít nhất là hắn không cảm ứng được sát ý trong vòng mười mét, nói cách khác, địch nhân chắc chắn ở ngoài phạm vi này. Với phạm vi như vậy chỉ có thể sử dụng một số kỹ năng hoặc vũ khí tầm xa, đại bộ phận vũ khí tầm xa căn bản đều vô hiệu với hắn hiện tại, cũng tức là đối phương phải sử dụng một số kỹ năng đặc thù hoặc là người có sức mạnh cực lớn ném vũ khí tới, cho dù là loại nào thì cũng có khả năng gây nguy hiểm cho hắn.

Trịnh Xá đúng là người thân kinh bách chiến, không ngừng trải nghiệm sinh tử tồn vong trong luân hồi phim kinh dị, sóng to gió lớn nào hắn cũng đã gặp qua nên mặc dù bị tấn công đột ngột không biết từ hướng nào, người mang thương tích nhưng vẫn không hề có chút hoảng hốt, so với vô số tình cảnh hung hiểm hắn đã gặp phải, thương thế này căn bản không ảnh hưởng chút nào tới sức chiến đấu của hắn.

Trịnh Xá di động cực nhanh, lúc này hắn đang trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, tốc độ càng thêm kinh người, nhảy vài bước đã lọt vào thông đạo cạnh hành lang. Hắn lập tức đưa tay kiểm tra vết thương trên bắp chân, vết thương đã ngừng chảy máu, nhưng vẫn chưa lành lại có thể dễ dàng dùng tay cảm nhận hình dạng.

"Giống như bị dao sắc cắt qua, nhưng lại không có vũ khí gì dạng như vậy chạm vào ta, chẳng lẽ đối phương sử dụng những thứ như kiếm khí đao khí trong truyền thuyết? Mẹ kiếp, đội ngũ này mà cũng có cường giả cấp độ như thế sao?"

Trịnh Xá chậm rãi điều chỉnh trạng thái bản thân, vô luận là nội lực, năng lượng vampire hay là lộ tuyến vận hành Hỗn Nguyên nhất khí công cùng trình độ mở cơ nhân tỏa, hắn đang điều chỉnh trạng thái bản thân tới mức độ tốt nhất. Không cần biết đối phương bắt đầu tấn công hắn như thế nào, rất khó để đảm bảo những kẻ này sẽ không tới tập kích các thành viên khác trong đội, vì thế tốt nhất là cứ làm như Sở Hiên nói, chấn nhiếp đối phương bằng sức mạnh vượt quá sức tưởng tượng, khiến chúng nghĩ Trung Châu đội là đội ngũ khủng bố nhất, làm chúng không có gan khiêu khích Trung Châu đội nữa!

Lúc này tại hành lang bên kia, cách đó khoảng bảy mươi mét, một thanh niên da đen đang đứng, tay cầm một cây gậy gỗ xoắn tròn, tay kia cầm một chiếc máy liên lạc, hắn nói vào máy vẻ tò mò:

- Hoffer, vừa rồi ta đã dùng đao gió tấn công hắn, đao gió trực tiếp hình thành sau lưng hắn một mét, nếu là người bình thường thì đã bị chém đôi người, nhưng hắn lại nhảy lên nên đao gió chỉ cắt vào bắp chân, hơn nữa chân hắn cũng không bị chặt đứt, tà môn, quá tà môn....

-....Ta thấy rồi, chắc là trên người hắn có mang đạo cụ phòng ngự gì đó, từ máy liên lạc có thể quan sát rõ ràng. Như vậy đi, ngươi sử dụng một quả cầu lửa rồi li khai, lửa bốc lên sẽ làm hắn không dám đi ra.... Xem ra thực lực Trung Châu đội bất quá cũng chỉ như vậy, chỉ vọn vẹn giúp hắn không bị thương thôi, được rồi, ngươi có thể trở về, chúng ta sẽ...

Thanh âm từ máy liên lạc còn chưa dứt, một bóng người bỗng lao vọt ra từ chỗ hành lang, do tốc độ quá nhanh nên gã da đen cùng người bên kia máy liên lạc đều không nhìn rõ mặt mũi kẻ đó, chỉ từ quần áo và thể hình miễn cưỡng nhận ra được đó chính là người vừa bị tập kích lúc nãy, Trịnh Xá.

Gã thanh niên da đen như đang nằm mơ, tốc độ của kẻ trước mắt quá nhanh, mặc dù người này cách hắn cả trăm mét nhưng chỉ sau một giây khoảng cách giữa hai bên đã chỉ còn chưa tới mười mét, hắn thậm chí chỉ kịp nâng cây gậy trong tay bắn ra một luồng đao gió mơ hồ, như ẩn như hiện làm chướng ngại ngăn cách, nhưng hành động của ngươi kia lại khiến hắn trợn mắt, há mồm.

Chỉ thấy Trịnh Xá quát lớn, vung quyền đánh thẳng vào lưỡi đao gió chắn đường, lúc này hắn đang trong trạng thái Bạo tạc, mỗi bước hạ xuống đều tạo thành một dấu chân mờ nhạt trên sàn hợp kim, tốc độ nhanh

http://tieulun.hopto.org

chóng vô cùng, trong trạng thái này, hắn đã đạt tới trình độ như siêu nhân!

Một quyền đánh tới, chỉ sức ép đã khiến gã da đen cảm thấy hô hấp khó khăn, tiếp đó một âm thanh sắc gọn vang lên, nghe giống như tiếng thủy tinh vỡ, quyền này chỉ dùng sức ép đã phá tan đao gió. Gã thanh niên da đen căn bản không thể tưởng tượng được chuyện này sẽ xảy ra, một khắc sau, hắn chỉ cảm thấy lồng ngực đau nhói, vội vã lùi về sau nhưng chưa kịp rời đi được hai mét đã thấy Trịnh Xá đạo mạnh dưới chân vọt tới nắm lấy gã thanh niên, đẩy hắn ngã vật xuống đất.

Một loạt đả kích làm gã da đen trực tiếp hô mê, tố chân thân thể hắn khoảng gấp hai lần người bình thường, cho dù Trịnh Xá không dùng kỹ năng Bạo tạc cũng hoàn toàn có thể dễ dàng giết chết hắn, sức mạnh gấp mười lần người thường đâu phải là chuyện chơi? Lúc này cộng thêm Bạo tạc hỗ trợ, tên thanh niên da đen đã bị nội thương rất nặng, máu tươi không ngừng trào ra từ ngũ quan, sắp sửa đứt hơi.

Tất cả mọi chuyện diễn ra không quá hai, ba giây, từ lúc Trịnh Xá lao ra khỏi hành lang đến khi hắn đánh chết tên thanh niên kia đã thể hiện rõ ràng sức mạnh cường đại vô bì của hắn. Khi Trịnh Xá nhặt máy liên lạc từ dưới đất lên, bên trong không phát ra âm thành nào nhưng vẫn thể hiện máy đang thông, đối phương vẫn có thể thông qua máy liên lạc quan sát và nghe được âm thanh bên này.

Hai mắt Trịnh Xá mờ mịt nhìn máy liên lạc, hắn chỉ đôi mắt mình, nói:

- Ngươi hẳn là biết điều này có ý nghĩa gì rồi chứ? Những chuyện khác ta cũng không nói nhiều... Các ngươi đã bị trừ 2000 điểm.

Nói đoạn, hắn dùng một tay siết nhẹ, bóp vụn chiếc máy.

Tới lúc này Trịnh Xá mới khôi phục lại từ trạng thái Bạo tạc, đồng thời hắn cũng giải trừ trạng thái mở cơ nhân tỏa, liếc nhìn gã da đen đang nằm dưới đất đã hít vào thì ít thở ra thì nhiều, tiếp đó yên lặng vung quyền đánh thẳng vào chỗ trái tim hắn. Một âm thanh trầm đục vang lên, tên thanh niên bị đánh chết tại chỗ, đồng thời Trịnh Xá cũng nghe được thanh thông báo của Chủ Thần, giết chết một thành viên đội đối phương, cả đội được cộng một điểm, còn hắn cũng nhận được điểm thưởng giết chết tên thanh niên da đen này, kẻ đó cũng không phải người đã mở cơ nhân tỏa.

"Nếu cần chấn nhiếp chúng, đại khái cũng không cần sử dụng Hủy diệt. Lực lượng như vậy hơi quá khoa trương, hơn nữa nếu sử dụng Hủy diệt trong chiến hạm này, không biết sẽ gây ra ảnh hưởng thế nào... Bạo tạc chắc là cũng đủ rồi? ....Sau đó... Nên giải quyết vấn đề La Cam Đạo thế nào đây?"

Trịnh Xá lại lâm vào trầm tư, hắn xoay người yên lặng đi sâu vào thông đạo....

Trên một chiến hạm khác, hai người cao lớn một da đen một da trắng đều đang phát run, sắc mặt cả hai xanh lè, liên tục nhìn nhau, hơn nửa ngày sau người da đen mới lên tiếng:

- Ho..Hoffer, chúng ta gặp phải đội ngũ quá kinh khủng rồi, Trung Châu đội này mạnh hơn chúng ta quá nhiều, chẳng lẽ bọn chúng là tiểu đội luân hồi Ác Ma hay tiểu đội Thiên Thần mà Chủ Thần đã nhắc tới sao? Không được, chúng ta mà chiến đấu với đoàn đội như thế chắc chắc phải chết, ta không muốn chiến đấu với chúng!

Gã da trắng hung hăng tát thẳng vào tên da đen kia, hắn gần như gào lên:

- Bình tĩnh! Mẹ kiếp, ngươi bình tĩnh lại cho ta! Không cần sợ, ngươi nghĩ lại mà xem, những người trong đội đó đâu thể kẻ nào cũng mạnh như thế, chúng ta không cẩn thận chọn phải đội trưởng của chúng, đúng thế, tên đó nhất định là đội trưởng, là kẻ mạnh nhất trong Trung Châu đội. Thực lực quá khủng bố, nếu như gặp phải hắn cả đội chúng ta hợp lại có lẽ cũng hoàn toàn không phải là đối thủ, vì thế hắn chỉ có thể là kẻ mạnh nhất ngẫu nhiên xuất hiện thôi...

Gã da đen bị đánh cho ngây ngốc, một lúc lâu sau mới nói:

- Nhưng những người còn lại trong Trung Châu đội thì sao? Bọn chúng cũng không thể kém hơn tên đó quá nhiều đúng không? Dù sao bọn chúng cũng là người trong cùng đội, hơn nữa bốn người đã lộ diện của Trung Châu đội, ba tên còn lại cũng rất không nên trêu vào... Không nên đấu với bọn chúng, Hoffer, Trung Châu đội mạnh hơn chúng ta nhiều, đoàn đội như vậy chúng ta không trêu nổi đâu!

Gã da trắng lại giận dữ đánh tới, hắn tiếp tục quát:

http://tieulun.hopto.org

- Khốn kiếp, bình tĩnh một chút! Ngươi bình tĩnh một chút hộ ta! Ta biết chúng ta không chọc nổi vào Trung Châu đội, ta cũng không muốn dây vào chúng... Đúng thế, không thể đụng tới bọn chúng, nhưng quyền quyết định của đội lại không trong tay ta, ta mặc dù là đội trưởng, nhưng Nyos lại có thể ra lệnh cho ba người kia, còn hai tên nữa thì không nghe lệnh của bên nào cả.... Đúng rồi! Nyos chắc chắn có thể phân tích thực lực của tên này, đi, chúng ta tới tìm Nyos!

Tên da đen giống như không hề có cảm giác bị đánh, hắn vội vàng kéo tay gã da trắng nói:

- Nhưng không phải Nyos đã nói sau khi ngươi rời đi không nên tìm hắn sao? Hắn nói bất kỳ tiếp xúc nào đều có thể khiến hắn bộc lộ thân phận, làm vậy thật sự không có vấn đề gì chứ?

Gã da trắng cao lớn lại vừa tặng tiếp tên kia một bạt tai vừa quát:

- Khốn thật, ngươi bĩnh tĩnh một chút cho ta! Chúng ta chỉ đi hỏi hắn vài chuyện thôi, được rồi, ta thừa nhận thằng nhóc đóthật sự thông minh hơn chúng ta nhiều, nhưng không phải chúng ta là một đội sao? Gặp khó khăn thì tới hỏi hắn cũng không được à? Hơn nữa hắn nói phải toàn diệt Trung Châu đội, chúng ta chẳng qua chỉ là mở đầu giúp hắn thôi, mặc dù chết mất một người... Nhưng chúng ta cũng là có ý tốt, tóm lại, trước tiên cứ tới chỗ Nyos đã!

324. Chấn Nhiếp..... (2)

-Không sai, khi chúng ta trở về hạm đội vũ trụ ta đã nghĩ tới chuyện hai người La Cam Đạo là dễ lộ sơ hở nhất, không có cách nào, hắn vốn chỉ là người bình thường, chưa từng trải qua nhiều lần chiến đấu sống chết, cuộc chiến trên hành tinh bọ cùng lắm chỉ là một loại giãy dụa thôi, chẳng lẽ ngươi còn hy vọng một người bình thường sau một kiếp nạn lập tức biến thành quân nhân? Vì thế trong ba người hắn chính là kẻ dễ để lộ sơ hở nhất...

Sở Hiên rót một cốc nước, hắn vẫn ngồi gõ máy tính, không quay đầu lại nói.

Trịnh Xá đứng phía sau lạnh lùng nói:

- Vậy sao ngươi không tìm cách bù đắp khuyết điểm này? Cứ để mặc cho thành viên trong đội bị đối phương phát hiện hoặc giết chết sao? Ngươi còn nhớ chuyện đã đáp ứng với ta không?

Sở Hiên vẫn như cũ không thèm ngẩng đầu lên, đáp:

- Đương nhiên là nhớ... Vậy ngươi tin tưởng ta không? Tin tưởng hoàn toàn, triệt để vào mưu trí của ta...

Trịnh Xá ngẩn người, hắn gật đầu đáp:

- Ừm, đương nhiên là tin tưởng mưu trí của ngươi, chuyện đó căn bản không cần phải nói mà. Ngươi nói bọn chúng sẽ tới tập kích ta, mọi chuyện cũng xảy ra đúng như vậy, tất cả những gì ngươi đã phân tích đều tiến hành y như thế, thậm chí những chuyện ngươi dự đoán đều trở thành sự thật, ta đương nhiên là tin tưởng trí tuệ của ngươi...

Sở Hiên ngẩng đầu lên, liếc nhìn hắn một cái rồi thản nhiên nói:

- ...Vậy thì, ngươi cứ tin rằng sau khi bọn chúng tìm được La Cam Đạo, tới lúc bọn chúng để lộ sơ hở, ta nhất định có thể tìm ra tất cả bọn chúng trước khi chúng gây tổn thương tới La Cam Đạo!

Mấy câu này lại khiến Trịnh Xá không biết nói thế nào, hắn biết rõ hơn ai hết năng lực của Sở Hiên, đó là trí tuệ siêu cấp vượt xa người bình thường, là trí mưu có thể vượt qua vô số tình cảnh nguy hiểm, trong thâm tâm hắn tin vào trí tuệ của Sở Hiên còn hơn chiến lực cả bản thân, Trung Châu đội sở dĩ có thể cường đại như bây giờ ngoài võ của hắn, văn của Sở Hiên cũng là một phần cực kỳ quan trọng.

Cũng như vậy, nếu Sở Hiên đã nói tới mức này, nếu không tin tưởng hắn nữa thì không còn gì để nói.... Chỉ là, đây là một mạng sống, hơn nữa còn là mạng sống của thành viên trong đội, vì vấn đề rất quan trọng nên có thể dễ dàng đem sinh mạng ra làm quân cờ sao? Ít nhất bản thân hắn dù thế nào cũng không làm nổi, hơn nữa chuyện hắn lo lắng tuyệt không phải phải là mưu trí của Sở Hiên không đủ, mà ngược lại mưu trí của hắn quá cao, khiến cho La Cam Đạo không hay không biết gì chịu "kiểm tra", qua được sẽ sống sót, không qua nổi sẽ bị giết, giống như chuyện đã xảy ra trong Alien 1 vậy....

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá hít sâu một hơi nói:

- Vậy ngươi nói thật cho ta biết... Ngươi thật tâm muốn để La Cam Đạo sống sót chứ? Không thiết lập cạm bẫy trí mạng để "kiểm tra" hắn? Nếu như không có cạm bẫy nguy hiểm ta sẽ hoàn toàn tin tưởng ngươi, hơn nữa y theo kế hoạch của ngươi tiếp tục chiến đấu với đội bên kia, nhưng nếu như xếp đặt cạm bẫy như thế, ngay từ bây giờ ta sẽ ngăn cản ngươi đặt La Cam Đạo vào chỗ nguy hiểm!

Sở Hiên lạnh nhạt đáp:

- Không có cạm bẫy gì hãm hại hắn, cũng không có "kiểm tra" sinh tử nào bắt hắn trải qua, chuyện ta cần ngươi làm bây giờ là.... Tới gặp một người, thượng úy Rose, hai ngày trước cô ta đã viết một bản báo cáo, trong đó nói lúc trước vệ tinh tại Pluto phát hiện xác một con bọ, cái xác đó lại nằm trong não một tên lính loài người.... Cô ta nói rất có khả năng có một giống bọ có thể chui vào não người, sau đó khống chế hành động của người đó... Nếu như ta không nhầm, cô ta chính là người của đội kia, ta muốn ngươi tới gặp cô ta một lần, không cần trao đổi gì cả, chỉ thấy mặt là được, như vậy sẽ khiến đội kia nảy binh biến hóa rất thú vị.

Trịnh Xá kỳ quái tiếp nhận tư liệu về viên thượng úy, mấy ngày này, quân đội đang nghỉ ngơi hồi phục, một là lớp quân kế tiếp của Liên bang còn chưa được triệu tập, hai là sỹ quan trung, cao cấp trong quân đội vẫn đang trên đường nên thời gian này các binh sỹ được đi lại rất tự do trên chiến hạm, còn Trịnh Xá cũng xem tư liệu tìm cách tới chỗ sỹ quan trên chiến hạm khác.

-Được, vậy ta đi trước.... Nhưng phải nói cho rõ, ngươi chắc chắn không bày đặt cạm bẫy sinh tử "kiểm tra" La Cam Đạo chứ?

Trịnh Xá trầm giọng hỏi.

Sở Hiên gật đầu vẻ khẳng định, vẻ mặt hắn vừa thản nhiên vừa lạnh lùng, nhìn chẳng có gì khác bình thường, Trịnh Xá chăm chú nhìn một lúc lâu rồi mới gật đầu đi ra khỏi phòng, sau khi Trịnh Xá rời đi cả nửa ngày, Sở Hiên mới cúi đầu nhìn máy vi tính, miệng lẩm bẩm:

- Ta lừa ngươi đấy... Bọn chúng quả nhiên đã hành động, bọ ký sinh khống chế bộ não ư? Như vậy muốn giết một vài người thật quá dễ dàng....

- Có điều muốn làm vậy cần có thời gian, mấy ngày nữa quân đội cấp cao sẽ tới, khi họ đến cũng là lúc chúng ta đạt được thế cực mạnh, do đó trong vài ngày tới phải xác định rõ thân phận chúng ta đúng không? Muốn tìm ra tất cả thành viên của Trung Châu đội ư? Tới đi, để ta xem xem người đang bày ra bố cục gì.....

.....

-Không sai, Trung Châu đội thật sự rất mạnh....

Gã thanh niên tóc vàng vừa ăn chocolate vừa nhìn băng ghi hình cảnh chiến đấu, trong đoạn phim, Trịnh Xá dùng tốc độ và sức mạnh kinh khủng dễ dàng giết chết tên thanh niên da đen, thời gian không quá hai, ba giây, thủ đoạn công kích dứt khoát, liên tục, tốc độ cùng lực lượng vượt xa sự tưởng tượng của họ cùng bộ dạng Trịnh Xá chỉ vào mắt mình nói câu cuối cùng. Gã thanh niên tóc vàng xem đi xem lại mười ấy lần, mỗi chi tiết mỗi động tác hắn đều quan sát kỹ càng, tới khi ăn hết một hộp chocolate lớn hắn mới búng tay tay ra hiệu cho một co gái đứng cạnh, cô gái mỉm cười lấy trong ngăn kéo ra một hộp chocolate khác.

Gã thanh niên tóc vàng cầm một miếng chocolate đưa lên miệng, dùng sức bẻ mạnh rồi mới nói:

- Tình huống cấp bậc là thế này, Trung Châu đội rất mạnh, chuyện này không nghi ngờ gì nữa, nhưng mức độ mạnh có lẽ cũng không khoa trương như các ngươi tưởng tượng. Về cơ bản theo băng ghi hình, sức chiến đấu của tên này có khả năng là lực lượng mang tính bộc phát, cũng tức là khi chiến đấu ngẫu nhiên sử dụng, khó có thể liên tục bảo trì sức mạnh như vậy, nếu không với tốc độ cùng lực lượng kinh khủng này hắn hoàn toàn có thể một mình sống sót trên hành tinh bọ....

-Đó là việc thứ nhất, việc thứ hai chính là vấn đề các ngươi lo lắng về các thành viên còn lại trong Trung Châu đội, sức chiến đấu của bọn chúng cũng có khả năng là rất mạnh, nhưng chắc chắn là có chênh lệch rất lớn với tên này, chuyện đó có thể suy luận ra từ việc hắn vội vàng chiến đấu. Ừm, ta lấy ví dụ thế này nhé,

http://tieulun.hopto.org

nếu như các ngươi tự mình chiến đấu chẳng lẽ ngay từ đầu đã dốc toàn lực, trong chốc lát đem cả con bài cuối cùng đánh ra hết sao? Ít nhất ta tuyệt đối sẽ không làm như vậy, ta sẽ ẩn giấu sức mạnh, trước tiên thử thăm dò thực lực và kỹ năng của đối phương, sau đó dùng thủ đoạn lôi đình toàn lực kích sát, nhưng tên này lại không chút chần chừ, ngay từ đầu đã dùng sức mạnh cao nhất tấn công, ngoài khả năng hắn chỉ có thể chiến đấu trong thời gian rất ngắn ra, khả năng lớn nhất là.... Hắn đang muốn nhất chiến lập uy, làm chúng ta cảm thấy sự uy hiếp, tưởng rằng Trung Châu đội cực kỳ mạnh, sau đó tìm kiếm những người để lộ sơ hở, còn thời gian này chúng ta cơ bản vì cố kỵ mà không dám tấn công những thành viên còn lại trong Trung Châu đội. Nói cách khác, những thành viên còn lại của Trung Châu đội cho dù rất mạnh cũng không mạnh hơn chúng ta bao nhiêu cả...

Mấy người xung quanh đưa mắt nhìn nhau, trong đó một gã da trắng cao lớn và một người da đen cùng thở phào nhẹ nhõm, gã da trắng nói:

- Có điều mục đích của chúng cũng không thành công, Nyos, ngươi quả là lợi hại, thoáng cái đã vạch trần trò quỷ của bọn chúng, nếu không bọn ta chắc chắc sẽ cho rằng Trung Châu đội cường đại vô cùng, chưa nói đến chuyện hy sinh vô ích một người mà còn để tuột mất miếng thịt béo này.

Nyos cười lại, hắn cắn nốt miếng chocolate trong tay rồi mới nói tiếp:

- Không, Trung Châu đội thật sự rất mạnh, bọn chúng không phải thịt béo, kẻ có thể nghĩ ra mưu kế này thật sự khiến người ta phải kinh sợ, hắn không những biết được đội chúng ta không ăn ý mà còn lợi dụng được sự không ăn ý này cùng sơ xuất của ta... Về cơ bản hắn đã tìm được chúng ta rồi....

Nhất thời mấy người xung quanh đều biến sắc, tất cả đều lộ vẻ kỳ quái, Nyos vừa xé vỏ một miếng chocolate vừa nói:

- Rất đơn giản, chỉ cần tạm thời khiến các ngươi tưởng rằng Trung Châu đội rất mạnh là được rồi, trước khi biết tình huống chính thức các ngươi sẽ không có dũng khí đi dò xét những kẻ còn lại, mà sau khi bị chấn nhiếp, chuyện tiếp theo các ngươi sẽ làm khả năng lớn nhất là quay lại tìm ta. Mặc dù không biết đối phương đã phân tích được những gì về phương thức hành động và hướng suy luận của ta nhưng có một điểm hắn đã tìm ra được đó chính là đội chúng ta chia làm mấy bộ phận vì thế mới xếp đặt tấn công một bộ phận để tìm kiếm bộ phận còn lại, khi các ngươi bị uy hiếp, sợ hãi sẽ quay lại tìm bọn ta... Lúc này chỉ cần kiểm tra một chút các băng ghi hình những người sử dụng phi thuyền giao thông di chuyển giữa chiến hạm có người bị giết cùng các chiến hạm khác là được, mặc dù vẫn chưa thể dễ dàng tìm ra tất cả chúng ta, nhưng kẻ xếp đặt tất cả những chuyện này hẳn là đã biết vị trí cố định của chúng ta là ở trên chiến hạm này.... Thủ đoạn thật cao minh!

Những lời này khiến mấy người xung quanh nổi hết cả da gà, họ đưa mắt nhìn quanh vẻ bất an, phảng phất như đang bị một đôi mắt ở đâu đó âm thầm theo dõi, Nyos ăn mấy miếng chocolate liên tục rồi mới nói:

- Không cần lo lắng đến thế, trên chiến hạm này có hơn ba nghìn hai trăm người, hắn không thể dễ dàng tìm được tất cả chúng ta như vậy, hơn nữa không chỉ chúng ta để lộ sơ hở... Bọn chúng cũng đã để lộ sơ hở rồi!

Nói đoạn Nyos bật một chiếc laptop bên cạnh, hắn xoay màn hình về phía những người còn lại, trên hình là một thanh niên đang luống cuống nhìn ngó xung quanh, người này chính là thành viên mới nhất của Trung Châu đội.... La Cam Đạo!

325. Bố Cục (1)

Trịnh Xá cầm tập hồ sơ đi tới chiến hạm số bảy, dùng phi thuyền giao thông cỡ nhỏ có thể dễ dàng qua lại giữa các chiến hạm, loại phi thuyền này thậm chí còn có thể trở thành tàu cứu sinh. Mặc dù tàu chỉ có thể chở được hai người nhưng có thể chịu được cả nhiệt độ cao khi xuyên qua bầu khí quyển, hơn nữa tốc độ cũng không chậm, trong kịch bản phim, sau khi chiến hạm phát nổ nữ nhân vật chính cũng dùng phi thuyền này để chạy trốn, tiếc là loại tàu giao thông này chỉ thích hợp di chuyển trong vũ trụ, trong bầu khí quyển nó không bay lên được...

http://tieulun.hopto.org

”Rose, thượng úy, tiến sỹ sinh vật, chuyên ngành bọ ngoài hành tinh, đã quan tâm và nghiên cứu loài bọ này từ rất sớm, người đầu tiên đưa ra lý thuyết về Brain bug, hai mươi mốt tuổi...”

Trịnh Xá nhìn tập hồ sơ trên tay vừa đi vừa lẩm nhẩm đọc, cũng không biết Sở Hiên lấy số tài liệu này từ đâu, mặc dù không quá chi tiết nhưng những điểm quan trọng đều nhắc tới, ví dụ như tên tuổi, quân hàm, lý do được thăng tới thượng úy, từng đưa ra những lý thuyết gì, các loại, chưa cần nói tới những chuyện khác, chỉ riêng việc đề cập tới sự tồn tại của Brain bug đã đủ chứng minh cô ta là thành viên của đội bên kia.

”Ý của Sở Hiên, đây là chủ bài ẩn giấu cuối cùng của bọn chúng? Chỉ cần đến lúc chúng tìm ra tất cả thanh viên đội ta là sau đó sẽ tuyên bố chúng ta đã bị bọ ký sinh khống chế? Tiếp theo dùng lực lượng chính phủ giải quyết chúng ta?”

Trịnh Xá cẩn thận suy nghĩ kế hoạch này, nếu hắn là người cả đội kia thì chắc chắc cũng sẽ chọn kế hoạch đó, quả thật chỉ cần có thể xác định tên và vị trí của tất cả thành viên đội đối phương, dựa vào thế như hiện tại là bọn thắng chắc rồi, càng huống chi còn có danh hiệu tiến sỹ về loài bọ này nữa, lời cô ta nói sẽ được rất nhiều người tin tưởng. Mà điểm mấu chốt chính là, chiến tích của mấy người bọn hắn thật sự quá chói lọi, không việc gì còn đỡ, một khi bị coi là gian tế của loài bọ, chính phủ cấp cao nhất định sẽ thà giết lầm còn hơn bỏ sót, loài bọ có thể ký sinh vào não người, khống chế tư tưởng và hành động, biến người đó thành một nô lệ không có ý thức tuyệt đối có thể tạo ra khủng hoảng cho cả xã hội loài người.

”Lựa chọn duy nhất là không được để bọn chúng bắt đầu kế hoạch này, chính là vì bây giờ chúng còn chưa tìm ra tất cả mọi người trong đội, một khi tìm được rồi kế hoạch thanh trừ này sẽ lập tức tiến hành, chỉ cần bắt tất cả lại, sau đó tự tay giết chết là được, mà còn có thể khoác cái lý do mỹ miều là để giải phẫu... Thật ác độc, may mà trong đội chúng ta có Sở Hiên, nếu không đến lúc đó chết thế nào cũng không biết.”

Trong lòng Trịnh Xá càng lúc càng lạnh lẽo, hắn thậm chí nảy ra ý định muốn giết chết Rose, nhưng khi nhớ tới những gì Sở Hiên dặn dò, chỉ bảo hắn tới gặp mặt cô gái này, nếu hắn mạo muội giết cô ta rất có thể sẽ làm rối loạn bố cục và hành động của Sở Hiên, như vậy ngược lại làm đứt mất đầu mối tìm kiếm đối phương...

”Theo tình huống trước mắt, đối phương nắm được thế toàn cục, chỉ cần tìm được tất cả thành viên đội chúng ta là có thể giết sạch một lượt, nguyên nhân khiến hiện tại chúng chưa ra tay là vì còn có cố kỵ... Mà đội chúng ta cũng có thế , chỉ cần tìm ra bất kỳ kẻ nào bên đó là lập tức có thể giết chết, do sức mạnh của chúng ta mang tính áp đảo...”

Trịnh Xá nghĩ tới đây đã bắt đầu thấy đầu óc mê mang, vì thế hắn chỉ có thể bất đắc dĩ sử dụng năng lực khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, bắt đầu sử dụng trình tự và phương pháp suy luận của Tiêu Hoành Luật, tiếp tục phân tích những tình huống trước mắt.

”Nói cách khác, chúng ta có thể mỗi lần gặp một là lại giết một, mà nhân số một đội chỉ khoảng trên bảy người... Chờ đã, nếu như vậy không phải chúng ta cứ một mạch giết chết rất nhiều sỹ quan sao? Nhiều sỹ quan đột ngột tử vong trên chiến hạm không phải chính là bằng chứng chứng minh có người bị loài bọ khống chế, hơn nữa kẻ này còn liên tục giết chết những người nắm giữ chứng cứ sao?

Trịnh Xá chợt bừng tỉnh, lúc trước hắn vẫn hoài nghi tại sao Sở Hiên nói trí giả bên đối phương chuẩn bị khiến người trong đội đi chịu chết, nhưng không giải thích rõ nguyên nhân, hóa ra là vì nguyên nhân này thật quá sức tưởng tượng, kẻ đó không ngờ tính toán dùng máu thịt của thành viên trong đội trải khắp chiến hạm để mở đường sống!

Mấy người trong đội đối phương nhất định thường ngày vẫn hay ở cùng một chỗ, chuyện đó những người xung quanh cũng đều biết, khi đội kia có người chết một cách kỳ dị trên chiến hạm, những kẻ còn sống sẽ lập tức tung tin có người bị bọ ký sinh khống chế, hơn nữa còn tỏ vẻ là mấy người bị giết đang nắm giữ một số chứng cứ quan trọng, cứ như vậy những người vừa trải qua thời gian huy hàng, hoàn thành nhiệm vụ gần như bất khả thi là bọn họ chắc chắn sẽ bị chính phủ cấp cao nghi ngờ giám sát, hoặc bắt giữ!

”Thủ đoạn thật tàn nhẫn!”

Trịnh Xá chỉ biết dùng mấy chữ này mà than thở, hắn cuối cùng cũng hiểu được mưu kế mà người ở cấp độ như Sở Hiên nghĩ ra thật sự không phải thứ người bình thường có thể giải thích nổi. Xét trong số những

http://tieulun.hopto.org

người mà hắn biết cho tới hiện tại mà nói, Sở Hiên, Tiêu Hoành Luật, cùng trí giả có khả năng tồn tại của phe đối phương, ba người này hẳn là ở cùng một mức trí tuệ gần tương đương nhau, nếu so ra thì Sở Hiên lại càng lợi hại hơn hai người kia. Lợi dụng tối đa tất cả những điều kiện cùng khả năng xung quanh, không sử dụng vũ lực tiếp cận, có thể dễ dàng tiêu diệt đối phương, tình huống như vậy trước đây Trịnh Xá căn bản chưa từng nghĩ tới, đây là mưu kế của người ở cấp độ như Sở Hiên sao? Chỉ có thể dùng hai chữ khủng bố để hình dung.

"Nhưng nếu như Sở Hiên đã biết được tính toán của trí giả bên kia thì tại sao hắn lại không nói với chúng ta chứ? Ngược lại lúc trước còn muốn ta dùng sức mạnh lớn nhất giết chết một người trong đội đối phương, thật sự chỉ để đối phương hiểu nhầm thực lực của chúng ta sao? Việc sỹ quan tử vong như vậy..."

Sau khi gã thanh niên da đen chết chưa tới mười phút, tất cả những người mang quân hàm sỹ quan trưởng trở lên trên chiến hạm đều đã được thông báo, mà tin Trịnh Xá nhận được là tên thanh niến đó đánh nhau với người khác bị kích phát bệnh tim. Sau khi các sỹ quan cấp cao thương lượng đã nhanh chóng lập một tổ điều tra nhỏ bắt đầu tìm hiểu tất cả những người đã từng tiếp xúc với gã thanh niên da đen đó, đồng thời cũng ra lệnh cho những sỹ quan trưởng bắt đầu chí ý những dấu hiệu bất thường của binh lính trên chiến hạm.

"Một lần còn có thể nói là ẩu đả ngẫu nhiên, nhưng hai lần, ba lần, thậm chí là bốn lần nữa thì thế nào đây? Sỹ quan trong vũ trụ liên tục tử vong, cuối cùng chắc chắn sẽ khiến cả quân đội hoài nghi, thận trọng, đến lúc đó đội đối phương chỉ cần đứng ra tuyên bố một câu mấy người chúng ta bị bọ ký sinh khống chế là xong.... Sở Hiên chắc chắn đã phân tích được tất cả những chuyện này, tại sao hắn không nhắc nhở chúng ta?"

Trịnh Xá thở hổn hển giải trừ trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, hắn không giống Sở Hiên, cần phải tiến vào giai đoạn này mới có thể suy luận cẩn thận, còn Sở Hiên lại có thể tính toán không giới hạn, bất kỳ lúc nào, vì thế hắn chỉ có thể bất đắc dĩ nhìn sang chiến hạm mà phi thuyền giao thông đang tiến vào, chính là chỗ Rose đang ở.

"Chẳng lẽ là, Sở Hiên chuẩn bị tiến hành thanh tẩy cả đội chúng ta, biến tất cả mọi người thành quân cờ, thanh lý một lượt?"

-Không, không thể nào!

Trịnh Xá siết chặt tay, khẽ gầm lên, hắn vừa xuống khỏi tàu giao thông vừa lẩm bẩm:

- Nếu là hắn thì tuyệt đối không thể nghĩ như vậy, chuyện không có lợi ích gì hắn chắc chắn không làm... Lợi ích? Đúng rồi! Lợi ích!

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn lại vội vàng tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, hơn nữa nhanh chóng mô phỏng cách suy luận của Tiêu Hoành Luật, vừa ngắt ngắt tóc trán vừa thì thào nói:

- Đúng thế, lợi ích...

"Lúc đầu trên hành tinh bọ, phá hủy một tàu đổ bộ đã được nhiều điểm như thế, vậy nếu phá hủy cả một chiến hạm vũ trụ thì sao đây? Ý nghĩ của Sở Hiên chẳng lẽ là.... chẳng lẽ là tương kế tựu kế, vì muốn giấu diếm sơ hở nên cả những chuyện này cũng không hề nói với chúng ta, chỉ dùng trí mưu của hắn từng bước từng bước tiến hành kế hoạch, sau đó khi đối phương đi bước cuối hắn liền tương kế tựu kế...."

Trịnh Xá liên tưởng tới kế hoạch anh hùng tạo thế lúc ban đầu của Sở Hiên, để uy vọng của bốn người bọn họ trong quân đội lên tới đỉnh điểm, thậm chí vượt qua cả các sỹ quan, sau đó không ngừng tạo thế để cả Liên bang địa cầu truyền bá đại danh của họ, tiếp theo để đối phương biết rằng Trung Châu đội rất mạnh, lại không nói cho Trịnh Xá biết hậu quả, trực tiếp giết chết đối phương, theo ý muốn của trí giả bên đối phương, làm La Cam Đạo bại lộ thân phận, tất cả mọi việc...

"Sở Hiên vĩnh viễn vẫn là Sở Hiên, vẫn lãnh khốc vô tình như thế, tất cả lấy lợi ích làm đầu, trong đầu hắn xác suất thành công của kế hoạch này cao hơn 50% ư? Hắn thật sự tin tưởng chắc chắn có thể hoàn toàn đạt được thắng lợi cuối cùng đến thế?"

Trịnh Xá thở dài, không ngừng liên tưởng tới một loạt những việc đã xảy ra, đến cuối cùng hắn chỉ có thể cảm thán, Sở Hiên quả không hổ là Sở Hiên, hắn tránh không nói cho những người còn lại biết kế hoạch

http://tieulun.hopto.org

chính là vì làm vậy sẽ khiến thành viên trong đội chần chừ mà khiến kế hoạch phá sản, cho nên hắn dứt khoát không nói cho ai biết mà trực tiếp tiến hành....

Muốn tìm ra thành viên trong đội kia thật quá khó khăn, so với việc tìm kiếm, không bằng để bọn chúng trực tiếp nhảy ra, mà muốn chúng trực tiếp nhảy ra thì chuyện duy nhất cần làm là khiến bọn chúng tưởng rằng mình đã thắng lợi. La Cam Đạo bại lộ là một, giết chết một thành viên trong đội đối phương là hai, tất cả để làm trí giả của đội đối phương sinh ra ảo tưởng mà không biết rằng tất cả hành động của hắn đều nằm trong lòng bàn tay Sở Hiên.

Đến lúc đó Sở Hiên căn bản không cần phải quan tâm tới những chuyện khác, hắn chỉ cần trước lúc đối phương tuyên bố bọn họ là người bị bọ khống chế, đi trước một bước dùng mạng binh sỹ lan truyền tin tức những sỹ quan này mới là người bị bọ khống chế, sau đó những người bọ này còn muốn bắt những anh hùng, cùng cả những đồng đội cùng chiến đấu của họ phải chết, đến lúc đó hy vọng và anh hùng của nhân loại đều bị loài bọ tiêu diệt. Khi hai bên ra mặt đả kích nhau như vậy, lúc binh lính đang hoài nghi, với uy vọng của bốn người bọn họ đủ để kích động một bộ phận quân sỹ, lúc đó khống chế chiến hạm tiến hành công kích, nếu như dùng sức của họ bắn nổ một chiến hạm, như vậy phần thưởng tình tiết kịch bản....

"Vì thế có thể nói, Sở Hiên ngay từ đầu đã biến tất cả mọi người chúng ta thành quân cờ, ta, Trung Châu đội, đến cả trí giả bên đối phương, đoàn đội đối phương.... Hắn không ngờ biến tất cả thành quân cờ để hoàn thành bố cục này...."

Trịnh Xá vừa cảm thấy may mắn vừa chỉ biết thở dài, hắn lắc lắc đầu bất đắc dĩ, giải trừ trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, yên lặng đi về phía phòng giải phẫu sinh vật....

326. Bố Cục (2)

Trịnh Xá đi dọc hành lang tiến về phía trước, khi qua lối một thông đạo hắn nhìn thấy một người trung niên rất cường tráng từ trong phòng đi ra. Người này cao khoảng một mét bảy, mét tám, là người da trắng, trông giống thuộc khu vực Bắc Âu, có mấy phần tương tự với Bá Vương.

Trịnh Xá yên lặng đi ngang qua gã trung niên này, quân hàm của người đó là thiếu tá, khi hai bên lướt qua, trên người Trịnh Xá bỗng thoáng sởn gai ốc, mấy giây sau khi hắn quay đầu lại người trung niên cao lớn đó đã vòng qua một lối ngoặt đi mất.

"...Người đó cũng thuộc đội đối phương sao.... Cảm giác rất mạnh."

Trịnh Xá trong đầu thầm hồi tưởng lại dung mạo người trung niên đó, sau khi ghi nhớ cẩn thận mới xoay người tiếp tục bước đi, rẽ qua mấy chỗ ngoặt, cửa phòng giải phẫu sinh vật đã xuất hiện trước mặt hắn.

Người trung niên cao lớn kia sau khi lướt qua chỗ Trịnh Xá cũng toát hết cả mồ hôi, hắn vội vàng đi sâu vào trong thông đạo, sau khi liên tục rẽ qua mấy chỗ ngoặt mới dừng lại dựa vào vách tường, toàn thân đổ mồ hôi lạnh, hai tay run rẩy móc ra một bao thuốc lá, tiếp đó cầm bật lửa run run châm thuốc.

-Phù.... Hoffer điên rồi sao? Kẻ mạnh như vậy mà cũng dám trêu vào, thực lực người này quá khủng khiếp.... Chỉ đi ngang qua người hắn thôi đã như bước trên một lưỡi dao sắc bén, phảng phất chỉ cần một quyền là đủ giết chết ta....

Người trung niên hút vài hơi hết điếu thuốc, dùng sức bóp bóp nắm tay rồi quay người đi về phía phi thuyền giao thông. Hắn vốn ở cùng chỗ với mấy người Nyos, nhưng khi biết Trịnh Xá đang dùng tàu giao thông tới chiến hạm chỗ Rose, Nyos lập tức để người mạnh nhất trong đội là hắn, Richard Robinson tới chỗ chiến hạm đó gặp Trịnh Xá.

Cường giả nhiều lúc sẽ nảy sinh cảm ứng với cường giả, mặc dù Trịnh Xá trong trận chiến đã biểu hiện ra chiến lực kinh khủng cực độ nhưng theo suy luận phân tích của Nyos, cái này chẳng qua chỉ là Trịnh Xá muốn tăng cường hiệu quả nên dốc toàn lực thôi, thực lực của hắn kỳ thật cũng không mạnh đến vậy. Chuyện Richard cần làm chính là đi chứng minh, thực lực chân chính của Trịnh Xá tuyệt không mạnh như tưởng tượng, mấy người Nyos đều rất tin tưởng vào sức mạnh của Richard nên thực ra đây cũng là một cách chấn nhiếp, chấn nhiếp Trung Châu đội.

http://tieulun.hopto.org

Nhưng thường thì sự thật so với tưởng tượng càng li kì, đột ngột, hiệu quả chấn nhiếp mà Nyos hy vọng cũng không xảy ra mà ngược lại, cường giả mà họ tin cậy nhất lại bị chấn nhiếp.

"Hắn chắc chắn là cũng tự sáng tạo kỹ năng, chắc chắc... Cũng không biết là kỹ năng của hắn mạnh hơn kỹ năng tự sáng tạo "Cuồng chiến sỹ" của ta bao nhiêu...."

Lúc này Trịnh Xá đã tới phòng giải phẫu snh vật, chỗ này kỳ thực có thể đổi tên là phòng giải phẫu bọ, từ khi chiến tranh giữa hai loài bùng nổ, phòng giải phẫu này về cơ bản có đến 99% là mổ xẻ bọ, 1% còn lại là giải phẫu những binh lính bị các loại bọ kỳ quái giết chết. Khi Trịnh Xá tiến vào phòng liền nhìn thấy xác hơn mười con bọ warrior gắn đầy trên tường, thậm chí còn có cả cái đầu hoàn chỉnh của một con bọ tanker, cảnh tượng thực sự khiến hắn kinh ngạc.

Trong này có hai thanh niên một nam một nữa đang cười cười nói nói, khi Trịnh Xá đi vào phòng, hai ngươi liếc mắt nhìn nhau, nam tử kia lập tức mỉm cười chào đón, bước lên hỏi:

- Xin chào, xin hỏi có chuyện gì không?

Trịnh Xá gãi gãi đầu, đối với việc tại sao Sở Hiên muốn hắn tới đây Trịnh Xá vẫn có chút không thể hiểu nổi, đặc biệt là khi đối phương còn rất có thể là nhân vật quan trọng có liên quan tới kế hoạch ẩn tàng của đối phương, vì vậy hắn suy nghĩ một thoáng rồi quyết định cứ theo ý mình mà hành động, cần nói gì thì nói cái ấy, cần làm gì thì làm chuyện đó, hắn chỉ nhìn cô gái kia nói:

- Xin chào, ta là đội trưởng Trung Châu đội, Trịnh Xá, ngươi là Rose của Nam Viêm đội phải không?

Rose là một người đẹp mang hai dòng máu tiêu chuẩn, làn da màu nâu bánh mật khỏe khoắn, mái tóc dài mềm mượt, có thể coi là mỹ nhân loại một, bất quá nhìn có vẻ hơi lãnh đạm, chỉ là khi Trịnh Xá nhắc tới ba chữ Nam Viêm đội, cô ta cùng thanh niên kia sắc mặt lập tức biến đổi, động tác cũng giống như muốn lấy vũ khí trên người ra.

Trịnh Xá lập tức nói:

- Ta không chuẩn bị chiến đấu với hai vị ngay bây giờ, xin đừng làm động tác thù địch nào, nếu không ta sẽ giết chết cả hai trước khi hai người kịp công kích.... Nguyên nhân ta tới đây hôm nay chỉ là muốn gặp mặt các vị một chuyến thôi...

Nói ra câu này xong Trịnh Xá mới cảm thấy rất không hợp lý, cái gì mà muốn gặp một chuyến, hai bên đang trong tình trạng đối địch không biết đến lúc nào sẽ đột ngột khai chiến, chẳng lẽ lại muốn song phương ngồi xuống nói chuyện thân mật ư?

Nam tử kia chăm chú nhìn Trịnh Xá, nói:

- Hai người bọn ta cũng không hy vọng tham gia đoàn đội tác chiến, các ngươi nếu thích thì cứ tự đi mà đấu nhau, chỉ cần không chọc đến bọn ta, bọn ta cũng tuyệt đối không làm chuyện gì bất lợi với Trung Châu đội.

Rose lập tức kéo tay hắn, quay sang phía Trịnh Xá nói:

- Đây là Manuel, bạn trai của ta, tên ngươi là Trịnh Xá phải không? A a, như Manuel đã nói vậy, chúng ta không hề muốn gia nhập đoàn đội tác chiến, nhưng cũng xin ngươi cùng các vị trong Trung Châu đội đừng nghĩ rằng bọn ta dễ bắt nạt. Mặc dù không hy vọng tham gia đoàn chiến nhưng bọn ta cũng không e ngại bất kỳ khiêu chiến, tập kích nào, phương thức chiến đấu của bọn ta tương đối đặc thù, mặc dù chiến lực không mạnh nhưng muốn kéo theo mấy cường giả bồi táng cùng vẫn hoàn toàn được. Ha ha, ngươi chắc không nghĩ là ta đang nói đùa chứ?

Trịnh Xá nhìn kỹ mỹ nữ lai này, hắn gật đầu đáp:

- Không, ta nghĩ các vị hẳn là cũng đã xem qua băng hình ta chiến đấu với thành viên đội các vị, mà khi nhìn thấy ta hai ngươi lại không hề có vẻ kích động vì thế hẳn những gì hai người nói là sự thật.... Chuyện ta tò mò không phải cái này, mà là vì sao các vị không hề lo lắng sẽ bị Chủ Thần delete? Phải biết rằng chết một thành viên trong đội sẽ bị trừ một điểm, cũng tức là bị trừ 2000 điểm thưởng, từng đó không khiến các vị bị delete sao? Cho dù hai người còn rất nhiều điểm tồn dư nhưng khi hai đoàn đội giao chiến chẳng lẽ hai vị có thể đảm bảo bản thân chắc chắn không bị âm điểm?

http://tieulun.hopto.org

Tên thanh niên kia lại cười hắc hắc, hắn nhìn qua cũng là người lai, có điều huyết thống gần với người da trắng hơn, hắn lấy ra ba cái ghế, đưa một cái ra giữa rồi kéo Rose ngồi xuống, bấy giờ mới vừa cười vừa giải thích:

- Đây là là tin tức bọn ta lấy được trong phim kinh dị. Thế nào, mặc dù đoàn đội hai bên vẫn đang trong trạng thái đối địch nhưng ba người không có ý giao chiến chúng ta trao đổi tin tức với nhau chắc cũng không vấn đề gì phải không?

Trịnh Xá cũng có chút hảo cảm với hai người này, một là hắn không hề cảm thấy sát ý trên người họ, hai là sự thẳng thắn của họ khiến hắn cảm thấy thân thiết, ba là hắn kỳ thật cũng kiêng kỵ với năng lực ẩn tầng của hai người, ba phương diện kết hợp lại hắn dứt khoát ngồi xuống ghế, thản nhiên nhìn hai người.

Manuel cười nói:

- Hai người chúng ta thật ra là thành viên của Nam Viêm đội từ rất sớm, ta đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, bất quá chỉ mới mở cách đây hai bộ phim dưới thời đội trưởng cũ... Ai, đội trưởng của bọn ta lúc đó sau khi được Dẫn đạo giả công nhận tư cách đội trưởng hắn lựa chọn bỏ rơi chúng ta đi tới tiểu đội Thiên Thần về sau chỉ có thể bất đắc dĩ tiến hành một lần Dẫn đạo giả kiểm tra nữa. Nhưng đội trưởng trước trong Thiên Thần đội còn chưa chết nên đội trưởng thứ hai chỉ được Chủ Thần giao quyền tra duyệt tin tức chứ không mở cơ nhân tỏa tầng hai, cũng không hỏi có muốn tới tiểu đội Thiên Thần hay không. Tóm lại, Nam Viêm đội bọn ta từ sau khi bị đội trưởng đầu tiên phản bội thực lực vẫn ở mức rất thấp.

Rose nhân lúc này bưng ba cốc cà phê tan tới, đưa một cốc chô Trịnh Xá nói:

- Cà phê này không có độc, sợ độc thì đừng uống...

Nói đoạn nàng cầm cốc của mình khẽ nhấp một ngụm.

Manuel âu yếm vỗ vỗ bàn tay nhỏ nhắn của Rose, tiếp tục nói:

- Bất quá vận khí của bọn ta cũng tương đối tốt, trải qua mấy bộ phim kinh dị độ khó tương đối nhỏ, trong đó có loạt phim Lord of the Rings, ngươi biết phim này rồi chứ? Đó là lần đầu tiên bọn ta gặp đoàn chiến, có điều may mắn là tình hình đối phương cũng không khác bọn ta lắm, cũng vì đội trưởng tới tiểu đội Thiên Thần mà thực lực hạ thấp, vì thế hai bên sau khi tiếp xúc quyết định hòa bình, cùng nhau hoàn thành bộ phim kinh dị đó, cũng đạt được rất nhiều điểm thưởng và chi tiết kịch tình.... Càng may mắn hơn là khi cùng nhóm Gandalf qua đường hầm của người lùn, bọn ta xếp đặt giết được Balrog nên lấy được từ chỗ Gandalf mỗi người một mảnh đá có ký hiệu, đây là vật phẩm kịch bản, nghe nói nhờ nó mà Gandalf áo xám rơi xuống vách đá vẫn không chết, còn biến thành Gandalf áo trắng. Công dụng của nó là giúp bọn ta không bị Chủ Thần delete ba lần sau khi âm điểm, lần đoàn đội tác chiến này có lẽ là lượt đầu tiên chúng ta sử dụng.

Trịnh Xá nghe có chút sững sờ, tin tức này quá trọng yếu, trong nhiều tình huống công hiệu của món vật phẩm kịch bản này đơn giản là có thể cứu cả đoàn đội, hơn nữa còn biết được cả làm thế nào lấy được nó, trong bộ phim nào, hắn hít sâu vài hơi rồi mới nói với hai người:

- Tin tức quan trọng như vậy mà cũng nói với ta, các ngươi không cảm thấy thiệt thòi sao? Phải biết rằng tin tức này đơn giản là báu vật vô giá...

Manuel khoát tay nói:

- Chẳng sao cả, dù sao nếu như chết, cái tin tức này có quan trọng hơn nữa cũng vô dụng, có thể thấy đoàn đội các ngươi nhất định đã trải qua các bộ phim kinh dị còn nguy hiểm hơn bọn ta nhiều, thực lực cũng mạnh hơn chúng ta rất nhiều, vì thế hai người bọn ta không muốn chiến đấu với các ngươi, dùng tin tức này để đổi lấy tự do cho cả hai có được không?

Trịnh Xá gật đầu đáp:

- Giữa chúng ta cũng không có xung đột, tình huống này chỉ cần ta đồng ý là được, nhưng ta vẫn cần dùng tin tức tương đương để trao đổi... Ừm, các ngươi biết phim The Mummy chứ? Không biết các ngươi đã trải qua loạt phim này chưa?

http://tieulun.hopto.org

327. Bố Cục (3)

Trịnh Xá nói biện pháp tiến hành nhiệm vụ Vua bọ cạp trước hạn định ra, đặc biệt là nhắc tới việc điểm thưởng tăng gấp đôi nhưng đồng dạng độ khó cũng bội tăng, cuối cùng hắn còn cố ý bỏ thêm câu tổng kết khó khăn càng cao, phần thưởng càng lớn.

-....Mặc dù hệ số khó khăn thật sự là rất lớn nhưng trong thế giới phim The Mummy tràn ngập các loại tình tiết kịch bản, phần thưởng đều rất phong phú, hơn nữa còn có thể lấy được rất nhiều vật phẩm kịch bản, giống như loại đá mà các ngươi có vậy. Những vật phẩm kịch bản này có thể là vũ khí mạnh mẽ, có thể là tri thức cực kỳ hữu dụng, có thể là đạo cụ vô cùng trọng yếu, ví dụ như trong phần 1 The Mummy có thể lấy được một cuốn sách công kích, một cuốn sách hồi sinh, đối với một đoàn đội mà nói, tầm quan trọng của hai cuốn cổ thư này không cần cần nói cũng biết.

Trịnh Xá cẩn thận giải thích rõ ràng những tình huống trong thế giới The Mummy, đôi tình nhân này cũng có vẻ rất hưng phấn, liên tục hỏi những vấn đề có thể gặp phải trong thế giới đó, mà Trịnh Xá cơ bản cũng không giấu giếm gì, cái gì cần nói, có thể nói hắn đều kể ra.

Sau khi Trịnh Xá thuyết minh xong, Manuel mới thở dài nói:

- Xem ra bọn ta không thể hoàn thành được nhiệm vụ này, phương hướng cường hóa của ta mặc dù là cận chiến nhưng thực lực so với mức ngươi nói còn kém xa, còn kỹ năng đặc thù của cô ấy lại chuyên dùng để đối phó với cá nhân, muốn hoàn thành tình tiết kịch bản trong thế giới phim kinh dị rộng lớn như The Mummy, với thực lực của bọn ta căn bản là không thể làm được....

Trịnh Xá thở dài đáp:

- Chuyện này ta cũng không giúp gì được, rất nhiều chuyện chỉ có thể dựa vào chính mình để giải quyết... Thật ra thực lực của các ngươi cũng có thể coi là không tồi, lúc trước trên đường ta gặp một người trung niên cao lớn, thực lực của hắn cũng không kém phải không?

Manuel cười ha ha nói:

- Đúng vậy, thực lực hắn rất mạnh, là người mạnh nhất trong đội ta, hơn nữa còn là người duy nhất tự sáng tạo kỹ năng....

Rose vội kéo tay Manuel, tên này lập tức giật mình nhìn Trịnh Xá cười vẻ áy náy:

- Xin lỗi, những lời này không nên lọt ra từ chỗ bọn ta, bọn ta tuyệt không muốn tham gia đoàn đội tác chiến do Trung Châu đội được Chủ Thần nhận định là mạnh nhất trong ba đội. Ngay từ đầu bọn ta đã đề nghị chung sống hòa bình với các ngươi nhưng hiện tại đoàn đội rất bất ổn, giữa mấy người Nyos và Hoffer...

Cô gái lại kéo mạnh tay Manuel, hắn lại cười cười xin lỗi còn Rose dứt khoát nói:

- Trịnh Xá, kỳ thật chuyện này cũng chẳng có gì phải giấu, đội chúng ta chia làm hai phe, một bên là đội trưởng mới được Chủ Thần công nhận, hắn mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, sức chiến đấu cũng gần ngang với Richard tự sáng tạo kỹ năng, bên kia do Nyos đứng đầu, hắn là một tội phạm thiên tài.... Tóm lại tình huống đại khái là như vậy, do hai phe đều muốn chiếm được quyền khống chế đoàn đội nên lần này ai có thể hạ được Trung Châu đội mạnh nhất trong cả ba, người đó sẽ có quyền điều khiển. Có điều ta cùng Manuel tự biết thân biết phận, chỉ cần Trung Châu đội không tấn công bọn ta, bọn ta cũng sẽ không sử dụng sức mạnh của mình để chiến đấu.... Điều kiện này ngươi cũng đã đáp ứng phải không?

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Không sai, ta đã dáp ứng điều kiện này... Nhưng tình huống hiện tại có thể đã không còn trong tầm quyết định của ta nữa, Rose, danh hiệu của ngươi hình như là tiến sỹ chuyên ngành bọ ngoài hinh tinh phải không? Lý thuyết ngươi đưa ra về bọ ký sinh... Đã hiểu ý ta chưa? Trong đội ta cũng có một cao thủ trí mưu, hắn tuyệt đối mạnh hơn tên tội phạm thiên tài Nyos kia, bây giờ kỳ thực chúng ta đều là thân bất do kỷ, chiến đấu giữa hai bên đã sớm bắt đầu rồi, chỉ không biết tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì.

Rose đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Danh hiệu này là thân phận Chủ Thần an bài cho ta, khi bọn ta còn ở trái đất, Nyos đã yêu cầu ta dùng danh hiệu này công bố lý thuyết, hắn nói làm vậy sẽ giúp chúng ta có thế cực mạnh, đảm bảo an toàn cho toàn bộ Nam Viêm đội.... Sau đó ta suy nghĩ cẩn thận vài ngày, cuối cùng cũng hiểu được ý của Nyos, hắn hình như là muốn dùng lý luận này để tiêu diệt các ngươi phải không? Có điều ngươi cứ yên tâm, hai người bọn ta đã quyết định không gia nhập đoàn đội tác chiến, hơn nữa nhiệm vụ trong bộ phim này chỉ là sống sót, vậy bọn ta chỉ cần tránh xa chiến trường là được. Khoảng ba đến năm ngày nữa quân đội cấp cao sẽ đến đây, tới lúc đó ta cùng Manuel sẽ tìm lý do theo tàu hộ vệ của quân đội trở lại trái đất, như vậy sẽ tránh được lúc các ngươi chiến đấu...

Trịnh Xá đứng dậy cười nói:

- Vậy cứ quyết định như thế đi, chỉ hy vọng quyết chiến không bắt đầu trong mấy ngày tới là được rồi. Có điều ta thật sự hâm mộ các ngươi, có tâm thái bình tĩnh như vậy, bản thân lại có thể yên ổn lựa chọn đường sống.... Cố gắng nhé, hy vọng sau này chúng ta có thể gặp mặt, hơn khi gặp có thể giúp đỡ nhau cùng hoàn thành nhiệm vụ phim kinh dị...

Nói đoạn, hắn quay người đi ra khỏi cửa.

Rose cùng Manuel đưa mắt nhìn nhau, Manuel bỗng lên tiếng:

- Trịnh Xá, coi như miễn phí tặng ngươi một tin tức, lần trước khi bọn ta gặp một đội trong thế giới Lord of the Rings, theo tin tức trao đổi được với họ, có một số bộ phim kinh dị rất dễ gặp đoàn chiến, những phim này đều có phạm vi rất lớn cũng như có bối cảnh nhất định, mà trong những thế giới phim đó phần lớn đều ẩn chứa rất nhiều tình tiết kịch bản cùng vật phẩm kịch bản ví dụ như thế giới The Mummy mà ngươi nói cùng phim Lord of the Rings mà bọn ta đã tham gia. Đúng rồi, theo như đội đó nói thế giới phim Transformer hình như khả năng đoàn chiến không cao... Tin tức này coi như khuyến mãi....

Trịnh Xá cẩn thận lắng nghe sau đó hắn phất phất tay chào, đẩy cửa đi ra ngoài.

Cùng lúc đó, tên trung niên cao lớn Richard của Nam Viêm châu đội cũng đã về chiến hạm của hắn, hắn không trực tiếp tới gặp mấy người Nyos mà về phòng mình. Do vị trí của họ đã bại lộ, dù sao người của Trung Châu đội cũng đã biết bọn họ ở trên chiến hạm này nên Nyos để tinh thần lực khống chế giả của Nam Viêm đội là cô bé tên Tuyết Linh Nhi kia sử dụng kỹ năng che phủ toàn bộ chiến thuyền, nhờ thế Richard không cần mạo hiểm đi tìm mấy người Nyos, cứ dùng ý thức liên hệ là được.

"....Đúng vậy, ta không hề phóng đại, thực lực hắn rất mạnh, vô cùng mạnh, mạnh đến mức kinh khủng... Hình dùng thế này nhé, sức chiến đấu của ta là năm, sử dụng kỹ năng tự sáng tạo là năm mươi, đội chúng ta phối hợp tác chiến là một trăm... Thực lực của hắn như ta ước lượng ít nhất cũng phải bảy mươi, tám mươi, mà đây chỉ là sức chiến đấu của một mình hắn thôi đấy.... Đã hiểu chưa? Nyos, ta bắt đầu thấy lo rồi, nếu như có thể, không nên đấu với hắn."

Richard ở trong phòng mình, ngồi trên vường vừa hút thuốc vừa thì thào nói.

Một lúc lâu sau tiếng của Nyos mới truyền tới, hắn lạnh lùng nói:

"Richard, đến cả ngươi cũng bắt đầu không tin tưởng ta à? Sao không như lúc mới bắt đầu thí nghiệm kỹ năng tự sáng tạo, tin tưởng ta đến cùng? Cho dù thất bại chúng ta cũng không phải chết hết mà? Ta cũng sẽ không sống một mình độc chiếm hết thành quả của mọi người, đúng không?"

Richard yên lặng rút một điếu thuốc khác ra rồi mới đáp:

"Nyos, đúng vậy, ta rất tin tưởng, ta tin với trí tuệ của ngươi, thế giới này không ai có thể ngăn cản được, nhưng mà... Lần này ta thật sự có dự cảm không tốt, thủy chung vẫn cảm thấy Trung Châu đội không đơn giản như bọn chúng đang thể hiện, ngươi không cảm thấy ngươi phát hiện ra tên kia quá dễ dàng sao? Hơn nữa thoạt nhìn trông hắn chẳng có gì khác người bình thường, nếu coi là thành viên Trung Châu đội, gọi hắn là tân binh thì đúng hơn, Nyos...."

Nyos thở hắt ra nói:

"Không có gì để nói nữa đâu, kế hoạch đã bố trí xong rồi, kế hoạch này như áo trời không đường may, chỉ cần tìm ra tất cả thành viên của Trung Châu đội là chúng ta nhất định có thể hạ được đoàn đội mạnh nhất

http://tieulun.hopto.org

này! Tin tưởng ta đi, Nam Viêm đội chúng ta quá yếu nhược, nếu không nhân cơ hội này để mạnh mẽ lên, chưa biết chừng đến lúc nào đó vận khí không tốt sẽ bị tiêu diệt.... Tin ta đi, Richard, sao ngươi không tin ta lần cuối này nữa?"

Richard thở một hơi khói, hắn chần chừ một lúc rồi mới khẽ nói:

"Nếu là tính mạng của một mình ta, trả lại cho ngươi cũng chẳng sao, lần trước chính là nhờ mưu trí của ngươi ta mới sống được, nhưng mà... Ngoài tính mạng của ta, tính mạng của tất cả mọi người đều đang trong tay ngươi, huống hồ chúng ta có đá ký hiệu, cho dù bị âm điểm cũng...."

Nyos tức giận nói:

"Sao lại âm điểm được! Nỗ lực của chúng ta đâu? Lý do chúng ta muốn mạnh mẽ lên để sống sót đâu? Lần này gặp đội mạnh là thối lui, lần sau lại gặp đội mạnh thì làm thế nào? Richard, đừng nói gì nữa, cứ nghe lời ta như trước đi! Ta đã để Aya đi bắt gã tân binh bại lộ của của Trung Châu đội rồi, so với bốn tên còn lại thực lực của hắn hẳn là yếu nhất, hơn nữa kỹ năng của Aya rất thích hợp để đánh lén, vì thế ngươi cứ yên tâm, bất kỳ chuyện gì cũng nằm trong tính toán của ta. Tin tưởng ta, chúng ta nhất định có thể giành được thắng lợi cuối cùng!"

Richard thở dài nói:

"Vậy thì.... Giúp ngươi đánh đến cùng vậy, Nyos, đừng làm chúng ta thất vọng..."

"Không thành vấn đề, tin ta đi! Bất kỳ chuyện gì cũng đều nằm trong tính toán của ta, ta không tin Trung Châu đội còn có người có thể tính ra được kế hoạch và bố cục của ta! Bắt tên tân nhân này là khởi đầu, khi bọn chúng tới chiến hạm này tìm kiếm cũng là lúc chúng ta đưa ra chứng cứ để sử dụng thế ! Cứ tin tưởng ta, chúng ta nhất định sẽ giành được thắng lợi cuối cùng!"

Cùng lúc ấy, trong một chiến hạm vũ trụ khác cách xa chỗ đó, Sở Hiên yên lặng nhìn màn hình máy tính trước mặt, trên màn hình truyền tới cảnh tượng qua camera, La Cam Đạo đang đi qua một ngã rẽ, xa xa theo sau lưng hắn là một thiếu nữ. Trong phòng ngoài Sở Hiên còn có hơn mười tên lính cấp đội trưởng, những người này đều đang đứng nghiêm, ánh mắt lộ vẻ kích động.

-....Như vậy, cứ tiến hành như những gì ta đã nói, giải tán!

328. Phá Cục (1)

- Tình huống cơ bản là như vậy, La Cam Đạo đã biến mất....

Sở Hiên vừa ăn một miếng dưa vừa thản nhiên nói.

Sau khi Trịnh Xá trở về từ chiến hạm chỗ Rose, trải qua một đêm yên bình, tới chiều ngày hôm sau lúc Sở Hiên, Bá Vương, Vương Hiệp cùng Trịnh Xá hẹn nhau cùng ăn cơm và trao đổi, Sở Hiên mới nói tin tức chấn động này ra, nhất thời khiến ba người còn lại sững sờ.

Trịnh Xá đứng vụt dậy, do động tác quá mạnh nên bắp chân đập vào chiếc ghế phía sau vang lên tiếng động rầm rầm, những người trong phòng ăn đều nhìn lại vẻ khó hiểu, tới khi họ thấy rõ là Trịnh Xá những người này mới cung kính gật đầu vẻ sùng bái, trong đó vài người thậm chí lập tức đứng dậy làm quân lễ.

Trịnh Xá nhìn các binh lính xung quanh cười áy náy rồi quay sang Sở Hiên thấp giọng hỏi:

- Vậy là có ý gì? Một người sống sờ sờ ra tại sao lại biến mất được? Ngươi đang đùa ta đấy à?

Sở Hiên vẫn chậm rãi ăn miếng dưa đỏ hồng của hắn, vừa ăn vừa đáp:

- Không nói đùa gì với ngươi hết, thật sự là đã biến mất, giữa trưa hôm nay khi ta kiểm tra hệ thống camera không phát hiện ra tung tích hắn, sau đó kiểm tra bên tiểu đội hắn thì hình như từ đêm qua hắn đã không về phòng, tình huống cụ thể là như vậy, ngươi có tính toán gì không?

Trịnh Xá thật sự là hận đến mức nghiến răng nghiến lợi, hắn ngồi xuống hạ giọng nói:

http://tieulun.hopto.org

- Rõ ràng là ngươi đã phân tích, tính toán hết rồi, giờ lại hỏi ta muốn gì.... Hơn nữa ta còn nhớ kỹ những gì ngươi nói, không bày cạm bẫy nào để khảo nghiệm La Cam Đạo, không bắt hắn phải chết.... Bây giờ thì sao? Tình huống hiện tại là thế nào? Hắn tự nhiên lại biến mất! Ngươi....

Sở Hiên bỏ miếng vỏ dưa xuống sau đó lại cầm một quả táo đỏ lên cắn một miếng rồi mới nói:

- Hắn chết chưa?

Trịnh Xá đơn giản là bị chọc giận đến mức hồ đồ, hắn đùng đùng tức giận, cố thấp giọng đáp:

- Ta làm sao mà biết hắn chết hay.... Ách, đúng là chưa chết.

Lời nói ra mồm Trịnh Xá mới giật mình nhận ra, nếu thành viên trong đội mà chết những người còn lại sẽ được thông báo bị trừ một điểm, nói cách khác, hiện tại đúng là La Cam Đạo đã biến mất nhưng hắn vẫn an toàn, ít nhất là trước mắt hắn còn chưa chết.

Sở Hiên vừa ăn táo vừa lạnh nhạt nói:

- Đã hiểu chưa? Bây giờ hắn vẫn chưa gặp chuyện gì, chúng ta chỉ cần cứu ra trước khi hắn chết là được, ta nghĩ việc này hẳn là cũng không khó lắm!

Lúc trước Trịnh Xá vừa vội vừa tức, sau khi bình tĩnh lại hắn mới suy nghĩ rồi nói:

- Ý ngươi là, hắn đang bị Nam Viêm đội khống chế? Hơn nữa vị trí là tại chiến hạm của bọn chúng? Còn chúng ta chỉ cần tới chiến hạm đó là tìm được à? Nam Viêm châu đội có thể bố trí một thế cục lớn như vậy, bọn chúng sẽ không làm chuyện đơn giản như thế... Ngoài ra ta còn có một số chuyện cần hỏi ngươi, nếu ngươi đã tự nói ra rồi vậy chờ lát nữa ba người bọn ta sẽ cẩn thận nghe ngươi giải thích.

-Giải thích?

Sở Hiên buông thõng một câu, vẻ mặt hắn cực kỳ thản nhiên, thản nhiên đến mức vô vị. Chờ sau khi cả Bá Vương và Vương Hiệp đều ăn xong, bốn người cùng tới phòng nghỉ cho sỹ quan của Trịnh Xá, tiếp đó Trịnh Xá cẩn thận trình bày suy luận của mình ra, Bá Vương cùng Vương Hiệp càng nghe càng kinh ngạc, vẻ mặt chấn động nhìn Trịnh Xá.

Trịnh Xá giải thích xong hắn mới nhìn hai người nói:

- Đúng thế, cảm giác rất chấn động phải không? Lúc đó ta cũng cảm thấy y như vậy, một kế hoạch quá to lớn, trong kế lại có kế, mặc dù còn rất nhiều chi tiết ta vẫn chưa minh bạch nên làm thế nào nhưng không thể nghi ngờ, kế hoạch này của Sở Hiên thật sự làm người ta phải kinh hãi.

-Cũng không hẳn là vậy, ha ha....

Bá Vương cười cười vẻ thật thà.

Vương Hiệp cũng gãi gãi đầu nói:

- Đúng thế, so với việc Sở Hiên xếp đặt kế hoạch này, cách suy luận phân tích của ngươi càng khiến ta chấn động hơn, ha ha. Lúc trước thật không ngờ ngươi lại kinh khủng đến thế, còn biết được cả Sở Hiên đang nghĩ gì nữa! Ngươi không cảm thấy quá sức tưởng tượng sao?

Trịnh Xá ngẩn người, một lúc sau mới hiểu ý của hai người này, đại khái là nói trí lực của hắn hẳn là không đủ để biết Sở Hiên đang suy nghĩ gì, một khi hiểu được ý định thật sự của tên vô cảm này thì thứ không thể tưởng tượng được không phải mưu kế của Sở Hiên mà là việc hắn không ngờ có thể phân tích và suy luận ra, cái này đúng là có chút bất khả tư nghị.

-Ta xin các ngươi đấy có được không... Bỏ qua việc này được, không nói đến chuyện trí lực của ta, Sở Hiên ngươi thật sự đang nghĩ như vậy sao? Biến tất cả bọn ta thành con mồi, sau đó dựa theo bố cục của đối phương thiết kế một thế cục còn lớn hơn, thậm chí trực tiếp làm quân đội Liên bang khai chiến, nhưng không thể do chúng ta tự tay phá nổ chiến hạm, như vậy cũng có thể được điểm thưởng à? Vấn đề này tạm bỏ qua, ngoài ra ngươi tuyệt đối nắm chắc có thể hoàn thành bố cục này sao? Vạn nhất có sơ suất gì, tất cả chúng ta không phải sẽ lâm vào nguy hiểm ư?

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên vẫn ngồi yên nghe Trịnh Xá nói, sau khi hắn hỏi xong, Sở Hiên mới khẽ liếc hắn thoáng vẻ tán thưởng rồi thản nhiên nói:

- Bất cứ chuyện gì hay bất cứ kế hoạch nào đều có nguy hiểm, chỉ khác nhau là mức độ nguy hiểm cao hay thấp thôi. Trên thực tế, từ khi đối phương phái người tới dò xét ngươi đã đại biểu cho việc bọn chúng thất bại rồi, không cần biết là có loại đá ký hiệu đó hay không, ta chẳng qua chỉ thuận thế mà làm thôi... Tin ta đi, lần này tỷ lệ thành công ít nhất cũng trên 70%, nếu theo đúng kế hoạch của ta.

Trịnh Xá vội nói:

- Mặc dù xác suất thành công rất cao nhưng lại lấy tính mạng của tất cả chúng ta đánh cược, ngươi không cảm thấy nên để cho mọi người biết sắp phải đối mặt với cái gì sao, như thế mới coi như có chút công bằng với bọn ta! Nếu như cứ bị động chịu để người khác an bài xếp đặt, chuyện như thế....

Sở Hiên lạnh lùng nói:

- Thực hiện kế hoạch này tỷ lệ tất cả thành viên đoàn đội sống sót là trên 70%. Không thực hiện kế hoạch, tìm ra vị trí và thành viên đối phương, sau đó tới nơi chiến đấu, như vậy lại đúng sắp xếp của chúng, chờ đợi chúng ta là xác suất đoàn diệt trên 50%.... Nếu nói kế hoạch này cho mọi người biết, khả năng bại lộ kế hoạch là 100%!

-Tại sao?

Ba người Trịnh Xá, Bá Vương, Vương Hiệp đều tò mò hỏi.

Sở Hiên cười đáp:

- Nếu như La Cam Đạo bị bắt, để dự phòng đội đối phương có khả năng có cường giả khống chế được tâm trí người khác, cũng dự phòng đối phương có thể trực tiếp tìm kiếm trong ký ức hắn, kế hoạch này tuyệt đối không thể cho tất cả mọi người trong đội cùng biết. Cho dù La Cam Đạo không bị khống chế hoặc truy lùng ký ức nhưng khả năng rất lớn là hắn sẽ khai ra tên của những người trong đội, đương nhiên, để giữ mạng hắn không thể kể một lượt ra hết, có lẽ trong khoảng ba đến năm ngày sẽ từ từ tiết lộ danh tính của chúng ta, đã hiểu chưa? Vì thế kế hoạch này không thể nói cho tất cả mọi người trong đội.

Trịnh Xá thở dài nói:

- Theo như ngươi nói thì hình như ngay từ đầu ngươi đã tính toán để La Cam Đạo bị bắt đúng không? Chẳng lẽ đây cũng là một phần trong kế hoạch của ngươi? Tại sao? Ngươi bày ra một thế cục lớn như vậy nhưng ta không nghĩ ra được cái thế cục này tiếp theo nên làm thế nào, đối phương cũng không phải tượng gỗ mà chờ chúng ta tới đánh. Hơn nữa theo tình huống trước mắt, đối phương chiếm cứ ưu thế, ngươi làm thế nào khống chế đại bộ phận binh lính chứ? Đây cũng không phải là chuyện dễ dàng gì đúng không?

Sở Hiên cũng không nói gì, hắn yên lặng tới chỗ máy tính trong phòng, bật máy lên vừa nhìn màn hình vừa nói:

- Bố cục này.... Là do đối phương bố trí, mượn cớ bọ ký sinh, dùng quan chức và nghề nghiệp của chúng làm thế , một khi chúng ta bị người ta nhận định là người bị bọ ký sinh khống chế thì nhất định là thua. Mà điểm độc địa nhất của thế cục này là chúng ta chỉ có thể đi trước một bước, tìm ra tất cả thành viên bên đó trước khi bị bọn chúng tìm tới, hơn nữa giết chết cả đội bọn chúng mà không để ai hay biết, nếu không một khi bị bọn chúng tìm ra thì chúng ta không thể phản kích được nữa, hễ phản kích là lập tức bị nhận định chắc chắn đã bị ký sinh, vì thế....

-Ta chỉ có thể thuận theo thế cục này, bố trí một thế cục khác, lấy cục phá cục.... Trịnh Xá, mặc dù ngươi đã tiến bộ rất nhiều nhưng vừa rồi người cũng mắc phải sai lầm, đó chính là vì sao chúng ta phải sợ chứ? Đây kỳ thật là một con dao hai lưỡi, bọn chúng chỉ biết điểm mấu chốt của chúng ta nằm ở chiến tích chói mắt, khi tất cả quân đội thất bại trong chốc lát, chúng ta lại có thể kiên trì bảy tiếng đồng hồ, giết chết mấy trăm nghìn con bọ, khiến quân đội cấp cao thở phào nhẹ nhõm đồng thời cũng cảm thấy hoài nghi chúng ta, đây là chỗ dựa của bọn chúng, nhưng mà.... Chúng ta không có chỗ dựa sao? Không, chiến tích chói mắt này chính là chỗ dựa lớn nhất của chúng ta!

http://tieulun.hopto.org

-Thân phận anh hùng đã bị nghi ngờ, nhưng nếu như là anh hùng thật sự, vậy kẻ được lợi là ai? Loài bọ! Đúng vậy, nếu chúng ta không bị ký sinh, như vậy sau khi quét sạch chúng ta, tất cả mọi người sẽ cho rằng loài bọ sẽ được lợi lớn nhất, so với việc để chúng ta bị tiêu diệt rồi sau này hối hận, không bằng để ta ngay từ bây giờ khiến họ phải chần chừ, đó là mấu chốt trong kế hoạch của ta.

-Còn khoảng ba đến năm ngày nữa quân đội cấp cao sẽ tới chỗ chúng ta, nếu như bọn chúng cảm thấy mình đã giành được thắng lợi hoàn toàn, vậy bọn chúng nhất định sẽ đem chuyện chúng ta bị ký sinh thông báo cho quân đội cấp cao, đến lúc đó có thể bắt giữ hoặc cách ly chúng ta. Mà điểm mấu chốt trong kế hoạch của ta cũng chính là ở lúc này, nếu bọn chúng muốn đi đường cấp cao thì chúng ta đi đường cấp thấp, không cần làm quân đội cấp cao tin tưởng, chỉ cần để quân lính tin tưởng chúng ta là được... Quân đội cấp cao bị bọ ký sinh khống chế, vu cáo anh hùng, muốn khống chế tướng lĩnh, ý đồ tiêu diệt tất cả binh sỹ....

-Muốn bọn chúng tin tưởng tràn trề vào thắng lợi, việc quan trọng nhất chính là để chúng bắt La Cam Đạo!

329. Phá Cục (2)

La Cam Đạo mặt mũi bầm dập ngồi dưới đất, nhìn bộ dạng thật sự rất thê thảm, giống như bị một đáp côn đồ đập cho một trận, có điều nếu nhìn kỹ thương tích có thể thấy tất cả vết thương của hắn đều là một vết nhỏ rồi xung quanh sưng phồng lên, như là bị rất nhiều ong đốt vào.

"Thế nào? Bây giờ đã là tối ngày thứ hai rồi, ngươi vẫn tin rằng sẽ có đồng bọn tới cứu ngươi à? Đừng đùa với ta, bọn chúng căn bản không biết vị trí của ngươi, hơn nữa chẳng lẽ chúng dám trước mặt vô số binh lính công nhiên tấn công bọn ta? Ngươi đừng ngây thơ như vậy, trong thế giới này mọi chuyện đều đặt lợi ích lên trên hết, khai ra đi, chỉ cần ngươi nói Trung Châu đội có tổng cộng bao nhiêu thành viên, kỹ năng cùng sức mạnh của từng thành viên, thuộc tính cường hóa của chúng, cùng tên tuổi và hình dạng của từng người. Chỉ cần ngươi nói ra, bọn ta nhất định sẽ bỏ qua cho ngươi, hơn nữa còn cho ngươi một khối đá ký hiệu, cho dù ngươi bị âm điểm cũng không bị delete, thế nào?"

La Cam Đạo yên lặng nhắm mắt, đột nhiên thanh âm của một thanh niên trẻ tuổi vang lên trong đầu hắn.

La Cam Đạo cũng không phải kẻ ngốc, từ nhỏ hắn đã đi bụi đời hơn nữa vẫn sống sót, còn có thể lái xe ngầm giữa đám xã hội đen, đối với một số chuyện hắn tự nhiên cũng có hiểu biết sâu sắc, kỳ thật điểm này vừa rồi thanh âm kia cũng đã nói ra, đó chính là thế giới này mọi chuyện đều lấy lợi ích làm đầu, vì thế cái mạng nhỏ của hắn thì có là cái gì? Nếu như không phải hắn bây giờ vẫn còn giá trị lợi dụng thì người của cái đoàn đội này đã sớm giết hắn lấy điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình rồi, hắn mặc dù là tân nhân trong tiểu đội luân hồi nhưng không phải thằng ngu trong đời thật.

-Không cần nói nhiều, rơi vào tay các ngươi là đủ rồi, muốn giết thì cứ giết đi, ta sẽ không tiết lộ bất kỳ tin tức gì về Trung Châu đội!

La Cam Đạo lanh lùng đáp.

"....Lúc này ngàn vạn lần không được để lộ ra chút nào vẻ mềm yếu, một tia chần chừ cũng không được, như vậy sẽ khiến bọn chúng có ảo giác ta rất dễ giải quyết, nếu không chúng sẽ bắt đầu hành hạ ta. Từ biểu hiện của chúng có thể thấy trước mắt chỉ có một mình ta bị bắt, như vậy khả năng Trịnh Xá tới cứu ta vẫn rất lớn, hơn nữa bọn chúng sẽ vì không thể dễ dàng giết ta mà chần chừ...."

"Ngươi cảm thấy chúng ta sẽ chần chừ không thể dễ dàng giết ngươi sao? Không sai, nếu trong tình huống bình thường thì đúng là như vậy, nhưng ngươi cũng quá coi thường những kỹ năng đa dạng của một tiểu đội luân hồi rồi đấy... Ngươi còn nhớ cô gái đã tập kích ngươi không? Kỹ năng cô ấy học là vu thuật, chính là một kỹ năng truyền thừa của một bộ lạc cổ đại Châu Phi, cô ấy có huyết thống người da đen của Nam Viêm đội càng dễ dàng học tập.

Ngoài khả năng khống chế linh hồn ong mật để chế tạo độc dược, cô ấy còn có thể khống chế linh hồn cây cỏ và.... linh hồn ma quỷ. Đương nhiên kỹ xảo linh hồn ma quỷ còn chưa thuần thục, khi sử dụng khó tránh khỏi có nhiều khiếm khuyết, nên tin tức lấy ra từ linh hồn ngươi có thể sẽ không đầy đủ, chuyện này sẽ gây hại cho kế hoạch của ta, vì thế không phải không dám giết ngươi mà là chưa tới lúc vạn bất đắc dĩ, không

http://tieulun.hopto.org

muốn mạo hiểm giết ngươi thôi... Thế này đi, ta cho ngươi thêm một ngày nữa, đến lúc các tướng lĩnh tới đây mà ngươi còn không chịu nói thì ta cũng chỉ còn cách giết ngươi thôi, tự mình cân nhắc đi."

La Cam Đạo nghe vậy trong lòng trầm xuống, chuyện này so với chết còn đáng sợ hơn, đến cả linh hồn hắn cũng bị người ta đùa cợt sao? Việc này đơn giản là khiến hắn dựng hết cả tóc gáy, mà khi giọng nói đó biến mất, xung quanh lại chìm vào bóng tối âm u, không một tiếng động, thực tế thì từ sau khi bị ong đốt đến hôn mê, hắn không hề nghe thấy một âm thanh nào, không nhìn thấy một chút ánh sáng nào, ngoài cảm giác đau đớn ra các giác quan khác cơ bản đều biến mất, đối phương muốn trao đổi với hắn cũng đều dùng ý thức tâm linh, nói cách khác, đến tận bây giờ hắn thậm chí chưa từng thấy mặt đối phương.

"Còn một ngày nữa thôi ư.... Còn một ngày nữa, thật sự phải đánh cuộc chuyến này sao? Nói hay là không...."

Không cần biết trong đầu La Cam Đạo đang nghĩ cái gì, tại phòng nghỉ sỹ quan cách chỗ hắn không xa, tên thanh niên tóc vàng Nyos đang liên tục ăn chocolate, hắn ăn sạch một hộp lớn mới ngừng lại, mút ngón tay nhíu nhíu mày, mọi người xung quanh vẫn nhìn, chờ đến khi hắn mút tay, một người da trắng mới ào ào nói:

- Nyos, có chuyện gì thì nói ra đi, đừng im thin thít như thế làm người ta khó chịu lắm, tên đó rút cuộc là đã nói gì? Dứt khoát giết hắn rồi để Aya lục soát ký ức đi!

Nyos cũng không ngẩng đầu lên đáp:

- Hoffer, nếu như để sót một hai người trong Trung Châu đội, kết quả là chúng ta bị đánh lén chết mấy người, kết quả như vậy ngươi gánh chịu? Hoặc chính ngươi là một trong số những người chết?

Tên da trắng Hoffer xấu hổ cười cười nói:

- Đừng đừng, ngươi xem ta cũng chỉ là lo lắng tình hình về Trung Châu đội thôi mà, hơn nữa ngươi có đầu óc hơn ta, ngươi nói nên làm thế nào?

Nyos cười lạnh, hắn gõ gõ tay lên trán nói:

- Mọi chuyện tiến triển rất thuận lợi, tên bị chúng ta bắt được cũng không phải trời sinh cứng đầu, hắn hiện tại chẳng qua chỉ là giả bộ thôi, kẻ kiên cường thật sự ngược lại sẽ dùng các loại thông tin giả để kéo dài thời gian... Bây giờ chỉ cần có thời gian là hắn chắc chắn sẽ khai ra vị trí những kẻ khác. Hơn nữa chỗ chúng ta giam hắn người ngoài căn bản không thể tìm được, chỉ có cách dùng tinh thần lực tìm kiếm, nhưng Tuyết Linh Nhi đã che phủ nơi này, trừ phi tinh thần lực khống chế giả của đối phương xuất hiện, hoặc tất cả thành viên trong đội xuất hiện, như thế ngược lại không cần cực khổ tìm kiếm bọn chúng, tóm lại chúng ta đang chiếm ưu thế tuyệt đối. Có điều.....

-Có điều? Có điều cái gì?

Hoffer vội vã hỏi, những người bên cạnh hắn cũng lộ vẻ quan tâm.

Nyos thở ra một hơi đáp:

- Không hiểu tại sao, ta thủy chung vẫn cảm thấy có chỗ nào đó rất không thích hợp, mọi chuyện thuận lợi quá mức, giống như.... Giống như đối phương đã chuẩn bị sẵn tất cả làm thòng lọng chờ chúng ta chui đầu vào, loại cảm giác này khiến trong lòng ta rất khó chịu!

Tên trung niên cao lớn Richard tò mò hỏi:

- Ý ngươi là kẻ đó cố ý bị chúng ta bắt? Sau đó nói ra một số tin tức sai lầm, khiến thành viên đội ta bại lộ, tiếp theo Trung Châu đội sẽ tới vây công? Ý ngươi là vậy sao?

Nyos lắc đầu đáp:

- Không, tình huống đó ta đã sớm nghĩ ra vài cách giải quyết, hơn nữa tên bị chúng ta bắt tuyệt đối không phải cố ý giả bộ, hắn bị bắt trong lúc thật sự không biết gì hết, mà thực lực của hắn cũng chỉ là người bình thường mà thôi, chuyện ta lo lắng không phải là hắn, phải liên kết mấy sự kiện với nhau ta mới cảm giác được có cái gì đó không đúng.

http://tieulun.hopto.org

Một cô gái lai đứng cạnh cũng nói:

- Tới mấy chuyện? Là những chuyện gì? Nói cho bọn ta nghe thử đi, Nyos.

Nyos nhìn cô gái đó gật đầu, hắn lấy trong ngăn kéo ra một hộp chocolate lớn, lấy ra một thanh cắn mạnh, nói:

- Chuyện thứ nhất, tên cực mạnh của Trung Châu đội, tại sao hắn phải lập uy, đột nhiên sử dụng lực lượng mạnh nhất của mình? Richard, ta biết ngươi đánh giá hắn rất cao nhưng ngươi cũng phải thừa nhận, sức mạnh của hắn khó có thể khoa trương như đã thể hiện trong băng ghi hình, đó hẳn là một loại kỹ năng giống như kỹ năng tự sáng tạo Cuồng chiến sỹ của ngươi. Đây là chuyện thứ nhất, điều gì khiến hắn dốc toàn lực lập uy?

-Chuyện thứ hai, tại sao hắn tới chỗ Rose? Ta chỉ có thể phỏng đoán ra hai khả năng, một là Rose phản bội chúng ta, dùng tính mạng của chúng ta trao đổi để Trung Châu đội bỏ qua, nhưng chuyện này gần như không thể xảy ra, bởi vì cho dù có đá ký hiệu nhưng hai người Rose sao có thể đảm bảo Trung Châu đội thật sự sẽ không hạ sát thủ với họ? Cho dù họ có kỹ năng đặc thù, có thể một mạng đổi một mạng nhưng chưa đủ để họ có tự tin phản bội quay sang phe đối phương, hơn nữa họ cũng không có lý do gì để làm vậy... Khả năng thứ hai chúng là bọn chúng đã nhận ra kế hoạch của ta, mà điểm mấu chốt của kế hoạch này chính là chức vụ quyền hạn của Rose, chúng muốn giết cô ta? Uy hiếp? Hay là lôi kéo? Như vậy để tại lại quay lại, hai người Rose không cần phải làm như vậy, hơn nữa theo tình huống trước mắt, bọn họ vẫn sống tốt, cũng không cảnh cáo hay cầu viện gì chúng ta.... Chuyện này ta có suy luận, phân tích thế nào cũng không thể giải thích nổi, đó là chuyện thứ hai!

-Chuyện thứ ba, đó chính là quá trình chúng ta bắt được thành viên này của Trung Châu đội thật sự quá thuận lợi, thuận lợi đến mức đủ để ta cảm thấy hoài nghi, kế hoạch của ta có phải là đã bị thành viên của Trung Châu đội biết được hay không? Có lẽ bọn chúng còn chưa biết được hoàn toàn kế hoạch và bố cục nhưng có lẽ đã đoán được một hai vấn đề trong đó, chuyện này rất có thể xảy ra...

Nyos không ngừng thì thào nói, mà nghe hắn phân tích ba chuyện này, những người xung quanh chỉ có thể nhìn nhau, một lúc lâu sau cô gái tên là Aya kia mới lên tiếng:

- Vậy tiếp theo chúng ta nên làm thế nào? Dừng kế hoạch lại sao? Hoặc dựa vào bố cục chúng ta đang chiếm ưu thế hiện tại để đàm phán tiếp xúc với Trung Châu đội có được không?

Nyos nghiến răng cắn một miếng chocolate lớn, hung hăng nói:

- Hiện tại đã đến lúc không thể không tiếp tục rồi, nếu như thật sự bị đối phương phát hiện ra bố cục và kế hoạch của ta, vậy lần đầu tiên đi khiêu khích tên kia đã đại biểu cho việc chúng ta thất bại, vì thế việc duy nhất cần làm hiện tại là tiếp tục tiến tới.... Ta thừa nhận trên thế giới này có người trí tuệ vượt qua ta nhưng tuyệt đối không phải trong Trung Châu đội! Cũng tuyệt đối không phải là kẻ đang đối kháng với ta!

-Y theo kế hoạch, trước khi quân đội cấp cao tới nhất định phải bắt hắn nói ra tình hình Trung Châu đội, lời thật hay giả do Tuyết Linh Nhi dùng tinh thần lực kiểm tra, sau đó... Tất cả cứ dựa theo kế hoạch mà làm!

330. Phá Cục (3)

-....Sau đó tất cả cứ theo kế hoạch mà làm.

Sở Hiên lạnh nhạt nhìn ba người trước mắt, hắn nói kế hoạch của mình ra cứ nhẹ như không, mà kế hoạch đó thật không thể nghi ngờ gì khiến ba người ở đây đều sững sờ. Không phải là vì kế hoạch của hắn quá phức tạp, quá khó khăn mà ngược lại, cực kỳ đơn giản, đơn giản đến mức khiến những người còn lại không thể hiểu nổi.

-Nhiệm vụ của Vương Hiệp là tới một chiến hạm dẫn đầu đám lính đi xem tivi truyền thông, đến bao giờ xuất hiện tín hiệu hành động mới thôi, tín hiệu rất rõ ràng, đến lúc đó chỉ huy binh lính đồng loạt khống chế chiến hạm, có thể ra tay công kích một chiến hạm bất kỳ không có mã số.

http://tieulun.hopto.org

-Nhiệm vụ của Bá Vương cũng như vậy, cũng có thể tấn công một chiến hạm bất kỳ không đánh mã số, sau đó ta sẽ cùng Zero, Chiêm Lam tới giải cứu La Cam Đạo, nếu hắn chưa chết.... Cuối cùng là nhiệm vụ của Trịnh Xá, trực tiếp tới kỳ hạm, một lượt hạ hết tất cả thành viên của Nam Viêm Châu đội còn về phần có giết người không thì tùy tình huống chiến đấu, có điều nếu đối phương đã mất sức chiến đấu thì tốt nhất là không nên giết, điểm thưởng và chi tiết kịch tình từ những kẻ này nên phân phối lại cho các thành viên trong đội. Thực lực cá nhân ngươi quá mạnh cũng bất lợi cho sự phát triển của cả đội.

Sở Hiên nói những chuyện này một cách cực kỳ bình thản, giống như chẳng có gì đáng để ý mà ba người còn lại thì vẫn còn hơi ngây ngốc, Trịnh Xá vội vàng hỏi:

- Chẳng lẽ bố trí thế cục lớn như vậy đến lúc phá cục lại chỉ có như thế? Thật không thể tưởng tượng nổi, ta còn nghĩ rằng sẽ rất phức tạp ấy chứ?

-Chuyện phức tạp là ở đây.

Sở Hiên gõ gõ chỗ thái dương nói:

- Hành động chính thức chỉ cần hoàn thành một cách rất đơn giản là được, giống như một chiến dịch vậy, chuyện phức tạp là người điều khiển chiến dịch còn đơn giản là hành động của binh sỹ, mỗi người lính chỉ cần hành quân chiến đấu là được, nếu mưu kế phức tạp đến mức làm tất cả mọi người đều phải liên tục tự hỏi nên làm cái gì thì đó không phải là mưu kế tốt... Những chuyện cụ thể sẽ do ta làm, việc cần làm trước mắt là chờ đợi, còn mười mấy tiếng nữa quân đội cấp cao sẽ tới, đó chính là lúc tất cả bố trí của ta thể hiện kết quả!

Mười mấy tiếng chờ đợi cuối cùng cũng kết thúc, quân đội cấp cao mang theo hơn tám mươi chiến hạm tới chỗ đội quân viễn chinh đóng giữa không gian vũ trụ, ngoài ý nghĩa đặc thù tướng lĩnh cấp cao đi thị sát tiền tuyến, quan trọng hơn là họ mang đến một trăm nghìn tân binh cùng một lượng lớn đạn dược và vật phẩm tiếp tế. Tóm lại, đội quân bắt đầu có chút sa sút tinh thần này sau khi được tiếp viện lại khôi phục được một chút sĩ khí, mấy nghìn binh lính có kinh nghiệm còn sống sót sau chiến dịch đầu tiên với loại bọ đều được trở thành sỹ quan, có người thậm chí được thăng lên cấp úy, mà bốn người Trịnh Xá cũng được sắp xếp lại.

Vốn phía quân đội cấp cao muốn bốn người tiến vào bộ tham mưu và trường đào tạo sỹ quan nhưng một bộ phận trong quân đội lại đề nghị bốn người có thể tiếp tục chỉ huy quân viễn chinh tiếp tục chiến đấu, do mấy nghìn sỹ quan mới cơ bản đều quen với sự chỉ đạo của họ mà tố chất lãnh đạo của bốn người không nghi ngờ gì đã vượt qua 90% các sỹ quan của thời đại này. Sau khi thương lượng, quân đội cấp cao quyết định ngoài một loạt huy chương còn phong cho bốn người quân hàm thượng tá cùng trung tá, cũng tức là Trịnh Xá lên thượng tá, ba người Sở Hiên lên trung tá, đến sáng hôm sau sẽ tiến hành nghi thức trao huân chương và thăng chức trước đông đảo phóng viên, truyền hình trực tiếp về trái đất.

-Ngày mai, chính là lúc bắt đầu phá cục!

Đây là câu trả lời của Sở Hiên, thực tế ba người còn lại đều có chút khó hiểu, họ cũng không biết chuyện này rút cuộc đại biểu cho cái gì, tại sao Sở Hiên lại có biểu hiện không thể giải thích được như vậy? Bất quá, xuất phát từ sự tín nhiệm với trí tuệ của Sở Hiên, cộng thêm không còn nào khác, họ chỉ có thể lựa chọn hoàn toàn tin cậy vào phán đoán của hắn, chờ đến buổi lễ ngày thứ hai. Thời gian chậm rãi trôi qua, chỉ có La Cam Đạo đang bị giam trên một chiến hạm cách xa đó là đầy tâm sự.

Sau khi quân đội cấp cao tới, hắn đã khai ra thực lực, kỹ năng vũ khí của bốn người Trịnh Xá, thậm chí cả chuyện họ đã mở cơ nhân tỏa hay chưa cũng nói ra luôn. Đương nhiên, nói ra những chuyện này là để có thể tiếp tục sống sót, mà hắn không khai ra hết cũng là vì để giữ mạng, hắn tự nhiên là biết trên thế giới này tất cả mọi chuyện đều đặt lợi ích lên đầu, giết hắn có thể kiếm được điểm thưởng và chi tiết kịch tình, chỉ cần hắn nói ra chuyện cuối cùng là nhất định sẽ bị giết!

Bất quá Nyos cũng cho hắn một câu trả lời rất chắc chắn, đó chính là ngày mai khi nghi thức bắt đầu, nếu hắn còn không khai ra tên và vị trí của những người còn lại trong Trung Châu đội, hắn sẽ bị giết, kiểm tra linh hồn....

La Cam Đạo yên lặng nhìn tivi, trong phòng lúc này ngoài hắn còn một người da đen và một người da trắng, bọn họ đều nhắm mắt như đang ngủ nhưng chỉ cần hắn có bất kỳ hành động nào là hai người lập tức mở

http://tieulun.hopto.org

mắt ra, điều này cũng chứng minh thực lực của họ thật sự vượt xa hắn, không có robot gấu Pooh, hắn căn bản không thể so sánh được với những kẻ đã cường hóa tố chất thân thể này, ít nhất là phương diện dùng cơ thể chiến đấu.

"....Phải chết sao? Cho dù thế nào cũng phải chết sao? Vậy nói ra bọn họ? Hay là không nói đây? Cứ chờ đi, trước sáng ngày mai....."

Trong đầu La Cam Đạo âm thầm suy nghĩ, hắn không ngừng nghĩ tới chuyện có thể sẽ phải chết, đột nhiên ánh mắt lộ vẻ sửng sốt, trên tivi bỗng vụt qua một vài văn tự ký hiệu, những văn tự này cũng không rõ ràng, chỉ xuất hiện tại dải chạy phía dưới màn hình, giống như một đoạn tin quảng cáo thường phát hàng ngày.

Lúc này đang là giờ phim ban đêm, những chương trình phát sóng đều là phim truyền hình hoặc phim điện ảnh đã hoàn thành, do hệ thống máy tính trên chiến hạm tự chọn truyền đi, đoạn văn tự ký hiệu này xuất hiện rất đột ngột, nhưng rõ ràng là loại văn tự quen thuộc La Cam Đạo đã từng học qua. Lúc trước khi họ trở về chiến hạm vũ trụ từ hành tinh bọ, Sở Hiên đã chuyển những văn tự ký hiệu này cho mọi người còn hắn đã mở cơ nhân tỏa nên dễ dàng học tập, đến bây giờ hắn vẫn nhớ kỹ ý nghĩa của các văn tự này.

"....Nói tên và vị trí của tất cả thành viên còn lại trong đội cho phe kia biết, trừ Chiêm Lam. Bảo rằng ngươi muốn lấy tên và vị trí của tinh thần lực khống chế giả cuối cùng làm bùa hộ mạng, chỉ cần cho chúng biết người cuối cùng là tinh thần lực khống chế giả không có sức tấn công là được. Sau đó nói với bọn chúng, chỉ khi nào ngươi an toàn mới nói ra người này...."

La Cam Đạo cẩn thận đọc lại đoạn tin nhắn, cũng may là đoạn tin này giống như tin quảng cáo chạy qua chạy lại nên không làm hắn hiểu nhầm ý. Sau khi ghi nhớ hết đoạn văn tự này, trong lòng hắn khẽ thở phào nhẹ nhõm, nhưng cũng bắt đầu cảm thấy khẩn trương, nếu chờ đợi không có một chút hy vọng nào còn đỡ, nhưng một khi đã có một tia hy vọng lại bắt đầu nghi thần nghi quỷ, đầu óc cũng bắt đầu nghĩ đông nghĩ tây, có thể đoán được, với hắn đêm nay chắc chắn là một đêm không ngủ....

Sáng sớm ngày thứ hai, mấy người Trịnh Xá đã dậy rửa mặt đánh răng, không phải vì cái nghi thức trao huân trương trang trọng gì, mọi chuyện ở thế giới này cũng không có liên quan gì lớn với bọn hắn, quan trọng là hôm nay sẽ bắt đầu chiến đấu phá cục. Mặc dù Sở Hiên nói rất đơn giản nhưng Trịnh Xá là người thật sự phá giải bố cục chi tiết của hai bên lần này, hắn cảm thất rất khẩn trương, may mà suốt đêm hôm qua không nhận được thông báo La Cam Đạo bị giết nên hắn cũng bớt lo lắng một chút.

"Còn một tiếng đồng hồ nữa.... Sở Hiên, ngàn vàn lần đừng để ta thất vọng!"

Trên một chiến hạm khác, Nyos cùng mấy người khác đang cẩn thận tra hỏi La Cam Đạo, tên thanh niên tóc vàng này vừa ăn chocolate vừa nhíu mày nói:

- Đây là cơ hội cuối cùng của ngươi, ta chỉ hỏi một lần thôi, nếu ngươi không nói thật hoặc dứt khoát không, vậy ta sẽ giết người, sau đó bắt linh hồn kiểm tra ký ức.... Đầu tiên, Trung Châu đội tổng cộng còn bao nhiêu người?

La Cam Đạo đứng đó thản nhiên nói:

- Còn hai người, một là tinh thần lực khống chế giả, một là tay bắn tỉa. Tên bắn tỉa sử dụng súng ngắm Gauss, uy lực cực kỳ kinh khủng, thậm chí có thể xuyên qua cả chiến hạm này, tên hắn là Zero, các ngươi tìm kiếm trong số binh lính chắc là có thể tìm được....

Nyos yên lặng quay đầu về phía cô bé đứng bên cạnh, cô bé nhắm mắt gật đầu nói:

- Không sai, hắn nói thật.

Nyos lại quay lại noi tiếp:

- Tốt lắm, tinh thần lực khống chế giả kia thì sao? Nói tên hắn ra, sau đó ngươi sẽ được tự do, bọn ta còn cho ngươi một khối đá ký hiệu, giúp ngươi không bị delete vì âm điểm.

La Cam Đạo lắc đầu đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Ta không tin tưởng các ngươi, tên họ tinh thần lực khống chế giả này ta sẽ giữ lại, nhưng cô ấy chỉ có ba loại kỹ năng, tâm linh tiên thát, tinh thần lực tảo miêu, tâm linh tỏa liên, là con gái, bản thân không có sức chiến đấu đặc thì, mặc dù tố chất thân thể mạnh hơn người thường vài lần nhưng ta nghĩ một mình cô ấy cũng không đối phó nổi các ngươi, chỉ cần các ngươi để ta an toàn ta sẽ nói tên cô ấy ra, trước lúc đó ta tuyệt không khai.... Mặt khác cô ấy đã mở cơ nhân tỏa, điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình cao như vậy, ta nghĩ các ngươi chắc cũng không muốn bỏ qua phải không?

Cô bé kia tiếp tục gật đầu nói:

- Không sai, hắn nói thật.

Nyos bẻ một miếng chocolate cho vào miệng, sau đó hắn cau mày nghĩ ngợi, một lúc sau mới nói:

- Được rồi, ta cho phép ngươi giữ lại tên cô ta, ta cũng để ngươi tiếp tục sống sót, nhưng hiện tại ta cần phải hỏi người một vài vấn đề khác, không trả lời lập tức giết, nói dối cũng lập tức giết... Đầu tiên, tại sao ngươi đột nhiên suy nghĩ thông suốt, nói cho bọn ta biết những chuyện này? Có người thông báo cho ngươi phải không? Kẻ đó là ai? Thông báo lúc nào? Khai thật những chuyện này đi!

331. Kết Cục (1)

La Cam Đạo giật thót người, cảm giác nguy hiểm vụt ập tới làm hắn thiếu chút nữa tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, không đáp là chết, nói dối là chết, nhưng cũng như vậy, nếu hắn nói thật, kết quả cũng rất có thể là cái chết!

"Làm sao bây giờ? Không thể nói thật, những cũng buộc phải nói thật, Sở Hiên hắn đã dự tính tới khả năng này rồi sao? Thời gian.... Không thể không trả lời!"

-Có người thông báo cho ta, tên hắn là Sở Hiên, chính là người sắp được thăng lên trung tá, thời điểm hắn nói cho ta là.... khi bọn ta ở trong không gian trở về chiến hạm từ hành tinh bọ.

La Cam Đạo bình tĩnh nói, hắn chậm rãi thuật lại mọi việc, tiếp đó đến vấn đề cuối cùng hắn ngầm đặt một cái bẫy trong suy nghĩ... cũng tức là lẫn lộn thời gian thông báo văn tự ký hiệu với thời gian hắn đọc được đoạn tin nhắn!

Hắn cũng không biết đối phương kiểm tra nói dối bằng phương pháp nào nhưng tất cả những gì hắn nói đều là thật, cùng lắm là trong mấy lời này có những thứ chưa thể hiện ra hết thôi, Sở Hiên lần đầu tiên nói với hắn về văn tự ký hiệu là trong không gian lúc đang trở về vũ trụ từ Klendathu, đoạn tin nhắn trên tivi là thông báo lần thứ hai cho nên những gì hắn nói cũng không thể coi là nói dối, chỉ là hắn chưa nói hết cả câu thôi.

Đây cũng là một canh bạc, vì sống sót mà đánh bạc vào mặt từ ngữ, qua được thì sống, không qua được thì chết!

Cô bé kia gật đầu nói:

- Anh Nyos, hắn nói thật, chỉ là hình như có gì đó chưa nói hết...

La Cam Đạo mỉm cười nói:

- Đương nhiên là chưa nói hết, còn chưa nói nội dung thông báo của hắn cho ta. Việc này ngươi cũng muốn biết à?

Câu sau là hắn nói với Nyos.

Nyos cắn một miếng chocolate, yên lặng gật đầu.

"...Thành công! Nếu thông báo lúc từ hành tinh bọ trở lại chiến hạm thì nhất định hắn sẽ nghĩ rằng ta được nói trực tiếp. Nếu thật sự hắn hỏi biện pháp thông báo thì có thể sẽ lộ tẩy nhưng một khi bọn chúng tin rằng thời gian ta nhận được thông báo là lúc từ hành tinh bọ trở về chiến hạm vũ trụ thì biện pháp có thể là nói trực tiếp, có thể là viết tin nhắn, rất nhiều phương thức tiếp xúc, cách nào cũng được, vì thế vấn đề cách thức không còn quan trọng nữa.... Sống rồi!"

http://tieulun.hopto.org

-Nội dung thông báo là bảo ta nói ra tất cả tên và vị trí của những thành viên còn lại trong đội, ngoài tinh thần lực khống chế giả, thời gian là tới ngày hôm nay, đến bước cuối cùng không còn đường nào nữa thì nói.... Đây là tất cả nội dung mà ta biết, ta tuyệt đối không nói ngoa, chỉ cần để ta đảm bảo tính mạng, ta nhất định sẽ nói tên người kia ra!

Nyos yên lặng nhìn bé gái, cô bé cũng yên lặng gật đầu, ra dấu là La Cam Đạo nói thật, gã thanh niên này lại xé một bao chocolate, ngồi xuống suy nghĩ.

"Từ lâu như vậy đã nhắc nhở tên tân binh này thế sao? Ở đây sẽ có hai khả năng, hắn nói chuyện này với tất cả thành viên trong đội, hay chỉ là bảo riêng tên này thôi? Nếu là trường hợp đầu thì là hắn dự phòng có thể bị chúng ta bắt mất người nào đó trong đội, nếu là trường hợp sau thì chỉ có thể là hắn đã thiết kế một cạm bẫy chờ chúng ta tiến vào, hơn nữa mồi dụ trong bẫy chính là tên tân binh của Trung Châu đội này!"

Nyos nghĩ tới đây liền vội vàng hỏi:

- Lúc thông báo là chỉ báo cho một mình ngươi hay tất cả mọi người trong đội? Vấn đề này rất quan trọng, ngươi phải thành thật trả lời!

La Cam Đạo không chút do dự đáp:

- Lúc đó khi thông báo là nói với tất cả mọi người, không chỉ mình ta mà còn có những người còn lại trong đội nữa.

Bé gái lại gật đầu nói:

- Không sai, anh Nyos, hắn nói thật.

"...Từ sau sai lầm lúc đầu tiền là ngươi đã thất bại rồi!"

La Cam Đạo yên lặng nghĩ, hắn nhìn gã thanh niên tóc vàng trước mặt đang vừa xé vỏ chocolate vừa ăn liên tục, mặc dù không biết tên này đang nghĩ cái gì nhưng ngay từ đầu đã bị hắn đưa vào đường rẽ, tiếp tục theo hướng này tên thanh niên tóc vàng này chắc chắn không thể tìm ra được suy nghĩ của Sở Hiên, đến lúc đó khả năng những thành viên còn lại trong Trung Châu đội tới cứu hắn sẽ cao lên rất nhiều.

Nyos thật sự đã suy luận nhầm hướng, trong ý nghĩ của hắn, nếu Sở Hiên đã nói chuyện này cho tất cả thành viên của Trung Châu đội từ nhiều ngày trước thì chỉ là để dự phòng khi thành viên trong đội bị bắt sẽ có cơ hội sống sót cao hơn. Dù sao Trung Châu đội cũng là phe mạnh nhất trong ba đội, khi một thành viên bị bắt, chỉ cần tìm được vị trí là những người còn lại đủ sức tới cứu ra, hơn nữa thậm chí còn có thể cho Nam Viêm Châu đội một kích trí mạng, vì thế Sở Hiên mới không cho nói ra tên của tinh thần lực khống chế giả, cũng vừa khéo làm cớ để thành viên bị bắt có thể sống sót.

"Đương nhiên cũng có thể là chuẩn bị để tinh thần lực khống chế giả quấy nhiễu liên hệ tinh thần lực của chúng ta, làm chúng ta đến lúc quan trọng không thể thuận lợi hoàn thành bố cục này. Nhưng làm như vậy chỉ phí công, chỉ cần chúng ta dùng tâm linh tỏa liên kết nối tất cả thành viên cùng một lúc, để họ đồng thời phát tán tin tức lên mạng truyền thông của cả hạm đội là được, chỉ cần chúng chiếm được thế , một khi Trung Châu đội bị nhận định là người bị ký sinh thì dù bọn chúng có phản kháng cũng chỉ càng củng cố cho luận điệu này thôi... Chúng ta thắng chắc rồi!"

-Chỉ như thế thôi.... Vậy không cần phải lo lắng gì nữa.

Nyos gật đầu, quay sang nói với những người xung quanh:

- Cứ theo đúng kế hoạch mà làm, dùng khóa hợp kim Gundarium giam hắn lại, sau đó do Tuyết Linh Nhi cùng Meria canh giữ còn chúng ta tiếp tục tiến hành bước tiếp theo. Richard, Hoffer, hai người các ngươi tới kỳ hạm gặp quân đội cấp cao, để phòng ngừa bọn chúng quyết định liều mạng được ăn cả ngã về không, các ngươi phải bảo vệ cho tốt quan chức cấp cao trên kỳ hạm. Ta và Aya sẽ vào mạng thông tin trên hai chiến hạm, nhờ Tuyết Linh Nhi dùng tâm linh tỏa liên kết nối ý thức lại, sau khi quân đội cấp cao nhận được bản đánh giá, chúng ta có thể phát thông báo toàn hạm đội để tất cả binh lính có thể tự do bắt giữ năm người này! Nếu như bọn chúng phản kháng thì tốt, một khi phản kháng cũng có nghĩa là chúng ta đã giành được thắng lợi tuyệt đối.... Ha ha ha!

http://tieulun.hopto.org

.....

Ngày hôm nay đối với tất cả các binh sỹ viễn chinh còn sống sót mà nói, là một ngày vô cùng may mắn, bởi vì quân đội cấp cao sẽ trao huân chương cho sự chiến đấu anh dũng của họ, bất kỳ người lính viễn chinh nào còn sống đều trở thanh sỹ quan sau lễ trao huy chương, họ sẽ dẫn dắt một trăm nghìn tân binh chi viện tiếp tục chiến đấu, mà mấy nghìn binh lính này không nghi ngờ gì đều trở thành anh hùng của cả Liên bang trái đất.

So với mấy nghìn anh hùng này, còn có bốn người là anh hùng trong các anh hùng, chính bốn người bọn họ đã cứu vớt mấy nghìn binh sỹ trong cơn nguy khốn, lại ngăn được cơn sóng dữ, khôi phục uy danh cho loài người, không làm nhân loại cảm thấy mình không bằng loài bọ. Chính bọn họ chỉ huy vài nghìn người tiêu diệt mấy trăm nghìn con bọ, công trạng đủ để ghi vào sử sách, hôm nay họ sẽ được trao các loại danh hiệu và huân chương anh hùng chiến tranh, hơn nữa còn được thăng lên quân hàm thượng tá, trung tá, chỉ huy một trăm nghìn quân tiếp tục tiến hành cuộc chiến báo thù.

Tất cả binh sỹ đều vui sướng đến phát cuồng, sau khi những người này trở thành sỹ quan, hơn nữa còn thấy anh hùng đã cứu vớt mình trở thành chỉ huy trực tiếp, mỗi người đều cảm thấy hưng phấn. Đã trải qua mấy giờ thủ chiến trên hành tinh bọ, tuyệt đại đa số binh lính đều coi bốn người này là chỉ huy, mọi người đều tin tưởng rằng, chỉ cần có họ dẫn dắt, chiến đấu chắc chắn sẽ không thất bại, tính mạng của họ cũng sẽ được bảo đảm tối đa, vì thế loại tâm tình này vừa phức tạp vừa hoan hỉ.

-Thông báo khẩn cấp! Thông báo khẩn cấp!

Còn cách lễ trao huân chương hơn mười phút, đột nhiên hệ thống cảnh bảo trên tất cả các chiến hạm đều vang lên, tất cả tivi, màn hình thông tin đều nhảy hình, trên màn hình xuất hiện một thanh niên tóc vàng. Người thanh niên này mặc một bộ quân phục cấp tá chỉnh tề, vừa lạnh lùng vừa phong độ, nhìn giống như quân nhân trời sinh, người thanh niên yên lặng rút một tờ giấy sau đó nhìn màn hình nói:

- Khoảng hơn một tháng trước, tại một chỗ đóng quân của loài bọ chúng ta tìm được vài thi thể con người, sau khi giải phẫu phát hiện đại não của nhữnh thi thể này đã bị một giống bọ ký sinh. Giống bọ này không hề phá hủy bản năng hành động, ký ức và năng lực ngôn ngữ của loài người, nhìn qua giống như những người bình thường nhưng họ thực chất đã bị loài bọ khống chế thân thể, họ chỉ còn là nô lệ của chúng!

-Căn cứ theo báo cáo của tiến sỹ chuyên ngành bọ ngoài hành tinh Rose, bọ ký sinh có công năng đặc thù khống chế con người, sau khi chúng khống chế con người sẽ hóa trang thành bộ dạng như họ để hòa nhập vào thế giới, hơn nữa có thể nắm được những quyền lợi quan trọng, thậm chí là quyền lực cấp cao của loài người, ví dụ như... sỹ quan, thậm chí là ban tham mưu hoạch định chiến dịch. Đương nhiên, đây chỉ là giả thuyết của ta....

-Nhưng theo những chứng cứ chúng ta thu thập được, trong quân viễn chinh lần này có năm người phù hợp với báo cáo của tiến sỹ Rose, mang đặc trưng của người bị ký sinh, loài bọ dùng khổ nhục kế đã lừa gạt được tất cả chúng ta, làm chúng ta coi bọn chúng là anh hùng.... Mặc dù rất đáng tiếc, nhưng ta không thể không nói, bốn anh hùng xuất hiện trong chiến dịch lần này, cùng một người đang ẩn nấp, năm người đó rất có thể đã bị bọ ký sinh, đã bị biến thành nô lệ của chúng. Loài bọ sở dĩ dùng khổ nhục kế, chiến tích của bọn họ sở dĩ huy hoàng như vậy chính là vì loài bọ hy vọng có thể thâm nhập vào nội bộ loài người, chiếm lấy quyền lực thật sao, sau đó đẩy chúng ta vào cảnh vạn kiếp bất phục!

-Tên của năm người này là Trịnh Xá, Sở Hiên, Bá Vương, Vương Hiệp, Zero, đây là hình ảnh của năm người, bất kỳ binh sỹ nào ở cạnh họ đều có nghĩa vụ nhanh chóng bắt giữ. Chúng ta sẽ tiến hành phẫu thuật cho họ, nếu là anh hùng thật sự không bị ký sinh, chúng ta sẽ có lời xin lỗi chắc chắn, yêu cầu năm người Trịnh Xá không nên chống đối, nếu không cho phép binh sỹ trực tiếp bắn chết, tiêu diệt loài bọ, đó chính là....

Trên màn hình vừa xuất hiện ảnh của năm người bỗng lập tức giật hình liên tục, tiếp đó khuôn mặt lạnh lùng của Sở Hiên xuất hiện.

-Ta là Sở Hiên...

http://tieulun.hopto.org

332. Kết Cục (2)

Sở Hiên ngồi yên lặng trước màn hình lớn, vẻ mặt hắn vẫn vậy, thản nhiên, lạnh lùng, so với gã thanh niên tóc vàng còn giống quân nhân hơn. Trên thực tế, không cần biết là trước khi tiến vào thế giới luận hồi phim kinh dị hay hoàn cảnh sinh sống, hắn đều dùng phương thức quân nhân tiêu chuẩn, vì thế giờ phút này ấn tượng hắn tạo ra cho đám lính tuyệt đối là tốt hơn tên thanh niên tóc vàng kia nhiều.

-.....Theo báo cáo của tiến sỹ chuyện ngành bọ ngoài hành tinh Rose, giống bọ ký sinh này có trí thông minh rất cao, chúng thậm chí sẽ dẫn phát âm mưu mâu thuẫn trong nội bộ chúng ta, để chúng ta lâm vào nội chiến, đó chính là sự nguy hại kinh khủng của loài bọ này. Mà không chỉ như thế, trí tuệ của chúng còn có thể tìm kiếm được những sơ hở bên trong chúng ta....

-Căn cứ theo báo cáo của tiến sỹ, loài bọ này thường nhân lúc chúng ta sơ hở để xâm nhập vào nội bộ con người, sau đó giết chết những nhân vật quan trọng để đả kích tinh thần chúng ta, hoặc dẫn phát nội loạn, nội chiến... Muốn tìm ra được giống bọ này không hề dễ dàng nhưng cũng không phải là không có cách, trong đó có một phương pháp cực kỳ quan trọng, chính là quan sát phản ứng lạ, bởi theo tin tức chúng ta thu thập được, thủ đoạn liên lạc trọng yếu nhất của loài bọ này là thông qua dị năng tâm linh.....

Ngay lúc hình ảnh Sở Hiên xuất hiện trên tất cả các màn hình lớn tại các chiến hạm, Nyos đã lập tức cảm thấy không ổn, lúc này hắn đang ở trên tàu thông tin, tàu này phụ trách truyền tín hiệu mạng từ trái đất tới các chiến hạm cũng như thông tin trong cả hạm đội với nhau, đúng lý ra thì chỉ cần phòng quản lý chỗ hắn không bị khống chế thì coi như chỉ một mình hắn có thể phát tín hiệu, tín hiệu của Sở Hiên sao có thể truyền tới tất cả các chiến hạm chứ? Hơn nữa chuyện khiến hắn kinh hãi chính là hình ảnh của Sở Hiên không chỉ xuất hiện trên chiến hạm bên hắn mà chỗ Aya cũng toàn là Sở Hiên.

Khi Sở Hiên nhắc đến dị năng tâm linh, Nyos cuối cùng cũng giật nảy mình, hắn hiểu rằng mình đã tính sót một bước, không, nếu như sót bước này thì có nghĩa không biết bao nhiêu hành động trước đó đã đi nhầm hướng. Mặc dù chỉ mới nghe đến đây nhưng Nyos đã gần như lâm vào tuyệt vọng, nếu hắn đoán không sai, câu nói tiếp theo của Sở Hiên sẽ tuyên án tử hình cho tất cả bọn họ, hơn nữa đội họ rất có thể đến cả dư lực phản kháng cũng không còn.

-.....Căn cứ theo tình huống này, khi chúng ta ý thức được sự nguy hại khủng khiếp mà giống bọ ký sinh này mang tới, Trịnh Xá đã tự mình tới gặp tiến sỹ Rose để hỏi kỹ càng về tập tính, độ nguy hiểm của chúng, trên đường đi, Trịnh Xá phát hiện một sỹ quan cao cấp rất khả nghi đang ở gần chỗ tiến sỹ, đây là hình của hắn...

Khi Sở Hiên nói chuyện, hình ảnh của người trung niên cao lớn kia đã xuất hiện trên màn hình, lúc hắn cùng Trịnh Xá gặp lướt qua cũng không có biểu hiện gì khác lạ, nhưng khi hắn về tới chiến hạm chỗ bọn Nyos lại thấy miệng mấp máy liên tục mà lại không phát ra tiếng nào, đôi lúc miệng không chuyển động nhưng vẻ mặt thì giống như đang giao tiếp với ai đó, sau khi hắn đi vào phòng đoạn phim cắt từ máy camera mới chấm dứt.

-Người đó là sỹ quan cao cấp thứ nhất chúng ta hoài nghi đã bị loài bọ ký sinh, sau đó ta vẫn luôn truy theo tung tích bọn họ, phát hiện ra mấy lần họ đều không cần trao đổi mà vẫn hiểu được đối phương đang nói gì, hơn nữa chỉ giới hạn trong sáu người này thôi, dưới đây là hình ảnh ghi lại sự đáng ngờ của sáu người....

-Vì thế ta đặc biệt dặn dò một số đội trưởng để họ chú ý bảo vệ các tướng lĩnh cấp cao của quân đội sắp tới, cuối cùng hôm nay quan chức cấp cao đã tới, nhưng khi họ vừa tới đã lập tức có hai trong số sáu người này đến chỗ họ. Hơn thế nữa, những kẻ đi theo hai người này có biểu hiện không bình thường, không có nghi ngờ, không có bằng chứng nào đã ý đồ bắt giữ những binh sỹ từng tới hành tinh bọ, mười đội trưởng được ta dặn dò, hiện tại trên kỳ hạm họ đã bị tước vũ khí....

-Dưới đây là hình ảnh ghi lại khi hai trong số sáu người kia phát tán tin tức bắt giữ chúng ta...

Sở Hiên không nói nữa, ấn một chiếc nút, trên màn hình lớn xuất hiện hai màn hình nhỏ, phân biệt là thanh niên tóc vàng Nyos và cô gái xinh đẹp mang dòng máu lai Aya, họ đang nói những gì Nyos đã phát biểu lúc trước, nhưng từ lúc họ bắt đầu nói, theo thời gian ghi lại phía dưới, trong tình huống không có cả bản nháp, hai người đều nói y hệt nhau, thậm chí thời gian từng chữ phát ra cũng trùng khớp, giống như một

http://tieulun.hopto.org

người xuất hiện ở hai nơi vậy. Hai người cùng một lúc nói cùng một nội dung, làm cùng một động tác, thể hiện cùng một ngữ điệu, đó chính là dấu hiệu của cảm ứng tâm linh!

Tất cả binh sỹ đang xem màn hình bắt đầu xôn xao, họ chỉ hình ảnh hai người hành động y như đúc không ngừng bàn tán, vẻ mặt người nào cũng đầy nghi hoặc, đặc biệt là khi trên màn hình xuất hiện hơn mười người lính bị tước vũ khí, bên cạnh họ là quân đội cấp cao cùng hai sỹ quan bị hoài nghi là mang bọ ký sinh, tất cả binh lính rút cuộc bắt đầu huyên náo.

-.....Dựa trên một loạt chứng cứ, đặc biệt là đặc thù cảm ứng tâm linh vừa thể hiện ra vừa rồi, ta có lý do để tin rằng sáu người này đã bị loài bọ ký sinh, mà những binh sỹ được ta dặn dò bảo vệ quân đội cấp cao cũng bị tước khí giới, càng khiến ta tin rằng giống bọ ký sinh này đang cố gắng tiêu diệt chúng ta từ bên trong.... Những người đã cũng chúng ta xông ra từ giữa biển bọ, bây giờ còn ai nghe bốn chúng ta chỉ huy nữa không? Hãy để chúng ta một lần nữa mở đường máu thoát khỏi âm mưu của lũ bọ đi!

Nyos quỳ sụp xuống đất, nghe Sở Hiên nói tới đây hắn chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, thiếu chút nữa thì ngất đi, tiếp đó ộc một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, bất quá hắn vẫn cắn chặt môi, kiên trì chịu đựng, không để nổ hỏa công tâm mà hôn mê.

Nyos run rẩy thò tay vào túi áo lấy ra một miếng chocolate, hắn nuốt cả chocolate lẫn máu tươi vào miệng, yên lặng ngồi đó, ngây ngốc, trong đầu không ngừng tự hỏi những gì mình đã sai lầm cùng chưa hiểu rõ.

"....Cuối cùng cũng hiểu rồi, vì sao lúc đó hắn muốn tên Trịnh Xá đó toàn lực chiến đấu, không chỉ để khiến chúng ta sợ ném chuột vỡ đồ mà còn muốn làm cho chúng ta tưởng rằng vị trí của mình đã bại lộ. Là lỗi của ta, tên Sở Hiên này thật kinh khủng, mục đích của hắn căn bản không phải để làm chúng ta tưởng rằng Trịnh Xá rất mạnh mà để làm chúng ta tưởng rằng mình đã bại lộ, sau đó sử dụng tinh thần lực khống chế giả, ngay từ đầu mục đích của hắn đã là chuyện này..."

"Sau đó để Trịnh Xá tới chỗ Rose, mặc dù hắn không hề biết Rose là phe trung lập nhưng cho dù là Rose trợ giúp bên nào đi chăng nữa hắn cũng có thể mượn lý thuyết của Rose làm cớ để sử dụng, ví dụ như nói chính Rose đã bị bọ ký sinh vậy, mà sai lầm lớn nhất của ta chính là để Richard tới dò xét thực lực Trịnh Xá, ta đã quá tự tin, không ngờ lại làm chuyện ngu xuẩn đến vậy..."

"Tiếp theo là để tên tân binh La Cam Đạo kia bị chúng ta bắt... Được lắm, nhất định là tên này nói dối! Hăn căn bản không thể nhận được thông báo từ mấy ngày trước, chắc chắn là chỉ mới hôm qua, thậm chí là tận hôm nay mới nhận được.... Nhưng hắn dùng cách nào lừa được ta đây? Nói dối căn bản không thể lừa được sự kiểm tra của tinh thần lực khống chế giả, nếu như hắn nói thật... Khốn kiếp, là lỗi của ta, quên không hỏi hắn phương pháp thông báo là gì, nếu là lúc đang quay về mấy ngày trước thì có thể là nói trực tiếp hoặc viết ra, nhưng nếu thông báo trong thời gian đang bị chúng ta giam giữ thì biện pháp chỉ có thể là... Ta đã quá sơ suất, không ngờ lại phạm sai lầm vụn vặn như vậy!"

"Sau đó là một kích trí mạng cuối cùng, hắn ngay từ đầu đã luôn chuẩn bị lợi dụng việc chúng ta sử dụng tinh thần lực khống chế giả, khi chúng ta bắt đầu sử dụng, về cơ bản là đã thất bại rồi, sau đấy hắn còn dùng miệng La Cam Đạo nhắc nhở ta, để ta sử dụng tinh thần lực khống chế giả để tiến hành thu lưới, ai mà biết đây lại là một cú trí mạng! Khi chúng ta sử dụng tâm linh tỏa liên cũng là lúc hắn phản kích!"

"Còn khi ta muốn từ thượng tầng bất động thanh sắc giải quyết hắn thì hắn đã từ hạ tầng tính toán tiến hành một cuộc chính biến bằng chiến tranh, ý đồ thật sự của hắn.... Là muốn phá hủy chiến hạm hoặc thay đổi kịch bản ư? Sau đó nhận lấy rất nhiều điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình? Trí tuệ thật khủng khiếp, loại sinh vật áp đảo này, giống như không có tình cảm, băng lãnh vô cùng, đầy cảm giác áp bức.... Giống như là thần...."

Khóe miệng Nyos không ngừng rỉ máu, hắn vừa cười khổ vừa ăn chocolate, đến lúc ăn hết miếng chocolate nhãn thần hắn đã dần dần tán loạn, tiếp đó miếng vỏ bao chocolate từ kẽ tay rơi xuống đất... Nyos đã chết trên ghế....

Khi Nyos tử vong, Trịnh Xá đã dùng phi thuyền giao thông bay tới kỳ hạm, mà khi con tàu vừa tiến vào kỳ hạm, hai chiến hạm vũ trụ đột nhiên bắn tên lửa về phía hai chiến hạm khác, chính là tàu viện trợ mà quân đội cấp cao mang tới. Hai chiến hạm này vội vàng tránh né, một trong số đó tiến hành cực kỳ kịp thời, cơ hồ tránh thoát được quả tên lửa dò tìm trong đường tơ kẽ tóc, nhưng chiếc còn lại thì không được may mắn

http://tieulun.hopto.org

như vậy, mạn trái của nó bị tên lửa bắn trúng, nổ thành một lỗ lớn trên thân tàu, cũng không biết có bao nhiêu người chết trong vụ nổ....

-Tất cả chiến hạm phát tín hiệu đầu hàng vô điều kiện, bất kỳ chiến hạm nào không phát tín hiệu sẽ bị coi là đã có bọ ký sinh xâm nhập, mặt khác, tất cả quan chức trên kỳ hạm đều bị cách ly điều tra..... Đối mặt với loài bọ sức sinh sản kinh khủng, sức ký sinh kinh khủng, khả năng phá hoại, nguy hiểm cực kỳ đáng sợ này, chúng ta trước tiên phải đảm bảo sự an toàn cho trái đất! Không thể để một chiến hạm nào rời khỏi tầm mắt, không thể để bọn chúng về tới trái đất!

Trên màn hình, Sở Hiên gác chéo hai tay, lạnh lùng nói.

333. Kỹ Năng Tự Sáng Tạo (1)

Âm thanh không thể truyền được trong vũ trụ nếu không một chiến hạm bị tên lửa bắn trúng nhất định sẽ phát ra tiếng nổ đinh tai nhức óc, Trịnh Xá đang hiện đang ở trong vũ trụ nên hắn cũng chẳng biết những chuyện đã xảy ra, cứ bình thản bước xuống tàu giao thông.

Bên ngoài tàu giao thông chỗ nào cũng thấy binh lính đang bối rối chạy tới chạy lui, trong mắt đầy vẻ kinh hoàng và sợ hãi. Trịnh Xá phát hiện những binh sỹ này đại đa số đều là tân binh theo quân đội cấp cao tới đây, họ chưa từng trải qua chiến trường thật sự nên khi gặp tình huống đột ngột phát sinh có vẻ không có kinh nghiệm xử lý, so với những lão binh thuần thục còn sống sót, họ chỉ biết nghe lệnh cấp trên mà thôi. Trịnh Xá nhìn thấy vài nhóm lính do một số binh sỹ có thâm niên chỉ huy hợp thành từng tiểu đội đang giằng co với một số tiểu đội khác, tiểu đội bên đó cũng có sỹ quan chỉ huy thậm chí còn có cả cấp úy, hẳn là sỹ quan có sẵn trong bộ đội chi viện.

Mấy tên lão binh chợt nhìn thấy Trịnh Xá đi đến, tất cả đều rất ngạc nhiên tiếp đó là vui mừng hướng về phía hắn làm quân lễ, trong đó một sỹ quan chạy tới cạnh hắn nói:

- Báo cáo chỉ huy, đại bộ phận binh sỹ trên kỳ hạm đã bị đám người ký sinh kích động, trước mắt mới huy động được một phần tư quân số trên kỳ hạm, nhưng chỉ huy cứ yên tâm, chúng tôi đang toàn lực đàm phán, tin rằng sẽ nhanh chóng có kết quả...

Trịnh Xá chào đáp lễ, nói:

- Nghỉ.... Không thể từ từ đàm phán với bọn chúng nữa, chúng ta nhất định phải ngăn cản trước khi chúng gây tổn thương cho mấy vị tướng quân, nếu như để bọn chúng ký sinh vào sỹ quan cấp tướng thì rất nhiều bí mật của quân đội sẽ lọt vào tay loài bọ. Thế này đi, quân đội do ta chỉ huy, bắt đầu xâm nhập tấn công, bất kỳ binh lính nào có ý cản trở chúng ta tiến vào trung ương kỳ hạm.... Giết không tha. Mặc dù có chút tàn nhẫn nhưng vì vô số dân thường trên trái đất, vì chiến thắng của loài người trong trận chiến này, cố gắng lên các anh em!

-Vâng!

Tên lính này lập tức hô lớn, hắn giơ tay chào rồi chạy ra xa, ra lệnh cho tiểu đội của hắn cùng mấy tiểu đội phía sau, nhóm người này liền giơ súng bắn thẳng vào nhóm quân đang cản đường.

Một người lính nếu chưa trải qua huyết tinh sát lục trên chiến trường thì hắn còn cách lão binh chân chính rất xa, ít nhất một binh lính có kinh nghiệm khi giết người tuyệt đối không run tay, hơn nữa đối với những sinh vật uy hiếp tới tính mạng mình hoặc với mục tiêu đã được chỉ định, lão binh chắc chắn sẽ không nương tay nhân từ, đây là chênh lệch, chênh lệch đủ để gạt bỏ kỹ năng chiến đấu sang một bên.

Khi đội ngũ của nhóm binh lính có kinh nghiệm đột nhiên tập kích, nhóm lính cản đường lập tức hỗn loạn, bởi vì họ căn bản không thể tưởng tượng được những người kia lại đột ngột tấn công. Họ mới từ hoàn cảnh yên ổn hòa bình của trái đất tới đây, mặc dù nghề nghiệp vốn là quân nhân nhưng chưa từng trải qua chiến trường khủng bố đầy máu tươi, đối với họ chiến tranh bất quá chỉ là một mệnh lệnh của cấp trên mà thôi, bây giờ đám lão binh này dùng máu để thức tỉnh bọn họ, có điều, máu này là máu của chính họ.

Lúc Trịnh Xá đi về phía phòng hội nghị ở trung tâm kỳ hạm, đám lão binh ở xung quanh khu vực tàu giao thông đã bắt đầu công kích những binh lính khác, hơn thế nữa, mệnh lệnh của Trịnh Xá còn được họ không

http://tieulun.hopto.org

ngừng tuyên truyền, khi những lão binh này nhìn thấy Trịnh Xá xuất hiện lập tức hoan hô, tiếp đó chỉ huy binh sỹ tấn công càng mãnh liệt, thường chỉ hô hạ vũ khí vài lần không có kết quả là lập tức quyết đoán ra lệnh công kích, tình huống như vậy Trịnh Xá thấy đến mấy lần.

"Nhưng thật sự có thể được không? Sở Hiên, ta đã ra lệnh như người yêu cầu, hiện tại cả kỳ hạm đã hoàn toàn hỗn loạn, nhưng ta vẫn thấy lo, trước mắt coi như phe ta chiếm ưu thế nhưng rút cuộc cũng không thể giết cả mấy vị tướng quân kia đúng không? Khi chúng ta không còn chiếm được thế có lợi nữa thì cuộc binh biến này sẽ không dễ gải quyết đâu, kích động binh lính tiến hành bạo loạn, đợi khi chính phủ Liên bang địa cầu bình tĩnh lại, chúng ta có thể sẽ không khống chế được đám lính này nữa, dù bọ ký sinh có kinh khủng đến mức nào cũng không thể ký sinh toàn bộ quan chức cấp cao của Liên bang mà?"

Trịnh Xá thông qua ý thức nói với Sở Hiên.

Sau khi Sở Hiên phát biểu, hơn 80% số lão binh đã tiếp nhận mệnh lệnh của hắn bắt đầu cướp đoạt quân quyền trong hạm đội, Chiêm Lam cũng sử dụng kỹ năng tinh thần lực tảo miêu cùng tâm linh tỏa liên, hơn nữa nàng còn dùng tâm linh tiên thát tấn công tinh thần lực khống chế giả của Nam Viêm Châu đội. Đến lúc này, đối phương đã mất trợ giúp từ các kỹ năng tinh thần lực, từ mức độ nào đó mà nói, Trung Châu đội đang nắm ưu thế tuyệt đối, Zero và Chiêm Lam đang cùng Sở Hiên đi cứu La Cam Đạo.

"Không sao cả, chuyện lần này chẳng qua chỉ là một thí nghiệm của ta thôi, nhưng xem ra hiệu quả có vẻ cũng rất tốt... Ta được một nghìn điểm thưởng, ngươi thì sao?"

Sở Hiên lại tránh né không trả lời thẳng vấn đề Trịnh Xá đề cập mà hỏi ngược lại, Trịnh Xá ngẩn người rồi đáp:

"Cái này, hình như vừa rồi có tiếng thông báo được thưởng một nghìn điểm. Ủa? Giết một người bên đội đối phương hay làm cái gì? Tại sao tự nhiên lại được thưởng một nghìn điểm?"

Sở Hiên thản nhiên đáp:

"Ừm, vừa rồi là lúc Bá Vương bắn tên lửa phá hủy một chiến hạm cỡ nhỏ, nên được một nghìn điểm, nếu là chủ chiến hạm cỡ lớn điểm thưởng ít nhất phải gấp đôi, thậm chí càng nhiều, vậy cứ làm thế đi...."

Trịnh Xá lập tức toát cả mồ hôi nói:

"Chờ, chờ chút, cái gì mà cứ làm như thế , tính toán của ngươi làm ta run lắm rồi đấy, trước hết không nên vội phá hủy chiến hạm, ngươi còn chưa trả lời câu hỏi của ta.... Nếu như bọn họ bình tĩnh lại thì phải làm thế nào? Ngươi giết quá nhiều người, nếu chiến dịch tiếp theo vì thế mà phải trì hoãn, khiến quân đội cấp cao truy cứu trách nhiệm thì chúng ở giữa vũ trụ biết làm sao? Không nên vừa mới đánh bại Nam Viêm châu đội mà đã đắc ý vong hình khiến cả đội thất bại!"

Thanh âm Sở Hiên thoáng mỉm cười đáp lại:

"Yên tâm đi, phương diện này ta đã suy tính kỹ rồi, nếu không đã không hành động lớn như vậy.... Ngươi còn nhớ đoàn đội trên hành tinh bọ không? Bọn chúng không thể cứ an toàn đợi tại đó, Chủ Thần công bằng với tất cả các đội, thực lực càng cao thì nguy hiểm càng lớn nhưng cũng không có nghĩa là đoàn đội yếu sẽ không gặp nguy hiểm, nếu không nơi này đã không gọi là luân hồi phim kinh dị mà gọi là dạo chơi cày điểm.... Nếu chiến trường đầu tiên tại Klendathu thì chiến trường thứ hai với loài bọ hẳn là tại Tango Urilla, vậy bọn chúng làm thế nào từ một hành tinh vượt qua khoảng không vũ trụ chạy tới hành tinh kia được? Ta không tin bọn chúng lại có nổi đạo cụ xa xỉ như tàu vũ trụ, khả năng duy nhất chỉ có thể là.... Loài bọ có thể sống được trong không gian vũ trụ sẽ xuất hiện, hơn nữa chúng nó nhất định sẽ tấn công chúng ta!"

Trịnh Xá nghe mà không hiểu gì cả, hắn kỳ quái hỏi:

"Có bọ xuất hiện trong vũ trụ, hơn nữa còn chắc chắn sẽ tấn công chúng ta, nhưng chuyện này thì có liên quan gì tới tình huống của chúng ta hiện tại? Từ phi đám bọ này sẽ lập tức tấn công chúng ta.... Không phải chứ? Ý ngươi là đám bọ sẽ tấn công ngay lập tức?"

"Mặc dù không phải ngay lập tức nhưng cũng không chênh lệch lắm... Ngươi tính xem chúng ta đã tới thế giới này bao nhiêu lâu rồi? Cộng cả hôm nay tổng cộng đã được mười lăm ngày rồi, còn chưa tới năm ngày

http://tieulun.hopto.org

nữa thôi, suy luận theo thời gian, nếu lũ bọ còn không xuất hiện chúng ta sẽ an toàn về tới Chủ Thần không gian, mà Chủ Thần chắc chắn sẽ không tính toán để chúng ta bình yên vô sự vượt qua phim kinh dị như vậy, nó chỉ có cách gia tăng độ khó, gia tăng mức nguy hiểm. Nếu đám bọ này cũng có trí tuệ, vậy đây là cơ hội tấn công tốt nhất mà ta tạo cho chúng.... Tới đi, để chúng ta xem xem, Chủ Thần rút cuộc là đề ra nhiệm vụ khó khăn tới mức nào!"

Trịnh Xá lại chỉ có thể thở dài, hắn không có trí tuệ cùng khả năng suy luận gần như biến thái của Sở Hiên, cũng không có kiểu suy nghĩ cuồng nhiệt tìm kiếm khiêu chiến mới này, hắn là muốn thành viên trong đội có thể an toàn sống sót, bản thân cùng mọi người có thể mạnh mẽ lên.... Chỉ là thực tại luôn đẩy hắn ra chỗ đầu sóng ngọn gió.

Trịnh Xá vừa nói chuyện với Sở Hiên vừa đi tới, vốn hắn đang muốn trao đổi thêm mấy chuyện nhưng phía trước bỗng nhiên có một đám binh sỹ đứng chắn đường. Đám lính này là những tiểu đội tân binh được các binh lính có kinh nghiệm dẫn đầu, phía trước họ tiếng súng đạn đối kích vang lên kịch liệt, lúc này một người lính chạy tới chỗ Trịnh Xá nói:

- Thượng tá, đi tiếp về phía trước chính là phòng hội nghị trung ương, nhưng trước mặt đã bị người của đối phương chặn lại, chúng ta vừa lộ ra là sẽ lập tức bị công kích.... Thượng tá, những kẻ này rất có thể đã bị bọ ký sinh khống chế, cho dù chúng tôi cảnh báo kiểu gì cũng không có tác dụng... Đáng ghét, lại không thể sử dụng tên lửa hạt nhân mini!

Lực lượng quân sự của Liên bang trái đất, đặc biệt là bộ binh thật sự quá yếu kém, vũ khí hạng nặng duy nhất là tên lửa hạt nhân mini uy lực cũng không tồi, nhưng loại uy lực này không phải có thể an toàn sử dụng trong bất kỳ tính huống nào, ví dụ như trong chiến hạm tuyệt đối không thể sử dụng vũ khí hạng nặng cỡ đó, một khi sử dụng, mọi người không liên quan trong chiến hạm cũng sẽ bị giết sạch.

Trịnh Xá đánh giá một chút đoạn rẽ vào phòng hội nghị, rồi lại quay đầu nhìn lối đi tương tự sau lưng, một lúc sau mới nhìn tên lính kia nói:

- Áo giáp chống đạn trên người ngươi có thể chặn được đạn súng tự động không?

Tên lão binh hơi ngẩn người, gật đầu đáp:

- Có thể, nhưng không chặn được đạn súng ngắm, hơn nữa hai ba khẩu súng bắn liên tục cùng lúc cũng sẽ phá được áo giáp...

Trịnh Xá cười cười nói:

- Vậy cứ giao chỗ rẽ này cho ta... Giúp ta chuẩn bị hai chiếc áo giáp chống đạn còn nguyên vẹn.

chương tiếp để chiều

334. Kỹ Năng Tự Sáng Tạo (2)

Áo giáp chống đạn này cũng là đồ Liên bang chế tạo để thích ứng với chiến tranh vũ khí công nghệ cao, nhưng thật nực cười, loại áo giáp này chính là trang bị quân sự rác rưởi nhất, sức phòng ngự yếu đến đáng thương, người mặc nó bị súng tự động bắn chỉ được một thoáng là biến thành tổ ong nên công hiệu gần như bằng số không. Đương nhiên, so với kỹ thuật quân sự còn lạc hậu hơn các thời đại trước, kỹ thật dân dụng lại có tiến bộ lớn, ví dụ những chiếc áo giáp này nhìn có vẻ nặng nhưng thực chất lại rất nhẹ, có thể tự con giãn theo thể hình của từng binh sỹ, phương diện này coi như cũng có chút dáng vẻ công nghệ cao.

Trịnh Xá cầm hai chiếc áo giáp che trước người, giống như một tấm lá chắn, khi hắn vừa bước vào lối rẽ trên tấm giáp đã truyền đến tiếng lộp bộp, lực bắn cũng liên tục truyền tới. Đoạn rẽ này dài khoảng hai mươi mét, phía bên kia là hơn mười người lính đang cầm súng bắn không ngừng, mục tiêu của họ lúc này chính là Trịnh Xá.

Kỳ thật Trịnh Xá căn bản không cần e ngại vũ khí công nghệ cao có uy lực kiểu này, vòng cổ long tinh đến cả tên lửa mini cũng ngăn được một hai phát tự nhiên là không cần quan tâm tới loại đạn này. Bất quá Trịnh Xá cũng có khổ mà khó nói, lúc này hắn đang chiến đấu trước mặt cả đám binh sỹ, giống như lúc

http://tieulun.hopto.org

trước không thể sử dụng Hổ hồn, bây giờ hắn cũng không thể sử dụng long tinh để phòng ngự, nếu không sẽ có thể bị hiểu nhầm là kỹ năng vòng bảo vệ của loài bọ, đến lúc đó hắn có trăm cái miệng cũng không nói lại nổi.

Trịnh Xá vừa lao vào trong lối rẽ lập tức có vô số viên đạn quét về phía hắn, sở dĩ Trịnh Xá cần hai tấm áo giáp là để một che thân trên, một che thân dưới, sau đó hai mắt hắn trở nên mờ mịt, lao vọt về phía trước, cự li hai mươi mét chỉ thoáng cái đã vọt qua. Tốc độ này đúng là hơi quá nhanh, đương nhiên, đây còn là Trịnh Xá đã bảo lưu thực lực nên cũng không đến mức người ta không thể chấp nhận nổi, hơn mười tên lính còn đang bắn thì hắn đã lao vào giữa cả đám, tên lính ở gần nhất còn chưa định thần lại đã thấy đầu đau đớn trực tiếp hôn mê, một cước của Trịnh Xá đá trúng cằm, đẩy người này văng ra xa ba mét, không biết sống chết thế nào.

Hơn mười người kia đều sững sờ, không để họ kịp tỉnh táo lại, Trịnh Xá đã ném thẳng hai chiếc áo giáp rách nát tới, ba bốn người lập tức nghiêng người tránh qua nhưng ngay lúc họ vừa né sang Trịnh Xá đã lao vụt tới, hung hăng tung một cước vào giữa ngực, gần như đá bay một tên lính lên, người này chỉ kịp kêu hự một tiếng rồi đổ ập xuống đất.

Với tố chất thân thể của Trịnh Xá hiện tại, đám lính này căn bản không thể gây uy hiếp tới hắn, đặc biệt là trong tình huống cận chiến, tất cả dễ dàng bị hắn đánh gục, kể cả mấy sỹ quan cấp úy cũng chịu chung số phận, đối mặt với sức cận chiến đáng sợ của Trịnh Xá, cho dù không dốc toàn lực người bình thường cơ bản cũng không thể gây thương tổn cho hắn được.

Từng binh sỹ một ngất đi, Trịnh Xá cũng không hạ sát thủ, dù sao phía sau hắn cũng có rất nhiều binh lính đi theo, nếu thủ đoạn quá tàn bạo, đặc biệt là đối với binh sỹ thì khó tránh khỏi làm người ta phản cảm hoặc nghi ngờ, nhất là tình như hiện tại hắn không thể để binh lính nảy sinh bất kỳ nghi ngờ nào, ít nhất là không được để họ nghi rằng hắn bị bọ ký sinh.

Trịnh Xá tiếp tục đi tới phía trước, không lâu sau cửa phòng hội nghị đã xuất hiện trước mặt, nhưng chuyện khiến hắn kinh ngạc là trước cửa toàn binh sỹ Liên bang nằm la liệt, theo trang phục có thể thấy đây là tân binh vừa tới đây, tất cả đều bị người đánh ngã xuống đất, không biết đã bị giết hết chưa?

Cửa phòng hội nghị bật mở, một người trung niên cao lớn bước ra, hắn nhìn Trịnh Xá cùng hơn trăm binh sỹ theo sau, khẽ nói:

- Việc đã đến nước này cũng không cần cố kỵ bọn họ nữa.... Tên ngươi là Trịnh Xá phải không? Đội trưởng Trung Châu đội... Ta từng gặp ngươi trên chiến hạm lúc trước, chúng ta coi như đã có duyên gặp mặt, bây giờ cũng chẳng có gì để nói nữa, vào đi, ta biết ngươi tới để bắt thành viên đội ta tại chiến hạm này đúng không? À quên, ta đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, giết ta có thể được rất nhiều điểm cùng chi tiết kịch tình đó.

Nói đoạn, hắn cười ha hả đi vào trong phòng.

Trịnh Xá cau mày nhìn cánh cửa phòng hội nghị, hắn quay đầu về phía những binh lính còn lại nói:

- Mọi người tản ra tiếp tục áp chế những binh sỹ bị kích động không chịu hạ vũ khí, nhất định phải đảm bảo an toàn cho phòng hội nghị. Mặt khác lưu lại hai tiểu đội canh gác ở đây, bây giờ ta sẽ vào xem sự an toàn của các vị tướng quân, không có mệnh lệnh của ta không cho phép bất kỳ kẻ nào tiến vào trong phòng hội nghị, tránh làm chọc giận mấy kẻ bị ký sinh này, khiến chúng hạ độc thủ với các tướng quân.

Tất cả binh lính đều gật đầu liên tục, từ lúc họ nhìn thấy những người nằm dưới đất không biết sống chết ra sao đã thật sự chắc chắn rằng mấy kẻ kia đã bị ký sinh, ngoài hai tiểu đội lưu lại những tiểu đội khác yên lặng rời đi, Trịnh Xá đưa mắt nhìn xung quanh rồi im lặng bước vào phòng hội nghị.

Trong phòng hội nghị chỗ nào cũng có binh lính bị đánh chết, trong đó có cả cấp úy, cấp tá, phóng viên, thuyền viên chiến hạm, thậm chí cả mấy vị tướng quân cũng bị giết tại chỗ, những người còn sống duy nhất là hai thành viên của Nam Viêm Châu đội, gồm người trung niên cao lớn kia và một người da trắng khác.

Tên da trắng đó nhìn thấy Trịnh Xá liền bật cười vẻ điên cuồng, hắn chỉ đám sỹ quan nằm dưới đất nói:

- Ha ha, các ngươi không biết sao? Giết môn sỹ quan cấp tá được ba trăm điểm, giết một viên tướng có thể được đến một nghìn điểm. Mẹ kiếp, quá sảng khoái, vừa nãy ta giết thật sướng tay, nhẹ như không bỏ

http://tieulun.hopto.org

túi hơn năm, sáu nghìn điểm.... Ha ha ha, Trung Châu đội các ngươi không phải rất mạnh sao? Các ngươi không phải lợi hại muốn chết sao? Ta giành hết chỗ điểm thưởng này rồi, để xem các ngươi còn kiếm được cái gì, ha ha ha....

Trịnh Xá cùng người trung niên kia đồng thời nhíu mày, bất quá hai bên cũng không tỏ vẻ gì khác, chỉ có người trung niên gật đầu nhìn Trịnh Xá nói:

- Chào ngươi, đội trưởng Trung Châu đội, tên ta là Richard Robinson, người có sức chiến đấu mạnh nhất của Nam Viêm Châu đội... Ta muốn làm một cuộc giao dịch với Trung Châu đội.

Trịnh Xá ngạc nhiên hỏi:

- Giao dịch? Giao dịch kiểu gì? Ta không thấy đội các ngươi bây giờ còn có thể giao dịch với chúng ta chuyện gì.... Ít nhất các ngươi đã đẩy tình hình đến tuyệt lộ, bây giờ quân đội cấp cao đều đã bị giết, sự tình tiếp theo sẽ phức tạp hơn rất nhiều, hơn nữa cho dù lấy được điểm thưởng thì hẳn cũng không phải đội các ngươi lấy được đúng không? Ta không cảm thấy hiện tại các ngươi có cái gì đáng để giao dịch.

Người trung niên cao lớn thở dài, hắn còn chưa kịp lên tiếng, gã kia đã gầm lên:

- ***, ông đây muốn giết là giết, ngươi cản được à? Hay là muốn ta giết người đền mạng? ***, đừng có khinh người quá mức! Chính các ngươi ép ta vào đường cùng, ***, còn cả tên *** Nyos kia nữa! Cái gì mà tội phạm thiên tài, ta xem chẳng qua chỉ là một thằng ***, *** thôi, nếu còn sống mà gặp, ta thật muốn tự tay giết.....

Hắn còn chưa nói hết câu, tên trung niên kia đã vung tay tát thẳng vào mặt, đánh hắn bay ra mấy mét, đập gãy mấy chiếc ghế nhựa, chỉ thấy hắn rên rỉ nằm gục xuống giữa đám đổ vỡ.

Người trung niên cao lớn nhìn Trịnh Xá cười vẻ áy náy:

- Trong mắt con người chỉ thấy sai lầm và khuyết điểm của người khác, sai lầm của bản thân lại chẳng hề nhắc tới.... Lần này đội bọn ta có vấn đề, vì chiếm được ưu thế nên muốn đoàn diệt các ngươi, tham lam khiến bọn ta mờ mắt, bây giờ rơi xuống bước này cũng chẳng còn gì để nói, vốn chính là chuyện bọn ta đáng phải nhận, nếu bọn ta đã muốn giết các ngươi trước thì bị các ngươi phản công giết sạch cũng coi như hợp lý.... Chỉ là trong đội bọn ta, ngoài hai người Rose ở phe trung lập còn có một cô bé vô tội.... Thân thế nó rất đáng thương, từ nhỏ đã bị Aids, khi sắp hấp hối thì ngẫu nhiên đụng vào máy vi tính mới tiến vào thế giới phim kinh dị này.....

-Cô bé này vô tội, tất cả quyết định đều do bọn ta làm, muốn giết các ngươi, muốn chiến đấy đều là tham vọng của bọn ta, là sai lầm của bọn ta.... Ta chỉ xin ngươi bỏ qua cho cô bé ấy, còn tính mạng ta giao cho ngươi cũng được, chỉ cần ngươi đồng ý ta có thể giúp ngươi giải quyết sức chiến đấu của tên này, để ngươi không tốn công sức cũng giết được hắn, thế nào? Có thể đáp ứng thỉnh cầu của ta không?

Gã da trắng chậm rãi đứng dậy, hắn lại bắt đầu cười lên điên cuồng:

- Mẹ kiếp, hai người các ngươi đừng tưởng ta dễ bắt nạt, ta tốt xấu gì cũng là đội trưởng mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất được Chủ Thần công nhận...

Trịnh Xá nghe hai người nói, nhất thời nhíu mày, Richard lại tưởng hắn không muốn tiếp nhận đề nghị nên thở dài nói:

- Khi Nyos còn sống, ta từng nhận ân tình của hắn, sáng tạo ra một kỹ năng uy lực rất mạnh "Cuồng chiến sỹ", mặc dù thời gian duy trì liên tục không dài nhưng ta nghĩ chắc cũng có thể đối chiến với ngươi. Nếu như ngươi cảm thấy có thể dễ dàng giết được hai người chúng ta thì.... Cứ thử đi!

tối còn 1 chương

335. Kỹ Năng Tự Sáng Tạo (3)

Trịnh Xá nghe vậy trong lòng chợt động, hắn cũng có kỹ năng tự sáng tạo, hơn nữa còn là hai cái, chỉ không biết kỹ năng mà người trung niên trước mặt này nghĩ ra có mạnh như vậy không, hoặc có thể còn mạnh hơn?

http://tieulun.hopto.org

-Vậy thì.... Đánh một trận sẽ biết, kỳ thật ngươi cũng biết nói nhiều như thế cũng chẳng có nghĩa lý gì, khi đội các ngươi mở đầu tấn công bọn ta, hơn nữa còn có ý đồ toàn diệt chúng ta thì cuộc chiến này đã không thể nhân từ được nữa rồi.... Thử hỏi, nếu như bây giờ là bọn ta thất bại, các ngươi có bỏ qua một hai người vô tội trong đội ta không? Mỗi người tiến vào thế giới luân hồi phim kinh dị này nếu có quá khứ của riêng mình, chẳng có ai hoàn toàn vô tội cả.... Ngươi dám nói cô bé đó hoàn toàn không tham gia vào cuộc chiến giữa hai đội chúng ta sao?

Trịnh Xá nhìn tên trung niên cao lớn khẽ nói:

- Nếu đã muốn kiếm được phần thưởng lớn thì cũng phải gánh chịu nguy hiểm tương đương, hiện tại chính là thất bại của các ngươi, đừng vọng tưởng có thể được đối đãi nhân từ... Tới đi, đánh bại ta, dùng ta để uy hiếp những người khác trong Trung Châu đội, như vậy cũng có thể bảo đảm an toàn cho đội các ngươi, nếu không hãy ngoan ngoãn tiếp nhận số phận thất bại đi!

Người trung niên còn chưa có phản ứng gã còn lại đã gào lên lao về phía Trịnh Xá, tố chất thân thể hắn khoảng gấp ba đến năm lần người bình thường, hơn nữa càng tới gần Trịnh Xá, hắn càng dần trở nên bình tĩnh, đặc biệt là hai mắt biến thành mở mịt. Khi còn cách Trịnh Xá khoảng mười mét, hắn đã hoàn toàn tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, đồng thời hai tay hai tay hắn vang lên tiếng sấm nổ, ánh điện lập lòe, thoạt nhìn đúng là thanh thế kinh người.

Trịnh Xá lạnh lùng nhìn tên này tiếp cận, hắn vụt lấy Hổ hồn từ trong Nạp giới ra, thanh đao cực kỳ ấn tượng này vừa xuất hiện, người trung niên cao lớn và gã da trắng kia lập tức chấn động, hai người ở Chủ Thần không gian của mình cũng đã nghe Nyos phân tích tỉ mỉ vũ khí trong đó, đặc biệt là các loại vũ khí ma pháp truyền thuyết cực kỳ mạnh mẽ, thanh đao này nhìn kiểu gì cũng là một món vũ khí ma pháp truyền thuyết siêu cường. Gã da trắng còn chưa kịp tấn công đã kinh sợ, có điều hắn tốt xấu gì cũng ở trạng thái mở cơ nhân tỏa, khi Hổ hồn chém ngang tới, trong lúc ngàn cân treo sợi tóc hắn đạp mạnh dưới chân lùi về phía sau, tránh không bị cắt thành hai đoạn.

Sắc mặt tên này càng tái nhợt, vội vã nói:

- Đây là vũ khí gì vậy? Dự cảm nguy hiểm nói với ta, một khi tới gần nó sẽ bị....

Thanh âm chưa dứt, tiếng xương thịt đứt gãy đã vang lên, gã da trắng ngây ngốc nhìn cánh tay mình bị chém đứt ngọt xớt, đồng thời vết thương còn ăn sâu vào chỗ ngực trái hắn ba phân, thiếu chút nữa là chạm đến phổi.

Hắn vội vàng ôm lấy cánh tay bị chặt đứt, gào lên:

- Tại sao? Ta không bị chém trúng mà! Thanh đao này là vũ khí loại ma pháp truyền thuyết khống chế gió sao? Vũ khí điều khiển gió giống như ta khống chế dòng điện? Mẹ kiếp, Richard, ta chết ngươi cũng đừng mong sống lâu, hai người chúng ta phải cùng tấn công!

Người trung niên cao lớn vẫn một mực quan sát Trịnh Xá, đến khi thấy tên kia kêu la hắn mới nói:

- Vừa rồi hắn truyền năng lượng vào đao.... Thứ chém trúng ngươi không phải gió mà là một loại tầng năng lượng vô hình hữu chất.... Hoffer! Hấp thu năng lượng của kỳ hạm đi, nếu không sẽ không còn cơ hội nữa, thực lực của hắn quá khủng bố, so với hai người chúng ta cộng lại còn mạnh hơn nhiều. Khốn kiếp, chẳng còn cái gì nữa, hai chúng ta hợp lực đánh với hắn một trận cuối!

Dứt lời, trên tay tên trung niên xuất hiện một chiếc rìu chiến hai lưỡi, lưỡi rìu không ngờ to hơn gấp đôi Hổ hồn đao, gần tương đương với một người thấp nhỏ, tên trung niên cao lớn kia giống như đang cầm một người khác trên tay.

Gã da trắng kia vẫn ôm cánh tay cụt đang chảy máu không ngừng, kêu la thảm thiết:

- Richard, cường hóa tiếng sấm của ta thật sự chưa tới cấp 2A cuối cùng, bây giờ có hấp thu thêm nhiều năng lượng nữa cũng không thể biến thành lôi điện, hơn nữa hấp thu quá nhiều năng lượng sẽ tự nổ mà chết, ngươi muốn giết ta à? Đau quá.... Tay ta đau quá....

Tên trung niên thở dài, hắn cũng không nói nữa mà hét lớn một tiếng, trên người lập tức tỏa ra từng luồng ánh sáng vàng mãnh liệt, những luồng ánh sáng này bao phủ cả người hắn vào bên trong, nhất thời giống

http://tieulun.hopto.org

như một bức tượng vàng, chiếc rìu chiến hai lưỡi cũng lấp lóe kim quang. Theo thời gian, kim quang từ từ lặn vào trong thân thể người trung niên, cơ nhục trên cơ thể hắn bắt đầu rung động kịch liệt, tiếng hét cũng biến thành tiếng rên rỉ thống khổ.

Trịnh Xá nhìn rất kỳ quái, hắn không biết đây có phải là kỹ năng tự sáng tạo của người kia hay không, ít nhất Bạo tạc và Hủy diệt của hắn mặc dù di chứng sau khi sử dụng rất nặng nề nhưng lúc dùng cũng không thống khổ như thế, có thể giả thuyết rằng người trung niên cao lớn này sáng tạo kỹ năng khi đang tẩu hỏa nhập ma?

Gã da trắng kia lại gào lên sợ hãi:

- Mẹ nó, không nói câu nào đã dùng Cuồng chiến sỹ rồi, ta còn chưa muốn chết..... Hiểu rồi, hiểu rồi, hấp thu năng lượng của chiến hạm phải không? Đội trưởng Trung Châu đội! ?Ngươi đợi ông đây một chút, lát nữa sẽ cho ngươi xem một màn lôi điện thật khủng bố, ha ha ha....

Hắn vừa cười điên cuồng vừa chạy ra khỏi phòng hội nghị.

Trịnh Xá im lặng để mặc tên da trắng đó chạy ra khỏi phòng, tất cả sự chú ý của hắn đã bị người trung niên cao lớn trước mặt thu hút, khi cơ thịt trên người tên trung niên dần dần ngừng rung động, một loại áp lực đặc biệt cũng nảy sinh giữa hai bên, tình huống như thế này hắn căn bản không cách nào tấn công tên kia được nên cũng âm thầm đề phòng, chuẩn bị tùy lúc sử dụng Bạo tạc.

Khi cơ thịt trên người tên trung niên hoàn toàn ngừng co rút, hắn ngẩng đầu lên nhìn, Trịnh Xá bấy giờ mới thấy đôi mắt hắn đã hoàn toàn biến thành màu đỏ sậm, chỉ còn sự khát máu điên cuồng, tất cả lý trí cùng khắc chế lúc trước đều biến mất. Tiếp đó, tên trung niên dùng sức đạp mạnh dưới chân, sàn hợp kim bị hắn tạo thành một hố lõm, đến cả Trịnh Xá cũng có thể cảm nhận được sàn chiến hạm thoáng chấn động, khoảng cách hơn mười mét giữa hai bên trong nháy mắt bị rút ngắn, khi Trịnh Xá vừa định thần lại chiếc rìu chiến hai lưỡi to lớn đã bổ tới.

"Không lùi kịp! Tốc độ nhanh thật, gần như có thể so sánh với trạng thái Bạo tạc, sức mạnh còn lớn hơn.... Mẹ nó, đây không phải là một biến thể của Bạo tạc sao?"

Trông đầu Trịnh Xá chỉ lóe lên một ý niệm như vậy, hắn đã nâng Hổ hồn đao lên chắn lưỡi rìu đang chém tới, mặc dù cây rìu chiến hai lưỡi này hẳn cũng là vũ khí ma pháp truyền thuyết nhưng so với độ sắc bén cùng đao mang có thể cắt qua mọi thứ của Hổ hồn, chiếc rìu này hẳn sẽ bị chém cụt. Trịnh Xá thầm tính toán như vậy nhưng sự thật lại vượt ra ngoài dự đoán của hắn, động tác của người trung niên cao lớn trông có vẻ điên cuồng nhưng thật sự cũng không hoàn toàn phát điên, ngược lại, động tác cả hắn nhạy cảm hơn lúc trước rất nhiều, khi lưỡi sắc của hai món vũ khí vừa tiếp xúc, hắn đã xoay rìu chém vào sống Hổ hồn đao, không chỉ tránh được lưỡi đao mà còn thuận thế rạch vào tay Trịnh Xá, cắt ra một vết lớn.

Trịnh Xá cũng đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, hơn nữa còn là tầng thứ hai, khi cánh tay bị rạch một đường dài, người trung niên lại cầm rìu chém vào đầu hắn, Trịnh Xá nhảy vọt lên, trước khi lưỡi rìu chém xuống đã hung hăng tung một cước đá trúng ngực người này, đẩy hắn bay ra xa mấy mét, Trịnh Xá cũng nương theo luồng lực này lùi ra xa, cự ly giữa hai bên lại giãn ra như cũ.

Phụt!

Lúc này, lồng ngực người trung niên cao loén bỗng vọt ra một dòng máu, trong nháy mắt giao chiến vừa rồi, Hổ hồn đao mặc dù bị đẩy lệch lưỡi nhưng đao mang dài hơn thân đao đã cắt đứt lồng ngực hắn. Đao mang này mặc dù không chém hắn làm đôi nhưng cũng đã làm bị thương tới nội tạng, đặc biệt là lá phổi trong lồng ngực hẳn là đã xuất hiện một vết thương lớn.

Người trung niên cao lớn không hề để ý tới vết thương trên ngực, giống như chẳng có cảm giác gì hết, lại nâng cây rìu chiến hai lưỡi xông tới, hơn thế nữa, khi hắn bị thương chảy máu, tốc độ cùng sức mạng lại như càng tăng thêm, lúc trước Trịnh Xá dựa vào mở cơ nhân tỏa vẫn có thể miễn cưỡng theo kịp tốc độ nhưng lần này lại có chút thua sút. Khi lưỡi rìu chém tới, Trịnh Xá chỉ có thể cắn răng đưa Hổ hồn chắn trước người, sau đó bị tên trung niên quật mạnh, đâm sầm vào tường, hắn còn chưa kịp có động tác tiếp theo, tên trung niên cao lớn đã chém tới liên tiếp, trong mấy giây ngắn ngủi đã chém hơn mười phát, lực lượng cũng cực kỳ kinh khủng, cuối cùng bức tường hợp kim bị xé rách.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá lại bị đẩy xuyên thẳng qua tường, trên cánh tay cầm Hổ hồn, hổ khẩu đã vỡ ra, hơn nữa cây rìu chiến hai lưỡi bản thân còn mang thuộc tính băng hàn, cánh tay bị cắt trúng vừa nãy đã kết một tầng băng dày, làm hắn cử động không được linh hoạt, Hổ hồn cũng bị băng bao phủ, đây là kết quả một loạt chém từ lưỡi rìu lúc này.

"Đã xác nhận, kỹ năng tự sáng tạo của hắn cũng trả giá bằng thân thể, đổi lấy sức mạnh kinh khủng trong thời gian ngắn, cường độ mạnh hơn Bạo tạc một chút nhưng vẫn kém xa Hủy diệt... Vậy dùng Bạo tạc giải quyết ngươi thôi!"

Trịnh Xá bị đẩy ra ngoài phòng hội nghị, mắt thấy tên trung niên cao lớn lại lao tới, hắn cũng quát lên, một đường màu đỏ máu từ giữa trán chạy xuống, một luồng khí lưu kịch liệt từ đan điền bốc lên, hai bên hội tụ tại trái tim.

Bạo tạc!

ngày mai có thể là lại thế này

336. Bước Đường Cùng Của Nam Viêm Châu Đội (1)

Khi hai người Trịnh Xá và thành viên mạnh nhất của Nam Viêm Châu đội kịch chiến tại kỳ hạm, Sở Hiên, Zero, Chiêm Lam ba người cũng lên tàu giao thông tới chiến hạm lúc trước của Nam Viêm Châu đội, lúc này từ chiến hạm đó truyền đến tin tức, xuất hiện tình huống binh lính tử vong trên quy mô lớn, mà phương thức tử vong lại không rõ, sau cái chết của mấy trăm người, một khu vực lớn trên chiến hạm đã bị liệt vào vùng cấm.

Sở Hiên lạnh nhạt nói với hai người còn lại:

- Đến 80% là kỹ năng hoặc vật phẩm loại ma pháp truyền thuyết, nếu là vũ khí công nghệ cao thì chính bọn chúng có thể phải chịu thương tổn đầu tiên, cho dù bọn chúng có nhờ các loại đạo cụ mà không bị thương thì cũng còn La Cam Đạo. Hiện tại chúng ta vẫn chưa nhận được thông báo La Cam Đạo tử vong, hắn hẳn là vẫn còn sống trên chiến hạm này, Chiêm Lam?

Chiêm Lam lúc này đang có chút ngây người, bộ dạng hình như đang sử dụng kỹ năng tinh thần lực tảo miêu, đến khi Sở Hiên quát hỏi Chiêm Lam mới giật mình đáp:

- Đúng, đúng thế, có một chỗ trên chiến hạm này bị che phủ...

Sở Hiên lắc lắc đầu nói:

- Ừm... Zero, tới bây giờ chúng ta đã nhận được thông báo giết chết thành viên đội đối phương chưa?

Zero lắc đầu đáp:

- Không, chưa có, trước mắt mới chỉ có thông báo phá hủy hai chiến hạm....

-Thế à? Nếu như vậy, Trịnh Xá thật sự muốn cứu La Cam Đạo..

Sở Hiên khẽ nhíu mày, khẽ chỉnh mắt kính rồi quay sang hai người còn lại nói.

Chiêm Lam cùng Zero đưa mắt nhìn nhau, Chiêm Lam kỳ quái hỏi:

- Vậy có ý gì? Tại sao không có thông báo nghĩa là hắn muốn cứu La Cam Đạo? Với suy nghĩ của hắn muốn cứu La Cam Đạo cũng chẳng có gì lạ mà?

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Nếu người của đối phương nhanh chóng nhận được thông báo người bên mình tử vong, một lần, hai lần, ba bốn lần, những người còn lại sẽ làm gì? Ngoài khả năng sợ hãi, chạy trốn ra, chúng ta không thể khiến đối phương đầu hàng, mà bọn chúng cũng biết đầu hàng sẽ chẳng có kết quả tốt nên khả năng lớn nhất là giết con tin để phát tiết, mà con tin có khả năng nhất đó chính là La Cam Đạo....

-Đương nhiên, Trịnh Xá trải qua nhiều thế giới phim kinh dị cùng chiến đấu sinh tử như vậy, hắn đã là một chiến sỹ ưu tú, cái gì nặng cái gì nhẹ, khi nào cấp bách, khi nào hòa hoãn hắn tự biết rõ ràng. Nghe nói đối

http://tieulun.hopto.org

phương cũng có một người tự sáng tạo kỹ năng, có lẽ hắn muốn quan sát rõ ràng cái kỹ năng này.... Chiêm Lam, giữ liên hệ chặt với Bá Vương, Vương Hiệp, có bất kỳ tình huống nào phát sinh phải lập tức thông báo cho họ biết, cơ bản là như vậy... Zero, lát nữa ngươi bảo vệ Chiêm Lam cho tốt và bắn yểm trợ cho ta, chủ lực tác chiến để ta tiến hành.

Zero và Chiêm Lam cùng gật đầu, hai người nhìn qua khoang lái phi thuyền giao thông, cách họ rất xa các chiến hạm và tàu tiếp tế đan xen vào nhau, bảy tám chiến hạm một chỗ giao chiến lung tung, mà tên lửa cùng vũ khí chúng bắn ra càng làm liên lụy tới các chiến hạm xung quanh, càng lúc càng nhiều chiến hạm bị ép gia nhập vào hỗn chiến. Các chỉ huy cấp cao đã bị tên da trắng kia giết chết, cộng thêm việc Sở Hiên biến mất khỏi vị trí chỉ huy nên hệ thống điều hành cả hạm đội càng lúc càng hỗn loạn, hai bên không ngừng giằng co về tính hợp pháp của chiến đấu, sau khi thương lượng không có kết quả rất nhiều chiến hạm cũng bạo phát xung đột, số người chết càng ngày càng tăng...

Đến khi ba người Sở Hiên tới chiến hạm lúc trước của Nam Viêm Châu đội, các binh lính tại đây phần lớn đã lâm vào khủng hoảng, đại bộ phận phi thuyền giao thông và tàu vận tải của chiến hạm đã bị sử dụng mà vẫn còn rất nhiều người đang chờ li khai. Trong bãi đáp của chiến hạm, khi tàu giao thông của ba người Sở Hiên tới nơi, hơn mười tên lính đã ùa tới, kẻ nào cũng muốn được chạy lên tàu trước, vì vậy bọn họ thậm chí đến cả ba người bước xuống là ai cũng không để ý.

Sở Hiên cùng Zero không chút khách khí, tay đấm chân đá đánh văng mấy tên này ra, binh sỹ xung quanh thấy có xao động đều theo bản năng giơ súng nhắm về phía này, đến khí mười mấy tên lão binh nhìn rõ người tới là ai mới vội vã quát mắng đám tân nhân đồng thời làm quân lễ với Sở Hiên.

-Nghỉ... Đã xảy ra chuyện gì? Quên rằng mình là quân nhân rồi sao? Tất cả đội trưởng và sỹ quan trưởng nghe lệnh, bất kỳ ai không nghe lệnh, giết tại chỗ, xử như tội làm phản, bây giờ ngươi nói cho ta biết, rút cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Sở Hiên cũng không nói nhiều, sau mấy câu liền chỉ một tên sỹ quan trưởng hỏi.

Tên sỹ quan trưởng này rõ ràng là lão binh còn sống sót từ Klendathu, hắn kích động giơ tay chào Sở Hiên rồi mới trầm tĩnh nói:

- Báo cáo trung tá, trên chiến hạm xuất hiện rất nhiều ong mật, to gấp hai ba lần loại ong bình thường, tất cả binh sỹ bị chúng đốt đều phát sốt sau đó hôn mê, nếu bị quá nhiều ong đốt cùng lúc sẽ trúng độc mà chết, vũ khí của chúng ta căn bản không có hiệu quả với lũ ong này... Quả nhiên là mấy sỹ quan cấp cao trên chiến hạm này đã bị loài bọ ký sinh, nếu không sao lại có thứ ong quỷ quái này chứ?

-Ong mật?

Ba người Sở Hiên cùng nhíu mày, là tiểu đội luân hồi, họ tự nhiên là biết thứ ong mật này đại biểu cho điều gì, đây rõ ràng là kỹ năng loại ma pháp truyền thuyết, hơn nữa còn là kỹ năng sát thương trên quy mô lớn, cấp bậc cường hóa hẳn cũng không thấp.

Chiêm Lam bỗng bừng tỉnh nói:

- Chẳng trách, trước đây ta vẫn quét hình được có rất nhiều điểm tinh thần lực nhỏ bay đi bay lại, vốn ta cứ tưởng tinh thần lực khống chế giả của đối phương dùng kỹ năng gì đó, bây giờ mới biết những điểm tinh thần lực đó là ong mật.... Có điều rất lạ là đám ong này hình như không có thân thể, chúng chỉ có tinh thần lực, chắc là kỹ năng biến ra ong giả, là ong mật tinh thần thể sao? Thật không thể tưởng tượng nổi...

-Nếu là ong tinh thần thể thì....

Sở Hiên thản nhiên nói:

- Thử dùng tâm linh tiên thát của ngươi tấn công chúng xem, ta nhớ là kỹ năng này của ngươi chuyên dùng để nhằm vào tinh thần lực khống chế giả đúng không?

Chiêm Lam gật đầu, từ từ nhắm mắt lại, yên lặng đi về phía trước, Sở Hiên quay sang tên sỹ quan trưởng kia nói:

- Các ngươi phụ trách phòng thủ chỗ này, mặt khác phái một số người tìm kiếm những người còn sống sót trên chiến hạm nhưng không được lại gần trung tâm khi vực ong mật xuất hiện, chuyện ở đó cứ giao cho

http://tieulun.hopto.org

bọn ta...

Nói đoạn, hắn xoay người đi theo Chiêm Lam vào bên trong chiến hạm.

Tâm linh tiên thát của Chiêm Lam quả nhiên là có sức sát thương cực mạnh với thứ ong to bằng hai ngón tay cái này, đây là loại ong có cơ thể tạo bằng tinh thần lực thuần túy, trước khi chúng tấn công còn biến thành trạng thái bán trong suốt, hơn nữa số lượng cũng rất nhiều, nếu không nhờ tâm linh tiên thát của Chiêm Lam liên tục đánh tan thân thể bằng tinh thần lực của lũ ong này, có lẽ ba người căn bản không thể tới gần trung ương chiến hạm, cũng không có cách nào tấn công những người trong Nam Viêm Châu đội.

Ba người không ngừng tiếp cận trung tâm chiến hạm, đột nhiên Chiêm Lam nhướng mày, nhìn Sở Hiên nói vẻ cổ quái:

- Sở Hiên, tinh thần lực khống chế giả của đối phương liên lạc với ta... Bọn chúng nói muốn trao đổi với người có khả năng quyết định của Trung Châu đội, nhưng Trịnh Xá đang chiến đấu, ta sợ kết nối tâm linh sẽ quấy nhiễu hắn. Thế này đi, ta sẽ kết nối ý thức của đối phương với ý thức ngươi.

Sở Hiên búng tay một cái, nói với Zero:

- Zero, giết chế bất kỳ ai có ý đồ tới gần, không cần biết là binh lính hay là cái gì, ít nhất là trước khi chúng ta đàm phán xong với đối phương.... Chiêm Lam, thông báo với Bá Vương và Vương Hiệp, để họ chỉ huy chiến hạm của mình nhắm vào chiến hạm này nhưng không được tạo thành tổn hại trí mạng, thời gian công kích do ta quyết định.

Chiêm Lam và Zero cùng gật đầu, bấy giờ Sở Hiên mới nhắm mắt lại kết nối với ý thức của đối phương, đó là giọng nói của một cô gái trẻ:

"Xin chào, ngươi là cấp cao trong Trung Châu đội phải không? Ta là thành viên trong Nam Viêm Châu đội, người phụ trách của đội ta đã chết, đội trưởng lại đang chiến đấu với đội trưởng của các ngươi nên trước mắt sẽ do ta đàm phán."

"Đàm phán? Ngươi đang kể chuyện cười à?"

Sở Hiên cười lạnh đáp:

"Đừng đùa với ta, nếu ngươi coi thủ tục đầu hàng cũng là đàm phán thì ta đồng ý hiện tại chúng ta đang đàm phán. Mặt khác đừng tưởng trên tay các ngươi có con tin là có thể đắc ý, mặc dù đội chúng ta không có đá ký hiệu như các ngươi nhưng hiện tại bọn ta đang dương một điểm, bị các ngươi giết mất một hai người cũng chẳng sao. Muốn thử xem ta nói thật hay giả không?"

Cô gái trẻ kia cũng không tức giận, chỉ thở dài đáp:

"Ta nghĩ ngươi nói không sai, đúng vậy, bên ta đã hoàn toàn thất bại, nói là đàm phán không bằng cứ gọi thẳng là đầu hàng thì đúng hơn.... Bọn ta nguyện ý đầu hàng, nhưng hy vọng ngươi có thể hiểu, bọn ta tuyệt không phải là không có sức đánh một trận, chỉ là chúng ta..."

"Là người có thể tập hợp các ngươi lại tiếp tục chiến đấu đã chết đúng không?"

Sở Hiên trực tiếp cắt lời cô gái kia, nói:

"Vừa rồi ngươi nói người phụ trách đã chết, đội trưởng lại đang đấu với đội trưởng bọn ta... Tới hiện tại, ngoài lúc mới đầu bọn ta giết một người bên ngươi ra, không có người nào của Nam Viêm Châu đội chết trong tay bọn ta, theo đạo lý mà nói, Nam Viêm Châu đội có một nhân tài về phương diện bố trí đại cục, hắn chết rồi phải không?"

Cô gái trẻ kia thở dài đáp:

"Đúng vậy, hắn đã chết, nếu không với trí tuệ của hắn dẫn dắt bọn ta tiếp tục chiến đấu, bọn ta dù có chết các ngươi cũng tuyệt đối không thể được như bây giờ, ung dung chiến thắng... Người phụ trách Trung Châu đội, xin tiếp nhận đề nghị của chúng ta đi! Chúng ta sẽ trả con tin này cho các ngươi, đưa thêm một thành viên đã mở cơ nhân tỏa cùng một thành viên chưa mở cơ nhân tỏa để bồi tội, lúc đó bỏ qua cho những người còn lại được không? Hai người đó sẽ bị khống chế sức mạnh và khả năng uy hiếp, vì thế ngươi không cần lo lắng âm mưu gì cả..."

http://tieulun.hopto.org

”Không được!”

Sở Hiên cười lạnh nói:

”Ta nhắc lại lần nữa... Đừng đùa với ta, ta không quan tâm con tin kia có bị các ngươi giết hay không, thậm chí không được cả điểm thưởng và chi tiết kịch tình từ mấy người các ngươi cũng chẳng sao, ngươi nghĩ ta sẽ bị uy hiếp chăng?”

Dứt lời, Sở Hiên đã thông quan tâm linh tỏa liên trao đổi với Bá Vương và Vương Hiệp, mười giây sau, cả chiến hạm chấn động kịch liệt.

”Cảnh cáo các ngươi lần cuối cùng, trong vòng năm phút phải đầu hàng vô điều kiện, nếu không bọn ta sẽ phá nổ chiến hạm, giết chết cả các ngươi lẫn con tin... Ta không thích nói đùa.”

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính, dùng ý thức lạnh lùng nói với cô gái kia.

337. Bước Đường Cùng Của Nam Viêm Châu Đội (2)

Cô gái kia trầm mặc một chút rồi cũng tức giận nói:

”Ngươi nói vậy là có ý gì? Không phải là ép người quá đáng sao? Ngươi nghĩ ta ngoài ong mật ra không có kỹ năng nào nữa chăng? Ngươi nghĩ đội chúng ta không có thành viên có kỹ năng mạnh mẽ ư? Mặc dù ta thừa nhận đội các ngươi là đội mạnh nhất trong ba đội, nhưng ngươi cũng đừng vọng tưởng có thể giết chết tất cả bọn ta, kể cả Trung Châu đội có thể giết chết cả đội ta thì các ngươi cũng đừng hòng toàn vẹn trở về!”

Sở Hiên lạnh lùng nói:

”Chẳng cần toàn vẹn trở về, chúng ta cũng không mơ mộng xa vời có thể lấy được điểm thưởng và chi tiết kịch tình từ các ngươi, chỉ cần giải trừ nguy hiểm các ngươi tạo ra là được, chẳng lẽ ngươi quên còn một đội còn yếu nhược hơn các ngươi tồn tại? Bọn ta kiếm điểm thưởng và chi tiết trên người bọn chúng là được. Còn bốn phút ba mươi giây... Các ngươi tự mình lựa chọn đi.”

Cô gái kia hung hăng nói:

”Ngươi thật sự muốn bức chúng ta tới tuyệt cảnh sao? Ngươi thật sự muốn bọn ta giết đồng đội của ngươi? Chẳng lẽ với các ngươi mất hai nhìn điểm hoặc càng nhiều hơn căn bản không phải chuyện quan trọng? Vậy bây giờ ta sẽ giết tên này... Ngươi nghĩ sao?”

Sở Hiên cười lạnh, đang định nói gì đó nhưng Zero lại chắn trước mặt hắn, nam nhân lãnh đạm này nhìn Sở Hiên, nói:

- Sở Hiên, đừng giết La Cam Đạo, giết hắn không có lợi gì cả... Hơn nữa ta nghĩ Trịnh Xá cũng muốn có thể cứu mạng La Cam Đạo, ngươi làm vậy không nghi ngờ gì chính là bức hắn vào tuyệt lộ. Tha cho hắn đi, tình huống lúc trước ta đại khái cũng hiểu được, như vậy hơi không công bằng với hắn.

Sở Hiên yên lặng nhìn Zero, tên sát thủ này ngày thường quý lời như vàng, vậy mà bây giờ lại vì La Cam đạo mà nói nhiều như vậy. Thực tế, đối với Zero, Sở Hiên không thể bỏ qua được, giống như hắn không thể mặc kệ lời Trịnh Xá, vì thế hắn chỉ lặng lẽ gật đầu rồi dùng ý thức nói với người kia:

”Vậy thì nói tiếp.... Hiện tại chỗ ngươi có mấy người? Trong đó có người ngươi muốn đẩy đi chịu chết không? Mấy người các ngươi có năng lực gì? Phương diện sức chiến đấu như thế nào? Trả lời ta, nếu không trong vòng bốn phút nữa ta sẽ rời khỏi chiến hạm này, đến lúc đó.... Không phải trách nhiệm của ta nữa.”

Câu cuối cùng là nói với Zero.

Cô gái kia trầm mặc hồi lâu rồi mới khẽ đáp:

”Bên cạnh ta còn hai người nữa, tổng cộng là ba, trên kỳ hạm có hai người khác đang chiến đấu với đội trưởng của các ngươi, còn một người đã chết trên tàu thông tin.... Trong ba người ở đây có một người có thể giao cho các ngươi giết. Tiếp theo năng lực của ta là vu thuật, cơ bản là có thể biến tinh thần lực thành ong mật để tấn công, đương nhiên, tinh thần lực khống chế giả có khả năng khắc chế trí mạng với loại ong

http://tieulun.hopto.org

mật tinh thần lực này, ngoài ra ta còn có thể hy sinh tính mạng của mình để nguyền rủa một người trong số các ngươi, ta nghĩ người bị ta nguyền rủa không thể kiên trì tới lúc trở về Chủ Thần không gian.... Tiếp tục là tinh thần lực khống chế giả của Nam Viêm Châu đội chúng ta, vì thế bọn ta cơ bản không có sức tấn công các ngươi, chỉ cần các ngươi bỏ qua cho bọn ta, ta cũng không phải kẻ ngốc, sẽ không dễ dàng sử dụng nguyền rủa...

Sở Hiên gật gật đầu nói:

"....Chuyện này tạm thời bỏ qua, bây giờ nói cho ta biết, kẻ bị các ngươi bắt đã thông báo tên tuổi và địa điểm những người trong đội ta cho các ngươi như thế nào? Hắn nói những chuyện này vào hôm nào, nói như thế nào, các ngươi còn hỏi hắn gì nữa không? Kể lại tất cả cho ta."

Cô gái kia lại trầm mặc một lát rồi bắt đầu kể lại mọi chuyện sau khi bắt được La Cam Đạo, tra hỏi thế nào, dụ dỗ ra sao, uy hiếp kiểu gì, tiếp theo là kể việc tới sáng hôm nay La Cam Đạo mới khai hết tất cả thành viên trong Trung Châu đội ra trừ tinh thần lực khống chế giả, sau đó Nyos tra hỏi, La Cam Đạo trả lời, tất cả mọi chuyện đều được kể ra, do thời gian cấp bách nên có chút không rõ ràng nhưng ít nhất cũng đại khái nói hết được cả quá trình.

"....Là như vậy sao? Thú vị đấy, không ngờ lại có thể xảy ra chuyện thú vị như thế, hắn đã vượt qua sự tưởng tượng của ta."

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính, rồi mới nói với cô gái kia:

"Được rồi, ta đáp ứng các ngươi đầu hàng, nhưng có hai điểm ngươi cần chú ý, một là tinh thần lực khống chế giả của các ngươi phải giao cho bọn ta bảo hộ, một khi các ngươi làm bất kỳ chuyện gì có khả năng gây nguy hiểm cho Trung Châu đội, bọn ta sẽ giết chết người đó trước. Hai là những người còn lại trong đội các ngươi phải theo bọn ta tham gia cuộc chiến với Sâm Châu đội, khi đó các ngươi cũng rất có thể sẽ cửu tử nhất sinh.... Lựa chọn đi, nếu đồng ý thì trả lời ta."

Cô gái kia im lặng, hai phút sau mới mệt mỏi đáp:

"Được, ta đồng ý yêu cầu của ngươi... Nhưng xin hỏi làm thế nào có thể đảm bảo sự an toàn cho bọn ta? Dù sao thì giết chết bọn ta cũng được điểm thưởng và chi tiết kịch tình, loại hấp dẫn ấy có thể dễ dàng bỏ qua sao? Trừ phi các ngươi có thể cho bọn ta một hoàn cảnh có thể sống sót, nếu không bọn ta thà liều chết đến cùng...."

Sở Hiên lại gật đầu đáp:

"Chuyện này không thành vấn đề, sau khi ngươi đồng ý đầu hàng, bọn ta sẽ rời khỏi chiến hạm này, ngoài hai tên sẽ bị bọn ta giết ra, trên kỳ hạm còn một người nữa chúng ta cũng sẽ để hắn trở về đây. Tiếp theo ta sẽ cho các ngươi hai mươi bốn tiếng đồng hồ để thả La Cam Đạo, hơn nữa tinh thần lực khống chế giả của đội các ngươi cũng phải đi cùng hắn, quá hai mươi bốn tiếng ta sẽ ra lệnh cho tất cả hạm đội tấn công các ngươi, vì vậy đừng vọng tưởng có thể chạy trốn hay phản kháng. Nói thật cho ngươi biết, các ngươi hiện tại đã lâm vào tuyệt cảnh, có lẽ có thể kéo một người của đội ta cùng xuống địa ngục nhưng cũng như vậy, có thể mạo hiểm tin tưởng đề nghị của ta, giúp Nam Viêm Châu đội của các ngươi tiếp tục tồn tại... Ngươi tự mình lựa chọn đi."

Nói chuyện với Sở Hiên, thiếu nữ kia quả thực là đã cạn kiệt cả tâm lực, nàng nhìn bé gái bên cạnh cùng một người da đen đã hôn mê, lại nhìn sang La Cam Đạo đang ngồi một bên, bộ dạng như chẳng có việc gì nhưng thực chất trong lòng đã vô cùng lo lắng, bấy giờ mới thì thào nói với cô bé con:

- Tuyết Linh Nhi, xin lỗi, chị phải làm như vậy.... Rose đã kể chuyện trong The Mummy cho chị biết, chỉ cần mấy người quan trọng trong đội chúng ta còn sống, chỉ cần chúng ta có thể sống sót tiến vào thế giới The Mummy là có thể hồi sinh Nyos... Tuyết Linh Nhi, tha lỗi cho chị, chị không thể để hắn chết ở đây!

Bé gái cười nhu thuận, kéo tay thiếu nữ, nói:

- Chị Aya, đừng lo, Tuyết Linh Nhi cũng không muốn anh Nyos phải chết, yên tâm đi, Tuyết Linh Nhi sẽ rất ngoan, nhất định sẽ không phản kháng chút nào, chị cứ yên tâm...

Ba người Sở Hiên đi theo thông đạo trở về, tới gần bãi đáp, Zero đột nhiên hỏi:

http://tieulun.hopto.org

- Sở Hiên, giải thích mọi chuyện cho ta đi, ta không hiểu rút cuộc đã có chuyện gì, ta chỉ biết ngươi chuẩn bị giết La Cam Đạo, nhưng tại sao đến cuối cùng lại bỏ qua cho hắn? Do hắn không tiết lộ tất cả danh tính thành viên trong đội chúng ta ư? Đây không phải là phong cách của ngươi....

Sở Hiên lạnh nhạt đáp:

- Ta đúng là muốn giết La Cam Đạo, tại Klendathu hắn từng có hành vi chống đối mệnh lệnh của đoàn đội, là một biến số có hại, sự nguy hiểm của hắn cao hơn tác dụng, chuyện này ta không thể chấp nhận được nên giết hắn là một lựa chọn rất tốt... Ngay từ ban đầu bố trí đã quyết định dùng hắn làm mồi nhử để sắp xếp thế cục, vốn theo dự định của ta, La Cam Đạo có 50% là sẽ chết trong mấy ngày này, nhưng hắn lại không chết. Đây là khảo nghiệm đầu tiên của ta với hắn, có vì sợ chết mà khai hết chúng ta ra không, nếu như hắn khai ra chúng ta, hắn chắc chắn sẽ bị giết.... Thật phiền toái, không thể để Trịnh Xá biết ta muốn giết hắn, ít nhất trước khi giết được hắn không thể để Trịnh Xá biết, nếu không có đến trên 90% là kế hoạch sẽ bị ngăn cản, hơn nữa La Cam Đạo còn có tác dụng của hắn, chính là dùng hắn làm mồi nhử mê hoặc trí giả của đối phương.

-Tình huống tiến hành rất thuận lợi, La Cam Đạo thuận lợi thấy được tin tức ghi bằng ký hiệu ta phát ra, kỳ thật đây chẳng qua là một ván cược, xác suất 50-50, có điều La Cam Đạo cũng đủ may mắn, tiếp theo mới là khảo nghiệm thứ hai của ta với hắn, kiểm tra năng lực. Nếu đối phương thật sự có một trí giả có thể bố trí cục diện như thế này, vậy hắn chắc chắn sẽ hoài nghi vì sao La Cam Đạo lại thống khoái, nói hết tất cả tên tuổi thành viên Trung Châu đội ra như vậy mà chỉ lưu lại một tinh thần lực khống chế giả không nói, phản ứng của La Cam Đạo sẽ thế nào? Lập tức nói tin tức văn tự ký hiệu ra? Hay là dối trá lấp liếm? Hay làm kẻ nhát gan bán đứng chúng ta, hoàn toàn đối lập với chúng ta?

-Chỗ này kỳ thực là một cái bẫy ta bày ra, đối phương có hiểu tin tức ký hiệu đó cũng chẳng sao, bởi vì chuyện đã tới mức này, trừ phi bọn chúng chuẩn bị chúng sống hòa bình với chúng ta, nếu không chỉ có thể tiếp tục tiến hành. Người ta muốn khảo nghiệm thật sự là bản thân La Cam Đạo, hắn có thể sống sót hay không, có thể dùng cách nào để sống sót, giá trị sống sót có lớn hơn sự nguy hiểm hắn gây ra cho đoàn đội hay không.... Trịnh Xá từng nói, La Cam Đạo là một người ham muốn sống sót đến cực độ, điểm này cực kỳ giống với bản thân Trịnh Xá, vậy để ta xem thử cái chấp niệm muốn sống sót này đi, phần chấp niệm này thật sự có thể siêu việt hoàn cảnh tối nguy hiểm hay không? Nếu hắn làm được, ta không ngại sắp xếp một vài cục diện để hắn sinh lòng trung thành với đoàn đội, một người rất có thể mạnh mẽ lên như vậy đáng để ta bày bố cục như thế....

-...Theo dò xét của ta vừa rồi, cùng những tình huống mà ta biết, hắn có chấp niệm muốn sống sót, có thực lực và trí lực đủ mạnh, cũng có đủ may mắn... Hắn vượt qua "kiểm tra" của ta, trở thành một thành viên trong Trung Châu đội.

338. Bước Đường Cùng Của Nam Viêm Châu Đội (3)

Bên Sở Hiên là đàm phán, trên kỳ hạm lại là đánh thật giết thật, hai bên đều sử dụng kỹ năng tự sáng tạo của mình, mà lĩnh vực chiến đấu cũng từ mức người bình thường lên đến mức cường giả và bây giờ là cấp độ siêu nhân.

Kỹ năng Bạo tạc của Trịnh Xá nhờ nhẫn mithril bổ sung năng lượng nên đã có thay đổi cực lớn, đầu tiên hắn có thêm nhiều thời gian hơn để sử dụng kỹ năng, tiếp đó hắn còn có thể lưu lại một bộ phận nội lực và năng lượng vampire để đề phòng, tới lúc nguy cấp hoàn toàn có thể sử dụng kỹ năng Hủy diệt văn hồi toàn cục.

Vì thế khi Trịnh Xá tìm hiểu rõ ràng kỹ năng tự sáng tạo của đối phương gần như tương đồng với năng lực Bạo tạc, hắn lập tức không cần cố kỵ sử dụng Bạo tạc, chiến đấu với người trung niên cao lớn kia.

Rất rõ ràng, kỹ năng Cuồng chiến sỹ sau khi sử dụng, chưa nói tới chuyện tác dụng phụ và di chứng nghiêm trọng đến đâu, chỉ tính từ sức mạnh thì đây thật sự là một loại lực lượng gần như hoàn mỹ, người trung niên kia tố chất thân thể thấp hơn Trịnh Xá mấy lần, sau khi sử dụng Cuồng chiến sỹ, sức chiến đấu không ngờ lại thoáng áp đảo Trịnh Xá sử dụng Bạo tạc. Không chỉ sức mạnh và tốc độ, lúc này người trung niên

http://tieulun.hopto.org

kia giống như đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, sức phản ứng, tốc độ phản ứng, các loại kỹ xảo chiến đấu gần như trực giác, thật sự không hề thua kém Trịnh Xá đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai.

Lúc này Trịnh Xá hai mắt mờ mịt, cầm Hổ hồn đao liên tục chém về phía người trung niên cao lớn, theo tình hình trước mắt, đây là ưu thế duy nhất của hắn, vũ khí trên tay tốt hơn của đối phương nhiều. Đao mang sinh ra sau khi truyền nội lực mấy lần quét qua người tên trung niên kia, mặc dù mỗi lần hắn đều tránh được trong đường tơ kẽ tóc nhưng uy lực của Hổ hồn đao mang đâu thể dễ dàng tránh né như vậy, sau vài lần, trên thân người trung niên kia đã đầy vết thương, thậm chí một nửa bàn tay và hai ngón tay của hắn cũng bị chém đứt, chỗ hai người chiến đấu đã văng đầy máu tươi.

Nhưng điều khiến Trịnh Xá cảm thấy kỳ quái là, tên trung niên cao lớn này hình như càng bị thương thì lại càng lợi hại, thương thế của hắn càng nghiêm trọng, tốc độ và sức mạnh càng lớn, cả thân thể cũng linh hoạt vô cùng, mỗi động tác công kích đều cực kỳ xảo diệu, mấy lần chiếc rìu chiến hai lưỡi lưu lại vết thương trên người Trịnh Xá, hai bên chiến đấu mấy chục giây, toàn thân đều có vô số vết thương.

Trịnh Xá thoáng vận năng lượng vampire lên, chỉ dùng chưa tới một giây, hòa tan lớp băng dày đóng trên người cùng Hổ hồn đao rồi đạp mạnh dưới chân, cầm Hổ hồn cự đao chém ngang về phía người trung niên. Đao mang vô hình mà thực chất dài gần mười mét ập tới, một đao này chém xuống, đừng nói là thân thể máu thịt, thông đạo giữa hắn và người trung niên kia cũng bị xé ra một vệt dài, đao mang của Hổ hồn thật sự là có uy lực vô kiên bất tồi.

Hai người sớm đã lao ra khỏi phòng hội nghị, sử dụng kỹ năng Cuồng chiến sỹ và Bạo tạc, tốc độ cùng sức mạnh đều lớn đến mức kinh người, mười giây chiến đấu đã phá tan mấy bức tường hợp kim dày, rồi lại tới chỗ hành lang này, đánh từ đầu hành lang tới cuối hành lang, những nơi hai người chiến đấu đều biến dạng một cách quái dị, trên mặt đất đầy dấu chân lưu lại.

Mắt thấy Trịnh Xá chém ngang một đao, người trung niên cao lớn cũng không chần chừ, hắn vung rìu chém ngập vào vách tường hợp kim cạnh người, tiếp theo trước khi đao mang chém trung thân thể đã nương theo lực từ cây rìu lộn người tránh qua, thoát được một đao này hắn lập tức đạp manh dưới chân lao vọt tới, vung rìu bổ xuống đầu Trịnh Xá.

Trịnh Xá cũng đá đánh đến mức gần phát cuồng, hắn hung hăng vung Hổ hồn chặn lại một kích này, nhất thời tiếng kim loại va chạm vang lên chói tai, Trịnh Xá cùng tên trung niên kia đồng thời bật về phía sau gần mười mét, hai bên đều đập vào vách tường, phun ra một ngụm máu. Có điều, tên trung niên bật dậy cực nhanh, phảng phất như chẳng có chuyện gì, dùng sức một chân đứng bật dậy từ hố lõm trên tường, chỉ thấy hắn gầm lên một tiếng, cả người lao vọt lên, đạp mạnh vào tường mượn lực lại xông về phía Trịnh Xá.

"Hắn... hắn đã bắt đầu thở dốc, hơn nữa cơ thịt trên người đã bị thương nhiều chỗ, chỉ không biết xương cốt thế nào thôi. Nếu chỉ tính riêng tố chất thân thể thì hắn chắc chắn không bằng ta, Cuồng chiến sỹ quả nhiên là một kỹ năng tự sát siêu cường, gánh nặng với thân thể đã vượt qua Bạo tạc, hơn nữa còn sử dụng trong tình trạng tố chất thân thể như thế này, đối đa là thêm một phút nữa hắn chắc chắn sẽ tự giết mình!"

Trịnh Xá còn nhớ rõ lời dặn của Sở Hiên, đó là thực lực của hắn mạnh hơn các thành viên còn lại trong đội quá nhiều, nếu có thể, tận lực bắt giữ thành viên đội đối phương, đây cũng là nguyên nhân lúc trước hắn thủ hạ lưu tình. Ngoài ra, hắn cũng cố kỵ sự an toàn của La Cam Đạo, một khi những người còn lại trong đội đối phương bị thông báo chết bao nhiêu người, những thành viên của Nam Viêm Châu đội khó tránh khỏi lâm vào khủng hoảng, chuyện này chẳng ai dám đảm bảo, vì thế hắn vẫn cố sức không xúc phạm tới tính mạng đối phương....

"Mặc dù ta muốn như vậy nhưng nếu như đối phương thật sự muốn chết, ta căn bản không có cách bắt sống hắn, trừ phi... Sử dụng Hủy diệt đánh ngất hắn trong nháy mắt, nhưng trong trạng thái này tốc độ và sức mạnh thật sự quá kinh khủng, ta căn bản cũng không cách nào khống chế tốt lực lượng chỉ để đánh ngất, một thoáng không cẩn thận là giết hắn rồi...."

Ý nghĩ này chỉ thoáng hiện ra trong đầu Trịnh Xá, tiếp đó hắn nhìn thấy tên trung niên cao lớn càng lúc càng tới gần, bất đắc dĩ chỉ có thể giơ Hổ hồn lên ngăn cản, chặn một rìu chém tới, đồng thời Trịnh Xá vung cước đá thẳng vào sống đao, hợp lực từ hai kích đẩy tên trung niên kia văn ra mấy mét. Trịnh Xá tự nhiên là khó có thể bỏ qua cơ hội này, hắn vội vận khinh công lao tới, trước lúc cây rìu lớn chém tới đã áp sát vào chỗ người trung niên.

http://tieulun.hopto.org

So với dùng vũ khí là cự đao, Trịnh Xá quen thuộc việc chiến đấu bằng quyền cước hơn nhiều, dù sao trước khi có được Hổ hồn, hắn từng sử dụng rất nhiều loại vũ khí mà phần lớn thời gian là chiến đấu bằng tay chân. Khi người trung niên cao lớn đánh một quyền về phía Trịnh Xá, hắn cũng cong tay đánh ra, có điều quyền này của hắn lại dùng hư kình, khi nắm tay hai bên tiếp xúc, cùi chỏ tay kia vòng lại hạ xuống, nắm tay bên này biến thành trảo bắt lấy nắm tay người trung niên, bộp một tiếng, cùi chỏ đánh trúng khớp tay người trung niên.

Không cần biết thân thể cường hãn tới mức nào, các khớp nối vĩnh viễn là chỗ yếu nhược nhất, uy lực kỹ năng Bạo tạc của Trịnh Xá cũng không nhỏ, sức mạnh tăng không biết bao nhiêu lần so với lúc trước, một chỏ đánh xuống, khớp tay người trung niên lập tức vặn vẹo, trật khớp. Bất quá, không đợi Trịnh Xá có động tác tiếp theo, người trung niên cao lớn đã thúc gối vào ngực hắn, đẩy hắn bắn ra xa.

Hai bên công kích trong nháy mắt đều khiến đối phương bị thương nhưng so ra thì Trịnh Xá thụ thương nhẹ hơn nhiều, còn người trung niên kia đã bị trật khớp tay, cánh tay này tạm thời mất khả năng chiến đấu, tiếp theo chỉ cần Trịnh Xá cẩn thận ứng phó, trận chiến giữa hai người coi như đã được xác định, người trung niên căn bản không thể kiên trì thêm mười giây nữa.

Nhưng không đợi Trịnh Xá kịp tiến hành công kích, chỉ thấy người trung niên quát lớn một tiếng, hắn không ngờ nắm cánh tay mình dùng sức vặn mạnh, cưỡng hành đẩy cánh tay về lại vị trí cũ. Thực tế, cơ thịt trên cánh tay đã lồi lên vặn vẹo, cú vặn này không chỉ làm bị thương khớp xương mà còn khiến cơ bắp bị xoay ngược, sự đau đớn đủ khiến người bình thường hôn mê, nhưng tên trung niên cao lớn này lại như chẳng có chuyện gì, chỉ có hơi thở càng thêm dồn dập, màu đỏ máu trong mắt càng nồng đậm, tốc độ và sức mạnh cũng càng lúc càng khoa trương.

Trịnh Xá quay cuồng tránh né một kích từ cây rìu chiến chém xuống, chỗ hắn vừa đứng đã bị lưỡi rìu xả thành một hố rộng cả mét, đây còn là sàn bằng hợp kim đấy. Khi người trung niên cao lớn bị thương, sức mạnh của hắn thật sự đã áp đảo kỹ năng Bạo tạc, mà người này càng lúc càng thở dốc, tai mắt mũi từ từ có máu tươi trào ra, Trịnh Xá cuối cùng cũng hạ quyết tâm sử dụng Hủy diệt, dù sao người trước mắt coi như sắp chết, vậy thì cứ thử vận may xem có thể dùng sức mạnh đánh ngất hắn được không, thành công thì bắt hắn làm tù binh, không thành công thì giết chết, tránh để cái gì cũng không được.

"Vậy thì...."

Trịnh Xá còn chưa kịp sử dụng Hủy diệt, đột nhiên một người toàn thân chìm trong lôi điện cười hả hả từ thông đạo sau lưng hắn bước ra. Tên da trắng này từ đầu tới chân đều là điện, trông như biến thành người điện, tóc trên đầu dựng đứng, chỗ hắn bước qua đều cháy đen, xem ra toàn thân hắn đã tràn ngập lôi điện.

Tên này cười lớn nói:

- Khốn kiếp, đội trưởng Trung Châu đội, ông đây cho....

-Cút!

Trịnh Xá lúc này đã bất chấp tất cả, hơn nữa hắn còn đang trong trạng thái Bạo tạc, tốc độ cùng sức mạnh kinh khủng đến mức nào, chỉ thấy hắn vung Hổ hồn lên, tên da trắng kia còn chưa hiểu chuyện gì xảy ra đã cảm thấy hai chân mát lạnh, cả người đổ ập xuống đất, hai chân hắn đã bị đao mang chặt đứt. Hắn chưa kịp phát ra tiếng nào thì một bóng quyền đen xì đánh tới, trực tiếp đập vào mặt hắn, một âm thanh trầm đục vang lên, tên này lập tức bị đánh ngất.

Trịnh Xá quay đầu lại đúng lúc cây rìu chiến to lớn bổ xuống, hắn vội lăn tròn xuống đất tránh né, tiếp đó đứng bật dậy không chút chần chừ chút nào nữa, nội lực và năng lượng vampire toàn thân bắt đầu va chạm kịch liệt.

-Hủy diệt!

mai có 2 chương, 1/5 nghỉ

http://tieulun.hopto.org

339. Dự Đoán Thành Hiện Thực (1)

- Sau đó... Tình huống cơ bản là như vậy, lúc đó sử dụng kỹ năng Hủy diệt, rất may là không giết chết hắn, chỉ có trung tâm kỳ hạm đã bị phá hoại rối tinh rối mù.

Trịnh Xá ngồi trước mặt mọi người kể lại.

Trong số này ngoài đám Sở Hiên sáu thành viên Trung Châu đội còn có năm thành viên Nam Viêm Châu đội, trong đó có một người da trắng và một người da đen nhìn rất thê thảm, người da đen bị ong đốt chi chít, toàn thân sưng phồng, người da trắng thì tứ chi bị cắt cụt, trông như một bao thịt đã sớm hôn mê.

Ngoài hai người này thê thảm hết sức ra, sau lưng mọi người còn có tên trung niên cao lớn đang ngâm trong bình dung dịch bộ dạng cũng không khá hơn, khắp người đều là vết đao, bị cắt bị chém, tóm lại trông giống như vừa từ một lò sát sinh chui ra.

So với ba người kia, Trịnh Xá trông có vẻ tốt hơn nhiều, khi hắn mới gặp mọi người thì toàn thân cũng đầy thương tích, hơn nữa miệng vết thương còn đóng một lớp băng dầy, nhưng không bao lâu sau, các vết thương trên người hắn bắt đầu từ động khép lại, khả năng khôi phục kinh khủng như vậy khiến hai người còn giữ ý thức của Nam Viêm Châu đội rất kinh hãi.

Khi mọi người gặp mặt, Sở Hiên thông báo quyết định của mình cho Trịnh Xá biết, đối với việc này Trịnh Xá cũng chẳng có ý kiến gì, dù sao so với thêm được một chút điểm thưởng và chi tiết kịch tình, có được sức chiến đấu của Nam Viêm Châu đội càng quan trọng hơn, nếu không vì tham số điểm thưởng và chi tiết này mà chết mất một hai người khi chiến đấu với Sâm Châu đội thì hắn không thể tiếp nhận nổi.... Đội viên trong đội mình đã không còn cơ hội hồi sinh nữa, chỉ đơn giản như vậy thôi.

Vì vậy sau khi mọi người gặp mặt, ngoài hai gã da đen, da trắng kia, người trung niên cao lớn được trị liệu khẩn cấp, tất cả đều bình tĩnh ngồi xuống, bắt đầu thảo luận tình huống tiếp theo.... loài bọ đột kích.

Khi hạm đội của loài người tự tàn sát lẫn nhau, Bá Vương cùng Vương Hiệp cũng nhân cơ hội phá hủy ba chiến hạm vũ trụ, mỗi người trong Trung Châu đội đều được ba nghìn điểm thưởng. Mà cùng lúc đó, radar do thám phát hiện ra rất nhiều vật thể bay không xác định, theo ba hướng lao về phía hạm đội vũ trụ, số lượng ít nhất cũng gấp năm lần số chiến hạm trong hạm đội, mặc dù chúng còn chưa bắt đầu tấn công nhưng chỉ với số lượng như vậy đã đủ khiến người ta kinh hãi, cũng làm cả đám chiến hạm đang hỗn loạn nhanh chóng ngừng lại, lấy kỳ hạm làm trung tâm sắp thành trận thế chiến đấu.

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính, thản nhiên nói:

- Tạm thời chưa bàn tới chuyện tại trung tâm kỳ hạm, việc này cũng không có ảnh hưởng quá nghiêm trọng tới công năng chiến đấu của nó, tình huống trước mắt là Nam Viêm Châu đội các ngươi đã đầu hàng, theo ước định, hai người này sẽ bị bọn ta giết, cô bé này sẽ do bọn ta bảo hộ, còn lại hai người các ngươi phải nghe bọn ta an bài đến khi nào bộ phim kinh dị lần này kết thúc mới thôi, có ý kiến gì không?

Cô gái mang hai dòng máu của Nam Viêm Châu đội lắc đầu đáp:

- Không thành vấn đề, cứ theo các ngươi sắp xếp... Ngươi định đối phó với đám bọ vũ trụ này thế nào, trong chiến đấu giữa không gian, ảnh hưởng của chúng ta cực kỳ nhỏ bé, một vụ nổ thông thường cũng đủ giết chết tất cả, chiến đấu như vậy ngươi cũng có tự tin tiếp tục sao?

Sở Hiên lạnh nhạt nói:

- Chuyện này không cần ngươi phải lo, ngươi cũng xem qua bản đồ phân bố đám bọ vũ trụ này phải không? Tại sao chúng lại vây ba bỏ một? Là bởi vì đang cho chúng ta một hy vọng chạy trốn, trên thực tế ta cũng không quan tâm lắm tới sức tấn công của lũ bọ vũ trụ này, số lượng mới là chỗ dựa lớn nhất của chúng, nên mới phải lấy số lượng gấp năm lần mới dám tấn công chiến hạm vũ trụ..... Loại vũ khí khổng lồ chế tạo bằng sắt thép này đám bọ không thể thắng nổi nên bọn chúng chỉ có thể dùng biện pháp khác để đánh bại chúng ta, cách tốt nhất là khiến chúng ta không chiến mà lui, do có hy vọng chạy thoát mà không chuyên tâm đối chiến. Hơn nữa chuyện càng thú vị là vây ba bỏ một, phương hướng không bị vây đó.... chính là Tango Urilla.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá lúc trước vẫn yên lặng đả tọa hồi khí nên không thấy bản đồ phân bố đám bọ vũ trụ cùng một vài tin tức khác, hắn tò mò hỏi:

- Vậy là có ý gì? Ngươi muốn nói, loài bọ muốn làm chúng ta đáp xuống hành tinh đó tiếp theo lại tơi vây công chúng ta phải không? Chúng ta cũng không ngốc, tại sao lại phải bỏ chiến hạm hạ xuống? Như vậy không phải lại phải đối mặt với cả biển bọ tấn công sao?

Sở Hiên khoát tay đáp:

- Đây là điểm thông minh của chúng, ta dám đảm bảo nhất định còn rất nhiều bọ vũ trụ ở gần Tango Urilla, đợi hạm đội của chúng ta chuẩn bị chạy trốn bằng hướng đó, đám bọ sẽ tiến hành bao vây chúng ta. Trong tình huống bị bao vây trên quy mô lớn như thế, hạm đội vũ trụ chắc chắn sẽ lâm vào khổ chiến, đến lúc đó chỉ cần chiến hạm phát nổ là chết chắc, mà hạ xuống Tango Urilla cũng không hẳn là nhất định phải chết, vậy ngươi chọn thế nào đây? Mà theo tình hình hiện tại, trên Tango Urilla cũng không có nhiều bọ đến mức đông như biển, thật sự chính phủ Liên bang còn có vài căn cứ kiên cố tại đó, như vậy ngươi cảm thấy nên hạ xuống hành tinh hay là tiếp tục ở lại vũ trụ?

Trịnh Xá cầm lấy một tấm ảnh chụp bọ vũ trụ đặt trên bàn, đó là một giống bọ dài khoảng hai mươi mét trông như con rết, thân hình to lớn kéo dài nhưng lại không có chân, lớp vỏ toàn thân tựa hồ đã kết tinh, cũng chỉ có loại tiến hóa như vậy mới có thể thích ứng được với hoàn cảnh ác liệt trong chân không, hơn nữa thân thể to lớn cộng thêm lớp vỏ ngoài dạng tinh thể rất dày, loại bọ thế này nếu di động trên mặt đất có trọng lực chắc chắn là vô cùng chậm chạp, chúng hẳn là đã tiến hóa để chỉ thích ứng với không gian vũ trụ

Ngoài loại bọ này, phía sau lưng chúng còn có một khối cầu thịt hình tròn cực lớn, trông giống như một vệ tinh tự nhiên nhỏ, lớp vỏ ngoài của khối cầu này cũng dạng tinh thể, hiện lên màu đồng xanh. Ngoài lớp vỏ kết tinh, trên khối cầu còn đầy những trụ thịt dựng đứng, trên ảnh chụp có thể thấy trong một số ống phun ra từng luồng plasma màu lam, chính những luồng plasma này cung cấp lực đẩy để nó bay tới trước.

-Loại sinh vật này.... Quá kinh khủng, chỉ dựa vào thân thể đã có thể tiến hóa đến mức này. Chẳng lẽ ý của bộ phim kinh dị lần này là Chủ Thần muốn nói cho chúng ta biết phương thức biểu hiện của hai loại tiến hóa, tiến hóa thân thể và tiến hóa trí tuệ đến cực hạn sao?

La Cam Đạo ngó sang bên Trịnh Xá, nhìn nhìn mấy tấm ảnh chụp rồi bỗng cười ha ha nói.

La Cam Đạo từ lúc được cứu về lại khôi phục tính cách vui vẻ như lúc trước, không hề nhắc một chữ nào tới việc bị bắt rồi lại được cứu lần này, giống như lần chấp chới giữa lằn ranh sinh tử vừa rồi chỉ là một trò đùa.

Sở Hiên lại gật đầu vẻ khẳng định:

- Rất có khả năng, loài bọ này đã hoàn toàn vứt bỏ phương diện tiến hóa dùng khoa học kỹ thuật mà thể hiện cách tiến hóa bằng thân thể. Kết cấu xã hội của chúng là một quần thể sinh mệnh giống như ong hoặc kiến, do một ý chí làm chỉ huy, sau đó từng bộ phận hợp lại thành thân thể, trên thực tế, loài người đang chiến đấu với một sinh vật duy nhất, có thể gọi sinh vật này là dạng sống siêu cấp. Trình độ tiến hóa thân thể của loài bọ đã vượt xa trình độ tiến hóa khoa học kỹ thuật của loài người thời đại này, đây có lẽ là thông báo Chủ Thần muốn nói với chúng ta, cơ thể và khoa học kỹ thuật, ai nặng ai nhẹ!

Thiếu nữ mang dòng máu lai của Nam Viêm Châu đội thấy vậy trong lòng thầm thở dài, nàng coi như tâm phục khẩu phục trí tuệ của Sở Hiên, trí giả đã đánh bại Nyos. Cẩn thận phân tích quá trình hai bên đấu trí, lại thêm một vài tình tiết Sở Hiên để lộ ra, Aya cuối cùng cũng rõ ràng, kỳ thật Nyos thất bại cũng không oan uổng, so với Trung Châu đội chiến đấu rất bình thản, Nyos ngay từ đầu đã ở vào thế bại. Hắn muốn tiêu diệt toàn bộ Trung Châu đội, đây là mục tiêu từ ban đầu, sau đó lại muốn cùng lúc loại bỏ sự không đoàn kết trong đoàn đội, vừa bắt đầu hắn đã thất bại rồi. Trung Châu đội lấy Trịnh Xá làm trung tâm đoàn kết, lấy Sở Hiên làm phụ trợ, các thành viên còn lại làm sức chiến đấu, đội ngũ như vậy... thật sự mạnh hơn Nam Viêm Châu đội rất, rất nhiều.

Trong lúc Aya không ngừng than thở, cuộc thương lượng của Trịnh Xá và Sở Hiên đã có kết quả, đó là trước mắt với thực lực liên hợp của hạm đội thật sự khó có thể phá hủy được khối cầu lớn kia, hơn nữa chiến đấu trong vũ trụ cũng không có phần cho họ tham dự, vì thế, kết quả cuối cùng là để hạm đội bắt đầu tiến về

http://tieulun.hopto.org

phía Tango Urilla, ngoài việc phải liên lạc với chính phủ Liên bang trái đất còn cần liên lạc với binh lính tại vài căn cứ lớn trên hành tinh, để khi hạm đội hạ xuống có thể nhận đươc trợ giúp cần thiết.

-Trên thực tế sau khi chúng ta hạ cánh vẫn có ưu thế rất lớn, một là những con bọ vũ trụ này không thể hành động tự do trong trạng thái có trọng lực, cứ như vậy chiến hạm hạ xuống sẽ không phải sợ bị lũ bọ vũ trụ này tấn công. Ngoài ra, chiến hạm khổng lồ thực tế chính là một pháo đài bằng thép, chỉ cần khi hạ cánh chúng ta không phân tán lung tung là giữa các chiến hậm nhất điịnh có thể hình thành thế trận hỗ trợ lẫn nhau, lại thêm mấy chục nghìn binh sỹ do chúng ta khống chế, trận chiến này cũng không phải lo lắm, chuyện duy nhất cần quan tâm là.... Chủ Thần sắp tuyên bố nhiệm vụ chính tức, suy luận theo thời gian, hành trình của chúng ta từ đây tới Tango Urilla, cộng thêm cả hạ cánh và chiến đấu nữa thì chúng ta vẫn phải lưu lại đó từ hai mươi tư đến bốn mươi tam tiếng đồng hồ, trong thời gian này Chủ Thần nhất định sẽ ban bố nhiệm vụ nào đó để chúng ta cùng Sâm Châu đội phải đối mặt tác chiến.... Chuẩn bị kỹ chưa? Trịnh Xá...

Sở Hiên nhìn Trịnh Xá nói.

Trịnh Xá gật đầu, hắn đứng dậy nói:

- Vậy lệnh cho hạm đội bắt đầu tiến về phía Tango Urilla... Nếu đã ở hai bên đối địch thì toàn diệt Sâm Châu đội cũng không sao phải không?

340. Dự Đoán Thành Hiện Thực (2)

Có thể đoàn diệt Sâm Châu đội hay không tạm thời chưa nói, nhưng từ trưa hôm đó, đám bọ vũ trụ vẫn ở xa bao vậy hạm đội lại một lần nữa gia tăng số lượng, từ trong quả cầu khổng lồ không ngừng có hàng đàn bọ chui ra, lực đẩy của chúng không ngờ cũng bằng plasma, chỉ là luồng plasma bắn ra từ gai đuôi. Do hình dáng thân thể, tốc độ và mức linh hoạt của đám bọ này đều rất không tồi, không có chân, hay móng vuốt, trông chúng giống như một bầy giun màu đồng xanh trôi nổi giữa không trung.

Theo số lượng bọ gia tăng, mọi người trên hạm đội liên hợp cũng càng lúc càng khẩn trương, mặc dù hai bên cách nhau rất xa, nhưng chiến đấu trong vũ trụ, khoảng cách như vậy vậy kỳ thật cũng không phải quá xa, hơn nữa chiến đấu giữa không gian không hề giống với bất kỳ loại hình chiến tranh nào, sức lực của cá nhân ngoài bày mưu tính kế ra thì gần như không có tác dụng gì, mỗi người đều phó mặc vận mệnh của mình cho tương lai mờ mịt phía trước, cảm giác thật sự rất bất lực.

Sau khi Nam Viêm Châu đội giết hết quân đội cấp cao, quyền chỉ huy toàn bộ hạm đội rơi vào tay bốn người Trịnh Xá, đương nhiên, dù lấy Trịnh Xá là chỉ huy tối cao, thì người thật sự khống chế cả hạm đội là Sở Hiên, cũng chỉ có năng lực điều khiển của hắn là có thể thao túng toàn cục, điều phối thật hoàn hảo đến từng chiến hạm.

-Kỳ thật đây cũng là một cơ hội của chúng ta, loài bọ không biết đã dùng thủ đoạn gì, không ngờ có thể chắn hết tất cả tín hiệu thông tin trong không gian vũ trụ xung quanh, tín hiệu từ chúng ta căn bản không thể truyền tới trái đất, ngoài tin tức xảy ra bạo loạn và bị tập kích lúc đầu ra thì, trước mắt hạm đội này chính là vũ khí trong tay chúng ta...

Sở Hiên cười lạnh, bộ mặt thoáng vẻ cuồng nhiệt khiến mọi người xung quanh đều phát run.

-Bình tĩnh, bình tĩnh!

Trịnh Xá vội vàng nói:

-Không phải ngươi đang tính toán kế hoạch nào đó cực kỳ kinh khủng đấy chứ? Không được, ta tuyệt đối không cho phép ngươi dùng tính mạng của mọi người để mạo hiểm. Mặc dù ta thừa nhận trí tuệ và bố cục của ngươi đúng là vô cùng lợi hại, nhưng ngươi hình như không bao giờ lưu lại đường lui cho mình cả? Lần nào cũng điên cuồng mạo hiểm, đấu trí với Nam Viêm Châu đội cũng vậy, nếu như thất bại toàn bộ chúng ta tất sẽ đều bị giết hoặc bị khống chế, nếu như thành công có thể khống chế hoặc tiêu diệt tất cả đối phương. Ta không tích tác phong đánh cược như vậy của ngươi, khiến tất cả phải cùng mạo hiểm!

Sở Hiên cũng không tức giận, hắn thản nhiên đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Nếu tỷ lệ cao hơn 50% thì không phải là đánh cược, trên thế giới này không thể có chuyện tuyệt đối chắc chắn, nếu không đã không có công ty bảo hiểm tồn tại. Trong tình huống lợi ích tối đa, khả năng tối đa, chuyện như vậy đáng để làm.

Trịnh Xá thở dài nói:

- Ta hiểu ý ngươi nói, nhưng ít nhất cũng phải lấy được lợi ích lớn nhất trong hoàn cảnh nguy hiểm nhỏ nhất chứ? Nguy hiểm càng cao, phần thưởng càng lớn, cái này ta hiểu... Nhưng ngươi bây giờ đang muốn dùng hạm đối tới tấn công khối cầu đó đúng không? Ý nghĩ này không phải quá khoa trương sao? Cho dù phá hủy khối cầu đó là nhiệm vụ cấp S thì ta cũng tuyệt đối không cho phép ngươi dùng an nguy của mọi người để tiến hành nhiệm vụ này, tuyệt đối không cho phép!

Trong lúc vô ý, Trịnh Xá nhìn thấy trên bàn Sở Hiên có đặt bản đồ phân bố số lượng bọ, đặc biệt là khu vực xung quanh khối cầu khổng lồ, còn cả cự ly giữa hai bên, chủng loại và số lượng vũ khí của hạm đội liên bang, bảng phân tích khả năng tác chiến, so sánh độ cơ động và bố cục chiến đấu của hai bên, những thứ này đều được Sở Hiên chú thích kỹ càng, thậm chí còn cả một bản báo cáo tác chiến đơn giản.

Sở Hiên vẫn trịnh trọng gật đầu đáp:

- Ừm, cẩn thận tính toán, nếu như chúng ta cường hành kéo toàn bộ hạm đội tấn công khối cầu đó, khả năng chiến thắng mặc dù chỉ có 20% nhưng một khi giành được thắng lợi rất có thể sẽ nhận được phần thưởng tình tiết kịch bản cấp A, thậm chí là cấp 2A. Ai, tình huống này đúng là ta đã không cân nhắc chu toàn, nếu bây giờ La Cam Đạo có thể lái một chiếc Gundam ZGMF-X10A Freedom hoặc kể cả là MSZ-006-X Zeta cũng sẽ có ảnh hưởng quyết định tới việc tác chiến trong không gian vũ trụ này... Có điều không phải quá hoang đường sao? Chủ Thần không ngờ còn có thể dự tính tới tác chiến trong không gian vũ trụ để cung cấp vũ khí?

Trịnh Xá cùng những người xung quanh đưa mắt nhìn nhau vẻ bất đắc dĩ, tiếp theo hắn vỗ vai sở Hiên nói:

- Thật ra so với an bài của Chủ Thần, ta cảm thấy kế hoạch của ngươi còn hoang đường hơn nhiều... Tóm lại kế hoạch như vậy ta nhất định không đồng ý, ngươi lập tức nghĩ một kế hoạch khác đi.

Sở Hiên cau mày, đẩy đẩy mắt kính, mấy giây sau mới nói:

- Vậy thì trước khi lũ bọ tấn công, chúng ta đi trước một bước tới Tango Urilla, trước mắt chúng ta còn bốn ngày nữa mới trở về Chủ Thần không gian, nếu như ta dự đoán không sai, nhiệm cụ của Chủ Thần rất có thể là....

Ánh mắt Sở Hiên nhìn về một tấm địa đồ trên bàn, đó là bảng phân bố cứ điểm của con người trên Tango Urilla, ngoài một số cứ điểm nhỏ, tổng cộng có bảy cứ điểm lớn đủ chỗ sinh hoạt cho năm mươi nghìn binh sỹ phòng thủ, bố trí trên một khu vực rộng tại hành tinh này, khoảng cách giữa các cứ điểm cũng không quá xa, nếu binh sỹ trên chiến hạm hợp với quân tại mỗi cứ điểm trên hành tinh thì số lượng tổng cộng hơn một trăm năm mươi nghìn người.

Cho dù thế nào hạm đội vẫn theo lệnh của Sở Hiên bay về phía Tango Urilla, ngoài mười con tàu cỡ nhỏ tốc độ cao lưu lại phía sau, tất cả chiến hạm khác đều bắt đầu tăng tốc tối đa.

-Đây là hình thức tiểu đội của họ, do một người có mị lực mạnh có thể ảnh hưởng, khống chế toàn đội làm thủ lĩnh, trí giả chỉ phụ trách bày mưu tính kế và hoạch định sách lược, phương hướng chính của đoàn đội do thủ lĩnh nắm giữ nhưng thủ lĩnh lại không can thiệp vào mưu kế của trí giả cũng như việc sắp xếp đội viên... Richard, ngươi có cảm thấy mô hình tiểu đội như vậy tốt hơn tiểu đội của chúng ta không?

Mỹ nữ mang dòng máu lai quay sang người trung niên cao lớn bên cạnh nói.

Sau khi Sở Hiên tiếp nhận sự đầu hàng của Nam Viêm Châu đội, hắn cũng không can thiệp gì thêm vào nội bộ bọn họ, hai người da đen da trắng cũng lần lượt để Chiêm Lam và Vương Hiệp giết. Đây là kết quả thương lượng của cả đội, đầu tiên là tinh thần lực khống chế giả quan trọng nhất phải được tăng cường, lấy được số điểm thưởng và chi tiết kịch tình này, ít nhất Chiêm Lam cũng có thể hoán đổi một kỹ năng hệ tinh thần, tiếp theo là vũ khí hoặc kỹ năng hệ nổ trên quy mô lớn, phương diện này chỉ có Vương Hiệp.

http://tieulun.hopto.org

Quá trình giết người tạm thời không cần nói, ngoài giết thành viên của Nam Viêm đội, nhóm Trịnh Xá còn lấy được hai khối đá ký hiệu, chính là vật phẩm kịch bản có thể giúp ba lần âm điểm không bị Chủ Thần delete. Cho dù lấy được trên người thành viên Nam Viêm Châu đội, nhưng khi mọi người vừa chạm vào vẫn nhận được thông báo tìm được vật phẩm kịch bản của Chủ Thần, hơn nữa ba khối đá này là hàng nguyên, chưa từng sử dụng, có thể tránh không bị delete khi âm điểm ba lần.

Vẫn theo quy củ cũ, vật phẩm kịch bản sẽ do Trịnh Xá bảo quản, tình huống như vậy đến La Cam Đạo cũng không có chút bất mãn, mà tất cả đều lọt vào mắt hai người Nam Viêm Châu đội.

Người trung niên cao lớn Richard thở dài nói:

- Đúng vậy, đội trưởng như vậy mới có sức tập hợp cả đội, cho dù giữa các đội viên có mâu thuẫn hoặc bất hòa gì thì chỉ cần đội trưởng còn tồn tại, Trung Châu đội sẽ có thể chiến đấu tới người cuối cùng mà không bị mâu thuẫn ảnh hưởng.... Đội trưởng của chúng ta thì....

Hai người cùng thở dài, họ nghĩ tới tên đội trưởng vừa bị giết là lập tức hận đến nghiến răng, nghĩ tới Nyos hai người lại than thở không thôi, người chỉ thua kém có Sở Hiên cuối cùng không ngờ lại tức giận mà chết, bụng dạ như vậy cùng sự quá tự tin vào bản thân chính là nguyên nhân lớn nhất khiến Nyos thua cuộc.

Aya yên lặng nhìn ra xa, Chiêm Lam đang ôm một bình kẹo, cười nói với Tuyết Linh Nhi, nàng nói vẻ dứt khoát:

- Cho dù thế nào chúng ta cũng nhất định phải hồi sinh Nyos.... Chỉ có hắn mới có thể dẫn dắt Nam Viêm Châu đội chúng ta mạnh mẽ lên, ta cũng chỉ tin tưởng hắn.... Tin rằng sau thất bại lần này hắn nhất định sẽ hiểu ra nhiều chuyện, ngươi thấy sao? Richard.

Richard yên lặng gật đầu, hắn vuốt vuốt ria mép, nói:

- Chúng ta có thể sống sót trở về Chủ Thần không gian hay không còn phải bàn, bất quá vậy cũng tốt, ít nhất cũng có một mục tiêu để nỗ lực. Cứ thế đi, chúng ta sẽ lấy việc hồi sinh Nyos làm mục tiêu.... Hắn không phải nói muốn gặp kẻ ép hắn từ thế giới hiện thực vào trong Chủ Thần không gian để báo thù sao? Cứ như vậy chết đi thật không phải phong cách của hắn, chờ tới khi chúng ta gặp phim The Mummy sẽ hồi sinh Nyos....

Hai đội cơ bản đều đã chuẩn bị xong xuôi, thời gian cũng đã trôi qua hơn mười tiếng đồng hồ, lúc này mọi người còn cách Tango Urilla hơn mười giờ bay, nhưng đám bọ vũ trụ vây quanh hạm đội đã bắt đầu tấn công, mục tiêu đầu tiên của chúng chính là mười tàu tốc độ cao cỡ nhỏ đoạn hậu. Hai bên còn cách nhau rất xa, phần bụng của đám bọ vũ trụ này đã bắt đầu phát sáng, tiếp đó xuất hiện một vòng màu trắng sáng, mấy giây sau, con bọ phun ra một khối cầu plasma đường kính khoảng hai, ba mét, những quả cầu đông đặc bắn về phía mười con tàu.

Trong lần đổ bộ tác chiến đầu tiên, hạm đội trái đất đã được chứng kiến uy lực của những quả cầu plasma này, sức công kích thật sự rất lớn, nhưng nhược điểm cũng cực kỳ rõ ràng, đó là tốc độ chậm đến đáng thương, nếu trong tình huống bất ngờ không phòng bị thì còn có thể khiến hạm đội bị kích phá, ở trong hoàn cảnh tác chiến giữa vũ trụ, những quả cầu này cũng không quá đáng sợ, uy lực lớn đến đâu thì cũng phải đánh trúng mới gây thương tổn mà.

Ưu thế của tàu chiến cỡ nhỏ đương nhiên là tốc độ, dễ dàng tránh được mấy nghìn quả cầu plasma đầu tiên, trong có vài tàu còn bắn tên lửa phản công, nhiều con bọ lập tức bị biến thành tro bụi. Nhưng không đợi cho các tàu chiến tốc độ cao kịp ổn định lại, vô số bọ vũ trụ đông nghìn nghịt xung quanh lại một lần nữa bắn plasma, quả nọ tiếp quả kia, không chỉ như thế, những ống thịt hướng về phía tàu chiến trên khối cầu thịt khổng lồ kia cũng mở rộng, tiếp đó phun ra gần vạn quả cầu plasma, hợp với những quả cầu từ bốn phương tám hướng bắn tới. Nhất thời tất cả thuyền viên trên tàu chiến tốc độ cao đều sinh cảm giác không thể trốn tránh, không gian vũ trụ mặc dù rộng nhưng mười con tàu bé nhỏ gặp hàng trăm nghìn quả cầu plasma cùng bắn tới, vận mệnh của họ đã bị định đoạt....

-....Đã bị tiêu diệt, tất cả bộ đội đoạn hậu bị một lượt bắn của bọ vũ trụ tiêu diệt toàn bộ. Chẳng trách, các nhà khoa học vẫn không hiểu tại sao loài bọ lại có thể đẩy thiên thạch khổng lồ về phía trái đất, với uy lực này quả thật có thể huy động thiên thạch công kích.

http://tieulun.hopto.org

Trong phòng chỉ huy tại kỳ hạm tác chiến, bốn người Trịnh Xá cùng một bộ phận sỹ quan cao cấp của hạm đội đang cùng thương lượng phương án hành động tiếp theo, vừa rồi là tình huống hạm đội gặp phải do một viên tham mưu nói ra.

Theo tình huống trước mắt tốc độ của loài bọ trung vũ trụ đã vượt qua chiến hạm của con người, khi hạm đội tới Tango Urilla thì nhóm đầu tiên của bọ vũ trụ cũng đã truy kích tới, nếu như phía trước thật sự có bọ mai phục thì hạm đội của loài người rất có thể sẽ bị vây công, một lần nữa bị những quả cầu plasma của loài bọ chôn vùi.

-Ừm.... Phóng to hình quả cầu plasma loài bọ bắn ra cho ta, phát chậm quá trình bắn lại.

Sở Hiên suy nghĩ một chút rồi bỗng quay sang viên tham mưu bên cạnh nói.

Viên tham mưu đó hơi sửng sốt rồi vội vàng tới một chiếc bục ấn vài cái, lập tức một vách tường trước mặt mọi người trở nên trong suốt, tiếp đó hiện lên cảnh đám bọ bắt đầu tấn công, dưới sự điều khiển của viên tham mưu, hình ảnh nhanh chóng tập trung vào quá trình phun cầu của một con bọ rồi dần dần phóng đại miệng con bọ đó.

Sở Hiên nhìn tới nhìn lui cả nửa ngày rồi mới đẩy đẩy mắt kính nói:

- Không có chất nhầy bao quanh.... Vậy tất cả tàu trong hạm đội cùng hạ xuống Tango Urilla, coi đây là mệnh lệnh ban bố khắp hạm đội, sau đó để những tàu từ x3 đến x7 chuyển về cuối hạm đội, một khi phát hiện bọ vũ trụ tiến vào tới phạm vi công kích lập tức bắn tên lửa tấn công...

Tiếp theo là một loạt mệnh lệnh của Sở Hiên, sắp xếp vị trí tất cả tàu chiến trong hạm đội một cách ổn thỏa, xong xuôi Trịnh Xá mới tò mò hỏi:

- Tại sao lại để hạm đội hạ xuống? Nhiều bọ như vậy chỉ cần ở ngoài vũ trụ dùng plasma tấn công, chúng ta ở dưới đất thật sự là muốn tránh cũng không xong, như vậy không phải chết chắc sao?

Sở Hiên lạnh nhạt đáp:

- Không sao cả, những quả cầu plasma này trong bầu khí quyển sẽ những chóng ma sát với không khí biến mất. Có một loại bọ ở trên mặt đất bắn plasma, chúng nó dùng một loại chất nhầy để bọc những quả cầu lại, nhờ thế có thể sử dụng cả ở trong bầu khí quyển, nhưng loại bọ vũ trụ này thì không được, nhiệt độ trong vũ trụ không cho phép dùng chất nhầy bao bọc các quả cầu plasma, mà không có chất nhầy thì không thể tiến vào bầu khí quyển được... Nói cách khác, khi chúng ta hạ xuống hành tinh đó, thứ duy nhất phải đối mặt chỉ là bọ dưới đất... Còn cả Sâm Châu đội!

-Nếu như ta đoán không sai, nhiệm vụ của chúng ta rất có thể là....

341. Tác Chiến Bảy Giữ Một (1)

Hạm đội liên hợp phi hành hơn mười tiếng đồng hồ, đến trưa ngày thứ hai cuối cùng cũng tới phụ cận Tango Urilla, mà phía sau họ cùng bốn xung quanh là hàng trăm nghìn con bọ vũ trụ, thậm chí càng nhiều hơn. Sức công kích của lũ bọ này không mạnh, chỉ biết phun các quả cầu plasma ra thôi, mà sức phòng ngự thì đến cả pháo cao xạ trên các chiến hạm cũng không ngăn chặn nổi, do vậy khi một chọi một, hoặc thậm chí một chọi mười, một chọi trăm, một chiến hạm của loài người cũng đủ tiêu diệt rất nhiều bọ, vẫn là câu nói cũ, quả cầu plasma uy lực dù mạnh, nhưng bắn không chúng thì có tác dụng gì?

Đây là tình huống so về thực lực khi từng nhóm nhỏ đối chiến, nhưng đến lúc thật sự biến thành chiến tranh trên quy mô lớn thì loài bọ lại có ưu thế cực lớn mà loài người tuyệt đối không thể địch nổi, ít nhất là trước mắt không cách nào địch nổi, đó chính là số lượng. Có thể một quả hai quả, trăm quả nghìn quả bắn không trúng ngươi, nhưng nếu mười nghìn quả, trăm nghìn quả, thậm chí tới hàng triệu quả cầu plasma cùng công kích thì sao đây? Đến lúc đó vấn đề không phải là có tránh được hay không mà là sau khi chiến hạm phát nổ còn lưu lại được chút mảnh vụn nào không?

Vốn con người khi đối mặt với loài bọ luôn có cảm giác khinh thường, ngoài một số ít người, hầu như tất cả đều cho rằng loài bọ chỉ là một loại côn trùng có sức sinh sản cực mạnh mà thôi. Sau khi lần đổ bộ đầu tiên lên lãnh địa chính của loài bọ thất bại, mặc dù quân đội cấp cao thừa nhận đã đánh giá thấp sức tấn

http://tieulun.hopto.org

công của chúng nhưng đồng dạng, con người chỉ cho rằng mình chuẩn bị chưa đầy đủ, cộng thêm số lượng quân lính ít ỏi hơn thôi, đặc biệt khi bốn vị anh hùng giúp vãn hồi thế cục của chiến dịch, loài người không hề nhận ra rằng loài bọ có thể đối kháng với mình.... Đến khi lũ bọ vũ trụ này xuất hiện, sức công kích khủng bố, số lượng đáng sợ, cùng kỷ luật giống như trong quân đội và các mưu kế bao vây, mai phục như của con người, tất cả chứng minh rằng, loài bọ không phải sinh vật cấp thấp như con người nghĩ, trên thực tế, nếu nói về tính xâm lược cùng tính công kích trong chiến tranh, loài bọ có lẽ còn kinh khủng hơn con người nhiều.

-Không được, trung tá, chúng ta phải báo tình hình và ảnh chụp lũ bọ này về trái đất. Đúng thế, loài người chúng ta đã đến lúc nguy hiểm quan đầu, tất cả các ngành công nghiệp nặng trên trái đất đều sẽ được bố trí nhiệm vụ theo tình huống thời chiến, sức mạnh công nghiệp của chúng ta lũ bọ căn bản không thể so sánh được. Một năm, không, nửa năm, chúng ta có thể cho cất cánh mười nghìn chiến hạm vũ trụ, nếu như cả trái đất tham gia, chúng ta nhất định....

Một viên thiếu tá tham mưu trưởng nhìn biển bọ đồng nghìn nghịt, thần sắc kích động nói với Sở Hiên.

Sở Hiên bình tĩnh căn một miếng táo, nói:

- Vấn đề thứ nhất... Mười nghìn chiến hạm vũ trụ cần bao nhiêu thuyền viên có thể vận hành thuần thục? Cần bao nhiêu binh sỹ làm việc tại các sân bay? Trong vòng nửa năm chúng ta có thể tập hợp đủ không? Vấn đề thứ hai.... Loài bọ thật sự sẽ cho chính phủ Liên bang nửa năm sao? Một khi chúng ta bị tiêu diệt sạch, Liên bang sẽ lập tức bị lũ bọ vũ trụ này tập kích, tới lúc đó ưu thế trong không gian của chúng ta sẽ mất hết, loài bọ có thể thoải mái dùng thiên thạch tấn công, thậm chí chuyển một lượng lớn hoạt động trên mặt đất tới địa cầu, đến lúc đó con người chúng ta có thể dùng thân thế đối kháng với chúng không? Vấn đề thứ ba.... Chúng ta truyền tin tức về trái đất như thế nào?

Viên tham mưu trưởng này lập tức cứng họng, một viên thượng úy bên cạnh bỗng lên tiếng:

- Tại bảy công sự lớn trên Tango Urilla, mỗi nơi đều có một bộ máy liên lạc ứng dụng hạt công suất lớn, loại máy liên lạc này cả kỹ thuật của chúng ta cũng không ngăn cản nổi, tôi nghĩ loài bọ khó có thể tiếp tục phá hoại, dù sao đó là các hạt chứ không phải tín hiệu điện....

Sở Hiên lại cắn một miếng táo, nói:

- Không sai, vì thế chúng ta mới phải đỏ bộ xuống Tango Urilla, đó là mục đích của chúng ta, đồng thời cũng để bảo trì sức chiến đấu của hạm đội, lấy cứ điểm lớn nhất giữa bình nguyên, pháo đài Tempest (*), làm trung tâm, toàn bộ hạm đội phải hạ xuống, sau đó phòng ngự tầng tầng lớp lớp chờ viện quân tới. Trước khi chính phủ Liên bang chuẩn bị tốt cho cuộc chiến, chúng ta phải giống như một chiếc đinh nhọn cắm chốt tại đây, đối mặt với trăm ngàn, hàng triệu, thậm chí hàng chục triệu con bọ thay nhau tấn công, nhưng tên tuổi chúng ta nhất định sẽ được ghi vào sử sách.... Chuyển lời của ta tới tất cả hạm hội, sau đó nói cho họ biết, chạy trốn giữ mạng rồi sẽ bị chính người bên mình giết chết, hoặc trở thành anh hùng quay lại trái đất, để họ hiểu được tình cảnh của chúng ta, sau đó tự lựa chọn.

Các sỹ quan tham mưu xung quanh đều đứng dậy làm quân lễ với bốn người Sở Hiên, rồi viên tham mưu trưởng kích động tiến về chỗ bục điều khiển.

Trịnh Xá yên lặng tới cạnh Sở Hiên, thấp giọng hỏi:

- Sở Hiên... Ngươi từ lúc nào trở nên kích động như vậy?

Sở Hiên lại thản nhiên nói:

- Đặt bản thân vào phe đa số, đây không phải đánh giá của ngươi về ta lúc trước sao? Không sai, biến mình thành bên đa số, đây là bước đầu tiên khi tiến ành bất kỳ chuyện quan trọng nào.... Khiến bọn họ hiểu rằng, vận mệnh của họ và chúng ta đã gắn lại với nhau, sau đó chỉ cần an bài cho tốt chờ nhiệm vụ của Chủ Thần là được rồi, còn ba ngày nữa....

Thời gian còn lại ba ngày, tới giữa trưa ngày hôm đó, tàu tuần tra của hạm đội quả nhiên phát hiện phía sau Tango Urilla có một khối cầu khổng lồ đang chờ đợi, nó giống như một vệ tinh bay xung quanh tinh cầu này. Khi hạm đội liên hợp tới nơi, từ trong khối cầu có hàng vạn con bọ vũ trụ bay ra, hạm đội này

http://tieulun.hopto.org

đúng như Sở Hiên tiên đoán, trước gặp mai phục, sau có truy binh, con đường duy nhất là hạ xuống Tango Urilla.

Khi hạm đội bắt đầu hạ cánh, tất cả mọi người trong tiểu đội luân hồi, không cần biết là Trung Châu đội của nhóm Trịnh Xá hay Nam Viêm Châu đội của nhóm Aya đều nhận được thông báo giống nhau của Chủ Thần.

"Bảo vệ bảy căn cứ quân sự lớn của loài người trong vòng ba ngày, mỗi căn cứ thất thủ, tất cả thành viên trong đội bị trừ 1000 điểm, bảo vệ thành công mỗi căn cứ, sau ba ngày tất cả thành viên trong đội được cộng 1000 điểm, nếu mất hết cả bảy căn cứ, tất cả thành viên trong đội bị delete."

Khi nhận được thông báo này, tất cả mọi người trong tiểu đội luân hồi đều nhìn sang Sở Hiên, kể cả hai người của Nam Viêm Châu đội, trong tình huống trước mắt, vận mệnh của hai đội đã bị buộc vào một chỗ, vì thế hai người Aya đương nhiên cũng đem hy vọng phó thác vào chỗ Sở Hiên... Cho dù Trịnh Xá vẫn luôn cảm thấy Sở Hiên rất có thể đang ngầm tính âm mưu, sau khi vắt kiệt sức chiến đấu của Nam Viêm Châu đội sẽ giải quyết bọn họ.....

Sở Hiên tò mò quay sang Aya hỏi:

- Hai người Manuel và Rose khi quân đội cấp cao tới đã lên thuyền rời đi phải không? Trước mắt các ngươi vẫn chưa nhận được thông báo họ đã tử vong?

Aya gật đầu đáp:

- Đúng thế, họ chỉ tùy ý nói với bọn ta một câu sau đó từ sáng sớm hôm ấy đã rời khỏi hạm đội, có vấn đề gì sao?

-Không, chỉ là bỗng nhiên cảm thấy Chủ Thần thật âm hiểm...

Sở Hiên thở ra một hơi, nói:

-Nhiệm vụ ban đầu của bộ phim kinh dị này là để chúng ta sống sót tới hai mươi ngày là xong, theo đạo lý chúng ta chỉ cần khống chế tàu vũ trụ bay vào không gian vô biên là được, đến lúc đó chẳng ai làm gì được chúng ta, mà khả năng sống sót cũng tăng lên mức cao nhất. Nhưng nếu như chúng bay loạn vào không gian vũ trụ, tới lúc còn ba ngày Chủ Thần ban hành cái nhiệm vụ này thì sao? Tới lúc đó, có lẽ khả năng toàn đội bị delete vượt quá 70%...

Mọi người nghe vậy đều lạnh hết cả sống lưng, họ cẩn thận suy nghĩ theo hướng Sở Hiên nói, quả nhiên là có khả năng như vậy. Chủ Thần không ngừng bày đặt cạm bẫy chờ mọi người chui vào, càng trốn trách càng có thể gặp nguy hiểm lớn, bất quá, may mắn là Trung Châu đội cùng Nam Viêm Châu đội đều có trí giả của mình cho nên mới không phạm phải sai lầm thấp kém như vậy.

Trung lúc mọi người đang nói chuyện, cả chiến hạm bỗng rung động kịch liệt, hạm đội đã bắt đầu tiến vào bầu khí quyển, nhìn qua màn hình có thể thấy vỏ ngoài chiến hạm đã đỏ rực lên, đó là nhiệt độ cao sinh ra khi tàu ma sát với bầu khí quyển, có điều đây cũng là hợp kim kỹ thuật cao, nếu không đã không chế tạo được vũ khí khoa học tiên tiến như chiến hạm vũ trụ này, sau mấy phút, ma sát từ từ giảm xuống, lục địa màu vàng tro đã xuất hiện trước mắt mọi người.

Sở Hiên nhìn màn hình máy tính rồi quay sang viên tham mưu trưởng bên cạnh nói:

- Để tất cả binh sỹ chuẩn bị kỹ vũ khí và áo chống đạn, một sỹ quan trưởng chỉ huy một tiểu đội, mười tiểu đội nghe lệnh một sỹ quan cấp úy, mười sỹ quan cấp úy nghe lệnh một sỹ quan cấp tá, sau đó lấy kỳ hạm làm trung tâm bắt đầu bố trí phòng tuyến. Bây giờ thông báo mệnh lệnh tới toàn hạm đội, tất cả chiến hạm bay về phía pháo đài Tempest, hạ cánh và bố trí phòng ngự tại đó.

Viên tham mưu trưởng hơi sửng sốt nhưng hắn vẫn nhận lệnh, chạy về chỗ bảng điều khiển, còn Sở Hiên quay sang phía hai người Aya, nói:

- Aya, Richard, phòng ngự tại Tempest giao cho các ngươi. Richard, ngươi cũng là quân nhân phải không? Chỉ huy binh lính ở đây phòng ngự, nhất định không được để pháo đài Tempest thất bại, có làm được không?

http://tieulun.hopto.org

Aya chưa kịp trả lời, Richard đã gật đầu khẳng định:

- Loại chiến hạm này có sức tấn công rất mạnh, hơn nữa còn có nhiều binh lính phòn ngự như vậy, cộng thêm bản đồ phòng ngự Tempest ta đã xem qua, phòng ngự tại đây ba ngày là chuyện dễ dàng... Chỉ là nếu giao quân đội cho chúng ta chỉ huy, vậy các ngươi đi đâu? Không, là ngươi đi đâu?

Sở Hiên lại quay sang phía Trịnh Xá nói:

- Nguy hiểm càng cao, phần thưởng càng lớn.... Trịnh Xá, ngươi lựa chọn chiến đấu tiếp theo đi... Có hai phương án, một là chúng ta chỉ huy quân đội và chiến hạm tốc độ cao chi viện các căn cứ xung quanh, đảm bảo cho sau ba ngày chúng ta có thể nhận được số điểm thưởng lớn nhất, đồng thời pháo đài Tempest được bảo vệ cao nhất, như vậy ít nhất chúng ta sẽ không bị delete.... Phương án thứ hai, ta gọi là tác chiến bảy giữ một, bỏ qua tất cả các cứ điểm, chỉ lưu lại pháo đài Tempest để dẫn dụ lũ bọ, còn chúng ta tới tiêu diệt Sâm Châu đội, cùng tình tiết kịch bản của bộ phim này.... Brain bug!

(*) Tempest Keep, dungeon trong World of Warcraft, còn tại sao lại có WoW ở đây thì phiên gia ko biết...

342. Tác Chiến Bảy Giữ Một (2)

Chiến hạm vũ trụ của loài người mặc dù thể tích khổng lồ nhưng không giống như đám bọ vũ trụ, sau khi tiến vào bầu khí quyển có lực hấp dẫn là không thể di chuyển, mà ngược lại chiến hạm vũ trụ có hệ thống động cơ tiên tiến cùng thiết kế khí động học, bay ở độ cao ba trăm mét căn bản không có gì khó khắn. Tuy nhiên radar chiến hạm lại phát hiện trên bình nguyên có rất nhiều bọ plasma, những quả cầu plasma do chúng bắn ra có chất nhầy bao thủ, có thể sử dụng cả trong bầu khí quyển, như vậy sẽ tạo sức phá hoại trí mạng với các chiến hạm này.

Các hạm trưởng đều chuyển thông tin này về phòng chỉ huy tác chiến tại kỳ hạm, ở đó, Sở Hiên cùng mấy viên tham mưu đang sắp xếp chi tiết phân bố quân đội, ví dụ như số lượng lão binh, số lượng sỹ quan cùng các địa điểm cần mang vũ khí hạng nặng. Lần này viện quân tới có mang theo một loại xe bọc thép mà các công ty quân sự trái đất vừa mới gấp rút chế tạo, do chỉ là thì nghiệm nên số lượng rất ít, chỉ được một trăm chiếc. Mặc dù ngoài một khẩu súng Gatling ra thì chẳng có vũ khí hạng nặng gì nữa nhưng tốt xấu gì đây cũng là một bước điều chỉnh của chính phủ với phương diện quân sự, một trăm chiếc xe bọc thép này được chia đều tới các đội ngũ, mà lúc này đám sỹ quan cấp úy đang tranh cãi liên tục về quyền sử dụng chúng.

-Chắc chắn, đám bọ này không phải đất đá, nếu như không dùng bọ plasma tấn công chúng ta, vậy khoảng trống lớn từ ngoài không gian vũ trụ tới mặt đất sẽ thành phạm vi chúng ta tự do công kích, loài bọ không ngu đến mức chịu ăn đòn mà không đánh trả, vì vậy không nên trêu vào lũ bọ plasma này, nhanh chóng tới pháo đài Tempest.

Sở Hiên trả lời như vậy. Khi đã quyết định nhanh chóng tới pháo đài Tempest, chiến hạm lập tức sử dụng vận tốc tối đa bay tới bình nguyên, hơn trăm con tàu khổng lồ tràn qua không trung, cảnh tượng rung động lòng người, đây là đỉnh cao của khoa học kỹ thuật mà con người đạt tới trong thời đại này, cũng là chỗ dựa lớn nhất trong cuộc chiến với loài bọ.

Cứ như vậy, sau hai giờ, hơn một trăm chiến hạm vũ trụ đã tới phía trên pháo đài Tempest, đây là một công sự bằng sắt thép cực lớn, mà do loài bọ đã quấy nhiễu tín hiệu liên lạc nên quân lính trong căn cứ này cũng không biết hạm đội liên hợp tới, mãi tới lúc hơn một trăm chiến hạm khổng lồ từ trên cao hạ xuống mới thấy mấy trăm binh lính trong công sự chạy đi chạy lại liên tục, từ trong căn cứ càng lúc càng có nhiều quân lính chạy ra.

-Ai, đây là khu vực bình nguyên, mặc dù kiến trúc chính của căn cứ vẫn cao hơn xung quanh khoảng năm mươi mét nhưng độ cao như vậy thật sự không thể ngăn cản được đàn bọ điên cuồng tấn công....

Sở Hiên hình địa đồ xung quanh pháo đài Tempest, thì thào nói.

Các sỹ quan tham mưu bên cạnh đều là quân quan tới trong đội quân chi viện, viên tham mưu trưởng tò mò hỏi:

http://tieulun.hopto.org

- Nhưng mà chỉ huy.... Những căn cứ quân sự này được chế tạo từ hợp kim X kiên cố nhất của trái đất, cả công sự lẫn nền móng. Kim loại này có thể ngăn cản được cả tên lửa hạt nhân mini, tại sao lại không chống được tấn công của lũ bọ?

Sở Hiên chưa trả lời, Trịnh Xá ngồi bên cạnh đã lên tiếng:

- Bởi vì lũ bọ không cần phá vỡ lớp vỏ kim loại, chúng sẽ dùng thi thể chất cao đến năm mươi mét, sau đó đạp lên xá đồng bọn để tiến lên, trong hoàn cảnh cận thân tác chiến, nếu như chúng ta không tập trung hỏa lực công kích đám bọ, khả năng duy nhất là chúng ta sẽ bị biển bọ bao trùm..... Lính mới, vấn đề này tới hỏi những lão binh còn sống sót đi.

Viên tham mưu trưởng này lập tức đỏ mặt, có điều hắn vẫn chịu phục làm quân lễ với Trịnh Xá, tiếp đó Trịnh Xá cùng Bá Vương, Vương Hiệp, ba người đi xuống pháo đài Tempest.

Kết quả cuối cùng là lưu lại bốn mươi bảy chiến hạm, từng tầng từng tầng vây quanh căn cứ, mà sau khi đóng cửa lên xuống phía dưới của chiến hạm, tất cả binh sỹ đều ở trên boong tầu công kích, nếu như chiến hạm bị biển bọ bao vây thì có thể lên tàu vận chuyển phía trên rút vào các chiến hạm phía trong để tiếp tục chiến đấu, cứ như vậy, vòng phòng thủ của cứ điểm quân sự lớn tới mức kinh người.

Sau khi kỳ hạm hạ xuống, những chiến hạm còn lại sẽ do các sỹ quan tham mưu chỉ huy tới trợ giúp các căn cứ khác, Sở Hiên cùng mấy viên tham mưu trưởng rút cuộc cũng vào trong pháo đài. Sử dụng máy liên lạc ở đây để thông tin đại khái với trái đất xong, toàn bộ binh lính trong căn cứ và chiến hạm bắt đầu vào vị trí sắp xếp, đến lúc này sở Hiên mới rảnh rỗi để nói chuyện với Trịnh Xá.

- Thế nào? Đã nghĩ xong bây giờ nên làm gì chưa?

Sở Hiên cầm một quả táo đỏ, tới chỗ Trịnh Xá đang dựa vào tường hút thuốc, vừa ăn vừa nói.

Trịnh Xá nhíu mày đáp:

- Ngươi lần sau ăn thứ khác được không? Lần nào cũng thấy ăn táo đỏ....

Sở Hiên cũng nhíu mày, nghĩ ngợi một thoáng rồi nói:

- Vậy lần sau ăn cà chua, nhìn màu nó cũng không tệ.... Quay lại chuyện chính đi, ngươi thấy đề nghị của ta thế nào? Hai lựa chọn, một là yên ổn, một là mạo hiểm, cả hai đều có thể nhưng sẽ đại biểu cho ngươi muốn làm gì hoặc là trong tương lai muốn làm gì, nói cho ta biết, ngươi chọn cái nào?

Trịnh Xá hút một hơi thuốc, cười khổ đáp:

- Lựa chọn cho tương lai? Tương lai thì có lựa chọn gì? Lần này nếu không dựa vào trí tuệ của ngươi tính toán, nói không chừng cả đội chúng đã bị tiêu diệt rồi.... Ngươi thì sao? Cho ta một kiến nghị đi, từng lựa chọn sẽ đại biểu cho quyết định gì trong tương lai?

Sở Hiên cũng không nói suông, hắn đáp:

- Lựa chọn yên ổn phòng thủ vượt qua ba ngày, nếu Chủ Thần đã cho thời gian là ba ngày thì nhất định sẽ có rất nhiều bọ xuất hiện đồng thời tấn công chúng ta, số lượng rất có thể còn nhiều hơn chúng ta đã gặp tại Klendathu. Nhưng theo tình huống sắp xếp và phòng ngự như hiện tại, cộng thêm ngươi có thể tùy lúc sử dụng kỹ năng Bạo tạc cùng Hủy diệt giết những con bọ ít ỏi có uy lực lớn như bọ thiết giáp thì phòng thủ ba ngày hẳn là không có gì khó khăn, như vậy không những mọi người chúng ta có thể bình yên vượt qua bộ phim kinh dị này mà còn bảo vệ được những thành viên trong đội mà ngươi quan tâm, chúng ta có trên 70% không chết ai cả, đã hiểu chưa?

Trịnh Xá trầm mặc một chút rồi nói:

- Vậy còn lựa chọn thứ hai?

- Lựa chọn thứ hai là ở lại căn cứ này chờ hai ngày hai đêm, đến mười hai tiếng đồng hồ cuối cùng trước khi trở lại Chủ Thần không gian, chúng ta sẽ bắt đầu tiến hành đột kích, một lượt tiêu diệt toàn bộ Sâm Châu đội, ngoài ra còn có xác suất nhất định tiêu diệt hoặc thậm chí là bắt sống Brain bug. Tóm lại, lựa chọn thứ hai đầy nguy hiểm, đội chúng ta thậm chí có khả năng đoàn diệt, ách, hẳn là trừ ngươi ra, tất cả bọn ta rất có thể sẽ chết hết, nhưng lựa chọn này cũng đầy điểm thưởng và chi tiết kịch tình, chỉ cần chúng

http://tieulun.hopto.org

ta có thể tận lực hoàn thành lựa chọn này..... Nguyện vọng muốn hồi sinh các thành viên còn lại trong đội, nguyện vọng muốn rút ngắn chênh lệch thực lực với tiểu đội luân hồi Ác Ma, tất cả những điều này đều có thể thực hiện được.

Trịnh Xá nhắm mắt yên lặng hồi tưởng, trong đầu hắn hiện lên hình ảnh của những thành viên từng chiến đấu trong Trung Châu đội, Triệu Anh Không, Tiêu Hoành Luật, Trương Hằng, Tề Đằng Nhất, Trình Khiếu..... Trong trận chiến với Ác Ma đội, mọi người đều chết hết, chỉ có hắn tủi nhục sống sót. Đến bây giờ hắn đã đưa Trung Châu đội khôi phục thực lực, cũng hồi sinh lại từng đồng đội, đến lúc này hắn bỗng cảm thấy có chút mê mang.

- Lựa chọn đi, vì tương lại có thể yên ổn cùng mọi người trở về thế giới hiện thực, tất cả chúng ta cùng trở về.... Hay là bước lên con đường gian khổ, dẫn dắt mọi người cùng mạnh mẽ lên, những kẻ cần đào thải sẽ chết, những người sống sót sẽ sát cánh cùng ngươi báo thù tiểu đội luân hồi Ác Ma, ngươi tự mình lựa chọn đi....

Giọng nói của Sở Hiên vang lên bên tai Trịnh Xá, hắn ném mạnh điếu thuốc xuống đất, dùng sức đạp hai cái rồi mới nói:

- Quyết định rồi.... Chọn đường thứ hai, nếu đã đi tới bước này thì không còn có thể an toàn yên ổn sống sót nữa, chò dù bây giờ an toàn, tương lai rất có thể lại gặp nguy hiểm mới.... Cứ như vậy đi, lựa chọn cách thứ hai, phương án cụ thể ngươi nói rõ ràng cho ta nghe.

- Ô?

Sở Hiên có chút bất ngờ hỏi:

- Ngươi làm ta thấy lạ đấy, ta còn tưởng với tính cách của ngươi chắc chắn sẽ chọn cách thứ nhất mới đúng. Không ngờ ngươi lại chọn cách thứ hai.... Tại sao vậy? Ngươi không biết rằng cách này rất có thể sẽ khiến tất cả chúng ta lâm vào cảnh nguy hiểm sao?

- Bởi vì cảm giác bất lực....

Trịnh Xá dựa vào bức tường hợp kim, nhìn binh lính liên tục đi đi lại lại vận chuyển đạn dược, vũ khí, hắn thì thào nói:

- Bởi vì cảm giác bất lực, từ khi tiến vào thế giới phim kinh dị rất nhiều lúc ta cảm thấy bất lực, chỉ biết liều mạng giữa đám quái vật mà sống sót, không thể lựa chọn phim kinh dị sẽ tiến vào, không thể cứu được đồng đội cùng sóng vai chiến đấu, thậm chí bảo vệ người mình yêu quý cũng lực bất tòng tâm.... Đến khi gặp Phục Chế Thể, cảnh ngộ của hắn khiến ta hiểu được, thế nào là cảm giác bất lực thật sự, trái tim hắn chắc chắn đang không ngừng rỉ máu, ta như có thể nghe thấy tiếng hắn gào thét muốn ai đó giết hắn đi. Mặc dù ta chưa trải qua tình cảnh như vậy, nhưng chỉ nghĩ tới việc cô gái mình yêu bị..... Lúc đó ta lại không có sức chống cự..... Chuyện như thế ta không bao giờ muốn gặp phải! Cũng như thế, các ngươi là đồng đội của ta, cũng phải cùng ta mạnh mẽ lên, đến khi có thể bảo vệ bản thân và người bên cạnh các ngươi, phải có được sức mạnh như vậy! Chính ngươi cũng đã nói nguy hiểm càng cao phần thưởng càng lớn, hiện tại chính là lúc chúng ta trực tiếp đối mặt với nguy hiểm!

Sở Hiên cắn một miếng táo, khẽ nói:

- Hiểu rồi.... Vậy mọi chuyện cứ giao cho ta.

Trước hoàng hôn ngày hôm đó, đợt tấn công đầu tiên của loài bọ bắt đầu.

343. Không Nương Tay (1)

Nếu đã quyết định đột kích, tấn công Sâm Châu đội, thậm chí có thể căn cứ theo tình huống tiến hành công kích Brain bug, vậy mọi người trong Trung Châu đội cần phải bảo tồn thể lực, đặc biệt là Trịnh Xá có thực lực mạnh nhất càng cần giữ sức khỏe ở trạng thái tốt nhất, kể cả hai loại năng lượng trong cơ thể hắn cũng phải dự trữ hợp lý, để sức chiến đấu của hắn có thể đạt tới mức cao nhất khi chiến đấu với Sâm Châu đội.

http://tieulun.hopto.org

Vì thế, cho dù bên ngoài chiến đấy máu chảy thành sông, cho dù trên bình nguyên bọ xuất hiện vô cùng vô tận, cho dù Chủ Thần liên tục thông báo căn cứ quân sự bị loài bọ đánh chiếm thì bảy người Trung Châu đội cũng không hề cử động. Chỉ có Sở Hiên giống như chẳng hề gì mệt mỏi tiến hành điều động bố trí binh lính và chiến hạm tiến hành phòng thủ, với khả năng của hắn đi làm chuyện này, lũ bọ công kích một ngày một đêm chỉ hạ được mười mấy chiến hạm là cùng, phía sau gồm hơn hai mươi chiến hạm cộng với pháo đài cỡ lớn cực kỳ kiên cố, muốn kiên trì ba ngày là chuyện rất dễ dàng.

Thời gian từ từ trôi đi, mọi người bắt đầu kiểm tra vũ khí và trang bị của mình, dù sao cũng còn mười mấy tiếng đồng hồ, họ cũng không sợ binh lính xung quanh nhìn thấy vũ khí của mình nữa, thanh đao ấn tượng của Trinh Xá, khẩu súng đầy phong cách của Bá Vương cùng con robot gấu Pooh khôi hài hết cỡ của La Cam Đạo.... Trên thực tế, xuất hiện cùng lúc với hai món vũ khí vô cùng bắt mắt của Trịnh Xá và Bá Vương, con robot gấu Pooh thật sự làm La Cam Đạo muốn tự sát, ngoại hình của nó đúng là quá....

Bá Vương liên tục cầm vải lau chùi nòng súng khẩu railgun, món vũ khí khoa học viễn tưởng rực rỡ này hấp dẫn ánh mắt của vô số binh sỹ, người nào cũng trợn tròn mắt nhìn, trong đó rất nhiều người, thậm chí cả các sỹ quan há hốc mồm đến chảy cả nước miếng nhưng do vấn đề cấp bậc, họ cũng không tới làm phiền mọi người. Cũng như vậy, Hổ hồn cự đao của Trịnh Xá cũng thu hút cả đống người vây quanh, thanh đao này mặc dù là vũ khí cận chiến cổ đại, trên chiến trường công nghệ cao không có nhiều tác dụng nhưng thân đao đỏ rực bằng tinh thể, bên trong có khảm cả phần xương cột sống, bản thân chuôi đao là đoạn xương kéo dài, thanh đao như vậy thật sự là ấn tượng, khốc liệt đến cực điểm, là nam nhân không ai lại hà tiện vài ba ánh mắt hâm mộ.

Trong khi đám đàn ông mê mẩn vũ khí của hai người Trịnh Xá thì số lượng rất ít các nữ binh xung quanh lại rất hứng thú với con robot gấu Pooh, đặc biệt là một vài hộ lý, có người còn chạy tới chạm vào đôi mắt vô cùng khả ái của robot làm La Cam Đạo tức giận vung vung tay, gào lên "money, money".

Ngoài bảy người Trung Châu đội, bé gái của Nam Viêm Châu đội cũng đi theo đội ngũ này, vốn hai người của Nam Viêm Châu đội muốn Sở Hiên để cô bé lại căn cứ nhưng hắn nói đoàn đội tác chiến cần tinh thần lực khống chế giả hỗ trợ, cộng thêm bản thân không tin cậy Nam Viêm Châu đội, từ chối thẳng thừng. Bất quá, cô bé này cũng rất thông minh, không hề lộ ra vẻ bất mãn mà ngược lại còn đi an ủi hai người kia rồi ngoan ngoãn ở lại chỗ bảy người Trung Châu đội.

Tiếp đó.... Thời gian chậm rãi tiến đến mười hai giờ, còn cách lúc trở về Chủ Thần không gian mười hai tiếng đồng hồ, lúc này chính là lúc Trung Châu đội xuất kích!

Ngay từ lúc Trịnh Xá lựa chọn phương án thứ hai, Sở Hiên đã thông báo rõ ràng kế hoạch sắp xếp mọi chuyện với hắn, mà Trịnh Xá cũng không thể không bội phục khả năng nắm chắc sự tình cùng bố trí cục diện của Sở Hiên, từ lúc Nam Viêm Châu đội đầu hàng, hắn đã tiến hành tính toán cho việc này.

Trịnh Xá thở ra một hơi, cầm Hổ hồn trong tay nói:

- Chiêm Lam, thế nào, có tinh thần lực khống chế giả quét hình chúng ta không?

Chiêm Lam lắc đầu đáp:

- Không, không phát hiện ra tinh thần lực khống chế giả quét hình chúng ta, chỉ là lúc trước hình như ở một ngọn núi phía đông nam có cảm giác bị che phủ, chỉ là bọn chúng không quét hình chúng ta nên không dám chắc.

Cô bé Tuyết Linh Nhi cũng nhu thuận nói:

- Đúng thế, chị ấy nói không sai, từ hướng đó đúng là có truyền tới cảm giác màn chắn tinh thần lực, chỉ là cảm giác rất không rõ ràng.... Cũng có thể là tinh thần lực của đối phương quá kém so với chúng ta nên không cảm giác rõ ràng được.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Ừm, cái này vùng có thể, dù sao đối phương cũng là đội yếu nhất trong cả ba, rất có thể tinh thần lực khống chế giả của chúng cũng không mạnh lắm, vậy thế này đi.... Chiêm Lam che phủ đội chúng ta, Tuyết Linh Nhi che phủ Aya và Richard, chúng ta xuất phát!

http://tieulun.hopto.org

Đây là một trong những sách lược của Sở Hiên, làm xáo trộn sự quan sát của đối phương, do lần này có ba đoàn đội chiến đấu nên rất có khả năng Sâm Châu đội sẽ cho rằng Nam Viêm Châu đội và Trung Châu đội đã phân thắng bại, mà khi xuất hiện hai vị trí bị che phủ sẽ khiến bọn chúng cảm thấy bối rối.... Dù sao thì không thể đội nào cũng có một trí giả, mặc dù chỉ là phỏng đoán đối phương theo xác suất nhưng suy đoán như vậy cũng rất có khả năng, vì thế làm rối loạn tai mắt của đối phương, không cần biết là bọn chúng có rút lui hay không, ít nhất khi hai khu vực bị che phủ xuất hiện, đối phương nhất định sẽ chần chừ.

Mà Sở Hiên sở dĩ đồng ý để Nam Viêm Châu đội đầu hàng, cho phép không giết ba người bọn họ, nguyên nhân cũng nằm ở đây. So với việc giết ba người, sau đó độc lập chiến đấu với Sâm Châu đội, không bằng giữ lại tính mạng cho họ, nhưng vậy biến họ thành sức chiến đấu bổ sung khi tác chiến, dùng tính mạng ba người đổi lấy điểm thưởng từ bảy thành viên hoặc là nhiều hơn trong Sâm Châu đội, đây mới là tính toán thật sự của hắn.

-Thật ra rất đơn giản, ta không nghĩ ra cách nào có thể mê hoặc Sâm Châu đội, dù sao bên nào cũng có tinh thần lực khống chế giả, hai bên đều có thể thăm dò vị trí của đối phương, che phủ thì che phủ nhưng vị trí luôn ở một chỗ không thể khác được. Nhưng nếu có mồi nhử thì tốt hơn nhiều, có thể để Sâm Châu đội cho rằng chúng phải ra một bộ phận yếu ớt, đến đây tấn công chúng ta cũng được, hoặc cho rằng pháo đài không có người nào mà tới công kích nơi đó trước cũng được. Vô luận bọn chúng chọn hướng nào chúng ta cũng cực kỳ có lợi, chỉ cần nắm chắc cơ hội phục kích Sâm Châu đội là được, nếu như may mắn.... Trước khi trở về còn có một tình tiết kịch bản lớn đang chờ chúng ta.

Tám người ra khỏi căn cứ, ở chỗ này binh sỹ đều đang liên tục làm việc, nhiệt huyết tung bay, có người cầm súng bắn quét ra xa, có người dùng xe chuyên chở vận chuyển đạn dược, tóm lại chỉ có tám người bọn họ là nhìn thoải mái nhất. Khi Trịnh Xá lấy ra hai chiếc Goblin glider lập tức có rất nhiều binh lính ngoái lại nhìn, tất cả quan sát mấy người Trịnh Xá lắp ráp hai chiếc giỏ khí cầu một cách khó hiểu, sau khi lắp ráp xong, họ lại càng kỳ quái nhìn cả nhóm người thì tiến vào trong giỏ, người thì đứng lên glider, không đợi những binh lính này mở mồm hỏi han, hai chiếc glider đã bay thẳng lên trời trong ánh mắt sững sờ của những người xung quanh, tám người lướt qua đài chỉ huy bay ra khỏi căn cứ.

Bên ngoài căn cứ khói lửa ngập trời, chiến hạm vũ trụ không giống như quân đội bộ binh, bản thân chúng đã là cỗ máy giết chóc có sức sống mạnh mẽ cùng nhiều vũ khí hạng nặng, đương nhiên vũ khí như vậy dùng để giết bọ hoàn toàn không có vấn đề gì. Hai ngày hai đêm liên tục đối chiến, đàn bọ bao quanh chiến hạm đã thây chất đầy đất, ít nhất cũng có cả trăm nghìn con chết dưới hỏa lực kinh khủng, trong đó có có rất nhiều bọ tanker và bọ thiết giáp to lớn. Mà lúc này, số lượng khủng bố của loài bọ cũng được thể hiện, từ vũ trụ liên tục có từng đàn bọ vận chuyển trong giống như con bạch tuộc bay xuống, dưới lòng đất cũng không ngừng có bọ chui ra, bọ warrior, bọ hopper, bọ tanker, bọ thiết giáp, còn có một loại bọ plasma có thể bắn ở một góc độ nhất định, bọn chúng tới gần chiến hạm là lập tức bắn chéo lên, sức phá hoại còn lớn hơn cả bọ thiết giáp, mà giống bọ này cũng trở thành mục tiêu công kích chủ yếu của chiến hạm.

Trịnh Xá nhìn biển bọ vô tận dưới chân, hắn nói với Chiêm Lam:

- Chiêm Lam, quét hình một lượt phân bố của lũ bọ, xem xem có phải tất cả chúng đã tiến về căn cứ gần đây không. Đúng rồi, kết nối ý thức của ta với Sở Hiên.

Chiêm Lam gật đầu, nàng nhắm mắt quét hình một lúc lâu rồi mới nói:

- Đúng vậy, dưới đất chỗ nào cũng là bọ tiến về phía bên đó vây công, thậm chí ở phía xa cũng không ngừng có bọ chạy tới... Còn nữa, phía tây bắc có mấy nghìn con bọ hopper đang bay về phía căn cứ, ta sợ mục tiêu của chúng là chúng ta....

Trịnh Xá lắc đầu đáp:

- Yên tâm đi, mục tiêu của chúng là pháo đài, Sở Hiên phí công sức bố trí cục diện như thế này chính là để lôi kéo toàn bộ chủ lực của loài bọ tới đây vây công căn cứ, nếu không chúng ta làm sao tới tấn công Brain bug và Sâm Châu đội đây? Sở Hiên, ý ngươi thế nào?

Sở Hiên đáp lại trong ý thức:

"Vậy cứ làm theo kế hoạch..... Chuyện đã phát triển tới mức này rồi, theo tình huống chúng ta gặp tại Klendathu có thể thấy, Brain bug tuyệt không dựa theo suy nghĩ của Sâm Châu đội để tiến hành bố trí

http://tieulun.hopto.org

hoặc thay đổi kế hoạch, nếu không chúng ta đã chết tại hành tinh đó rồi. Nếu Brain big đã bắt đầu tấn công bên đó, vậy từ giờ tới trước khi tiếp cận Brain bug, chún ta hẳn là tạm thời an toàn.... Tấn công đi! Có thể kiếm bao nhiêu điểm thưởng thì kiếm bấy nhiều!"

Trịnh Xá nghe vậy gật đầu, tiếp đó hắn quát lớn với Bá Vương cùng Vương Hiệp:

- Tấn công đi, Bá Vương, Vương Hiệp, Zero, thấy vô số bọ dưới đất không? Đó đều là điểm thưởng... Bắt đầu tấn công đi!

Ba người Bá Vương, Vương Hiệp, Zero kỳ thật đã sớm chờ đến phát cáu, chỉ cần có thể công kích là lập tức đại khai sát giới, hơn nữa lúc trước đều là đấu trí, có muốn cũng không thể sử dụng vũ khí của mình, chiến đấu như vậy làm sao mà sảng khoái được? Thanh âm vừa dứt, railgun của Bá Vương đã gầm lên, tiếp đó là lựu đạn plasma của Vương Hiệp ném vào giữa đàn bọ, ngay lập tức mọi thứ trong phạm vi một trăm mét vuông biết mất sạch sẽ, lại đến súng ngắm Gauss trong tay Zero bùng nổ, một con bọ tanker lập tức bị thổi bay mất nửa đầu....

"Trung Châu đội rất mạnh!"

Trịnh Xá nắm Hổ hồn đao, vừa bay vừa nghĩ.

344. Không Nương Tay (2)

Mọi người theo đúng kế hoạch bay về phía đông nam, mặc dù chỉ là suy đoán nhưng hai tinh thần lức khống chế giả đều phát hiện hướng đó xuất hiện màn chắn tinh thần lực, vì thế sau khi quyết định mọi người vẫn muốn tới đó thăm dò trước, có thành công hay không cũng có thể rời khỏi khu vực gần căn cứ, luôn tiện cho Sâm Châu đội một cơ hội tấn công căn cứ.

"Thực tế ta vẫn đang tính toán một vấn đề, Sâm Châu đội đến cùng mạnh tới mức nào? Nếu sức chiến đấu chênh lệch giống như giữa Trung Châu đội chúng ta và Nam Viêm Châu đội thì... không đáng nhắc tới. Đây là nhận định của ta."

Giọng nói của Sở Hiên truyền tới ý thức của mỗi người, vốn với tinh thần lực của một mình Chiêm Lam không thể làm được việc này nhưng sau khi có thêm một tinh thần lực khống chế giả, số người sử dụng tâm linh tỏa liên lập tức bao quát toàn bộ thành viên Trung Châu đội.

Bá Vương tò mò hỏi:

"Sao lại nói như vậy? Nam Viêm Châu đội rất mạnh mà, nếu như không có ngươi thì chúng ta gần như toàn diệt rồi, thậm chí chút sức phản kháng cũng chẳng có. Nói thật, đến bây giờ ta vẫn không hiểu các ngươi rút cuộc đã làm gì? Lúc đầu thì bảo chúng ta là người bị bọ ký sinh, về sau lại nói bọn họ mới là người bị ký sinh, hơn nữa tại sao cuối cùng lại là chúng ta khống chế toàn hạm đội? Sở Hiên, rút cuộc là ngươi đã làm gì vậy?"

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính nói:

"Với trí tuệ của ngươi... rất khó để giải thích rõ ràng. Nam Viêm Châu đội sở dĩ có thể làm đến mức đó đều là vì trong đội họ có một kẻ đạt tới giới hạn của người thường..."

"Giới hạn của người thường?"

Mấy người trong tâm linh tỏa liên đều thì thào hỏi, thậm chí cả Chiêm Lam và Trịnh Xá cũng đầy tò mò.

"Đúng vậy, trí tuệ của người bình thường rất dễ phỏng đoán, tiếp tục điều tra cũng chẳng có ý nghĩa gì, nhưng trí tuệ của kẻ đó đã đạt tới mức cực hạn mà người bình thường có thể vươn tới vì thế ta gọi hắn là trí tuệ cực hạn của người thường. Nam Viêm Châu đội, nói thật đội họ thua kém chúng ta quá nhiều, nếu không phải trong đội có một văn một võ cũng tức là trí tuệ cực hạn kia cùng gã trung niên tự sáng tạo kỹ năng thì chẳng đáng để nhắc tới. Hơn thế nữa, nội bộ Nam Viêm Châu đội lai không đoàn kết, thực lực cũng kém cỏi, đoàn đội như vậy... cho dù giao đấu chính diện cũng sẽ bị chúng ta toàn diệt trong ba phút, chuyện này chẳng có gì phải nghi ngờ."

Sở Hiên lầm bầm nói.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá gật đầu vẻ khẳng định:

"Đúng vậy, kỳ thực đội chúng ta rất mạnh, chuyện này ta cũng vừa mới có thể chắc chắn. Zero, với năng lực bắn tỉa cùng suy nghĩ tỉnh táo của người đủ để trở thành nhân vật mạnh mẽ đoàn đội khác không thể so bì. Hỏa lực của Bá Vương đủ để tiêu diệt cả một đội xác định cách xa mấy nghìn mét... Nếu bọn họ không có đạo cụ phòng ngự hoặc kỹ năng tầm xa chuyên dụng thì vừa gặp mặt đã bị chúng ta giết chết. Tiếp theo là thiên phú đặc thù với thuốc nổ cùng kỹ năng lính trinh sát của Vương Hiệp, ba kỹ năng tinh thần lực của Chiêm Lam cũng là thứ cực kỳ quan trọng khi đoàn đội tác chiến. La Cam Đạo, tiềm lực của ngươi không hề kém ta, mặc dù hiện tại người vẫn là kẻ yếu nhất trong số chúng ta nhưng khi người tiếp tục trưởng thành, tương lai sẽ trở thành chiến sỹ mạnh mẽ không thua gì ta..."

La Cam Đạo nói có chút không phục:

"Kể hết cả bọn ta rồi, vậy người cùng Sở Hiên thì sao? Các ngươi thì thế nào?"

Sở Hiên lạnh nhạt đáp:

"Tác dụng của ta đối với đoàn đội là đại não, còn Trịnh Xá đối với đoàn đội là trái tim, đây là việc chúng ta tự phân công. Ngoài ra, theo như tình huống phân bố Trung Châu đội ta biết, mấy người chưa hồi sinh cũng có tiềm lực cùng sức chiến đấu rất mạnh... Trung Châu đội chúng ra rất mạnh, cực kỳ mạnh, ngươi tin không? Chúng ta so với tiểu đội Ác Ma và tiểu đội thiên thần còn mạnh hơn!"

Sở Hiên nói đến đây đã có chút cuồng nhiệt.

"Hắn... thật sự rất muốn mở cơ nhân tỏa. Cảm giác .... thứ này quá quan trọng đối với hắn."

Trịnh Xá thở ra một hơi nói:

"Mặc dù chưa nói rõ nhưng đúng là Trung Châu đội chúng ta rất mạnh. Sở Hiên, điểm này ngươi nói không sai, vậy ý ngươi là thế nào?"

Sở Hiên thoáng bình tĩnh lại đáp:

"Ý ta là Nam Viêm Châu đội đã thua kém chúng ta nhiều đến thế, vậy Sâm Châu đội còn yếu đuối hơn cả Nam Viêm Châu đội, bọn chúng yếu tới mức nào đây? Bọn chúng nhỏ bé đến mức không dám rời khỏi đàn bọ sao? Nếu là như vậy thì làm sao bọn chúng dám chui ra đánh lén chúng ta hoặc đánh lén căn cứ? Kẽ hở duy nhất trong kế hoạch của ta chính là vạn nhất Sâm Châu đội quá yếu nhược, kế hoạch của ta thật sự trở thành vô nghĩa."

Nhất thời tất cả đều ngẩn người, theo Goblin glider bay về phía đông nam, địa hình dần dần chuyển từ bình nguyên sang đồi núi, mà lũ bọ trên mặt đất cũng bắt đầu liên tục giảm bớt, cảnh tượng đàn đàn lũ lũ bọ bao vây căn cứ từ từ biến thành thưa thớt, thỉnh thoảng có mấy con bọ chạy lạc qua còn lại khung cảnh trở nên trống vắng.

"Loài bọ không thể có số lượng vô cùng vô tận, kỳ thật chuyện này cũng chẳng khác gì con người. Nếu nhân loại có năm tỷ, mười tỷ người cùng điên cuồng tham gia vũ trang, điên cuồng công kích loài bọ, hai bên gặp nhau trên cả bình nguyên rộng lớn thì ta nghĩ phe chết chắc chắn là loài bọ. Có điều loài con người khó có thể điên cuồng đến mức ấy, cho dù là quân nhân chuyên nghiệp thì cũng biết sợ chết, trong mười tỷ dân có được năm trăm nghìn quân là khá lắm rồi, mà loài bọ thì khác, mỗi con trong số chúng đều tuân theo mệnh lệnh của Brain bug mà hành động, vì thế khi mười tỷ người gặp một tỷ bọ, chính nhân loại sẽ cảm thấy quân đội của lũ bọ đông như biển, bởi vì tất cả bọn chúng đều là binh lính, chỉ như vậy mà thôi."

Sở Hiên nhìn mặt đất bình tĩnh nói.

Trịnh Xá kỳ quái hỏi:

"Vậy ý người là gì? Binh lực của loài bọ đã đổ hết tới tấn công căn cứ phải không? Như vậy chúng ta có thể nhân lúc không người xâm nhập tấn công Brain bug không?"

Sở Hiên khoát tay nói:

"Không, ý ta là..."

http://tieulun.hopto.org

Hắn chưa nói dứt lời, bỗng có một luồng sáng màu bạc bắn tới. Tốc độ luồng sáng này cũng không phải là quá nhanh, ít nhất đương trường có ba người hoàn toàn nhìn được rõ ràng, nhưng vì nó tới quá đột ngột khiến ba người căn bản không kịp kêu lên một tiếng. Càng quan trong hơn là lúc này mọi người đang sử dụng Goblin glider để phi hành, muốn sử dụng glider để tránh né công kích bất ngờ như vậy chỉ có thể là người đã mở cơ nhân tỏa, nhưng mọi người còn đang nói chuyện, ai rảnh mà đi mở cơ nhân tỏa, vì vậy Sở Hiên vừa định thần lại luồng sáng màu bạc đó đã bắn trúng glider dưới chân hắn, một âm thành trầm đục vang lên, Sở Hiên, Bá Vương, Zero ba người rơi xuống đất.

-Không!

Trịnh Xá gầm lên giận giữ:

-Bám chặt!

Tiếp theo hắn không chút nghĩ ngợi khởi động công năng cải tạo của Goblin glider, từ phía sau glider lập tức phun ra một luồng điện lưu nho nhỏ, khi tất cả mọi người còn chưa kịp bình tĩnh lại, glider đã dùng tốc độ cực nhanh lao xuống đất. Lúc này Trịnh Xá đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, sức chú ý toàn thân tập trung đến mức cực hạn, khi ba người kia rơi xuống, tốc độ của hắn không ngờ đã vượt qua cả ba. Người đầu tiên hắn đón được là Bá Vương, gã Đông Âu cao lớn như một con gấu xám này khiến glider khẽ trầm xuống một chút, tiếp đó Trịnh Xá lại bay về phía Sở Hiên.

Sau khi rơi Sở Hiên cũng đã mở cơ nhân tỏa, khi Goblin glider lướt qua hắn không để Trịnh Xá bắt lấy mà đưa tay trực tiếp nắm lấy dây treo của giỏ khí cầu móc, mà Trịnh Xá giống như đã biết trước hắn sẽ làm vậy, glider bay thẳng qua hướng tới chỗ Zero. Khi Zero chỉ còn cách mặt đất khoảng hai mươi mét, Trịnh Xá đã bắt được cánh tay hắn, sau đó glider bắt đầu lao như điên về phía trước. Kỹ thuật phóng điện cải tạo này thật sự quá bá đạo, nội lực sau khi chuyển hóa có thể giúp dòng điện duy trì ở mức độ cực hạn, mà tốc độ của glider cũng đạt tới mức kinh khủng, thậm chó cả Trịnh Xá cũng không chịu nổi sức gió, chỉ biết híp mắt quan sát phía trước.

Mấy giây sau Trịnh Xá cuối cùng cũng hạ tốc độ của Giblin glider xuống, hắn không thể không dừng lại do một chiếc glider không đã chịu nổi sức nặng của tám người.... có lẽ là phải tính thêm trọng lượng của một con gấu hoạt hình.

-Phù!

Trong tám người tại chỗ, ít nhất có bảy người thở hắt ra một hơi, chỉ có Sở Hiên vừa đáp xuống đất lập tức quát lớn:

- Chiêm Lam! Đối phương ở vị trí nào?

Chiêm Lam hơi ngẩn người, nàng nhắm mắt lại mấy giây rồi lắc đầu nói:

- Không phát hiện ra vị trí bọn chúng, thật sự là Sâm Châu đội tấn công chúng ta à?

-Khốn kiếp!

Sở Hiên chửi vọt ra một câu hiếm hoi rồi quay sang cô bé kia quát:

-Ngươi thì sao? Có phát hiện vị trí của chúng không?

Bé gái sợ sệt lắc đầu đáp:

- Không phát hiện ra vị trí của bọn họ... Gần đây thật sự không có dấu vết của Sâm Châu đội mà, nhưng có rất nhiều bọ đang tiến về phía chúng ta!

Nhìn thần sắc Sở Hiên có chút cuồng bạo, Trịnh Xá vội vỗ vai hắn nói:

- Bình tĩnh lại đi Sở Hiên! Thế này không phải là ngươi, rút cuộc là có chuyện gì? Chúng ta đúng là đã bị công kích nhưng luồng sáng màu bạc đó là cái gì thì ta cũng không thấy rõ ràng, nói không chừng cũng không phải công kích của Sâm Châu đội, có thể là loài bọ mới tấn công chúng ta cũng nên? Ngươi đừng có rối loạn như vậy được không!

http://tieulun.hopto.org

Cùng lúc đó, mặt đất xung quanh khẽ rung động, mọi người nhìn ra, cách đó hơn hai nghìn mét, một vách núi bỗng vỡ tung, một con bọ tanker khổng lồ chui ra, theo sau nó còn có rất nhiều bọ warrior, bọn chúng vừa xuất hiện là lập tức lao về phía mọi người.

Sở Hiên lại lắc đầu nói:

- Có lẽ là sai lầm rồi, là ta đã sai lầm... Có lẽ Sâm Châu đội cũng không yếu ớt, không, hẳn là thực lực tổng thể của cả đội rất yếu nhưng thực lực cá thể lại rất mạnh mẽ... Rất mâu thuẫn phải không? Không hề mâu thuẫn, chỉ cần bọn chúng biến tân nhân thành nô lệ chăn nuôi, dựa vào điểm số của tân nhân để không ngừng tăng cường cho bản thân, một hai người trong đội sẽ trở nên rất mạnh, mà sức mạnh của cả đội rất có thể sẽ được Chủ Thần nhận định là yếu ớt! Sâm Châu đội rất có thể là đội ngũ như vậy!

345. Cá Thể Mạnh Mẽ (1)

Trịnh Xá nghe vậy lập tức sôi máu, đồng thời nhớ lại những gì

Phục Chế Thể đã nói trong Resident Evil 2.

"...Bọn chúng bảo ta rằng, kẻ tiến vào tiểu đội luân hồi Ác Ma nhất định phải có trái tim như của ác ma, chúng cướp Nạp giới của ta, bắt ta sau mỗi bộ phim kinh dị phải dùng điểm thưởng cường hóa hoặc hoán đổi một số thứ cho những thành viên trung tâm của đội, nếu chỉ như vậy thôi thì có lẽ cũng chẳng sao, nhưng..."

"...Bọn chúng cưỡng bức La Lệ trước mặt ta, sau đó còn giết nàng, phân thây thành nhiều mảnh. Mười một tên da trắng gọi ba người da vàng, da đen bọn ta là heo biết đi, phải liên tục cung cấp điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình cho chúng, chỉ có Triệu Chuế không thực lực quá mạnh, bọn chúng không dám trêu vào... Ngươi là tên ngu ngốc! Tại sao lại tạo ra cô ấy! Ngươi có biết khi ta nhìn thấy cô ấy gào khóc bị bọn chúng cưỡng bức, sau đó ta toàn thân bị trói chặt, không thể động đậy, chỉ biết trơ mắt nhìn cô ấy bị giết, ngươi có biết lúc ấy ta hận ngươi đến mức nào không? Ta thề rằng, chỉ cần để ta gặp ngươi, ta nhất định phải giết ngươi, giết cả đám đội viên mà ngươi quý trọng, ha ha ha ha..."

Ánh mắt Trịnh Xá dần dần phát lạnh, hắn nhàn nhạt hỏi:

- Ý ngươi là... Bọn chúng biến tân nhân thành nô lệ chăn nuôi, để tân nhân trở thành nguồn cung cấp điểm thưởng và chi tiết kịch tình, hành hạ, giết chóc, đẩy tân nhân vào cảnh ngộ bi thảm nhất, không có nhân cách, không có tôn nghiệm, thậm chí... cả người yêu thương nhất cũng không thể bảo vệ được? Ý ngươi là vậy phải không?

Sở Hiên nhìn vách núi phía xá, hắn chẳng hề quan tâm tới đám bọ đang lao tới, thản nhiên đáp:

- Không sai, ý ta là vậy, ngươi không nghe nhầm đâu.

Trịnh Xá thở ra một hơi nặng nề, hắn cười lạnh nói:

- Ta thật sự cảm thấy có chút hứng thú, thật muốn xem xem mấy vị cường giả của Sâm Châu đội, bọn hắn có được nhân bản vào Ác Ma đội không đây...

Không hiểu tại sao, mấy người bên cạnh Trịnh Xá đều cảm thấy một luồng hàn ý, đây là một loại cảm giác áp bức phát ra từ nội tâm. Khi thực lực của Trịnh Xá tăng lên, không biết từ lúc nào hắn cũng đã có chút khí thế của bản thân, mặc dù không giống với clone của hắn những cũng là một loại khí thế chỉ cường giả mới có được, tự tin và thực lực.

Ba người Bá Vương, Vương Hiệp và Zero đưa mắt nhìn nhau, Bá Vương là người đầu tiên giơ railgun chĩa về phía lũ bọ đang cuồn cuộn trang tới. Khi hắn bóp cò, Zero cũng lập tức nâng súng ngắm Gauss chĩa về phía con bọ tanker, tiếng súng vang dội, con bọ tanker bị bắn xuyên thủng một lỗ lớn từ trước ngực ra sau lưng. Không đợi cái xác đổ xuống, railgun trong tay

Bá Vương đã bắt đầu gầm thét, uy lực cực lớn quét về phía lũ bọ, mấy con bọ đi đầu lập tức bị bắn thành mảnh vụn...

Trịnh Xá nhìn đám bọ chết như ngả rạ phía xa, hắn thì thào nói:

http://tieulun.hopto.org

- Với uy lực vũ khí của chúng ta chỉ cần không bị đàn bọ hopper bao vây trên quy mô lớn thì không phải lo gì hết. Vấn đề bây giờ là, Sâm Châu đôi ở chỗ nào, tình huống cấu tạo thành viên ra sao, trong đó có một hai tên thực lực cực mạnh hay không...

-Ít nhất là tinh thần lực khống chế giả của bọn chúng mạnh hơn bên ta...

Sở Hiên lạnh nhạt đáp:

- Đầu tiên bọn chúng tìm được chúng ta đang ở trong màn chắn, còn chúng ta thì bị chúng tiếp cận mà không hề hay biết, nếu luồng sáng màu bạc đó còn là vật phẩm kịch bản nữa thì tinh thần lực khống chế giả này không dễ chơi đâu... Xuống đất đi! Chúng ta xuống lòng đất đi tiếp!

Vừa rồi Trịnh Xá bị dẫn động sát ý trong lòng nên hắn cũng mở cơ nhân tỏa mô phỏng hình thức suy luận của Tiêu Hoành Luật, ngắt ngắt tóc trán nói:

- Hiểu rồi, xuống đất đi. Chúng ta không nên đi theo hướng mà đối phương muốn, nếu bọn chúng bắn rơi chúng ta, vậy nhất định là muốn chúng ta tiến vào khu vực đồi núi, mà phái ra một lượng lớn bọ từ trong hang động tiếp cận chúng ta cũng là chuẩn bị bức chúng ta tiến tới, xem ra thực lực của bọn chúng sẽ được phát huy tốt hơn trong những khu vực đồi núi quanh co... Không nên đi theo hướng mà đối phương muốn... Xuống lòng đất thôi, Chiêm Lam, tìm kiếm trong phạm vi lớn nhất những chỗ có bọ tụ tập với số lượng lớn, những chỗ mà rất nhiều bọ đứng lại không di động. Tuyết Linh Nhi, che phủ tất cả những người chúng ta, ngoài ra quét hình hoàn cảnh xung quanh, phạm vi cũng không cần quá xa ít nhất là trong vòng mười km phải thuộc tầm khống chế của chúng ta, có làm được không?

Cô bé kia ngoan ngoãn gật đầu đồng thời chuyển hình ảnh quét hình trong phạm vi mười km vào ý thức Trịnh Xá.

Nếu đã quyết định đi xuống lòng đất vậy Vương Hiệp cũng không cần cố kỵ đạn được, hắn cầm lựu đạn plasma ném qua, còn La Cam Đạo theo lệnh Trịnh Xá bắt đầu cầm súng tự động của Liên bang bắt giết một số con bọ đơn độc gần đó, sau khi lựu đạn phát nổ mọi người bắt đầu chạy xuống hang ngầm dưới đất.

Trong đồng liên tục có bọ xuất hiện, Vương Hiệp đang định ném một quả lựu đạn khác ra thì Trịnh Xá đã ngăn lại, hắn vung Hổ hồn đao trực tiếp nhảy xuống, roạt một tiếng, mấy con bọ warrior bị chém đôi. Sau khi nghỉ ngơi dưỡng sức suốt mấy ngày, Trịnh Xá giờ phút này đang ở trong trạng thái tốt nhất, không cần dùng cái gì Bạo tạc hay Hủy diệt, chỉ với tố chất gấp mười lần người bình thường của hắn là đủ nhẹ nhẹ nhàng nhành giải quyết đám bọ này, sau hơn mười đa, hắn đã tiến sâu vào lòng đất.

Ở bên kia khu vực núi có bốn người yên lặng đứng đó, trong đó hai người da nâu khép nép sợ sệt đứng sau lưng hai người da trắng cao lớn, mà hai gã da trắng này thì một tên cầm một cây cung rất lớn làm bằng kim loại màu bạc, tên kia không mang vũ khí chỉ cầm một điếu xì gà, thong thả hút.

Gã cầm cây cung màu bạc thở dài nói:

- Bọn chúng tiến vào trong hang rồi. Khá thật, không ngờ lại nghĩ ra biện pháp tránh được đòn tấn công của ta... Làm thế nào bây giờ, Rosster, nếu cận chiến thì ta không giúp được ngươi đâu.

Gã tên là Rosster kia hút một hơi khói, cười lạnh đáp:

- Không sao cả, không ngờ Trung Châu đội lại có tám người, nhìn qua có vẻ thực lực rất đồng đều, tất cả đều sử dụng vũ khí công nghệ cao, lũ giả nhân giả nghĩa ngu xuẩn... Cũng được, vậy giải quyết hết bọn chúng trong hang đi, quy củ như cũ, ta bốn ngươi bốn... Ách, tận tám người, lũ heo thịt cũng có thể được tới hơn mười nghìn điểm. Mẹ kiếp, Chủ Thần bày ra cái luật quái quỷ mỗi lần chỉ được hoán đổi cho người khác một thứ, như vậy căn bản không thể tiêu hết số điểm của bọn chúng...

Gã cầm cây cùng kim loại màu bạc kia ngậm miệng không nói, chỉ dùng tâm linh tỏa liên kết nối ý thức với Rosster, cười lạnh nói:

"Không sao cả, một con heo thịt hoán đổi một món đồ cho chúng ta sau đó giết luôn cũng được, tránh để bọn chúng dùng số điểm thưởng dư thừa tăng cường cho bản thân, đến thời điểm mấu chốt lại bày ra trò gì... À mà nói như vậy, ngươi thật sự muốn hồi sinh con bé tiến vào bộ phim lần trước à? Chơi một lần là đủ rồi, cần gì..."

http://tieulun.hopto.org

Rosster bất mãn nói:

- Nigeabin, đừng quên quy tác, chúng ta không ai được ảnh hưởng tới người kia, ta thích nhìn vẻ mặt kẻ khác thống khổ giãy giụa, ngươi quản được à? Đừng nói lung tung nữa, ghi nhớ kỹ vị trí bọn chúng sau đó tìm chỗ thích hợp tiêu diệt hết. Đúng rồi, truyền tin tức tới chỗ Brain bug đi, xem xem nó an bài lũ bọ ngăn chặn đám giả dối ngu xuẩn này thế nào...

Nigeabin gật gật đầu, hắn vẫn có chút khó hiểu nói:

- Chuyện này không thành vấn đề, chỉ là ta cảm thấy có chút kỳ quái. Lần trước thăm dò Trung Châu đội chỉ phát hiện bọn chúng có bảy người, chúng ta còn cố ý bộc lộ vị trí mình để chúng tới tấn công, sao lần này lại có tám tên? Chẳng lẽ bọn chúng có một tên trốn trên tàu vũ trụ?

Rosster rít sâu một hơi xì gà, hắn vỗ vỗ vai Nigeabin nói:

- Quan tâm lắm thế làm gì, giết thêm được một tên không tốt sao? Đây toàn là điểm thưởng đấy. Ha ha ha, sau khi kết thúc bộ phim kinh dị này ta sẽ có thể hoán đổi kỹ năng cấp 2A kia rồi, ảnh gương thực thể hóa, đến lúc đó thực lực của ta sẽ... Ha ha ha ha...

Cùng lúc đó, nhóm Trịnh Xá cũng theo hướng hàng ngầm giết xuống, trong khu vực nhỏ hẹp này ưu thế số lượng của loài bọ không phát huy được chút nào, mặc dù cũng gián tiếp hạn chế uy lực vũ khí công nghệ cao của mọi người nhưng có Trịnh Xá đánh đầu trận, tất cả dễ dàng đẩy lui lũ bọ. Đến lúc cả nhóm ngừng lại đã thấy mình ở dưới lòng đất hơn năm mươi mét, nhìn lại phía sau chỉ có thể mơ hồ nhìn thấy một miệng hang tròn được bảo tồn hoàn hảo, Tuyết Linh Nhi cũng vội vàng nói với Trịnh Xá:

- Anh à, phía sau có rất nhiều bọ hopper, ít nhất cũng phải tới mấy nghìn con đang tiến về phía chúng ta... Đúng rồi, mặt đất phía trước bắt đầu trống trải.

Trịnh Xá quay đầu lại khẽ mỉm cười gật đầu với cô bé rồi bảo Vương Hiệp:

- Vương Hiệp, phá nổ thông đạo phía sau, đường đó quá rộng, bọ hopper có thể vào theo, địa hình phía trước lại bắt đấu rộng ra, không thể để chúng có cơ hội bay lên!

Vương Hiệp nghe vậy cũng không chần chừ, cầm bom plasma chôn xuống đất, sau khi đặt thời gian hắn ngẫm nghĩ một chút rồi lại lấy ra hai quả địa lôi plasma chôn xuống, tiếp đó nhanh chóng chạy lại chỗ mọi người, giúp đó Trịnh Xá tiếp tục bắn quét lũ bo phía trước.

Lũ bọ cũng không phải vô hạn, điểm này Sở Hiên sớm đã nói qua, sau khi Trịnh Xá đồ sát suốt mấy phút, thông đạo phía trước mở rộng ra, quả nhiên trước mắt không còn gì nữa, con bọ warrior cuối cùng cũng chết dưới đao hắn, mà trên đường đi xác bọ vô số, đến lúc này không có gì để giết Trịnh Xá lại cảm thấy có chút không thích ứng.

Trịnh Xá nhìn Chiêm Lam hỏi:

- Thế nào, phát hiện được chỗ có nhiều bọ tập trung không? Chỗ bọn chúng đứng yên không di động ấy.

Chiêm Lam lại lắc đầu đáp:

- Không được, không tìm ra... Hơn nữa còn không cảm giác được bọ ở xung quanh nữa.

Tuyết Linh Nhi bỗng gật đầu nói:

- Đúng thế, không cảm giác được lũ bọ ở xung quanh, giống như chúng đã biến mất... Không, có lẽ là giống như bị che phủ.

346. Cá Thể Mạnh Mẽ (2)

Trịnh Xá trầm mặc một chút, lần này hắn không mô phỏng ai cả, chỉ nhìn sang phía Sở Hiên, trong hoàn cảnh này hắn nhất định phải bảo tồn thể lực ở mức tốt nhất để đối phó với cuộc chiến sắp tới nên không thể tự do sử dụng kỹ năng mô phỏng, mà đã có tên lao công miễn phí Sở Hiên ở cạnh, đương nhiên là phải tận dụng rồi

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên cũng dứt khoát, trực tiếp nói luôn:

- Suy luận xong, đối phương thuộc loại đoàn đội cá thể mạnh mẽ chăn nuôi tân nhân, như vậy cũng có thể bổ sung vào lập luận lúc trước, độ khó của Chủ Thần được xác định căn cứ vào cá nhân mạnh nhất cùng thực lực tổng thể của cả đội. Có điều tình huống bây giờ rất có thể sẽ không ổn... Loại hình cá thể mạnh mẽ chính là thứ hiện tại chúng ta không muốn gặp nhất.

Bá Vương vội vàng nói:

- Tại sao? Cá thể dù mạnh đến mức nào thì chắc là cũng không bằng được Trịnh Xá phải không? Mà cho dù là Trịnh Xá muốn một mình tập kích một đoàn đội thì chúng ta phối hợp cũng đủ khả năng giết được một cường giả như vậy, trừ phi là sử dụng một lần Hủy diệt!

Sở Hiên gật đầu nói:

- Không sai, theo lý thuyết thì có lẽ là như vậy, cũng tức là khi cá thể cường đại gặp các kỹ năng phối hợp của đoàn đội thì thường sẽ bị đoàn đội dùng nhiều phương pháp giết chết, mà các phương pháp này ta cũng biết, chỉ là hiện tại thì không được... Trước mắt chúng ta đang ở vào thế yếu, đây là hành tinh của lũ bọ, tại đang chúng ta lúc nào cũng có thể gặp phải đàn bọ tập kích, bao vây trên quy mô lớn, còn đối phương chiếm được ưu thế chủ nhà. Ta nghĩ các ngươi chắc là đã từng xem qua một vài bộ phim hành động miêu tả cá thể mạnh mẽ, ví dụ như một linh đặc công giết chết một đội lính bình thường trong rừng rậm, cho dù là đánh lén cũng được, cận chiến tay không cũng tốt, bắn tỉa cũng chẳng sao, chiến đấu tại chiến trường mà cá thể mạnh mẽ lựa chọn, đối với chúng ta mà nói đây đã là một loại thế yếu tuyệt đối!

Trịnh Xá thoáng trầm ngâm rồi nói:

- Ngươi nghĩ tiếp theo chúng ta nên làm thế nào? Chẳng lẽ ở đây chờ Sâm Châu đội tới tấn công sao?

Sở Hiên lại đẩy đẩy mắt kính đáp:

- Vấn đề này thì... Thực ra ta đang cân nhắc xem đối phương rút cuộc là có mấy cá thể mạnh? Thân là tinh thần lực khống chế giả, kiêm tay bắn tỉa cũng là chuyên gia cận chiến? Loại cá thể cường đại như vậy có thể tồn tại nhưng xác suất tồn tại trong Sâm Châu đội là cực nhỏ, nếu không lúc trước khi chúng ta tại Klendathu đã bị hắn tập kích rồi, số lượng bọ ở đó vượt xa hành tinh này. Nếu là hai tên, trận chiến này sẽ dễ đánh hơn nhiều nhưng có một câu ta không thể không nói... Trịnh Xá, đừng vọng tưởng tất cả có thể yên ổn vượt qua bộ phim kinh dị này, ngoài ngươi ra, tất cả chúng ta, kể cả ta nữa đều có xác suất tử vong trên 50%.

Trịnh Xá lại im lặng, một lúc lâu sau hắn mới nhìn mọi người gật đầu nói:

- Ta sẽ không ngốc đến mức nói cái gì nhất định sẽ bảo vệ tốt cho mọi người, nhưng ta sẽ cố gắng hết sức... Hy vọng tất cả có thể sống sót, có thể cùng ta kề vai chiến đấu, bao giờ chiến tử mới thôi...

-Tốt lắm.

Sở Hiên lập tức ngắt lời Trịnh Xá, tiếp đó hắn quay sang hai người Chiêm Lam và cô bé Tuyết Linh Nhi hỏi:

- Hiện tại đang là tình huống khẩn cấp, ta hỏi một câu các ngươi đáp một câu, vấn đề đầu tiên là, các ngươi không còn thăm dò được khu vực xung quanh, cũng tức là có thể cho rằng, đối phương đã che phủ chúng ta... Ừm, ta lấy ví dụ thế này nhé, tinh thần lực vả kỹ năng của đối phương đều vượt xa các ngươi, vậy hắn có thể đem phạm vi che phủ lan rộng thành một hình tròn đủ để bao trùm cả chúng ta vào trong đó hay không? Chúng ta đang ở giữa trung tâm vòng tròn nên không có cách nào thăm dò được những gì xảy ra bên ngoài, có khả năng này không?

Hai cô gái một lớn một nhỏ đưa mắt nhìn nhau rồi cùng gật đầu, Chiêm Lam nói:

- Nếu muốn thì loại che phủ như vậy đúng là có thể làm được, nhưng bọn ta lại không cảm giác được xung quanh có dấu vết màn chắn tinh thần lực cho nên rút cuộc có bị che phủ hay không thì thật sự bọn ta cũng không biết...

Sở Hiên búng tay một cái nói:

http://tieulun.hopto.org

- Thế là được rồi, coi như là một kỹ năng tinh thần lực mới, khả năng này hoàn toàn có thể. Vậy bây giờ vấn đề suy nhất cần thảo luận là tinh thần lực khống chế giả của đối phương có thể tiến tiến vào thăm dò không gian đang che phủ chúng ta hay không, cũng tức là hiện tại có thể biết được chúng ta đang nói gì hay không? Ta cứ giả thuyết rằng bọn chúng biết chúng đang nói gì, Chiêm Lam, bắt đầu từ bây giờ tất cả những gì đội chúng ta nói đều dùng tâm linh tỏa liên để trao đổi.

Chiêm Lam và cô bé kia cùng gật đầu, tiếng của Sở Hiên lại vang lên trong ý thức mỗi người, hắn nói:

"Theo tình huống trước mắt, chúng chỉ có thể thăm dò được địa hình xung quanh, còn lại việc tìm kiếm phân bố của lũ bọ thì hoàn toàn bất lực, khả năng tìm ra Brain bug cũng gần như là không, vì vậy hiện tại chúng ta nhìn có vẻ có hai đường để đi nhưng thực tế chỉ có một, mà con đường này lại cực kỳ nguy hiểm."

Trịnh Xá lấy ra một bao thuốc lá, nói:

"Lựa chọn như thế nào người cứ nói ra đi, lúc trước ta đã nói rồi, nếu đã quyết định tiến đến nghênh chiến Sâm Châu đội thì loại nguy hiểm gì ta cũng có thể tiếp nhận, ngươi không cần đắn đo chuyện gì cả."

Sở Hiên gật đầu nói:

"Ừm, nói đơn giản thì rất đơn giản, nói khó khăn cũng rất khó khăn. Theo suy nghĩ của người bình thường, lúc này tuyệt đối không thể chia quân bởi vì một khi chia quân sẽ bị cá thể mạnh mẽ tập kích từng nhóm một, nhưng nếu chúng ta cứ họp lại một chỗ chờ Sâm Châu đội chạy tới thì tình huống cũng không sáng sủa hơn được bao nhiêu. Đầu tiên là chúng ta phải đối mặt với đại quân bọ vô cùng vô tận hơn nữa không biết khi nào chúng tới nơi, tiếp theo là phải đối phó với khả năng bắn tỉa, công kích của đối phương, đối với chúng ta đó đều là khốn cảnh, nên hợp lại một chỗ tiếp tục tiến tới thì việc duy nhất có thể làm là kiên trì qua mười hai tiếng. Nhưng chuyện này quá kém cỏi so với mục tiêu ban đầu của chúng ta, mốn đợi sao không đợi tại căn cứ cho hết mười hai giờ luôn đi, mà lại cứ phải hết hần lần này tới lần khác chạy tới chỗ nguy hiểm chịu đòn, tình huống như vậy các ngươi cứ thử nghĩ mà xem..."

"Con đường thứ hai là chia quân... Chia làm hai đội, đội một lấy tinh nhuệ, ít người làm chủ, đội hai lây số lượng đông làm chủ. Lựa chọn cho đội một ta đề nghị là Trịnh Xá cùng Zero, một cận chiến một tầm xa, nhiệm vụ của các ngươi là bắt giữ ít nhất một cá thể mạnh của Sâm Châu đội, tra hỏi tình hình bọn chúng. Nếu bắt được tinh thần lực khống chế giả của đối phương thì càng tốt, như vậy trạng thái che phủ lập tức được giải trừ, các ngươi chẳng những có thể tìm được bọn ta mà còn tìm thấy những tên còn lại của Sâm Châu đội. Yên tâm đi, loại hình chăn nuôi tân nhân như Sâm Châu đội, chỉ cần các ngươi bắt được một tên là tình hình đoàn đội bọn chúng lập tức xuất hiện, đoàn đội như vậy rất mạnh nhưng đồng dạng cũng rất yếu..."

"Sau đó là bên nhân số đông bọn ta, mục đích của chúng ta là để Sâm Châu đội tới tấn công Trịnh Xá và Zero, cho họ cơ hồi gặp được thành viên Sâm Châu đội. Chuyện này rất dễ giải thích, đối phương không hề biết sắp xếp thực lực của chúng ta, bởi vì chúng ta tuyệt không phải loại đoàn đội chăn nuôi tân nhân nên chỉ có thể cho rằng thực lực chúng ta chênh lệch không lớn. Nhưng bọn chúng tính sót một điểm quan trọng là kỹ năng tự sáng tạo, vì điều này nên bên ít người mới là phe có thực lực mạnh nhất của chúng ta, mục đích của bọn ta là để bọn chúng nghĩ rằng có thể một phát ăn tươi bên ít người, để bọn chúng tới tấn công Trịnh Xá và Zero.. Tiếp theo chúng ta còn một mục đích khác, đó là dẫn dụ Brain bug..."

Trịnh Xá nhất thời cảm thấy kỳ quái, hắn khẽ hỏi:

"Mấy cái trước ta còn hiểu được, nhưng cái cuối cùng thì có ý gì? Dẫn dụ Brain bug, chẳng lẽ đông người là có thể dụ được Brain bug ra sao?"

Sở Hiên lắc đầu, tiếp tục nói:

"Ngoài Brain bug là một nhiệm vụ tình tiết kịch bản rất lớn ra, quan trọng hơn là lúc này chúng ta đang ở giữa đàn bọ, thời gian càng trôi đi sẽ càng có nhiều bọ tới, chúng nhất định sẽ bao vây được chúng ta, lại thêm cả Sâm châu đội đánh lén, tới lúc ấy chúng ta chắc chắn thất bại, vì vậy trong khi các ngươi chiến đấu với Sâm Châu đội, nhiệm vụ của chúng ta là dẫn dụ Brain bug, hơn nữa tiểu diệt nói... Đạo lý rất đơn giản, chuyện này ta nghĩ những ai xem qua phim Starship Trooper đều sẽ hiểu, đó là Brain bug biết ăn não người, nếu bên đông người chúng ta bị lũ bao vây sẽ khiến nó cảm thấy không có gì nguy hiểm cả, khả năng Brain bug xuất hiện là trên 70%. Đây cũng là lý do vì sao ta nói tất cả chúng ta, ngoài Trịnh Xá cơ bản

http://tieulun.hopto.org

không gặp nguy hiểm, những người còn lại đều có khả năng phải chết, một khi chúng ta đã quyết định chọn phương án này vậy tất phải có giác ngộ sẽ chết, khi Brain bug xuất hiện, ai trong chúng ta cũng có khả năng bị nó hút sạch não mà chết, tình huống cơ bản là như vậy..."

Trịnh Xá yên lặng hút thuốc, hắn nhìn từng thành viên trong đội, từ người có thâm niên nhất Chiêm Lam tới tân nhân mới nhất La Cam Đạo, lại đến đội viên tạm thời Tuyết Linh Nhi, mỗi người hắn đều nhìn thật sâu vài lần sau đó ném điếu thuốc xuống nói:

"Cứ làm như vậy đi... Lần chia tay này có thể là vĩnh biệt, nhưng ta rất vui vì từng được cùng mọi người chiến đấu. Đồng đội... cố gắng sống sót nhé, tin tưởng ta, ta nhất định sẽ quay lại giúp mọi người, tin tưởng ta!"

Mọi người đều yên lặng... trừ con robot gấu Pooh cứ luôn một "money, money" những người còn lại đều không nói gì, yên lặng nhìn Trịnh Xá, ánh mắt họ đều lộ vẻ tín nhiệm, sự tín nhiệm vô điều kiện, đủ giao phó sinh mạng, kề vai chiến đấu tới chết...

Cùng lúc đó, trong một hang động cách xa mọi người, gã cầm cây cung kim loại màu bạc nói vẻ khó hiểu:

- Bọn chúng đứng ở đó mấy phút, bây giờ bắt đầu di động.. Nhưng rất lạ, bọn chúng chia làm hai nhóm, một bên đông người tiếp tục đi sâu xuống đất, nhóm kia chỉ có hai người bắt đầu tìm đường đi lên... Rosster, giờ làm thế nào? Tới truy kích bên nào?

Rosster rít một điếu xì gà, hắn cười ha hả nói:

- Đúng là ngây thơ, bên nhân số đông chắc chắn là muốn tiếp tục tới tìm kiếm chúng ta hoặc Brain bug, bên ít người đại khái là muốn lên mặt đất kêu gọi viện quân, bọn chúng thuộc phe quân đội Liên bang trái đất mà. Vậy cũng tốt, trước tiên tới làm thịt hai tên kia đã, còn bên đông người cứ từ từ giết từng tên một, ha ha ha...

347. Trả Giá Bằng Mạng Sống (1)

Trịnh Xá lúc trước chỉ là một gã công chức bình thường, cũng lắm cũng là một gã công chức bình thường có tiềm lực sinh tồn mà thôi, phải đến khi hắn hồi sinh người mình yêu quý nhất, tiềm lực đó mới được bộc lộ và cũng chính từ lúc ấy, hắn mới điên cuồng muốn sống sót.

Đến bây giờ, hắn đã không chỉ sống cho chính mình, trên lưng hắn phải mang theo rất nhiều thứ, máu tươi của đồng đội, chiến hữu, kẻ địch, sự chờ đợi của người yêu, còn cả thù hận của Phục Chế Thể, mang theo rất nhiều thứ mà sống, từ nhiều phương diện mà nói, chính những thứ này mới tạo nên con người hắn hiện tại.

"Không thể nghi ngờ gì, chăn nuôi tân nhân ở giai đoạn đầu là một biện pháp rất tốt, có thể giúp bản thân nhanh chóng mạnh mẽ lên. Nếu Chủ Thần tính toán độ khó đúng là bình quân giữa người mạnh nhất và chỉnh thể đoàn đội thì đội ngũ như vậy cũng không gặp phải phim kinh dị quá hà khắc nên luôn ở vào vị trí an toàn mà lại có thể kiếm được một lượng lớn điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình, đây là ưu điểm lớn nhất của mô hình chăn nuôi. Nhưng thành nhờ chăn nuôi thì bại cũng vì chăn nuôi, đoàn đội như vậy đến cuối cùng nhất định sẽ bị hủy diệt..."

"Việc hủy diệt này tuyệt không phải cái gì tà bất thắng chính, câu này chỉ là đánh rắm, lịch sử sớm đã chứng minh trên thế giới chỉ có sức mạnh là tồn tại tuyệt đối, cái gọi là chính nghĩa, tà ác chỉ là cứt chó. Ngươi có thể chính nghĩa với một vài người nhưng chắc chắn không thể chính nghĩa với tất cả mọi người, tà ác cũng thế, bởi vậy cái gì tà bất thắng chính chỉ là câu lừa trẻ con hoặc kẻ yếu tự an ủi mình mà thôi... Lý do thật sự khiến mô hình này gặp thất bại là vì bọn chúng chỉ nhìn thấy mặt ngoài của Chủ Thần không gian mà quên mất ý nghĩa thật sự của nó."

"Chủ Thần tuyệt không phải để người ta tới cái không gian này liên tục cày điểm cường hóa, nếu là như vậy, người sáng tạo ra nó chỉ cần thay đổi chương trình một chút, trực tiếp mang những năng lực cường hóa này chuyển cho toàn bộ loài người là được rồi. Đến lúc đó trên trời thần phật bay loạn xạ, dưới đất ác ma, quỷ hút máu không ngừng phân tranh, ta nghĩ nhân loại cách bờ vực diệt vong không xa lắm đâu... Ý nghĩa thật sự của Chủ Thần là làm người ta tiến hóa, những kẻ chăn nuôi này có thể cường hóa thuộc tính rất

http://tieulun.hopto.org

mạnh nhưng trình độ mở cơ nhân tỏa chắc chắn không cao. Tiếp theo bọn chúng hẳn là chỉ biết sử dụng thuộc tính và kỹ năng cường hóa từ chủ thần chứ không biết tự sáng tạo kỹ năng, khả năng này là trên 90%, điểm này chúng ta cũng đã làm rất nhiều thí nghiệm, kỹ năng tự sáng tạo có thể sử dụng được 100% uy lực, nhưng kỹ năng hoặc thuộc tính hoán đổi từ Chủ Thần thì lại căn cứ vào trình độ mở cơ nhân tỏa để sử dụng..."

"Vấn đề cuối cùng là bất kỳ cá thể mạnh mẽ nào cũng đều có khuyết điểm trí mạng, ví dụ các mập trong biển mạnh mẽ, vào rừng sâu chỉ trở thành thức ăn cho mèo hoang, sư tử ở bình nguyên mạnh mẽ, xuống biển sẽ bị cá tôm ăn sạch, một đoàn đội như vậy nhìn rất mạnh nhưng thực tế cũng rất yếu ớt..."

"Tới gặp bọn chúng đi, tiểu đội này rất mạnh nhưng cũng rất yếu, chỉ cần đánh bại cái vỏ ngoài mạnh mẽ của bọn chúng, bên trong chỉ còn xác thịt thối nát mà thôi. Nói thật, Nam Viêm Châu đội còn mạnh hơn bọn chúng nhiều!"

Trịnh Xá trong đầu nhớ lại những gì Sở Hiên đã nói, hắn cầm Hổ hồn đao cùng Zero yên lặng đi về phía trước. Lúc này hắn đang mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, không hiểu tại sau, số lần hắn sử dụng cơ nhân tỏa càng nhiều, thời gian tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng một càng lâu, tiếp tục như vậy, rất có thể tới một ngày sẽ đạt tới mức không còn hạn chế gì nữa. Đương nhiên, hiện tại hắn cũng buộc phải mở cơ nhân tỏa mới phát hiện được thành viên đội đối phương.

-Zero, thế nào? Có nhìn rõ hoàn cảnh xung quanh không? Ở đây hơi tối...

Trịnh Xá nhỏ giọng nói với Zero phía sau.

Zero cầm súng ngắm Gauss, bình tĩnh đáp:

- Vẫn nhìn rõ, thuộc tính cường hóa của ta vốn chỉ tăng cường đôi mắt, hoàn cảnh tối tăm hơn thế này cũng có thể nhìn rõ một sợi tóc cách mấy nghìn mét... Chỉ là địa hình ở đây không thích hợp để bắn tỉa, đúng rồi, đạn Gauss vi tụ hợp... hai viên vẫn chưa sử dụng.

Đạn Gauss vi tụ hợp này chính là đạn uy lực cao Zero hoán đổi trước khi tiến vào bộ phim kinh dị này, tốn nhiều điểm thưởng hoán đổi, uy lực tự nhiên là cũng lớn đến kinh người, một viên đủ sức phá hủy tất cả mọi thứ trong phạm vi vài trăm mét quông, so với tên lửa hạt nhân min còn mạnh hơn. Trịnh Xá cũng đã hiểu ý của Zero, nếu như hắn không thể đấu sức được với đối phương, Zero sẽ dùng loại đạn này tấn công, với tốc độ trong trạng thái hủy diệt của hắn chắc chắn có thể chạy thoát trước khi vụ nổ lan tới còn đối phương không nhất định sẽ có tốc độ như vậy.

-Ừm, ta hiểu rồi... Zero, cám ơn ngươi vẫn cũng ta chiến đấu, ta tuyệt đối không muốn lại phải nhìn thấy ngươi ngã xuống trước mặt ta... Cùng nhau sống sót nhé, đồng đội, cùng kề vai chiến đấu, đến tận lúc chết!

Trịnh Xá yên lặng gật đầu nói.

Zero cũng gật đầu:

- Ừ, kề vai chiến đấu... tới lúc chết.

Theo thương lượng với Sở Hiên, Trịnh Xá cùng Zero đi ngược lại, bắt đầu tìm đường hướng lên trên, trên đường đi hai người không gặp bao nhiêu bọ, một vài con vừa xuất hiện lập tức bị Trịnh Xá dễ dàng chém chết, thậm chí có một con bọ tanker vừa thò đầu ra định phun lửa, nhưng Hổ hồn đao mang sắc bén đến mức nào, một đao lướt qua con bọ tanker lập tức bị cắt thành hai đoạn, hai người tiếp tục bình yên vô sự đi ra ngoài.

Cứ như vậy, sau khoảng mười phút hai người đều có cảm giác giống nhau, mặc dù cảm giác này rất mơ hồ nhưng cả hai thật sự cùng có cảm giác bị thăm dò, Trịnh Xá là bởi vì hắn đã mở cơ nhân tỏa, Zero làm sát thủ lâu năm, cảm giác với phương diện này tuyệt đối là nhạy bén dị thường. Hai người đưa mắt nhìn nhau đồng thời đi xuống chỗ địa hình thông thoáng hơn, ở đây có một số loại thực vật hình nấm cực lớn, số lượng cũng rất nhiều, nhìn qua giống như một khu rừng, lúc này Trịnh Xá cùng Zero đang đi trong một khu rừng nấm.

-Zero, bọn chúng sắp tới rồi, những gì ta nói bây giờ chắc là chúng cũng nghe được... Sống sót nhé!

Trịnh Xá thì thào nói với Zero, đồng thời hắn móc ra một bao thuốc lá, rút một điếu ném cho Zero.

http://tieulun.hopto.org

Zero đưa tay bắt lấy điếu thuốc, hắn châm thuốc hút một hơi thật dài rồi gật đầu đi vào trong bóng cây, chỉ còn mình Trịnh Xá đứng giữa khoảng đất trống.

Trịnh Xá cầm Hổ hồn yên lặng nhìn xung quanh, hắn vận khinh công nhảy vọt lên, đạp vào một cây nấm lớn tiến lên trên, sau vài cú nhảy hắn đã đứng trên mũ nấm. Đưa mắt nhìn ra xa, tới lúc cảm giác bị thăm dò một lần nữa xuất hiện, hắn cuối cùng cũng nhìn thấy tại một miệng hang cách đó khá xa xuất hiện bốn người, hai người da trắng và hai người da nâu. Hai người da nâu nhìn có vẻ khép nép, chẳng những trên người mang đầy vết thương mà vẻ mặt cũng vừa lo vừa sợ, hai gã da trắng thì điệu bộ kiêu căng nhìn Trịnh Xá, tới lúc thấy Hổ hồn trên tay hắn, hai tên nãy không ngờ vẫn mỉm cười.

-Vui lắm phải không? Con lơn trắng, có gan thì tới giết ta đi!

Trịnh Xá vận nội lực quát lớn, thanh âm truyền ra xa khiến mấy tên kia cũng nghe được rõ ràng. Hai gã đó không cười nữa những nhìn động tác vẫn như cũng chẳng hề để ý, giống như rất khinh thường Trịnh Xá.

-Trung Châu đội phải không? lũ khỉ da vàng, ta còn tưởng đám mọi đen Nam Viêm Châu đội sẽ thắng, không ngờ lại là lũ khỉ các ngươi.

Một giọng nói vang lên bên tai Trịnh Xá, theo đó một luồng ánh sáng màu bạc lóe lên trong bóng tối bắn vọt tới, Trịnh Xá vụt nhảy lên, luồng sáng lập tức bắn trúng chiếc mũ nấm khổng lồ dưới chân hắn, một tiếng ầm một tiếng, mũ nấm biến mất không thấy đâu, không phải bị đốt cháy hay bắn tan mà là thật sự biến mất.

-Đừng tránh né nữa, ta đã tìm ra vị trí các ngươi rồi, bên kia còn một tên dùng vũ khí công nghệ cao đúng không? Thế nào? Còn muốn đánh lén bọn ta sao? Ha ha ha, ta nói cho người biết, trên người bọn ta có đạo cụ phòng ngự cấp 2B, đạo cụ vạn năng có thể bổ sung năng lượng, nghe nói là đồ do tổ tiên lũ khỉ các ngươi chế tạo, gọi là cái gì pháp khí tu chân, tất cả vũ khí công nghệ cao đều vô hiệu, kể cả vũ khí ma pháp truyền thuyết cũng vậy, con dao cùn màu đỏ của ngươi cũng chẳng làm gì được bọn ta, thế nào? Tự đầu hàng đi, giết các ngươi xong bọn ta còn phải tới truy kích đám bên kia, bọn chúng đang bị cả đàn bọ vây công, không động thủ nhanh sẽ bị Brain bug giành mất, số điểm ấy bọn ta phải kiếm, ha ha ha...

Giọng nói kiêu ngạo đó không ngừng vang lên bên tai Trịnh Xá, tiếng súng kịch liệt bỗng vang lên, một viên đạn với tốc độ kinh hoàng bắn thẳng tới chỗ gã cầm cây cung kim loại màu bạc, trên người hắn cũng bừng lên kim quang, một vòng bảo vệ màu vàng giống như chiếc chuông đồng cổ xuất hiện. Đinh một tiếng, âm thanh cũng giống như tiếng chuông đồng, tên này không hề bị thương.

"Quả nhiên là loại hình chăn nuôi tân nhân, vũ khí cầm loại tốt nhất, đạo cụ phòng ngự hoán đổi loại tốt nhất, có lẽ thuộc tính bản thân cũng rất mạnh, người như vậy đúng là cá thể thực lực mạnh... Sở Hiên, cái xác ngoài nhìn có vẻ mạnh mẽ này... hơi bị quá mạnh!"

Dù nghĩ như vậy, sát ý trong lòng Trịnh Xá càng nồng nặc, cùng là chăn nuôi tân nhân, cùng là ngược đãi tân nhân, hơn cũng cùng là người da trắng, mọi chuyện phẳng nhất y như lời Phục Chế Thể đã nói, không biết chừng hai tên này đều là đội trưởng và đội viên mà Ác Ma đội từng có, nếu đúng là như vậy...

"Các ngươi nhất định phải chết!"

348. Trả Giá Bằng Mạng Sống (2)

Hai người của Sâm Châu đội mạnh đến mức nào Trịnh Xá cũng không biết nhưng giờ phút này hắn và Zero đang ở vào tình cảnh bất lợi nhất, đầu tiên là hai người đối phương hoán đổi thuộc tính cường hóa tốt nhất, sử dụng vũ khí lợi hại nhất, có đạo cụ phòng ngự mạnh nhất, mà điểm mấu chốt chính là đối phương có tinh thần lực khống chế giả chi viện còn bọn hắn thì chỉ biết cô quân phấn chiến. Việc này cũng giống như lúc nào cũng ở trong tầm mắt đối phương, cho dù hoàn cảnh như thế nào cũng không có gì bí mật với Sâm Châu đội còn đối phương thì có thể giám sát toàn cục, thậm chí phối hợp hỗ trợ lẫn nhau.

Ngoài nhân tố tinh thần lực khống chế giả, địa điểm chiến đấu cũng không có lợi cho hai người Trịnh Xá cùng Zero, chỗ này đâu đâu cũng có bọ hoành hành, mặc dù mấy người Sở Hiên tách ra đã dẫn dụ một lượng lớn bọ, đồng thời khiến Sâm Châu đội mất cảnh giác hiện thân, nhưng xét về hoàn cảnh, nơi đây vẫn là chiến trường có lợi cho Sâm Châu đội.

http://tieulun.hopto.org

Súng ngắm Gauss của Zero tấn công phát đầu đã khiến pháp khí hộ thân cấp 2B của đối phương bộc lộ năng lực, hiệu quả của nó quả thật là vô cùng lớn. Uy lực của súng ngắm Gauss Trịnh Xá từng thấy qua, mặc dù không dám nói là cái gì cũng phá được nhưng nếu muốn hắn đeo long tinh đứng mặc cho Zero xạ kích thì hắn không dám làm. Hiệu quả phòng ngự của long tinh hoàn toàn dựa vào năng lượng chống đỡ, một khi tiêu hap hết năng lượng, long tinh thực sự không khác một cục đá bao nhiêu, mà với sức mạnh của súng ngắm Gauss, muốn tiêu hao hết năng lượng trong long tinh là chuyện chẳng khó khăn gì.

"Nhưng pháp khí này còn hơn thế nữa, theo như bọn chúng nói thì hình như ngoài vũ khí tầm xa công nghệ cao, cả vũ khí cận chiến loại ma pháp truyền thuyết cũng có thể phòng ngự, chỉ không biết nó có thể ngăn cản được đao mang vô hình nhưng thực chất của Hổ hồn hay không thôi? Nếu thật sự có thể phòng ngự được thì món pháp khí này đúng là hơi quá khủng bố, không hổ là đạo cụ cấp 2B... Mẹ nó, chăn nuôi tân nhân thật sự hái ra tiền vậy sao?"

Trịnh Xá trong lòng thầm chửi, hắn lập tức áp dụng theo phương án đã bàn bạc với Zero, hai người tách ra một trái một phải lao vào trong bóng tối, mặc dù không thể chắc chắn đối phương sẽ chia quân thành hai đường truy kích nhưng phân tán ra là biện pháp tốt nhất với họ lúc này.

Hai gã da trắng của Sâm Châu đội hơi ngạc nhiên, Rosster hút một hơi thuốc dài rồi quay sang Nigeabin cầm cây cung màu bạc nói:

- Vậy tên cận chiến cầm đao kia giao cho ta, tên cầm vũ khí công nghệ cao kia giao cho ngươi. Sau năm phút tập trung ở đây, vượt quá thời gian cứ năm phút phải giao 1000 điểm cho người kia cường hóa tố chất thân thể, đã hiểu chưa?

Nigeabin cười ha ha đáp:

- Vậy cũng được nhưng phương hướng cường hóa của ngươi có ưu thế về mặt thời gian hơn ta, cho dù chạy toàn lực cũng phải mất mấy phút rồi, nếu thế ta sẽ không chuyển hình ảnh quét hình tới chỗ ngươi nữa, vậy mới tính là công bằng đúng không? Ha ha ha, ngươi tự nói đấy nhé, cứ mỗi phút phải chuyển cho đối phương 1000 điểm cường hóa tố chất thân thể, ta sợ đống điểm của ngươi không đủ cho ta tiêu đâu.

Rosster phun ra một hơi khói, hắn chửi đổng mấy tiếng rồi đạp mạnh dưới chân, toàn thân như biến thành một luồng gió lao về phía Trịnh Xá. Nigeabin nhìn bóng lưng hắn cười lạnh, sau đó quay sang hai người da nâu, khẽ nhíu mày nói:

- Tự trở về chỗ đàn bọ đi. Mẹ kiếp, nếu các ngươi bị người của Trung Châu đội giết chết ta nhất định phải hồi sinh các ngươi rồi từ từ giết, các ngươi có tin là mình sẽ bị giết mười ngày mười đêm mới chết không?

Hai người kia vội vàng vâng vâng dạ dạ, gật đầu liên tục, bộ dạng thật sự rúm ró hết mức, sau khi Nigeabin đuổi theo Zero, hai người mới vội vàng quay lại theo hướng hang động, nhìn bộ dạng chẳng hề có chút tức giận, ngoài sợ hãi ra cũng chỉ còn toàn sợ hãi.

Lại nói về Trịnh Xá quay người nhảy xuống, mặc dù đã bị bắn tan phần mũ nhưng cây nấm vẫn cao tới hai mươi mét, có điều Trịnh Xá không chút e ngại độ cao này, hắn xoay người đạp lên thân một cây nấm khác đồng thời vận khinh công nhảy vọt lên, liên tiếp như vậy giống như một con chim lớn bay trong khu rừng nấm, không ngừng chạy đi. Tốc độ của Trịnh Xá không thể nói là chậm nhưng không chờ hắn chạy được hai phút, chân vừa điểm nhẹ xuống một tiếng rít gió bỗng vang lên, Trịnh Xá chỉ kịp nghiêng người cúi xuống, một luồng gió sắc đã sượt qua vai hắn, xé rách một đường dài trên áo.

Trịnh Xá lần này không nhảy lên nữa, hắn quay đầu nhìn lại chỉ thấy tên da trắng hút xì gà kia đang yên lặng đứng trên một cây nấm lớn. Không biết bị đuổi kịp từ lúc nào nhưng Trịnh Xá biết rằng tốc độ của tên da trắng trước mặt tuyệt đối không đơn giản, mà đâu chỉ không đơn giản, có thể đuổi kịp hắn đang sử dụng khinh công, lại từ cự ly xa như vậy mà Trịnh Xá không hề hay biết, những chuyện khác chưa cần nói, chỉ tính riêng mặt tốc độ, tên da trắng này thật sự đã vượt qua Trịnh Xá, quả không hổ là cường giả được cả một đoàn đội tạo ra.

Gã kia lần này không hút xì gà nữa, hắn khinh thường nhìn Trịnh Xá cười nói:

- Thế nào, còn chưa chuẩn bị đầu hàng sao? Phải để ta động thủ xé xác ngươi ra mới cam tâm à? Nhìn bộ dạng kiết xác của ngươi, cây đao này cùng lắm là vũ khí ma pháp truyền thuyết cấp B hoặc 2B là hết, đúng

http://tieulun.hopto.org

là đồ yếu đuối giả dối... Thực lực của ngươi hẳn là mạnh nhất trong Trung Châu đội đúng không? Thế mà còn liều sống liều chết vì bọn chúng, nếu như ta là ngươi, ngoài một hai tên tâm phúc ra tất cả những kẻ còn lại đều giết hoặc chăn nuôi, ha ha ha...

-Câm mồm!

Trịnh Xá gầm lên giận giữ, hắn không nhịn được nữa vung đao lên, đao mang của Hổ hồn lúc này dài khoảng hơn mười mét, chỉ thấy Trịnh Xá vung đao đồng thời dưới chân đạp mạnh lao về phía gã kia. Tiếp đó Hổ hồn đao chém xuống, đoa mang vô hình trực tiếp phạt qua thân cây nấm, xông tới chỗ ga da trắng đang đứng.

Tên đó vốn đang cười lạnh, đến lúc đao mang của Hổ hồn lướt tới hắn mới khẽ nghiêm mặt, nhảy vọt lên, tránh được một kích đoạt mệnh trong đường tơ kẽ tóc, còn cây nấm khổng lồ dưới chân đã bị chém đứt, chỉ còn nửa đoạn thân cắm xuống đất.

Gã da trắng vừa hạ xuống, Trịnh Xá đã thu đao về rồi lại chém ra một nhát, lần này hắn đang ở giữa không trung căn bản không còn đường tránh né. Mắt thấy tên da trắng sắp bị một đao chém rụng, nhưng đao mang chưa tới nơi đã thấy hắn vung tay không đánh lại, tiếng kim loại va chạm vang lên chói tai, Trịnh Xá chỉ cảm thấy Hổ hồn đao trên tay vụt chấn động, đao mang do nội lực chuyển hóa thành không ngờ bị phá thành mảnh vụn, tình huống này Trịnh Xá chưa bao giờ thấy qua. Nhìn lại chỗ gã kia, rõ ràng trên tay hắn không có thứ gì, sao có thể tay không phá tan Hổ hồn đao mang được? Đừng nói là hắn, Trịnh Xá tự thấy cho dù là mình trong trạng thái Hủy diệt cũng không làm nổi.

-Ngươi nhìn thấy vũ khí của ta rồi phải không? Ha ha ha, đây là vũ khí cấp A, tuy nhiên nó còn chưa hoàn thành, đến khi nâng cấp đến mức cao nhất nó sẽ biết thành vũ khí ma pháp truyền thuyết cấp 2A.. thanh kiếm Excalibur! Ngươi cũng có thể gọi là là thanh gươm trong đá! (*)

Tên da trắng đứng trên một cây nấm cụt nửa thân, cười lớn.

Trịnh Xá cũng khong động đậy, đứng yên dưới đất, lạnh lùng nhìn bàn tay trống trơn của gã da trắng, quả thật tay hắn đang cong lại như đang cầm một món vũ khí, nhìn độ lớn có lẽ là một thanh trọng kiếm hai tay, trong số các loại kiếm thông thưởng cũng chỉ có loại trọng kiếm này là có thể chọi thẳng được với đại đao, nhưng điều khiến hắn không ngờ là đao mang vô kiên bất tồi của Hổ hồn lại yếu ớt đến thế.

-Ngươi mạnh đến mức nào? Mở cơ nhân tỏa tầng bao nhiêu?

Trịnh Xá vừa suy nghĩ hành động tiếp theo vừa thuận miệng hỏi.

Tên da trắng kia hơi ngẩn người rồi lớn tiếng cười nhạo, đáp:

- Thế nào? Bây giờ lại muốn bắt đầu thu thập tin tức sau đó một hơi giết chết ta à? Cũng không sao, giết ngươi ta chỉ mất mười mấy giây là cùng, nói thêm mấy câu cũng thế thôi, ta là đội trưởng Sâm Châu đội, mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai. Ha ha ha, muốn ta tới chỗ nào không chăn nuôi tân nhân được nữa thì không xong đâu, ta rất thích cái thế giới như thế này, điên cuồng, tanh máu, giết chóc còn cả vô số những kẻ giả nhân giả nghĩa yếu đuối bộc lộ bản tính, thế giới thật là tốt. Nói cho ngươi biết, không những thực lực của ta mạnh mà cả Chủ Thần cũng thừa nhận tiềm lực của ta, ta từ sớm đã được nhân bản vào tiểu đội luân hồi Ác Ma, ha ha ha... Không biết clone của ta sống ở đó thế nào, ở đó có chăn nuôi được tân nhân không, tóm lại lần tới gặp mặt, clone của ta không thể quá yếu mới vui.

Ánh mắt Trịnh Xá từ từ biến thành mờ mịt, hai tay hắn siết chặt Hổ hồn đao nhìn gã kia nói:

- Nói như vậy, cho dù clone của ngươi không phải đội trưởng thì cũng là một thành viên trong Ác Ma đội đúng không? Vậy thì chuyện đó cũng liên quan tới ngươi...

Gã da trắng vốn đang muốn lập tức tấn công Trịnh Xá nhưng sau khi nghe Trịnh Xá nói những lời này, hắn lại có chút hứng thú hỏi:

- Chuyện đó? Chuyện đó là chuyện gì? Ngươi muốn nói gì thì mau nói đi, nếu không sau khi ta giết ngươi thì cơ hội để nói cũng không có nữa đâu.

Trịnh Xá khẽ rung Hổ hồn đao nói:

http://tieulun.hopto.org

- Những chuyện khác cũng không cần nói nữa, ta nghĩ có thể làm vũ khí trong truyền thuyết của Xi Vưu, Hổ hồn đao sẽ không thua kém thanh gươm Excalibur của ngươi đâu! Nếu đao mang không được thì dùng cứng đấu cứng, đánh một trận đi... Còn về chuyện kia, tới lúc xuống địa ngục nhất định hỏi lại clone của ngươi cho kỹ đấy, chuyện đó... chính là nguyên nhân ta phải giết ngươi!

-Bạo tạc!

(*) Excalibur, thanh gươm của vua Arthur, tượng trưng cho chủ quyền hợp pháp với nước Anh, theo truyền thuyết nó được cắm trong vào 1 tảng đá và chỉ có "vị vua thật sự" mới rút đc lên.

349. Trả Giá Bằng Mạng Sống (3)

Sau khi Zero và Trịnh Xá tách ra, hắn chuyên lựa chọn những chỗ có nhiều những cây nấm khổng lồ nhất để đi, con đường quanh co khúc chiết căn bản không thể dự đoán trước được, cũng may là số bọ ở đây rất thưa thớt, ít nhất là cho tới lúc này Zero không hề nhìn thấy một con bọ nào, hắn cứ chạy xuyên qua những cây nấm tiến về phía trước.

Đang lúc Zero chạy tới, bỗng có tiếng rít vang, hắn theo bản năng lăn tròn xuống đất, quả nhiên một luồng ánh sáng màu bạc phá tan thân một cây nấm to lớn, xuyên qua chỗ hắn vừa đứng. May mà Zero phản ứng nhay, nghiêng người qua đồng thời lăn xuống đất nên mới không bị luồng sáng bắn trúng, luồng sáng bạc bắn trượt mục tiêu không hề dừng lại, tiếp tục xuyên qua hàng loạt cây nấm ở phía xa, nhất thời không biết có bao nhiêu cây bị bắn thủng, Zero chỉ nghe được tiếp cây đổ ầm ầm truyền tới liên tiếp.

-Đừng tránh né nữa, ngươi có trốn cũng không được đâu, nếu bị tên của ta bắn thủng ngươi chỉ phải chịu thưởng tổn ít thôi, còn nếu ngươi làm ta thua trận này ta sẽ dùng lửa bạc đốt từng phân từng phân một từ chân lên đầu, thiêu chết ngươi. Tự mình lựa chọn đi, muốn chết trong chốc lát hay muốn bị ta hành hạ mà chết, heo thịt!

Giọng nói của một nam tử từ ngoài đám nấm truyền vào, theo tiếng hắn còn có một luồng ánh sáng màu bạc, bắt quá lần này luồng sáng bắn chệch vị trí khá xa, cách chỗ Zero đứng khoảng một mét.

Zero thầm ghi nhớ một tiễn này, chuyện này từ trước hắn đã hiểu, đó là ngắm bắn từ xa không phải chỉ dựa vào quét hình là có thể ngắm chuẩn được đối phương. Ngươi có thể dựa vào quét hình để biết vị trí của đối phương nhưng không nhìn thấy được chênh lệch theo đường thẳng giữa hai bên, thậm chí là độ lớn của khoảng chênh lệch này, như thế một tiễn bắn ra không thể tránh được có sai lệch, đây cũng là lý do vì sao Zero lựa chọn vị trí không hề thuận lợi để ngắm bắn và xạ kich thế này.

Trong đầu suy nghĩ, Zero vẫn lập tức nâng súng bắn về phía luồng ánh sáng màu bạc tới lúc trước. Đoàng! Viên đạn súng ngắm Gauss lao vụt ra, cùng với tiếng súng, âm thanh như tiếng một viên đá đập vào chuông đồng cũng vang lên, sau phát súng Zero lập tức chạy sau vào trong khu rừng nấm.

Không ngoài dự đoán, Zero vừa chạy được hai ba giây, chỗ hắn vừa đứng lập tức có một luồng sáng bạc xẹt qua, đồng thời có tiếng người gào lên tức giận, giống như con mèo bị giẫm trúng đuôi. Gã da trắng này đúng là bụng dạ hẹp hòi, hắn điên cuồng bắn ra mấy luồng sáng liên tiếp rồi mới từ từ đi vào đám cây đổ nát, tới chỗ Zero vừa chạy qua rồi cười lạnh nói:

- Được lắm, giờ ta thật sự muốn đốt cháy từng phần từng phân một trên người ngươi, từng khớp xương cũng phải đốt hết.

Đoàng!

Đinh!

Lại một tiếng súng kịch liệt , một viên đạn uy lực cực mạnh bắn về phía gã da trắng, đến lúc cách hắn khoảng một mét, quan mang vàng sậm lập tức bừng lên, một chiếc chuông đồng cổ phác bao trùm lấy thân thể hắn, viên đạn chỉ làm chiếc chuông âm vang một tiếng rồi im bặt.

-Ngu ngốc! còn để ta phải nói bao nhiêu lần nữa, đây là đạo cụ phòng ngự cấp 2B, cho dù ngươi dùng vũ khí công nghệ cao bắn cả ngày cũng không thể khiến ta bị thương, chỉ vỏn vẹn khiến ngươi bại lộ vị trí thôi!

http://tieulun.hopto.org

Gã da trắng cười lạnh, gương cung bắn về phía khu rừng nấm, cây cung bằng kim loại màu bạc bỗng phảng phất như tràn ngập năng lượng, lưu quang màu bạc không ngừng hội tụ lên dây cung, đến khi gã kia kéo căng dây, lưu quan đã tập trung hết vào dây cung. Khi hắn buông tay ra, một luồng sáng bạc lập tức bắn ra, xuyên qua mấy cây nấm lao về phía Zero.

Nhưng lần bắn này cũng chẳng khác gì mấy lần trước, hoàn toàn vô tác dụng, trước khi luồng sáng tới nơi Zero đã nhanh nhẹn tránh qua, cũng khiến gã da trắng nổi giận lôi đình, bắt đầu liên tục quát mắng, hơn nữa thời gian không ngừng trôi qua, sắp sửa hết năm phút, hắn càng lúc càng nôn nóng.

-Hiểu rồi! Con lợn, đây là ngươi ép ta! Vốn muốn cho ngươi một cái chết thống khoái nhưng xem ra vẫn phải cho ngươi tan xác thành vạn mảnh mới xong!

Gã da trắng gào lên một, hắn đột nhiên lấy ra một đồng xu màu bạc hình thù kỳ lạ đặt lên dây cùng, sau đó kéo căng dây cung ra hơn rất nhiều lúc bình thường. Chỉ thấy đồng xu dần dần dùng hòa với lưu quang chuyển động trên dây cung, đến khi hắn quát lớn một tiếng thả dây cung ra, lập tức có vô số tia sáng bắn ra, vốn chỉ có một luồng sáng bạc, lúc này lại biến thành rất nhiều tia sáng nhỏ màu bạc, số lượng lên đến hàng ngàn hàng vạn tia, loáng một cái đã bao trùm toàn bộ đám cây trước mặt.

Lúc này Zero vẫn đang chạy trốn, nhưng sau phát bắn của gã kia, trong tiềm thức Zero chợt cảm nhận được nguy hiểm cực độ, đặc biệt khi hắn dùng dư quang thoáng liếc về phía sau liền nhìn thấy vô số tia sáng màu bạc ập tới. Số lượng những tia sáng thật sự quá kinh người, trong chốc lát đã khiến Zero có cảm giác không còn chỗ nào để tránh né, bất quá hắn không hổ là sát thủ, trong lúc nguy cấp này vẫn bình tĩnh dị thường, chùm sáng này chẳng những bao phủ phạm vi quanh người hắn mà còn chắn hết đường chạy tới trước nên hắn lập tức dứt khoát quay đầu chạy ngược về sau.

Chùm sáng màu bạc gần như tương đương với kỹ năng bắn tỉa trên phạm vi rộng, phạm vi bắn bao trùm cả trăm mét, khuyết điểm duy nhất là khiến tốc độ của những tia sáng chậm lại một chút, tới khi Zero chạy được bốn năm bước những tia sáng đầu tiên mới bắn tới nơi. Nhưng dù như vậy, chỗ Zero đang đứng vẫn ở trong tàm bao phủ của chùm sáng, thời gian phảng phất như ngưng đọng lại, Zero chỉ cảm thấy hoàn cảnh xung quanh bắt đầu chậm lại, động tác của hắn cũng bắt đầu trở nên chậm chạp, mắt thấy những tia sáng màu bạc sắp xuyên qua thân thể mà không có cách nào chống cự.

Khi tia sáng còn cách khoảng mấy chục phân, ánh mắt Zero vụt biến thành mờ mịt, lúc này thay đổi động tác cũng không còn kịp nữa nên hắn chỉ có thể thuận thế chạy đưa chân đạp vào một cây nấm lớn, nương theo phản lực cả người đổ gục về phía trước. Chùm sáng bạc gần như dán sát vào lưng và gáy hắn mà đi, có thể cảm nhận được nhiệt độ nóng rực của chúng, trong lúc ngàn cân treo sợi tóc này thời gian cứ chậm rãi trôi qua, đến khi Zero hoàn toàn nằm dưới đất thì những tia sáng đã bay qua chỗ hắn, Zero vội vã bật dậy.

"Đây là... Mở cơ nhân tỏa sao?"

Đây là lần đầu tiên Zero có cảm giác như vậy, sau khi mở cơ nhân tỏa phảng phất như cái gì cũng biết, cái gì cũng có thể làm được, vô số tin tức từ xung quanh bắt đầu tràn vào đầu hắn, ví dụ như tình huống thân thể, sức mạnh, thể lực, còn cả hoàn cảnh chạy trốn xung quanh cùng tốc độ bản thân có thể đạt tới, uy lực và sức phá hoại của những tia sáng màu bạc kia, thậm chí tiếp theo hắn nên xạ kích thể nào các loại, tất cả tin tức giống như thủy triều ùa vào não Zero, hắn lập tức lấy ra một viên đạn Gauss vi tụ hợp, viên đạn có thể hủy diệt mọi thứ trong phạm vi vài trăm mét.

Lúc này gã da trắng đang cách Zero mấy trăm mét, mặc dù hắn còn đang tiến lại gần nhưng giờ phút này rất an toàn để sử dụng viên đạn, nên Zero không chút do dự quay lại hướng chùm sáng bắn tới, khai hỏa. Viên đạn này chẳng có gì khác đạn súng ngắm Gauss bình thường, cũng đoàng một tiếng, tiếp đó từ xa truyền tới tiếng kim loại va chạm, còn Zero sau khi bắn vội vã đổ nhào xuống đất, ngay lập tức một luồng hơi nóng cuồn cuộn ập tới...

Tên kia vốn đang âm thầm chờ đợi tiếng của Chủ Thần thông báo hắn giết chết một thành viên Trung Châu đội, nhưng khiến hắn tức tối là cho dù hắn chờ thế nào cũng không nghe được tiếng của Chủ Thần mà ngược lại, thứ nghênh đón hắn là một viên đạn súng ngắm Gauss, việc này thật sự làm hắn vô cùng tức giận đồng thời cũng thầm tự hỏi, chẳng lẽ trên người tên đội viên Trung Châu đội này cũng có một đạo cụ phòng ngự? Hơn nữa còn là đạo cụ phòng ngự cấp cao có thể ngăn cản vũ khí ma pháp truyền thuyết?

http://tieulun.hopto.org

Không đợi hắn có phản ứng, viên đạn bắn trúng chuông đồng không rơi xuống đất mà vụt phát nổ kịch liệt, một luồng ánh sáng chói mắt bùng lên trước mắt hắn, tiếp đó bên tai vang lên tiếng nổ ầm ỹ, đồng thời chấn động điên cuồng làm chiếc chuông đồng lay động mãnh liệt. Mặc dù chiếc chuông có thể bảo hộ hắn không bị thương nhưng mặt đất chỗ hắn đứng thì không thể chịu được vụ nổ kịch liệt như vậy, gã da trắng bị luồng lửa đẩy vọt lên cao mấy chục mét, tiếp đó bị sóng nhiệt thổi bay ra xa, giống như một viên đạn pháo đâm sầm vào một đám nấm rồi cuối cùng rơi ngập xuống đất, sâu tới mấy mét...

Sau phát súng Zero lập tức chạy sâu vào khu vực càng rậm rạp hơn, hắn từng nghe đồng đội nói về sự thống khổ sau khi mở cơ nhân tỏa lần đầu tiên, nếu một đòn này không giết được gã kia thì hắn nhất định phải tìm chỗ bí mật vượt qua sự thống khổ này... Sau đó tiếp tục chiến đấu, tới bao giờ giết chết đối phương mới thôi!

350. Cường Đại (1)

Sau khi sử dụng kỹ năng Bạo tạc, tốc độ cùng sức mạnh của Trịnh Xá đâu chỉ sử dụng hai chữ khoa trương là có thể hình dung, vốn tố chất thân thể của đối phương không hề kém hắn, thậm chí sau khi cường hóa kỹ năng hoặc thuộc tính đặc thù, tố chất thân thể của tên này còn mạnh hơn hắn, nhưng một khi sử dụng Bạo tạc, Trịnh Xá lập tức mạnh hơn gã da trắng kia rất nhiều.

Tốc độ cùng sức mạnh kinh khủng, trước khi tên da trắng kia định thần lại, Trịnh Xá đã hung hăng chém một đao chặt đứt cây nấm mà hắn đang đứng, khiến gã da trắng rơi xuống. Tiếp đó, Trịnh Xá đạp mạnh dưới chân nhảy vọt lên, lao về hướng đối phương đang rơi.

Vẻ mặt gã kia cũng hiện vẻ chấn kinh, hắn tuyệt đối không thể tưởng tượng được Trịnh Xá lại có lực lượng kinh khủng như vậy, tốc độ và sức mạnh này đã vượt xa hắn, nếu không phải nhìn thấy tận mắt thì hắn căn bản không thể tin được rằng trong một đội ngũ chia đều lực lượng sẽ có một cường giả như thế tồn tại. Mặc dù nghĩ như vậy, tốc độ của gã da trắng không hề chậm một chút nào, hắn nghiêng thanh kiếm trong tay chém về phía Trịnh Xá, nhưng không đợi hắn kịp huy động thanh trọng kiếm hai tay này, Trịnh Xá đã sử dụng tốc độ vượt trội lao thẳng tới trước mặt, đồng thời Hổ hồn đao chém xả xuống từ vai trái tới tận ngực, thanh gươm Excalibur không thể ngăn cản kịp.

Đinh!

Âm thanh trầm trầm vang lên, trên người gã da trắng hiện lên một chiếc chuông cổ bằng đồng, đao này của Trịnh Xá chỉ chém trúng thân chuông, dù nhìn qua có vẻ uy thế vạn phần hơn nữa chiếc chuông cũng rung động rất mạnh nhưng cũng chỉ như vậy mà thôi. Một đao nào căn bản không thể phá vỡ được lớp phòng ngự của chiếc chuông mà lực phản chấn còn đẩy hắn bật ra vài mét, dù sao hai bên đều đang ở giữa không trung, chẳng có chỗ mượn lực, chỉ có thể mặc cho phản lực rời ra.

Trịnh Xá cũng không rơi xuống đất, khi tên kia còn đang rơi, hắn dùng hai chân đạp mạnh vào một cây nấm khổng lồ, mượn lực lao về phía gã da trắng, tốc độ so với lần trước còn nhanh hơn vài phần, thân cây nấm cũng bị cú đạp bẻ đội làm hai đoạn. Gã da trắng vừa khéo ngẩng đầu lên, cảnh này lập tức khiến hắn trợn tròn mắt nhìn, hiển nhiên là không thể tin được Trịnh Xá lại có tốc độ và sức mạnh như vậy.

Tốc độ tấn công của Trịnh Xá đúng là quá nhanh, khi tên kia vừa chạm xuống đất đã lao tới trước mặt, không để gã da trắng kịp có động tác nào, hắn đã tung cước đá thẳng vào ngực đối phương, đẩy tung tên này lên không. Bất quá gã da trắng cũng không bay ra xa, mặc kệ một cước bị chiếc chuông đồng cản lại, Trịnh Xá chẳng thèm để ý, giơ tay tóm lấy hắn quật thẳng xuống đất.

Gã da trắng thật sự không bị thương nhưng liên tiếp ăn đòn như vậy cũng chẳng hay ho gì, hắn vốn là kẻ tâm cao khí ngạo, lại thêm từ trước tới nay luôn áp bức tân nhân nên cứ nghĩ mình là thần rồi, lần này bị Trịnh Xá cho ăn quả đắng hắn như phát điên lên, cầm kiếm chém loạn xạ. Tuy vậy kiểu đánh lung tung kỹ xảo không ra kỹ xảo, tốc độ không ra tốc độ, sức mạnh không ra sức mạnh như thế chẳng thể so được với Trịnh Xá đang vừa mở cơ nhân tỏa vừa sử dụng Bạo tạc, Hổ hồn đao bắt đầu điên cuồng chém vào người hắn, chỉ chưa tới mười giây đã có hơn trăm đao chém trúng người gã da trắng, chiếc chuông đồng vàng rực bắt đầu càng lúc càng ảm đạm.

http://tieulun.hopto.org

”Pháp khí phòng ngự cấp 2B quả nhiên là lợi hại, không ngờ có thể ngạnh kháng được công kích của ta lâu như vậy, xem ra hình thức chăn nuôi như Sâm Châu đội tồn tại được cũng là có đạo lý, chỉ là... Loại giàu xổi chỉ biết sử dụng vũ khí mạnh cùng đạo cụ đắt đỏ thế này căn bản không phải đối thủ của ta!”

Cũng không phải Trịnh Xá kiêu ngạo chỉ là kết luận này dựa theo sự thực, ít nhất khi hắn có kỹ năng tự sáng tạo mạnh mẽ, đối phương căn bản khó có thể là đối thủ của hắn.

Gã da trắng lại bị đá bay lên nhưng lần này hắn đã có trò mới, khi Trịnh Xá đưa tay muốn bắt lại hắn bỗng hét lớn một tiếng, biến thành bốn người, tốc độ cực nhanh khiến Trịnh Xá cũng chỉ tóm được một cái bóng, đến lúc nhìn lại gã da trắng đã lùi ra xa mấy chục mét, đương trường xuất hiện bốn tên giống nhau như đúc

-Rất mạnh! Ngươi thật sự rất mạnh! Mạnh đến mức khó tin, đúng là ta không thể ngờ được lại có người mạnh như ngươi xuất hiện trong một tiểu đội giả nhân giả nghĩa! Ngươi rút cuộc là ai?

Gã da trắng vẻ mặt đề phòng nhìn Trịnh Xá, hắn lau lau vết máu ở khóe miệng, mặc dù đạo cụ phòng ngự cấp 2B kia quả thật là có thể bảo vệ chủ nhân không bị thương nhưng sau mỗi lần bị đánh đều đập xuống đất, chấn động liên tục cường độ cao như vậy cũng đủ khiến hắn bị thương, mặc dù thương thế không nặng nhưng là đả kích trí mạng với sự tự tin của hắn.

Trịnh Xá giải trừ trạng thái Bạo tạc, do muốn duy trì trạng thái này cần liên tục tiêu hao nội lực cùng năng lượng vampire, Trịnh Xá còn chưa thừa hơi đến mức lúc nói truyện cũng sử dụng Bạo tạc. Mặc dù hắn rất muốn nhân lợi thế tiếp tục tấn công nhưng mấy tên giống nhau như đúc trước mặt thật sự quá quỷ dị, dù sao hắn cũng không có đạo cụ phòng ngự như đối phương, một khi bị thanh kiếm vô hình kia chém trúng thì sẽ thịt đi đằng thịt, xương đi đằng xương nên hắn không dám liều lĩnh xông lên.

-Ta là đội trưởng Trung Châu đội, còn gì muốn hỏi không? Chẳng lẽ ngươi nghĩ rằng ta sẽ bỏ qua cho ngươi sao?

Trịnh Xá cười lạnh nhìn gã da trắng nói, đồng thời hắn cẩn thận quan sát, cố gắng tìm sự khác biệt giữa mấy tên này, bao gồm cả trọng lượng, hình dáng, chuyện động, bộ dạng nói chuyện.

Gã da trắng trầm mặc một lúc rồi bỗng vuốt mặt, cười ha hả, sau tràng cuồng tiếu hắn lại trịnh trọng nói:

- Như vậy lúc trước ta đúng là đã thất lễ với ngươi, ta chỉ chán ghét lũ người yếu đuối giả nhân giả nghĩa, bởi vì bọn chúng không có thực lực làm ác nên mới phải lương thiện, chỉ như thế thôi. Nhưng cường giả thì không như vậy, cường giả có thể lựa chọn bất kỳ con đường nào mà mình muốn, hoặc là lương thiện, hoặc là tà ác, giống như ngươi và ta vậy, ha ha ha... Nếu đã đối mặt với khiêu chiến của cường giả, mấy câu ta nói lúc nãy quá là thất lễ rồi, đối phó với kẻ mạnh như ngươi ta cũng phải xuất hết thực lực ra mới được, ha ha ha...

Đang nói chuyện, mấy bóng người lại kết hợp trở thành một tên duy nhất đứng đó, chỉ là ánh mắt hắn đã biến thành mờ mịt, hơn nữa vóc dáng cơ thể bắt đầu to lớn lên, rõ ràng là cũng mở cơ nhân tỏa, hơn nữa còn là tầng thứ hai.

-Trăn trối xong chưa?

Trịnh Xá lại sử dụng Bạo tạc, chân đạp vỡ mặt đất, dùng tốc độ cực nhanh một lần nữa lao tới.

Sau khi tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, sự điên cuồng, tự đại của gã da trắng hoàn toàn thu liễm lại, khi Trịnh Xá xông tới, mặc dù tốc độ của hắn không bằng Trịnh Xá nhưng kỹ năng lại cứu hắn một chuyến. Trong giây lát khi Trịnh Xá vọt đến, hắn bỗng chia làm mấy bóng người, phân tán ra xung quanh, Trịnh Xá chỉ kịp vung Hổ Hồn chém qua hai tên, roạt một tiếng, hai bóng người lập tức biến mất nhưng sau lưng Trịnh Xá cũng truyền đến cảm giác đau đớn.

Gã kia thừa dịp Trịnh Xá vung đao chém tới, hắn cũng cầm kiếm xả vào lưng Trịnh Xá. Kiếm này chém trúng mục tiêu, nhưng giờ phút này Trịnh Xá đang trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, tốc độ vượt xa đối phương nên nhát kiếm chỉ đâm vào thịt khoảng ba phân. Không đợi gã da trắng dùng sức gia tăng vết thương, Trịnh Xá đã tiến lên một bước tránh thoát nhát kiếm đồng thời xoay người vung Hổ hồn chém ngược lại, tiếng kim loại va chạm vang lên chói tai, đao này lại bị chuông đồng cản lại nhưng sức mạnh khổng lồ vẫn đẩy bắn gã kia đi.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá đứng lại lập tức kiểm tra vết kiếm sau lưng, thương thế cũng không nghiêm trọng lắm nhưng thanh kiếm Excalibur giống như có thể hấp thu hoặc hủy diệt năng lượng, một kiếm này không ngờ khiến cho năng lượng vamphire và nội lực trong cơ thể hắn giảm đi một hai thành, chẳng trách lúc trước lại có thể dễ dàng phá huy đao mang của Hổ hồn, từ phương diện nào đó mà nói, Hổ hồn đao mang cũng là một loại năng lượng.

Nhân cơ hội, gã da trắng lại đứng dậy, hắn vẫn đang mở cơ nhân tỏa nhưng lần này hắn vừa lao tới chỗ Trịnh Xá vừa hét lớn:

- Đội trưởng Trung Châu đội, thực lực của quả thật là rất mạnh nhưng cũng chứng minh sự vô dụng của ngươi, sức mạnh lớn như vậy mà lại không có chiêu thức nào cả, trình độ như vậy... Ngươi chắc chắn sẽ thua!

-Ảnh gương...

Tên da trắng lao tới chỗ Trịnh Xá, hắn chỉ cảm thấy tốc độ của đối phương càng lúc càng nhanh, khi gã da trắng vọt tới cạnh hắn, lại một lần nữa phân làm mấy bóng người. Lần này Trịnh Xá đã có kinh nghiệm, trong đầu cũng có phương pháp phá giải chiêu này, nhưng khi hắn vừa nhảy lên toàn than bỗng nhiên ngưng đọng giữa không trung, giống như trong trạng thái không trọng lực. Bốn tên da trắng bao vây Trịnh Xá đồng loạt vung tay lên, thanh kiếm Excalibur vô hình chém thẳng xuống.

-Ảnh gương, thứ nguyên trảm!

Trong vòng một mét xung quanh Trịnh Xá, không gian bỗng vỡ vụn ra như thủy tinh, các vị trí vỡ còn không ngừng gia tăng, khi điểm vỡ đầu tiên chạm vào tay Trịnh Xá, ngón tay hắn lập tức tách ra liền mạch với vết vỡ. Trong nháy mắt trong đầu Trịnh Xá lóe lên dự cảm nguy hiểm cực độ, dự cảm này khiến hắn điên cuồng giãy dụa, đồng thời toàn thân cũng tiến vào trạng thái Hủy diệt, lực lượng kinh khủng giúp hắn đoạt lại quyền khống chế thân thể sau giây lát, cuối cùng cũng lao được ra ngoài trước khi các vết vỡ khác chạm đến cơ thể, cùng lúc một đao mang theo sức mạnh hủy diệt chém thẳng vào đầu gã da trắng.

351. Cường Đại (2)

Gã da trắng rõ ràng là không thể ngờ được chuyện này, hơn nữa trong trạng thái Hủy diệt, tốc độ của Trịnh Xá đã đạt tới mức mắt thường không thể theo kịp, một đao chém lướt qua phá tan tất cả các bóng người xung quanh, đồng thời bức chiếc chuông đồng lộ ra, mà vẻ mặt gã da trắng còn chưa định thần lại được. Đinh một tiếng vang rền, uy lực của một đao này thật sự quá rớt, không ngờ có thể chém ngập vào hư ảnh hình chuồn hai phân, giống như dấu hiệu pháp khí hộ thân này sắc bị phá hủy.

Đến khi Trịnh Xá rơi xuống đất, khu vực không gian tan vỡ sau lưng hắn mới vừa chấm dứt, mặc dù không ở bên trong nhưng từ dự cảm nguy hiểm lúc trước, Trịnh Xá hiểu rằng nếu thật sự trúng chiêu cho dù cường độ thân thể hắn có cao đến mức nào thì cũng chắc chắn phải chết, trừ phi hắn có thân thể như của tên quái vật đeo mặt nạ lúc trước, cắt môt thế nào cũng không chết, nếu không hắn nhất định tiêu đời.

Gã da trắng bắn ra xa mấy trăm mét, khi rơi xuống đất, việc đầu tiên hắn làm không phải đứng dậy mà lại liều mạng chia ra làm mấy bóng người, hiển nhiên là hắn cũng hiểu rằng đứng trước sức mạnh mà Trịnh Xá vừa bộc phát trong nháy mắt, ngoài phân thân thân ra hắn chẳng còn cách nào nữa, mà tới lúc này, trong lòng hắn cuối cùng cũng tràn ngập sợ hãi.

Trịnh Xá chỉ đuổi theo mấy chục mét, khi gã kia phân thân, hắn lập tức hạ từ trạng thái Hủy diệt xuống Bạo tạc, dù sao Hủy diệt cũng là chiêu thức giữ nhà của hắn, một khi sử dụng xong gần như không còn sức chiến đấu, trước khi hiểu rõ đạo cụ phòng ngự của đối phương còn bao nhiêu tác dụng hoặc còn chiêu thức gì khác thì hắn không muốn tiếp tục sử dụng Hủy diệt, trừ phi là một lần định thắng bại, nếu không giá phải trả là quá lớn.

-Cứ như vậy đi, chúng ta không nên đánh nữa, cường giả tranh đấu chỉ làm lợi cho lũ yếu đuối giả dối thôi. Thế này nhé ta giao hai người trong đội ta cho ngươi giết... Không, ba người, còn một tên đã mở cơ nhân tỏa nữa, sức cận chiến của hắn cực yếu, với thực lực của ngươi, không với thực lực của ngài chỉ cần mấy chục giây là có thể kết thúc trận đấu, chúng ta dừng tay thôi!

http://tieulun.hopto.org

Gã da trắng đứng dậy lập tức vội vã nói, có điều hắn cũng không dám buông lỏng, mấy bóng người đều làm một động tác, cả ngữ khí, thần thái cũng hoàn toàn giống nhau, có thể thấy hắn đã lo sợ.

Trịnh Xá không trả lời mà từng bước từng bước tiến về phía hắn, mỗi lần chỉ thấy như bước một bước nhỏ nhưng thân thể lại tiến hơn mười mét, áp lực khiến gã da trắng phải lên tục lùi lại, sau khi lùi mấy chục mét hắn cuối cùng vừa tức giận gào lên:

- Mẹ kiếp, cho ngươi mặt mũi mà ngươi không thèm, ngươi tưởng rằng chỉ ngươi có tuyệt chiêu giữ nhà sao? Ông đây cũng có! Ngươi dám tới thử không? Chiêu này của ta tuyệt đối có thể giết chết ngươi, chỉ là ta không muốn mạo hiểm thôi, làm vậy chỉ khiến lũ giả dối yếu đuối đắc ý, kẻ mạnh không phải nên hợp lại đè đầu kẻ yếu sao?

-Trong mắt ta...

Trịnh Xá cầm Hổ hồn vừa đi vừa lạnh lùng nói:

- ...Ngươi mới là kẻ yếu!

Nghe tới đây, gã da trắng rút cuồng cũng cầm lên điên dại, những lời này cho hắn biết mọi chuyện khó mà vãn hồi được, mặc dù hắn không hiểu tại sao Trịnh Xá lại hận hắn tới mức ấy nhưng hắn biết rằng, người trước mặt thật sự mạnh hơn mình rất nhiều, không phải là ở trang bị hay kỹ năng mà là một loại áp lực mà chỉ cường giả mới có. Cảm giác áp bức này cực kỳ kinh khủng, khiến cho hắn chỉ có thể dùng điên cuồng để chống cự nỗi sợ.

-A!

Tên da trắng hét lên, hắn cùng mấy phân thân lao về phía Trịnh Xá, khi Trịnh Xá giơ Hổ hồn lên chuẩn bị tấn công, hắn lại dùng chiêu cũ, bao vây bốn phía đồng thời sử dụng kỹ năng giam cầm đối thủ.

-Ảnh gương...

Động tác của Trịnh Xá nhất thời như bị ngưng đọng lại thời điểm nâng đao, không gian khoảng mười mét vuông quanh người hắn đều bị giam cầm, có thể thấy gã kia cũng không hề thoải mái, mũi miệng hắn bắt đầu chảy máu không ngừng, nhưng hắn vẫn điên cuồng vung kiếm, hét lớn.

-Kiếm của thắng lợi và thề ước! Excalibur!

Trong tay gã da trắng lập tức bừng lên ánh sáng chói lọi, một thanh trọng kiếm hai tay mang phong cách châu Âu cổ xuất hiện trên tay hắn, tiếp đó hắn cầm kiếm chém thẳng về phía Trịnh Xá đang bị giam cầm, một luồng sáng giống như laser ập tới.

-Hủy diệt!

Trịnh Xá cũng không nằm đó chờ chết, trước khi luồng sáng tới gần, hắn đã liều mạng sử dụng Hủy diệt, với tố chất thân thể của hắn lúc này có thể chịu đựng được gánh nặng của trạng thái Hủy diệt trong khoảng mười giây, trừ một giây sử dụng lúc trước hắn còn chín giây đủ để di chuyển giết người.

Sử dụng kỹ năng Hủy diệt, Trịnh Xá cảm thấy tất cả mọi thứ xung quanh giống như đều ngừng lại, hắn dùng lực toàn thân lao ra khỏi khu vực không gian bị đông cứng, tiếp đó dưới chân đạp mạnh, mặt đất lập tức bị đạp lõm xuống một hố lớn, nương theo luồng lực này Trịnh Xá nhảy vọt lên cao gần hai mươi mét.

-Nguyệt bộ!

Trịnh Xá đạp lên không khí bắt đầu thay đổi phương hướng, mà tới lúc này luồng sáng kia mới bay tới chỗ hắn vừa đứng, uy lực quả thật bất phàm, mặt đất gập ghềnh đều bị luồng sáng trực tiếp cắt thành mặt kính, nếu dùng thân thể ngạnh kháng một chiêu này Trịnh Xá cũng sẽ bị chém thành lát mỏng.

Mượn lực từ Nguyệt bộ, Trịnh Xá từ giữa không trung lao hạ xuống phía sau lưng gã da trắng khi tên này vừa mới có động tác ngẩng đầu lên không trung. Vừa rồi khi gã kia tấn công, Trịnh Xá đã biết đâu là chân thân, bất quá để phòng ngừa vạn nhất hắn liên tục đá ra mấy phát Lam cước, công kích đối phương.

Lam cước uy lực vô cùng, đao gió phát ra dễ dàng cắt qua mấy ảo ảnh nhưng khi bắn tới sau lưng gã da trắng lập tức bị chiếc chuông đồng cản lại, bất quá lúc này màu sắc chuông càng thêm ảm đạm, đao gió cắt

http://tieulun.hopto.org

sâu vào tới vài phân. Lúc này động tác của gã da trắng giống như là muốn quay đầu lại mà thời gian mới qua được có một giây.

-Quyền thương!

Trịnh Xá xông lên trước, hung hăng đánh ra một quyền, uy lực mạnh đến lạ thường, không ngờ đánh lõm cả chiếc chuông vào, thiếu chút nữa thì trực tiếp đánh trúng ngực gã kia.

Trịnh Xá không hề dừng lại một chút nào, cầm Hổ hồn đao chém liên tục, mỗi đao hạ xuống đều chém ngập vào chiếc chuông đồng mấy phân, đến một đao tối hậu cuối cùng cũng chém rời được chiếc chuông, theo quán tính còn cắt rời một cánh tay của gã da trắng. Tới lúc này, gã da trắng mới quay đầu lại, ánh mắt đầy vẻ kinh hoàng, bộ dạng sợ hãi đến cực điểm, nhưng Trịnh Xá không chút lưu tình, Hổ hồn đao chém liên tục mấy nhát, trước khi đối phương kịp phân thân, chém rụng tứ chi của hắn, thanh kiếm Excalibur cũng bị Trịnh Xá thu vào trong Nạp giới.

Trạng thái Hủy diệt đã kéo dài hơn sáu, bảy giây, Trịnh Xá lập tức giải trừ Hủy diệt, nhất thời các mạnh máu nhỏ trên người hắn bắt đầu vỡ tung, hắn chưa có động tác gì toàn thân đã đầm đìa máu tươi. Trịnh Xá vội vàng cảm ứng một chút năng lượng vampire sót lại trong cơ thể đồng thời bổ sung nội lực dự trữ trong nhẫn mithril vào cơ thể, phải như vậy mới không ngã nhào xuống đất.

"Mẹ nó, tác dụng phụ quá lớn, giống như chết đến nơi..."

Trịnh Xá toàn thân vừa đau vừa ngứa, sức hồi phục kinh khủng của hắn có tác dụng rất nhanh, các mạnh máu nhỏ trên người bắt đâu phục hồi lại như cũ, cơ bắt đứt rách cũng bắt đầu được chữa trị, dù vậy sức chiến đấu của Trịnh Xá bây giờ chỉ được ba phần lúc tốt nhất... trong tình huống không sử dụng Bạo tạc và Hủy diệt.

Khi Trịnh Xá khôi phục lại trạng thái như cũ, tốc độ của gã da trắng kia mới trở lại như bình thường, hắn bắt đầu gào rú điên cuồng, tứ chi cụt hết nằm giãy dụa dưới đất, miệng phun ra vô số từ ngữ dơ bẩn, có lẽ hắn cũng hiểu rằng mạng mình chẳng còn lâu nữa nên dứt khoát không cầu xin mà bắt đầu phát tiết sự phẫn nộ và thống khổ trong người.

Trịnh Xá rất lo lắng cho tình huống của Zero, mặc dù không nghe thông báo của Chủ Thần Zero đã chết nhưng dù sao để một mình Zero đối mặt với một tên cường hóa thuộc tính mạnh cùng đạo cụ phòng ngự cấp 2B, trong lòng hắn vẫn cảm thấy cực kỳ bất an, vì thế hắn lập tức xốc gã da trắng lên bắt đầu chạy về phía tiếng súng phát ra. Vừa chạy hắn vừa tìm tòi trên người tên đó, tìm một lúc thì lấy được một chiếc chuông vàng nhỏ, chỉ là chiếc chuông này ở giữa bị nứt làm đôi, nhìn giống như bị một đao chặt đứt.

-Khốn kiếp, ngươi không lấy được cài gì đâu, đạo cụ phòng ngự này một khi bị phá vỡ sẽ lập tức hỏng luôn, ngươi tưởng có thể lấy được nó sao? Thành kiếm Excalibur cũng đã lập minh ước với ta, ngoài ta ra không ai có thể sử dụng, ngươi có lấy cũng vô dụng, ha ha ha... Con heo ngu ngốc, vất vả đánh bại ta xong lại muốn giao ta cho mấy kẻ yếu đuối trong đội giết đúng không? Mẹ kiếp, chẳng qua cũng chỉ là mấy con lơn vô dụng, đồ giả dối yếu đuối!

Gã da trắng to mồm mắng chửi.

Trịnh Xá chẳng thèm để ý, vừa vác người chạy vừa hỏi:

- Đạo cụ chứa đồ của ngươi đâu? Đừng bảo ta là ngươi không có, ta chắc chắn không thể tin được !

Nói đoạn hắn tóm lấy một sợi gân trên cánh tay gã da trắng, dùng sức kéo mạnh, bộ dạng thật sự là hận kẻ này tới cực điểm.

Gã kia gào lên một tiếng rồi bỗng dưng bình tĩnh lại nói:

- Ta có đạo cụ chứa đồ, bên trong còn nhiều thứ tốt nhưng sao ta phải đưa cho ngươi... Còn nữa, vì sao ngươi lại hận ta như vậy? Ta không biết ngươi, mặc dù lúc trước có khiêu chiến hoặc xúc phạm tới ngươi nhưng chẳng lẽ có thể kiếm lợi vẫn không đủ để ngươi bỏ qua cho ta sao? Tại sao? Nói cho ta biết, tại sao ngươi lại hận ta như vậy!

http://tieulun.hopto.org

352. Cường Đại (3)

-Hận?

-Không! Đây không phải là hận!

Trịnh Xá bỗng gầm lên, hắn lôi tên da trắng lại, há miệng cắn mạnh vào chỗ vai cụt, hung hăng dứt ra một miếng lớn, cả da lẫn thịt, thậm chí còn rút theo một sợi gân xanh. Sự thống khổ này người thường căn bản khó có thể chịu đựng nổi, lúc này gã da trắng đã khôi phục trạng thái mình thường, một cắn một xé này lập tức làm hắn hét lên đau đớn, liều mạng giãy giụa.

-Đã hiểu chưa?

Trịnh Xá nhổ ra một khối thịt đỏ hỏn, máu tươi đã nhuộm đỏ cả miệng lẫn cằm hắn, Trịnh Xá lôi tên kia tới trước mặt, trừng trừng nhìn hắn nói:

-Đây không phải là hận! bởi vì hận không thể hình dung được sự phẫn hận của ta với ngươi. Yên tâm đi, ngươi chắc chắn không thể chết dễ dàng, ta thề đấy! Kỳ thật ngươi nên cảm thấy may mắn, bởi vì bây giờ ta còn chưa có đạo cụ có thể giam cầm hay đùa bỡn linh hồn ngươi, nếu không ta không chơi ngươi thành tàn phế không xong, muốn chết? Nằm mơ!

Gã da trắng nghe vậy nhất thời cả người phát lạnh, hận ý trong những lời này hắn tự nhiên là hiểu, nỗi hận này đơn giản là không đội trời chung, nhưng hắn thật sự không nhớ nổi là mình chọc phải sát tinh này lúc nào, kể cả biện pháp chăn nuôi tân nhấn có làm hắn tức giận thì cũng một đao chém xuống là xong, không cần phải mang hận ý lớn như vậy chứ, vì thế hắn lập tức rống lên:

- Mẹ kiếp, ông đây thừa nhận mình chẳng tốt lành gì nhưng ta đắc tội ngươi chỗ nào thì cứ nói ra, cùng lắm thì giết chết là xong, việc gì phải hành hạ như ngươi? Ta đã có gan chăn nuôi tân nhân thì cũng đã sớm nghĩ tới chuyện mình rơi vào tay chúng, chỉ cần ngươi ba bảy hai mốt nói rõ ràng ra, ông đây dù chết cũng tâm phục!

Trịnh Xá hung tợn nhìn gã kia, hắn cơ hồ nghiến răng nghiến lợi nói:

- Được, ngươi muốn biết phải không? Ta sẽ cho ngươi biết! Ngươi nói ngươi đã được nhân bản vào tiểu đội luân hồi Ác Ma, đây là sự thật đúng không?

Gã da trắng kỳ quái gật đầu đáo:

- Là thật, thế thì sao? Chẳng lẽ tiến vào tiểu đội Ác Ma cũng khiến ngươi tức giận? Ngươi áp bức người khác quá mức rồi.

Trịnh Xá lạnh lùng nói:

- Ta cũng bị nhân bản vào Ác Ma đội... Hơn nữa khi mới nhân bản ta còn rất yếu ớt, nghe nói đã bị một đám da trắng biến thành heo thịt chăn nuôi, nếu chỉ như vậy cũng chẳng sao, nhưng ngàn lần vạn làn không nên cả cô gái mà clone của ta mang theo cũng...

Tên kia bỗng bật cười ha hả, vẻ mặt lại khôi phục vẻ điên dại, nói:

- Hóa ra là như vậy, hóa ra là như vậy, con bé đó chắc chắn là bị luân phiên chơi chết đúng không? Ha ha ha, thật sự muốn nhìn vẻ măt clone của ngươi lúc đó thế nào, kẻ yếu đuối giả dối đến cuối cùng cũng chỉ là kẻ yếu đuối giả dối, đến cả nữ nhân của mình cũng không bảo vệ được, ngươi thì con là cường giả cái quái gì? Ha ha ha, ta lời rồi, ít nhất clone của ta cũng chơi nữ nhân của clone ngươi, ngươi cắn ta đi, cắn đi! Ha ha ha...

-Cắn xong rồi...

Trịnh Xá mỉm cười lạnh lẽo, ánh mắt hướng về phía xa, vừa chạy vừa thì thào nói:

- Ta không cắn ngươi, nhưng sẽ hành hạ ngươi... Cho đến khi ngươi xuống địa ngục cũng không thể quên được sự thống khổ này...

Gã da trắng vẫn cười như cũ:

http://tieulun.hopto.org

- Loại yếu đuối giả dối như ngươi, nhìn bây giờ thì có vẻ rất mạnh mẽ nhưng một khi gặp clone của ta cũng chết thôi. Clone của ta nhất định sẽ bắt hết ngươi cùng đồng bọn, nam thì trói lại, nữ thì luân gian đến chết, đúng, cứ đối xử với lũ yếu đuối giả dối các ngươi như vậy, ha ha ha, nhất định phải đối phó với các ngươi như vậy.

Trịnh Xá vẫn lạnh lùng nói:

- Không cần ta ra tay nữa, clone của ta đã giết sạch lũ da trắng các ngươi rồi, từ đó về sau hắn trở thành đội trưởng Ác Ma đội, bất kỳ ai nhìn không thuận mắt đều bị hắn giết sạch, đã hiểu chưa? Ngươi có thể xuống địa ngục hỏi thử clone của ngươi, hỏi hắn xem cảm giác khổ sở đến tột cùng mà hắn phải chịu lúc đó có tuyệt vời không, so với những khổ sở mà ngươi sắp phải chịu thì thế nào...

Gã kia nghe vậy lập tức sững sờ, tiếp theo lại bắt đầu gào thét, bộ dạng bây giờ mới thật sự bắt đầu tuyệt vọng, nhưng Trịnh Xá sao có thể cho hắn cơ hội kêu gào giãy dụa, đưa tay xé một khối thịt lớn trên vai hắn xuống. Dù sao tố chất thân thể gã da trắng này cũng thật sự không kém, máu thịt rất nhanh đã ngưng kết lại, nhưng đó lại trở thành căn nguyên thống khổ của hắn, mỗi lần hắn gào lên Trịnh Xá lại xé một miếng thịt lớn, đến khi hết thịt, Trịnh Xá không hề nương tay rút thẳng khớp xương cụt đầu vai. Sự thống khổ khiến gã da trắng không thể chịu đựng nổi mà tố chất thân thể hắn lại tốt nên hết lần này tới lần khác đều không ngất đi được, sau vài lần hắn rút cuộc cũng ngậm miệng không nói nữa.

Chờ đến khi Trịnh Xá tới gần rừng nấm chỗ tiếng súng vang lên, tên này cuối cùng không nhịn được hỏi:

- Ta nghĩ tới một vấn đề, tại sao ngươi lại biết những chuyện xảy ra trong tiểu đội luân hồi Ác Ma chứ? Hay là ngươi lừa ta, có lẽ ngươi vốn là kẻ khát máu nhưng lại muốn mình thành người nhân nghĩa, ngươi tưởng rằng làm vậy thì ta không biết sao? Ha ha...

Trịnh Xá liếc nhìn hắn lạnh lùng đáp:

- Bởi vì ta đã gặp Ác Ma đội, clone của ta hận ta thấu xương, hắn giết chết ta cùng tất cả thành viên Trung Châu đội, ngươi nghĩ ta không thể biết được chuyện đó sao? Không, ta biết tất cả, ta cũng không hận clone của ta lắm mà là hận tất cả những kẻ chăn nuôi tân nhân các ngươi, ngươi là tên đầu tiên bị ta bắt được, bất kỳ đoàn đội nào như vậy đều khiến ta tức giận.. Ta nhất định phải phân thây ngươi thành vạn mảnh!

Gã da trắng sửng sốt một lúc rồi bỗng hét lên:

- Ta hiểu rồi, ta từng xem qua đạo cụ đó, là huy chương thập tự hồi sinh phải không? Khốn kiếp, lúc đó lại tiếc điểm không hoán đổi thứ đó, vốn tưởng rằng với trình độ đội mình khó có thể gặp phải người quá lợi hại, không công bằng, Chủ Thần dựa vào cái gì mà cho kẻ cỡ như ngươi tham gia đoàn đội đại chiến của bọn ta? Hơn nữa đội viên của ngươi đều có thực lực không kém, ngươi lại không chăn nuôi tân nhân giống như ta, chuyện này không công bằng!

Trịnh Xá cười lạnh đáp:

- Trong luân hồi phim kinh dị không có công bằng.. Nghĩ thử xem, những tân nhân bị ngươi hành hạ, bị ngươi tàn sát, ngươi sao không đi nói công bằng với họ? Suy nghĩ những gì clone của ngươi đã làm đi, yên tâm, chưa hành hạ đến mức ngươi biến thành kẻ thần kinh thì ta nhất định không giết ngươi đâu, ha ha ha...

Trong tiếng cười, Trịnh Xá ném tên này xuống đất, tiếp đó hắn sử dụng Bạo tạc lao về phía trước. Trong màn tro bụi dày đặc, một gã da trắng người đầy máu điên cuồng cười lớn, hắn cầm một cây cung bằng kim loại màu bạc bắn liên tiếp, vô số luồng sáng màu bạc không ngừng lao vào khu rừng nấm, mỗi lần đều làm một đám nấm lớn sụp đổ tan nát. Uy lực của cây cung này thật sự rất lớn nhưng vẫn không làm gì được Zero, mỗi lần đều để hắn tránh được trong đường tơ kẽ tóc, sau từng lượt hắn bắn Zero đều trả lại một viên đạn súng ngắm Gauss khiến màu sắc chiếc chuông càng lúc càng ảm đạm, bị Zero dùng vũ khí công nghệ cao đánh cho tới mức này, thực lực của tên này đúng là có chút rác rưởi.

Trong trạng thái Bạo tạc tốc độ của Trịnh Xá nhanh tới mức nào, gã kia vừa mới ngạc nhiên quay đầu lại Trịnh Xá đã áp sát tận nơi, không để hắn kịp phản ứng, Hổ hồn đao trong tay Trịnh Xá đã chém tới, đinh một tiếng vang rội, đao này chém ngập vào chiếc chuông tới ba phân. Trịnh Xá thầm tính toán, năng lượng của pháp khí hộ thân này đã bị tiêu hao gần hết, có thể thấy Zero dù là phương diện kỹ xảo hay ý thức tác

http://tieulun.hopto.org

chiến đều mạnh hơn gã da trắng trước mắt này nhiều. Thật sự thì đối thủ của Trịnh Xá còn có thể coi là chiến sỹ có sức mạnh, như tên này ngoài vũ khí và kỹ năng đặc thù ra thì gần như là một kẻ vô dụng.

Trịnh Xá cầm đao chém liên tiếp mấy phát, mỗi đao đều mang sức mạnh ngàn cân, đẩy bật gã kia lại phía sau. Mấy đao hạ xuống, Hổ hồn đao đã chém vào tận bên trong lớp vỏ chuông, việc này khiến Trịnh Xá tiếc hận vạn phần, pháp khí hộ thân cấp 2B trước mặt mà không thể đoạt được.

Trong đầu ngẫm nghĩ nhưng Trịnh Xá ra tay không chút lưu tình, phải biết rằng lúc này đang ở trên chiến trường, hắn buộc phải dốc toàn lực mới có thể giành được thắng lợi, chỉ nhẹ tay một chút cũng có thể khiến bản thân cùng đồng đội lâm vào nguy hiểm, về chuyện có thể bắt được tên này không thì chẳng cần quan tâm lắm, có thể bắt sống thì bắt, không bắt sống được thì giết tại chỗ, đây là suy nghĩ của Trịnh Xá hiện tại.

Ga da trắng kia cũng biết kẻ tới rất mạnh, mặc dù không nhìn thấy Rosster của đội mình đâu những hắn là cũng lành ít dữ nhiều nên hắn không chút nghĩ ngợi lập tức liều mạng chạy trốn, mặc dù tốc độ của hắn chậm hơn Trịnh Xá rất nhiều nhưng có pháp khí hộ thân bảo vệ, trong lòng hắn đầy tự tin có thể chạy thoát.

Đoàng!

Đinh!

Âm thanh vang dội lại truyền tới, chiếc chuông đồng màu vàng một lần nữa xuất hiện trên người gã da trắng nhưng lần này viên đạn ngập sâu vào bên trong rất nhiều, có thể thấy vòng bảo vệ này sắp bị phá hủy.

Trịnh Xá thấy cơ hội tốt hắn lập tức vung Hổ hồn đao chém liên tục, mỗi lần đao hạ xuống đều vang tiếng kim loại va chạm chói tai, đến cuối cùng một đao cực mạnh chém tới, chiếc chuông đồng bị chém vỡ tan. Trịnh Xá không chút chần chừ, vạch ngang đao xuống dưới, hai chân tên kia lập tức bị chặt đứt, tiếp đó hai đao trái phải chém rụng hai tay, tứ chi gã da trắng đã tách rời khỏi cơ thể...

353. Cứu Viện (1)

Khi Trịnh Xá tìm được Zero, tên này cũng đã chật vật đến không chịu nổi, chưa nói đến chuyện cả người toàn bùn đất bẩn thỉu, toàn thân hắn mang đầy các vết sứt sẹo do đá sỏi cắt vào lúc ngã xuống, trên lưng còn có mấy vết cắt nông, nếu không phải Zero tránh kịp những lần công kích này đã đủ lấy mạng hắn rồi, nhìn mấy vết thương Trịnh Xá càng than thở không thôi.

-Zero, ngươi ổn chứ?

Trịnh Xá đỡ Zero ở dưới đất dậy, hỏi vẻ quan tâm.

Zero yên lặng gật đầu nhưng vừa đứng lên hắn lại khuỵu xuống, tiếp đó mới cười khổ đứng dậy nói:

- Chẳng có cách nào, toàn thân bủn rủn vô lực, di chứng sau khi mở cơ nhân tỏa đúng là đáng sợ, lúc ấy thật sự muốn chết luôn cho xong.

Trịnh Xá ngẩn người rồi lập tức vui vẻ hô:

- Mở cơ nhân tỏa? Zero, ngươi mở cơ nhân tỏa rồi sao? Quá tốt rồi! Yên tâm, chúng ta còn mấy tiếng nữa sẽ trở về Chủ Thần không gian, đến lúc đó ngươi có thể chữa trị lại bộ gen, cứ yên tâm... Nhưng thời gian này ngươi tốt nhất là không nên tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa nữa nếu không mã gen của ngươi rất có thể sẽ hư hỏng hoàn toàn, đến lúc đó bọn ta cũng không có cách nào cứu được ngươi đâu.

Zero yên lặng gật đầu, tựa lên súng ngắm Gauss đứng dạy, bộ dạng hắn giống như đã khôi phục sức chiến đấu chỉ là Trịnh Xá biết sau khi mở cơ nhân tỏa lần đầu tiên cần nghỉ ngơi một thời gian dài mới có thể tiếp tục chiến đấu. Đến cả hắn lúc trước có nội lực và năng lượng Vampire còn như vậy huống chi là Zero chẳng có bất cứ loại năng lượng nào, vì thế hắn dìu Zero đi về phía hai tên con tin bắt được.

Ở đây ầm ỹ như vậy, thông thường đã sớm có bọ xuất hiện nhưng lúc này lũ bọ đã bị nhóm Sở Hiên dẫn dụ nên khi Trịnh Xá tới chỗ hai tên kia thì bọn chúng vẫn bình yên vô sự, chỉ có phản ứng hai gã này rất khác nhau, tên cận chiến thì hung tợn nhìn Trịnh Xá, bộ dạng hận không thể cắn hắn một miếng thịt, tên

http://tieulun.hopto.org

kia thì cực kỳ sợ hãi, đặc biệt là khi nhìn thấy đồng bọn cũng chịu cảnh ngộ giống mình sự sợ hãi của hắn càng nặng.

-Ta khuyên các ngươi tốt nhất là nên thành thật một chút, bắt được các ngươi cũng chẳng có thu hoạch gì lớn, hai món vũ khí đều là loại đã nhận chủ, pháp khí hộ thân đều bị phá hủy, hỏi tới đạo cụ chứa đồ ngươi cũng buông một câu thứ đó ở trên người hắn... Ta cũng không ngại giết chết các ngươi ngay bây giờ nhưng đội viên của ta có lẽ cần được cường hóa một số thuộc tính, nhiệm vụ giết các ngươi giao cho họ là được rồi. Giống như các ngươi nói lúc trước vậy, muốn chết nhanh gọn trong nháy mắt hay là muốn bị bọn ta lăng trì tùng xẻo rồi mới giết? Tự mình lựa chọn đi!

Trịnh Xá lạnh lùng nhìn hai tên này nói.

Vẻ mặt hai người vẫn hoàn toàn bất đồng, Rosster hung hăng nói:

- Mẹ kiếp, nói lắm thế làm quái gì, có bản lĩnh thì một đao...

Chưa dứt lời hắn đã kinh khủng nhìn Trịnh Xá cầm đao chậm rãi vạch vạch chỗ thân dưới, tên này lập tức sợ hãi ngậm miệng lại.

Gã kia vội vã gật gật đầu nói:

- Đúng thế, đúng thế, xin đừng giết chúng tôi, đạo cụ của tôi cũng ở trong thắt lưng chứa đồ của hắn, xin các vị đừng giết tôi, tôi nguyện ý cung cấp kỹ năng tinh thần lực cho các vị, đúng rồi, hai người không phải muốn tìm đồng đội của mình sao? Hiện tại tình hình của họ rất nguy cấp, bọ Royal, đội thân vệ của Brain bug, đã tới bao vây bọn họ, tôi nghĩ họ chắc sẽ không chống đỡ được lâu, hơn nữa bọ Royal xuất hiện nghĩa là Brain bug muốn ăn đại não của họ, chẳng lẽ các vị muốn nhìn đồng đội của mình bị hút sạch não mà chết thảm sao? Tha cho tôi đi, tôi nhất đinh sẽ trợ gúp hai người tới chỗ sâu nhất trong sào huyệt của lũ bọ!

Trịnh Xá cùng Zero đưa mắt nhìn nhau, Trịnh Xá gật đầu nói:

- Được, tha cho ngươi cũng chẳng sao, vậy trươc tiên hãy giải trừ màn chắn chỗ họ, ta muốn trước tiên liên lạc với họ đã.

Gã này vội vã nói:

- Vừa nãy khi tôi chiến đấu với vị này đã giải trừ màn chắn rồi, chỉ là tôi che phủ tình hình bên này nên họ mới không cách nào tìm được hai người, có cần tôi kết nối ý thức của các vị với tinh thần lực khống chế giả không?

Trịnh Xá liếc nhìn Zero, ý là cẩn thận đề phòng, tiếp đó nhìn gã kia, tên này vội vàng nhắm mắt lại. Hắn quả nhiên không hổ là cường giả thuộc tính đất đỏ được cả một đội tạo ra, rất nhanh chóng đã kết nối ý thức Trịnh Xá với Chiêm Lam, Trịnh Xá vội vàng nói:

"Chiêm Lam! Tình huống cụ thể thế nào rồi? Bên này bọn ta tác chiến thành công, vì trí của các ngươi cùng phản ứng của lũ bọ thế nào?"

Ý thức Chiêm Lam có vẻ thoáng chấn động, nàng vội vàng đáp:

"Trịnh Xá, ngươi không sao chứ... A a, ngốc quá, nếu ngươi đã liên lạc với ta thì tự nhiên là không việc gì, yên tâm đi, tất cả chúng ta đều tốt, muốn nói chuyện với những người còn lại không?"

Trịnh Xá vội vàng nói:

"Ừ, giúp ta kết nối ý thức với Sở Hiên."

Dứt lời, một giây sau Trịnh Xá đã liên lạc được với ý thức Sở Hiên.

"Sở Hiên, bên ta tác chiến thành công, hai gã thuộc tính mạnh của đối phương bị bắt sống nhưng đạo cụ của chúng thì phần lớn đều không sử dụng được hoặc để trong đạo cụ chứa đồ, trước mắt vẫn chưa kiếm được thứ gì tốt, tình hình bên ngươi thế nào?"

Trịnh Xá vội vội vàng vàng hỏi Sở Hiên.

Sở Hiên ừ một tiếng đáp:

http://tieulun.hopto.org

”Bên này rất nguy hiểm, ngươi chỉ có năm tới mười phút để tới nơi, sau đó cứ một phút sẽ chết một người, thời gian cụ thể tự mình tính toán đi. Chuyện tiếp theo là hai gã kia tốt nhất tạm thời chưa nến giết, nhiệm vụ trước mắt của ngươi là chạy tới đây, bọn ta phát hiện ra một loại bọ màu đen, rất khó đối phó, mỗi lần đều khiến bọ, ta phải lùi thật sâu vào trong hang mới giết được, ngươi nhanh tới đây một chút.”

Trịnh Xá nghe vậy cũng không nói nữa, hắn ừm một tiếng rồi xốc tên tinh thần lực khống chế giả lên nói:

- Chuyển hình ảnh quét hình khu vực xung quanh vào ý thức ta, sau đó quét hình cả chỗ bọn họn nữa, Zero, ngươi phụ trách mang tên kia theo... Ngươi vẫn chạy được chứ?

Zero gật đầu, dù sao cũng là người đã dùng long huyết cường hóa hơn nữa tố chất bản thân cũng không kém nên Zero mang theo gã còn lại chạy sau Trịnh Xá.

Nhìn Trịnh Xá lúc này đúng là có đầy sát khí, tay trái xách một người đầy máu bị chém cụt tứ chi, tay phải cầm một thanh trường đao bằng tinh thể đỏ như máu, trên người cũng vấy đầy máu đen, bộ dạng thế này mà ở thế giới hiện thực chắc chắn là không có ai dám tới gần, cho dù là bây giờ thì hắn cũng là thấy bọ giết bọ, bất kỳ con bọ nào cản trước mặt hắn đều bị một đao chém qua, cắt đứt làm hai đoạn.

Từ chỗ Trịnh Xá tới chỗ nhóm Sở Hiên cũng khá xa, dù với tốc độ chạy của Trịnh Xá cũng cần tới khoảng ba phút, đây là còn chưa tính tới khả năng gặp phải chướng ngại, ví dụ như bị bọ ngăn cản, bị đất đá đổ xuống tạo thành đường vòng. Có điều, khi gặp tình huống này Trịnh Xá cực kỳ dứt khoát, hắn trực tiếp nâng Hổ hồn chém qua, sau đó dùng sức đá mạnh, các khối đá có cứng rắn tới mức nào cũng bị phá tan, Trịnh Xá dùng cách này để tìm đường ngắn nhất, dù tốc độ Zero hơi chậm bọn họ cũng có thể tới chỗ nhóm sở Hiên trong vòng năm phút.

Tới khi hai người chạy qua lối vào một thông đạo trước mắt đột nhiên sáng lên, chỗ đó là một khoảng không rộng, trên đất cũng đầy những cây nấm khổng lồ nhưng chỗ này khác với địa điểm trước đó là đâu đâu cũng có bọ warrior cùng một loại bọ cạp có hai càng to lớn. Khi Trịnh Xá cùng Zero tới nơi, đám bọ này lập tức điên cuồng lao tớ nhưng khi tới gần hai người khoảng hai mươi mét, bọn chúng bỗng chần chừ, động tác này khiến hai người đang chuẩn bị công kích đều cảm thấy đột ngột, tiếp đó, lũ bọ từ từ ngừng lại, giống như không nhìn thấy Trịnh Xá và Zero.

Trịnh Xá cùng Zero nhìn nhau, hai người đều vừa mừng vừa sợ xách theo hai gã kia chạy vào giữa biển bọ, mà trên đường quả thật không có bất cứ con bọ nào tấn công họ, Trịnh Xá cười lạnh nhìn tinh thần lực khống chế giả của đối phương nói:

- Không ngờ các ngươi lại có đạo cụ tiện lợi như vậy, thế thì mang theo các ngươi có thể trực tiếp tới bắt sống Brain bug, cần gì phải phí sức dẫn dụ nói tới đây làm gì?

Gã tinh thần lực khống chế giả mấp máy môi đang định nói thì tên da trắng còn lại bỗng quát lên:

- Nigeabin, con mẹ nhà ngươi, ngươi nói ít đi một câu thì chết được à?

Nigeabin lập tức im bặt nhưng lần này cả Trịnh Xá cùng Zero đều nhìn thấy, Zero cực kỳ dứt khoát, trực tiếp móc mắt Rosster, rồi ném hai nhãn cầu sang chỗ Nigeabin, mặc cho Rosster kêu gào thảm thiết, Nigeabin cũng vội vã nói:

- Tôi nói, tôi nói mà, chúng tôi thật sự có thể không bị lũ bọ tấn công nhưng một khi tới gần Brain bug ba trăm mét hoặc làm gì đó có thể gây nguy hiểm cho nó thì cũng sẽ bị công kích. Đội tôi lúc đầu có năm tân nhân nhưng vì lúc đầu không biết những quy định này của Brain bug nên mới bị chết mất mấy người, ngài cho rằng chúng tôi thật sự muốn bị trừ điểm vậy sao?

Trịnh Xá cùng Zero nhìn nhau, cùng gật đầu, tin rằng Nigeabin nói thật, cùng lúc đó, Sở Hiên vẫn đang liên lạc với ý thức Trịnh Xá đột nhiên lên tiếng:

”Nói như vậy thì ta có một biện pháp khá tốt... Trịnh Xá ngươi nhìn địa đồ xem, có tìm ra vị trí bọn ta không? Chiêm Lam, ngươi đánh dấu chỗ này, chỗ này nữa... Như vậy, Trịnh Xá, ngươi nhìn rõ các dấu hiệu trên bản đồ không? Kế hoạch của ta chính là...”

http://tieulun.hopto.org

354. Cứu Viện (2)

Kế hoạch của Sở Hiên không thể nói là tốt bởi vì cũng giống như kế hoạch lúc trước tính mạo hiểm quá nặng, thành công sẽ được thưởng cực lớn, thất bại thì gần như đoàn diệt, trình độ này thật sự làm Trịnh Xá vừa bội phục vừa cảm thán, chẳng lẽ tên này không thể nghĩ ra những kế hoạch bình thường một chút sao? Mỗi lần đều phải bức cả đội đến cực hạn mới thôi...

Kế hoạch của Sở Hiên được sắp đặt dựa trên địa hình, đầu tiên là Trung Châu đội bị bức vào giữa hai thông đạo đều có truy binh, mà theo tình huống quét hình Brain bug đã bắt đầu tiến về phía họ, tiếp đó là có một loại bọ Royal thân vệ của Brain bug, vỏ ngoài của chúng đen xì, cực kỳ khó phá vỡ, mặc dù không biết đao mang của Hổ hồn thì thế nào nhưng ít nhất nếu tính về vũ khí thì đến cả railgun của Bá Vương cũng phải bắn một lúc lâu mới giết được một con, chính vì giống bọ này xuất hiện mới khiến tình cảnh của Trung Châu đội càng lúc càng không xong.

Sở Hiên chuẩn bị đánh cuộc rằng Zero mang theo thành viên Sâm Châu đội sẽ không bị loài bọ tấn công, tình hình hiện tại cho dù Trịnh Xá có tới đây cũng chỉ có thể đối chiến với biển bọ vô tận, đến lúc sức cùng lực kiệt cũng không cứu được mọi người ra vì thế hắn cho rằng không bằng dứt khoát làm gọn ghẽ một chút, giết chết luôn Brain bug, xem đến lúc đó thì thế nào? Khả năng lớn nhất là tất cả bọ xung quanh sẽ phát điên, đồng loạt vây công mọi người, như thế bất quá cũng là chết mà thôi, khả năng còn lại thì sẽ có kịch hay để xem.

"Ta xem bộ phim này hơn mười lần, có một cảnh trong phim khiến ta có ấn tượng rất sâu sắc, đó là trước khi loài người quyết định tấn công hành tinh này đã chuẩn bị oang tạc cả hành tinh, mà lúc ấy trên màn ảnh đã xất hiện vô số bọ nhưng có hai con thiếu chút nữa thì tấn công lẫn nhau, ít nhất theo dáng vẻ là chuẩn bị tấn công nhau, vì thế phỏng đoán của ta là... Brain bug khống chế được suy nghĩ của tất cả bọ trên hành tinh này, một khi nó bị giết những con bọ còn lại rất có thể sẽ khôi phục bản năng, khả năng cao là tự tàn sát lẫn nhau, mặc dù nghe có vẻ rất khó tin nhưng ta cảm thấy khả năng này có thể tồn tại."

Sở Hiên nói với Trịnh Xá như vậy.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi nói:

"Ý ngươi là để Zero ẩn nấp tại một khu vực trống trải, sau đó chờ khi Brain bug xuất hiện, Zero sẽ tiến hành công kích nó đúng không? Chỉ cần cách Brain bug vài trăm mét là được, ý ngươi là vậy phải không?"

"Không, ý ta là Zero theo đường vòng tới phía trước, ngươi phải cắt đứt đường lui của Brain bug, ép nó chạy về phía Zero, sau khi Zero bắn chết Brain bug ngươi nhất định phải cùng Zero sử dụng tốc độ nhanh nhất chạy tới chiếc hang chỗ bọn ta, tiếp đó phá sụp vách hang... Nếu như lũ bọ thật sự tự tương tàn lẫn nhau, một khi vách đá sụp xuống bọn chúng sẽ không lo đào bới nữa mà bắt đầu tấn công những con bên cạnh, đến lúc đó chúng ta sẽ hoàn toàn yên ổn, chỉ cần chờ trong hang tới khi kết thúc thời gian là được... Đương nhiên, chúng ta cũng có khả năng gặp nguy hiểm cuối cùng, đó là nếu không đủ dưỡng khí thì đúng là có chút khổ sở"

Sở Hiên lạnh nhạt đáp.

Theo địa hình đánh dấu Sở Hiên đưa ra quả thật có cơ hội rất lớn để chặn đường Brain bug, đẩy nó về phía Zero nhưng vấn đề lớn nhất của kế hoạc này không phải gì khác mà là an toàn của Zero. Một khi Brain bug bị giết, tất cả đám bọ điên cuồng công kích thì Zero rất có thể sẽ bị đàn bọ nuốt chửng, sau khi thương lượng với Sở Hiên vấn đề này sẽ do người khác giải quyết, đó chính là La Cam Đạo.

"Trong số chúng ta ngoài ngươi ra thì người có tốc độ nhanh nhất là La Cam Đạo khi sử dụng hệ thống phóng điện, sau khi hắn mở cơ nhân tỏa hoàn toàn có thể chịu đựng được tốc độ siêu cấp này. Vì thế ngươi trước tiên cần phải tới đây giao một gã con tin cho La Cam Đạo, sau đó theo thông đạo bên kia tới uy hiếp Brain bug, bức nó chạy tới chỗ đất trống bên kia còn La Cam Đạo mang con tin tới chỗ Zero, một khi lũ bọ bắt đầu rối loạn La Cam Đạo lập tức dùng hệ thống phóng điện đưa Zero trở về, ở đây còn một nguyên nhân nữa là La Cam Đạo sử dụng robot, có thể chịu đựng được lũ bọ công kích ở mức yếu, ưu thế nãy những người khác không có, đó là toàn bộ kế hoạch của ta.

Sở Hiên cực kỳ thản nhiên nói.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cười khổ ném ra hai chữ:

"Điên cuồng!"

Hắn lại lập tức kết nối ý thức với La Cam Đạo, nói:

"Ngươi đã nghe được kế hoạch này rồi phải không? Rất nguy hiểm, rất có khả năng sẽ mất mạng, thực tế chúng ta bây giờ đều đang gặp nguy hiểm, ngươi có quyền lựa chọn, có điều ta chỉ cho ngươi lựa chọn một lần, một khi lựa chọn xong thì không được hối hận... Mặt khác có thưởng có phạt, lần này ngươi cứu được Zero, hoàn thành nhiệm vụ ta cho ngươi giết một trong hai con tin, đều là kẻ đã mở cơ nhân tỏa, tự mình cân nhắc đi."

La Cam Đạo trầm mặc một lúc lâu rồi mới trả lời:

"Hiểu rồi, ta đồng ý tiếp nhận nhiệm vụ, nhưng ta cũng có một yêu cầu... Chuyện trước đây chúng ta một nhát xóa bỏ, cho dù ta chĩa súng vào các ngươi cũng vậy, các ngươi ép ta làm gì cũng vậy, từ hôm nay ta trở thành một thành viên bình thường trong Trung Châu đội, ngươi thấy thế được không? Ta... ta biết Sở Hiên sắp xếp muốn giết giết ta, ta không nói ra các ngươi cũng hiểu hết, mọi người nói đơn giản cho nhau cùng hiểu, ta thừa nhận ta rất tức giận nhưng ta cũng hy vọng các ngươi hiểu, chỉ một mình ta chắc chắn không thể sống sót được, vì thế ta muốn sống sót thì không thể làm hại mọi người, nên xin mọi người tin tưởng ta, tin ta sẽ không làm hại sau lưng mọi người!"

Trịnh Xá ngừng một chút rồi nói:

"Việc này ta đáp ứng, những chuyện khác... Cứ chờ chúng ta còn sống trở về rồi hãy nói."

La Cam Đạo lại trầm mặc, tiếp đó Trịnh Xá thông báo tỷ mỉ kế hoạch cho Zero, đồng thời để Zero tới chỗ đánh dấu trên địa đồ chờ đợi còn hắn thì liều mạng chạy tới chỗ nhóm Sở Hiên. Khi hắn tới nơi thì nhìn thấy bên ngoài cửa hang xác bọ chất cao như núi, mặc dù hắn không biết tình huống bên lối kia thế nào nhưng hẳn là cũng không khác bao nhiêu, vì vậy hắn lập tức không nghĩ ngợi nâng Hổ hồn đao lên chuẩn bị chém tới, lần này Nigeabin lập tức hét lên sợ hãi:

- Không được tấn công, một khi tấn công chúng ta sẽ không được bảo vệ nữa, lập tức sẽ bị vô số bọ ăn tươi, ngươi ngàn vạn lần không được tấn công!

Trịnh Xá lại phát khổ, trước mặt có quá nhiều bọ chắn hết cả đường, nếu không công kích thì làm thế nào mà vào bên trong được? Bất quá hắn rất nhanh thấy biện pháp giải quyết, ở lối vào hang đột nhiên bùng phát những quả cầu plasma, những con bọ tới gần lập tức bị thiêu cháy thành than, những con ở xa một chút cũng bị cuốn vào thiêu đốt. Sau khi vụ nổ plasma ngừng lại lối vào hang đã trống trải, Trịnh Xá vội vã vận khinh công lao vào trong trước khi những con bọ khác kịp xông lên, mà ý thức hai bên cùng hình ảnh quét hình vẫn liên lạc với nhau nên không có chuyện bị ngộ thương.

Khi Trịnh Xá chạy tới trước mặt mọi người, tình cảnh thê thảm khiến hắn giật mình, đầu tiên là Vương Hiệp chỉ còn một cánh tay, tay còn lại rõ ràng đã bị xé toạc ra, tiếp đó bụng Bá Vương có một vết thương kinh khủng, railgun trên tay hắn nòng súng đã đỏ hồng, lúc nào cũng có thể bị hỏng nhưng gã cao lớn này vẫn đứng sừng sững gào thét, cầm súng bắn giết những con bọ chạy vào trong hang.

So với những người còn lại, Sở Hiên có vẻ khá hơn nhiều, ngoại trừ trên người có mấy vết thương nhỏ ra vẻ mặt hắn vẫn thản nhiên như trước, hai cô gái được bảo vệ an toàn không hề bị thương, còn robot gấu Pooh mà La Cam Đạo đang điều khiển cũng mang đầy vết thương, có vẻ là bị lũ bọ bao vây gặm xung quanh.

Lúc này là tình huống khẩn cấp, Trịnh Xá cũng không nói nhiều, hắn vứt Nigeabin xuống đất, tiếp đó quay sang Sở Hiên vội vàng nói:

- Vậy ta tới tấn công Brain bug... Nếu ta tới gần giết được nó thì sao?

Sở Hiên cũng không nói nhiều, hắn búng tay ra dấu cho Bá Vương, tên này xoay tay ném lại một chiếc chân gãy đen tuyền, Sở Hiên nói:

- Đây là bọ Royal bảo vệ Brain bug, ngươi xem thử Hổ hồn có thể chặt đứt nó không, nếu có thể thì ngươi tới gần giết chết Brain bug cũng hoàn toàn không thành vấn đề, nếu không được thì ngươi chỉ cần liên tục tấn công phía sau nó là được, con bọ thông minh này tự nhiên sẽ biết chạy trốn...

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cầm chiếc chân đen xì trong tay, sờ vào có cảm giác như kim loại, hắn lập tức vung Hổ hồn đao chém xuống, tiếng kim loại va chạm kịch liệt, trên đoạn chân gãy chỉ xuất hiện một vết cắt đen, không thể nhìn ra uy lực của Hổ hồn lúc trước. Trịnh Xá trong lòng chưa chịu phục xuất ra Hổ hồn đao mang, chém xuống lần nữa nhưng kết quả cũng chẳng khác biệt gì lắm, chỉ có vết cắt là sâu hơn một chút thôi chứ không thể chặt đứt được vỏ ngoài đoạn chân gãy.

-Đã hiểu chưa? Hơn nữa tốc độ của loại bọ này cực nhanh, theo hình ảnh quét hình số lượng cũng rất nhiều, trừ phi ngươi sử dụng kỹ năng Hủy diệt nếu không căn bản không cách nào tới gần Brain bug, nhưng một khi sử dụng Hủy diệt lúc ngươi muốn chạy về thì làm thế nào? Vì thế biện pháp duy nhất là ép Brain bug chạy tới khu vực bên kia, đến lúc đó sẽ do Zero bắn tỉa giết nó, ngươi không cần phải sợ bị đám bọ Royal bao vây, bọn ta cũng có thể chở ngươi trở về thong dong phong bế hang động...

-Hiểu rồi! Vậy Brain bug giao cho ngươi, Zero, sử dụng đạn Gauss vi tụ hợp đi...

355. Một Súng (1)

Tính cách Zero mãi mãi vẫn vậy, lạnh lùng, đạm mạc, nhưng nó khác với sự lạnh lùng đặc hữu của Sở Hiên, sự lạnh lùng của Zero giống như một loại bản năng chiến đấu, biến mình thành một người bàng quan đứng xa nhìn sự vật, như thế khi tác chiến hắn sẽ không tự phạm sai lầm, đồng thời cũng có thể dùng tư thái tỉnh táo nhất công kích đối phương.

Khi Zero nhận được mệnh lệnh của Trịnh Xá, hắn không chút do dự tới thẳng vị trí đánh dấu trên bản đồ quét hình, tiếp đọ dựng súng ngắm Gauss chĩa về phía miệng hang, để đề phòng vạn nhất hắn còn đặc biệt lấy viên đạn Gauss vi tụ hợp cuối cùng nạp vào nòng súng, tiếp đó quỳ gối yên lặng nhắm thẳng vào hang động phía xa. Bên cạnh Zero còn có một vài con bọ warrior to lớn nhưng vẻ mặt hắn không hề thay đổi, giống như những con bọ đó không tồn tại, hắn chỉ yên lặng quỳ ở đó.

Khi La Cam Đạo tới cạnh chỗ Zero, gã thanh niên vô cùng cẩn thận tránh né lũ bọ xung quanh, bộ dạng hắn giống như chỉ khẽ chạm vào là sẽ bị bọ tấn công mà vừa khéo gã tinh thần lực khống chế giả của Sâm Châu đội hắn đem theo cũng run như cầy sấy. Hai tên nhát gan sát vào nhau thành một khối, chật vật hết sức mới tới cạnh Zero, con gấu hoạt hình lập tức ngồi phệt xống đất, bộ dạng tựa hồ không muốn động đậy một ngón tay nữa.

-Money... money! Money...

Từ miệng robot gấu Pooh lại bắt đầu phát ra âm thanh buồn cười.

Zero lãnh đạm nói:

- Tinh thần lực khống chế giả ngươi mang theo đâu? Bảo hắn sử dụng tâm linh tỏa liên đi...

La Cam Đạo tựa hồ bây giờ mới định thần lại, hắn quay sang Niegabin trong tay "money" hai tiếng, bấy giờ mới kết nối với ý thức Zero, hắn rụt rè hỏi:

"Zero, nghe nói ngươi là sát thủ phải không... Ngươi không sợ hãi điều gì sao? Sợ phải chết, sợ bị giết..."

Zero cũng không quay đầu lại, đáp:

"Sợ, ai cũng sợ chết, kẻ không sợ chết tức là hắn không còn cách cái chết xa nữa... Nhưng so với cái chết ta càng sợ mất đi một số thứ quan trọng hơn..."

La Cam Đạo nhất thời cảm thấy hứng thú, hắn vội vàng hỏi:

"Thứ gì? Ngươi sợ mất đi thứ gì?

"Ví dụ như... đồng đội, hoặc là... tương lai!"

Zero khẽ đáp.

"Đồng đội ta còn hiểu được, tương lai thì có ý gì? Cũng tức là không có tương lai à? Sợ phải chết tại thế giới phim kinh dị này? Ý ngươi là vậy sao?"

http://tieulun.hopto.org

La Cam Đạo tò mò hỏi.

"Không, tương lai có lẽ là... Chỗ dựa hoặc có thể gọi là cái cớ để sống sót, ta không muốn ngay cả cái cớ để sống sót cũng không có."

Zero giống như một bức tượng đá nửa quỳ không hề nhúc nhích, giọng nói của hắn thông qua tâm linh tỏa liên truyền vào ý thức La Cam Đạo.

"Cái cớ để sống sót ư?"

Tạm thời bỏ qua cuộc nói chuyện giữa La Cam Đạo và Zero, Trịnh Xá sau khi giao đội viên của Sâm Châu đội cho người khác, hắn cuối cùng cũng chính diện nghênh chiến với cả biển bọ, so với lần chiến đấu tại chủ tinh Klendathu, lần này giao chiến với lũ bọ Trịnh Xá đã dốc toàn lực, ngoại trừ Bạo tạc và Hủy diệt, hắn đã sử dụng Hổ hồn đao mang, tố chất thân thể gấp mười lần người bình thường, cộng thêm cả khinh công đề cao tốc độ, khi hắn tiếp cận lũ bọ, đám bọ warrior căn bản không kịp phản ứng, một đao vung lên, mấy chục con bị chém thành mảnh vụn.

Trịnh Xá cứ đạp lên mảnh xác bọ như vậy không ngừng tiến về phía trước, theo phương hướng bản đồ quét hình trong não, hắn xuyên qua một hang động nhỏ bên rìa khu đất trống, sau đó liên tục vượt qua mấy thông đạo, đánh một vòng lớn chạy ra phía sau lưng Brain bug, việc tiếp theo là đẩy Brain bug về hướng Zero đang đợi, đến lúc đó...Tất cả chỉ có thể trông cậy vào Zero, là sống là chết, kết cục của mọi người như thế tào, tất cả phải xem một phát súng này của Zero có bắn trúng mục tiêu hay không.

"Chiêm Lam, ngoài địa hình ra thì đánh dấu tất cả bọ cho ta... Nếu một mình cô không làm được thì bảo Tuyết Linh Nhi giúp đỡ, ta cần biết vị trí của tất cả các loại bọ, trước khi tới gần Brain bug, tuyệt đối không thể đụng mặt bọ Royal..."

Trịnh Xá nói với hai cô gái Chiêm Lam trong ý thức.

Rất nhanh, dưới sự hợp tác của hai tinh thần lực khống chế giả, toàn bộ địa hình nhất nhất hiện ra, bọ warrior, bọ tanker, thậm chí còn cả một ít bọ hopper treo ngược trên vách đá, bọ Royal tất cả đều được đánh dấu lại. Lấy Brain bug làm trung tâm, trong vòng một nghìn mét đều là một loại bọ warrior vỏ ngoài ngăm đen, nhưng tốc độ của sức mạnh của chúng lớn hơn những con bọ warrior bình thường rất nhiều.

Trịnh Xá vừa chạy vừa không ngừng cẩn thận quan sát bản đồ quét hình, vô cùng đáng tiếc, trên đường hắn tới chỗ Brain bug ít nhất phải gặp ba nhóm bọ Royal, mội nhóm có từ ba đến bốn con. Đối với loại bọ gần như không sợ đao mang của Hổ hồn này, vấn đề hắn lo lắng nhất không phải là bị chúng gây thương tích, cho dù là tốc độ hay sức phản ứng loại bọ này đều không thể làm hắn bị thương, điều khiến hắn thật sự lo lắng là bị lũ bọ này làm giảm tốc độ.

Bởi vì mục tiêu của hắn lần này là uy hiếp Brain bug, một khi để nó chạy vào thông đạo khác, nhóm bị bao vây sẽ có người chết, Zero đang mai phục cũng không có tác dụng, mặc dù hắn là người không cần lo sợ nhất trong cả đội nhưng bị số đông bọ Royal bao vây khả năng hắn thụ thương vong mạng cũng tăng cao, vì thế trước khi ép được Brain bug vào thông đạo bên kia, hắn không thể bị trì hoãn tốc độ.

"...Toàn thân loại bọ Royal này đều là lớp vỏ cứng rắn, ngoại lệ duy nhất là chỗ mắt và các khớp nối, không cần biết vỏ ngoài cứng rắn đến mức nào, những chỗ khớp nối bị tấn công sẽ vặn vẹo, đây là cơ hội của ngươi... Ta cảm thấy khi ngươi không dùng Hổ hồn, sử dụng trạng thái Bạo tạc sẽ có sức sát thương lớn hơn với lũ bọ ấy."

"Mặc dù nói như vậy... Nhưng muốn ta dùng tay trần xé xác lũ bọ trong khi trên tay có thần binh lợi khí, ngươi nói trong lòng ta sẽ có cảm giác gì?"

Đối với đề nghị của Sở Hiên, Trịnh Xá đúng là có chút dở khóc dở cười, suy nghĩ của tên này thật sự quá lý trí, mặc dù hắn cũng hiểu dùng sức mạnh phá hỏng khớp nối cơ thể đám bọ Royal, thương tổn gây ra cho chúng có lẽ thật sự là lớn hơn so với sử dụng Hổ hồn đao, nhưng đã có Hổ hồn đao mà lại đi chiến đấu như vậy thì trong lòng hắn chung quy vẫn có chút khó tiêu, mà Sở Hiên thì giống như chẳng thèm để ý chút nào đề xuất ra ý kiến này, đây là điểm khác biệt giữa người bình thường như Trịnh Xá và kẻ tyệt đối lý trí như Sở Hiên.

http://tieulun.hopto.org

Trong đầu Trịnh Xá không ngừng suy nghĩ nhưng chung quy vẫn phải tiến tới trước, hắn nhanh chóng xuyên qua mấy thông đạo nhỏ, theo hình ảnh quét hình Chiêm Lam chuyển tới, đám bọ chỗ Brain bug không ngờ lại bắt đầu dừng lại. Đây chẳng phải tin tức tốt lạnh gì, ít nhất theo những dấu hiệu này rất có thể là Brain bug đã phát hiện ra ý đồ của họ hơn nữa bắt đầu chần chừ cân nhắc xem có nên tới gần đám người này không, mà hiện tại Trịnh Xá còn cách Brain bug đại khái khoảng hơn mười nghìn mét, giữa hai bên còn ba đội bo Royal, cũng là cửa ải hắn buộc phải vượt qua!

"Liều thôi! Không thể do dự được nữa!"

Trịnh Xá hét lên một tiếng cầm Hổ hồn đao xông ra khỏi thông đạo, trên đường hắn đi qua mấy chục con bọ warrior vừa lộ đầu ra lập tức bị bị một đao chém rụng, tếp đó Trịnh Xá đạp lên những cái xác còn đang co giật của chúng lao về phía trước. Trước mặt hắn nhóm bọ Royal đầu tiên đã xuất hiện, ba con bọ đen xì cao hơn những con bọ warrior xung quanh cả một cái đầu, mà chúng nó giống như cũng có chút trí tuệ, cứ yên lặng bất động giữa vô số bọ warrior, không hề có chút rối loạn bất an như đám bọ xung quanh.

Tốc độ của Trịnh Xá thật sự cực nhanh, dưới chân đạp mạnh nhảy vọt lên, tiếp đó hắn từ giữa không trung rơi xuống, đao đầu tiên chém thẳng ra, cắt đôi hơn mười con bọ warrior đứng trước đám bọ Royal, đám bọ này căn bản không thể ngăn nổi uy lực của đao mang. Nhưng khi đao mang chém trúng vỏ ngoài đen xì của bọ Royal thì lại bắn ra vô số tia lửa, giống như sắt thép ma sát, đao mang sắc bén như vậy mà chỉ cắt được vào lớp vỏ một phân, sau đó không tiến thêm được chút nào, cứ như vậy ngưng đọng giữa không trung còn Trịnh Xá cũng hạ xuống đất.

"Quả nhiên là không được, uy lực của đao mang còn chưa đủ sao? Hay là sức mạnh ta sử dụng quá nhỏ?"

Trịnh Xá trong lòng thầm tính toán nhưng hắn biết hiện tại không phải là là lúc để nghĩ tới những việc này, từ bốn phía bắt đầu có hàng đàn bọ warrior tràn tới, giữa không trung cũng truyền tới tiếng vỗ cách ù ù, đây hẳn là tiếng bọ hopper hạ xuống. Trịnh Xá hiểu rằng tiếp tục dừng tại đây chắc chắn sẽ bị lũ bọ bao vây vì thế hắn không chút chần chừ sử dụng kỹ năng Bạo tạc, dưới chân dùng sức đạp mạnh, ba một tiếng, khối đá dưới chân hắn bị đạp vỡ tan, cả người đã vọt ra phía sau đám bọ Royal.

Ba con bọ Royal ngoài con đầu tiên bị đao chém trúng thoạt nhìn có vẻ còn chưa tỉnh táo lại, hai con kia không ngờ dựng lên hai chiếc cánh nhỏ sau lưng nhảy vọt tới. Độ cao chúng nhảy thấp hơn Trịnh Xá một chút, hai bên chỉ cách nhau khoảng hai mét, hai chiếc càng bọ gần như sượt qua mặt hắn, tiếp đó Trịnh Xá lao về phía trước còn hai con bọ Royal thì rơi xuống đất nhưng chỉ riêng mùi tanh tưởi xộc vào mũi trong nháy mắt lúc trước đã đủ khiến Trịnh Xá sau lưng toát mồ hôi lạnh...

356. Một Súng (2)

Đám bọ Royal này sức mạnh, tốc độ, lực nhảy đều vô cùng kinh người, mà điểm mấu chốt là chúng có ý thức tác chiến mà những con bọ bình thường không có, chính loại ý thức tác chiến này khiến Trịnh Xá cảm thấy rất bị động, thật sự nếu không phải tốc độ hành động và tốc độ phản ứng hơi chậm một chút thì loại tác chiến ý thức này đã làm cho bọ Royal giống như là mở cơ nhân tỏa.

Trịnh Xá nhảy vọt qua đầu ba con bọ Royal, tiếp đó hắn không ngừng lại một chút nào, điên cuồng lao về phía trước, đồng thời khi chạy hắn cũng giải trừ kỹ năng Bạo tạc mà tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, cầm Hổ hồn liên tục chém vào những con bọ warrior trước mặt. Lũ bọ warrior này không được như bọ Royal, không thể ngăn cản nổi sự sắc bén của đao mang, thường chỉ một đao là đứt đôi, chỉ là lũ bọ này không có tâm lý sợ hãi, nếu là người bình thường gặp sát tinh như vậy chắc chắn sẽ tìm đủ đường chạy trốn rồi, đâu thể như loài bọ tiếp tục liều mạng xông lên?

Tốc độ của Trịnh Xá cực nhanh nhưng tốc độ của ba con bọ Royal sau lưng cũng chẳng kém, bọn chúng thậm chí liên tục đẩy tung những con bọ chắn đường, dùng thân thể to lớn điên cuồng lao về phía Trịnh Xá, tốc độ chỉ chậm hơn Trịnh Xá lúc này này chút ít, dù sao thì hắn cũng không chỉ chạy bộ suông mà trước mặt còn có vô số bọ đang ập tới.

Không thể không thừa nhận, loài bọ là chủng tộc thích hợp nhất để chiến đấu, ngoài Brain bug cao cấp nhất ra những loại bọ khác không hề có tư tưởng sợ hãi cái chết, bọn chúng chỉ có bản năng chiến đấu, lại

http://tieulun.hopto.org

cộng thêm vô số hình thái có được từ mấy trăm vạn năm tiến hóa, thậm chí cả giống bọ chuyên chở trên vũ trụ cũng có, loài bọ thật sự là chủng tộc kinh khủng.

Trịnh Xá lúc này chỉ biết cảm thán, cho dù với tố chất thân thể của hắn sau khi liên tục chém ra mấy trăm đao cũng cảm thấy cánh tay tê dại, số bọ bị hắn giết đâu chỉ mấy nghìn con, hễ là chỗ hắn đi qua đều chất đống xác bọ, bất kỳ con nào chắn trước mặt hắn đều bị chém chết trong chớp mắt... ngoại trừ bọ Royal.

Lũ bọ Royal này đúng là dị chủng trời sinh, trong phim phần 1 căn bản chưa từng xuất hiện (trong game với novel thì có đấy), vỏ ngoài đen tuyền không ngờ có thể ngăn cản được đao mang của Hổ hồn, chỉ độ cứng thôi cũng đủ khiến người nghe chấn kinh. Càng đáng sợ hơnlà loại bọ này có ý thức chiến đấu hạng nhất, gần như mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, đây chính là vấn đề lớn nhất mà Trịnh Xá phải đối mặt.

Sau khi hắn chém giết suốt cả nghìn mét, đội bọ Royal thứ hai đã chắn trước mặt, lần này số lượng là bốn con, mà ba con bọ Royal phía sau cũng chỉ cách hắn có một hai trăm mét, chỉ cần Trịnh Xá dừng lại một chút với tốc độ của đám bọ này có thể dễ dàng bao vây hắn.

Trịnh Xá yên lặng liếc nhìn không trung, trên trần hang đã có mấy chục con bọ hopper bay xuống, vốn với thực lực của hắn căn bản không cần sợ số bọ này nhưng nếu như hắn nhảy lên bị một con bọ hopper cản trở chút xíu thôi là đủ khiến hắn rơi xuống đất, mà một khi để lọt vào vòng vây của bọ Royal thì hắn có muốn chạy trốn cũng cực kỳ khó khăn, trừ phi sử dụng Hủy diệt.

"Nhưng kỹ năng Hủy diệt chỉ có thể sử dụng tối đa chưa tới năm giây, một khi sử dụng xong sẽ toàn thân vô lực vì thế thời gian sử dụng an toàn chỉ có từ hai đến ba giây, trước khi giết được Brain bug, sau có thể tùy ý sử dụng chứ?"

Biện pháp nhảy qua của Trịnh Xá lúc trước đã không thể sử dụng lại, bốn con bọ Royal trước mắt vừa khéo chặn hết đường tiến của hắn, mà theo tin tức hình ảnh quét hình Chiêm Lam chuyển tới, Brain quả thật đã bắt đầu tiến về hướng họ chuẩn bị ngắm bắn nhưng tốc độ của nó rất chậm, hơn nữa có vẻ vô cùng chần chừ, nếu hắn muốn nhanh chóng đẩy Brain bug vào khu vực thích hợp thì chuyển đầu tiên hắn nhất định phải làm là vượt ba ba nhóm bọ Royal cản dường, tiếp đó tới gần Brain bug khoảng một nghìn mét!

Nghĩ tới Trịnh Xá không do dự nữa, lập tức sử dụng Bạo tạc dựa vào năng lượng vampire cùng nội lực dự trữ trong hai chiếc nhẫn cộng thêm phần cơ thể tự khôi phục, mặc dù vẫn chưa bằng số năng lượng của hắn lúc đầy đủ nhưng tốt xấu gì cũng khôi phục được hơn nửa năng lượng nên ảnh hưởng với cơ thể khi sử dụng Bạo tạc trong thời gian ngắn cũng không nghiêm trọng.

Kỹ năng Bạo tạc vừa được sử ra, mọi tứ xung quanh Trịnh Xá đều trở nên chậm chạp, lại cộng thêm bản thân hắn đang mở cơ nhân tỏa nên Trịnh Xá gần như không suy nghĩ vung Hổ hồn đao trực tiếp chém tới, mấy chục con bọ warrior bình thường đứng trước đám bọ Royal lập tức bị chém thành hai đoạn. Trịnh Xá không ngừng lại chút nào, dưới chân đạp mạnh lao tới, mỗi bước đều làm nền đá dưới chân vỡ tan, chỉ vài bước hắn đã xong tới trước mặt con bọ Royal gần nhất,tiếp đó dựng đứng Hổ hồn đao dùng mũi nhọn đâm thẳng vào mắt nó.

Có điều bọ Royal không hổ là lực lượng mạnh nhất bảo vệ Brain bug, trực giác chiến đấu gần như mở cơ nhân tỏa lúc này đã cứu nó một mạng, con bọ khẽ nghiêng đầu, Hổ hồn đao cắm xuống lớp vỏ sát cạnh mắt nó. Tiếng kim loại ma sát vang lên chói tai, giống như thí nghiệm lúc trước, độ cứng của lớp vỏ thật sự vượt quá khả năng của Hổ hồn, trừ phi có bản đầy đủ của Hổ hồn đao nếu không đừng mơ đến chuyện phá vỡ lớp vỏ này.

Vỏ ngoài con bọ bị Hổ hồn đâm trúng, mặc dù không xuyên thủng được nhưng sức mạnh của Bạo tạc lại không dễ tiêu giải như vậy, thân thể to lớn của nó bị đẩy thẳng ra xa mấy mét, đâm sầm vào một đống bọ warrior, ba con bọ Royal còn lại cũng đồng thời lao về Trịnh Xá.

Trịnh Xá một nhát không trúng, đám bọ còn lại chỉ còn cách hắn một hai mét, nếu một phát đâm nữa cũng không trúng thì hắn sẽ buộc phải chịu đòn tấn công của hai con bọ Royal, vì thế hắn dứt khoát cất Hổ hồn đao vào trong Nạp giới, trực tiếp dùng hai tay tóm lấy đôi càng của con bọ gần nhất.

Sức mạnh của bọ Royal chắc chắn không thể so sánh với Trịnh Xá đang trong trạng thái Bạo tạc, lực kẹp trên hai chếc càng cố nhiên là lến đến kinh người vậy mà lại bị Trịnh Xá cứng rắn dùng sức vặn bung ra, hơn thế nữa cơ bắp trên người hắn cũng bắt đầu căng phồng, trước khi hai con bọ Royal còn lai kịp tới gần

http://tieulun.hopto.org

hắn đã hét lớn một tiếng, dùng lực kéo mạnh, lôi bật hai chiếc càng ra ngoài, quả đúng như Sở Hiên nói, vỏ ngoài có cứng rắn đến mức nào thì những chỗ khớp nối để đảm bảo sự linh hoạt không thể rắn chắc như lớp vỏ được.

Trịnh Xá không chút nghĩ ngợi lập tức bỏ hai chiếc càng vào trong túi không gian, trên thực tế ngay từ lúc Sở Hiên cho hắn thử nghiệm độ cứng của lớp vỏ màu đen này, trong lòng hắn đã hiểu rằng đây tuyệt đối là đồ tốt, có thể ngăn cản đao mang của Hổ hồn, cho dù là hợp kim Gundarium cũng không làm được nên hai chiếc càng này đương nhiên là không thể lãng phí. Cùng lúc đó hai con bọ Royal còn lại cũng đã tới gần, chỉ là tốc độ và sức mạnh của chúng đâu chỉ kém hơn Trịnh Xá một hai lần, Trịnh Xá cất hai chiếc càng xong liền dễ dàng tránh được cú kẹp của chúng, một con bọ công kích hơi quá đà, hắn liền lựa thế tóm lấy đầu nó, tay kia rút Hổ hồn đao đâm thẳng vào mắt, bị sức mạnh của Trịnh Xá kiềm tỏa, con bọ này không thể tránh né, roạt một tiếng, Hổ hồn đao đã đâm xuyên qua mắt nó, tiếp đó phá nát hệ thống thần kinh trung ương.

Xác con bọ này cũng bị Trịnh Xá thu vào trong túi không gian, hơn nữa số điểm giết nó thật kinh người, chỉ là muốn giết một con thật sự thiên nan vạn nan, nhân lúc bốn con bọ Royal có hai con ngã dưới đất, một con bị giết, một con ở sau lưng hắn, Trịnh Xá không chút nghĩ ngợi, lao thẳng về phía trước. Sau khi chạy được mấy chục mét hắn mới giải trừ trạng thái Bạo tạc, mà phía sau đã có sáu con bọ Royal đuổi theo, cảnh tượng đúng là có chút kinh khủng.

Trịnh Xá hít sâu một hơi hắn liên tục quan sát hình ảnh quét hình tinh thần lực, đội bọ Royal thứ ba đã ở rất gần, nhóm này cũng có bốn con nhưng chỗ bọn chúng bảo vệ là một bãi đất rộng, ở phía xa chính là Brain bug cũng nhóm bảo vệ đông đảo của nó. Ở cuối bãi đất rộng này có một thông đạo, đi tiếp vào đó là chỗ Zero phục kích, cũng không biết là Brain bug có dự cảm không tốt gì đó hay nó đã đoán được có mai phục mà cứ đứng ỳ ở hang động cuối bãi đất không đi vào trong, cùng đám bọ Royal đứng yên ở đó.

-Khốn kiếp ta không tin, một con côn trùng vớ vẩn như ngươi chẳng lẽ lại có trí tuệ biến thái như Sở Hiên?

Trịnh Xá miệng chửi vung vít, hắn cuối cùng cũng nhìn thấy cảnh tượng khủng bố cả ngàn con bọ Royal ở phía xa, số lượng bọ Royal như vậy đủ để tiêu diệt toàn bộ quân đội và căn cứ quân sự trên hành tinh này. Ở giữ đám bọ Royal là một con bọ béo ú, cao khoảng hai mét, dưới chân nó còn có rất nhiều con bọ nhỏ nhìn giống như con gián, bọn chúng có vẻ là chân di động cho con bọ to béo này.

Đuổi theo sau lưng Trịnh Xá có sáu con bọ Royal, mấy chục con bọ hopper cùng hơn nghìn con bọ warrior, mà trước mặt hắn cũng có bốn con bọ Royal dàn trận chờ sẵn, số đông bọ warrior tạm thời không cần nói, Trịnh Xá trong lòng hiểu rõ ngoài bọ Royal có thể gây phiền toái cho hắn ra những con khác chẳng qua chỉ là vật hi sinh mà thôi.

"...Nếu liều mạng rất có thể sẽ bị bọ Royal sau lưng đuổi kịp, nhảy lên thì sẽ bị bọ hopper tấn công, trừ phi nhảy lên sau đó đột ngột gia tốc... Hiểu rồi, thử một lần xem sao!"

Trịnh Xá hét lớn, dưới chân dùng sức đạp mạnh nhảy vọt lên lao về phía bốn con bọ Royal, khi bốn con bọ này chuẩn bị nhảy lên đồng thời đám bọ hopper sau lưng cũng bay vù tới, Trịnh Xá đột nhiên đạp mạnh, cả người bắn ra xa.

-Nguyệt bộ!

P/s: 19/05, toàn dân học tập và làm việc theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh, đọc truyện ít thôi

357. Một Súng (3)

Đây là một loại trạng thái mà Trịnh Xá từng nghĩ qua trong bộ phim kinh dị lần trước, Hủy diệt trong nháy mắt. Do khi trong trạng thái Hủy diệt hắn thật sự mạnh đếm mức kinh khủng nhưng đồng dạng gánh nặng với cơ thể cũng lớn đến mức khó có thể chịu nổi, trừ phi là quyết đấu sinh tử, ví dụ như... đối mặt với Phục Chế Thể, nếu không tốt nhất là chỉ dùng Hủy diệt khi chắc thắng.

Ý tưởng thì tốt nhưng tình huống thực tế thì có rất nhiều điều khiến hắn không thể không sử dụng kỹ năng Hủy diệt để chiến đấu, ví như nếu bây giờ hắn sử dụng được Hủy diệt thì có thể dễ dàng xé xác lũ bọ Royal

http://tieulun.hopto.org

này, đương nhiên chỉ là phá hủy các chỗ khớp nối, mặc dù trong trạng thái Hủy diệt hắn đúng là chiến lực vô song nhưng hắn cũng không tự tin có thể dùng tay không phá vỡ lớp vỏ này.

Trong tình huống thực tế rất nhiều lúc cần đến trạng thái Hủy diệt nên Trịnh Xá mới cố gắng nghĩ ra một cách vận dụng của kỹ năng tự sáng tạo này, đó chính là Hủy diệt trong nháy mắt!

Bởi vì sau khi tiến vào trạng thái Hủy diệt, mọi thứ xung quanh phảng phất như đều chậm lại, mặc dù chỉ có một giây nhưng đối với Trịnh Xá đang sử dụng Hủy diệt lại dài như mấy giây, nên trong giây lát đó hắn có thể làm được rất nhiều động tác, ví dụ như đá ra một đạo Lam cước, sử dụng một phát Thế, hoặc nhảy lên rồi dùng Nguyệt bộ thay đổi phương hướng và gia tốc trong chớp mắt, mặc dù chỉ trong thoáng chốc nhưng cũng đủ để sử dụng những kỹ năng này, hơn nữa như vậy gánh nặng với thân thể cũng không quá lớn.

Khi ở Chủ Thần không gian Trịnh Xá cũng đã nghiên cứu cẩn thận khả năng này, khó khăn lơn nhất là làm thế nào để nội lực cùng năng lượng vampire va chạm kịch liệt trong nháy mắt mà thời gian va chạm cũng chỉ duy trì trong thoáng chốc, nếu như không làm được điểm này, trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt bất quá chỉ là ảo tưởng mà thôi.

Vốn với tình huống cơ thể người mà nói thật sự rất khó để đưa nội lực tại đan điền và năng lượng vampire trong đại não hội tụ một chỗ trong chớp mắt, dù sau đây cũng là kinh mạch chứ không phải mạch điện, chỉ riêng việc đưa năng lượng tới gần đã mất thời gian rồi, mà sao đó cần để năng lượng va chạm nhau, nhưng năng lượng va chạm rồi còn có thể dễ dàng tách ra sao? Thời gian này cần ít nhất cũng khoảng một giây, vì thế về lý luận trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt của hắn khó có khả năng tồn tại, thời gian ngắn nhất cũng cần tới một giây.

Nhưng một đạo cụ đã khiến ý tưởng này của Trịnh Xá trở thành hiện thực, đó chính là nhẫn mithril bổ sung năng lượng, là vật phẩm có thể dự trữ năng lượng, nhẫn mithril căn cứ vào ý thức để quyết định xuất ra bao nhiêu năng lượng, hơn nữa hướng truyền năng lượng là tại vị trí đeo nhẫn, khi Trịnh Xá đeo hai chiếc nhẫn lên cùng một tay, năng lượng xuất ra trong chốc lát sẽ va chạm với nhau. Khi hắn vừa chuyển hai luồng năng lượng này về phía trái tim, vừa tiến hành va chạm thì cũng chỉ cần căn cứ theo thời gian duy trì mà nâng mức năng lượng lên, sau khí sử dụng trạng thái Hủy diệt trong thoáng chốc, hai luồng năng lượng liền biến mất, nhờ thế trạng thái Hủy trong nháy mắt cuối cùng cũng thành công!

"Tuy nhiên vẫn chưa được hoàn mỹ... kinh mạch từ ngón tay tới trái tim quá đau, có vẻ đã bị nội thương, xem ra trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt này cũng không thể sử dụng quá nhiều."

Hai mắt Trịnh Xá hoàn toàn mờ mịt, Hủy diệt trong nháy mắt giúp hắn sử dụng được chiêu thức chỉ có thể thi triển trong trạng thái Hủy diệt, đạp lên không khí tiến về phía trước hơn mười mét, lúc này trước mặt hắn chỉ còn một lượng lớn bọ warrior, xa hơn nữa là đội bọ Royal toàn thân đen tuyền, tầng tầng lớp lớp bao quanh Brain bug. Khi Trịnh Xá tới gần, Brain bug có vẻ lo lắng động đậy thân thể nhưng có cả nghìn con bọ Royal vây quanh, con bọ béo ú này nhất thời lại an tĩnh xuống.

Trịnh Xá còn cách Brain bug khoảng sáu trăm mét nhưng tốc độ của hắn nhanh tới mức nào, bọ warrior bình thường chắn đường đều bị một đao vong mạng, bọ Royal đuổi sau lưng còn cách mấy chục tới một trăm mét, nhất thời căn bản không thể làm gì được hắn. Bằng vào tốc độ và đao mang hơn ba mét của Hổ hồn trong tay, Trịnh Xá không ngờ có thể giết một đường máu giữa biển bọ, hơn nữa hắn còn đang trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, những con bọ hopper thỉnh thoảng đánh lén sau lưng vừa mới tới gần đều lập tức bị bổ cho một đao, dần dần vẻ mặt Trịnh Xá đã có chút điên cuồng.

Brain bug quả nhiên là sinh vật thông minh kỳ lạ, sau khi nhìn thấy tốc độ và sức chiến đấu của Trịnh Xá nó lập tức có phản ứng, nhân lúc Trịnh Xá còn cách hơn bốn trăm mét đã điều nhóm bọ Royal ở xa nhất tới cản đường, còn bản thân nó thì từng bước tiến về phía thông đạo bên kia, chỉ là tốc độ của nó cực kỳ chậm chạp, giống như còn muốn xem xem Trịnh Xá có thể địch nổi bọ Royal không vậy.

Trịnh Xá vừa chạy vừa chém giết, khi hắn chạy được hơn trăm mét đám bọ warrior đông nghịt trước mặt bỗng rẽ sang hang bên, chính diện nghênh đón hắn toàn là bọ Royal đen xì. Lúc này Brain bug còn cách hắn ba trăm tới bốn trăm mét nhóm bọ Royal gần nhất cản đường phải tới mấy trăm con, lũ bọ này đều không sợ đao mang của Hổ hồn, nếu để chúng cuốn lấy, trừ phi hắn sử dụng Hủy diệt chạy trốn nếu không chắc chắn sẽ phải chết.

http://tieulun.hopto.org

Có điều trong lòng Trịnh Xá đã có tính toán, hắn cũng hiểu rằng nếu cứ cứng rắn xông vào thì tuyệt đối không thể tới gần chỗ Brain bug, càng không nói đến chuyện xua nó chạy đi, hiện tại việc duy nhất hắn có thể làm là sử dụng trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt tiến hành đột kích, cho dù có giết được Brain bug hay không thì ít nhất cũng phải khiến nó kích động chạy qua thông đạo kia, tới chỗ Zero đang ngắm bắn.

Khi Trịnh Xá còn cách đám bọ Royal trước mặt chưa được vài ba mét, hắn dùng sức đạp mạnh, phá tan lớp đá dưới chân bắn vọt lên cao, mà đồng thời cũng có hơn trăm con bọ nhảy lên theo, chỉ là độ cao chúng nhảy không bằng Trịnh Xá có khinh công. Khi hắn tới điểm cao nhất liền đạp vào hư không, liên tục sử dụng Nguyệt bộ, cơ thể giống như một cơn gió cuốn về phía Brain bug.

Vốn Trịnh Xá cũng muốn dùng Goblin glider để di động, dù sao khoảng đất trống này cũng khá rộng rãi, không lo rằng glider sẽ đâm vào vách đá, chỉ là sau lưng và trên đầu không ngừng có bọ hopper lao đến, tốc độ của lũ bọ này thật sự đã vượt xa glider, nếu sử dụng hệ thống phóng điện thì tốc độ của glider lại quá nhanh nên không còn cách nào khác hắn chỉ có thể sử dụng Nguyệt bộ tiến tới. Bất quá, tốc độ của Nguyệt bộ cũng cực nhanh, chỉ sau mấy bước đã chỉ còn cách Brain bug khoảng hơn trăm mét.

Tới lúc này phản ứng của Bran bug cuối cùng cũng thay đổi, nó bắt đầu liên tiếp lùi vào trong thông đạo, vừa lùi vừa ra lệnh cho càng nhiều bọ Royal nhảy lên tấn công Trịnh Xá, đến cả bọ hopper cũng liều mạng xông tới, bấy giờ Trịnh Xá còn cách Brain bug khoảng một trăm mét, toàn thân hoàn toàn tiến vào trạng thái Hủy diệt thật sự!

Chỉ thấy Trịnh Xá từ trên không bắn vọt xuống đất, do tốc độ quá nhanh nên lũ bọ Royal xung quanh thậm chí không kịp phản ứng. Trịnh Xá đạp vào một con bọ nhảy lên lần nữa, con bọ kia bị đẩy ngập xuống đất còn Trịnh Xá nhảy lên cao mấy mét, dưới chân dùng sức đá mạnh, xuất ra một đạo Lam cước.

Uy lực của Lam cước thật sự cũng không quá lớn nhưng tốc độ của nó thì cực kỳ kinh người, một giây ngắn ngủi đủ vượt qua cả trăm mét, đến khi Lam cước bắn tới gần chỗ Brain bug, hơn mười con con bọ Royal to lớn mới nhảy vọt lên, dùng thân thể chính mình ngăn cản. Nhưng cho dù Lam cước uy lực không lớn thì cũng mang sức mạnh của Trịnh Xá khi sử dụng Hủy diệt, nó đẩy bắn mấy con bọ Royal ra, trong đó có vài con còn đập thẳng vào người Brain bug, khiến con bọ béo phì này bắt đầu liều mạng chạy vào trong thông đạo còn Trịnh Xá cũng từ trên không rơi xuống.

Trạng thái Hủy diệt mặc dù uy lực lớn nhưng không thể duy trì lâu, Trịnh Xá vừa hạ xuống lập tức giải trừ, vừa rồi hắn đã sử dụng khoảng hai giây, cộng thêm mấy lần Hủy diệt trong nháy mắt trước đại khái có thể coi khoảng một giât, lúc này hắn chỉ còn hai giây Hủy diệt cuối cùng. Những mạch máu nhỏ khắp toàn thân Trịnh Xá bắt đầu tan vỡ, máu tươi phun ra ào ào, cả người nhìn thê thảm hết sức, nhưng vừa chạm đất, trong chớp mắt hắn lại lập tức tiến vào trạng thái Bạo tạc nếu không sẽ bị lũ bọ xé xác ngay tức khắc, đây là chuyện hắn không hề mong muốn.

"Sống sót! Khốn kiếp, bộ phim kinh dị lần này đã trải qua bao nhiêu chuyện, lần nào cũng hiểm tử hoàn sinh, chết ở đây thì quá oan uổng, hơn nữa kiếm được bao nhiêu điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình như vậy, giết chết Brain bug cũng kiếm được tình tiết kịch bản, mẹ nó, sao không liều được?"

Trịnh Xá trong lòng đã gần như phát cuồng, mặc kệ toàn thân vừa đau nhức vừa tê dại, hắn vẫn cầm Hổ hồn không ngừng chém loạn vào đám bọ Royal xung quanh, vừa chém vừa gào lên trong ý thức:

"Zero! Nhìn thấy Brain bug chưa? Bắn đi! Đó chính là tình tiết kịch bản của Starship Troopers!"

Thanh âm vừa dứt, Zero ở phía bên kia thông đạo đã yên lặng bóp cò, một tiếng súng kịch liệt vang lên, một viên đạn với tốc độ kinh hoàng bắn về phía Brain bug vừa mới lộ ra nửa thân hình, chuẩn xác bắn trúng giữa đầu nó. Tiếp theo một luồng sáng chói mắt bùng lên, toàn bộ thông đạo cùng phạm vi cả trăm mét xung quanh đều hoàn toàn chìm ngập trong đó...

358. Trở Về (1)

Trịnh Xá giờ phút này đang cố sức giữ mạng, thật sự là giãy giụa cầu sinh, xung quanh chỗ nào cũng thấy từng đàn, từng đàn bọ Royal, Hổ hồn đao của hắn bây giờ đúng là chẳng bằng một cây gậy gỗ, nhưng dùng nếu đao mang tấn công cũng đẩy được bọ Royal lùi ra, cộng thêm trạng thái Bạo tạc dù là tốc độ hay sức

http://tieulun.hopto.org

mạnh hắn cũng đều vượt qua lũ bọ này, nên mấy lần huy động Hổ hồn đao cũng đủ đẩy văng một đống bọ Royal.

"Nhưng mà... đã đến cực hạn rồi, tiếp tục nữa thì chết chắc. Zero! Tất cả trông cậy vào ngươi!"

Trịnh Xá ở giữa đàn bọ điên cuồng chạy về phía thông đạo, thời gian Hủy diệt vẫn còn hai giây nhưng hắn không dám sử dụng lần nữa, kể cả trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt cũng vậy, hiện tại một chút năng lượng cũng cần phải tận dụng hoàn hảo, không thể để lãng phí nếu không hắn chắc chắn không thoát nổi đám bọ này.

Tới khi phía sau vang lên tiếng nổ kịch liệt, địa điểm phát nổ chính là hang động bên kia, Trịnh Xá đưa mắt nhìn lại vừa khéo trông thấy một luồng lửa ầm ầm từ trong bắn ra, sóng xung kích từ vụ nổ ập tới, cả trăm con bọ Royal ở gần miệng hang nhất đều bị thổi bay.

"Được một chi tiết kịch tình cấp B."

"Cái gì? Vậy thôi sao?"

Thông báo của Chủ Thần lần này lại cực kỳ ngắn ngủi, vừa không nói hoàn thành tình tiết kịch bản gì, vừa không thông báo được bao nhiêu điểm thưởng, rất bình thường chỉ như vừa giết một con quái vật to lớn nào đó, có điều đây không phải là lúc để Trịnh Xá suy nghĩ, nhìn thấy luồng lửa gần như phá tan thông đạo, hắn lập tức bất chấp tất cả nhảy vọt lên.

Từ trên cao nhìn xuống, đám bọ Royal dưới mặt đất rõ ràng là đã dừng lại, không cần biết là nọ bị sóng nổ thổi bay hay là những con đang bao vây Trịnh Xá, mặc dù hắn đã nhảy lên những lũ bọ cũng không nhảy theo chặn đường hắn như trước mà thừ ra như tượng đá. Tới lúc Trịnh Xá sử dụng Hủy diệt trong nháy mắt bắt đầu dùng Nguyệt bộ chạy đi thì ở dưới đất một con bọ Royal vụt nhào sang cắn con bọ bên cạnh, tiếng kim loại ma sát vang lên chói tai, con bọ bị cắn lập tức đáp trả, cả hai con đều không thể phá vỡ được lớp vỏ của nhau nên cắn xé chỉ làm liên lụy tới những con bọ xung quanh chứ không làm đối phương bị thương. Những con bị liên can cũng bắt đầu đâm sầm vào nhau, chỉ sau vài giây tất cả lũ bọ bắt đầu xông vào cắn xé lẫn nhau, Trịnh Xá ở trên liếc nhìn xuống thấy dưới mặt đất đâu đâu cũng là bọ đang tự tàn sát.

Trịnh Xá chỉ kịp nhìn qua lũ bọ dưới đất, tiếp đó hắn tập trung toàn bộ tinh thần sử dụng Nguyệt bộ chạy tới trước, sau mấy giây đã vọt tới chỗ miệng hang, may mắn là đám bọ hopper cũng đang tự tương tàn nếu không hắn không chắc có thể tới đây trong thời gian ngắn như vậy. Lúc này tại thông đao bên kia lửa cháy bừng bừng, Trịnh Xá căn bản không thể quan tâm nhiều được nữa, mắt thấy nham thạch trong động sau vụ nổ đã sụp đổ rất nhiều, lại thêm những tảng đá bị lửa thiêu nứt vỡ, nếu như tất cả vách đá sụp xuống thì mới thật sự là lâm vào tuyệt cảnh, muốn chạy trốn cũng không được nữa.

Sau khi sử dụng thêm một lần Nguyệt bộ nhảy tới, giây tiếp theo Trịnh Xá liền sử dụng Thế, dùng tốc độ cực nhanh lướt qua thông đạo, khi hắn ra khỏi được miệng hang vài mét liền phát hiện bên ngoài xuất hiện một hố rộng sâu tới ba bốn mét, Trịnh Xá bất đắc dĩ chỉ có thể dùng tiếp một lần Nguyệt bộ nữa mới vượt qua được hố rộng hơn mười mét này. Phía bên kia hố hắn nhìn thấy một con gấu hoạt hình đang ôm Zero cùng hai cây côn thịt (ai ko nhớ thì đọc Lộc Đỉnh Ký), vừa liên tục kêu "money" vừa chạy đi, sau lưng nó còn có hai luồng điện quang màu lam bắn ra.

Trên đường đi lũ bọ đã thật sự rối loạn, gặp gì cắn nấy, thậm chí hơn mười con bọ Royal cũng bị đám bọ warrior bao vây cắn xé, chỉ là bọ Royal thật sự quá mạnh, lực lượng của mỗi con đều hơn gấp đôi bọ warrior thông thường, hơn nữa lớp vỏ cũng cứng rắn dị thường, mặc cho bọ warrior cắn xé thế nào cũng không có chút thương tổn mà ngược lại những con bọ warrior bị chúng cắn phải tiếp theo đó sẽ lập tức bị hai càng xé xác. May mắn là lũ bọ đã hỗn loạn đến cực điểm, sau lưng robot gấu Pooh có mấy chục con bọ đuổi theo nhưng dù sao nó cũng đã tới rất gần chiếc hang chỗ mọi người ẩn náu.

Trịnh Xá nhìn thấy vậy lập tức sử dụng Thế vọt tới phía sau robot gấu Pooh, xoay tay chém ngược lại, Hổ hồn đao lập tức chém chết một đống bọ warrior, sau đó hắn sử dụng tiếp hai lượt thế, không ngờ có thể vượt qua robot tiến vào trong động trước, tiếp theo hắn cầm đao đứng ở miệng hang, quát lớn:

- La Cam Đạo, nhanh lên, nhanh lên!

La Cam Đạo lúc này cũng đã bắt đầu liều mạng, hệ thống phun điện Sở Hiên cải tạo lúc đầu người bình

http://tieulun.hopto.org

thường căn bản không thể sử dụng được, cho dù kỹ năng điều khiển của La Cam Đạo có mạnh tới mức nào cũng không xong, phải tới khi hắn mở cơ nhân tỏa trong bộ phim kinh dị này mới có thể miễn cưỡng sử dụng tốc độ chạy trốn siêu cấp như vậy.

Tốc độ của robot gấu Pooh thật sự cũng cực nhanh, chỉ vỏn vẹn chậm hơn tốc độ của Thế chút ít, sau vài giây nó cũng hét lớn chui vào trong hang, Trịnh Xá đang chờ đợi giây phút này, khi hơn trăm con bọ warrior từ ngoài xông tới hắn không chút nghĩ ngợi huy động Hổ hồn đao, vừa lùi vừa chém loạn lên đỉnh đầu, sau khi chém sụp gần ba mét nham thạch lấp kín hang hắn mới thở hồng hộc dừng lại, mãi đến lúc này Trịnh Xá mới cảm thấy mình thậm chí đến cả sức đứng thẳng lên cũng không có, nhưng hai tay vẫn nắm chặt Hổ hồn đao muốn thả ra cũng không được.

Cứ ngồi yên dưới đất mấy phút như vậy, tới khi có ba người từ phía sau đi tới hắn mới quay đầu lại, Sở Hiên, Chiêm Lam, Tuyết Linh Nhi đang yên lặng nhìn hắn.

Trịnh Xá cười khổ nói:

- Thiếu chút nữa thì không xong, bây giờ thậm chí không thể cử động được nữa, mọi người vẫn ổn chứ? Sở Hiên, còn bao lâu nữa thì trở về Chủ Thần không gian?

Sở Hiên nhìn đồng hồ rồi lạnh nhạt đáp:

- Còn hai tiếng hai mươi bảy phút nữa... Tới xem Bá Vương đi, hắn đại khái không không xong rồi.

Trịnh Xá giật bắn người, không hiểu trong cơ thể trống rỗng sức mạnh từ đâu trào ra, nhảy vọt vào sâu trong hang. Khi hắn tới chính giữa chiếc hang, điều đầu tiên đập vào mắt là con robot gấu Pooh đang lăn lộn liên tục dưới đất, xem ra là La Cam Đạo sau khi sử dụng mở cơ nhân tỏa chịu di chứng, còn ở một góc Bá Vương đang nằm dài, lồng ngực đầy máu tươi, bộ dạng đúng là đã không xong.

Ba người Sở Hiên cũng đã tới nơi, hắn vẫn như cũ, thần sắc bình thản nói:

- Bọn ta đã phun thuốc cầm máu cho hắn nhưng động mạch lớn gần tim bị mảnh thép cắt đứt, thân mình cũng chảy rất nhiều máu chỉ vừa mới ngừng lại... Bá Vương có lẽ không qua được hơi hai tiếng này.

Trịnh Xá vô cùng lo lắng, gã cao lớn trước mặt này kỳ thực làm người cũng rất khá, mặc dù không có vẻ trầm mặc ít lời như Zero nhưng Trịnh Xá từng xem qua quá khứ của hắn thì biết, Bá Vương đối với đồng đội mà hắn đã nhận là chiến hữu thì chắc chắn có thể đưa mạng mình ra chắn đạn cho chiến hữu, cũng là người tuyệt đối không cho phép chiến hữu chết trước mặt mình.

Trịnh Xá trầm giọng hỏi:

- Rút cuộc là có chuyện gì? Mảnh thép? Đám bọ không thể sử dụng mảnh thép mà? Bị đoàn đội khác đánh lén à? Giả thuyết này cũng không được, tìm đâu ra thành viên đoàn đội khác chứ? Sở Hiên, nói cho ta biết, Bá Vương bị ai làm bị thương thành thế này?

Sở Hiên khoát tay nói:

- Không bị ai làm bị thương cả, ngươi còn nhớ chuyện đã nhắc hắn ta từ sớm không? Nòng súng quá nóng, khẩu railgun này vốn chỉ bắn được vài giây mà thôi, nhưng khẩu súng vô hạn đạn này lại phá vỡ chế định, khiến nòng súng tăng nhiệt độ quá nhanh, nếu bắn liên tục không nghỉ trong suốt mấy tiếng đồng hồ thì đừng nói là railgun có nhiệt độ siêu cao, đến cả súng ống bình thường cũng sẽ bị...

Chiêm Lam cũng vội vàng gật đầu:

- Lúc đó Bá Vương chẳng còn biết gì nữa, cứ bắn tới khi nòng súng nổ tung, mảnh thép vì vậy mới đâm vào động mạch gần tim, sau đó...

Trịnh Xá cũng chỉ biết thở dài, trong bộ phim kinh dị khó khăn này, hai lần đoàn chiến liên tục đều thắng lợi, không chỉ như thế cả đội không có thành viên nào tử vong, chiến tích huy hoang như vậy khiến Trịnh Xá trong lòng cực kỳ vui sướng, sau bộ phim này mỗi người đều được hơn 10000 điểm thưởng, ít nhất cũng có một chi tiết kịch tình cấp B, thực lực thành viên trong đội sẽ đại tăng, nhưng không thể ngờ rằng đến lúc cuối cùng đã được an toàn này lại chết một người, chuyện như vậy... chuyện như vậy hắn biết nói thế nào đây.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá yên lặng thở dài, tới cạnh Bá Vương cẩn thận quan sát, chỗ ngực hắn mang vô số vết thương, nghiêm trọng nhất là một vết thương sâu đã đông máu lại, ngoài ra cơ thể Bá Vương nhìn cứng đờ, da dẻ cũng vừa xanh vừa trắng, rõ ràng là tình trạng mất máu quá nhiều.

Trịnh Xá vuốt thử cổ tay Bá Vương thấy lạnh như băng, trong lòng chợt động vội vã rút ra một tia nội lực cuối cùng trong cơ thể truyền sang cho Bá Vương, vừa tiến vào trong kinh mạch, da thịt tiếp xúc với nội lực đều nóng lên, cả máu cũng bắt đầu chậm rãi di động, nhìn có vẻ như nội lực đã thay thế công hiệu của máu.

Trịnh Xá nhất thời mừng rỡ, vội quay sang Vương Hiệp hô lên:

- Vương Hiệp, tháo gỡ bom plasma của ngươi ra, đem tất cả bộ phận chứa nội lực lại đây!

359. Trở Về (2)

Vương Hiệp giật mình rồi lập tức không nói tiếng nào bắt đầu tháo gỡ bom plasma, với trình độ thuần thục của hắn rất dễ dàng mở được quả bom ra, vô cùng cẩn thận tách bộ phận chứa nội lực ra khỏi tâm nổ, đây là bom plasma, một chút sơ ý là đủ khiến mọi người vốn đã không dễ dàng gì chạy được tới đây phải tiêu mạng nên hắn không thể không thận trọng.

Một lúc lâu sau hắn mới tách rời hoàn toàn bộ phận chứa nội lực với tâm nổ, sau lưng đã đầy mồ hôi lạnh, sau khi đưa khối kim loại nhỏ màu bạc cho Trịnh Xá, Vương Hiệp lại tiếp mục tháo gỡ một quả lựu đạn plasma khác, địa lôi, bom hẹn giờ tất cả đều được bày ra một bên, toàn bộ sức chú ý tập trung lại, hai tay thoăn thoắt như bay, ngoài lúc phân chia bộ phận dự trữ nội lực với tâm nổ hơi chậm một chút ra những động tác khác tối đa chỉ mất mấy chục giây.

Nội lực Trịnh Xá sớm đã cạn kiệt, là khô kiệt thật sự, toàn thân từ trên xuống dưới không còn một chút năng lượng và nội lực vampire nào, thứ duy nhất còn lại là chút ít nội lực và năng lượng vampire sót lại trong nhẫn mithril, nhưng số nội lức ít ỏi đó căn bản không thể cứu được tính mạng Bá Vương, chỉ truyền được mấy phút nội lực hắn đã biến mất sạch sẽ, bất đắc dĩ hắn chỉ có thể liều mạng chuyển một tia nội lực vừa sinh ra vào cơ thể Bá Vương, nhưng một tia nội lực nhỏ bé này căn bản không làm nên chuyện, nhiệt độ cơ thể Bá Vương lại từ từ hạ xuống.

-Vương Hiệp!

Trịnh Xá gần như là gầm lên, đây không phải tức giận mà là hắn đã gấp tới độ khí huyết công tâm, đúng lúc này Vương Hiệp đã mang bộ phận dự trữ nội lực tới, Trịnh Xá không thèm nhìn qua trực tiếp đưa tay hút thẳng nội lực vào cơ thể. Bộ phận chứa nội lực trong bom plasma có thể chứa được khoảng 20% nội lực của hắn, hút vào lập tức cảm thấy cả người nhẹ nhàng, có điều hắn cũng không cảm nhận kỹ càng mà lập tức nắm tay Bá Vương bắt đầu truyền nội lực, làn này da thịt Bá Vương lại từ từ hồng hào, hô hấp cũng trở nên thông suốt.

20% nội lực, hơn nữa còn là Hỗn Nguyên nhất khí công dù là chất hay lượng đều rất lớn, ít nhất có thể để Trịnh Xá sử dụng trạng thái Hủy diệt được hai giây, nên Trịnh Xá gần như ồ ạt truyền nội lực vào người Bá Vương, đặc biệt tập trung vào chỗ gần tim, giúp sức co bóp của tim tăng lên khá nhiều, bắt đầu đẩy lượng máu ít ỏi ra toàn thân.

Không lâu sau Bá Vương từ từ mở mắt ra, hắn tựa hồ còn muốn động đậy thân thể nhưng trước ngực đau đớn liền không dám cử động lung tung nữa, chỉ cười hắc hắc nói:

- Mẹ nó, chơi súng cả đời, đến hôm nay bị súng nó chơi lại, mọi người vẫn ổn chứ, Trịnh Xá...

Trịnh Xá đang vận nội lực cũng không tiện đáp lời, chỉ dùng ý thức kêu gọi Chiêm Lam dùng tâm linh tỏa liên, còn Chiêm Lam hiển nhiên là vẫn luôn chú ý tới tâm tình hắn nên khi Trịnh Xá vừa kêu gọi đã lập tức kết nối ý thức hắn với Bá Vương, Trịnh Xá vội vàng nói:

- Thả lỏng cơ thể, yên tâm đi, chúng ta sẽ lập tức trở lại Chủ Thần không gian, mọi người còn phải cùng nhau tiếp tục chiến đấu... Khốn kiếp, người anh em, không được chết mà! Chúng ta đã bàn nhau cùng mang thân thể và thực lực siêu nhân này cùng về thế giới hiện thực, mọi người còn phải cùng ta khiêu chiến

http://tieulun.hopto.org

với hai tiểu đội mạnh nhất, Ác Ma đội và Thiên Thần đội, chúng ta còn phải giết sạch lũ đáng ghét trong thế giới phim kinh dị này. Người anh em, đừng bỏ bọn ta lại!

Nói đến đây, Trịnh Xá đã thấy khóe mắt cay cay, thiếu chút nữa thì rơi nước mắt.

Bá Vương khẽ hé môi, cười nhẹ nói:

- Vớ vẩn, ai mà có thể không chết chứ, đến cả những Thánh nhân sáng tạo nên cái không gian này không phải cũng đều chết hết rồi sao? Những người bình thường như chúng ta ở thế giới nàycũng đã nên chết từ sớm rồi... Nếu không nhờ ngươi tất cả chúng ta đều đã là người chết, có thể sống thêm bao lâu như vậy, có thể đồng hành với ngươi trải qua bao lần mạo hiểm như thế, có thể giết chóc thống khoai, lại còn chế tạo ra một siêu cấp mỹ nữ cùng chơi đùa bao nhiêu ngày, ta sớm đã thấy đủ rồi... Người anh em, sau này không thể cùng các ngươi đi tiếp rồi, nếu còn có cơ hội... Ta rất muốn cùng các ngươi trở lại thế giới hiện thực, món thịt bò của bà ngoại ta...

Hắn còn chưa dứt lời, Sở Hiên đã bước tới chặt mạnh vào sau gáy hắn rồi lạnh lùng nói:

- Trong hang không đủ dưỡng khí, nói ít đi một chút thì tốt hơn, mọi người dùng ý thức trao đổi, ngoài ra thương thế của hắn cũng không thích hợp nói chuyện...

Gã này giống như chẳng hề biết cảm tình là cái quái gì hết, vẫn lạnh nhạt đối diện với tất cả như trước.

Trịnh Xá lại không nói gì cả, chỉ liên tục truyền nội lực vào thân thể lạnh ngắt của Bá Vương, mặc dù hắn rất không muốn thừa nhận nhưng mạnh máu trong cơ thể Bá Vương thật sự đã bắt đầu hư nhược, chỉ nhờ nội lực hắn dẫn phát mới còn đập, nhịp tim cũng càng lúc càng yếu, mỗi lần đều nhờ nội lực truyền qua mới nhảy lên được một chút, cứ như vậy tốc độ tiêu hao nội lực càng nghiêm trọng, không biết còn có thể chống đỡ qua đoạn thời gian này không.

Hình ảnh Bá Vương cùng các đồng đội lúc xưa cứ lần lượt lướt qua não Trịnh Xá, gã nam nhân hào sảng này luôn chăm lo cho từng thành viên trong đội, lúc nào cũng cười ha hả xí xóa cho mội lần đồng đội xấu hổ, kỹ năng bắn quét trợ giúp chiến hữu vượt qua từng lần hiểm nguy, không có hắn cả lưới hỏa lực thiếu hẳn một góc, mà lúc hắn vui vẻ nhất lại là khi hoán đổi huyết thống người sói, nụ cười sáng lạnh nhìn giống như một đứa trẻ...

"Khốn kiếp, không được chết! Dù thế nào ngươi cũng không được chết!"

Lúc này Trịnh Xá đã bất chấp tất cả, cứ khi nội lực trong cơ thể hao hết là đưa tay ra sau tóm lấy một khối kim loại dự trữ nội lực hút cạn, sau đó lại truyền vào cơ thể Bá Vương, năng lượng lại cạn, lại quơ tay, lại truyền, không biết bao nhiêu lần như thế tới khi nội lực trong cơ thể hắn một lần nữa cạn sạch, hắn vươn tay ra thì bỗng phát hiện phía sau chẳng còn gì cả. Trịnh Xá quay đầu lại nhìn sau lưng, trong hang tất cả đều có vẻ mê mang, buồn ngủ, chỉ còn Sở Hiên và Vương Hiệp đang cố gắng chống chọi, dưới chân Vương Hiệp tất cả vũ khí plasma đều đã được tháo ra, nói cách khác, đã không còn một chút nội lực dự trữ nào nữa.

-A! Không thể nào, lúc đó có nhiều bom plasma vậy mà!

Trịnh Xá gấp đến phát cuồng, hắn một tay xốc Vương Hiệp dây nhưng lại lập tức đặt tên này xuống, bởi vì mười đầu ngón tay Vương Hiệp đã hoàn toàn bật móng, vũ khí plasma được thiết kế rất chặt, không có dụng cụ muốn mở được cần phải có thời gian, nhưng Vương Hiệp kiếm đâu ra thời gian mà lãng phí, hắn chỉ có thể sử dụng man lực tách mở ra nên mới khiến cả mười đầu ngón tay bật hết móng, vậy mà hắn chưa từng rên một tiếng.

Trịnh Xá thật sự gấp đến muốn khóc, không nghĩ ra nổi một biện pháp nào, chỉ có Sở Hiên yên lặng chỉ vào robot gấu Pooh rồi thản nhiên nói:

- Còn bảy phút bốn mươi hai giây, ta không biết mạng Bá Vương còn được bao lâu... nhưng nếu trong vòng hai mươi giây nữa ngươi không truyền nội lực vào tiếp thì hắn chắc chắn phải chết.

Trịnh Xá nhìn da dẻ Bá Vương lại bắt đầu biến xanh biến trắng hắn lập tức lao tới chỗ robot gấu Pooh, nó chỉ kịp kêu lên hai tiếng "money" đã bị đạp đổ xuống đất, sau đó trên lưng khẽ trầm, trước mắt lóe lên rồi không thể động đậy được nữa.

http://tieulun.hopto.org

Phản ứng của Trịnh Xá cũng cực kỳ dứt khoát, hắn xé mở sau lưng robot gấu Pooh ra rồi giật tung bộ phận dự trữ nội lực, hút sạch toàn bộ nội lực còn thừa trong đó rồi lại chạy tới chỗ Bá Vương, vừa chạy vừa quát:

- Sở Hiên, hai tên kia để La Cam Đạo giết một, ngươi giết một... Nhất định phải tha cho Tuyết Linh Nhi, ta xin ngươi đấy!

Đối với tính cách của Sở Hiên Trịnh Xá đúng là đi guốc trong bụng, tên này tuyệt đối không làm chuyện vô dụng, đã làm là làm tới cực hạn, trong đó rõ ràng nhất là chuyện liên quan đến lợi ích, dặc biệt là liên quan tới lợi ích của cả đội, nên hắn mới phải nói như vậy, chuyện duy nhất hắn lo là Sở Hiên vì lợi ích của cả đội mà giết luôn Tuyết Linh Nhi, chuyện này hắn không thể chấp nhận nổi.

Không chờ Sở Hiên trả lời, Trịnh Xá chạy tới chỗ Bá Vương lập tức tiếp tục truyền nội lực vào người hắn, mà nhịp tim Bá Vương đã cực kỳ yếu ớt, nếu mấy giây nữa mà hắn không truyền nội lực thì gã này chắc chắn sẽ một mạng ô hô nên lần này hắn cũng cảm thấy không thể bảo lưu, liều mạng đem nội lực chuyển vào cơ thể Bá Vương, cho dù số nội lực này thật sự vô cùng yếu nhược nhưng hắn vẫn liều mạng truyền hết vào cơ thể Bá Vương, Thời gian chậm rãi trôi qua, Trịnh Xá cũng không biết đã trải qua bao lâu, xung quanh xảy ra những chuyện gì, đến khi hắn tỉnh lại mới phát hiện lúc trước mình đã hôn mê đi mất.

Trịnh Xá nhìn lại thân thể mình một chút, lúc này hắn đang treo lơ lửng giữa không trung, cơ thể được bao trùm bên trong một quả cầu ánh sáng mà xung quanh hắn còn có mấy quả cầu ánh sáng lơ lửng, trong mỗi quả có một người. Hắn ngẫm nghĩ một thoáng rồi mới giật mình tỉnh ngộ, đây là Chủ Thần không gian, trong lòng lo lắng mấy lần mới cố lấy dũng khí nhìn xuống dưới, ngoài La Lệ đang đứng nhìn lên...

Cô gái của Bá Vương không ngờ cũng ở đó, vẻ mặt rưng rưng nhìn lên không trung...

360. Quyển 12 :tập Kích Resident Evil -- Thực Lực Đại Tăng (1)

Khi mấy người Trịnh Xá từ trên không hạ xuống mới phát hiện Bá Vương lại khong phải người cuối cùng đáp xuống, thương thế của hắn chắc chắn là nặng nhất trong mọi người nhưng so với hai người đã mở cơ nhân tỏa thì vết thương của hắn lại rất dễ chữa trị, chẳng qua chỉ là vết thương trên cơ thể bình thường, so với hai người kia phải sửa chữa hậu hoạn trong mã gen thì thương thế như vậy đúng là quá nhẹ nhàng.

Trịnh Xá nhìn khuôn mặt cười cợt nhăn nhở đáng ghét của Bá Vương, hắn quả nhiên vung tay đấm cho Bá Vương một phát vào vai, đương nhiên hắn đã khống chế sức mạnh nếu không một quyền này đủ đánh nát cả bả vai Bá Vương, tiếp đó nắm vai Bá Vương cười ha ha nói:

- Mẹ nó, lúc ấy ngươi dọa chết bọn ta rồi, lại còn nói cái gì câu nước mắt nữa người khác nữa, mẹ nó...

Nhất thời Trịnh Xá cũng không biết nói gì nữa, hắn chỉ lẩm bẩm mấy câu rồi vỗ vỗ vai Bá Vương nói:

- ... Đứng nói những chuyện như thế nữa, chúng ta đều phải sống sót trở về thế giới hiện thực, đồng đội...

Nói đoạn, hắn quay người đi về phía La Lệ.

- Quy củ như cũ, trưa ngày mai tập hợp tại quảng trường, có gì đến lúc đó thương lượng tiếp... Sở Hiên đừng có thức đêm xem đồ nữa, có chuyện gì cứ để đến ngày mai chúng ta sẽ quyết định sau, trong vòng một đêm ngươi cũng chẳng xem thêm được cái gì nhiều đâu. Mọi người đều mệt rồi, ngủ một giấc cho ngon nhé!

Trịnh Xá nói mà cũng không quay đầu lại, hắn ôm lấy La Lệ đi về phòng mình.

La Lệ tò mò nhìn vẻ mặt Trịnh Xá, hạ giọng hỏi:

- Anh cảm động đến muốn khóc phải không?

Trịnh Xá vội vàng trưng mắt nhìn nàng, nói:

- Cái gì mà cảm động đến muốn khóc, em nghĩ anh là loại đàn ông nhu nhược thế à? Mẹ kiếp... Mọi người đều không chết... Mọi người đều không chết!

Vừa nói hắn đã ghé đầu vào vai La Lệ, khóe mắt quả nhiên đã trào ra chút nước mắt.

http://tieulun.hopto.org

La Lệ mỉm cười rồi dịu dàng ôm lấy Trịnh Xá, cứ thế cùng hắn đi về phòng, sau khi đá chân đóng sầm cửa lại, cô bé này mới kéo đầu Trịnh Xá ghé vào ngực mình, khẽ nói:

- Không sao cả... Đôi lúc đàn ông cũng có thể khóc, nhất là những lúc thế này...

Đàn ông có thể khóc vì cái gì... Có thể vì lý tưởng, cũng có thể vì hy vọng, có thể vì thắng lợi cũng có thể vì tình cảm... Ví như tình đồng đội...

Một đêm yên bình, tới trưa ngày hôm sau Trịnh Xá mới tinh thần sảng khoái đi ra khỏi phòng, lúc này phía dưới Chủ Thần chỉ có Sở Hiên, Zero, Vương Hiệp cùng cô bé nhìn giống bé trai xinh xắn của Zero. Cô bé đang cầm một quả táo đỏ vừa cười hì hì vừa gặm, còn Sở Hiên cũng cầm một quả táo lớn, chỉ là gã này vừa ăn táo vừa lãnh đạm đọc một tập hồ sơ trên tay.

Trịnh Xá nắm tay La Lệ ra khỏi phòng, cô bé kia a một tiếng rồi chạy về phía hai người Trịnh Xá, đầu tiên là rụt rè đi qua chỗ Trịnh Xá rồi nhào vào lòng La Lệ, vừa cười vừa vừa lấy trong túi một quả táo đỏ tươi.

La Lệ mỉm cười cầm lấy quả táo rồi ôm cô bé lên hôn đánh chụt một cái, Trịnh Xá cũng nhân lúc này tới chỗ ba người Sở Hiên.

- Sớm thế đã dậy rồi... Sở Hiên, đừng bào đêm qua lại không ngủ nhé?

Trịnh Xá vừa đi vừa cao giọng nói.

Sở Hiên ngẩng đầu liếc mắt nhìn hắn rồi chỉ sang Vương Hiệp ngồi cạnh, tiếp đó hắn vẫn miệng ngồi đọc tập hồ sơ kia, còn Vương Hiệp thì gãi gãi đầu nói:

- Không đâu, ta dậy lúc chín rưỡi còn hắn tới mười giờ mới ra quảng trường.

Trịnh Xá bấy giờ mới cười nói:

- Đúng thế, trải qua bộ phim như vừa rồi ai cũng cảm thấy mệt mỏi cả, ngươi cũng cần nghỉ ngơi đi... Đây là cái gì?

- Bản thiết kế chế tạo đầy đủ tên lửa hạt nhân mini.

Sở Hiên cũng không ngẩng đầu lên, trực tiếp nói.

- Tên lửa hạt nhân mini?

Trịnh Xá vừa vui mừng vừa kinh ngạc nói:

- Không phải là ngươi xếp đặt lấy được trong Starship Troopers đấy chứ? Quá tốt rồi, thứ này uy lực đúng là... Có điều hình như không đúng, ta không thấy trên người ngươi có chỗ nào cất giấu thứ này mà.

Sở Hiên vẫn điềm nhiên đáp:

- Bản thiết kế cũng không quá phức tạp, nếu học như vẹt thì sau một giờ là có thể ghi nhớ hoàn toàn, đến lúc về Chủ Thần không gian thì vẽ lại, đến bây giờ mới tiến hành phân tích chỉnh sửa... Tài liệu cũng không phức tạp, chỉ là cần có một loại dụng cụ dẫn nổ cỡ nhỏ cùng một loại dự trữ năng lượng hạt nhân mini, cả hai thứ này đều buộc phải có dụng cụ chế tạo nguyên bộ, theo ta ước tính thì đại khái cần 7000 đến 8000 điểm thưởng, hơn nữa nếu muốn lắp ráp hoàn chỉnh còn phải nghiên cứu thiết kế và lắp ráp của các thiết bị chế tạo này... Nếu một mình ta làm thì cần năm mươi đến sáu mươi ngày, quá không có lời.

Trịnh Xá cười ha ha nói:

- Bọn ta cũng có thể hỗ trợ mà, đây là công việc của cả đội chứ đâu phải của một mình ngươi, cứ như vậy không phải có thể tiết kiệm rất nhiều thời gian sau?

Sở Hiên lại liếc nhìn hắn vẻ khinh bỉ, nói:

- ...Với trí tuệ của các ngươi ta nghĩ có khi chỉ làm vướng tay ta thôi, vì thế ta đề nghĩ trong mấy ngày này, chúng ta chuẩn bị cho tốt sau đó quay lại Starship Troopers một chuyến, ta có hai chuyện cần thí nghiệm, đầu tiên là bộ phim kinh dị đó coi ai là chủ nhà? Người đâu tiên tiến vào phim kinh dị? Hay là mỗi đội ngũ đều là chủ nhà, hoặc khi chúng ta tiến vào thì người trong thế giới đó căn bản không nhận ra bọn ta? Tóm lại đây là chuyện đầu tiên ta cần thí nghiệm, chuyện thứ hai là đến đó mua một số thứ, ví dụ ta rất có hứng

http://tieulun.hopto.org

thú với loại chiến hạm vũ trụ cỡ nhỏ của bọn họ, nếu như có thể chúng ta mang theo một lượng lớn vàng hoặc kim loại hiếm chất lượng cao, thậm chí là một số bản vẽ thiết kế vũ khí, những loại vũ khí không có trong thời đại đó cũng là một biện pháp tốt.

Trịnh Xá cảm thấy ong cả đầu, hắn vội vàng nói:

- Chờ chút nào, cho dù là chiến hạm vũ trụ cỡ nhỏ thì có lẽ cũng vô cùng lớn đúng không? Chúng ta dùng thứ gì đưa nó trở về Chủ Thần không gian? Huống hồ nếu như chúng ta không có thân phận gì ở thế giới đó thì sợ là rất khó tiếp cận được với quân đội.

Sở Hiên cũng không để ý nói:

- Không sao cả, bất kỳ chuyện gì cũng có giá của nó, sở dĩ còn chưa lấy được hoặc hoàn thành, lý do duy nhất chỉ có thể là cái giá đưa ra chưa đủ... Ví dụ như chúng ta lập tức tiến vào thế giới Resident Evil tới công ty Umbrella đánh cắp Progenitor virus, chuyện như vậy không phải cũng cực kỳ nguy hiểm sao? Vì thế chỉ cần có kế hoạch kỹ càng là được rồi, ta ít nhất nắm chắc 70% lấy được một lượng lớn Q-bomb (*) cùng một chiến hạm vũ trụ cỡ nhỏ, bất quá vẫn cần một vòng tay chứa chiếm hạm vũ trụ, thứ đó tốn hai chi tiết cấp B, chúng ta có lẽ còn phải tích điểm và chi tiết một thời gian mới được...

Ba người Trịnh Xá nghe mà toát cả mồ hôi, có điều trong thời gian ngắn họ cũng chẳng biết nói với Sở Hiên thế nào, còn Sở Hiên bỗng hỏi:

- Trịnh Xá, ngươi kiếm được bao nhiêu điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình? Báo cả số điểm ngươi giết người, giết bọ nhận được cho ta.

Trịnh Xá ngẩn người, hắn vừa tò mò vừa hưng phấn tới phía dưới Chủ Thần, kết nối ý thức với Chủ Thần cẩn thận kiểm tra, hắn lập tức giật mình, lần này đúng là trúng đậm, tổng cộng ba loại chi tiết kịch tình D, C, B mỗi loại một cái, cùng hơn 12000 điểm thưởng, thành quả như vậy trong một bộ phim kinh dị quả là phát tài lớn.

Hắn lập tức hưng phấn nói với những người còn lại:

- Ta có chi tiết kịch tình cấp D, C, B mỗi loại một cái cùng hơn 12000 điểm thưởng, mẹ nó, kiếm khá phết, các ngươi thì sao? Được bao nhiêu điểm thưởng?

Vừa dứt lời Trịnh Xá lại nhìn thấy vẻ cười khổ của Zero cùng Vương Hiệp, hắn nhất thời kỳ quái hỏi:

- Đã xảy ra chuyện gì? Sao lại mang vẻ mặt như thế? Chẳng lẽ ta nói sai cái gì à?

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Không phải ngươi nói sai cái gì mà là ta tính nhầm cái gì? Còn nhớ hai tên mà ngươi bảo bọn ta giết không? Khi ta giết một tên những người còn lại không hề nhận được thông báo cộng một điểm, mà sau khi giết hắn không lâu, thi thể tên đó liền biến mất, gã bị La Cam Đạo giết cũng vậy... Hai tên bọn chúng đều giấu giếm huy chương thập tự hồi sinh, như thế sau khi bọn chúng chết lập tức lựa chọn trở về Chủ Thần không gian, còn chúng ta chỉ lấy được điểm thưởng và chi tiết kịch tình giết bọn chúng còn cả đội không được cộng điểm tích lũy, đã hiểu chưa? Mỗi người chúng ta bị hụt mất 4000 điểm.

Trịnh Xá vội vàng nói:

- Chờ một chút, để ta tính thử điểm thưởng của ta lại đã. Đầu tiên ta giết một thành viên Nam Viêm Châu đội, chưa mở cơ nhân tỏa nên chỉ được 2000 điểm thưởng và một chi tiết cấp C, một con bọ thiết giáp được 1000 điểm thưởng và một chi tiết cấp D, Brain bug ta được một chi tiết cấp B, như vậy là xong phần chi tiết kịch tình. Đánh chìm chiến hạm được 3000 điểm thưởng, về phần căn cứ chúng ta bỏ qua sáu căn, chỉ giữ lại một nên bị trừ 5000 điểm, nếu không tính điểm tích lũy từ hai thành viên Sâm Châu đội chúng ta chỉ thêm 6000 điểm thưởng nữa, một tăng một giảm... Ta giết bọ đại khái khoảng hơn 4000 điểm, quả nhiên hai gã trong Sâm Châm đội không được tính vào đây!

361. Thực Lực Đại Tăng (2)

Sở Hiên gật đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

- Đáng tiếc là chúng ta đã quên mất một chuyện đó là tên thứ hai bị ngươi bắt là tinh thần lực khống chế giả, vì thế chúng ta hoàn toàn không thể ngăn cản bọn chúng trao đổi với nhau, chuyện này lúc đó ta cũng chính thức phát hiện ra, phải tới vừa rồi mới rõ ràng, tại sao đối phương lại biệu hiện hoàn toàn không nhất trí...

Sắc mặt Trịnh Xá có chút khó coi, hắn kỳ quái hỏi:

- Ý ngươi là hai người bọn chúng một kẻ sợ chết, một kẻ không sợ, biểu hiện không hề giống nhau phải không?

-Đúng vậy.

Sở Hiên gật đầu nói:

-Ta nghĩ chuyện này ngươi cũng đã từng trải qua, đó là huy chương chữ thập muốn có tác dụng phải đeo ở trên người, nếu để chúng ta biết bọn chúng có thập tự hồi sinh, chúng ta chỉ cần đánh ngất tinh thần lực khống chế giả, sau đó để tinh thần lực khống chế giả của phe ta quét hình toàn bộ cơ thể, nội tạng bọn chúng. Ta ngờ rằng chúng giấu huân chương chữ thập trong cơ thể, có thể bằng phẫu thuật, nuốt vào hoặc theo đường sau...

-Theo đường sau...

Lời vừa nói ra, vẻ mặt ba người còn lại đều hết sức khó coi, bất quá Trịnh Xá vẫn nói:

- Ý ngươi là tên da trắng đó ngay từ đầu đã lừa ta, hắn nói chưa từng mua thập tự hồi sinh chẳng qua là để lừa ta không kiểm tra phản ứng của hắn, sau đó vì thấy không thích hợp nên mới ra vẻ không hề sợ chết. Còn tên đồng đội thì tỏ vẻ cực kỳ sợ chết, thậm chí còn tiết lộ chuyện thất lưng chứa đồ, mà thất lưng tự nhiên là vật bên ngoài cơ thể, sự chú ý của chúng ta bị chuyển sang đó, hơn nữa phải có một tên sợ chết mới thể hiện rằng đội bọn chúng không hề có huân chương chữ thập, chuyện hắn không sợ chết chúng ta chỉ nghĩ rằng đó là tính cách trời sinh, truyện là như thế phải không?

Sở Hiên vẫn thản nhiên như cũ, gật đầu nói:

- Đúng vậy, chính vì thế khi Zero móc mắt hắn ra tên này lập tức im mồm, nếu hắn đúng là không sợ chết, không sợ ngược đãi hắn sẽ tiếp tục gào thét lên, mà ngươi biết tại sao tên tinh thần lực khống chế giả kia đột nhiên nhắc nhở ngươi không? Đáp án duy nhất chỉ có một, đó là hắn muốn bảo vệ tính mạng của đồng bọn, nếu hắn chết sớm quá chúng ta có thể sẽ dùng tinh thần lực kiểm tra cơ thể tên kia, cho dù xác suất chỉ có một phần vạn thì cũng là có thể, nếu chúng ta thật sự dùng tinh thần lực kiểm tra, gã kia sẽ chết chắc... Còn nhớ kỹ năng đầu tiên mà tên tinh thần lực khống chế giả đó sử dụng là gì không? Ta nói kỹ năng tinh thần lực ấy.

-Màn chắn...

Lúc này Trịnh Xá đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, mô phỏng phương thức tư duy của Tiêu Hoành Luật, một số chuyện trong đầu cũng bắt đầu trở nên rõ ràng.

Sở Hiên lại gật đầu nói:

- Không sai, chính là màn chắn tinh thần lực, mà màn chắn của hắn khác chúng ta, có thể khiến cho chúng ta không hề có cảm giác bị che phủ nên có thể bảo vệ tốt đồng đội hắn. Mặc dù ta cũng cảm thấy kinh ngạc khi loại tiểu đội này cũng tồn tại quan hệ đồng đội nhưng sự thật đã chứng minh, giữa bọn chúng cũng có hợp tác hỗ trợ lẫn nhau. Cho dù là để bộ phim kinh dị tiếp theo có một gã cận chiến giả giúp hắn vượt qua khó khăn hay tiếp tục chăn nuôi tân nhân, hoặc khả năng nào đi nữa thì đều đại biểu cho một việc... Chúng ta vẫn có thể gặp lại Sâm Châu đội cùng sự trả thù lén lút của chúng.

Trịnh Xá siết chặt nắm tay khẽ nói:

- Vậy thì để chúng ta gặp lại chúng nhanh nhanh một chút, nếu không để chúng lại mua được thập tự hồi sinh thì kết quả có thể sẽ để chúng trốn thoát lần nữa...

Sở Hiên lại chẳng để ý lắm nói:

http://tieulun.hopto.org

- Cũng không cần phiền toái như vậy, chúng ta chung quy sẽ vẫn tiếp tục mạnh mẽ lên, ánh mắt của ngươi không nên chú ý vào hòn đá nhỏ dưới chân mà phải nhìn ta cây đại thụ phía xa, đó mới là mục tiêu mà ngươi phải theo đuổi. Khi thực lực chúng ta mạnh tới một trình độ nhất định thì cho dù bọn chúng có huân chương chữ thập cũng không thể chạy trốn, phải biết rằng tinh thần lực khống chế giả khi kỹ năng có được tăng cao thì thực lực sẽ tăng trưởng với tốc độ gấp mấy lần bình thường, ta nghĩ lần này giết được một thành viên đã mở cơ nhân tỏa Chiêm Lam sẽ đủ mua được một hai kỹ năng tinh thần lực kha khá rồi.

Nghĩ tới đây sắc mặt Trịnh Xá mới khá lên một chút, có điều hắn vẫn hung hăng nói:

- Khốn kiếp, đúng là thiệt đơn thiệt kép, nếu sớm biết trên người bọn chúng có thập tự hồi sinh thì không phải chúng ta trúng đậm rồi sao? Hai huân chương chữ thập cho thành viên quan trọng nhưng thực lực chưa cao của đội đeo, như vậy khi đoàn đội tác chiến hoặc tìm tình tiết kịch bản sẽ có thêm một vài lựa chọn... Ai.

Sở Hiên khoát tay nói:

- Luôn luôn có chuyện ngoài ý muốn phát sinh, với tình huống lúc đó ta cũng không suy nghĩ đầy đủ, thực tế sau khi bị móc mắt tên kia đã bắt đầu im lặng, lúc ấy đáng lẽ ta phải nghĩ tới giữa bọn chúng có sơ hở gì đó nhưng lại sơ suất... Tạm thời bỏ qua chuyện này đi, chúng ta tiếp theo sẽ bàn về tình hình tác chiến, đầu tiền là Brain bug, ngươi nhận được một chi tiết cấp B phải không?

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Đúng vậy, rất kỳ lạ, nếu hoàn thành tình tiết kịch bản, chúng ta hẳn phải được thưởng điểm mới đúng chứ? Một chi tiết kịch tình cấp B thì ít nhất cũng phải được trên 5000 điểm đúng không? Zero thì sao? Ngươi được thưởng cái gì?

Zero nhún vai thờ ơ đáp:

- Hai chi tiết cấp B... Không có điểm thưởng.

Sở Hiên rút ra một tờ giấy trong tập hồ sơ nói:

- Mọi chuyện đã rõ ràng, trong Starship Troopers, quái vật và máy móc của con người đều không tồn tại nhiệm vụ tình tiết kịch bản nào, ngược lại, giết những thứ khác nhau thì phần thưởng khác nhau, vì theo suy luận lúc mới đầu của ta, hủy diệt một chiến hạm vũ trụ hẳn cũng là một nhiệm vụ tình tiết kịch bản cỡ nhỏ mà cũng chỉ được thưởng điểm thôi.

Trịnh Xá nhận lấy tờ giấy bên trên toàn là điểm thưởng và chi tiết kịch tình nhận được khi giết bọ mà Sở Hiên đã ghi chép lại, hơn nửa ngày sau hắn mới gật đầu nói:

- Nói như vậy, kết luận đúng là...

Nói tới đây Trịnh Xá bỗng nhiên sực nhớ ra, hắn vội vàng lấy hết đồ trong Nạp giới và túi không gian ra, một cây cùng bằng kim loại màu bạc, một thanh trọng kiếm hai tay bán trong suốt, hai pháp khí hộ thân hình chuông đã hư hỏng, cùng một mảnh vỏ bọ Royal, trong đó không ngờ có cả xác một con bọ Royal hoàn hảo.

Trịnh Xá hưng phấn nói:

- Mặc dù không lột sạch được đồ xịn của hai gã Sâm Châu đội nhưng những gì chúng ta lấy được cũng không tệ, hai món vũ khí này...

Vừa nói Trịnh Xá vừa cầm cung và kiếm lên, sợ mọi người không nhìn rõ hắn còn cố ý vung vung cây trọng kiếm hai tay, tiện cho mọi người chú ý.

-Tiếc là hai món vũ khí này nghe nói đã ký kết cái gì minh ước với hai tên kia, cũng không biết chúng ta có thể sử dụng không nhưng ít nhất cũng là vũ khí ma pháp truyền thuyết cấp 2B trở lên... Còn hai kiện pháp khí hộ thân cấp 2B này mặc dù đã bị ta phá hỏng những cũng có khả năng chữa trị lại, vì thế ta mang luôn về. Đúng rồi, lớp vỏ bọ Royal này quá cứng rắn nên ta cũng tiện tay mang về, Sở Hiên ngươi xem có gì hữu dụng không?

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên chẳng thèm để ý tới mấy món đạo cụ ma pháp truyền thuyết chỉ đưa tay nhận lấy vỏ ngoài bọ Royal, lạnh nhạt nói:

- Mỗi lần trở về Chủ Thần không gian ta chỉ có mười ngày, trừ phi tiến vào thế giới phim kinh dị tiến hành nghiên cứu nếu không căn bản không có thời gian làm hết việc này tới việc kia. Trong mấy thứ này, thành phần vỏ bọ Royal quan trọng hơn một chút, nếu có thể ta hy vọng sử dụng thành phần thứ vỏ này chế tạo một loại giáp mềm cho mọi người, như thế dù long tinh chỉ có thể ngăn ngừa vũ khí công nghệ cao nhưng mặc loại giáp này cũng có thể ngăn cản đại bộ phận công kích ma pháp truyền thuyết, ví dụ như Hổ hồn đao mang của ngươi...

Trịnh Xá có chút mất hứng cất hai món vũ khí và pháp khí hộ thân vào túi không gian, tiếp đó hắn quay sang Zero và Bá Vương nói:

- Các ngươi thì sao? Được bao nhiêu điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình?

Zero đáp:

- Hơn 7000 điểm thưởng, hai chi tiết cấp B.

Vương Hiệp thì cười nói:

- Điểm thưởng của ta thì nhiều hơn hắn, được hơn 10000 điểm, chi tiết cấp C, B mỗi loại một cái, chỉ là điểm thưởng không bằng của ngươi.

Trịnh Xá nghe vậy trong lòng vẫn có chút bất cam, lẩm bẩm nói:

- Tính lại xem, đầu tiên giết ba người Nam Viêm Châu đội, tích lũy được 6000 điểm, sau đó hủy ba chiến hạm vũ trụ được 3000 điểm, lại cộng thêm giết vô số bọ, cái này điểm thưởng mỗi người đạt được khác nhau, được nhiều nhất có lẽ là ta và Bá Vương... Nhưng khi phòng thủ căn cứ chúng ta bị trừ 5000 điểm, chẳng trách, chỗ này mất quá nhiều điểm, ai.

Sở Hiên lúc này đã xem xong tập hồ sơ, hắn thản nhiên nói:

- Cũng đã đủ rồi, nếu quá nhiều điểm thưởng và chi tiết kịch tình có khi lại là một gánh nặng, giống như hai gã Sâm Châu đội vậy, kỹ năng và ý thức tác chiến quá kém, toàn dựa vào vũ khí ma pháp truyền thuyết cùng chiêu thức hoán đổi để chiến đấu nhưng một khi gặp người tự thân có kỹ năng và ý thức tác chiến thật tốt, sức chiến đấu của chúng thoáng cái sẽ bị đẩy về nguyên hình, giống như gặp phải chúng ta lần này vậy. Vì thế so với theo đuổi vô tận điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình không bằng xử lý thật tốt những gì mình kiếm được, như thế có thể đề cao thực lực tiểu đội, nếu không chỉ trở thành gánh nặng, khiến sức chiến đấu của cả đội không tiến được bước nào. Ngươi thì sao? Trịnh Xá, ngoài hồi sinh đội viên ra ngươi lần này muốn hoán đổi cái gì?

-Đao pháp... Ta cần đao pháp có thể phát huy uy lực của Hổ hồn đao.

362. Thực Lực Đại Tăng (3)

Sau khi tất cả ra khỏi phòng, bảy người của Trung Châu đội cùng đứng giữa quảng trường Chủ Thần, số điểm thưởng và chi tiết kịch tình mỗi người nhận được trong bộ phim kinh dị lần trước đều khác nhau, người nhận được nhiều điểm thưởng nhất là Sở Hiên và La Cam Đạo, họ giết thành viên đã mở cơ nhân tỏa của Sâm Châu đội, lại cộng thêm điểm giết rất nhiều bọ, mỗi người đều được hơn 13000 điểm, chi tiết kịch tình cũng là hai cái cấp B, trong số còn lại chỉ có Chiêm Lam kém hơn 1000 điểm là miễn cưỡng so được với bọn hắn.

Cho dù thế nào sau bộ phim kinh dị lần này mỗi thành viên trong đội đều có tiến bộ rất lớn, người nào cũng ít nhất là nhận được một chi tiết cấp B, điểm thưởng thì càng nhiều, ai ai cũng đều hưng phấn cười nói không thôi, Trịnh Xá thậm chí còn phát hiện cả vẻ mặt Sở Hiên cũng có chút thoải mái.

-E hèm... Theo tình hình trước mắt, lần này đúng là trúng đậm rồi.

Trịnh Xá cười a a nói:

http://tieulun.hopto.org

-Điểm thưởng tạm thời chưa bàn đến, mỗi người đều ít nhất cũng được một chi tiết cấp B, vài người còn được đến hai cái, vậy lần này đã đủ hồi sinh càng nhiều chiến hữu rồi, hơn nữa cũng có thể cường hóa bản thân đoàn đội, về vấn đề hồi sinh thì bây giờ cần mọi người chúng ta thương lượng một chút.

Sở Hiên lại trực tiếp nói thẳng:

- Đầu tiên số lượng hồi sinh lần này xác định là ba người, Triệu Anh Không, Trương Hằng, Trình Khiếu. Phân phối cụ thể thì ngoài Zero ra, sáu người chúng ta mỗi người góp 4000 điểm thưởng, sau đó do ta, Chiêm Lam, La Cam Đạo góp một chi tiết cấp B, như vậy mọi người không phải sử dụng quá nhiều điểm thưởng mà trong tay mỗi người vẫn còn một chi tiết cấp B, còn hai chi tết cấp B của Zero ngoài cường hóa cho bản thân số còn thừa có thể chi viện cho ba người được hồi sinh, đây là kế hoạch của ta.

Trịnh Xá cùng mấy người còn lại tính toán một chút, nếu xét số điểm của Trịnh Xá hắn có 12000 điểm thưởng, chi tiết cấp D, C, B mỗi loại một cái, như vậy hắn còn 8000 điểm thưởng, ngoài ra chi tiết không thay đổi, cũng đủ hoán đổi một loại đao pháp tàm tạm. Mà hồi sinh được ba thành viên loại chủ chiến, trong đó quan trọng nhất là có một tên bác sỹ, chuyện này còn tốt hơn so với hắn tưởng tượng.

Trịnh Xá lập tức gật đầu nói:

- Thế thì quyết định lựa chọn hồi sinh như vậy đi, sức chiến đấu của ba người này tuyệt đối là điều mà đoàn đội rất cần... Còn Tiêu Hoành Luật và thành viên khác thì chờ sau khi bộ phim kinh dị tới kết thúc sẽ hồi sinh, nếu đã như thế thì mọi người nghỉ ngơi một hai hôm cho tốt, sau đó chúng ta sẽ tiến vào thế giới The Mummy, hồi sinh mọi người sau đó sẽ quyết định hoán đổi kỹ năng và vũ khí gì, tất cả thấy sao?

Bá Vương cười ha ha nói:

- Tự nhiên phát tài, một chi tiết cấp B ta cũng không biết phải hoán đổi vũ khí gì cho tốt nữa, vừa rồi xem qua mấy loại vũ khí công nghệ cao cấp B mới phát hiện uy lực mạnh đến kinh người...

Mọi người nghe thế đều mỉm cười, Trịnh Xá cũng chọc lại:

- Cứ cảm thấy uy lực mạnh là được, có điều độ khó của phim kinh dị sẽ tăng dần lên, còn cả đối đầu với các đoàn đội khác nữa, ngươi cũng cần phải tiếp tục cường hóa huyết thống người sói mới đươc, chuyện này đừng để ta phải nhắc chứ?

Nói đến huyết thống người sói, vẻ mặt Bá Vương lập tức hưng phấn, tâm hồn bay bổng đi tận đâu, không lâu sau còn đứng tru lên như sói. Những người còn lại thương lượng một chút đều cảm thấy hôm sau tiến vào thế giới The Mummy là tốt nhất, mọi người cùng hoán đổi thời gian 10 ngày, như vậy cũng chỉ mất có 500 điểm thưởng, cho dù trong đó có xảy ra chuyện gì thì cũng có một đoạn thời gian hòa hoãn.

Sau bộ phim Starship Troopers, tất cả thành viên trong đội đều cảm thấy mệt mỏi hết mức, liên tục đại chiến mấy trận, lại còn trí chiến, công phòng chiến với hai đoàn đội khác, chạy trốn giữa biển bọ vô cùng, mấy lần hành trình nguy hiểm mặc dù trên đường mọi người không có gì dị dạng nhưng sau khi chiến đấu kết thúc tất cả đều cảm thấy kiệt sức. Vì thế buổi chiều hôm đó mỗi người đều ở phòng mình, hoặc ngủ, hoặc ăn chơi, ví dụ Bá Vương kéo cả Zero lẫn Vương Hiệp sang phòng hắn chơi game, Chiêm Lam ở trong phòng nấu ăn, ngâm nga bài hát, Sở Hiên thì vẫn trốn trong phòng nghiên cứu một số bản thiết kế, La Cam Đạo lại khổ sở suy nghĩ tiếp theo nên hoán đổi robot loại gì.

Trịnh Xá cũng rảnh rỗi, hắn kéo La Lệ xuống tầng hầm câu cá, cô bé này yên lặng dựa vào người hắn, bộ dạng an tĩnh hiếm thấy, nhưng dáng vẻ La Lệ như vậy lại thật đáng yêu làm Trịnh Xá không nhịn được phải quay sang hôn mấy lần.

Một ngày nghỉ ngơi thoải mái, sáng sớm ngày thứ hai, tất cả yên lặng tập trung tại quảng trường, do lần này tiến vào thế giới The Mummy theo dự tính sẽ không xuất hiện nguy hiểm quá lớn nên cả La Cam Đạo cũng không hoán đổi robot trước mà lựa chọn cùng mọi người tiến vào.

-Nhưng mà... Cần một chi tiết cấp D để hoán đổi là cái gì vậy?

Khi lựa chọn tiến vào thế giới The Mummy, La Cam Đạo tò mò hỏi.

Sáu người còn lại đưa mắt nhìn nhau, Trịnh Xá bấy giờ mới gãi gãi đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

- Đúng rồi, tý nữa thì quên, hắn còn chưa tiến vào thế giới phim này lần nào, ngươi không phải có hai chi tiết cấp B sao? Lấy ra một cái đổi thành chi tiết cấp D là được rồi, một chi tiết cấp D cũng không quá nhiều.

La Cam Đạo vội vàng nói:

- Nhưng ta đã bỏ một chi tiết cấp B để hồi sinh thành viên rồi, nếu bắt ta bỏ thêm một chi tiết cấp D nữa thì lúc về ta sẽ không thể hoán đổi được robot mới. Robot đó ta đã nhắm kỹ rồi, VF-0 Phoenix cần một chi tiết cấp B mới hoán đổi được!

Trịnh Xá thở ra một hơi nói:

- Vậy được, ở đây ta còn thừa một chi tiết cấp D, đem giúp ngươi hoán đổi cũng được, như thế ngươi có thể mua được robot chiến đấu mới...

Trịnh Xá vừa dứt lời Sở Hiên đã giơ tay ngăn hắn lại, rồi yên lặng nhìn sang La Cam Đạo, nhìn đến mức La Cam Đạo cả người phát lạnh.

Sở Hiên thản nhiên nói:

- Cho ngươi chi tiết cấp D này cũng chẳng có vấn đề gì, vấn đề quan trọng chỉ có một, mỗi người trong sau mỗi bộ phim kinh dị chỉ có thể chuyển điểm thưởng hoặc chi tiết kịch tình cho người khác một lần, nếu bây giờ Trịnh Xá cho ngươi một chi tiết cấp D thì hắn không thể bỏ ra 4000 điểm thưởng nữa. Vậy ngươi tự quyết định đi, bỏ ra một chi tiết cấp D hoặc bỏ ra thêm 4000 điểm thưởng nữa, chỉ như vậy mới công bằng, nếu không kế hoach của chúng ta có thể sẽ bị tắc lại, không cách nào hồi sinh đầy đủ ba người kia.

La Cam Đạo ngẩn người, hắn vội vàng nhìn những người còn lại quả nhiên thấy tất cả đều yên lặng gật đầu, trong lòng hắn vừa thấy không cam tâm vừa thấy không đành lòng, 4000 điểm thưởng đủ để tố chất thân thể hắn tiến thêm một tầng, nhưng so với sức chiến đấu, độ linh hoạt, thậm chí cả sức phòng ngự càng mạnh hơn của VF-0, một chi tiết cấp D đâu thể trân quý như thế, vì vậy hắn suy nghĩ cả nửa ngày rồi mới nghiến răng nói:

- Hiểu rồi, lần này hồi sinh thành viên sẽ do ta hồi sinh hẳn một người, 8000 điểm thưởng phải không? Con Robot đó cần vừa đúng 5000 điểm thưởng để hoán đổi ta cũng vừa khéo có 13000 điểm, nhưng những vũ khí mà robot cần thì phải bỏ thêm điểm mới hoán đổi được vì thế sau khi trở về Trịnh Xá phải giúp ta mua một số vũ khí ví dụ như súng máy, một số tên lửa, thế nào?

Trịnh Xá cũng không từ chối, hắn gật đầu chắc chắn:

- Được, không thành vấn đề, cứ quyết định như vậy đi... Đến lúc về ta sẽ mua vũ khí cho robot của ngươi.

La Cam Đạo bấy giờ mới miễn cưỡng gật đầu, bất quá vẻ mặt hắn nhìn cũng như trút được một gánh nặng, toàn thân thả lỏng hơn nhiều.

Trịnh Xá tò mò kéo kéo tay Chiêm Lam rồi chỉ sang Sở Hiên, Chiêm Lam hiểu ý lập tức kết nối ý thức hai người lại với nhau.

Trịnh Xá chờ liên lạc xong lập tức chất vấn Sở Hiên:

"Sở Hiên, hình như điểm thưởng và chi tiết kịch tình hồi sinh không hề nằm trong phần tính toán phân chia tại Chủ Thần không gian, tại sao ngươi lại cứ phải bắt bẻ La Cam Đạo như vậy? Thế không phải khiến khoảng cách giữa hắn và đoàn đội càng lúc càng lớn sao?"

Sở Hiên thản nhiên cười đáp:

"Là trách nhiệm với đoàn đội... Càng phải nỗ lực nhiều sẽ càng cảm thấy có trách nhiệm với thứ đó, nếu hắn không bỏ ra cái gì cho đoàn đội thì hắn cũng có thể tùy lúc vứt bỏ cái đoàn đội mà hắn chẳng có tâm huyết gì cả, chỉ cần thực lực mạnh lên là sẽ nghĩ thế nào cũng được, thậm chí vì tính mạng mà bán đứng cả đội cũng không phải là không thể. Nhưng nếu hắn đã phải bỏ ra rất nhiều tâm huyết với đoàn đội đó, nếu như muốn phản bội hoặc rời bỏ đoàn đội trong lòng hắn sẽ nảy sinh cảm giác không nỡ, không nỡ vứt bỏ tâm huyết mà mình đã đổ vào đoàn đội, đã hiểu chưa? Tuyệt không phải chỉ ân huệ mới có thể lưu người, trách nhiệm cũng có thể giữ người ta lại."

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá nghe vậy cũng không nói gì thêm, bất quá tâm lý hắn đã tốt hơn rất nhiều, ít nhất theo những lời này thì Sở Hiên không phải đang tính cách ép chết La Cam Đạo, mà là bắt đầu hỗ trợ hắn dung nhập vào đoàn đội, cho dù là dung hợp kiểu gì thì đây cũng là một dấu hiệu tốt, Trịnh Xá cực kỳ tin tưởng năng lực của Sở Hiên, chỉ cần hắn muốn La Cam Đạo nhất định có thể thuận lợi trở thành thành viên của đội.

-Tốt! Xuất phát thôi, hồi sinh đội viên của chúng ta... Hồi sinh đồng đội cùng kề vai chiến đấu!

363. Đã Lâu Rồi, Chiến Hữu! (1)

The Mummy, đây là thế giới phim kinh dị mà mọi người quen thuộc nhất, ít nhất đối với Trịnh Xá mà nói đây là thế giới phim kinh dị hắn quen thuộc nhất. Trong thế giới này đã xảy ra rất nhiều chuyện, hơn nữa bước ngoặt của Trung Châu đội cũng phát sinh ở đây, lần đoàn đội tác chiến đầu tiên, người sống lại đầu tiên... Nơi đây có thể gọi là điểm khởi đầu quan trọng thứ hai của Trung Châu đội sau Resident Evil.

-...Lúc đó sau khi đối chiến với tiểu đội luân hồi Ác Ma, trong lòng thật sự là tâm tàn lý lạnh, nếu không phải còn hy vọng hồi sinh mọi người, nếu không phải còn quyết tâm báo thù nói không chừng ta ngay cả dũng khí tiếp tục phấn đấu cũng không có.

Trịnh Xá nhìn cát vàng tro bụi vô cùng quen thuộc trước mắt, thì thào nói.

Chiếc Goblin glider bị bắn nát lần trước đã không thể sử dụng được nữa nhưng một số bộ phận trung tâm không ngờ vẫn hoàn hảo không hề hư hỏng vì thế Sở Hiên chỉ hoán đổi một số tài liệu rất rẻ là lại ráp được một chiếc glider mới, sử dụng không khác gì cái cũ.

Mọi người tiến vào thế giới The Mummy, địa điểm vẫn là căn nhà trọ nhỏ tại Cairo chỉ là không khí ở đây hình như có gì không phù hợp, xung quanh có đầy cảnh sát mặc trang phục kỳ lạ đứng canh gác các giao lộ quan trọng, cũng may là chỗ mọi người tiến vào khá hẻo lánh hơn nữa nhà trọ này đã được tộc Medjai sở hữu nên sau khi mọi người tới không lâu viện trưởng viện bảo tàng đã sồng sộc chạy tới.

Ông già này tinh thần càng lúc càng tốt, lão vừa thấy mặt mọi người đã hớn hở bước tới ôm hôn, đương nhiên trong đội cũng có vài người lão không muốn tới gần ví dụ như Sở Hiên, Zero, mà Chiêm Lam cũng từ chối loại lễ tiết này.

Ông già cũng không bực tức, quay sang nhân viên trong quán gọi một cốc kem sữa, uống cạn rồi nói:

- Cũng may là mấy người chưa đụng phải đám cảnh sát bên ngoài nếu không kể cả bọn ta ra mặt cũng mất rất nhiều thủ tục mới đưa được các ngươi ra.

Mọi người đều tò mò nhìn nhau trong đó Trịnh Xá là kinh ngạc nhất bởi vì hắn biết thế lực mà những người áo đen nắm giữ, đặc biệt sau khi nhận được số vàng hắn hỗ trợ, thế lực của bộ tộc Medjai gần như đã xâm nhập ra toàn Ai Cập, đến cả thực dân Anh cũng dần phát hiện ra, bắt đầu tiến hành một loạt điều chỉnh với các thế lực trong quốc gia này, trong đó quan trọng nhất là điều tra thực lực của tập đoàn áo đen. Trước đó, thực dân Anh có vẻ coi trọng họ hơn nhiều.

-Không còn cách nào, Đức, Italia khai chiến với mấy quốc gia Châu Âu khác, mặc dù chưa đánh tới đây nhưng theo tình hình thì chỉ là chuyện sơm hay muộn thôi...

Sắc mặt ông già rất thản nhiên nhưng thực tế ánh mắt đã tràn ngập hưng phấn.

Trịnh Xá a một tiếng, nói:

- Là Thế Chiến 2 đã bắt đầu rồi, vậy không phải kế hoạch của các vị có thể nhanh chóng tiến hành sao? Giành lại toàn bộ Ai Cập về tay người Ai Cập, nói như thế thì các vị đã chuẩn bị cho tình huống này từ rất lâu phải không?

Ông già cuối cùng cũng mỉm cười nói:

- Ha ha, không sai, các trưởng lão đã có liên hệ với rất nhiều tổ chức tình báo tại Châu Âu đại lục, tin tức một ngày truyền về ba lượt chỉ cần bên đó có biến động là chúng ta ở đây có thể lập tức tiếp nối... Tóm lại tất cả đều phải cảm ơn ngươi và đồng đội, nếu không ngờ sự trợ giúp của mọi người chúng ta cũng không

http://tieulun.hopto.org

thể có thực lực như hiện tại. Quá tốt rồi, chỉ còn thiếu một ít áo giáp trang bị cho quân đội, trước mắt thủ lĩnh đang liên hệ với một số tập đoàn buôn bán vũ khí...

Ông lão lần lượt nói ra một số chuyện tổ chức họ đã làm, ví dụ như Ardeth đã sang Mỹ một là thăm những người của tập đoàn áo đen du học tại đây, hai là tìm kiếm nguồn buôn bán vũ khí, tóm lại lần tới thế giới The Mummy lần này có thể sẽ không gặp được ai quen thuộc.

-O Connell cùng Evelyn vẫn đang định cư ở Mỹ, nghe nói hoàn cảnh bên ấy cũng không tệ, ít nhất là chiến tranh sẽ không lan tới đó. Đúng rồi, Carnahan đã sang Trung Quốc, nghe nói hắn dính vào một số chuyện tại Thượng Hải, hình như là có liên quan đến một cái đầu tượng phật bắn ra điện quang. Cả Imhotep không ngờ cũng viết thư, hắn còn chưa tìm thấy vị trí của chén thánh vẫn đang bận túi bụi ở miền Tây, nhưng lại dò ra được mấy mỏ vàng, số vàng khai thác được đều giao cho O Connell quản lý, hắn bây giờ cũng là người có tiền rồi, ha ha ha...

Ông lão nói chuyện mà than thở không thôi, dù sao thì không lâu trước đây mọi người vẫn là kẻ địch sống chết, dù là giữa nhóm áo đen với O Connell hay là giữa Imhotep và bọn họ, tóm lại sau khi trải qua rất nhiều, rất nhiều chuyện những người vốn là kẻ định lại có thể coi nhau là bạn tốt.

Trịnh Xá cũng cảm thấy trong lòng ấm áp, cười nói:

- A a, bọn ta tới đây cũng không có gì đặc biệt cả, sau khi hồi sinh đồng đội sẽ quay về... Ông già, nói với thủ lĩnh, những đồng đội đã từng kề vai chiến đấu chúng ta lúc nào cũng ghi nhớ, nếu như lần tới bọn ta tới mà các vị bị cuốn vào Thế Chiến 2... Cứ nói với chúng ta, không phải khách khí gì hết, chúng ta nhất định sẽ tới trợ giúp!

Ông lão cũng không nói thêm chỉ phất phất tay đi ra ngoài, hai người áo đen cũng đi theo, không lâu sau liền mang tới mấy bộ quần áo cùng một ít bảng Anh từ ngân hàng hiện hành, gần như đã chuẩn bị hết tất cả cho mọi người.

-Như vậy... Tối nay mọi người no say một bữa, ngày mai các ngươi phải tới Hamunaptra phải không? Ở đó có người từng gặp qua mọi người canh gác nên cứ yên tâm, ha ha ha, tối nay không say không về...

Có lẽ là chuyện vui khiến người ta tinh thần sảng khoái, viện trưởng viện bảo tàng thấy tộc nhân của mình những năm gần đây càng ngày càng hưng vượng, khi gặp lại ân nhân đã tạo thành chuyện này khó tránh khỏi có chút hơi quá hưng phấn, kết quả là ông ta trở thành người đầu tiên say gục xuống. Chung quy cũng tại chọn sai đối tượng uống rượu, mới tới đã trực tiếp kéo Bá Vương đấu rượu, tên người Nga này uống các loại rượu như Tequila cứ như uống nước, không phải Vodka thì hắn chẳng cảm thấy mùi vị gì, kết quả là hai bên cầm chai cùng uống, một lúc sau ông lão đã đổ gục xuống dưới bàn còn Bá Vương thì vẫn tỉnh không, vừa lắc đầu vừa tu như uống nước.

-Sáng sớm ngày mai chúng ta sẽ tới Thành phố của người chết, trước tiên cứ hồi sinh mọi người lại đã, nếu có gì ngăn cản ví dụ như phát sinh mẫu thuẫn với quân đội Anh đang đóng tại đây chúng ta cũng có thể nhanh chóng giải quyết rồi trở về Chủ Thần không gian... Mọi người đi nghỉ sớm đi.

Sau bữa cơm cả Trịnh Xá cũng uống đến hơi váng đầu, hắn tùy tiện nói lại hai câu với mọi người rồi về phòng mình, đi qua hành lang hắn vô ý ngẩng đầu lên, chỉ thấy trên đầu một vầng trăng tròn, ánh trăng sáng ngời từ trên cao phủ xuống, khắp mặt đất bao trùm một màu trắng bạc nhu hòa.

-Chờ nhé, các chiến hữu, các ngươi sẽ lập tức sống lại... Sau đó chúng ta cùng tìm Ác Ma đội báo thù, tất cả những gì chúng ta đã mất... đều phải giành lại!

Một đêm yên ổn, sáng ngày thứ hai mọi người tinh thần thoải mái rời khỏi giường, sau khi thay trường bào mặc trong sa mạc bắt đầu lắp ráp giỏ khí cầu vào Goblin glider. Một lúc lâu sau viện trưởng viện bảo tàng vẫn chưa tỉnh dây, mọi người liền lên glider bay về phía Hamunaptra.

Khi tới Thành phố của người chết, tất cả lại phát hiện nơi này đã hoàn toàn biến đổi, vốn là một khu di tích cổ đại đổ nát, nhưng hiện tại những cây cột cùng tượng đá đánh dấu đều biến mất, nếu không phải có một doanh trại quân đội đóng cách đó không xa mọi người thậm chí còn nghĩ rằng mình đã tới nhầm chỗ. Mà trong doanh trại một số người áo đen canh gác đã phát hiện dị dạng trên trời, khi glider hạ xuống, một nhóm người lập tức cưỡi ngựa phóng tới.

http://tieulun.hopto.org

Đám kỵ binh áo đen đó tiến tới cách Trịnh Xá khoảng trăm bước thì xuống ngựa, dẫn đầu là một người trung niên cao lớn, hắn không tới gần Trịnh Xá mà cúi chào giống kiểu Ai Cập cổ, cao giọng nói:

- Ân nhân của bộ tộc Medjai, chào mừng ngài trở lại Hamunaptra, thủ lĩnh của chúng tôi có lệnh dùng nghi thức cao nhất tiếp đón ngài và đồng đội, xin hỏi ngài muốn đi vào Hamunaptra trước hay là tới căn cứ nghỉ ngơi một chút?

Người áo đen đó nói chuyện cũng thẳng thắn, Trịnh Xá cùng những người phía sau đưa mắt nhìn nhau, họ đều lắc lắc đầu, thực sự trên đường tới đây toàn dùng Goblin gilder bay đi, tất cả đều chẳng mệt mỏi gì, Trịnh Xá lập tức đáp:

- Chúng tôi muốn vào Hamunaptra trước... Có điều sao khung cảnh lại thế nào? Trong Hamunaptra có biến động gì lớn sao?

Người áp đen kia cung kính nói:

- Do thủ lĩnh nói từ trên cao nhìn xuống Thành phố của người chết quá dễ gây chú ý, không lâu nữa rất có thể sẽ biến thành chiến trường vì thế để không làm hư hỏng nơi này thủ lĩnh sai tộc nhân di chuyển hoặc chôn giấu tất cả các cột đá hoặc tượng thờ ở bên ngoài, sau đó dùng cát vàng và một số đá tảng che phủ lên trên nên nơi này ngoài doanh trại ra không còn thấy nguyên dạng của Hamunaptra nữa.

Trịnh Xá trong lòng thầm than thở, không nghĩ rằng Aderth lại là người tỷ mỉ như vậy, thật sự hắn chẳng sợ gì khác, chỉ sợ trong chiến tranh tế đàn vô tình bị bom đạn phá hủy, lúc đó muốn hồi sinh thành viên phải tiến hành hồi sinh gấp đôi điểm trong Chủ Thần không gian, có điều vẫn còn may, mặc dù Thế Chiến 2 đang diễn ra nhưng khu sa mạc hoang vu này cũng không nhất định sẽ trở thành chiến trường... Trừ phi đây là nơi con cáo sa mạc (*) đó đi qua nếu không sẽ cực kỳ an toàn.

-Đi thôi, vào trong Hamunatra!

(*) Cáo sa mạc - Wüstenfuchs: Biệt danh của thống chế Đức Erwin Johannes Eugen Rommel, người chỉ huy Sư đoàn thiết giáp số 7 (Sư đoàn Ma) và sau này là Quân đoàn Châu Phi. Rommel được công nhận là một trong những chỉ huy tăng thiết giáp tài ba nhất thế giới và dù là thành viên của quân đội phát xít, ông được cả các tướng lĩnh phe Đồng Minh nể phục vì tài năng cũng như đức độ. Rommel hoàn toàn không bị cáo buộc vì bất cứ tội ác chiến tranh nào, Quân đoàn Châu Phi của ông đối xử với tù binh bắt được một cách nhân đạo cũng như từng nhiều lần kiên quyết từ chối tử hình những tù nhân Do thái. Tổng thống Anh Winston Churchill gọi Rommel là "một tướng quân vĩ đại".

364. Đã Lâu Rồi, Chiến Hữu! (2)

Do khi hồi sinh có thể thấy được những gì mà người sống lại đã trải qua nên sau khi thương lượng, tất cả nhất trí để một mình Trịnh Xá tiến hành nghi thức hồi sinh còn những đội viên khác chỉ cần chuyển điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình sang cho hắn là được.

-Đội trưởng có trách nhiệm bảo hộ đội viên của hắn... Chuyện riêng tư cũng là một trong số đó.

Những lời này không thể nói là không đúng nhưng nó lạiphát ra từ miệng Sở Hiên khiến Trịnh Xá nhất thời cảm thấy vô cùng kinh ngạc, hắn thậm chí đứng đó ngơ ngác cả nửa ngày, không thể hiểu nổi là Sở Hiên rút cuộc đang tính toán cái gì. Nếu không phải lúc Sở Hiên nói chuyện vẻ mặt vẫn lạnh nhạt như thưởng mà mang theo chút ý cười thì Trịnh Xá chắn chắn sẽ cho rằng hắn đang tính toán cái gì đó, chắc chắn đang bày đặt âm mưu.

Cho dù thế nào những người khác đều gật đầu đồng ý với những lời này, Trịnh Xá cũng chỉ còn cách tiếp nhận trách nhiệm này, một mình hắn hồi sinh cả ba người, dù là theo chức trách một đội trưởng của hắn hay là để bảo vệ chuyện riêng của đội, đây đều là lựa chọn tốt nhất.

"Người đầu tiên sống lại là Triệu Anh Không..."

Tiếng thông báo của Chủ Thần chấm dứt, trong đầu Trịnh Xá cuối cùng cũng lướt qua một loạt hình ảnh..

http://tieulun.hopto.org

Đó là một con ngõ tối đen, một cô bé thân hình nhỏ nhắn lanh lợi đang giao chiến với một thanh niên cực kỳ tuấn tú nhưng mặt lại đeo một nụ cười mỉm lạnh lùng. Tốc độ của hai người nhanh đến mức mắt thường khó thấy, mỗi bước bộ pháp, mỗi động tác sử ra, mỗi lần tránh né tiến công, cả hai đều gần như đạt tới trình độ hoàn mỹ, chỉ cần chênh lệch một chút thôi là đều có thể giết chết đối phương trong chớp mắt.

Trong mắt cô bé tràn ngập sát ý, Trịnh Xá chưa từng thấy qua Triệu Anh Không sôi sục sát khí như vậy, mặc dù hắn cũng từng giao chiến với với nàng nhưng ánh mắt Triệu Anh Không lúc đó thủy chung vẫn duy trì vẻ tỉnh táo như băng, đó mới là trái tim của thích khách, một trái tim vĩnh viễn băng lạnh mà bình thản.

Chỉ là lúc này nhìn cô bé phảng phất như nhập ma, nhìn thanh niên anh tuấn trước mặt, sự phẫn nộ trong mắt nàng như dung nham bộc phát, hạn không thể giết được hắn, đến cả bản thân mình cũng tan biến đi luôn, đây là lần đầu tiêu Triệu Anh Không biểu hiện như vậy trước mặt người khác, ít nhất, Trịnh Xá chưa từng thấy qua...

Khi hai bên giao chiến đến mức kịch liệt thì gã thanh niên kia đột nhiên xoay người rút vào trong ngõ tối, cô bé đương nhiên là không cam lòng để cừu nhân trước mắt chạy thoát, cả người lao theo như phát điên, tốc độ thậm chí tiếp cận Trịnh Xá trong trạng thái Hủy diệt, nhưng tại một góc quặt, một sợi tơ thép màu bạc cắt đứt thân thể nhỏ nhắn của cô bé...

Xem tới đây Trịnh Xá đã nhắm mắt lại nhưng những hình ảnh vẫn cuồn cuộn đổ vào đầu hắn...

Đó là một sơn trang yên tĩnh, một người đàn ông dắt một bé gái khoảng hai ba tuổi đi qua con đường trước sơn trang, khi người đàn ông móc ra một quả táo đưa cho bé gái, cô bé lập tức reo lên, nhận lấy quả táo. Nhưng không đợi cô bé kịp cắn một miếng, người đàn ông đã tát mạnh vào má nó, khuôn mặt nhỏ nhắn mịn màng của bé gái lập tức sưng phù nhưng cô bé không hề kêu lên một tiếng, yên lặng lau chút nước mắt bên khóe mày rồi há miệng cắn quả táo, nuốt cả táo lẫn máu tươi vào bụng...

Bé gái lớn dần lên, tới khoảng năm sáu tuổi, cô bé cùng một đám trẻ con cùng tuổi được đưa tới một nơi xa lạ, mỗi đứa mang theo một cái túi nhỏ, bên trong có một chai nước lọc cùng mấy miếng bánh mỳ cứng ngắc. Cô bé lúc nào cũng yên lặng ăn bánh mỳ của mình, uống nước của mình, cố gắng tiết kiệm lương thực trong túi, đến khi... Có đứa bé khác tới cướp thức ăn của nó thì cô bé dễ dàng đánh gục tất cả bọn chúng, cướp hết lương thực của chúng, sau đó ăn uống thật no một trận rồi lại yên lặng dùng thức ăn của mình...

Cô bé không ngừng lớn lên, tuổi thơ của nàng lúc nào cũng là chiến đấu và đói khát như vậy, mà những người nàng biết cũng không phải toàn kẻ địch, cũng có một vài đồng đội mà cô bé quen thuộc, cũng có bạn bè mà cô bé tin tưởng, mặc dù rất mệt rất khổ nhưng khi cùng họ chiến đấu, cùng họ nói chuyện, đôi lúc cô bé cũng có thể lộ ra nụ cười, lộ ra vẻ thanh thản mà nàng sớm đã quên mất...

Cho tới khi gã thanh niên kia, gã thanh niên anh tuấn, luôn mỉm cười nhưng ánh mắt lại sắc lạnh như dao, kẻ từ trước tới tay vẫn như người anh lớn yêu thương cô bé, chăm sóc nàng, khiến trong lòng nàng luôn có một cảm giác khó tả, cho tới khi cái tin đó truyền tới, người anh đó, người luôn yếu thương cô bé... hắn không ngờ giết hết tất cả đồng đội của nàng, tất cả những người bạn thơ ấu, những người cùng cười đùa, chiến đấu, tất cả, giết hết...

Trịnh Xá yên lặng nhìn Triệu Anh Không vụt mở mắt ra, trong mắt cô bé vẫn thấp thoáng lửa giận như dung nham bùng phát nhưng sau mấy giây cô bé lại im lặng nhắm mắt lại, nằm yên trên bàn đá.

-Ta... chết trận phải không?

Triệu Anh Không nằm trên tế đàn mấy giây rồi mới yên lặng đứng dậy, mặc dù khóe mắt nhìn có chút ươn ướt nhưng cô bé đã khôi phục lại vẻ lạnh nhạt vốn có, sự phẫn nộ lúc trước giống như chưa từng tồn tại, chỉ là Trịnh Xá biết, lửa giận đó không phải đã biến mất mà chỉ ẩn sâu vào nội tâm, lần tiếp theo bạo phát sẽ không chỉ nuốt chửng kẻ địch mà còn thiêu cháy cả bản thân, giống như lần chiến đấu trước vậy.

Trịnh Xá ôm lấy Triệu Anh Không, ghé vào tai cô bé nói:

- Không sao cả... Chúng ta bắt đầu lại, lần sau gặp hắn ngươi nhất định có thể chiến thắng! Hơn nữa, hơn nữa... không phải bọn ta cũng là đồng đội của ngươi sao?

Triệu Anh Không ngạc nhiên nhìn Trịnh Xá vẻ khó hiểu, mặc dù đối với cô bé chỉ là chuyện qua nháy mắt nhưng nàng vẫn cảm giác được nam nhân này đã có gì đó thay đổi, nhưng cụ thể là gì thì lại không nói được

http://tieulun.hopto.org

rõ ràng. Bất quá, cô bé vẫn tự có động tác, đưa tay đẩy Trịnh Xá ra, yên lặng gật đầu rồi đi về phía những người còn lại.

Chiêm Lam nghênh đón Triệu Anh Không, đưa tay ôm lấy cô bé vào lòng rồi cúi đầu an ủi, khi cúi đầu cô nàng còn hưng hăng trừng mắt nhìn Trịnh Xá, giống như trách hắn vừa rồi có hành động thô lỗ.

Trịnh Xá bản thân cũng biết mình hơi quá đường đột, hắn chỉ biết cười cười xấu hổ rồi tiếp tục nghi thức hồi sinh, mà những lời đã nói với Triệu Anh Không lúc trước cũng in sâu trong lòng hắn.

"Đúng thế, chúng ta bắt đầu lại, lần sau gặp hắn, nhất định có thể chiến thắng!"

"Hồi sinh Trương Hằng!"

Hình ảnh vẫn là tại một con ngõ nhỏ tối đen, Trịnh Xá cầm cổ cung Xạ Thiên Lang đối mặt với một cô gái, điều khiển người ta kỳ quái là Trương Hằng đầy vẻ thống khổ còn cô gái kia lại không ngừng rơi lệ. Khi hai bên khai cung, ngay cả dân ngoài nghề như Trịnh Xá cũng nhìn ra được hai người đều không dốc toàn lực, mà không nói đến cái gì dốc toàn lực, họ căn bản chưa từng bắn ra một phát trí mạng vào đối phương.

Người đầu tiên không dám đối mặt lại là Trương Hằng, hắn tựa hồ đã có quyết định dứt khoát, sau khi bắn ra một tiễn lập tức quay người chạy vào trong ngõ, còn cô gái kia không ngờ lại không ngăn cản, để Trịnh Xá thoát khỏi tầm mắt mới định thần lại, mở đôi cánh sau lưng đuổi theo.

Tiếp đó Trương Hằng đứng tại một con đường lớn, nhìn cô gái kia không ngừng tiếp cận, không hiêu tại sao hắn đột nhiên kéo căng dây cung, đưa mũi tên nhắm thẳng vào đầu nàng.

Cô gái lại mỉm cười vui mừng, cũng đưa cung nhắm vào tim Trương Hằng, khi hai bên thả dây, mũi tên của Trương Hằng lại sượt qua người cô gái, trong mắt Trịnh Xá, tên của Trương Hằng xuyên qua một tòa cao ốc cách đó rất xa, mà trên nóc nhà hình như có một bóng người, chỉ là Trương Hằng, chỗ trái tim hắn đã trống rỗng...

Đó là hai căn nhà nhỏ ở gần nhau, hai đứa bé một trai một gái vui vẻ chơi đùa, tươi cười hớn hở nắm tay nhau, mặc dù chỉ mới vài tuổi nhưng tình cảm hai bên đã biểu lộ rõ ràng, có lẽ đây gọi là thanh mai trúc mã, hai người sẽ tiếp tục nắm tay nhau đi tới...

Tới một vụ tai nạn giao thông ngoài ý muốn, mẹ bé trai chết trong vụ tai nạn ấy, còn cha hắn thì gãy nát xương tay, cả đời không thể cầm cung được nữa, mà cha hắn lại là người bắn cung mà sống...

Vì đau buồn, vì mất mất mát, vì hy vọng tan biến, vì người mình yêu, vì cột trụ tâm hồn không còn, cha bé trai càng ngày càng trở nên thô bạo, hơi chút không vừa mắt là lại dùng đứa bé để trút giận, mà đứa bé liên tục bị đánh đập cũng càng lúc càng trở nên nhu nhược, chỉ cần người ta làm ra vẻ muốn đánh là nó lập tức co rút lại, cho dù trong lòng nó biết mình có thể chống cự, biết mình nên phản kháng nhưng tâm lý áp bức lâu dài khiến nó không dám chống cự, không dám phản kháng.

Bé trai cùng người bạn thanh mai trúc mã của nó chia li thật lâu, thật lâu, đến khi đứa bé trưởng thành, có công việc, người cha cũng đã lìa đời, hắn cuối cùng cũng gặp lại người mình yêu thương, có lẽ ông trời cũng cảm thông với tuổi thơ đau khổ của hắn, hy vọng có thể mang đến cho hắn hanh phúc tương lại, chỉ cần hắn có thể nắm chắc lấy nó...

Nhưng hắn không nắm được, khi hắn cùng người yêu gặp lũ côn đồ, khi lũ kia nói hai tiếng giết người, nỗi sợ lâu dài trong lòng hắn bùng phát, hắn không ngờ, không ngờ... bỏ rơi người mình yêu thương, bỏ rơi người mình mãi mãi yêu thương, bỏ rơi nàng trong bóng tối phía sau, tự tay... giật đứt hạnh phúc của hai người!

Khi Trương Hằng mở mắt ra, trên mặt hắn vẫn đầm đìa nước mắt, giống như không nhận ra mình đã sống lại, tới lúc Trịnh Xá hung hăng đấm thẳng một quyền vào mặt hắn, Trương Hằng mới bắn ra xa cả mét.

-Thằng nhát gan... Ngươi còn một cơ hội nữa! Đi cùng bọn ta, tìm lại cơ hội của ngươi!

365. Đã Lâu Rồi, Chiến Hữu! (3)

Ba người đã hồi sinh được hai, chỉ còn lại một mình Trình Khiếu, Trịnh Xá vẫn như cũ nhắm mắt nói.

http://tieulun.hopto.org

-Hồi sinh Trình Khiếu!

Trình Khiếu cầm Heat Hawk đứng giữa một đoạn đường rộng rãi, sau lưng hắn bảo vệ hai cô gái, trước mặt mấy người đàn ông liên tục công kích, những người vây công hắn đều có tốc độ cực nhanh, kẻ nào cũng muốn vòng qua sau lưng hắn tấn công, mà khi có người định vượt qua, ánh mắt của tên này bỗng sắc bén như dao, Heat Hawk trong tay vung lên như gió, không chỉ dễ dàng chặt đứt đường tiến của mấy tiên kia mà còn ép chúng phải lùi lại, trong nháy mắt đó, ánh mắt hắn ngoài sự sắc bén còn có vẻ mờ mịt và Trịnh Xá rất quen thuộc...

Tới lúc một nam nhân lạnh lùng cầm hai khẩu súng lục bắn đứt một cánh tay hắn, động tác của Trình Khiếu mới từ từ chậm lại nhưng hắn vẫn không lùi nửa bước, cười ha hả đứng chắn giữa đám người kia và hai cô gái. Mặc cho thương thế trên người hắn càng lúc càng tăng lên, những người kia vậy mà vẫn không thể xuyên qua nổi thân thể hắn, dù là tốc độ hay kỹ năng, động tác Trình Khiêu thể hiện không hề thua kém đám người trước mặt.

Đến khi gã cầm hai khẩu súng lục kia chĩa súng vào trán Trình Khiếu, hắn mới yên lặng giơ tay ra, dù một cánh tay đã bắt đứt nhưng hắn vẫn giang rộng cánh tay cụt che cho hai cô gái sau lưng, mỉm cười nhìn tên kia, miệng khẽ mấp máy...

Trình Khiếu sinh ra đã khác với người bình thường, hắn thuộc dòng dõi gia tộc võ thuật trong thế giới hiện thực, ông bà nội, ông bà ngoại đều ít nhiều có quan hệ với võ lâm, trong nhà cũng có truyền thống quân ngũ, chính vì thế từ nhỏ hắn đã được các bậc trưởng bối "quan tâm", ví dụ như dùng thuốc tắm rửa thân thể sau đó lấy gậy đánh liên tục mỗi lần đều khiến thằng nhóc Trình Khiếu khóc lóc không thôi. Đến khi trong thôn làng yên bình đó, một cô gái hàng xóm xuất hiện, không hiểu tại sao lại khiến Trình Khiếu luôn không muốn mất mặt, mỗi lần cô bé xuất hiện bên ngoài song cửa hắn đều cắn răng không kêu một tiếng, còn cô bé thì lần nào cũng cười hì hì...

Hai người dần dần lớn lên, Trình Khiếu càng lúc càng đẹp trai, còn cô bé nhà bên vẫn vậy bình thường, ngây thơ, nhưng trái tim hai bên đã từ từ xích lại với nhau, cho đến khi Trình Khiếu nhìn cô gái nói.

-Chỉ cần anh còn chưa chết... Anh nhất định sẽ bảo vệ em, không để em phải chịu một chút tổn thương nào!

Câu trả lời của cô gái là một tiếng ừm, nhẹ nhàng, ngượng ngùng...

Gia đình Trình Khiếu khiến hắn không thể vĩnh viễn ở lại nơi trữ tình này, nên hắn mấy lần ra đi rồi lại quay về, tình cảm hai bên gần như chưa bao giờ thay đổi, tới khi Trình Khiếu ở thành phố mua một chiếc nhẫn, hưng phấn trở lại thôn núi. Nhưng, một trận đá lở tràn qua...

"Lời thề không thể hoàn thành thì là cái quái gì.... Chỉ cần anh còn chưa chết nhất định sẽ bảo vệ em? Nhưng anh làm được sao?"

Trịnh Xá nhìn Trình Khiếu từ từ xuất hiện trước mặt, câu hỏi cuối cùng vẫn như đang vang vọng bên tai hắn, khi Trình Khiếu mất đi cô gái hắn yêu thương, trong lòng hắn bắt đầu hoài nghi niềm tin của mình, ngoại hình, hành động của hắn bắt đầu trở nên phóng đãng, nhưng nội tâm hắn... Vẫn là một người đàn ông chân chính, một quân nhân kiên nghị!

Trịnh Xá vụt bật dậy từ tế đàn, mở mịt nhìn quanh, nhưng đến khi thấy đám Trịnh Xá vây quanh, hắn không ngờ lại ngáp dài nói:

- Đừng làm phiền ta, để ta ngủ thêm tý nữa đi...

Nói đoạn lại muốn nằm xuống, có điều hắn vừa mới hạ lưng xuống đã nhận ra có gì đó không đúng, lập tức ngẩng đầu lên.

-Đại, đại tá... đại tá Sở Hiên! Ha ha ha, chúng ta đều chết rồi à. Quá tuyệt, ta vẫn tưởng chết rồi thì vạn vật giai không, thật sự không ngờ sau khi chết lại có nhiều thứ thú vị thế này... Ủa, không để ý, âm tào địa phủ cũng bị vấn đề môi trường hả? Sao lại biến thành sa mạc hết thế này?

Trình Khiếu chỉ chỉ Sở Hiên cười ha ha, bất quá hắn chỉ mọi thứ xung quanh, tò mò nói.

Trịnh Xá gãi gãi đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

- Cái này thì, kỳ thực bọn ta đều chưa chết, ít nhất là bây giờ ngươi đã sống lại.

Trình Khiếu kỳ quái chỉ chỉ vào mình rồi lại chỉ mấy người xung quanh, bấy giờ mới cười lớn nói:

- Ta biết rồi, đây là ảo giác của ta sau khi chết đúng không? Lúc trước xem phim khoa học thấy có nói con người lúc chết sẽ sinh ra ảo giác về khát vọng lớn nhất trong nội tâm. ***, ta sớm đã muốn được một lần xoa đôi....

Trình Khiếu vừa nói vừa vân vê tay như đang xoa bóp cái gì đó, còn ánh mắt hắn thì trực tiếp xuyên qua mọi người, chĩa thẳng vào Triệu Anh Không.

Triệu Anh Không vẻ mặt không hề thay đổi, chỉ yên lặng dựng bàn tay lên, móng tay cũng không quá dài nhưng khi Trình Khiếu nhìn thấy nàng chĩa móng tay lên hắn lập tức run bắn người, cười ha ha nói:

- Mẹ nó, chán thật đấy, ta thế này mà lại bị ảo giác của mình dọa sợ, nói như vậy... Ê ê, các ảo giác, các ngươi định đi đâu vậy? Đừng đi mà, ảo giác của ta, cả bộ...

Lần này hắn còn chưa dứt lời một tảng đá lớn đã đập thẳng vào mũi, đẩy hắn ngã ngửa ra sau.

-Nói như vậy... Đây không phải là ảo giác của ta rồi?

Trình Khiếu nằm trên một chiếc giường quân dụng, trên mũi chườm một bình nước lạnh, nhìn bộ dạng tên này cũng đáng thương, chỉ vì nói năng lung tung mà thiếu chút nữa cái mũi bị đá đập gãy, vẫn còn may là hiệu quả ngâm trong nước thuốc từ nhỏ đến giờ đã thể hiện ra, sức chịu đòn của hắn cao hơn bình thường rất nhiều, miễn cưỡng được người khác dìu về doanh trại, ngoan ngoãn nằm trên giường nghe Trịnh Xá kể lại những chuyện sau khi gặp tiểu đội luân hồi Ác Ma.

-...Tình huống cơ bản là như vậy, mục tiêu của ta là cùng mọi người khiêu chiến Ác Ma đội, chính diện nghênh chiến chúng, lần sau gặp lại ta không muốn đồng đội lại phải chết một người.

Trịnh Xá nhìn ba người vừa hồi sinh khẽ nói, trong đó Trình Khiếu nằm trên giường rên rỉ, Trương Hằng thì ôm mặt rụt rè nhìn Trịnh Xá, chỉ có Triệu Anh Không biểu hiện vẫn thản nhiên, thờ ơ nhìn Trịnh Xá, bộ dàng tựa hồ không hề nhớ Trịnh Xá vừa ôm mình lúc trước, chỉ là khi ánh mắt Trình Khiếu vòng qua mấy người chĩa vào ngực nàng, cô bé này mắt không trông nghiêng, chộp lấy một cái gạt tàn bằng thép ném thẳng vào mặt hắn.

-E hèm.

-Trịnh Xá hắng giọng lôi kéo sự chú ý của mọi người lại rồi nói:

-Tình huống cơ bản đã đã giải thích xong, tiếp theo ba người các ngươi sẽ cùng gia nhập thế giới phim kinh dị chiến đấu. Triệu Anh Không cùng Trình Khiếu thì không có gì phải nói, chỉ cần các ngươi quyết định tốt mình sẽ dùng vũ khí gì là được, nhất là Trình Khiếu, ngươi có nghề y thuật, lúc về tìm biện pháp có thể động thủ trên chiến trường, cũng như tạm thời nâng cao sức sống cho mọi người, kim châm lần trước đã mất rồi, nếu ngươi vẫn cần thì lúc về bọn ta sẽ hoán đổi giúp ngươi. Chuyện ta muốn nói bây giờ là... Trương Hằng, muốn ta hồi sinh cô ấy không?

Trương Hằng vốn đang tập trung tinh thần nghe ngóng, nhưng Trịnh Xá nói ra câu này sắc mặt hắn lập tức xanh lè, người không biết còn tưởng hắn tức giận, nhưng những người quen thuộc thì biết, hắn đang sợ hãi... Sợ hãi đến mức da mặt phát xanh.

-Không, không nên hồi sinh bây giờ.

Ngoài dự đoán của Trịnh Xá, Trương Hằng lắc đầu quyết đoán nói.

-Đương nhiên là không phải hồi sinh tại đây, khi chết cô ấy còn chưa hoàn thành một phim kinh dị, lúc về trực tiếp hồi sinh tại chỗ Chủ Thần là được.

Trịnh Xá kỳ quái nói.

Trương Hằng vội vã lắc đầu nói:

- Không, ý ta là... ý ta là không muốn cô ấy sống lại nhanh như vậy, bởi vì hiện tại ta còn chưa có đủ thực lực bảo hộ cô ấy, cũng không có dũng khí đối mặt với cô ấy, dù không phải là kẻ địch nhưng một khi nhìn

http://tieulun.hopto.org

thấy cô ấy, trái tim ta vẫn... Vì thế cho ta một thời gian đi, đến khi ta có dũng khí đối mặt với cô ấy, khi ta có thể xin cô ấy tha thứ hoặc giết ta, đến lúc ấy hãy hồi sinh cô ấy!

Trịnh Xá lắc đầu bất đắc dĩ, hắn thở dài một tiếng rồi nói với những người còn lại:

- Quên đi, chuyện này tạm thời bỏ qua, chúng ta bàn xem tiếp theo sẽ làm gì. Do lần mọi chuyện rất thuận lợi, gần như không có gì trì hoãn nên chúng ta còn phải ở lại thế giới này vài ngày nữa, sau đó sẽ tới thế giới Resident Evil... Đến đó tìm Progenitor virus giúp mọi người mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, nhận tiện xem xem Progenitor virus có phải một tình tiết kịch bản không, nếu đúng không biết chừng chúng ta còn có thể kiếm được một mẻ lớn ấy chứ.

Trịnh Xá đang thao thao bất tuyệt, Triệu Anh Không bỗng nhìn hắn chằm chằm nói:

- Ngươi đã xem quá khứ của ta?

Trịnh Xá ngẩn người vội gật đầu nói:

- À đúng, khi hồi sinh đều có thể thấy được lúc người đó chết và quá khé, thật sự ta cũng không cố ý, nếu ngươi khó chịu thì ta xin lỗi vậy...

Triệu Anh Không lại yên lặng cúi đầu, vẻ mặt mê mang, thì thào nói:

- Không phải cái này, ta chỉ muốn hỏi ngươi.. Hắn, vì sao phải phản bội bọn ta, vì sao phải làm như thế, chẳng lẽ đúng như hắn nói sao? Chỉ vì muốn thử xem sức mạnh của mình đến đâu, chỉ vì như vậy mà hắn có thể giết hết tất cả đồng đội từng kề vai chiến đấu ư?

Trịnh Xá đứng dậy tới chỗ Triệu Anh Không, không hiểu tại sao hắn chỉ cảm thấy cô bé này rất đáng thương, nhìn có vẻ kiên cường nhưng kỳ thật nội tâm đã mang đầy vết thương, chỉ cần đâm nhẹ một nhát sẽ khiến nàng đau đớn đến không thể tin tưởng được bất kỳ ai nữa.

Trịnh Xá vuốt tóc Triệu Anh Không nói:

- Ta cũng không biết tại sao hắn lại làm như vậy, vì thế ngươi phải tự mình đi tìm, tự mình hỏi hắn tại sao... Bất quá ngươi hãy nhớ, bọn ta luôn ở cạnh ngươi, bọn ta cũng là đồng đội của ngươi, hơn nữa còn một chuyện ngươi phải tin tưởng... Không ai có thể giêt chết bọn ta!

366. Đoàn Đội Cường Hóa (1)

Sau khi hồi sinh ba người, mọi người cũng không còn việc gì đáng làm tại thế giới The Mummy này nữa, mỗi ngày dành ra một đoạn thời gian giảng giải những chuyện đã xảy ra trong thời gian vừa qua, mọi người đã làm những gì, hồi sinh những ai, vượt qua những bộ phim kinh dị nào giới thiệu những thành viên xa lạ trong đội với nhau... Tóm lại sau khi giải quyết hết những chuyện linh tinh, đến khi trở lại Cairo, muốn thuê thuyền đi câu cá như những lần trước thì lại được báo rằng quân đội Anh đã ban lệnh giới nghiêm mặt sông, không cho phép bất kỳ thuyền bè không phục vụ việc công nào được xuất hiện

Đây lại là hạng mục tiêu khiển số một của mọi người mà quan trọng nhất là Sở Hiên tựa hồ rất có hứng thú với việc câu cá, khi nghe quân Anh ban lệnh giới nghiêm mặt sông, hắn chỉ cười nhạt nhưng lại kiến mọi người sợ đến nỗi phải lôi hắn chạy thẳng ra ngoài Cairo, tới tận thượng du sông Nile bồi tiếp hắn câu cá mấy ngày. Thật sự tận đáy lòng ai cũng lo lắng, chỉ sợ Sở Hiên tức giận quân đội Anh, làm chuyện gì quá giới hạn thì có thể mấy ngày sau sẽ không thể an toàn trở lại Chủ Thần không gian hay không nữa, chuyện này đúng là không ai dám nghĩ tới.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, trong mười ngày cũng không xảy ra chuyện gì đặc biệt, khi mọi người sắp phải quay về, Trịnh Xá dặn viện trưởng viện bảo tàng khi nào ông ta nhận được tin nhắn của Imhotep thì lưu lại hoặc khi nào Imhotep quay lại Cairo thì để hắn chờ tại thành phố, khi Trung Châu đội hoàn thành bộ phim kinh dị tiếp theo chắc cũng xấp xỉ thời gian ước định với Imhotep, đến lúc đó họ có thể đưa hắn trở thành một thành viên trong Trung Châu đội.

-Imhotep? Tên bất tử tế tự đó? Trở thành một thành viên trong Trung Châu đội?

Trương Hằng hỏi vẻ không thể tin được.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá gật đầu chắc chắn nói:

- Đúng thế, kỳ thật trên thế giới này không có bằng hữu vĩnh viễn, cùng không có kẻ địch vĩnh viễn, trong rất nhiều trường hợp chẳng qua chỉ là vị trí của hai bên khác nhau thôi. Lúc trước ta cũng nói rồi, sau khi chiến đấu với Ác Ma đội, bọn ta đã trải qua rất nhiều chuyện, Imhotep cũng là một trong số đó... Đến một ngày nào đó ngươi cũng sẽ hiểu thôi, chỉ cần bản thân ngươi mong muốn có thay đổi, ta nghĩ sẽ có một ngày được thấy ngươi trở nên kiên cường.

Trương Hằng nhất thời cười khổ không nói gì nữa, hắn theo thói quen nhún nhún vai mấy cái mới nhận ra mình không còn cổ cung Xạ Thiên Lang nữa, liền vô thức gãi gãi đầu.

Cho dù thế nào đi nữa mọi người cũng vô kinh vô hiểm từ thế giới The Mummy trở lại Chủ Thần không gian, lần này ngoài hồi sinh ba người họ còn lấy được một số tin tức có thể liên quan tới tình tiết kịch bản tại thế giới này, ví dụ như đầu tượng phạt phát xuất điện quang, ví dụ như Imhotep vẫn đang tìm kiếm chén thánh, bất quá mọi người cũng không để ý lắm boier vì sau khi trở lại Chủ Thần không gian, họ còn phải tính toán xem trước tiên nên cường hóa cái gì, sử dụng vũ khí như thế nào.

La Cam Đạo là mẫn cảm nhất, hắn hình như sợ người khác lại tới cướp mất điểm thưởng và chi tiết kịch tình của mình, vừa về đến Chủ Thần không gian, thậm chí chưa kịp ăn trưa với mọi người đã trực tiếp đi tới quảng trưởng hoán đổi một con robot màu bạc cao gần bốn mét. Đây là một con robot đúng nghĩa, không phải loại đồ chơi như robot gấu Pooh, mà khi La Cam Đạo nhìn thấy robot này hắn hưng phấn đến mức thiếu chút nữa thì phát khóc, nếu không phải còn giữ được chút lý trí không biết chừng tên này còn có thể ôm người máy cắn một miếng.

-Chính là nó, VF-00 Phoenix trong Robotech, có thể biến thành dạng robot chiến đấu, thành dạng máy bay, còn cả dạng nửa robot nữa phi cơ, hơn nữa nó còn có thể chiến đấu trong vũ trụ, khoang điều khiển kín hoàn toàn, không cần lo lắng chuyện rò khí, tóm lại, đây mới là robot thật sự!

La Cam Đạo bên bàn ăn vừa ăn uống nhồm nhoàm vừa hưng phấn bàn luận về robot hắn vừa hoán đổi, còn Sở Hiên chỉ thản nhiên hỏi một câu:

- Tình hình năng lượng của nó thế nào?

Hỏi xong lập tức im lặng.

La Cam Đạo rất không cam lòng nói:

- Thật sự hơi quá đáng, khi hoán đổi robot này, Chủ Thần không ngờ lại nói với ta, nó chỉ có thể sử dụng được trong vòng mười lăm phút, cũng tức là mỗi lần chiến đáu chỉ được mười lăm phút, năng lượng của nó lại là điện năng, sau khi sử dụng hết lại phải nạp lại nếu không tác dụng của nó chỉ tương đương với một khối sắt vụn... Sở Hiên, xin ngươi đấy, giúp ta cải tạo lại con robot này đi.

Nói tới đây, La Cam Đạo cũng hiểu rằng muốn thay đổi phương thức sử dụng con robot này, điểm mấu chốt vẫn là tên vô cảm này, vì thế hắn lập tức cầu khẩn Sở Hiên.

Sở Hiên cũng không từ chối mà sảng khoái đáp ứng yêu cầu của La Cam Đạo, chỉ là hắn cũng có điều kiện, đó là bắt La Cam Đạo phải dùng toàn bộ số điểm thưởng còn lại hoán đổi một ít kim loại hiếm có (quan trọng là hai chữ hiếm có này), chính những kim loại này sẽ dùng để chế tạo bộ phận dự trữ nội lực cùng bộ phận chuyển hóa nội lực thành điện năng.

Sau bữa cơm, số điểm của La Cam Đạo đã bị lột sạch, mà chứng kiến toàn bộ quá trình bắt chẹt, Trương Hằng chỉ biết trợn mắt há mồm.

Trịnh Xá bấy giờ mới nhớ ra hai người Triệu Anh Không cùng Trương Hằng chưa hề hợp tác với Sở Hiên, cho dù lúc trước khi phối hợp tác chiến trong đội cũng có Tiêu Hoành Luật đủ sức bày mưu tính kế nhưng dù nhìn từ hướng nào đi nữa cũng đều thua kém mưu lược tính toán của Sở Hiên rất nhiều, chuyện này kỳ thật cũng chẳng có gì phải bàn cãi, Sở Hiên đúng là loại nhân vật thiên tài vượt xa người khác về phương diện mưu trí.

So với La Cam Đạo gần như cố chấp về mặt robot, ba người mới hồi sinh lại chẳng có yêu cầu gì lớn đối với vấn đề vũ khí, ví dụ như Triệu Anh Không chỉ cần một con dao găm tiện lợi là được, Trương Hằng thì loại

http://tieulun.hopto.org

cung nào cũng bắn ra được mũi tên có uy lực như nhau. Về phần Trình Khiếu, đã mở cơ nhân tỏa, hơn nữa bản thân còn có trình độ võ thuật nhất định, cho dù tay không nghênh địch người thường cũng không có khả năng tiếp cận hắn.

Cho dù thế nào những thứ cần cường hóa thì vẫn phải cường hóa, mỗi người đều có một lượng lớn điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình, tương tự mỗi đội viên cùng có thứ cần cường hóa riêng, sau khi ăn trưa, mọi người theo Trịnh Xá ra quảng trường, còn Trịnh Xá cũng thông qua quyền đội trưởng bắt đàu tìm kiếm các thuộc tính cường hóa hoặc vũ khí mà từng người cần.

-Đầu tiên là Chiêm Lam, kỹ năng tinh thần lực rất phong phú, hơn nữa trong đó kỹ năng nào cũng hữu dụng, có điều ta cảm thấy ngươi trước tiên nên cường hóa kỹ năng... khống chế tư duy. Còn nhớ lúc chúng ta chiến đấu với Ấn Châu đội không, tinh thần lực khống chế giả bên đó hẳn là đã cường hóa kỹ năng này, đây là kỹ năng tinh thần lực cấp 2C, theo giới thiệu nó chỉ có thể khống chế người bình thường nghị lực tinh thần không mạnh, chưa mở cơ nhân tỏa, thực lực cũng yếu ớt. Tuy nhiên nó còn có một bản tiến hóa đó là kỹ năng tinh thần lực cấp 2B, điều khiển tư tưởng, có thể khống chế bất kỳ người hoặc sinh vật nào có tình thần lực không mạnh bằng ngươi, vì thế ta cảm thấy đây có lẽ là kỹ năng ngươi nên hoán đổi, hơn nữa khi chúng ta tiến vào thế giới Resident Evil tác chiến, kỹ năng này cũng sẽ có chỗ sử dụng.

Trịnh Xá nhắm mắt liên lạc với Chủ Thần, vừa xem xét thuộc tính cường hóa Chủ Thần đưa ra vừa nói với Chiêm Lam.

Chiêm Lam cũng rất ngoan ngoãn, vừa nghe lời lập tức cường hóa kỹ năng này, sau khi cột sáng từ Chủ Thần hạ xuống bảo trùm lấy nàng, không lâu sau Chiêm Lam đã hạ xuống đất, một mực nhắm mắt đứng đó.

Trịnh Xá vội vàng hỏi:

- Thế nào, thử dùng với bọn ta xem? Yên tâm đi, chỉ cần không ác ý khống chế người khác, kỹ năng này kỳ thật có thể thăm dò tinh thần lực mạnh yếu của đối tượng, mặc dù không hẳn là người tinh thần lực mạnh sẽ có sức chiến đấu mạnh nhưng kỹ năng này có lẽ vẫn có thể thăm dò thực lực của người khác ở một mức độ nhất định. Thế nào? Có thể tìm hiểu mức độ tinh thần lực mạnh yếu của bọn ta không?

Chiêm Lam nhắm mắt cười hì hì, gật đầu, nàng bước tới mấy bước nói:

- Trong mấy người tình thần lực của ngươi và La Cam Đạo là mạnh nhất, sau đó đến Sở Hiên, Triệu Anh Không, Zero, Vương Hiệp, Bá Vương, tinh thần lực của Trương Hằng là yếu nhất, cảm giác thiếu một chút nữa là khống chế được hắn...

Sắc mặt Trương Hằng nhất thời có chút không tự nhiên, bất quá gã thanh niên này cũng là người thẳng thắn, hắn lập tức mỉm cười tự giễu, giống như chẳng hề lo lắng chút nào chuyện tình thần lực mình quá yếu.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Tinh thần lực mạnh yếu có lẽ là liên quan đến ý chí cầu sinh hoặc độ kiên định trong tâm lý, chuyện này ta cũng không quen thuộc lắm, tóm lại ngươi cần thử nghiệm thêm một chít, sau này khi chiến đấu với đoàn đội khác, kỹ năng này rất có thể là biện pháp thăm dò đối phương mạnh hay yếu tốt nhất của chúng ta. Người cường hóa tiếp theo là Bá Vương... Ngươi còn một chi tiết cấp B, hơn 5000 điểm thưởng phải không?

Bá Vương lập tức gật đầu hưng phấn, cười lớn nói:

- Trước tiên cứ cường hóa lên huyết thống người sói cấp C đi, còn lại hai chi tiết cấp C cũng chưa biết nên làm thế nào, nhưng tóm lại cũng không thế keo kiệt quá phải không? Cứ giúp ta hoán đổi một khẩu railgun mới đã, khẩu cũ đã bị hủy rồi.

Trịnh Xá lắc đầu đáp:

- Huyết thống người sói chắc chắn là phải cường hóa, ngoài nó ra, phương diện vũ khí hạng nặng ngươi cũng cần cân nhắc một chút. Railgun uy lực đương nhiên là lớn nhưng dù sao cũng có một khuyết điểm chí mạng, chẳng lẽ ngươi lại muốn nổ tan ngực lần nữa? Vì vậy lần này ngươi nên hoán đổi vũ khí khác đi... Ta nghĩ ngươi nhất định sẽ thích món vũ khí này.

-Pháo vác vai liên xạ cỡ nhỏ... Vô hạn đạn, thứ này thì thế nào?

http://tieulun.hopto.org

367. Đoàn Đội Cường Hóa (2)

Bá Vương lập tức toát cả mồ hôi nói:

- Vấn đề này... Ta thừa nhận là ta rất thích vũ khí hạng nặng nhưng món này không phải hơi quá nặng sao? Ta chỉ muốn cầm một khẩu súng hỏa lực mạnh nhìn chiến một chút thôi chứ không nghĩ đến chuyện dùng một khẩu pháo vác vai liên xạ... Đó là pháo mà!

Trịnh Xá cười gật đầu nói:

- Không sai, chính là pháo. Mỗi phút bắn được khoảng năm mươi phát, đó là tốc độ bắn cực hạn, tầm bắn tối đa khoảng hơn 3,5 km, cũng gần tương đương với tên lửa chống tăng. Đương nhiên, bắn một phát là ngấm ngay, ngươi không thấy vai vác hai khối thép lớn trông bộ dạng cũng uy mãnh hơn nhiều à?

Bá Vương lắc đầu lia lịa, Sở Hiên bấy giờ mới lên tiếng:

- Hoán đổi thứ này là đề nghị của ta, bởi vì pháo vác vai liên xạ cỡ nhỏ ngoài đạn pháo thường ra còn có thể bắn được một số loại đạn đặc thù ví dụ như tên lửa hạt nhân mini mà chúng ta sắp lấy được. Mặc dù nó có một khuyết điểm rất lớn là khi cận chiến thì hoàn toàn vô dụng nhưng về phương diện tầm xa, khẩu pháo này gần như sẽ thành trung tâm của cả đội, ngươi tự cân nhắc đi.

Bá Vương cũng khá thông minh, nếu đến cả Sở Hiên cũng đã nói như vậy hắn liền dứt khoát gật đầu đáp ứng, sau khi quyết định xong thuộc tính cường hóa cùng vũ khí Bá Vương trực tiếp đứng dưới Chủ Thần nhắm mắt lại. Giống như Chiêm Lam cường hóa lúc trước, một luồng sáng từ Chủ Thần hạ xuống bao trùm lấy Bá Vương một lúc, khi hắn mở mắt ra ngoài hai khối vũ khí bằng thép xuất hiện trên mặt đất, Bá Vương cũng cảm thấy cường độ thân thể tăng cao rất nhiều, dù là sức mạnh hay tốc độ, thậm chí cả sức phản ứng thần kinh cũng tăng mạnh, đặc biệt khi hắn tiến vào trạng thái người sói mới phát hiện thân thể mình bắt đầu bành trướng ra.

Những người xung quanh đều trợn mắt há mồm nhìn Bá Vương, đầu tiên là bộ lông trên người hắn càng lúc càng trở nên rậm rạp, dần dần lớp lông trên người Bá Vương đã dày đến mức khoa trương. Mặt khác thân thể hắn cũng bắt đầu phình ra, vốn Bá Vương đã rất cao lớn, đến hiện tại còn tăng thêm gần một mét, thân thể cao lớn cộng thêm bộ lông dày như vậy chẳng thể nhìn ra bộ dạng người sói mà giống như một con tinh tinh rất to.

Bất quá Bá Vương vẫn cảm thấy khá ổn, vung vẩy tay chân ước lượng sức mạnh của mình, không thể phủ nhận, huyết thống người sói mặc dù không có những thứ như năng lượng vampire nhưng lại có đặc điểm mà cường hóa vampire không thể bằng được, đó là tố chất thân thể và tố chất sức mạnh, ít nhất là bản thân Trịnh Xá khi cường hóa vampire cấp C hắn chắc chắn không có tố chất thân thể và lực lượng mạnh như của Bá Vương.

Bá Vương thể hiện một lúc xong hắn giải trừ biến thân, bấy giờ mới nhấc hai khối vũ khí bằng thép dưới đất lên. Khẩu pháo vác vai liên xạ cỡ nhỏ này chia làm hai bộ phận trái phải gắn lên hai vai, có thể đồng thời bắn đạn cũng có thể nhờ người khác đứng phía sau thay đạn pháo hoặc tên lửa mới, trọng lượng khoảng 40kg, chưa tính trọng lượng của đạn pháo hoặc tên lửa, tóm lại, đây không phải vũ khí mà người thể chất bình thường có thể sử dụng được.

Bá Vương mặc dù miệng nói không thích nhưng khi thật sự cầm món vũ khí này lên tay hắn vẫn cười rất vui vẻ, sau đó lại nhíu mày nói:

- Vũ khí hạng nặng thì xong rồi vậy khi ta chiến đấu tầm gần, tầm trung thì dùng vũ khí gì? Không thể vẫn cứ cầm khẩu pháo vác vai này tiếp tục bắn loạn đúng không?

Trịnh Xá nhún vai bất đắc dĩ nói:

- Vì thế ngươi vẫn phải hoán đổi một khẩu súng đại liên mới được, dù sao súng đại liên vô hạn đạn thông thường cùng lắm cũng chỉ hết một chi tiết cấp D thôi, sau khi cường hóa huyết thống người sói cấp C cùng hoán đổi khẩu pháo vác vai này không phải ngươi vẫn còn một chi tiết kịch tình cấp C sao? Ngoài một chi tiết cấp D để khai mở thế giới Resident Evil ra ngươi vẫn còn hai chi tiết cấp D có thể sử dụng vì thế cứ hoán đổi một khẩu đại liên vô hạn đạn đi.

http://tieulun.hopto.org

Bá Vương rút cuộc cũng chỉ có thể bất đắc dĩ tiếp nhận kiến nghị này, ngoài hai khối thép mang trên vai, tay hắn còn cầm theo một khẩu đại liên vô hạn đạn, có chút dở khóc dở cười đi tới chỗ cô gái của mình, hắn vừa đi miệng vừa lẩm bẩm railgun, railgun, hiển nhiên là vẫn có chút lưu luyến với khẩu súng công nghệ cao cực kỳ ấn tượng này.

Trịnh Xá cũng chỉ biết cười khổ, chuyện này kỳ thực hắn đã thương lượng kỹ với Sở Hiên, đó là khi đoàn đội thiếu hỏa lực mạnh hoặc phải đối mặt với cả trăm cả nghìn địch nhân thì Bá Vương sử dụng railgun đã không thể giải quyết được đối phương. Hơn nữa khi họ tiến vào thế giới phim kinh dị loại hình chiến tranh thì mới phát hiện uy lực của khẩu súng này cũng giảm đi nhiều, một là tầm bắn không đủ, hai là sức công kích không đủ, vì thế so với dùng loại hỏa lực áp chế trung viễn trình này không bằng trực tiếp hoán đổi một vú khí hỏa lực mạnh tầm xa, pháo vác vai liên xạ cỡ nhỏ này chính là một thí nghiệm, nếu như thành công, khi họ có được một lượng lớn tên lửa hạt nhân mini thì không cần phải lo lắng chuyện đối mặt với loại phim chiến tranh nữa.

Sau khi Bá Vương cường hóa xong tiếp theo sẽ đến Vương Hiệp, Zero, Sở Hiên cùng bản thân Trịnh Xá, theo thứ tự, Trịnh Xá cứ giúp Vương Hiệp quyết định phương hướng cường hóa trước.

-Mặc dù không biết ngươi có thích không nhưng ta cảm thấy thuộc tính cường hóa này thật sự rất thích hợp với ngươi, tên nó là Tạc đạn chi phối giả, theo thuyết minh chi tiết thì nó giúp ngươi có được yêu lực, căn cứ lượng yêu lực trong cơ thể ít hay nhiều để triệu hồi sinh vật phát nổ. Mặc dù khi xem ta cũng không rõ ràng lắm nhưng theo tin tức ta thu thập được từ Chủ Thần thì đây là loại cường hóa thích hợp với ngươi nhất.

Trịnh Xá nhìn Vương Hiệp, nhún vai nói.

Thật sự thuộc tính cường hóa của Vương Hiệp rất khó quyết định, đầu tiên sở trường của Vương Hiệp là trinh sát cùng cài đặt thuốc nổ, có lẽ đối với người bình thường hoặc lính đặc công đây là kỹ năng rất quan trọng nhưng đối với tiểu đội luân hồi mà nói, sở trường thuốc nổ của Vương Hiệp thật sự uy lực vô cùng nhưng lại không có tiềm năng phát triển, đến khi cả đội tiến bộ tới một trình độ nhất định thì Vương Hiệp vẫn phải dựa vào vũ khí công nghệ cao chiến đấu sẽ trở thành một gánh nặng nhất định, đặc biệt là sau khi sử dụng hết thuốc nổ hắn gần như vô dụng, chính vì nguyên nhân này Trịnh Xá mới quyết định để Vương Hiệp lựa chọn thuộc tính cường hóa Tạc đạn chi phối giả này.

-Thuộc tính cường hóa này thấp nhất là cấp C, sau đó lần lượt là cấp B, 2B, cấp A, tới tận 2A mới thôi. Tạc đạn chi phối giả cấp cao nhất nghe nói có thể triệu hồi sinh vật phát nổ có uy lực lớn như bom hạn nhân cỡ nhỏ, ta nghĩ uy lực như vậy cũng đã cực kỳ kinh khủng rồi, thế nào? Vương Hiệp, cứ dựa mãi vào vũ khí công nghệ cao chung quy vẫn không phải là biện pháp tốt, cường hóa thuộc tính này được không?

Vương Hiệp so với Bá Vương còn dứt khoát hơn, thân là quân nhân hắn không hề có chút dị nghị nào, trực tiếp tới dưới Chủ Thần cường hóa thuộc tính Tạc đạn chi phối giả, đương nhiên chỉ là cấp C. Tuy vậy sau khi cường hóa Vương Hiệp vẫn đứng ngây ra đó một lúc lâu, nhìn bộ dạng như là vẫn chưa thể tin mình đã cường hóa một thuộc tính cấp C, tiếp theo mọi người chỉ thấy Vương Hiệp xòe bàn tay ra, bên trong từ từ xuất hiện một khối thuốc nổ rất cổ xưa giống như loại vẫn dùng để khai thác mỏ. Sau đó Vương Hiệp vung tay ném khối thuốc nổ lên cao, bay được khoảng ba mét nó mới phát nổ, có điều uy lực so với những loại vũ khí nổ uy lực cao mà mọi người đã gặp thì đúng là rất hạn chế.

Vương Hiệp cười khổ nhìn những người còn lại nói:

- Đây là cường hóa Tạc đạn chi phối giả, sau khi ta cường hóa xong bỗng cảm thấy trong cơ thể xuất hiện một loại năng lượng giống như nội lực, chỉ là dễ dàng điều khiển hơn nội lực một chút, chỉ cần ta vận hành nó sau đó căn cứ vào ý nghĩ mô phỏng có thể tạo ra được chất nổ giống như khối thuốc nổ kiểu cổ lúc nãy vậy, năng lượng càng mạnh vũ khí ta có thể tạo ra sẽ càng mạnh... Chỉ là mới cấp C, ngoài loại thuốc nổ như vừa nãy ra chưa thể tạo ra thêm được thứ gì khác, uy lực này không khỏi...

Trịnh Xá vỗ vỗ vai an ủi hắn nói:

- Đừng nói kiểu nhụt chí thế, chẳng qua mới chỉ là cấp C thôi mà, khi thuộc tính cường hóa của ngươi tăng lên hoặc số lần sử dụng năng lượng càng nhiều ta nghĩ ngươi sẽ cũng có thể tự sáng tạo ra kỹ năng mới

http://tieulun.hopto.org

đúng, trước mắt có lẽ sức chiến đấu còn chưa ổn lắm nhưng không sao cả, không phải chúng ta vẫn có thể chế tạo bom plasma sao? Trước tiên cứ dùng nó bổ sung cho sức chiến đấu của ngươi đi.

Vương Hiệp cũng thoải mái gật đầu, với người như hắn, ý chí của cả đội quan trọng hơn ý chí của cá nhân mình nên mới không phản đối gì lập tức nghe lời Trịnh Xá cường hóa thuộc tính Tạc đạn chi phối giả này, có điều trong lòng hắn cũng có chút hoan hỉ, không học được nội lực, có được loại yêu lực này cũng không tệ, dù sao cũng là một loại năng lượng, chuyện này rất giống với miêu tả trong mấy tiểu thuyết huyền ảo mà hắn hay đọc.

Tạm thời bỏ qua Vương Hiệp, sau khí hắn cường hóa xong liền đến lượt Zero, mà về hướng cường hóa của tên sát thủ này Trịnh Xá đã sớm có chuẩn bị, trực tiếp nói:

- Zero, súng ngắm Gauss không cần thay đổi, thứ ngươi cần đổi là đôi mắt... Điểm tuyến ma nhãn, thuộc tính cấp B, đây là thứ ta muốn ngươi cường hóa!

368. Đoàn Đội Cường Hóa (3)

Điểm tuyến ma nhãn, cái tên nói lên ý nghĩa, sau khi hoán đổi thuộc tính cường hóa này, người sử dụng kỹ năng có thể nhìn thấy tất cả mọi vật trên thế giới đều do các điểm và đường nét tạo thành. Mặc dù chỉ thấy được trong chốc lát nhưng nếu như ngươi có thể bắn trúng một điểm đặc biệt trong số các điểm và đường nét đó thì hình thái của vật thể sẽ tan vỡ trong nháy mắt, hơn nữa điểm quan trọng là các loại vòng bảo vệ... cũng có điểm và đường nét như vậy.

Điểm tuyến ma nhãn là bước đầu tiên của bộ thuộc tính này, từ cường hóa cấp B liên tục phát triển, bước tiếp theo là cường hóa cấp A, gọi là phương chính ma nhãn, đến cấp cao nhất 2A có tên là trực tử ma nhãn (*), nghĩa là trực tiếp tử vong.

-Điểm tuyến ma nhãn là cường hóa cấp thấp nhất, có thể duy trì trong thời gian 0,5 giây, quá thời gian này tất cả các đường nét và điểm sẽ biến mất, vì thế ngươi cần phải tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa mới có thể sử dụng kỹ năng này. Sau mỗi lần sử dụng cần nghỉ ngơi 20 phút mới có thể sử dụng tiếp, điều kiện vô cùng hà khác, nếu duy trì quá lâu đại não ngươi có thể sẽ không chịu nổi gánh nặng, rất dễ bị hoại tử não, nhưng đồng dạng, uy lực của nó cũng mạnh vô cùng, cho dù đối phương có các loại pháp khí phòng ngự đi chăng nữa thì cũng có thể sử dụng điểm tuyến ma nhãn tìm kiếm nhược điểm trên vòng bảo vệ, sau đó dùng kỹ xảo bắn tỉa của ngươi, một súng là có thể kết liễu mục tiêu!

Tại chỗ Chủ Thần, Trịnh Xá có thể sử dụng quyền hạn đội trưởng của hắn, cũng tức là có thể nhanh chóng tra duyệt thuộc tính cường hóa và vật phẩm hoán đổi, đặc điểm này người khác không có được, mà thực tế khi tra duyệt những thuộc tính vừa rồi, hắn tìm thấy rất rất nhiều thuộc tính cường hóa hoặc kỹ năng có vẻ rất mạnh mẽ, tuy nhiên một là giá cả đắt đỏ, đụng vào cái là tốn chi tiết cấp B, thậm chí là cấp A, hoặc dứt khoát không thích hợp cho người bình thường sử dụng. Những thuộc tính cường hóa hoặc kỹ năng này có thể chia làm mấy hệ lớn ví dụ như có hệ tu chân, nội lực lấy năng lượng làm chủ, có hệ cường hóa thân thể hoặc mã gen lấy nhục thể làm chủ, cũng có những thuộc tính chỉ cường hóa một bộ phận nhất định, giống như thuộc tính mà hắn gợi ý cho Zero, một nhóm đó đều tập trung vào đôi mắt.

-Hệ cường hóa này thật sự rất nhiều, ví dụ như tả luân nhãn (**), bạch nhãn (***), thiên lý nhãn, còn cả hỏa nhãn kim tình (****), có điều những cường hóa đôi mắt này tựa hồ đều không có tác dụng gì lớn. So ra thì, Zero thứ ngươi cần nhất vẫn là hệ cường hóa điểm tuyến ma nhãn này, phát huy uy lực vũ khí của ngươi lên đến cực hạn, cho dù đối phương có vòng bảo vệ quanh ngươi cũng không sợ, giống như chuyện ngươi đã làm trước kia... Tìm kiếm cơ hội, một súng kết thúc!

Tính cách Zero khác trầm mặc, trong lúc Trịnh Xá còn đang thao thao bất tuyệt giới thiệu cường hóa điểm thuyến ma nhãn, hắn đã yên lặng đứng dưới Chủ Thần bắt đầu cường hóa, chỉ sau thoáng chốc đã quay lại, bộ dạng như vừa đi nhặt thứ gì đó về, chẳng chút để ý thứ mình vừa cường hóa, tiếp đó lại yên lặng đứng ở chỗ cũ.

Trịnh Xá vỗ vỗ vai Zero, hắn đương nhiên biết, gã này là đồng đội rất đáng tin cậy, ít nhất khi chiếc đấu với Sâm Châu đội có thể thấy, Zero dù là kỹ năng bắn tỉa hay là kỹ xảo chiến đấu đều cực mạnh người thường

http://tieulun.hopto.org

khó theo kịp, lần này cường hóa điểm tuyến ma nhãn, chỉ cần cho hắn cơ hội thì đối phương chắc chắn phải chết.

-Vậy tiếp theo chỉ còn ta cùng Sở Hiên cần cường hóa... Sở Hiên, ngươi muốn cường hóa phương diện nào.

Trịnh Xá định thần lại, nhìn Sở Hiên cười nói.

Sở Hiên lại lắc đầu đáp:

- Ta không có thứ gì đặc biệt cần cường hóa, trước mắt ta còn hơn 9000 điểm thưởng cùng một chi tiết kịch tình cấp B, nếu chúng ta muốn vào thế giới Resident Evil thì cần mỗi người một chi tiết cấp D, mười đội viên cần mười chi tiết, tức là cần 1 chi tiết cấp B và 1 chi tiết cấp D. Do trước mắt ta chưa có gì đặc biệt cần cường hóa nên chi tiết cấp B của ta có thể giúp cả đội khai mở thế giới Resident Evil, số điểm thưởng còn lại sẽ dùng để hoán đổi các loại kim loại hiếm, tranh thủ trong năm ngày cải tạo xong hệ thống động cơ cho robot của La Cam Đạo nhân tiện chế tạo thêm một đôi nhân mithril bổ sung năng lượng cho ngươi cùng hoán đổi một ít vũ khí cho ba người Triệu Anh Không sử dụng, ta vẫn có chút nghi ngờ về sức chiến đấu của họ nên trước khi tiến vào thế giới Resident Evil ta hy vọng đoàn đội có thể tiến hành một lần đối luyện chuyến đấu...

Trịnh Xá ngẩn người, câu trả lời của Sở Hiên đúng là nằm ngoài dự đoán của hắn nhưng cẩn thận suy nghĩ thì đó là phương thức hành động nhất quán của Sở Hiên, tuyệt đối không lấy lợi ích cá nhân làm ưu tiên, trong bất kỳ tình huống nào đều tối đa hóa lợi ích, cho dù người nhận được lợi ích đó là cả đội cũng không có vấn đề gì, dù sao thì hắn cũng chỉ cần lợi ích lớn nhất thôi.

Trịnh Xá cũng không bàn cãi gì thêm, chỉ gật đầu nói:

- Kỳ thật ta cảm thấy có một thuộc tính cường hóa rất thích hợp với ngươi, Î»-driver hình thái cơ thể người, có thể trực tiếp thu nhỏ cả hệ thống vào trong đại não. Chỉ cần ý chí lực của ngươi mạnh đếm mức nhất định sẽ có thể biến ý niệm lực thành lực công kích phóng ra ngời, ta nghĩ với ý chí của ngươi nhất định có thể điều khiển được hệ thống này, chỉ là cường hóa này thuộc cấp A, chờ sau khi bộ phim kinh dị sau kết thúc, mọi người sẽ xem xem có thể giúp ngươi lấy được một chi tiết cấp A không. Cứ như vậy uy lực coilgun của ngươi sẽ tăng lên nhiều, cho dù đối phương có vòng bảo vệ, chỉ cần ngươi nghĩ nhất định có thể phá được vòng bảo vệ đó... là chắc chắn có thể phá vỡ!

Cho dù thế nào thì người cường hóa cuối cùng cũng chỉ còn lại một mình Trịnh Xá, nhưng khi hắn lựa chọn đao pháp để hoán đổi thì lại có chút chần chừ, Điểm mấu chốt là đao pháp này phải có thể phối hợp được với Bạo tạc, thậm chí là với Hủy diệt, trong tình huống công kích cực nhanh, mỗi đao bổ xuống đều mang uy lực cực đại, nếu không thể tăng cao sức mạnh chém trong trạng thái đó thì hắn đừng học đao pháp còn hơn, vì thế lựa chọn này thật sự làm hắn đau đầu.

"...Đao pháp đúng là rất nhiều nhưng xem qua đều không thích hợp để sử dụng trong trạng thái Bạo tạc và Hủy diệt, trong trạng thái đó không phải quân tâm tới các loại kỹ xảo màu mè gì nữa, chỉ cần hai chữ "nhanh" và "độc", mà chiêu thức như thế..."

Trịnh Xá nhắm mắt yên lặng tìm kiếm tin tức về phương diện này, đặc biệt tập trung vào các chiêu thức vừa nhanh chuẩn vừa tàn độc, một lúc lâu sau hắn cuối cùng cũng tìm được thứ mình muốn, chỉ là kết quả lại khiến hắn dở khóc dở cười.

"Chiêu thức Thập bộ nhất sát, đánh giá 197 điểm, thích hợp với người có tốc độ cực hạn cùng phản xạ thần kinh siêu cường, uy lực vô cùng, cần hai chi tiết kịch tình cấp A, điểm thưởng 10000."

Chiêu Thập bộ nhất sát này hoàn toàn phù hợp với yêu cầu của Trịnh Xá, trong trạng thái Bạo tạc hoặc Hủy diệt, tốc độ, phản xạ thần kinh các loại tự nhiên là không cần nói, hiện tại vấn đề quan trọng là... tiền đâu?

Trịnh Xá không cam lòng lại tìm tòi mấy lần nữa nhưng ngoài Thập bộ nhất sát, các chiêu thức đều không thích hợp với trạng thái Bạo tạc cùng Hủy diệt của hắn, cường hóa cũng tốn công, có khi cơ hội sử dụng cũng chẳng có, nếu như vậy không bằng tiết kiệm điểm thưởng, xem xem có thể hoán đổi vũ khí gì cho mấy người Triệu Anh Không.

http://tieulun.hopto.org

Nghĩ tới đây, Trịnh Xá cũng dứt khoát, dẹp bỏ tìm kiếm chiêu thức võ công, quay lại phía ba người Triệu Anh Không, đầu tiên hắn nhìn Triệu Anh Không hỏi:

- Anh Không, ngươi muốn vũ khí kiểu gì, vẫn là chủy thủ chăng?

Triệu Anh Không tựa hồ đang suy nghĩ cái gì đó, khi Trịnh Xá hỏi, cô bé này hơi giật mình rồi mới nói:

- Chỉ cần có thể giết người là được, vũ khí gì cũng thế...

Dứt lời sắc mặt lại lộ vẻ xuất thần, khó hiểu như lúc trước.

Trịnh Xá trong lòng khẽ cười khổ, hắn đương nhiên biết Triệu Anh Không trong đầu đang nghĩ cái gì, có lẽ đối với bọn hắn mà nói cuộc chiến với Ác Ma đội đã cách đây rất lâu nhưng đối với ba người vừa hồi sinh, trận chiến đó giống như vẫn còn hiển hiện trước mắt, đặc biệt là với Triệu Anh Không mà nói, mối thù thấu xương đó là chuyện không thể dễ dàng bỏ qua.

Trịnh Xá đang muốn tìm kiếm vũ kí nào thích hợp cho ám sát thì trong lòng chợt động, vội vàng mở túi không gian, lấy thanh trọng kiếm hai tay cùng cây cung kim loại màu bạc ra. Đây là chiến lợi phẩm lấy được trong bộ phim kinh dị lần trước, mặc dù vì đủ loại tình huống trì hoãn nên không cướp được thất lưng chứa đồ của Sâm Châu đội nhưng hai món vũ khí này chẳng lẽ lại không phải vũ khí ma pháp truyền thuyết cấp A, nếu có thể sử dụng thì cũng coi như là một khoản thu hoạch bất ngờ.

Trịnh Xá cười đưa thanh trọng kiếm hai tay trong suốt ra, Triệu Anh Không mặc dù vẫn đang bần thần nhưng với trực giác phải có của một thích khách, khi thanh kiếm tới gần, nàng vẫn vô thức nắm lấy chuôi kiếm, thuận thế vung động vài cái, tiếp đó giơ cao nó lên, đến lúc này Triệu Anh Không cuối cùng mới hiểu mình đang cầm một thanh trọng kiếm hai tay.

-Món vũ khí này hình như chỉ người hoán đổi mới có thể sử dụng được kỹ năng của nó nhưng thuộc tính trong suốt vẫn không thay đổi, hơn nữa nó còn có tác dụng hủy diệt năng lượng, ta nghĩ ngươi chắc là sẽ thích một vũ khí trong suốt đúng không?

Trịnh Xá nhìn Triệu Anh Không cười nói.

-Tên nó là thanh kiếm Excalibur.

(*)Chokushi no Magan - ç:´æ»ã?®éçS¼ - đôi mắt của Shiki Tohno trong Tsukihime.

(**)Sharingan - å ”è¼ªçS¼ - kỹ năng của gia tộc Uchiha trong Naruto (”tả” ở đây có nghĩa là viết không phải bên trái).

(***) Byakugan - ç”½çS¼ - kỹ năng của gia tộc Hyuuga trong Naruto.

(****) có lẽ ko cần nói nữa.

369. Trở Lại Resident Evil

Sau khi cường hóa một ngày một đêm, sự hưng phấn của các đội viên cũng dần dần hạ xuống, vấn đề tiếp theo là mọi người phải tiến hành huấn luyện khắc khổ để thích ứng với vũ khí hoặc kỹ năng mới hoán đổi, tránh tình trạng như Sâm Châu đội, có vũ khí cùng kỹ năng mạnh mẽ nhưng lại vì ý thức cũng kỹ xảo chiến đấu không đủ mà trở thành điểm thưởng cho người khác xơi, như vậy không khỏi quá ngu xuẩn.

Ngoài tập luyện, đoàn đội còn rất nhiều chuyện phải làm, một là cường hóa Long huyết, đối với ba người vừa được hồi sinh mà nói, bốn mục tố chất thân thể bỗng nhiên tăng lên 100 điểm, ngoài một ít điểm thưởng chữa trị thân thể khiến người khác phải bỏ ra hộ thì không tốn kém gì nữa, đúng là một bước tiến lớn.

Hai là cường hóa của Trình Khiếu, thật sự cũng không thể gọi là cường hóa, do Trình Khiếu mới cường hóa nên kim châm của hắn đã mất, lần này Trịnh Xá vốn định hoán đổi một hộp kim châm khác, không nghĩ rằng Trình Khiếu lại lựa chọn một bộ dụng cụ phẫu thuật chỉ tốn điểm thưởng, ngoài ra hắn còn yêu cầu Trịnh Xá mua rất nhiều loại độc vật sống hoặc chết cùng nhiều thảo dược hiếm có từ chỗ Chủ Thần.

-Ha ha ha, nói thật với ngươi chứ, Trịnh Xá, nguyên nhân từ đầu khiến ta học tập các loại y thuật từ chỗ các cụ là vì muốn luyện thành cực, cực phẩm xuân dược số một thế giới! Ta muốn có một cây...

http://tieulun.hopto.org

Bốp!

Đây đúng là nguyên văn lời Trình Khiếu, chỉ là hắn vừa mở miệng liền lập tức bị mấy cô gái quây lại đánh đập, đến lúc đứng lên thì mặt mũi đã sưng húp như một con gấu trúc.

-... Ý ta là nuôi ra một loại cổ không nhất thiết toàn là độc dược, kỳ thực tác dụng của cổ cực kỳ lớn, ví dụ như có thể khiến vết thương giảm chảy máu, thậm chí có thể khiến đoạn chi gãy vẫn bảo tồn sức sống, chờ đến khi khi ta dùng phẫu thuật ghép lại có thể nhanh chóng lành lặn, giúp sức hồi phục của con người tăng gấp mấy lần các loại. Đây là phương diện cổ có lợi, còn về cổ giết người thì có loại khiến người thất khiếu chảy máu không ngừng mà chết, hoặc khiến người ta lâm vào điên cuồng, sinh ra ảo giác tự tàn sát...

Nghe Trình Khiếu nói, Trịnh Xá lập tức cảm thấy hứng thú, vội vã hỏi han cách chế tạo cổ, đặc biệt là loại hình giết người cần những tài liệu đặc biệt nào, mất bao nhiêu thời gian nhưng câu trả lời của Trình Khiếu lập tức khiến Trịnh Xá có cảm giác muốn bóp chết hắn tại chỗ.

-Ha ha ha, ngươi không hiểu à? Lúc trước vì muốn chế tạo xuân dược nên ta mới học tập kỹ thuật chế cổ và luyện thuốc, vì thế chỉ học loại làm lợi cho mình thôi, các loại cổ khác... ta hoàn toàn không xem qua.

-....Ngươi chết đi được rồi đấy.

Cho dù thế nào, Trung Châu đội cuối cùng cũng xuất hiện một nhân vật giữ vai trò quân y, theo như Vương Hiệp nói, y thuật của Trình Khiếu thật sự rất khá, ít nhất hắn từng chứng kiến Trình Khiếu trong một lần đối luyện dã chiến, sử dụng vài dụng cụ thô sơ mang theo cứu sống một binh sỹ bị thương trí mạng, từ một vài phương diện nào đó mà nói, tác dụng của Trình Khiếu đối với đoàn đội vượt xa sức chiến đấu thông thường.

-Tình huống cơ bản là như vậy, hay món vũ khí hoàn toàn có thể sử dụng nhưng cây cung màu bạc thì không bắn ra được tên năng lượng như Zero nói, trọng kiếm hai tay trong suốt cũng không có kỹ năng đặc thù nào, tóm lại hai món vũ khí này đều sử dụng như vũ khí ma pháp truyền thuyết thông thương. Dù sao thì Triệu Anh Không cùng Trương Hằng chỉ dựa vào kỹ năng bản thân cũng có thể phát huy sức chiến đấu cực mạnh, không nhất định cần phải cường hóa thuộc tính hay vũ khí gì nhiều.

Sở Hiên lạnh nhạt nói với Trịnh Xá, đây là chuyện hai người trao đổi trước khi tiến vào thế giới phim kinh dị.

Trịnh Xá cười đáp:

- Đúng thế, trong Trung Châu đội trước kia, sức chiến đấu của hai người họ đã rất mạnh, chỉ là tinh thần Trương Hằng không ổn định, khi thấy máu hoặc nghĩ đối phương muốn tấn công thì hắn sẽ trở nên sợ hãi, không dám chiến đấu nữa, cường hóa tâm thần ngưng tụ ta nghĩ hẳn là sức chiến của hắn sẽ tăng lên không ít, còn chuyện kia thì sao? Pháp khí hộ thân cấp 2B đó thì thế nào?

Sở Hiên lắc đầu nói:

- Không thể chữa trị, tại chỗ Chủ Thần chỉ có mục bổ sung năng lượng mới, không có lựa chọn sửa chữa vật phẩm, hai món pháp khí này cơ bản là đồ vứt đi, trừ phi có thể tìm được quy tắc chuyển hóa năng lượng trong đó, nếu không hai món này không thể sử dụng được nữa.

Trịnh Xá thở dài không nhắc lại chuyện này nữa, một lúc sau mới nói:

- Chỉ đáng tiếc, để hai tên cặn bã Sâm Châu đội trốn thoát, cả thắt lưng chứa đồ của chúng cũng không lấy được, nếu không từ vũ khí và đạo cụ bọn chúng hoán đổi có thể thấy, trong thắt lưng chứa đồ rất có khả năng chứa đồ tốt, ai...

Thở vắn than dài một lúc, Trịnh Xá mới quay sang Sở Hiên nói:

- Thật sự phải tiến vào thế giới Resident Evil cướp Progenitor virus à? Ta cảm thấy vẫn hơi quá sớm, mặc dù thực lực của đoàn đội đúng là đã tăng lên rất nhiều nhưng muốn dùng sức của mười người bọn ta đối kháng với thế lực siêu cấp trong một thế giới phim kinh dị, chuyện này ta chung quy vẫn thấy có chút khó khăn.

Sở Hiên không trả lời mà hỏi ngược lại:

http://tieulun.hopto.org

- Bộ phim kinh dị tiếp theo là gì?

Trịnh Xá ngẩn người đáp:

- Lord of The Rings, đoàn đội tác chiến, không phải ta đã nói lúc trước rồi à?

Sở Hiên lặng lẽ gật đầu nói:

- Đúng vậy, đoàn đội tác chiến... Lần này không nhận được thông báo chúng ta tiến vào cuối cùng đúng không? Nói cách khác, bộ phim kinh dị lần này đội chúng ta không còn là đội mạnh nhất nữa, mặc dù có thể tiến vào thế giới phim trước nắm giữ "Thế", nhưng đồng dạng chúng ta cũng gặp nguy hiểm khi đối mặt với các đoàn đội khác, mặc dù vẫn chưa dám khẳng định nhưng trước mắt đoàn đội có thể mạnh hơn chúng ta... Rất có thể là tiểu đội luân hồi Ác Ma hoặc tiểu đội luân hồi Thiên Thần, ít nhất cũng đến 50%. Đây là lý do vì sao trước khi bộ phim này bắt đầu, chúng ta phải tiến vào thế giới Resident Evil đoạt lấy Progenitor virus, cho dù là tiêm cho tân nhân mới gia nhập đội hoặc cho chính chúng ta, sau khi mở cơ nhân tỏa thực lực của đội viên sẽ đại tăng, đối diện với đối phương cũng có thêm phần thắng. Ta nghĩ ngươi chắc cũng hiểu, cả đội ngoài ngươi ra, những người còn lại đều đã không còn vơ hội sống lại nữa...

Trịnh Xá trầm mặc một lúc lâu rồi mới gật đầu nói:

- Ta hiểu rồi... Vậy cứ theo kế hoạch đã định, sáng ngày mai cả đội bắt đầu tiến hành đối luyện, để họ nhanh chóng thích ứng vũ khí và kỹ năng của mình, sau đó chờ đến lúc ngươi cải tạo hệ thống năng lượng cho robot của La Cam Đạo xong, chúng ta sẽ tiến vào thế giới Resident Evil!

Trên thực tế, Sở Hiên là người bận rộn nhất trong đội, hắn đâu chỉ phải cải tạo hệ thống năng lượng cho robot không thôi, hắn còn phải thêm cho VF-00 Phoenix hệ thống phóng điện, hệ thống định vị tiểu đội các loại, nếu không một khi robot di chuyển cách mọi người quá xa, liên lạc sẽ thành vấn đề đầu tiên.

Ngoài ra, Sở Hiên còn đặc ý chế tạo hai chiếc nhẫn mithril bổ sung năng lượng để Trịnh Xá dự trữ nội lực và năng lượng vampire. Mặc dù thời gian duy trì Hủy diệt không tăng lên, dù gì thì trạng thái này trước tiên phải xem cường độ thân thể Trịnh Xá, là con dao hao lưỡi trước khi đả thương người phải làm bị thương mình, nhưng năng lượng dự trữ gia tăng thời gian Trịnh Xá sử dụng Bạo tạc sẽ lâu hơn rất nhiều, bốn chiếc nhẫn mithril giúp Trịnh Xá khi sử dụng Bạo tạc không cần lo thiếu năng lượng, ít nhất là không cần phải tận lực giải trừ trạng thái để tiết kiệm năng lượng tiêu hao.

Cứ như vậy, từ ngày thứ hai, cả đội bắt đầu tiến hành huấn luyện và đối luyện trong tầng hầm nhà Trịnh Xá, ngoài để đội viên thích ứng với vũ khí và kỹ năng của mình mặt khác còn giúp ba người Triệu Anh Không dung nhập vào đoàn đội mới. Trong đó kỹ xảo chiến đấu của từng người, lĩnh vực nắm giữ, thực lực chiến đấu, cùng cả sự tín nhiệm lẫn nhau, tất cả đều không thể thuần thục trong thời gian ngắn, nhưng Chủ Thần không cho họ quá nhiều thời gian để từ từ làm quen, vì thế chỉ có thể do đoàn đội đối luyện mà dung hợp.

Cho dù thế nào, người có thực lực trong mọi tình huống đều sẽ được người khác tôn kính, thực lực của Triệu Anh Không tự nhiên là không cần phải nói, năng lực cận chiến của nàng, ngoài Trịnh Xá ra, là mạnh nhất trong cả đội, lại cộng thêm trọng kiếm hai tay trong suốt, thậm chí đến cả Trịnh Xá cũng không dám dễ dàng cận thân đối chiến. Dù sao Triệu Anh Không ra tay căn bản là không phân biệt nặng nhẹ, mỗi chiêu mỗi thức đều hoàn toàn lấy giết người làm mục tiêu, hạ thủ toàn điểm trí mạng, đây cũng phải cố ý mà là tập quán lâu dài đã tạo ra cho nàng phương thức chiến đấu như vậy, nhất kích tất sát, đặc biệt là trong tay còn có một thanh vũ khí vô hình, cho dù là Trịnh Xá cũng không nguyện ý dễ dàng đối luyện với Triệu Anh Không.

Ngoài Triệu Anh Không, sức chiến đấu của Trương Hằng cũng được các thành viên trong đội tôn trọng, tính cách tên này mặc dù như nhược nhưng bất quá chỉ là tính cách và ý chí thôi còn thực lực của hắn cả Trịnh Xá cùng Triệu Anh Không cũng phải thừa nhận là rất mạnh, có điều hắn cũng không thích hợp đối luyện, bởi vì chỉ cần có người tới gần, trừ phi sử dụng tâm thần ngưng tụ nếu không phản ứng tiếp theo của Trương Hằng chắc chắn là vứt vũ khí đầu hàng.

So với hai người còn lại mà nói, biểu hiện của Trình Khiếu chẳng khá chút nào, miệng thì liên tục ba hoa, mắt thì cứ nhìn chằm chằm lướt tới lướt lui vào ngực Triệu Anh Không, đên lúc trên người Triệu Anh Không

http://tieulun.hopto.org

dần dần tỏa sát khí, ánh mắt hắn lại chuyển sang ngực Chiêm Lam, đưa đi đưa lại, thường thường trong một buổi đối luyện, người phải ăn đòn thê thảm nhất sẽ là tên này...

-Xem ra Trung Châu đội còn phải đi một đoạn đường rất dài.

Trịnh Xá cảm thán nói.

Dù thế nào đi nữa, trải qua mấy ngày, sau khi Sở Hiên chuẩn bị xong mọi việc, mười thành viên của đội liền tập trung thành một vòng tròn dưới Chủ Thần tiếp đó do Trịnh Xá lựa chọn nơi sẽ tiến vào.

-Trở lại thế giới Resident Evil, thời gian... Hai mươi ngày!

370. Công Ty Umbrella.

Mọi người tiến vào thế giới Resident Evil đã vài tiếng, địa điểm là một ngõ vắng, sau khi Chiêm Lam dùng tinh thần scan một lượt, xác định họ đang ở vùng ngoại ô một thành phố sầm uất, cách trung tâm khá xa, trời lại gần tối nên cả đội kiếm đại một khách sạn coi được ghé vào nghỉ ngơi.

Trong bộ phim Jurassic Park, họ còn lại một số lớn USD chưa sử dụng, số tiền này cũng không chiếm chỗ nên Trịnh Xá vẫn lưu trong nhẫn, dù không cùng phim nhưng tiền tệ của cùng một quốc gia trong cùng một thời đại phát hành nên ông chủ khách sạn chỉ nắn vuốt một chút là lập tức sắp xếp phòng cho mọi người, thậm chí hỏi xem có cần phục vụ ăn tại phòng không?

Sở Hiên nhìn mọi người, điềm đạm nói:

- Chúng ta có hai mươi ngày, thật ra là dư ra so với dự tính của tôi 5 ngày. Theo kế hoạch của tôi, 15 ngày là vừa đủ.

Hiện tại họ không phait tiến hành nhiệm vụ, chỉ cần không tự chủ tìm nguy hiểm là hết sức an toàn. Thế nhưng đám người này không đi nghỉ, họ đến để thực hiện một việc không thể tin nổi, ít nhất là đối với người của thế giới này: Đột nhập vào công ty Umbrella, tìm và ăn trộm hoặc cướp Virus T nguyên thủy, sau đó rút về ngõ này mà không chết một ai, đi 10 về 10, tốt nhất là không chết ai. Hay nhất là đối với thế giới này họ hoàn toàn mù tịt.

- Đàu tiên, chúng ta phải xác định vị trí tổng bộ công ty Umbrella, thông tin bên trong như có vũ khí sinh hóa không,có bao nhiêu nhân viên bảo vệ, có nguy hiểm không? địa điểm Virus T nguyên thủy, trình tự lấy ra..v.v. Cuối cùng là rút khỏi đó như thế nào, trốn tránh việc truy đuổi của Umbrella ra sao, thậm chí đề phòng nguy cơ dùng vũ khí hạt nhân.

Cũng giống như các bộ phim khác, chỉ không có vòm bảo hộ, mọi người tụ tập trong phòng Trịnh Xá bàn bạc, tất nhiên bàn bạc là biểu tượng, thực tế là giỏng tai lên nghe Sở Hiên dặn dò. Lúc này đang an toàn nên Trịnh Xá thoải mái mở Cơ nhân tỏa bậc 3, bắt chược Tiêu Hoành Luật để suy nghĩ.

- Về chuyện này tôi có một vài suy nghĩ- Trịnh xá vừa bóp bóp trán vừa nói- Tình hình rất giản đơn, chung ta không biết gì về thế giới này ngoài việc chúng ta đã liên tục thực hiện hai nhiệm vụ liên quan đến Biohazzard ở đây, do đó chỉ cần không cố ý, Chủ Thần chắc chắn sẽ đặt chúng ta ở gần chủ đề, do vậy tổng bộ Umbrella chắc chắn ở không xa, khả năng la trung tâm thành phố, dưới chân chúng ta hay trên đầu, nói chung là rất gần.

Sở Hiên lặng lẽ gật đầu, cầm lên một quả cà chua đỏ tươi, cắn một miếng rồi nói:

- Vấn đề không chỉ đơn giản như thế, qua tình tiết phim có thể thấy Umbrella đã có tính chất một chính phủ, do đó tổng bộ của nó sẽ rất nổi bật, dễ tìm như thủ đô một quốc gia. Vấn đề là chúng ta phải tìm được bộ phận nghiên cứu vũ khí sinh hóa nằm ở đâu trong tổng bộ. Theo tình hình trước mắt, chúng ta phải xác định 3 điểm: 1. Thời điểm hiện tại sau khi RE2 là bao lâu, còn bao lâu thì RE3 xảy ra? 2. Vị trí của chúng ta đến tổng bộ Umbrella là bao xa, khoảng cách sẽ cho biết độ an ninh của Umbrella mạnh hay yếu,thậm chí khi chúng ta rút lui Umbrella có dùng vũ khí hạt nhân không. Vấn đề thứ 3 là phức tạp nhất, đó là sơ đồ kết cấu bên trong tổng bộ, liên quan đến việc chúng ta làm cách nào tiềm nhập vào và lấy được Virus T nguyên thủy.

http://tieulun.hopto.org

Tương đối với sự khẳng định của Sở Hiên, Trịnh xá trong trạng thái bắt chước Tiêu Hoành Luật cau mày nói:

- Tôi còn nhớ cuối phim RE2, mấy nhân vật chính giả mạo làm người của Umbrella đột nhập vào đón Alice ra, khá thông thạo tình hình bên trong, sao chúng ta không liên lạc với họ tìm giúp đỡ như đã là ở thế giới The Mummy, ít nhất chúng ta và họ đã cúng sát vai chiến đấu.

Sở Hiên cắn một miếng cà chua rồi nói:

- Cậu suy nghĩ đến tính người nhiều quá đấy, tính người có thể mượn để đánh giá, nhưng đồng thời là vấn đền khó đánh giá nhất. Khi xây dựng bất kỳ kế hoạch nào, tốt nhất là vứt bỏ mọi toan tính về tính người trong đó...nếu kéo đám nhân vật trong phim vào thi tình huống sẽ rất khó khống chế, chắc cậu còn nhớ tình cảnh khi họ đột nhập vào Umbrella chứ?

Trịnh xá ngạc nhiên nhìn Sở Hiên, gã dùng ba miếng ăn sạch quả cà chua rồi nói tiếp:

- Rõ ràng là họ đã lợi dụng một thế lực khác để có thể giả mạo nhân viên Umbrella, khả năng lớn nhất là quốc gia. Càng liên quan đến nhiều thế lực, vấn đề càng phức tạp và khó khống chế. bên cạnh đó nhân tính rất không thể nắm bắt, cậu có thích giao số phận vủa mình cho vận may không đây?

Trịnh xá ngẩn ra rồi cười khổ, tình hình giống hệt như khi họ gặp nhau lần đầu trong Alien 1, Sở Hiên cũng đứng trên tư thế của đa số hỏi hắn như vậy và hắn đã đáp là số phận phải do tự mình quyết định.Đúng là kiểu của Sở Hiên, lúc trước thế nào thì giờ y chang.

- Ok, đã hiểu, vậy để chúng ta tự giải quyết, đầu tiên là dùng đến kỹ thuật vi tính của cậu... tôi tin là rất tốt, hãy tìm hiểu xem RE2 xảy ra đã bao lâu và 2 là vị trí tổng bộ của Umbrella, vấn đề thứ ba...ừm...phức tạp đấy, thôi, cậu cứ tìm tổng bộ của Umbrella đi, tôi và Anh Không sẽ đột nhập trinh sát.

Sau đó, Trịnh xá phân phó nhiệm vụ, Sở Hiên và Triệu Anh Không tiến hành công tác hacker, thực ra kỹ thuật của Triệu Anh Không đã rất tốt, chỉ thua Sở Hiên đôi chút, theo cô nàng thì kỹ thuật vi tính cũng là một phương tiện sát nhân, là sát thủ cần tinh thông.Tiếp đến là Chiêm Lam dùng tinh thần scan địa hình xung quanh rồi vẽ lại, Vương Hiệp thì phụ trách bố trí trên địa hình đó như đặt mìn, đặt bẫy nhằm ngăn chặn sự truy đuổi của Umbrella, là lính đặc chủng, Vương Hiệp là chuyên gia trong lĩnh vực đó, không nhưng nhị gật đầu đáp ứng.

- CHỉ còn chờ Sở Hiên lấy được thông tin nữa thôi.

Resident Evil, bất kể 1 hay 2 đều là bước ngoặt đối với Trinh xá, tại RE 1, Trịnh xá từ một người bình thường trở thành thành viên tiểu đội luân hồi, khi ấy, tố chất của hắn chỉ là người thường, nhưng hắn hiểu ra thế nào gọi là chiến đấu để tồn tại, từng bước trở thành một chiến binh lăn lộn, phấn đấu để sinh tồn. Bước ngoặt thứ hai là RE2, khi đó, hắn mất đi đồng đội, biến hắn từ kẻ chỉ vì trách nhiệm và nguy hiểm mà làm đội trưởng đến chỗ thật sự biến mình thành đội trưởng, dã các đồng đội đến thắng lợi với hy vọng không thua cho bất kỳ đội nào, chiến thắng đội Ác Ma... hy vọng là không mất thêm người bạn nào nữa.

- Hai lần trước là bước ngoặt, vậy lần này cũng là một bước ngoặt mới chăng...

Chờ mọi người đi hết, TRịnh Xá đứng nhìn bầu trời tối đen bên ngoài, tự hỏi con đường này sẽ đi về đâu.

371. Công Ty Umbrella (Tiếp)

Không thể không thừa nhận, trong đầu óc của Sở Hiên và Triệu Anh Không tràn ngập hai chữ hiệu suất, đặc biệt là trong sức ép của không gian nhiệm vụ khiến nhiệt tình công tang của họ cao ngùn ngụt, đến trưa ngày thứ hai, họ đã dùng máy tính của khách sạn cơ bản nắm được tình huống.

- Đầu tiên, hiện tại là sau khi kết thúc RE2 một tuần, thậm chí còn ít hơn, theo báo chí đưa tin, vài ngày trước Raccoon city bị một đợt thiên thạch lớn nhất trong lịch sử tấn công, quét sạch khỏi mặt đất. Rõ ràng đây là thông tin giả do Umbrella tung ra để che giấu việc dùng vũ khí hạt nhân. Mà từ khi vụ việc xảy ra đến khi thông tin phát ra phải có một đoạn thời gian, có thể kết luận hiện tại cách RE2 khoảng 10 ngày, ít nhất là 5 ngày. - Sở Hiên nhìn tờ giấy trong tay bình thản nói.

http://tieulun.hopto.org

Trên tay của Triệu Anh không cũng có một tờ giấy, nhưng trên khuôn mặt nàng có thêm những thứ mà Sở Hiên không có, ít nhất là sự mệt mỏi. Nếu Sở Hiên vĩnh viễn trông như một cái máy không biết ngừng nghỉ thì thần sắc của Triệu Anh Không rõ ràng là biểu hiện của một người bình thường, ít nhất là sau khi bận rộn suốt một ngày đêm phải lộ ra sự mệt mỏi.

- Ừm. Chúng ta đang ở gần tổng bộ Umbrella, trung tâm thành phố này là một tòa cao ốc siêu cấp, cũng là nơi Umbrella tuyên bố là tổng bộ của họ. Bên trong có sở nghiên cứu, trung tâm khai phát vũ khí, các bộ môn về tài nguyên, y học, thậm chí cả thực vật, chứng khoán..v.vTuy Umbrella chuyên lũng đoạn về vũ khí và sinh hóa nhưng vòi bạch tuộc của nó lan đến mọi lĩnh vực. Theo tính toán của tôi thì từ đây, dùng xe không mất bao lâu sẽ đến được bên ngoài của tòa Building đó.

Triệu Anh Không nói không ngừng, khi dứt lời, mở tờ giấy trong tay ra, đó là bản đồ thành phố. Chữ của Triệu Anh không đẹp đến bất ngờ, hoàn toàn không giống chữ tưởng tượng của một sát thủ, mà tay nàng lại trắng muốt như khắc bằng ngọc, di chuyển trên sơ đồ giảng giải khiến Trình Khiếu không ngừng nuốt nước bọt ừng ực, đến khi TRiệu Anh Không thu tay về thì gã bắt đầu thở vấn than dài.

- Cực phẩm nữ nhân, đúng là cực phẩm nữ nhân, không chỉ là loại nội liễm mà còn đồng nhan cự nhũ, còn là loại tam vô chờ khai thác tuyệt đỉnh thiếu nữ...ta thật không thể...

Thấy Triệu Anh Không ngừng lại, Trình Khiếu rống lên như thể bột phát điều ấp ủ trong lòng. Lời chưa dứt, Triệu Anh Không giơ tay lên như đang cầm một cây côn vô hình, lập tức Trình Khiếu trở nên vô cùng nghiêm túc, chăm chú quan sát bản đồ, thậm chí khệnh khạng đề ra vài ý kiến với Bá Vương ngồi bên cạnh, như thể hắn chưa bao giò phát ngôn những câu bỉ ổi lúc nãy. TRịnh Xá cười khổ trong lòng, do là người phục hoạt, hắn hiểu rõ từng người, thậm chí còn hiểu hơn họ hiểu chính mình, do đó hắn biết thái độ của TRình Khiếu bất quá là giả vờ, con người thật của gã rất đáng tin cậy. Đồng thời, Triệu Anh Không tuy là thích khách, thậm chí là thích khách thiên tài, nhưng bên trong cô gái có một mặt dịu dàng, dịu dàng với đồng đội, trong tim nàng luôn tràn đầy tín nhiệm với đồng bạn dù không giỏi bộc lộ qua ngôn ngữ. Vì thế, khi phục hoạt thiếu nữ, TRịnh Xá không kìm được đã ôm nàng vào lòng, thậm chí còn nảy sinh một tình cảm thương yêu như thương yêu một người em gái.

- Được rồi! Anh Không, tòa nhà này có thể tiến vào không? Có hạn chế gì không? - Trịnh xá hắng giọng rồi nói.

Cô bé gật đầu rồi lại lắc đầu nói:

- Tòa nhà được chia làm hai bộ phận, phần thức nhất mở cửa cho tất cả mọi người, bộ phận đối ngoại của Umbrella cũng đặt ở đây. Bộ phận thứ hai được bảo vệ nghiêm ngặt, cũng là nơi Umbrella tuyên bố là vị trí của các phòng nghiên cứu. KHu vực này rất rộng, hầu hết vùng trung tâm thành phố là khu này.

Trịnh Xá nhìn Sở Hiên hỏi:

- Còn cậu thì sao? Đã vào được mạng nội bộ chưa?

Sở Hiên lườm hắn rồi cầm một quả cà chua, cắn một miếng đoạn trả lời:

- Cậu tin vào tôi quá đây, vụ này nằm ngoài tầm tay tôi, hệ thống bảo vệ mạng của Umbrella cực kỳ tiên tiến và nghiêm ngặt, không thua gì hệ thống vũ khí hạt nhân của Mỹ, muốn tôi dùng mấy cái máy tinh nát này xâm nhập sao? Cậu coi tôi và Vương Hiệp là nhân vật trong mấy quyển tiểu thuyết Hacker chắc? THứ nhất là phần cứng khồng cho phép, thứ hai là không có phần mềm giải mã, tuy có thể dùng ít điểm đổi của chủ thần một bộ super CPU nhưng thể tích quá lớn, muốn cải tạo mất đến mười mấy ngày, lại không đủ năng lượng nên tôi chỉ đôi cái thứ này.

Sở Hiên vừa ăn cà chua vừa rút ra một cái hộp cỡ lòng bàn tay, vứt cho Trịnh Xá rồi nói:

- Đem cái này gắn vào hệ thống của Umbrella, khi nào đèn xanh toàn bộ sáng thì ta có thể lấy được thông tin về mạng nội bộ của họ rồi mới xâm nhập được. Mất khoảng mười đến hai mươi phút, thứ này tuy là kỹ thuật tương lai nhưng không ra khỏi phạm trù ngôn ngữ 0 và 1, nếu đèn xanh chưa sáng hết mà xuất hiện đèn đỏ thì có nghĩa là cậu đã bị phát hiện, liệu mà vắt chân lên cổ cho nhanh.

Dứt lời, Sở Hiên toàn tâm toàn ý tập trung vào quả cà chua, trước đây thì táo đỏ, giờ thì cà chua đỏ, không rõ lý do gì khiến xu hướng ẩm thực của gã càng ngày càng thiên về màu đỏ tươi. Chỉ khác là cà chua nhiều

http://tieulun.hopto.org

nước nên mỗi khi ăn đều tạo ra cảm giác Sở Hiên vô cùng lúng túng, ăn xong hai tay đều nhoe nhoét nước cà chua. Trịnh Xá lắc đầu nói:

- Lần sau đổi sang đò ăn màu xanh đi... Nói một cách khắc thì cần phải có tôi hay TRiệu Anh Không đột nhập vào bên trong, vào phần nào, phần công khai hay vùng bí mật?

Sở Hiên dửng dưng nói:

- Vùng công khai là OK rồi! Thứ này đổi từ chủ thần, nếu một ít thông tin cũng không trộm được thì 500 điểm vứt vào sọt rác cho xong.

Nghe đoạn TRịnh Xá gật gù, nên biết, ở chỗ Chủ thần, hàng xa xỉ như rượu, thuốc thậm chí ma túy đều rẻ mạt như cho không, tiếp theo là nguyên, tài liệu, trừ một vài thứ tài liệu ma pháp mà thức tế không có đều rất rẻ, thứ đến là các thứ không phải là vũ khí như hộp kim của TRình Khiếu hay các linh kiện của Goblin skateboard đều khá rẻ. Cái hộp chỉ bằng lòng bàn tay này dùng đến 500 điểm để dổi, đã không phải là vũ khí hay dụng cụ phòng vệ thì chắc chắn là hữu dụng. Trịnh xá cầm hộp nhìn hồi lâu rồi nói:

- Ok, như thế thì tôi sẽ đột nhập vào Umbrella lắp đặt thứ này, Chiêm Lam ở bên ngoài phối hợp, Vương Hiệp và Bá Vương bảo vệ Chiêm Lam, Zero chọn vị trí gần đó cảnh giới. Những người còn lại ở lại khách sạn, bảo vệ Sở Hiên và TRiệu Anh Không, trước khi tôi trở lại không được để ai làm ảnh hưởng đến công tác của họ.

Nói đến đấy, hắn ngừng lại một chút rồi như sực nhớ ra quay sang hỏi:

- La cam Đạo, MS của cậu ra sao, nếu đụng độ một bầy trực thăng có đối phó được không?

La Cam Đạo nghe đoạn ngẩn ra, từ khi vào thế giới này hắn đều trầm mặc ít lời, dẫu sao thì vụ này cũng không liên quan đến hắn, hiểu rõ cách xử thế, hắn duy trì sự đê điều của mình. Bây giờ nghe TRinh xá hỏi, hắn buột miệng đáp:

- Tất nhiên là ngon hơn con gấu kia nhiều, tuy không phải là serie VF mà tôi biết nhưng cũng là đồ kỹ thuật cao có trạng thái bay, trạng thái Robot chiến đấu, trạng thái mô tô bay, lớp giáp cũng là hợp kim EOT, theo phân tích của Sơ Hiên thì chỉ mềm hơn lớp vỏ của bọ cận vệ đôi chút, Hổ hồn đao của anh cũng phải vài đao mới chém vỡ được.

- Thế à, nói vậy thì nếu cậu đối phó một đám xe thiết giáp và trực thăng của thế giới này thì không có gì nguy hiểm rồi. - Trịnh Xá bỗng cười tươi tắn nói.

- Ặc....

372. Mật Mã.

Đội TRung Châu rất mạnh, TRịnh Xá luôn tin vào điều đó, bởi vì cái mạnh đó không chỉ thể hiện qua sự phối hợp trong đội, niềm tin lẫn nhau hay nhiều thứ khác mà sự thật là rất mạnh. Có thể cái mạnh đó trong mắt những vị Thánh sáng tạo ra KHông gian chủ thần chỉ là một bầy sâu quần quại, nhưng trải quả những trận chiến sinh tử, qua những lần cường hóa, đội Trung Châu đã rất mạnh, mạnh hơn vẻ bề ngoài thể hiện ra. Ví dụ như khả năng bắn tỉa của Zero, phối hợp với Điểm tuyến ma nhãn mới cường hóa và uy lực của súng bắn tỉa Gouli, thậm chí TRịnh Xá được trang bị dây chuyền Long Tinh cũng không thể đối kháng từ tầm xa, sự thần kỳ của Điểm tuyến ma nhãn là phát hiện điểm yếu, tuy chỉ có 1,5 giây, nhưng chỉ cần Zero bắn trung điểm yếu chí mạng thì phòng hộ mạnh cỡ nào cũng tan rã. Trịnh Xá nghĩ đến chuyện đó khi nhớ lại bộ phim trước với phòng hộ xác rùa của đội Sâm Châu và lớp vỏ kiên cố đến nỗi đao Hổ Hồn cũng không chém vỡ được của lũ bọ cận vệ. Lúc trước Sở Hiên từng nói về lý luận mâu và thuẫn với hắn, mỗi khi mâu tiến hóa càng sắc bén thì thuẫn lại càng ngày càng kiên cố. Đó cũng là lý do Trịnh Xá muốn có đao pháp, đáng tiếc là bệnh viêm màng túi khiến chiêu Thập bộ nhất sát mà hắn muốn có không mua được, xem ra chỉ mong đợi vào tương lai xem có khi mua được loại cường hoa 2B đó không.

Quay lại vấn đề, khả năng bắn tỉa của Zero phi thường ưu tú, phối hợp khẩu súng Gouli sniper riffle uy lực khủng khiếp thì thậm chí bộ MS Space Fotress mà La Cam Đạo tự hào với lớp vỏ hợp kim EOT cũng chỉ một phát là tan xác. Có thể nói khả năng tấn công từ xa của Zero là best of the best. Tất nhiên, đấy chỉ là

http://tieulun.hopto.org

bắn tỉa, dù Zero bắn giỏi mấy thì cũng không thể đối phó mấy chục máy bay trực thăng, dù Zero một phát bắn tan xác 1 chiếc thì chỉ cần 1 chiếc sống sót bắn tên lửa thì hắn cũng toi 100%.CÙng trường hợp, MS của La Cam Đạo là lựa chọn lý tưởng, ít nhất là khi đó MS có thể phát huy tối đa.

Bên cạnh đó, bom của Vương Hiệp và huyết thống hắn cường hóa trong tương lai có thể điều khiển sinh vật phát nổ rất có khả năng trở thành cường giả trong việc tấn công số đông, hay Bá Vương với hỏa lực yểm hộ dày đặc, nhất là tương lai khi kiếm được Mini Nuclear Missle, bắn liên tục vài quả thì...ặc ặc..TRiệu Anh Không với khả năng ám sát và cận chiến, TRình Khiếu với kim châm và nuôi cổ, Chiêm Lam với khả năng không chế tư duy, Trương Hằng với kỹ thuật bắn cung và chiến đấu tầm xa..v.v

Tóm lại đội TRung Châu đã rất mạnh, tuy về tổng thể còn chưa so sánh với đội Ác Ma hay đội THiên Thần được nhưng qua thời gian, khoảng cách sẽ càng lúc càng nhỏ thậm chí vượt qua.

- Nãy giờ là những điều anh luôn nghĩ đến, - Trịnh Xá lẩm bẩm tự nói trong đầu - Thật ra lần này đến lấy Progenitor Virus vội vàng thế này bề ngoài là để mở khóa ADN cho các đội viên đề cao thật lực, nhưng ý tứ thật sự của Sở Hiên mình đại khái hiểu. Trong đội chỉ có Vương Hiệp và bá Vương chưa mở khóa ADN, không cần gấp gáp thế, âm mưu của gã này thâm độc hơn nhiều.

TRịnh Xá tự cười khổ:

- Khi đoàn chiến với đội Sâm Châu, Sở Hiên sơ suất không tính đến việc bọn họ dùng Telepathy liên lạc, che giấu Return Cross, thiệt hại mỗi người 4000 điểm, không mở được trang bị không gian, mất khá nhiều trang bị và Chi tiết quý giá nên hắn tìm cách bù đắp. Khi hắn an ủi anh là điểm và chi tiết qua nhiều cũng chưa chắc đã tốt, anh cũng khá vui vì tối thiểu hắn đã có chút tính người. Cũng vì thế hắn muốn mọi người đều mở khóa ADN để sau này mỗi kẻ địch giết được đều là mở khóa ADN, đó là cách hắn bù đắp cho sai sót.

Chiêm Lam ngẩn ra một lúc , dùng ý thức trả lời:

- Làm sao có thể...thậm chí đội Ác ma cũng không phải mỗi thành viên đều mở khóa, tính toán thế có vẻ...ý anh là..?

Trịnh Xá khẳng định đáp:

- Đúng vậy! Ý của anh là Sở Hiên đến lấy Progenitor Virus không chỉ để cho đội viên của mình dùng, khi hắn biết lần sau, phim Lord Of The Ring là đoàn chiến thì hắn đã tính đến việc dùng nó tiêm cho các đội viên đối phương rồi mới giết, khi đó, mỗi kẻ địch ta giết đều mở khóa hết, ặc ặc, như thế số điểm và chi tiết đội ta kiếm được hơi bị hoành tráng đấy.

Chiêm Lam nghe đoạn run lẩy bẩy cả người, cách suy nghĩ của Sở Hiên thật đáng sợ, mỗi hành động đều có ý nghĩa sâu xa, thậm chí đội viên đối phương chưa gặp mặt đã bị tính đến, kiểu tính toán đó thật ác độc.

- Được rồi, đừng nghĩ ngợi nhiều nữa, dù thế nào anh cũng tin Sở Hiên, trải qua biết bao nhiêu chuyện, giờ hắn đã là một thành viên thật sự của đội, không có hắn thì không có đội TRung Châu hôm nay. Có thể nói, nếu anh là trái tim của cả đội thì hắn là bộ óc của đội, mọi người là máu thịt của đội, chũng ta là một tổng thể, chỉ có đoàn kết chúng ta mới có khả năng đánh bại đội Ác Ma, vì chúng ta có thứ mà bọn họ không có.

Nói đến đó, TRịnh Xá đã hòa vào dòng người tiến vào tổng bộ của Umbrella ở trung tâm thành phố, đó là một tòa nhà màu bạc với các ô của kính bên ngoài ghép lại thành hình biểu tượng của Umbrella, một chiếc ô như tuyên bố đó là tổng bộ của Umbrella. TRịnh Xá tùy tiện đi vào Building, nhờ bộ radar sống Chiêm Lam, tình huống trong tòa nhà như vị trí bảo vệ, các hệ thống ngầm đều in trong óc hắn.

- Không có dấu hiệu nào của zombie và Hunter trong tòa nhà, tư tầng 30 trở xuống lượng bảo an khá bình thường, từ tầng 30 trở lên số lượng bảo an tăng đột biến. Từ tầng 39 đến tầng 40 không có thang máy, ở đó có một hành lang pha lê trong suốt và vũ khí hạng nặng. Tầng 40 trở đi là các phòng thí nghiệm vũ khí và các dạng robot hình người.

Trịnh xá vừa nhìn vào bản đồ scan vừa lắng nghe Chiêm Lam thông báo, đoạn hắn nói:

- Em chuyển bản đồ cho Sở Hiên rồi nối hắn với anh!

Chiêm Lam ừm một tiếng trả lời, khoảng 10 giây sau, khi TRịnh xá bước vào thang máy ấn tầng 29 thì giọng dửng dưng của Sở Hiên vang lên.

http://tieulun.hopto.org

- Ta đã xem qua bản đồ, ý của ngươi là sao?

TRịnh xá nói:

- Ngươi đã xem qua bản đồ rồi đấy, từ tầng 30 trở lên an ninh nghiêm ngặt, ta không có ID, nếu lên đó sẽ bị phát hiện và nguy cơ xung đột với bảo an, liệu từ tầng 30 trở xuống có thể lấy được mật mã mạng nội bộ không?

Sở Hiên nghĩ một lát rồi nói:

- Sợ là không được, lần trước ta đã dùng thiết bị đó thử lấy trộm mật mã nhưng chỉ phá giải được một phần tường lửa. Hãy thử theo thứ tự sau, đầu tiên là từ tầng 30 trở xuống, sau đó là tầng 31 đến 39, vẫn không được thì lên tầng 40. Nếu lấy được mật mã thì đèn sẽ màu xanh, không lấy được đèn vàng, bị phát hiện đèn đỏ, cứ thế mà làm.

Khuôn mặt của TRịnh Xá nhăn lại:

- NGươi cũng biết tình trạng an ninh từ tầng 39 trở lên rồi, ngươi cho rằng ta có cách không gây động tĩnh vượt qua hành lang giữa tầng 39 và 40 sao?

Sở Hiên vẫn dửng dưng như không:

- Tất nhiên là có cách...

373. Mật Mã(2)

" Mình có thế xác định, đây chắc chắn không phải là biện pháp". Trịnh Xá đứng trên cầu thang bộ tầng 29 nhìn ra cửa sổ, tầm cao khiến hắn chóng cả mặt, cũng may hắn không sợ độ cao nên chưa ngất lăn quay ra. Đề nghị của Sở Hiên lúc nào cũng hết sức đơn giản và trực tiếp, đó là Trịnh Xa trèo ra ngoài, tìm cách từ tầng 39 lên tầng 40 ở ngoài, dù các cửa kính đều chống đạn nhưng với Trịnh Xá thì không khác gì cửa giấy. Vấn đề là làm cách nào để Trịnh Xá vượt qua khoảng cách đó, bay chăng?

- Globin Glider thì cậu đừng mơ nữa, thứ đó ầm ĩ quá, ta cần ngươi bí mật lẻn vào ăn trôm mật mã, nếu dùng của khỉ đó thì thà ngươi vác đao đánh thẳng lên còn hơn.

Giọng cười của Sở Hiên nghe lạnh cả gáy. Trịnh Xá tất nhiên hiểu Sở Hiên muốn hắn dùng " Thời gian hủy diệt" nhảy ra ngoài, lại dùng " Nguyệt Bộ" chạy lên trên, trạng thái đó việc di chuyển ngược hướng là có thể, hơn nữa ở độ cao từ tầng 30 trở đi, từ dưới đất nhìn lên khó lòng phát hiện được hắn. Vấn đề là làm thế quái nào hắn có thể xác định được vị trí dừng chân và phá cửa xông vào mà không bị phát hiện.

- Chuyện đó ta đếch quan tâm, nhá, tóm lại là giờ ta bận, ngươi tìm cách trộm mật mã rồi về khách sạn trước khi trời tối, hết..

Giọng Sở Hiên im bặt, Trịnh Xá nhăn nhó cười, nhiệm vụ này thật quái dị, tuy không nguy hiểm lắm nhưng rất quái, hăn nghĩ bụng: " Thôi, thử các tầng dưới trước đã". Nhờ có Chiêm Lam, hắn dễ dàng tránh được các điểm giám sát an ninh, có vài văn phòng thậm chí không có hệ thống theo dõi, chắc không phải bộ môn quan trọng. Trịnh xá chọn một văn phòng nhiều người đẹp, khệnh khạng tiến vào rồi bí mật đặt bộ device vào hệ thống mạng, chờ nó lấy trộm mật mã. Đáng tiếng là khoảng 10' sau, đèn vàng khè cả bộ máy tuyên thất bại cho nỗ lực của hắn, đành phải thử ở tầng 30 trở lên vậy.

- Vấn đề là bây giờ mình dùng thân phận khỉ nào để lên trên đó- Trịnh Xá lẩm bẩm trong bụng, từ tầng 30 bắt đầu kiểm tra ID, nếu không thận trọng hắn sẽ dễ dàng bị lộ và kế hoạch stealth triệt để thật bại, bỗng hắn đột nhiên nảy ra một ý, vội liên lạc Chiêm Lam - Kỹ năng khống chế tinh thần của em có thể không chế người binh thường trong tòa nhà không?

Chiêm Lam ngẩn ra hồi lâu mới đáp:

- Có thể, một số người, đặc biệt là nhân viên văn phòng ý chí yếu có thể khống chế, nhưng em chưa quen lắm nên chỉ được khoảng mấy chục phút thôi.

http://tieulun.hopto.org

- Mấy chục phút là OK rồi, em có thể xem trí nhớ của người bị khống chế không, để anh có thể tìm một lý do lên đó- Trịnh Xá gật đầu vừa ý nói.

- Em đã thử không chế một người trên hành lang, đọc được ký ức nhưng chỉ lớp bên ngoài thôi, anh ta là một nhân viên văn thư, không có tư cách lên tầng trên, nhưng tổ trưởng của anh ta thì có thể, lên lấy chữ ký thì phải.

Chiêm Lam ngừng hồi lâu rồi mới đáp, Trịnh Xá nghe đoạn thở phào nhẹ nhõm, nói:

- Vậy thì đi tìm tổ trưởng, người này không được thì người khác, chỉ cần 30' là OK rồi.

Chiêm Lam ừm một tiếng, khoảng 10" sau đã tìm được một tay tổ trưởng, gã này khoảng 30 tuổi, râu ria đầy mặt nhưng ý chí lại rất yếu. Khi Trịnh Xá đến đã thấy anh chàng đứng ngẩn ra đó.

- Ok, đây là tổ trưởng, mỗi ngày đều lên tầng trên vài lần lấy chữ ký, lần tiếp theo còn 40' nhưng tài liệu đã làm xong, anh lấy tài liệu là có thể lên được rồi.

Trịnh Xá gật gật đầu, để đột nhập, hắn đã mặc một bộ complet phẳng phiu, tệ mấy thì trước đây hắn cũng là một tay trưởng phòng, ngôn ngữ và tư thế rất dễ tìm lại. Để che ánh mắt sắc bén, hắn lấy của anh chàng tổ trưởng cặp kính cận đeo lên, vỗ vỗ vào má điều chỉnh trạng thái rồi đĩnh đạc tiến về cầu thang.

- Trông cũng giông giống rồi đấy, nhưng anh không thấy là hành động của anh hơi bị quái à, bước chân, ánh mắt, tư thế đầy phòng bị thế kia...

Chiêm Lam lẩm bẩm bên tai hắn, TRịnh Xá cười khổ, tự hắn nghĩ mình giả trang giống lắm rồi nhưng trong mắt người ngoài vẫn còn đầy sơ hở. Nhưng sự đề phòng đã ngấm vào máu hắn, nếu không thì đã không phải đội viên của một đội luân hồi, càng không đủ tư cách thành đội trưởng.

- Biến hóa từ lúc nào không biết nữa, chúng ta không còn là người thường bé ạ, không chỉ anh mà cả em và những người khác đều thế.

Trịnh Xá nghĩ ngợi miên man, trong lúc đó, thang máy đã đi lên tầng và từ từ mở ra. Tầng 31 không nghiêm ngặt như tưởng tượng, ít nhất trên hành lang vẫn có nhân viên qua lại, chỉ vài nơi có bảo vệ gác, khi TRịnh Xá đi ngang qua, đám bảo an nhìn chằm chằm, còn hắn vẫn đường hoàng bước, khi hắn đã đi qua anh mắt đám bảo an lại chuyển hướng.

- Chiêm Lam, đã tìm được chỗ không người mà không bị theo dõi chưa?

Trịnh Xá có vẻ rất bình thản nhưng trong lòng lại khá khẩn trương, Chiêm Lam cũng vậy, một lúc mới đáp:

- Không ổn, những nơi không bị theo dõi đều rất đông nhân viên, hay em khống chế một tay lĩnh đạo để anh vào đó trộm mật mã?

- Cũng được, tốt nhất là ở gần chỗ anh, anh có cảm giác bị theo dõi nhưng lại không thấy ai xung quanh, cần phải nhanh lên.

Cùng lúc đó, trong một căn phòng, mấy người đàn ông mặc đồ đen nhìn màn hình theo dõi TRịnh Xá đi trên hành lang, khẽ nói với nhau:

- Không sai, đúng là hắn, người mang Virus G ở Raccoon, nhân viên cũ của công ty... Hãy thưởng cho tay bảo an là lính đánh thuê thối dịch đã phát hiện ra hắn, lần sau phát tiền thưởng phát luôn một thể.

374. Mật Mã (3)

Đến lúc Trịnh Xá được Chiêm Lam hỗ trợ tiến vào một ban công không có thiết bị giám sát, hắn cuối cùng cũng có thể gỡ cặp kính cận xuống.

"Khó chơi quá, mắt đang tốt tự nhiên lại đeo thêm kính cận, đúng là tự hành mình..."

Trịnh Xá xoa xoa mắt nói.

http://tieulun.hopto.org

Chiêm Lam khẽ cười hì hì, trong phòng làm việc, một nữ nhân viên thanh tú đứng lên, chỗ cô ta vừa đứng có một chiếc máy tính, căn phòng này cũng khá rộng rãi, sạch sẽ, có thể thấy nữ nhân viên này hẳn là quản lý cấp trung của công ty Umbrella.

Trịnh Xá ngồi xuống ghế, xoa xoa mắt, sau đó thuận tay lắp máy chặn dòng vào đường dây. Xong xuôi hắn mới thở phào một hơi, yên lặng nhìn lối vào phòng làm việc.

Chiêm Lam cười nhẹ nói:

"Không cần khẩn trương như vậy, tinh thần lực tảo miêu của ta vẫn chú ý động tĩnh bên ngoài, hình ảnh vẫn được truyền tới chỗ người mà. Thật sự không cần nhìn chằm chằm vậy đâu."

Trịnh Xá cười khổ đáp:

"Không có cách nào, không phải là ta muốn tập trung tinh thần, cái này đã thành thói quen rồi, nếu không làm vậy sẽ cảm thấy không thoải mái, giống như thấy có gì đó sai lầm, mà sai lầm đó có thể là trí mạng... Lâu quá tự nhiên thành tập quán..."

Chiến đấu giữa ranh giới sinh tử, hết lần này tới lần khác đối mặt với đủ loại nguy hiểm, có lẽ khi chiến đấu thì những người Trịnh Xá còn không phát hiện ra nhưng khi dừng lại hoặc dung nhập vào cuộc sống của người bình thường, họ mới nhận ra có rất nhiều chỗ không thể thích ứng được, bởi vì họ đã hình thành thói quen chiến đấu và tiếp nhận nguy hiểm...

Đúng lúc Trịnh Xá hơi thoáng mất tập trung, đèn xanh trên máy chặn dòng bỗng sáng lên, nhưng khi ngay lập tức đèn vàng cũng sáng lên theo, đến cuối cùng thì đen xanh và đèn vàng cùng sáng một nửa, tình huống vô cùng kỳ lạ.

"Thế này... Không lẽ là lấy được một nửa mật mã?"

Trịnh Xá cười khổ không thôi, bất đắc dĩ chỉ có thể thông qua Chiêm Lam báo lại tình huống với Sở Hiên.

Câu trả lời của Sở Hiên cũng rất dứt khoát:

"...Vậy thì lên tầng trên 40 đi."

"Vậy thì lên tầng trên 40 đi... Có phải là đơn giản như đi thang máy đâu, đây là liều mạng nhảy lên trên, ta cũng không phải cái quái gì người chim..."

Trịnh Xá trong lòng ca cẩm nhưng vẫn tới chỗ cửa sổ nhìn ra ngoài, từ độ cao tầng 30 nhìn xuống đất, người đi đường đều biến thành những chấm đen nhỏ xíu, độ cao này đã không phải là độ cao chết người nữa rồi, từ đây nhảy xuống chắc chắn là nát bét.

Trịnh Xá rất không muốn nhưng nhiệm vụ vẫn là nhiệm vụ, hắn chỉ có thể nói với Chiêm Lam:

"Chiêm Lam, quét hình tầng 41, chuyển sơ đồ chỗ đó tới ý thức ta, luôn tiện tìm xem trong những phòng làm việc có ban công có ai khống chế được không, ta sẽ tiến vào từ chỗ đó."

Tinh thần lực tảo miêu của Chiêm Lam bắt đầu, Trịnh Xá cũng mở cửa sổ đứng ra ngoài. Trên tầng 30, bên ngoài tòa nhà gió thổi kịch liệt, đến khi Chiêm Lam chuyển vị trí người bị khống chế trên tầng 41 tới ý thức hắn, Trịnh Xá mới đạp mạnh chân phóng lên trên.

Trịnh Xá đang sử dụng trạng thái Hủy diệt trong thoáng chốc, sau khi Sở Hiên chế tạo thêm cho hắn hai chiếc nhẫn mithril bổ sung năng lượng, nội lực và năng lượng vampire của hắn đã đủ để cung ứng sự tiêu hao cho trạng thái này, chuyện duy nhất cần quan tâm là thân thể có thể chịu nổi gánh nặng hay không.

Trịnh Xá ở giữa không trung sử dụng Nguyệt bộ, cả người bắn lên vài mét, do mặt ngoài tòa nhà đều ốp kính nên hắn còn phải đề phòng người trong công ty nhìn ra ngoài, trong suốt quá trình nhảy lên hắn đều vô cùng cẩn thận, tìm kiếm những chỗ nối các mảnh kính để vượt quá, sau mấy lần cuối cùng cũng thuận lợi tới được độ cao tầng 41. Sau khi sử dụng thêm mấy lần Nguyệt bộ, hắn nhẹ nhàng mở một cửa sổ thủy tinh chui vào, bên trong là một phòng làm việc bài trí xa hoa, cạnh bàn có một người trung niên hơn năm mươi tuổi đang đứng.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá đứng lại hít thở sâu mấy hơi rồi mới nhìn về phía người đàn ông kia, bộ dạng có lẽ là nhân viên công tác kỹ thuật, vẻ mặt có chút vô hồn nhưng cũng có thể là vì nguyên nhân này mà Chiêm Lam mới lựa chọn hắn để khống chế.

Trịnh Xá không nói gì, lấy máy chặn dòng lắp vào đường mạng, xong xuôi mới cười với Chiêm Lam, nói:

"May lần này có ngươi, nếu không một mình ta căn bản không thể hoàn thành được nhiệm vụ này, trừ phi là một đường đánh giết tới đây, đừng nghĩ tới chuyện không khiến ai chú ý hoàn thành công việc... Nói như vậy, từ tầng 40 trở lên đều là nghiên cứu về các loại vũ khí phải không? Vì thế mới cần bảo vệ nghiêm mật như vậy."

Tiếng của Chiêm Lam vang lên trong ý thức hắn, cô gái này nhẹ nhàng nói:

"Cũng không phải toàn là nghiên cứu vũ khí, còn có một vài tổ hợp nghiên cứu tài liệu đặc thù và robot, có điều càng lên cao mức độ bảo vệ càng nghiêm ngặt, những thứ nghiên cứu hình như cũng càng lúc càng cao cấp, có cần ta quét hình phía trên một lượt không?"

Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi đáp:

"Quét hình đại khái là được, mấu chốt là xem xem có nghiên cứu về vũ khí sinh hóa hay không..."

Vũ khí sinh hóa, đặc biệt là loại vũ khí liên quan đến sinh vật tiến hóa biến dị mới là trọng tâm nghiên cứu của công ty Umbrella. Đương nhiên, loại nghiên cứu như vậy công ty Umbrella không thể tùy tiện công khai với người dân, hơn nữa về cơ bản cũng khó có thể đặt trong cao ốc này trực tiếp nghiên cứu, như căn cứ đặt ngầm sâu dưới lòng đất như trong Resident Evil 1 mà còn gặp sự cố thì nếu bên trong cao ốc này xảy ra chuyện không may chẳng lẽ công ty Umbrella lại có thể dùng tên lửa hạt nhân oanh kích trụ sở chính của mình? Trịnh Xá kỳ thật cũng chỉ là thuận miệng nói với Chiêm Lam vậy thôi.

Hơn mười giây, Chiêm Lam lại có chút ngần ngừ nói:

"Trịnh Xá... ta phát hiện Carlos trên tầng 57..."

Trịnh Xá đang tập trung tinh thần quan sát cửa phòng làm việc, nghe vậy hắn hơi ngẩn người rồi tò mò hỏi:

"Ai? Carlos là ai?"

"Carlos mà."

Chiêm Lam ngạc nhiên đáp:

"Đội trưởng đội lính đánh thuê được công ty Umbrella thuê trong Resident Evil 2, cũng là người khi hết phim lẻn vào trong công ty cứu nữ diễn viên chính ra, ngươi không nhớ à?"

Trịnh Xá lập tức đứng bật dậy, hắn suy nghĩ một chút rồi lại ngồi xuống ghế nói:

"Chiêm Lam, có cách nào điều tra ý thức hắn không? Ta chỉ sợ hắn là nội gián của công ty Umbrella, tiếp cận nữ nhân vật chính với ý đồ gì đó... Nếu không sao lại gặp hắn ở đây? Hơn nữa còn là tầng 57, hắn không thể bay lên thì dựa vào cái gì đột phá vòng bảo vệ siêu cấp tầng 40 chứ?"

Chiêm Lam trầm mặc một chút rồi mới nói:

"Không có cách nào điều tra được, ý chí lực của hắn rất mạnh, gần như tương đương với Zero... Làm thế nào bây giờ? Có liên lạc với hắn không? Hắn hình như đang tải cái gì đó về máy tính... Là tư liệu về nhân vật cấp cao trong công ty Umbrella."

Trịnh Xá thở ra một hơi nói:

"Thế này đi, kết nối ý thức ta với Sở Hiên, đồng thời chú ý xem hắn đang tải cái gì..."

Dứt lời, Trịnh Xá đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba.

Hơn mười giây sau, thanh âm của Sở Hiên truyền tới, hắn trực tiếp thông qua ý thức nói:

"Chuyện này ta đã biết đại khái, khả năng tên đội trưởng lính đánh thuê này là gian tế là 30 đến 40%. Mặc dù tỷ lệ thấp hơn 50% nhưng nếu hắn đúng là gian tế thì nhiệm vụ tình tiết kịch bản lần này khả năng

http://tieulun.hopto.org

chúng ta lâm vào khổ chiến thậm chí đoàn diệt là từ 70% trở lên, vì vậy ta không tán thành người tiếp xúc với hắn..."

Trịnh Xá lập tức cười khổ, hắn ngắt ngắt tóc trán nói:

"Ta hiểu ý ngươi rồi, liều lĩnh tiếp xúc với hắn như vậy rất có thể sẽ liên quan đến rất nhiều chuyện khác phải không? Nhưng ngươi còn nhớ tình hình trong Resident Evli 2 không? Nữ diễn viên chính từ căn cứ nghiên cứu vũ khí sinh hóa của công ty Umbrella thoát ra, hơn nữa còn được những người này hỗ trợ rời khỏi căn cứ, ta nghĩ một căn cứ trên mặt đất có thể nghiên cứu vũ khí sinh hóa thì chắc chắn mức bộ bảo vệ còn nghiêm mặt hơn Hive dưới đất nhiều. Ngoài ra rất có thể đây là trụ sở chính thức của công ty Umbrella, chúng ta thật sự không cần họ hỗ trợ, chỉ cần từ chỗ họ kiếm được sơ đồ căn cứ này là được rồi, đây không phải là tình báo mà chúng ta rất cần sao?"

Giọng nói Sở Hiên vẫn lạnh nhạt như cũ, hắn giống như đang cười lạnh nói:

"Đây chẳng qua chỉ là giả thiết của ngươi mà thôi, quá coi trọng vấn đề nhân tính sẽ chỉ khiến cho mọi chuyện toàn biến số... Đề nghị của ta là không tiếp xúc với họ, đương nhiên, ngươi là đội trưởng, nếu ngươi cảm thấy cục diện đầy biến số càng giúp ngươi dễ dàng phát huy sức chiến đấu thì ta không còn gì để nói nữa."

Trịnh Xá cười khổ không thôi, kỳ thật đây cũng là một vấn đề mà hắn vẫn lo lắng... Trong đội đồng thời có hai trí giả.

Trải qua Starship Troopers, thậm chí là rất nhiều bộ phim kinh dị trước đó, tất cả đều khẳng định rằng, tác dụng của một trí giả đối với đoàn đội là không thể thay thế. Trung Châu đội không hiểu là may mắn đến mức nào, không chỉ có trí tuệ vượt xa ngươi thường của Sở Hiên mà còn có mưu trí đạt tới đỉnh cao người thường của Tiêu Hoành Luật, đây lại chính là vấn đề mà hắn phải suy nghĩ, phương thức suy luận của hai trí giả đối lập nhau, hắn chỉ vỏn vẹn mô phỏng lại thôi đã có kết quả khác biệt, vậy thì càng không cần nói đến Tiêu Hoành Luật sau khi hồi sinh sẽ có thể tạo mâu thuẫn đến thế nào.

Sở Hiên thản nhiên nói:

"...Bất cứ chuyện gì nếu có thể nhẹ nhàng giải quyết thì ta tuyệt đối không tính đến việc dùng vũ lực để xử lý vấn đề, sức chiến đấu của ngươi rất mạnh nhưng cũng không phải toàn năng..."

Tiếp đó tiếng của Sở Hiên biến mất khỏi ý thức Trịnh Xá.

Trịnh Xá thở dài, suy nghĩ cả nửa ngày, gần như kéo trụi hết tóc trán mới khẽ cắn môi nói với Chiêm Lam:

"Chiêm Lam, kết nối ý thức ta với Carlos..."

Đúng lúc này, máy chặn dòng mà Trịnh Xá gần như quên béng đi nhất bỗng kêu bíp một tiếng, đèn xanh đã sáng hoàn toàn.

375. Tình Tiết Kịch Bản Ngoài Ý Muốn (1)

Carlos rõ ràng là đã bị dọa đến phát khiếp, khi tiếng của Trịnh Xá vang lên trong đầu hắn, tên này đang làm chuyện mờ ám, hình như là tra xét danh sách nhân viên quản lý trung, cao tầng của công ty Umbrella, hơn nữa nhìn bộ dạng hắn cũng không kiếm được thân phận hợp lý cho lắm nên khi Trịnh Xá lên tiếng hắn suýt chút nữa thì ngã uỵch xuống đất.

"Trịnh Xá? Người nhiễm G - virus sau khi chết linh hồn vẫn tồn tại sao? Mẹ kiếp, sao lại có chuyện kinh khủng đến mức ấy chứ?"

Carlos rất sợ hãi, nhất thời còn không suy nghĩ cẩn thận nổi, chỉ biết liên tưởng đến mấy chuyện linh hồn, quỷ quái.

Trịnh Xá có chút dở khóc dở cười, vội vàng nói:

"Bình tĩnh nào, ta còn chưa chết, chẳng qua chỉ là dùng ý thức trao đổi thôi, ta làm sao lại biến thành linh hồn được? Tên khốn nhà ngươi đừng có rủa ta chết sớm vậy chứ?"

http://tieulun.hopto.org

Carlos trầm mặc một lúc lâu rồi mới thở ra mấy hơi thật dài nói:

"Ngươi dùng cách gì vậy? Không ngờ lại có thể truyền tiếng nói tới ý thức người khác, người không biết lại còn tưởng gặp quỷ.... Ngươi làm thế nào mà thoát được? Trịnh Xá, lúc đó tất cả chiến hữu của ngươi đều bị... Bọn ta cũng bị những kẻ đó đánh ngất mang đi. Sau khi thoát khỏi đó nghe người ta kể lại thì hình như sau khi bọn ta chạy khỏi đó không lâu, công ty Umbrella liền bắn tên lửa hạt nhân vào thành phố, trước lúc đó ngươi cũng không thể thoát ra được... Ngươi làm thế nào mà sống sót vậy?"

Trịnh Xá nghe Carlos nhắc lại tình cảnh lúc đó, trong lòng cũng ngổn ngang trăm mối, vốn định đưa đẩy mấy câu nói dối nhưng khi thật sự phải nói thì hắn lại chỉ biết ngây ngốc thở dài:

"Đó thật sự là... Một lời khó nói hết."

Carlos cũng thở dài, tất cả đồng đội của hắn đều mất mạng trong thành phố đó, hắn chính là người sống sót duy nhất trong đội lính đánh thuê, mặc dù trong bộ phim kinh dị đó đã quen được vài chiến hữu mới nhưng với cái chết của các đồng đội cũ hắn vẫn cảm thấy vô cùng đau buồn.

Hai người trầm mặc một thoáng rồi Carlos bỗng hỏi:

"Trịnh Xá, biết được ngươi bình yên là tốt quá rồi, nếu có ngươi hỗ trợ, bọn ta nhất định có thể cứu Alice ra!"

Trịnh Xá nghe vậy mới thật sự là sửng sốt, theo kịch bản phim Resident Evil 2 mà hắn biết, đến cuối phim tất cả mọi người, kể cả nữ nhân vật chính đều lên trực thăng, nhưng bị sức ép từ vụ nổ hạt nhân lan tới làm phi cơ bị hỏng, nữ nhân vật chính đã chết khi trực thăng rơi. Sau đó công ty Umbrella tìm được nơi máy bay rơi, dùng công nghệ cao hồi sinh nữ nhân vật chính, hơn nữa còn cố gắng xóa ký ức của nàng để tiện khống chế, nhưng Alice lại khôi phục được trí nhớ như một kỳ tích, tiếp đó được một nhóm chiến hữu trong đó có Carlos hỗ trợ thoát khỏi căn cứ tại trụ sở chính của công ty Umbrella...

"Đúng rồi, hiện tại cách lúc Resident Evil 2 kết thúc không lâu lắm, mà tình huống chúng ta tiến vào thế giới phim kinh dị này cũng vừa khéo đúng lúc bọn họ chuẩn bị cứu Alice nên mới có thể nghe được chuyện này..."

Trịnh Xá nghĩ đến xuất thần đột nhiên trong đầu lại vang lên thanh âm vô hồn, lạnh lẽo, mãi mãi không biến đổi của Chủ Thần.

"Tình tiết kịch bản trước khi Resident Evil 3 bắt đầu, trong vòng hai mươi ngày, đánh thức và cứu Alice thoát ra, ba người trong đội nhận được một chi tiết kịch tình cấp B, 5000 điểm thưởng. Nếu sau hai mươi ngày không cứu được Alice hoặc Alice tử vong, delete ba người bất kỳ trong đội. Ngoài ra không được dùng bất kỳ biện pháp nào để tìm hiểu nội dung Resident Evil 3 từ nhân vật trong phim, nếu không mỗi câu nói sẽ bị trừ từ 100 tới 1000 điểm..."

Nghe rõ cả đoạn thông báo, Trịnh Xá có chút sững sờ, đầu tiên là hắn không biết may mắn hay xui xẻo nhận được tình tiết kịch bản cho nửa đội, mặc dù điểm thưởng và chi tiết kịch tình cũng không quá nhiều nhưng cộng lại cũng được 15000 điểm thưởng và một chi tiết cấp A, ngoài ra theo đúng kịch bản phim thì nhiệm vụ cứu Alice có vẻ cũng không quá nguy hiểm, tình tiết kịch bản này có thể coi như được tặng không.

"Chuyện này xong rồi... Còn cái không được dùng bất kỳ biện phám gì để tìm hiểu nội dung Resident Evil 3 từ nhân vật trong phim thì có ý nghĩa gì đây?"

Trịnh Xá còn đang trầm tư, Carlos đã lên tiếng:

"...Lúc ấy bọn ta từ trên trực thăng rơi xuống nhưng Alice đã hi sinh nên bọn ta mới tự bỏ đi, may mà lúc đó bọn ta gặp..."

Trịnh Xá vừa nghe vừa suy nghĩ đột nhiên tiếng thông báo trừ điểm của Chủ Thần vang lên khiến hắn lập tức biết là không hay. Nếu Carlos tiếp tục nói chắc chắn sẽ nhắc đến nội dung Resident Evil 3, đây là một phần trong những cấm kỵ của Chủ Thần trong nhiệm vụ này vì thế hắn chỉ có thể vội vàng chuyển đề tài:

"Chuyện này tạm thời chưa cần nói, hiện tại có vài vấn đề quan trọng... Ví dụ như các ngươi có biết chỗ Alice bị giam không? Canh phòng nơi đó thế nào? Ngươi cần ta làm cái gì?"

http://tieulun.hopto.org

Carlos vốn đang muốn kể lại tình hình sau khi chạy trốn nhưng nếu Trịnh Xá đã nói vậy thì hắn cũng chỉ có thể chuyển đề tài theo:

"Hiện tại bọn ta cũng chưa tìm hiểu được nhiều lắm, chỉ biết là Alice đang được chữa trị trong căn cứ công ty Umbrella, sau khoảng mười ngày hoặc thậm chí là lâu hơn cơ thể cô ấy mới hồi phục hoàn toàn. Trong thời gian này bọn ta có thể tìm biện pháp thăm dò vị trí cụ thể cũng như lập kế hoạc chi tiết, ngươi cảm thấy thế nào?"

Trịnh Xá thở ra một hơi đáp:

"Cũng chỉ có thể làm như vậy, hiện tại ta đang ở tầng 41, chuyện chỗ ngươi đại khái đến lúc nào có thể hoàn thành? Sau đó chúng ta sẽ gặp mặt bàn bạc một chút, còn mấy người Jill đâu? Tất cả cùng gặp mặt một chuyến đi."

Carlos hơi chần chừ một chút rồi mới đáp:

"Việc của ta còn cần khoảng nửa tiếng nữa, mặc dù không biết ngươi làm thế nào tới được trên tầng 40 nhưng ở trên đó cứ hai tiếng đồng hồ sẽ có một lần tuần tra toàn bộ tầng lầu, còn khoảng hai mươi phút nữa sẽ tới lần tuần tra tiếp theo, nếu ngươi thật sự không thể rời khỏi chỗ đó không bằng tới tầng bên ta đi, ta còn một thân phận có thể đưa ngươi cùng rời khỏi đây."

Trịnh Xá mỉm cười đáp:

"Không cần, ta đã có thể đi lên thì tự nhiên cũng sẽ có cách rời đi... Cứ quyết định như vậy nhé, ta sẽ rời đây trước, sau đó... sau đó sẽ đợi ngươi ở bên kia quảng trường, cứ yên tâm, ta tự có biện pháp tìm ra ngươi..."

"Vậy thì còn nhóm của Jill, lát nữa bọn ta sẽ cùng..."

Carlos còn đang nói, Trịnh Xá đã ngắt liên lạc ý thức giữa hai bên, đến lúc này hắn mới cười khổ ngồi phịch xuống ghế, ngắt ngắt tóc trán bắt đầu khổ sở suy tính, tình tiết kịch bản vừa dẫn phát vừa rồi có khác biệt rất lớn với dự tính của Trịnh Xá làm kế hoạch ban đầu của hắn trở nên hoàn toàn không phù hợp.

Vốn Trịnh Xá muốn từ chỗ Carlos tìm kiếm một ít tin tức về công ty Umbrella ví dụ như vị trí căn cứ nghiên cứu, phân bố, mức độ bảo vệ, có gì cần chú ý hay không, ai mà ngờ được Carlos lại chẳng cho hắn biết được thông tin gì mà còn ấn thêm một nhiệm vụ, hơn nữa nhiệm vụ này còn bị giới hạn thời gian.

- Hóa ra ý Sở Hiên là thế này... Tình huống đột ngột phát sinh tốt có, xấu có, không thể lần nào tình huống bộc phát cũng có thể khống chế được, cũng không phải lần nào cũng là chuyện tốt, ví dụ như lần này nếu nhiệm vụ tình tiết kịch bản thất bại không phải là sẽ bị delete hay sao?

Trịnh Xá cười khổ, lẩm bẩm nói.

Một lúc lâu sau hắn mới đứng dậy, gỡ máy chặn dòng khỏi dây mạng, rồi nói với Chiêm Lam:

"Chiêm Lam, giúp ta quét hình khu vực gần ban công từ tầng 29 đến tầng 20, đánh dấu những người có thể khống chế, sau đó tùy ý chọn một người khống chế là được..."

Chiêm Lam ừ một tiếng, hơn mười giây sau liền đáp:

"Xong, người bị khống chế ở tầng 20 đã được đánh dấu... Ngươi không sao chứ? Trịnh Xá, hình như ngươi đang có tâm sự gì đó?"

Trịnh Xá khẽ cười, đi tới chỗ cửa sổ, tiếp đó hắn đạp lên hư không nhảy ra ngoài đồng thời nói với Chiêm Lam:

"Chiêm Lam, ngươi cảm thấy Sở Hiên có quan trọng với đội chúng ta không?"

Chiêm Lam ừm một tiếng chắc chắn nói:

"Đương nhiên là quan trọng, nói thật, lần trước trong Starship Troopers chúng ta sở dĩ có thể chiến thắng toàn là vì có hắn trong đội... Ngươi có vấn đề gì với hắn sao? Hai người lại có mâu thuẫn gì à?"

http://tieulun.hopto.org

Đây cũng không phải là Chiêm Lam lo lắng quá nhiều, dù sao cách đây rất lâu, quan hệ giữa Trịnh Xá và Sở Hiên đúng là nửa địch nhân nửa đối thủ, mãi đến khi Trịnh Xá dần dần trở thành đội trưởng Trung Châu đội, Sở Hiên sau khi chết được hồi sinh lại, hai người mới trở thành đội viên cùng một đội.

"Không, sao lại như vậy được..."

Trịnh Xá lập tức cười đáp, hắn ở giữa không trung sử dụng một lần Nguyệt bộ rồi mới trả lời trong ý thức:

"Không có mâu thuẫn gì cả, ta chỉ cảm thấy có chút lo âu, gần như là thấy phương hướng mà đoàn đội phải đi có chút mơ hồ thôi..."

"Rất nhiều chuyện đều như trăm sông đổ về biển, khó có thể có một con đường tuyệt đối chính xác. Bố cục và an bài cho tương lai của một đoàn đội cũng vậy, sắp xếp của Sở Hiên quá nặng tính lợi ích và đặt cược, tính toán về nhân tính quá ít, nhưng bố cục như vậy rất ổn định, thành công là thành công, hỏng chuyện là hỏng chuyện, một phát ăn luôn, còn bố cục của trí giả kia thì lại lấy biến số làm chủ, có thể trong tuyệt cảnh phát sinh kỳ tích, cũng có thể giữa sinh lộ lại đập đầu vào đá...."

"Đây mới là chuyện khiến ta lo âu..."

376. Tình Tiết Kịch Bản Ngoài Ý Muốn (2)

Trịnh Xá rời khỏi tòa nhà như thế nào tạm thời không cần kể chi tiết, nhờ Chiêm Lam hỗ trợ hắn cũng không mất nhiều công sức để thoát ra, ngược lại sau khi thong dong rời khỏi còn rảnh rỗi cùng Chiêm Lam tới một quán cà phê gần đó.

Hai người uống mấy ngụm cà phê, Trịnh Xá mới khẽ nói:

- Chiêm Lam, em cảm thấy lần này anh làm có đúng không? Bỗng dưng lại thêm một biến số, mặc dù anh vẫn luôn nói tận lực tìm kiếm càng nhiều điểm thưởng và chi tiết kịch tình càng tốt, tận lực hoàn thành càng nhiều tình tiết kịch bản càng tốt, rút ngắn khoảng cách giữa chúng ta và Ác Ma đội, nhưng lần này đúng là anh đã lỗ mãng....

Chiêm Lam đang cầm cốc cà phê có vẻ ngơ ngẩn, đến khi Trịnh Xá hỏi lại lần thứ hai cô gái này mới bỏ cốc xuống, le lưỡi, mỉm cười nói:

- Kỳ thật cũng không có gì lỗ mãng cả, dù sao anh cũng đã cân nhắc kỹ càng rồi, có thể tìm kiếm tin tức từ các nhân vật trong phim, dù liên quan tới nhiệm vụ tình tiết kịch bản hay liên quan đến hành động lần này của chúng ta thì những tin tức này đều có thể giúp đoàn đội không lâm vào khốn cảnh, đây tuyệt đối không phải lỗ mãng. Hơn nữa, có thể chung sống hóa bình với nhân vật trong phim, nhận được tin tức và hỗ trợ từ họ, không phải đây chính là khác biệt giữa chúng ta và tiểu đội luân hồi Ác Ma sao?

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Mặc dù nói vậy cũng không sai nhưng lần này mục đích chúng ta tới thế giới Resident Evil là để kiếm Progenitor virus! Khi đã có tiền đề như vậy rồi mà lại còn đi chọc vào nhiệm vụ tình tiết kịch bản khác, may mà nhiệm vụ này không xung đột với việc đánh cắp Progenitor virus nếu không sẽ phải bỏ qua việc trộm virus hoặc là chia làm hai đội để làm việc, như vậy sức chiến đấu của cả đội sẽ giảm mạnh, thậm chí có thể tử vong khi làm nhiệm vụ... Đây có lẽ là nguyên nhân Sở Hiên không muốn anh tiếp xúc với Carlos, thời gian không thích hợp, địa điểm cũng không thích hợp sẽ dẫn đến rất nhiều biến số cũng gây ảnh hưởng lớn tới cả đội....

Chiêm Lam cười nhẹ không nói gì nữa, lúc trong quán cà phê xuất hiện một khoảng lặng hiếm có, Chiêm Lam như chìm vào không khí xung quanh, mặc cho Trịnh Xá đang bàn chính sự, vẻ mặt nàng vẫn ôn hòa, giữ nụ cười thản nhiên.

-... Trịnh Xá, anh ngồi yên uống cà phê đi được không?

Chờ lúc Trịnh Xá vừa ngừng lời, Chiêm Lam bỗng khẽ nói.

Trịnh Xá ngẩn người, hắn vốn đang quan tâm đến chuyện đoàn đội sinh tử tồn vong, đang nghiêm nghiêm túc túc đột nhiên chuyển sang chuyện tình cảm thiếu nữ, nhất thời còn không định thần lại được. Suy nghĩ

http://tieulun.hopto.org

mấy giây sau hắn mới hiểu ý Chiêm Lam, chỉ biết cười khổ, im lặng cầm cốc cà phê lên nhấm một ngụm, cố xua đi cảm giác xấu hổ.

Chiêm Lam cũng mỉm cười nhấp một ngụm cà phê, thì thào:

- Từ sau khi tiến vào thế giới luân hồi phim kinh dị, đã lâu không được ngồi yên tĩnh uống cái gì đó rồi... Hơn nữa còn là cùng anh yên lặng uống nước. A a, tự nhiên lại cảm thấy chúng ta tựa hồ đang ở thế giới hiện thực, chẳng có gì giống thế giới phim kinh dị cả...

-Nếu không có T - virus, không có vũ khí sinh hóa, đối với những người này mà nói, đây chính là thế giới hiện thực của họ.

Trịnh Xá nghe vậy cũng có chút cảm thán, hắn cảm nhận không khí thanh bình yên lặng xung quanh, bỗng thấy lòng mình cũng như bình hòa lại.

Chiêm Lam mỉm cười không nói nữa, yên lặng ngồi đối diện với Trịnh Xá, lắng nghe tiếng nhạc nhẹ trong quán cà phê, nhìn bộ dạng có vẻ rất thoải mái. Trịnh Xá đang còn muốn nói thêm về tình tiết kịch bản dẫn phát ra hôm nay, nhưng nhìn dáng vẻ trữ tình của Chiêm Lam như vậy, hắn mấy lần muốn lên tiếng nhưng lời nói lên đến miệng lại quay ngược vào trong, cuối cùng chỉ có thể lẳng lặng ngồi đó cùng Chiêm Lam nghe nhạc.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đến gần bốn giờ chiều, Chiêm Lam mới cười nói:

- Trịnh Xá, hắn ra khỏi tòa nhà rồi, muốn ta liên lạc với hắn không?

Trịnh Xá chờ đến bây giờ cũng đủ oải người, vốn muốn thảo luận một chút với Chiêm Lam về tình huống đoàn đội trong tương lai nhưng nhìn người ta ra vẻ nhi nữ tình hoài như thế hắn chỉ có thể bất đắc dĩ ngồi tại chỗ, lúc này mới đứng bật dậy nói:

- Kết nối ý thức ta với hắn đi.

Carlos đang từ trong cao ốc đi ra, hắn vừa tới gần quảng tường tiếng của Trịnh Xá đã vang lên trong ý thức hắn, tên này hiển nhiên đã có chuẩn bị, khi tiếng nói vang lên hắn chỉ hơi run người một chút rồi lập tức vô cùng bình thường tiếp tục bước tới.

Đến lúc gặp nhau trong một ngõ nhỏ, hai người lại than thở một trận, Carlos còn đang muốn nói lại chuyện diễn ra sau Resident Evil 2 nhưng Trịnh Xá đã lập tức chuyển đề tài, lần trước hắn đã bị trừ mấy trăm điểm thưởng rồi, cứ tiếp tục nữa sẽ thành điểm âm mà bị delete mất.

-Mấy người Jill cũng đều ở trong thành phố này, nếu họ biết các ngươi không việc gì chắc chắn sẽ rất vui.

Carlos hớn hở nói..

Trịnh Xá cùng Chiêm Lam nhìn nhau cười, hắn bấy giờ mới nói:

- Thế này đi, các đồng đội ta cũng ở trong thành phố này, bọn ta muốn đột nhập vào công ty Umbrella tìm một số thứ, nhưng lại không thông thạo tình hình trong đó. Ngươi cứ gọi cả nhóm Jill tới, sau đó chúng ta thương lượng hành động tiếp theo... Đồng thời cũng để cứu Alice.

Carlos đương nhiên là đáp ứng đồng thời cũng nhắc nhở Trịnh Xá trong thành phố này có không ít mật thám của công ty Umbrella, dù sao trung tam thành phố này cũng là trụ sở chính mà công ty công bố với bên ngoài nên có một số nhân viên tình báo của công ty Umbrella cũng chẳng có gì là lạ. Một người bình thường đi bên người, một nữ hầu bàn xinh xắn, hoặc một cảnh sát đang tuần tra, đủ mọi loại người, thậm chí cả ông chủ quán trọ họ đang ở cũng có thể là mật thám của công ty Umbrella.

-Đương nhiên cũng không thể khoa trương như vậy nhưng tóm lại các ngươi nên cẩn thận một chút. Từ những tin tức mà bọn ta tìm được, công ty Umbrella rất đề phòng những người biết được chuyện xảy ra tại thành phố Raccoon, nếu để bọn chúng phát hiện người như vậy chắc chắn sẽ bị đưa vào trụ sở tẩy não hoặc thậm chí tiêm T - virus qua xử lý, trong căn cứ số lượng Nemesis... sợ rằng đã lên tới hơn trăm tên.

Carlos thở dài rồi đi khỏi con ngõ.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá vốn không còn chuyện gì nữa nhưng mấy câu Carlos nói trước khi đi khiến hắn phải cau mày, mấy chục giây sau còn bắt đầu ngắt ngắt tóc trán, Chiêm Lam kỳ quái hỏi:

- Sao vậy? Có chuyện gì à? Chẳng lẽ Carlos là mật thám của công ty Umbrella?

-Không.

Lúc này Trịnh Xá đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, mô phỏng phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật, nói:

- Không, không phải Carlos có chuyện mà là Sở Hiên có chuyện mới đúng... Khốn thật, mô phỏng người khác luôn chậm hiểu như vậy, nếu là Tiêu Hoành Luật hắn nhất định có thể sớm nhận ra Sở Hiên đang muốn làm gì, ít nhất cũng không khiến ta lần nào cũng bị Sở Hiên tính kế, làm việc không công cho hắn...

Lần này Chiêm Lam thật sự cảm thấy kỳ lạ, tò mò hỏi:

- Rút cuộc là thế nào? Sở Hiên hình như cũng không làm gì đặc biệt mà, cho dù khi chúng ta ở trong cao ốc trộm mật mã hắn cũng không làm gì lạ...

-Chính bởi vì hắn không làm gì mới chứng mình rằng hắn trong lòng có quỷ.

Trịnh Xá ngắt ngắt tóc trán cười khổ nói:

- Kế hoạch của hắn ta đại khái cũng hiểu được, bất quá còn phải nhờ Carlos nhắc nhở. Đúng thế, một khi phát hiện người biết sự kiện Resident Evil phát sinh sẽ lập tức bắt vào trong nội bộ căn cứ. hoặc là tẩy não, hoặc là tiêm T - virus, tóm lại đều là đưa vào trong căn cứ đúng không? Đây cũng chính là kế hoạch của Sở Hiên, hắn muốn ta tự mình làm mồi nhử lọt vào căn cứ, sau đó từ trong đó lấy trộm Progenitor virus, còn ta thì cứ nai lưng ra giúp hắn kiếm tiền.

Chiêm Lam kinh ngạc nói:

- Chắc là không phải vậy chứ? Nếu Sở Hiên thật sự tính toán như vậy thì sao lúc trước hắn lại nhắc nhở ngươi? Cứ để ngươi lộ thân phận trong cao ốc đi, sao lại nói ngươi không nên tiếp xúc với mấy người Carlos, dự phòng xuất hiện biến số quá lớn? Ta nghĩ Sở Hiên có lẽ là không làm thế đâu?

Trịnh Xá khoát tay bất đắc dĩ nói:

- Không làm như vậy thì không phải là Sở Hiên, tính kế với vả người trong đội, đây mới là phong cách làm việc ưa thích của hắn. Cứ nghĩ thử mà xem, việc trộm mật mã, ngoài ta ra, Triệu Anh Không chẳng phải càng thích hợp hơn sao? Dù là ẩn nấp lén lút hay thuần thục máy vi tính, trên thực tế cô ấy mới là lựa chọn tốt nhất cho nhiệm vụ này...

Lúc này hai người đã ra khỏi con ngõ, Trịnh Xá đứng bên đường tùy ý gọi một chiếc taxi, sau khi lên xe hắn thông qua ý thức trao đổi với Chiêm Lam:

"Nhưng Triệu Anh Không thì không thể đi làm nhiệm vụ này được, bởi vì kỹ thuật máy tính của cô ấy có thể hỗ trợ Sở Hiên nên chỉ có thể do ta đi làm, có điều chúng ta đều quên mất một chuyện, đó là trước khi lấy được mật mã bọn họ có thể dùng máy tính làm cái gì chứ? Cho dù làm gì được thì tác dụng cũng chẳng lớn, Sở Hiên chỉ lợi dụng danh nghĩa máy tính chế ra từng bước của nhiệm vụ này, khiến ta trở thành lựa chọn duy nhất có thể hoàn thành được, cứ như vậy ta cũng sẽ bại lộ trước camera giám sát của công ty Umbrella."

"Chắc chắn là hắn vẫn nhớ một chuyện ta từng kể là tại Resident Evil 2, ta tự xưng là người mang G - virus... Công ty Umbrella nhất định là cực kỳ muốn bắt sống ta, Sở Hiên hắn cũng biết..."

377. Kế Hoạch Nhử Mồi (1)

-Không sai, ta cố ý.

Sở Hiên vô cùng thản nhiên đáp, hắn cầm một quả dưa chuột xanh biếc vừa ăn vừa nói:

http://tieulun.hopto.org

- Tình huống này đúng là ta có cân nhắc qua, nhưng để ngươi bị công ty Umbrella phát hiện xác suất chỉ khoảng 50%, vì thế ta cũng không nghĩ cần phải nói cho ngươi biết, dù sao thì khi xảy ra chuyện gì cũng có thể tùy lúc liên lạc, tốt nhất là để ngươi tự nhiên mà làm...

-Tự nhiên mà bước vào bẫy của ngươi phải không?

Trịnh Xá cười khổ nói, lúc này hắn đang ngồi cạnh bàn vừa ăn cơm vừa bàn luận về hoạt động hôm nay.

-Bẫy? Không, là kế hoạch.

Nhìn mặt Sở Hiên chẳng có biến đổi gì, hắn chỉ thản nhiên nói:

-Trọng tâm của kế hoạch này là thuận theo tự nhiên, nếu ngươi bị công ty Umbrella chú ý, bại lộ thân phận, vậy thì cứ thế mà trà trộn vào trong căn cứ nghiên cứu của công ty, từ đó tìm hiểu rõ ràng các loại tin tức, dù để hoàn thành tình tiết kịch bản cũng được hay để đánh cắp Progenitor virus cũng được. Nếu là ngươi ở trong đó thì với sức chiến đấu của ngươi cũng đủ để khuấy động đến long trời lở đất...

Trong lòng Trịnh Xá kỳ thật cũng chẳng trách cứ gì Sở Hiên, giống như hắn từng nói vậy, đây chính là phong cách làm việc của Sở Hiên, tính toán với tất cả mọi chuyện, tất cả mọi người, mặc dù có chút bất cận nhân tình nhưng Sở Hiên vốn đã chẳng có cái gọi là nhân tình ấy rồi. Vì nghĩ như vậy nên Trịnh Xá cảm thấy khá bình tĩnh, dù sao cũng không phải là Sở Hiên cố ý hãm hại hắn mà là Sở Hiên thật sự cho rằng kế hoạch đó là tốt hơn, tiếp đó không hề cân nhắc tâm tình người khác... Thực tế hắn cũng chẳng biết tâm tình là cái gì mà.

Trịnh Xá nuốt một miếng thức ăn, ngẫm nghĩ một chút rồi nói:

- Chuyện đã phát triển tới mức này rồi, tình tiết kịch bản không muốn nhận thì cũng đã tiếp nhận rồi, nhân vật trong phim không muốn gặp thì cũng đã gặp rồi, nói thêm nữa cũng không có ý nghĩa gì. Vậy cứ làm như ngươi nói đi, do ta làm mồi nhử, nhân cơ hội trà trộn vào trong công tu Umbrella... Lấy danh nghĩa gì đây? Người mang G - virus?

-Làm gì có ai đi gọi mình là người mang virus, nếu ngươi cần tìm một danh nghĩa để quay lại thì... Lấy danh nghĩ báo thù đi, bởi vì bị hãm hại nên đặc ý quay lại báo thù công ty Umbrella. Với danh nghĩa như vậy ngươi làm chuyện gì cũng không khiến cấp cao trong công ty cảm thấy quá ngạc nhiên.

Đến cuối cùng Trịnh Xá chỉ có thể tiếp nhận kế hoạch này, sau đó hắn cùng Sở Hiên thương lượng kỹ càng một lượt, ví dụ như từ ngày mai, hôm này cũng tới công ty Umbrella, một khi Chiêm Lam phát hiện có người theo dõi hắn thì sẽ theo kế hoạch đại náo một trận sau đó thuận thế để công ty Umbrella bắt cũng không sao. Dù sao thì với thực lực của hắn làm thế nào cũng có thể thoát khỏi căn cứ nghiên cứu, quan trọng nhất là hắn phải xâm nhập vào chỗ nghiên cứu để thu thập một số tin tức trọng yếu.

-Ví dụ như thông tin về Progenitor virus, thứ đó đặt ở đâu, các loại số liệu nghiên cứu. Tiếp theo là vị trí của Alice, nếu đã tiếp nhận nhiệm vụ tình tiết kịch bản, tốt xấu gì cũng được một chi tiết kịch tình cấp A cùng 15000 điểm tưởng, thì những chuyện đó cũng cần phải tính toán một chút. Tóm lại tình huống cơ bản là như vậy, ngươi dùng thân phận người mang G - virus, danh nghĩa là báo thù khiến công ty Umbrella chú ý, tiếp đó... Chờ các nhân vật trong phim tới.

Sở Hiên ăn hết quả dưa chuột, tiếp đó bình thản ngồi tại chỗ nói, nhìn bộ dạng có vẻ như lại đang bắt đầu tính toán chuyện gì đó.

Lần này Trịnh Xá không dám lơ là nữa, nhân lúc Sở Hiên thuyết mình toàn bộ kế hoạch hắn cũng vội vã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, mô phỏng phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật, tỉ mỉ phân tích từ đầu đến cuối kế hoạch một lượt, đến khi xác định được trong kế hoạch này không còn sơ hở hoặc cạm bẫy gì nữa hắn mới thở ra một hơi hài lòng. Cái gọi là một lần bị rắn cắn(*) chính là đạo lý này, mà hắn đâu phải chỉ bị "rắn" cắn có một lần, mặc dù thực tế mọi lần Sở Hiên cũng không phải làm hại hắn, đều là lấy lợi ích của đoàn đội làm ưu tiên nhưng lần nào cũng để hắn tự mình chui vào bẫy, lần nào cũng khiến hắn tự đi giúp Sở Hiên hoàn thành mưu kế mà bản thân vẫn không biết, cảm giác đó thật sự không hay chút nào.

-...Mặc dù ta biết ngươi lại muốn nói cái gì trí tuệ của người tầm thường, nhưng ta van ngươi, lần sau có kế hoạch gì cũng xin thông báo trước với ta một câu, ta không nhất định sẽ từ chối, tóm lại như vậy vẫn tốt

http://tieulun.hopto.org

hơn bị ngươi lừa gạt biến thành quân cờ đúng không?

Trịnh Xá cười khổ nói.

-Không phải quân cờ.

Sở Hiên lại đáp:

-Mà là đồng đội trọng yếu của ta...

-...Mặc dù nói như vậy nhưng ta thật sự có chút tò mò... Có thật là ngươi hiểu được nghĩa hai từ "đồng đội" không?

Cho dù thế nào, tới khi nhóm Jill tới nơi, Trung Châu đội cũng đã có kế hoạch đại khái về viêc tiếp theo nên làm thế nào để hoàn thành nhiệm vụ này. Đầu tiên chính là Trịnh Xá lấy bản thân làm mồi nhử, xâm nhập vào trụ sở nghiên cứu của công ty Umbrella, tiếp đó nhóm Sở Hiên vẫn dùng máy tính tìm kiếm các loại thông tin. Tới ngày hành động, dù là cứu Alice hay là đánh cắp Progenitor virus, Trịnh Xá ở trong, mấy người Bá Vương, Vương Hiệp, Zero, Triệu Anh Không ở ngoài, lại cộng thêm robot VF - 00 Phoenix chưa từng thử nghiệm uy lực của La Cam Đạo, tất cả phối hợp tấp kích, nhất định có thể khuấy động cả công ty Umbrella đến long trời lở đất.

-Kỳ thật đây cũng là một cơ hội, thực lực đội ta đã tới một giới hạn, nhân cơ hội này thử nghiệm xem thực lực của đội chúng ta rút cuộc mạnh đến mức nào, vì thế lần này xuống tay không cần lưu tình.

Trịnh Xá nhìn những thành viên còn lại trong đội nói.

Sau đó Jill, Carlos, Jason, còn cả cô bé Angela, cùng nhau tới nhà trọ, mọi người gặp mặt đều than thở hông thôi, đắc biệt là khi nhắc lại lúc giao chiến với tiểu đội luân hồi Ác Ma, khi đó đã nghĩ là không còn ngày lặp lại, không ngờ đến hôm nay lại tập hợp lại chiến đấu để giải cứu đồng đội.

-...Theo tin tức bọn ta thu thập được, công ty Umbrella có vẻ cực kỳ chú ý đến ngươi, bọn chúng hy vọng có được T - virus thể tiến hóa. Nhưng sau vụ nổ hạt nhân, cấp cao công ty đều nghĩ rằng ngươi đã chết trong thành phố, bọn chúng chỉ có thể mang Alice về, hiện tại cô ấy đang được chữa trị trong viện nghiên cứu của công ty, sau khoảng mười lăm ngày nữa sẽ hoàn tất, chúng ta nhất định phải cứu cô ấy ra trước khi bị công ty Umbrella làm hại.

Đây là những gì Jill nói với đám Trịnh Xá, mỹ nữ cảnh sát này vẫn ăn mặc rất là nóng bỏng, chiếc váy juýp siêu ngắn, hợp với tất da chân, gần như để lộ hoàn toàn đôi chân thon dài. Hơn thế nữa, vóc dáng Jill vốn đã rất đẹp, cộng thêm trang phục gợi cảm khiến gã chủ nhà trọ nhìn chằm chằm gần như chảy cả nước dãi, đến khi nàng đi vào phòng mấy người Trịnh Xá, hắn mới lưu luyến rời đi.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Tình hình cụ thể ta đã nghe Carlos nói rồi, vì thế sau khi thương lượng bọn ta quyết định do ta làm mồi nhử xâm nhập vào căn cứ nghiên cứu của công ty Umbrella, theo như ngươi nói thì hình như công ty rất có hứng thú với ta phải không? Vậy thì không cần để bọn chúng lùng bắt, tự ta tìm đến nơi là được, chỉ cần để ta lọt vào viện nghiên cứu, đợi đến khi Alice chữa trị xong, chúng ta sẽ trong ngoài phối hợp cùng nhau giết ra, đại náo một trận cho sảng khoái!

Cùng lúc đó, trong công ty Umbrella, sau vòng bảo vệ, mấy màn hình máy tính lớn đặt đối diện với một chiếc bàn trong, trên mỗi màn hình hiện lên hình ảnh một người trung niên, nhìn có vẻ đều là thành viên cao cấp của công ty Umbrella.

-....Tình huống cơ bản là như vậy, vốn chúng tôi tưởng tằng kẻ mang G - virus đã tử vong trong vụ nổ hạt nhân, vậy mà hắn vẫn còn sống, hơn nữa còn dùng một số biện pháp nào đó chúng ta chưa rõ để đột nhập vào cao ốc trụ sở chính. Hiện tại hắn vẫn ở trong thành phố này nhưng theo những tư liệu chúng tôi thu thập được, kẻ mang G - virus có sức chiến đấu kinh người nên chúng tôi không dám phái người theo dõi hắn, sợ sẽ đả thảo kinh xà, có thể không bắt được hắn nữa...

Một thanh niên trẻ tuổi cung kính đứng trước mấy màn hình máy tính, vừa nhìn tập tài liệu trên tay vừa nói.

http://tieulun.hopto.org

Một bóng người trên màn hình lên tiếng:

- Số liệu về kẻ mang G - virus chúng ra đều đã biết nhưng không phải người trong viện nghiên cứu đang chia làm hai phe tranh cãi nhau sao? Một bên cho rằng G - virus căn bản không thể tồn tại, nói là cái gì dạng sống tiến hóa thì khả năng rất lớn nhưng biến một sinh vật trong một vòng đời biến thành siêu nhân, loại virus như thế khó có thể tồn tại được. Một phe khác thì cho rằng với sức sinh sản và tiến hóa cực mạnh của T - virus thì loại hình thái như G - virus không phải là không thể, thậm chí còn có thể sinh ra công dụng mới, ví dụ như khiến người bị ký sinh... trường sinh bất lão?

Người thanh niên trẻ tuổi vội vàng cung kính nói:

- Đúng thế, bọn họ cho là như thế, mà từ một loạt các thí nghiệm mà chúng tôi đã tiến hành cũng có thể thấy, dù là Progenitor virus cũng có tác dụng trì hoãn sự lão hóa ở một mức độ nhất định. Đây là do hiệu quả sức sống tế bào mà T - virus tự có, đến cả xác người đã chết cũng có thể hoạt động được mấy chục tiếng, đối với Progenitor virus mà nói càng có thể tăng sức sống cơ thể cho người chưa chết, tuy nhiên hiệu quả vẫn chưa rõ ràng...

-Ta biết.

Một người trung niên khác trên màn hình nhắm mắt lại nói:

-Hơn nữa Progenitor virus đối với cơ thể suy nhược có tính thương tổn quá lớn, vì thế bọn ta mới cần các ngươi không ngừng cải tiến. Nếu kẻ mang G - virus đó thật sự có hiệu quả sức sống mạnh như vậy thì cho dù có chút gây hại với cơ thể, chúng ta cũng hoàn toàn có thể chấp nhận...

Người thanh niên trẻ gật đầu vẻ khẳng định:

- Từ những số liệu chúng ta thu thập được, kẻ mang G - virus này có tố chất thân thể và sức mạnh gấp mười lần người bình thường, thậm chí là lớn hơn. Mà muốn có thay đổi lớn như vậy, sức sống của cơ thể chắc chắn là mạnh đến kinh người... Thậm chí nói không chừng còn có thể phản lão hoàn đồng.

Những người trên màn hình đều trầm mặc, hơn nửa ngày sau một người trong số đó mới lạnh nhạt nói:

- ....Vậy thì, bằng mọi giá phải bắt cho được kẻ mang G - virus này... Bằng mọi giá.

(*) nhất triêu bị xà giảo, thập niên phạ tỉnh thằng; ä¸¬æS?è¢«è:!å¬ï¼Rå??å¹´æ¬"äº"ç»³

một lần bị rắn cắn, mười năm sợ dây thừng.

378. Kế Hoạch Nhử Mồi (2)

Đã năm ngày trôi qua kể từ lúc tiến vào thế giới phim kinh dị này, ngoài hôm đầu tiên lẻn vào trong công ty đánh cắp mật mã, những ngày tiếp theo Trịnh Xá đều theo kế hoạch của Sở Hiên liên tục ra vào cao ốc, thậm chí để dẫn dụ người khác chú ý, lần nào hắn cũng tới những khu vực cơ mật trên tầng 50, đi đi lại lại trước máy camera. Thời gian trôi qua được năm ngày, đáng tiếc là công ty Umbrella hình như chẳng có chút hứng thú nào với hắn, căn bản không có ai tới bắt, thậm chí theo dõi hắn cũng không.

"...Ai, xem ra hôm nay lại trắng tay ra về rồi."

Trịnh Xá đi theo đám nhân viên xong việc rời khỏi tòa nhà, trong năm ngày này hắn mặc trang phục công chức, đi sớm về muộn, vẻ mặt đầy phiền muộn, nhìn còn giống nhân viên thực thụ hơn cả thành viên chính thức trong công ty.

Thanh âm của Chiêm Lam trầm mặc hơn mười giây rồi bỗng vang lên:

"Không, có người theo dõi phía sau... Không, xung quanh có rất nhiều người dang mai phục, trên nóc mấy tòa nhà xung quanh còn có lính bắn tỉa, bọn chúng đang lắp một loại đạn đặc biệt, hình như là một loại thuốc mê cực mạnh... Làm thế nào bây giờ?"

Giọng nàng bắt đầu lộ vẻ lo lắng, mặc dù sớm đã biết sớm muộn gì chuyện này cũng xảy ra nhưng đến lúc Trịnh Xá thật sự bị bao vây, Chiêm Lam vẫn cảm thấy rất khẩn trương.

http://tieulun.hopto.org

Ánh mắt Trịnh Xá vụt biến thành mờ mịt, tiếp đó thông qua ý thức nói với Chiêm Lam:

"Không sao cả, chuyển hình ảnh quét hình sang cho ta là được. Nếu ta bị bắt thì không được cố gắng công kích sẽ khiến bại lộ thân phận, nhớ kỹ chỉ cần liên tục dùng tinh thần lực tảo miêu theo sát ta thôi... Lúc về nói với Sở Hiên, Trung Châu đội tạm thời giao cho hắn..."

Trong lúc nói chuyện, Trịnh Xá thu hồi vòng cổ long tinh vào trong Nạp giới, còn trước lúc đi hắn đã giao túi không gian cho Sở Hiên, trong đó có chưa vũ khí của mọi người, hiện tại chuyện duy nhất hắn cần lo lắng là Nạp giới phải an toàn, nếu thứ này bị lấy mất thì hắn chỉ có thể chiến đấu bằng tay không.

"Chiêm Lam, có thể lưu lại một loại tinh thần lực nào đó trên Nạp giới này không, như vậy dù nó bị mang đi thì ngươi cũng có thể nhanh chóng tìm lại được..."

Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi thông qua ý thức nói.

Chiêm Lam vội vàng đáp:

"À, đương nhiên là có cách, chỉ cần lưu lại một chút tinh thần lực lên nó là được... Trịnh Xá anh ngàn vạn lần phải cẩn thận, nếu trong viện nghiên cứu bọn chúng muốn giải phẫu hoặc tiêm thuốc gì đó thì anh nhất định phải phản kháng, dù nhiệm vụ lần này không thành, em cũng không muốn anh..."

"Yên tâm, yên tâm, anh nhất định sẽ không sao!"

Trịnh Xá vội vàng cười nói, tiếp đó hai mắt mờ mịt, tiếp tục tiến về phía trước.

Không bao lâu sau, từ bốn phía quả nhiên liền xuất hiện mấy chục tên cảnh vệ, bọn chúng ngăn cản tất cả mọi người xung quanh, trong đó hơn mười tên từ xa nhìn chằm chằm lại phía này vẻ đề phòng. Người đi đường cũng đều phát hiện có gì đó không bình thường, bọn họ bắt đầu vội vã rời khỏi quảng trường, dần dần cả khoảng không trống trải chỉ còn một mình Trịnh Xá yên lặng đứng đó.

"Hẳn là đang muốn ngắm bắn ta phải không? Không sai, đã xác nhận, đổi đạn gây mê đặc biệt, vì thế cũng không cần tránh né..."

Trịnh Xá trong lòng cảm thấy thật tức cười, với tố chất thân thể hắn mà nói, dù là thuốc mê đánh gục được voi đi nữa có thể làm hắn hôn mê hay không vẫn là cả một vấn đề, lại cộng thêm thể chất vampire cùng cường hóa tế bào rồng, đừng nói cái gì thuốc gây mê, dù là tiêm thẳng T - virus vào người hắn thì có lẽ chỉ sau nháy mắt đã bị tế bào cơ thể hắn nuốt chửng hết.

"Chẳng còn cách nào, đùa với chúng một chút vậy."

Trong lòng đã có chủ ý, Trịnh Xá cố ý làm bộ chạy ra ngoài, vừa chạy được vài mét, mấy tiếng súng vang lên, ngực, vai, đùi hắn cùng đau nhói rồi tê rần, cả người lập tức ngã quỵ xuống đất. Bất quá cảm giác tê dại chỉ thoáng cái là hết, quả nhiên loại thuốc mê này căn bản không thể khiến hắn gục được, nhưng làm bộ bị bắt hắn vẫn ngoan ngoãn nhắm mắt lại, nằm yên dưới đất.

Đám cảnh vệ xung quanh lập tức huyên náo, trong đó hơn mười người bắt đầu chạy tới, từ phía sau mấy chiếc xe đen ngòm chạy đến còn nhanh hơn nữa, đỗ xịch cạnh chỗ Trịnh Xá, từ trên xe vài người áo đen nhảy xuống, trong đó một người cầm theo một ống thuốc màu xanh lục không chần chừ chút nào trực tiếp tiêm vào vai Trịnh Xá. Sau khi bị tiêm thuốc, Trịnh Xá không ngờ cảm thấy đầu óc bắt đầu váng vất nặng nề, mơ mơ màng màng muốn ngủ, không đợi hắn kịp vận nội lực phản kháng, cả người đã chìm vào hôn mê...

Trịnh Xá mơ hồ mở mắt ra, tiếp đó vụt bật dậy, nhìn bốn phía vẻ đề phòng, sau mấy giây hắn đã sát lại một lượt những chuyện xảy ra, nhất thời toàn thân đổ mồ hôi lạnh.

Thật sự là kinh khủng, vốn chỉ định chơi đùa với công ty Umbrella một trận sau đó thận lợi tiến vào trong căn cứ nghiên cứu, ai mà biết được công ty không phải chỉ có hư danh, chỉ dùng vật phẩm công nghệ cao mà có thể khiến hắn hôn mê. Phải biết rằng với tố chất thân thể của hắn mà nói, muốn bị thuốc làm hôn mê thì đúng là có chút khoa trương, không ngờ công ty Umbrella vậy mà lại có thể làm được.

"Quá sơ ý rồi, may là đoạn thời gian này không xảy ra chuyện gì, nếu như nhân lúc ta ngủ bọn chúng mổ xẻ cắt xẻo ra thì đúng là có miệng mà không kêu oan nổi..."

http://tieulun.hopto.org

Lúc này Trịnh Xá mới có cô hội quan sát kỹ xung quanh, hắn đang ở trong một căn phòng rộng rãi bị bịt kín, ngoài cánh cửa bằng thép tinh chế ra không còn gì nữa, bốn phía đều là tường thép dày, rõ ràng là một phòng giam dùng để giam giữ hắn.

Trịnh Xá nhìn lại cơ thể mình, ngoài mấy vết bị đạn gây mê bắn trúng ra toàn thân cơ bản không có thương tích gì, mặt khác Nạp giới đã bị lấy mất, trên cổ có thêm một vòng thép chặt, thiết kế này nằm ngoài dự tính của Trịnh Xá, có lẽ chiếc vòng này sẽ giống như trong phim miêu tả, ấn nhẹ một cái nút là sẽ phát nổ.

"Xem ra cũng không phát sinh chuyện gì quá đáng sợ, chỉ cần không gây thương tổn vật lý với ta là được, còn tiêm các loại T - virus gì đó cũng chẳng sao..."

Trịnh Xá vừa suy nghĩ vừa chậm rãi bước tới gần cánh cửa thép, nhưng hắn vừa chạm nhẹ vào cửa, một luồng điện đã truyền thẳng vào thân thể, bộp một tiếng hắn bị luồng điện mạnh mẽ giật ngã xuống đất, cả cánh tay trái bắt đầu run rẩy kịch liệt.

Cùng lúc ấy, mọi chuyện xảy ra trong phòng cũng được máy camera truyền đi, trong phòng giám sát, mấy người áo đen trợn mắt há mồm nhìn vào phòng giam, một người ngây ngốc nói:

- Lạy chúa tôi, điện cao áp này đủ để thiêu cháy người thành than đấy, hắn vậy mà chỉ run tay mấy cái. Mẹ kiếp, ngươi xem hắn còn đứng lên được nữa, đúng là quái vật!

-Không sai, hắn chính là quái vật...

Sau lưng đám người áo đen, một người trung niên mặc trang phục nhân viên nghiên cứu nhìn Trịnh Xá đang vung vẩy tay trên màn hình nói:

- Tố chất thân thể hắn chính là quái vật... Thuốc suy nhược tế bào cường độ cao vừa nghiên cứu ra cũng chỉ vỏn vẹn làm hắn hôn mê hơn ba tiếng đồng hồ. Người bình thường chỉ tiêm vào khoảng một phần mười mức đó gần như sẽ lập tức lâm vào trạng thái chết giả, thẳng đến lúc tế bào suy kiệt mà chết, nhưng hắn thì lại tỉnh dậy như chẳng có chuyện gì xảy ra cả. Các ngươi có biết kết quả kiểm tra tạm thời vừa rồi không? Cường độ cơ bắp, cường độ tổ chức thân thể, cường độ tế bào của hắn đều vượt hơn gấp mười lần người bình thường, gọi hắn là siêu nhân cũng hoàn toàn không quá đáng. Đây mới chỉ là kiểm tra tố chất thân thể bên ngoài thôi, càng quan trọng hơn là G - virus trong cơ thể hắn lại một lần nữa tiến hóa...

-Hiện tại ta thật sự tin tưởng trong cơ thể hắn có G - virus, chỉ là virus này lại tiến hóa một lần nữa, tế bào chúng ta phát hiện trong người hắn có năng lực sinh sản gần như không thể tưởng tượng nổi, dù là sức sống hay là khả năng khôi phục thân thể đều mạnh mạnh không gì sánh nổi, người bình thường nếu tiêm tế bào này vào tố chất thân thể ít nhất cũng có thể tăng lên hơn gấp đôi, thậm chí càng nhiều hơn... Chỉ là tế bào của hắn có sức sống quá mạnh, mấy con chuột bạch bị tiêm tế bào vào lúc trước đều bị tế bào phản phệ mà chết, đáng tiếc, nếu có thể chịu đựng được sự phản phệ này...

Người trung niên này dần dần chìm vào thế giới của riêng mình, không ngừng lẩm bẩm làm thế nào từ người Trịnh Xá lấy được G - virus tiến hóa có thể thay đổi cả thế giới, làm thế nào ngăn chặn được sức phản phệ đáng sợ của tế bào, làm thế nào khi tiêm tế bào này vào người bản thân mình cũng biến thành siêu nhân. Đến cuối cùng hắn giống như một nhà khoa học điên, lúc cười lúc khóc, khiến cho mấy tên áo đen xung quanh không rét mà run...

Trịnh Xá ngồi dưới đất liên tục vung vẩy cánh tay, thật sự hắn không cảm thấy rằng bức tường điện cao áp này có thể ngăn cản hắn rời đi, nếu tiến vào trạng thái Hủy diệt thì có quá nhiều cách để phá hủy chỗ này, một viện nghiên cứu nho nhỏ căn bản không trong tính toán của hăn. Chuyện thật sự khiến hắn cảm thấy có chút bất an là hắn không ngờ lại không thể liên lạc được với Chiêm Lam, dù trong ý thức hắn kêu gọi, cố gắng trao đổi thế nào đi nữa vẫn không nhận được bất kỳ hồi âm gì, đây mới là điều khiên hắn lo lắng nhất.

Trịnh Xá vẫn ngồi trầm tư, đột nhiên trong phòng vang lên tiếng nói của một người đàn ông:

- Xin chào, Trịnh Xá tiên sinh, đầu tiên ta xin tự giới thiệu một chút, ta là tổ tưởng tiểu tổ phụ trách nghiên cứu về ngươi mới được thành lập, ngươi có thể gọi ta là tổ trưởng, tên thật thì không thể nói ra được, bất quá ta nghĩ chúng ta hẳn là có thể trao đổi cởi mở với nhau phải không? Trịnh Xá tiên sinh, giờ ta gọi ngươi là người mang G - virus? Hay là thể tiến hóa siêu cấp?

http://tieulun.hopto.org

379. Lửa Giận (1)

Trịnh Xá lẳng lặng lắng nghe, sau khi gã kia dứt lời hắn mới cười lạnh đáp:

- Nói chuyện? Nếu dùng thân phận bình đẳng trao đổi, ta không ngại hợp tác với công ty Umbrella, còn nếu ngươi coi ta như một con chuột bạch thí nghiệm thì không cần phải nói gì hết...

Tên kia bỗng bật cười ha hả, giống như nghe thấy một chuyện gì rất buồn cười, một hồi sau mới nói:

- Yên tâm đi, ngươi không phải một con chuột bạch thí nghiệm bình thường, mà là con chuột bạch duy nhất trên thế giới này. Trên người ngươi có chìa khóa để mở ra cánh cửa bước vào thế giới mới, cứ yên tâm, ta sẽ đối xử với ngươi rất ân cần, rất ân cần, ha ha ha...

Trịnh Xá nghe vậy cả người phát run, trong lòng suýt thì không nhịn được phải lập tức phát hỏa, có điều tình huống trước mắt còn chưa rõ ràng, liên lạc ý thức với Chiêm Lam đột nhiên biến mất, trong tình hình như vậy hắn không biết vị trí của Progenitor virus, không biết Nạp giới đang ở đâu, thậm chí đến cả Alice đang ở đâu trong căn cứ nghiên cứu này cũng không biết nốt, nếu vội vàng tấn công rất có thể sẽ khiến nhiệm vụ lần này hỏng bét, vì thế hắn chỉ có thể nuốt lửa giận vào lòng.

-Ta có ba yêu cầu, một, phải có đãi ngộ phù hợp với thân phận của ta, hai, phải dảm bảo an toàn tính mạng cho ta, ba, cung cấp không bảo lưu một số tư liệu về T - virus cho ta, ta cũng cảm thấy khá hứng thú với thứ này, đây là điều kiện nếu các ngươi muốn ta hợp tác.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi nói.

Gã kia giống như đang sửng sốt, hơn nửa ngày sau liền bật cười như phát điên, ngoài hắn ra có mấy giọng cười khác cũng vang lên, giống như đang chế nhạo Trịnh Xá không biết tự lượng sức mình. Trịnh Xá không hề tức giận, chỉ lẳng lặng đứng dậy, chờ tiếng cường giảm bớt một chút rồi mới nói:

- Ta không thích nói đùa... Xem ra có một chuyện các ngươi không hiểu, đó là ta không phải con chuột bạch bị nhốt trong lồng như các ngươi đang tưởng tượng, thứ đang đứng đối mặt cùng một chỗ với các ngươi là một con mãnh thú!

Thanh âm vừa dứt, Trịnh Xá khom người hung hăng giáng một quyền xuống đất.

Ầm một tiếng cực lớn, chấn động như một con tê giác húc thẳng vào tấm thép, cả mật thất như rung chuyển, đến khi đám áo đen cùng gã nhân viên nghiên cứu trong phòng giám sát nhìn thấy rõ ràng, trên mặt đất đã xuất hiện một hố sâu đường kính tới nửa mét, một quyền bằng tay không này của Trịnh Xá uy lực mạnh đến không ngờ. Vậy còn chưa tính là gì, Trịnh Xá lại đưa tay thọc xuống hố, chỉ thấy hắn hét lớn dùng lực kéo mạnh, xé bật tấm thép dày ba đốt ngón tay lên, cảnh tượng làm đám người trong phòng giám sát hoàn toàn ngây ngôc, chuyện thế này sao có thể xuất hiện trong thế giới hiện thực được, nói là trong phim khoa học viễn tưởng thì còn hiểu được, nhưng tiếng kim loại bị xé rách vang lên rin rít nhắc nhở bọn hắn rằng, chuyện này này đang xảy ra trong hiện thực, hơn nữa còn ở trong phòng giam cách đó không xa.

Trịnh Xá kéo bật một tấm thép dày rộng mấy mét vuông lên, với lực lượng bản thân hắn mà nói quả thật là còn chưa đủ, vì thế khi đánh một quyền xuống đất hắn đã sử dụng trạng thái Bạo tạc, dựa vào sức mạnh kinh khủng đó để công kích. Tình hình trước mắt còn là hắn đã thủ hạ lưu tình, nếu không một cước đá tới có thể trực tiếp phá tung cánh cửa thép dày vài phân, việc gì phải tốn công làm nhiều động tác như vậy, đây rõ ràng là muốn hiếp một chút mà thôi.

Trịnh Xá dùng một tay nhấc tấm thép hợp kim lớn lên, tiếp đó hét lớn vung tấm thép ném thẳng vào cánh cửa, rầm một tiếng trầm đục, cánh cửa không ngờ bị đập lõm hẳn vào. Tiếp đó hắn dùng sức đạp mạnh, cả người lao thẳng vào cánh cửa, khi hắn vung cước đá bay cửa thì đồng thời toàn thân cũng tiến vào trạng thái Hủy diệt.

Khi hắn vừa ném tấm thép vào cửa thì trên cổ đã cảm thấy tê rần, một mũi châm cực nhỏ từ trong vòng cổ đâm thẳng vào mạch máu, không cần nghĩ cũng biết chiếc vòng này chắc chắn là muốn tiếm loại thuốc có thể khiến hắn hôn mê; vì thế trong nháy mắt lúc mũi châm đâm vào cổ hắn đã tiến vào trạng thái Hủy diệt, sau đó hai tay nắm vòng cổ nhẹ nhàng bẻ gãy rồi ném thẳng vào trong mật thất.

http://tieulun.hopto.org

Sau khi hắn ném đi được nửa giây, chiếc vòng bằng thép lập tức phát nổ, uy lực cực mạnh cơ hồ cuống sạch hơn nửa mật thật, nếu chiếc vòng còn ở trên cổ thì cho dù hắn đang ở trong trạng thái Hủy diệt cũng không thể sống sót, nghĩ tới đây, Trịnh Xá cũng bị dọa đến phát khiếp.

Không chỉ Trịnh Xá hoảng sợ, mà đám người trong phòng giám sát cũng kinh hoàng, không phải vì Trịnh Xá thoát ra khỏi mật thật là vì hắn bẻ gãy vòng cổ. Vừa rồi tên tổ trưởng kia mới chỉ nói vài câu, chưa từng uy hiếp gì, dù sao Trịnh Xá mặc dù bị coi là người mang G - virus nhưng vì hắn vẫn tỉnh táo nên công ty Umbrella cũng đối đãi hắn như với một phạm nhân quan trọng, loại vòng cổ phát nổ này cũng chỉ có tác dụng răn đe là chính. So ra thì, nếu Trịnh Xá đột phá khỏi mật thất cùng lắm cũng chỉ khiến công ty Umbrella phái ra thêm một số cảnh vệ tới bắt hắn lại, nhưng nếu hắn chết vì vòng cổ phát nổ, thân thể cũng bị phá hủy thì kết quả chỉ có một, người phụ trách nghiên cứu hắn, tất cả nhân viên trong tổ nghiên cứu cùng đám cảnh, tất cả đều sẽ bị cấp cao trong công ty xử lý hết.

Chờ đến khi Trịnh Xá bình yên vô sự xuất hiện trên màn hình đám áo đen cùng gã nhân viên nghiên cứu kia mới thở phào một hơi, tên trung niên lập tức nói:

- Trịnh Xá tiên sinh, xin ngươi không nên làm chuyện lỗ mãng nữa, mặc dù chúng ta bắt buộc phải có G -virus, hơn nữa cũng muốn mượn cơ thể đã dung hợp với virus của ngươi để nghiên cứu không tuyệt đối không đại biểu rằng chúng ta không dám giết ngươi, dù chỉ còn lại thi thể cũng không xao, từ xác ngươi chúng ta cũng có thể lại được đủ G - virus.

Trịnh Xá đứng tại cánh cửa thép sụp đổ nhìn ngó một chút, cuối cùng cũng tìm thấy camera giám sát căn phòng, hắn nhìn camera cười lạnh nói:

- Mấu chốt của vấn đề không phải ở đó, mà là... Các ngươi dùng cái gì để giết ta? Thế này nhé, trong vòng nửa tiếng đồng hồ đối với bất kỳ ai công kích ta, ta cũng sẽ thủ hạ lưu tình, nhưng sau nửa tiếng ta sẽ bắt đầu giết người, hi vọng trong nửa tiếng các ngươi có thể cho ta một câu trả lời thuyết phục...

Ba điều kiện vừa rồi chỉ cần các ngươi đáp ứng, ta sẽ phối hợp để công ty nghiên cứu ta, dù sao trước kia ta cũng là nhân viên trong công ty, sau này lại trở thành một thành viên cũng chẳng có vấn đề gì. Tuy nhiên đừng cố gắng gây mê ta nữa, lần này ta cứ nói rõ trước, bất kỳ ai còn có ý sử dụng loại thuốc đó tấn công ta nữa, ta sẽ giết hắn ngay lập tức...

Nói đoạn, Trịnh Xá cười lạnh nhấc cánh cửa thép lên rồi ném thẳng về phái máy camera, ba một tiếng, máy camera bị đập nát vụn.

Phá tan phòng giam, sau đó công kích một số cảnh vệ, việc này Trịnh Xá đã suy nghĩ cẩn thận, đầu tiên là hắn phải xác minh vị trí của mình trong viện nghiên cứ, dù là để chạy trốn hay cứu người khác, đây đều là chuyện hắn buộc phải lài. Tiếp theo là nếu tiếp tục kế hoạc thì hắn buộc phải chiếm được quyền lực nhất định, ít nhất cũng phải lấy được tin tức vị trí của Progenitor virus, đây là nguyên nhân hắn thể hiện sức mạnh của mình, để công ty Umbrella càng thêm hứng thú với việc có được hắn, đồng thời cũng để hắn có một chút quyền lực đối thoại công bằng với công ty.

Trịnh Xá đi theo thông đạo được mấy chục giây, từ chỗ ngoặt truyền tới tiếng bước chân rầm rập, mặc dù không nhìn thấy tận mắt nhưng bằng vào kinh nghiệm chiến đấu, Trịnh Xá biết rằng nhóm người này cùng lắm chỉ cách hắn hơn mười mét, vốn còn muốn tiến vào trạng thái Bạo tạc nhưng chần chừ một thoáng hắn chỉ tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, tiếp đó lao vào chỗ rẽ.

Mặc dù không sử dụng Bạo tạc nhưng sau khi vận khinh công, tốc độ của Trịnh Xá cũng cực nhanh, chỉ thấy hắn đạp mạnh dưới chân, trên nền hợp kim xuất hiện một vết chân mờ nhạt, nương theo luồng lực này phóng tới vách tường. Chỉ sau nháy mắt, đám cảnh vệ sau ngã rẽ đều nhìn thấy một bóng người lao thẳng tới, có điều bóng người này hình như chạy quá nhanh mà đâm sầm vào tường, nhưng họ còn chưa nghe thấy tiếng thân thể va chạm với vách tường đã nhìn thấy bóng người đó trong thoáng chốc trước khi đâm vào tường liền nhảy vọt lên, xoay người dùng sức đạp mạnh, lao vào giữa đám cảnh vệ với tốc độ không thể tưởng tượng nổi.

Một tên cảnh vệ còn chưa kịp phản ứng lồng ngực đã vụt đau đớn, bị đánh văng ra cả mét, đâm sầm vào hai ba người khác, tất cả đổ ập xuống đất. Điểm mạnh nhất của Trịnh Xá chính là cận chiến, vô luận tốc độ, sức mạnh hay lực phản ứng thần kinh, dù chỉ trong trạng thái bình thường hắn cũng đã vượt xa người

http://tieulun.hopto.org

thường, đặc biệt là khi mở cơ nhân tỏa, động tác của những người này đều như phim quay chậm. Chờ sau khi hắn một quyền đánh bay tên cảnh vệ kia, một tên khác mới thoáng giơ dùi cui điện lên, hắn đã tóm lấy cổ tay tên này giật mạnh, kéo bắn gã cảnh vệ lên đồng thời vung chân đá tới, tên này lập tức đâm vào mấy người khác văng ra xa vài ba mét.

Nhóm cảnh vệ này có khoảng mười lăm, mười sáu người, Trịnh Xá lao thẳng tới, không để họ kịp phản ứng đã đánh bay vài người, đến lúc này những người kia mới định thần lại nhưng trong thông đạo chật hẹp họ cũng không dám nổ súng, tất cả cầm dùi cui điện tấn công Trịnh Xá.

Có điều cận chến như vậy thì có thể làm gì được hắn? Sau hơn mười giây cả đám cảnh vệ đã nằm dưới đất, còn Trịnh Xá thì tùy tiện cởi một bộ đồng phục mặc vào người, dù sao tất cả đồ vật trên người hắn đều đã bị lấy đi, chỉ còn lại một chiếc quần lót, mặc dù không ảnh hưởng sức chiến đấu của hắn nhưng cảm giác lõa thể cũng không thoải mái lắm.

"Vậy thì... Náo loạn chỗ này thêm chút nữa đi."

Trịnh Xá cười lạnh, tiếp đó theo thông đạo tiếp tục chạy tới.

380. Lửa Giận (2)

Công ty Umbrella là một tổ chức mang tầm thế giới, thế lực cực lớn không cần phảo nói nhiều, căn cứ nghiên cứu tại tổng bộ dù là độ lớn hay mức độ canh phòng nghiêm mật đầu vượt xa những căn cứ khác, có thể nói phòng thủ ở nơi này đã lên đến mức một con ruồi không bay lọt.

Nhưng chính trong căn cứ này, mấy trăm cảnh vệ bị một người đánh gục dưới đất, từ mật thất tới đại sảnh trung ương, trên đường đi những cảnh vệ nằm la liệt, rên rỉ không ngừng. Mặc dù trong số này không có ai chết nhưng những kẻ giao thủ với Trịnh Xá kết quả đều là gẫy tay gãy chân, thậm chí là xương cốt toàn thân gãy vụn cũng có khá nhiều.

Trịnh Xá ngồi giữa đại sảnh trung ương, xung quanh hắn là vô số cảnh vệ nằm dưới đất, hắn cũng không khách khí, tất cả những cảnh vệ bị hắn bắt gặp đều không buông tha. Bất quá đối với những nhân viên nghiên cứu mặc trang phục trắng hắn còn không xuống tay tàn nhẫn, chỉ đánh ngất đi là xong, không phải như đám cảnh vệ đều bị đánh gãy xương, nằm xuống đất rên rỉ không thôi.

-Đã qua nửa tiếng đồng hồ, bắt đầu từ bây giờ, tất cả những ai có ý đồ tấn công ta đều chuẩn bị tư tưởng chịu chết đi...

Trịnh Xá ngẩng đầu lên nói, trên thực tế giữa đại sảnh ngoài đám cảnh vệ đang nằm dưới đất ra thì đã chẳng còn một ai nữa.

Sau khi Trịnh Xá lên tiếng mấy chục giây, một giọng nói bỗng vang lên giữa đại sảnh, có lẽ là từ hệ thống giám sát phát ra, thanh âm này lạnh lùng nói:

- Trịnh Xá tiên sinh, ngươi thật sự nghĩ bọn ta không dám sử dụng vũ khí hạng nặng với ngươi sao? Mặc dù là ở trong căn cứ nghiên cứu nhưng chúng ta cũng không phải chỉ có một lượng lớn cảnh vệ mà còn có robot, có tường cách ly dày mấy mét, một khi hạ tường cách ly xuống ngươi cho rằng với sức mạnh của mình có thể mở ra được ư? Không thể nào! Đến lúc đó ta tùy tiện mở một cách cửa phun khí độc là đủ giết ngươi rồi...

Trịnh Xá khoát tay nói:

- Chẳng sao cả, dù sao rơi vào tay các ngươi cùng lắm cũng bị giải phẫu mà chết, không bằng lật nhào cả cái viện nghiên cứu này lên hồi hãy chết. Ví dụ như giết sạch tất cả những người ta nhìn thấy, sau đó dẫn nổ cả căn cứ này, tóm lại ta chắc chắn là chết tan xương nát thịt, nhưng các ngươi cũng đừng mong lưu lại được thân thể ta để nghiên cứu, mà ta nghĩ căn cứ này có còn ở đây nữa cũng phải bàn đã, tình huống như vậy ngươi có muốn thấy không?

Lưu manh, lưu manh 100%, không cần biết trong đầu Trịnh Xá đang nghĩ cái gì nhưng biểu hiện của hắn lúc này thuần túy là lưu manh, lưu mạnh hết cỡ. Ngươi không phải muốn giải phẫu ta sao? Ta đại náo một trận cho cả cái căn cứ nghiên cứu này nát bét, chẳng ai được lợi lộc gì cả, cứ như vậy xem ai sợ ai nào?

http://tieulun.hopto.org

Thanh âm kia rõ ràng là cũng bắt đầu chần chừ, một lúc lâu sau mới nói:

- Ta cần phải báo cáo vấn đề này với cấp trên, ngươi trước tiên...

-Không cần, xảy ra lắm chuyện như vậy, nếu ta vẫn không biết thì không cần làm quản lý nữa... Xin chào, Trịnh Xá tiên sinh, ta là phó viện trưởng viện nghiên cứu này, cũng là một trong thành viên trong hội đồng quản trị của công ty, ngươi có thể gọi ta là Richardson. Đối với sức chiến đấu ngươi đã thể hiện, ta và mấy đồng sự đều rất hứng thú, có ngươi làm bảo vệ, không nghi ngờ gì chính là mang theo một đội quân nhỏ, đối với ba điều kiện của ngươi bọn ta cũng hoàn toàn đồng ý, hoan nghênh ngươi trở lại công ty, Trịnh Xá tiên sinh...

Một thanh âm già nua đột ngột cắt đứt tiếng người trung niên kia, thanh âm này trực tiếp nói.

Đây mới là cấp cao nắm quyền lực thực sự của công ty, so với gã trung niên kia dù là thái độ hay sự dứt khoát quyết định sự tình, hai bên đều chênh lệch cả một trời một vực. Quyết đoán đồng ý hoàn toàn đề nghị của Trịnh Xá, hơn nữa bắt đầu tiến hành lung lạc nhân tâm, nếu tên mang G - virus này đã không phải là quái vật đánh mất lý trí thì hắn hẳn là sẽ có phản ứng với quyền lực các loại y như người bình thường, người như vậy hoàn toàn có thể khống chế được. Có lẽ việc Trịnh Xá không đại khai sát giới cũng là cách để biểu lộ thái độ với công ty Umbrella, hắn không muốn đối địch với công ty.

Mọ chuyện sau đó rất đơn giản, nếu Trịnh Xá đã đồng ý đề nghị trở lại công ty, vậy hắn coi như là một thành viên trong công ty, mà cấp cao của công ty này thật sự là người rất quyết đoán, không ngờ lại tự mình tới đại sảnh, không chỉ gặp mặt Trịnh Xá mà còn có vẻ rất thân thiện trao đổi với hắn. Trong tình hình hai bên đều không lộ địch ý, bấy giờ mới có nhiều nhân viên cứu viện chạy vào trong đại sảnh, chuyển tất cả đám cảnh vệ đang nằm rên rỉ dưới đất ra ngoài.

-Rất khá, dù là sức mạnh, tốc độ, lực phản ứng thần kinh hay thái độ cư xử... Ta rất thích ngươi đấy, anh bạn trẻ, tiếp tục duy trì thế này, một ngày nào đó ngươi cũng có thể trở thành cấp cao trong công ty...

Ông lão tên là Richardson đó vỗ vỗ vai Trịnh Xá, sau đó mỉm cười rời khỏi đại sảnh căn cứ nghiên cứu, còn chuyện của Trịnh Xá cơ bản cũng coi như đã được xác định.

Nếu đã quyết định lung lạc, đãi ngộ với Trịnh Xá lập tức tăng lên mấy chục lần, đầu tiên hắn nhận được một căn phòng có thể gọi là rất xa hoa trong viện nghiên cứu, bên trong trừ việc không có máy tinh nối mạng ra thì gần như mọi thứ đều đầy đủ, thậm chí còn cấp cho hắn một nữ thư ký tóc vàng xinh đẹp chuyên giúp hắn sắp xếp cuộc sống hàng ngày cùng các yêu cầu cần có.

"Mặc dù có thể gọi là mỹ nhân kế nhưng có lẽ để giám thị thì nhiều hơn."

Đối với mỹ nữ tóc vàng, Trịnh Xá lại không có dục vọng gì, hắn cũng không phải ngựa giống tính dục quá mạnh, trong hoàn cảnh như thế này, hắn còn phải lo lắng đến chuyện làm thế nào liên hệ với mấy người Sở Hiên. Mặc dù không biết tại sao liên lạc tinh thần lực vô hiệu nhưng hắn không tin rằng Trung Châu đội lại xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, ít nhất là chắc chắn không thể bị công ty Umbrella tập kích, không cần biết là tinh thần lực tảo miêu của Chiêm Lam hay là trí tuệ của Sở Hiên đều khó có thể để Trung Châu đội lâm vào tình cảnh nguy hiểm, chuyện này hắn cực kỳ tin tưởng.

Vì thế chỉ có thể có một cách giải thích, đó chính là Chủ Thần đã ngăn cản tinh thần lực tảo miêu trong căn cứ nghiên cứu này, mục đích là để nâng cao độ khí của nhiệm vụ tình tiết kịch bản lần này, nếu không một khi tìm được căn cứ này, sau đó thông quan tinh thần lực tảo miêu một lượt là nắm rõ mọi chuyện, thế thì còn gì là khó khăn nữa?

Nghĩ tới đây, tâm lý Trịnh Xá đã bình tĩnh hơn rất nhiều, hiện tại việc hắn cần làm nhất là nhanh chóng nắm bắt các tin tức bên trong căn cứ nghiên cứu này, sau đó tìm biện pháp liên lạc với nhóm Sở Hiên ở ngoài. Mặc dù hắn đã được coi là dung nhập vào công ty Umbrella nhưng dù sao hắn vẫn là con mồi quan trọng, hơn nữa đối phương cũng không thể hoàn toàn tin tưởng hắn, vì thế trước mắt dù nói là hắn được hành động tự dong nhưng phạm vi cũng chỉ giới hạn trong căn phòng và mấy thông đạo bên ngoài, ra khỏi phạm vi đó là liền có mấy trăm cảnh vệ đứng gác, hắn muốn lẻn ra ngoài không bị ai phát hiện thì đúng là khó hơn lên trời.

Cho dù thế nào, đến ngày thứ hai sau khi Trịnh Xá cùng cấp cao công ty Umbrella đạt thành hiệp nghị,

http://tieulun.hopto.org

một nhóm nhân viên nghiên cứu cuối cùng cũng tới đưa hắn ra khỏi mấy thông đạo, bọn họ muốn cùng hắn làm một số thí nghiệm về G - virus, chuyện này chưa từng có tiền lệ trong công ty, cùng nghiên cứu virus với kẻ bị nhiễm virus.

-Đây là báo cáo về những nghiên cứu với G - virus trong cơ thể ngươi mà chúng ta đã làm, do hiện tại tất cả số liệu còn quá ít nên những báo cáo này cũng không tỷ mỉ, hôm nay mời ngươi tới hỗ trợ nghiên cứu một chút, đó là lấy thêm một số tế bào G - virus từ cơ thể ngươi để làm thí nghiệm... Đương nhiên, sẽ không gây mê hay giải phẫu gì cả, chỉ cần rút một chút máu, lấy một vài mẫu mô là được.

Một tên trung niên nhìn Trịnh Xá cười nói.

Trịnh Xá chỉ khẽ gật đầu, yên lặng đi theo đám nhân viên nghiên cứu này, sau lưng họ còn có khoảng hơn một trăm cảnh vệ đi theo, có thể thấy, công ty Umbrella thật sự cũng không thể yên tâm với hắn. Trịnh Xá cũng không để ý cứ vừa đi vừa quan sát xung quanh, tất cả thông tin về hướng đi, vị trí của hắn hiện tại, cách bố trí nhân viên, các loại đều được hắn im lặng ghi nhớ trong đầu.

Theo đám nhân viên nghiên cứu đi một lúc, mọi người rút cuộc cũng tới một căn phòng khép kín, rộng rãi, trong đó các các loại dụng cụ thí nghiệm hơn nữa còn có một cánh cửa có vẻ cực kỳ chắc chắn, hai bên cửa là kính chống đạn trong suốt, chia căn phòng khổng lồ thành hai nửa, một bên có các dụng cụ thí nghiệm, bên kia là một khoảng trống.

Tên trung niên rõ ràng là thấy Trịnh Xá có vẻ khó hiểu, hắn cười giải thích:

- Lát nữa bọn ta cần làm một số thí nghiệm ở đây, ví dụ như tiêm G - virus trong cơ thể ngươi vào vài loại sinh vật, để tránh khả năng bọn chúng xuất hiện tế bào phản phệ hoặc biến dị mới cần phải tiến hành trong căn phòng như thế này. Tường phòng toàn bộ từ siêu hợp kim tạo thành, thủy tinh là kính chống đạn nhiều lớp loại mới nhất, dù với sức mạnh của ngươi cũng tuyệt đối không phá nổi...

Trịnh Xá cười lạnh không đáp, để mặc cho mấy tên nghiên cứu viên lấy mẫu máu, vừa rút máu hắn vừa tò mò hỏi:

- Tư liệu về Progenitor virus mà ta cần đâu? Còn cả vị trí của người mang Progenitor virus Alice nữa? Những chuyện này ta đều có quyền được biết phải không?

Gã nhân viên nghiên cứu trung niên cuồng nhiệt nhìn dòng máu từ cơ thể Trịnh Xá chảy ra, hắn cầm lấy ống nghiệm máu đáp:

- Các số liệu về Progenitor virus sẽ được đưa đến vào buổi tối, còn vị trí của kẻ mang Progenitor virus Alice kia thì... Bây giờ cô ta đang trong quá trình chữa trị thân thể, lúc trước cô ta bị thương quá nặng, hiện tại vẫn ở trong trạng thái nguy kịch, đến cả bọn ta muốn tiến hành phẫu thuật cũng không được... Tóm lại trước mắt ngươi không nên đi gặp cô ta, dù là cho ngươi hay cô ta cũng đều tốt.

Trịnh Xá gật đầu không nói gì nữa, đứng nhìn đám nhân viên nghiên cứu bắt đầu, bọn họ dùng máu của hắn tiến hành các loại thí nghiệm viên trung niên sau khi phân giải một ít tế bào từ máu lập tức quát lớn:

- Đem mấy vật thí nghiệm mới đến đây, luôn tiện chuẩn bị một con Licker... Tiêm virus cho bọn chúng, nhất định sẽ có chuyện thú vị, ha ha ha...

Nói đoạn, tên trung niên nghiên cứu viên vẻ mặt hưng phấn, bật cười ha hả.

381. Lửa Giận (3)

Mặc đám nhân viên nghiên cứu bắt đầu bận bịu túi bụi, Trịnh Xá tùy ý ngồi sang một bên nhìn bọn họ nghiên cứu máu mình. Mặc dù trong máu hắn thật sự không có G -virus gì đó, nhưng thể chất vamptire, tế bào rồng, thuận tay lấy một cái ra cũng đều không phải tế bào người thường, tuy hắn không biết dạng kết hợp của hai loại tế nào này, cũng tức là cường độ tế bào của hắn rút cuộc là thế nào nhưng nhìn bộ dạng hưng phấn của đám nhân viên nghiên cứu, có thể thấy rằng cường độ loại tế bào chắc cũng không kém.

"Nói như vậy, ta thật sự có còn là loài người nữa không? Có trong thân thể ta, nhiều bộ phận đã không còn liên quan gì đến con người nữa rồi, chỉ là mang hình dáng của nhân loại mà thôi..."

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá nghĩ vậy nhưng đột nhiên lại nhớ tới một số chuyện khác, ví dụ như tình huống Chủ Thần xếp đặt để các thành viên trong tiểu đội luân hồi tiến hóa. Nếu như nói Chủ Thần là máy tính siêu cấp do các Thánh nhân thời viễn cổ chế tạo thì nhất định là họ phải lưu lại một số tình tự, dù là tuệ máy tính cũng được, Thánh nhân sẽ không để một thứ có uy lực mạnh mẽ như thế này mất khống chế. Nói cách khác, tiến hóa của tiểu đội luân hồi hiện tại hẳn là vẫn trong quá trình mà các Thánh nhân đã xác nhận từ trước.

Nhưng quá trình tiến hóa này thật sự thích hợp sao? Ít nhất là nếu tính toán kỹ càng ra thì loại tiến hóa này có thật sự tốt không?

Kỳ thực, suy nghĩ này Trịnh Xá đã có từ lúc trở về từ bộ phim Starship Troopers, trong bộ phim đó, khi chiến đấu với Sâm Châu đội, đối mặt với tiểu đội luân hồi độc ác chăn nuôi tân nhân, lần đầu tiên trong lòng hắn nảy sinh nghi hoặc... Loại tiến hóa này có tốt cho thế giới hiện thực không?

Không phải thành viên trong tiểu đội luân hồi nào cũng là người tốt, thực tế, đẩy một người vào hoàn cảnh giết chóc đầy máu tanh như vậy, không ngừng mạnh lên, không ngừng có được sức mạnh, trí tuệ, kỹ năng cùng tri thức vượt xa người bình thường, người đó dù thế nào đi nữa cũng sẽ thay đổi. Ví dụ như chính Trịnh Xá cũng trở nên máu lạnh, đúng thế, dù là bản thân hắn cũng phải thừa nhận, mình đã trở nên quyết đoán và lạnh lùng, vì bạn bè và đồng đội, hắn có thể giết bất kỳ người vô tội nào...

Ngoài người như hắn ra, càng nhiều người trở nên bạo ngược, vì để sống sót, ngay cả đồng đội bên cạnh cũng có thể vứt bỏ hoặc thậm chí giết chết. Những kẻ chìm đắm sâu hơn nữa sẽ giống như hai gã trong Sâm Châu đội, tự coi mình là sinh vật cao cấp, biến những người bình thường khác thành gia súc chăn nuôi như heo thịt. Nhìn cách chúng chà đạp tân nhân đủ đường, tước đoạt hết tất cả quyền sống sót của họ, nếu để chúng trở lại thế giới hiện thực, hơn nữa còn có sức mạnh của Thánh nhân viễn cổ thì rất có thể chúng sẽ trở thành ác mộng đáng sợ nhất của loài người, chứ không phải là chúa cứu thế như các Thánh nhân mong muốn, loài người thậm chí có thể vì vậy mà bị hủy diệt...

Trong hoàn cảnh vì sống sót mà không ngừng lặp đi lặp lại cảnh chiến đấu sinh tử tồn vong thế này, ngoài vài trường hợp cá biệt, nhiều khả năng nhất là hình thành một loại nhân cách hủy diệt thuần túy, vì bản thân bất hạnh mà thù hận toàn bộ thế giới, giống như Phục Chế Thể vậy... Bởi vì đã không còn gì quyến luyến với cuộc sống mà thù hận lại trở thành động lực lớn nhất để sống sót nên sự thù hận đó sẽ hủy diệt tất cả mọi thứ, bao gồm cả thế giới hiện thực, sau khi trở về hắn rất có thể sẽ trở thành kẻ kết liễu toàn bộ loài người.

"Thật sự là như vậy sao? Gen của ta đã không còn là con người thực sự nữa, đây là tiến hóa hay là biến dị? Đến khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, bộ gen có thể tùy ý thay đổi, như vậy lại càng không thể là con người, hơn nữa vì trải qua quá nhiều lần sinh tử tồn vong mà tâm trí trở nên lãnh huyết, bạo ngược, thậm chí là đánh mất nhân tính hoặc trở nên thù hận thế giới một cách cực đoan, một tên quái vật như thế... Các Thánh nhân có thật là biết mình đang làm gì không? Bọn họ có lẽ đang tạo nên một đám ác ma chứ không phải chúa cứu thế cho nhân loại!"

Trong lòng Trịnh Xá than thở không thôi, hắn chuẩn bị mô phỏng phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật, tiếp tục tính toán xem có thể phát sinh những gì sau khi trở về thế giới hiện thực thì đúng lúc này, đám nhân viên nghiên cứu đẩy tám chiếc băng-ca tới, trên mỗi chiếc đều có người nằm, nam có, nữ có, lớn có, nhỏ có, bé nhất là một bé gái chỉ khoảng mười một mười hai tuổi, lớn tuổi nhất là một người trung niên khoảng hơn bốn mươi tuổi, tất cả những người này đều nằm yên trên băng-ca, tõ ràng là đã bị gây mê hoặc đánh ngất.

Gã trung niên kia nhìn tám người này cười nói:

- Do không biết tế bào G - virus của ngươi sẽ có hiệu quả lớn nhất ở độ tuổi nào nên có vật thí nghiệm ở tất cả các mức tuổi...

Trong lúc nói hắn đã cầm kim tiêm tiêm dịch tế bào của Trịnh Xá cho cả tám người, tiếp đó tám nhân viên nghiên cứu đẩy họ vào trong căn phòng cách ly.

Trịnh Xá thầm thở dài, hắn không biết vận mệnh tám người này sẽ thế nào, nghĩ đến chuyện hấp thu tế bào rồng trong tế bào của hắn rất có thể sẽ bị loại phản phệ đáng sợ, tám người này có lẽ là lành ít dữ nhiều,

http://tieulun.hopto.org

nhưng chuyện khiến hắn thấy kỳ lạ là tên trung niên kia lại cầm một máy tiêm thuốc lớn đi vào phòng cách ly.

Chỉ thấy hắn ấn vài nít trên vách tường, một khoảng tường từ từ mở ra, bên trong có đầy cảnh vệ mặc giáp đen, họ cẩn thận đẩy một bình dịch thể màu đen to lớn tiến vào. Trịnh Xá nhìn kỹ lại, trong bình không ngờ lại đang ngâm một con Licker đỏ lòm, chỉ thấy tên trung niên cắm máy tiêm vào một lỗ thông bên rìa bình, truyền hết dịch tế bào vào trong.

Gã trung niên nhìn đồng hồ đeo tay rồi phất tay ra hiệu cho đám cảnh vệ, bản thân hắn cũng nhanh chóng đi tới chỗ cửa thép, sau khi hai cánh cửa hoàn toàn đóng kín hắn mới quay sang Trịnh Xá cười nói:

- Còn nửa giờ nữa thuốc gây mê trong bình sẽ hoàn toàn hết tác dụng, còn tám vật thí nghiệm kia thì không những được tiêm G - virus mà còn thêm cả một ít thuốc kích thích tế bào, xem thử đi.... Xem xem bọn chúng có thể có thực lực như ngươi được không. Ha ha, nếu như bọn chúng xông ra được thì phải nhở ngươi tiêu diệt hết chúng rồi.

Trịnh Xá nhìn chằm chằm vào bình chứa Licker trong phòng cách ly, trong lòng phát lạnh, tám người bình thường kia chẳng những phải chết mà tuyệt đối là chết cực kỳ thê thảm. Phải biết rằng thực lực của hăn hiện tại không chỉ là cường độ thân thể mà còn bao gồm cả cường hóa từ năng lượng vampire và nội lực, hơn nữa đây chỉ là tiêm dịch tế bào của hắn, nếu như tiêm tế bào hắn là có thể tay không đối kháng với Licker thì bọn hắn còn tới đánh cắp Progenitor virus làm cái gì? Trực tiếp rút tế bào từ người hắn ra tiêm vào không hơn sao? Tám người này... Họ chết chắc rồi.

"...Xin lỗi, ta không thể cứu các ngươi, ta phải hoàn thành nhiệm vụ trước... Nhưng ta đáp ứng các ngươi, tất cả những kẻ biến các ngươi thành vật thí nghiệm, bọn chúng chắc chắn phải chết..."

Trịnh Xá thầm nhủ trong lòng, tiếp đó hắn quay đầu nhìn nhưng lại trông thấy đám nhân viên nghiên cứu căn bản không hề ngừng lại, bọn chúng lại từ ngoài phòng thí nghiệm đưa vào hai người một nam một nữ, sau khi tiêm tế bào vào cơ thể họ, bọn chúng bắt đầu cởi quần áo hai người, đồng thời đặt mấy bình chưa rỗng bên cạnh băng-ca.

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn vội vàng tới đó hỏi:

- Sao vậy? Các ngươi định làm gì?

Gã trung niên kia đang đeo một đôi găng tay plastic trắng, không ngẩng đầu lên đáp:

- Giải phẫu... Vốn là chuẩn bị sau khi lấy đủ mẫu tế bào nhiễm G - virus sẽ giải phẫu ngươi, nhưng do ngươi đã hợp tác với công ty nên đối tượng giải phẫu chỉ có thể chuyển sang mấy vật thí nghiệm này. Dù sao thì bọn chúng cũng đã nhiễm tế bào chứa G - virus, chỉ cần nhân lúc chúng còn sống tiến hành giải phẫu là được...

Đang nói hắn bỗng nghe thấy một loạt âm thanh lắc rắc, giống như tiếng xương cốt vặn vẹo.

Trịnh Xá xiết chặt hai nắm tay, hắn thật sự sợ rằng chỉ hơi thả lỏng ra sẽ đấm thẳng vào tên trung niên trước mặt này, với sức mạnh gấp mười lần người bình thường của hắn, lại công thêm ra tay lúc phẫn hận, gã kia chắc chắn là phải chết. Nhưng nếu như vậy, hiệp định mà hắn không dễ dàng gì mới đạt được với công ty Umbrella sẽ lập tức tan vỡ, đến lúc đó hắn chỉ có thể lập tức phát động công kích, đó hoàn toàn không phù hợp với mục tiêu của hắn, thậm chí đến cả nhiệm vụ tình tiết kịch bản cứu Alice cũng không thể hoàn thành do lúc này Alice vẫn chưa hoàn toàn được chữa trị xong.

-...Cứ như vậy đi, trả lại tất cả những thứ bị mang đi lúc trước lại cho ta, quần áo, nhẫn, tất cả đưa lại cho ta!

Trịnh Xá xoay người đi ra khỏi phòng thí nghiệm, không liếc nhìn hai người đang nằm trên bàn giải phẫu lấy một cái, mà đám nhân viên nghiên cứu phảng phất như rất bình thường, cầm lấy dao môt, khi Trịnh Xá bước chân ra khỏi phòng thí nghiệm, lưỡi dao đã rạch lên cơ thể hai người kia...

"Tất cả đều phải chết, tất cả mọi người trong phòng thí nghiệm này... Tất cả các ngươi đều phải chết!"

Trịnh Xá nghiến chặt răng, hắn giậm mạnh một bước chân, tiến về phòng mình. Đây là trong nội bộ căn cứ nghiên cứu, nền nhà đều lát bằng hợp kim nhưng một bước chân của Trịnh Xá hạ xuống, lực lượng khổng lồ

http://tieulun.hopto.org

lại khiến cả mặt đất khẽ rung chuyển, đến khi hắn nhấc chân lên trên nền nhà đã xuất hiện một dấu chân mờ nhạt. Sức mạnh kinh khủng được thể hiện ra khiến đám cảnh vệ đi theo sau lưng hắn run rẩy không ngừng, những kẻ này không dám tới gần Trịnh Xá nửa bước, không chỉ vì lực lượng khủng bố mà càng vì cả người Trịnh Xá tỏa ra sát khí đáng sợ, lúc này hắn đang muốn giết người.

Từ sau trận chiến với Ấn Châu đội, đã rất lâu rồi Trịnh Xá không có ý muốn giết người đến như vậy, dù là trong trận chiến với tiểu đội luân hồi Ác Ma, khi Phục Chế Thể giết chết chết tất cả đồng đội của hắn, dù là trong trận chiến với Sâm Châu đội, gặp thủ phạm gây nên bi kịch của Phục Chế Thể, hắn cũng chưa từng có sát ý lớn đến vậy. Nhìn kiểu giải phẫu sống ấy làm hắn nhớ lại một bộ phim đã từng xem, nhớ đến đám linh trong bộ phim đó, lũ người bệnh hoạn tàn bạo, không, không thể gọi bọn chúng là con người, bởi vì bọn chúng đã đánh mất lương tri của loài người....

"Tất cả những kẻ trong căn cứ này... Tất cả các người đều phải chết!"

Buổi tối, Trịnh Xá cầm lại Nạp giới, bên trong có cất Hổ hồn.

382. Kế Hoạch Tập Kích (1)

Trịnh Xá ngồi trong phòng yên lặng đả tọa, mặc dù hắn không phải là người tâm chí đặc biệt kiên định, nhưng trải qua nhiều lần sinh tử tồn vong, hiện tại hắn cũng coi như là người quyết đoán dứt khoát. Nếu đã quyết định phải giết tất cả những kẻ trong căn cứ này thì hắn sẽ tuyệt đối không thay đổi kế hoạch, vì thế bây giờ hắn chỉ cần cẩn thận suy tính xem làm thế nào giết hết bọn chụng, hơn nữa làm thế nào an toàn rời đi là được.

Chỉ tiếc là không thể liên lạc với bên ngoài, trước mắt đây là điểm yếu lớn nhất của hắn , không biết mấy người Sở Hiên ở bên ngoài thế nào, có phải đã xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn? Hay là do Chủ Thần che phủ căn cứ nghiên cứu này? Nếu là đáp án đầu thì Trung Châu đội rất có thể đã lâm vào cảnh nguy hiểm, nếu là cái sau thì hắn buộc phải tìm cách liên lạc với họ, nếu không kế hoạc đánh cắp Progenitor virus sẽ không thể thực hiện được.

Trịnh Xá thở dài, nhìn sang một số tư liệu về virus bên cạnh, những thứ này đám nhân viên nghiên cứu giao cho hắn vào buổi tối. Theo như hiệp định giữa hắn và công ty Umbrella, những số liệu báo cáo này là một trong ba điều kiện của hắn, đáng tiếc là trong những tư liệu này toàn là công thức hóa học, công thức dạng tế bào, hắn thực sự chẳng hiểu gì cả, nếu giao giao những báo cáo này cho Sở Hiên thì còn tốt, lọt vào tay hắn thì căn bản là vô dụng.

Ngoài ra đám nghiên cứu viên này còn viết cả những số liệu kiểm tra tế bào hắn thành một bản báo cáo, giao luôn cho hắn. Có điều khi nhìn thấy bản báo cáo này, trong đầu lại hiện lên hình ảnh bảy người bị nhốt chung một chỗ với Licker cùng hai người bị giải phẫu sống, hắn suýt không nhịn được muốn lập tức xé xác đám nhân viên nghiên cứu, chỉ là vẫn giữ lại được một chút lý trí, thuận tay tiếp nhận báo cáo rồi đóng sập cửa phòng lại.

"....Tiếp theo làm thế nào mới liên lạc được với nhóm Sở Hiên đây? Biện pháp đơn giản nhất không gì khác là rời khỏi căn cứ nghiên cứu này, nhưng lén lút trốn ra..."

Trịnh Xá thầm tính toán. Hắn đang định xem qua tài liệu về tế bào của mình một chút thì bỗng nhiên một giọng nói mơ hồ như ẩn như hiện vang lên trong ý thức hắn, mấy giây sau, giọng nói này mới từ từ rõ ràng.

"Trịnh Xá, có nghe thấy tiếng ta không? Trịnh Xá, nếu ngươi nghe được thì mau trả lời."

Giọng nói của Chiêm Lam truyền tới, như là đang gọi điện thoại, liên tục hỏi xem người bên kia có nghe được mình nói hay không.

Trịnh Xá vội vàng thông qua ý thức đáp lại:

"Ân, nghe được rồi, bên đó có chuyện gì vậy? Tại sao lúc trước lại không liên lạc được? Bị công ty Umbrella tấn công à? Hay là..."

Chiêm Lam vừa vui mừng vừa sợ hãi nói:

http://tieulun.hopto.org

”Không, tất cả mọi người đều ổn, không có chuyện gì đặc biệt cả, chỉ là căn cứ nghiên cứu đó hình như bị thứ gì đó che phủ, ta liên tục muốn dùng tinh thần lực tiến vào thăm dò nhưng đều bị nó ngăn lại, phải tới mãi vừa rồi, màn chắn mới hơi yếu đi. Không biết là thứ ngăn cản tinh thần lực của ta đến khi nào sẽ lại mạnh lên, có thể chúng ta sẽ không duy trì liên lạc được lâu....”

Trịnh Xá trầm mặc một thoáng rồi mới đáp:

”Vất vả cho ngươi rồi, đừng lo, ta ở cũng rất tốt... Kết nối ý thức ta với Sở Hiên đi.”

Chiêm Lam hơi có chút thất vọng, ừm một tiếng, một lát sau, thanh âm lạnh nhạt vô cùng của Sở Hiên đã xuất hiện trong ý thức Trịnh Xá.

”...Tình hình cụ thể là như vậy, hiệu quả che phủ này rất có thể như ngươi nói, Chủ Thần cố ý gia tăng độ khó, nếu không, cả căn cứ này chỉ cần dùng tinh thần lực tảo miêu một lượt là rõ ràng hết, có lẽ trạng thái liên lạc như hiện tại cũng không thể kéo dài. Theo những tin tức lấy được, có thể thấy công ty Umbrella thật sự đã có một chút Progenitor virus, nhưng theo những số liệu báo cáo, các tài liệu cùng địa điểm nuôi cấy Progenitor virus đều không ở trong căn cứ nghiên cứu chỗ ngươi, còn trong số cảnh vệ có một số vũ khí sinh vật biến đổi gen, có thể có cả Nemesis...”

Sở Hiên lạnh nhạt nói.

Trịnh Xá yên lặng lắng nghe một hồi rồi kỳ quái hỏi:

”Vậy thì sao? Ngươi nói với ta những chuyện này là có ý gì?”

Sở Hiên vẫn đều đều nói:

”Alice đang ở trong căn cứ nghiên cứu chữa trị thân thể, còn khoảng mười bốn ngày nữa mới có thể tỉnh lại, đến lúc đó ta sẽ để nhóm của Jill lái xe tới đón Alice, giống như chuyện xảy ra trong kịch bản phim vậy. Nhiệm vụ của ngươi là khi Alice rời khỏi căn cứ thì uy hiếp cấp cao của công ty Umbrella tại đó, để bọn họ đưa Alice an toàn rời đi, trước khi hoàn thành tình tiết kịch bản, chúng ta không thể để cô ấy gặp nguy hiểm, đây là chuyện thứ nhất... chuyện thứ hai, sau khi mấy người Alice an toàn thoát khỏi căn cứ, ta cần ngươi ở trong đó đại khai sát giới, giết chết bất kỳ ai ngươi nhìn thấy, không cần biết là nghiên cứu viên hay cảnh vệ. Không chỉ giết người mà còn phải phá hủy cả căn cứ nghiên cứu, tận tình phá hoại hết tất cả mọi thứ bên trong, cứ như vậy sẽ có thể dẫn dụ cảnh vệ cùng vũ khí sinh hóa từ bên căn cứ thí nghiệm vũ khí tới... Bọn ta sẽ nhân cơ hội tập kích chỗ đó, nói cách khác, bên ngươi náo động càng lớn, hành động tập kích bên bọn ta càng an toàn, đó là toàn bộ kế hoạch của ta.”

Trịnh Xá hít sâu một hơi đáp:

”Được, cứ như vậy đi... Giết tất cả những ai ta nhìn thấy, hiểu rồi...”

Sau khi hắn nói xong, thanh âm trong ý thức từ từ im lặng, đến khi thanh âm biến mất hoàn toàn hắn mới biết lần liên lạc này đã chấm dứt. Cùng lúc đó, tại một chỗ khác trong thành phố, mấy người Trung Châu đội cũng biết tâm linh tỏa liên đã đứt, Chiêm Lam nhìn đồng hồ deo tay nói:

- Mới có năm phút, không được rồi, hiệu quả che phủ bên trong đó lại bắt đầu...

Những người xung quanh đều thở dài, Trương Hằng tò mò hỏi:

- Mặc dù không thể sử dụng tâm linh tỏa liên nhưng ngươi còn có thể sử dụng tinh thần lực tảo miêu không? Ít nhất cũng thăm dò đại khái tình hình căn cứ thí nghiệm vũ khí trước đã.

Chiêm Lam lắc đầu cười khổ đáp:

- Không được, ta đã dùng tinh thần lực tảo miêu xem qua, tất cả mọi thứ bên trong đều như bị một màn đen che phủ, căn bản không nhìn rã được bên trong. Nếu muốn cường hành dùng tinh thần lực xuyên qua lớp màn đó, tình thần lực của ta rất dễ bị tiêu tán, kéo dài rất có thể khiến ta trực tiếp hôn mê.

Mọi người lại thở dài, chỉ có Trình Khiếu bỗng cười ha hả:

- Cứ yên tâm đi, thực lực của Trịnh Xá so với chúng ta cộng lại còn lợi hại hơn nhiều, cho dù đang ở trong căn cứ nghiên cứu, ta nghĩ hắn chắc không thể dễ dàng bị người khác chế phục hoặc giải phẫu đâu... Có

http://tieulun.hopto.org

lẽ ngươi không phải đang lo lắng chuyện này, chẳng lẽ ngươi lo hắn bị công ty Umbrella sử dụng mỹ nhân khế? Trực tiếp tặng một người đẹp tóc vàng ngoan ngoãn, biết nghe lời? Ha ha ha, nếu đúng là như thế thì thật sự rất đáng lo...

Nếu có Trịnh Xá ở đây hắn nhất định sẽ phải cao giọng cảm thán trực giác như dã thú của Trình Khiếu, công ty Umbrella vì để lung lạc hắn thật sự đã phái một mỹ nữ tóc vàng. Nghe Trình Khiếu nói vậy, Chiêm Lam khóe miệng hơi giật giật, bất quá nàng vẫn lập tức cười nói:

- Sao có thể như vậy được, trong mắt công ty Umbrella hắn bây giờ đang là người mang G - virus, tùy tiện tặng hắn phụ nữ, công ty không sợ sẽ xuất hiện một đám quái vật biến dị sao? Yên tâm, yên tâm, nhất định là không thể đâu.

Thấy Chiêm Lam phản ứng như vậy, Trình Khiếu lại càng làm già:

- Sao lại không thể, ngươi nhìn Sở Hiên xem, vẻ mặt đăm chiêu tự hỏi, vừa rồi nhất định là Trịnh Xá đã nói gì đó bất thường đúng không? Hắn chắc chắn là đã tiếp nhận mỹ nữ của công ty Umbrella. Ghét thật, tên gia hỏa này đúng là may mắn, tùy tiện làm mồi nhử cũng chiếm được một người đẹp tóc vàng, mẹ nó, ta nghe nói những cô này đến lông ở dưới cũng màu vàng...

Bốp!

Trịnh Xá khiếu còn chưa dứt lời, Triệu Anh Không ngồi cách hắn không xa bỗng vung tay lên, một tiếng kêu vang giòn, giống như có một cây gậy sắt quật vào mặt Trình Khiếu, gã đáng thương này vừa kịp nói hai chữ "màu vàng" liền bị đẩy văng ra xa, đập thẳng vào tường.

Chiêm Lam lại không trông thấy bộ dạng ăn đòn thê thảm của Trình Khiếu mà đưa mắt nhìn sang Sở Hiên, tên lạnh lùng này quả nhiên đang lộ vẻ mặt kỳ quái, giống như đang gặp vấn đề gì đó, tới lúc Chiêm Lam đang định mở miệng, Sở Hiên đã nói trước:

- Yên tâm, dù là có hối lộ mỹ nữ các loại thì với tính cách do dự thiếu quyết đoán của Trịnh Xá chắc chắn trong thời gian ngắn cũng khó mà phát sinh quan hệ với người khác... Chuyện ta thấy kỳ quái là hắn không ngờ lại dứt khoát đồng ý với đề nghị của ta, đồng ý giết hết tất cả những người hắn nhìn thấy...

Những người xung quanh đều lộ vẻ tò mò, Vương Hiệp vội hỏi:

- Ý ngươi là nói, Trịnh Xá sẽ không đồng ý với ngươi giết sạch mọi ngươi trong viện nghiên cứu?

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Không, hiện tại hắn đã là một đội trưởng thành thục, mặc dù chuyện hắn phải làm không phù hợp với bản tâm nhưng đứng trước lợi ích của đoàn đội hắn nhất định sẽ vì đoàn đội mà có lựa chọn. Chuyện ta thấy kỳ lạ không phải cái này mà là hắn biểu hiện rất quyết đoán, với tính tình của hắn bình thường, nếu gặp chuyện trái ý thì thường sẽ suy nghĩ rất lâu, hơn nữa còn thường xuyên hoài nghi ta, mặc dù hắn sẽ vì đoàn đội mà lựa chọn nhưng quyết đoán như vậy lại không phải tính cách của hắn...

-Vì thế sẽ là hắn đã bị công ty Umbrella khống chế, tẩy não, hoặc là hắn gặp chuyện gì đó trong căn cứ nghiên cứu khiến hắn nảy sinh sát ý với những người trong đó, đây là hai khả năng duy nhất ta có thể nghĩ tới...

383. Kế Hoạch Tập Kích (2)

Dù thế nào, từ lúc ngày thứ hai bắt đầu, Trịnh Xá đã chôn giấu sát ý vào đáy lòng, mỗi ngày đều tới phòng thí nghiệm phối hợp với nghiên cứu của công ty Umbrella. Do biểu hiện của hắn khá tốt nên một số nhân viên nghiên cứu dần dần trở nên thân thiện với hắn, còn hắn cũng từ miệng những người này biết được khá nhiều chuyện về công ty Umbrella, ví dụ như căn cứ này mặc dù được tuyên bố là trụ sở chính của công ty những trên thực tế chỉ là một trong những căn cứ có quy mô lớn nhất mà thôi, còn trụ sở chính thực của công ty Umbrella ở đâu thì ngay cả những nghiên cứu viên này cũng đều không rõ ràng.

-Nghe nói trụ sở chính thức là tại một nơi nào đó trong sa mạc, nhưng cũng chỉ là nghe đồn, tóm lại trước mắt chỗ chúng ta đang ở có thể nói là căn cứ lớn nhất của công ty.

http://tieulun.hopto.org

Đây là một trong đủ loại đồn đại mà Trịnh Xá nghe được, ngoài ra còn có một số báo cáo về thí nghiệm tế bào của hắn, dù cho những kẻ này nghiên cứu thế nào, người bình thường tiêm tế bào của hắn, cường độ thân thể tối đa cũng chỉ mạnh hơn thông thường khoảng hai lần, cũng tức là không chênh lệch lắm so với tiêm máu rồng. Điều này khiến đám nhân viên nghiên cứu khổ não không thôi, bởi vì nếu sức mạnh bản thân Trịnh Xá mà rất yếu thì bọn chúng còn có thể cho rằng cường độ của G - virus bất quá cũng chỉ đến vậy mà thôi, nhưng Trịnh Xá lại thể hiện sức mạnh gấp mười lần người bình thường, thậm chí là còn hơn thế, điều đó thể hiện rằng phương hướng nghiên cứu của bọn chúng đã sai lầm. Chưa cần biết những người bình thường này có bị tế nào của Trịnh Xá phản phệ hay không, ít nhất là bọn chúng đến cả việc khai thác hoàn toàn năng lực của G - virus cũng không làm được, tình hình như vậy kéo dài suốt mười ngày cuối cùng khiến vài tên nghiên cứu viên biến mất khỏi căn cứ rồi lại có mấy chục người mới khác đến thêm vào.

Trịnh Xá cứ lạnh lùng bàng quan nhìn đám nhân viên nghiên cứu biến mất rồi lại đến mới, dù sao cũng đều là chết, chết trong tay công ty Umbrella hay chết trong tay hắn cũng chẳng có gì khác biệt, còn hắn thì nhờ thời gian thể hiện "tốt đẹp" này mà phạm vi hành động trong căn cứ được mở rộng hơn rất nhiều, ví dụ như hắn đã có thể tự do tới xem Alice. Nữ diễn viên chính nhiễm Progenitor virus này hiện đang được ngâm trong một bình dung dịch lớn, sau mấy ngày nữa sẽ có thể hồi phục hoàn toàn, mà ngày nàng khôi phục ý thức cũng là lúc Trung Châu đội tập kích căn cứ công ty Umbrella.

-Sắp tới rồi....

Trịnh Xá nằm trên giường lẩm bẩm, bây giờ đang là buổi đêm, mỗi ngày vào thời gian này, hiệu quả che phủ căn cứ nghiên cứu đều sẽ giảm bớt, mà thời gian mỗi ngày cũng chỉ được khoảng năm phút, có thể để hắn thông qua tâm linh tỏa liên trao đổi với những người còn lại của Trung Châu đội ở bên ngoài.

"Trịnh Xá, nghe thấy tiếng ta không?"

Giọng nói của Chiêm Lam từ yếu ớt chuyển thành rõ ràng, chậm rãi xuất hiện trong ý thức Trịnh Xá.

Trịnh Xá cười nói:

"Chiêm Lam, ta nói mấy lần rồi, không nên xông vào màn chắn nơi này quá sớm, tinh thần lực của ngươi sẽ bị tiêu hao rất nhiều, ngươi có phải bị ngớ ngẩn không đấy? Tinh thần lực khác với thể lực, sau khi tiêu hao cần thời gian rất lâu mới có thể từ từ khôi phục.

Tiếng cười của Chiêm Lam truyền tới, nàng vừa cười vừa nói:

"Có sớm quá đâu, ta đều căn đúng thời gian mới liên lạc với ngươi đấy chứ, đừng nghĩ là ta lúc nào cũng lo lắng về ngươi... Nói chuyện chính đi, Sở Hiên đã phá giải được sơ đồ nội bộ căn cứ nghiên cứu, ta sẽ kết nối ý thức hai người với nhau."

Trịnh Xá ừ một tiếng, mấy giây sau, thanh âm lạnh lùng đặc hữu của Sở Hiên vang lên, hắn đạm mạc nói:

"Ừm, đã phá giải được sơ đồ nội bộ căn cứ nghiên cứu, ta sẽ chuyển bản đồ này tới ý thức ngươi. Mặt khác, lãnh đạo cao nhất của công ty Umbrella tại hai căn cứ này là một thành viên hội đồng quản trị, tên là Richardson, hôm Alice tỉnh lại ngươi có thể tới bắt giữ hắn trước, sau đó phải xem biểu hiện của ngươi rồi.... Triệt để phá hoại cả căn cứ nghiên cứ đó đi!"

Trịnh Xá cũng không nói nữa, lẳng lặng ghi nhớ sơ đồ địa hình vừa đột ngột xuất hiện trong đầu, mấy phút sau sơ đồ này mới từ từ biến mất, thời gian năm phút liên lạc cũng đã kết thúc, tuy vậy Trịnh Xá vẫn đang nhớ lại hình ảnh sơ đồ, yên lặng ngồi tại chỗ...

Thời gian không ngừng trôi đi, Trịnh Xá vì có "biểu hiện tốt" mà những chuyện hắn được tiếp xúc trong căn cứ nghiên cứu cũng càng lúc càng nhiều, chỉ trừ nhưng chuyện tối cơ mật như loại hình Nemesis, Licker thể tiến hóa mới nhất là hắn còn chưa thể nhìn thấy ra thì tất cả mọi thứ bao gồm cả tiêu bản zombie nhiễm T - virus, tiêu bản các thí nghiệm thể nhiễm T - virus, tiêu bản nội tạng, hắn đều xem được.

Trong đó, thứ khiến hắn chấn động nhất, phẫn nộ nhất là tiêu bản một bé gái da trắng khoảng bảy tám tuổi. Cô bé nằm an tĩnh trong bình dung dịch, nửa thân dưới lại là thân thể đỏ lòm của Licker, không có da dẻ, chỉ có cơ thịt. Theo như đám nhân viên nghiên cứu nói thì đây là sản phẩm chuyển đổi gen, tiêm tế bào đã biến đổi gen của Licker vào thân thể cô bé, khiến một bộ phận thân thể phát sinh biến dị, kết quả là tạo thành hình dạng nửa người nửa Licker như vậy...

http://tieulun.hopto.org

Nhìn thấy tất cả, Trịnh Xá chỉ có hai mắt đỏ ngầu, hắn không nói gì cả, quay đầu rời khỏi phòng chưa tiêu bản, chỉ là tay cầm bằng thép hắn nắm vào đã bị bóp thành một khối sắt vụn.

"Có lẽ đúng như Sở Hiên đã nói với ta mấy ngày trước, Chủ Thần chỉ kế thừa di nguyện tiến hóa của thánh nhân, nó sẽ không phân biệt loại tiến hóa này đối với nhân loại là tốt hay xấu. Người bình thường tại thế giới hiện thực, đối với thành viên tiểu đội luân hồi đã trải qua vô số thế giới phim kinh dị, vô số lần sinh tử tồn vong, không ngừng tiến hóa, biến mạnh mà nói, họ đã là sinh vật cấp thấp, có lẽ sẽ bị thành viên của tiểu đội luân hồi trở lại thế giới hiện thực biến thành đồ chơi, vật thí nghiệm, tiêu bản, thậm chí là thức ăn, cứ như vậy, sự tồn tại của Chủ Thần chính là hủy diệt loài người chứ không phải thúc đẩy con người tiến hóa, nhưng mà..."

"Cho dù trong thân thể ta đã có phần lớn bộ gen không phải là con người, cho dù ta cũng đã trải qua vô số phim kinh dị mà trở thành tàn nhẫn, thậm chí có thể giết người vô tội, vứt bỏ gánh nặng, cho dù như thế, nhưng... Trái tim ta! Vĩnh viễn vẫn là trái tim của con người! Ta sẽ tuyệt đối không để nhân loại phải trải qua cảnh ngộ thảm khốc như trước mắt, tuyệt đối không!"

Trịnh Xá cứ như vậy trải qua đoạn thời gian này, thời điểm Alice tỉnh lại chậm rãi tới gần, hắn đã nhìn thấy quá nhiều thứ, nội tâm sớm đã chất chứa phẫn nộ, từ sau trận chiến với Ấn Châu đội, đã rất lâu rồi hắn chưa từng nảy sinh lửa giận lớn đến vậy, nếu thật sự không được phát tiết hắn sợ rằng mình sẽ uất ức đến thành nội thương. Bất quá vẫn còn may, ngoài những tiêu bản người, ở đây còn có một số băng ghi hình mà công ty Umbrella cất dấu hắn cũng có quyền xem xét, trong số những cuộn băng này hắn không ngờ còn tìm thấy vài băng ghi lại tình hình trong Resident Evil 2, ví dụ như cảnh Ác Ma đội đồ sát zombie, đặc biệt là sức chiến đấu khủng bố mà Phục Chế Thể bộc lộ.

Trong băng ghi hình, tiểu đội luân hồi Ác Ma cưỡi một chiếc xe bus, có thể thấy khi đó bọn chúng còn chưa lấy Goblin glider ra, có lẽ vẫn đang đùa giỡn với Trung Châu đội, không hề lập tức truy đuổi. Khi gặp một lượng lớn zombie, không ngờ lại do Phục Chế thể một mình nghênh chiến, vô số zombie biến dị đông nghìn nghịt, còn có cả Licker tiến hóa khổng lồ, clone của Trịnh Xá đứng đó, sau lưng đôi cánh dơi to lớn vũ lộng, tay cầm một thanh trọng kiếm bập bùng lửa đen, nhìn hình tượng thật sự giống như ma quỷ.

Không chỉ hình dạng giống ác ma mà Phục Chế Thể còn có lực lượng khủng bố đến bản thân Trịnh Xá cũng khó mà tưởng tượng được. Lúc trước khi hắn và Phục Chế Thể chiến đấu, thực tế Phục Chế Thể tựa hồ đến cả trạng thái mở cơ nhân tỏa cũng không sử dụng đã có thể dễ dàng giết chết hắn, mà trong băng ghi hình, thực lực đáng sợ của Phục Chế Thể càng thể hiện rõ ràng một cách tàn bạo. Thanh kiếm nhẹ nhàng vung lên, ngọn lửa đen tuyền liền tản thành hình quạt, zombie hoặc Licker lập tức bị ngọn lửa trực tiếp nuốt chửng, dễ dàng bị thiêu thành tro bụi.

Tốc độ của Phục Chế Thể cũng cực nhanh, mặc dù nhìn hắn giống như chưa từng di động nhưng một giây sau đã xuất hiện mở góc khác trên màn hình, chỉ tốc độ thôi đã gần như nhanh hơn cả Trịnh Xá trong trạng thái Bạo tạc một phần. Mà chuyện chính thức khiến Trịnh Xá đáy lòng phát lạnh là Phục Chế Thể phảng phất như chưa từng dốc toàn lực, hắn chỉ nhàn nhã huy động trọng kiếm cùng di động, bay lượn liên tục, chiến đấu với cường độ như vậy mà trên mặt Phục Chế Thể vẫn có vẻ rất ung dung...

Trịnh Xá xem đi xem lại đoạn phim mấy chục lần, hắn bỗng nhận ra mình không thể tìm được sơ hở của Phục Chế Thể, dù là động tác, tốc độ, lực lượng, sức phá hoại, thậm chí cả tâm tính, clone của hắn đều chỉ có thể hình dung bằng hai chữ, hoàn mỹ!

"Vậy... Hủy diệt có thể đánh bại hắn không?"

Lần đầu tiên Trịnh Xá cảm thấy hoài nghi sức phá hoại của Hủy diệt, hắn không biết mình có thể đánh bại Phục Chế Thể cường đại như vậy hay không, cho dù sử dụng Hủy diêt hắn cũng không dám khẳng định có thể đánh bại được...

Thời gian chậm rãi trôi qua, cuối cùng cũng đến ngày Alice tỉnh lại, ngày này, đến cả gã trung niên nghiên cứu viên kia cũng bỏ qua thí nghiệm tế bào G - virus để đến chỗ Alice. Theo như hắn nói, ngoài Trịnh Xá ra, Alice là vật thí nghiệm ưu tú nhất, dù đã có người mang G - virus là Trịnh Xá thì công ty Umbrella vẫn muốn có thể giữ lại Alice.

Trịnh Xá cũng không tới xem Alice, hắn chỉ là lấy bốn chiếc nhẫn mithril bổ sung năng lượng trong nạp

http://tieulun.hopto.org

giới ra đeo vào tay, tiếp đó, căn cứ theo địa hình viện nghiên cứu mà Sở Hiên cung cấp bắt đầu tiến về phía phòng quản lý.

384. Cường Tập! Thâu Tập (1)

Trên đường đi, Trịnh Xá đã không cần giấu giếm phẫn nộ trong lòng nữa, tốc độ của hắn cũng không nhanh nhưng bất cứ ai đi qua cạnh bên người hắn đều cảm thấy một áp lực kỳ lạ, thường sẽ đều vô thức tránh xa chỗ hắn, tới lúc hắn tới hành lang dẫn đến phòng quản lý thì cảnh vệ ở đó mới ngăn lại.

-Xin lỗi, xin xuất trình giấy thông hành!

Mấy tên cảnh vệ giữ Trịnh Xá lại, trong đó một người lên tiếng.

Trịnh Xá yên lặng tính toán thời gian một chút rồi bật cười nhìn mấy tên cảnh vệ. Không đợi bọn họ kịp phản ứng, trong tay Trịnh Xá bỗng lóe lên quang mang màu đỏ máu, mấy tên cảnh vệ kinh hãi nhìn nửa thân trên của mình từ từ đổ xuống còn Trịnh Xá thì đã vượt qua bọn họ tiến về phía trước.

-Ta đã nói rồi, tất cả những kẻ ở đây... các ngươi đều phải chết!

Trịnh Xá nghiến răng thì thào nói, tiếp đó cầm Hổ hồn đi về phía phòng quản lý, hiện tại hắn toàn thân đầy sát khí, điều này rất hiếm thấy ở hắn, nhưng một khi đã khiến hắn mang sát khí như vậy thì sự tình tuyệt đối không thể dễ dàng kết thúc.

Một đường tiến tới, Trịnh Xá nhìn thấy bất kỳ kẻ nào đều trực tiếp một đao chém xuống, khi có Hổ hồn, sức phá hoại của hắn lại tăng lên một tầng, đặc biệt là đao mang vô kiên bất tồi của Hổ hồn. Cho tới bây giờ, hắn chỉ thấy có thanh trọng kiếm trong suốt Excalibur là có thể khắc chế Hổ hồn đao mang, ngoài ra, đao mang do nội lực hình thành thành này tuyệt đối có thể chặt đứt bất cứ thứ gì.

Đến khi Trịnh Xá giết chết người thứ 27, cả căn cứ nghiên cứu mới vang lên tiếng còi báo động chói tai, mà giờ phút này hắn đã chỉ còn cách phòng quản lý hơn chục mét, phía cuối hành lang là một cách cửa bằng gỗ màu đỏ. Trịnh Xá hiện tại đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, chỉ bằng âm thanh nghe được là hắn có thể biết sau cánh cửa có ít nhất là mấy chục tên cảnh vệ, tiếng hô hấp, tiếng nhịp tim đập, thậm chí là tiếng quần áo cọ xát, tất cả đều bộc lộ vị trí của bịn chúng,

Trịnh Xá cười lạnh, đeo vòng cổ long tinh, sau đó cầm Hổ hồn thản nhiên đẩy cửa bước vào, bên trong quả nhiên có mấy chục tên cảnh vệ, tất cả đều mặc một bộ áo giáp toàn thân giống như đồ phòng độc, súng tiểu liên trong tay chĩa thẳng về phía Trịnh Xá vừa tiến vào.

Bộp, bộp, bộp!

Phía sau đám cảnh vệ, một người đàn ông lớn tuổi đang ngồi tại chỗ, lão mỉm cười vỗ tay, vừa cười vừa nói:

- Không tệ, sức chiến đấu của ngươi rất, rất mạnh, ta đã thấy hết suốt quãng đường... Hơi tò mò một chút, món vũ khí trên tay ngươi từ đâu mà có? Trên hình ảnh, thanh vũ khí này giống như là đột nhiên xuất hiện trong tay ngươi, đúng rồi, cả bốn chiếc nhẫn đó cũng đột ngột xuất hiện.

Trịnh Xá cười lạnh:

- Ta không có nghĩa vụ phải trả lời ngươi, có điều xem ra lát nữa ngươi còn phải giúp ta một chuyện, ta cứ cho ngươi biết cũng được... Đây là vũ khí của ta, vũ khí cùng bốn chiếc nhẫn này đều cất trong chiếc nhẫn bị các ngươi lấy đi lúc trước, bây giờ đến ngươi trả lời câu hỏi của ta, hình ảnh giám sát ở đâu?

Lão kia lộ vẻ ngạc nhiên, hắn vẫn chăm chú nhìn chiếc nhẫn trên tay Trịnh Xá, hơn nửa ngày sau mới cười nói:

- Nếu như ngươi nói thật, vậy thì đúng là bọn ta đã làm một việc ngu ngốc, đem trả lại chiếc ngẫn quý giá đó cho ngươi, bất quá vẫn còn may, chiếc nhẫn này vẫn còn nguyên.. Được rồi, màn ảnh giám sát ở sau lưng ngươi.

Nói đoạn lão chỉ vào cánh cửa phía sau Trịnh Xá.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá quay đầu nhìn lại, quả nhiên nhìn thấy phía trên cánh cửa gỗ có gắn mấy màn hình, từ vũ trí lão già có thể trực tiếp quan sát những màn hình này, trong đó có vài màn hình đang truyền hình ảnh đoạn hành lang hắn vừa đi qua, ở đó thi thể nằm la liệt, đều là địch nhân bị hắn chém chết trên đường.

-Ừm, vậy thì... các ngươi không còn tác dụng gì nữa.

Trịnh Xá quay đầu lại, lạnh lùng cười, hắn nâng Hổ hồn đao chém ngang tới. Khi hắn huy động trường đao, đám cảnh vệ đồng thời cũng khai hỏa, mấy chục khẩu tiểu liên điên cuồng nhả đạn, bức tường sau lưng hắn lập tức xuất hiện vô số lỗ đạn, cánh cửa gỗ cũng bị xé rách. Cùng lúc đó, Hổ hồn trường đao đã chém đến, nơi đao mang đi qua tất cả đều bị chia làm hai mảnh, đặc biệt đám cảnh vệ đang nổ súng, sau khi đao mang lướt qua, nửa thân trên của bọn chúng đã rơi xuống đất, tuy vậy vẫn có một số tên vẫn đứng thẳng, phải tới hai ba giây sau thân thể mới đổ xuống, cảnh tượng thật đủ để dọa chết người khác .

Quanh thân thể Trịnh Xá xuất hiện một tầng phòng hộ bán trong suốt, tất cả đạn đều bị ngăn lại, vòng cổ long tinh hoàn toàn bao trùm hắn vào bên trong, dưới làn đạn của mấy chục khẩu tiểu liên Trịnh Xá vẫn không hề bị thương tổn mảy may.

Gã kia rõ ràng là bị dọa đến phát ngốc, lão không thể nghĩ tới tình huống lại biến đổi như thế này, bởi vì Trịnh Xá còn cách đám cảnh vệ ít nhất cũng ba, bốn mét, dù hắn nhanh chóng lao tới cũng tuyệt đối không thể nhanh hơn tốc độ đạn bắn do đó vừa rồi lão già này mới có vẻ trấn tĩnh tự nhiên như vậy. Nhưng ngoài dự đoán của hắn, Trịnh Xá căn bản không cần tới gần đám cảnh vệ kia, hắn chỉ vung thanh đại đao màu đỏ lên, đám cảnh vệ phảng phất như bị một lưỡi đao vô hình chém thành hai đoạn, mà quanh người hắn còn xuất hiện một vòng bảo vệ vốn chỉ có trong phim khoa học viễn tưởng, chuyện như vậy đã hoàn toàn vượt quá sự tưởng tượng của lão già, lão cứ há hốc mồm ngây ngốc nhìn Trịnh Xá, giống như lần đầu tiên trông thấy hắn.

Trịnh Xá không thèm để ý tới lão già này, chỉ quay lại nhìn màn hình giám sát, vừa nhìn vừa nói:

- Đổi vị trí giám sát, chuyển hình ảnh chỗ Alice lại đây.

Lão già giật nảy người, bấy giờ mới phục hồi tinh thần, gã thành viên cấp cao của công ty Umbrella này rõ ràng là cũng rất sợ chết, vội vàng cầm một điều khiển cỡ nhỏ chỉ vào màn hình. Nhiễu động một thoáng, trung tâm chữa trị nơi Alice đang ở xuất hiện trên màn hình, nhưng trung tâm này cũng hoàn toàn bị xáo trộn, dưới mặt đất đầy các nhân viên nghiên cứu đang nằm rên rỉ, có vài tên muốn bò dậy nhưng rõ ràng là đã bị đánh cho không có sức mà đụng đậy nữa.

"Đã tỉnh lại rồi sao?"

Trịnh Xá vội vàng nói:

- Chuyển vị trí, phát hình toàn bộ đường ra vào trung tâm nghiên cứu.

Lão giã cũng rất biết nghe lời, cầm điều khiển không ngừng chuyển đội vị trí quan sát, một lúc sau màn hình đã chuyển tới hình ảnh lối vào căn cứ nghiên cứu. Ở đó quả nhiên có một mỹ nữ tóc vàng, chính là nữ diễn viên chính trong phim Alice, trước mặt nàng có hơn trăm tên cảnh vệ đang cầm súng chĩa thẳng tới, tình hình cực kỳ giống với Trịnh Xá lúc trước, vừa mở cửa đã bị hàng loạt họng súng ngắm vào.

Đúng lúc này, một chiếc xe màu đen từ xa chạy tới, dừng lại bên ngoài vòng vây của đám cảnh vệ, tiếp đó hai người một nam một nữ bước xuống, chính là Carlos và Jill Valentine. Carlos lấy trong xe ra một bản văn kiện đưa cho viên đội trưởng, còn Jill trực tiếp vượt qua đám cảnh vệ, tới cạnh Alice thấp giọng nói mấy câu, tiếp đó kéo nàng tới thẳng tới chỗ chiếc xe, sau khi hai cô gái đều lên xe, Carlos mới bước vào ghế lái, tiếp đó chiếc xe quay đầu đi về phía cửa ra vào.

Trịnh Xá yên lặng nhìn mọi chuyện, cho tới khi chiếc xe đến cửa hắn với quay lại nói với lão già kia:

- Gọi điện thoại tới đó, cho phép bọn họ đi qua.

Lão già lần này lại không gọi điện thoại mà thở phào một hơi nói:

- Cho phép đi qua? Ngươi đùa ta sao, ngươi nghĩ bọn chúng có thể an toàn rời khỏi đó? Ta dám đảm bảo văn kiện đó nhất định có chuyện, muốn vào thì còn được, muốn rời đi sẽ không dễ dàng đâu... Không sai, ta có thể để bọn họ lập tức rời đi, hơn nữa còn có thể đảm bảo sự an toàn cho họ, nhưng sự an toàn của ta

http://tieulun.hopto.org

thì sao? Ta không nghĩ rằng ngươi sẽ tha cho ta, vì thế trước khi an toàn cảu của ta được đảm bảo, ta sẽ không gọi điện, ngươi giết ta cũng vô dụng, dù sao cũng đều là chết, ta việc gì phải để ngươi lợi dụng rồi vẫn chết chứ?

Trịnh Xá lập tức mỉm cười, hắn gỡ vòng cổ long tinh xuống vứt trên bàn trước mặt lão già, chờ sau khi lão tò mò cầm vòng cổ lên, hắn mới nhặt một khẩu tiểu liên dưới đất lên, nhắm thẳng vào lão già xả đạn. Hành động vụt biến đổi khiến lão già sợ phát khiếp, đến khi phát hiện quanh người mình xuất hiện một tầng phòng hộ, lão già đã bị dọa đến sắc mặt trắng bệch.

-Đã đủ đảm bảo chưa? Chiếc vòng cổ long tinh này có thể sinh ra vòng phòng hộ đủ để bảo vệ ngươi, hiện tại ngươi đã an toàn.

Trịnh Xá cười lạnh nói.

Lão già liếc nhìn vòng cổ mấy cái rồi vẫn rất cẩn thận rút ra một khẩu súng lúc, nhắm vào tay mình bóp cò. Đoàng một tiếng, viên đạn lại bị một tầng phòng hộ bán trong suốt cản lại, đến lúc này hắn mới thở phào nhẹ nhóm, trực tiếp cầm điện thoại, ấn nút.

Trịnh Xá cũng không để ý, chỉ quay đầu nhìn màn hình giám sát, trên đó hiện lên cảnh chiếc xe màu đen đang đứng tại cộng kiểm soát, tên cảnh vệ tại đó giống như nhận được điện thoại, tiếp đó phất tay ra hiệu cho chiếc xe rời đi, sau khi chiếc xe đã đi xa, Trịnh Xá mới cười gằn xoay người lại.

-Thật xấu hổ, ta lừa ngươi đấy...

Trịnh Xá nhẹ nhàng vung Hổ hồn, chiếc đầu của lão già từ từ rơi xuống đất, trên mặt vẫn đầy vẻ kinh hãi.

-Vòng cổ long tinh này chỉ ngăn cản vũ khí công nghệ cao, mà Hổ hồn đao lại không phải.

Trịnh Xá nhặt vòng cổ trên mặt bàn lên, đeo lại vào cổ, sau đó lấy Vòng tay của thần Anubis trong Nạp giới ra.

-Bắt đầu đi... Tát cả những kẻ ở đây đều phải chết!

385. Cường Tập! Thâu Tập (2)

Trịnh Xá đi ra khỏi hành lang phòng làm việc, hắn không hề biết tình hình cảnh vệ trong căn cứ đang như thế nào, nhưng theo tiếng chuông báo động vang lên khắp nơi có thể thấy toàn bộ căn cứ đang trong tình trạng giới nghiêm, mà chuyện hắn cần làm là khiến mọi việc càng rối loạn, hấp dẫn tất cả mọi người lại, thuận tiện giết luôn.

Trịnh Xá vừa đi vừa triệu hồi Đội quân của thần Anubis, với tổng số năng lượng vampire của hắn hiện tại đủ để triệu hồi hơn một nghìn con quái vật, đám quái vật đầu chó mình người, thân cao gần ba mét đông nghìn nghịt tràn ngập trong hành lang, yên lặng chờ Trịnh Xá ra lệnh.

-Giết đi, giết chết tất cả những kẻ các ngươi nhìn thấy!

Trịnh Xá hít sâu một hơi rồi quát lớn, Hổ hồn đao chỉ thẳng vào sâu trong căn cứ.

Đám quái vật đầu chó kêu ngao ngao, cầm những thanh vũ khí hình trường đao kỳ lạ lao ra khỏi hành lang. Đám quái vật này thoạt nhìn có vẻ kềnh càng chậm chạm nhưng thực tế động tác của chúng lại vô cùng linh hoạt, hơn nữa còn có cả kỹ năng đặc biệt của xác ướp thị vệ, không cần để ý tới trọng lực, cứ bước thẳng lên vách tường hoặc trần nhà chạy tới trước...

Trong đại sảnh thông với phòng làm việc, có ít nhất hơn trăm cảnh vệ đang khẩn trương đề phòng, tất cả đều cầm súng ngắm về phía hành lang. Sau khi biết kẻ mang G - virus nổi loạn giết người, tất cả cơ chế bảo vệ bên trong căn cứ lập tức được vận hành, không ngừng có cảnh vệ tiến vào trong, mấy đại sảnh chính cũng được hơn trăm cảnh vệ trấn giữ. Do thành viên hội đồng quản trị của công ty Umbrella được xác nhận là đã bị giết nên cấp cao công ty trực tiếp ra lệnh hủy diệt kẻ mang G - virus, hủy diệt trước khi hắn gây ra phá hoại lớn hơn với căn cứ.

http://tieulun.hopto.org

Tất cả cảnh vệ đều mặc áo giáp như đồ phòng hộ vũ khí sinh học, súng trong cũng đổi thành súng quân dụng có uy lực lớn nhất, trong đó vài người còn mang cả tên lửa chống tăng, hơn trăm cảnh vệ đứng gác trước lối vào hành lang. Mặc dù thực lực của kẻ mang G -virus rất khủng bố nhưng thân thể vĩnh viễn vẫn là thân thể, hơn nữa chốt chặn như vậy không chỉ có một, tất cả hành lang trong trụ sở về cơ bản đều đã được giới nghiêm.

-Cẩn thận, bắn hạ tất cả những kẻ ra khỏi hành lang, không để lại người sống!

Một người đàn ông mặc comple đen nhìn đám cảnh vệ quát lớn, trên tay hắn đang cầm một máy bộ đàm, sau khi ra lệnh cho cảnh vệ, hắn liền gào vào máy bộ đàm:

- Jake, kẻ mang G - virus còn chưa tới, ngươi bên đó tạm thời chưa cần khởi động Nemesis. Bọn ta ở đây không biết chừng... không biết chừng, chúa ơi, đây là cái gì?

Con quái vật đầu tiên trong Đội quân của thần Anubis từ trên trần nhà chạy qua, sau lưng nó là hàng loạt con khác, đám quái vật mình người đầu chó từng con từng con một vọt ra khỏi hành lang. Tất cả cảnh vệ đều ngây người một chốc rồi mới gào lên siết chặt cò súng, ai cũng bị dọa khiếp, không chỉ bởi vì đám quái vật đột ngột xuất hiện mà còn vì số lượng khổng lồ của chúng.

Con quái vật chạy tới đầu tiên không hề bị súng đạn đánh tan, do lúc đó đám cảnh vệ còn đang sững sờ, khi bọn họ nổ súng thì nó đã chạy được một đoạn dài, đạn bắn chỉ trúng vào hai chân, đến khi nó từ trên trần nhà rơi xuống thì đôi chân bị bắn nát không ngờ đã khôi phục như cũ. Lũ quái vật này chỉ cần đầu không bị thương là vẫn còn sống, mà đám cảnh vệ trước đó nhìn thấy nó bị bắn tan hai chân nên cũng có chút lơ là, đến khi thân hình quái vật phục hồi như cũ, tất cả cảnh vệ còn chưa kịp định thần lại nó đã cầm thanh trường đao kỳ quái xông tới.

Viên cảnh vệ ở gần con quái vật nhất chỉ kịp kêu thảm một tiếng, trường đao đã chém ngang cổ hắn, cái đầu bắn văng ra xa. Mấy viên cảnh vệ đứng cạnh hắn đều hét lên, đưa súng chĩa về phía quái vật, loạt đạn lập tức bắn nát lồng ngực nó, cát bay tán loạn, đáng tiếc là đạn lại không bắn trúng chỗ yếu hại, Đội quân của thần Anubis cũng không phải như người thường, mặc kệ lồng ngực bị phá nát nó vẫn vung trường đao hung hăng chém xuống, giết chết mấy người. Một viên cảnh vệ trực tiếp bị chém đứt cổ, mấy người khác ít nhiều cũng bị trường đao rạch trúng, nhất thời từ trong đám cảnh vệ không ngừng truyền ra tiếng gào đau đớn.

-Giữ, giữ vững!

Gã mặc comple thốt ra một câu kinh điển, hắn vừa hô vừa chạy lùi về sau, bởi vì tại hành lang liên tục có quái vật tràn ra. Trận địa súng tiểu liên của hơn trăm người sớm đã không ngăn cản được, Đội quân của thần Anubis không chỉ chạy dưới đất mà còn bước trên vách tường, trên trần nhà, căn bản không thèm để ý tới trọng lực, mà quan trọng hơn thân thể chúng do cát tạo thành, chỉ cần đầu không bị đánh nát thì sẽ không biến mất, vì thế bắt đầu dần dần đột phá phòng tuyến của đám cảnh vệ.

Nhìn thấy chỉ huy chạy trốn, đám cảnh vệ cũng dần trở nên do dự, trong đó mấy chục người lộ ý muốn chạy trốn, kết quả tự nhiên là khiến thế công của lũ quái vật càng lợi hại hơn, thiếu mất hỏa lực của mấy chục khẩu tiểu liên, trận địa cuối cùng cũng không chống đỡ nổi nữa, chỉ có vài tên vác tên lửa chống tăng phản ứng nhanh, đồng loạt khai hỏa bắn tới, mấy tiếng nổ lớn vang lên, ít nhất cũng có gần trăm con quái vật vị bắn thành tro bụi. Tro bụi và sóng nhiệt cuốn tới, nhất thời tất cả đám cảnh vệ đều nằm phục xuống đất, đến khi bọn họ mở mắt ra, từ trong hành lang Đội quân của thần Anubis vẫn tràn ra cuồn cuộn không ngừng, con quái vật gần nhất đã nhảy vào giữa đám cảnh vệ.

Uy lực tầm xa của súng ống đương nhiên là rất lợi hại nhưng loại súng này lại không gắn lưỡi lên, hơn nữa quái vật đứng thẳng lên cao gần ba mét, nhảy vào giữa đám người, thuận tay vung một đao là lập tức có hơn mười cảnh vệ bị loạn đao chém chết, mấy chục tên còn lại rút cuộc cùng hét lên sợ hãi, tất cả theo bước gã mặc comple chạy ra ngoài.

Gã kia vẫn vừa chạy vừa quay đâu xem tình thế, đến khi nhìn thấy lũ quái vật nhảy vòa giữa đoàn người, hắn cuối cùng cũng cầm máy liên lạc gào lên điên cuồng:

- Chi viện, cần chi viện, có rất nhiều quái vật xuất hiện trong hành lang, hình ảnh đã được truyền tới camera... Cần chi viện, triệu tập tất cả cảnh vệ dự bị bên ngoài căn cứ vào đây!

http://tieulun.hopto.org

Trong phòng giám sát, mấy người mặc áo đen cũng trợn mắt há mồm, thông qua camera họ có thể nhìn thấy rõ ràng, ít nhất cũng hơn một nghìn còn quái vật đang chạy trong hành lang, mà giữa bọn chúng còn có kẻ mang G - virus... Khiến người ta không thể giải thích nổi là vì sao kẻ mang G - virus lại có thể chung sống hòa bình với lũ quái vật này? Quái vật trông giống như mấy bức tượng thần Ai Cập, bọn chúng đang tàn sát những cảnh vệ chưa kịp chạy ra, ít nhất cũng có bảy tám chục người bị chém thành thịt vụn, mà quái vật vẫn như cũ không ngừng lao ra ngoài đại sảnh trung ương.

-Chi, chi viện! Đúng thế, triệu tập tất cả cảnh vệ dự bị tới đây! Khốn kiếp, điều cả bên kia tới nữa, ít nhất cũng có hơn nghìn con quái vật đang hoành hành trong căn cứ! Nói với bọn họ, bên đó ngoài một số tư liệu thì không còn gì quan trọng nữa, lưu lại một trăm cảnh vệ duy trì cảnh giới còn lại tất cả đều chuyển sang đây hết!

Một người trong đám mặc comple đen tay cầm máy bộ đàm hét lớn, nhìn bộ dạng giống như sắp phát điên.

Những người còn lại cũng có vẻ tương tự, một người vội vã lấy máy liên lạc quát:

- Khởi động Nemesis từ số ba đến số bảy, để bọn chúng chờ tại đại sảnh trung ương, mẹ nó, trong căn cứ nghiên cứu toàn tài liệu thí nghiệm quan trọng, hơn nữa phía dưới còn có mấy trăm còn Licker tiến hóa đang đóng băng, nếu nguồn điện bị cắt... Tất cả chúng ta đều không sống nổi đâu!

Trên màn hình giám sát, Trịnh Xá quả nhiên không chỉ đơn giản đang đi về phía đại sảnh trung ương tại viện nghiên cứu, hắn quả thực là vừa đi vừa phá hoại, phạm vi công kích của Hổ hồn cực kì kinh người mà độ sắc bén của đao mang cũng cực cao, hắn đi cuối cùng trong Đội quân của thần Anubis, sau khi đám quái vật phân tán hết vào trong các hành lang, hắn liền vừa đi vừa chém không ngừng, vách tường bằng thép cùng tất cả máy móc xung quanh đều bị chém rối tinh rối mù. Tất cả những chỗ Trịnh Xá đi qua đều tàn lửa bắn tung tóe giống như bị một đàn tê giác chạy qua, mọi thứ biến thành một đống đổ nát, tình trạng rối loạn còn đang liên tục lan tới đại sảnh trung ương, mà đến đó Trịnh Xá hoàn toàn có thể hủy diệt toàn bộ hệ thống điện năng của cả căn cứ nghiên cứu, đây mới là chuyện mấy gã mặc áo đen sợ nhất.

Mấy tên mặc áo đen rõ ràng cũng là cấp chỉ huy trong công ty Umbrella, mệnh lệnh của họ rất nhanh đã truyền tới căn cứ thí nghiệm vũ khí phía sau, cảnh vệ tại đây nhanh chóng chuẩn bị chờ điều phối, mấy nghìn người chia thành từng đội chạy tới trước, sau khoảng hơn mười phút, toàn bộ căn cứ nghiên cứu vũ khí đã chỉ còn lại hơn trăm cảnh vệ cùng một ít robot bảo vệ, sức phòng vệ của căn cứ thí nghiệm vũ khí này rõ ràng là mạnh hơn căn cứ nghiên cứu rất nhiều, nhưng lúc này lại là lúc nó yếu ớt nhất.

Cách đó không xa, những thành viên còn lại của Trung Châu đội đang đứng trong bóng đêm, Sở Hiên nhìn căn cứ thí nghiệm vũ khí nói:

- Bắt đầu đi, La Cam Đạo... Phá hủy bên ngoài căn cứ cho ta.

386. Sức Chiến Đấu Của Trung Châu Đội (1)

Sở Hiên nói dứt lời, sau lưng hắn xuất hiện một robot cao gần bốn mét, con robot này vẫn luôn đứng trong bóng tối, đến khi Sở Hiên nói xong, đôi mắt nó mới vụt sáng, bước lên trước, trên người bắt đầu lấp lóe ánh đèn.

Chỉ thấy robot đạp mạnh một bước, nhảy lên cao gần mười mét, sau đó thân người xoay về sau, cơ thể bắt đầu biến đổi, chưa đầy một giây, robot đã biến thành một phi cơ vũ trụ chiến đấu, hình dạng thuôn dài, vỏ ngoài bóng loáng nhìn hết sức ấn tượng.

Từ chiếc phi cơ phát ra một tiếng hét hưng phấn, tiếp đó phía sau bắn ra hai luồng điện lưu màu lam, nhanh chóng lao về phía căn cứ thí nghiệm vũ khí. Khi còn cách căn cứ hơn trăm mét, từ hai bên cánh phi cơ bắn ra mấy quả tên lửa dò đường, trực tiếp oanh tạc tường ngoài căn cứ, tiếng nổ vang rền, uy lực của những quả tên lửa cỡ nhỏ này mạnh đến không ngờ, luồng lửa từ vụ nổ phá tan lớp tường bao bên ngoài căn cứ. Trên phi cơ lại truyền tới tiếng hét kích động của một thanh niên, trong ánh lửa, phi cơ chuyển mình lao xuống, đến khi hạ xuống đất nó đã biến hình, trông giống như một chiếc mô tô khổng lồ.

-Nếu đã gọi là phi cơ, không bằng cứ coi nó là phi thuyền vũ trụ, dù là tính linh hoạt hay tốc độ sau khi cải tạo hệ thống phóng điện, cùng nguồn năng lượng dồi dào nhờ chuyển đổi nội lực thành điện năng, sau

http://tieulun.hopto.org

khi cải tiến, robot chiến đấu này cơ bản hoàn toàn có thể so với robot cấp 2B, thậm chí là cấp A. Tuy vậy nó cũng có giới hạn, đó là đạn dược hạn chế, chỉ có thể chiến đấu một chiến dịch nhỏ, ví dụ như trận tập kích căn cứ này, bên ngoài có gắn long tinh, trước khi cạn năng lượng nó chính là vương bài chiến đấu công nghệ cao, vương bài của Trung Châu đội chúng ta.

Sở Hiên nhìn ánh lửa bùng lên khắp bốn phía, lạnh nhạt nói.

Những người còn lại đều nhìn cuộc chiến ở phía xa, con robot không ngừng biến đổi giữa ba loại hình thái, tùy ý phát huy hỏa lực mạnh mẽ, nhất thời bên ngoài căn cứ hoàn toàn chìm trong biển lửa, mấy điểm trực thăng cất cánh cùng tháp súng cũng bị tên lửa phá hủy. Tới lúc robot trở lại dạng người, nó nâng một chiếc mỏ hàn lớn bằng điện lên, mỏ hàn kêu lên ù ù, robot cứ thế rạch thẳng vào tường căn cứ nghiên cứu, hoa lửa lập tức bắn ra tung tóe, robot cứng rắn cắt mở vách tường hợp kim ra thành một lỗ lớn, sau đó không nghĩ ngợi gì, trực tiếp bắn mấy phát tên lửa cỡ nhỏ vào bên trong.

Nhóm Sở Hiên ở phía xa nhìn thấy rõ ràng, Bá Vương cùng Vương Hiệp dẫn đầu chạy tới, theo sát phía sau là Sở Hiên, Triệu Anh Không, Trình Khiếu, Trương Hằng còn Zero và Chiêm Lam thì đứng lại tại chỗ.

"La Cam Đạo, Zero, các ngươi thủ tại chỗ, tất cả trực thăng cùng máy bay chiến đấu tăng viện nhất loạt bắn hạ. La Cam Đạo mở rộng phạm vi phá hoại, tốt nhất là biến thành phi thuyền tuần tra không trung, phát hiện máy bay oạch tạc hoặc tên lửa thì lập tức phá hủy, Zero phụ trách chi viện hỏa lực cho La Cam Đạo, những người còn lại hành động theo đúng kế hoạch..."

Sở Hiên vừa nói đồng thời hai tay rung lên, hai khẩu coilgun rơi xuống tay.

Cùng lúc đó, trong căn cứ nghiên cứu cũng bộc phát kịch chiến giữa người và quái vật.

Khi viện quân từ căn cứ thí nghiệm vũ khí tới, trong mỗi đại sảnh, tại mỗi điểm phòng thủ đều chật ních cảnh vệ, đám cảnh vệ này đều mặc giáp chống vũ khí sinh hoạc, tay cầm súng quân dụng có uy lực cực mạnh. Dưới hỏa lực tập trung như vậy, Đội quân của thần Anubis chỉ có công kích cận chiến cuối cùng cũng bị ngăn cản, trước đó ít nhất cũng có mấy trăm cảnh vệ chết dưới trường đao hình thù kỳ lạ của bọn chúng, lúc quái vật đã chỉ còn cách đại sảnh trung ương hai sảnh trung trung chuyển.

Một viên đội trưởng nhìn lớp cát dày phủ tại một chỗ ngoặt trên hành lang, cầm máy bộ đàm nói:

- Mục tiêu đã bị tiêu diệt, tiểu đội số hai đang trong trạng thái cảnh giới....

-... Tiếp tục duy trì trạng thái cảnh giới, phải ngăn cản lũ quái vật này ở ngoài đại sảnh trung ương!

Trong phòng giám sát, mấy tên mặc comple đen liên tục nhận được tin tức giống nhau, dưới hỏa lực dày đặc, vô số quái vật bị bắn thành cát vụn, số lượng quái vật bị tiêu diệt lên tới gần nghìn con, nhưng dù sức chiến đấu thế nào, cảnh vệ cũng chết hơn mấy trăm người.

-Kẻ mang G - virus đâu? Sao lại không tìm thấy hắn?

Trong lúc đám áo đen đang vui mừng ngăn cản được đàn quái vật tấn công thì một người bỗng kêu lên sợ hãi, nhất thời, tất cả đều cầm máy điều khiển bắt đầu không ngừng chuyển đội vị trí giám sát nhưng ở những điểm này không ngờ lại không thể tìm thấy Trịnh Xá, hắn đã hoàn toàn biến mất khỏi phạm vi giám sát.

Mấy người mặc áo đên nhìn nhau, vừa mới lấy máy bộ đàm ra thì trong một sảnh trung chuyển bỗng truyền tới tiếng hét sợ hãi, Trịnh Xá không ngờ lại xuất hiện trên đầu bọn chúng. Hắn từ trong ống thông gió chui ra, tiếp đó trực tiếp nhảy vào giữa đám cảnh vệ, trước khi họ kịp phản ứng, Hổ hồn đao trong tay hắn đã xoay một vòng, soạt soạt liên tiếp, mấy trăm người kinh hãi nhìn thân thể mình bị cắt thành hai đoạn, lấy hắn làm trung tâm, trong bán kính bốn mươi mét tràn ngập máu tươi, tất cả cảnh vệ đều bị chém chết.

Trong đại sảnh này có ít nhất hai trăm cảnh vệ, chỗ Trịnh Xá hạ xuống rất chính xác, vừa đúng vị trí cảnh vệ tập trung đông đúc nhất, vì vậy hắn chỉ cần vung Hổ hồn lên một vòng lập tức có hơn trăm người bị chém thành hai đoạn, ngoài một số cảnh vệ đang di động nửa thân trên bắt đầu rơi xuống đất ra, những người còn lại vẫn đứng nguyên tại chỗ.

Trịnh Xá cũng không khách khí, dưới chân dùng sức đạp mạnh, nhảy vọt lên mấy mét, tiếp đó đạp lên đầu một cảnh vệ, trước khi nửa thân trên người này rơi xuống hắn đã mượn lực lao về những cảnh vệ chưa bị

http://tieulun.hopto.org

thương. Mãi tới lúc này những cảnh vệ bị chém đứt người mới bắt đầu điên cuồng mà tuyệt vọng gào lên, tay họ vẫn cầm chắc súng nhưng lại kinh hãi phát hiện ra mình chỉ còn lại một nửa người, lập tức cả đại sảnh vang lên tiếng la hét ầm ỹ, đám cảnh vệ này chỉ còn biết tuyệt vọng bóp cò súng.

Nhân lúc hỗn loạn, Trịnh Xá từ trên cao vung đao chém xuống, tất cả những gì chắn trước mặt hắn mười mét đều bị chém rời, hơn mười tên cảnh vệ hoặc bị thương hoặc chết, mặt đất cũng bị Hổ hồn đao mang vạch ra một đường dài. Khi hắn hạ xuống đất lại đạp mạnh chân, đám cảnh vệ trước mặt thậm chí không kịp nâng súng đã bị hắn tiếp cận, Hổ hồn đao lại chém tới...

Mấy người trong phòng giám sát chỉ cảm thấy cả người phát lạnh, chưa tới ba mươi giây, hơn hai trăm cảnh vệ vũ trang trong đại sảnh, tất cả bị giết trong vòng chưa tới ba mươi giây, hơn nữa còn chết một cách thê thảm nhất bị chém ngang người, những cảnh vệ này nửa thân trên nằm dưới đất, không ngừng rên rỉ, mấy phút sau mới vì mất máu quá nhiều mà chết, sự thống khổ này đơn giản là còn đáng sợ hơn cả cái chết.

Càng kinh khủng hơn là sức chiến đấu của Trịnh Xá, không đến ba mươi giây giết chết hơn hai trăm cảnh vệ vũ trang đầy đủ, mà hắn thì lại không hề bị thương, sức chiến đấu khủng bố này thật sự khiến người ta sởn gai ốc, nếu công ty Umbrella sớm biết hắn có sức chiến đấu kinh khủng như vậy thì trước đó đã không đối đãi với hắn như vậy, ít nhất cũng không để hắn tiếp tục ở căn cứ trong tình huống không phòng bị.

Trịnh Xá lấy một chiếc máy bộ đàm trong vũng máu, bên trong liên tiếp vang lên tiếng sào sạo, hắn không nghĩ ngợi nhiều, nói:

- Rửa cổ cho sạch chờ ta, tất cả các ngươi đều phải chết!

Nói đoạn, dùng sức bóp mạnh, chiếc máy bộ đàm bị bóp nát vụn.

Trong phòng giám sát một ngươi mặc comple đen cầm máy bộ đàm hét lên:

- Đứng phá hoại căn cứ nữa! Phía dưới có Licker thể tiến hóa đang đóng băng! Này...

Một người khác đứng cạnh vỗ vai hắn nói:

- Không còn cách nào, để Nemesis đối phó với hắn đi, trì cần trì hoãn hắn khoảng mười phút được. Khởi động chương trình tự hủy đi, bom hạt nhân trong này đủ để hủy diệt cả căn cứ lẫn Licker thể tiến hóa... Chúng ta trước tiên hãy dùng trực thăng rời khỏi đây.

-Rời đi? Đi đâu? Căn cứ này có rất nhiều tài liệu quan trọng, cùng gần như toàn bộ Licker thể tiến hóa của công ty, nếu tất cả đều bị phá hủy, cho dù chúng ta rời khỏi đây thì có lẽ cũng bị công ty thanh lý... Chúng ta có thể đi đâu đây?

Một ngươi khác gào lên, hai mắt hắn đỏ ngầu, không biết là sợ hãi hay tức giận.

-Tóm lại trước hết cứ khởi động chương trình tự hủy đi, chúng ta cũng tới bãi đáp trực thăng trên nóc trụ sở... Chết dưới súng đạn cũng còn tốt hơn là chết trong móng vuốt của Licker.

Trịnh Xá cũng không biết rằng sức chiến đấu cường hãn của hắn đã khiến cấp cao trong công ty Umbrella cảm thấy sợ hãi, hắn vẫn đang không ngừng phá hoại, không ngừng tiến về đại sảnh trung ương, vốn hắn còn muốn triệu hồi Đội quân của thần Anubis một lần nữa nhưng lần triệu hồi trước đã sử dụng hết năng lượng vampire trong một chiếc nhẫn mithril, nếu hắn còn muốn sử dụng trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt thì không thể triệu hồi Đội quân của thần Anubis. Hơn nữa, theo tình hình như vừa hồi, có lẽ viện quân từ căn cứ thí nghiệm vũ khí đã tới, trận địa súng ống dày đặc đủ để áp chế công kích cận chiến của đám quái vật, vì thế triệu hồi một lần nữa cũng không có tác dụng lớn, không bằng dự trữ năng lượng vampire lại để sử dụng Hủy diệt trong nháy mắt.

"Nói như vậy, ta ở bên này đã dẫn dụ phần lớn binh lực, bên căn cứ thí nghiệm vũ khí chắc là không còn gì nguy hiểm nữa, phải trông cậy vào mọi người rồi..."

Trịnh Xá thầm nghĩ, hắn vẫn tiếp tục tiến về phía đại sảnh trung ương, khi vừa bước ra khỏi một lỗi rẽ hành lang, mấy quả tên lửa mini đột ngột bắn thẳng vào mặt hắn, bốn quả tên lửa tốc độ cực nhanh, hắn vừa kịp phản ứng lại thì chúng đã đâm sầm vào người hắn rồi nổ tung....

http://tieulun.hopto.org

387. Sức Chiến Đấu Của Trung Châu Đội (2)

Trịnh Xá muốn tránh né cũng không kịp, mặc dù dùng Thế để gia tốc trong trạng thái Hủy diệt nháy mắt hoàn toàn có thể tránh khỏi sóng chấn động từ vụ nổ nhưng muốn khởi động trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt cũng cần vài giây, lúc này tên lửa đã bay tới cạnh người, Trịnh Xá chỉ kịp làm động tác phòng thủ, tiếp đó ánh sáng bừng lên kịch liệt, cùng sóng nhiệt dữ dội, lực lượng khổng lồ khiến cả hắn cũng không thể đứng vững tại chỗ, trong thoáng chốc đã bị sóng nổ cuốn văng ra xa.

Theo vụ nổ Trịnh Xá bay ngược về sau mấy mét, đâm sầm vào vách tường, thình một tiếng tạo thành vết lõm hình người trên bức tường hợp kim, bất quá vẫn còn may, vòng cổ long tinh đã phát huy tác dụng, một tầng bảo vệ bán trong suốt chặn vũ nổ lại, kể cả mảnh đạn cũng bị ngăn cản, nhưng sau khi đỡ bốn quả tên lửa mini, ánh sáng trên long tinh cũng yếu đi rõ ràng.

Trịnh Xá đứng dậy liền ộc ra mấy ngụm máu lớn, vụ nổ vừa rồi mặc dù không trực tiếp làm thương tổn đến hắn nhưng sóng chấn động từ vụ nổ cũng khiến hắn ngầm bị thương, nếu là người bình thường thì đã sớm bị sóng nổgiết chết rồi, xem ra vòng cổ long tinh cũng không phải có thể ngăn chặn hoàn toàn uy lực của vũ khí công nghệ cao, ít nhất các sóng chấn động vẫn có thể truyền qua lớp bảo vệ tới thân thể, loại đạo cụ phòng ngự này là không hoàn chỉnh! Ít nhất đối với người bình thường không có lớp phòng ngự chấn động khác thì nhược điểm này của vòng cổ long tinh là nhược điểm trí mạng!

Ý nghĩ này chỉ lướt qua trong đầu Trịnh Xá, đây là chiến trường, hắn căn bản không có thời gian suy nghĩ nhiều bởi vì đón tiếp hắn là mấy đường đạn lớn có thể nhìn thấy bằng mắt thường bắn tới, nhìn uy lực của viên đạn bắn trúng vách tường hợp kim, phía trước chắc chắn có bốn khẩu Gatling, đối với người từng sử dụng, loại vũ khí này thật quá quen thuộc.

Trịnh Xá chỉ ngăn cản Gatlin khoảng vài giây, sức đạn khiến hắn kêu khổ không thôi, lúc này năng lượng trong vòng cổ long tinh đã sắp hao tận, hắn không thể không sử dụng nội lực của chính mình, truyền vào trong, mà uy lực của Gatling thật sự cũng quá lớn, nội lực của hắn tiêu hao cực nhanh. Trịnh Xá lập tức không chần chừ, nội lực cùng năng lượng vampire trong nhẫn đồng thời truyền vào cơ thể, trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt được sử dụng.

"Thế!"

Trịnh Xá đạp một phát dưới chân, sử dụng Thế, chỉ trong thoáng chốc đã dùng tốc độ mắt thường không thể nhận thấy xông tới hơn hai mươi mét, mấy khẩu Gatling hoàn toàn bắn ra sau lưng hắn, đồng thời đá thẳng một phát Lam cước, giữa đại sảnh trung ương lập tức truyền tới hơn mười tiếng gào thảm thiết, ngoài ra còn có cả tiếng gầm như của dã thú.

Trịnh Xá nhảy lên đá ra một đạo Lam cước, đến khi hắn hạ xuống đất mới phát hiện trước mặt ngoài mấy trăm tên cảnh vệ còn có bốn Nemesis, những Nemesisi này đều vai trái mang tên lửa chống tăng, tay phải cầm Gatling, có điều thể hình chúng so với Nemesis do Matt Ardeson chuyển thành trong Resident Evil 2 thì nhỏ hơn một phần, nhưng dù vậy thì so với người bình thường cũng đã là rất cao lớn rồi. Hơn thế nữa, trên người chúng còn mặc một loại áo dáp bằng hợp kim dày, phát Lam cước vừa rồi cắt đứt hơn mười cảnh vệ nhưng khi chém vào người một Nemesis thì chỉ bắn ra vô số tia lửa, có thể thấy sức phòng ngự của loại giáp hợp kim này cao hơn nhiều so với giáp che mà Nemesis mặc trong Resident Evil 2.

Tốc độ của Trịnh Xá thật sự quá nhanh nên nhất thời đám cảnh vệ còn chưa kịp định thần lại, đến khi hắn từ trên không hạ xuống đất, hơn năm trăm người mới đồng loạt bóp cò, vô số viên đạn rít lên bắn tới, quanh người Trịnh Xá vang lên tiếng lộp bộp liên tiếp, đó là tiếng đạn bắn trúng vòng bảo vệ, tiếp theo đó là tiếng đạn rơi leng keng xuống đất. Đến khi Gatling trong tay bốn gã Nemesis cũng bắt đầu nhả đạn thì Trịnh Xá cuối cùng cũng không chịu nổi nữa, chỉ có thể sử dụng Thế một lần nữa, mau chóng chạy lùi về sau, vừa rồi chỉ qua một, hai giây, nội lực của hắn đã bị tiêu hao ít nhất là ba phần.

Hóa súng đạn dày dặc không chỉ có tác dụng với Đội quân của thần Anubis, đối với hắn cũng có uy hiếp tương tự, may mắn là hắn còn có đạo cụ phòng ngự chống vũ khí công nghệ cao, vòng cổ long tinh, nếu không dưới nhân số chênh lệch như vậy, hắn chắc chắn phải chết.

-Làm thế nào bây giờ? Không thể bị cản lại ở đây được!

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cười khổ đứng dậy, nhìn lên trần nhà, lẩm bẩm tự nói.

Theo sơ đồ địa hình căn cứ Sở Hiên chuyển cho hắn, ở đây không có đường ống thông khí trực tiếp nối với đại sảnh trung ương, mà bất kỳ hành lang nào cũng phải thông qua sảnh trung ương mới có thể tới được những khu vực quan trọng, vì thế chỉ cần thủ chắc ở đó là hắn sẽ không thể tới các hành lang khác được, nói cách khác nếu hắn không thể giết sạch được người trong đại đại sảnh trung ương thì cũng coi như hắn bị nhốt tại đây.

-Làm sao bây giờ? Ở đây chẳng có thứ gì có thể giết sạch bọn chúng... Phải sử dụng Hủy diệt sao? Nhưng nếu bây giờ sử dụng Hủy diệt, lát nữa nếu lại gặp một lượng lớn cảnh vệ tập trung phòng ngự thì không phải lại sẽ bị nhốt sao? Mẹ nó, biết thế đã mang theo chút vũ khí hạng nặng quy mô lớn rồi.

Trịnh Xá khổ sở nói, khi hắn đi làm con mồi tiến vào căn cứ nghiên cứu, lựu đạn plasma đã bỏ trong túi không gian, một ít vũ khí hạng nặng quy mô lớn cũng để hết trong đó, vốn hắn cứ tưởng với thực lực của mình phối hợp với Hổ hồn đao, trong thế giới công nghệ cao này hẳn không có gì đáng ngại cả, ai mà ngờ được lại bị hỏa lực của mấy trăm tên cảnh vệ cản lại, xem ra vòng cổ long tinh dù có tiện nghi nhưng coi là đạo cụ phòng ngự thì cũng có khuyết điểm rất lớn.

"Trên người ta vẫn còn vũ khí, Hổ hồn, không được, khoảng cách quá xa... Ngọn giáo của thần Osiris, không được, chỉ có uy lực với sinh vật đơn thể là mạnh thôi... Vòng tay của thần Anubis, không được, do địa hình, hơn nghìn con quái vật căn bản không thể tiếp cận bọn chúng, không còn vũ khí gì nữa, ngoài hai cuốn sách ra thì... Hai cuốn sách? Đúng rồi! Cuốn sách của thần Anubis!"

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn vội vàng lấy quyển sách cổ đen, dày trong Nạp giới ra, sau khi thực lực dần dần tăng lên, hắn đã rất hiếm khi sử dụng cuốn sách này, phép triệu hồi không bằng Vòng tay của thần Anubis, pháp thuật có tính công kích uy lực không bằng Bạo tạc và Hủy diệt của hắn, hơn nữa lại cùng là phải sử dụng năng lượng vampire, vì vậy sau khi tự sáng tạo hai loại kỹ năng hắn cơ bản đã không còn sử dụng cuốn cổ thư này nữa.

Nhưng cuốn sách này ngoài phép triệu hồi cùng pháp thuật mang tính công kích còn có một ít ma pháp phụ trợ, ví dụ như phép đất thay đổi địa hình.

Khi chiến đấu với Ấn Châu đội, Trung Châu đội chật vật chạy trốn, chính là nhờ loại ma pháp này mới có thể thoát khỏi Cairo, đây cũng là chú ngữ Trịnh Xá biết được từ miệng Tề Đằng Nhất, tên trộm mộ này, lúc chết hắn lại thể hiện tư thái của một nam nhân chân chính.

Trịnh Xá trong lòng thầm cảm thán, hắn cầm Cuốn sách của thần Anubis, khẽ niệm chú ngữ, sau khi xong, năng lượng vampire lập tức bị hút vào trong sách, tiếp đó Trịnh Xá chỉ cảm thấy mặt đất rung động kịch liệt, giống như có động đất. Từ trong hành lang chỗ hắn đứng kéo dài tới đại sảnh trung ương, một lớp tường hợp kim bỗng trồi lên giống như bậc thang, hóa ra ma pháp này không chỉ có phản ứng với sa mạc đá cát mà chỉ cần là "mặt đất" thì sẽ nằm trong phạm vi của nó, không cần biết "mặt đất" đó là đất đá hay kim loại.

Phía trên chỗ hợp kim đó có mấy chục cảnh vệ đang đứng, khi mặt đất trồi lên mấy người này cũng bị nâng lên cao, Trịnh Xá tự nhiên là không thể bỏ qua cơ hội tốt này, khi mặt đất phát sinh biến hóa hắn lập tức sử dụng Bạo tạc, lao ra, sau vài giây đã lao lên trên bậc thang bằng kim loại, vung đao chém ngang hai phát, những người đứng trên đó lập tức bị cắt đôi. Đến khi trước mặt không còn ai, Trịnh Xá đạp mạnh vào bậc thang, bảo trì trạng thái Bạo tạc lao thẳng xuống đám người phía dưới...

Lúc này tại một chiến trường khác, Trung Châu đội lại đang chiếm ưu thế tuyệt đối, dưới sự chỉ huy của Sở Hiên, năng lực và sức chiến đấu của mỗi thành viên trong đội đều được phát huy đến mức tối đa, thủ đoạn điều phối hoàn toàn không phải thứ mà trình độ chỉ huy kém cỏi của Trịnh Xá có thể so bì được. Cách thức chỉ huy của Sở Hiên hoàn toàn giống như phương pháp mưu lược của hắn từ trước tới nay, đó là dùng xác suất để tính toán được mất, dùng lợi ích để thúc đẩy sách lược, ví dụ như dùng ai đó làm mồi nhử, trước khi vòng cổ long tinh tiêu hao bao nhiêu năng lượng sẽ do những người còn lại tiêu diệt toàn bộ cảnh vệ, hay để Triệu Anh Không xâm nhập đánh lén, chỉ cần số lượng cảnh vệ không lớn cùng không tốn quá nhiều thời gian là được, hay để Bá Vương sử dụng vũ khí hạng nặng đánh sập tất cả mọi thứ trong phòng. Tóm lại, trong ý thức của hắn, chỉ huy tiểu đội hoàn toàn không tách rời với hai điểm, xác xuất và lợi ích, hoàn

http://tieulun.hopto.org

toàn khác với cách chỉ huy của Trịnh Xá, Trịnh Xá chỉ thuần túy dựa vào kinh nghiệm trải qua vô số lần sinh tử tồn vong mà ra quyết định.

Cứ như vậy, nhóm Sở Hiên thế như chẻ tre tiến sâu vào trong căn cứ thí nghiệm vũ khí, hệ thống phòng ngự bên trong đã bị họ xử lý triệt để, mấy robot phòng ngự cũng bị phụ ma tiễn +3 của Trương Hằng xuyên thủng, ngoài tên nhát gan này trên đường đi thấy quá nhiều máu mà nhũn cả chân tay ra thì tất cả thành viên đều hoàn toàn không bị thương.

Sở Hiên cầm trên tay một tập tài liệu dày cùng một chiếc bình nhỏ chứa đầy chất lỏng đậm đặc, vừa nhìn vừa nói:

- Tình huống cơ bản là như vậy, sức chiến đấu của Trung Châu đội rất mạnh, mà khả năng phát triển vẫn còn rất lớn... Sức chiến đấu của hai người các ngươi ta cơ bản cũng đã hiểu, lần đoàn đội tác chiến tiếp theo ta rất mong chờ vào biểu hiện của hai ngươi... Bây giờ rời khỏi đây thôi... Đúng rồi, Triệu Anh Không, ngươi thuận tiện tới thông báo cho Trịnh Xá, bảo hắn ở bên này ta thấy trên máy tính tổng có thời gian đếm ngược tự hủy, có lẽ cả hai căn cứ đều sẽ bị phá hủy, chúng ta còn bảy phút để thoát ra, nếu không muốn chết thì mau chóng dùng Goblin glider bay đi, hết.

388. Sát Phạt Chi Tâm (1)

Mặc dù Sở Hiên nói như vậy nhưng người khác vẫn có cảm giác là hắn cố ý, giống như hắn đã biết trước sẽ gặp phải tình huống như vậy, sau đó bày trò chơi khăm, bắt đội trưởng Trung Châu đội, cũng tức là Trịnh Xá phải lâm vào nguy hiểm, biểu hiện của hắn thực sự khiến người ta có cảm giác đó.

Triệu Anh Không cũng không nói gì, cô bé yên lặng gật đầu rồi quay người chạy khỏi căn cứ thí nghiệm vũ khí, dù nhìn sắc mặt có vẻ lạnh nhạt nhưng ánh mắt mắt lại lộ vẻ lo lắng, có thể thấy là kỳ thật trong lòng cô bé này rất lo cho Trịnh Xá.

Sở Hiên cũng không ngăn cản Triệu Anh Không, hắn lật giở mấy trang tài liệu, chậm rãi đi ra ngoài, vừa đi vừa nói:

- ...Ừm, thời gian cũng đủ để chúng ta thoát ra, đồ đã lấy được đủ, phần thưởng tình tiết kịch bản cũng đã nhận được, như vậy nhiệm vụ đánh cắp Progenitor virus lần này kết thúc hoàn hảo...

Nói đoạn, hắn cũng mặc kệ vẻ mặt quỷ dị của những người xung quanh, đi thẳng ra ngoài căn cứ.

Sau khi Sở Hiên đi được hơn mười mét, Trình Khiếu mới thấp giọng nói với những người xung quanh:

- Trước khi ta hồi sinh đã xảy ra chuyện gì à? Sở Hiên muốn cho Trịnh Xá ăn đủ sao? Tên gia hỏa biến thái này không trêu vào được đâu, muốn giết là là giết, thậm chí ngươi đến cả mình bị giết thế nào cũng không biết, đừng có giây vào hắn... Nói như vậy, Trịnh Xá thật sự từng chọc giận Sở Hiên sao?

Bá Vương lại vỗ vai hắn nói:

- Có thể là ta nghe nhầm... Nhưng ngươi không cảm thấy những lời mình vừa nói đã chọc đến hắn sao?

Trình Khiếu lập tức như bừng tỉnh, len lén nhìn sang phía Sở Hiên, đến khi thấy Sở Hiên vẫn như không có việc gì tiếp tục nhìn tập tài liệu trên tay, hắn mới thở phào một hơi nói:

- Lúc nói chuyện nên cẩn thận một chút, trông hắn như vậy nhưng bên trong là ác quỷ đấy. Đừng thấy hắn bình thường trông như không có việc gì, thực chất trong đầu đang mưu tính người khác, căn bản là ăn thịt không nhả xương, bất cứ ai nói xấu hắn sau lưng đều phải cẩn thận chú ý, không biết chừng lần sau người bị vứt bỏ mà chết sẽ chính là ngươi...

-...Nói xấu sau lưng hắn, giống như ngươi đang làm bây giờ phải không?

Vương Hiệp đi qua bên cạnh, thuận miệng hỏi.

-Ách!

http://tieulun.hopto.org

Tạm thời bỏ qua chuyện Trình Khiếu đang tự tìm chỗ chết, Triệu Anh Không đang rất lo lắng chạy tới căn cứ nghiên cứu, mặc dù không giỏi nói năng nhưng trong lòng nàng thật sự rất lo lắng cho Trịnh Xá, không muốn hắn cứ như vậy mà chết.

Không biết từ lúc nào, trong nội tâm nàng đã thừa nhận những người này, mặc dù như người từng là chiến hữu cũng là đàn anh của nàng, Triệu Chuế Không đã nói, những người này là những kẻ yếu tiêu chuẩn, thực lực yếu ớt, ý chí yếu ớt, cơ bản thuộc loại đồng bạn kém cỏi có thể tùy lúc vứt bỏ, nhưng bất tri bất giác nàng lại thừa nhận Trịnh Xá cùng đồng đội của hắn.

Những đồng đội mà nàng tin cậy trước kia đều đã bị Triệu Chuế Không giết chết, những đồng đội bây giờ, nàng không muốn phải vứt bỏ bất kỳ ai, mặc dù loại tâm tình này không phù hợp với thích khách chi đạo nhưng nàng thật sự không muốn đồng đội phải chết, hy vọng có thể bảo vệ được họ.

Con đường đi ra khỏi căn cứ thí nghiệm vũ khí cực kỳ bình tĩnh, những phương tiện phòng ngự trên đường lúc trước đều đã bị Trung Châu đội phá hủy hoàn toàn, tất cả nhân viên cũng bị xử lý hết, vì thế Triệu Anh Không rất nhẹ nhàng rời khỏi đó, thời gian chỉ mất khoảng gần hai phút. Tiếp đó nàng như một cơn gió lao về phía căn cứ nghiên cứu, trên đường đi mới phát hiện xung quanh toàn là những đốm lửa đang cháy rừng rực, xác mấy chiếc trực thăng rơi xuống vẫn còn đang vừa cháy vừa phát nổ, giữa không trung một chiếc phi thuyền vũ trụ bắn ra điện quang, rít lên một tiếng bay vọt qua, phía sau lưng nó còn có hơn mười chiếc trực thăng đang truy đuổi.

Triệu Anh Không cũng mặc kệ cảnh tượng chiến đấu kịch liệt này, chỉ liều mạng chạy về phía căn cứ nghiên cứu, vừa chạy được nửa đường, nàng bỗng nghe thấy một tiếng súng vang dội, ở trên trời một chiếc trực thăng đang bắn tên lửa không đối không đột ngột vỡ làm bốn năm mảnh, giống như bị một viên đạn khổng lồ bắn trúng, xác nó chưa rơi xuống đất, đã nổ tung giữa không trung.

Zero ở phía xa ôm đầu rên rỉ, Chiêm Lam đứng cạnh hắn vội vàng hỏi:

- Có chuyện gì vậy? Tại sao chiếc trực thăng ấy trực tiếp vị bắn tan? Zero, ngươi không sao chứ?

Zero lắc lắc đầu, trầm giọng đáp:

- Không sao cả, chỉ là đầu tự nhiên phát đau... Xác suất thành công của điểm tuyến ma nhãn quá thấp, chỉ có thể nhìn rõ tổ hợp điểm và đường nét trong 0,5 giây, hơn nữa tốc độ di chuyển của điểm và đường nét cũng quá nhanh, đây đã là phát súng thứ tư rồi, căn bản đừng nghĩ đến chuyện bắn trúng điểm di động, có thể bắn trúng đường nét đã phải nhờ siêu tốc độ của súng ngắm Gauss rồi, xác suất phát huy thành công điểm tuyến ma nhãn chỉ khoảng một phần năm đến một phần tư...

Chiêm Lam cũng không biết điểm tuyến ma nhãn rút cuộc là thế nào nhưng đến cả cao thủ bắn tỉa như Zero cũng nói như vậy thì xác suất thành công của kỹ năng này đúng là cực kỳ thấp, nàng đang muốn nói gì đó đột nhiên phát hiện Zero tai, mắt, mũi, miệng đều bắt đầu rỉ máu, nàng lập tức hoảng sợ, vội vã hỏi:

- Zero, ngươi không sao chứ? Zero, ngươi nói gì đi!

Zero quyệt máu chảy xuống trong mắt, cười khổ nói:

- Hơn nữa tác dụng phụ của điểm tuyến ma nhãn lên cơ thể quá lớn... Ta hiện tại đã không nhìn thấy gì nữa, bất quá cũng không chết được, chỉ là cần phải lập tức giải trừ trạng thái mở cơ nhân tỏa, sự thống khổ có lẽ sẽ làm ta hôn mê...

Chưa dứt lời, thân thể Zero đã co rút kịch liệt...

Uy lực phát súng của Zero quả thật rất kinh khủng, dứt khoát nhưng Triệu Anh Không đang tiến về phía căn cứ nghiên cứu thì làm gì còn tâm tình mà xem nổ với cháy, miệng không ngừng tính toán thời gian, cơ thể đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, điên cuồng lao tới chỗ căn cứ nghiên cứu. Từ cửa căn cứ không ngừng có cảnh vệ chạy ra, những người này đều có vẻ sợ hãi, gào thét, trong đó có mấy người còn cụt tay cụt chân nhìn bộ dạng rất thê thảm.

Triệu Anh Không cũng không để ý, trên người nàng có vòng cổ long tinh còn nguyên vẹn năng lượng, tay cầm thanh kiếm Excalibur trong suốt, mặc dù thanh trọng kiếm hai tay này không còn công năng bắn ra một luồng laser to lớn như Trịnh Xá nói nhưng độ sắc bén cũng đạt đến mức khoa trương, ít nhất Hổ hồn

http://tieulun.hopto.org

đao mang cũng không làm gì được nói, không chỉ như vậy, do bản chất trong suốt nên càng làm cho không ai có thể nhìn thấy chiêu thức ám sát của Triệu Anh Không.

Trên đường đi, Triệu Anh Không đã không còn che giấu thân thể mà dựa vào tốc độ nhanh nhất chạy tới, đám cảnh vệ cũng chẳng muốn dây dưa với nàng mà giống như nhìn thấy quỷ, không ngừng la hét chạy khỏi căn cứ nghiên cứu, hai bên chạy lướt qua chẳng thèm để ý đến nhau. Triệu Anh Không vẫn đang tính toán thời gian, còn bốn phút ba mươi bảy giây nàng đã chạy vào trong một đại sảnh, bấy giờ mới ngửi thấy mùi máu tươi cực kỳ nồng nặc.

Trong phòng này đã không còn một người sống, hai con Licker khổng lồ dài khoảng bảy mét đang bò ngược trên trần nhà, trên người bọn chúng còn có một ít xúc tu thò ra, nhìn như hai con quái vật to lớn trên người đầy vòi bạch tuộc, bộ dạng dữ tợn đủ để dọa chết người bình thường, đến cả Triệu Anh Không cũng cảm thấy chấn kinh. Càng khiến nàng cảm thấy sợ hãi hơn là hai sinh vật khủng bố này khiến nàng có cảm giác áp bức và uy hiểm, cảm giác đó làm thần kinh Triệu Anh Không đang trong trạng thái mở cơ nhân tỏa lại càng căng thẳng, bản năng của nàng như gào lên, đồng thời đối mặt với hai con quái vật này... nàng chắc chắn sẽ chết!

Quả nhiên, một con Licker từ trên trần nhà nhảy xuống, Triệu Anh Không giậm chân lăn về phía một hành lang, tại chỗ nàng vừa đứng, móng vuốt của Licker đã đâm ngập vào nền hợp kim, lớp kim loại dày đặc bị nó xé tung như xé giấy, tiếng kim loại vang lên ken két, một mảng hợp kim lớn bật tung lên, mà con Licker còn lại cũng nhảy xuống, bắt đầu lao về phía Triệu Anh Không.

"...Có thể giết chết một con, nhưng sẽ bị trọng thương, con còn lại sẽ giết chết ta..."

Tốc độ cùng sức mạnh của đám Licker đều cực kỳ kinh khủng, với tốc độ và lực lượng của Triệu Anh Không mà nói cùng chỉ có thể dựa vào sự sắc bén của thanh gươm Excalibur giết chết một con. Đối mặt với loại quái vật khổng lồ này, trừ phi là dùng dây tơ kim loại có lúc trước để tấn công từ xa, nếu không khi cận chiến, các kỹ năng ám sát của nàng gần như vô dụng, hơn nữa đại sảnh này lại rất trống trải...

Kinh nghiệm của Triệu Anh Không nói cho nàng biết, lúc này chỉ có thể chạy trốn, nếu ngạnh chiến với hai con Licker này, nàng cơ bản là chết chắc, trự phi tìm được địa hình thích hợp, hoặc biện pháp nào khác, nếu không kỹ năng ám sát của nàng căn bản không làm nên chuyện gì. Càng khiến nàng thấy khó chịu là lũ Licker này giống như không cần dùng mắt để quan sát, nếu nó chỉ dùng mùi hoặc nhiệt độ thì kỹ xảo tiềm hành của Triệu Anh Không cũng không có tác dụng, điều này khiến nàng khổ não không thôi, chỉ có thể quay người lại, quyết đoán chạy vào sâu trong hành lang.

"Còn hai phút nữa, nhất định phải tìm được Trịnh Xá ngay lập tức, nhưng hiện tại.."

Triệu Anh Không đã không dám quay đầu lại nữa, mặc dù tốc độ di chuyển của nàng nhanh hơn con Licker khổng lồ nhưng với tốc độ như vậy nàng cũng chẳng thể làm được gì khác, chỉ có thể không ngừng tiến tới. Tuy nhiên điều khiến nàng cảm thấy tuyệt vọng là phía trước mùi máu tươi càng nồng nặc, gần như đã đến mức khiến người ta không thể hô hấp nổi, giống như một lò sát sinh, chẳng lẽ ở đó còn có Licker lớn hơn nữa sao?

Triệu Anh Không hít sâu một hơi, liên tục phóng đi, thành kiếm Excalibur trong tay cũng nâng lên, ngay lúc nàng xuyên qua một góc quặt, trước mặt đột nhiên sáng bừng, đây là một đải sảnh rất rộng lớn, ở đó nàng nhìn thấy Trịnh Xá, dưới chân hắn là vô số xác người cùng Licker, tay trái nắm một chiếc đầu Licker to lớn, tay phải cầm Hổ hồn đao găm thẳng một con khác lên tường, trong căn phòng này có ít nhất hơn trăm cái xác Licker khổng lồ...

389. Sát Phạt Chi Tâm (2)

Triệu Anh Không thật sự kinh hãi đến ngây ngốc, cảnh tượng trước mặt quá chấn động, đây là hơn trăm con Licker khổng lồ, không phải là zombie hay con người bình thường, thân hình dài hơn bảy mét, lực lượng khổng lồ cùng sức mạnh kinh khủng, nếu là trong Resident Evil 2 gặp phải thì cả đội cũng phải tốn công sức một phen, vậy mà Trịnh Xá lại một người giết chết tất cả lũ Licker này. Dùng sức của một người giết hơn trăm con Licker khổng lồ, đây đã không còn là sức mạnh mà con người có thể đạt tới, chỉ có thể gọi là lực lượng phi nhân.

http://tieulun.hopto.org

Từ sau khi sống lại, Triệu Anh Không rất nhiều lúc lâm vào trầm tư, có thể đối với những người khác Resident Evil 2 đã trải qua rất lâu, nhưng đối với nàng mà nói, nó giống như mới xảy ra ngày hôm qua. Kẻ quen thuộc mà xa lạ ấy, kẻ mà nàng vẫn thầm yêu thương và mơ ước, nhưng lại chỉ nhận được từ đó tuyệt vọng cùng hận thù, cuộc chiến với hắn phẳng phất như vẫn đang hiện ra trước mắt, vì thế sau khi hồi sinh nàng chưa từng cùng Trịnh Xá toàn lực giao chiến, hắn không ngờ đã không còn sức mạnh mà nàng từng biết.

Trước kia sức chiến đấu của Trịnh Xá mặc dù mạnh hơn nàng, nhưng đó là vì hắn mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, sau khi nàng cường hóa Thiểm linh siêu tốc độ, hai bên toàn lực giao chiến, Trịnh Xá chưa chắc đã là đối thủ của nàng

Nhưng cảnh tượng trước mắt lại phá vỡ suy nghĩ trong lòng Triệu Anh Không, từ lúc nào Trịnh Xá đã mạnh đến thế, đã bỏ rơi nàng lại phía sau, giống như kẻ mà nàng căm thù, bỏ nàng lại phía sau, rất xa...

-Anh Không!

Trịnh Xá ném mạnh cái đầu Licker cầm trong tay ra xa, chiếc đầu mang theo luồng lực cực mạnh, giống như một viên đạn pháo đâm sầm vào tường, lập tức vỡ vụn. Trịnh Xá hai mắt đỏ ngầu, hàm răng nghiến chặt, từ kẽ răng không ngừng vang lên tiếng gào rít như dã thú, lúc này hắn giống như đã rơi vào cảnh điên loạn, đến khi nhìn thấy thân hình nhỏ bé của Triệu Anh Không, trong đôi mắt đỏ ngầu của hắn mới lộ ra một tia ngạc nhiên, bất quá, tiếp đó hắn lại gầm lên.

Triệu Anh Không bị cảm giác mất mát khó hiểu trong lòng làm chấn động nên giống như quên cả con Licker khổng lồ đang lao tới sau lưng, Licker chỉ còn cách nàng năm sáu mét, móng vuốt sắc bén nhắm thẳng vào gáy, nếu bị đánh trúng, Triệu Anh Không chắc chắc phải chết.

Trịnh Xá gầm lên, đồng thời dưới chân đạp mạnh vọt ra sau lưng Triệu Anh Không, tốc độ của Thế trong trạng thái Hủy diệt nháy mắt nhanh đến mức nào, thị giác bằng mắt thường của Triệu Anh Không căn bản không thể bắt kịp động tác của hắn, đến khi nàng quay đầu lại Trịnh Xá hét lên cầm Hổ hồn chém xả xuống. Một đao này vậy mà lại có thể cắt đôi Licker thành hai đoạn, nhưng vì khoảng cách quá gần, uy lực của đao mang không được phát huy hoàn toàn, cổ tay của Trịnh Xá cũng bị răng của Licker đâm trúng, lập tức xuất hiện một lỗ thủng lớn, Hổ hồn đao cũng rơi xuống đất.

Cùng lúc đó, con Licker còn lại cũng từ trên nhảy xuống, Trịnh Xá đã không kịp cúi xuống nhặt Hổ hồn đao nữa, bởi vì sau lưng hắn là Triệu Anh Không đang đứng ngây người. Tình cảnh như vậy nhưng phản ứng của Trịnh Xá lại càng điên cuồng, hắn không lùi mà tiến, nhảy vọt lên, một cước đá thẳng vào đầu Licker, lúc này hắn đã tiến vào trạng thái Bạo tạc, sức mạnh cùng tốc độ đều lớn đến mức khoa trương, một cước này không ngờ đá lõm cả đầu con Licker xuống. Vậy còn chưa hết, Trịnh Xá ở giữa không trung chộp lấy vai con Licker, liều mạng kéo mạnh, từ dưới đầu Licker xé ra một mảng lớn, thân thể to gần bảy mét của Licker trong tay hắn giống như một mảnh thịt nát, sau khi bị xé toạc lại bị hắn hung hăng ném mạnh xuống đất, không còn nhìn ra hình dạng ban đầu.

Trịnh Xá bấy giờ mới ngừng gầm rít, hắn quay đầu sang phía Triệu Anh Không nói:

- Triệu Anh Không, ngươi không sao chứ?

Triệu Anh Không nhìn người máu trước mắt, chợt giật mình tỉnh lại, nơi này dù gì cũng là chiến trước, khoảng ngây ngốc khó hiểu vừa rồi cũng đủ để nàng chết mấy lần rồi, mặc dù nhờ biểu hiện điên cuồng của Trịnh Xá mà nàng được cứu một mạng nhưng thân là thích khách, nàng cũng không mãi biểu hiện ra vẻ yếu ớt như vậy, sau mấy giây đã phục hồi lại bản tính.

Triệu Anh Không lẳng lặng lắc đầu, lúc này mới nói:

- Sở Hiên nói còn bảy phút nữa sẽ phát nổ, ta chạy tới đây đã mất hơn năm phút, bây giờ đại khái còn một phút ba mươi giây để chúng ta rời khỏi đây... Ta sẽ sử dụng trạng thái Thiểm linh, nếu tốc độ đủ nhanh có thể thoát khỏi đâu trong vòng bốn mươi lăm giây, ngươi thì sao?

Trịnh Xá ngẩn người rồi bỗng kêu lên kỳ quái, tiếp đó hắn không nói nửa câu trực tiếp lao tới chỗ Triệu Anh Không, trong ánh mắt ngạc nhiên của cô bé này, thoáng cái đã bế bổng nàng lên, tiếp đó vội vàng nói:

http://tieulun.hopto.org

- Khốn kiếp, trạng thái Thiểm linh cái quái gì, trạng thái đó của ngươi căn bản chỉ đề cao tốc độ, sức phản ứng các loại hoàn toàn không thay đổi, ngươi không đâm đầu vào tường mới là lạ, đừng nói gì cả, ôm chặt ta!

Triệu Anh Không đang định giãy giụa, bỗng nhiên một luồng gió mạnh ập tới, nàng lúc này mới kinh ngạc nhận thấy cảnh vật xung quanh đang điên cuồng lùi lại sau, Trịnh Xá nhặt Hổ hồn đao lên sau đó dùng tốc độ cực nhanh chạy đi, tốc độ này mặc dù không đến mức khoa trương như khi hắn vọt ra sau lưng nàng lúc trước nhưng cũng là tốc độ mà Triệu Anh Không khó mà với tới nổi, cho dù trạng thái Thiểm linh có thể vượt qua vận tốc này nhưng sức phản ứng của nàng lại không đủ, đây là khuyết điểm trí mạng...

Trịnh Xá căn bản không biết cô bé trong lòng lại bắt đầu lâm vào trầm tư, hắn chỉ biết hét lên ầm ĩ, điên cuồng chạy về phía trước, lúc này hắn đã tiến vào trạng thái Bạo tạc cực hạn, tốc độ mặc dù không so được với Hủy diệt, cũng không thể bằng cực tốc của Thế nhưng đây là trạng thái hắn có thể duy trì được lâu nhất, trên đường đi, chỗ hắn chạy qua đều để lại một dấu chân sâu hoắm, xem ra sàn hợp kim cũng không thể hoàn toàn chống đỡ được luồng sức mạnh này.

Triệu Anh Không nhanh chóng thích ứng được loại tốc độ này, bắt đầu suy nghĩ về nhược điểm trí mạng của mình, mặc dù rất muốn trực tiếp hỏi Trịnh Xá vì sao lại trở nên mạnh như vậy nhưng hiện tại không phải lúc thích hợp, càng huống chi người ta thường sẽ đều ẩn giấu bí mật tại sao mình mạnh lên, nàng với hắn bất quá chỉ là quan hệ đồng đội, hỏi như vậy không khỏi có chút đường đột.

Triệu Anh Không suy nghĩ một lúc nhưng rồi vẫn lên tiếng:

- Tất cả sinh vật trong phòng đó, chúng nó... Tất cả đều bị ngươi giết sao?

Trịnh Xá trả lời lại rất thẳng thắn, hắn gật đầu đáp:

- Không sai, tất cả sinh vật trong đó đều là ta giết, ha ha, nhìn bộ dạng ta hiện tại trông có giống ác ma không? Không phải clone của ta trong Ác Ma đội mà là nhìn giống như ác ma thuần tuyết, sát lục kinh nhân ấy, ha ha ha...

Triệu Anh Không có chút ngạc nhiên nhìn Trịnh Xá, nàng nhíu mày tựa hồ chó chút khó hiểu, một lát sau mới nói:

- Thật sự khiến người ta kinh ngạc, ngươi không ngờ lại lĩnh ngộ được sát phạt chi tâm...

-Sát phạt chi tâm? Đấy là thứ gì?

Trịnh Xá vừa chạy vừa tò mò hỏi.

-Mỗi người đều có tâm tính riêng, có người ôn nhu, có người tàn nhẫn, có người trầm ổn, có người linh động, mà thích khách thì cần một trái tim bình thản, lạnh lùng, không để ý gì tới thế giới nhưng lại có thể tỉnh táo cảm nhận thế giới một cách rõ ràng, khi đó thích khách mới là thích khách chân chính... Cũng như vậy, thích khách mặc dù giết người nhưng lại không được để giết chóc làm ảnh hưởng, người bình thường nếu giết một người sẽ cảm thấy sợ hãi, giết hai người sẽ có cảm giác tội lỗi, nếu như giết ba người, bốn người, năm người, đến khi hắn giết tới mức bản thân chai lỳ thì sẽ trở bên máu lạnh, bạo ngược, người như vậy đã bị giết chóc làm ô nhiễm. Chỉ có người có thể tâm thái bình thản đi giết chóc, sau đó vẫn không làm biến đổi bản thân, đó mới là tâm tính mà thích khách cần có, cũng tức là cái bọn ta vẫn gọi là sát phạt chi tâm...

Triệu Anh Không cũng có chút ngạc nhiên hình như mình bỗng nhiều lời hơn bình thường, nhưng lúc này nàng đang bị Trịnh Xá vừa ôm vừa chạy, mặc dù là hành động trong lúc cấp bách, cũng không nảy sinh cảm giác gì đặc biệt có điều tình cảnh như thế dù sao cũng khiến người ta thấy hơi xấu hổ, nàng chỉ có thể dùng lời nói để xóa đi cảm giác xấu hổ này.

-Còn nhớ tên bác sỹ lang sói của Ấn Châu đội không? Hắn chính là một điển hình vì không có sát phạt chi tâm nên dần dần bị giết chóc làm ô nhiễm, thích khách như vậy là không hoàn hảo... Mặc dù ta biết có một người cũng có sát phạt chi tâm, không bị giết chóc làm ô nhiễm nhưng lại vẫn làm những chuyện khiến người ta không thể hiểu nổi... Nhưng ngươi có sát phạt chi tâm thì ít nhất sẽ không bị giết chóc làm ô nhiễm.

Trịnh Xá tựa hồ có chút ngây ngốc rồi bỗng bật cười nói:

http://tieulun.hopto.org

- Không có chuyện như vậy đâu, ta chẳng qua chỉ là... Biết mình đang làm cái gì, cùng cần phải làm cái gì thôi... Chỉ là như thế.

Đang nói chuyện, Trịnh Xá chợt nhảy vọt lên, không biết từ lúc nào hắn đã chạy ra khỏi viện nghiên cứu, mà thời gian mới qua được khoảng năm mươi giây, cùng lúc đó, Triệu Anh Không bỗng chỉ về một hướng, Trịnh Xá hét lên một tiếng lao về phía ấy.

Lúc này cuộc chiến trên trời vẫn chưa kết thúc, chỉ là trực thăng vũ trang đã bị xử lý gần hết, trên mặt đất có mười mấy xác trực thăng, càng không cần kể tới một số chiếc nổ tung giữa không trung hoặc rơi xuống chỗ khác, pi thuyền vũ trụ mà La Cam Đạo điều khiển đang bay đi bay lại giữa không trung, nhìn bộ dạng có vẻ rất lo lắng.

Trịnh Xá không biết thời gian còn lại bao nhiêu, hắn chỉ có thể liều mạng chạy sang bên đó, quả nhiên tại một điểm dốc có hai chiếc Goblin glider, Sở Hiên đang đứng trên một chiếc, dù biết rằng nơi này sắp sửa phát nổ sắc mặt hắn vẫn vô cùng thản nhiên, nhìn thấy Trịnh Xá người đầy máu càng lúc càng tới gần vậy mà hắn chỉ khẽ đẩy mắt kính một cái rồi bình tĩnh bay lên. Trịnh Xá cũng không dám nói chuyện với mọi người, không dám buông Triệu Anh Không xuống, hắn giải trừ trạng thái Bạo tạc, nhảy lên glider sau đó theo chiếc glider của Sở Hiên bay vọt đi, không biết đã bay được bao xa, từ phía sau truyền tới một tiếng nổ vang dội, khi hắn vừa thoáng liếc nhìn lại, phía sau đã bốc lên hai đám mây hình nấm khổng lồ...

390. Trở Về... Dự Cảm Gặp Lại (1)

Nhóm Trịnh Xá tới một khu rừng ở cách xa thành phố, may mắn là hiện tại đang lúc đêm khuya, ngoài ra Goblin glider cũng không gây ra âm thanh quá lớn nên trên đường đi không có bất kỳ máy bay nào tới chặn đường, hơn nữa Sở Hiên rõ ràng là biết địa hình khu vực này, hắn hẳn là đã nghiên cứu kỹ lộ tuyến chạy trốn từ trước.

Chờ sau khi mọi người từ glider hạ xuống, Trịnh Xá bấy giờ mới cảm thấy cả người như nhũn ra, thậm chí có thể nói là có chút hư thoát, bất quá nội lực cùng năng lượng vampire của hắn đều còn dư, mặc dù rút hết trong nhẫn mithril chỉ được khoảng 40% nội lực và năng lượng vampire nhưng hai luồng năng lượng này cũng thừa đủ chống đỡ thân thể đang trống không của hắn.

Mặt khác, Triệu Anh Không gần như từ trong lòng hắn nhảy vọt ra, tiếp đó mới lạnh lùng vỗ vỗ thân thể, đối với Triệu Anh Không mà nói động tác là cực kỳ hiếm thấy, bình thường nàng rất giống Sở Hiên, đối với chuyện gì cũng vô cùng lạnh nhạt, hành động như vậy khiến người ta chợt nhận ra, nàng kỳ thật chỉ là một cô bé mới mười lăm mười sáu tuổi thôi.

Trịnh Xá ngẩn người nhìn động tác của Triệu Anh Không, bất quá hắn cũng không để ý lắm mà quay sang Sở Hiên nói:

- Dừng lại ở đây à? Không có vấn đề gì chứ?

Trịnh Xá không chỉ nói về chuyện công ty Umbrella sẽ truy đuổi họ hay không mà còn muốn hỏi Sở Hiên kế hoạch tiếp theo, dù sao hắn cũng đã quá nhiều lần ăn đủ với Sở Hiên, hắn thật sự sợ tên này lại có kế hoạch kinh người gì nữa, vì để đạt lợi ích lớn hơn nữa lại lừa hắn vào tròng.

Sở Hiên lúc này cũng từ trên Goblin glider bước xuống, hắn tựa hồ không để ý tới Trịnh Xá nói gì, chỉ thuận miệng đáp:

- Đi vào khu rừng này, bây giờ là 11h20 đêm, trong rừng 3km có một con suối nhỏ, chúng ta nghỉ ngơi ở đó một chút, đến 5h sẽ đi tiếp, sau khoảng 30 sẽ tới một mỏ vàng cũ, chúng ta sẽ từ đó quay lại rìa thành phố, chờ đến hết hai mươi ngày thì trở về con ngõ lúc trước...

Trịnh Xá thoáng suy nghĩ một chút, kế hoạch này nghe qua cũng không có sở hở gì, mà bấy giờ hắn mới phát hiện Zero đang được Bá Vương cõng trên lưng, hắn lập tức giật mình chạy tới, không đợi hắn mở miệng, Trình Khiếu đã bước lên trịnh trọng nói:

- Thương thế của Zero không nguy hiểm đến tính mạng, nhưng cũng không khá lắm, mạch máu não của hắn có vấn đề, mặc dù chỉ là một số mạch máu nhỏ bị đứt, sẽ không khiến hắn chết hay liệt não nhưng máu tụ

http://tieulun.hopto.org

tích lũy dần đang bắt đầu ép lên dây thần kinh, nếu không được chữa trị hắn sẽ lâm vào trạng thái hôn mê, sau 48h sẽ khiến trung khu thần kinh...

Trịnh Xá vội vàng ngắt lời hắn nói:

- Cái gì thần kinh, đại não, mạch máu ta đều không hiểu, ta chỉ hỏi ngươi một câu, Zero có nguy hiểm đến tính mạng không? Ngươi có thể chữa cho hắn không?

Trình Khiếu ngẫm nghĩ một lúc rồi nói:

- Không nguy hiểm đến tính mạng, ta cũng có thể chữa cho hắn được... Nhưng cần phải cho ta một khoảng không sạch sẽ, cái gì mỏ vàng dưới lòng đất chắc chắn là không được! Sau đó cần thời gian năm tiếng đồng hồ, cùng một trợ thủ... Đây là tốc độ cực hạn của ta.

Trịnh Xá bấy giờ mới bừng tỉnh, lúc trước Sở Hiên cho đoàn đội thời gian nghỉ ngơi, ngoài ra vị trí vừa khéo là một con suối nhỏ, nói như vậy, Sở Hiên vì cứu Zero nên mới lựa chọn khu vực nghỉ ngơi đó?

-Cứu Zero? Không, chọn nơi đó là để tránh né vệ tinh trinh sát.

Sở Hiên trực tiếp phủ nhận nói:

- Theo trong phim, công ty Umbrella có hệ thống vệ tinh trinh sát, khi chúng ta thoát ra khỏi căn cứ nhất định đã bị vệ tinh bám sát, nhưng vệ tinh trinh sát cũng không phải vạn năng, ví dụ như trong một rừng cây rậm rạp hiệu quả của nó sẽ giảm mạnh, vì thế nếu tiến ngay vào rừng làm bọn chúng mất dấu vết của chúng ta, nói không chừng bây giờ đã có máy bay ném bom cùng máy bay chiến đấu xuất hiện rồi. Robot của La Cam Đạo còn chừng 20% đạn dược, Zero đang hôn mê, uy lực cung tên của Trương Hằng rất lớn nhưng chắn thuộc về loại hình bạo phát cực mạnh trong chốc lát, tác chiến lâu dài chắc chắn là bất lợi, những người còn lại, dù là ngươi lái Goblin glider cũng không thể đối phó với hơn mười chiếc máy bay chiến đấu trở lên. Nếu để chúng ta chịu khổ bị tập kích mà thương vong cực lớn, không bằng để vệ tinh tiếp tục theo dõi chúng ta, để công ty Umbrella vì tránh thương vong mà không dám tác chiến trong đêm, bọn chúng cũng không biết rằng chúng ta không còn bao nhiêu đạn dược, không còn súng ngắm Gauss, trận chiến tại căn cứ hủy diệt mấy chục trực thăng vũ trang, sức chiến đấu của chúng ta đủ để chấn nhiếp bọn chúng.

Trịnh Xá ngẩn ngơ nhìn Sở Hiên, vốn hắn còn tưởng rằng Sở Hiên đã bắt đầu có nhân tính, bắt đầu suy nghĩ vì đồng đội, dù không nói ra nhưng đây đúng là tình cảm hữu nghị khó khăn lắm mới có được, ai mà ngờ được tên này vẫn lạnh nhạt như thế, vẫn chỉ coi lợi ích là cao nhất, hắn ngớ ngẩn hỏi:

- Sau đó thì sao? Đến năm giờ chúng ta bắt đầu làm gì?

Sở Hiên người bên đống lửa nói:

- Hiện tại đống lửa cùng ánh đèn trên robot của La Cam Đạo đã thông báo vị trí hiện tại của chúng ta, đến sáng sớm sẽ có một lượng lớn quân đội bắt đầu bao vây tấn công, máy bay làm hỏa lực chi viện cũng xuất hiện, vì thế tới 5h chúng ta phải xuất phát đi đến mỏ vàng. Trên đường vừa đi vừa cắt đứt đường lui, đến khi chúng ta từ trong mỏ vàng tiến vào hệ thống thoát nước dưới lòng thành phố thì sẽ được an toàn.

Trịnh Xá gật đầu không nói nữa, đối với phán đoán và kế hoạch của Sở Hiên hắn rất có tin tưởng, đây là sự tin tưởng mà Sở Hiên tạo cho mọi người từ lâu đến nay, vì thế hắn không cần hỏi thêm gì nữa, chỉ bắt đầu lo lắng nhìn sang bên cạnh, tại đó Trình Khiếu cùng Triệu Anh Không đang hợp tác phẫu thuật não, tổ hợp dụng cụ phẫu thuật Trình Khiếu hoán đổi lúc trước giờ đã phát huy tác dụng, mà kỹ năng y thuật tinh xảo của hắn cũng đủ để hoàn thành một lần phẫu thuật này.

Đây cũng là lần đầu tiên mọi người được chứng kiến chính thức kỹ xảo phẫu thuật của Trình Khiếu, sau khi dùng rượu cồn thô sơ để sát trùng, hắn lập tức dùng kim châm rẻ tiền mang theo đâm vào huyệt đạo của Zero, đâm hết mấy huyệt đạo lớn, hắn mới rút ra một chiếc bình thủy tinh nhỏ, bên trong có mấy con rết nhỏ màu sắc sặc sỡ, đám rết này khiến những người xung quanh sởn cả gai ốc, nhưng lại thấy hắn thò tay rút ra một con, bóp nát giữa mấy ngón tay, tiếp đó bôi phần thịt nát này lên chỗ huyệt trên đầu Zero.

-Cầm máu, gây mê... cũng có tác dụng sát khuẩn mạnh...

Trình Khiếu giống như biết mọi người xung quanh đang kinh ngạc quan sát, hắn chỉ thấp giọng thì thào nói, tiếp đó lấy dao mổ trong hộp dụng cụ phẫu thuật ta, bắt đầu rạch lên đầu Zero, điểm này thì Zero đúng là

http://tieulun.hopto.org

số không, trên đầu chẳng có sợi tóc nào cả, rất tiện...

Đến lúc Trình Khiếu mở hộp sọ Zero ra, Triệu Anh Không cũng bắt đầu bận rộn, nàng sở dĩ bị Trình Khiếu chọn làm trợ thủ, rất có thể là vì hắn trong lòng có quỷ, khá là để ý tới vẻ đồng nhan cự nhũ của Triệu Anh Không , nhưng mặt khác, là một thích khách, Triệu Anh Không cũng là người hiểu biết về cấu cạo cơ thể người nhất trong cả đội, ngoại trừ Trình Khiếu ra, sau khi hắn mở hộp sọ Zero, nàng đã bắt đầu sử dụng dụng cụ loại bỏ lớp máu tụ trên vỏ não, nhìn độc tác thuần thục, không ai có thể tượng tượng được đây là lần đầu tiên nàng phối hợp với người khác làm phẫu thuật não.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đến khi sắc trời bắt đầu mơ hồ xuất hiện ánh sáng, cuộc phẫu thuật của Trình Khiếu rút cuộc cũng kết thúc hoàn hảo, ngoài Zero do tác dụng gây mê của con rết mà con chưa tỉnh ra thì theo như lời Trình Khiếu khoe khoang cuộc phẫu thuật này hoàn toàn thành công. Một cuộc phẫu thuật mở hộp sọ cần phòng vô trùng, cần hai thầy thuốc mổ chính cùng mấy người phụ trợ, thời gian ít nhất cũng cần khoảng hai mươi tiếng, vậy mà qua tay Trình Khiếu chỉ cần chưa tới năm tiếng đồng hồ đã có thể hoàn thành, y thuật của hắn thật sự có thể gọi là rất cao minh.

-Mặc dù nói như vậy.... Nhưng sao ta cảm thấy sắc mặt Zero lại vừa xanh vừa trắng? Ngươi đảm bảo con cua ngươi cho hắn nuốt lúc trước không có vấn đề gì chứ?

Trịnh Xá vẫn vừa đi vừa lo lắng nhìn Zero, lúc này Zero trên lưng Bá Vương đúng là sắc mặt trắng bệch.

Trình Khiếu vội vàng đáp:

- Yên tâm, yên tâm... Có điều đấy không phải con cua, gọi nó là ngũ thải tri chu (nhện năm màu) có được không? Đó là một loại thuốc có thể khiến máu trong cơ thể người chảy chậm lại, đến lúc trở lại Chủ Thần không gian có thể dùng chữa trị toàn thân giải trừ loại thuốc này, nếu thật sự không được thì để ta tự giải. Vấn đề là mấy động mạch lớn trong não Zero cũng có vết rách, tình trạng này dụng cụ phẫu thuật bên người ta hiện tại không thể giải quyết được, chỉ có thể dùng biện pháp đó khiến hắn ngủ say đến khi trở lại Chủ Thần không gian...

Trịnh Xá thở dài, hắn đã hiểu rút cuộc Zero xảy ra chuyện gì, không ngờ chính là điểm tuyến ma nhãn mới cường hóa gây họa, uy lực của nó nghe qua quả thật là khiến người ta cực kỳ sợ hãi nhưng không nghĩ rằng tác dụng phụ lại bá đạo đến như vậy, chắc chắn là đã vượt qua trạng thái Bạo tạc của hắn, mặc dù còn chưa đạt tới mức độ siêu cấp như Hủy diệt nhưng đối với thân thể tương đối yếu ớt của Zero mà nói, đó đã là không thể chịu đựng được rồi. Xem ra sau khi trở về Chủ Thần không gian, Zero cần phải thử xem số lần sử dụng điểm tuyến ma nhãn tối đa là bao nhiêu, nếu không trong bộ phim kinh dị tiếp theo lại xảy ra chuyện thế này sẽ khiến sức chiến đấu của Trung Châu đội suy yếu, hơn nữa tính mạng của Zero cũng có thể...

-Cho dù thế nào thì tính mạng của Zero coi như đã được an toàn...

Trịnh Xá thở dài, hắn lại quay sang Sở Hiên nói:

- Những chuyện khác thì sao? Ta không nhận được thông báo thưởng điểm mà chỉ có thông báo hoàn thành nhiệm vụ, các ngươi ai nhận được phần thưởng tình tiết kịch bản? Còn cả Progenitor virus, có trộm được không?

Sở Hiên gật đầu rồi lại lắc đầu:

- Không sai, phần thưởng tình tiết kịch bản bọn ta có người nhận được... Vấn đề hiện tại là, theo tài liệu Progenitor virus, giá trị của nó không chỉ có thể làm thuốc thúc đẩy mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất mà hình như còn có thể chế tạo Nemesis... Sinh mệnh thể chúng ta chế tạo ra có thể chuyển hóa thành Nemesis...

391. Trở Về... Dự Cảm Gặp Lại (2)

Sau khi Trịnh Xá từ chỗ Sở Hiên biết được rằng có thể cải tạo sinh mệnh thể sáng tạo ra thành Nemesis, hắn không nói chuyện với Sở Hiên nữa, không phải là phát sinh mâu thuẫn gì mà là hắn muốn suy nghĩ cho rõ ràng một số chuyện.

http://tieulun.hopto.org

Lĩnh ngộ sát phạt chi tâm khiến một số phán đoán của hắn cũng có biến đổi, một trong số đó chính là thay đổi suy nghĩ về việc làm thế nào tiếp tục sinh tồn, cái gọi là sát phạt chi tâm, chỉ cần có thể bảo trì bản tâm không thay đổi, chỉ giết những ai đáng giết, như vậy chuyện giết chóc cũng không hẳn là không thể tiếp nhận.

Nhưng dù là chuyện gì chung quy cũng phải có giới hạn, dù gọi là sát phạt chi tâm, chỉ giết kẻ đáng giết, nhưng kẻ nào là kẻ đáng giết đây?

-Sở Hiên, cải tạo sinh mệnh thể sáng tạo ra thành Nemesis cũng không sao, ta nhớ khi sáng tạo sinh mệnh thể ở chỗ Chủ Thần có thể tự lựa chọn tất cả tố chất, thậm chí có thể khiến nó không có thần trí, chỉ có một khối cơ thể biết nghe lời mà thôi, nếu là như vậy chỉ cần năm trăm điểm là có thể có được một chiến sỹ rất mạnh, còn là chiến sỹ đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, nhưng mà... Như vậy thật sự thích hợp sao?

Trịnh Xá suy nghĩ rất lâu rồi mới quay sang Sở Hiên cách đó không xa hỏi.

Sở Hiên đang vừa đi vừa đọc tài liệu trên tay, hắn cũng chẳng thèm ngẩng đầu lên, nói:

- Không thắng nổi lương tâm ư? Có cần ta tư vấn tâm lý cho ngươi một chút không?

-Không không cần.

Trịnh Xá vội vàng đáp, Sở Hiên là ai chứ, hắn đương nhiên là người rõ nhất, nếu bị tên này tư vấn tâm lý cho một lượt, dù không phát điên thì cũng bị tẩy não, nhẹ nhàng nhất cũng thành tâm thần phân liệt, vì thế hắn chỉ có thể vội vàng nói:

-Không liên quan gì tới lương tâm hết, do chúng nó chỉ có thân thể mà không có ý thức, hoàn toàn có thể sử dụng theo hướng bồi dưỡng nhục thể, chỉ là Nemesis mặc dù mạnh nhưng chế tạo lượng lớn có thật sự thích hợp không?

Sở Hiên bấy giờ mới quay đầu liếc nhìn Trịnh Xá, ánh mắt mang theo một tia ngạc nhiên hiếm thấy, đáp:

- Không sai, vì thế ta không nói là nhất định phải chế tạo một lượng lớn Nemesis, ta chỉ cho ngươi biết Progenitor virus này có thể chế tạo Nemesis, vậy thôi. Trong thế giới phim kinh dị không phải chỉ có thành viên tiểu đội luân hội chúng ta, bộ phim tiếp theo là Lord of the Rings, nếu như chúng ta chiếm được "thế" trong đó, lại bắt người tại đó chế tạo Nemesis, vậy không cần dùng điểm thưởng của chúng ta để cường hóa Nemesis đúng không? Đến vũ khí cũng không cần hoán đổi, chỉ cần cho bọn chúng một chút binh khí cận chiến là được, tự nhiên có thêm rất nhiều bảo tiêu, đây mới là tính toán của ta.

Ý của Trịnh Xá rất đơn giản, đó là sau khi chế tạo Nemesis chắc chắn cần phải hoán đổi vũ khí hoặc gì đó cho chúng, mặc dù các loại cường hóa thì không cần nhưng ít nhất cũng cần tới 3000 điểm mới có thể tạo ra được một Nemesis mạnh mẽ. Dù sao thì hai chục cột sáng Chủ Thần chiếu xuống cũng chỉ có giới hạn, mà thân thể Nemesis lại rất cao lớn, nếu mang theo Nemesis từ Chủ Thần không gian tiến vào thế giới phim kinh dị để trợ trận thì chắc chắn không thể mang theo quá nhiều, như vậy cần phải đề cao chiến lực cho mỗi Nemesis, cứ như thế lại tốn rất nhiều điểm thưởng, thậm chí là tình tiết kịch bản, đây mới là được không đủ bù mất.

Bất quá, Sở Hiên rõ ràng đã sớm nghĩ tới chuyện này, phương pháp của hắn cũng khá ngoan độc, dù sao cũng tiến vào thế giới phim kinh dị, gọi là thế giới, trong đó chắc chắn cũng phải có người, vậy thì biến người trong đó thành Nemesis để trợ chiến là được, cứ như vậy có thể chế tạo một lượng lớn Nemesis, ví dụ nếu có mấy chục tên thì cho dù chỉ với vũ khí thô sơ cũng tuyệt đối có thể phát huy sức chiến rất lớn.

-.....Nếu tìm được biện pháp có thể đề cao thực lực trong nháy mắt, chưa cần bàn đến hiệu quả thế nào, nếu cần phải sử dụng, vậy thì nhất định phải phát huy hiệu quả đến mức tối đa. So với việc lãng phí điểm thưởng cùng tình tiết kịch bản của chúng ta để chế tạo trợ thủ, được mất theo cách này chúng ta cũng đã từng thảo luận qua, bất lợi cho việc cường hóa tự thân, nếu như vậy không bằng tiến vào thế giới Lord of the Rings rồi chế tạo một lượng lớn trợ thủ. Theo những tài liệu chế tạo Progenitor virus này, phỏng chừng trước khi tiến vào thế giới Lord of the Rings có thể chế tạo tám mươi mẫu thuốc cải tạo Nemesis, ta nghĩ nếu như dùng số thuốc này cải tạo binh lính Orc trong đó, ngươi hẳn là sẽ không phản đối chứ?

Quả nhiên, Trịnh Xá trong lòng chấn động, Sở Hiên làm việc mặc dù không bao giờ nói rõ nhưng từ trước tới nay vẫn luôn ổn định, vững chắc, vốn hắn còn lo Sở Hiên vì muốn để thực lực đoàn đội tăng mạnh trong

http://tieulun.hopto.org

thời gian ngắn mà sử dụng phương pháp cường hóa con rối, mặc dù nhất thời hiệu quả chắc chắn là tốt nhưng làm như vậy nhất định sẽ khiến thực lực bản thân đoàn đội tổn thất rất nhiều, có điều nếu Sở Hiên đã theo ý này thì hắn cũng vui vẻ xem Trung Châu đội tại bộ phim tiếp theo trình diễn uy phong một chuyến.

Lúc này mọi người đã từ khu rừng tới được mỏ vàng bỏ hoang, mặc dù lối vào đã bị đóng kín nhưng với sự sắc bén của Hổ hồn đao trong tay Trịnh Xá mọi người vẫn dễ dàng tiến vào trong. Người cuối cùng đi vào lại là Vương Hiệp, hắn là lính trinh sát tự nhiên là biết rất nhiều biện pháp che dấu vết tích hành quân, ngoài ra hắn còn ngụy tạo một số dấu viết đội ngũ đi sang hướng khác, sau khi hắn vào trong mỏ vàng, Trịnh Xá mới một lần nữa phong bế lối vào.

-Thời gian khai thác mỏ vàng này đã cách đây rất lâu, theo tư liệu nó bỏ hoang ít nhất cũng hơn ba mươi năm, bất quá địa chất khu vực này rất ổn định, lâu như vậy nhưng chưa từng xảy ra địa chấn nên mỏ vàng bỏ hoang này vẫn còn nguyên vẹn. Trong giai đoạn khai thác cuối, mỏ vàng này từng mở thông một khe nứt địa tầng, đi theo khe nứt đó chỉ thêm hơn trăm mét là có thể tiến vào hệ thống thoát nước dưới lòng thành phố, cứ như vậy chúng ta sẽ an toàn.

Sở Hiên làm việc quả nhiên là một giọt nước cũng không lọt, sau khi Trịnh Xá đi làm mồi nhử hắn cũng không nhàn rỗi mà bắt đầu tính toán chi tiết hành động tập kích cùng sách lược chạy trốn. Sau khi biết được sự tồn tại của mỏ vàng này hắn lập tức mang theo Chiêm Lam tới thẳng đây tìm kiếm khe nứt, lại sau khi xác nhận mấy lần Sở Hiên cuối cùng mới khẳng định lộ tuyến chạy trốn, cũng gọi là nơi càng nguy hiểm thì lại càng an toàn, cho dù công Ty Umbrella có hệ thống vệ tinh giám sát, bọn chúng cũng chắc chắn không tìm được mọi người trong hệ thống thoát nước được, mà chỉ cần đến thời hạn họ liền có thể thông qua con ngõ lúc mới tới trở về Chủ Thần không gian.

Mọi người đi trong thông đạo trong mỏ vàng, những phương diện khác cũng thôi, chỉ là con đường ngầm này đã bị phong bế nhiều năm, không khí thật sự khó thở không chịu nổi, dù tố chất thân thể họ vượt xa người thường nhưng hô hấp lâu trong loại không khí này cũng rất không xong, hơn nữa đường đi quá lầy lội, mức độ ẩm ướt vượt xa sự tưởng tượng của họ.

Bất quá, vẫn còn may trong túi không gian không ngờ lại có hơn mười bình dưỡng khí, giống như Sở Hiên đã sớm biết để chuẩn bị, nhất thời mọi người cũng không bị bí thở, chỉ là đường đi ẩm ướt vô cùng, thường xuyên có nước nhỏ xống , người khác cũng không sao nhưng Zero mới làm phẫu thuật mở hộp sọ, dù thuốc cầm máu cùng băng vải hiệu quả cao đều có tác dụng sát khuẩn cực mạnh, hơn nữa đám bọ Trình Khiếu ra nhìn qua cũng không phải vật tầm thường nhưng nếu bị nước chảy ngấm vào vết thương, bị vi khuẩn xâm nhập vào trong não, khó mà nói được sẽ xảy ra chuyện gì.

Cho dù thế nào thì vẫn phải tiến tới, Trịnh Xá tiếp nhận Zero trên lưng Bá Vương, mặc dù không biết có tác dụng không nhưng hắn vẫn truyền nội lực vào cơ thể Zero, hy vọng nâng cao sức miễn dịch cho hắn, chỉ là việc này không duy trì được lâu, sau khi mọi người tiến vào mỏ vàng mấy tiếng đồng hồ, rút cuộc cũng tới khu vực cuối, đường tiếp theo sẽ không dễ đi như vậy nữa, nhiều đoạn còn cần phải dựa vào Hổ hồn đao của Trịnh Xá mới có thể đi tiếp, khiến hắn không thể không dừng việc truyên nội lực vào người Zero.

Đường tiếp theo không chỉ chật hẹp khó đi mà một ít thông đạo quá nhỏ còn cần Trịnh Xá dùng đao mang mở ra, để không phá vỡ cấu tạo địa chất, làm lớp đất sụp đổ, tinh thần lực tảo miêu của Chiêm Lam cũng cực kỳ quan trọng, quãng đường này thật sự rất không tốt, mọi người đều phải chịu một phen khổ cực.

Chờ đến khi Trịnh Xá đào hết lớp đá dày gần trăm mét cuối cùng, mọi người cuối cùng cũng từ khe nứt tiến vào đường nước bên rìa thành phố, lúc này tất cả đều dính đầy bùn lầy đất đã, bộ dạng chật vật không chịu nổi. May mắn là kế hoạch của Sở Hiên chung quy vẫn là bước nọ tiếp bước kia, hắn không ngờ tìm được trong đường thoát nước quanh co khó thấy, một căn phòng hư hỏng quá nửa, theo như lời hắn nói thì đây cũng là chỗ nghỉ ngơi đã dự tính trước, nếu không mọi người cũng không thể suốt thời gian còn lại giữ thân thể dơ dáy, ở trong đường thoát nước ngửi mùi hôi thối được.

Lại thêm hơn một giờ, mọi người đều ở trong căn phòng nghỉ ngơi, rửa ráy qua thân thể, ăn chút thức ăn đơn giản, đến lúc này tất cả đều mơ màng ngủ thiếp đi. Từ khi họ tập kích hai tòa căn cứ, chưa nói chuyện luân phiên ác chiến, sau đó còn phải chạy chốn rồi chui xuống đất, lại cả đoạn được vô cùng khó khăn dưới lòng đất, đến giờ phút này tất cả đều trong tình trạng kiệt sức, mỗi người tùy ý tìm một khoảng đất trống để nguyên quần áo nằm xuống, chỉ sau mấy phút, trong phòng đã vang lên tiếng ngáy ầm ĩ.

http://tieulun.hopto.org

Mọi người đều ngủ rất ngon lành, chờ đến khi tất cả lần lượt tỉnh dậy mới phát hiện không ngờ đã tới tối ngày thứ hai mươi, chỉ một lúc nữa là họ sẽ phải trở về Chủ Thần không gian, hơn nữa xem thời gian còn không tới mấy tiếng. Mọi người ăn uống qua loa một chút rồi tiếp tục theo đường thoát nước đi tới, dựa vào tinh thần lực tảo miêu của Chiêm Lam nắm chắc phương hướng, đi khoảng hơn hai tiếng đồng hồ, mọi người rút cuộc cũng tới ra khỏi đường thoát nước trong một con ngõ nhỏ, lúc này họ chỉ cách thời điểm trở lại Chủ Thần không gian hơn mười phút.

-Theo đường phía trước, ngã rẽ thứ hai chính là con ngõ chúng ta tới đây.

Chiêm Lam dùng tinh thần lực quét hình một chút rồi nói với mọi người.

Tất cả đều gật đầu, vẫn do Trịnh Xá cõng Zero đi trước, con đường này cùng lắm cũng chỉ khoảng hai phút, mọi người lẳng lặng đi tới, không lộ vẻ gì khẩn trương. Đến khi họ tiến vào trong ngã rẽ, Trịnh Xá lại vô ý quay đầu nhìn con đường, ở đó có một chiếc xe màu đen chạy qua, trên xe tựa hồ có hai cô gái xinh đẹp cùng hai người đàn ông, đúng rồi, còn có một cô bé đang dựa vào cửa sổ nhìn ra ngoài, đáng tiếc hướng cô bé nhìn lại là cửa sổ bên kia, không thấy nhóm Trịnh Xá.

Trịnh Xá nhìn chiếc xe chạy càng lúc càng xe, khẽ mỉm cười tiếp đó quay đầu đi sâu vào trong ngõ.

-Chúng ta sẽ trở về...

392. Tâm Sự Của Anh Không Và... Tiến Vào

Lần này trở lại Chủ Thần không gian, đương nhiên là mọi người đều mệt mỏi, lại thêm Zero thân mang trọng thương chưa tỉnh nhưng cũng là lần Trung Châu đội trở về tương đối thoải mái. Nhớ lại những lần trước sau khi chiến đấu trở về đều là mất tay mất chân, thậm chí có lúc còn ngấp nghé bên bờ tử vong, ví dụ như bộ phim Alien, nếu như Trịnh Xá về tới Chủ Thần không gian chậm mấy chục giây thôi thì thật sự là thần tiên cũng khó cứu, những khi có thể nhẹ nhàng như lần này cũng chỉ có lúc tới thế giới The Mummy hồi sinh đội viên hoặc là cố ý tới thế giới phim kinh dị để nghỉ ngơi.

Việc tiếp theo tự nhiên là chữa trị rồi thảo luận, đặc biệt là thảo luận một lượt kết quả hành động lần này, sau khi hoàn thành nhiệm vụ tình tiết kịch bản, người nhận được điểm thưởng cùng tình tiết kịch bản lại là ba người Triệu Anh Không, Trình Khiếu, La Cam Đạo, xem ra đúng là thưởng ngẫu nhiên, Trịnh Xá xuất lực nhiều nhất lại chỉ được chút điểm giết Licker khổng lồ cùng Nemesis, mỗi Nemesis được 50 điểm, mỗi con Licker được 25 điểm, tính ra hắn bỗng dưng được hơn 3000 điểm thưởng, tuy nhiên vẫn không so được với ba người may mắn nhận phần thưởng nhiệm vụ.

Ngoài thảo luận được mất điểm thưởng, lần này sức chiến đấu của Trung Châu đội khiến cho tất cả mọi người bao gồm cả Trịnh Xá đều âm thầm kinh hãi, mặc dù mọi người đã có ấn tượng Trung Châu đội rất cường đại, nhưng trước khi thử nghiệm toàn lực phối hợp chiến đấu, họ cũng không thể tưởng tượng được Trung Châu đội lại mạnh đến thế.

Chỉ là sức mạnh này đến từ sự tổ hợp, tổ hợp giữa cực mạnh cùng cực yếu, ví dụ như Zero có trình độ bắn tỉa siêu cường nhưng bản thân hắn lại gần như không có sức cận chiến, Trương Hằng có lực bộc phát siêu kinh khủng trong nháy mắt nhưng lại chỉ được một kích, robot chiến đấu của La Cam Đạo, thủ đoạn công nghệ cao uy lực vô cùng nhưng chỉ cần một tinh thần lực khống chế giả học được kỹ năng thao túng ý thức là có thể dễ dàng giết chết hoặc thậm chí là khống chế hắn... Tóm lại, sự mạnh mẽ của Trung Châu đội là nhờ các đội viên phối hợp với nhau, thiết đi bất cứ người nào cũng sẽ khiến sức mạnh này giảm đi rất nhiều.

Sau khi tất cả đều xong xuôi, thời gian đã tới tối, mọi người thuận tiện ở phòng Trịnh Xá ăn uống một chút rồi ước hẹn ngày mai cẩn thận thương lượng lại lần nữa, một mặt là sử dụng phần thưởng nhiệm vụ, mặt khác là tiêm Progenitor virus, cuối cùng là sắp xếp chuẩn bị cho bộ phim kinh dị tiếp theo. Thỏa thuận xong, mọi người đều rời đi La Lệ mới nhào vào lòng Trịnh Xá, miệng ríu rít không ngừng...

Lại nói về Triệu Anh Không theo mọi người rời khỏi phòng Trịnh Xá, cô bé này lại có chút mạc dnah kỳ diệu quay đầu thoáng nhìn lại, vừa lúc cửa phòng đóng lại trông thấy La Lệ nhào vào lòng Trịnh Xá, không hiểu vì sao Triệu Anh Không bỗng thấy trong lòng hơi nhói lên, bất quá tính tình nàng vẫn đạm mạc lạnh lùng nên chỉ yên lặng quay lại, cúi đầu đi về phòng mình.

http://tieulun.hopto.org

Đang đi Triệu Anh Không bỗng nhiên va vào lưng người đứng trước, ngẩng lên lên liền thấy Chiêm Lam đang mỉm cười nhìn nàng, do trong cả đội chỉ có hai người là nữ nên phòng cũng ở cạnh nhau, Triệu Anh Không do có chuyện trong lòng nên không để ý đi thẳng tới chỗ Chiêm Lam.

Chiêm Lam rất tinh tế, từ khi trở về Chủ Thần không gian đã phát hiện ra cô bé này có gì đó không đúng, mặc dù nàng cũng không thể nói là Triệu Anh Không khác lạ ở chỗ nào nhưng lúc này Triệu Anh Không vốn luôn cơ cảnh không ngờ lại va vào người nàng, có thể thấy cô bé này chắc chắn đã có chuyện gì đó.

-Anh Không, sang phòng chị một lát đi, mấy hôm trước chị hoán đổi một ít thần tiên trà hiệp loại đặc cấp, chúng ta pha một ấm nhé.

Chiêm Lam mỉm cười, kéo tay Triệu Anh Không đi về phòng mình, mặc dù miệng là hỏi ý nhưng động tác thì nhất định là bắt Triệu Anh Không phải đi theo nàng.

Triệu Anh Không lúc này trong lòng cũng mơ hồ, nảng bản tính trời sinh là lạnh nhạt vô cùng, cho dù là với đồng đội tin cậy cũng không quen nói chuyện, đối mặt với chuyện gì cũng giữ vẻ lạnh như băng, nhưng không hiểu tại sao khi thấy La Lệ nhào vào lòng Trịnh Xá, trong lòng lại cảm thấy có chút nhói lên, ách, có thể gọi là thấy vị chua chua, cộng thêm sự chấn động trong căn cứ nghiên cứu còn chưa hoàn toàn tiêu tan nên khiến nàng cảm thấy mê mang, mất mát, tới khi Chiêm Lam đề nghị cùng uống trà, cô bé này mới hơi nghiêng đầu nhìn lại.

Chiêm Lam cũng không nói nhiều, chỉ mỉm cười kéo bàn tay trắng như ngọc Triệu Anh Không, dẫn nàng về phòng mình, sau khi vào trong mới buông ra, đi chuẩn bị các thứ.

Lại qua hơn mười phút, hai cô gái mới ngồi xuống bàn uống trà, thần tiên trà này là loại trà cổ đại đã tuyệt chủng tại thế giới hiện thức, nước trà khi pha có màu như hoàng kim, mùi thơm nồng đậm và không gắt mũi, có thể giúp người ta thả lòng tinh thần.

-Vậy à? Nói như vậy, trong thời gian này thực lực của Trịnh Xá đã tăng lên rất nhang...

Chiêm Lam nhấp một ngụm trà màu vàng nhạt, mỉm cười nói.

Triệu Anh Không cúi đầu uống trà, hơn nửa ngày sau mới khẽ nói:

- Em chỉ muốn biết hắn làm sao có thể nhanh chóng nâng cao thực lực, phải biết rằng muốn thực lực tăng cao không phải chỉ quan tâm đến cường hóa là được, nếu không dung hội quán thông, thuộc tính cường hóa càng cao, ngược lại càng có khả năng làm hại chính bản thân mình...

Khi nói đến đây, Triệu Anh Không lại nhớ tới lúc nàng bị giết trong Resident Evil 2.

Chiêm Lam cười nhẹ nói:

- Thực lực cường đại cái gì gì đấy chị cũng không rõ lắm, nhưng chị cảm giác được, Anh Không, có phải em suy nghĩ nhiều quá không? Nếu muốn hỏi hắn chuyện này thì cứ trực tiếp tới hỏi là được, chị nghĩ với tính tình Trịnh Xá hẳn là sẽ không giấu giếm gì đúng không? Có lẽ là tự em làm mọi chuyện trở nên phức tạp lên thôi.

Vừa nói chuyện, Chiêm Lam vừa cầm ấm trà rót một lượt nữa, Triệu Anh Không lại có chút kích động, nhận chén trừ uống cạn, sau đó mới nhìn Chiêm Lam nói:

- Em cảm thấy hình như mình sinh bệnh, vốn tưởng là có thể do nhiễm T - virus, nhưng sau khi trở về Chủ Thần không gian chữa trị toàn thân, loại bệnh này lại không được chưa hết...

-Nga?

Giờ Chiêm Lam lại thấy kỳ quái, nàng lại rót đầy trà cho Triệu Anh Không rồi mới tò mò hỏi:

-Là bệnh gì? Trình Khiếu không phải rất giỏi chữa bệnh sao? Em không để hắn chữa một lần à?

Nói đến bệnh của mình, khuôn mặt nhỏ nhắn của Triệu Anh Không hơi nóng lên, mặc dù nàng cũng không hiểu mặt mình tại sao lại nóng lên nhưng trong vô thức vẫn không muốn kể lại cảm giác chua xót không thể hiểu được trong lòng ra, chỉ lại uống một hơi hết chén trà rồi yên lặng ngồi đó không nói gì.

http://tieulun.hopto.org

Chiêm Lam trong lòng kỳ quái, nàng nhân lúc rót trà cho Triệu Anh Không, cẩn thận đánh giá cô bé này, đến khi nhìn thấy nàng vẻ mặt đỏ bừng, Chiêm Lam mới có chút giật mình, nàng ngẫm nghĩ một chút rồi đừng dậy tới chỗ Triệu Anh Không, cúi đầu ghé vào tai cô bé nói mấy câu, quả nhiên, Triệu Anh Không nghĩ ngợi một chút rồi gật đầu.

-Cô bé ngốc à, em có bệnh gì chứ, đây rõ ràng là... rõ ràng là...

Chiêm Lam vừa cười vừa nói, nhưng mấy từ cuối thế nào cũng không nói ra được, bởi vì dù gì Trịnh Xá cũng là người đã có gia đình, nếu để Triệu Anh Không hiểu rõ ra lại khiến nàng trong lòng sinh tâm chướng.

-Ai.

Chiêm Lam thở dài cũng không nói gì nữa, chỉ yên lặng cùng Triệu Anh Không ngồi đó...

Không nhắc đến suy nghĩ của hai cô gái, bắt đầu ngày thứ hai, Trung Châu đội lại phải bận rộn chuẩn bị cho bộ phim kinh dị tiếp theo, ngoài việc xem ba tập phim Lord of the Rings hơn mười lần ra còn dùng số điểm thưởng hoàn thành tình tiết kịch bản lần trở lại thế giới Resident Evil hoán đổi một số đồ vật quan trọng.

Do sau mỗi lần hoàn thành một bộ phim kinh dị mọi người chỉ có thể hoán đổi hộ nhau một lần, mà sau bộ phim lần này vừa hồi sinh đội viên vừa chuyển điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình cho nhau để cường hóa thuộc tính, mọi người đã sớm không còn danh ngạch hoán đổi này nữa, bất đắc dĩ, ba người nhận được điểm thưởng cũng chỉ có thể lưu lại chi tiết của mình còn điểm thưởng thì để hoán đổi một số đạo cụ cần có cho cả đội.

Đầu tiên thế giới trong Lord of the Rings là một thế giới phim kinh dị cực lớn, hoàn toàn không giống như thế giới trong Alien 1, thế giới trong đó rộng lớn vô cùng. Cho dù là chỉ có thế giới trong một phần phim, muốn hoàn thành nhiệm vụ lại phải đối mặt với đoàn đội khác, thời gian không thể dưới mấy chục ngày, mà vạn nhất phát sinh chiến đấu quy mô lớn gì đó, mất tay mất chân thì không thể chờ đến khi trở lại Chủ Thần không gian chữa trị toàn thân, như vậy không chỉ khiến thực lực đoàn đội hạ xuống không ít mà thành viên đoàn đội càng có khả năng bị giết. Chính vì thế khi lựa chọn hoán đổi toàn bộ chọn đạo cụ phụ trợ, dù sao thì vũ khí và sức chiến đấu của Trung Châu đội cũng đã đủ mạnh, hoán đổi đạo cụ phụ trợ sẽ giúp nâng cao xác suất sinh tồn của cả đội.

Cứ như thế, lấy 500 điểm một, hoán đổi mười tấm Tam Thanh đạo phù, thuyết minh ngoài vết thương trí mạng ra, chỉ cần dán tấm bùa này lên, đến cả tay chân đứt gãy cũng có thể nôi lại, hơn nữa trong một giờ có thể khôi phục 70% sức chiến đấu lúc mạnh nhất, đây là một trong vài loại đạo cụ phụ trợ rẻ nhất có tác dụng cao nhất.

Ngoài ra còn có Băng Ngưng đan tốn 1000 điểm thưởng, một chi tiết kịch tình cấp D, theo giới thiệu là tiên đan do tiên nhân thời cổ đại luyện chế ra, một viên có thể khiến người ta lâm vào trạng thái ngủ say, trong khi ngủ sức miễn dịch, sức sống các loại tất cả đều tăng lên gấp trăm lần, chỉ cần thương thế vẫn còn trong tình trạng trí mạng, giấc ngủ sẽ không dừng lại, đây là đạo cụ phụ trợ tuyệt hảo để bảo mệnh đội viên trọng thương, hoán đổi năm viên.

Lại thêm băng vải hiệu quả cao, thuốc cầm máu, cùng kim châm cấp D chuyên dụng cho Trình Khiếu, tất cả để vào trong túi không gian, tính ra năng lực liên tục chiến đấu của Trung Châu đội vượt xa trong quá khứ, so với bất cứ lúc nào trước kia đều mạnh hơn rất nhiều, cho dù tác chiến liên tục mấy tháng trong phim cũng không sợ.

Việc nuôi cấy Progenitor virus của Sở Hiên lại gặp chút phiền toái, sau mấy lần thí nghiệm thất bại hắn còn nhiễm cả T - virus, vẫn còn may ở đây là Chủ Thần không gian. Đợi đến ngày tiến vào Lord of the Rings, hắn rút cuộc cũng hoàn thành xây dựng nuôi cấy Progenitor virus, ngoài 80 mẫu thuốc cải tạo Nemesis ra, mấy người chưa mở cơ nhân tỏa trong đội cũng được tiêm Progenitor virus, theo như Sở Hiên nói cần ít nhất là bảy ngày cải tạo bên trong họ mới có thể mở cơ nhân tỏa, bất quá như vậy Trung Châu đội cơ bản gồm toàn thành viên đã mở cơ nhân tỏa, trở thành tiểu đội luân hồi luân hồi duy nhất đạt tới cảnh giới này ngoài tiểu đội Thiên Thần và tiểu đội Ác Ma.

Ngoài mấy thứ đó, Sở Hiên còn kín đáo giao cho Trịnh Xá bốn mươi mẫu Progenitor virus, khả năng này Trịnh Xá đã sớm đoán ra, Sở Hiên quả nhiên là chuẩn bị tiêm Progenitor virus cho đoàn đội khác, giết thành

http://tieulun.hopto.org

viên đã mở cơ nhân tỏa lợi ích lập tức tăng lên gấp mấy lần, dưới tác dụng như vậy ngay cả Trịnh Xá cũng chỉ có thể lén lút cất Progenitor virus vào Nạp giới...

Sau đó, cuối cùng cũng tới ngày tiến vào thế giới Lord of the Rings.

"Trong vòng ba mươi giây tiến vào cột sáng, xác định mục tiêu di chuyển, Lord of the Rings bắt đầu truyền tống..."

393. Quyển 13 : Lord Of The Rings -- Năm Đội Cuồng Chiến (1)

Cảm giác nửa tỉnh nửa mê, cũng không biết đã kéo dài bao lâu, phảng phất như mới chỉ chốc lát, lại như là vĩnh hằng, khi nhóm Trịnh Xá mở mắt ra họ đã ở tại một vùng đất bằng phẳng, sắc trời đen kịt, xung quanh đèn đóm sáng trưng. Đây rõ ràng là một buổi yến tiệc, chỉ có điều Chủ Thần vừa mới đưa họ xuống, những người xung quanh đều không thể nhìn thấy, kết quả là khiến hơn mười người ở giữa đám tiệc tạo thành một khoảng không rộng.

- Đây là thế giới Lord of the Rings.

Trịnh Xá là người đầu tiên tỉnh táo lại, hắn nhìn quanh một lượt nói.

Ba phần phim Lord of the Ring, đây là một chiến trường thế giới cực kỳ rộng lớn, nếu tính về phạm vi rộng lớn, dù là thế giới The Mummy hay Starship Troopers mà Trung Châu đội từng trải qua, so với nơi đây cũng chỉ như bợm nhỏ gặp bợm lớn, phạm vi chiến trường ở nơi đây kéo dài khắp cả một thế giới.

Do thế giới Lord of the Rings chia làm ba bộ phim, điểm này khá giống với phim The Mummy nhưng lần này khi mọi người đến thế giới này Chủ Thần chỉ thông báo họ tiến vào thế giới Lord of the Rings chứ không hề nói là tập mây, vì thế rất có khả năng nhiệm vụ phim kinh dị lần này phải hoàn thành trong cả ba phần phim, như vậy chiến trường không khỏi quá rộng lớn, phải ở lại đây mấy tháng cũng là chuyện bình thường.

Trịnh Xá trong đầu thầm suy nghĩ, lại nhớ tới lúc trước hoán đổi một lượng lớn đạo cụ cho nhiệm vụ lần này, ví dụ như Băng Ngưng Đan, Tam Thanh đạo phù các loại, ở thế giới phim kinh dị quy mô khổng lồ này thật sự rất thích hợp.

Lúc này những người khác trong Trung Châu đội cũng đã đứng dậy, phân biệt là Trịnh Xá, Chiêm Lam, Triệu Anh Không, Trương Hằng, Trình Khiếu, Vương Hiệp, Bá Vương, Zero, La Cam Đạo, Sở Hiên tổng cộng mười người. Ngoài bọn họ ra, trên mặt đất còn có thêm năm người cả năm lẫn nữ, bộ phim kinh dị lần này không ngờ lại có độ khó mười lăm người, vượt ngoài dự đoán của Trịnh Xá trước đó.

- Sở Hiên, xem xét tình hình xung quanh suy luận một chút vị trí của chúng ta hiện tại đi.

Trịnh Xá vừa nói với Sở Hiên vừa nhìn đồng hồ trên tay mình.

Sở Hiên cũng nhìn quanh bốn phía, bất quá hắn còn chưa kịp nói gì, thanh âm của Chủ Thần đã xuất hiện trong đầu mọi người.

"Hai đội Nam Viêm Châu, Bắc Băng Châu đã tiến vào thế giới Lord of the Rings trước, ba ngày sau Đông Mỹ Châu đội sẽ tiến vào, vị trí bất kỳ, mười ngày sau, Thiên Thần đội sẽ tiến vào, vị trí bất kỳ. Giết chết thành viên chưa mở cơ nhân tỏa của tiểu đội đối phương được 2000 điểm thưởng, một chi tiết kịch tình cấp C, giết chết thành viên đã mở cơ nhân tỏa của đội đối phương được 7000 điểm thưởng, một chi tiết kịch tình cấp B. Mỗi đội viên trong đội bị giết trừ một điểm, giết mỗi thành viên đội đối phương cộng một điểm , tổng điểm tích lũy cuối cùng nhân với 2000 sẽ thành số điểm những thành viên còn lại trong đội được nhận..."

Thanh âm chấm dứt, mười người trong Trung châu đội đều hoàn toàn sững sờ, đến cả Sở Hiên cũng yên lặng đẩy đẩy mắt kính. Trận chiến trong thế giới Lord of the Rings này không ngờ có tới năm tiểu đội đồng thời tiến vào, mà không chỉ có vậy, trong số đó còn có một trong hai tiểu đội đặc biệt của Chủ Thần không gian, tiểu đội luân hồi Thiên Thần, tin tức này tuyệt đối đủ kinh người.

Trịnh Xá thở ra một hơi tiếp tục nhìn đồng hồ, tiếp đó hắn đọc to nhiệm vụ của đoàn đội:

http://tieulun.hopto.org

- Năm đội đồng thời tới thành Mordor, sau nửa giờ đồng hồ sẽ được truyền tống về Chủ Thần không gian của mình... Trong thời gian ở tại Lord of the Rings tất cả vũ khí công nghệ cao vô hiệu với sinh vật trong thế giới này, có tác dụng với thành viên tiểu đội luân hồi...

Đọc xong đoạn văn tự này, Trịnh Xá mới nhìn những người xung quanh cười khổ nói:

- Tình hình lần này xem ra có chút phức tạp, lần trước thế giới phim kinh dị có ba đội giao chiến đã rất khoa trương rồi, lần này vậy mà lại có tới năm đội. Hơn thế nữa còn có tiểu đội luân hồi Thiên Thần, Nam Viêm Châu đội cũng ở trong đó, lần trước một trường đấu trí trong Starship Troopers gần như đoàn diệt cả đội đó, lần này gặp lại không biết sẽ có chuyện gì...

Đang nói chuyện, năm người dưới đất đã bắt đầu nhúc nhích, ngồi dậy đầu tiên là một người trung niên cao lớn, người này mặc một bộ đồ ngắn khi tập thể hình, cơ bắp rắn chắc, bộ mặt trông cũng khá đàn ông. Hắn ngồi dậy mấy giây lập tức nhảy vọt lên, không ngờ không nói tiếng đã lập tức đá về phía La Cam Đạo đứng gần hắn nhất.

La Cam Đạo do luc trước nghe thông báo của Chủ Thần cùng lời của Trịnh Xá nên nhất thời có chút ngây ngốc, tới khi gã trung niên kia đá tới, cước bộ tới gần mặt hắn mới có phản ứng, có điều hắn tốt xấu gì cũng đã dùng qua long huyết, tốc độ phản ứng các loại tuyệt đối đều vượt qua gã kia nên vẫn kịp đưa tay chặn trước mặt, tiếp đó bịch một tiếng trầm đục, La Cam đạo bị đã ngã ngồi xuống đất.

Gã trung niên cao lớn kia tựa hồ cũng thoáng ngạc nhiên, nhưng vẫn lao về phía La Cam Đạo, một tay vung lên, tuy vậy hắn mới chạy được hai bước bỗng cảm thấy thắt lưng đau đớn, đổ vật xuống đất, sau lưng hắn có một thiếu nữ tóc ngắn xinh đẹp đang đứng, chính là Triệu Anh Không.

Trịnh Xá cũng không để, dù sao La Cam Đạo cũng không dễ bị thương như vậy mà gã kia cũng chỉ bị hạn chế khả năng hành động, hắn hắng giọng một tiếng nói:

- Ta biết các ngươi đang có rất nhiều câu hỏi, bây giờ đều ngồi xuống bình tĩnh nghe bọn ta giải thích, đừng thử tấn công bọn ta, nếu không... Ta không dám đảm bảo tính mạng các ngươi sẽ được an toàn.

Gã cao lớn kia nằm dưới đất co rút mười mấy giây, mồ hôi to như hạt đậu toát ra liên tục, đến khi hắn từ từ ngồi dậy toàn thân như vừa bị dội nước, lúc này hắn mới nhìn về phía Triệu Anh Không, sắc mặt đầy vẻ sợ hãi, giống như cô bé xinh xắn này là ác ma chuyển thế, bộ dạng hung hăng lúc vừa tỉnh dậy lập tức mất sạch.

Bốn người còn lại cùng đều ngồi dậy, có hai nam hai nữ, trong đó một nam một nữ mặc cùng một loại đồng phục, xem tuổi tác cũng rất gần nhau, hai người kia nam là một thiếu niên anh tuấn, nữ là một cô gái mặc trang phục gợi cảm, tuổi khoảng hai bảy hai tám, bốn người đều ngơ ngác nhìn xung quanh.

Trịnh Xá im lặng để Chiêm Lam làm nhiệm vụ giải thích, 100 điểm mặc dù không nhiều nhưng đối với tinh thần lực khống chế giả mà nói điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình đều rất quý giá, họ không có sức chiến đấu lớn, mỗi chút điểm thưởng đều quan trọng.

Sau mấy phút năm người đã nghe Chiêm Lam giải thích xong, tình hình lần này so với quá khứ nhanh hơn nhiều, xung quanh đều là người tấp nập tham gia yến tiệc, tất cả đều mang thân hình cỡ đứa trẻ bảy, tám tuổi, cơ thể nhỏ bé nhưng bộ dạng từ già tới trẻ đều có, đây là người hobbit rất nổi tiếng trong Lord of the Rings, xung quanh có nhiều bằng chứng như vậy năm người kia không muốn tin cũng không được.

Trong năm người, tên thiếu niên anh tuấn là bình tĩnh lại nhanh nhất, hắn nhìn những người hobbit đi lại liên tục xung quanh, ánh mắt đảo một vòng nói:

- Hà, thật không thể tưởng tượng nổi, vốn đang ở trên mạng thảo luận một số kỹ thuật hacker, ai mà biết vừa mới ấn một nút liền trực tiếp chui vào đây... Xin hỏi các vị một chuyện, chi tiết về thế giới Chủ Thần tạm thời không cần, ta chỉ muốn biết... Đội chúng ta có mạnh không?

Trịnh Xá nghe vậy lập tức cười khổ, hắn liếc nhìn chín người bên cạnh nói:

- Vốn ta tưởng rằng đội bọn ta, ngoài Ác Ma đội cùng Thiên Thần đội ra là mạnh nhất, ai mà biết lần này không ngờ lại đứng thứ ba, Đông Mỹ Châu đội kia vậy mà còn mạnh hơn bọn ta, hơn nữa thế giới phim kinh dị lần này còn có một tiểu đội Thiên Thần... Bỏ đi, chuyện này tạm thời không nói, đây là nơi nào,

http://tieulun.hopto.org

các ngươi có nhiệm vụ gì, ta nghĩ các ngươi đại khái cũng đã rõ, trước khi ta thông báo đội quy của Trung Châu đội, các ngươi thông báo một lượt tên tuổi cùng nghề nghiệp của mình đi.

Gã thanh niên anh tuấn kia tròng mắt lại đảo một vòng, cười nói:

- Ta gọi là Hạo Thiên, học sinh trung học, kiêm hacker, bình thường cũng thường xuyên rèn luyện nhưng muốn ta cùng người khác liều mạng đánh giết gì đó thì không được... Đầu óc cũng khá ổn, ta nghĩ phương diện này hẳn có thể hỗ trợ các vị.

Trịnh Xá gật đầu, gã trung niên cao lớn cũng vội vàng nói:

- Ta tên là Lý Thế, nghề nghiệp là bảo vệ tư, hôm này cùng ba người khác tập luyện trong phòng thể hình cùng thân chủ, ta giúp hắn ấn máy tính nhập dữ liệu, còn tưởng cái yes/no đấy là mở máy... Tóm lại ta am hiểu cận chiến cũng có thể sử dụng nhiều lại súng ống, ách, cận chiến chắc chắn là kém cô ấy...

Nói đoạn hắn lại len lén nhìn Triệu Anh Không.

Thấy hai người kia đều vội vàng thông báo, cô gái ăn mặc đẹp kia cũng mau mắn nói:

- Tên ta là Tạ Trinh, nghề nghiệp thư ký, làm tại một xí nghiệp cũng khá có danh tiếng, là thư ký của một giác đốc tư nhân...

Cô gái này khi nói chuyện vẫn có vẻ rất kênh kiệu, chỉ là trang phục thật sự khá lộ liễu, nhìn không giống người đứng đắn nên ánh mắt những người xung quanh nhìn lại cũng có chút quái dị. Cô giá này có vẽ cũng nhận ra điều gì đó nên chỉ nhìn Trịnh Xá mỉm cười quyến rũ, tiếp đó im lặng không nói gì nữa.

Hai người mặc đồng phục học sinh đưa mắt nhìn nhau, đối mắt một lúc rồi cùng hừ nhẹ một tiếng, giống như đang tranh cãi rồi quya đi, cô gái lên tiếng trước:

- Tên ta là Ngải Na Na, nghề nghiệp học sinh, không am hiểu gì đặc biệt, các ngươi muốn vứt bỏ ta thì cứ vứt bỏ, cứ như vậy...

Nam sinh đứng bên cạnh lập tức giật nảy người, hắn vội vàng chạy tới chắn trước mặt Ngải Na Na, tiếp đó cười nói:

- Cô ấy cãi cọ với ta, mọi người đừng để ý... Tên ta là Trương Quang Diễm, mọi người cứ gọi là Tiểu Trương cũng được, nghề nghiệp cũng là học sinh, bất quá khả năng ghi nhớ rất tốt, không biết có thể giúp mọi người chút gì được không?

Năm người này thật sự cũng khá thức thời, một khi rõ ràng tình hình xung quanh, Trịnh Xá cũng không lừa gạt họ, năm người này lập tức bình tĩnh lại, không gian này có thể cường hóa các loại thuộc tính cùng kỹ năng, mà mười người kia đều là người có kinh nghiệm, không biết đã trải qua bao nhiêu bộ phim kinh dị, nói cách khác, năm người bọn họ trước mặt mười người này thật chẳng khác gì con kiến. Hơn nữa còn có đoàn đội tác chiến, bị những đội khác nhìn thấy năm người bọn họ chắc chắn là phải chết, vì thế chỗ dựa duy nhất của họ chỉ có mười người Trịnh Xá, không những không thể đắc tội với mười tên có kinh nghiệm này mà càng phải dựa vào nhóm Trịnh Xá bảo vệ họ vượt qua thế giới luân hồi lần này.

Tuy nhiên năm người này cũng đã suy nghĩ quá nhiều, trước khi đến phim Lord of the Rings, Trịnh Xá cùng Sở Hiên đã thương lượng cẩn thận, di thế giới Lord of the Rings cực kỳ rộng lớn nên cũng rất thích hợp cho người ta ẩn nấp, đặc biệt là trước những trận chiến quan trọng có thể ẩn giấu tân nhân. Vì thế trong thế giới luân hồi lần này, họ sẽ tận lực không bỏ rơi bất kỳ tân nhân nào, dù sao bọn họ chết cũng sẽ khiên Trung châu đội bị trừ một điểm, hơn nữa họ còn có thuốc cải tạo Nemesis, đây chính là át chủ bài lớn nhất của Trung Châu đội.

- Như vậy chúng ta...

Trịnh Xá nhìn năm người kia mỉm cười, hắn vừa mở miệng đột nhiên có một người hobbit trung niên đi sát qua chỗ hắn, vách chắn vô hình ngăn cách Trung Châu đội với xung quanh đã biến mất, bộ phim kinh dị lần này đã bắt đầu.

Thời gian chuẩn bị trước khi bắt đầu phim lần này thật sự quá ít, nhóm Trịnh Xá đều kinh dị nhìn quanh, bất quá xung quanh vẫn yên tĩnh, mà Sở Hiên cũng đã nói hiện trường an toàn nên mấy người Trịnh Xá

http://tieulun.hopto.org

cũng không để ý lắm, gọi năm tân nhân đi về phía rìa khu vực bữa tiệc.

Trịnh Xá vốn định nói cho năm người kia một số chú ý nhưng nếu bộ phim đã bắt đâu hắn cũng chỉ có thể nói một số chuyện quan trong với Sở Hiên, hắn đi đầu đoàn người vừa đi vừa nói:

- Sở Hiên, vị trí hiện tại của chúng ta là ở đâu? Thời gian là lúc nào?

Sở Hiên đang nhìn năm gã tân nhân, mặt đeo nụ cười nhạt, tới khi Trịnh Xá hỏi hắn mới thản nhiên đáp:

- Chúng ta đang ở tơi tụ họp của người Hobbit, trước mắt chỗ này cực kỳ an toàn, tính thời gian hắn là bắt đầu tập 1, chú của nhân vật chính chuẩn bị xuất phát lữ hành, đây là tiệc sinh nhật của hắn.

Trịnh Xá lại chú ý tới thần thái của Sở Hiên, hắn vội vàng liên lạc với Chiêm Lam trong ý thức, sau đó dựa vào tâm linh tỏa liên nói với Sở Hiên:

"Này, vừa rồi vẻ mặt ngươi rất kỳ quái, đang tính toán gì hả? Lần này nhất định phải cho ta biết trước đấy!"

"Không..."

Sở Hiên đẩy kính mắt nói.

"Lừa ta à..."

Trịnh Xá càng cảm thấy không thích hợp, nếu là người khác thì còn được, hắn cũng chẳng muốn dò đoán trong lòng người khác đang nghĩ gì, nhưng Sở Hiên thì khác, gã này chỉ cần không chú ý một chút là sẽ lập tức cho ngươi ăn đủ vì thế hắn lập tức muốn tiếp tục chất vấn. Bất quá không đợi hắn có hành động, một luồng khí tức nguy hiểm từ phía trước bỗng ập tới, Trịnh Xá không kịp suy nghĩ rút Hổ hồn trong Nạp giới ra, quay người bước dấn tới hai bước, trước mặt hắn bên rìa khu vực yến tiệc có hai người đang đứng.

Trong đó một người mặc quần áo thường, khuôn mặt thân thiện, lúc này hắn cũng đang mỉm cười bình thản.

Người còn lại ánh mắt sắc bén, hắn đang cầm một miếng chocolate đưa lên miệng, rắc một tiếng, cắn miếng chocolate làm đôi...

394. Năm Đội Cuồng Chiến (2)

Ba tập phim Lord of the Rings lấy bối cảnh tại Middle Earth, đây là một không gian chiến trường rộng lớn như cả thế giới, các cảnh diễn ra trong phim gần như bao hàm phần lớn diện tích của Middle Earth, thế giới phim kinh dị này thật sự đủ lớn để dung nạp năm đội ngũ chiến đấu.

Theo kịch bản gốc trong phim, Chúa tể bóng tối Sauron mang dã tâm muốn thống trị toàn bộ vùng Middle Earth, vì thế hắn vận dụng ma pháp rèn ra rất nhiều chiếc nhẫn ma thuật sau đó trao những chiếc nhẫn này cho quân vương của loài người, Dwarf, Elf để họ có thể vận dụng sức mạnh của nhẫn thống trị chủng tộc mình, nhưng hắn lại tạo ra một chiếc nhẫn tối cao, có thể thống trị tất cả các chiếc nhẫn khác, vì thế những vị vua này biến thành Ringwraith, bị Sauron khống chế, còn hắn càng vươn cánh tay ra khắp Middle Earth.

Tiếp đó là một trận chiến khốc liệt, sau vô số hy sinh, chính nghĩa cuối cùng cũng thắng lợi, nhưng hoàng tử của loài người lại vì lòng tham mà giữ lại chiếc nhẫn tối cao. Tuy vậy chiếc nhẫn lại có ý thức riêng, nó vứt bỏ hắn sau đó trôi nổi vô số năm rồi rơi vào tay người hobbit Bilbo Baggins. Người hobbit là chủng tộc lương thiện, thuận theo mệnh trời, không tranh đua với đời, cũng là chủng tộc mà chiếc nhẫn khó mê hoặc nhất, vì thế chiếc nhân tối cao trở nên an tĩnh còn người giữ nó Bilbo Baggins cũng vì vậy mà trở nên trường thọ.

Nhưng chiếc nhẫn luôn luôn mê hoặc người đời, càng giữ nó lâu, Bilbo Baggins cũng từ từ cảm giác được sức mạnh của nó, vì thế trước khi không thể từ bỏ được chiếc nhẫn, lão giao nó cho cháu trai Frodo. Nhưng cùng lúc đó, thủ hạ của Sauron biết được chuyện người hobbit đang giữ chiếc nhẫn tối cao, chúng phái Ringwraith tới cướp lại chiếc nhẫn, ý đồ hồi sinh Chúa tể bóng tối Sauron, mà một số thế lực tà ác cũng thừa dịp gia nhập vào đại chiến tranh đoạt chiếc nhẫn hoặc tranh đoạt cả thế giơi Middle Earth. Trong

http://tieulun.hopto.org

cuộc chiến này, loài người, Elf, Undead, Troll... tất cả các loại sinh vật đều tham gia, cùng cả Frodo cùng đồng đội lén tới núi lửa Doom nhằm hủy diệt triệt để chiếc nhẫn...

Đây là toàn bộ ba phần phim Lord of the Rings, một chiến trường cực kỳ rộng lớn.

Hết phần mở đầu, giờ quay lại với Trung Châu đội. (tác giả viết thế, phiên gia ko biết)

Trịnh Xá cảm thấy một luồng sát khí ập tới, hắn lập tức rút Hổ hồn đứng chắn trước mặt mọi người, phản ứng chậm hơn một chút còn có Triệu Anh Không, Zero, Trình Khiếu Trương Hằng bốn người. Nhóm Sở Hiên, Bá Vương, Vương Hiệp thì chậm hơn nữa nhưng họ vẫn chuẩn bị tốt tư thế phòng ngự hoặc rút vũ khí, chỉ có Chiêm Lam, La Cam Đạo cùng năm tân nhân là vẫn ngơ ngác, đến khi phát hiện trước mặt có hai người khác họ mới bắt đầu đề phòng, đặc biệt là trong tình cảnh xung quanh toàn người hobbit thấp bé, hai người bình thường đột ngột xuất hiện chắc chắn là rất khả nghi.

Hai người này đều cỡ thanh niên, mặc dù gã thanh niên vẻ mặt thân thiện kia nhìn có vẻ hiền lành, bình thản còn người ăn chocolate thì ánh mắt sắc bén nhưng kẻ thực sự phát ra khí tức nguy hiểm cùng sát khí kịch liệt lại là gã vẻ mặt thân thiện kia. Theo cảm giác của Trịnh Xá, tên này giống như một khối băng, khí tức khiến hắn cảm thấy cực kỳ nguy hiểm, lúc này hắn cầm Hổ hồn đao, hai mắt cũng sắc bén như đao, chỉ cần hai người trước mặt có bất kỳ cử động nào ngoài ý muốn hắn cũng không ngại lập tức sử dụng Hủy diệt trong nháy mắt giết chết họ.

Gã thanh niên vẻ mặt thân thiện kia khẽ nhún vai, cười a a nói:

- Đừng để ý, đừng để ý, bọn ta chỉ muốn thử xem thực lực đội ngũ đứng hàng thứ ba thế nào thôi, nếu vì thế mà mạo phạm đến các vị thì ta nguyện ý xin lỗi, ngươi thấy sao? Nyos.

Gã thanh niên tóc vàng tên là Nyos cười lạnh, nuốt miếng chocolate xuống, sau đó nhìn Trịnh Xá nói:

- Lần đoàn chiến trước đã thất lễ, không ngờ còn chưa thấy mặt địch nhân đã chết rồi... Ta là đội trưởng Nam Viêm Châu đội, Nyos, lần này cùng đội trưởng Bắc Băng Châu đội Garnier tới đây hy vọng có thể cùng Trung Châu đội lập thành liên mình, cùng đối phó với công kích của Đông Mỹ Châu đội, còn cả tồn tại khủng bố nhất trong các tiểu đội luân hồi... tiểu đội Thiên Thần!

Nói đoạn, hắn quay người đi về phía một mảnh đất trống bên ngoài bữa tiệc, ở đó có bày mấy cài bàn lớn, xung quanh có hơn hai mươi người cả nam lẫn nữ đang ngồi.

Gã thanh niên vẻ mặt thân thiện Garnier mỉm cười với mọi người rồi cũng theo sau Nyos, hai người chẳng quan tâm Trung Châu đội làm cái gì, cứ bình thản đi về phía đội ngũ hơn hai mươi người đó.

"Thế nào? Người vừa rồi là đội trưởng Trung Châu đội, có kỹ năng tự sáng tạo, theo như người mạnh nhất trong đội ta nói, chiến lực của hắn đủ để một người đối mặt với cả một tiểu đội luân hồi... Sở trường của ta cũng không phải là chiến đấu, ngươi cảm thấy chiến lực của hắn thế nào?"

Nyos dùng ý thức trao đổi với Garnier, hắn lấy một miếng chocolate, đưa lưỡi liếm nhẹ một chút, nói.

Sau khi Garnier quay người lại, nụ cười biến mất trong thoáng chốc, thay vào đó là vẻ mặt đầy mồ hôi, hắn yên lặng nói trong ý thức:

"Rất khá, rất mạnh mẽ... Trong nháy mắt khi hắn rút đao, ta không ngờ thiếu chút nữa không nhìn được lập tức công kích. Mặc dù chưa hề giao đấu với hắn nhưng khi hắn tập trung tinh thần nhìn về phía ta, thật sự cảm thấy như có một thanh đao chớp động trước mắt, nói thật, gã này bên trong có ẩn chứa một ác ma..."

"Vậy sao? Đúng là khó chơi, mặc dù trong thế giới Lord of the Rings này cần phải liên mình với bọn chúng nhưng tương lai chắc chắn sẽ lại phải chiến đấu..."

Nyos cười lạnh cắn đôi miếng chocolate, trong miệng vang lên một tiếng rắc gọn gẽ, nói tiếp:

"Nếu hắn thật sự mạnh đến thế, lại cộng thêm trong đội có kẻ đó tồn tại... Nói như vậy, nếu ngươi không cố kỵ gì cả, toàn lực đánh với hắn một trận ai thắng ai bại?"

"Sức mạnh của ta là điều khiển băng sương, mặc dù mới cường hóa tới cấp A, còn cách mức cao nhất cấp 2A một khoảng nhưng so với gã cường hóa tiếng sấm trong đội ngươi thì mạnh hơn nhiều, chiến đấu với đội

http://tieulun.hopto.org

trưởng Trung Châu đội thắng bại là 5-5. Đương nhiên, nếu kỹ năng tự sáng tạo của hắn quá mạnh, vậy ta tuyệt đối không đấu với hắn."

Khi Garnier nói chuyện hắn đã chỉ còn cách hơn hai mươi người kia khoảng mười mét, vẻ mặt ngưng trọng lại trở thành thân thiện, khuôn mặt thật sự khiến người ta cảm thấy vui vẻ.

Quả nhiên, dù là Trịnh Xá hay là Sở Hiên, hai người đều không muốn giao chiến với hai tiểu đội luân hồi trong tình huống này, không chỉ vì không có địa lợi, hai đội ngũ này tới thế giới Lord of the Rings trước, không thể biết là bọn họ nắm giữ "thế" như thế nào, hoặc có sắp đặt cạm bẫy gì không, vội vàng ra tay chắc chắn không phải là tốt, không bằng yên lặng nghe họ nói chuyện một chút.

-...Nam Viêm Châu đội chúng ta tiến vào thế giới Lord of the Rings mười ngày trước, vị trí là một sâu trong một đầm lầy phía tây bắc vùng đất của người hobbit, đi hết đoạn đường này mất khoảng năm ngày. Khi bọn ta ra khỏi đầm lầy thì vừa khéo gặp Bắc Băng Châu đội xuất hiện tại rìa đầm lầy, bất quá, may mắn là lúc ấy bọn ta gặp phải một con mãng xà siêu cấp, dài hơn 50 mét, đầu to tới bốn mét, súng ống của bọn ta đối với nó hoàn toàn vô dụng, ép hai đội chỉ có thể liên hợp lại, nếu không khả năng hai đội đánh nhau là rất lớn.

Ba đội ngũ, tổng cộng 43 người ở cùng một chỗ, do Nam Viêm Châu đội cùng Bắc Băng Châu đội tại đầm lầy mỗi bên chết mất một tân nhân nên số lượng mới là 43. Theo như họ nói, ba đội ngũ tiến vào thế giới này trước vị trí đều cố định, ví dụ như khi họ tiến vào thế giới này đều biết rằng Trung Châu đội sẽ xuất hiện tại làng Shire của người hobbit, còn hai đội ngũ kia sẽ xuất hiện ngẫu nhiên, điều này không khỏi khiến người ta có dự cảm không hay.

Ngoài mấy tin tức cơ bản này, nhóm Trịnh Xá còn từ mấy người quen trong Nam Viêm Châu đội biết được một vài tin tức đặc biệt, ví dụ như Nam Viêm Châu đội sau Starship Troopers không ngờ đã tiến hành tới bốn bộ phim kinh dị, một trong số đó là The Mummy, cũng có nghĩa là các đội ngũ khác nhau, tốc độ trải qua các phim kinh dị cũng hoàn toàn khác nhau?

Garnier vừa cười vừa nói:

- Tình huống này bọn ta cũng đã phát hiện ra từ lâu, trước đó gặp mặt mấy tiểu đội khác đều thông báo số bộ phim kinh dị đã trải qua, đều cảm thấy số lần hai bên trải qua không giống nhau. Đội ngũ mạnh, độ khó phim kinh dị không ngừng tăng cao, mà số lượng thì không ngừng giảm xuống, thường thường một đội ngũ mạnh trải qua một bộ phim kinh dị thì đội ngũ khác đã trải qua hai bộ phim hoặc càng nhiều hơn. Có điều đây đều là chuyện nhỏ, nếu các vị muốn biết, sau khi ba đội chúng ta liên mình những tin tức này đều có thể miễn phí, hiện tại vấn đề quan trọng là, các vị có muốn liên minh với bọn ta không?

Trịnh Xá lúc này đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, hắn mô phỏng phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật suy nghĩ mấy giây rồi lập tức trả lời:

- Không thành vấn đề, nếu muốn đối kháng với Đông Mỹ Châu đội cùng Thiên Thần đội thì chúng ta bắt buộc phải liên mình, đây cũng là nguyên nhân địa điểm ba đội chúng ta xuất hiện lại gần nhau như vậy. Nhưng ta có một yêu cầu, đó là duy trì tính độc lập của mỗi đoàn đội, giữa các đội có thể trao đổi tin tức, trợ giúp lẫn nhay nhưng trong từng đoàn đội chỉ có thể do đội trưởng tự điều khiển khống chế, không thể lấy cả ba đội dùng ý kiến đa số khống chế bên ít người, nếu xảy ra chuyện như vậy Trung Châu đội sẽ trở thành đối thủ của các ngươi.

Do Nam Viêm châu đội và Bắc Băng Châu đội đã kết minh với nhau, giữa bọn họ khó tránh khỏi có hiệp nghị bí mật, ví dụ như khi đại chiến dùng hình thức bỏ phiếu trong cả ba đội gây bất lợi cho Trung Châu đội, biến họ thành vật hi sinh. Đây là chuyện duy nhất mà Trịnh Xá lo lắng, các phương diện khác thì không có bấn đề gì, dù sao trong đội hắn Sở Hiên cũng không phải chỉ biết ăn không, nếu hai bên hợp tác, họ chắc chắn không phải chịu thua thiệt gì, kẻ thật sự cần lo lắng phải là đối phương.

Nyos cùng Garnier đưa mắt nhìn nhau, hai người đồng thời đưa tay ra, Nyos nuốt miếng chocolate trong miệng xuống, cười lạnh nói:

- Vậy thì chúng ta là minh hữu, mặt khác còn có hai đội ngũ nữa, cùng cả nhân vật trong phim có thể xuất hiện trên đường đi, thế giới Lord of the Rings lần này là nơi năm đội chúng ta tiến hành đại chiến, kẻ chiến

http://tieulun.hopto.org

thắng sẽ nhận được vô số điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình... Ba đội chúng ta đều có hy vọng, nhưng vẫn phải nói với hai người, Nam Viêm Châu đội bon ta sẽ trở thành người thắng lợi lớn nhất trong cả năm đội!

Garnier cùng Trịnh Xá đều cười lạnh, Trịnh Xá càng trực tiếp nhìn về phía Sở Hiên đang chẳng thèm quan tâm tới chuyện gì bên cạnh, thầm nghĩ, tên Nyos này đúng là quá tự đại.

Bùng!

Tiếng pháo hoa nổ vang, bầu trời đầy ảnh lửa óng ánh, mỹ lệ, đây là pháo hoa mà nhân vật trong phim Gandalf bắn ra trong bữa tiệc, kịch bản Lord of the Rings cũng dần dần bắt đầu...

395. Sắp Tới Tầng Thứ Năm (1)

Nhóm Trịnh Xá lúc này đã trải qua cả một ngày tại thế giới Lord of the Rings, giống như mấy bộ phim kinh dị lần trước, Chủ Thần đã tạo cho họ thân phận ở thế giới này, không ngờ lại là hiệp sỹ lang thang từng có giao dịch với Gandalf, lần này tới vùng Shire của người hobbit họ cũng được tiếp đón nhiệt tình.

-Nói như vậy ngoài số lượng phim kinh dị các đội ngũ mạnh yếu khác nhau trải qua thì khác nhau, độ khó phim kinh dị cũng không giống nhau, nhưng không phải Nam Viêm Châu đội các ngươi không phải đã trải qua Lord of the Rings rồi sao?

Trịnh Xá tò mò hỏi.

Nyos cười lạnh đáp:

- Đúng thế, bọn họ trước kia từng trải qua Lord of the Rings nhưng không quan hệ gì tới ta...

Nói đến đây hắn lại trầm mặc.

Trịnh Xá trong lòng tò mò, hắn quay sang Tuyết Linh Nhi người hắn quen thuộc nhất trong Nam Viêm Châu đội, cô bé này mới giả đáp nghi vấn của hắn.

Hóa ra sau Starship Troopers, thực lực của Nam Viêm Châu đội giảm mạnh, đoàn đội bị Chủ Thần coi là cực kỳ yếu ớt, nhưng may mắn là mấy người còn sống sót trong đội đều là cường giả có thực lực, đặc biệt là Richard có kỹ năng tự sáng tạo, do hắn tự sáng tạo kỹ năng nên không nằm trong phạm vi tính toán của Chủ Thần, vì thế thực của Nam Viêm Châu đội kỳ thật lại mạnh hơn tính toán của Chủ Thần nhiều. Đến bộ phim kinh dị tiếp theo Perfect Storm, mấy người bọn họ hại chết hết tân nhân, vứt bỏ gánh nặng, tiếp đó bắt đầu cố sức tìm kiếm tình tiết kịch bản, không ngờ cũng tìm được tới hai tình tiết kịch bản, tích lũy được một lượng điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình khá lớn.

-....Bộ phim kinh dị thứ hai là The Mummy, do trong đội bọn em không có tân nhân, thực lực bản thân cũng bị Chủ Thần đánh giá là rất yếu nên tiến vào sớm hơn đội kia rất nhiều, không chỉ lấy được hai cuốn cổ thư mà còn lập tức hồi sinh Nyos. Chỉ là theo kế hoạch sau đó, bọn em tham lam đi tìm di tích Vua Bọ cạp, kết quả là trong trận chiến cuối cùng đối mặt với Vua Bọ cạp, lại bị đội kia truy kích, tất cả bọn em trừ Nyos ra tất cả đều chết...

Mỹ nữ mang dòng máu lai sử dụng vu thuật trong Nam Viêm Châu đội Aya tiếp tục câu chuyện nói:

- Có điều vẫn còn may, kế hoạch lúc trước của hắn cực kỳ hữu hiệu, bọn ta chết nhưng cũng kéo theo đoàn đội kia cùng Vua Bọ cạp đồng quy vu tận, hơn nữa còn hoàn thành tình tiết kịch bản sớm trước thời hạn, độ khó gấp đôi bình thường, hắn nhận được gấp ba lần điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình. Lại cộng thêm số điểm và tình tiết nhận được khi đoàn chiến, trong bộ phim đó hắn hồi sinh ta, Richard, Tuyết Linh Nhi ba người mà bản thân hắn cũng được Dẫn đạo giả thừa nhận, trong số tân nhân tham gia The Mummy có một người là dẫn đạo giả, vì thế hắn trở thành đội trưởng thực sự của Nam Viêm Châu đội.

Trịnh Xá nghe mà chẳng hiểu gì cả, vấn đề hắn hỏi là một đội ngũ lại có thể tiến vào một phim kinh dị đã trải qua sao? Kết quả đối phương lại kể hết những chuyện đã trải qua, cái này đâu có gọi là câu trả lời?

Ai mà biết Sở Hiên lại đột nhiên mở miệng nói:

http://tieulun.hopto.org

- À, hóa ra là như vậy, trong các ngươi tất cả những người từng trải qua Lord of the Rings đều đã chết một lần, đội trưởng cũng lựa chọn lại, nói cách khác, đoàn đội này về cơ bản có thể coi là một đội ngũ mới. Như vậy tất các bộ phim kinh dị các ngươi từng trải qua đều không thể tiến vào lẫn nữa phải không?

Nyos nhìn chằm chằm vào Sở Hiên mấy lượt, hắn lấy trong một chiếc hộp ra một miếng chocolate, rốp một tiếng cắn đứt gần nửa rồi mới nói;

- Không sai, những phim kinh dị họ đã trải qua, thậm chí là cả phim kinh dị ta từng trải qua đều biến mất, nói cách khác, tất cả các phim kinh dị bọn ta đều có thể tham gia lần nữa, chỉ cần Chủ Thần cảm thấy đủ khó khăn là được.

Cho dù thế nào, Nam Viêm Châu đội cũng coi như dục hỏa trùng sinh, đặc biệt trong đội này còn có mấy người từng trải tới thế giới Lord of the Rings, hẳn là rất quen thuộc với hệ thống nhiệm vụ, tình tiết kịch bản, độ khó nhiệm vụ các loại trong thế giới này, mà đây cũng là nguyên nhân Nam Viêm Châu đội yếu nhược nhất lại có thể kết minh với Bắc Băng Châu đội mạnh hơn bọn họ.

-Khi đó nơi bọn ta xuất hiện là trong lãnh địa của tộc Elf, nhiệm vụ là hộ tống đội bảo vệ nhẫn đi qua núi Caradhras, cũng là đường hầm bỏ hoang của người Dwarf nơi Balrog ngủ say. Tại đó bọn ta cứu Gandalf, nhận được bùa hộ thân có thể không bị delete khi âm điểm, còn nhiệm vụ của đội là sống sót mười ngày trong đường hầm đó nên bọn ta cũng không đi tới những khu vực rộng lớn khác của Middle Earth, nhiệm vụ lần trước trong Lord of the Rings căn bản không thể so với lần này phải tới tận Mordor, nói cách khác, chúng ta phải trải qua phần lớn sự kiện từ tập một tới tập ba của phim.

Aya nói với những người còn lại.

Khi Aya đang nói, tại một căn nhà nhỏ bé cách đó không xa cửa bật mở, một ông lão khoảng hơn sáu mươi tuổi đi ra, ông ta mặc một tấm áo chùng màu xám, đầu độ mũ nhọn của pháp sư, khi ông lão bước ra, sau lưng còn có một thiếu niên hobbit.

-...Nhưng ngài vừa mới tới mà, Gandalf.

Thiếu niên hobbit kia vội vàng nói.

Gandalf áo xám yên lặng quay lại, thấp giọng nói gì đó với thiếu niên hobbit, tiếp đó xoay người đi về phía mấy người Trịnh Xá đang đứng.

"Theo kịch bản gốc, Gandalf bây giờ cần đi tra duyệt ghi chép lịch sử, ông ta muốn biết lai lịch của chiếc nhẫn, tiếp theo bộ phim Lord of the Rings sẽ bắt đầu..."

Nhóm Trịnh Xá đều rất rõ ràng, khi người giữ chiếc nhẫn Bilbo Baggins bắt đầu lữ hành, ông ta giao nó cho cháu mình là Frodo, mà Gandalf đã phát hiện chiếc nhẫn này không hề bình thường nên muốn đi điều tra lai lịch của nó, lúc này chính là lúc ông ta rời khỏi Shire.

Gandalf còn chưa tới gần mọi người, ông ta đã vung tay tung một túi vải tới, túi vải bay hơn mười mét trực tiếp hướng về phía Trịnh Xá, hắn vội vàng đưa tay bắt lấy, chiếc túi vang lên tiếng loảng xoảng, bên tron đựng đầy tiền vàng.

-Đây là thù lao của các vị, bốn mươi ba đồng vàng, bảo vệ cậu bé kia tới tối mai khi ta trở về. Ta sẽ sử dụng ma pháp nhanh chóng đi lại nhưng tìm kiếm tư liệu cần rất nhều thời gian, tóm lại chỗ này giao cả cho các vị.

Gandalf tung túi tiền tới tiến đó nhảy lên lưng một con người, trước khi đám Trịnh Xá định thần lại, ông đã điều khiển ngựa chạy một quãng xa, tốc độ nhanh chưa từng thấy, chỉ sau mấy giây đã biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

-A! Nhìn đến phát ngốc rồi, thấy tôc độ vừa rồi không? Trông như một ảo ảnh vậy!

Trong ba đội, một vài thanh niên lập tức kêu lên, trong đó một người còn rút ra một máy ảnh V8 hướng về phía đó, chỉ là Gandalf sớm đã biến mất còn quay chụp cái gì nữa.

-Ma pháp, đó là ma pháp. Không ngờ thế giới này thật sự lại có ma pháp.

http://tieulun.hopto.org

Ngoài mấy thành viên Nam Viêm Châu đội từng hoàn thành nhiệm vụ trong Lord of the Rings ra, những người còn lại đều ít nhiều có vẻ ngạc nhiên, đặc biệt một số thanh niên lại càng vui mừng lẫn kinh ngạc, to mồm bàn tán xem làm thế nào có thể miễn phí học tập ma pháp tại thế giới này, thậm chí còn bắt đầu mơ tưởng đến cái gì đấy thần khí, cấm chú, nhìn qua là biết đây là loại chim non lần đầu tiên tới thế giới luân hồi.

"Đừng có đùa, làm gì có chuyện Chủ Thần để ngươi an toàn thoải mái nhận được năng lực gì, lấy được bao nhiêu thì phải bỏ ra bấy nhiêu, ngươi muốn học tập ma pháp, vậy thì trước hết chuẩn bị liều chết chiến đấu đi."

Đại bộ phận những người có kinh nghiệm đều âm thầm cười lạnh, cho dù Gandalf sử dụng ma pháp họ cũng không cảm thấy quá kinh ngạc. Vốn là phải như vậy, những tiểu đội luân hồi có thể tham gia đoàn chiến, so với trong phim gốc đều quá mạnh, ví dụ một khẩu súng gatling vô hạn đạn, uy lực của nó đủ để một người giữa bình nguyên tiêu diệt đội quân cả vạn người, ít nhất thì cũng có thể phá tan vì thế Chủ Thần khó có khả năng tạo ra một thiên đường cày điểm cho tiểu đội luân hồi, vũ khí khoa học kỹ thuật vô hiệu với sinh vật tại thế giới này, đồng thời thực lực của nhân vật tại đây chắc chắn sẽ mạnh hơn so với trong phim gốc nhiều, ma pháp của Gandalf chính là một trong số đó.

-Bây giờ phải làm thế nào?

Garnier hạ giọng hỏi hai đội trưởng còn lại đứng cạnh, Nyos và Trịnh Xá.

Hai người còn chưa trả lời, Aya đã lên tiếng trước:

- Kịch bản đã bắt đầu rồi, lần trước bọn ta cũng được nhân vật trong phim ủy thác, họ hy vọng bọn ta hộ tống hội bảo vệ nhẫn vượt qua đường hầm của người Dwarf, sau đó Chủ Thần nhanh chóng đưa thông báo, lần này không biết có xuất hiện thông báo như vậy hay không...

Mỹ nữ này vừa dứt lời, quả nhiên trong đầu mỗi người xuất hiện một thanh âm lạnh lẽo.

"...Trước khi tới Mordor, Frodo, Gandalf, Legolas, Gimli.... Những người này không chết. Mỗi người còn sống, mỗi người trong ba đội nhận được 1000 điểm thưởng, mỗi người chết trừ 1000 điểm, đồng thời, liên minh quân đội loài người Elf giao chiến với quân đội Mordor, mỗi trận chiến thắng lợi, mỗi người trong ba đội nhận được 3000 điểm thưởng, mỗi trận thất bại bị trừ 3000 điểm, khi năm đội tới Mordor tính toán chấm dứt.

Sau khi thanh âm kết thúc, Aya lập tức nói:

- Đúng rồi, chính là như vậy, lần trước bọn ta chỉ phải bảo vệ nhóm Gandalf giống như trong phim vượt qua đường hầm, lần nây lại có nhiều người cần bảo vệ như vậy... Còn cả chiến tranh giữa thế lực hai bên là chuyện gì? Lần trước bọn ta tiến vào Lord of the Rings thì không có nhiệm vụ chiến tranh.

Nyos cười lạnh, hắn lấy một miếng chocolate đưa lên miệng cắn, đang định nói thì Sở Hiên đứng sau lưng Trịnh Xá đã lạnh nhạt nói:

- Là vì để phân tán chiến lực của đoàn đội, cũng là một loại khảo nghiệm của Chủ Thần đối với đoàn đội... Thế giới luân hồi có lẽ sẽ nhanh chóng kết thúc.

Những lời này vừa xuất ra, những người xung quanh nhất thời đều ngây ngốc, Nyos cũng thoáng sửng sốt một chút rồi mới hung hăng nói:

- ...Không sai, chính là ý này, nếu như suy luận của ta không sai... Trong Thiên Thần đội hoặc Ác Ma đội nhất định là có người sắp đột phá cơ nhân tỏa tầng thứ năm.

Hai người này nói làm mọi người đều cảm thấy mê hoặc khó hiểu, đương trường ngoài hai người họ ra, không ngờ chỉ có tân nhân Hạo Thiên mới gia nhập Trung Châu đội, gã thanh niên anh tuấn này lộ vẻ bừng tỉnh, những người còn lại đều có vẻ không hiểu gì hết.

Trịnh Xá kỳ quái hỏi:

- Thế là ý gì? Chỉ từ thông báo nhiệm vụ này của Chủ Thần là có thể phân tích ra hết sao? Ta không hiểu.

Nyos khẽ cười lạnh, Sở Hiên thì thản nhiên nói:

http://tieulun.hopto.org

- Không chỉ phân tích từ thông báo nhiệm vụ của Chủ Thần mà còn cả tình huống năm đội chiến đấu. Lần trước trong Starship Troopers chúng ta trải qua ba đội chiến đấu, mà lần này lại có tới năm đội đại hỗn chiến, điều này này đại biểu cho cái gì? Đại biểu cho việc Chủ Thần đang gia tăng va chạm cùng tiêu hao giữa đoàn đội với đoàn đội. Ta nhớ trước kia đã từng phân tích với ngươi, mục đích của Chủ Thần là làm cho chúng ta tiến hóa chứ không phải giết chết chúng ta, mà khi nó bắt đầu gia tăng đoàn đội hỗn chiến cùng va chạm, nguyên nhân duy nhất khiến nó làm vậy chính là trong số các tiểu đội luân hồi đã có người sắp đạt tới trình độ mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm, cũng tức là trở thành Thánh nhân có thể sáng tạo ra Chủ Thần không gian. Nhiệm vụ của Chủ Thần đã sắp kết thúc, mà người bình thường, còn cách Thánh nhân một khoảng rất xa như chúng ta đối với Chủ Thần mà nói chẳng có gì quan trọng cả, vì thế nó phải nâng cao độ khó của chúng ta, gia tăng nguy hiểm tử vong cho chúng ta, lấy đó để thúc đẩy chúng ta tiến hóa, nó đã không còn phải để ý tới chuyện sống chết của chúng ta nữa, đây là khả năng lớn nhất mà ta suy luận ra được, trong các tiểu đội luân hồi, có người sắp đột phá tới cấp mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm.

"...Thật lợi hại, ta là từ tin tức từ đoàn đội kia mới có thể phân tích ra được, còn hắn thì sao? Chỉ từ chút manh mối nhỏ bé như vậy đã có thể suy luận ra nhiều như vậy sao? Không thể nào!"

Nyos nghiến răng, lấy ra một miếng chocolate, lại rốp một tiếng cắn thành hai mảnh.

Trịnh Xá cùng những người xung quanh cũng không để ý tới Nyos, Trịnh Xá lập tức hỏi:

- Ta đại khái đã hiểu ý ngươi, ngươi là nói một khi có người đạt tới mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm, chúng ta sẽ có thể nhanh chóng trở lại thế giới hiện thực phải không? Vì thế Chủ Thần mới hy vọng trước lúc đó tận lực gia tăng độ khó, tận lực làm đoàn đội va chạm, làm vậy khiến chúng ta tiến hóa?

Sở Hiên lại cười lạnh đáp:

- Trở lại thế giới hiện thực? Đùa vừa thôi, mục đích của Chủ Thần mặc dù không phải để giết chết chúng ta nhưng nó cũng không cần để cho chúng ta sống sót. Nó chỉ là nhằm vào tiến hóa mà thôi, do đó mới xuất hiện nhiệm vụ chiến tranh này, cùng bảo hộ nhân vật trong phim, mục tiêu căn bản là khiến chúng ta chia binh, để đoàn đội học tập tác chiến nhiều mặt trận cùng phối hợp tác chiến. Ta đã nói rồi, trí tuệ cũng là một bộ phận của tiến hóa, vì thế nhiều đoàn đội tác chiến, nhiều nhiệm vụ tác chiến, đó chính là mấu chốt để đoàn đội rèn luyện, trưởng thành, ta dám đảm bảo, một khi có người hiểu được cách mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm...

-...Chắc chắn sẽ đưa tất cả đoàn đội vào một thế giới tiến hành đại hỗn chiến, đoàn đội sống sót cuối cùng, không cần biết là có người mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm hay không, đoàn đội đó mới có tư cách để sống sót!

Nyos đột nhiên xen vào, đồng thời hắn lại hung hăng cắn một nửa miếng chocolate.

396. Sắp Tới Tầng Thứ Năm (2)

Tóm lại, do Chủ Thần đã công bố nhiệm vụ, ba đội coi như hoàn toàn bị trói lại với nhau, chỉ có thể yên lặng bám theo kịch bản Lord of the Rings phát triển, trong thời gian ngắn họ cũng không có nơi nào để đi, chỉ còn cách ở lại vùng Shire.

Người hobbit là một giống người nhỏ bé thường xuất hiện trong thần thoại phương Tây, thích đồ ăn ngon, ca hát, cuộc sống an nhàn, yêu hòa bình, lương thiện, vùng Shire cũng là nơi người hobbit tập trung đông nhất. Ba đội tổng cộng có 43 người, do Chủ Thần đã sắp xếp thân phận, lại thêm Gandalf trước khi đi đã giao cho họ một nhiệm vụ nên ba đội ở lại quán trọ có thể ăn to uống lớn, tất cả chi phí đều do Frodo chi trả.

Lúc này hai đoàn đội khác đều chưa tới, chiếu theo kịch bản phim, trước mắt vùng Shire cực kỳ an toàn, vì thế ba đội ngoài lưu một chút tâm tư đề phòng lẫn nhau ra, cơ bản sống ở đây coi như khá nhàn nhã, lại thêm thức ăn người hobbit làm đều cực kỳ ngon lành khiến đám tân nhân mới tới thế giới luân hồi gần như coi nhiệm vụ Lord of the Rings lần này như một chuyến du lịch vui vẻ.

http://tieulun.hopto.org

-....Đúng là một lũ ngu ngốc, căn bản không hiểu sự kinh khủng của thế giới luân hồi, đừng thấy lúc này nhàn nhã vô cùng, sớm muộn gì cũng sẽ xuất hiện cảnh ngộ sinh tử tuyệt vọng, thật mong được thấy vẻ mặt bọn họ lúc đó sẽ thế nào.

Trong Bắc Băng Châu đội, một gã đầu tóc xanh xanh đỏ đỏ cười lạnh nói.

Đây là quán trọ duy nhất tại Shire, vốn là một căn thiết kế theo vóc dáng người hobbit, bất quá cũng có mấy bộ bàn ghế được làm cho loài người hoặc chủng tộc khác, vì thế chỉ có đội trưởng mang theo một thành viên là được ngồi trong quán, những người còn lại thì mua nhiều thức ăn sau đó ngồi trên bãi cỏ bên ngoài quán.

Đội trưởng Bắc Băng Châu đội Garnier dẫn theo tên lưu manh tóc xanh đỏ, Nyos mang Aya còn Trịnh Xá thì kéo Sở Hiên theo, sáu người ngồi trong quán trọ thương lượng sự tình, nhìn ánh mặt trời bên ngoài từ từ ảm đạm, tối nay chính là lúc Gandalf trở về, cũng là lúc nhân vật chính trong phim, người giữ chiếc nhẫn, Frodo rời khỏi Shire.

-Thành viên chủ chiến trong đội ta có năm người, cận chiến hai người, sử dụng trường thương và thuật biến thân Druid, viễn chiến hai người, sử dụng ma pháp băng tuyết cùng nỏ ma pháp truyền thuyết, ta thì cận chiến viễn chiến đầu được... Ngoài ra có một tinh thần lực khống chế giả, có tinh thần lực tảo miêu và tâm linh tỏa liên, một ma pháp y liệu sư có thể sử dụng năng lượng trong ma thạch khôi phục năng lượng và thương thế, có điều hắn mới chỉ học được kỹ năng sơ cấp, có thể hiệu quả sẽ không tốt lắm.

Garnier uống một ngụm bia, mở miệng nói trước.

Nyos cũng không khách khí, nói:

- Đội chúng ta có năm thành viên chủ chiến, hai cận chiến, hai viễn chiến, còn có một người là công kích đặc thù... Bỏ đi, hai đội các ngươi đối với Nam Viêm Châu đội bọn ta cũng rõ như lòng bàn tay rồi, ta cũng chẳng có gì để giấu diếm nữa. Hai cận chiến giả phân biệt là Richard, tự sáng tạo kỹ năng Cuồng chiến sỹ, có thể không để ý tới thương thế, điên cuồng công kích, người kia là Hoffer có thuộc tính tiếng sấm cấp 2B, khi đủ năng lượng sức chiến đấu cực kỳ kinh người. Hai người viễn chiến phân biệt là Aya có thể điều khiển ong độc tinh thần lực, khi quần chiến càng hữu dụng, người còn lại là Rose, có tri chu tiễn tâm, có thể bắn một mũi tên chắc chắn trúng tim đối phương nhưng một khi sử dụng cô ấy sẽ bị hôn mê, phải tới khi Chủ Thần chữa trị toàn thân mới có thể tỉnh lại, còn có bạn trai của cô ấy, Manuel là đặc thù công kích giả. Công kích đặc thù này ta cũng mới chỉ thấy một lần nên tạm thời không nói cho các ngươi được.

Trịnh Xá cùng Sở Hiên đưa mắt nhìn nhau, hắn thoáng suy nghĩ một chút rồi nói:

- Đội chúng ta thành viên chủ chiến có tám người, không hẳn là chín người trong đó ba cận chiến, ba viễn trình, còn ba người còn lại là công kích đặc thù, tên cùng phương thức công kích cụ thể ta cũng không tên nói.

Nyos cùng Garnier đưa mắt nhìn nhau, Garnier mỉm cười nói:

- Chín người... Không phải là hơi quá nhiều à, chúng ta hiện tại đang bàn về chiến lực tinh nhuệ của từng đội mà.

Nyos cũng cười lạnh:

- Chẳng lẽ đội các ngươi đem cả người có thể cầm súng trong đội cũng tính vào? Tổng cộng mười lăm người, năm người có kinh nghiệm, chẳng lẽ đội các người trừ tinh thần lực khống chế giả ra, tất cả thành viên khác đều là chủ chiến? Đừng đùa chứ.

Sở Hiên đột nhiên mỉm cười, trước khi Trịnh Xá mở miệng đã xen vào:

- Nếu như không tin, vậy để ba đội chúng ta dựa vào thực lực nói chuyện đi, mỗi bên phái ra ba người toàn lực chiến đấu, sinh tử do mệnh, ai cũng không được vì có người chết mà công kích đối phương... Thế nào?

Lời này vừa thốt ra, lập tức khiến Nyos cùng Garnier đều nhíu mày, hai người đưa mắt nhìn nhau, Garnier vội vàng cười nói:

http://tieulun.hopto.org

- Đừng nóng, đừng nóng, bọn ta cũng chỉ nói ra nghi vấn của bản thân thôi, nếu đội các ngươi đã tự tin như vậy thì bọn ta tự nhiên cũng được vui vẻ. Vấn đề này tạm thời bỏ qua, một vấn đề khác là tình tiết kịch bản.

-Tình tiết kịch bản?

Trịnh Xá kỳ quái hỏi.

-Đúng thế, à, lúc trước còn chưa nói với các ngươi, đối với bộ phim gần như thể hiện cả một thế giới rộng lớn thế này, nhiệm vụ tình tiết kịch bản nhiều đến không thể tính nổi, cùng cả một số chi tiết mặc dù không có thông báo nhưng phần thưởng có thể nhận được thậm chí còn vượt xa tình tiết kịch bản, ví dụ như con mãng xà bọn ta giết tại đầm lầy, trong đầu nó có thể lấy được xà châu.

Trong lúc nói, Garnier móc trong túi ra một viên ngọc phát tán hàn khí, viên ngọc này màu trắng như tuyết, to khoảng hạt đậu tương, liên tục tỏa ra khí lạnh, Garnier chỉ lấy viên ngọc ra, trong phạm vi mười mét xung quanh lập tức lạnh như băng.

Garnier cười nói;

- Đây là năng lượng châu thuộc tính băng hàn, từ Chủ Thần cũng có thể hoán đổi được, đại khái phải tốn một chi tiết cấp C, cơ bản chỉ có các kỹ năng hoặc vũ khí thuộc loại ma pháp truyền thuyết mới có thể sử dụng loại năng lượng châu này hoặc là chế tạo... E hèm, tóm lại, đây là một thế giới mang màu sắc ma ảo, có đủ loại sinh vật chưa biết, giết chết chúng có thể nhận được phần thưởng gì hoặc chúng ta có thể học tập được gì từ vu sư của thế giới này, đó đều là phần thưởng to lớn mà nhiệm vụ tình tiết kịch bản cũng không thể có được. Ý của ta là, ba đội chúng ta liên kết lực lượng, dốc toàn lực tìm kiếm các loại tình tiết kịch bản hoặc các thứ kỳ lạ trong thế giới này, ta cũng không cần dối trá gì, đối với ta mà nói, hạt châu này cực kỳ quan trọng, ta vốn đã hoán đổi ba viên giống như thế này, chỉ là thuộc tính cũng không tốt bằng, chỉ cần có năng lượng châu này tồn tại, sức chiến đấu của ta ít nhất cũng được đề cao đến hơn năm lần, chính là như vậy.

Trịnh Xá cùng Sở Hiên đưa mắt trao đổi, hắn gật đầu nói:

- Chuyện này không thành vấn đề, đội chúng ta cũng thường cố sức hoàn thành tất cả nhiệm vụ có thể đạt được trong mỗi bộ phim kinh dị. Vậy cứ như ngươi nói đi, chỉ cần gặp tình tiết kịch bản hoặc quái vật chưa biết trong thế giới này ba đội chúng ta sẽ toàn lực giết chết, vật phẩm lấy được sẽ căn cứ vào mức đóng góp nhiều hay ít của từng đội để phân phối, các ngươi có ý kiến gì không?

Garnier vội vàng lắc đầu, còn Nyos thì cười lạnh, nói:

- Phương pháp phân chia của ngươi không công bằng, nếu chỉ dùng mức đóng góp của từng đội nhiều hay ít để tiến hành phân chia, vạy thì thành viên tiến hành sắp xếp bố cục đoàn đội, thiết kế kế hoạc thì được thưởng thế nào đây? Ta cảm thấy nên lấy tổng nỗ lực đoàn đội bỏ ra để phân chia phần thưởng, nếu không làm như vậy Nam Viêm Châu đội sẽ bỏ qua tất cả tình tiết kịch bản, dù sao đội ta cũng là phe sức mạnh yếu nhất trong ba đội.

Nói đến hai chữ sức mạnh, hắn còn cố ý lên giọng, nhưng ánh mắt lại nhìn về phía Sở Hiên.

Trịnh Xá đã sớm từ chỗ Tuyết Linh Nhi biết được Nyos chính là người bày bố tính kế Trung Châu đội trong Starship Troopers, bất quá tên này có một khuyết điểm trí mạng, đó chính là hắn quá kiêu ngạo, mặc dù thông minh thì cũng đủ thông minh nhưng lại rất dễ bị cảm xúc của bản thân lôi kéo. Ngược lại, Sở Hiên hoàn toàn không có nhược điểm về phương diện này, hơn nữa hắn cũng tuyệt đối tin tưởng sở Hiên, ít nhất cho tới tận bây giờ, hắn còn chưa thấy có người thoát được mưu kế của Sở Hiên.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút đang định mở miệng đồng ý đề nghị của Nyos, dù sao Trung Châu đội văn có Sở Hiên, võ có bản thân hắn, viễn trình có Zero, Trương Hằng, còn có công kích trên phạm vi rộng của Bá Vương, Vương Hiệp, nếu đánh lén, đến cả hắn cũng không dám chắc có thể tránh được tập kích của Triệu Anh Không, tóm lại hắn tuyệt đối không tin Trung Châu đội lại chịu thiệt trong hiệp nghị như vậy. Đúng lúc hắn chuẩn bị lên tiếng thì trong đầu lại truyền tới giọng nói của Sở Hiên.

"...Chờ một chút, lúc trước trong lời nói của Garnier có giấu diếm, hắn còn điều gì đó chưa nói ra."

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên lạnh nhạt nói.

Trịnh Xá vội vàng đưa chén làm động tác uống rượu đồng thời hỏi:

"Hắn che giấu cái gì? Chẳng lẽ hai đội này đang tính kế chúng ta? Mẹ nó, nếu vậy thì phải chuẩn bị trở mặt rồi!"

"Không, không tính kế chúng ta, chỉ là trước đó hắn nói tới hai chữ chế tạo thì hơi chần chừ một chút, ta nghi rằng đội hắn cũng có một số tri thức tổ hợp ký hiệu, mà Nyos cũng không có vẻ kỳ lạ hoặc trực tiếp hỏi, giữa hai đội bọn chúng hẳn là đã có trao đổi tình báo mà chúng ta chưa biết. Hiệp nghị này đối với bọn chúng càng có lợi, dù sao thực lực của bọn chúng thật sự không thể bằng được Trung Châu đội chúng ta, trong rất nhiều trường hợp đều cần tới sức mạnh của chúng ta, vì thế khi ngươi đáp ứng hiệp nghị này thì đưa trao đổi tin tức thành điều kiện tiên quyết là được, bọn chúng không thể không đáp ứng."

Sở Hiên nói vẻ chắc chắn, đồng thời hắn trực tiếp đứng dậy đi ra khỏi quán trọ.

Trịnh Xá ngạc nhiên, vội vàng hỏi trong ý thức:

"Ngươi đi làm gì đấy? Hiệp nghị còn chưa thảo luận xong mà?"

"...Đã xong rồi, những chuyện còn lại là chức trách của đội trưởng ngươi, mặt khác còn một số chuyện thú vị cần ta đi làm, ta tìm Hạo Thiên nói chuyện một lát, nếu như chuyện này là thật... Thế giới Lord of the Rings lần này sẽ rất thú vị."

"Thú vị? Cái mà Sở Hiên gọi là thú vị.."

Trịnh Xá khẽ rùng mình, Sở Hiển thì vẫn bình thản đi ra khỏi quán trọ, cứ thế tiến về phía Hạo Thiên mới gia nhập Trung Châu đội.

Nyos vẫn nhìn theo bóng lưng Sở Hiên, hắn cười lạnh mấy tiếng rồi mới hỏi:

- Rút cuộc là thế nào? Các ngươi dùng tâm linh tỏa liên thảo luận lâu như vậy, có đáp ứng hiệp nghị này không cũng phải nói chứ?

Ta quay đầu lại, hắn nhìm chằm chặp vào Garnier cùng Nyos một lúc, tiếp đó mới nói:

- Muốn bọn ta đáp ứng hiệp nghị này cũng không thành vấn đề, nhưng ta muốn có tin tức của hai đội các ngươi. Yên tâm đi, bọn ta sẽ đưa ra tin tức tương đương để trao đổi, chỉ cần ba đội chúng ta trao đổi những tin tức này ta sẽ đáp ứng hiệp nghị.

Garnier cùng Nyos đưa mắt nhìn nhau, Garnier mỉm cười nói:

- Vậy là có ý gì? Không phải bọn ta đã nói hết tất cả mọi chuyện sao? Ngươi có gì không vừa ý chăng?

Trịnh Xá cười hắc một tiếng không nhắc lại, chỉ liếc nhìn Nyos, gã thanh niên anh tuấn này lấy ra một miếng chocolate, hắn xé vỏ bao nhưng không đưa vào miệng mà hỏi:

- Ngươi muốn biết cái gì đây?

Trịnh Xá cười nói:

- Muốn biết những tin tức các ngươi đã trao đổi với nhau, ví dụ như... tin tức về việc chế tạo vật phẩm ma pháp truyền thuyết hoặc tổ hợp văn tự ma pháp gì đó, lúc trước ta đã nói rồi, Trung Châu đội bọn ta sẽ đưa ra tin tức tương đương để trao đổi, chắc chắn không để các ngươi bị thiệt. Nhưng ta không thể tha thứ được, các ngươi không ngờ lại muốn giấu giếm những tin tức này với bọn ta, chẳng lẽ Trung Châu đội chúng ta không phải minh hữu của các ngươi.

Nói đến đoạn cuối, ngữ khí Trịnh Xá càng lúc càng nghiêm khắc, vẻ mặt cũng trở nên vô cùng lạnh lẽo.

Garnier cũng không nói gì, gã thanh niên vẻ mặt thân thiện này chỉ mỉm cười nhìn Nyos, còn Nyos thì yên lặng thở dài, hắn đưa miếng chocolate vào miệng rồi mới đáp:

- Sao lại có thể không coi Trung Châu đội là minh hữu chứ? Chỉ là lúc trước chúng ta đều thảo luận chuyện kết minh, nhất thời còn chưa kịp nhắc tới vấn đề tin tức này thôi... Nam Viêm Châu đội bọn ta có được thông tin về tổ hợp trận pháp, tuy vậy chỉ có một loại, đó là dùng vài loại đá năng lượng thuộc tính khác

http://tieulun.hopto.org

nhau, sắp xếp theo phương vị đặc thù, trên mặt đất cũng cần vẽ văn tự ký hiệu. Trận pháp như vậy một khi sắp đặt thành công có thể giúp người ở bên trong nâng cao tốc độ hồi phục tới mấy chục lần, không chỉ tốc độ khôi phục tổ chức thân thể mà còn cả năng lượng tự thân, ví dụ như nội công các loại đều có thể nhanh chóng hồi phục, đây là tin tức mà Nam Viêm Châu đội bọn ta có được.

Garnier vội vàng nói:

- Bắc Băng Châu đội bọn ta có một loại tổ hợp văn tự ký hiệu, chỉ cần tổ hợp dựa theo sơ đồ đó có thể chuyển hóa điện năng thành tinh thần lực...

"...Thất bại rồi, mặc dù ta đồng ý đưa xà châu cho Bắc Băng Châu đội để bọn chúng giữ bí mật thông tin với Trung Châu đội, nhưng tên Garnier này quả nhiên là có mưu đồ, hắn nhất định là muốn tiến hành trao đổi tin tức với Trung Châu đội, lấy đó để nâng cao thực lực cho Bắc Băng Châu đội nên mới nói lộ ra miệng, mà Sở Hiên... Tên gia hỏa đáng chết! Sức chú ý của hắn lúc nào cũng tập trung như vậy sao? Không hề có chút phân tán nào sao? Sở hở ngôn ngữ nhỏ như vậy mà hắn lập tức có thể tìm ra... Tên gia hỏa đáng chết, để hắn sống thật quá nguy hiểm, so với ta người này quả thật..."

Nyos nghe Trịnh Xá cùng Garnier không ngừng trao đổi, hắn đưa mắt nhìn ra ngoài quán trọ, ở đó Sở Hiên đang cùng một thanh niên tóc đen anh tuấn đang nói gì đó, mà sắc trời đã từ từ tối tăm, cũng đã tới lúc Gandalf trở về...

397. Nhân Vật Trong Phim Cường Hãn - Ringwraith (1)

Tạm thời không nói đến chuyện ba đội ngũ hục hặc đấu đá lẫn nhau, trước điều kiện bắt buộc phải liên minh, mọi chuyện cuối cùng cũng được giải quyết một cách hòa bình, Trịnh Xá cùng những người còn lại thương lượng một chút rồi lấy phương thức tổ hợp ký tự dự trữ nội lực để trao đổi với hai phe kia, như vậy Trung Châu đội có thêm một phương thức tổ hợp ký tự ngoài ra còn thêm được một loại tri thức về trận pháp hoàn toàn mới.

-Chỉ đáng tiếc là không có nguyên vật liệu, nếu không nhất định phải thử nghiệm hiệu quả loại trận pháp này một lần.

Trịnh Xá tiếc nuối nói.

Kỹ năng tự sáng tạo Bạo tạc và Hủy diệt của Trịnh Xá uy lực vô cùng vô tận, ít nhất cho tới hiện tại còn chưa có người hoặc sinh vật nào có thể sống sót nguyên vẹn dưới Hủy diệt của hắn. Nhưng hai kỹ năng này cũng có khuyết điểm trí mạng, đó là cần tiêu hao một lượng lớn nội lực cùng năng lượng vampire trong cơ thể hắn, hơn nữa còn gây tác dụng phụ và thương tổn cực lớn với cơ thể.

-Hiệu quả đặc biệt của Hỗn Nguyên nhất khí công chính là bình hòa trung chính, sức hồi phục cũng là mạnh nhất trong mấy loại nội lực, nội lực cả người ta dù có tiêu hao hết sạch thì cũng chỉ cần chưa tới mười tiếng đồng hồ là có thể khôi phục hoàn toàn. Thời gian để năng lượng vampire khôi phục hoàn toàn dài hơn một chút nhưng nếu trận pháp này thật sự có thể tăng tốc độ hồi phục lên mấy chục lần vậy thì mỗi lần ta sử dụng Hủy diệt chỉ cần mấy chục phút là có thể khôi phục hoàn hảo, cứ như vậy ta sẽ khắc phục được hạn chế lớn nhất của kỹ năng tự sáng tạo, tác chiến kéo dài...

Trịnh Xá vô cùng hưng phấn nói.

Đây là một khoảng đất bằng phẳng nơi Trung Châu đội đóng quân, cách căn nhà nhỏ của Frodo không xa lắm, mặt khác hai đội kia cũng tự tìm một khoảng đất trống đóng lại, mà lúc ày Trịnh Xá đang giao hai tập văn kiện cho Sở Hiên để hăn tiến hành phân biệt thật giả.

-...Không thành vấn đề, thời gian duy trì trận pháp này căn cứ vào loại năng lượng thạch dùng để bố trận, năm khối năng lượng thạch cấp C, phần biệt là năng lượng thạch thuộc tính kim, năng lượng thạch thuộc tính thủy, năng lượng thạch hỏa, năng lượng thạch mộc, năng lượng thạch thổ. Tổng cộng năm khối năng lượng thạch theo ngũ hành có thể duy trì trận pháp ba ngày ba đêm... Nhưng không có lãi, ngũ hành năng lượng thạch cấp D chỉ có thể duy trì được khoảng năm tiếng đồng hồ, tức là phải tốn 5 chi tiết kịch tình cấp D, tóm lại, tận lực tìm kiếm vật thay thế đi, sử dụng chi tiết kịch tình hoán đổi năng lượng thạch, việc này quá xa xỉ.

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên xem xong tài liệu cũng không ngẩng đầu lên, lạnh nhạt nói, trực tiếp dội một gáo nước lạnh lên tâm trạng hưng phấn bừng bừng của Trịnh Xá.

Trịnh Xá há hốc mồm ngây ngốc cả nửa ngày, đến cuối cùng cũng chỉ có thể cười khổ, chẳng thể trách ai được, mỗi lần bố trận kém cỏi lắm cũng cần tới 15 chi tiết cấp D, đừng nói hắn hiện tại không có nhiều chi tiết kịch tình như vậy để hoán đổi, kể cả có đi chăng nữa thì có lẽ cũng chẳng dám xa xỉ như vậy.

-Đúng rồi!

Trịnh Xá cười khổ một lúc bỗng nhiên trong lòng chợt động, hắn vội vàng hưng phấn nói:

- Tên đội trưởng Bắc Băng Châu đội kia không phải nói xà châu của mãng xà tương đương với năng lượng thạch cấp C sao? Chứng tỏ rằng rất nhiều quái vật trong thế giới này đều có nội đan, nội châu gì đó như theo truyền thuyết. Mẹ nó, tình tiết phim tiếp theo chúng ta cứ giết sạch, giết hết là được!

Bỏ qua Trịnh Xá đang hưng phấn, tối ngày hôm đó, Gandalf đã trở lại vùng Shire, ông trực tiếp phi ngựa lao vào nhà Frodo, thậm chí không thèm nói với mấy người Trịnh Xá một tiếng nào, không lâu sau Frodo cũng nghiêng nghiêng ngả ngả từ quán trọ trở về nhà mình. Người trong ba đội đều hiểu rằng, Gandalf đã biết chiếc nhẫn đó là chiếc nhẫn tối cao, kịch bản phim cuối cùng cũng thật sự bắt đầu.

Ba đội tổng công 43 người, ngoài một số tân nhân vẫn biểu hiện bình thản vô sự, những người có kinh nghiệm bao gồm cả Trịnh Xá, sắc mặt đã trở nên nghiêm túc, bởi vì theo kinh nghiệm từ trước, tiến vào một bộ phim kinh dị, giai đoạn đầu cơ bản đều rất ung dung thoải mái. Nhưng lúc đầu càng nhẹ nhàng, sau khi kịch bản triển khai khả năng gặp nguy hiểm càng lớn, mà bộ phim Lord of the Rings này lại càng có độ khó mười lăm người, hệ số đủ để phần lớn nhân số tử vong.

Gandalf cùng Frodo ở trong phòng nói chuyện một lúc lâu, họ vừa kiểm tra xem chiếc nhẫn đó có phải là chiếc nhẫn tối cao hay không, tiếp đó lại thu thập hành trang, rồi bắt được Samwise Gamgee (Sam) đang nghe lén, đên hơn hai tiếng sau ba người mới ra khỏi nhà Frodo.

Gandalf đi ra khỏi phòng lập tức tới thẳng chỗ nhóm Trịnh Xá, lần này ông ta không ném túi tiền gì nữa mà chỉ đi tới tận trước mặt Trịnh Xá, ông lão pháp sư này thân thể rất cao, so với Trịnh Xá không ngờ còn cao hơn một chút, nhìn qua ít nhất cũng phải một mét tám mấy.

-Rất xin lỗi... Ta lại có chuyện cần nhờ đến các vị. Trịnh Xá, ta hy vọng các người có thể hộ tống hai tên nhóc này tới lữ quán ở làng Bree, trên đường có thể sẽ có người tấn công bọn chúng, ta muốn các vị đảm bảo sự an toàn cho hai tên nhóc này... Yên tâm đi, ta sẽ ở tại lữ quán chờ các người, thù lao bao giờ các ngươi đến đó sẽ trả. Cứ yên tâm, thù lao chắc chắn sẽ khiến các ngươi vừa ý.

Gandalf hạ mũ pháp sư xuống, vẻ mặt nghiêm trang nhìn mấy người Trịnh Xá nói.

Garnier nhún vai, ra hiệu giao quyền nói chuyện cho Trịnh Xá, Nyos càng phối hợp bình thản ăn chocolate, vì thế Trịnh Xá chỉ có thể mở miệng đáp:

- Cứ yên tâm, Gandalf, bọn ta nhận nhiệm vụ này, bảo vệ hai tên nhóc kia an toàn tới lữ quán làng Bree... Ngươi cứ yên tâm.

Gandalf nhìn thật sâu vào mắt hắn rồi lại nhìn về phía mọi người sau lưng hắn, mấy giây sau, ông lão mới quay người đi về phía hai gã hobbit, cũng không biết ông nói gì với họ, tới khi hai người hobbit nhìn về phía nhóm Trịnh Xá, Gandalf đã phóng ngựa đi mất.

-...Gandalf thật sự nói với ta, ông ấy phải đi tìm pháp sư trưởng nói rõ tình hình, bất quá ông ấy nhất định sẽ tới lữ quán chờ chúng ta.

Frodo nói vẻ chắc chắn.

Sau khi đi khỏi Shire, trên đường toàn là đồng cỏ xanh ngắt, cùng với rất nhiều rừng cây um tùm chưa từng khai phá, cảnh sắc khiến phần lớn tân nhân đều tán thưởng không thôi, phong cảnh tươi đẹp như vật thật sự khó kiếm trên trái đất, mà trong thế giới Lord of the Rings, cảnh sắc đó đếm hoài không hết.

Hai người hobbit tuy thể hình nhỏ bé nhưng đi trong rừng không hề chậm chút nào, bàn chân họ nhìn qua còn lớn hơn của người bình thường, lòng bàn chân còn có một lớp chai dày, điều này giúp họ đi đường căn

http://tieulun.hopto.org

bản không đau không ngứa. Ngược lại, một số tân nhân lần đầu tiên tiến vào thế giới luân hồi mới đi được một hai giờ đã than thở không thôi, sức chịu đựng không ngờ còn kém cả người hobbit thân hình nhỏ bé.

Ba đội đều không thông thạo đường đi qanh vùng Shire, có đều Frodo cùng Sam lại là người ở xứ này, những con đường nhỏ trong rừng đều rất thông thao, sau khi đi được khoảng năm sáu giờ, họ cuối cùng cũng tới một bình nguyên rộng lớn, trên bình nguyên đầy các khoảng ruộng.

-Ta, ta thật sự không đi nổi nữa, mọi người nghỉ lại đây một chút đi!

Trong Nam Viêm Châu đội, một gã béo khoảng hai tư, hai lăm tuổi đột nhiên ngồi phịch xuống bãi cỏ, tiếp đó bắt đầu lớn tiếng than vãn.

Người trong ba đội đều quay lại nhìn tên béo này, nhất thời có hơn mười tân nhân cũng lao xao hưởng ứng, trong đó mấy người càng học tập hắn ngồi bệt xuống đất.

Đội trưởng cũ của Nam Viêm Châu đội lập tức quát lên:

- Nhìn bộ dạng các ngươi này, các ngươi chẳng lẽ đến người hobbit cũng không bằng sao? Uổng công Chiêm Lam còn giúp mọi người sử dụng chân ngôn thuật nại, đều đứng con mẹ nó lên cho ta!

Gã béo kia không nói gì nhiều, trực tiếp cởi giày ra, đôi tất trắng sớm đã rách nát, lòng bàn chân vệt máu loang lổ, da thịt chỗ đó bầm dật mấy tầng, tên béo lớn tiếng kêu la:

- Thật sự đi không nổi, đây là lần đầu tiên ta đi nhiều như thế, huống chi ta lại không thể so được với mấy người có kinh nghiệm các ngươi, người nào cũng đều cường hóa không ít thuộc tính, các ngươi đều mạnh hơn người thường tới vài lần, nhưng bọn ta thì sao? Người khác ta không biết, nhưng ta chỉ là một biên tập viên nhỏ nhỏ ở tòa báo thôi, bình thường đều ngồi trong phòng làm việc, có bao giờ đi nhiều như vậy đâu!

Hai người hobbit cũng đi tới, họ đều là người lương thiện, nhìn thấy bàn chân gã béo thật sự đã phồng rộp rất nhiều chỗ, người hobbit mập mạp Sam lập tức nói:

- Tới đây cũng đã là rất xa rồi, chỉ cần đi ra khỏi cánh đồng này là sẽ vượt qua cự ly xa nhất ta từng đi qua.... Bàn chân phồng rộp cũng không sao, như vậy sau này mới có thể thành chai, cũng có thể đi được xa hơn. Frodo, ngươi giúp ta tìm thử xem quanh đây có lục tinh thảo không?

Nói đoạn, hắn liền nhanh chóng chạy quanh tìm cỏ.

Thấy hai người hobbit cũng đều dừng lại, mọi người bất đắc dĩ cũng chỉ có thể đứng lại, trên thực tế, dù là người có kinh nghiệm, liên tục đi suốt năm sáu tiếng họ cũng cảm thấy mệt nhọc, ngoài một vài người cường hóa thuộc tính rất cao ra, phần lớn đều tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống, đến khi hai người hobbit vác một ôm cỏ lớn màu xanh lục trở về, đám tân nhân bàn chân sưng rộp mới tới vây quanh.

Trịnh Xá thở ra một hơi, quay sang hai đội trưởng đứng cạnh nói:

- Vậy ở đây nghỉ ngơi một chút đi, mọi có vẻ cũng mệt cả rồi...

Garnier mỉm cười gật đầu, còn Nyos thì nhân cơ hội lấy một miếng chocolate ra, hắn vừa xé vỏ bao vừa nói:

- Đây là cánh đồng nời Sam rời nhà đi xa nhất phải không? Vậy thì chỗ này sẽ rất oan toàn... Được rồi, mọi người nghỉ ngơi nửa tiếng sau đó tiếp tục đi.

Nghe thấy ba đội trưởng đều đã đồng ý nghỉ ngơi, đám tân nhân xung quanh lập tức hoan hô, ngay cả một số người có kinh nghiệm cũng tới chỗ hai người hobbit, bởi vì nghe tân nhân nói, sau khi bôi thứ lục tinh thảo này, lòng bàn chân mát lạnh, thoải mái, cảm giác đau đớn mệt mỏi đều biến mất, khiến những người có kinh nghiệm nhưng cường hóa không cao lắm cũng cảm thấy hứng thú.

Trịnh Xá nhìn xung quanh, đang định ngồi xuống một bãi cỏ, đột nhiên, từ cách đó không xa truyền đến tiếng ngựa hí trầm thấp, một luồng khí tức băng lãnh từ trong đám cỏ tỏa ra. Trịnh Xá còn chưa kịp ngồi xuống, phía sau trong bụi cỏ xuất hiện một con ngựa toàn thân đen kịt, cưỡi trên đó là một kỹ sĩ mặc áo chùng đen....

-Ringwraith! Đó là Ringwraith!

http://tieulun.hopto.org

Ở gần chỗ đó nhất là ba gã tân nhân, một trong Bắc Băng Châu đội, hai trong Nam Viêm Châu đội, bọn họ đang ngồi dưới đất dùng nước lục tinh thảo lau bàn chân. Khi kỵ sĩ mặc áo chùng đen xuất hiện, ba người ngẩn người một lúc rồi mới thét lên, cùng lúc đó một luồng khí đen chém vụt qua, cái đầu người đứng gần nhất nhẹ nhàng bay lên..

398. Nhân Vật Trong Phim Cường Hãn - Ringwraith (2)

Một cái đầu bị chém đứt dễ dàng, hai người còn lại nhất thời đều sững sờ, đến khi máu đen từ cổ bắn ra bốn phía, họ mới hét lên sợ hãi. Hai người này vừa khéo có một nam một nữ, lúc họ từ dưới đất bật dậy, không ngờ rằng cô gái lại nhanh nhẹn hơn nhiều, rõ ràng chỉ là một cô gái nhu nhược khoảng hai mươi hai, hai mươi ba tuổi vậy mà đến lúc sinh tử quan đầu lại có phản ứng kinh người đến thế.

Chỉ thấy cô gái này nhảy bật dậy đồng thời không ngờ lại đưa chân đạp thẳng vào đùi chàng trai kia, làm cho hắn nhất thời còn biết chạy đi đằng nào? Đến khi cô gái kia chạy được ba bốn mét, hàng trai kia mới gượng dậy được nhưng lúc này đã muộn, quang mang đen ngòm sau lưng chém tới, hắn so với người lúc trước còn thảm hơn, luồng sáng đen chém ngập vào hông, cắt đôi người hắn thành hai đoạn, khiến hắn không chết ngay lập tức, bắt đầu gào lên thê thảm.

Mọi người xung quanh đều cảm thấy trong lòng phát lạnh, một là đòn tấn công nhanh chóng lợi hại của hắc kỵ sĩ, trong cả ba đội cũng chỉ có vài người nhìn được rõ ràng, hai là cô gái nhìn qua có vẻ xinh đẹp nhu nhược kia, đến lúc sống chết trước mắt thu đoạn không ngờ lại ác độc đến vậy. Hai người kia trước đó đều có vẻ ân cần với cô ta, kết quả khi cô ta chạy trốn lại đẩy một người xuống làm ma thế mạng, tâm địa cũng thật tàn nhẫn.

Có điều bây giờ cũng không phải lúc để nói chuyện này, tên hắc kỵ sĩ kia dù là tốc độ hay sức mạnh khi vung kiếm đều mạnh mẽ hơn Ringwraith trong phim gốc nhiều, trong ba đội, tuyệt đối không quá mười người có thể thấy rõ quỹ tích di động của thanh kiếm, đó là một thanh trường kiếm hai tay, tỏa ra sương khói màu đen.

Tên hắc kỵ sĩ chậm rãi bước ra khỏi đám cỏ, hắn ngồi trên một con ngựa cao lớn toàn thân đen kịt, thân ngựa còn mang một ít giáp trụ bằng kim loại cũng màu đen, nhưng khiến người ta sởn gai ốc là đôi mắt của nó không ngờ lại tỏa ra quang mang kỳ dị màu đỏ máu, không ngừng chớp động, ngựa chiến bình thường chắc chắn là không thể có đôi mắt như vậy!

Tên Ringwraith này tay cầm một thanh trường kiếm đen tuyền, trên thân kiếm không ngừng tản ra một làn sương đen, cây cỏ xung quanh vừa tiếp xúc với làn sương này lập tức khô héo, mà hai thi thể bị hắn chém chết trước đó miệng vết thương cũng bắt đầu thối rữa, thanh kiếm tỏa khói đen này rõ ràng là có độc tính và tính ăn mòn cực mạnh.

-Cái quái gì thế nào, ở đây sao lại gặp phải Ringwraith? Không phải đến mai mới gặp hai gã hobbit khác sau đó mới lần đầu tiên gặp Ringwraith sao?

Một tên tân nhân trong Bắc Băng Châu đội không nhịn được, thét lên.

Đối lập với sự trầm tĩnh của những người có kinh nghiệm, tố chất của đám tân nhân tại thời điểm này rút cuộc cũng bộc lộ ra hết, chỉ có bốn người vô cùng bình tĩnh tỉnh táo nhìn Ringwraith, những kẻ khác ít nhiều đều có biểu hiện kích động, hoặc là kêu gảo hoảng loạn, hoặc là bối rối sợ hãi trốn phía sau những người có kinh nghiệm, hoặc là tay chân bủn rủn ngã phịch xuống đất, nhất thời hoàn cảnh đại loạn, gã Ringwraith kia cũng nhân cơ hội thúc ngựa lao về phía Frodo.

Tốc độ con ngựa Ringwraith cưỡi thật sự kinh khủng, so với ngựa bình thường không chỉ gấp ba bốn lần, nó phảng phất như biến thành một ảo ảnh màu đen, đồng thời Ringwraith đã vung kiếm hướng về phía Frodo.

Tiếng kim loại va chạm vang lên chói tai, một chiếc rìu lớn xen vào giữa Frodo cùng Ringwraith, không biết từ lúc nào, Richard của Nam Viêm Châu đội đã chắn trước mặt Ringwraith, tay cầm một chiếc rìu chiến hai tay màu đỏ rực, vừa rồi chính là hắn dùng chiếc búa này ngăn cản đòn tấn công của Ringwraith.

-Khốn kiếp! Bây giờ đã bắt đầu hoảng loạn rồi, còn cả một đoạn đường dài nữa thì biết làm thế nào? Aya, bất kỳ tân nhân nào còn ầm ỹ nữa, dùng ong độc cho hôn mê hết!

http://tieulun.hopto.org

Richard quát lớn, đồng thời vung rìu chặn lại mấy cú chém của Ringwraith, mỗi lần va chạm với trường kiếm của Ringwraith, gã cao lớn này lại bị đẩy lùi một bước.

Vừa rồi tốc độ của Ringwraith thật sự quá nhanh khiến cho rất nhiều người có kinh nghiệm cũng không định thần lại kịp, mà mấy người Trịnh Xá thì lại đứng hơi xa một chút, đến khi họ tỉnh táo lại thì Ringwraith đã giao đấu với Richard. Bất quá những người có kinh nghiệm trong các đội đều đã trải qua nhiều hoàn cảnh, tình huống sinh tử quan đầu cũng chẳng ít, vì thế khi Richard cùng Ringwraith chiến đấu, họ đã nhanh chóng tập hợp tân nhân của đội mình lại, trong đó mấy người tới bao quanh bảo vệ người hobbit.

Richard đỡ mấy kiếm của Ringwraith, cuối cùng hét lên một tiếng vung rìu chém tới, nhưng kỹ thuật điều khiển ngựa của Ringwraith lại thuộc hàng nhất lưu, mà tốc độ của con ngựa này cũng như một u linh, khi lưỡi rìu chém xuống Ringwraith đã thúc ngựa nghiêng sang một bên, ầm một tiếng, chiếc rìu đánh vỡ mặt đất thành một hố sâu nửa mét, nhưng kiếm của Ringwraith đã chém xuống đầu Richard.

Đoàng!

Vút!

Vút!

Súng ngắm Gauss của Zero, cây cùng màu bạc của Trương Hằng cùng chiếc nỏ màu xanh biếc trong tay một cô gái thuộc Bắc Băng Châu đội, ba món vũ khí tầm xa đồng thời bắn về phía thanh trường kiếm của Ringwraith. Tốc độ súng ngắm Gauss của Zero là nhanh nhất, âm thanh vừa vang lên quanh người Ringwraith đã xuất hiện một tầng phòng hộ bán trong suốt, viên đạn lập tức bắn trúng tầng phòng hộ này, tiếp đó là phụ ma tiễn +3 của Trương Hằng cùng mũi tên màu xanh kia gần như đồng thời bắn tới. Bụp bụp hai tiếng, hai mũi tên bắn gãy thanh kiếm, có điều thân kiếm sau khi bị chặt đứt vẫn vạch một vết dài trên người Richard, Richard thì thuận thế lăn một vòng, cuối cùng cũng thoát khỏi phạm vi công kích của Ringwraith, mà cùng lúc đó, gã thanh niên tóc xanh xanh đỏ đỏ trong Bắc Băng Châu đội đã lao về phía Ringwraith, trên tay hắn cầm một thanh trường thương trong suốt như là bằng băng tuyết.

-Mẹ nó, sức lực quá mạnh!

Richard lăn ra khỏi vòng chiến liền gào lên, mọi người bấy giờ mới thấy rõ, mặc dù chiếc búa không việc gì nhưng hổ khẩu hai tay hắn đã rách toạc. Richard vốn là cuồng chiến sỹ chuyên cậy mạnh tác chiến, Trịnh Xá từng cùng hắn chiến đấu, cho dù gã này không sử dụng kỹ năng Cuồng chiến sỹ nhưng tố chất thân thể hắn cũng mạnh mẽ hạng nhất, muốn va chạm là hổ khẩu hắn vỡ ra, sức mạnh huy động trường kiếm của Ringwraith thật sự không kém gì trạng thái Bạo tạc của Trịnh Xá.

Trịnh Xá trong lòng thoáng hồi hộp, không hiểu vì sao hắn lại có dự cảm không hay, vì thế hắn lập tức quát lớn:

- Tinh thần lực khống chế giả của ba đội bắt đầu quét hình bốn phía, xem rõ tất cả hoàn cảnh xung quanh! Zero, vũ khí của ngươi không có tác dụng với nhân vật trong phim, chú ý bảo vệ người xung quanh là được. Trương Hằng, còn cả cô gái dùng nỏ kia nữa, các ngươi dùng cung bắn ngựa của hắn. Trình Khiếu, giúp Richard trị độc, những người còn lại bảo vệ bốn phía, đề phòng Ringwraith thát khỏi khu vực chiến đấu!

Trịnh Xá lúc này cũng mặc kệ hành vi vượt quyền của mình, gần như theo tiềm thức an bài nhiệm vụ cho thành viên cả ba đội, còn bản thân hắn thì rút Hổ hồn, giậm chân lao về Ringwraith.

Khi Trịnh Xá tiến lên, gã thanh niên đang giằng co với Ringwraith đã không nhịn được triển khai tấn công, trường thương trong tay hắn nhìn qua là biết vũ khí loại ma pháp truyền thuyết, hơn nữa đẳng cấp hẳn là cũng không thấp. Trường thương vốn đâm vào đầu Ringwraith nhưng động tác của nó quả thật rất linh hoạt, một thương này lại chỉ đâm vào vạt áo choàng bên cạnh, nhưng chỉ một cú như vậy mà áo choàng của Ringwraith đã bắt đầu đóng băng, chưa tới một giây, chiếc áo choàng đã vỡ vụn, cây thường thương này không ngờ lại có thuộc tính băng tuyết lớn đến vậy.

Gã thanh niên tóc xanh đỏ cười hắc hắn, đang định hồi thương đâm tiếp thì chỉ thấy Ringwraith kéo ngựa lùi nhanh vào cánh đồng, hắn lập tức cười lớn nói:

- Xem ra cũng chỉ đến thế thôi, không biết sau khi giết nó sẽ được bao nhiêu điểm thưởng. Ha ha, nếu có thể được chi tiết kịch tình thì tốt...

http://tieulun.hopto.org

Nói đoạn hắn lại nâng thương lao tới.

Dự cảm nguy hiểm trong lòng Trịnh Xá càng mãnh liệt, hắn còn chưa kịp nhắc nhở gã thanh niên kia đã thấy toàn thân Ringwraith tỏa ra một luồng khói đen dày đặc, cây cỏ xung quanh héo úa trong nháy mắt còn thanh trường kiếm màu đen cũng khôi phục hoàn hảo. Đến khi gã thanh niên tóc xanh đỏ lao tới, con ngựa Ringwraith cưới đã từ chiến mã màu đen biến thành khô lâu chiến mã, không ngừng tỏa ra sương mù đen đặc.

Đôi mắt khô lâu chiến mã vẫn đỏ như máu, bốn chân bùng lên ngọn lửa đỏ rực, mỗi khớp xương trên người đều tỏa ra sương mù màu đen, dần dần dung hợp với sương mù trên người Ringwraith thành một thể.

-Cẩn thận!

Trịnh Xá còn cách gã thanh niên và Ringwraith hơn năm mươi mét, tên kia đã cầm thương hung hăng đâm thẳng vào tới nhưng Ringwraith lại kéo dây cương, khô lâu chiến mã nhảy vọt lên, không ngờ có thể vượt qua đầu thương, giống như cả hai không có trọng lượng, soạt một tiếng, cái đầu gã thanh niên đã bị chém bay.

"Bạo tạc!"

Trịnh Xá bất chấp tất cả triển khai công kích, khi gã thanh niên bị chém bay đầu, tín hiệu nguy hiểm trong đầu hắn cũng nhảy lên kịch liệt, hắn đạp mạnh chân lùi về phía sau, cơ thể đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, cả Bạo tạc cũng được sử dụng.

Nhưng Ringwraith lại không tấn công hắn mà kéo cương, khô lâu chiến mã lao về phía một gốc cây đại thụ gần đó, trước ánh mắt kinh ngạc của mọi người, Ringwraith cùng khô lâu chiến hoàn toàn không chịu ảnh hưởng của trọng lực, chạy dọc theo thân cây lên trên, những chỗ vó ngựa chạy qua đều bị thiêu thành từng đốm than đen. Đến khi khô lâu chiến mã lên tới ngọn cây, chỉ thấy nó giương vó, cứ thế lăng không lao thẳng về phía Frodo đang ở giữa đội ngũ.

399. Liều Mạng Chạy Trốn (1)

Trịnh Xá gấp đến độ hai mắt đỏ ngầu, khi hắn đang định sử dụng Thế của Hủy diệt trong nháy mắt thì giữa Frodo và Ringwraith bỗng xuất hiện một lớp băng bán trong suốt. Lớp băng này xuất hiện quá đột ngột, đang một tiếng trong trẻo, thanh trường kiếm trong tay Ringwraith đã chém trúng lớp băng, nhất thời trên mặt băng xuất hiện một khe nứt lớn nhưng vẫn không tan vỡ.

Đội trưởng Bắc Băng Châu đội Gariner đứng dưới lớp băng, hắn gào lên:

- Mẹ kiếp, ta không duy trì được trạng thái này lâu đâu, các ngươi mau tới hỗ trợ đi!

Mặc dù nói vậy, chỉ thấy hắn hai tay vùng lên, khe nứt kia chậm rãi khép lại, khi kiếm tiếp theo của Ringwraith chém tới, vết nứt đã thu lại còn rất nhỏ bé, mà Ringwraith cũng rất mạnh mẽ, nó cứ đứng trên lớp băng, hết kiếm này tới kiếm khác liên tục chém xuống, nhất thời tốc độ hồi phục của lớp băng cũng dần không theo kịp.

-Thời đại băng hà!

Garnier cũng gấp đến sắp phát điên, hắn thuộc loại kỹ năng công kích đặc thù, cận chiến hay viễn chiến đều không quá thành thạo, đặc biệt là trong tình huống đối thủ lợi hại như Ringwraith trước mắt. Nếu là áp sát giao đấu, hắn chỉ trong chốc lát sẽ bị hắc sắc trường kiếm của Ringwraith chém thành hai đoạn, tốc độ phản ứng cũng kỹ xảo cận chiến đều không có, chuyện duy nhất hắn có thể làm là liều mạng gia tăng độ dày của lớp băng.

Garnier bóp nát xà châu trong tay, cả người như biến thành băng ương, quanh hắn hai mét nhiệt độ lập tức hạ xuống nhanh chóng. Chỉ thấy hắn vung tay lên đầu, một cánh tay không ngờ đã biến thành băng, cứ như vậy dung nhập với lớp băng, sau khoảng một hai giây, lớp băng tràn ra xung quanh một cách điên cuồng với tốc độ có thể thấy được bằng mắt thường, chỉ trong chốc lát đã đóng băng bốn vó khô lâu chiến mã, có điều bốn vó dù gì cũng là lửa, vừa đóng băng lại đã bị khô lâu chiến mã phá thoát ra, Ringwraith cũng kéo dây cương nhảy tới trước.

http://tieulun.hopto.org

Garnier lần này lại ra uy, bóp nát xà châu là để hấp thu năng lượng băng tuyết trong đó, hắn mới mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, hơn nữa cường hóa băng sương cũng chưa đến mức cao nhất nên vẫn chưa thể hoàn toàn sử dụng được sức mạnh của nó, mỗi lần muốn sử dụng toàn bộ sức mạnh lại phải phá vỡ một viên năng lượng châu. Tốn một chi tiết cấp C, mấy viên năng lượng châu trên người hắn đều để dùng khi giữ mạng, không ngờ mới tới thế giới Lord of the Rings đã bị ép phải phá vỡ một viên, cho dù là vật lấy được khi giết quái vật tại thế giới này những vẫn khiến hắn đau đớn không thôi, vì thế hắn lập tức quyết định phải giết bằng được Ringwraith này, Garnier hắn từ trước đến này chưa từng làm chuyện buôn bán không có lời.

Khi Ringwraith kéo dây cương lăng không nhảy lên, cánh tay còn lại của Garnier cũng vung lên, lập tức cả hai tay hắn đều biến thành băng, lớp băng trên đầu phảng phất như biến thành vật sống, không ngừng động đậy. Hơn mười mét khối băng biến thành một bàn tay khổng lồ, khi Ringwraith còn đang ở giữa không trung, bàn tay đã mở rộng chộp tới.

Ầm một tiếng, bàn tay với lực vạn cân bóp lấy Ringwraith, tiếp đó lao rầm xuống đất, mặt đất lập tức bị phá thành một hố lớn, Ringwraith bị đóng băng hoàn toàn trong bàn tay.

Garnier thở ra một hơi, vội vàng chạy tới chỗ bàn tay hạ xuống, những đội viên còn lại xung quanh sửng sốt một chút rồi đều đi theo hắn. Lúc này Trịnh Xá cũng đã sớm chạy tới nơi, hắn yên lặng tính toán một chút sức chiến đấu Garnier vừa biểu hiện ra vừa rồi, tiếp đó tiến về phía hai người hobbit đang ngây ngốc.

Frodo cùng Sam đều bị tình cảnh trước mắt dọa khiếp, họ chưa từng thấy qua cảnh tượng chiến đấu kịch liệt như vậy, hai người từ lúc sinh ra chưa từng rời khỏi vùng Shire, khi Ringwraith tấn công rồi tiểu đội luân hồi phản kích, họ thật sự bị dọa đến choáng váng.

Trịnh Xá mỉm cười, ngồi xổm xuống nhìn hai gã hobbti nói:

- Không sao rồi, yên tâm đi, đã đáp ứng Gandalf phải bảo vệ các ngươi tới được lữ quán, vậy bọn ta nhất định sẽ tuân thủ ước định.

Hai người hobbti liên tục gật đầu nhưng họ thật sự sợ hãi, tỏng thời gian ngắn cũng không biết phải nói gì, chỉ tiếp tục ngơ ngác nhìn khối băng khổng lồ.

Sở Hiên tới cạnh hắn, lạnh nhạt hỏi:

- Thế nào? Nếu ngươi cùng Garnier giao chiến, nắm được bao nhiêu phần có thể thắng được hắn?

Trịnh Xá vội vàng hạ giọng đáp:

- Ta không biết khi hắn sử dụng kỹ năng này có thể toàn thân đều biến thành băng sương không, nếu là như vậy thì ta chỉ có thể sử dụng hồng viêm tiến hành thiêu đốt, rất phiền phức, xác suất thắng không quá 60%. Nếu hắn chỉ có thể biến hai tay thành băng thì... một khi ta sử dụng Hủy diệt hắn chắc chắn phải chết.

-Ừm.

Sở Hiên ừm một tiếng hờ hững, tiếp đó nhấc chân tiến về phía khối băng to lớn, còn Trịnh Xá thì vội vàng kéo hắn lại, đồng thời hạ giọng xuống cực thấp nói:

- Ngươi nói thật cho ta biết... Có phải là ngươi đang tính kế hai đội này không? Chẳng lẽ ngươi muốn đem bọn họ cùng hai đội ngũ kia giải quyết một lượt? Mặc dù nghe qua có chút không tưởng tượng nổi nhưng ta tin rằng ngươi rât có thể sẽ làm như vậy.

Sở Hiên liếc nhìn hăn một cái đáp:

- Không thể được, trước mắt điều kiện không cho phép, hơn nữa lần kết minh này là bắt buộc, cho dù có hành động gì cũng không thể tiến hành lộ liễu, nếu không chúng ta căn bản không thể đối kháng được Đông Mỹ Châu đội cùng Thiên Thần tiểu đội, nếu suy luận theo sức mạnh của Ác Ma đội mà ngươi đối mặt lúc trước... Thực lực của Thiên Thần đội không phải thức chúng ta hiện tại có thể đối phó, bất quá cũng khiến ta kinh ngạc đấy... Ngươi cuối cùng cũng học được cách tâm ngoan thủ lạt rồi.

Nói đoạn, Sở Hiên còn có vẻ rất vui mừng vỗ vỗ vai Trịnh Xá.

Trịnh Xá nhất thời dở khóc dở cười, hắn vốn sợ rằng Sở Hiên không nói gì cả, âm thầm thiết kế cạm bẫy gì đó hãm hại, giết sạch hai đội kia. Mặc dù giết hai đội này có thể kiếm được điểm thưởng cùng chi tiết kịch

http://tieulun.hopto.org

tình, đây đơn giản là một khoản tài phú lớn không thể hình dung nổi nhưng so với nó thì hắn càng quan tâm đến thực lực của tiểu đội Thiên Thần hơn, vì thế mới vừa rồi mới nói như vậy chỉ để nhắc nhở Sở Hiên mà thôi, ai mà biết lại bị hắn nói thành học được tâm ngoan thủ lạt... Đúng là trộm đi bắt cướp.

Tạm không nhắc đến Trịnh Xá cùng Sở Hiên nói chuyện, ở bên kia, phần lớn người của ba đội đều tập trung tại chỗ khối băng, lúc này bàn tay kia đã biến thành một khối băng khổng lồ, đóng băng Ringwraith đang cưỡi khô lâu chiến mã, động tác kéo dây cương, tay vung trường kiếm, tất cả đều hoàn toàn phong ấn, nhìn rất sống động.

-Thật là mạnh, trong phim Lord of the Rings, Ringwraith căn bản không có sức chiến đấu nhiều, không ở đây lại trở nên mạnh mẽ như vậy, cái này còn gọi gì là Ringwraith nữa, rõ ràng là một Death knight mới đúng, quá đáng sợ.

Một thiếu niên trong Bắc Băng Châu đội hô lên, nhìn bộ dạng hắn cũng không phải tân nhân mà là người có kinh nghiệm trong Bắc Băng Châu đội.

-Quả là rất mạnh mẽ...

Garnier chạm tay vào mặt băng, lẩm bẩm.

"Vừa rồi ta rõ ràng là muốn bóp nát nó, vậy mà kết quả lại không hề thương tổn. Áo giáp này cũng quá cứng rắn rồi, nên làm thế nào bây giờ. Rõ ràng là ta bắt được Ringwraith này, làm sao để người khác giết nó được? Nếu sử dụng chiêu đó thì thật sự có thể giết nó... Chỉ là một khi lộ chủ bài ra, nếu Nam Viêm Châu đội hoặc Trung Châu đội mang lòng xấu xa, bọn chúng lại biết chiêu này của ta, vậy thì đúng là không xong..."

Garnier yên lặng nhìn Ringwraith, hắn trầm mặc một lúc lâu rồi mới nói:

- E hèm... Mavis, đem trường thương của Elric lại đây.

Cô gái sử dụng nỏ trong Băng Băng Châu đội ứng tiếng đáp rồi nhanh chóng chạy tới chỗ xác gã thanh niên tóc xanh đỏ, đưa tay nhặt cây trường thương lên, không nhìn thi thể lấy một cái, cứ thế cầm thương chạy tới chỗ Garnier.

Garnier nhìn mấy người xung quanh mỉm cười, khuôn mặt thân thiện mang theo ý cười nhìn qua quả thật khiến người ta yêu thích, hắn nhận trường thương cũng không nói nhiều, trực tiếp đâm vào trong bức tượng. Cũng không biết hắn làm cái gì, chỗ thương đâm vào, tượng băng tự động tách ra một khe nhỏ, giúp hắn không phí chút khí lực nào một thương đâm thẳng vào đầu Ringwraith.

Két một tiếng nhỏ, chỗ thương đâm vào tỏa ra một làn sương đen dày đặc, lớp sương thuận theo khe nứt trường thương đâm vào tượng băng thoát ra ngoài, tiếp đó từ từ bay lên không, lên cao khoảng hơn mười mét, lớp sương này hoàn toàn tiêu tán giữa không trung.

-....Thiệt rồi, chỉ nhận được một chi tiết cấp D cùng 2000 điểm thưởng, nhưng lại dùng mất một khối năng lượng châu cấp C, đúng là không có lời.

Garnier lập tức than thở, để biểu hiện oán giận, hắn còn cầm cây băng thương ném bịch xuống đất.

Mọi người xung quanh nhất thời cũng không rõ hắn có diễn trò hay không, dù sao cũng chỉ có mình hắn giết Ringwraith, điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình bao nhiêu không phải mình hắn nói đã là đúng, có điều cũng chẳng ai nói thêm gì, Ringwraith này là một mình hắn bắt được, kể cả hắn không nói ra được thưởng bao nhiêu mọi người cũng chẳng có tư cách trách hắn.

-Bắt đầu đi thôi, không nghỉ nữa! Thực lực của Ringwraith vượt xa sự tưởng tượng của chúng ta, một tên đã khiến chúng ta chật vật như vậy, nếu tám tên cùng xuất hiện thì ba đội chúng ta cũng chỉ có thể cùng nhau chạy trốn thôi... Tóm lại, trước khi tới Bree, chúng ta không thể nghỉ quá nhiều!

Trịnh Xá thở ra một hơi, cao giọng nói với những người xung quanh, lúc trước khi chiến đấu với Ringwraith hắn thật sự có biểu hiện mà một thủ lĩnh cần có nên lúc này hắn với lên tiếng, phần lớn thành viên trong ba đội đều tự động tiến về phía trước. Những người có kinh nghiệm còn lại đưa mắt nhìn nhau rồi cũng đi theo, cuối cùng là hai đội trưởng kia cũng không nói gì nhập bọn, một thoáng sau mọi người đã theo hai người hobbit đi sâu vào cánh đồng.

http://tieulun.hopto.org

Bọn họ không để ý rằng, tên Ringwraith áo giáp đã bắt đầu tan nát nhưng khô lâu chiến mã mà hắn cưỡi vẫn còn nguyên vẹn, đôi mắt đỏ như máu vẫn lấp lóe hồng quang...

400. Liều Mạng Chạy Trốn (2)

-Về cơ bản có thể khẳng định, mức độ gia tăng của nhân vật trong phim so với kịch bản gốc ít nhất cũng từ năm lần trở lên, bất quá cũng có thể chỉ là một số ít nhân vật trong phim trở nên rất mạnh, dù sao trong cả phim cũng chỉ có chín Ringwraith, nói không chừng bọn chúng là một trong số vài loại sinh vật như vậy.

Giữa ban ngày mọi người bên ngoài cánh đồng giết chết một Ringwraith xuất hiện đột ngột, sau đó bắt đầu vội vàng chạy trốn, cho dù các tân nhân tố chất thân thể kém cỏi nhất cũng không hề oán thán, ai cũng toàn lực chạy tới, cũng nhờ nại lực thuật của Chiêm Lam giúp mọi người đều đủ sức chịu đựng mới khiến đại bộ phận tân nhân không bị rớt lại sau.

Đến lúc hoàng hôn, hai người hobbit rút cuộc cũng kêu mệt mỏi, ba tiểu đội luân hồi liền dừng lại bên bìa rừng nghỉ ngơi, người hobbit cùng tân nhân đều ở giữa đội, những người có kinh nghiệm thì bao vây xung quanh.

Sau khi ba đội nghỉ ngơi một chút, hai gã hobbit lại bắt đầu đi ra cánh đồng xung quanh tìm kiếm thức ăn, bất đắc dĩ, ba đội trưởng cũng chỉ có thể phái một vài người đi bảo vệ họ, tiếp đó bắt đầu tổng kết lại trận chiến với Ringwraith lúc sáng.

Nyos vừa ăn chocolate vừa phân tích trình độ thực lực của Ringwraith, đến khi hai người hobbit trở lại hắn mới ngừng lời.

Trịnh Xá nhìn người hobbit bắt đầu đốt lửa nướng thức ăn, hắn nhíu mày nói:

- Cho dù trong số tất cả nhân vật trong phim chỉ có Ringwraith là trở nên mạnh mẽ, cái khổ là nguy hiểm lớn nhất chúng ta phải đối mặt hiện tại cũng chính là chín Ringwraith này. Theo kịch bản phim, bọn chúng sẽ liên tục bám lấy chúng ta tới tận lãnh thổ của người Elf mới thôi, mà từ nay tới đó chúng ít nhất cũng phải đối phó với mười ngày mười đêm bị Ringwraith truy kích. Nếu là một hai tên ta còn có thể ứng phó, bốn năm tên đối với đội chúng ta cũng không thành vấn đề, nhưng nếu tam Ringwraith còn lại cùng xuất hiện, dựa vào sức công kích lợi hại, cùng với tốc độ quỷ dị cùng trọng lượng như lông vũ đó ba đội chúng ta ít nhất cũng chết hơn hai mươi người, hơn nữa hai gã hobbit kia cũng rất có thể...

Nyos khẽ cười lạnh, khoát tay nói:

- Không phải chết khoảng hai mươi người... Mà là ba đội chúng ta rất có thể chỉ có thể sống sót khoảng hai mươi người. Tám Ringwraith đồng thời tấn công, chỉ cần chia ra năm sáu tên quấn lấy mấy người mạnh nhất trong các đội, hai tên Ringwraith là đủ sức giết hết những người còn lại trong một hai phút rồi, ngươi phải nhớ rằng vũ khí khoa học kỹ thuật vô tác dụng với chúng nó!

-Không sai, vũ khí khoa học kỹ thuật không có tác dụng với chúng...

Trịnh Xá lẳng lặng gật đầu, hắn bỗng đứng dậy đi tới chỗ hai người hobbit, trước ánh mắt của mọi người, hắn lấy Goblin glider trong Nạp giới ra, tiếp đó gọi Sam:

- Sam, ngươi tới cạnh ta.

Gã hobbit mập mạp này hơi ngạc nhiên, mặc dù đang nướng một xâu củ nhưng hắn vẫn đưa nó cho một cô gái tân nhân ngồi cạnh, bản thân thì đi tới chỗ Trịnh Xá.

Trịnh Xá cũng không khách khí, hắn trực tiếp ôm Sam đứng lên glider, nhưng kết quả y như hắn dự đoán, cho dù thúc giục thế nào glider cũng không thể bay lên, giống như bên trong không có năng lượng. Mà tới khi Trịnh Xá đặt Sam xuống đất, chiếc glider lại từ từ nâng hắn lơ lửng lên trên, Sam lập tức kêu lên thích thú, trầm trồ không ngớt.

-Không có cách nào... Vũ khí khoa học kỹ thuật hoặc có thể nói là trang bị khoa học kỹ thuật đều không có tác dụng với họ, hắn là Chủ Thần dự phòng chúng ta lợi dụng trang bị khoa học trực tiếp mang họ bay tới lãnh thổ người Elf.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá quay lại chỗ hai đội trưởng kia, cười khổ nói.

Nyos cùng Garnier đều cười, bất quá một người là cười lạnh, một người là mỉm cười, chỉ có Sở Hiên đứng cạnh đó lại mở miệng:

- Kịch bản thay đổi rồi...

Ba người Trịnh Xá đều sửng sốt, Nyos lên tiếng đầu tiên, hắn cau mày vừa ăn chocolate vừa nói:

- Không sai, nội dung phim thật sự đã thay đổi, vốn là chúng ta phải tới ngày mai gặp hai tên hobbit kia rồi mới đụng độ Ringwraith. Theo kịch bản gốc, bốn người hobbit dùng thuyền nhỏ tới làng Bree, nhưng chúng ta có nhiều người như vậy chắc chắn là không thể sử dụng thuyền, hơn nữa tốc độ cưỡi ngựa của Ringwraith cũng vượt xa trong phim gốc....

Nói tới đây, trên trán Nyos bỗng toát đầy mồ hôi.

Sở Hiên thì vẫn thản nhiên như trước, lãnh đạm nói:

- Kịch bản thay đổi, bắt đầu từ lúc chúng ta gặp Ringwraith đầu tiên sẽ không còn an toàn nữa, thêm vào đó, sáng nay khi Ringwraith xuất hiện, tinh thần lực khống chế giả của Trung Châu đội bọn ta không hề quét hình được nó, nói cách khác, nó không hề xuất hiện trên hình ảnh tinh thần lực tảo miêu. Nếu như ra dự đoán không sai, khi hai tên hobbit khác xuất hiện thì chũng ta cũng sẽ gặp những Ringwraith còn lại, có thể là một hai tên, có thể là bốn năm tên, cũng có thể là... bảy tám tên.

Trịnh Xá cũng không để ý tới phản ứng của hai gã đội trưởng còn lại, hắn trực tiếp hỏi Sở Hiên:

- Sao lại có thể khẳng định hai gã hobbit kia sẽ xuất hiện đồng thời với Ringwraith? Hơn nữa ngươi chắc chắn có biện pháp vượt qua khó khăn này sao? Một lần gặp tám Ringwraith, chúng ta không biết sẽ phải chết bao nhiêu người...

Nyos hung hăng cắn một miếng chocolate nói:

- Bởi vì hai tên hobbit đều là nhiệm vụ của Chủ Thần, bọn họ chết một người chúng ta đều bị trừ điểm, sống một người thì tất cả cùng được cộng điểm, vì thế chỉ có thể gặp họ ngay trước khi gặp Ringwraith nếu không sẽ không thể hiện được khó khăn khi bảo vệ họ, đây chính là cạm bẫy Chủ Thần sắp xếp...

Garnier cũng thu lại vẻ mỉm cười, có chút lo lắng nói:

- Vậy thì phải làm thế nào? Chẳng lẽ chúng cứ ở đây chờ chết? Hay là sáng mai gặp hai người hobbit kia rồi trực tiếp đối mặt với tám Ringwraith?

Nyos lần này lại không nói lên lời, hắn mặt đầy mồ hồi, giống như sắp phát điên không ngừng ăn chocolate. Trịnh Xá thì nhìn chằm chằm vào Sở Hiên, với những gì mà hắn biết về tên này, nếu hắn đã nói ra những lời này thì nhất định là có biện pháp giải quyết, cho dù biện pháp đó có mạo hiểm đến thế nào, điên cuồng đến thế nào đi chăng nữa thì hắn nhất định phải có cách giải quyết mới đúng.

-Không thể để tám Ringwraith cùng tới tấn cùng chúng ta... Vậy thì để chúng ta dụ chúng tới công kích đi.

Sở Hiên vẫn vô cùng thản nhiên nói.

-Vậy là ý gì?

Ba tên đội trưởng đồng thanh hỏi, tiếp đó, Nyos lại hung hăng cắn một miếng chocolate.

-Người Elf... Theo kịch bản gốc, đến tối hai gã hobbit kia nhìn thấy một nhóm người Elf, ít nhất cũng phải hơn trăm tên, hơn nữa thời gian họ nhìn thấy người Elf chính là tối hôm này...

Sở Hiên đáp.

Nyos chợt bừng tỉnh, hắnlập tức đứng phắt dậy:

- Mẹ nó, xem ra đây là cơ hội duy nhất của chúng ta, đúng thế, cũng chỉ có cách này thôi! Trịnh Xá, Goblin glider của ngươi đâu? Mau dùng nó đi tìm hai gã hobbit kia, nếu bọn họ đã rời xa vùng Shire như vậy để tìm thức ăn thì lúc này hẳn là không thể cách chúng ta quá xa, sử dụng tinh thần lực khống chế giả tìm bọn họ cùng người Elf. Những chuyện sau đó thì ổn rồi, để Frodo đeo nhẫn vào dẫn dụ Ringwraith tới.... Để

http://tieulun.hopto.org

người Elf chiến đấu hộ bọn ta thôi, nhân lúc bọn họ đối đầu với Ringwraith, chúng ta tới bến thuyền, chỉ cần bốn người hobbit an toàn lên thuyền là chúng ta có thể sử dụng trang bị công nghệ cao tới Bree trước... Khốn kiếp, đây chính là cơ hội duy nhất của chúng ta!

-Không sai, đây là cơ hội duy nhất của chúng ta, ít nhất là cơ hội duy nhất trong tình huống không chết quá nhiều người, an toàn đưa bốn người hobbit tới Bree.

Sở Hiên cũng không để ý chuyện Nyos ngắt lời hắn, vẫn thản nhiên nói.

Trịnh Xá vội vàng thương lượng kỹ càng một số chi tiết với họ sau đó nói chuyện với Chiêm Lam và Tuyết Linh Nhi. Hai tinh thần lực khống chế giả, một người tìm kiếm hai tên hobbit khác, người kia tìm kiếm nơi người Elf đi qua gần đó, còn Trịnh Xá đã lái Goblin glider bay lên không.

"Mặc dù người Elf thật sự không có liên quan nhưng bây giờ cũng chẳng quản được nhiều đến thế..."

Trịnh Xá trong lòng không ngừng suy nghĩ, tiếp đó hắn nhận được hình ảnh quét hình khu vực xung quanh do Chiêm Lam chuyển tới, hai tên hobbit kia quả nhiên là ở sau một sườn núi cách họ không xa, glider của hắn chỉ cần không tới một phút là có thể tới nơi, chỉ thấy hai gã hobbit đang nướng thức ăn, bộ dạng giống như chỉ đơn giản vì ăn mà vui vẻ.

Trịnh Xá cũng không nói nhiều, hắn từ trên glider nhảy xuống, bỏ glider vào trong Nạp giới tiếp đó tóm lấy hai gã hobbit còn đang sững sờ, trong tiếng kêu la của hai người, hắn đạp mạnh chân nhảy lên một gốc cây đại thụ. Khinh công cộng thêm trạng thái Bạo tác, tốc độ của hắn thật sự nhanh đến kinh người, hai gã hobbit vừa há miệng lập tức gió mạnh ùa cả vào bụng, sau mấy lần liền khiến họ không còn kêu la nữa, không lâu sau ba người từ sườn núi trở về chỗ mọi người đóng quân.

Frodo cùng Sam đang nướng thức ăn cho đám tân nhân, đến khi Trịnh Xá mang hai gã hobbit kia trở về, bọn họ lập tức ngẩn người, cả bốn cùng kêu lên.

-Frodo!

-Sam!

-Merry!

-Pippin!

Trịnh Xá lúc này cũng thả hai gã hobbit ra, hai người lập tức chạy tới chỗ hai người Frodo, gã tên Merry lập tức nói:

- Cậu Frodo, sao cậu cũng ở đây? Tôi biết rồi, có phải đám cướp này bắt các cậu làm thức ăn cho họ không? Thức ăn người hobbit chúng ta làm quả nhiên là ngon nhất.

Frodo cùng Sam đưa mắt nhìn nhau rồi vội vàng nói:

- Không phải, Trịnh Xá tiên sinh cùng đồng đội đều là người tốt, bọn họ luôn bảo vệ bọn tôi, đưa chúng tôi đến Bree... Nói như vậy, sao hai cậu lại ở đây? Chỗ này đã cách Shire xa lắm rồi mà?

Merry cùng Pippin cùng cười xấu hổ, nhất thời cũng không biết nói gì, Tuyết Linh Nhi đột nhiên hô lớn:

- Trịnh Xá đại ca, đã tìm được vị trí người Elf, họ ở phía sau khu rừng, đang tiến về phía chúng ta, sau khoảng hai ba phút sẽ tới được đây.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Vất vả cho em rồi, cô bé, lát nữa phải chú ý an toàn cho mình đấy, biết chưa?

Tuyết Linh Nhi cười gật đầu, bốn tên hobbit lại lập tức trở nên hưng phấn, đưa mắt nhìn nhau, đồng thanh nói:

- Elf... là người Elf ư?

Chưa dứt lời, tất cả đã muốn chạy tới chỗ người Elf.

Trịnh Xá vội vàng kéo Frodo lại, nhìn chăm chú vào hắn, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Frodo, bây giờ ngươi đeo chiếc nhẫn vào, chỉ cần nhìn thấy một lũ bóng ma màu trắng cưỡi ngựa chạy tới chỗ ngươi thì lập tức tháo nhẫn xuống, đã hiểu chưa?

Frodo lập tức ngẩn người, hắn vô thức chạm vào chỗ ngực rồi mới kêu lên:

- Trịnh Xá tiên sinh, sao ngươi biết ta mang theo chiếc nhẫn? Hơn nữa Ganlf bảo ta rằng, cho dù thế nào cũng không được đeo nhẫn vào, bởi vì nó muốn trở lại chỗ chủ nhân của nó... Trịnh Xá tiên tinh, ta sẽ không đeo nhẫn đâu!

Trịnh Xá vội vàng nói:

- Tin tưởng ta, sáng nay không phải bọn ta còn chiến đấu với Ringwraith sao? Yên tâm đi, bọn ta tuyệt đối không làm hại các ngươi, bọn ta nhất định sẽ giúp các ngươi an toàn tới được Bree... Yên tâm, chỉ cần đeo nhẫn lên một chút, sau đó vẫn do các ngươi bảo vệ chiếc nhẫn, bọn ta cũng tuyệt đối không chạm vào nó, vậy có được không?

Frodo trước đó cũng chưa từng đeo chiếc nhẫn tối cao, nhưng sau khi giữ nó liền có mọt giọng nói không ngừng dụ dỗ hắn đeo nhẫn lên, thực tế hắn đã sớm muốn thử đeo chiếc nhẫn một lần, lúc này thấy Trịnh Xá nói vẻ thành khẩn, hơn nữa xung quanh cũng toàn là đồng đội của Trịnh Xá, hoàn cảnh như vậy khiến hắn thả lỏng hơn một chút, cuối cùng từ từ đưa chiếc nhẫn cổ phác, tinh xảo lên, đeo vào tay.

Bộp một tiếng nhỏ, Frodo lập tức biến mất, mọi người đứng quanh đều yên lặng nhìn vào đí, những người có kinh nghiệm cũng như tân nhân đều được thông báo, sau khi Frodo xuất hiện lại phải lập tức chạy về phía người Elf, đây là đường trốn duy nhất của họ.

Sau khoảng mấy chục giây, Frodo thở hổn hển xuất hiện trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt nói:

- Tới rồi, rất nhiều, có tám bóng ma đang chạy tới chỗ chúng ta, tốc độ của chúng rất nhanh... Đã sắp tới chỗ chúng ta rồi!

Trịnh Xá đưa tay cắp Frodo lên, hắn hít một hơi thật sâu rồi quát lớn:

- Chạy đi! Chạy tới chỗ người Elf!

Nói đoạn hắn lập tức chạy tới khu rừng nơi người Elf đi qua, lúc này hai bên cách nhau khoảng hai phút đi đường, còn tám Ringwraith.... không biết đang ở chỗ nào.

401. Liều Mạng Chạy Trốn (3)

Mọi người mới chạy được mấy chục giây, ở phía xa đã có thể thấy một chút quang mang màu vàng nhạt như ẩn như hiện. Người Elf trong thế giới Lord of the Rings này, khi ở trong bóng tối thân thể sẽ tự phát ra một loại ánh sáng nhu hòa, khiến họ nhìn vừa thần bí vừa mỹ lệ, đây cũng là biện pháp tốt nhất để nhận ra tộc Elf, đặc biệt là khi có rất nhiều người Elf cùng ở một chỗ, quang mang đẹp đẽ đó càng trở nên rõ ràng.

Khi mọi người nhìn thấy ánh sáng mỹ lệ trước mặt thì từ phía sau cũng truyền tới một luồng khí tức lạnh lẽo, luồng khí này cuốn bay lá khô dưới đất, mơ hồ còn có thể nghe được tiếng ngựa hí truyền đến. Tất cả trong lòng đều thầm hô hỏng bét, Ringwarith đến quá nhanh, mới chỉ mấy chục giây thôi, đám kỵ sĩ chết chóc này đã có thể tới tận đây sao?

-Mọi người yên tâm, Ringwarith còn cách chúng ta ít nhất là mấy phút nữa...

Chiêm Lam vừa chạy vừa hô lớn:

-Dùng tinh thần lực tảo miêu mặc dù không nhìn thấy Ringwarith nhưng có thể thấy được cây cối không ngừng héo rũ, dấu vết khô héo đang kéo tới chỗ chúng ta, mọi người mau chạy!

Nghe vậy, tốc độ của mọi người nhất thời lại nhanh thêm vài phần, hơn mười giây sau, người Elf đã xuất hiện trước mắt họ. Nhóm người Elf này có khoảng hai ba trăm người, đang ngạc nhiên nhìn hơn bốn người đang mau chóng chạy tới, có điều tộc Elf dù sao cũng là chủng tộc sản sinh nhiều chiến binh, trong hai ba trăm người lập tức có hơn trăm bộ cung tên được rút ra, nhất thời đám Trịnh Xá đều dừng lại, không dám có một động tác dư thừa.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá vội lớn tiếng nói:

- Sau lưng bọn ta có sinh vật tà ác đang truy đuổi, không phải có truyền thuyết người Elf là chủng tộc lương thiên sao? Trợ giúp bọn ta cùng nghênh địch đi!

Đám người Elf kia lập tức xôn xao, có thể thấy được, nhóm người này rõ ràng chia làm hai phe, một phe cho rằng nên trợ giúp nhóm Trịnh Xá, phe kia thì cho rằng không nên sa vào vũng nước đục trước mắt, hai bên nhất thời tranh chấp không ngừng còn phía sau lưng mấy người Trịnh Xá khí tức lạnh lẽo đã càng lúc càng tới gần.

-Đừng ầm ỹ nữa! Chẳng lẽ các ngươi quên mục đích chuyến đi này của chúng ta sao?

Ở giữa nhóm người Elf, một người thanh niên đột nhiên bước ta, hắn mang một bộ tóc dài màu vàng, khuôn mặt tuấn tú đủ sánh với các ngôi sao điện ảnh, một đôi tai nhọn thể hiện thân phận người Elf. Khi hắn hét lên, những người Elf xung quanh lập tức đều im lặng, tiếp đó hắn chậm rãi bước mấy bước tới chỗ đám Trịnh Xá rồi mới nói:

- Xin lỗi, những người xa lạ, bọn ta đã bị định sẵn là những kẻ lưu vong, sắp phải rời khỏi thế giới Middle Earth, không còn liên hệ gì với nơi này nữa. Thế giới này là tà ác cũng thế, là thiện lượng cũng thế, bọn ta đều chỉ là kẻ qua đường mà thôi, thật xin lỗi, bọn ta không thể trợ giúp các ngươi.

-Những kẻ đuổi theo bọn ta chính là Ringwarith, là minh hữu từng kề vai tác chiến từ thời viễn cổ, tổ tiên chúng ta từng cùng các vị chiến đấu, coi như nể mặt các minh hữu, trợ giúp con cháu của họ được không, bọn ta cũng là minh hữu với nhau!

Trịnh Xá còn chưa kịp lên tiếng, phía sau lưng hắn bỗng có người kêu lên, đó là một tân nhân trong Nam Viêm Châu đội, một thanh niên mặc âu phục khoảng hai sáu hai bảy tuổi, Trịnh Xá nhớ nghề nghiệp của người này, trước khi tiến vào thế giới luân hồi hình như là một luật sư, chẳng trách lại giỏi ăn nói như vậy.

Gã thanh niên vừa nói, nhóm người Elf lập tức im bặt không còn một âm thanh, đến cả người thủ lĩnh kia cũng chỉ biết yên lặng thở dài, đối với người Elf mà nói, minh hữu từng kề vai chiến đấu là một danh hiệu thần thánh không thể xâm phạm, huống chi cái tên Ringwarith cũng khiến họ âm thầm kinh hãi. Là những kẻ có sinh mệnh vĩnh hằng họ đương nhiên là biết trận chiến kinh thiên động địa tại Middle Earth, không ngờ Ringwarith sau bao năm như vậy không có tin tức gì, lúc này lại đột nhiên xuất hiện tại đây, tin này nhất thời khiến rất nhiều người Elf cảm thấy nghi hoặc.

-Ringwarith... Đúng thế, phía đó có tam sinh vật tà ác đang nhanh chóng tiếp cận, sức mạnh tà ác khủng bố đó đúng là sức mạnh chết chóc chỉ Ringwarith mới có, nhưng chỉ có tám tên xuất hiện quanh đây...

Viên thủ lĩnh người Elf nhắm mắt lại, hướng về phía nhóm Trịnh Xá, một lúc sau mới thì thào nói:

-Chẳng lẽ trên người các ngươi có chiếc nhẫn tối cao!

Nói xong câu cuối cùng, thủ lĩnh người Elf vụt mở mắt.

Trịnh Xá vội vàng tiến lên một bước nói:

- Không sai, bọn ta đúng là muốn hộ tống chiếc nhẫn tới thủ đô tộc Elf, nhưng không ngờ rằng vừa mới đến đây đã bị Ringwarith phát hiện, với lực lượng của bọn ta không có cách nào bảo đảm an toàn cho bốn tên nhóc này, vì thế mới phải mượn sức mạnh của các vị. Chỉ cần các vị có thể ngăn chặn Ringwarith một đoạn thời gian là được, bọn ta sẽ chạy tới bến sông, Ringwraith không thể xuống nước, từ đó bọn ta sẽ đi Bree...

Thủ lĩnh người Elf yên lặng thở dài, hắn nhìn bốn gã hobbit thật sâu rồi quay đầu lại nhìn đồng bào sau lưng quát lớn:

- Nói cho con người... Người Elf chúng ta chưa từng bỏ rơi rơi minh hữu, trước đây không có, hiện tại không có, sau này cũng vĩnh viễn không có!

Khi quát hắn đã nhận lấy cung tên do một thị nữ dâng lên, đó là một thanh trường cung bằng gỗ màu xanh biếc.

Trịnh Xá hít sâu mấy hơi rồi quay lại phía ba đoàn đội, hô lớn:

http://tieulun.hopto.org

- Tất cả tân nhân trốn vào rừng cây sau lưng người Elf, khi tới bến sông bọn ta sẽ dùng dụng cụ bay tìm các ngươi, ngàn vạn lần không được chạy loạn khắp nới, tốt nhất là vài tân nhân một nhóm cùng hành động... Sở Hiên, Triệu Anh Không, gã cường hóa Druid, Richard, Trình Khiếu, năm người các ngươi chờ khi thấy Ringwraith bị bọn ta cuốn lấy thì lập tức chạy tới bến sông, ở đó để bốn tên nhóc lên thuyền, tiếp đó đợi bọn ta tới, bọn ta sẽ để Chiêm Lam dùng tâm linh tỏa liên chi viện các ngươi! Những thành viên có kinh nghiệm còn lại hỗ trợ người Elf triển khai công kích! Phải chặn tất cả Ringwraith lại!

Nyos cùng Garnier đưa mắt nhìn nhau, cùng thoáng cười lạnh nhưng vẫn không nói gì, chỉ y theo mệnh lệnh của Trịnh Xá phân phố đội viên, còn đám tân nhân trong ba đội thì lại chẳng thèm để ý gì, thấy qua công kích lợi hai vô cùng của Ringwraith, họ đều đã chạy vào trong khu rừng phía sau lưng người Elf, hơn mười giây sau đám tân nhân đã biến mất tăm.

Người Elf lại không có vẻ gì đặc biệt, trong số họ có ít nhất một trăm cung thủ tinh nhuệ, sử dụng trường cung bằng gỗ cứng dài gần hai mét, người trong tộc Elf thông thường đều có vóc người dong dỏng cao, bình quân thấp nhất cũng đều đạt mét bảy mét tám, một phần ba số người càng cao tới gần mét chín, chiều cao như vậy mới có thể sử dụng loại trường cung bằng gỗ cứng đặc chế này, mà mũi tên bắn ra cũng có uy lực rất lớn.

Sau khi Chủ Thần điều phối đại bộ phận nhân thủ trong ba đội xong, nhóm người Elf cũng đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu, trong đó hơn hai phần ba rút vào trong rừng cây, họ đều là người không có sức chiến đấu trong tộc, những người còn lại đều là chiến sỹ tinh nhuệ. Những người này tay cầm trường cung, hông đeo một ống tên, bên kia lộ ra một thanh chiến đao, nhìn dáng vẻ kiêu dũng đó ai mà nghĩ đây là người Elf tao nhã, lịch sự, rõ ràng là một đội quân thiện chiến.

-Chuẩn bị!

Thủ lĩnh người Elf quát lớn, theo tiếng hô, nhóm Trịnh Xá chỉ cảm thấy khí tức lạnh lẽo đang tới gần càng lúc càng sắc bén, đúng lúc viên thủ lĩnh hô bắn, quả nhiên từ trên một ngọn cây, một tên Ringwraith mang theo khí tức chết chóc đen tối lao ra, bộ dạng quả thật rất giống Death knight.

Tên Ringwraith này cũng cưỡi khô lâu chiến mã màu đen, có điều chiến mã này lớn hơn của Ringwraith trước một chút, tốc độ di chuyển cũng nhanh hơn không ít, mắt nó đã không còn tỏa ra quang mang màu đỏ nữa mà phẳng phất như đang phun ra luồng lửa đỏ rực. Trang bị của Ringwraith này cũng mạnh hơn tên lần trước khá nhiều, ít nhất là ngoài thanh trường kiếm hai tay nó còn mang theo một chiếc khiên lớn màu đen.

Người Elf bắn ra hơn trăm mũi tên, những mũi tên này ít nhiều đều mang theo ánh sáng xanh lục, nhưng khi bắn trúng trọng thuẫn của Ringwraith chỉ phát ra tiếng kim loại leng keng, tiếp đó từ từ bị lớp sương màu đen ăn mòn biến mất, hơn trăm mũi tên bắn tới vậy mà không thể ngăn cản được Ringwraith chút nào.

Tốc độ Ringwraith cực nhanh, nó xuất hiện cách mọi người hơn ba trăm mét, sau loạt tên, nó đã chỉ còn cách hơn hai trăm mét. Đúng lúc này hai mũi tên một trắng một xanh bắn thẳng vào đầu Ringwraith, nhưng phản ứng của nó cũng không chậm, lại hai tiếng vang lớn, hai mũi tên gần như đồng thời bắn trúng chiếc khiên lớn.

Trương Hằng cùng cô gái cầm cung kia đều bắn tên của mình, có thể thấy cả hai người đều sử dụng phụ ma tiễn +3, chỉ là thuộc tính cung và nỏ khác nhau, quang mang bắn ra mới có biến đổi, uy lực cũng mạnh hơn tên do người Elf bắn ra nhiều.

Thủ lĩnh người Elf vội vàng liếc nhìn hai người một cái, tiếp đó nâng trường cung bằng gỗ cứng của mình lên, nhưng trên tay lại nắm mũi tên. Chỉ thấy hắn cong người giương cung, chờ đến lúc Ringwraith còn cách mọi người khoảng trăm mét, hai mũi tên trong tay hắn đã một trước một sau bắn ra, tiếp đó mũi tên bắn sau trúng vào đuôi mũi tên đằng trước rồi vụt nổ tung. Mũi tên đi trước như một luồng sáng xanh đột ngột gia tốc, ba một tiếng thanh thuy, chiếc khiên cực kỳ dày chắc đã bị một tiến này bắn vỡ.

Cô gái cầm nỏ nhất thời trợn mắt há mồm, ngây ngốc nhìn trường cung trong tay thủ lĩnh tinh linh, rồi lại khó tin nhìn chiếc nỏ trong tay mình. Trong lúc nàng đang sững sờ lại thấy Trương Hằng rút ra hai mũi tên, hắn cũng cong người, giương cung, mặc dù trường cung trong tay đã không còn là Xạ Thiên lang khi

http://tieulun.hopto.org

trước nhưng lúc này Trương Hằng lại tập trung toàn bộ tinh thần, trong mắt hắn không thể nhìn ra chút cảm giác sợ hãi nào, hắn giờ phút này trông thật anh vĩ bất phàm.

Bạo liệt tiễn lại bắn ra, kỹ xảo bắn cung của Trương Hằng không ngờ còn tốt hơn thủ lĩnh người Elf, vô luận là tốc độ hay uy lực của Bạo liệt tiễn sau khi bắn ra, hơn nữa cây cung kim loại màu bạc cùng phụ ma tiễn + 3 gia tăng sức mạnh, mọi người thậm chí còn không nhìn ra quỹ tích mũi tên, tróng chớp mắt mũi tên đã xuyên thủng đầu Ringwraith, phá tan cái đầu thành mảnh vụn.

"Mạnh đến vậy sao, gã này nếu không có nhược điểm nhát gan trí mạng kia thì thành tựu của hắn thật không có giới hạn, uy lực này sợ rằng chỉ có sử dụng Hủy diệt mới có thể tránh được, nếu hắn sử dụng kỹ năng Phong chi tiễn thì sao đây?

Trịnh Xá trong thật sự bội phục, hắn quả thật đã rất lâu chưa được thấy lại tuyệt kỹ cung tiễn này của Trương Hằng, uy lực cường đại đủ để chấn nhiếp địch nhân. Trên thực tế, khi Trương Hằng bắn ra một tiễn này, người của hai đội kia đều ngây ngốc nhìn hắn, những người này đều là kẻ có kinh nghiệm, với tố chất thân thể họ tự nhiên là thấy được cảnh hai tiễn trước sau bộc phát, kỹ xảo phát tên này quả nhiên là tuyệt.

Thủ lĩnh người Elf cũng sững sờ, hắn ngây người nhìn Trương Hằng rồi mới hô lên:

- Tập trung tinh thần, Ringwraith mỗi khi chết một tên những kẻ còn lại sẽ mạnh lên, còn bảy tên, bọn chúng sẽ càng lúc càng mạnh mẽ!

Đám Trịnh Xá lại ngẩn người, tiếp đó mỗi người đều cảm thấy mồm miệng đắng ngắt, tin tức này thật sự thông báo họ đang trong tuyệt cảnh, Ringwraith trong trạng thái bình thường đã khó chiến thắng đến vậy, còn nói gì đến Ringwraith biến mạnh nữa. Đúng lúc này, trên ngọn cây lại có một Ringwraith lao ra, tốc độ của nó lại nhanh hơn không ít, phía sau nó liên tiếp có ba Ringwraith chạy ra, bốn tên này đều cầm khiên dày, hơn nữa bọn chúng đã không đơn giản là mù quáng lao tới như trước nữa mà đã lợi dụng đặc tính không cần để ý tới trọng lực, bắt đầu nhảy lên ngọn cây không ngừng tiến tới, nhất thời, cung thủ của người Elf căn bản không thể nhắm chuẩn vào chúng.

-Chiến đấu! Tất cả đều liều mạng đi, nếu không chúng ta không ai sống sót nổi đâu!

Trịnh Xá gào lên, vung Hổ hồn nhắm vào một gốc đại thụ trước mặt chém tới, roạt một tiếng, gốc cây lập tức bị chém rời.

Lúc này những người khác cũng định thần lại, bắt đầu điên cuồng phá hủy cây cối trước mặt, phải biết rằng Ringwraith căn bản không quan tâm tới trọng lực, địa hình càng phức tạp thì sức chiến đấu càng mạnh, chiến đấu trong hoàn cảnh này mọi người chắc chắn chỉ có thua không thắng, vì thế mỗi người đều lập tức điên cuồng công kích.

Người Elf đều nhíu mày, nhưng lúc này cường địch trước mắt, họ cũng thật sự không thể nói gì được. Ngay lúc nhóm Trịnh Xá vừa dọn sạch cây cối trong phạm vi khoảng bảy tám trăm mét thì tên Ringwraith đầu tiên đã lao tới, hắn đạp lên một cây đại thụ mới đổ xuống, lăng không vung kiếm chém xuống đầu Trịnh Xá, luồng khí màu đen mang theo kiếm phong sắc bén, uy thế như muốn chém đôi Trịnh Xá thành hai mảnh.

Phản ứng của Trịnh Xá cũng cực nhanh, hắn chính là kẻ có sức cận chiến mạnh nhất trong cả ba đội, chỉ thấy Hổ hồn vung lên ngăn chặn, keng một tiếng vang dội, Trịnh Xá bị ép lún xuống đất mấy phân, đồng thời Ringwraith cũng bị đẩy vọt lên không mấy mét. Trịnh Xá không hề dừng lại, dưới chân dùng sức đạp mạnh, một đao chém vào thân trái Ringwraith, đẩy ép cả vai lẫn trọng thuẫn của nó xuống đồng thời hét lớn:

- Sở Hiên, bên đó giao cho ngươi, mang bọn họ chạy đi!

402. Liều Mạng Chạy Trốn (4)

Sở Hiên trầm giọng đáp, tiếp đó hắn ôm Frodo chạy ra phía sau người, ba tên hobbit còn lại đưa mắt nhìn nhau rồi cũng cùng chạy đi, theo sau là Triệu Anh Không, Richard, Trình Khiếu, chỉ có gã cao lớn người Bắc Âu của Bắc Băng Châu đội hơi chần chờ một chút nhưng hắn vẫn nhanh chóng chạy theo, chín người xuyên qua tuyến phòng thủ của cung thủ Elf, tiến vào trong rừng cây.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá lúc này thân mình còn chưa lo xong, một đao vừa rồi của hắn rõ ràng là muốn chém Ringwraith thành hai đoạn, ai mà biết thanh trường kiếm hai tay của Ringwraith lại có thể ngăn cản Hổ hồn đao mang, hai món vũ khí giao nhau hắn chỉ có thể chém được một cánh tay của Ringwraith mà thôi. Khi hắn nâng đao chuẩn bị tấn công tiếp, Ringwraith đã kéo cương nhảy vọt lên, đặc tính không để ý tới trọng lực thật sự vô cùng hữu dụng, chỉ thấy Ringwraith điều khiển khô lâu chiến mã, cứ thế đứng vững vàng trên ngọn cây.

Trịnh Xá một đao vô ích lập tức đạp chân nhảy lùi lại do phía trước đã có ba Ringwraith lao thẳng tới mà tốc độ của chúng không hề thua kém tên đầu tiên, mà dưới công kích sắc bén cùng tốc độ như vậy, Trịnh Xá nếu không sử dụng Hủy diệt thì cũng chắc chắn chỉ có thể nuốt hận đương trường. Điểm quan trọng nhất chính là đặc tính di động không bị trọng lực ảnh hưởng của đối phương lúc nhất thời khiến đòn tấn công trở nên cực kỳ quỷ dị, nếu không khi ở chỗ đất bằng một chọi một giao đấu, trạng thái Bạo tạc là đủ để hắn giải quyết mấy tên Ringwraith này.

-Trương Hằng! Cung tên của ngươi đâu? Mau chi viện cho ta! Những kẻ khác đâu? Băng sương, tiếng sấm, mẹ kiếp, tất cả đều là kỹ năng cao cấp! Các ngươi đứng đó chờ Ringwraith tới gần rồi giết à?

Trịnh Xá một mình ngăn cản công kích của ba Ringwraith, dù hắn tài cao mật lớn cũng cảm thấy trong lòng sợ hãi, mà sau khi bốn Ringwraith này xuất hiện, ba tên khác cũng đã xuất hiện trên ngọn cây phía xa, bảy Ringwraith đứng trước mặt, trong lòng mọi người đều phát run.

-Chuẩn bị!

Thanh âm của thủ lĩnh người Elf lại vang lên, bên cạnh hắn hiện tại có hơn trăm cung thủ, những người này mặc dù tạm thời chưa hiệu quả nhưng có thể thấy đều là chiến sỹ tinh nhuệ đã được huấn luyện, trong mệnh lệnh của thủ lĩnh, tên bay như mưa bắn về bốn Ringwraith gần nhất.

Ba Ringwraith giơ khiên lên chặn lại, tên đập vào khiên kêu leng keng không thể xuyên thủng, chỉ có tên bị Trịnh Xá chặt đứt một tay phải chật vật tránh né, sau trận mưa tên cả Ringwraith lẫn chiến mã nó cưỡi đều biến thành con nhím, đặc biệt là cái đầu đã hoàn toàn bị bắn nát, mọi người chỉ nghe thấy một tiếng rít thê lương, Ringwraith đổ vật xuống đất. Một làn sương màu đen bay lên không trung, mà đồng thời khô lâu chiến mã mà Ringwraith cưỡi cũng hí dài, biến thanh một nhúm lửa rơi trên đất.

-....Mưa tên thật lợi hại... Trương Hằng, thế nào? Mau bắn đi!

Trịnh Xá thấy đã giết được một Ringwraith hắn lập tức kêu lên mừng rỡ.

Tổng cộng còn lại sáu Ringwraith, khi mọi người tập trung tinh thần nhìn lại thì chỉ thấy bọn chúng ngừng di động, tất cả ngẩng lên trời, từ trên không trung đen kịt sáu luồng khói màu đen từ từ hạ xuống, chui vào trong khe hở giữa mũ giáp của chúng. Sau khi luồng khói đen hoàn toàn xâm nhập vào trong cơ thể, trọng thuẫn của sáu Ringwraith lại càng thêm cứng rắn, thanh trường kiếm hai tay tỏa ra sương đen cũng trở nên đen tối hơn, gần như không còn nhìn ra được dấu vết sương khói, phảng phất như Ringwraith đang cầm một thanh trọng kiếm kiểu Đông Âu tỏa hắc quang.

Thủ lĩnh người Elf lập tức nhíu mày, lớn tiếng nói:

- Quả nhiên là giống như trong ghi chép, Ringwraith không phải sinh vật, bọn chúng là quái vật đứng giữa ranh giới sống và chết. Sinh mệnh của chín Ringwraith tương thông với nhau, một tên chết, sức mạnh cùng sinh mệnh của nó sẽ được chuyển cho những tên còn lại, mà khi chín Ringwraith chỉ còn lại một, lúc đó mới là quái vật mà lúc đầu Chúa tể bóng tối Sauron muốn khống chế, Nazgûl chân chính, cũng là Witch King, thủ hạ mạnh nhất của Chúa tể bóng tối.

"Hình như chuyện này đâu có được nhắc tới trong phim gốc?"

Trong lòng mỗi người đều nảy sinh nghi vấn, nhưng lúc này sáu tên Ringwraith biến mạnh đang ở ngay trước mặt, họ làm gì còn thời gian mà suy nghĩ tới chuyện khác. Đối mặt với những Ringwraith càng lúc càng uy mãnh, trong lòng những người co kinh nghiệm đương trường đều nảy sinh ý niệm thối lui, dù sao thì sáu Ringwraith này cũng không phải vì họ mà đến, cần gì phải liều mạng vì một chút điểm thưởng chứ? Ngay lập tức một số người trong Bắc Băng Châu đội cùng Nam Viêm Châu đội cùng từ từ lùi bước, thậm chí cả La Cam Đạo cũng đi theo nhóm người này.

http://tieulun.hopto.org

-...Các ngươi mất não hết rồi à? Để chiếc nhẫn bị chúng cướp đi, các ngươi có biết hậu quả sẽ thế nào không? Chúa tể bóng tối Sauron sẽ sóng lại hoàn toàn!

Nyos lại là người đầu tiên trong ba đội trưởng hét lên, hắn cười lạnh nói:

- Nhiệm vụ để hoàn thành Lord of the Rings của bọn ta là cái gì? Năm đội tới được Mordor! Nếu ở đó có Chúa tể bóng tối Sauron, các ngươi nghĩ thực lực của hắn sẽ kém hơn chín Ringwraith hợp nhất sao? Đến lúc đó chúng ta chết thế nào cũng chẳng biết, không bằng dựa theo kịch bản sắp xếp, để Sauron không đoạt lại được chiếc nhân, cũng chỉ có như vậy mới có thể giúp chúng ta an toàn hoàn thành nhiệm vụ tại thế giới luân hồi này!

Đám người kia nhất thời dều chần chừ, Garnier vội vàng quát lên:

- Những người sử dụng vũ khí khoa học kỹ thuật đều lùi về sau, các ngươi ở đây cũng vô dụng, những người còn lại dùng sức chiến đấu mạnh nhất chuẩn bị nghênh chiến. Trịnh Xá, ngươi có thể đồng thời đối phó mấy Ringwraith? Ta nói Ringwraith trình độ hiện tại.

Trịnh Xá cũng không quay đầu lại, hắn nhìn chằm chằm tám Ringwraith vẫn không nhúc nhích trước mặt, thuận miệng đáp:

- Hai, hoặc là ba tên, ta có thể đồng thời đối phó từng ấy, thêm nữa thì không có cách nào...

Garnier vội vàng lấy ra một viên năng lượng châu thuộc tính băng tuyết, nói:

- Ta sử dụng Thời đại Băng hà đại khái có thể đối phó với một tên, tiếng sấm của Hoffer cùng họ phối hợp đại khái cũng có thể đối phó với một tên, còn lại phải dựa hết vào người Elf rồi... Khốn kiếp, Lord of the Rings vừa mới bắt đầu vậy mà đã gặp đối thủ kinh khủng thế này, thật khó mà tưởng tượng nổi tương lai sẽ còn kẻ địch thế nào nữa.

Trịnh Xá cũng thở dài nặng nề, hắn đang định nói chuyện bỗng thấy sáu Ringwraith trước mặt đột ngột lao tới, tốc độ lại nhanh thêm một chút, gần như vượt qua hắn trong trạng thái Bạo tạc, hơn nữa vẫn tiến tới bằng cách không để ý trọng lực khiến hắn ngay cả phương hướng chúng xông đến cũng không dự đoán được.

Đúng lúc sáu Ringwraith vừa chuyển động, đương trường tổng cộng bốn mũi tên bắn vụt tới, thủ lĩnh người Elf cũng Trương Hằng đồng thời xạ tiễn, theo sau họ mới là cung thủ tộc Elf cùng cô gái dùng nỏ kia.

Chỉ nghe choang choang hai tiếng, trọng thuẫn của hai tên bị Bạo liệt tiễn của thủ lĩnh người Elf cùng Trương Hằng phá vỡ, ngay sau đó là vô số tên dày đặc phóng tới, tất cả mọi người đều mở to mắt nhìn, giống như hai Ringwraith này cũng sẽ bị chôn vùi dưới làn mưa tên.

Nhưng hai Ringwraith này thật sự là đã mạnh lên, chúng không ngờ huy động trường kiếm màu đen ngăn cản tên bắn tới, trường kiếm còn mang theo tính ăn mòn cực mạnh, bất cứ phát tên nào chỉ hơi chạm vào hắc quang lập tức bị ăn mòn sạch sẽ, vì thế sau loạt bắn tên cắm trên người chúng cùng khô lâu chiến mã đều chỉ lơ thơ không đáng kể, vết thương tí mạng lại càng không có, ba Ringwraith chỉ còn cách mọi người bốn năm mươi mét.

-Bắn nữa, bắn nữa đi!

Trịnh Xá cầm Hổ hồn chấn trước mọi người, thấy Ringwraith càng lúc càng tới gần, hắn gào lên điên cuồng.

Chỉ thấy Trương Hằng bỗng lấy ra một mũi tên duy nhất, hắn đưa tên lên miệng khẽ thổi một hơi rồi xoay người giương cung, một luồng khí xông thẳng lên trời, cô gái đứng cảnh hắn đang chuyển bị khai nỏ lập tức giật nẩy người, ngoài Trịnh Xá ra gần như tất cả mọi người đều vô thức nhìn về phía hắn, tiếp đó dây cung bật ra, Trương Hằng bắn mũi tên này xong lập tức ngã quỵ xuống đất, toàn thân như hư thoát.

Mũi tên phá không bay đi, mọi người thậm chí không nghe được tiếng rít gió, đến cả bóng tên cũng không thấy, chỉ thấy tên Ringwraith không bị thương tổn gì tới gần nhất đột ngột vỡ tan. Phát tên từ nghiêng phía dưới khô lâu chiến mã bắn lên, xuyên qua cổ Ringwraith ra sau, không đợi Ringwraith rơi xuống đất cơ thể hắn đã tiêu tán giữa không trung, uy lực tiễn này mạnh đến không ngờ, chính là tuyệt kỹ bảo mệnh của Trương Hằng, Phong chi tiễn.

http://tieulun.hopto.org

-Tốt!

Trịnh Xá đương nhiên là biết Trương Hằng đã không còn sức chiến đấu, bất quá trước mắt chỉ còn lại năm Ringwraith trong đó hai tên không có trọng thuẫn, hắn lập tức không nghĩ ngợi sử dụng trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt, chiêu thức Thế, trực tiếp vượt qua hai tên Ringwraith trong bị không đầy đủ, lao về phía ba tên còn nguyên vẹn.

Tốc độ của Thế nhanh đến mức nào, trong thoáng chốc đã vượt qua hai Ringwraith, phía sau vang lên tiếng cung thủ tộc Elf khai cung. Lúc Ringwraith biến mạnh đều đứng yên không động đây, cơ hội tốt như vậy sao có thể bỏ qua, cung thủ người Elf đương nhiên là phải liều mạng bắn tên, Garnier cũng bóp nát năng lượng châu xông tới, còn cả mấy trong Bắc Băng Châu đội và Nam Viêm Châu đội, điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình nằm yên trước mặt, ai lại không muốn đoạt lấy.

Trịnh Xá liên tục sử dụng hai lần Thế, tiếp đó không chờ tốc độ giảm xuống mà nương theo vận tốc của Thế trực tiếp đạp lên một gốc cây đại thụ, thân cây lập tức rung động kịch liệt còn hắn thì mượt lực vọt lên giữa không trung, Hổ hồn đao mang vụt hiện ra hung hăng chém tới một Ringwraith. Không ngờ rằng Ringwraith này lại không hoàn toàn đứng yên, khi đao mang còn cách chưa tới hai mét, thanh trọng kiếm đen xì đã chắn hết trước người, tiếng kim loại va chạm, cánh tay Trịnh Xá rung động, một luồng lực cực mạnh từ Hổ hổn truyền tới, đến cả hắn cũng cảm thấy hổ khẩu phát đau.

Chỉ còn năm Ringwraith nhưng sức mạnh lại tăng lên rất nhiều, rất nhiều....

403. Khô Lâu Ác Mộng (1)

Trịnh Xá bị sức mạnh của Ringwraith bức lùi lại nửa bước, nhưng hắn biết rằng mình không thể lùi lại được nữa, bởi vì những người sau lưng hắn cơ bản đều là công kích tầm xa hoặc có công kích đặc thù, mấy cường giả cận chiến đều đã phái theo Sở Hiên, lúc này hắn lui một bước, đội viên cùng người Elf phía sau sẽ bị dồn vào chỗ chết.

-A!

Trịnh Xá hét lớn, trạng thái Bạo tạc bộc phát toàn lực, một đao chém ngang tới, cây cối quanh chỗ ba Ringwraith đứng đều bị chặt đôi, còn bọn chúng thì nhảy vọt lên không, dựa vào đặc tính không quan tâm tới trọng lực, đạp lên lá rơi lao xuống. Mắt thấy ba thanh hắc sắc trường kiếm chém tới đầu Trịnh Xá, từ phía xa, một mũi tên màu xanh lục mang theo tốc độ mắt thường khó thấy nổ tung trên trọng thuẫn của một Ringwraith, mũi tên này uy lực vô cùng, không ngờ có thể phá tan chiếc khiên to lớn, hơn nữa Ringwraith còn bị luồng sức mạnh này đẩy bắn ra xa.

Theo hình ảnh quét hình trong ý thức Trịnh Xá, chính là thủ lĩnh người Elf một lần nữa sử dụng Bạo liệt tiễn, kỹ xảo bắn tên cực mạnh đặc hữu này của Trương Hằng không ngờ lại được người Elf trong Lord of the Rings sử dụng. Nhân cơ hội đó, Trịnh Xá dưới chân dùng lực đạp mạnh, phá tan một cành cây đồng thời lăng không bay lên, Hổ hồn đao mang trong tay chém về phía trường kiếm màu đen của hai Ringwraith, keng một tiếng vang dội, Hổ hồn đao mang tan vỡ nhưng hắc mang trên kiếm của hai Ringwraith cũng nổ tung.

Ngay lúc vũ khí của Trịnh Xá cùng hai tên Ringwraith giao kích, tên bị thủ lĩnh người Elf phá vỡ trọng thuẫn lại bỏ mặc hắn, lao thẳng về phía người Elf, tốc độ cực nhanh lại cộng thêm đặc tính không bị trọng lực ảnh hưởng, đến cả Trịnh Xá nhất thời cũng không có cách nào ngăn cản, mà dù sao hắn cũng đang bị hai tên khác ngăn cản, chỉ có thể trơ mắt nhìn Ringwraith lao về phía người Elf.

"Xem ra Ringwraith chỉ biết lựa chọn người có khả năng uy hiếp lớn nhất đến chúng, nếu Trương Hằng sau khi sử dụng Phong chi tiễn vẫn còn dư lực, sợ rằng cả năm Ringwraith sẽ cùng lao về phía hắn."

Trong lòng Trịnh Xá ý niệm không ngừng xoay chuyển, nhưng động tác trên tay vẫn không hề chậm trễ, lúc này hắn đang trong trạng thái Bạo tạc cực hạn, hơn nữa bản thân cũng mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, có thể nói hiện tại hắn đã dốc toàn lực, hơn nữa thì chỉ còn có thể sử dụng kỹ năng đả thương người cũng làm bị thương mình Hủy diệt. nhưng lúc này bên cạnh hắn không phải là một Trung Châu đội bình thường, ngoài

http://tieulun.hopto.org

đó ra còn có hai đoàn đội khác, nếu hắn sử dụng chiêu thức mạnh nhất này, hai đội kia sinh ác ý thì đúng là chết oan uổng, vì thế hắn chỉ có thể dùng trạng thái trước mắt liều chiến với Ringwraith.

Sức mạnh của hai Ringwraith hơi thấp hơn Trịnh Xá trong trạng thái Bạo tạc cực hạn nhưng tốc độ chỉ có hơn cứ không kém, hơn nữa đặc tính không để ý trọng lực khiến chỗ kiếm chém xuống quỷ dị vô cùng, một chiếc lá rơi, một cành cây nhỏ, một ngọn cây cao đều có thể trở thành chỗ đặt chân, cứ như vậy Trịnh Xá cũng kêu khổ không dứt, liên tục liều mạng qua lại mấy chiêu, trên người Trịnh Xá đã bị chém trúng vài vết thương sâu cạn khác nhau.

Chiến đấu giữa một người hai Ringwraith cực kỳ kịch liệt, Hổ hồn đao mang mặc dù không làm gì được trường kiếm màu đen nhưng cây cối, nham thạch các loại xung quanh đều bị cắt như cắt đậu hũ. Hai Ringwraith có thể đặt chân tại bất cứ đâu nên Trịnh Xá liền dứt khoát thấy gì chém nấy, dọn sạch chỗ này thành một khoảng đất trống, khi đó hắn sẽ hoàn toàn không phải sợ hãi hai Ringwraith này nữa, cứ như vậy, ba người càng đánh càng xa, dần dần ra cách vị trí người Elf cùng những đội viên khác rất xa.

"Khốn kiếp, Ringwraith này cũng quá mạnh rồi, cứ tiếp tục thì làm sao giết được chúng nó? Hơn nữa đây vẫn là mức độ năm Ringwraith, nếu lại biến mạnh nữa thì không phải một tên là có thể giết sạch tất cả mọi người chúng ta sao?

Trịnh Xá trong lòng thầm chửi, lại nghĩ tới người Elf cùng các đội viên khác phải đối mặt với ba Ringwraith, tâm lý cũng càng lúc càng khẩn trương.

Đúng lúc này, hai Ringwraith đang cùng Trịnh Xá dây dưa công kích lẫn nhau bỗng đột ngột dừng lại, mũ giáp ngẩng lên không trung, bộ dạng này rõ ràng là có một Ringwraith khác vừa chết, bọn chúng lại trở nên càng mạnh mẽ hơn.

"Sử dụng Hủy diệt thôi!"

Cùng lúc đó, người Elf cùng đội viên ba đội phía bên kia lại tử thương thảm trọng, những người có kinh nghiệm trong tiểu đội luân hồi còn khá một chút, dù sao cũng đã có chuẩn bị, mắt thấy Ringwraith lao tới, Bá Vương cùng Vương Hiệp lập tức đỡ Trương Hằng chạy lùi về sau, mấy người Zero cũng theo sát sau đó, khi sức mạnh của họ không đủ để uy hiếp Ringwraith thì tự bảo vệ bản thân liền trở thành lựa chọn quan trọng.

Những người có kinh nghiệm trong hai đội kia cũng có động tác tương tự, ngoài Hoffer và Garnier cùng bóp nát năng lượng châu trong tay, hai gã mang năng lực trái cây ác quỷ (*) đồng thời công kích, những người khác đều lựa chọn tự bảo vệ bản thân. Chỉ có người Elf là dũng cảm, mắt thấy Ringwraith lao tới, hơn trăm cung thủ không ngờ lại có mộ nửa lao lên, cầm vũ khí cận chiến bảo vệ trước đội trường cung, thủ lĩnh người Elf lại lấy ra hai mũi tên chuẩn bị sử dụng Bạo liệt tiễn lần nữa, so với tiểu đội luân hồi, họ mới là tác chiến kiểu quân đội thật sự.

Trước khi Ringwraith tới gần, một trận mưa tên mau chóng bắn tới, ba tên Ringwraith đều không có khiên chắn, nhất thời chỉ có thể vung kiếm ngăn cản, nhân cơ hội này Bạo liệt tiễn của thủ lĩnh người Elf lại bắn ra. Mũi tên xanh biếc với tốc độ mắt thường khó thấy lao thẳng về phía Ringwraith đi đầu, uy lực cực mạnh xuyên thấu qua đầu khô lâu chiến mã, cắm vào lồng ngực hắn, Ringwraith không kịp vung kiếm ngăn cản, chát một tiếng, mũi tên xanh lục đẩy nó rời khỏi yên ngựa, ghim chặt lên một cây đại thụ.

"Cơ hội tốt!"

Hai gã dùng trái cây ác quỷ đều mừng rỡ, Ringwraith này rõ ràng là chưa chết, giết nó sẽ nhận được điểm thưởng và chi tiết kịch tình, hai tên không ngờ lại đồng thời lao về phía Ringwraith, hơn nữa còn bóp nát năng lượng châu trong tay. Năng lực trái cây ác quỷ được tăng cường đến cực đại, ngay lập tức một đạo băng sương, một đạo lôi điện bắn về phía Ringwraith, lôi điện nhanh hơn một chút, hóa thành một chiếc mâu đâm vào đầu Ringwraith, còn băng sương thì uy lực mạnh hơn một chút, biến thành một bàn tay lớn từ trên đánh xuống, hai bên đều muốn tranh đoạt Ringwraith này.

Người Elf hiển nhiên là không ngờ những kẻ này lại có nhiều trò hoa dạng như vậy, nhưng viên thủ lĩnh bỗng hét lên:

- Không được giết nó! Nếu không sức mạnh của chúng sẽ lại...

http://tieulun.hopto.org

Lời còn chưa dứt, trường mâu bằng lôi điện đã đâm xuyên đầu Ringwraith, gần như đồng thời, bàn tay băng tuyết đập cả Ringwraith lẫn đại thụ bẹp xuống đất, ầm một tiếng, một khoảng đất rộng biến thành băng, ở giữa đó một luồng khí đen từ từ bay lên.

Thủ lĩnh người Elf nhắm mắt thở dài, tiếp đó quát lớn:

- Tập trung tất cả sức mạnh rừng cây của các ngươi lên người ta, không thể giết chết tất cả số Ringwraith này, nếu để chín tên hợp lại, chúng ta không ai ngăn cản nổi nó đâu!

Người Elf nghe vậy đều chạy về phía sau thủ lĩnh, bắt đầu đứng đó ngâm nga một loại ngôn ngữ đặc biệt, trên người dần dần xuất hiện một tia ánh sáng màu xanh lục, luồng ánh sáng từ từ bay về phía viên thủ lĩnh.

Nhưng đúng thời điểm này, hai Ringwraith còn lại không hề ngừng tay, một tên lao về phía hai gã có năng lực trái cây ác quỷ, một tên khác vọt qua đầu người Elf, lao vào đường mòn trong rừng phía sau lưng họ. Trọng thuẫn trên tay Ringwraith đã dần dần khôi phục hoàn hảo, trên mặt khiên còn mơ hồ tỏa ra một luồng khí màu đen, đến cả người nó cũng phát tán khí đen, những mũi tên vừa tới gần người nó lập tức bị luồng khí này ăn mòn sạch sẽ, chỉ trong nháy mắt đã biến mất không còn tung tích.

Hai gã sử dụng năng lực trái cây ác quỷ đứng trong lôi điện và băng tuyết, Hoffer thao túng lôi điện vẻ mặt vừa vui mừng vừa kinh ngạc, Garnier vì cực kỳ phẫn nộ, nhưng không đợi bọn hắn có phản ứng, tên Ringwraith đã lăng không một kiếm chém tới.

Áo giáp và khiên chắn của Ringwraith này đã khôi phục hoàn hảo, hắc mang trên thanh trường kiếm vươn dài tới gần ba mét, chém thẳng vào Garnier đang đứng trong lớp băng. Choang một tiếng gãy gọn, lớp băng trước mặt Garnier bị nhát kiếm phá nát, thanh trường kiếm đen kịt hướng thẳng vào mặt hắn.

Garnier kinh hoàng, không kịp suy nghĩ gì lập tức chui vào trong băng, lúc này cơ thể hắn như làm bằng băng tuyết, xuyên qua lớp băng không có gì trở ngại, mà kiếm của Ringwraith không ngờ có thể xuyên vào sâu trong băng gần năm mét mới dừng lại, uy lực vô cùng kinh khủng, Garnier nếu chạy chậm một chút là kiếm này đủ để phân thây hắn.

Bên kia, thủ lĩnh người Elf không ngừng tụ tập lục quang tộc nhân chuyển tới, mắt thấy Ringwraith vài kiếm chém đến, lớp băng cùng lôi điện đều bị nó phá tan nát. Hai gã sử dụng năng lực trái cây ác quỷ căn bản không có khả năng cận chiến, tốc độ và sức mạnh hoàn toàn không ổn, Ringwraith vung kiếm phá tan lớp băng và lôi điện sau đó giống như hóa thành một bóng đen, khô lâu chiến mã xuyên qua đồng thời Hoffer đã bị chém rụng đầu, còn Garnier thì kêu lên sợ hãi.

Đúng lúc nguy cấp này, thủ lĩnh người Elf giương cung phóng tiễn, mũi tên mang theo ánh sáng xanh chói mắt bắn về phía Ringwraith, bộp một tiếng luồng ánh sáng băn trúng trọng thẫn của Ringwraith, tiếp đó phảng phất như có sức sống, bắt đầu từ lan ra bốn phía. Chiếc khiên dày trong nháy mắt biến thành xanh biếc, trên chiến trường bỗng nghe tiếng Ringwraith gầm lên thống khổ, nó không ngờ lại bỏ mặc Garnier, kéo dây cương lùi về sau, nhảy vài vài bước rồi biến mất trong đêm tối mịt mù.

-Không thể tùy tiện giết Ringwraith được, nếu để chín tên Ringwraith hợp nhất thì không ai có thể ngăn cản được nó đâu... Nó chỉ có thể trở lại Mordor mới có thể trừ bỏ loại sinh mệnh lực này, như vậy sẽ không có cách nào truy sát các ngươi nữa.

Thủ lĩnh người Elf phảng phất như già đi mười tuổi, thở hổn hển nói, trước mặt hắn, Garnier sớm đã ngã ngồi xuống đất, bộ dạng đúng là bị dọa đến thảm.

(*) Lúc trước quên không thống nhất, hai tên này dùng trái cây ác quỷ trong One Piece. Garnier là quả băng giá (Hie Hie no Mi) giống của đô đốc Aokiji hải quân. Hoffer là quả sấm sét (Goro Goro no Mi) giống của Eneru, "thần" trên đảo Skypie

404. Khô Lâu Ác Mộng (2)

Sở Hiên mang theo người hobbit cùng bốn đội viên tới chỗ bến thuyền, trên thực tế, từ chỗ họ đến đó cũng không xa lắm, tất cả mọi người đều là người có kinh nghiệm, đã cường hóa không biết bao nhiêu thuộc tính,

http://tieulun.hopto.org

ngoài gã người Bắc Âu cao lớn biến thành một con sói lớn trắng như tuyết ra, bốn người còn lại mỗi người ôm lấy một người hobbit, dùng tốc độ nhanh nhất chạy tới bến thuyền.

Một đoàn năm người ngoài Sở Hiên ra, bốn người còn lại đều là thành viên chủ chiến tinh nhuệ trong đoàn đội, Triệu Anh Không, người duy nhất trong Trung Châu đội có thể dùng cận chiến giết chết Trịnh Xá, mặc dù cận chiến này là chỉ ám sát đánh lén. Trình Khiếu, tinh thông võ thuật cổ gia truyền, hơn nữa còn là bác sỹ duy nhất trong đội; Richard, người mạnh nhất trong Nam Viêm Châu đội, có kỹ năng tự sáng tạo, Cuồng chiến sỹ. Cuối cùng còn có tên Druid biến thành sói kia, nhìn bộ dạng hắn cũng chắc chắn không phải kẻ yếu, mà điểm quan trọng chính là bốn người này đều lấy cận chiến làm chủ, cũng là cách Trịnh Xá an bài phòng ngừa vạn nhất.

Bốn người một sói chạy thẳng tới trước, những người phải ôm người hobbit tốc độ khó tránh khỏi bị chậm lại, mà con sói kia thì lại chẳng hề để ý cứ cắm đầu chạy. Thấy nó sắp lao vào trong rừng biến mất, Triệu Anh Không bỗng khẽ rung tay, quang mang màu bạc thoáng hiện, con sói lớn trắng như tuyết lập tức lộn người lại, tiếp đó quay đầu hung tợn nhìn về phía Triệu Anh Không, đôi mắt to tròn bộc phát sát ý không kìm nén nổi.

-...Chỉ cần ngươi rời khỏi tầm mắt, ta sẽ giết ngươi... Chỉ cần ngươi thử công kích bất kỳ ai trong số bọn ta, ta cũng sẽ giết ngươi... Ngươi có thể thử phản kháng.

Triệu Anh Không lạnh lùng nhìn con sói, trên tay làm động tác cầm kiếm, chỉ là thanh kiếm này lại là một thanh trọng kiếm hai tay mắt thường không nhìn thấy được, Excalibur.

Con sói lập tức gầm gừ mấy tiêng hung tợn, nhưng mấy giây sau nó vẫn vô thức tránh né ánh mắt của nàng, đó là một ánh mắt lạnh lùng không từ ngữ nào diễn tả nổi, giống như chỉ cần nó khẽ động đậy một chút tử thần sẽ lập tức chụp xuống. Tiếp đó nó quả nhiên từ từ trở về đội ngũ, Triệu Anh Không cũng không thèm nhìn lại, bình thản chạy về phía trước.

"Cô gái này... Lần trước trong Starship Trooper không hề nhìn thấy cô ta, không phải Trung Châu đội nói sau Starship Troopers thì trực tiếp tới thế giới Lord of the Rings này sao? Nhìn dáng điệu cô ta tuyệt đối không thể là tân nhân, nói như vậy, cô ta là cường giả trong Trung Châu đội trước kia được hồi sinh lại?"

Richard yên lặng đi theo sau Sở Hiên, vừa rồi khi Triệu Anh Không nói chuyện với con sói, sát ý cường liệt đó đến cả hắn cũng cảm nhận được rõ ràng. Đây chắc chắc không phải khí thế một người bình thường hoặc một người có kinh nghiệm bình thường có thể phát ra được, cho dù là một số cường giả trong số những người có kinh nghiệm, ví dụ như hắn, ví dụ như Trịnh Xá cũng không thể phát ra được, đây là một loại khí thể coi thường cái chết.

"Rất mạnh, Trung Châu đội thật sự rất mạnh... Nyos, trong đội của họ có trí giả mạnh hơn ngươi, có cường giả mạnh hơn ta, thành viên đoàn đội bình thường cũng mạnh hơn ngươi nghĩ, chúng ta không có cơ hội đâu..."

Richard thở ra một hơi thật dài, hắn vẫn như cũ không nhanh không chậm theo sau lưng Sở Hiên, mãi đến khi Sở Hiên đột nhiên dừng lại, hắn mới cùng những người khác ngừng lại.

Sở Hiên nhắm mắt nói:

- Đến rồi... Có một Ringwraith vượt qua tuyết phong tỏa của họ tiến về phía chúng ta, hơn nữa thực lực của nó mạnh hơn lúc trước tới mấy lần...

Ý thức Sở Hiên vẫn liên kết với sơ đồ quét hình của Chiêm Lam, mặt khác còn cùng Chiêm Lam, Zero tiến hành kết nối tâm linh tỏa liên, dùng góc độ của tên sát thủ này quan sát cả chiến trường, đối với bất cứ biến hóa nào của chiến trường hắn cũng đều rõ ràng, đặc biệt là tình hình Ringwraith chết một tên những kẻ còn lại sẽ trở nên mạnh hơn, hắn cũng đã được Zero thông báo.

Vừa dứt lời, từ sau lưng mọi người chợt nổi lên một luồng khí tức băng lãnh, tiếng hí của khô lâu chiến mã càng lúc càng tới gần...

Trịnh Xá thấy hai Ringwraith lại mạnh lên, trong lòng hắn lập tức ra quyết định, bây giờ đã là lúc để liều mạng, trạng thái Bạo tạc chắc chắc không thể làm gì được hai Ringwraith biến mạnh, Hủy diệt trong nháy mắt cũng không thích hợp lắm, chẳng những không giết được Ringwraith mà ngược lại còn khiến thân thể

http://tieulun.hopto.org

thêm gánh nặng, sau đó có muốn sử dụng Hủy diệt cũng không được nữa, đến lúc đó mới là thực sự không xong, vì thế không bằng dốc hết một ván, dùng sức mạnh lớn nhất một lượt giết chết hai Ringwraith này!

Nghĩ là lập tức làm, nhân lúc hai Ringwraith dừng lại trong chốc lát, Trịnh Xá hét lớn, nội lực từ đan điền bùng lên điên cuồng, năng lượng vampire từ sâu trong đầu lao xuống, hai loại năng lượng hội tụ tại trái tim. Sau khoảnh khắc, Trịnh Xá như cảm thấy lá rơi xung quanh ngừng lại giữa không trung, tiếp đó, hắn giậm mạnh chân, cả người như hóa thành một cơn lốc cuốn tới chỗ Ringwraith gần hắn nhất.

Sức mạnh dưới chân Trịnh Xá thật sự quá kinh khủng, mặt đất vụt nổ tung, chỗ hắn vừa đứng xuất hiện một hố sâu đến nửa mét. Nương theo luồng lực này, tốc độ của Trịnh Xá nhanh đến mức không thể hình dung, chỉ sau nháy mắt đã vọt tới trước mặt Ringwraith, Hổ hồn đao chém tới.

Một khi Ringwraith bị tấn công, nó cũng lập tức khôi phục khỏi trạng thái đứng yên, quả nhiên sau khi tiến hóa tốc độ cùng sức mạnh lại càng tăng thêm, một đao thần tốc như vậy mà nó vẫn có thể miễn cưỡng giơ kiếm cản lại. Kiếng kim loại va chạm kịch liệt, Ringwraith khó có thể ngăn cản được sức mạnh của Trịnh Xá trong trạng thái Hủy diệt, Hổ hồn đao mang cùng kiếm mang màu đen cùng biến mất, Ringwraith bị đẩy văng khỏi khô lâu chiến mã, nó cũng mất đi đặc tính không bị trọng lực ảnh hưởng, ngã bịch xuống đất.

Trịnh Xá lại không tiếp tục công kích tên Ringwraith này, mắt thấy nó ngã xuống ngựa, sức chiến đấu ít nhất cũng giảm đi hơn một nửa, hắn lập tức đạp vào hư không, sử dụng Nguyệt bộ nanh chóng lao về phía Ringwraith bên kia.

Tên Ringwraith này cũng đã thoát khỏi trạng thái đứng yên, chỗ nó đứng là trên một cành cây, khi Trịnh Xá một đao chém tới, nó cũng miễn cưỡng vung kiếm chặn lại, sức mạnh khổng lồ lại truyền sang nhưng khi hắc mang trên kiếm biến mất, Ringwraith lại vẫn ngồi vững trên yên, chỉ có khô lâu chiến mã kêu lên một tiếng thống khổ.

Khi Trịnh Xá hồi đao chuẩn bị chém tiếp, cành cây chỗ Ringwraith đứng bỗng gãy rời, hóa ra khô lâu chiến mã đã truyền sức mạnh của một đao trước lên cành cây, còn Ringwraith thì kéo dây cương, khô lâu chiến mã đạp lên mạt gỗ lao về phía Trịnh Xá, thanh trường kiếm hai tay cũng chém thẳng vào hắn.

Tốc độ của Trịnh Xá nhanh hơn Ringwraith nhiều, Hổ hồn của hắn hoàn toàn có thể chặt đôi cả Ringwraith lẫn khô lâu chiến mã trước khi nó chém trúng hắn, nhưng theo quán tính trường kiếm đen xì của Ringwraith vẫn có thể đánh trúng hắn, khi đó cánh tay hắn khó mà giữ được. Trịnh Xá vốn đang chuẩn bị lùi lại sau thì khóe mắt bỗng thoáng thấy tên Ringwraith còn lại đang muốn leo lên khô lâu chiến mã, cứ như thế sau ba giây Hủy diệt hắn không ngờ vẫn chưa giết được một Ringwraith nào.

Ngay lập tức Trịnh Xá nghiến răng, không lùi một bước, tay phải cầm Hổ hồn lao thẳng đến, nhanh chóng chém xuống, Ringwraith cùng cả khô lâu chiên mã đều bị chia làm hai mảnh, mà thanh trường kiếm màu đen cũng cắt đứt hai phần ba tay trái hắn.

"Giết chết Ringwraith cấp sáu, nhận được 5000 điểm thưởng, hai chi tiết kịch tình cấp C..."

Trịnh Xá mơ hồ nghe được âm thanh gì đó, nhưng hắn căn bản không kịp suy nghĩ, bởi vì tên Ringwraith sắp sửa trở nên càng mạnh hơn, hắn phải nhân lúc nó còn chưa kịp cưỡi ngựa mà giết chết, nếu không sẽ càng phải tốn thời gian sử dụng Hủy diệt.

"Đã hơn ba giây rồi... Giải quyết nó trong vòng năm giây!"

Trịnh Xá chợt co người lại, tiếp đó hai chân dùng lực đạp mạnh vào Ringwraith cùng khô lâu chiến mã bị chia làm hai nửa còn chưa hoàn toàn biến mất, đẩy bay chúng ra xa, cả người giống như biến thành một viên đạn bắn về phía Ringwraith còn đang chạy tới chỗ khô lâu chiến mã. Khi nó còn cách chiến mã hai ba mét, Hổ hồn trong tay Trịnh Xá đã từ trên cao chém xuống, đây là một đao toàn lực trong trạng thái Hủy diệt, hoàn toàn không mượn sức mạnh của đao mang mà là lưỡi đao thật sự của Hổ hồn.

Tốc độ vung kiếm ngăn cản của Ringwraith lại một lần nữa gia tăng, lần này nó thật sự đưa trường kiếm chắn trước mặt, tốc độ so với trước nhanh hơn không ít. Nhưng khi nó đưa kiếm ngăn cản, Hổ hồn mang sức mạnh vạn cân chém lên thanh trường kiếm màu đen, choang một tiếng trầm đục, Ringwraith bị ép thẳng xuống đất, sức mạn khổng lồ của Hủy diệt căn bản không phải thứ nó có thể chống đỡ, mà đồng thời trường kiếm cũng gãy vụn, tiếp đó trong nháy mắt khi Trịnh Xá tiếp đất, Ringwraith đã bị chém thành hai đoạn.

http://tieulun.hopto.org

”Giết chết Ringwraith cấp bảy, nhận được 5000 điểm thưởng, một chi tiết kịch tình cấp B...”

Lần này Trịnh Xá cuối cùng cũng nghe được rõ ràng thông báo của Chủ Thần, bất quá hắn cũng không có tâm tư để mà vui vẻ hay cao hứng gì đó, chuyện đầu tiên khi hắn dừng lại là giải trừ trạng thái Hủy diệt. Chiến đấu đã tiêu tốn mất năm giây, mặc dù nghe qua có vẻ rất nhẹ nhàng, mất năm giây tiêu diệt hai Ringwraith tiến hóa, trên thực tế, Trịnh Xá vừa chấp chới giữa lằn ranh sinh tử. Phải biết rằng, trạng thái Hủy diệt của hắn tối đa chỉ được mười giây, một khi dùng hết, đừng nói là Ringwraith, tùy tiện kiếm một tên hobbit cũng có thể giết chết hắn, cho dù mới hết có năm giây nhưng một số mạnh nhỏ toàn thân hắn đã bắt đầu tan vỡ, dọa hắn phải vội vàng vận hành nội lực toàn thân một lượt mới có thể áp chế nội thương trong cơ thể xuống.

”Giết được rồi... Con mẹ nó, quá dọa người, nếu để nó cưỡi ngựa biến thành cấp bảy thì ít nhất cũng phải tới giây thứ bảy hoặc thứ tám mới có thể giết được nó.”

Trịnh Xá trong lòng thầm cảm thán, có điều vẫn còn may, dù sao cũng đã giết được hai Ringwraith.

Nghĩ đến cưỡi ngựa, Trịnh Xá bấy giờ mới phát hiện con ngựa của Ringwraith vẫn đứng yên tại chỗ, nó không ngờ lại không biến mất theo Ringwraith, điều này khiến Trịnh Xá tò mò, hắn thầm nghĩ chẳng lẽ giết con vật này lại được điểm thưởng hai chi tiết kịch tình gì sao? Nghĩ vậy hắn cầm Hổ hồn cẩn thận tiến về phía khô lâu chiến mã, đến khi hắn kéo dây cương, thông báo của Chủ Thần lại vang lên.

”Lấy được sinh vật kịch bản, khô lâu ác mộng, hấp thu năng lượng không mang thuộc tính dương làm thức ăn, ví dụ như năng lượng vampire, tinh thần lực, ma lực, chân nguyên lực... Có thể di động không chịu ảnh hưởng của trọng lực, thuộc loại sinh vật chế tạo bằng ma pháp.”

-Hắc?

405. Sóng Chân Không Thiểm Linh - Đồng Đội Mạnh Mẽ (1)

Trịnh Xá quái dị nhìn khô lâu chiến mã trước mắt, thật sự nhìn con ngựa này cũng không ghê tởm lắm, mặc dù cũng là do xương tạo thành nhưng những chiếc xương này màu đen, tỏa ánh sáng, không thể có chút thịt hư thối nào, thuần túy là xương cốt màu đen, bộ dạng vô cùng ấn tượng.

Có điều bốn chân khô lâu chiến mã có ngọn lửa không ngừng thiêu đốt, trong mắt càng phun ra lửa đỏ, đẹp thì cũng đẹp nhưng nhìn qua khó tránh khỏi khiến người ta cảm thấy e ngại.

Trịnh Xá bấy giờ mới cẩn thận quan sát, trên người khô lâu chiến mã mang một ít giáp trụ bằng kim loại màu đen, trên mặt giáp khắc vô số ma pháp ký hiệu. Không chỉ như vậy, đến cả các khớp xương cũng khắc đầy những ký hiệu ma pháp cùng đồ án thần kỳ, rất giống với những tổ hợp văn tự ký hiệu Trịnh Xá từng được thấy, nói cách khác, khô lâu chiến mã này quả thật là sinh vật được chế tạo dựa trên quy tắc tổ hợp văn tự ký hiệu, chứ không phải cái gì sinh vật bất tử sinh ra từ hư vô.

”...Nếu cả Chủ Thần cũng nói có thể cưỡi được thì hẳn là sẽ không có vấn đề gì.”

Trịnh Xá thầm nghĩ, hắn liền kéo cương xoay người leo lên yên. Bộ xương khô này cao hơn hai mét, so với ngựa cưỡi bình thường còn lớn hơn rất nhiều, cộng thêm bộ dáng cực kỳ ấn tượng khiến Trịnh Xá trong lòng cũng thấy rất thích thú.

Nhưng không hiểu sao, cho dù Trịnh Xá lôi kéo dây cương kiểu gì, khô lâu chiến mã vẫn đứng yên dưới đất không hề nhúc nhích, hai ba phút sau Trịnh Xá buồn bực dừng lại, còn chiến mã vẫn chẳng có biểu hiện gì.

”Đúng rồi, lúc trước Ringwraith không ngừng tỏa ra sương đen nhập vào khô lâu chiến mã, mà lúc này trên người nó lại không có chút sương khói nào cả, chẳng lẽ đó chính là năng lượng không mang thuộc tính dương?”

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn vội vàng vận năng lượng vampire của bản thân truyền vào trọng bộ xương khô, lập tức năng lượng vampire thuận theo hai đùi tiến vào cơ thể khô lâu chiến mã. Quả nhiên đúng như hắn dự đoán, năng lượng vampire truyền vao không gặp trở ngại gì, sau khi nhận khoảng 20% tổng số năng lượng vampire của Trịnh Xá, khô lâu chiến mã cuối cùng cũng ngẩng đầu hý dài.

http://tieulun.hopto.org

Trong nháy mắt, ngọn lửa trong mắt khô lâu chiến mã biến thành màu đỏ máu, trông cực kỳ giống màu của Hồng viêm, mà bốn vó cũng biến thành ngọn lửa đỏ máu, trên người không ngừng tỏa ra sương khói màu đỏ. Hình ảnh này so với khô lâu chiến mã tỏa ra sương đen lúc trước càng ấn tượng hơn, lớp sương màu đỏ máu cũng càng thêm nồng đậm, nhìn qua thật sự khiến khô lâu chiến mã tràn ngập khí thế sát phạt.

Trịnh Xá kéo dây cương, khô lâu chiến mã ngẩng lên trời hí dài, tiếp đó tung vó phi tới, trước mặt nó là một gốc đại thụ đường kính bốn năm mét nhưng khô lâu chiến mã không hề né tránh, cứ thế nhảy lên cành cây. Trịnh Xá vừa kéo căng dây cương, khô lâu chiến mã đã chạy lên đến ngọn cây, đi lại dễ dàng giống như trên đất bằng, kể cả Trịnh Xá cũng không cảm thấy sức kéo của trọng lực xuống dưới, hắn giống như đang ngồi trên lưng ngựa tại đất bằng, chỗ hắn ngồi cũng triệt tiêu sức hút của trọng lực, cho dù ở bất cứ địa điểm nào cũng có cảm giác trên lưng ngựa mới là hướng của trọng lực.

"Ít nhất phải có quy tắc chuyển hóa năng lượng, quy tắc xương khô hoạt động, quy tắc phản trọng lực, thậm chí còn cả quy tắc lưu trữ ký ức sinh vật các loại... Đây thật sự là quy tắc Thánh nhân cấp năm thời cổ đại phát mình ra sao? Bọn họ mạnh mẽ đến thế vậy mà cũng đều đã chết?"

Trịnh Xá trong lòng không ngừng suy nghĩ, tốc độ chạy của khô lâu chiến mã khoảng giữa Ringwraith cấp sáu đến cấp bảy, hắn là năng lượng chủ nhân truyền vào càng nhiề, chất lượng càng tốt thì tốc độ của nó càng nhanh, mà năng lượng vampire của Trịnh Xá dù sao cũng là bất phàm, cho nên tốc độ của khô lâu chiến mã cũng không chậm.

Dù chỉ mới tiếp xúc với cách di chuyển phản trọng lực này, nhất thời Trịnh Xá còn chưa thuần thục lắm nhưng hắn tin tưởng chỉ cần cho mình vài ngày hoặc hơn mười ngày để rèn luyện là hắn sẽ hoàn toàn nắm vững được phương thức chiến đấu phản trọng lực này, đến lúc đó chỉ cần địa hình phức tạp hoặc khu vực nguy hiểm thì sức chiến đấu của hắn sẽ được đề cao cực lớn. Có thể nói, nếu như tại địa hình phức tạp hoặc khu vực nguy hiểm, dựa vào khô lâu chiến mã này sức chiến đấu của hắn có thể tăng lên đến hơn một nửa, hơn nữa cho dù là lúc bình thường cũng tốt, tốc độ khô lâu chiến mã nhanh như vậy hoàn toàn có thể tiết kiệm lượng lớn nội lực hoặc năng lượng vampire cần dùng cho trạng thái Bạo tạc hoặc khinh công.

-Đúng là đồ tốt, mẹ nó, phải kiếm thêm mấy con... Chờ chút, lúc trước hình như mấy khô lâu chiến mã này đều giết hết. Trời ơi, phá gia chi tử, giá trị thứ này tuyệt đối không kém Goblin glider hoàn chỉnh, vậy mà cứ thể giết sạch. Còn hai Ringwraith chưa chết, vậy nhất định phải lưu lại chiến mã của hai Ringwraith này.... Hình như lúc Garnier giết chết Ringwraith đầu tiên thì chỉ đóng băng chiến mã chứ không giết, quá tốt rồi, lát nữa nhất định phải đi trước đoạt lấy nó.

Trịnh Xá lẩm bẩm tự nói, đối với tác dụng của khô lây chiến mã này hắn không thể rõ ràng hơn, nếu phải khiêm tốn nhường lại cho Bắc Băng Châu đội, hắn chẳng thà làm kẻ xấu đoạt lấy trước, dù sao cũng đã có giao ước rồi, hắn cũng chẳng phải nhường nhịn gì, ai lấy được là của người ấy.

Trịnh Xá kéo dây cương, để khô lâu chiến mã dừng lại trên một ngọn cây rung động, nhưng khô lâu chiến mã lại đứng rất vững vàng, lúc này hắn mới kêu gọi Chiêm Lam trong ý thức, không lâu sau, tiếng của Chiêm Lam vang lên:

"Trịnh Xá! Ngươi ổn không? Vừa rồi ngươi liên tục chiến đấu, ta cũng không dám tùy tiện quấy rầy... Ngươi ở chỗ nào? Hình ảnh quét hình tinh thần lực của ta không nhìn thấy ngươi, nhưng lại có thể cảm nhận dao động ý thức ngươi tồn tại."

"Không nhìn thấy ta?"

Trịnh Xá cũng tiếp nhận hình ảnh quét hình của Chiêm Lam, quả nhiên hắn không nhìn thấy bản thân mình cùng khô lâu chiến mã, mặc dù hắn tìm được cây đại thụ đã khô héo, chính là cây mà hắn đang đứng nhưng vẫn như cũ không thấy mình và chiến mã.

"Chẳng lẽ... Lớp sương khô lâu chiến mã tỏa ra có tác dụng ngăn cản tinh thần lực tảo miêu?"

Trịnh Xá lập tức ý thức được tình huống này, hơn nữa khả năng đó cực kỳ lớn, hắn nhất thời kêu lên vui sướng.

Chiêm Lam lại cắt đứt tâm tình của Trịnh Xá, nàng vội vàng nói:

http://tieulun.hopto.org

”Trịnh Xá, có một Ringwraith chạy trốn, một tên khác đuổi tới chỗ mấy người Sở Hiên, ngươi giờ có cách gì giúp họ không? Bây giờ họ đang rất nguy hiểm, gã Druid kia đã bị Ringwraith giết chết rồi...”

Trịnh Xá nghe vậy lập tức sững sờ, hình ảnh chỗ nhóm sở Hiên cũng được Chiêm Lam truyền tới ý thức hắn, quả nhiên trên mặt đất có một con sói lớn bị chém thành hai đoạn, Richard thì đang sử dụng kỹ năng Cuồng chiến sỹ quấn lấy Ringwraith, nếu không phải sự chú ý của tên Ringwraith này bị bốn người hobbit cạnh chỗ Sở Hiên hấp dẫn thì Richard đã sớm bị thanh trường kiếm màu đen xuất quỷ nhập thần chém chết rồi.

Động tác của Sở Hiên rất kỳ quái, hắn cùng bốn người hobbit đứng một chỗ, mỗi khi Ringwraith sắp giết chết Richard hắn lại để một gã hobbit đeo nhẫn lên, nhất thời sự chú ý của Ringwraith bị chuyển sang đó. Để không bị chiếc nhẫn khống chế, gã hobbit đeo nhẫn mấy giây là lập tức lấy xuống, đến khi Richard lại gặp nguy hiểm thì mới để người khác đeo lên, nhưng dù như vậy, động tác Richard đã càng lúc càng chậm, vết thương trên người cũng càng lúc càng nhiều.

Còn hai người khác, Triệu Anh Không thì nấp trong bóng tối của cây rừng, lần nào cũng từ phía sau tấn công Ringwraith, cho dù tốc độ cùng sức phản ứng của nó có nhanh đi nữa, nàng vẫn chém rời cánh tay cầm khiên của Ringwraith, mà chỗ ngực nàng cũng bị nó quay ngựa chém một đường dài, máu tươi đầm đìa.

Trình Khấu lại thảm hại nhất, không có vũ khí thận tay hắn chỉ có thể ở bên cạnh lo lắng mà không biết làm thế nào.

Trịnh Xá thông qua tâm linh tỏa liên với Sở Hiên nhìn rõ tình hình, theo đó hắn hiểu rằng trong bốn người Richard là chủ lực chính diện chống cự Ringwraith, một khi Richard bị giết, những người còn lại đều chỉ vài kiếm là chết hết. Đừng thấy sức tấn công của Triệu Anh Không cao, đó chỉ là kỹ năng ám sát cùng bí mật đánh lén thôi, đối mặt dùng cứng đấu cứng nàng thật sự không bằng Richard.

Mắt thấy tốc độ Richard càng lúc càng chậm, hạn chế thời của kỹ năng Cuồng chiến sỹ đã sắp tới gần, trong lòng Trịnh Xá đâu chỉ có thể dùng lo lắng để hình dung, công kích của Ringwraith tuyệt không rườm ra, mỗi người chỉ một kiếm là xong, hắn không hề muốn phải nhìn ba người Sở Hiên biến thành sáu đoạn thi thể nằm dưới đất.

”Xin các ngươi... Ngàn vạn lần không được chết! Chờ ta tới, xin các ngươi đấy!”

Trịnh Xá kéo dây cương, điều khiển ngựa chạy trên ngọn cây, tiếp đó khô lâu chiến mã đạp lên lá cây bay trên trời, phảng phất như hóa thành một ảo ảnh màu đỏ máu, nhanh chóng lao về phía nhóm Sở Hiên.

Trịnh Xá thật sự lo lắng bội phần, ba người này đều là đồng đội sinh tử chi giao của hắn, cho dù là Trình Khiếu cũng đã chết một lần, ba người bọn họ đều không còn cơ hội sống lại nữa. Kể cả không nói chuyện cảm tình, ba người họ cũng đều là thành viên không thể thiếu trong đội, y thuật của Trình Khiếu, sức chiến đấu của Triệu Anh Không, tác dụng của Sở Hiên lại càng không thể thay thế, không có hắn thì không có Trung Châu đội ngày hôm nay, có thể nói, bọn họ mà chết, Trung Châu đội sẽ không còn hy vọng đuổi kịp Ác Ma đội nữa.

”Không được chết! Chúng ta đã nói sẽ cùng nhau trở về... Cùng nhau trở về thế giới hiện thực!”

Trịnh Xá nhìn hình ảnh qua tâm linh tỏa liên từ Sở Hiên truyền tới, hai mắt hắn đã đỏ ngầu, chỉ thấy tốc độ Richar cuối cùng cũng hạ xuống cực thấp, tiếp đó trường kiếm màu đen của Ringwraith khẽ đâm tới, ngực hắn liền bị chọc thủng một lỗ lớn, đổ gục xuống đất. Cùng lúc đó, Ringwraith kéo cương lao về hướng bốn người hobbit, đứng phía trước chính là Sở Hiên, Trịnh Xá thậm chí có thể từ hình ảnh nhìn thấy hắc mang đen kịt từ trường kiếm...

-Không!

Trịnh Xá gầm lên, nhưng khi ánh mắt Sở Hiên bị Ringwraith ngăn cản, ở bên cạnh, động tác Triệu Anh Không bỗng trở nên mơ hồ, hai tay làm động tác cầm kiếm, giống như đang nắm một thanh trọng kiếm trong suốt. Tiếp đó hai tay nàng dùng tốc độ mắt thường không thể thấy nổi vung lên điên cuồng, cả cơ thể cũng trở nên mờ ảo, không biết nàng làm thế nào, trong ánh mắt bình thản của Sở Hiên, Ringwraith cùng khô lâu chiến mã của nó bắt đầu rung động kịch liệt, sau khi dừng lại, cả hai cùng tan vỡ làm mấy mảnh...

http://tieulun.hopto.org

406. Sóng Chân Không Thiểm Linh - Đồng Đội Mạnh Mẽ (2)

-...Chắc là kỹ năng tự sáng tạo.

Triệu Anh Không nhỏ giọng nói.

Sau khi liều mạng chiến đấu với chín Ringwraith, ba đội không chỉ tử thương thảm trọng mà những người còn lại cũng vừa đầy thương tích vừa mệt mỏi, ngoài vài người cá biệt ra, những người khác cơ bản đều mất sức chiến đấu, những kẻ dưa thừa thì toàn là tân nhân, cộng thêm nhóm người Elf mất đi một lượng lớn năng lượng sinh mệnh cũng lộ vẻ suy yếu hư nhược, nhóm quân này nhìn kiểu gì cũng như một đám tàn quân vừa bị đánh bại.

Nhưng cho dù thế nào, chiếc nhẫn cùng bốn người hobbit rút cuộc cũng được bảo vệ an toàn, hơn nữa người Elf để kỷ niệm vinh dự từng kề vai chiến đấu, không ngờ lại đem tặng ba khối đá sinh mệnh màu xanh lục, rồi bọn họ mới tiếp tục tới bến tàu bên bờ biển.

Ba khối đá năng lượng màu xanh lá cây, theo chuyên gia năng lượng thạch Garnier xem xét thì chúng đều là năng lượng thạch thuộc tính mộc cấp C, mặc dù giá trị cũng không gọi là quá cao nhưng tốt xấu gì cũng là trăm cay ngàn đắng mới lấy được, kết quả do Bắc Băng Châu đội cùng Nam Viêm Châu đội thương vong nặng nề nhất chia nhau.

Trịnh Xá thật sự cũng không thể nói gì nhiều, so với hai đội kia tử thương thảm trọng, Trung Châu đội vậy mà lại không chết một người, không thể không nói là vận mệnh chiếu cố, đến cả tân nhân không ngờ cũng không chết một ai. Vì thế, trong khi hai đội kia đều bị trừ điểm thì Trung Châu đội vẫn hoàn hảo không tổn hao gì, mà trong đó vài người còn giết được mấy tên Ringwraith, món lời đầu tiên từ khi tiến vào thế giới Lord of the Rings.

Tiếp theo là chữa trị cho thành viên bị thương, cánh tay trái Trịnh Xá bị chém mất hai phần ba, cả xương lẫn gân đều bị cắt đôi, cơ bắp thần kinh cũng bị tổn hại rất nhiều, may mắn là Hỗn Nguyên nhất khí công của hắn lại có thể áp chế tử khí màu đen của Ringwraith, miệng vết thương vẫn được bảo tồn hoàn hảo. Tiếp đó Trình Khiếu giúp hắn nối lại thần kinh trên cánh tay, dán thêm một tấm Tam Thanh đạo phù, cánh tay bị chặt đứt này có thể hồi phục như cũ trong vài ngày.

Một người khác bị thương dưới kiếm của Ringwraith là Richard, tình hình của hắn lại rất nghiêm trọng, đầu tiên là hắn không có nội lực đủ để áp chế tử khí, khi Trịnh Xá chạy tới chiến trường truyền nội lực cho hắn, tên cao lớn này đã tới bờ vực cái chết. May mắn là kim châm của Trình Khiếu có thể kích thích sinh khí của cơ thể, lại cộng thêm nội lực Trịnh Xá tác dụng mạnh mẽ mới có thể miễn cưỡng áp chế tử khí trong cơ thể Richard, nhưng dù như vậy chỗ ngực hắn vẫn còn một lỗ lớn, gần như có thể thấy được nội tạng chuyển động, tâm mạch hắn đã bị thương trí mạng, phải được chữa trị trong mười hai tiếng đồng hồ, nếu không hắn chắc chắn phải chết.

Ba đội tổng cộng có ba người chữa trị chuyên nghiệp, trong đó một người là ma thạch trị liệu sư của Bắng Băng Châu đội, có thể sử dụng năng lượng trong ma thạch để chữa trị vết thương, nhưng cô gái này chỉ mới cường hóa kỹ năng trị liệu sơ cấp, chưa nói đến chuyện tiêu hao nhiều năng lượng, hiệu quả cứu chữa cũng chỉ rất có hạn, chỉ có thể không ngừng duy trì sức sống cho Richard. Một người khác là Trình Khiếu thì chuyên nghiệp hơn nhiều, kim châm của hắn hiệu quả phi phàm, công hiệu ít nhất cũng không kém ma thạch trị liệu sư cần phải không ngừng tiêu hao năng lượng, ngoài ra cũng chỉ có hắn mới có năng lực làm phẫu thuật nối lại tâm mạch cho Richard.

-Tới Bree làm phẫu thuật đi, hoàn cảnh ở đây không thích hợp để làm phẫu thuật lớn như vậy, nhất định phải có nước sôi tiêu độc cùng phòng kín...

Trình Khiếu vừa châm kim cho Richard vừa nói.

Ngoài Trịnh Xá cùng Richard bị thương ra, những người khác bị Ringwraith tấn công đều biến thành xác chết hình dáng thê thảm, công kích của Ringwraith sắc bén như vậy, không trúng thì thôi, đã trúng thì cơ bản đều nhất đao lưỡng đoạn.

Vì nguyên nhân thương thế của Richard nên sẽ do Sở Hiên sử dụng Goblin glider đi trước mang theo hai nhân viên chữa trị cùng Richard tới Bree, những người còn lại tiếp tục hộ tống bốn gã hobbit tới đó, trên

http://tieulun.hopto.org

đường đi, Trịnh Xá cũng nhân cơ hội bí mật hỏi Triệu Anh Không bí mật một chiêu kinh khủng lúc trước.

Lúc ấy, tên Ringwraith đó chỉ cần vài gây là đủ sức giết chết Sở Hiên cùng bốn gã hobbit phía sau, tinh hình thật sự đã tới lúc nguy hiểm quan đầu, mà Trịnh Xá thông qua tâm linh tỏa liên tiếp nhận tầm mắt của Sở Hiên chỉ có thể trơ mắt nhìn thanh trường kiếm đen kịt chém tới. Sau đó hắn chỉ thấy ánh sáng quanh người Ringwraith tựa hồ có chút vặn vẹo, đến khi ánh sáng trở lại bình thường, Ringwraith cùng khô lâu chiến mã nó cưỡi đều vỡ thành bốn năm mảnh.

Trịnh Xá kỳ quái hỏi Triệu Anh Không:

- Đó rút cuộc là chiêu thức gì vậy? Tại sao ta không phát hiện ngươi có bất kỳ công kích nào? Chẳng lẽ là sử dụng thanh kiếm Excalibur tấn công sao?

Triệu Anh Không đang cùng Trịnh Xá đi phía cuối đội ngũ, Trịnh Xá vẫn như cũ cưỡi trên khô lâu chiến mã cực kỳ ấn tượng, còn người trong ba đội khi biết chiến mã này có thể cưỡi được, lúc trước từng giết mấy con, lại còn một con bảo tồn hoàn hảo, tất cả đều cảm thấy tiếc nuối. Tiếp đó Trịnh Xá dùng Goblin glider quay lại xác nhận thì lại phát hiện khô lâu chiến mã đó đã biến mất, sau khi lớp băng tan chảy, không biết nó đã chạy tới chỗ nào, vì thế đến cuối cùng trong ba đội cũng chỉ có một mình Trịnh Xá có được vật cưỡi không bị ảnh hưởng bởi trọng lực này.

Triệu Anh Không vừa đi vừa nói:

- Kỹ năng đặc biệt của ta là Thiểm linh, có thể trong khoảnh khắc nâng cao tốc độ lên gấp mười lần, thậm chí càng nhiều hơn... Nhưng Thiểm linh của ta khác với Bạo tạc hoặc Hủy diệt của ngươi, sức phản xạ của ta không đề cao tương ứng, nói cách khác, tốc độ như vậy đối với ta chỉ là gánh nặng chứ không phải chiêu thức mạnh mẽ gì...

-Chiêu này bắt chước Lam cước trong trạng thái Hủy diệt của ngươi, bởi vì tốc độ trạng thái Thiểm linh của ta còn nhanh hơn Hủy diệt của ngươi, hơn nữa ta cũng không có sức mạnh to lớn cùng khả năng khống chế đến từng chút lực lượng nhỏ bé như ngươi nên ta đem một đường sóng chân không biến thành một loạt sóng chân không.

Nói đến đây, hai tay Triệu Anh Không đột nhiên khẽ rung động một chút rồi nói:

- Đây là huấn luyện cơ bản của thích khách, làm cho cơ bắp toàn thân đều có tính bền như ngón tay. Ta nghĩ ngươi chắc là cũng có kinh nghiệm về phương diện này, khi cong ngón tay búng ra, tốc độ chắc chắn là nhanh hơn khi rung động cánh tay, thậm chí có thể phát ra tiếng xé gió, còn rung động cánh tay thì chắc chắn là không thể phát ra âm thánh như vậy. Tương tự, tốc độ rung động cánh tay chắc chắn sẽ nhanh hơn tốc độ thân thể toàn lực di chuyển, khi ta tiến vào trạng thái Thiểm linh, tốc độ toàn thân tăng lên gấp mười lần, thận chí càng nhiều hơn, mà tốc độ cánh tay thì tăng lên từ năm mươi đến một trăm lần... Chính là như vậy.

Khi Triệu Anh Không nói chuyện, nàng đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, hơn nữa hai cánh tay càng mơ hồ có vẻ to lên, đến khi nàng mở trạng thái Thiểm linh, hai tay liền bắt đầu rung động với tốc độ điên cuồng đến cả Trịnh Xá cũng khó mà theo kịp. Chưa được một chớp mắt, một luồng sức mạnh khổng lồ đã ập tới, thiếu chút nữa thì đẩy hắn rơi xuống đất, bất quá lúc này Triệu Anh Không đã ngừng vung tay, Trịnh Xá bấy giờ mới ngồi vững lại trên lưng ngựa nhưng trong lòng thì vừa kinh ngạc vừa vui mừng.

-Mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, là mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, Triệu Anh Không, ngươi đột phá rồi?

Trịnh Xá bắt lấy bờ vai trắng nõn của Triệu Anh Không, mừng rỡ nói.

Triệu Anh Không thoáng đỏ mặt, đẩy tay Trịnh Xá ra rồi kéo chặt áo khoác ngoài lại, y phục của nàng đã sớm rách nát khi chiến đấu với Ringwraith, nơi đây lại là chỗ hoang vu nên chỉ có thể tùy tiện kiếm một bộ trang phục mặc vào, bao giờ đến Bree sẽ tìm mua một số trang phục của dân địa phương, có điều như vậy khiến Triệu Anh Không không thể có động tác quá lớn nếu không bộ ngực tròn trịa trắng như ngọc sẽ mơ hồ lộ ra.

-Rung động cánh tay như vậy cần có cấu tạo cơ bắp rất bền vững, cấu tạo cơ thể ta cũng không thể chịu đựng được sức mạnh ở cường độ như thế. Nếu như cầm Excalibur, dùng toàn lực sử dụng chiêu này, uy lực thật sự sẽ rất lớn nhưng sau khi sử dụng cơ bắp ta cơ bản sẽ lâm vào trạng thái suy nhược cực độ, nếu lại

http://tieulun.hopto.org

rung động cánh tay nữa có thể gây đứt rách cơ bắp, chiêu này chỉ có thể sử dụng khi nguy cấp, nếu không một khi địch thủ chạy thoát, ta cũng mất sức chiến đấu.

Triệu Anh Không có chút ảm đạm nói.

Trịnh Xá lại khoát khoát tay nói:

- Không sao cả, không sao cả, đây chính là kỹ năng tự sáng tạo, không bị tính vào hệ số khó khăn của Chủ Thần, hơn nữa sức sát thương cũng có thể phát huy 100%, chẳng trách có thể một kích giết chết tên Ringwraith đó... Tiếp tục rèn luyện thêm nữa, rồi cường hóa tố chất thân thể, đến khi ngươi có thể sử dụng chiêu thức như vậy vài lần liên tục thì đến ta cũng không phải đối thủ của ngươi nữa rồi, ha ha ha... Đúng rồi, ngươi giết tên Ringwraith đó được thưởng bao nhiêu?

Triệu Anh Không cúi đầu bình thàn nói:

- 5000 điểm thưởng, hai chi tiết cấp B...

-Thật sao? Khô lâu chiến mã quả nhiên là không được thưởng, đúng là đáng tiếc, đồ tốt như vậy...

Trịnh Xá nhất thời cười khổ nói.

Trong Trung Châu đội cũng có một người nữa giết được hai Ringwraith, đó chính là tên nhát gan Trương Hằng, chỉ là hắn toàn giết Ringwraith cấp đầu, tính ra điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình chắc cũng không nhiều lắm, hơn nữa sau khi sử dụng Phong chi tiễn Trương Hằng đến giờ vẫn tay chân mềm nhũn vô lực, chỉ có thể do mấy tân nhân dìu hắn đi.

-Cho dù thế nào chúng ta cuối cùng cũng vượt qua được cửa ải này, hơn nữa còn nhận được một bài học, ngàn vạn lần không được xem thường thế giới Lord of the Rings này, nhân vật trong phim so với chúng ta nghĩ còn lợi hại hơn nhiều, chỉ Ringwraith đã mạnh như vậy thì Chúa tể bóng tối Sauron sẽ còn khủng bố đến thế nào nữa? Mà còn cả một Ringwraith cuối cùng chạy về Mordor nữa, nó có thực lực của chính Ringwraith tổ hợp, đến khi gặp lại... Chúng ta còn có thể thắng không không?

Trịnh Xá trong lòng nghĩ ngợi không thôi, một mặt là kinh ngạc lẫn vui mừng vì đồng đội bên cạnh đã mạnh lên, dù là tiến bộ của Triệu Anh Không hay là biểu hiện khắc phục được sự nhu nhược của Trung Hằng cũng đều tốt, đây đều là minh chứng họ đã mạnh lên nhiều, mà Trung Châu đội cũng theo đó mà mạnh lên, so với lúc trước càng cường hãn hơn nhiều.

Mặt khác, do đợt tấn công mạnh mẽ của Ringwraith, đến cả Trịnh Xá cũng cảm thấy lo lắng về tương lai, những nhân vật trong phim còn chưa biết, những đối thủ còn ẩn mình trong bóng tối, còn cả hai đội ngũ có thể tùy lúc xuất hiện, Đông Mỹ Châu đội cùng tiểu đội kinh khủng nhất, tiểu đội luân hồi Thiên Thần... Liên minh ba đội bọn họ thật sự có thể đối phó với tất cả những chuyện này sao?

Đến chiều, mọi người đã tới Bree...

407. Thủ Đô Người Elf Và.... Đông Mỹ Châu Đội (1)

Phẫu thuật nối mạch máu tim của Richard rất thuận lợi, sau khi dán một tấm Tam Thanh đạo phù, sức chiến đấu của hắn có hy vọng khôi phục hoàn toàn trong vài ngày, tin này lực tức khiến tất cả mọi người trong Nam Viêm Châu đội thở phào nhẹ nhõm.

Giao chiến với Ringwraith lần này, thương vong nặng nề nhất chính là Nam Viêm Châu đội, đội trưởng cũ bị giết, người mạnh nhất bị thương nặng, những người còn lại hoặc là không có sức chiến đấu quá cao hoặc là chỉ có phương thức chiến đấu đặc thù. Chỉ hai người này mới có sức cận chiến thông thường khá mạnh mẽ nên khi họ một chết một bị thương, thực lực Nam Viêm Châu đội lập tức giảm mạnh, có thể nói, nếu Richard thật sự mất khả năng chiến đấu hoặc là chết, Nam Viêm Châu đội lập tức sẽ rơi vào thế yếu tuyệt đối trong ba đội.

Bắc Băng Châu đội cũng chẳng khá hơn bao nhiêu, chết mất mấy tên tân nhân, số điểm tích lũy âm cũng đủ để mấy người có kinh nghiệm trong đội bị delete, vẫn còn may là trong thế giới Lord of the Rings đầy nhiệm vụ tình tiết kịch bản cùng những chỗ có thể kiếm điểm nên họ cũng không phải quá lo lắng, cho dù

http://tieulun.hopto.org

chết mất hai chủ lực cận chiến nhưng Garnier vẫn có vẻ tự tin mười phần, giống như một mình hắn là đủ chống đỡ cả Bắc Băng Châu đội, sự tự tin này cũng khiến những người có kinh nghiệm còn lại trong Bắc Băng Châu đội duy trì bình tĩnh.

Tóm lại, Trung Châu đội là đội thu hoạch lớn nhất trong cuộc chiến với Ringwraith, chẳng những giết chết năm Ringwraith mà còn đoạt được khô lâu chiến mã duy nhất, chiến mã không bị ảnh hưởng của trọng lực, tốc độ cực nhanh, tạo hình ấn tượng khiến cho không ai không cảm thấy hâm mộ. Ngoài ra Triệu Anh Không lại lâm trận đột phá, sử dụng thành công sóng chân không Thiểm linh mà nàng vẫn nghiên cứu, có thể nói Trung Châu đội ngoài vất vả một chút thì gần như không mất mát gì cả, mấy tấm Tam Thanh đạo phù quá nhỏ vé chẳng đáng nhắc tới.

Quay lại chuyện chính, mọi người đã tới Bree được một ngày một đêm, đến cả thương thế của Richard, cánh tay đứt của Trịnh Xá, vết chém trên ngực Triệu Anh Không (Trình Khiếu sau khi khâu xong vết thương chảy mất cả lít máu, là máu mũi...) cùng một loạt vết thương lớn nhỏ của mọi người cũng đều được xử lý ổn thỏa. Tuy nhiên mọi người vẫn chưa tìm được nhân vật quan trọng trong kịch bản, người kế thừa duy nhất của Gondor, ngụy trang thành lãng khách, hoàng tử Aragorn, không chỉ Gandalf không có ở đây, mà cả Aragorn cũng không xuất hiện.

Những người có kinh nghiệm trong ba đội đều ngồi quanh một chiếc bàn tròn gần cửa ra vào trong một quán rượu tại Bree, bốn người hobbit cùng tân nhân thì ngồi tại một chiếc bàn bên cạnh ở phía trong, như vậy dù bị tập kích, người hobbit cùng tân nhân cũng sẽ không bị công kích trí mạng trước.

-....Đợi thêm một ngày nữa, nếu vẫn không thấy Aragorn xuất hiện thì chúng ta tự mình tới Rivendell trước.

Garnier nhìn Trịnh Xá cùng Nyos trầm giọng nói.

Nyos khinh bỉ cười lạnh nói:

- Ngươi đùa à, ngươi biết đường tới Rivendell chăng? Thế giới này không có chỗ mua bán bản đồ, ngươi muốn tìm tới Rivendell thì cứ chuẩn bị mò mẫm mấy tháng trời đi.

Garnier cũng cười lạnh đáp:

- Vậy ngươi nói phải làm thế nào? Cứ thủ ở đây mãi à? Chờ đến lúc tên Ringwraith kia quay lại? Bây giờ nó đã là quái vật siêu mạnh chín Ringwraith hợp nhất, trong chúng ta ai có thể ngăn cản được nó? Cái gã Cuồng chiến sỹ dở sống dở chết của đội ngươi ư?

Nyos lại không nổi giận, hắn lấy trong hộp ra một miếng chocolate, nói:

- Mấu chốt có hai điểm, thứ nhất là vấn đề đường đi như ta vừa nói, vấn đề thứ hai là quan hệ giữa Aragron cùng người Elf, nếu một đám người bọn ta mạo muội xông vào thủ đô của người Elf, người nghĩ họ sẽ đón tiếp chúng ta thế nào? Vừa giao chiếc nhẫn ra là lập tức rơi xuống là tay sai, có thể ngươi muốn làm một tên tay sai, nhưng Nam Viêm Châu đội bọn ta muốn làm chủ nhân chỉ huy, ngươi phải biết rằng chúng ta ngoài phải hoàn thành nhiệm vụ kịch bản ra còn phải đối mặt với tập kích của hai đội không biết khi nào sẽ xuất hiện kia nữa. Không biết lo xa, tất gặp họa gần, bây giờ mạo hiểm chờ Aragorn tới, sau đó lấy được "thế" của tộc Elf hoặc đế quốc loài người, hay là ôm hy vọng mơ hồ đi tìm Rivendell không biết chỗ nào.

Garnier chần chừ một chút rồi cũng không nói gì nữa, Nyos lại quay sang phía Sở Hiên, tên này đang bình thản ăn một quả táo, hắn hung hăng cắn một miếng chocolate rồi nói tiếp:

- Sở Hiên phải không? Ngươi không phát biểu cách nhìn của mình sao? Ngươi không phải lúc nào cũng có rất nhiều biệt pháp ư?

Sở Hiên chỉ nhàm chán liếc mắt một cái rồi lại cúi đầu ăn tiếp, thái độ khinh người như vậy khiến Nyos trên trán nổi hết cả gân xanh, nếu không phải hắn có có thể tự kiềm chế, sợ rằng đã muốn lao tới cắn cho Sở Hiên một phát.

Sở Hiên cũng không im lặng mãi, hắn mở miệng nói:

- Chủ Thần sẽ không ban hành nhiệm vụ chắc chắn phải chết, ít nhất đối với sức chiến đấu của ba đội chúng ta mà nói, Chủ Thần tuyệt đối sẽ không để Ringwraith cấp chín tới tấn công chỗ này. Chưa cần nói đến chuyện chúng ta có thể chống đỡ được với Witch king hay không, đối với hai đội kia cũng sẽ không còn công

http://tieulun.hopto.org

bằng nữa, bởi vì chúng ta chẳng những không dựa vào thời gian để chiếm được thế mà ngược lại còn vị sớm tiến vào thế giới này mà thực lực giảm xuống, chuyện này không phù hợp với đánh giá thực lực của Chủ Thần... Cứ chờ đi, Aragorn sẽ tới đây trước Ringwraith, hoặc là Gandalf sẽ trở về.

Nói đoạn hắn lại tiếp tục hờ hững ăn táo, coi như xung quanh chẳng có ai.

Trịnh Xá thì đã biết cung cách làm việc của Sở Hiên nhưng những người khác thì không, biểu hiện như vậy không khỏi khiến người ta có cảm giác kiêu căng tự đại, nhất thời sắc mặt hai đội trưởng kia đều rất khó coi. Đặc biệt là Nyos, đến cả Trịnh Xá cũng lo gân xanh trên trán hắn sẽ đứt phựt lúc nào không biết, chẳng chắc trong Starship Troopers hắn lại bị tức khí mà chết, một kẻ nóng nảy như thế gặp phải khối băng Sở Hiên, không vừa gặp mặt liền bị tức chết cũng đã có thể coi là hắn đủ nhẫn nại rồi.

Garnierthở dài một tiếng rồi nói:

- Vậy chúng ta sẽ đợi ở đây ba ngày, nếu sau ba ngày còn chưa thấy thì Bắc Băng Châu đội bọn ta sẽ rời khỏi liên minh. Bọn ta sẽ dùng cách của mình tới Mordor, có thể sau khi các ngươi chiến đấu mà tiến vào chiếm tiện nghi, cũng có thể là vượt qua sông núi ngăn cách trực tiếp đi vào. Tóm lại, sau ba ngày, ta cảm thấy nơi đây sẽ không còn an toàn, ta cũng không cùng các ngươi tiếp tục ngớ ngẩn ở đây nữa.

Không ngờ rằng, trong lúc hắn nói, từ ngoài cửa quán bỗng có một người mặc áo choàng xám bước vào, đó là một thanh niên tóc đen anh tuấn, hắn mang dôi mắt màu lam nhạt, khuôn mặt đặc trung của người phương Tây, trên người mang giáp nhẹ của lãng khách, sau lưng mang một thanh trọng kiếm hai tay.

"Tới rồi!"

Những người có kinh nghiệm tại đây, trước khi tiến vào thế giới Lord of the Rings họ không biết đã xem đi xem lại bộ phim này bao nhiêu lần, người mang ngoại hình đặc thù như vậy, đặc biệt là xuất hiện tại Bree vào thời điểm này, đến tám phần mười là hoàng từ của loài người mà mọi người đã chờ suốt một ngày một đêm, Aragorn.

Tên lãng khách này vừa vào quán rượu lập tức nhìn lướt qua xung quanh, khi hắn thấy đám người Trịnh Xá nhất thời liền nhíu mày, đưa tay kéo cả kiếm lẫn vỏ bao sau lưng xuống, sau đó tùy ý đứng tại chỗ, đến khi hắn nhìn thấy bốn người hobbit mới lộ vẻ ngạc nhiên và thận trọng rồi đi về phía bốn tên hobbit.

-Aragorn, đến uống với bọn ta một chén đi.

Trịnh Xá hắng giọng, nói vừa đủ để Aragorn có thể nghe thấy rồi quay sang chủ quán búng tay một cái.

Sắc mặt tên lãng khách càng thêm thận trọng, hắn dừng lại cười nhẹ nói:

- Ta chỉ là một lãng khách bình thường thôi, có phải ngươi nhận nhầm người rồi không?

Trịnh Xá cũng mỉm cười nói:

- Được rồi, coi như ta nhận lầm người, lãng khách, tới chỗ bọn ta ngồi đi, bọn ta là bạn của Gandalf áo xám, đúng rồi, bốn gã hobbit này cũng là...

Tên lãng khách này không chần chừ nữa, hắn thuận tiện ngồi xuống một chỗ trống cạnh Trịnh Xá, chủ quán cũng mang đến một cốc bia lớn, lãng khách cầm cốc uống một hơi hết nửa cốc rồi mới thở ra một hơi nói:

- Ta từ chỗ mấy người bạn trong tộc Elf biết được, có hơn ba mươi người hợp thành đội lính đánh thuê, họ bảo vệ bốn người hobbit và giao chiến với Ringwraith, hơn nữa nhóm người này còn giết được bảy Ringwraith, tính ra bây giờ chỉ còn hai tên còn tồn tại phải không?

Mấy người Trịnh Xá đưa mắt nhìn nhau, Garnier mỉm cười nói:

- Không phải còn hai tên, bọn ta giết được tám tên, còn một tên bỏ chạy về Mordor...

Lãng khách bấy giờ mới lộ vẻ kinh ngạc, hắn nhìn hai bên một chút rồi lại nhìn bốn gã hobbit, bấy giờ mới nói:

- Nếu thật sự là như vậy... Các ngươi có thể coi là chiến sỹ mạnh mẽ nhất của loài người chúng ta rồi, chỉ là Ringwraith biến thành một tên phải không? Cái này thì có chút phiền toái rồi... Quên giới thiệu, ta là Aragorn, Gandalf cho ta biết bốn người hobbit này mang theo thứ đó nên mới cố ý tới đây chờ bốn tên nhóc

http://tieulun.hopto.org

này. Nhưng mấy hôm trước từ mấy lãng khách khác biết được, Ringwraith xuất hiện rất đông ở giữa Shire và Bree, ta lo cho sự an toàn của các ngươi nên mới ra ngoài đi tìm... Nhưng mà, không ngờ các ngươi lại có thể giết nhiều Ringwraith như vậy, chuyện này đúng là...

Mấy người Trịnh Xá nhìn nhau một chút rồi vội vàng hỏi:

- Gandalf đâu? Không phải ông ta nói sẽ chờ bọn ta ở đây sao? Sao bây giờ lại chỉ có mình ngươi ở đây?

Aragorn cười khổ đáp:

- Gandalf có thể đã gặp chút phiền toái, ông ta nói phải tới chỗ pháp sư trưởng Saruman tại Isengard, có lẽ ông ta gặp phải chuyện gì đó... Tóm lại, ta sẽ đưa các ngươi tới Rivendell, ở đó tràn ngập khí tức sự sống, Ringwraith không dám tùy tiện tiến vào, ở đó chúng ta sẽ tạm thời an toàn...

-....Có điều cũng chỉ là tạm thời thôi, chín Ringwraith hợp nhất, sức mạnh gần như tương đương với Chúa tể bóng tối hồi sinh... Cũng không biết nó có lao vào Rivendell hay không...

408. Thủ Đô Người Elf Và.... Đông Mỹ Châu Đội (2)

Rivendell? Thực lực của Ringwraith tăng mạnh trong khi người Elf vẫn bình thường như trong phim, vậy Witch king vẫn rất có khả năng xông vào Rivendell đại sát một trận. Nhưng tộc Elf trong thế giới này cũng không phải loại ăn không, như viên thủ lúc xuất hiện lúc đầu phim không ngờ lại có thể sử dụng tiễn thuật mạnh mẽ như Bạo liệt tiễn, mặc dù chỉ mới đến ở trình độ hai mũi tên nhưng cũng đủ khiến mấy người Trịnh Xá kinh ngạc. Cho dù là cung thủ người Elf bình thường thì mũi tên của họ cũng đã tương đương với phụ ma tiễn, có thể tưởng tượng được tại thủ đô người Elf Rivendell hẳn là sẽ có các kỹ năng thậm chí còn mạnh hơn cả Bạo liệt tiễn.

Cho dù thế nào, với đề nghị của Aragorn, mọi người liền lập tức từ Bree xuất phát ngay ngày hôm đó, tiếp tục đi về hướng đông, tổng cộng phải đi mất bảy ngày mới có thể tới được Rivendell.

Aragorn cũng có một con ngựa, vốn hắn cứ tưởng hơn ba mươi người trong tiểu đội luân hồi cũng cưỡi ngựa, ai mà biết ngoài Trịnh Xá ra những người còn lại đều đi tay không, bất đắc dĩ hắn chỉ có thể dắt ngựa đi đường. Theo như hắn nói, Bree là một ngôi làng nhỏ, không thể mua được ba mươi mấy con ngựa, mà chiến mã của Trịnh Xá cũng làm hắn phải chấn động.

Aragorn là người biết hàng, hắn vừa nhìn lập tức kêu lên:

- Khô lâu ác mộng, đây là khô lâu ác mộng! Ngươi không ngờ đến cả vật cưỡi của Ringwraith cũng lột xuống, ha ha, đây đúng là đồ tốt, tiếc là chỉ có thể do pháp sư chiến đấu cưỡi. Ở thời đại thứ hai của Middle Earth, các pháp sư chiến đấu lúc đó đã chế tạo ra dạng sống này, phương pháp chế tạo sớm đã thất truyền, chỉ không biết Chúa tể bóng tối tìm đâu được cách chế tạo này, sau khi hắn bị hủy mất thân thể liền chế tạo chín khô lâu ác mộng cho Ringwraith, để bọn chúng sử dụng vật cưỡi này chiến đấu, từ đó không ai có thể địch nổi Ringwraith....

Trịnh Xá cũng biết mình kiếm được món hời lớn, hắn cười hắc hắc hai tiếng rồi kéo cương điều khiển khô lâu chiến mã chạy đi, nhìn bộ dạng vô cùng ấn tượng, khó mà diễn tả nổi. Toàn thân tỏa ra sương mù màu máu, bốn vó cùng đôi mắt bốc cháy lửa đỏ, trong ba tiểu đội không biết có bao nhiêu người nhìn đến tròn cả mắt, đến cả Aragorn cũng cảm thán không thôi, chiến mã có tốc độ cực nhanh cùng đặc tính không để ý tới trọng lực này là ước mơ của bất kỳ chiến binh nào.

Cứ thế, được Trịnh Xá bảo hộ, đoàn người rời Bree tiến về phía Rivendell, có điều Trịnh Xá có vẻ cũng rất khoái bộ dạng của mình, hắn một tay kéo cương, một tay Hổ hồn đao nửa trong suốt mà đỏ, nhìn đầy tính chiến đấu.

Vẻ mặt Sở Hiên tựa hồ chẳng hề quan tâm, hắn chỉ lãnh đạm liếc qua Trịnh Xá một cái rồi nhìn sang những đội viên của hai tiểu đội luân hồi kia. Ánh mắt hắn như có cái gì đó khác lạ, người bị hắn nhìn vào thường có cảm giác toàn thân phát lạnh, phảng phất như con ếch đang bị rắn độc thôi miên.

Cứ thế, mọi người bình yên vô sự đi được ba ngày, mà Ringwraith đã trở lại Mordor, cho dù tốc độ của hắn có nhanh hơn nữa cũng phải mất khoảng mười ngày mới có thể đi về một lần vì thế mọi người cũng không

http://tieulun.hopto.org

quá gấp gáp, còn Aragorn cũng có vẻ đang chờ đợi ai đó, thường xuyên đứng ở trên cao nhìn về hướng đông, ba ngày yên ổn trôi qua, cho đến một giây phút cuối cùng cũng tới...

-Tới rồi, chỗ này chính là thế giới Lord of the Ring sao?

Một thanh niên tóc dài anh tuấn mỉm cười đứng trên một vách núi, phía sau lưng hắn còn có mười bốn người cả nam lẫn nữ, ngoại từ ba người trong đó, mười một người khác đều có vẻ mờ mịt không hiểu, họ kỳ quái quay sang xung quanh hỏi nhau vị trị hiện tại, nhưng đáp án nhận được là cùng đồng loạt không biết, vì thế mười một người này lập tức trở nên hỗn loạn.

Mười lăm người đang đứng trên một ngọn núi tuyết, xung quanh đều là vách núi, nhìn qua có vẻ không hề có con đường nào đi xuống. Mặc dù không có tuyết rơi nhưng trên mặt đất đã tích lại một lớp tuyết dày, chỉ có gã thanh niên đứng bên vách núi là không hề bị lớp tuyết làm ảnh hưởng, mà khiến người ta vô cùng kỳ lạ là hắn đứng trên mặt tuyết vậy mà lại không hề lún xuống một chút.

-....Phiền thật, lần này không ngờ lại có năm đội cùng chiến đấu, Trung Châu đội kia chẳng lẽ là chỉ Trung Quốc đại lục? Hay là khu vực Trung Nguyên cổ đại? Có chút ý tứ... Còn tiểu đội Thiên Thần thì ở đâu? Tiểu đội Thiên Thần? A a...

Gã thanh niên tóc dài quay đầu lại, mặc dù hắn luôn mỉm cười nhưng đôi mắt lại lạnh như băng, phảng phất như một thanh chủy thủ, có thể dễ dàng xuyên thủng trái tim người khác.

-Triệu Chuế Không, ngươi dù gì cũng là đội trưởng mới được Chủ Thần thừa nhận sau khi tới đội trưởng cũ tới tiểu đội Thiên thần, với tình hình trước mắt chẳng lẽ ngươi không có ý kiến gì sao?

Một thiếu nữ xinh đẹp đứng chống nạnh nói, bên hông có đeo hai thanh trường kiếm sáng lấp loáng, nhìn có vể là một chiến sỹ song kiếm.

Tên thanh niên tóc dài tên Triệu Chuế Không bỗng mỉm cười, chỉ thấy thân thể hắn vụt lóe lên đã đứng sau lưng thiếu nữ xinh đẹp kia, đồng thời trên tay cầm một cái đầu, chính là đầu của cô ta. Vẻ mặt cô gái đầy kinh ngạc, không thể tin nổi cùng sợ hãi, sau một hai giây, thân thể không đầu mới vọt lên một luồng máu.

- ...Ta nhớ là ta từng nói rồi mà, đừng tưởng rằng có quan hệ thân mật với ta mà đã coi như là người của ta... So ra thì, công sức giết ngươi căn bản chẳng đáng để so với công sức giết bạn bè của ta, vì thế ngươi thật sự không có tư cách nói với ta kiểu như vậy, ngươi rút cuộc là lấy đâu ra dũng khí đó vậy?

Triệu Chuế Không mỉm cười nhìn cái đầu người trên tay, tiếp đó hắn đưa chiếc đầu lại gần, chậm rãi hôn lên đó, hôn lên cái đầu đầm đìa máu tươi. Mười một người kia lập tức kinh hãi, bắt đầu gào lên sợ hãi, nhưng xung quanh đều là vách núi dựng đứng, họ có muốn chạy cũng không biết chạy đi đâu.

Tiếp đó Triệu Chuế Không khẽ rung tay, cái đầu trong nháy mắt biến thành thịt vụn, hắn vung tay ném chỗ thịt xuống vách núi, còn bản thân vậy mà lại không dích một giọt máu nào, sau khi xong xuôi hắn mới quay sang hai người còn có vẻ trầm ổn cười nói:

- Quy củ như cũ... Khi đoàn chiến chuyện đầu tiên là giết chết toàn bộ tân nhân của đội mình, xem nào, trừ mười một điểm rồi... Phải giết mười một người mới có thể sống sót, a a, thử nghiệm sức mạnh cực hạn của bản thân, có thế trò chơi mới thêm thú vị, không phải vậy sao? Hai người sao không nói gì?

Hai người này nếu nhìn thật kỹ có thể thấy chân tay họ đều đang run rẩy, đó là một người da trắng cao lơn cùng một thiếu niên da đen, người da trắng cầm một thanh trường thương, người da đen cầm một chiếc vòng sắc. Khi Triệu Chuế Không nói xong, hai người hét lên một tiếng rồi lao về phía đám tân nhân, trường thương đâm tới, chiếc vòng xoay tròn, hơn mười giây sau, mười một tân nhân đều chết trong tay họ, mà hai người này thậm chí không dám thở mạnh, chỉ yên lặng nhìn Triệu Chuế Không.

Triệu Chuế Không mỉm cười hài lòng, quay người nhìn xuống dưới vách đá, hơn nửa ngày sau mới nói:

- Vậy trước hết tìm biện pháp xác định vị trí chúng ta đi, sau đó tùy tiện tìm một địa phương quan trọng trong kịch bản phim thủ tại đó hoặc là chúng ta tới Mordor trước giết tất cả mọi sinh vật ở đó, ý kiến các ngươi thế nào?

Hai người đều trầm mặc, một lúc sau tên da trắng cao lớn mới cẩn thận nói:

http://tieulun.hopto.org

- Chúng ta... Chúng ta hay là cứ tìm một thôn xóm loài người trước đã, dù sao thì nếu ngài giết hết tất cả mọi sinh vật tại Mordor, như vậy mấy đoàn đội kia không phải có thể rất dễ dàng hoàn thành nhiệm vụ sao? Không bằng xem bọn chúng giãy giụa thế nào, ngài không thấy như vậy so với giết chóc càng thú vị hơn sao?

-Nhìn những kẻ yếu ớt giãy giụa cùng có thể trưởng thành à? Ha ha.... Đó đúng là chuyện rất thú vị, nhìn một quả cây chậm rãi từ xanh non đến chín mềm, sau đó đưa tay bóp nát... Được rồi, trước tiên đi tìm thôn xóm loài người, xác định rõ vị trí chúng ta, nói trước nhé, trên đường không được sát sinh lung tung, nếu muốn xem kịch thì nhất định phải tuân thủ quy tắc mình đặt ra mới được, các ngươi nói sao?

Triệu Chuế Không quay đầu cười, tiếp đó trực tiếp đưa chân nhảy thẳng xuống vách núi, mà trên người hắn ngoài quần áo tùy thân ra, không còn một vật gì khác, cứ như vậy biến mất dưới vách đá không đáy.

Sau khi Triệu Chuế Không biến mất, hai người cuối cùng mới có thể thở phào nhẹ nhõm, họ nhìn nhau cùng cười khổ, thiếu niên da đen nói:

- Có lẽ trong mắt hắn chúng ta cũng chỉ là một quả cây xanh non thôi, tên khốn này từ sau khi giao chiến với Ác Ma đội trở về hắn trở nên càng biến thái, chẳng lẽ giao chiến với chính mình, rồi lại giao chiến với quái vật còn mạnh hơn mình là thú vị đến thế sao? Có lẽ chỉ quái vật mới hiểu được quái vật....

Người da trắng cao lớn cũng cười khổ không thôi, hắn vỗ vai thiếu niên da đen nói:

- Thôi, không cần nói nữa, mặc dù đã xác nhận hắn không có thuộc tính tinh thần lực nhưng nói xấu hắn kiểu này vẫn có cảm giác không thoải mái, ai.... Cố gắng sống sót đi, cho dù hắn giết được mười một người thì hai người chúng ta cũng vẫn còn âm mấy nghìn điểm, tóm lại cố gắng giết một ít thành viên tiểu đội luân hồi khác chúng ta mới có thể sống sót... Cố gắng lên!

Hai người cũng không nói thêm nữa, mỗi người lấy ra một cái hộp nhỏ, ấn nút trên hộp rồi ném xuống đất, bụp một tiếng hai chiếc hộp biến thành hai chiếc tàu lượn, phía trên còn có đeo dù hạ cánh, sau khi đeo hết đồ lên người, họ mới từ trên vách núi nhảy xuống.

Mấy tiếng sau hai người mới dựa vào dụng cụ liên lạc gặp lại nhau, tiếp đó lại đi qua rất nhiều đường núi mới ra khỏi khu vực núi tuyết, mà Triệu Chuế Không thì đã sớm ở chỗ đất bằng chờ bọn họ. Khi hai người xuất hiện, Triệu Chuế Không mới mỉm cười vỗ vỗ vai họ, nhìn bộ dạng giống như bạn bè quen biết từ lâu.

Hai người thì lại biết, Triệu Chuế Không một khi đã ra quy tắc thì chắc chắn sẽ tuân thủ, lúc này họ coi như an toàn, gã thiếu niên da đen không nhịn được nói:

- Khó khăn lắm mới xuất hiện tinh thần lực khống chế giả... Đội trưởng, ngài giết nhẹ nhàng quá.

Triệu Chuế Không lại vui vẻ cười nói:

- Không sao cả, không sao cả, Chủ Thần sẽ vì đoàn đội mà không ngừng đưa tới các loại đội viên khác nhau, vì thế sẽ rất nhanh chóng có đồ thay thế... Đi thôi, tìm thôn làng của con người.

Nói đoạn, hắn mỉm cười đi sang một hướng, chỉ là hắn tuy cười nhưng ánh mắt lại lạnh như băng...

409. Rivendell (1)

Ba tiểu đội đã đi được bảy ngày bảy đêm, mặc dù biết rằng Đông Mỹ Châu đội cũng đã tiến vào thế giới này nhưng vị trí cụ thể lại không rõ nên chỉ có thể để tinh thần lực khống chế giả quét hình trên phạm vi lớn nhất, phòng ngừa bị tiểu đội đó đánh lén.

Ngoài chuyện này ra, trong mấy ngày đã qua mọi người đều rất thoải mái, do không bị truy đuổi nên mọi người xũng khong phải lo sẽ xuất hiện chuyện gì nguy hiểm, lại cộng thêm thế giới Lord of the Rings có rất nhiều địa điểm đẹp đẽ, khiến đám tân nhân có ảo giác như một cuộc du ngoạn về miền quê. Lại có người hobbit rất thông thạo tìm kiếm thức ăn nơi hoang dã, món gì cũng có, rau củ, nấm, trái cây các loại, Aragorn cũng săn được một số động vật nhỏ, nếu nói về chất lượng và mùi vị thức ăn thì đám tân nhân đến từ thành phố trong thế giới hiện thực ngày thường chưa chắc đã được ăn ngon như vậy.

http://tieulun.hopto.org

Chuyện ăn uống tạm thời không cần nói, từ Aragorn mọi người cũng biết được rất nhiều chuyện về Rivendell, đầu tiên là thực lực vũ trang ở đó, đáp án nhận được nhất thời khiến họ yên tâm hơn không ít, cho dù hiện tại tộc Elf đang rút lui ra khỏi Middle Earth nhưng chỗ đó dù gì cũng là thủ đô của họ, binh lực thông thường đã trên mấy nghìn, cho dù trong đó chỉ có một nghìn cung thủ có năng lực bắn ra mũi tên màu xanh lục nhưng Rivendell cũng chắc chắn không sợ Ringwraith uy hiếp.

Đây là sinh hoạt của mọi người trong bảy ngày bảy đêm, trước khi tới Rivendell, họ gặp một mỹ nữ người Elf, nàng cưỡi một con tuấn mã màu trắng thuần khiết, người gặp nàng sớm nhất lại là Trịnh Xá.

Theo thói quen bình thường, Trịnh Xá điều khiển khô lâu chiến mã tuần tra trên ngọn cây hoặc là một số vách núi cao, lúc đó hắn đang cách đội ngũ khoảng một hai km, đứng trên một sườn núi dựng đứng hiểm trở. Khi mỹ nữ người Elf cưỡi ngựa trắng xuất hiện, nàng không nói tiếng nào đã lập tức rút kiếm, tiếp đó bắt đầu niệm một số chú ngữ kỳ quái mà Trịnh Xá không thể hiểu nổi.

Khi mĩ nữ người Elf niệm xong đoạn chú ngữ, con dốc chỗ Trịnh Xá đứng bỗng rung động kịch liệt, vô số nham thạch từ trên sườn núi đổ xuống, cũng may nhờ đặc tính không bị trọng lực ảnh hưởng của khô lâu chiến mã, Trịnh Xá kéo cương nhảy vọt lên, trực tiếp đạp lên các khối đá rơi, cứ như vậy hạ xuống vách đá phía dưới, khi tới chỗ thấp hắn mới lại kéo cương, khô lâu chiến mã dùng lực phi mạnh, nhảy lên một ngọn cây đại thụ.

Mỹ nữ người Elf không hề lui lại mà cầm kiếm lao về phía Trịnh Xá, bỗng có một người hét lên, cô ta mới nghi hoặc dừng lại, quả nhiên cách đó không xa Aragorn đang cưỡi ngựa chạy tới.

-Arwen, dừng lại, đó không phải Ringwraith, đó là bạn của chúng ta!

Aragorn từ xa đã hô lớn, nhưng ngựa của hắn cũng không phải là chiến mã thượng đẳng, sau một lúc lâu mới chạy tới gốc cây chỗ Trịnh Xá mà mỹ nữ người Elf đứng, trực tiếp đi về phía cô ta.

Mỹ nữ người Elf cũng xuống ngựa, thong thả đứng đó, khi Aragorn tới nơi nàng mới mỉm cười, tùy ý để hắn kéo tay.

-Đây là bằng hữu của chúng ta, giết chết tám Ringwraith sau đó còn cướp được một chiến mã của chúng, họ là các chiến binh rất mạnh mẽ. Arwen, họ cũng là người Gandalf nhờ cậy bảo vệ chiếc nhẫn tối cao.

Aragorn nắm nay Arwen, mỉm cười giới thiệu mấy người Trịnh Xá, còn các thành viên khác trong đội không có ngựa cưỡi, chỉ có thể từ xa chạy tới chỗ ba người.

Arwen cúi đầu nhìn Trịnh Xá cười áy náy, nàng thoáng gật đầu rồi mới quay sang Aragorn nói:

- Bọn ta nhận được tin tức do Gandalf truyền tới, Saruman đã phản bội chúng ta, hắn e sợ thế lực của Chúa tể bóng tối Sauron nên cam tâm tình nguyền trầm luân vào bóng tối. Chúng ta mất đi một minh hữu, cả Gandalf cũng bị cầm tù, có điều hình như ông ấy đã tìm được biện pháp trốn khỏi Isengard, lúc này đang tới Rivendell, khi chúng ta trở lại Rivendell chắc là có thể gặp được ông ta.

Aragorn gật đầu nặng nề, hắn nhìn nhóm người Trịnh Xá dang hít thở mệt nhọc nói:

- Các chiến hữu, chúng ta phải tăng tốc độ lên, ngày mai... Sáng sớm ngày mai chúng ta nhất định phải tới Rivendell.

Kỳ thật nếu cưỡi ngựa chạy hết sức căn bản không cần tới một ngày, chỉ là mấy chục người này lại chỉ có ba con ngựa, bất đắc dĩ, những người có ngựa cưỡi cũng chỉ có thể xuống ngựa đi bộ, từng bước tiến về Rivendell.

Arwen là công chúa của người Elf, dung mạo quả nhiên xinh đẹp lạ thường, hơn nữa là người Elf, trong vẻ mỹ lệ còn mang theo một loại khí chất thanh nhã, mỹ nữ như vậy so với những minh tinh trong thế giới hiện thực còn quyến rũ hơn nhiều, nhất thời liền hấp dẫn nhiều người trong ba tiểu đội luân hồi, đương nhiên, trong số này biểu hiện của Trình Khiếu là khoa trương nhất.

Chẳng biết hắn lôi từ đâu ra một chiếc kèn harmonica, không ngờ lại dám đứng trước mặt Aragorn tặng Arwen một bản nhạc, nhạc cụ kỳ lạ này lập tức khiến Arwen tò mò không thôi, mà Trình Khiếu càng được thế làm gì, thậm chí còn nắm tay Arwen ra vẻ dạy nàng thổi harmonica, đương nhiên, cách nhìn của hắn cũng rất đơn giản, gián tiếp hôn môi cũng không tính là chuyện quá phận phải không?

http://tieulun.hopto.org

Bất quá tộc Elf là tộc người cao quý, cẩn trọng, Arwen chỉ mỉm cười dứt khoát từ chối, bàn tay cũng bất động thanh sắc rút lại, đến khi Aragorn mỉm cười tới ngồi cạnh Trình Khiếu tên này lập tức nghiêm túc lại, chẳng những không hề nhìn tới Arwen mà điệu nhạc hắn thổi cũng từ tình khúc triền miên biến thành chững trạc trầm ổn.

-Mặc dù rất không muốn thừa nhận nhưng ta thật sự không đánh lại Aragorn, chọc vào nữ nhân của hắn, ta sợ rằng nếu cứ tiếp tục ta sẽ trực tiếp biến thành sinh vật thiếu mất cái ở dưới...

Đây là những gì Trình Khiếu thầm nói với người khác, Aragorn là nhân vật quan trọng trong thế giới Lord of the Rings, người kế thừa dòng máu hoàng gia cuối cùng của loài người, trong phim gốc hắn đã là chiến sỹ có võ nghệ rất cao, mà tại thế giới nhân vật trong phim biến mạnh này, thực lực Aragorn cũng không chỉ tăng lên một hai phần, trừ việc không có vật cưỡi khô lâu ác mộng ra, các phương diện khác hắn đều tuyệt đối không thua kém một Ringwraith cấp sáu, thậm chí cấp bảy.

Aragorn chỉ sử dụng một thanh trọng kiếm hai tay bình thường, nhưng khi hắn sử dụng thanh kiếm này, tốc độ vung kiếm lại cực nhanh, gần như không chậm hơn một Ringwraith cấp bảy bao nhiêu. Hơn thế nữa, khi hắn vung kiếm, thanh kiếm còn tỏa ra quang mang màu trắng, quang mang này từ người hắn nhập vào thân kiếm, nhất thời một thanh trường kiếm bình thường liền có thể sánh được với đao mang vô hình của Hổ hồn, uy lực của nó cũng được tăng lên mấy lần, có thể nói, Aragorn thậm chí còn mạnh hơn phần lớn những người có kinh nghiệm trong ba tiểu đội luân hồi.

Đây là cũng là ý của Trình Khiếu, nếu hắn thật sự dám làm chuyện xấu xa gì với Arwen, Aragorn muốn giết hắn thật sự chẳng tốn bao nhiêu công sức.

Nhưng cho dù thế nào, trong đội có thêm một mỹ nữ xinh đẹp cả ngoại hình lẫn khí chất, không khí toàn đội nhất thời sôi nổi hơn nhiều, khi tới Rivendell, quan hệ của mấy cô gái trong đội với Arwen đã trở nên rất thân mật.

Đến hai giờ chiều ngày thứ hai, mọi người cuối cùng cũng tới được Rivendell, đây là một thành phố nằm trong một khe núi u tĩnh, toàn thành không lớn lắm nhưng lại là một thành phố vô cùng mỹ lệ cơ hồ không biết dùng cách nào để diễn tả nổi. Thành phố mang đậm vẻ trang nhã của tộc Elf, xây dựng dựa vào vách núi, bên trong chỗ nào cũng thấy màu xanh biếc của cây cối, hai bên thành phố còn có rất nhiều thác nước nhỏ, phảng phất như tiên cảnh, cảm giác của bất kỳ ai khi tới đây lần đầu tiên chắc chắn đều là cảm thán không thôi, cảm thán vì vẻ mỹ lệ của nó.

Có Aragorn cùng công chúa tộc Elf Arwen dẫn đường, mọi người rất nhẹ nhàng vượt qua kiểm qua của thủ vệ người Elf, sau khi họ tiến vào trong thành phố, cảm giác đầu tiên cũng là kinh ngạc đến nhập thần, tới khi Aragorn cùng Arwen thúc giục không ngớt, mọi người mới lưu luyến đi theo hai người, đi tới nghị sự đại sảnh.

Nghị sự đại sảnh nằm trên một vách đá trong khe núi, từ đây nhìn ra xa cũng có thể thấy được cảnh sắc tuyệt mỹ, tại đó đã sớm có mấy người đứng đợi, ngoài Gandalf mà mấy người Trịnh Xá quen thuộc ra còn có mấy người Elf khác cũng đang đứng.

Bốn gã hobbit nhìn thấy Gandalf lập tức mừng rỡ, họ kêu lên một tiếng rồi chạy tới, nhìn bộ dạng giống như bốn đứa trẻ, còn Gandalf thì cũng cười lớn ôm lấy họ, năm người nhất thời giống như không nói hết được chuyện. Bốn gã hobbit bắt đầu mồm năm miệng mười kể lại chuyện họ trên đường đi gặp nguy hiểm, đặc biệt là sự đáng sợ của Ringwraith cùng bọn họ suýt chút nữa thì mất mạng, đến khi bốn gã hobbit nói nến chuyện mấy người Trịnh Xá giết chết tám Ringwraith, Gandalf cùng mấy người Elf mới kinh ngạc nhìn về nhóm Trịnh Xá.

-Các chiến binh can đảm? Các vị đã chiến thắng Ringwraith mà chưa ai có thể đánh bại sao? Hơn nữa còn giết chết tám tên trong số chúng?

Một người Elf chợt mở miệng hỏi.

Arwen lại xen vào:

- Không chỉ giết chết tám Ringwraith, bọn họ không ngờ còn bắt được khô lâu chiến mã của một Ringwraith. A a, chỉ là chiến mã đó sẽ khiến cây cối mục nát nên ta đã để thị vệ đưa nó tới chỗ vách đá bên kia, chỉ chỗ

http://tieulun.hopto.org

đó mới không có cây cối tồn tại.

Lời vừa nói ra, Gandalf cùng nhóm người Elf bấy giờ mới lộ vẻ chấn kinh, tất cả đều nhìn về phía mấy người Trịnh Xá, vẻ không thể tin nổi...

410. Rivendell (2)

-Như vậy... Họ muốn chúng ta cũng phái ra ba đại biểu tham gia hội nghị xử lý chiếc nhẫn.

Mọi người đã tới Rivendell được hai ngày, trong thời gian này, thành viên trong ba tiểu đội luân hồi được người Elf tiếp đãi như khách quý. Mọi người dò hỏi một số nơi thì biết, được hưởng loại đãi ngộ này nếu không phải sứ thần một nước thì cũng là một số chiến sỹ hoặc pháp sư nổi tiếng, ví dụ như pháp sư áo xám Gandalf, mà mọi người một lượt hơn ba mươi người đều được đãi ngộ kiểu này, không thể không nói, đây đúng là chuyện hiếm có trong tộc Elf.

-Còn không phải là coi trọng thực lực cường đại của chúng ta sao?

Nyos khinh thường nói.

-Đúng thế, chính vì thực lực chúng ta mạnh nên lần hội nghị xử lý chiếc nhẫn này mới cần chúng ta cùng tham gia...

Trịnh Xá trực tiếp đáp.

Dù là đãi ngộ cấp khách quý của người Elf, hay là tham dự hội nghị xử lý chiếc nhẫn, đều là vì ba đội có thực lực nên mới đạt được, nhất thời tất cả đều than thở không thôi, xem ra cho dù là thế giới hiện thực hay thế giới luân hồi, mọi người đều không thoát được hai chữ thế lực.

Cuối cùng những người có kinh nghiệm trong ba đội thương lượng một chút, vẫn do ba đội trưởng thay mặt đoàn đội tham gia hội nghị lần này, chỉ có Trung Châu đội khi chọn người lại có chút rắc rối, ý của Trịnh Xá là để Sở Hiên thay hắn xuất trường, dù sao họ cũng có thể sử dụng tâm linh tỏa liên để liên lạc, mà trí tuệ của Sở Hiên rõ ràng là nên dùng ở chỗ cần cái mồm nói chuyện thế này.

Câu trả lời của Sở Hiên lại là:

- Ta muốn cùng Hạo Thiên thương lượng một số chuyện, dù sao thì kịch bản đại khái của phim cũng đã được quyết định, các ngươi chỉ cần mang người đến là được..... Cứ như thế đi, trong hội nghị có việc gì thì dùng tâm linh tỏa liên kết nối với ta.

Nói đoạn Sở Hiên lạp tức quay người đi tìm Hạo Thiên tiếp tục bàn bạc chuyện gì đó.

-Không phải là ta lắm chuyện nhưng hành vi của ngươi thật sự khiến người ta phải nghi ngờ, tên Hạo Thiên đó rút cuộc là ai? Một tân nhân hẳn là không đến mức khiến ngươi phải hao tâm tốn sức đến vậy chứ? Cảm giác duy nhất ngươi tạo cho ta là... Nếu không phải ngươi nhìn trúng Hạo Thiên, muốn cùng hắn làm trò abc gì đó thì chỉ có thể là ngươi đang sắp đặt âm mưu. Ta cũng không yêu cầu ngươi phải từ bỏ kế hoạch, chỉ hy vọng ngươi có thể nói cho ta biết trước có được không?

Trịnh Xá lập tức bị dọa sợ, hắn vội vàng kéo Sở Hiên lại, ai mà dám để hắn rời đi chứ, một khi hắn đi khỏi, vạn nhất lại lập kế hoạch phá hủy cả Rivendell này thì biết làm thế nào? Hắn cũng không muốn phải liều mạng chiến đấu, đương nhiên, đây chỉ là ví dụ thôi, nhưng nếu là Sở Hiên, rất có thể đang tính toán âm mưu gì đó rất kinh khủng.

Sở Hiên quay đầu lại, vẻ mặt trịnh trọng nói:

- Không có âm mưu... Cũng không có abc.

Trịnh Xá cũng đầy vẻ nghiêm trang nói:

- Abc là ta nói đùa thôi, ngươi thề rằng ngươi thật sự không có âm mưu? Vậy sao ngươi phải tìm Hạo Thiên nói chuyện?

-Bởi vì có một chuyện rất thú vị...

http://tieulun.hopto.org

-Vậy mà ngươi còn nói không có âm mưu

Trịnh Xá lập tức nổi giận, nhớ tới lúc trước bị Sở Hiên tính kế mà phải đi liều mạng chiến đấu, trong lòng liền bốc lên một cỗ tà hỏa.

-Không phải âm mưu.

Sở Hiên vẫn như cũ không nhanh không chậm nói, nhìn bộ dạng hắn thật sự có tư chất chọc người khác phát cáu.

-Vậy ngươi tìm Hạo Thiên làm cái gì?

-Bởi vì có một chuyện rất thú vị...

.....

Đến cuối cùng Trịnh Xá cũng chỉ biết bó tay với Sở Hiên, hắn tin tưởng kẻ nào làm thân được với tên "ba không" này nhất định là bị tâm thần. Trịnh Xá giận đến mức muốn một miếng cắn chết hắn, nhưng đến cuối cùng cũng chỉ có thể để Sở Hiên bình thản rời đi, bởi vì nếu không để hắn đi, Trịnh Xá thật sự sợ rằng sẽ bộc phát án mạng tại chỗ, một án mạng bị âm mưu dẫn dắt.

Tóm lại, Trịnh Xá bụng đầy lửa giận đi tham gia hội nghị, hai đội trưởng khác đi cùng hắn đều âm thầm kinh hãi, họ cũng không biết tại sao Trịnh Xá lại có vẻ mặt đầy sát khí như vậy, chẳng lẽ Trung Châu đội sắp có hành động lớn gì sao? Nhất thời hai người đều đề phòng cẩn mật, đặc biệt là Nyos, tên này lập tức ăn chocolate như người nghiện, liên tục hết miếng này đến miếng khác, bắt đầu không ngừng suy nghĩ xem Trung Châu đội rút cuộc là có kế hoạch gì.

Cứ như vậy, tạm thời bỏ qua Trịnh Xá đang cáu kỉnh, hội nghị cuối cùng cũng bắt đầu, ba người Trịnh Xá cũng thấy tại chỗ mấy nhân vật nổi danh trong phim, ví dụ như hoàng tử tộc Elf, người lùn, kỵ sĩ loài người, những người này đều là nhân vật chính trong trường chiến tranh kinh thiện động địa sau này.

-Những người xa lạ đến từ phương xa cùng các lão bằng hữu, chúng ta phải thương lượng đối phó với thế lực của Mordor như thế nào...

Người chủ trì họi nghị này là quốc vương tộc Elf Elrond, ông ta sắc mặt trang nghiêm nhìn mọi người, mấy giây sau mới nói tiếp:

- Thế giới Middle Earth đang đứng trước số mệnh diệt vong, không ai có thể may mắn tránh được, vì thế các ngươi nhất định phải đoàn kết lại, nếu nội bộ các ngươi không đoàn kết thì chắc chắn sẽ gặp phải hủy diệt!

Nói đến đây Elrond mới quay sang Frodo nói:

- Frodo, đưa chiếc nhẫn tới đây.

Bốn người hobbit không ngờ cũng ở đây chỉ là bọn họ ngồi bên vòng ngoài, khi Elrond nói, Frodo lập tức bước tới chiếc bàn đá giữa hội nghị, cẩn thận đặt chiếc nhẫn lên.

Đây là một chiếc nhẫn bằng vàng bình thường, thoạt nhìn không hề đặc biệt, thậm chí là một chút hoa văn trang trí cũng không có, nhưng khi nó xuất hiện trước mặt, ánh mắt mọi người đều bị nó hấp dẫn, không biết tại sao khi người ta nhìn thấy nó liền phảng phất như thấy cả thế giới hiển lộ trước mắt, chiếc nhẫn này chính là thế giới trong mắt người đó.

Trịnh Xá cũng cảm thấy cổ quái, khi ánh mắt hắn nhìn vào chiếc nhẫn bỗng cảm thấy bên tay như có một giọng nói kỳ lạ, giọng nói đó thúc giục hắn mau đoạt lấy chiếc nhẫn, chiếc nhẫn này sẽ mang tới cho hắn sức mạnh cùng quyền lực vô cùng, sẽ ban cho hắn sinh mệnh vĩnh hằng cùng địa vị như thần linh, tóm lại, giọng nói này đầy vẻ dụ hoặc làm Trịnh Xá cực kỳ muốn cầm lấy chiếc nhẫn.

"...Không, không đúng, cảm giác kỳ quái này là..."

Trịnh Xá đang muốn đứng dậy bỗng trong tiềm thức hắn cảm thấy nguy hiểm, đồng thời Hỗn Nguyên nhất khí công trong cơ thể tự động vận chuyển, luồng nội lực này vận chuyển đủ một chu thiên, hắn liền cảm thấy thân thể nhẹ nhàng, khoan khoái, đầu óc cũng tỉnh táo lại. Đến lúc này hắn mới thấy rõ, đương trường

http://tieulun.hopto.org

ngoài quốc vương Elrond, Gandalf cùng bốn người hobbit ra, những người còn lại không biết đã đứng lên từ khi nào, thậm chí hai gã đội trưởng tiểu đội luân hồi bên cạnh hắn cũng vậy, chỉ là hai người này trán đầy mồ hôi, xem ra đang giãy giụa nhiều hơn người khác một chút.

Gandalf đột nhiên hét lớn, từ miệng ông ta không ngừng phát ra những âm tiết không rõ ý nghĩa, những âm tiết này lên xuống trầm bổng, nghe như mang theo sức mạnh vô cùng. Khi Gandalf hét lên, ánh sáng xung quanh chợt trở nên ảm đạm, một luồng áp lực cực mạnh đẩy những người đang đứng ngồi lại xuống ghế, đến khi tất cả mọi người đều ngồi xuống, Gandalf mới ngừng lại, mà lúc này Trịnh Xá nhìn lại phía chiếc nhẫn, cảm giác dụ dỗ lúc trước đã biến mất không thấy nữa.

Elrond thở ra một hơi, trừng mắt nhìn Gandalf nói:

- Không ai dám đọc chú ngữ tà ác của Mordor trong Rivendell...

Gandalf cũng thở ra một hơi, khẽ cúi người nhìn Elrond đáp:

- Ta cũng không dám xin ngài tha thứ, quốc vương Elrond, nhưng âm thanh tà ác của Mordor sẽ rất nhanh chóng vang vọng khắp thế giới, chiếc nhẫn là sức mạnh ma quỷ, chúng phải triệt để phá hủy nó!

Nhưng khi Gandalf nói xong, một kỵ sĩ loài người lại nhìn chiếc nhẫn, thì thào nói:

- Có lẽ cũng không hẳn là tồi tệ như ngài tưởng tượng, chiếc nhẫn có thể là một món lễ vật, là một vũ khí lợi hại để chúng ta đối kháng với Mordor... Các vị, cha ta là quan nhiếp chính Gondor, ông ấy vẫn liên tục chống chọi với Mordor, là máu tươi của người Gondor chúng ta bảo vệ các vị, vì thế hãy giao chiếc nhẫn cho chúng ta, để chúng ta dùng sức mạnh của nó đối phó với Mordor, tiêu diệt cái ác!

Aragorn vẫn một mực im lặng chợt lên tiếng:

- Chờ chút, ngươi không thể khống chế được chiến nhẫn này, ai cũng không thể khống chế nó, từ xưa tới nay nó chỉ có một chủ nhân, đó là Chúa tể Bóng tối Sauron, ngoài hắn ra nó không có chủ nhân thứ hai!

Kỵ sĩ kia quay lại nhìn Aragorn, nhất thời lộ vẻ khinh bỉ nói:

- Một tên lãng khách thì biết cái gì? Chẳng lẽ ngươi nghĩ rằng ngươi có thể dạy bảo một kỹ sĩ Gondor như ta sao?

Lời này vừa phát ra lập tức khiến rất nhiều người Elf xung quanh lộ vẻ bất mãn, hoàng tử người Elf thạm gia hội nghị là người đầu tiên đứng lên nói:

- Hắn không chỉ là một lãng khách! Hắn là Aragorn! Con trai của Arathorn, là quốc vương của Gondor, ngươi phải tuân lệnh hắn!

Nghe vậy rất nhiều người xung quanh cùng kinh ngạc nhìn về phía Aragorn, không ai nghĩ rằng tên lãng khách nhìn có vẻ nghèo khó này lại là người thừa kế duy nhất của Gondor đế quốc lớn nhất của con người, tin tức này quả thực khiến một số người phải chấn động, đặc biệt là tên kỵ sĩ kia, hắn ngây ngốc nhìn Aragorn nói:

- Aragorn? Ngươi là hậu duệ của Isildur?

Hoàng tử người Elf nói tiếp:

- Không sai, hắn cũng là người kế thừa duy nhất của ngai vàng Gondor!

Nói tới đây, ngữ khí hắn đã có vẻ cực kỳ tức giận.

Aragorn cũng không biết làm thế nào, hắn chỉ có thể bất đắc dĩ nói:

- Cứ ngồi xuống đã, Legolas.

Legolas lại không để ý đến lời của Aragorn mà cứ nhìn chằm chằm về phía tên kỵ sĩ loài người, tên kỵ sĩ này hơn nửa ngày sau mới định thần lại rồi hậm hực nói:

- Gondor không có quốc vương... Gondor cũng không cần quốc vương!

Nói xong hắn mới ngồi xuống chỗ mình.

http://tieulun.hopto.org

Lập tức không khí trở nên trầm mặc, tranh giành quyền lực trong nội bộ đế quốc lớn nhất của loài người khiến mọi người xung quanh nhất thời đều không biết nói gì, mỗi người trở lại chỗ của mình.

Gandalf vô cùng bất đắc dĩ, ông chỉ có thể lên tiếng nói:

- Aragorn nói đúng, chiếc nhẫn này không thể lợi dụng, chúng ta chỉ có thể phá hủy nó... Nhưng vấn đề là, chúng ta làm thế nào phá hủy nó đây?

411. Rivendell (3)

-Làm thế nào phá hủy nó? Bây giờ phá hủy nó đi!

Một người lùn cường tráng quát lớn, hắn vung rìu bổ thẳng vào chiếc nhẫn, trên lưỡi rìu bùng lên một luồng ánh sáng màu đó chói mắt mãnh liệt, tiếp đó lưỡi rìu cùng mặt bàn đá đồng thời phát nổ, người lùn cũng bị luồng sức mạnh từ vụ nổ thổi bay đi mấy mét, phải nhờ mấy đồng loại đỡ lấy. Khi tro bụi tản đi, mọi người vội vàng nhìn lại thì chỉ thấy mặt bàng bằng nham thạch màu đen đã tan nát, những mảnh vỡ của lưỡi rìu nằm lẫn trong đống đá nhưng chiếc nhẫn thì vẫn nguyên vẹn như cũ, màu sắc vẫn tươi nguyên không có một vết xước.

Quốc vương người Elf Elrond thở dài nói:

- Vô dụng thôi, bất kỳ vũ khí nào ở đây cũng đều không thể làm tổn hại đến chiếc nhẫn này, nó là chiếc nhẫn tối cao thống trị vạn vật, được rèn ra từ dung nham của núi Doom, cũng chỉ có dung nham ở đó mới có thể phá hủy nó, chúng ta phải đưa chiếc nhẫn tới núi Doom, đây là biện pháp duy nhất có thể phá hủy được nó!

Hội nghị lập tức im lặng, hơn nửa ngày sau tên kỵ sĩ loài người kia mới nói:

- Chúng ta không thể cứ thế này tới Mordor, ở đó ngoài đội quân Orc canh giữ Cánh cổng đen còn có vô số sức mạnh tà ác, rồng, Ringwraith, thậm chí không khí ở đó cũng mang theo khí độc, mặt đất luôn luôn có ngọn lửa thiêu đốt. Con mắt của Sauron liên tục tuần tra khắp mặt đất, vùng đất như vậy cho dù là mang theo quân đội cũng đừng nghĩ tới chuyện tiến vào, đó là vùng đất chết.

-Boromir! Ngươi không nghe thấy quốc vương nói sao? Chỉ có đến đó mới có thể phá hủy chiếc nhẫn, chúng ta nhất định phải phá hủy nó!

Legolas lập tức đứng dậy nói.

Người lùn ở bên cạnh cũng không thoải mái, xem ra quan hệ giữa người Elf và người lùn trong thế giới này cũng không tốt lắm, gã người lùn vung rìu lúc trước quát lên:

- Chẳng lẽ do người Elf các ngươi đi phá hủy chiếc nhẫn này!

Kỹ sĩ loài người Boromir cũng nhân cơ hội nói:

- Đúng vậy, nếu chúng ta thất bại thì phải làm thế nào? Chiếc nhẫn bị Sauron cướp đi, Chúa tể bóng tối xuất hiên một lần nữa, khi đó chúng ta sẽ bị hủy diệt bất cứ lúc nào.

Gã người lùn kia cũng hét lên:

- Tóm lại, ta tuyệt đối không đồng ý để chiếc nhẫn rơi vào tay người Elf.

Nhất thời, cả hội nghị trở nên hỗn loạn, người của ba phe cùng tùy tùng đều lớn tiếng tranh cãi, cuối cùng đến cả Gandalf cũng bị cuốn vào, hơn mười người này cãi cọ không thôi, toàn trường sắp mất kiểm soát.

"Sau đó là Frodo tuyên bố muốn đưa chiếc nhẫn tới núi lửa Doom, tiếp theo mấy người Gandalf nói sẽ đi cùng hắn, ba tên hobbit kia cũng muốn đi. Kịch bản quả nhiên là diễn ra giống trong phim gốc, mặc dù qua trình lúc trước không giống nhưng tiến hành đến bây giờ chỉ có thể dựa theo kịch bản tiếp tục thôi."

Trịnh Xá ngồi tại chỗ có vẻ không tập trung, trong đầu hắn còn đang suy nghĩ rút cuộc là Sở Hiên có âm mưu gì hay không, so với cảnh phim đương nhiên sẽ xảy ra này hắn quan tâm nhiều hơn đến những vấn đề

http://tieulun.hopto.org

thực chất, đó là tên khốn Sở Hiên kia thật sự có kế hoạch gì hay không, nếu là có thì hắn phải sớm tính trước mấy chuyện, ví dụ như làm thế nào giữ mạng.

-....Vậy thì, các dũng sĩ từng bảo vệc chiếc nhẫn, hơn thế còn giết chết tám Ringwraith, các vị có đồng ý gia nhập Hội bảo vệ nhẫn không?

Một giọng nói đưa Trịnh Xá đang trầm tư giật mình tỉnh lại, bấy giờ hắn mới phát hiện bốn gã hobbit đang đứng giữa mọi người, người Elf, người lùn, kỵ sĩ loài người, còn cả Aragorn tất cả đều bao quanh họ, chỉ có quốc vương người Elf Elrond đang nhìn về phía ba người Trịnh Xá, vừa rồi chính là ông ta lên tiếng.

Trịnh Xá bấy giờ mới sực tỉnh, kịch bản không biết từ lúc nào đã phát triển tới điểm mấu chốt của hội nghị, nhưng có khác biệt so với trong phim gốc là, hiện tại trong thế giới Lord of the Rings có thêm mấy tiểu đội luân hồi bọn họ, hơn thế nữa họ còn có lực lượng rất mạnh mẽ, đây chính là nguyên nhân khiến kịch bản có biến đổi.

Ba người Trịnh Xá đưa mắt nhìn nhau, Garnier mỉm cười đứng lên nói:

- Đương nhiên rồi, bọn ta thân là một thành viên của Middle Earth, cũng có nghĩa vụ gia nhập, chúng ta sẽ hợp tác lần nữa...

-Cùng kề vai chiến đấu một lần nữa đi.

Trịnh Xá nhìn bốn người hobbit cười nói:

-Cùng kề vai chiến đấu, không phải hợp tác, chúng ta là đồng đội...

Mọi chuyện coi như được xác định như vậy, theo đề nghị của Elrond, mọi người ở lại Rivendell nghỉ ngơi thêm hai ngày, bổ sung một số hành trang cần thiết cho cuộc hành trình, ví dụ như vũ khí, lương thực các loại, tiếp đó tất cả sẽ khởi hành tới thẳng núi lửa Doom, họ phải ném chiếc nhẫn vào trong núi lửa.

Gandalf cuối cùng cũng thanh toán thù lao cho nhóm Trịnh Xá, một túi đầy năng lượng thạch, chất lượng từ tương đương cấp D tới cấp C, ngoài năng lượng thạch thuộc tính mộc ít nhất chỉ có hai viên ra thì những loại khác đều có khoảng bốn viên. Giá trị của mấy chục viên năng lượng thạch này đủ khiến mọi người mừng như phát cuồng, ngoài Ganier có thể sử dụng năng lượng thạch thuộc tính băng (thủy), số còn lại cũng có thể dùng để bày trận pháp khôi phục, cái này đối với mọi người mà nói tuyệt đối là đồ cứu mạng, có thể từ trong chiến đấu liên miên lấy được một túi năng lượng thạch lớn như vậy, những người có kinh nghiệm trong ba đội đều thở phào một hơi.

Sau đó, quốc vương người Elf Elrond khẳng khái tặng cho nhóm Trịnh Xá mỗi người một bộ vũ khí tiêu chuẩn, một thanh bảo kiếm của tộc Elf, có thể phát ra ánh sáng khi quân Orc tới gần, một bộ giáp pha mithril có thể ngăn cản vũ khí bình thường. Đương nhiên, do chặng đường mọi người đi cần phải vượt qua rừng núi nên chiến mã dự tính cũng không có nữa, mọi người chỉ có thể đi bộ tới Mordor hoặc vượt qua khu vực núi tới Rohan rồi mới mua chiến mã.

Bất quá bảo kiếm cùng áo giáp cũng đã đủ khiến các thành viên trong ba tiểu đội luân hồi vui vẻ, độ sắc bén của bảo kiếm chắc chắn là rất cao, hơn nữa nó còn có thể ngăn ngừ quân Orc tới gần, mặc dù trong các phim kinh dị khác có lẽ là vô dụng nhưng món vũ khí này ít nhất cũng là vũ khí ma phap truyền thuyết cấp D. Lại càng không cần nói tới bộ áp giáp nhẹ nhàng mà chắc chắn, đến cả cô bé nhỏ tuổi nhất trong ba tiểu đội luân hồi cũng có thể mặc giáp sau đó đi lại nhẹ nhàng, hai loại trang bị nhận được ngoài ý muốn này khiến những người phải tới Mordor đều kêu to, trúng đậm rồi.

Cho dù thế nào cũng đã qua ngày thứ hai, sau một ngày nữa mọi người sẽ phải rời Rivendell, lúc này Đông Mỹ Châu đội đã tiến vào thế giới Lord of the Rings được năm ngày, cũng chính là lúc... tiểu đội Thiên Thần tiến vào.

Ở cách Rivendell rất xa về hướng đông, so với Mordor còn xa hơn nhiều, có là một sa mạc, về mặt ý nghĩa đây căn bản đã không còn là lục địa Middle Earth mà là một đại lục rất xa xôi, ở đây cũng tồn tại quốc gia, hơn nữa quốc gia này còn là minh hữu với Mordor...

Bốn nam hai nữ xuất hiện giữa sa mạc vô biên, bọn họ đột ngột xuất hiện giữa hư không, chẳng hề có dấu hiệu báo trước, khi họ vừa hạ xuống một cô gái tóc vàng bỗng hét lên chói tai, cô ta nhảy lên nhảy xuống

http://tieulun.hopto.org

liên tục, miệng không ngừng nói:

- Đáng ghét, tại sao chúng ta lại ở sa mạc? Đáng ghét, ta ghét cát, dính vào người sẽ khiến da dẻ thô ráp, thật kinh tởm...

Bốn người khác lập tức lộ vẻ khó chịu, chỉ có một thanh niên tóc vàng anh tuấn vẻ mặt lãnh đạm, hắn gõ gõ trán nhìn xung quanh nói:

- Sa mạc, nóng bức... Xem ra chúng ta xuất hiện ngẫu nhiên trong thế giới Lord of the Rings, hơn nữa vị trí hẳn là phải cách đại lục Middle Earth rất xa mới đúng, ừm, Chủ Thần làm thế này để bảo vệ các đội ngũ kia sao?

-Adam, sao lại nói như vậy? Tại Middle không có sa mạc sao?

Đứng cạnh người tóc vàng tên Adam này là một thanh niên Trung Quốc tóc đen, lưng đeo một thanh trường kiếm, hắn kỳ quái hỏi.

Adam gật đầu đáp:

- Chắc chắn là có sa mạc, nhưng xét về khí hậu mã nói, đại lục Middle Earth nằm gần bờ biển, khí hậu ở đó thuộc loại khí hậu cận nhiệt đới hải dương, có thể nóng bức nhưng khó có khả năng xuất hiện sa mạc ngút mắt như thế này, cho dù có sa mạc cũng chỉ là một khu vực nhỏ thôi. Mà ở phía đông cách rất xa Middle Earth, so với Mordor còn xa hơn, theo khí hậu mà nói thì giống khi vực Ả Rập trên trái đất, thuộc về địa hình sa mạc, như vậy có thể khẳng định chúng ta bị đưa vào vị trí ngẫu nhiên trong thế giới này, nếu không Chủ Thần làm thế nào bảo vệ những đội ngũ yếu ớt, đây cũng là trao cho họ điều kiện cần thiết để tạo "thế".

Cạnh thanh niên tóc đen còn có một người châu Á nữa, chỉ là tóc hắn có màu nâu nhạt, nhìn qua chắc là mang hai dòng máu, hắn cười hồn hậu nói:

- Adam, ngươi thông minh nhất rồi, vậy ngươi thấy chúng ta nên làm thế nào? Chúng ta không như tiểu đội Ác Ma, cũng không nhất định phải giết chết tất cả các đoàn đội khác, hơn nữa nhiệm vụ lần này là chúng ta đều phải tới Mordor, ngươi thấy có nên đi trước xác nhận xem các đoàn đội khác có uy hiếp tới chúng ta hay không, sau đó sẽ quyết định đối đãi với họ như thế nào?

Adam búng tay một cái nói:

- Chắc chắn rồi... Điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình đối với chúng ta cũng không có tác dụng quá lớn, chỉ cần không có tồn tại đủ uy hiếp tới chúng ta thì cũng không cần gây áp lực với Chủ Thần, khiến nó đánh giá chúng ta quá cao, mặt khác chúng ta cũng có thể tiếp tục làm phe lương thiện, đây cũng là một loại ưu thế... Vậy cứ theo phương pháp cũ đi, trước tiên làm rõ vị trí của chúng ta, sau đó tự tách ra hành động cũng được, tổ hợp thành từng nhóm cũng được, giữa mọi người nhất định phải duy trì liên lạc, tiếp đến là nhanh chóng trinh sát ba đoàn đội kia... Các vị còn nhớ chuyện quan trọng nhất mà đội chúng ta phải làm không?

Gã thanh niên tóc đen kia cười nói:

- Biết rồi, biết rồi, trước khi tới đây ngươi đã nói ba lần rồi, lại thêm lúc trước cũng nói nữa, ngươi ít nhất đã nói đến mấy chục lần rồi đấy. Tìm bản thể của tên ác ma kia, nhân lúc hắn chưa trở nên cường đại như clone, giết chết hắn, hiểu rồi.

Adam gật đầu nói:

- Vậy không còn chuyện gì nữa, ngoài điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình ra, trong thế giới này còn có thể lấy được kiến thức ma pháp hoặc một số đạo cụ vật phẩm, thậm chí là chiếc nhẫn tối cao kia nữa, những thứ đó so với điểm thưởng và chi tiết kịch tình còn quan trọng hơn nhiều, tận lực hoàn thành đi. Đầu tiên ta cần Leina, Tống Thiên, hai người các ngươi cùng ta một tổ...

Nam tử hỗn huyết cùng cô gái tóc vàng lúc trước cùng gật đầu, tên thanh niên Trung Quốc mỉm cười nói:

- A a, vậy thì ta đi trước một bước vậy, mọi người cứ thong thả mà bò nhé, ha ha. Đừng để một mình ta giành hết tình tiết kịch bản hay vật phẩm đạo cụ trong thế giới này nhé.

http://tieulun.hopto.org

Nói đoạn hay tay hắn bắt quyết, thanh trường kiếm sau lưng như được một bàn tay vô hình dẫn động, chậm ra lơ lửng trước mặt hắn.

Gã thanh niên cũng không khách khí, hắn trực tiếp đứng lên trên thanh kiếm, miệng niệm một câu "Đi!", sau mấy giây hắn đã bay xa mấy trăm mét, tốc độ so với Goblin glider tuyệt đối nhanh hơn nhiều.

-Ha ha ha, Adam, các ngươi cứ bò từ từ, ta đi trước đây... Phải tìm Chúa tể bóng tối Sauron thử nghiệm pháp bảo ta mới luyện được trong sư môn, hàng yêu phục ma trận... đâu suất bát quái lô!

Thanh âm của hắn dần dần bay ra xa...

412. Sự Chấn Động Của Ma Pháp Chân Thật (1)

Ba đội cuối cùng cũng theo Hội bảo vệ nhẫn xuất phát, bất quá cùng lúc xuất phát, ba đội lại phát sinh một số chuyện, đó là vấn đề sắp xếp cho tân nhân.

Do nhiệm vụ Lord of the Rings lần này là để năm đội tụ họp trong Mordor nên khó tránh khỏi xuất hiện các cách hiểu khác nhau, rút cuộc là cần phải tất cả mọi người trong năm đội tiến vào Mordor hay là chỉ cần mỗi đội một người tiến vào là được? Việc này cũng khiến những người có kinh nghiệm trong ba đội phải gánh theo tân nhân cùng đi đường, nếu không thế giới Lord of the Rings này lớn như vậy, tùy tiện tống bọn họ vào một thôn trang nhỏ nào đó là căn bản không cần sợ bị các đội ngũ khác tấn công nữa.

Nhưng theo tình huống trước mắt, họ không thể không lo lắng cho an nguy của tân nhân, bởi vì theo kịch bản sắp xếp họ nhất định sẽ phải đi qua đường hầm Moria của người lùn, đường hầm đó đã sớm bị quân Orc công chiếm, tất cả người lùn đều đã chết trận, hơn nữa sâu trong đó còn có Balrog đang ngủ say, một loại ác ma cực kỳ mạng mẽ từ thời viễn cổ.

Do nguyên nhân này, có thể nói đường hầm đó chính là đất chết, những người có kinh nghiệm thì không có vấn đề gì lắm, thứ nhất là họ phải bảo vệ nhân vật trong phim, thứ hai là nguy hiểm càng lớn tất phần thưởng càng lớn, những người có kinh nghiệm chắc chắn sẽ tiến vào đường hầm. Nhưng tân nhân thì không như vậy, bọn họ nếu cũng đi vào đường hầm thì tuyệt đối là cửu tử nhất sinh, thậm chí một tên lính Orc bình thường cũng đủ sức giết bọn họ.

-...Đầu tiên là Ringwraith chỉ truy đuổi người cầm chiếc nhẫn, tiếp theo Saruman ở Isengard cũng chỉ tấn công đội ngũ giữ nhẫn nên nếu bọn ta rời khỏi Hội bảo vệ nhẫn thì ngược lại sẽ được an toàn, đương nhiên điều kiện đầu tiên là không gặp phải các đội ngũ khác. Có điều thế giới này rộng lớn như vậy, không gặp đội ngũ khác chắc cũng không phải chuyện khó khăn lắm, để dự phòng có thể gặp quân Orc đi tuần tra, ta hy vọng các vị có thể mỗi đội cung cấp một số người có kinh nghiệm cho bọn ta.

Nói những lời này là Hạo Thiên, hắn đại biểu cho phần lớn tân nhân trong ba đội, thương lượng chuyện này với những người có kinh nghiệm, mà những lời này cũng khiến đội trưởng của ba đội có chút suy nghĩ. Đến cuối cùng ba người thương lượng, Bắc Băng Châu đội đưa ra một người có kinh nghiệm, Nam Viêm Châu đội đưa ra đôi vợ chồng Manuel và Rose, Trung Châu đội cũng đưa Zero, Vương Hiệp, Bá Vương, La Cam Đạo vào đội tân nhân. Cũng không phải là thực lực Trung Châu đội quá mạnh mẽ mà là bốn người này đều là dựa vào vũ khí khoa học kỹ thuật để kiếm cơm, ngoài lúc đoàn chiến ra, trong thế giới Lord of the Rings này hoàn toàn không có chỗ sử dụng, vì thế tốt hơn hết là để họ gia nhập vào đội tân nhân, cũng có thể dự phòng khả năng gặp phải hai đội kia.

Theo đó ngày thứ nhất sau khi rời khỏi Rivendell, ba tiểu đội luân hồi chia làm hai nhóm, một phe thực lực mạnh gồm toàn người có kinh nghiệm đi theo Hội bảo vệ nhẫn thẳng tới dãy núi Caradhras, một đội khác đi vòng ra men theo núi tới Rohan, ở lại đó chờ hội họp với nhóm kia.

Cứ như vậy hơn ba mươi thành viên tiểu đội luân hồi sau khi tinh giản còn lại mười bốn người, Bắc Băng Châu đội bốn, Nam Viêm Châu đội bốn, Trung Châu đội sáu, mười bốn người này đều đã trải qua rất nhiều bộ phim kinh dị, trong đường hầm không phải lo lắng bị các thành viên trong đội làm liên lụy, họ đều là người có thể phóng tay giết chóc.

-Mặc dù nói như thế, nhưng người đề xuất chia làm hai đội lại là tên Hạo Thiên đó, tại sao ta vẫn có cảm giác đây là chuyện không hay nhỉ?

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá đầy vẻ quỷ dị nhìn Sở Hiên, trong lòng hắn thật sự cho rằng Sở Hiên nhất định là lại lừa gạt hắn, đang tính toán âm mưu gì đó?

Sở Hiên quay đầu đi như chẳng có việc gì, nói:

- ....Ảo giác.

-Được rồi, ảo giác... Thật hy vọng đó là ảo giác, nếu không chắc chắn là lại bị ngươi tính kế.

Không nói tới sự bất lực của Trịnh Xá, mọi người dần dần tới dãy núi Caradhras, sau khi tách khỏi tân nhân, tốc độ hành quân của đội này lập tức được tăng lên không ít, tới ngày thứ ba mọi người đã từ bình nguyên tiến vào khu vực đồi núi.

Đến giữa trưa, mấy người hobbit đang nấu nướng thức ăn, những người còn lại hoặc đang đối chiến huấn luyện kỹ năng chiến đấu hoặc đang cầm địa đồ phân tích lộ tuyến sắp tới, đúng lúc này, đàn quạ đen khổng lồ như trong kịch bản phim cuối cùng cũng xuất hiện phía chân trời.

Người đầu tiên phát hiện ra đàn quạ này là Trịnh Xá cùng Legolas đang đi tuần tra trên vách đá cao, hai người bọn họ đồng thời báo động với những người còn lại, tiếp đó mọi người tự nhiên là tìm cây cối hoặc đá tảng tại xung quanh để ẩn nấp. Chỉ là những người từng xem qua phim đều biết, đám quạ này kỳ thật đã sớm phát hiện ra tung tích bọn họ, đến cuối cùng khiến Gandalf bất đắc dĩ phải đi dọc Caradhras, kế quả là lại gặp Saruman sử dụng ma pháp trên quy mô lớn, làm họ không thể không lùi lại đi vào đường hầm của người lùn.

Trong chỗ ẩn nấp Bắc Băng Châu đội cùng Trịnh Xá lại chui vào cùng một hang động, bên trong động cũng khá lớn, nếu không đã không chứa nổi Trịnh Xá cưỡi khô lâu chiến mã, Garnier thoáng hâm mộ nhìn khô lâu chiến mã, hắn cũng biết bản thân mình dù có lấy được chiến mã thì chỉ sợ cũng chẳng có cách nào cưỡi được, vì thế hắn chỉ hạ giọng nói:

- Ngươi có đề nghị gì với hành trình trong đường hầm lần này không?

Trịnh Xá ngẩn người hỏi:

- Ách? Đề nghị gì?

Garnier ho khan một tiếng nói:

- Theo tin tức từ chỗ Nam Viêm Châu đội, cứu Gandalf có thể lấy được khối đá có thể chống bị delete vì âm điểm ba lần, loại đá này chúng ta chắc chắn phải lấy, nhưng những thứ khác thì sao? Ví dụ như các quái vật cường đại ở thế giới này trong cơ thể phần lớn đều có một số tinh hạch, đây chính là năng lượng thạch có thể hoán đổi từ chỗ Chủ Thần, như con bạch tuộc lớn trong phim gốc ít nhất cũng là cấp C, thậm chí 2 C, về phần Balrog trong đường hầm lại càng không cần nói, năng lượng thạc thuộc tính hỏa chắc chắn là có, có thể tới cấp B hoặc 2 B cũng không biết chừng.

Thấy Trịnh Xá lộ vẻ trầm tư, Garnier lại bồi thêm:

- Ta nghĩ ngươi cũng hiểu, càng hiểu rõ về Chủ Thần không gian cùng những thế giới luân hồi này, chúng ta càng hiểu được tầm quan trọng của các tri thức ma pháp ẩn chứa trong các thế giới đó, mà càng ngày càng có nhiều biết được các tri thức ma pháp này, năng lượng thạch cùng một số khoáng sản cũng càng lúc càng quan trọng. Bày trận cần năng lượng thạch, sáng tạo quy tắc ký hiệu cần khoáng sản như mithril, vì thế có thể không tốn điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình, lấy được những thứ này trong thế giới luân hồi, ngươi sao lại không vui vẻ mà làm chứ? Ta nghe người lùn Gimli nói, trong đường hầm đó khai thác được mithril và một thứ kim loại gọi là allugist, mặc dù không biết thứ kim loại này có tác dụng gì nhưng thu thập lại cũng không tệ phải không...

Trịnh Xá ngắt lời hắn nói:

- Ngươi nói với ta những chuyện này thì có ích gì? Không phải là cho rằng ta có thể đoạt được những thứ này chứ?

-Không phải đoạt được mà là lấy được!

Garnier nói vẻ khẳng định:

http://tieulun.hopto.org

-Trong ba đội thực lực của ta và ngươi là mạnh nhất, có thể nói là, cho dù bỏ rơi tất cả những người có kinh nghiệm khác, hai người chúng ta cũng đủ tung hoành cả thế giới Lord of the Rings này. Ta không biết giới hạn thực lực ngươi đến đâu nhưng nhìn ngươi một mình khiêu chiến hai Ringwraith đẳng cấp cao, còn có thể giết chúng cướp khô lâu chiến mã, ta hiểu rằng thực lực của ngươi nhất định không yếu như ngươi thể hiện, còn ta cũng là... Kỹ năng Thời đại Băng hà tự sáng tạo cần ba khối năng lượng thạch thuộc tính băng để giải phóng, có thể nói ta dám cùng tiểu đội Thiên Thần đánh một trận, trước mắt ta còn sáu khối năng lượng thạch, ta tính sử dụng một lần Thời đại Băng hà bản hoàn chỉnh trong đường hầm, thứ nhất là giết chết Balrog, thứ hai là chúng ta không cần vội vã rời đường hầm, thu hết mithril cùng kim loại allugist trong đó, ngươi một nửa ta một nửa, đây mới là tính toán của ta, ngươi cảm thấy thế nào?

Việc này đã khiến Trịnh Xá động tâm, nhẫn mithril có thể giúp sức chiến đấu của hắn đề cao lên gấp mấy lần, thời gian duy trì chiến đấu liên tục tăng lên khiến hắn không cần băn khoăn thời gian sử dụng Bạo tạc nhiều ít bao nhiêu, nếu hắn có mấy chục chiến nhẫn dự trữ trong tay thì không phải một bô phim kinh dị từ đầu tới cuối hoàn toàn trong trạng thái Bạo tạc sao? Như thế còn có bao nhiêu quái vật hoặc người nào có thể thương tổn đến hắn đây? Mà mithril đúng là một trong những thứ đắt đó nhất, muốn hoán đổi từ Chủ Thần cũng phải tốn rất nhiều, nếu thật sự có thể bỗng không lấy được rất nhiều mithril, hắn cũng không ngại cố gắng một lần.

-...Vậy thì phân chia năm năm, còn về điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình giết Balrog, cùng cả viên năng lượng thạch thuộc tính hỏa đó nữa... Ai giết được là của ngươi đó, ngươi không ý kiến gì chứ?

Trịnh Xá trầm mặc một lúc lâu rồi mới nói.

Garnier lập tức mừng rỡ nói:

- Được, thành giao! Vậy để chúng ta đạo náo đường hầm Moria một trận đi!

Theo đó hai người vỗ tay lập thệ, mặc dù lời thề cũng chẳng có gì đáng tin nhưng trong tình huống hai bên đều có ý đồ, vẫn quyết định đại náo một trận dưới đường hầm Moria, với thực lực của họ thật sự cũng không phải e ngại quá nhiều chuyện.

Lúc này, bầy quạ đen đông đúc đã biến mất khỏi chân trời, Gandalf sắc mặt xanh mét nhận định Saruman đã giám sát vị trí bọn họ, vì thế không thể không thay đổi tuyến đường, vượt qua núi Caradhras, ngọn núi tuyết dốc đứng này cao ít nhất cũng tới mấy nghìn mét.

So ra thì, thành viên tiểu đội luân hồi đều không quá khẩn trương, đạo cụ công nghệ cao mặc dù không có hiệu quả với nhân vật trong phim nhưng với bọn họ vẫn có tác dụng rất lớn, nếu quả trên núi gặp nguy hiểm quá lớn, bọn họ chỉ cần sử dụng công cụ giao thông của đội mình là có thể an toàn trở về, mang tâm lý như vậy, vì thế trong đội chỉ có vài nhân vật trong phim là có ý kiến phản đối, bất quá dưới sự kiên quyết của Gandalf, đoàn đội vẫn tiến lên vách núi, dần dần đã đi tới khu vực băng tuyết.

413. Sự Chấn Động Của Ma Pháp Chân Thật (2)

Tuyết trắng dầy đến đầu gối che phủ gấp sườn núi, một bước chân đặt xuống lập tức ngập cả giày lẫn ống quần, cho dù mọi người đã học theo Aragorn buộc chặt ống quần lại nhưng vẫn vị nước tuyết không ngừng tràn vào trong, nói thật là trang bị của họ hoàn toàn không phù hợp để vượt núi tuyết, cũng may là tố chất thân thể những người ở đây đều vượt xa người bình thường, trong hoàn cảnh lạnh giá như vậy vẫn có thể kiên trì được.

-Thật là đáng hâm mộ... Khô lâu chiến mã trong dạng địa hình đóng băng hiểm trở như thế này đúng là phương tiện đi lại hạng nhất.

Garnier do đã đạt thành hiệp nghị toàn lực tác chiến với Trịnh Xá nên hắn cũng tùy ý trêu chọc Trịnh Xá mấy câu.

Trịnh Xá cũng chính là người tiêu diêu tự tại nhất tròn cả nhóm, hắn ngồi trên khô lâu chiến mã căn bản không bị ngập vào trong tuyết, ngược lại dù địa hình có trắc trở đến thế nào cũng không thể ngăn cản được hắn, cả đội chỉ có một mình hắn là đủ thoải mái để đi tuần tra bốn phía.

http://tieulun.hopto.org

Garnier vừa nói ra, mọi người quả nhiên đều nhìn về phía Trịnh Xá vẻ hâm mộ, đến cả Trịnh Xá cũng cảm thấy có chút xấu hổ, hắn chỉ có thể kéo cương nhảy lên, không ngừng đi lại trên vách đá.

-....mọi người mau lại đây! Xem ta phát hiện ra cái gì này!

Trịnh Xá đang tuần tra đột nhiên kinh ngạc hô lớn, nhất thời tất cả đều khẩn trương nhìn về phía hắn, có điều sắc mặt người nào cũng có chút quỷ dị.

-...Cho dù bọn ta cũng muốn qua nhưng ngươi không cảm thấy yêu cầu này quá khó khăn à?

Chiêm Lam vừa tức vừa buồn cười nói.

Trịnh Xá đang đứng trên vách đá của một ngọn núi gần đó, mọi người nếu muốn sang đó, không vượt qua được mấy ngọn núi khác thì xông xong, cho nên mặc dù nhìn qua có vẻ rất gần nhưng mọi người thật sự không thể tới được.

Trịnh Xá cũng bình tĩnh lại, hắn bấy giờ mới cao giọng nói:

- Ở đây... Ta phát hiện xác người, mười hai thi thể tất cả đều đã đóng thành khối băng, may là tuyết ở đây cũng không lớn nên không chôn vùi xác họ...

Gandalf lớn tiếng đáp:

- Có thể là đoàn người hái thuốc, trên đỉnh núi tuyết có một loại linh dược là tuyết liên hoa, một số pháp sư sẵn lòng trả giá cao để mua được loại thuốc này, do khu vực quanh đây thường có sói tuyết xuất hiện nên thông thường đều là một nhóm người tập hợp lại đi hái thuốc, những người đó có thể là khi đang hái thuốc thì gặp bão tuyết, tất cả đều chết rét tại đó.

Trịnh Xá lại sắc mặt ngưng trọng, hắn điều khiển khô lâu chiến mã lăng không nhảy lên, từ trên cao nhảy thẳng xuống cạnh mọi người, rồi hạ giọng nói với những thành viên của các tiểu đội luân hồi:

- Bọn họ... bọn họ mặc y phục giống như chúng ta, hơn nữa xem miệng viết thương đều là bị lợi khí giết chết!

Thành viên ba tiểu đội luân hồi nhất thời còn chưa định thần lại được, mấy giây sau tất cả đều chấn kinh, trong phục của bọn họ, ý của câu này chính là đại biểu cho thân phận của những người đó, bởi vì những người từ thế giới hiện thực tới hoặc những người có kinh nghiệm trong các tiểu đội luân hồi, trang phục của họ đều có khác biệt rất lớn với người của thế giới này, chỉ từ quần áo đã đủ để xác nhận đối phương là ai.

-Đông Mỹ Châu đội? Hay là Thiên Thần đội?

Garnier nhíu mày hỏi.

Nyos lắc đầu đáp:

- Không thể là Thiên Thần đội, dù gì trong đội đó cũng đều là đội trưởng, số lượng của nó cùng lắm cũng chỉ hơn mười người mà thôi. Ở đây dã chết mười hai người, cho dù có người của tiểu đội Thiên Thần chết tại đây thì phần lớn trong số đó chắc chắn phải là Đông Mỹ Châu đội, mà trong thế giới lớn như thế này, để hai đội xuất hiện ngẫu nhiên đụng độ nhau sau vài ngày, xác suất gần như bằng không, vì thế ta suy đoán mười hai người này đều là thành viên Đông Mỹ Châu đội.

-Tại sao?

Đa số mọi người đều ngạc nhiên hỏi.

-Tại sao?

Nyos cười lạnh, lấy trong túi ra một miếng chocolate, nói:

-Có rất nhiều nguyên nhân, ví dụ như không thích thấy tân nhân hoặc không muốn để những đội khác chiếm tiện nghi, cũng có thể là trong nội độ đoàn đội đấu tranh quyền lợi, hoặc bản thân đội trưởng là một tên biến thái. Tóm lại, những nguyên nhân có thể nghĩ tới thật sự quá nhiều, bất quá, ta nghiêng về khả năng nội bộ Đông Mỹ Châu đội đấu đá lẫn nhau, dẫn đến trong đoàn đội tự tàn sát...

Sở Hiên cũng gật đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

- Ừm, cũng chỉ có bọn chúng tự tàn sát lẫn nhau mới là chuyện có lợi nhất cho chúng ta. Trịnh Xá, ngươi quay lại xem xét cẩn thận một chút, thuận tiện mang bốn năm thi thể về đây, ta cần các thi thể có vết thương trí mạng khác nhau....

Trịnh Xá gật đầu, tính linh hoạt của khô lâu chiến mã một lần nữa đượng thể hiện rõ rệt, chưa tới mấy phút hắn đã mang bốn cái xác từ phía bên kia quay về, nhìn thấy Trịnh Xá đem xác về, mấy người Gandalf không ngờ cũng dừng lại, mấy người trong số đó còn quây quanh chỗ Trịnh Xá cùng xem xét thi thể.

-Vết cắt, đây là bị một thanh đao sắc bén hình tròn, hoặc một loại vũ khí hình thù kỳ lạ giết chết, lưỡi sắc của món vũ khí này không ngờ lại có hình tròn, còn người này là trường thương, bị trường thương trực tiếp xuyên qua bụng mà chết. Đúng thế, bốn cái xác này đều bị hai loại vũ khí đó giết chết.

Aragorn kiểm tra thi thể, nói vẻ chắc chắn.

So với người đã trải qua hệ thống huấn luyện vũ khí như Aragorn, những người có kinh nghiệm trong tiểu đội luân hồi về phương diện vũ khí thật sự có nhiều điểm không bằng được, mà không chỉ hắn, đến cuối cùng kỵ sĩ Boromir cũng nói y như vậy, việc đó đã khẳng định cái chết của bốn người này.

-....Mấy cái xác kia cũng có dấu vết thương thế như vậy, chỉ có một người là hơi khác, cả cái đầu cô ta biến mất, hơn nữa hoàn toàn không tìm thấy đâu.

Trịnh Xá thở ra một hơi nói.

Mọi người trong tiểu đội luân hồi đều vẻ mặt biến đổi không ngừng, đặc biệt là Nyos sắc mặt càng xanh mét, hắn cắn chocolate nói:

- Thật đáng tiếc, mọi người tốt nhất là nên cầu mong ba đội chúng ta không phải chiến đấu với Đông Mỹ Châu đội, nếu không phần lớn nhân số của chúng ta đều có khả năng phải chết... Đông Mỹ Châu đội không phải nội bộ tranh đấu quyền lực, mà là những người có kinh nghiệm trong đội giết chết tất cả tân nhân, hơn nữa số lượng tân nhân của họ so với bất cứ đội nào trong số chúng ta đều nhiều hơn, ta thậm chí từng hoài nghi mười hai người kia đều là người có kinh nghiệm nhưng rõ ràng không phải vậy. Nói cách khác, Chủ Thần nhận định rằng Đông Mỹ Châu đội dù chỉ có ba người có kinh nghiệm nhưng so với bất kỳ đội nào trong số ba đội chúng ta cũng đều mạnh hơn, ba người trong đội này chỉ có thể hình dung là sâu không thể lường được.

Mang theo mối lo về sự tồn tại của Đông Mỹ Châu đội, mọi người vẫn tiếp tục lên đường, leo lên sơn đạo cheo leo, tuyết đọng càng lúc càng nhiều, trên đường đi mọi người cũng gặp vài con sói tuyết, nhưng không biết là do số người quá đông hay là đám sói hiểu rằng thực lực của bọn họ không dễ trêu vào mà đám soi tuyết to lớn như những con trâu không ngờ lại không dám đụng vào đội ngũ này, từ phía xa đã tránh né trên dãy núi đầy tuyết trắng.

Dần dần sơn đạo trở nên dốc đứng, xung quanh nổi lên một trận bão tuyết, người nào cũng cẩn thận dựa vào vách núi mà tiến tới, ngoài Trịnh Xá không hề bị ảnh hưởng chút nào ra, những người còn lại đối mặt với uy lực của tự nhiên đều không thể thảnh thơi, tốc độ cả đội cũng càng lúc càng chậm.

"Cũng không biết chúng ta có thể vượt qua được ngọn núi này không, kỳ thật ta có thể mỗi lần mang hai người xuyên qua ngọn núi này tới bên kia, nếu như chúng ta không đi qua đường hầm mà sửa thành vượt qua dãy núi, chẳng biết có dẫn tới thay đổi kịch bản mà kiếm được một mớ điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình hay không đây?"

Trịnh Xá nhìn trận bão tuyết kéo dài như vô tận, rồi lại nhìn xuống đoàn người đang chậm chạm tiến tới trên sơn đạo, lúc này tuyết đã dày tới hông, nếu cao thêm chút nữa người lùn cũng người hobbit rất có thể sẽ gặp nguy hiểm.

Đúng lúc này, từ giữa không trung bắt đầu truyền tới một âm thanh uy nghiêm trang trọng, đó là giọng ngâm xướng chú ngữ của một ông lão, đoạn chú ngữ nào tối nghĩa khó hiểu nhưng nghe rất có giai điệu.

-Đó là Saruman!

Gandalf lập tức hét lên, cùng với tiếng hét, thanh âm trang nghiêm lập tức trở nên rõ ràng, vang vọng khắp cả dãy núi, phảng phất như giọng nói của thiên thần hay một người khổng lồ.

http://tieulun.hopto.org

Cùng với giọng nói vang lên, gió tuyết rõ ràng là càng lúc càng kịch liệt, thậm chí cả khô lâu chiến mã vẫn luôn an tĩnh dưới chân chân Trịnh Xá cũng khịt mũi một cái, giống như cực kỳ kiêng kỵ với thanh âm này, Gandalf cũng lập tức cao giọng tụng niệm một đoạn chú ngữ, hơn mười giây sauu, không ngờ lại là chú ngữ của Gandalf niệm xong trước một bước.

Người lùn Gimli lên tiếng trước tiên:

- Là ngài thắng phải không? Tên pháp sư kia không phải đối thủ của ngài mà?

-Không.... Hắn là pháp sư trưởng, cũng là thần cấp thấp... Hắn là một pháp sư mạnh mẽ hơn ta nhiều, hy vọng vòng bảo vệ của ta có thể ngăn cản uy lực ma pháp của hắn, chỉ có thể cầu mong là như vậy...

Gandalf khẽ nói, đồng thời vung pháp trượng trong tay lên, miệng quát lớn:

-Trịnh Xá, mau tới bên cạnh ta!

Trịnh Xá còn chưa kịp phản ứng, đột nhiên từ trên không trung một đạo lôi điện đánh thẳng xuống, bổ trúng chỗ cách hắn mấy chục mét, chỗ đó lập tức nổ tan tành, tiếp đó là đạo thứ hai, thứ ba... Vô số lôi điện giống như lông bay đánh xuống, dọa hắn sợ đến nỗi lập tức phóng ngựa chạy tới cạnh chỗ Gandalf, mà khi lôi điện hướng về phía mọi người, xung quanh họ không ngờ lại xuất hiện một tầng phòng hộ bán trong suốt, vụ nổ kịch liệt lập tức khiến tầng phòng họ lung lay dữ dội, nhưng rút cuộc cũng ngăn cản được lôi điện trực tiếp oanh kích.

Mọi người đưa mắt nhìn lại, phạm vi công kích của đám lôi điện đã đạt tới cả đỉnh núi lẫn sườn núi, lôi điện to cả mét từ trên không trung ầm ầm hạ xuống, sau đó giống như có một loạt bom nổ tung, mọi người chỉ cảm thấy đôi mắt như muốn mù, xung quanh dày đặc toàn lôi điện, họ giống như đang chìm trong một cơn mưa lôi điện. Tình cảnh kinh khủng như vậy, nếu không phải Gandalf liều mạng dựng vòng bảo vệ ngăn cả lôi điện oanh kích bọn họ, nếu không phải đám lôi điện này công kích trên một phạm vi rộng chứ không chỉ tập trung ào bọn họ thì có thể tất cả đều đã phải chết ở đây, cho dù được Gandalf bảo hộ cũng vậy!

Chờ đến sau khi đạo lôi điện cuối cùng nổ tung trên núi tuyết, cảnh tượng như địa ngục này mới coi như kết thúc, mọi người bất giờ mới dám mở mắt ra, sơn đạo chỗ họ đứng đã hoàn toàn bị tuyết tích, nham thạch chôn vùi. Vòng bảo vệ của Gandalf ngăn cả tuyết đá, mà xung quanh những chỗ không được che chắn đều đã bị phá hủy đến không nhận ra được hình dáng cũ, đặc biệt là đoạn đường lên núi đã bị lôi điện phá tan thành mảnh vụn, ngoài đường thông xuống vách núi ra, mọi người đã không còn lối nào để lên núi nữa.

Uy lực của trận lôi điện này không ngờ lại kinh khủng tới mức ấy, trong phạm vi mấy nghìn mét đều bị lôi điện tẩy rửa, uy lực khủng bố đến thế nào.

414. Đường Hầm Moria (1)

Uy lực của ma pháp khiến tất cả mọi người trừ Gandalf ra đều hinh hãi, không chỉ thành viên tiểu đội luân hồi mà nhân vật trong phim cũng sững sờ, xem ra không chỉ có đám Trịnh Xá ít thấy chuyện lạ mà người trong thế giới này cũng rất ít khi chứng kiến sức mạnh kinh thiên động địa như vậy, đó đã không còn là sức mạnh một sinh vật có thể sở hữu nữa mà là uy năng của trời đất.

Hơn nửa ngày sau Boromir mới gào lên:

- Chúng ta phải rời khỏi đây, nếu Saruman lại dùng một đợt lôi điện quy mô lớn công kích chúng ta một lần nữa thì tất cả chắc chắn phải chết... Đi dọc theo dãy núi, tới cửa khẩu Rohan, rồi thông qua dãy núi phía tây là tới thành phố của ta, ở đó chúng ta sẽ được an toàn.

Aragorn lại phản đối nói:

- Không được, cửa khẩu Rohan cách Isengard quá gần, khoảng cách xa như thế này lão ta vẫn có thể dùng ma pháp tấn công chúng ta, nếu chúng ta đi tới tận cửa không phải lão sẽ càng sử dụng nhiều ma pháp sao? Thậm chí còn có thể phái quân đội Orc tơi truy đuổi chúng ta, chúng ta tuyệt đối không thể đi qua Rohan.

Đến lúc này người lùn Gimli mới lên tiếng:

http://tieulun.hopto.org

- Nếu đi trên mặt đất không được thì chúng ta xuống dưới đi, ta đã nói mấy lần rồi, chúng ta qua đường hầm Moria! Chỗ đó là lãnh địa của anh họ ta Balin, chúng ta sẽ vượt qua dãy núi Caradhras rất an toàn, ta thề!

Gandalf thở hổn hển, nhìn mọi người chạm rãi nói:

- Ma pháp này cần phải chuẩn bị rất lâu, hơn nữa còn cần tiêu hao rất nhiều năng lượng thạch, trong thời gian ngắn hắn không thể sử dụng một lần nữa, nhưng nếu chúng ta tiếp tục chờ ở đây cũng không xong, lần sẽ không ngăn lôi điện được lâu đâu... Để Frodo quyết định đi, ba đường chúng ta nên đi hướng nào!

Bốn người hobbit đều được người khác cõng lên lưng nhưng họ vẫn bị lạnh đến mức toàn thân run rẩy liên tục, tố chất thân thể họ là yếu nhược nhất, đã không chịu đựng được không khí lạnh lẽo này, bộ dạng Frodo nhìn cũng đã rất không xong, hắn cố gắng nhìn mọi người xung quanh vài lần rồi mới khó nhọc nói:

- Chúng ta đi... đường hầm Moria.

Người giữ chiến nhẫn đã quyết định hướng đi, những người còn lại cũng không có ý kiến gì, vốn Trịnh Xá lúc trước còn muốn dùng khô lâu chiến mã đưa từng người qua, nhưng sau khi chứng kiến uy lực của cả đợt lôi điện, hắn không dám đảm bảo lần tới khi Saruman lại phát động lôi điện công kích, nếu không có vòng bảo vệ của Gandalf, cơ hội sống sót của hắn có quá được năm phần hay không.

Cho dù thế nào đi nữa, nếu đã quyết định, mọi người cẫn nhanh chóng rời khỏi núi tuyết, sau khi ra khỏi khu vực tuyết phủ tất cả mới thở phào một hơi, trong hoàn cảnh như vậy áp lực thật quá lớn, không chỉ như thế, còn có Saruman ở bên cạnh tùy lúc sử dụng ma pháp đánh lén, bất kỳ ai cũng không thể thả lỏng tinh thần trong hoàn cảnh đó.

Từ núi Caradharas tới đường hầm Moria còn một đoạn đường không ngắn, ít nhất cũng phải đi mất mấy ngày, mà trong mấy ngày này tâm lý người nào cũng căng thẳng hết mức, một là phòng bị quạ đem do thám của Saruman, hai là dự phòng ma pháp tùy lúc có thể giáng xuống, mặc dù Gandalf đã bảo đảm một lần nữa sẽ không có ma pháp đánh xuống nhưng mọi người vẫn không thể thả lỏng được, tâm tình như vậy kéo dài tới lúc mọi người tới ngoài đường hầm Moria mới thôi. Đây là chỗ sâu nhất trong sơn cốc, bên cạnh vách núi là một hồ sâu, bất kỳ ai hiểu rõ kịch bản đều biết, dưới đáy hồ là một con bạch tuộc cực kỳ to lớn, cũng chính con bạch tuộc này bức mọi người tiến vào trong đường hầm, sau đó cũng không còn đường quay lại vì nó đã phá sập cửa vào.

Garnier tới gần Trịnh Xá nói:

- Vậy đây là trận chiến đầu tiên chúng ta hợp tác, quái vật trong hồ này chắc chắn là cũng có năng lượng hạch, hai ta theo quy củ hành sự, ai giết được quái vật này năng lượng hạch sẽ giao cho người đó, còn về điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình thì không ai được quản chuyện đối phương, những cái khác không cần nói nữa, ngươi thấy thế nào?

Trịnh Xá gật đầu đáp:

- Vậy cứ như chúng ta đã thương lượng lúc trước đi, chỉ cần quái vật trong nước xuất hiện chúng ta sẽ đồng thời triển khai công kích, nhưng cũng cần chú ý bảo vệ thành viên đội mình, là như vậy đúng không?

Garnier nói vẻ khẳng định:

- Ừm, chinh là vì khi ta chiến đấu rất dễ lan tới thành viên đoàn đội, mà ngươi là cận chiến giả càng dễ dàng bảo vệ bọn họ, vì thế ta mới cùng ngươi hợp tác, nếu không với uy lực Thời đại Băng hà của ta thật sự không cần hợp tác với người khác...

Trịnh Xá cười cười không thèm để ý, dù sao thì ai tự sáng tạo kỹ năng cũng sẽ cho rằng kỹ năng của mình là kỹ năng mạnh nhất, mà Bạo tạc cùng Hủy diệt của hắn sẽ rất yếu sao? Vì thế hắn cũng chẳng muố giải thích, chỉ tò mò hỏi:

- Ta rất tò mò, mặc dù Thời đại Băng Hà của ngươi uy lực vô cùng nhưng chiến đấu bình thường ngươi cũng sẽ không phá nát năng lượng thạch, vậy ngươi còn thực lực chiến đấu không?

Garnier lập tức mỉm cười đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Ngươi đang xem thường ta sao? Tốt xấu gì ta cũng cường hóa năng lực trái cây ác quỷ tới đẳng cấp cao, hơn nữa đây còn là loại quả cây tự nhiên trân quý nhất, nghe nói đến khi ta mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm có thể thao túng lực lượng băng tuyết trong cả tự nhiên, đừng nói là biển rộng, cho dù muốn đóng băng một khối đại lục cũng rất có thể, bởi vì lúc đó ta có khả năng thao túng năng lượng vô hạn... Nói nhiều như vậy làm gì, tóm lại lát nữa chúng ta đều tận lực chiến đấu đi.

Trịnh Xá cười nhún vai, cũng không để ý theo sau mọi người đi về phía một khối đá tìm kiếm vị trí.

Gandalf đang ghé vào một khối đá xem xét cái gì, một lúc sau mới nói:

- Không sai, trên vách đá này có khảm ithildin, đây là một loại kim loại ma thuật có thể phản xạ ánh trăng hoặc ánh sao, cũng có thể nảy sinh khả năng ghi nhớ một số loại ngôn ngữ...

Ông còn chưa dứt lời, mây trên trời cao đã từ từ tản ra, ánh trăng chiếu thẳng xuống đất.

Quả nhiên, trên vách núi xuất hiện một tầng ánh sáng màu bạc, ánh sáng đó dần dần hợp lại thành hình dáng một cánh cửa, trên đó có khắc mấy chục ký tự kỳ lạ.

Gandalf nhìn cửa vào thở phào nhẹ nhõm, ông ta cầm pháp trượng chỉ về phía cánh cửa màu bạc tiếp đó đọc văn tự khắc bên trên:

- Trên đó viết: "Cánh cửa của Durin, lãnh chúa Moria, nói bằng hữu sẽ có thể tiến vào."

Một người hobbit kỳ quái hỏi:

- Vậy là có ý gì?

Gandalf ung dung cười đáp:

- Rất đơn giản, nếu là bằng hữu, nói ra ám hiệu sẽ có thể tiến vào trong đường hầm. Ha ha, ta thì vừa khéo biết được lời chú của người lùn đối với bằng hữu.

Nói đoạn Gandalf cầm pháp trượng tiếp tục chỉ về bức tường màu bạc, miệng niệm một đoạn chú ngữ đặc biệt, nhưng đến một lúc lâu sau, chú ngữ đã niệm xong nhưng bức tương màu bạc vẫn không hề có chút biến đổi, điều đó xác nhận, chú ngữ đó không hề có tác dụng.

Gandalf nhìn cánh cửa vẻ quỷ dị, tiếp đó lại niệm một đoạn chú ngữ khác, nhìn bộ dạng có vẻ rất không cam lòng, chỉ là thay chú ngữ khác cũng chẳng có tí tác dụng nào, cánh cửa vẫn đóng im ỉm, cái này đúng là khiến Gandalf không xuống đài nổi, ông ta chỉ có thể bất đắc dị tới gần vách đá ấn thử mấy cái, miệng nói:

- Trước kia ta biết tất cả chú ngữ của con người, người Elf, thậm chí là cả loài Orc, nhưng mà...

Người hobbit lên tiếng lúc trước lại mở miệng hỏi:

- Vậy ngài chuẩn bị làm thế nào bây giờ?

-Nếu cậu lấy đầu đập vào cánh cửa mà nó vẫn không mở ra thì cậu hãy ngồi im đó để ta tìm biện pháp, đến khi ta nghĩ ra chú ngữ tiến vào mới thôi!

Gandalf nhất thời thẹn quá hóa giận, ông ta đứng dậy lớn tiếng nói với tên hobbit kia, còn bản thân thì bất đắc dĩ ngồi xuống cạnh vách núi.

Những người trong tiểu đội luân hồi tự nhiên là biết tình tiết này, cũng biết chú ngữ tiến vào thông đạo thật sự rất đơn giản, chỉ cần phiên dịch chữ "bằng hữu" sang tiếng người Elf là được, vì thế lập tức có một gã trong Bắc Băng Châu đội lên tiếng:

- Cái này giống như một câu đó vậy, nói bằng hữu sẽ có thể tiến vào... Đúng rồi...

Người này đang định nói thì không ngờ Garnier lại trực tiếp chặn hắn lại.

Garnier mỉm cười nói:

- Ngươi không nên quấy rầy suy nghĩ của Gandalf, cứ thuận theo tự nhiên đi, thuận theo tự nhiên!

http://tieulun.hopto.org

Đến mấy chữ cuối cùng, hắn còn cố ý nhấn giọng, cũng khiến tên đội viên kia bất đắc dĩ ngậm miệng lại, những người khác tự nhiên cũng không muốn nói thêm gì, dù sao đến lúc tự khắc sẽ vào được bên trong đường hầm.

Do đó thời gian cứ chậm rãi trôi đi, Gandalf dốc hết sức cũng không có cách nào phá giải chú ngữ vào cửa, mọi người đều ngồi trên những tảng đá xung quanh nghỉ ngơi dưỡng sức, chỉ có người hobbit là không dừng lại được, ngoài Frodo nhìn có vẻ tinh thần không được ổn ra, ba tên khác đều đang tìm kiếm đồ vật, mấy phút sau, bọn họ không ngờ tìm được một cành cây dài, phía đầu buộc một sợi dây mềm, móc một ít giun chuẩn bị tới hồ câu cá.

Sau khi mồi câu đã vứt xuống hồ, Aragorn bấy giờ mới định thần lại vội vàng ngăn cản hắn:

- Đừng nghịch nước, trong hồ này rất có thể có thứ gì đó, nếu xung quanh không thể an tĩnh như vậy, tóm lại ba người các ngươi cũng ngồi yên đi.

Tên hobbit kia là Merry, hắn lắc lắc đầu nói:

- Nhưng chúng ta chỉ có lương khô, sao không câu chút cá lên làm thức ăn cho mọi người chứ? Hơn nữa ở đây có thể có cái gì? Người cá sao?

Hắn đang nói chuyện không thấy được trên mặt nước có một chiếc xúc tu vụt qua, đến cả những người xung quanh cũng chỉ thấy một tàn ảnh, Merry lập tức hưng phấn nói:

- Xem xem, con cá to quá, cái hồ này chẳng biết đã bao lâu không có người đi tới, bên trong chắc chắn là có rất nhiều cá lớn. Ha ha, mọi người chờ chút nữa ta cho tất cả ăn cơm nhé.

-...Có lẽ là chúng ta cho sinh vật khác ăn cơm đấy...

Aragorn lại rút kiếm tùy thân ra, không ngờ dự đoán, hắn rút kiếm được vài giây, mấy chiếc xúc tu to lớn bỗng vọt lên khỏi mặt nước, đồng thời một con bạch tuộc khổng lồ xuất hiện trước mắt mọi người, con bạch tuộc này dài tới hơn năm mươi mét, so với trong phim không ngờ còn lớn hơn rất rất nhiều.....

415. Đường Hầm Moria (2)

Gần như tất cả mọi người tại trường đều sững sờ, thứ nhất là con bạch tuộc này xuất hiện quá đột ngột, thứ hai là phương thức nó hiện ra cực kỳ khiến người ta chấn động, không thể không thừa nhận, những thứ to lớn luôn khiến người ta cảm thấy vô cùng kinh ngạc, cảm giác mà con bạch tuộc dài hơn năm mươi mét này tạo cho mọi người tuyệt đối là chấn động một cách khủng bố.

-....Cái này, ta không muốn câu loại cá này...

Merry ngây ngốc nói, nhìn bộ dạng hắn thật sự đã bị dọa đến choáng váng.

Garnier phản ứng nhanh nhất, hắn vốn là người đứng gần mặt nước nhất, chỉ thấy hắn cúi người chập hai tay lại với nhau, đến khi hắn mở tay ra, mỗi bên đã cầm một cây băng nhỏ, sắc nhọn trong suốt, đoạn vung tay ném về phía con bạch tuộc.

Con bạch tuộc lúc này vừa mới trồi lên mặt nước, hiển nhiên là không ngờ lại có một con người dám tấn công nó trước, hai cây băng lại bắn tới rất đột ngột, con bạch tuộc khổng lồ còn chưa định thần lại đã bị chúng trước sau đâm vào đầu và xúc tu. Hai mũi băng cực kỳ sắc nhọn, nhưng rõ ràng là sức ném của Garnier không đủ mạnh nên chỉ đâm vào da con bạch tuộc mấy phân rồi dừng lại, không hề gây cho nó thương tổn quá lớn.

Bạch tuộc bị hai cây băng bắn trúng mới tỉnh táo lại, nó chợt phát ra một tiếng rống chấn động lòng người, cũng không chờ Garnier tiếp tục công kích, nó đã nhanh chóng lao về phía bờ, mấy chiếc xúc tu như roi quất đánh thẳng về phía Garnier, xem uy thế khủng khiếp của xúc tu, nếu đánh trúng thân thế thì chắc chắn sẽ phải chết, vì thế Garnier lập tức hô lớn:

- Trịnh Xá! Cứu ta!

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá thở dài, hắn cuối cùng cũng hiểu tại sao Garnier lại cùng hắn kết minh, đạo lý kỳ thực rất đơn giản, đòn tấn công của tên này có khuyết điểm trí mạng, đó là ngoài cần năng lượng thạch ra, giữa tấn công và phòng ngự có sơ hở quá lớn, cho nên nhìn qua có vẻ công kích rất mạnh nhưng đồng thời cũng phải gánh chịu nguy hiểm rất lớn, đây mới là nguyên nhân Garnier tìm hắn kết minh, bởi vì tên này cần có người cùng hắn gánh chịu phần nguy hiểm đó.

Trịnh Xá cũng không trốn tránh trách nhiệm, nếu đã đáp ứng đồng minh, vậy hắn nhất định phải hoàn thành nghĩa vụ của mình, khi xúc tu của con bạch tuộc khổng lồ đánh tới, hắn đã bước tới một bước chắn trước người Garnier, sau đó Hổ hồn liên tiếp chém tới, chiếc xúc tu lập tức đứt làm mấy đoạn. Tiếp theo hắn càng không dừng lại, nâng Hổ hồn đao đánh thẳng về phía con bạch tuộc khổng lồ, đao mang của Hổ hồn dài khoảng hơn mười mét, nếu chém trúng một nửa bên thân con bạch tuộc sẽ bị chém thành hai đoạn.

Không ngờ rằng Gandalf bỗng hét lên:

- Cẩn thận, mau tránh đi!

Hóa ra khi Trịnh Xá bổ ra một đao, bên người con bạch tuộc bỗng hiện ra mấy cột nước trôi nổi, đến khi Trịnh Xá chém tới, những tia nước cũng bắn thẳng về phía hắn, nếu đao này bổ trúng thì những tia cũng chắc chắn có thể đồng thời xuyên thủng cả Trịnh Xá lẫn Garnier. Vì vậy Trịnh Xá trong sự kinh hãi chỉ có thể hồi đao ngăn cản, đao mang dài hơn mười mét trên Hổ hồn cũng thuận thế chắn trước mặt hai người, chát chát mấy tiếng, tất cả các tia nước đều bắn trúng đao mang.

Trịnh Xá thoáng sửng sốt, hắn giống như phát hiện ra chuyện gì đó rất quái lạ, cứ ngây ngốc nhìn Hổ hồn đao trong tay mình, còn con bạch tuộc thì không hề dừng lại, xuc tu của nó bắt đầu từ bốn phương tám hướng cuốn tới chỗ mọi người. Tiếng dây cũng chợt vang lên, Legolas cùng Trương Hằng đồng thời phát tên, cả hai người đều dùng hai mũi Bạo liệt tiễn, bốn mũi tên va chạm trên không trung rồi phát nổ, tiếp đó dùng tốc độ mắt thường không thể theo kịp xuyên thẳng vào cơ thể bạch tuộc, uy lực to lớn còn không hoàn toàn đình chỉ, hai mũi tên phá thủng thân mình nó, chui ra từ bên cạnh.

Mắt thấy Bạch tuộc bị thương nặng nhưng Trịnh Xá không ngờ lại đứng nhìn chằm chằm vào Hổ hồn, Garnier hét lớn một tiếng lao tới, mặt hồ chỗ hắn đạp lên lập tức đóng thành băng, chỉ sau vài bước đã xông tới trước mặt con bạch tuộc. Chỉ thấy hắn nghiến răng, cả người cứ như vậy đâm vào con bạch tuộc, trước khi những chiếc xúc tu kịp đánh tới, hắn đã chạm vào da nó, thân thể bạch tuộc chỗ đó lập tức nhanh chóng đóng băng, tối đa chỉ mất mấy giây, thân thể con bạch tuộc đã có một phần tư hoàn toàn biến thành băng.

Chuyện tiếp theo cũng rất dễ xử lý, bị trọng thương rồi lại bị đóng băng, con bạch tuộc rất nhanh chóng bị mọi người giải quyết còn Garnier cũng theo sở nguyện giết được nó, theo như lời hắn nói thì hắn được 3000 điểm thưởng, một chi tiết cấp C, hơn nữa trong cơ thể nó còn lấy được một viên năng lượng hạch cấp C, thuộc tính cũng là thủy, tên này lập tức cười không ngậm miệng lại được.

Lúc này Trịnh Xá còn đang ngây ngốc nhìn chằm chặp vào Hổ hồn đao, Sở Hiên đã ngồi xuống cạnh hắn, trên tay cầm một loại quả cây trắng như tuyết, đây là đặc sản trong thế giới Lord of the Rings, tên gọi là tuyết quả, mang vị ngọt dịu mát, màu trắng như ngọc như tuyết cũng khiến nó trông cũng rất đẹp mắt nên loại quả này tự nhiên trở thành thức ăn chính của Sở Hiên, hắn vừa ăn tuyết quả vừa nói:

- ....Hiệp nghị giữa ngươi và Garnier ta cũng biết, tuy là ngươi bị lợi dụng nhưng với thực lực của ngươi hẳn cũng không phải chịu thua thiệt, hơn nữa còn có thể thuận tiện tăng hảo cảm của Bắc Băng Châu đội, cho nên ta cũng không ngăn cản ngươi... Bất quá, khiến ta rất tò mò là, chuyện gì khiến ngươi đến cả điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình tới tay cũng không cần vậy? Cứ đứng ở đây nhìn Hổ hồn đao, ta cần trước tiên được nhận rõ tin tức, vậy sau đó mới có thể tính toán và sắp xếp được.

Trịnh Xá bấy giờ mới mừng rỡ hô lên một tiếng, hắn cười ha ha ầm ỹ, mặc kệ người xung quanh đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy hắn giật vòng cổ long tinh đang đeo xuống, tiếp đó quay sang Sở Hiên nói:

- Ngươi lấy coilgun bắn thử ta một chút.

Sở Hiên ừ hữ một tiếng, cũng không khách khí rung tay một cái coilgun lập tức xuất hiện, tiếp đó trực tiếp đưa súng chĩa vào đầu Trịnh Xá. Trịnh Xá vừa mới nâng Hổ hồn đao lên đã thấy coilgun nhắm thẳng vào mình, bị dọa đến nỗi sắc mặt trắng bệch, phải vội vàng nói:

http://tieulun.hopto.org

- Chờ, chờ một lát, ít nhất cũng phải để ta chuẩn bị một chút đã chứ? Bao giờ ta ra hiệu ngươi hãy nổ súng.

Vừa dứt lời, Trịnh Xá đã truyền một lượng lớn nội lực vào trong Hổ hồn, đao mang vô hình lập tức xuất hiện ngoài thân đao, cũng không biết Trịnh Xá làm cái gì, tiếp đó hắn nhìn Sở Hiên nói:

- Bắt đầu đi, cứ tự nhiên mà bắn!

Sở Hiên quả nhiên không biết khách khí là cái gì hết, hắn nâng súng bắn từng phát một, phát nào cũng bắn vào chính giữa đầu Trịnh Xá, nhưng lại bị một tầng vô hình ngăn cản. Uy lực của coilgun mặc dù không so được với súng ngắm Gauss của Zero nhưng cũng đủ khiến người ta phải sợ hãi, trong Starship Trooper bắn giết bọ cực kỳ dễ dàng, lúc này lại không thể bắn tới người Trịnh Xá. Sau khi bắn khoảng mười phát, Sở Hiên trực tiếp dừng lại, hắn nhíu mày nhìn Trịnh Xá, một lúc sau mới nói:

- Vòng bảo vệ khi bị công kích sẽ hiện hình, vì thế không thể là trong Hổ hồn đao có ẩn chưa công năng bảo vệ, khả năng duy nhất là... Ngươi thay đổi hình dạng của Hổ hồn đao mang, sau đó hình thành vòng đao mang vô hình bảo vệ bản thân?

Trịnh Xá cười lớn đáp:

- Không sai, chính là như vậy, vừa rồi khi con bạch tuộc bắn nước tấn công ta, trong lúc vô ý ta liền mở rộng đao mang, vì thế ta nghĩ đao mang này có thể do ý chí của ta mà thay đổi hình dạng không, ai mà biết vậy mà lại đúng là như thế, ha ha, cứ như vậy ta không phải vô địch rồi sao? Chỉ cần dùng đao mang bảo vệ toàn thân, tiếp đó lại dùng Bạo tạc cùng Hủy diệt đi tấn công, ha ha ha, ta sẽ là thiên hạ vô địch...

Nói đoạn hắn lại cười ha hả.

Sở Hiên bất đắc dĩ vỗ vỗ trán, không hiểu vì sao, hắn luôn luôn không có cảm giác đau đớn lúc này lại đột nhiên cảm thấy đầu mình có chút khác lạ, vì thế chỉ có thể:

- Vừa rồi ngươi dùng đao mang bao phủ toàn thân mất bao nhiêu thời gian?

Trịnh Xá ngẩn người, suy nghĩ một thoáng rồi đáp:

- Đại khái là hơn một giây, chắc chắn không quá hai giây.

Sở Hiên gật gật đầu hỏi tiếp:

- Muốn dùng đao mang bao phủ toàn thân ngươi cần tiêu hao bao nhiêu nội lực?

-Đại khái khoảng 20%...

Trịnh Xá càng đáp càng chột dạ, trong lòng cũng thầm nhận ra khuyết điểm của phương pháp sử dụng đao mang này.

Sở Hiên tiếp tục lạnh nhạt nói:

- Nội lực của ngươi một khi biến thành đao mang chỉ có thể mặc cho nó tự biến mất, không thể từ đao mang chuyển lại thành nội lực, chuyện này trước đây ngươi đã từng nói phải không? Mà thời gian đao mang duy trì cũng không quá mười giây, nói cách khác, tay bắn tỉa cấp bậc như Zero, cung tiễn thủ đẳng cấp Trương Hằng, đều là khắc tinh với chiêu này của ngươi, chỉ cần thời gian gián đoạn hơn một giây đó bị họ phát hiện được thì ngươi chắc chắn phải chết không nghi ngờ gì. Cũng như vậy, đao mang này thật sự là cực kỳ cứng cỏi nhưng cũng từng có trường hợp nó bị phá vỡ đúng không? Nếu như địch nhân có loại đạo cụ ma pháp truyền thuyết như vậy, ngươi cũng chắc chắn phải chết...

Trịnh Xá lập tức chán nản, cười khổ nói:

- Ta vốn cứ tưởng rằng sử dụng đao mang như vậy sẽ càng thêm hiệu quả, ai mà biết hóa ra cũng chỉ toàn là gân gà, ai... Ta vừa rồi đã quá đắc ý vong hình rồi.

-Cũng không phải là gân gà, trong mười giây trước khi đao mang biến mất sức chiến đấu của ngươi ít nhất cũng có thể được đề cao gấp đôi, hơn nữa đây cũng là một kỹ năng tốt để nâng cao cơ hội sống sót... Cố gắng tăng nhanh tốc độ sử dụng nó đi, nếu có thể giảm tốc độ xuống còn khoảng 0,5 giây thì khuyết điểm lớn nhất sẽ không còn, ngươi chỉ cần đề phòng công kích quá mạnh cùng công kích loại ma pháp truyền thuyết là được... Cố gắng đi, Trịnh Xá.

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên không ngờ lại không nói chuyện cay nghiệt như bình thường, ngược lại, cực kỳ hiếm thấy đi an ủi Trịnh Xá, đúng lúc này, mấy người Gandalf cách đó không xa đã gọi bọn họ lại, nguyên là Frodo theo như kịch bản phim nghĩ ra được đáp án câu đố trên cánh cửa, chuyển từ "bằng hữu" thành tiếng người Elf đọc ra, cánh cửa dẫn vào đường hầm Moria cuối cùng cũng mở ra trước mắt mọi người...

416. Kho Báu Và... Giết Giết Giết (1)

Thế giới Lord of the Rings cũng giống như rất nhiều loại thế giới huyền ảo khác, người Elf cũng là sinh vật cao quý mỹ lệ, người lùn cũng là sinh vật thích đào bới. Đương nhiên, nói như vậy không khỏi có chút không được chi tiết rõ ràng, cũng có chút áp đặt chủ quan, nhưng người lùn đúng là sinh vật thích tìm kiếm quặng mỏ dưới lòng đất, những khoáng thạch trân quý chính là niềm vui lớn nhất của họ khi đào bới.

Đường hầm Moria cũng là sản phẩm của sở thích này, độ dài của đường hầm này không ngờ xuyên qua cả dãy núi Caradhras, theo như lời Gandalf nói thì bọn họ phải đi trong đường hầm này năm ngày năm đêm mới tới được đầu bên kia. Khoảng cách như vậy đừng nói trong thế giới này đã là cực kỳ khoa trương, cho dù trong thế giới hiện thực cũng đủ kinh khủng, một con đường thông qua núi phải đi mất năm ngày năm đêm, hơn nữa hoàn toàn là dựa vào sức người đào móc từng chút từng chút một...

-Mọi người sẽ rất nhanh chóng được chứng kiến sự nhiệt tình của người lùn chúng ta, ha ha...

Gimli đi đầu đội ngũ, hắn vừa đi vừa nói:

-Lửa cháy bập bùng, bia tươi mát lạnh, thịt nướng thơm lừng. Ha ha, đây là nhà của anh họ Balin ta, sao có thể chỉ là một đường hầm chứ?

Lúc này Gandalf đã nâng pháp trượng lên, cũng không biết ông ta làm thế nào, trên pháp trượng tỏa ra một luồng sáng nhu hòa chiếu sáng cả lối vào đường hầm.

-....Nơi đây quả thật không phải là một đường hầm gì cả, nó là một lăng mộ!

Boromir nhìn quanh một chút rồi trầm giọng nói.

Trước lối vào đường hầm, trên mặt đất đầy xác chết đã hóa thành xương khô, trong đó phần lớn đều là xác của người lùn, một phần nhỏ khác thì nhìn có chút vặn vẹo, tựa hồ là một số sinh vật hiếm thấy, nơi đây quả thật nên gọi là đường hầm thì chính xác hơn.

-Không, không... Không!

Gimli lập tức sững sờ, hắn gào lên thảm thiết, lao về phía những hài cốt kia.

Legolas vẫn luôn là một trong những người bình tĩnh nhất, hắn rút một mũi tên trên một cái xác, xem xét hai lượt lập tức hét lớn:

- Quân Orc!

Nói đoạn hắn ném mũi tên, trực tiếp giương cung nhằm vào bóng tối.

Những người còn lại cũng tự lấy vũ khí của mình ta, Boromir vừa rút gươm vừa quát:

- Chính vì thế, chúng ta căn bản không nên tới đây, phải đi qua Rohan, chỉ ở đó chúng ta mới có thể an toàn vượt qua dãy núi Caradhras.

Garnier cùng Trịnh Xá nhìn nhau, hai người trong lòng đều thầm hô hỏng bét, vốn theo trong kịch bản, cánh cửa trên vách núi đã bị con bạch tuộc khổng lồ phá nát, làm họ không thể không tiếp tục đi vào trong đường hầm, nhưng hiện tại cánh cửa vẫn được giữ gìn nguyên vẹn, bạch tuộc lại bị mọi người giết chết nên bọn họ nếu muốn lui cũng tùy lúc có thể quay lại, nhưng thế không phải kế hoạch của hai người sẽ hoàn toàn uổng phí sao?

Garnier vội vàng nói:

- Nhưng đường qua Rohan thật sự quá nguy hiểm, trong đường hầm này dù sao cũng không phải đối mặt với cả đội quân bao vây công kích đúng không? Nếu chúng đi qua chỗ đó bị Saruman phát hiện, không, là

http://tieulun.hopto.org

nhất định sẽ bị phát hiện, nói như vậy, chúng ta không phải đến cả trốn cũng trốn không thoát sao? Huống hồ đường hầm này lớn như vậy, chúng ta chỉ cần yên lặng đi qua, không nhất định sẽ bị quân Orc phát hiện đâu.

Gandalf nhíu mày đang định nói gì đó, Trịnh Xá đã keo dây cương lao về phía trước, tốc độ khô lâu chiến mã cực nhanh, hơn nữa trong đường hầm cũng hoàn toàn không có trở ngại, cứ như vậy nhanh chóng biến mất trong bóng tối. Mấy chục giây sau, ngọn lửa màu đỏ máu mới lại xuất hiện, còn Trịnh Xá vừa lộ ra lập tức cao giọng nói:

- Bên trong không có gì cả, một tên lính Orc cũng không thấy!

Điều này khiến mấy người Gandalf trở nên chần chừ, Nyos đột nhiên lên tiếng:

- Như vậy đi, vẫn để người giữ chiếc nhẫn quyết định, đi qua đường hầm yên tĩnh này hay là rời khỏi đây, trốn dưới ánh mắt Sarunam lén lút vượt qua, Frodo, cậu quyết định đi.

Trong câu này rõ ràng là có cạm bẫy, đầu tiên Nyos nói rằng đường hầm này là nơi yên tĩnh, mặc dù hiện tại đúng là cực kỳ yên tĩnh nhưng trong đó lại ẩn tàng nguy hiểm, tiếp theo hắn biến lối qua Rohan thành dưới tầm mắt của Saruman, mặc dù chỗ đó thật sự rất gần với Isengard, nhưng khoảng cách giữa hai bên cũng không thể gần đến mức như vậy, chỉ là bị hoàn cảnh hiện tại ảnh hưởng, mấy người Gandalf cũng chẳng chú ý tới cạm bẫy trong đó.

Frodo nhìn những người xung quanh rồi lại nhìn xuống các bộ hài cốt dưới chân, một lúc lâu sau mới nói:

- Chúng ta... chúng ta đi qua lối này thôi, mọi người nhỏ giọng một chút hẳn là sẽ không gặp nguy hiểm gì, ma pháp của Saruman nếu muốn tránh cũng không tránh nổi... Chúng ta cứ theo đường hầm này mà đi thôi.

Vì thế hướng đi của đoàn đội được quyết định như vậy, tiếp tục xâm nhập vào đường hầm, bao giờ vượt qua nó thì thôi...

Garnier cũng Trịnh Xá lại nảy sinh nghi ngờ, tên Nyos này tự dưng lại giúp đỡ họ là có ý gì, mà Nyos cũng không khách khí tới cạnh hai người hạ giọng nói:

- Hiệp nghị giữa các ngươi ta đại khái cũng đã biết rồi, những lời khác cũng không phải nói nhiều, kẻ biết sẽ có phần, những kim loại trân quý như mithril hoán đổi ở chỗ Chủ Thần quá đắt, vì thế Nam Viêm Châu đội bọn ta cũng phải có một phần. Đương nhiên, bọn ta không cần quá nhiều, chỉ cần một phần tư là được, ba phần tư còn lại các ngươi chia nhau là được, ai có công lớn nhất lấy được số kim loại này người đó nhận được nhiều nhất, các ngươi thấy sao?

Hai người Trịnh Xá lại đưa mắt nhìn nhau, Trịnh Xá bấy giờ mới đáp:

- Nếu các ngươi cũng muốn tham gia hiệp nghị này thì cũng phải bỏ sức lực ra mới được, trong lúc nguy hiểm, bọn ta đều phải dốc toàn lực chiến đấu, đồng thời phải hỗ trợ lẫn nhau bảo vệ đội viên, nếu là như vậy.... Nam Viêm Châu đội cũng sẽ được hưởng một phần.

Nyos mỉm cười nói:

- Đó là đương nhiên, yên tâm đi, khi cần chiến đấu tất cả thành viên trong đội ta sẽ không rút lui, đến lúc tất yếu ta cũng sẽ tham gia chiến đấu, chính là như vậy...

Tạm thời không nhắc đến chuyện ba đội trưởng đạt thành hiệp nghị, phía bên kia, mấy người Gandalf đã từ từ đi sâu vào trong đường hầm, theo sát sau họ là hơn mười người của ba tiểu đội luân hồi.

Đường hầm Moria tuy tên gọi là đường hầm nhưng bên trong kỳ thực cũng rất lớn, từ Gimli mọi người được biết, đường hầm này vốn là một hang động rất lớn, sau khi người lùn tìm được hang động này liền đào xuyên qua cả dãy núi, hơn nữa còn xây dựng tại những chỗ bằng phẳng bên trong các thôn làng ngầm có thể cư trú được. Mithril cùng kim loại allugist khai thác được trong đường hầm càng khiến người lùn vui mừng như điên, họ dùng hai thứ kim loại này trao đổi với các pháp sư, người Elf hoặc con người lấy rất nhiều tài nguyên quan trọng.

http://tieulun.hopto.org

-Giá trị của mithril không cần kể nhiều, đó là kim loại tốt nhất chúng ta từng biết để chế tạo đạo cụ ma pháp, hơn nữa còn cứng rắn, nhẹ nhàng, giá trị cùng khối lượng cao hơn vàng cả trăm lần, thậm chí còn cao hơn, đây cũng là sản phẩm nổi tiếng nhất của đường hầm Moria.

Gandalf đi dọc con đường men theo vách đá trong đường hầm, ông đưa ánh sáng trên pháp trượng chỉ về phía vách đá, quả nhiên trên đó phản xạ lại quang mang màu bạc, đó là quặng mithril chưa tinh chế, đã có thể mơ hồ nhìn thấy ánh bạc phản chiếu.

-Ngoài mithril ra, sản lượng kim loại allugist thì ít hơn rất nhiều, trong một cân quặng mithril mới có thể xuất hiện một gam allugist, đây là loại khoáng sản siêu quý giá, sản lượng của cả đại lục trong một trăm năm cùng lắm cũng chỉ có thể chế được một cái chén. Kim loại này là thứ tốt nhất để truyền tinh thần lực, nói vậy có vẻ không dễ hình dung lắm, ta lấy ví dụ thế này nhé, các tháp ma thuật của pháp sư thường đều phải sử dụng chú ngữ để khai mở, hoặc như cửa vào đường hầm này chỗ chúng ta đi vào cũng như thế, mà làm thế nào để phân biệt các chú ngữ đó đây? Cần phải pha vào một chút kim loại allugist, sau đó truyền tinh thần lực để phân biệt, mặt khác khi chế tạo vũ khí, pha chút ít kim loại này vào, có thể khiến vũ khí sinh ra một ý thức nhất định, giống như chiếc nhẫn tối cao, chỉ có người đầu tiên nhỏ máu lên mới có thể sử dụng được nó, những người sau đó không thể sử dụng phần lớn những bí ảo bên trong, đây là đặc tính của thứ kim loại này.

Gandalf vừa đi vừa không ngừng giải thích cho mọi người,về phương diện nào đó cũng có vẻ như đang khoe khoang học thức.

Trịnh Xá nghe vậy trong lòng bỗng máy động, bởi vì đặc tính nhận chủ này không phải rất giống hai món vũ khí hắn lấy được trong Starship Troopers sao? Vũ khí không phải do nguyên chủ nhân sử dụng, khi giao cho Triệu Anh Không cùng Trương Hằng, họ thật sự không thể phát huy được uy lực lớn nhất của vũ khí, nghe qua hình như có liên quan tới đặc tính của thứ kim loại này, vậy thì có biện pháp giải trừ đặc tính này không?

Trịnh Xá lập tức hỏi:

- Có cách nào giải trừ đặc tính này không? Ý ta là giải trừ nhận chủ gì đó, sau đó để nó nhận chủ mới.

Gandalf liếc nhìn Trịnh Xá một cái đáp:

- Biện pháp thì cũng có, bất quá phải xem tinh thần lực mạnh yếu ra sao. Ví dụ như chiếc nhẫn của Chúa tể Bóng tối Sauron, nó thực ra cũng chỉ là một công cụ uy lực vô cùng mà thôi, nếu như có biện pháp xóa bỏ tinh thần lực Sauron lưu lại trong đó thì chiếc nhẫn sẽ không còn là đồ vật tà ác nữa, mà người Elf cũng không cần vì ba chiếc nhẫn mất đi sức mạnh mà phải rời khỏi Middle Earth, đến lúc đó tất cả đều hoàn mỹ. Nhưng không thể được, tinh thần lực của Chúa tể Bóng tối quá mạnh mẽ, cho dù là thần cũng không thể xóa bỏ sự tà ác, tàn bạo, sát phạt mà hắn lưu lại trong chiếc nhẫn, vì thế chúng ta chỉ có thể phá hủy chiếc nhẫn, chứ không thể xóa bỏ tinh thần lực... Ngươi đáng muốn nói đến chuyện này phải không?

Trịnh Xá trong lòng thầm kêu xấu hổ, hắn vội vàng nói:

- Cũng không phải vậy, ta cũng có mấy món vũ khí tìm được trong một số di tích, chỉ là chúng đều đã bị nhận chủ, bên trong vẫn còn lưu lại tinh thần lực, đồng đội của ta không có cách nào sử dụng hoàn toàn, nếu có thể, ta hy vọng ông có thể giúp ta giải trừ tình huống nhận chủ của hai món vũ khí này, để chúng nhận chủ lại một lần nữa, ông thấy thế nào?

Gandalf gật đầu nói:

- Được, sau khi chúng ta vượt qua đường hầm này ta sẽ giúp ngươi giải trừ tình huống nhận chủ đó, đương nhiên, tinh thần lực của đối phương không thể quá mạnh mẽ, nếu không sẽ phải sử dụng rất nhiều năng lượng thạch cùng khoáng sản trân quý để phụ trợ, nếu đến vậy cũng không được thì ta cũng chỉ có thể cáo lỗi thôi.

http://tieulun.hopto.org

417. Kho Báu Và... Giết Giết Giết (2)

Cáo lỗi hay không cũng mặc kệ, chỉ cần có hy vọng là được rồi, hai món vũ khí loại ma pháp truyền thuyết này đều là trang bị ít nhất cũng cấp A, nếu có thể giải trừ trạng thái nhận chủ, vậy thì sức chiến đấu của Triệu Anh Không và Trương Hằng sẽ đại tăng, đây là thu hoạch lớn nhất từ khi họ tiến vào thế giới Lord of the Rings cho tới nay.

Trịnh Xá trong lòng vô cùng hưng phấn, cưỡi khô lâu chiến mã tuần tra bốn phía trong đường hầm dưới lòng đất này. Đường hầm Moria mặc dù gọi là hầm nhưng không gian bên trong cũng cao ít nhất là mấy chục mét, đừng nói là cưỡi ngựa, cưỡi voi trong này cũng chẳng có vấn đề gì, đương nhiên, điều kiện bắt buộc là con voi ấy cũng phải không bị trọng lực ảnh hưởng.

Ngày hành quân đầu tiên bình an vô sự, theo như Gimli nói thì trước mắt mọi người vẫn ở ngoài khu vực sinh sống trong Moria, đường hầm này thật sự quá lớn, cho dù có quân Orc đi nữa thì cũng không chắc sẽ gặp phải, vì thế sau khi ngày đầu tiên yên ổn, mọi người cũng dần dần giảm bớt đề phòng, ít nhất cũng không như lúc mới đi vào, nghi thần nghi quỷ. Tiếp đó, mọi người tìm một chỗ đất trống hạ trại, đốt lửa nấu cơm, sau khi tất cả xong xuôi mới có cơ hội nghỉ ngơi một chút.

-...Nói như vậy, tộc Elf các ngươi cũng có kỹ năng Bạo liệt tiễn? Đúng rồi, các ngươi gọi nó là Song nhận tiễn, cái tên thật cổ quái.

Trương Hằng cùng Legolas lại rất thân thiết, do hai người đều sử dụng cung tên, hơn nữa còn cùng sử dụng được kỹ năng Bạo liệt tiễn, lại thêm Trương Hằng vốn là người tâm địa lương thiện, vì thế hai người trò chuyện rất vui vẻ, đem kỹ xảo cung tiễn của mình dạy cho đối thương.

-Đúng thế, bởi vì tiễn kỹ này đả thương người cũng làm bị thương mình, với thực lực của ta cho dù vận dụng sinh mệnh lực không ngừng khôi phục thì tối đa cũng chỉ đến phát Song nhận tiễn thứ hai mươi liên tiếp là cánh tay sẽ sưng phù, không thể kéo cung được nữa. Nếu phải sử dụng Tam nhận tiễn thì ta tối đa chỉ có thể sử dụng được ba phát mà thôi!

Legolas cười nói, người Elf quả là chủng tộc vô cùng đẹp đẽ, nụ cười của hắn khiến cho mấy cô gái xung quanh đều phải đỏ mặt.

Trương Hằng yên lặng nhìn cây cung màu bạc của mình, một lúc sau mới nói:

- Tam nhận tiễn a? Là Bạo liệt tiễn ba mũi phải không? Đến cả ba tiễn cũng đã khó luyện thành như thế, vậy thì... Cửu tiễn xạ nhật càng khủng bố đến mức nào đây?

Ở một chỗ khác, Trịnh Xá và Triệu Anh Không cũng đang cùng Aragorn và Boromir trao đổi, do Chủ Thần thay đổi độ khó nên thực lực nhân vật trong phim cũng mạnh đến kinh người, ví dụ như Aragorn cùng Boromir đều có thể phát ra đấu khí của bản thân, loại đấu khí này Trịnh Xá cùng từng được thấy qua khi chiến đấu với tiểu đội luân hồi Ác Ma, quả thực là vô cùng lợi hại, mặc dù khả năng duy trì không bằng nội lực, cũng không có hiệu quả trị liệu thương thế bản thân nhưng lực bạo phát lại càng mạnh hơn nội lực rất nhiều.

Khi Trịnh Xá cùng Aragorn giao chiến, nếu Trịnh Xá không dùng trạng thái Bạo tạc thì tuyệt đối không đánh lại Aragorn dùng đấu khí, nhưng khi sử dụng thì lại mạnh hơn hai phần, nếu sử dụng đến Hủy diệt thì Aragorn chỉ có thể bị hắn giết chết trong nháy mắt. Đương nhiên, đây chỉ là luận bàn, hai bên cũng không sử dụng trạng thái mạnh nhất của mình, vì thế Trịnh Xá cũng không dám khẳng định Aragorn chỉ có chút năng lực như vậy.

Bên kia, Boromir lại bị đánh cho thê thảm, cũng không phải thực lực Triệu Anh Không quá kinh người, nếu hai bên mặt đối mặt chiến đấu, Triệu Anh Không không sử dụng kỹ năng tự sáng tạo Sóng chân không thiểm linh thì không thể bì được với Boromir về sức manh, tốc độ, sức phản ứng, thậm chí cả hai bên đều đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai. Sở dĩ nàng có thể đánh cho Boromir phải kêu la ầm ỹ là vì thuộc tính trong suốt của thanh gươm Excalibur phối hợp với kỹ xảo thích khách tinh vi, uy lực tăng cường không chỉ một phần nửa phần, đến cả Trịnh Xá cũng không dám tùy tiện giao thủ với Triệu Anh Không, mà Boromir vốn lại còn khinh thường nàng chỉ là một cô bé, vừa giao thủ lập tức rơi vào thế yếu, muốn cường hành phản kích lại cũng không được, trừ phi hắn cùng Triệu Anh Không liều mạng thì còn không kém lắm.

http://tieulun.hopto.org

Không lâu sau, bốn người đều ngừng giao chiến, Boromir là chật vật nhất, quần áo trên người bị cắt phá lung tung, vốn trang phục kỵ sĩ hoàn hảo, giờ phút này trong chẳng hơn tên ăn mày là mấy. Triệu Anh Không cùng không nói gì, chỉ nhìn Trịnh Xá gật đầu một cái rồi bình thản đi về phía đống lửa, mặc Trịnh Xá xấu hổ quay sang Boromir cười nói:

- Xin lỗi nhé, tính tình cô ấy lúc nào cũng vậy, luôn làm người ta phải xấu hổ. Ha ha, mọi người không nên để ý, nói thật nếu như ngươi thật sự cùng cô ấy liều chết đối chiến, cô nhóc đó không thể đánh lại ngươi.

Boromir lại trân trân nhìn Triệu Anh Không, tới khi Trịnh Xá nói hai lần hắn mới quay đầu cười cười xấu hổ, tiếp đó không ngờ lại tiếp tục ngây người nhìn về phía nàng, bộ dạng đó khiến Trịnh Xá trong lòng bỗng sinh ra dự cảm không hay.

Tóm lại, mọi người cứ như thế đói mệt thì nghỉ ngơi ăn cơm, khỏe rồi thì lại đi, mệt mỏi thì hạ trại đi ngủ, không biết từ khi nào thời gian đã trôi qua được bốn ngày, mà trên đường còn có một đoạn Gandalf đi nhầm đường, mọi người cuối cùng cũng tới cổng lớn của Moria, đó là một tòa cung điện vô cùng hùng vĩ, hai bên đều là những cây cột lớn đường kính năm, sáu mét, trên thân cột đều điêu khắc vô số ký hiệu cùng đồ hình kỳ dị, những cây cột như vậy ít nhất cũng tới mấy trăm cây, thật sự là một công trình hoành tráng.

Mọi người chầm rãi đi qua đại điện khổng lồ, trong lòng mỗi người đều có một phần rung động, đến khi đi qua một căn phòng nhỏ bên rìa điện, Gimli bỗng vội vã chạy tới, mọi người đưa mắt nhìn nhau rồi cùng chạy theo hắn. Đến khi mấy người Trịnh Xá tiến vào trong phòng mới nhìn thấy một chùm ánh sáng từ trên đỉnh phòng chiếu xuống, trực tiếp hạ rọi lên một chiếc quan tài đá ở giữa phòng, Gimli đang đứng cạnh quan tài thương cảm không thôi.

Gandalf đi tới cạnh quan tài đá, khẽ đọc:

- Balin yên nghỉ ở đây, con trai của Fundin, vua của Moria...

-Hắn đã chết,

Gandalf bỏ mũ xuống, bất đắc dĩ nói:

-Quả nhiên giống như ta lo lắng, cả Moria đã không còn người lùn nào tồn tại.

Nói đoạn ông cúi người xuống đất nhặt một quyển sách lên.

Bênh cạnh, thành viên trong tiểu đội luân hồi cũng cẩn thận quan sát căn phòng, đây rõ ràng từng là phòng lưu trữ của người lùn, trên mặt đấy có rất nhiều tài liệu vương vãi, trên vách tường còn treo một số bản đồ hoặc tài liệu khác.

Nyos chậm rãi đi lại trong phòng, mặc dù nhìn qua có vẻ không để ý nhưng ánh mắt hắn rõ ràng đang chăm chú quan sát bản đồ đánh dấu Moria trên tường, hơn nửa ngày sau hắn mới vẫy tay gọi hai người Trịnh Xá, tiếp đó nói:

- Các ngươi nhìn xem, trên địa đồ này đánh dấu rõ ràng phòng cất trữ khoáng sản đã qua luyện chế của người lùn... Khoáng thạch tuy nhiều nhưng một lượng lớn quặng mới có thể luyện ra được chút khoáng sản, người lùn tích trữ nhiều năm như vậy số lượng tất sẽ không ít, so với việc chúng ta tự đi đào bới những quáng thạch này không bằng lấy hết những khoáng sản đã qua tinh chế, sau này nếu còn muốn quáng thạch mithril các loại thì tự bỏ điểm thưởng của đội mình vào là được, các ngươi cảm thấy thế nào?

Trịnh Xá cùng Garnier đưa mắt nhìn nhau rồi cùng gật đầu chấp nhận đề nghị của Nyos, tiếp đó Nyos nhìn bản đồ nói:

- Chỉ là... Vị trí phòng cất trữ có chút rắc rối, mạo muội đi lấy có thể sẽ xuất hiện thương vong, phương diện này vẫn phải dựa vào Trịnh Xá, chỉ có khô lâu ác mộng của ngươi mới có thể an toàn đi qua chỗ đó.

Trịnh Xá kỳ quái hỏi:

- Ngươi nói tới nói lui cả nửa ngày vẫn chưa cho bọn ta biết phòng cất trữ khoáng sản đó rút cuộc là ở đâu?

-Cầu Khazad-dûm... Chính là cái cầu trong đoạn chạy trốn bị sụp đổ, bên cạnh đó có một căn phòng nhìn không hề nổi bật chính là nơi người lùn cất giữ khoáng sản, theo ghi chép trên này thì ở đó có một cân

http://tieulun.hopto.org

(kilogram, ko phải cân tàu) mithril, hai ounce allugist, có thể lấy được những thứ này hay không, tất cả trông cậy vào ngươi.

Nyos khoát tay đáp.

Mithril mật độ không lớn nên rất nhẹ, một cân khoảng bằng chiếc áo giáp của Frodo, hơn nữa áo giáp của Frodo còn có pha các thứ kim loại khác, mà ở đây lại là một cân mithril tinh chế 100%, nếu hoán đổi ở chỗ Chủ Thần, giá trị không dưới hai, ba mươi nghìn điểm, cũng đủ để hắn chế tạo mấy chục chiếc nhẫn dự trữ năng lượng mà vẫn còn thừa.

-Liều thôi! Phú quý hiểm trung cầu, hơn nữa có khô lâu ác mộng, chỗ đó với ta khác gì đường lớn bằng phẳng? Chỉ sợ tình huống so với trong kịch bản gốc còn nguy hiểm hơn, quân Orc, còn cả Balrog thực lực đều không rõ...

Trịnh Xá thở dài nói, một là thực lực Balrog còn chưa biết mạnh yếu thế nào, nếu Chủ Thần để bọn họ an toàn vượt qua đoạn đường này mới là quái lạ, vì thế rất có thể Balrog sẽ vô cùng cường đại. Thứ hai là nếu Balrog lợi hại như vậy thì hắn lại càng không có lý do bỏ qua Balrog đi lấy cái khoáng sản gì đó kia, hắn cũng muốn giết Balrog đoạt lấy năng lượng thạch cùng điểm thưởng các loại.

Garnier hiển nhiên cũng hiểu sự cố kỵ của Trịnh Xá, hắn khẽ cắn môi nói:

- Vậy thế này, chỉ cần ngươi đi lấy số khoáng sản đó, ta cùng Nyos đều chỉ cần một phần tư, ngoài ra khi ngươi không ở đây bọn ta cũng sẽ bảo vệ đồng đội của ngươi. Một cái nữa, ta và Nyos lấy năng lượng thạch thuộc tính hỏa cũng không có tác dụng gì, nếu bọn ta giết Balrog... năng lượng thạch sẽ là của ngươi, nếu là ngươi giết nó, năng lượng thạch vẫn là của ngươi, như vậy được chứ?

-Được, như vậy đến lúc đó...

Trịnh Xá cũng nghiến răng đáp ứng, nhưng không đợi hắp kịp nói tiếp, một tiếng vang ầm ỹ khiến ba người giật mình, hóa ra là một gã hobbit không cẩn thận đẩy một bộ xương rơi xuống giếng sâu, âm thanh cơ hồ vang vọng khắp Moria. Nhất thời tất cả mọi người đều ngừng lời, một lúc lâu sau tiếng vang mới dừng lại, nhưng tiếp theo đó, từ bốn phía truyền đến tiếng trống, đó là tiếng trống của quân Orc, bên trong mơ hồ mang theo tiếng gào rống....

418. Kho Báu Và... Giết Giết Giết (3)

-Lũ Orc!

Legolas hung hăng phun ra một câu, loáng cái đã rút cung tên ra, cùng làm động tác tương tự còn có Aragorn và Boromir, đặc biệt là Boromir, hắn dẫn đầu chạy tới cửa ra vào nhưng khi vừa đến nơi, một mũi tên đã sượt qua mũi hắn, nếu nhích lên thêm nửa phân nữa thì đừng nghĩ đến chuyện giữ lại được cái mũi.

Aragorn vội vàng cùng Boromir chuẩn bị đóng cửa lại, Trịnh Xá trong lòng máy động lập tức hô lớn:

- Chờ chút, để ta ra ngoài đã!

Nói đoạn, hắn xoay người nhảy lên khô lâu chiến mã, chỉ thấy hắn kéo cương, khô lâu chiến mã nhảy dựng dậy, rít lên một tiếng lao thẳng ra ngoài.

Ngọn lửa màu đỏ máu từ bốn vó cùng đôi mắt chiến mã phun ra, Trịnh Xá vừa điều khiển khô lâu chiến mã vừa chuyển nội lực vào trong Hổ hồn đao, đao mang dưới sự điều khiển của ý chí nhanh chóng bao trùm cơ thể hắn cùng toàn thân chiến mã. Vừa chạy ra khỏi cửa, mấy mũi tên đã bắn tới trước mặt nhưng khi bắn trúng đao mang lập tức tan vỡ, mà Trịnh Xá càng không dừng lại, nhìn bốn phương tám hướng đều là quái vật xấu xí hình người, hắn không hề tránh né, cứ như vậy lao tới.

Âm thanh chát chát vang lên liên tục, những tên lính Orc bị Trịnh Xá đâm trúng lập tức vỡ tan, đao mang gần như đã hoàn toàn thay đổi hình dạng nhưng uy lực của nó vẫn như cũ không hề thay đổi vì thế đối mặt với một lượng lớn sinh vật yếu ớt, khống chế khô lâu chiến mã lao bừa như thế, sức chiến ngược lại càng được tăng thêm. Dù sao thì hiện tại hắn chạm vào là bị thương, đâm vào là chết, trên mặt đất nhất thời bị phá ra một con đường máu.

http://tieulun.hopto.org

Nhưng sức mạnh của lũ Orc quả nhiên là rất mạnh, thế giới Lord of the Rings không chỉ có nhân vật kịch bản mạnh lên mà sức mạnh của Orc cũng được tăng cường, ít nhất theo phỏng đoán của Trịnh Xá, sức mạnh của đám Orc này phải hơn người bình thường từ ba đến năm lần. Mặc dù phương diện tốc độ thì chậm hơn người bình thường một chút nhưng đối với cái kiểu lao ầm ầm của Trịnh Xá thì sức mạnh như thế vừa khéo là khắc tinh của hắn, quả nhiên, sau khi đâm chết mấy chục tên Orc, tốc độ khô lâu chiến mã đã bắt đầu chậm lại.

-Được!

Trịnh Xá quát lớn một tiếng, hắn vụt kéo cương điều khiển chiến mã nhảy lên, trong lúc nhảy hắn thoáng nhìn thấy một lượng lớn Orc cùng mấy con quái vật hình người cao tới gần bốn mét đã lao vào trong phòng. Có điều, hiện tại hắn cũng không có thời gian mà suy nghĩ, khô lâu chiến mã nhảy lên một cây cột, tiếp đó thuận theo thân cột chạy mấy mét rồi xoay người hướng về phía đám Orc đang chạy phía dưới.

-Đi thôi! Giết!

Trịnh Xá liều mạng truyền nội lực vào trong Hổ hồn đao, lập tức đao mang kéo dài tới hơn hai mươi mét, tiếp đó hắn điều khiển khô lâu chiến mã từ trên cột đá lao thẳng xuống. Mặc dù Hổ hồn không thể mở rộng vòng đao mang bảo vệ ở bên ngoài nhưng đao mang trên tay lại có thể, vì thế khi hắn lao tới liền vung ngang Hổ hồn đao bên thân chiến mã, quét qua một vòng ít nhất cũng có hơn trăm lính Orc bị cắt thành hai đoạn, còn hắn sau khi chạy một đoạn đường liền xoay người lại lao về phía sau, quân Orc bên này cũng bị cắt đôi, mặt đất lập tức rải đầy thi thể, tất cả đám Orc trong phạm vi mấy chục mét xung quanh hắn đều chết sạch, mà những tên ở xa hơn thì cũng bị dọa khiếp, không ai dám tới gần.

Trịnh Xá hít sâu mấy hơn, xông pha đánh giết như vậy quả thật là rất đã tay nhưng đối phó với sinh vật thực lực cường đại có thể sẽ không có tác dụng gì, ví dụ như đối mặt với chính Ringwraith hợp nhất hắn lao tới như vậy thuần túy là đi tìm chết. Ngoài, xông tới như thế còn có một khuyết điểm tri mạng, đó là nội lực tiêu hao quá nhanh, chỉ một lượt vừa rồi nội lực của hắn đã tiêu hao hơn một nửa, nếu hắn không có nhẫn mithril đủ bổ sung năng lượng thì có đánh chết hắn cũng không dám giữa đại quân lao ầm ầm như vậy, nếu chỉ trong một cuộc hỗn chiến nhỏ thì còn được.

Đúng lúc Trịnh Xá đang dừng lại lấy hơi, đột nhiên trong phòng bỗng vang lên tiếng súng, mà còn là tiếng coilgun, phải biết rằng trong thế giới Lord of the Rings, vũ khí công nghệ cao vô hiệu đối với nhân vật trong phim, chẳng lẽ khi hắn rời đi Nam Viêm Châu đội hoặc Bắc Băng Châu đội đột nhiên tập kích?

Nghĩ đến đây Trịnh Xá cũng không dám tiếp tục đánh nữa, kéo cương điều khiển khô lâu chiến mã lao về phía căn phòng, trên đường đi lính Orc không tránh kịp đều bị đâm chết tức khắc, vì vậy hắn không cần tốn nhiều sức lực đã tiến vào trong phòng. Không đợi hắn nhìn thấy đội viên cùng nhân vật trong phim, một con Troll to lớn đã cầm gậy đánh tới, đây là một loại quái vật hình người khổng lồ, cao gần bốn mét, mặc dù rất ngu ngốc nhưng lại cực kỳ mạnh mẽ, nghe tiếng gậy vun vút có thể ước chừng sức mạnh của loại quái vật này ít nhất cũng gấp hai mươi lần người thường, ngang bằng với Trịnh Xá trong trạng thái Bạo tạc.

Trịnh Xá trong lòng vội vã, hắn truyền thêm năng lượng vampire vào khô lâu chiến mã, chịu kích thích, tốc độ của nó lại tăng thêm vài phần, trước khi cây gậy đánh xuống đã đâm sầm vào bụng Troll, ầm một tiếng con Troll bị đâm tan nát còn Trịnh Xá cũng bị phản lực đến thảm, suýt nữa thì ngã khỏi yên ngựa.

Đến khi hắn lắc lắc đầu nhìn kỹ lại thì thấy Sở Hiên quả nhiên đang cầm hai khẩu coilgun vung ra xung quanh, mỗi lần công kích đều bắn trúng một tên Orc lao tới chỗ hắn, dưới chân hắn đã bày la liệt thi thể. Đến khi lũ Orc xông tới đã chết sạch, hắn bèn chập tay lại, hai băng đạn rỗng rơi xuống, tiếp đó hai khẩu coilgun tự động rút vào trong tay áo, động tác như hành vân lưu thủy, không biết là hắn đã phải tập luyện bao nhiêu lần.

-Ách! Đó là coilgun mà?

Trịnh Xá ngây ngốc hỏi, hắn không để ý rằng đã không còn quân Orc tiến vào phòng, mà những tên ở bên trong thì đã chết sạch không còn một mống.

-Ừm... Ngươi không nhìn nhầm, là coilgun.

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên thản nhiên gật đầu đồng thời ngồi xuống bắt đầu cẩn thận xem xét thi thể lũ Orc dưới chân, một lúc lâu sau lại quay sang cái xác khổng lồ của Troll.

-Nhưng chuyển này là không thể mà? Vũ khí công nghệ cao không phải không thể sử dụng sao?

Trịnh Xá kêu lên ngạc nhiên, những người có kinh nghiệm còn lại cũng đều nhìn về phía này, trong các đội đều có vũ khí công nghệ cao cùng nhân tài sử dụng vũ khí công nghệ cao của riêng mình, nếu thật sự có thể sử dụng vũ khí công nghệ cao trong thế giới này thì sức chiến đấu của họ trong nháy mắt sẽ được đề cao rất nhiều, hơn nữa rất nhiều phương diện cùng càng thêm nắm chắc, ví dụ như sử dụng công cụ giao thông kỹ thuật cao đưa nhân vật trong phim vượt qua cửa ải khó khăn.

Sở Hiên gật đầu nói:

- Không sai, vũ khí công nghệ cao không thể sử dụng, điểm ấy vẫn không sai, vì thế ta thử nghiệm một chút, kết hợp vũ khí công nghệ cao với ma pháp... Ở Rivendell ta nhờ quốc vương người Elf khắc một ít ký hiệu lên băng đạn coilgun, khi bắn sẽ mang theo năng lượng sinh mệnh, không ngờ đạn mang theo năng lượng sinh mệnh lại có thể sử dụng...

-Nói như vậy...

Trịnh Xá trong lòng chợt động, bấy giờ hắn mới nhớ lại chuyện Sở Hiên đi thương lượng với Hạo Thiên, nếu nói như vậy, chẳng lẽ đây chính là chuyện bọn họ đang bàn bạc, hơn nữa nếu vũ khí của Sở Hiên có thể sử dụng biện pháp gắn thêm năng lượng sinh mệnh này... Đạn của Zero cũng khắc loại ký hiệu này, khi đó không phải súng ngắm Gauss sẽ trở thành vương bài siêu cấp để ám sát nhân vật trong phim sao?

Gandalf đột nhiên lên tiếng:

- Bây giờ không phải là lúc để nói những chuyện này, chúng ta phải nhanh chóng tới cầu Khazad-dûm! Mọi người mau lên một chút!

Trịnh Xá cũng biết hiện tại đúng là không phải lúc để nói chuyện này, hắn gật đầu điều khiển chiến mã lao ra ngoài, vừa bước ra đã có mấy mũi tên bắn trúng vòng đao mang bảo vệ quanh hắn, mặc dù mũi tên vỡ tan nhưng đồng thời vòng bảo vệ cũng có chút bất ổn, không phải do uy lực tên quá lớn mà là thời gian duy trì vòng bảo vệ đã sắp đến giới hạn.

Trịnh Xá vội vàng lui lại vào phòng, hủy bỏ đao mang sau đó lại truyền nội lực hình thành một vòng đao mang bảo hộ mới, tiếp theo hắn vung Hổ hồn lao thẳng ra ngoài, hơn mười tên Orc chưa kịp phản ứng lại đã trực tiếp bị chém làm hai đoạn, khi ấy sau lưng Trịnh Xá mọi người mới chạy ra theo.

Chỉ thấy từ trên những cột đá bắt đầu có vô số tên Orc bò xuống, xung quanh đại điện cũng đông đặc toàn lính Orc, số lượng đơn giản là quá nhiều, chỉ trong điện thôi ít nhất cũng phải tới mấy nghìn tên, nhất thời tất cả mọi người trừ các thành viên tiểu đội luân hồi đều thầm kêu khổ. Tuy vậy họ cũng chẳng có cách nào, chỉ biết liều mạng chạy tới, còn Trịnh Xá thì càng giục ngựa chạy trước, dính cơ động của khô lâu chiến mã lập tức được thể hiện rõ rệt, bất kỳ tên Orc nào có ý đồ tới gần mọi người đều trực tiếp bị Trịnh Xá chém đôi, quãng đường không quá trăm mét nhưng không biết có bao nhiêu lính Orc bị Trịnh Xá giết chết, mà sức chiến đấu của Sở Hiên cũng đã phục hồi, mặc dù Gun kata của hắn không có phòng ngự nhưng trong quần chiến lại có lợi thế trời cho, cũng không thể tính nổi bao nhiêu kẻ đã chết dưới súng của hắn.

Theo kịch bản phim gốc, đến khi mọi người sắp bị lũ Orc vây chết thì tiếng gầm của Balrog sẽ truyền tới, tiếp đó đám Orc bắt đầu bỏ chạy tứ tán, mà lúc này không đợi lũ Orc kịp bao vây, một tiếng gầm dữ tợn đã vang lên... Balrog đã thức tỉnh!

Vốn lũ Orc còn đang liều mạng tấn công mọi người nhưng âm thanh này vừa xuất hiện chúng lập tức ngừng lại, giống như gặp phải chuyện gì cực kỳ kinh khủng, tất cả đều quay đầu lại nhìn. Đó là thông đạo lúc trước đoàn đội tiến vào, giờ phút này chỗ đó ngập tràn lửa đỏ, không đợi đám Orc kịp chạy trốn, mấy luồng lửa đột nhiên bùng lên, không gian trong phạm vi mấy chục mét vuông đều bị ngọn lửa bao trùm, một sinh vật khổng lồ xuất hiện giữa ngọn lửa, nó há mồm phun một luồng lửa quét tới, hơn nghìn tên Orc ở cạnh nó không kịp kêu lên một tiếng lập tức biến thành tro bụi, kể cả mọi người đứng cách xa đó cũng có thể cảm nhận được sức nóng khủng bố.

-Balrog... Ác ma từ thời viễn cổ, sinh vật có thể đối kháng với thần... Mau chạy đi!

http://tieulun.hopto.org

Gandalf hét lên, dẫn mọi người chạy sang đầu kia đại điện, Balrog thì đang tàn sát đám Orc, tựa hồ cũng không chú ý tới mọi người....

419. Ác Ma Viễn Cổ... Đối Thủ Thánh Nhân Từng Gặp (1)

Đúng lúc Gandalf hét lên chạy về phía sau thì trong đầu tất cả thành viên tiểu đội luân hồi có mặt tại chỗ đều vang lên một âm thanh.

"Balrog, sinh vật cường hãn trời sinh có thể hấp dẫn năng lượng lưu động trong trời đất, thời gian sinh sản một trăm năm, đẻ con, mỗi lần mang thai, Balrog mẹ mỗi ngày cần tiêu thụ lượng thức ăn gấp năm lần trọng lượng cơ thể, là loài ăn thịt, cộng thêm hơi thở khi hô hấp mang theo kịch độc với loài người, là khắc tinh và tử địch lớn nhất của con người, đã bị tuyệt diệt... Giết chết Balrog không mang kịch đôc, có 30% thực lực, nhận được 8000 điểm thưởng, một chi tiết kịch tình cấp A.... Nếu chạy trốn mỗi người bị trừ 3000 điểm..."

Đây là lời nói của Chủ Thần, nhưng đoạn thông báo này không khỏi khiến người ta cảm thấy quá khó hiểu, trước kia tiểu đội luân hồi từng chiến đấu với rất nhiều quái vật trong phim, thậm chí là loại mạnh mẽ hàng đầu nhưng Chủ Thần chưa từng thông báo nghiêm túc như vậy, thậm chí còn nêu rõ ràng lai lịch của Balrog cho mọi người. Ngoài ra, nghe ý tứ thì đây hoàn toàn không phải Balrog trong thế giới Lord of the Rings mà là sinh vật mà các thánh nhân khi sáng tạo ra Chủ Thần từng đối mặt, cũng là đại địch của loài người từng xuất hiện trên trái đất.

-Vậy là có ý gì? Balrog không kịch độc, 30% thực lực...

Richard của Nam Viêm Châu đội ngây ngốc hỏi.

Nyos lúc này đang cầm một thanh chocolate, hung hăng cắn một miếng, đáp:

- Chính là nói, Balrog này từng chiến đấu với thánh nhân mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm, chúng ta lúc này đang đối mặt với một quái vật không mang kịch độc, có 30% thực lực của Balrog nguyên bản, Chủ Thần muốn chúng ta giết chết nó.

Một gã trong Bắc Băng Châu đội cũng nói:

- Không mang kịch độc, lại chỉ có 30% thực lực, vậy thì con Balrog này cũng chẳng lợi hại lắm phải không?

-Đúng thế! Ngươi đi trước giết chết nó đi!

Nyos cười lạnh, nuốt miếng chocolate còn thừa trên tay rồi quay người bỏ chạy, mà chỗ mọi người vừa đứng lại càng thêm nóng bỏng.

Con Balrog này quả thật là cùng hung cực ác, nhấc tay động chân đều là hỏa diễm ngập trời, trong phạm vi một trăm mét vuông đều biến thành biển lửa. Đám Orc tất cả gào thảm, biến thành tro bụi, ngọn lửa cũng từ đỏ rực biến thành xanh lam, người có chút kiến thức đều biết sự lợi hại của ngọn lửa này, không tới hơn nghìn độ thậm chí càng cao hơn thì không thể xuất hiện màu sắc như vậy, tất cả những người có kinh nghiệm tại trường sợ rằng chẳng ai có thể chống cự lại được nhiệt độ cao như thế.

"Con mẹ nó, quá kinh khủng rồi! Đây mới chỉ là 30% thực lực? Lại còn không có khói độc? Vậy thì Balrog bình thường mạnh đến mức nào chứ?"

Tất cả mọi người trong lòng đều thầm nghĩ như vậy, mắt thấy phía sau mấy nghìn lính Orc hoặc là bị thiêu thành than hoặc là bị Balrog trực tiếp tóm lấy nuốt chửng, sinh vật kinh khủng như vậy quả thật là dọa người, nhất thời còn ai dám xông lên đánh chết con quái vật này nữa chứ? Cho dù là Trịnh Xá cùng Garnier đều có ý dùng kỹ năng tự sáng tạo giết chết Balrog tình tiết kịch bản cấp A này nhưng nghĩ đến chuyện tiếp theo cây cầu sẽ sụp đổ, đến lúc đó mọi người khó thể qua cầu nên cũng tất cả cùng vội vàng chạy tới trước, phía sau ngọn lửa cách càng lúc càng xa.

"Có điều thật sự quá kinh khủng, trái đất thời viễn cổ thật sự từng có loại sinh vật khủng bố như vậy sao? Thủy tổ loài người chúng ta vậy mà còn đánh bại được chúng? Không thể tin nổi...."

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá trong lòng thầm nghĩ, dù sao thì uy thế của Balrog cũng quá kinh khủng, hắn tính tán một chút, cho dù sử dụng trạng thái Hủy diệt cũng không nhất định có thể đánh bại nó, cho nên vấn đề đầu tiên là đi trước một bước tìm phòng cất trữ khoáng sản kia. Đây gọi là mười chim trong rừng không bằng một con trong tay, so với tham lam tình tiết kịch bản cấp A này không bằng đi trước một bước lấy được số khoáng sản kia, vì thế thế hắn lập tức điều khiển khô lâu chiến mã lao vọt đi, chạy trước nhóm Gandalf tới cầu, đó là vì hắn cũng là người duy nhất không lo ngại cây cầu này có gãy hay không.

Mọi người chạy không lâu lắm trước mặt liền trở nên rộng rãi sáng tỏ, Trịnh Xá chạy phía trước đã nhìn thấy một cây cầu lớn đã sớm sụp đổ, cây cầu nhỏ bên cạnh vẫn có thể đi qua được có điều cũng hư nát không chịu nổi. Bất quá hắn cũng không để ý lắm, kéo cương khô lâu chiến mã chạy dọc xuống cầu, sau khi xem qua địa đồ hắn biết bên trái cây cầu này đi xuống, cái hang nhỏ thứ ba chính là phòng cất trữ khoáng sản, nhưng hắn vừa chạy được mấy bước một mũi tên bỗng bắn thẳng tới trước mặt, chỉ là sức mạnh cùng tốc độ đều không mạnh lắm, Trịnh Xá nhẹ vung đao lên là đã cản lại được, hắn ngẩng đầu lên quả nhiên nhìn thấy trên vách núi phía xa có hơn mười tên Orc cầm cung tên đứng đó.

Theo phim gốc, đám cung thủ Orc này khiến các nhân vật rất ấm ức, vách đá đó quá xa, đợi Trịnh Xá chạy tới giết chết chúng rồi lại đi lấy khoáng sản, có thể tất cả mọi người đã bị Balrog giết sạch, vì thế hắn khẽ trầm người xuống rồi đạp mạnh lên lưng khô lâu chiến mã. Vừa nhảy lên hắn liền lập tức sử dụng trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt sau đó liên tục bắn ra mấy phát Lam cước, đám Orc chỉ cảm thấy một trận cuồng phong ập tới, chưa kịp phản ứng đã bị cắt thành hai đoạn, chỉ có một hai tên thoát được, có điều những kẻ này cũng không thể làm phiền mọi người được nữa, dù gì thì họ cũng có hai đại cung thủ Trương Hằng và Legolas, vì thế sau khi trở lại trên lưng khô lâu chiến mã, Trịnh Xá lại lao về phía phòng chứa khoáng sản.

Xung quanh đều là gầu gãy, cũng may nhờ đặc tính không bị trọng lực ảnh hưởng của khô lâu chiến mã, nếu không Trịnh Xá chỉ có thể sử dụng trạng thái Hủy diệt để tới nơi, nhưng sắp phải đại chiến với Balrog, hắn không thể xa xỉ đi lãng phí thực lực của mình như vậy, vì thế khô lâu chiến mã đúng là hàng loại một, tiếc là chỉ có một con.

Trịnh Xá trong lòng thầm tiếc nuối, không bao lâu đã tiến vào trong căn phòng tối tăm, dưới ánh lửa từ bốn vó và mắt khô lâu chiến mã, quả nhiên có thể thấy trong phòng chất đầy những khối đồng và sắt, ngoài ra ở chính giữa căn phòng còn có một khối kim loại màu trắng bạc, so với những khối sắt đông bình thường thì lớn hơn không ít, hơn nữa bên cạnh nó còn có một bình thủy tinh chứa một loại bụi kim loại, nhìn độ lớn cũng chỉ có thể tính bằng ounce.

Trịnh Xá cũng không chần chừ, lập tức cất khối kim loại màu bạc cùng bình thủy tinh vào trong Nạp giới, hắn nhìn quanh vài lần, xác nhận trong phòng ngoài những khối sắt đồng ra thật sự không còn thứ kim loại nào nữa mới kéo khô lâu chiến mã chạy ra ngoài.

Sau khi lấy hết khoáng sản, tâm thần Trịnh Xá lập tức tập trung cả vào Balrog, uy thế đó quả là khủng bố dị thường, với Hủy diệt của hắn phối hợp với Hổ hồn đao cũng không nhất định có thể hạ được nó, dù gì thì Balrog cũng từng là khắc tinh của loài người, kể cả khi Chủ Thần đã cố ý giảm bớt thực lực của Balrog thì sức mạnh đó vẫn không phải thứ họ có thể đối phó được. Chính vì thế hắn thật sự nghĩ tới phương án dứt khoát bỏ chạy như trong kịch bản phim, mặc dù mỗi người sẽ bị trừ 3000 điểm thưởng nhưng một khi hoàn thành bộ phim này, mỗi người ít nhất cũng được mấy nghìn điểm thưởng, nếu để giữ mạng thì hoàn toàn đủ....

"Nhưng mà một chi tiết cấp A, 8000 điểm thưởng... Nếu như muốn mạnh lên thì phải giãy giụa giữa ranh giới sinh tử, phải không ngừng khiến mình càng ngày càng mạnh lên, chi tiết kịch tình cùng điểm thưởng cũng không thể thiếu..."

Trịnh Xá lại có cảm giác không cam lòng, dù sao thì đối thủ của hắn chính là Phục chế thể, kẻ giống như ác ma ấy, muốn đánh bại một người thực lực vượt xa mình, nếu không liều mạng.... Còn nằm được chút phần thắng nào đây?

"Liều mạng! Để các đồng đội đi qua, ta nhất định phải liều mạng thử một lần.. hơn nữa có đao mang hộ thể, cho dù không giết được Balrog thì chạy trốn chắc là cũng không có vấn đề gì?"

Trịnh Xá thầm hạ quyết tâm, hắn thúc giục khô lâu chiến mã càng gấp, chạy tới trước.

http://tieulun.hopto.org

Lúc này mọi người đã vượt qua cây cầu, cũng không biết có phải do tiểu đội luân hồi gia nhập làm kịch bản thay đổi hay không mà cây cầu cũng không hư hỏng quá mức, vì thế tất cả an toàn vượt qua cây cầu nguy hiểm, tiếp đó họ vội càng chạy vào một thông đạo. Cả quãng đường coi như thuận lợi, cho dù xung quanh vách đá có một số ít cung thủ Orc nhưng cũng không việc gì, Trương Hằng cùng Legolas trong đội đủ để giải quyết hết bọn chúng, cứ nhất vậy đoàn đội không ngờ không chết một người.

Mọi người vượt qua cây cầu tiếp đó chạy vào trong một đại điện, chỉ cần vượt qua đại điện này là có thể dễ dàng rời khỏi đường hầm, nhưng vừa tiến vào trong họ liền cảm thấy nhiệt độ xung quanh nóng bừng bừng như lửa, hơi nóng cơ hồ thiêu quăn cả tóc. Người nào cũng đều điên cuồng chạy tới trước, nhưng họ vừa mới chạy được hơn mười mét, đột nhiên từ phía sau truyền tới một tiếng gầm kịch liệt, một luồng lửa màu xanh lao từ trên tường bắn ra, tiếp đó vách tường lập tức bị thiêu đốt đến tan vỡ, nhiệt độ quá cao đến cả đá tảng cũng không chống đỡ nổi.

Ở phía sau bức tường, Balrog cầm một thanh kiếm lớn do ngọn lửa màu lam tạo thành, nó điên cuồng gầm thét, trong miệng không ngừng phun ra khí lưu nóng bỏn cùng ngọn lửa xanh lam, hỏa diễm trên người Balrog càng lúc càng kịch liệt.

Gandalf vừa chạy vừa nói:

- Đây là một con Balrog trưởng thành cho nên mới có ngọn lửa màu lam, còn may đó không phải Balrog lớn tuổi, nếu không ngọn lửa sẽ chuyển thành màu trắng sáng, đến lúc đó chỉ cần người đến gần nói trong phạm vi trăm mét sẽ tự động bị thiêu cháy, trừ phi nó tự hạ thấp nhiệt độ.... Đây là ác mà từ thời viễn cổ, không ngờ trong đường hầm này lại có một con.

Lúc này mọi người đều đang chạy trối chết làm gì còn hơi sức mà nghe ông ta nói, bất quá các thành viên tiểu đội luân hồi trong lòng cũng có chút an ủi, dù sao thì theo kịch bản gốc chỉ có một mình Gandalf bị rơi xuống vách núi mà thôi, họ chỉ cần thoát qua cây cầu nhỏ trước mắt là sẽ an toàn...

Không ngờ đúng lúc này một tiếng gầm kinh khủng truyền tới, chỉ thấy Balrog bỗng nhảy vọt lên, đôi cánh ác ma sau lưng nó vũ động mấy phát, trước khi mọi người kịp phản ứng lại nó đã chắn trước mặt họ cách mấy chục mét, luồng lửa nóng hừng hực thổi tới, mà phía sau lưng con ác ma này... cây cầu để chạy trốn chính là ở sau lưng nó!

420. Ác Ma Viễn Cổ... Đối Thủ Thánh Nhân Từng Gặp (2)

-Liều mạng! Không liều sẽ phải chết ở đây mất!

Garnier là người nâng lên được thì cũng đặt xuống được, khi hiểu hiện tại đã tới lúc sinh tử quan đầu hắn lập tức không thèm đắn đo, bóp nát ba khối năng lượng thạch cấp C, một chi tiết kich tình cấp B nhẹ nhàng biến thành tro bụi. Sau khi hắn bóp nát năng lượng thạch, chỉ thấy từ trên cánh tay hắn bốc lên một luồng băng khí mù mịt, băng khí thuận theo cánh tay lan ra toàn thân, tiếp đó cả người hắn đã biến thành băng.

Ở bên cạnh, Trương Hằng cùng Legolas triển khai lượt công kích đầu tiên, hai người đều sử dụng Bạo liệt tiễn, hai mũi tên sau khi phát nổ dùng tốc độ mắt thường không thể theo kịp bắn thẳng tới, trong nháy mắt đã xuyên qua thân thể Balrog. Trương Hằng sử dụng phụ ma tiễn +3, trên mũi tên của Legolas thì có ánh sáng màu lục, hai phát tên này đừng nói là Balrog, cho dù là Witch king cũng chưa chắc đã có thể chịu đựng được.

Không thể ngờ rằng, Balrgo quả thật bị bắn thủng hai lỗ lớn trên người, trong miệng nó cũng phát ra tiếng gào thống khổ, nhưng ánh lửa quanh người nó bỗng bừng lên, hai lỗ thủng lớn bắt đầu tự hợp lại, giống như là hỏa diễm biến thành thân thể nó, kỹ năng hồi phục thần kỳ như vậy khiến hai tay cung thủ kinh ngạc không thôi.

Gandalf hét lên:

- Không được đâu, trước khi đọa lạc, nó từng là con của thần lửa, ngọn lửa đối với nó chính là sinh mạng, vì thế nó không thể bị vũ khí bình thường giết chết, chỉ có vũ khí băng sương mới có thể gây thương tổn đến nó, nhưng cũng hoàn toàn không thể giết được, trừ phi nói đây là đỉnh núi băng thiên tuyết địa, tiêu hao sạch sẽ ngọn lửa của nó mới được... Ai ôi!

http://tieulun.hopto.org

Gandalf lại bắt đầu lải nhải tri thức bác học của mình, nhưng không để ông ta kịp nói nhiều, Balrog bỗng há miệng phun ra một luồng lửa bắn thẳng tới, dọa Gandalf phải lập tức nâng pháp trượng nghênh đón. Vòng bảo vệ như ẩn như hiện lập tức xuất hiện, chắn ngọn lửa ở bên ngoài, nhưng nhiệt độ xung quanh càng lúc càng cao, Gandalf đứng mũi chịu sào càng bị thiêu đến khổ không tả nổi, nhưng ông ta lại tuyệt đối không được lùi lại, nếu không mọi người phía sau sẽ lập tức biến thành tro than.

Sau lưng Gandalf, một gã trong tiểu đội luân hồi cũng lấy ra một cây pháp trượng tinh xảo, đây là một thanh niên ít nói, hiền lành, bình thường trông hắn có vẻ rất trầm mặc, bây giờ lại đối mặt với ngọn lửa miện niệm chú ngữ, sau vài giây trên pháp trượng của hắn liền tỏa ra một luồng khí lạnh, mọi người lập tức cảm thấy nhiệt độ xung quanh hơi giảm xuống một chút, tất cả cũng khẽ thở phào một hơi.

-Thật xin lỗi, băng sương năng lượng thạch của ta bị đội trưởng cầm đi hết rồi nên không thể sử dụng ma pháp băng tuyết cấp ba trở lên, chỉ có thể sử dụng Băng sương xạ tuyến này giúp mọi người giảm nhiệt độ thôi.

Gã thành niên mỉm cường ngượng ngùng, rồi lại liên tiếp sử dụng mấy lượt ma pháp băng tuyết.

Gandalf cũng đồng thời cao giọng nói:

- Ta là người hầu của thánh hỏa, người mang ngọn lửa của Anor, lửa đen sẽ không giúp được ngươi đâu, ngọn lửa của Udûn! (*)

Quả nhiên sau khi đoạn chú ngữ hoàn tất, bên ngoài vòng bảo vệ của Gandalf xuất hiện một quẩng lửa màu bạc, quầng lửa này không ngừng hấp thu ngọn lửa màu lam Balrog phun ra, thần sắc cấp bách của Gandalf cũng hơi hòa hoãn lại một chút.

Mọi người phía sau bất giác đều thở phào nhẹ nhõm, nhưng Gandalf lại quát lớn:

- Đừng cao hứng quá sớm, ma pháp này chỉ có thể ngăn cản nó được hơn mười giây thôi, Balrog quá mạnh mẽ, căn bản không phải sinh vật chúng ta có thể đối kháng, đó là tử địch của thần.... Các đồng đội của Trịnh Xá, ta biết các ngươi rất mạnh, có sức chiến đấu gì muốn dùng thì mau dùng đi, nếu không các ngươi thật sự không còn cơ hội nữa đâu!

Choang một tiếng thanh thúy, Triệu Anh Không chợt lao tới trước Gandalf, trong thoáng chốc đã tiến vào trạng thái thiểm linh, sau đó cơ thể trở nên mơ hồ mà đôi tay thì càng dùng tốc độ mắt thường không thể theo kịp vung lên điên cuồng, thanh kiếm Excalibur bán trong suốt đang ở trong tay.

Một loạt âm thanh xé gió ập tới, trước người Triệu Anh Không xuất hiện một khoảng rộng hai mét ánh sáng vặn vẹo, đây là do mật độ không khí không đồng đều tạo thành, khoảng rối loạn đó nhanh chóng bắn về phía Balrog, cũng không bị vòng bảo vệ của Gandalf ngăn lại, trực tiếp bắn trúng vào giữa ngực nó.

Balrog hét lên một tiếng điên cuồng, khi khoảng vặn loạn đánh tới chỗ ngực, cả lồng ngực lẫn ngọn lửa bắt đầu tan vỡ từng chút một, giống như có vô số lưỡi đao nhỏ đang chém lên người nó, không quá mấy giây, khoảng rối loạn đã xuyên qua cơ thể Balrog, cứ như vậy, lồng ngực nó gần như bị bắn tan mất một nửa, chỗ trống còn không ngừng có hỏa diễm phun ra.

Legolas cùng Trương Hằng đưa mắt nhìn nhau, một người lấy ba mũi tên đặt lên dây cung, người kia thì khom người giương cung, khí thế phát ra trong nháy mắt còn thoáng vượt cả Balrog, làm tất cả mọi người phải kinh hãi nhìn về phái hắn, đây chính là tiễn kỹ mà Trương Hằng chỉ có thể sử dụng một lần, Phong chi tiễn.

Phát ra trước tiên là ba mũi Bạo liệt tiễn của Legolas, ba mũi tên đồng thời bắn ra, mũi tên sau cùng bắn trúng đuôi mũi đi trước rồi nổ tung, mũi tên thứ hai thừa thế bắn trúng đuôi mũi đi đầu rồi cũng phát nổ, tốc độ mũi tên đầu tiên lập tức đạt tới tốc độ không thể tưởng tượng được, bụp một tiếng bắn trúng bên cạnh lỗ hổng trên ngực Balrog. Phong Chi tiễn của Trương Hằng cũng đồng thời bắn ra, mũi tên này nhanh chóng vô cùng, so với mũi tên đi đầu của ba mũi Bạo liệt tiễn còn nhanh hơn một chút, tuy phát sau nhưng lại đồng thời bắn trúng phía bên kia lỗ hổng trên ngực Balrog, hai bên phối hợp cực kỳ hoàn mỹ, hai tiễn bắn ra, uy lực trong chốc lát đã bắn ta hai chỗ nối bên cạnh lỗ hổng, chỉ sau nháy mắt lồng ngực Balrog đã không còn chỗ chống đỡ bị cắt ra làm đôi, ngọn lửa lập tức tràn ra mãnh liệt.

-Grào!

http://tieulun.hopto.org

Mọi người nhìn thấy rõ ràng, tiếng gào thảm trong miệng Balrog càng thêm kịch liệt, đặc biệt là sau khi bị chém đứt lồng ngực, ngọn lửa trong cơ thể nó giống như không để ý gì cả, liều mạng phóng ra, bộ dạng giống như sắp chết, mọi người nhất thời cùng lớn tiếng hoan hô.

Chỉ có Gandalf hô lớn:

- Không tốt, Balrog phát cuồng rồi. Không được đâu, không tiêu hao hết ngọn lửa, chút thương thế ấy còn không giết được nó!

Quả nhiên ngọn lửa Balrog phun ra càng lúc càng mãnh liệt, chỗ lồng ngực được luồng lửa này chống đỡ bắt đầu có dấu hiệu lành lại, theo tình hình này vết thương của nó rất có thể sẽ một lần nữa hồi phục, mà sau khi liều mạng công kích vừa rồi Trương Hằng đã ngã nhào xuống đất, Triệu Anh Không hai tay run rẩy, Legolas cũng giấu một tay sau lưng, bọn họ đã không thể làm lại một lần phối hợp như vừa rồi nữa.

-Đa tạ các ngươi giúp ta trì hoãn nhiều thời gian như vậy. Ha ha, bây giờ cứ xem ta đi.

Một giọng nói đột nhiên vang lên, mặc dù nghe có vẻ kiêu ngạo nhưng đồng thời khi giọng nói vang lên, mọi người cũng cảm thấy nhiệt độ xung quanh bắt đầu hạ xuống, Garnier mà bọn họ không chú ý tới lúc trước đã phá băng bước ra, thân dưới hắn đã biến thành một luồng sương băng lơ lửng giữa không trung, thân thể nhìn qua cũng trong suốt như thủy tinh, phảng phất như cơ thể được điêu khắc bằng băng, hắn cười nói:

- Thời đại Băng hà bản hoàn chỉnh, bây giờ tất cả giao cho ta đi, ha ha. Chiêu này uy lực tuy lớn nhưng thời gian chuẩn bị quá dài, cần phải hấp dẫn rất nhiều năng lượng, ha ha...

Trong tiếng cười, Garnier cả người xoay tròn, bay ra khỏi vòng bảo vệ của Gandalf.

Chiêu Thời đại Băng hà này sử dụng ba khối năng lượng thạch cấp C, nếu không mạnh một chút thì không khỏi lãng phí mất số chi tiết này, quả nhiên khi Garnier bay ra khỏi vòng bảo vệ, cả ngươi hắn liền xoay trong, giống như hóa thành một cơn bão tuyết, đại điện đang nóng rực trong vài giây bắt đầu điên cuồng lạnh xuống. Mặt đất cùng các cây cột xung quanh bắt đầu đóng băng, lớp băng bao phủ bảo vệ lấy mọi người sau đó lại lan tràn ra bốn phía, trừ phạm vi bảy tám mét xung quanh Balrog không thể đóng băng được ra, chỉ sau chưa tới mười giây, cả đại điện rộng mấy nghìn mét vuông đã biến thành một tòa cung điện băng tuyết.

Trịnh Xá khi đến liền chứng kiến toàn bộ cảnh tượng này, kỹ năng tự sáng tạo Thời đại Băng hà này quả thật bất phàm, hơn nữa Garnier lúc này toàn thân hóa thành băng tuyết, xem ra hắn nói có thể một mình khiêu chiến tiểu đội Thiên Thần cũng không phải là nói ngoa. Trịnh Xá trong lòng cảm thán không thôi, cũng cảm thấy trước đây mình đã quá tự đại, tự sáng tạo ra Bạo tạc cùng Hủy diệt đã cảm thấy mình là thiên hạ vô địch, ai mà biết những tiểu đội khác một khi tự sáng tạo kỹ năng cũng đều bất phàm, kỹ năng tự sáng tạo so với kỹ năng hoán đổi thật sự không phải chỉ mạnh hơn một phần, nửa phần, thứ có thể sử dụng một trăm phần trăm mới là đáng giá

Garnier lại có khổ tự mình biết, Thời đại Băng hà bản hoàn chỉnh của hắn thời gian chuẩn bị dài, tiêu hao nhiều vật phẩm, thời gian duy trì ngắn, đây đều là khuyết điểm trí mạng, vì thế hắn mới sáng tạo ra Thời đại Băng hà bản đơn giản, chỉ sử dụng một viên năng lượng thạc, uy lực nhỏ đi vô số lần, nhưng thời gian chuẩn bị gần như không có, thời gian duy trì cũng dài hơn rất nhiều, chỉ là giờ phút này hắn đã như tên đã lên dây, không thành công thì phải bỏ mạng, cho nên không thể không sử dụng bản hoàn chỉnh, cực kỳ muốn kết thúc chiến đấu trong một phút.

Ai mà biết Balrog này còn mạnh mẽ vượt xa hắn tưởng tượng, ngọn lửa kia mặc dù nhìn qua đang bi băng tuyết đẩy lùi nhưng kỳ thật băng tuyết của hắn cũng không thể lấn thêm ngọn lửa một bước, cứ tiếp tục như vậy sau một phút nữa hắn chắc chắn phải chết. Nhưng lúc này hắn lại không thể quay vào trong vòng bảo vệ, đây là loại bảo vệ chỉ có thể ra không tiến vào được, vì thế hắn chỉ biết cắn răng chống chọi, đến khi thấy Trịnh Xá giục ngựa quay lại lập tức mừng như điên, gào lên:

- Trịnh Xá, cứu... Mau chém nó thành mấy đoạn, giảm bớt ngọn lửa xuống ta sẽ có thể đóng băng dập tắt!

Trịnh Xá điều khiển khô lâu chiến mã chạy tới, hắn đáp một tiếng rồi truyền nội lực vào trong Hổ hồn đao, biến đổi hình dạng đao mang bao phủ toàn thân, tiếp đó lại đẩy ra một đoạn đao mang nữa, kéo giật cương

http://tieulun.hopto.org

để chiến mã nhảy lên, nâng đao chém thẳng xuống đầu Balrog...

(*) Ngọn lửa của Anor: chỉ chiếc nhẫn mà Gandalf đeo, 1 trong 3 chiếc nhẫn quyền lực của tộc Elf, Narya - Ring of Fire.

Ngọn lửa của Udûn: chỉ Balrog, Udûn theo ngôn ngữ trong truyện của J.R.R.Tolkien có nghĩa là Hell, tên một thung lũng trong Mordor, hoặc cũng có thể hiểu là Utumno, lâu đài đầu tiên của Melkor, Chúa tể Bóng tối đầu tiên, khi Melkor còn sống, Sauron chỉ là một trong các học trò của hắn.

câu này lấy theo trong phim vì trong truyện tác giả chỉ viết có 1 nửa câu, đọc lên ko hiểu một cái gì hết

421. Ta Nhất Định Sẽ Trả Lại Ngươi (1)

Choang một tiếng vang dội, đao này của Trịnh Xá không ngờ lại bị chặn đứng, ngọn lửa của Balrog tụ lại trên đầu nó hình thành một tấm khiên màu lam như thực chất, cứ như vậy ngạnh kháng đao mang công kích của Trịnh Xá, mà lúc này vết thương trên ngực nó đã sắp khôi phục hoàn hảo, bắt đầu từ từ đứng dậy.

Balrog ngẩng đầu lên trời gầm lên, hỏa diễm trên người càng trở nên nóng rực, đồng thời một viên ngọc màu trắng thuần khiến từ trong miệng nó chầm chậm bay ra, tiếp đó lơ lửng trên đỉnh đầu. Ngay lập tức, ngọn lửa màu xanh trên người nó không ngờ có xu hướng chuyển dần sang màu sáng trắng, nhiệt độ xung quanh trong nháy mắt liền tăng cao mãnh liệt, cả đại điện đóng băng dần có dấu hiệu tan rã.

-Trịnh Xá! Ta phải bộc phát tiềm lực cuối cùng, còn có thể kiên trì ba mươi giây nữa, nếu không ta sẽ không có khả năng duy trì trạng thái này nữa... Dùng vũ khí của ngươi chém nó thành mấy đoạn đi! Ta sẽ dùng khí tức băng giá mạnh nhất của Thời đại Băng hà đóng băng nó!

Garnier nếu nói là hét lên, không bằng gọi là kêu thảm, kêu thảm thật sự, lúc này hắn chính là băng tuyết, băng tuyết cũng là hắn, khi uy thế ngọn lửa mạnh lên, một khi băng tuyết tăng hết hắn sẽ phải chết, đây là khả năng tử vong duy nhất khi hắn sử dụng Thời đại Băng hà bản hoàn chỉnh, mà giờ phút này, Balrog chính là đang làm như vậy.

Trịnh Xá mặc dù dùng đao mang hộ thể những vẫn cảm giác được ngọn lửa kia nóng bỏng đến kinh khủng, đao mang có thể phòng ngự công kích thực thể nhưng không thể ngăn cản được nhiệt độ, vì thế hắn vừa rồi cũng bị sức nóng khủng bố bức lùi lại. Lúc này nghe Garnier nói như vậy, hắn chỉ có thể bất đắc dĩ kéo cương để khô lâu chiến mã lùi lại phía sau, tiến vào khi vực vẫn còn băng tuyết bao phủ hắn mới xoay người xuống ngựa.

Khi Trịnh Xá làm những việc này, mặc dù chỉ mấy hai ba giây nhưng Balrog ở bên kia lại có hành động mới, chỉ thấy nó lớn tiếng gầm thét, khoảng không trước mặt mơ hồ ẩn hiện một số ký hiệu và đồ hình kỳ lạ. Những ký hiệu và đồ hình này đều do ngọn lửa màu lam tổ hợp thành nên nhìn cũng không rõ ràng lắm nhưng khi chúng xuất hiện, vẻ mặt Gandalf lập tức đại biến.

-Mau cản nó lại, đó là hỏa thần gầm thét, sẽ phóng toàn bộ sinh mệnh chi hỏa của nó ra trong nháy mắt, chúng ta sẽ chết hết!

Gandalf hét lớn, lúc này ông ta đã toàn lực phát huy vòng bảo vệ nên không có dư lực làm chuyện khác, cùng lúc đó mặt đất bên ngoài vòng bảo vệ bắt đầu tan vỡ.

"Trạng thái Hủy diệt toàn lực bộc phát, thời gian mười giây... Nhiệt độ quá kinh khủng, nếu tới gần trong một giây là ta sẽ bị thiêu thành than, chỉ có hai biện pháp có thể lại gần, một là dùng Hồng viêm ngăn cản sức nóng, hai là sử dụng tốc độ cực nhanh của Thế, tiếp cận trong thoáng chốc rồi tấn công... Sử dụng Hồng viêm thôi, ít nhất cũng bảo đảm một chút..."

Trịnh Xá lập tức định chủ ý, trên người bắt đầu bốc lên ngọn lửa màu đỏ máu, khi hắn sử dụng ngọn lửa này lập tức cảm thấy nhiệt độ xung quanh giảm xuống, không còn cao đến mức khủng bố như trước nữa. Tiếp theo, hắn dùng sức đạp mạnh chân, dùng tốc độ mắt thường không thấy nổi lao tới trước mặt Balrog, sau đó vung chân đá thẳng, lực lượng khổng lồ lập tức phá tan đầu nó, từ chỗ đó bùng lên một luồng lửa màu trắng sáng.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá đá ra một cước liền cảm thấy chân đau đớn như bị lửa thiêu, công năng triệt tiêu thương tổn do lửa của Hồng Viêm vậy mà không thể hoàn toàn giải trừ nhiệt độ của ngọn lửa trắng này, chân hắn trong nháy mắt đã bị thiêu cháy. May mắn là lúc này hắn đang trong trạng thái Hủy diệt, đùi vừa truyền tới cảm giác đau đã lập tức dùng Nguyệt bộ chạy trốn, vọt ra cách xa Balrog hơn mười mét hắn mới phát hiện chân mình đã bị đốt đến lộ đầy bọt máu.

"Nhiệt độ thật khủng khiếp, đây thật sự chỉ là Balrog có 30% thực lực sao? Chẳng trách nó được gọi là khắc tinh của loài người, đây rõ ràng là khắc tinh của bất kỳ sinh vật nào mới đúng!"

Trong lòng Trịnh Xá mặc dù nghĩ như vậy nhưng động tác trên tay lại không hề dừng lại, vung Hổ hồn đao hung hăng chém thẳng xuống, hơn nữa lần này hắn không sử dụng đao mang mà trực tiếp dùng thân đao chém tới, cứ như vậy lăng không bổ thẳng vào giữa ngực Balrog, đem cả ngọn lửa cùng các ký hiệu đồ hình do lửa tạo thành cắt rời thành hai mảnh, Balrog biến thành hai đoạn thân thể không liên hệ gì với nhau nữa.

-Vẫn chưa được! Tiếp tục chém vỡ nó ra, đẩy các mảnh cách xa nhau hơn, nhiệt độ cao như vậy dù ta dùng toàn lực cũng không cách nào đóng băng nó được!

Một đao của Trịnh Xá chém thẳng xuống tới mặt đất, ầm một tiếng, mặt đất bị đập ta mấy khe lớn, nghe thấy tiếng của Garnier, Trịnh Xá lại dậm mạnh chân nhảy lên cao, Hổ hồn đao trong tay chém ngang, lại trúng giữa ngực Balrog, biến nó thành bốn mảnh. Giữa bốn phần thân thể hoàn toàn do ngọn lửa màu xanh trắng liên kết với nhau, trên đầu cũng không ngừng phun ra ngọn lửa trắng sáng, mắt thấy cái đầu sắp hồi phục lại, Trịnh Xá lập tức hung hăng tung một cước, đá văng một đoạn thân thể ra khỏi vòng kết nối của ngọn lửa.

Sức mạnh của Trịnh Xá trong trạng thái Hủy diệt lớn đến mức nào, một cước này nếu trúng thì một cây cột đá đường kính vài mét cũng chắc chắn sẽ tan thành bột phấn, nhưng mức độ cứng rắn của đoạn thân thể kia lại nằm ngoài dự đoán của Trịnh Xá, một cước đá vào vậy mà chỉ có thể đẩy nó bay đi, mà khoảng cách cũng không xa. Có điều như vậy cũng đã đủ rồi, khi đoạn thân thể bị cường hành đẩy ra khỏi vòng liên kết của ngọn lựa, tất cả mọi người tựa hồ đều nghe thấy một tiếng gào trầm đục cực kỳ thảm thiết.

Garnier sớm đã chờ đợi cơ hội này, khi đoạn thân hình bốc cháy bay ra, một đoàn gió tuyết lập tức bao trùm lấy nó, nhất thời băng lửa kết hợp, hơi nước mù mịt tràn ra bốn phía. Vòng bảo vệ của Gandalf lại không có công hiệu ngăn cản hơi nước vì thế mọi người coi như được đi tắm hơi một chuyến, mà lần xông hơi này còn chưa kết thúc, ba đoạn thân thể còn lại cũng lần lượt bay ra ba hướng khác nhau, lập tức lại có mấy luồng gió tuyết cuốn về phía chúng, nhất thời cả đại điện tràn ngập hơi nước, tất cả đều nóng bức mà không mở miệng ra được.

Lúc này Trịnh Xá đã giải trừ trạng thái Hủy diệt, vừa rồi đối chiến với Balrog chỉ sử dụng sáu bảy giây nên mặc dù nhìn bộ dạng hắn toàn thân phun máu nhưng trên thực thế vẫn bảo trì hơn bốn phần chiến lực. Hơn mười giây sau khi hơi nước mất đầu tản đi, Trịnh Xá liền chậm rãi tiến về hạt châu đang càng lúc càng sáng ngời trên mặt đất, giờ phút này hắn còn chưa thoát lực đến mức không di chuyển nổi.

-Mẹ kiếp, cửu tử nhất sinh, vẫn còn may...

Trịnh Xá vừa đi vừa lẩm bẩm, trên thực tế vừa rồi hắn đã nhận được thông báo của Chủ Thần nên mới yên tâm để Garnier đi đóng băng bốn đoạn thân thể kia còn mình thì tiến về phía hạt châu thuộc tính hỏa.

Viên năng lượng châu này nhìn qua uy thế vô cùng, ít nhất cũng phải là năng lượng thạc cấp A, nếu vận khí tốt, có thể tới cấp 2A cũng không biết chừng, vì thế việc đầu tiên Trịnh Xá nghĩ tới là lấy được viên năng lượng châu này rồi hãy nói, dù sao thì nguy hiểm thật sự cũng đã qua...

-Cẩn thận!

Tiếng của Gandalf lại vang lên, lão pháp sư này nhìn thấy Balrgo bị giết cũng yên tâm giải trừ vòng bảo vệ, nhưng khi ông ta thấy Trịnh Xá đang đi về phía viên năng lượng châu thuộc tính hỏa kia, đặc biệt là thấy viên năng lượng châu càng lúc càng sáng rực, liền vội vã hô lớn, đồng thời lao về phía Trịnh Xá.

Trịnh Xá giờ phút này mới giải trừ trạng thái Hủy diệt, toàn thân đang trong thời điểm suy yếu nhất nên chỉ có thể từ từ từng bước đi tới chỗ viên năng lượng châu, khi Gandalf hét lên, hắn cũng bị dọa giật nảy

http://tieulun.hopto.org

mình, lập tức quay đầu lại nhìn nhưng chỉ thấy Gandalf lướt qua người hắn, vội vàng chạy tới chỗ viên năng lượng châu. Trong lúc hắn đang sững sờ, Gandalf đã đưa tay bắt lấy viên năng lượng châu, đồng thời miệng niệm chú ngữ.

Viên năng lượng châu thuộc tính hỏa càng lúc càng sáng rực, đến cả Trịnh Xá cũng cảm giác được có chuyện không bình thường, nhìn bộ dạng như sắp nổ tung, mà khi Gandalf niệm chú ngữ, ngọn lửa màu bạc trong lòng bàn tay bắt đầu có gắng bao trùm lấy hạt châu, nhưng nó bỗng bừng sáng mãnh liệt. Trước khi đám Trịnh Xá định thần lại, toàn thân Trịnh Xá đã bốc cháy, hơn nữa từ hạt châu còn không ngừng tỏa ra ngọn lửa màu lam, luồng lửa này mơ hồ còn có xu hướng to lớn lên, phảng phất như muốn biến thành một con Balrog mới.

-Ta là người hầu của thánh hỏa, người giữ ngọn lửa của Anor... Trịnh Xá, thay ta bảo vệ Frodo!

Gandalf mặc dù toàn thân bốc cháy nhưng vẫn tiếp tục niệm chú ngữ, ngọn lửa màu bạc vẫn cố gắng bao tùm lấy hạt châu, đồng thời ông nắm chặt viên năng lượng châu thuộc tính hỏa nhảy xuống vực sâu, chỉ kịp nói vọng lại một câu cuối cùng rồi biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

-Không!

Frodo là người đầu tiên hét lên, tiếp theo là mấy nhân vật trong phim, còn các thành viên trong tiểu đội luân hồi đều sững sờ, những chuyện vừa xảy ra thật quá mức bất ngờ, đến khi từ dưới vực sâu truyền tới một tiếng nổ ầm vang cùng một loạt chấn động kịch liệt, cả vách núi cùng cây cầu đều sụp đổ, chỗ mọi người đang đứng cũng tan vỡ từng chút từng chút. Rõ ràng là viên năng lượng châu thuộc tính hỏa đã phát nổ, vụ nổ kinh khủng từ dưới vực sâu truyền lên làm hai bên vách đá chấn động đến suy sụp, chỗ mọi người đang đứng cũng trong phạm vi đó, là người đứng xa nhất, Trịnh Xá đã rơi xuống dưới, tiếp theo sau là mấy nhân vật trong phim cùng vài thành viên tiểu đội luân hồi....

422. Ta Nhất Định Sẽ Trả Lại Ngươi (2)

Vách đá hai bên cầu đều sụp đổ, mặc dù chỉ sập khoảng hai mươi mét nhưng vẫn cuốn theo mấy nhân vật trong phim cùng những người trong tiểu đội luân hồi xuống vực, bọn họ theo những khối đá vỡ quay cuồng rơi xuống dưới, cùng lúc đó từ đáy vực đoàn lửa xanh lam không ngừng tụ tập thiêu đốt, ở giữa nó còn có một đốm lửa màu trắng bạc xoáy tròn, từ từ bay ra xa.

-A!

Trịnh Xá phản ứng nhanh nhất, hơn nữa cũng là người đứng gần rìa vách núi nhất nên khi vách núi sụp đổ hắn tới gần ngọn lửa nhất, sau khi rơi được mấy giây, luồng khí nóng bức làm hắn không thể không liều mạng nhảy lên. Mặc dù đang trong tình trạng kiệt sức nhưng hắn vẫn sử dụng được trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt, Nguyệt bộ giúp hắn đạp vào hư không, cả người vọt lên mấy mét, lao về phía bờ vách núi chưa bị sập.

Nhưng những người còn lại thì không được tốt đẹp như vậy, ba gã hobbit rơi xuống vách núi, theo sau là Aragorn cùng Legolas. Thành viên tiểu đội luân hồi cũng có bốn người rơi xuống, cô gái dùng nỏ trong Bắc Băng Châu đội, Nyos trong Nam Viêm Châu đội, Trung Châu đội có Trương Hằng cùng Triệu Anh Không.

Nói thì chậm, xảy ra thì nhanh, tất cả mọi chuyện chỉ diễn ra trong nháy mắt, đến lúc này, tố chất của mỗi người lập tức được thể hiện rõ ràng, Aragorn cùng Legolas đồng thời lấy ra vũ khí cận chiến của bản thân, cắm ngập vào vách núi, tay kia chộp lấy một gã hobbit rơi xuống. Đáng tiếc họ chỉ có hai người, một người bắt được Frodo, người kia đỡ được Merry, Pippin thì tiếp tục rơi xuống dưới, trong ánh mắt của mọi người, hắn rơi xuống vách đá rồi lọt vào trong ngọn lửa xanh lam còn chưa hoàn toàn biến mất, tiếp đó không kêu lên nổi một tiếng hóa thành tro bụi.

Mặt khác bốn thành viên tiểu đội luân hồi, phản ứng của Triệu Anh Không là nhanh nhất, chỗ nàng rơi xuống vốn không thuận lợi lắm, cách vách núi khoảng bốn năm mét, chỉ thấy nàng cuộn người lại thành một khối, tiếp đó tung chân đạp mạnh vào một tảng đá lớn rơi sau lưng, cả người như một mũi tên bắn về phía bờ vực, mà chỗ hướng tới chính là chỗ Trương Hằng đang rơi xuống. Hóa ra lúc trước sau khi Trương Hằng

http://tieulun.hopto.org

sử dụng Phong chi tiễn liền lập tức hôn mê, đến lúc này khi rơi xuống vẫn không có chút phản ứng, cũng may nhờ phản ứng cùng thân thủ siêu nhân của Triệu Anh Không, nếu không hắn đã theo bước Pippin rồi.

Hai người còn lại, cô gái dùng nỏ cũng cách vách núi mấy mét nhưng nàng không có thủ đoạn linh hoạt như Triệu Anh Không nên rơi thẳng vào trong ngọn lửa, rồi cũng biến thành tro bụi trong nháy mắt. Vận khí của Nyos thì khá hơn một chút, hắn rơi sát vách đá, đến lúc sinh tử quan đầu hắn đột nhiên vươn tay bắt được lấy một khối đá nhô ra, cứ như vậy treo lơ lửng tại đó, nếu không thế với thân thủ của hắn có lẽ cũng lành ít dữ nhiều.

Trịnh Xá lúc này mới đứng bên bờ vực, hắn quay đầu lại vừa đúng lúc nhìn thấy người hobbit cùng cô gái kia biến mất, trong lòng hắn lập tức kinh hãi, thấy mọi người ở dưới vách đá cũng đang gặp nguy hiểm hết sức, hắn lập tức nghĩ tới việc sử dụng Hủy diệt trong nháy mắt để đi cứu họ nhưng vừa vận nội lực cùng năng lượng vampire hắn liền cảm thấy toàn thân đau đớn như muốn vỡ ra, phía dưới vách núi còn bảy người nhưng sợ không cứu được họ mà bản thân mình lại rơi xuống.

Trịnh Xá nghĩ tới đây hắn lập tức quát lên:

- Garnier! Biến thành băng tuyết cứu họ lên đi!

Lời vừa ra đến miệng, hắn nhìn lại lập tức thấy không ổn, hóa ra Garnier đã nằm dài dưới đất sắc mặt xám xịt. Lúc này hắn đã từ trạng thái băng tuyết khôi phục lại nguyên hình, có thể thấy đóng băng bốn phần thân thể đã tiêu hao sạch năng lượng của hắn, hiện tại hắn làm sao mà đi cứu mọi người được?

-Được!

Trịnh Xá càng lúc càng gấp rút, hắn hét lên với những người dưới vách núi:

-Cố gắng kiên trì!

Nói đoạn hắn xoay người chạy tới chỗ khô lâu chiến mã/

Lúc này mới chỉ cách vụ nổ đầu tiên hơn mười giây, mắt thấy Trịnh Xá đã sắp chạy tới bên khô lâu chiến mã, từ phía dưới đáy vực một lần nữa truyền đến chấn động kịch liệt, phảng phất như ở sâu trong lòng đất lại phát nổ, Trịnh Xá thầm hô hỏng bét nhưng hắn không có thời gian để suy nghĩ, sải bước nhảy lên khô lâu chiến mã lao về phía vách đá.

Quả nhiên chỗ vách đá lại một lần nữa tan vỡ, từng khối đá lớn rơi xuống dưới, Trịnh Xá điều khiển khô lâu chiến mã chạy tới nơi vừa lúc nhìn thấy tảng đá chỗ Aragorn cắm thanh kiếm vào bắt đầu nứt ra. Hắn không chút nghĩ ngợi lập tức bắt lấy tay Aragorn, mặc kệ thanh trường kiếm, vứt cả Aragorn lẫn gã hobbit cạnh hắn lên trên vách đá, những người ở đó tự nhiên sẽ đón được họ còn bản thân hắn thì không hề dừng lại, tiếp tục gia tăng tốc độ chạy xuống dưới.

Phần đá bên vách núi bắt đầu nhanh chóng tan vỡ, Trịnh Xá chỉ kịp ném Legolas lên vách núi tiếp đó kinh hoàng thấy phía dưới Triệu Anh Không cùng Trương Hằng đang rơi thẳng xuống vực, cô bé bị đá từ trên rơi xuống làm vướng chân tay nên không thể nhảy lên được.

Tốc độ khô lâu chiến mã dù sao cũng kém hơn so với đá rơi, hơn nữa tốc độ rơi còn càng lúc càng nhanh, Trịnh Xá giờ phút này đã gấp đến độ hai mắt đỏ ngầu, hai người kia là đồng đội hắn cam tâm tình nguyện đem mạng đi đổi, những người khác chết hắn sẽ bình tĩnh lại rất nhanh nhưng nếu hai người này chết hắn sẽ đau đớn áy náy cả đời, vì thế hắn không suy nghĩ đạp lên lưng ngựa dùng tốc độ nhanh hơn nữa lao về phía họ.

Càng sâu dưới đáy vực nhiệt độ càng cao, may mà ngọn lửa mau xanh lam đã rơi xuống rất sâu nên hai người mới không bị thiêu thành tro bụi, Trịnh Xá ở giữa không trung liên tục dùng hai lần Nguyệt bộ tăng tốc mới vượt qua trăm mét đuổi kịp hai người, tiếp đó hắn đưa tay ôm lấy Triệu Anh Không vào lòng, kẹp Trương Hằng bên sườn, dưới chân lại bắt đầu sử dụng Nguyệt bộ.

Dù sao lúc trước đã tiêu hao nhiều thời gian trong trạng thái Hủy diệt như vậy, sau đó lại liên tục sử dụng Hủy diệt trong nháy mắt, tiêu hao cường độ cao như vậy khiến thân thể Trịnh Xá đã tới cực hạn. Nguyệt bộ phóng lên trên nếu là trạng thái Hủy diệt bình thường ít nhất cũng vượt qua được hơn mười mét nhưng

http://tieulun.hopto.org

giờ phút này hắn chỉ có thể đạt tới khoảng sáu bảy mét, liên tục mấy lần độ cao Trịnh Xá nhảy lên đã dần giảm xuống, hai chân đã sớm co rút kịch liệt.

"Con mẹ nó... Phải chết, thật sự phải chết sao... Kiên trì, khô lâu chiến mã chỉ còn cách hai mươi mét nữa!"

Trịnh Xá nghiến chặt răng, khóe miệng không ngừng rỉ ra máu tươi, nhưng đúng lúc này từ trên cao lại có một bóng đen rơi xuống, Trịnh Xá cẩn thận nhìn kĩ, bóng đen đó chính là Nyos vẻ mặt kinh hoàng. Tảng đá hỗ hắn bám vào cuối cùng cũng gãy lìa, khi hắn rơi xuống, trên vách núi lập tức vang lên mấy tiếng kêu bi thảm, đó là hai cô gái một lớn một nhỏ trong Nam Viêm Châu đội.

Trịnh Xá vô thức muốn đưa tay đỡ lấy Nyos, dù sao hắn cũng còn một tay có thể sử dụng, Triệu Anh Không đang bám lên người hắn, một tay kẹp Trương Hằng, tay kia đủ để bắt lấy Nyos. Nhưng trong nháy mắt, trong đầu Trịnh Xá bỗng cảm thấy chần chừ, Nyos dù gì cũng là một trí giả cực mạnh, tuy không phải đối thủ của sở Hiên nhưng cũng vượt xa những người còn lại của ba đội, để một người như thế sống sót, biến số trong thế giới Lord of the Rings này sẽ quá nhiều, không bằng để hắn chết ngoài ý muốn thế này, chiến lực của Nam Viêm Châu đội sẽ chỉ có thể trợ giúp, không còn cơ hội biến thành uy hiếp nữa.

Nói thì chậm, diễn ra thì nhanh, mặc dù trong lòng Trịnh Xá nghĩ đến rất nhiều chuyện nhưng mọi chuyện bất quả chỉ diễn ra trong thoáng chốc, hai bên thấy rõ sắp vượt qua nhau, Nyos cũng cười khổ nhắm mắt lại. Đúng giây phút này, Trịnh Xá bỗng nghiến răng chộp lấy áo hắn, xung lực khiến ba người Trịnh Xá lại bị kéo xuống mấy mét, hơn nữa mỗi lần Nguyệt bộ chỉ có thể vượt lên được bốn năm mét, tất cả đều lọt vào ánh mắt của những người trên vách đá...

"A! Liều mạng đi!"

Trịnh Xá liều mạng sử dụng trạng thái Hủy diệt, chứ không phải Hủy diệt trong nháy mắt mới sáng tạo ra chưa lâu, vừa tiến nhập Hủy diệt hắn liền điên cuồng sử dụng Nguyệt bộ, liều mạng lao lên trên, mang theo sức nặng của ba người, trong giây cuối cùng của Hủy diệt, hắn rút cuộc cũng ngồi lại được lên khô lâu chiến mã. Trọng lượng của bốn người nhất thời khiến cả khô lâu chiến mã cũng phải khom lại một chút, có điều vẫn còn may đặc tính không bị trọng lực ảnh hưởng của nó cứu tất cả một mạng, tiếp đó Trịnh Xá yếu ớt khẽ kéo dây cương, khô lâu chiến mã chậm chạp chạy lên trên vách đá...

-Mặc dù rất bội phục dũng khí và thực lực của ngươi khi cứu mọi người...

Sở Hiên cầm mấy trái tuyết quả ngồi dưới đất, nhìn Trịnh Xá đang nằm bệt trước mặt, cười lạnh nói:

- Ta rất là tò mò, đoạn đường lúc trước tạm thời bỏ qua, dù sao thì tốc độ của Goblin glider cũng không kịp cứu nhiều người như vậy, hơn nữa khi chạm vào bốn nhân vật trong phim có thể sẽ khiến glider mất lực đẩy... Nhưng mà, sau khi ngươi cứu ba người kia nhảy lên, sao lại không dùng Goblin glider bay lên?

-Ách?

Trịnh Xá há hốc mồm ngây ngốc nhìn Sở Hiên, gã này giống như chẳng có việc gì tiếp tục ăn tuyết quả, phảng phất như hắn căn bản không trông thấy bộ dạng sững sờ của Trịnh Xá.

-Trong lúc nguy hiểm quan đầu, ta...

Trịnh Xá vốn còn muốn giảo biện mấy câu, đến cuối cùng hơn nửa ngày sau mới cười khổ nói:

-Ta đúng là thằng ngu....

Đúng lúc đó, Nyos được Aya dìu tới chỗ mấy người Trung Châu đội, hắn khẽ nói:

- Ta biết trong giây lát lúc cứu ta ngươi rất do dự nhưng ngươi vẫn cứu mạng ta... Ta cũng không muốn nói nhiều, ta nhất định sẽ trả lại ngươi... Cái ơn cứu mạng này! Trong thế giới Lord of the Rings ta nhất định sẽ trả ngươi!

423. Nghỉ Ngơi Sau Đại Chiến (1)

Trải qua trận đại chiến sinh tử, vách núi cũng bị phá hủy một khoảng lớn, cả đội chỉ chết mất hai nhân vật trong phim cùng một thành viên tiểu đội luân hồi, tính ra thương vong đã ở mức cực kỳ thấp, dù gì thì đối

http://tieulun.hopto.org

thủ của họ cũng chính là ác ma thờiviễn cổ, tuy chỉ có 30% thực lực nhưng có thể đánh bại hơn nữa sống sót được cũng tuyệt đối không dễ dàng, vì thế chỉ chết ba người cũng coi như không tổn thất gì lớn.

Đây chỉ còn số trên giấy, theo phương thức tính toán của Sở Hiên lần này mọi người đã trúng đậm, bởi vì không hiểu tại sao Chủ Thần lại tuyên bố Trịnh Xá cùng Garnier đều giết chết Balrog, cũng tức là hai người đều hoàn thành, nhận được 8000 điểm thưởng, một chi tiết kịch tình cấp A. Đó là một khoản thu hoạch cực lớn, lại thêm một cân mithril, hai ounce allugist, tất cả cộng lại chỉ phải đổi bằng tính mạng của ba người, trong đó hai người là nhân vật trong phim, vụ làm ăn như vậy thật sự quá có lãi, đây thuần túy là phương thức suy luận của Sở Hiên.

Những người khác, vô luận là nhân vật trong phim hay Bắc Băng Châu đội chết mất đội viên, những người nàu đều vô cùng thương tâm, bởi vì tính mạng cùng tình cảm sao có thể dùng lợi ích để tính toán?

Cô gái dùng nỏ đó nghe nói tính tình rất thân thiện, hơn nữa một thanh niên trong Bắc Băng Châu đội còn đang theo đuổi nàng, tên này khóc đến mức phiên thiên phúc địa, các nhân vật trong phim cũng đều vô cùng đau thương, đặc biệt là ba người hobbit, bọn họ chết mất một người bạn, chết mất pháp sư luôn bảo vệ họ, ba người hobbit này lập tức khóc lóc long trời lở đất, so với thành viên tiểu đội luân hồi còn thê lương hơn.

Những người còn lại tâm lý cũng không thoải mái, mỗi người yên lặng đứng đó, hơn một giờ sau mọi người mới miễn cưỡng an ủi những người đang bi thương, tiếp theo do Legolas dùng tên bắn ra một sợi dây thừng tới bờ bên kia, rồi để Trịnh Xá dùng khô lâu chiến mã lần lượt đưa mọi người qua. Mấy chục phút sau, một cánh cổng đá lớn hùng vĩ đã xuất hiện trước mặt mọi người, theo như Gimli nói thì đâu mới là cửa ra vào thật sự của đường hầm Moria, chỗ mọi người đi vào lúc trước chỉ là môt ngách nhỏ hẻo lánh được sử dụng khi chạy trốn.

Ở bên ngoài cửa là một khu vực đầy những khối đá lớn, nhìn ra xa còn có vô số đỉnh núi cao vút, có điều địa thế cũng dần dần hạ xuống, cứ đi tiếp ra ngoài sẽ rời khỏi dãy núi Caradhras.

Mọi người ra khỏi đường hầm lập tức đều nằm vật lên nền đá trắng, mỗi người đều tìm chỗ thích hợp nằm xuống, nhất thời không ai có ý định chuyển mình, cứ thế nằm dưới ánh mặt trời chiếu rọi xuống mặt đất.

Trong đường hầm hầu như chỗ nào cũng là không khí vẩn đục, do người lùn sớm đã bị giết hết, thiết bị thông khí trong đường hầm nhất định là đã rất lâu không được vận hành nên đi lại trong đó có cảm giác như bị bịt chặt mũi, lien tục mấy ngày đều phải chịu dựng như vậy vì thế vừa hít một hơi khí mới mẻ, mọi người đều cảm thấy thể xác và tinh thần phấn chấn lên không ít.

Thứ hai là lúc trước liên tục đại chiến, liên tục gặp nguy hiểm, ai cũng cảm thấy thể xác và tinh thần mệt mỏi rã rời, không ra khỏi dường hầm đầy áp lực còn đỡ, một khi thoát ra, người nào cũng lập tức cảm thấy toàn thân mềm nhũn phảng phất như không có một đốt xương nào, chỉ muốn nằm dưới đất ngủ một giấc thật say, đặc biệt là Garnier và Trịnh Xá, hai người bọn họ có thể nói là tiêu hao lớn nhất trong cả đội, giờ phút này hai người căn bản nhắm mắt lại là sẽ lập tức ngủ ngay.

-Mọi người đứng lên thôi... Chúng ta tiếp tục đi!

Aragorn là người đầu tiên đứng dậy, hắn đứng lên, nhìn sắc trời một chút rồi lớn tiếng hô.

Boromir lập tức nói:

- Để mọi người nghỉ ngơi một chút đi, hơn nữa ngươi không thấy bọn họ đang đau đớn sao

Hắn vừa nói vừa nhìn về phía ba người hobbit.

Aragorn thở dài đáp:

- Không có cách nào, chúng ta hiện tại cơ bản không có sức chiên đấu, nhất định phải tìm một chỗ có thể nghỉ ngơi cùng khôi phục chiến lực. Hơn nữa chỗ này cách đường hầm quá gần, đến tối lũ Orc sẽ chui ra đánh lén chúng ta, vì thế chúng ta buộc phải tới Lórien trước khi trời tối... Huống chi mấy người Trịnh Xá hiện tại cũng không còn sức chiến đấu, nếu gặp phải một đám Orc, chỉ bằng vào chúng ta thì không thể chiến thắng đám dã thú ấy!

http://tieulun.hopto.org

Boromir biết Aragorn nói đúng, hắn cũng không nói thêm gì nữa chỉ yên lăng đứng dậy, lôi kéo trì hoãn thêm mấy chục phút nữa mọi người mới chậm rãi theo sơn đạo đi xuống, đi đường tốc độ cũng không quá nhanh, lúc này đã là buổi trưa, sau khoảng năm sáu tiếng nữa mặt trời sẽ xuống núi.

Thuận theo sơn đạo đi xuống, không lâu sau mọi người tìm thấy một dòng suối nhỏ do tuyết tan tạo thành, tất cả đều tận tình uống nước đến căng bụng rồi vừa đi vừa ăn chút lương khô, Gimli còn nhảy ùm xuống suối, thấm ướt toàn thân, lúc đó lời lẽ hắn mới nhẹ nhàng lại một chút.

Lại đi xuống dưới, cỏ xanh dần dần xuất hiện trong tầm mắt mọi người, tiếp đó vùng núi hoàn toàn kết thúc, mọi người từ chỗ mặt đất lồi lõm kiên tục tiến vào khu vực bình nguyên. Lúc này đã khoảng ba bốn giờ, Aragorn trong lòng lo lắng không thể không thúc giục một lần nữa, tốc độ của mọi người cũng dần tăng lên, từ chậm rãi tới rảo bước rồi đến chạy bộ, cuối cùng cũng vào trong một khu rừng trước khi hoàng hôn tới.

Ánh vàng từ trên không trung rọi xuống mặt đất, lách qua khe hở của tán cât chiếu xuống dưới, làm cảnh sức u tĩnh trong khu rừng càng thêm thần bí, mọi người hành tẩu trong rừng cũng cảm thấy tâm lý bình lặng, chỉ có người lùn Gimli là luôn mồm nói chuyện.

-Nghe nói ở đây có một nữ pháp sư đáng sợ, bà ta hình như là người Elf, bất kỳ ai chỉ cần nhìn bà ta một cái sẽ bị mê hoặc, sau đó biến mất vĩnh viễn... Vì thế thật không muốn tới chỗ này, hơn nữa đây lại là vùng đất của tộc Elf, cả đời ta cũng chưa từng nghĩ rằng lần này sẽ đi qua nhiều vùng đất của người Elf như vậy...

Mọi người nghe vậy đều bật cười, đặc biệt là mấy nhân vật trong phim, bởi vì người của thế giới này tự nhiên là đều biết người lùn đối với tộc Elf luôn luôn có ác cảm như vậy.

-Bất quá bà ta chắc chắn không lừa được người lùn ta, ta có con mắt của lão ưng cùng lỗ tai của cáo...

Gimli vẫn đang thao thao bất tuyệt, nhưng hắn còn chưa dứt lời, trước mặt đột nhiên thò ra một cây trường cung đã lắp tên, không, không phải một cây, mà là bốn năm cây trường cung đều chĩa vào đầu hắn, nhìn lại mọi người ở sau lưng hắn, bên cạnh mỗi người cũng có mấy cây cung nhắm vào, trên cây, trong bụi cỏ, sau cành cây, chỗ nào cũng đầy người Elf ẩn nấp.

-Gã người lùn này quá ầm ĩ... Người Elf dù nhắm mắt cũng có thể bắn rụng hắn.

Từ phía sau đám cung thủ, một người ra dánh chỉ huy bước ra, hắn nhìn mọi người cười nhạt, sau đó phất tay ra hiệu cho đám cung thủ, các cung thủ lập tức hạ vũ khí xuống, tiếp đó đứng dịch sang để lộ ra một con đường, viên chỉ huy kia mỉm cười nói:

- Chào mừng tới Lórien, các dũng sỹ bảo vệ nhẫn...

Nói đoạn hắn cũng không quay đầu lại, tiến sâu vào trong khu rừng.

Tất cả mọi người đưa mắt nhìn nhau rồi cũng chỉ biết đi theo viên chỉ huy kia vào trong rừng, nơi đây dù sao cũng là lãnh địa của người Elf, mặc dù lúc đầu đúng là bị dọa sợ nhưng ở đây hẳn sẽ rất an toàn.

Trong khu rừng này có các đoạn đường thủy chằng chịt, tộc Elf vốn thông minh khéo léo, chế tạo rất nhiều con thuyền nhỏ trang trí đẹp đẽ để đi lại, ngồi trên đó không có chút cảm giác không thoải mái nào, cứ như vậy, mọi người theo đường thủy vượt qua mấy con sông, rút cuộc cũng tới được một chỗ binh lính đóng quân trước khi trời tối, rõ ràng là viên chỉ huy cũng muốn họ dừng lại đây nghỉ ngơi một chút.

Viên chỉ huy chờ tới khi mọi người đều vào trong doanh trại, bấy giờ mới đặt tay lên ngực dùng tiếng người Elf nói với Legolas:

- Hoan nghênh ngài, Legolas, con trai của Thranduil.

Legolas khẽ gật đầu, hắn vội vàng nói:

- Chúng ta cần sự trợ giúp của các vị, Hội bảo vệ nhẫn cần sợ trợ giúp của các vị.

Viên sỹ quan lại không trả lời hắn, quay sang Aragorn, cũng dùng tiếng Elf nói:

- Đây là lãng khách Aragorn phải không? Chúng ta ngưỡng mộ đại danh của anh đã lâu.

http://tieulun.hopto.org

Aragorn cũng không thông thạo lắm loại ngôn ngữ này, hắn bất đắc dĩ đáp lễ lại, Gimli thì không nìn được, lớn tiếng nói:

- Này, không phải nói người Elf là chủng tộc thông hiểu lễ nghi nhất sao? Nói loại ngôn ngữ bọn ta hiểu được không?

Viên chỉ huy đó khinh thường nhìn Gimli nói:

- Bọn ta từ sau thời kỳ hắc ám cũng không có liên hệ với người lùn, chẳng lẽ ngươi hy vọng ta dùng tiếng người lùn nói chuyện với các ngươi?

Gimli cũng có chút tức giận, đáp:

- Ngươi biết người lùn chúng ta nói chuyện như thế nào sao?

Tiếp đó hắn lập tức xì xà xì xồ một tràng tiếng người lùn.

Tất cả mọi người đều mỉm cười bất đắc dĩ, Aragorn vỗ vai Gimli nói:

- Ngươi như vậy rất không lịch sự, dù sao chúng ta hiện tại cũng đang là khách.

Viên chỉ huy đó cũng không để ý tới người lùn mà quay sang ba người hobbit cùng với các thành viên tiểu đội luân hồi, đầu tiên là nghi hoặc một chút nhìn sang trang phục các thành viên tiểu đội luân hồi, tiếp đó nhìn sang ba người hobbit, một lúc sau hắn đột nhiên nói:

- Trên người các ngươi có sức mạnh tà ác rất mạnh! Các ngươi không thể đi tới nữa!

Tình hình tiếp theo mọi người cũng không xen miệng vào được, Aragorn bắt đầu không ngừng cố gắng thuyết phục viên chỉ huy để bọn họ đi tiếp, viên chỉ huy thì kiên quyết bắt bọn họ quay lại hoặc chờ tại đây rồi sau đó rời đi, mà mọi người thì thật sự đã mệt mỏi không chịu nổi vì thế họ dứt khoát tìm chỗ dừng lại nghỉ ngơi, để mặc Aragorn đàm phán.

Một lúc lâu sau, viên chỉ huy kia cuối cùng cũng nhượng bộ, hắn tới trước mặt mọi người nói:

- Hôm nay cứ nghỉ ngơi ở đây một đêm đi, ngày mai ta đưa các ngươi tới gặp nữ hoàng Galadriel, để ý muốn của người quyết định các ngươi có thể đi tiếp hau không... Ngày mai chúng ta sẽ tới đất thành phố của tộc Elf trong khu rừng này, Lothlórien!

424. Nghỉ Ngơi Sau Đại Chiến (2)

Ngày thứ hai, mọi người ăn no một bữa rồi đi theo nhóm quân tới thành phố của ngươi Elf sâu trong khu rừng, đường đi trong rừng này thật sự rất phức tạp, một đoạn đường có cả thủy cả bộ, phải đi từ trưa tới tận chiều tối. Tiếp đó mọi người cảm thấy trước mắt sáng sủa, sau khi đi qua một đám cây rậm rạp, phía trước bỗng xuất hiện một khoảng bình nguyên, đây là một bình nguyên trong rừng rậm, tại đó có một gốc cây đại thụ vô cùng to lớn, phảng phất như một tòa nhà chọc trời, cao tới hơn mấy trăm mét.

-Đây là thành phố trong khu rừng hoàng kim... Lothlórien.

Viên chỉ huy nhìn gốc đại thụ, vẻ mặt mơ màng nói.

Ánh dư quang buổi hoàng hôn chiếu rọi phía chân trời, khu rừng này quả không hổ với hai chữ hoàng kim, chưa cần nói đến gốc đại thụ thần thánh mỹ lệ ở giữa trung tâm, những cây nhỏ xung quanh cũng phảng phất như được đúc bằng vàng, tất cả mọi người đều dâng lên một nỗi cảm khái không tên, có điều trong lòng họ cũng nghĩ, chẳng lẽ viên chỉ huy này cố ý dẫn họ đến đây lúc hoàng hôn là muốn khoe vẻ đẹp của khu rừng hoàng kim này sao?

Tạm thời bỏ qua những chuyện linh tinh, không lâu sau mọi người đã đi tới cây đại thụ, chỉ thấy gốc cây khổng lồ này là do vô số cây lớn hợp lại một chỗ, dưới gốc cây còn có rất nhiều cầu thang, cầu gỗ, cầu treo các loại tạo thành nhiều lối đi nhỏ, ngoài ra còn thấy một số đường rãnh ngang dọc giữa các gốc cây, nước bên trong vô cùng sạch sẽ, chắc là để dẫn nước sinh hoạt vào trong cây, toàn bộ khóm cây hiện lên vẻ sạch sẽ, thoải mái, không có chút cảm giác lá cây tích đọng.

http://tieulun.hopto.org

Dưới gốc cây không có ánh mặt trời chiếu xuống được, bất quá ở những kiến trúc do con người tạo thành, bên cạnh đều có treo hai hạt châu phát ra ánh sáng, những nhân vật trong phim nhìn thấy còn không sao, các thành viên tiểu đội luân hồi đều trong lòng máy động, đặc biệt Garnier là phản ứng nhanh nhất, hắn làm bộ không có việc gì đi tới cạnh những viên ngọc phát sáng này, liếc nhìn vài lần rồi quay lại trong đội ngũ, hạ giọng nói với mọi người:

- Năng lượng thạch thuộc tính hỏa cấp D, quá xa xỉ, ở đây sợ rằng ít nhất cũng tới mấy nghìn viên.

Mọi người nghe vậy đều hai mắt sáng bừng, mấy nghìn khối năng thượng thạch cấp D, mặc dù gần như chỉ toàn một loại thuộc tính hỏa nhưng nếu ở đây đã có mấy nghìn khối thì hẳn các loại khác cũng sẽ không thiếu, nếu nghĩ cách lấy được mấy trăm khối năng lượng thạch từ chỗ người Elf thì cho dù thật sự chỉ toàn cấp D thôi, đối với mọi người mà nói cũng đã là một khoảng tài phú không đếm nổi rồi.

-Không nên tùy tiện lấy đi số năng lượng thạch này, nếu không chúng ta chạy không thoát đâu.

Trịnh Xá khẽ trầm giọng nói, tiếp đó hắn không lộ vẻ gì đi theo sau các nhân vật trong phim.

Sau trận chiến trong đường hầm, uy vọng của Trịnh Xá trong ba đội đã lên tới đỉnh điểm, lời hắn nói phảng phất như minh chủ của cả ba đội, hai người còn lại, Garnier rất hợp với Trịnh Xá, mạng của Nyos thì được Trịnh Xá cứu nên hai người tự nhiên cũng thừa nhận lời hắn nói, nhất thời tất cả mọi người đều tu liễm tâm thần, coi như không có chuyện gì đi theo sau các nhân vật trong phim.

Số khoáng sản lấy được trong đường hầm cũng đã phân chia, Trung Châu đội chiếm một nửa số mithril, Bắc Băng Châu đội cùng Nam Viêm Châu đội đều lấy một phần tư, hai ounce allugist cũng là Trung Châu đội lấy một nửa, đáng tiếc duy nhất là viên năng lượng châu của Balrog, đó ít nhất cũng phải là cấp A, nếu nói 2A cũng chẳng thiếu người tin.

Trong đường hầm của người lùn thuận tay dắt dê thu được một khoản, ba đội đều là quen hơi bén mùi, cả đám đều muốn từ lãnh địa của người Elf này kiếm chút lợi ích, ít nhất là số năng lượng thạch kia chắc chắc phải lấy một mớ.

Không nhắc tới suy nghĩ của thành viên tiểu đội luân hồi, các nhân vật trong phim đi phía trước, họ đi tới gốc cây trung tâm ở giữa cự thụ, thuận theo bậc thang cuốn quanh thân cây đi lên, dưới ánh sáng của vô số khối năng lượng thạch, mọi người không ngừng tiến tới, xung quanh đều là ánh sáng tỏa ra từ năng lượng thạch, hình tượng mỹ lệ như tại tiên cảnh.

Liên tục đi lên, tới khi tất cả lên đến ngọn gốc khổng lồ mới phát hiện trên này là một đại sảnh do sức người tạo nên, phía tên còn có một cầu thang dẫn lên tiếp, khi mọi người dừng lại, từ phía trên liền có hai người Elf một nam một nữ chậm rãi bước xuống, quan mang nhu hòa phát ra trên cơ thể hai người này mạnh hơn những người Elf bình thường rất nhiều, thoáng cái đã hấp dẫn ánh nhìn của mọi người lại.

Hai người Elf này, nam tự nhiên là vô cùng anh tuấn nhưng so với nữ thì không chỉ thua kém có một hai phần, nữ người Elf này đẹp đến mức cơ hồ không thể dùng lời để diễn tả, mái tóc vàng mềm mạng buông sau lưng, toàn thân tỏa ra một luồng kim quang vô cùng nhu hòa, chỉ là không hiểu tại sao nàng khiến người ta có cảm giác không thể nhìn rõ mặt mũi, chỉ mơ hồ cảm thấy hình dáng vô cùng xinh đẹp.

Hai người đi tới trước mặt cả đội, nam người Elf lên tiếng:

- Kẻ thù đã biết hành tung của các ngươi, cũng biết các ngươi mang theo chiếc nhẫn.... Gandalf đâu? Sao ta không nhìn thấy ông ấy?

Nữ người Elf thì nhân lúc người đi cùng nói liên tục liếc nhìn, thành viên tiểu đội luân hồi vốn không cẩn thận từng tý một như nhân vật trong phim, họ nghĩ mãi vẫn không hiểu tại sao lại không nhìn rõ dung mạo của nữ người Elf này nên ai cũng nhìn chằm chằm vào nàng. Khi nàng dùng ánh mắt nhìn về phía họ, đến cả Trịnh Xá cũng cảm thấy trong đầu vang lên một giọng nói, rất giống với tâm linh tỏa liên kết nối ý thức, nhưng lại có chút khác biệt, cụ thể là gì thì họ lại không thể nói nổi.

Vẫn là tinh thần lực khống chế giả cảu ba đội phát hiện có chuyện không thích hợp, họ gần như đồng thời triển khai màn chắn tinh thần lực của bản thân bao phủ lấy đội viên đội mình. Nữ người Elf kia bấy giờ mới lộ vẻ ngạc nhiên, bất quá nàng cũng chỉ khẽ mỉm cười rồi lại nhìn sang mấy nhân vật trong phim.

http://tieulun.hopto.org

-Gandalf không tiến vào khu rừng hoàng kim, ông ấy đã rơi xuống vực sâu tăm tối...

Nữ người Elf đó thì thào nói, nói xong mới nhìn mọi người vẻ chấn kinh.

Legolas thở dài đáp:

- Đúng thế, ông ấy đã bị lửa và bóng tối nuốt chửng... Là Balrog ác ma viễn cổ, ngủ say trong đường hầm Moria, chúng ta rất khó khăn mới giết được nó nhưng Gandalf vì để Balrog không hồi sinh nên đã dồng quy vu tận, hiện tại đường hầm Moria, cùng cả thành phố Khazad- dûm đều đã bị một đám Orc chiếm lĩnh.

Gimli thở dài nặng nề, thần sắc ảm đạm đầu cúi thấp, nữ người Elf đột nhiên nói:

- Đừng để sự hủy diệt của Khazad- dûm ảnh hưởng tới dũng khí của ngươi, Gimli, con trai của Glóin. Cuộc sống này đầy những khó khăn, khắp nơi đều nguy hiểm trùng trùng, trong lòng các ngươi hiện tại đang ngập tràn bi thương, nhưng đừng quên mất lòng dũng cảm của các ngươi, hãy dựa vào nó mà tiếp tục chiến đấu.

Lời nói của nàng nhẹ nhàng, khoan thai, mấy người Gimli dần dần thất thần trong giọng nói đó, Chiêm Lam đột nhiên dùng tâm linh tỏa liên thông báo với những người còn lại:

"Cô ta là một tinh thần lực khống chế giả, hơn nữa tinh thần lực rất mạnh mẽ, vừa rồi cô ta dùng tinh thần lực ảnh hưởng tới bọn Gimli.

Khi Chiêm Lam nói chuyện, nam người Elf kia cũng lên tiếng:

- Bây giờ Hội bảo vệ nhẫn sẽ thế nào? Sau khi Gandalf mất, hi vọng để các ngươi xâm nhập Mordor đã không còn.. Nói thật, không có một pháp sư giúp đỡ, ta không nghĩ các ngươi không thể tiến sâu vào trong Mordor, dù có đi vào được cũng có thể sẽ bị tay sai của Chúa tể Bóng tối bắt được.

Aragorn mở miệng muốn nói gì đó nhưng ngẫm nghĩ một lúc hắn lại im lặng không lên tiếng, chỉ có nữ người Elf kia tiếp tục nói:

- Mặc dù tiền đồ gian nan, nhưng ta tin tưởng với dũng khí cùng trí tuệ của các ngươi cuối cùng sẽ vượt qua được mọi khó khăn, nhưng điều kiện tiên quyết là các ngươi nhất định phải đoàn kết... Vậy các ngươi ở lại Lothlórien nghỉ ngơi một chút đi, rũ bỏ mệt mỏi sau khi chiến đấu với Balrog, rũ bỏ đao thương mất đi đồng đội, các vị dũng sĩ.

Trong khi nói ánh mắt nàng nhìn thẳng về phía Frodo, cuối cùng khi cùng nam người Elf kia rời đi ánh mắt nàng vẫn liếc nhìn Frodo vài lần rồi mới đi lên cầu thang trên cao.

Cứ như vậy, mọi người cũng có một nơi nghỉ ngơi thoải mái, được viên chỉ huy kia sắp xếp ổn thỏa chỗ ở xong, thành viên ba tiểu đội luân hồi lại tập hợp, bắt đầu thương lượng hành động tiếp theo.

-Theo kịch bản gốc, chúng ta sẽ không ở lại thành phố này quá ba ngày, đây còn là ta đã tính thêm thời gian kịch bản thay đổi rồi.

Sở Hiên ngồi trên một chiếc ghế gỗ, bình thản nói.

-Ta biết suy nghĩ của các ngươi, muốn trong thời gian này từ chỗ người Elf lấy được một lượng lớn năng lượng thạch, câu trả lời của ta là... Không thể.

Sở Hiên nói với những người còn lại vẻ khẳng định:

- Mặc dù ở đây có rất nhiều năng lượng thạch, nhưng chúng ta cũng không có bất cứ lý do gì để lấy được, hơn nữa ta nghĩ các ngươi có lẽ đã quên mất một chuyện rất quan trọng, đó là chúng hiện tại còn chưa thực lực đủ để bảo vệ an toàn tính mạng mình, so với những vật ngoại thân này, ta nghĩ các ngươi đã quên mất sự uy hiếp từ hai tiểu đội kia rồi phải không? Cho dù bọn họ xuất hiện ngẫu nhiên trong thế giới Lord of the Rings này, nhưng vẫn sẽ là trong cùng một thế giới, theo quy luật Chủ Thần không bao giờ làm chuyện vô dụng, khả năng chúng ta cùng hai đội kia sớm đối đầu vượt quá 50%, chẳng lẽ các ngươi nghĩ ba đội chúng ta thật sự có thể uy hiếp tới Đông Mỹ Châu đội cùng Thiên Thần đội sao? Ngây thơ...

Một người trong Bắc Băng châu đội tò mò hỏi:

- Nhưng chuyện đó và chúng ta lấy được năng lượng thạch ở đây thì có quan hệ gì? Chẳng lẽ chúng ta lấy năng lượng thạch sẽ khiến hai đội tấn công chúng ta? Không lấy thì họ sẽ không tấn công?

http://tieulun.hopto.org

-Không, mặc dù không thể để họ làm như vậy nhưng có thể giúp chúng ta lấy được một số thứ so với năng lượng thạch còn hữu dụng hơn, ít nhất là trước khi bộ phim này kết thúc, tác dụng của thứ này so với năng lượng thạch còn lớn hơn rất nhiều... Đó chính là "thế"!

-Chúng ta cần phải dựa vào thế lực của thế giới này, dùng lực lượng đó làm chỗ dựa để đối kháng với hai đội còn lại, mà trước mắt thế lực người Elf này chính là một trong số ấy, vì thế chúng ta không thể chỉ vì năng lượng thạch mà hủy đi "thế" của mình, hơn nữa cũng sẽ khiến Aragorn cùng những nhân vật trong phim từng đồng sinh cộng tử với chúng ta nảy sinh ác cảm... Cố gắng từ chỗ họ sẽ giành được thế lực, so với năng lượng thạch thì trân quý hơn gấp trăm lần!

425. Mưu Kế Bí Mật (1)

Theo phân tích tình thế của Sở Hiên, cướp đoạt năng lượng thạch hoặc trực tiếp yêu cầu người Elf cung cấp năng lượng thạch đều là cách làm cực kỳ ngu xuẩn, trước tiên là đánh mất hảo cảm vốn có của các nhân vật trong phim đối với họ, đặc biệt là các nhân vật chủ tuyến, sau mấy trường đại chiến, Trịnh Xá đối với bọn họ còn có ân cứu mạng, nếu vì chuyện nhỏ này mà làm hạ thấp đánh giá của họ đối với Trịnh Xá thì thật sự là được không bằng mất.

-Vì thế so với làm như vậy, không bằng vứt bỏ lòng tham, cứ coi nơi này là kho chứa năng lượng thạch, cũng không cần vội vã tìm biện pháp lấy được số năng lượng thạch đó ngay lúc này. Phải biết rằng mỗi đội ngũ sau khi hoàn thành một bộ phim kinh dị đều có thể để thành viên hoán đổi ngày quay lại, hai đội kia cũng sẽ không xuất hiện lại trong thế giới này nữa, cho nên chỉ cần bây giờ chúng ta lập quan hệ tốt với người Elf cùng các nhân vật trong phim, sau này hoàn toàn có thể dùng những thứ hoán đổi từ Chủ Thần để đổi lấy những sản vật của thế giới này, mithril hoặc vật phẩm đặc thù khác, chứ không cần phải tham lam ngay lúc này, trước mắt mục tiêu của chúng ta là lấy được "thế" trong thế giới này, cũng không lãng phí cơ hội tiến vào đây sớm hơn hai đội kia.

Trên đây là nguyên văn lời của Sở Hiên, mọi người cũng biết rằng mọi chuyện đúng là như vậy, trước mắt đại địch của họ là các nhân vật trong phim biến mạnh cùng đại lượng tạp binh, còn cả hai đoàn đội khủng bố đang chờ đợi họ. Tóm lại, bây giờ thật tự không phải là lúc để tham lam năng lượng thạch, có điều dù nói như vậy nhưng lúc nghỉ ngơi mọi người vẫn không nhìn được đưa mắt ngắm nghía vô số năng lượng thạch xung quanh, đây thật sự chỉ có thể hình dung bằng hai chữ, xa xỉ.

Thời gian buổi tối cũng rảnh rỗi nên mọi người trong ba đội thương lượng một chút, lấy từng đội làm đơn vị chia làm ba hướng đi hết thành phố này một lượt, thứ nhất là đi tìm kiếm một chút, xem xem có thể tìm kiếm tình tiết kịch bản hoặc vật phẩm kịch bản gì đó trong thành phố không, dù sao cũng nhàn rỗi, không bằng tận dụng đoạn thời gian này, thứ hai đi dạo như vậy cũng là một cách để nghỉ ngơi.

(Ba tiểu đội luân hồi tạm thời không có gì đặc biệt, trong thành phố của người Elf bọn họ cực kỳ an toàn, hơn nữa kể lể chuyện nhàn hạ như vậy sợ sẽ khiến người xem mất hứng, vì vậy hoa khai lưỡng cá, các biểu nhất chi, chúng ta quay ống kính sang phía tân nhân của ba tiểu đội) tác giả vui tính gớm

Bảy tư thâm giả trong ba tiểu đội luân hồi, ngoài ra còn có mười bảy tân nhân, Trung Châu đội năm, Bắc Băng Châu đội sáu, Nam Viêm Châu đội sáu, tổng cộng hai mươi tư người tách ra khỏi đội chủ lực ở Rivendell liền đi theo lối cửa khẩu Rohan. Mặc dù thực lực của hai mươi tư người này thật sự chẳng ra sao, bất quá trên người họ không có chiếc nhẫn, hơn nữa lúc này còn đang ở phía tây của Rohan, thuộc phạm vi thế lực của người Elf và loài người nên trên đường đi rất an toàn.

Do hai mươi tư người này đi theo con đường thông thường, từ Rivendell tới Rohan cần bốn mươi ngày, cho dù mỗi ngày gia tăng tốc độ cũng phải mất tới khoảng ba mươi ngày nên lúc này họ mới đi được một đoạn, mà trên đường đi có vô số cảnh đẹp, lại thêm thế giới này tuyệt đối không có khung cảnh ô nhễm hoặc cây cối bị tàn phá nên những cảnh đẹp sớm mê hoặc ánh mắt của đám tân nhân, bọn họ đi chuyến này giống như đang đi du lịch.

Đối lập với sự an nhàn của tân nhân, bảy tư thâm giả lại lo lắng thận trọng từng giây phút một, trong số họ kém cỏi nhất là một người trong Bắc Băng Châu đội mới vượt qua ba bộ phim kinh dị, nhưng dù là hắn

http://tieulun.hopto.org

cũng biết Chủ Thần nhất định sẽ không tạo một thế giới phim yên ổn để bọn họ cày điểm, đừng thấy hiện tại vô cùng an nhàn, tới lúc có chuyện chết thế nào cũng không biết.

Ngoài ra mấy người Bá Vương của Trung Châu đội trên đường đi đột nhiên sốt cao, chỉ là trận sốt này tới nhanh mà đi cũng nhanh, sau khi mấy người Bá Vương hạ sốt, không ngờ trong lúc mơ hồ đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, đây có lẽ là tác dụng của Progenitor virus mà Sở Hiên chế tạo. Tuy thời gian có hơi sai lệch một chút, nhưng hiệu quả không hề biến đổi, cũng là khiến người ta mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, hơn nữa sức mạnh cùng lực phản ứng của mấy người Bá Vương ẩn ước cũng tăng lên không ít, mặc dù hiệu quả cụ thể không được rõ ràng như long huyết.

Lại nữa, là tiếp xúc của Hạo Thiên cùng bốn tư thâm giả trong Trung châu đội, chuyện này xảy ra vào ngày thứ năm sau khi đội ngũ xuất phát, hắn dẫn bốn người Zero tới một quãng đồng trống, tiếp đó mỉm cười nhìn bốn người nói:

- Mặc dù có chút phiền toái... Cứ giới thiệu lại lần nữa đi, trong Thần Tiên đạo tặc đoàn, ta là "Tiên" Hạo Thiên... Hắc, xem ra các ngươi hình như cũng không biết ta.

Bốn người Zero đều cau mày, kỳ quái nhìn Hạo Thiên, gã thanh niên này tựa hồ cũng có vẻ khó khăn, hắn cười ha ha nói:

- Hình dung thế này đi.. Ta là đạo tặc chuyên trộm vật phẩm quý giá, khoa học kỹ thuật, thậm chí là người... Chỉ cần quý giá, hệ số khó khăn cao, đều sẽ là đối tượng lấy trộm của ta. Ta cùng một người khác trong thế giới hiện thực hợp tác ăn trộm vô số vật phẩm trân quý, Thần Tiên đạo tặc đoàn là danh hiệu của bọn ta...

La Cam Đạo khó hiểu nói:

- Cái này thì có quan hệ gì với bọn ta? Thế giới hiện thực có lợi hại, thế lực có lớn, tiến vào thế giới này cũng đều mang số mệnh giãy giụa cầu sinh, chẳng lẽ ngươi là đạo tực thì có thể biến thành siêu cấp cường giả sao?

-Cũng không phải là ý này...

Hạo Thiên gãi gãi đầu vẻ xấu hổ, cười một lúc hắn mới định thần lại nói:

-Quay lại chuyện chính, vừa rồi chỉ là giới thiệu lại với mọi người một lượt thôi, ý ta muốn nói là... Sở Hiên có nhiệm vụ cần giao cho chúng ta.

Nhắc đến Sở Hiên, vẻ mặt bốn người lập tức thay đổi khác nhau, đặc biệt trong số này có người từng chịu khổ hết sức vì mưu kế của Sở Hiên, nếu không phải vì Trịnh Xá cứu hắn thì kẻ này sớm đã chắc chắn phải chết trong Starship Troopers rồi.

-Nhiệm vụ của Sở Hiên chính là...

Hạo Thiên nhớ lại lúc Sở Hiên lần đầu tiên tìm hắn bí mật nói chuyện, câu đầu tiên đã chỉ đích danh Thần Tiên đạo tặc đoàn của hắn ra, hơn nữa còn gọi cả tên thật của hắn, Hạo Thiên khi đó cả kinh, nếu không phải do bên người còn có hoàn cảnh hắn đã lập tức nghĩ tới chuyện giết chết Sở Hiên.

-Không cần có địch ý lớn như vậy đối với ta, ngươi hẳn là không quên chứ? Tư liệu của ngươi được lưu tại Phòng 9 cục Quốc An, vừa khéo ta có thẩm quyền cùng thói quen tra duyệt nhanh tài liệu ở đó nên ta nhớ kỹ tư liệu về ngươi.... Là vật cải tạo gen mới ra đời một năm rưỡi sau thế hệ cải tạo gen thứ nhất phải không? Không như thế hệ một, cải tạo phần lớn bộ gen, ý đồ sáng tạo ra thể tiến hóa siêu việt cực hạn tiến hóa của loài người, đời thứ hai chỉ cải tạo một bộ phận gen cần thiết, rất đáng tiếc, xác suất tử vong vẫn rất cao, ngươi là một trong hơn hai mươi người sống sót, kẻ duy nhất không bị tác dụng phụ sau khi cải tạo gen....

Hạo Thiên im lặng nhìn về phía gã thành niên không có vẻ gì nổi bật trước mắt này, hắn lạnh lùng nói:

- Ngươi là ai... Ta cho ngươi ba mươi giây.

-Thế hệ cải tạo gen thứ nhất... Kẻ duy nhất sống sót, tên ta là Sở Hiên...

http://tieulun.hopto.org

Hạo Thiên cũng là người cải tạo gen, có điều hắn chỉ cải tạo hai mã gen, một là trí lực, hai là niệm động lực, mục đích cải tạo là giúp hắn có đủ trí thông mình cùng sức chiến đấu, mà hắn cũng là người duy nhất trong thế hệ thứ hai không vị tác dụng phụ sau khi cải tạo gen, vì thế mới có thể sống đến hơn hai mươi tuổi.

Hạo Thiên được sáng tạo ra, nhiệm vụ rất đơn giản, chính là để ăn trộm, hắn từng trộm bảo vật Hoa Hạ cổ bị thất tán khỏi Trung Quốc, tình báo về những căn cứ chi nhánh tổ chức ngầm, thậm chí là một số kỹ thuật bí mật. Hoạt động như vậy không thể để lộ ra bên ngoài, do đó trong bất kỳ cơ quan chính phủ nào của Trung Quốc cũng không có tên Hạo Thiên, hắn phảng phất như một ngươi không có lai lịch, thứ duy nhất xác định thân phận hắn là một tập hồ sơ mỏng tại Phòng 9 cục Quốc An.

-Do trí thông minh cùng sức chiến đấu của ngươi nên chúng ta cũng không cung cấp cho ngươi bất kỳ trợ giúp nào, ngoại trừ tin tức, mà ngươi thì lại hoàn thành vố số nhiệm vụ bất khả thi, mãi tới sau này, chúng ta mới biết ngươi có một người hợp tác. Thần Tiên đạo tặc đoàn, Tiên là ngươi, cho nên ngươi gọi là Hạo Thiên, ý chỉ Tiên chi hoàng, còn Adam đâu? Kẻ được xưng là Thần chi tổ đó, hắn có lai lịch ra sao?

Sở Hiên thản nhiên hỏi.

Hạo Thiên cười khổ đáp:

- Quy củ của bọn ta không hỏi lai lịch của nhau, vì thế mới đảm bảo chúng ta có thể sống sót... Đại tá Sở Hiên, không ngờ đến cả ngài cũng tiến vào thế giới này, mấy lần chúng ta hợp tác trước kia, ngài là người duy nhất ngoài Adam ra có thể khiến ta tâm phục, nếu không có mưu kế của ngài rất có thể ta đã chết ở đó rồi...

Sở Hiên gật đầu nói;

- Ta có hai vấn đề, một, Adam ở đâu, hai, cách ngươi tới đây... Chỗ của Adam ngươi có thể lừa ta nhưng với tính cách cùng thân thể không bị tác dụng phụ từ gen của ngươi thì không thể tiến vào thế giới này, nói cho ta biết, ngươi làm thế nào tiến vào đây?

Hạo Thiên gãi gãi đầu nói:

- Ta là truy tìm Adam thì tiến vào... Nói chính xác thì Adam tự dưng biến mất, trong một mật thất, là mật thất thật sự, cho dù với trí tuệ không thua kém ngài của Adam, ta cũng không thể hiểu được hắn rời khỏi mật thất đó như thế nào, vì thế ta chỉ có thể điều tra từ mật thất hắn biến mất, lúc đó có một chiếc laptop rơi dưới đất...

-Sau đó thì sao?

Hạo Thiên khoát tay đáp:

- Kết quả? Kết quả là ta xem xét máy camera theo dõi căn phòng đó, đây cũng là thói quen sinh hoạt của Adam, hắn luôn có hành vi biến thái như thích không ngừng quan sát bản thân. Tóm lại, ta thấy hắn nhấn một nút "yes" trên màn hình rồi biến mất, vì thế ta thử tìm kiếm chương trình có chứ "yes" kia nhưng không hề có tin tức lưu lại. Sau đó ta dùng máy tính tìm kiếm các kết quả tương tự tại khắp các quốc gia, kết quả... Ta tìm được trong căn cứ quân sự lớn nhất của Trung Quốc, lời nhắn của ngài cho bọn họ... Chờ chút, ngài hỏi vị trí của Adam, chẳng lẽ là muốn giết hắn?

Sở Hiên gật đầu nói:

- Không sai, một kẻ nguy hiểm như vậy, nếu để hắn sống thật sự là quá mạo hiểm... Vậy tình huống cơ bản là như thế, bây giờ ta sẽ nói kế hoạch cho ngươi biết, mà chuyện ngươi phải làm là...

426. Mưu Kế Bí Mật (2)

- Tình huống cơ bản là như thế... Phì phì phì, sao ta lại đi học bộ dạng cái cục băng ấy chứ, tóm lại là như vậy, kế hoạch của Sở Hiên là thế, mà việc chúng ta cần làm là lựa chọn làm hay không làm.

Hạo Thiên mỉm cười đưa mắt nhìn bốn người trước mặt.

Bốn người Zero đều sắc mặt cổ quái, vẫn là La Cam Đạo tiếp tục nói:

http://tieulun.hopto.org

- Ngươi có ý gì? Tạo sao lại chọn làm hay không làm? Chẳng lẽ ngươi có ý kiến gì với tên lão tiểu tử kia sao? Kế hoạch của hắn đương nhiên là phải tiến hành, hơn nữa kế hoạch này nhìn qua có vẻ xác suất thành công rất lớn, ngươi sao lại nói như vậy chứ?

-Nói như vậy ư?

Hạo Thiên cười hắc hắc, nhìn bộ dạng hắn có vẻ như vừa nghe một chuyện rất đáng cười, một lúc sau mới nói:

-Các ngươi thật sự vô cùng tín nhiệm Sở Hiên, không ngờ người như hắn mà lại được người khác tin cậy như thế... Các ngươi không sợ đến một kế hoạch ngẫu nhiên nào đó bị hắn tính kế giết chết sao?

Ba người Zero đưa mắt nhìn nhau, vẻ mặt không hề có biến đổi lớn, chỉ có La Cam Đạo đầy vẻ đồng tình nói:

- Nói như vậy, hình như đúng là khả năng bị hắn tính kế sẽ rất lớn... Chẳng lẽ ngươi cũng từng bị hắn tính kế?

Hạo Thiên lập tức như gặp được tri âm, chộp lấy tay La Cam Đạo nói:

- Đúng thế, ngươi cũng từng bị hắn tính kế? Ha ha, thằng nhóc, vận khí của ngươi thật tốt, không ngờ vẫn có thể sống sót, xem ra sau này sẽ lại có thêm một cái đại họa rồi, ha ha ha... E hèm, ý ta là, mặc dù kế hoạch của Sở Hiên là như vậy, nhưng ta nghĩ mọi người cũng hiểu đạo lý tướng ở ngoài xa, chúng ta cũng không nhất định phải dùng kế hoạch của Sở Hiên, đánh lén Isengard... Ám sát Saruman.

Zero bấy giờ mới lên tiếng:

- Ngươi vẫn chưa nói hết kế hoạch của Sở Hiên, hiện tại không thể sử dụng vũ khí công nghệ cao, nếu muốn ngắm bắn Saruman, so với ta Trương Hằng thật sự hữu dụng hơn nhiều, trừ phi có thể để ta sử dụng súng ngắm Gauss, nếu không tác dụng của ta cơ bản có thể bỏ qua.

Hạo Thiên cười nhẹ, móc ra một viên đạn dài màu đỏ, chiều dài khoảng tương đương với ngón tay người trưởng thành, đây là chính là một viên đạn Gauss vi tụ hợp, chỉ là trên vỏ đạn có khắc đầy các ký hiệu và đồ hình, hơn nữa từ các ký hiệu đó còn mơ hồ có ánh sáng xanh lục lưu động.

-Sở Hiên đưa cho ta, hắn nói viên đạn này có thể tấn công nhân vật trong phim, nhưng nếu ngoài cơ thể Saruman xuất hiện vòng bảo vệ thì nhất định phải sử dụng điểm tuyến ma nhãn để công kích, chính là như vậy... Ý mọi người thì sao?

Hạo Thiên cười ha ha, chìa tay hướng về phía bốn người, giống như hắn biến thành một nhân viên tiếp thị còn bốn người trước mắt là bốn con gà béo sắp mua hàng của hắn, chỉ nghe hắn nói:

- Mọi người cảm thấy thế nào? Tại sao chúng lại chỉ hoàn thành nhiệm vụ không có gì khó khăn này? Chi bằng để chúng ta thay đổi kế hoạch một chút, tiến hành một nhiệm vụ mới.

Bốn người Zero nhìn nhau, tiếp đó do Zero nói:

- So với tin tưởng ngươi, không bằng tin tưởng Sở Hiên, ít nhất là hắn chưa từng sai lầm... Từ sau khi ta biết tên đó, hắn chưa từng sai lầm chuyện gì, cho dù là tính kế đồng đội cũng chưa từng sai, ngươi muốn bọn ta phải tin tưởng ngươi thế nào đây? Tân nhân, để bọn ta bỏ qua một kế hoạch tuyệt đối chính xác của Sở Hiên mà lựa chọn kế hoạch có thể sai lầm của ngươi, cho dù chính Sở Hiên nhận định ngươi là chỉ huy của nhóm này thì cũng không đại biểu cho việc phương diện mưu trí ngươi vượt qua hắn, đã hiểu chưa?

Hạo Thiên gật gật đầu nói;

- Cái này đúng là cũng không sai... Vậy chúng ta đánh cược một ván đi, nếu như ta thắng thì sẽ làm theo kế hoạch của ta, nếu như ta thua thì tiếp tục tiến hành kế hoạch của Sở Hiên, hơn nữa ta sẽ hết sức hoàn thành nhiệm vụ chỉ dẫn các ngươi, thế nào?

Bốn người lại nhìn nhau, vẫn là Zero hỏi:

- Cược cái gì?

http://tieulun.hopto.org

-Cược chiến đấu... Một mình ta đấu bốn người các ngươi, cho phép các ngươi sử dụng vũ khí của mình, trừ La Cam Đạo điều khiển robot không được biến thành dạng phi thuyền ra, bất kỳ các vũ khí nào khác cũng đều có thể sử dụng. Giết chết ta cũng được, đánh ta tàn phế cũng được, còn ta thì không được phép giết các ngươi, cũng không được làm các ngươi tàn phế, ta sẽ chỉ chế phục các ngươi, hơn nữa khiến các ngươi mất sức chiến đâu, được không?

Hạo Thiên chăm chú nhìn bốn người.

Sau khi bốn người tách khỏi nhóm Trịnh Xá, Trịnh Xá đã giao túi không gian cho họ, Sở Hiên còn đưa cho Vương Hiệp một thiết bị dự trữ nội lực cỡ nhỏ, cái này tự nhiên là không được chế tạo tinh xảo như nhẫn mithril, to khoảng một nắm tay nhưng chỉ chứa được khoảng 30% nội lực của Trịnh Xá. Bất quá dùng số nội lực này để mở túi không gian là quá đủ rồi, Vương Hiệp rèn luyện nội lực lâu như vậy, tuy vẫn chưa thể tự sinh ra nội lực trong cơ thể nhưng hấp thu nội lực vào người có thể tạm thời sử dụng trong thời gian ngắn, mà trong túi không gian có chứa vũ khí của bốn người, robot VF-0 Phoenix cao mấy mét, súng ngắm Gauss, pháo vác vai liên xạ cỡ nhỏ, cuối cùng là thuốc nổ loại plasma của Vương Hiệp, dù là lựu đạn, địa lôi hay bom hẹn giờ đều mang uy lực cực mạnh của sóng plasma.

Đương nhiên, bốn người cùng Hạo Thiên chiến đấu không thể tiến hành trước mặt tân nhân cùng ba tư thâm giả còn lại vì thế mấy ngày sao, khi đoàn đội đi tới một thảo nguyên rộng lớn vô biên, năm người mới kiếm cớ tách ra xa, tiếp đó chọn một sơn cốc tiến hành chiến đấu...

.....

- Kế hoạch của ta rất đơn giản, giai đoạn đầu cứ làm theo kế hoặc Sở Hiên, ám sát Saruman, nhưng sau đó chúng ta không nhất định phải hội họp với nhóm bọn họ. Kế hoạch của Sở Hiên vốn là để chúng ta giết chết Saruman, tiếp theo bắt lính Orc thủ hạ của hắn, tiêm T-virus cải tạo chúng thành Nemesis, sau đó đem nhóm Nemesis này tới chi viện bọn họ, nhưng không được! Kế hoạch này có một nhược điểm cực kỳ trí mạng, đó là "thế" thay đổi!

Hạo Thiên ngồi dưới đất, vẻ mặt tập trung nói.

Bốn người trước mặt hắn, Bá Vương, Vương Hiệp, Zero ba người đều mặt mũi bầm dập, La Cam Đạo thì miệng sùi bọt mét, tứ chi co quắp nằm dưới đất, chỉ có Hạo Thiên không bị thương một sợi tóc ngồi trước mặt họ.

-Đúng vậy, "thế" bị thay đổi, theo những gì ta biết về Sở Hiên, hắn nhất định sẽ tìm mọi cách nắm chặt lấy kỵ binh của Rohan, còn chúng ta dù có quay lại thì đối với họ đã khống chế được kỵ binh Rohan có thêm chúng ta hay không cũng chẳng khác mấy, cho nên không bằng chúng ta đi làm một số chuyện khác...

La Cam Đạo lau khóe miệng nói:

- Ví dụ như chuyện gì? Ngươi nói dài dòng như vậy nhưng rút cuộc là muốn làm cái gì?

-Được thôi!

Hạo Thiên cười hắc hắc, bóp vụn một cục đất trong tay, nói:

-Thu hết lính Orc của Saruman, sau đó cải tạo hàng loạt chúng thành Nemesis, ta đang nói đến cải tạo hàng loạt, chỉ cần tạo ra hơn một nghìn tên Nemesis, cấp cho bọn chúng áo giáp và vũ khí phù hợp, đội quân này đủ tương đương với năm mươi nghìn quân Orc. Kế hoạch của ta chính là, từ sau lưng cho Đông Mỹ Châu đội cùng Thiên Thần tiểu đội một kích trí mạng, chúng ta sẽ trở thành cứu tinh của nhóm Sở Hiên, chúng ta sẽ trở thành vương bài cuối cùng của Trung Châu đội.

Bốn người còn lại đều lộ vẻ quỷ dị, Bá Vương vuốt vuốt vết bầm trên mặt, tò mò hỏi:

- Nhưng Sở Hiên không phải mới chế ra tám mươi mẫu thuốc cải tạo Nemesis sao? Làm thế nào tạo ra một nghìn tên Nemesis chứ?

Hạo Thiên cười ha ha, đáp:

- Các ngươi không phải đã quá coi thường gã đó ư? Người khác thì cũng thôi, nếu là hắn thì sao có thể chỉ có một kế hoạch được? Tám mươi mẫu thuốc thành phẩm đó đúng là đã chế tạo xong trong Chủ Thần không

http://tieulun.hopto.org

gian, nhưng vẫn còn mấy trăm mẫu T-virus đang được nuôi cấy. Tuy không có điều kiện duy trì nhiệt độ như trong Chủ Thần không gian khiến tốc độ virus sinh sản giảm mạnh nhưng đến khi chúng ta tới được Isengard thì số T-virus trong túi không gian sớm đã sinh sản xong, nói không chừng còn dư ra một số virus có thể sử dụng ấy chứ, tóm lại, chắc chắn sẽ có ít nhất là hơn năm trăm tên Nemesis, ha ha ha...

.....

-....Tình huống cơ bản là như vậy, chuyện này rất thú vị đúng không?

Sở Hiên ngồi trước mặt Trịnh Xá, bình thản nói.

Trịnh Xá giờ phút này đang trợn mắt há mồm, hắn ngây ngốc chỉ Sở Hiên, miệng cũng há ra đến không ngậm lại nổi, tên đáng ghét trước mặt thì lại như chẳng có việc gì ngồi ăn tuyết quả, cả nửa ngày sau Trịnh Xá mới nói:

- Nhưng mà, chỉ bằng vào mấy người bọn họ sao có thể tới đánh lén Isengard được, đây căn bản là tự chui đầu vào lưới, ở đó còn có một tiên pháp sư áo trắng có thể phát ra ma pháp siêu mạnh nữa.

Sở Hiên lại nói vẻ khẳng định:

- Không thành vấn đề, thị giác của người bình thường là từ một nghìn mét tới vài nghìn mét, đây chỉ là tầm nhìn vĩ mô, xa hơn nữa cơ bản sẽ không phát hiện ra được sinh vật có độ lớn tương đương với bản thân, có nhìn qua cũng chỉ là một chấm nhỏ mà thôi. Tầm bắn của súng ngắm Gauss lại lên đến mấy chục nghìn mét, do đó chỉ cần tiến hành ngắm bắn ở ngoài phạm vi mười nghìn mét, với tố chất thân thể cường hóa thị giác của Zero, tầm bắn như thế sẽ không làm hắn thất bại, cho nên chỉ cần bọn họ chiếu theo kế hoạch của ta tiến hành ám sát, Saruman chắc chắn sẽ phải chết, hơn nữa cho dù thật sự không giết nổi Saruman thì cự li như vậy bọn họ muốn chạy trốn cũng tuyệt đối không có vấn đề gì, điểm này người hoàn toàn không cần lo lắng.

Trịnh Xá bất đắc dĩ gật đầu:

- Được rồi, cho dù thật sự như ngươi nói không cần lo lắng cho bọn họ, nhưng lời ngươi nói ta vẫn chưa hoàn toàn hiểu hết, còn có cái gì thú vị? Đây cùng lắm chỉ là một bộ phận kế hoạch của ngươi thôi, trước đây ngươi cũng từng làm rất nhiều chuyện như thế này rồi đúng không? Chỉ có lúc này lại thấy rất vui vẻ?

Sở Hiên thản nhiên cười nói:

- Bởi vì ngoài kế hoạch của ta ra, Hạo Thiên nhất định sẽ không như ta yêu cầu mang tám mươi Nemesis tới chi viện bọn ta, với tính cách và phương thức hành động của hắn, chắc chắn sẽ yêu cầu mấy người Zero phối hợp, một lượt thu hết lính Orc còn dư của Saruman, sau đó cải tạo tất cả chúng thành Nemesis. Ta đặt thuốc cải tạo bán thành phẩm vẫn đang liên tục sinh sản trong túi không gian, trong vòng ba mươi ngày nữa nhất định sẽ hoàn thành, tính toán qua thời gian của chúng, Hạo Thiên nhất định sẽ rất dễ dàng có quyết định như vậy, đây mới là chuyện thú vị. Mấy người Zero không quen thuộc với hắn, vì thế giữa bọn họ chắc chắn sẽ phát sinh tranh chấp, tiếp theo, Hạo Thiên sẽ nhân đó mà lập uy để xác lập địa vị của mình trong Trung Châu đội, đây mới là chuyện thú vị....

Trịnh Xá vẫn còn chưa định thần lại được, hắn ngây ngốc hỏi:

- Tại sao? Tại sao hắn phải lập uy?

-Thu phục lòng người...

Sở Hiên còn chưa nói xong, từ cầu thang phía xa đột nhiên có một người toàn thân tỏa ra ánh sáng bước tới, chính là nữ hoàng Galadriel.

427. Trở Lại Hành Trình (1)

Nữ hoàng Elf Galadriel xuất hiện rất đột ngột, lúc này đã là hơn mười giờ tối, phần lớn mọi người sớm đã về phòng mình nghỉ ngơi, Trịnh Xá thì vì tò mò Sở Hiên rút cuộc là có âm mưu gì nên mới kéo hắn đến đây nói chuyện cho rõ ràng, vậy còn nữ hoàng Elf tới tìm họ làm cái gì?

http://tieulun.hopto.org

”Không tới gặp nhân vật trong phim tán nhảm mà hết lần này tới lần khác đến tìm bọn ta, chẳng lẽ có vụ mua bán lớn gì à??

Trong lòng Trịnh Xá thoáng suy nghĩ, đồng thời hắn cũng đứng dậy, mỉm cười chào đón nữ hoàng Galadriel.

-Xin hỏi nữ hoàng bệ hạ tôn quý tới tìm bọn ta có việc gì không?

Trịnh Xá cười nói.

Nữ hoàng Galadriel vẫn xinh đẹp như thế, nhưng nhìn kỹ khuôn mặt của nàng vẫn có vẻ mông lung mơ hồ, không thể trông rõ hình dạng thế nào, chỉ thấy nàng ưu nhã bước tới trước mặt hai người, tiếp đó bình thản ngồi xuống nói:

- Vốn đã phải sớm tới gặp hai vị, những dũng sĩ dám đối mặt với Balrog, hơn nữa còn chôn vùi nó trong bóng tối vĩnh hằng, nhưng vì những chuyện liên quan đến chiếc nhẫn trì hoãn quá nhiều thời gian, hy vọng các vị dũng sĩ không nghĩ chúng ta quá chậm trễ.

Trịnh Xá cười nói:

- Sao lại như vậy được? Có thể tiếp nhận chúng ta, giúp chúng ta trong lúc mệt mỏi và bi thương có chỗ để dung thân, vậy đủ khiến chúng ta cảm kích lắm rồi, vì thế ngàn vạn lần xin đừng nói những lời khách sáo như thế.

Nữ hoàng Elf khẽ gật đầu, coi như cảm kích với lời nói của Trịnh Xá tiếp đó nàng ngẩng đầu nhìn hai người nói:

- Ta nghe Legolas nhắc đến các vị, nói các vị có sức mạnh mà hắn không thể giải thích được, đủ để đối khác với Chúa tể Bóng tối, vì thế hắn hi vọng ta có thể đưa ra đủ phần thưởng cho các vị, đồng thời cũng muốn ta khích lệ các vị tiếp tục kiên định với chuyến hành trình, hiện tại có vẻ Legolas đã quá lo lắng rồi, lòng dũng cảm và thực lực của các vị đáng để người ta phải xưng tụng, thật sự không thẹn với danh hiệu dũng sĩ.

Đây đúng là tâng bốc hết cỡ, mấy người Trịnh Xá dù không muốn tới Mordor chiến đấu thì thế này cũng chính là ép họ không thể không đánh, bất quá khi nữ hoàng Elf nói những lời này không chỉ không khiến Trịnh Xá cảm thấy tức giận mà ngược lại còn vì giọng điệu nhẹ nhàng mà tâm tình sảng khoái, nhất thời hắn lập tức gật đầu liên tục, trên mặt cũng dần mang ý cười.

Chỉ có Sở Hiên ở bên cạnh vẫn một mực thờ ơ, hắn ăn hai trái tuyết quả xong liền lạnh nhạt nói:

- Nếu cảm thấy bọn ta là người đáng được tôn kính... Vậy không cần sử dụng kỹ năng tâm linh với bọn ta!

Nói đoạn, hắn trực tiếp rút coilgun, khai hỏa, bắn tan một món trang sức cài trên tóc nữ hoàng, tiếp đó lại như chẳng có việc gì, tiếp tục ngồi tại chỗ ăn tuyết quả.

Trịnh Xá giật bắn người, bấy giờ mới nhận ra vừa rồi mình tựa hồ đã bị khống chế, trong đầu toàn hình ảnh đẹp đẽ của nữ hoàng Elf, đến khi tiếng súng của Sở Hiên vang lên, hắn mới cảm thấy đầu óc như bị vật gì đó nện thẳng vào, vẻ đẹp cùng âm thanh lúc trước hoàn toàn biến mất.

Nữ hoàng Galadriel giống như rất ngạc nhiên, hơn nửa ngày sau mới khẽ vuốt món trang sức vỡ tan trên tóc xuống, nói;

- Ý chí của các vị rất kiên định, cho dù ta làm thế nào cũng không thể đọc được ý nghĩ trong lòng hai người, tối đa cũng chỉ khiến các vị có chút hảo cảm với ta mà thôi... Nhưng sao ngài giống như chẳng hề chịu chút ảnh hưởng nào? Ngài không cảm thấy ta...

Sở Hiên trực tiếp ngắt lời nàng, nói:

- Xin lỗi, ta không có cảm giác...

Nữ hoàn cũng không tức giận, cười nói:

- Ta thật sự xin lỗi hai vị, bởi vì chiếc nhẫn gì sao cũng là chuyện rất trọng đại, nếu thật sự bị Sauron cướp lại cả thế giới Middle Earth sẽ không còn hai có thể ngăn cản hắn nữa, vì thế ta không thể không thử xem qua ý nghĩ của các vị. Từ trước đến nay chưa từng nghe nói đến con người nào mạnh mẽ như vậy tồn tại,

http://tieulun.hopto.org

lai lịch của các vị thật quá bí ẩn, cho nên ta không thể không mạo hiểm một lần, một lần nữa xin lỗi hai vị, ta tuyệt không có ác ý.

Trịnh Xá thở ra một hơi, ép chút nộ hỏa thoáng bùng lên trong lòng, nói:

- Nếu là như vậy ta cũng sẵn sàng bỏ qua hành động của người, nhưng nữ hoàng bệ hạ, nội tâm một người vĩnh viễn là sở hữu riêng của hắn, nếu như có thể, xin người tôn trọng quyền riêng tư của người khác.

Nữ hoàng Galadriel hơi khom người, vẫn mỉm cười như cũ nói:

- Hy vọng hai vị sẽ không vì hành động của ta mà nổi trận với mấy người Legolas, bởi vì ta chưa hỏi qua sự đồng ý của hắn, cũng như vậy, các vị có yêu cầu gì xin cứ nói với ta, ta nhất định sẽ hết sức hoàn thành.

Trịnh Xá trong lòng chợt đọng, hắn vỗng vàng nói:

- Nữ hoàng bệ hạ, ta có hai món vũ khí đã nhận chủ, chủ nhân của chúng chưa tử vong nên đồng đội của ta cũng không thể hoàn toàn sử dụng hai món vũ khí này, ta muốn hỏi một chút, người có thể giúp ta giải trừ tình huống nhận chủ của vũ khí không? Ta nghe nói người là một pháp sư rất mạnh mẽ.

Nữ hoang Elf thoáng sửng sốt rồi lắc đầu đáp:

- Xin lỗi, mặc dù ta cũng là một pháp sư nhưng lĩnh vực mà ta am hiểu là ma pháp tinh thần, những pháp thuật khác ta cũng không thành thạo lắm. Nếu phải nói thì Gandalf là pháp sư bác học nhất trong số chúng ta, ông ấy từng du lịch qua đại lục Middle Earth vô số năm, cho nên so với người Elf vốn thích yên lặng và thoải mái như chúng ta mà nói, ông ấy mới là pháp sư bác học chân chính, đương nhiên, pháp sư trưởng Saruman hẳn là cũng có năng lực đó, chỉ là lúc này Saruman đã... Ôi.

Nói đến đây, nữ hoàng lập tức thở dài

Trịnh Xá trong lòng cũng than thở không thôi, tuy vậy hắn cũng không biết Gandalf rút cuộc là có chết thật hay không, nếu giống như trong phim, Gandalf lại xuất hiện, biến thành pháp sư áo trắng, thực lực đại tăng, nếu thật sự là như vậy thì Gandalf áo trắng càng có thể giải trừ tình huống nhận chủ này rồi.

-Nếu là như vậy, nữ hoàng bệ hạ có thể cùng chúng ta giao dịch một số năng lượng thạch không? Chúng ta muốn dùng những thứ đội lính đánh thuê chúng ta chế tạo được trao đổi một ít năng lượng của đất nước các vị, không biết có thể được không?

Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi nói.

Nữ hoàng Galadriel hơi ngạc nhiên một chút, nàng kỳ quái nhìn Trịnh Xá cùng Sở Hiên nói:

- Nêu như các vị cần năng lượng thạch để chiến đấu với Mordor, ta có thể tặng không các vị mấy chục viên năng lượng thạch các loại, chỉ là phương diện phẩm chất có thể sẽ không được tốt lắm, đất nước của ta không giàu có như của Elrond nên cũng chỉ có thể dâng tặng được như vậy, hơn nữa trong đó thuộc tính hỏa là chính...

Trịnh Xá vội vàng nói:

- Không, không phải chúng ta cần năng lượng thạch bây giờ, hơn nữa chúng ta cũng cần một lượng lớn năng lượng thạch, mấy chục viên đối với chúng ta mà nói là quá ít ỏi, vì thế ta mới nói muốn cùng đất nước của bệ hạ giao dịch chứ không phải cầu mong mấy chục khối năng lượng thạch đó.

-Một lượng lớn?

Nữ hoàng Elf nhíu mày, nàng gật đầu nói:

- Đúng là đất nước của ta có nhiều mỏ năng lượng thạch, có thể lấy số lượng bù đắp, vấn đề phẩm chất thì không dám đảm bảo, nhưng muốn ngay lập tức xuất ra một số lớn năng lượng thạch....

-Một nghìn viên là được.

-Trịnh Xá nói xong, ngẫm nghĩ một chút rồi lại tiếp:

http://tieulun.hopto.org

-Nếu không có một nghìn viên thì mấy trăm viên cũng được, chúng ta sẽ dùng thứ khác trao đổi, ừm, ví dụ như dược phẩm, một lượng lớn dược phẩm có giá trị, hoặc là đồ dùng, thực vật, thậm chí lượng lớn kim loại cũng được, ví dụ như một thỏi thép tinh luyện đổi lấy một viên năng lượng thạch cấp thấp?

Nữ hoàng Galadriel bấy giờ mới có vẻ chăm chú, nàng thoáng suy nghĩ rồi đáp:

- Đất nước ta quả thật thiếu kim loại, trước kia còn có thể trao đổi với người lùn nhưng từ sau khi đường hầm đóng cửa, chúng ta chỉ có thể trao đổi kim loại với Rohan và Gondor. Kim loại họ rèn ra kém xa người lùn, vì thế gần đây đến cả cung tiễn cũng phần lớn là dùng gỗ cứng, nếu là thép tinh luyện, một thỏi có thể đổi được mười viên năng lượng thạch thuộc tính hỏa cấp thấp, năm viên năng lượng thạch các loại thuộc tính cấp thấp, ngoài ra còn cần một lượng lớn dược phẩm, khi tộc ta di cư cần phải sử dụng...

-Di cư?

Trịnh Xá vẻ mặt kỳ quái hỏi:

-Hoàn cảnh ở đây rất tốt mà, chẳng những địa thế bí mật, cả thành phố đều ở trong rừng rạm, hơn nữa còn mỹ lệ như tiên cảnh, rời bỏ hoàn cảnh như thế không phải rất đáng tiếc sao?

Nữ hoàng mỉm cười buồn bã, khẽ nói:

- Nhưng chiếc nhẫn tối cao do Sauron nắm giữ, hoặc là khi các vị thành công phá hủy nó thì ba chiếc nhẫn của tộc Elf chúng ta cũng sẽ biến mất, khi đó tâm hồn chúng ta sẽ vĩnh viễn chịu đựng mệt mỏi, trừ phi đến vùng đất của chúng thần ngoài biển khơi, nếu không chúng ta sẽ yên lặng mãi mãi, thời đại của người Elf đã kết thúc rồi.

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn tò mò hỏi:

- Làm thế nào mới có thể giúp người Elf không phải di cư? Có thể thấy các vị rất yêu quý thế giới Middle Earth, cứ như vậy rời khỏi quê hương các vị không cảm thấy không cam lòng sao?

Nữ hoàng Galadriel thở dài nói:

- Đương nhiên là không cam lòng, nơi đây là quê hương của chúng ta, nhưng mà...

Sở Hiên đột nhiên xen vào:

- Nếu xóa ý thức của Sauron trong chiếc nhẫn đi thì sao? Giống như giải trừ trạng thái nhận chủ của vũ khí, giải trừ tình huống nhận chủ của chiếc nhẫn tối cao thì thế nào?

Nữ hoàng lắc đầu đáp:

- Không thể được, trong chiếc nhẫn có pháp lực vô biên, Sauron đã đem sinh mệnh và ý thức của mình phong ấn hoàn toàn trong chiếc nhẫn, bất kỳ ai lấy được nó cũng sẽ sa ngã, sẽ bị ý nghĩ tà ác khống chế, đến cả người hobbit kia cũng đã dần lộ ra dấu vết bị ảnh hưởng, hơn nữa không ai có tinh thần lực mạnh hơn Sauron...

-Vậy thì đem chiếc nhẫn rời khỏi thế giới này thì thế nào?

Sở Hiên nghịch nghịch trái tuyết quả trong suốt trên tay, hắn ngẩng đầu nhìn hai người nói:

- Đem chiếc nhẫn rời khỏi thế giới này,nếu nó là vật phẩm kịch bản thì có thể dễ dàng đem vào Chủ Thần không gian, nhưng lại là nhân vật trong phim.... không có đồ hoán đổi đã tiến vào Chủ Thần không gian sẽ lập tức bị delete, vì thế Sauron sẽ chết, còn chiếc nhẫn tối cao vẫn được bảo tồn...

428. Trở Lại Hành Trình (2)

-Có, có thể sao?

Trịnh Xá vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ kêu lên, do luc trước hắn luôn nghĩ đến chuyện giao dịch lâu dài với nữ hoàng Elf, nhưng khi bọn họ phải rời khỏi thế giới Middle Earth thì giao dịch lâu dài lập tức trở thành không thể, đúng lúc hắn đang đau đầu, Sở Hiên nói vậy lập tức khiến hắn trong lòng kinh hỉ.

http://tieulun.hopto.org

Nữ hoàng Galadriel kỳ quái hỏi:

- Cái gì là Chủ Thần không gian? Chẳng lẽ các vị là dũng sỹ tới từ đất nước của chúng thần?

Trịnh Xá gãi gãi đầu, vừa nghĩ ngợi vừa trả lời nữ hoàng:

- Ách, chúng ta sẽ phải trở về một không gian, chúng ta cũng không biết nơi đó có phải là đất nước của chúng thần hay không nhưng ngoài chúng ta ra những sinh vật của thế giới này không thể cách nào tiến vào đó được. Mặc dù sinh vật không vào được nhưng đạo cụ hoặc vật phẩm lại có thể mang theo nên chúng ta hoàn toàn có thể đem chiếc nhẫn vào đó, giết trến Sauron ẩn nấp trong đó mà lại không làm thương tổn đến bản thân chiếc nhẫn, như vậy chiếc nhẫn sẽ không bị ý chí của Sauron chỉ huy, cũng có thể bảo vệ ba chiếc nhẫn của tộc Elf không bị liên lụy tổn hại, chúng sẽ vẫn giữ được sức mạnh của mình!

Nữ hoàng Galadriel nghe đến ngơ ngẩn cả người, nàng suy nghĩ một lúc lâu rồi mới nói:

- Ta không hiểu ý ngài lắm, nhưng ngài nói muốn mang chiếc nhẫn đi phải không? Chuyện này không khỏi...

Trịnh Xá còn đang định nói Sở Hiên đã xen vào trước:

- Không cần giao chiếc nhẫn cho bọn ta, đây cũng chỉ là một suy đoán của ta mà thôi, vì thế bọn ta vẫn sẽ tiếp tục tới núi Doom trong Mordor. Nếu đến lúc đó bọn ta không thể tiến vào trong núi lửa thì mới đem chiếc nhẫn trở lại Chủ Thần không gian thử một lần, tộc Elf có thể ở lại tự nhiên là tốt, nếu không chúng đại khái chỉ có thể dao dịch một đến hai lần, đây cũng không phải là chuyện tốt đúng không?

Nữ hoàng Galadriel thở dài không nói, nhưng có thể thấy nàng đã ghi nhớ chuyện này, ngoài việc mua bán ra, nếu thật sự nhóm Trịnh Xá có thể giúp người Elf không phải di cư thì đương nhiên là quá tốt. Kể cả không được thì bọn họ mang chiếc nhẫn tới núi lửa Doom để phá hủy cũng là cống hiến không gì có thể hình dung được đối với thế giới Middle Earth vì thế nàng liên tục nói cảm tạ với hai người rồi mới rời đi.

Sau khi nữ hoàng Elf rời đi, Trịnh Xá vội vàng hỏi Sở Hiên:

- Ngươi nắm chắc được bao nhiêu phần, chuyện giết chết Sauron, bảo tồn chiếc nhẫn không bị hư hại ấy?

-Ước chừng khoảng 60%, nhưng chuyện chúng ta lấy được chiếc nhẫn thì không đến 10%.

Sở Hiên lắc đầu nói:

-Chiếc nhẫn là vật phẩm kịch bản, hơn nữa hẳn phải là vật phẩm có uy lực cực mạnh, người của bốn tiểu đội còn lại chắc chắn cũng đều hiểu, các đội khác thì cũng thôi nhưng người của tiểu đội Thiên Thần nhất định là cực kỳ muốn có được nó. Phải biết rằng nhiệm vụ trở lại Chủ Thần không gian lần này là năm đội chờ tại Mordor nửa tiếng, nửa tiếng đó đủ để phát sinh rất nhiều chuyện, có thể nói, trong nửa tiếng đó chúng ta phải đối mặt trực tiếp không có đường trốn tránh với Thiên Thần đội cùng Đông Mỹ Châu đội. Tóm lại một câu, chiếc nhẫn sẽ trở thành đạo cụ quan trọng để trở lại Chủ Thần không gian, ta rất có thể sẽ vứt bỏ nó để bảo toàn cho cả đội, chuyện này ta báo trước cho ngươi biết. Đương nhiên, nếu sức mạnh của hai đội còn lại quá yếu, chiếc nhẫn sẽ trở thành mồi nhử giết chết chúng, vì thế khả năng bản thân chúng ta lấy được chiếc nhẫn này không tới 10%.

-Thật vậy sao?

Trịnh Xá thở dài, vỗ vỗ vai Sở Hiên nói:

-Như thế cũng rất tốt rồi, ngươi có gì thì sớm nói cho ta trước một câu được không. Đại ca, em cũng không dám phản đổi, chỉ muốn biết kế hoạch anh đang tính đại khái nó thể nào thôi, chẳng lẽ có vậy cũng khiến anh cảm thấy khó khăn lắm sao? Ha, mặc kệ thế nào, có thể đạt thành hiệp định với nữ hoàng Galadriel đã là chuyện rất khó làm được rồi, ha ha ha, cố gắng đi! Hoàn thành bộ phim Lord of the Rings này xong chúng ta sẽ có mithril cùng năng lượng thạc dùng không hết, nói không chừng còn có thể hoán đổi thời gian quay lại tìm mấy người Gandalf học tập ma pháp ấy chứ, ha ha ha...

-Mặc dù có nói ra ngươi cũng không hiểu...

Sở Hiện thấp giọng nói:

- Đúng là trí tuệ của người bình thường...

http://tieulun.hopto.org

Trong tiếng nói, Trịnh Xá đã đi vào phòng mình.

Sáng sớm ngày thứ hai, Gimli là người đầu tiên đến đánh thức các thành viên tiểu đội luân hồi, theo lời hắn nói thì nữ hoàng Galadriel đang ở bến đầu đợi bọn họ, tặng cho rất cả chiến sỹ trong Hội bảo vệ nhẫn lễ vật đặc trưng của tộc Elf, mà hắn nói xong lập tức chạy nhanh như trộm, không để ý tới sự tò mò của mọi người.

Mười phút sau, hơn mười người nam nam nữ nữ này mới rửa ráy xong, tiếp đó tất cả đi về phía bến tàu, khi tới nơi những nhân vật trong phim đều đã đứng đó, trên người đều khoác một chiếc áo choàng lớn nhỏ khác nhau.

Chờ đến khi những thành viên tiểu đội luân hồi vào chỗ, hơn mười người Elf mới bước tới trước mặt họ, dâng lên chiếc áo choàng mà nữ hoàng tặng cho họ và đồng đội, nghe nói chiếc áo choàng này có thể ngăn cản ma pháp truy tìm, cũng có thể biến thành giống với khung cảnh xung quanh, đây đúng là một đạo cụ ma pháp truyền thuyết, hơn nữa xét theo công hiệu ít nhất cũng cỡ một chi tiết cấp C hoặc cao hơn mới hoán đổi được.

Còn chưa hết, mỗi người đều nhận được một thanh đoản kiếm, đây là vũ khí loại ma pháp truyền thuyết có pha mithril cùng allugist, chỉ cần nhỏ máu lên là có thể nhận chủ, hơn nữa khi chiến đấu có thể gia tăng sức mạnh của người sử dụng, dựa theo công hiệu đây cũng là vũ khí cấp 2D hoặc cấp C.

Khi nữ hoàng Galadriel tới trước mặt Trịnh Xá liền nói:

- Nghe Legolas nói ngài đã có một món vũ khí rất lợi hại nên thanh đoản kiếm này cũng không cần tặng ngài. Đây là một chiếc lá của cây thế giới mà một phần mà chúng ta giữ lại được, gốc cây sinh ra vạn vật trên thế giới đã khô héo nhưng lá cây này vẫn bảo tồn sức sống kinh người. Cầm lấy đi, khi ngài cảm thấy mình phải dùng hết sinh mạng để chiến đấu hãy ngậm nó trong miệng, sức sống của nó sẽ thay thế cho sinh mệnh lực trong cơ thể ngàu, đến khi ngài hoàn toàn dung hóa nó tính mạng sẽ được bảo vệ hoàn hảo... Vì dũng khí chiến đấu cùng lời hứa thay đổi số mệnh cho tộc Elf chúng ta của ngài, dũng sĩ.

Nói đoạn, nàng không ngờ còn tới cạnh Trịnh Xá, khẽ hôn lên má hắn, đây là đại ngộ đặc biệt người khác không nhận được.

Nữ hoàng lại tới trước mặt sở Hiên, mỉm cười nói:

- Ta thật sự không biết nên tặng ngài thứ gì mới được, một người không có tình cảm, có thể cũng sẽ không quá để ý tới lễ vật của người Elf chúng ta phải không... Vậy thì để ta tặng ngài một lời chúc bình an đi.

Nói đoạn, nàng liền niệm một câu chúc phúc bằng tiếng người Elf.

"....Nữ nhân này rõ ràng là vẫn để ý chuyện Sở Hiên bắn nát món trang sức của cô ta hôm qua... Đàn bà quả nhiên đều là sinh vật thù lâu nhớ dai."

Trịnh Xá trong lòng thầm nghĩ, do trong tất cả mọi người, chỉ có Sở Hiên là không nhận được bất cứ thứ gì, chuyện này không khỏi có chút bất bình thường, mà biểu hiện của Sở Hiên lại rất thản nhiên, chẳng thắc mắc câu nào, nhận lấy thức ăn mà người Elf đem tới, đây là một loại bánh gọi là Lembas, nghe nói người trưởng thành chỉ cần ăn một tiếng nỏ là đủ no bụng, hắn có vẻ rất hứng thú với loại thức ăn nén siêu hạng này.

Trịnh Xá vẫn còn đang tiếc nuối cho Sở Hiên thì Legolas đã tới cạnh hắn nói:

- Yên tâm đi, Sở Hiên nhận được lễ vật quý trọng nhất trong số chúng ta, đó là sự chúc phúc của nữ hoàng bệ hạ. Câu chúc đó mang theo ma lực, mặc dù không rõ nó có ích lợi gì nhưng lời chúc chắc chắn sẽ luôn đi theo hắn, đến bao giờ phát huy hiệu lực mới thôi, mà nữ hoàng bệ hạ cũng sẽ vì thế mà suy nhược mấy ngày, cho nên Sở Hiên thật sự là người may mắn nhất trong chúng ta.

Trong lòng Trịnh Xá bấy giờ mới thăng bằng lại một chút, hắn vội vàng luôn miệng cảm tạ nữ hoàng Galadriel, nàng chỉ khẽ mỉm cười rồi quay người cùng một nam người Elf khác rời đi.

Mọi người cũng không trì hoãn đem vũ khí cùng thức ăn chuyển hết lên thuyền, tiếp đó ba người một thuyền, chỉ có Aragorn là chờ theo ba người hobbit rồi tất cả theo đường sông dưới gốc cây khổng lồ rời đi, theo đó hành trình một lần nữa lại tiếp tục.

http://tieulun.hopto.org

-Chúng ta đi thuyền từ chỗ này, liên tục bao giờ tới thác nước Rauros mới dừng. Trên đường đi sẽ rất nguy hiểm, theo tin tức từ người Elf, Saruman đã phái quân truy kích chúng ta theo hai bờ sông, ngoài lũ Orc do Mordor phái tới còn có Uruk-hai... Bọn chúng khác với Orc, là một loại sinh vật mạnh mẽ và khủng bố, chúng không sợ ánh mặt trời như Orc, dù dưới ánh sáng hay hoàn cảnh ác liệt thế nào vẫn có thể chiến đấu, hiện tại đang có một đội quân như vậy truy sát chúng ta.

Aragorn vừa chèo thuyền vừa lớn tiếng nói với đám Trịnh Xá cách không xa.

Mấy người Trịnh Xá đại bộ phận còn đang cẩn thận xem xét áp giáp và vũ khí của mình, hai trang bị này đều là đồ ma pháp truyền thuyết, giá hoán đổi từ Chủ Thần cũng không rẻ, vậy mà ở đây lại lấy được miễn phí nên nhất thời mấy tư thâm giả đều vui vẻ. Trương Hằng còn lấy được mười ống tên Galad, mặc dù bản thân hắn có phụ ma tiễn nhưng loại tên Galad này cũng thật sự không kém, mặc dù uy lực có lẽ không được như phụ ma tiễn nhưng lại có thể chứa được tinh thần lực, sau khi bắn ra có thể chiếu theo ý chí của người truyền tinh thần lực điều khiển sơ sơ, mà Bạo liệt tiễn của Trương Hằng đã sớm luyện được, chỉ là độ chuẩn không cao loắm, khi hắn sử dụng loại tên này, lại nhờ Chiêm Lam khống chế độ chuẩn, như vậy Bạo tiệt tiễn ba mũi lập tức có thể trở thành một trong những tuyệt kỹ của hắn chứ không còn chỉ có một mình Phong chi tiễn như trước nữa.

Những người còn ại cũng có nhiều thu hoạch, việc này tạm thời không cần nói chi tiết, theo dòng nước chảy tới, đội thuyền cũng càng lúc càng rời xa thành phố của người Elf, sau một khúc quanh cuối cùng cũng không còn nhìn thấy nó nữa...

429. Uruk-hai (1)

Mọi người thuận theo dòng nước tiến về phía trước, lòng sông càng lúc càng lúc càng rộng, lúc này họ đã từ chi lưu nhỏ trong rừng rậm tiến ra dòng chính. Phần lớn nhân vật trong phim vẫn còn vương vấn không quên nữ hoàng người Elf, cũng không thể trách họ, nữ hoàng Galadriel là một tinh thần lực khống chế giả rất mạnh, kể cả thành viên tiểu đội luân hồi hơi không chú ý một chút là cũng sẽ bị ảnh hưởng, bất quá trong tiểu đội đều có tinh thần lực khống chế giả bảo vệ, tính ra thì chỉ có các nhận vật trong phim là bị động tiếp nhận ảnh hưởng của nữ hoàng.

Ở trên thuyền mấy tiếng đồng hồ, mọi người đều đã ăn uống qua, lúc này hai bên bờ vẫn là những gốc cây xanh biếc, xa hơn nữa là núi cao trắng xóa như tuyết, nước sông xanh trong như bích ngọc, ở gần bờ còn phản chiếu tán lá xanh của cây cối. Cảnh tượng như vậy dù không dám nói là tiên cảnh nhưng so với trái đất trong thế giới hiện thực thì thật sự là cảnh đẹp khó kiếm, nhất thời đại bộ phận thành viên tiểu đội luân hồi đều nhìn ngắm đến xuất thần.

Một người đang nhìn những gốc cây hình thù kỳ lạ bên bờ sông, hắn đột nhiên hô lớn:

- Này, mọi người nhìn trên bờ kia, hình như ta thấy một đám người đang chạy tới.

Mọi người lập tức quay sang phía hắn chỉ, chỗ đó cây cối dày đặc, nhất thời không nhìn ra được phía sau cây rút cuộc là có thứ gì, chỉ có Aragorn vừa chèo vừa nói:

- Đừng kích động, đó là Uruk-hai... Bọn chúng đang truy đuổi chúng ta từ bên đó, vì thế chúng ta nhất định phải tới được thác Rauros trước khi bọn chúng đuổi đến nơi, ở đó chúng ta mới có thể được an toàn một chút.

Cứ như vậy, dọc đường đi, mọi người gần như lúc nào cũng mơ hồ thấy được tung tích của Uruk-hai, phải tới tối đêm sau khi liên tục vượt qua mấy đoạn sông quanh co, Uruk-hai muốn qua sông cũng cần chút thời gian, mọi người mới tới một khoảng đất trống bằng phẳng ven bờ hại trại.

-Mọi người chúng ta liên tục cảnh giới, cứ ba người một tổ, mỗi tổ gác một giờ, người hobbit không tính, như vậy sau khi chúng ta canh gác một giờ có thể được năm giờ, đến sáng ngày thứ hai sẽ xuất phát, lên thuyền có thể vừa chèo vừa luân phiên nghỉ ngơi, như vậy chúng ta sẽ có nhiều cơ hội để bỏ rơi đám Uruk-hai.

Aragorn kéo một thanh củi đang cháy, nói.

http://tieulun.hopto.org

Thành viên tiểu đội luân hồi từ nhiên là không có ý kiến gì, nhân vật trong phim cũng chắc chắn không có ý kiến, chỉ là trong lúc nghỉ ngơi xảy ra vài chuyện ngoài ý muốn, đó là Boromir đề nghị thay đổi hướng đi, hắn hy vọng hội bảo vệ nhẫn có thể tới Minas Tirith, một thành phố của Gondor, cũng là tiến trạm chống cự với Mordor, hắn nói đội ngũ có thể nghỉ ngơi tại đó, đến khi hồi phục sức lực sẽ xông một hơi tới thẳng Mordor

Nhưng Aragorn lại tuyên bố rõ ràng hắn từ chối đề nghị này, hai bên thiếu chút nữa là đánh nhau một trận, Aragorn thậm chí còn nói hắn không tính nhiệm Boromir.

Đương nhiên, đây chỉ là một tiết mục nhỏ sau đó là một đêm yên ổn, ngày thứ hai, khi mặt trời xuất hiện phía chân trời, hành trình xuối theo dòng dông lại tiếp tục, cứ như vậy trải qua mấy ngày, mọi người cứ sáng sớm khởi hành, đến tối nghỉ ngơi, đến lúc này hai bên bờ sông đã không còn nhiều cây cối mà có thêm một số kiến trúc bằng đá tảng, địa hình cũng từ bình nguyên chuyển vào khe núi.

Ngày hôm đó con thuyền nhỏ theo dòng nước đi tới, hai bờ sông cũng dần dần chuyển từ khu lực nham thạch lồi lõm sang khe núi quanh co, lại qua mấy chục phút, Aragorn đột nhiên hô lớn:

- Mọi người xem, đó là tượng đá Argonath, quân vương trước kia của loài người, cũng là.. tổ tiên của ta!

Phía cuối khe núi xuất hiện hai bức tượng đá khổng lồ, không thể biết nói thế nào để hình dung nổi kỳ tích vĩ đại này, trong một thế giới gần giống thời trung cổ như Lord of the Rings lại có thể dùng hai đầu vách đá tạc thành hai bức tượng đá cao tới vài trăm mét, khiến người đứng trước chúng chỉ có thể cảm thấy mình quá nhỏ bé.

-Thật sự... Rất hùng vĩ!

Trịnh Xá lớn tiếng cảm thán, những thành viên còn lại trong tiểu đội luân hồi cùng nhân vật trong phim cũng đều có cảm xúc như vậy.

Khi đi qua hai bức tượng đá, độ cao của cả thuyền lẫn người không ngờ đến cả đầu ngón chân của tượng cũng không tới, hai bức điêu khắc khổng lồ chỉ có thể gọi là kỳ tích, giờ phút này đang xuất hiện trước mắt mọi người. Tất cả khi đi qua hai bức tượng, gần như ai cũng nín thở, từ từ nhìn lên, đến khi thuyền đã đi ra rất xa, mọi người vẫn còn ngoái đầu nhìn lại, cảnh tượng rung động như vậy phải tự bản thân trải nghiệm mới có thể hiểu được, dùng lời lẽ thật sự không cách nào hình dung nổi.

Aragorn bấy giờ mới nói:

- Đúng thế, rất hùng vĩ, đó là con người, cao quý mà dũng cảm, tổ tiên của ta, nhưng lại vì sự dụ dỗ của chiếc nhẫn mà sa ngã, đó cũng là con người...

Cứ thế mọi người vượt qua khe núi dài dằng dặc, được chiêm ngưỡng bức tượng đá kỳ vĩ tượng trưng cho sức mạnh vĩ đại của con người, tiếp đó trước mặt họ xuất hiện một thác nước vô cùng rộng lớn, đó là thác nước Rauros.

Mọi người theo Argorn cập thuyền bên bờ sông, rồi cùng không lập tức hành quân mà hạ trại tại chỗ.

-Khi trời tối sẽ tới hồ, mọi người nhớ phải giấu mấy chiếc thuyền đi, không thể để quân truy đuổi biết chúng ta dừng ở hồ, tiếp theo sẽ đi về phía đông bao giờ tới Emyn Muil mới thôi, chúng ta tiến vào Mordor từ phía bắc...

Aragorn vừa sắp xếp lễ vật và vũ khí người Elf tặng cùng thức ăn mang theo, vừa nói với mọi người.

Gimli đột nhiên lên tiếng:

- Emyn Muil! Anh nói là Emyn Muil? Đó là một mê cung của những khối đá sắc bén, gần như không có một cọng cỏ nào, cái đó còn nhẹ nhàng, biết tiếp theo là gì không? LÀ một đầm lầy vô biên, một năm bốn mùa lúc nào cũng trần ngập sương mù, anh thật sự muốn tiến vào Mordor từ chỗ đó sao?

Aragorn đưa mắt nhìn Gimli, gật đầu đáp:

- Không sai, chính là tiến vào Mordor từ hướng đó...

Đúng lúc này, Legolas vẫn đang canh chừng bốn phía đột nhiên bước tới nói;

http://tieulun.hopto.org

- Ta cảm thấy chúng ta hiện tại gần như chắc chắn sẽ đụng độ với bọn chúng, mặc dù chúng ta không hề e ngại một nhóm nhỏ lính Orc, hơn nữa thực lực của mấy người Trịnh Xá cùng cực kỳ mạnh mẽ nhưng đánh rắn động cỏ như vậy thật sự không hay.

Legolas nghiêm túc nói:

- Không, cái ta lo không phải là bờ đông, ta cảm thấy bờ tây này có nguy hiểm, mặc dù vẫn chưa biết đó là gì nhưng ta có thể cảm nhận được, có thứ gì đó đang tới gần chúng ta, cực kỳ nguy hiểm, cũng cực kỳ đáng sợ... Chúng ta tốt nhất là có thể sớm rời khỏi chỗ này!

Hắn còn dứt lời, Merry đột nhiên nói:

- Chờ đã, Frodo đâu? Không thấy cậu Frodo đâu cả!

Sam phản ứng nhanh nhất, hắn vốn đang nằm ngủ dưới đất, nghe thấy thế lập tức bật dậy, tiếp đó kích động tìm kiếm xung quanh, Aragorn cùng Legolas cũng vội vã chạy tới khu rừng gần bờ sông tìm kiếm.

Các thành viên tiểu đội luân hồi điều biết, khi kịch bản phim phát triển đến đây, Boromir đã không chịu đựng được sự hấp dẫn của chiến nhẫn, hắn hy vọng có thể cướp lấy nó từ tay Frodo, nhưng cũng vào lúc này, đội quân Uruk-hai ập tới, tiếp đó Boromir vì cứu người hobbit mà chết trong trận tập kích của Uruk-hai.

Trịnh Xá yên lặng đưa mắt nhìn những thành viên tiểu đội luân hồi, tất cả đều im lặng gật đầu, giữa bọn họ không cần trao đổi gì nữa vì ba tinh thần lực khống chế giả đã quét hình số lượng cùng vị trí Uruk-hai, sau đó dùng tâm linh tỏa liên truyền hình ảnh vào ý thức các thành viên trong đội, vì thế khi Trịnh Xá rút Hổ hồn, xoay người nhảy lên khô lâu chiến mã, những người còn lại cũng đều rút vũ khí của mình ra.

Trịnh Xá nhìn những người bên cạnh nói:

- Trương Hằng, Sở Hiên, các ngươi ở lại bảo vệ tinh thần lực khống chế giả, Bắc Băng Châu đội góp một người, Nam Viêm Châu đội một người, ở lại đây bảo vệ... Những người còn lại chuẩn bị chiến đấu đi!

Lúc này Aragorn đã tìm được Frodo, Frodo đưa chiếc nhẫn cho hắn nhưng Aragorn vượt qua được sự dụ dỗ, không nhận lấy nó, còn Froro thì tỏ vẻ muốn một mình tới núi lửa Doom, dùng sức bản thân để hủy diệt chiếc nhẫn này.

-Thật là hay... Lương thiện và dũng cảm, ngây thơ và mơ mộng, mặc dù rất tàn khốc nhưng không có tình cảm sâu đậm đẹp đẽ này... Phá hủy nó thật sự khiến người ta cảm thấy khó chịu, phá hủy thứ gì đẹp đẽ mới là tuyệt nhất đây...

Một âm thanh chợt cắt đứt đối thoại giữa Aragorn cùng Frodo, Aragorn phản ứng cực nhanh, hắn vụt xoay người rút trường kiếm bên hông ra, đồng thời đấu khí đã bắt đầu mơ hồ bộc phát, bởi vì trong thoáng chốc khi giọng nói kia vang lên, hắn bỗng cảm thấy một ảo giác băng lãnh giống như có lưỡi đao áp trên lưng, cảm giác đó khiến hắn sởn hết cả gai ốc.

Trên một cây cột đá cao nghiêng sau lưng hắn, một thanh niên tóc dài tuấn tú đứng đó, hắn ở giữa không trung mỉm cười nhìn hai người, bộ dạng vô cùng thân thiện, nét cười trên mặt càng khiến người ta không thấy được một tia uy hiếp, chỉ là trên khuôn mặt tươi cười đó, đôi mắt lại lạnh lẽo như băng giá.

Cây cột đá này cao khoảng bảy tám mét, mà xung quanh căn bản không có kiến trúc hay địa hình gì cả, gã này làm thế nào vô thanh vô tức leo lên tới tận trên ấy? Aragorn vậy mà hoàn toàn không cảm giác được, nghĩ tới đây sống lưng hắn liền lạnh toát, bởi vì nếu vừa rồi tên kia muốn ám sát hắn thì hắn căn bản không có cả sức mà giãy giụa.

-A, bọn chúng tới rồi... Vậy tiếp tục duy trì lòng dũng cảm chiến đấu vì đồng đội này nhé, chúng ta nhất định sẽ còn gặp lại, hai vị....

Nam tử tóc dài cười cười, toàn thân hắn khẽ rung động rồi đột nhiên biến mất không thấy nữa, phảng phất như hắn chưa từng xuất hiện.

Cùng lúc ấy, cách đó không xa, Trịnh Xá đã điều khiển khô lâu chiến mã nhanh chóng lao tới...

http://tieulun.hopto.org

430. Uruk-hai (2)

Aragorn cứ sững sờ nhìn cột đá, một lúc sau khi tiếng vó khô lâu chiến mã của Trịnh Xá vang lên, hắn mới phát hiện đoản kiếm của Frodo đang liên tục phát sáng, điều này chứng tỏ gần đây có Orc, thậm chí là Uruk-hai.

Frodo cũng nhận ra đoản kiếm của mình có điển khác thường, hắn ngây ngốc nhìn Aragorn nói:

- Thanh kiếm này...

-Đúng thế, có địch nhân... Chạy đi, mau chạy đi!

Aragorn nói đoạn bèn liếc nhìn Trịnh Xá, tiếp đó hắn dựng trương kiếm trước trán, chậm rãi bước ra sau bức tường đá.

Trong khi rừng hàng đàn Uruk-hai ồ ạt xông ra, số lượng ít nhất cũng hơn mấy trăm tên, hơn nữa chúng còn được vũ trang đến tận răng, không chỉ có áo giáp, mũ sắt, khiên chắn, trường kiếm nguyên vẹn không hư hỏng mà một số tên còn sử dụng trường cung dài hai mét mà chỉ người Elf mới có. Aragorn nhìn trận thế của đám Uruk-hai lập tức cảm thấy đau cả đầu, bất quá vẫn còn may viện quân phía sau hắn đã tới, Trịnh Xá điều khiển chiến mã, tốc độ thậm chí vượt qua Aragorn, trực tiếp lao vào đám Uruk-hai.

Đây cũng là lần đầu tiên Trịnh Xá nhìn thấy Uruk-hai, chúng là một loại sinh vật cao khoảng hai mét, nhưng qua không khác biệt với con người lắm, chỉ là bộ dạng hung dữ đáng sợ, toàn thân cơ bắp cuồn cuộn, cao lớn. Đây thật sự là một loại Orc thân thể cường hãn, nếu so với đám Orc trong đường hầm thì đơn giản là một thiếu nữ yếu ớt so với một võ sỹ quyền anh hạng nặng.

Trịnh Xá mặc dù thấy rõ ràng nhưng hắn căn bản không phải sợ đám Uruk-hai này, trên đường đi hắn đã dùng đao mang bao phủ toàn thân, tiếp đó lao tới trước mặt chúng bổ ra một đao, leng keng mấy tiếng, hơn mười tên Uruk-hai đã bị đao này chém thành hai đoạn, trên mặt đất nhất thời la liệt thi thể.

Aragorn thấy Trịnh Xá hung hãn như vậy nhưng hắn vẫn lập tức hét lớn:

- Cẩn thận! Đó là Uruk-hai do người Elf chuyển thành, bọn chúng trời sinh đã biết sử dụng đấu khí, mặc dù trình độ không cao nhưng cũng đủ ngăn cản đao mang vô hình của ngươi.

Trịnh Xá ngẩn người, vốn hắn đang định giống như trong đường hầm dùng đao mang bao phủ toàn thân rồi xông pha loạn xạ, Aragorn vừa dứt lời quả nhiên khi Trịnh Xá đâm vào một tên Uruk-hai, trên người hắn đột nhiên bừng lên quang mang đấu khí như ẩn như hiện, chỉ nghe một tiếng vang trầm đục, tên Uruk-hai đó mặc dù cũng bị đánh văng ra hơn mười mét nhưng thế xông của Trịnh Xá cũng bị cứng rắn chặn lại, Uruk-hai xung quanh lập tức xông tới chỗ hắn.

Ưu thế của khô lâu chiến mã lúc này liền được thể hiện rõ ràng, Trịnh Xá kéo cương nhảy vọt lên, trực tiếp nhảy lên một cây đại thụ, khô lâu chiến mã thuận theo thân cây chạy lên trên, tới khi đạt độ cao bảy tám mét, Trịnh Xá mới kéo cương để nó dừng lại. Cùng lúc đó, mấy mũi tên đã bắn trúng vòng đao mang bảo vệ quanh người hắn, chỉ trong khoảnh khắc dừng lại lập tức có thêm hơn mười tiễn bắn tới, Trịnh Xá đưa mắt nhìn ra ngoài, từ trong rừng Uruk-hai vẫn tiếp tục xông ra cuồn cuộn không ngừng.

-...Đại khái khoảng trên một nghìn tên, muốn giết sạch bọn chúng cũng phải phí không ít khí lực. Ai, nếu có công kích sát thương quần thể thì tốt quá!

Trịnh Xá lẩm bẩm trong miệng.

Trên thực tế, khi vũ khí khoa học kỹ thuật bị hạn chế, vũ khí sát thương diện rộng cơ bản đã không còn, phần lớn vũ khí hoặc kỹ năng loại ma pháp truyền thuyết đều không có hiệu quả sát thương quần thể, còn một số ít vũ khí hoặc kỹ năng có hiệu quả này thì lại cần tiêu hao rất nhiều hoặc hạn chế rất lớn, kỹ năng Thời đại Băng hà uy lực tuyệt luân của đội trưởng Bắc Băng Châu đội chính là một đại biểu.

Trong thoáng chốc đó, Trịnh Xá lại càng bị vô số mũi tên bắn trúng, tất cả đập lên vòng đao mang bảo vệ, vỡ tan nát nhưng thấy phía dưới không ngờ bắt đầu có Uruk-hai dùng đấu khí bắn tên, mà vòng đao mang bảo vệ của hắn cũng có chút rung động. Trịnh Xá bấy giờ mới giật cương, để khô lâu chiến mã trực tiếp nhảy xuống, trong lúc nhảy Hổ hồn đao trong tay hắn chém liên tục, dưới đất lại có thêm hơn mười tên

http://tieulun.hopto.org

Uruk-hai biến thành thi thể, chỉ là số lượng chúng thật sự quá nhiều, hơn mười thi thể trong nháy mắt đã bị che phủ, càng lúc càng có nhiều Uruk-hai lao về phía Trịnh Xá điên cuồng chém loạn.

Lúc này những thành viên còn lại trong tiểu đội luân hồi cũng đã tới nơi, hơn nữa các nhân vật trong phim cũng bắt đầu giao chiến với Uruk-hai, chỉ là những người này dù sao cũng không có khô lâu chiến mã làm vật cưỡi, cũng không có bản lãnh dùng đao mang bảo vệ bản thân như Trịnh Xá nên chỉ có thể vừa đánh vừa lùi, tạm thời tránh khỏi đợt tấn công của Uruk-hai, chỉ có Trịnh Xá một mình đứng đó, không ngừng vung Hổ hồn đồ sát.

Triệu Anh Không vốn chạy phía trước cả nhóm, tốc độ của nàng chỉ kém hơn Trịnh Xá, nhưng khi tới gần cây cột đá lúc trước, đột nhiên phảng phất như có thứ gì đó hấp dẫn nàng, đó là một cảm giác không thể miêu tả rõ ràng, ,mà ở phía xa Trịnh Xá đã bắt đầu giao đấu với Uruk-hai, hoàn cảnh như vậy khiến nàng nhíu mày nhìn về phía hắn mấy lần, tới khi Trịnh Xá không hề bị thương điều khiển khô lâu chiến mã nhảy lên cây, nàng mới khẽ cắn răng chạy về hướng cảm giác cách đó không xa.

Triệu Anh Không càng chạy về hướng đó, trái tim càng nhảy lên kịch liệt, cảm giác như thế thật sự rất khó hình dung nhưng nàng hiểu rằng, có lẽ ở hướng đó có một người, cũng chỉ có hắn mới có thể khiến nàng thống hận đến vậy...

Quả nhiên, không quá mấy phút, trước mắt chợt sáng bừng, chỗ đó là một bờ đá, từ đây nhìn ra xa có thể trông thấy thức nước hùng vĩ dưới vực, bên rìa vách núi có một thanh niên tóc dài yên lặng đứng đó.

-Ô, tiểu biểu muội, cuối cùng chúng ta cũng lại gặp nhau rồi... Đương nhiên rồi, có lẽ đối với muội mà nói chúng ta là lại gặp mặt. A a, xem ra muội có vẻ rất kinh ngạc khi thấy ta xuất hiện ở đây, có gì muốn nói với ta sao?

Thanh nên tóc dài quay đầu lại, hắn mỉm cười nhìn Triệu Anh Không, vẻ mặt càng trở nên cực kỳ hiền hòa, giống như nhìn thấy người yêu của mình vậy.

Triệu Anh Không cắn chặt răng, đôi tay càng siết chặt chuôi kiếm, ngón thay cơ hồ siết đến phát xanh, hơn nửa ngày sau nàng mới hộc ra được mấy chữ:

- Ngươi chết đi!

Nói đoạn, Triệu Anh Không bước tới hai bước, thanh kiếm Excalibur trong tay hung hăng chém xuống, choang một tiếng thanh thúy, trường kiếm giống như chặt đứt vật gì đó giữa không trung.

Hóa ra giữa thanh niên tóc dài cùng Triệu Anh Không, không ngờ lại có mấy sợi tơ kim loại mắt thường khó thấy, nếu Triệu Anh Không bất cẩn lao tới, mấy sợi tơ này đủ để cắt nàng thành mấy đọa, kiểu chết gần như giống hệt lần tử vong trước của Triệu Anh Không.

Thanh niên tóc dài cũng không chút tức giận nào, ngược lại, hắn không ngờ còn vui vẻ vỗ tay nói:

- Quá tuyệt vời, muội lại tiến bộ rồi, ta từ chỗ clone biết được hắn giết chết muội do muội còn một lần hồi sinh chưa sử dụng, mà cách chết cùng vẻ mỹ lệ của muội khi đó hắn cũng kể hết cho ta biết... Muội không biết chứ, mặc dù không được tận mắt chứng kiến vẻ mỹ lệ khi bị phá hủy đó nhưng chỉ cần nghĩ tới khoảnh khắc lúc muội chết, ta đã hưng phấn không tả nổi, cảnh tan vỡ đẹp đẽ...

-Triệu Chuế Không! Ngươi thật đáng chết!

Thanh niên tóc dài kia chính là Triệu Chuế Không, khi hắn nói chuyện, nửa thân dưới không ngờ bắt đầu từ từ cứng lại, giống như nghe được chuyện gì khiến hắn cực kỳ hưng phấn, còn Triệu Anh Không lúc này đã phẫn nộ đến hai mắt vằn đầy tia máu, nàng tự nhiên không chú ý tới thân dưới cứng ngắc của Triệu Anh Không, bất quá lần này nàng cũng không liều lĩnh xông tới mà hít một hơi thật sâu, nói:

- Ngươi định chiến đấu với ta hôm nay sao?

Vẻ mặt Triệu Chuế Không lần này lại càng kinh ngạc, hắn ngây người một lúc rồi mới cười đáp;

- Không, muội vẫn còn khả năng phát triển, đặc biệt là biểu hiện của muội hôm nay càng khiến ta bất ngờ, phải biết rằng ta muốn đi thì muội chắc chắn không ngăn nổi vì thế đừng lãng phí chút lực lượng nào, dùng sức mạnh hoàn mỹ nhất để trợ giúp đồng đội của mình nhé, cứ quấn lấy ta như vậy sẽ chỉ khiến muội thất

http://tieulun.hopto.org

vọng thôi... Ta sẽ không giết muội ngay bây giờ, bởi vì khả năng trưởng thành của muội còn rất lớn, rất lớn, hơn nữa muội cũng không còn cơ hội sống lại nữa...

Triệu Anh Không nhìn thanh niên tóc dài trước mắt, nàng khẽ nói:

- Ta nhất định sẽ giết ngươi, nhất định... Vì bọn họ, vì tuổi thơ của ta, vì để chôn vùi quá khứ... Ta nhất định phải giết ngươi Triệu Chuế Không!

Thân thể Triệu Chuế Không vụt lóe lên xuất hiện bên cạnh Triệu Anh Không, hắn không ngờ chẳng thèm để ý đến hai tay nắm chặt chuôi kiếm đến mức trắng bệch của Triệu Anh Không, cứ như vậy vuốt ve khuôn mặt trắng nõn của nàng tiếp đó khom người khẽ hôn lên đôi môi đỏ mọng đang mím chặt, tới lúc khóe miệng Triệu Anh Không nghiến chặt đến chảy cả máu tươi hắn với lắc mình tới chỗ vách núi, tiếp đó mỉm cười nói:

- Phẫn nộ đi, căm hận đi, sống sót đi... Lúc này muội còn quá yếu ớt, Triệu Anh Không, chờ tới khi muội trưởng thành, lần sau gặp lại hãy để ta xem vẻ mỹ lệ khi tan vỡ đó nhé, tiểu biểu mội của ta....

Dứt lời hắn khẽ cười, quay mình nhảy xuống vách núi, cũng không để ý nơi này cách mặt nước tới hơn trăm mét, cứ bình thản gieo mình xuống.

Triệu Anh Không vẫn cắt chặt răng, cũng không tới xem phía dưới vách núi mà quay người trở lại chiến trường, dòng máu tươi bên khóe miệng vẫn không ngừng chảy ra, phảng phất như cả đôi môi đã nhuộm hồng, hợp với khuôn mặt đáng yêu của nàng, vẻ xinh đẹp càng thêm kinh tâm động phách....

"Ta còn quá yếu, mà hắn so với lần trước thì càng cường đại hơn... Mạnh lên! Ta nhất định phải mạnh hơn hắn!"

431. Mỗi Người Một Hướng (1)

Chiến trường vẫn đang hỗn loạn, chiến đấu vẫn tiếp diễn không ngừng, không ai biết Triệu Chuế Không đã xuất hiện, cũng không ai biết chuyện xảy ra giữa hắn và Triệu Anh Không, tất cả đều diễn ra đúng như kịch bản. Mặc dù Hội bảo vệ nhẫn vì có tiểu đội luân hồi gia nhập mà trở nên mạnh hơn nhưng số lượng cùng thực lực Uruk-hai cũng tăng lên nhiều, chênh lệch giữa hai bên vẫn giống như trong phim.

Trịnh Xá liên tục xông sát giữa đám Uruk-hai, ít nhất cũng có hai ba trăm tên chết dưới đao hắn, không cần biết là vung đao trảm kích hay khiển ngực đâm tới, uy lực của đao mang mặc dù bị đấu khí chặn lại không ít nhưng chỉ bằng vào sức mạnh Trịnh Xá đã vượt trội đám Uruk-hai, đến khi đao mang bao phủ toàn thân Trịnh Xá bị phá nát lần đầu tiên, hắn liền lập tức sử dụng trạng thái Bạo tạc, năng lượng vampire cũng ào ạt truyền sang khô lâu chiến mã.

Trịnh Xá trong trạng thái bình thường đã đủ để trảm sát một số lớn Uruk-hai, khi sử dụng Bạo tạc, tốc độ cùng sức mạnh đâu chỉ tăng lên có mấy lần, đơn giản là phải gấp mười mấy lần. Một đao chém tới, đao mang cộng thêm sức mạnh xông thẳng đến, cho dù Uruk-hai sử dụng đấu khí nhưng một đao này vẫn đủ biến nó thành hai đoạn, nhất thời tốc độ Uruk-hai tử thương lập tức tăng mạnh, đến khi Trịnh Xá định thần lại, lũ Uruk-hai xung quanh đã phảng phất như nhìn thấy quái vật chạy trốn tứ tán, còn bản thân hắn cũng cảm thấy chân tay như nhuyễn ra.

Dù sao đây cũng không phải chiến đấu một chọi một, chiến đấu lần này gần như tương đương với chiến tranh quần thể, thi thể tan nát trên mặt đất có thể chứng minh, Trịnh Xá ít nhất đã chém giết hơn trăm tên Uruk-hai, thậm chí là càng nhiều hơn. Đây không phải loại nhóc con như lính Orc mà là Uruk-hai biết sử dụng đấu khí đơn giản, một tên có thể tương đương với hơn mười binh sỹ loài người, vì thế sau khi Trịnh Xá giết sạch đám này cũng cảm thấy có chút mệt mỏi.

"Hộc... Chiêm Lam, nghe thấy ta nói không? Thông báo tình huống, chuyển hình ảnh phân bố Uruk-hai cho ta"

Trịnh Xá thở hồng hộc nói.

Giọng nói của Chiêm Lam vội vàng van lên, nàng đáp ứng một tiếng rồi sử dụng tinh thần lực tảo miêu chuyển tình huống toàn bộ chiến trường vào ý thức Trịnh Xá. Chỉ thấy bên bìa rừng cách đó một đoạn vẫn

http://tieulun.hopto.org

như cũ đâu đâu cũng là Uruk-hai, đương nhiên còn có vô số thi thể, Trịnh Xá ở bên này chém giết ba bốn trăm tên Uruk-hai, mà bên đó trên đường cũng có hơn ba trăm thi thể, vẫn còn khoảng năm sáu trăm tên đang bao vây thành viên tiểu đội luân hồi cùng các nhân vật trong phim. Trịnh Xá cũng nhìn thấy Triệu Anh Không từ một sườn núi phía xa chạy lại, nhìn bộ dạng nàng hình như đã xảy ra chuyện gì đó nhưng bên đó căn bản không hề thấy bóng dáng một ai.

"Chiêm Lam... Vừa rồi Triệu Anh Không đã gặp chuyện gì? Sau cô ấy lại có vẻ mặt như vậy?

Trịnh Xá vừa điều khiển khô lâu chiến mã truy kích đám Uruk-hai vừa vội vàng hỏi Chiêm Lam.

Chiêm Lam ngập ngừng một lúc rồi mới khẽ nói:

"Không chỉ riêng Ringwraith mới có thể tránh được quét hình tinh thần lực... Hơn nữa nhìn sắc mạt cô ấy như vậy, có lẽ đã gặp kẻ đó..."

Cho dù thế nào đây cũng là chuyện riêng tư, Trịnh Xá mặc dù trong lòng vừa nghi hoặc vừa lo lắng nhưng hắn vẫn phấn chấn lại tinh thần, bổ sung năng lượng vampire cùng nội lực từ nhẫn mithril vừa ngồi trên lưng ngựa vừa vận chuyển một vòng Hỗn Nguyên nhất khí công, đại khái phục hồi lại thể lực. Tiếp đó trước mắt hắn lại xuất hiện bóng dáng Uruk-hai, gã Uruk-hai đó chỉ nghe thấy sau lưng truyền tới một tràng tiếng vó ngựa, còn chưa kịp quay đầu lại, Hổ hồn đã vung tới, nửa thân trên cùng vai bị chém thành hai đoạn.

Lúc này mọi người đang bị vây công, bốn phía đều là Uruk-hai, thực lực nhân vật trong phim rất đáng tin cậy, Aragorn, Gimli, Legolas đều giết một lượng lớn Uruk-hai, ba người bọn họ cận chiến viễn chiến đều không sợ. Thành viên tiểu đội luân hồi so ra có chút mạnh yếu không đều, người mạnh nhất đương nhiên là Richard tự sáng sạo kỹ năng Cuồng chiến sỹ, hắn cầm một cây rìu chiến to lớn liên tục bổ chém, trên người tự nhiên là bị vô số vết thương nhỏ nhưng một khi bị lưỡi rìu của hắn bổ trúng, dù có dùng khiên ngăn lại thì sức mạnh khổng lồ cũng đánh ngập cả khiên vào cơ thể Uruk-hai, hóa ra không biết từ lúc nào Richard đã sử dụng kỹ năng Cuồng chiến sỹ.

Người tiếp theo chính là Trình Khiếu, vũ khí hắn sử dụng là kiếm mithril nhận được từ người Elf, có thể thấy hắn từng học tập kiếm pháp cùng kỹ năng chiến đấu một cách bài bản, mặc dù nhìn qua chẳng hề bắt mắt nhưng mỗi lần công kích đều óc thể giết chết một tên Uruk-hai, sau hơn mười lần công kích đám Uruk-hai cũng biết cái gã dùng kỹ xảo tấn công chẳng có gì đặc biệt này không dễ trêu nào, không ngờ bắt đầu tránh né hắn. Chỉ có Garnier là có vẻ rất keo kiệt, đến cả Thời đại Băng hà trạng thái phổ thông cũng không sử dụng, chỉ dùng một số cọc băng để tấn công, khiên băng để phòng ngự, nhất thời có chút chật vật.

Aya vốn là người duy nhất trong đội có khả năng quần công, ong độc nàng triệu hồi uy lực thật sự không kém nhưng không biết tại sao lũ ong đó lại không thể làm gì được Uruk-hai, bọn chúng giống như không hề e ngại chất động, vì thế Aya gần như không có khả năng cận chiến chỉ còn biết theo người hobbit chạy trốn.

Duy có động tác của Trịnh Xá là vô cùng ấn tượng, cưỡi khô lâu chiến mã tỏa ra hỏa diễm, tay cầm trường đao màu đỏ máu, mấy đao chém xuống đã giết chết hơn mười tên Uruk-hai, ở trước mắt hắn không Uruk-hai nào có thể chịu được đến đao thứ hai, đang lúc hắn muốn xông vào đám Uruk-hai thì Aragorn bỗng hét lớn:

- Không cần lo cho bọn ta, ở đây không có chuyện gì đâu! Tới giúp Boromir, hắn đang bảo vệ người hobbit, nhanh lên đi!

Trịnh Xá quả nhiên nghe được từ xa truyền tới tiếng tù và, trầm hùng vang dội, Legolas cũng hô lên:

- Đó là tiếng tù kêu gọi viện quân của Gondor, mau lên!

Nói đoạn hắn rút tên bắn hạ mấy gã Uruk-hai bên cạnh Trịnh Xá, bọn chúng cứ nghe tiếng cung bật mà ngã xuống, trực tiếp bị mấy mũi tên giết chết.

Trịnh Xá quát lớn:

- Mọi người cẩn thận! Nếu không kiên trì được thì chạy đi! Ta tới giúp Boromir xong sẽ quay lại!

Dứt lời, hắn kéo cương quay ngựa, không nói hai lời chạy tới một cây đại thụ, trực tiếp lao lên ngọn cây, tiếp đó khô lâu chiến mã nhún chân, biến mất khỏi tâm mắt mọi người.

http://tieulun.hopto.org

Ở bên kia, tình hình Boromir thật sự đã tới cực hạn, mặc dù hắn không như trong phim bảo vệ hai người Merry, Pippin do Pippin đã chết trong đường hầm, người hobbit sau lưng hắn chỉ có Merry nhưng lại nhiều thêm một cô gái, Aya của Nam Viêm Châu đội, hơn nữa hai người này gần như đều không có sức chiến đấu, nhất thời hắn thật sự lâm vào thế yếu tuyệt đối, không dám để bất kỳ tên Uruk-hai nào vượt qua, mà trước mặt Uruk-hai vẫn tiếp tục tràn ra cuồn cuộn không ngừng, kể cả không có hai người ở đằng sau làm liên lụy hắn cũng không chống nổi, bây giờ có thêm hai gánh nặng thì lại càng không cần nói nữa.

-Chạy đi! Các ngươi mau chạy đi!

Mắt thấy Uruk-hai càng lúc càng nhiều, Boromir gần như là gầm lên, đồng thời vừa chém văng một tên Uruk-hai xông đến hắn vừa chuẩn bị quay người chạy trốn.

Khi Boromir quay đầu lại, hắn bỗng thấy Aya cười khổ, bởi vì phía sau cũng có hơn trăm tên Uruk-hai vây lấy ba người, xung quanh đều là địch, bọn họ còn biết chạy đi đâu? Thực lực bản thân Boromir vốn kém hơn ba người Aragorn một chút, lúc này lại còn bị thêm gánh nặng, đừng nói là hai người kia, đến bản thân hắn cũng chạy không thoát.

Boromir chém bay hai tên Uruk-hai chuẩn bị nói tiếp thì từ trong đám Uruk-hai một tên cao hai mét tư, hai mét năm bước ra, trên người hắn cơ bắp cuồn cuộn, hơn nữa còn tỏa ra quanh mang đấu khí mãnh liệt hơn bình thường, có thể thấy hắn hẳn là thủ lĩnh của đám Uruk-hai này.

Chỉ thấy tên Uruk-hai lạnh lùng nhìn Boromir, hắn không ngờ lại rút ra một cây trường cung của người Elf, giương cung nhắm vào Boromir, mà khiến người ta kinh hãi nhất chính là, hắn đặt hai mũi tên lên dây cung, tên Uruk-hai này không ngờ lại biết sử dụng Bạo liệt tiễn.

Dây cung bật vang, hai mũi tên bắn tới, mũi tên đi sau bắn trúng đuôi mũi tên đi trước rồi nổ tung, sau tiếng nổ, mũi tên đi trước dùng tốc độ mắt thường không thể thấy nổi bắn thẳng vào Boromir, tiếp đó xuyên thủng ngực trái hắn, lại bắn trúng đùi Aya, hai người đồng thời kêu lên, ngã vật xuống đất.

Trịnh Xá nhìn thấy cảnh Boromir ngã xuống, đám Uruk-hai còn lại cùng nhau xông lên, hắn vội kéo cương từ trên ngọn cây nhảy xuống, để khô lâu chiến mã trực tiếp đạp lên đầu mấy tên Uruk-hai, vó sắt đánh xuống đạp chúng thành thịt vụn. Vẫn không dừng lại, Trịnh Xá điên cuồng truyền nội lực vào trong Hổ hồn, tiếp đó cung đao chém ngang, mấy chục tên Uruk-hai đứng chen chúc trước mặt không kịp kêu lên một tiếng, tất cả bị chém thành hai đoạn.

Trịnh Xá không dám quay đầu lại, lấy một tấm Tam Thanh đạo phù cùng một viên Băng Ngưng đan ném về phía sau nói:

- Aya, dán vào cho hắn! Ngàn vạn lần không được để hắn chết, đến lúc sắp chết lập tức để hắn nuốt viên thuốc đó! Tự mình cẩn thận!

Nói đoạn, hắn kéo dây cương lao thẳng tới tên đội trưởng Uruk-hai trước mặt.

Chỉ là lúc này tên đội trưởng Uruk-hai kia đã kéo căn dây cung, trên dây vẫn đặt hai mũi tên, mà hướng tên nhắm vào chính là trái tim Trịnh Xá...

432. Mỗi Người Một Hướng (2)

Trịnh Xá thấy hai mũi tên nhắm thẳng vào tim mình hắn cũng lập tức hoảng sợ thất sắc, tên bắn bình thường thì hắn không sợ nhưng đây lại là Bạo liệt tiễn, tiếp xúc với Trương Hằng lâu như vậy, hắn tự nhiên là biết uy lực kinh khủng của loại tiễn kỹ này. Mặc dù hiện tạu quanh người Trịnh Xá có vòng đao mang bảo vệ nhưng hắn vẫn không tự tin có thể ngăn cản đòn tấn công của một tiễn này, ngay lập tức hắn giơ ngang Hổ hồn chắn trước người.

Tên Uruk-hai đội trưởng bắn ra phát Bạo liệt tiễn, Trịnh Xá chỉ kịp thấy hai mũi tên bay ra, bắn vào nhau nổ tung tiếp đó không còn nhìn thấy mũi tên bay trước nữa. Tiếp đó choang một tiếng vang dội, một luồng sức mạnh khổng lồ từ Hổ hồn đao truyền tới, hổ khẩu hắn cơ hồ nứt toạc, đồng thời luồng sức mạnh đó còn truyền xuống khô lâu chiến mã dưới chân, đến cả khô lâu chiến mã cũng phải lùi lại một bước, bất giờ mới hóa giải được lực bắn.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá vội vàng nhìn lại Hổ hồn đao trong tay, mũi tên đó không ngờ đã bắn thủng đao mang của Hổ hồn, tiếp đó bắn trúng vòng đao mang bảo vệ quanh người hắn, hai tầng đao mang bảo vệ mới có thể chặn mũi tên lại, trong đó một tầng còn bị phá nát, uy lực của Bạo liệt tiễn không khỏi hơi quá khủng bố.

"Cũng may chỉ là Bạo liệt tiễn hai mũi, nếu là ba mũi tên thì..."

Những người biết sử dụng Bạo liệt tiễn ba mũi trước mắt chỉ có một mình Trương Hằng, nếu tính thêm cả các nhân vật trong phim thì cũng thêm mỗi Legolas mà thôi, Trịnh Xá cũng không lo lắng vấn đề này lắm, chuyện hắn lo chính là Boromir bị thương trí mạng phía sau, cùng cả hai người gần như không sức chiến đấu nữa.

Cùng lúc Trịnh Xá ngăn cản một tiễn này, đám Uruk-hai xung quanh cũng đều cùng xông lên, lũ Uruk-hai này hoàn toàn giống đám bị Trịnh Xá giết lúc trước, đều có thân hình vô cùng cường tráng cùng đấu khí thô sơ, vì thế nhất thời chiến đấu giữa hắn và Uruk-hai có vẻ rất phiền toái, tình huống một đao vung ra chém chết mấy chục quái vật không thể tại hiện, mà hơn trăm Uruk-hai ở bên ngoài không thể tấn công tới chỗ Trịnh Xá liền đổi hướng lao về phía người hobbit Merry.

-Mẹ nó! Đấu khí này rút cuộc là cái quái gì, không ngờ lại có thể ngăn cản được đao mang!

Trịnh Xá gấp đến độ hét ầm lên, trong lòng cũng hạ quyết tâm, chờ khi bộ phim Lord of the Rings này kết thúc, trở về phải thăng cấp cho Hổ hồn đao, nếu không chỉ dựa vào uy lực của đao mang này đã dần dần không làm nên trò trống gì trong thế giới kinh dị rồi.

Boromir bị Bạo liệt tiễn trực tiếp xuyên qua ngực, chỗ lồng ngực hắn xuất hiện một lỗ hổng to bằng miệng bát nhỏ, nhưng gã này đúng là một người đàn ông, khi đám Uruk-hai xông tới lần nữa, hắn vậy mà lại run rẩy đứng dậy. Khi một tên Uruk-hai vung đao chém vào đầu hắn, trên người hắn không ngờ lại bừng lên quang mang đấu khí so với lúc trước còn mãnh liệt hơn, trước khi đại đao của Uruk-hai chém tới, trọng kiếm trong tay hắn đã xẻ đôi tên Uruk-hai thành hai mảnh.

-Chạy đi! Mang theo người hobbit chạy đi!

Boromir gầm lên, hắn vừa nói vừa phun máu tươi, Aya chỉ kịp dán Tam Thanh đạo phù lên lưng hắn, tiếp đó hắn hét lớn xông vào giữa đám Uruk-hai, còn Aya đùi đã bị bắn gãy nên nàng chỉ có thể nhìn Merry nói:

- Chạy mau! Đừng để bọn chúng bắt được cậu!

Nói đoạn lại triệu hồi một đàn ong độc, chỉ là hiệu quả thế nào trong lòng nàng cũng đã rõ ràng.

Thế công mãnh mẽ của Boromir giống như hồi quang phản chiếu không thể duy trì được lâu, tên Uruk-hai đội trưởng vốn đang giương cung chuẩn bị nhắm vào Trịnh Xá, dù sao thì sức công kích của Trịnh Xá sự quá kinh người, trong thời gian ngắn ngủi dưới chân hắn đã bày đầy thi thể tan nát của hơn trăm Uruk-hai; nhưng ở bên kia đám Uruk-hai đã sắp bắt được người hobbit chỉ có Boromir đột nhiên biến mạnh chấn tại đó nên tên Uruk-hai đội trưởng do dự một thoáng rồi lại lấy hai mũi tên nhắm về phía Boromir.

Biểu hiện của Boromir lúc này thật sự vô cùng bi tráng, hắn vừa hét lớn, miệng vừa không ngừng thổ máu, do lực hồi phục của Tam Thanh đạo phù khiến việc chảy máu các loại hơi giảm xuống nên nhất thời không biết có bao nhiêu Uruk-hai chết dưới kiếm của hắn. Đúng lúc Boromir đang định tiếp tục tấn công thì một luồng sức mạnh khổng lồ ập tới, đâm thẳng vào ngực phải, đẩy hắn bắn ra xa hơn mười mét, trực tiếp găm thẳng vào một thân cây lớn.

-Boromir!

Merry vốn đã chạy được một đoạn, nhưng khi thấy thảm trạng của Boromir, hắn liền không nhịn được kêu lên đau đớn, không ngờ lại bùng lên dũng khí rút đoản kiếm lao về phía Uruk-hai. Chỉ là tố chất thân thể của hắn sao có thể làm gì được bọn chung, chỉ vừa giao thủ hắn đã bị một tên Uruk-hai tóm lấy vác lên vai, tiếp đó một đàn Uruk-hai đi theo tên đó từ từ rời xa, trên chiến trường chỉ còn khoảng hai trăm tên Uruk-hai đang quấn lấy Trịnh Xá, dưới mặt đất sớm đã đã bày đầy thi thể.

Trịnh Xá vốn đang chuyên tâm chém giết Uruk-hai nhưng bỗng choang một tiếng, đao mang bảo vệ quanh người hắn bỗng vỡ tan, một mũi tên từ chỗ vỡ bắn trúng vai trái hắn, cũng mau lúc này hắn đang vận hành

http://tieulun.hopto.org

nồi lực, mũi tên sau khi bắn thủng đao mang uy lực liền giảm mạnh nên chỉ bắn trúng cơ thịt, tiếp theo liền kẹt lại đó.

Trịnh Xá hoảng sợ vội vàng nhìn lại, quả nhiên trông thấy tên Uruk-hai đội trưởng đang đưa cung nhắm vào hắn, một tiễn vừa rồi rõ ràng là sử dụng Bạo liệt tiễn, tên bắn bình thường sao có thể xuyên qua vòng đao mang bảo vệ của hắn được, hơn nữa nhìn động tác của tên Uruk-hai rõ ràng là lại muốn sử dụng một lần Bạo liệt tiễn nữa.

-Khốn kiếp! Lão hổ không ra oai ngươi liền coi ta là con mèo bệnh!

Trịnh Xá thoáng thấy Boromir bị găm lên thân cây, Aya ở bên kia cũng bị Uruk-hai vác lên vai, Merry ở phía xa đã từ từ biến mất, trong lòng hắn lập tức bùng lên một luồng nộ hỏa, đặc biệt là khi thấy tên đội trưởng Uruk-hai đứng một bên bắn tên, trong nộ hỏa lại tăng thêm vài phần tà hỏa.

Trịnh Xá kéo dây cương thúc khô lâu chiến mã chạy về phía một cây đại thụ, tiếp đó khi khô lâu chiến mã nhảy lên cành cây, Trịnh Xá bỗng vọt lên khỏi yên ngựa, tiếp đó đạp vào cành vây lao xuống, phía dưới lập tức có mấy thanh đại đao chém về phía hắn.

Sức mạnh của đám Uruk-hai quả thật lớn hơn người bình thường rất nhiều, nhưng phương diện tốc độ thì hơi kém hơn một chút, càng không nói tới Trịnh Xá lúc này đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, chỉ thấy hắn lựa giữa khe vũ khí vung chân đạp nát đầu một tên Uruk-hai, tiếp đó mượn lực bay lên giữa không trung.

Bạo liệt tiễn trong tay tên Uruk-hai đội trưởng lại một lần nữa bắn ra, Trịnh Xá chỉ thấy hai mũi tên nối nhau bắn ra, đúng trong tích tắc ấy hắn vụt tiến vào trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt, bởi vì một khi hiệu quả phát nổ xảy ra, tốc độ cùng sức mạnh mũi tên lập tức vượt xa đạn bắn, hắn muốn tránh cũng tuyệt đối không tránh nổi nên chỉ có thể thừa dịp trạng thái phát nổ còn chưa diễn ra, tiếp vào trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt, sử dụng Nguyệt bộ, cứng rắn thay đổi phương hướng giữa không trung.

Quả nhiển, sau khi hiệu quả phát nổ phát sinh, một mũi tên mắt thường không theo kịp bắn sạt qua cách hắn mấy mét, tiếp đó bắn trúng một cành cây lớn, chát một tiếng phá thành một lỗ hổng, uy lực của Bạo liệt tiễn lập tức được thể hiện rõ ràng.

Trịnh Xá cũng không chần chừ, vừa hạ xuống đất lập tức sử dụng Thế, cơ thể lóe lên một cái đã tới cạnh tên Uruk-hai đội trưởng, trước khi hắn kịp bỏ cung lấy đao, Trịnh Xá đã tóm lấy một chân một tay hắn, tiếp đó trong tiếng hét, Trịnh Xá dùng tay không xé toạc tên Uruk-hai thành hai đoạn, máu tươi đầm đìa cùng nội tạng ập xuống người, mà tên Uruk-hai đó còn chưa chết hắn, trong tiếng gào thảm của hắn, Trịnh Xá đưa chân đạp vào thân trên, triệt để lấy mạng tên Uruk-hai biết sử dụng Bạo liệt tiễn này.

Mặc khác đám Uruk-hai xung quanh vốn còn muốn lao về phía Trịnh Xá chém giết nhưng không đợi bọn chúng tiến đến, Trịnh Xá đã hét lớn một tiếng xông tới, lần này hắn không sử dụng đao mang hộ thể mà toàn lực phát huy trạng thái Bạo tạc, nhất thời trên chiến trường máu thịt tơi bời, khi những thành viên còn lại chạy tới, trên mặt đất đã đầy thi thể tan nát, Trịnh Xá thì giống như một ma thần đứng đó, toàn thân tràn ngập huyết khí khiến người khác căn bản không dám tới gần hắn.

Mấy người Aragorn nhìn thấy bộ dạng này của Trịnh Xá cũng có chút sững sờ, mặc dù lúc trước bọn họ cũng biết Trịnh Xá rất mạnh, nhưng Trịnh Xá mạnh thế nào cũng vẫn khiến người ta có cảm giác thân thiện, không hề có cảm giác phảng phất như đang đối mặt với một ác ma lúc này. Đến khi Trịnh Xá thu hồi khí tức giết chóc lại, bọn họ mới định thần lại quan sát chiến trường, đặc biệt là khi thấy Boromir bị găm lên thân cây, mấy người Aragorn lập tức kêu lớn chạy tới.

Trịnh Xá nhìn mấy người Aragorn chạy về phái Boromir, hắn quay sang Richard nói:

- Aya đội các ngươi bị Uruk-hai bắt đi, chúng đi về hướng này, ngươi mau đuổi theo, ta muốn xem xem có thể cứu được Boromir không, với dược phẩm đội chúng ta hoán đổi cộng thêm y thuật của Trình Khiếu, nói không chừng vẫn có khả năng rất lớn.

Trịnh Xá hơi ngẩn người sau đó xách búa chạy về hướng kia, nhìn bộ dạng hắn thật sự nôn nóng không chịu nổi, Trịnh Xá cũng không nhìn lại, thông qua tâm linh tỏa liên nói với Chiêm Lam:

"Tình hình chỗ ngươi có ổn không? Có bao nhiêu Uruk-hai kéo tới?"

http://tieulun.hopto.org

Chiêm Lam vội vàng đáp:

"Vẫn ổn, sức tấn công của Trương Hằng và Sở Hiên rất mạnh. Đúng rồi, Nyos chạy theo hướng Aya, hắn thuộc loại đội trưởng trí tuệ sẽ không có vấn đề gì chứ?"

Trịnh Xá ngẫm nghĩ một chút rồi nói:

"Kệ hắn đi, nếu hắn đã tự đuổi theo thì nhất định sẽ có chuẩn bị... Sở Hiên, kịch bản phát triển đến bước ngoặt rồi, nhân vật trong phim chia làm ba hướng, tương lai cần sắp xếp gì ngươi tốt nhất là mau quyết định đi, ta cần nói chuyện với Trình Khiếu."

433. Mỗi Người Một Hướng (3)

- Đúng thế, cấp cứu kịp thời có thể cứu được hắn nhưng trong tay ta hiện tại thiếu một số dụng cụ phẫu thuật quan trọng...

Trình Khiếu khẽ nói với những người còn lại.

Phía sau Trình Khiếu là một bức tượng người đóng băng, đó là trạng thái sau khi uống Băng Ngưng đan, chỉ cần uống loại thuốc này vào vết thương trí mệnh trước khi lành lại sẽ luôn đóng băng, trừ phi đem giải đông nếu không người đó sẽ không chết.

Trình Khiếu chỉ vào bức tượng người đóng băng nói:

- Nói đơn giản là, giống như Garnier đã xác nhận, trạng thái đóng băng này là một loại năng năng lượng thuộc tính băng, chỉ cần Trịnh Xá truyền nội lực hoặc ai đó trong các ngươi truyền đấu khí vào là có thể giải đông. Nhưng để bảo vệ tính mạng, chỉ có thể cẩn thận làm tan chỗ vết thương, các phần còn lại vẫn phải để đóng băng, hiện tại xem thương thế của hắn hai lá phổi là chỗ bị thương nghiêm trọng nhất, tiếp theo là động mạch chủ ở tim, mặc dù vẫn còn may trái tim chưa bị thương nhưng động mạch chủ bị đứt cũng là vết thương trí mạng, mặc dù ta có mang theo phế nang điện tử cùng mạch máu sinh học nhưng mà....

-Nhưng mà cái gì?

Tâm trạng Aragorn đã cực kỳ kích động, vốn hắn đã nghĩ Boromir chắc chắn phải chết, không ngờ Trịnh Xá lại nói vẫn còn hy vọng cứu được nên nhất thời hắn không nhịn được tóm lấy áo Trình Khiếu.

Trình Khiếu rất bất đắc dĩ khoát tay nói:

- Thật sự các công cụ y tế cơ bản ta đều mang theo, phế nang điện tử dùng điện sinh vật bổ sung năng lượng có thể làm việc an toàn trên một trăm năm, mạch máu sinh học về cấu tạo gần như tượng tự với mạch máu trong cơ thể người nên khi ghép rất dễ dàng đồng hóa, nhưng có một thứ không thể mang theo với số lượng lớn, thứ đó rất dễ quá hạn... Đấy là máu, hắn mất máu cực kỳ nghiêm trọng, khi phẫu thuật càng tốn thêm nhiều máu, hơn nữa để tránh xuất hiện hiện tượng thải loại ta còn phải sử dụng biện pháp thay máu cho hắn, việc này cần tiêu hao một lượng lớn máu tươi, không có máu tươi bổ sung căn bản không thể làm phẫu thuật cho hắn, cho dù có giải phẫu thì hắn cũng chắc chắn không sống nổi.

-Máu?

Gimli lập tức kêu lên:

- Cần máu tươi thì cứ lấy của ta, trong người ta toàn là máu, dù ngươi lấy bao nhiêu ta cũng không nhíu mày đâu!

Trịnh Xá lúc này mới lớn tiếng nói:

- Tất cả bình tĩnh lại đi! Aragorn, chúng ta đều là chiến hữu cùng kề vai chiến đấu, đương nhiên sẽ không để đồng đội cứ thế mà chết đi! Hiệu quả của Băng Ngưng đan rất dài, chúng ta thật sự không cần phải vội vàng làm phẫu thuật cho hắn ngay bây giờ, ý ta là chúng ta sẽ tới Rohan, ở đó có hoàn cảnh an toàn cùng phòng ốc sạch sẽ, lúc đó sẽ làm phẫu thuật cho hắn. Hơn nữa vấn đề máu các ngươi cũng không hiểu, máu của người này khác máu của người khác, chúng ta cần có nhiều người tự nguyện hiến máu, sau đó tìm ra

http://tieulun.hopto.org

người có nhóm máu giống với Boromir mới có thể lấy máu được, vì thế hiện tại các ngươi không cần kích động như vậy!

Aragorn hít sâu một hơi, bấy giờ mới gật đầu nói:

- Xin lỗi, vừa rồi ta đã quá kích động... Hắn là dũng sỹ chân chính, vì người dân của Gondor, vì tự do của Gondor mà chiến đấu, bọn họ đều ở thành phố trắng (Minas Tirith) chờ hắn... Nhưng hắn rất có thể sẽ không trở về được nữa...

-Sẽ không!

Trịnh Xá vỗ mạnh vai Aragorn nói:

-Sẽ không, hắn nhất định sẽ sống sót, chúng ta sẽ đều sống sót!

Mặc dù nói như vậy nhưng khi các nhân vật trong phim nhìn thấy Boromir biến thành một bức tượng băng vẻ mặt họ, vẫn không thể thoải mái được. Cùng lúc đó, theo tin tức quét hình Chiêm Lam truyền tới, trước khi Sở Hiên sắp xếp cho mọi người, Bắc Băng Châu đội đã đi theo Frodo cùng Sam, năm người tiếp tục đi về hướng Mordor, người của Nam Viêm Châu đội do Aya bị bắt nên cũng đi trước một bước đuổi theo Uruk-hai, đến lúc này Trịnh Xá mới phát hiện trên chiến trường đã không còn thấy bóng dáng Cuồng chiến sỹ Richard đâu nữa.

Trịnh Xá nhìn chiến trường hoang tàn xung quanh, hắn khẽ hỏi Sở Hiên đứng bên cạnh:

- Bây giờ thì sao? Chúng ta nên làm thế nào? Bọn họ đã tự lựa chọn phương hướng mình muốn đi rồi.

Sở Hiên gật đầu đáp:

- Đúng thế, theo lựa chọn của bọn họ, hai đội này đều có khả năng đã quyết định như vậy từ sớm. Một là Bắc Băng Châu đội số lượng thành viên ít nhất nhưng thực lực đội trưởng lại cực kỳ mạng, lựa chọn đường của Frodo đối với họ là có lợi nhất, con đường này theo trong phim là nhân số ít nhất nhưng cũng gặp ít nguy hiểm nhất, tính toán của Garnier có thể là muốn trên đường đi giết nhiều nhiều quái vật, kiếm nhiều điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình một chút...

-Lựa chọn của Nam Viêm Châu đội cũng rất phù hợp với điều kiện của họ, so ra thì Nam Viêm châu đội là phe có thực lực yếu nhất trong ba đội chúng ta vì thế bọn họ lựa chọn đường của Merry và Pippin trong phim, con đường này cơ bản hữu kinh vô hiểm, hơn nữa còn qua lại giữa nhiều thế lực, ví dụ như người Ent, kỵ binh Rohan, Gondor... Với trí tuệ của Nyos chắc chắn sẽ lựa chọn con đường này, hắn hy vọng có thể đạt được "thế" trong thế giới này....

-Cuối cùng là con đường của chúng ta.

Sở Hiên thì thào nói:

-Chúng ta là phe thực lực mạnh nhất trong ba đội, kể cả không có hai cường viện bất ngờ Nemesis cùng Hạo Thiên thì thực lực của chúng ta cũng đã rất cường đại, chính vì thế chúng ta cần đối mặt trực tiếp tranh đấu trên chiến trường... Về phương diện này ta có một y tưởng rất thú vị.

"Lại ý tưởng rất thú vị... Thật là mâu thuẫn, không biết là đang mong chờ được nghe câu này hay là không mong đây."

Trịnh Xá bất đắc dĩ nói:

- Nói cho ta biết đi, ngươi cảm thấy có chuyện gì rất thú vị?

Sở Hiên khoát tay nói:

- Đương nhiên là không thể dễ dàng nói cho ngươi biết như vậy được, chờ đến khi thời cơ chín muồi đã, hơn nữa ta cũng muốn kiểm chứng một chút, nếu như có thể chúng ta sẽ rất thoải mái vượt qua mấy trường đại chiến với Mordor!

Trong lúc hai ngươi nói chuyện, Trình Khiếu đã giúp mọi băng bó sơ qua, Trương Hằng cùng Legolas thu dọn chiến trường, lúc này các nhân vật trong phim cũng đã biết hai người hobbit Frodo, Sam đã rời đi, ba

http://tieulun.hopto.org

người Bắc Băng Châu đội cũng đi theo bọn họ. Còn hai người bị Uruk-hai bắt đi, khi Aragorn nghe nói trong hai người có một cô gái hắn liền lập tức quyết định phải đi cứu hai người đó ra rồi nói sau.

-Uruk-hai và Orc mặc dù không phải cùng một loại sinh vật nhưng bọn chúng đều là những kẻ cực kỳ háo sắc cùng dâm ngược vô độ, phụ nữ lọt vào tay chúng sẽ cực kỳ thê thảm, vì thế chung ta nhất định phải cứu hai người họ ra trước khi bọn chúng dừng lại hoặc trở về đến Isengard!

Aragorn kiên quyết nói.

Dưới yêu cầu cứng rắn của Aragorn, mọi người chỉ tùy tiện ăn một chút thức ăn của người Elf, tiếp đó ba nhân vật trong phim cùng mọi người đồng loạt đuổi theo dấu vết của Uruk-hai, do Boromir lúc này đã đóng băng nên Trịnh Xá chỉ có thể xuống ngựa, buộc bức tượng băng lên lưng khô lâu chiến mã còn hắn thì nắm cương cùng đi bộ với mọi người.

Cứ như vậy, sau khi ba đội tách ra, Trung Châu đội theo ba nhân vật trong phim truy đuổi theo đám Uruk-hai, dọc đường đi tất cả đều nhìn thấy thi thể Uruk-hai nằm rải rác, cứ từng nhóm hơn mười tên chết một chỗ. Xem thi thể bọn chúng hình như bị một món vũ khí rất lớn trực tiếp đập thành mảnh vụn, đây là sức mạnh khủng bố của Cuồng chiến sỹ, theo dấu vết những thi thể này, mọi người không ngừng tiến về phía trước, thời gian đã trôi qua được mấy ngày...

-Đã được chưa? Ngươi là tên biến thái! Khốn kiếp, ta không muốn cùng ngươi đồng quy vu tận, ngươi tránh con mẹ nó xa ta ra!

Một thanh niên tóc đen đạp trên phi kiếm đang chửi bới ầm ỹ rất là mất hình tượng, toàn thân hắn đầy mảnh vải rách, giống như bị một con dao găm hoặc một món vũ khí sắc bén gây ra, đầu tóc cũng rối tinh rối mù, trên mặt có mấy vết thương nhỏ, nhìn bộ dạng thật sự rất chật vật.

Trên một ngọn cây dưới chân hắn có một thanh niên tóc dài đang đứng, quần áo trên người thanh niên tóc dài này nhìn qua có vẻ khá hơn một chút nhưng cũng đầy vết kiếm, vết cháy trên mặt và tóc rất rõ ràng, có thể thấy hắn cũng đã phải chịu chút khổ sở.

Thanh niên tóc dài mỉm cười nói:

- Việc này không được đâu, bây giờ mới là lúc câu chuyện bắt đầu, cứ để ngươi đuổi theo bọn chúng như vậy thì câu chuyện là sao tiếp tục được chứ? Nghe lời ta đi, làm một đứa bé ngoan nào, xem bọn chúng dùng tình cảm và nhiệt huyết, dùng hy sinh và dũng khí kết thành một quả táo chín mọng, ngươi không cảm thấy cảnh tượng đó mỹ lệ đến mức khiến người ta muốn đưa tay bóp nát bọn chúng ra sao? Ví dụ như khi bọn họ thiết lập tình cảm rất sâu đậm, mắt thấy sắp từ Mordor trở lại Chủ Thần không gian, đến lúc đó giết sạch toàn bộ nhân vật trong phim, tư vị như thế chỉ nghĩ đến thôi cũng đủ khiến người ta...

Sắc mặt thanh niên tóc đen đầy vẻ kinh tởm, hắn gào lên:

- Mẹ nó, Triệu Chuế Không, ngươi là tên thần kinh, đừng nghĩ ai cũng thần kinh giống ngươi, ta không tởm lợm đến mức ấy! Hơn nữa tiểu đội Thiên Thần bọn ta không phải như đám tiểu đội Ác Ma, bọn ta không muốn đuổi tận sát tuyệt với các tiểu đội khác, ta chỉ muốn tới xác nhận một lượt thành viên của ba đội kia thôi, ngươi con mẹ nó tưởng lão tử sợ ngươi sao? Cho dù đấu với clone của ngươi ta cũng không thua!

-Nếu như phải đánh...

Triệu Chuế Không mỉm cười, gật đầu nói:

-Dù sao bây giờ cũng chưa phải lúc thu hoạch, vậy cùng ngươi đánh một trận giải sầu cũng không tệ. Tu chân à, hơn nữa còn mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, xem ra có vẻ rất lợi hại đấy, thế nào? Đánh thử với ta một trận không?

Dứt lời, hắn vung tay lên, một đạo hàn tinh lóe lên, bên người thanh niên tóc đen lập tức bừng lên một đám kim quanh, nhưng trên mặt hắn vẫn xuất hiện một vết máu nhỏ, mặc dù không sâu nhưng cực kỳ rõ ràng.

Thanh niên tóc đen lập tức nổi giận, hắn gào lên:

- Khốn kiếp, lão tử không trêu vào ngươi, ngươi dựa vào cái gì mà ngăn cản không cho ta đi xem mấy đội kia... Trừ phi ngươi đã xác nhận một trong các đội đó có kẻ mà tiểu đội Thiên Thần bọn ta muốn giết?

http://tieulun.hopto.org

Nói đoạn hắn trực tiếp rút tám lá cờ nhỏ ném xuống đất, miệng ngâm lớn:

- Hàng yêu phục ma trận!

Tám lá cờ nhỏ lập tức lớn lên, đến khi rơi xuống đất đã biến thành tám cây cột cao đến năm mét, tám lá cờ lấy cây đại thụ Triệu Chuế không đang đứng là trung tâm vây xung quanh, trên mỗi lá cờ tỏa ra một màu sắc khác biệt.

Nét cười trên mặt Triệu Chuế Không đột nhiên thu lại, hắn lạnh lùng nhìn thanh niên tóc đen nói;

- Ngươi thật sự muốn chết sao? Thu hồi thứ này, nếu không ta sẽ không nương tay nữa...

-....Đâu suất bát quái lô!

434. Thiết Kỵ Rohan (1)

Thanh niên tóc đen ném tám cây cờ xuống, tiếp đó ở giữa không trung hai tay liên tục bắt quyết, miệng thì niệm:

- Càn, Khôn, Ly, Khảm, Chấn, Tốn, Cấn, Đoài...

Tám chữ niệm ra, trên tám cây cờ dần dần xuất hiện chữ, hơn nữa còn bắt đầu xoay tròn. Chỉ thấy thanh niên tóc đen hai tay không ngừng hợp thành các tư thế, tám cây cờ xoay càng lúc càng nhanh, thanh âm trong miệng hắn cũng càng lúc càng vang dội, phảng phất như từ chín tầng trời truyền xuống.

-Đâu suất tử hỏa luyện vạn kiều, bát quái thần diệu trừ thiên ma! Cấp cấp như luật lệnh! Triệu tử hỏa bát quái...

Thanh niên tóc đen còn chưa niệm xong, dưới chân hắn đã mơ hồ hiện lên một thái cực đồ khổng lồ, đối diện với nó chính là tám cây cờ đang xoay tròn xung quanh Triệu Chuế Không, trên thái cực đồ lập lòe lửa tím, chỉ đợi thanh niên tóc đen niệm xong câu cuối cùng ngọn lửa sẽ lập tức ập xuống Triệu Chuế Không.

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, ánh mắt Triệu Chuế Không càng lúc càng lạnh lẽo, cũng không biết hắn làm thế nào trên tay đột nhiên xuất hiện một thanh đoản kiếm dài khoảng bảy mươi phân. Chỉ thấy Triệu Chuế Không vung kiếm chém vào không trung, thanh niên tóc đen vội vàng tránh sang một bên nhưng dù như vậy cánh tay hắn vẫn bị chém thành hai đoạn, còn hắn cũng sắp niệm xong chữ cuối cùng...

Đột nhiên trong túi một thanh niên tóc đen vang lên một âm thanh, lập tức khiến nhịp đọc liền mạch của hắn hoàn toàn rối loạn, vốn hắn còn muốn cường hành niệm nốt mấy chữ cuối nhưng sau khi ngẩn ra mấy giây liền phun ra một ngụm máu đen, sắc mặt trắng bệch như giấy, đưa tay móc ra một chiếc điện thoại di động kiểu dáng cổ lỗ sỹ.

-A lô.... Ừ, ta biết rồi, đưa điện thoại cho Adam... Đúng thế, vị trí của ta hiện tại cách thác Rauros không xa... Nhưng hắn thật sự quá khinh người... Hiểu rồi...

Thanh niên tóc đen nói xong liên vung tay ném chiếc điện thoại di động sang cho Triệu Chuế Không đang còn ở trong trận, mà Triệu Chuế Không thì cũng không khách khí, bắt lấy điện thoại, trên mặt lại đeo nụ cười cố hữu, chỉ thấy thấy hắn đưa điện thoại lên tai nói:

- A lô, Adam phải không? Lâu lắm rồi không gặp, lần trước cám ơn các ngươi bỏ qua cho Đông Mỹ Châu đội bọn ta, nếu không ta lại thiếu mất hai tên bảo mẫu dọn rác...

Trong điện thoại vang lên một giọng nói lạnh nhạt, hắn nói:

- Những chuyện khác ta cũng không muốn nói nhiều, Trịnh Xá hắn nhất định phải chết... Ta nghĩ ngươi hẳn là đã gặp qua tiểu đội Ác Ma phải không, tên ác ma như thế chỉ cần một là đủ lắm rồi, hai tên thì chỉ sợ đến cả ngươi cũng cảm thấy rắc rối đúng không? Lời dến đây là hết, nếu như thật sự cứ muốn chơi trò mỹ học đáng ghét đó ngươi có thể giết La Ứng Long ngay bây giờ, dù sao chân nguyên bất diệt có thể trở lại Chủ Thần không gian hồi sinh, nhưng chỉ cần ta nhìn thấy chân nguyên của La Ứng Long bay về Càn Khôn Kính trên tay ta thì điều đó đại biểu cho việc ngươi tuyên chiến với Tiểu đội Thiên Thần bọn ta, kể

http://tieulun.hopto.org

cả tạm thời bỏ qua cho tiểu đội kia, ta cũng phải dùng hết tất cả mọi lực lượng để giết chết ngươi trước... Mặc dù không giết được tên ác ma kia nhưng sức mạnh của ngươi cũng không kém hắn bao nhiêu!

-Như vậy đi.

Trên mặt Triệu Chuế Không lộ vẻ trầm tư, một lúc sau hắn mới cười nói:

- Bây giờ ta còn chưa thể chết được, ít nhất là trước khi quả táo nhỏ đáng yêu của ta trưởng thành, ta tuyệt đối không thể chết, như vậy cũng được... Ít nhất là trước khi trận chiến tại thủ đô Gondor kết thúc, các ngươi không được ra tay với hắn, do sức chiến đấu của hắn chống đỡ cho cả Trung Châu đội, mà quả táo nhỏ của ta cũng ở trong đội đó. Nếu hắn bị các ngươi giết trước lúc đó quả táo nhỏ đáng yêu của ta rất có thể sẽ bị làm khó... Đây là giới hạn của ta, chỉ cần ngươi từ chối thì ngươi có thể lập tức nhìn thấy cảnh tượng đẹp đẽ lúc chân nguyên bay lên đó.

Mặc dù Triệu Chuế Không đứng dưới mặt đất, thanh niên tóc đen La Ứng Long lơ lửng giữa không trung nhưng khi nói những lời này hắn không chút chần chừ, còn sắc mặt La Ứng Long thì đỏ bừng bừng, cơ hồ không nhịn nổi phải lập tức động thủ.

-Thành giao, mặt khác ta muốn xác nhận một số chuyện, nghe nói Trung Châu đội ngoài tên ác ma kia, gã đó cũng ở trong ấy... Nếu như có thể, ngươi trao đổi hết thông tin với tiểu đội Thiên Thần bọn ta được không...

-Nếu không, thế giới luân hồi lần này không khỏi quá nhàm chán...

Lúc này Trung Châu đội tự nhiên là đã rời xa chỗ mội chuyện phát sinh, tình cảnh bốn người Zero tạm thời bỏ qua, lại nhắc tới sáu người Trịnh Xá đi theo ba người Aragorn, chín người vội vàng truy đuổi. Cần phải đuổi kịp Uruk-hai trước khi chúng yên tâm nghỉ ngơi nếu không Aya trong tay hắn rất có thể sẽ bị bọn chúng hành hạ, thậm chí ăn thịt, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là Nam Viêm Châu đội chưa cứu được Aya ra.

Cứ như vậy mấy ngày liên tục, mọi người càng lúc càng tới gần đám Uruk-hai, mà trên mặt đất thi thể Uruk-hai vẫn liên tục xuất hiện, giống như để làm dấu hiệu chỉ đường cho họ.

Đến một buổi sáng sớm, mọi người đã cấp tốc chạy bốn ngày bốn đêm, đến cả Trịnh Xá cũng cảm thấy thân thể có chút không chịu nổi, vì thế Aragorn chỉ có thể bất đắc dĩ đồng ý mọi người nghỉ ngơi ba tiếng đồng hồ, sau ba tiếng vừa đúng lúc mặt trời lên cao, mọi ngươi sẽ có thể tiếp tục truy đuổi Uruk-hai.

-Mặt trời đỏ như máu, xem ra tối qua cách đây không xa đã có đổ máu...

Leggolas nhìn mặt trời đang dâng lên đằng xa, vừa sửa sang cung tên vừa nói.

Mọi người đều có vẻ rất mệt mỏi, dù sao cũng truy đuổi liên tục suốt bốn ngày bốn đêm, ngoài ăn cơm uống nước ra, gần như chưa từng ngủ một giấc, mà như thế vẫn chưa đuổi kịp Uruk-hai, không thể không thừa nhận sức chịu đựng của đám Uruk-hai này thật sự mạnh mẽ dị thường.

Sau khi mọi người ngủ dậy một lúc, Legolas lại phát cho mỗi người một miếng nhỏ lembas, thức ăn của người Elf, một người trưởng thành chỉ cần ăn một miếng là no, sau đó Aragorn bắt đầu kiểm tra thân thể đóng băng của Boromir có ổn không, mỗi ngày hắn đều làm động tác này, tiếp đó dẫn mọi người tiếp tục đi tới, thuận theo dấu vết trên đường không ngừng truy đuổi.

Nơi đây đã là thảo nguyên vô biên ngút mắt, trên bản đồ mọi người đã tiến vào lãnh địa của Rohan, đây là đất nước của kỵ sĩ, nơi sản sinh ra chiến mã cùng kỵ binh tinh nhuệ, sức chiến đấu chỉ kém hơn Gondor.

Mọi người chạy từ sáng đến trưa, tất cả đều vừa mệt vừa mỏi, đúng lúc này từ phía xa đột nhiên truyền tới một tràng tiếng ngựa hí, mọi người trong lòng cả kinh, bởi vì theo sau âm thanh này là một loạt tiếng vó ngựa ăn khớp, đó là tiếng của vô số chiến mã đồng loại phi nước đại.

An toàn là trên hết, mọi người vẫn tránh sau mấy tảng đá lớn, tiếp đó họ nhìn thấy một nhóm thiết kỵ hung hãn chạy qua trước mặt. Đó là một nhóm kỵ binh cực kỳ tinh nhuệ, ngựa cưỡi mặc dù không lớn như khô lâu chiến mã nhưng nhìn qua chắc chắn cũng là loại tốt. Mặc dù giống ngựa tốt xấu ngoài độ lớn ra còn rất nhiều phương diện khác nhưng đối với kỵ binh xung phong cận chiến mà nói, độ lớn của ngựa cùng

http://tieulun.hopto.org

sức phòng ngự, công thêm sức chạy nước rút là những vấn đề cơ bản quyết định khả năng tấn công mạnh hay yếu, mà những kỹ binh này vừa khéo hội đủ cả ba điều kiện.

-Còn cả kỹ thuật của họ có thể thấy đã được huấn luyện rất tốt, khi chạy cơ bản đều dựa vào một đội hình phòng ngự...

Sở Hiên nghe Trịnh Xá hỏi sức mạnh của đội kỵ binh này, thuận miệng đáp một câu.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Như vậy chỉ cần một vấn đề cuối cùng, bọn họ không biết có sử dụng đấu khí không... Nếu như có thì sức chiến đấu của đội quân này không khỏi quá kinh khủng.

Trong lúc hai người nói chuyện, đội kỵ binh đã vượt qua trước mặt bọn họ, số lượng khoảng hơn năm trăm người, ngoài kỵ binh ra còn có một số chiến mã không có người cưỡi. Sau khi đội kỵ binh chạy qua, Aragorn bỗng nhảy ra khỏi tảng đá, cao giọng nói:

- Các kỵ sĩ dũng cảm của Rohan, xin hỏi Rohan đã xảy ra chuyện gì? Hình như các vị vừa mới chiến đấu.

Tố chất của nhóm kỵ binh này lập tức được thể hiện rõ ràng, khi viên thủ lĩnh đi đầu ngừng lại, tất cả kỵ binh đằng sau phảng phất như được một cánh tay chỉ huy, lượn một vòng sau lưng thủ lĩnh, trong lúc chạy đội hình không hề rối loạn, viên thủ lĩnh liếc nhìn Aragorn tiếp đó giục ngựa chạy tới chỗ hắn đứng.

Thấy vậy, Gimli cùng Legolas lập tức nhảy ra, tiếp đó nhóm Trịnh Xá cũng đi ra theo.

Mấy trăm kỵ binh từ bốn phía xung quanh chạy tới, bao vây chính người ở trung tâm, so với khí thể của mấy trăm kỵ binh, chín người này thoạt nhìn thật sự không có gì nổi bật, tiếp đó kỵ binh bốn phía đều nâng thương chỉ thẳng vào chín người, đến lúc này một viên chỉ huy mặc chiến giáp màu trắng bạc mới cưỡi ngựa tiến tới.

Chỉ thấy hắn kéo cương, lạnh lùng nhìn mọi người, hỏi:

- Người Elf, người lùn, con người, còn cả phụ nữ, bé gái... Các ngươi chuẩn bị làm gì? Đội ngũ kỳ lạ như vậy tiến vào Rohan, nói cho ta biết, các ngươi muốn làm gì!

Gimli lập tức không nhìn được nói:

- Báo tên của ngươi ra, kỵ sĩ, bọn ta tự nhiên sẽ nói cho ngươi biết bọn ta tới đây làm gì!

Viên thủ lĩnh lạnh lùng liếc nhìn, hắn xoay người xuống ngựa, tiếp đó bước tới trước mặt Gimli, chiều cao của hai người thật sự quá chênh lệch, hắn lạnh nhạt nói:

- Chỉ cần ngươi cao thêm một chút ta có thể trực tiếp chặt cái đầu của ngươi xuống!

-Chặt cái đầu xuống à?

Tốc độ của Trịnh Xá cực nhanh, khi viên thủ lĩnh nói xong, Hổ hồn đao đã đặt trên cổ hắn, Trịnh Xá cũng lạnh lùng hỏi.

435. Thiết Kỵ Rohan (2)

Kỵ binh xung quanh lập tức kinh hãi, ở đây có nhiều người như vậy không ngờ lại không có mấy người thấy rõ động tác của Trịnh Xá, một là tốc độ của hắn quá nhanh, hai là tầm mắt mọi người đều tập trung vào người lùn Gimli, đến khi thanh đại đao đỏ máu gác lên cổ thủ lĩnh, những người này liền không dám cử động.

Aragorn cùng Legolas cũng bị dọa không nhẹ, nếu là người khác thì cũng xong, nhưng kẻ đang cầm đao chuẩn bị tấn công này lại là Trịnh Xá, sức tấn công của hắn thế nào họ đều biết, đây là nhân vật có thể một mình địch lại mấy trăm Uruk-hai, những thiết kỵ Rohan này mặc dù cũng được huấn luyện tốt nhưng so ra vẫn không đủ cho hắn giết.

Aragorn vội vàng kéo tay Trịnh Xá nói:

http://tieulun.hopto.org

- Hiểu lầm, đây chỉ là hiểu lầm thôi... Các kỵ sĩ Rohan, ta là Aragorn, con trai của Arathorn, đây là Gimli con trai của Glóin, đây là hoàng tử Legolas, còn sáu vị này là bằng hữu của Gandalf áo xám, cũng là các dũng sỹ trứ danh của nhân loại. Bọn ta là bạn của quốc vương Théoden, các kỵ sĩ của Rohan không cần phải chỉ thương vào chúng ta.

Viên thủ lĩnh cũng không có vẻ kinh hoàng thất thố, đến khi Trịnh Xá hạ đao kè trên cổ hắn xuống, hắn bấy giờ mới khẽ nói:

- Quốc vương Théoden đã không còn phân biệt được địch ta nữa, ông ấy đã hoàn toàn bị pháp sư áo trắng Saruman khống chế, thậm chí đến cả người thân của mình cũng không nhận ra.

Nói đoạn, viên kỵ sĩ bỏ mũ xuống, lộ ra một khuôn mặt mệt mỏi.

Kỵ sĩ xung quanh cũng thu thương lại, viên thủ lĩnh nói tiếp:

- Saruman khống chế quốc vương, tiếp đó hắn từng bước xâm chiến lãnh thổ của đất nước, chúng ta đều là những dũng sỹ vĩnh viễn trung thành với vương quốc nhưng lại vì vậy mà bị trục xuất, bọn ta đang muốn hợi hợp với một số binh sỹ các cũng bị xua đuổi... Các ngươi nên cẩn thận với pháp sư áo trắng, lão rất âm hiểm xảo trá, nghe nói thường hóa thành bộ dạng một ông già hành tẩu khắp nơi, hơn nữa mật thám của lão đâu đâu cũng có.

Aragorn lại thở phào nhẹ nhóm, lúc này hắn mới biết những kỵ sĩ này nghĩ họ là mật thám của Saruman nên mới có địch ý lớn như thế, vì vậy hắn vội vàng hỏi:

- Chúng ta không phải mật thám của Saruman, chúng ta đang truy đuổi một đám Uruk-hai tới đây, bọn chúng đã bắt hai người bạn của chúng ta.

Trịnh Xá bấy giờ cũng lên tiếng:

- Đúng là như vậy, đó là một cô gái loài người cùng một người hobbit, họ là bạn của chúng ta. Ngoài đó ra các vị còn thấy người nào khác không?

Viên thủ lĩnh lắc đầu đáp:

- Không còn ai khác... Sau khi chiến đấu bọn ta dọn dẹp chiến trường thì không phát hiện tung tích của phụ nữ hay người hobbit nào, có thể họ đã nhân loạn chạy trốn hoặc cũng có thể bị loạn mã giẫm chết... Tóm lại thi thể đều chất ở đó, bọn ta đã thiêu hủy tất cả.

Dứt lời, hắn quay người chỉ về phía một đoàn khói dày đặc phía sau, đó là một vùng đất thấp cách chỗ này khoảng vài kilomet.

Aragorn quay đầu đưa mắt trao đổi với mấy thành viên Trung Châu đội, tất cả đều không nói nên lời, nhân vật trong phim tất nhiên là lo lắng còn Trung Châu đội thì biết Nam Viêm Châu đội đã nhân lúc chiến loạn tiến vào trong rừng rậm.

Viên thủ lĩnh nhìn chín người một lúc rồi quay sang viên thủ hạ bên cạnh nói hai câu, tiếp đó liền thấy mấy viên kỵ sĩ dắt tới bảy con chiến mã, hắn nói:

- Đây là vật cưỡi của các chiến sỹ đã hy sinh, mong rằng họ sẽ phù hộ các ngươi... Đi tìm bằng hữu của các ngươi đi, nhưng đừng mong chờ quá nhiều, Rohan đã không còn hy vọng nữa.

Nói xong hắn đội mũ, leo lên lưng ngựa, dẫn đầu đoàn chạy ra xa.

Đám kỵ sĩ tới lui như gió, sau mấy giây đã ở cách đó rất xa, đương trường chỉ còn chín người cùng bảy chiến mã trơ trọi đứng giữa thảo nguyên, đúng rồi, còn một khô lâu chiến mã đang cõng một hình người đóng băng.

Trịnh Xá cùng Aragorn đưamắt nhìn nhau, hai người cùng gật đầu, mỗi người leo lên một chiến mã, tiếp theo Chiêm Lam cùng Triệu Anh Không cưỡi một con, Gimli cùng Legolas cưỡi một con, tất cả giục ngựa lao về phía cột khói bốc lên.

Không lâu sau, mọi người đã tới bãi đất còn đang bốc khói mù mịt, ở đó có cắm mấy thanh trường mâu, trên một cây còn cắm một cái đầu Uruk-hai, ở một đầu chiến trường có một đóng xác cao hơn hai mét, chất

http://tieulun.hopto.org

đống hơn trăm xác Uruk-hai, chiến trường như vậy quả thật không thể tìm được ai may mắn sống sót, thứ duy nhất có thể lưu lại manh mối là những vũ khí tan nát.

Hơn nửa ngày sau, Gimli bỗng lôi ra một chiếc thắt lưng hư hỏng từ trong đống vũ khí, vẻ mặt đau đớn nói:

- Đây là... Đây là thắt lưng của người hobbit, bọn họ có thể đã...

-Không!

Aragorn lại không để ý tới chiếc thắt lưng rách nát mà chăm chú quan sát một số dấu vết mờ nhạt trên mặt đất:

-Chỗ này từng có một người vóc dáng thấp bé bò qua, sau đó hắn từ đây không ngừng bò tới phía trước, dấu vết của cô gái kia thì ở đây.... Nhìn xem, ở đây đột nhiên có thêm một số vết giày, là dấu chân của loài người, đây là...

Trong lúc Aragorn đang tìm kiếm tung tích của đồng đội, những người biết rõ bọn họ không việc gì của Trung Châu đội thì bắt đầu kiểm tra dấu vết các vết thương trên thi thể Uruk-hai, Trịnh Xá nhìn một cái đầu bị cắt rồi nói:

- Đây là dấu vết do một thanh mã đao rất cùn chém trúng, dựa vào tốc độ chạy nước rút của ngựa, mã đao dù không sắc bén cũng có sức phá hoại rất lớn. Nhưng theo ánh mắt của cái đầu này thì không thấy có vẻ kinh hãi, ngạc nhiên, vì thế hắn không phải là đợt Uruk-hai đầu tiên bị kỵ binh xông vào giết chết.... Không sai, vết thương này là do đấu khí sinh ra.

Trịnh Xá quay lại nhìn năm người kia nói:

- Ta từng thấy khi mấy người Aragorn bộc phát đấu khí, khi đấu khi truyền lên đao sẽ khiến mức độ cứng rắn của lưỡi đao tăng lên rất nhiều, đến cả Hổ hồn đao mang cũng có thể ngăn cản được. Sau khi viên kỵ sĩ xông vào liền dừng lại giao chiến với Uruk-hai, lúc này không có sức lao từ xa tới nhưng vẫn có thể dùng mã đao dày nặng chém bay đầu Uruk-hai, tạo thành vết thương chỉnh tề như thế này, chắc chắn phải là dấu vết của đấu khí... Chuyện là như thế, nhưng sao các ngươi lại nhìn ta kiểu như vậy?

Năm người còn lại, trừ Sở Hiên vẫn bình thản, đến cả Triệu Anh Không cũng có chút sững sờ nhìn Trịnh Xá, phảng phất như hắn đang nói chuyện gì đó rất quỷ dị.

-Cũng không phải vậy!

Trình khiếu đột nhiên nghiêm túc nói:

-Nếu những lời này là do Aragorn nói thì còn được, sếp à, có phải anh nhập tâm quá mức vào nhân vật của mình rồi không? Thật sự nghĩ mình là lính đánh thuê thân kinh bách chiến của thế giới này sao? Trước kia ngươi là một nhân viên công chức mà.

Trịnh Xá gãi gãi đầu:

- Dù gì thì ngoài những lúc ở trong Chủ Thần không gian ra, những ngày còn lại đều là liều sống liều chết chiến đấu, cho dù ta không muốn cũng chẳng có cách nào. Kết quả của việc thường xuyên sử dụng Hổ hồn là khiến ta nắm vững sức mạnh dùng đao, thay đổi đòn tấn công, những chuyện này tự nhiên mà thành, hơn nữa đấu khí có rất nhiểu điểm tương tự với nội lực cho nên... Nói như vậy, không biết từ lúc nào ta đã biến thành một chuyên gia chiến đấu rồi, ha ha ha...

Sở Hiên cũng mặc kệ Trịnh Xá đang cười tự trào, hắn chỉ cúi đầu tiếp tục quan sát các thi thể cháy đen cùng cái đầu bị chặt kia, một lúc lâu sau mới nói:

- Trong kỵ binh của Rohan, ít nhất có 70% đến 80% biết sử dụng đấu khí, số còn lại có thể là tân binh mới nhập ngũ. Tố chất của bọn họ rất mạnh, kỵ sĩ tố chất như vậy cộng thêm đấu khí hoàn toàn có thể địch được số lượng Uruk-hai đông gấp hai đến gấp ba lần.

-Đúng thế, đúng thế, vừa rồi ta nghĩ tới một chuyện, chỉ cần chúng ta có một nghìn kỵ binh Rohan cộng thêm hơn năm mươi người Elf biết Bạo liệt tiễn thì không cần phải sợ hai đội ngũ kia nữa. Đương nhiên, cung thủ người Elf cực kỳ ít, hơn nữa bọn họ cũng sẽ không gia nhập vào chiến tranh, vì thế còn một chuyện khác, đó là Nemesis...

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá lập tức cười nói.

Sở Hiên cũng không chờ hắn nói, lập tức tiếp lời:

- Hiểu rồi, Nemesis cơ bản có thể bảo trì phần lớn kỹ năng khi còn sống đồng thời cũng sẽ mở cơ nhân tỏa bậc một đến bậc hai, cường độ thân thể càng được đề cao đến hơn mười lần, nếu là nhân vật cấp Uruk-hai đội trưởng biết sử dụng Bạo liệt tiễn bị chúng ta cải tạo thành Nemesis... Hai mươi tên Nemesis như vậy đả đủ để ngăn cản hai đội ngũ kia rồi, ý ngươi là vậy phải không?

Trịnh Xá gật đầu liên tục nói:

- Không sai, không sai, chính là ý này, cho dù đối phương là đơn thể cường đại, đội ngũ cường đại, hay là "thế" cường đại, chỉ cần chúng ta có thể có một nghìn kỵ binh Rohan tinh nhuệ cộng thêm hai mươi Nemesis như ngươi nói thì hoàn toàn có thể tung hoành ngang dọc trong thế giới Lord of the Rings này rồi. Ha ha ha, đến lúc đó còn lo cái gì Đông Mỹ Châu đội với Thiên Thần đội chứ?

-Ừm

Sở Hiên cười lạnh đáp:

-Nếu là chín Ringwraith hợp nhất xuất hiện thì sao? Ngươi dám đảm bảo Bạo liệt tiễn có thể nhắm trúng hắn? Nếu là Chúa tể Bóng tối so với Balrog còn kinh khủng hơn thì sao? Ngươi có thể dẫn đội ngũ này giết chết hắn? Còn nữa... Nếu trong tiểu đội Thiên Thần hoặc trong Đông Mỹ Châu đội có nhân vật mạnh mẽ như clone của ngươi thì sao?

-Ngươi còn có thể duy trì sự lạc quan như bây giờ sao?

Sở Hiên vừa cười lạnh vừa nói:

- Ngươi quá lạc quan rồi, mặc dù không biết cảm giác này là có ý gì... Nhưng ta cảm thấy lần đoàn đội tác chiến này ta rất có thể sẽ phải chết...

436. Hành Trình Tới Rohan (1)

Trịnh Xá không biết tại sao Sở Hiên lại nói như vậy, từ trước tới nay gã này luôn có vẻ bình thản và tự tin, giống như chưa bao giờ có chuyện gì có thể dọa được hắn, có hắn làm động đội tuyệt đối là chuyện đủ khiến người ta yên tâm, ít nhất trước đây trong nhiều hoàn cảnh khiến người ta tuyệt vọng cũng chưa từng thấy Sở Hiên noi như vậy.

Trịnh Xá không biết là nên vui vẻ hay là nên lo lắng, theo lý mà nói, Sở Hiên có thể nói ra câu này có nghĩa là trong nội tâm hắn kỳ thật đã có tình cảm, chỉ là không biết nên nhận thức cùng diễn đạt ra như thế nào, nhưng nội dung những lời này lại khiến người ta lo lắng, đó chính là Sở Hiên đề cập đến cái chết của mình...

"Sở Hiên chết... Hy vọng đây chỉ là ảo giác của hắn, một người từ trước tới nay luôn lý trí chỉ tính tới số liệu cùng xác suất thực tế vậy mà lại nhắc đến dự cảm, bản thân nó đã là điềm xấu rồi, nhưng Sở Hiên chết... Tình huống này ta thật sự chưa từng nghĩ qua..."

Khi Aragorn tìm kiếm dấu vết của con người để đi tiếp thì Trịnh Xá vì mấy câu nói gở của Sở Hiên mà cảm thấy rất bất an, hắn bất đắc dĩ chỉ có thể mô phỏng phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật, tiếp đó bắt đầu tự hỏi ý nghĩ những lời của Sở Hiên.

"Về căn bản Sở Hiên là người an toàn nhất trong số chúng ta, độ an toàn của hắn gần như ngang bằng với Chiêm Lam, ta vẫn luôn cực kỳ chú ý bảo vệ hắn cùng Chiêm Lam, bọn họ đều là thành viên hạc tâm cực kỳ quan trong của đội, không có họ sức chiến đấu và khả năng sinh tồn của đội lập tức giảm xuống hơn một nửa, vì thế nếu như Sở Hiên cũng chết thì lần này Trung Châu đội cũng không sống được mấy người, thậm chí có thể phải đối mặt với một lần đoàn diệt nữa..."

Trịnh Xá vừa đi vừa suy nghĩ câu hỏi trong lòng, không hề để ý tới thần sắc ba người Aragorn đang càng lúc càng nghiêm túc.

Aragorn nhìn Trịnh Xá đang có chút xuất thần, hắn hạ giọng nói:

http://tieulun.hopto.org

- Trịnh Xá! Cẩn thận một chút, đừng để chuyện khác làm hỏng sự tập trung của ngươi, Legolas nghe được cây cối nói chuyện...

Leggolas cau mày nói:

- Đúng thế, bọn họ nói pháp sư áo trắng đã tới... Đúng thế, là pháp sư áo trắng đã tới! Saruman tới rồi!

Ba nhân vật trong phim lập tức khẩn trương, bởi vì họ đều từng nghe qua chỉ có pháp sư mới có thể chống lại được pháp sư, hơn nữa uy thế Saruman sử dụng ma pháp lôi điện lần trước đã đủ khắc sâu trong ký ức ba người, cho nên giờ phút này họ mới khẩn trương như vậy.

Sáu người Trung Châu đội thì lại biết pháp sư áo trắng là Gandalf sống lại theo kịch bản, mặc dù trên đường xảy ra nhiều chuyện như vậy nhưng không ngờ cuối cùng lại quay lại điểm cũ, Gandalf chết rồi lại hồi sinh, trở thành pháp sư áo trắng, mà ông ta cuối cùng cũng gặp lại mọi người ở đây.

Quả nhiên khi Legolas nói xong, từ sâu trong rừng cây lóe lên ánh sáng trắng, Aragonr chăm chú nhìn Trịnh Xá nói:

- Trịnh Xá, ngươi là người thực lực mạnh nhất trong số chúng ta, lát lữa khi Saruman bắt đầu tấn công chúng ta thì chỉ có phản kích của ngươi mới có thể khiến lão bị thương... hoặc là giết được lão. Vì thế ngàn vạn lần phải tấn công lão ta trước, nếu không chờ lão thi triển chú ngữ ra tất cả chúng ta đều sẽ bị giết.

Trịnh Xá gật đầu không lộ vẻ gì khác, khi ánh sáng trắng càng lúc càng tới gần, ba nhân vật trong phim lập tức rút vũ khí của bản thân, Legola còn đặt ba mũi tên lên dây cung, chỉ chở luồng sáng tới nơi sẽ sử dụng Bạo liệt tiễn ba mũi. Những người trong Trung Châu đội mặc dù đều không muốn rút vũ khí nhưng làm như vậy không khỏi khiến người ta có cảm giác họ bỏ rơi đồng đội nên không còn cách nào, mỗi người chỉ có thể cầm vũ khí trên tay, tiếp đó yên lặng chờ đợi luồng sáng tới gần.

Đến khi luồng ánh sáng trắng đến sát họ, Gimli là người đều tiên không nhịn được, hắn xoay người hét lớn, rút ra một cây búa nhỏ trực tiếp ném tới. Tiếp theo đó là Bạo liệt tiễn ba mũi của Leggolas cũng đồng thời bắn tới, theo sau chính là Aragorn và Trịnh Xá cùng nhau xong lên, cả hai đều cầm vũ khí chuẩn bị tấn công, chỉ có Trịnh Xá là hơi thoáng có vẻ làm bộ.

Đang đang mấy tiếng thanh thúy, chiếc búa nhỏ cùng Bạo liệt tiễn đầu bắn trung một vòng bảo vệ bán trong suốt, vòng bảo vệ này cực kỳ kiên cố, vừa phá vỡ cây búa vừa hoàn toàn ngăn cản Bạo liệt tiễn, mà một đao một kiếm của Trịnh Xá cùng Aragorn chém tới cũng đồng thời đánh trúng vòng bảo vệ, không thể phá vỡ được nói, tối đa chỉ phát ra một âm thanh ngân vang.

-....Các ngươi đang tìm một nhóm con người cùng một người hobbit phải không? Bọn họ đã gặp một số người tốt bụng không ngờ đến, nếu như họ là bạn của các ngươi thì không cần lo cho họ nữa.

Một âm thanh già nua chậm rãi nói.

Giọng nói này vô cùng quen thuộc, Aragorn lập tức cảm thấy kỳ lạ, hắn lớn tiếng hô:

- Ngươi là ai? Dẹp ánh sáng này đi!

Trên người ông lão tỏa ra ánh sáng trắng chói mắt khiến người khác căn bản không thể dùng mắt thường thấy được, khi Aragorn hô lên, ánh sáng đó từ từ dịu xuống, tiếp đó từ trong luồng sáng xuất hiện Gandalf mặc trường bào màu trắng, ông bình hòa nhìn mọi người mỉm cười.

Ba nhân vật trong phim đều hoàn toàn sững sờ, chỉ có sáu người Trịnh Xá là vẫn giữ vẻ bình tĩnh, Gandalf mỉm cười giải thích với họ:

- Lúc đó khi ta cùng bản nguyên sinh mệnh của Balrog cùng rơi xuống vực sâu vạn trượng, ta muốn dùng thần thánh ngân hỏa phong ấn tên ác ma bất tử từ thời viễn cổ này nhưng không ngờ Balrog lại quyết tuyệt đến thế. Khi nó hiểu rằng mình không còn cơ hội hồi sinh liền phá nổ bản nguyên sinh mệnh, lúc ấy cả ta cũng bị ngọn lửa nuốt chửng...

-Trong vòng xoáy hỗn loạn của thời gian và không gian, ta phảng phất như trải qua lúc vũ trị khai sinh rồi lại hồi sinh, lúc ấy ta cối cùng cũng tiếp nhận được ý chí của Thần, vì thế mà ta sống lại... Được Thần ban

http://tieulun.hopto.org

cho sinh mạng mà sống lại, đồng thời ta cũng nhìn thấy một số chướng ngại có thể ngăn cản ta hoàn thành sứ mệnh...

Gandalf bình tĩnh nói.

Ba người Aragorn đều thở phào một hơi, Aragorn tới cạnh Gandalf vui mừng nói:

- Gandalf, ông có thể trở về đúng là quá tốt...

-Gandalf?

Gandalf vẻ mặt nghi hoặc nhắc lại hai chữ này, tiếp đó mới bừng tỉnh đáp:

-Đúng thế, tên ta là Gandalf, không sai, đó đúng là tên trước kia của ta, Gandalf áo xám. Ha ha, bây giờ ta là Gandalf áo trắng.

Nói xong câu này, Gandalf trực tiếp nhìn mấy người Trịnh Xá nói:

- Trịnh Xá, ta từ ánh mắt của Thần thấy được lai lịch của các ngươi, mặc dù các ngươi hoàn toàn không phải người của thế giới này nhưng ta tin tưởng các ngươi cũng sẽ giúp đỡ ta cùng hoàn thành sứ mệnh này, có phải vậy không? Các vị dũng sỹ.

Sáu người Trịnh Xá đều sửng sốt, họ đưa mắt nhìn nhau, tiếp đó do Trịnh Xá hỏi:

- Ông đã thấy được lai lịch của bọn ta? Chẳng lẽ là chỉ thế giới kia của bọn ta? Vậy thì sứ mệnh của ông là gì?

-Đương nhiên là tiêu diệt Sauron.

Gandalf cười nói.

Sở Hiên đột nhiên hỏi:

- Chỉ là tiêu diệt Sauron? Chứ không phải phá hủy chếc nhẫn à?

Gandalf mỉm cười thần bí đáp:

- Con mắt của Thần có thể nhìn thấy tất cả mọi chuyện, chiếc nhẫn đó sẽ biến mất khỏi thế giới Middle Earth, nhưng nó lại không bị phá hủy. Lời tiên tri của Thần nói với ta, chiếc nhẫn đó cho dù không bị các ngươi mang đi thì cũng sẽ do một nhóm người khác ở Mordor mang đi, Sauron sẽ biến mất còn chiếc nhẫn sẽ vẫn được giữ lại, sức mạnh của ba chiếc nhẫn người Elf cũng sẽ được duy trì. Đó là lời tiên tri cùng sứ mệnh Thần trao cho ta, để người Elf tiếp tục ở lại đất nước của họ, không phải vì rời khỏi quê hương mà thương tâm, ba chiếc nhẫn người Elf cũng sẽ được bảo tồn nguyên vẹn, đây là một phần tiên đoán mà ta nhìn thấy...

-Một phần khác chính là, có một nhóm người cũng đến từ thế giới kia, họ đến từ cùng một nơi với các ngươi nhưng lại có địch ý mãnh liệt với các ngươi. Thần nói cho cho biết, đánh bại bọn họ, nếu không sẽ có một người trong số đó trợ giúp Sauron lấy được chiếc nhẫn, một khi Chúa tể Bóng tối đoạt lại chiếc nhẫn, lúc đó sẽ khiến vô số dũng sỹ phải chết, sứ mệnh của ta cũng có thể sẽ thất bại.

Trong lúc mấy người Trịnh Xá còn đang nghi hoặc không thôi, Gandalf đã dẫn đàu đi ra khỏi khu rừng, ông vừa đi vừa nói:

- Bây giờ có nghĩ nhiều như vậy cũng vô dụng, chúng ta trước tiên cần phải nhanh chóng tới thủ đô Rohan Edoras, đội quân của Saruman đã chuẩn bị tấn công nơi ấy, đó là trận chiến đầu tiên của chúng ta, đánh bại đội quân của Saruman. Lời tiên tri của Thần rất rõ ràng, trước khi chúng ta hoàn toàn đánh bại liên minh quân đội của Mordor, chiếc nhẫn sẽ được an toàn, vì thế hiện tại chúng ta nghĩ nhiều cũng không có tác dụng gì, cần phải mau chóng tới Edoras.

Trịnh Xá vừa đi vừa hạ giọng hỏi Sở Hiên, hắn tò mò nói:

- Lời ông ta nói có đáng tin không? Chẳng lẽ thật sự có loại tiên tri gì có thể biết được an nguy hoặc tương lai của chúng ta sao?

Sở Hiên lại bình tĩnh nói:

http://tieulun.hopto.org

- Thế giới này lại có loại sinh vật như "Thần" tồn tại, có thể đại khái tưởng tượng loại sinh vật "Thần" này có thực lực loại ma pháp truyền thuyết vô cùng mạnh mẽ, bọn họ có thể nhìn thấy phần lớn lãnh thổ và nhân vật trong thế giới này, vì thế khi thu được 100% tin tức, phân tích ra những chuyện này cũng không quá khó khăn, ít nhất, ngươi có cảm thấy mưu kế của ta có phải là tiên tri gì không?

Trịnh Xá ngẩn người đáp:

- Chuyện này à, nếu là mưu kế của ngươi... Rất nhiều lúc thật sự khiến người ta có cảm giác như là tiên tri, giống như ngươi biết mọi chuyện sẽ diễn ra như vậy.

Sở Hiên gật đầu nói:

- Chính là vậy, thực tế ta không hề thấy được mọi chuyện sẽ phát triển như thế nào, ta chỉ vỏn vẹn dựa vào tin tức và nhân cách để tiến hành phân tích suy luận thôi. Ví dụ như biết Hạo Thiên nhất định sẽ tìm được sơ hở trong mưu kế của ta, sổ sung kiện toàn hơn nữa còn thực hiện luôn, cũng như biết bốn đội viên còn lại chắc chắn sẽ mâu thuẫn với hắn, tiếp đó theo hắn thực hiện kế hoạch, nghe qua có vẻ như là tiên tri nhưng nếu cẩn thận phân tích chi tiết cụ thể, ví dụ như thuốc chế tạo Nemesis, ví dụ như tri tuệ cùng thực lực của Hạo Thiên, ví dụ như tình huống vị trí của họ cùng số lượng quân đoàn Uruk-hai, vậy thì có kết luận này sẽ là chuyện đương nhiên.

-Cũng như thế, nếu như "Thần" thấy được Đông Mỹ Châu đội cùng tiểu đội Thiên Thần rất mạnh mẽ, hơn nữa còn không biết từ lúc nào đã lộ ra địch ý với chúng ta hoặc với đội của Hạo Thiên, vậy bọn họ có thể đoán được kết quả như Gandalf đã biết... Đông Mỹ Châu đội cùng Thiên Thần đội nhất định là đã từng tới gần chúng ta, hơn nữa còn cố gắng tấn công chúng ta, vì thế chúng ta cũng cần chuẩn bị tốt để nghênh tiếp bọn chúng.

437. Hành Trình Tới Rohan (2)

Mọi người đi theo Gandalf từ từ ra khỏi rừng, vừa đi Gandalf vừa nói:

- Lần trước khi Chúa tể Bóng tối xâm lăng thế giới, nơi này từng bị quân đội Orc tràn qua, lúc đó nơi đây gần như bị đốt thành bình địa, người Ent cũng bị ép phải tham gia chiến tranh. Bọn họ đều có thân thể cao hơn mười mét, mấy trăm người Ent chôn vùi vĩnh viễn một vạn quân Orc tại nơi này, tiếp đó họ dừng lại, biến khu rừng tràn ngập đau thương một lần nữa khôi phục nguyên trạng...

Aragorn vội vàng nói:

- Người Ent là chủng tộc mạnh như vậy sao? Nếu chúng ta được họ hỗ trợ...

-Không thể đâu.

Gandalf lắc đầu nói:

-Người Ent là chủng tộc thích yên tĩnh nhất, họ có thể bất động cắm vào đất mấy chục năm, một cuộc nói chuyện cũng có thể kéo dài tới mấy ngày mấy đêm. Tóm lại chỉ cần không chọc vào họ thì họ sẽ không tự rời khỏi khu rừng đi chiến đấu, mặc dù họ là chủng tộc cực kỳ mạnh mẽ nhưng đặc tính thính yên tĩnh cũng khiến họ hầu như không được ai biết tới trong thế giới Middle Earth.

Trong lúc nói chuyện mọi người đã từ sâu bên trong ra tới bìa rừng, chỉ thấy Gandalf đột nhiên hướng ra khoảng không huýt lớn, tiếng huýt sắc bén truyền ra rất xa, không biết từ lúc nào Gandalf đã sử dụng một loại ma pháp truyền âm.

Mọi người cứ như vậy đứng bên cạnh Gandalf, Sở Hiên không biết lại lôi từ đâu ra mấy trái tuyết quả, hắn cũng không biết nhàm chán là gì, vừa ăn tuyết quả vừa nhìn cây pháp trượng của Gandalf. Sau khi Gandalf biến thành pháp sư áo trắng, pháp trượng cũng đổi thành một cây gậy trắng bóng như ngọc, phía trên khắc chi chít những văn tự ký hiệu cùng đồ hình kỳ dị, mà Sở Hiên thì cứ vừa ăn vừa nhìn những ký hiệu đồ hình đó.

-Sở Hiên...

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá chợt lên tiếng, lúc này hắn đang đứng dựa vào một gốc cây đại thụ, tay dắt một chiến mã nhận được từ kỵ binh Rohan, khô lâu chiến mã thì không cần dắt tự động đi theo cạnh Trịnh Xá.

Sở Hiên cũng không quay đầu lại chỉ ừ hữ một tiếng, Trịnh Xá bất đắc dĩ chỉ có thể phối hợp hỏi:

- Tại sao ngươi lúc nào cũng thích cầm mấy thứ này ăn vậy? Mỗi lần ăn cơm cũng không thấy ngươi ăn bao nhiêu, nhưng luôn thích lấy hoa quả hoặc những đồ nhìn đẹp mắt để ăn.

Sở Hiên vẫn như cũ không quay đầu lại đáp:

- Suy nghĩ cần có rất nhiều năng lượng, năng lượng tiêu hao còn nhiều hơn vận động, vì thế ngày thường đều phải ăn chút gì đó để duy trì đầu óc linh hoạt, tình huống như Nyos là một đại diện, có điều hắn hơi quá cực đoan... Nếu như có thời gian hỏi mấy chuyện linh tinh này thì ta cũng có một vấn đề muốn hỏi ngươi.

Trịnh Xá cũng cảm thấy tò mò hắn vội nói:

- Được thôi, ngươi có gì thì cứ hỏi, ta cũng sẽ không giấu diếm ngươi chuyện gì.

-Vậy được, ngươi đang khắc chế sức mạnh của bản thân phải không?

Sở Hiên nói ra câu này liền quay đầu lại, bất quá hắn chỉ liếc nhìn Trịnh Xá một cái rồi lại quay sang cây gậy trong tay Gandalf.

-Đây là suy luận từ mấy chuyện Triệu Anh Không vô ý nhắc tới, đó là khi chúng ta quay lại thế giới Resident Evil tìm kiếm T-virus, cô ấy nói trong căn cứ ngươi một mình giết mấy trăm con Licker tiến hóa khổng lồ phải không? Mặc dù sát phát chi tâm đúng là đồ tốt nhưng đây đó hoàn toàn không phải trọng điểm, mấy trăm con Licker khổng lồ tuyệt đối không phải sinh vật đơn giản, Triệu Anh Không tự nhận với thực lực cô ấy chính diện chiến đấu chỉ có thể giết được một con, thêm một con nữa là sẽ phải chết. Thực lực của ngươi thế nào ta đại khái cũng có thể suy luận ra được, cho dù ngươi sử dụng Bạo tạc cùng Hủy diệt, trong tình huống đó cũng không thể chỉ chịu chút thương tích cỏn con như vậy, vì thế ra chỉ có thể suy ra một kết luận, trong lúc giết chết một lượng lớn Licker ngươi đã xảy ra chuyện gì đó... Hơn nữa chuyện này không hề bị Triệu Anh Không nhìn thấy, đó rốt cuộc là chuyện gì đây? Ta rất tò mò là chiêu thức hay sức mạnh gì mà khiến ngươi lừa dối bọn ta? Đây không phải là tính cách của ngươi...

Sở Hiên bình thản nói.

-Sau đó, trong thế giới Lord of the Rings, khi chúng ta đối mặt với Ringwraith cùng cả lúc tiến vào đường hầm, biểu hiện của ngươi chỉ có thể hình dung bằng một câu, quy quy củ củ, gần như không khác biệt gì với thực lực của ngước lúc trước, tuy nhiên đây lại chính là chuyện khiến người ta cảm thấy kỳ quái nhất. Mặc dù nói ra ngươi có thể không tin nhưng tiềm lực của ngươi trong đội chúng ta so với Trương Hằng còn cao hơn một bậc, nhưng sau hai lần đại chiến từ Starship Trooper đến trở lại Resident Evil, thực lực của ngươi vẫn không có chênh lệch gì lớn, là vì sao? Cũng chỉ có một cách giải thích, ngươi cố ý thiết lập phạm vi thực lực mạnh yếu của mình, tại sao vậy?

Sở Hiên ăn nốt trái tuyết quả cuối cùng trong tay rồi mới quay đầu lại nói:

- Ngươi đang sợ hãi thứ gì đó, hoặc có thể nói sức mạnh này khiến ngươi rất kiêng kỵ, là như vậy phải không? Bất quá phương diện này ta không thể có gợi ý gì cho ngươi được, chỉ có thể dựa vào ngươi tự mình từ từ tìm hiểm và nắm vững nó. Ta chỉ muốn nói với ngươi một chuyện, đó là mưu kế cũng có giới hạn, giới hạn này là chính là so sánh thực lực, đến khi sức mạnh đã vượt quá cực hạn mà mưu kế có thể dung nạp thì mưu kế cùng lắm chỉ là một trò chơi đáng cười mà thôi, ví dụ như lúc trước trong Starship Trooper, Nam Viêm Châu đội bọn họ một quyền đánh nát chiến hạm, đến lúc đó thì có sử dụng mưu kế gì đi nữa phe chết vẫn là chúng ta...

Vẻ mặt Trịnh Xá có chút bối rối, hắn mấy lần muốn nói rồi lại thôi, hơn nửa ngày sau mới thấp giọng nói:

- Cho ta một chút thời gian, tin tưởng ta... Ta sẽ không làm hại đồng đội của mình...

Sở Hiên cũng không nói nhiều, nhàm chán phất tay rồi lại tiếp tục nhìn pháp trượng trên tay Gandalf, tới lúc này từ xa bỗng truyền đến tiếng ngựa hí vang, khi tiếng hí vang lên, bảy chiến mã bên cạnh mọi người nhất thời đều lộ vẻ bất an, khịt khịt mũi mấy tiếng.

http://tieulun.hopto.org

-Trời ơi, đó là vua của loài ngựa mearas, mã vương trong truyền thuyết, một ngày đi ngàn dặm cũng không thành vấn đề!

Đôi mắt của Legolas là sắc bén nhất, hắn nhìn thấy từ xa một con ngựa trắng to lớn đang chạy tới, tốc độ không ngờ không kém hơn khô lâu chiến mã của Trịnh Xá.

Đến khi con bạch mã thần tuấn tới gần, mọi người mới phát hiện con ngựa trắng này thật sự rất cao lớn, so với chiến mã thông thường ít nhất cũng lớn hơn một phần tư, gần như tương đương với khô lâu chiến mã. Nó còn vô cùng hiểu ý người, khi chạy tới chỗ Gandalf liền cúi đầu, cọ cọ vào người ông ta, Gandalf cũng cười vuốt ve lớp lông trắng mượt của nó.

-Tên nó là Shadowfax, là vua của loài ngựa, từng cùng ta trải qua rất nhiều hiểm nguy... Đi thôi, để chúng ta cùng tới Edoras!

Mọi người theo Gandalf dẫn đầu tiến về thủ đô của Rohan, trên đường đi tâm tình của bốn nhân vật trong phim tự nhiên là tốt hơn rất nhiều, đặc biệt là ba người Aragorn càng như thế. Lúc trước họ vẫn phải gánh nỗi thống khổ đồng đội tử vong cùng Hội bảo vệ nhẫn có thể thất bại, đến khi Gandalf quai lại họ cuối cùng mới thấy được một tia hi vọng, mà Gandalf sau khi hồi sinh rõ ràng là sức mạnh tăng lên không ít, biểu hiện cũng đầy tự tin.

So với họ, sáu thành viên tiểu đội luân hồi, Sở Hiên đối với chuyện gì cũng bình thản không để ý, thái độ của hắn chưa từng có gì khác biệt, Chiêm Lam cũng biểu hiện như bình thường, chỉ thỉnh thoảng lén nhìn trộm Trịnh Xá một cái. Trình Khiếu tuyệt đối là loại vô tư siêu cấp, hắn tựa hồ không có chút phiền muộn nào, liên tục bắt chuyện với Chiêm Lam cùng Triệu Anh Không, bản thân cũng thường xuyên vừa tự kể chuyện cười vừa tự cười ha hả.

Biểu hiện của Trương Hằng thì là lần cố gắng nhất từ khi hắn tiến vào thế giới luân hồi phim kinh dị, không ngừng trao đổi kỹ xảo sử dụng Bạo liệt tiễn với Legolas mà bản thân cũng thường xuyên cầm ba mũi tên ngắm vào những hòn đá phía xa tập bắn, có thể nói Trương Hằng là người có đấu chí nhất trong cả nhóm.

Còn lại hai người là Triệu Anh Không cùng Trịnh Xá, tình hình của họ lại vô cùng giống nhau, vẻ mặt đầy tâm sự, cho dù nói chuyện với những người xung quanh thì cũng câu được câu chăng. Trong tình hình như vậy sau thành viên Trung Châu đội cùng bốn nhân vật trong phim cười cựa bôn ba suốt mấy ngày, cuối cũng cũng tới thủ đô Rohan, Edoras.

Đó là một thành phố đơn sơ dựng trên một sườn núi nhỏ giữa thảo nguyên, theo như những gì mấy người Aragorn nói có thể thấy, Rohan từng là một dân tộc du mục, đến khi định cư vẫn bảo tồn một số tập quán nên mơi được gọi là đất nước của kỵ sĩ. Đây là một quốc gia quân đội mạnh mẽ thành lập trên lưng ngựa, nhưng về kiến trúc cùng điều kiện sinh sống của người dân thì kém xa đế quốc lớn nhất của con người, Gondor.

Mọi người cưỡi ngựa chạy tới bên ngoài Edoras rồi thuận theo bức tường bằng cây gỗ đi tới cửa thành, sau khi Gandalf cùng Aragorn báo danh, cánh cửa thành nhỏ bé chủ đủ cho hai con ngựa đi qua mới mở ra. Tiếp theo mọi người giục ngựa chạy vào trong thành, bức tượng băng hình người trên lưng khô lâu chiến mã lập tức thu hút sự chú ý của rất nhiều người dân.

Cho dù như vậy, dân số trong thành cũng ít đến mức đáng thương, so với mật độ người ở vùng của người hobbit hoặc tại hai thành phố người Elf mà mấy người Trịnh Xá từng được chứng kiến thì dân số ở đây thật quá thưa thớt, vì thế khi Gimli vừa tiến vào trong thành hắn liền không nhịn được nói:

- Nơi đây so với một nấm mồ còn không bằng.

Mấy người Gandalf đều yên lặng thở dài, tiếp đó họ theo Gandalf đi về phía cung điện phía trên đỉnh dốc núi, sau mấy lần thông báo tên tuổi không phúc tạp lắm, một viên chỉ huy cường tráng, vẻ người hơi béo bước ra, cao giọng nói:

- Quốc vương Théoden muốn gặp các ngươi, Gandalf áo xám, nhưng các ngươi không được phép mang vũ khí, đây là lệnh của quan nhiếp chính.

Gandalf sau khi ra khỏi khu rừng liền khoác lên người một bộ áo choàng màu xám, vì thế trông ông thật sự giống một pháo sư áo xám, ông nhìn những người xung quanh gật đầu, mấy người Aragorn lập tức rút vũ

http://tieulun.hopto.org

khí của bản thân, nhóm Trịnh Xá cũng giao vũ khí được người Elf tặng của mình ra, đến khi viên chỉ huy muốn lấy cây pháp trượng của Gandalf, ông ta mới nói:

- Anh sẽ không lấy đi gậy chống của một ông già chứ?

Viên chỉ huy đang định nói thì một người khác đứng cạnh đã khẽ kéo hắn lại, viên chỉ huy béo lập tức dừng lại, nhìn Gandalf thật sâu đầy ý tứ, tiếp đó sải chân đi vào trong cung điện, mấy người Gandalf thì đi theo sau.

438. Giải Phong Và Du Kích (1)

Quá trình Gandalf cứu quốc vương Théoden trở về không có gì đáng nói, giống hệt như trong kịch bản dùng sức mạnh pháp sư trục xuất ma thuật Saruman dùng để khống chế quốc vương ra, mọi chuyện kể ra thì vô cùng đơn giản, Gandalf vung vung pháp trượng mấy cái là xong.

Quốc vương Théoden lúc vừa gặp mặt trông giống như một ông già hơn tám mươi tuổi sắp sửa xuống lỗ, sau khi được Gandalf giải trừ ma thuật, thân thể ông ta liền nhanh chóng khôi phục với tốc độ có thể thấy được bằng mắt thường. Tối đa không quá mấy chục giây, sắc mặt ông ta đã từ trắng bệch u ám trở nên hồng hào, cuối cùng từ một ông lão ốm yếu biến thành một người trung niên cường tráng.

Quốc vương Théoden của Rohan là một kỵ sĩ mạnh mẽ, dùng võ lực để xưng hùng, sau khi hồi phục không quá hai ba ngày, thân thể hư nhược đã có thể bộc phát đấu khí hoặc cưỡi ngựa xông pha, cường độ đấu khí thậm chí vượt xa Aragorn, cho dù tuổi tác ông ta đã không còn là lúc mạnh mẽ nhất của con người nhưng vẫn vũ dũng như vậy thật sự khiến người ta hâm mộ không thôi.

Thời gian mấy ngày này nhóm Argaorn cùng sáu người Trung Châu đội đều nghỉ ngơi dưỡng sức, do trước đây Théoden bị khống chế quá lâu làm nội chính và quân đội Rohan lâm vào tình trạng hỗn loạn nên mấy ngày này cũng là lúc để Théoden khôi phục thân thể cùng chỉnh lý nội vụ, mặc dù Gandalf trong lòng nôn nóng nhưng vẫn không hề thúc giục Théoden, chỉ yên lặng hỗ trợ ông ta khôi phục công việc.

Mà trong mấy ngày này, nhóm Trịnh Xá cũng không đơn giản là nghỉ ngơi, sau khi được Théoden đồng ý họ bắt đầu triệu tập rất nhiều dân chúng trong thành phố, tiếp theo Trình Khiếu kiểm tra nhóm máu của họ rồi chọn ta ba mươi thanh niên khỏe mạnh nhất, rút ra một lượng máu lớn đủ để tiến thành phẫu thuật cho Boromir.

Do Trịnh Xá đưa nội lực vào làm tam băng, Triệu Anh Không làm trợ thủ cho Trình Khiếu, trong điều kiện cực kỳ thô sơ tiến hành giải phẫu tim phổi, qua hơn mười tiếng đồng hồ, Trình Khiếu mới mệt nhoài tuyên bố phẫu thuật thành công, nhưng Boromir cần nghỉ ngơi ít nhất là mấy tháng, nói cách khác, lần chiến tranh này đã hắn không còn cách nào hình thành sức chiến đấu nữa.

Đây là một chuyện diễn ra, một chuyện khác là Gandalf đáp ứng Trịnh Xá giải trừ tình huống nhận chủ của hai món vũ khí, nhân thời gian này cũng không có việc gì quan trọng, Gandalf quyết định lập tức giải trừ nhận chủ, như vậy có thể đề cao sức chiến đấu cho mấy trường đại chiến tiếp theo. Chỉ là ma pháp giải trừ phong ấn hết sức phức tạp, chưa cần nói đến chuyện cần một lượng lớn năng lượng thạch, mấy ngày sau đó Gandafl cũng mệt mỏi yếu ớt, chính vì vậy ông mới chọn lúc này để giải phong.

Mấy người Trịnh Xá vốn còn muốn xem tình hình giải phong nhưng Gandalf lại đuổi hết cả bọn ra khỏi phòng, tiếp đó một mình ở bên trong cao giọng quát tháo, một loạt chú ngữ kỳ quái cũng được niệm ra. Tới khi trong phòng bừng lên rất nhiều luồng ánh sáng, mọi người mới phát hiện quá trình giải phong không ngờ so với lúc trục xuất ma thuật của Saruman còn ầm ỹ hơn, mấy chục phút sau ánh sáng trong phòng mới từ từ ảm đạm, sau đó Gandalf vẻ mặt mệt mỏi bước ra, không nói câu nào đưa hai món vũ khí cho Trịnh Xá rồi quay người đóng cửa phòng lại, đến lúc đó mới nói vọng ra một câu bảo mọi người không nên quấy rầy.

-Nhìn qua có vẻ thật sự tốn sức!

Gimli trợn mắt há mồm nhìn Gandalf xoay người đóng cửa, sau đó hắn hạ giọng nói với những người còn lại.

http://tieulun.hopto.org

Aragorn cùng Legolas gật đầu phụ họa rồi nhìn sang hai món vũ khí trên tay Trịnh Xá. Đầu tiên là thanh kiếm Excalibur, lúc này nó đã hiện ra hình dạng thật sự, là một thanh trọng kiếm hai tay hình dáng cổ xưa, cả thanh kiếm không thấy có chút bóng bẩy nào, giống như một thanh trọng kiếm bình thường, chỉ có hai bên thân kiếm có khắc hai ký hiệu đơn giản, thật sự không có gì bắt mắt.

Cây cung kim loại màu bạc thì hoàn toàn khác biệt, trên thân cung vốn nhẵn bóng lúc này lại có khắc vô số ký hiệu đồ hình cổ phác, giữa những ký hiệu đồ hình mơ hồ còn có những tia sáng màu bạc du động nhưng Trịnh Xá cầm trên tay lại không hề cảm thấy sự tồn tại của những tia sáng này, hình dáng cây cung kim loại màu bạc lúc chưa nhận chủ thật sự rất ấn tượng.

Trịnh Xá cũng không nói nhiều, lập tức chuyển hai món vũ khí cho Triệu Anh Không cùng Trương Hằng, tận mắt thấy họ dùng máu nhỏ lên chúng, hơn nữa còn thấy thanh kiếm Excalibur một lần nữa biến mất, những ký hiệu đồ hình trên cây cung màu bạc cũng biến mất, hắn mới thở ra một hơi nói:

- Vũ khí nhận chủ đều có kỹ năng mạnh mẽ của riêng nó, nhân mấy ngày nhàn rỗi này các ngươi nhất định phải tìm hiểu rõ ràng, nếu không đến lúc chiến đấu có thể luống cuống chân tay.

Trương Hằng tự nhiên là luôn miệng đồng ý, Triệu Anh Không thì chỉ yên lặng liếc nhìn Trịnh Xá một cái rồi không nói một tiếng cầm thanh gươm Excalibur một mình bỏ đi, phương hướng chính là cửa thành, xem ra cô bé muốn ra ngoài thành tiến hành rèn luyện.

Trương Hằng nhìn bóng lưng Triệu Anh Không, cảm thán nói:

- Thật khó mà tin được cô ấy lại là một bé gái, bình thường tập luyện rất khác khổ, không hề có chút nản lòng, không hổ là người của thích khách thế gia, so với chúng ta đã có khác biệt về bản chất.

Trịnh Xá cũng nhìn thật sâu bóng dáng nhỏ bé của Triệu Anh Không, hắn thở dài nói:

- Không, chỉ mấy chữ thích khách thế gia căn bản không đủ sức nặng... Trên lưng cô ấy phải mang quá nhiều thứ, những thứ đó đè nén xuống, khiến cô ấy chỉ có thể liều mạng giãy giụa cầu sinh... Ai, vẫn là vấn đề sức mạnh, chúng ta đều thiếu sức mạnh đủ để phá vỡ vận mệnh của mình, vẫn còn thiếu sức mạnh....

Nhìn bóng lưng Triệu Anh Không, cô bé mười mấy tuổi ấy thật quá cô độc, khiến người ta không chịu được, muốn cùng nàng chia sẻ gánh nặng trên lưng, chỉ để nàng không còn cô đơn tịch mịch như vậy nữa...

Mấy ngày sau, tình hình Rohan đã được cải thiện hơn một chút, Théoden cuối cùng cũng triệu kiến Gandalf cùng mấy người Trịnh Xá, ông ta cũng không chần chừ, vừa gặp mặt đã lập tức nói:

- Quân đội của Saruman đang tới gần, theo tin tức thám từ truyền về, lão huy động hơn mười nghìn tên Uruk-hai, không phải đám Orc đáng ghê tởm mà là lũ quái vật mạnh mẽ Uruk-hai, sau mấy ngày nữa chúng sẽ tới đây. Hiện tại chúng ta căn bản không có cách nào ngăn cản đại quân của Saruman, vì thế ta chuẩn bị đưa dân chúng cùng quân đội tới Helm s Deep, dựa vào tường thành thiên nhiên ở đó chúng ta có thể đối kháng với đại quân hơn mười nghìn Uruk-hai.

Gandalf lắc đầu nói:

- Đó chỉ là một phần nhỏ trong đại quân của Saruman mà thôi, hắn muốn sau khi san bằng Rohan sẽ liên hợp với đại quân Orc của Mordor. Mặc dù rất không muốn thừa nhận nhưng chỉ bằng mấy trăm kỵ binh của ngài ở đây, cho dù dựa vào Helm s Deep cũng không thể ngăn cản đại quân mười nghìn Uruk-hai, việc ngài cần làm bây giờ không phải chạy trốn mà là dũng khí phản kích.

Aragorn cũng vội vã nói:

- Cách đây không xa có một đội kỵ binh hai ngàn người đang tiến về phía bắc, họ đều là thuộc hạ trung thành nhất của ngài, chỉ là trước kia vị xua đuổi khỏi Rohan mà thôi, ngài hoàn toàn có thể dựa vào đội quân đó để chiến đấu, chỉ huy của họ Éomer lại càng trung thành với ngài.

Théoden thở dài nói:

- Bọn họ cách đây ít nhất là một nghìn năm trăm kilomet, chúng ta căn bản không thể liên lạc với họ, nếu như kiên thủ ở đây chờ họ trở về, thật sự không thể kịp trước khi Uruk-hai tàn sát hết con dân của ta.

http://tieulun.hopto.org

Chuyện này không liên quan đến trung thành hay không trung thành, tóm lại, dẫn tất cả nhân dân thủ đô tới Helm s Deep, ý ta đã quyết!

Gandalf cùng Aragorn đều thở dài, không nói thêm gì nữa, chỉ có Sở Hiên đột nhiên lên tiếng:

- Có một trăm kỵ sĩ tinh nhuệ không? Ta đang nói thiết kỵ có đấu khí tinh nhuệ nhất Rohan, hơn nữa họ còn phải tinh thông cưỡi ngựa bắn cung.

Mọi người đều ngạc nhiên, Théoden suy nghĩ một chút rồi đáp:

- Ngoài đội hộ vệ hoàng gia hai trăm người ra, trong số binh sỹ còn lại hẳn là có kỵ sĩ tinh nhuệ như vậy, nhưng muốn dùng để đối kháng với đội quân hơn mười nghìn Uruk-hai thì không được, số lượng chênh lệch quá xa...

Sở Hiên lắc đầu nói;

- Không phải để đối kháng, chỉ cần trì hoãn bọn chúng là được, ngươi dẫn người dân chạy trốn tốc độ chắc chắn là rất chậm, hơn nữa đội ngũ sẽ phải kéo dài, tình hình như vậy chỉ cần một tiểu đội Uruk-hai là có thể làm rối loạn các ngươi, chính vì thế, so với chờ chúng quấy rối chúng ta không bằng phái quân đi trước một bước quấy rối chúng. Mục đích của một trăm thiết kỵ tinh nhuệ này là trì hoãn tốc độ đội quân Uruk-hai, ở bên cạnh quấy rồi, giết chết thám từ, tiêu diệt những tiểu đội Uruk-hai đi truy kích, đốt cháy lương thảo, tập kích hậu phương, đến tối còn có thể tập kích doanh trại bọn chúng, đến khi chúng tới được Helm s Deep thì cũng sức cùng lực kiệt, đây là tác dụng của một trăm kỵ binh tinh nhuệ.

Mấy nhân vật trong phim nghe vậy hai mắt sáng bừng, trong thời đại này mặc dù cũng có nhóm nhỏ quân đội đi quấy nhiễu nhưng dù là chính hay tà cũng đều không coi lại quấy rối này là thật, du kích đối với họ mà nói là một từ rất xa lạ, cho nên sau khi Sở Hiên nói xong, Théoden lập tức đứng dậy, ông ra liên tục đi đi lại, có vẻ đang cân nhắc khả năng chuyện này rút cuộc là thế nào, hơn nửa ngày sau mới khẽ nghiến răng nói:

- Được, cứ như vậy, mặc dù mất một trăm kỵ binh tinh nhuệ sức phòng ngự của Helm s Deep càng thêm yếu ớt nhưng nếu có thể để người dân bình yên tiến vào Helm s Deep thì tác dụng của một trăm kỵ binh này thật sự không nhỏ... Mấy tướng lĩnh kỵ binh của ta ở đây đều phải chỉ huy dân chúng đi tới Helm s Deep, Aragorn, Trịnh Xá, ta cần các ngươi hỗ trợ, các ngươi dẫn một trăm kỵ bình này đoạn hậu, tận lực trì hoãn quân đội Uruk-hai ở bên ngoài, đến khi tất cả dân chúng tiến vào Helm s Deep các ngươi lập tức tới đó... Trông cậy vào các ngươi đó, mang một trăm dũng sỹ tinh nhuệ của Rohan chiến đấu đi!

439. Giải Phong Và Du Kích (2)

Căn cứ sách lược du kích của Sở Hiên, một trăm thiết kỵ này đều lựa chọn kỵ binh tinh nhuệ biết sử dụng đấu khí, thông thạo cưỡi ngựa bắn cung, mỗi người mang theo hai chiến mã, đồng thời mỗi người chỉ mang ba ngày thức ăn, ngoài một lượng lớn tên ra, những thứ khác đều bỏ lại thậm chí là cả áo giáp của ngựa, người nào cũng mang trang phục nhẹ ra trận.

Aragorn nghi hoặc hỏi:

- Nhưng như vậy có được không? Không có giáp sắt, không có trường thương, nói thật kỵ sĩ như vậy uy lực so với lúc trước giảm hơn một nửa, gặp quái vật cỡ như Uruk-hai ta không nghĩ kỵ sĩ tinh nhuệ này còn xứng với hai chữ tinh nhuệ nữa, cách làm này ta thật sự không hiểu.

Trịnh Xá lại vừa cười vừa nói:

- Ta nghĩ ta đại khái hiểu được ý của Sở Hiên, có lẽ ngươi nghĩ rằng cách làm này rất nguy hiểm nhưng trên thực tế đó lại là một phương thức chiến đấu vô cùng kinh khủng. Trong thế giới kia của ta từng có một dân tộc dùng loại chiến thuật này gần như chinh phục toàn bộ thế giới lúc đó, cưỡi ngựa bắn cung... Mặc dù không dám khẳng định ở thế giới này chiến thuật đó cũng có uy lực lớn như vậy nhưng hẳn là cũng không thua kém quá nhiều.

Mặc dù nhân vật trong phim đều rất khó hiểu nhưng những người của Trung Châu đội thấy Sở Hiên ra lệnh như vậy lập tức đều bừng tỉnh, trước kia Mông Cổ quật khởi như thế nào, hầu như tất cả những ai thuộc

http://tieulun.hopto.org

qua lịch sử đều sẽ biết, mà phương thức chiến đấu của họ cũng có sức phá hoại cực lớn, vì thế tất cả thành viên Trung Châu đội đều không có bất cứ dị nghị nào.

Kỵ binh tinh nhuệ chuẩn bị mất hơn nửa ngày, tiếp đó là sắp xếp cho nhân vật trong phim, Gandalf giống như trong phim đuổi theo nhóm kỵ binh đang rời khỏi Rohan, ba người Gimli, Trình Khiếu, Triệu Anh Không thì theo quốc vương Théoden cùng tới Helm s Deep. Trịnh Xá, Sở Hiên, Trương Hằng, Aragorn, Legolas sáu người cùng xuất phát với một trăm kỵ binh tinh nhuệ, ngăn cản bước tiến của đội quân Uruk-hai.

Mỗi người đều chuẩn bị chiến đấu, theo ý Sở Hiên thì đến tối sẽ xuất phát, còn hơn một tiếng đồng hồ cho mọi người nghỉ ngơi, Aragorn không biết từ lúc nào đã quyến rũ mất công chúa Rohan, đó là một mỹ nữ tóc vàng dáng vẻ anh vũ, nàng cũng chuẩn bị cùng bảo vệ dân chúng đi tới Helm s Deep, lúc này nàng đang nói chuyện với Aragorn hai má đỏ hồng, Legolas cùng Gimli thì ở bên cạnh cười cợt chỉ trỏ.

Thành viên Trung Châu đội cũng tụ lại một chỗ trao đổi cái gì đó, trước khi chia tay, Trịnh Xá tự nhiên là phải cẩn thận dặn dò Trình Khiếu cùng Triệu Anh Không một lượt, đầu tiên hắn muốn Trình Khiếu bảo vệ tốt Triệu Anh Không, mặc dù nếu so sách lực lượng, trên thực tế Triệu Anh Không mạnh hơn nhiều nhưng Trình Khiếu vẫn trịnh trọng đáp ứng.

-Tóm lại nhất định phải bảo vệ mình cho tốt, một số tên Uruk-hai cũng biết sử dụng Bạo liệt tiễn, vì thế ngàn vạn lần không được cậy mạnh công kích bọn chúng, tốt nhất là dựa vào tường thành phòng thủ. Nếu kịch bản thay đổi, không thể không rút lui thì không cần quan tâm chiến trường thắng bại thế nào, chạy giữ được mạng mới là quan trọng nhất.

Trịnh Xá chăn chú nhìn hai người nói.

Trình Khiếu cười ha ha đáp:

- Biết rồi, ngươi không phải ông già, sao tự nhiên nói nhiều thế? Yên tâm đi, bọn ta thế nào cũng không ngu đến mức vì chút điểm thưởng mà cả mạng cũng không cần.

-Mặc dù nói như vậy...

Trịnh Xá đang định nói thì đột nhiên cách đó không xa, Sở Hiên cao giọng nói:

- Đã đến giờ, tất cả lên ngựa xuất phát!

Trịnh Xá bất đắc dĩ chỉ có thể liếc nhìn hai người một cái rồi nói:

- Tóm lại, mọi chuyện phải cẩn thận!

Dứt lời hắn xoay người nhảy lên khô lâu chiến mã, kéo cương chạy theo sau Sở Hiên.

Nhóm quân này đã bỏ lại tất cả mọi thứ có thể gọi là đồ của thiết kỵ, ví dụ như áo giáp kiên cố cùng giáp cho ngựa, trường thương dài nặng, thậm chí vũ khí cận chiến cũng chỉ chuẩn bị một thanh trọng kiếm, so với trọng kỵ binh sử dụng hai loại vũ khí lúc trước hoàn toàn khác biệt, nhóm quân này chỉ có thể coi như thám tử Rohan phái đi.

Nhưng theo tốc độ hành quân nhanh chóng, lúc này lại là buổi tối, đội kỵ binh như gió cuốn tiến vào trong màn đêm, người trong thành cuối cùng cũng không thấy họ nữa.

Tác dụng của Chiêm Lam lúc này được thể hiện một cách rõ rệt, mặc dù nàng không giỏi cưỡi ngựa, thậm chí có thể gọi là nghiệp dư nhưng kỹ năng quét hình tinh thần lực lại là kỹ năng quan trọng nhất, hữu dụng nhất khi tác chiến cưỡi ngựa bắn cung. Đến sáng sớm ngày thứ hai, nhóm kỵ binh đã chạy được khoảng cách lúc bình thường cần đến hai ngày hai đêm, mà lúc này quét hình tinh thần lực của Chiêm Lam cũng phát hiện ra nhóm Uruk-hai đầu tiên, có khoảng ba trăm tên Uruk-hai cùng hơn ba trăm sinh vật giống như con sói to lớn, trên lưng những sinh vật giống sói này còn có thứ giống như yên ngựa, nhóm quân này hẳn là đội quân quấy rối xuất hiện trong phim.

-Sử dụng dạ tiễn (tên bắn ban đêm)...

Sở Hiên bình thản ra lệnh.

http://tieulun.hopto.org

Sau khi lựa chọn ra nhóm quân này, Sở Hiên liền lập tức cho họ biết đại khái một số khẩu lệnh, đồng thời cũng sai người sơn một phần tên của họ thành màu đen, do thời gian khẩn cấp nên mỗi người chỉ có mười mũi tên đen, Sở Hiên gọi chúng là dạ tiễn.

Một trăm kỵ binh theo lệnh Sở Hiên giục ngựa tới gần doanh trại, chiến mã đều là ngựa được huấn luyện tốt, được chủ nhân khống chế sẽ không tùy ý phát ra âm thanh, sau khi Trương Hằng cùng Legolas cùng phóng tên, một trăm kỵ sỹ mới đồng loạt giương cung nhắm về phía doanh trại bắn dạ tiễn.

Cấu trúc quân đội Uruk-hai khá là thô sơ, không có các loại quân hàm phẩm cấp gì hết, bình thường đều do một tên Uruk-hai mạnh nhất làm đội trưởng, sau đó chỉ huy một số tên tác chiến, do sức chiến đấu của chúng vượt xa bộ binh loài người bình thường nên vấn đề cấu trúc quân đội cũng không có vấn đề gì quá lớn.

Lúc này dạ tiễn tập kích, lượt bắn đầu giết chết mấy chục tên Uruk-hai, tiếp theo Sở Hiên lệnh cho binh sỹ sử dụng hỏa tiễn, thiêu đốt toàn bộ doanh trại, lại có hơn ba mươi tên Uruk-hai bị bắn chết. Đên lượt tên thứ ba Sở Hiên lại để kỵ sĩ sử dụng dạ tiễn, trong ánh lửa khắp nơi đám Uruk-hai chỉ kịp chú ý tới hỏa tiễn, lượt công kích này bọn chúng lại càng tử thương trầm trạng, sau ba vòng xạ kích, trong đám Uruk-hai hỗn loạn bát nháo mới có hơn mười tên cưỡi lên lưng sói, cuối cùng cũng lao ra được khỏi doanh trại

Nhưng bên ngoài doanh trại đều là cung thủ đang nhắm chuẩn, hơn mười tên lính cưỡi sói này vừa chạy ra liền lập tức bị bắn thành tổ ong vò vẽ, sau mấy lượt bắn liên tiếp Sở Hiên mới lệnh cho tất cả kỵ sĩ bỏ cung, tiếp đó do Trịnh Xá dẫn ba mươi người xong vào doanh trại chém giết, tiêu diệt tất cả Uruk-hai còn sống, những kỵ sĩ còn lại thì nhân thời gian này bắt đầu thu lại những mũi tên chưa bị hư hỏng.

Cư như vậy, trong tình hình không chết không bị thương một người, cả một đội lính cưỡi sói của Uruk-hai bị tiêu diệt hoàn toàn, cho dù cũng có đánh lén, tập kích doanh trại trong đó nhưng so với thiết kỵ Rohan lúc trước vừa xông trận liền đánh nhau loạn xạ, tình huống thương vong như vậy đơn giản chỉ có thể gọi là kỳ tích.

-Lên ngựa, chạy tốc độ bình thường, ăn cơm hai mươi phút, nghỉ trên lưng ngựa hai tiếng, Chiêm Lam mở rộng phạm vi quét hình tinh thần lực lên tối đa, cảm thấy tình thần lực không đủ thì đi ngủ, nghỉ ngơi.

Sở Hiên lớn tiếng ra lệnh cho tất cả kỵ sĩ rồi dẫn đầu nhảy lên lưng chiến mã.

Một trăm kỵ binh này quả nhiên đã được huấn luyện rất tốt, sau khi mệnh lệnh ban ra đều nhanh chóng chấp hành, chỉ là khi ăn cơm họ bắt đầu cao giọng cười nói, với uy danh của thiết kỵ Rohan hiển nhiên là cũng không sợ quân Uruk-hai, nhưng lần này họ phải đối mặt với số lính cưỡi sói đông gấp ba lần, trước đây đều phải cần đến năm trăm thiết kỵ tinh nhuệ mới có thể chống lại, mà lần này thì một trăm người lại không chết một ai, chiến tích như vậy nhất thời khiến họ đều trạn ngập tin tưởng vào hành trình lần này.

Sau đó, tới ba giờ chiều cùng ngày, quét hình tinh thần lực của Chiêm Lam phát hiện một đội Uruk-hai hơn một nghìn năm trăm tên, bọn chúng màn theo rất nhiều chiến lợi phẩm, có vẻ như vừa cướp đoạt từ một thôn làng nào đó, sở Hiên tính toán một chút rồi ra lệnh lập tức tập kích.

Khi chỉ huy điểu khiển một đội quân lớn, Trịnh Xá kém xa sở Hiên, trên thực thế khi bố trí cho trên ba mươi người chiến đấu, Trịnh Xá sẽ lập tức có vẻ vô cùng thiếu kinh nghiệm, dù sao thì hắn cũng chỉ am hiểu phân phối từng cá nhân trong tiểu đội, nên sau khi nhóm quân du kích này thành lập, Sở Hiên tự nhiên là trở thành thủ lĩnh, Trịnh Xá cũng dưới quyền chỉ huy của hắn.

Khi nhóm kỵ binh xông tới đội quân Uruk-hai thì vừa đến lúc hoàng hôn, ánh mặt trời từ từ trở nên u ám, nhưng xunh quanh vẫn có thể nhìn được rõ ràng. Nhóm kỵ binh một trăm người vừa xuất hiện, đám Uruk-hai rõ ràng có chút rối loạn, nhưng khi bọn chúng nhìn rõ nhân số nhóm lính này lập tức có vẻ không thèm để ý, ngoài ba trăm tên đi đầu dựng trường thương dài ba mắt lên, quân ở hai cánh cũng bắt đầu cong vào, chuẩn bị trước sau bao vây lấy nhóm kỵ binh này.

Ai mà ngờ được, nhóm kỵ binh lại không lớn tiếng hô hào, xung phong đột kích như trước, ngực lại họ bắt đầu tiến hành nhắm bắn hai nhóm quân ở cánh, sau ba lượt bắn liên tục, cho dù có khiên chắn cùng áp giáp bảo vệ thì vẫn có hơn trăm tên Uruk-hai bị giết. Nhất thời tất cả binh lính Uruk-hai đều phẫn nộ, bọn chúng gầm thét lao về phía nhóm kỵ binh, năm sáu tên Uruk-hai đồng loạt công kích, chỉ chân không cũng đủ giẫm chết nhóm kỵ binh này.

http://tieulun.hopto.org

Không ngờ nhóm kỵ binh lại lập tức ngừng bắn, quay ngựa chạy ra xa, sau khi họ chạy được năm mươi mét liền quay lại bắn một lượt, tiếp đó lại chạy ra mười mét, quay lại bắn một lượt nữa...

Cứ thế qua lại, đến khi mấy trăm tên Uruk-hai biến thành thi thể, tất cả đám còn lại mới cảm thấy không thích hợp, vì thế cung thủ trong bọn chúng cũng bắt đầu phản kích. Ngay lập tức có mấy kỵ sĩ không tránh kịp bị bắn chết tại chỗ, nhưng mục đích Sở Hiên mang theo Trương Hằng cùng Legolas chính là vì vậy, tầm bắn tên của hai người vượt xa Uruk-hai, hơn nữa độ chính xác bọn chúng cũng không bì được, nhất thời chỉ cần kẻ nào dám giương cung lập tức bị nhắm bắn, những tên dám lao lên liền bị kỵ sĩ kéo giãn cự ly bắn chết, bọn chúng muốn chạy trốn thì không chạy lại chiến mã, đến khi bọn chúng bỏ chạy tán loạn thì lại càng lợi cho kỵ sĩ xạ tiễn...

Đến hai giờ sáng, tên Uruk-hai cuối cùng bị bắn chết, cả đội kỵ binh chỉ tử vong bốn người.

-Lên ngựa, chạy tốc độ bình thường, ăn cơm hai mươi phút, ngủ trên lưng ngựa sáu tiếng, sau đó tiếp tục tấn công!

440. Tình Hình Các Đội Cùng Trò Hề Của La Ứng Long (1)

Ba ngày ba đêm, danh tiếng của đội kỵ binh truyền khắp lãnh thổ Rohan, bất kỳ nhóm Uruk-hai nào gặp phải bọn họ đều toàn quân bị diệt, sau khi mấy nghìn quân Uruk-hai biến mất trên thảo nguyên Rohan, đội quân du kích này được quân Uruk-hai gọi là Dấu chân u linh, bởi vì họ đến không thấy bóng đi không lộ hình, so với u linh còn thần bí hơn.

Đội du kích chỉ còn lại hơn bốn mươi kỵ binh, nhưng đây chính là những kỵ sĩ tinh nhuệ nhất, vũ dũng nhất của Rohan, vốn khi lựa chọn đều chỉ chọn người mạnh, lại thêm nhân vật trong phim ở thế giới này đều được Chủ Thần tăng sức mạnh nên hơn bốn mươi kỵ binh này đều biết sử dụng đấu khí, tố chất thân thể cũng cao hơn người bình thường rất nhiều. Sau ba ngày ba đêm liều chết chiến đấu, trong hơn bốn mươi kỵ binh này không ngờ có đến bảy tám người mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, hơn nữa còn có hơn mười người sử dụng được Bạo liệt tiễn, người dạy họ sử dụng kỹ năng là Trương Hằng lập tức luôn miệng chửi bới Chủ Thần không công bằng, nhưng như vậy cũng thật sự khiến sức chiến đấu của đội ngũ tăng mạnh.

Sau khi gia đoạn rèn luyện chiến đấu ban đầu, tuy nhân số của đội kỵ binh liên tục giảm xuống nhưng sức chiến đấu lại tăng vùn vụt, đến lúc này họ đã tiêu diệt hơn bốn nghìn quân Uruk-hai, hơn nữa không biết do kỵ sĩ nào khởi xướng, mỗi lần giết địch, đội kỵ binh đều cắt lấy một bên tai, Trịnh Xá thấy vậy không ngờ còn lấy ra rất nhiều túi lớn cho bọn họ đựng tai, tiếp đó để mỗi người đeo hai bên yên ngựa.

Sau ba ngày ba đêm không ngừng du kích chiến đấu, thể lực mỗi người gần như đều đạt tới giới hạn, mà Chiêm Lam liên tục quét hình mới phát hiện Uruk-hai đã không còn chia binh đi cướp phá các thôn làng nữa, đến cả quân quấy rối cũng không phái ra, xem ra bọn chúng thật sự sợ hãi đội quân du kích này, tất cả hơn mười lăm nghìn quân Uruk-hai hợp lại một đoàn tiến về phía Helm s Deep.

Cứ như vậy đội ngũ không thể tiếp tục dùng mấy chục người đi đánh lén, hơn nữa sau khi nhóm quân chủ lực xuất hiện, bên trong cũng có Uruk-hai biết sử dụng Bạo liệt tiễn nên Sở Hiên lập tức quyết đoán để đội du kích nhanh chóng trở về Helm s Deep, chỉ là dọc đường các nhân vật trong phim có vẻ rất không cam tâm, sau khi chứng kiến uy lực của chiến thuật cưỡi ngựa bắn cung, chưa bao giờ sự tự tin của họ lại dâng cao đến thế, giống như chỉ cần có cung có ngựa họ sẽ vĩnh viễn không thất bại

Đến cả hai người Aragorn đối với chiến thuật này cũng cảm thấy líu cả lưỡi, Legolas thì thào nói:

- Người Elf chúng ta thông thạo cung tên nhất, mặc dù cưỡi ngựa hơi kém một chút nhưng kỹ xảo cung tiễn là số một thiên hạ, nếu người Elf cũng sử dụng chiến thuật này chỉ sợ sẽ càng có nhiều quân Orc bị chúng ta ép ở sau cánh cổng đen của Mordor không dám động đậy.

Aragorn cũng liên tục gật đầu, cảm thán nói:

- Mặc dù không phải đất nước của kỵ binh nhưng dân số của Gondor rất nhiều, trong mấy chục nghìn quân hoàn toàn có thể chọn ra được vài nghìn kỵ binh tinh nhuệ...

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá thuận miệng đáp mấy câu, hắn lại có tâm sự của bản thân, trong mắt hắn hơn bốn mươi kỵ sĩ này đã là một lực lượng rất mạnh, có lẽ trợ giúp đối với phương diện chiến tranh không lớn nhưng khi tiểu đội đối chiến hơn bốn mươi kỵ binh này chính là một bộ phận chiến lực quan tọng đủ để thay đổi kết quả. Đặc biệt là khi có Bạo liệt tiễn, cho dù không có vũ khí loại ma pháp truyền thuyết, cho dù không có sức chiến đấu hoặc năng lực tác chiến liên tục thì một lượt mười phát Bạo liệt tiễn đầu tiên cũng đủ tiêu diệt phần lớn thành viên một tiểu đội luân hồi rồi, kể cả bản thân Trịnh Xá nếu không sử dụng Hủy diệt thì mười tiễn đầu tiên cũng chắc chắn sẽ giết được hắn.

"Hơn bốn mươi kỵ binh này nhất định phải nằm trong tay chúng ta, tốt nhất là có thể từ Théoden giành được quyền khống chế bọn họ, như vậy tới khi đối mặt với Đông Mỹ Châu đội hoặc tiểu đội thiên thần tại Mordor thì cũng có thể dùng "thế" để uy hiếp bọn chúng, ít nhất có thể làm giảm số thành viên của chúng trước khi bọn chúng có ác ý...."

Trịnh Xá vừa cười khô lâu chiến mã vừa suy nghĩ, ba ngày ba đêm này hắn kỳ thật cũng không chiến đấu quá nhiều, chỉ là do không ngủ không nghỉ mà tinh thần tiêu hao khá lớn, mắt thấy đã sắp tới Helm s Deep, hắn ngẫm nghỉ cả nửa ngày làm sau thu phục được hơn bốn mươi người này rồi nằm bò trên lưng ngựa mà ngủ, cương ngựa thì được Sở Hiên dắt, dù sao thì tên này có ngủ hay không cũng chẳng có gì khác nhau.

Thời gian từ từ trôi qua, đến khi hơn bốn mươi người về tới Helm s Deep thì đã là lúc bình minh, họ theo ánh nắng sớm tiến vào trong thành.

Đây là một thành trì to lớn xây dựng ở chỗ sâu nhất trong hẻm núi, tường thành do vô số khối đá lớn ghép thành, giữa những khối đá gần như không có khe hở, toàn bộ tường thành cao tới hơn mười mét, quả thật là kỳ quan cả vạn người tạo nên!

Khi đội kỵ binh đem chiến lợi phẩm của mình, vô số tai của Uruk-hai, đổ ra đất, tất cả mọi người trong thành đều lớn tiếng reo hò. Tất cả người dân, binh lính, người già, trẻ con, phụ nữ, đàn ông, ai cũng hò la ầm ỹ, bởi vì số lượng tai thật sự quá nhiều, mà còn có rất nhiều Uruk-hai không bị cắt tai nữa, tóm lại, chỉ chỗ này đã đủ nói lên rằng chiến tích của đội kỵ binh thật sự quá huy hoàng.

-....Giết chết hơn bốn nghìn quân Uruk-hai, trong đó lính cưỡi sói hơn ba trăm tên, Uruk-hai trang bị nặng hơn một nghìn, Uruk-hai bình thường hơn ba nghìn!

Trong hơn bốn mươi kỵ binh, một người cao giọng tuyên bố chiến tích với người dân cùng quân lính phòng thủ xung quanh, vừa để ca ngợi chiến tích huy hoàng của mình vừa để làm phấn chấn lòng người, bởi vì khác với vẻ mặt tràn ngập tự tin của bọn họ, người trong thanh đều mang vẻ ảm đạm, bất an, giống như đang sợ hãi quan Uruk-hai sắp đột kích. Dù sao thì trong thành này chỉ có mấy trăm quân phòng thủ, kể cả cộng thêm dân binh mới triệu tập cũng không tới một nghìn, quân đội như vậy muốn chống cự lại hơn mười nghìn Uruk-hai tấn công, có thể nói là mỗi người đều... cửu tử nhất sinh.

Trịnh Xá thấy quốc vương Théoden từ trên cầu thang vội vã đi xuống, theo sau còn có Gimli, công chúa cùng hai thành viên Trung Châu đội, tất cả đều có vẻ vô cùng vui mừng lẫn kinh ngạc, Trịnh Xá lập tức nói trước:

- Quốc vương bệ hạ, xin hãy cho phép các dũng sỹ ăn no sau đó ngủ một giấc thật say, quân Uruk-hai còn cách chúng ta rất xa, ít nhất phải tối nay mới có thể tới được đây.

Théoden lập tức nói:

- Hoan nghênh các ngươi trở về, các dũng sỹ, chiến công của các ngươi ta đã được nghe thám tử nhắc tới nhiều lần. Dấu chân u linh, các ngươi không ngờ có thể khiến cả Uruk-hai cũng phải sợ hãi, ta thật sự vui mừng vì các ngươi, hãy nghỉ ngơi đi! Sau đó nghênh tiếp trận chiến tối nay, để cho lũ Uruk-hai biết rằng, bọn chúng đang đâm vào một bức tường! Một bức tường bằng sắt thép!

Nhất thời binh lính xung quanh lại lớn tiếng reo hò, tiếp đó họ đi vào sâu trong thành, mấy người Aragorn cùng Trịnh Xá cũng đi theo, mặc dù tố chất thân thể họ tốt hơn một bậc nhưng cũng cần phải nghỉ ngơi, nếu không với trạng thái hiện tại không thể đối mặt với trận chiến kịch liệt sắp tới.

Bất quá mọi người vừa đi được mấy bước, Chiêm Lam đột nhiên nhíu mày, sử dụng tâm linh tỏa liên nói với Trịnh Xá:

http://tieulun.hopto.org

”Trịnh Xá! Có ngươi đang bay tới chỗ chúng ta, tốc độ cực nhanh, sau khoảng một phút nữa sẽ tới nơi!”

Tâm linh tỏa liên cũng kết nối với mấy người Sở Hiên, đồng thời hình ảnh quét hình tinh thần lực cũng truyền đến ý thức mọi người, cả nhóm Trịnh Xá chỉ kịp ngẩng đầu lên quả nhiên thấy trên không trung có một chấm đen đang lao tới. Mấy chục giây sau, chấm đen càng lúc càng rõ ràng, đó là một thanh biên tóc đen đang đạp trên một thanh trường kiếm bay tới phía này, mặc dù trên người mặc trang phục hiện đại nhưng hình tượng rõ ràng là người tu chân trong truyền thuyết Trung Quốc, hơn nữa còn là người tu chân đạt tiểu thành, nếu không đã không thể ngự kiếm phi hành.

Trình Khiếu nhìn bóng người càng lúc càng tới gần, hắn lập tức huýt sáo ầm ỹ, tiếp đó tóm lấy một người bên cạnh kêu lên:

- Mẹ nó, nhìn đi, đây là kỹ năng tu chân đó, không ngờ thật sự có người hoán đổi thứ nghịch thiên này, mấy chục nghìn điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình cấp S đấy, tên này đúng là điên đến không thể điên hơn rồi, con mẹ nó, quá kinh khủng!

Sở Hiên lại lắc đầu nói:

- Không nhất định là kỹ năng tu chân hoán đổi, ngoài hoán đổi ra còn có ba tình huống có thể lấy được công pháp tu chân, một là bản thân có sẵn, trước ky tiến vào thế giới luân hồi đã có kỹ năng tu chân, hai là học tập trong thế giới phim kinh dị, ví dụ thế giới phim Thục Sơn, ba là người này không phải thành viên tiểu đội luân hồi, hắn là nhân vật trong phim nhưng được đội ngũ nào đó thu nạp, cũng không bết tên này thuộc loại nào.

-Nói nhiều như vậy làm gì? Tên này tóm lại thế nào cũng đều là kẻ địch phải không?

Triệu Anh Không cười lạnh, rút thanh gươm Excalibur bên hông ra.

Trương Hằng cùng Trịnh Xá bấy giờ mới định thần lại, Trương Hằng kéo căng dây cung, trên cung đặt hai mũi tên Trịnh Xá lập tức nhảy xuống khỏi khô lâu chiến mã, nếu phải sử dụng Hủy diệt thì ở trên lưng ngựa lại khiến hắn cảm thấy vướng chân vướng tay, không cẩn thận một chút là phá hỏng mất vật cưỡi quý giá này.

Kẻ ngự kiếm bay đến chính là La Ứng Long của tiểu đội Thiên thần, là người mạnh thứ hai trong đội, bản thân hắn cũng có ngạo khí ngạo cốt, đặc biệt là trong đội có ba người da trắng, một người da đen, hắn là người châu Á tự nhiên càng có ngạo cốt. Trong hai lần hắn giao chiến với tiểu đội luân hồi Ác Ma, lần đầu hắn gia nhập Thục Sơn kiếm phái, nhưng đến là thứ hai hắn đã là người tu chân vậy mà vẫn thất bại dưới tay tên ác ma trong tiểu đội luân hồi Ác Ma, lại thêm lần này đâu suất bát quái lô mà hắn vừa luyện được trong sư môn cũng không giết nổi Triệu Chuế Không, liên tục mấy trận khiến ngạo khí ngạo cốt của hắn sắp sửa bị nghiền vụn, vì thế hắn cần gấp một thắng lợi để rửa sạch sự nhục nhã này.

”Thế nào cũng phải đánh bại tên ác ma còn chưa thức tỉnh này, như vậy mới thể hiện được sức mạnh bác đại tinh thâm của tu chân Trung Hoa ta, ta thật sự muốn xem xem, rút cuộc là Thánh nhân mở cơ nhân tỏa lợi hại hay là tu chân Trung Hoa ta sáng tạo ra lợi hại! Mặc dù bây giờ còn chưa tới thời gian ước định với Triệu Chuế Không nhưng để phân cao thấp thì quá thừa rồi!”

La Ứng Long gầm lên một tiếng điên cuồng, Helm s Deep đã lọt vào trong tầm mắt.

441. Tình Hình Các Đội Cùng Trò Hề Của La Ứng Long (2)

Một đạo kiếm quang từ trên cao bắn xuống, trong tiếng kinh hô của nhiều người dân, gã thanh niên đã đứng trên phi kiếm lơ lửng trước tường thành, hắn liếc qua mọi người một lượt rồi nhìn chằm chằm vào Trịnh Xá nói:

- Trịnh Xá! Có dám đánh với ta một trận không?

Nghe vậy Trịnh Xá còn chưa đáp lời, Trịnh Xá đã thấp giọng nói:

- Có phải cổ nhân mấy trăm năm trước quái đâu mà nói cái gì dám đánh với ta hay không, ngươi sao không bảo ta là danh tướng khỉ gió gì, tới đây báo tên?

http://tieulun.hopto.org

Chiêm Lam cùng Trương Hằng cùng bật cười, Chiêm Lam lập tức dung tâm linh tỏa liên truyền âm cho mọi người:

"Mọi người cẩn thận, tinh thần lực của hắn rất mạnh, gần như tương đương với cấp độ tinh thần lực khống chế giả, trước mặt hắn luôn có một loại áp lực khó hiểu..."

Trịnh Xá cũng dùng ý thức đáp lại:

"Bất quá người này cũng thật to gan, không ngờ dám một người lao thẳng tới trước mặt chúng ta, chẳng lẽ hắn không biết mỗi đoàn đội đều có điểm đặc thù riêng sao? Cứ như vậy xông đến, hắn thật sự chán sống rồi... Hay là kẻ tài cao gan lớn?"

Sở Hiên thì lại coilgun cũng không thèm lấy ra, trực tiếp dùng miệng nói:

- Yên tâm đi, không sao đâu, tên này thuần túy là một con rết đầu xanh (*) thôi, hoặc là một thằng ngốc... Tóm lại, hiện tại chúng ta không có gì nguy hiểm, cùng lắm là chút rắc rối thôi, có thể thấy hình như hắn biết ngươi, vậy thì nhất định là clone của ngươi từng đánh bại hắn. Trịnh Xá, nói hai ba câu rồi đuổi hắn đi đi.

La Ứng Long lập tức trán nổi gần xanh, gào lên:

- Ai là rết đầu xanh? Ai là rết đầu xanh? Khốn kiếp, ngươi có việc gì thì cứ nói thẳng, đứng đấy lẩm bẩm làm cái quái gì? Đừng gọi ta là rết đầu xanh đầu đỏ gì đấy!

"Đúng là một con rết đầu xanh..."

Mấy người Trịnh Xá lập tức cảm thán, dù vậy Trịnh Xá vẫn nói:

- Ta là đội trưởng Trung Châu đội, Trịnh Xá, ngươi là người của đội nào? Tìm ta có chuyện gì?

La Ứng Long hắng giọng mấy cái, ổn định tâm tình, mấy giây sau mới nói:

- Ta là đội viên tiểu đội Thiên Thần, tên gọi La Ứng Long, cố ý tới đây khiêu chiến ngươi!

Tên này khi nói chuyện lại không chú ý tới từ ngữ của mình, hai chữ khiêu chiến bình thường đều là của cấp thấp nói với cấp cao hặc hai bên ngang bằng đối chiến, nhưng lúc này uy thế của hắn so với Trịnh Xá thì mạnh hơn nhiều, ai nhìn qua cũng biết hắn chiếm ưu thế, nhưng hắn lại dùng hai chữ khiêu chiến, Trịnh Xá nghe vậy lập tức hiểu rằng suy đoán của Sở Hiên là đúng, tên này quả nhiên đã từng giao chiến với Phục Chế Thể.

-Ngươi không cảm thấy đột ngột à?

Trịnh Xá bỗng kỳ quái hỏi.

La Ứng Long ngẩn ra:

- Đột ngột? Đột ngột cái gì? Tìm ngươi khiêu chiến cũng gọi là đột ngột?

Trịnh Xá gãi gãi đầu:

- Nếu chúng ta là thành viên cùng một đội thì khiếu chiến đương nhiên không có vấn đề gì, luận bàn cũng được, khiêu chiến cũng được, đều không phải lấy mạng ra cược, nhưng lúc này chúng ta đang trong phim kinh dị tiến hành đoàn đội tác chiến, ngươi một mình tới như vậy không sợ Trung Châu đội lên một lượt giết ngươi sao?

-Giết ta?

La Ứng Long cười ha ha, trong tràng cuồng tiếu cao giọng nói:

- Giết ta? Ngươi đúng là mạnh miệng, giết ta bằng cách nào? Vũ khí công nghệ cao? Bom đạn? Súng laser? Hay là ngươi dùng vũ khí từng đao từng đao chém chết ta? Nhìn cho rõ đi, ta là người tu chân đó! Chẳng lẽ trên người ta lại không mao theo ít pháp bảo sao? Ví dụ như khối lam tâm ngọc bội đang đeo trên tay này, khi bị công kích trí mạng sẽ sinh ra lam quang bảo vệ, ví dụ như...

Tên thanh niên này không ngờ bắt đầu giới thiệu từng món từng món pháp bảo cùng vũ khí của mình.

http://tieulun.hopto.org

”Đúng là một con rết đầu xanh...”

Trịnh Xá chờ đến lúc La Ứng Long sắp giới thiệu đến cả quần lót đang mặc, hắn mới vội vàng nói:

- Chờ đã nào, chúng ta quay lại chuyện chính đi, ngươi nói muốn cùng ta đối chiến, câu trả lời của ta là từ chối, đây không phải đối đầu cưỡng chế một đấu một, chúng ta đang sinh tồn trong thế giới phim kinh dị cơ mà, hơn nữa đến tối ta còn phải qua một trận chiến tranh, ngươi không có việc gì thì đừng tới làm phiền, cứ về tìm hiểu kỹ đồ trên người mình rồi nói sau nhé.

La Ứng Long ngẩn người, lập tức nổi giận nói:

- Mẹ nó, ngươi đang đùa ta đấy à? Lão từ có gì trên người tự nhiên là rõ ràng, chẳng lẽ còn cần ngươi lắm mồm! Không phải ngươi nói trong Trung Châu đội có người có thể giết được ta sao? Để ta xem xem ai có thể đột phá nhiều pháp bảo như vậy đả thương ta!

Trịnh Xá cũng không nói nhiều, búng tay với Trương Hằng một cái, Trương Hằng hiểu ý gật đầu, hắn lập tức vứt một mũi tên xuống đất, tiếp đó khom người giương cung, một luồng nhiệt khí bạo phát, đồng thời mũi tên trên tay nhắm thẳng vào La Ứng Long.

La Ứng Long vốn còn có chút coi thường nhưng khi mũi tên thật sự nhắm vào hắn, tên thanh niên này cuối cùng cũng lộ vẻ trịnh trọng, hắn chậm rãi thu ngọc bội vào trong lòng bàn tay, sau đó mới nói:

- Có bản lĩnh ngươi bắn một tiễn này ra, ta có bị thương hay không không biết nhưng pháp bảo hộ thân trên người ta chắc chắn thiếu mất một hai kiện... Ngươi cũng không phải nghĩ nhiều, nếu mũi tên này bắn ra, ta nhất định không tha cho ngươi.

Trịnh Xá nhẹ nhàng đưa tay cản Trương Hằng lại, nhìn La Ứng Long cười nói:

- Không phải ngươi nói đội viên của ta không ai có thể giết được ngươi mà? Ngươi từ đâu chạy tới trước mặt đội ta diễu võ dương oai, thật sự nghĩ mình là thiên hạ vô địch ư? Không phải quá kiêu ngạo rồi sao?

La Ứng Long lập tức đỏ mặt, hét lên:

- Ít nói chuyện thừa đi, chúng ta tỉ thí lần này rồi nói tiếp? Khốn kiếp, lão tử không giết ngươi không xong!

Đúng lúc La Ứng Long chuẩn bị ra tay, một âm thanh bỗng vang lên trong người hắn.

”Nghe điện thoại, nghe điện thoại, ta là bạn gái hắn, đám hồ li tinh xung quanh nghe rõ cho ta.”

Sắc mặt La Ứng Long lập tức vừa đỏ vừa nóng, hắn thật sự hận không thể đập nát cái điện thoại ngay lập tức, nhưng âm thanh tiếp tục vang lên, hơn nữa xung quanh đều không có tiếng người, đồng thời bao nhiêu con mắt đổ dồn vào, La Ứng Long cuối cùng cũng phải cúi đầu, móc ra một chiếc điện thoại di động, hạ giọng quát:

- Cô là đồ đáng ghét! Chờ bao giờ tôi về nhất định phải dạy dỗ cô một trận.. Ách, Adam... Được rồi, ta hiểu... Nhưng Trung Châu đội thật quá... Đúng thế, chờ ta về rồi hãy nói!

Nói đến câu cuối, La Ứng Long đã nghiến răng nghiến lợi hung hăng gào lên.

Mọi người xung quanh đều nhìn hắn, chẳng hiểu gì cả, trong tòa thành này ít nhất có hơn nghìn đôi mắt bất động nhìn chằm chằm vào hắn, da mặt La Ứng Long có dày đến mức nào đi nữa, vừa rồi đã rất mất thể diện, bây giờ sao còn ngẩng đầu lên được nữa. Hắn càng nghĩ càng tức, không nhịn được vung tay ném thẳng chiếc điện thoại di động vào tường thành, ầm một tiếng, chiếc điện thoại không ngờ đập vỡ thành một hố nhỏ trên bức tường thành dày đặc, tiếp đó La Ứng Long không quay đầu lại ngự kiếm bay đi, trên không trung chỉ còn lưu lại giọng nói vang vọng.

-Trịnh Xá, vận khí của ngươi không thể mãi mãi tốt như thế đâu! Chúng ta sớm muộn gì cũng phải đánh một trận! Ngươi cứ chờ ta đấy... Đáng ghét, a a a....

Tiếng nói từ từ bay đi xa.

Trịnh Xá ngơ ngác nhìn những người xung quanh nói:

- Tên đó tới làm gì? Không phải chỉ để nói mấy câu này đấy chứ?

http://tieulun.hopto.org

Tất cả đều mơ mơ hồ hồ, chỉ có Sở Hiên lẩm bẩm nhắc lại hai tiếng La Ứng Long nói lúc trước... Adam...

Chuyển sang chuyện khác, trong lúc cường giả số hai của tiểu đội Thiên Thần lỗ mất cả đống mặt mũi tại Helm s Deep, vị trí quân chủ lực của tiểu đội Thiên Thần ở đâu chưa rõ, năm tiểu đội luân hồi còn lại đã hoàn toàn phân tán khắp Middle Earth, tin rằng trong trận chiến cuối cùng tại Mordor, những thế lực này chung quy cũng sẽ xuất hiện chiến đấu.

Đầu tiên là Hạo Thiên dẫn theo đám tân nhân đi thẳng tới Isengard, đương nhiên thứ họ nhìn thấy là vô số binh lính Uruk-hai, tiếp đó dưới sự dụ dỗ đe dọa của Hạo Thiên, tất cả đều tin rằng cố gắng vượt qua Isengard chắc chắc sẽ bị Uruk-hai phát hiện, mà nơi nguy hiểm nhất lại chính là nơi an toàn nhất, bọn họ tốt hơn hết là cứ đợi ở đây, còn Hạo Thiên cùng bốn thành viên Trung Châu đội bắt đầu hành động hàng ngày, đánh lén, bắt sống Uruk-hai.

Phương diện này Vương Hiệp là mạnh nhất, hắn là trinh sát trong bộ đội đặc chủng tự nhiên sẽ thông thạo việc tìm kiếm tung tích, mỗi ngày đều tóm được mấy tên Uruk-hai, tiêm thuốc cải tạo Nemesis vào, tiếp đó theo ý Sở Hiên gắn một máy khống chế ý thức vào trong não lũ Nemesis tương lai này, được loại máy này hỗ trợ có thể thôi miên toàn bộ đám gia hỏa to lớn kia.

-Thật là lợi hại, không ngờ trong Chủ Thần không gian lại có thể hoán đổi được thứ này, thiết bị khống chế ý thức trước mắt chỉ nước Mỹ mới có kỹ thuật liên quan mà còn chưa hoàn hảo. Tác dụng chủ yếu nhất tương đương với thuốc nói thật, có thể thấy được nội tâm người khác, khi thôi miên cũng có hiệu quả, theo ghi chép Sở Hiên để lại, sau khi Nemesis cải tạo xong thì ý thức gần như là một tờ giấy trắng, hoàn toàn có thể dùng loại thiết bị này thay đổi ý thức bọn chúng, ha ha ha, Sở Hiên thật quá lợi hại!

Hạo Thiên lớn tiếng cười ha hả.

Bốn người Zero ở cạnh hắn trong lòng lại thầm nghĩ, cái tên Hạo Thiên lúc nào cũng cười cợt này thật sự chẳng thua Sở Hiên là mấy.

-Ha ha, vội vàng nhìn ta vẻ sùng bái như vậy làm gì? Yên tâm đi, ta dám cam đoan đám Nemesis Uruk-hai này tuyệt đối phải mạnh hơn Nemesis con người đến mười lần! Một tên Nemesis biết sử dụng đấu khí, ha ha ha....

Trong rừng cây nhất thời vang vọng tiếng cười phóng túng của Hạo Thiên...

Nói đến rừng cây, người hobbit Merry cùng mấy tư thâm giả của Nam Viêm Châu đội lúc này đều đang ở trong rừng cây, trước mặt họ là một nhóm người Ent cao hơn mười mét, mà chuyện Nyos đang muốn làm là thuyết phục đám người khổng lồ này nghe hắn chỉ huy, cùng theo bọn hắn chiến đấu với Mordor, có điều đây là một chuyện vô cùng khó khăn.

-...Đúng thế, giống như ta đã nói lúc trước vậy, Mordor còn tồn tại một ngày, bọn chúng sẽ tìm mọi cách thiêu rụi cả khu rừng này, làm gì có đạo lý cả ngàn ngày chống trộm? Vì thế so với bị động chờ bị thiêu đốt, không bằng tự mình ra tay, liên hợp với Rohan, Gondor, người Elf, cùng cả sức mạnh của pháp sư cùng nhau san bằng Mordor!

Nyos nhìn đám người Ent xung quanh, cao giọng nói, nhưng hiệu quả được bao nhiêu thì hắn lại không nắm chắc được.

Trong đó một người Ent chậm rãi nói:

- Nhưng đây không phải cuộc chiến của người Ent chúng ta, đây là chiến tranh của con người và pháp sư...

-Nhưng tên pháp sư kia không phải cũng đã bị Chúa tể Bóng tối Mordor khống chế sao? Hơn nữa ngươi dám cam đoan sau khi loài người bị đánh bại mục tiêu kế tiếp không phải khu rừng này? Cho nên đề nghị của ta là...

"Còn thiếu rất nhiều, đám người Ent đáng chết... Nhưng lực lượng này rất mạnh mẽ, chẳng những có thân thể cường hãn mà còn có ma pháp sinh mạng... Ta nhất định phải nắm được lực lượng này!

Nyos đang nỗ lực hết sức, trong lúc hắn cố gắng giúp Nam Viêm Châu đội giành được một "thế" quan trọng nhất của thế giới này thì Bắc Băng Châu đội lại...

http://tieulun.hopto.org

Một thanh niên tóc dài mỉm cười đứng trên một đám thi thể nát vụn, hắn nghịch nghịch một chiếc nhẫn màu vàng trong tay, một lúc sau mới cười nói:

- Hóa ra cái nhẫn này lại có tác dụng như vậy... Thú vị, rất thú vị, đem nó cho Chúa tể Bóng tối Sauron xem nào, thật muốn nhìn vẻ mặt đám còn lại khi thấy cảnh hắn hồi sinh, ha ha ha, thật sự quá thú vị...

Nói đoạn, hắn quay người đi ra khỏi đầm lầy, nơi đó bầy trời đỏ như máu, nơi đó là Mordor...

(*)Lăng đầu thanh - æ£å¤´é?: một loại sinh vật trong truyền thuyết, tên đầy đủ là bách hưởng thiên túc trùng, trông giống con rết có rất nhiều chân, màu xanh, đầu to bằng nắm tay người lớn, khi nhìn thấy thứ gì cũng xông đến tấn công trước vì thế được gọi là lăng đầu thanh (con bọ đầu xanh lỗ mãng)

trong ngôn ngữ Trung Quốc hiện đại dùng để chỉ loại người làm việc không có đầu óc hoặc không chịu động não, không bao giờ chịu phân tích đánh giá nội dung tính chất, đúng sai thị phi của sự việc mà cứ mù quáng hành động, kết qủa là khiến việc là mâu thuẫn với sự phát triển của sự việc, cuối cùng khiến chuyện bé xé ra to, chuyện tốt thành chuyện xấu.

442. Chiến Tranh... Chiến Tranh! (1)

Trịnh Xá ngủ thẳng một giấc đến khi trời tối, lúc này bên ngoài khung cảnh tối đên, ngoài mấy ngọn đuốc bập bùng trên tường, phần lớn người dân đều ngồi trong bóng tối, yên lặng nhìn trời đêm, ai cũng biết đêm nay sẽ là một đêm không ngủ.

Dậy cùng lúc với Trịnh Xá còn có những kỵ binh trong đội du kích, mấy nhân vật trong phim và thành viên Trung Châu đội, tỉnh lại người nào cũng thấy bụng sôi ầm ỹ, chỉ hận không nuốt được cả một con trâu vào bụng, cũng may nhờ công chúa Éowyn thông minh, khi mấy người Aragorn đi ngủ đã sai người hầu chuẩn bị thức ăn, đến khi mọi người cùng tỉnh dậy ở bên cạnh sớm đã bày đầy thịt nướng, bánh mỳ, ai cũng phấn khởi ùa vào ăn uống.

Aragorn vừa ăn vừa hỏi Éowyn:

- Bây giờ là mấy giờ? Quân Uruk-hai đã đến chưa?

Éowyn cười khổ đáp:

- Quân Uruk-hai đã sắp tới đây rồi, đại khái còn cách khoảng một giờ đi đường nữa, có điều số lượng của chúng thật quá nhiều, phải tới trên mười lăm nghìn tên, mà chúng ta ở đây chỉ có mấy trăm người... Đúng rồi, lúc trước hoàng hôn có ba trăm cung thủ người Elf tới đây, nghe họ nói thì là viện quân Elrond phái đi từ Rivendell, họ nói là vì vinh dự của liên minh giữa con người và người Elf... Ngoài đó ta thì chúng ta không có viện quân nào đáng nói.

-Tin tưởng Gandalf đi, ông ấy nhất định sẽ dẫn quân lính về... Ông ấy nói khi bình minh lên nhất định sẽ đưa họ về đây, ta tin tưởng Gandalf.

Aragorn nói vẻ khẳng định.

Tâm tình sáu người Trung Châu đội thì không được tốt như vậy, mặc dù theo kịch bản gốc đúng là Gandalf đưa viện quân về lúc bình minh, hơn nữa viện quân cũng dùng thế lôi đình vạn quân đánh bại Uruk-hai, nhưng đây lại không phải phim, đây là một thế giới hoàn toàn mới, bất cứ chuyện gì cũng có thể xảy ra. Ví dụ như số lượng Uruk-hai so với trong phim thì tăng lên không ít, tuy thực lực thiết kỵ Rohan so với trong phim cũng mạnh hơn nhiều nhưng so sánh hai bên, hai nghìn kỵ binh vẫn ở thế yếu tuyệt đối, xem ra chỉ có thể trông mong vào trận thủ thành này có thể giết được bao nhiêu Uruk-hai mà thôi.

Trịnh Xá trầm mặc cả nửa ngày rồi nói:

- Ta chuẩn bị dùng Vòng tay của thần Anubis, với tổng năng lượng vampire không ngừng tiến bộ của ta hiện tại, ít nhất có thể triệu hồi một nghìn quái vật, thậm chí là càng nhiều, hơn nữa sức cận chiến Đội quân của thần Anubis cũng rất mạnh, chỉ cần đầu không tan vỡ thì sẽ không chết, thân thể cao ba mét đủ để từ cao đánh xuống tấn công Uruk-hai. Được một mất một, vấn đề lo lắng duy nhất là sau khi ta sử dụng Vòng tay của thần Anubis sẽ tiêu hao toàn bộ năng lượng vampire, nếu như lại có đoàn đội khác tới tấn công chúng

http://tieulun.hopto.org

ta thì kết quả không cần nói nữa, kỹ năng Hủy diệt của ta chắc chắn cũng sẽ bị ảnh hưởng... Các ngươi cảm thấy thế nào?

Sở Hiên trực tiếp lắc đầu bác bỏ:

- Hiệu quả sử dụng Vòng tay của thần Anibus thật sự có thể bỏ qua, một nghìn quái vật này ngươi căn bản không thể khống chế, sau khi triệu hồi ra thì chỉ biết tự động chiến đấu, là như vậy đúng không? Mà chúng ta hiện tại đang phải phòng thủ, không phải đôi công, trong tình huống này cung thủ hoặc bộ binh biết nghe lệnh sẽ hữu dụng hơn, Đội quân của thần Anubis không những không thể hỗ trợ thủ thành mà còn có thể khiến bố trí binh sỹ trong thành bị rối loạn, càng làm thành trì nhanh chóng bị đánh chiếm... Không thể sử dụng Vòng tay của thần Anubis ở đây, nếu là trận chiến tại Minas Tiriths thì tốt hơn.

Trịnh Xá thở dài nói:

- Vậy phải làm thế nào? Ta thì còn khá một chút, có thể sử dụng khô lâu chiến mã tùy ý trợ giúp hoặc tấn công, các điểm phòng thủ quan trọng của tòa thành này cơ bản có thể thể nói là hoàn mỹ, Uruk-hai muốn đánh vào sẽ vô cùng khó khăn, nhưng các ngươi thì sao? Dù sao thì đây cũng là chiến tranh, không chú ý một chút là có thể mất mạng, các ngươi cứ dứt khoát dùng Goblin glider bay lên cao để tấn công đi, Trương Hằng hoàn toàn có thể làm như vậy, Sở Hiên, coilgun của ngươi còn bao nhiêu băng đạn khắc ký hiệu? Có thể giết bao nhiêu Uruk-hai?

-Không, ý ta không phải mặt đối mặt chiến đấu với Uruk-hai.

Sở Hiên trực tiếp đáp:

-Đó là cách làm ngu xuẩn nhất, mặc dù Vòng tay của thần Anubis gần như không có tác dụng trong loại chiến tranh phòng thủ này, nhưng có một thứ khác lại cực kỳ hữu dụng, thứ này cũng có thể sử dụng rất dễ dàng... Cuốn sách của thần Anubis.

Trong sách có rất nhiều ma pháp mang tính tấn công, nhưng Trịnh Xá hầu như không hiểu các chú ngữ ma pháp đó, trong trí nhớ của hắn phần lớn ma pháp đều là kỹ năng do Tề Đằng Nhất đọc ra giúp. Đương nhiên sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba mô phỏng Tề Đằng Nhất hắn có thể dựa vào các tri thức học hỏi được suy luận ra phương pháp niệm chú một số ma pháp nhưng về độ chính xác thì không rõ ràng lắm.

Một ma pháp trong số đó là Tề Đằng Nhất tự phiên dịch ra, hiệu quả của nó là... thay đổi địa hình!

Sau khi mọi người ăn no, mấy người Aragorn cùng sáu người Trung Châu đội tới bên tường thành, ở đó có một người Elf đang nói chuyện với Théoden, trên tường thành còn có thêm mấy trăm cung thủ, nhìn thấy áo choàng màu đen của họ, Legolas lập tức kêu lên kinh ngạc:

- Dạ Ưng, đó là đội hộ vệ hoàng gia của Rivendell, ba trăm Dạ Ưng, đã có hơn một nửa được điều tới đây.

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, cùng nói cảm tạ với người Elf kia, chi tiết tạm thời không cần nhắc tới, tiếp đó liền trầm mặc chờ đợi trên tường thành.

Sáu người Trung Châu đội tự nhiên là ngồi cách xa một chút, giữa họ cũng có chút chuyện riêng cần trao đổi, những thứ này không thể trực tiếp nói trước mặt nhân vật trong phim được, Sở Hiên lên tiếng trước:

- Theo ý tứ con rết đầu xanh hôm nay nói, bọn chúng đại khái sẽ tham gia đoàn đội tác chiến trong trận đánh tại Minas Tirith, thời gian thật sự cũng không còn quá lâu nữa... Chúng ta có mấy chuyện nhất định phải làm, đầu tiên là thu hồi sức mạnh đã tách ra, thực lực của Hạo Thiên rất mạnh, kể cả trí lực lẫn vũ lực... Ngoài ra thuốc cải tạo Nemesis ta giao cho hắn hẳn là cũng đã có thể thu hoạch, thu hoạch cụ thể thì phải xem năng lực của hắn. Tiếp theo là bốn người Zero trở lại, sức chiến đấu của họ khi tác chiến với thành viên tiểu đội khác cực kỳ hữu dụng. Cuối cùng là "thế" chúng ta đã đạt được, cung thủ biết kỹ năng Bạo liệt tiễn tự nhiên là...

Trịnh Xá bỗng ngắt lời Sở Hiên, nói:

- Ngươi nói những chuyện này làm gì? Cứ như trong mấy chuyện tiểu thuyết máu chó vậy, ngươi đỡ hộ ta một tiễn rồi chết giữa chiến trường, mẹ nó, ngươi cứ như là đang trăn trối vậy... Ngươi là đồng đội cùng kề vai chiến đấu với ta! Không được dễ dàng nghĩ tới cái chết như thế!

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên gật gật đầu, ngẫm nghĩ một chút rồi nói:

- Hiểu rồi, những chuyện cần bàn giao lại cơ bản đã giao hết, nếu có gì không hiểu thì hỏi Hạo Thiên... Mặc dù chỉ là trí tuệ của người bình thường, nhưng dùng trí tuệ bình thường đối đầu với trí tuệ bình thường không phải cũng là một cách để mạnh lên sao?

Trịnh Xá càng lúc càng cảm thấy trong lời Sở Hiên có điểm gở, hắn còn đang muốn nói gì đó thì từ phía xa bỗng truyền tới một loạt tiếng bước chân trầm thấp. Dần dần từ phía ngoài xa tường thành xuất hiện ánh đuốc dày đặc, ánh đuốc ở trên bình nguyên hợp thành một đám, chậm rãi tiếp cận tào thành, mặc dù nói thì chỉ có hơn mười nghìn quân Uruk-hai nhưng khi chúng thật sự tập trung lại thì đông nghìn nghịt, đưa mắt nhìn ra xa chỉ thấy ánh lửa vô cùng vô tận, còn có thiếng bước chân rầm rập, chỉ âm thanh đã đủ khiến người ta chịu áp lực đến muốn phát điên.

Quân đoàn Uruk-hai đã tới, trận chiến Helm s Deep cuối cùng cũng khai màn!

Trịnh Xá liếc nhìn Sở Hiên nói:

- Ngươi vẫn luôn vô cùng lý trí, sao đột nhiên lại biến thành người có nhân tính có dự cảm như vậy? Những chuyện khác cũng bỏ qua, bản thân ngươi nhất định phải cố gắng sống sót, nếu như chính mình cũng cảm thấy sẽ phải chết thì thật sự là chết chắc rồi, tóm lại... ngươi từng nói phải tới khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư mới thôi, ngươi không phải muốn có tình cảm cùng cảm giác sao? Muốn có được tất cả những thứ một con người vốn phải có sao? Vậy thì trước tiên cứ nỗ lực sống sót đi!

Nói đoạn, Trịnh Xá đứng dậy đi tới chỗ khô lâu chiến mã, tiếp đó xoay người leo lên ngựa, kéo cương nhảy vọt lên tường thành.

Uruk-hai là chủng tộc mạnh mẽ nhất trong loài Orc, tính cách cực kỳ cuồng bạo, yêu thích giết chóc máu tươi, bọn chúng khác với quân Orc, không phải vì gặp cường địch mà rút lui, ngược lại, gặp cường địch càng khiến chúng cảm thấy hưng phấn như phát cuồng, vì thế trận chiến này càng thêm khó khăn.Uruk-hai dựa vào ưu thế số lượng tấn công tòa thành kiên cố này, mọi người thì lại không biết tường thành của Helm s Deep có thể chống cự được đến trời sáng hay không.

Theo ánh đuốc càng lúc càng tới gần, tiếng bước chân của quân Uruk-hai cũng càng lúc càng nặng nề, rõ rệt, đến khi dùng mắt thường có thể nhìn rõ bọn chúng, đội quân Uruk-hai mới thật sự lộ diện trước mặt mọi người. Đây là một đội quân được vũ trang tới tận răng, không giống với đại quân Orc dùng số lượng thủ thắng của Mordor, vũ trang của đội quân này thậm chí còn tốt hơn cả một số binh lính của Rohan, pháp sư áo trắng Saruman quả nhiên là không tầm thường, không ngờ có thể tạo ra được một đội quân sắt thép như thế này.

Đám Uruk-hai cao khoảng hơn hai mét, trên người mặc áo giáp bằng kim loại đen ngòm, đầu đội mũ giáp bằng thép, phần lớn Uruk-hai đều mang trường thương dài hơn ba mét, một số khác thì cầm đại đao cùng cung tên, trạng bị cùng tố chất của đội quân này quả thật bất phàm.

Aragorn cao giọng nói với các cung thủ người Elf, do hắn dùng tiếng Elf nên mấy người Trịnh Xá có nghe mà chẳng hiểu gì cảm nhưng họ cũng mặc kệ hắn nói gì, mỗi người đều nắm chặt vũ khí của mình nhìn đám Uruk-hai càng lúc càng tới gần, cuối cùng đội quân Uruk-hai dừng lại cách tòa thành khoảng hơn một tầm tên.

Chiến tranh... đã bắt đầu!

443. Chiến Tranh... Chiến Tranh! (2)

Đám Uruk-hai dừng lại, một tên cao lớn ra dáng như chỉ huy đứng trên một tảng đá lớn, cao giọng gầm vang ra xung quanh, âm thanh vang vọng cả chiến trường. Theo tiếng gầm của hắn, tên Uruk-hai thứ hai cũng gầm lên, tiếp đó là tên thứ ba thứ tư... Đến khi cả chiến trường vang dội tiếng gầm, đám Uruk-hai bắt đầu dùng trường thương hoặc vũ khí giộng xuống đất, từng lượt từng lượt nặng nề, cả sơn cốc phảng phất như đang rung động.

http://tieulun.hopto.org

Một cung thủ lớn tuổi không giữ được tay rung lên một cái, trên cung vốn đã lắp sắp một mũi tên lúc này tay tuột ra trực tiếp bắn thẳng mũi tên ra, một tên Uruk-hai đang gõ trường thương lập tức bị bắn chết tại chỗ. Nhất thời cả chiến trường thoáng yên tĩnh lại một chút, nhưng sau đó Uruk-hai càng điên cuồng gào thét, máu tươi không làm chúng kinh hoàng hay sợ hãi mà ngược lại càng thêm cuồng bạo, tiếp theo chúng hét lớn lao về phía tường thành.

-Chuẩn bị! Bắn!

Aragon đứng cạnh các cung thủ Elf, khi Uruk-hai tới gần hắn lập tức rút trường kiếm, tiếp đó chỉ về phía đám Uruk-hai, hét lên.

Thực lực các cung thủ Elf này thật sự cũng bất phàm, xứng đáng mang hai chữ Dạ Ưng mà Legolas đã nói, sau khi Aragorn ra lệnh, ít nhất có năm mươi người tay cầm mấy mũi tên, một số khác thì trên tiễn tỏa ra ánh sáng xanh lục, tiếp đó đồng loạt bắn, những cung thủ tay cầm nhiều mũi tên mỗi lần bắt đều giết chết vài tên Uruk-hai, đám lao tới đầu tiên lập tức chết một mảng lớn.

Nhưng giáp trên người Uruk-hai dù gì cũng không phải bằng giấy, rất nhiều tên bắn trúng người bọn chúng đều bị giáp sắt đánh bật ra, chúng như không có việc gì gào thét xông tới, nhất thời thanh thế đại thịnh.

Trường Hằng lúc này đang đứng cạnh Trịnh Xá, hắn nhìn thấy cách bắn tán xạ của các cung thủ Elf, lập tức kêu lên kinh ngạc:

- Lưu tiễn xạ kích? Quá tuyệt vời! Thật muốn xem họ còn cất giấu bao nhiêu tiễn kỹ chưa thể hiện ra, nếu như còn có người sử dụng được Cửu tiễn xạ nhật thì đúng là...

Trịnh Xá tiện mồm đáp lại một câu:

- Ngươi từ từ chờ ở đây là được, nếu như không sợ chết... Cứ thò đầu ra ngoài tường thành, ta có thể thấy một số tên Uruk-hai cầm cung tên, à đúng, còn có cả nỏ nữa...

Trương Hằng lập tức ngậm miệng, bất quá ánh mắt hắn vẫn liên tục chú ý tới chỗ người Elf, đến khi Trịnh Xá rống lớn rút Hổ hồn đao ra hắn mới cầm cung bắt đầu bắn liên tục xuống dưới.

Lúc này Uruk-hai đã tới gần tường thành, Aragorn lập tức quát lên:

- Bắn tự do! Bắn tự do! Tất cả bắt đầu bắn tự do!

Nhất thời, trên tường thành dù là người Elf hay con người đều bắt đầu bắn tự do, có người Elf gia nhập cộng thêm dân chúng mới triệu tập, trên tường thành tốt xấu gì cũng có hơn một nghìn cung thủ, lập tức tên bắn như mưa, cả đoạn tường thành ngoài tiếng gầm gào của Uruk-hai còn có tiếng kim loại va chạm liên tục. Ngoài cung thủ Elf cùng những cung thủ tinh nhuệ ra, tên do các cung thủ khác bắn ra uy lực quá nhỏ, căn bản không xuyên qua được áo giáp của Uruk-hai, vì thế nhìn qua có vẻ mưa tên dày đặc nhưng uy lực cùng lắm chỉ được một nửa.

Khi đám Uruk-hai tới sát chân tường thành lập tức có một số tên vác thang dựng thẳng lên tường, trong tiếng kinh hô của người trên thành, mấy chiếc thang được nâng bổng lên, tiếp đó những tên Uruk-hai ở trên thang thuận thế nhảy lên tường thành, quân lính phòng thủ không kịp trở tay, nhất thời không ít người chết dưới vũ khí của Uruk-hai.

"Công thành chiến trong thế giới này thật quá đơn điệu, vũ khí thô sơ, chiến thuật đơn giản, thậm chí đến cả quân đội cũng kém cỏi. Ta xem qua ghi chép công thành chiến thời nhà Tống, cái gì nước sôi dội xuống, ném đá ném gỗ, cung lớn, cự nỏ, xe bắn đá, những thứ này chẳng thấy đâu cả, ngươi lao ầm ầm tới, ta đứng sừng sững cản... Thật khiến người ta phát nản."

Trịnh Xá vừa suy nghĩ vừa kéo cương thúc khô lâu chiến mã nhảy lên cao, tiếp đó Hổ hồn đao phát xuất đao mang tối đa hung hăng chém ra, một đao đã cắt đôi toàn bộ thang leo trong phạm vi ba mươi mét trước mặt hắn thành hai đoạn, đám Uruk-hai ở trên đều kêu thảm rơi xuống đất, không thể sống sót nổi. Tuy vậy số lượng Uruk-hai dưới tường thành thật sự quá nhiều, Trịnh Xá liên tục chém đứt mấy chiếc thang thì bọn chúng vẫn có thể tiếp tục tràn lên cuồn cuộn không ngừng, chiến tranh quả thật không phải sức một người là có thể thay đổi được.

-Ầm!

http://tieulun.hopto.org

Một tiếng nổ vang, vòng đao mang bảo vệ quanh người Trịnh Xá vỡ tung, dọa khiến Trịnh Xá phải vội vàng điểu khiển khô lâu chiến mã nhảy vào trong. Vừa rồi hắn dựa vào đao mang bảo vệ liên tục canh giữ tường thành, vô số mũi tên bắn trúng người hắn đều không có tác dụng, mãi tới khi mấy mũi Bạo liệt tiễn bắn tới, do cự ly quá xa nên uy lực chỉ vừa đủ phá tan vòng đao mang bảo vệ, cũng may không làm hắn bị thương, nhưng nếu hắn lùi lại chậm một chút có thể đã biến thành tổ ong vò vẽ rồi.

-Khốn kiếp, chuyện còn chưa xong!

Trịnh Xá cũng bị động đến chân hỏa, hắn một lần nữa dùng đao man bao phủ toàn thân, tiếp đó bổ sung nội lực đầy đủ từ nhẫn mithril, sau khi xong xuôi hắn kéo cương để khô lâu chiến mã nhảy thẳng ra ngoài thành. Mấy nhân vật trong phim lập tức hai mắt đỏ ngầu hét lên, họ đối với Trịnh Xá đã này sinh tình cảm đồng đội, những người trong Trung Châu đội cũng kêu lên, ngoại từ Sở Hiên bình thản rút hai khẩu coilgun ra.

Rầm một tiếng trầm đục, Trịnh Xá nặng nề rơi xuống đất, từ độ cao hơn mười mét nhảy thẳng xuống nhưng lại không hề làm hắn cùng khô lâu chiến mã bị thương chút nào vì tất cả đám Uruk-hai đứng dưới chân đã biến thành một đám máu thịt bầy nhầy, thật sự bị ép hoàn tàn thành thịt vụn. Trịnh Xá nhảy xuống cũng không hề dừng lại, Hổ hồn đao lập tức vung lên, do hắn nhảy xuống quá đột ngột nên phần lớn Uruk-hai vẫn còn đang sững sờ, không kịp vận đấu khí nên đao mang dài gần hai mươi mét chỉ quét một lượt, tất cả Uruk-hai trong nửa vòng tròn rộng trước mặt hắn đều bị chém thành hai đoạn. Một đao này vung lên ít nhất có mấy trăm đến một nghìn Uruk-hai bị giết tại chỗ, còn Trịnh Xá lại càng không ngơi tay, giục ngựa lao vào giữa đám Uruk-hai, Hổ hồn đao chém ngang bổ dọc, khoảng chiến trường đó lập tức máu thịt tơi bời.

Gimli kích động hô:

- Ngươi đúng là dũng sỹ mạnh mẽ, kẻ may mắn nhất và cũng ngu ngốc nhất... Ta nhất định phải giết ngươi, tên khốn không cần mạng!

Mấy người Aragorn đã được thấy sự cường hãn của Trịnh Xá, hơn nữa họ cũng biết đặc tính không bị trọng lực ảnh hưởng của khô lâu chiến mã, đến khi Trịnh Xá không trụ được tự nhiên sẽ theo tường thành chạy lên, có điều lúc này họ cũng không kịp nghĩ ngợi nhiều, Aragorn lập tức quát:

- Cung thủ lùi ra sau, người đứng hàng trước cầm vũ khí chuẩn bị! Uruk-hai leo lên thành lập tức tiến hành cận chiến!

Mặc dù sự vũ dũng của Trịnh Xá khơi dậy sĩ khí của binh lính nhưng tường thành quá dài cũng khiến một mình Trịnh Xá không thể phòng thủ nổi, những điểm khác dần dần bị ép lại, không ngừng có Uruk-hai ào ào xông lên. Số lượng cung thủ Uruk-hai rất ít nhưng khả năng cận chiến của chúng lại rất lợi hại, bình thường đều là hai người hoặc một người Elf mới có thể ngăn chặn nổi, vì thế trên tường thành số lượng Uruk-hai càng lúc càng đông, ngoài vị trí chỗ Trịnh Xá phòng thủ đang trống không ra, các nơi khác đều đã lâm vào hỗn chiến.

Lúc này tố chất binh lính lập tức được thể hiện rõ rệt, các chiến sỹ tinh nhuệ có đấu khí không hề sợ hãi Uruk-hai, thậm chí còn có thể lấy một địch nhiều, nhưng dân chúng bị triệu tập thì chỉ có thể chịu đồ sát, chiến đấu tầm xa họ còn có thể cung cấp chút hỏa lực, đến khi cận chiến thì không hề có cách nào, bị ép phải liên tục lùi lại.

May mắn là tòa thành này được thiết kế rất hợp lý, cho dù Uruk-hai đã lao lên tường thành nhưng trong thành nội vẫn có cung thủ tiến hành ngắm bắn, hơn nữa phía trước có binh lính tinh nhuệ biết đấu khí ngăn cản quân đội Uruk-hai tiến lên, liên tiếp kịch chiến vài phên cuối cùng cũng ngăn chặn được công kích tại chỗ, tới khi bốn người Trung Châu đội gia nhập chiến trường, thế cục lại một lần nữa biến đổi.

Trương Hằng gia nhập ảnh hưởng cũng không lớn, cung tên của hắn đương nhiên là uy lực rất lớn nhưng đối với quần chiến thì tác dụng cũng chỉ tương đương với một cung thủ Elf tinh nhuệ. So với hắn, Trình Khiếu biết võ thuật gia truyền, Triệu Anh Không có kỹ năng thích khách, hai người họ đều mạnh hơn binh lính biết đấu khí bình thường rất nhiều, nhất thời mỗi người ngăn cản hơn mười tên Uruk-hai, nhưng kẻ công kích mạnh nhất chắc chắn phải là Sở Hiên.

http://tieulun.hopto.org

Tay cầm hai khẩu coilgun, chỉ thấy hắn mộ mình đứng giữa đám Uruk-hai vây công, hai tay liên tụng vung lên quanh người theo quỹ tích kỳ lạ, mỗi lần đều có thể trực tiếp bắn hạ một hoặc vài tên Uruk-hai, đến cả tên bắn tới cũng bị coilgun bắn tan, uy lực của hai khẩu súng lục này thậm chí còn có thể ngăn cản được cả Bạo liệt tiễn, bởi vì hắn căn bản không cần dùng mắt để nhìn mà dựa vào bản năng để vung súng theo quỹ tích Gun-kata, quỹ tích đó là tất cả các hướng công kích mà hắn có thể gặp phải.

Đến khi Sở Hiên vung tay, hai băng đạn rơi xuống đất thì hơn trăm tên Uruk-hai ngã rạp xuống đất, lúc này hai băng đạn rỗng còn đang tỏa ra khói trắng, dáng vẻ lãnh khốc, bình thản, động tác thật sự ấn tượng không ai so bì được...

Trịnh Xá mặc dù đang chiến đấu giữa đàn Uruk-hai nhưng vẫn chú ý tới động tĩnh trên tường thành, khi thấy Gun-kata siêu hạng của Sở Hiên, trong bụng hắn không khỏi khen thầm, nhưng đúng lúc này, hắn bỗng thấy một tên Uruk-hai tay cầm một ngọn đuốc đang cháy lao vào chân tường thành, chỗ đó chính là khu vực nơi Sở Hiên đang đứng...

444. Cái Chết Của Sở Hiên Và... Một Lần Bố Cục Khác! (1)

Chỗ Sở Hiên đang đứng là khoảng tường thành sắp nổ tung, đây chính là bước ngoặt trong trận chiến phòng thủ Helm s Deep, nếu không với một cửa ải hùng tráng như thế này, Urk-hai làm sao có thể đánh hạ trong vòng một đêm được? Mà bước ngoặt này sau khi Trịnh Xá cùng Sở Hiên thương lượng cũng đã có biện pháp giải quyết, đó là sau khi tường thành phát nổ sẽ do Trịnh Xá sử dụng Cuốn sách của thần Anubis thay đổi địa hình, như vậy cũng có thể ngăn cản Uruk-hai tấn công vào trong thành.

Tường thành sẽ bị phá nổ, vốn là tình tiết sẽ xuất hiện trong phim, chuyện như vậy sao Sở Hiên lại có thể không nhớ? Nhưng giờ phút này hắn thật sự đang đứng trên đoạn thường thành sắp nổ, trong thoáng chốc lúc Trịnh Xá xoay người, bất ngờ nhìn thấy dưới chân Sở Hiên một tên Uruk-hai cầm đuốc lao thẳng vào lỗ hổng dưới chân tường.

-Không!

Trịnh Xá gấp đến độ hai mắt đỏ ngầu, hắn cơ bản không kịp chuyển thân, trực tiếp đạp lên yên ngựa nhảy vọt lên cao đồng thời ở giữa không trung hai chân dùng sức đạp mạnh, sử dụng Nguyệt bộ trong trạng thái thái Hủy diệt nháy mắt, lao vụt về phía chỗ Sở Hiên đứng.

Nhưng đây vẫn là tốc độ theo đường thẳng, tên Uruk-hai kia cách chân tường thành cùng lắm là bốn, năm mét, mặc dù trên người cắm đầy tên nhưng trong giây phút cuối cùng hắn vẫn nhảy vào được trong được thoát nước dưới chân tường thành. Tiếp đó là tiếng nổ vang dội, một đoạn tường thành khoảng sáu bảy mét ầm ầm sụp đổ, tro bụi do vụ nổ cuốn lên thậm chí cuốn văng cả Trịnh Xá ra xa mấy mét, đây đâu phải là bộc phá nguyên thủy bằng thuốc nổ đen như trong phim, uy lực tuyệt đối có thể so sánh với chất nổ siêu mạnh ở chỗ Chủ Thần.

Trịnh Xá bị thổi bay ra xa, trong thoáng chốc lúc hạ xuống hắn lại đạp mạnh chân, cả người không hề dừng lại lao về phía đoạn tường thành phát nổ, ở đó Uruk-hai điên cuồng gào thét lao vào trong thành, nhưng bọn chúng lại gặp phải Trịnh Xá càng điên cuồng hơn. Do lo lắng cho an nguy của Sở Hiên, lúc này Trịnh Xá hai mắt đỏ như máu, miệng phát ra tiếng gầm như dã thú, khi mấy tên Uruk-hai đi đầu lao tới chỗ hắn, cũng không biết hắn làm thế nào, mấy tên Uruk-hai lập tức bị xé vụn trong nháy mắt, tiếp đó Trịnh Xá trực tiếp lao vào giữa đám Uruk-hai, chạy tới chỗ đoạn tường thành vỡ vụn trước.

Uruk-hai xung quanh tự nhiên là không để yên, bọn chúng đều công kích tới gã loài người thấp bé (so với bọn chúng), nhưng không biết chuyện gì xảy ra, chỉ thấy hai tay Trịnh Xá khẽ rung động vài cái, mấy chục tên Uruk-hai bên cạnh hắn đều như bị một con quái thú xé xác. Sau khi Trịnh Xá chạy qua, dưới đất chỉ lưu lại vô số mảnh xác, Trịnh Xá càng không biết từ lúc nào đã mỗi tay nắm đầu một tên Uruk-hai, khi tới chỗ tường đổ hắn vung tay ấn thẳng hai tên vào tường, bốp bốp hai tiếng, hai cái đầu bị ép nát vụn.

-Sở Hiên đâu? Sở Hiên không sao chứ?

Trịnh Xá vừa nhảy vào trong lập tức gào lên, phía sau hắn là xác vụn đầy đất, một đường đi tới không ai có thể chống cự nổi một giây, sức chiến đấu kinh khủng thậm chí khiến đám Uruk-hai ở phía xa cũng sinh

http://tieulun.hopto.org

ra chần chừ.

Chỗ tường đổ, Trình Khiếu cùng Triệu Anh Không đều đang ngồi dưới đất, trước đó Triệu Anh Không đã đỡ Sở Hiên xuống, Trình Khiếu thì liên tục đổ thuốc vào miệng Sở Hiên, chỉ là sắc mặt hắn vừa kích động vừa u ám, không còn nhận ra vẻ tươi cười tự tin thường ngày, tình cảnh như vậy lập tức khiến trong lòng Trịnh Xá nghĩ tới điểm gở.

-Thế nào? Ta hỏi ngươi thế nào?

Trịnh Xá cũng không tới gần, đứng ở đoạn tường đổ hét lên.

Trình Khiếu không hề phân tâm, cũng không ngẩng đầu lên, quát:

- Mẹ nó, ngươi đứng đó mà thủ tường thành! Có bệnh thì tin tưởng thầy thuốc... Lão tử chính là thầy thuốc, ngươi lập tức câm miệng cho ta!

Hắn vừa nói, động tác hai tay cũng không hề ngừng lại, thoáng cái đã lột áo Sở Hiên xuống, Trịnh Xá lập tức nhìn thấy ngực trái Sở Hiên chỗ trái tim đang tràn máu tươi, tình cảnh như vậy rõ ràng là...

-A! Ta muốn các ngươi đền mạng! Uruk-hai! Saruman!

Trịnh Xá gầm lên, cầm Hổ hồn đao điên cuồng lao ra ngoài...

Ánh mặt Legolas lộ ra một tia chần chừ, hắn vốn đang định nói gì đó nhưng nhìn lại thế trận Uruk-hai bộc phát gió tanh mưa máu, nhất thời lại không biết nên nói từ đâu, vì thế đến cuối cùng hắn cũng chỉ biết nhíu mày tiếp tục cầm cung bắn xuống.

Khi nhóm Trịnh Xá còn ở chỗ nữ hoàng Galadriel, Sở Hiên từng tới gặp Legolas, Legolas trong lòng không khỏi nhớ lại hoàn cảnh lúc đó...

-....Đúng thế, ta muốn Legolas mang ta tới gặp ngươi, nữ hoàng.

Lúc này sắc trời còn chưa sáng, cách bình mình một thời gian, mà sáng sớm là lúc Hội bảo vệ nhẫn phải rời đi, đến lúc ấy nữ hoàng mới giao cho mỗi người một món lễ vật, trước đó hai giờ sáng Sở Hiên đã đánh thức Legolas nhờ hắn đưa tới gặp nữ hoàng Galadriel.

Nữ hoàng Galadriel mỉm cười giảo hoạt nói:

- Người không có tình cảm, ngươi hiện tại tới tìm ta vì chuyện gì? Để xin lỗi ta sao? Phá nát trang sức của ta.

Sở Hiên lạnh nhạt nói:

- Không, là để tiến hành giao dịch với ngươi...

Galadriel thoáng sửng sốt, tiếp đó cười nói:

- Nếu là để giao dịch, lúc trước không phải đồng đội của ngươi đã giao ước cùng chúng ta tiến hành một chuyến giao dịch sao? Chẳng lẽ ngươi muốn qua mặt hắn một mình giao dịch với tộc Elf chúng ta.

-Không, không phải giao dịch đó.

Sở Hiên trực tiếp lắc đầu đáp:

-Ta muốn có thể lấy được một số thứ từ chỗ ngươi, để đáp lại ta sẽ giao chiếc nhẫn tối cao đã tiêu diệt linh hồn Sauron cho ngươi, đương nhiên là không phải bây giờ mà là lần sau khi bọn ta trở lại thế giới này...

Galadriel lần này lại nhíu mày, chăm chú nhìn Sở Hiên, nói:

- Mặc dù nghe qua rất mê người, nhưng có cảm thấy chuyện này căn bản là không thể không? Sauron nếu dễ tiêu diệt như vậy thì bao nhiêu chủng tộc chúng ta đã không gọi hắn bằng danh hiệu Chúa tể Bóng tối, đó là e ngại, cũng là sợ hãi... Ngươi hy vọng có thể lấy được thứ gì từ chỗ ta?

Sở Hiên bình thản nhìn nữ hoàng nói:

http://tieulun.hopto.org

- Ta muốn thứ có thể giúp người ta hồi sinh một lần hoặc có thể khiến người ta giả chết một lần, tóm lại là đạo cụ hoặc ma pháp đều được... Trong thế giới này đội của ta có một cường địch rất đáng sợ, ta không biết với sức mạnh của đội ta có thể đối phó được không, nếu không thể thì chuyện của chiếc nhẫn hay là giao dịch với các ngươi tất cả đều thành không... Nói cho ta biết, người Elf có đạo cụ hoặc ma pháp như vậy không?

Khuôn mặt Legolas đột nhiên đau nhói, một mũi tên bắn sượt qua mặt kéo hắn từ trong dòng suy tư tỉnh lại, lần đó sau khi gặp nữ hoàng, Sở Hiên cũng nói chuyện với hắn một hồi, dặn dò ngàn vạn lần không được nói chuyện gặp mặt nữ hoàng Galadriel với mấy người Trịnh Xá, mà Legolas cũng là ngươi tâm tư kiên nghị, sau khi đáp ứng yêu cầu của Sở Hiên hắn liền chôn sâu bí mật này trong lòng.

"Nhưng mà Sở Hiên, mọi chuyện thật sự sẽ như ngươi dự liệu sao? Trịnh Xá nếu không thể nhớ ra thứ đó kịp thời thì tính mạng ngươi không phải chắc chắn sẽ khó giữ sao?"

Legolas nhìn chằm chằm vào bóng Trịnh Xá, mấy lần muốn nói rồi lại thôi, đến khi Trịnh Xá một lần nữa từ chiến trường quay lại, hắn mới khẽ thở phào, cầm tên thủ chặt sau lưng Trịnh Xá.

Chỉ thấy Trịnh Xá tay cầm chiếc lá cây thế giới mà nữ hoàng Galadriel tặng, hắn không để ý khắp người đầy máu đen, trên tay đầm đìa máu tươi, trực tiếp nhét lá cây vào miệng Sở Hiên, chiếc lá cũng rất thần kỳ, sau khi tiến vào miệng Sở Hiên lập tức biến thành chất lỏng màu xanh lục, tiếp đó từ từ chảy xuống cổ họng.

Trịnh Xá thở ra một hơi, nhìn chằm chằm vào Trình Khiếu nói:

- Nhanh lên đi, xem xem vết thương Sở Hiên thế nào? Ngươi không phải đến cả Boromir ngực thủng một lỗ cũng cứu về được ư? Sao đồng đội của mình lại không thể cứu được?!

Những lời này có chút gây sự vô lý, cứu người còn phải xem thương thế nghiêm trọng hay không, Trình Khiếu cũng không để ý tới hắn, chỉ cầm kim không ngừng cắm vào ngực Sở Hiên, tay kia cầm chỉ phẫu thuật khâu liên tục, Triệu Anh Không ở cạnh thì tay cầm Băng Ngưng đan, chỉ cần Sở Hiên gặp nguy cấp sẽ lập tức cho hắn uống.

Trịnh Xá cứ đứng như vậy nhìn chằm chặp vào động tác của Trình Khiếu, không chạy ra ngoài đoạn tường đổ nữa, vừa rồi khi xông ra hắn một mình xé xác hai, ba nghìn tên Uruk-hai, bọn chúng không ngờ không dám kéo tới đây nữa, trong tình huống như vậy, cung thủ trên tường thành cũng đủ ngăn cản Uruk-hai tới gần vì thế hắn mới có thể tiếp tục ở lại đây.

Động tác của Trình Khiếu càng lúc càng nhanh, sắc mặt Sở Hiên cũng trở nên thoáng hồng nhuận, máu phun ra từ ngực cũng càng lúc càng ít, nhưng đến khi Trình Khiếu sắp cắt chỉ hắn bỗng òa khóc, miệng gào lên:

- Khốn kiếp, lão tử không làm nữa... Đây là chuyện con mẹ gì, trực tiếp phá nát trái tim, căn bản không cho ta thời gian trị liệu, không cho thời gian để uống Băng Ngưng đan, khốn kiếp, đây là chuyện gì chứ...

Trịnh Xá biến sắc, trực tiếp xốc Trình Khiếu dậy, hét lên:

- Cái gì? Không phải đã khâu lại rồi sao? Không phải ngực hắn đã chữa xong sao? Ta không phải đã cho hắn nuốt lá cây thế giới sao? Sao không cho hắn uống Băng Ngưng đan? Tại sao?

Triệu Anh Không lập tức nhét viên thuốc trong tay vào miệng Sở Hiên nhưng hắn căn bản không hề đông lại thành tượng băng, bởi vì hắn rút cuộc đã không thể nuốt được đan dược nữa, Triệu Anh Không thậm chí cắn vụn, dùng miệng truyền cho Sở Hiên nhưng vẫn không được, nàng sờ động mạch cổ Sở Hiên rồi, đứng dậy khẽ nói:

- ....Hắn chết rồi.

"Adam nhắn, đã xác nhận, Sở Hiên đã chết..."

Trịnh Xá hai tay mềm nhũn, Trịnh Xá lập tức ngã bịch xuống đất, lúc này hai mắt Trịnh Xá đỏ ngầu cùng mờ mịt, cứ như vậy quay người ra khỏi đoạn tường đổ, từng bước từng bước tiến về phía đội quân Uruk-hai. Khi hắn vừa ra khỏi chỗ tường đổ, một mũi Bạo liệt tiễn đã dùng tốc độ mắt thường không thể theo kịp

http://tieulun.hopto.org

bắn thẳng tới trước mặt hắn, Trịnh Xá một tay vung lên, mũi tên sắp bắn trúng mặt không ngờ lại bị hắn trực tiếp chộp lấy, tiếp đó hắn gầm lên một tiếng, lao thẳng vào giữa đội ngũ Uruk-hai....

445. Cái Chết Của Sở Hiên Và... Một Lần Bố Cục Khác! (2)

Thứ gọi là gien, chỉ cần là sinh vật cùng một giống loài bộ gen sẽ giống nhau tới trên 99,9%, nếu có quan hệ huyết thống thì mức độ tương tự càng cao, những điểm giống nhau trong bộ gen cấu thành các đặc trưng của con người, ví dụ như thân thể, ý thức, trí thông minh các loại, không phẩy không mấy phần trăm khác biệt còn lại sẽ tạo thành sự sai biệt về hình dáng, tính cách, nhóm máu, vân vân... của mỗi người.

Đương nhiên, từ khi con người hình thành kỳ thật phần lớn bộ gen chưa từng được sử dụng đến, những gen này đều là dấu tích lưu lại trong quá trình tiến hoá từ sinh vật đơn bào, sinh vật đa bào, cá, lưỡng cư.... cho tới khi xuất hiện con người, rất nhiều mã gen được lưu lại từ thời viễn cổ, nhưng cũng không có nghĩa là tất cả những phần gen bị đào thải đều là gen xấu, mà ngược lại có đôi khi những thứ rất tốt lại bị đào thải nhanh nhất.

Đến khi một người có thể khống chế bộ gen của mình, những đoạn gen cổ xưa sẽ được đánh thức, sức mạnh ẩn giấu trong đó sẽ được đánh thức, cũng như vậy, khí tức hoang dã, giết chóc trong những đoạn gen đó cũng sẽ được đánh thức.

Trịnh Xá không nhớ nổi hắn nảy sinh cảm giác này từ lúc nào, tựa hồ từ mấy trường chiến đấu liên tiếp trong Starship Troopers, hắn không ngừng mở cơ nhân tỏa, không ngừng mô phỏng cách suy nghĩ của người khác, không ngừng giãy giụa giữa ranh giới sinh tử, trong tình huống đó hắn đã mơ hồ có chút cảm giác. Khi hắn thật sự thức tỉnh là lúc trở lại Resident Evil, hắn nảy sinh sát ý với đám người trong viện nghiên cứu, sát ý điên cuồng cùng phẫn nộ, lại thêm sau đó cuồng chiến với Licker khổng lồ, trong thoáng chốc, hắn mất tri giác...

Đến khi Trịnh Xá định thần lại, hơn một nửa số Licker đã bị hắn chém thành mảnh vụn, mà bản thân hắn thì lại gần như không hề bị thương tổn, hắn cuối cùng cũng biết mình một lần nữa đột phá... Mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, khống chế gen.

Theo kinh nghiệm hắn thu được trong trận chiến đó, cơ nhân tỏa tầng thứ tư chia làm ba giai đoạn, có thể phân biệt là sơ cấp, trung cấp và cao cấp. Sơ cấp là trạng thái hiện tại của hắn, có thể dùng phương thức tối ưu nhất để tu luyện thân thể, sử dụng những đoạn gen tiến hóa viễn cổ mà con người chưa từng sử dụng từ khi hình thành, cứ như vậy hắn có thể điều chỉnh tố chất thân thể đến mức thích hợp nhất với bản thân.

Có thể nói, đến bước này, hắn đã không còn quá cần thiết phải hoán đổi huyết thống vampire cao cấp từ chỗ Chủ Thần nữa, bởi vì hắn đã có thể tự hoàn thiện bộ gen, phát huy tiềm lực tự thân đến cực hạn.

Ví dụ như hắn có thể căn cứ vào năng lượng bản thân nhiều ít bao nhiêu để cải biến mã gen, sử dụng phương thức tấn công càng thích hợp với Bạo tạc và Hủy diệt hơn, uy lực cũng phát huy tới trình độ một trăm phần trăm, chẳng trách nói mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư mới có thể phát huy toàn bộ kỹ năng hoán đổi.

Mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, trạng thái sơ cấp chính là đánh thức mã gen ngủ say trong cơ thể, điều chỉnh trạng thái bản thân đến mức tối ưu, tất cả kỹ năng có thể phát huy uy lực một trăm phần trăm; trạng thái trung cấp chính là có thể tiến hóa cùng cải biến bộ gen của bản thân, tự cải tạo mình thành trạng thái siêu cấp tối ưu hóa, bất kỳ kỹ năng nào cũng có thể sử dụng uy lực đến trên một trăm phần trăm, bản thân càng có thể căn cứ vào tin tức gen đem lại để sáng tạo kỹ năng; trạng thái cao cấp sẽ từ bộ gen để khống chế năng lượng trong cơ thể, khoảng cách với mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm chỉ còn một bước dài nữa...

Trịnh Xá hơi khom vai trái, tránh thoát một cây trường thương đâm tới trong đường tơ kẽ tóc, tiếp đó vai trái bật lên, cây thương vậy mà lại bị đánh cong, văng ra mấy mét, quật ngã hơn mười tên Uruk-hai, những kẻ bị thương đạp vào đều gãy tay gãy chân, lực va chạm từ bả vai mạnh đến không ngờ.

Tiếp theo Trịnh Xá vươn tay ra, dùng tốc độ mắt thường không theo kịp tóm lấy tên Uruk-hai vừa đâm hắn, sau đó hai tay rung động, tên Uruk-hai bị hắn tàn nhẫn xé thành mảnh vụn.

"Hai mươi Uruk-hai bên trái nâng khiên chuẩn bị tấn công, tay trái có thể sử dụng sức mạnh tụ tập của trạng thái Bạo tác để kích phá..."

http://tieulun.hopto.org

”Bên phải hai tên Uruk-hai đội trưởng sử dụng Bạo liệt tiễn nhắm tới, cần sử dụng trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt để tránh né hoặc tiếp lấy...”

”Trạng thái Bạo tạc tiêu hao hơn 7% năng lượng, giảm khống khế cặp gen số ba, tăng cường cặp gen số bảy vận chuyển sức mạnh...”

”Tốc độ phản ứng hơi chậm, cường hóa cặp gen số tám...”

Những điều này đều là suy nghĩ trong đầu Trịnh Xá, nhưng mọi người trên tường thành thấy vậy thì chỉ biết trợn mắt há mồm, ở dưới chiến trường, một cỗ máy giết chóc không ngừng xông xáo giữa đám Uruk-hai, nhìn tốc độ có vẻ không nhanh nhưng tất cả sinh vật tới gần hắn năm mét đều sẽ bị xé xác chỉ sau một giây. Trịnh Xá không ngờ đã vứt Hổ hồn dưới đất, miệng phát ra tiếng gào như dã thú, mỗi lần giết địch đều bẻ vặn, kéo xé, vì thế mỗi tên Uruk-hai bị hắn giết đều cực kỳ thê thảm, cảnh tượng máu tanh khủng bố thậm chí khiến một số dân chúng được triệu tập trên tường thành phải nôn mửa.

Đây là nguyên nhân Trịnh Xá giấu giếm chuyện hắn mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, bởi vì hắn không thể khống chế nổi luồng sức mạnh cường đại vô cùng này. Giai đoạn lần đầu tiên chính thức tiếp xúc với bản nguyên sinh mệnh, trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư sơ cấp, cố nhiên là đánh thức dấu vết từ thời viễn cổ đang ngủ say trong mã gen nhưng đồng thời cũng đánh thức luôn cả sự cuồng bạo khát máu, tất cả chỉ vì sinh tồn của sinh mệnh thể đơn thuần. Không có nguyên nhân, không có lý do, Trịnh Xá hiện tại chỉ muốn giết sạch mọi thứ trước mắt, Uruk-hai, pháp sư, con người trên tường thành, thậm chí cả.... thành viên Trung Châu đội, bằng vào sức mạnh của hắn lúc này, hắn tuyệt đối không sợ hãi bất kỳ ai!

Có điều quân đội Uruk-hai gần Trịnh Xá nhất nên mục tiêu công kích đều tiên của hắn cũng là bọn chúng, mỗi giây lại có vài tên bị hắn xé xác, không cần biết là đầu, ngực, hay bụng, mỗi một chiêu đều chắc chắn phải chết. Trịnh Xá cười lạnh liếm vết máu bên khóe miệng, từ lúc hắn bước ra khỏi đoạn tường đổ đã xâm nhập vào trận địa Uruk-hai mười mấy mét, mà đám Uruk-hai lúc đầu chỉ tiến không lùi bây giờ lại liên tiếp rút lui, rõ ràng nhìn mũi tên bắn trúng vào hắn, rõ ràng nhìn đầu thương đâm trúng vào hắn, nhưng chỉ sau nháy mắt liền nhận ra mình đâm trượt sang chỗ khác, mà những kẻ tới gần hắn lập tức biến thành mấy mảnh, tình cảnh kinh khủng như vậy khiến Uruk-hai cũng chỉ có thể lùi lại sau.

”Chưa đủ, vẫn chưa đủ, phải giết thật nhiều, thật nhiều sinh vật, phải tiếp tục giết nữa!”

-Grào!

Trịnh Xá đột nhiên ngẩng đầu lên trời gầm lớn, hắn đạp mạnh chân vụt nhảy về phía đám Uruk-hai đang thối lui, cú nhảy này cao đến bảy, tám mét, tiếp đó khi hạ xuống nặng nề ép lên người mấy tên Uruk-hai, những tên này trong nhát mắt đã bị ép thành thịt nát, lúc này tốc độ phản ứng của hắn so với trạng thái Hủy diệt lúc bình thường còn nhanh hơn, khi tất cả lũ Uruk-hai còn chưa định thần lại dược, hắn đã tóm lấy một tên, xé mạnh, bụp một tiếng, máu thịt cùng nội tạng bắn đầy người...

” Giết giết giết giết... Giết chết tất cả sinh vật! Giết chết... tất cả hậu duệ của Thánh nhân! Diệt tuyệt nhân loại!”

Trịnh Xá há miệng cắn vào đầu một tên Uruk-hai, trong đầu hắn đột nhiên nảy sinh suy nghĩ như vậy, khi hắn như đang ăn một quả táo, cắn nát cái đầu thì câu nối cuối cùng bỗng khiến hắn giật mình, tiếp đó giải trừ trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, đập vào mắt là vô số mảnh xác vỡ vụn, tan nát bày đầy mặt đất. Trước mặt hắn là đội quân Uruk-hai đang chạy trốn tan tác, không biết từ lúc nào hắn đã cách xa tòa thành hơn trăm mét, không biết chừng đó là hắn theo tiềm thức đi ngược lại hướng tòa thành, dù sao thì với thực lực cùng trạng thái của hắn lúc đó, nếu vẫn còn ở trong thành, nói không chừng đến khi hắn phục hồi tinh thần, chỗ đó đã trải đầy xác chết...

Trịnh Xá quay người yên lặng đi về phía tòa thành, trên tóc, trên mặt, trong miệng, trên quần áo, trên người đều là thịt nát, nội tạng, máu tươi đủ loại, khiến hắn so với một con quái vật còn kinh khủng hơn. Khi hắn đi về phía tòa thành, cung thủ trên tường thành không ngờ có người sợ đến mức hét lên, trong đó một nửa còn cầm cung chĩa vào hắn, bởi vì biểu hiện của Trịnh Xá thật sự khiến người ta quá sợ hãi, phảng phất như miêu tả về Chúa tể Bóng tối Sauron, sức mạnh phi nhân, không ai có thể địch nổi.

Trịnh Xá cũng không để ý tới đám cung thủ đó, hắn yên lặng đi vào đoạn tường thành vỡ, quả nhiên trong thấy Triệu Anh Không cùng Trình Khiếu cách đó không xa, lúc này Sở Hiên đang được Trình Khiếu ôm

http://tieulun.hopto.org

trong lòng, tên thành niên đeo kính đó, nhìn hắn bây giờ vẫn bình thản như cũ, không hề có vẻ thống khổ của cái chết.

"Cũng đúng... Hắn vốn không cảm giác được thống khổ, trừ phi mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư mới có thể tìm lại được những thứ mà một con người đáng phải có, nhưng mà..."

Trịnh Xá tới cạnh hai người, hắn cũng mặc kệ trên người mình đầy máu thịt, chỉ khẽ hỏi:

- Thật sự đã chết sao?

Trình Khiếu gật đầu đáp:

- Đúng thế, người tự xem mạch của hắn đi, trái tim đã vỡ vụn, máy cũng không còn chảy, trải qua hơn hai giờ, não hắn cũng sớm đã bị hoại tử rồi, hắn... thật sự đã chết. Nhưng thật là kỳ lạ, chiếc lá lúc trước biến thành chất lỏng không ngờ vẫn có thể chảy xuống, chẳng lẽ chiếc lá đó dù đặt vào miệng người chết cũng sẽ biến mất?

-Hơn hai giờ?

Trịnh Xá ngạc nhiên nhìn lại, hắn trong thấy trên chiến trường bên ngoài đoạn tường đổ, ít nhất có mấy nghìn xác vụn, thậm chí càng nhiều hơn, hóa ra sau khi hắn mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư đã chiến đấu hơn hai tiếng đồng hồ, chẳng trách đám Uruk-hai lại rút lui...

-Thật sự khiến người ta không thể tưởng tượng được, ngươi như vậy mà lại chết kiểu này ư? Vốn còn tưởng ngươi sẽ vì tính kế Chủ Thần mà bị delete, hoặc trực tiếp kéo theo Chủ Thần cùng chết chứ.... Tên khốn nhà ngươi, đến cả cảm giác còn chưa tìm được, đã chết không thống khổ gì như vậy sao?

Trịnh Xá cứ như vậy ngồi bệt xuống đất, cúi đầu lẩm bẩm nói, trên mặt đất phảng phất như có thứ gì đó ươn ướt chảy xuống, sau khi nói xong hắn bỗng ngất xỉu... Trận chiến vừa rồi đã tiêu hao sạch năng lượng của hắn, có thể đi tới đây là vì còn muốn nhìn người anh em này một lần cuối cùng.

"Tạm biệt, Sở Hiên, lên đường yên ổn!"

Trước khi Trịnh Xá ngất xỉu, đây là câu cuối cùng trong lòng hắn...

446. Một Đội Khác Biến Mất Và... Lại Xuất Hiện (1)

Cái chết của Sở Hiên đã hoàn toàn chắc chắn, mặc dù lúc đó vẫn còn trong chiến đấu nhưng mọi người vẫn nhận được thông báo trừ một điểm, vốn trong lòng Trịnh Xá vẫn còn một chút ảo tưởng, hy vọng đây lại là một lần bố cục điên cuồng khác của Sở Hiên, nhưng rất rõ ràng, không phải.... Sở Hiên thật sự đã chết rồi, hơn nữa còn chết một cách yếu ớt đến nực cười như vậy...

- Nên gọi đây là trí giả suy tính trăm đường sơ suất một điểm? Hay là bản thân hắn không còn muốn tiếp tục chiến đấu, tiếp tục phấn đấu để mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, cho nên mới tự chọn cái chết?

Tịnh Xá ngồi bên trái đại sảnh, nhìn mọi người khẽ nói, ở giữa bọn họ là thi thể của Sở Hiên đang đặt dưới đất.

Trận chiến với Uruk-hai đã trôi qua được một ngày một đêm, đến lúc bình minh Gandalf quả thật đã đưa hơn hai nghìn thiết kỵ tinh nhuệ trở về nhưng đập vào mắt không phải là hàng ngàn Uruk-hai bao vây chật đất như họ tưởng tượng mà là một chiến trường đã bắt đầu được thu dọn. Tòa thành Helm s Deep tất nhiên là đầy chỗ hư hỏng nhưng thi thể Uruk-hai trải đầy mặt đất lại càng khiến người ta phải chú ý, đây đâu phải thi thể xuất hiện trên chiến trường, rõ ràng là xương cốt thịt vụn trong một lò mổ.

Do biểu hiện kinh khủng của Trịnh Xá nên quân đội loài người giành được chiến thắng một cách đột ngột, sau khi thu dọn chiến trường liền lùi vào thành nghỉ ngơi. Sau khi mấy nhân vật trong phim thương lượng một lúc liền quyết định đến sáng sớm ngày thứ hai sẽ bắt đầu đi tới Isengard, giải quyết pháp sư áo trắng Saruman nhân lúc lão yếu nhược nhất.

Tối hôm đó, khoảng chín giờ thì Trịnh Xá tỉnh cơn hôn mê, hắn vừa tỉnh lại bốn người Trung Châu đội liền đi tới chỗ hắn, ai cũng ngồi đó trầm mặc không nói gì, kể cả người mồm năm miệng mười như Trình Khiếu

http://tieulun.hopto.org

lúc này cũng không lên tiếng, bởi vì trước mặt họ là thi thể của Sở Hiên, giờ phút này mọi người chỉ biết yên lặng nhìn Trịnh Xá, sau khi Sở Hiên chết, hắn là trụ cột duy nhất của họ.

Hai thành viên quan trọng của Trung Châu đội, Trịnh Xá là trái tim của đội, đem những thành viên tính cách khác nhau, quan niệm khác nhau, ý chí sinh tồn khác nhau kết hợp lại một chỗ, tạo thành một đoàn thể Trung Châu đội, nếu không có hắn thì sẽ không có sự tồn tại của Trung Châu đội.

Sở Hiên thì là bộ não của Trung Châu đội, chỉ cần có hắn, mọi người trong đội đều tin tưởng, cho dù gặp phải nguy cơ lớn đến đâu cũng có thể bình an vượt qua tình cảnh khó khăn. Đây là một loại tin tưởng không thể gọi là tín nhiệm, bởi vì đối tượng tính kế của Sở Hiên không chỉ có kẻ địch, cho nên muốn người ta tín nhiệm hắn chắc chắn là chuyện cực kỳ khó khăn, nhưng cho dù như thế thì mưu trí kế sách của hắn cũng khiến người ta chỉ có thể viết một chữ "phục", vì thế chỉ cần là người cùng trận tuyến với hắn sẽ đều không phải lo không có cách phá giải cảnh ngộ nguy hiểm, trừ phi đến cả Sở Hiên cũng chiến tử.

Cục diện mọi người gặp phải lúc này lại chính là như vậy, mặc dù biết rõ thế giới Lord of the Rings này sẽ gặp tiểu đội Thiên Thần, hơn nữa còn có cả Đông Mỹ Châu đội cũng mạnh hơn Trung Châu đội, nhưng mọi người vẫn không có gì lo lắng quá mức, bởi vì trong Trung Châu đội có Sở Hiên, chỉ cần hắn không chết, chỉ cần hắn lập mưu tính kế, Trung Châu đội dù không thành công cũng tuyệt đối không đoàn diệt.

Nhưng ai mà ngờ được còn chưa bị hai đội ngũ kia tấn công thì chỗ dựa lớn nhất phương diện trí tuệ của Trung Châu đội đã biến mất, còn lại võ mặc dù có đột phá nhưng cũng không dám khẳng định có thể đối kháng với hai đội ngũ kia, nếu như đối phương có sức chiến đấu cực mạnh thì sao đây?

Trong phòng mọi người vẫn trầm mặc, cuối cùng Trình Khiếu không nhịn được nói:

- Lúc trước Sở Hiên đã để mấy người Hạo Thiên ra đi, chẳng lẽ từ lúc đó hắn sớm đã biết mình sẽ chết? Nếu thật sự là như vậy, chỗ Hạo Thiên có lẽ sẽ có kế hoạch Sở Hiên để lại...

- Mẹ kiếp!

Trình Xá đầy vẻ tức giận, túm áo Trình Khiếu, hét lên:

- Kế hoạch? Kế hoạch cái rắm! Hắn là đồng đội cùng sóng vai chiến đấu với chúng ta, mặc dù ta luôn nói hắn tính kế ta, mặc dù ta vẫn luôn phải hỏi rõ kế hoạch là gì nhưng lão tử thật tâm coi hắn là đồng đội! Là đồng đội có thể giao sau lưng mình cho hắn! Ngươi nghĩ hắn là cái gì? Chỉ là công cụ để Trung Châu đội mạnh lên hay sống sót sao? Có tin lão tử vả chết ngươi không?

Trình Khiếu lại một bước cũng không nhường trừng mắt nhìn lại Trịnh Xá, người hắn vốn cao hơn Trịnh Xá một chút, lúc này trừng mắt trông cũng có chút khí thế, hắn cũng gầm lên:

- Đồng đội thế nào đi nữa, nhưng vốn ý của Sở Hiên là gì? Hắn vốn hi vọng cả đội có thể sống sót, cả đội có thể mạnh lên, hơn nữa nếu ngươi ngay từ đầu đã sử dụng sức mạnh cơ nhân tỏa tầng thứ tư thì Sở Hiên chưa chắc đã phải chết! Có bản lĩnh thì ngươi giết lão tử đi, nếu không thì câm mẹ mồm lại cho ta!

Trịnh Xá nghe vậy lại từ từ bình tĩnh lại, hắn thả Trình Khiếu ra, chán nản ngồi phịch xuống ghế, còn Trình Khiếu cũng hít sâu mấy hơi bình tĩnh lại, tiếp đó nói:

- Cần làm thế nào thì làm thế ấy, nhưng người còn lại vẫn phải tiếp tục sống, lúc trước khi Sở Hiên chết không phải các ngươi vẫn sống sót sao? Khốn kiếp, nói mấy chuyện này làm cái quái gì... Những lời này vốn phải là đội trưởng như ngươi nói mới đúng!

Trịnh Xá cười khổ đáp:

- Đúng thế, ngươi mắng rất đúng... Sức mạnh đó không phải ta không sử dụng, mà là ta không dám dùng, các ngươi đừng nghĩ ta lúc giết Uruk-hai mới điên cuồng như thế, nếu lúc đó các ngươi ở cạnh ta, ta giết các ngươi cũng sẽ điên cuồng như vậy thôi... Lúc đó ta hoàn toàn không ý thức được, trừ phi giết sạch tất cả sinh vật bên cạnh ta hoặc là ta không thể tiếp tục duy trì trạng mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư mới thôi, trong trạng thái đó, đừng nói là Uruk-hai, thậm chí cả Balrog không biết chừng cũng bị ta xé xác, chỉ là...

Nói đến đây, Trịnh Xá cũng mặc kệ vẻ mặt mọi người, chỉ tiếp tục nói:

http://tieulun.hopto.org

- Nếu chuyện đã tới bước này thì những chuyện cần làm vẫn phải tiếp tục tiến hành, sáng sớm ngày mai chúng ta sẽ theo mấy người Gandalf tới Isengard. Nếu Sở Hiên sớm đã nhận định hắn phải chết, hơn nữa trước đó còn nói Hạo Thiên là người có thể kế thừa hắn, vậy thì thế nào cũng phải tin tưởng phán đoán của Sở Hiên, từ bây giờ Hạo Thiên thay thế vị trí của Sở Hiên, chiếu theo kế hoạch của chúng ta lúc trước, mấy người Hạo Thiên cùng tân nhân hắn là đã dẹp xong Isengard, bây giờ chúng ta tới hội hợp với họ.

"Trách nhiệm của một đội trưởng còn là đưa mọi người cùng sống sót... Chỉ là, Sở Hiên, ngươi thật sự đã chết ư?"

Trịnh Xá đưa tay đặt lên động mạch cổ Sở Hiên, chỗ đó cũng đã lạnh như băng, không còn chút máu lưu chuyển nào nữa...

"Vậy thì, Hạo Thiên thật sự có thể mạnh như ngươi sao?"

Lúc này ở một khu rừng cách Helm s Deep rất xa, khá gần với Isengard, mấy người Hạo Thiên còn chưa bắt đầu ám sát pháp sư áo trắng Saruman, do lúc này một lượng lớn Nemesis đang sắp sửa tỉnh lại, tổng cộng họ đã chế tạo hơn ba trăm Nemesis, tố chất của số Nemesis Uruk-hai này so với Nemesis cải tạo từ con người thì mạnh hơn nhiều.

Lúc này Zero đang một mình đứng ở sâu trong khu rừng, chỉ thấy hắn lấy trong túi ra một tấm thẻ kim loại gấp, sau đó mở đôi ra, một lúc lâu sau từ tấm thẻ kim loại vang cuối cùng cũng truyền tới một giọng nói.

"Zero, thế nào? Thông báo chi tiết tình hình hai ngày hôm nay cho ta biết."

Giọng nói từ trong tấm thẻ kim loại trực tiếp truyền vào ý thức Zero.

Zero nhất thời thở phào nhẹ nhõm, đây là thứ Sở Hiên giao cho hắn khi chia đội, nghe nói có thể dùng ý thức nói chuyện với nhau, cũng coi như một loại điện thoại di động kiểu mới.

"Lúc đó không chuyện gì khác lạ, bọn ta đều nghe thấy thông báo trừ một điểm, mà do bọn ta ở đây không có ai chết cả nên chắc chắn là sáu người bên kia đã chết mất một người. Nhưng từ sau đó, Hạo Thiên lại không hề đưa bọn ta đi ám sát Saruman như đã nói lúc trước mà bắt đầu không kiêng dè vây bắt Uruk-hai, tiếp đó cải tạo chúng thành Nemesis, mãi tới hôm nay mới thôi nhưng hắn vẫn không hề nhắc đến chuyện ám sát Saruman."

Zero dùng ý thức đáp.

"Vậy sao? Hiểu rồi..."

Giọng nói kia tiếp tục:

"Ngươi cảm thấy thực lực Hạo Thiên thế nào?"

"Rất mạnh."

Zero không chút chần chừ đáp:

"Cực kỳ mạnh, không ngờ một tân nhân mới tới từ thế giới hiện thực lại mạnh đến vậy, niệm động lực đúng là một loại lực lượng rất mạnh, trong phạm vi hai mươi mét quanh người hắn căn bản không thể làm hắn bị thương... Đương nhiên, đây chỉ là làm hắn bị thương, nếu muốn giết hắn, đạn súng ngắm Gauss hắn chắc chắn không ngăn nổi, bom của Vương Hiệp cũng vậy, robot của La Cam Đạo cũng vậy, đại pháo của Bá Vương cũng vậy, nhưng đều cần phải cho bọn ta khoảng cách cùng thời gian để sử dụng vũ khí, nếu không, đối chiến cự ly gần, người thua chắc chắn là bọn ta."

"Ừm, như vậy chuyện các ngươi cần làm là..."

Giọn nói kia bình tĩnh tiếp tục:

"...Ngoài cùng Bá Vương, Vương Hiệp, La Cam Đạo hoàn thành công việc lúc trước ra, ngươi cần phải tìm cơ hội rời khỏi đội ngũ, tới thủ đô Gondor, ở đó ngươi sẽ thấy Trịnh Xá chiến đấu với một kẻ khác, đến lúc ấy nhiệm vụ của ngươi là..."

http://tieulun.hopto.org

”Tình huống cơ bản là như vậy, ta sẽ không chủ động liên lạc với các ngươi, mà thời gian sống của ta theo như nữ hoàng Elf nói có thể sống thêm hai mươi ngày... Như vậy trong hai mươi ngày này giải quyết tiểu đội Thiên Thần đi...”

Giọng nói từ từ biến mất, đó rõ ràng là tiếng của người đã chết, Sở Hiên, sau khi giọng nói của hắn biến mất, Zero mới gấp tấm thẻ kim loại lại, cất kỹ vào trong người, rồi quay người đi ra ngoài khu rừng, ở đó Hạo Thiên đang cùng mấy thành viên Trung Châu đội huấn luyện hơn ba trăm tên Nemesis...

447. Một Đội Khác Biến Mất Và... Lại Xuất Hiện (2)

Do thời gian gấp rút, sáng sớm ngày thứ hai, năm người Trung Châu đội cùng xuất phát, đi cùng họ còn có Gandalf, Aragorn, Legolas, Gimli, quốc vương Théoden, cùng hơn ba mươi du kích cung kỵ binh, chính là trong số một trăm kỵ binh tinh tuệ từng được nhóm Trịnh Xá chỉ huy còn lại.

Vốn một số tướng lĩnh trở về Rohan vô cùng lo lắng về chuyến đi này, dù sao cũng là quốc vương tự thân hành động, lại còn phải đối mặt với một pháp sư áo trắng nên họ đều hy vọng có thể cùng đi theo đội ngũ. Tuy nhiên bản thân quốc vương Théoden đã là một võ sỹ mạnh mẽ hạng nhất còn hơn cả mấy người Aragorn, hơn nữa tính cách cũng cực kỳ kiên nghị, sau khi dứt khoát cự tuyệt họ liền lập tức xuất phát, càng huống chi trong đội còn có tên biến thái Trịnh Xá, chỉ cần cẩn thận đánh lén là tuyệt đối không phải lo lắng gì.

Trên đường đi, mọi người gặp mấy đại đội loạn binh Uruk-hai chạy trốn, Uruk-hai dù sao cũng là Uruk-hai, bọn chúng là sinh vật hung bạo nổi danh, cho dù chiến trường chính diện bị đánh bại nhưng khi chạy trốn vẫn vô cùng hung hăng, mắt thấy nhóm Trịnh Xá số lượng ít, bình thường đám loạn binh Uruk-hai đông hơn năm trăm tên đều cố gắng tấn công họ. Cũng có một số Uruk-hai linh mẫn, nhìn thấy Trịnh Xá ở trong đội ngũ này, sự kinh hoàng mà tên sát thần này gây cho bọn chúng thật quá sâu sắc, rất nhiều Uruk-hai vừa trông thấy Trịnh Xá lập tức hét lên rồi bắt đầu chạy trốn, cũng có một số tên ngu ngốc không tỉnh táo lại, bọn chúng gầm lớn lao về phía cả đội, tiếp đó trực tiếp bị Trịnh Xá chém giết toàn bộ.

Trịnh Xá vẩy vẩy vệt máu dính trên cán Hổ hồn đao, nhìn mấy người còn lại trong Trung Châu đội nói vẻ bất đắc dĩ:

- Đây cũng là nguyên nhân ta không muốn sử dụng mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, bởi vì mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư không phải tăng cường tạm thời mà là chính thức thay đổi gen. Mặc dù mỗi lần khôi phục lại từ trạng thái mở cơ nhân tỏa chỉ có thể lưu lại một bộ phân gen đã thay đổi nhưng mỗi lần đều sẽ có thay đổi, thực lực cũng càng ngày càng mạnh... Ừm, ví dụ thế này nhé, giống như tên quái vật lấy được mặt nạ vàng lúc trước vậy, chỉ là gen của hắn tùy ý thay đổi theo ý muốn, cũng tức là gần như tầng thứ tư trung cấp, còn cả thay đổi của hắn không có hạn chế, không để ý tới thay đổi này có làm cho gen mất cân bằng, làm cho cơ thể chịu gánh nặng hay không, vì thế hắn mới chết trong trận đấu tiêu hao với ta.

Bốn người còn lại nghe vậy đều cả kinh, Trương Hằng là người đầu tiên ngạc nhiên nói:

- Ý ngươi là mỗi lần sử dụng mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư sẽ trở nên càng ngày càng mạnh mẽ? Có thể mạnh đến mức nào? Như cấp độ tối qua à?

-Có thể còn mạnh hơn...

Trịnh Xá khẽ nói:

-Nhưng đồng thời.... Ý thức ra sẽ từ từ bị thay đổi, ví dụ như hiện tại ta vừa nhìn thấy Uruk-hai liền không nhịn nổi bộc phát sát ý, thật sự muốn giết sạch tất cả bọn chúng mới yên...

Lời này nói ra lập tức khiến bốn người còn lại nhíu mày, bởi vì nếu là người khác thì còn đỡ, nhưng đây lại là Trịnh Xá, mặc dù nói qua có vẻ hơi quá nhưng cảm giác Trịnh Xá gây cho người khác chính là một người tốt bụng, mặc dù không thể nói là cực kỳ nhân hậu nhưng bình thường đối đãi với người không có địch ý thì cũng coi như thân thiện,chưa khi nào thấy hắn có vẻ lạnh lùng như hiện tại, xem ra ảnh hưởng của mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư đối với hắn thật sự rất lớn.

http://tieulun.hopto.org

Lại nói tới khi ra khỏi Helm s Deep, Trung Châu đội tự nhiên là không thể để thi thể Sở Hiên lại đó, trong lòng họ đều muốn đưa hài cốt hắn về thế giới hiện thực an táng, hỏa thiêu ở đây tất nhiên là không kịp, vì thế họ chuẩn bị buộc thi thể Sở Hiên lên lưng ngựa, bao giờ gặp lại mấy người Zero sẽ đặt vào trong túi không gian đưa về Chủ Thần không gian.

Chỉ là không ngờ Gandalf lại lấy ra một cái túi tương tự như túi không gian, mở ra như một túi gai bình thường, cứ thế đặt thân thể Sở Hiên vào trong liền bé lại thành một phần nhỏ. Tiếp đó Gandalf định mang túi vào người nhưng Legolas lại nói ông ta sắp phải đối mặt với pháp sư áo trắng Saruman, khi sử dụng ma pháp chẳng may thiêu cháy hoặc làm rách mất cái túi thì rất không ổn, cho nên Gandalf nghe vậy cũng đưa túi cho hắn.

Cứ như vậy, cả nhóm tận lực lao về phía Isengard, dọc trên đường đi đám Uruk-hai đều gặp phải tai họa tuyệt diệt...

Mọi người đều cưỡi hai ngựa luân phiên, khô lâu chiến mã của Trịnh Xá thì không cần nghỉ ngơi nên hành trình liên tục chưa tới ba ngày họ đã đến Isengard, vòng qua mấy khe núi cùng một mảng rừng rầm, cuối cùng cũng nhìn thấy toàn tháp pháp sư hùng vĩ, cao tới mấy trăm mét, chỉ là phía dưới chân tháp đầy đất bùn, khắp nơi đều là nước đọng cùng bùn lầy, xung quanh ngọn tháp như một đầm lầy, rõ ràng là đã bị đại quân Ent đạp bằng.

Quả nhiên mọi người đi theo dòng nước mấy phút liền trông thấy một người hobbit đang nhàn nhã ngồi trên bậc đá hút thuốc, nhìn thấy mọi người tới gần, hắn lập tức hô lớn, chào đón họ tới nơi.

Tất cả đều khiển ngựa chậm rãi tiến lên, khắp nơi đều là nước, không chú ý một chút sẽ có thể bước vào hố sâu không đáy, lúc đó thì ai mà cứu được, vì thế tốc độ của mọi người đều không nhanh.

Đến khi tới cạnh người hobbit Merry, hắn lập tức cao giọng nói:

- Ha ha, hoan nghênh các vị, hoan nghênh các vị tới Isengard.

Vừa nói hắn vừa chỉ về tòa tháp pháp sư cách đó không xa.

Gimli lập tức không nhịn được, ngồi sau lưng Legolas kêu lên:

- Hắc, tên nhóc đáng ghét, bọn ta ở Helm s Deep liều sống liều chết chiến đấu, cậu lại ở đây ăn to uống lớn... lại còn hút thuốc nữa! Quá đáng ghét!

Nói xong, hắn còn chép miệng mấy cái.

Merry lập tức cười ha ha, ra vẻ mệt mỏi:

- Đây đều là chiến lợi phẩm đấy, người Ent phân chia chiến lợi phẩm, coi như phần thưởng tôi cùng bọn họ phối hợp chiến đấu, Đúng rồi, Gimli, loại bia này cực ngon đấy.

Gimli nuốt nước bọt đang định nói thì Gandalf đã lên tiếng trước:

- Cậu bé hobbit, người Ent đâu? Đội quân Ent đánh bại Isengard đâu? Sao ta chỉ thấy mình cậu ở đây?

Merry khoát tay nói:

- Chẳng có cách nào, họ nói không muốn mang theo cục nợ như tôi, để tôi ở đây đợi người Rohan cùng các vị, nếu không các vị nghĩ sao họ lại cho tôi số chiến lợi phẩm này? Nếu không thế thì tôi có thể đã chết đói rồi.

Gandalf nghe vậy liền vội vàng hỏi:

- Vậy thì họ đi đâu?

-Tới thủ đô của Gondor.

Merry chậm rãi nói:

- Nyos đã thuyết phục được người Ent, hơn hai trăm người Ent đi theo hắn tới thủ đô Gondor. Do người Ent đi lại rất chậm nên họ nói sẽ không chờ mọi người nữa, chỉ cần mọi người nhanh chóng tới Gondor là được, họ đại khái đi theo hướng đông, thuận theo rừng rậm, nói sẽ cùng mọi người tập hợp tại thủ đô Gondor.

http://tieulun.hopto.org

Gandalf lập tức lộ vẻ kinh ngạc, người khác có lẽ cũng không biết, nhưng ông ta là người hiểu rõ tính tình người Ent nhất, bọn họ đừng nói cái gì chiến tranh, đến cả câu chuyện ngày thường cũng chẳng muốn mở miệng, mở một buổi hội nghị cũng phải mấy ngày mấy đêm, vậy mà bây giờ lại bị người ta thuyết phục tới trợ giúp quốc gia của loài người, đúng là mặt trời mọc đằng tây, gã tên là Nyos kia thật sự có thủ đoạn.

Bất quá, bây giờ cũng phải lúc để nói những chuyện này, bên cạnh còn có một pháp sư áo trắng chưa diệt trừ, Gandalf không nói nhiều lập tức giục ngựa chạy tới chỗ tháp pháp sư, mọi người đưa mắt nhìn nhau rồi cũng đi theo, tiến về phía tháp pháp sư.

Trên đường đi đầy thi thể trôi nổi, trong trận chiến này không biết có bao nhiêu Uruk-hai bị giết, bao nhiêu chết đuối, tóm lại lúc này Saruman ngoài bản thân lão ra đã không còn thế lực quân đội Uruk-hai nữa.

Trịnh Xá để Trình Khiếu chở Merry, vừa đi vừa hỏi:

- Saruman còn sống không? Lúc trước ở đây có phát sinh chiến đấu không?

Merry lắc đầu đáp:

- Không có, lúc đó chúng tôi đều theo người Ent đánh lén chỗ này, Saruman hoàn toàn không phát hiện ra trước khi chúng tôi tấn công. Mấy lần lão ta muốn dùng ma pháp công kích nhưng người Ent có một loại ma pháp giúp họ liên kết với sức mạnh của rừng cây xung quanh, cứ như vậy, rất nhiều ánh sáng xanh ngăn cản ma pháp của Saruman, chúng tôi cũng không sợ lão nữa.

"Trước đó chưa từng phát sinh chiến đấu? Như vậy mấy người Zero... đã gặp chuyện sao? Không thể nào, đến bây giờ chúng ta vẫn chưa nhận được thông báo có người chết, chẳng lẽ họ gặp rắc rối gì? Hay là tên Hạo Thiên cũng giống Sở Hiên thích chơi trò thần bí, cũng ngầm bày mưu tính kế gì sao?"

Trịnh Xá trong đầu không ngừng suy nghĩ, tuy vậy hắn vẫn theo Gandalf đi về phía chân tháp, đến khi mọi người đều tới nơi, Gandalf chợt mở miệng nói:

- Saruman, ngươi đã thất bại, ra gặp ta đi!

Âm thanh ra khỏi miệng cũng không lớn nhưng sau một giây sau bỗng trở nên vang vọng, đến cả tận cao trên tháp pháp sư cũng có thể nghe được rõ ràng.

Không quá mấy giây sau liền trông thấy Saruman từ trên đỉnh tháp thò đầu ra, lão không ngờ lại đứng đó cười lên điên cuồng, lão pháp sư này đã hoàn toàn phát điên rồi, vừa cười vừa quát lớn:

- Gandalf, là các ngươi thất bại, là các ngươi đã thất bại, ngươi thật sự nghĩ rằng ta đã thất bại sao? Ha ha ha, Chúa tể Bóng tối đã hồi sinh! Chiếc nhẫn tối cao đã trở về với chủ nhân thật sự của nó, bây giờ con người không còn sức mạnh để chống lại Sauron nữa, bọn ta đã thắng, bọn ta đã thắng! Ha ha ha....

Saruman vừa gào lên vừa giơ một quả cầu thủy tinh vừa đỏ vừa đen, bên trong quả cầu từ từ hiện lên một hình ảnh, một con mắt bằng lửa biến thành một hình người bằng sắt thép, tiếp đó hình ảnh trên quả cầu thay đổi, cuối cùng in vào ngón tay của người thép, trên đó có đeo một chiếc nhẫn màu vàng kim... Chiếc nhẫn tối cao!

448. Trước Khi Chiến Đấu... Chuyện Của Các Đội (1)

Tiểu đội Thiên Thần vốn là lựa chọn đội trưởng các đội ngũ, một là người được chọn vào đều là cường giả mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai trở lên, hai là có đủ người của các khu vực, các quốc gia, thế giới quan của mỗi người đều có khác biệt rất lớn, vì thế tiểu đội Thiên Thần cơ bản chẳng ai phục ai, nhưng người nào cũng mạnh mẽ, nhất thời coi như bảo trì bình yên vô sự. Một đội toàn người mạnh tiến hành luân hồi phim kinh dị, trừ phi gặp phải Chủ Thần thay đội kịch bản nêu không cũng không sợ nguy hiểm trong thế giới phim, mà đến khi sức mạnh đạt tới một mức độ nhất định thì chỉ cần Chủ Thần thay đổi kịch bản không quá mức thì người của tiểu đội Thiên Thần sẽ không chết.

Chỉ là có thiên thần thì cũng sẽ có ác ma, đến khi tiểu đội Thiên Thần gặp tiểu đội Ác Ma, trong lần đầu tiên đụng độ, tiểu đội Thiên Thần đã có hai người mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, thực lực cả đội mạnh mẽ vô cùng, trong đó một người mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba còn hoán đổi được thuộc tính cấp S. Trong trận

http://tieulun.hopto.org

chiến đó, tiểu đội luân hồi Ác Ma bị tiểu đội Thiên Thần truy đổi lên trời xuống đất, rất vất vả mới đào thoát được, điều đó cũng khiến tiểu đội Thiên Thần coi thường tiểu đội Ác Ma.

Không biết qua mấy bộ phim kinh dị, tới khi có một thanh niên tóc vàng anh tuấn gia nhập tiểu đội Thiên Thần, tình huống mới lại có thay đổi.

Tên thanh niên này tên là Adam, khi mới đến căn bản không bộc lộ vẻ gì đặc biệt, sắc mặt luôn bình thản, nhưng trải qua một hai bộ phim kinh dị, mọi người mới phát hiện hắn hình như có thể biết trước rất nhiều chuyện. Do mọi người trong đội đều là từng là đội trưởng một tiểu đội luân hồi nên họ cũng biết một số người từ hiện thực tới có chút công năng đặc biệt, vì thế nhất thời họ coi tên thanh niên tóc vàng này có một loại công năng đặc biệt hiếm có là dự cảm, nên thường hỏi ý kiến hắn, mà gã thanh niên cũng không hề keo kiệt, gần như cứ hỏi là đáp, mỗi lần đều giúp người trong đội thu được lợi ích rất lớn trong thế giới phim kinh dị, đặc biệt là một gã người Trung Quốc duy nhất trong đội còn quay lại phim Thục Sơn bái nhân vật tu chân làm sư phụ, nhất thời tiểu đội Thiên Thần thực lực đại tăng.

Sau đó, tiểu đội luân hồi Thiên Thần một lần nữa đối đầu tiểu đội luân hồi Ác Ma, nhưng lần này...

Liên tiếp mấy trường giao chiến, chạy trốn, dùng "thế" phá "thế", hai bên cuối cùng giết chóc một trận cực lớn, đầu tiên là đội trưởng tiểu đội luân hồi Ác Ma, một gã thanh niên sau lưng mang đôi cánh của ác quỷ. Hắn một mình chống chọi bảy thành viên tiểu đội Thiên Thần kích sát, phá hủy nhục thân cường giả số hai trong đội, tu chân giả La Ửng Long, đánh cường giả số một Tống Thiên trọng thương trí mạng, còn giết chết hai người khác của đội, nếu không nhờ Adam tính kế từ trước, tiểu đội Thiên Thần cơ hồ bị hủy trong tay một mình kẻ này.

Tiếp theo là tiểu đội luân hồi Ác Ma chỉ chết hai gã thực lực thấp kém, những người còn lại đều sống sót, không chỉ tiểu đội Thiên Thần có Adam tính kế, tiểu đội Ác Ma cũng có một người tính kế đấu lại, chỉ là Adam ẩn trong bóng tối cùng lấy hữu tâm đánh vô tâm, hơi thắng được nửa phần, đưa tiểu đội Thiên Thần trở lại Chủ Thần không gian.

Từ đó về sau, sáu người còn lại của tiểu đội Thiên Thần mới chịu thu liễm bản thân làm người, cuối cùng cũng hiểu được câu nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, hơn nữa họ cũng biết được Adam không hề dựa vào cái gì tiên tri hư ảo mà là mưu trí tính toán hàng thật giá thật, mặc dù tiểu đội Thiên Thần không có chuyện Dẫn đạo giả hay đội trưởng gì đó nhưng Adam cũng dần dần trở thành đội trưởng tiểu đội Thiên Thần.

Chuyện mọi người trong tiểu đội Thiên Thần muốn làm nhất đơn giản là tiểu diệt tiểu đội Ác Ma, bọn họ đều là người mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai hoặc thứ ba, lại được Adam phân tích nên tự nhiên biết rằng tương lai có khả năng chỉ một đội có thể trở về thế giới hiện thực, nếu tiểu đội luân hồi Ác Ma tiếp tục mạnh lên thì họ cũng không còn hy vọng trở về nữa. Ngoài nguyện vọng lớn nhất này, chuyện tiếp theo là bóp chết chủ thể của tên ác ma kia từ trong trứng nước, không thể để hắn trở thành một tên ác ma khác.

-Kỳ thật ngay từ ban đầu đã có thể nghĩ tới, bọn chúng đều ở trong lãnh thổ Trung Quốc nên cũng sẽ cùng tiến vào Trung Châu đội, chuyện này không có gì khó đoán, mà hai kẻ này trong cùng một đội cũng không uổng công ta làm ra nhiều bố cục như vậy, trước sau mấy bộ phim kinh dị, đến lần năm đội đại chiến này cuối cùng cũng có thể phá cục đoạt "thế", cho dù với trình độ của Sở Hiên, trong tình huống bị ta âm thầm tính kế lâu như vậy, hắn cũng sẽ chết chắc, chỉ là...

Adam nhìn hai người trước mặt, lẩm bẩm nói.

Hai người này một nam một nữ, nữ là mỹ nữ tóc vàng, cũng là người khi tiểu đội Thiên Thần mới tiến vào thế giới Lord of the Rings đứng giữa sa mạc nhảy loạn lên, tên gọi Leina, nam là gã người lai tên gọi Tống Thiên, họ chính là người Adam chỉ định phải đi theo hắn, ba người còn lại của tiểu đội Thiên Thần thì đã phân tán ra khắp thế giới Lord of the Rings, tự mình tìm kiếm tình tiết kịch bản, trong thế giới này cũng có cất ít sinh vật hoặc người có thể làm họ bị thương.

Tống Thiên nhìn qua có vẻ là người tính cách trầm ổn, hắn ngồi trước mặt Adam, hỏi:

- Chỉ là cái gì? Là tên Sở Hiên kia chết quá đột ngột sao?

Adam gật đầu đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Không sai, đúng là Sở Hiên chết quá đột ngột, mặc dù điện thoại của La Ứng Long có thể nhìn thấy rõ cái chết của hắn, nhưng cách chết kiểu này không khỏi quá nực cười, nếu hắn muốn dùng cách chết này để giả chết thì hắn tuyệt đối không phải là Sở Hiên, tên này chắc chắn không phải là người suy nghĩ thấp kém đến vậy, vì thế ta cảm thấy hắn hẳn là giả chết... Nhưng theo bên kia báo lại thì đã bị trừ một điểm, nói cách khác, hắn thật sự đã chết... Nghĩ đi nghĩ lại, ta có được hai khả năng. Một, Sở Hiên thật sự chết, bản thân hắn muốn chết nên mới đứng đó, điểm này cũng có thể giải thích rõ ràng, khả năng hắn làm như vậy là rất lớn, dù sao hắn cũng rất giống ta... Hai, Sở Hiên không chết, hắn hoán đổi một vài đạo cụ hoặc tìm được một số biện pháp, có thể giống như La Ứng Long dựa vào chân nguyên tồn tại, trở về Chủ Thần không gian cũng có thể một lần nữa hồi sinh, nhưng một khi chết trong đoàn chiến vẫn bị trừ một điểm...

-Theo hai khả năng này đều có thể giải thích thỏa đáng, hiện tại vị trí hai nhóm của Trung Châu đội chúng ta đều đã biết, một nhóm đang chạy tới Mordor, còn một nhóm đang tới Gondor. Trong đó, đội tới Gondor là chủ lực, đội tới Mordor gần như đều là sức mạnh công nghệ cao, cơ bản không có tính uy hiếp, mặc dù trong đó có một người sử dụng súng ngắm Gauss xem như có chút uy hiếp nhưng pháp khí hộ thân của chúng ta ngăn cản một hai phát súng ngắm Gauss hoàn toàn không thành vấn đề, sau khi hắn bắn ra một phát sẽ lập tức mất mạng nên cũng không cần lo lắng, hiện tại quan trọng nhất là đội chủ lực đang tới Gondor, cùng tên Sở Hiên có thể đã chết cũng có thể chưa...

Adam lạnh nhạt nhìn hai người còn lại rồi tiếp tục thì thào nói:

- Đây là âm mưu, hắn sẽ làm như vậy, dù chết thật cũng được, giả chết cũng được, đều cản trở mưu kế tiếp theo của ta. Vốn định để chúng ta chia làm hai phe, một bên do Tống Thiên ngươi cùng La Ứng Long tập kích giết chết tên ác ma kia, cho dù là hắn nếu hai người các ngươi ra tay hẳn là sẽ không có việc gì, dù sao thì hắn cũng mới tiến vào tầng thứ tư sơ cấp, thực có mạnh mẽ cũng không thể tự khống chế. Chỉ là cái chết của Sở Hiên, Tống Thiên ngươi không thể cùng tới tấn công tên Ác Ma kia nữa, mặc dù ngươi mạnh hơn La Ứng Long nhưng lại không có thần thông như hắn, chân nguyên bất diệt có thể hồi sinh, nếu thật sự Sở Hiên giả chết, trận chiến ở Gondor nhất định là lảnh ít dữ nhiều, ta sẽ để hai người khác phối hợp với La Ứng Long giết chết tên ác ma kia, trận chiến tại Gondor cực kỳ quan trọng, muốn giết tên ác ma kia cũng chỉ có lúc đó mới được...

Tống Thiên trầm mặc một lúc lâu rồi mới ói:

- Chỉ có trận chiến tại Gondor? Không phải chứ? Tình huống sau đó thì sao? Bọn chúng chắc chắn phải tới Mordor, nếu không làm sao trở lại Chủ Thần không gian được? Không thể chờ khi bọn chúng tới Mordor rồi giết chết tất cả sao?

Adam lắc đầu đáp:

- Đây là chỗ vừa khéo khi Sở Hiên lựa chọn âm mưu này, đây không phải kịch bản phim gốc, bọn chúng nếu đã tiến vào trước chúng ta lâu như vậy, lại giành được "thế" của liên minh loài người, sau trận chiến Gondor, bọn chúng tự nhiên sẽ toàn lực nắm lấy "thế" đó. Chuyện này không cần ta phân tích, ngươi cẩn thận suy nghĩ một số thế lực có thể có thực lực mạnh mẽ trong thế giới Lord of the Rings đi, kỵ binh Rohan, bộ binh Gondor, tộc Elf, người Ent, thậm chí là Đội quân Chết, nếu như Sở Hiên không chết, nếu như trận chiến Gondor thắng lợi, luồng "thế" này sẽ tiến thẳng một đường tới Mordor, ngươi thật sự nghĩ quân Orc bên đó có thể ngăn cản nổi? Tối đa thêm được tên Ringwraith vô dụng đó, đến lúc ấy ngươi muốn giết tên ác ma kia không phải khó khăn hơn vô số lần lúc ở Gondor sao?

-Một âm mưu thật tuyệt, ép chúng ta không thể dùng toàn lực tại Gondor, nếu chúng ta muốn dùng toàn lực, vậy thì chuẩn bị đoàn diệt đi, bởi vì thứ không biết thường là thứ kinh khủng nhất... Không cần biết là hắn chết thật hay giả chết, ít nhất tính toán chiến lực trận chiến Gondor này... Ta thua nửa bước.

Cô gái tóc vàng Leina đột nhiên nói:

- Hẳn là không nghiêm trọng như vậy chứ? Kế hoạch của ngươi không phải vẫn chiếm ưu thế sao? Nhóm kia của Trung Châu đội chắc chắn là đã trong lòng bàn tay ngươi, bốn kẻ đó coi như đã chết, sau đó thì sao? Cho dù Sở Hiên không chết, trận chiến tại Gondor hắn có thể làm được gì? Ngươi không phải cũng thường nói à? Khi sức mạnh đạt tới một mức độ nhất định thì mưu kế chẳng qua chỉ một trò đùa, hiện tại thực lực chúng ta không phải mạnh hơn Trung Châu đội vô số lần sao? Kỳ thật ta thấy chỉ một mình La Ứng Long cũng đủ giết sạch bọn chúng rồi, ngươi thật sự quá cẩn thận đấy...

http://tieulun.hopto.org

Ánh mắt Adam thản nhiên nhìn Leina, nhìn đến lúc mặt cô ta đỏ bừng, phải vội vã kêu lên:

- Ta không phải nói bừa cho La Ứng Long, mặc dù hắn là bạn trai ta, nhưng mạnh yếu thế nào ta đều nói theo sự thật!

-Ta biết.

Adam nhắm mặt lại, lẩm bẩm nói:

-Ta cuối cùng vẫn cảm thấy đã tính sót một chuyện, đến cùng là chuyện gì đây? Kể cả Sở Hiên đã biết Hạo Thiên dựa vào tư liệu ta chuyển về thế giới hiện thực mới có thể tiến vào thế giới luân hồi, kể cả hắn biết Hạo Thiên tiến vào Trung Châu đội quá đột ngột, kể cả vì bản thân ở chỗ sáng, không thể đối mặt hai thế lực một sáng một tối nên mới phải giả chết... Nhưng hắn dựa vào cái gì để có thể lật ngược thế cờ chứ? Dựa vào cái gì để có thể đối kháng với tiểu đội Thiên Thần chúng ta chứ?

-Sở Hiên... Hắn che giấu cái gì? Hoặc là trong Trung Châu đội, kẻ nào có thể tạo ra uy hiếp với chúng ta?

-Rút cuộc là cái gì?

449. Trước Khi Chiến Đấu... Chuyện Của Các Đội (2)

Rút cuộc là đang che giấu cái gì... là cái gì cũng không cần quan tâm, ít nhất khi Triệu Chuế Không mỉm cười nhìn Adam, sắc mặt hắn cực kỳ thản nhiên.

Adam có vẻ lại rất để ý tới gã này, Tống Thiên càng trực tiếp đứng chắn giữa Adam và Triệu Chuế Không, hai bên đều trầm mặc, sau đó vẫn là Adam lên tiếng trước:

- Triệu Chuế khống, lúc ta cho người tới lấy chiếc nhẫn thì ngươi đã đoạt nó đi mất, kết quả là "thế" lớn nhất trong thế giới Lord of the Rings này đã lọt vào tay ngươi... Mặc dù rất bất đắc dĩ, nhưng cũng khẳng định rằng, bộ phim lần này ngươi chắc chắn là muốn tranh cao thấp với tiểu đội Thiên Thần bọn ta một lần, là như vậy phải không?

Triệu Chuế Không mỉm cười, không đồng ý cũng chẳng phủ nhận, hắn chỉ nhìn Tống Thiên nói:

- Ngươi cũng đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư phải không? Giai đoạn sơ cấp... Thật không có ý nghĩa, nếu đã không thể khống chế bản thân thì cứ giết chóc như dã thú là được, cho dù chết cũng là một loại mỹ lệ. Cường hành khống chế sát ý như vậy, không cảm thấy đó là bóp méo một phần chân ý mà trời cao ban cho ngươi sao

Tống Thiên cũng không để ý, chỉ bình tĩnh nhìn Triệu Chuế Không nói:

- Ít nhất là như vậy mới có thể đối kháng với đám quái vật các ngươi, vận mệnh nhân loại chúng ta sao có thể để đám quái vật các ngươi quyết định được!

Triệu Chuế Không hỡ hững nhún vai, nhưng nhìn bộ dạng hắn lại có vẻ như đang rất hưởng thụ.

Adam phất phất tay nói;

- Quay lại chuyện chính đi. Triệu Chuế Không, tiếp theo lại cho ngươi một lựa chọn, hoặc là ta bỏ qua Trung Châu đội toàn lực vây giết ngươi, hoặc là ngươi phải rời khỏi Mordor, không được xuất hiện trong tầm mắt của ta nữa, đến khi trận chiến tại Mordor kết thúc, không cần biết là tiểu đội Thiên Thần bọn ta thắng hay là Trung Châu đội thắng, ngươi đều có thể quay lại, vậy thế nào?

Triệu Chuế Không ngẩng đầu ngẫm nghĩ, hơn nửa ngày sau hắn mới mỉm cười nhìn ba người trước mặt, nói:

- Ta không chọn cách nào cả, tương lai thế nào phải do ta tự nắm giữ, một câu của ngươi đã muốn ta phải đi ngược lại bản tâm... Ngươi cảm thấy tính cách ta sẽ cho phép chuyện như vậy xảy ra sao?

Trong lúc nói, ánh mắt Triệu Chuế Không đã từ từ trở nên sắc bén, Tống Thiên đứng đối diện càng cảm thấy một luồng sát ý kinh người, hắn lập tức không cần suy nghĩ, một thanh đại cao hình dáng cổ phác bỗng xuất hiện trên tay, cũng không biết là đại đao này lấy từ đâu ra, nhất thời hàn ý bộc phát, ép Triệu Chuế Không không thể không chuyển mắt nhìn sang hắn.

http://tieulun.hopto.org

Triệu Chuế Không chăm chú nhìn Tống Thiên, một lúc lâu sau mới nói:

- Rất khá, Tống Thiên... Đáng tiếc ta không có hứng thú với trái cây đã chín....

Nói đoạn, trên tay hắn cũng xuất hiện một con dao găm, con dao găm này vừa nhỏ vừa mỏng, phẳng phất như mảnh ngọc lưu ly nửa trong suốt. Khi con dao găm xuất hiện, Tống Thiên lập tức như gặp đại địch, lùi lại nửa bước, đại đao cũng được nắm chặt bằng cả hai tay, chỉ cần Triệu Chuế Không có động tác, hắn sẽ quyết định toàn lực tấn công.

Adam đột nhiên nói:

- Người ngươi để ý... là người tên là Triệu Anh Không phải không? Nếu như ngươi muốn, lưu lại tính mạng Triệu Anh Không thì thế nào? Hoặc là giao cô ta cho ngươi thì thế nào?

Triệu Chuế Không nghe vậy lập tức dừng lại, hắn mỉm cười đầy ngụ ý nhìn Adam, tiếp đó sảng khoái nói:

- Tốt, sẽ như ngươi muốn, trước khi trận chiến Mordor kết thúc, ta tuyệt đối không đặt chân đến đó... Đúng rồi, lưu lại mấy tân nhân của ba đội kia, còn lại các ngươi tự giải quyết là được.

Dứt lời, hắn tung mình về phía sau, lọt vào trong một đám câm rậm rạp, sau nháy mắt đã biến mất không thấy tăm tích.

Sau khi cục rắc rối kia hoàn toàn biến mất, Tống Thiên mới thả lỏng cơ thể, tay nắm đại đao, vừa thở hổn hển vừa nói:

- Tên biến thái này cũng mạnh như clone của hắn vậy, thật sự khiến người ta phải bó tay, đám quái vật đó so với nhân loại thuần chủng như chúng ta còn mạnh hơn... Chẳng lẽ đây là ưu thế khi tạp giao?

Trong lúc hắn nói không hiểu sao lại không nhớ đến chính mình cũng là một người lai.

Leina thì lại mơ mơ hồ hồ, kỳ quái hỏi:

- Đây rút cuộc là chuyện gì? Adam, ngươi không thấy mình đang làm chuyện vô tích sự sao? Kéo tên thần kinh ấy hỏi tới hỏi lui hai câu, thiếu chút nữa thành phải đánh vơi hắn, ngươi đến cùng là muốn làm gì vậy?

-Xác nhận.

Adam đáp thẳng, không che giấu:

- Ta muốn xác nhận thứ Sở Hiên che giấu là gì, rất rõ ràng, không phải Triệu Chuế Không... Vậy thì rút cuộc là thứ gì đây? Đủ để Sở Hiên cho rằng có thể xoay chuyển cá thế cục, vì thế mới khiến hắn dùng phương thức giả chết này để lập mưu, thứ đang che giấu đó rút cuộc là thứ gì.... Thật sự không có cách nào, vứt bỏ Anavira và Liama vậy, dù sao thì La Ứng Long sẽ không chết, hai người các ngươi lại ở bên cạnh ta, thế nào tiểu đội Thiên Thần cũng sẽ không bị đoàn diệt... Thứ ẩn giấu đó rút cuộc là cái gì đây?

Anavira và Liama chính là hai thành viên trong tiểu đội Thiên Thần, bất quá có thể thấy địa vị của họ trong đội cũng chẳng ra sao nên khi Adam nói như thế, hai người Tống Thiên không hề có chút dị nghị nào.

-Vậy cứ như thế đi... Thông báo cho Anavira và Liama, để họ tới hỗ trợ La Ứng Long giết chết Trịnh Xá khi trận chiến tại Minas Tirith bắt đầu, đồng thời tận lực sát thương thế lực liên minh nhân loại, nếu thế lực của Mordor có thể thắng lợi trong trận chiến đó là tốt nhất... Sở Hiên, để ta xem xem phản ứng của ngươi sẽ thế nào...

Khi tiểu đội Thiên Thần ra quyết định này, tại một đầm lầy cách đó không xa lắm, một khối băng lớn từ từ nổi lên khỏi miệng đầm, tiếp theo khối băng chợt nổ tung, một bóng người toàn thân trần truồng từ bên trong bắn ra. Hắn gục mặt xuống vũng bùn thở hồng hộc, cả nửa ngày sau mới chậm rãi đứng lên nhưng có vẻ vẫn rất suy yếu, mấy lần đứng dậy đều ngã xuống đất, đến khi hắn dùng cả tay lẫn chân bám vào khối băng từng bước trườn lên mới miễn cưỡng đứng dậy được, mà khi hắn đứng lên lập tức ngẩng lên trời hét lớn:

- Ta còn chưa chết! Ngươi hãy chờ đấy! Cho dù ngươi là tiểu đội Thiên Thần hay Đông Mỹ Châu đội cũng chờ đấy cho ta! Đánh lén thì có gì là anh hùng, ngươi cứ chờ cơn thịnh nổ của Thời đại Băng hà đi! A....

Theo tiếng hét của hắn, nước bùn bên cạnh lập tức đóng băng, tiếp đó vỡ tan.

http://tieulun.hopto.org

-Nyos, đang nghĩ gì vậy?

Bầu trời Middle Earth buổi đêm trong trẻo lạ thường, một thế giới không khí hoàn toàn không bị ô nhiễm, khi tới đêm, ngẩng đầu lên trời có thể nhìn thấy vô số ngôi sao, cho dù ánh sáng rất yếu ớt cũng có thể thấy được, mà khiến mọi người cảm thấy kinh ngạc chính là, thế giới này không ngờ cũng có một dải ngân hà, giống như một chiếc khăn bạc vắt ngang bầu trời, đẹp đẽ và lung linh.

Nyos đang nằm trên một tảng đá nhìn trời sao, không biết vì sao, lúc này nhìn bóng dáng hắn thật cô độc, khiến cho Aya luôn chú ý tới hắn không nhịn được phải lên tiếng hỏi.

Nyos cũng không làm gì đặc biệt, chỉ thuật tay day day mắt nói:

- Aya... Không hiểu tại sao, ta cảm thấy tiếp tục đi theo con đường này, chúng ta rất có thể sẽ gặp nguy hiểm rất lớn.

Aya ngẩn người, nói:

- Vậy chúng ta không tới Gondor nữa? Dù sao người Ent cũng tự tìm được đường tới Minas Tirith, chúng ta cũng không cần đi cùng họ phải không?

Nyos cười khổ đáp:

- Không đơn giản như vậy, đầu tiên là người Ent sẽ cảm thấy hoài nghi, nếu người dẫn họ tới Gondor là chúng ta lại lựa chọn chạy trốn thì họ tự nhiên cũng không cần liều mạng tới cứu viện liên minh loài người nữa. Đó là chuyện thứ nhất, thứ hai là tầm quan trọng của trận chiến Gondor, nếu chúng ta thắng, hành trình tới Mordor sẽ không phải gặp nguy hiểm quá lớn, bởi vì chúng ta đã nắm được thế lực mạnh mẽ đủ để áp chế Mordor... Nếu tiểu đội Thiên Thần cùng Đông Mỹ Châu đội muốn gây bất lợi với chúng ta thì bọn chúng buộc phải phái rất nhiều thành viên tới đối chiến với chúng ta, chuyện này không thể tránh khỏi... Vì thế chúng ta phải tới Gondor, bây giờ chạy trốn nhưng đến cuối cùng cũng không thể không đến Mordor chịu chết, không bằng bây giờ liều mạng, đến Mordor ngược lại có thể uy hiếp bọn chúng... Đội chúng ta thật sự quá yếu.

Ba người còn lại, ngoài cô bé Tuyết Linh Nhi lộ vẻ không hiểu gì cả, Aya cùng Richard đều trầm mặc, một lúc sau vẫn là Nyos phá vỡ sự yên lặng, nói:

- Mặc dù rất nực cười, nhưng lần này hy vọng sống sót của chúng ta lại nằm trên người Trung Châu đội, vì thế lần này tới Gondor chúng ta cũng buộc phải đi, nếu không một khi Trung Châu đội bị đoàn diệt, chúng ta cũng không còn ưu thế sống sót nữa, ai....

-Vì thế cho dù có nguy hiểm, trận chiến này chúng ta cũng buộc phải đi!

Trong lúc đó, tình hình cứu tinh của Nam Viêm Châu đội, Trung Châu đội, cũng không khá lắm, ít nhất từ phương diện nào đó mà nói, Trung Châu đội mất đi Sở Hiên liền một lần nữa lâm vào cảnh ngộ tiền đồ mờ mịt, bởi vì người vốn sẽ kế thừa Sở Hiên là Hạo Thiên lại không xuất hiện, cùng cả các tân nhân cùng bốn tư thâm giả cũng biến mất không thấy nữa, mà năm người Trịnh Xá thì đều không phải nhân tài dạng trí tuệ nên cuối cùng chỉ có thể dựa vào bản thân Trịnh Xá mô phỏng phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật tiến hành suy luận.

- Mặc dù nói như vậy nhưng khi sử dụng lại không thể hoàn toàn nắm giữ mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, trước mắt chẳng qua chỉ là nhập môn mà thôi, trình độ mô phỏng cũng khoảng năm mươi đến sáu mươi phần trăm, hơn nữa không biết vì sao, từ trước đây ta đã không thể mô phỏng phương thức suy luận của Sở Hiên, dùng một nửa mưu trí của Tiêu Hành Luật phân tích tình huống hiện tại đúng là có chút cưỡng ép...

Trịnh Xá cười khổ nói với những thành viên còn lại, sau khi phân tích không có kết quả, Trịnh Xá cũng chỉ có thể quyết định theo như kịch bản phim phát triển, tới Minas Tirith hỗ trợ liên quân loài người đánh thắng Mordor rồi tính sau... Hắn cũng chỉ biết vậy thôi...

Năm đội, hoặc là gần như đoàn diệt, hoặc là dạo chơi khắp Middle Earth, hoặc là tính kế lẫn nhau, hoặc là tâm sự trùng trùng nhưng theo kịch bản phát triển, ánh mắt của năm đội đều hướng tới nơi sẽ quyết định lối đi tương lai của thế giới Lord of the Ring... Trận chiến tại Minas Tirith chắc chắn sẽ rất kinh thiên động địa!

http://tieulun.hopto.org

Hết phần đang cầm, tối tiếp tục

450. Xuất Phát! Thủ Đô Gondor, Minas Tirith (1)

Khi nhóm Trịnh Xá trở lại thủ đô Rohan thì đã qua hai ngày hai đêm, hành trình tới Isengard ngoài giết chết pháp sư áo trắng Saruman đã phát điên ra họ không có thu hoạch nào khác. Pháp sư áo trắng vốn uy thế vô cùng lại dễ dàng bị Bạo liệt tiễn ba mũi của Legolas cùng Phong chi tiễn của Trương Hằng giết chết, thân là pháp sư vậy mà đến cả vòng bảo vệ cũng không dựng lên, tinh thần là hoàn toàn điên loạn, lão chẳng hơn gì một ông già bình thường.

Nhưng không giống như trong kịch bản, sau khi Saruman chết, tháp pháp sư liền bắt đầu sụp đổ, theo như Gandalf nói thì tòa tháp này dựa vào ma pháp của Saruman chống đỡ mới có thể đứng thẳng, sau khi lão chết, tháp pháp sư cũng biến thành gạch vụn.

-Chỉ tiếc những thư trong tháp, theo như ông nói, những thứ một pháp sư cất chứa chắc chắn là vô cùng nhiều, tài sản của pháp sư hoàn toàn có thể gọi là phú khả địch quốc (*), trong đó không biết có bao nhiêu năng lượng thạch hoặc vật phẩm loại ma pháp truyền thuyết đây.

Trịnh Xá tiếc nuối nói với Gandalf.

Gandalf lại có chút xấu hổ, bởi vì ông nghĩ nhóm Trịnh Xá vốn không cần phải tham gia trận chiến đối mặt với Mordor, chỉ là lúc trước được ông ta nhờ cậy nên mới bị liên lụy, mà làm lính đánh thuê, rõ ràng giá trị số năng lượng thạch ông ta giao cho họ lúc trước là quá ít, bản thân ông cũng không thể so với pháp sư áo trắng như Saruman được, mới trở thành pháp sư áo trắng không lâu, tài sản cũng chẳng nhiều nhặn gì nên chỉ có thể nói:

- Sau khi trận chiến với Mordor kết thúc, ta sẽ tìm cách trả đủ thù lao cho các ngươi. Yên tâm đi, Trịnh Xá, đồng đội của ngươi sẽ không phải chết vô ích đâu.

Trịnh Xá thuận miệng đáp ứng, trong lòng hắn thì lại nghĩ đến chuyện sau này hoán đổi thời gian quay lại thế giới Lord of the Rings, nhất định phải tới Isengard đào bới, tháp pháp sư có thể đã sụp đổ nhưng những thứ trong tháp cũng sẽ không lập tức biến mất, vì thế mặc kệ thế nào, đều có một khoản tài phú lớn chôn ở đó.

Isengard tạm thời không còn gì đáng nói, mọi người trở về Edoras, tiếp đó đương nhiên là quân đội cùng dân chúng thỏa sức vui chơi, vốn một trận chiến diệt vong lại có thể thắng lợi khiến cho quân dân khắp Rohan đều mừng rỡ như điên. Lại thêm quốc vương Théoden đã khôi phục thần trí, thu nạp lại quân đội bị lưu đày trước kia, trong vòng một tuần ngắn ngủi cả Rohan đã có hơn bảy nghìn kỵ binh, cho dù trừ đi những người bị thương, bệnh tật cũng còn hơn năm nghìn kỵ binh tinh nhuệ, quân đội như vậy tại Middle Earth đã là một đội quân rất mạnh mẽ rồi, ít nhất cũng có sức uy hiếp tới đại quân Orc của Mordor.

-Nhưng tại sao chứ?

Quốc vương Thesoden quát lớn:

- Tại sao ta lại phải tới cứu viện Gondor, phải giúp đỡ những kẻ gọi là minh hữu nhưng không thèm tới cứu viện chúng ta, các ngươi nói cho ta nghe thử? Dựa vào cái gì mà muốn ta làm như vậy?

Mấy người Gandalf đều im lặng, có lẽ nhóm Trịnh Xá không hiểu được nhưng trong mắt người ở thế giới này, minh hữu chính là người phải có mặt vào thời điểm mấu chốt lúc lâm vào chiến tranh, khi đối phương đã vứt bỏ minh ước, không khinh bỉ cùng tuyệt giao đã là rất tốt rồi, còn muốn họ phải liều mạng chiến đấu nữa, làm gì có chuyện tốt như vậy? Quốc vương Théoden chẳng qua chỉ là đang sử dụng quyền lợi mà mình đáng phải có thôi.

Gandalf vẫn mềm mỏng nói:

- Nhưng sau khi Gondor bị hủy diệt, môi hở răng lạnh...

-Không!

Théoden nhìn chằm chằm vào Gandalf, nói:

http://tieulun.hopto.org

-Tôn nghiêm lại càng quan trọng hơn! Nếu như Rohan chúng ta quên đi sự vô tình của Gondor, quên rằng bọn không hề tới cứu viện chúng ta, cứ như vậy nhắm mắt chạy tới! Rohan sẽ không còn một chút tôn nghiêm nào nữa, vì thế chúng ta tuyệt đối không cứu viện, trừ phi... Trừ phi Gondor đốt lên phong hỏa đài thời cổ đại, để chính miệng họ nói với Rohan, họ đã đến lúc sinh tử tồn vong, cần máu tươi của Rohan cứu giúp họ... Nếu không, kể cả Mordor có san bằng Gondor, Rohan cũng sẽ không phái đi một người một ngựa!

Đây là câu trả lời của Théoden, Gandalf bất đắc dĩ chỉ có thể quyết định tự mình sẽ tới Gondor trước, chuẩn bị thuyết phục quan nhiếp chính của Gondor, đốt phong hỏa đài thời cổ đại, chỉ có như vậy mới có thể kết hợp sức mạnh của loài người thành một khối. Mà đồng thời, ông cũng không để Aragorn đi cùng, do quan nhiếp chính vẫn đang điều khiển Gondor, nếu Aragorn liều lĩnh tới đó, kết quả sẽ rất khó dự đoán.

-Aragorn, ngươi nhất định phải đi một con đường khác tới Mordor, ở đó có lực lượng cuối cùng cũng là lực lượng mạnh mẽ nhất của Gondor, nắm lấy lực lượng ấy, đến lúc đó... Ngươi sẽ hiểu ý nghĩa của một vị vua thật sự.

Đây là lời Gandalf nói khi ra đi, tiếp đó ông ta mang theo Mery rời khỏi thủ đô Rohan... về phần tại sao lại phải mang Merry theo, thâm ý trong đó có lẽ chỉ mấy người Trịnh Xá đã hiểu rõ kịch bản phim mới có thể hiểu được.

"Chuẩn bị nếu quan nhiếp chính không đồng ý thì để Merry lẻn vào đốt phong hỏa đài phải không? Cái này cũng giống kịch bản gốc thôi..."

Do Trịnh Xá mô phỏng phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật, biết được tầm quan trọng của trận chiến tại Minas Tirith lần này, gần như hoàn toàn ảnh hưởng tới thế lực Trung Châu đội giành được sau này sẽ thế nào, vì thế hắn không thể không đi theo hai ngươi Gandalf, cùng tới Gondor.

-Chúng ta bây giờ phải chia ra, ta cùng Chiêm Lam tới Gondor trước, một là bảo vệ hai người Gandalf, hai là phải giúp trận chiến Minas Tirith thắng lợi, nhưng điều đó cũng không quan trọng, mấu chốt là phải dự phòng hai đội kia tập kích. Hiện tại ta đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, mặc dù không thể khống chế nhưng cũng rất mạnh, đi trước tới Gondor cũng có thể uy hiếp hai đội kia... Triệu Anh Không, Trương Hằng, Trình Khiếu, ba người các ngươi đi theo Aragorn, theo như kịch bản phim, Đội quân người chết uy lực vô cùng, cho dù thế nào cũng phải giúp hắn được bọn chúng thừa nhận, đương nhiên, tính mạng các ngươi vẫn là số một.

Trịnh Xá nhìn ba người trước mặt, nghiêm túc nói.

Trình Khiếu cười ha ha đáp:

- Yên tâm đi, chỉ cần ta còn một hơi thở, nhất định sẽ bảo vệ thật tốt cho Anh Không muội muội.... Còn về Trương Hằng, ngươi chết đâu cũng được, ta không bảo vệ đàn ông....

Trịnh Xá lại xốc áo Trình Khiếu nói:

- Ta muốn các ngươi đều sống sót, không phải lại thấy ngươi một lần nữa cười cợt đứng chắn trước phụ nữ... Sống sót, điều này quan trọng hơn tất cả mọi thứ, quan trọng hơn tất cả mọi chuyện... Sống sót, chúng ta cùng sống sót!

Trình Khiếu bất đắc dĩ gật đầu, đến khi Trịnh Xá buông tay ra, hắn mới lẩm bẩm áo mình sắp bị xé rách, bất quá có thể thấy được trong mắt hắn thoáng qua một tia cảm động, hồi hộp.

-Như vậy... Gặp lại ở Minas Tirith, để chúng ta cùng nhau sống sót!

Trịnh Xá kéo cương, khô lâu chiến mã nhảy dựng lên, tiếp theo tung vó chạy băng băng, Trịnh Xá cùng Chiêm Lam từ từ đi xa, bám sát con ngựa trắng của Gandalf, cùng tiến về phía Gondor.

Đường đến Gondor, với sức chạy của hai con ngựa có thể tới nơi trong vòng ba ngày, vì thế trên đường cả bốn người đều trầm mặc, chỉ đưa mắt nhìn về phía Gondor, hy vọng trước khi Mordor xuất binh có thể đốt lửa phong hỏa đài, như vậy kỵ binh Rohan mới có thể tập hợp trong thời gian ngắn nhất, tới chi viện Gondor.

Bốn người đi được khoảng hai ngày, Trịnh Xá đột nhiên giật giọng hỏi Gandalf:

http://tieulun.hopto.org

- Gandalf, cái túi không gian của ông đang giữ bên người à? Hay là ở chỗ Legolas?

Gandalf đang điều khiển mã vương phi nước đại, nghe Trịnh Xá hỏi vậy, một lúc sau ông ta mới đinh thần lại, đáp:

- Ồ, là ở chỗ Legolas, hình như hắn quên trả lại túi cho ta, có vấn đề gì sao?

Trịnh Xá ngẩn người, bối rối đáp:

- Không, không có gì, có lẽ là ta quá lo lắng thôi...

Chiêm Lam ngồi trong lòng hắn chợt hỏi:

- Đã xảy ra chuyện gì sao? Anh nghĩ ra cái gì?

-À, có chút cảm giác, anh chung quy vẫn cảm thấy Sở Hiên không thể dễ dàng chết như thế, mặc dù đã nhận được thông báo trừ một điểm nhưng với trình độ trí tuệ như hắn, rất có thể lại là một lần tính kế khác, không chỉ tính kế tất cả chúng ta, biến chúng ta thành quân cờ, càng có khả năng là hắn tính kế cả bản thân mình trong đó... Không nhìn thấy thi thể hắn, liền có cảm giác tên này vẫn đang còn sống, cảm giác như vậy thật sự là...

Trịnh Xá cười khổ, kéo cương, đẩy cao tốc độ khô lâu chiến mã, nói tiếp:

- Không quản nhiều làm gì, nếu như hắn không chết thì nhất định sẽ có chuyện thú vị, anh có nghĩ nhiều cũng vô dụng, Nếu như hắn thật sự đã chết, chuyện anh cần làm là phải càng tích cực đối mặt với khiêu chiến, nếu không Trung Châu đội chúng ta sẽ không còn hy vọng!

Ở bên kia, khi Trịnh Xá cùng Gandalf đều mang người tới Gondor, những người ở Edoras mặc dù chưa xuất phát nhưng cũng không nhàn rỗi, mỗi ngày đều rèn luyện bản thân, đặc biệt là hai người mới có vũ khí giải phong, ngoài khi sử dụng cảm thấy trọng lượng giảm xuống ra, uy lực thật sự của hai món vũ khí này cũng bắt đầu được thể hiện. Ví dụ như thanh gươm Excalibur không chỉ sắc bén, sau khi giải phong nó còn có thể tiến hành tấn công không bị đấu khí ảnh hưởng, cho dù trên người có phương có đấu khí hoặc trên vũ khí có đấu khí, hiệu quả hủy diệt của nó đều có thể phá nát tầng đấu khí của đối phương trong nháy mắt, Hổ hồn đao mang của Trịnh Xá cũng không khác gì, chỉ là Triệu Anh Không còn chưa tìm được tuyệt kỹ của thanh kiếm này như Trịnh Xá đã kể, chiêu thức uy lực cực mạnh như bắn ra một luồng laser.

Trương Hằng cũng phát hiện ra một số diệu dụng của cây cung trong tay vì thế hắn đặc biệt tìm Legolas, hy vọng vị đại sư cung tiễn này có thể cho mình một số trợ giúp. Khi hắn tìm tới nơi thì thấy Legolas đang đứng nhìn một kỵ binh mặc áo đen phóng ngựa chạy ra xa, tên kỵ binh đó vóc người gầy nhỏ, cũng không mặc áo giáp, cứ như vậy cưỡi ngựa chạy ra ngoài thành, dần dần đi ra xa.

-Đó là ai vậy, sao ta thấy rất quen mắt?

Trương Hằng khẽ nói.

Legolas giật mình quay lại, hắn nhìn Trương Hằng cười cười xấu hổ, đáp:

- Một vị sứ giả... Sứ giả mang đến thắng lợi.

451. Xuất Phát! Thủ Đô Gondor, Minas Tirith (2)

Cưỡi ngựa suốt ba ngày ba đêm liên tục không ngừng nghỉ, tố chất thân thể Trịnh Xá cùng Gandalf còn miễn cưỡng chịu đựng được, Chiêm Làm cùng Merry thì thật sự không có cách nào, hai người đều chỉ biết dựa vào người đằng sau ngủ thiếp đi. Suốt quãng đường, mọi người gần như không nghỉ ngơi tử tế một chút nào, đến bình minh ngày thứ tư, nghênh đón ánh nắng sớm là một tòa thành màu trắng hùng vĩ xuất hiện trước mặt họ.

-Đây là thủ đô của Gondor, cũng là thành phố hùng vĩ nhất của loài người, Minas Tirith, còn có tên khác là thành phố của đức vua. Nơi này là tượng trưng cho chính quyền con người, một khi bị đại quân Orc của Mordor công phá, loài người cũng sẽ kết thúc.

http://tieulun.hopto.org

Gandalf thở dài, khẽ vỗ đầu tuấn mã, tiếp đó lao về phía thành phố trắng.

Trịnh Xá bám sát theo Gandalf, một con ngựa trắng cao lớn cùng một khô lâu chiến mã cùng tiến tới Minas Tirith. Quân lính canh giữ trên tường thành lập tức kích động, do uy danh của pháp sư áo trắng tại Middle Earth là rất lớn, mặc dù Saruman phản bội khiến cho thanh danh của pháp sư áo trắng suy giảm nhưng phần lớn con người vẫn tin tưởng pháp sư áo trắng là cứu tinh của nhân loại.

So với pháp sư áo trắng, khô lâu chiến mà càng khiến người ta quen thuộc và sợ hãi, đó chính là vật cưỡi của Ringwraith, hình tượng của chiến mã này căn bản không thể bắt chước nên khi binh lính trên tường thành nhìn thấy pháp sư áo trắng bị Ringwraith đuổi theo, những người này lập tức huyên náo, đồng thời một đại đội cung thủ từ trong doanh trại chạy lên tường thành.

Phải tới hơn một giờ sau, chuyện hiểu lầm này mới được giải thích rõ ràng, đặc biệt là Trịnh Xá phải tới chỗ khô lâu chiến mã, giao nó cho binh lính Gondor phái ra, những binh sỹ này mới tin là pháp sư áo trắng giết chết Ringwraith (họ không tin rằng dựa vào vũ khí hoặc thân thể có thể giết được Ringwraith), còn khô lâu chiến mã thì là chiến lợi phẩm.

-Rất bất đắc dĩ phải không?

Gandalf cười, nói:

-Không có cách nào, người Gondor chính là như vậy, họ sẽ luôn kiên trì với chuyện mình đã nhận định, dù là tốt hay xấu, chỉ cần họ nhận định mình phải đi con đường này thì sẽ đi đến tận cùng.

Trịnh Xá có chút khó khăn điều khiển chiến mã dưới chân, đây là chiến mã mà lính Gondor giao cho hắn sau khi lấy đi khô lâu chiến mã, hắn cũng không lo không lấy lại được nó, cho dù phải dùng vũ lực đoạt về thì những binh lính bình thường này cũng làm sao có thể ngăn cản được hắn? Hơn nữa Gandalf cũng tuyệt đối không để chuyện đó xảy ra.

-Đi thôi, chúng ta tới gặp quan nhiếp chính!

Chuyện tiếp theo tạm thời không cần kể rõ, đều là nhắc lại kịch bản phim (tránh để có một số người đọc lại nói người viết câu bài, tác giả), tóm lại khi mấy người Gandalf tới gặp quan nhiếp chính thì lại nhận được câu trả lời rằng không muốn Rohan tới chi viện. Bởi vì hắn biết người kế thừa vương tộc Gondor đang ở Rohan, hắn không hy vọng Gondor lại trở về tay quốc vương, như thế quan nhiếp chính sẽ chẳng còn chỗ nào để đi, vì thế hắn quyết liệt từ chối đề nghị của Gandalf, đốt phong hỏa đài cầu viện Rohan.

-Ngu xuẩn! Đúng là ngu xuẩn hết sức! Cho dù quốc gia này bây giờ là của hắn nhưng đến khi Mordor sang bằng nơi này, hắn sẽ còn lại được cái gì? Chẳng còn lại gì cả, chỉ có thể chết tại đay, hắn sau không trao trả đất nước lại cho quốc vương, như vậy còn có thể lưu lại chút tiếng tốt!

Gandalf nổi giận đùng đùng từ trong hoàng cung đi ra, ông bước tới đài quan sát trong thành phố, từ đó có thể nhìn thấy Mordor ở bên kia mấy dãy núi phía xa, nơi ấy đỏ như máu, giống như có thứ gì đó đang bùng cháy trong không khí.

Gandalf vẻ mặt ảm đạm nói:

- Chúng ta thua rồi, loài người sắp diệt vong... Sauron đã hồi sinh, chiếc nhẫn tối cao đã trở lại chỗ hắn, nhưng loài người thì vẫn đang âm mưu tranh giành, vẫn đấu đá lẫn nhau vì quyền lực mơ hồ, quân đội như thế, chính quyền như thế... Chúng ta làm sao có thể đánh bại quân vương tàn bạo của Mordor chứ... Chúng ta thua rồi.

Trịnh Xá vỗ vai Gandalf nói:

- Đừng bỏ cuộc, chúng ta đã chiến đấu nhiều như vậy, bao nhiêu cảnh ngộ khó khăn đều đã vượt qua, chẳng lẽ lại chịu thua cái tên quan nhiếp chính vô dụng ấy sao? Chúng ta còn có kỵ binh tinh nhuệ của Rohan, chúng ta còn có đội quân Ent đang tới đây, chúng ta còn có một nhóm minh hữu nữa... Khi Sauron thật sự hồi sinh, người Elf trên đại lục này dù thế nào cũng phải xuất một phần sức lực, nếu không họ chỉ có thể lập tức cúp đuôi chạy trốn thôi.

Gandalf hít sâu một hơi đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Đúng thế, cứ theo kế hoạch đã định... Merry.

Người hobbit Merry đang chăm chú nhìn bầu trời đỏ rực phía xa, cảnh sắc vừa tráng lệ vừa quỷ dị, nhưng khi hắn quay đầu lại liền thấy ba người còn lại đều nhìn chằm chằm vào mình, lập tức trong lòng hắn chợt có dự cảm không tốt, giống như sắp bước lên thuyền giặc....

-Cuối cùng phong hỏa đài cũng đã đốt lên rồi...

Một thanh niên tóc đen mặc quần áo hiện đại ngồi trên đỉnh núi tuyết, hắn trông thấy một ngọn lửa bùng lên trên sườn núi dưới chân, ánh lửa khiến người ở một ngọn núi khác nhìn thấy, theo đó ngọn lửa ở bên ấy cũng bốc cháy, tiếp tục truyền đi, dần dần, ánh lửa đã lan ra cách đỉnh núi cực xa.

-Vậy là trận chiến Gondor đã sắp bắt đầu?

Thanh niên tóc đen chợt lộ vẻ tươi cười, hắn cười ha ha mấy tiếng rồi hung hăng nói:

-Triệu Chuế Không, lần này ta ra tay ngươi sẽ không còn gì để nói phải không? Cút mẹ ngươi đi! Chờ đến khi ta ngưng luyện xong kim đan, kể cả ngươi có mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, lão tử cũng không sợ ngươi! Đến lúc đó không bóp nát ngươi ra không xong, còn cả clone của ngươi, còn cả tên ác ma kia...

-Chỉ có tu chân mới là sức mạnh tối cường!

Không nhắc đến vẻ điên cuồng của tên thanh niên tóc đen này, khi ánh lửa truyền tới Edoras, quốc vương Théoden lập tức quyết đoán lạ thường, ra lệnh xuất binh tới Gondor. Thật sự là người ở địa vị cao, ông ta đương nhiên là biết đạo lý môi hở răng lạnh, cho dù kỵ binh Roha có mạnh mẽ cũng không thể đơn độc chống cự lại thế lực Mordor, chuyện duy nhất bọn họ có thể làm là phối hợp với quân đội Gondor, cùng ngăn cản đại quân Orc của Mordor.

-Mặc dù rất không may, nhưng ta vẫn phải báo với các ngươi một câu.

Théoden sau khi nghe một kỵ binh trinh sát báo cáo, sắc mặt ông lập tức trở nên nặng nề, nói:

-Sau khi chiến dịch Helm s Deep bắt đầu, ta đã phái một số trinh sát tới Gondor, một là để cầu viện, hai là xem thử quân đội Mordor có bắt đầu tiến công hay không, bây giờ họ đã trở về, cũng mang theo tin tức về quân đội Mordor mà họ nhìn thấy.... Rất không may, chúng ta phải đối mặt với đại quân một trăm nghìn tên do Orc cùng Troll tạo thành. Đội quân này so với chúng ta tưởng tượng lúc trước còn lớn hơn nhiều, mạnh mẽ hơn cả thế lực liên minh tà ác trong cuộc chiến thời cổ đại... Quân đội có thể xuất chiến của Rohan chúng ta chỉ được năm nghìn kỵ binh mà thôi....

Đây là hoàng cung Rohan, sau khi Théoden quyết định xuất binh, ông ta lập tức không hề do dự tiến hành bố trí cùng triệu tập binh lực, cần phải để binh sỹ đi theo bảo trì sức chiến đấu mạnh nhất. Đến khi lính trinh sát mang tin tức trở về, đội quân Orc một trăm nghìn tên, trong nháy mắt đã phá tan lòng tin của mọi người, nơi này không phải thế giới hiện thực, mà là đại lục Middle Earth, cho dù là trong những ghi chép về cuộc chiến từ thời cổ đại cũng chưa từng có thể lực tà ác tập hợp với số lượng lớn như vậy, thế lực này thật sự quá lớn.

-Vậy thì... Phải đi tìm đội quân mới!

Một thanh âm đột nhiên từ bên ngoài cung điện truyền vào, khi mọi người quay lại thì thấy một người mặc áo chùng bước vào, khi tới nơi, người này mới bỏ mũ xuống, đó không ngờ chính là một trong những người giữ ba chiếc nhẫn Elf, đức vua Elrond.

Ngoài ba thành viên Trung Châu đội, những người còn lại đều hơi khom người làm lễ, Elrond cũng không khách khí, tiếp nhận lễ tiết rồi trực tiếp nói:

- Sauron giành lại được chiếc nhẫn, thực lực của hắn đã khôi phục hoàn hảo, mạnh mẽ như trước kia, nhưng thế lực liên minh thì lại yếu ớt, hoàng tộc loài người chỉ còn lại một hậu duệ duy nhất, ba chiếc nhẫn của người Elf cũng bắt đầu mất đi sức mạnh, buộc chúng ta phải lập tức rời khỏi đại lục... Loài người nếu còn muốn tiếp tục sống sót, Aragorn, các ngươi phải đi tìm một đội quân mới.

Aragorn cười khổ đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Đã không còn quân đội nào nữa, người Ent đã xuất phát, kỵ binh Rohan cũng chuẩn bị xuất phát, sức mạnh của Gondor ta không thể khống chế nổi, người Elf mất đi sức mạnh của ba chiếc nhẫn cũng sắp li khai... Chúng ta đã không còn minh hữu nữa.

-Không, vẫn còn một đội quân, họ đã chờ đợi cả nghìn năm rồi!

Elrond chợt mở áo choàng, lấy ra một thanh trường kiếm lấp lóe ánh bạc, thanh kiếm này dù không truyền vào chút đấu khí nào cả vẫn liên tục tỏa ra ánh sáng trắng, giống như một tấm gương bằng bạc.

-Đây là bảo kiếm được đúc lại từ những mảnh vỡ của Narsil, chỉ có hoàng tộc Gondor mới có thể sử dụng, dùng thanh kiếm này có thể chứng minh huyết thống của ngươi....

Elrond ngừng một chút rồi, nghiêm trang nói:

-Tới chiêu mộ những người sống trong núi, họ đã chờ đợi có hội này hàng ngàn năm, chỉ có đội quân đó mới có thể lấp bằng chênh lệch với Mordor, chỉ như vậy mới có thể xoay chuyển thế cục!

-Những người sống trong núi?

Aragorn sững sờ, sắc mặt hắn thoáng phát xanh, thì thào nói:

- Những kẻ phản tặc đó? Những kẻ bội bạc, vô sỉ đó? Bọn chúng không có tín ngưỡng, không ai có thể ra lệnh cho chúng...

Elrond cao giọng nói:

- Ngươi có thể! Chỉ ngươi mới có thể ra lệnh cho họ, đội quân này là đội quân của ngươi! Cũng là chỗ dựa cuối cùng của ngươi!

Nhìn vẻ do dự của Aragorn, Gimli tò mò hỏi Legolas đứng cạnh:

- Chuyện gì vậy? Hình như Aragorn rất sợ đội quân đó vậy...

-Không phải sợ, là phẫn nộ...

Legolas thở dài đáp:

-Đội quân đó vốn đã thề sẽ tuân lệnh hoàng tộc Gondor, nhưng đúng lúc quan trọng nhất họ lại bỏ trốn, phản bội lại hoàng tộc, khiến cho dòng máu hoàng gia Gondor suýt chút nữa thì đoạn tuyệt, chỉ còn lại một mình Aragorn là người kế thừa duy nhất. Vì thế họ bị biến thành những kẻ không chết, chỉ khi nào hoàn thành lời thề, hơn nữa được hoàng tộc Gondor tha thứ, họ mới có thể thật sự yên nghỉ.

452. Xuất Phát! Thủ Đô Gondor, Minas Tirith (3)

Mặc dù không biết trong lòng có cảm giác gì nhưng mấy người Aragorn, Gimli, Legolas vẫn quyết định lập tức tới chỗ Đội quân người chết, đã có thanh kiếm Narsil được rèn lại, họ cho dù không khống chế nổi thì ít nhất cũng sẽ không bị giết.

Tương tự, ba người Trung Châu đội cũng đi cùng bởi vì họ biết sự lợi hại của Đội quân người chết, có thể nói chính vì đội quân này gia nhập mà trận chiến Gondor mới có thể thắng lợi, nguyên nhân Trịnh Xá lưu họ ở lại cũng là vì thế, muốn họ bảo đảm an toàn cho ba người Aragorn.

-Nếu có thừa năng lượng thạch thì tốt quá, cây cung màu bạc này không ngờ có thể tập trung năng lượng lên dây, các ngươi không biết chứ, hôm qua khi Legolas sử dụng cây cung này bắn tên, khi năng lượng sinh mệnh của hắn tập trung lên dây cung thì tự nhiên bắn ra hơn mười tia năng lượng. Những tia năng lượng này bắn ra xung quanh mũi tên, trong nháy mắt có thể nâng cao phạm vi tấn công lên gấp mười lần, lập tức biến thành công kích như súng đại liên.

Trương Hằng hưng phấn nói với hai người còn lại.

Suốt đường đi đều là vùng đất hoang vu cằn cỗi, đến cả cây cối cũng không có khiến tâm tình mọi người càng thêm áp lực, để giải buồn chỉ có thể do Trương Hằng cùng Trình Khiếu thay phiên nhau nói chuyện, nếu bảo họ chờ Triệu Anh Không mở lời thì xác suất còn nhỏ hơn bánh mỳ từ trên trời rơi xuống.

http://tieulun.hopto.org

Trình Khiếu ngoáy ngoáy mũi, nhàm chán nói:

- Ngươi không sợ quỷ hồn à? Không phải nói lá gan ngươi rất nhỏ sao?

Trương Hằng thoáng đỏ mặt, giải thích:

- Không phải ta nhát gan, mà là có chút vấn đề về tinh thần nên mới sợ bị đánh và máu tươi, nhưng quỷ hồn thì tuyệt đối không sợ.

Trình Khiếu cười hắc hắc nói:

- Bây giờ nói thì mạnh mồm lắm, đến lúc đó đừng có nhũn cả người ra là được. Nói như vậy hẳn là trước kia từng xảy ra chuyện gì đó nên mới gây ra căn bệnh này tới tận bây giờ phải không? Thật ra ta có cách có thể chữa khỏi loại bệnh tinh thần đó của ngươi.

Trương Hằng lập tức mừng rỡ, vội vã nói:

- Có cách gì? Có cách gì có thể chữa khỏi bệnh của ta? Ngươi không lừa ta đấy chứ?

-Sao lại thế được, chúng ta là anh em với nhau mà.

Trình Khiếu cười lớn, chỉ là nghe tiếng cười, Trương Hằng lại cảm thấy có gì đó không đúng.

-Chỉ cần ngươi hàng ngày dùng máu tươi tắm rửa, sau đó mỗi ngày tự tay xé xác mười tên Uruk-hai, Orc hoặc là sinh vật giống người, ta đảm bảo chỉ sau nửa năm ngươi sẽ giống như Trịnh Xá, dũng mãnh không sợ hãi gì cả, ha ha ha...

Trình Khiếu cười ha hả, nói.

-...Cút cha ngươi đi.

Trương Hằng hung hăng chửi mấy câu, tiếp đó lại nhìn cây cung kim loại màu bạc trên tay, cây cung này được thiết kế rất ấn tượng, uy lực cũng lớn, so với Xạ Thiên Lang của hắn lúc trước thì mạnh hơn nhiều, chỉ là không biết tên và xuất xứ của nó, cũng thật đáng tiếc.

Trong lúc nói chuyện, mọi người đã tiến đến trước một hang động trong dãy núi, xung quanh cửa vào có khảm đầy đầu lâu, những chiếc đầu lâu trắng ởn đều há to miệng vẻ sợ hãi cực độ, ngoài ra trên tường còn khắc một số chữ đỏ như máu.

-Hồn ma vô cùng vô tận, họ bảo vệ nơi đây, người lạ bước vào sẽ phải chết...

Legolas nhìn những chữ khắc, chậm rãi đọc.

Gimli lập tức lớn tiếng nói:

- Có ý gì? Vậy là có ý gì?

Aragorn cũng không để ý, hắn nghiến răng bước vào trong hang, tiếp theo Legolas chần chừ một chút rồi cũng đi vào, chỉ để lại Gimli cùng ba người Trung Châu đội đứng đó. Gimli vội vàng nhìn ba người Trung Châu đội, cười hắc hắc xấu hổ, ba người thì cũng không sợ hãi, họ đã biết kịch bản phim nên đương nhiên là lập tức tiến vào trong hang, nhất thời trong khe núi chỉ còn lại một mình Gimli trơ trọi đứng đó.

Một luồng gió lạnh thổi qua, Gimli run bắn cả người, tiếp đó gào lên:

- Chờ ta với, mọi người chờ ta với!

Nói đoạn, hắn cũng chạy vào trong hang.

Trong hang tối đến không nhìn rõ năm đầu ngón tay, tất cả đều yên lặng đi theo Aragorn cầm đốm lửa đi trước. Hang động thăm thẳm tối đen, phảng phất như đang tiến về phía cõi âm, dần dần mỗi người đều có cảm giác kỳ lạ, giống như mình càng đi càng mất phương hướng, mặc dù đốm lửa trước mắt vẫn đang chớp động nhưng họ lại không thể thấy được hình bóng Aragorn.

Triệu Anh Không chỉ cảm thấy như mình đang đi trong một hành lang dài dằng dặc, hành lang đó vô cùng vô tận, cũng không biết đã đi được bao lâu, giống như lúc tiến nhập hoặc trở về Chủ Thần không gian vậy, phảng phất như đã qua rất lâu, cũng phảng phất như mới chỉ chớp mắt...

http://tieulun.hopto.org

-Anh Không, dậy đi, con ma ngủ, ngủ say thế này không sợ bị người ta đánh lén sao?

Một giọng nói ôn nhu vang lên bên tai Triệu Anh Không, nàng giật mình mở mắt nhảy vọt lên, chỉ thấy trước mặt có một thanh niên tóc dài anh tuấn đang nhìn nàng mỉm cười. Hắn cao hơn Triệu Anh Không một cái đầu, từ trên cao nhìn xuống đôi mắt ấm áp giống như anh trai nhìn em gái bé nhỏ của mình.

-Triệu Chuế Không! Nơi đây là?

Triệu Anh Không cả kinh, hai tay lập tức nắm lấy thanh gươm Excalibur đang quấn sau lưng, nhưng vừa chạm vào, đang định giơ kiếm lên, nàng bỗng dừng lại một cách khó hiểu.

Triệu Anh Không nhíu mày nói:

- Ta đang ở đây làm gì? Chuế Không ca ca, nơi đây là chỗ nào?

Triệu Chuế Không mỉm cười ôn nhu, đáp:

- Đây là chỗ chúng ta luyện tập mà. Mau đi thôi, mọi người đang đợi chúng ta đằng trước, hôm này phải săn mấy con gấu đen đấy, vẫn phải tiếp tục trông cậy vào tốc độ của Anh Không rồi... Đi thôi, mọi người đang ở đó đợi chúng ta.

Theo tiếng Triệu Chuế Không vang lên, Triệu Anh Không chỉ cảm thấy khung cảnh xung quanh bỗng trở nên rõ ràng, chỗ này là bên một bìa rừng, vừa rồi Triệu Anh Không đang nằm trên một bãi cỏ, sau khi Triệu Chuế Không nói xong hắn liền quay người đi vào trong rừng.

Triệu Anh Không bước tới một bước, rồi lại từ từ lùi lại, đồng thời cúi đầu nói:

- Chuế Không ca ca... Em không thể tới chỗ anh muốn đi, nhưng em muốn hỏi anh một chuyện...

Triệu Chuế Không ngạc nhiên quay lại, mỉm cười ấp áp nói:

- Hỏi đi, chỉ cần là chuyện anh có thể trả lời.

-Chuế Không ca ca... Anh mãi mãi sẽ là Chuế Không ca ca trong ấn tượng của em chứ?

Triệu Anh Không cúi đầu nói.

Triệu Chuế Không ngẩn người, hắn bước tới chỗ Triệu Anh Không, nhẹ nhàng đưa tay lau giọt nước mắt sắp trào ra bên khóe mắt nàng, cười nói:

- Nếu em không muốn tới chỗ mọi người thì một mình phải tự bạo trọng nhé... Anh mãi mãi sẽ là Chuế Không ca ca của em, mãi mãi không thay đổi...

Lời vừa dứt, Triệu Anh Không hung hăng cắn mạnh đầu lưỡi, tiếp đó chỉ cảm thấy đầu óc quay cuồng, cảnh sắc trước mặt biến đổi, mặc dù vẫn là một mảnh tối đen nhưng vẫn có thể nhìn thấy mơ hồ cảnh vật cung quanh, nàng đang đứng bên rìa một vách núi, chỉ còn cách bờ vực chưa đầy một mét, nếu bước thêm một bước nữa sẽ rơi xuống vực sâu vạn trượng. Chưa kịp định thần lại, Triệu Anh Không đã nhìn thấy bên cạnh còn có một người khác, Trương Hằng toàn thân đầy mồ hôi, lưng quay về phía vách núi, chỉ cần hắn lùi lại một bước là chắc chắn sẽ rơi xuống, mà Triệu Anh Không thì còn cách Trương Hằng bảy tám mét, nàng giật mình vội vàng lao về phía hắn.

Trương Hằng chỉ cảm thấy cả người bỏng rát và đau đớn, rút cuộc là có thế nào, hắn đang gặp chuyện gì vậy?

Đúng rồi, hắn đang cùng Minh Yên Vi về nhà, đang cùng cô gái mà hắn yêu thương nhất về nhà...

Trương Hằng cố gắng mở mắt ra, quả nhiên nhìn thấy cách đó không xa một gã khuôn mặt mơ hồ đang cười hung dữ ôm lấy Minh Yên Vi, Minh Yên Vi thì liều mạng giãy dụa. Quanh người Trương Hằng còn có ba người khác đang không ngừng đánh hắn, mỗi cú đánh giáng xuống đều khiến hắn đau đớn kịch liệt, máu tươi từ mắt từ tai trào ra.

"Đúng rồi, bị đám lưu manh này cuốn lấy, bọn chúng đánh ta, bọn chúng muốn bắt cô ấy đi..."

Trong đầu Trương Hằng vừa nghĩ như vậy, một quyền dã đánh trúng mắt hắn, lập tức hắn chỉ thấy trước mắt đỏ như máu, đúng là màu của máu tươi, cơn đau đớn vô cùng cũng theo vết thương xộc thẳng lên đầu.

http://tieulun.hopto.org

Những kẻ đó phảng phất như biến thành người cha nát rượu của hắn, từng quyền từng cước liên tục đánh làm hắn mang đầy vết thương, liên tục đánh làm miệng mũi hắn tràn máu tươi...

"Không được, thật đáng sợ, đây là máu, bọn chúng vẫn đang đánh ta..."

Trương Hằng ôm đầu có tránh nẽ những cú đánh, nhưng những người này giống như không đâu không lọt, chẳng bao lâu sau trên người hắn đã đầm đìa máu tươi, giống như muốn nhuộm đỏ cả áo quần, Trương Hằng cũng không ngừng lùi về sau nhưng vừa lùi được hai bước hắn lại không thể lùi được nữa, bởi vì hắn đã thấy Minh Yên Vi càng lúc càng xa.

-Chạy đi, Trương Hằng, không cần lo cho em, anh mau chạy đi. Em biết anh sợ máu, sợ bị đánh, đừng lo cho em, anh mau chạy đi, chỉ mấy bước nữa là chúng sẽ không đuổi được anh!

Minh Yên Vi đột nhiên hét lên, nàng vừa giãy dụa vừa hét.

Ý thức Trương Hằng cũng liều mạng kêu gào hắn mau mau chạy trốn, cảm giác sợ hãi bị đánh đã sắp khiến hắn không thể chịu đựng được nữa, chỉ là trong lòng hắn chung quy vẫn cảm thấy như mình quên mất một điều gì đó, một hy vọng duy nhất khiến hắn đứng yên không động đậy, mặc cho những kẻ này đánh đập vẫn tuyệt đối không lùi lại một bước.

-Mau chạy đi, sau anh không chạy, không phải chuyện gì anh cũng nghe em sao? Bây giờ em bảo anh mau chạy đi sao anh lại không nghe! Trương Hằng, mau chạy đi!

Minh Yên Vi đã bị gã kia kéo đi càng lúc càng xa, nàng cũng gào lên.

-Không thể chạy!

Trương Hằng trân người đỡ lấy những cú đánh, chống chọi nỗi sợ hãi trong tâm, đón lấy cô gái hắn yêu thương nhất, hắn cũng khóc lớn, hét lên:

- Không thể chạy! Lùi lại một bước nữa, tương lai của chúng ta sẽ bị anh tự tay xé nát... Anh không muốn chạy trốn nữa, anh cũng không thể lại không nhìn thấy em... Dù là ảo giác cũng được, dù là mơ cũng được, Yên Vi, lần này anh tuyệt đối không chạy!

453. Xuất Phát! Thủ Đô Gondor, Minas Tirith (4)

Có đôi khi, cảnh ngộ của con người chỉ cần một bước nhỏ sẽ phát sinh chuyển biến căn bản... Có đôi khi, người ta mãi mãi giậm chân tại chỗ, chỉ vì không bước ra một bước nhỏ này mà thôi...

Trương Hằng bước tới một bước, khi bàn chân hắn đã có một nửa rời khỏi vách núi thì hắn bước lên một bước nhỏ, vừa đủ từ chỗ sắp rơi xuống vực đến chỗ an toàn, cũng nhờ đó Triệu Anh Không đến kịp vỗ mạnh vào lưng, đẩy hắn bay ra mấy mét, đầu đập thẳng vào cầu thang.

Trương Hằng bị đập tỉnh cả người, mặc dù trên đầu sưng lên một cục tướng nhưng hắn vẫn lập tức bật dây, tiếp đó sững sờ nhìn xung quanh.

Vẫn là hang động tối đen, trên mặt đất đầy những bộ xương khô trắng bệch, xung quanh Trương Hằng còn có mấy người đang nhắm mắt, toàn thân run rẩy, chỉ có Aragorn là không gặp trạng thái này, hắn cầm thanh trường kiếm tỏa ánh sáng bạc, miệng không ngừng máy động, giống như đang nói chuyện với ai đó.

Một bên Gimli hai tay không ngừng làm động tác cụng li, nâng cốc đưa lên miệng, vừa như vậy vừa tiến về phía trước, một bên thì Legolas liên tục làm động tác bắn tên, vừa bắn vừa chạy lên trước, chỗ hai ngươi đi đến chính là vực sâu không đáy.

Trương Hằng cùng Triệu Anh Không đưa mắt nhìn nhau rồi đồng thời lao tới, mỗi người tóm lấy một người đẩy ra sau, hai người này cũng chung số phận với Trương Hằng, đầu sưng một cục lớn, vừa đứng lên Legolas lập tức thở hắt ra, nói:

- Thật là nguy hiểm, chúng ta đều bị tinh thần lực của người chết khống chế, họ khiến chuyện mà chúng ta dù chết cũng không muốn gặp hoặc chuyện chúng ta mong ước nhất hiện ra trước mắt, tiếp đó dụ dỗ người ta tự nhảy xuống vực... Thật nguy hiểm.

http://tieulun.hopto.org

Trong lúc Legolas nói, Trương Hằng và Triệu Anh Không lại nhìn nhau, cùng hỏi:

- Trình Khiếu đâu?

Legolas có đôi mắt của người Elf, trong bóng tối có thể nhìn xa hơn người khác nhiều, hắn quay một vòng liền trông thấy Trình Khiếu đang đứng trong bóng tối, trước mặt hắn một bước cũng là vực thẳm. Chỉ thấy hắn do dự như muốn đưa tay vươn trới trước, nhưng tay đưa ra được một nửa thì lại rụt về, tiếp đó lại đưa chân bước tới, bước được nửa bước rồi lại rút về, mấy lần như vậy, cuối cùng hắn chợt thở dài một tiếng tỉnh táo lại, bộ dạng này khiến mọi người vô cùng tò mò.

Nhìn thấy Trình Khiếu bước tới, Trương Hằng lên tiếng trước:

- Vừa rồi ngươi nhìn thấy cái gì vậy? Bộ dạng thật khiến người ta thấy kỳ lạ...

Trình Khiếu trương bộ mặt khóc lóc thê thảm ra đáp:

- Ta giống như chìm trong hương phấn, xung quanh đều là mỹ nữ mời gọi ta tiến tới. Ngươi không biết đâu, lúc đó có rất nhiều mỹ nữ tuyệt sắc bên cạnh ta, so với mấy cô nương Trung Quốc, thế giới đều đẹp hơn cả chục lần, đáng tiếc, đáng tiếc... So ra thì ta vẫn thích loại đồng nhan cự nhũ hơn, ta nói cho ngươi biết, Trương Hằng....

-Bốp!

Triệu Anh Không trực tiếp đá một phát vào lưng Trình Khiếu, sau đó quay người đi về phía Aragorn.

-.....Cứu mạng, Trương Hằng! Ta sắp ngã xuống rồi, mau lên, khối đá này đang lung lay....

"Cái này... Kẻ ngốc dù có tiến hóa đến thế nào đi nữa thì hình như vẫn là kẻ ngốc, tối đa cũng chỉ thành một kẻ ngốc hơi lợi hại một chút mà thôi..."

Khi mọi người tới bên cạnh Aragorn, dưới ánh sáng bạc từ thanh trường kiếm, họ mới thấy rõ xung quanh đều là u linh màu xanh đậm, vừa rồi mọi người không ngờ chính là từ trong đám u linh đi ra. Aragorn cũng không quay đầu lại, trực tiếp nói với tên u linh đứng gần nhất:

- Ta đã nói rồi, đồng đội của ta nhất định sẽ vượt qua được thử thách của ngươi! Bây giờ đến lượt ngươi phải trả lời câu hỏi của ta! Còn nhớ lời thề của các ngươi không? Còn muốn tìm một mảnh đất để yên nghỉ không? Trả lời ta!

Aragorn vung động trường kiếm trong tay, mỗi tên u linh nhìn thấy đều khẽ cúi đầu cung kính, khi hắn đi tới trước mặt tên u linh thủ lĩnh, tên này đột nhiên cười lớn, tiếng cười vang vọng khắp trong hang, không thấy tên u linh nói gì khác mà theo tiếng cười hắn từ từ tiêu tan giữa không trung, cùng với hắn, tất cả đám u linh xung quanh cũng biến mất.

Aragorn lập tức nóng nẩy, hắn quay xung quanh quát lớn:

- Câu trả lời của các ngươi? Chẳng lẽ không muốn yên nghỉ sao? Nói cho ta biết, câu trả lời của các ngươi là thế nào?

Đúng lúc này trong hang bỗng vang lên âm thanh giống như hàng loạt hòn đá nhỏ đang lăn, chỗ mọi người đứng có thể đi tới bên bờ vực, mà phía trên bờ vực là một khối kiến trúc giống như cung điện. Khi âm thanh vang lên, cánh cổng cung điện liền mở rộng, từ bên trong vô số bộ xương khô giống như thủy triều tràn ra, không ngừng đổ xuống dọc theo vách núi, cứ theo tình hình này mọi người sẽ bị đống xương chon vùi trong hang, Aragorn lập tức không để ý tới đám u linh nữa, hắn hô lớn rồi chạy tới một hướng khác của hang.

Mọi người chạy theo Aragorn tới một thông đạo khác trong hang nhưng mới đi được vài bước đã bị loạt xương khô đầu tiên tràn ngập cả nửa người, vì thế họ không thể không liều mạng chạy tới trước, đến lúc xương khô đằng sau càng lúc càng nhiều thêm, mọi người cuối cùng cũng chạy vào được thông đạo trước khi bị chôn vùi hoàn toàn trong hang. Họ chạy dọc theo thông đạo không lâu liền thoát ra khỏi hang, đập vào mắt là một cong sông chảy men theo triền núi, họ không ngờ đã xuyên qua cả dãy núi này.

Trên sông còn có hơn mười chiến thuyền màu đen to lớn đang đậu, bên bờ sông là một thôn làng nhỏ còn đang bốc cháy, một chiếc tàu đỗ gần thôn làng, một số người đang liên tục vận chuyển đồ vật lên tàu.

http://tieulun.hopto.org

Từ lúc thoát ra khỏi hang, Aragorn liền ngồi bệt xuống đất, có thể thấy hắn vô cùng mệt mỏi, giống như đã suy sụp chỉ trong nháy mắt, mắt thấy đội thuyền trước mặt hẳn là một trong những thế lực của Mordor, mắt thấy Mordor càng ngày càng mạnh còn viện quân hắn phải đoạt được lại gặp chuyện ngoài ý muốn, cảm thụ như vậy thật khiến người ta tâm tình uể oải.

Ba người Trung Châu đội thì chẳng có cảm nhận gì đắc biệt, họ tự nhiên là biết kịch bản tiếp theo là gì, đang lúc tất cả trầm mặc không nói thì một luồng gió lạnh thổi qua, tên thủ linh u linh cuồng tiếu lúc trước đột nhiên từ trong vách đá chui ra, âm lãnh nói:

- Chúng ta theo ngươi chiến đấu! Hậu duệ cuối cùng của Gondor!

Aragorn sững sờ, đến khi Gimli lớn tiếng hoan hô hắn mới chống trường kiếm đứng dậy, đồng thời chỉ vào mấy chiếc thuyền lớn trên sông, quát:

- Trận chiến đầu tiên... Tiêu diệt đám hải tặc này!

Viên thủ lĩnh u linh rít lên một tiếng, dẫn đầu lao xuống mặt sông, phía sau lưng mấy nghìn tên u linh xanh biếc lập tức chạy theo, đám u linh vô hình vô chất, hoàn toàn không bị trọng lực trói buộc, cứ như vậy từ trên vách núi lao xuống, tiếp đó một mảng xanh đậm bao phủ hoàn toàn mấy con thuyền đen...

Lúc này, Minas Tirith đã bị hơn một trăm nghìn quân ấp sát, giống như một đàn châu chấu dễ dàng phá hủy mấy trạm gác đằng trước của Gondor, khi bại binh lui về đến Minas Tirith báo tin, quan nhiếp chính không ngờ lại phái con hắn là Faramir chỉ huy số kỵ binh còn lại ra ngoài chiến đấu chứ không dựa vào tường thành phòng ngự.

Faramir là em trai Boromir, khi anh trai hắn đang dưỡng thương tại Rohan thì hắn ở Gondor gặp liên tiếp thất bại, hơn thế nữa cách đây không lâu hắn còn bỏ qua cho tiểu đội của Frodo đi tới Mordor, cũng vì vậy mà khi chiếc nhẫn một lần nữa rơi vào tay Sauron thì hắn thậm chí nghĩ rằng chính mình đã dâng chiếc nhẫn cho Chúa tể Bóng tối.

-Mặc dù rất bất đắc dĩ nhưng chúng ta không thể khống chế đội quân này, hiện tại chỉ huy cao nhất của họ vẫn là quan nhiếp chính.

Trịnh Xá bất đắc dĩ nhìn Gandalf nói, hơn nữa nhóm kỵ binh này trong mắt hắn mà nói, dù về trang bị thì mạnh hơn Rohan rất nhiều nhưng dù là tố chất hay huấn luyện, sĩ khí đều thua kém Rohan một bậc, kể cả có tổn thất đội quân này thì đối với cuộc chiến Gondor mà nói cơ bản không có ảnh hưởng quá lớn.

Nhóm quân này tổng cộng hơn một nghìn người, nhưng họ lại phải nghe lệnh tấn công đội quân hơn một trăm nghìn người, đây là mệnh lệnh của quan nhiếp chính, dù rất bất đắc dĩ nhưng quan nhiếp chính lại là kẻ nắm quyền khống chế tối cao, họ không thể không tiến hành đợt tấn công này, dù đây là hành động tự sát...

Trịnh Xá cùng Chiêm Lam đều không làm gì cả, chỉ có Gandalf liên tục mấy lần tới gặp qua nhiếp chính, hy vọng hắn thay đổi chủ ý, nhưng tên điên này rõ ràng là đã vô cùng điên cuồng, không hề lắng nghe ý kiến của người khác chút nào, chỉ hùng hục ngồi ăn thức ăn.

Quả nhiên hơn một giờ sau, chỉ còn ba binh sỹ còn sống trở về, kể cả Faramir theo kịch bản phim vốn có thể sống sót cũng đã chết, dù sao thì số lượng quân đội Mordor so với phim gốc cũng đông hơn quá nhiều, một trăm nghìn người, một trận mưa tên hạ xuống, là Faramir cũng chắc chắn phải chết.

Gandalf cùng Trịnh Xá đều thở dài, hơn nữa theo hình ảnh quét hình Chiêm Lam truyền tới ý thức Trịnh Xá, cách Minas Tirith không xa đã có hàng đàn Orc, Uruk-hai đông nghìn nghịt, cả đám Troll to lớn cao mấy mét, tất cả tụ thành một đội quân tiến về nơi này, hơn nữa chúng không giống như Uruk-hai của Isengard dùng tay chân công thành... Chúng có rất nhiều máy bắn đá, thang leo thành, xe phá cổng, đây là một đội quân khổng lồ trang bị đầy đủ, toàn diện...

-....Chiến tranh bắt đầu rồi.

Trịnh Xá đã có thể nhìn thấy bằng mắt thường đội quân đông đảo, do số lượng đông hơn trong phim nhiều nên từ chỗ cao trên thành nhìn xa xa vẫn chỉ thấy đại quân trải dài khắp đồi núi, giống như không có giới hạn.

http://tieulun.hopto.org

-Bây giờ chờ viện quân của chúng ta xuất hiện thôi, xem xem có mấy nhóm viện quân...

454. Chiến Đấu Bắt Đầu (1)

Đây mới là cảnh tượng chiến tranh thật sự, một trăm nghìn quân mặc dù chỉ có hai, ba mươi ngàn tên đứng đầu có thể tiếp cận tường thành nhưng máy bắn đá ở phía sau lại có thể tấn công tới tận đầu chiến tuyến, nhất thời đá bay như mưa, cả thành phố Minas Tirith trơ mình chịu đựng vô số khối đá công kích.

Tình huống như vậy Trịnh Xá cũng không phòng ngự nổi, dù sao tòa thành này cũng quá lớn, mặc dù là thành phố xây dựng dựa vào núi, so với các tòa thành thành bốn mặt hoặc nhiều mặt của Trung Quốc cổ đại hoàn toàn khác biệt, chỉ phải chịu tấn công từ mặt trước nhưng nơi đây hoàn toàn khác với Edoras hoặc Helm S Deep, đây là một thành phố thật sự, trên dưới hơn mười tầng, độ dài cũng hơn mấy trăm mét, một mình Trịnh Xá sao có thể chống đỡ hết được?

"Nếu mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư thì chỉ cần nhảy vào đám Orc phía dưới là được..."

Trịnh Xá cùng Gandalf đứng ở tầng giữa thành phố Minas Tirith, từ đây nhìn ra xa có thể thấy rõ ràng gần như cả thế cục chiến trường biến hóa, nhiều lần thấy những hòn đá lớn đập vào tường thành, Trịnh Xá chực chạy tới trợ giúp nhưng đều bị Gandalf kéo lại.

-Không nên xúc động, Witch king đã tới... Chín Ringwraith hợp nhất thực lực vô cùng cao cường, mặc dù không biết tại sao Chúa tể Bóng tối Sauron không tới theo nhưng chỉ tên Ringwraith này cũng đủ khiến chúng ta tử thương thảm trọng rồi. Ngươi là người cận chiến mạnh nhất trong số chúng ta, ngươi nhất định phải ngăn chặn triệt để Witch king.

Gandalf nghiêm túc nói.

"Không chỉ Ringwraith, ở mấy ngọn núi xung quanh còn có ba người đang nhìn về phía này, hai nam một nữ, trong đó một người là La Ứng Long, hai người còn lại ta không nhận ra nhưng rất có thể đều là thành viên tiểu đội Thiên Thần... Thật quá kiêu ngạo, hoàn toàn không để ý có bị tinh thần lực khống chế giả của đội ta phát hiện hay không, hoặc là thực lực của bọn chúng đã đạt tới mức hoàn toàn không để ý tới trình độ mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư của ta?"

Mặc dù Trịnh Xá không muốn tiến vào trạng thái này để tránh đánh mất bản tính nhưng hắn vẫn cực kỳ tự hào bản thân có thể lĩnh ngộ được trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, có thể nói nếu xếp hạng thành viên tất cả các tiểu đội luân hồi, hắn tuyệt đối là một trong những người đứng đầu, ít nhất về xếp hạng thực lực sẽ không dưới tốp mười.

Chỉ là, thực lực như vậy có thể đối kháng với chín Ringwraith hợp nhất, rồi còn ba thành viên tiểu đội Thiên Thần sao?

Khi số lượng đá tảng càng lúc càng dày đặc, rất nhiều binh lính bị đè chết trên tường thành, mà tường thành dày chắc cực kỳ cũng xuất hiện rất nhiều khe nứt, thậm chí là lỗ hổng, có điều tường thành thật sự quá cao lớn, những lỗ hổng như vậy quân Orc cũng không thể xuyên vào.

-Trong thành chỉ còn ba nghìn lính, quân đội các khu vực tại Gondor căn bản không hề được triệu tập, tên quan nhiếp chính kia đúng là một kẻ ngu ngốc, hắn căn bản không biết mình đang phải đối mặt với một quái vật khổng lồ đến mức nào!

Gandalf hung hăng mắng chửi.

Trịnh Xá nhún vai cười khổ, mọi chuyện cứ tiếp tục như thế, thành phố này bị công phá chỉ là chuyện sớm hay muộn, hơn nữa hắn còn phát hiện trong số binh lính hai bên những binh sỹ cấp đội trưởng đều biết sử dụng đấu khí, trong đó một số ít còn biết dùng Bạo liệt tiễn, từ khi nào cái kỹ xảo cung tiễn uy lực cực mạnh đó lại biến thành không đáng tiền thế này? Mặc dù chỉ là một bộ phận nhỏ nhưng với số lượng quân đội khổng lồ của Mordor, chỉ bắn ra một trăm phát Bạo liệt tiễn cũng đã là rất kinh khủng rồi, ít nhất Trịnh Xá tuyệt không dám chính diện nghênh đỡ công kích như vậy.

-Không được, tiếp tục đợi ở đây cũng không phải biện pháp! Gandalf, ta phải đi hỗ trợ phòng thủ, cũng không biết đến khi nào thì kỵ binh Rohan mới tới, trước lúc đó thành phố này không thể mất!

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cũng bất chấp xung quanh còn có ba thành viên tiểu đội Thiên Thần đang giám sát, hắn chỉ đơn giản dặn dò Chiêm Lam mấy câu, sau đó nhờ Gandalf bảo vệ nàng cẩn thận rồi tung người nhảy lên khô lâu chiến mã, tiếp đó liền thuận theo tường thành lao thẳng xuống dưới.

Tòa thành này được xây dựng dựa vào vách núi nên đường đi cũng uốn tròn hướng lên trên, vì thế đi lại mất rất nhiều thời gian, chỉ có khô lâu chiến mã căn bản không bị trọng lực ảnh hưởng nên tốc độ chạy xuống cực nhanh, trong vòng mười giây, Trịnh Xá đã tới tường thành.

Vừa đứng trên tường thành đã có không biết bao nhiêu mũi tên bắn lốp đốp trúng người hắn, Trịnh Xá cũng không chần chừ, kéo cương trực tiếp nhảy ra ngoài tường, thịch một tiếng trầm đục, thân thể to lớn của khô lâu chiến mã không biết đã ép chết bao nhiêu tên Orc dưới chân.

Trịnh Xá biết uy lực của Bạo liệt tiễn thật sự rất lớn, đao mang hộ thể của hắn cũng không thể ngăn cản hoàn toàn, vì thế so với vắt óc tìm cách che chắn hoặc tránh né, không bằng trực tiếp lao tới cận chiến, chỉ cần xông vào trong trận địa kẻ địch, đòn tấn công và đấu khí bình thường căn bản không phá nổi tầng đao mang bảo vệ của hắn, lúc đó đối phương cũng không có cách nào giữa đám hỗn loạn dùng Bạo liệt tiễn vây bắn, hắn chính là hổ giữa bầy dê!

Vừa nhảy xuống lập tức phóng một đao, trong phạm vi nửa vòng tròn bán kinh hơn mười mét trước mặt hắn, tất cả quân Orc đều bị chém thành hai khúc, uy lực Hổ hần đao mang tuyệt đối không kém, chỉ cần không có đấu khi phòng hộ, bất cứ tên Orc nào cũng sẽ bị cắt đôi.

"Đám Orc này yếu hơn Uruk-hai nhiều, chẳng những số lượng binh lính có đấu khi ít hơn rất nhiều mà số lượng những kẻ biết Bạo liệt tiễn lại càng ít, đến thân thể tố chất cũng có chút không bằng binh lính loài người... Chỉ đáng tiếc là số lượng của chúng, đại quân một trăm nghìn tên, dù rửa cổ đợi ta tới giết cũng không biết phải giết bao lâu mới xong..."

Trịnh Xá mặc dù trong lòng trăm ngàn suy nghĩ nhưng hắn vẫn lao tới không hề dừng lại, trên đường đi không biết đã giết bao nhiêu lính Orc, kể cả đám Troll cao mấy mét, mặc dù mạnh mẽ vô cùng nhưng loại sinh vật này căn bản không có đấu khí, vừa gặp đao mang là lập tức bị chém thành hai đoạn, vì thế Trịnh Xá một đường tiến thẳng, liên tục mấy đợt xung sát của hắn, quân đội Orc ở dưới chân tường thành bắt đầu có vẻ tán loạn.

Trông thấy cảnh tượng như vậy, ba người trên ngọn phía xa nhiều lần muốn ra tay nhưng đều bị La Ứng Long cứng rắn cản lại, La Ứng Long vốn luôn nóng nảy lúc này lại có vẻ vô cùng tỉnh táo, nhìn về phía Trịnh Xá nói:

- Bây giờ còn quá sớm, thực lực của hắn sâu không thể lường được, cho dù không mạnh như tên ác ma kia nhưng tốt xấu gì cũng là bản thể của ác ma đó... Chờ hắn tiêu hao một ít thể lực rồi hãy tính, hơn nữa tên Ringwraith kia cũng sắp sửa tới nơi, khi bọn chúng lưỡng bại câu thương, chúng ta sẽ tới giải quyết hắn!

Trịnh Xá cũng vẫn luôn chú ý tới ba người này, tinh thần lực tảo miêu của Chiêm Lam lúc này gần như đã liên tục giám sát mọi động tĩnh xung quanh, chỉ cần có chút dị thường là hắn lập tức sẽ biết, cũng chính vì vậy mà hắn mới có thể yên tâm liều mạng trên chiến trường, có thể trì hoãn thêm bao nhiêu là tốt bấy nhiêu.

Có điều không đợi hắn xông đến giữa đội lính bao vây tường thành, từ trên tầng mây đột nhiên truyền tới một tiếng rít bén nhọn, âm thanh đó phảng phất như đâm thẳng vào linh hồn mỗi người, thống khổ đến mức như có một lưỡi dao nhọn chọc phá trong tai. Phần lớn binh sỹ trên tường thành đều phải lấy tay bịt tai, một số người bắt đầu bỏ chạy tứ tán, nhất thời cả trận mưa tên từ trên tường thành trút xuống lập tức dừng lại, đám Orc vốn sắp tan vỡ cũng chợt rung động, âm thanh chói tai này tựa hồ không hề ảnh hưởng tới chúng.

-Ringwraith! Đó là Ringwraith!

Một số binh lính trên tường thành hét lên, Trịnh Xá đã sớm thấy được trong hình ảnh quét hình cảnh tượng này, một chiến sỹ toàn thân mặc giáp nặng màu đen, ngồi trên lưng một sinh vật hình rồng dài hơn mười mét, đương nhiên đây là loại rồng phương tây có hai cánh, chỉ có điều so với cự long biết phun lửa Trịnh Xá từng đối mặt thì nhỏ hơn nhiều, nhưng tốc độ bay của nó cũng không chậm, gần như chỉ sau thoáng chốc, con phi long đã từ trong màn sương đen kịt lao ra, trực tiếp bay tới trên tòa thành.

http://tieulun.hopto.org

Mọi chuyện đã phát triển tới bước này nhưng tiếp theo lại không giống như trong kịch bản, cả tòa thành phảng phất như đâu đâu cũng vang vọng tiếng niệm chú trầm trầm của Gandalf. Theo âm thanh này, một vòng bảo vệ bán trong suốt xuất hiện phía trước phi long, ầm một tiếng nặng nề, phi long đâm sầm vào vòng bảo vệ, tiếp đó thân thể to lớn của nó quay cuồng rơi xuống đất.

Trịnh Xá thấy vậy có chút trợn mắt há mồm, bởi vì màn này căn bản không hề xuất hiện trong phim, trong phim gốc, Gandalf nếu nói là pháp sư, không bằng gọi là chiến sỹ cầm pháp trượng thì đúng hơn, ông ta chưa từng sử dụng ma pháp nào quá mạnh mẽ, không ngờ lần này lại phát uy, một kích đánh rơi Witch king.

Ngay khi Trịnh Xá đang nghĩ như vậy thì chỗ tường thành nói phi long rơi xuống chợt nổ tung, mấy chục người bắn tung lên, bay ra ngoài thành, không cần nhìn cũng biết là chết chắc rồi, còn trên tường thành Ringwraith đứng dậy không hề bị thương tổn. Hắn một tay cầm trường kiếm tỏa ánh sáng đen, một tay cầm lưu tinh chùy to lớn, chỉ thấy hắn một chùy đập vào căn phòng bên cạnh, rầm một tiếng trầm đục, căn phòng đó cùng một gian kế bên đều bị đập nát vụn, rất nhiều tro bụi đá vỡ bay lên, cả khu vực lớn bắt đầu sụp đổ.

"Sức mạnh thật đáng sợ!"

Trịnh Xá trong lòng thầm hồi hộp, hắn cũng không nghĩ nhiều lập tức giục ngựa chạy lên trên tường thành, sức mạnh của Ringwraith mặc dù còn chưa kinh khủng như trạng thái Hủy diệt của hắn nhưng so ra cũng không chênh lệch nhiều, nếu như hắn không ngăn cản tên quái vật này thì không đợi đám Orc phía dưới phá được tường thành cùng cửa thành, Ringwraith đã phá hủy sạch cả thành phố rồi, đến lúc đó còn đánh cái gì nữa?

"Chiêm Lam! Người của tiểu đội Thiên Thần sắp sửa tấn công, ngươi ngàn vạn lần không được rời khỏi chỗ Gandalf, nếu không ta cũng không đảm bảo được an toàn cho ngươi!"

Trịnh Xá thông qua ý thức nói với Chiêm Lam, trong lúc nói, khô lâu chiến mã đã nhảy lên tường thành chạy lên trên, Ringwraith chỉ cách đó mấy chục mét.

455. Chiến Đấu Bắt Đầu (2)

Có thể nói là kẻ thù gặp nhau hai mắt đỏ ngầu, Ringwraith vốn có chín tên nhưng bây giờ chỉ còn lại một, mặc dù tên Ringwraith này thực lực tăng mạnh nhưng chỉ còn lại một mình hắn, nỗi hận này cũng bị hắn khắc sâu vào tâm trí.

Đúng thế, Ringwraith chính là chín vị quân vương năm xưa nhận được chín chiếc nhẫn, sau đó bị Sauron dùng biện pháp đặc biệt biến thành Ringwraith, sinh vật không sống cũng không chết, Mặc dù không còn tự do, cũng đã sa ngã vào tà ác nhưng tốt xấu gì cũng có tám người khác hoàn toàn giống mình, nên chuyển thỏ chết cáo thương tuyệt đối không phải là không có đạo lý, không cần biết là kẻ tà ác đến mức nào cũng không thể chịu nổi sự cô độc khổ sở chỉ có một mình mình, vì thế tên Ringwraith này đối với nhóm Trịnh Xá thật sự là hân đến thấu xương.

Đến khi Trịnh Xá điều khiển khô lâu chiến mã xuất hiện, Ringwraith bỗng rít lên một tràng điên cuồng, âm thanh đó đâm thẳng vào tai Trịnh Xá, không dừng lại, Ringwraith đạp chân xông thẳng tới phía hắn, dù là tốc độ hay sức mạnh đều cực lớn, làm mặt đất nứt ra một khe nhỏ. Chưa đến một giây, Ringwwaith đã vượt qua mấy chục mét vọt tới trước mặt Trịnh Xá, cây lưu tinh chùy to lớn vung lên đập thẳng của Trịnh Xá cùng khô lâu chiến mã.

Trịnh Xá cũng cảm thấy một luồng áp lực ập tới, áp lực mạnh đến nỗi cả hắn cũng cảm thấy hút thở không thông, dọa hắn sợ đến mức phải vội vàng vung Hổ hồn đao lên ngăn cản. Lúc này trên cơ thể hắn đã bao trùm một tầng đao mang bảo vệ, hai lớp đao mang cùng ngăn cản cây chùy, choang choang hai tiếng vang dội, cả hai tầng đao mang đều như thủy tinh bị đạn bắn, dễ dàng bị đập tan nát, bất quá cũng miễn cưỡng ngăn cản tốc độ của một chùy này, chỉ đẩy Trịnh Xá cùng khô lâu chiến mã văng ra hơn mười mét.

Trịnh Xá cùng khô lâu chiến mã bị trực tiếp đẩy xuống tường thành, phía dưới chính là tầng thấp nhất của thành phố, đang có đầy binh lính toàn lực phòng thủ. Nếu để Ringwraith lọt xuống đây, nó chỉ cần dùng

http://tieulun.hopto.org

chùy vung một cái là tường thành chắc chắn không thể chịu nổi sức mạnh khổng như vậy, vì thế Trịnh Xá cũng mặc kệ khô lâu chiến mã, trước khi chạm đất đã đạp lên yên ngựa, tiếp đó nhún người nhảy lên tường thành.

Trịnh Xá vận khinh công, chân liên tiếp điểm lên tường thành, nhảy vọt lên mấy chục mét, cuối cùng khi khô lâu chiến mã rơi xuống đất hắn cũng đã nhảy tới tầng thứ hai. Ringwraith đang định nhảy xuống, khi nó thấy Trịnh Xá lao lên thì lại rít lên một tiếng sắc nhọn rồi xông tới chỗ hắn.

"Tên khốn, không ngờ lại sử dụng thủ đoạn nhiễu định như vậy, muốn phá vỡ sự tập trung của ta rồi mới tiến công sao?"

Trịnh Xá cũng không dám coi thường, hắn vụt tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai đồng thời cũng sử dụng Bạo tạc, tốc độ cùng lực lượng đề cao đâu chỉ mấy lần, khi một kiếm của Ringwraith chém tới, hắn tránh né đồng thời cũng vung Hổ hồn chém lại.

Mấy tiếng kim loại va chạm chói tai, Hổ hồn đao không chém vỡ được thành trường kiếm màu đen, mà thanh kiếm cũng không hủ thực được đao mang của Hổ hồn. Hai bên ngạnh tiếp vài lượt, Trịnh Xá lùi lại mấy bước, sức mạnh Bạo tạc của hắn vậy mà lại không thể địch lại sức mạnh của Ringwraith, hơn nữa tốc độ cũng chậm hơn không ít, nếu không phải tốc độ phản ứng của hắn nhanh hơn nhiều thì chỉ vài kiếm này cũng đủ chém hắn thành mấy đoạn.

Ringwraith chém ra mấy kiếm vô hiệu, nó lập tức vung lưu tinh chùy đập tới, áp lực cực mạnh lại ập đến, Trịnh Xá lập tức không dám ngăn cản uy lực khủng bố này, cây lưu tinh chùy đập thẳng xuống đất. Ầm một tiếng, mặt đất cạnh chỗ Trịnh Xá nứt toác, một khối đá dài hơn mười mét bị phá rời khỏi tường thành, rơi xuống tầng dưới.

Trịnh Xá nghe thấy từ tầng dưới vang lên tiếng kêu thảm thiết, chỗ đó vốn đã chẳng có bao nhiêu binh sỹ, giờ lại bị đập như vậy không biết còn được mấy người, sức phá hoại của Ringwraith thật sự quá kinh người, nếu không diệt trừ nó thì tòa thành này bị phá hủy chỉ còn là chuyện sớm hay muộn.

-...Loài người đã không còn hy vọng, các ngươi sắp bị diệt vong...

Từ sau lớp áo giáp truyền ra một giọng nói âm trầm, giống như đến từ chín tầng địa ngục, trong lúc nói nó lại vung chùy đánh tới chỗ Trịnh Xá.

"Mau giải quyết nó đi! Trạng thái Hủy diệt cùng mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư!"

Trịnh Xá cũng quyết định thật nhanh, tình huống lúc này thật sự nguy cấp, chẳng những có Ringwraith phá hoại trong thành, bên ngoài còn một trăm nghìn quân điên cuồng tấn công, lại thêm ba người của tiểu đội Thiên Thần đang âm thần chờ đợi, Trịnh Xá giây dưa với Ringwraith thêm một giây, khả năng thất bại lại tăng thêm một lần, đây đã là biện pháp trong lúc không còn biện pháp nào, sử dụng sức mạnh lớn nhất giải quyết Ringwraith trong thời gian ngắn nhất!

Mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư là một quá trình rất huyền diệu, không thể diễn tả bằng lời, chỉ là sau khi tiến vào quá trình này, bất kỳ thiếu sót nào, không cần biết là sức mạnh, khả năng phản ứng, tốc độ hay lực tính toán chiến đấu, chỉ cần có thiếu sót là sẽ bắt đầu được hoàn thiện trong bộ gen, đồng thời hơi thở giết chóc trong những đoạn gen ngủ say cũng sẽ được đánh thức.

"Hủy diệt!"

"Mở cơ nhân tỏa tầng thư tư!"

Trịnh Xá vừa tiến vào trạng thái này lập tức bước tới hai bước, hắn cũng không tránh né lưu tình chùy công kích mà ngược lại thuận theo sức mạnh khi chùy đánh xuống, dùng Hổ hồn đánh vào chỗ xích nối giữa chuôi và quả chùy, tiếp đó cải biến trọng tâm quả chùy. Khối cầu sắt to lớn đang bay lập tức thay đổi phương hướng, trong nháy mắt này Trịnh Xá dùng ngón tay ấn vào mặt ngoài quả chùy, tiếp đó khối cầu sắt không hiểu phát sinh chuyện gì quay ngược lại đập mạnh vào ngực Ringwraith, ầm một tiếng nặng nề, lớp giáp trước ngực Ringwraith bị đập lõm xuống, cả người đâm sầm vào tường, phá tan căn phòng bên trong.

"Xương đầu ngón tay nát vụn, sau ba phút sẽ khôi phục hoàn hảo, trong ba phút độ linh hoạt bàn tay giảm 20%... Trong vòng ba giây giải quyết Ringwraith, giải trừ trạng thái Hủy diệt, tỷ lệ hư hỏng thân thể

http://tieulun.hopto.org

khoảng 30%, trong vòng năm phút có thể chữa trị..."

Ngay khi Trịnh Xá mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, hơn nữa dùng phương pháp kỳ diệu khó lường phản kích, La Ứng Long vốn đang ngồi trên một tảng đá đột nhiên nhảy dựng dậy, kêu lên:

- Mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư? Nhập vi? Không thể nào! Thực lực của hắn đã đạt tới bước này sao?

Hai người còn lại vẻ mặt khá khó coi, cô gái da trắng chợt hỏi:

- Tình huống như vậy, ba người chúng ta ra tay hình như vẫn hơi thiếu một chút?

Người da đen cao lớn lập tức gật đầu, sắc mặt La Ứng Long hơi tái xanh, bất quá hắn vẫn hung hăng gật đầu:

- Không thành vấn đề, hắn tiến vào giai đoạn này chưa lâu, kỹ năng tự thân sáng tạo cũng gần như không có, giao chiến trong tình huống như vậy vừa khéo giải quyết hắn trước khi hắn trưởng thành. Nếu để hắn hoàn toàn thuần thục cảnh giới này hơn nữa còn hoán đổi kỹ năng có thể áp chế sát ý của cảnh giới này thì chúng ta có muốn giết hắn cũng không làm nổi... Hôm nay nhất định phải giết chết hắn!

Người da đen cao lớn hơi chần chừ nói:

- Nhưng nếu hôm nay quan trọng như vậy, tại sao... tại sao Tống Thiên không tới? Chẳng lẽ hành động hôm nay có gì nguy hiểm?

La Ứng Long có vẻ cũng tức giận đầy bụng, lớn tiếng nói:

- Ta làm sao mà biết tên khốn ấy sao lại không đến, chẳng lẽ hắn luyện võ gặp vấn đề gì, hay là Adam có nhiệm vụ mới giao cho hắn? Khốn kiếp, dù sao cũng có lão tử ở đây, mặc dù cảnh giới chưa đạt tới mức như hắn nhưng thực lực ta mạnh hơn hắn nhiều, lát nữa các ngươi chỉ cần khống chế hắn là được, ta làm chủ công!

Người da đen cao lớn cùng cô gái da trắng đưa mắt nhìn nhau, họ cũng chỉ có thể bất đắc dĩ gật đầu, khi họ gật đầu, La Ứng Long đã nhảy vọt lên khỏi tảng đá, một luồng sáng xanh lóe lên, dưới chân hắn xuất hiện một thanh trường kiếm, tiếp đó La Ứng Long dùng tốc độ cực nhanh bắn về phía Minas Tirith.

Cử động kỳ lạ của Trịnh Xá đẩy Ringwraith bắn ngập vào tường, hắn cũng không lãng phí thời gian Hủy diệt của mình, đạp mạnh chân lao tới, Hổ hồn đao cũng không dùng đao mang, cứ như vậy lấy cứng chọi cứng chém vào trong lỗ hổng. Áo giáp của Ringwraith đã bị đập lõm hắn xuống như nó lại giống như chẳng có việc gì, vung thanh trường kiếm đen kịt lên đỡ lấy Hổ hồn đao, đồng thời trên tay kia xuất hiện một lớp sương đen, khi hai bên va chạm, luồng sương đen bắn về phía Trịnh Xá.

Trịnh Xá hơi lùi sang một bên, đồng thời vung chân đạp vào tay cầm kiếm của Ringwraith, chát một tiếng, sức mạnh của Trịnh Xá trong trạng thái Hủy diệt cực lớn, một cước này không ngờ phá tan cả cánh tay Ringwraith, tiếp đó hắn không chút chần chừ, vung đao chém vào đầu nó.

"Nguy hiểm, tránh sang trái năm mét!"

Trịnh Xá không hề suy nghĩ, ngay khi ý thức xuất hiện nguy hiểm hắn đã giậm chân nhảy vọt ra, né sang trái đúng năm mét, chỉ thấy chỗ hắn vừa đứng một đạo kiếm khí màu xanh bắn qua, Ringwraith đứng đó không kịp kêu lên một tiếng đã bị thanh kiếm đâm xuyên qua đầu. Chín Ringwraith hợp nhất thật sự là uy lực vô cùng, các nhân vật trong phim tại thế giới Middle Earth đều khắc sâu sự sợ hãi, nhưng ai mà ngờ được nó lại bị giải quyết dễ dàng như vậy? Đúng là thế sự vô thường...

Kiếm quang màu xanh từ từ nhạt đi, chỉ thấy La Ứng Long đang đứng trên một thanh trường kiếm, hắn cũng khống để ý tới Ringwraith mà nhìn Trịnh Xá cười nói:

- Không để ý chuyện ta giết tên khốn này chứ? Chín Ringwraith hợp nhất, điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình quả nhiên là không ít, mặc dù ta không cần thiết lắm nhưng để hoán đổi chút tài liệu cũng được... Trịnh Xá! Giải trừ cơ nhân tỏa tầng thứ tư đi, ta không muốn chiến đấu với một con dã thú không có tư tưởng!

hỏng modem h ko biết nên làm thế nào

http://tieulun.hopto.org

456. Cảnh Giới Và Thực Lực... Đối Chiến! Sống Hoặc Chết! (1)

Tiếng hô của La Ứng Long mang theo một âm thanh chấn nhiếp kỳ lại, khi hắn hét lên, Trịnh Xá chỉ cảm thấy đầu óc chấn động, cơ thể vô thức giải trừ trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, hắn cũng lập tức giậm chân vọt về sau hơn mười mét rồi mới giải trừ trạng thái Hủy diệt.

-Không cần cẩn thận như vậy, với tốc độ phản ứng của ngươi hoàn toàn có thể tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trước khi bị ta giết, hiện tại ta chỉ muốn nói chuyện với ngươi một chút mà thôi.

La Ứng Long lắc đầu nói.

Trịnh Xá cười lạnh đáp:

- Có gì để nói nữa? Muốn đánh thì đánh đi! Ta không có nhiều thời gian ở đây tâm sự với ngươi, hơn nữa hai đồng đội của ngươi đang chạy tới đây, ngươi muốn trì hoãn thời gian chờ bọn chúng đến chăng?

La Ứng Long ngẩn người rồi bỗng bật cười ha hả, cười sặc sụa, cười đến mức chảy cả nước mắt, vừa cười vừa nói:

- Ngươi đúng là khôi hài, hai tên đó chẳng qua chỉ là loại nhóc con đứng một bên đánh trống phất cờ thôi, đừng để ý đến bọn hắn có được không... Chưa nói chuyện rõ ràng với ngươi, bất quá ngươi thật sự là hắn sao Tên ác ma cô ngạo, lạnh lùng, mạnh mẽ đó... Hắn tuyệt đối sẽ không nói như ngươi vừa rồi, hắn còn cầu mong có một đám tới khiêu chiến, tấn công hắn mà không được... Yên tâm đi, trước khi chiến đấu với ngươi, có thù báo thù, có ơn trả ơn, trước tiên ta muốn trả ơn của ngươi trước!

-Trả ơn!

Trịnh Xá vẻ mặt quái dị nhìn tên lỗ mãng trước mặt, ý tứ trong ánh mắt lập tức khiến La Ứng Long trong lòng đại nộ, thiếu chút nữa thì lại một luồng thanh quang bắn tới.

La Ứng Long hít sâu một hơi rồi mới nói:

- Khốn kiếp, đừng thử thách sự kiên nhẫn của ta! Trước tiên ta phải nói rõ... Chính xác thì ta không chịu ân huệ của ngươi mà là chịu ơn của clone của ngươi. Không hiểu tại sao, trong tiểu đội Thiên Thần từ trước đến nay số lượng người da trắng vẫn đông nhất, người da vàng chỉ có hai, trong đó một tên còn là con lai, người da đen thì càng ít.... Chuyện này tạm thời bỏ qua, dù sao ta cũng là đội trưởng một đội tiến lên nên mấy tên da trắng đó còn không dám giở trò trước mặt ta, chỉ có điều trong hoàn cảnh như vậy ta cùng tên con lai da vàng kia khó tránh được bị khinh thường. Cho tới khi gặp clone của ngươi, trong trận chiến ấy hắn giết hai gã da trắng mạnh nhất, trong đó một tên có kỹ năng rất giống ta, nhục thể dù bị hủy, chỉ cần chân nguyên bất diệt là có thể được đội viên thu lại đưa về Chủ Thần không gian hồi sinh. Clone của ngươi khống chế một loại lửa đen khủng bố, dễ dàng thiêu sạch linh hồn gã kia, vốn ta cũng nghĩ mình chết chắc rồi, nhưng hắn lại tha cho ta, hơn nữa còn nói một câu...

-Người Trung Quốc trong thế giới luân hồi đã ít ỏi lắm rồi, có một kẻ mạnh mẽ sống sót được thì cũng tốt, vì thế trận chiến đó ta mới có thể sống sót...

La Ứng Long ho khan một tiếng nói:

- Đừng có nghĩ ta là loại người tình cảm ủy mị, đại trượng phu dám làm dám nhận, có thù báo thù, có ơn trả ơn, với tính cách cao ngạo như clone của ngươi tự nhiên là khinh thường sự báo đáp của ta, hơn nữa ta cũng không có gì có thể báo đáp được hắn, chỉ là tên chủ thể nhà ngươi thì lại quá yếu ớt, cho dù thế nào ta cũng báo đáp ngươi một lần... Sau đó sống chết có số, mỗi người đều vì đoàn đội của mình mà chiến đi!

Nói tới đây, La Ứng Long đưa mắt nhìn hai tên đội viên đang dùng trang bị phi hành từ xa bay tới rồi quay đầu lại nói:

- Ngươi có cảm thấy khi ngươi trong trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, mặc dù rất mạnh mẽ nhưng lại không thể khống chế ý thức của mình không? Kẻ mạnh nhất trong đội ta cũng đã đạt tới giai đoạn cuối cùng của mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư sơ cấp, hơn nữa hắn cũng đã có thể khống chế ý thức của mình, ta còn gặp qua hai người ở giai đoạn trung cấp, trong đó một là clone của người... E hèm, đừng thấy ta mới

http://tieulun.hopto.org

mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, nếu luận về thực lực ta mạnh hơn ngươi rất nhiều! Điểm ấy ngươi không cần hoài nghi.

Trịnh Xá kỳ quái hỏi:

- Ngươi đến đây để khoe khoang sức mạnh của mình à? Có gì thì mau nói đi!

Dứt lời hắn rung Hổ hồn đao, chuẩn bị tùy lúc tấn công.

La Ứng Long vội vàng ho khan mấy tiếng giấu vẻ xấu hổ, nói tiếp:

- Giai đoạn sơ cấp tầng thứ tư là đánh thức hơn 90% gen đang ngủ say trong cơ thể, sau đó dùng một số gen mạnh mẽ nhất để bổ sung vào bộ gen của mình, cứ như vậy, các kỹ năng, tố chất thân thể, các thuộc tính hoán đổi từ Chủ Thần của bản thân đều sẽ nhờ gen hoàn thiện mà được cường hóa cực mạnh, đây là nguyên lý của cơ nhân tỏa tầng thứ tư... Nhưng có một điểm quan trọng, đó chính là trong gen của ngươi, những gen nào là mạnh nhất? Gen của sinh vật đơn bào? Sinh vật đa bào? Hay là gen bò sát, chim, thú, hay là cái gì khác? Đáp là gen do các Thánh nhân đã sáng tạo ra Chủ Thần không gian lưu lại, hoặc là gen do... tử địch của nhân loại từ thời viễn cổ lưu lại!

Nghe đến câu cuối Trịnh Xá bỗng chấn động, hắn mơ hồ hiểu được chuyện gì đã xảy ra, lý do tại sao khi hắn mở cơ nhân tỏa tầng thứ ta lại xuất hiện ý nghĩ giết sạch loài người cùng hậu duệ của Thánh nhân...

La Ứng Long tiếp tục nói:

- Đây chỉ là phỏng đoán của Adam... Trong đội bọn ta có một trí giả, trí tuệ của hắn rất mạnh, hắn cho rằng thời kỳ viễn cổ các Thánh nhân giành được thắng lợi, trên thực Thánh nhân và loài người đã là hai loại sinh vật hoàn toàn khác nhau, gen khác nhau, sức mạnh khác nhau, cách suy nghĩ khác nhau, giống như đem một con cá thay đổi gen biến thành một con voi, ngoài ý thức ra nó đã hoàn toàn là một con voi. Cũng như vậy, khi Thánh nhân cùng con người có hậu duệ thì họ không thể chuyển giao gen của mình cho đời sau vì thế mới đem phần gen này ẩn giấu trong những gen ngủ say, chỉ có mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư mới có thể đánh thức bộ phận gen này.... Nhưng giống như Thánh nhân, các tử địch của nhân loại viễn cổ, một số sinh vật giống người cũng có thể đem gen của chúng ẩn giấu trong gen của con người, ách, Adam gọi loại ẩn giấu này là di truyền cách đời, cũng chỉ có mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư mới có thể đánh thức....

Nói tới đây, La Ứng Long thấy vẻ mặt ngây ngốc của Trịnh Xá liền cười lạnh nói:

- Ngươi lo lắng chuyện đó sao? Phải biết rằng, cho dù thay đổi thế nào thì ngươi vẫn cứ là ngươi, điểm này ta rất không đồng ý với cách làm của Tống Thiên và Adam... Trong mắt bọn họ, phàm là hậu duệ của các loại tử địch đều phải diệt trừ, ví dụ như gen ngươi đánh thức là tử địch của con người thời viễn cổ, còn Tống Thiên thì là gen của Thánh nhân chính tông, như vậy chẳng lẽ ngươi sẽ muốn tiêu diệt hết cả nhân loại sao? Cút mẹ nó đi, khi quay lại thế giới hiện thực, hoặc là tiêu diêu tự tại, hoặc là làm vương làm tướng, kể cả có bệnh hoạn như Triệu Chuế Không thì cũng lắm cũng chỉ là một tên sát nhân cuồng thôi, ai rỗi hơi đến mức tìm cách tiêu diệt loài người?

-Đao vĩnh viễn chỉ là đao, quan trọng là phải xem người sử dụng nó... Gen vĩnh viễn chỉ là gen, sức mạnh có cường đại, sát ý có điên cuồng chẳng qua cũng chỉ là công cụ trong tay ngươi mà thôi!

Khi nói những loài này, nhìn La Ứng Long không còn thấy chút dáng vẻ lỗ mãng nảo cả, hắn sắc mặt nghiêm trang, rõ ràng là một cường giả có chính kiến riêng của mình.

La Ứng Long nói tiếp:

- Điều ta muốn nói với ngươi là, tận lực khắc phục sát ý nghịch phát trong gen, bởi vì tử địch của nhân loại thời viễn cổ, bọn chúng đều có bản năng giết chóc điên cuồng, nếu như không khắc phục được sát ý cuồng bạo đó, đến khi ngươi tiến vào cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp, có muốn quay lại cũng không được nữa. Ngươi sẽ bị ý thức trong gen khống chế, cứ nhìn tên thần kinh họ Triệu ấy, có muốn quay lại cũng không thể... Quay về chuyện chính, đây là chuyện thứ nhất ta muốn báo đáp ngươi, không nên để cơ nhân tỏa khống chế! Chúng ta nói nhanh một chút, hai tên nhóc kia sắp tới đây rồi...

Trịnh Xá đột nhiên hỏi:

- Lúc trước là ngươi giả vờ phải không? Giả là một kẻ thô lỗ không có tâm cơ, tại sao phải làm vậy?

http://tieulun.hopto.org

La Ứng Long cười khổ đáp:

- Thành nhờ tu chân mà bại cũng tu chân, ta dù sao cũng chỉ mới mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba nhưng lại có kỹ năng nghịch thiên như tu chân, chờ một thời gian thậm chí có thể đối kháng với Thánh nhân cũng không biết chừng. Có lẽ ngươi còn không biết, theo như những tin tức ta tìm được trong thế giới phim kinh dị, cái chết của các Thánh nhân, rất có thể có liên quan đến tu chân... Suy đoán này ta cũng không dám khẳng định chắc chắn, tóm lại ta thân mang khả năng phát triển vô hạn như thế này, nếu lại biểu hiện mạnh mẽ hoặc tinh minh một chút, ngươi nghĩ một văn một võ trong đội sẽ đối đãi với ta thế nào? Chỉ sợ ta không sống quá được hai, ba bộ phim kinh dị đúng không? Dù sao ta hiện tại cũng kém Tống Thiên một bậc, hơn nữa nếu ta chết chân nguyên cũng phải bay về chỗ Adam... Tóm lại, chậm rãi chờ đợi thời gian thôi, tu chân thiếu thốn nhất chính là thời gian, điểm thưởng của ta bình thường đều dùng để hoán đổi thời quay lại Thục Sơn, lần này nếu không phải theo mệnh lệnh của Adam đập nát cái điện thoại cầm tay thì ta cũng không dám nói chuyện với ngươi như vậy... Bớt nói chuyện thừa đi, chuyện thứ hai là quan hệ giữa cảnh giới và thực lực của ngươi.

-Cái này rất dễ giải thích, theo cách nói của tu chân bọn ta thì là ngươi có ngộ hay không. Có nhiều lúc khi tu hành, chân nguyên lực đã tích lũy tới một mức rất cao, nhưng do trình độ cơ nhân tỏa thấp nên không thể tiến vào giai đoạn tiếp theo, giữa cơ nhân tỏa tầng thứ tư và tầng thứ ba là khoảng cách cực lớn, cực khó vượt qua, mà ngươi hiện tại thì cảnh giới đã đủ, vấn đề của ngươi bây giờ là thiếu thực lực!

La ứng long nhìn hai người bay càng lúc càng gần, vội vàng nói:

- Mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư cũng gọi là giai đoạn nhập vi, ý thức của ngươi có thể đánh thức và khống chế gen, đây là nhập vi trong cơ thể. Ngoài cơ thể thì có thể cảm giác được từng biến động cực kỳ nhỏ bé của mỗi luồng sức mạnh, ví dụ như chiêu thức ngươi dùng để đánh bật lưu tinh chùy của Ringwraith lúc trước chính là một thể hiện tốt nhất của nhập vi. Trong trạng thái này, chiếu thức vốn có một phần uy lực, trong tình huống trên tay ngươi mỗi phần sức mạnh đều có thể khống chế cẩn thận, liền có thể biến thành chiêu thức uy lực cả trăm phần, đã hiểu chưa? Cảnh giới của ngươi đã đủ rồi, nhưng thực lực còn quá kém cỏi, vì thế dựa vào cảnh giới nhập vi hữu hiệu nhất này, sáng tạo chiêu thức thuộc về chính mình đi, đến khi ngươi có thể cảm giác được hướng đi của từng luồng sức mạnh thì càng dễ dàng sáng tạo chiêu thức của bản thân!

-Sau đó!

Sau lưng La Ứng Long có hai người hạ xuống, hắn cũng cao giọng quát:

- Chiến đi! Trịnh Xá!

gửi tên đã thọt 2 phần nhờ post hộ mà hắn mất hút, thời buổi gây h nhờ vả sờ mó khó vậy sao

457. Cảnh Giới Và Thực Lực... Đối Chiến! Sống Hoặc Chết! (2)

Người đầu tiên không lên lại không phải La Ứng Long mà là tên da đen cao lớn, hắn vừa lao tới vừa ngửa mặt lên trời rống lớn, xung quanh người mơ hồ xuất hiện ảo ảnh một con gấu đen to lớn, sau khi con gấu biến mất là một con báo đen, tiếp đó là một con hổ đen và voi đen, những ảo ảnh này đều trực tiếp nhập vào trong cơ thể hắn.

"Mặc dù nhìn rất uy mãnh... Nhưng sao toàn là động vật màu đen thế này?"

Trong đầu Trịnh Xá chợt xuất hiện ý nghĩ kỳ lạ này, bất quá nó chỉ thoáng qua trong nháy mắt, tiếp đó gã da đen kia đã dùng khí thế lôi đình vạn quân xông tới, tiếng bước chân vang lên rầm rầm, những tấm đá xanh trên mặt đất căn bản không thể chịu được sức mạnh to lớn như vậy, dễ dàng bị đạp vỡ nát.

Trịnh Xá thấy tên da đen lao tới, tốc độ mau lẹ dị thường, hắn chỉ kịp đem Hồ hồn đao chém ngang ra, không ngờ gã kia lại vung quyền lên cản. Mắt thấy nắm tay sắp đánh trúng đao mang thì đột nhiên trên tay hắn biến ra hình một đầu báo đen, cắn chặt lấy Hổ hồn đao mang, gã da đen thì vung tay kia đánh thẳng tới chỗ Trịnh Xá.

Trịnh Xá dùng sức rút đao ra nhưng không được, hắn chỉ có thể tung quyền nghênh tiếp, nhưng trong lòng vẫn còn chút cảnh giác, trên tay vận một tầng nội lực. Quả nhiên, nắm tay gã da đen lại biến ra một đầu

http://tieulun.hopto.org

hổ đen, há miệng cắn vào tay Trịnh Xá, dọa hắn phải vội vàng sử dụng trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt, một phát Quyền thương dùng tốc độ cực nhanh đánh trúng nắm tay tên kia, không chỉ phá nát ảo ảo hổ đen mà còn nghe thấy rõ ràng tiếng xương gãy, gã da đen kêu thảm một tiếng lùi lại.

La Ứng Long thấy vậy ánh mắt sáng bừng, thốt lên:

- Hay! Đây là kỹ năng ngươi tự sáng tạo ra phải không?

Trịnh Xá lúc này đang liều mạng chiến đấu, sao có thời gian mà trả lời hắn, khi gã da đen lùi lại, hắn lập tức tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, do phát hiện xung quanh không còn binh lính loài người nào, mà cơ nhân tỏa thì không giống như trạng thái Hủy diệt chỉ có thể sử dụng trong thời gian ngắn. Cảnh giới mạnh mẽ này thực sự không thể hoài nghi, mặc dù vì thực lực kém không thể phát huy tất cả tiềm lực của nó nhưng để đối phó với mấy kẻ trước mắt thì hắn là cũng đủ rồi.

"Dưới chân đạp hai phát liên tục trong thời gian cực ngắn sẽ khiến sức mạnh trên mặt đất hình thành cộng hưởng, từ đó hình thành lực lượng mang tính phát nổ, có thể đề cao tốc độ lên hơn gấp đôi..."

Trịnh Xá tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, thấy gã da đen cao lớn đang vội vàng lùi lại, trong đầu chợt hiện lên ý nghĩ này, cũng mặc kệ đúng hay sai, hắn lập tức tiến hành. Quả nhiên, sau khi hai luồng sức mạnh đồng thời phát ra trong thời gian cực ngắn, tảng đá dưới chân hắn vụt nổ tung, phản lực hướng về phía trước cũng truyền tới lòng bàn chân hắn, đến lúc này hắn cuối cùng cũng hiểu tại sao La Ứng Long nói đến tầng thứ tư có thể tự sáng tạo kỹ năng, quả thật có loại cảm giác với lực lượng chuyển động như vậy, sáng tạo kỹ năng không còn là chuyện khó khăn nữa!

Khi gã da đen vội và thối lui, cô gái da trắng lập tức niệm một đoạn chú ngữ trúc trắc, một luồng ánh sáng màu trắng bao phủ lấy cơ thể gã da đen, tay hắn liền hồi phục với tốc độ có thể thấy được bằng mắt thường. Trịnh Xá vừa mới dậm chân loa tới, tay gã da đen đã lành lại hoàn toàn, hắn gầm lên một tiếng, ảo ảnh gấu đen chui vào trong cơ thể lúc trước lại hiện ra, thân thể tên da đen lập tức phình ra, đến khi Trịnh Xá tới trước mặt thì thân hình hắn đã to lên gấp hai, ba lần, giống như một người khổng lồ, cơ thịt toàn thân căng phồng, một quyền mang theo áp lực khủng bố đánh về phía Trịnh Xá.

Áp lực của một quyền này thật sự quá kinh khủng, nắm tay còn chưa chạm vào cơ thể, áp lực đã khiến Trịnh Xá cảm thấy nguy hiểm, hắn đạp chân lao về phía tầng thấp nhất của thành phố, bấy giờ mới tránh được uy lực của một quyền đó, mà tại chỗ hắn vừa đứng, sức gió từ một quyền gã da đen đánh ra không ngờ đã phá vỡ cả mặt đất, một khối đá lớn bị đẩy văng xuống dưới.

Trịnh Xá mặc dù không thể khống chế được trạng thái hiện tại nhưng ý thức bản thân vẫn coi như tỉnh táo, hắn vừa rồi vẫn cảm thấy gã da đen kia căn bản chẳng có gì đáng sợ, biểu hiện ra chỉ là một tên mãng phu có chút sức mạnh thôi, đây cũng gọi là thành viên tiểu đội Thiên Thần? Như vậy tiểu đội Thiên Thần cũng không nhất định là không thể chiến thắng, nhưng ai mà biết được chỉ sau nháy mắt, nắm tay bị thương không chỉ hồi phục lại mà gã da đen kia còn đột nhiên biến mạnh, uy lực của một quyền vừa nãy nếu bị đánh chúng thì chỉ sợ cả hắn cũng không chịu đựng nổi.

La Ứng Long không hề có ý ra tay, ngồi hẳn xuống phi kiếm, chỉ nghe hắn cười ha ha, nói:

- Trịnh Xá, ta đã nói với ngươi rồi, thực lực thực lực, không phải chỉ đơn giản có trình độ mở cơ nhân tỏa hoặc trình độ thuộc tính kỹ năng cường hóa là có thể nói rõ được, thực lực chân chính là thực lực có thể giải quyết được đối phương! Không cần biết ngươi mở cơ nhân tỏa tầng mấy, không cần biết ngươi cường hóa cái gì, có thể giết chết đối phương thì là lực lượng mạnh nhất! Chỉ thế thôi, ha ha ha. Đồng đội ta cường hóa thuộc tính cấp A bốn loại linh hồn động vật, lại cường hóa kỹ năng phòng hộ cấp A tăng cường một trăm phần trăm cơ bắp, nếu chỉ tính sức cận chiến cùng sức phá hoại thì trong cả đội chỉ thua có Tống Thiên thôi, ha ha ha... Ngươi trước tiên hãy đánh bại hắn đi, nếu không đến cả tư cách động thủ với ta cũng không có.

Khi Trịnh Xá nhảy xuống dưới, gã da đen cũng nhảy theo, chỉ thấy trong lúc nhảy trên người hắn lại hiện ra hình ảnh báo đen, động tác linh hoạt lạ thường, trong thoáng chốc khi Trịnh Xá vừa rơi xuống đất, hắn đã tung một quyền đánh tới, cũng may Trịnh Xá tránh nhanh, một quyền này mới phá ra một lỗ lớn trên mặt đất.

http://tieulun.hopto.org

”Đây mới là thực lực thật sự của đội viên tiểu đội Thiên Thần, quả là danh bất hư truyền, thực lực như vậy cũng xứng với danh hiệu tiểu đội Thiên Thần...”

Ý thức Trịnh Xá suy nghĩ liên tục còn thân thể hắn thì cứ tự hành động, ngay khi gã da đen đánh một quyền phá tan mặt đất, hắn đã đạp chân liên tiếp hai lần vọt tới, một phát Quyền thương đánh thẳng vào bụng gã kia. Không ngờ phản ứng của tên da đen cũng không chậm, hai bên đều là người mở cơ nhân tỏa, mặc dù gã da đen chỉ mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai nhưng sức phản ứng cũng được vận dụng đến mức cao nhân, khi Quyền thương đánh ra, trên người hắn liền lóe lên ảo ảnh một con voi lớn, một quyền đánh trúng bụng hắn vậy mà lại giống như đánh trúng một chiếc lốp dày, bụp một tiếng trầm đục, gã da đen cao lớn bị đẩy vang ra mấy mét.

Mọi chuyện chỉ diễn ra trong chốc lát, khi gã da đen rơi xuống đất, cả hai bên đều xông tới chỗ đối phương, nhưng không đợi Trịnh Xá kịp ra đòn, từ trên không bỗng bắn xuống một luồng ánh sáng, luồng sáng này trói chặt Trịnh Xá giữa không trung, tiếp đó gã da đen không chút do dự, hai tay hợp lại đánh thẳng vào ngực Trịnh Xá, trên người một lần nữa hiện lên hình hổ đen.

Gã da đen cao lớn như một người khổng lồ đẩy Trịnh Xá bày thẳng vào tường thành dày đặc, ầm một tiếng, đoạn tường thành bị hai người một trước một sau xuyên qua, không biết có bao nhiêu tro bụi bốc lên, nhất thời hai người đều bị che lấp trong đó.

Cô gái da trắng kia mừng rỡ nói:

- Tốt quá rồi, ánh sáng trói buộc mặc dù chỉ có thể giữ hắn lại trong giây lát nhưng cũng đủ giết chết hắn. Hì hì, gã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư này thật quá kém, xem ra cũng chỉ như vậy thôi.

La Ứng Long nhìn cô ta cười lạnh, cô gái da trắng này là người mới tiến vào tiểu đội Thiên Thần, mặc dù thực lực cũng không tệ nhưng trong tiểu đội Thiên Thần thì thuộc vào loại kém cỏi nhất, cũng không biết sự khủng bố của ác ma Trịnh Xá. Bất quá La Ứng Long cũng chẳng muốn nói gì bởi vì hắn chợt nghe được từ trong đám bụi truyền tới một trạng tiếng nắm tay đánh vào da thịt.

”Tên Trịnh Xá này sẽ không kém cỏi đến mức ấy chứ? Lúc trước ta còn mất thời gian nhắc nhở hắn, hóa ra là lại phí công... Hắn thật sự là bản thể của tên ác ma kia sao?”

La Ứng Long thầm hoài nghi, có điều sắc mặt cũng không có biểu hiện gì, chỉ tiếp tục yên lặng nhìn về phía đám bụi, đến khi tro bụi lắng xuống, hình ảnh xuất hiện lại không phải gã da đen cao lớn đánh cho Trịnh Xá răng rơi đầy đất như họ tưởng tượng mà là Trịnh Xá đang tóm lấy cổ gã da đen, nhấc bổng hắn lên.

Trên lưng Trịnh Xá có một đôi cáng dơi màu đen, mặc dù đôi cánh này còn rất nhỏ nhưng tốt xấu gì cũng mọc trên lưng hắn, miệng thì đang cắn xé một cánh tay gã da đen, vừa cắn vừa nuốt thịt nát vào bụng, một tay nắm chặt cổ tên kia, một tay thì trực tiếp xuyên qua bụng.

- Grào!

Trịnh Xá ngửa mặt lên trời gầm lên, tiếp đó dùng sức kéo manh, trong ánh mắt kinh hoàng tột độ của gã da đen, trực tiếp xé đôi hắn thành hai đoạn, máu đen cùng nội tạng rơi vãi đầy đất.

- Bắt đầu rồi sao? Ha ha ha, bây giờ mới coi như thật sự mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, phần gen mạnh mẽ trong cơ thể bắt đầu thức tỉnh rồi phải không, ha ha ha...

La Ứng Long cười lên điên cuồng, dáng vẻ cực kỳ không phù hợp với vẻ mặt của hắn lúc trước, hắn đưa tay chỉ vào Trịnh Xá, trường kiếm dưới chân đưa hắn bay thẳng ra ngoài tường thành, gã thanh niên này phảng phất như biến thành một luồng sáng xanh, trong nháy mắt đã tới phía trên tường thành.

Đôi cánh dơi sau lưng Trịnh Xá chỉ dài hơn mười phân, hoàn toàn không phù hợp với thân thể hắn, khi La Ứng Long bay tới trên đầu, Trịnh Xá vô thức ngẩng đầu lên nhìn lại, đôi mắt đỏ ngầu, không còn nhận ra được chút dấu vết nào của lý trí loài người, đây rõ ràng là một con dã thú khát máu.

La Ứng Long cũng chẳng có vẻ gì là lo sợ, hắn cười lớn nói:

- Đến đi, đến đi, để ngươi khỏi nói ta bắt nạt ngươi đôi cánh còn chưa trưởng thành, ta cũng không dùng phi hành để ép ngươi... Mượn lực Càn Khôn, vận chuyển Ngũ Hành! Lên!

http://tieulun.hopto.org

La Ứng Long chập hai tay lại, khi hắn mở tay ra, giữa trong lòng bàn tay xuất hiện hình ngũ hành bát quái mơ hồ, tiếp đó, trong phạm vi một trăm mét quanh chỗ Trịnh Xá đứng mặt đất vụt dâng lên...

458. Trịnh Xá Cùng Đường Và ... Sở Hiên Lại Xuất Hiện (1)

Mặt đất trong phạm vi một trăm mét xung quanh Trịnh Xá trồi lên, đạt tới độ cao khoảng mười lăm mười sáu mét.

Trong trăm mét này ngoài hai người còn có rất nhiều lính Orc, chỉ là La Ứng Long đạp phi kiếm bay một vòng, lũ Orc chẳng lẽ còn không bị thanh quang cắt thành thịt vụn, đến khi La Ứng Long bước xuống khỏi phi kiếm trên khối đất đã chỉ còn lại hắn và Trịnh Xá.

- Bây giờ đã yên lặng rồi, tới đây tới đây, chúng ta đánh một trận thật sảng khoái. Lần trước đấu với clone của ngươi, cậy đông người mới dám đi giành lại mạng mấy gã da trắng, trong lòng ta thật sự không thoải mái, bây giờ thì tốt rồi, cũng không có ai quấy rầy, ta muốn xem xem sức mạnh mở cơ nhân tỏa của ngươi đến cùng là có thể đối kháng với tu chân chi lực của ta không!

La Ứng Long vừa hạ xuống đất liền quát lớn.

Trịnh Xá vứt bỏ cánh tay cụt đang cầm, mặ dù hắn đã lâm vào trạng thái cuồng bạo nhưng cũng không lỗ mãng lao thẳng tới chỗ La Ứng Long mà đứng tại chỗ, hai tay đặt vào chỗ xương sườn, tiếp đó rắc một tiếng, cứng rắn ép đoạn xương gãy về lại chỗ cũ.

La Ứng Long bĩu môi nói:

- Nhìn bộ dạng ngu ngốc của ngươi kìa, chẳng lẽ không biết mua ít hộ thân phù cao cấp? Ngươi tốt xấu gì cũng là người mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, chút chuẩn bị vặt vãnh đó cũng không có mà đã lên chiến trường? Mặc dù ngươi rất mạnh mẽ nhưng kỹ năng từ chỗ Chủ Thần vô cùng vô tận, còn cả rất nhiều kỹ năng tự sáng tạo uy lực càng mạnh mẽ, trong đó còn có một số kỹ năng chỉ có sức công kích đột ngột, nếu bị những kỹ năng đó đánh lén, đến cả ta cũng có thể phải nguyên thần xuất khiếu đấy, ha ha ha...

Trịnh Xá cũng không đáp, chỉ lần lượt chỉnh lại các khớp xương trên người về đúng vị trí, tiếp đó ngẩng đầu lên trời gào lên một tiếng rồi lao về phía La Ứng Long, nhưng La Ứng Long thì vẫn chẳng thèm để ý tới hắn, tiếp tục giữ vẻ mặt vô tư lự đứng nhìn Trịnh Xá, nói:

- Chờ chút, chờ chút, trước tiên nói về trang bị trên người ta đã, đây đều là đạo cụ dùng kỹ năng tu chân chế tạo ra, ngoài một số tài liệu là thiên tài đại bảo phải hoán đổi từ chỗ Chủ Thần không gian ra thì không có liên quan gì tới Chủ Thần nữa, sử dụng những trang bị này cũng là bản sự của người tu chân, còn cả kỹ năng của ta nữa, những thứ này cũng đều...

Trong lúc La Ứng Long đang nói, Trịnh Xá đã đạp chân liên tiếp hai lần vọt tới, tốc độ mau lẹ dị thường, La Ứng Long vừa nói được hai câu Trịnh Xá đã vung trảo đánh tới mặt hắn, trên tay nội lực cùng Hồng viêm giao hòa bộc phát, ầm một tiếng, trên trảo bùng lên một luồng lửa kịch liệt. Tuy nhiên không đợi đám lửa bay tới gần, trên người La Ứng Long chợt tỏa ra một quầng sáng vàng, ngăn chặn luồng lửa ở bên ngoài.

- ....Những thứ này đều là tu chân!

La Ứng Long hét lớn, chân đạp mã bộ, vung tay đánh một chưởng vào bụng Trịnh Xá, chưởng này nhìn cũng không quá nhanh nhưng trên đó còn có một dấu ấn quẻ Chấn đang xoay tròn.

- Chấn!

Trịnh Xá một tay vung trảo, tay kia chặn chưởng của La Ứng Long, nhưng tay hắn vừa chạm vào chưởng La Ứng Long thân thể bỗng như bị một dòng điện kịch liệt đánh trúng, cánh tay đó cũng run rẩy vô lực, tiếp theo ấn quyết Chấn trực tiếp đánh trúng ngực hắn.

- Mượn lực Càn Khôn! Lôi đình Chấn!

La Ứng Long thu chưởng lại, nhưng khiến người ta cảm thấy quỷ dị là trên ngực Trịnh Xá vẫn có một ấn ký lấp lóe ánh vàng, đồng thời khi La Ứng Long hô lên, lấy ấn ký làm trung tâm, hàng loạt tia điện bắn ra.

http://tieulun.hopto.org

Quần áo Trịnh Xá xung quanh ấn ký lập tức bị dòng điện thiêu cháy trong chốc lát, đồng thời luồng điện cũng đẩy hắn văng ra hơn mười mét, quỳ tạp xuống đất, toàn thân run rẩy không ngừng.

- Chú ý nhé, rơi xuống khỏi đài là coi như thua... Biết tại sao ta phải nâng chiến đài này lên không? Bởi vì trước mưa tên thì đến cả ta cũng không ngăn cản nổi, đặc biệt là loại kỹ năng bắn ra hai mũi tên cùng lúc, nếu một lượt hơn mười phát cùng lúc thì pháp bảo phòng ngự của ta thậm chí còn không có cơ hội để truyền chân nguyên lực, trực tiếp biến thành mảnh vụn. A a, thật bất đắc dĩ, không biết thực lực phải đến mức nào mới không cần sợ ưu thế số lượng đây?

La Ứng Long nhún nhún vai, vừa nói vừa đi về phía Trịnh Xá.

Trịnh Xá quỳ dưới đất một chốc rồi lập tức đứng lên, ngoài khóe miệng có vết máu ra thì không hề có thương tích nào, cơ thể gần như chẳng sao cả, nhưng La Ứng Long thì biết một chiêu Chấn vũ quyết vừa rồi đủ để giật chết một con voi lớn, Trịnh Xá có thể đứng dậy được xem ra là phải dựa vào năng lực mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, năng lực nhập vi hẳn là có thể dùng nội lực hoặc năng lượng nào khác để trói buộc hay trung hòa dòng điện.

"Bộc phát hoàn toàn Hủy diệt, công kích tập trung vào một điểm, thắng bại chỉ trong nháy mắt!"

Trịnh Xá yên lặng đứng đó, ánh mắt hắn vẫn đỏ ngầu, quang mang khát máu trong đó không hề giảm đi chút nào, ngược lại, vì vết máu bên khóe miệng mà càng thêm đậm đặc, khi La Ứng Long tiếp cận lần nữa, nội lực cùng năng lượng vampie trong cơ thể đã điên cuồng chấn động.

La Ứng Long cũng đã phát hiện ra nguy hiểm, hắn dừng bước, nói:

- Ngươi còn kỹ năng tự sáng tạo hoặc kỹ năng hoán đổi nào nữa? Mặc dù dựa vào nhập vi của mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư có thể đề cao những kỹ năng này lên rất nhiều nhưng kỹ năng phổ thông sao có thể phá được tầng bảo vệ của ta...

Hắn còn chưa dứt lời Trịnh Xá đã ngẩng đầu lên trời gầm thét, đôi cánh ác ma sau lưng vụt dài ra, tiếp đó hắn bỗng biến mất khỏi tầm mắt La Ứng Long.

- Đây là?

La Ứng Long đang kinh ngạc đột nhiên cảm thấy trước mặt chấn động, bắn ra hơn mười mét. Hắn còn chưa kịp suy nghĩ cẩn thận tại sao vòng kim quang bảo vệ của mình lại có vấn đề thì chỗ ngực đã bị ép xuống, đầu gối Trịnh Xá đa đè lên trên yết hầu hắn, vòng kim quang bảo vệ đã bị ép lại tới cực điểm, gần như dát vào da trên yết hầu, có thể thấy sức mạnh trên đầu gối mạnh đến mức nào.

"Trạng thái Hủy diệt toàn lực khởi động... Toàn lực cải tiến cặp gen số ba, số bảy, số mười, nội lực trong nhẫn nhập vào tu bổ cơ thể, năng lượng vampire truyền vào duy trì trạng thái Hủy diệt, sau khi cải tiến gen, thời gian chịu đựng tối đa của cơ thể... Hai mươi bảy giây!"

- Grào!

Trịnh Xá gầm lên điên cuồng, hắn cũng không chờ La Ứng Long có động tác, chỉ thu gối về rồi một quyền lại một quyền liên tiếp đánh vào mặt La Ứng Long. Tốc độ của nắm tay đã phá vỡ tốc độ âm thanh, mỗi quyền đánh xuống đều gây ra tiếng nổ không nhỏ, sức mạnh khổng lồ thậm chí làm không khí xung quanh bị nén lại đến nổ tung, từng vòng từng vòng chấn động có thể thấy được bằng mắt thường truyền ra xa. Phải gánh chịu đầu tiên là quần áo của Trịnh Xá, chỉ hai ba chục quyền y phục toàn thân hắn đã biến thành vải vụn.

Sức mạnh kinh khủng này lúc trước có thể đánh nát hàm cự long, mặc dù La Ứng Long có kim quang bảo vệ nhưng dưới công kích mạnh mẽ cùng tốc độ siêu cường như vậy, cả kim quang cũng từ tự bị đẩy ra những bộ phận khác trên cơ thể, căn bản không kịp quay lại chỗ cũ để phòng ngự. Sau khoảng mấy chục quyền, chát một tiếng, Trịnh Xá hung hăng đánh một quyền vào trước mặt La Ứng Long, tiếp đó lực lượng to lớn xuyên qua tảng đá hai người đang đứng, cả mặt đất rộng hơn trăm mét cao hơn mười mét chỗ hai người đang đứng dần xuất hiện những vết nứt rõ ràng. Trịnh Xá cũng mặc kệ mọi chuyện, chỉ tiếp tục điên cuồng đánh xuống mặt La Ứng Long, khe nứt cũng càng lúc càng rộng ra...

- Ly!

http://tieulun.hopto.org

- Mượn lực Càn Khôn! Loa toàn Ly!

La Ứng Long bị đánh liên tiếp như thế, hơn nữa còn là sức mạnh kinh khủng vậy mà vẫn có thể lên tiếng, chỉ là âm thanh này nghe có chút mơ hồ không rõ. Khi âm thanh vang lên, Trịnh Xá bỗng cảm thấy mỗi quyền đánh xuống đều như đánh vào bông vải, hoàn toàn không có phản lực, hơn nữa còn có một luồng khí kình xoắn ốc làm trật hướng nắm tay hắn đánh ra.

Chỉ là giờ phút này Trịnh Xá đang mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, cảnh giới nhập vi sao có thể bị ngăn cản dễ dàng như vậy? Chỉ thấy Trịnh Xá cũng không từng quyền từng quyền đánh xuống nữa mà hai tay xoắn ngược lại hướng luồng kình khí xoáy ốc. Tốc độ tay hắn trong trạng thái Hủy diệt nhanh đến mức nào, xoay một vòng, luồng khí xoắn ốc không ngờ bị hắn từ từ dung hòa, tiếp đó hai tay dùng sức chấn động, hai luồng lực xoáy ốc bắt chéo nhau, sức mạnh cực lớn đánh thẳng vào ngực La Ứng Long, tiếp đó xuyên xuống mặt đất. Ầm một tiếng, khối đá cao hơn mười mét cuối cùng cũng không chịu đựng được, bắt đầu tan vỡ.

- Cấn!

- Mượn lực Càn Khôn! Thiên quân Cấn!

Khi Trịnh Xá lợi dụng ngược lại chiêu thức của La Ứng Long phá tan cả chiến đài rộng hơn trăm mét, hắn liên tiếp đánh mấy quyền vào người La Ứng Long, mỗi cú đánh đều trúng bao cỏ. Không đợi hắn đánh quá hai quyền, La Ứng Long phun ra một ngụm máu lớn, miệng lại niệm chú ngữ, thanh âm vang lên, La Ứng Long bỗng rơi thẳng xuống dưới với tốc độ nhanh hơn cả Trịnh Xá, chỉ sau nháy mắt hắn đã biến mất trong đám đá vỡ...

Khi khối đá rộng hơn trăm mét vuông hoàn toàn vỡ tan, không cần biết là quân Orc của Mordo hay binh lính loài người Gondor, tất cả đều nhìn đến trợn mắt há mồm. Từ trên tầng cao của thành phố vẫn có thể thấy rõ trận chiến giữa hai người, uy lực của cuộc chiến thật quá to lớn, những người chứng kiến đều nghĩ tới chiến tranh thời viễn cổ, cuộc chiến trong truyền thuyết giữa thần và người khổng lồ....

Trịnh Xá lại hét lớn, vung tay đẩy mạnh, từng tảng đá lớn quanh người bị ném văng đi, tiếp đó nhìn trừng trừng ra cách đó hơn mười mét chỗ La Ứng Long đang đứng lau khóe miệng.

- Tầng thứ tư quả nhiên là rất mạnh... Đây là kỹ năng ngươi tự sáng tạo phải không? Cũng rất mạnh, cộng thêm năng lực nhập vi của ngươi thật sự có thể so được với sức chiến đấu của ta hiện tại...

Sắc mặt La Ứng Long đột nhiên trở nên dữ tợn, quát lên:

- Như vậy ngươi có tư cách tiếp một chiêu này, đây vốn là chiêu chuẩn bị cho tốc độ cực cao của tên thần kinh họ Triệu kia... Hàng yêu phục ma trận!

- Đâu suất bát quái lô!

459. Trịnh Xá Cùng Đường Và ... Sở Hiên Lại Xuất Hiện (2)

Mỗi người tiến vào đến mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư đều sẽ có phương thức và sở trường chiến đấu của riêng mình, đương nhiên phương hướng chính sẽ không thay đổi. Ví dụ như lúc trước là cung thủ tầm xa thì sau khi tiến vào sẽ vẫn là như vậy, chẳng ai lại vác một thanh đoản kiếm chạy đi đâm chém, lúc trước thuộc hệ pháp thuật thì sau khi tiến vào cũng sẽ vẫn như cũ, chỉ là trong lĩnh vực sở trường của mỗi người sẽ có một số phương diện mà người đó am hiểu nhất.

Theo như La Ứng Long biết, Tống Thiên am hiểu nhất là dùng kỹ xảo phá man lực, Triệu Chuế Không giỏi nhất là tốc độ cực nhanh quỷ thần khó lường, ác ma Trịnh Xá sở trường về lực khống chế nhập vi cực hạn đến mức khủng bố, tên Trịnh Xá trước mặt này không biết có bị cái gì kích thích hay không mà lại thể hiện ra sức mạnh bộc phát trong nháy mắt. Với nhãn lực của hắn tự nhiên có thể nhìn ra được, sau chốc lát thực lực tăng lên kinh khủng, thân thể sẽ phải chịu thương tổn, hoàn toàn mất sức chiến đấu, nhưng trong thời gian này hắn gần như không thể cản nổi...

- Thật bất ngờ, ta sợ rằng không chịu được nổi mười giây... Ngươi bị biến thái à? Không ngờ lại sáng tạo ra kỹ năng khoa trương như vậy, áp súc đến cực hạn cùng tự hủy diệt thân thể...

http://tieulun.hopto.org

La Ứng Long đạp phi kiếm bay vọt lên, sau lưng là Trịnh Xá dùng Nguyệt bộ liên tục bám sát, khoảng cách giữa hai bên chỉ có mấy mét, hơn nữa cự li còn đang không ngừng giảm xuống. La Ứng Long lấy ra tám chiếc cờ nhỏ sau đó chỉ thấy hắn ném tám cây cờ ra sau, lá cờ gặp gió chợt mở ra, chỉ sau nháy mắt đã biến thành tám lá cờ lớn rộng mấy mét, chúng tạo thành một vòng tròn vây quanh Trịnh Xá bắn xuống, còn Trịnh Xá thì bỗng cảm thấy thân thể nặng gấp trăm lần, không thể không hạ xuống đất.

Bấy giờ La Ứng Long mới thở hổn hển dừng lại, hắn nhìn xuống phía dưới quả nhiên thấy chỗ tám lá cờ một mảng tán loạn, cát bụi theo bước chuyển động điên cuồng của Trịnh Xá mà bắn lên mù mịt. Trịnh Xá đang liều mạng công kích bốn phía bên trong mấy lá cờ, mỗi lần đều khiến những lá cờ rung động kịch liệt, nhưng những lá cờ nhìn như bằng vải này vậy mà lại có thể chặn cứng hắn ở bên trong, mặc cho trạng thái Hủy diệt có kinh khủng đến mức nào cũng không làm nên chuyện, căn bản không cách nào xông ra khỏi phạm vi tám lá cờ.

- Vô vọng thôi, đây là pháp bảo cực phẩm ta dùng rất nhiều thiên tài địa bảo, tỉ mỉ luyện chế chín chín tám mốt ngày mới tạo ra được, muốn phát huy hoàn toàn sức mạnh của nó cũng cần ta phải đạt tới giai đoạn nguyên anh mới có thể sử dụng. Bất quá cho dù chỉ phát huy một phần nhỏ sức mạnh cũng đủ vây chết ngươi rồi, hừ, đừng nói là ngươi, cho đến bây giờ ta còn chưa thấy ai có thể chạy thoát khỏi công kích của nó!

La Ứng Long hung tợn nói, mặc dù hắn nói như vậy nhưng tay vẫn liều mạng bắt quyết, chân nguyên lực trong cơ thể ồ ạt tràn ra ngoài, nếu không như vậy sức mạnh của Trịnh Xá hẳn là đã phá tung được tám lá cờ ra.

"Thật sự là... rất mạnh. Vốn còn coi thường hắn, hóa ra thực lực hắn cũng giống như clone của hắn vậy, sắp sửa vượt qua ta rồi... Đáng ghét!"

Trong lòng La Ứng Long càng lúc càng nôn nóng, ộc một tiếng phun ra một ngụm máu lớn, có điều sau khi hộc máu, lồng ngực lại nhẹ nhõm hơn nhiều.

"Thật sự là muốn chết, đến cả khôi lỗi ấn cũng bị phá hủy, lực phá hoại kinh khủng đến thế nào không biết... Chỉ lướt qua một cái đã khiến xương sườn gãy đoạn, con mẹ nó... Hắn cùng clone đều là loại biến thái, bọn hắn rút cuộc là nhận di truyền cách đời của loại sinh vật nào? Chẳng lẽ là quái vật cực mạnh vượt qua cả Thánh nhân?"

La Ứng Long trong lòng chửi bới không ngớt, vừa mắng vừa dùng chân nguyên lực điều thức thương thế trong cơ thể, sau khi áp chế đau đớn hắn mới đứng thẳng lại, chân đạp thất tinh bộ, tay bắt hai pháp quyết, miệng niệm chú ngữ.

- Đâu suất bát quái lô!

- Càn, khôn, ly, khảm, chấn, tốn, cấn, đoài!

Tám chữ chân ngôn niệm ra, trên tám lá cờ lập tức xuất hiện tám chữ này, mặt sau xuất hiện ký hiệu bát quái tượng trưng cho tám quẻ, tiếp đó tám lá cờ bắt đầu xoay tròn. Trịnh Xá ở bên trong chỉ cảm thấy áp lực xung quanh đột nhiên tăng mạnh, ép hắn không thể động đậy nổi, nhưng phản ứng của hắn cũng nhanh, sức mạnh cũng lớn, trong lúc ngàn cân treo sợi tóc vẫn kịp rút Hổ hồn đao, truyền nội lực vào trong đao, hình thành một tầng đao mang phòng hộ bao phủ toàn thân.

- Đâu suất tử hỏa luyện vạn yêu, bát quái thần diệu trừ thiên ma! Cấp cấp như luật lệnh!

- Triệu tử hỏa bát quái...

Khi La Ứng Long niệm xong chữ cuối cùng, giọng nói hắn đã trở nên càng lúc càng xa xôi, giống như Thái thượng Lão quân từ trên chín tầng trời lên tiếng, dưới chân hắn lập tức xuất hiện một hình thái cực đồ. La Ứng Long đứng trên thái cực đồ phát động chân nguyên lực, thái cực đồ từ từ dịch chuyển, hơn nữa từ đó xuất hiện một luồng lửa màu tím, luồng lửa tím này tụ lại thành đoàn tiếp đó từng đợt từng đợt bắn xuống, nhập vào giữa tám lá cờ.

Từng đoàn lửa đánh vào vòng đao mang bảo vệ của Trịnh Xá, một phát, hai phát, vong đao mang không ngờ bắt đầu xuất hiện vết nứt. Trịnh Xá đang mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, mỗi vết nứt đều được nội lực chữa trị trong nháy mắt, năng lực nhập vi giúp hắn có thể vận nội lực nhỏ đến từng sợi tơ. Nhưng cho dù

http://tieulun.hopto.org

như vậy thì hắn cũng biết rằng mình đang đối mặt với cái chết, bởi vì ngọn lửa kia sau khi đập vào vòng đao mang liền bắt đầu thiêu đốt xung quanh hắn, cho dù hắn cũng lập tức vận Hồng viêm miễn cưỡng ngăn được nhiệt độ cao nhưng luồng lửa tím này không ngờ còn nóng hơn cả ngọn lửa trắng sáng của Balrog, hơn nữa lửa cũng không tiêu tán mà xoay tròn theo tám lá cờ bát quái thiêu đốt, bên trong đám cờ đã biến thành một biển lửa!

"Phải chết sao? Ta... phải chết...."

Giữa ranh giới sống chết, Trịnh Xá không ngờ lại khôi phục ý thức tự chủ, khôi phục lại ý thức trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, chỉ là lúc này đã là tuyệt cảnh, cách cái chết có một hai giây...

Đoàng!

Trong lúc nguy cấp đột nhiên một tiếng nổ lớn vang lên, trong nháy mắt trước khi âm thanh truyền tới, kim quang trên người La Ứng Long bạo phát, chỉ là kim quang này lại nát vụn. La Ứng Long khẽ chạm vào lồng ngực, yên lặng không nói, tiếp đó người hắn từ chỗ ngực bắt đầu tan vỡ, sau hai, ba giây, cả cơ thể hoàn toàn biến thành bụi phấn, chỉ thấy một đoàn ánh sáng chói mắt từ trong đầu hắn bắn vọt ra, bay về phía tây...

- Về cơ bản là như vậy... Zero sau khi rèn luyện lại mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, xác suất thành công đạt tới trên 60%. Đương nhiên, lâm trận phát huy phải căn cứ vào thói quen khác nhau của mỗi người, có người có thể phát huy 100% sức mạnh của bản thân, cũng có người do mất bình tĩnh mà chỉ phát huy được một nửa, nhưng Zero là người đáng tin cậy, tin rằng vào thời khắc mấu chốt xác suất thành công của hắn sẽ là 100%.

Một thanh niên tóc đen đeo kính đang ngồi trước mặt một thanh niên tóc đen anh tuấn khác, hai bên nhất thời không nói gì, cả nửa ngày sau thanh niên anh tuấn mới cười vẻ châm chọc, nói:

- Ngươi vẫn thích lấy số liệu để đánh giá nhân mạng... Ngươi cảm thấy đồng đội của mình là cái gì? Số liệu sao?

- Không.

Thanh niên đeo kính thản nhiên đáp:

- Không phải số liệu, mà là người.

Thanh niên tóc đen ngẩn người rồi bỗng cười ha ha, nói:

- Thua ngươi luôn. Tên khốn nhà ngươi lúc nào cũng lý trí như vậy, bao giờ mới có thể ầm ỹ với người khác một chút chứ? Móc ra chút nhân tính đi, xin ngươi đấy có được không?

Thanh niên đeo kính không ngờ chính là Sở Hiên đã chết tại Helm s Deep, lúc này hắn hoàn toàn không thương tích gì ngồi trước mặt thanh niên tóc đen, còn gã tóc đen anh tuấn chính là thành viên mới gia nhập Trung Châu đội, Hạo Thiên.

Sở Hiên cũng không nói nhiều, cứ như vậy nhìn chằm chằm vào Hạo Thiên, mấy phút sau Hạo Thiên mới khoát tay bất đắc dĩ, nói:

- Hiểu rồi, muốn hỏi gì thì hỏi đi, kể cả ta không muốn trả lời ngươi cũng có thể trực tiếp tìm đáp án trong đầu ta, chỉ là như thế tin tức có thể sẽ không đầy đủ, hơn nữa còn có thể làm hỏng đại não của ta phải không?

- Không sai.

Sở Hiên đáp chắc chắn, còn Hạo Thiên cũng chỉ có thể nhún vai vô vị.

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính nói:

- Ta xác định có mấy vấn đề không rõ ràng, đầu tiên, ngươi là lần đầu tiên tiến vào thế giới luân hồi phim kinh dị phải không? Vậy thì ngươi làm thế nào liên hợp với Adam trong tiểu đội Thiên Thần được? Theo như ta suy luận, trong bộ phim này ngươi không có cách nào liên lạc với bọn chúng, chỉ trừ có một khả

http://tieulun.hopto.org

năng, các ngươi gặp tại một chỗ khác, mà trước đây ngươi chưa từng tiến vào thế giới luân hồi nên chỗ đó chỉ có thể là thế giới hiện thực...

Hạo Thiên thẳng thắn đáp:

- Không sai, chính là như vậy. Lúc trước ta nói dối, Adam vô tình tiến vào thế giới luân hồi phim kinh dị, sau đó hắn mới nghĩ ra một biện pháp giống như cách của ngươi. Ta tìm tư liệu trong chính phủ Trung Quốc thì phát hiện ngươi từng sắp đặt để đội trưởng Trung Châu đội mang máy ghi chép về, truyền lại tin tức ngươi muốn nhắn, cả hai bên đều không bị delete, món đồ đó cũng được lưu lại. Rất không may, Adam cũng tìm ra biện pháp đó, sau đó ta nhận được tin tức về phân chia các khu vực, tiểu đội Thiên Thần, tiểu đội Ác Ma, đồng thời Adam giao cho ta một chiếc điện thoại di động, tác dụng của nó giống như ngươi nghĩ, chỉ cần trong cùng một không gian thì có thể liên lạc trên phạm vi bằng cả trái đất, cứ như vậy....

Sở Hiên ừm một tiếng, vẻ mặt hắn cũng chẳng có biến đổi gì, bất quá sắc mặt mấy người bên cạnh đều biến đổi cực lớn, tất cả đều vì mấy biện pháp kỳ quái này mà ngây ngốc.

Hạo Thiên tiếp tục nói:

- Cứ như vậy, Adam tiến vào tiểu đội Thiên Thần chưa được mấy phim thì gặp tiểu đội Ác Ma, ở đó hắn nói gặp được clone của ngươi cùng một người có sức chiến đấu cực kỳ mạnh, sức mạnh đó gần như đã đạt tới mức coi thường mưu trí. Hắn tuyệt đối không muốn kế hoạch của hắn thất bại nên khi đó ta liền cùng hắn bày mưu tính kế, đầu tiên ta tới Trung Quốc đại lục, dùng phương thức tự thôi miên tiến vào Trung Châu đội. Nếu như có ngươi và gã kia thì biểu hiện ra thực lực để đạt được tín nhiệm của các ngươi, tốt nhất là có thể trở thành một thành viên quan trọng của đội, chỉ cần gặp tiểu đội Thiên Thần thì tiêu diệt hết các ngươi, bản thân ta thì chỉ cần hoàn thành một số tình tiết kịch bản hoặc giết một số thành viên không quan trọng của tiểu đội Thiên Thần là được, tiếp theo ta sẽ thuận lý thành chương lên làm đội trưởng Trung Châu đội, tiến vào tiểu đội Thiên Thần, sau đó hoàn thành kế hoạch trộm cắp của ta cùng Adam...

460. Trịnh Xá Cùng Đường Và ... Sở Hiên Lại Xuất Hiện (3)

Sở Hiên giống như chẳng có gì tức giận, gật đầu ừ hữ một tiếng, bộ dạng có vẻ như đã sớm biết kế hoạch của Hạo Thiên.

Hạo Thiên lại có chút nôn nóng, hắn tò mò hỏi:

- Làm sao ngươi biết kế hoạch này của bọn ta? Đây là nội dung xếp đặt hoàn toàn nằm ngoài nhận biết của ngươi, ngươi căn bản không cách nào biết được, hơn nữa không phải ngươi đã chết sao? Ta thật sự nghe được Chủ Thần thông báo ngươi đã chết, mặt khác cái điện thoại bị ném vỡ ở Helm s Deep giám sát cũng xác minh cái chết của ngươi... Chẳng lẽ là công pháp gì đó có thể lừa gạt Chủ Thần? Hay là ngươi dùng dụng cụ hoặc máy móc nào khiến ta sinh ảo giác?

Sở Hiên gật đầu đáp:

- Không sai, ta đã chết, hoàn toàn là sự thật, thân thể đang nói chuyện với ngươi hiện tại chỉ là một zombie mà thôi, bắt đầu từ lúc lấy được tin tức từ nữ hoàng Elf...

- Từ nữ hoàng Elf ta biết được một phương pháp bảo lưu linh hồn, bởi vì linh hồn người Elf quay trở lại gốc cây thế giới có thể được hồi sinh một lần nữa nên loại bí pháp này chỉ cần có pháp sư Elf chỉ trì là có thể tiến hành...

-Không có pháp sư Elf chủ trì nên chỉ có thể dựa vào chúc phúc của nữ hoàng, tiếp theo là linh hồn không thể nói chuyện và hành động, cho dù linh hồn bất diệt trong hai mươi ngày, ta cũng không làm được việc gì khác. Chính vì thế cần một thứ khác giúp cơ thể có thể hoạt động, cũng gián tiếp giúp ta đợi trong cơ thể, bảo hộ thân thể ta tiếp tục tồn tại... Thứ đó chính là lá cây thế giới.

Sở Hiên day day trán nói:

- Ta bắt đầu hoài nghi ngươi bắt đầu từ khi ngươi vừa gia nhập Trung Châu đội. Hành vi của ngươi rất bình thường, không có cử động nào khác lạ, cơ bản có thể coi như một người mới gia nhập thế giới luân hồi,

http://tieulun.hopto.org

nhưng lại có một ít nhận thức với thế giới này... Rất đáng tiếc, bộ phim kinh dị đầu tiên đã gặp phải tiểu đội Thiên Thần, nếu không ngươi sẽ không lộ ra sơ hở sau đó, đó là khi hành động cá nhân gần như không có ý nghĩa gì với ngươi, ngươi lại lộ vẻ rất hứng thú... Vì thế lúc đó ta mới giao tất cả mọi thứ cho ngươi.

Hạo Thiên cười khổ chỉ vào gáy mình, nói:

- Kỳ thực vật này mới là bản ý của ngươi phải không? Vốn ta cũng nghĩ qua tác dụng của thứ này, nhưng không ngờ nó lại là sản phẩm dùng một lần, hơn nữa còn có cách dùng như thế... Nói như vậy, mấy trăm tên Nemesis Uruk-hai căn bản cũng là để đánh lạc hướng phải không? Mưu kế thật cao!

-Ngay từ đầu đã chuẩn bị giả chết? Sau đó lừa ta tưởng rằng ngươi chết thật, đem tin tức truyền cho Adam, với tính cách đa nghi của Adam hắn nhất định sẽ tính toán theo hướng ngươi giả chết, kết quả tạo thành là hắn tuyệt đối không dám để kẻ mạnh nhất tiểu đội Thiên Thần Tống Thiên tới trận chiến Gondor. Cho dù trận chiến đó thất bại, với sức chiến đấu của hắn và Tống Thiên vẫn có thể thoải mái sống tại Mordor, sau đó họ tùy tiện tìm một chỗ tiếp tục chờ đợi, đến khi bộ phim kinh dị này kết thúc, tiểu đội Thiên Thần mặc dù thua nhưng cũng sẽ không vì thế mà đoàn diệt. Nhưng Trung Châu đội thì lại có thể giành được toàn thắng, hơn nữa còn hoàn toàn áp chế tiểu đội Thiên Thần... Âm mưu thật độc!

Hạo Thiên lắc lắc đầu cười khổ, sau gáy hắn mang một cái vòng kim loại màu bạc, chiếc vòng này chính là dụng cụ thôi miên Nemesis. Để giành được quyền khống chế đội quân Nemesis, sau khi biết Sở Hiên chết hắn liền yên tâm sử dụng chiếc máy này, còn tác dụng kia của chiếc máy... Nó chỉ là bản phụ, mặc dù cũng có thể sử dụng để thôi miên nhưng máy chủ lại trong tay Sở Hiên. Nó là một chiếc máy có thể dùng luồng điện mạnh khống chế và phá hủy đại não con người, đeo lên rất phức tạp, nên trừ phi là tự nguyện hoặc bị ép buộc, nếu không thì không thể dễ dàng làm người khác đeo vào, bất quá, Hạo Thiên lại rất xui xẻo, hắn tự nguyện đeo thứ này lên.

-Một nguyên nhân là như vậy, có thể khiến tiểu đội Thiên Thần tại trận chiến Gondor ném chuột sợ vỡ bình, sau khi chiến thắng trận chiến đó, thế giới phim kinh dị lần này cơ bản đã xác định, tiểu đội Thiên Thần hoặc là mạo hiểm toàn quân bị diệt tới liều mạng với bọn ta, hoặc là ẩn nấp đến khi phim kinh dị chấm dứt. Nguyên nhân thứ hai là để ngươi đeo dụng cụ này vào, nếu như ta không chết, ngươi có khả năng rất lớn là sẽ không mang nó lên, nguyên nhân thứ ba là ủy thác của một người...

Sở Hiên bình tĩnh nói.

Hạo Thiên ngẩn người, ngây ngốc nhìn Sở Hiên nói:

- Ủy thác của một người? Có người bảo ngươi đi chết?

-Không, hắn không bảo ta đi chết.

Sở Hiên lắc đầu đáp:

-Hắn đem nhân số tiểu đội Thiên Thần, trình độ thực lực mỗi người cùng vị trí của Adam nói hết với ta. Yêu cầu duy nhất của hắn là hy vọng ta có thể tạo cho hắn một hoàn cảnh thích hợp, hắn hy vọng có thể độc đấu với Tống Thiên... Ta nghĩ bây giờ Tống Thiên đã tới chỗ tiểu đội Thiên Thần rồi, chúng ta cũng phải nhanh lên... Xuất phát, tất cả Nemesis Uruk-hai, Bá Vương, Vương Hiệp, La Cam Đạo, cầm vũ khí của các ngươi, cho tiểu đội Thiên Thần được đoàn diệt đi!

Lúc này, tại một dãy núi trong khu vực Mordor, Triệu Chuế Không mỉm cười nhìn hai người trước mặt, hai người này chính là Adam cùng Tống Thiên. Tống Thiên sắc mặt ngưng trọng, tay cầm một thanh đại đao cổ xưa, Triệu Chuế Không thì cầm một con dao găm tinh xảo, hai người mặt dù thần thái khác nhau nhưng có thể thấy họ đang giằng co.

Adam day day trán nói:

- ....Mọi chuyện đã liên kết lại, Sở Hiên tính kế như ta vừa nói phải không?

Triệu Chuế Không mỉm cười nhún vai đáp:

- Ta làm sao mà biết được bản sự tính kế của mấy tên biến thái các ngươi chứ? Cũng chẳng muốn mệt óc nghĩ xem rút cuộc là hắn nghĩ gì, tóm lại nếu clone của ta trong tiểu đội luân hồi Ác Ma mà cũng tín nhiệm hắn như vậy thì chắc chắn là hắn phải là người có chút bản lĩnh, chứ không phải loại giang hồ thuật sỹ thích

http://tieulun.hopto.org

khoe khoang mưu kế bản thân, vì thế mới tìm hắn thử một lần. Kết quả thật sự đã phát triển tới mức này, đến ngay cả ta cũng không biết đên cùng là hắn đã làm thế nào, bất quá vậy cũng tốt... Ha ha ha, Tống Thiên, trận chiến lần trước bị ngươi chém đứt tay, hôm nay ngươi lại chém một tay nữa của ta đi!

Nói đến đây, Triệu Chuế Không vốn luôn mỉm cười bĩnh tĩnh bỗng bật cười điên cuồng, tiếp đó biến mất khỏi tầm mắt hai người.

Phản ứng của Tống Thiên cũng cực nhanh, thanh trường đao cổ phác đâm thẳng tới, Triệu Chuế Không đã xuất hiện trước mặt hắn. Tiếp đó Tống Thiên thuận theo vệt gió nhẹ giữa hai người khuấy động trường đao, chỉ thấy tốc độ hắn càng lúc càng nhanh, trước khi Triệu Chuế Không vụt lóe lên đã vung đao bổ vào khoảng không giữa hai người, lập tức gió lốc đại thịnh, sau khi cơn lốc đột ngột này biến mất, mặt đất phía trước hắn đã bị cuốn lộn xộn, cả mấy khối đá cũng bị lưỡi gió cắt thành mảnh vụn.

-Lực khống chế nhập vi thật lợi hại, dùng đao kình cuốn thành lốc xoáy, mỗi phần lực đạo đều được ngươi khống chế hoàn hảo trong cơn lốc. Tống Thiên à, đao thế của ngươi uy lực càng lúc càng mạnh rồi đó.

Triệu Chuế Không đứng trên một tảng đá trước mặt Tống Thiên, quần áo trên người có thêm rất nhiều vết rách.

-Quá khen, quá khen.

Khi Tống Thiên nói, y phục hắn cũng rách ra, không biết từ lúc nào hắn đã bị Triệu Chuế Không tiếp cận tấn công, chỉ là lần này có vẻ cũng không đâm trúng người.

Triệu Chuế Không thở ra một hơi nói:

- Vũ khí cận chiến, từ dùng vũ khí đánh trúng kẻ địch, cho đến dùng vũ khí giết chết kẻ địch, rồi tới dùng vũ khí sử ra chiêu thức, rồi lại tới dùng vũ khí sử ra "thế". Tống Thiên, ngươi đã đạt tới cảnh giới đao thế, việc cần làm hiện tại chỉ là không ngừng ngưng luyện sực mạnh bản thân, sau đó đề cao uy lực bản thân mà thôi... Bắt đầu chiến đi, ta cảm thấy hưng phấn rồi!

Adam chợt lên tiếng hỏi:

- Triệu Chuế Không... Tại sao ngươi lại chọn hợp tác với Trung Châu đội? Chỉ là vì muốn tìm cơ hội đánh với Tống Thiên một trận sao? Hay là ngươi còn động cơ nào khác?

Triệu Chuế Không cũng chẳng quay đầu lại, đáp:

- Ta là một thích khách mà, không phải loại chiến sỹ chính nhân quân tử gì, không tìm cơ hội đơn độc khiêu chiến hắn, chẳng lẽ lại quang minh tới trước mặt các ngươi để bị vây công à? Những kẻ khác thì cũng thôi, nhưng cái gã La Ứng Long kia tìm lực như thế nào ta nghĩ ngươi phải rõ hơn ai hết, hắn càng ngày càng trở nên mạnh mẽ, vượt qua Tống Thiên chỉ là chuyện sớm tối mà thôi. Mặc dù hắn hiện tại còn chưa đủ sức xen vào trận chiến giữa ta và Tống Thiên nhưng ta không phủ nhận, cái pháp bảo gì đó hắn mới luyện ra thật sự có uy lực để giết được ta... Ta nói vậy ngươi đã hiểu chưa? Không giải quyết mấy tên kia trong đội các ngươi, đặc biệt là tên La Ứng Long đó... Ta làm sao có thể yên tâm tới đây chiến đấu với các ngươi được?

-Làm sao có thể... Yên tâm đoàn diệt cả tiểu đội Thiên Thần đây?

.....

Trịnh Xá cũng chưa chết, trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, La Ứng Long đang thao túng trận pháp đột nhiên nát vụn mà chết, cả trận pháp cũng đột ngột mất khống chế, thân ở trong trận Trịnh Xá chỉ cảm thấy thân thể như sắp bị xé nát, hắn không thể không toàn lực chống chọi căng cứng cả cơ thể. Lúc này hắn vẫn đang trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, hơn nữa lại còn có thể khống chế được ý thức của mình, trong nháy mắt hắn tiến vào một trạng thái huyền diệu khó diễn tả.

Trong trạng thái này, hắn phảng phất như thấy được bản đồ gen trong cơ thể, mặc dù không phải diễn tả bằng con số hay hình ảnh nhưng trong cảm giác của hắn bản đồ gen vẫn vô cùng rõ ràng. Trong số đó những gen nào yếu ớt, gen nào mạnh mẽ, gen nào đại biểu cho lực bạo phát tạm thời, gen nào đại biểu cho sức chịu đựng cường hãn, gen nào khống chế năng lượng trong cơ thể, gen nào khống chế lực hồi phục, gen chịu nóng, chịu lạnh, hình dáng bản thân... Các dạng các loại gen đều xuất hiện trong não hắn.

http://tieulun.hopto.org

”Nóng quá, tăng cường gen chịu nóng, cùng cả gen khiến thân thể thêm rắn chắc...”

Tám lá cờ dần dần ngừng xoay tròn, nhưng ngọn lửa màu tím trên tám lá cờ lại không hề dừng lại mà có vẻ càng lúc càng nhanh, tiếp đó, luồng lửa tím chợt bùng lên, nổ tung giữa chiến trường...

461. Thỏa Hiệp Của Tiểu Đội Thiên Thần (1)

Luồng lửa phát nổ nhanh chóng tràn về phía đám lính Orc xung quanh, ngọn lửa màu tím nhìn có vẻ ảm đạm nhưng nhiệt độ lại cực kỳ cao, chỉ khẽ chạm vào là trực tiếp thiêu đốt đám lính thành tro bụi, sau đó đến cả tro bụi cũng thiêu sạch, nhiệt độ của lửa tím chỉ có thể gọi là kinh khủng. Cũng may là lúc trước không có quá nhiều đoàn lửa từ trên thái cực đồ hạ xuống, vì thế khi ngọn lửa bộc phát cũng chỉ là lan ra phạm vi hơn hai trăm mét, nuốt chửng đám Orc là coi như xong, nếu đâu suất tử hỏa bát quái lô thật sự bạo phát, hậu quả tạo ra tuyệt đối là trong phạm vi một nghìn mét, thậm chí vài nghìn mét không còn nổi một cọng cỏ nào, đây cũng là nguyên nhân vì sao La Ứng Long nói bản thân còn chưa thể hoàn toàn sử dụng chiêu này, chỉ bởi vì nó quá mạnh mẽ.

Trịnh Xá cả người cháy đen thui nằm trên mặt đất, nếu là người bình thường chịu thương thế như vậy thì đã sớm chết cháy rồi, toàn thân bị bỏng sâu tới trên 95%, hai con mắt cùng có một bị thiêu mù, nếu nói hắn là con người, không bằng gọi là cục than cháy được một nửa, cơ bản đã cận kề cái chết.

Chỉ là trong trạng thái này, bên trong da thịt bị đốt trụi của Trịnh Xá lại phát sinh biến hóa long trời lở đất. Lấy gen được tối ưu hóa trong trận chiến vừa rồi làm gốc, lấy nội lực cùng năng lượng vampire làm năng lượng, lấy gen rồng làm phụ trợ, lấy gen viễn cổ mạnh mẽ nhất trong cơ thể làm trung tâm, máu thịt trong người hắn đang cấu tạo lại với tốc độ cực nhanh. Đương nhiên, ý thức vẫn đang tỉnh táo của hắn cũng hiểu được, thân thể này chỉ có thể xuất hiện khi hắn sử dụng cơ nhân tỏa tầng thứ tư, dù sao thì năng lượng mà thân thể này cần có cũng quá lớn, trừ phi đạt tới trình độ tầng thứ năm, nếu không hắn sẽ không thể duy trì nổi sự tiêu hao năng lượng này...

”Không chết... Ta vậy mà vẫn còn sống...”

Trịnh Xá thở hắt ra một hơi dài, mặc dù lúc này toàn thân đau đớn dị thường nhưng hắn vẫn lập tức nhớ lại chuyện xảy ra lúc trước. Trong khoảng khắc khi hắn sắp bị thiêu chết, La Ứng Long bị tập kích, hơn nữa tập kích này còn phá vỡ kim quang bảo vệ của hắn trong nháy mắt, còn cả trạng thái khi chết cũng rất kỳ lạ, toàn thân không ngờ lại nhanh chóng biến thành bột phấn, tình huống như vậy Trịnh Xá cũng đã thấy qua... Đó chính là năng lực bắn tỉa độc nhất vô nhị của Zero, điểm tuyến ma nhãn!

Không cần biết đối phương có pháp bảo gì, không cần biết đối phương mạnh mẽ cỡ nào, chỉ cần tìm được dấu vết hủy diệt, súng ngắm Gauss liền có thể khiến nó nát vụn, hơn nữa tiếng nổ cực lớn lúc trước rõ ràng là tiếng súng ngắm Gauss.

”Quả nhiên là Zero... Hắn đang ở chỗ nào? Tại sao đúng lúc này lại xuất hiện ở đây? Chẳng lẽ là... Sở Hiên?”

Trịnh Xá chỉ có thể nghĩ như vậy, mặc dù hắn còn chưa dám khẳng định, nhưng trong thâm tâm hắn vẫn cảm thấy người có thể làm tới bước này tuyệt đối chỉ có thể là Sở Hiên! Hơn nữa cũng chỉ Sở Hiên mới có thể tùy ý để đội viên làm mồi nhử còn bản thân ở phía sau đẩy tất cả vào trong bố cục.

”Dù sao thì bây giờ cuối cùng cũng an toàn, điểm tuyến ma nhãn của Zero chỉ cần không sử dụng liên tục thì hắn là cũng không có trở ngại gì lớn. Sau đó là La Ứng Long đã bị giết, còn một cô gái da trắng nữa nhưng cô ta chắc là sẽ không dám lộ diện nữa, nếu không súng ngắm Gauss của Zero cũng không phải để làm cảnh...”

Trịnh Xá thở ra một hơi, nhưng hắn còn chưa kịp định thần lại thì chợt thấy mấy mũi tên đột ngột bắn tới cạnh người, mặc dù còn chưa bắn trúng nhưng vẫn khiến hắn giật thót cả người. Hắn đã quên mất hoàn cảnh hiện hiện tại, nơi này chính là chiến trường, mặc dù không còn sự uy hiếp từ tiểu đội Thiên Thần nhưng đám Orc cũng chẳng phải thiện nam tín nữ gì, nếu hắn vẫn còn bảo trì sức chiến đấu thì không sợ, kể cả giết không hết được bọn chúng thì muốn rời đi cũng hoàn toàn không có vấn đề gì, chỉ là tình huống

http://tieulun.hopto.org

hiện tại có chút đặc biệt... Hắn đang ở trên con đường mà đám Orc muốn tấn công tường thành nhất định phải đi qua, nói cách khác, hắn lúc này không thể động đậy nổi một ngón tay, cơ bản là chết chắc rồi.

"Không thể nào? Nếu phải chết dưới tay lũ Orc, ta thà chết trong công kích của tu chân còn hơn... Thủ đoạn tu chân đúng là mạnh mẽ..."

Trịnh Xá chỉ có thể trơ mắt nhìn đám Orc tới gần, mấy tiễn vừa rồi rõ ràng là chúng thử xem Trịnh Xá còn sức chiến đấu hay không, mắt thấy hắn vẫn toàn thân cháy đen nằm đó, nhất thời lũ Orc liền cẩn thận tiến đến. Tiếng súng ngắm Gauss cũng không vang lên, xem ra một phát điểm tuyến ma nhãn vừa rồi đã khiến Zero hôn mê, lúc này đám Orc đã càng lúc càng gần, chỉ còn cách Trịnh Xá hơn mười mét.

"Thật đúng là mỉa mai, không ngờ lại chết kiểu nực cười như vậy... vẫn là phải chết."

Lúc này Trịnh Xá cách tường thành khoảng năm, sáu trăm mét, mặc dù cũng coi là tương đối gần nhưng binh lính trên thành phòng thủ còn không kịp, sao có thể đi hỗ trợ hắn được? Trịnh Xá chỉ có thể bất đắc dĩ nhắm mắt lại, đúng lúc này, từ phía xa đột nhiên vang lên một tràng kèn hiệu trầm trầm, tiếng kèn hiệu từ xa truyền tới thoáng cái đã lôi kéo sự chú ý của tất cả đám Orc, bọn chúng cũng mặt kệ sinh vật cháy đen hình người này, lao cả ra phía ngoài.

Ở rìa chiến trường, một chiến mã thong thả chạy ra, trên lưng chiến mã là một người trung niên vũ dũng, toàn thân mặc áo giáp, ông ta phóng ngựa ra, nhíu mày nhìn vô số quân Orc trước mặt, dù trận chiến công thành đã diễn ra lâu như vậy, công thêm lần chém giết của Trịnh Xá cùng pháp bảo La Ửng Lóng phát nổ, quân đội Orc trên chiến trường vẫn còn hơn tám vạn.

Người trung niên hít sâu mấy hơi, tiếp đó dựng một tay lên, từ phía sau lập tức có vô số kỵ binh tiến ra, những kỵ binh này mới là thiết kỵ cận chiến chân chính, ngoài kỵ sĩ mặc giáp dày, tay cầm trường thương, đến cả ngựa cũng được khoác một lớp giáp nặng, toàn thân ngoại trừ hai con mắt, chỗ nào cũng được bảo vệ kín đáo. Từng kỵ binh lần lượt bước tới, trải ra một đoạn dài phía chân trời, nhất thời không biết đã có bao nhiêu thiết kỵ xuất hiện

-Éomer, ngươi dẫn người tấn công bên trái!

-Gamling, dẫn đội theo sau lưng ta!

-Grimbold, xuyên qua tường thành tấn công bên phải!

Người trung niên này chính là quốc vương Rohan, Théoden, ông ta quát lớn ra lệnh cho mấy viên tướng bên cạnh, sau khi những tướng lĩnh này phụng mệnh rời đi, ông mới quay người đứng trước vô số kỵ binh, hét lên:

-Đi theo ta! Các kỵ sỹ của Rohan! Dùng xương cốt kẻ thù mài sắc mũi giáo của các ngươi! Dùng đầu kẻ thù đập lên lá chắn của các ngươi! Nghênh đón mặt trời đang lên... Tiêu diệt tất cả kẻ địch trước mắt!

Khi ông ta hét lên, tất cả kỵ binh đều dựng thẳng trường thương, Théoden rút kiếm lượt qua dãy trường thương một lượt, vừa chạy vừa quát:

- Xông lên! Đem cái chết tới cho bọn chúng!

-Cái chết! Cái chết... Cái chết!

Théoden hét lên liên tiếp, các kỵ binh phía sau cũng nhiệt huyết sôi trào, gầm lên, sau khi tất cả cùng hét lớn, Théoden cuối cùng cũng hạ lệnh:

- Xông lên! Các hậu duệ của Isildur!

Dứt lời, ông đã dẫn đầu giục ngựa xông về phía trận địa kẻ thù.

Đúng là một cảnh tượng hoành tráng, cảnh cả vạn vó ngựa quân thiết kỵ xông tới thật sự kinh người, tiếng chân ngựa dần dần tụ lại thành một thanh âm đồng nhất, tiếng vang ầm ầm, mặc dù đội thiết kỵ chỉ có khoảng năm nghìn nhưng khi xung phong khí thế thật quá kinh người, một số tên Orc bắt đầu hoảng hốt nhìn quanh.

http://tieulun.hopto.org

Quân Orc không có sức mạnh như Uruk-hai nên không cầm nổi loại trường thương quá dài, thấy thiết kỵ xông tới bọn chúng chỉ có thể vung mâu dài hơn một mét chắn trước mặt, phía sau cung thủ phát tên như mưa bắn tới trước.

Thiết kỵ đều mặc trọng giáp liền thân cực dày, tên bắn bình thường đều dễ dàng bị đánh văng, chỉ có một số Bạo liệt tiễn bắn trúng mới có thể khiến họ ngã ngựa, nhưng số lượng Bạo liệt tiễn dù sao cũng ít ỏi, mà tốc độ của kỵ binh thì nhanh vô cùng, sau khi mấy trăm thiết kỵ bị bắn ngã thì tốc độ hai bên chỉ còn lại hơn mười mét.

Lũ Orc chỉ cảm thấy như một bức tường thép đổ xuống, trận tuyến phòng thủ đầu tiên thậm chí chưa biết xảy ra truyện gì đã trực tiếp bị thiết kỵ đạp ngã phóng qua, tiếp theo lại bị thiết kỵ đi sau giẫm lên, trong nháy mắt đã bị đạp thành thịt vụn. Thiết kỵ đi trước căn bản không thèm để ý tới chuyện gì tiếp tục xông tới, không có bất kỳ sinh vật nào có thể cản nổi họ, đến cả Troll cũng không thể, một con Troll cao mấy mét tối đa chỉ có thể cản được một chiến mã xông tới, sức mạnh cực lớn vẫn đẩy chúng văng đi mấy mét, tiếp đó liền bị những thiết kỵ theo sau đạp bằng. Mặc dù số lượng chỉ có năm nghìn nhưng đội kỵ binh giống như một lưỡi dao sắc nhọn, dễ dàng cắm ngập vào quân đoàn Orc không lồ, dần dần, quân đoàn Orc bắt đâu tan vỡ, dưới lượt xung phong này của kỵ binh, hơn ba vạn lính Orc bị giẫm nát hoặc giết chết!

Théoden vũ dũng dị thường, đấu khi chói mắt trên người ông ta bộc phát liên tục, bất kỳ sinh vật nào đâm vào người ông, Orc, Troll, tất cả đều biến thành mảnh vụn, trường thương trong tại lại càng không biết đã đâm chết bao nhiêu đối thủ. Đoàn thiết kỵ lấy Théoden làm trung tâm điên cuồng tràn về phía trung tâm quân đoàn Orc, uy lực của kỵ binh thật sự mạnh hơn quân Orc vô số lần.

Đúng lúc tất cả nghĩ rằng đội kỵ binh sắp giành được thắng lợi thì mặt đất bỗng rung chuyển, rung chuyển kịch liệt, tiếp đó mọi người đều nghe thấy một tràng kèn hiệu kỳ lạ, hơn mười giây sau từ mặt bên chiến trường từ từ xuất hiện những quái vật khổng lồ. Đúng thế, đó là những con voi khổng lồ cao tới mấy chục mét, thân hình chúng so với voi trong thế giới hiện thực còn lớn hơn rất nhiều, hơn nữa số lượng của chúng có khoảng hơn một trăm con, so với trong phim gốc cũng đông hơn rất nhiều...

Trịnh Xá có chút dở khóc dở cười, vốn hắn còn tưởng mình có lẽ có thể sống sót trên chiến trường này, ai mà biết tự nhiên lại xuất hiện lũ voi khổng lồ, càng bất hạnh là hắn đang nằm ngay trên đường tiến của lũ voi, hơn một trăm con, vận khí hắn có tốt nữa cũng sẽ bị giẫm chết...

Voi gọi là đi chậm, nhưng chỉ là đối với chúng mà thôi, kỳ thật nếu tính cả thể tích của đám voi này thì tốc độ di chuyển cũng không kém tốc độ ngựa chạy là bao, Trịnh Xá nhìn một con voi lớn đang bước thẳng tới chỗ hắn, sau vài bước nữa, hắn sẽ biến thành thịt nát...

-Ầm!

Một khối đá lớn bay thẳng tới, trực tiếp đánh trúng thân con voi, mặc dù độ lớn của khối đá còn chưa đủ đẩy ngã con voi này nhưng cũng khiến nó nghiêng nghiêng ngả ngả, Trịnh Xá nhìn qua khóe mắt liền thấy phía đó có mấy trăm người Ent cao hơn mười mét, họ đang tiến ra từ trong một khu rừng rậm cách đó không xa...

462. Thỏa Hiệp Của Tiểu Đội Thiên Thần (2)

Đây đúng là biến hóa khôn lường, đủ loại sinh vật, đủ loại quân đội, tất cả đều xuất hiện trong trận chiến này, khi người Ent xuất hiện trên chiến trường, lập tức có mấy chục khối đá giống như được máy bắn đá ném lên không trung, đập thẳng vào đám voi khổng lồ, nhất thời ít nhất cũng có hơn mười con bị đánh ngã xuống đất.

Trên lưng mỗi con voi đều có mấy chục người ngồi điều khiển, thấy người Ent thật sự rất lợi hại, bọn chúng lập tức quay đầu xông về phía họ. Người Ent cũng không hề yếu ớt, ào ào rời khỏi khu rừng lao tới chỗ lũ voi.

Hai bên đều là quái vật to lớn, đám voi cao tới mấy chục mét, người Ent thì chỉ hơn mười mét nhưng họ lại có số lượng đông gấp ba lần, hơn nữa thân thể bằng cây cối của họ về trình độ cứng rắn cũng vượt xa loài người, nên khi hai phe cùng lao lên liền đâm sầm vào nhau.

http://tieulun.hopto.org

Nhất thời cả mặt đất như có địa chấn, hơn mười người Ent đi đầu bị húc văng, nhưng liền có hơn ba mươi người đằng sau liên thủ ngăn cản mấy con voi lớn, gần như nâng bổng cả con voi lên, xem ra sinh vật có chân tay rút cuộc vẫn linh hoạt hơn sinh vật không có chân tay, ít nhất là trong lúc cận thân đoàn đội chiến đấu sẽ linh hoạt hơn không ít.

Lũ voi rơi xuống lập tức chấn động long trời lở đất nhưng Trịnh Xá thì chẳng có tâm trí đâu mà theo dõi chiến trường của đám quái vật cách hắn không xa đó, dù sao thì không cần biết là người Ent hay là lũ voi, chỉ cần rơi trúng người hắn là chỉ có một chữ chết mà thô. Nghĩ cũng thật đau lòng, những kẻ mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, ai mà không phải cường giả hô mưa gọi gió trong thế giới phim kinh dị chứ, cũng chỉ có hắn mới xui xẻo nằm dưới đất thế này, nhìn như sắp tắt hơi đến nơi.

-A, là Trịnh Xá phải không? Ngươi có vẻ thật sự xui xẻo... mà có lẽ ngươi vốn đã xui xẻo rồi.

Một giọng nói chợt vang lên, đồng thời còn có tiếng bước chân của vài người truyền tới.

Trịnh Xá vụt mở con mắt còn lại, quả nhiên trông thấy mấy người Nam Viêm Châu đội đang đứng trước hặn, Nyos mỉm cười nhìn hắn, bộ dạng như vậy khiến hắn lập tức giật mình.

"Đúng rồi, nhẫn trên tay... Quần áo mặc dù đã bị lửa thiêu cháy nhưng mấy chiếc nhẫn vẫn còn nguyên vẹn trên tay... Nam Viêm Châu đội, lúc này họ chỉ cần có thể vô thanh vô tức giết chết ta thì sẽ chẳng ai biết được là do họ làm, còn Trung Châu đội thì mất mất một thành viên quan trọng..."

Trịnh Xá yên lặng nhìn Nyos, tên này đột nhiên móc ra một miếng chocolate, vừa ăn vừa nói:

- Richard, nâng hắn dậy, chúng ta vào thành... Trận chiến này chúng ta thắng chắc rồi, ở đây có thể bị loạn binh lan tới, chúng ta cứ vào thành rồi hẵng tính... Nợ ngươi cái gì, trả lại cái đó.

Nói đoạn, hắn quay người đi về phía Minas Tirith.

"Con mẹ nó, cứu thì cứ cứu đi, còn phải bày ra bộ dạng muốn giết người diệt khẩu, dọa ta sợ đến..."

Sau khi mọi người đi vào thành không lâu, từ bến tàu chợt có một phiến xanh lục đậm đặc tràn tới, quân đoàn Orc còn đang ngoan cố kháng cự cùng đám voi khổng lồ hung hãn vô cùng, đứng trước đội quân xanh biếc này chợt mỏng manh như giấy. Nhóm quân này chính là Đội quân người chết, bọn họ tốc độ cực nhanh, hơn nữa toàn thân ngoài đao kiếm ra thì tất cả đều là hư ảo, lại thêm không bị trọng lực ảnh hưởng, nhất thời cả chiến trường như biến thành một đại dương xanh lục, trận chiến này... Loài người đã thắng!

Trận chiến này thắng lợi, nhưng không có nghĩa là một trận chiến khác cũng có thể thắng...

Ở một nơi cách Minas Tirith rất xa, bên trong Cánh cổng đen của Mordor, trên một dãy núi liên tục có những vụ nổ kịch liệt, mỗi lần phát nổ đều khiến một lượng lớn đất đá đổ xuống dưới, mà mấy lần phát nổ mạnh nhất còn khiến cả dãy núi có dấu hiệu tan vỡ, nơi này đã dần thu hút sự chú ý của đại quân Orc cùng Sauron.

-Tống Thiên! Đao thế còn có mấy loại? Ừm? Phong đao, thổ đao, hỏa đao, thủy đao, vẫn còn kim đao mạnh nhất phải không? Để ta xem thử đi!

Triệu Chuế Không vẻ mặt hưng phấn, quát lớn, tiếp đó toàn thân hắn trở nên mơ hồ, cả người như biến thành một dải lụa bằng ánh sáng cuốn về phía Tống Thiên, trên đường đi tất cả nham thạch bị hắn chạm phải đều lập tức nát vụn, nhất thời trên mặt đất xuất hiện một rãnh dài sâu hoắm.

Bộ dạng Tống Thiên nhìn có vẻ chật vật hơn Triệu Chuế Không một chút, nhưng động tác hắn thì không hề ngập ngừng, chỉ thấy hắn vung thanh trường đao cổ xưa cắm thẳng xuống trước mặt, trước khi dải lụa sáng cuốn tới đã nhanh chóng rút bật đao lên.

-Long quyển thổ lưu phong!

Thanh trường đao cổ phác rút bật lên, trong nháy mắt làm bắn tung cát bụi cùng đá vụn, tiếp đó trường đao điên cuồng xoáy động trong không khí, một luồng lốc xoáy cỡ nhỏ nhanh chóng hình thành trên đao, luồng lốc xoáy này kéo theo cả bùn đất và nham thạch vào trong, tiếng va chạm vang lên lốp bốp.

Khi dải lụa bằng ánh sáng chạm vào lốc xoáy lập tức phát nổ kịch liệt, sóng xung động lan tỏa ra khắp xung quanh, giống như lúc trước, cả đỉnh núi cũng bắt đầu tan vỡ.

http://tieulun.hopto.org

Sau khi chấn động cùng bụi bặm lắng xuống, Tống Thiên và Triệu Chuế không lại đồng thời nhìn về phía một hòn núi nhỏ cách đó không xa, ở đó cáo mấy trăm người đang từ từ tiến vệ phía họ. Khi tới gần hơn một chút, hai người mới phát hiện mấy trăm kẻ này căn bản không phải con người, mà là một loại sinh vật quỷ dị cao tới mấy mét, giữa bọn chúng còn có mấy người Sở Hiên của Trung Châu đội.

Triệu Chuế Không chợt mỉm cười, nhìn Sở Hiên nói:

- Giao dịch giữa chúng ta đã hoàn thành, xin hỏi ngươi tới đây tìm ta có việc gì? Đúng rồi, lúc trước ta quên nói với ngươi phải không? Cái giá trả cho việc quấy rầy trận chiến của ta... Rất là cao đấy.

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính đáp:

- À, không liên quan, ngươi cứ tiếp tục đánh, ta đi giết Adam là được rồi...

Dứt lời, hắn, ngẩng đầu nhìn Adam đang đứng trên một vách núi nhỏ sau lưng Tống Thiên, bên cạnh Adam còn có một cô gái da trắng, lúc này hai người hình như đang nói gì đó.

Tống Thiên vốn vẫn một mực im lặng nhìn Triệu Chuế Không, đến khi Sở Hiên nói xong hắn mới vụt ngẩng đầu lên, trong mắt đầy sát khí nhìn Sở Hiên.

Cùng lúc đó, Hạo Thiên thoáng cái đã chắn trước mặt Sở Hiên, nhún vai vẻ vô tội nói:

- Rất xin lỗi, ta cũng không muốn đối địch với ngươi... Nể mặt chung ta từng quen biết, ngươi đừng tấn công ta có được không? Oa...

Hạo Thiên đang nói, Tống Thiên đã từ xa lăng không bổ ra một đao, đao khí vô hình phá vỡ cả nham thạch dưới đất thành một khe dài, nhưng khi truyền tới cách Hạo Thiên mấy mét đột nhiên vang lên tiếng va chạm nặng nề, trước mặt Hạo Thiên xuất hiện từng vòng rung động kỳ quái có thể thấy được bằng mắt thường, chính những luồng xung động này đã cản đao khí của Tống Thiên lại.

Triệu Chuế Không lại thừa cơ, lắc mình một cái đã tới sát cạnh Tống Thiên, cũng không biết hắn làm cái gì, khi hắn quay lại chỗ cũ, trên ngực đã xuất hiện một vết đao sâu tận xương, nhưng trên tay lại cầm một cánh tay khác, một tay của Tống Thiên đã bị chém rời, cũng may đây không phải tay cầm đao của hắn.

-Thật là mất hứng, đang muốn đánh với ngươi một trận thật thoải mái nhưng xem ra bây giờ không còn cơ hội nữa, ngươi không ngờ lại dám chuyển sự chú ý khi đang đối chiến với ta... Lần sau đi, Tống Thiên, nếu tiểu đội Thiên Thần không bị đoàn diệt thì lần sau sẽ lại chiến đấu với ngươi.

Triệu Chuế không vứt cánh tay ra xa, tiếp đó giậm chân nhảy thẳng xuống dưới vách núi, bấy giờ giọng nói của hắn mới từ từ truyền tới.

Quả nhiên, đám Nemesis sau lưng Sở Hiên đã bắt đầu giương cung, số cung tên này đều dùng gỗ cứng chế thành do cung của Uruk-hai lúc trước quá nhỏ, đối với đám Nemesis Uruk-hai cao tới mấy mét này, trường cung dài ba mét mới có thể phát huy được thực lực của chúng. Trong số những Nemesss giương cung còn có hơn trăm kẻ cầm hai mũi tên, có thể nhận ra đây chính là tư thế bắt đầu của Bạo liệt tiễn.

Triệu Chuế Không cũng sớm nhận ra tình hình, mặc dù tốc độ cùng sức chiến đấu của hắn không thua bất kỳ ai, nếu muốn đi thì không ai cản nổi hắn, nhưng một đạo đao khí vừa rồi của Tống Thiên cũng không hề lưu tình, mà đao khí thật sự có thể chém vỡ đỉnh núi lại bị thủ đoạn vô hình của Hạo Thiên chặn lại. So ra thì, Triệu Chuế Không ngoài kỹ xảo ám sát ra, sức công kích cận chiến cũng không mạnh hơn Tống Thiên được bao nhiêu, ít nhất hắn không dám đảm bảo có thể phá vỡ bức tường khí vô hình đó trong vòng ba giây, mà trong ba giây, trăm phát Bạo liệt tiễn là đủ giết chết hắn rồi, chuyện này tuyệt đối không thể nghi ngờ gì.

-Vì thế, tiểu đội Thiên Thần chịu đoàn diệt đi.

Sở Hiên cũng không khách khí, hắn căn bản không thèm để ý Triệu Chuế Không rời đi, trực tiếp vung tay, Nemesis sau lưng đã kéo căng trường cung, Tống Thiên đứng cách mọi người không tới trăm mét đã hoàn toàn trần trụi trước uy lực của Bạo liệt tiễn.

Tống Thiên hừ lạnh một tiếng, đang định vung đao tấn công thì Adam đứng cách đó khá xa bỗng quát lớn:

http://tieulun.hopto.org

- Dừng tay, Sở Hiên, ván này ta thừa nhận ngươi đã thắng... Cứ như vậy đi, chúng ta yên lặng chờ tại đây, bao giờ thế giới Lord of the Ring này chấm dứt mới thôi, thế nào?

Sở Hiên liếc nhìn Adam cùng cô gái da trắng sau lưng hắn, nói:

- Không thể được, từ tư liệu ta thu thập được lúc trước, uy hiếp của ngươi so với tiểu đội luân hồi Ác Ma còn cao hơn, những người khác trong tiểu đội Thiên Thần đều có thể sống nhưng ngươi chắc chắn phải chết, để thành viên trong đội không thể hồi sinh ngươi lại, cách tốt nhất là đoàn diệt cả tiểu đội Thiên Thần các ngươi, chuyện này không đáng thương lượng.

Adam nhìn sang Hạo Thiên, Hạo Thiên vội vàng nhún vai bất đắc dĩ nói:

- Adam, đừng nhìn ta như vậy chứ, ta cũng rất bất đắc dĩ. Yên tâm đi, ta có lẽ cũng sẽ rất nhanh... Tính cách của Sở Hiên ta còn hiểu rõ hơn ngươi, cho dù thế nào đi nữa thì ta cũng chết chắc rồi, bây giờ chẳng qua chỉ là sống lâu hơn ngươi một chút thôi, ha ha ha...

Hắn đúng là một kẻ lạc quan, tựa hồ không hề lo lắng chút nào về việc mình sắp phải chết, nhưng Adam bỗng lên tiếng:

- Vậy thì được, chúng ta cùng chết đi, máy chấn động lục địa đã thiết lập xong, khóa mở ở trái tim ta, Sở Hiên, tới giết ta đi...

463. Thỏa Hiệp Của Tiểu Đội Thiên Thần (3)

Sở Hiên nhíu mày, nhìn chằm chằm vào Adam, mà Adam cũng rất thản nhiên đứng đó, ngược lại còn nghiêm túc nói:

- Kỳ thật chúng ta cũng không có thù hận gì lớn, chỉ là đều cố kỵ sự phát triển trong tương lai của đối phương mà thôi, ngươi e ngại tiểu đội Thiên Thần do ta chỉ huy, ta sao lại không lo lắng Trung Châu đội được ngươi dẫn dắt chứ? Hơn nữa Trung Châu đội các ngươi còn có một kẻ tiềm lực mạnh đến kinh người, giống như La Ứng Long tu chân của tiểu đội ta vậy... Tóm lại, chúng ta đều chỉ cố kỵ lẫn nhau mà thôi, thật sự vẫn chưa tới mức phải quyết phân sinh tử, kẻ địch chân chính của chúng ta hẳn phải là phe có tính uy hiếp áp đảo đối với cả hai, tiểu đội luân hồi Ác Ma...

Sở Hiên không trả lời hắn mà rút hai khẩu coilgun ra, tiếp đó lại thu súng vào tay áo, sau mấy lượt như vậy hắn mới khẽ nói:

- Được, bỏ qua cho các ngươi, nhưng ta muốn số năng lượng thạch trên người các ngươi... Đừng bảo ta là không có, cái điện thoại di động La Ứng Long ném đi không hề có chỗ hoán đổi, nó là một vật phẩm công nghệ cao được chế tạo dựa theo ứng dụng bản vẽ thiết kế của Chủ Thần, bên trong còn có mấy khối năng lượng thạch. Đương nhiên, ta cũng có thể cho rằng trên người ngươi không có năng lượng thạch, vậy ta chỉ có thể giết chết hai người bên cạnh ngươi... Có bản lĩnh thì tự sát đi, chúng ta cùng chết.

Adam cũng rất thẳng thắn, khi Sở Hiên nói vật hắn trực tiếp tháo một chiếc nhẫn đeo trên tay xuống, nói:

- Nạp giới, chắc là đội trưởng của các ngươi có thể sử dụng phải không? Bên trong ngoài năng lượng thạch còn có mấy món khác, tổng giá trị khoảng một chi tiết kịch tình cấp S.

Hai bên đều hiểu suy nghĩ của nhau, do lo ngại lẫn nhau nên mới gây áp lực lên đối phương, kỳ thật chẳng ai muốn chết cả, Adam không muốn, Sở Hiên lúc này cũng không. Nhưng trước mắt, bên chiếm ưu thế là Trung Châu đội, chỉ cần không uy hiếp tới tính mạng Adam, kể cả giết hai người bên cạnh hắn thì có lẽ hắn cũng không tự sát, chỉ là làm như vậy lại không phù hợp với thăng bằng trong suy nghĩ của Sở Hiên... Vẫn còn một kẻ khác tồn tại, Triệu Chuế Không vốn chẳng phải thiện nam tín nữ gì, nếu như hắn suy đoán không sai, lúc này Triệu Chuế Không đã đi về hướng kia, hơn nữa mục đích của hắn nhất định là...

"Lưu lại bọn chúng có lẽ cũng là một cơ hội...."

Sở Hiên cũng không dài dòng, lệnh cho một tên Nemesis tới cầm lấy chiếc nhẫn, tiếp theo trực tiếp vứt sang cho Hạo Thiên, đúng lúc đó, hắn cùng mấy Bá Vương, Vương Hiệp đều nghe được liên tục bốn tiếng thông báo của Chủ Thần... Tân nhân đã bị giết, kẻ ra tay chỉ có thể là Triệu Chuế Không vừa rời đi...

http://tieulun.hopto.org

Khi tiếng tân nhân tử vong truyền tới bên tai Trịnh Xá, hắn lập tức giật mình kinh hãi. Mặc dù trận chiến ở Gondor đã thắng lợi nhưng dọn dẹp chiến trường cùng cứu chữa người bị thương lại càng mất thời gian, Trịnh Xá cũng coi như trọng thương cực nặng, toàn thân không có một chỗ nào nguyên vẹn, dán Tam Thanh đạo phù cũng không có khởi sắc, xem ra thương thế nặng như vậy chỉ có thể trở về Chủ Thần không gian mới xử lý được.

Zero cũng được Chiêm Lam dùng quét hình tinh thần lực tìm thấy, sau đó Triệu Anh Không đưa Zero đã hôn mê từ trên một sườn núi về thành, rồi Zero được Trịnh Xá truyền nội lực liền tỉnh lại, đến lúc này, Trịnh Xá mới từ miệng Zero biết được chuyện Sở Hiên không chết, cũng biết được hành động của hắn từ lúc đó tới giờ.

-Không chết... Yên tâm, sắp chết rồi. Sau khi trở về Chủ Thần không gian ta nhất định sẽ đánh cho hắn dở sống dở chết... Hoặc là trực tiếp đánh chết cũng được, mọi người thấy thể nào?

Trịnh Xá cười hắc hắc, cũng không nói nhiều nữa, chỉ yên lặng nắm nắm tay.

Hắn còn chưa dứt lời, tiếng thông báo của Chủ Thần đã đột ngột truyền tới, liên tiếp bốn thành viên tử vong làm mấy người Trung châu đội đều sững sờ, tiếp đó Trương Hằng vụt nhảy dựng dậy, kêu lên:

- Bốn, bốn người, Sở Hiên, Bá Vương, Vương Hiệp, bốn người, chẳng lẽ bọn họ bị giết?

Trịnh Xá hít sâu một hơi rồi nói:

- Cũng không nhất định... Không biết chừng là tân nhân bị giết, dù sao bên cạnh Sở Hiên cũng có một đội Nemesis...

Trương Hằng vẫn do dự nói:

- Nhưng kẻ khống chế Nemesis không phải là Hạo Thiên sao? Vạn nhất Hạo Thiên tìm được cách thoát khỏi khống chế của Sở Hiên thì sao? Kết quả không phải sẽ rất bi thảm?

Trịnh Xá hung hăng trừng mắt nhìn Trương Hằng một cái, tên đáng ghét này chẳng nói được chuyện gì tốt, mở mồm ra là toàn dự đoán xui xẻo, giống như mấy người Sở Hiên chết chắc rồi, mà bản thân Trương Hằng cũng cảm thấy mình hình như đã quá bi quan, cười cười xấu hổ rồi cúi đầu không nói gì nữa.

Vẫn là Zero trầm ổn nhất, hắn yên lặng lấy một tấm kim loại gấp trong túi ra. Mọi người chỉ thấy hắn mở tấm kim loại ra rồi nhắm mắt khẽ vuốt lên đó, im lặng không nói. Hơn nửa ngày sau hắn mới mở mắt, thở phào nhẹ nhõm nói:

- Không sao cả, mấy người Sở Hiên không chết, hình như là tân nhân bị đánh lén, còn mấy người bọn họ thì đều ổn, nói là sẽ ở Mordor chờ chúng ta cùng tới.

Nhất thời, cả đám Trịnh Xá đều thở phào, tiếp đó Trịnh Xá lại hung hăng nói:

- Mẹ nó, lũ khốn này toàn làm người ta phải lo lắng, đến khi gặp lại bọn hắn... Gặp lại bọn hắn...

Cứ nói, nói, đến cuối cùng Trịnh Xá cũng chỉ có thể thở dài nặng nề rồi yên lặng.

Chiến đấu rút cuộc cũng hoàn toàn kết thúc, sau khi cứu chữa rất nhiều thương binh, Aragorn mang theo Đội quân người chết tới đỉnh thành phố Minas Tirith, ở đó quan nhiếp chính đã sớm bị dọa đến ngây ngốc đang quỳ dưới đất. Biểu hiện của lão trong trận chiến đều bị mọi người chứng kiến, Đội quân người chết đã xác nhận Aragorn chính là hậu duệ của cùng của hoàng tộc Gondor, quan nhiếp chính lập tức bị Aragorn miễn chức, tiếp đó hắn ra mệnh lệnh đầu tiên, chính là tập hợp tất cả quân đội cùng tấn công Mordor.

Rất đáng tiếc, Đội quân người chết gần như vô địch lại không đi theo, bọn họ sau khi hoàn thành lời hứa liền biến đi theo gió, nếu không với quân đoàn này thì Mordor có bao nhiêu binh lính cũng vô dụng, thậm chí Sauron cũng không nhất định có thể đối kháng được.

-Trận chiến cuối cùng rồi... Trận chiến Mordor, còn hai ngày nữa, triệu tập quân lương cùng bộ binh tại các thành phố khác của Gondor, cộng thêm kỵ binh Rohan, chúng ta có tổng cộng mười lăm nghìn người, lúc đó chính là lúc chúng ta tấn công Mordor!

http://tieulun.hopto.org

Trong đại sảnh nghị hội trên đỉnh thành phố, Aragorn ngồi trên ngai vàng thương lượng chiến lược tiếp theo với những người còn lại, Gimli nghe vậy liền kỳ quái hỏi:

- Mordor còn bao nhiêu quân lính? Bọn chúng chết mất một trăm ngàn tên ở đây, chỗ đó hắn là rất dễ đánh hạ phải không?

Aragorn và Gandalf đưa mắt nình nhau, cùng cười khổ, Gandalf khụ một tiếng nói:

- Số lượng quân đội còn lại của Mordor, e hèm, đại khái còn khoảng hai mươi vạn tên. Đây chỉ là phỏng đoán cầm chừng, do sức sinh sản của lũ Orc thật sự quá mạnh, ta cũng không thể biết được Sauron bao nhiêu năm như vậy, rút cuộc đã tích lũy được bao nhiêu quân lính. Lần này hắn không cùng tham chiến với quân đội, nhất định là Mordor còn một lượng lớn quân đang hộ vệ hắn, dù sao thì hắn chỉ mới đoạt lại được chiến nhẫn. Đến khi sức mạnh của chiến nhẫn tối cao tăng lên, sức mạnh của ba chiếc nhẫn Elf giảm đi, khi hắn khôi phục lại trạng thái đỉnh cao, đến lúc đó hắn nhất định sẽ bắt đầu chinh phạt cả đại lục phía tây...

Gimli a một tiếng, cúi đầu lẩm bẩm:

- Ý ông là, chúng ta chỉ còn cơ hội này?

Aragorn nghiêm trang nói:

- Không sai, mặc dù binh mệt ngựa mỏi nhưng chúng ta phải nhân lúc Sauron còn chưa khôi phục toàn bộ sức mạnh mà đánh bại hắn, sau đó triệt để phá hủy chiếc nhẫn... Quốc vương Rohan, xin hỏi quân đội của người có cần bổ sung vũ khí không? Trận chiến vừa rồi, vũ khí của kỵ binh nhất định là đã bị hư hỏng nghiêm trọng phải không?

Théoden khẽ gật đầu nhìn hắn, đáp:

- Chờ thống kê số lượng kỵ binh còn lại sau đó để Gondor bổ sung đi, thời gian hai ngày cũng đủ để ngựa cùng chiến sỹ nghỉ ngơi...

Thấy sắc mặt mọi người đều có chút ảm đảm, Gandalf lập tức nói:

- Mọi người không cần tuyệt vọng như vậy, người Ent đã đáp ứng cùng theo chúng ta tới cánh cổng đen của Mordor. Mặc dù họ không thể tiến vào khu vực đầy lửa của Mordor nhưng có thể dùng đá phá vỡ cổng, khi đó chúng ta tấn công vào sẽ đơn giản hơn rất nhiều, hơn nữa năng lượng sinh mạng của họ còn có thể tập trung lại, giúp bảo vệ các chiến sỹ, như vậy hy vọng chiến thắng sẽ lớn hơn. Chỉ tiếc Trịnh Xá ngươi đã trọng thương, nếu không ngươi sẽ là lựa chọn tốt nhất để đối đầu với Sauron.

Mấy nhân vật trong phim cùng gật đầu, tiếp xúc lâu như vậy họ tự nhiên là hiểu rõ thực lực của Trịnh Xá, đặc biệt là Gandalf đã chứng kiến trận chiến kinh hoàng giữa hắn và La Ứng Long lại càng cảm thán không thôi.

Trịnh Xá lại đang nghĩ tới một chuyện khác, lúc này toàn thân hắn đang được quấn đầy băng vải, nhìn giống như một xác ướp, cơ bản là đến di động chân tay cũng rất khó khăn, hắn chỉ có thể nhìn Gandalf gật đầu rồi mới nói:

- Là tập trung tất cả sức mạnh cây cối vào một điểm phải không? Nếu có thể triệu hồi... Gandalf, sau khi hội nghị kết thúc có thể đưa ta tới gặp người Ent được không?

Gandalf ngạc nhiên nhìn hắn những vẫn gật đầu không nói gì.

Tiếp theo hôi nghị liền thảo luận chi tiết trận chiến sắp tới một lượt, đến lúc hoàng hôn mới kết thúc, mọi người rời khỏi sảnh chỉ còn hai quốc vương ở lại không biết bắt đầu bàn bạc cái gì, Gandalf thì đẩy Trịnh Xá đi xuống dưới (lúc này hắn đang ngồi trên một chiếc xe lăn thô sơ do Trương Hằng thế tạo thủ công, rất khó coi...) . Không lâu sau, hai người đã rời khỏi thành phố, đi về phía khu rừng bên cạnh.

Người Ent tự nhiên là không thể sống trong thành phố, chưa nói đến chuyện thân hình to nhỏ thế nào, họ vốn cực kỳ ghét đá tảng, mà thích cây cối, bùn đất, suối khe, không khí ẩm ướt hơn..

-....Các vị thử truyền năng lượng vào người ta xem? Ta sẽ khống chế phần năng lượng này để sử dụng, xin đừng lo lắng.

http://tieulun.hopto.org

Trong lúc nói Trịnh Xá đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, đồng thời lấy Vòng tay của thần Anubis trong Nạp giới ra...

464. Mordor Loạn Chiến Và... Trở Về! (1)

Nói ra có vẻ rất mỉa mai, năng lượng sinh mạng không ngờ lại có thể triệu hồi Đội quân của thần Anubis, sinh mạng và tử vong rõ ràng là hai sức mạnh đối lập nhưng Trịnh Xá thật sự có thể dùng năng lượng sinh mạng để triệu hồi đám quái vật đó.

Trong trại thái nhập vi, Trịnh Xá có thể phát huy từng chút từng chút năng lượng một, không giống như lúc trước phải truyền tất cả năng lượng vào trong vòng tay của thần Anubis để tiến hành triệu hồi. Khi người Ent truyền năng lượng sinh mạng vào cơ thể Trịnh Xá, hắn quả nhiên triệu hồi ra mấy con quái vật trong Đội quân thần Anubis, mà trông thấy lũ quái vật mình người đầu chó này, Gandalf cùng người Ent đều nhíu mày.

Mặc kệ Gandalf cùng người Ent có cảm thấy Đội quân của thần Anubis giống như pháp thuật tà ác hay không, dưới áp lực từ mấy chục vạn đại quân Mordor, dưới áp lực từ Chúa tể Bóng tối Sauron, cuối cùng họ vẫn không thể không đồng ý yêu cầu của Trịnh Xá, trong trận chiến với Mordor, tập trung tất cả năng lượng của người Ent lên người hắn, để hắn tận lực dùng số năng lượng này triệu hồi Đội quân của thần Anubis...

-Với chất lượng đám quái vật trong Đội quân của thần Anubis, cho dù đối mặt với Uruk-hai biết đấu khí cũng có sức đánh một trận, dù gì chúng cũng cao tới ba mét, hơn nữa đầu không bị phá nát thì gần như không bị tiêu diệt, lại còn có thể bỏ qua trọng lực ảnh hưởng. Mặc dù chưa đến mức khoa trương như Đội quân người chết nhưng cứ nghĩ đến chuyện có thể triệu hồi được mười nghìn con thì hẳn là sẽ rất dễ dàng công phá Cánh cổng đen, sau đó cũng có thể gây thương hại nặng cho quân đội Orc bên trong!

Trịnh Xá nói với Gandalf vẻ khẳng định.

Gandalf vốn rất không muốn đồng ý với yêu cầu này của Trịnh Xá, bởi vì sau khi chứng kiến sức chiến đấu mạnh mẽ của Đội quân thần Anubis, chuyện ông ta lo lắng nhất chính là, vạn nhất Trịnh Xá mất quyền khống chế đám quái vật này, bị một vạn con quái vật như thế tập kích, mọi người lập tức chết không có chỗ chôn, chỉ là một câu nói của Trịnh Xá lại khiến ông không thể phản đối được gì nữa.

-...Nếu không có đám quái vật này, mười lăm nghìn người có thể đánh bại hoàn toàn Mordor không?

Đáp án là... Không thể.

Bất quá được người Ent trợ giúp, ít nhất an toàn rút lui là không có vấn đề gì, hơn nữa theo tình hình Gandalf biết, quân đội Mordor mặc dù đông nhưng quân lính có sức chiến đấu trong đó lại không nhiều. Phần lớn quân đội chỉ là lính Orc, hơn nữa tổn thất một trăm nghìn quân, phương diện quân giới nhất thời không thể bổ sung kịp, cho nên mấy chục vạn quân chỉ có tác dụng như bảy, tám mươi nghìn... Nhưng cho dù là bảy, tám mươi nghìn, khi dựa vào thành trì cũng không phải mục tiêu mười lăm nghìn người có thể công phá.

Rất mâu thuẫn, rất bất đắc dĩ...

Trịnh Xá vẫn bị bọc kín như một xác ướp, có điều thủ đoạn của Trình Khiếu cũng rất cao, vốn hắn bị bỏng rất nghiêm trọng, lại không có thuốc kháng sinh, không có thiết bị y tế, không có thuốc giảm đau, kể cả sức hồi phục của hắn có mạnh đến mức nào thì có lẽ cũng không chống nổi quá trình nhiễm trùng đau đớn. Bất quá không biết Trình Khiếu tìm đâu được rất nhiều lá cây màu xanh, lại thêm một loại sâu to lớn trong suốt nhìn rất kinh tởm, Trình Khiếu nghiền cả lá cây cùng sâu thành chất lỏng sau đó bôi lên toàn thân Trịnh Xá.

-....Không cần phải dài mặt ra như thế, ngươi không thích đàn ông xoa thuốc, ta lại thích sờ mó thân thể nam nhi à? Con mẹ nó, nếu được thì thật muốn nắn bóp bộ ngực siêu lớn kia...

Trình Khiếu nhún vai, vẻ mặt chán chường nói.

Trịnh Xá vừa tức vừa buồn cười, yên lặng chịu cơn đau buốt khi bôi thuốc, sau đó mới nói:

http://tieulun.hopto.org

- Đánh rắm ít thôi, ta toàn thân đều quấn băng vải, ngươi thấy vẻ mặt ta thế quái nào được? Không nói mấy chuyện này nữa, ta hỏi ngươi, ngươi không cảm thấy Trương Hằng và Triệu Anh Không hình như có chút thay đổi sao?

Trình Khiếu liếc xéo Trương Hằng một cái rồi lại chăm chú nhìn Triệu Anh Không, hơn nửa ngày sau mới nói:

- Ách... Hình như khi cầm kiếm thì lồng ngực hơi động đậy, chẳng lẽ vải quấn ngực bị lỏng?

-....Bỏ đi, nói chuyện với ngươi chẳng được tích sự gì cả...

Trịnh Xá nhắm mắt lại, hắn cũng không muốn nói thêm gì nữa, chỉ im lặng chịu đựng cảm giác vừa đau đớn vừa tê dại khắp toàn thân.

Trương Hằng cùng Triệu Anh Không thật sự đã có thay đổi, chỉ là có thể cả bản thân họ cũng chưa nhận ra. Khi Trương Hằng nắm tên, ánh mắt hắn kiên định có lực, không còn cảm giác tránh né như trước, còn khi Triệu Anh Không cầm kiếm thì lại chậm hơn lúc trước nửa phần, chỉ là thời gian trì hoãn này lại khiến góc độ xuất kiếm của nàng thêm chuẩn xác, khó lường. Trịnh Xá lúc này thân mang thương tích, mắt cũng chỉ còn lại một con, nếu không hắn tất có thể nhìn được rõ ràng trong mắt Triệu Anh Không, thù hận... hình như đã biến mất, hoặc là ẩn giấu đi...

Cái gì nên tới thì sẽ phải tới, mang theo lo lắng cho mấy người Sở Hiên, đội quân này nhanh chóng lên đường, đến bình minh ngày thứ ba, mười lăm nghìn quân đặt chân lên hành trình cuối cùng, tiến về phía Mordor!

-...Nói như vậy, ngươi lấy hứa hẹn chuyện tương lai làm điều kiện? Nói là có thể khiến cây cối tại Isengard hồi phục thành rừng rậm như cũ trong vòng mười năm? Các ngươi lấy đâu ra thủ đoạn lớn như vậy?

Trịnh Xá tò mò hỏi Nyos.

Nyos vừa ăn chocolate vừa bình thản nói:

- Trong Chủ Thần không gian có rất nhiều thứ như vậy, chuyện này cũng không có gì khoe khoang cả, sao bằng Trung Châu đội các ngươi được, tiến hành giao dịch với khắp các thế lực trong thế giới Lord of the Rings này.

Trịnh Xá lúc này mới nhớ ra Nyos cũng là nhân vật trí lực siêu quần, lập tức tức cười xấu hổ, nói:

- Ngươi biết giao dịch giữa bọn ta và nữ hoàng Elf sao?

Nyos gật đầu đáp:

- À, vừa mới biết, từ miệng ngươi...

Trịnh Xá thật sự hận không thể vả vào miệng mình một cái, chỉ có thể khẽ hỏi:

- Đúng rồi, chuyện tân nhân hôm qua... Tuyệt đối không phải Trung Châu đội bọn ta làm, ngươi biết chứ? Thông báo tân nhân bị giết...

Nyos thờ ơ cắn một miếng chocolate, đáp:

- Đương nhiên là biết, nếu như là Trung Châu đội các ngươi làm thì đã làm từ sớm rồi, ít nhất là sẽ làm khi ngươi còn đầy đủ thực lực chứ không phải để đến lúc biến thành xác ướp như bây giờ mới làm. Có người muốn giết ngươi nên mới giết đám tân nhân này, khiến chúng ta thù hận lẫn nhau, hoặc là tân nhân tự tàn sát, đơn giản như vậy thôi.

Trịnh Xá thật không biết nói gì nữa, hắn chợt phát hiện mình rất ghét ở cùng chỗ với loại người trí tuệ cực cao này, giống như hắn nghĩ gì đối phương cũng biết rõ hết, cảm giác này thật sự khiến người ta rất khó chịu...

"Tìm thời gian cho ngươi ở cùng chỗ với Sở Hiên, để ngươi thử cảm giác cả màu quần lót cũng không giấu được, vẻ mặt khi đó chắc chắn sẽ rất tuyệt..."

Trịnh Xá lòng đầy ác ý, nghĩ thầm.

http://tieulun.hopto.org

Cho dù thế nào, mười lăm nghìn người cuối cùng cũng từ từ tiếp cận Mordor, khung cảnh xung quanh cũng càng ngày càng khắc nghiệt, người Ent là nhóm không thoải mái nhất, ít nhất so với loài người, mặt đất cháy đen khiến họ vô cùng khó chịu, nếu không phải có lời hứa cùng loài người tới Cánh cổng đen thì họ đã sớm rút vào trong rừng rồi.

Mặc dù hoàn cảnh càng lúc càng khắc nghiệt nhưng dọc đường đi không hề bị cản trở chút nào, đội quân sau mấy ngày rút cuộc cũng tới trước Cánh cổng đen, đó là một cổng thành khổng lồ cao tới mấy chục mét, rộng hơn trăm mét. Khi đội quân tới nới, rất nhanh chóng phía dưới cổng thành to lớn mở ra một lỗ nhỏ, một kỵ sĩ từ trong phóng ra.

Tên kỵ sĩ này cưỡi một con ngựa đen, trên người cũng mặt áo giáp màu đen tuyền, áo giáp che kín cả đôi mắt cùng lỗ tai, chỉ để hở ra một cái miệng to lớn ghê tởm, trong miệng đầy răng vàng khè, sắc nhọn.

-Chủ nhân của ta, Chúa tể Bóng tối Sauron hoan nghênh các vị, xin hỏi các vị tới đây có việc gì?

Tên quái vật há cái miệng kinh tởm, hỏi.

Mấy nhân vật trong phim đưa mắt nhìn nhau rồi Aragorn bước tới trước nói:

- Gọi Chúa tể Bóng tối ra đây, đã đến lúc hắn tiếp nhận trừng phạt của chính nghĩa!

Gandalf bỗng ngăn hắn lại, nói:

- Nói với chủ nhân của ngươi, quân đội Mordor nhất định phải giải tán, còn hắn co thể rời khỏi đại lục này, vĩnh viễn không được quay lại, chỉ như vậy bọn ta mới có thể lưu lại tính mạng hắn!

Cái miệng rộng chợt lộ vẻ châm biếm, nói:

- Ta nghĩ các ngươi có thể đã biết chủ nhân ta đã giành lại được chiếc nhẫn tối cao chứ? Đúng thế, chiếc nhẫn đó sẽ nô dịch cả thế giới Middle Earth. Các ngươi có muốn biết chủ nhân ta làm thế nào lấy được chiếc nhẫn không? Hai tên hobbit đó, mùi vị chúng thật là ngon lành, còn cả tiếng kêu gào thống khổ khi bị hành hạ nữa, ha ha ha...

Mấy nhân vật trong phim đều trầm mặc lắng nghe, Aragorn hít sâu một hơi, khiển ngựa chậm rãi bước tới gần, tên quái vật miệng rộng lại nói:

- Ngươi là ai? Người thừa kế của Gondor? Ngươi là hậu duệ hoàn tộc? Thật đáng tiếc, ngươi sắp phải...

Hắn còn chưa dứt lời đã bị Aragorn trực tiếp vung kiếp chém đứt đầu, cái xác đổ vật xuống đất.

-Sauron!

Aragorn hướng về Cánh cổng đen, quát lớn:

-Còn nhớ thành kiếm này không? Nó từng kết liễu ngươi một lần, bây giờ sẽ lại kết liễu ngươi một lần nữa! Tới đi, Sauron! Để bọn ta chôn vùi ngươi!

Những lời này kết thúc, Cánh cổng đen đột nhiên phát ra tiếng mở cửa nặng nề, giống như có rất nhiều bánh răng đang chuyển động, tiếp đó cánh cổng khổng lồ chậm rãi mở ra. Hơn một phút sau, cả Cánh cổng đen đã hoàn toàn mở rộng, bên trong quân Orc đứng đông nghìn nghịt vô cùng vô tận, quả thật là vô cùng vô tận, đưa mắt nhìn không thể tính nổi có bao nhiêu vạn tên Orc ở trong đó, số lượng quả thực khiến người ta phải kinh sợ.

Aragorn quay lại nhìn thật sâu vào binh lính, tiếp đó nắm chặt trường kiếm màu bạc trong tay, bình tĩnh điều khiển chiến mã đứng chờ, chỉ cần thời cơ thích hợp sẽ triển khai tấn công.

Ở cách Aragorn không xa...

-Người Ent, có thể truyền tất cả năng lượng vào người ta... Tất cả năng lượng của các ngươi truyền tới đây, mấy nghìn, một vạn, hai vạn, để ta xem đến cùng có thể triệu hồi bao nhiêu quân lính trong Đội quân của thần Anubis!

http://tieulun.hopto.org

465. Mordor Loạn Chiến Và... Trở Về! (2)

Năng lực nhập vi rất khó giải thích, đó là một loại thể nghiệm với cảnh giới sức mạnh, một loại thành thục đối với nhận biết bản thân, điều kiện đầu tiên để tiến vào trạng thái này là nhất định phải mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, dù chỉ là sơ cấp cũng được. Một khi tiến tiến vào cấp độ nhập vi, chỉ cần ngươi đi khẽ một bước cũng có thể cảm nhận được tình hình phân bố lực đạo trong một bước này, nếu nhập vi thuần thục hơn môt chút, thậm chí có thể sử dụng sức mạnh trong một bước này, dùng tốc độ nhanh nhất để tiến tới, đây chính là cấp độ nhập vi, lực khống chế cực kỳ chính xác, đối với sức mạnh, đối với năng lượng.

Khi năng lượng từ người Ent truyền tới, Trịnh Xá nhanh chóng thao túng luồng năng lượng này tiến vào trong Vòng tay của thần Anubis, tiếp đó giống như trong quá khứ, đưa tay chỉ về mảnh đất trước mặt, ngay lập tức...

Giữa quân đội loại người và đại quân Mordor có một khoảng trống rộng rãi, khoảng trống này nhanh chóng xuất hiện biến hóa, rất nhiều quái vật trồi lên từ đó, rất nhiều... Cái gọi là rất nhiều, ít nhất là từ mười nghìn trở lên.

Do số lượng quân lính trong Đội quân của thần Anubis đã quá nhiều, khoảng trống này thậm chí đã không thể hoàn toàn chưa hết bọn chúng, nên khi số lượng tiếp tục tăng lên, đám quái vật này bắt đầu xếp chồng từng lớp lên nhau, thậm chí càng lúc càng có nhiều tên tràn ra vách đá xung quanh, dù sao bọn chúng cũng là sinh vật không bị trọng lực ảnh hưởng, có vách núi vách đá hay không cũng chẳng sao cả.

"Mười nghìn... Hai mươi nghìn... Ba mươi nghìn... Số lượng còn đang tăng lên, mẹ nó, lần này đúng là chơi quá tay rồi."

Đến khi Trịnh Xá tiêu hao sạch sẽ năng lượng sinh mạng truyền vào cơ thể, giữa hai bên đã xuất hiện hơn bốn mươi nghìn quái vật trong Đội quân của thần Anubis. Lũ quái vật thân người đầu chó, cao hơn ba mét, toàn thân hoàn toàn do bùn đất, cát bụi tạo thành, tay cầm một loại vũ khí dài ngoẳng, bọn chúng liên tiếp rống lên.

Trịnh Xá dùng ý niệm khống chế Vòng tay, hướng mục tiêu công kích vào đại quân Orc đông đúc trước mặt, tiếp theo một con quái vật nhảy vọt lên, tên Orc ở gần nó nhất lập tức bị đẩy ngã xuống đất, không đợi hắn đứng dậy, cây đao dài đã chém tới, trong tiếng gào thảm của tên Orc, hắn đã bị chém thành hai đoạn.

Hơn bốn mươi nghìn quái vật trong Đội quân thần Anubis đồng thời tru lên, tiếp đó tràn về phía quân Orc với khí thế không kém gì chiến mã xông pha. Thân cao ba mét, sức mạnh cực lớn, lại thêm đặc tính di chuển không bị trọng lực ảnh hưởng, thoáng cái đám quái vật đứng hàng đầu đã vọt tới chỗ Cánh cổng đen, quân Orc nhất thời liền kêu gào sợ hãi, vội vàng bắn tên trong tay, nhưng những mũi tên này đều xuyên qua người lũ quái vật, bọn chúng do cát hợp thành căn bản không sợ bị tên bắn, chỉ có mấy con xui xẻo trực tiếp bị Bạo liệt tiễn bắn xuyên đầy, kết quả là thân thể hóa thành cát bụi trong nhát mắt...

Ngay từ lúc bắt đầu tiếp xúc, sức chiến đấu của lũ Orc kém xa Đội quân thần Anubis, bọn chúng căn bản không sợ chết nên khi tấn công đều chỉ tiến không lùi, hơn nữa dùng ưu thế thân thể toàn từ cao chém xuống, mặc dù không bằng chiến mã thiên kỵ xung phòng nhưng công kích cũng hung hãn dị thường, trận thế hàng đầu của quân Orc tan vỡ trong nháy mắt, vô số tên Orc kêu khóc bỏ chạy về phía sau... Có lẽ bọn chúng không sợ chiến đấu với con người nhưng đứng trước đám quái vật bằng cát đánh không chết, giết không xong này, hình tượng khinh yếu sợ mạnh của loài Orc lập tức thể hiện rõ ràng, chúng đã hoảng sợ.

Aragorn và Théoden đưa mắt nhìn nhau, hai người cùng nhìn về quân đội thủ hạ của mình, một bên là kỵ binh, một bên là kỵ binh và bộ binh nặng tổ hợp, hai bên đều cho quân đội hô hào khẩu hiệu cùng động viên trước khi chiến đấu. Thời cơ không thể để lỡ, mắt thấy Đội quân của thần Anubis đã càng lúc càng tiến sâu vào bên trong, cơ hội tốt như vậy tuyệt đối không có lần thứ hai, cũng chỉ có nhân lúc này mới có thể triệt để phá tan quân Orc!

-Các chiến sỹ Gondor, vì nhân loại, vì tương lai... Vì đánh bại Chúa tể Bóng tối, xông lên!

Aragorn kéo cương, dẫn đầu xông lên trước, theo sát sau lưng là kỵ binh cùng bộ binh thủ hạ của hắn.

Théoden cũng hét lên:

http://tieulun.hopto.org

- Các kỵ sĩ Rohan, hãy mang đến cái chết và hủy diệt cho kẻ thù! Vì cái chết!

Nói đoạn, ông ta cũng dẫn đầu lao vào bên trong, phía sau là từng lớp thiết kỵ dàn hàng xông đến, đây là binh chủng mạnh mẽ nhất thời đại này.

Trịnh Xá ngồi trên khô lâu chiến mã nhưng lúc này hắn không có cách nào đi chiến đấu, hắn liếc nhìn mấy thành viên Trung Châu đội bên cạnh nói:

- Chiêm Lam, tìm được vị trí mấy người Sở Hiên chưa?

Chiêm Lam gật đầu nói:

- Ừm, tìm được rồi, bọn họ hình như đang giằng co với ai đó, đội Nemesis cũng ở đấy... Ta truyền hình ảnh vào ý thức các ngươi.

Trịnh Xá nhìn mấy người xung quanh nói:

- Trương Hằng tới hội hợp với họ, kỹ xảo cung tiễn của ngươi có uy lực rất lớn, có thể giúp được một ít, Triệu Anh Không ở lại đây bảo vệ bọn ta, kiếm của ngươi...

Triệu Anh Không đột nhiên nói:

- Không, để ta tới chỗ bọn họ, ta... Ta muốn gặp một người.

Trịnh Xá ngạc nhiên nhìn nàng, trong mắt cô bé đầy vẻ kiên quyết, bình tĩnh nhìn lại Trịnh Xá, một lúc sau Trịnh Xá mới nói:

- Vậy thì ngươi... Tự cẩn thận nhé, còn nữa... Nếu có thể thế, cắt đứt đoạn quá khứ đó cũng tốt!

Triệu Anh Không gật đầu chắc chắn, tiếp đó quay đầu chạy về vị trí hiện ra trong bản đồ quét hình, Trịnh Xá thì dẫn những người còn lại cùng đi về phía rìa chiến trường Mordor, trên bản đồ quét hình tinh thần lực đã xuất hiện một mục tiêu đặc biệt... Chúa tể Bóng tối Sauron!

Đang giằng co với mấy người Sở Hiên là hai thành viên Đông Mỹ Châu đội, Triệu Chuế Không cũng không ở cạnh bọn họ nên khi đụng phải đại quân mấy trăm Nemesis, Sở

Hiên không nói hai lời trực tiếp bao vây họ lại, mặc kệ hai tên này kêu gào cái gì Triệu Chuế Không sẽ tìm Trung Châu đội tiết giận.

-Cơ bản là không thể, hắn còn có chuyện hắn muốn làm, còn việc các ngươi cần làm là... Chờ đợi đi.

Sở Hiên lạnh nhạt nói.

Hạo Thiên có chút bi ai nhìn hai thành viên Đông Mỹ Châu đội, mặc dù không dám khẳng định nhưng hắn cảm giác được hai người này chết chắc rồi, Sở Hiên chẳng qua là đang đợi đến lúc thích hợp để giết họ thôi... Bị Triệu Chuế Không giết mất bốn tân nhân, với tính cách không chịu thua thiệt của Sở Hiên, tự nhiên là muốn giành lại số điểm trừ này, còn bản thân hắn thì... Có lẽ cũng cách cái chết không xa lắm...

Triệu Anh Không lại không biết tất cả những chuyện này, nàng vẫn như cũ chạy tới trước, cho tới khi trước mặt xuất hiện một hình bóng quen thuộc, một thanh niên tóc dài mỉm cười chắn trước mặt nàng.

466. Mordor Loạn Chiến Và... Trở Về! (3)

Triệu Anh Không chỉ cảm thấy trong đầu như nổ vang, sát khí ngập trời vụt muốn thoát ra, bất quá nàng chợt nhớ đến hình ảnh nhìn thấy trong hang động của Đội quân người chết, bóng người mỉm cười ấm áp đó... Hắn trước kia, luôn chân tâm bảo vệ cho mình, cũng bảo vệ những anh chị em khác, người đó... chính là thanh niên trước mắt...

Người tới chính là Triệu Chuế Không tóc dài anh tuấn, hắn có chút kinh ngạc nhìn Triệu Anh Không, tiếp đó mỉm cười nói:

- Rất không tồi, đã biết ẩn giấu sát ý rồi... Thích khách mà, chúng ta đều là thích khách, vì thế nhất định phải nhớ kỹ nhé, trước khi kẻ địch của muội tử vong không được để lộ ra sát ý.

http://tieulun.hopto.org

Nói đoạn, hắn từ từ bước tới gần Triệu Anh Không.

Triệu Anh Không cắn chặt răng, cô bé yên lặng nhìn Triệu Chuế Không chậm rãi đi tới bên nàng, trong khoảng khắc lúc Triệu Chuế Không đi ngang qua, nàng bỗng hỏi:

- Ngươi muốn làm gì?

-Đương nhiên là... Đi giết hết đồng đội bên cạnh muội rồi, còn phải hỏi nữa sao?

Triệu Chuế Không mặt vẫn đeo nụ cười, cũng không quay đầu lại, đáp

Triệu Anh Không cũng không nghĩ ngợi, trực tiếp vung kiếm chém tới, thanh gươm Excalibur trong suốt xẹt qua nửa thân trên Triệu Chuế Không nhưng không hề có chút cảm giác chém trúng nào cả. Một giây sau Triệu Anh Không mới phát hiện trên cổ mình có hai ngón tay đặt vào, không biết từ lúc nào Triệu Chuế Không đã tới sau lưng nàng, vừa rồi chẳng qua chỉ chém trúng tàn ảnh mà thôi.

-Ngăn cản ta, không phải là bé ngoan đâu... Mặc dù ngươi bên kia ta không trêu vào được, nhưng người bên này đang trong lúc yếu ớt nhất, hơn nữa cũng hoàn toàn không trưởng thành đến mức mạnh mẽ vô song như ta kỳ vọng... Hắn chỉ có chết đi mới là tốt nhất, nếu không thực sự là làm vấy bẩn tiềm lực mạnh nhất đó...

Triệu Chuế Không mỉm cười nói.

Triệu Anh Không lạnh lùng nhìn hắn nói:

- Ngươi muốn giết hắn... giết họ, trước tiên phải bước qua xác ta đã! Ngươi không phải sớm đã muốn giết ta sao? Vậy bây giờ giết ta không phải càng tốt ư?

Triệu Chuế Không nhẹ nhàng nâng cằm Triệu Anh Không, tiếp đó lắc mình tới trước mặt nàng hôn lên đôi môi đỏ mọng. Kỳ lạ là lần này Triệu Anh Không cũng không cắn tới, cũng không nhìn hắn với vẻ gì khác mà trên đôi má trắng như ngọc của nàng xuất hiện hai dòng nước mắt, cứ mặc hắn hôn mà rơi lệ không ngừng...

-Chuế Không ca ca, lúc đó mọi người chúng ta mặc dù rất khổ, mặc dù hiểu rằng mình không thể thoát khỏi vận mệnh thích khách, nhưng chúng ta vẫn nhìn nhau vui cười, muốn dùng nụ cười giúp nhau cố gắng, giúp nhau không phải lo lắng bản thân... Ca ca, huynh có khổ tâm phải không? Người luôn ôn nhu, luôn bảo vệ ta cùng mọi người, huynh có khổ tâm phải không?

Khi Triệu Chuế Không rời khỏi đôi môi đỏ mọng của nàng, Triệu Anh Không đôi mắt rơi lệ, bình tĩnh nói, mặc dù thần sắc bình tĩnh nhưng vẻ ảm đạm trong mắt lại thật rõ ràng.

Nụ cười mỉm trên mặt Triệu Chuế Không dần biến mất, ánh mắt lạnh lẽo vô cùng cũng có chút biến hóa phức tạp, khó diễn tả được, trong một thoáng vẻ mặt hắn thậm chí còn có chút yếu đuối... Một gã thích khách nổi danh biến thái không ngờ lại lộ vẻ mềm yếu.

-Anh Không, ta...

Khi trong mắt Triệu Chuế Không lộ ra ánh mắt có tình người như vậy, thân thể hắn lại bắt đầu run rẩy, giống như đang phải chịu một loại thống khổ cực kỳ kinh khủng. Hắn thốt ra từng chữ khó khăn, nhưng mới nói được ba tiếng thì bỗng nhiên từ sau lưng hắn tràn tới một tầng băng trắng như tuyết, sau đó từ trong lớp băng trồi lên mấy cây cọc băng đâm thẳng về phía hai người, nhìn lực đâm của cọc băng, thuần túy là muốn xuyên qua cả hai người cùng một lúc!

Ánh mắt Triệu Chuế Không vụt trở lại sắc bén mà lạnh lẽo, hắn cũng không quay đầu lại, một tay ôm Triệu Anh Không, một tay rút dao găm chắn ra sau lưng, khi mấy cây cọc băng đâm tới, dao găm trong tay hắn nhanh chóng ngăn cản rồi Triệu Chuế Không nương theo luồng lực đạo này ôm Triệu Anh Không nhảy về phía trước.

Hai người lúc này đang ở giữa sườn núi, cú nhảy này trực tiếp phóng ra vách đá mấy trăm trượng nhưng Triệu Chuế Không lại giống như chẳng có việc gì, mặc bản thân rơi thẳng xuống. Sau khi rơi được hai ba giây, Triệu Anh Không mới phát hiện ra bí mật khi hắn rơi, mặc dù hắn còn ôm theo Triệu Anh Không cùng hạ xuống nhưng lại giống như một tờ giấy phất phơ theo gió, căn bản không hề bị gia tốc trọng lực ảnh

http://tieulun.hopto.org

hưởng, cả người hoàn toàn dùng một loại lực đạo thăng bằng rơi xuống dưới, với lực rơi này khi hạ xuống vách núi cũng sẽ không hề bị thương, chỉ giống như là nhảy từ độ cao hai mét xuống.

Khi hai người rơi xuống vách đá, lớp băng đó không hề có dấu hiệu dừng lại, chỉ nghe thấy tiếng Garnier gào lên điên cuồng:

- Tới đây! Tới giết ta đi! Ngươi không phải có thể dựa vào đánh lén chế phục ta cùng đội viên của ta sao? Ngươi không phải có thể lột da từng người họ trước mặt ta sao? Ngươi phải có thể thiến ta sau đó chôn sống trong đầm lầy sao? Bây giờ ta ở đây này! Tới giết ta đi!

Đây đúng là giọng nói của Garnier, đội trưởng Bắc Băng Châu đội Garnier, lúc này hắn đã sử ra Thời đại Băng hà, mặc dù kỹ năng này cũng giống Hủy diệt của Trịnh Xá không thể kéo dài nhưng uy lực công kích phạm vi rộng thậm chí còn vượt qua Hủy diệt. lớp băng rộng mấy trăm mét vuông nhanh chóng tràn ra, khi hai người Triệu Chuế Không rơi xuống chân vách núi, cả nửa sườn núi đã bị đóng băng thành một khối băng khổng lồ, mà chỗ băng tuyết gào thét kịch liệt nhất đang cách hai người không quá hai mươi mét, điên cuồng ập xuống.

-Khốn kiếp, ta sử dụng tất cả năng lượng thạch thuộc tính băng còn giữ! Cái gì duy trì, cái gì sống sót, tất cả đều mặc kệ! Triệu Chuế Không, ông đây dù biến thành quỷ cũng phải giết chết ngươi! Đây là lực lượng mạnh nhất của trái cây ác quỷ hệ tự nhiên! Ta là tự nhiên! Ai có thể chống lại tự nhiên? A!

Garnier rõ ràng là đã phát điên, giọng nói hắn vang vọng trong đoàn băng tuyết kịch liệt, theo tiếng gào thết, mặt đất trong phạm vi hơn một nghìn mét vuông đã đóng một tầng băng dày, cho dù nơi này là đất Mordor đầy lửa, cho dù nơi này rất gần núi lửa Doom.

Triệu Chuế Không lại căn bản không thèm để ý tới băng tuyết truy kích mà có vẻ cực kỳ nhàn nhã, ôm Triệu Anh Không đi tới trước, mặc dù nhìn có vẻ như đang tản bộ rất thong thả nhưng tốc độ của hắn còn nhanh hơn băng tuyết đang đuổi theo nhiều. Hai bên một chạy một đuổi, sau khi Triệu Chuế Không nhảy lên một khối đã bỗng dừng lại, mỉm cười nhìn đoàn băng tuyết đang dốc sức truy đuổi càng lúc càng tới gần, nói:

- Ta có một chuyện rất tò mò... Vừa rồi ngươi có nhắc tới năng lượng thạch phải không?

Đoàn băng tuyết không lập tức đánh về phía Triệu Chuế Không mà bao vây lấy hai người vào trong, tiếp đó tiếng của Garnier mới truyền tới:

- Không sai! Ta thừa nhận ta còn chưa có tư cách phát ra sức mạnh cao nhất của trái cây hệ tự nhiên, đó là lực lượng đủ để trực diện đối kháng với tự nhiên, chỉ có người mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm, sinh vật có thể tự do khống chế năng lượng mới có thể có được, ta dựa vào năng lượng thạch mới có thể sử dụng sức mạnh này!

Triệu Chuế Không gật đầu mỉm cười, nói:

- Ừm, vậy thì không có vấn đề gì nữa...

Dứt lời hắn dùng sức giậm chân mấy cái, mỗi cước đều mười phần mạnh mẽ, mấy cước đạp xuống lập tức phá nát khối đá dưới chân, cùng lúc đó đoàn băng tuyết kịch liệt cũng bắt đầy cuốn về phía hai người.

Nhưng khi đoàn băng tuyết tới gần hai người, đột nhiên xung quanh Triệu Chuế Không vọt lên mấy dòng nước sôi cao tới mấy mét cùng với hơi nước nóng bỏng, mặc dù khi tiếp xúc với băng tuyết lập tứcđóng băng rơi xuống đất trong nháy mắt nhưng hơi nước cùng nước nóng lại như vô cùng vô tận từ trong lòng đất bốc lên, không quá hai giây, trong từ đoàn băng tuyết đã truyền ra tiếng Garnier gào lên thảm thiết.

-Rất bất đắc dĩ, tầng thứ tư có một loại năng lực gọi là nhập vi, ta mỗi bước đặt xuống đất đều có thể cảm giác được dưới đất có cái gì, sức phản hồi của đất đá là bao nhiêu, sức phản hồi của nước chảy là bao nhiêu, sức phản hồi của dung nham là bao nhiêu, bên kia là núi lửa mà, dưới lòng đất chỗ này đều là suối nước nóng, nhiệt độ rất cao đó...

Triệu Chuế Không mỉm cười nói, mấy bước hắn đi tới đây kì thật không phải chỉ có vài ba bước như mắt thường nhìn thấy, mỗi bước chân hạ xuống với tốc độ của hắn đều có thể liên tục đạp xuống mấy chục lần, mấy bước cộng lại đã phát ra hơn trăm cước, lợi dụng chấn động phá nát đất đá xung quanh, tiếp đó ngoài

http://tieulun.hopto.org

chỗ trung tâm hắn đứng ra, bốn phía đều bắn lên nước nóng và hơi nước... Sức khống chế của Triệu Chuế Không đối với nhập vi thật sự quá kinh người.

-Sau đó thì sao? Vừa rồi ngươi chạy tới đây tiêu hao bao nhiêu thời gian? Còn lại bao nhiêu năng lượng? Ta cảm thấy ngươi hẳn là có thể đóng băng toàn bộ chỗ này đấy, ta ở trung tâm, đóng băng chân ta lại là ta sẽ không chạy được nữa.

Triệu Chuế Không mỉm cười nói.

Băng tuyết do Garnier hóa thành xung đột với nước sôi cùng hơi nước, mỗi lần va chạm đều khiến khí lạnh từ đoàn băng tuyết yếu đi một chút. Nhiệt độ của hơi nước vượt xa một trăm độ của nước sôi, hơn nữa dung nham còn đang ở dưới lòng đất không thể vọt lên, tốc độ càng lúc càng tăng, lần bộc phát này hơi nước vô cùng vô tận điên cuồng xông lên, đừng nói là đoàn băng tuyết trực tiếp gánh chịu toàn bộ hơi nước, kể cả hai người đang đứng ở trung tâm cũng cảm thấy nóng bức không chịu nổi.

Khi đoàn băng tuyết phá vỡ được vòng ngăn cách của hơi nước và nước sôi thì đã không thể bảo trì trạng thái băng tuyết hoàn toàn, Garnier nửa thân trên là người, nửa thân dưới làn băng, hiện ra trước mặt hai người một cách quỷ dị, mà Triệu Chuế Không thì thậm chí chẳng có tâm trạng thảnh thơi nói chuyện, trực tiếp vụt qua người hắn hắn, cái đầu đã bị Triệu Chuế Không cầm trên tay.

-Thật sự là năng lực rất mạnh... Đáng tiếc là ngươi không có tiềm lực, ngươi cũng không phải quả táo xanh non đáng yêu... À, Anh Không, lần này tạm thời bỏ qua cho đồng đội của muội, muội phải bảo hắn nhé, không muốn chết thì nhanh chóng mạnh lên đi, hiện tại hắn còn quá yếu, quá yếu...

Triệu Chuế Không một tay ôm Triệu Anh Không, một tay nắm thi thể không đầu của Garnier, hắn ném thi thể về phía hơi nước ít nhất, trong nháy mắt khi thi thể ngăn cản hơi nước, hắn đã chạy tới dùng sức đạp mạnh, cả người bắn vụt ra khỏi khu vực mạch nước nóng bộc phát.

Triệu Chuế Không ra tới chỗ trống liền buông Triệu Anh Không ra, hắn cũng không nhìn về phía nàng, lưu lại mấy câu này rồi lắc mình biến mất, Triệu Anh Không cũng không thể thấy được thân ảnh của hắn nữa.

-Cố gắng lên, Anh không biểu muội... Sau khi mạnh lên ta sẽ quay lại giết muội...

467. Mordor Loạn Chiến Và... Trở Về! (4)

Trịnh Xá cũng không biết hắn vừa dạo qua cửa địa ngục một vòng, do có Triệu Anh Không nên mới khiến Triệu Chuế Không bỏ qua việc đánh lén ám sát bọn họ, với tình hình thân thể của hắn lúc này cho dù miễn cưỡng sử dụng Hủy diệt cũng không phải đối thủ của Triệu Chuế Không đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, hơn nữa đó là đánh lén ám sát, đừng nói là hắn, có lẽ còn chưa có ai có thể chống được ám sát của Triệu Chuế Không...

Rất may là Trịnh Xá cũng không hề biết những chuyện đã xảy ra, dựa vào hình ảnh quét hình của Chiêm Lam, tình hình xung quanh đều nằm trong sự điều khiển. Đầu tiên là liên kết ý thức của hắn với Sở Hiên, mặc dù nhất thời chưa thể bàn bạc cẩn thận nhưng Trịnh Xá đã rất "thân ái" thông báo với Sở Hiên, hắn nhất định sẽ bị đánh cho sống dở chết dở.

"Mặc dù đến tận bây giờ ta vẫn chưa biết được là ngươi rút cuộc đã làm gì, hoặc đang còn muốn làm gì nhưng ta có thể khẳng định với ngươi! Tên khốn! Đến lúc trở lại Chủ Thần không gian ngươi sẽ rất dễ coi đấy."

Trịnh Xá cũng không hung hăng nói chuyện, mà ngược lại lộ ra một loại ngữ khí rất vui vẻ, chỉ là trong ý tứ lại có như muốn giết người, không khỏi khiến người nghe cảm thấy quỷ dị.

Sở Hiên ừ một tiếng, có vẻ chẳng thèm để ý tới uy hiếp trong lời của Trịnh Xá, trực tiếp nói:

"Trước mắt có hai chuyện ta cần nhắc nhở ngươi, thứ nhất là cái chết của Sauron, nếu như có thể, đội ta giành được số điểm thưởng này là tốt nhất. Thứ hai là thời cơ, do khi năm đội tập hợp tại Mordor sẽ bắt đầu tính thời gian, trước mắt đã có bốn đội xuất hiện, một đội khác Bắc Băng Châu đội có lẽ đã đoàn diệt... Vì thế, trong đoạn thời gian cuối cùng này nhất định phải nắm được chiếc nhẫn trong tay."

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cũng đang lo lắng, vội vã nói:

"Nói về Sauron... Chuyện đó có chút khó khăn, mặc dù không biết thực lực cụ thể của hắn như thế nào nhưng hẳn là sẽ không thua chín Ringwraith hợp nhất. Đối phó với Ringwraith đã khiến ta phải tốn công sức, hiện tại ta hoàn toàn không động đậy nổi, nếu Sauron xuất hiện... Nói thật, ta không hề nắm chắc có thể hạ được hắn."

Sở Hiên lạnh nhạt nói:

- Để Trương Hằng cùng Triệu Anh Không tấn công đi... Ngươi luôn quá mức ỷ lại vào sức mạnh của bản thân, nhưng ngươi cũng chỉ là một thành viên trong Trung Châu đội mà thôi, mặc dù là lo lắng cho an toàn của thành viên đoàn đội nhưng cũng phải tin tưởng vào thực của họ. Khi Triệu Anh Không trở về thì bắt đầu tiến hành tấn công Sauron đi."

Trên thực tế, khi Sở Hiên nói ra những lời này, do thực lực cường hãn của Đội quân thần Anubis đã khiến cho trận chiến Mordor xuất hiện một cảnh tượng hiếm thấy, quân đội Mordor số lượng khổng lồ vậy mà lại liên tiếp rút lui, bị mấy chục nghìn quái vật điên cuồng truy kích, còn liên minh loài người thì có thể làm quân dự bị, bám sát phía sau Đội quân của thần Anubis, liên tục giết chết những tên Orc đang nằm rên rỉ dưới mặt đất.

Đội quân của thần Anubis không biết mệt mỏi, không biết thương vong, mục đích duy nhất của chúng là lao về phía trước, không ngừng tiêu diệt tất cả sinh vật trước mắt, dần dần, quân đoàn Orc của Mordor đã bị ép lùi khỏi Cánh cổng đen rất xa, mắt thấy chúng sắp sửa tan rã thì một bộ áp giáp khổng lồ chợt xuất hiện giữa đại quân Orc.

Bộ áo giáp này cao khoảng bảy tám mét, chỉ thấy trên tay nó cầm một chiếc chùy gai cực lớn, toàn thân tỏa ra sương mù màu đen, trên bàn tay trái còn đeo một chiếc nhẫn tỏa ra quang mang đen tối, bộ áo giáp này chính là Chúa tể Bóng tối Sauron!

Chỉ thấy hắn bước tới đối mặt với vô số quái vật trong Đội quân của thần Anubis đang lao tới, cây chùy gai khổng lồ vung lên, tiếp đó một cơn lốc màu đen ào tới. Đám quái vật bị cơn lốc đánh trúng lập tức bị ăn mòn sạch sẽ trong nháy mắt, đúng thế, cho dù là quái vật do cát đá tạo thành cũng bị ăn mòn, đến cả thi thể quân Orc bị bọn chúng giết chết cũng lập tức biến mất, một khoảng trống mênh mông không còn bất cứ thứ gì, một kích của Sauron đã tiêu diệt mấy nghìn quái vật trong Đội quân thần Anubis cùng một lúc.

-Cảnh tượng này... Cảnh tượng này lại một lần nữa tái hiện!

Gandalf nhìn khu vực bị bóng tối ăn mòn phía xa, cảm thán nói:

- Theo lịch sử ghi chép lại, năm đó tất cả quân đội của loài người cùng người Elf đều liên hợp lại một chỗ, ba vị vua người Elf cũng mang nhẫn tham gia cuộc chiến đó, nhưng mà... Sauron dùng sức một người, cứng rắn ngăn cản toàn bộ quân đoàn loài người và người Elf, thậm chí còn suýt hủy diệt tất cả... Nếu không nhờ thánh kiếm chặt đứt ngón tay đeo nhẫn của hắn thì có lẽ hiện tại loài người cùng người Elf đều đã diệt vong.

Mấy nhân vật trong phim đều không nhịn được nhìn lại Trịnh Xá, vốn họ đã dự định để hắn làm con chủ bài cuối cùng. Trong trận chiến với Balrog, trong trận chiến Helm s Deep, thực lực Trịnh Xá thể hiện ra hoàn toàn không thể nghi ngờ gì, sức mạnh đó đã vượt quá sự tưởng tượng của các nhân vật trong phim, vì thế ngay từ đầu tính toán của họ đều lấy Trịnh Xá làm chủ lực, cho dù Sauron có hồi sinh cũng không nhất định là không có sức đánh một trận.

Nhưng ai mà biết Trịnh Xá lại bị trọng thương trong trận chiến Minas Tirith, bây giờ căn bản không thể trông cậy vào hắn nữa, mà uy lực kinh khủng của Sauron thật sự khiến người ta phải kinh sợ, mấy nhân vật trong phim nghĩ tới nghĩ lui thật sự không có cách nào giết được hắn.

-Nếu thật sự không được...

Aragorn thở dài nói:

-Để ta tấn công đi, trước kia thánh kiếm có thể khắc chế Sauron, bây giờ vẫn có thể khắc chế hắn! Chỉ cần cắt rời chiến nhẫn tối cao khỏi ngón tay hắn là được, có điều lớp sương màu đen này có tính ăn mòn quá

http://tieulun.hopto.org

mạnh, ta sợ là chưa tới gần hắn đã...

Gandalf nắm chặt pháp trượng nói:

- Ta có thể tạo vòng bảo vệ cho các ngươi, trong thời gian ngắn không phải sợ khí tức ăn mòn, nhưng vòng bảo vệ không thể ngăn cản được công kích trực tiếp của Sauron...

Mấy nhân vật trong phim đưa mắt nhìn nhau, Gimli cao giọng nói:

- Không phải lo! Chúng ta sẽ theo sau ngươi cùng tấn công!

Legoals cũng gật đầu nói:

- Cả hành trình từ Rindell tới đây, chuyện chúng ta muốn làm cái gì? Còn không phải là vì muốn chôn vùi Chúa tể Bóng tối... Nếu đã tới bước đường cùng, chúng ta nhất định chiến đấu đến chết mới thôi!

Gimli thở dài:

- Bất quá cũng thật là nực cười, một người lùn vậy mà lại cùng chết trận với người Elf...

Legolas lại mỉm cười nói:

- Vậy thì... Làm bằng hữu cùng chiến tử thì sao?

-Bằng hữu...

Ánh mắt Gimli có chút mông lung, hắn gật đầu dứt khoát:

-Đúng thế! Làm bằng hữu cùng chiến tử!

Trong khi mấy nhân vật trong phim đang nói chuyện, Đội quân của thần Anubis gần như đã bị tiêu diệt hết, lúc trước giết nhiều quân Orc như vậy, bọn chúng có mạnh mẽ đến đâu cũng bị giết mất một nửa, lúc này Sauron đại triển thần uy, những con quái vật còn lại rất nhanh đã bị ăn mòn sạch sẽ. Hiện tại còn khoảng vài chục nghìn lính Orc, có điều bọn chúng đều đã sợ hãi run rẩy, toàn dựa vào uy nghiêm của Sauron mới khiến chúng không bỏ chạy nhưng về cơ bản đã không còn sức chiến đấu gì nữa. Chỉ là Sauron vẫn cực kỳ uy mãnh, bộ áp giáp khổng lồ từng bước từng bước tiến tới, mỗi bước chân đều mang sức mạnh vạn cân, áp lực ép tới khiến quân đội loài người phải từng bước lùi lại, lúc trước Đội quân của của thần Anubis bị hủy diệt như thế nào, những binh sỹ này chứng kiến rõ ràng nhất.

Aragorn nhìn quân loài người từng bước thối lui, người Ent thì ở bên ngoài Cánh cổng đen, cứ tiếp tục như vậy, một khi mất quân tâm, trận chiến này coi như thua... Chỉ cần Sauron không chết, theo thực lực của hắn khôi phục, nhân loại sớm muộn sẽ bị hủy diệt!

-Chiến đi! Vì sinh tồn...

Aragorn rút kiếm, ánh sáng bạc chói lọi bừng lên trên chiến trường, hắn hét lớn giục cương lao thẳng về phía Sauron.

-Vì chiến đấu!

Người lùn Gimli cũng hét lên, chỉ là hắn không điều khiển chiến mã mà cứ như vậy xông đến.

-Vì tự do!

Legolas hít sâu một hơi, đặt ba mũi tên lên dây cung, tiếp đó nhắm thẳng vào giữa đầu Sauron.

-Vì cái chết cho kẻ thù!

Quốc vương Théoden là hung hãn nhất, ông ta giật lấy một cây trường thường dài ba, bốn mét trong tay quân lính, rồi thúc ngựa là về phía Sauron.

Tiếp cận Sauron đầu tiên là thánh kiếm của Aragorn, ánh sáng màu bạc tựa hồ có tác dụng xua tan sương mù màu đen, lớp sương có tính ăn mòn cực mạnh cũng không tạo thành thương tổn gì với Aragorn, Gandalf cũng trong nháy mắt tạo ra một vòng bảo vệ quanh người hắn, tiếp đó Aragorn vung kiếm chếm thẳng vào cánh tay đang đeo nhẫn của Sauron.

http://tieulun.hopto.org

-...Đã lâu rồi, dòng máu của hoàng tộc nhân loại? Chẳng lẽ ngươi còn muốn chôn vùi ta một lần nữa sao?

Giọng nói trầm thấp của Saron phát ra từ trong áo giáp, cây chùy của hắn dài ít nhất năm mét, tốc độ huy động cũng cực nhanh, trước khi thanh kiếm màu bạc chém tới chỗ hắn, cây chùy gai đã đánh đến. Tiếng kim loại va chạm vang dội, Aragorn chỉ cảm thấy trên tay truyền tới một sức mạnh cực lớn, đấu khí của hắn căn bản không chống cự nổi, cả người bị đánh văng đi, chiến mã dưới chân cũng lập tức phun máu đổ vật xuống, đã bị một chùy này đánh chết.

Aragorn bị đẩy văng ra năm sáu mét, khi đó Gimli đã chạy tới trước mặt Sauron, cây chùy còn chưa thu hồi lại, Gilmi cũng nhanh trí, hắn không đánh vào canh tay Sauron mà cúi người vung rìu hung hăng chém vào các khớp nối trên áo giáp. Nhất thời tiếng kim loại va đập lại vang lên, Gimli dù gì cũng là chiến sỹ người lùn mạnh mẽ biết đấu khí, sức lực thậm chí còn lớn hơn đại lực sỹ loài người, vậy mà một rìu chém xuống chỉ lưu lại được trên áo giáp một vết ngân nhỏ, tối đa là sâu mấy li mà thôi, trong khi toàn lực chém một nhát đó, hổ khẩu tay hắn đã rách ra.

-Tên khốn cứng thật!

Tiếng cảm than của Gimli còn chưa dứt, hắn đã cảm thấy dưới bụng đau đớn, bị Sauron đá tung ra xa, sức mạnh to lớn đó đầu tiên phá tan vòng bảo vệ của Gandalf, tiếp theo lại đá trúng bụng hắn, cũng may là lực lượng đã giảm đi, chỉ khiến hắn bay ra xa mười mét, nếu không một cước này đánh xuống, trong các nhân vật quan trọng nhất định sẽ mất đi một gã người lùn.

Chỉ mới giao đấu mấy giây, Aragorn cùng Gimli đều đã bị thương dưới tay Sauron, còn bọn họ thì không gây được thương tổn gì cho hắn, mắt thấy Sauron bước chân tiến về phía Aragorn ngã xuống, không đợi bộ áo giáp ra đòn tấn công, Bạo liệt tiễn ba mũi trên tay Legolas đã bắn thẳng vào đầu hắn.

Ba mũi tên lần lượt phát nổ, uy lực mũi tên đi đầu lập tức tăng vọt, tốc độ sớm đã vượt qua cực hạn mắt thường có thể thấy được, ầm một tiếng đã bắn trúng giáp đầu của Sauron, trực tiếp xuyên ra sau, chỉ là không biết mũ giáp này làm bằng chất liệu gì, trúng một phát Bạo liệt tiễn ba mũi uy lực tuyệt luân vậy mà cũng không nổ tung, chỉ lưu lại một lỗ tên rõ ràng.

Sauron phảng phất như chẳng bị thương tổn gì, một tiễn xuyên đầu cũng không khiến hắn chần chừ, nâng chùy đập xuống, Aragorn ở dưới sắp sửa biến thành thịt vụn, cũng may hắn coi như nhạy bén, trong lúc ngàn cân treo sợi tóc đã lăn người tránh qua, sau đó mặt đất chỗ hắn vừa nằm liền xuất hiện một hố sâu, nếu bị đánh trúng Aragorn chắc chắn là phải chết.

Quốc vương Théoden lúc này cũng đã lao tới chỗ Sauron, đâu khí bộc phát mạnh mẽ, tiếp đó cây trường thương đâm thẳng vào lưng hắn, được đấu khí hỗ trợ, cây thương thật sự đâm ngập vào thân thể Sauron, hơn nữa còn xuyên hẳn ra trước bụng. Théoden không hề dừng lại, rút trường kiếm chém xuống cánh tay Sauron, chỉ không ngờ rằng tốc độ của Sauron lại nhanh đến vậy, trước khi trường kiếm chém trúng tay đã quay người xung chùy đánh sang, trường kiếm của Théoden lập tức bị đập nát vụn, tiếp đó ông ta cũng giống Aragorn bị đánh văng ra xa, chỉ là ông ta bị đánh trúng trực diện, hoàn toàn khác với Aragorn dùng kiếm ngăn cản... Xem ra đã không sống nổi nữa...

-A!

Mấy nhân vật trong phim cùng rất nhiều kỵ binh sau lưng họ cùng hét lên, Aragorn mặt mũi đầy máu đứng bật dậy, gầm lên một tiếng rồi lại lao về phía Sauron, Gimli ở phía xa hộc ra mấy ngụm máu sau đó cũng vác búa xông theo hắn, Legolas một lần nữa lấy ra ba mũi tên, đặt lên dây cung, chuẩn bị bắn đi...

-Chiêm Lam, cung cấp tinh thần lực tảo miêu cho bọn ta.... Trương Hằng, Triệu Anh Không, nhìn thấy Chúa tể Bóng tối Sauron không? Giết hắn đi!

Tiếng hô của Trịnh Xá từ giữa đội ngũ vang lên, mặc dù bản thân hắn không thể chiến đấu, nhưng làm đội trưởng Trung Châu đội hắn vẫn có thể tiếp tục chỉ huy chiến đấu, đặc biệt là phối hợp giữa các thành viên đoàn đội.

Thanh âm vừa dứt, Trương Hằng hít sâu một hơi, kéo căng cây cung kim loại màu bạc, trên tay chỉ cầm một mũi tên nhưng khí thế phát ra lại vượt qua cả Bạo liệt tiễn ba mũi của Legolas, Phong chi tiễn đã chuẩn bị xong...

http://tieulun.hopto.org

Đồng thời, hình bóng Triệu Anh Không xuất hiện phía sau Saron không xa, bước theo bộ pháp kỳ diệu, gần như vô thanh vô tức tiến về phía hắn...

468. Mordor Loạn Chiến Và... Trở Về! (5)

Công kích của Sauron vốn là để đánh vào Aragorn, uy lực vạn cân, mang theo sương mù màu đen cuốn về phía Aragorn, nhưng khi Trương Hằng dùng Phong chi tiễn nhắm vào hắn, Sauron bỗng dùng tốc độ nhanh không tưởng tượng nổi đưa chùy chắn trước người. Đồng thời, một ma pháp trận hình tròn cũng xuất hiện giữa hắn và Phong chi tiễn, ma pháp trận liên tục xoay tròn, những ký hiệu kỳ dị trên đó không ngừng tỏa ra quang mang màu đen.

Ở một chỗ cao cách xa chiến trường, Tống Thiên thần sắc phức tạp nhìn xuống dưới, cánh tay cụt của hắn đã ngừng chảy máu, chỉ là trên vết thương không ngừng bốc khói, nhìn giống như đang bị ăn mòn.

-....Trung Châu đội, tiềm lực của đội ngũ này so với tiểu đội luân hồi Ác Ma còn lớn hơn.

Tống Thiên lo lắng nói.

Adam ngồi bên cạnh hắn, tên này đang cầm một tờ giấy tính toán cái gì đó, cũng không ngẩng đầu lên đáp:

- Ừ, tiềm lực của Trung Châu đội quả thật còn mạnh hơn cả tiểu đội Ác Ma, nghề nghiệp trong đội kết hợp bổ sung lẫn nhau, mặc dù hiện tại vẫn còn yếu ớt nhưng khi bọn chúng thật sự trưởng thành, phương diện nào cũng sẽ có nhân vật thành thạo nhất, La Ứng Long không phải đã nói sao? Hắn bị đạn vũ khí công nghệ cao bắn chết, với sức phòng ngự của pháp bảo hắn mang, cho dù là pháo nén không gian uy lực mạnh nhất cũng không thể giết hắn trong nháy mắt, trừ phi là vũ khí công nghệ cao kết hợp với một số phương pháp đặc thù. Nếu là như vậy thì kẻ sử dụng vũ khí công nghệ cao này nhất định là tổ hợp của cực mạnh và cực yếu, nhưng chỉ cần trong đội chúng có Trịnh Xá tồn tại thì kẻ dùng vũ khí công nghệ cao kia sẽ không bị phần cực yếu kiềm chế... Cũng như vậy, uy lực tầm trung và tầm gần của gã đang bắn tên lúc này càng không thua kẻ dùng vũ khí công nghệ cao.

-Vì thế...

Adam ngẩng đầu lên, nghiêm túc nói:

-Trung châu đội trước mắt chỉ có hai người đáng để ý là Trịnh Xá và Sở Hiên, những kẻ khác đều là thành viên tiểu đội luân hồi bình thường có khuyết điểm trí mạng, nhưng tiềm lực của Trung Châu đội, về một số phương diện thật sự đã vượt qua tiểu đội luân hồi Ác Ma.

Tống Thiên thở dài, quay lại nhìn Adam rồi lại nhìn mỹ nữ tóc vàng sau lưng hắn, cô gái này đang nghịch nghịch một đoàn ánh sáng trên tay, đoàn ánh sáng này giống như chất lỏng, có thể tùy theo tay nàng sờ vuốt mà thay đổi hình dạng, hơn nữa hình như còn đang vì lấy lòng cô ta mà biến hình, La Ứng Long xem ra cũng có chút thảm hại...

-Chúng ta thì sao?

Tống Thiên thở dài nói.

Adam lại cúi đầu xuống, đáp:

- Chúng ta tổn thất cũng không nhiều, tính ra thì với thực lực của ngươi và La Ứng Long, quay lại mấy bộ phim kinh dị là có thể nhanh chóng kiếm được rất nhiều điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình, nhưng những thứ đó đối với chúng ta đã không còn tác dụng lớn nữa, lần này chúng ta thua là do "thế"... Tương lai trước khi một lần nữa chiến đấu với Trung Châu đội, hơn nữa còn phải giành được thắng lợi, chúng ta không thể đối kháng với tiểu đội luân hồi Ác Ma được, Tống Thiên, chuẩn bị chiến đấu lâu dài đi, ngươi phải tiếp tục mạnh mẽ lên mới được... La Ứng Long cũng vậy, hắn rất có thể sẽ là sức chiến đấu mạnh nhất của chúng ta trong tương lai, so với ngươi còn mạnh hơn...

Tống Thiên yên lặng quay đầu đi rồi thở dài nói:

http://tieulun.hopto.org

- Đúng thế, La Ứng Long đã bước lên một con đường phát triển khác, nếu coi thực lực mạnh mẽ tuyệt đối là đạo thì chúng ta chính là lấy "ngộ" thành đạo, thông hiểu thì sẽ nắm giữ được, đó cũng là đạo. Còn hắn thì lấy "lực" thành đạo, cường hành nắm giữ, thậm chí so với đạo còn mạnh hơn, bản thân cũng là đạo...

Tiểu đội Thiên Thần cũng không có phản ứng quá kịch liệt, bộ phim kinh dị lần này mặc dù với tính toán của Adam hoàn toàn thất bại mà chấm dứt nhưng bọn họ căn bản không tổn hại đến gốc rễ, những nhân viên quan trọng nhất không chết ai cả. Tuy giành được ít nhưng cũng chiếm được tin tức về các đội ngũ khác, đặc biệt là hiểu biết quan trọng về Trung Châu đội, sau khi Adam lấy được những tin tức này hắn liền bắt đầu tính toán cái gì đó, không cho người ngoài biết...

So với tiểu đội Thiên Thần còn đang có người mà nói chuyện, Đông Mỹ Châu đội chỉ còn lại hai người... Do bỏ qua cho mấy người Trịnh Xá nên Triệu Chuế Không lại tới chỗ nhóm Sở Hiên đưa hai người kia đi... Đương nhiên, không phải là đi không mà tên biến thái này đứng trước mặt mấy người Sở Hiên, trực tiếp giết ngay một đội viên của mình, tiếp đó cầm cái đầu trên tay cười hì hì rời đi. Hành động cùng thần thái của hắn thật sự khiến người ta phải kinh sợ, Bá Vương cùng Vương Hiệp tự động rút phắt vũ khí ra, cẩn thận đề phòng, La Cam Đạo càng bị dọa đến phát run, không ngừng năn nỉ Vương Hiệp lấy robot ra cho hắn.

-Yên tâm đi, tại tâm tình không được tốt lắm... Trước khi Lord of the Rings kết thúc, chắc là ta sẽ không giết người nữa, vậy thì lần tới đoàn đội chiến đấu tiếp theo, Trung Châu đội, chúng ta sẽ còn gặp lại.

Triệu Chuế Không quay đầu cười, tiếp đó cùng tên đội viên còn lại của Đông Mỹ Châu đội bỏ đi, tên đó cũng bị dọa đến nỗi tay chân nhũn cả ra nhưng lại không thể không theo sau Triệu Chuế Không.

Sau khi rời đi, Triệu Chuế Không liền tìm một sườn núi có thể quan sát được chiến trường, đứng lại đó bình tĩnh quan sát Sauron, đến khi hắn thấy Triệu Anh Không xuất hiện, hã thanh niên tóc dài anh tuấn này mới từ từ mỉm cười.

-Trưởng thành đi, tiếp tục phát triển đi... Đến khi chúng ta gặp lại nhau, đến lúc đó...

Nói tới đây, Triệu Chuế Không che mặt cười lớn, chỉ là từ kẽ ngón tay hình như có một chút nước chảy xuống, rất ít, như có như không...

Ở phía bên kia, trên chiến trường Sauron đã bị hai mũi tên chấn trụ, nhưng Trương Hằng cùng Legolas cũng không phát tên, bởi vì cánh tay đeo nhẫn của Sauron đã bị cây chùy gai che chắn, hai người muốn bắn cũng không bắn được. Ngược lại, các kỵ binh phía sau lưng họ đã không còn cố kỵ sống chết, điên cuồng lao về phía Sauron, quốc vương của họ đã tử trận tại đây, những kỵ binh trung thành này cũng mặc kệ sự kinh khủng của Sauron trước mắt.

Những kỵ binh anh dũng này lại trở thanh người phá vỡ thế cục tốt nhất, bởi vì giờ phút này Sauron không thể tự do hành động, có thể thấy hắn quả thật cũng có chút sợ hãi Trương Hằng và Legolas, cho nên khi kỵ binh xông đến, hắn chỉ có thể sử dụng công kích không đặc thù. Quanh người Sauron xuất hiện mấy ma pháp trận, những ma pháp trận xoay tròn này chính là thủ đoạn phòng ngự tốt nhất của hắn, khi kỵ binh lao tới chỉ cần thoáng tiếp xúc với ma pháp trận sẽ bị ăn mòn thành xương khô trong nháy mắt, tiếp theo đến cả xương cốt cũng biến thành tro bụi, cảnh tưởng khủng bố trên chiến trường thật kinh tâm động phách, nhưng như vậy cũng không ngăn cản nổi những kỵ binh anh dũng, mấy nghìn người nối nhau xông lên, mà Gandalf cũng đồng thời niệm chú ngữ.

Khi Gandalf niệm xong chú ngữ, mấy vòng bảo vệ bán trong suốt đột ngột xuất hiện giữa không trung, tiếp đó chúng va chạm mãnh liệt với ma pháp trận, vòng bảo vệ cùng ma pháp trận đồng loạt tan vỡ giữa không trung, hơn một trăm kỵ binh đi đầu đã hét lớn xông về phía Sauron.

Sauron cho dù không dùng cây chùy lớn thì thực lực của hắn cũng đã rất kinh người, chỉ thấy hắn bỗng giơ bàn tay đeo nhẫn lên, một luồng sương mù đen tối lập tức tràn ngập bàn tay, đúng khoảnh khắc này, Bạo liệt tiễn ba mũi cùng Phong chi tiễn của Trương Hằng đồng thời bắn ra, mục tiêu của hai người đều là cánh tay đeo nhẫn, hai mũi tên một trước một sau bắn vào cánh tay Sauron.

Trên cánh tay Sauron không ngừng có sương mù màu đen quấn quanh, hai mũi tên chính là bắn trúng lớp sương này, mũi tên của Legolas trong nháy mắt đã bị sương mù nuốt chửng, sức ăn mòn mạnh mẽ nhanh chóng ăn mòn mũi tên mang theo năng lượng sinh mệnh màu xanh,ngoài đẩy lùi Sauron lại một bước ra,

http://tieulun.hopto.org

không ngờ không gây cho hắn chút thương tổn nào, chỉ vỏn vẹn xua tan đi không ít sương mù. Bất quá, theo sau nó, Phong chi tiễn dùng tốc độ độ mắt thường không thể theo kịp bắn thẳng tới, bụp một tiếng, bắn xuyên qua cánh tay, lao về phía xa sau lưng Sauron, không còn thấy bóng dáng nữa.

Trương Hằng bắn ra một tiễn xong lập tức ngã xuống đất, hắn hiện tại đã không còn sức chiến đấu, Legolas cánh tay run rẩy không ngừng nhưng vẫn lấy ra ba mũi tên đặt lên dây cung, chỉ đợi nhắm chuẩn sẽ bắn tiếp phát nữa. Còn Sauron cánh tay đã bị bắn thủng hai phần ba, chỉ còn chút áo giáp nối liền tay với thân thể, một ít sương mù màu đen bắt đầu từ trên tràn xuống, có vẻ muốn tu bổ lại phần áo giáp.

Lúc này những kỵ binh đi đầu đã lao tới trước mặt Sauron, tiếng va chạm vang lên ầm ầm, rất nhiều trường thương cùng thường kiếm đánh vào người Sauron, áo giáp không ngừng kêu leng keng. Sauron căn bản không hề bị thương tổn, chỉ thấy chiếc nhẫn tối cao chợt bừng lên ánh sáng đen, trong khoảnh khắc, lấy hắn làm trung tâm sương mù màu đen cuồn cuộn trào ra, chỉ sau nháy mắt các kỵ binh công kích hắn lập tức bị ăn mòn sạch sẽ, tiếp đó là các binh lính hoặc cung thủ ở xa hơn, phạm vi còn đang liên tục mở rộng, trên chiến trường xuất hiện một vòng sương mù rộng hơn nghìn mét.

-Triệu Anh Không!

Trịnh Xá ngẩn người rồi lập tức hét lớn, đồng thời nội lực cùng năng lượng vampire trên người tên xác ướp này bắt đầu điên cuồng khởi động, dáng vẻ hắn có vẻ đã bất chấp thương thế của mình, muốn lập tức lao vào chiến trường... Bởi vì Triệu Anh Không đang ẩn nấp sau lưng Sauron, ngay giữa đám sương mù màu đen.

Nhưng Trịnh Xá chưa kịp có hành động tiếp theo liền trông thấy phía sau lưng Sauron xuất hiện một khu vực ánh sáng uốn khúc, đó là hiện tượng do mật độ không khí mất cân bằng tạo ra, hiện tượng ấy rõ ràng là...

-Sóng chân không thiểm linh!

Dùng tốc độ chuyển động cực nhanh của trạng thái thiểm linh, hoàn toàn ngăn cách làn sương màu đen bên ngoài cơ thể, Triệu Anh Không phát động tập kích đúng lúc Sauron sử dụng công kích mạnh mẽ nhất, sóng chân không cắt đứt cánh tay chỉ còn lại một phần của Saron, mà Triệu Anh Không cũng bất chấp lớp sương ăn mòn, lao thẳng vào trong màn sương đen, bắt lấy cánh tay cụt, tiếp đó...

Cảm giác như mộng như tỉnh vụt ập tới, khi Trịnh Xá mở mắt ra, đập vào mắt là một quả cầu cực lớn lấp lánh ánh sáng, ở bên cạnh Triệu Anh Không tay trái đang bị ăn mòn, đồng thời tay phải vẫn nắm chặt một cánh tay cụt....

469. Quyển 14 : Transformers -- Đây Mới Là Trúng Đậm... (1)

Sương mù màu đen của Sauron thật sự quá lợi hai, trong nháy mắt cánh tay Triệu Anh Không đã bị ăn mòn sạch sẽ, nhưng tay kia nàng vẫn nắm chặt đoạn tay cụt, chiếc nhẫn tối cao cũng không còn mang hung uy của Sauron như trước, chỉ là quang mang màu đen tỏa ra vẫn rất rõ ràng, hoàn toàn khác bộ dạng ảm đạm vô quang khi trong tay người Hobbit lúc trước.

- Chủ Thần, cho tất cả mọi người chữa...

Trịnh Xá vừa chuẩn bị nói chữa trị toàn thân thì bỗng thấy Sở Hiên rút hai khẩu coilgun ra, không đợi hắn nói lên câu, Sở Hiên đã trực tiếp bắn mấy phát vào đầu Hạo Thiên, chỉ trong khoảnh khắc, đầu Hạo Thiên đã nát bét, như một quả dưa bị đập vỡ, có chữa trị thế nào cũng không thể sống sót.

Mọi người đều sững sờ, Trịnh Xá phản ứng đầu tiên, hắn cũng không để ý tới vết bỏng trên cơ thể, chặn tay Sở Hiên lại, quát:

- Ngươi điên rồi sao? Hay là bị khống chế? Có muốn ta đánh nát đầu ngươi ra không?

Sở Hiên lại chẳng thèm để ý tới hắn, thu hồi hai khẩu súng vào tay áo rồi bình thản nói:

http://tieulun.hopto.org

- Tình huống cụ thể lát nữa sẽ giải thích, ngoài ra còn một chuyện khiến ta cảm thấy thú vị... Tạm thời không nói mấy chuyện này, ngươi trước tiên hãy chữa trị toàn thân cho chúng ta đi, chỗ ăn mòn của Triệu Anh Không càng lúc càng tới gần ngực rồi.

Mọi người nghe vậy lập tức nhìn sang Triệu Anh Không, cánh tay nàng đương nhiên là đã bị ăn mòn hết, hơn nữa luồng khí ăn mòn còn đang tiếp tục thuận theo cánh tay tiến về phía lồng ngực, vải quấn cùng y phục gần cánh tay đã bắt đầu bị ăn mòn, tình hình như vậy khiến Trịnh Xá không thể để ý tới Sở Hiên nữa, hắn lập tức hét lớn với Chủ Thần:

- Chữa trị toàn thân, điểm thưởng trừ của ta!

Lời nói vừa dứt, Chủ Thần lập tức chiếu xuống mấy cột sáng, ngoài Hạo Thiên bị bắn nát đầu mà chết ra, tất cả mọi người đều chìm trong cột sáng. Cột sáng của mấy người Bá Vương thoáng cái đã biến mất, cột sáng của ba người Sở Hiên, Trịnh Xá, Triệu Anh Không là mãnh liệt nhất, nhất thời cả ba người đều bay lơ lửng trong đó.

Đến khi Trịnh Xá mở mắt ra lần nữa, da dẻ trên người hắn đã khôi phục hoàn hảo, nhưng khi hắn cùng Triệu Anh Không đã hoàn toàn hồi phục thì Sở Hiên vẫn đang lơ lửng trong cột sáng, mà theo mọi người rời khỏi chỗ chữa trị cùng các cô gái họ chế tạo cũng đã xuất hiện, cả quảng trường lập tức trở nên huyên náo.

Đến lúc này mà Sở Hiên vẫn chưa chữa trị xong, Trịnh Xá nói mấy câu với La Lệ rồi nắm bàn tay nhỏ bé của nàng, ngồi dưới quảng trường chờ đợi.

Lần này Sở Hiên chữa trị mất năm phút, lâu hơn bất kỳ lần nào trong quá khứ, khi hắn từ trên không trung hạ xuống chưa kịp đứng vững bỗng thấy Trịnh Xá đang ngồi dưới đất vụt bật dậy, trước khi hắn kịp định thần lại đã hung hăng đấm thẳng vào mặt hắn, tiếp đó Sở Hiên bị đánh bay ra sáu bảy mét.

Trịnh Xá cũng mặc kệ, lao tới xốc hắn dậy, quát lên:

- Ngươi nghĩ đồng đội là cái gì? Trả lời ta! Ngươi nghĩ đồng đội là cái gì? Gánh nặng của ngươi sao? Hay là con cờ trong tay ngươi để giành được thắng lợi? Trả lời ta!

- Ta thừa nhận tất cả bọn ta đều không có trí tuệ như ngươi, ta thừa nhận trí tuệ cùng bố cục của ngươi khiến tất cả mọi người đều được lợi. Mặc dù không biết ngươi rút cuộc là đã làm thế nào, rút cuộc là đã làm những gì, nhưng ta biết một chuyện, lần này năm đội đại chiến với tiểu đội Thiên Thần cùng với mấy đội ngũ khác, Trung Châu đội chúng ta không chết một người có kinh nghiệm nào! Đây toàn là dựa vào bố cục của ngươi... Nhưng mà! Ngươi nghĩ bọn ta nên cảm tạ ngươi sao?

Trịnh Xá vừa nói vừa nói rồi lại vung tay đấm vào cằm Sở Hiên, một phát trước đó đã nghe thấy tiếng xương gãy, quyền này đánh xuống hàm dưới cơ bản là xương cốt nát vụn, mà lần này Sở Hiên cũng không bay ra ngoài, Trịnh Xá nắm chặt lấy áo hắn, hét:

- Nhưng chúng ta là đồng đội! Bọn ta không phải quân cờ để ngươi một mình giành được thắng lợi! Cũng không phải ký sinh trùng dựa vào một mình ngươi để giành được thắng lợi! Chúng ta là đồng đội cùng kề vai chiến đấu!

Sau khi hét lên, Trịnh Xá lập tức thở hồng hộc, hắn hình như đang cân nhắc xem có nên đánh Sở Hiên thêm mấy phát nữa hay không.

Cằm dưới Sở Hiên vặn vẹo thành một hình dạng kỳ quái, bất quá vẻ mặt hắn chẳng có chút đau đớn nào, chỉ thấy hắn hướng về phái Chủ Thần phát ra mấy âm tiết lạ lùng, một cột sáng trực tiếp chiếu xuống người hắn, đẩy cánh tay Trịnh Xá đang túm áo hắn ra, hơn mười giây sau, thân ảnh Sở hiên mới xuất hiện lại.

- Cằm vỡ nát không thể nói chuyện, chữa trị xong nói tiếp.

Sở Hiên nói như vậy.

Trịnh Xá lập tức tắc họng, bấy giờ mới nhớ ra Sở Hiên căn bản không có cảm giác đau đớn, đánh hắn như vậy cũng chẳng có tác dụng gì, ngược lại chỉ tổ đốt điểm thưởng. Nghĩ tới đây trong lòng hắn lập tức chán nản, chẳng còn cách nào để đối phó với Sở Hiên nữa, đánh cũng vô vụng, chửi... Có lẽ chửi cũng không xong... Nhất thời Trịnh Xá thật sự cảm thấy bó tay.

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên cũng chẳng thèm quan tâm Trịnh Xá vừa rồi đánh hắn thế nào, chỉ ngồi xuống quảng trường rồi mới nói:

- Lúc đầu cũng chuẩn bị nói một phần cho ngươi biết, nhưng do sự không ổn định của Hạo Thiên, đặc biệt là khi khả năng phản bội của hắn lên tới trên 50%, ta không thể khẳng định hắn có mang theo thiết bị nghe lén công nghệ cao hay không, chuyện này cũng không phải là không có khả năng. Nếu như bố cục của ta bị tiết lộ một phần, Adam nhất định sẽ không bỏ qua cơ hội tốt như vậy, lúc đó xác suất đoàn diệt cảu Trung Châu đội chúng ta lên đến trên 70%...

- Hừ....

Trịnh Xá hít sâu một hơi, bấy giờ mới nói:

- Được rồi, những chuyện khác ta cũng tạm thời không nói, bây giờ ngươi kể lại rõ ràng thế giới Lord of the Rings rút cuộc đã xảy ra chuyện gì, lúc đó tại sao ngươi phải giả chết? Không đúng, khi đó ngươi đã chết thật, hơn nữa bọn ta còn bị Chủ Thần thông báo trừ một điểm. Rất nhiều vấn đề, đầu tiên là sao ngươi lại muốn chết, hơn nữa chết như thế nào, tại sao chết mà vẫn có thể tiếp tục tồn tại? Thứ hai, cái chết của ngươi có ý nghĩa gì? Hạo Thiên phản bội? Hắn là một người trong đội, phản bội xong thì có thể đi đâu? Hơn nữa phản bội chúng ta không phải hắn cũng sẽ chết sao? Thứ ba, ngươi gặp tiểu đội Thiên Thần nói những chuyện gì? Hành động của Đông Mỹ châu đội ra sao? Tóm lại có rất nhiều vấn đề... Kể rõ tất cả cho ta!

Sở Hiên cũng không vội vã, kể lại chi tiết quá trình hắn nhận ra Hạo Thiên, từ xuất thân của Hạo Thiên đến lúc hắn được đưa đến nuôi dưỡng trong gia đình một nhân viên ngầm, đến cùng trở thành một trong những đặc công cao cấp nhất của quốc gia, lại đến Hạo Thiên cùng Adam hợp thành Thần Tiên đạo tặc đoàn. Sau khi xong xuôi lại kể tới mấy chỗ khác thường của Hạo Thiên sau khi tiến vào thế giới Lord of the Rings, ví dụ như từ sau khi hắn và Sở Hiên nhận biết nhau liền nhanh chóng đồng ý dẫn dắt mấy người Zero tham gia nhiệm vụ tới đánh lén Isengard.

- ...Theo như ấn tượng của hắn đối với ta, hẳn là không thể hợp tác với ta trong tình huống không bị áp lực quá lớn, hơn nữa còn hợp tác làm thủ hạ của ta, vì thế lúc đó ta đã sinh nghi. Tiếp theo ta giao máy thôi miên cho hắn, đó đúng là máy thôi miên nhưng đồng thời cũng là máy khống chế ý thức, nếu như hắn không phản bội thì dùng thứ đó khống chế Nemesis, sự việc đơn giản là như vậy. Với tính cách của hắn, chỉ cần xác nhận ta đã chết, hắn nhất định sẽ sử dụng thứ này, bởi vì chỉ thứ này mới có thể khống chế mấy trăm Nemesis, hắn khó có thể để mấy người Zero nắm được sức mạnh này.

- Sau đó ta bắt đầu suy nghĩ khả năng giả chết, nhưng giả chết này có một sơ hở trí mạng, đó là sự tồn tại của Hạo Thiên, nếu như hắn thật sự phản bội vậy thì ta giả chết ngược lại sẽ khiến hắn sinh cảnh giác, ít nhất là biết được ta có thể đã nghi ngờ hắn... Trong Lord of the Rings Gandalf từng chết đi sống lại nên sau đó ta tới tìm nữ hoàng Elf...

- Chúc phúc của nữ hoàng Elf có thể khiến ý thức thể của ta trong thời gian ngắn có đặc trưng của người Elf, cũng tác chết nhưng ý thức sẽ tập trung không tiêu tan đến lúc đó thân xác mặc dù đã chết nhưng ý thức vẫn tồn tại trong cơ thể. Nếu dùng phương thức khoa học để giải thích thì ta cho rằng rất có khả năng là tĩnh điện cộng hưởng, trong não người vốn sẽ do xung động ý thức mà sinh ra sóng điện não, theo lý thuyết này, tin tức cùng ý thức có thể hóa thành loại tồn tại như sóng hoặc điện, chỉ là loại tồn tại này rất phức tạp, bấy giờ tin tức mới cần phải tồn tại dưới phương thức thực thể. Nếu như khoa học kỹ thuật cao thêm một chút, khiến các hạt trong không khí cũng có thể sinh ra trạng thái giống như sóng điện não thì ý thức sẽ có thể thoát ly đại não, dùng các hạt trong không khí làm vật dẫn để tồn tại... Đây chỉ là suy đoán của cá nhân ta mà thôi, trong trạng thái lúc đó thân thể ta thật sự đã chết, nhưng ý thức vẫn tỉnh táo, chỉ là trạng thái này không thể kéo dào, hơn nữa thân thể cũng không thể sử dụng, không có cách nào tiếp xúc với thế giới bên ngoài, như vậy kỳ thật cũng chẳng khác gì chết, lúc đó mới cần lá cây thế giới của ngươi.

Trịnh Xá nhìn hắn vẻ quỷ dị:

- Lá cây thế giới? Ngươi đang nói tới lá cây thế giới?

Sở Hiên gật đầu đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Đúng thế, lá cây thế giới, theo như nữ hoàng Elf nói, đó là một dạng năng lượng tập hợp cao cấp, cho cơ thể năng lượng hành động cối cùng, cho dù cơ thể đã chết, chỉ cần có lá cây thế giới cũng có thể có sức hành động. Đương nhiên, cần có ý thức để điều khiển thân thể này, nên lúc đấy lễ vật cô ta tặng ngươi là lá cây thế giới...

Trịnh Xá vội vàng ngắt lời hắn, nói:

- Chờ, chờ một chút, tại sao lại không trực tiếp giao lễ vật này cho ngươi? Nhỡ đâu ta không nhớ ra dùng lá cây thế giới để cứu ngươi thì sao?

Sở Hiên liếc nhìn hắn, lạnh nhạt nói:

- Bố cục của ta vẫn lấy tiền đề là chúng ta bị giám sát, nếu như chúng ta thật sự bị giám sát, liên tục hai lễ vật giao cho ta, nhìn thế nào cũng rất không hợp lý, nếu như chúng thật sự bị giám sát, vậy thì bất hợp lý đó đại biểu cho chúng ta đã thua... Vì thế mới cần phải giao thứ đó cho kẻ làm đội trưởng là ngươi, đương nhiên cũng có thể để nữ hoàng Elf giao thứ này trước cho ta, nhưng nếu chúng ta bị giam sát vậy thì làm thế nào lấy thứ này ra cho ta ăn? Khi lấy ra cũng sẽ không bị người khác phát hiện sao? So sánh tình huống, giao thứ đó cho ngươi, tiếp đó để ngươi trong tình huống không biết gì hết cho ta ăn vào... Đây là lúc bố cục bắt đầu.

470. Đây Mới Là Trúng Đậm... (2)

Đây là lúc bố cục bắt đầu...

Những lời này thật sự khiến người ta bị đả kích nặng nề, không chỉ mình Trịnh Xá nghĩ như vậy mà những thành viên khác trong đội cũng có cùng suy nghĩ, bởi gì liên tiếp mấy đoạn tính toán sắp xếp như thế trong ý thức Sở Hiên chỉ vỏn vẹn là bắt đầu của bố cục, cái này không khỏi quá đả kích sự tự tin của người khác. Ít nhất tất cả những người ở đây, cơ bản không ai có thể làm ra mưu kế cùng bố cục như vậy.

-Tình huống tiếp theo là hành động của đội chia làm hai bên, một bên do cái chết của ta nên Hạo Thiên đeo máy khống chế ý thức vào, mặc dù hắn khống chế được Nemesis nhưng đồng thời hắn cũng bị ta khống chế, trong tình huống đó, uy hiếp của Hạo Thiên với chúng ta mới thực sự được giải trừ, hơn nữa ta cũng có thể dựa vào giả chết để mê hoặc phán đoán của Adam...

-Sau đó điều khiển vị trí của Zero, rồi ta mượn tay Legolas rời khỏi Edoras...

Sở Hiên kể lại rõ ràng trong Lord of the Rings năm đội đại chiến, hắn làm thế nào dựa vào chúc phúc của nữ hoàng Elf để bố cục, trả giá bằng tính mạng mình đổi lấy thắng lợi của cả đội, sau đó chỉ huy Nemesis ép tiểu đội Thiên Thần phải thỏa hiệp. Trong đó mỗi bước tính toán đều đối lập chặt chẽ với bố cục của đối phương, nếu không phải lần này Sở Hiên giả chết, không biết tình hình sẽ thế nào, đến khi Trịnh Xá biết được trong tiểu đội Thiên Thần còn có một người thực lực tương đương với La Ửng Long, thậm chí còn mạnh hơn, hắn lập tức cả người toát mồ hôi lạnh.

-Không sai, thực lực tối đa của đội chúng ta đại khái khoảng bằng một nửa thực lực đầy đủ của tiểu đội Thiên Thần, từ điểm này có thể biết tiểu đội Thiên Thần đúng là đội ngũ mạnh thứ hai trong số tất cả các tiểu đội luân hồi, đội ngũ mạnh nhất chính là tiểu đội luân hồi Ác Ma, Trung Châu đội chúng ta thì xếp khoảng từ ba đến năm.

Sở Hiên nói vẻ khẳng định.

-Vậy sao?

Trịnh Xá cười khổ, bất quá hắn lập tức vỗ vai Sở Hiên, cao giọng nói:

-Mặc kệ thế nào, tóm lại lần này may nhờ có ngươi nếu không đội ta không chừng thật sự phải đoàn diệt rồi, sao có thể có thành tích như hiện tại... Nhưng tên khốn nhà ngươi cũng quá ghê tởm, chẳng lẽ ngươi thật sự nghĩ mọi người bọn ta không lo lắng cho ngươi sao? Ngươi không phải là một cỗ máy của Trung Châu đội, ngươi là đồng đội của bọn ta, đồng đội giao phó sinh tử, kề vai mà chiến!

-Là đồng đội...

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên hơi cúi đầu, đẩy đẩy mắt kính nói:

-Cũng phải sống sót mới có thể trở thành đồng đội... Người chết thì không nói...

-Ha ha, ai bảo người chết thì không nói, lúc trước không phải ngươi vẫn nói chuyện à?

Trịnh Xá lại cười lớn vỗ vai Sở Hiên.

Sở Hiên vuốt vuốt vai, mặc dù hắn không cảm thấy đau đớn như vẫn thấy xương vai hình như kêu lắc rắc sắp vỡ vụn, mặc dù hắn cũng không biết đánh mình như vậy thì có tác dụng gì, dù sao thì hắn căn bản không cảm thấy đau nhưng vẫn cảm nhận được Trịnh Xá đang lấy việc công báo thù riêng, mượn động tác bộc lộ hưng phấn để đánh hắn thật sự.

-Tiếp theo là giết chết Hạo Thiên, sở dĩ trở về Chủ Thần không gian, ta nổ súng giết hắn trước khi chữa trị toàn thân là bởi vì ta không biết Chủ Thần có thể chữa trị phần ý thức bị khống chế của hắn hay không, vì thế không có cách nào hơn là trực tiếp giết hắn, mặc dù số điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình hắn nhận được cũng coi như khả quan.

Sở Hiên bình thản nói.

Trịnh Xá bấy giờ mới chợt nhớ ra, vui mừng nói:

- Đúng thế, còn điểm thưởng và chi tiết kịch tình, lần này đội ta thu hoạch siêu lớn, điểm thưởng cùng tình tiết kịch bản so với trước kia đều cao hơn nhiều, còn cả khô lâu chiến mã cũng mang về được!

Khô lâu chiến mã đã sớm được mấy cô gái chú ý, không hiểu sao bọn họ đều cảm thấy khô lâu chiến mã có vẻ rất đáng sợ, chỉ có người đẹp nóng bỏng của Bá Vương là ngược lại, có vẻ thập phần hứng thú, không ngừng khen ngợi, mắt cũng nhìn chằm chằm vào hốc mắt lóe sáng của khô lâu chiến mã, so với nàng tất cả các cô gái khác đều có vẻ rất bình thường.

Thực tế, đến lúc này Trịnh Xá mới cẩn thận nhớ lại điểm thưởng kiếm được trong thế giới Lord of the Rings, hắn nhíu mày nói:

- Nhưng hình như có chút không đúng, lúc trước khi ngươi chết Trung Châu đội đã bị trừ một điểm, sau đó liên tục bốn tân nhân bị giết, cho dù không tính Hạo Thiên thì chúng ta cũng đã bị âm năm điểm. Ta giết một thành viên tiểu đội Thiên Thần, Zero giết một, một cộng một giảm, chúng ta vẫn bị trừ 6000 điểm thưởng đúng không? Ta tạm thời coi như lãi, nhưng mấy người Bá Vương...

Sở Hiên lắc lắc đầu, khinh thường nói:

- Ngươi quên phần thưởng nhiệm vụ trong Lord of the Rings rồi sao? Mỗi nhân vật trong phim còn sống được 1000 điểm, mỗi nhân vật chết bị trừ 1000 điểm, đến cuối cùng chết mất ba người Hobbit, quốc vương Rohan cùng một đứa con của quan nhiếp chính, mấy người này đều là nhân vật xác định trong nhiệm vụ của Chủ Thần, nói cách khác bị trừ 5000 điểm. Nhưng số người sống sót lại nhiều hơn, ba người Aragorn trong Hội bảo vệ nhẫn, một người Hobbit, Gandalf, Boromir, Éomer, từ đây chúng ta được cộng thêm 2000 điểm thưởng. Sau đó là ba trận chiến Helm s Deep, Minas Tirith, Mordor, mỗi trận chiến thắng được 3000 điểm thưởng, cũng tức là nếu cộng thêm 1000 điểm thưởng cố định sau mỗi bộ phim kinh dị thì chỉ từ nhiệm vụ chủ tuyến chúng ta đã được 12000 điểm. Ngươi giết chết Balrog được một chi tiết kịch tình cấp A, 8000 điểm thưởng, giết một tên mở cơ nhân tỏa được một chi tiết cấp B, 7000 điểm thưởng, lại thêm hai tên Ringwraith ngươi giết lúc trước tổng cộng được 10000 điểm thưởng, một chi tiết cấp B, hai chi tiết cấp C. Tổng cộng lại bộ phim kinh dị lần này dù bị trừ 6000 điểm thì ngươi vẫn lấy được 31000 điểm thưởng, một chi tiết kịch tình cấp A, hai chi tiết cấp B, hai chi tiết cấp C... Phải tính như vậy.

Trịnh Xá nghe mà trong lòng phát run, đây là phát run vì hưng phấn cùng khẩn trương, giống như một kẻ nghèo khổ đột nhiên trúng độc đắc năm triệu. Cảm giác này này rất khó hình dung, mặc dù Trịnh Xá còn chưa nghĩ tới bước này nhưng lúc trước hắn quả thật luôn túng thiếu, mỗi điểm thưởng đều phải tính toán cẩn thận, mỗi chi tiết kịch tình đều phải cân nhắc thật kĩ, chỉ sợ bộ phim kinh dị tiếp theo sẽ xảy ra chuyện gì, lần này trúng một khoản lớn hắn đúng là có chút sững sờ, một lúc sau mới bước tới chỗ Chủ Thần.

-...Con mẹ nó, hạnh phúc tới quá đột ngột, ta thật sự có hơn 30000 điểm, đúng là quá khoa trương! Lại còn nhiều chi tiết kịch tình như vậy nữa...

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá ngây ngốc lẩm bẩm, hơn nửa ngay sau mới bật cười ngớ ngẩn.

Sở Hiên cũng mặc kệ hắn, đi tới chỗ Chủ Thần tự kiểm tra điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình mình kiếm được.

Trịnh Xá bấy giờ mới định thần, lại, dựa theo tính toán của Sở Hiên, cho dù là mấy người Bá Vương gần như không bỏ chút sức lực nào trong bộ phim kinh dị cũng bỗng không được 6000 điểm thưởng. Cái này đối với một bộ phim kinh dị thông thường cũng gọi là thu hoạch lớn, mỗi người đều có thể hoán đổi thêm nhiều thứ, phương diện chi tiết kịch tình cũng không hề ít, Trịnh Xá cố nhiên là trúng đậm, mấy người Trương Hằng, Zero, Triệu Anh Không cũng không hề thua kém.

Triệu Anh Không im lặng từ dưới Chủ Thần quay về, trong mắt lóe lên một tia kích động dị thường, đối với một người luôn lạnh lùng như nàng mà nói thật sự rất hiếm thấy, chỉ thấy nàng hít sâu mấy hơi rồi mới nói:

- Ta có hai chi tiết kịch tình cấp B...

Trịnh Xá nhìn nàng cười nói:

- Đúng thế, ngươi giết Ringwraith cấp 8 mà, thu hoạch đương nhiên là nhiều.

-....Cùng hai chi tiết cấp A.

Triệu Anh Không lúc này mới nói hết câu, tiếp đó nhìn chằm chằm vào Trịnh Xá.

Nghe vậy không riêng gì Trịnh Xá ngây ngốc mà tất cả mọi người xung quanh cũng đều sững sờ, ai cũng nhìn Triệu Anh Không vẻ không thể hiểu nổi, Trình Khiếu là người đầu tiên rống lên:

- Quá, quá thiên vị, chẳng lẽ chỗ đó lớn thì điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình cũng sẽ được ưu ái sao? Quá thiên vị! Đây là lợi tức.. Siêu lợi tức... Hai cái B lại còn 2 cái A...

Hắn vừa rống vừa lầm bầm, càng nói càng có vẻ không cam tâm.

Triệu Anh Không cũng không có hành động gì khác lạ, chỉ giậm chân vọt tới trước mặt Trình Khiếu, tiếp đó giật cùi chỏ trúng yết hầu hắn, tên này lập tức ho khụ khụ đổ gục xuống đất, không nói được câu nào nữa.

Sở Hiên quay đầu lại nói:

- Như vậy là Sauron đã bị giết chết, theo như suy đoán của chúng ta lúc trước, tính mạng của hắn ở trong chiếc nhẫn, khi chúng ta đem nó về Chủ Thần không gian, Sauron là nhân vật trong phim cũng bị chúng ta đưa vào Chủ Thần không gian, nhưng không hoán đổi đạo cụ gia nhập nên hắn bị coi là "tiến vào trái luật", theo quy tắc liền bị Chủ Thần delete, còn điểm thưởng giết chết hắn thì được chuyển cho Triệu Anh Không, cơ bản là như vậy.

-Ha, ha ha, ha ha ha....

Trịnh Xá lập tức cười đến rách cả khóe miệng, nếu không phải có La Lệ đứng cạnh thì hắn thật sự muốn ôm chầm lấy Triệu Anh Không, quay nàng vài vòng rồi hãy tính. Hai chi tiết kịch tình cấp A, lúc trước trong phim kinh dị đánh sống đánh chết, một chi tiết cấp B đủ khiến hai đoàn đội liều chết với nhau, bây giờ lại có 2 chi tiết cấp A...

Nhưng những điều kinh ngạc hình như còn chưa kết thúc, chỉ thấy Triệu Anh Không lấy ra một chiếc nhẫn tỏa quang mang màu đen, chiếc nhẫn này nhìn không hề bắt mắt, nhưng mười người còn lại đều biết, đó chính là chiếc nhẫn tối cao trên cánh tay cụt.

Triệu Anh Không khẽ gật đầu, nói:

- Công năng của nó là...

471. Lá Thư Đến Từ Trung Quốc (1)

-Chuyển đổi năng lượng...

http://tieulun.hopto.org

Trong không gian hư vô tồn tại năng lượng tự do vô cùng vô tận, dùng khoa học cũng có thể giải thích rõ ràng, các loại năng lượng như động năng, quang năng, dao động của các hạt cơ bản, tóm lại trong chân không nhìn có vẻ như không có vật gì, kỳ thật lại ẩn chứa năng lượng mà loài người còn chưa thể sử dụng được, ít nhất trong giai đoạn hiện tại vẫn chưa có cách nào có thể điều khiển được luồng năng lượng đủ sức thao túng cả vũ trụ này.

Trịnh Xá vẫn cảm thấy nội lực cùng năng lượng vampire của mình chắc phải là năng lượng hấp thu từ trong hư không, nếu không cơ thể người dựa vào thức ăn sao có thể sinh ra năng lượng to lớn như thế? Chỉ là căn cứ vào công pháp, cơ thể khác nhau mà thuộc tính và chất lượng năng lượng hấp thu được cũng khác nhau, ví dụ như lúc trước nội lực của hắn mỏng manh, hiện tại thì dày đặc, năng lượng vampire cũng càng ngày càng có sức ăn mòn phá hoại.

Nhưng nói tóm lại, nội lực cùng năng lượng vampire là hai loại năng lượng tính chất khác nhau, chính vì thuộc tính của chúng đối lập nên mới tạo ra kỹ năng Bạo tạc và Hủy diệt, cũng dẫn tới thành tựu của Trịnh Xá hiện tại.

Trịnh Xá cầm chiếc nhẫn có vẻ đăm chiêu, nói thật hắn cũng không hiểu rõ lắm tác dụng của chiếc nhẫn này, nếu chỉ theo giới thiệu thì chiếc nhẫn này thật sự không có tác dụng lớn, chuyển đổi năng lượng, cho dù chuyển đổi được thì sao? Chẳng lẽ muốn hắn chuyển đổi toàn bộ nội lực và năng lượng vampire thành cùng một loại thuộc tính? Vậy thì không phải sẽ phải từ bỏ Bạo tạc cùng Hủy diệt sao?

Sở Hiên lại lộ ra ánh mắt khinh bỉ hiếm thấy, cười lạnh đáp:

- Suy nghĩ của ngươi đúng là ngây thơ, chỉ có thể nghĩ tới thuộc tính năng lượng của mình thôi sao?

Trịnh Xá tò mò hỏi:

- Còn gì nữa? Chẳng lẽ tập trung nội lực cùng năng lượng vampire lên nhẫn, hình thành bom trạng thái Hủy diệt? Hay là chuyển đổi cái gì khác? Ngươi không nói rõ làm sao ta biết được?

-Ví dụ như tinh luyện năng lượng, đây cũng là một cách chuyển đổi.

Sở Hiên thoáng lộ vẻ cuồng nhiệt nhìn chiếc nhẫn tối cao, nói:

-Ta lấy ví dụ thế này nhé, theo rất nhiều truyền thuyết hoặc tiểu thuyết tiên hiệp của Trung Quốc, đem nội lực không ngừng nén ép sẽ biến thành kim đan, mặc dù cách làm này rất có thể là phương pháp vận công tự bạo, nhưng nếu dùng chiếc nhẫn này để tinh luyện nội lực hoặc năng lượng vampire cũng không tệ. Nói cách khác, có chiếc nhẫn này, ngươi có thể không cần hoán đổi nội lực cùng huyết thống vampire cấp cao nữa, có thể tinh luyện sau đó cất trữ trong cơ thể hoặc nhẫn, đây là cách làm bình thường nhất...

Trịnh Xá nhìn vẻ cuồng nhiệt hiếm thấy trong mắt Sở Hiên, có chút lo sợ nói:

- Còn cái gì nữa? Cách làm nào?

-Ví dụ như năng lượng siêu tập hợp!

Sở Hiên lần này thì thật sự cuồng nhiệt, nói:

-Dùng phương thức tập hợp năng lượng của súng laser hoặc pháo laser để nén lại, chuyển qua chiếc nhẫn tập hợp sau đó bắn ra, uy lực tuyệt đối... Dứt khoát dùng thứ này làm máy tập trung đi, chế tạo vũ khí siêu cường của Trung Châu đội chúng ta... Tên gọi là Ma động pháo, đại pháo dùng nhẫn chế thành, như vậy lần sau gặp ai đó dùng máy chấn động lục địa uy hiếp chúng ta cũng không phải nói nhiều, chỉ cần một pháo là...

"Xem ra không giết được Adam, hắn thật sự rất không cam tâm..."

Trịnh Xá cùng những người xung quanh đưa mắt nhìn nhau, trong lòng đều có chung một ý nghĩ, có điều, do sợ bị Sở Hiên nhìn thấy, sau này lại tìm cách nào đó gài bẫy họ nên người nào cũng chột dạ cúi đầu xuống, không dám nhìn ngang nhìn ngửa.

-Nói như vậy cũng không sai... Ủa, Trình Khiếu, không biết thế nào, nhưng sao ta cảm thấy mấy lá cờ ngươi đang cầm nhìn rất quen mắt?

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá đang nghĩ cách nào kìm bớt tên Sở Hiên sắp phát cuồng vì hạng mục nghiên cứu mới này thì bỗng thấy Trình Khiếu có vẻ trầm mặc ít lời khác ngày thường, trên tay còn cầm tám lá cờ nhỏ màu đỏ.

Trình Khiếu ngẩng đầu cười hắc hắc, đáp:

- Không phải ngươi nói tên khốn tu chân đó rất lợi hại sao? Lúc đó ta nghĩ nếu tên đó có thể rơi ra một hai kiện pháp bảo thì quá tốt, kết quả là cái gì hay không thấy, lại tìm được tám lá cờ lửa thiêu không cháy này. Khi ấy ta còn tưởng thứ gì tốt, đem về mới phát hiện là mấy lá cờ bình thường, chỉ được cái là rất chắc chắn..

Trong lúc hắn nói, Trịnh Xá đã đưa tay giật lấy tám lá cờ, cầm vào tay có vẻ mềm mại, chất liệu không phải vải cũng chẳng phải lụa, có độ trong giống như làm bằng chất dèo, nhưng hẳn là không có ai ngu đến mức dùng chất dẻo chế pháp bảo? Hơn nữa còn không sợ ngọn lửa màu tím kia...

Trịnh Xá nhìn ngó cả nửa ngày rồi mới thở dài nói:

- Không sai, đây là tám lá cờ La Ứng Long ném xuống khi sử dụng chiêu thức đó, quả nhiên là người tu chân, thủ đoạn như thần tiên. Chỉ dùng mấy lá cờ nhìn có vẻ vô dụng này đã có thể vây chặt ta ở bên trong, hoàn toàn không động đậy được, thậm chí đến cả trạng thái Hủy diệt cũng không thể thoát thân, kỹ năng như thế nếu có thể hoán đổi, không biết sẽ đắt đỏ đến mức nào.

-Vẫn là Bạo tạc và Hủy diệt của ta là tốt....

Sở Hiên đứng cạnh hờ hững nói:

- Nghe nói... Nội lực ngưng tụ đến một mức độ nhất định sẽ biến thành chân nguyên lực của tu chân...

Trịnh Xá không nói hai lời trực tiếp đoạt lấy chiếc nhẫn, tiếp đó ngồi xếp bằng không nhúc nhích.

Mặc dù Trịnh Xá nói như vậy nhưng trong lòng hắn vẫn cảm thấy rất phiền não vì kỹ năng của mình, nhìn những cường giả mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư khác, ai không phải ngọc thụ lâm phong, kỹ năng nào không phải vừa đẹp vừa ấn tượng, uy lực cũng mạnh đến mức khó tưởng tượng nổi. Hủy diệt của hắn tất nhiên là mạnh mẽ kinh khủng, bất quá sự mạnh mẽ nó là tự hủy, mỗi lần đánh xong đối phương, không cần biết là kẻ địch mạnh hay yếu, chỉ cần hắn sử dụng Hủy diệt là lúc nào cũng toàn thân máu tươi ròng ròng, hoặc càng thảm hơn cả người trần truồng, so với những kẻ khác hắn thật sự rất muốn có được một chút kỹ năng phong cách, ít nhất là các kỹ năng sau khi sử dụng xong giúp hắn nhìn đỡ khó coi hơn Hủy diệt.

Trịnh Xá cầm nhẫn ngồi yên, dần dần hắc quang trên nhẫn thu lại, biến thành ánh sáng trắng nhu hòa, chiếc nhẫn cũng bay lơ lửng trên tay Trịnh Xá. Một luồng sáng trắng từ tay Trịnh Xá tỏa ra nhập vào trong chiếc nhẫn, sau đó từ nhẫn cũng phát ra rất nhiều tia sáng nhỏ tiến vào cơ thể hắn, cảnh tượng quả thật có chút khiến người ta phải chấn động, ít nhất nhìn qua có cảm giác Trịnh Xá đang tu luyện thành tiên.

Có điều, Sở Hiên rất trực tiếp đi ra sau lưng Trình Khiếu, Chiêm Lam và Triệu Anh Không cũng kéo mấy cô gái ra xa một chút, Trình Khiếu đang lộ vẻ khó hiểu thì đột nhiên ánh sáng trên người Trịnh Xá bùng phát. Ầm một tiếng, những tia sáng tụ tập quanh người hắn vụt nổ tung, Trình Khiếu đứng ngay đó bị thổi bay đi mấy mét, rơi ầm xuống đất, đến khi hắn đứng dậy cả mặt mũi đã cháy đen.

Trịnh Xá cũng rất bi thảm, toàn thân đầy vết nổ, hai bàn tay tan nát, hắn ngồi dưới đất hét lên:

- Chủ Thần, chữa trị toàn thân!

-Chờ chút, ta cũng cần chữa trị toàn thân!

Cứ như vậy, hai cột sáng hạ xuống rồi lại biến mất, lúc này Trịnh Xá cũng không dám ngưng tụ nội lực nữa, trực tiếp vứt chiếc nhẫn cho Sở Hiên, nói:

- Đùa kiểu gì vậy, một chiêu này dùng để đồng quy vu tận với kẻ địch thật không có vấn đề gì... Dùng để điều khiển mấy lá cờ, Sở Hiên, chẳng lẽ ngươi cố ý lừa ta, làm ra số liệu để ngươi nghiên cứu?

-Sao lại thế được...

Sở Hiên nghiêm trang nói:

-Ta là loại ngươi như vậy sao?

http://tieulun.hopto.org

”Đó là chắc chắn...”

Trịnh Xá cùng những người khác đều nghĩ như vậy, có điều không ái dám nói ra, bởi vì ai cũng sợ mình sẽ biến thành đối tượng nghiên cứu tiếp theo...

Sở Hiên có vẻ biết những người này đang nghĩ gì, hắn cũng không để ý, chỉ ném lại cái nhẫn cho Trịnh Xá, nói:

- Cơ nhân tỏa tầng thứ tư của ngươi đâu? Biết tại sao mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm là thành Thánh nhân không? Bởi vì khống chế năng lượng, mà theo định luật chuyển đổi giữa vật chất và năng lượng, nếu thật sự có thể khống chế trăm phần trăm năng lượng, vậy thì người này đã siêu việt cực hạn của sinh vật, ta nói thế ngươi có hiểu không? Cũng giống như vậy, tầng thứ tư là mở đầu của tầng thứ năm, nhập vi khống chế chỉ mới là nhập môn thôi, việc ngươi cần làm là rèn luyện, không ngừng rèn luyện, đem năng lượng không ngừng nén ép, ngươi phải liên tục giảm thiểu phạm vi phát nổ, đến khi có thể thuận lợi nén ép một lượng lớn năng lượng mới thôi, cho dù không thể khống chế mấy lá cờ này thì chỉ uy lực năng lượng nén đánh ra... cũng tuyệt đối đáng để ngươi rèn luyện!

Trịnh Xá lúc này mới thôi lầm bầm, trịnh trọng gật đầu, lời Sở Hiên nói hay dở thế nào hắn tự nhiên là hiểu, đó tuyệt đối là tinh yếu trong rèn luyện, ít nhất hắn muốn tiếp tục mạnh lên thì nhất định phải nỗ lực thật sự mới được, nhập vi, mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư... Đây là vốn liếng để hắn đối kháng với Phục Chế Thể!

-Tình hình cơ bản là như vậy... tiếp theo ngươi chuẩn bị hồi sinh ai?

Sở Hiên vừa nói vừa nhìn sang Trịnh Xá.

Trịnh Xá cẩn thận cất chiếc nhẫn vào trong Nạp giới, bấy giờ mới nói:

- Tề Đằng Nhất, Tiêu Hoành Luật, hai người đó chắc chắn phải sống lại, một người thông thạo văn tự cổ đại, sau này chúng ta quay lại một số phim kinh dị tìm kiếm tình tiết kịch bản sẽ có hỗ trợ rất lớn. Sau đó nếu muốn hồi sinh Minh Yên Vi cũng được, Trương Hằng, ngươi cũng nhận được rất nhiều điểm thưởng và chi tiết kịch tình phải không? Nếu không đủ ta có thể giúp đỡ...

Trương Hằng vẫn yên lặng đứng một bên, đến khi nghe Trịnh Xá nói hắn lập tức cả người run rẩy, một lúc sau mới lắc đầu đáp:

- Không, tạm thời còn chưa được, chờ đến lúc ta đủ mạnh để bảo vệ cô ấy... Đến lúc đó ta sẽ mới có thể tự tay hồi sinh cô ấy, vì thế hãy cho ta thêm chút thời gian.

Trịnh Xá thở dài, vỗ vai Trương Hằng nói:

- Đúng thế, tiếp tục mạnh lên, tất cả chúng ta đều phải tiếp tục mạnh lến, tiếp tục sống sót, bảo vệ bản thân, bảo vệ những gì quan trong với mình... Vậy hôm nay mọi người nghỉ ngơi cho tốt, sáng mai tới thế giới The Mummy hồi sinh đồng đội của chúng ta...

472. Lá Thư Đến Từ Trung Quốc (2)

Đối với nén năng lượng nhất định là phải có năng lực nhập vi mới có thể thử nghiệm, nếu không sẽ giống như hắn lúc trước bị nổ tung tóe, chắc chắn là một trong những cách chết bi thảm nhất, tuy nhiên vẫn còn may, cũng không phải ai cũng đủ may mắn để giành được chiến nhẫn tối cao.

Trên thực tế, sau đó Trịnh Xá nhớ lại những lời của Sở Hiên, lại cẩn thận suy nghĩ ứng dụng của chiếc nhẫn, thật sự phát hiện được chiếc nhẫn này đúng là uy lực mạnh mẽ vô cùng, ví dụ như nếu nội lực hoặc năng lượng vampire của hắn vô cùng vô tận, vậy không phải hắn có thể chuyển đổi thành năng lượng tinh thần, sau đó dùng luồng năng lượng mạnh mẽ vô cùng này khống chế người khác sao? Cứ như vậy, chỉ cần năng lượng của hắn càng lớn, những người có thể khống chế càng nhiều, chiếc nhẫn này đúng là có thể trở thành chiếc nhẫn tối cao.

Cứ nghĩ ngợi, đến tối hôm đó Trịnh Xá vẫn ở cùng La Lệ, mặc dù theo cảm giác của La Lệ, hắn chỉ đi tới thế giới Lord of the Rings có một ngày ngắn ngủi, nhưng hắn ở bên trong lại kéo dài tới mấy chục ngày,

http://tieulun.hopto.org

không chỉ trải qua bao nhiêu gió tanh mưa máu mà mấy lần còn chấp chới giữa ranh giới sống chết. Chính vì vậy, khi hắn nhìn thấy La Lệ liền cảm thấy trong lòng ấm áp, ôm lấy nàng đi xuống bãi cỏ trong tầng hầm, hai người cứ yên lặng dựa vào nhau...

Một con chó nhỏ màu đen không ngừng lấy mũi ẩy ẩy sau lưng hai người, thấy hai người không để ý tới, nó lập tức kêu ô ô, lấy răng kéo quần áo họ, mà chú cún này cũng ngoan ngoãn, chỉ cắn quần áo, động tác cũng vô cùng cẩn thận, giống như sợ cắn trúng cơ thể hai người.

La Lệ rất thích Trịnh Xá ôm mình như vậy, đặc biệt nhìn mỗi lần Trịnh Xá trở về Chủ Thần không gian đều mang đầy thương tích, nàng đối với hắn vừa thương xót vừa đau đớn, thật sự hận không thể mỗi giây mỗi phút đều ở bên cạnh hắn, lúc này thấy chú cún con quấy rầy sự yên bình mà họ không dễ gì có được, nàng liền phất tay nói:

- Đi đi, cún con, sang bên kia chơi, nếu không sáng mai không cho mi ăn bò bít tết nữa.

Cún con có vẻ hiểu La Lệ nói gì, nó thấp giọng ô ô hai tiếng rồi ủ rũ đi sang một bên, vừa đi trong miệng vừa phun ra một tia lửa nhỏ.

Trịnh Xá trông thấy rất rõ ràng, không khỏi liếc nhìn chú cún thêm mấy cái, cún con này chính là đời sau của cự long hắn đem về từ Công viên kỷ Jura, cơ duyên xảo hợp được hắn nhận làm vật nuôi. Vốn hắn chỉ chuẩn bị biến nó thành máy cung cấp máu rồng, dùng cách này tăng cường tố chất thân thể thành viên đoàn đội, ai mà biết con rồng nhỏ này không hổ là đời sau của cự long, tốc độ lớn rất nhanh, chỉ mấy chục ngày đã to bằng một chú cún lớn, hơn nữa đã có thể phun một luồng lửa nhỏ, nếu lớn thêm một chút không biết chừng còn có thể tái hiện uy thế của mẹ nó năm xưa.

"Cũng không biết có thể bắt nó lớn thật nhanh hay không, nếu có thể, uy lực của cự long thật sự có thể uy hiếp tới cường giả tầng thứ tư bình thường..."

Trịnh Xá nghĩ như vậy nhưng cũng tự biết suy nghĩ của mình thật sự có chút ngây thơ, những chuyện khác không nói, chỉ riêng thời gian trưởng thành của cự long đã phải mất trên trăm năm, thậm chí càng lâu hơn, hắn sợ rằng không sống nổi đến lúc đó, vì thế cũng chỉ có thể chôn sâu ý nghĩ này vào trong lòng, toàn tâm toàn ý bồi tiếp La Lệ.

Một đêm yên ổn, đến trưa ngày thứ hai, tất cả thành viên đoàn đội mới tập hợp xong tại quảng trường, tiếp theo Trịnh Xá nói Tề Đằng Nhất không cần phải tới thế giới The Mummy hồi sinh, dù sau thì khi Tề Đằng Nhất chết cũng không có quá nhiều điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình nên hồi sinh gấp đôi sẽ tốt hơn. Chỉ có Tiêu Hoành Luật là phải tới The Mummy để hồi sinh, hơn nữa hắn cũng là người Trịnh Xá đặt nhiều kỳ vọng, ít nhất, trong đội cuối cùng cũng có một người có thể miễn cưỡng suy đoán được suy nghĩ của Sở Hiên, như vậy chí ít cũng không phải sợ lại có những bố cục bị Sở Hiên lừa gạt từ đầu đến cuối.

Do đã rất quen thuộc với thế giới The Mummy nên mọi người cũng không chuẩn bị gì nhiều, mang vũ khí và trang bị thông thường theo người sau đó hoán đổi thời gian là trực tiếp tiến vào, công việc cũng không có gì đáng nói, đơn giản là tới tìm viện trưởng viện bảo tàng, sau đó tới Thành phố của người chết, mọi chuyện có thay đổi là khi họ tới Hamunaptra.

-Thư? Thư của ta?

Trịnh Xá kỳ quái hỏi một viên sỹ quan trong căn cứ, hắn đang cầm một lá thư cung kính đưa cho Trịnh Xá, theo như hắn nói thì lá thư này gửi tơi từ Trung Quốc cách đây không lâu, nói rõ là phải giao cho Trịnh Xá.

Những người quen trong thế giới The Mummy đều có cuộc sống riêng, vợ chồng O Connell đang ở Mỹ khai thác khoáng sản, mấy mỏ vàng lớn ở miền Tây đều đứng tên họ, hai người bây giờ rút cuộc cũng trở thành đại tài phiệt, đương nhiên, nghe nói Evelyn tìm được một khu mộ cổ lớn trong một mỏ vàng... Cô gái này này vẫn là đối tượng thu hút nguy hiểm...

Thủ lĩnh của tập đoàn áo đen, Ardeth đang bôn ba khắp nơi vì tương lai của tộc nhân, nhờ lượng lớn vàng Trịnh Xá viện trợ, tổng số vàng hắn nắm giữ thậm chí còn nhiều hơn một số quốc gia lớn, hắn đã trở thành người nổi tiếng được các thương nhân Mỹ hoan nghênh nhất, đương nhiên, đó chỉ là vỏ bọc của hắn, thân phận thật sự vẫn là một thành viên Al-Quaeda...

http://tieulun.hopto.org

Tiếp theo phải nhắc đến ba người quen khác, Imhotep cùng Anck-Su-Namun tìm kiếm Chén Thánh không có kết quả, bắt đầu du lịch bốn phương hoặc tìm kiếm di tích, đến khi sắp tới thời gian ước hẹn với Trịnh Xá, hai người liền quay về Ai Cập, nhưng không hiểu sao lại đi tới Trung Quốc, nghe nói là cùng Carnahan tìm kiếm cái gì thuốc bất từ của hoàng đế Trung Hoa mấy nghìn năm trước...

Đúng rồi, nhắc tới Carnahan, tên khốn này quả nhiên là đã đi Trung Quốc, tiền của hắn không hẳn là cực kỳ nhiều nhưng Trịnh Xá cũng chưa từng keo kiệt chuyện vàng bạc với hắn, lại thêm gã này có mẫn cảm đặc biệt với tiền bạc nên vừa tới Trung Quốc đã kiếm được một mẻ lớn. Hắn từ chỗ Aderth lấy một lượng lớn súng AK, sau đó bán cho các tổ chức quân phiệt Trung Quốc đương thời, đương nhiên, nghe nói về sau hắn vì bị cuốn vào một số bí mật của các tổ chức quân phiệt, hơn nữa còn vô tình tìm được bản đồ của cái gì thuốc bất tử nên đang bị người ta truy sát...

Trịnh Xá từ miệng viên sỹ quan biết được tình hình mọi người gần đây, hắn đại khái đã biết trong thư này viết những cái gì. Quả nhiên, trong thư toàn là khoe khoang của Carnahan về sự thần kỳ của thuốc bất tử, sau đó lại nói hắn tìm được bản đồ thế nào, bất quá hắn cũng tự biết thân biết phận, do sợ bản đồ là giả nên mới quyết định cùng hai người Imhotep thăm dò thám hiểm, nếu là giả thì không làm phiền Trịnh Xá nữa, còn nếu là thật... Vậy thì hắn muốn nhờ Trịnh Xá giúp đỡ, những thứ tìm được sẽ chia ba bảy, hắn bảy, Trịnh Xá ba...

-Chết đi cho nhẹ nợ...

Trịnh Xá cũng mặc kệ hắn, chỉ tiếc là Imhotep đã đi Trung Quốc, nếu không chỉ cần xác nhận hắn muốn tiến vào Chủ Thần không gian thì lúc về sẽ lập tức mua một cái đồng hồ là có thể quay lại The Mummy, như vậy Trung Châu đội sẽ có thêm một đại pháp sư bất tử, thực lực đoàn đội đâu chỉ tăng gấp bội.

Không có cách nào, lúc này tạm thời chưa thể kéo Imhotep nhập bọn, hơn nữa trong thư cũng không có manh mối nào, không biết bọn họ đang ở đâu, cũng chẳng biết bản đồ có phải là thật không. Nếu đúng là tình tiết kịch bản thì tốt, nếu tin tức là giả, mọi người có tổng cộng mười người, ở đây một ngày sẽ mất 500 điểm thưởng, tính ra rất không có lời, vì thế hắn chỉ có thể hoàn thành tốt chuyện của mình trước đã, hồi sinh thiếu niên thiên tài Tiêu Hoành Luật rồi hẵng tính.

"Khấu từ 8000 điểm thưởng, một chi tiết kịch tình cấp B..."

Thanh âm của Chủ Thần vang lên trong ý thức Trịnh Xá, tiếp đó cảnh tượng trước mắt hắn quay lại buổi đêm giết chóc đen tối trong Resident Evil 2, chỉ thấy Tiêu Hoành Luật cùng mấy đội viên Trung Châu đội cùng vài nhân vật trong phim đều đang trên đường chạy trốn. Trên đường đi, Tiêu Hoành Luật cũng dùng chút thủ đoạn lừa gạt bày bố nghi trận, ví dụ như đem nhân vật trong phim mai phục trong bóng tối, hắn hình như đã biết tiểu đội luân hồi Ác Ma sẽ không giết nhân vật trong phim, nhưng do thực lực hai bên cách biệt quá xa, người chạy bộ chắc chắn không thoát nổi đội ngũ dùng Goblin glider, mà các nhân vật trong phim cũng vì thực lực chênh lệch mà dễ dàng bị đáng ngất bắt đi, đến khi Sở Hiên hạ xuống đất, trực tiếp một súng bắn trúng giữa trán Tiêu Hoành Luật, hình ảnh đột ngột dừng lại...

Đó là một căn phòng trống trải, tối tăm, Tiêu Hoành Luật làm vật thí nghiệm ở nơi đây chỉ có thể bị động chịu đựng cuộc sống, mặc dù tuổi hắn còn nhỏ nhưng tư tưởng đã sớm trưởng thành, bản thận cũng biết tương lai mình chắc chắc là không thể tiếp tục thế này, nhưng hắn nên làm thế nào đây? Cô đơn, lặng lẽ, bất lực... Đó là tương lai trước mắt hắn.

Nếu như có thể có một trái tim tiếp nhận mình, nếu như có thể nghe được giọng nói của mình, nếu như có thể nói chuyện với mình, nếu như mình không phải vật thí nghiệm... Nếu như có người có thể yêu mình...

Đến khi người y tá đó xuất hiện, hai người dần dần nói chuyện nhiều hơn một chút, dần dần quen thuộc hơn một chút, khi trí tuệ của Tiêu Hoành Luật thể hiện ra trước mặt người khác, cô y tá đó mới biết hóa ra hắn là người thông minh như vậy, mà Tiêu Hoành Luật cũng từ từ có được nụ cười, viện nghiên cứu đột nhiên bốc cháy...

"Không muốn cô độc, không muốn lại trở thành vật thí nghiệm, không muốn lại chỉ có một mình..."

Trịnh Xá thở dài, hắn yên lặng nhìn Tiêu Hoành Luật xuất hiện trên tế đàn, thằng nhóc luôn thích ngắt tóc trán này đang ngồi tại chỗ vẻ mặt mơ hồ, đến khi hắn nhìn đông ngó tây chợt trông thấy Sở Hiên, thằng bé này mới vụt biến sắc, sau đó bắt đầu yên lặng ngắt ngắt tóc trán.

http://tieulun.hopto.org

-Như vậy... Là ta hồi sinh? Nơi này là thế giới The Mummy phải không? Nói như vậy, cuốn cổ thư trong The Mummy có thể hồi sinh người chết, không ngờ lại thật sự có tác dụng.

Tiêu Hoành Luật lẩm bẩm, tiếp đó nhìn sang Sở Hiên nói:

- Vừa rồi thua trong tay ngươi... Không, không phải vừa rồi, hẳn là đã cách Resident Evil 2 một thời gian dài, vậy có hứng chơi với ta một chút không? Bộ phim kinh dị tiếp theo chúng ta đáng cuộc một ván nhé?

473. Tín Niệm Lực (1)

Ai mà ngờ rằng Tiêu Hoành Luật vừa hồi sinh đã lập tức khiêu chiến với Sở Hiên? Mặc dù Trịnh Xá biết trí tuệ của hắn cũng bất phàm nhưng chung quy vẫn có vẻ chưa thể so được với Sở Hiên, ngoài trí tuệ và phương thức suy luận là trọng yếu nhất ra, sự tỉnh táo cùng kinh nghiệm cũng rất quan trọng, về điểm này Sở Hiên căn bản chưa gặp đối thủ.

"Bất quá... Vậy cũng tốt, nếu có thể thấy Sở Hiên thỉnh thoảng phải xấu mặt cũng hay, mặc dù hy vọng không lớn nhưng với trí tuệ của Tiêu Hoành Luật ít nhất cũng có thể gây cho hắn chút chướng ngại. Nếu không mỗi lần đều phải nhìn hắn ra oai, trong lòng thật sự không ra mùi vị gì..."

Mặc dù Trịnh Xá liên tục nhìn Tiêu Hoành Luật vẻ cổ vũ nhưng Tiêu Hoành Luật vẫn hiểu rõ tình hình, tiếp theo hắn không hề khiêu khích gì nữa mà cười nói hỏi Trịnh Xá những chuyện xảy ra sau Resident Evil 2 (đoạn này hơi quá dài một chút, nên người viết sẽ không phí lời vào đây nữa, nếu không thật sự có dấu hiệu câu chữ).

Mọi người ở lại thế giới The Mumy ba ngày, do lần này tới đây không có chuyện gì cấp bách, Carnahan bên kia cũng chỉ nhắn tin về thôi, không hề đề cập gì đến báu vật các loại, tình tiết kịch bản như vậy thật sự quá phí công nên mọi người thương lượng một chút đều quyết định tạm thời không để ý tới hắn, không biết chừng sau khi bộ phim kinh dị tới kết thúc trở về, sự tình sẽ có thể có chuyển biến mới.

Tóm lai, thời gian ba ngày này tất cả đều yên ổn nghỉ ngơi, ví dụ như kỹ xảo câu cá vô địch của Sở Hiên, ví dụ như mọi người cùng đi mua rất nhiều mỹ tửu đem về, ví dụ như Trình Khiếu chạy khắp nơi tìm người đẹp Ai Cập nóng bỏng mà không được... Sau trận đại chiến trong thế giới Lord of the Rings, tất cả đều cảm thấy mệt mỏi, cả người mềm nhũn, vì thế nhân cơ hội này nghỉ ngơi một chút, cũng bổ sung tinh lực cho bộ phim kinh dị tiếp theo.

Trong ba ngày này, Trịnh Xá dựa vào năng lực nhập vi cuối cùng cũng có chút tâm đắc với nén năng lượng. Do nơi đây không phải Chủ Thần không gian nên hắn cũng không dám thoải mái vận hành năng lượng để nén ép, chỉ đem từng chút từng chút năng lượng nén lại tại một số vị trí trong cơ thể, mà tùy theo gen thích ứng, số năng lượng này cũng từ từ ổn định lại, không hề có dấu hiệu phát nổ.

Tuy là nói như vậy nhưng đặt năng lượng nén trong cơ thể, Trịnh Xá vẫn có cảm giác như mang bom trong người, chỉ cần hơi không chú ý một chút sẽ bị nổ tan nát... Hắn lại không thể lúc nào cũng bảo trì trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư.

"Nói như vậy, khi chiến đấu tới lúc kịch liệt nhất, sau lưng ta mọc ra hai cái cánh dơi, đó không phải là gen từ tổ tiên viễn cổ của ta sao? Chẳng lẽ là dơi khổng lồ hoặc quỷ hút máu?"

Trịnh Xá thầm nghĩ đầy ác ý, nhưng hắn lập tức nhớ tới một chuyện, chuyện này khiến sắc mặt hắn trở nên cực kỳ khó coi, bởi vì hắn nhớ rõ trong Resident Evil 2, khi đối mặt với Phục Chế Thể, hắn thấy Phục Chế Thể lúc nào cũng có một đôi cánh dơi, chẳng lẽ Phục Chế Thể lúc nào cũng ở trong trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, biến trạng thái đó thành trạng thái bình thường?

"Nếu đúng là như vậy thì thực lực của hắn thật quá kinh người, không biết đến lúc nào mới có thể đuổi kịp bước chân hắn... hay là bước chân của chính ta."

Dù thế nào đi chăng nữa, ba ngày cũng trôi qua rất nhanh, mọi người liền quay lại Chủ Thần không gian, Tiêu Hoành Luật nhanh chóng tìm thấy cô gái của hắn trên quảng trường... Một cô gái thành thục hơn hắn khá nhiều tuổi, mà khi thấy Tiêu Hoành Luật ôm lấy nàng, Trình Khiếu lập tức huýt sáo ầm ỹ, khiến cô gái mặt mũi đỏ bừng.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá vỗ vỗ vai Trình Khiếu, tiếp đó cười nói:

- Vậy để ta hồi sinh Tề Đằng Nhất, đội ngũ chúng ta cơ bản đã tổ hợp xong, sau đó... Đến khi chúng ta gặp lại đội ngũ ấy, đó chúng là lúc chúng ta báo thù!

-Mặc dù nói như vậy.

Sở Hiên cũng không thèm để ý tới hắn, chỉ cầm một tập ghi chép ra, nói:

-Đây là tư liệu ta tổng hợp về kỹ năng của tất cả thành viên đoàn đội cùng phương hướng cường hóa thích hợp nhất đối với họ trước mắt. Ngoài ra còn có điểm thưởng, chi tiết kịch tình của mỗi người, số điểm có thể chuyển cho người khác, các loại, đây mới là chuyện chúng ta cần làm nhất hiện tại, còn về mấy chuyện báo thù tiểu đội Ác Ma, chờ ngươi có thể thuần thục nén ép năng lượng rồi hãy nói.

Trịnh Xá lập tức hết chỗ nói, tuy vậyhắn vẫn tiếp nhận tập ghi chép, sau đó cẩn thận xem xét những số liệu ghi chép đầy đủ trên đó, một lúc lâu sau mới nói:

- Viết rất rõ ràng... Nhưng sao không thấy số liệu của ngươi? Mặc dù không biết điểm thưởng của ngươi thế nào nhưng ta cảm thấy ngươi hình như không chuẩn bị làm cho mình trở nên mạnh hơn? Vậy không được, cho dù thế nào ngươi cũng phải cường hóa một số kỹ năng mới được, theo số liệu ngươi tính Anh Không ít nhất có thể bỏ ra một chi tiết cấp A cùng 10000 điểm thưởng, để cô ấy hoán đổi kỹ năng đó cho ngươi thì thế nào?

Sở Hiên thoáng ngạc nhiên, nhất thời hắn cũng không đoán được Trịnh Xá rút cuộc là muốn nói cái gì, chỉ tò mò hỏi:

- Kỹ năng đó? Kỹ năng gì?

-Î»-driver!

Trịnh Xá nghiêm túc nói:

-Một loại trang bị, Chủ Thần có thể đưa thứ này vào trong não ngươi, hơn nữa làm tế bào não tổ chức theo kết cấu của nó, năng lượng cần thiết là một loại năng lượng tên là tín niệm lực. Theo thuyết minh, lòng tin của ngươi càng mạnh càng có thể sinh ra sức mạnh khổng lồ để phát động trang bị này, nói cách khác ngươi muốn tấn công là tấn công, muốn phòng thủ là phòng thủ.

Sở Hiên nhíu mày, cẩn thận suy nghĩ một lúc rồi mới nói:

- Chuyện này không hợp lý.... Những ma pháp hoặc kỹ thuật từng tiếp xúc, từ nhiều phương diện đều có thể dùng khoa học để giải thích thông suốt, nhưng loại trang bị này lại không thể giải thích rõ... Cho dù là dùng lý thuyết lượng tử để phân tích, cơ bản cũng chỉ có thể nói là...

-Dừng, dừng một chút.

Trịnh Xá vội vàng chặn hắn lại:

-Mặc dù ta không biết cái gì lý thuyết lượng tử nhưng có một điểm rất rõ ràng, nếu Chủ Thần đã nói có thể hoán đổi vậy tức là thứ này hẳn là có tồn tại, đến có tu chân mơ hồ như vậy chúng ta cũng đã gặp, nói gì đến kỹ năng lấy lòng tin làm năng lượng này chứ? Không cần biết thế nào, cái kỹ năng này ngươi phải hoán đổi, cho dù không dùng để tấn công thì để phòng thủ cũng không thật sự không kém, cứ như vậy đi. Triệu Anh Không, làm phiền ngươi rồi, một chi tiết kịch tình cấp A, 8000 điểm thưởng, giúp Sở Hiên hoán đổi Î»-driver!

Sở Hiên đang muốn lên tiếng thì Triệu Anh Không giống như đã sớm chuẩn bị, trực tiếp bước tới dưới Chủ Thần, sau đó dùng ý thức kết nối với Chủ Thần, còn Sở Hiên thấy vậy cũng không nói gì nữa, chỉ mấp máy miệng đứng thẳng tại chỗ.

"Kỹ năng này tốt xấu gì cũng là kỹ năng cấp A, trước kia đều là ngươi bắt bọn ta làm vật thí nghiệm, lần này thế nào cũng phải để ngươi đi thử uy lực trước. Nghe qua uy lực có vẻ rất mạnh, có điều xếp đặt trong óc, nói kiểu gì cũng thấy rất quỷ dị..."

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá mỉm cười nhìn Sở Hiên, sau khi Triệu Anh Không hoán đổi xong, một cột sáng từ Chủ Thần phóng thẳng xuống, trực tiếp bao phủ lấy Sở Hiên. Tiếp đó Sở Hiên từ từ bay lơ lửng trong cột sáng, khi hắn lên cao mấy mét giữa không trung, luồng sáng liền bừng lên kịch liệt, đặc biệt là tập trung ở phần đầu, cứ duy trì như vậy hơn nửa ngày, Sở Hiên mới chậm rãi hạ xuống.

-Thế nào? Uy lực có phải rất mạnh không?

Trịnh Xá vừa thấy hắn hạ xuống lập tức vội vã hỏi, bất quá hỏi xong mới cảm thấy mình đã quá đột ngột, kỹ năng này chỉ mới hoán đổi thôi, ai mà có thể nhanh chóng biết uy lực của nó thế nào được?

Sở Hiên liếc hắn một cái, tiếp đó khẽ rung tay lấy hai khẩu coilgun trong ống tay áo ra, rồi lại thu lại, mấy lần như thế hắn mới im lặng đi về phòng mình, mọi người nhìn nhau, không ngờ lại làm cùng một động tác, theo sau Sở Hiên cùng vào phòng hắn.

Trong phòng Sở Hiên trống không... Không hẳn là không có vật gì cả, thực tế trên mặt đất bày bừa một số loại công cụ hoặc máy móc nhỏ, nhưng đồ gia dụng hoặc trang trí nhà cửa thì gần như không có. Khi đi vào tầng hầm, mọi người mới nhìn thấy rất nhiều máy gia công lớn hoặc các dụng cụ khổng lồ, không biết Sở Hiên đã tiêu bao nhiêu điểm thưởng vào những thứ này, chẳng trách hắn từ bao lâu vẫn chưa từng cường hóa thuộc tính hay kỹ năng gì.

-Nói như vậy, hai loại kim loại quý lấy được trong Lord of the Rings đều ở đây cả, có thể chế tạo rất nhiều nhẫn rồi, cũng có thể chế tạo thứ khác. A a, đây đều là điểm thưởng...

Trịnh Xá vừa đi vừa nói, có điều trong lòng hắn cũng thầm cảm thán, Sở Hiên quả nhiên vẫn chưa có tình cảm, ít nhất về vấn đề sinh hoạt mà nói, quá đơn giản, giống như một tờ giấy trắng.

Mọi người theo Sở Hiên đi tới một vách tường trong tầng hầm, vách tường do một thứ kim loại màu trắng rất dày tạo thành, phía trên có rất nhiều vết đạn hoặc dấu vết phá hoại khác, có thể thấy nơi đây là phòng thí nghiệm vũ khí của Sở Hiên. Mọi người biết hắn đại khái muốn thí nghiệm kỹ năng của mình, nhưng lại thấy hắn lấy ra một dụng cụ kỳ lạ đeo lên mắt, che kín hai mắt lại, mấy chục giây sau mới bỏ xuống, mà ánh mắt hắn lại trở nên sắc bén lạ thường, phảng phất như có tình cảm.

Trịnh Xá còn chưa kịp nhìn kỹ ánh mắt Sở Hiên thì đã thấy hắn rút hai khẩu coilgun trong tay áo ra, trong khoảnh khắc, Trịnh Xá thấy rõ một tầng sóng năng lượng như có như không xuất hiện trên hai tay hắn cùng nòng súng coilgun, đạn bên trong giống như bị sóng năng lượng này chặn lại, không thể bắn ra được. Tình hình này chỉ kéo dài trong chớp mắt, tiếp đó, đạn coilgun bắn vụt ra, ầm một tiếng, âm thanh khiến mọi người đau cả tai, trước mắt sáng chói, đến khi tất cả định thần lại liền trông thấy trên vách tường xuất hiện một lỗ lớn sâu hơn hai mươi mét, đường kính hơn năm mươi mét.... Một phát đạn coilgun nhỏ bé không ngờ lại tạo thành sức phá hoại đến cả lựu đạn siêu mạnh cũng không thể gây ra được...

-Không thể duy trì thường xuyên sức mạnh này.

Ánh mắt sắc bén của Sở Hiên khôi phục lại như bình thường, lạnh nhạt nói:

- Chỉ có đòn đầu tiên sau khi thôi miên là có thể duy trì lòng tin cực mạnh, nhất định có thể phá hủy mặt tường, trên thực tế đó cũng là độ dày thực tế của lớp thép này, khi ta sáng tạo ra căn phòng này độ dày của lớp thép là ba mươi mét, vì thế một kích này quán triệt rõ lòng tin của ta... Nhưng đó là thôi miên, sau đòn đầu tiên hoàn thành, thôi miên lập tức giải trừ, tiếp theo ta liền không đủ lòng tin để phát huy kỹ năng khủng bố này nữa!

474. Tín Niệm Lực (2)

Tín niệm lực, đó rút cuộc là loại sức mạnh như thế nào? Chỉ cần trong lòng tin tưởng bản thân có thể thành công thì chắc chắn sẽ thành công thật sự sao? Sức mạnh ở cấp độ như vậy chỉ có thể hình dung bằng duy tâm, nhưng sức mạnh đó lại xuất hiện một cách chân thật trước mặt mọi người, sức phá hoại kinh khủng nó vừa gây ra trên bức tường thép, nếu đánh trúng cơ thể người thì ai có thể sống sót được chứ?

Đương nhiên, sức mạnh cực lớn cũng đại biểu cho gánh nặng cực lớn, kỹ năng này muốn sử dụng hoàn toàn, ngoại trừ bản thân không được hoài nghi một chút nào với công kích của bản thân ra, một khi sử dụng, tinh

http://tieulun.hopto.org

thần lực của cơ thể sẽ rơi xuống trạng thái cực thấp. May mắn là chuyện đó cũng không cần lo lắng quá mức, do bọn họ tại thế giới Lord of the Rings trao đổi với hai đội ngũ kia được một phương thức tổ hợp ký hiệu mới, chuyển hóa điện năng thành tinh thần lực, mà điện năng thì có thể chuyển hóa từ nội lực, điểm mấu chốt là tài liệu tổ hợp những ký hiệu này cần sử dụng rất nhiều mithril, vừa khéo tại Lord of the Rings họ lấy được một lượng lớn mithril...

Chính vì thế, về phương diện tinh thần lực mà nói, họ thật sự chiếm lợi lớn từ thế giới Lord of the Rings, vấn đề còn lại là làm thế nào để cao lòng tin. Mặc dù theo ý kiến của hai người Bá Vương và Trình Khiếu thì, càng là người nhiệt huyết, đơn tế bào (loại người đầu óc đơn giản, ít suy nghĩ) thì tín niệm lực có thể phát huy càng mạnh, nhưng đồng dạng, người như vậy cũng càng dễ sinh ra hoài nghi hoặc chần chừ với công kích của mình, đến lúc đó thậm chí ngay cả khởi động kỹ năng cũng không được. So với đó, Sở Hiên chính vì tâm lý ổn định, đạm mạc nên càng có thể gia tăng tính ổn định cho kỹ năng này, ít nhất về một số phương diện nào đó, hắn cơ bản sẽ không hoài nghi bản thân.

Tóm lại, tín niệm lực là một loại sức mạnh có ưu điểm cùng nhược điểm đều rất lớn, hơn nữa để có thể duy trì hoàn hảo, sử dụng liên tục sức mạnh này, những thứ Sở Hiên phải chế tạo thật sự quá nhiều. Đầu tiên hắn phải chế tạo hai đến ba chiếc nhẫn mithril để dữ trữ nội lực của Trịnh Xá, sau đó lại chế tạo một tổ hợp ký hiệu chuyển hóa nội lực thành điện năng cỡ nhỏ cũng một tổ hợp ký hiệu chuyển hóa điện năng thành tinh thần lực cỡ nhỏ. Thiết kế của hai tổ hợp ký hiệu cùng nhẫn dự trữ này còn phải tiện mang theo và tiện sử dụng, cứ như vậy những thứ cần tính toán trở nên quá nhiều, tinh lực của Sở Hiên cơ bản bị hút hết vào đó.

Tín niệm lực của Sở Hiên tạm thời dừng lại tại đây, tiếp theo Trịnh Xá muốn hồi sinh Tề Đằng Nhất, nhưng không hiểu tại sao Sở Hiên lại lên tiếng bảo để hắn hồi sinh Tề Đằng Nhất, nói cách hắn, trải nghiệm quá khứ của Tề Đằng Nhất cũng sẽ do Sở Hiên gánh chịu.

"Như thế cũng có thể coi là một biện pháp tốt... Bản thân hắn không có tình cảm, vậy để hắn cảm thụ những chuyện người khác từng trải qua, những chuyện sinh ly tử biệt, cảnh ngộ rung động lòng người. Thật đáng tiếc, lúc trước hồi sinh bao nhiêu người như vậy lại quên không để hắn thể nghiệm..."

Trịnh Xá thoáng ngẫm nghĩ rồi cũng vui vẻ đồng ý, hồi sinh Tề Đằng Nhất chỉ cần một chút điểm thưởng là xong, đối với Sở Hiên cũng không phải chuyện gì lớn không thể gánh vác nổi, nên Sở Hiên nhận lấy Cuốn sách của thần Ra liền lập tức đứng dưới Chủ Thần bắt đầu hồi sinh Tề Đằng Nhất.

Sau khi ý thức của Sở Hiên kết nối với Chủ Thần, rất nhanh chóng Tề Đằng Nhất liền xuất hiện từ một cột sáng bên cạnh Sở Hiên, mà Sở Hiên thì lại lộ vẻ khó hiểu, tiếp đó bắt đầu trầm tư.

-Thế nào? Có cảm giác gì không?

Trịnh Xá vội vàng hỏi:

-Gã Tề Đằng Nhất này cũng là người tốt, mặc dù trước kia hắn là tên trộm mộ, có điều tình cách cũng không phải loại gian trá đáng khinh gì... Sở Hiên, ngươi không sao chứ?

Vẻ cổ quái của Sở Hiên từ từ nhạt đi, hắn thở ra một hơi rồi nói:

- Ta đi thử nghiệm Î»-dirve, chung quy vẫn cảm thấy kỹ năng này còn tiềm lực rất lớn chưa phát huy ra, hơn nữa từ chỗ Tề Đằng Nhất có cảm nhận được...

Cũng không thèm nói hết câu, hắn đã quay người đi về phòng mình.

Trịnh Xá cùng những người xung quanh đều khó hiểu, hành động của Sở Hiên thật sự có chút cổ quái, hình như có chuyện gì đó cấp bách, nhưng vẻ mặt hắn lại vẫn lạnh nhạt vô vị như cũ, không hề có chút tình cảm nào, vì thế họ cũng không thể đoán được Sở Hiên rút cuộc là có chuyện gì, chỉ có thể nhìn hắn một mình quay về phòng.

Những chuyện tiếp theo không có gì đáng nói, mọi người đánh thức Tề Đằng Nhất dậy, suy nghĩ của hắn vẫn còn trong trận chiến tại The Mummy với Ấn Châu đội, rõ ràng là chưa thể tỉnh táo lại được. Sau khi Trịnh Xá giải thích cả nửa ngày, hắn mới biết mình đã chết rất lâu, rất lâu rồi, hiện tại chẳng qua là mới được hồi sinh trở về thế giới này mà thôi.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá vỗ vỗ vai Tề Đằng Nhất nói:

- Cố gắng lên, lần này chết nữa là không còn cách nào sống lại nữa đâu. Yên tâm đi, bộ phim kinh dị lần trước bọn ta đều kiếm được rất nhiều điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình, cũng đủ cho ngươi hoán đổi nhiều tố chất tân thể cùng cường hóa thuộc tính, còn cả mỗi đội viên đều có một vòng cổ long tinh, cũng có thể giúp ngươi hoán đổi một số đạo cụ phòng ngự, tóm lại, đã là anh em thì tuyệt đối sẽ không keo kiệt đâu.

Tề Đằng Nhất nhìn những người xung quanh, một số trong đó hắn căn bản không hề nhận ra, hơn nữa hắn tốt xấu gì cũng có chút nhãn lực, tự nhiên là biết Trịnh Xá cùng những người xung quanh đều mạnh hơn hắn rất nhiều, hắn nhất thời cười khổ nói:

- Mặc dù nói như vậy nhưng chênh lệch giữa ta cùng mọi người đã càng ngày càng xa, sợ rằng sau này cũng không có cơ hội để đuổi kịp nữa...

Trịnh Xá cười ha ha nói:

- Sao lại thế được, các anh em sao có thể không giúp ngươi chứ? Tóm lại cúng ta một lần nữa bắt đầu chiến đấu... Lần này chúng ta phải cùng nhau sống sót rời khỏi chốn luân hồi phim kinh dị này, cùng nhau trở về thế giới hiện thực!

Đến cả Tề Đằng Nhất cũng đã sống lại, các thành viên vốn có trong đội cơ bản đều đã hồi sinh, chỉ có gã hào sảng đó là không thể nào sống lại, Trịnh Xá thỉnh thoảng nhìn thấy mẩu tàn thuốc hắn để lại, trong lòng luôn cảm thấy u ám, Trương Kiệt... Chỉ có hắn là không thể hồi sinh được, mang một nửa thể chất của Dẫn đạo giả, ngay từ lúc đầu hắn đã bị Chủ Thần tước đoạt quyền được sống lại...

-Bây giờ đến cường hóa của mỗi người cùng hoán đổi vật phẩm, bộ phim lần trước chúng ta đều nhận được rất nhiều điểm thưởng nhưng chi tiết kịch tình thì chỉ có bốn người ta, Trương Hằng, Triệu Anh Không, Zero là lấy được, Triệu Anh Không đã giúp Sở Hiên hoán đổi một kỹ năng nên chỉ còn lại ba người. Chi tiết kịch tình của Zero còn chưa đủ dùng, điểm tuyến ma nhãn của ngươi còn cần nâng cấp lên phương chính ma nhãn, thậm chí là cấp cao nhất trực tử ma nhãn, nhưng chỉ nâng cấp một lần đã cần một chi tiết cấp A, vì thế ta đề nghị ngươi để dành chi tiết kịch tình, điểm thưởng thì để hoán đổi một số loại đạn súng ngắm Gauss bậc cao... Bộ phim kinh dị tiếp theo là Transformers, thế giới khoa học công nghệ cao, cần vũ khí của ngươi cung cấp hỏa lực, vì thế chi tiết kịch tình tốt nhất là để lại, điểm thưởng thì nâng cao tố chất thân thể, hoán đổi đạn uy lực cao đều được.

Trịnh Xá nói với Zero xong liền quay sang những người còn lại:

- Những người khác cũng đều có thể làm giống Zero, hiện tại mỗi người ít nhất cũng có hơn mấy nghìn điểm thưởng, vì thế trước tiên hoán đổi một ít tố chất thân thể cho bản thân cùng một số vũ khí cá nhân công nghệ cao, ví dụ như đạn nổ các loại cũng được, chờ tương lai có nhiều chi tiết kịch tình thì có thể yên tâm hoán đổi các loại thuộc tính... Tiếp theo là Trương Hằng, ta cho rằng ngươi nên hoán đổi huyết thống tinh linh xạ thủ điện hệ, cường hóa huyết thống xạ thủ phong hệ lên một tầng, cũng chỉ mất một chi tiết cấp B thôi, ta cảm thấy rất có lợi, số điểm thưởng còn lại hẳn là có thể giúp Tề Đằng Nhất hoán đổi một ít thuộc tính... Còn Triệu Anh Không, huyết thống thiểm linh của ngươi cũng có thể cường hoán, điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình có thể hoán đổi một số thứ ngươi cảm thấy hữu dụng, số còn thừa thì để lại, bộ phim kinh dị sau kết thúc có thể dùng để giúp các đội viên khác.

Trịnh Xá nói tới đây liền cười ha hả:

- Tiếp theo là Tiêu Hoành Luật, thuộc tính cường hóa của ngươi thuộc hệ thống ma pháp, trước mắt chỉ có thể tiếp xúc với lưới ma pháp cấp rất thấp phải không? Bản thân ta cần sử dụng một chi tiết kịch tình cấp A để nâng cấp Hổ hồn, phần còn lại có thể giúp ngươi nâng cấp thuộc tính. Sau đó ta biết ngươi cần rất nhiều điểm thưởng để mua kỹ năng ma pháp hữu dụng, ha ha, bộ phim Lord of the Rings lần này ta kiếm được nhiều nhất chính là điểm thưởng, dù sao thì cũng đã hồi sinh đội viên xong, sau này mọi người chúng ta chỉ cần cường hóa và tích điểm trở lại thế giới hiện thực... Vậy ngươi cứ yên tâm hoán đổi, ta có thể giúp ngươi mua rất nhiều kỹ năng ma pháp, ví dụ như mấy trận lôi điện siêu kinh khủng của Saruman vậy, ha ha ha...

Trịnh Xá thật sự rất vui vẻ, một là vì các đồng đội lúc trước, trừ Trương Kiệt là hoàn toàn không có cách nào, những thành viên khác đều đã được hồi sinh, đây cũng là một tâm nguyện của hắn. Hai là hắn kiếm

http://tieulun.hopto.org

được một số điểm thưởng và chi tiết kịch tình lớn chưa từng có, so với cuộc sống thiếu thốn trước kia, cảm giác hiện tại quả thực là bất cứ bộ phim kinh dị nào cũng không cần quan tâm, mặc dù biết rằng tâm lý này là không tốt, nếu như tiếp tục duy trì rất có thể trở thành khinh địch nhưng hắn cũng muốn thỉnh thoảng thoải mái một chút.

"Không biết bộ phim Trasformers tiếp theo có thể cày điểm không? Theo kịch bản gốc thì hẳn phải không khó khăn lắm mới đúng, Allspark rất có thể là vật phẩm kịch bản năng lượng vô hạn, thứ này nhất định phải lấy được. Thành viên đội ta đều mạnh, khoa học kỹ thuật cũng có, ma pháp cũng có, vũ khí cũng có, thực lực ta chẳng lẽ không bằng được Megatron? Hy vọng bộ phim tiếp theo có thể thoái mái một chút..."

475. Sát Khí Bạch Hổ Và Bát Quái Lô (1)

Trịnh Xá đã hoán đổi Hổ hồn được ba ngày ba đêm, những thành viên khác cũng đều đã tăng cường tố chất thân thể hoặc kỹ năng cho bản thân, điểm thưởng cùng chi tiết còn thừa cũng dùng để mua những thứ cần thiết, ví dụ như Tam Thanh đạo phù, Băng Ngưng đan, cùng cả đạn súng ngắm Gauss cấp cao của Zero, phụ ma tiễn +3 của Trương Hằng, đạn pháo vác vai đặc thù của Bá Vương, các loại. Tóm lại, đây là lần mọi người hoán đổi sảng khoái nhất từ khi tiến vào thế giới luân hồi cho tới nay... Cảm giác giàu có thật là tuyệt.

Tuy nhiên Trịnh Xá lại cảm thấy cực kỳ khó chịu, sau khi nâng cấp Hổ hồn đao lên cấp A, hắn rút cuộc lại không thể sử dụng được thanh vũ khí đỏ rực ấn tượng này nữa.

Lúc đó một cột sáng chiếu xuống Trịnh Xá, bao phủ cả hắn cùng Hổ hồn vào bên trong, Trịnh Xá mơ hồ cảm thấy như có bóng một con lão hổ màu trắng xông thẳng tới chỗ hắn. Khi cột sáng biến mất, trên thân Hổ hồn đao xuất hiện một lớp sương màu trắng, lớp sương này phảng phất như có sức sống, không ngừng cố gắng tập hợp lại, nhưng mỗi lần sương mù sắp tạo thành hình dáng bạch hổ thì nó lại đột nhiên tiêu tan, đây quả nhiên không phải Hổ hồn hoàn chỉnh, chỉ là bán thành phẩm cấp A mà thôi.

-Cho dù là bán thành phẩm... chung quy vẫn phải khá hơn sản phẩm sơ cấp lúc trước chứ.

Trịnh Xá nói thầm, đưa tay nắm lấy chuôi Hổ hồn, tiếp đó một luồng sát khí từ người hắn bùng phát, Bá Vương cùng La Cam Đạo đứng gần nhất còn chưa kịp nhìn rõ chuyện gì xảy ra đã cảm thấy lồng ngực đau đớn, trực tiếp bắn ngược ra sau. Trịnh Xá tay nắm Hổ hồn, hai mắt đỏ ngầu, vừa rồi chính hắn đá hai cước vào ngực hai người, xem tốc độ cùng uy lực không ngờ đã là trạng thái Bạo tạc, ngực Bá Vương và La Cam Đạo lõm hẳn xuống, hai người nằm dưới đất hộc ra từng ngụm máu, sắp không sống nổi nữa.

-Grào!

Trịnh Xá ngửa mặt lên trời rống lên, rồi tay cầm Hổ hồn còn đang cuốn theo sương khói, chém thẳng về phía Trương Hằng, tốc độ nhanh đến tột cùng.

Trương Hằng đã hoán đổi huyết thống tinh linh tộc xạ thủ điện hệ, sức phản ứng cũng nhanh, trước khi lưỡi đao chém xuống hai mắt hắn đã biến thành mở mịt, xoay người lăn tròn dưới đất, thoát khỏi hướng chém của Hổ hồn. Nhưng Trương Hằng vừa lăn được mấy mét, sau lưng hắn đã ập tới một luồng khí tức cuồng mãnh, xương sống lập tức bị đánh gãy rời, một nửa lồng ngực gần như biến mất.

Trịnh Xá một đao chém xuống, mặc dù không trực tiếp lấy mạng Trương Hằng nhưng trong vòng mười mét theo hướng đó đã không còn ai đứng vững, tất cả đều bị khí tức cuồng mãnh đánh ngã xuống đất. Trương Hằng bị thương nặng nhất, trái tim cơ hồ bị nghiền nát một nửa, mấy người Triệu Anh Không ở xa cũng mang đầy vết thương, chỉ có Triệu Anh Không do linh hoạt nhất nên chỉ phun ra mấy ngụm máu, xem như bị thương nhẹ nhất.

Vậy còn chưa hết, sau khi chém ra một đao, Trịnh Xá hai mắt đỏ ngầu nhảy vọt lên, Hổ hồn đao tỏa ra sương mù bổ thẳng xuống đầu Trình Khiếu đang chắn trước mặt Chiêm Lam. Đao còn chưa tới nơi, khí tức cuồng mãnh đã như muốn chém đôi cả hai người, trên trán Trình Khiếu mơ hồ xuất hiện một vết đao cực nhỏ...

-Chủ Thần! Chữa trị hoàn toàn cho mọi người! Điểm thưởng trừ của Trịnh Xá!

http://tieulun.hopto.org

Tiếng của Tiêu Hoành Luật đột nhiên vang lên, tiếp theo chỉ thấy mấy cột sáng từ Chủ Thần chiếu xuống, bao trùm lấy Trịnh Xá còn đang ở giữa không trung, những người bị thương cũng đều được ánh sáng bao phủ, mà Trịnh Xá ở trong cột sáng vẫn điên cuồng la hét.

Cột sáng dần dần mạnh lên, Hổ hồn đao bị tách rời khỏi tay Trịnh Xá, tới lúc này hắn mới thôi điên cuồng giãy dụa, hai mắt đỏ ngầu cũng từ từ khôi phục nguyên dạng, hắn cũng vội vã nhìn quanh. Trên mặt đất đương nhiên là máu tươi loang lổ, những người bị thương đều ở trong cột sáng, có thể thấy họ thật sự bị thương rất nặng, nhưng còn chưa chết bởi tay hắn, công năng chữa trị của Chủ Thần mạnh mẽ vô cùng, chỉ cần còn sống, dù chỉ còn một hơi thở cũng hoàn toàn có thể chữa trị.

Sau khi tất cả mọi người khôi phục hết, Trịnh Xá mới đầy vẻ áy náy nói:

- Xin lỗi, mọi người... Lúc ấy ta hoàn toàn bị luồng sát khí đó khống chế. Khi ta cầm Hổ hồn liền cảm thấy hận ý đầy trời tràn ngập tâm trí, chỉ nghĩ tới chuyện giết sạch tất cả mọi người xung quanh... Mẹ nó, thanh đao này quá tà môn, mấy đao vừa nãy ta còn chưa biết chuyện gì diễn ra, uy lực mặc dù rất mạnh nhưng mỗi đao đều phảng phất như muốn kéo cả linh hồn ta ra. Lúc ấy ta chỉ cảm thấy xung quanh đỏ như máu, chỉ có thanh đao trên tay là trắng bệch, một cái đầu hổ trắng ở đó âm trầm nhìn ta...

Mọi người nghe vậy đều cảm thấy sợ hãi, phải biết rằng họ đều là người của xã hội hiện đại, mặc dù tiến vào thế giới luân hồi phim kinh dị cũng từng thấy nhiều chiến trường sống chết, quỷ hồn quái vật các loại nhưng đối với những thứ muốn cắn nuốt linh hồn con người vẫn có cảm giác sợ hãi.

-Chờ, chờ một chút, trên thanh đao này có chữ viết.

Tề Đằng Nhất bỗng lên tiếng.

Mọi người đều kỳ quái nhìn hắn, chỉ thấy Tề Đằng Nhất cẩn thận bước tới cạnh Hổ hồn, sau đó chăm chú nhìn thân đao rồi chậm rãi đọc:

- Hận hận hận hận hận hận hận... Đừng nhìn ta như vậy, trên đao có bảy chữ hận, sau đó là.... Tự cổ thiên địa thất đại hận, nhất hận niên hoa tảo thệ, nhị hận quang âm nan phản, tam hận thế sự vô thường, tứ hận nhân tâm mạc trắc, ngũ hận sinh vô khả luyến, lục hận tử diệc nan an, thất hận thiên địa bất nhân, trung nghĩa chích hoán thất đại hận, hận hận hận hận hận hận hận.....

(Từ cổ trời đất bảy nỗi hận, một hận tuổi trẻ mất sớm, hai hận âm dương khó hồi, ba hận thế sự vô thường, bốn hận lòng người khó đo, năm hận sống không thể yêu, sáu hận chết vẫn không yên, bảy hận thiên địa bất nhân, trung nghĩa chỉ đổi lại bảy điều hận)

Mọi người vây quanh Hổ hồn xem xét, thân đao lúc trước đỏ rực lúc này đúng là có xuất hiện một số ký hiệu kỳ dị, theo như Tề Đằng Nhất nói thì đó là giáp cốt văn tự, loại chữ viết đầu tiên ở Trung Quốc, hiện chỉ còn rất ít người hiểu được, hắn học nó từ sư phụ, sư phụ hắn cũng là một kẻ trộm mộ...

Mặc dù biết ý nghĩa những ký hiệu này nhưng mọi người vẫn không biết chúng có trợ giúp gì với việc sử dụng Hổ hồn, mà Hổ hồn sau khi cường hóa tới cấp A liền có vẻ không giống các vũ khí loại ma pháp truyền thuyết cấp A khác. Uy lực mấy đao của Trịnh Xá lúc trước, mặc dù cũng có nhân tố bản thân hắn đã rất mạnh ở trong đó, nhưng với Hổ hồn cấp A, nếu nói nó là vũ khí cấp S cũng có người tin, bởi vì uy lực và sát khí thật sự đã vượt xa các vũ khí cấp A khác, ít nhất thanh gươm Excalibur không thể hơn được Hổ hồn lúc này. Đương nhiên, trong thanh gươm Excalibur còn ẩn tàng tuyệt chiêu, mà Hổ hồn sau khi nâng cấp cũng có khuyết điểm chém giết lung tung nhưng chỉ qua biểu hiện lúc vừa rồi, khí thể của Hổ hồn đao thật quá kinh người.

-Đáng tiếc, cho dù vũ khí có tốt nếu không thể sử dụng thì cũng phí công... Ai.

Đây là tiếng than thở cuối cùng của Trịnh Xá, đã ba ngày ba đêm, hắn không ngừng nghiên cứu xem làm thế nào để sử dụng Hổ hồn đao, nhưng mỗi lần nắm lấy đao là một lần lâm vào trạng thái điên cuồng, lần nào cũng phải nhờ đội viên ở cách đó rất xa hô hớn chữa trị toàn thân mới có thể dựa vào cột sáng Chủ Thần chiếu xuống cứu lấy hắn. Bên cạnh đó, Sở Hiên lại đóng cửa phòng làm gì không ai biết, Tiêu Hoành Luật cũng nói thẳng hắn không biết thuần phục món vũ khĩ này kiểu gì, tóm lại, Trịnh Xá đã nghĩ đủ mọi biện pháp, thanh vũ khí ma pháp truyền thuyết cấp A này đúng là rất mạnh mẽ nhưng lại không thể sử dụng được, tính ra còn không bằng bản Hổ hồn đao cũ uy lực không mạnh.

http://tieulun.hopto.org

-Hôm nay là thủ đoạn cuối cùng, nếu vẫn không được thì dứt khoát hoán đổi một món vũ khí khác cho xong...

Trịnh Xá hít sâu một hơi, gật đầu ra hiệu với các thành viên khác đang ở bên kia quảng trường, tiếp đó chuyển kết quả của ba ngày hôm nay vào lòng bàn tay.

Trong thời gian này, ngoài nghiên cứu xem làm thế nào sử dụng Hổ hồn đao bản mới, hắn còn liên tục ngưng luyện nội lực. Dùng năng lực nhập vi của cơ nhân tỏa tầng thứ tư, cẩn cẩn thận thận đem từng tia nội lực ngưng luyện, rút nhỏ lại, nội lực vốn như khí lưu đã tụ lại tới như nước chảy, thậm chí là trạng thái cố định. Nhưng khi hắn tiếp tục ngưng luyện nữa thì nội lực đậm đặc bỗng đột ngột quay lại dạng khí, chỉ là loại khí này so với nội lực cũ thì phiêu dật hơn, giống như tự có sinh mệnh riêng, vừa hình thành lập tức lưu động linh hoạt trong cơ thể hắn.

Loại khí mới hình thành này Trịnh Xá cũng không sử dụng, nó căn bản không còn tác dụng như nội lực nữa, ví dụ như tăng cường tố chất thân thể hoặc tập trung lại tăng lực phá hoại, loại khí này không hề có những công dụng đó. Bất quá nó lại có một tính chất kỳ diệu phi thường, đó là dung hợp, không cần biết là nội lực hay năng lượng vampire, nếu không chọc vào nó thì cũng thôi, hai bên nước sông không phạm nước giếng, nhưng nếu đụng đến nó thì có bao nhiêu nội lực cùng năng lượng vampire đi chăng nữa cũng bị luồng khí nhỏ này nuốt chửng một cách dễ dàng, mà sau khi nó nuốt hết nội lực và năng lượng vampire thì thể tĩnh vẫn không hề tăng lên, giống như nội lực cùng năng lượng vampire đã biến thành hư vô.

Chính vì nguyên nhân này nên sau khi Trịnh Xá tìm ra đặc tính của khí tức mới ngưng luyện được, hắn lập tức một lần nữa hướng tầm mắt về phía Hổ hồn đao. Theo nhận thức của hắn, biến hóa lớn nhất của Hổ hồn đao chính là có thể lớp sương khói màu trắng này, chỉ cần loại bỏ màn sương này thì chắc sẽ có thể sử dụng nó, vậy thì thử xem khí tức mới sinh có thể thôn phệ được sương mù màu trắng hay không...

Trịnh Xá vận khí tức kỳ diệu đó bao trùm lấy bàn tay, tiếp đó nắm lấy Hổ hồn, trong khoảng khắc, một luồng ý chí băng lãnh từ trên tay xộc thẳng vào ý thức hắn. Khí tức kỳ diệu không hề thôn phệ lớp sương mù của Hổ hồn mà là ngăn cản đặc tính khống chế ý thức của nó, tiếp theo đem ý thức Trịnh Xá cùng ý thức của Hổ hồn bản mới kết nối với nhau... Đó là hận ý ngập trời của người chế tạo Hổ hồn, từng sát hại vật cưỡi trung thành bạch hổ của mình, để lại...

476. Sát Khí Bạch Hổ Và Bát Quái Lô (2)

Hầu hết thành viên Trung Châu đội đều ngồi bên rìa quảng trường, dự phòng Trịnh Xá lâm vào cuồng bạo làm bị thương họ. Nếu tính về cận chiến, đặc biệt là Trịnh Xá tay cầm Hổ hồn nâng cấp, mọi người ở đây thật sự không ai có thể đối kháng chính diện với hắn, vì thế họ chỉ có thể chờ ở thật xa, một khi thấy Trịnh Xá phát cuồng là lập tức để Chủ Thần chữa trị hoàn toàn cho hắn.

-Có điều lần này lâu thật đấy, đã hơn ba phút rồi hắn vẫn ngồi yên ở đó.

Vương Hiệp liếc nhìn đồng hồ, nói với những người còn lại.

Những người kia đều không nói gì, chỉ nhìn chằm chặp vào Trịnh Xá đang ngồi giữa quảng trường, trong hai ngày này họ đều cùng Trịnh Xá ở đây thử cách thuần phục Hổ hồn đao, trong đó một lần nguy hiểm nhất là Trịnh Xá sử dụng trạng thái Hủy diệt, sau một giây đã tới cách bọn họ cực gần, nếu không nhờ Trương Hằng cùng Triệu Anh Không phản ứng nhanh nhất, thoáng cái đã để Chủ Thần chữa trị toàn thân thì đoàn đội không thể tránh khỏi thương vong, tóm lại, thuần phục Hổ hồn đao thật sự là chuyện vô cùng nguy hiểm.

Lần này thời gian Trịnh Xá yên ổn lâu hơn tất cả những lần trước, khi hắn cầm Hổ hồn đao chậm rãi đứng lên, hai mắt vẫn đỏ như máu, thân thể khẽ run rẩy, mọi người xung quanh đang định để Chủ Thần chữa trị hoàn toàn cho hắn thì Triệu Anh Không đã đưa tay ngăn lại, nói:

- Không sao rồi... Hắn đã có thể tự chủ khống chế luồng sát khí này.

Thật vậy, Trịnh Xá cũng không đột ngột ra tay công kích mà ngược lại, hít sâu mấy hơi rồi cất Hổ hồn vào trong Nạp giới, đến lúc này luồng sát khí trên người hắn mới từ từ hòa hoãn, các thành viên còn lại đưa mắt nhìn nhau rồi cùng chạy về phía hắn.

http://tieulun.hopto.org

-Khiến mọi người phải lo lắng...

Trịnh Xá cười khổ nói, có điều khi hắn nói những lời này cánh tay cầm Hổ hồn lúc trước vẫn run rẩy không ngừng.

-Bản Hổ hồn nâng cấp này, kỳ thật chất lượng bản thân Hổ hồn đao không hề có thay đổi, mà là dùng một loại phương thức tổ hợp ký hiệu, đưa một loại sát khí có thể ảnh hưởng tới ý thức con người vào trong đao, có thấy những chữ giáp cốt trên thân đao không? Đó chính là một loại sát khí, vừa rồi khi ta thử dùng khí tức ngưng luyện được để khống chế Hổ hồn đao, cuối cùng mới biết Hổ hồn đao nâng cấp căn bản không phải là vũ khí loại truyền thuyết ma pháp gì nữa... Nó là pháp bảo tu chân, hoặc có thể gọi là ma khí...

Trịnh Xá ngồi trên ghế salon nói với những người xung quanh.

Sau khi khống chế được Hổ hồn, Trịnh Xá liền cùng mọi người đi về phòng hắn, ngoài mấy cô gái đi chuẩn bị thức ăn, những thành viên còn lại trong đội đều quây quanh Trịnh Xá nghe hắn kể làm thế nào thuần phục Hổ hồn.

-Lúc đó ta cảm nhận được quá trình chế tạo Hổ hồn, giống như là khi hồi sinh đội viên vậy, kết nối ý thức của ta với ý thức người ấy. Đó là một người đang dùng lửa luyện chế một khối đá, nghe có vẻ rất không tưởng tượng nổi, bởi vì theo những gì ta thấy, phương pháp người ấy sử dụng chính là biện pháp mà chúng ta thường đọc trong tiểu thuyết tu chân, tự phát ra hỏa diễm thiêu đốt khối đá. Không ngờ rằng tảng đá sau khi hòa tan đột nhiên lại muốn bao trùm nuốt chửng hắn, đúng lúc này bên cạnh người đó xuất hiện một lão hổ màu trắng cực lớn, con hổ này nuốt chửng cả khối đá đã hòa tan vào bụng...

Trịnh Xá nhìn vẻ mặt quỷ dị của những người xung quanh, hắn cũng cười khổ, xua tay nói:

- Đừng nhìn ta như vậy, nghe qua rất là hoang đường nhưng đúng là trong vài phút ấy ta đã nhìn thấy như thế. Tiếp theo người đó cực kỳ giận dữ, không để ý tới vẻ cầu xin của bạch hổ, rút phắt cả xương sống của nó ra, hòn đá hòa tan lúc trước biến thành thân đao, chính là loại vật liệu màu đỏ nửa trong suốt này, còn xương sống bạch hổ biến thành chuôi đao cùng cốt giữ trong thân đao. Sau đó người kia vì để gia tăng uy lực của vũ khí liền đem hận ý và sát khí của bạch hổ giam cầm trên vũ khí, cuối cùng hình thành Hổ hồn, mà sức mạnh người đó sử dụng chính là loại khí tức mà ta ngưng luyện được, trong ý thức của hắn loại khí tức này gọi là chân nguyên lực, cũng là sức mạnh duy nhất có thể an toàn sử dụng Hổ hồn....

Nhất thời tất cả mọi người đều trầm mặc, một lát sau cả Vương Hiệp lẫn La Cam Đạo cùng kêu lên:

- Tu, tu chân? Chính là loại võ công giúp biến thành thần tiên? Quá ngon rồi!

Hai người dị khẩu đồng thanh, nói xong liền quay sang nhìn nhau rồi lại nhìn Trịnh Xá.

-Không sai, chính là loại sức mạnh tu chân sinh ra...

Trịnh Xá cười khổ đáp:

-Lúc đó ta từ ý thức mơ hồ của ngươi kia biết được, hắn luyện chế món vũ khí này, kẻ thù phải đối mặt chính là... Thánh nhân mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm. Hơn nữa còn có rất nhiều người có sức mạnh giống hắn cũng đang chuẩn bị, tình huống tiếp theo thì ta không rõ, chỉ biết là hiện tại Hổ hồn được bày ở chỗ Chủ Thần, tùy ý hoán đổi... Ta nghĩ tới mấy điểm đáng ngờ như La Ứng Long nói lúc trước, về những vật phẩm hoặc thuộc tính có thể hoán đổi.

Trịnh Xá nhìn những người xung quanh đều đang khó hiểu nhìn hắn, nói tiếp:

- Đây chỉ là một phỏng đoán của ta mà thôi, Tiêu Hoành Luật... Ngươi có hiểu ta đang nói gì không?

Tất cả những người xung quanh đều tò mò nhìn Trịnh Xá, chỉ có Tiêu Hoành Luật ngắt ngắt tóc trán, tiếp đó cầm lấy một ly hồng trà bắt đầu uống, sau khi Trịnh Xá nói xong, Tiêu Hoành Luật mới gật đầu nói:

- Sau khi nghe những gì ngươi nói vừa rồi đại khái có thể đoán được suy nghĩ của ngươi, ngươi muốn nói đến chuyện những thuộc tính cùng kỹ năng hoán đổi từ chỗ Chủ Thần từ đâu mà tới phải không?

Trịnh Xá gật đầu đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Không sai, vấn đề này sau khi ta mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư mới nghĩ tới, đó là xuất xứ của những thuộc tính và kỹ năng hoán đổi này. Theo lẽ thường, những kỹ năng, thuộc tính này hẳn là do những người mở cơ nhân tỏa khác nhau sáng tạo ra, ví dụ như sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư sẽ rất dễ dàng sáng tạo kỹ năng, nếu như muốn tiếp tục mạnh lên, sáng tạo ra gen thích hợp với một số loại sinh vật cũng không phải là không thể. Vì thế, người sói, tinh linh, vapmire, thậm chí là một số thuộc tính trong truyện tranh, những thứ này đều là chuyện có thể thực hiện, chỉ là trong đó có một sơ hở rất lớn...

- Đó chính là người đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư hoặc càng sao hơn, ai lại đi lựa chọn cải biến những gen cấp thấp chứ? Nếu là ta, ta chắc chắn là sẽ không lựa chọn những gen cấp thấp vô dụng mà chỉ hướng mắt vào những gen có thể giúp ta trở nên càng mạnh, đương nhiên, trước mắt ta mới chỉ có thể ưu hóa các gen ngủ say trong cơ thể, muốn thật sự thay đổi thuộc tính gen bản thân thì cần phải mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp hoặc càng cao. Vấn đề quay lại lúc bắt đầu, nếu đã mạnh như vậy thì tại sao lại phải thay đổi gen thành những sinh vật hoặc huyết thống yếu ớt chứ? Tại sao lại còn muốn sáng tạo những kỹ năng rất kém cỏi đây? Chẳng lẽ những người sáng tạo ra những thứ này đã biết sự tồn tại của các tiểu đội luân hồi chúng ta hiện tại?

Trịnh Xá thở ra một hơi, tiếp tục nói:

- Cho nên phỏng đoán của ta là, các kỹ năng và thuộc tính này rất có thể không phải tất cả đều là do các Thánh nhân sáng tạo ra, nhiều khả năng là do kẻ địch của thánh nhân sáng tạo, tích lũy qua nhiều năm tháng mới có nhiều loại hoán đổi như hiện tại. Còn người tu chân... rất có thể vốn chính là kẻ địch của Thánh nhân.

Tiêu Hoành Luật chợt cười nói:

- Ngươi nói nhiều như vậy nhưng vẫn chưa nói rút cuộc là có thể sử dụng Hổ hồn hay không, còn cả chân nguyên lực ngươi có được đến cùng là thế nào? Có thể liên tục sinh ra hoặc khống chế sử dụng không?

Trịnh Xá gật đầu đáp:

- Hổ hồn đã có thể sử dụng, nhưng có hạn chế rất lớn, đó là không thể thiếu chân nguyên lực, bởi vì nó không còn chỉ là một món vũ khí nữa, hiện tại lên đến cấp A nó đã trở thành pháp bảo cần tiêu hao chân nguyên lực mới có thể sử dụng, vì thế nếu không có chân nguyên lực, người bình thường chạm vào nó sẽ lập tức phát cuồng. May mà tốc độ tiêu hao chân nguyên lực của nó cũng không nhanh, hơn nữa chân nguyên lực nhìn chỉ có một tia những lại cực kỳ hữu dụng, vì thế nếu ta muốn sử dụng Hổ hồn nhất định phải ngưng luyện một lượng lớn chân nguyên lực, sau đó khi tiến vào thế giới phim kinh dị sẽ có thể dựa vào số chân nguyên lực này để sử dụng....

Mọi người lập tức thở phào nhẹ nhõm, một là vì món vũ khí này cuối cùng cũng không bị lãng phí, dù sao thì uy lực của nó cũng rất kinh khủng, bỏ qua thì thật đáng tiếc, hai là Trịnh Xá cũng sẽ không xuất hiện tình trạng điên cuồng như lúc trước nữa, theo thực lực hắn không ngừng tăng lên, nếu như lại phát điên thì đoàn đội chắc chắn sẽ gặp thương vong.

Trịnh Xá bỗng cười ha ha nói:

- Có điều lần này lại nhân họa được phúc, Trình Khiếu, ngươi còn nhớ tám lá cờ nhỏ ngươi tìm được trên chiến trường trong Lord of the Rings không? Tám lá cờ không biết dùng tài liệu gì tạo thành ấy.

Trịnh Xá ngẩn người đáp:

- Ách? Tám lá cờ nhỏ... À, ừ, đúng, ngươi vẫn đang cầm chúng phải không?

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Ta đang nghĩ, nếu khí tức ta ngưng luyện được cũng là một loại chân nguyên lực thì tại sao không thể dùng nó để sử dụng tám lá cờ đó? Các ngươi không biết uy lực tám lá cờ ấy kinh khủng đến mức nào đâu, lúc đó ta căn bản không thể chống lại, sau khi chúng bay ra, ta thiếu chút nữa thì mất mạng tại Minas Tirith, toàn nhờ vào Zero mới miễn cưỡng sống sót. Vì vậy, nếu tám lá cờ này thật sự có thể sử dụng thì thực lực của ta đâu chỉ tăng lên gấp mười lần! Cho dù gặp phải tiểu đội luân hồi Ác Ma cũng chưa chắc không có sức đánh một trận.

http://tieulun.hopto.org

Bá Vương lập tức tức kêu lên:

- Vậy ngươi nhanh thử uy lực của pháp bảo này đi. Ta cũng hay xem tiểu thuyết tu chân Trung Quốc, uy lực có đúng là mạnh như sách miêu tả không? Khai thiên phá địa đó.

-Sao mà mạnh như thế được, đó đều là tiểu thuyết, chúng ta ở đây đâu phải tiểu thuyết....

Trịnh Xá bất đắc dĩ xua tay đáp:

-Thật đáng tiếc, ta cũng muốn lập tức thử nghiệm uy lực của tám lá cờ này, nhưng chân nguyên lực ta ngưng luyện ba ngày nay cơ bản đã tiêu hao hết vào việc khống chế Hổ hồn đao, bây giờ có muốn thử cũng không được. Hơn nữa chúng ta chỉ còn ở lại Chủ Thần không gian được sáu ngày nữa, ta tối đa chỉ có thể ngưng luyện gấp đôi chân nguyên lực... Thời gian không đủ, ta phải hoán đổi thời gian quay lại thế giới phim kinh dị, ngưng luyện một lượng lớn chân nguyên lực dự trữ, đến lúc đó... Chúng ta cũng không cần phải sợ luân hồi phim kinh dị nữa!

477. Không Ngừng Mạnh Lên Và... Tiến Vào (1)

Không thể phủ nhận rằng Trung Châu đội thật sự đã trở nên rất mạnh, tuy nhiên trong cuộc chiến tại Lord of the Rings, có đến bảy phần công lao là thuộc về Sở Hiên, nếu không nhờ bố cục và tính toán quỷ thần khó lường của hắn thì khả năng đoàn diệt của Trung Châu đội là rất cao. Do đó mặc dù Trung Châu đội đã trở nên rất mạnh nhưng khoảng cách với đỉnh cao của các tiểu đội luân hồi, Thiên Thần đội cùng Ác Ma đội, vẫn không hề nhỏ, mà thực lực thành viên trong đội so với mấy người mạnh nhất cũng là rất nhỏ bé...

-Vì thế... Chúng ta còn phải mạnh hơn nữa, ví dụ như ngươi, Trương Hằng, ngươi muốn bảo vệ cô gái của mình, ngươi hy vọng mãi không chạy trốn, không nhu nhược nữa, vậy thì người nhất định phải mạnh lên. Còn ngươi, Triệu Anh Không, ngươi muốn đuổi theo bước chân của gã đó, muốn giết chết hắn... Ngươi cũng nhất định phải mạnh lên. Sở Hiên muốn tìm được cảm giác của hắn, vì thế hắn phải mạnh lên, mọi người nếu muốn sống sót, các ngươi cũng buộc phải mạnh lên... Ta cũng vậy, vì để đối mặt với tiểu đội Ác Ma một lần nữa, ta cũng nhất định phải mạnh lên, không ngừng mạnh lên, tới khi nào chúng ta không phải e ngại bất cứ đối thủ nào mới thôi!

Đây là những gì Trịnh Xá nói với mọi người trước khi đi tới thế giới Lord of the Ring, do sau trận chiến trong thế giới đó, vẫn còn nhiều chuyện chưa giải quyết hoàn toàn nên quay lại là chuyện tất yếu. Hơn nữa lần Trịnh Xá vốn cũng lưu lại khá nhiều điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình nên hắn dứt khoát đến cả Sở Hiên cũng không nói, chỉ bàn bạc qua với Tiêu Hoành Luật rồi hoán đổi một lượng lớn thuốc men cùng một số trang sức đẹp đẽ quý giá. Mặc dù đồ trang sức là dùng đá quý cao cấp tạo thành nhưng giá cả đồ xa xỉ tại Chủ Thần lại vô cùng rẻ nên hắn liền hoán đổi thẳng một túi không gian mới, chất đầy mấy chục mét khối dược phẩm cùng đồ trang sức xa xỉ phẩm rồi trực tiếp tiến vào trong thế giới Lord of the Rings, tổng cộng hắn hoán đổi 90 ngày, chuẩn bị giải quyết dứt điểm vài chuyện.

Quá trình tới Lord of the Rings cũng không có vấn đề gì đặc biệt, do Sauron lần này chính thức tử vong hoàn toàn, nhưng chiếc nhẫn tối cao lại không bị hư hại nên suy luận của Sở Hiên lúc trước đã trở thành sự thật. Ba chiếc nhẫn Elf đều được bảo tồn hoàn hảo nên ngoài một bộ phận người Elf nghe theo thần dụ rời khỏi lục địa Middle Earth thì đa số vẫn ở lại đây, thời đại người Elf vốn theo kịch bản gốc đã kết thúc thì trong thế giới bị thay đổi này, do ba chiếc nhẫn Elf vẫn duy trì sức mạnh nên vẫn còn tiếp tục.

Trịnh Xá sau khi tới nơi địa điểm đổ bộ không ngờ lại là Rivendell, ở đó hắn gặp Gandalf cùng vua người Elf Elrond, mọi người gặp mặt tự nhiên là nói chuyện cảm thán không thôi. Bất quá Trịnh Xá cũng không miêu tả kỹ càng thế giới của Chủ Thần, mà thấy vậy hai người Gandalf cũng không truy hỏi, chỉ nói tới kết quả của những nhân vật trong phim khác.

Người hobbit duy nhất còn sống đương nhiên là quay lại quê hương, có điều do đã lập được công trạng nên được quốc vương Gondor Aragorn phong làm kỵ sĩ, lại còn ban cho một lãnh địa nhỏ. Aragorn tất nhiên là đã lên ngôi, hơn nữa do quốc vương Théoden đã tử chiến nên trước mắt hắn còn phải trợ giúp nữ vương mới của Rohan quản lý đất nước, cơ bản là bận đến tối tăm mặt mũi.

http://tieulun.hopto.org

Gimli cùng Legolas đều trở về đất nước của mình, sau trận chiến họ cũng đều trở thành anh hùng bất hủ trong miệng các thi nhân, hơn nữa còn được lưu truyền theo lịch sử cho hàng nghìn năm sau.

Về phần tiểu đội luân hồi thì được gọi là đoàn lính đánh thuê anh hùng, Aragorn thậm chí đề nghị mỗi chủng tộc góp một số nghệ nhân, khắc hình đầu bọn họ lên dãy núi bên ngoài Mordor, dùng nó đề kỷ niệm nhóm Trịnh Xá vĩnh viễn...

-Nghe như là mấy vĩ nhân đã chết ấy... Không làm thì hay hơn, nếu không cứ có cảm giác không hay.

Đây là câu trả lời của Trịnh Xá, tuy vậy trong lòng hắn cũng cực kỳ cảm động, đặc biệt là đối với những đồng đội đã từng cùng hắn trai qua nhiều lần sinh tử nguy nan... Cho dù họ là người của thế giới khác, cho dù tương lai không thể cùng kề vai chiến đấu nữa nhưng có thể biết được họ bình an vô sự đã là tin tức tốt nhất với Trịnh Xá rồi.

Tiếp theo Gandalf cũng rất hào phóng, bây giờ ông ta đã là pháp sư áo trắng, vung tay một cái là hơn trăm viên năng lượng thạch các loại, Trịnh Xá ước lượng giá gị đều tương đương với năng lượng thạch hoán đổi từ cấp D tới cấp C, ở đây không ngờ thoáng cái đã xuất hiện hơn trăm viên. Ngoài ra Gandalf còn tặng hắn một chiếc túi, nhìn có vẻ rất giống với túi không gian nhưng nhỏ hơn nhiều, chỉ khoảng ba mét vuông, tuy nhiên nó lại không cần bất kỳ năng lượng nào cũng có thể sử dụng, cái này so với túi không gian thì tiện lợi hơn rất nhiều.

Sau khi tạm biệt Gandalf cùng Elrond, Trịnh Xá lần này không cần phải từ từ đi bộ, hắn lấy Goblin glider bay thẳng tới một lãnh địa người Elf khác, thành phố của nữ hoàng Galadriel.

Goblin glider dễ dàng vượt qua những dãy núi liên miên, không lâu sau đã tới khu rừng hoàng kim, đúng như Elrond nói, người Elf ở đây cũng không rời khỏi Middle Earth.

Khi Trịnh Xá gặp Galadriel, nữ hoàng lần này cũng không thử tiến vào ý thức hắn nữa mà ngược lại, vô cùng trịnh trọng cảm tạ hắn, đồng thời cũng nhờ hắn nói lại với Sở Hiên, cứ để chiếc nhẫn tối cao mãi mãi rời khỏi Middle Earth, có ba chiếc nhẫn Elf đã là quá đủ rồi, nếu còn tham lam chiếc nhẫn tối cao, để nó trở lại Middle Earth rất có thể sẽ khiến Sauron đã biến mất lại quay về.

"Có lẽ... Sở Hiên ngay từ đầu đã không muốn giao chiếc ngẫn tối cao cho ngươi... Hơn nữa chiếc nhẫn rõ ràng là đang trên tay ta..."

Trịnh Xá cười cười phụ họa, bất quá trong lòng hắn đã hiểu quá rõ tên khốn Sở Hiên, loại nhân tài trí tuệ vì lợi ích thuần túy, ngươi hy vọng có thể bắt hắn giao ra thứ gì sao? Khả năng này còn nhỏ hơn không....

Những chuyện sau đó cũng rất dễ xử lý, Trịnh Xá lấy ra dược phẩm cùng trang sức cao cấp hắn hoán đổi được, mỗi loại đều khiến người Elf xung quanh trầm trồ không dứt. Thế giới này mặc dù có ma pháp và phép thuật nhưng trình độ khoa học kỹ thuật lại khá thấp, đối với rất nhiều loại bệnh tật dều không có thuốc chữa trị chuyên dụng, cho nên dược phẩm thật sự quý giá không thua mithril. Những loại thuốc Trịnh Xá mang theo không chỉ phẩm chất thượng thừa mà số lượng cũng rất nhiều, chỉ số này thôi đã đủ khiến người Elf phải kinh động.

Trang sức mà Trịnh Xá mang theo kỳ thật không phải để giao dịch mà muốn dùng chúng làm lễ vật, dù sao thì người Elf cũng thích những thứ đẹp đẽ, tinh xảo, các loại trang sức này vừa khéo là vật phẩm như vậy.

Có điều hắn vẫn đánh giá thấp sức công phá của đồ trang sức với người Elf, không chỉ những người bình thường mà cả nữ hoàng Galadriel đối với những thứ này cũng khen ngợi không dứt. Kết quả là nữ hoàng ra lệnh cho tộc nhân đem ra hơn ba nghìn khối năng lượng thạch, dọa ngược Trịnh Xá phải nhảy dựng lên, hơn ba nghìn khối năng lượng thạch đủ loại màu sắc, mặc dù về phẩm chất thì thấp hơn số của Gandalf nhưng cũng đều tương đương với năng lượng thạch cấp D. Số lượng này cũng đủ để Trịnh Xá từ nay về sau căn bản không cần phải hoán đổi năng lượng thạch nữa, ít nhất là hắn không có chiêu thức nào cần có năng lượng thạch mới có thể sử dụng, nếu dùng hết chỗ này để bày bố trận pháp thì đúng là quá mức xa xỉ.

Cho dù thế nào thì lần giao dịch đầu tiên của hai bên cũng vô cùng sảng khoái, sau khi xong xuôi, Trịnh Xá lại sử dụng Goblin glider bay tới Gondor. Sau khi gặp Aragorn, Trịnh Xá nhờ mệnh lệnh của hắn thuê rất nhiều nông dân, phí thuê là một nghìn viên năng lượng thạch cấp D cùng số thuốc men còn lại, công việc là đào bới tháp pháp sư đã sụp đổ của pháp sư áo trắng Saruman.

http://tieulun.hopto.org

Trình độ khoa học kỹ thuật của thế giới này thật sự chẳng ra sao, để khai quật một tháp pháp sư chìm sâu gần trăm mét, Aragron đã triệu tập hơn năm nghìn nông dân, nhưng theo như Aragorn nói thì vẫn cần từ bảy đến chín tháng mới có thể đào hết ra, cái này không thể so sánh với lúc khai quật Thành phố của người chết, nơi đó có máy móc cơ giới cùng thuốc nổ phá đá các loại, ở đây chỉ có dùng sức người.

Trịnh Xá cũng không hy vọng loáng cái đã kiếm được quá nhiều chỗ tốt, lấy được năng lượng thạch đã khiến hắn vui mừng khôn xiết, mà tiến vào Lord of the Rings lần này ngoài mấy chuyện kia ra, càng quan trọng hơn là thời gian hoán đổi hoàn toàn có thể giúp hắn yên tâm ở lại đây ngưng luyện nội lực.

Thời gian trôi đi nhanh chóng, mọi chuyện thật sự không có gì đáng nói, chỉ có lúc tin tức Trịnh Xá trở về được truyền ra, mấy người Gimli cũng đều tới Isengard thăm hắn, sau đó là yên tĩnh tu luyện cùng bận rộn đào bới, mọi chuyện đều được Aragorn hỗ trợ sắp xếp, quãng thời gian này Trịnh Xá sống rất thoải mái.

Thực chất quá trình ngưng luyện chân nguyên lực khá nguy hiểm, do nơi này không thể so với Chủ Thần không gian, nếu nội lực phát nổ thì không có cách nữa chữa trị kịp thời, thậm chí có khả năng nguy hiểm đến tính mạng. Chính vì vậy, mỗi lần ngưng luyện Trịnh Xá đều chỉ có thể toàn lực mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư khống chế tỉ mỉ, mấy ngày mới có thể ngưng luyện được một tia khí tức chân nguyên lực, mà loại chân nguyên lực này lại không thể dự trữ trong nhẫn mithril như nội lực nên hắn chỉ có thể cất trữ khí tức đã ngưng luyện xong trong cơ thể, truyền vào đan điền lẫn với nội lực. Dù sao thì chân nguyên lực cũng cực kỳ đặc thù, lẫn lộn với năng lượng khác thế nào cũng tuyệt đối đơn độc tồn tại, tựa hồ ngoài hấp thu các năng lượng khác ra nó căn bản không hề phát sinh phản ứng với các loại năng lượng khác....

Chỉ là thỉnh thoảng sau khi ngưng luyện xong, buổi đêm nhàm chán Trịnh Xá thường tò mò ngẫm nghĩ, nếu nội lực ngưng luyện thì thành chân nguyên lực, vậy năng lượng vampire ngưng luyện sẽ thành cái gì? Tuy nhiên hắn cũng không dám thử nghiệm, phải biết bằng đến cả ôn hòa như nội lực mà khi ngưng luyện thất bại cũng phát nổ vô cùng kịch liệt, vậy thì nếu năng lượng vampire ngưng luyện thất bại, hắn không phải chết không chỗ chôn thân sao?

Thời gian nhanh chóng trôi qua, ngày thứ chín mươi đã sắp tới Trịnh Xá không thể không rời khỏi Isengard quay lại Rivendell, ở đó hắn mới có thể trở về Chủ Thần không gian.

-Tiếp theo... Đến bộ phim kinh dị tới, Transformers!

478. Không Ngừng Mạnh Lên Và... Tiến Vào (2)

Trịnh Xá tiến vào rồi trở về, đối với các thành viên đoàn đội khác bất quá chỉ là chuyện trong nháy mắt, thoáng cái hắn biến mất rồi lại đột ngột xuất hiện, khác biệt duy nhất là chi tiết trên người hắn, ví dụ như quần áo trang phục cùng thần thái, vẻ mặt.

-Ha ha ha, lần này là thu hoạch siêu cấp a!

Trịnh Xá trở về câu đầu tiên lập tức cười lớn, có điều những người xung quanh vẫn duy trì bộ dạng như lúc hắn rời đi, nhất thời tất cả mọi người đều nhìn hắn vẻ quái dị.

-....Trên mặt ta có cái gì à?

Trịnh Xá cũng ngưng cười, có chút xấu hổ hỏi.

-Không, cũng chẳng có gì ghê gớm cả... Chỉ là cảm thấy tình hình rất là kỳ quái thôi. Ngươi nghĩ thử xem, ngươi thấy một người rất trịnh trọng nói với ngươi hắn phải tới một nơi để tu luyện một thời gian, ngươi tiễn hắn lên máy bay, một giây sau hắn vui vẻ từ trên máy bay nhảy xuống, kêu lớn này này thu hoạch cực nhiều a... Chú ý cái thán từ "a" cuối câu.

Trịnh Xá ngắt ngắt tóc trán cười nói.

-Nghe đúng là quái dị...

Mặc dù nói như vậy nhưng khi Trịnh Xá xách cả một túi lớn năng lượng thạch ra thì tất cả đều được một phen kinh hỉ, đặc biệt là tất cả đều đã biết, Trung Châu đội từ một đội ngũ khác lấy được một loại trận

http://tieulun.hopto.org

pháp tăng cường sức hồi phục, một khi có nhiều năng lượng thạch như vậy thì loại trận pháp này có thể sử dụng thoải mái.

Sau khi hưng phấn, mọi người lại chuẩn bị cho bộ phim kinh dị tiếp theo, vẫn còn lại sáu ngày nên cũng có thể hơi thả lỏng một chút. Do cả đội vẫn còn rất nhiều điểm thưởng nên muốn đi tới thế giới khác nghỉ ngơi hoặc xuống tầng hầm trong phòng hoạt động đều để cho mỗi người được tự nguyện, còn Trịnh Xá làm đội trưởng cũng không có quá nhiều tâm tư để vui chơi, mỗi ngày ngoài ở cùng La Lệ ra thì phần lớn thời gian đều dùng để điều chỉnh trạng thái bản thân. Không cần biết là mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư hay là chân nguyên lực căn bản còn chưa rõ cách sử dụng cùng phương pháp tu luyện, cũng còn cả tám lá cờ bát quái với tìm được một chút manh mối và Hổ hồn đao cực kỳ nguy hiểm, tóm lại sáu ngày này Trịnh Xá cũng không quá nhàn hạ.

Những thành viên đoàn đội còn lại, ngoài mấy người cực cá biệt ra thì đại đa số đều khá nhàn nhã, đại biểu trong đó tự nhiên là mấy tên quân nhân do Trình Khiếu cầm đầu, hai người Bá Vương, Vương Hiệp theo sau. Do vũ khí họ sử dụng đều là vũ khí công nghệ cao nên khả năng rèn luyện được hạ thấp rất nhiều, hơn nữa trước đây họ vốn đã là quân nhân xuất sắc nên mỗi ngày ngoài tập luyện cố định ra thì cơ bản vẫn có thừa thời gian hơn người khác, sáu ngày này đủ để rèn luyện kết hợp nghỉ ngơi.

Về phần mấy người Tiêu Hoành Luật, Tề Đằng Nhất, La Cam Đạo thì do bản thân là người bình thường, cho dù chỉ còn một chút được tính là bình thường thì họ vẫn không biết nên rèn luyện thế nào nên trong sáu ngày này chỉ có thể cố gắng luyện phương diện mình sở trường. Trong đó Tề Đằng Nhất là thê thảm nhất, do giới hạn chuyển chi tiết kịch tình của mấy người Trịnh Xá đã dùng hết nên ngoài mấy người Bá Vương bỏ ra ít điểm thưởng giúp hắn cường hóa tố chất thân thể cùng tiêm long huyết và Progenitor virus thì không hề cường hóa kỹ năng thuộc tính nào, vì thế hắn chỉ có thể hàng ngày cầm một khẩu súng máy lớn tập bắn.

Ngoài hai loại trên, ba người Zero, Triệu Anh Không, Trương Hằn thì thuộc loại liều mạng phát triển, hành động của họ lại cực kỳ kiên trì, từng ngày từng đêm đều ở trong phòng mình rèn luyện đến bị thương, tiếp đó nhờ Chủ Thần khôi phục hoàn toàn rồi lại bắt đầu rèn luyện. Vô luận là điểm tuyến ma nhãn của Zero hay vũ khí cùng kỹ năng mới của Trương Hằng và Triệu Anh Không đều cần thời gian, công sức để thuần thục, mà trong sáu ngày này, việc họ làm chính là cố gắng thuần thục những thứ đó.

Đương nhiên, vẫn còn lại hai người Chiêm Lam và Sở Hiên, họ không thuộc thành phần nào trong ba loại trên, tinh thần lực của Chiêm Lam cơ bản không có dấu vết, cũng không tìm được phương pháp rèn luyện, vì thế nàng mỗi ngày cũng chỉ biết nhàn nhã nghỉ ngơi, còn về phần Sở Hiên... Ngoài việc biết hắn đang một số chuyện rất quỷ dị ra, mọi người thật sự không biết hắn cụ thể đang làm cái gì.

Thời gian... Chậm rãi trôi qua....

-Còn ba ngày nữa...

Triệu Anh Không nhìn khu tầng hầm lộn xộn trước mặt, một kích vừa rồi đã phá tung cả nơi này, hơn nữa ngoài tầng hầm cơ hồ hư hỏng hoàn toàn, bản thân Triệu Anh Không cũng đầy thương tích. Cô bé gần như lê từng bước về phía cầu thang lên tầng một, đường đi đầy máu tươi, nếu nhìn kỹ có thể thấy mộ cánh tay của nàng đã gãy rời, gãy từ giữa khuỷu tay.

Triệu Anh Không phảng phất như không biết đau đớn, chỉ thỉnh thoảng vách tường va phải vết thương trên tay, cô bé mới khẽ nhíu mày, tiếp đó rất vất vả mới từ dưới tầng hầm đi lên tầng một. Chỉ thấy nàng mở cửa ra rồi đi ra ngoài, trực tiếp tới quảng trường Chủ Thần rồi mới dừng lại, nói "Chữa trị toàn thân" một cột sáng lập tức bao trùm lấy Triệu Anh Không.

"Nếu là chiêu này... mạnh hơn sóng chân không thiểm linh vô số lần, nếu là một chiêu này thì không ai có thể dễ dàng tránh né, dù là clone của Trịnh Xá trong Ác Ma đội cũng vậy, dù là "hắn" cũng vậy... Một chiêu này nhất định không thành vấn đề!"

Triệu Anh Không khôi phục hoàn toàn xong mới khẽ thở phào một hơi, mặc dù nàng thật sự vô cùng kiên cường nhưng dù sao thân thể cũng là bằng máu thịt, sao có thể không cảm thấy đau đớn chứ? Chỉ bất quá từ trước tới nay nàng vẫn đem đau đớn cùng yếu đuối chôn sâu dưới đáy lòng, chỉ có lúc không có ai xung quanh mới có thể lộ ra một tia mềm yếu...

http://tieulun.hopto.org

-Về thôi, ngày kia sẽ phải tiến vào thế giới phim kinh dị, bộ tiểu thuyết Vô Hạn Khủng Bố còn một phần tư chưa đọc xong... Ngày mai vừa vặn có thể nghỉ ngơi một hôm, đọc hết bộ này đi. (tác giả yy gớm)

Triệu Anh Không khẽ lẩm bẩm, cúi đầu đi về phòng mình.

Đây tựa hồ đã trở thành quy định bất thành văn, ngày cuối cùng trước khi tiến vào phim kinh dị nhất định là phải nghỉ ngơi, nếu không khi tiến vào thế giới phim kinh dị rất có thể vì mệt mỏi mà gặp chuyện, vì thế trong ngày rèn luyện cuối cùng này, những người còn lại ít hay nhiều cũng đều có chút liều mạng.

Rèn luyện của Trương Hằng cũng rất khắc khổ, mặc dù tính cách hắn nhu nhược, sợ cận thân chiến đấu cùng nhìn thấy máu nhưng đối với rèn luyện hắn tuyệt đối là có thừa kiên trì và nghị lực. Mỗi ngày đều vì rèn luyện cung tên mà bị thương ngón tay cùng hổ khẩu, thậm chí cả khuỷu tay cũng thường xuyên bị thương, may nhờ hiệu quả chữa trị của Chủ Thần rất tốt nếu không với cường độ rèn luyện như của hắn, đặc biệt là rèn luyện Điện chi tiễn cùng Bạo liệt tiễn ba mũi đã từng bước nắm giữ, thì thân thể hắn gần như không thể chịu đựng nổi.

Trương Hằng nằm dưới đất, thở hồng hộc, cây cung kim loại màu bạc rơi cách người không xa, do lần này Trịnh Xá lấy được rất nhiều năng lượng thạch cấp thấp nên hắn thoáng cái đã được hơn ba trăm khối năng lượng thạch làm đạn dược. Dùng năng lượng thạch cấp D đặt trên dây cung, không ngờ có thể đồng thời bắn ra hơn trăm mũi tên năng lượng, cung tên trong nháy mắt biến thành súng laser, uy lực không cần phải nói nhiều, hơn nữa Trương Hằng còn phát hiện thêm, dùng năng lượng thạch kích hoạt cây cung, sử dụng phương thức Điện chi tiễn để phát động kỹ xảo mới bắn ra hơn trăm mũi tên năng lượng, uy lực khi đó

Trịnh Xá cố gắng giơ tay lên nhưng cánh tay phải đã hoàn toàn gãy rời, hơn nữa khớp xương cũng nát vụn, nếu không được Chủ Thần chữa trị hoàn tàn cánh tay này từ nay về sau sẽ không thể bắn cung được nữa, có điều, vì để thí nghiệm chiêu thức mới, cánh tay này bị thương cũng hoàn toàn đáng giá!

Nhìn trong tầng hầm một khoảng rộng gần 1km lõm xuống, Trương Hằng hít một hơi thật sâu, uy lực của chiêu này thật sự đã vượt quá sự tưởng tượng của hắn, sức mạnh này tương lai nhất định có thể trở thành mấu chốt quyết định thắng lợi một trận chiến, hắn tin chắc là như vậy... Chỉ là bây giờ làm thế nào đứng dậy đây? Một cánh tay xương cốt nát vụn, tay kia cũng trật khớp rồi còn đâu?

Không nói đến Trương Hằng đang đau đầu làm thế nào để đứng lên được, các thành viên khác trong đội cũng đều đang tự chiến đấu. Vương Hiệp ở dưới tầng hầm phòng mình, nhắm mắt đứng yên, trên tay hắn có dấu vết một đoàn ánh sáng yếu ớt hình cầu, cũng không biết hắn đứng bao lâu, đến khi hắn mở mắt, bàn tay liền giống như đang nắm lấy một vật gì đó ném ra xa. Ngay lập tức ở cách chỗ hắn năm mươi mét liền phát nổ kịch liệt, uy lực của vụ nổ làm nứt cả một khối đá cao vài mét, còn chưa hết, Vương Hiệp hai tay vụt đánh xuống đất, tiếp đó chỗ tay hắn hạ xuống giống như có một sinh vật xuất hiện, sinh vật đó nhanh chóng bò ngầm dưới lòng đất lao về phía khối đá, tiếp đó đâm sầm vào, lại một tiếng nổ ầm ỹ, uy lực so với lần trước còn mạnh hơn, khối đá bị biến thành mảnh vụn trong nháy mắt...

-Hai lần, yêu lực không đủ, vẫn chỉ có thể sử dụng được hai lần... Chờ yêu lực hồi phục rồi lại thử xem, loại bom truy tìm mang cánh có vẻ rất không tệ, lần sau dùng nó thử nghiệm uy lực một chút...

Tiếp theo Vương Hiệp lại đứng ngơ ngẩn.

Bá Vương.... Đang đánh giáp lá cà với mỹ nữ tóc vàng, tạm thời bỏ qua...

Zero... Đang ôm một bé gái trông rất giống bé trai, tay cầm một quyển truyện cổ tích đọc cho cô bé nghe, tạm thời bỏ qua...

Trình Khiếu... Đánh giáp lá cà, tạm thời bỏ qua...

Sở Hiên... Trong phòng đầy tiếng máy móc, bánh răng va chạm, còn hắn thì đầy vẻ cuồng nhiệt, điên cuồng ấn gõ một số nút bấm, cái này... cũng tạm thời bỏ qua đi....

Còn lại mấy người, Trịnh Xá cùng La Lệ bình thản câu cá trong dòng suối nhỏ dưới tầng hầm, Chiêm Lam vừa ngâm nga vừa ở trong bếp nấu nướng, còn Tiêu Hoành Luật đang cùng cô gái xinh đẹp thành thục...

Tóm lại, rất nhanh đã tới ngày thứ mười, khi mọi người đều tới quảng trưởng, không lâu sau, mấy cột sáng từ trên không chiếu xuống, giọng nói trang nghiêm của Chủ Thần cũng vang lên:

http://tieulun.hopto.org

”Trong vòng ba mươi giây tiến vào cột sáng, xác định mục tiêu di chuyển, Transformers bắt đầu truyền tống...”

479. Đã Tới Ngày Tận Thế (1)

Lại cảm giác như tỉnh như mơ quen thuộc, khi mọi người mở mắt ra liền phát hiện mình đang ở trong một đường cống ngầm tối đen, xung quanh bốc mùi hôi thối khó chịu, hơn nữa còn có rất nhiều chuột chạy tới chạy lui, Chiêm Lam lập tức hét lên, có điều nàng cũng phản ứng nhanh, vội vã bịt miệng lại.

-Không sao cả, kịch bản còn chưa thực sự bắt đầu, trước mắt chúng ta vẫn an toàn.

Trịnh Xá cười nhẹ, gõ gõ xung quanh, quả nhiên có một lớp màn chắn vô hình ngăn cách họ với thế giới bên ngoài.

Trịnh Xá quay người lại, nhìn Sở Hiên nói:

- Tỉnh táo chưa? Trước khi cột sáng hạ xuống hai ba phút ngươi mới chạy ra, làm những cái gì suốt mười ngày trời vậy?

Sở Hiên khẽ nhíu mày, vừa nhìn ngó xung quanh vừa nói:

- Làm mấy món đồ...

-Làm mấy món đồ? Làm những thứ gì?

Trịnh Xá kỳ quái hỏi, hắn nhìn nhìn Sở Hiên từ đầu đến chân rồi nói:

-Ngươi làm những thứ gì? Sao ta không thấy ngươi cầm ra? Ngoài ra ngươi có chế tạo thêm nhẫn dự trữ năng lượng không? Nhiều mithril như vậy không thể lãng phí được.

Sở Hiên gật đầu đáp:

- Làm kính mắt, trang bị tất cả quy tắc dự trữ nội lực, chuyển hóa nội lực thành điện năng, chuyển hóa điện năng thành tinh thần lực, hệ thống thôi miên nội lực lên kính, hiệu quả cũng không tệ, ngươi truyền nội lực vào giúp ta...

Nói đoạn tực tiếp tháo kính xuống ném sang chỗ Trịnh Xá.

Trịnh Xá nhận lấy cặp kính quả nhiên cảm thấy nặng trịch, hắn vừa truyền nội lực vừa nói:

- Sau không đem ra từ mấy hôm trước? Hôm nay phải chiến đấu, không thể tùy tiện lãng phí nội lực được....

Hắn còn chưa dứt lời, Tiêu Hoành Luật đột nhiên lên tiếng.

Tiêu Hoành Luật cũng giống Sở Hiên, không ngừng nhìn nhó xung quanh, vừa nhìn vừa nói:

- Sở Hiên, ngươi không cảm thấy kỳ quái sao? Nếu chúng ta đang ở trong cống ngầm, ta cảm thấy rất có thể sẽ xuất hiện một loại tình huống....

Những người khác đều ngạc nhiên nhìn hắn, còn Sở Hiên cũng chăm chú nhìn Tiêu Hoành Luật rồi mới đáp:

- Ừm, đúng thế, nếu như chúng ta ở dưới cống ngầm, rất có thể sẽ gặp tình huống đó...

Trịnh Xá vội vàng vỗ vỗ tay nói:

- Này, hai người các ngươi đừng đánh đố nữa! Trong đội có hai người phân tích cùng bố cục không phải để các ngươi bắt tay nhau làm bộ cao thâm, mà là cần các ngươi giải thích rõ chân tướng sự việc cho các thành viên khác biết, mau nói đi, rút cuộc là có chuyện gì?

Tiêu Hoành Luật cũng không khách khí, ngắt ngắt tóc nói:

- Ách, nói chính xác thì là thời gian chúng ta tiến vào thế giới Transformers, kịch bản cụ thể là việc dạng sống kim loại tới trái đất để tìm nguồn năng lượng cực kỳ quan trọng của họ, tranh đấu giữa Autobots và Decepticons. Hơn nửa đầu bộ phim cơ bản không có đại chiến gì, ngoài ngay từ lúc vào phim robot phe Decepticons đánh lén căn cứ quân sự ra thì mọi chuyện cơ bản đều rất an toàn, mà theo mức độ phức tạp

http://tieulun.hopto.org

và bẩn thỉu của cống ngầm này không thể là căn cứ quân sự gì cả, nói cách khác, chúng ta khó có khả năng đang ở bắt đầu bộ phim.

Vẻ mặt Trịnh Xá vẫn như cũ, không thể hiểu gì hết, hỏi:

- Vậy thì sao? Chỉ là bì vị trí chúng ta tiến vào ư?

Tiêu Hoành Luật lắc lắc đầu, giật một sợi tóc xuống, nghịch nghịch trên tay, đáp:

- Vấn đề mấu chốt không phải ở vị trí, mà là bảo vệ của Chủ Thần với chúng ta, không biết các ngươi có chú ý không, mỗi lần một bộ phim kinh dị bắt đầu ngoài thực hiện bảo vệ ban đầu ra, cơ bản chúng ta đều ở tại vị trí an toàn, chỉ có một hai lần Chủ Thần thay đổi độ khó thế giới phim kinh dị thì chúng ta mới ngay từ lúc mới vào đã gặp nguy hiểm... Vì thế ta cho rằng, chúng ta có nguy hiểm nên Chủ Thần mới bỏ chúng ta xuống cống ngầm này chứ không trực tiếp đưa vào một địa điểm trong thành phố.

Trịnh Xá cùng những người xung quanh đưa mắt nhìn nhau, La Cam Đạo mở miệng trước:

- Vậy ý ngươi là, thời điểm chúng ta tiến vào đã là phần cuối phim? Sau đây là lập tức đại chiến, đánh một trận với người máy cao vài mét hoặc vài chục mét rồi trở về Chủ Thần không gian? Là thế phải không?

-Chỉ sợ không phải...

Tiêu Hoành Luật nhíu mày đáp:

-Có thể còn không ổn hơn nhiều...

Trịnh Xá vội vàng nhìn đồng hồ đeo tay, tin tức hiển thị trên đó là đoạt được Allspark trong một tiếng đồng hồ hoặc trực tiếp phá hủy Allspark, sau đó mới có thể trở về Chủ Thần không gian, xem ra nhiệm vụ thế giới phim kinh dị lần này được tiến hành xoay quanh Allspark.

-...Như vậy chắc là không có vấn đề gì, chỉ cần chúng ta thuận theo kịch bản phát triển, mặc dù thực lực Optimus Prime phe Autobots không bằng Megatron phe Decepticons nhưng tốt xấu gì cũng có thể chống chọi được một thời gian, nhân lúc đó chúng ta đoạt lấy Allspark là được.

Trịnh Xá vừa nhìn đồng hồ vừa nói.

Sở Hiên đột nhiên lên tiếng:

- Lần này không có tân nhân tham gia... Độ khó nhiệm vụ là mười hai người hai dưới mười hai người, do đó cũng bao hàm một khả năng độ khó ta dự tính trước... Transformers rất có thể sẽ không đơn giản như tưởng tượng.

Trịnh Xá cùng những người xung quanh đều chẳng hiểu gì hết, đương trường tựa hồ chỉ có Sở Hiên cùng Tiêu Hoành Luật là biết được điều gì đó, hai người đưa mắt nhìn nhau, tiếp đó vẫn do Tiêu Hoành Luật nói:

- Ta suy đoán thời điểm chúng ta tiến vào đã không còn trong kịch bản phim gốc...

-Không còn trong kịch bản phim gốc? Vậy là ở chỗ nào?

-Sau phần kết phim, hơn nữa không phải kịch bản gốc của phim mà là kịch bản phe Decepticons đoạt được Allspark... Hiện tại rất có thể Decepticons đã đoạt được Allspark rồi.

Tiêu Hoành Luật thở hắt ra một hơi, nói.

Nhất thời tất cả đều trầm mặc, bởi vì trước khi tiến vào thế giới Transformers lần này, chắc chắn là ai cũng đều đã xem kỹ bộ phim, trong đó ấn tượng sâu sắc nhất là hai điểm. Một là sự mạnh mẽ của các sinh vật robot ngoài hình tinh, hai là tác dụng đặc thù của Allspark, không ngờ lại có thể sinh ra những sinh vật robot ngoài hành tinh, chỉ cần là máy móc là được, một khi bị bức xạ của Allspark làn tới, thậm chí đến cả một chiếc radio cũng có thể biến thành robot.

Theo kịch bản gốc, hai phe robot cùng tới trái đất, đều để tìm kiếm Allspark rơi xuống đây, Autobots hy vọng có thể chung sống hòa bình với con người còn Decepticons thì muốn dùng sức mạnh của Allspark tạo

http://tieulun.hopto.org

ra thật nhiều sinh vật robot, dùng đó để tiêu diệt loài người. Nếu phần kết phim đã bị thay đổi, Decepticons đoạt được Allspark... Nhân loại lâm nguy rồi.

Đột nhiên mặt đất chấn động kịch liệt, sau khi kết thúc, Trịnh Xá kiểm tra xung quanh nói:

- ....Kịch bản đã bắt đầu, dù chúng ta hiện tại đang ở thời điểm nào cũng cần phải rời khỏi đây trước đã, cái mùi này thật khó chịu...

Đang nói chuyện, Chiêm Lam đột nhiên nhíu mày nói:

- Bên kia có một cửa cống thoát nước... Mau lên, bên đó có rất nhiều...

Chiêm Lam chưa nói xong đã nhanh chóng chạy về phía đó.

Mọi người đều có chút khó hiểu, theo sau Chiêm Lam chạy đi, Tiêu Hoành Luật trực tiếp triệu hồi một con ma khuyển, sinh vật triệu hồi ma pháp cấp một, tiếp đó trực tiếp cưỡi lên lưng nó theo mọi người cùng chạy. Tất cả đi được một đoạn dài, vượt qua một ngã rẽ thì chợt trông thấy một đường ống ngập nước, bên trong là vô số thi thể, từng xác người chồng chất lên nhau, chỉ trong đường ống này đã có ít nhất hơn trăm thi thể đang trôi nổ, hơn nữa tất cả các cái xác đều không hoàn chỉnh, nhìn giống như bị nổ mà chết.

Tất cả đều trầm mặc nhìn cảnh tượng trước mắt, Chiêm Lam ộc một tiếng nôn thốc nôn tháo, nhất thời không ai không ai có thể mở miệng, cảnh trước mắt rõ ràng là con người đang bị giết hại. Thời gian trong Transformers là thế kỷ hai mốt hiện đại, hơn nữa nơi đây còn là lãnh thổ nước Mỹ, nếu cả chỗ này cũng xuất hiện thảm sát thì ngoài chiến tranh thế giới lần thứ ba bộc phát ra chỉ có một khả năng là... Sinh vật robot đang đồ sát loài người.

Trịnh Xá nghiêm sắc mặt nói:

- Không cần biết thế nào, chúng ta cứ lên mặt đất trước rồi hãy nói... Mọi người chuẩn bị vũ khí cho tốt, Bá Vương, Vương Hiệp cung cấp hỏa lực nặng chi viện, súng ngắm Gauss của Zero tốt nhất là có thể công kích robot tấn công từ trên cao xuống. Sở Hiên, tín niệm lực của ngươi còn chưa khống chế hoàn toàn, tạm thời không nên tùy tiện ra tay, Trương Hằng cung cấp hỏa lực chi viện tầm xa, Triệu Anh Không cùng Trình Khiếu tiến hành cận chiến bảo vệ, bảo vệ tốt mấy người Sở Hiên... Tiếp theo là La Cam Đạo, thế giới phim kinh dị lần này sức chiến đấu và độ linh hoạt của ngươi là cao nhất, tuy vậy cũng có thể sẽ rất nguy hiểm, dù sao thì mục tiêu cũng quá lớn. Nhưng ta hy vọng ngươi có thể toàn lực chiến đấu, dù là yểm hộ mọi người chúng ta cũng tôt, hay là tiến hành tập kích chiến đấu cũng tốt... Linh hoạt sử dụng VF-00 Phoenix của ngươi đi!

La Cam Đạo gật đầu, bất quá vẻ mặt hắn vẫn có chút chần chừ, dù sao thì xem những sinh vật robot ngoài hành tinh, sức chiến đấu của họ thật sự không hề kém, ít nhất so với sức chiến của con người, máy bay, xe tăng các loại thì đều mạnh hơn rất nhiều, vì thế hắn chỉ có thể gật gật đầu, không nói gì thêm.

Trịnh Xá tự nhiên là có thể nhận thấy thái độ của La Cam Đạo có chút miễn cưỡng, hắn cũng chẳng muốn nói thêm, chỉ dẫn đầu đi vào một đường cống ngầm, mặc dù ngày thường biểu hiện của hắn có thể rất tùy tiện nhưng lúc này đang trong phim kinh dị,bất kỳ ai cũng có thể đột ngột mất mạng... Hắn hiện tại là đội trưởng Trung Châu đội, cũng phải gánh vác chức trách đưa cả đội sống sót!

Vượt qua mấy chỗ rẽ, Trịnh Xá cuối cùng cũng tìm được một thang sắt leo lên trên, hắn khẽ vuốt vòng cổ long tinh đeo trước ngực, nói:

- Mọi người nếu bị tấn công thì ngàn vạn lần không được hoảng hốt, thế giới phim kinh dị lần này là thế giới khoa học kỹ thuật, mà chúng ta có vòng cổ long tinh, theo lý thuyết thì đã chiếm lợi thế, chỉ cần chúng ta không tự rối loạn chân tay là được, vòng cổ long tinh đủ sức ngăn cản rất nhiều vũ khí công nghệ cao... Vậy thì lên thôi! Xem thử thời gian hiện tại đi!

480. Đã Tới Ngày Tận Thế (2)

Trịnh Xá nói xong liền dẫn dầu leo lên trên, hắn càng lên cao mùi hôi thối của cống ngầm càng giảm bớt, ngược lại, mùi khói lửa từ từ lan xuống.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cẩn thận đẩy nắp đậy lối xuống cống ngầm sang một bên rồi nhảy vọt ra, đồng thời Hổ hồn trong Nạp giới cũng đã được hắn cầm trong tay, sương mù màu trắng ẩn ước hình hổ tỏa ra xung quanh, lúc tụ lúc tán nhìn vô cùng quỷ dị. Sau khi Trịnh Xá xác nhận xung quanh đều an toàn, hắn lại cất Hổ hồn vào trong Nạp giới.

-Mọi người ra đi, chỗ này hẳn là không có kẻ địch, chỉ là xung quanh có vẻ...

Trịnh Xá đứng trên mặt đất nát vụn, yên lặng nhìn hoàn cảnh xung quanh, nơi đây rõ ràng là một chốn hoang tàn từng xảy ra chiến tranh, bốn phía toàn là những tòa nhà đổ nát bị tên lửa phá hủy. Trong không khí tràn ngập mùi khói lửa cay xộc cả mũi, thậm chí còn có một số tòa nhà còn đang bốc khói, hơn nữa mặt đất khắp nơi cũng đều bị phá nát, có thể tưởng tượng được cường độ chiến tranh từng xảy ra tại đây.

Sau khi tất cả mọi người lên khỏi đường cống, Chiêm Lam vội vàng nói:

- Trịnh Xá, bên kia còn đang chiến đấu, mấy chục robot to lớn đang tập kích một đội lính xe tăng, đội xe tăng có vẻ đang yểm hộ dân chúng rút lui, họ lùi về phía khu vực đồi núi ngoại thành, nhưng hỏa lực của mấy chục robot kia quá mạnh, chỉ còn hơn hai mươi chiếc xe tăng...

Trịnh Xá nghe vậy lập tức mở miệng định nói, nhưng đột nhiên lại ngừng lại, quay sang nhìn Sở Hiên cùng Tiêu Hoành Luật rồi mới nói:

- Bây giờ ta tới chi viện quân đội loài người được không? Ta không biết các ngươi có kế hoạch hoặc bố cục gì nhưng ta muốn tới cứu viện họ, muốn ngăn cản ta thì nhân lúc này mà làm đi!

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Sẽ không ngăn cản ngươi, tình huống trước mắt đã xác nhận, Allspark đã bị phe Decepticons đoạt mất, kịch bản phim có thay đổi. Có điều hẳn là Decepticons mới đoạt được Allspark cách đây không lâu, nếu không loài người không thể bây giờ mới bắt đầu rút lui khỏi thành phố... Ngươi quyết định đi, ngươi là đội trưởng.

Trịnh Xá lại nhìn Tiêu Hoành Luật, thằng nhóc này cũng yên lặng gật đầu, hắn bấy giờ mới nói:

- Sở Hiên, ngươi lái một chiếc Goblin glider mang theo Chiêm Lam, Tiêu Hoành Luật, Tề Đằng Nhất, Triệu Anh Không, Trình Khiếu, ta mang theo Bá Vương, Vương Hiệp, Zero, La Cam Đạo, Trương Hằng. Các ngươi trực tiếp bay về phía con người rút lui, Chiêm Lam, ngươi phụ trách liên lạc giữa thành viên hai bên, nhớ kỹ, đối thủ của chúng ta là robot, sức chiến đấu rất mạnh tốt nhất là không nên cậy mạnh tấn công chúng, cứ giao cho bọn ta là được!

Nói đoạn hắn mở túi không gian lấy Goblin glider ra.

Sau khi mọi người ngồi vào giỏ khí cầu, hai bên đồng thời bay về phía phát sinh chiến đấu, trên đường đi tinh thần lực tảo miêu của Chiêm Lam bắt đầu triển khai. Cả thành phố không ngờ có hơn trăm robot, tên lớn nhất cao tới mười bảy mười tám mét, thân hình cực kỳ khổng lồ, nhỏ nhất cũng đến bảy tám mét, tất cả đều lớn hơn robot của La Cam Đạo không ít, cũng không biết độ linh hoạt cùng hỏa lực của bên nào lớn hơn.

Số lượng xe tăng của loài người càng lúc càng ít, trước robot động tác cực kỳ linh hoạt, đạn phá giáp xe tăng bắn ra căn bản không thể bắn trúng, mà người máy cũng không ngưng bắn tên lửa tấn công, từng chiếc xe tăng bị phá nổ, lúc này đã chỉ còn lại sáu bảy chiếc khổ sở chống đỡ. Phía sau chúng là hơn một nghìn binh lính đang điên cuồng nhả đạn nhưng có thể thấy ngoài một số vũ khí hạng nặng ví dụ như tên lửa chống tăng là có thể tạo chút thương hại tới đám robot thì những loại súng đạn khác căn bản không thể làm chúng bị thương, một khi xe tăng bị phá hủy hết thì hơn một nghìn binh sỹ này chỉ còn lại một kết cục....

Trịnh Xá thấy tình huống nguy cấp lập tức thông qua ý thức quát lên:

"La Cam Đạo! Ngươi đang đợi cái gì? Trên robot của ngươi có long tinh, vũ khí công nghệ cao căn bản không thể gây thương tổn cho ngươi, hơn nữa năng lượng cho long tinh của ngươi là từ bộ phận dự trữ năng lượng của robot, so với năng lượng trong vòng cổ của mọi người đều lớn hơn nhiều! Ngươi mau tới thử uy lực của đám người máy kia đi!"

http://tieulun.hopto.org

La Cam Đạo đã khởi động VF-00 Phoenix, robot này so với robot trong Transformers thì nhỏ hơn nhiều, tùy tiện tìm một con robot biến hình cũng lớn hơn nó, nhưng La Cam Đạo cũng biết Trịnh Xá nói không sai, nếu hắn cứ trì hoãn ở phía sau thì thật sự không ổn, không nên để đến lúc những người kia thì không cứu được mà lại còn đắc tội với mấy người Trịnh Xá, kinh khủng hơn nữa là đắc tội với tên sát tinh Sở Hiên, cái này quá là được không đủ bù mất... Vì thế La Cam Đạo gào lên một tiếng, robot mang hình thái tàu vũ trụ bắn ra một luồng điện quang, điên cuồng lao tới.

Lúc này đội xe tăng đã bị tiêu diệt toàn bộ, chỉ còn ba xác xe làm vật chắn, khi mấy chục robot chuẩn bị tấn công thì đột nhiên robot đứng cuối cùng nổ tung, nó bị sức nổ đẩy văng đi mấy chục mét, đâm sầm vào một tòa nhà đổ nát, sau lưng hổng một lỗ lớn.

Tất cả con người cùng robot nhất thời cùng đưa mắt nhìn về phía sau, chỉ thấy một phi thuyền vũ trụ phóng ra điện quang đang lao tới cực nhanh, binh lính loài người đang định hoan hô chợt như ngưng thở. Đó là vì theo tư liệu họ nắm được, những robot biến hình thành máy bay, xe tăng các loại đều là Decepticons, Autobots toàn biến hình thành xe cộ, phi thuyền vũ trụ đang bay tới này rất có thể là thành viên tăng viện của Decepticons, mặc dù chỉ có một tên nhưng cũng đủ khiến quan đội loài người hoàn toàn tuyệt vọng.

La Cam Đạo lúc này đang mở cơ nhân tỏa điều khiển robot, dưới tốc độ cực hạn không ngờ vẫn đủ sức phản ứng để bắn tên lửa dò tìm, từ lúc hắn nhắm vào robot đến khi khai hỏa cơ hồ chưa tới một giây, vậy mà vẫn có thể bắn trúng, hơn nữa còn là trí mạng. Tiếp đó hắn biến hình ngay giữa không trung, từ dạng phi thuyền trực tiếp biến thành đạng người máy, mượn lực quán tính lao thẳng về phía robot màu đen lớn nhất.

Phản ứng của robot màu đen cũng rất nhanh, khi phi thuyền biến thành robot lao tới nó vẫn có thể kịp đưa tay lên cản, bất quá cũng chỉ như vậy mà thôi. Khi robot của La Cam Đạo thành dạng người máy trong nháy mắt đã cầm một thanh MVS, vũ khí công nghệ cao hắn dùng điểm thưởng hoán đổi sau khi kết thúc phim Lord of the Rings.

Lưỡi kiếm dài bốn mét đâm thẳng vào ngực robot màu đen, tiếp đó La Cam Đạo điều khiển robot dùng sức kéo mạnh, xoẹt xoẹt mấy tiếng, phần ngực robot màu đen đã bị phá ra một lỗ lớn. Vị trí này vừa đúng nhược điểm của sinh vật robot ngoài hình tinh trong phim, trung tâm năng lượng, La Cam Đạm chính là nhắm vào đó mà tấn công.

Robot xung quanh đều sững sờ, khi robot màu đen phát nổ, VF-00 Phonenix đã nhảy lùi về sau, La Cam Đạo ngồi trong khoang lái hét lên:

- Đâu là robot công nghệ cao dùng kỹ thuật ETO ngoài hành tinh chế tạo ra, đừng nói là tấn công các ngươi, dù trực tiếp bay ra ngoài vũ trụ cũng tuyệt đối không thành vấn đề! Tới đây, chịu chết hết đi!

Lúc này La Cam Đạo vẫn trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, trong khoảng khắc lúc robot màu đen phát nổ, hắn đã từ hình thái người máy biến thành dạng nửa người máy nửa máy bay, hình thái này có thể trượt trên mặt đất, tốc độ so với chạy và bật nhảy thì nhanh hơn nhiều. Chỉ thấy sau lưng nó bắn ra một luồng điện màu lam, tốc độ mắt thường không thể theo kịp, lưỡi kiếm trong tay cắt qua chân mấy robot, lập tức những robot này đều ngã xuống đất, nhất thời không đứng dậy nổi.

Mặc dù như vậy nhưng những robot đó cũng không phải loại vô dụng, khi La Cam Đựng ngừng động tác phun điện thì mấy chục quả tên lửa đã từ bốn phương tám hướng bắn tới, dọa hắn phải vội vàng nhảy vọt lên không, tiếp đó biến thành hình thái tàu vũ trụ bay ra xa. Lúc này từ sau lưng hắn truyền tới một tràng tiếng nổ kịch liệt, khí lưu từ vụ nổ khiến hắn đang bay cũng cảm thấy rung chuyển, có thể thấy sức nổ mạnh đến mức nào.

-A! Là Autobots, là viện quân của chúng ta, Chúa ơi, Autobot vẫn chưa chết hết! Chúng ta vẫn còn hy vọng!

Một người lính đột nhiên từ dưới chiến hào đứng lên, hưng phấn như phát điên hét lên.

Binh lính xung quanh đều hoan hô, có người hét lớn, trong đó mấy tên lính rút ngay tên lửa chống tăng bắn về phía những robot đang nhắm vào La Cam Đạo, chỉ là sức mạnh của những vũ khí này không thể gây được nhiều thương tổn cho robot ngoài hành tinh.

La Cam Đạo cũng bị đuổi đến phát hỏa, hắn mấy lần cố gắng biến thành robot áp sát tấn công nhưng đều bị

http://tieulun.hopto.org

vô số đạn cùng tên lửa chặn lại không thể tới gần. Hơn thế nữa vũ khí của đám robot này cũng rất đáng sợ, trong đó có một loại đạn laser hình khối cầu nhỏ, VF-00 Phoenix bị bắn trúng lập tức rung động kịch liệt, tầng bảo vệ long tinh nửa trong suốt phảng phất như muốn vỡ ra, năng lượng dự trữ lập tức giảm xuống vùn vụt. Đương nhiên dù là cận chiến thì La Cam Đạo cũng không hề kém cỏi, trước sau đã dùng đạn truy tìm bắn trúng ngực mấy chục robot, biến tất cả chúng thành sắt vụn, nhưng hơn hai mươi tên còn lại cũng rất cơ trí, nhìn thấy tên lửa hắn bắn tới liền lập tức cúi đầu tránh né, khiến công kích của hắn nhất thời không còn hiệu quả như trước.

- La Cam Đạo, bọn ta tới rồi!

Đột nhiên từ phía xa một chiếc Goblin gilder lao tới nhanh như tên bắn, tốc độ bay của nó không thể bằng được VF-00 Phoenix, mà khi Trịnh Xá hét lên, ầm một tiếng cực lớn, một tên robot phía dưới đã bị một luồng sức mạnh bắn xuyên qua, tiếp đó văng ra xa mấy chục mét trực tiếp nổ tung, dây là uy lực của súng ngắm Gauss...

481. Vẫn Chưa Từ Bỏ Hy Vọng... (1)

Uy lực phát súng của Zero thật sự rất lớn, một viên đạn đã trực tiếp phá nát một robot, đây là còn chưa sử dụng điểm tuyến ma nhãn, nếu không thì đừng nói mấy con robot này, đến cả tu chân giả La Ứng Long cũng không chịu nổi một kích. Tên robot đứng đầu lập tức nổ tung, La Cam Đạo cũng nhân cơ hội này từ trên không vọt xuống, đạp lên một con robot màu lam, MVS(*) trong tay đâm thẳng xuống đầu nó, nhưng không ngờ lại không xuyên vào được mà trượt qua lớp vỏ ngoài làm bắn ra vô số tia lửa.

-Đó là Decepticon đời đầu, tới từ ngoài vũ trụ, nó là đội trưởng của đám robot này, máy móc cùng vỏ ngoài đều cứng rắn hơn rất nhiều, ngươi không đánh được nó đâu, muốn đánh thì đánh những robot do Allspark tạo ra!

Một số binh sỹ bỗng hét lên, họ đã biết con robot có khả năng biến thành ba hình thái khác nhau này không phải Autobot hay Decepticon, mặc dù chưa biết thân phận những người mới đến nhưng họ có thể đối kháng với đám robot trước mắt cũng đủ khiến những binh sỹ này vô cùng hưng phấn rồi.

Robot màu lam quả nhiên bất phàm, một kiếm của La Cam Đạo không phá được lớp vỏ ngoài, nó liền quay người tóm lấy chân robot của La Cam Đạo, hung hăng quật thẳng xuống đất.

-....Đùa ta à! Ngươi nghĩ kỹ thuật EOT (**)ngoài hành tinh lại đơn giản vậy sao?

La Cam Đạo một chân bị tóm lấy quật xuống đất, chân kia vụt bắn ra một luồng điện quang, lớp vỏ ngoài lúc trước kiếm chém không rách lúc này không ngờ lại mỏng manh như giấy, dễ dàng bị tách làm đôi. Hai tay La Cam Đạo càng điên cuồng điều khiển tay lái, tốc độ tay gần như vượt qua tốc độ mắt thường có thể theo kịp, trong khoang điều khiển chỉ nghe tiếng lạch cạch liên tiếp, hơn nữa do hắn ấn động quá nhanh thỉnh thoảng còn có một tia lửa điện xẹt qua, thật sự có chút khoa trương.

Càng kinh ngạc hơn là động tác của robot, hai tay nhấn xuống đất một phát, lộn người nhảy vọt lên mấy mét, trực tiếp bám lên mửa thân trên robot màu lam. Không đợi robot màu lam kịp có động tác, trên người VF-00 Phoenix đồng loạt mở ra hơn trăm lỗ súng, tất cả đồng thời chĩa vào ngực robot màu lam.

-Chết mẹ ngươi đi! Tất cả bắn!

La Cam Đạo hét lên cuồng dại, tất cả đạn dược trong robot đều được huy động, tên lửa dò tìm, đạn phá nổ, đạn xuyên giáp, tất cả đánh lên người robot màu lam trong cự ly gần, ngay lập tức hai robot cùng chìm trong vụ nổ kịch liệt, phạm vi nổ lên tới mấy chục mét, thậm chí còn lan ra xung quanh, thổi bay mấy robot đứng gần đó.

Lúc này nhóm Trịnh Xá cũng đã bay tới trong phạm vi hai nghìn mét, pháo vác vai liên xạ cỡ nhỏ của Bá Vương bắt đầu gầm thét. Pháo vác vai này cũng là sản phẩm công nghệ cao, mặc dù sức nặng cùng thể tích hạn chế người sử dụng phải là người thân hình cao lớn nhưng lực phản chấn sau khi bắn đạn lại được dùng một số biện pháp nên nhỏ đi rất nhiều. Nó không ngừng nén ép không khí, sau khi bắn đạn pháo ra thì phun ngược khí về đằng sau, làm giảm bớt sức phản chấn của đạn pháo, hơn nữa tố chất thân thể của

http://tieulun.hopto.org

Bá Vương cũng đã được cường hóa rất cao, so với người bình thường thì mạnh hơn nhiều, sử dụng món vũ khí này cũng là đắc tâm ứng thủ.

Uy lực của pháo vác vai liên xạ cỡ nhỏ toàn lực phát xạ quả là kinh người, cơ hồ chỉ sau nháy mắt đã biến cả chiến trường phía dưới thành một biển lửa, ngoài khu vực La Cam Đạo đang phát nổ ra, tất cả những chỗ khác đều bùng lên bụi đất cao tới hơn mười mét. Hơn thế nữa, pháo vác vai liên xạ này vốn là loại hình vô hạn đạn, vì vậy Bá Vương gầm lên một tiếng rồi liên tục xả đạn, cảnh tượng bùng nổ tưng bừng cũng kéo dài không dứt, mãi đến khi La Cam Đạo biến thành một phi thuyền vũ trụ bay vọt lên không thì Bá Vương mới từ từ dừng pháo kích.

Đám lính đã sớm ngây ngốc, những binh sỹ Mỹ trước đây khi chưa gặp phải sinh vật robot ngoài hành tinh thì người nào cũng kiêu ngạo vô cùng, dựa vào vũ khí công nghệ cao cùng hệ thống chiến đấu cơ giới hóa hoàn thiện, có thể coi là bộ đội đứng đầu trong quân đội các nước. Nhưng khi gặp phải sinh vật robot ngoài hành tinh thì không còn may mắn được nữa, những sinh vật ngoài hành tinh này có vũ khí càng mạnh mẽ càng tiên tiến hơn, có số lượng kinh khủng cuồn cuộn không dứt, có thân thể gần như đánh không chết, mấy chục robot là đủ hủy diệt cả một sư đoàn tăng thiết giáp. Lúc này thấy một robot cỡ nhỏ xuất hiện, cùng một thiết bị bay kỳ lạ bay tới, trong vòng chưa tới mười phút ngắn ngủi đã tiêu diệt hoàn toàn mấy chục sinh vật robot ngoài hành tinh, chuyện này đối với các binh lính mà nói quả thực là chấn động khó tưởng tượng nổi.

Mặc dù dễ dàng tiêu diệt tiểu đội robot này nhưng mấy người Trịnh Xá lại không hề thoải mái như biểu hiện, bởi vì sức chiến đấu của đám robot đó thật sự không kém, chỉ với mấy chục tên mà năng lượng dự trữ trong robot của La Cam Đạo đã bị tiêu hao hơn 80%, phương diện đạn dược còn có thể nhờ quân đội Mỹ bổ sung nhưng nội lực thì chỉ có thể dựa cả vào Trịnh Xá. Đó còn là năng lượng robot của La Cam Đạo, nội lực dự trữ bên trong nhiều hơn trong vòng cổ long tinh của mọi người rất nhiều mà khi đối mặt với mấy chục robot cũng chỉ có thể kiên trì hơn mười phút, nếu những thành viên đoàn đội khác gặp phải nhiều robot như vậy? Nếu một lần phải đối mặt với mấy trăm robot như vậy? Đến lúc đó...

Nghĩ tới đây, sắc mặt mấy người Trịnh Xá đều cực kỳ khó coi, bất quá họ hạ Goblin glider xuống trận địa hơn một nghìn binh sỹ, trong lúc xuống Trịnh Xá cũng thông qua ý thức thương lượng qua với Sở Hiên cùng Tiêu Hoành Luật một lượt, tiếp đó hắn ổn định tâm tình rồi mới bước xuống khỏi glider.

Khi nhóm Trịnh Xá hạ xuống đã rất nhiều binh lính chạy tới chỗ họ, đi đầu là một viên sỹ quan mang quân hàm trung ta, hắn đưa tay ra chỗ Trịnh Xá, nói:

- Andreas, rất cảm ơn sự cứu viện của các vị, nếu không chúng ta chắc chắn là toàn quân bị diệt... Không biết các vị thuộc quân đoàn nào? Số hiệu bao nhiêu?

Trịnh Xá ho khan một tiếng đáp:

- Anh có thể gọi bọn tôi là chiến sỹ tương lai... Tóm lại, chúng ta cứ rời khỏi đây trước đã, trong thành phố có rất nhiều robot đang tới đây...

Dưới quét hình tinh thần lực của Chiêm Lam, trong thành phố hiện lên hai ba trăm robot lớn lớn nhỏ nhỏ đang chạy tới chỗ này, chỉ là phần lớn trong số đó không thể biến hình, rất nhiều con chỉ cao khoảng hai ba mét, xem ra đều là robot mới sinh do Allspark tạo ra. Nhưng ngoài số robot rất yếu ớt này, hơn trăm tên còn lại đều có thể biến hình, nhất thời trên trời dưới đất đầy ắp các loại máy móc hoành hành, hơn mười máy bay chiến đấu, hơn mười trực thăng vũ trang, dưới mặt đất có đủ loại xe cộ cỡ lớn từ chiến xa, xe tăng cho đến xe cứu hỏa.

Viên sỹ quan kia lập tức biến sắc, quay sang các binh sỹ còn lại quát lớn, ra lệnh cho mấy cấp phó rồi nhìn Trịnh Xá nói:

- Tiếp theo các vị có tính toán gì không, nếu không ngại có thể đi cùng chúng ta tới căn cứ tập kết số bảy, người dân các thành phố lân cận đều di chuyển tới đó, nếu như có thể, tôi muốn mượn hỏa lực của các vị để yểm hộ dân chúng trên đường đi.

Trịnh Xá cùng những đội viên còn lại đưa mắt nhìn nhau rồi hắn gật đầu đồng ý yêu cầu của viên sỹ quan, ngoài La Cam Đạo ngồi trong robot ra, những người còn lại vẫn tiếp tục ở trên Goblin glider, nếu robot kéo tới thì có thể tùy lúc phản kích hoặc chạy trốn, dù sao thì mấy trăm robot cũng thật sự rất kinh khủng.

http://tieulun.hopto.org

Tuy nhiên vẫn còn may là đám robot chỉ đi tới ngoài thành phố khoảng mười km là ngừng truy kích, mặc dù tốc độ tới rất nhanh nhưng mọi người sớm đã rời khỏi phạm vi mười km quanh thành phố nên cuối cùng nhóm quân này cũng hưu kinh vô hiểm thoát khỏi đám robot, tiếp đó tiến vào khu vực đồi núi dưới ánh mắt giám sát của chúng.

-....Ngày hôm đó thủ lĩnh Decepticons Megatron cướp lấy Allspark trong tay cậu bé ấy, Optimus Prime cùng các Autobot tới ngăn cản đều không phải đối thủ của nó, cuối cùng vẫn bị nó đoạt mất Allspark. Mấy ngày sau, robot bạo động nổ ra đầu tiên tại New York, tất cả máy móc bị Allspark bức xạ đều biến thành robot, anh thấy thành phố này có vài trăm robot đã là rất nhiều sao? Hôm đó tại New York xuất hiện đại quân mấy trăm nghìn robot từ lớn đến nhỏ, tiếp đó lấy New York làm trung tâm, phạm vi phóng xạ bắt đầu từng bước gia tăng, mà những máy bay, xe tăng chúng ta dùng để đối phó với bọn chúng đều bị bức xạ biến thành robot, chỉ còn lại loại xe tăng cổ lỗ này là không sợ bức xạ, nếu không thế nào cũng không thua nhanh thua thảm đến vậy...

Trên đường hành quân, nhờ quét hình của Chiêm Lam xác nhận trog phạm vi rộng xung quanh không có một robot nào nên Trịnh Xá cũng xuống khỏi Goblin glider. Để lấy được đủ tin tức về thế giới này, hắn rất nhanh chóng làm thân với viên trung ta, mà vị trung tá này hiển nhiên là cũng rất quan tâm tới mấy người Trịnh Xá, cơ bản hễ biết là sẽ nói, không hề che giấu chút gì.

Trịnh Xá nhíu mày hỏi:

- Nói như vậy, lúc này cách trận chiến tranh đoạt Allspark khoảng một tuần phải không? Thế thì Autobot đâu? Những robot có thể chống lại Decepticon đời đầu đâu?

Trung tá cười khổ đáp:

- Ai mà biết được? Có thể đã chết, cũng có thể bị bức xạ biến thành Decepticon, tóm lại, hiện tại loài người đã không còn đặt hy vọng vào họ nữa... Tất cả các thành phố cỡ trung và cỡ lớn trên khắp nước mỹ đã bị hủy diệt hoàn toàn, các thành phố hiện đại hóa trên thế giới cơ bản cũng xuất hiện rất nhiều robot, Nhật Bản, Trung Quốc, Ấn Độ, Châu Âu, thậm chí cả một số điểm khai thác dầu tại Trung Đông cũng có máy móc biến thành robot.... Loài người chúng ta đã sắp diệt vong rồi.

Khi viên trung tá nói những lời này, mọi người đang leo lên một sườn núi không dốc lắm, sau khi vượt qua sườn núi, trước mắt đột nhiên sáng bừng, đó là một khe núi khổng lồ căng đầy lều bạt, căn cứ tập kết số bảy.

(*)MVS: Maser Vibration Sword - Code Geass

(**)EOT: Extra-Over Technology - The Super Dimension Fortress Macross/Robotech/Super Robot Taisen: Original Generation

482. Vẫn Chưa Từ Bỏ Hy Vọng... (2)

Mặc dù gọi là căn cứ tập kết nhưng trên thực tế nói đây chỉ là một trại tị nạn, quân đội Mỹ đóng tại đây có hơn mười nghìn người cùng hơn bảy mươi chiếc xe tăng cổ lỗ sĩ, ngoài ra không có máy móc hiện đại, không có máy bay, máy tính các loại, nơi đây thật sự chỉ là chỗ nạn dân tụ tập.

Trịnh Xá đi theo hơn một nghìn người của viên trung tá vào trong căn cứ tập kết, theo tin tức Sở Hiên từ bên kia truyền tới hắn đã lấy thân phận người tương lai tiến hành tiếp xúc với chỉ huy cao nhất của căn cứ này.

-Người tương lai.. Bọn ta là người năm 2077 dùng kỹ thuật di chuyển xuyên thời gian tới đây, do đại chiến người và máy này kéo dài suốt mấy chục năm nên trong tương lai khoa học kỹ thuật của chúng ta không ngừng tiến bộ, mà công nghệ của người máy cũng liên tục phát triển, hai bên giằng co lẫn nhau, vì thế chính phủ phái bộ đội đặc chủng bọn ta về thời đại này...

Trịnh Xá đưa ra lý do hắn đã dự tính kỹ, lập tức hơn mười viên sỹ quan trước mặt đều đầy vẻ kinh hãi, họ đưa mắt nhìn nhau, có thể thấy rõ vẻ hoài nghi và chần chừ nhưng trong mắt cũng mang theo sự hưng phấn không nói nên lời.

http://tieulun.hopto.org

Một viên sỹ quan trong số đó ngập ngừng nói:

- ....Chính phủ tương lai chỉ phái mấy người các vị thôi sao? Vậy thì có tác dùng gì? Đúng rồi, chính phủ tương lai có cho phép các vị mang theo tin tức khoa học kỹ thuật gì không? Vũ khí các loại hoặc là thông tin về kỹ thuật di chuyển xuyên thời gian?

Một người khác thì lớn tiếng hỏi:

- Các ngươi là thành viên chính phủ tương lai của quốc gia nào? Sao lại có một người Nga cùng nhiều người châu Á da vàng như vậy?

Trịnh Xá cùng mấy thành viên đoàn đội đưa mắt trao đổi rồi hắn nói:

- ...Ừm, các vị có xem qua bộ phim khoa học viễn tưởng về loài người trong tương lai cùng robot chiến đấu với nhau không? Không phải robot ngoài hành tinh có khả năng biến hình mà là robot bình thường.

Một người da đen khoảng hai bảy hai tám tuổi vội vàng nói:

- Tôi có xem qua, là Terminator. Đúng rồi, trong bộ phim đó cũng nhắc tới người tương lai trở về xã hội hiện đại, là để bảo vệ một thủ lĩnh quan trọng có quan hệ tới tương lai của loài người, các vị lần này quay về không phải cũng để bảo vệ một thủ lĩnh có quan hệ tới tương lai của nhân loại chứ?

Trịnh Xá cười cười đáp:

- Sao lại thế được, tác dụng của một người đối với chiến tranh sinh tử tồn vong giữa hai chủng tộc thật sự vô cùng yếu ớt... Nhiệm vụ đội ta trở về lần này là để thanh đổi tương lai, về phần bộ phim Terminator mà vị này vừa nhắc tới cũng rất tương tự với tương lai của chúng ta. Loài người tương lai không ngừng giằng co với robot, mấy lần đã tới bờ vực diệt vong, sau đó mới dần dần sống sót, giằng co, phản công, số lượng con người trong tương lai chỉ còn rất ít, cho nên đừng thấy bọn ta chỉ có mười hai người, kỳ thật đây đã là đội ngũ đặc chủng rất lớn rồi, mà trái đất tương lai cũng cực kỳ hỗn loạn, các vị nghĩ tương lai như vậy có thể trợ giúp được rất nhiều thứ sao?

Một viên sỹ quan trung niên lớn tuổi nhất trong số này, quân hàm đeo là thiếu tướng, gật đầu đáp:

- Ta cũng nghĩ tương lai nhân loại chúng ta sẽ là như vậy, bất quá không phải dần dần sống sót mà là bị những sinh vật robot ngoài hành tinh tiêu diệt hết... Nhưng có thể trông thấy sự tồn tại của các vị, ta cảm thấy loài người chúng ta vẫn chưa từ bổ hy vọng... Thật là quá tốt, ta hiện tại cỉ muốn hỏi các vị mấy vấn đề, một là các vị thuộc quốc gia nào trong tương lai? Nhìn có vẻ số lượng chủng tộc rất không cân bằng... Vấn đề thứ hai là, chính phủ tương lại dựa vào cái gì mà cho rằng mười hai người các vị là đủ để đối kháng với quân đoàn robot khổng lồ đã bắt đầu hình thành?

Trịnh Xá gãi đầu đáp:

- Tương lai đã không còn quốc gia nữa, tất cả loài người đoàn kết lại cùng đối phó với robot, còn mấy người bọn ta ở đây tại sao chủng tộc lại phân bố không đều... Vấn đề này ta thật sự chưa suy nghĩ kỹ càng, có điều tất cả bọn ta đều dựa vào thực lực mới lọt vào đội ngũ này, cũng có thể là người da vàng thì thích hợp di chuyển xuyên thời gian hơn... Còn về vấn đề thứ hai, trải qua bao nhiêu năm tháng chiến đấu cùng robot, loài người chúng ta chẳng lẽ lại không tiến hóa sao?

Trịnh Xá nhìn quanh, thấy một chiếc cốc bằng thiếc đặt trên bàn, các sỹ quan chỉ thấy hắn cầm chiếc cốc trong tay bóp nhẹ, cái cốc liền bị ép vào trong. Đến khi hắn mở tay ra chiếc cốc đã hoàn toàn biến thành bụi phấn, giống như bị một loại năng lượng thần bí xâm thực, nhất thời tất cả sỹ quan đều không nói nên lời, bởi vì họ thật sự chứng kiến Trịnh Xá không làm có mánh khóe gì hết, hoặc là trò đùa này đã vượt quá phạm vi nhận thức của họ.

Mặc dù nghe có vẻ rất không tưởng tượng nổi nhưng nếu như những gì Trịnh Xá nói là thật thì trước mắt nhóm Trịnh Xá rất có thể chính là chỗ dựa cuối cùng của chính phủ Mỹ, hơn nữa những sản phẩm công nghệ cao mấy người Trịnh Xá mang theo thật sự đã vượt xa trình độ của xã hội loài người lúc này, ví dụ như Goblin glider, ví dụ như VF-00 Phoenix, ví dụ như pháp liên xạ các loại... Những thứ này đủ để chứng minh, mấy người Trịnh Xá tới từ thế giới tương lai, vì vậy những sỹ quan này dùng tốc độ nhanh nhất, đem

http://tieulun.hopto.org

tin tức về mấy người Trịnh Xá, thông qua, mã Morse nguyên thủy truyền về căn cứ tập kết số một, đó là căn cứ quân sự còn được bản tồn hoàn chỉnh nhất nước Mỹ.

-Mặc dù máy móc của các vị đều là công nghệ tương lai nhưng tôi vẫn đề nghị các vị để lại glider, bởi vì phóng xạ từ Allspark đâu đâu cũng có, một khi glider của các vị bị biến thành robot thì giữa trời cao thật sự không còn chỗ nào để tránh né, vì thế tôi đề nghị...

Tin tức về nhóm Trịnh Xá được các sỹ quan trong các cứ này truyền tới chính phủ cấp cao còn lại, lập tức khiến tất cả rung động, việc đầu tiên họ làm là muốn quân đội ở căn cứ này phái ra một nửa số người hộ tống nhóm Trịnh Xá tới căn cứ tập số một. Tuy nhiên Trịnh Xá lập tức cự tuyệt, không phải hắn từ chối đi tới căn cứ số một, dù sao thì ý của Sở Hiên và Tiêu Hoành Luật cũng là muốn tiếp xúc với chính phủ cấp cao nếu không mấy người bọn họ sẽ vừa phải tự tìm kiếm một khối Allspark nhỏ bé vừa chống chọi với đại quân vô số robot vây công, vì thế giành được sự hỗ trợ của chính phủ cùng quân đội Mỹ đối với họ mà nói tuyệt đối là chuyện vô cùng quan trọng có liên quan đến việc có thể hoàn thành nhiệm vụ hay không.

Việc Trịnh Xá từ chối là không muốn mấy nghìn binh lính hộ tống họ tới căn cứ số một, đầu tiên chưa nói đến chuyện không có máy bay, xe tăng, chiến xa trợ giúp binh sỹ chiến đấu, chỉ riêng mang theo mấy nghìn binh lính hành quân dẫn dắt sự chú ý của robot đã là chuyện rất nguy hiểm rồi. Một khi mấy trăm robot cùng xuất hiện, đừng nói là vài nghìn binh sỹ này, sợ rằng cả mấy người Trịnh Xá cũng sẽ rất nguy hiểm, vì thế không bằng để nhóm Trịnh Xá sử dụng Goblin glider trực tiếp bay đi, cho dù có robot xuất hiện ngăn cản thì họ cung có thể dễ dàng đối phó số lượng dưới một trăm con.

Có điều "thói quen" của chính phủ Mỹ lại được thể hiện, không biết từ chỗ nào mọc ra một đội nhân viên xưng là chuyên viên nghiên cứu, liều mạng muốn "kiểm tra" tử tế Goblin glider, VF-00 Phoenix cùng pháo vác vai liên xạ của Bá Vương. Hơn nữa, ánh mắt của đám nhân viên nghiên cứu này cũng cực kỳ độc, cho dù những người còn lại chưa hề để lộ ra sản phẩm công nghệ cao nào nhưng bọn họ vẫn khẳng định mấy người Trịnh Xá đang giấu diếm vũ khí kỹ thuật cao, ít nhất cũng nhận định chắc chắn là có vòng bảo vệ năng lượng, điều này có hơn một nghìn binh lính tận mắt chứng kiến.

Còn chưa hết, một nhân viên nghiên cứu còn lấy cớ Goblin glider có thể sẽ bị bức xạ biến thành robot, hy vọng Trịnh Xá có thể để lại hai chiếc glider tại căn cứ. Việc này đương nhiên là bị Trịnh Xá dứt khoát cự tuyệt, mà chính phủ cấp cao nhất định là đã có mệnh lệnh nên khi thấy Trịnh Xá từ chối quyết liệt thì những nhân viên nghiên cứu này cũng chỉ biết tiếc nuối rời đi, xem ý tức có vẻ rất thất vọng.

-Đúng là buồn cười... Có lẽ tham lam cướp đoạt đã trở thành đức hạnh của chính phủ Mỹ, con ruồi bay qua cũng phải kéo lấy một chân, lần này chúng ta tới căn cứ tập kết số một rất có thể sẽ càng gặp tình huống như vậy.

Trịnh Xá vừa tức vừa buồn cười nói.

Bá Vương cười ha hả nói:

- Quốc gia nào mà không như vậy chứ, bọn họ tự nhiên là thấy được trang bị cùng vũ khí của chúng ta tốt đến thần kỳ, nếu chúng ta thật sự có thể cướp được Allspark hoặc hủy nó đi thì tương lại xây dựng lại xã hội loài, còn không phải xem nắm tay ai lớn thì làm đại ca sao? Loại chuyện liên quan đến tương lai đất nước như thế này khó mà không tồn tại tư tâm, đừng nói là chính phủ Mỹ, cho dù chúng ta xuất hiện tại Nga, tại Trung Quốc đi chăng nữa thì có ai lại không muốn giành được những khoa học công nghệ chúng ta mang theo đây? Hiện tại chẳng qua là họ cần sức mạnh của chúng ta nên mới không dám đắc tội thôi.

Những lời này của Bá Vương lại được mọi người đồng ý, có thể liên quan đến chuyện hắn là người da trắng duy nhất trong đội, suy nghĩ sự việc không chỉ đứng trên góc độ lợi ích Trung Quốc tương lai. Những thành viên khác trong đội đều thầm gật đầu, những chuyện quan hệ đến tương lai đất nước thì không còn tồn tại cái gọi là đạo nghĩa nữa, ai có thể làm gì cho quốc gia hưng vong thì nhất định sẽ làm như thế, dù là giết người phóng hỏa cũng vậy thôi.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Đúng thế, người Trung Quốc chúng ta có câu, có tiền thì phải giấu, hiện tại chúng ta không phải chỉ để lộ mình có tiền mà còn trực tiếp bày đầy ra trước mặt, xem đến lúc nào chính phủ Mỹ nảy ý cướp đoạt, ha ha ha. Bất quá cũng không phải sợ bọn họ, mục đích của chúng ta là Allspark, mục tiêu đầu tiên của chính

http://tieulun.hopto.org

phủ Mỹ cũng là hủy diệt phe Decepticon, chúng ta chỉ cần hoàn thành nhiệm vụ là trở về thôi, họ muốn cướp đoạt cũng hoàn toàn không có cơ hội.... Xuất phát, tới căn cứ tập kết số một.

483. Vẫn Chưa Từ Bỏ Hy Vọng... (3)

Mọi người cưỡi Goblin glider rời khỏi căn cứ số bảy, trên đường đi đều là cảnh hoang vu, thỉnh thoảng cũng có thể nhìn thấy một số quân lính bảo vệ người dân tiến về phía căn cứ số bảy. Về vấn đề này chính phủ Mỹ làm cũng không tệ, ít nhất là có thể đặt nhân dân lên vị trị đầu tiên, mặc dù cũng có tình huống các tình huống như tham ô nhưng chí ít thì nhân viên công vụ của Mỹ đều biết coi trọng người dân, dù là dối trá để được sự ủng hộ của nhân dân hay là thật lòng tôn trọng nhân dân cũng được, vẫn còn hơn những loại đầy tớ của dân đến cả dối trá cũng không biết, suốt ngày đạp lên đầu quần chúng....

Suy nghĩ như vậy nhưng Trịnh Xá vẫn chú tâm điều khiển glider, theo bản đồ hắn nhận được, căn cứ số bảy cách căn cứ số một gần một phần tư chiều dài nước Mỹ, một phần tư quãng đường từ bờ biển phía đông tới bờ biển phía tây. Khoảng cách này cũng là rất xa, ít nhất trên đường phải vượt qua vài thành phố lớn, ở nước Mỹ những thành phố như vậy có rất nhiều.

-Xem ra trong thành phố không còn an toàn nữa, mặc dù không biết có bao nhiêu Decepticon từ ngoài vũ trụ tới nhưng nếu tất cả thành phố đều bị phóng xạ xâm thực thì ít nhất cũng có sinh ra cả trăm nghìn robot cỡ lớn có sức chiến đấu mạnh, còn robot cỡ nhỏ có khả năng uy hiếp trí mạng tới con người ví dụ như tivi, tủ lạnh, máy giặt các loại thì số lượng có thể lên đến cả chục triệu... Tất cả số robot này đi đâu?

Tiêu Hoành Luật nhíu mày nói.

Trên đường tới căn cứ số một, mọi người thử cẩn thận tới gần một thành phố lớn, dựa vào tinh thần lực tảo miêu của Chiêm Lam dễ dàng biết rõ tình huống trong thành phố, bên trong hoàn im ắng, không còn một người nào còn sống, ngoài mấy trăm robot lớn nhỏ không đều ra trên mặt đất chỉ còn một số động vật lang thang... Kỳ quái là robot cũng không đuổi tận giết tuyệt các động vật này.

Sở Hiên gật đầu nói:

- Kịch bản gốc trong Transformers, các sinh vật robot ngoài hành tinh này nắm trong tay nền văn minh tiên tiến hơn rất nhiều so với trái đất, ví dụ như chúng có thể ngăn cản được radar, làm gián đoạn tín hiệu vệ tinh hoặc hoàn toàn khống chế máy móc của loài người cho nên dù có một lượng lớn robot di chuyển thì cũng chỉ cần giết chết tất cả những ai nhìn thấy bọn chúng, rồi lại che phủ vệ tinh trên bầu trời là được. Thậm chí không cần phải che phủ vệ tinh, nếu là robot đời thứ nhất có thể biến thành dạng tàu vũ trụ thì sợ rằng đến cả vệ tinh của con người cũng đều bị phá hủy rồi, cứ như vậy còn ai có thể phát hiện được tung tích bọn chúng nữa.

Tiêu Hoành Luật cùng Sở Hiên nhìn nhau tiếp đó Tiêu Hoành Luật khẳng định nói:

- Nếu như ta đoán không sai, nơi robot tập trung chắc chắn là chỗ giấu Allspark, cũng chỉ có nó mới có thể khiến nhiều robot như vậy tập trung lại để phòng thủ, bây giờ vấn đề mấu chốt là chúng ta làm thế nào để tìm được nơi robot tập trung? Hơn nữa sau khi tìm được chúng ta làm thế nào đối phó với đội quân robot đông tới hàng chục triệu đây? Ta không cho rằng với thực lực của chúng ta hiện tại có thể trực diện đối đầu với một nghìn robot trở lên, bọn chúng không phải như lũ Orc các ngươi gặp trong bộ phim kinh dị lần trước...

Trịnh Xá khẽ mỉm cười, hắn biết mấy ngày này Tiêu Hoành Luật liên tục tìm mấy người Zero hỏi chuyện về Sở Hiên, đặc biệt là biểu hiện của Sở Hiên trong bộ phim kinh dị lần trước. Sau khi từ Zero biết được tất cả bố cục của Sở Hiên, thằng nhóc này liền trương bộ mặt sưng phù lên suốt mấy ngày, phải tới khi tiến vào Transformers hắn mới từ từ bình tĩnh lại... Nói chính xác là sau khi nhìn thấy Sở Hiên liền ổn định tâm tình lại.

"Chỉ mong bọn họ không phát sinh mâu thuẫn gì thì tốt, có điều Tiêu Hoành Luật không phải người lạ, cũng cùng đoàn đội trải qua vài bộ phim kinh dị, Sở Hiên lại không có tâm lý tức giận, chỉ cần để hắn biết Tiêu Hoành Luật sẽ không gây bất lợi gì cho đoàn đội thì chắc là hắn sẽ không xếp đặt âm mưu gì đối phó

http://tieulun.hopto.org

với Tiêu Hoành Luật. Bất quá Tiêu Hoành Luật cũng không phải loại ăn không, chỉ cần là âm mưu không quá quỷ dị thì hắn hẳn là cũng có thể phân tích ra được..."

Sở Hiên cũng không để ý tới câu nói cuối có vẻ khiêu kích của Tiêu Hoành Luật, hắn chỉ khẽ nhíu mày, lẩm bẩm:

- Nói như vậy, vẫn nhất định phải dùng tới "thứ đó" mới có thể giải quyết được vấn đề.

-Thứ đó?

Lỗ tai Trịnh Xá lập tức dựng đứng, hắn không chút nghĩ ngợi, quát lớn:

-Sở Hiên, ta biết ngươi chắc chắn là có suy tính gì mới, mau nói ra! Mẹ nó, nếu ngươi dám phun ra nửa chữ không, ta lập tức chém cho một đao!

Nói đoạn hắn thật sự rút Hổ hồn đao trong Nạp giới ra, sát khí bạch hổ bộc lộ rõ ràng.

Trịnh Xá quả thật là ghét cay ghét đắng ngữ khí đó của Sở Hiên, lúc trước còn không có cảm giác gì, chỉ biết rằng nếu bố cục kế hoạch của hắn có lợi cho toàn đội thì bản thân mình nằm trong cục cũng không sau, cùng lắm thì xong việc chửi hắn mấy câu là được. Nhưng ai mà ngờ, trong Lord of the Rings hắn lại tính toán cả cái chết của mình vào trong, mặc dù chỉ là giải chết nhưng kết quả cũng rất có thể là Sở Hiên sẽ thật sự chết tại đó... Vì vậy hắn mới lập tức phát hỏa như như vậy, không bắt Sở Hiên nói cho rõ ràng thì không xong.

Tiêu Hoành Luật lập tức cười lạnh nói:

- Còn có thể là cái gì nữa, không gì ngoài thứ đó... Vũ khí hạt nhân! Sở Hiên, ngươi muốn lấy được mật mã khống chế vũ khí hạt nhân của chính phủ Mỹ phải không?

Sở Hiên gật đầu nói:

- Tình huống trước mắt rất đơn giản, loài người có vũ khí hạt nhân cũng không dám sử dụng, bởi vì robot không sợ phóng xạ hạt nhân, mà vị trí Allspark lại không thể xác định, cho dù tiêu diệt một lượng lớn robot thì chỉ cần Allspark còn tồn tại một ngày sẽ lại có rất nhiều robot được tạo ra. Hơn nữa robot sẽ không lo lắng hoàn cảnh xung quanh ra sao, chỉ có loài người sử dụng vũ khí hạt nhân làm hư hỏng trái đất của chính mình, đó hoàn toàn là được không bằng mất, ta dám đảm bảo chính phủ Mỹ hiện tại vẫn chưa sử dụng vũ khí hạt nhân...

-Nhưng chúng ta thì khác, chúng ta không cần phải sống tại thế giới này, cho nên chỉ cần trộm được mật mã kho vũ khí hạt nhân của chính phủ Mỹ, sau đó tìm ra nơi có thể cất giữ Allspark, phóng mười quả bom khinh khí vào đó rồi chúng ta tiến vào tìm kiếm Allspark. Các robot Transformer đều là dạng sống có trí tuệ, hơn nữa nền văn minh của chúng còn cao hơn thời đại chúng ta, vì thế chắc chắn là chúng biết uy lực của vũ khí hạt nhân, mặc dù loài người không biết vị trí cụ thể của Allspark nhưng một khi bị con người tìm được vị trí chính xác, ai dám đảm bảo loài người sẽ không được ăn cả ngã về không sử dụng vũ khí hạt nhân? Do đó bọn chúng chắc chắn là có thứ gì đó phòng ngừa vũ khí hạt nhân, ít nhất là tại nơi cất giữ Allsaprk, chỉ dựa vào vũ khí hạt nhân thì tuyệt đối không đủ...

Sở Hiên đang định nói tiếp Tiêu Hoành Luật đã nhổ một sợi tóc, nói:

- Ta biết kế hoạch của ngươi, ngươi đang tính nhân cơ hội đến căn cứ số một này để hành sự phải không? Dù sao thì đức hạnh của chính phủ Mỹ chúng ta đều đã biết, bọn họ chắc chắn sẽ tìm trăm phương ngàn kế đoạt lấy vũ khí của chúng ta, giam lỏng thì khó có khả năng, dù gì lúc này cũng là lúc nhân loại lâm nguy, nhưng họ sẽ mượn đủ lý do tới phân tích hoặc đánh cắp vũ khí cùng trang bị của chính ta... Nhân thời gian này, ngươi sẽ có thể lợi dụng máy tính hoặc phương thức nào khác đoạt lấy quyền khống chế kho vũ khí hạt nhân, mặc dù có vẻ rất không tưởng tượng nổi nhưng ta từ chỗ mọi người đã biết ngươi là một hacker cao thủ đúng không? Vì vậy việc này đối với ngươi hẳn là không có gì khó khăn, nhưng ta rất tò mò, muốn hỏi ngươi một chuyện, đó là ngươi định dùng cách nào để tìm ra Allspark?

Đối mặt với thái độ gay gắt của Tiêu Hoành Luật, Sở Hiên cũng chẳng hề tức giận, hắn nhìn sang La Cam Đạo nói:

- Ngươi sợ chết không?

http://tieulun.hopto.org

La Cam Đạo ngẩn người, lập tức giống như một con mèo bị giẫm trúng đuôi, gào lên kích động:

- Sao lại có thể không sợ chết được? Ngươi chẳng lẽ đang tính dùng bố cục gì đó đe dọa ta? Mẹ nó, đừng nghĩ ta không phải Trịnh Xá thì dễ bắt nạt, liều cả cái mạng này, ta , ta... Ta vẫn có thể chạy trốn chứ?

La Cam Đạo vốn muốn nói mấy câu hung hăng nhưng dù sao hắn cũng không phải Trịnh Xá, nghĩ ngợi cả nửa ngày cuối cùng vẫn sợ hãi âm mưu bố cục của Sở Hiên mà chỉ dám nói là mình chạy trốn.

Tiêu Hoành Luật lập tức dở khóc dở cười, hắn coi như đã nhìn ra được, uy thế của Sở Hiên trong Trung Châu đội thật sự đã tích lũy rất sâu, trong thời gian ngắn căn bản khó có thể lay chuyển được quyền lực của Sở Hiên , hơn nữa Sở Hiên đúng là có chân tài thực học, tuy nhiên vẫn còn kém hắn một chút, dù sao thì bố cục nào Sở hiên nghĩ ra hắn cũng đều tính được, hơn nữa hắn còn tính tới một hậu chiêu mà Sở Hiên không ngờ tới.

Sở Hiên tiếp tục nhìn La Cam Đạo nói:

- Không phải bày bố cục gì, chỉ có hai chỗ cần đến ngươi, một là tìm kiếm nơi robot tập trung trên quy mô lớn, với tốc độ robot của ngươi có thể trong thời gian cực ngắn tìm kiếm khắp nước Mỹ, vì thế chuyện thứ nhất chính là cần ngươi cùng Trịnh Xá chia làm hai đường thăm dò toàn nước Mỹ. Bên Trịnh Xá có thể đưa Chiêm Lam đi cùng, sử dụng quét hình tinh thần lực kiểm tra một thành phố, chỉ có ngươi là sẽ có chút phiền toái, ngươi phải tới mỗi thành phố thì bắn mấy phát vào trung tâm. Đối phương thấy ngươi cũng là robot thì nhất định sẽ tiến ra, nếu như trong thành phố đó có rất đông robot tồn tại thì bọn chúng chắc chắn sẽ điên cuồng tấn công ngươi...

La Cam Đạo lại thở ra một hơi, nói:

- Cái này cũng không tính là nguy hiểm, dù gì VF-00 Phoenix của ta cũng có hệ thống phun điện, tốc độ bay so với Goblin glider phóng điện còn nhanh hơn. Nói như vậy chỉ cần có thể dẫn dụ robot ra, xem thử số lượng robo tối đa của thành phố là được phải không?

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Không sai, hệ thống phun điện đúng là có thể giúp ngươi chạy xa trong nháy mắt, nguy hiểm chính thức không phải chuyện này mà là... Bức xạ, ngươi còn nhớ tia phóng xạ của Allspark không? Dừng nói là robot của ngươi, dù là xe máy bình thường cũng sẽ biến thành robot, nếu như nói đó thật sự đang cất giấu Allspark, robot của ngươi tới gần Allspark, ngươi đang ngồi bên trong sẽ...

La Cam Đạo nhất thời không nói được tiếng nào, chỉ biết trợn tròn mắt ngây ngốc nhìn Sở Hiên, không chút cử động...

484. Vẫn Chưa Từ Bỏ Hy Vọng... (4)

Khi đến căn cứ số một thì đã tới hoàng hôn, nhìn căn cứ này tất cả đều thở phào nhẹ nhõm, bởi vì đây tuyệt đối là một căn cứ quân sự hiện đại, chẳng những có sân bay, doanh trại nguyên vẹn không hư hỏng, mà còn có khu vực lều bạt dân dụng cùng tòa nhà nghiên cứu công nghệ cao. Càng khiến người ta vui mừng là ở đây còn có một số vũ khí kỹ thuật cao như trực thăng vũ trang hoặc xe tăng chủ chiến tối tân nhất, những thứ này không ngờ lại không bị biến thành robot, vì thế khi hai chiếc Goblin glider còn cách rất xa đã có mấy máy bay chiến đấu bay tới, có điều hai bên đã thông báo tin tức trước nên những máy bay này chỉ cẩn thận hộ vệ bên cạnh, theo sau glider bay về căn cứ.

Căn cứ số một ở trong một dãy núi, địa hình nơi này cũng đặc biệt, giữa một đám núi lại có một bình nguyên, hơn nữa còn có một con sông nhỏ chảy qua, vì thế tại căn cứ số một không chỉ đóng quân rất đông mà số lượng dân chúng cũng rất nhiều, về cơ bản tất cả người dân còn sống sót của mấy thành phố xung quanh đều ở tại đây, đại khái khoảng hơn hai triệu người, khiến cho bình nguyên vốn rộng rãi nhất thời lúc nhúc toàn người.

Cũng may nhờ nước Mỹ trước khi Transformers bắt đầu vốn là đầu tàu thế giới, mặc dù trải qua thảm họa lần này hơn 99% số thành phố lớn đã bị hủy diệt hoàn toàn nhưng lạc đà chết đói còn to hơn ngựa, dự trữ

http://tieulun.hopto.org

chiến lực mà quốc gia cất giấu cùng dữ trữ của một số thành phố nhỏ và thị trấn, cái khác không dám nói, một căn cứ mấy triệu người trong thời gian ngắn vẫn sống được khá ổn.

Nhưng chính phủ Mỹ cũng rất đau đầu, không chỉ nước Mỹ mà tất cả cấp cao chính phủ toàn thế giới đều đau đến vỡ đầu, mặc dù nước Mỹ chịu thiệt hại nghiêm trọng nhất, cơ hồ tới mức diệt quốc nhưng những quốc gia khác cũng chẳng thoải mái gì. Trong các thành phố lớn liên tục có robot mới sinh ra, vũ khí máy móc công nghệ cao thì lại không dám dùng, số lượng robot càng ngày càng đông, còn con người thì chết một người là thiếu một người, nếu tiếp tục tình trạng này, theo tính toán của máy tính, sau khoảng một năm nữa loài người sẽ tuyệt diệt.

Nhân loại đã sắp diệt vong...

Trong lúc nào khác thì đây chỉ là một câu nói tưởng tượng, ví dụ như trong tiểu thuyết khoa học viễn tưởng, trong phim hoặc game hoàn toàn có thể xuất hiện câu này. Trong thực tế nhân loại sắp diệt vong chỉ là một lời than thở trước hoàn cảnh, trước tự nhiên, trước lo lắng về vũ khí hạt nhân mà thôi, dù là người bi quan đến mấy cũng không cho rằng loài người sẽ chết hết trong vòng một năm, nhưng tình huống như vậy đã thực sự xuất hiện, hơn nữa thời gian đã bắt đầu đếm ngược, nhân loại sắp diệt vong...

Cho nên mới càng làm tăng sức nặng của nhóm Trịnh Xá, nếu như những gì họ nói là thật thì những chuyện khác tạm thời chưa nói, ít nhất là trong tương lai loài người cũng sẽ không tuyệt diệt như dự đoán. Không chỉ như vậy, con người còn từ thế yếu dần dần trở nên giằng co với robot, thậm chí trong mấy chục năm ngắn ngủi đã tạo ra được kỹ thuật thời gian, một số nhân vật chính trị hiểu rõ nội tình đều phải cảm thán, chiến tranh quả nhiên là động lực tốt nhất cho tiến bộ khoa học kỹ thuật.

Sau khi mấy người Trịnh Xá từ trên glider hạ xuống, lập tức đã có hơn một nghìn binh sỹ giới nghiêm toàn sân bay, một đội khác giống như là chính khách, yếu nhân cùng hơn mười nhân viên nghiên cứu đầu hai thứ tóc vội vã tới trước mặt nhóm Trịnh Xá, đi đầu là một người trung niên khoảng năm mươi tuổi, ông ta bắt tay Trịnh Xá nói:

- Các vị tới thật là tốt, thời gian tới thật là tốt... Nhân dân Mỹ cảm tạ các vị, nhân dân toàn thế giới cảm tạ các vị...

Vừa nói ông ta vừa kéo tay Trịnh Xá đi về phía tòa nhà cao tầng dáng vẻ hiện đại.

Trịnh Xá cười khổ đưa mắt nhìn lại, đã thấy mấy nhân viên nghiên cứu vội vã vây quanh Goblin glider của hắn, bộ dạng giống như quỷ chết đói đầu thai. Có điều Sở Hiên cũng làm rất khá, hắn trực tiếp rút ra một cái túi ném sang cho Zero, Zero mở túi rồi bỏ luôn hai chiếc glider vào trước ánh mắt nhìn chằm chằm của những người xung quanh, sau đó gấp lại một lớp, cái túi nhỏ lại khoảng bằng chiếc khăn tay. Zero cũng hiểu chuyện, hắn không giao lại cái túi cho sở hiên mà trực tiếp nhét vào túi mình.

-Kỹ, kỹ...

Đám nhân viên nghiên cứu phảng phất như ngây dại, ngớ ngẩn chỉ chỉ Zero, nói:

-Kỹ thuật không gian! Là kỹ thuật không gian! Khoa học kỹ thuật tương lai đã tiến bộ tới mức sử dụng được kỹ thuật không gian sao? Làm thế nào thực hiện được? Dùng tài liệu đặc thù gấn phát từ trường thay đổi? Hay là dùng lý thuyết không gian nén Hay là...

Đám nhân viên nghiên cứu lập tức quấn lấy Zero, nhân cơ hội đó mấy người Sở Hiên cũng tới chỗ Trịnh Xá.

Người ông trung niên kia cơ mặt khẽ giật giật nhưng vẫn lập tức cười nói:

- Những chuyện kỹ thuật gì đó tạm thời bỏ qua đi, chúng ta vẫn phải tới phòng hội nghị trước, ta nghĩ các vị cũng không muốn tiếp tục trì hoãn thời gian phải không? Cứ chậm một giây loài người lại ít đi mấy vạn người, robot thì lại nhiều thêm mấy vạn con... Nói thật, ta thật sự hận không thể nhờ các vị ngay ngày mai hủy diện tất cả robot.

Nói tới nói lui, trên đường đi người đàn ông này cũng lôi đông kéo tây, không ngừng dò hỏi manh mối từ miệng mấy người, còn Trịnh Xá cũng là kẻ lọc lõi, dứt khoát đánh thái cực quyền(*) cùng ông ta, kết quả là khi tiến vào trong căn cứ viên chính khách này cũng không moi ra được chút thông tin nào từ chỗ Trịnh

http://tieulun.hopto.org

Xá, bất đắc dĩ chỉ có thể cùng hơn mười người đi vào trong phòng hội nghị tác chiến, mà Zero cuối cùng cũng thoát được đám nhân viên nghiên cứu giây dưa, bình thản đi vào.

Trong lúc này, ở một chỗ khác trong căn cứ, mười mấy nhân viên các loại đang căng thẳng nhìn vào màn hình trước mắt, đó là một màn hình chiếu X quang, hành lang mọi người đi lúc trước chính là chỗ lắp đặt tia X, chỉ cần có người đi qua hành lang đó là những màn hình này có thể soi rõ toàn thân họ từ trên xuống dưới, là người hay robot xem qua là biết ngay.

-....Không sao cả, bọn họ đúng là con người, tất cả đều đúng. Chỉ có điều theo số liệu, cường độ thân thể của họ thật đáng sợ, trong đó người kém cỏi nhất cũng mạnh hơn gấp đôi binh sỹ xuất sắc nhất của chúng ta, còn viên chỉ huy mạnh nhất trong bọn họ thì càng không biết phải hình dung thế nào... Bọn họ quả thật là người tương lai đến, là con người đã tiến hóa.

Do mấy người Trịnh Xá tới rất đột ngột, mặc dù lấy cớ là con người từ tương lai nhưng chính phủ Mỹ vẫn phải âm thầm đề phòng, dù sao thì nếu như mấy người Trịnh Xá thật sự là hy vọng mà người tương lai phái tới để giải cứu trường hạo kiếp này thì có một số thứ nhất định phải để họ tiếp túc tới. Mà những thứ đó lại vừa khéo là hy vọng cuối cùng của nhân loại để đối kháng với Decepticon, vì thế bọn họ nhất định phải làm rõ nhóm Trịnh Xá rút cuộc có phải là con người hay không, hơn nữa có phải là con người bị Decepticon không chế hay không.

".....Không thể, nền văn minh của chúng tôi được thành lập dựa trên nguồn năng lượng vô cùng của Allspark, hơn nữa hình thái sự sống cũng tuần hoàn theo phương thức robot, năng lượng, tái tạo, đối với sinh vật mang gen như con người chúng tôi chưa từng có nghiên cứu hay tiếp xúc. Loài người là dạng sống đầu tiên thuộc loại này mà chúng tôi tiếp xúc, đồng dạng, chúng tôi cũng không thể nắm giữ biện pháp khống chế con người, thủ lĩnh Decepticon Megatron là một kẻ tàn bạo muốn hủy diệt tất cả, hắn chỉ có thể hủy diệt loài người chứ không thể hợp tác...."

Một âm thanh đồng thời vang lên bên tai người đàn ông trung niên, bấy giờ ông ta mới khẽ thở phào nhẹ nhõm, chậm rãi tháo tai nghe bỏ vào túi rồi mới bước vào trong phòng hội nghị nói:

- Để các vị phải đợi lâu, vậy hiện tại chúng sẽ cùng tiểu đội tác chiến do chính phủ loài người tương lai phái tới thương lượng một chút, làm thế nào chấm dứt thảm họa do robot ngoài hành tinh mang đến.

Đương trường ngoài người đàn ông trung niên ra còn có tổng cộng hơn sáu mươi sỹ quan, viên chức chính phủ, nhân viên nghiên cứu cùng các nhân viên đặc biệt khác, mà bên Trịnh Xá thì chỉ có mười hai người ít ỏi. Cho dù như vậy, ánh mắt của sáu mươi người kia nhìn họ vẫn mang đủ loại tâm tình phức tạp, hy vọng, kích động, nghi hoặc, do dự, khinh thường, chỉ là nhất thời không ai lên tiếng mở đầu.

Người đàn ông trung niên hắng giọng một cái nói:

- Ta là nguyên phó tổng thống Mỹ Aslan Roosevelt, do trong thống tiền nhiệm đã mất trong thảm họa robot nên ta tạm thời giữ chứ tổng thốc, dù sao thì bây giờ muốn bầu cử cũng không có khả năng... Tóm lại, theo số liệu thống kê trước mắt, dân số nước Mỹ hiện tại còn khoảng mười ba triệu người, lần lượt tập trung tại các cư cứ từ một đến chín, còn có dân cư trong một số thị trấn nhỏ cũng được tính vào... Quân đội còn lại khoảng hơn một triệu hai trăm nghìn lính, có điều trang bị hạng nặng cùng vũ khí máy móc thì chỉ có căn cứ số một là giữ lại được một ít, nhưng cũng không quá một sư đoàn, tình hình rất không tốt. Các chiến sỹ tương lai, tình cảnh trên toàn thế giới cũng không khác nhau lắm, châu Âu, Trung Đông, Nga, Trung Quốc, Ấn Độ, Đông Dương, Nhật Bản, thậm chí cả những quốc đảo Thái Bình Dương, cơ bản đều giống như nước Mỹ lúc này...

-Loài người thật sự đã sắp tới thời điểm diệt vong... Bộ trưởng quốc phòng, mời anh nói tình huống cụ thể.

Ông ta quay sang một người trung niên cường tráng, người này đứng lên giơ tay chào, nói:

- Vâng thưa tổng thống, tình hính trước mắt cực kỳ bất lợi, có thể nói hiện tại chỉ do Decepticon không có tinh lực đi tiêu diệt công kích chúng ta nếu không thì chúng ta căn bản không chịu nổi một đòn của chúng. Từ căn cứ số ba tới số chút, quân số mỗi nơi không quá một trăm nghìn, hơn nữa trang bị lại cực kỳ lạc hậu, vũ khí hạng nặng thiếu thốn, thiết vũ khí giáp càng khan hiếm, ngoài loại xe tăng lạc hậu nhất ra thì hoàn toàn trống rỗng, không có không lực chi viện, không có tin tức vệ tinh giúp đỡ, gần như cái gì cũng không có, sự an toàn ở đó giống như một tờ giấy mỏng, robot khẽ đâm một cái là hoàn toàn tan vỡ.

http://tieulun.hopto.org

-Về phần căn cứ số hai, do đây là chỗ của "hy vọng" nên tạm thời bảo tồn được nhiều vũ khí bọc thép cùng vũ khí trên không nhưng cũng không thể đối phó với tiến công của robot Decepticon thực lực mạnh mẽ cùng robot mới sinh chiếm ưu thế số lượng... Vì vậy tôi đề nghị sử dụng vũ khí hạt nhân, chỉ có như vậymới có thể giúp loài người tránh khỏi thảm họa diệt vong.

Viên bộ trưởng quốc phòng này rõ ràng là một sỹ quân, thậm chí vẫn còn mặt quân phục, có thể thấy hẳn là mới tạm thời đảm nhận chức vụ, khi nói cũng có phong cách dứt khoát của quân nhân, đến lúc lên giọng thì gần như hét lên.

Những chính khách cùng sỹ quan xung quanh nhất thời bắt đầu tranh cãi ồn ào, nhìn qua thì số người ủng hộ sử dụng vũ kí hạt nhân cũng không ít, chỉ là ít hơn phe kia một chút, phần lớn phía quân sự ủng hộ vũ khí hạt nhân, các nhân chính phủ thì cơ bản là đều phản đối.

-Mọi người hãy bình tĩnh lại một chút, tính nguy hại của việc sử dụng vũ khí hạt nhân, lần trước chúng ta đã trao đổi với người có trách nhiệm của một số quốc gia khác, tất cả đều nhất trí không thể sử dụng vũ khí hạt nhân. Một khi nước Mỹ mở đầu việc này thì tất cả các quốc gia sở hữu vũ khí hạt nhân cơ bản sẽ đều lập tức oanh tạc các thành phố có robot tập trung bằng vũ khí hạt nhân, đến lúc toàn thế giới tên lửa hạt nhân bay đi bay lại thì thời điểm loài người diệt vong không cần phải đếm ngược nữa. Ngoài ra như mọi người đã biết, không hiểu sao nước biển có thể ngăn cản tia phóng xạ từ Allspark nên các tầu ngầm hạt nhân lớn hiện tại vẫn an toàn, việc này cũng chỉ rõ số lượng vũ khí hạt nhân trên toàn thế giới vẫn còn nguyên... Tóm lại, trước tiên hãy nghe ý kiến của các chiến sỹ tương lai đã, tin rằng với thực lực họ mang tới đây có thể chỉ cho chúng ta một con đường sáng.

Aslan thở dài nói.

Trịnh Xá đang định mở miệng, Sở Hiên đã đứng lên nói:

- Đầu tiên với mười hai người bọn ta chắc chắn là không thể đối kháng với toàn bộ thế giới robot, vì thế cách thức tác chiến của chúng ta là đánh bất ngờ, tìm vị trí cất giữ Allspark, sau đó tập kích nơi đó, phá hủy Allspark. Như vậy sẽ cắt đứt nguồn phát triển robot, đến lúc đó loài người không cần biết là liều mạng tiêu hao hay phóng vũ khí hạt nhân, chỉ cần giết được thật nhiều robot là có thể đảm bảo sự sinh tồn của con người... Vì thế chúng ta đầu tiên là cần biến vị trí cất giữ Allspark, nhiệm vụ này chỉ dựa vào bọn ta thì không thể hoàn thành được, cần có sự trợ giúp của quân đội và chính phủ... Vấn đề thứ hai, do vũ khí bọn ta mang theo là vũ khí công nghệ cao, rất có khả năng cũng sẽ bị bức xạ biến thành robot, vậy thì sức chiến đấu của chúng ta sẽ giảm mạnh, để dự phòng tình huống này có thể xuất hiện, bọn ta cần biết tại sao vũ khí công nghệ cao của các vị tại đây lại không biến thành robot? Có liên quan đến từ trường nơi này sao?

Những lời này nói ra, hơn sáu mươi người kia đều nhìn về phía phó tổng thống Aslan Roosevelt, ông ta cũng có vẻ chần chừ, yên lặng nhìn nhóm Trịnh Xá hơn nửa ngày rồi mới thở dài nói:

- Mọi người đi theo ta... Đây là "hy vọng" cuối cùng của nhân loại, "hy vọng" mà chúng ta chưa từng từ bỏ... Bảo vệ chúng ta không bị bức xạ xâm hại, ta nghĩ đây cũng là biện pháp duy nhất có thể tìm ra Allspark cùng bảo vệ vũ khí của các vị.

(*)khá dễ hiểu: đưa đẩy, lôi kéo, mềm oặt, trơn tuột

485. Tìm Kiếm Cùng Đánh Cắp Mật Mã (1)

Bên trong trụ sở nghiên cứu này có sự biến đổi rất lớn, có thể đi sâu xuống dưới lòng đất mấy trăm mét, đều là tầng ngầm được xây dựng bí mật, diện tích rộng lớn, hoàn toàn đủ thu nhận tất cả khu vực lều bạt của dân chúng bên ngoài.

Trên đường đi Trịnh Xá rất rò mò, hắn ra hiệu cho Chiêm Lam kết nối ý thức hắn với Tiêu Hoành Luật, tiếp đó tò mò hỏi:

"Nói chúng ta tự xưng là người chính phủ tương lai phái tới là chủ ý của Sở Hiên, nếu không thật sự không thể nào giải thích được vấn đề lai lịch của chúng ta, hơn nữa chúng ta còn phải dựa vào chính phủ Mỹ hỗ trợ để đánh trận này nên càng cần một thân phận quan trọng, nhưng mà... Ngươi cảm thấy lời bịa đặt này

http://tieulun.hopto.org

thật sự thích hợp không? Đặc biệt là vừa rồi viên phó tổng thống kia nói ở đây có hy vọng cuối cùng của loài người, nhưng chúng ta căn bản không biết cái hy vọng đó là gì cả, Sở Hiên vậy mà lại chẳng giải thích lấy một câu, ngươi không cảm thấy chuyện đó cùng thân phận chúng ta rất không phù hợp sao? Hơn nữa từ tương lại trở về thế giới này tiến hành chiến tranh, ta cảm thấy cái cớ này thật sự có quá nhiều sơ hở..."

Tiêu Hoành Luật thở dài đáp:

"Đây chính là chỗ cao minh của Sở Hiên, còn nhớ cái kế hoạch trong lòng hắn không? Chính là kế hoạch trộm lấy mật mã vũ khí hạt nhân, ngươi nghĩ vấn đề hạt nhân có liên quan đến vận mệnh cả nhân loại lại có thể dễ dàng trộm được như vậy sao? Những chuyện khác không dám nói, chí ít là với kỹ thuật hacker của hắn tuyệt đối không thể trộm được, nếu không loài người trong thế giới hiện thực đã sớm diệt vong rồi, chỉ cần một tên hacker lén trộm mật mã khống chế vũ khí hạt nhân, sau đó khẽ ấn một cái là được... Chính vì thế, Sở Hiên hẳn là vì kế hoạc đánh cắp mật mã nên mới đề nghị chúng ta đưa ra cái thân phận chiến sỹ tương lai hoang đường hết cỡ này."

Càng nói Trịnh Xá càng thấy hồ đồ, hắn vừa đi vừa mô phỏng phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật, năng lực mô phỏng khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba lại thêm hắn thực lực đại tiến, có trình độ mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư sơ cấp, cơ bản sẽ mô phỏng được từ 50% đến 60%, vì thế lúc này hắn cũng dứt khoát mô phỏng Tiêu Hoành Luật.

"Ý ngươi là, thân phận chiến sỹ tương lai này... ngay từ đầu đã là một bố cục của Sở Hiên?"

Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi kỳ quái hỏi.

Tiêu Hoành Luật gật đầu đáp:

"Không sai, kế hoạch của hắn hẳn là sẽ do ngươi nói rằng chúng ta là chiến sỹ tương lai, chuyện này chắc chắn là trăm chỗ sơ hở. Sơ hở đầu tiên là loài người tương lai dùng biện pháp gì để ngăn cản bức xạ làm biến hình vũ khí đây? Nếu không thể ngăn cản thì vũ khí chúng ta mang tới có tác dụng gì? Nếu có thể ngăn cản thì tại sao hắn lại nói như vậy tại hội nghị? Ta chỉ có thể nghĩ tới một khả năng duy nhất... Âm mưu!"

"Âm mưu?"

Trịnh Xá được Tiêu Hoành Luật nhắc nhở lập tức bừng tỉnh, nói:

"Ta hiểu rồi! Hắn muốn cố ý để lộ sơ hở trí mạng, khiến chính phủ Mỹ biết rằng chúng ta không phải chiến sỹ từ tương lai gì cả, sau đó để chính phủ Mỹ phái người giám sát chúng ta, có thể là nghe lén, camera hoặc một số biện pháp khác. Đến lúc ấy hắn sẽ cố ý ra vẻ đã lấy được mật mã vũ khí, hơn nữa bắt đầu sửa đổi hệ thống, để cho nhân viên giám sát của chính phủ Mỹ biết được.... Một người bị ăn trộm thì việc đầu tiên chắc chắn không phải báo động gì đó mà là xem thử xem đồ của mình rút cuộc là có bị trộm hay không, cho dù địa điểm họ xem xét chắn chắn là sẽ rất bí ẩn nhưng dù có bí ẩn đến mức nào cũng không thể tránh được quét hình tinh thần lực của Chiêm Lam... Tuyệt vời! Bố cục này quá tuyệt vời!"

Tiêu Hoành Luật có chút ảm đạm nói:

"Không sai, bố cục này quả thật rất tuyệt, hơn nữa điểm mấu chốt nhất chính là nếu mật mã không bị sửa đổi, vậy việc Sở Hiên cố ý để lộ ra cũng có thể khiến chính phủ Mỹ cho rằng hắn đang nhắc nhở bọn họ một cách khéo léo. Lại cộng thêm chúng ta chiến đấu vì loài người, cho dù không phải chiến sỹ tương lai nhưng thực lực cùng trang bị của chúng ta thật sự mạnh hơn người của thế giới này rất nhiều nên nhiệm vụ tập kích cũng chỉ có thể giao cho chúng ta, cái cớ này chẳng qua chỉ là công cụ để liên lạc với chính phủ Mỹ thôi, cho dù chúng ta không phải chiến sỹ tương lai đi nữa thì có làm sao? Sở Hiên... Hắn thật sự rất tài giỏi."

Trịnh Xá cười cười an ủi:

"Ngươi cũng đâu có kém, ít nhất cũng trong thời gian ngắn đã tỉnh táo lại, không chỉ hiểu được tình huống từng bước bố cục của Sở Hiên mà còn biết được trong lòng hắn đang nghĩ gì. Ha ha, quá tốt rồi, sau này nếu tên khốn đó có suy tính âm mưu gì đó, ngươi nhất định phải nhắc nhở ta trước, lần sau phải cho hắn chịu khổ một lần xem."

Tiêu Hoành Luật lắc lắc đầu, khẽ ngắt một sợ tóc trán xuống, nói:

http://tieulun.hopto.org

”Thật sự rất bất đắc dĩ, nếu chỉ là suy luận phân tích không thôi, đứng ở cùng vị trí với Sở Hiên, lấy được cùng số lượng tin tức để phân tích... Ta nghĩ dù với trí thông minh của ngươi đi nữa cũng có thể thấy được chút mánh khóe...”

”Này, nói cho rõ ràng xem, dù với trí thông minh của ta đi nữa là thế nào! Chẳng lẽ trí tuệ của ta thật sự kém cỏi vậy sao?”

Trịnh Xá lập tức nổi giận, quát lên trong ý thức.

”....Ngươi hy vọng có thể dùng cơ bắp mà suy luận sao?”

Tiêu Hoành Luật khoát tay nói:

”Nếu chỉ là phân tích, người đứng cạnh hắn chắc chắn là sẽ thấy rất rõ ràng, đương nhiên, trừ phi hắn đem cả người phe mình tính toán cả vào trong bố cục... Nêu không trình độ tính toán, bày bố như vậy ta có thể phân tích ra rất rõ ràng, nhưng phân tích và làm là hai chuyện khác hẳn nhau... Ta có thể nghĩ tới chuyện vũ khí hạt nhân, cũng có thể nghĩ tới chuyện nhất định phải trộm được mật mã này, nhưng có lẽ ta không thể làm tới mức tùy tâm sở dục thiết kế bố cực như vậy. Hơn nữa ngay từ đầu đã tính toán, hẳn là ngay từ lúc hắn muốn ngươi lấy thân phận chiến sỹ tương lai đã bắt đầu tính kế, chuyện như vậy ta không làm được...”

Trịnh Xá hạ hỏa xuống, cười nói:

”Không sao cả, người có thể làm tới mức như ngươi đã là rất rất ít rồi, ngươi ít nhất cũng đứng trong hàng ngũ năm người thông minh nhất các tiểu đội luân hồi, nhưng người như Sở Hiên thì ta đã gặp qua bao nhiêu người cũng chỉ có một mình hắn, cái này không thể so sánh...”

Tiêu Hoành Luật lại cười lạnh nói:

”Sao ngươi biết ta nhất định sẽ kém hắn? Hừ, chúng ta cứ xem tiếp đi, tư duy nhanh không nhất định là đại biểu cho sợ vượt trội, hắn nghĩ tới mật mã vũ khí hạt nhân, ta chẳng lẽ lại không thể nghĩ tới thứ khác? Chúng ta cứ đi rồi biết!”

”Nói như vậy, Tiêu Hoành Luật quả nhiên là có kế hoạch gì đó? Chỉ hy vọng hai người bọn họ sẽ không vì cố thể hiện tài trí mà làm liên lụy tới đoàn đội.... Khốn thật, các đội các muốn có một trí giả như vậy mà không được, Trung Châu đội chúng ta thì lại vì có thêm một trí giả mà đau đầu, đúng là có phúc mà không được hưởng...”

Trong lòng Trịnh Xá thầm nghĩ, theo thang máy không ngừng đi xuống, mọi người đã từ tầng lầu phòng hội nghị xuống sâu dưới đất mấy trăm mét, mà thang máy vẫn còn đang tiếp tục đi xuống. Mấy chục giây sau động cơ mới kịch một tiếng, dừng lại, tiếp đó cửa mở ra, bên ngoài thang máy là vô số nhân viên đang bận rộn liên tục, có quân nhân, có học giả, cũng có người mặc trang phục bình thường, từ thang máy nhìn ra nơi đây thuần túy là một quảng trường khổng lồ, xung quanh cũng có khá nhiều lối đi nhưng so với quảng trường này thì rất nhỏ bé.

Ngoài ra, nhóm Trịnh Xá còn nhìn thấy ”hy vọng” cuối cùng của loài người, có lẽ đây mới đúng là một loại hy vọng. Đó là hai robot đã hư hỏng quá nửa nằm giữa quảng trường, trong đó một robot thể tích rất lớn, nhìn hình dạng hẳn là thủ lĩnh Autobot Optimus Prime, robot kia thì nhỏ hơn khá nhiều, thân màu vàng sáng, có lẽ là Bumblebee. Hai robot mặc dù toàn thân hư hỏng nhưng vẫn có thể cử động cùng nói chuyện, hai Autobot này không ngờ vẫn còn sống.

Tổng thống tạm quyền của nước Mỹ Aslan Roosevelt thở dài nói:

- Đây là hy vọng cuối cùng của loài người, hai Autobot còn sống sót, chính khối năng lượng Energon trong ngực họ bảo vệ căn cứ này, giúp nó không chịu ảnh hưởng từ bức xạ của Allspark. Ở căn cứ số hai còn có một Autobot khác, ba người họ trong trận chiến tranh đoạt Allspark với Decepticon mặc dù trọng thương cùng tiêu diệt rất nhiều robot Decepticon nhưng cuối cùng vẫn hoàn toàn thất bại, Allspark bị mất, Autobot gần như bị tiêu diệt toàn bộ...

Sở Hiên gật đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

- Như vậy vấn đề an toàn cho vũ khí của chúng ta đã được giải quyết, những Autobot này chắc chắn là có cách bảo vệ cho vũ khí, ít nhất là có thể bảo đảm an toàn cho một lượng nhỏ vũ khí... Bây giờ chỉ còn lại một vấn đề, làm thế nào tìm được căn cứ của Decepticon? Đoạt lại Allspark hoặc là triệt để phá hủy.

Aslan thở dài nói:

- Cái đó thì không nghĩ ra được cách nào, chỉ có thể để quân đội dùng hết khả năng phái lính trinh sát ra, nhưng kết quả cuối cùng của các trinh sát này rất có thể sẽ là... Ai, tóm lại các vị cứ đi gặp Optimus trước đã, có lẽ mọi người có thể thương lượng được biện pháp gì đó, hơn nữa ba Autobot này, rất có thể họ sẽ...

Aslan cũng không nói hết câu, chỉ liên tiếp thở dài rồi quay người đi về phía hai Autobot. Hơn mười người đi tới cạnh Optimus Prime, người ông ta đầy thương tích, thậm chí hai chân cũng biến mất, Optimus ngẩng đầu nhìn mọi người, thậm chí còn rất lễ độ cất tiếng chào Aslan.

Sau khi Aslan kể vấn đề vũ khí của mấy người Sở Hiên ra, Optimus lập tức trầm mặc, một lúc lâu sau mới lên tiếng:

- Lấy nguồn năng lượng Energon trong ngực tôi ra, dùng nó bức xạ vũ khí của các vị một lần, năng lượng ôn hòa của Autobot có thể ngăn cản năng lượng điên cuồng của Decepticon, chỉ có như vậy mới có thể mang vũ khí tới gần bọn chúng...

Bumblebee ở bên cạnh đột nhiên nói:

- Không được, nếu cứ như vậy anh sẽ chết mất!

Optimus nhìn sang Bumblebee rồi đột nhiên cúi đầu nhìn mấy người Trịnh Xá nói:

- Từng có một cậu bé loài người cùng chúng tôi kề vai chiến đấu, dù đến lúc nguy hiểm nhất, tuyệt vọng nhất cậu ta vẫn không giao Allspark cho Megatron, đến cuối cùng lại là chúng ta đã phụ sự kỳ vọng của cậu ấy, khiến cái chết của cậu ấy phải uổng phí. Lúc đó cậu ta từng nói Không có hy sinh, không có thắng lợi , câu nói này, bây giờ tôi cũng muốn nói, không có hy sinh, không có thắng lợi... Những con người dũng cảm, hãy phá hủy Allspark đi, đừng để con người phải gánh chịu sai lầm của robot chúng tôi... Bumblebee, tôi rất vui vì được cùng làm việc với an, những người bạn đã hy sinh, tôi không thể để sự hy sinh của họ phải uổng phí!

486. Tìm Kiếm Cùng Đánh Cắp Mật Mã (2)

Optimus Prime muốn hy sinh bản thân để thành toàn cho loài ngươi nhưng không phải nói hy sinh là có thể để hắn hy sinh luôn, dù sao thì hắn cùng Bumblebee cũng phải bảo vệ căn cứ này. Theo như hắn nói thì, nguồn năng lượng Energon trong ngực mỗi robot đều là một spark thu nhỏ, chỉ là không kỳ diệu được như Allspark, nhưng cũng có thể sinh ra một loại phóng xạ, khiến máy móc xung quanh tiến vào trạng thái bảo vệ bức xạ, không bị phóng xạ của Allspark biến đổi.

-Theo như Optimus nói, bức xạ cũng chia làm hai tình huống, giống như chúng ta gọi là một âm một dương vậy. Nếu phóng xạ của Autobot là dương thì phóng xạ của Decepticon là âm, do đó nếu hai bên lại gần nhau thì dù đối phương biến thành xe cộ hoặc vũ khí cơ giới khác cũng có đều có thể cảm ứng được. Nói cách khác, sau khi vũ khí công nghệ cao của chúng ta được năng lượng của Autobot bức xạ, kế hoạch đánh lén cơ bản có thể hủy bỏ, đến lúc đo dù tìm được đại bản doanh của Decepticon thì chúng ta cũng chỉ có thể dùng tên lửa hạt nhân công kích sau đó tiến hành cường công. Cứ như vậy, tính số liệu tối thiểu thì có lẽ chúng ta cũng phải ngạnh chiến một nghìn robot Decepticon hoặc càng nhiều hơn, trận chiến này chúng ta khó mà chịu đựng nổi, do đó...

-Phải tiến hành tác chiến nhử mồi.

Sở Hiên nhìn những người trước mắt, vừa ăn chuối tiêu vừa nói.

Trịnh Xá kỳ quái nhìn quả chuối trong tay Sở Hiên, trong đầu thầm nghĩ tên khốn này sao lại đổi sang ăn chuối tiêu? Bất quá đây là chuyện ngoài lề, vấn đề liên quan đến sự sinh tồn của đoàn đội hắn vẫn phải hỏi rõ ràng, vì thế hắn lập tức nói:

http://tieulun.hopto.org

- Có người làm mồi nhử, kéo phần lớn robot Decepticon rời khỏi chỗ Allspark, chuyện như vậy ta có thể hiểu được, cho nên cái này càng cần hai người ngươi cùng Tiêu Hoành Luật bàn bạc kỹ càng, xem xem làm thế nào sắp xếp hoàn hảo kế hoạch lần này. Ngoài ra còn một chuyện nữa, đó là liên quan tới Optimus Prime...

Trịnh Xá ngó nghiêng xung quanh, có chút xấu hổ cười nói:

- Không nói dối mọi người, kỳ thật trước khi xem Transformers người đóng ta từng xem cả anime Transformers, từ bé ta đã rất sùng bái Optimus, đến khi hắn chết trong phim thì từ đó về sau ta cũng không xem Transformers nữa, vì thế ta muốn...

Sở Hiên phất tay nói:

- Kỳ thật, muốn cứu Optimus cũng không khó, phóng xạ cũng là một loại năng lượng, mà năng lượng vừa khéo là thứ trước mắt chúng ta có thể khống chế tốt nhất.... Lấy được chiếc nhẫn tối cao, nội lực của ngươi hoàn toàn có thể chuyển hóa thành phóng xạ, thậm chí còn có thể chuyển đổi thành hình thức bức xạ của Decepticon, chỉ tiếc là chúng ta không có cách nào lấy được hình thái của loại phóng xạ này. A... Ta hiểu rồi.

Sở Hiên đột nhiên lộ ra vẻ bừng tỉn đại ngộ, bóp bóp trán khẽ lẩm bẩm.

Đã lâu lắm rồi Trịnh Xá không nhìn thấy động tác đó của Sở Hiên, hắn cơ bản đều vô thanh vô tức đã hiểu rõ mọi chuyện, rất ít khi lộ vẻ đột nhiên bừng tỉnh như vừa rồi, mặc dù Trịnh Xá cũng không biết hắn rút cuộc là nghĩ ra được chuyện gì.

-Đây là tác phẩm của Thánh nhân tầng thứ năm, giống cái mặt nạ ngươi lấy được lúc trước, đều là đồ do Thánh nhân tầng thứ năm chế tạo ra, chỉ là cũng đều không phải sản phẩm trọn vẹn. Nói như, những đạo cụ kịch bản chúng ta lấy được rất có thể cũng đều là sản phẩm như vậy, ví dụ như chiếc nhẫn tối cao chuyển đổi năng lượng, mặt nạ vàng có thể để người mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư thể nghiệm sức mạnh của tầng thứ năm, cùng cả Ngọn giáo của thần Osiris, Vòng tay của thần Anubis, xét đến cùng đều là vũ khí hoặc vật phẩm lấy khống chế năng lượng làm chủ, mà Thánh nhân muốn nói với chúng ta cái gì... Có lẽ chúng ta ngay từ đầu đã hoàn toàn sai! Chúng ta đều sai lầm rồi! Có lẽ, Chủ Thần không gian căn bản không phải trại huấn luyện do các Thánh nhân xây dựng nhằm tạo ra Thánh nhân mới... Có lẽ, đây là nơi dung thân cuối cùng mà họ xây dựng để lưu lại di ngôn?

Tiếp đó Sở Hiên lại nhíu mày, dù với trí tuệ của hắn đi nữa, muốn từ chút tin tức hiện có trong tay để tìm được chân tướng thì đã không phải chuyện sinh vật có thể làm được, trừ phi là "thần" toàn tri toàn năng. Nhưng Sở Hiên tốt xấu gì cũng cần có tin tức mới có thể suy luận được tới chân tướng, vì thế nhất thời hắn bị thông tin này làm khó.

-Thánh nhân đến cùng là muốn nói cho chúng ta biết cái gì? Chiếc nhẫn, Ngọn giáo thần Osiris, mặt nạ vàng, cùng cả tu chân có thể liên quan đến sự diệt vong của Thánh nhân, rút cuộc là các Thánh nhân muốn nói với chúng ta cái gì?

Mắt thấy lông mày Sở Hiên càng lúc càng nhíu chặt, Trịnh Xá vội vàng nói:

- Việc này tạm thời bỏ qua, trước tiên cứ nói đến chuyện chúng ta đang phải đối mặt đã. Nếu vấn đề Optimus đã được giải quyết thì vấn đề của chúng ta hiện tại là thế nào hoàn thành kế hoạch nhử mồi, hơn nữa nếu làm mồi thì chắc chắn là sẽ cực kỳ nguy hiểm, thực lực không đủ căn bản không thể hoàn thành. Việc này tốt nhất là giao cho ta, thực lực của ta hẳn là có thể hoàn thành nhiệm vụ này...

Sở Hiên lại dứt khoát phản đối:

- Không được, sức cận chiến của ngươi cực kỳ quan trọng, khi tiến hành đột kích tác chiến cần phải dùng tới. Ngươi đại khái phải đối mặt mới mấy chục robot Decepticon hoặc càng nhiều hơn điên cuồng ngăn cản, nhiệm vụ của ngươi là đánh bại bọn chúng đoạt lấy Allspark, cho nên người làm mồi nhử không thể là ngươi, nhân tuyển cho nhiệm vụ này....

"Mẹ kiếp, không cần nói, chắc chắn là ta, Sở Hiên tên khốn này không biết là hận ta đến mức nào, lần nào cũng để tam làm khó ta..."

La Cam Đạo đang thầm oán hận thì sở Hiên lại quay sang Tiêu Hoành Luật nói:

http://tieulun.hopto.org

- Nhiệm vụ mồi nhử này giao cho ngươi, ngươi có thể lựa chọn người thích hợp trong đồi, ngoại trừ Trịnh Xá, Zero, Chiêm Lam ra, ngươi được phép chọn ra ba trong số những người còn lại. Những chuyện khác ta mặc kệ nhưng nhất định phải tiến hành tấn công trong vòng một tiếng đồng hồ sau khi tên lửa hạt nhân công kích, phải dẫn được trên 70% số robot ra ngoài. Đây là nhiệm vũ của các ngươi nên ta không quan tâm tới quá trình nhưng khi đội ngũ bọn ta tiến hành tập kích thì số lượng robot bảo vệ Allspark không thể vượt quá 30% tổng thể, đã hiểu chưa?

Những lời này mang chút tác phong quân đội, không cần biết ngươi sắp xếp thế nào, chỉ quan tâm tới kết quả ra sao, mà Tiêu Hoành Luật cũng lập tức đáp ứng.

Sở Hiên nhìn Trịnh Xá đang muốn nói lại thôi, hắn quả quyết nói:

- Chuyện này không có gì đáng nói, theo số lượng đội viên của chúng ta tăng lên, thực lực đoàn đội tăng lên thì đồng thời cũng phải tiến hành tái phân phối lại đội ngũ. Trung Châu đội hình thành hai tiểu đội phối hợp với nhau, hướng đi này là không thể tránh khỏi, mà sức chiến đấu của Trung Châu đội cũng được tăng cường rất nhiều. Thế giới Transformers lần này cũng không có nguy hiểm, vừa khéo có thể để chúng ta luyện tập một lần...

Tình huống cơ bản là như vậy. Trịnh Xá, La Cam Đạo, bắt đầu từ chiều hôm nay, hoạt động tìm kiếm trong vòng năm ngày sẽ do các ngươi tiến hành, trong năm ngày này ta cũng phải tiến hành kế hoạch của ta. Đến ngày thứ ba, Trịnh Xá ngươi phải đưa Chiêm Lam trở về căn cứ này, không cần biết có tìm được vị trí Allspark hay không, các ngươi nất định phải trở về...

Trịnh Xá đáp ứng mấy câu này của Sở Hiên, đồng thời cũng cười khổ không ngừng, thế giới Transformers lần này thật sự không có nguy hiểm sao? Mấy chục triệu robot tồn tại, lại còn nơi cất giấu Allspark có Decepticon tụ tập, sức chiến đấu của lũ robot này, bất kỳ dạng nào cũng đủ khiến Trung Châu đội lâm vào cảnh vạn kiếp bất phục. Có lẽ trước mắt ưu thế duy nhất của Trung Châu đội là lấy được "thế" của thế giới này, không cần biết là chính phủ nước Mỹ, hay là vũ khí hạt nhân còn chưa lấy được, đây đều là "thế" mà Trung Châu đội đang có được, mà Sở Hiên cũng cho rằng đó là nhân tố quan trọng có thể xoay chuyển tình hình, mấu chốt là phải xem hắn làm thế nào khống chế cái "thế" này.

Một phe khác, Tiêu Hoành Luật sau khi tiếp nhận nhiệm vụ Sở Hiên giao cho cũng lâm vào trầm tư, trong lòng lại càng thấp thỏm bất an.

"....Hắn giao nhiệm vụ tạo mồi cho ta, chẳng lẽ hắn đã phát hiện ra kế hoạch của ta? Không thể nào? Kế hoạch này ta thậm chí chưa từng để lộ một chút manh mối, hắn dù thần kỳ đến đâu cũng không thể nào phát hiện ra mới đúng, tại sao hắn lại làm như vậy chứ?"

Mặc kệ thế nào, đến ngày thứ hai Trịnh Xá mang theo Chiêm Lam, La Cam Đạo điều khiển robot, chia làm hai hướng bay đi, nhất định phải tìm được nơi robot tập trung số lượng lớn trong vòng năm ngày. Đương nhiên, trước khi Trịnh Xá rời đi đã dùng chiếc nhẫn chuyển hóa một lượng lớn năng lượng Energon, chiếu xạ hoàn toàn lớp vỏ ngoài cho robot của La Cam Đạo thành đặc trưng của Autobot, như vậy chỉ cần đến gần nơi Decepticon tập trung đông đảo thì số robot đó chắc chắn sẽ đi đầu tấn công hắn, cũng giúp hắn khỏi phải tới mỗi thành phố lại phải hạ thấp xuống tấn công.

Thời gian trôi nhanh, trong những ngày này ngoài ba người đi ra ngoài hành động thì chín người còn lại đều ở lại trong căn cứ, bọn họ không có cử động gì đặc biệt mà quân đội Mỹ cũng không khống chế quá mức với họ. Ngược lại, Sở Hiên lấy ra một số vật phẩm công nghệ cao khiến các nhân viên nghiên cứu lập tức như điên cuồng, vùi đầu vào nghiên cứu, ví dụ như một mảnh kim loại giống như sắt vụn thực tế lại là tài liệu kim loại cực kỳ hiện đại, con người hoàn toàn không cách nào chế tạo ra được. Đó là một mảnh hợp kim Gundarium Sở Hiên trực tiếp lấy xuống từ robot của La Cam Đạo, với trình độ khoa học của loài người hiện tại chắc chắn là không thể bắt chước được, cũng càng khiến ánh mắt của quân đội Mỹ tập trung vào người Sở Hiên.

-Tiếp theo thì sao? Ngươi làm nhiều chuyện như vậy là muốn có được mật mã hạt nhân? Đó là mật mã động, dùng một lần là bỏ, mỗi quả đạn lại cần một mật mã mới, ngươi có thể đảm bảo đánh cắp được tất cả mật mã?

Trịnh Xá tò mò hỏi Sở Hiên.

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Đương nhiên là không thể lấy trộm tất cả mật mã, cho nên căn bản không phải trộm mà là khống chế điểm khởi tạo mật mã, do vấn đề bảo mật vũ khí hạt nhân, muốn từ bên ngoài đánh cắp mật mã gần như là không có khả năng, nhưng nếu từ trong nội bộ thì sao đây? Khi ông ta dùng chìa mở vali hạt nhân(*) chứa máy tính tạo mã, đó chính là lúc chúng ta ra tay... Chiêm Lam, Triệu Anh Không, bắt đầu hành động đi.

(*)Nuclear briefcase: tại Mỹ đc gọi là Nucler Football hoặc Atomic Football, ở Nga đc gọi là Cheget. Nucler Football của Mỹ là một chiếc cặp đen do tổng thống Mỹ sử dụng để phát động tấn công bằng hạt nhân khi không ở trong trung tâm điều khiển (ví dụ phòng nghị sự tại Nhà Trắng)

487. Mật Mã Đến Tay (1)

- Hành động của người tên là Sở Hiên đó rất kỳ quái.

Cấp cao trong quân đội Mỹ cùng cấp cao trong chính phủ đều tập hợp trong một gian phòng bí mật bàn bạc, đối tượng thảo luận chính là nhóm người tự xưng là chiến sỹ tương lai, còn có người tên là Sở Hiên đó.

-Ta nghĩ mọi người đều đã rõ, khả năng nhóm người này đến từ tương lai mặc dù là có nhưng tuyệt đối không lớn, vì thế ta mới cho người bắt đầu giám sát họ từ hai ngày trước, hơn nữa còn sắp đặt máy giám sát tối tân nhất trong phòng mấy nhân vật chủ yếu. Trước mắt theo phản ứng thì họ không hề phát hiện ra những máy móc này, nhưng cũng chính vì vậy mới để chúng ta phát hiện sự khác thường của gã Sở Hiên kia.

Aslan Roosevelt quay sang cảnh vệ phía sau gật đầu, người này vội vàng tới cạnh tường ấn mấy nút, lập tức cả căn phòng tối sầm lại, đối diện chiếc bàn mọi người đang ngồi xuất hiện một màn hình, trên màn hình là cảnh Sở Hiên đang tập trung tinh thần sử dụng máy tính.

Aslan nhìn màn hình nghiêm túc nói:

- Trình độ vi tính của người này cực kỳ cao, sau khi hắn rời phòng chúng ta đã phái chuyên gia tới kiểm tra máy tính của hắn nhưng dấu vết sử dụng máy tính đã bị xóa bỏ hoàn toàn. Ngoài ra do chiếc máy tính này kết nối với mạng nội bộ của cả căn cứ quân sự nên sau đó chuyên gia kia đặc biệt tiến hành phân tích bên trong mạng nội bộ, chúng ta phát hiện... Người này đang cố gắng xâm nhập vào chỗ cơ mật của căn cứ, tường lửa đã bị hắn tạo ra một lỗ hổng, mà chỗ hắn muốn tiến vào chính là vị trí mật mã hạt nhân.

Lời vừa nói ra, mọi người trong phòng lập tức vừa kinh hãi vừa tức giận, trong đó một viên sỹ quan da đen lớn tiếng nói:

- Vậy ngài còn chờ gì nữa? Bắt giữ tất cả bọn chúng lại, thẩm vấn xem ai đứng đằng sau giật dây chúng? Tình hình thế này chẳng lẽ còn phải dung túng cho những kẻ đó sao? Sớm đã cảm thấy bọn chúng đang nói láo, cái gì không nói, hết lần này tới lần khác lại nói cái gì người từ tương lai tới, chuyện như vậy...

Aslan lại nhìn sang một nhân viên nghiên cứu đang ngồi đối diện chiếc bàn, nói:

- Mời ông nói tới những thứ gã Sở Hiên đó mang ra đi, đúng rồi, còn mảnh kim loại đó nữa...

Người này tuổi tác còn lớn hơn Aslan Roosevelt, khoảng sáu, bảy mươi tuổi, tinh thần vẫn còn rất tốt, chỉ thấy ông ta đứng lên cầm một tập báo cáo số liệu, thần sắc mang vẻ cuồng nhiệt, nói:

- Những thứ nhỏ đó tạm thời chưa cần nói, chênh lệch với trình độ khoa học kỹ thuật của chúng ta hiện tại không quá năm mươi năm, đương nhiên, cũng là kỹ thuật rất hữu dụng. Quan trọng nhất là phẩm chất thứ kim loại đó, không thể ước đoán được là vượt trước trình độ khoa học của chúng ta bao nhiêu năm, nhưng tôi dám đảm bảo, thứ kim loại này thật sự còn tiên tiến hơn cả kim loại cấu tạo nên robot Decepticon. Nói các khác, thứ kim loại này đại biểu cho một thế giới công nghệ cao hoàn toàn vượt xa thế giới của chúng ta.

-Ngoài kim loại ra, họ còn sử dụng được kỹ thuật không gian, biết điều này đại biểu cho cái gì không? Thuần thục kỹ thuật không gian, đại biểu cho việc tiến bộ hơn trình độ khoa học của chúng ta hiện tại ít nhất là ba trăm năm tới năm trăm năm! Đây là bằng chứng hoàn toàn không thể giả tạo được! Vì thế tôi cho rằng họ thật sự đến từ thế giới tương lai! Còn về những chuyện xấu xa của chính trị gia các vị thì tôi không biết,

http://tieulun.hopto.org

tôi chỉ là một nhân viên nghiên cứu, chỉ hy vọng có thể nghiên cứu được kỹ thuật không gian kỳ diệu vô cùng này thôi!

Ông ta nói xong lại khiến một số chính khách phải đỏ mặt, bởi vì chứng cớ lớn nhất khiến họ cho rằng nhóm người kia không phải chiến sỹ tương lai chính là vũ khí của bọn họ không thể ngăn cả bức xạ từ Allspark, hơn nữa cũng không biết hy vọng lớn nhất của loài người là cái gì. Có điều lúc này nghe ý tứ của nhân viên nghiên cứu kia, những chiến sỹ tương lai này rất có thể là vật hy sinh bị chính phủ tương lai đẩy tới thế giới này,cũng tức là kỹ thuật di chuyển xuyên thời gian không ổn định hoặc trực tiếp là vật hy sinh chính trị nên mới khiến họ không thể tiếp xúc được tới cơ mật cấp cao trong nội bộ chính phủ, mà chín phủ tương lai rất có thể đã nắm giữ được Allspark, nói như vậy...

Aslan có chút xấu hổ nói:

- Có phải do nguyên nhân chính trị hay không trước mắt vẫn còn quá sớm để kết luận, tuy nhiên từ một số tin tức, bọn họ thật sự có một số yếu tố của chiến sỹ tương lai, ví dụ như vũ khí công nghệ cao, ví dụ như kỹ thuật không gian, ví dụ như tố chất thân thể vượt xa người bình thường. Những thứ này cộng lại đều có thể chứng minh họ tới từ tương lai, nhưng đồng dạng, bọn họ cũng có rất nhiều sơ hở không thể giải thích được, tóm lại chúng ta vẫn phải tiếp tục giám sát chặt chẽ...

Aslan Roosevelt còn chưa dứt lời, cánh cửa phòng hội nghị đột ngột bị đẩy tung, mọi người đều ngạc nhiên nhìn lại, chỉ thấy mấy người mặc áo đen đang đứng đó, bọn họ vội vã nói:

- Tổng thống, không hay rồi, tên Sở Hiên đang bị giám sát, theo hình ảnh camera... Hắn đã tiến vào kho mật mã hạt nhân!

-Không thể nào!

Aslan lập tức kinh hãi, kêu lên:

-Chuyện này không thể xảy ra! Mật mã vũ khí hạt nhân mặc dù có thể dùng Cặp Đen (vali hạt nhân) truyền tới căn cứ, sau đó truyền đến những nơi cất giữ đầu đạn hạt nhân, nhưng Cặp Đen muốn mở cần phải có chìa khóa, chìa khóa đang ở chỗ ta! Từ bên ngoài sao có thể phá giải được?

Nói đoạn, ông ta còn gỡ trên cổ xuống một chiếc chìa khóa màu bạc trông rất bình thường, chiếc chìa khóa này chính là quyền lực tối cao trong cả đất nước, chìa khóa khống chế vũ khí hạt nhân.

Mặc dù nói như vậy nhưng tất cả mọi người đều đổ mồ hôi lạnh, đây dù sao cũng không thể so sánh với mất trộm khoa học kỹ thuật bình thường, đây là vũ khí hạt nhân, một đầu đạn đủ sức xóa sổ cả một thành phố, hơn nữa trong tình huống đặc biệt như hiện tại, một đầu đạn hạt nhân phóng ra có thể khiến loài người lâm vào cảnh hủy diệt.

-Mau lên! Giám sát cẩn mật Sở Hiên! Không được để hắn tiếp xúc với bất kỳ kẻ nào trong đội! Không được để hắn rời khỏi phòng, ngắt mạng nối máy tính trong phòng hắn, nếu hắn cường hành rời đi... Giết không cần hỏi!

Aslan Roosevelt vội vàng nói, tiếp đó chạy thẳng về phòng mình.

Cặp Đen là một chiếc máy tính xách tay, cần một chiếc chìa khóa để mở, nếu muốn sử dụng vũ khí hạt nhân, ngoài cần tổng thống dùng chìa khóa khởi động máy tính, sinh ra một đoạn mật mã, còn càn ba người khác đồng thời xác nhận đoạn mã này. Tiếp theo truyền mật mã tới nơi cất giữ đầu đạn hạt nhân, sau đó dựa vào mật mã này do hai viên sỹ quan quản lý trưởng và phó đồng thời mở khóa mã rồi mới có thể phóng đầu đạn hạt nhân!

Tất cả mật mã hạt nhân đều bắt đầu từ chiếc chìa khóa mở Cặp Đen, vì thế nó mới là tượng trưng cho quyền lực cao nhất của một quốc gia, mà lúc này, quyền lực tượng trưng đó không ngờ lại bị người ta trộm mất! Chuyện này thật sự không có khả năng!

-Sao lại vậy được! Chiếc chìa khóa luôn ở chỗ ta! Sao lại có thể bị người khác trộm mất!

Aslan khẽ thì thào, cả người đầy mồ hôi lạnh đi về phòng mình. Mặc dù nói Sở Hiên đã lấy được mật mã hạt nhân nhưng đánh chết ông ta cũng không tin, ông ta nhất định phải chính mắt mình xác nhận Cặp Đen

http://tieulun.hopto.org

vẫn an toàn, hoặc là xác nhận nó đã bị Sở Hiên trộm đi, dù là thế nào đi nữa cũng có thể giúp ông ta bình tĩnh lại.

Bên ngoài cửa có vài cảnh vệ đang đứng gác, Aslan trực tiếp lao vào trong phòng, khóa chặt cửa lại, tiếp đó không nói một tiếng bước tới bên tường bấm một loạt mã số. Sau khi nhập mã xong, bức tường bỗng mở ra, từ bên trong một chiếc cặp màu đen đặt trên khay từ từ nhô ra.

Aslan run run lấy chiếc chìa khóa đeo trên cổ xuống, sau đó cẩn thận cắm vào lỗ khóa phía trước Cặp Đen, xoay xoay mấy cái, chiếc cặp lập tức mở ra. Một chiếc máy tính màu đen đặt bên trong Cặp Đen, khi chiếc cặp mở ra, màn hình máy tính cũng sáng lên.

Aaslan Roosevelt hít sâu mấy hơi, run rẩy gõ dãy mật mã mấy chục số, tiếp đó trên màn hình máy tính xuất hiện một loạt trình đơn, trong đó mục số lượng mật mã mới là không.

-Phù... Không hề, không hề bị đánh cắp, dọa ta...

Aslan vừa nói vừa lau mồ hôi, toàn thân như hư thoát.

Đúng lúc này, một tràng tiếng chuông điện thoại vang lên, ông ta lập tức giật bắn người, tiếp đó tức giận lôi máy di động trong túi ra.

"Tổng tống, họ đã tra xét toàn thể mạng nội bộ, không có bất kỳ dấu vết nào đã có người lẻn vào, khu vực mật mã vũ khí hạt nhân hoàn toàn yên ổn, cả tường lửa cũng không có biểu hiện gì... Tin tức bên giám sát có sai lầm!"

Aslan thở phào một hơi, nói:

- Hiểu rồi, giải trừ quản thúc với Sở Hiên, hắn không bị nghi ngờ nữa...

Aslan vừa gấp điện thoại lại đột nhiên cảm thấy trong đầu ong lên, lâm vào trạng thái mê mang thất thần. Từ bóng tối trong góc tường một cô bé bước ra, cô bé này chính là Triệu Anh Không, nàng yên lặng bước qua chỗ Aslan, trực tiếp tới chỗ chiếc máy tính nhỏ, tiếp đó đặt một đĩa CD vào trong ổ đĩa. Một loạt số liệu xuất hiện trên màn hình, đái khái khoảng mấy chục giây sau, màn hình máy tính lại khôi phục nguyên trạng, Triệu Anh Không bèn lấy chiếc đĩa ra.

"Sở Hiên, hàng đã được chuyển, ẩn nấp đến khi cảnh vệ đổi ca thì ta sẽ ra."

Trịnh Xá khẽ thì thào trong ý thức, mà đồng thời trong ý thức nàng cũng vang lên tiếng của Sở Hiên:

"Vất cả cho ngươi rồi, mật mã vũ khí hạt nhân đã đến tay, Chiêm Lam, giải trừ khống chế tinh thần cho hắn, xóa đoạn ký ức này đi..."

Đến lúc này, mật mã vũ khí hạt nhân của nước Mỹ đã bị Sở Hiên đoạt được, mấy người Trịnh Xá chứng kiến toàn bộ quá trình từ đầu đến cuối đương nhiên là vô cùng bội phục. Tiêu Hoành Luật thì bĩu môi coi thường nhưng trong lòng hắn cũng cảm thấy chiêu này của Sở Hiên thật sự quá đẹp, từ bên ngoài chắc chắn là rất khó phá vỡ tường lửa các loại nhưng nếu từ trong nội bộ trực tiếp đoạt lấy cùng hạ lệnh thì sao? Chiêu này của Sở Hiên hắn không chắc có thể nghĩ ra được...

Tiếp đó, ngày thứ tư sau khi La Cam Đạo rời đi, hắn đã tìm ra nơi Decepticon tập trung, chỉ là số lượng robot ở đây không ngờ còn vượt xa sự tưởng tượng của mọi người...

tạm nghỉ mấy hôm, đi tình nguyện miền trung

488. Mật Mã Đến Tay (2)

-Vị trí là ở giữa hai bang Missouri và Illinois.

La Cam Đạo nhìn một tấm bản đồ nước Mỹ, khẽ nói:

-Theo hệ thống định vị ngươi giao cho ta thì đó là thành phố St.Louis nằm giữa hai bang này, bên trong đã sớm bị robot dọn sạch, sửa đổi lại hoàn toàn thành một cứ điểm bằng sắt thép. Mặt đất là sắt thép, kiến

http://tieulun.hopto.org

trúc là sắt thép, bốn phía xung quanh thành phố là bốn tòa tháp bằng thép lớn cao đến mấy trăm mét, toàn bộ cứ điểm đều được tạo thành bằng sắt thép.

-Diện tích bao nhiêu?

Sở Hiên nhíu mày hỏi.

La Cam Đạo lắc đầu đáp:

- Diện tích cụ thể chưa kịp nhìn kỹ, có điều theo quy mô bên ngoài thì căn cứ này cũng không lớn lắm, so với thành phố St.Louis ban đầu thì nhỏ hơn một chút, xung quanh còn có một số khu vực đổ nát của thành phố còn chưa được dọn dẹp hết. Tuy nhiên, khi ta tới gần thành phố này thì từ bên trong robot đổ ra đông nghìn nghịt, thật sự phô thiên cái địa, mặc dù phần lớn robot không thể biến hình nhưng số lượng đạn truy tìm từ dưới đất phóng lên cực nhiều, cũng may là lúc đó ta còn cách mặt đất mấy trăm mét, tác dụng của vòng cổ long tinh cũng rất tốt, nếu không chỉ vài giây là đã bị bắn thành mảnh vụn rồi.

-Lúc đó ta liền biết mình đã tìm được căn cứ của Decepticon, nhưng không đợi ta phim mở hệ thống phóng điện chạy trốn, từ phía dưới trụ sở đột nhiên có mấy trăm máy móc phi hành bắn ra, có trực thăng, có máy bay chiến đấu, còn có cả mấy robot không ngờ biến được thành tàu vũ trụ. Sức tấn công của đám robot bay này rất mạnh, lượt bắn đầu tiên toàn là loại đạn năng lượng hạt, mỗi viên to bằng quả bóng rổ, bắn trúng vòng bảo vệ lập tức nổ tung. Chỉ một hai giây, năng lượng dự trữ trong robot đã chỉ còn lại một nửa, sau đó sử dụng hệ thống phóng điện điên cuồng chạy trốn, bây giờ trong robot chỉ còn lại tối đa khoảng 10% đến 20% năng lượng.

Trong lúc nói La Cam Đạo vừa kinh hãi vừa cảm thán, nhưng nội dung câu chuyện lại khiến tất cả mọi người phải nhíu mày, Trịnh Xá hỏi:

- Có nhiều robot biến hình như vậy sao? Theo kịch bản gốc tối đa chỉ có mấy tên Decepticon, cho dù sau đó bọn chúng kêu gọi thêm nhiều Decepticon khác từ vũ trụ tới thì cũng không thể nhiều đến thế chứ? Mấy trăm robot có thể biến thành trạng thái bay?

Uy lực của robot Decepticon vốn có so với robot do Allspark bức xạ tạo ra hoàn toàn khác biệt nhau, một là lớp vỏ kim loại bên ngoài khác nhau, hai là vũ khí sử dụng khác nhau. Vũ khí mà robot do bức xạ tạo ra sử dụng vốn là vũ khí của trái đất, ví dụ như súng máy, tên lửa chống tăng cỡ nhỏ các loại, còn Decepticon vốn là sinh vật máy móc đến từ ngoài hành tinh, vũ khí chúng sử dụng là vũ khí năng lượng cùng đạn uy lực cao, hơn nữa còn có khả năng biến hình tăng tính cơ động, một robot Decepticon có thể đối kháng với mấy chúng robot thông thường.

Tiêu Hoành Luật lại lắc lắc đầu nói:

- Kỳ thật đấy là chuyền tất nhiên, ách, hình dung thế nào bây giờ? Trước hết nói về xuất xứ của Decepticon nhé, theo như kịch bản phim mà ta xem... Không phải kịch bản anime Transformers, dù sao thì chúng ta hiện tại cũng đang ở trong thế giới phim điện ảnh, vì thế cứ lấy kịch bản phim điện ảnh làm chuẩn đi. Xuất xứ của robot Transformers bắt nguồn từ sự tồn tại của nguồn năng lượng vô hạn Allspark, mà phóng xạ của nó có thể khiến máy móc thiết bị của loài người biến thành robot, vậy thì hành tinh Cybertron của các robot không phải cũng sẽ biến thành robot giống như thế sao? Nếu đã đều là robot, tại sao robot bị bức xạ biến hình trên trái đất lại yếu còn robot ngoài hành tinh lại mạnh? Chẳng lẽ chỉ vì vỏn vẹn bởi tài liệu kim loại tại hai hành tinh khác nhau? Như thế cũng không thể giải thích được, tối đa chỉ là lớp vỏ ngoài khác nhau thôi, vũ khí khác biệt, không thể biến thành hình thái khác, đó mới là chênh lệch giữa robot trái đất do bức xạ tạo thành và robot ngoài hành tinh, mà ý kiến của ta là...

-....Sự mạnh yếu của đám robot này có liên quan đến bức xạ của Allspark, càng tiếp xúc lâu với Allspark, thực lực của robot càng mạnh mẽ, mặc dù chỉ là suy đoán nhưng có thể giải thích được cho vấn đề ta đặt ra lúc trước, khác biệt thực lực giữa hai bên. Đồng thời, nó còn có thể giải thích mộ vấn đề khác, đó là tại sao lại đột nhiên xuất hiện mấy trăm robot có thể biến hình, bởi vì chúng đã lấy được Allspark khá lâu, thời gian này đủ để một số robot tinh nhuệ trong số chúng tiến hóa.

Tiến hóa, giống như con người mở cơ nhân tỏa không ngừng mạnh lên, những robot này không ngờ cũng trải qua quá trình như vậy. Mặc dù là dựa vào tác dụng của ngoại lực nhưng cũng đủ khiến người ta phải kinh ngạc, như vậy, chỉ cần thời gian tiếp tục trôi đi, đến cuối cùng sẽ xuất hiện hàng chục triệu robot có

http://tieulun.hopto.org

khả năng biến hình, thậm chí siêu cấp robot càng đáng sợ hơn, cứ như thế, đám robot ngoài hành tinh này lại càng thêm không thể chiến thắng.

Trịnh Xá thở dài nói:

- Chủ Thần vẫn là như vậy, sắp xếp cho chúng ta một chỗ nhìn qua có vẻ không hề nguy hiểm, giống như bộ phim Alien 1chúng ta phải đối mặt lúc trước vậy, chỉ cần đi theo Alien cùng trở về trái đất, lúc đó chúng ta cơ bản có thể bình yên sống sót, nhưng theo thời gian Alien sinh sản, tối đa là mấy năm sau chúng ta sẽ bị cả biển Alien nuốt chừng. Tình huống hiện tại cũng như vậy, chúng ta tùy tiện kiếm một nơi trên trái đất ẩn cư, sau đó không ngừng rèn luyện sức mạnh, một năm, hai năm, mười năm, hai mươi năm, nếu cho ta hai mươi năm rèn luyện cùng ngưng luyện nội lực, không biết chừng ta thật sự có thể trở thành người tu chân, đến lúc đó còn sợ robot nào nữa? Chỉ là đến lúc đó số lượng robot sớm đã đạt đến mức vô cùng kinh khủng, hơn nữa trải qua hai mươi năm bức xạ tiến hóa, thực lực của mấy tên Decpticon tối cao như Megatron sẽ đạt tới mức độ kinh khủng đến thế nào đây?

Những câu này của Trịnh Xá cũng là suy nghĩ của phần lớn mọi người, mặc dù Chủ Thần không quy định thời gian hạn chế để hoàn thành bộ phim kinh dị lần này, nhưng tình hình trước mắt đã sáng tỏ, nếu thật sự đúng như phong đoán của Tiêu Hoành Luật ở thế giới này bọn họ càng đợi lâu càng nguy hiểm. Chỉ cần trải qua mấy tháng bức xạ nữa thì có trời mới biết sẽ có bao nhiêu robot cao cấp xuất hiện, không bằng bây giờ nhân lúc số lượng robot cấp cao còn ít, lợi dụng đầu đạn hạt nhân tấn công, sau đó mọi người tiến hành kế hoạch nhử mồi rồi lại lấy Trịnh Xá làm chủ lực tiến hành tập kích bất nhờ, đây mới là chuyện quan trọng nhất họ phải hoàn thành.

Nếu mọi chuyện đã được bàn bạc xong, căn cứ chính của Decepticon đã tìm được, mật mã khống chế vũ khí hạt nhân của nước Mỹ đã nằm trong tay, tiếp tục trì hoãn nữa chỉ khiến robor Decepticon càng mạnh thêm, vì thế mọi người lập tức cáo từ chính phủ Mỹ rời đi. Theo Sở Hiên ra hiệu, Trịnh Xá cũng không dấu giếm, nói rõ vị trí căn cứ của Decpticon, hơn nữa còn trịnh trọng cáo từ Optimus Prime và Bumblebee. Đương nhiên, trong lòng Trịnh Xá thật sự muốn chữa trị lại cho hai Autobot này, chỉ là năng lực của hắn không thể làm được cho nên chỉ có thể tiếc nuối từ biệt hai robot.

-Không có hy sinh, sẽ không có thắng lợi... Nhưng có đôi lúc, hy sinh sẽ khiến người ta quá đau khổ, nếu như có thể không hy sinh mà giành được thắng lợi thì tốt quá.

Khi rời đi, Trịnh Xá khẽ thì thào nói.

Do thực lực Decepticon quả thật rất kinh khủng, chưa cần nói đến cả chục triệu robot phổ thông, chỉ riêng mấy trăm robot có khả năng biến hình đã rất khủng bố rồi. Cho dù mọi người có vòng cổ long tinh bảo vệ nhưng đối mặt với số lượng cùng hỏa lực áp đảo tuyệt đối, xác suất sống sót vẫn thấp đến đáng thương, vì thế chưa định kế cẩn thận, họ căn bản không dám vội vã tấn công.

- Đến đây là được rồi, chỗ này còn cách trụ sở căn cứ hơn một trăm kilomet, sử dụng hệ thống phóng điện của Goblin glider tối đa chỉ mất vài phút. Tình huống cơ bản là như vậy, để triển khai kế hoạch nhử mồi, Tiêu Hoành Luật, các ngươi chờ tại phía tây, đến khi dẫn dụ được một lượng lớn robot có thể tùy ý bay về hướng tây, còn bọn ta sẽ chờ tại phía đông, chỉ cần các ngươi dẫn dụ hắn đám robot ra xa, nhiệm vụ còn lại cứ giao hết cho bọn ta.

Sở Hiên nhìn Tiêu Hoành Luật nghiêm túc nói.

Tiêu Hoành Luật ngắt ngắt tóc trán, cẩn thận hỏi:

- Thời gian thì sao? Thời gian tiến hành kế hoạch? Phải hoàn thành trong vài ngày?

- Việc này không có quy định cụ thể, do mật mã vũ khí hạt nhân bình quan cứ năm ngày thay đổi một lần, trong vòng năm ngày ta sẽ không khởi động mã virus, do đó sau năm ngày các ngươi tùy cơ chờ đợi. Sau khi ba quả bom khinh khí luân phiên công kích, trong vòng sáu tiếng đồng hồ các ngươi phải tiến vào địa điểm oanh kích tiến hành thăm dò công kích. Phóng xạ hạt nhân từ bom khinh khí ít nguy hiểm hơn bom nguyên tử nhiều, hơn nữa cho dù có bị phóng xạ nhiễm vào thì khi trở lại Chủ Thần không gian hoàn toàn có thể chữa trị hoàn toàn nên các ngươi không cần quá quan tâm đến vấn đề này. Đương nhiên, để dự phòng phóng xạ hạt nhân có thể gây nguy hiểm, đây là ba tấm Tam Thanh đạo phù, khi các ngươi tiến vào trung tâm phóng xạ thì dán vào người.

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên bình thản nói, nhìn qua hắn thuần túy chỉ như đang dặn dò vậy.

Tiêu Hoành Luật lựa chọn hai người Bá Vương cùng Triệu

Anh Không, bọn họ một xa một gần, vũ khí một kỹ thuật cao một ma pháp truyền thuyết, mà Tiêu Hoành Luật sau khi tiêm Progenitor virus cũng đã mở cơ nhân tỏa,hoàn toàn có thể sử dụng Goblin glider, chỉ cần hai người họ sử dụng kế hoạch nhử mồi xong sẽ sư dụng gilder mang họ cùng bỏ chạy.

Tiêu Hoành Luật không nói gì thêm nữa, chỉ nhìn Sở Hiên yên lặng gật đầu rồi ngắt ngắt tóc trầm tư.

"Tổng thống Mỹ chắc là đã nhận được thiếp mời và tín hiệu ta nhân được? Như vậy muộn nhất là trong vòng một tuần quân đội có thể bao vây xung quanh đây, sau đó dựa vào cửa ngầm Sở Hiên để lại trong bố cụ trước... Chỉ cần vũ khí hạt nhân bắt đầu công kích, kế hoạch của ta sẽ có thể thuận lợi triển khai, tiếp đó... Trung Châu đội chúng ta chắc chắn cố thể hoàn toàn yên ổn hoàn thành nhiệm vụ phim kinh dị lần này, hừ, đến lúc đó mới cho ngươi biết, ta tuyệt đối không phải loại vô dụng!"

Tiêu Hoành Luật nghĩ tới đây nhất thời mỉm cười, liếc nhìn Sở Hiên rồi lại nhìn về tòa tháp kim loại mơ hồ như ẩn như hiện phía xa... Còn vài ngày nữa, rồi tất cả sẽ trở thành cát bụi!

mệt phát ốm

489. Xếp Đặt Cùng Bị Xếp Đặt (1)

Trong vòng năm ngày, ai cũng đều không thoải mái, mặc dù ẩn nấp cách cứ điểm sắt thép kia rất xa nhưng mọi người vẫn cảm thấy bị uy hiếp, bởi vì cứ hai tiếng sẽ có một nhóm robot tuần tra qua vị trí họ, mấy lần suýt bị bọn chúng phát hiện khí tức Autobot trên người, bất đắc dĩ mọi người chỉ có thể lùi thêm 50km nữa, lúc này đến cả thông tin giữa hai đội cũng cực kỳ khó khăn.

- Sở Hiên, ngươi rút cuộc là đang nghĩ tới chuyện gì vậy?

Trịnh Xá vừa cời đống lửa vừa tò mò hỏi:

- Tuy chỉ là trực giác của ta nhưng ta vẫn cảm thấy ngươi hình như vẫn đang bày mưu tính kế chuyện gì đó, hơn nữa Tiêu Hoành Luật tựa hồ cũng đang suy tính, hai người các ngươi rút cuộc là đang muốn là cái gì? Phải hiểu là không cần biết các ngươi thông minh đến thế nào, cũng vẫn cứ là một thành viên của Trung Châu đội, không nên tùy ý ngoan cố tính kế như vậy.

Sở Hiên quay đầu lại liếc nhìn Trịnh Xá nhưng lại không nói gì, tiếp tục ăn thức ăn, sau khi đến căn cứ quân sự hắn thuận tay mang theo rất nhiều chuối tiêu.

Trịnh Xá thấy Sở Hiên không nói chuyện, nhất thời cũng có vẻ rất bất đắc dĩ, vì thế hắn chỉ có thể quay sang những thành viên khác trao đổi mấy câu, đặc biệt là với Chiêm Lam, trong đó mấu chốt là quét hình tinh thần lực của Chiêm Lam với cả căn cứ.

- Từ mặt đất xuống sâu năm mươi mét đã bị đào bới cải tạo thành mấy tầng không gian, mỗi tầng đều lớn hơn cứ điểm trên mặt đất, thậm chí lớn hơn cả thành phố St.Louis đã bị phá hủy, không gian sâu dưới năm mươi mét ta không thể thăm dò được, có cảm giác như bị che phủ...

Chiêm Lam nhắm mắt nói, không nghĩ rằng bên tai đột nhiên truyền tới một luồng hơi ấm, sợ đến nỗi phải mở bừng mắt ra, quả nhiên thấy Trịnh Xá đang ghé miệng vào tai nàng nói:

- Không cần phải liên tục sử dụng quét hình tinh thần lực, em cũng nói thử xem giữa hai người bọn họ có thể xảy ra chuyện gì không.

Chiêm Lam kinh dị nhìn Trịnh Xá, khi thấy hắn mỉm cười gật đầu nàng mới cúi đầu vuốt vuốt trán, rồi thì thào nói:

- Em nghĩ khả năng lớn nhất là bất đồng về sử dụng vũ khí hạt nhân, cũng có thể nói là hai bên đều tiến hành bố cụ trên vũ khí hạt nhân, còn vấn đề chi tiết thì em không thể rõ ràng được. Lại nói tiếp, Tiêu Hoành Luật lựa chọn Triệu Anh Không, anh không cảm thấy đáng nghi sao?

- Đáng nghi?

http://tieulun.hopto.org

Trình Xá cũng cảm thấy tò mò, kỳ quái hỏi:

- Cái gì đáng nghi?

- Triệu Anh Không là mấu chốt để họ đánh cắp mật mã hạt nhân, mặc dù em có thể khống chế người ta trong thời gian ngắn nhưng không thể như chuyên gia thôi miên trong tiểu thuyết, phim ảnh, ám thị một đoạn thông tin vào trong ý thức một người, để người đó mấy ngày sau lại tiến vào trạng thái thôi miên, chuyện như vậy em không thể làm được. Mà mật mã hạt nhân lại là mật mã động, mỗi lần lại sinh ra một dãy số hoàn toàn mới, vì thế muốn em dùng biện pháp không chế để lấy được mật mã căn bản là không có khả năng, ẩn nấp, âm thầm di chuyển của Triệu Anh Không mới phù hợp với yêu cầu của họ nhất, chỉ cần để cô ấy lẻn vào trong lúc em đang khống chế tổng thống Mỹ, sau đó đưa đĩa CD chứa virus vào là được.

Chiêm Lam cười nói.

- Đúng thế, kế hoạch của Sở Hiên vốn là như vậy, việc này cung không cần nghi ngờ gì nhiều phải không?

Trịnh Xá kỳ quái nhìn Chiêm Lam, nhưng lại thấy trên mặt nàng thoáng vẻ cười, hắn đột nhiên bừng tỉnh:

- Anh hiểu rồi, cái đĩa CD ấy vẫn luôn ở chỗ Triệu Anh Không, chỉ cô ấy mới biết Tiêu Hoành Luật có động tay động chân gì lên đó hay không, vì thế Tiêu Hoành Luật mới cố tình lựa chọn cô ấy, nếu không với thực lực cận chiến của Triệu Anh Không, khi làm mồi nhử thật sự không thể có tác dụng như nhân tài lĩnh vực công nghệ cao như Bá Vương, Vương Hiệp, thậm chí cả La Cam Đạo điều khiển robot cũng hữu dụng hơn nhiều.

Chiêm Lam mỉm cười không đáp, chỉ có ánh mắt nhìn Trịnh Xá vẫn ôn nhu như nước.

Đã nghĩ thông suốt Tiêu Hoành Luật xếp đặt thiết kế như thế nào, cho dù vẫn chưa biết hắn rút cuộc là đang làm cái gì nhưng nếu cả Triệu Anh Không cũng hỗ trợ hắn hoàn thành bố cục này, hơn nữa còn che giấu đi thì có thể thấy Tiêu Hoành Luật hẳn là sẽ không gây ảnh hưởng quá lớn tới đoàn đội. Dù sao hắn cũng vẫn là một đứa bé, tuy thông tuệ dị thường nhưng dù gì cũng chịu ảnh hưởng từ tình cảm, muốn so tài mới người mạnh hơn mình một phen, chỉ cần hắn không gây ảnh hưởng tới bản thân đoàn đội thì chuyện như vậy cứ để hắn làm.

Chỉ là Chiêm Lam trước mặt...

Từ sau khi hồi sinh, Chiêm Lam có vẻ cực kỳ trầm mặc, ít nói, mặc dù Trịnh Xá lúc nào cũng có thể cảm giác được Chiêm Lam vô tình hay cố ý nhìn hắn nhưng nhiều khi nàng chỉ là làm tròn bổn phận của mình, nhiệm vụ của tinh thần lực khống chế giả trong một tiểu đội luân hồi. Ngoài đó ra, nhiều khi Chiêm Lam thậm chí khiến người ta thiếu chút nữa thì quên mất sự tồn tại của nàng, kỳ thật căn bản không cần nói ra, Trịnh Xá cũng hiểu suy nghĩ của Chiêm Lam, nàng đang dùng cách này đóng chặt bản thân, khiến khoảng cách giữa hai người rộng thêm, cho đến khi trở thành người xa lạ...

Lúc này, ở một nơi cách xa nơi đóng quân của nhóm Trịnh Xá, ba người Tiêu Hoành Luật đang chờ đợi bên một bìa rừng, do không có tinh thần lực khống chế giả nên bọn họ còn rút lui ra cách xa căn cứ sắt thép hơn một chút, lại thêm Triệu Anh Không tinh thông kỹ xảo ẩn nấp nên ba người cũng không có khả năng bị phát hiện, lúc này họ đang ngồi bên đống lửa ăn chút thức ăn đơn giản.

- ...Nói như vậy, đĩa CD thật sự đã được truyền vào trong Cặp Đen?

Tiêu Hoành Luật nhìn Triệu Anh Không đang ngồi cạnh, hỏi.

Triệu Anh Không cũng không nói nhiều, chỉ khẽ gật đầu đáp:

- Đĩa CD thật sự đã được đưa vào trong Cặp Đen, cả chương trình của Sở Hiên lẫn... Chương trình ngươi ghi trong đĩa đều được cài vào trong đó.

Tiêu Hoành Luật thở hắt ra một hơi, nhưng vẫn tiếp tục hỏi:

- Vậy Sở Hiên có biết chuyện này không? Ngươi có nói chuyện đĩa CD với hắn không?

Triệu Anh Không ngẩng đầu liếc nhìn hắn rồi lạnh nhạt đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Những chuyện khác ta không nói nhiều, trước đây chúng ta đã hợp tác nhiều lần, chẳng lẽ ta lại là loại người lắm mồm lắm miệng sao?

Tiêu Hoành Luật thở phào, cười nói:

- Yên tâm đi, chỉ là vì ta rất muốn kế hoạch lần này thành công nên mới nghi thần nghi quỷ như vậy. Ha ha ha, nếu Sở Hiên không biết ta làm chuyện này thì không phải lo lắng gì nữa, mai là bắt đầu ngày thứ năm, chờ đợi thôi, chờ bom khinh khí phát nổ...

So với Sở Hiên, thật sự người đầu tiên mà Triệu Anh Không hợp tác chính là thằng nhóc Tiêu Hoành Luật này, mặc dù tất cả đều ử vong trong bộ phim Resident Evil 2 nhưng sự tín nhiệm của Triệu Anh Không với Tiêu Hoành Luật hoàn toàn không thua kém Sở Hiên bao nhiêu, chỉ là trí tuệ của Sở Hiên thật sự cao hơn một bậc so với người khác nên khi hai người này bố cục đối kháng nhau nàng chỉ đứng ở phe trung lập.

Lúc đó Tiêu Hoành Luật trình bày rõ ràng toàn bộ kế hoạch của mình cho Triệu Anh Không, sau khi cân nhắc lợi hại nàng cũng quyết định trợ giúp hắn hoàn thành nó, bởi vì kế hoạch của Tiêu Hoành Luật đối với đoàn đội mà nói gần như không có tác hại gì, ngược lại, nếu có thể thực hiện còn giúp mức độ nguy hiểm của bộ phim kinh dị lần này giảm đi rất nhiều.

Tiêu Hoành Luật viết một chương trình khác xen vào trong đĩa CD của Sở Hiên, ba tiếng đồng hồ sau khi đầu đạn hạt nhân bắn ra, chương trình đó sẽ được kích hoạt.

- Kỳ thật đây chỉ là một trojan nho nhỏ thôi, dù sao thì cũng chỉ có chương trình chính của Sở Hiên là phá hủy được tường lửa và khởi động mật mã mạng mà thôi, những chuyện này căn bản không cần tới một con trojan nhỏ bé, chỉ cần một đoạn mật mã máy tính nho nhỏ là có thể tạo ra được, tác dụng chủ yếu của nó là ra lệnh tấn công... Đối tượng là quân đội Mỹ đang dưỡng sức chờ đợi xung quanh cứ điểm sắt thép, thời gian là ba tiếng đồng hồ sau khi đầu vũ khí hạt nhân oanh tạc cứ điểm!

Đây là kế hoạch của Tiêu Hoành Luật. mặc dù hắn muốn phân cao thấp với Sở Hiên nhưng cũng tuyệt đối không làm chuyện gây nguy hại tới đoàn đội, hắn chẳng qua chỉ muốn mượn chuyện này nói với Sở Hiên rằng, hắn, Tiêu Hoành Luật tuyệt đối không phải loại vô dụng, mặc dù không hẳn là mạnh hơn Sở Hiên nhưng ở một số phương diện hoàn toàn có thể nghĩ tới chuyện Sở Hiên không nghĩ ra, ví dụ như điều động quân đội Mỹ lần này.

- Do vệ tinh bị phá hủy, thành phố bị phá hủy, rất nhiều máy móc thông tin cùng dây cáp điện cũng bị phá hủy, ngoại trừ một số đường dây quân dụng còn bảo tồn thì phần lớn tin tức không thể trao đổi được, trừ phi họ sử dụng mật mã Morse đánh điện báo, có điều tốc độ như vậy trong chiến đấu không thể kịp được. Khi rời đi ta đã để lại cho tổng thống Mỹ một lời nhắn, nói là chúng ta có một loại vi khẩn ăn mòn siêu tốc có thể khắc chế lũ robot này, chỉ cần tìm được căn cứ của bọn chúng là có thể nhanh chóng tiêu diệt, mà trong tương lai ta là binh sỹ gia nhập quốc tịch Mỹ nên muốn để lại một số khoa học kỹ thuật hữu dụng cùng nguồn năng lượng vô cùng Allspark cho nước Mỹ ở thời đại này, vì thế muốn hắn nhanh chóng phái binh bao vây St.Louis, chỉ để chúng ta sử dụng vi khuẩn hủy diệt robot trên quy mô lớn, tiếp đó đoạt lấy Allspark ra, đến lúc áy quân đội bao vây sẽ bắt giữ chúng ta lại...

- Đây là lời nói bề ngoài, nội dung thật sự là khiến quân đội bao vây thành phố St.Louis, sau khi vũ khí hạt nhân công kích được vài giờ, mã trojan sẽ lấy danh nghĩa trụ sở ra lệnh cho quân đội tấn công cứ điểm sắt thép. Mà đến lúc đó, hệ thống vi tính trong trụ sở đã bị virus Sở Hiên viết ra phá hủy hoàn toàn, không ai có thể ngăn cản quân đội Mỹ tấn công cứ điểm sắt thép nữa.

- Đây là kế hoạch của ta, biến quân đội Mỹ thành mồi nhử thay bọn ta! Để bọn họ cùng Decepticon điên cuồng chiến đâu, mấy người Trịnh Xá tố chất đơn độc mạnh hơn hai bên nhiều có thể dễ dàng lẻn vào trong cứ điểm trộm lấy Allpasrk! Sở Hiên, cứ chờ xem, năng lực bố cục của ta tuyệt đối không thua kém ngươi! Hơn nữa còn xếp đặt lại bố cục ngươi bày ra!

Sắc trời dần chuyển sáng, bây giờ đã là bình minh ngày thứ năm, từ hai hôm trước, xung quanh St.Louis đã từ từ có mấy trăm nghìn quân bao vây, chỉ đợi mệnh lệnh từ trụ sở, đội quân hoàn chỉnh cuối cùng của nước Mỹ này sẽ tấn công cứ điểm của robot...

http://tieulun.hopto.org

490. Xếp Đặt Cùng Bị Xếp Đặt (2)

Năng lượng hạt nhân, loài người từ thời nguyên thủy bắt đầu sử dụng củi, sau đó là than gỗ, than đá, dầu mỏ, hoặc là sử dụng sức nước, sức gió, năng lượng mặt trời trong tự nhiên, những loại năng lượng này kỳ thật vẫn luôn tồn tại bên cạnh chúng ta, chỉ cần tìm ra, nắm giữ phương pháp sử dụng là được, chỉ có một loại năng lượng là con người đã hoàn toàn thay đổi cấu tạo của tự nhiên mà có được, đó cũng là một bước dài trên con đường nhân thức và cải tạo thế giới, phát minh và sử dụng năng lượng hạt nhân.

Các biến động của nguyên tử, chuyển đổi giữa khối lượng và năng lượng, một loại thành công này đại biểu cho nhận thức của con người đối với vũ trụ đã tiến một bước dài, đồng thời cũng đại biểu rằng... Loài người chưa từng nguy hiểm đến như vậy, họ bị vũ khí mình chế tạo ra uy hiếp, chỉ cần ấn nhẹ một cái nút là lịch sử nhân loại sẽ đi tới điểm kết thúc...

-Không, không dừng được!

Dưới lòng đất căn cứ số một của nước Mỹ, mấy trăm nhân viên các loại đều đang liều mạng như phát cuồng sửa chữa chiếc máy tính chủ khổng lồ trước mặt, đây cũng là trung tâm chuyển đổi thông tin quan trọng nhất còn tồn tại ở nước Mỹ lúc này, gần như chỉ có nó mới có thể truyền tin tức tới mọi nơi trên toàn nước Mỹ, chỉ cần nơi đó vẫn giữ lại được đường dây quân dụng, vì thế từ một số phương diện mà nói, nước Mỹ thật sự đã bị Decepticon ép vào đường cùng.

Lúc này, máy tính trung ương quan trọng nhất này không ngừng bắn ra những tia lửa điện, rất nhiều tia lửa phát ra từ các thiết bị phần cứng của máy tính siêu cấp. Đương nhiên, nguyên nhân thật sự khiến chiếc máy tính này gặp vấn đề không phải là phần cứng, mà trọng tâm là virus, loại virus máy tính này khiến toàn bộ máy tính trung ương tiến vào trạng tái tính toán siêu nặng, chỉ cần trạng thái này tiếp tục duy trì ba mươi phút thì toàn bộ máy tính sẽ bị phá hủy hoàn toàn.

-Cắt đứt nguồn điện chính! Tất cả nhân viên quan trọng rời khỏi tầng ngầm!

Aslan Roosevelt yên lặng nghe cấp dưới báo cáo, sau khi hiểu rõ quá trình, ông ta cũng chỉ có thể ra lệnh như vậy.

Viên sỹ quan cấp tá báo cáo tình huống nói:

- Không được, tổng thống, trung tâm năng lượng của máy tính trung ương đã bị phong tỏa hoàn toàn, hệ thống bảo vệ ở đó bị máy tính trung ương tự động vận hành, nếu không có vũ khí hạng nặng tiến hành luân phiên phá hủy và oanh tạc thì trong thời gian ngắn chúng ta căn vản không thể tiến vào trong. Cũng như vậy, theo biểu hiện của máy tính trung ương, bất cứ hành vi nào có ý phá hoại máy tính đều bị cho rằng kẻ địch đã hoàn toàn chiếm lĩnh căn cứ, kết quả sẽ là...

-Tự hủy phải không? Lúc đầu khi thành lập căn cứ này ta cũng ký tên, khi căn cứ bị chiếm lĩnh hoàn toàn, để ngăn cản kẻ địch đoạt được kỹ thuật cùng tài liệu cất trữ, một khi công kích máy tính trung ương, máy tính sẽ có quyền dẫn nổ cả trụ sở trong nháy mắt...

Aslan thở dài nói

- Tóm lại cứ rút khỏi căn cứ đã.

-Hỏng, hỏng rồi!

Một người da đen đột nhiên từ bên ngoài xông vào hét lớn, vừa đặt chân vào trong lập tức kêu lên:

- Hỏng rồi! Mật mã vũ khí hạt nhân bắt đầu tự động sản sinh, trước mắt Cặp Đen đã xác nhận ba đoạn mã, một khi xác nhận xong....

Aslan Roosevelt cũng không chần chừ nữa, sắc mặt tái xanh, chạy ra khỏi phòng, vừa chạy vừa thấy nhân viên liên tục chạy tới nơi, mà nghe họ báo cáo, tâm trạng ông ta càng lúc càng tuyệt vọng.

-Mật mã phóng đầu đạn khinh khí đầu tiên đã bị xác nhận, tiếp đó liên lạc giữa chúng ta và tàu ngầm nguyên tử số ba đã bị cắt đứt hoàn toàn, có lẽ đầu đạn đã được phóng. Mật mã đầu đạn thứ hai cũng phát ra, liên lạc với tàu ngầm nguyên tử số sáu bị cắt đứt, mật mã đầu đạn thứ ba đang qua bước xác nhận số ba...

http://tieulun.hopto.org

Aslan gấp đến độ sắp xuất huyết não, ông ra gào lên chạy vào trong đại sảnh, ở đó chật cứng nhân viên, ngoài một số nhân viên nghiên cứu còn đang điên cuồng liều mạng thì đại đa số đều chỉ có thể trợn mắt há mồm nhìn màn hình máy tính trung ương. Trên đó không ngừng có những dãy số hiện lên, không lâu sau lại một dãy số khác hiện ra, những dãy số liên tiếp hiện lên rồi lại biến mất, giống nó chưa bao giờ xuất hiện.

-Mau lên! Phá hủy toàn bộ căn cứ cũng không sao! Phá hủy máy tính trung ương đi!

Aslan Roosevelt hét lên điên cuồng, ông ta tự nhiên là biết những dãy số đó đại biểu cho cái gì, bom khinh khí, trong thế giới bị thảm họa robot đe dọa này, đầu đạn hạt nhân oanh kích đại biểu cho điều gì, rất có thể là đại biểu cho ngày tận thế...

-Bốp!

Aslan chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, yếu ớt quỵ xuống, sau lưng ông ta một viên sỹ quan khẽ thở dài.

Viên sỹ quan này đánh ngất Aslan, sau đó nhìn những người còn lại quát:

- Tất cả mọi người rút khỏi căn cứ, đặt bom hẹn giờ, sau khi tất cả rời đi lập tức phá hủy máy tính trung ương... Thi hành!

Mọi người vốn đang yên lặng, sau khi nghe viên sỹ quan này nói lại bắt đâu điên cuồng bỏ chạy, bất quá lần này là rời khỏi căn cứ, viên sỹ quan lại khẽ thở dài rồi cõng Aslan đi về phía thang máy.

-Báo, báo cáo!

Một giọng nói vang lên sau lưng viên sỹ quan, hắn bất đắc dĩ đáp:

- Nói đi, lại có một đầu đạn nữa bắn ra?

-Không, không phải vậy, là vừa rồi máy tính trung ương phát ra một mệnh lệnh, tất cả quân đội đang bao vây St.Loius, sau khi đầu đạn khinh khí số ba oanh kích thành phố lập tức tiến vào khu vực đổ nát bên trong, cần phái tấn công trụ sở Decepticon...

Nhân viên báo cáo này vội vàng nói.

Viên sỹ quan thở dài nói:

- Vậy sao? Có điều như vậy cũng tót, nếu như ba đầu đạn khinh khí đều oanh kích thành phố St.Louis thì tổn thất của chúng ta gần như có thể bỏ qua, nếu như quân đội có thể giải quyết hoàn hảo chuyện này thì tình hình cũng không hẳn là quá tệ... Tóm lại vẫn tốt hơn con người chúng ta dùng vũ khí hạt nhân tự hủy diệt mình.

Gã nhân viên báo cáo vẫn đầy vẻ kinh hoàng nói:

- Sau khi mệnh lệnh này phát ra, lại có một mệnh lệnh cùng mật mã khác được ban bố... Sau khi ba đầu đạn oanh kích St.Louis, đầu đạn thứ tư sẽ tiếp tục bắn ra, thời gian là sau khi đầu đạn thứ ba phát nổ được ba tiếng... Vừa đúng lúc tất cả quân đội tiến tơi trung tâm thành phố!

Sở Hiên yên lặng đứng trên một tảng đá lớn, ngẩng đầu nhìn tòa tháp khổng lồ ẩn hiện phía xa, khiến người ta kỳ quái hơn là hôm nay hắn không đeo cặp kính trắng thường ngày mà mang một cặp kính râm bình thường, khiến hắn nhìn có chút tự nhiên.

-...Còn hai mươi phút nữa, đầu đạn khinh khí đầu tiên sẽ bắn vào nơi này, theo vị trí chúng ta đứng nơi đây chắc là sẽ có gió lốc cuốn qua, bất quá đối với chúng ta hẳn là không có ảnh hưởng gì.

Sở Hiên thần sắc lạnh nhạt nói.

Trịnh Xá ngồi trên một sườn núi cách Sở Hiên không xa, hắn cũng đeo kính râm nhìn ra xa, nghe Sở Hiên nói vậy, hắn chỉ yên lặng gật đầu, nhất thời không biết nói gì, tâm trí sớm đã bay tới đầu đạn khinh khí sắp bắn đến.

-...Con người...

Sở Hiên đứng trên tảng đá bỗng quay đầu lại, nhìn Trịnh Xá nói:

http://tieulun.hopto.org

-Con người rút cuộc là gì? Từ cách đây rất lâu, ta đã tìm các loại tài liệu, lịch sử để rút ra con người rút cuộc là gì, mặc dù theo định nghĩa căn bản thì là sinh vật thuộc loại linh trưởng, cũng là bá chủ trái đất, đứng đầu vạn vật... Có điều, rút cuộc là gì, thiện, ác, tốt, xấu, sống sót, tử vong...

"Cái này gọi là đa sầu đa cảm sao? Sở Hiên mà cũng đa sầu đa cảm?"

Trịnh Xá có chút kinh dị nhìn Sở Hiên, lập tức hỏi:

- Vậy là có ý gì? Sở Hiên, ngươi gặp chuyện gì à? Tại sao đột nhiên lại cảm thán kỳ lạ như thế? Có phải gần đây thấy thân thể không thoải mái không?

Sở Hiên lại bật cười, mặc dù nụ cười của hắn trong mắt Trịnh Xá chỉ là cơ thể chuyển động theo một trình tự nhất định, nhưng tâm lý Sở Hiên lúc này thật sự có chút khác thường, chỉ thấy hắn nói:

- Có lẽ nói như vậy với trí tuệ của ngươi sẽ không thể hiểu nổi, ta nói theo cách khác nhé... Ta nhớ rõ từng hỏi ngươi một câu, có thể vì sống sót mà làm dơ bẩn hai tay không? Câu trả lời của ngươi là, có thể làm dơ bẩn hai tay, nhưng không thể làm dơ bẩn trái tim...

-Vậy thì lần này đã tới lúc ngươi đối diện với bản tâm...

-Nếu như trái tim ngươi đã bị dơ bẩn, thì còn muốn sống nữa không?

Khi Sở Hiên nói những lời này, phía sau hắn một vệt sáng xuất hiện trên bầu trời, kéo theo một cái đuôi dài màu trắng, phảng phất như muốn cắt đôi trời xanh thành hai mảnh, ở đỉnh vệt sáng đó là một tên lửa vượt đại châu...

Sở Hiên quay người lại, đầu đạn đã lao xuống thành phố St.Louis phía xa, cũng là căn cứ chính của Decepticon lúc này.

491. Tất Cả Trở Thành Tro Bụi Và... Tấn Công!

Đám mây hình nấm trong nháy mắt đã bốc lên cao mấy trăm mét, hơn một nghìn mét, thậm chí càng cao hơn nữa. Tiếp theo đám mây nấm màu đỏ cam chợt co lại, ngọn lửa đỏ trong nháy mắt biến thành màu trắng sáng, phảng phất như một mặt trời nhỏ đang tỏa ra ánh sáng và hơi nóng, sau đó quả cầu lửa màu trắng bộc phát mãnh liệt, một đám mây nấm khổng lồ sáng chói lại một lần nữa bốc lên...

-Cảnh này phải gọi là mỹ lệ? Hay là khủng khiếp đây?

Trịnh Xá tháo kính râm xuống, nhận ra với tố chất thân thể của mình không ngờ lại có thể không cần đeo kính vẫn nhìn thẳng vào ánh sáng trắng đó, mặc dù có hơi nhức mắt nhưng cũng không hẳn là không thể chịu nổi, vì thế hắn dứt khát bỏ kính xuống nhìn thẳng vào ánh lửa trắng lóa, nhìn hình dáng biến ảo khôn lường của nó, nhất thời bỗng cảm thấy như ngây dại.

Những lời của Sở Hiên khiến trong lòng Trịnh Xá sinh ra dự cảm không tốt, nói chính xác là Sở Hiên thật sự cực kỳ thông minh, hơn nữa với tính cách của hắn sẽ không làm chuyện dư thừa hoặc nói chuyện không đâu, nếu hắn không phải có ẩn ý gì thì là hắn đang bày một bố cục mới, mà đối tượng của bố cục chính là bản thân Trịnh Xá.

"Cho dù nghĩ thế nào vẫn cảm thấy lo, nếu có Tiêu Hoành Luật ở đây thì tốt quá, ít nhất hắn hoàn toàn có thể phân tích ra Sở Hiên rút cuộc là đang nghĩ gì... tình hình Tiêu Hoành Luật bên kia thế nào rồi? Ba người họ thật sự có thể dẫn dụ phần lớn robot Decepticon đi không? Còn cả bố cục của Tiêu Hoành Luật kết quả sẽ thế nào? Sở Hiên thật sự hoàn toàn không biết gì sao?"

Trịnh Xá nghĩ ngợi cả nửa ngày nhưng chỉ cảm thấy đầu óc đặc sệt, bất đắc dĩ hắn chỉ có thể ngừng suy nghĩ, chuyên tâm quan sát cảnh tượng trước mắt... Vũ khí hạt nhân phát nổ, hơn nữa còn là đầu đạn khinh khí mạnh nhất phát nổ, cảnh tượng này đúng là có thể coi là kỳ cảnh.

Trong vòng một tiếng đồng hồ, liên tục có thêm hai tên lửa vượt đại châu bắn vào thành phố St.Louis đổ nát, trên đám mây hình nón vô cùng lại có thêm ánh lửa của vụ nổ cùng sóng xung kích, nhất thời chỗ đó phảng phất như biến thành một địa ngục nóng rực, so với ánh sáng mặt trời cũng không thua kém bao nhiêu, muốn quan sát cứ điểm sắt thép dưới ánh lửa căn bản là không có khả năng. Tuy vậy uy lực của

http://tieulun.hopto.org

ba đầu đạn khinh khí thật sự cực kỳ to lớn, chỗ mấy người Trịnh Xá đang đứng cũng có gió lốc cuốn tới, những cục đá nhỏ bay theo đều có uy lực giống như đạn bắn, vì thế mọi người chỉ có thể tránh ở chỗ khuất gió, chờ đợi cơn lốc nhỏ này từ từ yếu đi.

Thời gian chậm rãi trôi qua, gió lốc đã trở nên cực kỳ yếu ớt, nhưng vẫn mang theo luồng khí nóng bỏng, đến khi khí nóng cũng dần hòa hoãn xuống, Chiêm Lam đột nhiên hạ giọng nói:

- Không đúng, từ phía tây có rất nhiều binh lính Mỹ đang tiến tới, còn có một lượng lớn xe tăng đao đi vào trung tâm vụ nổ, đội quân này lúc trước không phải vẫn tập trung ở phía tây thành phố sao?

-Quân đội?

Trịnh Xá hơi sửng sốt, hắn kỳ quái nhìn Sở Hiên nói:

- Không phải là thế cục ngươi sắp xếp đấy chứ? Sau khi vũ khí hạt nhân công kích lập tức làm quan đội tập kích cứ điểm? Không cần biết là bọn họ có lấy được Allspark hay không? Việc này đối với chúng ta mà nói đều là chuyện rất tốt. Nếu lấy được Allsaprk thì chúng ta đoạt lấy từ tay quân đội căn bản không phí chút sức lực nào, cho dù bọn họ không lấy được thì có thể tiêu hao phần lớn thực lực robot Decepticon cũng đã là trợ giúp cực lớn cho chúng ta rồi.

Sở Hiên lại lắc đầu đáp:

- Thứ nhất, đây không phải bố cục của ta, thứ hai, với thực lực của đội quân này, chỉ cần hơn một nghìn robot bình thường là đủ tiêu diệt hết bọn họ rồi, căn bản không thể tạo thành sát thương trên quy mô lớn cho kẻ địch như tưởng tượng, vì thế...

-Vì thế?

Lúc này, phía bên kia thành phố St.Louis, mấy người Tiêu Hoành Luật đang nấp ở một nơi bí mật quan sát quân đội Mỹ không ngừng tiến tới, từng đoàn binh lính mặt trang phục phòng hộ liền thân liên tục chạy qua, rất nhiều xe tăng cũng đi theo quân đội. Ngoài ra còn có một lượng lớn xe tải quân dụng, xe máy, xe bọc thép, mặc dù quân đội thiết giáp của nước Mỹ sau thảm họa robot đã tổn thất nặng nề nhưng lạc đà chết đói vẫn to hơn ngựa, điều động một số xe bọc thép cũ tồn kho vẫn đủ để vũ trang tốt cho đội quân này.

-....Mặc dù nhìn thì có vẻ rất mạnh mẽ, ít nhất là cánh quân mấy trăm nghìn người này bao vây một nơi, thanh thế tuyệt đối không tầm thường, nhưng với uy lực vũ khí kiểu này... Hơn nữa cũng không có không quân chi viện tác chiến, mấy trăm nghìn người này có lẽ chỉ có thể thu hút một lượng lớn robot, muốn giết chết phần lớn chúng là chuyện không thể.

Tiêu Hoành Luật sắc mặt khó coi nói.

Bá Vương cũng gật đầu nói:

- Thực lực quân đội Mỹ thật sự cũng không kém nhưng được thành lập dựa trên tố chất quân sự tốt cùng trang bị hiện đại nhất thế giới, hiện tại trang bị đã suy yếu tới mức này, sức chiến đấu của họ chắc chắn sẽ bị ảnh hưởng cực lớn, hơn nữa khi đối mặt với robot, dựa vào chiến thuật biển người căn bản là vô dụng.

Tiêu Hoành Luật gật đầu nói:

- Đúng thế, cho nên dựa vào quân đội Mỹ căn bản không đáng tin... Ba người chúng ta cùng đi thôi, nhân lúc bọn họ cùng robot hỗn chiến, chúng ta có thể dẫn dụ thêm một số robot rời xa căn cứ... Nói đoạn hắn đứng dậy chuẩn bị ra khỏi nơi ẩn nấp.

Đột nhiên Triệu Anh Không kéo Tiêu Hoành Luật lại, nói:

- Không được, trước khi tất cả quân Mỹ tiến vào cứ điểm, chúng ta không thể rời khỏi đây...

Trịnh Xá ngạc nhiên hỏi:

- Hả? Tại sao? Chúng ta theo sau lưng hộ từ từ ẩn nấp tiến vào không được sao?

-Khi Sở Hiên giao đĩa CD cho ta có nói...

Triệu Anh Không thần sắc lạnh nhạt nói:

http://tieulun.hopto.org

-Nếu như ngươi lấy đĩa CD đi, hơn nữa còn sắp đặt để quân đội Mỹ tiến vào trong cứ điểm săt thép, vậy nhất định phải ngăn cản ngươi cùng đi theo vào đó, trừ phi sau khi tất cả quân đội Mỹ tiến vào, đến lúc đó không cần ngăn cản ngươi nữa.

Tiêu Hoành Luật lần này thật sự sững sờ, ngây ngốc hỏi:

- Ngươi, ngươi tại sao không nói với ta Sở Hiên nói gì từ trước?

Triệu Anh Không liếc nhìn hắn, đáp:

- Ta cũng không nói chuyện của ngươi cho Sở Hiên, ta không giúp bên nào hết.

Tiêu Hoành Luật không còn hơi sức đâu mà quan tâm nàng nói cái gì, ngồi xổm xuống liên tục ngắt tóc, vừa ngắt vừa khổ sở suy nghĩ.

"Nói như vậy, ngay từ đầu hắn đã cho rằng ta sẽ xếp đặt quân đội Mỹ? Hắn kiếm đâu ra sư tự tin lớn đến vậy? Chuyện này tạm thời bỏ qua, hắn để Triệu Anh Không ngăn cản ta cùng theo quân đội tiến vào là có ý gì? Nếu như là ta, biết rõ đối phương sẽ thiết kế để quân đội Mỹ tập kích cứ điểm, mà lúc trước vừa có ba đầu đạn khinh khí tập kích cứ điểm, bên trong đó ngoài những robot hạch tâm mạnh mẽ ra, số robot còn lại chắc chắn là đã tử thương cực kỳ thảm trọng, trong tình huống này... Việc duy nhất ta sẽ làm chỉ có thể là..."

Nghĩ đến đây, sắc mặt Tiêu Hoành Luật lập tức đại biến, vụt ngẩng đầu lên trời, mặc dù trên không trung chẳng có gì cả nhưng hắn vẫn kích động nhìn ngó bôn phía, một lúc sau mới chán nản ngồi phịch xuống nói:

- Ai, mặc dù vẫn chưa tới nhưng nghĩ đến việc tất cả quân đội Mỹ đều đã tiến vào trong cứ điểm sắt thép, công kích cuối cùng chắc chắn là sẽ tới... Đáng ghét, không ngờ ta lại giúp hắn làm một bước cuối cùng này, loáng cái chôn vùi mấy trăm nghìn người, hắn không cảm thấy trên tay đẫm mùi máu tươi sao?

Bá Vương cùng Triệu Anh Không đều không thể hiểu được, đưa mắt nhìn nhau, Bá Vương tò mò hỏi:

- Rút cuộc là đã có chuyện gì? Kế hoạch của ngươi không phải rất tốt sao? Xếp đặt dẫn dụ quân đội Mỹ tới, kể cả sức chiến đấu của họ đã giảm tới mức tệ hại thì cũng có thể trì hoãn robot rất nhiều mới đúng, chẳng lẽ kế hoạch này có sơ hở gì sao?

Tiêu Hoành Luật tựa hồ tâm tàn ý lạnh nói:

- Sơ hở lớn nhất chính là thực lực quân đội Mỹ quá yếu ớt, muốn bọn họ trì hoãn robot thì còn được, nhưng muốn tiêu diệt một lượng lớn robot tuyệt đối là chuyện không thể, hơn nữa thời gian họ có thể trì hoãn cũng rất có hạn, nếu như hơi có chút ngoài dự tính, mấy người Trịnh Xá tập kích rất có thể sẽ bị tiền hậu giáp kích, đó là chuyện tuyệt đối không được phép xảy ra... Kỳ thật ta và Sở Hiên đều có một phỏng đoán, đó là Decepticon chắc chắn sẽ có loại công nghệ như vòng bảo vệ, vậy thì tên lửa khinh khí có thể phá hủy vòng bảo vệ đó hay không? Cho dù phá mỡ được lớp ngoài cùng của cứ điểm sắt thép đi nữa, còn hệ thộng phòng ngự ở trung tâm thì sao? Uy lực của vũ khí hạt nhân thật sự bất phàm nhưng đến loài người còn có công sự ngầm có thể ngăn chặn vũ khí hạt nhân tấn công, càng không cần nói đến chủng tộc ngoài hành tinh có kỹ thuật công nghệ cao hơn chúng ta... Muốn tiêu diệt một lượng lớn robot cũng chỉ có một biệt pháp có thể hoàn toàn thực hiện... Đó là nhân lúc robot mở hệ thống phòng ngự tiến ra, khi bọn chúng cùng quân đội loài người dây dưa hỗn chiến... Ầm một tiếng.

Nghe vậy, Bá Vương cùng Triệu Anh Không đều sắc mặt đại biến, thậm chí cả người lạnh nhạt như Triệu Anh Không cũng cực kỳ kinh dị, có điều hai người suy nghĩ một chút liền cảm thấy đây đúng là thủ đoạn của Sở Hiên, tàn nhẫn như vậy cũng chí có loại người như Sở Hiên mới có thể bày ra được.

Giống như để chứng minh lời nói của Tiêu Hoành Luật, sau khi quân đội Mỹ hoàn toàn tiến vào trong thành phố St.Louis đổ nát, ba người Tiêu Hoành Luật liền có thể nghe thấy tiếng nổ liên tiếp. Chiến đầu dần dần trở nên kịch liệt, cuộc chiến vừa kéo dài được hơn mười phút thì bỗng nhiên từ trên không một quả tên lửa vượt đại châu bắn tới, tên lửa lướt qua bầu trời đâm thẳng xuống trung tâm chiến trường. Tất cả quá trình diễn ra không quá mấy phút, quả tên lửa này khác với ba đầu đạn khinh khí trước, nó không đột ngột phát nổ giữa không trung thành phố mà đâm sâu xuống mặt đất, tiếp đó giống như Tiêu Hoành Luật đã nói, ầm một tiếng.

http://tieulun.hopto.org

-....Tình huống cơ bản là như vậy, phương thức hoạt động của quả tên lửa này là xuyên sâu xuống lòng đất rồi mới phát nổ, tác dụng chủ yếu của nó là phá hủy các căc cứ quân sự vĩnh cửu hoặc bán vĩnh cửu cực kỳ kiên cố, tin rằng hiện tại thực lực của robot đã nhỏ đến mức chúng ta chịu đựng được, nghỉ ngơi ba tiếng đồng hồ, sau khi nhiệt độ hạ xuống chúng ta có thể tấn công.

Sở Hiên đứng nhìn tro bụi bốc cao vài trăm mét phía xa, lẩm bẩm tự nói, không hề để ý tới ánh mắt như muốn giết người của Trịnh Xá, cùng bộ dạng ngây ngốc kinh hoàng của các thành viên còn lại trong đội, chỉ trong khoảnh khác, mấy trăm nghìn binh lính đã biến thành tro bụi...

"Vì sống sót... Có thể làm dơ bẩn hai tay không?"

Trịnh Xá từng tự hỏi mình như vậy, câu trả lời của hắn là có thể dơ bẩn hai tay, nhưng không thể làm dơ bẩn trái tim.

"Vậy thì, vì sống sót... Có thể làm dơ bẩn trái tim không?"

Một khi vì sống sót mà không từ thủ đoạn nào, người như vậy có còn là chính mình nữa không? Vứt bỏ đồng đội, đạp lên xương cốt người khác mà sống, hoặc là giống như tiểu đội chăn nuôi tân nhân, chà đạp tân nhân đủ đường, đoạt hết điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình để cường hóa cho bản thân, trang bị vũ khí mạnh mẽ siêu cấp, kỹ năng cao cấp có thể hoán đổi từ Chủ Thần, hoặc là không ngừng tăng cường tố chất thân thể, tóm lại là tất cả những thứ gì cần thiết đều có, người như vậy... Có còn là chính mình nữa không?

Vì thế, dù là để sống sót cũng không thể làm dơ bẩn trái tim, bởi vì một khi cả trái tim cũng hoàn toàn lạc lối, người như vậy có còn là mình nữa không? Nếu đã không còn là mình thì có khác gì như đã chết?

Nhưng mà, vì những người bên cạnh mình, vì bọn họ, có thể làm dơ bẩn trái tim không?

Trịnh Xá vốn cực kỳ phẫn nộ, thật sự hận không thể đánh cho Sở Hiên sống dở chết dở. Nếu là chuyện bình thường cũng thôi, bất cứ bố cục nào, bất cứ cuộc chiến nào cũng không thể tránh khỏi có người chết, nhưng nghĩ đến mấy trăm nghìn người chỉ vì một bố cục nho nhỏ mà bị biến thành mồi nhử, bị giết tại đây, trong lòng Trịnh Xá thật sự đau đớn cùng áy náy không thể diễn tả nổi, cảm giác này thật sự rất khó hình dung.

Nhưng Trịnh Xá vẫn dừng những chuyện vô dụng lại, ví dụ đánh một kẻ không biết đau đớn như Sở Hiên đúng là chẳng được tích sự gì, không bằng bình tĩnh lại, cẩn thận suy nghĩ hành động tiếp theo thì tốt hơn.

Kỳ thật từ khi tiến vào thế giới luân hồi này cho đến nay, hai tay hắn không phải thường xuyên nhuộm đầy máu tươi sao? Vì nhiệm vụ luân hồi, vì để có thể sống sót, giống như trong Starship Troopers giết sạch đội lính đi theo, chỉ là lúc đo hắn tự nói với mình, đội lính này dù sao cũng sẽ chết tại hành tinh bọ, so với chết trong tay lũ bọ, không bằng cứ để họ cứ vô thanh vô tức chết đi...

Chỉ là lúc này không thể mượn cớ để họ chết yên bình, thứ có thể hỏi chỉ còn lương tâm mình...

-...Chuyện đã làm thì không thể vãn hồi lại được, đó căn bản vẫn là vì thực lực bản thân không đủ, nếu như thực lực ta mạnh đến mức hoàn toàn không cần để ý tới số lượng robot thì ngươi cũng không cần bày ra cục diện thế này, biến mấy trăm nghìn quân lính thành mồi nhử.... Ta vẫn không thể chấp nhận thủ đoạn của ngươi nhưng ta vẫn sẽ làm hết chức trách của một đội trưởng, bảo vệ thành viên đoàn đội, dẫn dắt thành viên đoàn đội, sau đó cùng nhau sống sót.

Trịnh Xá có chút khổ sở nhưng ngữ khí lại kiên định nói.

Sở Hiên yên lặng gật đầu, không nói gì nhìn tro bụi phía xa, thật lâu sau mới lên tiếng:

- Khoảnh nửa giờ nữa sẽ có thể tiến vào.

-...Mặc dù không truy cứu chuyện không thể vãn hồi nhưng ta có nguyên tắc làm người của ta... Lần sau nếu liên quan đến nhiều người vô tội, ta vẫn sẽ ngăn cản ngươi.

Trịnh Xá tiếp tục nói rồi hắn cũng yên lặng đứng dậy nhìn về phía xa.

Nước Mỹ đã xong rồi... Mặc dù trong lòng vẫn áy náy đến hơn trăm nghìn người vô tội, nhưng Trịnh Xá cũng biết, bị Sở Hiên làm ra việc này, nước Mỹ thật sự đã xong rồi.

http://tieulun.hopto.org

-Sau thảm họa robot, nền văn minh loài người rất có thể sẽ thụt lùi hơn trăm năm, có điều đối với một số quốc gia và dân tộc mà nói, đây ngược lại là chuyện tốt. Khi tất cả mọi người cùng đứng lên, hơn nữa biết được sự tồn tại của mình trước kia nhỏ bé, nhục nhã đến mức nào, người của quốc gia nào có thể vượt lên, chủng tộc nào có thể đứng trên đỉnh cao nhất, sẽ phải xem sự cần cù và dũng cảm của dân tộc đó.

Chiêm Lam đứng sau lưng Trịnh Xá khẽ nói.

Tựa hồ sau khi Trịnh Xá chủ động bắt chuyện lúc trước, cô gái này đã có chút khôi phục lại tình thần lúc trước, chỉ là khi nói chuyện vẫn có chút lãnh đạm.

Trịnh Xá gật đầu, thoáng ước lượng thời gian, tiếp đó đứng dậy nói với những người còn lại:

- Như vậy tiếp theo chúng ta sẽ tiếp hành đột kích vào trong cứ điểm này. Tình hình trước mắt là tầm nhìn xung quanh cứ điểm rất thấp, vì thế sẽ do Chiêm Lam tiến hành quét hình tinh thần lực, truyền tin tức tới ý thức mấy người chúng ta. Zero tiến vào trong cứ điểm phải chiếm lấy cao điểm, dựa vào tâm linh tỏa liên của Chiêm Lam hỗ trợ hết sức ngắm bắn, bất kỳ robot nào chưa chết còn dám lộ ra lập tức tiêu diệt. Trương Hằng, phụ trách bảo vệ Zero, trong không gian hẹp không thích hợp cho cung tên của ngươi phát huy thực lực. Ngoài ra Tề Đằng Nhất, Chiêm Lam, Sở Hiên, Trình Khiếu, bốn người các ngươi tốt nhất là đợi ở đây. Ta, Vương Hiệp, La Cam Đạo, ba người tiến hành đột kích tác chiến, mấu chốt không phải là sát thương nhiều robot mà là không ngừng xâm nhập vào bên trong, cho dù thế nào cũng phải đoạt được Allspark.

Sở Hiên đột nhiên ngắt lời Trịnh Xá, nói:

- Ta cũng vào trong cứ điểm, ta đã có chút đột phá khi sử dụng tín niệm lực Î»-drive, tin rằng về sức chiến đấu sẽ không thua các ngươi quá nhiều...

Trịnh Xá có chút kinh ngạc nhìn Sở Hiên, mặc dù hắn không hề tán thành nhân viên không chiến đấu hoặc không thông thạo chiến đấu trong đội trực tiếp tham gia chiến trường nhưng nếu Sở Hiên đã nói vậy thì hắn hẳn là rất tự tin với sức chiến đấu cảu bản thân. Uy lực của Î»-drive thật sự rất mạnh, mặc dù chỉ thử nghiệm một lần tại Chủ Thần không gian nhưng uy lực của nó đã lưu lại cho mọi người ấn tượng rất sâu sắc, vì thế giờ phút này Trịnh Xá cũng không ngăn cản Sở Hiên mà gật đầu đi về phía trung tâm vụ nổ.

Do vụ nổ hạt nhân làm tro bụi bốc lên cao vài trăm mét, thậm chí càng cao hơn nên khi mọi người đi vào trong phạm vi vụ nổ, tầm nhìn liền giảm xuống chỉ còn mấy chục mét, rồi sau đó bụi phóng xạ không ngừng rơi xuống, tầm nhìn càng lúc càng thấp, đến cuối cùng mọi người chỉ có thể nhìn được trong gần mười mét, xa hơ nữa chỉ thấy mơ hồ mù mịt. Bất quá trong đội có tinh thần lực khống chế giả nên tình huống mù mịt này cũng không quá phức tạp, theo mọi người không ngừng tiến tới, trên đường bắt đầu xuất hiện rất nhiều kim loại đổ nát, mơ hồ có thể thấy được hình dạng nguyên bản, phần lớn là chân tay hoặc linh kiện robot bằng kim loại, không thể thấy được một thứ gì nguyên vẹn.

Lại đi về phía trước, mặt đất giống như bị san phẳng, ngoài dấu vết nứt nẻ ra thì cả những kiến trúc đổ nát cùng kim loại xây dựng nên cứ điểm cũng đều đã biến mất. Trên mặt đất hiện lên một loại sắc phản quan, đó là nhiệt độ cao trong nháy mắt đã khiến mặt đất bị thủy tinh hóa, mặc dù nguội đi khá lâu nhưng vẫn có cảm giác hơi nóng.

-Đến rồi.

Từ hình ảnh quét hình tinh thần lực có thể thấy, phía trước xuất hiện một hố lớn đường kính tới vài nghìn mét, sâu cũng hơn nghìn mét. Nhưng điều khiến người ta kinh dị là sâu dưới nền đát vẫn mơ hồ có quang mang đặc thù nửa trong suốt của vòng bảo vệ, tình cảnh như vậy cũng càng chứng minh suy luận của Sở Hiên lúc trước, robot cũng có công nghệ vòng bảo vệ, nếu chỉ có tên lửa hạt nhân thì rất có thể không cách nào gây tổn hại đến bên trong căn cứ, càng không cần nói đến đại quân robot số lượng vô cùng.

-Vậy thì... Đi thôi!

Đã qua một thời gian, chuyện đã xảy ra dù thế nào cũng không thể vãn hồi được, mấy trăm nghìn binh lính đã bị tên lửa giết sạch, tuy nhiên cái chết của họ khiến phần ngoài cứ điểm bị phá hủy hoàn toàn, chỉ còn lại bộ phận trung tâm ở sâu dưới lòng đất một nghìn mét. Nếu cứ nghĩ tới cái chết của họ, khiến bản thân mang cảm giác áy náy các loại, không khỏi có chút ngờ nghệch, vì thế Trịnh Xá cũng không hề nhắc tới các

http://tieulun.hopto.org

bin sỹ Mỹ, chỉ để mấy người Zero tìm chỗ ngắm bắn tốt sau đó dặn dò Chiêm Lam mấy câu về vấn đề quét hình rồi bước lên Goblin glider mang mọi người lao xuống.

"Đánh đi! Mẹ nó, tâm lý quá không thoải mái! Thật muốn đánh loạn một trận!"

Trịnh Xá mặc dù không hề nhắc tới chuyện các binh sỹ Mỹ nhưng trong lòng hắn vẫn cảm thấy rất khó chịu, chỉ thấy một cỗ tà hỏa bốc lên, muốn xông lên chiến trường chém giết, tốt nhất là có thể giết mấy trăm mấy nghìn robot decepticon mới sảng khoái, đặc biệt là khi hắn rút Hổ hồn đao ra, sát khí bạch hổ phối hợp với lửa giận trong lòng càng khiến sát khí trên người hắn thêm đậm đặc.

Chân nguyên lực do nội lực ngưng luyện thành nhờ vào công dụng của chiếc nhẫn tối cao, bao trùm lấy Hổ hồn đao, luồng sát khí mới hơi giảm xuống một chút nhưng lúc này trong lòng Trịnh Xá chỉ còn lại sát ý vô biên, cũng căn bản không ước thúc sát khí bạch hổ. Khi Goblin glider bay xuống dưới được hơn nghìn mét, vòng bảo vệ bán trong suốt chỉ còn cách khoảng hai mươi mét, Trịnh Xá gầm lên một tiếng, phóng mình khỏi glider, nhảy vọt lên vung đao bổ xuống vòng bảo vệ, mơ hồ như có hình một con bạch hổ xuất hiện quanh người hắn, âm thanh phảng phất như tiếng hổ hầm, một đao chém xuyên qua lớp bảo vệ.

Goblin glider theo hướng bay cũng lọt qua vòng bảo vệ, tiếp đó ba người còn lại chỉ nghe được tiếng Trịnh Xá hét lên điên cuồng:

- Mẹ kiếp, liều mạng thôi. Sở Hiên, thu hồi Goblin glider lại. Vương Hiệp, cài đặt bom plasma xung quanh. La Cam Đạo, toàn lực phá hủy, phá hủy toàn bộ căn cứ robot này đi!

492. Trịnh Xá (1)

Lửa giận trong lòng Trịnh Xá vô cùng phức tạp, đó là một loại cảm giác rất khó hành dung, nết xét về căn bản, ngoài sự áy náy với mấy trăm nghìn binh lính vô tội chết oan còn có cảm giác bất lực đối với bản thân không có cách nào thay đổi tình hình này, cảm giác bất lực đó đã tích lũy từ rất sớm, chính xác là bắt đầu xuất hiện từ khi hắn bắt đầu tiến vào luân hồi phim kinh dị.

Đây là một loại cảm giác không có đủ khả năng, đối mặt với thế giới phim kinh dị, đối mặt với vận mệnh chưa biết, đối mặt với chiến đấu không biết đến bao giờ mới có thể kết thúc, đối mặt với sự khổ sở khi bản thân không ngừng mạnh lên những vẫn còn rất nhiều người mạnh hơn đạp lên trên, cùng cả vì sống sót mà làm những chuyện trái lương tâm... Con người không phải máy móc, cũng không phải nhân vật trong tiểu thuyết, anh minh vô cùng, vừa xuất trường liền giết người như giết chó. Hắn chỉ là một công chức nhỏ nhoi, mặc dù từng bước thay đổi bản thân, mặc dù từ từ trở nên mạnh mẽ nhưng nội tâm hắn vẫn không phải quái vật phi nhân tính, hắn chỉ là một công chức tâm lý bình thường mà thôi!Gặp phải bao nhiêu thống khổ cùng chết chóc như vậy, sao có thể không cảm thấy mê mang? Sao có thể không cảm thấy phẫn nộ? Sự phẫn nộ khi đối diện với những gì mình không thể nắm chắc, phẫn nộ khi đối diện với vận mệnh!

Ở dưới lòng đất một nghìn mét, sau khi vòng bảo vệ bên ngoài bị một đao chém vỡ, bên trong lộ ra một hành lang hoàn toàn bằng kim loại. Hành lang này cao khoảng hơn ba mươi mét, rộng đến hơn bảy mươi mét, có thể thấy nó đã bị đầu đạn hạt nhân phá hủy hoàn toàn, đến cả vòng bảo vệ cũng là vừa mới vội vàng dựng lên, vì thế vừa rồi mới bị Trịnh Xá một đao chém vỡ, tiếp theo bốn người liền phóng vào trong hành lang.

-La Cam Đạo, nhớ kỹ, lát nữa nếu đoạn được Allspark, ngươi bắt lấy nó rồi nhanh chóng quay lại, ra được lối vào bên ngoài lập tức dùng hệ thống phun điện chạy trốn, có thể chạy được bao xa thì chạy bấy nhiêu. Sau khi ngươi mang Allspark chạy vào trong hành lang, ta sẽ phá hủy lối đi, đồng thời cũng để Vương Hiệp dẫn nổ khu vực đặt bom, ngăn không cho robot truy đuổi ngươi, dù sao thì chỉ cần giữ được Allspark một tiếng đồng hồ chúng ta sẽ có thể trở lại Chủ Thần không gian... Trông cậy vào ngươi đấy, dù có chết cũng phải giao Allspark cho mấy người Zero rồi mới được chết!

La Cam Đạo ngẩn người, lúc này hắn đang ở trong VF-00 Phoenix nên nhất thời không thấy rõ vẻ mặt Trịnh Xá, nhưng không hiểu tại sao hắn bỗng cảm thấy có chút sợ hãi, giống như bên cạnh có một thanh đại đao hàn quang lấp lóe, lưỡi đao sức bén làm hắn không rét mà run.

http://tieulun.hopto.org

Có lẽ ngay cả Trịnh Xá cũng không nhân thấy, giờ phút này ánh mắt hắn sắc bén như đao, tay cầm Hổ hồn không nhanh không chậm tiến tới, nhìn qua có vẻ rất nhàn nhã nhưng mỗi bước hạ xuống đều để lại một dấu chân sau hai ba phân, cứ như vậy từng bước từng bước tiến lên. Ngoài La Cam Đạo không thể tùy ý quan sát mặt đất, Vương Hiệp cùng Sở hiên đều nhìn thấy rõ ràng, khi họ nhìn lại Trịnh Xá thì, vẻ mặt sắc bén như đao đó đâu phải là Trịnh Xá, phảng phất như đã biến thành một người khác, sát ý bức người, giống như gặp bất kỳ ai cũng sẽ một đao chém tới, Trịnh Xá bộ dạng như vậy cộng thêm dấu chân trên nền khiến Vương Hiệp nhất thời phải âm thầm chắt lưỡi.

Sở Hiên nhíu mày, hạ giọng nói với Vương Hiệp:

- Ở đây được rồi, cài đặt hết bom plasma, số lượng còn bao nhiêu đặt hết bấy nhiêu... Sau đó ngươi quay lên mặt đất trước đi, trạng thái của Trịnh Xá có chút không đúng, hình như có vẻ tương tự trạng thái cuồng bạo khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư mà các ngươi nhắc tới, nếu đúng là như vậy...

Nói đên đây, Sở Hiên cau mày, tựa hồ có chuyện khiến hắn phải suy nghĩ.

Vương Hiệp cũng không nói nhiều, gật đầu dừng lại tại đây, thuận tay nhận lấy Goblin glider Sở Hiên đưa sang rồi bắt đầu cài đặt địa lôi cùng bom hẹn giờ. Kỳ thật trong lòng Vương Hiệp cũng có chút khẩn trương, mặc dù hắn không dám khẳng định nhưng những lời Sở Hiên nói có chút ý tứ quyết tuyệt bên trong, chẳng lẽ hành động tập kích lần này còn có thể xảy ra chuyện ngoài ý muốn sao?

"Chẳng lẽ trạng thái cuồng bạo của Trịnh Xá sẽ lại xuất hiện? Nếu là như vậy, an toàn của Sở Hiên không phải sẽ..."

Tạm bỏ qua Vương Hiệp đang vừa chần chừ vừa lo lắng, Trịnh Xá vừa đi vừa nói khẽ:

- Lo ta lại lâm vào trạng thái cuồng bạo sao?

-Ừm.

Sở Hiên thàn nhiên đáp:

-Không sai, trong lòng ta đúng là đang lo như vậy, bởi vì ngoài tình huống mở cơ nhân tỏa ba tầng trước ra, không có bất kỳ chứng cứ nào diễn tả tầng thứ tư là trạng thái như thế nào, do vấn đề này đã liên quan đến phương diện gen, hơn nữa còn có liên quan với ý thức bản thân cùng tố chất thân thể. Nói một cách đơn giản là, dùng ý thức của một người ảnh hưởng đến bộ gen, chuyện như vậy khiến ta không thể giải thích được, vì thế tạm thời sẽ không tin tưởng ngươi.

Trịnh Xá yên lặng nhìn Sở Hiên, ánh mắt hắn vẫn lạnh lẽo như đâo, vẻ mặt này trước đây Trịnh Xá chưa từng có, tiếp theo hắn quay đầu đi nói:

- Mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, đó rút cuộc là dựa trên lý thuyết khoa học nào, ta cũng không rõ ràng, nhưng ta chỉ muốn nói với ngươi một chuyện, ta không phải rơi vào trạng thái cuồng bạo như lúc mới bắt đầu... Chỉ vậy thôi!

Trịnh Xá vừa dứt lời đã lao thẳng lên trước, trong lối đi trước mặt mọi người xuất hiện ba bốn robt lớn nhỏ không đều, tên đi đầu bắn thẳng một viên đạn năng lượng về phía ba người. Trịnh Xá cùng Sở Hiên linh hoạt tránh sang một bên, viên đạn trực tiếp bắn trúng robot của La Cam Đạo, tiếp đó nổ tung, uy lực không hề thua kém tên lửa chống tăng loại mạnh.

Trịnh Xá phản ứng nhanh nhất, trong khoảnh khắc tránh khỏi viên đạn ánh sáng, dưới chân đạp mạnh, sử dụng Thế của trạng thái Hủy diệt nháy mắt, tiếp đó dùng tốc độ mắt thường khó thấy vọt tới bên cạnh mấy tên robot. Tên robot bắn đạn năng lượng cao khoảng hơn bốn mét, thân thể không quá to lớn nhưng tốc độ phản ứng cũng cực nhanh, Trịnh Xá vừa hiện thân nó đã lộn một vòng nhảy ra sau, tiếp đó một tay chống xuống đất, thân người sắp lùi ra cách Trịnh Xá hơn mười mét.

-Muốn chạy?

Vẻ mặt Trịnh Xá chưa bao giờ lạnh lẽo như lúc này, ánh mắt sắc bén như đao, khi cách tay robot vừa mới chạm xuống đất, Hổ hồn trong tay Trịnh Xá đã dùng tốc độ mắt thường không thể theo kịp chém vụt ra. Một luồng đao mang màu trắng như sương mù lướt qua, tên robot đó không ngờ lại như không có việc gì lộn người lùi ra, chỉ là vừa lùi được hai ba mét, thân thể bằng sắt thép đã biến thành mảnh vụn đổ ập xuống

http://tieulun.hopto.org

đất. Robot này chỉ bị chém trúng một đao, vậy mà sau khi nhảy lên liền biến thành mấy nghìn mảnh thép nhỏ, rơi rụng xuống đất, không đợi các robot còn lại kịp phản ứng, những mảnh vỡ này vụt nổ tung, cả hành lang cuộn lên một luồng gió xoáy kịch liệt.

Mấy robot còn lại cũng không phải loại vô dụng, có thể thấy bọn chúng cùng robot vừa bị hủy diệt có khác biệt rất lớn, trong đó một tên cao gần mười mét đột nhiên rung người, hai cánh tay biến thành hai khẩu đại liên to lớn, chỉ nghe một tràng âm thanh ầm ĩ, một loạt đạn năng lượng bắn ra, hành lang vốn còn đang trong vụ nổ nhất thời càng liên tiếp phát nổ. Ở phía sau, một robot cao hơn bảy mét bỗng lùi về phía sau, biến hình một hai giây, hóa thành một chiếc xe tăng to lớn, nòng súng cũng khai hỏa vang rền.

Robot thứ ba còn chưa kịp có hành động gì đã thấy robot đang bắn súng đại liên to lớn đột ngột bay ngược lại, chỗ nó vừa đứng lúc trước có một người đang cầm một thanh đao màu đỏ. Sau khi hắn một cước đá bay robot kia đi, Hổ hồn trong tay vung lên, nghênh đỡ pháo điện quang từ chiếc xe tăng bắn tới, ầm một tiếng, robot thứ ba mơ hồ nhìn thấy một con bạch hổ khổng lồ, hàm răng hổ đang cắn xé trên nòng pháo xe tăng. Đến khi robot định thần lại thì Trịnh Xá đã đứng trên xác chiếc xe tăng, yên lặng rút Hổ hồn lên khỏi đống thép vụn, sát khí màu trắng tung hoành, từ sau lưng hai chiếc cánh dơi màu đen giương ra, xé toạc y phục hắn thành vải vụn, cặp cánh này mở rộng hết cỡ, từ trái sang phải dài hơn ba mét, trông thật sự kinh người!

-Không có sức mạnh thì không thể bảo vệ được những người quan trọng với bản thân, không có sức mạnh thì không thể hoàn thành được mong ước nhỏ nhoi của bản thân, không có sức mạnh thì chỉ có thể làm những chuyện trái với lương tâm!

Trịnh Xá hai mắt đỏ ngầu, hắn nghiến răng nghiến lợi nhìn tên robot còn lại, miệng rít lên những lời này. Khi robot giơ khẩu súng to lớn chuẩn bị oanh kích, Trịnh Xá đã cầm Hổ hồn đứng sau lưng nó, theo viên đạn năng lượng trong nòng súng bắn ra, robot cũng nổ tung thành mảnh vụn.

-A a a!

La Cam Đạo kinh hãi hét lên:

-Con mẹ nó, quá kinh người! Nghe bọn họ nói Trịnh Xá tầng thứ tư phát cuồng rất kinh khủng, ta còn tưởng họ đang khoa trương, không ngờ Trịnh Xá tầng thứ tứ lại khủng bố đến mức này. Quá mạnh, thật sự quá mạnh, với sức chiến đấu của hắn lúc này còn cần chúng ta tấn công làm gì nữa, một mình hắn đủ tiêu diệt hết số robot này rồi!

Sở Hiên lại lắc đầu đáp:

- Không thể là trạng thái phát cuồng tầng thứ tư... Nếu đúng là như thế thì đao đầu tiên của hắn lúc này sẽ là giết chết người mà hắn hận nhất, là ta... Nếu như vậy, trạng thái này là tầng thứ tư trung cấp?

Sở Hiên thoáng suy tư, mà giờ phút này, tốc độ của Trịnh Xá thật sự vô cùng kinh người, hắn cũng không nghĩ ngợi nhiều nữa, nhìn La Cam Đạo nói:

- Đi thôi! Đột kích tác chiến bây giờ mới bắt đầu! Bằng tốc độ nhanh nhất tiến thẳng vào trung tâm căn cứ, đoạt được Allspark xong ngươi lập tức chạy trốn. Mục tiêu của bọn chúng chỉ là Allspark nên chúng ta trì hoãn thời gian, chỉ cần không để chúng đoạt lại được Allspark thì tất cả sẽ đều an toàn, đi thôi!

Phía trước, Trịnh Xá để lại một chuỗi sắt thép tan nát, ánh mắt như đao, lưng mang hai cánh, cả người như một ma thần lao vào sâu trong hành lang, trên đường đi tất cả những gì chuyển động, không cần biết những thứ đó có phải là sinh vật hay không...

493. Trịnh Xá (2)

Trong nội tâm mỗi người đều có một mặt u ám, cũng như vậy, trong nội tâm mỗi người cũng có một mặt trong sáng, con người không thể thuần túy tàn ác hoặc lương thiện, con người chính là một thực thể mâu thuẫn như vậy.

Trong lòng Trịnh Xá cũng đang rất mâu thuẫn, không muốn đi ngược lại bản tâm làm mấy trăm nghìn quân Mỹ vô tội phải chết, nhưng lại muốn bảo vệ cho đồng đội mình, để đồng đội không bị thương tổn vượt qua

http://tieulun.hopto.org

bộ phim kinh dị lần này. Chính tâm lý mâu thuẫn đó khiến hắn không thể chỉ trích gì với Sở Hiên, những cũng không cách nào bình thản đối mặt với bản tâm, vì thế hắn mới lựa chọn trốn tránh, đem mọi khó khăn giao hết cho bản năng sau khi mở cơ nhân tỏa, giao cho "hắn" đang ẩn sâu trong gen.

"Có lẽ... Trong gen của ta thật sự ẩn giấu một ác ma..."

Khi Trịnh Xá hoàn toàn mở rộng tâm thần, hoàn toàn giao phó mọi chuyện cho ác ma trong gen, hắn chợt cảm thấy toàn thân thoải mái không tả xiết, cảm giác này thật sự rất khó hình dung, nếu thật sự phải nói thì chỉ có hai chữ, "Tự do". Một cảm giác tự do không thể tưởng tượng nổi, tâm thần cùng thể xác hoàn toàn được giải phóng, phảng phất như chỉ nháy mắt sẽ có thể vọt lên cao tận chín tầng trời, lại phảng phất như có thể khai thiên phá địa, không gì không làm được. Cảm giác ấy khiến hắn thiếu chút nữa thì chìm đắm vào trong nó, nếu không có một tia lý trí cuối cùng vẫn đang điều khiển thân thể, không biết chừng hắn đã bị cảm giác ấy nuốt chửng rồi.

Nhưng cảm giác đó thật sự quá tuyệt vời, hơn nữa sức mạnh này... Thật sự quá mạnh mẽ!

Trịnh Xá phảng phất như quay về khoảnh khắc khi đánh cắp Progenitor virus trong Resident Evil, lúc ấy hắn cũng được thể nghiệm một khoái cảm không thể hình dung nổi. Đến khi hắn mở mắt ra thì mấy trăm Licker tiến hóa khổng lồ đã bị hắt tiêu diệt sạch sẽ, sức mạnh khủng bố đó ẩn nấp trong gen hắn, còn là tốt hay là xấu, bản thân có thể hồi phục lại được không... Đó không phải là chuyện hắn có thể nghĩ tới lúc này.

Nghênh đón vô số đạn năng lượng chỉ khẽ chạm vào là phát nổ đang bắn tới, Trịnh Xá dùng tốc độ cực nhanh di chuyển bên trong. Đạn năng lượng nhìn có vẻ dày đặc nhưng trên thực tế giữa chúng có khe hở đủ để xuyên qua, Trịnh Xá giờ phút này hoàn toàn có đủ sức phản ứng để nhìn ra được khe hở đó, mà tốc độ của Thế còn nhanh hơn tốc độ bắn của đạn, chỉ sau nháy mắt Trịnh Xá đã vượt qua đoạn hành lang. Tiếp theo hắn vung tay chộp tới robot đứng gần nhất, robot này cũng không lớn nhưng ít nhất cũng cao hơn năm mét, Trịnh Xá khẽ chụp qua, chỗ ngực robot đã bị xé rách năm đường nhỏ, sau đó Trịnh Xá dùng sức đá mạnh, xác robot lập tức bị đá văng mấy chục mét, trên đường đâm ngã không biết bao nhiêu robot.

Cường hãn, thật sự quá cường hãn, Trịnh Xá chỉ có thể diễn tả như vậy, sức mạnh một trảo đó tuyệt đối đủ phô trương, độ cứng của ngón tay còn cao hơn hợp kim trên người robot, một chụp một đá lập tức phá hủy xong robot.

Sau khi Trịnh Xá một cước đá bay robot, hắn không ngừng lại chút lại, xông lên trước chém ra một đao, đao mang trắng mờ giống như sương mù. Dưới một đao này, cả xác robot bị giết cùng các robot bị đẩy ngã cùng biến thành những mảnh vỡ to vài phân, Hổ hồn sau khi tiến hóa thật sự đã hoàn toàn không còn giống vũ khí bình thường nữa mà như là pháp bảo nhân sĩ tu chân sử dụng, uy lực mạnh đến kinh người.

Trịnh Xá cũng không sợ sóng xung kích cùng nhiệt độ cao từ những đám nổ, từng bước tước đạp lên lửa cháy tiến tới, trên đường đi không biết đã đồ sát bao nhiêu robot, không được một nghìn thì cũng phải tới mấy trăm. Hơn nữa đám robot này tuyệt không phải loại robot đời đầu không biết biến hình, ngược lại tên nào cũng có thể biến hình được, động tác khi chiến đấu cực kỳ linh hoạt, gần như tương đương với La Cam Đạo mở cơ nhân tỏa điều khiển robot. Hỏa lực của đám robot cũng mạnh mẽ dị thường, cơ hồ vừa thấy mặt là lập tức khiến cả hành lang bùng nổ tung tóe, nhưng Trịnh Xá vẫn có thể chống đỡ được hỏa lực như vậy, giải quyết hết đám robot, hơn nữa, điểm mấu chốt chính là hắn thậm chí còn chưa tiến vào trạng thái Bạo tạc, tối đa chỉ sử dụng mấy lần Hủy diệt trong nháy mắt.

Từ lúc tiến vào hành lang đến lúc này đã được khoảng ba phút, Sở Hiên cùng La Cam Đạo gần như chỉ biết chạy về phía trước, bởi vì Trịnh Xá tuy là người tác chiến nhưng tốc độ đột phá của hắn thật sự quá nhanh khiến cho bước tiến của hai người phía sau ngược lại có chút không theo kịp. Ngoài ra ba người đi đi đường gần như chỉ tiến thẳng theo lối đi chính, những lối rẽ nhỏ hai bên đường hoàn toàn mặc kệ, cứ như thế, từ những ngõ nhỏ phía sau có rất nhiều robot xông ra, tình cảnh biến thành ba người không ngừng xông lên trước chém giết, phía sau lại có hơn trăm robot truy đuổi.

-Tình huống này có phải là thành bánh kẹp không?

La Cam Đạo gào lên:

-Sở Hiên, không phải ngươi nói quả tên lửa cuối cùng có thể tiêu diệt phần lớn robot sao? Thế mà tình hình bây giờ thế nào? Nếu như phải chết thì có thành quỷ ta cũng không tha cho ngươi!

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên liếc nhìn VF-00 Phoenix bênh canh, không nhanh không chậm đáp:

- Đây đã là tình huống tốt nhất ta có thể dự tính được rồi, bốn đầu đạn khinh khí cơ hồ hủy diệt hơn chục triệu robot, nếu số robot này không bị tiêu diệt thì đứng trươc số lượng như vậy chúng ta có thể làm được gì? Một loạt bắn đủ khiết tất cả mọi người chết hết, đó không còn gọi là tác chiến nữa, đó là chiến tranh, đứng trước chiến tranh, sức mạnh của một người mãi mãi chỉ yếu ớt như vậy...

La Cam Đạo ngừng một chút rồi lại hét lên:

- Nhưng bây giờ chúng ta phải làm thế nào? Trịnh Xá đại phát thần uy tự nhiên là tốt, nhưng ta cũng không dám khẳng định, hắn có cầm thanh đao kia chém cho chúng ta một nhát không nữa. Thứ đó quá đáng sợ, khẽ chém một cái là bao nhiêu robot biến thành mảnh vụn, nếu hướng về chúng ta thì chúng ta còn không biến thành thịt băm sao? Hơn nữa phái sau lại có hơn trăm robot đang truy đuổi, cho dù lát nữa chúng ta đoạt được Allspark thì ta cũng không cho rằng chỉ với sức mạnh của ta có thể đem được Allspark lên mặt đất!

Sở Hiên nghiêm giọng nói:

- Không cần biết người nghĩ thế nài, nhưng đây là trận chiến không có thỏa hiệp, chẳng lẽ ngươi hy vọng có thể cầu xin đám Decepticon kia tha mạng cho ngươi? Hoặc chạy trốn kiếm chút thời gian sống sót! Đừng nói chuyện cười nữa! La Cam Đạo, ta biết người từ khi tiến vào tiểu đội luân hồi ngươi luôn không muốn chết, nhưng kết qủa thì sao? Nếu không nhờ những thành biên khác trong đội thì ngươi sớm đã chết tại Starship Troopers rồi, ở đây cũng như vậy, không muốn chết thì liều mạng chiến đấu, đừng có lèo nhèo hỏi han mãi thế, cho dù thế nào chúng ta cũng phải thành công, nếu không robot đoạt được Allspark chỉ có thể càng lúc càng mạnh. Nhớ kỹ, cho dù phải vứt bỏ tính mạng cũng không được vứt bỏ Allspark!

Hai người đang nói chuyện bỗng thấy lối đi trước mắt trở nên rộng rãi, trước mặt hai người xuất hiện một quảng trường vô cùng rộng lớn, ở trung tâm quảng trường có một khối kim loại hình lập phương đang lơ lửng. Khối kim loại đó cũng không quá lớn, chỉ khoảng một hai mét khối, có điều trên bề mặt nó không ngừng tỏa ra điện lưu kịch liệt, luồng điện này lan xuống toàn bộ nền quảng trường, từ xa nhìn lại giống như một cột thu lôi.

Trên quảng trường có khoảng hai ba nghìn robot, bọn chúng không nói một tiếng đã giương súng bắn về phía hành lang, sóng nổ kịch liệt nhất thời ép hai người Sở Hiên vào một lối rẽ nhỏ, chỉ có Trịnh Xá dựa vào tốc độ điên cuồng lao thẳng vào trong, trước khi đạn bay đến gần đã tiến vào trong quảng trường.

Trịnh Xá vụt nhảy vào giữa đám robot, Hổ hồn đao trong tay liên tục chém xuống, mỗi nhát chém lại tỏa có một luồng đao mang như sương mù lướt quá, chỉ mấy phát đá khiến toàn bộ robot trong phạm vi vài chục mét quanh người hắn bị chém thành mảnh vụn, còn hắn thì nương theo sức nổ lao thẳng về phía Allspark.

Keng!

Một âm thanh vang dội, Trịnh Xá một trảo chụp về phía một robot màu đỏ rực, trước khi trảo đến nơi toàn thân robot bỗng lóe lên quang mang, bàn tay nhất thời chỉ kéo xuống được một ít mảnh vụn, mà giáp ngoài robot tựa hồ càng sáng chói.

-Starscream! Ngươi không cần sợ! Giáp chuyển đổi mới tiến hóa chắc chắn có thể phòng ngự công kích của đối phương, chỉ cần năng lượng của ngươi không cạn kiệt, mà trong đại sảnh này chúng ta vĩnh viễn không lo đến chuyện năng lượng, bảo vệ Allspark!

ở gần Allspark nhất, có một robot cao tới bốn mươi lăm mét, trên người không ngừng lóe lên ánh sáng đủ màu sắc, so với lớp giáp của Starscream có vẻ còn cao cấp hơn. Robot này ở gần Allspark nhất nên nó hẳn phải là thủ lĩnh Decepticon, Megatron, chỉ nhìn uy thế đã mạnh hơn Optimis Prime thân thể hư hỏng gấp trăm lần, đây chắc là sức mạnh Allspark tạo cho nó những ngày này.

Trịnh Xá một trảo không tác dụng hắn chuẩn bị vung Hổ hồn chém tới, ai mà biết trên người Starscream đột nhiên quang mang bùng phát, độ sáng của giáp chuyển đổi lập tức giảm xuống nhưng tiếp theo một luồng sóng xung kích vô hình đã ập tới trước mặt hắn. Sức mạnh của luồng sóng này thật sự rất lớn, dù là Trịnh Xá cũng đị đẩy bắn ra hơn mười mét, tiếp đó phải dựa vào cặp cánh mới có thể lơ lửng giữa không trung, bất quá lúc này hắn đã cách Starscream hơn hai mươi mét, tức thì không biết có bao nhiêu đạn năng

http://tieulun.hopto.org

lượng từ khắp bốn phía bắn vào người hắn, khi vực nhỏ đó nhất thời chìm trong ánh lửa kịch liệt, Trịnh Xá cũng bị vòng đạn giam cầm tạm thời không cách nào thoát ra được.

Trong lối rẽ, La Cam Đạo mấy lần thử tìm hướng xông ra, bởi vì mặc dù hắn quý cái mạng mình nhưng cũng hiểu rằng Trịnh Xá là trụ cột của đoàn đội, đặc biệt là chủ lực của trận chiến này, một khi Trịnh Xá chết thì tất cả mọi chuyện đều chấm dứt. Nhưng khi nhìn thấy mấy nghìn robot điên cuồng nhả đạn, dũng khí trong lòng La Cam Đạo lại một lần nữa tắt ngúm, không để hắn kịp nghĩ kỹ có nên lao ra không, chỉ thấy Sở Hiên đưa tay ấn mấy cái trên mắt kính, tiếp đó ánh mắt Sở Hiên không ngờ cũng trở nên sắc bén.

"Mẹ nó, chẳng nhẽ bây giờ đang có mốt diễn viên chính ánh mắt sắc sảo?"

Nghi hoặc của La Cam Đạo còn chưa kết thúc, dưới chân Sở Hiên khẽ động, trong khoảnh khắc đã biến mất khỏi tầm mắt hắn.

494. Nhất Niệm Thành Ma (1)

Chúng ta tồn tại là vì điều gì...

Trịnh Xá đang trong trạng thái tự tại phảng phất như thoát ly tất cả, phảng phất như không còn bất cứ thống khổ, không bất cứ ưu sầu gì nữa, bất kỳ chuyện gì cũng đều có thể nhẹ nhàng giải quyết, giống như cực lạc tiên cảnh mà nhà Phật có nói, một nơi tự do như thế, tường hòa như thế, không còn phiền não gì nữa.

Nhưng thật sự là như thế sao?

Trịnh Xá cuối cùng cũng hiểu tại sao chênh lệch giữa hắn và Phục Chế Thể lại lớn như vậy, không riêng gì khác biệt về thực lực, bao gồm cả chênh lệnh về trạng thái ý thức, chênh lệch về trình độ tâm trí kiên cường, mọi phương diện hắn đều thua kém Phục Chế Thể quá nhiều.

Khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, cơ thể người đã bắt đầu đánh thức những gen viễn cổ đang ngủ say trong bộ gen của mỗi người, làm cho gen bản thân đạt tới trạng thái tối ưu hóa thân thể trước mắt, mà trong quá trình đó, ý thức bản thân khó tránh khỏi bị những gen đánh thức này ảnh hưởng, thậm chí có khả năng bị chúng khống chế, ví dụ như sát ý cực lớn trong ý thức Trịnh Xá chính là ảnh hưởng phải chịu khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư.

Đó vẫn chưa hết, sau khi cơ nhân tỏa tầng thứ tư không ngừng khai mở, loại ảnh hưởng này sẽ càng lúc càng mạnh, tới một mức độ, cũng tức là sắp bước vào tầng thứ tư trung cấp, lúc đó sẽ xuất hiện trạng thái như Trịnh Xá đang gặp trước mắt. Cũng có thể gọi đây là một cơ hội, bởi vì một khi ngươi vượt qua được trạng thái này, ý chí cùng tâm lý ngươi sẽ được rèn luyện đến mức cực mạnh, tiếp theo có thể rất thoải mái khắc phục ảnh hưởng tâm thần do mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư gây ra.

Nhưng nếu không thể vượt qua được thì ngươi rất có thể sẽ phải chịu trầm luân, hoặc là chiến đấu đến chết, hoặc là phát cuồng chém giết, hoặc là tâm thần đại biến, thậm chí có thể vì thế mà dẫn phát năng lượng trong cơ thể hỗn loạn, bạo thể mà chết...

Điểm này kỳ thật rất giống như tâm ma đột kích mà các truyền thuyết điển tịch nhắc tới, giống như trên đường tu chân, mỗi khi tu luyện tới một cửa ải quan trọng, tâm lý sẽ sinh ra các loại ảo giác, hoặc là mỹ nữ, hoặc là giết chóc, hoặc là cực lạc, hoặc là tự do... Ví dụ như Trịnh Xá giờ phút này đang trải nghiệm cảm giác tự do tối cao, vô câu vô thúc, không gì không làm được, đại tự tại.

Cũng có thể, khi một người phàm từ đỉnh cao của mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư đạt tới tầng thứ năm có thể khống chế năng lượng, sẽ vì vậy mà dẫn tới năng lượng phản phệ, rất có thể đó là thứ gọi là thiên kiếp... Cái này cũng chỉ là có thể...

Lúc này Trịnh Xá chỉ nghĩ tơi phía trước nửa phần, bởi vì thân trong cảnh giới đại tự tại, hắn thậm chí cả quyền tự chủ khống chế thân thể cũng hoàn toàn giao ra, phảng phất bản thân cũng chỉ cần cảm giác tự do này. Có điều vẫn còn may, ý thức khống chế thân thể hắn hoàn toàn là do chiến đấu và giết chóc mà sinh, nếu chỉ riêng về ý thức chiến đấu mà nói thậm chí còn mạnh hơn ý thức bản thân hắn rất nhiều, mỗi một động tác, mỗi một chiêu thức, lần lần hơi điều chỉnh gen, đều mang lại biến hóa kinh người về sức chiến

http://tieulun.hopto.org

đấu. Đến lúc này chỉ dựa vào thân thể hắn đã hủy diệt hơn một nghìn robot cao cấp nhưng đến cả trạng thái Bạo tạc cũng chưa tiến vào, thực lực như vậy tuyệt đối vượt xa Trịnh Xá trước kia.

Nhưng mà, nếu tiếp tục như vậy, Trịnh Xá không biết ý thức và tinh thần mình có thể chống đỡ được hay không nữa, rất có thể sẽ tới lúc dung nhập vào cảnh giới đại tự tại, sau đó vĩnh viễn biến mất... Giống như Phục Chế Thể vậy.

Khi Trịnh Xá bị vô số đạn năng lượng oanh tạc giữa không trung, đôi cánh dơi sau lưng hắn vụt mở rộng, từ trên cánh bùng lên vô số đốm lửa đỏ như máu, giống như kỹ năng Hồng viêm mà Trịnh Xá học được, chỉ là màu sắc ngọn lửa này so với Hồng viêm thì đậm hơn nhiều, hơn nữa còn càng lúc càng ngưng luyện, nếu màu tối hơn một chút nữa rất có thể sẽ biến thành màu đỏ đậm, đỏ xám, thậm chí là màu đen...

Đoàn lửa này bao trùm ra cả bên ngoài tầng bảo vệ của vòng cổ long tinh, vì thế nhìn bên ngoài có vẻ bùng nổ mãnh liệt nhưng kỳ thật không hề chạm tới Trịnh Xá, tuy vậy bên ngoài vụ nổ thật sự không thể nhận ra.

Lại nói Sở Hiên ấn một nút trên mắt kính, tiếp đó chỉ thấy dưới chân hắn khẽ động đã biến mất khỏi tầm mắt La Cam Đạo, tốc độ này thật sự quá nhanh, so với hệ thống điện tử quan sát trong phòng điều khiển của La Cam Đạo còn nhanh hơn, quả thật không hề thua kém Thế của Trịnh Xá, mà với thực lực của Sở Hiên mà nói, căn bản không thể có sức chiến đấu như vậy, vì thế nhất thời La Cam Đạo cũng hoàn toàn sững sờ.

Giây tiếp theo Sở Hiên đã xuất hiện cách La Cam Đạo mấy chục mét ở bên rìa quảng trường, nhất thời đám robot xung quanh cũng không kịp nhìn rõ động tác của hắn, chỉ thấy Sở Hiên khẽ rung tay, hai khẩu coilgun xuất hiện, hắn bắt chéo hai khẩu súng trước ngực, trong lúc mơ hồ, cả súng và thân thể hắn đều tỏa ra một tầng ba động kỳ lạ.

Phát hiện ra Sở Hiên đầu tiên là mấy robot trang bị nặng, khi Sở Hiên vụt xuất hiện bên cạnh người, đám robot tiến hóa này nhanh chóng quay người lại, những nòng pháo to lớn của chúng chĩa thẳng vào Sở Hiên.

Sở Hiên bắt chéo hai tay chỉ trong một khoảng khắc, tiếp đó không chậm một giây chạy thẳng tới phái trước, hai tay vung lên quanh người liên tục nhả đạn. Tốc độ hai tay hắn thật sự quá nhanh, phảng phất như mang theo tàn ảnh, mấy robot chĩa pháo vào người hắn chỉ nghe thấy trên người vang lên âm thanh lốp bốp loạn xạ, tên robot đi đầu lập tức cảm thấy dưới chân khẽ rung, hai chân gãy rời ở chỗ khớp nối, tiếp đó là bụng, hai tay, ngực, đầu, tất cả các bộ phận quan trọng đều đầy vết đạn nhỏ như mũi kim, tiếp đó ầm một tiếng, robot này trực tiếp nổ tung thành sắt vụn.

Robot ngăn cản xung quanh Sở Hiên cũng chịu chung số phận, chúng thậm chí không kịp khai hỏa, khi Sở Hiên lướt qua thì những robot này đã sớm bị vô số đạn nhỏ như đầu kim bắn xuyên qua, tiếp đó nổ tung. Sở Hiên chạy thẳng một đường, không quá mấy giây đã để lại một dãy xác robot tan nát, trong thời gian ngắn ngủi hắn đã vượt qua khoảng cách hơn trăm mét lao về phía Allspark.

-Chặn hắn lại! Thundercracker! (*)

Megatron đứng trên đài cao cạnh Allspark gầm lên, mặc dù chỗ Sở Hiên đứng vẫn còn cách Allspark rất xa nhưng với tộc độ của hắn chỉ cần chưa tới vài phút là có thể tới nơi. Càng khiến Megatron sợ hãi chính là uy lực vũ khí của Sở Hiên, mặc dù robot bị giết không có giáp chuyển đổi nhưng dùng hai khẩu súng lục nhỏ bé vậy mà lại có thể liên tục phá nổ bao nhiêu robot như vậy, uy lực đó nếu bắn trúng Allspark, kết quả chỉ có thể là hủy diệt...

Nghe Megatron gầm lên, một chiếc xe tăng to lớn lập tức quay nòng pháo nhắm lại, vỏ ngoài chiếc xe tăng này cũng phát sáng, vừa nhìn là biết đó là giáp chuyển đổi mà đám robot này vừa nhắc tới, hơn nữa trong nòng pháo xe tăng bắn ra không phải đạn thực mà là mấy luồng năng lượng lao về phía Sở Hiên.

Xung quanh Sở Hiên là đều là robot đang bao vây, còn có vô số viên đạn điên cuồng đổ về phía hắn, quãng đường hắn chạy trên mặt đất dày đặc lỗ đạn, những vụ nổ càng chưa từng chấm dứt. Đến khi mấy luồng năng lượng bắn thẳng tới trước mặt, Sở Hiên đã không còn đường để lui, trước sau trái phải đều là đạn năng lượng, đạn thực, tên lửa chống tăng đang bắn tới, mấy luồng năng lượng càng triệt để phong bế đường tiến tới của hắn, vô số đạn dược nếu bắn trúng người hắn, với năng lượng của vòng cổ long tinh đang đeo căn bản không thể ngăn cản nổi, Sở Hiên đã bị bức tới bờ tuyệt cảnh...

http://tieulun.hopto.org

Trước ánh mắt của tất cả robot, Sở Hiên không ngờ lại nhảy lên, khi mấy luồng năng lượng bắn tới hắn không ngờ lại ngảy lên trên chúng, dùng sức đạp lên năng lượng hư vô không có thực thể. Luồng năng lượng bị hắn đạp lên nhấp nhô gợn sóng, nhưng vụ nổ như trong tưởng tượng lại không xảy ra, Sở Hiên giống như đạp lên thực thể, nhảy vọt lên cao, tiếp đó nhẹ nhàng rơi xuống giữa một đám hơn mười robot, coilgun trong tay dùng phương thức Gun kata quét qua một vòng, hơn mười robot này toàn thân trải đầy vết đạn, tiếp đó nổ tung.

-Không, không thể nào!

Megatron cùng hơn mười robot cấp cao có giáp chuyển đổi cùng hét lên, với trình độ tri thức cùng công nghệ kỹ thuật của chúng thật sự không thể giải thích nổi hiện tượng hoàn toàn không phù hợp với vật lý học này, thực thể đạp lên năng lượng vậy mà lại không phát nổ hoặc dung hòa? Tình huống đó căn bản không thể xảy ra!

"...Nhất định nhảy qua được!"

Động tác chạm vào mắt kính lúc trước của Sở Hiên thực tế chính là khởi động máy thôi miên hắn chế tạo mấy ngày trước, mực dù hiệu quả không hoàn mỹ như hắn dự tính nhưng có thể duy trì trạng thái thôi miên liên tục trong vòng năm phút, còn trạng thái thôi miên chính là tự tin! Tự tin cực độ! Tin tưởng chắc chắn bản thân có thể hoàn thành bất cứ việc gì trước mắt.

Tín niệm lực, Î»-drive rút cuộc là tuân theo loại lý luận nào, cho dù là Sở hiên cũng chỉ có thể đưa ra một lý luận giả thuyết, phương trình cụ thể cùng lý luận ứng dụng thực tế căn bản không cách nào thực hiện, nhưng như vậy cũng đủ rồi, khi sự tin tưởng kiên định này thật sự có thể đột phá nhân quả thì dựa vào tín niệm lực nhất định có thể hoàn thành!

"Nhất định có thể nhảy lên!"

Sở Hiên một lần nữa từ dưới đất nhảy lên, lần này hắn vọt lên cao hơn hai mươi mét, với tố chất thân thể của hắn căn bản không thể lên đến độ cao như vậy, nhưng hắn thật sự nhảy lên được, đạt đến được độ cao như vậy. Tiếp đó hắn vung hai khẩu coilgun trong tay nhắm vào chiếc xe tăng vừa bắn mấy chùm năng lượng, không khéo chính nòng pháo xe tăng cũng chĩa thẳng vào hắn.

Hai bên gần như đồng thời khai hỏa vũ khí trong tay, coilgun của Sở Hiên, sóng năng lượng của xe tăng, hai loại vũ khí oanh kích lẫn nhau, từ chỗ va chạm bắn ra đủ loại màu sắc kỳ dị. Mấy trăm viên đạn nhỏ như mũi kim bao trùm một tầng ba động kỳ quái, tầng ba động này cùng luồng năng lượng đối đầu lần nhau, tiếp đó trong khoảnh khắc, thời gian như từ từ dừng lại, ánh mắt tất cả robot đều hướng về phía loạt đạn cùng luồng năng lượng va chạm, chỉ thấy những viên đạn nhỏ như mũi kim từng chút từng chút một xé rách chùm năng lượng, sau khi luồn năng lượng hoàn toàn tiêu tan, loạt đạn rào rào bắn trúng chiếc xe tăng.

Lớp vỏ ngoài phát sáng của chiếc xe tăng lập tức phát huy tác dụng, những viên đạn bắn trúng lớp giáp không ngừng tóe ra những tia lửa điện, nhưng đó vỏn vẻn chỉ là bắt đầu. Số đạn này không ngờ bắt đầu cứng rắn xuyên qua lớp vỏ ngoài, tiếp đó mấy trăm viên đạn coilgun đâm thẳng vào chiếc xe tăng, đến khi Sở Hiên từ giữa không trung hạ xuống, chiếc xe tăng đã bùng nổ ầm ầm.

"...Nhất định có thể bắn xuyên qua!"

(*) đã suy nghĩ khá nhiều, Thudercracker biến hình thành máy bay chứ ko phải xe tăng, nhưng tác giả thích viết vậy thì thôi.

495. Nhất Niệm Thành Ma (2)

Sức mạnh dị thường Sở Hiên đột nhiên thể hiện ra khiến La Cam Đạo cuối cùng cũng hạ quyết, nhân lúc sự chú ý của tất cả robot đều bị hai người thu hút, lại thêm robot từ phía sau lưng càng lúc càng tới gần, hắn rút cuộc cũng lao vào trong quảng trường. Kỳ thật trong lòng hắn đến cả dạ dày cũng gào lên hối hận, sớm biết thế này thì lúc đó kiểu gì cũng không thể chui xuống đây, mặc dù Sở Hiên nói số lượng robot chỉ còn lại rất ít, nhưng theo tình hình trước mắt, số lượng như vậy cũng coi là rất ít sao?

http://tieulun.hopto.org

La Cam Đạo giờ phút này đã là cưỡi hổ khó xuống, truy binh phía sau mặc dù chỉ có hơn trăm tên nhưng nếu tố chất đều như đám robot trong quảng trường này thì với thực lực của hắn, mười robot là đủ đánh hắn thành nhân bánh. Hắn không phải loại biến thái như Trịnh Xá, dùng trảo, dùng răng, cộng thêm cây đại đao kia là có thể chém chết nhiều robot như vậy, cũng không phải loại siêu biến thái như Sở Hiên, một bố cục nho nhỏ đã chôn vùi mấy trăm nghìn binh sỹ Mỹ cộng thêm hơn chục triệu robot, hơn nữa đến cả sức chiến đấu của Sở Hiên cũng bắt đầu có xu hướng trở nên cực kỳ biến thái, tóm lại, hắn chỉ là một tên lưu manh cỏn con đi tham gia đua xe ngầm, làm sao dám chiến đấu với robot Transformers!

-A!

La Cam Đạo vừa lao vào quảng trường lập tức gào lên, gọi là gào lên, không bằng gọi là sợ hãi kêu la, đồng thời hắn cũng tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, hơn nữa còn hoàn toàn phát động hệ thống phun điện của VF-00 Phoenix, như phát cuồng lao về phía Allspark.

Từ khi có hai người liên tục nhảy ra khỏi hành lang, kỳ thật đã có một bộ phận robot chú ý tới lối vào quảng trường, đương nhiên là bởi vì hai người tiến vào này thật sự mạnh mẽ không còn giống con người nữa. Decepticon từ trước tới nay đều coi loài người là sinh vật cấp thấp kém cỏi hơn robot, nhưng ai mà biết cự cường hãn của hai người này lại vượt quá sự tưởng tượng của bọn chúng, vì thế nhất thời một số robot cũng vô thức nhìn về phía lối vào quảng trường.

VF-00 Phoenix cũng không phải robot chế tạo bằng kỹ thuật EOT ngoài hành tinh nguyên gốc như trong Robotech, loại robot này từ ngoài vũ trụ rơi xuống trái đất, đâm đổ một cây cầu thép vẫn hoàn hảo không hư hỏng gì, thực lực robot của La Cam Đạo rõ ràng là không mạnh mẽ như vậy.

Khi VF-00 Phoneix nhảy vào trong quảng trường, lập tức có hơn mười viên đạn ánh sáng bắn về phía hắn, mặc dù tốc độ hệ thống phun điện cực nhanh những ít nhất vẫn có năm viên đạn bắn trúng vòng bảo vệ, sức nổ kịch liệt lập tức khiến năng lượng của robot giảm xuống một lượng lớn. Hơn nữa chưa bay ra được hơn một trăm mét, La Cam Đạo chỉ cảm thấy robot rung chuyển, chân hắn đã bị một robot cao bốn, năm mét, nhưng thân hình linh hoạt dị thường bắt lấy, tiếp đó hung hăng quật thẳng xuống đất.

La Cam Đạo lúc này đang trong trạng thái mở cơ nhân tỏa, khi VF-00 Phoenix bị quật xuống đất, chỉ thấy nó mượn sức mạnh của hệ thống phun điện xoay tròn người, rốp một tiếng, sức mạnh đó đã vặn gãy cánh tay tên robot kia. La Cam Đạo cũng không dám thừa thắng truy kích, hắn không thể so được với hai tên biến thái Sở Hiên, Trịnh Xá, xung quanh đông đặc robot bao vây, chỉ cần bị bọn chúng đồng loạt bắn thì hắn chỉ có thể trở thành lịch sử, vì thế sau khi hắn thoát khỏi kiểm soát của robot kia, hai chân dùng sức đạp mạnh, tiếp đó nhanh chóng lao về phía trước.

-Ta không muốn chết!

La Cam Đạo hai mắt đỏ ngầu, tốc độ của hắn mặc dù tránh được rất nhiều đạn năng lượng công kích nhưng một đường tiến tới năng lượng dự trữ của hắn vẫn không ngừng sụt giảm, chỉ là tên đã lên dây, ánh mắt La Cam Đạo chỉ có thể tập trung vào Allspark phía trước, trong đầu không còn bất cứ suy nghĩ nào nữa.

Ầm!

VF-00 Phoenix một lần nữa bị chộp trúng, La Cam Đạo vô thức khống chế robot xoay tròn, chỉ là lần này lại không có tác dụng, robot bị quật thẳng xuống đất, mặc dù không vỡ nát nhưng La Cam Đạo cũng bị đập đến mức thiếu chút nữa thì hồn mê. Đến khi hắn nhìn kỹ lại, lập tức bị dọa đến gần chết khiếp, trên màn hình quan sát, Trịnh Xá đang gào thét đạp lên robot.

Trịnh Xá nhân lúc Sở Hiên đại phát thần uy đã từ giữa không trung nhảy xuống, lúc này hình tượng hắn càng trở nên khoa trương, đôi cánh dơi không ngừng có ngọn lửa màu sậm thiêu đốt, chỉ còn cách màu đen tuyền một bước, nhìn sau lưng như có một quầng lửa đang sôi trào. Trên người Trịnh Xá thì lộ ra những hoa văn đen kịt, những hoa văn kỳ lạ này trải rộng khắp trên da, thoạt nhìn giống như ký hiệu ma pháp màu đen, cuối cùng là đôi mắt đỏ như máu, giữa trán mơ hồ có hai chiếc sừng nhỏ mọc ra, hình tượng như vậy đã không còn bộ dạng con người nữa.

-Trịnh, Trịnh Xá!

La Cam Đạo sợ đến ngây ngốc, nhưng nghênh đón hắn lại là một quyền điên cuồng đánh tới.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá một quyền đánh thẳng vào giữa đầu VF-00 Phoenix, tiêng kim loạ va chạm vang lên dữ dội, một quyền này không xuyên qua được robot mà chỉ làm vỏ ngoài lõm xuống, gần như đụng tới La Cam Đạo đang trong khoang điều khiển, VF-00 Phoenix không hổ là robot dùng kỹ thuật EOT ngoài hành tinh, mức độ kiên cố không ngờ có thể ngăn cản một đòn điên cuồng của Trịnh Xá.

Một kích không thành, Trịnh Xá bỗng ngẩng mặt lên trời gầm lên, đang lúc hắn chuẩn bị tiếp tục tấn công thì đột nhiên hơn mười viên đạn năng lượng bắn trúng người hắn, trong nháy mắt đã phá nát vòng vảo vệ. Nội lực trong vòng cổ long tinh đã tiêu hao sạch sẽ, còn Trịnh Xá giờ phút này đã phát cuồng, làm sao còn có thể tiếp tục truyền nội lực vào nữa, vì thế đạn năng lượng trực tiếp bắn trúng cơ thể Trịnh Xá, tiếp đó trong khoảnh khắc đã bị ngọn nửa u ám cản lại.

-Grào!

Trịnh Xá vụt quay đầu lại, tiếng rống của hắn còn chưa dứt, giây tiếp theo đã sử dụng Thế xuất hiện bên cạnh đám robot, một tay không ngừng kéo xé, tay kia cầm Hổ hồn điên cuồng chém phạt, tình cảnh như vậy đâu còn là chiến đấu nữa, rõ ràng là thằng điên không cần mạnh đánh nhau. Chỉ sau mấy giây, mặt đất lại nổ tung trải đầy xác vụn robot, mà Trịnh Xá càng không hề dừng lại, cắm ngập Hổ hồn xuống nền quảng trường, ép mạnh ở chỗ khe hở, một khối thép lớn bị hắn bẩy hẳn lên, tiếp đó chỉ thấy Trịnh Xá vụt tiến vào trạng thái Hủy diệt, dùng sức kéo mạnh, nâng bổng cả khối thép lớn đến bảy mươi mét khối lên, ầm một tiếng đánh xuống, giống như lấy vỉ đập ruồi, tất cả robot bị ép xuống đều nổ tung. Trịnh Xá không hề dừng lại, một tay nâng khối thép liên tục đánh xuống, một đường tiến tới không biết đã ép nổ bao nhiêu robot.

La Cam Đạo đã hoàn toàn sững sờ, hắn không biết là chiến đấu với robot Transformers còn có một cách như vậy, đây đúng là mềm sợ cứng, cứng sợ ngang ngược, ngang ngược sợ làm càn, làm càn sợ không cần mạng, mà Trịnh Xá lúc này vừa ngang ngược, vừa làm càn, vừa không cần mạng, đám robot này ai còn dám trêu vào hắn nữa?

Mặc dù nghĩ như vậy nhưng dến khi La Cam Đạo nhìn thấy Trịnh Xá nâng khối thép lớn đánh về phía mình, trong đầu hắn lập tức trở nên trống rỗng, mắt thấy khối thép sắp sửa đập xuống robot...

Thân thể Trịnh Xá mặc dù đã không thể khống chế được nữa nhưng ý thức hắn vẫn vô cùng tỉnh táo, hắn đang ra tay với thành viên đội mình, nhưng thân trong cảnh giới đại tự tại lại cảm thấy chẳng có việc gì. Không cần biết là sống sót cũng được, hay là giết người đi ngược lại bản tâm cũng được, hoặc là vô lực trước vận mệnh cùng thế giới luân hồi cũng được, trong cảnh giới này hắn chỉ thấy bình thản, phảng phất như không có chuyện gì phải quan tâm, thậm chí đến cả tính mạng mình cũng như vậy, càng huống chi là tính mạng người khác? Chỉ là một cú đập này, La Cam Đạo sẽ chết, cũng đại biểu cho hắn vĩnh viễn không thể thức tỉnh nữa...

Cái gọi là lập địa thành Phật, thì cũng có nhất niệm thành Ma....

"...Nhất định hô tỉnh được hắn!"

-Trịnh Xá! Còn nhớ ngươi từng nói muốn tất cả mọi người cùng sống sót không?

Một âm thanh vang dội từ đầu kia quảng trường truyền tới, âm thanh này thậm chí còn hình thành một luồng sóng âm, mấy robot ở gần đó nhất lập tức đổ ập xuống đất, một số linh kiện quan trong trong cơ thể chúng không ngờ đã bị thanh âm chấn vỡ nát. Khi Trịnh Xá vung khối thép đập xuống La Cam Đạo, chỉ còn cách VF-00 Phoenix chưa tới hai mét, thanh âm này đã truyền tới tai hắn, tiếp đó toàn thân Trịnh Xá run rẩy kịch liệt, cảnh giới đại tự tại đang chiếm cứ ý thức vụt tan vỡ, cánh tay cầm khối thép dừng lại đột ngột.

-Ộc!

Trịnh Xá phun ra một ngụm máu lớn, trong máu cũng mang theo ngọn lửa màu sậm, vừa thoát khỏi thân thể lập tức bốc hơi, bất quá giờ phút này hắn rõ ràng là đã từ từ tỉnh táo lại. Theo ý thức một lần nữa nắm giữ, hoa văn màu đen trên da dàn dần biến thành lớp vảy nhỏ bé, cặp cánh dơi sau lưng cũng biến thành cánh rồng có vảy, ngoài cặp sừng nhỏ trên trán biến mất ra, hình thượng Trịnh Xá thật sự cũng không có biến đổi quá lớn, đương nhiên, ngọn lửa màu sậm đã biến mất sau khi đôi cánh chuyển hóa xong.

http://tieulun.hopto.org

-Ngươi từng nói muốn đưa mọi người cùng nhau sống sót phải không? Còn muốn gặp lại clone của ngươi nữa không? Hay là nhy nhược trốn tránh cho xong?

Tiếng nói của Sở Hiên một lần nữa truyền tới, mà lần này rõ ràng là không vang dội như vừa rồi nữa.

Trịnh Xá hít sâu một hơi, ngẩng đầu lên trời gầm lên rồi bỗng vung tay ném khối thép về phía đám robot đằng xa, không đợi chúng kịp khai hỏa bắt đầu tấn công, Trịnh Xá đã lao về phía La Cam Đạo, chỉ thấy hắn tóm lấy VF-00 Phoneix, ném thẳng về phía Allspark, dưới chân dùng lực, Thế một lần nữa phát động, lao tới chỗ Megatron.

-Cùng nhau sống sót! Lão tử vẫn nhớ ký... Nhưng mà ngươi làm thế nào trở nên lợi hại như vậy?

Trong lúc vội vàng Trịnh Xá vẫn kịp hét lên, tiếp đó vung Hổ hồn đao bổ thẳng xuống đầu Megatron.

496. Tan Vỡ Và Robot Hàng Không Mẫu Hạm (1)

Lại nói Trịnh Xá vung Hổ hồn chém xuống một đao, mục tiêu chính là robot đặc biệt nhất trong cả quảng trường, lớp vỏ bên ngoài không ngừng thay đổi màu sắc, Megatron.

Lớp giáp của Megatron biến đổi liên tục, từ đầy màu sắc đến sáng ngời, càng khiến người ta phải chú ý hơn loại giáp chuyển đổi mang màu sắc đơn của các robot khác. Khi Hổ hồn đao bổ xuống, đao mang phảng phất sương mù gần như bao trùm toàn thân Megatron, tiếp theo chỉ nghe một tràng âm thanh kim loại ma sát vang lên chói tai, giống như cầm que sắt cọ mạnh lên một tấm thép. Đến khi sương trắng của Hổ hồn tiêu tan, ngoài một vải mảnh vụn trên mặt đất ra, Megatron gần như không bị thương tổn, chỉ có màu sắc biến đổi trên người nó là hơi ảm đạm một chút.

Do Megatron ở gần Allspark nhất nên sau khi Hổ hồn đao lăng không chém ra, từ trên mặt đất bỗng vọt lên một luồng điện lưu to đến cả mét, nhập thẳng vào người Megatron, thân thể hơi ảm đạm của nó lập tức khôi phục lại vẻ sống động như trước. Không chỉ có thể, những mẩu kim loại từ người Megatron rơi xuống đất bắt đầu hòa tan, dưới ánh mắt kinh ngạc của Trịnh Xá, chất lỏng giống như thủy ngân này không ngờ lại tổ hợp thành một Megatron nhỏ, mặc dù chỉ to khoảng một bàn tay nhưng cũng bắn ra đạn năng lượng cùng tên lửa tầm nhiệt cỡ nhỏ, bộ dạng hung hãn dị thường.

-Hả!

Trịnh Xá kêu lên ngạc nhiên, tiếp đó thu hồi Hổ hồn đao, nắm tay kia vung lên, một luồng lửa sậm màu cuốn về phía Megatron nhỏ dưới mặt đất. Luồng lửa này là hình thái sau khi ngưng luyện của Hồng viêm, còn Trịnh Xá giờ phút này cũng đã nắm giữ lại được ý thức nên trong luồng lửa còn được hòa thêm chân nguyên lực hắn ngưng luyện ra, uy lực của luồng lửa mạnh đến mức khó tưởng tượng, thậm chí bản thân Trịnh Xá cũng không biết luồng lửa này rút cuộc là mạnh mẽ đến mức nào.

Roạt một tiếng, luồng lửa dễ dàng dung nhập xuống nền đất bằng sắt thép, cả Megatron nhỏ cũng bị hòa tan sạch sẽ, căn bản không hề phát sinh nổ mạnh hoặc uy thế to lớn nào, chỉ như dùng lửa thiêu cháy một cây nến, tan chảy biến mất.

Megatron lại hét lên một tiếng, màu sắc của lớp giáp ngoài đột nhiên rung động kịch liệt, giống như phương thức công kích của Starscream mà Trịnh Xá gặp phải lúc trước, vì thế hắn không chút nghĩ ngợi lập tức giậm chân lao thẳng tới chỗ Megatron, trước khi công kích bắt đầu đã hung hăng đạp thẳng một cước vào bụng Megatron. Sức mạnh to lớn khiến lớp giáp kim loại sáng bừng đó hơi lõm xuống, đồng thời Trịnh Xá cùng Megatron đều lăn tròn xuống dưới, văng ra xa mấy chục mét.

Đến lúc này robot của La Cam Đạo mới rơi xuống chỗ Megatron vừa đứng khi trước, sức mạnh của Trịnh Xá thật sự quá lớn, La Cam Đạo ngã xuống thiếu chút nữa thì hộc máu, bất quá hắn cũng hiểu hiện tại không phải lúc để làm trò, bốn phía xung quanh đều là vô số robot, nhân cơ hội mà Trịnh Xá tạo ra, chưa tới hai giây hắn đã điều khiển robot chống hai tay xuống đất, lộn một vòng lao về phía Allspark.

"...Nhìn có vẻ rất kinh khủng? Luồng điện như vậy rõ ràng sẽ đánh cho robot biến thành cục than..."

Trong khoảnh khắc tiếp cận Allspark, La Cam Đạo lại sinh ra chần chừ, bởi vì uy thế lôi điện trước mắt nhìn qua thật sự rất kinh khủng, hắn theo vô thức cảm thấy ngần ngại. Nhưng kế tiếp liền có mấy viên đạn

http://tieulun.hopto.org

năng lượng nổ tung sau lưng, sức nổ lập tức khiến hắn giật mình tỉnh lại, cũng không dám nhìn về phía sau mà liều mạng lao về phía Allspark.

ở phía sau La Cam Đạo, Sở Hiên không biết từ lúc nào đã đứng đó, kính mắt cũng biến mất tăm, có lẽ trong trận chiến đã bị phá nát, tuy vậy ánh mắt hắn vẫn sắc bén như cũ, chỉ là đầu tóc hơi biến thành hoa râm, nhìn giống như người trung niên, chỗ đen chỗ trắng xem kẽ nhau, dáng vẻ thật sự rất không ổn.

Sở Hiên cứ đứng đó, trước mặt phảng phất như xuất hiện một bức tường thủy tinh vô hình, tất cả đạn năng lượng bắn tới đều đánh lên tường thủy tinh, ngoài rung động do vụ nổ tạo ra thì bức tường này không ngờ lại kiên cố vô cùng, dù đạn bắn thế nào cũng không hề hư tổn. Phải biết rằng dù sau khi Trịnh Xá cùng Sở Hiên đồ sát khắp nơi, số lượng robot vẫn có hơn một nghìn tên, đạn thường cùng đạn năng lượng bắn tới dày đặc, ánh lửa phát nổ cơ hồ che lấp hoàn toàn bức tường vô hình.

"Nhất định chống đỡ được... Nhưng số lượng quá nhiều..."

Trong ý thức Sở Hiên đột nhiên xuất hiện một tia khác thường, khi hắn ngăn cản công kích của vô số robot, do lý trí đã xác nhận số lượng robot, sức tấn công hợp lại tuyệt đối cực kỳ khủng bố, cuối cùng sau khi Sở Hiên tự thôi miên được ba bốn phút, trong ý thức liền xuất hiện một kẽ hở, rút cuộc cũng bắt đầu nghĩ rằng số lượng robot quá nhiều.

Trong nháy mắt khi tia sơ hở xuất hiện, bức tường vô hình chợt kêu lên răng rắc, xuất hiện mấy chục khe hở nhỏ có thể thấy được bằng mắt thường, cả bức tường đã sắp tan vỡ, mà tóc Sở Hiên cũng không ngừng từ đen bóng biến thành trắng toát, cứ tiếp tục như vậy trong vòng một phút hắn sẽ hoàn toàn bạc tóc.

Bất quá trong mấy chục giây Sở Hiên ngăn cản, La Cam Đạo cũng không chậm trễ chút nào, hắn sao còn dám chậm trễ nữa, tình hình xung quanh đã khiến dũng khí của hắn hoàn toàn tan biến, nếu không có Sở Hiên chắn tại đó hắn chắc chắn là phải chết, vì thế hắn điều khiển robot khởi động hệ thống phun điện, không để ý tới chuyện gì nữa lao về phía cột lôi điện. Tiếp theo chỉ nghe tiếng lộp bộp, đau đớn cùng nổ tung như dự tính cũng không xảy ra, luồng điện như thẩm thấu vào trong VF-00 Phoenix, tiếp đó robot hoàn toàn ôm gọn Allspark vào lòng.

Cùng lúc đó, Trịnh Xá và Megatron cũng đều đứng dậy, thực lực Trịnh Xá mặc dù rất mạnh nhưng trong thời gian ngắn vẫn không thể tiêu diệt được Megatron. Thật không hiểu lớp vỏ ngoài đủ màu sắc này rút cuộc là làm từ cái gì, đao mang của Hổ hồn không thể phá hủy nổi, Trịnh Xá sử dụng Quyền thương của Hủy diệt trong nháy mắt vẫn không thể phá hủy nổi, thậm chí ngọn lửa sậm màu cũng chân nguyên lực cũng không có tác dụng, ngoài ra Megatron còn không ngừng sử dụng công kích ba động, mặc dù không thể khiến Trịnh Xá bị thương nhưng lại có thể đẩy hắn văng ra xa, cứ tiếp tục như vậy, không trải qua mấy chục phút thì đừng nghĩ đến chuyện phân thắng bại.

Khi La Cam Đạo mang Allspark rời khỏi cột lôi điện, Megatron cùng đại bộ phận robot đều như phát điên, trong số đó một ít robot nhảy vọt lên biến thành các loại máy móc phi hành khác nhau, liều mạng lao về phía bức tường vô hình, cũng không để ý bức tường vô hình này có đoạt mạng chúng đi hay không. Megatron phát ra sóng xung kích, thoát khỏi Trịnh Xá rồi cũng lăng không biến thành một tàu vũ trụ góc cạnh sắc bén, nhanh chóng xông tới chỗ La Cam Đạo.

Tất cả mọi người đương trường, ba người Trịnh Xá, Sở Hiên, La Cam Đạo, hơn một nghìn robot Decepticon, tất cả đều biết rằng trước mắt chính là thời khắc mấu chốt. Một khi đoạt được Allspark, mấy người Trịnh Xá chỉ cần kiên trì một tiếng đồng hồ là có thể trở Chủ Thần không gian, còn Decepticon mất đi Allspark thì tương lai cơ bản đã xác định, vì thế hai bên đều liều mạng, Trịnh Xá dùng sức nắm chặt hai tay, năng lượng vampire cùng nội lực trong cơ thể điên cuồng lao về phía trái tim.

"Thân thể ta hiện tại thật khủng khiếp, không sử dụng gì cũng gần như đạt tới trạng thái Bạo tạc, nếu sử dụng Hủy diệt, cộng thêm nội lực cùng năng lượng vampire trong nhẫn dự trữ... Nhất định có thể kiên trì được ba mươi giây, thậm chí càng lâu hơn!"

Trịnh Xá ngửa mặt lên trời hét lên điên cuồng, tiếp đó vụt tiến vào trạng thái Hủy diệt.

Mọi thứ xung quanh phảng phất như đều chậm lại, tại trường tốc độ nhanh nhất vẫn là Megatron cùng mấy robot có giáp chuyển đổi, bọn chúng đều biến thành phi thuyền giống như tên lửa, ngoài ra Trịnh Xá còn thấy Sở Hiên ở phía xa mái tóc đã hoàn toàn bạc trắng, cùng bức tường vô hình càng lúc càng nhiều

http://tieulun.hopto.org

vết nứt, sắp sửa tan vỡ. Trịnh Xá không kịp suy nghĩ, trực tiếp rút tám cây cờ nhỏ ra, chỉ thấy hắn truyền chân nguyên lực vào trong tám lá cờ rồi ném về phía Sở Hiên.

Tám lá cờ bỗng giống như ở trên tay người chế tạo chúng là La Ứng Long, gặp gió lập tức phồng lên, trong nháy mắt khi vách tường vô hình tan vỡ, tám lá cờ đã bao trùm lấy Sở Hiên. Vô số đạn năng lượng cùng tên lửa đều bắn trúng tám lá cờ nhưng không hề có chút tác dụng nào, tám lá cờ hoàn hảo không tổn hao đứng đó, ở bên trong Sở Hiên đã ngẩng mặt lên trời ngã vật xuống đất.

Một phía khác, La Cam Đạo điều khiển VF-00 Phoenix ôm Allspark lao lên không trung, do robot đang giữ Allspark nên nhất thời đám Decpticon cũng không dám tấn công hắn, mà tốc độ tối đa của hệ thống phun điện đâu phải chuyện đùa, vừa nhảy lên không trung, La Cam Đạo lập tức điên cuồng lao về phía bên kia quảng trường, đáng tiếc, vừa bay được hơn một trăm mét, dưới chân chợt trầm xuống, bị kéo lại.

-Mau chạy!

Trịnh Xá nhìn thấy rõ ràng, liên tục hai lần Thế, vọt tới cạnh robot đang kéo La Cam Đạo. Robot này cũng có giáp chuyển đổi, khi Trịnh Xá tới nơi, nó cũng chỉ vừa mới lôi La Cam Đạo quật xuống đất, chưa được nửa đường, Trịnh Xá đã dùng sức kéo mạnh cạnh tay đang nâng lên của nó. Tiếng kim loại đứt vỡ vang lên chát chúa, sức mạnh khủng bố của Trịnh Xá trong trạng thái Hủy diệt không ngờ có thể cứng rắn phá vỡ giáp chuyển đổi. Vậy còn chưa hết, Trịnh Xá ngược tay đâm Hổ hồn đao ngập lút vào khối năng lượng trước ngực robot, tay kia đỡ La Cam Đạo lên, hét lớn dùng sức quăng mạnh về phía lối vào quảng trường.

-Chết cũng không được buông tay! Mấy người Zero nhất định có thể bảo vệ được ngươi! Để tất cả có thể cùng sống sót... Đi đi!

Roạt một tiếng, dưới sức mạnh của Hủy diệt, VF-00 Phoenix đã bay ra mấy trăm mét, lọt vào hành lang dẫn vào quảng trường...

497. Tan Vỡ Và Robot Hàng Không Mẫu Hạm (2)

La Cam Đạo thật sự khổ không nói hết, không phải vì nhìn hai người Trịnh Xá rơi vào giữa đám robot mà đau lòng hoặc lo lắng, vấn đề là hắn bị quán tính từ cú ném làm cho khốn khổ. Lực quán tính quá mạnh, khiến người hắn gần như dán chặt vào thành khoang lái, tiếp đó đâm sầm vào vách tường, cũng may là đập lưng lên tường nếu không Allspark chắc chắn khó mà giữ được.

Hôn mê mất khoảng hai giây, La Cam Đạo mới nhìn roc tình huống xung quanh. Đúng như hắn dự đoán, vô số robot Decepticon cũng không dây dưa với Trịnh Xá nữa mà điên cuồng biến thành máy móc bay lao về phía hắn, đặc biệt trong hành lang còn không ngừng có robot xuất hiện đánh tới, nhất thời hắn đã bị tiền hậu giáp kích.

-Mau chạy đi!

Tiếng hét của Trịnh Xá truyền tới, La Cam Đạo cũng như giật mình tỉnh dậy, liều mạng xông tới phía trước, vừa mở cơ nhân tỏa vừa khởi động hệ thống phun điện. La Cam Đạo đã mặc kệ năng lượng tiêu hao, chỉ còn chưa tới một phần ba năng lượng dự trữ, cắn răng điên cuồng lao ra ngoài, phía trước lập tức có một robor giang rộng tay ngăn cản, nhưng hắn không chút nào ngừng lại xông thẳng đến.

-A!

La Cam Đạo hai mắt đỏ ngầu, giờ phút này hắn mà dừng lại là chỉ có một chữ chết, chỉ lao ra ngoài mới có đường sống, vì thế hắn cơ bản là mặc kệ robot truy kích phía sau, biến thành trạng thái nửa phi hành nửa robot xông thẳng lên trước. Khi hai bên va chạm nhau, La Cam Đạo đã điều khiển robot hơi khom người, đâm thẳng MVS vào sườn robot trước mặt, mượn tốc độ của hệ thống phun điện, đâm ngập hẳn vào trong, sau đó La Cam Đạo đạp vào vai robot kia nhảy vụt lên, ở giữa không trung biến thành trạng thái phi hành, luồng điện phía sau phun dài tới hơn một mét, lao ra xa hơn trăm mét.

Khi La Cam Đạo lọt vào hành lang, Trịnh Xá vung Hổ hồn lao tới chỗ lối vào, muốn chôn vùi cả chỗ đó, nhưng hắn vừa cử động thì liền bị hai phi thuyền từ phía sau đồng thời đâm sầm vào lưng và cánh, lập tức đẩy hắn văng ra xa mấy chục mét. Tiếp đó robot xung quanh giống như đều phát cuồng, không hề sử dụng

http://tieulun.hopto.org

vũ khí nào, tất cả đè người ép Trịnh Xá sang một bên phóng qua, ầm ầm ầm ầm, trên người Trịnh Xá đã có hơn mười robot ép xuống.

Nhân cơ hội này, đã có hơn một trăm robot, thậm chí càng nhiều hơn tiến vào hành lang, tất cả đều là robot cao cấp có thể biến hình, trong số đó còn có vài robot mang giáp chuyển đổi.

Mắt thấy gần như tất cả robot đều sắp tiến vào hành lang, Trịnh Xá đang bị hơn mười robot ép lại cuối cùng cũng gầm lên điên cuồng, đẩy văng tất cả robot xung quanh ra. Mặc dù lại có mấy chục robot khác lao tới nhưng Hổ hồn đao trong tay hắn chém lia lịa, đao mang như sương mù ập đến, mấy chục robot này chưa tới gần đã bị chém thành mảnh vụn. Tiếp theo Trịnh Xá lấy Ngọn giáo của thần Osiris trong Nạp giới ra, nội lực, năng lượng vampire, chân nguyên lực cùng liều mạng truyền vào trong, hai loại năng lượng đầu cũng thôi, chỉ có chân nguyên lực là bá đạo nhất, một tia chân nguyên lực vừa tiến vào trong, toàn bộ ngọn giáo vụt biến hóa triệt để. Vốn chỉ là một mũi mâu ngắn, sau khi truyền chân nguyên lực, xung quanh ngọn giáo chợt xuất hiện hình dạng một quái thú nhe nanh múa vuốt, bộ dạng cực kỳ hung hãn, hơn nữa quái thú này phảng phất như có sinh mạng, miệng không ngừng phun ra chân nguyên lực rồi lại hút vào, xem ra sự xuất hiện của nó có rất lớn đến việc truyền chân nguyên lực.

Trịnh Xá giờ phút này cũng không kịp nghĩ ngợi nhiều, vung Ngọn giáo của thần Osiris ném thẳng tới, trong nháy mắt kim quang sáng người, ngọn giáo không ngờ hóa thành hình dạng quái thú, trên đường đi không biết đã phá tan bao nhiêu robot, sau đó đâm sầm vào vách tường phía trên hành lang. Ầm một tiếng, hành lang bị đá vụn lấp kín hoàn toàn, Ngọn giáo cũng mất hết năng lượng cắm lên một mảnh thép vỡ, nhìn qua chỉ như một chiếc gậy bằng vàng bình thường.

Trịnh Xá trông thấy lối vào đã bị lấp kín, trong một hai giờ không thể xuyên qua được, mà vừa rồi hành lang sụp đổ chí ít cũng chôn vùi máy trăm robot, ngoài ra trên quảng trường còn khoảng năm sáu trăm robot nữa, số lượng đuổi theo La Cam Đạo hẳn là không quá nhiều...

-Hộc.. Đến đi! Để ta xem thử cực hạn của thân thể này nào! Gen của ác ma viễn cổ...

Trịnh Xá quay đầy lại, sau lưng hắn có mấy trăm robot đang yên lặng đứng đó, trong số này có Megatron cùng vài robot mang giáp chuyển đổi, đám robot tựa hồ cũng hiểu rằng không còn cơ hội rời đi, tất cả biến thành dạng người cầm vũ khí, cẩn thận nhìn về phía Trịnh Xá, tiếp theo khi một robot bóp cò, Trịnh Xá cũng như hóa thành một bóng đen, lao thẳng vào giữa đám robot...

Ở phía bên kia, La Cam Đạo điều khiển robot chạy ra xa mấy trăm mét, cũng may là hành lang này rất rộng rãi, lại thêm sức tập trung của hắn sau khi mở cơ nhân tỏa, mới có thể sử dụng hệ thống phun điện toàn lực phi hành trong hành lang, nếu không có khi chỉ một lối ngoặt là đủ khiến hắn tự đâm vào tường phá hủy rồi.

Vừa bay được mấy trăm mét, La Cam Đạo đột nhiên cảm thấy cả hành lang rung chuyển kịch liệt, rồi từ phía sau chợt truyền đến tiếng sụp đổ. Điều này vốn đã nằm trong dự tính của La Cam Đạo, Trịnh Xá để cản trở robot truy đuổi theo hắn nhất định phải phá sập lối vào mới đúng, chỉ là thời gian so với hắn tính toán thì chậm hơn một chút. Bất quá lúc này cũng không có cơ hội để hắn nghĩ lung tung, sau lưng không biết có bao nhiêu robot truy kích, mà chuyện duy nhất hắn có thể làm chính là liều mạng tiến tới, bao giờ lên được trên trời mới thôi, đoạn thời gian này hắn căn bản chỉ có thể liều mạng!

"....Hết năng lượng! Còn khoảng 10% nữa, không thể chịu đạn năng lượng công kích, mấy phát đạn là đủ tiêu hao hết tất cả năng lượng..."

La Cam Đạo hai mắt hoàn toàn mờ mịt, yên lặng liếc nhìn đồng hồ đo năng lượng, cùng lúc đó trong tầm mắt lại xuất hiện hai robot nữa, chỉ là hai tên này so với đám đang truy đuổi hắn thì có vẻ kém hơn một bậc, cả về phản ứng lẫn trang bị. Nhưng dù như vậy, hai robot này vẫn có thể bắn đạn năng lượng, hai bên vừa gặp mặt, mất viên đạn đã bay tới chỗ La Cam Đạo.

"Không thể ngăn cản! Vòng cổ long tinh không thể cản nổi! Nếu không năng lượng sẽ không đủ để bay ra!"

La Cam Đạo nhìn mấy phát đạn năng lượng bắn tới, sức chú ý trong chớp mắt được đề cao đến cực hạn, trong khoảnh khắc sinh tử, hắn bỗng cảm thấy như có gì đó vỡ ra, sức chú ý vốn đã đã lên đến mức cao nhất, nhưng sau chớp mắt này độ nhiên lại tăng lên mấy lần, giờ phút này trong đầu La Cam Đạo thoáng hiện một điểm minh ngộ, hắn biết rằng mình đã đột phá cơ nhân tỏa tầng thứ hai.

http://tieulun.hopto.org

Mấy phát đạn năng lượng gần như không thể tránh né được bắn tới, La Cam Đạo đột nhiên ném Allspark qua khẽ hở giữa loạt đạt, tiếp đó VF-00 Phoenix biến thành trạng thái nửa robot, trong nháy mắt lướt qua hai viên đạn năng lượng, trước khi viên đạn thứ ba đến người hắn lại biến robot thành trạng thái phi hành, ép sát trên trần lao ra xa rồi lại trở thành trạng thái robot trượt dài dưới đất bắt lấy Allspark trước khi nó rơi xuống. Một loạt động tác chỉ diễn ra trong chốc lát, nương theo tốc độ này La Cam Đạo vọt qua hai robot đứng cạnh, MVS trong tay cũng thuận thế chém qua, hai đám nổ trước sau bùng lên, còn La Cam Đạo một lần nữa biến thành trạng thái phi hành điên cuồng lao tới trước.

Trong khoảnh khắc La Cam Đạo xông ra khỏi hành lanh, tâm linh tỏa liên của Chiêm Lam lập tức kết nối với ý thức hắn, Chiêm Lam vội vã hỏi:

"Thế nào rồi? Bên trong đó thế nào? Vừa rồi tinh thần lực tảo miêu của ta không thể tiến vào trong, mau nói đi, bên trong thế nào rồi?

La Cam Đạo lúc này tập trung toàn bộ tinh thần vào robot, mắt thấy năng lượng cứ từng chút từng chút một cạn kiệt, hắn làm gì còn hơi sức đâu mà nói chuyện nhiều nữa, chỉ thúc giục robot nhanh chóng lao lên phía trên, vượt qua khoảng cách hơn một nghìn mét, lao ra khỏi hố bom kinh khí, trực tiếp xông tới chỗ mấy người Zero.

"Zero, bảo vệ ta! Hết năng lượng rồi!"

La Cam Đạo chỉ kịp hét lên như vậy rồi từ trên không rơi xuống, Allspark cũng văng ra khỏi tay, rơi cách VF-00 Phoenix mấy chục mét, mà vị trí mấy người Zero thì vẫn còn cách hơn một nghìn mét. Đúng lúc này, từ phía ba bốn chiến phi thuyền lao ra khỏi hố, chiếc bay đầu tiên vỏ ngoài sáng chói, vừa nhìn là biết robot Decepticon cấp cao, nó thoáng quan sát mặt đất rồi bay tới chỗ Allspark.

Đoàng!

Một tiếng nổ cực lớn, viên đạn súng ngắm Gaus bắn thẳng vào chiếc phi thuyền, uy lực của nó cực lớn, dù là giáp chuyển đổi cũng không thể triệt tiêu hoàn tàn, roạt một tiếng đã đâm vào trong người robot rồi xuyên qua sau lưng bay đi. Mặc dù không thể phá nổ robot ngay lập tức nhưng chiếc phi thuyền cũng từ trên không rơi xuống, trong thời gian ngắn không thể chiến đấu được nữa.

"La Cam Đạo... Ta thấy được chỗ ngươi rồi, không phải lo, súng của ta vẫn nhắm vào bọn chúng!"

498. Tan Vỡ Và Robot Hàng Không Mẫu Hạm (3)

Lúc này ở chỗ Zero còn có cả Bá Vương cùng Triệu Anh Không cũng đang đứng đó, sau khi đầu đạn khinh khí cuối cùng phát nổ, Tiêu Hoành Luật đã hiểu được đại khái bố cục của Sở Hiên, nhất thời liền cảm thấy tinh thần sa sút chán nản, nhưng làm một trí giả phải biết tự giác, hắn lập tức để Bá Vương cùng Triệu Anh Không chuẩn bị chiến đấu, khi nhiệt độ từ vụ nổ hạt nhân giảm xuống ba người liền nhanh chóng tiến vào trung tâm, ở đó còn có một trường đại chiến đang chờ đợi họ!

-Thật rất bất đắc dĩ, lần đầu tiên từ tận đáy lòng cảm thấy bất đắc dĩ với người khác thế này...

Tiêu Hoành Luật ngồi dưới đất liên tục vò đầu, chán nản nói với những người xung quanh.

Chiêm Lam hơi buồn cười, nhìn thằng nhóc này nói:

- Đây có phải là lần đầu tiên gặp mặt đâu? Chẳng lẽ lần trước thua Sở Hiên trong Resident Evil 2 người không cảm thấy khó chịu sao?

Tiêu Hoành Luật lại trịnh trọng nói:

- Đó là hai chuyện khác nhau, lúc ấy là thua kẻ địch, thắng bại là chuyện bình thường của binh gia, mặc dù người chỉ có một mạng nhưng thua tức là thua, không có gì khó chịu cả, nhưng bây giờ Sở Hiên lại là người phe mình, thua hắn không khỏi khiến người ta cảm thấy bất đắc dĩ...

Chiêm Lam cười khẽ vuốt tóc Tiêu Hoành Luật rồi mới nhìn về phía xa, lo lắng nói:

http://tieulun.hopto.org

- Mặc dù những nhân viên phi chiến đấu chúng ta đều rút lui... Trình khiếu thì không tính, mặc dù chúng ta đều rút về nhưng mấy người Zero ở đó thật sự an toàn sao?

Tiêu Hoành Luật buồn bực chỉnh lại đầu tóc rồi mới cười nói:

- Ngươi quá coi thường họ rồi, chúng ta là Trung Châu đội, ngoài tiểu đội luân hồi Ác Ma ra, các ngươi đến cả tiểu đội Thiên Thần cũng đánh bại được, mặc dù mạnh lên từ lúc nào không rõ nhưng đội ngũ chúng ta thật sự rất mạnh, ngươi kỹ nghĩ sẽ hiểu... Tin tương bọn họ, tin tưởng đồng đội của chúng ta!

Ở cách đó rất xa, Zero yên lặng nhìn phía trước không ngừng có robot lao tới. Là người sử dụng súng ngắm Gauss, hắn hiểu rất rõ món vũ khí trong tay mình, về cơ bản có thể nói đây là một vũ khí có cả ưu điểm lẫn khuyết điểm cực lớn. Ưu điểm lớn nhất của nó chính là uy lực, uy lực mạnh mẽ dị thường khiến tầm bắn của nó đạt tới mức cực kỳ khoa trương, thậm chí có thể bắn trúng vệ tinh trên không gian cao tầng, mà uy lực đó cũng quyết định phương án xạ kích của nó, đó là chỉ cần bắn trúng mục tiêu, dù chỉ bắn trúng đầu ngón tay của mục tiêu cũng được, xung động viên đạn mang theo cũng đủ bắn rơi cả cánh tay, đó là ưu điểm lớn nhất của món vũ khí này, uy lực!

Cũng như vậy, súng ngăm Gauss cũng có khuyết điểm trí mạng, đó là tốc độ bắn, nếu như một tay bắn tỉa thông thường ngắm bắn, bắn, thay đạn, bắn tiếp, một loạt động tác này cộng lại phải tới hơn mười giây mới có bắn ra một viên đạn, tốc độ này đối với lính bắn tỉa mà nói cố nhiên là không chậm, nhưng đối với tiểu đội luân hồi mà nói, đó là sơ hở trí mạng!

Zero yên lặng cầm súng ngắm Gauss, mặc dù bụi phóng xạ đã hạ xuống nhưng tầm nhìn của hắn vẫn quá thấp, có điều dựa vào tâm kinh tỏa liên cùng quét hình tinh thần lực của Chiêm Lam, hắn vẫn có thể thấy rõ robot đang lao ra khỏi hố bom. Số lượng robot không ngờ cũng lên tới hơn ba bốn trăm, bọn chúng đều biến thành cáo loại máy móc phi hành bay ra khỏi hố, mặc dù robot đầu tiên đã bị Zero bắn rơi nhưng đám phía sau không hề dừng lại, thậm chí không chút sợ sệt, tất cả như phát cuồng lao về phía VF-00 Phoenix, không, nói chính xác là lao về phía Allspark.

-Hừm!

Trương Hằng bỗng lấy ra một viên năng lượng thạch, đặt lên dây cung, đến khi năng lượng thạch biến mất, hắn đã kéo căng dây cung nhắm về phía xa. Dù có huyết thống tinh linh nhưng Trương Hằng cũng không thể nhìn xuyên bụi phóng xạ được, nhưng mấy trăm robot đều ở phía đó, sau khi tâm linh tỏa liên khóa trúng đám robot, Trương Hằng cuối cùng cũng buông dây cung, lập tức mấy trăm tia sáng màu bạc phóng ra, tiến vào trong đám bụi phóng xạ tối mờ.

Kỹ năng đặc biệt của cây cung kim loại màu bạc là tia năng lượng công kích trên phạm vi rộng, đối với sinh vật tập trung số lượng lớn thì tia năng lượng tấn công tuyệt đối là trí mạng, ít nhất là khi đối mặt với tia năng lượng này gần như không thể tránh né được, đương nhiên, nếu đối tượng không phải là sinh vật...

Robot Transformers chắc chắn là cường hãn hơn sinh vật bình thường rất nhiều, những phương diện khác chưa cần nhắc tới, chỉ riêng phương diện sức sống đã là hai khái niệm hoàn toàn khác nhất. Một sinh vật bình thường bị tia năng lượng xuyên qua thân thể, cho dù không trí mạng thì ít nhất trong thời gian ngắn cũng không thể khôi phục sức hành động, còn đối với robot, chỉ cần không trúng linh kiện quan trọng hoặc hệ thống năng lượng thì thân thể bị bắn xuyên đối với bọn chúng chỉ như gãi ngứa vì thế một đòn uy lực cực mạnh này, trên thực tế chỉ phá nổ vài robot, hoàn toàn không xứng với cái giá bỏ ra.

Zero lại bắn ra một phát, một robot lập tức nổ tung giữa không trung, bất quá cũng chỉ như vậy, mấy trăm robot đã chỉ còn cách La Cam Đạo hai ba trăm mét, với tốc độ bay của chúng cùng lắm là mấy ba bốn giây nữa. Mắt thấy La Cam Đạo sắp sửa bị đám robot chôn vùi, không ngờ VF-00 Phoenix bỗng run rẩy đứng dậy, ôm Allspark chạy về phía mọi người, mặc dù không nhanh nhưng cực kỳ kiên định.

-Cái này... Có phải là dục vọng cầu sinh đã siêu việt thế giới hiện thực? Robot không còn năng lượng vẫn có thể chạy được sao?

Trương Hằng đang định bắn năng lượng tiến lần hai, nhìn thấy robot của La Cam Đạo chạy tới chỗ mọi người, hắn lập tức cười khổ không ngừng, đến cả cung trong tay cũng không biết có nên bắn ra nữa không.

Đúng lúc này, Bá Vương chợt hét lên điên cuồng, pháo vác vai liên xạ cỡ nhỏ nhắm về phía xa, tiếng nổ ầm

http://tieulun.hopto.org

ầm lập tức vang lên, dựa vào tác dụng của quét hình tinh thần lực và tâm linh tỏa liên, phạm vi nổ chỉ giới hạn sau lưng La Cam Đạo, căn cản tất cả robot bang bay tới ở bên ngoài.

Nhưng rất bất đắc dĩ, đám robot này cũng không phải loại mới sinh ra, bọn chúng đều là robot cao cấp đã trải qua bức xạ của Allspark trong thời gian dài, tất cả đều biến thành dụng cụ bay, trong đó vài tên còn có giáp chuyển đổi, vì thế đại pháo liên tục oanh kích thật sự không đủ uy lực, tối đa chỉ có thể ngăn cản bọn chúng, nhưng cũng chỉ như vậy mà thôi. Ngoài súng ngắm Gauss uy lực cực mạnh ra, đám robot không ngờ có thể cứng rắn phá vỡ bức tường nổ, tiếp đó hai phi thuyền vũ trụ dẫn đầu bắt đầu biến hình giữa không trung, trực tiếp lao xuống VF-00 Phoenix.

Đoàng!

Lại một tiếng súng lớn, một robot vừa biến hình đã bị bắn nổ giữa không trung, còn robot còn lại thì biến thành một dạng người cao hơn mười mét, vừa hạ xuống đất đã vụt tóm lấy La Cam Đạo, tay kia đoạt lại Allspark.

Lúc này VF-00 Phoenix đã gần như cạn kiệt năng lượng, có thể đi được đã phải cảm tạ trời đất rồi, dù bản lĩnh La Cam Đạo có cao hơn nữa cũng chẳng có tác dụng gì, tối đa chỉ biết vung tay vung chân chống cự một chút, mà súng ngắm Gauss của Zero vừa mới bắn, lúc này căn bản không kịp cứu hắn.

"...Cứu, cứu ta, ai cứu ta với, chúng ta không phải đồng đội sao? Chúng ta không phải chiến hữu sao? Trương Hằng, cung tên của ngươi bắn gãy tay robot này đi! Vương Hiệp, bom của ngươi uy lực mạnh như vậy! Ai khác cũng được, ta van các ngươi, cứu ta với!"

La Cam Đạo trong lòng gần như đã tuyệt vọng, hắn liều mạng điều khiển robot giãy giụa, hy vọng có thể thoát ra khỏi bàn tay con robot khổng lồ này, nhưng năng lượng dù sao cũng không đủ. Trong thời khắc tuyệt vọng, La Cam Đạo đột nhiên thấy trên màn hình một đạo kiếm quang bổ về phía robot, choang một tiếng, robot lại dùng cánh tay kia ngăn chặn kiếm quang, tiếp đó cánh tay cầm Allpark của nó gãy rời, nhưng La Cam Đạo thì vẫn ở trong bàn tay còn lại...

"...Triệu Anh Không... Tại sao? Tại sao không cứu ta? Tại sao chỉ cắt đứt cánh tay cầm Allspark? Tại sao? Tại sao? Chúng ta không phải đồng đội sao? Chúng ta không phải chiến hữu sao? Nói cho ta biết! Tại sao!"

La Cam Đạo há hốc mồm, do tầm nhìn hạn chế hắn chỉ có thể nhìn thấy một kiếm của Triệu Anh Không chém đứt cánh tay cầm Allspark, khi góc nhìn thay đổi thì robot đã dùng sức nắm lại, màn hình lập tức tối đen, khoang điều khiển chỗ hắn đang ngồi lõm hẳn lại, con robot này không ngờ lại muốn ép vụn cả hắn lẫn VF-00 Phoenix cùng một lúc!

"Không, ta không muốn chết, ta vẫn muốn sống! Chúng ta không phải đồng đội sao? Chúng ta không phải chiến hữu sao? Tại sao! Tại sao... Ta không cam tâm! Trung Châu đội... Ta không cam tâm...."

Ầm một tiếng vang dội, VF-00 Phoenix của La Cam Đạo nổ tung, bị robot khổng lồ bóp lại nhiều lần, VF-00 Phoenix tiêu hao hết năng lượng cuối cùng cũng không chống cự nổi, phát nổ trong bàn tay to lớn đó.

Tất cả mọi người đều sững sờ, mỗi người như ngây dại nhìn về phía chiến trường cùng bàn tay robot khổng lồ bắn ra tia lửa tung tóe, một lúc lâu sau mới định thần lại... Đúng thế, đã chết rồi, Trung Châu đội từ sau khi Sở Hiên hồi sinh, từ sau khi Trịnh Xá trở nên mạnh mẽ, tất cả tư thâm giả của Trung Châu đội đều tránh xa cái chết, vì thế nhiều người trong đội đã hơi quên rằng... Bọn họ đang trong thế giới luân hồi phim kinh dị, nơi đây lúc nào cũng sẽ có người chết!

-A!

Trương Hằng là người đầu tiên hét lên, hắn rút ba mũi tên nhắm về phía robot, nhưng trước khi hắn khai cung, súng ngắm Gauss của Zero đã rít lên, đoàng một tiếng, chỗ ngực robot lập bị xuyên thủng, gần như đồng thời, thanh kiếm Excalibur trong tay Triệu Anh Không đã chém đôi nó thành hai đoạn.

Khi tất cả đều đang phẫn nộ thì Tiêu Hoành Luật đột nhiên hét lớn:

"Cẩn thân! Trong hố bom quét hình được vật lạ... Mẹ nó! Robot to quá!"

Bên rìa hố lớn sâu hơn nghìn mét, một bàn tay xuất hiện, bàn tay này to đến khó tưởng tượng nổi, chỉ riêng một bàn tay đã lớn đến gần một trăm mét, lớn đến mức kinh khủng!

http://tieulun.hopto.org

”Nếu nói bất cứ máy móc nào cũng có thể bị bức xạ biến thành robot...”

Tiếng của Tiêu Hoành Luật lại vang lên trong ý thức mỗi người, hắn thì thào nói:

”Vậy thì những máy móc khổng lồ con người chế tạo, tàu chiến, tàu khu trục, thậm chí là... Hàng không mẫu hạm cũng có thể bị biến thành robot?”

499. Vận Mệnh Trung Châu Đội Và... Trở Về (1)

”La Cam Đạo...”

Mặc dù ngày thường không nhận thấy nhưng Trung Châu đội quả thật đã có cảm giác hơi tự mãn, theo thực lực của Trịnh Xá càng lúc càng mạnh mẽ, theo trí tuệ của bố cục của Sở Hiên được phát huy hoàn toàn, Trung Châu đội như vậy... rất mạnh!

Vì thế mọi người bắt đầu quen rằng đội ngũ sẽ không chết người, ít nhất là tư thâm giả sẽ không chết, mặc dù mỗi bộ phim kinh dị cẩn thận từng chút một nhưng rất nhiều lúc đã quên mất thống khổ của cái chết, mãi đến khi La Cam Đạo tử vong...

”Yêu lực của ta nếu xâm nhập vào vật thể loại nổ thì có thể khống chế những thứ này, dù là ẩn hình cũng được hay là khống chế phát nổ cũng được, là tạc đạn chi phối giả, năng lực này thật sự rất thích hợp để mai phục...”

Vương Hiệp yên lặng đứng cạnh Zero, tay chỉ về phía xa, trong lòng bàn tay mơ hồ xuất hiện một luồng khí tức màu hồng nhạt, nhìn qua có vẻ như đang điều khiển thứ gì đó, chỉ là khi luồng khí tức này xuất hiện, thân thể Vương Hiệp liền run rẩy không ngừng, tựa hồ như cực kỳ đau đớn.

”Hiện tại yêu lực rất yếu ớt, muốn điều khiển nhiều bom plasma như thế này thật sự quá miễn cưỡng, hơn nữa nhiều bom plasma cùng phát nổ, phạm vi ảnh hưởng.... Nếu La Cam Đạo chạy thêm được một chút nữa thì đã tốt, ta lập tức có thể dẫn nổ số bom này!”

Vương Hiệp cài tất cả bom plasma xung quanh hành lang, nhờ thuộc tính tạc đạn chi phối giả, yêu lực của hắn có thể khống chế có giới hạn với các loại chất nổ, đây là một phương pháp sử dụng bom mới nhất hắn vừa lĩnh ngộ được, nói chính xác là hắn cuối cùng cũng bắt đầu nắm giữ được phương pháp sử dụng năng lực của mình, tạc đạn chi phối giả.

Bom plasma có thể biến thành vô hình, cũng có thể bám vào vật thể di động ngang qua, hơn nữa còn có thể căn cứ vào yêu lực khống chế tiến hành đặt thời gian phát nổ. Vương Hiệp từ lúc La Cam Đạo xuất hiện đã bắt đầu điều khiển bom nhưng do yêu lực của hắn quá yếu ớt, khống chế nhiều bom cùng lúc như vậy đối với hắn đã là một gánh nặng rất lớn, hơn nữa nhiều bom plasma như vậy cùng phát nổ thì cả La Cam Đạo cũng sẽ bị cuốn vào phạm vi ảnh hưởng, do đó Vương Hiệp mới ngừng lại. Đến giờ phút nay hắn không còn phải lo lắng gì nữa, toàn lực phát động yêu lực điều khiển bom plasma, muốn tiêu diệt tất cả robot Decepticon.

Theo yêu lực của Vương Hiệp phát động, trên người một số robot ở phía xa chợt xuất hiện một quả bom plasma, một trận điện quang phóng ra, hơn mười quả bom đồng loạt phát nổ, sóng điện bắn ra bốn phía cơ hồ bao phủ phạm vi vài trăm mét. Do dòng điện tập trung quá nhiều trong một khu vực nên vừa xuất hiện lập tức biến thành trạng thái plasma như dịch thể, hơn mười robot đứng trước trong nháy mắt đã bị nuốt chửng, tiếp đó trong màn plasma màu lam liên tục truyền tới tiếng nổ ầm ầm, ít nhất có mấy chục robot bị hủy diệt ngay lập tức.

-Uy lực đúng là rất mạnh, phương hướng chiến đấu của Vương Hiệp cơ bản đã xuất hiện, hắn thích hợp sử dụng chiến đấu trên chiến trường rộng lớn. Chỉ cần để hắn sắp xếp địa hình thích hợp, cài đặt chất nổ, hơn nữa dùng yêu lực ẩn giấu và cụ thể hóa chất nổ thì trên chiến trường, tạc đạn chi phối giả như hắn có thể có sức chiến đấu gần ngang Trịnh Xá... Thực tế, nếu thuộc tính của hắn mạnh hơn chút nữa thì cả Trịnh Xá cũng tuyệt đối dữ nhiều lành ít.

Tiêu Hoành Luật nhắm mắt vừa ngắt tóc vừa nói, nhìn bộ dạng có vẻ rất tiêu diêu, tựa hồ không hề lo lắng đồng đội ở phía xa có thể sống sót hay không, mà hắn cùng La Cam Đạo cũng chẳng có giao tình gì nên cái

http://tieulun.hopto.org

chết của La Cam Đạo cũng chỉ khiến hắn thở dài một hơi mà thôi.

-...Có điều cũng vẫn có vấn đề.

Tiêu Hoành Luật lại thở dài nói:

-Đó là điểm mạnh cùng điểm yếu đều quá nổi bật. Đầu tiên phải cấp cho hắn đủ chất nổ uy lực cao, tiếp theo phải cho hắn không gian đủ lớn để bố trí chất nổ, đương nhiên cũng cần có thời gian. Còn một việc nữa là phải che giấu bản thân thật tốt, nếu không có người phối hợp thì thật sự không dám hy vọng nhiều vào sức chiến đấu của hắn, gần như giống hệt các thành viên còn lại trong đội, không thích hợp đơn độc tác chiến, nếu không được phối hợp thì đến cả yên ổn sống sót trong phim kinh dị cũng không xong.

Trịnh Xá đứng bên cạnh lại cười ha ha nói:

- nhưng chúng ta vẫn rất mạnh, không phải vậy sao? Mặc dù mỗi người đều có khuyết điểm của mình nhưng một khi phối hợp lại có thể phát huy sức chiến đấu cực kỳ mạnh mẽ. Ví dụ như công kích siêu xa của Zero, bắn tỉa tầm trung của Trương Hằng, hỏa lực nặng của Bá Vương, cài đặt cạm bẫy thuốc nổ của Vương Hiệp, trí tuệ bố cục của Sở Hiên, sức chiến đấu của Trịnh Xá, vân vân, đương nhiên còn cả thầy thuốc vừa có ngoại hình vừa có sức chiến đấu là ta nữa, ha ha, đoàn đội như vậy...

Tiêu Hoành Luật chẳng thèm để ý tới hắn, chỉ nhìn Chiêm Lam hỏi:

- Quay lại vấn đề, ngươi vẫn không thể thăm dò được dưới đất à?

Chiêm Lam lắc đầu đáp:

- Đúng vậy, vẫn không thể xuyên qua được, vì thế không biết Trịnh Xá cùng Sở Hiên rút cuộc thế nào rồi. Chỉ số robot thoát ra ngoài đã nhiều thế này rồi, dưới lòng đất chắc chắn là có càng nhiều... Vốn có La Cam Đạo biết rõ mọi chuyện, nhưng lúc này hắn đã chết, cho nên tình hình dưới đất...

Tiêu Hoành Luật ngắt ngắt tóc trán nói:

- Không cần quá lo lắng, mặc dù không có chứng cứ rõ ràng nhưng với khả năng sống dai như gián của Trịnh Xá mà nói, ta thật sự không thể tin là hắn lại chết ở chỗ đó, hơn nữa cái gã tên là Sở Hiên đó... Hắn không nắm chắc thì tuyệt đối không đi theo xuống đâu. Ta tin rằng hai người bọn họ đều còn sống, chắc là đang đồ sát số robot còn lại.

Mặc dù hình dung chiến đấu của Trịnh Xá lúc này là đồ sát thì không chuẩn xác lắm nhưng giờ phút này hắn thật sự đã lâm vào cuồng bạo. Cho dù lúc trước tiếng hét của Sở Hiên đã đánh thức hắn khỏi trạng thái tâm ma nhưng theo quá trình chiến đấu, Trịnh Xá vẫn sử dụng sức mạnh mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, cũng chỉ bằng sức mạnh này mới có thể sống sót dưới sự vây công của mấy trăm robot tinh nhuệ trước mắt.

"...Sắp tới giới hạn rồi, mới bắt đầu tiến vào trạng thái tầng thứ tư trung cấp, đến cả khống chế gen thế nào cũng không làm được. Mặc dù đã có thể khống chế hoàn toàn năng lượng trong cơ thể nhưng cứ tiếp tục thế này thì thân thể thực sự đã tới giới hạn, đến lúc đó bộ gen tan vỡ so với tan xương nát thịt còn nghiêm trọng hơn nhiều...."

Trịnh Xá ngồi dưới đất thở hồng hộc, toàn bộ quảng trường đã không còn ra hình dạng gì nữa, đâu đâu cũng là hố sâu cùng mảnh vụn từ các vụ nổ sinh ra, chỗ này giống như bị vô số đạn pháo cày xới, không còn một tấc đất nguyên vẹn.

Do lúc trước Trịnh Xá cùng Sở Hiên chém giết mấy lần liên tục, cộng thêm một đám robot truy đuổi La Cam Đạo, sau đó Trịnh Xá lại đồ sát một trận nữa, tại trường chỉ còn lại hơn bảy mươi robot, nhưng hơn bảy mươi robot này đều là tinh nhuệ khó đối phó nhất. Trong số đó robot trang bị nặng mang giáp chuyển đổi, cũng có robot linh hoạt có thể biến thành phi thuyền vũ trụ, còn cả Megatron độc nhất vô nhị, bởi vì bất kỳ bộ phận nào của nó bị chém rời cũng đều tự động biến thành robot nhỏ, sau đó tới gần bản thể thì lại dung nhạp vào, nhất thời Trịnh Xá đúng là không tìm được cách nào, mà hỏa lực của chúng cũng cực kỳ mạnh, Trịnh Xá trong thời gian ngắn chỉ có thể giằng co với chúng.

"Không có cách nào, quyền chủ động không nằm trong tay ta, kể cả dùng Hủy diệt phá hủy tất cả bọn chúng thì thời gian chưa tới chúng ta vẫn chưa thể trở lại Chủ Thần không gian. Không biết La Cam Đạo bên kia

http://tieulun.hopto.org

thế nào rồi, dẫn theo nhiều robot như vậy hắn có biện pháp an toàn về tới chỗ đoàn đội không? Mọi người có biện pháp chiến đấu với nhiều robot như thế không? Allspak vẫn có biện pháp bảo vệ chứ?"

Trịnh Xá từ dưới đất nhảy vọt lên, ở giữa không trung vỗ mạnh đôi cánh, thân thể đột ngột chuyển hướng, lướt sát qua mấy viên đạn năng lượng, sau đó phảng phất như hóa thành một bóng đen lao về phía một robot to lớn màu vàng sậm. Trước khi robot này kịp quay súng lại, hắn đã tóm lấy một cánh tay nó rồi dùng sức kéo mạnh, cánh tay robot vang tiếng kim loại đứt vỡ chói tai rồi gãy rời hẳn ra, gần như đồng thời, Hổ hồn đao chém xuống, đao mang giống sương mù lướt qua, robot lập tức biến thành mảnh vụn, nổ tung.

"...Không được, chân nguyên lực sắp cạn kiệt, nếu không có chân nguyên lực mà sử dụng Hổ hồn đao thì rất có thể lại lâm vào trạng thái tâm ma, thật khó nghĩ, vừa rồi tung đâu suất bát quái lô tiêu hao quá nhiều năng lượng, mà thứ này lại không thể tự khôi phục hoặc sinh ra, mỗi lần đều phải ngưng luyện mới có thể sử dụng... Thật đúng là phiền toái... Có điều, Sở Hiên thế nào rồi? Lúc trước trông hắn gần như hoàn toàn gục ngã, gánh nặng sử dụng tín niệm lực Î»-drive lớn đến vậy sao?"

Trịnh Xá một đao chém nổ robot này, dưới chân lại dùng sức nhảy lên, chỗ hắn vừa đứng lập tức chìm trong biển lửa, bị đạn năng lượng chôn vùi, mặc dù hắn nhảy lên kịp nhưng trên người vẫn bị trúng vài viên, sau mấy phát nổ mạnh liên tiếp, quầng lửa sậm màu bảo vệ quanh người cũng bắt đầu rung động kịch liệt.

"Năng lượng vampire sắp cạn sạch... Nội lực cũng vậy, mặc dù vẫn có thể khởi động Bạo tạc, Hủy diệt cũng có thể duy trì hai đến ba giây... Đến lúc này chỉ có thể dựa vào trình độ nhục thể để chiến đấu thôi, còn mấy chục phút nữa, hy vọng thân thể này có thể kiên trì tới lúc đó... Sống sót đi! Mọi người đều phải cùng nhau sống sót!"

Trịnh Xá ở giữa không một lần nữa vỗ canh, dùng tốc độ cực nhanh lượn hình zic zăc, tránh khỏi đạn năng lượng do mấy chục robot không ngừng bắn ra, tiếp theo đôi cánh hứng lấy vài viên đạn rồi lao vụt xuống dưới, trực tiếp đạp lên đầu một robot. Chỉ thấy hắn dùng sức vặn hai chân, đầu robot lập tức bị bẻ gãy, còn Trịnh Xá lại nâng Hổ hồn đao bổ xuống...

"Không được chết! Tất cả mọi người không được chết!"

500. Vận Mệnh Trung Châu Đội Và... Trở Về (2)

Tạm không nhắc đến Trịnh Xá đang liều mạng chiến đấu dưới lòng đất, những người ở phía trên cũng lâm vào khổ chiến. Vương Hiệp cố nhiên là đã dẫn nổ bom plasma hắn bố trí nhưng vẫn có hơn một trăm robot lao ra khỏi luồng plasma, tình huống này gần như tương tự dưới lòng đất, số robot còn lại đều là những Decepticon tinh nhuệ nhất, mạnh mẽ nhất, hơn nữa còn cả robot khổng lồ siêu cấp đang từ từ trồi lên dưới hố bom. Do thể tích quá lớn nên robot này chỉ vung tay một cái, phần lớn màn plasma đã bị xua tan, tiếp đó robot này chậm rãi đứng thẳng dậy.

- To quá, mẹ nó, con robot này to quá đi mất, đã ai thấy qua con robot nào to hơn thế này chưa? Đây tuyệt đối là do một hàng không mẫu hạm chủ lực biến thành!

Bá Vương hét lên, pháo vác vai lên xạ có tám phần hỏa lực đều nhắm vào đầu robot khổng lồ, nhưng thân thể quá to lớn của nó đã từ lượng biến chuyển thành chất biến, khi robot lớn đến một mức độ nhất định thì cả uy lực của pháo liên xạ đối với nó cũng chỉ như muỗi đốt, gần như không tạo thành hiệu quả gì.

Động tác của robot khổng lồ này so với các robot khác thì chậm hơn rất nhiều, nhưng đó chỉ là hiệu quả thị giác mà thôi, một bước của nó đã tương đương với các robot khác bay xa mấy trăm mét. Robot này cao đến hơn hai nghìn mét, đứng thẳng dậy trông như một tòa núi nhỏ, còn chưa hết, nó bước tới một bước rồi cúi người đập một chưởng xuống chỗ mọi người. Nhìn động tác tựa hồ chậm chạp nhưng theo quét hình tinh thần lực, phạm vi hơn trăm mét đã bị bàn tay sắt thép bao trùm toàn bộ, nếu chạy chậm một chút là chắc chắn biến thành thịt vụn.

Bá Vương, Zero, Vương Hiệp, Trương Hằng, bốn người đều giật mình, tiếp đó Vương Hiệp lập tức nhảy lên Goblin glider, ba người còn lại đồng thời chui vào giỏ khí cầu, vụt bay lên tránh khỏi bàn tay khổng lồ trong đường tơ kẽ tóc. Ầm một tiếng, phía sau lưng họ đã bị đập thành một hố lớn hình bàn tay.

http://tieulun.hopto.org

Bá Vương lập tức gào lên:

- Bay đi, Vương Hiệp, không cần để ý tới cái gì cả, bay đi! Khốn kiếp, chỉ cần vượt qua một tiếng đồng hồ là được, Goblin có thể bay được từng nào thì bay từng ấy, như vậy không cần phải đối đầu với robot khổng lồ này!

- Vậy thì...

Zero ngừng lại một chút, hỏi:

- Allspark đâu? Nếu không có Allspark, chúng ta chạy trốn thì được cái gì?

Ánh mắt ba người còn lại đều hướng xuống mặt đất, chỉ thấy Triệu Anh Không đang vác Alspark chạy ra xa, mặc dù tốc độ không thể nhanh được như Goblin glider nhưng sau khi nàng sử dụng một loại bộ pháp kỳ diệu thì tốc độ không ngờ lại tương đương với những robot đang bay. Chỉ có điều, Allspark so với các robot thì có lẽ cũng không phải là quá to nhưng đối với Triệu Anh Không thân hình nhỏ nhắn mà nói, thể tích của Allspark thật sự quá lớn, nên cũng làm ảnh hưởng tới độ linh hoạt và khả năng tránh né của nàng, nhất thời trong khi Triệu Anh Không đang chạy, phía trước mặt đạn năng lượng đã bắn xuống rào rào chắn hết cả đường.

Zeoro không nói một lời, túm lấy dây treo giỏ khí cầu leo lên trên, đồng thời ánh mắt hắn cũng biến thành mờ mịt, tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa. Khi tới gần glider, hắn mới hét lên:

- Vương Hiệp, thay đổi vị trí! Goblin glider sử dụng hệ thống phóng điện tất nhiên là nhanh hơn robot bot, nhưng chúng ta cũng không có đủ năng lượng để nó bay liên tục mấy chục phút... Liều mạng đi! Đường sống duy nhất của chúng ta là tiêu diệt tất đám robot này!

Ba người còn lại thoáng trầm mặc rồi cùng yên lặng gật đầu. Vương Hiệp và Zero đều có tâm linh tỏa liên phối hợp, đến lúc Zero nhảy lên thì Vương Hiệp nhảy xuống giỏ khí cầu phái dưới, hai người hoán đổi vị trí giữa không trung, tiếp theo Zero điều khiển glider phóng thẳng xuống đất.

Không hiểu vì sao, mặc dù Progenitor virus quả thật có thể mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất nhưng so với người tự mở cơ nhân tỏa thì vô luận ý thức chiến đấu, hay sức tập trung chú ý, tốc độ phản ứng các loại, cơ bản đều có một khoảng cách. Trong số bốn người vốn còn Trương Hằng có tố chất thân thể tốt hơn Zero một chút nhưng nhược điểm tính cách của Trương Hằng khiến hắn trong lúc sinh tử quan đầu dễ xuất hiện sơ sảy, vì thế Zero quyết định cực nhanh, tự mình điều khiển glider tới cứu viện Triệu Anh Không.

Lúc bốn người nhảy lên Goblin glider, trên robot khổng lồ đột nhiên trồi lên một nòng pháo cực lớn, hơn nữa trên người nó còn có hơn một trăm khẩu pháo nữa, tất cả chĩa vào Triệu Anh Không đang chạy về phía bốn người, bao trùm tất cả vào trong phạm vi bắn.

Chỉ nghĩ thôi cũng thấy đáng sợ, hơn trăm nòng pháo chiến hạm chĩa thẳng vào người, đừng nói là đồng loạt nhả đạn, chỉ cần một phát đã đủ dọa người rồi. Mặc dù tất cả đều có vòng cổ long tinh nhưng có thể ngăn cản công kích của robot khổng lồ này không thì chẳng ai dám khẳng định, vì thế hai người còn có thể tấn công là Bá Vương và Trương Hằng đều quay sang phía robot khổng lồ triển khai công kích. Trương Hằng một lần nữa sử dụng tia năng lượng màu bạc, vô số tia năng lượng nhỏ bắn về phía robot, pháo các vai liên xạ của Bá Vương cũng mở hết hỏa lực bắn tới.

Gần như đồng thời, robot khổng lồ cũng tấn công, hơn trăm nòng pháp đồng loạt khai hỏa, cũng may là robot này thân hình mặc dù lớn nhưng trình độ tiến hóa không bằng các robot tinh nhuệ khác, đạn nó bắn ra vẫn là những loại tên lửa bình thường. Khi tên lửa bắn tới, phần lớn trong số đó đều bị đạn pháo của Bá Vương bắn trúng, một số ít lọt lưới cũng bị những tia năng lượng màu bạc xuyên thủng, loạt công kích đầu tiên bị chặn lại ở xa hơn trăm mét, tiếp đó tất cả tên lửa cùng phát nổ.

Luồng lửa cùng sóng xung kích kịch liệt từ vụ nổ ập tới, uy lực không kém gì tên lửa đạn đạo bình thường, gió lốc hình thành trong phạm vi trăm mét suýt nữa thì thổi bai cả glider, may nhờ có năng lực thăng bằng cực kỳ xuất sắc của Zero mới có thể đứng vững trong gió lốc, mà khoảng cách giữa bốn người và Triệu Anh Không chỉ còn hơn ba mươi mét, Vương Hiệp thậm chí đã chuẩn bị đón lấy Triệu Anh Không.

- Không được hạ xuống!

http://tieulun.hopto.org

Triệu Anh Không đột nhiên quát lớn, đồng thời ném Allspark đang vác sau lưng vào trong giỏ khí cầu, sau đó qua người rút kiếm, thoáng cái đã vung thanh kiếm Ecxalibur chắn trước người. Choang một tiếng, trong lúc ngàn cân treo sợi tóc đã đỡ được công kích của một robot, robot nà có màu xanh lục, tay cầm một món vũ khí to lớn nhìn như cái xẻng.

Đông đảo robot từ trong đám bụi phóng xạ lao ra, do robot khổng lồ xuất hiện chấn động nên bốn người Zero gần như quên mất sự u hiếp của đám robot này. Trên thực tế, bọn chúng chỉ là nhỏ so với robot khổng lồ mà thôi, còn thì tên nào cũng cao ít nhất bốn năm mét, lớn hơn nhiều so với con người, hơn nữa tên nào cũng có thể biến thành máy móc phi hành, tên nào cũng có hỏa lực mạnh mẽ, cho dù không có sức uy hiếp lớn như robot khổng lồ thì cũng không hề dễ đối phó.

Nhưng Triệu Anh Không lên tiếng hơi chậm, lúc nà Goblin glider chỉ bay cao khoảng hơn ba mươi mét, Vương Hiệp vừa đón được Allspark thì trong nháy mắt đã có ba bốn robot nhảy lên khỏi đám bụi phóng xạ. Cho dù Zero phản ứng cực nhanh nhưng vẫn có một robot bám lên giỏ khí cầu, tiếp đó Goblin glider khẽ chựng lại giữa không trung rồi rơi thẳng xuống, robot này cao hơn tám mét, trọng lượng cũng vượt quá khả năng tải của glider.

Ầm một tiếng trầm đục, cả robot cùng bốn người lẫn glider đều rơi bịch xuống đất. Phản ứng của robot này thật sự không thua gì người đã mở cơ nhân tỏa, chỉ thấy nó chống hai tay xuống đất, vừa chạm đất lập tức nhảy lên, tiếp đó cả người áp thẳng xuống phía Vương Hiệp, nếu đánh trúng thì ba người Vương Hiệp Bá Vương, Trương Hằng tuyệt đối là chết chắc. Bất quá nó còn đang ở giữa không trung thì ba mũi tên đã bắn thẳng vào ngực nó, mũi tên thứ nhất bắn trúng đuôi mũi tên thứ hai, mũi tên thứ hai bắn trúng đuôi mũi tên thứ ba, uy lực so với Bạo liệt tiễn hai mũi đâu chỉ mạnh hơn gấp mười, hơn nữa tên này còn là phụ ma tiễn, bụp một tiếng xuyên thủng ngực robot bắn ra xa, tiếp đó robot nổ tung giữa không trung, chỉ còn cách mấy mét nữa là ép xuống đầu mọi người, tình huống đúng là ngàn cân treo sợi tóc.

Bốn người cùng thở phào, nhưng không đợi họ kịp lấy hơi, mấy phát đạn năng lượng đã bắn tới, nổ tung, vòng bảo vệ quanh người cả nhóm đã có chút chấn động, năng lượng trong vòng cổ long tinh không biết còn có thể chống đỡ được một lần nổ mạnh như vậy nữa không?

Bốn người cũng không chần chừ, Zero một lần nữa điều khiển glider bay lên trời, còn Bá Vương và Trương Hằng phân biệt công kích về hai hướng, pháo liên xạ cùng tia năng lượng, cả Vương Hiệp cũng lấy ra mấy quả lựu đạn plasma nắm chắc trong tay. Yêu khí cả Vương Hiệp từ từ hóa thành một con dơi nhỏ hình cầu thân thể con dơi đúng là lựu đạn, nhưng trên đó lại mọc cánh mọc chân, tiếp theo thứ này mang theo lựu đạn plasma bay ra xa. Sau đó từ trong đám bụi phóng xạ lấp lóe ánh xanh, lựu đạn đã phát nổ.

Kỳ thật, một loạt chuyện vừa rồi tối đa chỉ xảy ra trong vòng vài giây, có thể gọi là nói thì chậm diễn ra thì nhanh, khi Goblin glider mới bay lên được khoảng hai mươi mét, đột nhiên mọi người chỉ cảm thấy trên đầu tối sầm lại, robot khổng lồ đã nhấc chân đạp xuống chỗ họ. Zero không chần chừ, lập tức mở hệ thống phun điện bay vọt ra ngoài, tốc độ cực nhanh, chỉ sau nhát mắt đã thoát khỏi phạm vi giẫm, phía sau lập tức truyền tới một âm thanh trầm đục... Cùng cả tiếng rên khẽ của một cô bé.

Vẫn trong tốc độ cực nhanh cả hệ thống phun điện, bốn người đều cảm thấy gió mạnh đập vào mặt, không thể nhìn lại phía sau, nhưng theo quét hình tinh thần lực...

Triệu Anh Không vừa rồi đúng là ở dưới phạm vi cú giẫm, mặc dù nàng cũng lập tức sử dụng trạng thái thiểm linh nhưng xung quanh đều là robot ngăn cản, chỉ chững lại một thoáng, nửa người dưới bắt đầu từ chỗ đùi đến gót chân đã bị giẫm nát, cả kể hơn mười mười robot phía sau lưng cũng bị đạp nát vụn...

- Trương Hằng! Ngươi lái Goblin glider đón lấy ta!

Zero quát lớn rồi nhảy xuống dưới, trong nháy mắt đã gương súng ngắm Gauss nhắm thẳng vào robot khổng lồ, mặc dù vẫn còn đang rơi xuống nhưng trong lòng lại trầm tĩnh lại, tất cả mọi thứ trong mắt phảng phất như đều biến mất, chỉ còn lại robot kia.... cùng điểm và đường nét bao phủ toàn thân nó!

http://tieulun.hopto.org

501. Vận Mệnh Trung Châu Đội Và... Trở Về (3)

Điểm tuyến ma nhãn, cũng không biết kỹ năng này sử dụng nguyên lý nào, gần như tương tự với tín niệm luc của Sở Hiên, đều là kỹ năng dùng khoa học rất khó giải thích. Trên thực tế, từ sau khi Zero hoán đổi kỹ năng này, hơn nữa còn tìm ra uy lực cực mạnh của nó, hắn liền ở tại Chủ Thần không gian luyện tập rất nhiều, dù sao thì trong Chủ Thần không gian cũng có thể tùy lúc chữa trị toàn thân, việc này khiến hắn càng thêm thuần thục kỹ năng này. Chính vì thế, trong trận chiến Lord of the Rings hắn mới có thể cứu được Trịnh Xá trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, ngoài phần chấp niệm cùng kề vai chiến đấu ra, nỗ lực không ngừng của hắn từ trước tới này cũng chiếm một phần rất lớn.

Trong mắt Zero lúc này, toàn bộ robot khổng lồ đều do điểm và đường nét tạo thành, những chỗ có điểm đều quá ít, quá nhỏ, cơ bản giống như sao băng trong đêm tối không ngừng lóe lên trên người robot khổng lồ, không chỉ có vị trí liên tục di chuyển mà cả độ sáng cùng độ lớn cũng không ngừng biến đổi. Việc này khiến hắn căn bản không thể nhắm chuẩn vào những điểm nhỏ đó, bên hắn chỉ biết bắt đắc dĩ, giống như mấy lần trước, hướng súng ngắm Gauss về phía đường nét cũng đang liên tục chuyển động.

Đường nét trên người robot khổng lồ cũng di động liên tục chỉ là không chớp tắt không ngừng như điểm, do đó dựa vào kỹ thuật của Zero vẫn có thể nhìn thấy sự tồn tại của các đường nét, tiếp đó ngắm bán kỹ càng, tính chuẩn hướng đi động của đường rồi đoàng một tiếng, nhả đạn.

Ở bên kia, Trương Hằng nghe Zero hét lên, hai mắt hắn cũng vụt biến thành mờ mịt, tiếp đó đeo cung kim loại màu bạc lên lưng, một tay bám vào giỏ treo khí cầu nhảy vọt lên. Lúc này Goblin glider đã không còn người điều khiển, Trương Hằng lôi kéo như vậy khiến nó bay nghiêng sang một bên, mà Zero thì lại vừa nhảy xuống nên glider đang sử dụng hệ thống phun đện chỉ sau hai ba giây sẽ đâm thẳng xuống đất.

Trương Hằng hít sâu một hơi, bám vào dây nối giữa glider và giỏ khí cầu leo lên. Tố chất thân thể của Trương Hằng vốn rất tốt, ngoài nhân tố tính cách ra thì có thể nói thực lực của Trương Hằng kỳ thực rất mạnh mẽ, kể cả trạng thái mở cơ nhân tỏa của hắn cũng mạnh hơn Zero một chút, vì thế mặc dù tốc độ Goblin glider cực nhanh, mặc dù gilder đang bay nghiêng sang một bên, hắn vẫn chụp được vào mép glider chỉ sau một giây, tiếp đó dùng sức lộn người, đứng lên phía trên.

Khi súng ngắm Gaus trong tay Zero gầm lên, hắn đã chỉ còn cách mặt đất chưa tới hai mươi mét, hơn nữa còn có ba robot đang nhảy lên vung tay chộp về phía hắn. Trong nháy mắt động tác như biến thành phim quay chậm, chỉ cần Zero bị đám robot này bắt được thì hắn có mình động da sắt đi chăng nữa cũng chết chắc. Đúng lúc Zero chỉ còn cách bàn tay robot ba bốn mét, một luồng điện quang chợt lướt qua, hắn đã được Vương Hiệp cùng Bá Vương tóm lấy kéo vào trong giỏ khí cầu.

Ở bên kia, trên vai robot khổng lồ, tại một khoang vũ khí nhỏ gần như không hề quan trọng xuất hiện một hố rộng khoảng nửa mét. Theo lý mà nói, cái lỗ này so với robot to cả nghìn mét căn bản không là gì cả, dù có là vị trí quan trọng đi chăng nữa thì thương tổn đối với robot gần như có thể bỏ qua. Nếu lấy ví dụ với con người thì vết thương này giống như bị bật móng, mặc dù đau đơn nhưng tuyệt đối không ảnh hưởng tới toàn cục.

Nhưng chính lỗ nhỏ này lại khiến tất cả động tác của robot khổng lồ đều dừng lại, tiếp theo từ bên rìa hố bắt đầu tan rã, vỡ vụn. Không chỉ lỗ nhỏ đó, đến cả các bộ phận khác trên người robot cũng bắt đầu tan vỡ, toàn thân thể bằng sắt thép hóa thành bụi phấn nhưng năng lượng bên trong lại không hề phát nổ, cứ như vậy, sau vài giây robot khổng lồ đã hoàn toàn tan thành tro bụi, từ từ chìm vào trong đám bụi phóng xạ, không còn thấy đâu nữa.

Zero vừa về tới giỏ khí cầu lập tức hôn mê, lần bắn này khác với luyện tập trong Chủ Thần không gian, đây là chính thức đem toàn bộ tình thần tập trung vào một kích toàn lực, sức chú ý tập trung cao độ khiến hắn sau khi bắn xong lập tức không còn hơi sức nào để tỉnh táo nữa, sau phát đạn cũng hôn mê luôn.

Trương Hằng lái Goblin glider đảo một vòng giữa không trung rồi sử dụng hệ thống phun điện lao thẳng tới chỗ Triệu Anh Không hai chân nát vụn đang nằm dưới đất. Triệu Anh Không đã không còn sức để tiến hành phòng ngự nữa, một robot tới gần bóp một cái là đủ biến nàng thành mảnh vụn, vì thế Trương Hằng quả thực là đang liều mạng chạy đua với thời gian, dựa vào tốc độ siêu cấp của Goblin glider, cho dù thế nào cũng phải như lúc đón lấy Zero, phải cứu bằng được Triệu Anh Không!

http://tieulun.hopto.org

"...Chờ đã, cách xa ta một chút, không được đứng trước mặt ta..."

Thanh âm của Triệu Anh Không đột nhiên truyền vào ý thức Zero, đây là công hiệu của tâm linh tỏa liên. Lúc trước khi robot khổng lồ đạp một cước, giẫm nát chân Triệu Anh Không thì đồng thời cũng tiêu diệt sạch sẽ số robot sau lưng nàng, hiện tại chỉ còn đám robot ở trước mặt Triệu Anh Không đang lao tới. Nhưng kỳ quái là, Triệu Anh Không ngoài trên mặt hơi lộ vẻ đau đớn ra thì thần sắc phần nhiều lại là một loại trầm mặc lạnh nhạt, không hề có chút cảm giác nguy hiểm sắp bị giết nào. Tiếp đó, chỉ thấy nàng vung thanh kiếm Excalibur lên, hai tay dần dần tiến vào trạng thái di động không thể thấy được bằng mắt thường.

-Sóng chân không thiểm linh... Kiếm của thắng lời và thề ước! Excalibur!

Kiếm của thắng lời và thề ước, kỳ thực công hiệu của nó giống như cây cung kim loại màu bạc của Trương Hằng, cũng có thể dùng năng lượng thạch tạo thành thủ đoạn công kích, chỉ cần trước đó gắn năng lượng thạch vào chuôi kiếm là được. Chuyện này Triệu Anh Không chỉ vừa ngẫu nhiên phát hiện sau khi bộ phim Lord of the Rings kết thúc, mỗi lần phải gắn đủ năm viên năng lượng thạch, khi sử dụng thì dùng ý thức bản thân dẫn đường, đem năng lượng trong năng lượng thạch bắn ra dưới dạng laser, quả thật là uy lực vô cùng.

Mà kỹ xảo sử dụng sóng chân không thiểm linh là hai tay di động với tốc độ cực cao, sinh ra sóng xung động tấn công đối phương, nếu như khi bắn ra màn laser.... lại vung động thanh kiếm cực nhanh, đến lúc đó...

Trước mặt Triệu Anh Không xuất hiện một tấm màn ánh sáng, lấy Triệu Anh Không làm trung tâm, tạo thành một nửa hình tròn, tiếp đó màn sáng dùng tốc độ cực nhanh khuếch tán ra ngoài, hơn nữa còn dùng phương thức ba động lan truyền ra xa. Mười mấy robo đi đầu lập tức không kịp kêu một tiếng hóa thành bụi phấn, tiếp đó bùng nổ kịch liệt, ánh lửa cùng sóng xung kích hòa vào màn ánh sáng càng khiến uy lực của nó thêm kinh khủng tràn ra xa, sau khi vượt qua mấy trăm mét, màn sáng mới từ từ yếu đi.

Mấy người Trương Hằng đơn giản là đều ngây ngốc, uy lực một chiêu này không khỏi quá khủng bố chứ? Chỉ một chiêu đã gần như tiêu diệt toàn bộ số robot đang lao tới, những tên còn lại cũng đều cả người hư hại. Có hai robot mang giáp chuyển đổi là không bị thương nhưng lớp vỏ của chúng đã ảm đạm vô quang, so với vẻ sáng bóng đầy màu sắc lúc trước không biết là yếu đi bao nhiều lần.

Vương Hiệp cùng Bá Vương đưa mắt nhìn, nhau, đồng thời phát động vũ khí trong tay bắn về phía hai robot có giáp chuyển đổi. Một trang pháo liên xạ bắn tới, hai robot này căn bản không thể tới gần Triệu Anh Không một bước, ngược lại còn bị đẩy lùi liên tiếp, có thể thấy bọn chúng sau bị màn ánh sáng công kích đã thụ thương nghiêm trọng, nếu không giờ phút này chúng đã vượt đạn pháo lao thẳng tới chỗ Triệu Anh Không, làm gì có chuyện chật vật như thế này? Bất quá bọn chúng cũng không chạy trốn được, một khối thuốc nổ mọc ra hai cánh, quấp theo một quả lựu đạn plasma bay tới bên cạnh một robot, điện quang màu lam bùng lên, robot này lập tức bị nuốt chửng trong đó. Robot còn lại cũng bị một mũi tên bắn trúng ngực, trong nháy mắt đã xuyên thành một hố rộng nửa mét, nổ tung ngay lập tức...

-Đúng là gian khổ... Thế giới Transformers lần này vốn cứ tưởng rằng thuận buồm xuôi gió, ai mà biết được lại kinh khủng đến thế. Cho dù Sở Hiên đã tiêu diệt đại bộ phận robot nhưng chúng ta vẫn hiểm tử hoàn sinh, không những chết người, đến cả Allspark cũng...

Tiêu Hoành Luật ngồi xổm dưới đất, vẻ mặt cực kỳ tiếc nuối nhìn Allspark đã biến thành mảnh vụn. Khi robot khổng lồ đạp xuống một cước, rất không may trước khi Vương Hiệp kịp đón lấy, Allspark đã bị đạp nát. Theo kịch bản phim, Allspark hẳn là có đặc tính năng lượng vô hạn, đặc tính này đại biểu cho giá trị của nó, hữu dụng hơn tất cả các vật phẩm kịch bản nào khác!

-Bộ phim kinh dị này không có tình tiết kịch bản, giết chết con robot khổng lồ đó cũng chẳng được điểm thưởng hay chi tiết kịch tình nào cả, giết nhiều robot như vậy cũng không được gì, phóng đầu đạn khinh khí không được thưởng, thiết kế đánh cắp mật mã không được thưởng... Căn cứ quy luật của Chủ Thần, khó khăn càng lớn phần thưởng càng cao, hiện tượng như vậy căn bản không hợp lý, trừ phi là thế giới phim kinh dị lần này có thể giành được thứ còn lớn hơn số điểm thưởng và chi tiết kịch tình này... Allspark.

Tiêu Hoành Luật không ngừng thở dài, hắn vừa than thở vừa nghịch nghịch mảnh vỡ trên tay, từ những mảnh vỡ này căn bản không nhìn ra được hình dạng gì.

http://tieulun.hopto.org

Allspark mặc dù bị giẫm thành mảnh vụn nhưng không vì thế mà phát nổ hoặc xảy ra biến đổi gì, nó giống như một khối thép bình thường, tan vỡ làm nhiều mảnh.

Cho dù thế nào thì thứ này trước kia cũng là Allspark, Tiêu Hoành Luật cùng mấy người còn lại đều yên lặng thu thập các mảnh vỡ. Trình Khiếu thì vẻ mặt vừa sung sướng vừa khổ sở, bận rộn túi bụi, hắn đang cầm kim châm liên tục cắm vào những huyện đạo trên người Triệu Anh Không, tiếp đó lấy công cụ phẫu thuật ra cầm máu các mạnh máu trên đùi, sau khi xong xuôi hắn mới ngẩng mặt lên trời gào lên:

- Con mẹ nó! Khó khắn lắm mới được tận tay chạm vào cặp đùi đẹp của đồng nhan cự nhũ, nhưng mà... Nhưng mà... Ai mà hưng phấn nổi với đôi chân bị đạp nát vụn chứ? Cứ nhìn tiếp không khéo ta thành liệt dương mất...

Trịnh Xá còn chưa dứt lời, một đạo kinhg phong đã chém xuống phía trên đùi, dọa hắn phải vội vàng lăn tròn tránh ra xa, rất vất vả mới tránh được. Tuy vậy luồng kình phong này vẫn chém rách quần hắn, ngoài ra ở thân dưới cũng bị cắt một đường, mặc dù vết thương không lớn nhưng máu chảy ra cùng vị trí đặc thù của nó cũng khiến Trình Khiếu kêu la oai oái.

Triệu Anh Không một kiếm không trúng cũng chẳng đề ý tới hắn, chỉ yên lặng nằm ngửa mặt nhìn trời, trên không trung sương mù mờ mịt, bụi phóng xạ vẫn không ngừng rơi xuống...

-...Tình huống cơ bản là như vậy, Độ khó bộ phim kinh dị lần này đã vượt qua dự đoán của ta lúc trước, đây là sai là của ta, nếu không sẽ không bắt đầu tấn công sau bốn quả tên lửa khinh khí. Tính huống tiếp theo là, do độ khó tăng cao, lại không có bất cứ phần thường giết chóc hay phần thưởng nhiệm vụ nào nên ta chỉ có thể tin vào một chuyện, công hiệu của Allspark chắc chắn là vượt xa sự tưởng tượng của chúng ta, sự tồn tại của vật phẩm này hẳn là đủ để tăng mạnh thực lực cả đội...

-...Tiếp theo chính là vận mệnh tiếp theo của Trung Châu đội chúng ta. Rất bất đắc dĩ, chúng ta đang ở vào một tình huống cực kỳ nguy hiểm, đầu tiên là đánh giá của Chủ Thần đối với chúng ta. Do bộ phim kinh dị lần trước chỉ Trung Châu đội chúng ta không chết một tư thâm giả nào cả, hơn nữa còn hoàn thành rất nhiều tình tiết kịch bản cùng áp chế các đoàn đội còn lại, vì thế đánh giá của Chủ Thần đã đạt tới mức độ kinh khủng, mà còn vì không chết người nên đánh giá lại càng không ngừng gia tăng, do đó Transformers lần này chỉ là mới bắt đầu thôi. Rất bất hạnh, có lẽ tình huống đã quay lại giống như lúc Trương Kiệt hồi trước, Trung Châu đội sẽ liên tục gặp phim kinh dị nguy hiểm tới tính mạng, đó là nguy hiểm đầu tiên...

-...Nguy hiểm thưa hai, đó là do đánh giá quá cao nên chúng ta rất có thể sẽ trải qua ít phim kinh dị hơn so với các đoàn đội khác, nghe qua thì có vẻ rất tốt nhưng một khi đoàn chiến, chúng ta sẽ gặp phải đội ngũ cực kỳ mạnh mẽ, ví dụ như Thiên Thần, ví dụ như... Ác Ma. Chính vì thế, tình huống trước mắt của Trung Châu đội giống như đang trên miệng núi lửa, chỉ cần châm lửa là bùng nổ, có thể hình dung như vậy.

Ở sâu dưới lòng đất, sau khi giết sạch tất cả robot, Trịnh Xá khai mở cấm chế đâu suất bát quái lô, trong đó hắn thấy Sở Hiên đang hấp hối. Không phải hắn bị thương tích gì mà là già nua vô cùng, nhìn qua giống như đã tám chín mươi tuổi, tóc bạc trắng, da dẻ nhăn nheo, sắp sửa chết già.

-Vậy thì chúng ta phải làm thế nào?

Trịnh Xá nằm dưới đất thì thào nói:

-Mà ngươi còn ổn không? Có thể kiên trì đến lúc trở về không?

Sở Hiên lạnh nhạt đáp:

- Sống đến lúc trở về thì không việc gì, ít nhất tình hình còn khá hơn ngươi một chút... Chúng ta đã không thể rút lui nữa, chỉ còn cách không ngừng mạnh lên. Khó khăn Chủ Thần tạo ra cũng phải có giới hạn, ví dụ như nếu ngươi có thực lực tầm thứ năm, kể cả đạn đạo oanh kích cũng không nhất định có thể làm thương hại đến ngươi, vì vậy chúng ta đã không còn đường lui nữa, chỉ có thể không ngừng mạnh lên... Chỉ có như vậy mới có thể tiếp tục sống sót.

-Vậy sao?

Trịnh Xá yên lặng nhìn qua thân thể đang bắt đầu rữa nát của mình, thành tố cơ bản nhất là gen đã từ từ tan vỡ, cứ tiếp tục như vậy, không lâu nữa hắn sẽ chỉ còn lại một bãi máu bầm.

http://tieulun.hopto.org

"...Mọi người cùng nhau sống sót, chúng ta cùng nhau sống sót..."

502. Quyển 15 : A Nightmare On Elmstreet 3 -- Tương Lai Nghiêm Trọng (1)

Khi Trịnh Xá một lần nữa mở mắt ra, khung cảnh xung quanh rõ ràng đang ở Chủ Thần không gian, chỉ là lúc này thương thế của hắn quá nặng, không thể phát ra nổi một tiếng, từ miệng mũi liên tục trào ra máu tươi. Không biết là tiếng của ai hô lên, yêu cầu Chủ Thần chữa trị toàn thân cho mọi người, điểm thưởng tự trừ của từng người, lúc đó từ Chủ Thần mới hạ xuống mấy cột sáng, bao trùm cả Trịnh Xá lẫn các thành viên còn lại vào bên trong.

"Nhiều cột sáng như vậy... Tất cả mọi người còn sống."

Trịnh Xá do đầu không động đậy được nên chỉ có thể dùng khóe mắt nhìn ra xung quanh, ngoài mấy cô gái đang đứng dưới đất ra thì hình như còn có hơn mười cột sáng, thấy vậy tâm lý hắn nhất thời cũng bình tĩnh lại, từ từ cảm nhận sự thống khổ kho có thể chịu đựng được khi chữa trị gen...

- Cái gì?

Trịnh Xá túm lấy áo Bá Vương nhấc bổng lên, cực kỳ phẫn nộ quát:

- Tại sao? Các ngươi nói La Cam Đạo đã chết? Không thể nào! Nếu như hắn đã chết thì chúng ta làm thế nào quay lại Chủ Thần không gian được? Không thể nào! Hắn nhất định là đã hoàn thành sự tin tưởng của ta, hắn nhất định đã giữ được Allspark đến cùng! Các ngươi nói dối, hắn làm sao mà chết được?

Bá Vương mấp máy miệng nhưng rồi cũng chỉ lắc đầu không nói câu nào, Zero tới cạnh Trịnh Xá thở dài nói:

- Rất xin lỗi, La Cam Đạo thật sự đã chết, sau khi hắn đem Allspark tới chỗ chúng ta, do hết sạch năng lượng nên bị robot...

- Vậy các ngươi đang làm cái gì?

Trịnh Xá tức giận gào lên:

- Tất cả mọi người chúng ta đều liều mạng chiến đấu. Ta dám đảm bảo La Cam Đạo thật tâm liều mạng chiến đấu, hắn không hề trốn chạy, hắn cũng đã hoàn thành nhiệm vụ ta giao... Các ngươi sao có thể để hắn chết được?

Mấy người Zero đưa mắt nhìn nhau cười khổ, nhất thời không ai biết nói gì, mặc dù đó thật sự là một loạt chuyện ngoài ý muốn. Nếu như lúc ấy tốc độ Triệu Anh Không nhanh hơn một chút, một kiếm có thể chém rời cánh tay đang nắm robot xuống, nếu như lúc ấy Zero đang ngắm bắn được, nếu như lúc ấy tốc độ xạ kích của Trương Hằng nhanh một chút, nếu như vũ khí của Bá Vương hay Vương Hiệp có thể tiêu diệt được robot kia... Tóm lại là có quá nhiều cái "nếu như", nhưng mạng người thì lại chỉ có một, mạng người không có cái "nếu như" nào cả... Nếu chết thì thật sự là chết, tiến vào Transformers có mười hai người, nhưng tới bây giờ chỉ còn lại mười một.

- Thật sự đã chết....

Trịnh Xá cũng từ từ bình tĩnh lại, hắn ngồi phịch xuống đất, lẩm bẩm nói:

- La Cam Đạo... Hắn đã không còn cơ hội sống lại nữa, hắn thật sự đã chết...

Trịnh Xá nói tới đây mới đột nhiên nhớ ra, hình như tất cả mọi người trong đội cũng đều không còn cơ hội sống lại nữa, tất cả họ cũng đều chết một lần nữa là chết thật sự....

- Là vì đã lâu rồi không có người chết phải không?

Thanh âm bình thản của Sở Hiên truyền tới, hắn cũng đã hoàn toàn hồi phục, bộ dạng già yếu sắp chết lúc trước dã biến mất, lúc này hắn đang lạnh nhạt nhìn Trịnh Xá, nói:

- Ngươi nghĩ nơi đây là đâu? Thánh địa nghỉ phép à? Có muốn cầm ít điểm thưởng đi nghỉ mấy hôm không? Đang đùa ai vậy, đây là nơi luân hồi phim kinh dị, ngươi dựa vào cái gì mà nghĩ rằng sẽ không chết người?

http://tieulun.hopto.org

Trước kia người chết vẫn còn ít sao? Cho dù chúng ta đã trở nên rất mạnh nhưng người cho rằng vậy là đủ để tiêu diêu tự tạ trong thế giới phim kinh dị sao? Đang đùa ai vậy!

Sở Hiên nói chuyện lúc nào cũng cay độc như vậy, ý tứ trong lời nói giống như chữ trên giấy trắng, nếu bảo hắn tàn nhẫn hoặc lạnh lùng thì không bằng nói nội tâm hắn chính là đang nghĩ như vậy, một kẻ đến cả tính mạng mình cũng chẳng thèm để ý thì người còn hy vọng hắn sẽ rất quan tâm đến tính mạng người khác sao?

- Đúng thế... Đã chết...

Trịnh Xá khẽ thở dài, đứng dậy phủi phủi bụi bặm trên người, vẫn cúi đầu nói:

- Sinh mạng đúng là yếu ớt... Đúng là đã quá lâu rồi không có người chết, khiến ta tưởng rằng tất cả mọi người có thể cùng nhau sống sót, ít nhất là có thể cùng nhau trở về thế giới hiện thực... Là ta đã quá ngây thơ rồi.

Nói đoạn, hắn lại thở dài rồi yên lặng đi về phòng mình.

Khi Trịnh Xá xuất hiện lần tiếp theo thì đã là giữa trưa ngày hôm sau, các thành viên còn lại trong đội chiếu theo quy củ lúc trước tập trung tại quảng trường Chủ Thần, chỉ đợi đông đủ là bắt đầu thương lượng việc sắp xếp các vấn đề tiếp theo. Không chỉ có cường hóa thuộc tính hay bàn bạc về bộ phim kinh dị tiếp theo, đây đều là những chuyện trước kia mọi người sẽ làm sau khi hoàn thành xong một bộ phim kinh dị, việc Trịnh Xá suy sụp cũng khiến mọi người cảm thấy lo lắng, vốn cứ nghĩ hắn sẽ chán nản mất mấy ngày, nhưng chỉ đến ngày thứ hai hắn đã xuất hiện trước mặt mọi người.

- Vớ vẩn, chẳng lẽ các ngươi hy vọng ta tiếp tục suy sụp như vậy.

Trịnh Xá đảo mắt nhìn mọi người, nói:

- Con người rút cuộc không thể mãi bị giam trong ký ức đúng không? Ta khó chịu không phải chỉ là do chiến hữu tử vong mà còn vì lòng tin vẫn luôn kiên trì bị phá vỡ. Bất quá vẫn còn tốt, ít nhất ta còn chưa từ bỏ lòng tinh, chúng ta hay mang theo một phần của La Cam Đạo cùng nhau sống sót, để mọi người đều có thể sống đến lúc trở về thế giới hiện thực, như vậy không phải tốt hơn sao?

Trịnh Xá nói xong liền nhìn về phía Sở Hiên, lúc này Sở Hiên đang cùng Tiêu Hoành Luật cầm những mảnh Allspark lấy được trong Transformers, hai người ngồi tại đó không biết là thảo luận những gì, ít nhất những người xung quanh không thể hiểu bọn họ đang nói gì.

- Ách, vấn đề lý luận của các ngươi chờ lát nữa hãy thảo luận đi. Sở Hiên, ta có một vấn đề, lúc trước ngươi đã nói do đánh giá với đội chúng ta gia tăng nên tiếp theo đội ta sẽ gặp một loạt thế giới phim kinh dị có hệ số khó khăn rất lớn phải không? Vừa rồi ta đã xem qua, bộ phim kinh dị tới là A Nightmare on Elm street 3, rất không may, đây là phim knh dị quỷ quái không thể dùng khoa học giải thích được. Thật sự đã rất lâu rồi chúng ta chưa gặp qua loại phim kinh dị này, xem ra suy luận của ngươi là đúng, thế giới phim kinh dị tiếp theo chúng ta gặp sẽ nguy hiểm cực độ.

Trịnh Xá nhìn Sở Hiên, nói.

Sở Hiên gật đầu, hắn còn chưa mở miệng, Tiêu Hoành Luật đã xen vào:

- Chắc chắn, cái đó gần như giống hệt với suy luận của ta, vì thế mọi người bỏ cái thái độ ung dung thoải mái lúc trước đi. Cho dù là bộ phim Lord of the Rings lần trước các ngươi cũng hiểm tử hoàn sinh, nhưng thế giới phim kinh dị tiếp theo rất có thể sẽ quay lại tình hình lúc chúng ta ở cùng Trương Kiệt... Nguy hiểm, chết chóc, trong chúng ta không ai có thể an toàn. Có thể nói, đây là một biện pháp cân bằng, sau khi có người chết, thực lực đoàn đội giảm xuống, đồng thời vì người chết nên đánh giá của Chủ Thần giảm đi, đó là vấn đề tương đối.. Trên thực tế, nếu như có thể, mỗi bộ phim kinh dị đều để tân nhân chết hết đi, như vậy sẽ giảm bớt đánh giá thực lực của chúng ta một chút, ít nhất cũng không làm đánh giá gia tăng quá nhiều.

Vẻ mặt Trịnh Xá hơi rúm lại, muốn nói nhưng lại không thể nói ra được, bất đắc dĩ không còn cách nào nữa chỉ có thể nói:

http://tieulun.hopto.org

- Chuyện này tạm thời không cần vội. Sở Hiên, các ngươi cầm mảnh vỡ Allspark đấy à? Có tác dụng gì không?

Sở Hiên cũng không trả lời, ném một mảnh vỡ khoảng bằng ngón tay cái sang. Trịnh Xá bắt lấy mảnh vỡ, đồng thời trong đầu cũng vang lên âm thanh của Chủ Thần.

"Mảnh vỡ máy chuyển đổi năng lượng không gian, sau khi sửa chữa sẽ có thể cung cấp năng lượng."

- Máy chuyển đổi năng lượng không gian? Đó là cái gì?

Trịnh Xá cầm mảnh vỡ, kỳ quái hỏi:

- Tên nó không phải là Allspark à?

Sở Hiên gật đầu đáp:

- Về điểm này, kỳ thật ngay từ kịch bản gốc phim Transformers ta đã bắt đầu hoài nghi, đó là tính chân thực của Allspark. Phương diện này có liên quan đến kiến thức về thuyết lượng tử, với trí tuệ cùng hệ thống tri thức của các ngươi, ta nói cho các ngươi cũng...

Mặc dù nói như vậy, nhưng sau khi Sở Hiên nói ra, ngoài Tiêu Hoành Luật những người còn lại đều hai mắt sáng bừng nhìn về phía hắn, rõ ràng là tất cả đều rất có hứng thú nghe những chuyện này, dù sao thì cũng chỉ là nghe kể chuyện thôi, chỉ cần không phải tập trung học tập những nội dung tri thức này thì câu chuyện cũng không buồn tẻ lắm.

- Được rồi, vậy thì ta nói đơn giản thế này. Từ một vài phương diện, thế giới được chia thành hai hệ thống tri thức, một là tri thức cổ điển, cũng tức là hệ thống tri thức chúng ta sử dụng trong thế giới hiện thực. Ví dụ như ta đánh ngươi một quyền, ngươi cảm thấy đau, kỳ thật nắm tay ta cũng cảm thấy đau, chỉ là mức độ đau đớn của hai bên khác nhau, đây là lực tác dụng qua lại lẫn nhau, do hai bên va chạm sinh ra. Ngoài ra còn có định luật bảo toàn năng lượng, bảo toàn khối lượng các loại, nhưng từ một số phương diện mà nói... Không, từ thuyết lượng tử mà nói, những điều này đều là nhận thức sai lầm, vũ trụ so với chúng ta tưởng tượng còn phức tạp hơn nhiều, huyền ảo hơn nhiều. Đầu tiên là nắm tay và thân thể tuyệt không tiếp xúc với nhau, nói chính xác là tất cả mọi người cùng tất cả vật thể căn bản đều không tiếp xúc với nhau, khi lớp phân tử và nguyên tử ngoài cùng của chúng ta tiếp cận nhau, giữa hai vật thể sẽ sinh ra lực đẩy bài xích lẫn nhau, vì thể hai bên không thể tiếp xúc. Mà bảo toàn năng lượng cùng bảo toàn khối lượng cũng gần như là sai lầm, định luật chuyển đổi năng lượng và khối lượng là phương trình giao hoán của luận điểm này.

Sở Hiên nhìn mọi người khẽ nói.

Trịnh Xá xua xua tay nói:

- Cái đó và năng lượng vĩnh cửu của Allspark có gì quan hệ với nhau sao? Hơn nữa máy chuyển đổi năng lượng không gian này là chỉ cái gì?

- Trí tuệ của người bình thường...

Sở Hiên cười nhạt đáp:

- Từ từ mà nghe đi, nếu không có mở đầu đằng trước thì đoạn sau ngươi nghe càng không hiểu gì cả. Đầu tiên là trong thuyết lượng tử và thuyết tương đối có một luận điểm, đó là trong không gian có bao hàm năng lượng, hoặc là nói bản thân không gian cũng là một loại vật chất, mà loại vật chất này có thể chuyển đổi thành năng lượng, loại năng lượng này quyết định tính cân bằng của vũ trụ. Độ lớn của năng lượng là 10 mũ 94 nhân lên mỗi đơn vị thể tích, dùng định luật chuyển đổi khối lượng và năng lượng để tính toán, luồng năng lượng này sẽ lớn đến mức không thể tưởng tượng nổi... Ta lấy ví dụ thế này nhé, một không gian lớn bằng một nguyên tử hidro, nếu chuyển hóa hoàn toàn thành năng lượng thì năng lượng này sẽ lớn hơn tổng số năng lượng ẩn chứa trong tất cả vật chất trong phạm vi 2 tỷ năm ánh sáng. Điều này cũng có nghĩa là người nắm giữ kỹ thuật chuyển hóa năng lượng không gian sẽ có thể sáng tạo ra thế giới, sáng tạo ra sinh vật, thậm chí là cả vũ trụ...

- Trên thực tế, lấy những lý thuyết mà ta đã biết làm cơ cở, tín niệm lực Î»-drive cùng điểm tuyến ma nhãn của Zero đều có thể dùng khoa học để giải thích, đó hoàn toàn dùng khái niệm nhân quả trong thuyết lượng

http://tieulun.hopto.org

tử và tương đối...

- Nói cách khác, cả Chủ Thần không gian này cũng mọi thứ hoán đổi trong nó đều là biểu hiện của khoa học cấp cao nhất, chỉ như vậy mà thôi...

503. Tương Lai Nghiêm Trọng (2)

Sở Hiên liếc nhìn mọi người rồi chậm rãi nói:

- Theo lý thuyết lượng tử, tương đối, tín niệm lực Î»-drive và điểm tuyến ma nhãn của Zero kỳ thật đều có thể giải thích được. Mặc dù trước mắt những tri thức khoa học và trình độ công nghệ mà ta biết vẫn chưa thể giải thích được hai loại năng lực này thực hiện như thế nào nhưng về nguyên nhân thì đúng là có thể giải thích...

-Ừm, vấn đề này có chút phức tạp, rất nhiều tri thức các ngươi hoàn toàn không biết nên ta cũng chỉ có thể nói đại khái.... Đầu tiên là trong thuyết lượng tử, tương đối có hai giải thuyết, hai giải thuyết này chưa thể chứng minh được, ít nhất là với kỹ thuật của loài người hiện tại chưa có cách để chứng minh đó là thời gian cùng không gian kỳ thật chỉ là một ảo giác của con người chúng ta mà thôi.

-Trong thuyết lượng tử, tương đối có một luận điểm, thời gian có tính đối xứng hai chiều, khái quát trong một câu là lấy thời gian của chúng ta làm trung tâm, những gì chúng ta làm không chỉ gây ra ảnh hưởng tới tương lai mà còn gây ra ảnh hưởng về quá khứ... Có thể các ngươi nói chuyện lúc trước đã xảy ra, đó đã là tồn tại thực sự, vậy thì làm sao có thể tạo thành ảnh hưởng đối với quá khứ được? Đó là lý luận khiến ta cảm thấy khó chịu nhất trong thuyết lượng tử tương đối, lý luận nhân quả...

-Ta lấy ví dụ thế này nhé, ta dùng nắm tay đấm Trịnh Xá một phát, Trịnh Xá ngã xuống đất, vậy thì ta đánh Trịnh Xá một quyền là "nhân", còn Trịnh Xá ngã xuống đất là "quả", vì ta đánh hắn nên hắn mới ngã xuống đất. Nhưng trong lý luận này lại có thể cho rằng, vì tồn tại kết quả là hắn ngã xuống đất nên ta mới đánh hắn, tức là tương lai dựa trên vô số đường thăng bằng, những việc ta làm đã sớm được quyết định... Cho dù cố gắng như thế nào, cho dù bỏ qua, thậm chí lập tức tự sát thì "quả" của chúng ta đều đã sớm bị định đoạt, việc này thực sự khiến ta cảm thấy cực kỳ khó chịu... Ta lấy một ví dụ trong hiện thực nhé.

-Trong những năm 70 của thế kỷ trước, một tiến sỹ thần kinh sinh lý tại đại học California đã làm một thí nghiệm. Ông ta làm thử nghiệm này trên những người cần phẫu thuật não, những bệnh nhân đó chỉ được gây tê trên khu vực da đầu để tiến hành phẫu thuật. Khi bệnh nhân tỉnh táo tiếp nhận phẫu thuật, ông ta dùng một dụng cụ tiếp thu tín hiệu điện tử để quan sát đại não họ, đầu tiên ông ta kích thích ngón tay của bệnh nhân, trong nháy mắt đại não tiếp nhận được thông tin đau đớn, đồng thời bệnh nhân cũng kêu đau. Đến khi ông ta sử dụng một loại tín hiệu điện tử kích thích khu vực liên quan đến đau đớn trong não người bệnh thì phải một lát sau bệnh nhân mới kêu đau, còn đại não cũng trong khoảnh khắc lúc bệnh nhân kêu đau mà sinh ra tin tức đau đớn. Sau khi qua vô số lần thí nghiệm đã chứng minh trong đó không có sai biệt về thời gian, từ đó rút ra được một kết luận, bộ não không hề trải qua thời gian đau đớn, trong khoảnh khắc khi thân thể bị thương tổn nó đã sinh ra tin tức đau đớn... Như vậy có hay không có thể cho rằng, do từ trước đã tồn tại kết quả chúng ta đau đớn và bị thương nên chúng ta mới bị thương và đau đớn đây?

Sở Hiên nhìn những người xung quanh đều mang bộ dạng có nghe mà chẳng có hiểu, chỉ duy nhất Tiêu Hoành Luật đứng cạnh là mỉm cười bất đắc dĩ, hắn cũng chỉ có thể tiếp tục nói:

- Quá thâm ảo rồi, đây không phải kiến thức các ngươi có thể hiểu được. Nói đơn giản một câu, Î»-drive của ta và điểm tuyến ma nhãn của Zero đều là một cách thể hiện của khoa học kỹ thuật cấp cao nhất. Î»-drive có thể cho rằng nó dựa vào một phương pháp nào đó xác định "quả". Tùy theo tín niệm của ta sinh ra, nó sẽ tìm trong vô số đường thăng bằng "quả" mà ta hy vọng, cũng có nghĩa là Î»-drive là vũ khí nhân quả, một biểu hiện của khoa học cấp tối cao... Sau đó là điểm tuyến ma nhãn của Zero, hắn cũng là vũ khí nhân quả, chỉ có điều cơ chế vận hành của điểm tuyến ma nhãn là trực tiếp cắt đứt nhân quả, khiến sự tồn tại của một thứ trên đời hoàn toàn biến mất...

"Đúng là... Đừng bao giờ nên thảo luận cái gọi là tri thức khoa học với Sở Hiên, chỉ có tự rước nhục vào thân thôi..."

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cười khổ không ngừng, hắn vội vàng chặn Sở Hiên lại:

- Chuyện này tạm thời bỏ qua, chúng ta nói tiếp về thu hoạch trong Trasformers lần này đi... Có cách nào chữa trị Allspark không? Ngươi không phải nói Î»-drive có thể lựa chọn nhân quả sao? Vậy thì lựa chọn kết quả Allspark khôi phục hoàn toàn có được không? Nghe cái kỹ năng này rất giống máy cầu nguyện, chỉ cần lòng tin đủ mạnh là có thể tùy ý cầu nguyện...

Sở Hiên cười lạnh đáp:

- Ngươi đang đùa ai vậy, thế giới này có thứ như máy cầu nguyện sao? Cho dù có thì cũng không phải thứ chúng ta hiện tại có thể sở hữu, nếu không với tín niệm lực của ta cứ trực tiếp thôi miên mình thành người mở tầng thứ năm là xong, ngươi nghĩ có thể làm vậy chăng? Kể cả vũ khí nhân quả cũng không phải là vạn năng, đầu tiên là ta không biết cơ chế hoạt động của Allspark, thứ hai là ta không biết phải sửa chữa nó thế nào, hơn nữa sau khi sửa xong sẽ xảy ra chuyện gì, những chuyện này ta một khiếu không thông, giống như lúc ngươi chế tạo sinh mạng tại Chủ Thần không gian vậy, ngươi có thể chế tạo được La Cam Đạo trọn vẹn hoàn hảo không?

-...Không thể.

-Vậy thì ta cũng không thể.

Sở Hiên phất phất tay nói:

-Trên thế giới không có chuyện vạn năng, càng mạnh mẽ thì hạn chế càng lớn, mặc dù uy lực trong chớp mắt của điểm tuyến ma nhãn cực kỳ khủng bố, có lẽ đến cả ngươi đứng trước mặt hắn cũng chết chắc không nghi ngờ gì, nhưng đồng dạng hạn chế cũng vô cùng lớn. Đầu tiên là vấn đề xác suất thành công, theo như Zero nói thì vật thể đứng yên xác suất thành công là 70%, nếu vật thể di động với tốc độ cao thì điểm tuyến ma nhãn có thể thành công được 10% đã là rất không tệ rồi. Tín niệm lực của ta cũng vậy, nếu không được Chủ Thần chữa trị cho ta thì dùng một phần sẽ tiêu hao mất một phần tuổi thọ, dùng quá vài phút sẽ già chết, tình huống cơ bản là như vậy... Tiếp tục thảo luận hành động tiếp theo của chúng ta đi.

Trịnh Xá gật đầu bất đắc dĩ, hắn tiếc nuối nhìn mảnh vỡ Allspark trong tay, mặc dù những gì Sở Hiên nói lúc trước hắn đúng là có nghe mà không có hiểu nhưng một số từ ngữ cụ thể thì hắn vẫn nắm được. Ví dụ như tác dụng đặc biệt của Allspark là cung cấp năng lượng vô hạn, mặc dù năng lượng có rất nhiều loại nhưng nếu dùng chiếc nhẫn tối cao phối hợp với Allspark, đến lúc đó hắn sẽ có năng lượng vampire, nội lực, thậm chí là chân nguyên lực cuồn cuộn không dứt. Có thứ này, không chỉ thực lực hắn tăng mạnh mà thực lực cả đoàn đội cũng sẽ đạt tới mức độ cực kỳ khoa trương.

-Ai, trải qua một bộ phim kinh dị nguy hiểm như vậy mà chỉ thu được 1000 điểm thưởng cố định, hơn nữa còn chết mất một người...

Trịnh Xá thở dài nói.

Tiêu Hoành Luật đứng cạnh nói xen vào:

- Vì thế mới cần thảo luận phương hướng hành động tiếp theo, nếu không cứ mang tâm lý tự mãn như trước kia, nói không chừng bộ phim kinh dị quỷ quái tiếp theo đủ để khiến tất cả chúng ta đều phải chết tại đó.

Trịnh Xá gật đầu, nhìn các thành viên còn lại một chút rồi nói:

- Bộ phim kinh dị lần này chúng ta chỉ nhận được 1000 điểm thưởng mỗi người nên vấn đề liên quan đến cường hóa tạm thời đình chỉ. Ta ở đây còn hơn 10000 điểm thưởng thưởng nhưng do bộ phim này đã tiêu hao sạch sẽ chân nguyên lực, ta cần phải ngưng luyện đủ số lượng để đối phó với bộ phim tiếp theo, thêm vào đó còn có tình hình khai quật tháp pháp sư trong Lord of the Rings, vì vậy ta sẽ hoán đổi 90 ngày tiến vào thế giới Lord of the Rings. Ngoài ra mặc dù chúng ta không cần phải hồi sinh thành viên đoàn đội nào nữa, nhưng lúc trước đã ước định với Imhotep, phải đưa hắn từ thế giới TheMummy vào Chủ Thần không gian, cho nên cũng cần bảo lưu một ít điểm thưởng để quay lại đó... Tóm lại, chín ngày tới, ngoài trang bị tiếp tế cơ bản, tất cả mọi người cố gắng tiết kiệm điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình một chút, ai mà biết bộ phim kinh dị tiếp theo chúng ta sẽ gặp phải chuyện gì? Dự phòng một chút vẫn tốt hơn, sau đó là bộ phim kinh dị tiếp theo A Nightmare on Elm street 3, bộ phim này...

http://tieulun.hopto.org

Khi Trịnh Xá đang phát huy trách nhiệm đội trưởng, bắt đầu giảng giải cho các thành viên trong đội những vấn đề cần chú ý trong bộ phim kinh dị tiếp thì Sở Hiên đột nhiên xen vào:

- Ma động pháo đã lắp ráp xong, bộ phim tiếp theo cứ mang vũ khí này theo đi. Luôn tiện lần trước bảo ngươi giao khô lâu chiến mã cho ta, tối qua ta đã cải tạo xong nó thành hệ thống di chuyển của Ma động pháo, khô lâu chiến mã có thể sẽ không dùng để cưỡi được nữa, ngươi tốt nhất là chuẩn bị tinh thần đi.

-Hả?

Trịnh Xá lập tức ngẩn người, sững sờ nhìn Sở Hiên, nói:

-Ma động pháo? Ngươi nói khẩu pháo dùng chiếc nhẫn làm máy tập trung năng lượng à? Cái gì mà cải tạo xong khô lâu chiến mã của ta, cái gì mà làm hệ thống di chuyển, cái gì mà không thể cưỡi được nữa? Lúc ta giao nó cho ngươi, không phải ngươi đã cam đoan tuyệt đối không làm tổn tại nó một phân nào sao?

-À....

Sở Hiên thoáng trầm ngâm, nói:

-Ta lừa ngươi đấy...

Trịnh Xá cúi đầu không nói tiếng nào, chỉ yên lặng rút Hổ hồn đao trong Nạp giới ra rồi tiếp tục cúi đầu nói:

- Ngươi muốn chết phải không? Có cần ta thành toàn cho ngươi không? Khốn kiếp, khô lâu chiến mã đã tuyệt chủng rồi! Ringwraith đã sớm bị giết sạch rồi! Đây là khô lâu chiến mã duy nhất còn sót lại, ngươi đem nó "cải tạo xong", ta tìm đâu ra một vật cưỡi có thể khắc phục trọng lực như thế nữa? Ngươi làm sao biết cưỡi lên khô lâu chiến mã ngon lành thế nào, nhất là sau khi thăng cấp Hổ hồn đao, chém ra một cái là đao mang như sương mù, ta còn có thể mọc ra một đôi cánh rồng, lại cưỡi khô lâu chiến mã... Tình cảnh ấy đến tận bây giờ ta mới chỉ có thể tưởng tượng, ngươi không ngờ đã "cải tạo xong"! Đi chết đi!

Mặc dù nói như vậy nhưng Trịnh Xá kiểu gì cũng không thể cầm Hổ hồn đi chém Sở Hiên được, hắn chẳng qua chỉ là làm loạn một chút cho hạ tâm tình thôi, sau khi đồng đội xung quanh khuyên bảo, hắn cũng chỉ có thể hầm hầm ngừng tay, nhưng vẫn yêu cầu Sở Hiên dẫn đường đi dem bộ dạng Ma động pháo, trong lòng vẫn còn ôm một phần vạn hy vọng.

"Mặc dù đã "cải tạo xong" nhưng bất quá chỉ là buộc mấy sợi dây lên đại pháo thôi, nếu lấy ra được, ta cướp lại khô lâu chiến mã là xong..."

Nghĩ như vậy, Trịnh Xá theo mọi người cùng vào phòng Sở Hiên. Đến khi hắn nhìn thấy Ma động pháo, ngoài há hốc mồm không nói được tiếng nào thì cả Hổ hồn đao trong tay cũng rơi cạch xuống đất... Hắn bị dọa khiếp.

504. Tương Lai Nghiêm Trọng (3)

Nhìn qua cũng chẳng có gì phô trương, vỏ ngoài màu trắng bạc, kết cấu không theo khuôn mẫu hiện đại, ngoài không có điểm hỏa ra thì hình dáng nó rất giống hồng y đại pháo thời cổ, chỗ vốn để châm lửa lúc trước được thay bằng một cái hộp kim loại màu bạc.

Thứ chính thức làm người ta sững sờ là hệ thống di chuyển phía dưới Ma động pháo, từ trong lớp kim loại trắng bạc không ngờ lại.... không ngờ lại mọc ra bốn chân ngựa bằng xương khô...

- Trời! Khô lâu chiến mã của ta!

Trịnh Xá quỳ sụp xuống đất, hai tay run rẩy chạm vào bốn chân ngựa, nhưng khi hắn nhìn thấy cả bốn chân khô lâu chiến mã đều ghép vào trong sắt thép, hai tay hắn cũng chỉ biết dừng tại đó, không còn làm gì hơn được nữa, cả nửa ngày sau mới hung hăng nói:

- Đây là thứ gì? Ngươi trả lời ta! Đây là cái thứ gì?

- Ma động pháo.

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên gật đầu trịnh trọng nói:

- Thứ này dựa theo bản vẽ thiết kế Ma động pháo của Chủ Thần không gian, trải qua cải tạo mà thành. Ma động pháo vốn dùng năng lượng thạch làm năng lượng nhưng khẩu Ma động pháo này lại dùng nội lực cùng năng lượng vampire của ngươi là năng lượng, sức mạnh sinh ra lớn hơn năng lượng thạch nhiều. Sau đó vận hành hai loại năng lượng này theo phương thức giống như Hủy diệt trong cơ thể ngươi, rồi lại dùng chiếc nhẫn ngưng luyện, đại pháo bắn ra như vậy...

Trịnh Xá lập tức cắt lời hắn nói:

- Ta không nói chuyện này! Vấn đề ta muốn hỏi là tại sao khô lâu chiến mã của ta lại biến thành cái dạng này? Chẳng lẽ ngươi từng thấy đại pháo mọc ra bốn cái chân?

Sở Hiên tiếp tục nói vẻ khẳng định:

- Chưa từng thấy, bất quá đừng bận tâm chuyện ta thiết kế khẩu Ma động pháo này, cũng chỉ như là người một trăm năm trước nhìn thấy hàng không mẫu hạm thôi. Việc thử nghiệm quan trọng hơn.

- Ta không phải nói ý này...

Trịnh Xá thật không biết nói gì cho phải, hắn cơ hồ tuyệt vọng nhìn bốn chân ngựa bằng xương khô mọc ra từ trong sắt thép, bốn cái chân này đại biểu cho vật cưỡi ấn tượng nhất mà hắn từng có, nhưng giờ phút này, vật cưỡi đó đã biến thành chân của một khẩu đại pháo vô cung quỷ dị.

Sở Hiên vỗ vỗ nòng Ma động pháo nói:

- Đặc tính không bị trọng lực ảnh hưởng của khô lâu chiến mã giúp nó có thể chở theo Ma động pháo nặng vài tấn này, đồng thời cũng có thể tiến hành nhắm bắn tại bất kỳ địa hình nào, đây mới là hệ thống chuyển động tốt nhất cho Ma động pháo... Uy lực của Ma động pháo ta cũng không thể ước lượng được, bởi vì năng lượng bộc phát trong trạng thái Hủy diệt thật sự quá lớn, lại qua chiếc nhẫn ngưng luyện, sức mạnh sinh ra sẽ vượt quá sức tưởng tượng... Còn mấy ngày nữa sẽ lắp ráp xong xuôi, đến lúc đó... Ngươi mang đến Lord of the Rings thử nghiệm một chút đi.

Sở Hiên nói đến đây liền quay sang phía Trịnh Xá, giơ ngón cái lên.

Trịnh Xá vội quát:

- Ngươi đùa ta đấy à! Mặc dù ta tin uy lực của Ma động pháo này thật sự kinh người, nhưng nếu cả ngươi cũng không thể ước lượng được thì ngươi cảm thấy để ta đem đi thử nghiệm sẽ an toàn à? Chẳng may phát nổ một cái thì ta không phải không còn đường về sao?

Sở Hiên phất tay nhàm chán rồi mới nghiêm túc nói:

- Tình huống cơ bản là như vậy! Sở dĩ ta phải gấp rút chế tạo khẩu Ma động pháo này, căn bản là để chuẩn bị cho bộ phim kinh dị tiếp theo. Không biết các ngươi đã xem qua A Nightmare on Elm street chưa, nhưng ta thì đã xem trọn bộ, từ tập đầu tiên đến tập cuối cùng... Đây là một trong những loạt phim kinh dị không có lời giải nổi tiếng, cái gọi là phim kinh dị không có lời giải chính là không ai có thể phá giải được, ít nhất trong phim kịch bản gốc là như thế.

- Trịnh Xá, ngươi còn nhớ những gì ta đã nói trong Transformers không?

Sở Hiên tiện tay kéo một cái ghế, ngồi xuống cầm lấy cặp kính trên bàn, bấy giờ Trịnh Xá mới nhận ra Sở Hiên không còn đeo cặp kính phẳng bình thường của hắn nữa.

Trịnh Xá hơi ngạc nhiên, hắn cũng kéo một cái ghế ngồi xuống, những thành viên còn lại cũng tự tìm chỗ ngồi, xong xuôi Trịnh Xá mới nói:

- Ừm, còn nhớ, ngươi nói do trong Lord of the Rings đội chúng ta biểu hiện quá xuất sắc nên đánh giá của chúng ta đã đạt đến mức đáng sợ, rất có thể những bộ phim kinh dị tiếp theo sẽ cực kỳ khó khăn và nguy hiểm. Là như vậy phải không?

Sở Hiên gật đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

- Bây giờ đã là đâm lao phải theo lao, chúng ta chỉ có thể không ngừng mạnh lên, trước khi Chủ Thần đưa đánh giá với chúng ta lên đến mức quá cao, thực lực của chúng ta phải đạt tới mức độ không cần phải quan tâm tới độ khó nữa, đó mới là chính đạo...

Tiêu Hoành Luật ngồi cạnh chợt xen vào:

- Mặc dù ta không biết trong Lord of the Rings các ngươi biểu hiện xuất sắc đến mức nào nhưng ta nghĩ nếu độ khó phim kinh dị tiếp tục tăng lên... Tối đa sau bón đến năm bộ phim nữa chúng ta sẽ gặp lại tiểu đội luân hồi Ác Ma, Sở Hiên, ngươi nghĩ sao?

Sau khi trải qua thất bại trong Transformers, Tiêu Hoành Luật cũng cực kỳ dứt khoát thừa nhận Sở Hiên thông mình hơn mình, vì thế dù vẫn thường xuyên chen vào nêu ý kiến nhưng sau đó vẫn luôn hỏi ý Sở Hiên.

Sở Hiên gật đầu đáp:

- Không sai, tình hình trước mắt Trung Châu đội đang gặp phải vô cùng nghiêm trọng... Đầu tiên, hệ số khó khăn phim kinh dị chúng ta tham gia tăng mạnh, ví dụ như Transformers thay đổi kịch bản, ví dụ như A Nightmare on Elm street không có lời giải. Nói cách khác, chúng ta đã bị Chủ Thần đặc biệt chú ý, trong thế giới phim kinh dị như vậy, trong chúng ta không có ai may mắn tránh được... Ta thậm chí có thể tiên đoán, trong A Nightmare on Elm street, chúng ta rất có khả năng sẽ hiểm tử hoàn sinh, thậm chí là đoàn diệt. Đó cũng là lý do tại sao ta phải gấp rút chế tạo Ma động pháp, nếu bộ phim kinh dị đó có thể dùng thủ đoạn vật lý giải quyết thì ta không ngại trực tiếp xóa bỏ cả thị trấn ấy đi.

- Ngoài việc này ta, ta còn một vấn đề muốn hỏi các ngươi...

- ....Các ngươi thật sự đã chuẩn bị tốt để gặp lại tiểu đội Ác Ma chưa?

Sở Hiên bình thản nhìn mọi người, đầu tiên hắn hỏi Trịnh Xá:

- Là người có sức chiến đấu mạnh nhất Trung Châu đội, vừa là đội trưởng, vừa là trụ cột của đoàn đội, ngươi cảm thấy ngươi có thể đánh thắng clone của ngươi không? Theo như tiểu đội Thiên Thần nói, hắn mạnh đến mức có thể đồng thời đối kháng La Ứng Long cùng một người mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư khác, hơn nữa còn có các thành viên khác trong tiểu đội Thiên Thần... Ngươi có thể mạnh mẽ được như vậy không?

Trịnh Xá nghiến chặt răng, trong đầu nhớ lại bóng người xuất hiện trong Resident Evil 2, mặt mang vết sẹo, tay mang cự kiếm, lưng mang hai cánh, người mang Hắc Viêm, hắn như vậy... Cho dù với thực lực của hắn hiện tại đối kháng với Phục Chế Thể khi đó, thắng lợi cũng chỉ là năm năm. Hơn nữa sau khi trải qua tâm ma nhất kiếp trong Transformers, hắn đã biết chênh lệnh giữa hắn và Phục Chế Thể, ngoài khác biệt về thực lực ra, quan trọng hơn là vấn đề tâm lý. Lúc ấy hắn thực tế đã bị tâm ma đánh bại, mặc dù nhờ tín niệm lực của Sở Hiên kéo lại lý trí nhưng chung quy vẫn chưa thông qua ma luyện của tâm ma, nói cách khác, hắn thủy chung vẫn chưa vượt qua cửa ải này...

- Không thể, ta vẫn chưa địch nổi hắn...

Trịnh Xá cắn răng nói.

Sở Hiên gật đầu, hắn lại nhìn sang Trương Hằng nói:

- Vậy còn ngươi? Có thể thấy ngươi cũng dang trưởng thành, ngươi có thể khắc phục được nhược điểm của mình, giương cung chỉ vào clone của người yêu ngươi không? Trả lời ta! Có hay không?

Sắc mặt Trương Hằng lập tức trắng bệch, hơn nửa ngày sau mới lắc đầu cười khổ nói:

- Không được, vẫn không được, ta không làm được... Tối đa chỉ có thể trì hoãn cô ấy, hoặc là... Không được, ta thật sự không làm được.

- Ngươi thì sao?

Sở Hiên không nhìn Trương Hằng nữa mà chuyển sang Triệu Anh Không, hỏi:

http://tieulun.hopto.org

- Ngươi có nắm chắc giải quyết được kẻ thù đó của ngươi không? Đừng chối ta, ta từ chỗ Trịnh Xá đại khái đã biết những gì ngươi từng trải qua, ngươi được hắn hồi sinh, trong mắt hắn ngươi không còn gì bí mật nữa... Trả lời ta, ngươi có nắm chắc thắng được hắn không?

Triệu Anh Không yên lặng, khẽ liếc Trịnh Xá rồi cúi đầu trầm tư, một lúc lâu sau mới khó khăn nói:

- ...Vẫn, vẫn chưa thể. Ta không biết phải làm thế nào mới vượt qua được hắn, cũng không biết phải báo thù hắn như thế nào... Nếu nói về chênh lệch thực lực, mỗi ngày trôi qua, chênh lệch giữa ta và hắn lại lớn hơn một chút, hắn mới là thiên tài mạnh mẽ nhất của thích khách thế gia... Ta kém hắn quá xa.

Sở Hiên khẽ gật đầu, rồi lại nhìn sang mấy người Bá Vương, Vương Hiệp, Zero, nói:

- Các ngươi thì sao? Nếu như phối hợp bị phá vỡ, bị kẻ địch tiếp cận thì sẽ thế nào? Kỹ năng của Zero chưa kịp phát huy đã bị áp sát, vũ khí của Bá Vương bị phá hủy, yêu lực của Vương Hiệp dùng cạn... Trả lời ta, các ngươi sẽ làm thế nào?

Mấy người Zero đều im lặng không nói, là thành viên trong đội, sở trường của họ đến từ phối hợp và khoảng cách. Đừng nói là gặp clone của Trịnh Xá trong tiểu đội luân hồi Ác Ma, sợ rằng chỉ cần Trịnh Xá đứng đó là đủ, không sử dụng Bạo tạc cùng Hủy diệt, chỉ cần tiếp cận bọn họ là nhất định có thể nhất kích tất sát, điểm yếu trí mạng của họ thật quá rõ ràng.

- Tiếp theo đến Tề Đằng Nhất, sở trường của ngươi nằm ở phương diện văn tự cổ cùng kiến thức cổ đại, là thành viên phi chiến đấu, tạm thời không cần tham dự, vậy thì Chiêm Lam, ngươi thì sao? Trong đoàn đội đại chiến, ta nghe Trịnh Xá nói qua đối phương hình như có hai tinh thần lực khống chế giả phải không? Vậy ngươi có thể lấy một địch hai, giải quyết hoặc che phủ bọn chúng không? Ngươi có thể không làm liên lụy tới đoàn đội không?

- Ngươi thì sao? Tiêu Hoành Luật, đối mặt với clone của ta, đối mặt với kẻ từng đánh bại ngươi... Ngươi có thể tâm không e sợ, dùng trạng thái bình tĩnh nhất đối diện với khiêu chiến và bố cục không? Ngươi có thể tạo cho phân đội thứ hai khả năng chi viện hiệu quả như thế nào? Trả lời ta!

Đối mặt với chất vấn của Sở Hiên, tất cả mọi người đều trầm mặc. Trải qua đại thắng trong Lord of the Rings, cùng với rất nhiều bộ phim kinh dị từ trước không chết người, mọi người đều nghĩ Trung Châu đội đã mạnh mẽ, rất mạnh, cực kỳ mạnh... Nhưng đến khi họ nghe Sở Hiên chất vấn, mỗi người mới nhận ra rằng, khi họ phải đối mặt với tiểu đội luân hồi Ác Ma, đội ngũ mạnh nhất trong tất cả Chủ Thần không gian... Hóa ra vẫn chỉ yếu ớt như vậy.

- Chờ chút...

Trình Khiếu đột nhiên giơ tay nói:

- Ta thì sao? Tại sao ngươi không hỏi ta? Chẳng lẽ sắc lang thì không được hưởng nhân quyền?

Sở Hiên liếc mắt nhìn hắn rồi lại quay sang những thành viên còn lại trong đội:

- Tình huống cơ bản là như vậy, chúng ta chỉ còn hai đường để đi.... Một là đoàn diệt hoặc phần lớn thành viên trong đội tử vong, hoặc là sau bốn năm bộ phim kinh dị nữa sẽ nghênh chiến tiểu đội luân hồi Ác Ma... Đánh bại đội ngũ đó đi! Để chúng ta trở thành tiểu đội mạnh nhất trong tất cả các tiểu đội luân hồi!

- Chúng ta chỉ có hai con đường như vậy!

505. Sợ Hãi Và.... Thu Hoạch Trong Tháp Pháp Sư (1)

Trịnh Xá đã tiến vào thế giới Lord of the Rings được mười ngày. Theo như thương lượng với mấy người Sở Hiên, hắn hoán đổi chín mươi ngày, ngoài việc không ngừng ngưng luyện chân nguyên lực, thuần thục uy lực của Hổ hồn đao, phương pháp sử dụng đấu suất bát quái lô, hắn còn phải tìm kiếm những vật phẩm ma pháp truyền thuyết có thể lấy được hoặc công thức tổ hợp văn tự kí hiệu có khả năng tồn tại trong tháp pháp sư, đây là nhiệm vụ cơ bản...

Ngoài những nhiệm vụ này ra, hắn còn có một nhiệm vụ mà chỉ bản thân mới biết... Tâm ma...

http://tieulun.hopto.org

Nếu muốn tiến thêm một bước trở nên càng mạnh, nhất định phải vượt qua tâm trung chi ma mới được. Đây là chênh lệch giữa hắn và

Phục Chế Thể, nếu còn muốn tiến thêm một bước trở nên mạnh hơn, tâm ma chính là một cửa ải.

Khi trong Transformers, nhờ Sở Hiên trợ giúp nên hắn tạm thời thức tỉnh lại từ trong tâm ma, nhưng đó rút cuộc vẫn chỉ là biện pháp trì hoãn. Giờ phút này hắn đang ở giữa tầng thứ tư sơ cấp và trung cấp, mặc dù có thể khống chế gen bản thân nhưng không thể thay đổi. Hắn cũng có thể trải nghiệm được những sức mạnh ẩn chứa trong gen nhưng lại không thể sử dụng, cảm giác như vậy thật sự chịu không thấu.

Trịnh Xá ngồi yên lặng trên một tán cây đại thụ, nhắm mắt cảm thụ gen tuần hoàn trong cơ thể. Ngoài gen cơ bản tạo nên thành con người ra, trong cơ thể hắn còn có ba loại gen khác, một là gen vampire, đây là gen người đã qua cải tạo tăng cường một chút, có thể khiến cơ thể sinh ra năng lượng vampire. Hai là gen loài rồng, đây là một mô thức gen hoàn toàn mới, nhưng do loại gen này tàn khuyết không trọn vẹn nên tác dụng có thể phát huy trong cơ thể hắn chỉ vỏn vẹn tăng cường tố chất thân thể cộng thêm hồi phục rất mạnh mà thôi.

Trịnh Xá đã có thể hơi hơi khống chế gen, để thử nghiệm tác dụng của một đoạn gen trong cơ thể, hắn có thể tách riêng đoạn gen này, sau đó cung cấp năng lượng để thử nghiệm. Ngoài hai đoạn gen phi nhân loại kia ra, trong cơ thể hắn còn ẩn chưa một đoạn đoạn gen ngắn cực kỳ đáng sợ.

Sở dĩ gọi là đoạn gen đáng sợ là vị khi hắn tách riêng đoạn gen này, cung cấp năng lượng cho nó, chỉ sau khoảnh khắc, đoạn gen ngắn đps bắt đầu nhanh chóng khuếch tán ra bốn phía, chẳng những có thể xuyên qua lớp cách ly gen mà đến cả những gen tăng cường xung quanh cũng đều bị ăn mòn trong nháy mắt. Đoạn gen ngắn này có tố chất cực kỳ mạnh mẽ, không cần biết là cường hóa tự thân hay là sử dụng năng lượng, nó đều có ưu thế không thể so sánh, ít nhất là so với những loại gen khác, trong cơ thể Trịnh Xá đoạn gen ngắn này cơ bản là tồn tại tối cao giống như đế vương.

"Có lẽ đây chính là gen ác mã viễn cổ tồn tại trong cơ thể ta..."

Trịnh Xá thở dài mở mắt ra, nhiều lần hắn đã tính bất chấp tất cả tiến vào trạng thái tâm ma, nhưng mấy lần hắn đều thất bại rút lui. Hắn thật sự cố kỵ quá sâu, cảnh giới đại tự tại đó đến lúc này vẫn khắc sâu trong ký ức hắn, dù chỉ buông lỏng ý nghĩ một chút thôi là đủ khiến hắn chìm sâu vào đó, nếu bất chấp tất cả mà tiến vào trạng thái này thì hắn sẽ vĩnh viễn trầm mê bên trong, sau đó không thể trở về thế giới hiện thực được nữa.

Trong lòng Trịnh Xá có một tia minh ngộ, hắn cần một cơ hội.

Nhớ lại những lần mở cơ nhân tỏa trong quá khứ, hoặc là những lần thực lực tiến nhanh, có lúc nào không phải hoàn thành trong trạng thái kích động? Chỉ có dục vọng cầu sinh, hoặc là dục vọng bảo vệ đồng đội, khi những dục vọng này hoặc tâm tình kích động tới đỉnh điểm, chính là lúc hắn đột phá trong quá khứ, nếu muốn vô trung sinh hữu mà vượt qua tâm ma giày vò, hắn thật sự không có lòng tin.

Những hắn đã là cưỡi hổ khó xuống, căn cứ phân tích của Sở Hiên và Tiêu Hoành Luật, tối đa là bốn năm bộ phim kinh dị nữa sẽ phải đối mặt với tiểu đội luân hồi Ác Ma. Mặc dù chỉ là suy đoán và ước lượng nhưng vẫn cực kỳ có khả năng, nếu thật sự sau bốn năm bộ phim kinh dị nữa sẽ phải đối mặt với tiểu đội luân hồi Ác Ma, giống như Sở Hiên đã hỏi... Hắn thật sự đã chuẩn bị tốt chưa?

-Ta thật sự đã chuẩn bị tốt chưa?

Trịnh Xá cười khổ không biết phải làm thế nào mới tốt, thầm tự hỏi mình thật sự đã chuẩn bị tốt ư? Vốn tất cả những chuyện hắn là sau khi Resident Evil 2 kết thúc, ngoài hồi sinh những đồng đội từng có ra, tất cả những chuyện hắn là không ngừng mạnh lên, đến khi nào có tư cách đối mặt với Phục Chế Thể. Nhưng càng mạnh lên, hắn lại càng cảm thấy sợ hãi.

Con nghé mới sinh không kinh gì hổ, cũng không phải lão hổ không đáng sợ, mà là con nghé mới sinh không biết rằng lão hổ đáng sợ mà thôi. Lúc trước khi giao đấu với Phục Chế Thể, thậm chí đến khi bắt đầu hồi hinh thành viên đoàn đội, hắn đều không cảm giác được Phục Chế Thể đáng sợ đến mức nào, chỉ biết là mạnh hơn hắn mà thôi. Mạnh hơn, khái niệm này không hề sai, nhưng vấn đề mấu chốt là... Mạnh hơn bao nhiêu?

http://tieulun.hopto.org

Càng trở nên mạnh mẽ, Trịnh Xá càng có cảm giác đối phương mạnh hơn mình, mạnh hơn mình rất nhiều, Trịnh Xá càng không ngừng mạnh lên, hắn càng cảm thấy sợ hãi Phục Chế Thể... Có điều đây cũng là chuyện tốt, khi sự sợ hãi của hắn đối với Phục Chế Thể lên tới đỉnh điểm, đó đồng thời cũng là lúc hắn có thể quyết phân cáo thấp với Phục Chế Thể!

Mặc dù Trịnh Xá không hề nhận ra điểm này, nhưng từ sâu trong nội tâm mỗi lần nhớ tới Phục Chế Thể, hắn đều cảm thấy một sự sợ hãi ẩn sâu trong gen, nói không chừng đây là tiêu chí cho sức mạnh của hắn. Tiến vào thế giới Lord of the Rings đã hơn mười ngày, ngoài ngưng luyện một lượng lớn chân nguyên lực ra, những phương diện khác Trịnh Xá đều không có thu hoạch, hắn cuối cùng cũng tiến về phía tháp pháp sư. Sử dụng Goblin glider, chỉ trong vòng một ngày Trịnh Xá đã tới được Isengard, mà khi hắn tới nới mới phát hiện ngoài công trường đào bới ra, ở một khu đất cách đó không xa không ngờ đã hình thành một thị tập, nhìn số lượng dân cư, nơi đây có vẻ đã trở thành một thị trấn nhỏ của loài người.

Người trông coi Isengard là Gandalf, đã trở thành pháp sư áo trắng, ông ta không ngờ lại đang chuẩn bị xây dựng một tòa tháp pháp sư mới ở đây, nơi được lựa chọn đương nhiên chính là vị trí tốt nhất để xây dựng tháp, khu vực đang đào bới, dựa theo những kiến trúc ngầm có sẵn dưới đất, tháp pháp sư mới này có lẽ sẽ có công năng của hai tháp pháp sư bình thường.

-Cả dưới đất lẫn trên mặt đất, đây là một tòa tháp pháp sư vô cùng kỳ lạ, ít nhất là trước đây chưa từng có.

Gandalf hưng phấn nói.

Việc khai quật tháp pháp sư đã sớm hoàn thành, tuy nhiên nói là hoàn thành, bất quá chỉ là đào tới phần đỉnh tháp đã chìm xuống mà thôi, tiếp theo Gandalf liên ngăn cản người dân tiếp tục đào bới. Theo như ông ta nói thì các pháp sư đều là người có sức mạnh cường đại, đặc biệt là tại tháp pháp sư nơi họ ở càng có sức mạnh thần kỳ vô cùng đặc biết, bất kỳ người bình thường nào muốn tiến vào trong đều phải có giác ngộ sẽ bị giết.

-Mặc dù tháp pháp sư này không còn chủ nhân nhưng vẫn là khu vực vô cùng nguy hiểm, bên trong đâu đâu cũng có ma pháp cấm chế, hơn nữa còn có rất nhiều ma pháp bảo vệ tồn tại...

Gandalf vừa nói vừa cầm một cây pháp trược tiến vào trong tháp pháp sư, theo sau ông ta chỉ có một mình Trịnh Xá.

Trịnh Xá từ Gandalf biết được ý nghĩa tồn tại của tháp pháp sư, đối với các pháp sư mà nói, mặc dù là người có sức mạnh cường đại, nhưng bọn họ tồn tại chủ yếu là để làm người tìm đường.

-Pháp sư hẳn là một loại người tìm đường đơn thuần, chúng ta luôn không ngừng nghiên cứu các hiện tượng trên thế giới, ma pháp là một trong số đó, ngoài ta còn có văn hóa, lịch sử, cho đến cả cân bằng sinh tồn giữa các chủng tộc. Trách nhiệm của pháp sư chính là không ngừng tìm kiếm chân lý trong đó, không ngừng quy nạp tổng hợp những kiến thức này, sức mạnh ma pháp chẳng qua chỉ là một bộ phận phụ thêm thôi.

Gandalf vừa đi vừa nói với Trịnh Xá.

"Đây không phải nhà khoa học sao? Nghe qua có vẻ pháp sư trong Lord of the Rings rất giống các khoa học gia."

Gandalf tiếp tục nói:

- Vì thế tháp pháp sư kỳ thật là nơi chúng ta kiểm nghiệm và tổng kết những hiện tượng này, hoặc là ghi chép lại làm văn bản tra cứu cho đời sau hoặc là đem ứng dụng vào hiện thực. Đó là tác dụng chính thức của tháp pháp sư, cho nên nếu ngươi muốn tìm thấy nhiều của cải trong tháp pháp sư thì rất không thực tế, pháp sư mặc dù giàu có nhưng là giàu có về tài liệu tinh thần cùng ma pháp, các thứ như tiền bạc thì không nhiều như vậy.

Trịnh Xá mỉm cười đáp:

- Ta cũng không thiếu tiền, tài liệu ma pháp hoặc vật phẩm ma pháp mới là thứ ta muốn có được nhất. Đúng rồi, những kinh nghiệm tâm đắc của pháp sư, các văn bản ghi chép ta cũng rất muốn xem qua.

Kỳ thật, so với năng lượng thạch hoặc vũ khí ma pháp truyền thuyết bình thường, thứ Trịnh Xá thật sự muốn là công thức tổ hợp văn tự ký hiệu hoặc phương thức bày bố trận pháp gì đó, bởi vì một khi những

http://tieulun.hopto.org

công thức tổ hợp này được Sở Hiên tận dụng, không thể nói trước là sẽ chế tạo được những thứ gì hữu dụng.

Sau khi tiến vào từ đỉnh tháp pháp sư, Gandalf cùng Trịnh Xá cẩn thận đi xuống dưới. Do tòa tháp này gần như là sụp xuống dưới lòng đất nên thực tế có rất nhiều tầng đã hoàn toàn tan vỡ, một số đất đá cũng vùi lấp đường đi xuống. Tuy nhiên những chuyện này không thể ngăn được Trịnh Xá, tùy tiện cầm Hổ hồn chém vài nhất là đường đi bị vùi lấp đã lộ ra hết, mà sức mạnh của Hổ hồn đao cũng khiến cho cả Gandalf cũng phải cảm thấy kinh ngạc chấn động.

Nếu bỏ qua tính chất nguy hiểm cùng điều kiện sử dụng hà khắc, uy lực của Hổ hồn đao đã áp đảo tất cả các vũ khí loại ma pháp truyền thuyết cấp A, nó cũng không phải phàm vật, mà là ma khí do tu chân giả luyện chế thành.

Được Hổ hồn đao hỗ trợ, hai người nhanh chóng tiến xuống dưới, nhưng sau khi họ vượt qua tầng lầu sụp đổ, vấn đề chính thức bây giờ mới xuất hiện trước mặt họ, ma pháp cấm chế. Căn bản giống như Gandalf đã nói, do không còn chủ nhân khống chế nên ông ta cũng có thể giải trừ những ma pháp cấm chế bên trong, chỉ là cần phải có thời gian. Chính vì vậy Trịnh Xá vốn không ôm quá nhiều hy vọng cũng tạm ở lại Isengard, dùng toàn lực ngưng luyện chân nguyên lực, mặt khác cẩn thận suy nghĩ đề cao sức mạnh chiêu thức hoặc chiến pháp, cùng cả là thế nào tiêu từ tâm ma.

Thời gian nhanh chóng trôi qua, hơn bảy mươi ngày sau, Gandalf cuối cùng cũng đả thông được cấm chế trong một tầng lầu, bày trước mặt Trịnh Xá là một đống ghi chép nghiên cứu ma pháp của vu sư, tất cả sử dùng một loại văn tự cổ giống như chữ tượng hình...

506. Sợ Hãi Và.... Thu Hoạch Trong Tháp Pháp Sư (2)

-Mặc dù ta xem không hiểu nhưng thứ này hẳn là rất quý giá phải không?

Trịnh Xá cười hỏi Gandalf.

Gandalf thở ra một hơi khói, khẽ đáp:

- Rất xin lỗi, những ghi chép này cả ta cũng không hiểu được, chữ viết trên đó ta chưa từng thấy qua, không phải là ngôn ngữ của loài Orc, người Elf, hay người lùn, có khả năng là văn tự của văn mình đã thất lạc từ thời thượng cổ lưu lại... Saruman không hổ là pháp sư trưởng, sự bác học của hắn, ta tự thẹn không bằng được, đến cả văn minh đã thất lạc như thế này hắn cũng có thể tìm hiểu được, so với ta, thậm chí đây là ngôn ngữ gì cũng không biết..

"Ta có cảm giác rất có thể là Chủ Thần thay đổi kịch bản, cố ý chôn giấu những ghi chép này trong tháp, lưu lại làm phần thưởng tình tiết kịch bản cho chúng ta mới đúng..."

Trịnh Xá cười cười không nói, tiếp đó thu hết tất cả những văn bản ghi chép lại trước ánh mắt vạn phần tiếc nuối của Gandalf. Đến khi Gandalf mấy lần muốn lên tiếng nhưng lại thôi, hắn mới cười nói:

- Gandalf, những thứ này ta tạm thời đem đi, không biết chừng sẽ có quan hệ với đội ta... Yên tâm đi, sau khi ta đem về cho đoàn đội nghiên cứu một lượt sẽ trả lại cho ông. Ta biết ông có vẻ rất muốn có số tài liệu này.

Gandalf cười cười xấu hổ, hút mấy hơi thuốc rồi mới nói:

- Trịnh Xá, sức mạnh của ngươi có vẻ lại tăng lên... Nhưng tâm thái hình như lại bạc nhược hơn lần trước ta gặp. Cứ như vậy thì không được, rất dễ sẽ biến thành giống như Saruman...

Trịnh Xá ngẩn người, trong lòng máy động vội vàng hỏi:

- Biến thành giống như Saruman? Vậy là thế nào? Hơn nữa ông nói tâm thái ta so với lần trước gặp thì càng thêm bạc nhược sao?

Gandalf gật đầu đáp:

- Là pháp sư, cảm giác của chúng ta nhạy cảm hơn người bình thường rất nhiều, đặc biệt là đối với trạng thái tinh thần của người khác. Ví dụ như lúc chiếc nhẫn còn đang ở đây, ta có thể cảm nhận được những

http://tieulun.hopto.org

người dễ dàng bị nó khống chế, hiện tại tinh thần của ngươi cũng như vậy, xuất hiện rất nhiều sơ hở... Đã xảy ra chuyện gì sao?

Trịnh Xá gật đầu đáp:

- Gần đây đúng là ta đã gặp một số chuyện... Có cách nào giải quyết vấn đề tinh thần lực này không?

Gandalf thở dài nói:

- Vấn đề về tinh thần là khó giải quyết nhất, nếu như có thể khắc phục thì lúc trước chiếc nhẫn đã không thể gây ra phá hoại lớn như vậy... Trịnh Xá, chỉ có thể dựa vào chính ngươi để giải quyết vấn đề này, không ai giúp ngươi được, chỉ ngươi mới có thể khắc phục chướng ngại tâm lý của bản thân, bấy giờ mới làm tinh thần khôi phục được. Ta chỉ có thể nói với ngươi một điểm, đó là chỉ cần kiên trì chuyện ngươi vẫn tin tưởng, vĩnh viễn không dao động, như vậy tâm ngươi cũng sẽ không dao động.

"Kiên trì chuyện ta vẫn tin tưởng? Là chuyện gì? Sống sót ư? Hay là bảo vệ người quan trọng nhất với mình?"

Trịnh Xá mang theo những tư liệu văn tự kỳ lạ này, trước ngày trở lại Chủ Thần không gian, hắn luôn cẩn thận suy nghĩ những lời Gandalf nói, nhưng hắn không biết phải làm thế nào, chẳng lẽ hắn còn chưa kiên trì chuyện mình vẫn tin tưởng sao? Hoặc là nói... Suy nghĩ của hắn không biết từ lúc nào đã có biến đổi?

Cho dù thế nào, Trịnh Xá vẫn phải mang theo nghi vấn rời khỏi thế giới Lord of the Rings. Trong chín mươi ngày này, số chân nguyên lực hắn ngưng luyện ra nhiều hơn lần trước rất nhiều, theo thực lực hắn không ngừng tăng cường, tốc độ ngưng luyện chân nguyên lực cũng tăng lên không ít. Ngoài ra, tiến vào thế giới Lord of the Rings lần này, thu hoạch lớn nhất chính là những văn tự ghi chép, Gandalf vẫn đang ở đó giải trừ ma pháp cấm chế, có lẽ lần sau tiến vào sẽ có càng nhiều thu hoạch đáng kinh ngạc.

-Tiếp theo, đây là những ghi chép tìm được trong tháp pháp sư, nhìn có vẻ không giống chữ viết trong thế giới Lord of the Rings phải không? Đúng là như vậy, đến cả Gandalf cũng nói đây không phải là ngôn ngữ của bất kỳ chủng tộc nào trong Lord of the Rings, vì thế ta cảm thấy rất có khả năng là phần thưởng tình tiết kịch bản Chủ Thần đặt trong tháp, chỉ đợi chúng ta tới lấy gia thôi. Đây không phải đồ của thế giới Lord of the Rings, đây là đồ từ thế giới hiện thực của chúng ta.

Trịnh Xá lấy số ghi chép ra, nói với những người còn lại.

Tất cả thành viên trong đội đều theo quy củ cũ tập trung trong phòng hắn, số ghi chép cũng được mọi người truyền tay xem qua một lượt, tiếp đó đặt lại trên bàn, chỉ có Tề Đằng Nhất cầm một phần ghi chép lên cẩn thận nghiên cứu.

Mọi người đều nín thở nhìn Tề Đằng Nhất, tên này là chuyên gia ngôn ngữ duy nhất trong Trung Châu đội. Mặc dù tính về tính tri thức bác học thì Sở Hiên vượt xa tất cả mọi người ở đây, Tiêu Hoành Luật xếp thứ hai, sau đó mới là những người còn lại trong đội, nhưng nếu nói về kiến thức một số phương diện, ví dụ như văn tự cổ thì Tề Đằng Nhất lại tinh thông hai người kia nhiều.

-Hẳn là một loại văn tự còn cổ xưa hơn chữ tượng hình... Thuộc về hệ ngôn ngữ tiền cổ văn minh (văn minh tồn tại trước thời cổ đại).

Tề Đằng Nhất nhíu mày nói.

-Tiền cổ văn minh?

Một số thành viên trong đội tò mò hỏi.

-Ừm, đúng thế.

Tề Đằng Nhất gật đầu, hắn bỏ bản ghi chép xuống cười khổ nói:

-Trên thực tế những chữ viết từ xưa tới nay, càng cổ xưa thì ý nghĩa càng đơn giản, ví dụ như chữ tượng hình, nói chính xác là không có ý tứ ngữ ngôn lưu loát, chỉ có thể từ ý nghĩa suy luận đại khái ra những gì muốn nói. Việc này cũng khó trách, văn tự của loài người từ ban đầu vốn chỉ rất thô sơ, nhưng trong cổ văn tự học lại có một số ngoại lệ, đó là một số văn tự còn xa xưa hơn cả những ngôn ngữ cổ nhất. Những văn tự này thường có thể phát hiện trong một số di tích dưới đáy biển hoặc tàn tích mơ hồ từ thời cổ đại, trong

http://tieulun.hopto.org

đó có một loại chữ viết cổ giống như chữ tượng hình hoặc chữ khắc. Ý tứ ngẫu nhiên cũng có thể phiên dịch, nhưng câu cú phiên dịch ra lại cực kỳ lưu loát, giống như là đem ngôn ngữ hiện đại sửa đổi cách viết mà thành vậy, loại chữ viết này đã vô cùng hoàn thiện, là chữ viết của tiền cổ văn mình. Chính vì vậy khảo cổ học suy luận ra từng tồn tại tiền cổ văn minh, cũng có nhà khoa học cho rằng châu lục Atlantis trong truyền thuyết là có tồn tại, chính những sinh vật trên châu lục đó sử dụng loại văn tự cổ này.

Sở Hiên gật đầu nói:

- Không sai, những tài liệu về vấn đề này ta cũng từng xem qua, chỉ là độ chân thật vẫn thấp đến đáng thương... Chuyện này tạm thời không nói, ngươi có thể phiên dịch được văn tự cổ này không?

Tề Đằng Nhất lắc đầu cười khổ, đáp:

- Rất xin lỗi, ta chỉ có thể đại khái đọc hiểu được ý nghĩa một số cụm từ, nếu muốn phiên dịch hoàn toàn thì không thể, trừ phi cho ta đủ thời gian tiến hành sắp xếp so sánh từ ngữ, có thể là sau một năm mới đại khái phiên dịch được...

Thời gian một năm? Tất cả mọi người nhìn nhau, cuối cùng vẫn là Trịnh Xá nói:

- Vậy vừa rồi ngươi đọc phần ghi chép này lâu như vậy là nhìn ra ý nghĩa một số cụm từ trong đó phải không? Có thể nói đại khái cho chúng ta được không?

Tề Đằng Nhất hơi gật đầu, cầm láy bản ghi chép lúc nãy, đọc:

- ...Vào năm băng phượng bay lên, thánh nhân phương tây ngã xuống, nhờ hòa giải hợp tác với những người cầu đạo, thực lực của chúng ta tăng mạnh, nhưng mà có thể thắng không? Kẻ địch chính là...

-...Sau khi chiến đấu, chúng ta thắng thảm, lối vào đã đóng lại, nhưng đến một ngày nào đó nó sẽ lại mở ra, thánh nhân cùng người cầu đạo đều đã diệt vong, ai sẽ làm người dẫn đường cho nhân loại đây? Lần mở ra tiếp theo sẽ là lúc loài người diệt vong... Người ghi chép, thánh nhân người chết Anubis...

507. Sợ Hãi Và.... Thu Hoạch Trong Tháp Pháp Sư (3)

Tề Đằng Nhất cầm tờ giấy ngắc ngứ đọc, tiếp đó cười khổ nói:

- Chẳng có cách nào, đọc đến đây đã là cực hạn rồi, trong đó một số đoạn còn là ta dựa vào ý văn tự phía dưới suy luận ra, có chính xác không thì không dám đảm bảo.

Sở Hiên đón lấy bản ghi chép, nhíu mày cẩn thận quan sát, một lúc lâu sau mới nói:

- Vậy là đủ rồi, những tin tức này đã nói rõ rất nhiều vấn đề... Tạm thời chưa bàn tới, xem ra những ghi chép này còn quý giá hơn cả các công thức tổ hợp. Tề Đằng Nhất, phiên dịch đại khái những cụm từ ngươi biết nghĩa trong này ra, sau đó chép thành một bản cho ta, tốt nhất là có thể từ sau khi A Nighmare on Elm street kết thúc cho đến trước khi chúng ta tiến vào bộ phim kinh dị tiếp theo, phiên dịch toàn bộ số ghi chép này... Tiêu Hoành Luật, ngươi cũng làm cùng bọn ta.

Tiêu Hoành Luật hờ hững phất tay, coi như nhận lệnh Sở Hiên.

Trịnh Xá tò mò hỏi:

- Những chuyện viết trên đó đều là thật sao? Thánh nhân cổ đại cùng những người cầu đạo gì đó hợp thành liên minh, người cầu đạo... Là người tu chân phải không? Hai bên này liên minh vậy mà cũng chỉ có thể thắng thảm, sau đó thánh nhân cùng người tu chân đều diệt vong hết? Rút cuộc là kẻ địch nào vậy? Thật là kinh khủng...

Trương Hằng lại xen vào nói:

- Nếu địch nhân giống như Balrog thì sao? Ta không nói đến Balrog mà chúng ta gặp, là Blarog đầy đủ thực lực thật sự ấy. Vô số Balrog, hoặc là đối thủ càng đáng sợ hơn?

Trịnh Xá trong lòng khẽ động, hắn đã từng nghe nói rằng gen trong cơ thể mình có thể là kẻ địch của thánh nhân viễn cổ. Nếu tính theo cường độ gen mà hắn đã thử nghiệm, chỉ cần một chút năng lượng đã có thể

http://tieulun.hopto.org

xâm thực thân thể đến mức độ như vậy, nếu là bản hoàn chỉnh nguyên thủy, sức mạnh của sinh vật có được loại gen chỉ có thể hình dung là khủng bố... Nói không chừng gen của hắn là thuộc về sinh vật đẳng cấp ma thần thời viễn cổ.

Không cần biết thế nào, một ngày còn chưa phiên dịch được những ghi chép này thì những bí mật về Chủ Thần không gian, bí mật về thánh nhân viễn cổ, bí mật về người tu chân vẫn còn nằm trong bóng tối. Vì vậy mặc dù thành viên đoàn đội có rất nhiều nghi vấn nhưng sau khi thảo luận một hồi không có kết quả, chỉ có thể tiếp tục bàn bạc phương hướng hành động tiếp theo.

- Cứ như vậy đi, một mình ta tới The Mumy một chuyến, nếu Imhotep đã quay lại Thành phố của người chết thì ta sẽ đưa hắn vào Chủ Thần không gian. Nếu hắn chưa quay về thì ta ở lại đó ba ngày rồi trở về đây. Mọi người thấy thế nào.

Trịnh Xá mở miệng hỏi.

Sở Hiên cùng Tiêu Hoành Luật lại đồng thanh:

- Không được....

Hai người đưa mắt nhìn nhau rồi Sở Hiên đưa tay ra ý tùy tiện, sau đó hắn yên lặng ngồi nghiên cứu các bản ghi chép.

Tiêu Hoành Luật cười cười, vừa ngắt ngắt tóc vừa nói:

- Tốt nhất là sau khi bộ phim kinh dị tới kết thúc hãy quay lại thế giới The Mummy, hơn nữa tất cả mọi người nên cùng tiến vào. Mặc dù không có bằng chứng gì nhưng ta nghe ngươi kể lần trước tới hồi sinh ta, không phải đã nhận được một bức thư của Carnahan từ Trung Quốc sao? Đó có thể là dấu hiệu báo trước tình tiết kịch bản sắp tới trong thế giới The Mummy... Nếu như ngươi tiến vào lần này lại gặp tình tiết kịch bản thì biết làm thế nào? Nếu ngươi phải chạy tới Trung Quốc, dù với tốc độ của Goblin glider cũng phải mất một ngày một đêm đúng không? Nếu như thời gian ngươi hoán đổi quá ít, nhưng nếu muốn hoàn thành tình tiết kịch bản lại cần rất nhiều thời gian thì sao đây? Đó là một tử cục, hơn nữa cho dù người đủ thời gian để hoàn thành tình tiết kịch bản thì ngươi sẽ một mình tiến hành nó hay là quay lại gọi những thành viên còn lại cùng đi hoàn thành?

Trịnh Xá lập tức tắc họng, hắn suy nghĩ một chút rồi cũng phải đồng ý những chuyện này. Vốn còn tưởng đưa Imhotep vào Chủ Thần không gian, tốt xấu gì cũng có thêm được một tên pháp sư chiến đấu thân thể bất tử, thực lực đoàn đội tăng cường không cần phải nói nhiều, không biết chừng trong một số trường hợp còn có tác dụng đặc biệt. Chính vì thế hắn mới nôn nóng muốn đưa Imhotep nhập đội, chỉ là Tiêu Hoành Luật phân tích một lượt lại khiến hắn lập tức chần chừ. Suy nghĩ một lát, hắn cũng hiểu rằng nếu cứ liều lĩnh tiến vào thế giới The Mummy như vậy đúng là không thỏa đáng, nếu thật sự gặp phải tình tiết kịch bản, những chuyện khác không nói, vạn nhất bị kẹt lại đó thì đúng là chết oan uổng.

- ...Nếu thế thì ta tạm thời không quay lại thế giới The Mummy nữa... Để sau khi bộ phim kinh dị tới kết thúc, cả đội kiếm đủ điểm thưởng rồi cùng nhau tiến vào...

Trịnh Xá ngẫm nghĩ cả nửa ngày rồi cũng chỉ có thể bất đắc dĩ quyết định như vậy.

Đã quyết định không quay lại thế giới The Mummy, vậy số điểm thưởng còn lại sẽ dùng để hoán đổi một số đạo cụ để ứng phó với loại phim kinh dị ma quái. Ví dụ như bùa hộ thân, đối với Trung Châu đội hiện tại đúng là vừa rẻ vừa thực dụng, không chỉ có thể tự bốc cháy khi có sinh vật quỷ quái tới gần mà càng có thể bảo vệ tính mệnh mọi người trong lúc cháy.

- Ngoài bùa hộ thân ra, vũ khí chống đỡ loại phim kinh dị quỷ quái trong đội ta còn có Hổ hồn đao của ta, cung của Trương Hằng, thanh gươm Excalibur của Triệu Anh Không, tín niệm lực của Sở Hiên, súng ngắm Gauss sử dụng đạn linh loại của Zero, pháo liên xạ sử dụng đạn pháo đặc thù của Bá Vương, thậm chí cả ma pháp của Tiêu HoanhfLuaatj cũng đều có thể sát thương quái vật loại ma quỷ...

Trịnh Xá khẽ nói với mọi người.

Trình Khiếu ở bên cạnh lập tức giơ tay nói:

- Này, người anh em... Mặc dù ta là sắc lang, nhưng mà nhân quyền... haizzz....

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cũng có chút xấu hổ đáp:

- À à, không phải chuyện ngươi là sắc lang hay không, chỉ tại ngươi không nói ngươi cần vũ khí kiểu gì, hơn nữa từ trước đến nay ngươi luôn đảm nhận nhiệm vụ bác sỹ, vì thế... Thế này đi, mấy người bọn ta ở đây còn một số chi tiết kịch tình, điểm thưởng của ta cũng còn khá nhiều, bọn ta giúp người hoán đổi một vũ khí ma pháp truyền thuyết cấp B được không? Ngươi cảm thấy thế nào?

Nói chính xác là, Trịnh Xá cảm thấy bình thường có vẻ hắn thực sự chưa quan tâm đủ đến Trình Khiếu, không chỉ Trình Khiếu mà cả La Cam Đạo cũng vậy. Bây giờ La Cam Đạo đã chết... Hy vọng Trình Khiếu, người từng cùng hắn chết qua một lần, có thể tiếp tục sống sót.

Trình Khiếu vốn chỉ oán thán một chút thôi, không ngờ Trịnh Xá lại thật sự hoán đổi cho hắn một món vũ khí, việc này khiến hắn vô cùng kinh ngạc. Sở học nhà hắn vốn cũng phong phú, hơn nữa công phu từ trước tới nay cũng chưa từng suy giảm, lúc này hắn suy nghĩ một chút rồi đáp:

- Nếu như vậy thì phiền ngươi hoán đổi cho ta một cặp găng tay đi. Những món vũ khí khác ta cũng không học nhiều lắm, bất quá về quyền cước coi như có chút công phu...

Trên thực tế, Trình Khiếu gần như không hề có cơ hội thể hiện công phu bản thân, khi hắn tiến vào thế giới phim kịnh đã bị thành viên đoàn đội coi là quân y, dù sao thì y thuật của hắn cũng rất xuất sắc. Chính vì thế dần dần thành viên đoàn đội cũng biến hắn thành bác sỹ cần bảo vệ, chỉ trừ lúc tiến vào Resident Evil 2 cùng trước đó có một số lúc ra tay ngắn ngủi ra thì trong mọi tình hình hắn hầu như không có điều kiện xuất thủ, hoặc là chỉ cầm súng tấn công. Việc này tạo thành ảo giác là hắn hình như rất yếu, phải đến khi hắn lên tiếng thì Trịnh Xá mới nhớ ra, khi hồi sinh Trình Khiếu, đúng là có thấy qua hắn sử dụng một số vũ khí, chỉ không biết những vũ khí này có mạnh mẽ không.

Không cần biết thế nào, nếu Trình Khiếu thật sự muốn vũ khí dạng găng tay thì Trịnh Xá cũng không keo kiệt mà hoán đổi cho hắn một cặp. Tên cặp găng tay này có vẻ hơi bình phàm một chút, Tật phong chi quyền, vũ khí ma pháp truyền thuyết cấp B, theo thuyết minh là vũ khí phụ trợ ma pháp vĩnh cửu, có thể gây thương tổn cho sinh vật dạng linh thể, ngoài ra người mang găng tay sẽ có tốc độ ra quyền như gió bão. Hơn cặp găng này có thể mở được bàn tay ra, vì thế hắn có thể ra chưởng, ra quyền, theo thuyết minh thì đây đúng là một loại vũ khí đơn giản mà thực dụng. Nếu phối hợp với khả năng phòng ngự vũ khí công nghệ cao của vòng cổ long tinh, một khi để Trình Khiếu công kích cận thân, hắn thật sự có khả năng phát huy sức chiến đấu mạnh mẽ.

Tiếp theo là những thứ đoàn đội nên hoán đổi, ngoài bùa hộ hân ra còn có một số đạo cụ quý giá hơn một chút để đối phó với quái vật loại ma quỷ. Trong số đó có một loại gọi là dẫn hồn hương, chỉ cần ngửi mùi hương là có thể khiến người đang gặp ác mộng tỉnh lại ngay lập tức, cho dù cả linh hồn cũng chìm sâu vào ác một cũng có thể tỉnh lại trong chớp mắt, chính là đạo cụ buộc phải có khi đối đầu với loại phim kinh dị như A Nightmare of Elm Street. Tiếp theo là bổ sung dược phẩm thường dùng, mua một lượng lớn đạn linh loại, lại còn tăng cường tố chất thân thể cho Tề Đằng Nhất và Tiêu Hoành Luật lên một chút. Đến lúc này, điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình trong đội cuối cùng cũng tiêu hạo sạch sẽ, mặc dù trong Lord of the Rings trúng đậm nhưng cả cường hóa cùng hoán đổi vật phẩm, cộng thêm bộ phim kinh dị lần trước gần như không có thu hoạch gì, bị mười một người chi tiêu, điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình rút cuộc cũng hết sạch.

- Cơ bản đã có thể tử chiến đến cùng rồi, chúng ta sẽ phải đối mặt với thế giới phim kinh dị càng lúc càng khó khăn, có thể sau khi A Nightmare of Elm street kết thúc, lần sau sẽ chiến đấu với đoàn đội khác, cũng có thể là tiếp theo sẽ đối mặt với tiểu đội luân hồi Ác Ma, tóm lại chúng ta không có lúc nào để nghỉ ngơi cả.... Mặc kệ A Nightmare of Elm street 3 khó khăn đến mức nào, chúng ta cũng nhất định phải hoàn thành tình tiết kịch bản trong đó, đoạt thêm nhiều điểm thưởng và chi tiết kịch tình, không ngừng đề cao thực lực cá nhân cùng đoàn đội... Sau đó, để chúng ta can đảm đối mặt với tiểu đội luân hồi Ác Ma đi.

Trịnh Xá nói đến đây, hắn liền quay sang Sở Hiên:

- Sở Hiên, thực lực các thành viên trong đội, phương diện họ am hiểu, những điều cần chú ý khi phối hợp tác chiến, có gì có thể nâng cao kỹ năng hoặc tố chất thân thể, những chuyện này với năng lực của ta cũng không thể tổng hợp chi tiết được, vẫn phải phiền ngươi cùng Tiêu Hoành Luật phải khổ sở một chuyến... Ta cũng đã nghĩ thông rồi, trong thế giới luân hồi này, chúng ta từ trước tới nay chưa bao giờ an toàn, có lẽ

http://tieulun.hopto.org

đội chúng ta đã quá lâu không có người chết nên mới sinh ra suy nghĩ chúng ta rất mạnh mẽ, rất an toàn... Tiếp tục mạnh lên đi, đến bao giờ vượt qua tiểu đội luân hồi Ác Ma mới thôi, lần này gặp lại không thể thua đội ngũ đó nữa.

- ....Vậy bắt đầu huấn luyện, đến một ngày trước khi tiến vào bộ phim kinh dị tới, tất cả mọi người đều cùng khổ luyện.

508. Tiến Vào A Nightmare On Elm Street 3 (1)

Thời gian tiếp theo Trung Châu đội tiến hành một loạt huấn huyện, trong số các kỹ năng cần tập luyện thuần thục của các thành viên, sóng chân không thiểm linh phối hợp với vỡi kỹ năng đặcthù từ thanh kiếm Excalibur của Triệu Anh Không là một trọng điểm tập trung. Dù sao thì uy lực của chiêu này quả thật là vô cùng lớn, nếu như có thể thuần thục thì thực sự không thua gì Bạo tạc và Hủy diệt của Trịnh Xá, đến lúc mấu chốt có thể một chiêu khắc địch.

Ngoài chiêu này ra, sức chiến đấu của Trình Khiếu cũng khiến Trịnh Xá vừa vui mừng vừa kinh ngạc. Không ngờ tên này ngày thường mồm miệng liến thoắng nhưng đến lúc chiến đấu thật sự lại có một thân công phu rất khá. Khi Trịnh Xá tay không đối chiến với Trình Khiếu, bộ quyền pháp của Trình Khiếu thi triển ra, từng chiêu từng thức đều nhắm vào điểm trí mạng trên người hắn. Đó còn chưa là gì, nếu chỉ là quyền pháp bình thường thì với tố chất thân thể Trịnh Xá lúc này, chỉ cần hắn mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai là chắc chắn có thể khiến Trình Khiếu không chạm tới nổi vạt áo.

Nhưng ai mà biết Trình Khiếu lại có một phần thực lực ẩn giấu. Sau khi mấy lần nắm tay đều sượt qua người, Trịnh Xá đã xác định được phương thức và tốc độ ra quyền của Trình Khiếu, đang định tấn công thì bỗng nhiên hai mắt Trình Khiếu sáng bừng, phảng phất như tiến vào trạng thái Bạo tạc, tốc độ cùng sức mạnh đều tăng vọt, trước khi Trịnh Xá định thần lại đã bị trúng mấy quyền vào người. Hơn thế nữa, hắn còn dùng một loại quyền pháp lấy hình tròn làm trọng tâm, nhìn giống như Thái Cực nhưng mỗi quyền đều dụng lực cực mạnh, một lượt công kích lập tức có hơn trăm quyền đánh bốp bốp vào người Trịnh Xá. Dưới chân hắn thì bước theo bộ pháp hình tròn không ngừng di động, dù sức quyền rất mạnh nhưng Trịnh Xá vậy mà lại không có cách nào thoát ra ngoài. Phải đến khi Trịnh Xá cũng sử dụng Bạo tạc mới có thể dựa vào man lực thoát khỏi vòng xoáy quyền, có điều khi hắn thoát ra, trên người vẫn liên tục trúng quyền.

-Thật lợi hại!

Trịnh Xá bị đánh rất nghiêm trọng, thậm chí cả nội tạng cũng hơi hơi chấn động, bất quá đó cũng đã là nhờ tố chất thân thể siêu cường của hắn, nếu là người bình thường bị Trình Khiếu công kích một tràng như vậy, sợ rằng toàn thân đã nát bét rồi. Vừa rồi Trình Khiếu sử dụng Tật phong chi quyền tấn công, không chỉ vậy, sau một lúc sức mạnh hắn còn đột nhiên tăng mạnh, nhất thời không ngờ đạt tới sức mạnh và tốc độ của Trịnh Xá trong trạng thái Bạo tạc, việc này nằm ngoài dự liệu của Trịnh Xá nên mới bất ngờ không kịp phòng ngự, bị đánh thê thảm.

Nhưng Trịnh Xá dù sao cũng là cường giả đã trải qua vô số hoàn cảnh sống chết, mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư lại càng khiến giữa hắn và những người chưa đạt tới tầng thứ tư có một khoảng cách gần như không thể vượt qua. Mặc dù bất ngờ không kịp đề phòng bị trúng trọng kích, nhưng trong chớp mắt hắn vẫn có thể dựa vào năng lực nhập vi, đem mỗi phần lực đạo khuếch tán ra khắp toàn thân, nhờ thế nên chỉ chịu chút thương nhẹ.

Nơi đây vẫn là Chủ Thần không gian, cứ việc bị nội thương, một câu khôi phục toàn thân là có thể lành lặn hoàn hảo, vì thế sau khi Trịnh Xá chữa trị xong hắn lập tức chạy tới chỗ Trình Khiếu hỏi nguyên nhân mạnh lên đột ngột đó. Giờ phút này, Trình Khiếu so với Trịnh Xá lúc mới sáng tạo Bạo tạc cũng chẳng khá hơn được bao nhiêu, hai mắt gần như trợn trắng, nằm vật dưới đất, há mồm thở hồng hộc.

-À? Sức mạnh này hả?

Trình Khiếu không hề làm bộ khoa trương ngạo nghễ như mọi người tưởng tượng, ngược lại, mặt hắn lộ vẻ đau khổ khó mà diễn tả được, hơn nửa ngày sau mới gào lên bi phẫn:

http://tieulun.hopto.org

- Con mẹ nó, các ngươi nghĩ sức mạnh này là chuyện tốt sao? Lúc trước khi ta còn rất nhỏ, trong cơ thể đã bị cấy vào một con bọ trông như con giun màu vàng. Hơn nữa bọn họ còn bảo ta rằng đây là ký sinh trùng, sau khi yên ổn trong cơ thể ta sẽ không ngừng phát triển, không ngừng sinh sản, chỉ cần đám bọ này càng mạnh thì sức mạnh của ta cũng càng mạnh, gọi là cái gì bổn mệnh chung. Ta khinh, muốn lừa ta à, đó rõ ràng chỉ là một con giun màu vàng hiếm thấy thôi!

-Vừa rồi chính là sức mạnh từ loại bọ này, nó vẫn ở trong đan điền ta, mỗi lần sử dụng đều đau như xé ruột xé gan. Các ngươi có tưởng tượng được không? Một người anh tuấn tiêu sái, trong cơ thể lại có một thứ màu vàng to to, dài dài, không ngừng động đậy! Ta là đàn ông cơ mà...

Bốp!

Một cái ghế bay thẳng vào mặt Trình Khiếu, lúc này hắn đang nằm dưới đất, hữu khí vô lực nên cái ghế trực tiếp đập hắn đổ máu mũi ròng ròng, bất quá hắn chỉ khẽ quyệt máu rồi tiếp tục bi phẫn nói:

- Ta mỗi lần đều như muốn chết, là đàn ông vậy mà lại bị một thứ như vậy ngọ ngoạy trong người, ta thật sự...

Bốp!

Lại một cái ghế bay tới, người ra tay lần này không phải Triệu Anh Không mà là Chiêm Lam...

Tóm lại sức mạnh của trình Khiếu đã được thừa nhận, nguồn sức mạnh trong cơ thể hắn là một loại ký sinh trùng tên gọi là bổn mệnh chung. Mặc dù loại bọ này nghe nói qua có vẻ vô cùng kỳ diệu nhưng Trình Khiếu giải thích đó chẳng qua chỉ là một loại bọ biến dị gen dùng một số thủ pháp bí mật trong gia tộc bồi dưỡng ra mà thôi. Thứ bọ này phần lớn là có kịch độc hoặc tác dụng khác đối với cơ thể người, một số ít không có tác dụng phụ sẽ khiến cơ thể người trở nên càng mạnh mẽ, thứ bọ như vậy được gọi là bổn mệnh chung.

-Ngoài bổn mệnh chung, ta còn có một phương pháp đặc thù để nâng cao sức chiến đấu.

Trình Khiếu đợi sau khi thống khổ từ bổn mệnh chung qua đi, hắn mới đắc ý nói:

- Dùng kim châm tự cắm vào một số huyệt đạo trên người, có thể khiến sức mạnh, tốc độ, sức phản ứng, khả năng chịu đòn đều tăng gấp bội. Có điều việc này cũng gây tổn hại nặng tới sức khỏe, cần phải dùng một ố phương pháp bế khí hô hấp mà ta học được mới có thể hòa hoãn thương tổn của thủ pháp này với cơ thể, tuy vậy cũng không thể kéo dài được...

Trịnh Xá lần này thật sự hết chỗ nói, từ trước tới nay vẫn coi Trình Khiếu là bác sỹ trong đội, ai mà biết tên bác sỹ này lại cường hãn đến mức ấy. Mà tính ra Trình Khiếu từ khi tiến vào thế giới phim kinh dị đến này gần như không hề cường hóa hoặc hoán đổi thuộc tính nào đang chú ý, thực lực của hắn đều là tự thân mang theo. Nếu hình dung là thầy thuốc sát nhân, Trịnh Xá thật ra lại nhớ tới một kẻ thù từng gặp qua lúc Trung Châu đội còn rất yếu ớt, bác sỹ lang sói của Ấn Châu đội, đều là nhân vật thầy thuốc có sức chiến đấu mạnh mẽ.

Đã xác định sức chiến đấu của Trình Khiếu, Trịnh Xá tiếp theo thật sự nghiêm túc yêu cầu phải huấn luyện hắn. Tên sắc lang này lập tức kêu khổ không thôi, vốn kế hoạch dự tính để tiếp cận Anh Không muội muội đã không thể thực hiện được nữa. Bị Trịnh Xá cưỡng ép bắt buộ, Trình Khiếu không thể không xốc lại tinh thần bắt đầu huấn luyện mỗi ngày.... Mặc dù nhìn hắn có vẻ cực kỳ ủ rũ chán nản.

-...Thật sự không sợ mất luôn thứ ở dưới sao? Ta nhớ ngươi hình như ngươi đã nói vậy phải không? Lần trước trở về Chủ Thần không gian, ở dưới cũng phải chưa trị... Ngươi không sợ trở thành tên thái giám cuối cùng trên trái đất sao (tối hậu nhất cá thái giám)?

Trịnh Xá hạ giọng hỏi Trình Khiếu.

Trình Khiếu lại đại nghĩa bừng bừng đáp:

- Ngươi nói cái gì? Ta chẳng lẽ lại là loại người lo lắng tiểu tiết như vậy sao? Ngươi cho rằng loại thiếu nữ dung mạo thiên về trung tính, nhưng lại mỹ lệ không gì sánh được, cộng thêm hình tượng đồng nhan cự nhũ như thế thật sự có trong thế giới hiện thực ư? Đó chỉ có thể xuất hiện trong manga hay tiểu thuyết thôi.

http://tieulun.hopto.org

Đương nhiên, trong hentai cũng có thể... E hèm, tóm lại, quan điểm của ta là hiện tại không ngừng nỗ lực, để sau này không phải hối hận là được rồi!

-Ta biết ngươi nghĩ gì nên mới kéo ngươi đi, tránh cho sau này cô ấy phải thiến ngươi mới xong.

Trịnh Xá đối với người như vậy cũng chỉ chẳng biết làm thế nào, bất quá đối với câu nói của Trình Khiếu hắn thật sự cũng có chút minh ngộ, hiện tại không ngừng nỗ lực, để sau này không phải hối hận là được rồi... Hiện tại nỗ lực ư?

-Như vậy... Ngày mai chúng ta sẽ tiến vào A Nightmare on Elm street, vì thế từ chiều nay mọi người nghỉ ngơi cho tốt, ngủ say một giấc, đến sáng ngày mai... Chúng ta sẽ bước lên một con đường mới!

Trịnh Xá nói với tất cả mọi thành viên đoàn đội, trừ Sở Hiên và Tiêu Hoành Luật, hai người này không nói câu nào đã đi vào phòng Sở Hiên, cũng không biết là bọn họ rút cuộc là muốn làm cái gì, bất quá họ muốn làm gì cũng được, sớm ngày mai thế nào cũng gặp.

Đến đây thật sự cũng không còn gì đáng nói, đơn giản là biểu hiện của mỗi người cùng cách nghỉ ngơi, nếu miêu tả kỹ càng lại có người bảo tác giả câu chữ nên chỗ này tạm thời bỏ qua. Chỉ có Trịnh Xá sau khi xong xuôi liền xem đi xem lại A Nightmare on Elm street 3 mấy lần. Không hiểu vì sao, trong lòng hắn luôn có một dự cảm bất hảo, luôn cảm thấy thế giới phim kinh dị này không đơn giản như nó biểu hiện, có lẽ thế giới phim kinh dị lần này... Sẽ là một thế giới cực kỳ khó khăn....

Một đêm yên ổn, đến ngày thứ hai, Sở Hiên cùng Tiêu Hoành Luật xuất hiện trước mặt mọi người, Trịnh Xá từ chỗ Tiêu Hoành Luật biết được, Sở Hiên thật sự đã cải tạo xong Ma động pháo, hơn nữa để dự phòng nội lực Trịnh Xá khô kiệt, hắn còn chế tạo một trình thức bắn sử dụng năng lượng thạch, mặc dù uy lực yếu hơn một chút, nhưng mà...

-...Uy lực đó hẳn là không thua gì vũ khí hạt nhân bình thường...

Đây là Tiêu Hoành Luật hưng phấn nói, có điều Trịnh Xá lại cảm thấy trong lòng phát lạnh, không hiểu tại sao, hắn vẫn cảm thấy Sở Hiên hình như đã nói là làm... Chẳng lẽ hắn thật sự muốn xóa bỏ cả thị trấn đó khỏi bề mặt trái đất?

"Trong vòng ba mươi giây tiến vào cột sáng, xác định mục tiêu di chuyển, A Nightmare on Elm street 3 bắt đầu truyền tống..."

509. Tiến Vào A Nightmare On Elm Street 3 (2)

Lại cảm giác như mộng như tỉnh, cũng không biết đã trải qua bao lâu, đến khi mọi người mở mắt ra thì họ đã đứng tại một con đường cực kỳ bình thường, đây là một ngã tư rất hay gặp tại các thị trấn nhỏ trong phim điện ảnh Mỹ, hai bên còn có một số người đi lại.

Lúc này có vẻ đang là sáng sớm, trong không khí đầy sương mù trong mát, thời tiết đang độ giữa thu, nhiệt độ không nóng cũng không lạnh, nếu đây không phải là thế giới phim kinh dị thì hoàn cảnh như vậy thật sự rất thích hợp để nghỉ ngơi thư giãn.

-Đâu là thị trấn trong A nightmare on Elm street à? Nhìn có vẻ rất yên bình.

Trịnh Xá liếc nhìn hai bên nói.

Trình Khiếu bước tới cạnh hắn đáp:

- Những thứ càng đẹp đẽ, ẩn chưa bên trong càng kinh khủng, hiểm nguy... Mà nói lại, đây là nước Mỹ phải không? Không biết có thể tìm được phụ nữ Âu Mỹ nóng bỏng không? Đã sớm muốn nếm thử mùi vị phụ nữ đó rồi...

Trịnh Xá cũng chẳng để ý nhiều tới hắn, mặc dù câu những thứ càng đẹp đẽ, ẩn chưa bên trong càng kinh khủng, câu này cũng khá chính xác nhưng Trịnh Xá cũng đã quen với tính cách mồm miệng liến thoắng của Trình Khiếu, nếu thật sự bảo hắn đi tìm phụ nữ Âu Mỹ nóng bỏng gì đó, không biết chừng tên này sẽ lại chối đây đẩy.

http://tieulun.hopto.org

Tiêu Hoành Luật nhìn quanh rồi nói:

- Cũng không nhất định nơi đây là thị trấn trong A nightmare on Elm street. Giống như trong Final Destination vậy, kịch bản trong phim không ở một khu vực nhất định nào cả, thế giới phim kịnh dị này sợ rằng cũng thế. Chỉ cần để ác ma kia tiến vào trong giấc mơ thì dù ở trên mặt trăng cũng nguy hiểm như vậy thôi, nói không chừng Chủ Thần là tùy ý đưa chúng ta xuống đây.

Trịnh Xá gật đầu, bấy giờ mới nhìn xuống đất, ở đó có thêm bốn tân nhân, cộng với mười một tư thâm giả bọn họ là tổng cộng mười lăm người. Bộ phim kinh dị lần này không ngờ lại có độ khó mười lăm người, tính nguy hiểm chắc chắn là cao hơn Transformers lần trước nhiều... Là phúc thì không phải họa, là họa thì không tránh nổi, nếu đã tiến vào trong A nightmare on Elm street, Trịnh Xá cũng bình tĩnh cân nhắc làm thế nào an toàn vượt qua bộ phim kinh dị lần này, có thể hoàn thành tình tiết kịch bản đương nhiên là càng tốt.

"An toàn sống sót ba mươi ngày... Giết chết ác ma Freddy, mỗi thành viên trong đội được thưởng 5000 điểm, một chi tiết kịch tình cấp B."

Trịnh Xá nhìn nhiệm vụ trên đồng hồ đeo tay, nhiệm vụ lần này rất rõ ràng, chỉ cần an toàn sống sót ba mươi ngày là có thể trở lại Chủ Thần không gian, chỉ cần giết chết ác ma Freddy là sẽ nhận được điểm thưởng và chi tiết kịch tình. Mặc dù không bì được với thu hoạch siêu cấp như trong Lord of the Rings nhưng mỗi thành viên đoàn đội đều có thể nhận được 5000 điểm thưởng cùng một chi tiết cấp B, vậy cũng coi là thu hoạch hiếm thấy rồi.

-....Chỉ là, thật sự đơn giản như vậy sao?

Trịnh Xá cười khổ nói, không hiểu tại sao, dự cảm xấu trong lòng hắn càng lúc càng nặng nề, phảng phất như thật sự sẽ có chuyện xảy ra.

Không cần biết thế nào, những chuyện cần làm thì vẫn phải làm, sau khi Trịnh Xá xem xong nhiệm vụ, hắn còn chưa kịp nói gì thì trong số bốn tân nhân dưới đất, một thiếu niên vóc người gầy gò đứng dậy.

Bốn tân nhân bị đưa tới lần này có chút kỳ lạ, ba người là nữ, chỉ có một nam, hơn nữa bốn người đều là học sinh trẻ tuổi. Không hiểu có phải là vì trong phim gốc Freddy chỉ tập kích thiếu niên thiếu nữ nên Chủ Thần mới phái bốn người này tới đây hay không. Tóm lại, phân phối tân nhân trong bộ phim kinh dị lần này so với những lần trước thì kỳ quái hơn nhiều.

Thiếu niên gầy gò kia mơ mơ hồ hồ ngồi dậy, khi đứng lên liền trợn tròn mắt nhìn xung quanh, tới khi thấy mấy người Trịnh Xá cùng ba cô gái mặc trang phục học sinh đang nằm dưới đất, hắn lập tức kêu lên sợ hãi:

- Các ngươi... các ngươi là ai? Xin đừng làm hại ta, ta đưa điện thoại của cha ta cho các ngươi, muốn đòi tiền cứ gọi cho ông ấy, chỉ cần các ngươi đừng làm hại ta là được.

Trịnh Xá cùng những người còn lại nhất thời đều cười khổ, vốn khi gã thiếu niên này tỉnh dậy cũng coi như trầm tĩnh, nên họ nghĩ rằng hắn cũng thuộc loại tân nhân trí lực siêu hạng, ai mà biết chỉ mấy giây sau đã lộ nguyên hình. Không những chỉ là một học sinh bình thường mà có vẻ còn là loại con cháu nhà giàu được nuông chiều từ bé, chất lượng tân nhân lần này đúng là không cần nói nhiều, thật sự rất không ổn.

-Yên tâm đi, bọn ta không phải tội phạm, hơn nữa ngươi cũng không bị bắt cóc... Trên thực tế, chuyện ngươi gặp so với bị bắt cóc còn kinh khủng hơn nhiều.

Trịnh Xá cũng không muốn nói nhiều, thuận miệng nói vài câu rồi thong dong ngồi xuống đất, rút ra mấy điếu thuốc, tự mình châm một điếu, còn lại phát cho mấy người biết hút trong đội mỗi người một điếu.

Khi điếu thuốc cháy được khoảng một nửa thì ba cô gái còn lại cũng ngồi dậy, nhìn dáng vẻ họ đều khoảng mười bảy mười tám tuổi, người mặc đồng phục, hẳn là ba nữ sinh trung học phổ thông bình thường. Ngoài ra phản ứng của họ cũng cực kỳ giống nhau, khi thấy mấy người Trịnh Xá ngồi đó lập tức hét lên, tiếp đó ôm nhau khóc lóc không ngớt, cứ như là mình lập tức sẽ bị làm nhục.

Mấy tên đàn ông Trịnh Xá lập tức nhìn ba cô gái vẻ khinh thường, loại chuyện tâm lý thiếu nữ này họ cũng chẳng muốn dính vào, tất cả vứt hết cho Chiêm Lam xử lý, hơn nữa những chuyện giải thích từ trước tới nay đều do Chiêm Lam phụ trách nên vấn đề này cứ giao cho nàng là xong. Sau khi Chiêm Lam giải thích

http://tieulun.hopto.org

đại khái tình huống cho ba nữ một nam này, thiếu niên gầy gò kia không ngờ lại hai mắt sáng bừng, bộ dạng có vẻ hưng phấn dị thường, chỉ thiếu mỗi nước ngẩng đầu lên trời gào lên thôi, còn ba cô gái kia thì đầy vẻ khiếp sợ và không tin, nhìn qua có vẻ lý trí hơn thiếu niên kia nhiều.

-Quá tuyệt vời, không ngờ trên thế giới này lại đúng là có một thế giới khác. Còn có bao nhiêu thuộc tính cường hóa thân thể, tố chất thân thể, nếu như từ đây trở về thế giới hiện thực, không phải sẽ lập tức biến thành siêu nhân sao?

Thiếu niên hai mắt tỏa sáng, vội vã nói.

"Lại một thanh thiếu niên bị tiểu thuyết huyền ảo tẩy não... Tiểu thuyết huyền ảo đúng là hại chết người."

Trịnh Xá bất giác nhìn sang Triệu Anh Không, lần trước chỉ thấy nàng đang đọc một cuốn tiểu thuyết tên là Vô hạn khủng bố, chẳng biết đã đọc xong chưa... Hình như đấy cũng là một cuốn tiểu thuyết huyền ảo.

-Cũng không dễ dàng như ngươi nói, tóm lại, muốn biến thành siêu nhân thì trước tiên phải sống sót mới được... Như lúc trước đã giới thiệu với ngươi về thế giới này vậy, mười một người bọn ta đều là người có kinh nghiệm đã trải qua rất nhiều bộ phim kinh dị. So với các ngươi mà nói, bọn ta dù là kinh nghiệm, thực lực, hay thậm chí là lòng tin sống sót đều mạnh hơn các ngươi rất nhiều. Bắt đầu từ bây giờ, bốn người các ngươi sẽ là thành viên tạm thời của Trung Châu đội, trong tình huống bọn ta đủ năng lực sẽ giúp đỡ các ngươi, nhưng các ngươi không được phép làm chuyện gì gây nguy hại tới đoàn đội, nếu không ta sẽ tự tay kết liễu các ngươi... Bắt đầu từ bây giờ, cố gắng sống sót đi, các tân nhân.

Trịnh Xá nhìn bốn thiếu niên thiếu nữ trước mặt, hít sâu một hơi trịnh trọng nói.

Những người cần hồi sinh trong Trung Châu đội cơ bản đã hoàn toàn đầy đủ, vì thế lúc này Trịnh Xá bắt đầu có suy nghĩ tiếp nhận thêm tân nhân. Mặc dù như Tiêu Hoành Luật đã nói, hy sinh tân nhân có thể giảm bớt đánh giá của Chủ Thần nhưng thứ nhất, hy sinh người khác không phải là tính cách của Trịnh Xá, nếu muốn hắn đi ngươi lại bản tâm làm những chuyện này, nói không chừng lại khiến cho sơ hở tâm linh của hắn càng lớn, đặc biệt là khi hắn phải vượt qua cửa ải tâm ma lúc này, chuyện như vậy lại càng ngàn vạn lần không thể làm. Suy nghĩ thứ hai là trong tân nhân đôi lúc cũng sẽ xuất hiện một số người có tiềm lực hoặc trí tuệ siêu cường, cho dù không có tiềm lực và trí tuệ thì cũng có thể có điểm mạnh đặc biệt, ví dụ như tri thức văn tự cổ của Tề Đằng Nhất, tác dụng đối với đoàn đội cũng khá lớn, vì thế lúc này gặp bốn tân nhân, hắn mới có quyết định như vậy.

Thiếu niên kia lập tức gật đầu lia lịa, hơn nữa còn trái một câu đại ca, phải một câu tỷ tỷ, mặc dù là con cháu nhà giàu được nuông chiều từ bé nhưng có vẻ là một thiếu niên rất hòa nhã, không hề có chút kiêu ngạo phô trương thường thấy của kẻ giàu, vì thế thiếu niên này rất nhanh được một số thành viên trong đội tiếp nhận.

Mặt khác, ba cô gái kia tựa hồ vẫn còn chút nghi hoặc với thế giới này, bất quá sau khi nghe Trịnh Xá nói, dù sao cũng có một vấn đề rất hiện thực trước mặt bọn họ, nếu thế giới này thật sự là thế giới luân hồi phim kinh dị như mấy người Trịnh Xá đã nói thì phải làm thế nào? Bộ phim kinh dị trước mắt là A nightmare on Elm street, họ đều đã xem qua bộ phim kinh dị nổi tiếng này, nếu như thật tự đang ở trong phim, tức là họ sẽ phải đối mặt với một ác ma có khả năng tiến vào giấc mơ của người khác, hơn nữa còn có thể không ngừng thay đổi, biến giấc mơ thành ác mộng. Bếu không được tư thâm giả trợ giúp, họ chắc chắn không thể sống sót nổi, vì thế sau khi chần chừ một lúc, ba thiếu nữ cũng gật đầu đồng ý yêu cầu như Trịnh Xá nói.

Thiếu niên kia tên là Lưu Úc, nghe như tên con gái, theo hắn nói thì hình như người trong gia tộc hắn rất mê tín, con trai mang tên con gái sẽ dễ nuôi hơn, mà hắn cũng là độc đinh của cả mấy đời nên khi tiến vào thế giới phim kinh dị mới lộ vẻ được nuông chiều từ bé như vậy, từ lúc nhỏ hắn hẳn là đều sống trong lồng kính.

Ba thiếu nữ kia lần lượt tên là Vương Phân Lan, Mạc Lệ, Âu Dương Vi, đều là học sinh năm hai trung học phổ thông mười bảy tuổi. Trong số này chỉ có Âu Dương Vi nhìn có vẻ hơi xinh xắn một chút còn hai cô gái kia đều tương đối bình thường, hơn nữa ba người họ luôn im lặng không nói, ngoài thỉnh thoảng nhỏ giọng thì thào với nhau ra thì không nói thêm nửa câu, xem ra cũng không có tư chất hơn người nào. So với họ,

http://tieulun.hopto.org

Lưu Úc có tính tò mò, mong muốn học hỏi, không biết chừng lại có nhiều tiềm lực hơn một chút, chỉ cần hắn có thể sống sót qua vài bộ phim kinh dị là được.

-Như vậy... Trước tiên đi xác định thân phận của chúng ta ở đây đã, sau đó tìm một nhà trọ nghỉ lại, tốt nhất là có thể hoàn thành mọi việc trước khi trời tối, an bài tiếp theo như thế nào chúng ta sẽ bàn bạc cẩn thận sau.

Trịnh Xá đang nói chuyện, vòng bảo vệ xung quanh đột nhiên biến mất, âm thanh từ bốn phía cũng truyền tới chỗ mọi người... A nightmare on Elm street 3 đã chính thức bắt đầu!

510. Mở Đầu Kinh Hoàng (1)

Với trình độ máy tính của Sở Hiên và Triệu Anh Không, cộng thêm mấy bộ phim kinh dị lần trước đều ở nước Mỹ nên những sơ hở trong hệ thống mạng của quốc gia này đều bị họ nắm rõ. Chỉ sau mấy tiếng đồng hồ, thân phận của mười lăm người đã được nhập vào trong hệ thống hồ sơ dân số của Mỹ, luận tiện rút thêm mấy triệu USD, hoàn toàn đủ để mọi người chi tiêu trong ba mươi ngày.

Tiếp theo mọi người thương lượng một chút rồi đều quyết định rời khỏi thị trấn họ đang ở. Một là nếu kịch bản phim A Nightmare on Elm street diễn ra trong thị trấn này, vậy thì không phải rời khỏi đây sẽ có thể tránh được bị ác ma giết chết sao? Cho dù vì Chủ Thần thay đổi kịch bản mà không thể tùy ý chạy trốn thì vẫn có thể đến được một số thành phố phồn hoa hơn. Những chuyện khác tạm thời không nói, ít nhất là khách sạn ở những chỗ đó cũng tốt hơn những nhà trọ ở thị trấn này, cũng có thể ở tại phòng tổng thống, mười lăm người cùng ở một gian.

Vì vậy, sau khi giải quyết xong vấn đề thân phận và tiền bạc, mọi người liền thuê taxi đi về thành phố gần thị trấn nhất. Nghe tài xế nói sau khoảng mấy tiếng đồng hồ là có thể tới nơi, đến lúc đó cùng lắm cũng chỉ mới năm sáu giờ, thuận tiện có thể ăn tối rồi tới khách sạn thuê phòng. Mọi người thấy mọi việc thuận lợi như thế, tất cả đều yên tâm.

- A Nightmare on Elm street 3... Mà không nói đến mấy phần trước, kỳ thật cả loạt phim A Nightmare on Elm street đều tương tự nhau, đều nói về một ác ma tên là Freddy Krueger. Hắn có năng lực tiến vào giấc mơ của người khác để giết người, hơn nữa Freddy đã không còn là người sống bình thường nữa mà là ác ma từ địa ngục trở về. Hắn cũng là một tên bệnh hoạn thích hành hạ và giết trẻ con, theo kịch bản phim gốc hắn thường xuyên tấn công một số thiếu niên thiếu nữ.

Bốn tân nhân ngồi trên cùng một chiếc taxi, mười một người còn lại thì chưa ra ba chiếc xe khác, do lúc này vẫn đang sáng, hơn nữa mọi người cũng không thấy buồn ngủ nên để tân nhân ở cùng một chút cũng không có gì nguy hiểm. Mà bốn người bọn họ vì đột ngột rơi vào một hoàn cảnh xa lạ nên có hơi lo lắng sợ hãi, là người đồng cảnh ngộ thì lại càng dễ nói chuyện, không hề có chút xa cách nào.

Là nam giới duy nhất trong số bốn tân nhân, Lưu Úc thật sự có vẻ rất hào sảng, trên đường đi không ngừng pha trò kể chuyện cho ba cô gái. Do người trong gia tộc lúc nào cũng lo lắng cho hắn nên tự nhiên là không cho phép hắn ra ngoài vui chơi, ngoài những lúc đi học ra thì phần lớn thời gian đều ngồi nghịch máy tính. Bất quá việc này cũng khiến hắn thông thạo tất cả mọi loại phim truyện, tiểu thuyết, manga, thậm chí là cả truyện cười, ca nhạc, truyện ma, ngoài ra ngày thường cũng chẳng có ai trò chuyện với hắn nên lúc này vừa mở miệng là lập tức không ngậm lại được, nói đến mức cả ba cô gái bật cười không ngừng hắn mới hài lòng cười phụ họa

Nói như vậy, bộ phim A Nightmare on Elm street này cũng không đáng sợ đến như thế, chỉ cần chúng ta không ngủ là được. Cho dù buồn ngủ cũng chỉ cần có người ở cạnh bảo vệ, vừa thấy có vẻ bị ác mộng, người đang ngủ bắt đầu giãy giụa là lập tức đánh thức hắn dậy, sau đó mọi người luân phiên từng người ngủ một, như vậy không phải có thể vượt qua bộ phim kinh dị này sao?

Mạc Lệ vừa nói vừa nhìn đồng hồ, phía trên đúng là có hiển thị thời gian hoàn thành nhiệm vụ. Họ cũng không cần phải đối mặt với tình huống này cả đời, chỉ cần sống qua ba mươi ngày là được, vì thế biện pháp mà nàng nói hoàn toàn có thể thực hiện.

Lưu Úc nghe vậy lập tức lắc đầu đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Không đơn giản như vậy đâu, A Nightmare on Elm street là một trong những loạt phim kinh dị ta thích xem nhất, bởi vì cốt truyện trong phim thật sự quá kỳ lạ. Đúng thế, A Nightmare on Elm street là một câu truyện kỳ quái, tất cả mọi chuyện trong mơ đều không theo một quy luật nào cả. Ví dụ như trong một tập phim, nhân vật chính trong phim kéo được ác ma Freddy từ trong giấc mơ ra, sau đó thiêu cháy hắn, nhưng ai mà biết, đến cuối phim lại có điềm báo nói tên ác ma này lại vừa từ địa ngục trở về...

-Còn có tập phim, trong đó nhân vật chính liên tục bị Freddy truy sát, nhưng đến lúc gần kết thúc ngàn cân treo sợi tóc, cô ta đột nhiên hiểu ra tất cả chẳng qua chỉ là mộng ảo, chỉ cần kiên trì tin tưởng mình không phải ở trong mơ, kiên trì tin tưởng ác ma Freddy chỉ là ảo giác, vậy thì sẽ chẳng có chuyện gì xảy ra cả. Quả nhiên giống như cô nghĩ, ác ma Freddy biến mất, vốn đã tưởng rằng câu chuyện kết thúc như vậy, nhưng ai mà biết đến cuối phim, cô ta mới phát hiện ra mình vẫn đang ở trong mơ, Freddy biến mất chỉ là để đùa cợt cô mà thôi....

Lưu Úc chăm chú nói những lời này, không ngờ lại khiến ba cô gái hoảng sợ hết mức, ba người nhìn nhau mới phát hiện sắc mặt đối phương đều trắng bệch, Lưu Úc lập tức cười ha ha, nhìn bộ dạng như không hề lo lắng tới ác ma kinh khủng mà hắn vừa kể.

-...Freddy Krueger... Có phải trông giống như ta không?

Một giọng nói âm trầm vang lên bên tai Lưu Úc, bấy giờ mới phát hiện ánh mắt ba cô gái đang dán chặt vào chỗ bên cạnh hắn, đó là ghế của tài xế taxi, hơn nữa trong mắt ba người đều đầy vẻ kinh hoàng. Nhất thời Lưu Úc cũng cảm thấy sợ hãi, từ từ quay đầu nhìn sang, lập tức trông thấy một bộ mặt quỷ khủng khiếp bị thiêu đến biến dạng, trên đầu còn đội một chiếc mũ đen, người mặc áo kẻ đen trắng. Đó còn chưa hết, quan trọng là trên một bàn tay hắn đeo một chiếc găng tay gắn lưỡi dao, năm lưỡi thép đen ngòm chìa ra từ năm đầu ngón tay, kẻ đáng sợ này đang cười the thé, dùng lưỡi dao cọ lên cửa kính xe, tạo ra một tràng âm thanh chói tai...

-A!

-Tỉnh tỉnh! Lưu Úc! Mau tỉnh lại!

Một âm thanh vụt kéo Lưu Úc bừng tỉnh từ trong cơn ác mộng, hắn nhảy dựng dậy nhưng chỉ thấy Trịnh Xá đang cầm một que hương đứng bên cạnh. Sau khi Lưu Úc tỉnh lại, Trịnh Xá lập tức bóp tắt cây hương, phần còn lại vụt biến mất trong tay hắn, nhìn bộ dạng có vẻ rất quan tâm đến cây hương này.

-Không sao rồi...

Trịnh Xá thở phào một hơi nói.

Lưu Úc bấy giờ mới nhận ra mình đang nằm trên một khoảng đất trống ven đường, bên cạnh có một chiếc taxi, xung quanh có nhiều người hoặc đứng hoặc ngồi, đều là những thành viên còn lại của Trung Châu đội.

Lưu Úc lập tức mở miệng nói:

- Có chuyện gì vậy? Không phải em đang ngồi trên xe sao? Tại sao lại bị Freddy tập kích? Em thề đó là bộ dạng của hắn... Em chắc chắn không nhìn nhầm!

Trịnh Xá lắc lắc đầu:

- Bọn ta cũng không biết đã xảy ra chuyện gì, chỉ biết chúng ta hiện tại đã quay lại thị trấn lúc trước.

Lưu Úc vội vàng nhìn quanh, quả nhiên trông thấy ngã tư quen thuộc trong thị trấn, bây giờ đã sắp đến hoàng hôn, cả con đường phẳng phất như được đúc bằng vàng, phản chiếu ánh sáng còn sót lại của buổi chiều tà.

-Không phải chứ? Chúng ta không phải lên xe tới thành phố sao? Tại sao lại quay lại thị trấn này? Không thể nào! Chuyện này không thể nào!

Lưu Úc lập tức kêu lên kinh hãi.

Trịnh Xá đi tới cạnh một chiếc taxi nói:

http://tieulun.hopto.org

- Chúng ta đúng là đã lên xe tới thành phố, nhưng đi được nửa đường thì đều gặp phải ác ma Freddy, hắn biến thành lái xe của chúng ta, hơn nữa còn tập kích ta... Có điều vẫn còn may lúc ấy ta một cước đá bay hắn, chiếc xe đâm vào dải chắn đường, cả xe chấn động mới khiến ta bừng tỉnh. Tiếp đó ta phát hiện tất cả mọi người đều đã ngủ, còn vị trí thì lại ở thị trấn lúc bắt đầu.

Không còn thấy tài xế trong mấy chiếc taxi nữa, một chiếc xe còn có dấu vết bị đâm. Lưu Úc cẩn thận xem xét chiếc taxi hắn ngồi, trên một cánh cửa quả nhiên cũng có vết bị rạch, như vậy tất cả mọi chuyện lúc trước thật sự là mơ sao? Hay là thứ trong hiện thực, chỉ là bọn họ nghĩ thành mộng?

Trịnh Xá thấy Lưu Úc đã tỉnh lại, hắn cũng không có thời gian để ý tới tên tân nhân này nữa, chỉ bước tới chỗ Sở Hiên, nói:

- Các ngươi cũng nhìn thấy tên ác ma đó chứ?

Ngồi cùng xe với Sở Hiên là Trình Khiếu và Tiêu Hoành Luật, ngoài Sở Hiên ra, hai người còn lại đều gật đầu sắc mặt trắng bệch, Sở Hiên thì nói:

- Ta ngủ thiếp đi, nhưng không nằm mơ... Nếu không cơ thế thôi miên của ta chắc chắn sẽ có thể phát huy tác dụng, nếu như hắn dám tiến vào giấc mơ của ta, vậy thì mọi chuyện dễ xử lý rồi...

Trịnh Xá nghe mà trong lòng phát lạnh, hắn vừa mới trải qua chuyện quái đản trước mắt, ai mà biết Sở Hiên lại chẳng có chút sợ hãi, ngược lại còn hy vọng Freddy tiến vào trong giấc mơ của hắn, chuyện như vậy Trịnh Xá thật sự không biết nên làm thế nào mới tốt.

Tiêu Hoành Luật sắc mặt trắng xanh, nói:

- Không cần biết thế nào, đây có thể là đáp án Chủ Thần đưa ra, không được rời khỏi thị trấn này, nếu không sẽ bị Freddy tấn công. Mà đây mới là ngày thứ nhất thôi, vì thế công kích cũng không mãnh liệt, mặt khác... Có lẽ thế giới này không hề giống như chúng ta tưởng tượng.

Trịnh Xá kỳ quái hỏi:

- Vậy là có ý gì? Cái gì là không phải như chúng ta tưởng tượng?

Tiêu Hoành Luật đang định mở mồm thì Sở Hiên đột nhiên lên tiếng:

- Chờ chút, Tiêu Hoành Luật, những lời này không thể nói ra!

Tiêu Hoành Luật chợt lộ vẻ bừng tỉnh, hắn cũng gật gật đầu rồi không nói thêm nửa câu.

Trịnh Xá lập tức giận giữ, quát lớn:

- Chuyện gì vậy, ngươi lại có bố cục gì? Không nói cho ta biết được sao? Tại sao ngươi không muốn nói chuyện này cho chúng ta? Đến cả Tiêu Hoành Luật muốn nói cũng bị ngươi ngăn cản!

Sở Hiên lại nhìn chằm chằm vào hắn, sau đó lắc đầu đáp:

- Không phải không muốn, mà là không thể... Tình huống cụ thể không tiện nói ra, hiện tại trước tiên cứ vào trong khách sạn đã, trời sắp tối rồi, ngươi không định để chúng ta qua đêm trên đường phố chứ?

Trịnh Xá còn đang suy nghĩ về câu "không phải không muốn, mà là không thể", nghe Sở Hiên nói như vậy, hắn cũng chỉ có thể gật đầu bất đắc dĩ, tiếp đó nói với những người còn lại:

- Vậy những chuyện khác tạm thời bỏ qua, chúng ta trước tiên tới khách sạn nghỉ lại đã... Sau đó đến tối mọi người tập hợp thương lượng tình hình trước mắt... Hoàn cảnh chúng ta bây giờ đang rất không ổn!

Nói đoạn, Trịnh Xá thở dài, dẫn đầu đi về phía khách sạn. Mặt trời đã ngả về tây... Đêm tối đã tới gần...

511. Mở Đầu Kinh Hoàng (2)

Quy mô khách sạn thật sự không lớn, gọi là nhà nghỉ thì chính xác hơn, chỉ vỏn vẹn có năm tầng lầu, mặc dù chắc chắn đủ cho mười lăm người ở nhưng không hề có phòng lớn đủ cho tất cả mọi người cùng, đây

http://tieulun.hopto.org

cũng là nguyên nhân mọi người quyết định tới thành phố lớn. Nhưng hiện tại đã không có cách nào rời khỏi thị trấn này, bọn họ cũng chỉ có thể bất đắc dĩ ở lại đây.

- Thật sự là cực kỳ không ổn, phòng lớn nhất miễn cưỡng chỉ ở được bốn người, nhưng điều kiện cũng rất không xong... Chuyện này tạm thời bỏ qua, một phòng chỉ có thể ở được bốn người, nếu để mười lăm người cùng đi vào ta nghĩ cũng chẳng cần ngủ, chỉ tiêng ngồi thôi sợ đã chẳng đủ chỗ rồi... Nếu như là một hai ngày thì còn có thể kiên trì, nhưng mà ba mươi ngày... Ta nghĩ chẳng có lại lại muốn như thế phải không?

Trịnh Xá nhún vai bất đắc dĩ, nói với mọi người.

Giờ phút này tất cả mọi người đều ở trên tầng thượng nhà nghỉ, dưới bầu trời đêm, tất cả quây thành một vòng lớn. Là đội trưởng Trung Châu đội, Trịnh Xá tự nhiên là có trách nhiệm thông báo rõ ràng hoàn cảnh trước mắt cho các thành viên còn lại.

- Tình huống hiện tại là, chúng ta đã trải nghiệm sự đáng sợ của A Nightmare on Elm street. Nói thật, ta hoàn toàn không biết mình ngủ lúc nào, với tố chất thân thể của ta, kể cả dăm bữa nửa tháng không ngủ cũng chẳng có vấn đề gì, nếu như vận hành nội lực chống đỡ, cho dù một tháng không ngủ cũng hoàn toàn có khả năng. Vì thế ta không tin mình lại dễ dàng tiến vào giấc mơ như vậy, chỉ có khả năng là Chủ Thần tiến hành thay đổi kịch bản, hễ rời khỏi thị trấn này sẽ lâm vào trong mộng, tin rằng chỉ có tình huống này mới có thể khiến ta ngủ mất.

Trịnh Xá trong lòng vẫn còn thấy sợ hãi, nói.

Mọi người đều đưa mắt nhìn nhau, những chuyện xảy ra hôm nay thật quá sức quái đản, mặc dù sớm đã biết A Nightmare on Elm street là thế giới phim quỷ quái, tất cả đều không thể dùng khoa học để giải thích nhưng những chuyện hôm nay còn khó tưởng tượng hơn cả trong phim, chẳng lẽ đây cũng là loại phim không có lời giải chắc chắn phải chết như Final Destination sao?

- Quái lạ chính là một hình thức của không thể tưởng tượng nổi, vì thế gọi A Nightmare on Elm street là loạt phim kinh dị quỷ quái cũng được, là không thể tưởng tượng nổi cũng được... Kịch bản gốc của A Nightmare on Elm street nói ra thì rất đơn giản, một ác ma tiến vào giấc mơ của người khác để giết họ. Do trong mơ là kỳ quái nhất, bất cứ chuyện gì không thể xảy ra trong thế giới hiện thực thì đều xuất hiện tại đây nên A Nightmare on Elm street mới trở thành loại phim kinh dị không có lời giải, trừ phi ngươi không ngủ, nếu không chỉ cần ở trong mơ thì ngươi luôn yếu ớt...

Tiêu Hoành Luật gật đầu nói.

Mọi người tại chỗ đều vô thức gật gật đầu, một khi tiến vào trong mơ, lúc ấy vũ khí trang bị của ngươi thể sử dụng được nữa, chẳng ai có thể mang trang bị vũ khí vào trong giấc ngủ cả. Tiếp theo là kỹ năng đại khái cũng không dùng được nữa, dù sao cái gọi là mơ chẳng quả chỉ là tưởng tượng thôi, một khi tiến vào trong mộng, trí tưởng tượng của ngươi đại biểu cho mọi thứ của ngươi. Nói cách khác, thật sự đúng như Sở Hiên nói, với khả năng thôi miên và tín niệm lực của hắn, nói không chừng tên ác ma kia vừa tiến vào giấc mơ của hắn, chỉ sau nháy mắt đã bị hắn đùa bỡn đến chết rồi.

Trịnh Xá thở ra một hơi nói:

- vốn đã chuẩn bị hôm nay tới thành phố tìm kiếm một số khách sạn, như vậy chúng ta có thể ở trong cùng một phòng, mọi người cũng có thể giúp đỡ lẫn nhau... Bỏ đi, chuyện đã tới nước này, chúng ta cứ ở lại thị trấn này vậy. Việc ta muốn làm bây giờ là sắp xếp cho mọi người trong ba mươi ngày tới... Đầu tiên, chúng ta ở đây tổng cộng có mười lăm người, năm nữ, mười nam, vì thế ý của ta là để năm người nữ ở cùng một phòng, có lẽ sẽ hơi chật một chút nhưng mọi người cố gắng khắc phục khó khăn.... Mười người còn lại cũng chia làm hai tiểu đội, mỗi tiểu đội năm người, cũng như vậy, chắc sẽ hơi chật, chúng ta đều chỉ có thể hết sức vượt qua thôi.

- Chia đều năm người một phòng, buổi tối phải có một người gác đêm, một khi phát hiện có người rơi vào ác mộng, người gác trước tiên phải đốt dẫn hồn hương, đánh thức bốn người kia dậy. Nếu người đó không tỉnh dậy thì nhất định phải kêu lên gọi mọi người tới, ít nhất là đưa được hai người gác đêm khác tới cùng!

Trịnh Xá cẩn thận dặn dò tất cả thành viên đoàn đội, đặc biệt là với bốn tân nhân. Nói thật là hắn có chút không yên tâm về bốn người này, có điều bây giờ cũng không phải là trong The Grudge, Trịnh Xá

http://tieulun.hopto.org

cũng không phải Trịnh Xá trong phim đó, những tân nhân này chắc cũng không thể làm liên lụy tới hắn và các thành viên khác trong đội được. Chuyện duy nhất hắn lo ngại là những tân nhân này canh gác không chuyên tâm, nếu cả bọn họ cũng ngủ mất thì không phải những thanh viên đoàn đội đang ngủ say sẽ lâm vào ác mộng sao?

Cho dù thế nào, sau khi Trịnh Xá dặn dò cẩn thận vài lần, cả đội vẫn chia làm ba, sau đó nghỉ lại trong ba căn phòng lớn gần nhau trên tầng hai. Những phòng này vốn để cho ba người ở nhưng bây giờ lại chưa tới năm người, nhất thời cả giường cũng không đủ. Bất quá lúc này không phải thời gian hưởng thụ, cho nên mọi người tối đa chỉ nhíu mày một cái rồi cũng yên ổn ở lại trong phòng.

Kỳ thật, biện pháp tốt nhất vẫn là giống như trong The Grudge, tìm một quảng trường có nhiều người qua lại rồi ở lại đó. Tiếp theo đoàn đội luân phiên ngủ, gác đêm, như vậy thật sự an toàn hơn chia ra làm ba tiểu phân đội nhiều. Nhưng làm như vậy cũng có cái hại, trong đó quan trọng nhất là thành viên đoàn đội có thể vượt qua được hay không. Phải biết rằng lần này phải ở lại đây một tháng, ba mươi ngày nói nhiều cũng không nhiều nhưng bảo ít cũng chẳng ít, nếu như không ngủ hoặc thần kinh luôn căng thẳng thì thật sự đủ khiến người ta suy sụp.

Sau khi chia đội, năm cô gái tự nhiên là tụ lại một chỗ, mặc dù có ba tân nhân trong đội nhưng Triệu Anh Không có cũ khí ma pháp truyền thuyết, thanh gươm Excalibur, Chiêm Lam thì là tinh thần lực khống chế giả có tinh thần lực mạnh mẽ, không biết chừng trong giấc mơ nàng cũng không phải sợ ác ma Freddy, vì thế thực lực của tiểu phân đội này khi đối đầu với Freddy thật sự cũng không hề yếu.

Mười người còn lại cũng chia làm hai nhóm, một đội do Sở Hiên dẫn đầu, gồm có Zero, Bá Vương, Trương Hằng, Trình Khiếu, trong đó Sở Hiên gần như có thể gọi là khắc tinh của Freddy, mà Trương Hằng cùng Trình Khiếu cũng đều có vũ khí ma pháp truyền thuyết nên dù là trong giấc mơ hay khi Freddy tới thế giới hiện thực, tiểu phân đội này cũng tuyệt đối không e ngại hắn.

Năm người còn lại là Trịnh Xá, Vương Hiệp, Tiêu Hoành Luật, Tề Đằng Nhất, Lưu Úc. Mặc dù so sánh thực lực thì thật sự yếu hơn hai đội kia một chút, nhưng do có Trịnh Xá trong số này, với thực của hắn mọi người lại có cảm giác thực lực tiểu phân đội này là mạnh mẽ nhất, chỉ không ngờ rằng trong lòng Trịnh Xá lại có chút sợ hãi.

"Ác ma Freddy tấn công người ta trong giấc mơ... Nếu như tinh thần lực của ta đúng là sơ hở trăm chỗ, nói không chừng ta lại trở thành người yếu nhất trong cả đội. Chiến đấu trong hiện thực là một chuyện, trình độ trạng thái tinh thần lại là một chuyện khác..."

Cảm giác không ổn trong lòng Trịnh Xá càng lúc càng rõ ràng, mặc dù hắn vẫn chưa biết rút cuộc sẽ xảy ra chuyện gì nhưng từ những dấu hiệu trước mắt, chắc chắn là có liên quan tới thế giới phim A Nightmare on Elm street này, không biết chừng, chính là có liên quan tới ác ma Freddy...

"Nếu trạng thái tinh thần của ta có vấn đề thì có dứt khoát không ngủ, đến tối thì vận nội lực đả tọa, mặt khác cũng có thể ngưng luyện chân nguyên lực, thời gian ba mươi ngày loáng cái là qua, mặc dù tiếc không thể giết được Freddy nhưng so với đó tính mạng vẫn quan trọng hơn nhiều..."

Trịnh Xá quay lại phòng liền có quyết định, ngồi xếp bằng trên giường bắt đầu vận hành nội lực. Lưu Úc thấy vậy lập tức tò mò, vội vã hỏi han, sau khi biết trong các thuộc tính cường hóa của Trịnh Xá có cả nội lực, tên thiếu niên này lập tức hưng phấn xuýt xoa không ngừng, chỉ hận không thể nhờ Trịnh Xá lập tức truyên thụ phương thức tu luyện cho hắn. Trịnh Xá khuyên can mãi, lại nói trong Chủ Thần không gian, đến cả công pháp tu chân cưỡng hãn hơn nội lực rất nhiều cũng có thể hoán đổi được, đến lúc đó mới làm Lưu Úc yên ổn lại, mà tên thiếu niên này quả là hưng phấn hết sức, ngồi trên giường ba hoa suốt một tiếng đồng hồ rồi mới từ từ thiếp đi, còn ba người kia thì đã ngủ từ lâu rồi.

Trịnh Xá đã quyết định thức không ngủ, vậy thì những người còn lại cùng tiểu đội với hắn cũng không cần lo lắng gì cả. Mặc dù không biết trong mơ sẽ xảy ra truyện gì, nhưng nếu là trong thế giới hiện thực, sức chiến đấu của Trịnh Xá hoàn toàn không sợ bất kỳ thứ gì. Cho dù tên ác ma kia có xuất hiện trong thế giới hiện thực, hơn nữa còn vì kịch bản thay đổi mà trở nên cực kỳ kinh khủng thì với sức chiến đấu của Trịnh Xá hẳn là cũng tuyệt đối không sợ hắn, nói không chừng còn có thể dùng Hủy diệt tiêu diệt trong nháy mắt.

Trịnh Xá ngồi vận hành nội lực một đêm, đồng thời cũng ngưng luyện một phần nội lực thành chân nguyên

http://tieulun.hopto.org

lực. Dù hắn không hề phát hiện chuyện gì khác thường, bốn người đang ngủ cũng hít thở đều đặn, không hề có dấu hiệu gặp ác mộng nhưng không hiểu tại sao, dự cảm không tốt trong lòng hắn vẫn càng lúc càng rõ ràng, vẫn luôn cảm thấy có chuyện gì đó không thích hợp, hoặc là hắn đã quên mất chuyện gì đó... Tóm lại hắn cảm thấy rất không ổn.

"Chẳng lẽ là năm cô gái gặp chuyện? Người gác đầu tiên chắc chắn sẽ là Triệu Anh Không... Cô ấy hẳn sẽ không gặp vấn đề như vậy, mà bây giờ đã sắp tới nửa đêm, chắclà ca của người thứ ba, chẳng lẽ là trong ca gác của một tân nhân có sơ hở?"

Trịnh Xá càng lúc càng thấy lo lắng, hắn dứt khoát đánh thức Vương Hiệp dậy, tiếp đó để Vương Hiệp tạm thời thay mình gác đêm, còn bản thân hắn thì mở cửa ra ngoài. Dù sao thì nơi đây vẫn là hiện thực, dựa vào thực lực của hắn cũng không phải e ngại chuyện gì, mặc dù hành lang im ắng, âm trầm nhưng hắn vẫn hoàn toàn không sợ hãi bước tới.

Dự cảm của Trịnh Xá càng lúc càng chân thận, hắn đi tới ngó quá chỗ phòng của mấy cô gái . Không nhìn còn đỡ, vừa nhìn hắn lập tức giật bắn cả người, trên cánh cửa không ngờ thấm đẫm máu tươi, trên hành lang cũng rải đầy máu, cả trên trần nhà cùng vách tường xung quanh cũng có máu bắn lên, phảng phất như hiện trường một vụ tàn sát.

Trịnh Xá bất chấp tấp cả, đạo lên máu tươi lao về phía ngã rẽ, vừa vượt qua đó lập tức nhìn thấy một cô gái toàn thân run rẩy đang từ từ tiến tới. Càng khiến người ta kinh hãi là cơ thịt trên người cô ta đều bị xé rách, dính lên trên trần nhà, cô ta đang bị cơ thịt của chính mình kéo tới trước...

512. Mộng Và Thực (1)

Trịnh Xá nhìn cảnh tượng quỷ dị trước mắt mà đáy lòng lạnh ngắt, hắn không chút nghĩ ngợi lập tức nhảy vọt tới, chỉ là bóng người bị cơ thịt lôi kéo đã đứng bên cạnh cửa sổ. Hắn chưa kịp tới gần, cô gái đã kêu lên thảm thiết, rơi thẳng ra ngoài cửa sổ, tốc độ Trịnh Xá có nhanh hơn cũng không giữ lại được. Tuy nhiên thực lực Trịnh Xá đâu chỉ có một chút như vậy, hắn lao đến cạnh cửa sổ lập tức giậm chân nhảy vọt ra ngoài

Nhưng bên ngoài cửa sổ không hề có gì hết, cô gái vừa bị lôi ra cũng biến mất không thấy tăm hơi, giống như tất cả mọi chuyện vừa xảy ra chỉ là ảo giác của Trịnh Xá mà thôi. Khi Trịnh Xá từ trên lầu hạ xuống đất, trên mặt đất không ngờ không có đến một giọt máu, Trịnh Xá đứng trơ trọi tại đó, phảng phất như mọi việc vừa rồi chỉ là một giấc mơ.

"Sao lại như vậy được? Ta thật sự thấy cô ta rơi ra ngoài cửa sổ, thời gian ta đuổi theo tuyệt đối không quá một giây, trong thời gian ngắn như vậy sao có thể đột ngột biến mất chứ? Không thể nào!"

Trịnh Xá cực kỳ hoảng sợ, hắn vội vã quay lại nhìn chỗ cửa sổ, không nhìn còn đỡ, vừa nhìn hắn lập tức lạnh cả sống lưng. Ở chỗ hắn vừa rồi có một kẻ đầu đội mũ đen, khuôn mặt bị thiêu nát bét, trên người mặc áo kẻ đen trắng, đang đứng đó. Tên này tay đeo một chiếc găng tay có gắn lưỡi dao, năm miếng thép sắc bén màu đen trồi ra từ năm đầu ngón tay, mà kẻ này đang kẹp một thiếu nữ, bàn tay đeo găng không ngừng cắt xẻ trên người cô ta, theo tiếng cười âm trầm của hắn, thiếu nữ từ từ biết thành bộ xương....

-A!

Trịnh Xá vừa sợ vừa giận, do hiện tại đang ở trong thế giới hiện thực nên hắn cũng không hề e ngại tên ác ma này, cùng lắm là sử dụng Hủy diệt đánh cho hắn nát bét. Nhưng ai mà biết hắn vừa mới vận hành trạng thái Bạo tạc thì bỗng nghe thấy bên trai nổ ầm một tiếng, đến khi hắn nhìn kỹ lại thì chỉ thấy xung quanh đều là những khuôn mặt quen thuộc. Bản thân hắn đang ở trên giường, khi hắn sử dụng trạng thái Bạo tạc, chiếc giường không thể chịu nổi sức mạnh hắn bộc phát ra lập tức vỡ tan, lúc này hắn đang nằm giữa đống mảnh vụn trên sàn nhà.

Trịnh Xá giật mình bật dậy, lúc này hắn vẫn trong trạng thái Bạo tạc, tốc độ cùng sức phản ứng tự nhiên là cực kỳ kinh người, những người còn lại chỉ nhìn thấy bóng hắn từ dưới đất vụt bắn lên rồi Trịnh Xá đã đứng cạnh họ. Ngoài một số ít người trong đội ra, những người xung quanh căn bản không thấy rõ hắn đứng dậy như thế nào.

-Đây là đâu? Mấy giờ rồi?

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá đứng dậy lập tức hỏi, trên thực tế, khi hắn nói chuyện, toàn thân vẫn căng thẳng đề phòng, dự phòng người xung quanh có thể là ác ma Freddy biến thành.

Những người xung quanh đưa mắt nhìn nhau, Bá Vương vội vã đáp:

- Bây giờ là tám giờ, đang ở trong nhà nghỉ chúng ta thuê lúc trước.

Trịnh Xá ôm đầu nhìn quanh, hoàn cảnh xung quanh cùng tình hình căn phòng hắn trong ý thức hắn chồng chéo lên nhau. Mất mấy giây Trịnh Xá mới định thần lại, bản thân mình đang ở trong phòng, đến lúc này toàn thân hắn đã toát đầy mồ hôi lạnh:

- Thật không thể tưởng tượng nổi, đêm qua không ngờ ta lại ngủ mất, ngủ lúc nào cũng không biết. Đúng rồi, năm người các ngươi...

Trịnh Xá vừa nói vừa nhìn năm cô gái, nhưng lại phát hiện chỉ có bốn người đang đứng đó, cô gái tên là Mạc Lệ đã biết mất không thấy đâu nữa. Trịnh Xá lập tức hiểu ra những gì mình nhìn thấy tối qua không phải là ảo giác, sau khi hắn ngủ thiếp đi quả thật đã nhìn thấy một cô gái phải chết đau đớn, cô gái đó chính là Mạc Lệ.

-Chết rồi?

Ngoài dự đoán của Trịnh Xá, khi hắn hỏi Mạc Lệ chết ở đâu, những người xung quanh đều lộ vẻ kỳ quái, tất cả nhìn hắn vẻ quỷ dị, một lúc lâu sau Sở Hiên mới đáp:

- Ở đây chúng ta không có ai tên là Mạc Lệ cả. Lần này có ba tân nhân tới đây, bao gồm Vương Phân Lan, Âu Dương Vi, Lưu Úc, sau đó là mười một tư thâm giả chúng ta...

-Không thể nào!

Trịnh Xá trợn trừng mắt nhìn những người xung quanh, trong người hắn nội lực cùng năng lượng vampire đã súc thế chờ phát, chỉ cần những người xung quanh lộ ra một chút không thích hợp là hắn sẽ lập tức công kích bọn họ... Đây nhất định vẫn là trong mơ, nếu không đồng đội hắn sao có thể quên được tân nhân đó? Chẳng lẽ trí nhớ của hắn xảy ra vấn đề gì sao?

Nhưng mọi người xung quanh lại không có gì khác lạ, thậm chí với sự đề phòng cùng năng lượng đang chuẩn bị phát động của hắn, Triệu Anh Không cùng Trương Hằng còn có cảm giác, hai người thoáng vẻ kỳ quái nhìn Trịnh Xá, mà Triệu Anh Không còn làm động tác phòng ngự, xem ra hắn ngược lại chính là kẻ đáng ngờ nhất.

"Không đúng, nếu như đây là trong mơ thì hẳn là nội lực cùng năng lượng vampire của ta khó có thể sử dụng, mà hai loại năng lượng này vẫn vận hành tốt chứng tỏ đây không phải mơ... Nhưng sao họ lại nói không có tân nhân nào là Mạc Lệ? Chẳng lẽ ký ức của ta từ trước đến giờ luôn có sai lầm? Từ trước đến nay ta luôn ở trong mơ?"

Trịnh Xá càng nghĩ trong lòng càng khủng hoảng, những thứ càng thần bí thì càng đáng sợ, đến lúc ngươi thật sự hiểu hết tất cả thì ngược lại không thấy sợ hãi gì nữa, chỉ có khi ngươi hiểu biết nửa vời hoặc là không biết gì cả, loại thần bí đó mới là thứ kinh khủng nhất.

Những người khác cũng nhận thấy Trịnh Xá có gì đó không thích hợp, Tiêu Hoành Luật là người đầu tiên tới cạnh Trịnh Xá, hỏi:

- Đã xảy ra chuyện gì? Nhìn người có vẻ rất không ổn, đã có chuyện gì xảy ra sao?

Trịnh Xá cười khổ không biết trả lời thế nào, đến khi ánh mặt trời ngoài cửa sổ dần trở nên sáng lạn, hắn mới nói:

- Chúng ta đi ăn điểm tâm trước đã, ta sẽ kể lại chuyện tối qua cho mọi người...

Mọi người đưa mắt nhìn nhau rồi cùng theo sau Trịnh Xá đi xuống tầng dưới. Đến khi tất cả ngồi xuống bàn chuẩn bị ăn sáng, Trịnh Xá mới chậm rãi kể lại những chuyện đã xảy ra tối hôm trước. So sánh những gì nhớ được với các thành viên còn lại, Trịnh Xá mới phát hiện ta tất cả mọi người đều nhớ rõ những gì đã xảy ra, ví dụ như họ thảo luận làm thế nào đối phó với bộ phim kinh dị lần này, sau đó chuẩn bị tới thành phố lớn tìm khách sạn cao cấp, sau đó lại không thể hiểu nổi trở về thị trấn này, cuối cùng không còn cách

http://tieulun.hopto.org

nào khác chỉ biết ở lại nhà trọ này. Tất cả mọi chuyện, mọi người đều nhớ kỹ, ký ức duy nhất không có là về cô gái đã biến mất, Mạc Lệ....

-Trịnh Xá đại ca.

Lưu Úc dè dặt nói:

-Thật sự không có ai tên là Mạc Lệ cả, em cùng hai cô ấy nói chuyện rất thân thiết, trong chúng ta không có tân nhân nào tên là Mạc Lệ... Có phải anh bị ác ma Freddy lừa gạt trong giấc mơ không?

Trịnh Xá vốn đang định nói gì đó, nhưng hắn suy nghĩ một lát rồi lại lắc lắc đầu nói:

- Nói thật thì, vốn ta còn tưởng các ngươi đều bị ác ma mê hoặc, chỉ có mình ta là có trí nhớ hoàn chỉnh, nhưng hiện tại các ngươi đều nói không có người nào tên là Mạc Lệ, nói không chừng đúng là chỉ có ta bị mê hoặc, trong đội chúng ta có lẽ không có...

-Không! Có người tên là Mạc Lệ.

Tiêu Hoành Luật đột nhiên quát lên, phản ứng của hắn lại khiến mọi người đều giật mình, nhất thời tất cả cùng nhìn về phía hắn.

Tiêu Hoành Luật lúc này đang yên lặng ngắt ngắt tóc, ánh mắt quét qua từng người, đến khi nhìn tới hai người Trịnh Xá và Sở Hiên, hắn mới giật mạnh một sợi tóc xuống, nói:

- Trịnh Xá! Ngươi vẫn nhớ kỹ cô gái tên là Mạc Lệ chứ?

Trịnh Xá kỳ quái gật đầu, nói thật, mặc dù nhiều người kiên kiên quyết phủ nhận không có Mạc Lệ tồn tại, nhưng trong ký ức hắn thật sự có cô gái này, thậm chí vì tố chất thân thể cùng sức ghi nhớ hắn còn nhớ kỹ được dung mạo, giọng nói của cô ta, chuyện này hắn không dễ dàng nhầm lẫn được nên càng lúc càng cảm thấy chắc chắn.

Tiêu Hoành Luật nói vẻ khẳng định:

- Vậy thì ngươi không nên quên cô ta... Ta nghi rằng chúng hiện tại đang ở trong mơ.

Lời này nói ra, ngoài Sở Hiên, tất cả mọi người đều kinh hãi, mỗi người đều nhìn Tiêu Hoành Luật vẻ khó hiểu. Triệu Anh Không càng trực tiếp, cầm dao ăn khẽ cắt lên ngón tay mình, một giọt máu đỏ tươi xuất hiện trên đầu ngón tay, nàng khẽ liếm giọt máu rồi nói:

- Có cảm giác đau...

Tiêu Hoành Luật lại gật đầu nghiêm túc nói:

- Ta biết có cảm giác đau đớn... Ở đây ta muốn hỏi mọi người một việc, thế nào gọi là chân thực?

Tất cả mọi người đều nhìn hắn không hiểu gì cả, Tiêu Hoành Luật bấy giờ mới nói:

- Thứ gọi là chân thực là để chỉ việc phản ứng của bộ não, nếu như đại não không cảm thấy một vật gì đó, vậy nếu chúng ta không qua tính toán hoặc quan sát bằng máy móc nào khác, dựa vào bản thân mình thì không thể biết một thứ có tồn tại hay không... Cũng như vậy, cảm giác đau đớn gì đó, chỉ cần bộ não nói với chúng ta là đau thì chúng ta thật sự sẽ cảm thấy đau, kể cả thân thể không hề bị thương tổn cũng thế, vậy thì tại sao nơi đây lại không thể là trong mơ chứ?

-Ta nghĩ đến một vấn đề, Chủ Thần đưa chúng ta tiến vào thế giới phim kinh dị, có phải là xuất hiện ngẫu nhiên tại bất kỳ địa phương nào hay không? Hay địa phương bất kỳ này thực chất phải có liên quan đến kịch bản gốc của phim... Cũng như thế, tại sao Chủ Thần không thể trực tiếp đưa chúng ta vào trong mơ? Nói cách khác, chúng không biết chừng vừa rời khỏi vòng bảo vệ đã ở trong mơ rồi.... Như vậy rất nhiều vấn đề có thể giải thích dễ dàng, ví dụ như tại sao chúng ta lại quay lại thị trấn nhỏ này một cách khó hiểu...

Trịnh Xá vội vàng hỏi:

- Tại sao ta lại có trí nhớ về tân nhân kia còn các ngươi thì không có ký ức đó?

-Có lẽ là tinh thần lực của ngươi đặc biệt, hoặc là thực lực ngươi mạnh mẽ, cũng có thể là ngươi trực tiếp nhìn thấy cô ta chết... Có rất nhiều khả năng, tóm lại bọn ta đều đã quên cô ta, chỉ có ngươi là không... Ở

http://tieulun.hopto.org

đây ta có một chuyện rất quan trọng cần nói với ngươi và mọi người, đó là ngàn vạn lần không được quên người khác, dù là ai cũng không được quên... Nếu như nơi đây là thế giới trong mơ, vậy thì nó dựa vào cái gì để tồn tại? Hẳn là dựa vào trí nhớ của chúng ta, trí nhớ của chúng ta về nhau cũng vậy. Mạc Lệ không chết, cô ta chỉ bị chúng ta quên mất, mà như thế kết quả cũng tương tự, khi chúng ta hoàn toàn quên mất cô ta, coi như cô ta không tồn tại, vậy thì cô ta thật sự sẽ không tồn tại nữa. Ta nghĩ đây có lẽ là mục đích của Freddy... Giết chóc, quên lãng, sợ hãi, cho đến khi chúng ta suy sụp, khi không ai còn nhớ được ai nữa, Trung Châu đội sẽ đoàn diệt!

Tiêu Hoành Luật trịnh trọng nói.

513. Mộng Và Thực (2)

-Chúng ta rút cuộc là đang trong mơ... Hay là trong hiện thực?

Trịnh Xá thì thào tự hỏi, nhưng giờ phút này hắn cũng căm thấy mê mang, hiện tại rút cuộc là mình đang ở trong mơ? Hay là trong hiện thực? Nếu là hiện thực thì tại sao hắn đột nhiên lại ngủ? Đồng đội hắn tại sao lại mất đi ký ức về Mạc Lệ? Nếu là đang trong mơ thì tại sao hắn vẫn có thể sử dụng nội lực cùng năng lượng vampire? Thậm chí cả ngưng luyện nội lực cũng không hề có gì trở ngại...

Tiêu Hoành Luật tiếp tục nói:

- Ta từng xem qua loạt phim A Nightmare on Elm street nhiều lần, phát hiện trong đó có một hiện tượng, ta gọi hiện tượng này là ba thế giới... Cái gì là ba thế giới? Trong đó một thế giới là thế giới hiện thực của chúng ta, cũng tức là mặt trời sáng lạn, bất kỳ tình huống nào cũng sẽ không xảy ra, chỉ có thế giới loài người. Thế giới này tuyệt đối an toàn, cười nói vui đùa đều không có vấn đề gì... Thế giới thứ hai là thế giới trong mơ an toàn, thế nào gọi là thế giới trong mơ an toàn? Trong kịch bản phim, Freddy sẽ tiến vào giấc mơ của người hắn muốn giết, thậm chí sắp xếp một số chuyện mà nhân vật trong phim từng trải qua. Ví dụ như Trong A Nightmare on Elm street 3, nữ nhân vật chính vốn đã bị nhốt lại trong viện điều dưỡng, nhưng lại đột nhiên phát hiện mình đã về đến nhà, hơn nữa còn là trước khi nàng tới viện điều dưỡng. Ở nhà xảy ra một chuyện, đó là khi nàng chờ mẹ về đã đã mở máy nghe nhạc, âm thanh quá to làm ảnh hưởng đến hàng xóm, vì thế khi về, việc đầu tiên mẹ nàng là tịch thu chiếc máy nghe nhạc. Câu nói lúc đó của mẹ, nàng từng nghe trong mơ, lúc đó nữ nhân vật chính cứ tưởng rằng lần trước bị Freddy tập kích chỉ là một giấc mơ mà thôi....

Tiêu Hoành Luật nói tới đây liền dừng lại, các thành viên còn lại sớm đã nghe đến say mê, Lưu Úc vội vàng nói:

- Tiếp theo thế nào, đoạn phim này tôi cũng xem qua trong phim, chỉ là chi tiết thì không còn nhớ kỹ nữa.

-Chuyện tiếp theo đó....

Tiêu Hoành Luật ngắt ngắt tóc trán tiếp tục kể:

-Sau đó, mẹ nàng cũng nói một câu giống như trong hiện thực, ai mà biết lúc này Freddy đột nhiên xuất hiện, hơn nữa còn biến thành "khách" của mẹ nàng. Hắn cắt đầu mẹ nữ nhân vật chính xuống, mà cái đầu vẫn tiếp tục nói liên tục, cảnh tưởng khủng khiếp đó lập tức khiến nàng hét lên kinh hoàng...

Tiêu Hoành Luật nói đến đây liền giơ hai ngón tay ra:

- Đây là thế giới thứ hai, thế giới trong mơ an toàn, cũng tức là Freddy tiến vào trong giấc mơ của ngươi, khống chế nó, cho đến trước khi hắn tập kích ngươi, thời gian này có thể gọi là thế giới trong mơ an toàn. Đến khi hắn bắt đầu tấn công ngươi, hơn nữa ở trong giấc mơ biến thành không gì không làm được, hoàn toàn bất tử, đó là thế giới thứ ba, thế giới trong mơ tuyệt cảnh.

Tất cả mọi người đều trầm mặc, suy nghĩ về những gì Tiêu Hoành Luật vừa nói, hơn nửa ngày sau Trịnh Xá mới tò mò hỏi:

- Ba thế giới này có quan hệ gì sao? Chúng ta không phải đều ở trong mơ, thế giới trong mơ an toàn cùng thế giới trong mơ tuyệt cảnh, chúng hình như không hề có khác biệt gì cả? Đều do Freddy khống chế.

http://tieulun.hopto.org

-Phải, mà cũng không phải...

Tiêu Hoành Luật đưa mắt nhìn mọi người, ánh mắt hắn dừng lại ở người nào đó một chút rồi tiếp tục nói:

-Tại sao lại xuất hiện thế giới trong mơ an toàn? Theo lý mà nói, nếu Freddy có thể tùy ý thay đổi giấc mơ của người khác, có thể dễ dàng giết chết người đó, sao hắn không vừa ra tay lập tức giết luôn người hắn muốn giết chứ? Thật sự chỉ vì điên cuồng và giải trí sao? Vỏn vẹn chỉ vì ý muốn biến thái thích hành hạ người khác đến chết sao? Có lẽ có một phần, nhưng một khả năng khác lớn hơn, ta cho rằng hắn không thể không làm như vậy...

-Nếu như coi giấc mơ của một người là một hình cầu kín kẽ không có khe hở như quả trứng, vậy thì muốn tiến vào trong mơ giết người, việc đầu tiên cần làm là phá vỡ lớp vỏ trứng... Ta cho rằng, Freddy vốn không có thực lực giết người trong giấc mơ của người khác, bởi vì giấc mơ của một người là lĩnh vực của người đó, chỉ cần ở trong mộng của ta, ta chính là vô địch. Những thứ gọi là giấc mơ ban ngày, giấc mộng kê vàng, hoặc là tư tưởng tự sướng yy các loại đều là việc tưởng tượng mình ở trong giấc mơ không gì không làm được, việc này giải thích cho tại sao lại có thế giới trong mơ an toàn, tại đó chúng ta vô cùng an toàn... Những việc Freddy là chính là phá vỡ lớp vỏ bảo vệ giấc mơ này, hắn sử dụng các loại thủ đoạn, trong đó đe dọa, khủng bố là thường gặp nhất. Hoặc cũng có thể dùng dục vọng mê hoặc, ví dụ như trong A Nightmare on Elm street 3 có lúc hắn dùng biện pháp này để dẫn dụ một người trong số các nhân vật. Hắn cũng có thể dùng một đoạn ký ức quen thuộc để hạ thấp sự đề phòng của ngươi, sau đó đột ngột phá hủy đoạn ký ức đó, hoặc là giết chết người ngươi quen thuộc nhất, tin tưởng nhất ngay trước mặt ngươi... Tóm lại, khi ngươi ở tại chỗ an toàn trong thế giới trong mơ, hắn sẽ sử dụng mọi biện pháp để mở ra sơ hở trong tâm trí ngươi, khi tâm linh bị phá vỡ chính là lúc ngươi sẽ tiến vào thế giới trong mơ tuyệt cảnh, bị hắn khống chế, đùa bỡn!

Tiêu Hoành Luật nói như vậy khiến cho mọi người đều dựng cả tóc gáy, bởi vì theo như hắn nói, căn bản không phải là chuyện ngủ hay không, chỉ cần họ ở trong thế giới này là tùy lúc có thể bị Freddy tìm được nhược điểm trong lòng, sau đó kéo vào thế giới trong mơ tuyệt cảnh. Cho dù biết trước được phương thức công kích của Freddy nhưng nhược điểm trong lòng mỗi người lại không giống nhau, hơn nữa nếu đã là nhược điểm thì nhất định lúc đó khả năng phòng ngự sẽ xuống mức thấp nhất, một khi bị tấn công gần như chết chắc...

Trịnh Xá nhíu mày, nhìn sang phía sở Hiên:

- Ngươi cảm thấy thế nào? Có gì thì nói đi, ta không muốn thấy nhất là bộ dạng im lặng không nói đó của ngươi, cho dù bố cục của ngươi có kinh động đến mức nào thì cũng nói ra cho chúng ta biết có được không?

Sở Hiên lại lắc đầu thản nhiên, không nói tiếng nào ngồi ăn mỳ Ý, Tiêu Hoành Luật đứng bên cạnh liền giải thích:

- Đây chỉ là một giải thuyết, nếu như chúng ta đều ở trong mơ, ta nói chúng ta bây giờ đang ở trong cùng một giấc mơ, hơn nữa còn là thế giới trong mơ an toàn. Như vậy ác ma Freddy không có cách nào tấn công chúng ta, nhưng hắn có thể biết được chúng ta nói cái gì, đang làm cái gì, thậm chí ta ngờ rằng hắn có thể do thám được cả thế giới nội tâm của chúng ta, cũng chỉ như vậy mới có thể phát hiện được nhược điểm trong tâm hồn chúng ta... Vì thế Sở Hiên cho dù có bố cục gì, có mưu kế gì cũng không thể nói ra, còn ta sở dĩ nói nhiều như vậy cũng hoàn toàn là đang mạo hiểm đánh cược một ván... Cược rằng Freddy không thể tấn công chúng ta tại thế giới trong mơ an toàn, nếu không khi ta nói những lời này hắn đã có thể giết chết ta ngay lập tức. Chính vì thế ta đã thắng, hoặc là chúng ta không ở trong giấc mơ, hoặc là hắn không có cách nào giết người ở thế giới trong mơ an toàn, tóm lại là, mỗi câu chúng ta nói bây giờ hắn đều có thể nghe được.

"Đương nhiên, Sở Hiên không nói gì, ngoại trừ để Freddy không biết được bố cục của hắn... còn có một khả năng khác. Chỉ có điều nếu đúng là khả năng này, vậy thì ta chỉ có thể..."

Tiêu Hoành Luật nói xong những lời này hắn lại nhìn mọi người một lượt, đoạn khẽ giật hai sợi tóc, một sợi chĩa về phía Trịnh Xá, một sợi khác thì chỉ sang phía Sở Hiên...

-Vậy thì bây giờ ta kết luận lại lần cuối.

http://tieulun.hopto.org

Sau khi tất cả ăn sáng xong, trong lòng mỗi người đều cảm thấy áp lực nặng nề, sau khi biết mình đang ở thế giới trong mơ, hơn nữa cho dù không ngủ cũng sẽ bị Freddy tập kích, chẳng ai còn tâm tình mà nghĩ tới những chuyện khác. Ba người Bá Vương, Zero, Vương Hiệp đã chuẩn bị quay về kiểm tra vũ khí của mình, nếu vũ khí của họ cũng được mang vào thế giới trong phim, không biết chừng vẫn có thể uy hiếp được Freddy trong thế giới này, vì vậy họ tính toán sau khi ăn xong lập tức quay về phòng xem xét vũ khí, xem thử rút cuộc là có thể sử dụng được trong thế giới này không.

Tiêu Hoành Luật thấy có người muốn rời đi, hắn lập tức nói:

- Đầu tiên, không biết tại sao mọi người lại quên mất người bên cạnh, cũng không hiểu tại sao Trịnh Xá lại có thể nhớ được Mạc Lệ, rất có khả năng là người nhìn thấy thế giới trong mơ tuyệt cảnh mới giữ được phần ký ức đó. Mọi người đều phải nhớ kỹ người bên cạnh, ngàn vạn lần không được quên mất họ. Đó là chuyện thứ nhất, thứ hai là cố gắng không nghĩ đến chuyện mình mong muốn, sợ hãi, lo lắng gì đó, hoặc là đến cả bản thân Freddy cũng không nên nghĩ tới, đó đều là sơ hở trong tâm linh các ngươi... Những gì cần nói đều đã nói, trách nhiệm của ta đã hoàn thành, tiếp theo là tránh nhiệm của người làm đội trưởng là ngươi, Trịnh Xá. Chúng ta cần làm thế nào để vượt qua ba mươi ngày ở thế giới trong mơ này đây?

Trịnh Xá nhìn Sở Hiên một lát rồi lại nhìn Tiêu Hoành Luật một lát, bấy giờ mới khẽ cắn môi, nói:

- Nếu chúng ta tùy lúc có thể bị tấn công thì không thể chia làm ba tiểu đội nữa, gác đêm cái gì cũng không cần, nói không chừng, ác ma Freddy giết chết một người trong chúng ta, người đuổi theo sau lập tức tỉnh lại vào sáng sớm hôm sau, chuyện như vậy thật quá hoang đường. Ta cho rằng chúng ta nên để tất cả mọi người ở trong một phòng lớn, có thể ngủ, nhưng phải có đồng thời bốn người thức để bảo vệ mọi người, tiếp theo là tâm linh tỏa liên của Chiêm Lam.

Chủ Thần ngạc nhiên hỏi:

- Tâm linh tỏa liên của ta có tác dụng gì?

Trịnh Xá lắc đầu đáp:

- Bây giờ còn chưa biết có tác dụng hay không, nhưng có một điểm có thể khẳng định, tâm linh tỏa liên của ngươi có thể cảm giác được tâm linh người khác chấn động. Một khi phát hiện tâm trí ai đó có dấu hiệu kích động thì phải lập tức nói cho chúng ta biết, không cần biết là người đó có ngủ hay không, người đó rất có thể đang bị Freddy tập kích...

-Cứ như vậy đi, đến bây giờ vẫn chưa biết vũ khí của chúng ta trong mơ có thể gây thương tổn cho Freddy hay không, việc duy nhất chúng ta có thể là dự phòng tình huống có thể xảy ra. Sở Hiên, Trương Hằng, Triệu Anh Không, nhân bây giờ mới giữa trưa, các ngươi lấy tiền đi mua một căn nhà, tốt nhất là có thể vào ở trong hôm nay. Nếu trong lúc vội vàng không mua được thì cứ thuê một căn cũng được, chúng ta không nên chia ra nữa, tránh để bị Freddy tấn công từng người...

-Sau đó... Mọi người cùng nhau sống sót!

514. Trương Hằng Gục Ngã (1)

Phân phối nhiệm vụ xong cho mọi người trong đội, cơ bản ngoài Sở Hiên, Trương Hằng, Triệu Anh Không ra, những thành viên còn lại đều cố thủ trong khách sạn, tất cả ở trong một phòng. Trong phòng này bày đầy bùa hộ thân Trịnh Xá lấy từ trong Nạp giới ra, bất kì sinh vật quỷ quái linh dị nào tới gần hoặc tính mạng mọi người gặp nguy hiểm, bùa hộ thân sẽ lập tức bốc cháy, mặc dù không biết ở đây nó có hữu dụng không.

Mặt khác, Trương Hằng cùng Triệu Anh Không cơ bản là làm hộ vệ cho Sở Hiên, cùng Sở Hiên đến phòng môi giới trong thị trấn, xem xem có nhà ở đăng bán không hoặc là phòng cho thuê đủ cho mười bốn người cùng ở cũng được, dù sao thì thứ họ không thiếu nhất chính là tiền, mấy triệu USD tùy tiện chọn mua một căn nhà hoàn toàn không có vấn đề gì.

Ba người đi ra khỏi khách sạn, ở bên ngoài ánh mặt trời chói trạng, trên đường phố người đi lại rất nhiều khiến cho nơi đây thoạt nhìn chẳng giống một thị trấn nhỏ mà như là một ngã tư tấp nập tại một số thành

http://tieulun.hopto.org

phố. Nhìn những người đi lại trên phố, đứng ở đây căn bản không có chút cảm giác âm u nào, vì thế ba người ra khỏi khách sạn, Trương Hằng lập tức thở ra một hơi nói:

- Quả nhiên chỗ đông người vẫn dễ chịu hơn, trong nhà nghỉ luôn cảm thấy âm trầm hết sức, giống như tùy lúc có thể có một bàn tay từ phía sau thò ra tấn công... Triệu Anh Không, ngươi có cảm giác như vậy không?

Triệu Anh Không cũng chẳng thèm nhìn hắn, chỉ thuận miệng đáp:

- Ta lúc nào cũng chuẩn bị có người đánh lén phía sau... Thích khách am hiểu nhất là đánh lén, mà sợ hãi nhất cũng là đánh lén...

Trương Hằng cười khổ nói:

- Coi như ta chưa hỏi... Sở Hiên thì sao?

Sở Hiên ừm một tiếng rồi cũng chẳng nói gì, yên lặng đi vào trong đám người, Triệu Anh Không nhíu mày theo sát phía sau.

"...Đúng là ta quá lắm mồm. Một thích khách tính cách lạnh lùng, một kẻ thì đến cả tính cách cũng chẳng có... Cứ ngậm miệng lại là hơn."

Trương Hằng thoáng cười khổ, hắn vốn chỉ muốn nói chuyện để giảm bớt cảm giác căng thẳng giữa mọi người mà thôi. Khó khăn lắm mới tới được chỗ đông người, hắn không hy vọng ba người lại tiếp tục duy trì loại áp lực âm trầm như trong khách sạn. Vốn loạt phim A Nightmare on Elm street này đã khiến người ta sợ hãi rồi, những gì Tiêu Hoành Luật nói hôm nay càng khiến tâm lý mọi người căng như dây đàn, chỉ cảm thấy tùy lúc có thể mất mạng, điều này càng khiến Trương Hằng lo lắng, sợ hãi. Phải biết rằng tố chất thân thể của hắn kỳ thật không phải quá cao, một thân chiến lực đều dựa vào cung tên trong tay, nếu như nơi đây là trong giấc mơ thì hắn thật sự không nắm chắc cung tên có thể sử dụng được không.

"Nhưng phải làm thế nào bây giờ? A Nightmare on Elm street, tên ác ma Freddy kia đeo một chiếc găng tay có lưỡi dao, nếu như ta rơi vào thế giới trong mơ tuyệt cảnh nhất định sẽ bị hành hạ thê thảm, toàn thân bị cắt xẻ, máu cũng chảy ra..."

Nghĩ đến đây, thân thể Trương Hằng đã không ngăn được run rẩy, bất quá trong lòng vẫn có một tia kiên nghị, giúp hắn vẫn vững bước theo sau hai người Sở Hiên. Sau khi trải qua rèn luyện của Đội quân người chết mê hoặc trong Lord of the Rings, tâm trí hắn so với trước đã kiên cường hơn nhiều, mặc dù vẫn chưa thể hoàn toàn khắc phục ký ức lúc nhỏ nhưng so với trước đã có tiến bộ rất lớn rồi.

-Có điều, tại sao lại nhiều ngươi như vậy chứ?

Trịnh Xá gãi gãi đầu nói.

Đúng như hắn dự liệu, hai người Sở Hiên đi trước căn bản không hề đáp lời, khiến hắn cứ tự hỏi tự đáp. Nhưng sau khi hắn cẩn thận nhìn mấy lần, liền đột nhiên phát hiện hai người trước mắt đã không còn thấy đâu nữa, trong đám đông chen chúc trên đường, hắn không ngờ đã mất dấu Sở Hiên và Triệu Anh Không? Chuyện này đúng là hoang đường, với lực cảm giác cùng tốc độ của hắn vậy mà lại có thể mất dấu người đi trước mình có vài bước?

Trương Hằng vừa tức vừa buồn cười, hắn vội vàng chạy lên trước mấy bước. Không phát hiện tung tích hai người Sở Hiên, tâm lý hắn cũng lập tức trở nên nôn nóng, dưới chân dùng sức giậm mạnh, nhảy vọt lên cao gần hai mét, nhìn ra xung quanh, tìm kiếm bóng dáng hai người Sở Hiên trong đám đông.

-Sở Hiên, Triệu Anh Không, các ngươi...

Trương Hằng nhảy lên vừa nhìn vừa hô, nhưng hắn còn chưa nói hết câu thì bỗng thấy ở cách đó không xa, một bóng dáng vô cùng quen thuộc đang đi vào trong một ngã rẽ. Trương Hằng hoàn toàn sững sờ, không biết tại sao, thời khắc này hắn cơ hồ quên hết nhắc nhở của Tiêu Hoành Luật, chạy về phía ngã rẽ, không để ý tới chuyện gì hết chạy thẳng vào trong đó... Trong khoảnh khắc vừa rồi, hình như hắn nhìn thấy bóng dáng cô gái mà mình yêu thương nhất, hắn nhìn thấy Minh Yên Vi bước vào trong ngã rẽ!

http://tieulun.hopto.org

Sau khi Trương Hằng lao vào trong ngã rẽ, trong đầu chợt lạnh toát, đột ngột nhớ lại những gì Tiêu Hoành Luật từng nói. Bấy giờ hắn mới phát hiện, trước mặt mình đâu phải ngõ nhỏ gì, rõ ràng là một con đường quốc lộ cực kỳ rộng rãi, hơn nữa sắc trời đen kịt, không phải buổi trưa ánh mặt trời chói chang. Khi Trương Hằng nhìn lại phía sau, không còn lối tiến vào ngã rẽ như trước nữa mà cũng là đường quốc lộ kéo dài.

"...Mẹ kiếp, bị lừa rồi sao? Ta đã bị ác ma Freddy theo dõi sao? Như vậy lúc trước ta vẫn ở trong giấc mơ an toàn, còn nơi đây là... giấc mơ tuyệt cảnh?"

Trương Hằng tốt xấu gì cũng là chiến sĩ từng trải, mặc dù vừa kinh hoàng vừa sợ hãi nhưng vẫn lập tức lấy cây cung kim loại màu bạc ra, một tay kéo cung, một tay cần phụ ma tiễn +4, trong trạng thái như vậy, đến cả Trịnh Xá cũng phải tạm thời lùi bước.

Đúng lúc Trương Hằng chuẩn bị nghênh chiếc thì đột nhiên từ phía sau bỗng lóe lên ánh đèn, hắn giật mình lập tức quay người lại, cung tên trong tay không kịp suy nghĩ bắn ra. Bụp một tiếng trầm đục, âm thanh kim loại va chạm nhau, đến khi Trương Hằng định thần lại, chỉ thấy cách hắn không xa có một chiếc xe nhỏ, tên của hắn đã xuyên thủng đèn xe.

Chiếc xe dừng lại, vài giây sau, một mỹ nữ mặc trang phục công sở bước xuống, nàng ngạc nhiên nhìn Trương Hằng nói:

- Hằng? Anh là Hằng phải không? Sao anh lại ở đây? Sao lại lấy cung bắn đèn xe của em...

Trương Hằng nheo nheo mắt đang bị ánh đèn chiếu vào, đến khi nhìn rõ cô gái này, hắn lập tức không nói được tiếng nào. Bởi vì mỹ nữ mặc áo công sở này chính là người yêu Minh Yên Vi của hắn, cũng chính là người hắn vì sợ hãi mà bỏ rơi, chạy trốn. Hắn nghĩ như thế nào cũng không thể tưởng tượng đến cảnh sẽ gặp lại cô gái mình yêu, gặp lại người mình đã làm tổn thương ở đây.

-Ác ma sao? Là Freddy sao?

Trong lòng Trương Hằng chợt bùng lên một luồng nộ hỏa, hai mắt đỏ ngầu hét lớn:

-Khốn kiếp! Freddy, sao ngươi dám biến thành hình dáng cô ấy? Ngươi thật sự nghĩ ông nội người không dám giương cung bắn chết ngươi sao?

Trên mặt Minh Yên Vi liền lộ vẻ kỳ quái cùng lo lắng, nàng vội bước mấy bước về phía Trương Hằng nhưng lại bị hắn tức giật quát dừng lại. Phụ ma tiễn +4 dần dần phát sáng, Trương Hằng sắp sửa bắn buông dây, nhưng mặc cho ngón tay hắn đã trắng bệch ra, một tiễn này cuối cùng vẫn không bắn ra được, hắn cùng Minh Yên Vi cứ như vậy giằng co nhau.

Minh Yên Vi lo lắng nói:

- Hằng, để em tới đi, em lái xe đưa anh đến bệnh viện.. Người anh thấy khó chịu phải không?

-Câm... Câm miệng! Freddy, đừng có nói cái giọng như thế, cút khỏi nội tâm ta ngay! Có tin ta lập tức bắn tên giết chết ngươi không?

Trương Hằng gần như điên cuồng gào lên, nhưng hắn dù hét lớn, ngón tay cầm cung lại từ từ run rẩy, hiển nhiên là nội tâm đang giằng xé cực kỳ khổ sở. Rõ ràng biết trước mắt là ảo giác, rõ ràng biết cô gái trước mắt là ác ma, nhưng hắn cuối cùng vẫn không thể bắn ra một tiễn này.

Minh Yên Vi khẽ cắn môi, đang định đi tới chỗ hắn thì đột nhiên, từ sau khóm cây bên đường có bốn năm gã đàn ông bước ra, bọn cười cười cợt nhả đi về phía hai người. Trương Hằng vụt chấn động, tiếp đó quát lên:

- May chạy đi! Cô đứng ở đây làm cái gì? Lập tức lên xe chạy đi!

Minh Yên Vi giống như không hiểu gì cả, quay đầu nhìn lại phía sau, chỉ thấy hai gã đàn ông chạy tới chỗ nàng, một tên lập tức ôm chặt lấy Minh Yên Vi, tên kia thì cười càn rỡ đi về phía Trương Hằng.

-Cút mẹ ngươi đi!

http://tieulun.hopto.org

Trương Hằng cuối cùng cũng không thể chịu đựng được nữa, cung tên trong tay vụt bắn ra, một đạo tiễn quang bắn thẳng tới. Gã kia lập tức bị bắn tan đầu giữa không trung, tiếp đó thi thể theo quán tính đổ ập xuống cạnh Trương Hằng, nằm yên không động đậy.

Trương Hằng vừa hét vừa rút ra mấy mũi tên nữa, nhắm về phía mấy gã đàn ông đang bước tới chỗ Minh Yên Vi. Cảnh tượng này thật quá quen thuộc, ngoài kẻ vừa bị bắn chết re, cảnh tượng này chính là thời khắc thay đổi vận mệnh hắn, giờ phút này trong đầu hắn không còn cái gì ác ma Freddy nữa, không còn cái gì A Nightmare on Elm street nữa, hắn chỉ muốn giết chết tất cả lũ người trước mặt, cứu lấy Minh Yên Vi, đó là suy nghĩ duy nhất trong lòng hắn lúc này!

Nhưng đúng lúc Trương Hằng kéo cung chuẩn bị bắng thì đột nhiên phát hiện, cây cung kim loại màu bạc đã biến mất không thấy đâu nữa. Tên biến mất, cung cũng biến mất, hai tay hắn hoàn toàn trống trơn, ập vào mặt lại là mấy cú đấm nặng nề, một quyền lập tức đánh trúng mũi hắn, bụp một tiếng sống mũi gãy lệch, tiếp theo những tên này vây quanh người hắn đánh đập.

"Đừng... Cảnh tượng này xin đừng tái hiện, đừng!"

Cảnh tượng này trong trí nhớ của Trương Hằng, hắn sẽ chạy trốn. Mặc dù hắn không hề nghĩ đến chuyện chạy trốn, nhưng không biết tại sao, sau khi hắn bị đánh ngã xuống lại cách Minh Yên Vi cùng mấy gã đàn ông kia càng lúc càng xa, càng lúc càng xa... Đến khi nghe thấy tiếng hét thê thảm mà tuyệt vọng của Minh Yên Vi, hắn đã lệ rơi đầy mặt.

-Ta hận ngươi, Trương Hằng! Là ngươi hủy hoại ta, tất cả là tại ngươi, tên tiểu nhân hèn nhát, ti tiện, ta vĩnh viễn hận ngươi!

Trương Hằng chỉ cảm thấy phảng nhất như có thứ gì đó trong ngực vỡ tan, hắn đứng trơ trơ, nước mắt chảy tràn. Trong lúc ấy thi thể nằm bên cạnh hắn lại từ từ đứng dậy, cái xác đó đầu đội mũ đen, người mặc áo kẻ đen trắng, đứng cạnh Trương Hằng bật cười hung ác...

515. Trương Hằng Gục Ngã (2)

Lại nói mấy người Trịnh Xá đang yên lặng chờ đợi trong khách sạn, do nơi này thật sự không có loại phòng lớn nên mười một người chỉ có thể chen chúc trong một gian. Cũng may là lúc này đang độ trời thu, chỉ cần mở cửa sổ là có thể cảm thấy từng đợt gió mát thổi vào, luôn tiện cũng giúp cho phòng được thông gió. Nếu như bây giờ là mùa hè nóng nực thì vừa phải mở điều hòa vừa phải chịu đựng cảm giác giác bức bối mười một người ở chung một phòng, hoàn cảnh như vậy thật khó chịu hết sức.

Mặc dù vậy, hai cô gái vẫn không muốn cùng nhiều đàn ông như vậy chờ cùng một chỗ, nhưng họ lại sợ bị ác ma Freddy tập kích, vì thế họ dứt khoát kéo Chiêm Lam tới cạnh cửa sổ, ba người ở đó cười cười nói nói, nhận tiện đón luôn gió mát từ ngoài thổi vào, nhất thời cũng có vẻ an nhàn. Ở trong phòng, mấy gã đàn ông thấp giọng trao đổi những chuyện có cùng sở thích, ví dụ như Bá Vương cùng Zero nói chuyện về khả năng cải tiến vũ khí của nhau, Lưu Úc, Vương Hiệp, Tề Đằng Nhất thì thảo luận một số tình tiết trong tiểu thuyết huyền ảo, lúc này mọi người cũng không có vẻ gì là lo lắng quá mức.

Tiêu Hoành Luật đột nhiên nhìn Trịnh Xá nói:

- Này, Trịnh Xá, hỏi ngươi một vấn đề được không?

Trịnh Xá hiện tại đang ngồi vận khí, nghe thấy tiếng Tiêu Hoành Luật hắn lập tức mở mắt, chỉ thấy Tiêu Hoành Luật đang nhíu mày nhìn hắn chằm chằm, Trịnh Xá lập tức tò mò hỏi:

- À, có chuyện gì thì nói đi.

Tiêu Hoành Luật thở ra một hơi nói:

- Trịnh Xá, bây giờ tất cả những điều ta nói đều lấy điểm xuất phát là Freddy có thể nghe được, vì thế một số chuyện ta không thể trực tiếp nói ra, ngươi cần phải từ từ lĩnh ngộ. Việc đầu tiên ta muốn nói là, một người gặp ác mộng cần có hai điểm quan trọng, một là nguyên nhân gây ra ác mộng. Trong thế giới hiện thực, nguyên nhân gây ra ác mộng thông thường đều tới từ sâu trong tiềm thức của người đó, cũng có thể là một số kích thức trong đời thực. Ví dụ như sau khi ngươi ngủ lại buồn đi vệ sinh, như vậy trong mơ ngươi

http://tieulun.hopto.org

có thể bị hồng thủy chôn vùi, ví dụ như trong khi ngủ ngón tay ngươi không cẩn thận đặt lên vật sắc nhọn, rất có thể trong mơ ngón tay ngươi sẽ bị quái vật cắn trúng, đó là vấn đề nguyên nhân gây ra ác mộng...

Trịnh Xá kỳ quái hỏi:

- Ừm, chuyện này ta cũng biết, nhưng cái đó thì có liên quan gì tới tình hình trước mắt của chúng ta?

Tiêu Hoành Luật tựa hồ không biết nên nói tiếp thế nào, hắn ngẫm nghĩ một lúc lâu rồi mới đáp:

- Đó là nguyên nhân gây ra ác mộng trong thế giới hiện thực, có điều hiện tại chúng ta đều đang ở tại thế giới trong mơ, cũng tức là chúng ta sớm đã ở trong thế giới phim kinh dị.... Suy đoán của ta là, có thể có lý do khiến giấc mơ này tồn tại, lí do đó là trung tâm của tất cả ác mộng...

Trịnh Xá lập tức phấn chấn tinh thần, mừng rỡ hỏi:

- Ý ngươi là, chỉ cần tìm được nguyên nhân gây ra, chúng ta sẽ có thể thoát khỏi ác mộng phải không?

Tiêu Hoành Luật lại lắc đầu nói:

- Không thể... Nguyên nhân là nguyên nhân, thoát khỏi là thoát khỏi. Ác mộng cũng giống như trong hiện thực, tư duy của con người có tính nối liền, ngươi không thể vì cảm thấy ngón tay không đau nữa mà ác mộng lập tức biến mất, thậm chí khi ngón tay không đau nữa, bộ não sẽ có thể tạo ra tình cảnh tiếp theo của ác mộng, ví dụ như ngón tay bị cắn rời mất đi tri giác, sau đó bị một đàn quái thú truy đuổi. Chính vì vậy, ngoài tìm ra nguyên nhân, còn phải làm cho giấc mơ biến mất...

Trịnh Xá lẩm bẩm nói:

- Làm giấc mơ biến mất? Đánh thức người đó dậy sao?

-....Ngoài đánh thức người đó dậy, kỳ thật còn có một biện pháp có thể khiến giấc mơ biến mất...

Tiêu Hoành Luật luật nói đến đây lại thở dài, dùng ánh mắt kỳ lạ nhìn Trịnh Xá, hơn nửa ngày sau mới quay đi, rồi lại thở dài, nói:

- Lúc trước ta đã nói, những gì chúng ta trao đổi là dựa trên tiền đề Freddy có thể biết được, vì thế chi tiết cụ thể ta không thể nói cho ngươi biết. Những gì cần nói ta đều đã nói hết, trách nhiệm cần làm ta cũng đã làm hết, cuối cùng ta chỉ có thể nói với ngươi một câu... Tính mạng của chúng ta đều dựa vào ngươi, Trịnh Xá... Lúc trước trải qua nhiều bộ phim kinh dị như vậy, đoàn đội sở dĩ có thể sống sót, phần nhiều là nhờ vào phúc của ngươi. Vì thế là sinh là tử cứ nghe theo số trời đi, ngươi có thể cứu được mọi người chúng ta thì cứu, không thể cứu được mọi người... Vậy thì tất cả để vận mệnh quyết định là được.

Trịnh Xá nghe mà thật sự không hiểu gì cả, hắn kỳ quái nhìn Tiêu Hoành Luật, hơn nửa ngày sau mới nói:

- Ngươi nói thật sự rất cổ quái, sao lại có vẻ giống ngữ điệu của Sở Hiên lúc trước thế, không thể hiểu nổi loài người như các ngươi đang nghĩ cái gì nữa... Nói ngược lại, ba ngươi Sở Hiên vẫn làm việc thuận lợi chứ?

-Tình huống cơ bản là như vậy, hai người bọn ta thuê một biệt thự nhỏ ở phía đông thị trấn, trang thiết bị bên trong đều tốt, hơn nữa tầng một đủ để cho mười ba người chúng ta cùng ở...

Sở Hiên cầm một tờ hợp đồng nói.

Trịnh Xá lập tức cười nói:

- Vậy thì tốt rồi, thấy các ngươi đi lâu như vậy mà vẫn chưa về, ta còn lo các ngươi đã xảy ra chuyện gì đó. Nếu biệt thự đó có thể cho mười ba người chúng ta cùng ở... Mười ba ngươi... Hả? Mười ba người?

Tất cả mọi người đều Trịnh Xá nhiên nhìn họ, nhưng chỉ thấy Trịnh Xá lần lượt đếm từng người, sau mấy lần hắn mới quát lên:

- Trương Hằng đâu? Sở Hiên, Triệu Anh Không! Trương Hằng đâu? Các ngươi vứt Trương Hằng đi đâu rồi?

Sở Hiên cùng Triệu Anh Không lập tức có vẻ mơ hồ, Triệu Anh Không kỳ quái hỏi:

- Trương Hằng là ai? Ngươi lại thấy ai ngoài thành viên Trung Châu đội chúng ta sao?

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá hít sâu một hơi, quay lại nhìn những người bên cạnh, những người này đều ở cùng hắn cả ngày, tự nhiên là không thấy họ bị ác ma nào khống chế, vậy thì chắc là họ có thể nhớ được Trương Hằng? Chỉ cần hỏi bọn họ là được.

-Trương Hằng? Không, Trung Châu đội chúng ta không có ai là Trương Hằng cả. Trung Châu đội vốn chỉ có mười người, cộng thêm ba tân nhân nên tổng cộng có mười ba người.

Zero, Bá Vương, Vương Hiệp đều nói như vậy.

Trịnh Xá lập tức không còn biết nói gì nữa, hắn lại hỏi mấy người khác nhưng đều nhận được cùng một đáp án, đó là Trung Châu đội chưa từng có thành viên nào tên là Trương Hằng. Hoặc là hắn đã phát điên, trí nhớ xảy ra vấn đề, hoặc là tất cả thành viên còn lại trong đội đều điên rồi, trí nhớ của bọn họ đều có vấn đề.

"...Đến cả Trương Hằng cũng đã biến mất, vũ khí ma pháp truyền thuyết của hắn không thể đối phó được với Freddy sao? Chúng ta phải làm thế nào bây giờ? Hắn làm thế nào đem Trương Hằng đi được? Trương Hằng đã chết rồi phải không? Tại sao tất cả mọi người đều quên mất Trương Hằng?"

Trịnh Xá uể oải ngồi phịc xuống đất, trong lòng cảm thấy càng lúc càng không xong. Nếu nói hắn còn e ngại người nào thì chỉ có thể Phục Chế Thể, còn những kẻ khác hắn đều không sợ hãi liều mạng giáo chiến, tin rằng với thực lực của hắn cũng tuyệt đối không thua kém ai. Chỉ có những chuyện không thể giải thích được, chỉ có những điều không ai biết mới khiến người ta sợ hãi, bởi vì ngươi không biết sẽ xảy ra chuyện gì, bởi vì ngươi không thể hiểu nổi mọi chuyện, đó mới là điều đáng sợ hơn bất kỳ kẻ địch nào.

Lúc này Trịnh Xá đang phải đối mặt với một điều bí ẩn, thành viên đoàn đội cứ từng người biến mất, nhưng những người còn lại thì lại đánh mất ký ức về những người đó. Cứ như vậy, từng người biến mất, áp lực tâm lý trong lòng hắn càng ngày càng lớn, giống như giây tiếp theo hắn sẽ biến mất, cho dù là hắn không biến mất thì thành viên đội hắn đều là người đã chết qua một lần, không thể hồi sinh được nữa, bọn họ biến mất có nghĩa là tử vong vĩnh viễn. Những đồng đội từng cùng kề vai chiến đấu cứ đột ngột biến mất như vậy, càng đáng sợ hơn là họ còn bị chiến hữu của mình lãng quên... Điều bí ẩn này thật quá kinh khủng!

Trịnh Xá dẫn cả đội rời khỏi khách sạn, lúc này đã là gần hoàng hôn, mọi người đều cẩn thận đi sát vào nhau. Do Trịnh Xá kiên trì nhận định có người tên là Trương Hằng, thời điểm hắn biến mất hẳn là khi đi theo hai người Sở Hiên, vì thế lúc này hắn yêu cầu thành viên trong đội phải đi thật gần nhau, xảy ra bất kỳ chuyện gì đều phải lập tức kêu lên cho những người còn lại biết, chỉ có như vậy mới tránh được việc lại có thành viên khác trong đội biến mất. Trịnh Xá không muốn phải nhìn thấy ai biến mất nữa, cảm giác vô thanh vô tức đột nhiêu thiếu mất một đội, những người xung quanh đồng thời quên mất hắn... Cảm giác này thật sự hết sức không ổn.

-Là căn nhà nào phải không?

Trịnh Xá nhìn biệt thự nhỏ trước mặt, hỏi.

Triệu Anh Không gật đầu đáp:

- Chính là nó, ta cùng Sở Hiên đặc biệt xem qua một vòng rồi mới về, cho nên mới về muộn như vậy. Phòng khách tầng một biệt thự này rất lớn, đủ cho mười ba người chúng ta cùng ở, phía trên còn ba tầng nữa, nếu không muốn nghỉ lại đại sảnh thì ở trên tầng trên cũng hoàn toàn đủ.

Trịnh Xá gật đầu đi vào trong, mười hai người kia lập tức theo sau hắn. Trên đường đi không có chuyện gì ngoài ý muốn nên cũng khiến Trịnh Xá an tâm hơn đôi chút, chỉ là sắc trời đã dần tối, mặc dù biết rõ ở nơi này bất cứ lúc nào cũng có thể bị giết nhưng ở dưới ánh mặt trời sáng sủa vẫn khiến người ta yên tâm hơn một ít. Khi màn đêm phủ xuống, tất cả mọi người đều muốn nhanh chóng đi vào phòng có ánh sáng, đó đã trở thành tiềm thức của con người.

-Oa!

Hai thiếu nữ tân nhân đều ồ lên kinh ngạc, biệt thự này bên ngoài nhìn có vẻ bình thường nhưng bên trong lại có một phòng khách rất lớn, ngoài ra đồ đạc trang trí cũng cực kỳ sang trọng, tuyệt đối không thua kém những căn nhà giàu có trong điện ảnh. Hai cô gái này rõ ràng là rất thích căn biệt thự xa hoa nhưng cũng không kém phần trang nhã này.

http://tieulun.hopto.org

Rất nhanh chóng, hai người đã chạy tới chô Triệu Anh Không hỏi xem thuê căn nhà này hết bao nhiêu USD, không đợi Triệu Anh Không kịp trả lời, Trịnh Xá đã quát bảo ngưng lại.

-Các ngươi tốt xấu gì cũng là thành viên tiểu đội luân hồi, tiền bạc đối với chúng ta gần như là vô dụng. Muốn vàng? Bạch kim? Kim cương? Những thứ này trong Chủ Thần không gian đều có thể hoán đổi bằng rất ít điểm thưởng. Chỉ cần các ngươi có thể từ Chủ Thần không gian trở về thế giới hiện thực, vậy các ngươi có thể trở thành siêu nhân không gì không làm được, thậm chí là thần, còn cần quan tâm chút tài phú cỏn còn này ư?

Trịnh Xá quát hai cô gái đang líu lo không ngớt xong, bấy giờ mới chăm cú sắp xếp thành viên đoàn đội. Ngoài bùa hộ thân, cùng dẫn hồn hương đều được lấy ra, vũ khí của mỗi người phải đặt ở vị trí tiện lấy, mỗi người đều phải ở trong đại sảnh, muốn lấy vũ khí cũng phải có hai người cùng đi một lúc, Trịnh Xá còn lấy cả tám lá cờ đâu suất bát quái lô ra.

"Tới đi! Ác ma Freddy! Chỉ cần ngươi dám chui ra, ta dám tiêu diệt ngươi!"

516. Căn Phòng Bốc Cháy... Đứa Bé Khóc (1)

Mọi người đã ở trong biệt thự được mười ngày, trong thời gian này cũng không có chuyện gì xảy ra, sau đó mấy cô gái vì chút chuyện riêng mà tìm một số phòng trên tầng hai, thỉnh thoảng họp lại ngủ chung còn những ngày bình thường thì vẫn theo mệnh lệnh của Trịnh Xá, tất cả ở lại phòng khách, nên sau mười ngày, tất cả đều có chút mất kiên nhẫn.

Đến tối ngày hôm đó, Trịnh Xá cũng có chút bất đắc dĩ nói với những người còn lại:

- Biết rồi, biết rồi, mười ngày không tắm rửa, cả người vừa chua vừa hôi, chẳng trách mấy cô gái nhìn thấy bọn ta đều phải bịt mũi...

Bá Vương lại rất tùy tiện, khoát tay nói:

- Không sao cả, trước kia khi chiến đấu căng thẳng, đừng nói là mười ngày không tắm, nửa tháng không không rửa mặt cũng có. Ta cảm thấy yên ổn vượt qua mười ngày thế này còn quan trọng hơn tất cả những chuyện khác.

-Mặc dù nói như vậy...

Trịnh Xá chỉ biết lắc đầu đáp:

-Cả người nhớp nháp thế này vẫn rất khó chịu... Được rồi, không phải nói nhiều nữa, phòng tắm lớn trên tầng ba đủ để chín người chúng ta cùng vào một lúc, sau khi ăn cơm xong sẽ đi tắm, mọi người có ý kiến gì không?

Bá Vương vẫn có vẻ thờ ơ, Zero thì nghiêm túc gật đầu, những người còn lại thì đều gật đầu lia lịa, chỉ có Sở Hiên cầm một cuốn sách yên lặng ngồi đó, tay hắn còn cầm một thanh chocolate, vừa ăn vừa đọc, tựa hồ không nghe thấy người khác nói gì.

Trịnh Xá thở dài, ngoài lúc mới tiến vào thế giới phim kinh dị này, Sở Hiên không hề nói cho hắn một ý kiến hay bố cục nào, nhưng sau có thể khẳng định đây không phải là một kế hoạch khác của Sở Hiên chứ? Không biết chừng đây là dấu hiện Sở Hiên đã bắt đầu bày bố, việc hắn cần làm là trợ giúp Sở Hiên hoàn thành bố cục đó, cho đến khi nào hoàn thành thế giới phim kinh dị này mới thôi.

-Ai... Những ngày này, bao giờ mới chấm dứt đây?

Trịnh Xá khẽ lắc đầu, nhìn con đường tối đen ngoài cửa sổ, thở dài nói.

Không cần biết thế nào, sau mười ngày mới được tắm rửa, mọi người đều vô cùng vui vẻ, đặc biệt là Tiêu Hoành Luật còn biểu hiện như một đứa trẻ, nhảy ùm xuống bể tắm lớn, liên tục nghịch nước. Dù sao thì phòng tắm cũng cực kỳ lớn, chiếm diện tích bằng ba bốn căn phòng bình thường, mặc dù không biết tại sao lại đặt trên tầng ba nhưng rõ ràng là được chủ nhân cũ dày công bố trí, có bể phun, có phòng xông hơi, có bồn massage, cùng một bể tắm rất lớn, như thế tắm rửa hoàn toàn là một kiểu hưởng thụ.

http://tieulun.hopto.org

-Mọi người cố gắng kiên trì, đã qua mười một ngày rồi, chúng ta chỉ cần vượt qua mười chín ngày nữa là có thể hoàn thành mục tiêu.

Trịnh Xá nhân lúc vui vẻ nói với những người còn lại, hắn cũng vừa nói vừa gội đầu, nhìn bộ dạng cũng có vẻ rất hài lòng với chỗ tắm rửa này.

Tiêu Hoành Luật đột nhiên bơi tới cạnh hắn, hỏi:

- Mười ngày này ngươi có cảm thấy chuyện gì không thích hợp không?

Trịnh Xá đang dội nước xuống đầu, hắn quay lại tò mò hỏi:

- Sao lại hỏi như vậy? Xảy ra chuyện gì khác thường sao?

Tiêu Hoành Luật lắc đầu đáp:

- Ta không phát hiện ra chuyện gì không thích hợp nên mới phải đến hỏi người. Ta chỉ biết trong đội có mười ba thành viên, không biết là trong mười ngày này có biến mất ai hay không, vốn trong đội ta có bao nhiêu người? Hiện tại mười ba người, chênh lệch bao nhiêu so với lúc trước cũng chỉ có ngươi là biết, không hỏi ngươi thì biết hỏi ai?

Trịnh Xá lắc đầu đáp:

- Cái này thì không có, mười ngày vừa qua rất yên ổn, đội chúng ta từ sau khi mất đi hai người Trương Hằng và Mạc Lệ đến bây giờ chưa thiếu mất ai cả. Cứ tiếp tục như vậy là tốt rồi, mặc dù Trương Hằng đã... Nhưng mọi người chúng ta vẫn nhất định phải cố gắng sống sót, tiếp tục duy trì sự bình tĩnh như thế này là được rồi.

Tiêu Hoành Luật cười khổ nói:

- Sao có chuyện dễ dàng như vậy, mặc dù không biết tại sao... Nhưng ở thế giới trong mơ này, năng lực đặc thù của ta vẫn không biến mất...

Trịnh Xá kỳ quái hỏi:

- Năng lực đặc thù của ngươi? Năng lực đặc thù gì của ngươi?

Tiêu Hoành Luật chỉ chỉ vào gáy mình, đáp:

- Ta có thể nhìn thấy tử khí phát ra trước khi một ai đó sắp chết, còn nhớ chứ? Sở dĩ từ trước đến này ta luôn không nhắc đến là vì ta dựa vào hình thức suy luận lý trí, nếu không loại bỏ những xác suất mơ hồ như "có thể", "có lẽ", "đại khái" ra khỏi tính toán thì phương thức suy luận của ta sẽ rơi vào mâu thuẫn nghiêm trọng, vì thế ta luôn cố gắng dẹp năng lực đặc thù này sang một bên... Mặc dù không muốn nói ra, nhưng thật sự là phần lớn thành viên đội ta đều mang theo tử khí, trên người ngươi có, trên người ta có, tất cả mọi người đều có... Rất đáng sợ phải không? Cảm giác như chúng ta có thể chết bất cứ lúc nào...

Như vậy quả là có vẻ không ổn, Trịnh Xá nhất thời cười khổ, cũng không biết phải nói cái gì, chỉ có thể yên lặng thời dài. Tiếp theo hắn bước về phía bể tắm, dầm người trong nước, giống như hòa tan tất cả mâu thuẫn trong lòng vào đó.

"Nhưng phải làm thế nào bây giờ? Suy luận của ta chỉ có 30%, nhưng trước mắt cũng chỉ có hướng suy luận đó, cho nên chưa chứng minh được suy luận đó là sai lầm thì ta thật sự không tin còn tồn tại khả năng khác được. Nhưng nếu muốn chứng mình suy luận này của ta, giá phải trả không phải sẽ quá lớn sao? Không chỉ trả giá, nếu suy luận của ta thất bại, Trung Châu đội chắc chắn sẽ đoàn diệt... Không cần biết thế nào, những gì có thể nói ta đều đã nói cho ngươi biết hết rồi, Trịnh Xá, nên làm thế nào thì phải trông cậy vào ngươi thôi...

Tiêu Hoành Luật lắc lắc đầu, ngắt ngắt tóc trán nhưng chỉ cảm thấy đầu trơn như mỡ. Hắn cũng dứt khoát tới chỗ vòi nước chuẩn bị gội đầu nhưng chỉ thấy trên giá toàn dầu gội cho người lớn, loại dầu tắm cho thiếu nhi mà hắn mua lúc trước lại không có ở đây.

-Để ở ngoài phòng thay đồ không mang vào sao?

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá lẩm bẩm mấy câu rồi cứ trần truồng như vậy đi ra ngoài. Khi hắn ra ngoài phòng thay đồ, tìm thấy dầu tắm thì đột nhiên mơ hồ như nghe thấy tiếng phụ nữ kêu cứu, trong tiếng kêu còn có tiếng răng rắc của đồ vật bị lửa đốt.

Tiêu Hoành Luật giật bắn cả người, bấy giờ mới nhớ ra hắn đã đem dầu tắm vào trong phòng tắm rồi, khác thường tức là có chuyện, thứ này không có trong đó, hơn nữa vừa rồi hắn tỉnh tỉnh mơ mơ đi ra ngoài, với bản tính cẩn thận của hắn vốn là chuyện gần như không thể xảy ra, mà sở dĩ có chuyện như vậy, khả năng duy nhất chỉ có thể là ma quỷ mê hoặc, nói cách khác, ác ma Freddy đã tới tìm hắn...

-Vậy sao? Mục tiêu kế tiếp hóa ra là ta. Ta rất tò mò, là do sơ hở tâm linh của ta quá lớn nên mới tìm đến ta? Hay là ta đã tìm được "chìa khóa" chính xác, chỉ cần hoàn thành "chìa khóa" này là có thể phá hủy ma pháp của ngươi... Không, hẳn là có thể giết chết ngươi phải không?

Tiêu Hoành Luật cười lạnh, mở cửa phòng tắm ra. Quả nhiên phí sau cánh cửa không phải phòng tắm gì cả mà là một cầu thang dẫn lên gác mái, từ trên lầu còn truyền tới luồng khí nóng rực.

-Cái gọi là sơ hở tâm linh...

Tiêu Hoành Luật ngắt ngắt tóc trán cười lạnh nói:

-Ta không phát hiện ta sơ hở gì trên người mình cả, nói cách khác trước mắt ta vẫn ở thế giới trong mơ an toàn? Ta cơ bản có thể tưởng tượng được ngươi sẽ dùng thủ đoạn gì đối phó với ta... Thủ đoạn này thật sự khiến người ta căm ghét. Nói thật ta đời này không bao giờ muốn bước chân lên loại gác mái đó nữa, vốn đang tính sau khi từ Chủ Thần không gian trở về thế giới hiện thực, việc đầu tiên là dỡ bỏ tất cả loại nhà xây thế này... Bất quá đốt đi cũng tốt.

Tiêu Hoành Luật khẽ vung tay, bày ra một tư thế, miệng niệm chú ngữ, sau khi hắn niệm xong, một con chó to lớn xuất hiện trước mặt hắn. Tiêu Hoành Luật bình thản ngồi lên lưng nó, tiếp đó chỉ vào căn gác trước mặt, con chó lớn lập tức lao lên gác mái.

-Tâm linh hoặc là tinh thần, thứ này chỉ là tương đối...

Tiêu Hoành Luật cười lạnh nói:

-Không thể có chuyện ngươi đứng bàng quan nhìn bọn ta diễn trò. Ngươi muốn phá hủy tâm trí bọn ta, khiến bọn ta để lộ sơ hở, chuyện này cũng có hai chiều, ngươi có thể nhìn thấy bọn ta thì tương tự bọn ta cũng có thể nhìn thấy ngươi. Ngươi thiết kế cảnh tượng này để làm ta suy sụp, nếu như ta không suy sụp.... Vậy thì sẽ là ngươi, đó là tương đối. Thế giới này tuyệt đối không tồn tại thứ gì hoàn hảo 100%, sức mạnh cũng vậy.

"...Trịnh Xá, đây là chuyện cuối cùng ta có thể giúp ngươi. Như ta đã nói, tâm linh ta sinh ra sơ hở thì đồng dạng tâm linh hắn cũng sẽ sinh ra sơ hở, cùng với những gì ta nói với ngươi lúc trước... Tóm lại tính mạng chúng ta đều đã nằm trong tay ngươi, đừng có quên bọn ta, nếu không... Lần này chết sẽ không thể hồi sinh được nữa!"

Tiêu Hoành Luật mặc dù biểu hiện thản nhiên nhưng kỳ thật, trong lòng đã run rẩy không ngừng, hai mắt ầng ậng nước, cơ hồ lúc này cũng có thể chảy xuống. Tuy vậy hắn vẫn liên tục nói vọng ra xung quanh, không ngừng điều khiển con chó chạy tới trước, không lâu sau, tầng gác trước mặt hắn đã hoàn toàn bốc cháy, thậm chí cả cầu thang sau lưng hắn cũng đã bắt đầu bắt lửa.

"...Thật đúng là, nếu như Trịnh Xá thông minh hơn một chút, ta sẽ không cần phải tại thời điểm sai lầm, tại vị trí sai lầm nói ra chính xác như vậy... Trịnh Xá! Nếu như ngươi thất bại, ta có chết cũng không bỏ qua cho ngươi!"

Nước mắt của Tiêu Hoành Luật đã chảy xuống, hắn bước xuống khỏi con cho lớn, tiếp đó không ngừng niệm chú ngữ bắn ra băng tuyết. Sau khi hắn dọn được một lối đi, cuối cùng cũng tới trước một cánh cửa đã cháy đen, hắn vừa rơi nước mắt vừa từ từ khóc nấc lên. Tiêu Hoành Luật mở cửa ra, bên trong chỉ còn một cái xác đã bị đốt thành than, cái xác đó không ngờ vẫn còn phát ra tiếng phụ nữ rên rỉ thống khổ, giống như là người bị thiêu sống.

http://tieulun.hopto.org

Tiếp theo, Tiêu Hoành Luật òa lên khóc, một bàn tay mang lưỡi dao thò ra, kéo tuột hắn vào trong phòng, rầm một tiếng, cánh cửa cháy đen đã đóng sập lại....

517. Căn Phòng Bốc Cháy... Đứa Bé Khóc (2)

Trịnh Xá ở trong phòng tắm đang cảm thấy cực kỳ sảng khoái. Mười ngày này hắn căn bản không hề được nghỉ ngơi, một mặt phải chú ý xung quanh có xảy ra chuyện gì không, mặt khác để thử nghiệm nơi đây có phải thế giới trong mơ không, mỗi giờ mỗi phút hắn đều rèn luyện nội lực cùng năng lượng vampire, không ngừng ngưng luyện chân nguyên lực, ngoài ra hắn còn đem đâu suất bát quái lô bố trí ở tám góc phòng. Do mười ngày này hắn không hề ngủ nên đã sớm mệt mỏi, nhân lúc đi tắm lần này cũng cố gắng thả lòng tinh thần đang căng thẳng.

"Cẩn thận tính toán lại hành động tiếp theo đi. Nếu như chúng ta đúng là đều ở trong mơ thì phải làm thế nào mới có thể tỉnh lại đây? Sở Hiên đang một mình xếp đặt chuyện gì đó, cũng không nói cho ta một tiếng nào, chỉ hy vọng hắn vẫn có thể thần kỳ như trước, đưa cả đội ta thoát khỏi chỗ nguy hiểm tuyệt vọng này... Nhưng những điều Tiêu Hoành Luật nói là có ý gì? Nguyên nhân của ác mộng, ngoài đánh thức người đang ngủ mơ ra còn có một biện pháp khác cũng có thể khiến người đang mơ tỉnh dậy... Biện pháp đó rút cuộc là gì đây?"

Trịnh Xá vốn cũng không phải loại người thông minh tuyệt đỉnh gì, kỳ thật trí tuệ hắn cùng lắm cũng chỉ tương đương với mấy người Zero mà thôi. Có lẽ khi sử dụng mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, trí tuệ hắn sẽ cao hơn mấy người Zero nhưng so với hai người Sở Hiên, Tiêu Hoành Luật thì vẫn còn kém quá xa. Tình hình trước mắt kỳ quái dị thường, Sở Hiên không nói, Tiêu Hoành Luật nói cũng như không, vì thế hắn chỉ có thể cố ép bản thân suy luận, cẩn thận ngẫm nghĩ hoàn cảnh quỷ dị hiện tại.

Nghĩ đi nghĩ lại, Trịnh Xá vẫn không tìm ra nguyên nhân, bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba bắt đầu mô phỏng phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật. Dần dần, thế cụ trước mắt bắt đầu hiện rõ trong đầu hắn, mặc dù vẫn còn những chỗ mơ hồ nhưng đối với những tình huống có thể phát sinh đã có chút phương hương, không còn ngu ngu ngơ ngơ như trước nữa.

"...Mặc dù vẫn chưa hiểu được chuyện Tiêu Hoành Luật muốn nói với ta, nhưng theo quan điểm của hắn, nếu như chúng ta đúng là đang ở tại thế giới trong mơ thì cường độ của thế giới này hẳn là được thành lập trên một tiêu chuẩn nhất định, tiêu chuẩn này là gì? Ngoài chuyện này ra còn có một vấn đề mấu chốt khác... Đó là vấn đề thời gian."

Trịnh Xá ngắt ngắt mấy sợi tóc vừa gội xong, tiếp tục suy nghĩ.

"Trong mơ không có thời gian, có thể bên ngoài đã qua hai mươi ngày, cũng có thể bên ngoài mới chỉ được mấy phút. Hơn nữa theo những lý luận ba thế giới mà Tiêu Hoành Luật đã nói, thế giới trong an toàn và thế giới trong mơ tuyệt cảnh, thời gian của hai thế giới này cũng không tương đương, nếu không khi cô gái kia nhảy ra khỏi cửa sổ, ta nhảy theo ngay sau lại không thấy gì cả. Như vậy, thời gian ở thế giới trong mơ tuyệt cảnh cùng thời gian của thế giới chúng ta đang ở đây hẳn là không tương đương..."

"Chờ đã, cô gái kia... Cô ta tên là gì?"

Trịnh Xá nghĩ tới đây cả người bỗng đổ mồ hôi lạnh, hắn nhảy vọt ra khỏi bể tắm, tiếp đó đi đi lại lại trong phòng tắm, trong bụng nóng như lửa đốt, hoảng hốt bất an.

"Sao lại có thể? Sao ta lại có thể quên được tiên cô gái kia? Đúng rồi, đến cả hình dáng cô ta cũng không nhớ được nữa..."

Trong lòng Trịnh Xá cực kỳ hoảng sợ, hoàn cảnh hắn đang ở lúc này đã đủ áp lực khiến người ta cảm thấy khủng hoảng rồi, càng thêm đáng sợ là hắn không ngờ còn phát hiện, trí nhớ mình đã bắt đầu xuất hiện lỗ hổng, cảm giác không thể hiểu nổi này còn đáng sợ hơn bất kỳ kẻ địch nào có thể nhìn thấy trong thế giới hiện thực. Hơn nữa hắn còn nhớ rõ, Tiêu Hoành Luật từng nói, khi thành viên trong đội bị tất cả mọi người quên lãng thì người đó sẽ thật sự chết, bởi vì người đó đã không còn tồn tại nữa.

Trịnh Xá hít mấy hơi nặng nề, hắn vội vàng quay sang Zero đang gội đầu bên cạnh, hỏi:

http://tieulun.hopto.org

- Zero! Ngươi còn nhớ cô gái đã biến mất không? Tên cô ta là gì? Hình dáng trông như thế nào?

Zero vội vã ngẩng đầu lên, bấy giờ mới mở mắt ngạc nhiên hỏi:

- Cái gì mà cô gái biến mất? Ai cơ?

Trịnh Xá định thần lại rồi mới hỏi:

- Chính là người mà ta vẫn nói là đã biến mất trong đội ta. Mặc dù mọi người đều nói không có ai biến mất nhưng ta vẫn kiên trì rằng có người đã biến mất, cái cô gái mà ta nói, tên cô ta là gì?

Zero ngẫm nghĩ cả nửa ngày rồi mới lắc đầu chắc chắn:

- Không, từ trước tới giờ ngươi chưa từng nhắc qua có người biến mất, vì thế ta cũng không biết ngươi đang nói tới ai. Ngoài ra, đội chúng ta có tổng cộng mười hai ngươi, chín tư thâm giả, ba tân nhân, chưa từng có ai biến mất.

-Đội chúng ta có mười hai người?

Trịnh Xá giật mình nhìn quanh, kinh hãi quát lên:

-Đội chúng ta có tổng cộng mười ba người, không mười lăm người mới đúng, sao lại biến thành mười hai người? Sở Hiên, ngươi, Bá Vương, Vương Hiệp... Tiêu Hoành Luật? Tiêu Hoành Luật đi đâu rồi?

Zero kỳ quái nhind Trịnh Xá, vội nói:

- Trịnh Xá, ngươi quá mệt mỏi rồi, nhiều ngày không ngủ, lại còn thức gác đêm, tắm rửa sạch sẽ xong ngươi tốt nhất là nghỉ ngơi một chút đi, hôm nay để ta gác đêm là được... Trong đội chúng ta không có ai tên là Tiêu Hoành Luật.

-Không có? Sao lại có thể không có?

Trịnh Xá đã gấp đến độ không còn biết phải nói gì nữa, tình huống trước mắt rất rõ ràng, mỗi một thành viên biến mất, sự tồn tại của người đó sẽ bị các thành viên còn lại quên lãng. Cho dù hắn là người duy nhất có thể nhớ được những thành viên này thì theo thời gian trôi đi, hắn cũng từ từ quên mất bọn họ... Một cảm giác sợ hãi, bất lực lập tức len lỏi lào trong tim hắn.

"Tỉnh táo! Tỉnh táo lại, cô gái kia xem ra ta đã hoàn toàn quên mất, những người còn nhớ có Trương Hằng, Tiêu Hoành Luật, vốn Trung Châu đội có tổng cộng mười lăm người, hiện tại chỉ còn mười hai người... Không được, nhất định phải lấy giấy ghi lại tên Trương Hằng và Tiêu Hoành Luật, ngàn vạn lần không được quên tên cùng sự tồn tại của họ! Nếu như những gì Tiêu Hoành Luật nói là đúng, một khi bị tất cả mọi người quên lãng thì sẽ chết... Ít nhất họ ngàn vạn làn không được chết!"

Trịnh Xá nghĩ là làm, hắn cũng không giải trừ cơ nhân tỏa tầng thứ ba mà trực tiếp đẩy cửa phòng tắm lao vào phòng thay đồi, lấy khăn lau khô thân thể, đang định mặc quần áo trở lại đại sảnh thì đột nhiên hắn như thoáng ngửi thấy mùi nhựa cháy khét. Lúc này Trịnh Xá vẫn ở trong trạng thái mở cơ nhân tỏa nên hắn lập tức cẩn thận đánh giá mùi khét này, đồng thời chậm rãi tiến về phía tỏa ra. Nơi phát ra mùi khét chính là cửa phòng tắm, Trịnh Xá kỳ quái mở cửa ra nhưng chỉ thấy bên trong đúng là nơi hắn vừa tắm, lúc này bên trong còn có mấy người Sở Hiên, Zero, nhìn qua không hề có gì khác thường.

"Là ta nhầm sao? Nhưng mùi này bốc lên quá đột ngột... Hoặc đây là mùi do ác ma Freddy tạo ra?"

Do trong kịch bản phim A Nightmare on Elm street, ác ma Freddy bị chết cháy nên mùi khét giống như có thứ gì bị đốt này rất có thể là dấu hiệu Freddy xuất hiện tại thế giới trong mơ an toàn.

-Vậy sao? Ác ma Freddy, mục tiếp tiếp theo của ngươi là ta à... Như vậy cũng tốt, chỉ cần giết chết ta là những thành viên còn lại trong đội tự nhiên là không thể nhớ được ta cùng hai người Trương Hằng, như vậy mấy người bọn ta chắc chắn sẽ bị quên lãng... Tới đi! Tới giết ta đi! Ta ở đây, ngươi có gan thì xuất hiện trước mặt ta, giết ta đi!

Trịnh Xá khẽ gầm lên phẫn nộ. So với cảm giác không thể nhìn thấy gì, không thể chạm được gì, chỉ có thể chứng kiến thành viên cứ từng người từng người biến mất, còn những người khác thì lại lãng quên họ, cảm

http://tieulun.hopto.org

giác bất lực, mơ hồ, hắn thật sự không sợ gì tên ác ma kia, không sợ gì mặt đối mặt liều chết giao chiến. Thứ kinh khủng nhất là thứ không biết, chứ không phải kẻ địch có thể nhìn thấy!

Cái gì sẽ tới thì không thể tránh được, Trịnh Xá cũng chẳng muốn nghĩ nhiều, hắn mặc quần áo xong lập tức chạy xuống tầng một, ở đó chỉ có bôn cô gái đang ngạc nhiên nhìn hắn. Trịnh Xá cũng không nói nhiều, tìm một tờ giấy cùng một cây bút đi tới cạnh bàn, tiếp đó viết tên Trương Hằng cùng Tiêu Hoành Luật xuống. Viết xong tên hai người, Trịnh Xá nghĩ ngợi một lúc rồi tiếp tục viết luôn cả tên mười hai người trong đội lúc này, thậm chí cả tên hắn cũng ở đó.

Khi Trịnh Xá viết những thứ này, cả bốn cô gái đều tò mò bước tới, Chiêm Lam kỳ quái hỏi:

- Đây là thứ gì? Còn cả Trương Hằng và Tiêu Hoành Luật là ai?

-Thành viên của Trung Châu đội.

Trịnh Xá nói vẻ khẳng định:

-Đây đều là thành viên Trung Châu đội chúng ta, hai người này đã biến mất, còn lại mười hai người... Cho dù thế nào đi nữa cũng không được quên mất bọn họ, đến cả những người đã biến mất cũng không thể quên, ta xin các ngươi đấy.

Bốn cô gái cũng không biết rút cuộc đã xảy ra chuyện gì, họ quả thật đã mất đi ký ức về Trương Hằng cùng Tiêu Hoành Luật, nhưng thấy Trịnh Xá nói vẻ chăm chú và trịnh trọng như vậy, bốn người cũng chỉ có thể gật đầu đáp ứng.

Khi những người còn lại từ phòng tắm trên tầng ba xuống, Trịnh Xá cũng yêu cầu họ viết tên mình, mỗi người đều ký vào cạnh chỗ ghi tên mình. Sau khi xong xuôi, Trịnh Xá mói nói với những người xung quanh:

- Đây là tất cả thành viên của Trung Châu đội chúng ta. Mọi người nhất định phải nhớ thật kỹ, cho dù trong chúng ta chỉ còn lại một người sống sót trở về thì cũng nhất định phải nhớ được tất cả những cái tên này, nhất định!

Tất cả mọi người yên lặng nhìn Trịnh Xá, mặc dù họ thật sự không còn nhớ Trương Hằng cùng Tiêu Hoành Luật nhưng thấy Trịnh Xá nghiêm túc như vậy, trong lòng họ cũng bắt đầu nảy sinh nghi ngờ, chẳng lẽ đúng là có hai người như vậy tồn tại? Chẳng lẽ họ thật sự đã quên lãng thành viên từng có trong đội mình?

"Còn mười chín ngày nữa, chúng ta còn mười hai người... Cũng không biết trong chúng ta được mấy người có thể sống sót trở về Chủ Thần không gian đây?"

518. Tiếng Chuông Lúc Nửa Đêm (1)

Theo sự biến mất của Trương Hằng và Tiêu Hoành Luật, Trung Châu đội chỉ còn lại chín tư thâm giả cùng ba tân nhân, tuy nhiên ngoài Trịnh Xá ra, các thành viên còn lại trong đội căn bản không nhớ gì về ba người đã biến mất. Chỉ có thể một mình gánh vác áp lực thành viên đoàn đội cứ từng người từng người biến mất, tinh thần Trịnh Xá đã càng lúc càng căng thẳng, sắp đến lúc sụp đổ.

Những thành viên còn lại trong đội cũng có thể cảm giác được rõ ràng sự khác thường của Trịnh Xá. Nếu nói theo phương diện tâm thần học, Trịnh Xá đã bị chứng rối loạn lo âu, cứ tiếp tục như thế này, không cần ác ma Freddy tới tập kích hắn, tinh thần hắn cũng sẽ hoàn toàn tan vỡ. Mà không nhìn thấy kẻ địch, không biết khi nào Freddy sẽ từ đâu chui ra tấn công, cảm giác áp lực đó cũng đè nặng lên các thành viên còn lại, dần dần những người khác trong đội cũng phảng phất như bị Trịnh Xá ảnh hưởng, bắt đầu trở nên lo âu.

"Không thể tiếp tục như vậy, lo lắng sẽ khiến tinh thần mỗi người đều phát sinh sơ hở, cứ tiếp tục như vậy, chẳng cần ác ma Freddy tới tấn công chúng ta nữa..."

Cho đến hôm nay đã được mười tám ngày, trong mười tám ngày này này, ngoài Trương Hằng, Tiêu Hoành Luật cùng cô gái đã bị quên lãng là biến mất ra, các thành viên trong đội đều yên ổn ở lại trong biệt thự, sau bữa cơm tối cùng ngày, Trịnh Xá cao giọng nói:

- Mọi người không nên quá lo lắng, hiện tại chỉ còn mười hai ngày, chỉ cần chúng ta có thể kiên trì được mười hai ngày nữa là có thể trở về Chủ Thần không gian...

http://tieulun.hopto.org

Đây rõ ràng chỉ là an ủi, thậm chí đến cả bản thân Trịnh Xá cũng không tin sau ba mươi ngày có thể an toàn rời khỏi thế giới trong mơ này, nhưng sau khi hắn nói ra, cũng không biết đó có coi là tự an ủi hay tự ám thị bản thân không mà khi nói xong, tâm lý hắn quả thật cũng hơi thả lỏng một chút, mà phần lớn các thành viên còn lại cũng gật đầu phụ họa. Không cần biết thế nào, kỳ hạn ba mươi ngày đã càng lúc càng tới gần, trong đội còn mười hai người, chỉ cần mọi người cẩn thận một chút, hẳn cũng không thể bị đoàn diệt được?

"Mặc dù nói như vậy... Nhưng thật sự có thể an toàn thoát khỏi thế giới trong mơ này không? Phải biết là thời gian ở thế giới trong mơ không giống như thế giới hiện thực, nói không chừng chúng ta trải qua mười tám ngày ở đây, tại thế giới hiện thực mới chỉ được có mười tám giây mà thôi... Tiêu Hoành Luật ơi là Tiêu Hoành Luật, ngươi rút cuộc là muốn nói với ta chuyện gì? Ngươi muốn nói cho ta biết ta chuyện gì đây? Nguyên nhân của ác mộng rút cuộc là cái gì? Ngoài đánh thức người đang mơ dậy, còn có cách nào có thể khiến ác mộng biến mất? Rút cuộc là ngươi muốn nói với ta chuyện gì?"

Sau khi ăn cơm tối, thành viên đoàn đội là trở về đại sảnh tầng một nghỉ ngơi thư giãn, hoặc là mấy người ngồi lại một chỗ nói chuyện phiếm, chỉ có Trịnh Xá cùng Sở Hiên là yên lặng ngồi một mình. Tính cách của Sở Hiên là như vậy, hắn đang cầm một cuốn tiểu thuyết ngồi đó, tay cầm một cốc cà phê, thỉnh thoảng lại nhấp một ngụm rồi tiếp tục đọc sách.

Trịnh Xá giờ phút này đang mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, hắn vừa nhìn các thành viên trong đội vừa không ngừng suy nghĩ, bắt đầu nhớ lại tất cả mọi chuyện từ lúc mới tiến vào phim kinh dị cho tới nay. Ngoài cô gái đã hoàn toàn quên cả hình dạng lẫn tên tuổi, những chuyện khác hắn cơ bản đều nhớ kỹ, cũng không biết có phải vì từng nhiều lần cùng kề vai chiến đấu, ký ức của hắn về Trương Hằng và Tiêu Hoành Luật chưa từng phai nhạt.

"...Nếu như ngay từ đầu chúng ta đã xuất hiện trong mơ thì có một chuyện không thể giải thích được, đó là sự tồn tại của vòng bảo vệ... Trước khi thời gian chuẩn bị chấm dứt, chúng ta coi như vẫn đang ở tại Chủ Thần không gian, vậy thì lúc đó chúng ta hẳn là vẫn đang tỉnh. Nói cách khác, sống sót ba mươi ngày trở về Chủ Thần không gian hoặc giết chết Freddy hoàn thành nhiệm vụ tình tiết kịch bản, cùng với bốn tân nhân... Tất cả đều là sự thật!"

"Một vấn đề khác, cũng không thể đột ngột tiến vào thế giới trong mơ này, mà muốn cho tất cả chúng ta cùng tiến vào thế giới trong mơ, thời gian chắc phải là... Lúc chúng ta dùng taxi từ thị trấn tới thành phố. Vào thời điểm đó Chủ Thần thay đổi độ khó của cả bộ phim, vì thế chúng ta mới từ trên xe chìm vào trong giấc mơ. Ta nhớ rõ Trương Kiệt từng nói với ta về bộ phim A Nighmare on Elm street, tất cả bọn họ cũng lên xe chuẩn bị rời khỏi thị trấn, nhưng kết quả là tài xế taxi biến thành ác ma Freddy, sau đó tiêu diệt toàn bộ Trung Châu đội lúc đó... Vấn đề của ta là, Trương Kiệt trong tình huống đó làm thế nào để được Chủ Thần thừa nhận? Sau đó mới có thể trở thành đội trưởng Trung Châu đội?"

Trịnh Xá lắc lắc đầu, giật một sợi tóc xuống, đặt lên bàn rồi mới tiếp tục suy luận.

"...Suy nghĩ có hơi rối loạn, đặt giả thuyết lại xem. Trương Kiệt vì làm một chuyện gì đó nên mới được Chủ Thần thừa nhận, nhờ vậy mới có thể dung hợp trở thành đội trưởng Trung Châu đội. Nhưng hắn là chuyện đó chỉ được thừa nhận chứ không hoàn thành phim hoặc là giết chết Freddy... Vậy thì có thể giả sử hắn hoàn thành một nửa nhiệm vụ, một nửa còn chưa hoàn thành...

"Phân tích từ tin tức Trương Kiệt tiết lộ, những gì Tiêu Hoành Luật nói với ta cơ bản có thể giải thích được. Có hai chuyện, một là nguyên nhân gây ra ác mộng, nhất định phải có thứ gì đó tồn tại mới khiến cho ác mộng tồn tại. Chuyện thứ hai là làm thế nào để chúng ta tỉnh lại từ ác mộng, loại trừ nguyên nhân gây ra ác mộn là chắc chắn, nhưng giống như Tiêu Hoành Luật đã nói, cho dù bỏ tay ra khỏi vật sắc nhọn thì ác mộng vẫn sẽ tiếp tục theo quán tính, chỉ chuyển sang một hình thức khác mà thôi, ví dụ như làm tay ngươi bị cắn trúng, cả cánh tay rời ra... Làm thế nào để tỉnh lại đây? Ngoài đánh thức người đó dậy, rút cuộc là còn cách nào để ác mộng biến mất?"

Trịnh Xá nghĩ tới đây lại khẽ lắc đầu, đầu óc hắn đã có chút mơ hồ, hơn nữa liên tục mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, hắn cũng cảm thấy đầu phát đau, trong cơn đau hắn dứt khoát giật tiếp một sợi tóc xuống, đặt lên bàn.

"Ngoài những chuyện liên quan đến việc có thể sống sót trở về thế giới hiện thực hay không như trên, còn

http://tieulun.hopto.org

có một vấn đề là thời gian... Nếu như thời gian trong mơ không tương đương với hiện thực, chúng ta chờ ở đây ba mươi ngày không phải là uổng công vô ích sao? Vậy ác ma Freddy để chúng ta đợi ở đây ba mươi ngày để làm gì? Khiến chúng ta lo sợ? Sau đó tâm linh xuất hiện sơ hở?"

"Tiếp theo là vấn đề cuối cùng... Nếu quả thật khác thường tức là có chuyện, vậy thì hắn thật sự quá khác thường..."

Trịnh Xá nghĩ tới đây lại không nhịn được muốn giật một sợi tóc nữa, nhưng đột nhiên có tiếng chuông gõ vang, chiếc đồng hồ gỗ cổ giữa đại sảnh chợt đổ chuông. Lúc này đã là nửa đêm, một số người trong đội đã chuẩn bị ngủ ngay tại chỗ, trời đã về khuya.

Hai cô gái tân nhân bỗng đứng dậy, hạ giọng nói mấy câu với Chiêm Lam, tiếp đó Chiêm Lam gật đầu đi cùng họ về phía hành lang.

Trịnh Xá liếc nhìn về hướng ba cô gái đang đi, đó là phía phòng vệ sinh. Hắn cũng nhắm mắt tiếp tục suy nghĩ, lúc này hắn đã vô cung nôn nóng, còn tâm trạng đâu mà đi quản chuyện khác nữa, dù sao thì ba cô gái cũng cùng đi, chắc là họ sẽ không gặp vấn đề gì.

"...Nếu như đặt giả thuyết đó là nguyên nhân gây là ác mộng, kết quả không phải quá cực đoan sao? Hơn nữa... Không đúng, đột nhiên cảm thấy tâm trạng rất bất ổn, có chuyện gì xảy ra sao?"

Trịnh Xá đang nghĩ đến điểm mấu chốt, trong lòng bỗng rung động, giống như có thứ gì đó lóe lên, tâm lý nảy sinh dự cảm cực kỳ bất thường, hắn lập tức không kịp suy nghĩ lao về phía phòng vệ sinh. Cảm giác này hắn vừa trải qua cách đây không lâu, chính là lúc cô gái tân nhân đầu tiên biến mất, mà giờ phút này cảm giác đó lại xuất hiện, tình huống nhất định có vấn đề!

Những người còn lại chỉ thấy Trịnh Xá nhảy dựng lên, tiếp đó chạy về phía phòng vệ sinh, vừa chạy Trịnh Xá vừa quát lên:

- Mọi người chuẩn bị chiến đấu! Sở Hiên, đưa Zero cùng Bá Vương lên tầng hai chuẩn bị tấn công ngăn chặn! Những người còn lại đi theo ta!

Nói đoạn, hắn đã biến mất khỏi chỗ rẽ.

Lối đi từ đại sảnh tới phòng vệ sinh cũng không quá dài, với tốc độ của Trịnh Xá cơ hồ chỉ trong nháy mắt là tới trước cửa, tiếp đó không nghĩ ngợi gì tung cước đá văng cửa phòng. Chiêm Lam ở bên trong đang kéo quần, trông thấy Trịnh Xá lao vào, nàng lập tức hét lên rồi ngồi sụp xuống, khuôn mặt đỏ bừng.

Trịnh Xá vừa nhìn đã thấy không thích hợp, cứ thế này không phải những người khác cũng sẽ thấy hết sao? Tuy nhiên hắn đã gấp đến độ chẳng nhìn rõ gì cả nên cũng lập tức đóng cửa phòng vệ sinh lại, đồng thời hét lớn:

- Chiêm Lam! Hai người kia đâu? Hai người họ đi đâu rồi?

Chiêm Lam bối rối đến mức phát khóc, cúi đầu nói:

- Ngươi mau đi ra đi.... Cái gì mà hai người bọn họ? Ở đây chỉ có một mình ta thôi...

Trịnh Xá thầm kêu hỏng bét, biết rằng đã có chuyện xảy ra, hai cô gái kia chắc chắn đã biến mất, nhưng cảm giác nguy hiểm trong nội tâm vẫn không tiêu tan, vì thế hắn vội vàng lao tới cửa sổ phòng vệ sinh nhìn ra ngoài. Quả nhiên hắn trông thấy hai bóng đen đang tập tễnh bước ra xa, giữa hai bóng đen đó còn có hình một người đàn ông.

Trịnh Xá đã không còn để ý tới cái gì nữa, chỉ kịp quát lớn:

- Ngươi mau mặc đồ vào!

Tiếp đó rút Hổ hồn đao chém thẳng vào cửa sổ phòng vệ sinh, một tràng âm thanh loạn xạ vang lên, cả tường lẫn kính đều bị chém nát vụn. Đang lúc Trịnh Xá chuẩn bị vận

Hủy diệt trong nháy mắt thì đột nhiên, từ trên đầu vang lên một tiếng nổ lớn, đó là tiếng súng ngắm Gauss....

http://tieulun.hopto.org

519. Tiếng Chuông Lúc Nửa Đêm (2)

-Bắn hay!

Trịnh Xá hô lớn, dưới chân sử dụng Hủy diệt trong nháy mắt, một bước vọt qua cả trăm mét lao thẳng tới chỗ ba bóng đen. Lúc này tất cả nội lực, năng lượng vampire, thậm chí là chân nguyên lực toàn thân hắn đều được huy động, chỉ cần nhìn thấy ác ma Freddy là lập tức cuồng công, dù thế nào cũng phải chém hắn thành vạn mảnh mới yên!

Chỉ là khi Trịnh Xá tới nơi, cảnh tượng lại khiến hắn sững sờ, bởi vì đương trường làm gì có thi thể Freddy nào ngã xuống, chỉ có xác hai cô gái đồng thời bị súng ngắm Gauss bắn xuyên qua, ngoài ra không còn gì khác. Hơn nữa lúc trước hai cô gái này rõ ràng là đi song song nhau, một phát súng không ngờ lại đồng thời bắn xuyên cả hai người, từ góc độ của Zero căn bản là chuyện không thể!

Trịnh Xá xốc hai cái xác lên, đồng thời vô thức nhìn lại phía sau, nhưng lại bất ngờ thấy Zero đang đầy vẻ kinh hoàng cùng đau đớn nhìn về phía hắn. Lúc này Zero đang đứng bên cửa sổ một căn phòng trên tầng hai, tay cầm súng ngắm Gauss, xem ra phát súng vừa rồi đúng là do hắn bắn, chỉ có điều... Hắn làm thế nào bắn xuyên qua hai cô gái cùng lúc? Hơn nữa vẻ mặt hắn... Sao lại tuyệt vọng như vậy?

Trịnh Xá đang định gọi Zero, nhưng hắn chỉ vừa kịp mở miệng thì đột nhiên từ phía sau lưng Zero một cách tay thò ra, trên bàn tay còn đeo găng tay gắn lưỡi dao. Trong tiếng gào của Trịnh Xá, cánh tay đó đã kéo tuột Zero vào trong phòng, tiếp đó căn phòng vụt tối đen, không còn thấy bất cứ thứ gì nữa.

-A!

Trịnh Xá vừa kinh hoàng vừa sợ hãi, hắn cơ hồ không kịp suy nghĩ lập tức tiến vào trạng thái Hủy diệt đồng thời cũng mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, điên cuồng lao về phía tầng hai. Đến nơi Trịnh Xá dùng sức đạp mạnh, vách tường đã bị hắn đá vỡ tan, tiếp đó hắn nhảy thẳng vào trong bóng tối...

Khi tiếng chuông lúc 0 giờ vang lên, Zero vốn đã chuẩn bị đi ngủ, nhưng bản tính hắn vẫn luôn cảnh giác, khi Trịnh Xá nhảy dựng lên lao về phòng vệ sinh, hắn cũng ngồi bật dậy. Tiếp đó nghe mệnh lệnh của Trịnh Xá, hắn lập tức chạy lên tầng hai chuẩn bị ngắm bắn, mặc dù không biết rút cuộc đã xảy ra chuyện gì nhưng thói quen từ trước tới nay vẫn khiến hắn nhanh chóng chạy đến một căn phòng trên tầng hai, tiếp đó cầm súng ngắm Gauss yên lặng chờ đợi.

Thời gian chậm rãi trôi đi, sự chờ đợi khiến Zero bỗng thoáng nảy sinh một cảm giác kỳ quái, cảm giác này rất khó hình dung, phảng phất như hắn đã đợi ở đây rất lâu rồi, lại như là hắn mới chỉ chờ có một tích tắc. Cảm giác đó có chút tương tự như khi trở về hoặc đi khỏi Chủ Thần không gian, chỉ là không mạnh mẽ như vậy mà thôi, nó nhất thời khiến Zero hơi nhíu mày. Là một tay bắn tỉa, hắn cần sự tỉnh táo trầm ổn như nham thạch, chứ không cần loại cảm giác cổ quái có thể khiến tâm trí xao động này.

Khi cảm giác đó biến mất, Zero cuối cùng cũng thấy sự khác thường trước mặt, hắn nhìn thấy bóng hai cô gái cùng một người đàn ông nghiêng nghiêng ngả ngả tiến về phía trước. Mặc dù không nhìn rõ mấy bóng đen đó lắm nhưng hắn vẫn thấy được trang phục của một người, đầu đội mũ đen, người mặc áo kẻ đen trắng. Vừa nhìn đến đây, Zero lập tức không chần chừ, nâng súng ngắm Gauss đã nạp đạn linh loạn nhắm thẳng vào bóng người đàn ông kia.

Sau khi ngắm xong, ngón tay Zero khẽ siết cò súng, trong khoảnh khắc lúc hắn siết cò, hình ảnh qua ống ngắm đột nhiên hoa lên. Thời gian chỉ trong một tích tắc, Zero thậm chí không kịp chợp mắt, khi hắn siết cò, hình ảnh qua ống ngắm bỗng biến đổi, hắn nhìn thấy một người phụ nữ xinh đẹp đứng chắn trước mặt một bé gái, phát súng bắn tới không ngờ đồng thời bắn xuyên qua cả hai người, sức mạnh cực lớn thậm chí còn đẩy họ văng ra mấy chục mét. Thời khắc này, Zero chỉ cảm thấy linh hồn mình phảng phất như đóng băng.

Người phụ nữ kia là mẹ hắn... Là người mẹ đã chết của hắn, còn cô bé kia...

Là em trai từ nhỏ đã ăn mặc như bé gái của hắn!

Một phát súng không ngờ đã bắn xuyên qua cả hai người, họ ngã gục xuống đất, đã chết. Súng ngắm Gauss uy lực cực mạnh, dù chỉ sượt qua lồng ngực thì sóng chấn động cũng đủ ép nát tim phổi thành mảnh vụn,

http://tieulun.hopto.org

mà hai người đều bị viên đạn trực tiếp xuyên thủng cơ thể, họ chắc chắn là phải chết!

Zero thất hồn lạc phách nhìn xuống dưới, mặc dù cách rất xa, lúc này cũng là buổi đêm trời tối đen nhưng với cường hóa đối mắt của hắn vẫn có thể thấy rõ phía đó, hai bóng người, một người là thân nhân của hắn, một người là... Cái chết của hai người khiến cho phòng ngự tâm linh của hắn tan vỡ trong nháy mắt, cho dù trong lòng hắn biết tất cả những chuyện này căn bản không thể xảy ra...

Đang lúc Zero cố gắng ổn định tâm trí lại, bởi vì hắn biết mình đã tiến vào thế giới trong mơ tuyệt cảnh, hắn đã bị Freddy theo dõi, giờ phút này chỉ cần trong lòng hắn có sơ hở, không biết chừng sẽ biến mất khỏi đoàn đội, tất cả mọi người cũng sẽ không còn nhớ tới hắn nữa... Có thể có người không sợ cái chết, nhưng cơ bản tất cả mọi người đều sợ rằng mình sẽ bị những người quen thuộc quên lãng, hắn cũng vậy...

-Nói cho mẹ biết... Con thích em trai mình phải không? Con giết em trai mình phải không? Sau đó chết tạo một con búp bê mang cơ thể con gái... Con thích em trai mình phải không? Con giết em trai mình phải không? Sau đó chết tạo một con búp bê mang cơ thể con gái...

Đang lúc Zero cố gắng ổn định tâm trí lại, bỗng có tiếng một người phụ nữ không ngừng vang lên bên tai hắn. Trong mắt Zero, chỉ thấy ở phía xa, xác người phụ nữ xinh đẹp bị súng ngắm Gauss bắn xuyên lại đột nhiên đứng dậy, cô ta kéo xác bé gái nằm cạnh mình lên, tiếp đó trước ánh mắt của Zero, không ngừng vặn vẹo cái xác thành đủ loại tư thế, giống như là một con búp bê không có linh hồn. Hơn nữa người phụ nữ đó còn phát ra tiếng cười chói tai, âm thanh đó khiến tinh thần Zero hoàn toàn sụp đổ, tiếp đó một cánh tay từ phía sau thò ra, kéo hắn chìm vào trong bóng đêm vô tận...

Khi Trịnh Xá cùng Zero đồng thời nhìn thấy Freddy, Chiêm Lam mới vừa bước ra khỏi phòng vệ sinh. Khuôn mặt nàng đã đỏ nhừ, chuyện lần này thật sự khiến nàng xấu hổ hết mức. Cứ nghĩ mà xem, một cô gái đang ở trong phòng vệ sinh đột nhiên bị một người đàn ông bẩy bật cửa chạy vào, không chỉ nhìn thấy bộ dạng xấu hổ lúc đó, mà còn nhìn thấy ở chỗ như vậy, Chiêm Lam quả thật là hận không thể tìm được một cái lỗ nẻ mà chui xuống.

Vấn đề mấu chốt là... Người nhìn thấy bộ dạng đáng xấu hổ của nàng lại là người mà nàng thầm mến...

-Đúng là... Đáng ghét, quá đáng ghét, cứ thế xông thẳng vào, hắn không có khái niệm tôn trọng phụ nữ sao? Hơn nữa còn vì đuổi theo hai cô gái... Ủa? Hai cô gái nào vậy?

Chiêm Lam vỗ vỗ lên đôi má đỏ bừng, vừa lẩm bẩm vừa đi về phía đại sảnh, nhưng mới bước được hai bước, đột nhiên từ phía sau lưng nàng truyền tới một giọng nói cực kỳ quen thuộc mà lại như xa lạ...

-Em yêu anh ta đến thế sao?

(*) tên chương là "Linh điểm chung thanh" dịch đúng tiếng Trung là tiếng chuông lúc 0h (12h đêm), nhưng nếu đọc đồng âm ko nhận mặt chữ thì có thể dịch là "âm thanh cuối cùng của Zero"

520. Bộ Phim Không Có Lời Giải (1)

Chiêm Lam chỉ cảm thấy như đến cả linh hồn cũng đông cứng lại, nàng căn bản không dám quay người ra sau, không phải vì sợ chuyện gì quỷ quái mà là vì giọng nói đó khiến nàng không dám quay lại...

-Là, là anh ư?

Cả tiếng của Chiêm Lam cũng bắt đầu run rẩy, nàng đứng đó không dám cử động, dù chỉ là một chút, mặc cho luồng hơi ấm từ phía sau từ từ tiến đến, thậm chí cả quét hình tinh thần lực cũng không dám sử dụng... Chỉ riêng giọng nói đó đã khiến nàng gần như sụp đổ.

-Là anh, mà cũng không phải là anh... Sức mạnh của ác ma Freddy khiến anh xuất hiện một lần nữa, nhưng chỉ trong chốc lát mà thôi... Cũng chỉ vỏn vẹn có thể ôm em được một lần...

Một bóng đen từ phía sau ôm lấy Chiêm Lam, cảm giác ấm áp lập tức bao trùm lấy cô gái đang rơi lệ, cảm giác ấm áp đó cơ hồ đã biến mất khỏi ký ức của nàng, nhưng tận sâu trong linh hồn... Nàng chưa bao giờ quên hơi ấm ấy!

http://tieulun.hopto.org

Chiêm Lam vừa khóc vừa yên lặng cảm nhận sự ấm áp, mặc dù nàng biết anh ấy đã mất lâu rồi, cho dù không chết thì cũng không thể xuất hiện tại thế giới trong mơ, vì thế anh ấy chỉ có thể là một ảo giác, chỉ có thể là ảo giác mà Freddy tạo ra, nhưng sao ảo giác này lại chân thật đến thế... Dù là ảo giác cũng được, hãy để nàng cảm nhận một lần đi, dù chỉ vỏn vẹn một lần thôi cũng được...

Bóng đen đó nhẹ nhàng ôm lấy Chiêm Lam từ phía sau, nhưng những gì hắn nói lại hoàn toàn không ôn nhu như hành động.

-Cô phản bội tôi phải không? Cô yêu người khác đúng không? Cô đã không còn là cô gái ngoan ngoãn đính hôn với tôi... Cô đã phản bội!

Chiêm Lam cúi đầu khóc, nàng chỉ cảm thấy nội tâm từng chút từng chút một tan rã, giống như có thứ gì đó rất quan trọng trong lòng đã vỡ nát, nàng căn răng, thấp giọng nói:

- Không cần như vậy... Freddy, không cần phải như vậy, giết chết ta cũng được, không cần... Không cần phải đùa bỡn tâm trí người khác như vậy!

Bóng đen kia tiếp tục ôm lấy nàng, nhưng trọng miệng vẫn không ngừng phun ra những lời ác độc, không hề tương xứng với sự nhẹ nhàng, ấm áp kia.

-Cô... Không còn trong trắng nữa phải không? Cô đã dơ bẩn rồi phải không? Ha ha ha...

Nói xong, bóng đen đột nhiên mở rộng, bao trùm cả người Chiêm Lam vào bên trong, tiếp đó hoàn toàn biến mất, giống như Chiêm Lam chưa từng xuất hiện tại đây.

Một phía khác, mấy người Triệu Anh Không từ hành lang chạy về phía nhà vệ sinh, chưa được bao xa, bỗng nghe thấy từ hướng đó truyền đến tiếng nổ lớn, giống như vách tường bị đá tung. Mọi người nhìn nhau rồi cùng gia tăng cước bộ chạy tới, Triệu Anh Không phản ứng nhanh nhất, nhảy thẳng qua cửa sổ một căn phòng bên cạnh, trực tiếp ra ngoài đường, những người còn lại thấy vậy cũng theo nàng nhảy ra.

Chỉ có Vương Hiệp chạy đầu tiên là không nhìn thấy mọi người đã nhảy ra khỏi cửa sổ, khi hắn ngẫu nhiên quay đầu sang lại thì đã tới cạnh cửa phòng vệ sinh, tay cũng đã đặt lên tay nắm cửa. Vương Hiệp mở cửa phòng lao vào trong, tiếp đó cánh cửa sau lưng hắn đóng sập lại.

Phía sau cửa lại không phải phòng vệ sinh mà là một căn phòng nhìn có vẻ cũ kỹ. Vương Hiệp thoáng chút nghi hoặc nhìn quanh phòng, tiếp đó không kịp suy nghĩ đã mở rộng hai tay, yêu lực chuẩn bị bộc phát.

-Ác ma Freddy! Không ngờ ngươi lại đến tìm ta!

Vương Hiệp hét lớn:

- Tới đi! Ta cũng không sợ ngươi! Không biết tại sao ngươi lại có thể tạo ra nhà cũ của ta nhưng ngươi nghĩ chỉ bằng căn phòng này là có thể khiến tâm trí ta sụp đổ ư? Ngươi nghĩ ta sẽ chần chừ sao? Tới đây! Ác ma Freddy, có gan thì xuất hiện cho ta xem thử!

Trong lúc nói, yêu lực của Vương Hiệp đã khống chế lựu đạn plasma bên hông, chỉ cần Freddy xuất hiện cạnh hắn là hắn có thể lập tức triển khai vũ khí. Tin rằng nếu sử dụng vũ khí plasma tấn công tại cự li gần như vậy, dù đối thủ là Trịnh Xá đi chăng nữa, nếu bị hắn đánh lén cũng phải chật vật một phen, huống chi là Freddy chỉ có tiến vào trong mơ mới có sức mạnh!

Vương Hiệp đang gào thét thì đột nhiên từ ngoài cửa vang lên một giọng nói già nua:

- Là cháu Vương phải không? Là cháu Vương đã về phải không?

Vương Hiệp lập tức im lặng, giọng nói này rất quen thuộc, là tiếng của ông lão trưởng thôn, cũng là một trưởng bối trong họ của hắn, từ lúc hắn còn nhỏ đã giúp đỡ gia đình hắn rất nhiều, nên Vương Hiệp vẫn nhớ rõ giọng nói đó.

Không đợi Vương Hiệp trả lời, giọng nói già nua đó đã vang lên trong phòng, chỉ thấy một ông lão chống gậy từ ngoài cửa bước vào, vừa nhìn thấy Vương Hiệp đã lập tức nước mắt tràn trề, vừa khóc vừa cầm gậy đánh hắn. Vương Hiệp lại chần chừ không thể ra tay, vốn hắn đã nhận định đây là thế giới trong mơ, hắn đã bị Freddy kéo vào đây, ngàn vạn lần không được để lộ chút sơ hở tâm linh nào. So với các thành viên khác trong đoàn đội, hắn là người không có sơ hở nhất, bởi vì hắn dựa vào thôi miên mới tiến vào Chủ Thần

http://tieulun.hopto.org

không gian, vì thế từ trước đến nay hắn vẫn luôn tự tin có thể đối phó với Freddy. Nhưng ai mà biết người xuất hiện lại là trưởng bối của hắn, chống đỡ cũng dở mà không chống đỡ cũng dở, may là cây gậy đánh xuống cũng không đau đớn lắm, cũng không làm hắn bị thương tổn gì nên tạm thời Vương Hiệp không có cử động nào cả.

Ông lão vừa cầm gậy đánh hắn vừa khóc lớn:

- Bất hiếu, đồ bất hiếu! Mẹ ngươi nuôi ngươi từ nhỏ đến lớn, tới khi tóc bạc như sương mà vẫn phải tiễn ngươi đi xa, nhưng khi bà mất, đến cả một người đưa tiễn cũng không có... Đồ bất hiếu, mẹ ngươi sao lại có thể sinh ra một kẻ bất hiếu như ngươi! Ta hận không thể thay mẹ ngươi đánh chết ngươi...

Phòng ngự tâm linh của Vương Hiệp cuối cùng cũng vỡ tan, hắn chụp lấy cây gậy, vội vàng hỏi:

- Mẹ... Lúc cháu đi không phải mẹ vẫn còn rất mạnh khỏe sao? Người bên quân đội cũng nói tổ chức trong thôn sẽ hỗ trợ cho bà cơ mà? Tại sao cháu mới đi có mấy ngày, mẹ... Mẹ đã đi rồi sao? Không thể nào... Đúng rồi, ngươi là ác ma Freddy! Đây tất cả đều chỉ là mơ!

Vương Hiệp gào lên, muốn ném lựu đạn plasma trong tay ra, nhưng nhìn lại ông lão nước mắt giàn giụa trước mặt, hắn dù biết nơi đây là trong mơ cũng không thể buông tay ra được... Có lẽ hắn đã nhầm rồi, trong nội tâm hắn vẫn có một kẽ hở duy nhất... là mẹ!

Mẹ già tóc bạc như sương...

Khi ông lão đưa gậy chỉ về phía sau Vương Hiệp, hắn bấy giờ mới nhìn thấy trên bàn thờ sau lưng hắn có mấy cái tên, trong đó có một là tên mẹ hắn, cả gia đình này... Đã chỉ còn lại một mình hắn.

Vương Hiệp hai mắt đỏ bừng, "phịch" một tiếng quỳ xuống đất, hướng về phía bàn thờ dập đầu liên tục, đến khi trên mặt đất vương đầy máu tươi, hắn cuối cùng cũng bật khóc... Nước mắt nam nhi, chung quy vẫn phải rơi xuống...

Khi Vương Hiệp khóc òa lên, sau lưng hắn bỗng có một vật thò ra, không phải gậy chống của ông lão kia mà là một găng tay có gắn lưỡi dao, lưỡi dao đen xì đặt lên cổ hắn...

Trịnh Xá nằm dưới đất chợt giật mình nhảy dựng dậy, vội vã nhìn quanh nhưng bốn phía đều yên ổn, căn bản không có chút khác thường nào, hơn nữa bên cạnh hắn còn có mấy thành viên đoàn đội, tất cả bọn họ đều đang lo lắng nhìn hắn.

-Trịnh Xá, ngươi không sao chứ? Hôm qua ngươi ngủ thiếp đi, may là Sở Hiên phát hiện sau đó gác đêm, nếu không tối qua chúng có thể đều gặp nguy hiểm rồi.

Trình Khiếu nhìn Trịnh Xá kỳ quái hỏi.

Trịnh Xá ngây người nhìn xung quanh rồi gào lên:

- Khốn kiếp, lại tự nhiên tiến vào trong mơ! Vì sao? Vì sao ta cứ tới gần Freddy là lại tiến vào trong mơ? Khốn kiếp! Rút cuộc là phải làm thế nào mới có thể giết được hắn?

Những người xung quanh rõ ràng đều có vẻ không hiểu gì cả, họ đưa mắt trao đổi với nhau rồi Bá Vương vỗ vỗ vai Trịnh Xá nói:

- Yên tâm đi, đêm qua mọi chuyện đều an toàn, bảy thành viên đội ta luôn ở trong căn phòng này...

-Bảy người?

Trịnh Xá cũng chẳng còn tức giận được hơn nữa, vội vàng nhìn quanh, ngoài ngoài hai tân nhân xác nhận là đã chết hôm qua ra, còn thiếu mất Zero, Vương Hiệp, Chiêm Lam... Ba người họ không ngờ đã hoàn toàn biến mất, phảng phất như chưa từng xuất hiện, thậm chí cả các thành viên còn lại trong đội cũng không còn nhớ được họ nữa...

Trịnh Xá đẩy Bá Vương ra, chạy đến cạnh bàn tìm tờ giấy ghi tên, nhưng vừa nhìn đáy lòng hắn lập tức lạnh ngắt... Hắn chỉ có thể nhìn thấy bảy cái tên, trên tờ giấy vốn ghi tên mười bốn người, vậy mà lúc này chỉ còn lại bảy... Bảy người kia đã hoàn toàn biến mất, đến cả chữ ghi lại cũng không còn nữa!

Những người còn lại kỳ quái nhìn nhau, chỉ nghe thấy Trịnh Xá lẩm bẩm tự nói:

http://tieulun.hopto.org

- Zero, Vương Hiệp Chiêm Lam, Trương Hằng, Tiêu Hoành Luật... Tân nhân thì cũng thôi, nhưng đây là năm chiến hữu từng kề vai chiến đấu? Sao ta có thể quên được... Sao ta có thể quên họ được? Freddy... Ta phải giết ngươi!

Trên người Trịnh Xá sát khí điên cuồng lưu động, hắn thật sự hận không thể cầm Hổ hồn đao chém giết một trận cho thỏa, chính diện khiêu chiến vẫn còn tốt hơn một chút. Hắn đã trải qua bao nhiêu bộ phim kinh dị như vậy, chưa có gì làm khó hắn được, nhưng hiện tại chỉ cảm thấy bất lực, đồng đội cứ từng người từng người một biến mất, càng đáng sợ hơn là hắn rất có thể sẽ quên mất họ... Làm sao có thể! Những đồng đội từng kề vai chiến đấu, đồng sinh cộng tử... Hắn làm sao có thể quên mất họ được!

-Nhất định có cách phá giải bộ phim kinh dị này, nhất định có cách!

Trịnh Xá nghiến răng gào lên:

- Chủ Thần không thể tạo ra một bộ phim kinh dị không có lời giải! Thế giới này nhất định phải có biện pháp phá giải! Sở Hiên... Giúp ta!

521. Bộ Phim Không Có Lời Giải (2)

Trong đội tổng cộng vẫn còn bảy người, Trịnh Xá, Bá Vương, Sở Hiên, Trình Khiếu, Tề Đằng Nhất, Triệu Anh Không, Lưu Úc, tất cả những người khác đều đã biến mất, thậm chí ngoài Trịnh Xá còn nhớ được tên họ ra, những ký ức về họ cũng không còn lại gì, đúng là biến mất hoàn toàn.

Trịnh Xá thật sự cảm thấy tuyệt vọng, hắn chưa bao giờ có cảm giác ở gần bờ vực sụp đổ như bây giờ. Nếu là thực lực không đủ thì cũng còn có cái mà nói, nhưng giờ phút này rõ ràng không liên quan gì đến thực lực cả, thứ chính thức khiến hắn tuyệt vọng là tình cảnh không thể tìm được cái gì, không thể chạm tới cái gì này. Nhìn thành viên trong đội cứ từng người từng người một biến mất, còn kẻ làm đội trưởng là hắn đến cả một sợi lông của Freddy cũng không chạm tới, cảm giác bất lực đó cơ hồ đã đánh gục hắn.

Trước mắt, chỗ dựa lớn nhất trong lòng Trịnh Xá chính là Sở Hiên, mặc dù không biết tại sao tên này vẫn cứ im lặng nhưng giống như bao nhiêu lần đã từng trải qua trong quá khứ, Sở Hiên biểu hiện như vậy thông thường đều đang âm thầm chuẩn bị làm gì đó, hắn cũng không cho rằng Sở Hiên sẽ vô dụng như vậy... Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là...

Khi Trịnh Xá nói như vậy, ánh mắt mấy người Bá Vương đều hướng về phía Sở Hiên, họ cũng có lòng tin tương tự với hắn, chỉ có Lưu Úc kỳ quái quay sang hỏi Trình Khiếu, có vẻ rất lạ lùng, cái gã luôn trầm mặc này, hắn rút cuộc là có biện pháp gì có thể để thành viên đoàn đội trở lại thế giới hiện thực?

Vẻ mặt Sở Hiên vẫn như mọi người vẫn quen thuộc, bình tĩnh lạnh nhạt, phảng phất như chẳng có chuyện gì đáng quân tâm, hắn khẽ lắc lắc đầu nói:

- Đây là phim kinh dị không có lời giải... Ít nhất là hiện tại chưa có lời giải, ta không có cách nào giúp ngươi.

-Nói láo!

Trịnh Xá túm xốc áo Sở Hiên, gầm lên:

-Ngươi lại nói láo, có lẽ thế giới này đối với bọn ta là quá khó khăn nhưng đối với ngươi mà nói, căn bản không có gì quá nan giải cả. Không, ngươi hẳn là căn bản không cảm thấy khó khăn mới đúng! Không, nói chính xác là ngươi sao có thể nhận thua được?

Sở Hiên đẩy tay hắn ra rồi yên lặng cầm một quyển cách lên, vừa đọc vừa nói:

- Trước mắt chỉ có thể tiếp tục chờ đợi... Yên tĩnh chờ đợi là được.

Chờ đợi? Tiếp tục yên tĩnh chờ đợi?

Cánh tay Trịnh Xá khẽ giật giật, những hắn vẫn ổn định lại được, tiếp đó im lặng ngồi xuống sàn, bắt đầu ngắt ngắt tóc trán. Năm người còn lại kỳ quái nhìn nhau, không hiểu nổi giữa hai người kia rút cuộc đã có chuyện gì, suy nghĩ không có kết quả, năm người cũng chỉ có thể cùng ngồi xuống, đại sảnh lại chìm trong yên lặng.

http://tieulun.hopto.org

"...Không được, vẫn không thể chính thức xác nhận, mặc dù khả năng đã lên trên 60% nhưng nếu như ta thật sự đoán sai thì tính mạng hắn sẽ... Hơn nữa tính cách và hành động của hắn đều đúng như quá khứ, ta đã quá đa nghi sao?"

"Mặt khác, tổng hợp tất cả tin tức đã có, ác ma Freddy tựa hồ chỉ xuất hiện trước mặt ta. Nói chính xác là chỉ có ta nhìn thấy hắn, có lẽ những người khác cũng nhìn thấy được nhưng những người đó đều đã biến mất hoàn toàn, chỉ có một mình ta đã nhìn thấy hắn mà vẫn hoàn hảo không thương tổn gì, hắn thậm chí còn phải dùng cách đẩy ta vào trong mơ để tránh né không đối mặt với ta, tại sao?"

Trịnh Xá lúc này đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, so với trước khi kia, giờ phút này hắn đã khá thuần thục việc mô phỏng phương thức suy luận của người khác. Mặc dù vẫn chưa đạt tới mức mô phỏng hoàn mỹ phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật nhưng trình độ như vậy cũng đủ giải quyết rất nhiều vấn đề, ít nhất là về mặt trí tuệ, Tiêu Hoành Luật mặc dù kém hơn Sở Hiên nhưng so với bọn họ vẫn là cao cao tại thượng.

"Theo những tin tức đã có, nếu như nói ngay từ đầu thủ đoạn công kích của Freddy không phải tấn công vật lý chính diện mà là phá hoại phòng ngự tâm linh của một người, sau đó làm người đó lâm vào hỗn loạn, kéo vào thế giới trong mơ tuyệt cảnh, vậy có thể cho rằng, hắn không ngừng giết chết thành viên trong đội, kỳ thật chẳng qua chỉ là đang phá hoại phòng ngự tâm linh của ta?"

Trịnh Xá nhíu mày, lần đầu tiên hắn suy nghĩ theo hướng này, mà theo đó hắn có thể suy ra kết quả cho những câu hỏi trên...

"Nếu như thật sự chỉ để phá hủy phòng ngự tâm linh của ta, vậy thì có hay không có khả năng... Tất cả những chuyện xảy ra tại đây đều chỉ là ta đang nằm mơ, tất cả mọi người đều là giả, ngoài ta ra tất cả họ đều là giả? Nếu đúng là như vậy thì những thành viên trong đội biến mất cùng những người còn lại mất trí nhớ, đều có thể giải thích... Nếu đúng là như vậy, những thành viên giả này sẽ là nguyên nhân gây ra ác mộng của ta, chỉ cần tiêu diệt bọn họ là có thể chấm dứt nguyên nhân gây ra ác mộng, tiếp đó tỉnh lại là được..."

"Nhưng làm vậy tính nguy hiểm thật sự rất lớn, nếu như họ không phải thành viên giả, một khi ra tay với họ, phòng ngự tâm linh của ta sẽ lập tức tan vỡ. Không, cho dù họ là giả đi chăng nữa, nếu ta ra tay với họ chắc chắn sẽ chần chừ, bất an, thế cũng đủ khiến tâm trí phát sinh kẽ hở, cộng thêm trạng thái tinh thần ta thời gian gần đây lại không ổn định. Vì thế, dù là nhìn thành viên từng người từng người một biến mất hay là sớm ra tay cưỡng hành giết chết họ cũng đều khiến cho tinh thần vốn đã lay lắt của ta tan vỡ..."

"Đáng ghét! Cứ như vậy cho dù biết được nguyên nhân gây ra ác mộng cũng không thể loại trừ được, hơn nữa sau khi loại trừ nguyên nhân gây ra ác mộng còn phải rời khỏi thế giới trong mơ, ngoài đánh thức ra còn cách nào có thể khiến ác mộng biến mất đây?"

Trịnh Xá tức giận nhổ xuống mấy sợi tóc, mới nghĩ tới đây thôi, suy nghĩ của hắn đã hoàn toàn rối loạn, lẫn lộn, tản mác, đầu óc như một khối đặc quánh, tình hình trước mắt càng thêm mơ hồ, có thể nói, hắn... đã bị đẩy vào tuyệt cảnh.

Đúng lúc đó, Lưu Úc bỗng rụt rè tới cạnh Trịnh Xá, mở miệng hỏi:

- Này, Trịnh Xá đại ca, hiện tại chúng ta thật sự đang ở tại thế giới trong mơ sao?

Trịnh Xá kỳ quái nhìn hắn, gật đầu đáp:

- Ừ, đúng thế, hiện tại chúng ta quả thật đang ở tại thế giới trong mơ, mặc dù không dám khẳng định chắc chắn, nhưng theo tình hình trước mắt... Chắc là sẽ không sai.

Lưu Úc lại tò mò hỏi:

- Nếu tại thế giới trong mơ, vậy thì chúng ta hẳn là có thể tưởng tượng ra sức mạnh của mình chứ. Ví dụ như trong A Nightmare on Elm street 3, có một thiếu niên hai chân tàn phế, ở thế giới trong mơ lại có thể đứng dậy, thậm chí còn có thể tưởng tượng mình là ma pháp sư, vậy thì tại sao chúng ta không thể tưởng tượng tại thế giới này? Hay là chúng ta vẫn ở trong thế giới hiện thực...

"Không! Ta hiểu rồi!"

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá đột nhiên mừng rỡ vỗ vỗ vai Lưu Úc, tiếp đó ngắt ngắt tóc suy nghĩ.

"Là kiên trì tin tưởng... Không, có lẽ nên gọi là suy nghĩ theo quán tính. Bởi vì thế giới trong mơ này quá chân thật, nếu cần lấy một ví dụ thì có vẻ rất giống như hiện thực ảo trong phim The Matrix. Dù là thế giới trong mơ nhưng chúng ta lại không thể tưởng tượng lung tung được, khả năng duy nhất là do suy nghĩ theo quán tính... Cũng như vậy, nếu như suy luận lúc trước là chính xác, thế giới trong mơ này đúng là thành lập theo tư duy quán tính của ta, vậy thì trong bộ phim kinh dị không lời giải này... Có một lời giải duy nhất!"

Trịnh Xá yên lặng nhìn mọi người tại trường, tiếp đó nhắm mắt lại bắt đầu suy nghĩ.

"Nói như vậy, ba cô gái kia thật sự đều chết trước mặt ta, còn các thành viên đoàn đội thì thì đều biến mất hoàn toàn, do đó suy luận của ta càng có khả năng là thật. Bởi vì ba cô gái kia đối với ta mà nói chỉ là người xa lạ, quá khứ của họ, sơ hở tâm linh của họ ta hoàn toàn không biết gì cả... Theo đó ta cũng đã hiểu tại sao Freddy lại chọn ta, một lý do có thể là trong đội sơ hở tinh thần của ta là lớn nhất, lý do thứ hai là chấp niệm của ta, ta hy vọng đưa tất cả thành viên đoàn đội an toàn trở lại thế giới hiện thực, chấp niệm đó hiện tại lại trở thành sơ hở tâm linh lớn nhất của ta. Lý dó thứ ba là ta biết những gì thành viên đoàn đội từng trải qua..."

"Tiêu Hoành Luật, ta hiểu ý ngươi muốn nói rồi, bây giờ chỉ có thể dùng "nếu" để tìm ra đáp án, chỉ cần xác nhận tính chân thực của nó, tiếp theo chỉ còn một bước cuối cùng... Nên làm thế nào để ác mộng biến mất..."

Trịnh Xá thở ra một hơi, tiếp đó đi lên tầng hai, vừa đi vừa nói:

- Trong chúng ta vẫn không ngừng có người biến mất, chứng tỏ rằng chúng ta ở trong đại sảnh này cũng không có tác dụng, vì thế ta lên tầng trên đi ngủ, mọi người có việc thì cứ tới tìm ta. Các ngươi cũng có thể tìm phòng riêng để ngủ hoặc cùng đợi tại đại sảnh này... Cứ như vậy đi.

Trịnh Xá biến mất khỏi ánh mắt mọi người, tiếp theo Sở Hiên cũng yên lặng đi lên tầng hai, nhất thời tại đại sảnh chỉ còn lại năm người, Lưu Úc lập tức ngạc nhiên hỏi:

- Làm sao vậy? Trịnh Xá đại ca làm sao vậy? Tại vừa rồi em nói gì sai sao?

Những thành viên còn lại cũng kỳ quái nhìn nhau, tất cả đều không hiểu gì cả, nhất thời không ai trả lời câu hỏi của Lưu Úc. Một lúc sau Triệu Anh Không cũng im lặng đi lên tầng hai, bây giờ ở đây chỉ còn lại bốn người Trình Khiếu, Bá Vương, Tề Đằng Nhất, Lưu Úc, cả bốn đều có chút sợ sệt nhìn nhau.

Hơn nửa ngày sau Trình Khiếu mới miễn cưỡng cười, nói:

- Chúng ta... Cứ tiếp tục đợi tại đây thôi, ba kẻ đó đều tâm lý biến thái... Tóm lại ta cũng không muốn đi cùng họ lên tầng hai, chúng ta cứ ở lại đại sảnh này nhé?

Ba người kia đều cùng gật đầu, đặc biệt Lưu Úc là hăng hái nhất, trong tất cả mọi người, hắn sợ ở một mình nhất, là một tân nhân, hắn là kẻ yếu ớt nhất trong thế giới này.

Lúc này Trịnh Xá đang bước lên cầu thang, vừa đi vừa yên lặng ngắt ngắt tóc:

"Nếu suy luận hoàn thành... Mọi người! Ta nhất định có thể cứu các ngươi ra! Chỉ có thể trông vào một đường sinh cơ..."

522. Anh Không Ngã Xuống (1)

Hôm đó Trịnh Xá lên tầng hai biệt thự đi ngủ, hơn nữa ngủ rất thoải mái. Để bù lại cho bao ngày thức đêm mệt mỏi và khổ sở trước đó, hắn dứt khoát tìm một căn phòng xa hoa ngủ một mạch thẳng đến hừng đông, tới khi Lưu Úc tới gõ cửa phòng, Trịnh Xá mới tinh thần sảng khoái bước ra ngoài.

Lưu Úc cẩn thận hỏi:

- Trịnh Xá đại ca, đêm qua anh ngủ có ngon không? Ở trên này...

Trịnh Xá cười đáp:

http://tieulun.hopto.org

- À, rất thoải mái, ta ngủ trên này rất tốt... gọi ta xuống ăn cơm hả?

Lưu Úc gật đầu, gã thiếu niên này nhìn ngó quanh quất một lát rồi rụt rụt rè rè nói:

- Trịnh Xá đại ca, đêm qua... Đêm qua anh nhìn thấy ma quỷ phải không? Em nghe Trình Khiếu đại ca nói, ma quỷ kỳ thực không có hình dạng, sở dĩ sinh ra các loại quỷ quái, tất cả đều bởi vì tâm trí con người có dao động, những loại ma quỷ đó hoặc là đáng sợ, hoặc là quỷ dị, hoặc là mỹ lệ... Đều là do dục vọng bản thân mà thành, anh ấy nói...

Trịnh Xá lập tức nổi cáu nói:

- Có phải hắn nói ta sở dĩ muốn lên đây ngủ là vì hơn mười ngày gần đây ta một mực cấm dục, sớm đã không nhịn nổi, vì thế mới một mình chạy lên tầng, muốn mượn nữ quỷ xinh đẹp do dục vọng sinh ra để tự an ủi?

Lưu Úc vội càng gật đầu đáp:

- Đúng thế, hơn nữa lúc đó anh ấy còn không ngừng dùng tay làm điệu bộ... Anh thật sự gặp quỷ sao?

Trịnh Xá vỗ vỗ đầu thằng bé, nói:

- Đừng nghe tên dê già đó nói hươu nói vượn, mặc dù ma quỷ đều do dục vọng của cậu mà tới nhưng đều là dục vọng tà ác hung bạo trong đáy lòng, hơn nữa cũng là những suy nghĩ mà cậu sợ hãi, sao có thể sinh ra quỷ hồn mỹ nữ trong tâm nguyện được? Nếu thật sự như vậy, sợ rằng thứ được hoan nghênh nhất trên đời này sẽ chính là quỷ hồn, còn ai sợ hãi chúng nữa? Những gì tên dê già đó nói cậu cứ coi như chưa từng nghe qua là được, hơn nữa... Hắn nói như vậy, đại khái là chính bản thân hắn rất muốn trải qua một lần...

Không cần biết thế nào, trước khi cậu thiếu niên này sa ngã, Trịnh Xá vẫn muốn kéo hắn ra khỏi nanh vuốt "giáo dục" của tên dê xồm kia. Vừa cùng Lưu Úc đi xuống tầng một, hắn vừa dặn dò:

- Lưu Úc này, cận ngàn vạn lần phải cẩn thận cái sinh vật tên là Trình Khiếu đó... Cố gắng tránh xa hắn một chút, nếu như thật sự không thể tránh khỏi hắn thì cậu phải kiên định bản tâm của mình... Nếu không ta thật sự lo rằng cậu sẽ bị hắn vấy bẩn... (*)

-Vấy, vấy bẩn?

Lưu Úc lập tức xanh cả mặt, vô thức sờ sờ mông, sau đó bật cười xấu hổ.

Sau khi Trịnh Xá truyền đạt một số ý thức đề phòng Trình Khiếu cho Lưu Úc, hai người đã xuống tới tầng một. Trịnh Xá thoáng liếc nhìn mọi người, trong đại sảnh có năm người, cộng thêm hắn và Lưu Úc tổng cộng có bảy người, xem ra đến qua dù mọi người chia ra nhưng cũng không có ai biến mất, ván cược này... Hắn đã thắng một nửa!

Trịnh Xá thầm thở phào, tiếp đó ngồi xuống cạnh bàn ăn. Những ngày này, mọi người đều ăn đồ ăn đơn giản mua từ siêu thị, ví dụ như đồ hộp. Nói thật, liên tục ăn thức ăn đóng gói hơn mười ngày như vậy, bất kỳ ai nhìn thấy đồ hộp cũng muốn phát ói, nhưng thứ nhất là hoàn cảnh như thế, họ cũng không có cách nào thay đổi, thứ hai là tâm lý vẫn lo lắng làm thế nào rời khỏi thế giới trong mơ, cho nên đối với chuyện ăn uống cũng không để ý lắm.

Sau khi mọi người ăn xong, Trịnh Xá tiếp theo lại bình thản ngồi trên salon vận khí, tựa hồ không còn quan tâm gì tới các thành viên khác trong đội nữa. Những thành viên còn lại cũng tự làm việc của mình, ví dụ như Sở Hiên vẫn ngồi chỗ cũ đọc sách, bốn người Bá Vương, Tề Đằng Nhất, Trình Khiếu, Lưu Úc thì ngồi nói chuyện trên trời dưới đất, Triệu Anh Không thì ngồi trên một ghế salon khác nhắm mắt dưỡng thần. Thời gian cứ chầm chậm trôi qua, đến khi Bá Vương rời khỏi nhóm tán chuyện thì đã là hơn ba giờ chiều.

-Ta đi vệ sinh một lát...

Bá Vương tùy tiện nói với Trịnh Xá một câu rồi đi về phía phòng vệ sinh.

Tay Trịnh Xá khẽ run lên, có vẻ muốn mở miệng nhưng rồi chỉ yên lặng gật đầu, sau đó tiếp tục ngồi vận khí điều tức.

http://tieulun.hopto.org

"...Cố gắng ngăn cản căn bản không có tác dụng, tin tưởng thành viên đoàn đội đi... Tin tưởng khi họ đối mặt với nhược điểm của mình vẫn có thể không từ bỏ hy vọng, không từ bỏ điều trái tim vẫn kiên trì.... Chúng ta đều là những người đã nhiều lần hiểm tử hoàn sinh, mặc dù trong lòng mỗi người đều có nhược điểm nhưng không thể phủ nhận, tâm trí chúng ta đều đã dần dần trở nên kiên cường... Mọi người, cố gắng kiên trì!"

Bá Vương căn bản không biết sự mâu thuẫn trong lòng Trịnh Xá, hắn vừa huýt sáo vừa đi về phía phòng vệ sinh. Khi Bá Vương mở cách cửa vỡ nát ra, đang định kéo khóa thì đột nhiên bên cạnh vang lên một tiếng ngâm cùng ca khúc mà hắn đang huýt sáo, nhất thời hai âm thanh hòa vào nhau.

Bá Vương giật bắn người, lập tức toàn thân phát lực. Trên người hắn từ từ mọc ra một lớp lông dài màu đen, cơ bắp và thân thể cũng không ngừng căng lên, mặc dù chưa hoàn toàn biến thành người sói nhưng lúc này hắn cũng đã cao lớn hơn người bình thường rất nhiều. Tiếp theo hắn không chút suy nghĩ vung quyền đánh sang bên.

Nhưng nắm tay vừa vung được một nửa, bên kia đột nhiên giơ lên một chai vodka loại rẻ tiền chỉ còn nửa bình. Nửa chai vodka này lại chặn được một quyền nặng ngàn cân của Bá Vương, bàn tay to lớn dừng sững lại giữa không trung, chỉ cách đó hơn mười phân là chai rượu rẻ tiền.

-Ông bạn già... Đã nói nếu còn gặp lại, chúng ta phải cùng xử hết chai vodka này, thế nào, dạo này vẫn khỏe chứ?

Từ trong tường nhà vệ sinh, một cánh tay thò ra, trên tay còn cầm một chai vodka, tiếp đó là âm thanh vang lên, người kia không hề hiện ra.

Cánh tay vung ra của Bá Vương run rẩy kịch liệt, tựa hồ đang do dự không biết có bên đánh xuống không. Chai rượu càng lúc càng tới gần, Bá Vương cuối cùng cũng từ từ mở tay ra, nhẹ nhàng bắt lấy.

Chiến trường, chiến hỏa, chiến hữu... Thế giới của Bá Vương phức tạp mà lại đơn thuần, đó là cuộc sống của hắn, một người bước ra từ trong chiến tranh, một người dù bị tổ quốc mình ruồng bỏ vẫn không thể thoát khỏi chiến trường. Đó là một hành trình đau khổ khó mà diễn tả được, làm bạn với hắn ngoài vũ khí trong tay, cũng chỉ có đồng đội cùng kề vai chiến đấu...

"Gặp lại nhé, gặp lại nhé, đồng đội... Nếu tôi chết, hãy chôn tôi bên sườn núi..."

Bài hát Bá Vương ngâm nga lúc trước lại vang lên, nó phát ra từ sau vách tường mà cánh tay kia thò ra lúc trước. Mặc dù tiếng ngâm thô vụng, nhưng âm thanh vụng về đó lại khiến khúc hát mang theo hơi thở kỳ lạ của nam nhân, hào hiệp, thoáng chút bi ai...

Bá Vương trong lòng chua xót, hắn yên lặng mở nắp chai vodka, ngửa đầu uống sạch, tiếp đó gầm lên một tiếng, từng quyền, từng quyền đánh vào bức trường, mỗi quyền đều mười phần uy lực, lập tức phá ra một lỗ hổng lớn. Không đợi Bá Vương tiếp tục công kích, phía sau lỗ hổng chỉ thấy một người đầu đội mũ đen, người mặc áo kẻ đen trắng đang đứng, khuôn mặt hắn bị thiêu đến biến dạng, trên tay còn đeo một chiếc găng có gắn lưỡi dao...

Lúc này, mọi người trong đại sảnh đều nghe thấy tiếng nắm tay đánh vào tường, Triệu Anh Không phản ứng nhanh nhất, đứng vụt dậy lao thẳng tới hướng phát ra âm thanh. Trình Khiếu lập tức chạy theo sau Triệu Anh Không, tiếp đó mới là Tề Đằng Nhất và Lưu Úc. Trịnh Xá vốn trong nháy mắt khi âm thanh vang lên đã đứng bật dậy nhưng hắn hình như lại chần chừ một chút, đến khi định thần lại thì trong đại sảnh chỉ còn lại hắn và Sở Hiên, những người còn lại đều đã chạy về phía phòng vệ sinh. Phản ứng của Sở Hiên lại rất lạ, không ngờ đến bây giờ mới đặt cuốn sách xuống.

Trịnh Xá nhìn hắn thật sâu rồi cũng chạy về phía phòng vệ sinh. Giờ phút này, mấy người kia đã sớm chạy vào trong hành lang, đặc biệt là tốc độ Triệu Anh Không quá nhanh, trước khi mấy người Trình Khiếu tiến vào hành lang, nàng đã vượt qua đó, trực tiếp biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

Lại nói Trịnh Xá theo sát sau mấy người Trình Khiếu, tất cả chạy tới trước phòng vệ sinh. Trình Khiếu xô mạnh cửa, cánh cửa vốn đã hư hỏng nhiều cuối cùng cũng đổ sầm xuống, khung cảnh bên trong hiện rõ trước mặt mọi người, ở đó... Không có gì cả.

http://tieulun.hopto.org

Khi Trịnh Xá chạy tới thì tình cảnh đã như thế này, hắn vào trong phòng vệ sinh cũng không nhìn thấy gì cả, mấy người Trình Khiếu cũng lộ vẻ kỳ quái, họ đưa mắt nhìn nhau, hơn nửa ngày sau Trình Khiếu mới hỏi:

- Vừa rồi đúng là âm thanh phát ra từ phía này chứ? Nghe giống như tường bị đập phá, hoặc là tiếng gạch đá vỡ vụn, nhưng phòng vệ sinh hoàn toàn không hư hỏng... Ngoài cánh cửa vốn đã hỏng sẵn, toàn bộ căn phòng này vẫn hoàn hảo.

-Không sai... Bá Vương đã không còn trong giấc mơ của ta nữa.

Trịnh Xá thở dài khẽ nói.

Ba người kia đều kỳ quái nhìn hắn, vẫn là Trình Khiếu tiếp tục hỏi:

- Bá Vương là ai vậy? Còn cả rời khỏi giấc mơ của ngươi là có ý gì?

Trịnh Xá không trả lời Trình Khiếu mà ngược lại chăm chú nhìn ba người bọn họ, tiếp đó nhìn đông ngó tây, có vẻ như đang muốn tìm thứ gì đó. Một lúc lâu sau hắn vẫn không tìm ra được, nhất thời cũng chỉ có thể thở dài nói:

- Còn cả Triệu Anh Không cũng... Đều đã rời khỏi giấc mơ của ta rồi.

(*)điếm ô: có thể hiểu là rape

Tấn Trường hôm nay bắt như thằng bán độ

523. Anh Không Ngã Xuống (2)

Lại nói tới Triệu Anh Không nghe thấy tiếng động liền vội vàng chạy tới hành lang. Do Trịnh Xá thoáng chần chừ nên tốc độ của nàng là nhanh nhất trong mọi người, qua chỗ ngoặt đã vượt khỏi tầm mắt những người khác. Đang định lao lên trước thì đột nhiên trong lòng máy động, Triệu Anh Không vô thức rút thanh gươm Excalbur ra, đưa thanh trọng kiếm vô hình này chắn trước cổ. Nàng vừa kịp làm xong thì tiếng kim loại va chạm đã vang lên, thanh kiếm vô hình như đập phải thứ gì đó, lập tức hoa lửa bắn tung tóe, Triệu Anh Không bị luồng sức mạnh đó đẩy lùi mấy bước.

-A a, chặn được sao? Lần trước chết bởi sợi dây kim loại này, bây giờ quả nhiên là bảo vệ cổ tốt hơn một chút... Tiểu biểu muội, thích khách không nên sợ hãi, một khi trong lòng sợ hãi thì muội sẽ không thể làm được thích khách nữa.

Giọng nói vừa vang lên, một thanh niên tóc dài phiêu dật từ trong bóng tối bước ra. Chỉ thấy hắn nhẹ nhàng thu lại sợi dây kim loại rồi mỉm cười nhìn Triệu Anh Không, hình dáng đó rõ ràng chính là người mà Triệu Anh Không vẫn khổ sở truy đuổi, Triệu Chuế Không trong tiểu đội luân hồi Ác Ma.

Triệu Anh Không cũng không như mấy lần trước, vừa nhìn thấy Triệu Chuế Không là muốn xông lên chém giết, thứ nhất là vì thực lực giữa nàng và Triệu Chuế Không cách nhau quá xa, thật sự không có khả năng đối chiến. Thứ hai là bản tính Triệu Anh Không vốn cảnh giác, ngay từ đầu nàng đã phát hiện có điều dị thường, sau khi dừng lại mấy giây, các đồng đội ở phía sau vẫn chưa chạy đến, chuyện này rất không bình thường, nhiều khả năng là nàng cũng đã bị ác ma Freddy tấn công, lúc này đã không còn ở cùng một không gian với những người kia nữa. Nguyên nhân thứ ba... Tâm lý nàng đã có dao động, thù hận với Triệu Chuế Không đã có dao động...

Triệu Chuế Không thấy Triệu Anh Không chỉ lạnh lùng nhìn lại, một câu cũng không nói, hắn cũng mỉm cười, từ từ bình thản bước tới gần Triệu Anh Không, đến trước mặt nàng nói:

- Thật sự không muốn ra tay với ta sao? Chẳng lẽ muội cho rằng ta thực chất chỉ là ảo hành Freddy tạo ra sao? Tiểu biểu muội à...

Triệu Anh Không vốn đang lạnh lùng nhìn Triệu Chuế Không tới gần, nhưng trong chớp mắt Triệu Chuế Không chợt bộc phát sát khí kinh khủng, luồng sát khí này cơ hồ bức nàng chỉ có thể hành động theo bản năng, trước khi Triệu Chuế Không đưa tay ra đã nhảy vọt ra sau.

http://tieulun.hopto.org

-Đúng rồi, ta tuyệt không phải ảo ảnh thuần túy. Tiểu biểu muội... Ta là thể hiện chân thực nhất trong nội tâm muội. Không, phải gọi là điều mà muội sợ hãi nhất. Thấy ta "chân thực" như vậy, muội có vui không?

Triệu Chuế Không mỉm cười hờ hững, tiếp tục tiến về phía Triệu Anh Không.

"Điều sợ hãi nhất trong nội tâm sao?"

Triệu Anh Không trong lòng cả kinh, nàng lúc này mới đột nhiên phát hiện, tinh thần mình không ngờ lại có sơ hở lớn như vậy. Không biết từ lúc nào, đối với Triệu Chuế Không nàng đã có một cảm giác khác, không phải thù hận, mà là hy vọng, hoặc là một loại mong chờ mà chính nàng cũng không thể diễn tả nổi. Nàng hy vọng Triệu Chuế Không là vì có ẩn tình nên mới giết đồng đội của hắn trước kia, cảm giác mong chờ đó cộng với thù hận vốn có khiến nội tâm nàng càng lúc càng mâu thuẫn, vừa hy vọng Triệu Chuế Không có ẩn tình nên mới làm vậy, vừa lo sợ Triệu Chuế Không thật sự là kẻ giết người vô tình, vì thế khi đối mặt với Triệu Chuế Không nàng mới có thái độ như vậy.

Nội tâm dao động chắc chắn là nhược điểm trí mạng của thích khách, nhưng so với các loại tình cảm nội tâm như kích động, cảm động, sợ hãi, lo lắng, nhược điểm trí mạng thật sự của thích khác là nội tâm mâu thuẫn. Nếu nội tâm cứ đắn đo phải hay không phải, thanh kiếm trong tay thích khách vĩnh viễn không thể đâm xuống được, bởi vì vũ khí cũng giống như người, cũng mâu thuẫn, chần chừ, đâm hay là không đâm.

Triệu Anh Không hít sâu một hơi, ổn định tâm thần, nói:

- Đúng thế, ta không nên mâu thuẫn... Không cần biết là ngươi có chuyện khó nói hay không, ngươi giết chết họ là sự thật, vì thế, cho dù quá trình có như thế nào đi chăng nữa, kết quả cũng chỉ có thể là ta phải tìm ngươi báo thù... Là như vậy ư, Triệu Chuế Không, kết quả mà ngươi hy vọng là như vậy sao?

Nói tới đây, bên khóa mắt Triệu Anh Không không ngờ lại có ngấn lệ, có thể thấy nàng thật sự đã cực kỳ kích động.

Triệu Chuế Không lại cười nói:

- Cơ bản là như vậy, không sai, chỉ là kết quả có chút thay đổi thôi, không phải muội tìm ta báo thù, mà là muội bị ta đùa bỡn... Ta từ trước đến nay vẫn luôn yêu quý muội, nhưng thật sự lại hận không thể đem muội phân thây vạn mảnh. Muội biết ta giết đám bạn bè ngu xuẩn đó như thế nào không? Ta từng đao từng đao cắt vụn bọn chúng....

Đang nói, Triệu Chuế Không đột nhiên lấy ra một cái đầu, giống như một nhà điêu khắc, cầm một con dao găm liên tục cắt gọt trên cái đầu đó, nhất thời, máu thịt không ngừng rơi xuống đất Khiến người ta kinh hãi là, cái đầu đó không ngờ lại phát ra tiếng kêu thảm thiết khiến người nghe phải rợn tóc gáy... Cái đầu đó phảng phất như vẫn có sức sống.

Triệu Anh Không cắn răng, nắm chặt lấy thanh gươm Excalibur, lạnh lùng nhìn Triệu Chuế Không trước mặt, thật sự hận không thể chém hắn thành muôn mảnh, bởi vì cái đầu đó chính là một chiến hữu trước đây của nàng, cũng là một cô bé khá thân thiết với nàng, giờ phút này lại bị v đối xử tàn nhẫn như vậy. Mặc dù biết rõ tất cả rất có thể chỉ là ảo giác, nhưng lửa giận trong lòng vẫn không thể kìm nén nổi, muốn bùng phát lên.

Nhưng Triệu Anh Không dù sao cũng đã trải qua huấn luyện thích khác từ nhỏ, nếu như không phải đối mặt với Triệu Chuế Không thì tâm chí nàng cũng có thể coi là kiên định. Mặc dù lúc này đang cực kỳ phẫn nộ nhưng nàng vẫn không liều lĩnh tấn công, chỉ nắm chặt thanh kiếm Excalibur đứng đó, lạnh lùng nhìn ảo giác trước mặt tiếp tục biểu diễn.

Triệu Chuế Không cũng tự làm tự vui, căn bản không quan tâm đến việc Triệu Anh Không có suy nghĩ hay hành động gì không, hắn chỉ nhàn nhã đứng đó hành hạ cái đầu. Không lâu sau, toàn bộ da thịt trên cái đầu đã bị loại bỏ sạch sẽ, chỉ còn lại một cái đầu lâu trơ xương nằm trên tay hắn, đầu lâu không ngờ vẫn có thể phát ra âm thanh, rên rỉ thống khổ trên tay hắn.

-Tiểu biểu muội, cảm giác có phải là đặc biệt sảng khoái không? Nhìn người mình quen thuộc bị chính tay mình giết chết, phân thây, hành hạ hoặc là càng tàn khốc, trước khi họ chết đến ý thức cũng hoàn toàn bị nghiền nát, khiến bọn họ thật sự phát cuồng, ngây ngốc, cảm giác như vậy.... Có phải là tuyệt vời không? Ha ha ha...

http://tieulun.hopto.org

Triệu Chuế Không lúc này cũng không thèm nhìn tới chiếc đầu lâu kia nữa, vứt thẳng nó xuống đất rồi lại lấy một cái đầu khác ra, dùng biện pháp tương tự bắt đầu cắt gọt.

Chiếc đầu lâu lăn tròn dưới đất tới gần chỗ Triệu Anh Không. Triệu Anh Không mặc dù biết rõ đây là ảo giác nhưng ảo giác chân thật như vậy cũng khiến nàng không thể phân biệt được giữa ảo giác và thực tại nữa. Mắt thấy đầu lâu lăn tới gần, nàng đang muốn tránh qua, không nghĩ rằng đầu lâu tới trước mặt nàng liền dừng lại, tiếp đó từ miệng nó phát ra tiếng một cô gái.

-Đau quá, Anh Không tỷ tỷ, muội đau quá, cả người đau đớn, mắt không thấy gì cả, tai cũng không nghe thấy gì. Anh Không tỷ tỷ, giết muội đi, muội đau quá... Giết muội đi, Anh Không tỷ tỷ...

Tiếng cô gái như khóc như than, nghe phảng phất như một bé gái đáng thương đang khóc lóc với chị mình, chỉ là cảnh tượng trước mắt thật quá kinh khủng, đáng sợ. Một chiếc đầu lâu phát ra tiếng nói, ở phía xa, một gã thanh niên cầm một cái đầu đang rên rỉ, cắt gọt điêu khắc, cảnh tượng như vậy thật sự đủ khiến người bình thường sợ đến phát điên.

Nước mắt của Triệu Anh Không rút cuộc cũng không ngăn nổi, trào ra. Nếu chỉ đối mặt với Triệu Chuế Không thì còn đỡ, nhưng muốn nàng đối diện với những đồng đội đã chết, nghe tiếng rên đau đớn của bạn hữu, phòng ngự tâm linh vốn đã có sơ hở của nàng cuối cùng cũng không thể duy trì kiên cường, tan vỡ trong nháy mắt. Nàng vừa khóc vừa vung thanh gươm Excalibur, một kiếm chém xuống, phá nát chiếc đầu lâu thành mảnh vụn, tiếp đó, dưới chân dùng sức đạp mạnh, điên cuồng lao về phía Triệu Chuế Không. Triệu Anh Không tiến vào trong bóng tối của hành lang, cuối cùng cũng không còn thấy bóng dáng đâu nữa...

Khi phòng ngự tâm linh của Triệu Anh Không tan vỡ, Trịnh Xá chỉ có thể bất đắc dĩ dẫn mọi người quay lại đại sảnh. Tình cảnh quả nhiên lại diễn ra giống như trước, sau khi hai người Bá Vương, Triệu Anh Không biến mất, những người còn lại quả nhiên cũng không còn nhớ gì tới bọn họ, càng đáng sợ hơn là tên các thành viên ghi lại trên giấy cũng mất đi tên của họ, hai người kia phảng phất như chưa từng tồn tại, nếu không phải Trịnh Xá còn nhớ tợi bọn họ, thì hai người kia thật sự chưa bao giờ xuất hiện.

"Vẫn còn lại năm người, ta, Sở Hiên, Trình Khiếu, Tề Đằng Nhất, Lưu Úc, nếu như ta suy luận không sai, mọi chuyện đã sắp tới điểm kết thúc rồi. Chỉ là những lời cuối cùng của Tiêu Hoành Luật ta vẫn chưa hiểu được, rút cuộc là phải làm thế nào mới có thể khiến ác mộng biến mất? Ngoài đánh thức người đó dậy, rút cuộc là còn cách nào có thể khiến ác mộng biến mất đây?"

Trịnh Xá ngồi trong đại sảnh yên lặng suy nghĩ, nghĩ tới chuyện những thành viên trong đội có thể gặp phải cùng bọn họ có thể vượt qua trận chiến tinh thần này hay không, tất cả đều là ẩn số, trước mắt chuyện hắn có thể làm chỉ có yên lặng chờ đợi... Chờ đợi chấp niệm của hắn hoàn toàn tan vỡ mới thôi.

"...Nếu như thế giới trong mơ này thật sự được thành lập dựa vào ý thức của ta, vậy thì phá hủy chấp niệm của ta, khiến chấp niệm để tất cả đồng đội cùng nhau sống sót tan vỡ, Freddy chắc chắn sẽ kéo ta vào thế giới trong mơ tuyệt cảnh, kết quả mọi chuyện sẽ được quyết định chỉ trong một khoảnh khắc đó... Nhưng vẫn chưa hiểu được bước cuối cùng, cho dù tìm được nguyên nhân gây ra ác mộng, chấp niệm của ta cũng đã rõ, cùng cả "chìa khóa" cũng đã sáng tỏ, nhưng làm thế nào để ác mộng dừng lại đây? Bước cuối cùng mà Tiêu Hoành Luật nói, phải tiến hành như thế nào đây?"

Nghĩ tới đây, Trịnh Xá lại yên lặng nhìn bốn người xung quanh, hắn thở dài một tiếng rồi tiếp tục ngắt ngắt tóc trán.

"Thời gian không còn nhiều, trước khi mấy người họ cũng rời vào thế giới trong mơ tuyệt cảnh... Ta nhất định phải hiểu được nên làm thế nào? Ngoài đánh thức người đang ngủ, rút cuộc là còn cách nào có thể khiến ác mộng biến mất đây?"

524. Toàn Diệt (1)

Sau khi Bá Vương cùng Triệu Anh Không biến mất, ba người Trình Khiếu cũng cảm thấy không thích hợp. Không phải là họ nhớ được các thành viên đã biến mất mà là theo tiềm thức cảm thấy không thích hợp, bởi vì chẳng lẽ Trung Châu đội chỉ có mấy người bọn họ?

http://tieulun.hopto.org

Trừ đi một tân nhân, chẳng lẽ cả Trung Châu đội chỉ có bốn người Trịnh Xá, Sở Hiên, Trình Khiếu, Tề Đằng Nhất sao?

Nhưng quy tắc giấc mơ này cũng thật kỳ quái, không ngờ có thể tách rời trí nhớ của người ta ra. Phải biết rằng tất cả mọi người đã cùng nhau trải qua rất nhiều thế giới phim kinh dị, ký ức về nhau thật sự rất sâu sắc, vậy mà giấc mơ vẫn có thể khiến mọi người quên mất chiến hữu của mình, mỗi lần nghĩ tới đó đều khiến Trịnh Xá phải kinh sợ. Kể cả mấy người Trình Khiếu trong lòng cũng cảm thấy kỳ lạ, bởi vì Trung Châu đội hình như không phải chỉ có mấy người như hiện tại, suy nghĩ đó khiến họ nảy sinh nghi hoặc. Nhưng cẩn thận ngẫm nghĩ thì thật sự đã quên mất các thành viên khác, cho dù là bộ phim kinh dị lần trước hoặc là xa hơn đi nữa cũng hoàn toàn không thể nhớ ra bóng dáng các thành viên đoàn đội.

-Chẳng lẽ đúng là có các thành thành viên khác? Chỉ cần họ biến mất là chúng ta sẽ quên mất họ?

Trình Khiếu hỏi vẻ nghiêm túc hiếm thấy.

Trịnh Xá gật đầu khẳng định:

- Không sai, cho tới bây giờ, phần lớn các thành viên trong đội đều đã biến mất, chỉ còn lại có mấy người chúng ta mà thôi, hơn nữa đến cả tên tuổi bọn họ các ngươi cũng hoàn toàn quên lãng... Ngoài ta ra, các ngươi thật sự đã quên mất họ rồi.

Trình Khiếu gãi gãi đầu nói:

- Nhưng ta nhớ rõ trong đội không hề có các thành viên như vậy. Thế này đi, ngươi miêu tả đặc điểm họ một chút, có thể sẽ khiến bọn ta nhớ ra được chuyện gì đó.

Lúc này đã là chiều ngày thứ hai sau khi Bá Vương và Triệu Anh Không biến mất, sau một hồi tìm kiếm không kết quả, Trịnh Xá rút cuộc cũng hết hy vọng, chỉ còn tiếp tục chờ mọi việc phát triển. Trước mắt hắn còn đang suy nghĩ bước cuối cùng phải làm thế nào để kết thúc thế giới trong mơ này, mà mấy người Trình Khiếu thì là vì cảm thấy kỳ lạ nên mới tìm hắn hỏi về vấn đề các thành viên Trung Châu đội biến mất.

Trịnh Xá nghĩ ngợi một chút rồi nói:

- Ừm, có một người tên là Zero, hắn là một tay bắn tỉa, tính tình trầm ổn, tỉnh táo...

-Không nhớ được...

-Ừm, còn một người tên là Bá Vương, hắn là hỏa lực thủ trong đội...

-Không nhớ được...

-Ách, đúng rồi, còn có một cô bé tên là Triệu Anh Không, khoảng mười sáu tuổi, dáng người rất đẹp, ngươi luôn gọi cô ấy là...

-Đồng nhan cự nhũ!

Trình Khiếu đột nhiên hai mắt sáng bừng, hai tay thò ra làm động tác ve vuốt tởm lợm. Nếu không phải ánh mắt hắn coi như còn tỉnh táo, Trịnh Xá thật sự hoài nghi hắn có phải cũng rơi vào mộng ảo hay không nữa, ít nhất là rơi vào ảo tưởng sắc tình.

Trịnh Xá bất đắc dĩ gật đầu nói:

- Đúng thế, ngươi vẫn nhớ được cô ấy sao? Thật là kỳ lạ...

-Không nhớ.

Trình Khiếu lại dứt khoát nói:

-Nhưng là một cô bé mười sáu tuổi, lại có dáng người rất đẹp, người như vậy chính là cực phẩm, dù thế nào cũng phải gọi một câu đồng nhan cự nhũ mới là lịch sự! Chỉ có thiếu nữ như vậy mới xứng với cách gọi cực phẩm đó!

"Sao ta thế nào cũng không thấy kiểu xưng hô đó là lịch sự? Hay là trực giác của dê xồm đã vượt qua quy tắc trói buộc của giấc mơ? Đạt tới cảnh giới tối cao không gì kiềm hãm được sao?"

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá vừa tức vừa buồn cười, hắn vốn đang khổ não hết sức để tìm cách làm thế nào kết thúc bộ phim này, ai mà biết Trình Khiếu lại cứ khơi khơi lôi chuyện đồng nhan cự nhũ ra. Xem ra đúng là tính dê khó sửa, có trời mới biết đến lúc nào hắn mới có thể bỏ được cái tính háo sắc này... Hẳn là rất khó khắn, nếu như chờ đến lúc hắn không háo sức nữa, ngoài tự bản thân hắn thay đổi ra, sợ rằng chỉ có...

Trịnh Xá giật bắn người, trợn trừng mắt nhìn Trình Khiếu, bộ dạng có vẻ kinh sợ tới cực điểm. Trình Khiếu càng bị dọa khiếp, hắn còn tưởng có chuyện gì xảy ra, vội nhảy dựng dậy, dáo dác nhìn quanh, nhưng lại không thấy có gì khác lạ, nhất thời hắn liền tức giận nói:

- Ngươi muốn trêu người thì cũng phải lựa chọn đối tượng chứ, có còn là trẻ con nữa đâu, sao lại cứ thích chơi cái kiểu ấy?

Trịnh Xá bấy giờ mới kìm nén sự kinh hoàng trong lòng, lắc đầu đáp:

- Không, không phải định dọa gì ngươi, mà là ta rút cuộc cũng hiểu ý câu cuối cùng của Tiêu Hoành Luật... Khốn kiếp, đây đúng là bộ phim kinh dị không có lời giải. Không hiểu Chủ Thần nghĩ cái quái gì nữa, chẳng lẽ bộ phim kinh dị này còn có thâm ý khác sao?

Trình Khiếu lại kỳ quái hỏi:

- Tiêu Hoành Luật là ai? Nghe có vẻ không giống tên con gái.

Trịnh Xá lắc đầu, hắn vẫn nghiêm túc nói:

- Không cần biết thế nào, nếu đã hiểu rõ điểm mấu chốt cuối cùng này... Vậy thì ta kiểu gì cũng phải gánh chịu trách nhiệm.... Trình Khiếu, nếu như ngươi cũng bị Freddy tập kích, vậy thì nhất định phải giữ chặt lấy bản tâm, ngàn vạn lần không được lạc lối trong mộng cảnh, đã hiểu chưa?

Trịnh Xá hơi sửng sốt rồi bật cười ha hả nói:

- Yên tâm đi, ý chí ta kiên cường như thép, ai dám để ta nằm xuống? Ai có thể khiến ta ngoan ngoãn nằm xuống, ha ha ha...

"Ta xin ngươi, đừng nói những chuyện khiến người ta tưởng tượng lung tung như thế... Có điều, với tâm trí cùng cách cư xử của Trình Khiếu mà nói, có lẽ trong chúng ta, chính loại người có tính cách lạc quan như hắn là khó bị kéo vào giấc mơ tuyệt cảnh nhất.... Hắn thật sự biết hai chữ tuyệt cảnh viết thế nào ư?"

Trịnh Xá thoáng nghĩ đầy ác ý, bất quá, nghĩ thì nghĩ, mặc dù trước mặt Trung Châu đội chỉ còn lại năm người, những việc cần làm vẫn phải tiến hành, ví dụ như ăn cơm, ví dụ như ngủ đêm...

Theo như suy nghĩ của Trịnh Xá, nếu sự việc đã phát triển tới mức này, hắn có cố gắng giãy giụa thế nào đi nữa cũng vô ích, chỉ cần giải đáp bí ẩn, sau đó dùng phương pháp thích hợp rời khỏi thế giới trong mơ này là được, còn trước đó... Hắn thật sự không có cách nào giúp đỡ thành viên đoàn đội, vì thế sau khi ăn xơm tối xong, hắn lại lên phòng ngủ trên tầng hai, ngồi trên giường yên lặng vận khí, tập trung hết sức chú ý lại.

"Nếu thật sự đúng như ta dự đoán, Freddy dùng ý thức ta làm cơ sở để tạo ra thế giới trong mơ này, vậy thì từ nội lực, năng lượng vampire, chân nguyện lực cho đến đâu suất bát quái lô, thậm chí cả kỹ năng tự sáng tạo của ta đều có thể sử dụng. Điều này hoàn toàn phù hợp với thực tế, ta quả thật có thể sử dụng những sức mạnh đó, nhưng bộ phim kinh dị này tuyệt không phải chỉ dựa vào sức mạnh là có thể giải quyết, vì thế cho dù những sức mạnh đó có thể sử dụng thì đối với tình cảnh trước mắt cũng gần như vô dụng."

"Quay lại chuyện chính, nếu như thế giới này lấy ý thức ta làm cơ sở, vậy tình huống cũng rất đơn giản. Chấp niệm của ta là để các đồng đội cùng kề vai chiến đấu có thể cùng nhau sống sót, cho nên một phương pháp để đả kích ta chính là khiến đồng đội của ta biến mất, ngoài ra, La Lệ cùng Phục Chế Thể... cũng có thể phá hủy phòng ngự tâm linh của ta, kéo ta vào thế giới trong mơ tuyệt cảnh. Tuy nhiên, nếu lấy ý thức của ta làm cơ sở, vậy thì trước khi hạ được các thành viên khác trong đội, Freddy hẳn là sẽ không ra tay với ta, nếu không giấc mơ này sẽ không thể tiếp tục duy trì, mà những người còn lại cũng sẽ tỉnh dậy khỏi giấc mơ..."

"Vì thế tình huống rất đơn giản, đầu tiên ta biết quá khứ cùng nhược điểm của tất cả các thành viên trong đội, họ đều do ta hồi sinh lại. Cho nên, Freddy tại sao lại lấy ý thức của ta làm cơ sở để sáng tạo ra thế giới này? Chính là bởi vì chỉ có ta mới viết được tất cả quá khứ cùng sơ hở tâm linh của các thành viên

http://tieulun.hopto.org

trong đội. Điều này cũng có thể giải thích cho việc tại sao ba cô gái tân nhân đều chết trước mặt ta trong khi các thành viên khác trong đội lại chỉ biến mất. Bởi vì thế giới trong mơ này được thành lập dựa trên ý thức của ta, nếu như Freddy không dùng sơ hở tâm linh để kéo các thành viên trong đội vào thế giới trong mơ tuyệt cảnh, thì ở thế giới trong mơ an toàn, sức mạnh của những đội viên mà ta biết, so với Freddy chỉ có sức lực như người bình thường theo kịch bản phim gốc, thì mạnh hơn rất nhiều. Nếu như hắn không có kỹ năng đặc thù tiến vào giấc mơ cùng tìm kiếm sơ hở tâm linh, thì sợ rằng chỉ cần Tề Đằng Nhất cũng đủ một chọi một giết chết hắn."

"Nói một cách tương đối, nếu các thành viên trong đội có thực lực mạnh mẽ, Freddy có thể dựa vào sơ hở tâm linh, khéo léo đưa họ vào thế giới trong mơ tuyệt cảnh. Vậy thì thực lực của các tân nhân đối với hắn mà nói, chẳng có gì đáng sợ cả, đó cũng chính là nguyên nhân tại sao ta có thể thấy được thi thể ba tân nhân nhưng lại không hề thấy thi thể bất cứ đội viên nào, Freddy hóa ra chỉ là tên khốn khiếp khinh yếu sợ mạnh..."

Trịnh Xá lúc này đang mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, nghĩ tới đây, hắn yên lặng thở dài. Mấy ngày nay hắn liều mạng sử dụng mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, mặc dù do thời gian sử dụng quá dài mà đầu óc có chút đau đớn nhưng cũng khiến cho trình độ mô phỏng suy luận Tiêu Hoành Luật của hắn tăng lên không ít, vì thế có thể hoàn toàn hiểu rõ một số vấn đề, ví dụ như ý nghĩa bộ phim kinh dị lần này.

Tâm ma, hoặc có thể gọi là sơ hở tâm linh, đó là trở ngại lớn nhất đối với tiến bộ của mỗi người, thậm chí có thể vì thế mà khiến người ta chán nản, mất ý chí chiến đấu. Đối với Trịnh Xá mà nói, sơ hở tâm linh lại càng nghiêm trọng, trong giai đoạn tiến hóa từ cơ nhân tỏa tầng thứ tư sơ cấp lên trung cấp, tâm ma như vậy đủ khiến hắn tử vong.

Bộ phim A Nightmare on Elm streets 3 lần này rất có khả năng là một thế giới phim kinh dị Chủ Thần sắp xếp để hắn rèn luyện tâm linh. Nếu như thành công thì sẽ khắc phục được tâm ma, từ đó tiến tới thực lực tầng thứ tư trung cấp đủ để uy hiếp tới Phục Chế Thể, nếu như thất bại thì tất phải chết, kể cả Trung Châu đội đã bắt đầu trở nên mạnh mẽ cũng sẽ đoàn diệt, từ đó trở lại thành một đoàn đội tân nhân, còn bọn họ cũng không còn tồn tại nữa.

"Cho nên, nếu ta không cách nào vượt qua sơ hở tâm linh của mình thì chỉ có thể tiến hành theo gợi ý của Tiêu Hoành Luật... Đến bước cuối cùng, ngoài đánh thức người đang ngủ mơ ra, còn có một biên pháp duy nhất có thể khiến ác mộng của người đó biến mất... Chỉ cần giết người đang ngủ mơ, hoặc người đang mơ tự sát, vậy thì cơn ác mộng của hắn cũng sẽ biến mất... Tiêu Hoành Luật, bước cuối cùng mà ngươi nói, chính là để ta sau khi tiêu diệt Freddy thì tự sát phải không?"

525. Toàn Diệt (2)

Trịnh Xá đã nắm rõ được hành động của Freddy, đó là lấy ý thức của hắn làm cơ sở, không cần biết là thành lập thế giới này hay là tìm kiếm sơ hở tâm linh của các thành viên trong đội, tất cả đều lấy những gì hắn biết làm cơ sở. Nói cách khác, trong thế giới này có một kẽ hở trí mạng, cũng chỉ có dựa vào một đường sinh cơ này hắn mới có thể cứu được các đội viên trở về thế giới hiện thực.

"Nói tóm lại, A Nightmare on Elm streets kỳ thật cũng có thể phá giải rất nhẹ nhàng, chỉ cần ngươi khắc phục sơ hở tâm linh của mình là được. Nhưng nói thì đơn giản, làm mới khó, ví dụ như khi ngươi đối mặt với người thân đã chết, đồng đội, hoặc là chuyện mà ngươi hối tiếc nhất, ngươi thật sự có thể dễ dàng không để ý tới chúng, sau đó khắc phục hoặc là vượt qua sao? Rất khó, rất khó..."

Trịnh Xá yên lặng suy nghĩ hành động tiếp theo, phần lớn công việc hắn đều đã tính kỹ, thậm chí cả bố cục cũng đã hoàn thành, hiện tại việc hắn cần làm chỉ còn có chờ đợi.

"So với những đồng đội mà ta đã biết chấp niệm, những tân nhân gia nhập đội lần này mới đúng là đáng tiếc, họ đến cả tư cách mặt đối mặt đánh một trận với Freddy cũng không có, thực lực bản thân quá yếu, dù gặp phải cũng chỉ có bị giết mà thôi. Bên cạnh đó, ta cũng không biết sơ hở tâm linh của họ, vì thế Freddy cũng không nghĩ tới chuyện dùng sơ hở để bắt họ, ai, cái chết của họ mới thật sự đáng tiếc..."

Đúng lúc này, trong lòng Trịnh Xá bỗng nảy sinh một cảm giác kỳ dị, cảm giác đó hắn đã trải qua vài lần trong bộ phim kinh dị này, mỗi lần xuất hiện đều có một hoặc vài thành viên trong đội biến mất. Đó hẳn

http://tieulun.hopto.org

là cảm giác khi ác ma Freddy xuất hiện, dù sao thì nơi đây cũng là giấc mơ của hắn, khi Freddy tiến vào giấc mơ, hắn tự nhiên cũng có thể cảm ứng được...

Lúc này, mấy người ở dưới tầng một đang rảnh rỗi nhàm chán, Trình Khiếu, Tề Đằng Nhất, Lưu Úc nói chuyện câu được câu chăng, cách đó không xa, Sở Hiên ngồi trên salon đọc sách. Thời gian mấy ngày này quả thực là khiến người ta rảnh đến phát điên, đến cuối cùng Trình Khiếu rút cuộc cũng không chịu nổi nữa, nói:

- Mẹ nó, chịu hết nổi rồi. Ta ra siêu thị mua bộ bài về, cứ ngồi đây mãi cũng chán, không bằng mọi người cùng làm mấy ván cho vui.

Nói đoạn, hắn bước thẳng ra phía cửa.

Tề Đằng Nhất cùng Lưu Úc nhìn nhau, họ đều muốn ngăn Trình Khiếu lại, dù sao thì một người hành động đơn độc cũng quá nguy hiểm. Đến bây giờ Trung Châu đội chỉ còn lại mấy người bọn họ, chuyện này nhìn thế nào cũng khiến họ cảm thấy hoài nghi, chẳng lẽ thật sự đúng như Trịnh Xá nói, Trung Châu đội kỳ thực có rất nhiều thành viên nhưng tất cả đều biến mất trong bộ phim kinh dị này? Vậy thì Trình Khiếu một mình bỏ đi chẳng phải cũng sẽ rất nguy hiểm sao?

Có điều tốc độ của Trình Khiếu rất nhanh, trước khi hai người bọn họ lên tiếng đã chạy tới trước cửa, sau đó trực tiếp đi ra ngoài, hai người kia chỉ kịp thấy cảnh cửa đóng sầm lại, tiếp theo Tề Đằng Nhất cùng Lưu Úc chỉ có thể kỳ quái nhìn nhau.

Trình Khiếu rời khỏi biệt thự lập tức hít sâu một hơi rồi gào lên:

- Ha ha, cuối cùng cũng được tự do. Thế giới phim kinh dị lần này đúng là quá quỷ dị, lại buồn bực muốn chết. Nếu thật sự có ma quỷ gì đó thì còn tốt, ít nhất cũng có thể đao thật súng thật đánh một trận, nhưng mà mỗi ngày đều chỉ biết ngồi trong biệt thự chờ đợi, cái gì cũng chẳng thấy, mọi người đã sắp buồn đến phát điên rồi.... Vậy bây giờ đi tìm người đẹp Âu Mỹ bốc lửa chứ nhỉ? Hay là phát huy mị lực của của ta, tới quán rượu gần đây xem xem có cô gái một đêm nào không?

Trình Khiếu vừa đi vừa lẩm bẩm, nhìn hắn giống như con chuột vừa trốn khỏi lồng, bắt đầu chạy tới chỗ mà hắn cảm thấy hứng thú nhất, không lâu sau đã tới con đường chính của thị trấn. Mặc dù hắn hoàn toàn không thông thuộc đường lối trong thị trấn này, nhưng dựa vào trực giác háo sắc nhạy cảm gần như là thiên phú, chỉ trong một thời gian ngắn hắn đã tìm được một quán bar, tiếp đó đẩy cửa bước vào.

Lúc này cũng còn khá sớm, tối đa chỉ vừa mới hoàng hôn, nên người trong quán cũng không đông, cả quán chỉ có mấy cô gái xinh đẹp cùng vài người đàn ông mặc quần áo bình thường, ngoài ra cũng chỉ có nhân viên phục vụ của quán. Quán bar nhìn qua cũng có vẻ thanh lịch, yên ắng, bên trong có bật một điệu nhạc trữ tình, khiến Trình Khiếu vừa bước vào đã cảm thấy thoải mái.

Trình Khiếu nhìn ngó quanh quất nhưng không hề tìm thấy cô gái đơn lẻ nào, bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể bước tới chỗ quầy bar, gọi bartender mang một cốc rượu mạnh. Tiếp theo hắn quay người nhìn sang phía cửa vào, mỗi cô gái tiến vào là lại hớn hớn hở hở, nhưng mỗi cô gái bước vào đều đi cùng một người đàn ông, hắn lập tức lại bắt đầu cau cau có có. Bất tri bất giác, hắn đã ở trong quán được hơn nửa tiếng đồng hồ, thấy sắc trời đã tối, hắn cũng chỉ có thể đặt cốc xuống, chuẩn bị rời đi, trong lòng thì tính toán trước tiên cứ quay về ăn cơm tối, sau đó lại tiếp tục đi săn mỹ nữ nước ngoài, đến tối quán bar này hẳn là sẽ đông người hơn? Tóm lại là không thể có chuyện tất cả đều là nam nữ đã có đôi, hắn tuyệt đối không tin sinh hoạt về đêm ở nước Mỹ lại thuần khiết như vậy.

Đang lúc Trình Khiếu chuẩn bị rời đi thì bỗng có ba bốn cô gái bước vào trong quán. Mặc dù họ cũng không phải cực kỳ quyến rũ nhưng nhìn qua cũng không tệ lắm, trong đó thiếu nữ kém nhất cũng thanh tú đáng yêu, hơn nữa điểm mấu chốt là cô ta còn là người châu Á, tóc đen. Trình Khiếu nhìn thấy mấy cô gái này lập tức hai mắt sáng bừng, nhưng đến khi hắn trông rõ dung mạo cô gái châu Á kia, sắc mặt hắn lập tức trắng bệch, hai tay bắt đầu run rẩy.

Bartender đứng trong quầy sau lưng hắn bỗng nói với một người đàn ông ngoại quốc khác:

- Mấy con điếm này đúng là quá trơ trẽn, trời chưa tối đã chạy đến đây... Nếu không phải bọn nó đóng phí cho ông chủ hàng tháng thì thật phải gọi bảo vệ đuổi hết ra...

http://tieulun.hopto.org

Trình Khiếu lặng lẽ quay lại, cầm lấy cốc rượu nốc cạn, tiếp đó nhìn tay phục vụ kia hỏi:

- Là gái à? Tất cả bọn họ đều là... gái sao?

Bartender tựa hồ cũng không nhận thấy có gì khác thường, vẫn bình thản đáp:

- Đúng thế, bọn nó đều là gái, đến từ mấy nước nội chiến Đông Âu hoặc là một số nước châu Á nghèo đói. Tóm lại đều là loại phụ nữ đê tiện, nước mình thì không ở, lại chạy tới nước Mỹ chúng ta là gái điếm...

Tay phục vụ còn chưa dứt lời, đầu hắn đã vặn vẹo một cách kỳ quái, nhìn giống như là tượng gỗ bị người ta dùng sức bẻ mạnh. Đôi tay Trình Khiếu đã dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi vặn ngược đầu gã kia, tiếp đó tóm lấy cổ hắn dựng ngược lên, nói:

- Bớt nói nhảm đi... Mà miệng ngươi đúng là thối quá!

-Freddy, ta biết ngươi đang tấn công ta... Là sơ hở tâm linh phải không? Mặc dù ta có thể hiểu được câu bất chấp thủ đoạn để đả kích đối thủ...

Trình Khiếu nhấc gã người Mỹ kia lên, tung quyền đánh một tràng. Tốc độ ra đòn thật sự quá nhanh, người bình thường căn bản chỉ có thể thấy một loạt tàn ảnh, tiếp theo gã kia đã bị đánh nát xương cốt toàn thân, đổ phịch xuống đất giống như một bao thịt vụn.

Trình Khiếu hét lên điên cuồng, hắn quay người nhìn về phía cô gái châu Á thanh tú kia, dung mạo cô giống như đúc người bạn thanh mai trúc mã của hắn. Trình Khiếu vừa nghĩ đến nàng biến thành cái bộ dạng này... Vừa nghĩ đến nàng bị người ta vũ nhục, khinh bỉ như vậy, hắn thật sự hận không thể giết sạch tất cả mọi người trong quán bar này.

Nhưng khi hắn quay người lại, chỉ thấy một người đội mũ đen, mặc áo kẻ đen trắng đang kéo cô gái kia ra ngoài. Trình Khiếu đơn giản là tức giận đến cực điểm, lập tức không chút nghĩ ngợi lao ra khỏi quán bar, chỉ là hắn không nhìn thấy, gã đàn ông đang kéo cô gái đi, khuôn mặt đã bị thiêu nát bét...

-Trình Khiếu biến mất...

Trịnh Xá ngồi bên bàn ăn cơm, thở dài nói. Hắn vừa nói vừa nhìn những người xung quanh, lúc này, Trung châu đội đã chỉ còn lại bốn người cuối cùng, hắn, Sở Hiên, Tề Đẳng Nhất, Lưu Úc, chỉ còn lại bốn người bọn họ ngồi cùng ăn cơm, tên dê xồm vui tính kia đã biến mất.

"Ai, cái gì phải tới cuối cùng cũng sẽ tới, hiện tại người cuối cùng mà ta biết sơ hở tâm linh cũng đã biến mất, như vậy tiếp theo hắn là... Cũng không biết thời điểm bắt đầu là lúc nào, hơn nữa Tề Đẳng Nhất, hắn có thể hoàn thành nhiệm vụ này không?"

Trịnh Xá ngồi yên lặng ăn cơm, đang ăn hắn đột nhiên hỏi:

- Sở Hiên, thức ăn này có ngon không?

-...Ăn không ngon.

-Vậy à? Ăn không ngon.

Trịnh Xá khẽ gật đầu, cũng không nói gì nhiều, chỉ quay sang Tề Đẳng Nhất, nói:

- Tề Đẳng Nhất... Nhớ kỹ, ngàn vạn lần phải bảo vệ mình cho tốt, dù gặp tình huống nào cũng không được từ bỏ hy vọng, ác ma Freddy... Nếu như hắn không thể tiến vào thế giới trong mơ thì thực chất, thân thể hắn so với ngươi còn yếu hơn nhiều. Phải biết rằng ngươi dù sao cũng đã được dùng long huyết, lại là người đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, cho dù đối mặt với võ sỹ trong đời thực ngươi cũng có thể nhẹ nhàng đánh bại họ, vì thế tin tưởng vào sức mạnh của mình nhé...

Tề Đẳng Nhất hơi ngẩn người, hắn vốn không phải người quen nói chuyện nên sau khi sửng sốt cũng chỉ yên lặng gật đầu, rồi lại cúi đầu ăn cơm. Giờ phút này, trên bàn ăn tựa hồ quanh quẩn một không khí quỷ dị, khiến cho thằng nhóc Lưu Úcc cảm thấy có chút không thể hiểu nổi, mà sau khi ăn xong, Trịnh Xá không ngờ lại rút phắt Hổ hồn đao ra, tiếp đó vung thanh trường đao đỏ rực chỉ thẳng về phía Sở Hiên, chỉ cách lông mày hắn hơn chục phân...

http://tieulun.hopto.org

526. Toàn Diệt (3)

Sở Hiên vẫn bình tĩnh ngồi ăn cơm, giống như là Hổ hồn đao đang chỉ tới kia căn bản không thể làm hắn bị thương, hoặc là tuyệt không nghĩ rằng Trịnh Xá sẽ tấn công hắn, cứ ngồi đó không hề động đậy. Hành động của Trịnh Xá lại khiến hai người Tề Đằng Nhất giật bắn người, vội vàng đứng lên, có điều không đợi Tề Đằng Nhất kịp mở miệng, Trịnh Xá đã lên tiếng trước.

-Ngươi không phải Sở Hiên... Từ rất nhiều điểm đều có thể nhận ra được. Đầu tiên là mặc dù ngươi mô phỏng hình tượng Sở Hiên mà ta biết nhưng ngươi tuyệt đối không có trí tuệ quỷ thần khó lường như hắn. Đó là tình độ trí tuệ mà đến cả ta mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba cũng không mô phỏng nổi, nếu như ngươi tùy tiện bắt chước lại có thể mô phỏng hắn trong giấc mơ thì cơ nhân tỏa tầng thứ ba của ta không phải quá rẻ mạt sao?

Trịnh Xá cười lạnh nói.

Sở Hiên vẫn không nói gì, chỉ giương mắt nhìn Trịnh Xá, nếu không tính đến những chuyện khác, chỉ nhìn thần thái và cử động của "Sở Hiên" này thì cũng phải giống Sở Hiên thật sự đến bảy tám phần, tới cả cách ăn cơm vô vị đó cũng gần như y hệt, chỉ là Sở Hiên thật sự sẽ không ăn nhiều thức ăn như vậy mà thôi.

-Đầu tiên, sự im lặng của ngươi mặc dù rất giống Sở Hiên nhưng ngươi lại không có trí tuệ của hắn nên ngươi không thể nào đưa ra kiến nghị nào cho ta. Ngoài ra ngươi cũng không thể hoàn thành được phương diện bố cục, vì thế Tiêu Hoành Luật có thể nhìn ra được sự tình nhưng ngươi thì không, Tiêu Hoành Luật có thể phân tích cùng bố cục nhưng ngươi thì không làm được, tất cả bởi vì ngươi không phải Sở Hiên!

Trịnh Xá khẽ rung tay, một luồng đao mang sương mù rất nhỏ lướt qua, trên mặt Sở Hiên lập tức bị cắt mất một mảng thịt lớn, đến tận lúc này Sở hiện mới lộ ra vẻ mặt kỳ quái, nhìn thẳng vào Trịnh Xá.

Trịnh Xá cũng không để ý tới hắn, tiếp tục nói:

- Kỳ thực, bắt đầu từ khi ta biết thế giới này là giấc mơ, người đầu tiên ta nghi ngờ chính là ngươi, có biết không? Nếu nói về sơ hở tâm linh lớn nhất, trong đoàn đội ngoài ta ra chẳng thể là ai khác, còn nói tới sơ hở tâm linh nhỏ nhất, chính là Sở Hiên. Tên đó căn bản không biết cái gì gọi là sơ hở tâm linh, hắn là ngươi đến cả linh hồn cũng hoàn toàn hỗn độn, cho dù thế nào cũng không thể xuất hiện sơ hở, ít nhất là trong ký ức khi ta hồi sinh hắn, Sở Hiên không hề có sơ hở tâm linh... Cũng như vậy, hắn cũng là khắc tinh lớn nhất của ngươi, tín niệm lực Î»-drive chính là vũ khí mạnh nhất để đối phó với ngươi, chỉ cần sử dụng lòng tin là có thể thay đổi cả thế giới này theo ý muốn. Còn nếu ngươi dám tiến vào thế giới trong mơ đó thì chỉ có thể chờ bị giết thịt, căn bản đến chạy cũng không nổi... Vì thế ngươi cũng không thể thật sự kéo Sở Hiên vào trong thế giới này.

-Ta đoán thử nhé.

Trịnh Xá cười lạnh nói:

-Ngươi đại khái là muốn vây chết tất cả bọn ta ở đây. Đầu tiên dùng ý thức của ta làm cơ sở để sáng tạo ra thế giới này, do ngươi không cách nào thao túng được giấc mơ của Sở Hiên nên mới mô phỏng hắn đi theo cạnh bọn ta. Đồng thời, do ta biết sơ hở tâm linh của các thành viên trong đội, chỉ có bốn tân nhân cùng Tề Đằng Nhất là không, nên ngươi muốn vây khốn bọn ta thật sự rất dễ dàng. Tiếp theo ngươi chỉ cần thao túng thân thể bọn ta lưu lại trong thế giới hiện thực là được, ví dụ như ngươi điều khiển ta, sẽ rất dễ dàng tập kích giết chết Sở Hiên đang ngồi bên cạnh không hề đề phòng, cơ bản không tốn quá nhiều công sức, là như vậy phải không?

-Mà như vậy cũng có thể dễ dàng giải thích sự biến mất của các thành viên trong đội cùng cái chết của ba tân nhân kia.

Hổ hồn trong tay Trịnh Xá lại khẽ rung lên, sương trắng chỉ cách mũi Sở Hiên một hai ly, chỉ cần tiến lên phía trước một chút là có thể chém chết Sở Hiên ngay lập tức, nhưng hắn lại không hề có ý ra tay, chỉ tiếp tục nói:

-Giống như Tiêu Hoành Luật đã nói, nơi bọn ta đang ở lúc này hẳn là thế giới trong mơ an toàn do ý thức ta tạo nên, còn ngươi thì là nguyên nhân gây ra ác mộng! Ngươi có thể đẩy bọn ta vào thế giới trong mơ

http://tieulun.hopto.org

tuyệt cảnh, thế giới đó có lẽ là do ngươi thiết kế, chỉ cần trong tâm linh có sơ hở, vậy thì ngươi đều có thể đẩy người khác vào thế giới đó, vì thế thành viên trong đội mới biến mất, còn những tân nhân ta không biết sơ hở nên mới có thể thấy họ bị giết, là như vậy phải không?

Trịnh Xá bỗng nhìn sang Tề Đằng Nhất, thở dài nói:

- Ta sợ là không giết nổi ngươi, bởi vì ta cũng có sơ hở tâm linh, hơn nữa sơ hở này có lẽ còn lớn hơn tất cả các thành viên khác trong đội, ngươi hoàn toàn có thể tùy lúc đẩy ta vào giấc mơ tuyệt cảnh, vì thế... Tề Đằng Nhất, ngươi là người duy nhất mà ta không biết sơ hở tâm linh, người hồi sinh ngươi là Sở Hiên chứ không phải ta, ngươi chính là dường sống duy nhất của cả đội chúng ta! Hơn nữa thực lực của ngươi cũng không như những tân nhân kia, tin rằng ngươi nhất định có thể giết chết tên Sở Hiên giả mạo này! Tin tưởng thực lực của ngươi, sử dụng long huyết, lại mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, mà Freddy thật sự chẳng qua cũng chỉ là một tên bệnh hoạn giết người hàng loạt, nhục thể mạnh hơn người bình một chút thôi, ngươi hoàn toàn có thể dễ dàng đánh bại hắn!

-Tề Đằng Nhất... Tính mạng chúng ta đều nằm trong tay ngươi, mọi chuyện trông cậy vào người đấy!

Trịnh Xá hét lớn, vung Hổ hồn đao toàn lực chém xuống đầu Sở Hiên, lần này trong khoảnh khắc trước khi đao mang sương mù bắn ra, Trịnh Xá đã biến mất giữa hư không, còn Sở Hiên chợt rung hai tay, từ trong ống tay áo hai khẩu coilgun rơi xuống, hắn nâng súng bắn thẳng về vào Tề Đằng Nhất.

Lại nói Trịnh Xá chém ra một đao, nhưng vừa tới gần Sở Hiên liền mất mục tiêu, có điều uy lực nhát đao này vẫn thể hiện ra, bức tường trước mặt hắn lập tức bị phá nát, nhất thời tro bụi bay tứ tán. Đến khi tro bụi hạ xuống, trước mặt Trịnh Xá đã là cảnh tượng mà hắn cực kỳ quen thuộc... Chủ Thần không gian!

Chỉ là Chủ Thần không này lại có rất nhiều người, đại khái khoảng hơn mười người đang ở giữa quảng trường Chủ Thần, trong đó một nam giới đang bị hai người khác quây lại đánh, trên mặt đất có một cô gái, một gã da trắng đang cưỡng bức nàng, cô gái đó rõ ràng đã bị hành hạ rất lâu, chẳng những không còn kêu khóc được nữa, mà đến cả cơ thể cũng chỉ có thở ra, không thấy hít vào.

Vừa nhìn thấy cảnh tượng này, Trịnh Xá lập tức hai mắt đỏ ngầu, bởi vì người bị đánh kia thật quá quen thuộc. Không, đã không thể gọi là quen thuộc nữa, vì người kia chính là hắn, lại nghĩ tới cảnh tượng này, đó chẳng phải những gì Phục Chế Thể đã kể sao? Cảnh ngộ đã làm Phục Chế Thể thay đổi... Cũng là tao ngộ khiến bản thân hắn thay đổi, La Lệ bị đám người trong tiểu đội luân hồi Ác Ma trước đây...

Thời cổ có cái gọi là gậy lập uy, vừa bước chân vào ngục, trước tiên cứ đánh cho ba mươi côn đã, xem ngươi có chịu ngoan ngoãn không, mà những thành viên cũ của tiểu đội Ác Ma đại khái cũng nghĩ như vậy. Bọn chúng cũng giống hai kẻ trong Sâm Châu đội, cũng đều là tiểu đội chăn nuôi tân nhân, vì thế bọn chúng cũng muốn ra oai với clone của Trịnh Xá, sau đó chăn nuôi hắn như tân nhân bình thường. Nhưng ai mà biết, kết quả lại khiến clone của Trịnh Xá bộc phát toàn bộ tiềm năng, hắn cuối cùng đã trở thành người mạnh nhất trong tất cả các tiểu đội luân hồi, vượt qua bản chính, vượt qua tiểu đội Thiên Thần, vượt qua tất cả mọi người... Còn đám da trắng kia cũng chịu tai ương, về sau Phục Chế Thể càng giống như kẻ hận thù chủng tộc, cũng không biết tổng cộng đã giết chết bao nhiêu người da trắng.

Giờ phút này, Trịnh Xá đang chứng kiến giây phút phát sinh mọi chuyện, trong mắt hắn Phục Chế Thể đã hoàn toàn thất thần, phảng phất như toàn bộ sinh mệnh đã biến mất. Mà hắn lại càng không dám nhìn La Lệ đang nằm dưới đất, chỉ có cánh tay cầm Hổ hồn đang bắt đầu run rẩy, tiếp đó hét lớn một tiếng, tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, cùng lúc đôi cánh dơi sau lưng mọc ra, trạng thái Hủy diệt cũng được khởi động.

"Bỏ đi! Nếu như ta kiên trì bản tâm, nhẫn nại chờ đợi, nhìn đám thú vật này làm nhục nàng thì thật sự có thể sống sót... Nhưng ta thà lâm vào giấc mơ tuyệt cảnh cũng phải chém giết một trận, giết chết tất cả đám thú vật này mới Thôi! Cái gì sơ hở tâm linh với không sơ hở, bây giờ cũng chẳng quản được nữa!"

Cái gọi là sơ hở tâm linh, thường chính là thứ mà mỗi người không thể từ bỏ nhất, nếu thật sự có thể dễ dàng buông bỏ những sơ hở tâm linh này thì thế gian đã chẳng còn công danh lợi lộc, cũng chẳng còn tranh giành đấu đá, thậm chí chẳng còn chiến tranh và tội phạm nữa. Mỗi người đều có thể thành người đạt ngộ, mỗi người đều có thể dễ dàng buông bỏ sơ hở tâm linh, thế giới như vậy chỉ có thể tồn tại ở chốn cực lạc.

http://tieulun.hopto.org

Vì thế Trịnh Xá biết rõ rằng từ lúc bắt đầu tấn công những ảo ảnh này hắn sẽ thật sự rơi vào thế giới trong mơ tuyệt cảnh, cũng chỉ có giải trừ nguyên nhân gây ác mộng, sau đó hắn bước một bước cuối cùng, cơn ác mộng này mới có thể biến mất. Nếu không thì không chỉ mình hắn, còn cả các đồng đội đang chìm trong sơ hở tâm linh của mỗi người, bọn họ cũng đều sẽ bị vậy chết trong giấc mơ tuyệt cảnh này, đến cuối cùng chỉ còn lại một kết quả... Trung Châu đội đoàn diệt!

Trịnh Xá vung Hổ hồn nhảy vào giữa đám người da trắng, mở cơ nhân tỏa tầng thứ ta, trạng thái Hủy diệt, gen ác ma viễn cổ, ba trạng thái đồng thời khởi động, thực lực của Trịnh Xá giờ phút này quả là mạnh mẽ kinh người. Hổ hồn đao mỗi lần chém xuống, một mảnh đao mang như sương mù lại tản ra, đám người kia không kịp kêu một tiếng đã bị phân thây thành vạn mảnh, thậm chí Trịnh Xá muốn lưu lại một hai tên để hành hạ cũng không được. Đây cũng có thể chỉ là mộng cảnh, Freddy chỉ có thể căn cứ vào tình huống mà Trịnh Xá biết để an bài giấc mơ chứ hắn tuyệt không biết những kẻ da trắng trong tiểu đội luân hồi ác ma trước kia, rút cuộc là mạnh đến mức nào, Hổ hồn đao chém xuống một loạt đã xé vụn tất cả bọn chúng thành mảnh nhỏ.

Vẫn còn lại hai gã đang đánh Phục Chế Thể, sau khi Trịnh Xá phân thây tất cả lũ người kia, hắn đang định giải quyết nốt hai tên cặn bã này thì bỗng một giọng nói vang lên:

- Thành viên đoàn đội thì có ích gì? Lương thiện thì có ích gì? Đến cả sức mạnh để bảo vệ người mình yêu thương cũng không có, cái gọi là lương thiện chẳng qua chỉ là giả dối, chỉ là cái cớ để bao biện cho sự yếu đuối của bản thân mình... Vì thế ngươi cũng chỉ là kẻ giả dối mà thôi!

Thanh âm vừa dứt, hai gã da trắng kia đã bị hai cánh tay kéo mạnh, xé ra làm đôi, từ trong bụng máu tươi cùng nội tạng vung vãi đầy mặt đất.

Ở phía sau bọn chúng, một bóng người yên lặng đứng đó, sau lưng hắn cũng có đôi cánh dơi như Trịnh Xá, trên mặt còn mang một vết sẹo dài từ mi mắt tới khóe miệng...

527. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (1)

Sau khi Trịnh Xá rơi vào thế giới trong mơ tuyệt cảnh, Tề Đằng Nhất cùng Lưu Úc cũng không thoát khỏi đường cùng. Trịnh Xá biến mất quá đột ngột, Sở Hiên còn ở lại thì bất ngờ tấn công bọn họ, hai khẩu coilgun liên tục nhả đạn, nếu không phải Tề Đằng Nhất có đeo vòng cổ long tinh thì chỉ loạt đạn đầu tiên đã biến hắn thành tổ ong rồi. Có điều, Lưu Úc lại không may mắn như vậy, sau lượt bắn đầu, cánh tay hắn đã bị đạn coilgun bắn trúng, lúc này cả cánh tay coi như bị phế.

Sở Hiên đúng là có hai khẩu coilgun, nhưng rõ ràng là hắn không có sức chiến đấu mạnh mẽ như Sở hiên thật, dù là Gunkata hay là tín niệm lực Î»-drive khủng bố nhất, thậm chí cả mở cơ nhân tỏa cơ bản nhất cũng không sử dụng được, chỉ vỏn vẹn dùng coilgun tấn công hai người Tề Đằng Nhất, nếu không thì bọn họ làm sao chạy thoát nổi?

Khi Sở Hiên nổ súng, cánh tay Lưu Úc bị bắn trúng, trên người Tề Đằng Nhất lại xuất hiện một vòng bảo vệ, nhất thời ngăn cản tất cả đạn colgun, nhưng cứ tiếp tục bị bắn như vậy, vòng bảo vệ bị phá vỡ chỉ là chuyện sớm hay muộn mà thôi.

Đôi mắt Tề Đằng Nhất bỗng biến thành mờ mịt, tiếp đó không chút nghĩ ngợi hất tung chiếc bàn lên, lợi dụng lúc Sở Hiên bị che mắt trong giây lát, hắn xốc Lưu Úc đứng cạnh lên chạy ra ngoài. Mặc kệ tiếng súng phía sau lưng vang lên không ngừng, dù sao thì Sở Hiên không mở cơ nhân tỏa cũng không thể đuổi kịp hắn, để cho hắn mang Lưu Úc chạy thoát trong đường tơ kẽ tóc.

-Trốn không thoát đâu, ngươi trốn không thoát đâu... Ha ha ha, chờ ta tới giết đi, giống như là mấy kẻ kia vậy. Chờ ta tới giết ngươi đi, đừng có chạy nữa, để ta tới giết ngươi đi...

Khi Sở Hiên từ trong phòng chạy ra ngoài đường, bên cạnh hắn lại xuất hiện một người đầu đội mũ đen, mình mặc áo kẻ đen trắng, cả khuôn mặt bị thiêu cháy tan nát, tay mang một chiếc găng có gắn lưỡi dao, bộ dạng vừa buồn cười vừa đáng sợ, hắn theo sau lưng Sở Hiên đuổi theo hai người Tề Đằng Nhất.

http://tieulun.hopto.org

”Không được, lần trước nghe họ nói vòng cổ long tinh không thể ngăn cản quá nhiều công kích, năng lượng bên trong rất có hạn, hai khẩu súng lục của Sở Hiên lại rất mạnh, cũng không biết còn lại bao nhiêu năng lượng. Cánh tay Lưu Úc lại bị thương, phải nhanh chóng cầm máu cho hắn... Trịnh Xá ơi! Freddy đâu có yếu ớt như ngươi nói, hắn rõ ràng là đáng sợ hơn ngươi tưởng tượng rất nhiều!”

Kỳ thật cũng chẳng trách được Trịnh Xá, bởi vì hoàn cảnh này đối với hắn mà nói quả thực là không có sức công kích gì, điểm đáng sợ của Sở Hiên là trí mưu của hắn, tiếp theo là đồ vật hắn chế tạo ra, cuối cùng mới là sức chiến đấu của hắn. Nhưng cho dù như vậy đi nữa thì nếu là Sở Hiên chân thật cũng đủ giết chết hai người Tề Đằng Nhất mấy lần rồi, vì thế Tề Đằng Nhất có oán thán cũng chỉ tại bản thân hắn không mạnh mẽ mà thôi.

Nhưng Tề Đằng Nhất tốt xấu gì cũng đã dùng qua long huyết, lại được tiêm Progenitor virus, mặc dù tư chất thật sự rất có hạn, thực lực có lẽ còn không bằng nữ nhân vật chính được tiêm Progenitor virus trong Resident Evil, nhưng cũng đã mở được cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, dù phải mang theo một thiếu niên, tốc độ chạy của hắn vẫn nhanh hơn hai kẻ đuổi phía sau rất nhiều.

”Không thể ở lại biệt thự được, chạy ra đường thôi!”

Tề Đằng Nhất không kịp nghĩ ngợi lập tức chạy ra ngoài đường, rời khỏi phu vực biệt thự, trên đường đi hắn không hề nhìn thấy một người nào, giữa ban ngày ba mặt mà cả khu phố hoàn toàn trống trơn, hơn nữa cả thị trấn cũng phảng phất như không hề có bóng dáng con người, yên lặng đến mức khiến người ta phải phát điên. Giờ phút này Tề Đằng Nhất cũng mặc kệ những chuyện đó, ôm Lưu Úc cuống cuồng chạy trên đường.

-Lưu Úc, cố gắng kiên trì, tìm được chỗ trốn ta sẽ phun thuốc cầm máu cho cậu!

Tề Đằng Nhất vừa chạy vừa hét.

Sắc mặt Lưu Úc tái nhợt, nhưng hắn lại lắc đầu nói:

- Không được dừng lại. Tề đại ca, nếu nơi đây là thế giới trong mơ thì sẽ không có hạn chế về khoảng cách, bây giờ anh đang chạy nên trong đầu sinh ra ý thức chạy trốn, Freddy mới không đuổi kịp, nếu anh dừng lại thì bọn chúng sẽ rất nhanh chóng tìm tới nơi... Lúc nằm mơ chính là như vậy, một khi dừng lại sẽ bị quái vật bắt được, vì thế ngàn vạn lần không được dừng lại!

Tề Đằng Nhất ngẩn người, bước chân hơi chậm lại, đang định nói mấy câu với Lưu Úc thì đột nhiên sau lưng hắn vang lên tiếng súng, không biết từ khi nào Sở Hiên cùng Freddy đã đuổi kịp, hơn nữa Freddy còn liên tục hò hét:

- Chạy đi, ta cho các ngươi chạy đấy! tâm linh Trịnh Xá đội trưởng các ngươi đã sắp tan vỡ rồi, các ngươi càng kinh hoàng, sợ hãi, càng phẫn nộ, càng tuyệt vọng, sức mạnh ta lại càng lớn. Ha ha, chỉ cần tâm linh Trịnh Xá cũng sụp đổ, sức mạnh của ta sẽ có thể mô phỏng đầy đủ thực lực của Sở Hiên, giết các ngươi thực là quá dễ dàng... Chạy đi, tiếp tục chạy nữa đi!

Hai người không biết Trịnh Xá đã xảy ra chuyện gì nhưng đúng là Sở Hiên bắn súng độ chuẩn xác đã tăng mạnh, không ngờ đã dần dần có dáng vẻ của Gunkata. Khi huấn luyện, Tề Đằng Nhất đã nhìn thấy Gunkata cùng tín niệm lực Î»-drive của Sở Hiên, cảnh tượng đó lập tức khiến hắn giật nảy mình, vội vã gia tăng cước bộ chạy trốn.

Nhưng mặc cho Tề Đằng Nhất chạy trốn thế nào đi nữa, hai người phía sau vẫn không nhanh không chậm theo sát hắn, vòng bảo vệ của vòng cổ long tinh cũng càng ngày càng mờ nhạt, đã sắp sửa bị phá nát... Tính mạng hai người cũng chỉ còn trong sớm tối...

Trong mộng không có thời gian... Trong mộng không có không gian, tất cả chỉ xem xem trong lòng người có thể nhìn thấu được không mà thôi...

Trương Hằng nhìn Minh Yên Vi cùng đám tội phạm càng lúc càng rời xa, hắn chỉ cảm thấy trái tim mình như vỡ tan, thậm chí cả thi thể bên cạnh hóa thành Freddy cũng không có phản ứng, cứ ngây ngốc đứng đó. Trong đầu hắn phảng phất như một bộ phim quay ngược, không ngừng hồi tưởng lại những cảnh tượng từ lúc hắn sinh ra, hài nhi, trẻ con, thiếu niên, thanh niên, trưởng thành.... Chỉ là trong sinh mạng của hắn, lại thiếu mất một thứ rất quan trọng...

http://tieulun.hopto.org

”Thiếu mất thứ gì... Ta quên mất chuyện gì nhỉ? Minh Yên Vi... Không, ta vẫn nhớ rõ cô ấy, là ta làm cô ấy tổn thương, là ta đã phụ cô ấy... Mẹ? Không, hơi ấm của mẹ mãi mãi không thể quên được...Cha? Không, mặc dù ta ngày hôm nay là do ông ấy gây ra, nhưng ông ấy cũng rất khổ, ta không trách ông ấy... Đám tội phạm kia? Không, khuôn mặt bọn chúng vẫn khắc sâu trong lòng ta, dù giết chúng một vạn lần cũng không thể quên được... Đó là cái gì? Ta quên mất điều gì?”

Trương Hằng đứng đó, hai mắt vô thần , mặc cho bên cạnh Freddy cười hung ác bước tới gần, hắn vẫn không hề động đậy...

”Người ta nói, trước lúc chết, tất cả mọi chuyện trước đây sẽ hiện ra trong não, vậy thì hiện tại chắc là lúc ta chết phải không? Đúng thế, ta đáng chết, ta có lỗi với cô ấy, hủy hoại cả cuộc đời cô ấy, cũng phá hủy cả cuộc đời ta... Còn có thể có kiếp sau không? Thật muốn nói với cô ấy một câu xin lỗi... Còn có thể có kiếp sau không? Cũng muốn gặp lại mấy người Trịnh Xá, đồng đội... Còn có thể có kiếp sau không? Nhưng mà, rút cuộc là ta đã quên mất cái gì nhỉ? Ta rút cuộc là đã quên mất cái gì?”

Tâm linh Trương Hằng đã hoàn toàn tan vỡ, hắn giờ phút này đến cả dục vọng cầu sinh cũng không còn, chỉ có đáy lòng vẫn còn một chút nghi vấn, ngoài ra hắn đã như người chết. Freddy đã giơ găng tay lên, chỉ cần đâm vào ngực Trương Hằng là xong...

”Ta rút cuộc là đã quên mất thứ gì... Thứ gì rất quan trọng, nếu như quay ngược cuộc đời ta lại một lần, thứ đó...”

Hình ảnh trong đầu Trương Hằng phảng phất như quay lại khi hắn còn nhỏ, còn rất rất nhỏ, lúc đó cha mẹ hắn vẫn khỏe mạnh, lúc đó hắn cùng cô ấy vẫn là bạn thanh mãi trúc mã, lúc đó, hắn vẫn còn...

Một lần, bọn họ vì nghịch ngợm nên lấy trộm cung tên của cha Trương Hằng, lúc chơi đùa, Minh Yên Vi không cẩn thận suýt nữa thì bị tên đâm vào mắt, may nhờ Trương Hằng đẩy mạnh nàng ra, nhưng cuối cùng lại đâm trúng đùi Trương Hằng. Lúc ấy, Trương Hằng còn rất nhỏ nhưng lại mỉm cười an ủi Minh Yên Vi khóc lóc, mặc cho máu tươi chảy ra cũng không hề để ý... Đó là...

”Dũng khí!”

Trương Hằng vụt hét lớn, Freddy ở bên cạnh hoảng sợ, vừa định nhảy tránh ra thì bỗng thấy Trương Hằng hai mắt mờ mịt, tóm lấy vai hắn, dùng sức kéo mạnh đồng thời vung chân đá thẳng vào gót chân hắn. Freddy lập tức bị đẩy vật xuống đất, mà trên tay Trương Hằng không biết từ lúc nào đã cầm một cây cung kim loại màu bạc, trong nháy mắt khi Freddy ngã xuống, Trương Hằng đã tròng dây cung qua cổ hắn, tiếp đó dùng sức kéo mạnh, đầu Freddy liền bị dây cung cắt rời khỏi thân thể.

-Dũng khí! Sai lầm thì đã sai lầm rồi! Chẳng lẽ có thể trốn tránh vĩnh viễn sao? Minh Yên Vi! Em bị tổn thương, anh sẽ dùng cả đời này bù đắp cho em! Nếu như vẫn không đủ, chúng ta cùng xuống địa ngục, đời đời kiếp kiếp bù đắp cho em! Anh nhất định sẽ không chạy trốn nữa! Anh tuyệt đối không chạy trốn nữa!

Trương Hằng phảng phất như phát cuồng, đuổi theo cỗ xe đang càng lúc càng xa, không ngờ khoảng cảnh xa như vậy mà hắn chỉ bước vài bước đã tới nơi, sau đó kéo cung bắn loạn, mấy gã kia không kịp kêu một tiếng đã bị bắn gục xuống đất. Trương Hằng lặng lẽ nhìn Minh Yên y phục không hoàn chỉnh trên xe, rồi hắn hét lên:

- Khi trở về anh sẽ hồi sinh em! Anh tuyệt đối không chạy trốn nữa, từ nay về sau vĩnh viễn không chạy trốn! Thống khổ lúc thơ ấu không phải là cái cớ, cái gì nên bỏ xuống thì hãy bỏ xuống, tương lai... Nếu như có tương lại, anh nhất định sẽ dung tính mạng mình để bù đắp cho em!

Nói đoạn, hắn vụt nhắm mắt lại.

Đến khi Trương Hằng mở mắt ra, hắn đã ở tại con ngõ lúc hắn biến mất, xung quanh làm gì còn Minh Yên Vi nào nữa, cả không gian vắng lặng như tờ, phảng phất như mọi chuyện vừa rồi chỉ là ảo giác. Chỉ là ánh mắt Trương Hằng chưa bao giờ kiên định như thế, không còn một chút bóng dáng nào của sự nhu nhược trước kia, giống như đây mới thật sự là hắn.

Đúng lúc này, từ phía xa chợt vang lên một loạt tiếng súng, Trương Hằng thoáng sửng sốt, cất bước chạy về phía đó. Vòng qua mấy ngã rẽ, hắn liền thấy Sở Hiên cùng Freddy đang đuổi theo Tề Đằng Nhất.

http://tieulun.hopto.org

-Freddy... Ngươi định là gì?

Trương Hằng vụt kéo cung, trường cung giương tròn như trăng rằm, mặc dù trên tay chỉ có một mũi tên, nhưng trên mũi tên này lại tràn ngập áp lực cường đại không gì sánh được

-Freddy... Ngươi đuổi theo đồng đội ta làm gì?

528. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (2)

Trương Hằng xuất hiện quá đột ngột, hơn nữa tiếng quát phẫn nộ của hắn cũng khiến sự chú ý của tất cả mọi người đều tập trung sang phía đó. Tề Đằng Nhất vừa nhìn thấy Trương Hằng lập tức ngẩn người, vẻ như đang suy nghĩ người vừa xuất hiện này là ai? Chỉ sau một hai giây, trong lòng hắn chợt máy động, vội hét lên:

- Trương Hằng, ngươi là Trương Hằng! Giúp ta! Mau giúp ta!

Trương Hằng nghe Tề Đằng Nhất nói vậy cũng ngạc nhiên, tại sao Tề Đằng Nhất phảng phất như không nhận ra hắn, hoặc có thể nói là chỉ vừa mới nhớ ra hắn như thế? Có điều giờ phút này Trương Hằng cũng không kịp nghĩ ngợi nhiều nữa, bởi vì vòng cổ long tinh của Tề Đằng Nhất có thể ngăn cản vũ khí công nghệ cao nhưng không thể ngăn cản chiếc găng tay gắn lưỡi dao của Freddy. Cảnh tượng trước mắt rõ ràng là Freddy đang giơ găng chuẩn bị giết Tề Đằng Nhất, hai người chỉ cách nhau vài bước, tối đa là một hai giây nữa, những lưỡi dao kia sẽ cắm vào lưng Tề Đằng Nhất.

-Cút mẹ ngươi đi!

Trương Hằng quát lớn, giữa hai tay mơ hồ lóe lên một luồng sáng, đến cả cây cung kim loại màu bạc cũng phản xạ luồng sáng này, tiếp đó phụ ma tiễn +4 hóa thành một tia sáng bắn ra. Trong khoảnh khắc đó, thời gian phảng phất như cũng dừng lại, chỉ có tia sáng kia lướt qua không trung, tiếp theo vai trái Freddy đã bị tia sáng bắn đứt, hơn nữa miệng vết thương còn không ngừng tan vỡ, dần dần Freddy đã biến thành bụi phấn tan vào trong gió. Tia sáng kia tiếp tục bắn vào một tòa nhà ở phía xa, chỉ một tia sáng nhỏ bé vậy mà có thể bắn sụp cả một mảng tường lớn. Đến tận lúc này, thời gian xung quanh mới như trở lại bình thường, những mảnh quần áo của Freddy cũng từ trên không rơi xuống.

Cường hãn, quá cường hãn, uy lực một mũi tên ánh sáng này không ngờ có thể sánh với điểm tuyến ma nhãn của Zero. Mặc dù còn không bằng được đặc tính hủy diệt bất cứ loại vòng bảo vệ nào của điểm tuyến ma nhãn, nhưng uy lực của phát tên ánh sáng này vòng bảo vệ bình thường cũng không ngăn cản nổi, dù là tốc độ, sức mạnh, độ chính xác, một tiễn này đều đạt tới trình độ đỉnh cao!

-Điện chi tiễn!

Huyết thống tinh linh của Trương Hằng tiến hóa, kỹ năng Phong chi tiễn cũng trở thành Điện chi tiễn, mũi tên bắn ra uy lực, tốc độ đều như lôi điện. Hơn nữa cũng không biết có phải vì Trương Hằng đã đột phá tâm linh hay không, mà sau khi bắn ra một tiễn này hắn không ngờ vẫn không trực tiếp gục ngã như trước mà vẫn miễn cưỡng giương cung, tay cầm sẵn hai mũi tên nhắm về phía Sở Hiên.

- Tề Đằng Nhất!

Trương Hằng gào lên, ánh mắt nhìn chằm chằm vào sở Hiên, vội vã nói:

- Rút cuộc đã xảy ra chuyện gì? Tại sao Sở Hiên cùng ác ma Freddy lại cùng nhau truy đuổi ngươi?

Tề Đằng Nhất đang vừa chạy vừa thở hồng hộc, sau khi Trương Hằng bắn ra một phát vừa rồi, Sở Hiên lại đứng yên tại chỗ, hắn im lặng giơ hai khẩu coilgun ra trước người, không hề động đậy. Tề Đằng Nhất trông thấy Sở Hiên không công kích nữa, hắn cũng trốn ra sau một cửa hàng rồi mới hô lên:

- Trương Hằng! Sở Hiên này là giả, Sở Hiên thực sự không thể bị Freddy kéo vào thế giới trong mơ này được. Vừa rồi Trịnh Xá đang định tấn công Sở Hiên, kết quả là chớp mắt đã biến mất không thấy đâu nữa... Đúng rồi, vừa rồi Freddy còn nói, sơ hở tâm linh của Trịnh Xá bị phá hoại càng nghiêm trọng, thực lực của Sở Hiên này lại càng mạnh, ngươi mau tấn công hắn đi!

http://tieulun.hopto.org

Trương Hằng lại thoáng chần chừ, bởi vì hắn không biết có nên tin tưởng những gì Tề Đằng Nhất nói hay không. Vừa rồi rõ ràng là Sở Hiên và Freddy cùng nhau tấn công Tề Đằng Nhất, nhưng ai mà biết đây có phải là sắp đặt của sở Hiên hay không? Đối với Trương Hằng đã cùng hợp tác với Sở Hiên nhiều lần mà nói, gã này là loại người đa trí như quỷ, nếu như nói có người có thể dùng mưu kế khiến Freddy gia nhập Trung Châu đội, Trương Hằng tin rằng chỉ Sở Hiên mới có khả năng đó.

Bất quá, tình huống tiếp theo lập tức khiến Trương Hằng không phải suy nghĩ nhiều nữa. Sở Hiên giơ hai khẩu coilgun ra trước người, vốn đang đứng yên đột nhiên hai tay bắt đầu chậm rãi dịch chuyển. Chỉ thấy hai khẩu coilgun nhắm vào Tề Đằng Nhất và Trương Hằng rồi hai tay sở Hiên bỗng chuyển động với tốc độ cực nhanh, nhất thời cả hai người đều bị đạn bắn trúng, trước mặt hai người cùng xuất hiện một tầng phòng hộ nửa trong suốt. Hơn thế nữa, tốc độ bắn cùng độ chính xác của Sở Hiên lại tăng cao, đây đã không còn lại cách bắn súng bình thường nữa, mà là kỹ năng mà chỉ Sở Hiên mới có thể tự học tập được... Phương pháp bắn Gunkata!

Trương Hằng và Tề Đằng Nhất đều bị bắn cho tối tăm mặt mũi. Trương Hằng thì còn đỡ, vòng cổ long tinh của hắn gần như hoàn hảo không hao tổn gì, còn Tề Đằng Nhất thì không chút nghĩ ngợi, trốn sang một cửa hàng bên cạnh, đồng thời gào lên:

- Trương Hằng, làm sao bây giờ? Sơ hở tâm linh của Trịnh Xá lại mở rộng rồi, cứ tiếp tục thế này, Sở Hiên hắn không phải sẽ sử dụng được cả tin niệm lực sao?

Trương Hằng nghe vậy cũng chột dạ, hắn không chỉ từng thấy qua uy lực của Gunkata cùng tín niệm lực Î»-drive khủng bố của Sở Hiên trong huấn luyện mà còn được nghe Trịnh Xá kể lại biểu hiện của Sở Hiên trong bộ phim Transformers. Giữa đám robot vô cùng mạnh mẽ như thế mà Sở Hiên vẫn có xông pha bắn giết, vậy thì lúc này muốn giết hắn cùng Tề Đằng Nhất cùng lắm chỉ mất chốc lát mà thôi, vì thế khi Sở Hiên một lần nữa bắn về phía hắn, Trương Hằng không còn chút chần chừ nào nữa, Bạo liệt tiễn hai mũi đã bắn thẳng vào Sở Hiên.

Giờ phút này, Sở Hiên chẳng những sử dụng Gunkata mà ánh mắt hắn cũng biến thành mờ mịt, vừa nhìn là biết đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa. Khi Bạo liệt tiễn hai mũi bắn ra, hai mũi tên vừa nhắm vào nhau, không ngờ đã bị viên đạn nhỏ như mũi kim của coilgun bắn trúng, bụp bụp hai tiếng, hai mũi tên chưa kịp va chạm đã bị bắn nát.

Sự ảo diệu của Gunkata là do lấy quỹ đạo hình tròn làm trung tâm, hướng di chuyển tay của Sở Hiên đã tính toán tất cả các vị trí có thể bị tấn công quanh người hắn, chỉ cần hắn không ngừng đổi hướng bắn, vậy thì tất cả các đòn công kích nhắm vào hắn đều sẽ bị đạn coilgun ngăn chặn trước. Trừ phi những công kích đó không sợ uy lực súng đạn hoặc là uy lực so với đạn coilgun còn mạnh hơn nhiều, nếu không chưa kịp tới gần Sở Hiên đã bị bắn nát rồi.

Trương Hằng thầm tặc lưỡi, hắn quay sang Tề Đằng Nhất quát:

- Tề Đằng Nhất! Ngươi chạy ra xa một chút! Ta ở đây tạm ngăn chặn hắn! Đúng rồi, trước khi Trịnh Xá biến mất có nói gì không?

Tề Đằng Nhất cũng nhanh trí, hắn chạy vọt ra sau cửa hàng, vừa chạy vừa hét:

- Trịnh Xá nói tính mạng của tất cả thành viên trong đội đều nằm trong tay ta, còn nói mức độ cường hóa thân thể ta còn mạnh hơn Freddy rất nhiều, muốn ta giết chết hắn...

Trong tiếng nói, Tề Đằng Nhất đã chạy càng lúc càng xa.

Trương Hằng cũng trốn sau một bức tường, chỉ là coilgun uy lực cực mạnh, sau khi xuyên qua tường vẫn bắn trúng người hắn, bất đắc dĩ Trương Hằng không còn biết làm gì hơn là nằm rạp xuống đất. Hắn cẩn thận suy nghĩ những gì mà Tề Đằng Nhất nói, một lúc sau mới khẽ lẩm bẩm:

- Ý hắn là phải giết chết tên Sở Hiên do ác ma biến thành này phải không? Sơ hở tâm linh của Trịnh Xá càng lớn, thực lực của hắn càng tiếp cận Sở Hiên thật sự? Có ý tứ... Cho ta năm phút nữa, đến lúc đó có thể sử dụng một lần Điện chi tiễn nữa, đến lúc đó, một tiễn có thể phân thắng bại!

Bên kia Tề Đằng Nhất ôm Lưu Úc chạy qua cửa hàng, hắn vừa chạy vừa lấy thuốc cầm máu ra, tiếp theo một tay ôm Lưu Úc, một tay phun thuốc. Làm như vậy, tốc độ chạy của hắn tự nhiên là càng lúc càng

http://tieulun.hopto.org

chậm, đúng lúc đó, trước mặt Tề Đằng Nhất đột nhiên hoa lên, không đợi hắn kịp phản ứng, ngực trái bỗng đau nhói, ngã nhào xuống đất, nằm lăn ra vỉa hè.

Ở cạnh lối rẽ mà hắn chạy qua, có một người đầu đội mũ đen, mình mặc áo kẻ đen trắng đang đứng. Bộ dạng đó chính là Freddy vừa bị Trương Hằng một tiễn bắn tan lúc nãy, chỉ có điều nhìn hắn giờ phút này hắn hoàn toàn không thương tổn. Chỉ thấy hắn hắn khẽ liếm vết máu trên tay, bật cười hung tợn bước về phía Tề Đằng Nhất. Vừa rồi hắn nhân lúc Tề Đằng Nhất chạy qua, vung tay đâm tới, năm lưỡi đao đều đâm ngập vào ngực Tề Đằng Nhất, lúc này cả Tề Đằng Nhất lẫn Lưu Úc đều ngã xuống đất. Ngực trái Tề Đằng Nhất mang năm vết thương sâu, cũng không biết là có bị thương đến trái tim hay không, chỉ thấy hắn ộc ra máu đen, căn bản không thể cử động được nữa.

Freddy cười châm chọc, nói:

- Thật là đáng tiếc, chỉ cần chủ thể của ta trong giấc mơ này không bị tiêu diệt, vậy thì ta có thể hồi sinh vô hạn. hơn nữa theo sơ hở tâm linh của Trịnh Xá càng lớn, số lượng của ta cũng càng lúc càng nhiều, sức mạnh có thể sử dụng tại thế giới trong mơ này cũng càng lớn, bây giờ ngươi còn chạy được nữa không? Ha ha ha...

Nói đạn, hắn khẽ búng tay, từ đầu đường đằng xa, một chiếc xe tải gắn đầy mũi nhọn xuất hiện, nhìn uy thế thật sự kinh khủng. Đừng nói là bị chiếc xe đó đâm thẳng trước mặt, có lẽ chỉ sượt qua thôi cũng mất nửa cái mạng rồi, mà lúc này, chiếc xe tải đang lao ầm ầm về phía Tề Đằng Nhất.

Tề Đằng Nhất liên tục nôn ra máu, những ý thức vẫn coi như tỉnh táo, chỉ có thể bất lực nhìn chiếc xe lao tới, tâm lý tuyệt vọng cùng cực...

Cái gì là Hiếu? Còn cái gì là Trung?

Vương Hiệp nhìn bài vị của mẹ khóc lớn, máu tươi trên trán chảy đầy mặt, giờ phút này trong lòng hắn đầy thống khổ và mê mang. Mê mang với sứ mệnh của bản thân, mê mang với tất cả những gì mình đã làm, thậm chí là bắt đầu mê mang với cả sự tồn tại của chính mình. Cho dù hắn biết nơi đây là thế giới trong mơ, cho dù hắn biết tất cả rất có thể chỉ là hư ảo, nhưng hắn vẫn cảm thấy mờ mịt... Bởi vì không cần biết là thật hay là giả, hắn đã bắt đầu nảy sinh dao động với niềm tin của mình, mặc cho bàn tay từ phía sau tới gần hắn cũng không hề nhận thấy....

-...Không đúng...

Những lưỡi dao phía sau đang đâm vào gáy Vương Hiệp, nhưng thân người hắn đột nhiên dịch sang một bên, lưỡi dao chỉ đâm trúng vai hắn, mà Freddy cũng tò mò hỏi:

- Cái gì không đúng?

-....Nam nhi quỳ gối vẫn anh hùng(*)... Ông nội ta là quân nhân, cha ta là quân nhân, ta cũng là quân nhân... Có lẽ không thể gặp mẹ lần cuối cùng, nhưng ta sẽ dùng những khoa học kỹ thuật, những kiến thức, sức mạnh đem về từ Chủ Thần không gian, đem những thứ đó đặt trước phần mộ của người, nói với người rằng, đứa con này đã không phụ sự kỳ vọng của người... Con của người cũng là đại anh hùng!

Vương Hiệp vụt xoay người lại, máu tươi trên trán vẫn chảy ròng ròng, cũng chảy vào trong mắt hắn... Đôi mắt đỏ ngầu như máu...

(*) Nam nhi nhất quỵ dã anh hùng: Câu chuyện về một người lính vận tải Tây Tạng, được tặng thưởng rất nhiều huân chương chiến công nhưng đến cả người vợ mất vì sản hậu, đứa con chết yểu mà cũng không kịp về gặp mặt lần cuối, anh ta quỳ trước mộ vợ con mình, nam nhi dù có quỳ gối vẫn là anh hùng.

529. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (3)

Lại nói Tề Đằng Nhất nằm dưới đất đã cảm thấy tuyệt vọng, mắt thấy chiếc xe càng lúc càng tới gần, mà hắn giờ phút này đến cả lăn người cũng không làm nổi, chỉ cần bị xe tải đâm trúng thì hắn chẳng còn lại được dù chỉ một đống thịt vụn, tình huống này đã là tuyệt cảnh.

http://tieulun.hopto.org

Khi chiếc xe còn cách hai người Tề Đằng Nhất sáu bảy chục mét, đột nhiên một đoàn plasma từ trên trời ập xuống, giống như một cột sét lớn bao trùm toàn bộ chiếc xe tải. Đến khi hai người Tề Đằng Nhất định thần lại, chiếc xe đã bị plasma hòa tan thành một vũng nước thép, cột sét uy lực vô cùng cũng đã biến mất, tại trường chỉ còn lại sức nóng khủng khiếp sau khi plasma bùng nổ.

Hai người Tề Đằng Nhất còn đang ngây ngốc nhìn sang phía đó, từ bên lề đường bỗng có một người bước ra, trên tay hắn còn xách theo một cái đầu đang không ngừng gào thét. Người đó cũng không để ý tới cái đầu đang kêu gào khủng khiếp kia, hắn bước tới cạnh hai người Tề Đằng Nhất rồi vung tay ném cái đầu đi, làm nó lăn long lóc tới cạnh chân Freddy, lúc này cái đầu vẫn còn bốc lên hơi khói, giống như là bị đốt cháy.

Vương Hiệp lạnh lùng nói:

- Freddy, ta từ cơn ác mộng ngươi ban cho trở về đây, tên khốn kiếp thích đùa bỡn tâm trí người khác này... Ngươi còn muốn đùa bỡn nhân tâm đến mức nào nữa?

Nói đoạn, hắn hét lớn, hai tay liên tục huy động yêu lực, quanh người hắp lập tức xuất hiện rất nhiều khối thuốc nổ hình cầu nhỏ có mọc hai cánh dơi. Trên những khối cầu này còn có hai cánh tay nhỏ bé, mỗi chiếc đều ôm một quả lựu đạn plasma, Freddy ở đằng xa gào lên, còn chưa kịp chạy trốn, những khối cầu thuốc nổ đã bao vây khắp bốn phương tám hướng xung quanh hắn, tiếp đó plasma tràn ra....

Vương Hiệp mặc dù phẫn nộ đến cực điểm nhưng coi như vẫn còn chút lý trí, khi thuốc nổ do yêu lực tạo ra vây chết Freddy, hắn đã xốc hai người Tề Đằng Nhất dậy, quay người chạy ra xa. Vừa bước được mấy bước, từ phía sau đã ùa tới một luồng khí nóng, luồng khí nóng đó lướt qua lưng ba người, Vương Hiệp chỉ cảm thấy cả đầu tóc như sắp bốc cháy. Sau khi chạy được hơn trăm mét, ba người mới quay đầu lại nhìn, chỗ bị plasma bao trùm đã bị thiêu thành một hố lớn, rộng hơn hai mươi mét, Freddy càng bị đốt cháy đến cả tro bụi cũng không còn.

"Lợi hại!"

Tề Đằng Nhất cùng Lưu Úc đều âm thầm líu lưỡi. Vương Hiệp trong Trung Châu đội không hề nổi bật, thậm chí có thể nói là gần như không có gì đáng để ý, ai mà biết được sức mạnh của hắn lại lớn đến vậy. Khi lựu đạn plasma bùng nổ, điện quang trùng thiên, nếu chỉ riêng uy thế thì thậm chí mấy người Trịnh Xá cũng không bì được, loáng cái đã thiêu cháy Freddy không còn chút tro than nào, nếu được hắn hộ vệ bên cạnh, hai người cơ bản có thể coi là an toàn.

Nhưng Vương Hiệp vừa chạy, bước chân vừa bắt đầu tập tễnh, sau khi chạy dược hai ba trăm mét, hắn cuối cùng cũng dừng lại thở hồng hộc. Tuy vậy hắn vẫn lập tức lấy thuốc cần máu ra , vội vàng phun cho hai người, sau khi xong xuôi, Vương Hiệp rút cuộc cũng ngồi phịch xuống đất. Nhìn bộ dạng hắn lúc này giống như vừa chạy marathon suốt mấy chục km, toàn thân hư thoát cơ hồ sắp ngất đi.

Lúc này vẫn nguy cơ trùng trùng, mặc dù Vương Hiệp còn rất suy yếu nhưng hắn vẫn lập tức hỏi tình huống hiện tại. Tề Đằng Nhất cũng rất may mắn, ngực trái bị năm lưỡi dao đâm trúng vậy mà lại không làm bị thương đến trái tim, mặc dù trong lúc nói không ngừng ho ra máu tươi nhưng hắn dù sao cũng còn chưa chết, cũng bắt đầu kể lại mọi chuyện từ sau khi Vương Hiệp biến mất.

-....Chính là như vậy, vừa rồi Trương Hằng cầm chân Sở Hiên, ta mới đưa Lưu Úc chạy tới đây. Ai mà biết Freddy không hề buông tha cho bọn ta, chỉ cần tên Sở Hiên giả đó không chét, vậy thì hắn có thể hồi sinh vô hạn. Hơn thế nữa, theo sơ hở tâm linh của Trịnh Xá càng lớn, sức mạnh của hắn sẽ càng cao, số lượng cũng càng nhiều, có vẻ thực lực của tên Sở Hiên giả kia cũng biến thành gần như tương tự Sở Hiên trong thế giới hiện thực. Cứ tiếp tục như vậy, chúng ta không biết sẽ phải đối mặt với bao nhiêu ác ma Freddy nữa đây.

Tề Đằng Nhất vừa thở dốc vừa nói.

Vương Hiệp thoáng trầm ngâm rồi nói:

- Các ngươi tìm chỗ trốn đi, nhớ kỹ không được chạy loạn, ta đi trợ giúp Trương Hằng tiêu diệt tên Sở Hiên giả đó. Nếu đúng là thực lực hắn tương đương với Sở Hiên thật sự thì một khi sử dụng tín niệm lực, chính là lúc chúng ta chết hết, vì vậy cho dù thế nào đi nữa cũng phải tiêu diệt Sở Hiên giả trước lúc đó...

Nói đoạn, hắn dợm chân dứng dậy.

http://tieulun.hopto.org

-Không thể đi...

Lưu Úc đột nhiên tóm chặt lấy góc áo Vương Hiệp, nói:

-Hai người bọn em sống sót cũng là mấu chốt... Nếu nơi đây là trong mơ vậy thì giấc mơ nhất định phải có người ngủ mới có thể tiếp tục duy trì. Hơn nữa, nơi đây là thế giới trong mơ an toàn, ngoài hai người bọn em ra, tất cả những người khác đều bị kéo vào thế giới trong mơ tuyệt cảnh, nếu em và Tề đại ca chết trong thế giới này thì hai điểm nút cuối cùng để duy trì thế giới trong mơ an toàn cũng sẽ biến mất, mọi người cũng thể tỉnh lại được nữa!

Vương Hiệp cùng Tề Đằng Nhất đưa mắt nhìn nhau, đồng thanh hỏi:

- Thật sao?

-Tám phần là thật.

Lưu Úc không hề lỏng tay, tiếp tục nói:

-Em đã nói mình đã đọc rất nhiều truyện đúng không? Do luôn bị nhốt trong nhà hết sức buồn chán nên em tìm mua đủ loại sách thượng vàng hạ cám về nhà, trong đó cũng có vài cuốn liên quan đến giấc mơ của con người. Ví dụ như nếu như một giấc mơ chân thực đến mức anh không thể phân biệt nổi giấc mơ và sự thật khi anh chết trong mơ, ở ngoài đời cũng sẽ tử vong, ngoài ra còn có... Nằm mơ cần có hai điều, một là người ngủ mơ, hai là thông tin gây ra giấc mơ. Nếu như tên Sở Hiên giả này là do Freddy biến thành, vậy thì hắn chính là thông tin gây ra giấc mơ này, vì thế khi khi tất cả mọi người đều trải qua thế giới trong mơ tuyệt cảnh, em cùng Tề Đằng Nhất đại ca chính là chỗ dựa duy nhất của thế giới trong mơ này.

Vương Hiệp cùng Tề Đằng Nhất đều có chút bất ngờ nhìn gã thiếu niên này, có điều họ vẫn làm cùng một việc, mỗi người xốc một tay Lưu Úc, dẫn hắn chạy sâu vào trong con đường.

-Tuy có nhiều chỗ bọn ta không thể hiểu nổi... Nhưng khi cậu nói những chuyện này, thần thái có vẻ rất giống Sở Hiên với Tiêu Hoành Luật khi giải thích cho bọn ta, vì thế, cho dù thế nào thì... bọn ta cứ tin tưởng cậu vậy.

Vương Hiệp vừa chạy vừa nói, Tề Đằng Nhất ở bên cạnh cũng gật gật đầu.

Lưu Úc ngạc nhiên nhìn hai người, hắn tựa hồ không hiểu tại sao hai người này bỗng dưng lại tin lời hắn nói. Bất quá, vậy cũng tốt, ít nhất là cái mạng nhỏ của hắn và Tề Đằng Nhất tạm thời được bảo đảm, nhưng hắn vẫn tò mò hỏi:

- Tề Đằng Nhất đại ca, vết thương trên ngực anh không sao chứ? Lúc trước có vẻ bị đâm rất sâu...

Tề Đằng Nhất ho khan mấy tiếng nhưng không tiếp tục phun máu nữa, hắn cười khổ đáp:

- Không lâu nữa cậu cũng có thể giống như ta, chỉ cần quay lại Chủ Thần không gian là có thể dùng long huyết một lần, nó có thể giúp tố chất thân thể cậu mạnh hơn gấp đôi người bình thường, hơn nữa sức hồi phục cũng trở nên rất biến thái.... Tất nhiên là không được đến mức quái thai như Trịnh Xá....

Lưu Úc gật gật đầu rồi lại tò mò hỏi:

- Vậy thì vị đại ca kia đâu? Người tên là Trương Hằng ấy, anh ấy cũng dùng qua long huyết phải không? Có thể đánh bại Sở Hiên không?

Vương Hiệp và Tề Đằng Nhất lại lập tức cùng cười khổ, đưa mắt nhìn nhau không biết nói gì, một lúc lâu sau Vương Hiệp mới lên tiếng:

- Nếu thật sự đúng như Freddy nói, một khi sơ hở tâm linh của Trịnh Xá mở rộng hết mức, để thực lực của tên Sở Hiên giả này giống như hệt như Sở Hiên thật, đến lúc đó bọn ta thật sự không tự tin có thể đánh bại nổi hắn... Kể cả Sở Hiên không sử dụng trí tuệ của hắn đi nữa thì thực lực cũng thâm sâu khôn lường.

-Trương Hằng... Tính mạng của mọi người đều trông cậy vào ngươi đấy...

Mở một phía khác, Trương Hằng tuyệt đối không hề nghĩ như vậy, hắn lúc này đơn giản là đến cả cái mạng mình cũng khó giữ, còn nói gì tới bảo vệ tính mạng người khác nữa?

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, dù là tốc độ, sức mạnh hay khả năng phản ứng, tất cả tố chất thân thể đều vượt qua Trương Hằng, ngoài ra Gunkata của hắn một khi sử dũng cũng là liên miên bất tuyệt, bắn cho vòng bảo vệ của Trương Hằng rung động liên tục. Về phần Trương Hằng thì Bạo liệt tiễn hai mũi, thậm chí là ba mũi đều chưa tới gần Sở Hiên đã bị bắn nát, mà mấy lần hắn sử dụng kỹ năng bắn trên diện rộng của cây cung màu bạc lại đều bị Sở Hiên tránh được, dần dần hắn chỉ có chịu bị bắn, căn bản không có cơ hội trả đòn.

"Còn hơn ba phút nữa sẽ có thể dùng Điện chi tiễn. Tin rằng uy lực của Điện chi tiễn sẽ giết được tên Sở Hiên giả này ngay lập tức... Chỉ có điều, từ trước đến nay hắn luôn chỉ biểu hiện năng lực ở phương diện trí tuệ, không ngờ sức chiến đấu của hắn lại khủng bố đến thế này, đây mới đúng là thực lực của Sở Hiên trong hiện thực sao? Hắn thậm chí còn chưa dùng tới tín niệm lực Î»-drive..."

Có lẽ khi ở bên cạnh mình thì không cảm thấy có gì lợi hại, nhưng một khi biến thành kẻ địch, đến lúc đó mới biết, đồng đội mình hóa ra cũng mạnh đến thế...

Trương Hằng đã bị Sở Hiên bức ra ngoài đường, vòng cổ long tinh của hắn đã sắp tiêu hao hết năng lượng, bất đắc dĩ hắn chỉ có thể chạy vào một ngõ nhỏ, tìm thấy cửa sau của một căn nhà liền trực tiếp tiến vào. Vào đến nơi hắn mới phát hiện đây là phía sau của một quán bar, tuy vậy hắn cũng chẳng dám nghĩ ngợi nhiều, tiếp tục chạy về phía cửa chính. Nhưng Trương Hằng vừa mở cửa ra, đập vào mắt đã là hai họng súng đen ngòm chĩa thẳng tới, Sở Hiên đang đứng trước mặt hắn, mà vòng cổ long tinh có lẽ đã không ngăn được nổi mấy phát đạn nữa... Tất cả đã kết thúc...

Khi Trình Khiếu nhìn thấy cô gái mà hắn yêu đi cùng một người đàn ông rời khỏi quán bar, hắn tức giận điên cuồng chạy ra ngoài. Chát một tiếng, cánh cửa ra vào bị Trình Khiếu một cước đá vụn, nhưng hai người kia đã ở cách hắn rất xa, Trình Khiếu chỉ có thể trơ mắt nhìn người hắn yêu thương biến mất, hơn nữa còn là một kỹ nữ bị người khác kéo đi, hắn không thể làm được gì...

-Đừng có bố láo...

-Freddy, ngươi biết tại sao ta đuổi ra không? Là bởi vì nghe người khác gọi cô ấy là gái mà tức giận? Hay là nhìn thấy cố ấy bị kẻ khác kéo đi mà hoảng loạn, kích động? Đừng đùa với ta! Ta đến là để giết ngươi, ngoài ra còn muốn nói cho ngươi một chân lý!

Trịnh Xá cao giọng quát lớn:

- Ta thừa nhận ta rất háo sắc, cho nên chuyện khó tiếp nhận nhất là cô gái mà ta yêu phản bội lại ta, dù là về tâm lý hay thể xác! Đó đúng là nhược điểm lớn nhất trong tâm linh ta, nhưng mà...

-Sở dĩ tình yêu có thể tồn tại chính là vì có tin tưởng! Freddy! Ngươi cho rằng dùng ảo ảnh như vậy có thể lừa được ta? Khiến ta hoài nghi cô ấy thành kỹ nữ, căm giận cô ấy thất thân, thậm chí vì phẫn nộ mà làm thương tổn cô ấy sao? Đừng có đùa với ta!

-Tình yêu của ta, nguyện dùng tính mạng mình để tin tưởng!

530. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (4)

Trương Hằng thở dài nhìn họng súng đen ngòm trước mắt, hắn cười khổ nói:

- Lúc trước mặt dù rất sợ chết nhưng trong lòng kỳ thật lại rất muốn chết... Bây giờ không sợ chết, nhưng trong lòng lại không hề muốn chết, có phải là rất mẫu thuẫn không?

Nói đoạn, Trương Hằng cười khổ nhắm mắt lại.

Tên Sở Hiên giả này quả là làm y như thật, hắn không nói một tiếng khẽ nâng súng lên, đang định siết cò thì đột nhiên một người từ trong hư không xuất hiện giữa hắn và Trương Hằng. Người đó xuất hiện vô cùng đột ngột, không hề có dấu hiệu báo trước, khiến cho Trương Hằng cùng Sở Hiên đều sững sờ, mà bản thân người đó cũng ngẩn ra, tiếp theo Sở Hiên theo quán tính siết cò súng.

http://tieulun.hopto.org

Một loạt đạn bắn bụp bụp vào mặt người kia, nhưng cảnh tượng đầu óc tan nát lại không hề xuất hiện như tưởng tượng. Trên mặt người đó xuất hiện một tầng rung động, giống như vòng bảo vệ, ngăn cản tất cả đạn coilgun ở ngoài.

Người xuất hiện chính là Trình Khiếu, hắn vội vàng hét lên:

- Sở Hiên, ngươi điên rồi à? Ta là Trình Khiếu! Ngươi không nhớ hình dạng ta nữa sao? Ta là Trình Khiếu!

Trương Hằng thấy Trình vừa nói vừa định né sang bên, hắn cũng hoảng sợ lập tức gào lên:

- Trình Khiếu! Không được loạn động! Vòng cổ long tinh của ta hết năng lượng rồi! Đúng rồi, tên Sở Hiên này là giả, hắn không phải Sở Hiên thật sự, hắn do Freddy phục chế ra từ ý thức Trịnh Xá!

Trong lúc nói, từ trước mặt Trình Khiếu đã có nhiều viên đạn lọt qua, Trương Hằng lập túc bị bắn trúng mấy phát, vòng bảo vệ rung động muốn vỡ, hắn hoảng hốt né ra sau lưng Trình Khiếu. Trình Khiếu bấy giờ mới kịp phản ứng, vội vã hất nòng súng của Sở hiên ra, nhưng trước khi biết rõ sự tình hắn tuyệt không tấn công Sở Hiên.

Phản ứng của Sở Hiên lại vượt ngoài dự đoán của Trình Khiếu, trong nháy mắt khi Trình Khiếu đẩy nỏng súng, cổ tay Sở Hiên một vặn một đẩy, cánh tay cong lại đập thẳng vào thái dương Trình Khiếu, tiếp đó nhả đạn một tràng. Mặc dù Trình Khiếu có vòng bảo vệ chống đỡ nhưng lực đạn coilgun bắn vào vòng bảo vệ vẫn đẩy hắn ngã nhào sang bên, mà nhân cơ hội đó, hai khẩu súng của Sở Hiên lại chĩa vào Trương Hằng.

Trương Hằng thầm than khổ, Gunkata của Sở Hiên dù trong cận chiến cũng quá lợi hại, đến cả Trình Khiếu biết võ thuật cũng không ngăn nổi hắn. Mắt thấy hai họng súng đoạt mạng sắp bắn tới, không ngờ rằng Trình Khiếu đang nằm dưới đất chợt vụt dậy. Trong khoảnh khắc hắn ngã xuống đã mở cơ nhân tỏa, tiếp đó chỉ thấy một tay hắn chống xuống đất, cả người xoay bật lên, rồi trở tay đấm một quyền vào bụng Sở hiên, không dừng lại, hai tay Trình Khiếu luân phiên đánh tới, Sở Hiên không ngờ không có đến cơ hội để thở hắt ra.

-Không sai! Hắn không phải Sở Hiên, Gunkata của Sở Hiên mạnh hơn hắn nhiều!

Trình Khiếu vừa đáng vừa quát.

Trương Hằng lại nghĩ thầm, bây giờ đã lợi hại đến thế này rồi, vậy thì Gunkata của Sở Hiên thật sự còn mạnh đến mức nào nữa chứ? Hắn chưa kịp hỏi đã bị Trình Khiếu đá văng vào trong quán, dù một cước này Trình Khiếu đã khống chế lực đạo nhưng cũng đá cho Trương Hằng thiếu chút nữa thì nôn mật xanh mật vàng. Có điều, tiếp theo hắn lập tức cảm tạ Trình Khiếu, bởi vì từ bên ngoài quán vang lên một tràng tiếng súng, cửa ra vào cùng vách kích của quán bar đã bị bắn nát vụn. Trương Hằng trộm nhìn ra ngoài, chỉ thấy Trình Khiếu không ngừng dùng tay đánh vào người sở Hiên, còn Sở Hiên lại linh hoạt dùng nòng súng ngăn cản nắm tay Trình Khiếu. Mỗi lần nắm đấm của Trình Khiếu đánh tới, Sở Hiên lại khải hỏa bắn văng nắm tay đi, nhất thời Trình Khiếu không ngờ không thể đánh trúng Sở Hiên một phát nào, ngược lại vòng bảo vệ trên người hắn đã bị bắn rất nhiều.

Trong lòng Trình Khiếu cũng âm thầm kêu khổ, hắn đúng là có học võ từ nhỏ, nhưng so với võ thuật, hắn lại cảm thấy hứng thú hơn với y thuật vả cổ thuật của gia tộc, vì thế không hề học được những loại võ công cao thâm nhất, kể cả quyền thuật mà hắn thành thạo nhất cũng chỉ học có một loại quyền pháp cao thâm mà thôi.

"Ta nhớ Sở Hiên từng nói, Gunkata của hắn là căn cứ vào vô số tài liệu phương pháp bắn và giao đấu cận chiến, tính toát tất cả các phương hướng có thể công kích xung quanh cơ thể. Nói cách khác, hoặc là dùng phương hướng không công kích để tấn công hắn, nhưng vậy sẽ không thể gây tổn thương gì được cho hắn, hoặc là tấn công vào điểm trí mạng của hắn, dùng tốc độ, sức mạnh để đột phá phòng ngự của Gunkata!"

Nghĩ tới đây, Trình Khiếu lập tức không chần chừ nữa, dưới chân dùng sức đạp mạnh vào Sở Hiên, sau đó mượn lực đạn của coilgun, bay ngược vào trong quán bar. Còn đang ở giữa không trung, hắn đã đeo găng tay ma pháp truyền thuyết cấp B vào, trong nháy mắt trước khi chạm đất, hai chân giậm mạnh lên quầy, một lần nữa phóng ra ngoài.

-Hồn viên Thái Cực quyền!

http://tieulun.hopto.org

Trình Khiếu liều mạng phóng tới chỗ Sở Hiên, cuối cùng cũng vọt đến trước mặt Sở Hiên chỉ trong khoảnh khắc trước khi Sở Hiên tiến vào trong quán. Tiếp đó, bước chân hắn vặn vẹo theo một góc độ kỳ lạ, giống kiểu đi của Charlot trong phim đen trắng, một chặn một xoay, thoáng cái đã vòng sang bên cạnh Sở Hiên rồi vung quyền đánh vào vai Sở Hiên. Tốc độ cùng sức mạnh của quyền này đều mạnh hơn những đòn công kích trước rất nhiều, bốp một tiếng đã đánh trúng vai Sở Hiên trước khi coilgun kịp chặn lại. Trình Khiếu thầm hô tốt, tiếp đó hai tay, hai vai, hai chân không ngừng chuyển động, giống như dính sát vào người Sở Hiên, tuyệt đối không cách hắn quá ba mươi phân. Một loạt cú đấm như cuồng phong cuốn tới, hai người giao đấu giống như đang xoay tròn quanh nhau, nói thì chậm, diễn ra thì nhanh, cú đánh cuối cùng của Trình Khiếu đấm thẳng vào cằm Sở Hiên, đẩy văng hắn ra khỏi quán bar.

-Tốt!

Trương Hằng quát lớn, nâng cây cùng kim loại màu bạc, đang định chạy ra ngoài, không ngờ Trình Khiếu bỗng thở hồng hộc tóm lấy vai hắn, kéo hắn chạy khỏi chỗ đó.

Trương Hằng vừa chạy vừa ngạc nhiên hỏi:

- Làm gì vậy? Nhân lúc hắn ngã cho hắn một mũi tên chứ.

Trình Khiếu lập tức cười khổ, giơ tay phải lên cho Trương Hằng xem, bàn tay đó không ngờ đã tróc da rách thịt, giống như là Trình Khiếu vừa đấm mạnh vào một tấm thép. Nhưng vậy cũng không đúng, cho dù là đấm vào sắt thép thì với tố chất thân thể của Trình Khiếu cũng đâu thể khiến nắm tay bị thương nặng như vậy được?

Trương Hằng lập tức kỳ quái nhìn hắn, Trình Khiếu bấy giờ mới nói:

- Phát cuối cùng có cảm giác rất không thích hợp... Đúng vậy, giống như là một vòng bảo vệ đánh như thế nào cũng thể phá vỡ, hoặc là thứ gì đó tương tự. Hắn đã có tín niệm lực rồi, mặc dù còn chưa hoàn hảo nhưng hắn chắc chắn đã bắt đầu có thể sử dụng tín niệm lực...

Lúc này, hai người đã từ cửa sau chạy ra khỏi quán bar, từ phía sau bỗng truyền đến một làn sóng kỳ dị, rồi cả căn nhà đổ sụp xuống. Nếu hai người chạy chậm một chút thôi là chắc chắn sẽ bị chôn vùi dưới đống đổ nát đó.

-Con mẹ nó, uy lực sao mạnh thế này? Trước đây luôn không cảm thấy tên biến thái này có gì mạnh cả... Không ngờ đến khi thành kẻ địch, hắn lại mạnh đến mức này...

Trương Hằng cùng Trình Khiếu đều líu cả lưỡi, hai người đưa mắt nhìn nhau một cái rồi gần như làm cùng một động tác, chạy. Cả hai đều không muốn, cũng không dám đối mặt với Sở Hiên nữa.

-Trương Hằng! Phong chi tiễn đâu? Bắn chết tên biến thái ấy đi. Không kiếp, ngoan ngoãn làm quân sư không làm, biến thành cái gì robot hình người thế này...

Trình Khiếu vừa chạy vừa gào lên.

Trương Hằng thầm tính toán rồi vội vàng nói:

- Không phải Phong chi tiễn, ta đã có thể sử dụng được Điện chi tiễn còn mạnh hơn, còn hơn hai phút nữa... Ta cũng đâu có muốn chết!

-Hơn hai phút nữa?

-Chúng ta còn kiên trì được hơn hai phút nữa sao?

Trương Hằng và Trình Khiếu có thể kiên trì được hơn hai phút nữa hay không, việc này đến cả bản thân họ cũng không biết. Có điều, ở bên kia, ba người Vương Hiệp trên thực tế đừng nói đến hơn hai phút, bọn họ sợ rằng không thể chịu thêm nổi ba mươi giây nữa.

Thực lực ác ma Freddy có vẻ càng lúc càng mạnh, sau khi Trương Hằng cũng Vương Hiệp mỗi người giết hắn một lần, chưa tới mười phút sau, ở trên đường phía xa ba người Vương Hiệp, Tề Đằng Nhất, Lưu Úc truyền tới tiếng động cơ xe, cả ba đều có thể nghe thấy rõ ràng. Khi tiếng xe càng lúc càng tới gần, bọn họ rút cuộc cũng nhìn rõ là loại xe nào, đó đâu phải ô tô gì, rõ ràng là loại xe phá dỡ chuyên dụng, ở phía

http://tieulun.hopto.org

trước có gắn một khối cầu sắt lớn để phá hủy nhà cửa. Ba chiếc xe như vậy nối đuôi nhau tiến tới, trên mỗi xe lại có một tên Freddy đang ngồi, hơn nữa tên đi đầu còn thò ra khỏi cửa xe, cười lên điên cuồng.

Tề Đằng Nhất và Lưu Úc đồng thời nhìn sang Vương Hiệp, Vương Hiệp thì lập tức hét lên:

- Mau chạy đi, yêu lực của ta vừa rồi đã dùng gần hết rồi. Ta chỉ hoán đổi thuộc tính Tạc đạn chi phối giả cấp thấp nhất, yêu lực vốn đã rất ít, lúc nãy nhìn thấy Freddy nên tâm tình kích động, kết quả là láng cái đã dùng hết yêu lực. Nếu muốn khôi phục lại thì cũng cần ít nhất là một hai phút nữa, mau chạy đi!

Dứt lời, hắn đã xốc Lưu Úc dậy chạy đi, Tề Đằng Nhất hơi ngẩn người rồi cũng theo sau, ba người cùng trốn vào trong những con ngõ nhỏ vắng vẻ.

Do bị ba chiếc xe lớn truy đuổi nên ba người làm sao dám chạy ở trên đường lớn, cứ chui vào những ngõ ngách nhỏ, sau lưng cũng lập tức vang lên tiếng nhà cửa đổ vỡ. Ba chiếc xe cũng thật hung hăng, không ngờ lại xông thẳng vào con ngõ đuổi theo, trên đường đi gặp nhà phá nhà, gặp phòng đập phòng, mặc dù tốc độ đúng là có giảm xuống như vẫn truy đuổi gắt gao sau lưng ba người, khiến họ căn bản không dám dừng lại, chỉ có thể không ngừng chạy tới trước.

Nhưng khiến cho ba người kỳ quái là, họ rõ ràng chạy về phía khu vực phồn hoa nhất của thị trấn, địa hình ở đó phức tạp hơn, nhà cửa cũng dày đặc, to lớn hơn, nhưng sao họ càng chạy, nhà cửa xung quanh lại càng thưa thớt? Mắt thấy khung cảnh dần dần trở nên trống trải, ba người đưa mắt nhìn nhau rồi cũng chỉ biết tăng tốc chạy tới trước, giờ phút này quay đầu lại thuần túy là tự tìm đường chết, cũng chỉ có một con đường tối đen trước mắt, biện pháp sống sót duy nhất là tiếp tục chạy nhanh hơn nữa.

-Không đúng, đây là khu vực phụ cận biện thự của chúng ta... Xung quanh đây ngoài biệt thự ra thì đều là đất trống!

Vương Hiệp đang chạy bỗng kêu lên.

Hai người kia bấy giờ mới nhìn rõ hoàn cảnh xung quanh, ở cách đó không xa chính là biệt thự nơi họ ở, cũng không biết Freddy rút cuộc là dùng cách nào, không ngờ có thể kéo họ trở về gận biệt thự, tại đây họ căn bản không có nơi nào để trốn tránh.

Ba chiếc xe phía sau đã càng lúc càng tới gần, chỗ trốn duy nhất của ba người chỉ có biệt thự cách đó không xa, mặc dù biết rõ là sau khi vào biệt thự sẽ không còn khu vực rộng rãi để họ chạy trốn nữa, nhưng ba chiếc xe lớn vẫn không ngừng ép tới, họ cũng chỉ biết chạy về phía biệt thự. Nhưng không hiểu tại sao, tốc độ của loại xe này vậy mà lại không thua kém tốc độ ô tô cỡ nhỏ bao nhiêu, dần dần, ba chiếc xe đã chỉ còn cách ba người hơn hai mươi mét, chiếc đi đầu đã vung quả cầu sắt khổng lồ, chuẩn bị đập xuống...

531. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (5)

Khi ba người Vương Hiệp đang gặp nguy hiểm thì cuộc đấu giữa Triệu Anh Không và Triệu Chuế Không lại có chuyển biến mới.

Thế giới trong mơ an toàn và thế giới trong mơ tuyệt cảnh kỳ thật đều chỉ là một giấc mơ mà thôi. Tại thế giới trong mơ tuyệt cảnh, nếu như ngươi có thể nhìn xuyên được giấc mộng này, cũng tức là đại não cho rằng chân thật nhưng lại bị ngươi nhìn thấu chân diện mục, vậy thì ngươi có thể tự thoát khỏi giấc mơ này trong nháy mắt, hoặc có thể ngược lại khống chế giấc mơ này, đến lúc đó Freddy cũng chỉ nằm trong lòng bàn tay ngươi, mặc cho ngươi xử lý.

Chỉ là người có thể làm đến mức đó có lẽ đã không thể gọi là con người nữa rồi, vì thế nếu là con người, vậy thì một biện pháp để thoát khỏi thế giới trong mư tuyệt cảnh chính là nhìn xuyên được sơ hở tâm linh của mình, cũng có thể gọi là khắc phục tâm ma. Nếu như khắc phục được, vậy thì có thể thoát ra ngay lập tức, ở bên ngoài cũng chỉ mới qua chốc lát mà thôi, nếu như không thể nhìn xuyên được, vậy thì chỉ có thể vĩnh viễn trầm luân trong đó, vô cùng vô tận, tới khi nào thân thể tử vong mới thôi.

Triệu Anh Không giờ phút này chính là đang lâm vào tâm ma như vậy, mà tâm ma của nàng chính là người mà trong hiện thực nàng không thể bỏ qua được nhất, Triệu Chuế không, cũng là chuyện mà nàng vĩnh viễn không thể từ bỏ được, Triệu Chuế Không giết chết bạn bè thời thơ ấu của họ. Không cần biết là hắn

http://tieulun.hopto.org

có khổ tâm hay không, không cần biết chân tướng sự việc là thế nào, sai lầm đã phạm phải, cho dù có khổ tâm thì cũng làm sao? Những người bạn đó dù thế nào cũng không thể sống lại được nữa...

Triệu Anh Không mang tâm tình mâu thuẫn như vậy chiến đấu với Triệu Chuế Không. Tình yêu thầm kín trước kia đã hóa thành thù hận, nhưng trong thù hận lại mang theo do dự khó tả, với tình trạng của nàng hiện tại, trận chiến này không đánh cũng bại. Càng huống chi thực lực của đối phương vượt xa nàng, chiến đấu một lúc, trên người nàng đã mang đầy vết thương, hơn nữa cứ tiếp tục thế này, ý chí tâm thần của nàng cũng sẽ vĩnh viễn chìm đắm tại nơi này, không có cách nào thoát thân nữa.

Triệu Anh Không vung thanh trọng kiếm hai tay chém thẳng vào Triệu Chuế Không, nhưng không biết từ khi nào, đã có một sợi dây kim loại cực nhỏ chắn ngang, nhát kiếm này chém xuống chỉ bắn ra mấy đốm hoa lửa. Tiếp đó, Triệu Chuế Không nhân lúc thế kiếm lực đạo giảm mạnh, vung chỉ khẽ búng vào sống kiếm, một luồng sức mạnh cực lớn lập tức truyền tới hai tay Triệu Anh Không. Cảnh giới nhập vi chính là như vậy, người đạt tới cảnh giới này có thể đem toàn bộ sức mạnh tập trung vào một kích, không lọt ra ngoài chút nào, thậm chí còn có thể thoáng khống chế phương hướng của luồng sức mạnh này, chính vì thế nếu như người chưa đạt tới cảnh giới nhập vi muốn cận chiến với người đã đạt tới cảnh giới này thì việc đầu tiên phải làm là hãy chuẩn bị tinh thần bị giết ngay tức khắc đi.

Có điều thực lực của Triệu Anh Không dù sao cũng không kém, lại đang mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, khi lực đạo cực lớn truyền vào hai tay, nàng thoáng cái đã đâm kiếm xuống đất, triệt tiêu luồng sức mạnh đó. Nhưng cho dù như vậy thì hai tay Triệu Anh Không vẫn cảm thấy vừa đau đớn vừa tê bại.

Từ sau khi bắt đầu giao chiến, Triệu Chuế Không cũng không nói gì nữa, chỉ có khuôn mặt mang đầy vẻ cười cợt khó diễn tả, mặc dù nhìn nụ cười rất thân thiết, nhưng đôi mắt hắn lại lạnh lẽo như băng, khiến cho người khác nhìn qua không khỏi run bần bật. Tuy nhiên công kích của hắn lại không được sắc bén và khủng bố như Triệu Chuế Không thật sự, mặc dù ngăn cản đòn tấn công của Triệu Anh Không có vẻ rất ung dung nhẹ nhàng nhưng cũng chỉ như vậy mà thôi, nếu Triệu Chuế Không thật sự, sợ rằng đã sớm đánh cho Triệu Anh Không vô lực hoàn thủ rồi.

-Thật đúng là ngu xuẩn, thân là một thích khách, không ngờ lại đi sử dụng trọng kiếm hai tay của chiến sỹ, hơn nữa còn là trường kiếm kiểu trung cổ của phương Tây... Muội thật sự là thiên tài ám sát trong trí nhớ của ta sao? Thật sự là Triệu Anh Không ngay từ nhỏ đã mạnh mẽ hơn tất cả mọi người sao?

Triệu Chuế Không lại búng chỉ hất văng trọng kiếm, cũng không hiểu có phải ảo giác của nàng hay không mà Triệu Anh Không luôn cảm thấy người trước mặt mình đang càng đánh càng mạnh, hơn nữa theo thời gian trôi qua, mức độ mạnh lên của hắn còn đang gia tăng, thậm chí còn bắt đầu lắm lời hơn.

-Muội biết không? Tiểu biểu muội của ta, ngay từ nhỏ muội đã lôi cuốn tất cả ánh mắt của ta, sự tồn tại của muội đối với ta mà nói, phảng phất như sao trời... Không là mặt trời tỏa đầy ánh sáng, muội là quả táo nhỏ của ta... Bảo vệ muội từ từ lớn lên, trưởng thành, sau đó hái xuống, muội có biết không? Muội là kỳ tài trăm năm khó khặp của gia tộc thích khách, thực lực của muội vượt quá tưởng tượng của tất cả mọi người bọn ta, lại thêm vóc dáng đồng nhan cự nhũ tuyệt thế, nếu có thể đoạt được muội, chỉ nghĩ tới quá trình đó thôi đã đủ khiến người ta hưng phấn đến phát cuồng rồi.

Triệu Chuế Không vừa nói vừa chỉ xuống thân dưới, chỗ đó không ngờ đã dựng đứng lên. Triệu Anh Không liếc nhìn một cái lập tức hung hăng chém xuống một kiếm.

Triệu Chuế Không cười ha hả khẽ nhảy lùi về sau, tránh thoát thanh kiếm vô hình chỉ vài milimet. Sau đó trong nháy mắt trước khi chạm đất, cũng không biết hắn làm thế nào, Triệu Anh Không chỉ cảm thấy trước mắt hoa lên, đến khi nàng định thần lại thì Triệu Chuế Không đã đứng sau lưng nàng, hai tay khẽ đặt lên yết hầu nàng.

-Nhưng ta đã nhầm, muội căn bản không phải kỳ tài trăm năm khó gặp gì cả, muội thậm chí còn không bằng được ta. Không chỉ từ bỏ phương thức tấn công của thích khách, còn từ bỏ cả thích khách chi đạo, muội luôn mong muốn có được đồng đội phải không? Thân là thích khách thì không cần đồng đội, bọn chúng chỉ là chướng ngại ngăn cản muội mạnh lên mà thôi, chẳng trách thực lực muội lại càng ngày càng yếu ớt. Sau khi từ bỏ thích khách chi đạo, muội đã biến thành một quả táo hư thối rồi, chờ sau khi ta giết muội, sẽ giết luôn cả đám đồng đội của của muội nữa, để cho tất cả gặp lại dưới địa ngục, ha ha ha...

http://tieulun.hopto.org

Trong khi Triệu Chuế Không nói chuyện, bàn tay đặt trên cổ Triệu Anh Không dần dần biến hóa, mờ ảo uốn khúc, bàn tay đó liền biến thành một bàng tay đeo găng gắn lưỡi dao, tiếp đó năm ngón tay cong lại vào trong, lưỡi dao cũng sắp sửa xuyên thủng yết hầu Triệu Anh Không.

Triệu Anh Không lúc này đã ngừng rơi lệ, hai mắt hoàn toàn mờ mịt, nhìn qua giống như là đối mắt sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, nhưng nếu cẩn thận nhìn kỹ lại có thể phát hiện, ánh mắt mờ mịt này rất khác thường, nhìn giống như là... Giống như là Trịnh Xá khi lần đầu tiên mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, trong mắt không hề có chút tạp chất, chỉ có sát ý cực kỳ thuần túy, thuần túy đến mức độ không thể hình dung nổi.

-Không đúng...

-Cái gọi là thích khách chi đạo... chỉ cần giết chết người, không cần biết là dùng đao, dùng súng, dùng thuốc nổ, hay là dùng ngón tay, chỉ cần giết được người, vậy đó là thích khách... Vì thế căn bản không tồn tại cái gọi là thích khách chi đao. Mặt khác, như những gì ngươi nói, đồng đội chỉ là chướng ngại sao? Nếu như không phải vì có đồng đội, ta có thể đã chết từ sớm rồi, chỉ có kẻ yếu đuối như ngươi mới cho rằng đồng đội là chướng ngại... Những kẻ càng kém cỏi thì càng sợ hãi tình cảm, chỉ vậy mà thôi....

-Mặt khác...

Hai tay Triệu Anh Không vụt chuyển động, cơ hồ biến thành hai bóng đen. Cũng không biết nàng làm thế nào mà lại có thể di động với tốc độ mắt thường khó thấy như Triệu Chuế Không. Đến khi Triệu Anh Không dừng lại, trên tay đã nâng một cái đầu người, chính là đầu của Triệu Chuế Không vừa đứng sau lưng nàng lúc nãy.

-....Ngươi vốn không nên dùng chuyện đồng đội để kích thích ta, cho dù ra đã từng giết hai đồng đội lúc nhỏ nhưng cũng phải trả giá giống như bây giờ... Đánh thức kẻ đã chết, ngươi sẽ phải trả một cái giá rất đắt đấy, Triệu Chuế Không...

-Vì thế... Ngươi nhất định phải chết!

Khi quả cầu sắt to lớn đập tới, ba người Vương Hiệp đã hét lên điên cuồng, hai người kéo Lưu Úc chạy với tốc độ nhanh nhất. Quả cầu sắt đập xuống, ầm một tiếng giáng trúng khoảng đất sau lưng họ, rồi một luồng sóng chấn động ập tới, cả ba người đều không tự chủ được bị đẩy về phía trước. Chỉ thấy quả cầu đánh xuống sát qua lưng họ, chỉ cách có hơn một mét, uy lực cực mạnh phá thành một hố sâu rộng hơn hai mét, chẳng trách ba người không thể đứng yên, một phát này nếu bị đánh trúng, sợ rằng chẳng còn lại được mấy mảnh.

Đến khi quả cầu khổng lồ lại dựng lên, tiếp tục đập tới, ba người mới chỉ vừa đứng dậy được. Mắt thấy lần này không thể tránh nổi, Vương Hiệp đã điên cuồng tập trung toàn bộ yêu lực cùng sức mạnh toàn thân vào cánh tay, chỉ cần trữ lực xong là sẽ ném hai người kia ra, còn bản thân hắn rất có thể sẽ không thoát được.

Quả cầu đã vươn lên đến chỗ cao nhất, ba người sắp thành nhân bánh thì đột nhiên từ trong biệt thự, một bóng đen bắn ra. Trong nháy mắt trước khi quả cầu sắt đánh xuống, tối đa chỉ khoảng một hai giây, bóng đen đã vượt qua hơn trăm mét xông đến gần. Chỉ thấy bóng đen chắn trước mặt ba người, tiếp đó không hiểu chuyện gì đã xảy ra, đến khi họ định thần lại thì quả cầu sắt to lớn đã bị cắt thành hai đoạn từ giữa tâm, mà bóng đen đó không hề dừng lại, đạp vào vòng xích nối quả cầu nhảy lên xe. Cũng không hiểu đó rút cuộc là tốc độ như thế nào, rõ ràng là có thể nhìn thấy được chi tiết, gần như không hề giống với loại tốc độ mắt thường không thể theo kịp. Khưng loại tốc độ này lại cực kỳ kinh khủng, còn nhanh hơn là mắt thường không theo kịp rất nhiều, chỉ trong sát na, bóng đen đã lọt vào buồng lái. Cửa kính khoang lái rất dày vậy mà sau khi bóng đen lao vào trong mới bắt đầu vỡ tan, tốc độ đó đã đạt tới mức độ không thể tưởng tượng nổi.

Ác ma Freddy đang ở trong xe căn bản không kịp kêu lên một tiếng đã bị giết chết, bóng đen vẫn hoàn toàn không dừng lại, tiếp tục lao tới hai chiếc xe kia. Lúc này chiếc xe đi đầu đã mất điều khiển, tiếp tục theo quán tính đâm về phía ba người Vương Hiệp, bấy giờ họ mới chợt bừng tỉnh, không kịp nghĩ ngợi lập tức chạy về phía biệt thự, khó khăn lớm lọt vào trong trước khi bị chiếc xe đâm trúng. Chiếc xe phá dỡ đâm thẳng vào tường biệt thự, nhất thời cả khung cảnh mù mịt khói đen.

http://tieulun.hopto.org

Ba người Vương Hiệp dựa lưng vào bức tường biệt thự, đứng thở hồng hộc. Thật vất vả mới hiểm tử hoàn sinh, trong lòng mỗi người đều cảm thấy vừa may mắn vừa nghi hoặc, bởi vì bóng đen vừa rồi nhìn rất quen thuộc, nhưng thân hình lại không hề giống Trịnh Xá. Tóm lại, người đó chắc chắn là một thành viên trong đội, chỉ là trong đội ngoài Trịnh Xá ra, còn ai có khả năng cận chiến lợi hại như vậy đây?

532. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (6)

Ba người đang thở dốc thì hai tiếng nổ lớn lại vang lên bên ngoài biệt thự, xem ra hai tên Freddy kia cũng đã bị giải quyết, trong lòng ba người đều âm thầm kinh ngạc với thực lực của người kia. Tiếp theo, bóng đen đó từ xa phóng tới, dừng lại trước mặt ba người, đến lúc này, họ mới nhìn kỹ dung mạo người đó, chính là Triệu Anh Không cũng đã biến mất lúc trước.

Ba người đều sửng sốt, Vương Hiệp lập tức cảm thán:

- Ngươi thật lợi hại, Triệu Anh Không. Lúc trước tại Chủ Thần không gian huấn luyện với người, cũng không biết ngươi hóa ra lại lợi hại đến mức này, tốc đọ di động vừa nãy thật sự là dọa người, quả không hổ danh người của thích khách thế gia...

Từ trước tới nay, Triệu Anh Không luôn không thích cười nói, hiện tại nghe Vương Hiệp nói vậy nàng lại khẽ mỉm cười, chỉ là mặc dù cười nhưng đối mắt lại lẽo như sương, nhìn qua giống như mũi dao, khiến cho ba người kia không khỏi khẽ rùng mình. Nhưng khi nhìn kỹ lại thì ánh mắt nàng lại khôi phục vẻ lãnh đạm như nước ngày thường, thoáng qua cũng không có khác biệt gì quá lớn.

-Tình huống hiện tại thế nào rồi?

Triệu Anh Không mỉm cười rồi trực tiếp hỏi Vương Hiệp.

Vương Hiệp trong lòng cũng thoáng sững sờ, hắn vội vàng kể lại chi tiết tình hình, lại nói Trương Hằng đang giằng co với Sở Hiên, còn có sơ hở tâm linh của Trịnh Xá càng lớn, thực lực của ác ma Freddy sẽ càng lúc càng mạnh, thực lực của Sở Hiên giả cũng càng lúc càng tiếp cận Sở Hiên thật.

Triệu Anh Không thoáng nhíu mày, khẽ lẩm bẩm:

- Quả nhiên là tại thế giới trong mơ, nếu không ta cũng không thể sống lại... Bây giờ tất cả chỉ có thể trông cậy vào Trịnh Xá thôi. Nếu hắn có thể đột phá sơ hở tâm linh thì chúng ta đều có cơ hội sống sót thoát ra. Nếu như hắn không nhìn thấu được sơ hở tâm linh, vậy thì chúng ta đều cùng hắn chết ở chỗ này, lại còn thực lực của Sở Hiên trong thế giới hiện thực sao?

Lẩm nhẩm mấy câu, Triệu Anh Không lại nhíu mày cẩn thận suy nghĩ, sau một thoáng liền quay sang ba người kia nói:

- Ta cũng không biết chúng ta đến lúc nào mới có thể từ thế giới trong mơ này trở về thế giới hiện thực, có thể là một giây sau, cũng có thể vĩnh viễn không thể trở về, tất cả đều phải xem xem Trịnh Xá có thể khắc phục được tâm ma của hắn hay không. Vì vậy, để dự phòng ta chỉ có thể sống được tại thế giới trong mơ này, có mấy câu cần các ngươi chuyển lại cho Sở Hiên, à, là Sở Hiên trong thế giới hiện thực.

Ba người đều ngẩn ra, họ cũng không hiểu Triệu Anh Không có việc gì lại cần tìm đến Sở Hiên. Hơn nữa, ngày thường Triệu Anh Không luôn không thích nói chuyện, lúc mở miệng cũng lạnh băng băng, Triệu Anh Không trước mắt này khiến họ có cảm giác hơi khác với ngày thường, chỉ là trong thời gian ngắn cũng không thể nói được là khác thường ở chỗ nào. Không đợi họ kịp trả lời, Triệu Anh Không đã nói luôn một chặp.

-Nếu ta có thể sống lại, vậy cũng chứng minh ta tuyệt không phải đã chính thức bị hủy diệt. Mặc dù điều kiện có lẽ sẽ hơi ngặt nghèo, cần phải bị kích thích đến cực hạn trong giấc mơ mới được, bất quá ta nghĩ Sở Hiên chắc chắn sẽ có biện pháp hoàn thành điều kiện này, giống như hắn dùng kính mắt tự thôi miên bản thân vậy. Nhờ hắn tìm cách đi, nếu như ta có thể hồi sinh hoàn toàn... Đúng rồi, luôn tiện kể lại thực lực của ta bây giờ cho Sở Hiên biết, những chuyện khác ta nghĩ nếu là hắn chắc sẽ có thể hiểu được.

Triệu Anh Không nói xong liền thở ra một hơi rồi tùy tiện ngồi xuống đất, xem biểu hiện đúng là rất khác biệt với Triệu Anh Không ngày thường, chỉ là giờ phút này, tình huống cũng không cho phép ba người suy nghĩ cẩn thận. Vương Hiệp vung vung tay nói:

http://tieulun.hopto.org

- Yêu lực của ta đã khôi phục được một chút, hắn là có thể triệu hoán sinh vật dạng chất nổi rồi. Triệu Anh Không, ngươi đi cứu viện Trương Hằng đi.

Triệu Anh Không khẽ mỉm cười, đáp:

- Không cần đi, theo như những gì các ngươi vừa nói, rõ ràng chạy về trung tâm thị trấn nhưng lại đi tới gần biệt thự. Nếu như hắn có thể đánh bại Sở Hiên giả, vậy căn bản không cần chúng ta hỗ trợ, nếu như không đánh lại được Sở Hiên giả thì sẽ chạy trốn, cuối cùng cũng sẽ quay về đây. Phải biết rằng nơi đây chính là thế giới trong mơ, bất cứ chuyện gì cũng có thể xảy ra, bất cứ chuyện gì cũng sẽ có không theo lẽ thường, vì thế đi hay không đi, kết quả cũng giống nhau.

- Cơ hội để chúng ta thoát ra đang nằm trong tay Trịnh Xá, hắn mới là mấu chốt cho mọi chuyện. Nếu hắn thành công, chúng ta sẽ sống, nếu hắn thất bại, chúng ta sẽ chết, vì thế cứ yên lặng chờ đợi đi, trước mắt cũng chỉ có thể chờ đợi thôi...

Trịnh Xá đúng là mấu chốt để giải quyết thế giới phim kinh dị lần này, nhưng hiện tại tình hình của hắn thật sự rất không ổn.

Khi Phục Chế Thể đứng lên từ đống xác vụn, chỉ thấy sau lưng hắn mọc ra một đôi cánh dơi màu đen, đó chính là hình dáng chiến đấu tiêu chuẩn của Phục Chế Thể. Bản thân Trịnh Xá cũng biết, sau khi hắn tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, gen viễn cổ trong cơ thể bắt đầu thức tỉnh, mặc dù có nguy hiểm bị tâm ma tập kích, những cũng có thể đạt tới sức mạnh gần như biến thái, mà lúc này Phục Chế Thể chính là như vậy.

Tiếp theo hai bên bắt đầu giao chiến trong Chủ Thần không gian. Do Trịnh Xá vừa mới chứng kiến bị là nhục, bị giết, hắn thật sự là phẫn nộ đến cực điểm, mang theo lửa giận ra tay, hắn trong nháy mắt cũng mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, tuy còn chưa đạt tới trình độ trung cấp những cũng lưng mọc hai cánh, giao đấu với Phục Chế Thể.

Một hồi chém giết, hai người đều mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, cũng đều cực kỳ phẫn nộ, thực lực của

Phục Chế Thể này hoàn toàn ngang bằng với Phục Chế Thể trong trí nhớ của Trịnh Xá, cũng tức là thực lực đã gặp trong Resident Evil 2. Lúc này Trịnh Xá tức giận ra tay, sử dụng trạng thái Hủy diệt cộng thêm liều mạng, nhất thời không ngờ lại áp chế được Phục Chế Thể.

Chỉ là cứng quá thì dễ gãy, Trịnh Xá giờ phút này đang cứng đến hết cỡ. Nguyên lý vận hành Hủy diệt chính là đem hai loại năng lượng hoàn toàn bất đồng xung đột kịch liệt trong cơ thể, giống như là đổ nước lạnh vào chảo dầu đang sôi, đó là tình huống kịch liệt đến mức nào? Sức mạnh mà Trịnh Xá sử dụng chính là như vậy, cũng may nhờ tố chất thân thể hắn cường hãn vô cùng, nếu là người bình thường tiến vào trạng thái Hủy diệt giống như hắn, sợ rằng trong khoảnh khắc đã bị luồng sức mạnh này phá nổ đến tan xương nát thịt rồi, quả không hổ với cái tên Hủy diệt, hủy người mà cũng hủy mình.

Lấy trí nhớ của Trịnh Xá về Resident Evil 2 làm chuyển, thực lực của Phục Chế Thể vẫn mạnh mẽ kinh khủng. Đối mặt với trạng thái Hủy diệt khủng bố của Trịnh Xá, Phục chế Thể trong thời gian ngắn thoáng lâm vào hạ phong, nhưng Trịnh Xá dựa vào Hủy diệt không ngờ vẫn không thể làm bị thương đến phục chế thể. Mỗi là hắn dùng tốc độ cực nhanh, lực lượng cực mạnh tấn công, lại bị Phục Chế Thể sử dụng luồng lửa đen như mực kia ngăn cản, sức mạnh của hắn lập tức bị triệt tiêu hoàn toàn, cho dù sức mạnh đó có thể xuyên thủng tường thép dày cả chục mét, vậy mà lại không phá nổi màn lửa mỏng manh kia. Đó còn chưa hết, mỗi lần Phục Chế Thể vung quyền mang theo lửa đen đánh tới, lại khiến hắn theo bản năng cảm thấy nguy hiểm, thân thể cũng vô thức tự có phản ứng, vì thế mặc cho hắn lúc này đang trong trạng thái Hủy diệt cực mạnh vẫn không thể hoàn toàn đánh bại Phục Chế Thể, hơn nữa theo chiến đấu tiếp tục, hắn cũng càng lúc càng tới gần cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp...

"Không được, nếu cứ tiếp tục sẽ không thể duy trì được trạng thái Hủy diệt nữa, khi đó sợ rằng Phục Chế Thể sẽ có thể giết ta trong nháy mắt! Hay là tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, chỉ là... Chỉ là trong trạng thái đó sẽ bị tâm ma khống chế, giấc mơ này sợ rằng cũng không thể thoát ra được nữa."

Thoáng chần chừ trong chiến đấu, Trịnh Xá lập tức bị lửa đen của Phục chế Thể quấn quanh, đó cự kiếm hắc viêm hung hăng chém thẳng xuống ngực hắn. May mà giờ phút này Trịnh Xá vẫn trong trạng thái Hủy diệt, sức phản ứng cùng tốc độ của hắn đều mạnh hơn Phục Chế Thể nên mới có thể dùng Hổ hồn chặn lại

http://tieulun.hopto.org

một đòn này, nhưng hai tay cũng lập tức tê dại, sức mạnh của Phục Chế Thể thật sự có thể sánh ngang với hắn trong trạng thái Hủy diệt, thực lực hai bên chênh lệch quá xa.

"Đành phải vậy thôi... Liều đi!"

Trịnh Xá bị đánh đến luống cuống, hắn cũng hạ quyết tâm, căn bản không còn để ý tới việc bây giờ đang ở tại thế giới trong mơ, lập tức tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp, ý thức từ từ chìm vào trong cảnh giới đại tự tại. Nhất thời xung quanh phảng phất như biến thành tiên cảnh, không còn biết thân mình đang ở chỗ nào, chỉ là người hắn lại bộc phát hung ý ẩn chứa trong gen, lưng mọc hai cánh, đầu sinh hai sừng, phảng phất như hóa thành ác ma, cùng với Phục Chế Thể hình dáng cũng như ma quỷ, cuồng chiến với nhau...

Thế giới trong mơ hỗn loạn khó nói, ác ma Freddy trước tiên kéo người có sơ hở tâm linh vào thế giới trong mơ tuyệt cảnh. Những người thực lực mạnh trong Trung Châu đội cơ bản đều do Trịnh Xá tự tay hồi sinh nên Freddy dựa theo ý thức hắn tạo ra giấc mơ, sơ hở tâm linh của hầu hết mọi người cũng bị hắn biết được, mà những người còn lại là Tề Đẳng Nhất và tân nhân thì không hề có thực lực đối kháng với hắn. Hơn nữa do Sở Hiên không thể tiến vào thế giới trong mơ nên Trung Châu đội cần đối mặt với hai kẻ địch mạnh mẽ, ác ma Freddy cùng thực lực của Sở Hiên thật sự.

Trương Hằng cùng Trình Khiếu đều chạy mà trong lòng run sợ, thực lực của Sở Hiên không khỏi quá kinh khủng chứ? Sở Hiên trong hiện thực thật sự mạnh như vậy sao? Trong lòng Trương Hằng và Trình Khiếu đều đầy nghi hoặc, bởi vì thực lực của Sở hiên đang truy đuổi phía sau họ thật sự là quỷ thần tránh lui, Sở Hiên một khi sử dụng tín niệm lực, sức chiến đấu đơn giản chỉ có thể gọi là khoa trương. Có điều, vẫn còn may là thực lực hắn còn chưa đạt tới trình độ của Sở Hiên trong hiện thực, ít nhất là khi hắn sử dụng tín niệm lực, độ chính xác của Gunkata lập tức giảm xuống không ít, cũng nhờ đó mà Trương Hằng cùng Trình Khiếu mới có thể giữ được tính mạng.

Chỉ thấy phía sau hướng hai người đang chạy, Sở Hiên liên tục đuổi theo, tuy nhìn tốc độ chẳng có vẻ gì là nhanh, nhưng vẫn có thể không nhanh không chậm bám sát họ. Đến khi hai người lao ra khỏi lối rẽ, hắn đã nâng súng bắn mấy phát, đạn nhỏ như kim của coilgun bắn tới, bên ngoài không ngờ còn màn theo một tầng xung động như ẩn như hiện. Mặc dù độ chuẩn gần như bằng không nhưng bắn ra sau lưng họ vẫn phá sụp một tòa nhà cao hơn mười tầng.

533. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (7)

Những viên đạn như mũi kim đâm vào tường nhà lập tức hiện ra một trạng thái kỳ lạ, trạng thái đó rất khó diễn tả bằng lời, giống như sóng xung động khuếch tán ra xung quanh. Tiếp theo những viên đạn xuyên thẳng qua bức tường vào trong, những sóng xung động cũng theo đó mà tiến vào, đánh phá bên trong căn nhà liên miên bất tuyệt, ầm một tiếng, cả tòa nhà lớn trực tiếp bị đánh gãy đôi. Đó còn chưa hết, những xung động đó không ngờ tiếp tục lan ra phía trước hơn một trăm mét, phá hủy tan nát toàn bộ kiến trúc trên đường nó đi qua, uy lực cực kỳ kinh khủng.

Trương Hằng cũng Trình Khiếu chỉ biết cắm đầu chạy trốn, ngẫu nhiên có ngoái đầu lại thì lập tức kinh hãi đến suýt rơi mất một nửa thần hồn, sức mạnh của tín niệm lực không khỏi quá khoa trương đấy chứ? Nếu như đánh trúng thân người, chẳng phải sẽ biến thành tro bụi trong nháy mắt sao? Đừng nói cái gì vòng cổ long tinh, sợ rằng cả cự long chân chính bị những viên đạn này bắn trúng cũng chết chắc.

-Trương Hằng! Con mẹ nó, ngươi mau bắn đi!

Trình Khiếu quay đầu lại bắt đầu điên cồng bỏ chạy, vừa chạy vừa gào lên.

Trương Hằng cũng chạy như điên phía sau, tố chất thân thể hắn tốt hơn Trình Khiếu một chút, khi chạy trốn cũng nhanh hơn Trình Khiếu một ít, vừa chạy vừa nói:

- Không bắn được! Thời gian chưa tới, làm sao mà bắn được!

-Không bắn được ngươi cũng phải bắn, nếu không chúng ta chết chắc rồi!

-Nhưng bắn lúc này không có uy lực, cứ chờ chút nữa rồi hãy bắn....

http://tieulun.hopto.org

Hai người vừa cãi cọ vừa chạy tới trước, vừa được mấy chục mét thì đột nhiên một luồng xung động từ bên cạnh vượt qua hơn hai chục mét ập thẳng tới chỗ bọn họ, tiếp theo là một khoảng đường phố biến mất trong hư không.

Trương Hằng cùng Trình Khiếu nhìn nhau quỷ dị, Trương Hằng thì thào:

- Trình Khiếu... Ngươi có cảm thấy độ chính xác của hắn hình như lại tăng lên không?

Trình Khiếu cũng không trả lời, chỉ dưới chân dùng lực chạy vọt lên, trong khoảnh khắc không ngờ còn vượt qua Trương Hằng một đoạn. Trương Hằng cũng không ngốc, mắt thấy như vậy cũng khẳng định suy đoán của bản thân, thực lực của Sở Hiên giả này đã càng lúc càng tiến hóa đến trình độ trong hiện thực, nói cách khác, sơ hở tâm linh của Trịnh Xá cùng càng lúc càng lớn, cứ tiếp tục như vậy... Còn ai có thể ngăn cản được tên Sở Hiên này đây?

Hai người lại chạy hơn mười giây nữa, từ phía sau một luồng sóng xung kích khác đã ập tới, càng lúc càng tới gần. Hai người cũng không có cách nào, bởi vì lúc trước tại Chủ Thần không gian thỉnh thoảng tập luyện với Sở Hiên, hắn cũng dùng chính loại tín niệm lực này đối chiến với những người trong đội. Mặc dù chỉ chạm tới là dừng, hơn nữa khi đối luyện Sở Hiên đương nhiên là không sử dụng toàn bộ thực lực nhưng lúc đó bất kỳ ai cũng không thể tiếp cận được Sở Hiên. Theo như hắn giải thích thì tín niệm lực này dựa theo ý thức sử dụng khác nhau có thể tấn công hoặc phòng thủ, nếu hai người tiếp cận Sở Hiên, tín niệm lực của hắn hóa thành màn chắn lập tức sẽ ở vào thế bất bại, mà sau đó khi cận thân chiến đấu thì không cần nhắm bắn gì cả, chỉ đẩy tín niệm lực về phía hai người là được, do đó vạn vạn lần không thể cận chiến với hắn.

Trương Hằng vừa chạy vừa tính toán thời gian. Tuy tín niệm lực của Sở Hiên uy lực mạnh đến mức khó tưởng tượng nổi nhưng hắn tuyệt không cho rằng không thể đánh bại, ít nhất là Điện chi tiễn của hắn cũng có sức mạnh tương đương. Đến lúc đó thắng bại giữa hai bên chỉ trong nháy mắt, nếu như hắn có thể phát động Điện chi tiễn trước khi ý thức của Sở Hiên giả này sinh ra suy nghĩ phòng ngự hay màn chắn gì đó thì hắn chắc chắn sẽ thắng!

"Còn ba mươi bảy giây... Thời gian! Đáng ghét! Bọn ta có thể kiên trì được ba mươi bảy giây nữa sao? Ba mươi tư, ba mươi lăm..."

Trương Hằng cùng Trình Khiếu đều biết, bây giờ họ giống như đang khiêu vũ trên lưỡi đao, chỉ cần thực lực của Sở Hiên càng lúc càng mạnh, đồng thời sử dụng cả Gunkata lẫn tín niệm lực thì họ có chín cái mạng cũng chẳng đủ cho hắn giết. Mà theo như tình huống trước mắt, tối đa sau hai mươi giây nữa Sở Hiên sẽ tiếp cận độ chính xác của Gunkata, tối đa hai mươi lăm giây nữa... Hai người họ sẽ bị tín niệm lực bắn thành tro bụi.

-...Trình Khiếu, kỳ thật thế giới phim kinh dị lần này cũng là một kỳ ngộ, nguy cơ trùng trùng, có nguy hiểm thì mới có kỳ ngộ. Ta không biết ngươi làm thế nào trở về từ trạng thái tâm ma, nhưng bản thân ta đã hiểu rõ chuyện của mình, sau lần này... Ta sẽ không e sợ bất kỳ kẻ nào nữa, sơ hở trong tâm trí ta đã mất, từ nay về sau thiên hạ rộng lớn mặc ta tung hoành!

Trương Hằng đang chạy đột nhiên quay sang nói với Trình Khiếu.

Trình Khiếu ngẩn người, thuận miệng đáp:

- Sở hở tâm linh của ta nói ra cũng thật buồn cười, hình như là người càng háo sắc thì lại càng sợ người yêu của mình phản đội, cũng không nhớ câu này do ai nói.... Tóm lại, có lẽ người có sơ hở tâm linh càng lớn thì càng khó sống sót trong thế giới phim kinh dị lần này, nhưng một khi đột phá được sơ hở tâm linh của bản thân...

-Đúng thế! Cá chép vượt long môn, cưỡi gió bay lên chín tầng trời!

Công bằng mà nói, trong Trung Châu đội thực lực của Trương Hằng kỳ thật còn vượt qua cả Zero, đứng trong số năm người mạnh nhất. Không cần biết là kỹ năng bắn tên, cận thân chiến đấu hay là tố chất thân thể, thực lực bản thân Trương Hằng đều rất mạnh, phải biết rằng ngay từ Resident Evil 2, hắn đã có thực lực thoáng uy hiếp được clone của Trịnh Xá. Chỉ có điều tính cách của hắn cũng nhu nhược hết sức, cộng thêm sơ hở tâm linh không cách nào khắc phục cho nên thực lực của hắn bình thường chỉ có thể phát huy

http://tieulun.hopto.org

được ba bốn thành đã là hết cỡ. Đến tận ngày hôm nay, bộ phim kinh dị A Nightmare on Elm street lần này cơ hồ đã hoàn toàn bóp nát tâm linh của hắn, khiến hắn một lần nữa trải qua thống khổ không thể cứu vãn trước kia. Kết quả lại hoàn toàn tương phản, phá rồi lại lập, bại rồi mới thành, sơ hở tâm linh của Trương Hằng hoàn toàn được loại bỏ, vì thế hắn mới nói những lời vừa rồi, các chép vượt long môn! Đây là lúc để Trương Hằng phát huy toàn bộ thực lực của hắn... Không, hẳn là lúc để cả Trung Châu đội phát huy toàn bộ thực lực của mình!

Trương Hằng sau khi đột phá tâm ma, hắn lập tức cảm thấy suy nghĩ rõ ràng hơn nhiều, rất nhiều chuyện trước kia chưa từng nghĩ tới nay đều nhất nhất hiện rõ trong đầu, đặc biệt là sức mạnh liên quan đến huyết thống tinh linh của hắn.

Ngay từ khi vừa mới cường hóa huyết thống tinh linh, Trương Hằng đã có chút tâm đắc với sức mạnh của huyết thống này. Cái gọi là Phong chi tiễn cùng Điện chi tiễn, thực chất chính là năng lượng của huyết thống tinh linh hoàn toàn tập trung vào một kích, sức bạo phát của một đòn này còn kinh khủng hơn trạng thái Hủy diệt của Trịnh Xá, thật sự là kỹ năng nhất kích tất sát, ngươi không chết thì ta vong. Chính vì thế khi thuộc tính huyết thống của hắn còn yếu ớt, một phát Phong chi tiễn đủ khiến hắn hôn me, còn hiện tại cường hóa lên một cấp, bắn xong Điện chi tiễn cũng yếu ớt một lúc lâu.

"...Vì thế, nếu như có thể giống như Trịnh Xá, quán chú năng lượng vào thân thể chứ không phải vào mũi tên, đồng thời giảm bớt sức bạo phát trong khoảnh khắc của năng lượng... Có lẽ ta cũng có thể sử dụng trạng thái giống như Bạo tạc hoặc Hủy diệt của Trịnh Xá..."

Trương Hằng sau khi hét lên "cá chép vượt long môn!" hắn lập tức giậm mạnh chân, lao về phía một một tòa nhà lớn ở gần đó. Hắn hiểu rõ ràng giờ phút này đã không còn đủ để hắn bắn ra một phát Điện chi tiễn nữa, nếu muốn sống sót, vậy thì hắn chỉ có thể liều mạng giãy giụa, lúc này sống và chết chỉ cách nhau một sợi ta, không phải sống tức là chết! Trương Hằng mặc dù còn chưa có cơ hội thử nghiệm lý thuyết điều động và làm chậm năng lượng của mình nhưng hiện tại hắn đã mặc kệ những chuyện đó, dù sao thì ngang cũng chết mà dọc cũng chết, không bằng liều một ván xem xem vận khí thế nào.

Không thể không nói, vận khí Trương Hằng thật sự rất tốt, sau khi hắn mở cơ nhân tỏa cộng thêm vận hành tâm thần ngưng tụ, hoàn cảnh xung quanh phảng phất như in vào trong đầu hắn, không chỉ có hoàn cảnh bốn phía mà cả năng lượng trong cơ thể cũng có cảm ứng rõ ràng. Trương Hằng trong lòng máy động, bấy giờ mới nhận ra mình không biết từ lúc nào đã mạnh đến thế này, chỉ là trước đây hắn cũng quá không ra dáng đàn ông nên mới khiến cho thực lực cường đại này uổng phí. Lần này nghĩ thông được mọi chuyện, khi về sẽ hồi sinh cô gái mình yếu, sau đó là tương lai dũng cảm sống sót... Chuyện cần làm trước mắt, chính là dũng cảm sống sót!

Trương Hằng trong khi chạy tới tòa nhà phía xa đã từ từ khống chế được năng lượng trong cơ thể. Đây là một luồng năng lượng khổng lồ mang theo một tia lạnh lẽo, từ trước đến nay vẫn giống nước chảy tràn ngập trong thân thể Trương Hằng, chỉ là hắn không hề nhận ra. Trong thời khắc liều mạng lúc này, sức chú ý của hắn tập trung tới mức độ chưa từng có, cơ nhân tỏa cũng mở đến mức tối đa mà bản thân có thể, sau khi vận hành năng lượng tinh linh, Trương Hặng đạp lên tường nhà, tiếp đó chạy thẳng vuông góc với bức tường lên trên.

Trình Khiếu ở dưới phố đứng nhìn mà trợn mắt há mồm, hắn sững sờ nhìn Trương Hằng thuận theo vách tường chạy lên trên, tốc độ không hẳn là cực nhanh nhưng lại có thể vượt qua trọng lực, hiện tượng không thể tưởng tượng nổi này nhất thời khiến Trình Khiếu ngây ngốc mất mấy giây. Đếnkhi Trương Hằng hét lớn một tiếng lao xuống chỗ Sở Hiên, Trình Khiếu mới kinh hoàng thất sức, gào lên:

- Mẹ kiếp, Trương Hằng, ngươi không muốn sống nữa sao? May quay lại!

Hắn còn chưa nói hết câu, từ phía xa một luồng sóng xung kích đã ập tới, trực tiếp đánh xuống cách chỗ hắn đúng sáu bảy mét. Lập tức khí lưu tứ tán, đẩy Trình Khiếu bay ngược ra xa, đến khi hắn hạ xuống đất thì Trương Hằng đã bắt đầu giao chiến với Sở Hiên.

Trương Hằng giao đấu với Sở Hiên cũng không lập tức bị giết chết như Trình Khiếu tưởng tượng, trên thực tế hai người vậy mà lại đánh ngang tay, mặc dù Trình Khiếu có thể nhận thấy tình trạng đó chắc chắn không thể kéo dài.

http://tieulun.hopto.org

Cũng không biết Trương Hằng dùng biện pháp gì, khi hắn chạy không ngờ lại giống như không bị trọng lực ảnh hưởng, đạp lên vách tường xung quanh không ngừng tiếp cận Sở Hiên. Khi cách Sở Hiên khoảng hơn trăm mét, Trương Hằng độ nhiên đạp mạnh vào tường nhảy vọt lên, lao ra ngoài đừng, mà chỗ hắn vừa đứng đã bị một viên đạn coilgun bắn trúng, tình cảnh giống như lúc trước, viên đạn đánh vào tường lập tức tỏa ra một trạng thái khó hiểu, tiếp đó hóa thành xung động xuyên qua cả trăm mét, một mảng nhà cửa hoàn toàn đổ nát....

534. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (8)

Trương Hằng từ trên cao khoảng bảy tám mét rơi xuống, người đang ở giữa không trung đã giương cung như tròn như trăng rằm, tay cầm sẵn ba mũi phụ ma tiễn +4 trước khi Sở Hiên giả tiến hành công kích lần nữa hắn phải sử dụng Bạo liệt tiễn ba mũi tấn công. Dù sau thì uy lực của Bạo liệt tiễn ba mũi cũng cực mạnh, phối hợp với phụ ma tiễn +4, sức mạnh thậm chí vượt quá cả một phát bắn bình thường của súng ngắm Guass, nếu bắn trúng cơ thể thì cho dù Sở Hiên giả này có mạnh đến mức nào cũng chết chắc.

"Nhất định phải bắn trúng! Hiện tại hắn đang sử dụng tín niệm lực, nói cách khác hắn không thể đồng thời sử dụng Gunkata, vậy thì Bạo liệt tiễn ba mũi sẽ có cơ hội va chạm, để uy lực cùng tốc độ đạt tới đỉnh điểm... Nhất định có thể bắn trúng! Nhất định có thể!"

Trương Hằng giờ phút này căn bản bất chấp bản thân đang ở giữa không trung, từ độ cao này rơi xuống không tiêu mất nửa cái mạng không xong nhưng tất cả tâm trí thần của hắn đã tập trung vào ba mũi tên trong tay, hơn nữa năng lượng huyết thống tinh linh vừa mới sử dụng được cũng không ngừng truyền vào ba mũi tên.

"Nếu như ta hiện tại có năm trăm đơn vị năng lượng tinh linh, vậy thì bắn một mũi Điện chi tiễn cần bốn trăm, vì thế mỗi lần ta chỉ có thể bắn được một phát. Trên thực tế, bắn chết mục tiêu chỉ cần vỏn vẹn một trăm đơn vị năng lượng là đủ, cho nên tiết kiệm có thể bắn được năm lần, hoặc là chỉ bắn một lần, bốn trăm còn lại vận hành hết vào cơ thể, sau đó không ngừng tìm kiếm điểm yếu và sơ hở của kẻ địch..."

Trương Hằng nắm chặt ba mũi tên, cơ thể vẫn dựa vào lực đạp vừa nãy lơ lửng trong không khí. Lúc này hắn chỉ cảm thấy mọi thứ xung quanh phảng phất như biến thành phim quay chậm, bản thân tựa hồ dừng lại giữa không trung, mà ở phía xa Sở Hiên một lần nữa giơ súng bắn thới. Chỉ là lần này hắn không ngờ lại mơ hồ nhìn thấy viên đạn nhỏ như mũi kim của coilgun, từ từ bắn về phía hắn nhưng trượt qua khoảng bốn năm mét, tiếp đó xuyên thẳng ra sau, mà giờ phút này Sở Hiên ở đằng xa chỉ vừa mới ấn hết cò súng.

"Chính là lúc này!"

Trương Hằng bỗng hét lớn, ba mũi tên đồng thời bắn ra, mũi tên sau bắn vào đuôi tên bay trước, đến mũi tên cuối cùng tốc độ đã đạt tới mức mắt thường không thể theo kịp, giống như một tia chớp. Ngón tay Trương Hằng vừa rời khỏi dây cung, mũi tên cuối cùng đã bắn vào giữa ngực Sở Hiên, sức mạnh cực lớn đẩy hắn bắn văng ra xa.

Nhưng phát tên này thực chất cũng không bắn trúng cơ thể Sở Hiên mà bay tới trước người hắn khoảng mười phân thì dừng lại. Giữa mũi tên và thân thể Sở Hiên nhất thời tỏa ra ánh sáng kỳ lạ như mấy viên đạn lúc trước, hơn nữa còn càng lúc càng kịch liệt. Từ góc nhìn của Trương Hằng, xung quanh thân thể Trương Hằng đã bao trùm một lớp màng bảo vệ khác vòng vòng bảo vệ nửa trong suốt thông thường, chính lớp màng này đã ngăn cản công kích của Bạo liệt tiễn ba mũi, đó hẳn là tín niệm lực!

Nhưng dù có tín niệm lực Î»-drive bảo vệ, Bạo liệt tiễn ba mũi của Trương Hằng vẫn đẩy Sở Hiên lui ngược về sau. Sức mạnh cực lớn này tuyệt đối không phải là một tên cộng một tên lại với nhau, nếu thật sự tính toán thì ít nhất cũng phải là mũ ba lần lên mới đúng! Đây là uy lực của Bạo liệt tiễn ba mũi, mà bị tín niệm lực biến thành màng bảo vệ ngăn cản, mũi tên đó không ngờ giống như mũi kim, từ từ đâm vào trong lớp màng. Nhưng cũng chỉ đến như vậy, sau khi xuyên vào được một hai phân, mũi tên liền bị màng bảo vệ phá nát, Bạo liệt tiễn ba mũi hoàn toàn mất tác dụng.

Trương Hằng nhìn thấy rất rõ ràng, vừa rồi mũi tên đã xuyên vào trong lớp màng bảo vệ được một hai phân, nói cách khác, tín niệm lực của Sở hiên tuyệt đối không phải là không thể phá vỡ, ít nhất là trước khi hắn hoàn toàn có được thực lực của Sở Hiên thật sự, tín niệm lực này chẳng qua cũng chỉ là uy lực lớn một chút

http://tieulun.hopto.org

mà thôi. Hắn đang suy nghĩ thì cả người đã đập mạnh vào bức tường phía đối diện, trực tiếp xuyên qua lớp gạch dày ngã vào trong, trên tường hiện ra một lỗ hổng hình người.

Trình Khiếu đứng ở phía xa, hắn chỉ nhìn thấy một tiễn của Trương Hằng bắn văng Sở Hiên ra, tiếp đó Trương Hằng cũng ngã vào trong căn nhà trước mặt. Đến khi trong căn nhà vàng lên tiếng đổ vỡ ầm ầm, Trình Khiếu mới định thần lại vội vã chạy tới, vừa chạy vừa hưng phấn kêu lên:

- Trương Hằng, tên khốn nhà ngươi đúng là quá mạnh! Không ngờ một tiễn đã giải quyết được tên Sở Hiên giả này, đó là Điện chi tiễn mà ngươi nói hả? Này, không phải ngươi trực tiếp ngã chết rồi chứ?

Trình Khiếu mới chạy được hơn mười mét bỗng thấy từ phía Sở Hiên bị đánh bay, một luồng xung động đánh tới, hơn nữa luồng xung động này không hề nhằm vào Trình Khiếu mà ập thẳng đến căn nhà Trương Hằng vừa ngã vào trong. Ầm một tiếng vang dội, luồng sóng xung động này trong khoảnh khắc đã phá nát cả căn nhà, tiếp đó còn tiếp tục bắn ra xa hơn trăm mét, tại chỗ chỉ còn lại một đống đổ nát, Trương Hằng có lẽ cũng đã tan xương nát thịt.

Trình Khiếu ngẩn ra mất ba bốn giây, tiếp đó gào lên điên cuồng, dùng tốc độ nhanh nhất lao với, vừa chạy vừa hét:

- Trương Hằng! Khốn kiếp, ngươi chết rồi sao? Chưa chết thì kêu lên một câu cho ta còn biết!

Trong tiếng gào, Trình Khiếu thật sự đã gấp đến phát điên. Ngày thường trong thế giới phim kinh dị, mọi người cùng kề vai chiến đấu, trong Chủ Thần không gian thì nói chuyện trên trời dưới bể, quan hệ gần như tương đương với chiến hữu, mà đó cũng là một trong những quan hệ mật thiết nhất, vì thế khi Trình Khiếu nhìn thấy Trương Hằng có thể chiến tử tại chỗ, hắn lập tức gào lên.

Sở Hiên ở phía xa cũng không có thời gian phát ra sóng xung động tấn công lần nữa, Trình Khiếu chạy tới bên đống đổ nát liền liều mạng đào bới, liên tục quăng từng mảnh tường lớn ra. Một lúc lâu sau, từ trong đống gạch vụn chợt lộ ra một cây trường cung màu bạc, Trình Khiếu lập tức mừng rỡ như điên, trực tiếp cầm cung kéo dựng lên. Không ngoài dự đoán, Trương Hằng đang liều mạng bám chặt lấy cây cung, cả hắn lẫn cung đều được Trình Khiêu kéo lên. Đến khi đưa được Trương Hằng ra hẳn khỏi đống đổ nát, Trình Khiếu mới phát hiện hai chân Trương Hằng đã bị cắt đứt, đây là chính lúc hắn yếu ớt nhất, chỉ cần một lần sóng xung động tấn công nữa là hắn thật sự không có khả năng tránh né.

Trình Khiếu không nói một câu, lập tức cõng Trương Hằng chạy ra xa, ai mà biết hắn vừa bước được mấy bước, Trương Hằng đã vội vã quát:

- Không được, cứ chạy không thế này chắc chắn không thoát được, chúng ta phải phản kích!

-Phản kích cái rắm! Vừa rồi một tiễn của ngươi mạnh như vậy mà cũng không xuyên qua vòng bảo vệ tín niệm lực của hắn, lại đi liều mạng không phải cái mạng già của ta cũng phải vứt lại đó sao? Cứ chạy đi đã, lát nữa ta sẽ dùng kim châm giúp ngươi cầm máu...

Trình Khiếu cũng mặc kệ Trương Hằng, vừa chạy vừa hét.

Trương Hằng lại cực kỳ nghiêm túc nói:

- Tin ta đi, độ chính xác của hắn đã càng lúc càng cao, chúng ta không thể tránh được lần xung động công kích thứ ba nữa đâu... So với chết uất ức như thế, không bằng liều mạng một lần! Bạo liệt tiễn ba mũi đã có thể khiến tín niệm lực của hắn xuất hiện một khe hở, vậy kỹ năng mạnh hơn nữa thì sao? Nếu là... Bạo liệt tiễn bốn mũi thì sao?

Kỹ xảo bắn Bạo liệt tiễn chính là khiến mũi tên bắn ra lần lượt va chạm phá nổ lẫn nhau, mượn lực nổ khiến cho uy lực của mũi tên đi đầu tăng lên gấp bội. Nhưng người bình thường muốn bắn Bạo liệt tiễn hai mũi đã là cực kỳ khó khăn, không có nghị lực cùng thiên phú cực cao thì cơ bản là cả đời vô duyên. Kể cả các thành viên tiểu đội luân hồi, cường hóa tố chất thân thể, dù là sức mạnh, khả năng phản ứng, tốc độ phản xạ thần kinh hay nhãn lực, sức tay, kỹ xảo các loại đều mạnh hơn người bình thường rất nhiều thì cũng không mấy người có thể sử dụng được Bạo liệt tiễn. Tuy tính cách Trương Hằng rất nhu nhược nhưng hắn lại là ngươi có nghị lực cực lớn, bình thường tại Chủ Thần không gian cơ hồ đều liều mạng rèn luyện kỹ xảo bạo liệt tiễn này, mà mỗi lần tập luyện sau đều phải nhờ Chủ Thần chữa trị ngón tay do ngón tay hắn rèn luyện quá hà khắc mà bị thương, đó là tại sao thực lực của Trương Hằng nằm trong năm người đứng

http://tieulun.hopto.org

đầu Trung Châu đội, kỳ thực hắn thật sự rất mạnh, chỉ vì tính cách nhu nhược nên mới có vẻ vô dụng hết cỡ.

Đến khi hắn không còn nhược điểm tân linh nữa, những công lao khổ luyện trước kia cuối cùng cũng không uổng phí, đạt được thực lực mà đáng lẽ hắn phải có!

-Mỗi tầng Bạo liệt tiễn gia tăng đều cực kỳ khó khăn, ví dụ như Bạo liệt tiễn hai mũi chẳng qua chỉ là điều khiển hai mũi tên bắn ra rồi va chạm mà thôi, Bạo liệt tiễn ba mũi mặc dù nói qua thì chỉ tăng thêm một mũi tên nhưng thủ pháp bắn trong đó lại hoàn toàn khác với Bạo liệt tiễn hai mũi. Muốn cho ba mũi tên luân phiên va chạm tăng cường, lại còn phải bắn trúng mục tiêu, độ khó cao hơn Bạo liệt tiễn hai mũi gấp mười lần, mà Bạo liệt tiễn bốn mũi lại càng khác....

Trương Hằng hung hăng nói:

- Muốn trên cơ sở ba mũi tên cân bằng phát triển thêm một lần nữa, độ khó cao gấp trăm lần Bạo liệt tiễn ba mũi... Nói thật, bản thân ta cũng không biết mình có thể làm được hay không. Từ sau khi nâng cấp huyết thống tinh linh, tại Chủ Thần không gian ta đúng là không ngừng thử nghiệm Bạo liệt tiễn bốn mũi nhưng xác suất thành công không quá 5%, một trăm phát thì ngẫu nhiên có năm phát có thể bắn ra Bạo liệt tiễn bốn mũi, mà trong năm phát tối đa có một phát có thể bắn trúng mục tiêu...

Trình Khiếu lập tức gào lên:

- Xác suất 1%, thế thì còn bắn cái chó gì? Hơn nữa còn không nhất định có thể bắn xuyên được vòng bảo vệ tín niệm lực, đến lúc đó bị hắn tấn công, mọi người chúng ta chết chắc rồi!

Trương Hằng lại trịnh trọng nói:

- Không! Chúng ta phải thành công, hoặc là chết, hoặc là thành công! Không còn đường nào khác có thể đi, hơn nữa vừa rồi Bạo liệt tiễn ba mũi đã có thể xuyên vào trong tầng bảo vệ tín niệm lực, Bạo liệt tiễn bốn mũi nhất định sẽ có thể xuyên qua! Tin tưởng ta, Trình Khiếu, ta bây giờ, nếu là ta bây giờ... Nhất định có thể bắn trúng hắn! Hơn nữa nhất định có thể bắn xuyên vòng bảo vệ! Phải biết rằng kỹ năng trong truyền thuyết có thể bắn rơi cả mặt trời, Cửu tiễn xạ nhật, chính là kỹ xảo Bạo liệt tiễn này!

535. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (9)

- Nếu đến cả ngươi cũng nói như thế, vậy thì thế nào ta cũng phải tin tưởng đồng đội... Trương Hằng, một kích này của hắn nhất định sẽ không trúng bọn ta, hai người chúng ta đứng đây đánh cuộc một phen. Nếu ta cõng người cùng chạy thì ngươi không thể ngắm bắn được, vì thế ta sẽ đứng ở đây, khi hắn tấn công ta sẽ ném ngươi lên trời, đến lúc đó dùng cái gì Bạo liệt tiễn bốn mũi mà bắn hắn... Nếu phát súng này hắn bắn trúng thì chúng ta chết chắc, nếu một tiễn của ngươi không có tác dụng thì chúng ta cũng chết chắc. Khốn kiếp, ta đúng là thằng ngu, tự nhiên lại ngớ ngẩn đi đánh bạc cùng ngươi... Trương Hằng! Là sống là chết phải trông vào ngươi đấy!

Trương Hằng cũng không nói nhiều, yên lặng nắm chặt cây cung kim loại màu bạc, cứ như vậy nhìn bóng người phía xa. Ở cách đó hơn hai trăm mét, Sở Hiên đang im lặng bước tới chỗ bọn họ, Bạo liệt tiễn ba mũi vừa rồi quả nhiên là không thể làm hắn bị thương chút nào, thậm chí một vết xước nhỏ cũng không có. Tín niệm lực mặc dù có hạn chế rất lớn nhưng khi sử dụng đúng là lợi khí công thủ hoàn mỹ, ít nhất là trong tình huống trước mắt, tên Sở Hiên giả này gần như là hình tượng vô địch.

Trương Hằng và Trình Khiếu cùng hít sâu một hơi, nhìn Sở Hiên giả giơ coilgun lên. Trình Khiếu cũng không nhiều lời, hét lớn một tiếng, ném thẳng Trương Hằng lên không trung. Ngay lập tức, một luồng xung động ập thẳng tới, lướt qua bên cạnh hai người khoảng ba mét, tiếp theo Trình Khiếu liền bị luồng xung động này thổi bay ra hơn mười phét, va đập rách da chảy máu. Có điều vẫn còn may, Trương Hằng ở giữa không trung không hề bị sức mạnh này lan tới, hắn một lần nữa tiến vào trạng thái tụ hội tất cả ý chí và thể xác, tinh, khí, thần đều tập trung vào bốn mũi tên trong tay, trong mắt hắn chỉ có Sở Hiên ở đằng xa.

"Nhất định phải bắn trúng, nhất định phải bắn trúng... Nhất định phải bắn trúng! Ta còn rất nhiều chuyện chưa làm xong, hồi sinh cô ấy, bù đắp cho cô ấy, còn cả mọi chuyện tương lai... Nhất định phải bắn trúng."

http://tieulun.hopto.org

Bốn mũi tên trên tay Trương Hằng cuối cùng cũng rời dây cung bắn ra. Bốn mũi tên lần lượt va chạm phát nổ trong không khí, đến khi chỉ còn lại mũi tên cuối cùng thì nó đã biến mất không thấy tăm tích. Toàn bộ không gian, thời gian phảng phất như đều ngừng lại, khung cảnh xung quanh hoàn toàn đứng yên, chỉ có mũi tên đó dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi bắn vào ngực Sở Hiên, tiếp đó trong tiếng nổ vang dội, nó cắm lên lớp bảo vệ tín niệm lực đang tỏa ra ánh sáng kỳ lạ.

Trương Hằng cùng Trình Khiếu bị đẩy bay ra xa đều nhìn chăm chăm vào mũi tên. Nói thì chậm, xảy ra thì nhanh, tất cả mọi chuyện vừa rồi chỉ diễn ra trong khoảnh khắc, nhưng Trương Hằng cùng Trình Khiếu tựa hồ nhìn thấy mũi tên từ từ chui vào, cứng rắn xuyên qua lớp bảo vệ tín niệm lực. Một phân, hai phân, mặc dù chỉ trong một sát na nhưng Trương Hằng và Trình Khiếu thật sự giống như nhìn thấy mũi tên phá vỡ tầng bảo vệ, sau đó cắm thẳng vào giữa ngực Sở Hiên, đẩy hắn bắn ra xa, đâm sầm vào một căn nhà.

Trình Khiếu phản ứng rất nhanh, sau khi Trương Hằng bắn ra phát tên này, vừa bắt đầu rơi xuống, hắn đã từ xa chạy tới, chung quy cũng đỡ được trước khi Trương Hằng ngã xuống đất, tiếp đó vừa vui mừng vừa sợ hãi kêu lên:

- Thành công rồi, giết được rồi, cuối cùng cũng giết được rồi! Tên khốn nhà ngươi vậy mà lại phá được cả tín niệm lực!

Trương Hằng thở hổn hển nói:

- Mau chạy thôi. Một tiễn vừa rồi mặc dù phá được vòng bảo vệ tín niệm lực nhưng chắc lực đạo cũng rất yếu, không đảm bảo có thể giết được hắn hay không, có lẽ chỉ ngăn cản hắn được một chút thôi. Chúng ta cứ chạy trước đã, cho dù thế nào cũng hội hợp với mấy người Tề Đằng Nhất rồi hãy nói. Không hiểu tại sao, ta có cảm giác họ hình như có cách đối phó với Sở Hiên.

Trình Khiếu cũng không nhiều lời, cõng Trương Hằng chạy khỏi chỗ đó. Ở phía sau hai người, tòa nhà bị Sở Hiên đâm vào đã đổ sụp, một lúc lâu sau vẫn không thấy động tĩnh gì, giống như là Sở Hiên đã chết trong đó. Sau khi Trình Khiếu và Trương Hằng rời đi được một lúc, đống đổ nát đó mới đột ngột nổ tung, ở trung tâm vụ nổ, Sở Hiên sắc mặt trắng bệch đứng đó, một mũi tên cắm và giữa ngực. Mũi tên này đã xuyên vào được hơn một nửa nhưng dù sao cũng không thể giết chết hắn ngay lập tức, có thể thấy tầng bảo vệ tín niệm lực thật sự có thể ngăn cản sức sát thương cực mạnh.

Sở Hiên yên lặng rút mũi tên ra khỏi ngực, đoạn không thèm liếc nhìn, ném mũi tên xuống đất. Trên phụ ma tiễn +4 có một loại ma pháp ăn mòn đặc biệt, lúc này da thịt trên ngực Sở Hiên đã dần dần bị phân hủy, giống như là bị hắt một chút acid, nhưng vẻ mặt hắn lại hoàn toàn không để ý, thần thái giống gần y như đúc Sở Hiên trong hiện thực, im lặng đuổi theo hướng hai người Trương Hằng vừa chạy trốn, hai khẩu coilgun vẫn nắm chắc trong tay.

Trong khi Trương Hằng và Trình Khiếu liều chết chiến đấu với Sở Hiên, mấy người Vương Hiệp bên kia lại thoải mái khác thường. Do thực lực của Triệu Anh Không không hiểu sao lại đột nhiên tăng mạnh, Freddy không ngừng đột kích đều bị nàng như mổ heo chém chó, giết chết mười mấy lần, bên ngoài biệt thự đã bày rất nhiều loại xe cộ, có cả xe xung kích, xe thiết giáp các loại.

Vương Hiệp tò mò hỏi Triệu Anh Không:

- Thực lực của ngươi thật là mạnh. Lúc trước đối luyện tại Chủ Thần không gian cũng không biết ngươi hóa ra lại mạnh như vậy, ta thấy đến cả Trịnh Xá có khi cũng phải thất bại dưới tốc độ quỷ dị của ngươi.

Triệu Anh Không lại chỉ cười cười, nhìn bộ dạng không thể nhận ra khí chất lạnh lùng băng giá lúc trước, ngược lại, nàng lúc này ngoài ánh mắt thỉnh thoảng lộ ra vẻ lạnh lẽo thì mọi mặt đều giống như một thiếu nữ bình thường, đặc biệt là loại khí chất mà nàng vừa thể hiện ra. Nếu nói trước đây nàng giống như một thích khách lạnh lùng, hơn nữa dung mạo cũng thiên về hướng tuấn mỹ trung tính thì hiện tại Triệu Anh Không tràn trề sức hấp dẫn nữ tính, khiến cho ba người Tề Đằng Nhất liên tục đưa mắt nhìn trộm.

- Có điều, cũng thật là phiền phức...

Triệu Anh Không thở dài, nhìn về phía chân trời xa xăm nói:

- Chúng ta cứ tiếp tục thế này thì sẽ chết thật mất... Cũng không biết tên Trịnh Xá ngốc nghếch kia có thể nhìn thấu được chân tướng bộ phim kinh dị này hay không nữa, haizz...

http://tieulun.hopto.org

Ba người Tề Đằng Nhất kỳ quái nhìn nhau, Vương Hiệp tò mò hỏi:

- Chân tướng? Chân tướng gì? Không phải là nhìn xuyên được sơ hở tâm linh của mình sao?

Triệu Anh Không gật đầu đáp:

- Không sai, nhưng đó chỉ là một trong những chân tướng mà thôi. Cũng tức là, sơ hở tâm linh của mỗi người khác nhau, nhưng nếu đúng như những gì Tề Đằng Nhất kể, Trịnh Xá từng nói thế giới phim kinh dị này lấy suy nghĩ của hắn làm trung tâm, vậy thì Freddy ngoài nhắm vào sơ hở tâm linh của hắn, hẳn là còn nhắm vào chấp niệm của hắn nữa.

- Chấp niệm?

- Ừ, là chấp niệm.

Triệu Anh Không mỉm cười nói:

- Chấp niệm của hắn có lẽ cực kỳ đơn giản, đó là sống sót. Không cần biết là bản thân hắn sống sót hay là thành viên đoàn đội chúng ta cùng nhau sống sót, đây hẳn là chấp niệm vẫn luôn thúc đẩy hắn sinh tồn từ khi bắt đầu tiến vào thế giới luân hồi phim kinh dị. Mà giờ phút này, chấp niệm giúp hắn tiếp tục sống sót lại là kẻ địch lớn nhất của hắn.

- Ngoài ra không chỉ có mình hắn, nếu như hắn không thể nhìn thấu được một tầng này thì cả đội chúng ta rất có khả năng sẽ đều phải chết ở đây. Đương nhiên, Sở Hiên không tiến vào thế giới trong mơ rất có thể sẽ là người duy nhất sống sót rời khỏi thế giới phim kinh dị này. Ha ha, A Nightmare on Elm street quả không hổ là tuyệt cảnh.

Khi nói chuyện, Triệu Anh Không vẫn ngẩng đầu nhìn không trung, ba người kia thấy vậy cùng đồng thời nhìn lên. Quả nhiên họ trong thấy ở phía xa có một chấm đen như ẩn như hiện, Lưu Úc nhất thời tò mò hỏi:

- Đó là thứ gì vậy?

- Máy bay trực thăng...

Triệu Anh Không cười hì hì, vừa nói vừa xoa đầu Lưu Úc.

Ba người lập tức đồng thanh:

- Máy bay trực thăng?

- Ừm, không sai, máy bay trực thăng vũ trang.

Chấm đen đó càng lúc càng tới gần biệt thự, sắc mặt ba người Tề Đằng Nhất đều biến đổi. Chấm đen đó quả nhiên đúng là một máy bay trực thăng vũ trang, khi nó còn cách biệt thự hơn một nghìn mét, một quả tên lửa tìm đường đã bắn tới. Ba người Tề Đằng Nhất lập tức hét lên, chạy ra phía sau, nhưng mắt thấy tên lửa càng lúc càng đến gần bọn họ, ba người đã không tránh kịp nữa, chỉ có Triệu Anh Không vẫn mỉm cười đứng yên tại chỗ.

"Kỳ thật cô ấy cũng không kém. Tuy từ một số phương diện nào đó mà nói, cô ấy chôn vùi sức mạnh cơ nhân tỏa tầng thứ tư trong cơ thể nhưng nếu chỉ từ thiên phú thì cô ấy tuyệt không kém ta bao nhiêu... Ít nhất là ta không nghĩ ra được phương thức tấn công Thiểm linh ba động này."

Triệu Anh Không miệng mang nét cười, bình thản nhìn quả tên lửa càng lúc càng tới gần. Tiếp theo hai tay cùng ba vai nàng bắt đầu trở nên mơ hồ, đây chính là chiêu thức mà Triệu Anh Không tự sáng tạo ra, dùng tốc độ cực cao của trạng thái Thiểm linh để huy động trường kiếm, tạo thành sóng xung động tấn công cực kỳ cường liệt, mà theo tốc độ tay càng lúc càng nhanh, phạm vi công kích có thể đạt tới mấy chục mét, thậm chí hơn trăm mét.

Ba người Tề Đằng Nhất trợn mắt há mồn, từ góc nhìn của họ, hai tay của Triệu Anh Không cùng một khoảng rộng trước mặt nàng đều bắt đầu uốn khúc, giống như ánh sáng vặn vẹo khi ở gần lò lửa. Không gian phía trước Triệu Anh Không cũng xuất hiện hiệu ứng tương tự, hơn nữa luồng ba động này còn không ngưng tiến tới, cơ hồ chỉ sau nháy mắt đã ập đến chỗ tên lửa tìm đường. Hai bên va chạm vào nhau, từ

http://tieulun.hopto.org

trên không lập tức truyền đến tiếng nổ kịch liệt, quả tên lửa không những nổ tung mà sóng xung động từ vụ nổ còn bị luồng ba động uốn khúc đẩy ngược ra xa, ít nhất cũng hơn một trăm mét nữa luồng ba động uốn khúc đó mới hoàn toàn ngừng lại.

536. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (10)

Ba người Tề Đằng Nhất lại được một tràng tán thán. Tề Đằng Nhất và Vương Hiệp ngoài thán phục ra còn có chút nghi hoặc, bởi vì họ từng thấy qua sóng chân không Thiểm linh của Triệu Anh Không, uy lực chắc chắn không được khoa trương như hiện tại, hơn nữa phạm vi cũng tuyệt đối không vượt quá hai trăm mét, đây đơn giản đã là tầm bắn cực hạn rồi.

"Vẫn không được, nếu có thể phát huy toàn bộ uy lực của sóng chân không Thiểm linh, tối thiểu cũng có thể lan ra được năm trăm mét, xem ra cường độ thân thể không đủ. Dù sao cũng đã 'chết' lâu như vậy rồi, trình độ mở cơ nhân tỏa cũng giảm xuống tầng thứ tư sơ cấp... Chỉ có thể trông cậy vào Sở Hiên thôi, hy vọng gã đó có cách giúp ta có thể sống lại lần nữa, nói thật..."

Triệu Anh Không mỉm cười nhìn ba người sau lưng, nàng vừa cười vừa nói:

- Ta đột nhiên cảm thấy rất muốn sống, chung quy lại vẫn có những chuyện chỉ có sống sót mới có thể làm được. Chết mặc dù là giải thoát nhưng chết rồi cũng không làm được việc gì nữa. Là đau thương cũng được, là chuộc tội cũng được, cho dù là thống khổ thì cũng phải còn sống mới có thể tiếp tục thống khổ...

Ba người Tề Đằng Nhất hoàn toàn không hiểu Triệu Anh Không muốn nói gì, họ chỉ nghĩ rằng thiếu nữ thích khách này đang cảm thán tuyệt cảnh của bộ phim kinh dị vì thế cũng không nói gì nhiều, chỉ nhìn chằm chằm vào chiếc trực thăng vũ trang đang càng lúc càng tới gần. Không ngờ chiếc trực thăng không hề hạ xuống mà dừng lại cách mọi người khoảng hơn một nghìn mét, một quả tên lửa lại được bắn xuống.

Sau khi Triệu Anh Không một lần nữa dùng sóng chân không Thiểm linh phá hủy quả tên nửa này, Vương Hiệp lập tức nói:

- Triệu Anh Không! Sóng chân không Thiểm linh có thể đánh tới trên trời không? Từ chỗ chúng ta đến trực thăng khoảng một nghìn mét!

Triệu Anh Không vẫn mỉm cười, chỉ có đôi mắt hoàn toàn băng lạnh, phảng phất như một lưỡi dao sắc bén, nàng vừa cười vừa nói:

- Sóng chân không Thiểm linh không thể lan xa tới mức đó, nhưng mà... Nếu ném trường kiếm đi thì...

Vừa dứt lời, tay Triệu Anh Không đã làm động tác ném ra. Tuy không nhìn thấy nàng ném bất cứ thứ gì nhưng Tề Đằng Nhất cùng Vương Hiệp đều biết, thanh gươm Excalibur trong suốt đã bay đi.

Cũng không biết có phải là ảo giác hay không, khi Triệu Anh Không ném kiếm đi, Vương Hiệp cùng Tề Đằng Nhất mơ hồ nhìn thấy trên cánh tay nàng xuất hiện một số kí hiệu màu đen giống như chữ khoa đẩu. Nhưng việc đó chỉ trong nháy mắt, đến lúc họ nhìn kỹ lại thì cánh tay Triệu Anh Không đã phục hồi như cũ khiến hai người nghĩ rằng mình vô thức hoa mắt mà thôi. Cùng lúc ấy, trực thăng vũ trang phía xa giống như bị thứ gì đó đâm thẳng vào, kính thủy tinh phía trước trực thăng vỡ tung, sau đó mọi người chỉ thấy nó bắt đầu lắc lư, giãy giụa một thoáng rồi rơi xuống đất. Ầm một tiếng vang dội, chiếc trực thăng nổ tung thành mảnh vụn.

- Xem đi, vậy không phải tốt hơn sao? Chỉ là lần nãy đã có cả trực thăng vũ trang, nếu như chúng ta tiếp tục ở lại thế giới này, sớm muộn gì cũng sẽ xuất hiện sức mạnh đến cả ta cũng không đối phó nổi...

Triệu Anh Không vẫn tiếp tục mỉm cười, nhìn ba người còn lại nói:

- Đến lúc đó chúng ta chắc chắn phải chết.

Mấy người Tề Đằng Nhất vốn còn đang hưng phấn, dù sao thì Triệu Anh Không cũng dễ dàng giải quyết một chiếc trực thăng vũ trang, nhưng nghe thấy những lời này của nàng, bọn họ cũng đồng thời thở dài. Ác ma Freddy vẫn đang không ngừng mạnh lên, ai biết sau này hắn sẽ còn mạnh đến mức nào nữa? Nếu một

http://tieulun.hopto.org

lần có mười, một trăm, một nghìn chiếc trực thăng tới tấn công họ thì sao đây? Đến lúc đó đúng là chết chắc rồi.

Triệu Anh Không đang định nói gì đó thì bỗng ngạc nhiên đưa mắt nhìn ra xa, theo ánh mắt của nàng, ba người Tề Đằng Nhất cũng nhìn về phía đó. Trên một khoảng đất trống, Trình Khiếu đang cõng Trương Hằng thở hồng hộc chạy về phía họ, vừa chạy hắn vừa gào lên:

- Anh Không muội muội. Ha ha ha, ta trông thấy Anh Không muội muội của ta rồi...

Nghe hắn hô to gọi nhỏ, Triệu Anh Không lại không tức giận bừng bừng như trước mà nụ cười của nàng ngược lại càng trở nên ôn hòa, chỉ có đôi mắt lạnh lẽo như băng. khi hai người tới gần thêm một đoạn nữa, thân hình nàng chợt lóe lên, xuất hiện phía sau lưng họ.

Trình Khiếu và Trương Hằng cũng sửng sốt, vẫn là Trương Hằng phản ứng nhanh nhất, gần như ngay khi Triệu Anh Không vừa xuất hiện phía sau lưng họ, hắn đã lập tức quay phắt lại đồng thời cây cung kim loại màu bạc trong tay cũng hướng sang phía nàng. Triệu Anh Không đưa tay chặn cung tên của hắn lại, cười nói:

- Không sai, là Trương Hằng và Trình Khiếu. Xin lỗi nhé, để kiểm tra xem các ngươi có phải là ác ma Freddy biến thành hay không nên ta mới ra tay thăm dò một chút.

- Thử một chút cũng có làm sao đâu... Nhưng có vấn đề là.

Trình Khiếu cười hề hề nhìn Triệu Anh Không nói:

- Không hiểu tại sao, ta tự dưng lại thấy càng lúc càng thích Anh Không muội muội mà. Chẳng lẽ sơ hở tâm linh của Anh Không muội muội là thiếu mất mỵ lực nữ tính sao? Thế nên sau khi đột phá sơ hở tâm linh lập tức có sức quyến rũ nữ tính cực mạnh?

Triệu Anh Không cười hì hì nháy mắt một cái với Trình Khiếu, tên dề xồm này lập tức sững sờ, một giây sau hắn đã bay thẳng ra xa hơn mười mét, còn Trương Hằng thì bình yên vô sự được Triệu Anh Không đỡ lấy. Xem ra nàng đã đỡ Trương Hằng lên trước rồi mới ra tay với trình Khiếu, hơn nữa Trình Khiếu mặc dù bắn đi hơn mười mét nhưng nhìn bộ dạng hắn nhanh nhẹn đứng dậy xoa xoa mông thì hẳn là cũng chỉ đau nhức chứ không bị thương, Triệu Anh Không ra tay giáo huấn Trình Khiếu nhưng vẫn nắm chắc lực đạo.

- ...Nói như vậy, sức chiến đấu của Sở Hiên đã đạt tới mức kinh khủng đến thế sao?

Triệu Anh Không mỉm cười hỏi hai người.

Trình Khiếu lúc này đang tập trung toàn bộ tinh thần, châm kim vào các huyệt đạo trên chân Trương Hằng, còn Trương Hằng thì cắn răng chịu đựng cảm giác tê dại khó chịu, hắn cười khổ đáp:

- Chắc vẫn chưa phải là thực lực của Sở Hiên thật sự, bởi vì ta có cảm giác sức mạnh của hắn vẫn không ngừng gia tăng. Hơn nữa Gunkata mà hắn sở trường nhất cũng vẫn chưa thể phối hợp được với tín niệm lực, nếu không hai người bọn ta chết là cái chắc rồi.

- Vậy sao?

Triệu Anh Không tròn mắt, đột nhiên lại cười nói:

- Tạm thời chưa nói đến Bạo liệt tiễn bốn mũi, ngươi có thể biểu diễn Bạo liệt tiễn ba mũi cho xem một lần không? Ta muốn xem thử uy lực của nói như thế nào?

Trương Hằng bất đắc dĩ nhìn bàn tay mình, năm ngón tay đều đã sưng phồng đỏ tấy. Lúc trước hắn miễn cưỡng sử dụng Bạo liệt tiễn bốn mũi, việc này khiến cấu tạo bên trong năm ngón tay bị thương nặng. Khi còn ở trong Chủ Thần không gian, sau mỗi lần sử dụng Bạo liệt tiễn bốn mũi, hắn đều phải chữa trị toàn bộ ngón tay một lần mới có thể sử dụng tiếp lần nữa. Mặc dù Triệu Anh Không chỉ yêu cầu hắn biểu diễn Bạo liệt tiễn ba mũi nhưng với tình hình của hắn hiện tại, có lẽ đến cả Bạo liệt tiễn hai mũi cũng không thể bắn ra được.

Cũng không ngờ là Trình Khiếu bỗng rút ra hai mũi kim đâm vào huyệt đạo trên cổ tay hắn, tiếp đó vừa xoay kim vừa nói:

http://tieulun.hopto.org

- Thằng ngốc, từ chối mỹ nữ là chuyện rất không lịch sự nhé. Hơn nữa đây là còn mỹ nữ cực phẩm đồng nhan cự nhũ...

Triệu Anh Không cười hì hì gõ đầu hắn một cái nhưng lại làm Trình Khiếu vui mừng khôn xiết. Hắn đang định nắm lấy thì bàn tay nhỏ nhắn của Triệu Anh Không thì giây tiếp theo đã bắn vọt ra xa, rồi lại như con gián đánh mãi không chết từ xa bò về.

Trương Hằng cũng mặc kệ trò hề của Trình Khiếu, yên lặng vận chuyển năng lượng tinh linh gần như đã khô kiệt trong cơ thể. Cánh tay hắn được kim châm cùng năng lượng đồng thời kích thích, không ngờ chỉ sau hơn mười giây đã từ từ hết sưng phù, mặc dù vẫn chưa thể hoàn toàn lành lặn nhưng ít nhất là sử dụng cung tên trong thời gian ngắn hoàn toàn không thành vấn đề. Do đó, Trương Hằng liền lấy ba mũi phụ ma tiễn +4, nhắm về phía một gốc cây lớn ở cách đó hơn một nghìn mét.

Mấy tiếng bụp bụp sắc gọn vang lên, ba mũi tên va chạm phát nổ giữa không trung, mũi tên cuối cùng đã nhanh đến mức thậm chí cả Triệu Anh Không cũng không thể thấy rõ hình dạng. Vẻ mặt nàng rút cuộc cũng từ mỉm cười trở nên thoáng nghiêm túc, do một tiễn này vậy mà lại có thể bắn gẫy đôi thân cây đường kính hơn một mét, uy thế còn tiếp tục lan ra hơn mấy nghìn mét, uy lực này thật sự rất khủng bố.

- Bạo liệt tiễn ba mũi này cũng không thể phá vỡ tầng bảo vệ của tín niệm lực sao?

Triệu Anh Không thở dài hỏi.

Trương Hằng khẽ gật đầu đáp:

- Nguyên lý của Bạo liệt tiễn là để mũi tên sau khi bắn ra lần lượt va chạm vào nhau, đem sức mạnh của tất cả ngưng tụ lại một điểm, về uy lực thì theo số lượng mũi tên gia tăng mà nâng cao lên gấp bội. Nhưng Gunkata của Sở Hiên có thể là khắc tinh duy nhất của kỹ năng bắn này, bởi vì Gunkata hoàn toàn không dùng mắt thường để xác định phương hướng mũi tên bắn tới mà lấy hắn làm trung tâm tấn công tất cả mọi hướng có thể tấn công đến hắn. Tên bay còn chưa kịp va chạm vào nhau đã bị hắn phá hủy vì thế lúc trước ta chỉ có thể nhân lúc hắn không thể sử dụng Guntaka mới bắn ra Bạo liệt tiễn bốn mũi. Hiện tại nếu hắn còn chưa chết thì hẳn là tín niệm lực cùng Gunkata đều có thể sử dụng, hắn tới lần nữa thì cho dù ta có sử dụng Bạo liệt tiễn bốn mũi... Có lẽ cũng không bắn được hắn nữa.

Trương Hằng cùng Trình Khiếu sau khi chứng kiến thực lực khủng bố của Sở Hiên, họ thật sự không nghĩ đến chuyện để Triệu Anh Không đi giao chiến với hắn nữa. Tuy rằng Triệu Anh Không cũng là người có thực lực khá mạnh trong Trung châu đội nhưng với thực lực của Triệu Anh Không mà họ biết, so sáng với Sở Hiên lúc này căn bản không hề có phần thắng. Sở Hiên giờ phút này không e ngại bất kỳ người cận chiến cấp thấp nào, ngoài Trịnh Xá ra, hắn coi như là kẻ mạnh nhất trong Trung Châu đội.

Triệu Anh Không cũng không nói gì thêm, chỉ mỉm cười gật đầu rồi yên lặng ngồi đó. Năm người còn lại thì liên tục bàn bạc, tìm cách làm thế nào đánh bại tên Sở Hiên giả kia.

"Sức mạnh càng lớn thì hạn chế cũng càng lớn. Nếu là Sở Hiên thật sự trong thế giới hiện thực thì hắn tuyệt đối không phải đối thủ của ta. Chỉ cần chờ năm phút tín niệm lực của hắn kết thúc, ta có thể kết liễu hắn trong nháy mắt, nhưng Sở Hiên giả trong thế giới này, nếu không có hạn chế thời gian, hắn chẳng phải là vô địch sao?"

537. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (11)

Giờ phút này Trịnh Xá vẫn đang giao chiến với Phục Chế Thể, bắt đầu từ lúc hắn sử dụng Hủy diệt tới nay đã được hơn hai phút, nếu như là ngày thường sử dụng trạng thái Hủy diệt như vậy hắn đã sớm chết rồi, sao còn có thể sống được nữa? Cho dù là đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, tối ưu hóa bộ gen bản thân tới cực hạn nhưng hiện tại hắn cũng đã đến mức đèn cạn hết dầu, không chỉ cơ thể bắt đầu tan vỡ mà cả năng lượng vampire cùng nội lực trong cơ thể cũng tiêu hao sạch sẽ, có thể nói giờ phút này hắn đã rơi vào tuyệt cảnh.

Nhưng ngược lại với hắn, Phục Chế Thể vẫn có vẻ cử trọng nhược khinh cùng Trịnh Xá đối chiến. Đối mặt với tốc độ cực nhanh của trạng thái Hủy diệt, Phục Chế Thể chống cự có vẻ miễn cưỡng, nhìn giống như chỉ cần Trịnh Xá gia tăng chút kình lực là có thể đột phá phòng ngự của hắn nhưng thực tế mặc cho Trịnh

http://tieulun.hopto.org

Xá tăng tốc độ, tăng sức mạnh đến mức nào đi nữa thì đòn tấn công tiếp theo Phục Chế Thể vẫn có thể ngăn cản. Tình hình như vậy kéo dài hơn hai phút, trong thời gian này Trịnh Xá vậy mà lại không thể gây một chút thương tổn nào cho Phục Chế Thể. Ngoài sức mạnh và tốc độ ra, khả năng khống chế Hắc viêm của Phục Chế Thể thật sự đã đến mức xuất thần nhập hóa, luồng lửa đen đó giống như tự có sinh mệnh, ngăn cản gần như toàn bộ công kích của Trịnh Xá. Hắc viêm rõ ràng là ngọn lửa cực kỳ nóng bỏng nhưng khi Phục Chế Thể vận Hắc viêm ngăn cản đòn tấn công, nó lại phảng phất như thực thể, bị nó đánh trúng người lập tức có một khối thịt bị thiêu thành than đen. Do vậy, sau một trận giao tranh, Phục Chế Thể gần như không bị thương một cọng tóc còn Trịnh Xá thì toàn thân thương tích đầm đìa, lại cộng thêm trạng thái Hủy diệt của hắn đã đạt tới giới hạn, cứ tiếp tục hắn sẽ không còn thực lực đối phó với Phục Chế Thể nữa.

Có điều Trịnh Xá vẫn tiếp tục điên cuồng công kích Phục Chế Thể, sau khi cưỡng hành sử dụng mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp, tất cả ý thức hắn đã tiến vào cảnh giới đại tự tại, mặc cho thân thể đau đớn, thưởng tổn, thậm chí tan vỡ, ý thức cũng không hề có chút phản ứng. Đây là tâm ma phản phệ, cho dù không có Phục Chế Thể tồn tại, hắn cũng sẽ không ngừng sử dụng trạng thái Hủy diệt cho đến khi thân thể hoàn toàn hư hỏng mới thôi. Đây chính là sự kinh khủng của tâm ma, chỉ cần chưa khắc phục được tâm ma này thì kết cục duy nhất của Trịnh Xá chỉ có thể là chết!

"Có lẽ... Đây đã là điểm cuối rồi..."

Trong cảnh giới đại tự tại Trịnh Xá chợt khẽ thở dài, chỉ là hắn vẫn đang chìm trong tâm ma, mặc cho bản thân lạc lối, mặc cho thân thể bắt đầu từ từ tan vỡ...

Triệu Anh Không ngồi dưới đất bỗng đứng dậy, mỉm cười nói với những người còn lại:

- Chạy đi, có thể chạy được bao xa thì chạy bấy nhiêu... Đương nhiên, rất có thể là chạy cũng vô dụng rồi. Chỉ cần Trịnh Xá hoàn toàn rơi vào thế giới trong mơ tuyệt cảnh, chúng ta có chạy xa đến đâu cũng không được việc gì...

Năm người còn lại đều ngạc nhiên nhìn nàng, Trương Hằng phản ứng nhanh nhất, vụt quay đầu nhìn về cuối con đường. Quả nhiên ở đó có bóng một người đang lắc lắc lư lư trượt tới, tại sao lại nói là trượt? Bởi vì người đó không hề đứng thẳng trên mặt đất mà lơ lửng trên cao khoảng nửa mét. Bóng người đó càng lúc càng tới gần, Trương Hằng cuối cùng cũng nhìn thấy rõ hình dạng hắn, chính là Sở Hiên ngực bị bắn trúng một mũi tên, sắc mặt lúc này đang trắng bệch, hắn đang sử dụng tín niệm lực lơ lửng trong không khí.

- .....Nhìn có vẻ thương thế của hắn rất nặng, ngoài chỗ ngực bị bắn thủng ra thì còn bị mất máu quá nhiều, nếu không hắn không thể vô duyên vô cớ tiêu hao tín niệm lực như vậy, đây cơ bản là hoàn toàn dựa vào tín niệm lực để di động.

Trương Hằng vừa nhìn vừa nói.

Những người còn lại không có thị lực tốt như Trương Hằng, mặc dù do tố chất thân thể, họ cũng có thể thấy bóng dáng Sở Hiên ở phía xa nhưng không thấy được rõ ràng tình hình như vậy. Đương trường, ngoài Trương Hằng ra cũng chỉ Triệu Anh Không là có thị lực xa như vậy, nàng khẽ gật đầu. Vừa rồi Trương Hằng nói rất chính xác, Sở Hiên đúng là bị thương rất nặng, hắn lúc này đang cúi gục đầu, nếu như không phải lồng ngực vẫn hơi hơi nhấp nhô thì hoàn toàn giống như một người chết.

"Nếu như mọi chuyện ở đây đều lấy hiểu biết của Trịnh Xá làm tiêu chuẩn thì tên Sở Hiên này chắc chắn không có cảm giác và đau đớn... nói cách khác hắn dù bị thương gần chết cũng sẽ không đình chỉ công kích. Nếu đúng là như vậy thì tín niệm lực cũng không có hạn chế sử dụng, chúng ta không thể dùng phương pháp trì hoãn thời gian để giết hắn..."

Triệu Anh Không thở ra một hơi, nhìn những người xung quanh, cười nói:

- Chúng ta cứ chạy thôi, dù sao tốc độ di động của hắn cũng không nhanh, nếu muốn chạy trốn thì hoàn toàn có thể chạy được...

Nhưng nàng vừa mới dứt lời bỗng vụt ngẩng đầu nhìn lên trời, tiếp đó nụ cười biến thành cười khổ. Bởi vì trong cảm quan của nàng, ở cách đó rất xa đang có bốn chiếc trực thăng vũ trang bay tới, không cần phải

http://tieulun.hopto.org

nói, chắc chắn là ác ma Freddy vẫn đang không ngừng mạnh lên lại tiếp tục tập kích họ. Mà trùng hợp là lúc này Sở Hiên giả cũng đang từ xa bay tới, họ đã bị vây lại trong biệt thự.

Mấy người còn lại cũng đều cảm thấy điểm bất thường, tối đa chỉ chậm hơn Triệu Anh Không hai ba giây rồi cùng ngẩng đầu nhìn ra xa, quả nhiên trong thấy mấy trực thăng vũ trang xuất hiện xung quanh biệt thự. Mặc dù còn cách khá xa nhưng bốn phía quanh biệt thự ngoài đường đi thì còn lại đều là đất bằng, nếu như họ rời khỏi biệt thự thì những chiếc trực thăng đó chỉ cần sử dụng súng máy quét một lượt, mọi người sẽ chỉ còn nước chờ chết, trừ phi là Triệu Anh Không có biên pháp giải quyết bốn trực thăng này trong thời gian ngắn.

- Không cần phải nghĩ nữa, cho dù ta có thể ném kiếm tiêu diệt một chiếc trực thăng thì ba chiếc còn lại phải làm thế nào? Nếu bọn chúng đồng thời bắn tên lửa tìm đường thì sao? Trương Hằng có thể giải quyết ba trực thăng trong thời gian cực ngắn không?

Triệu Anh Không nhìn thấy ánh mắt của ba người Tề Đằng Nhất đang hướng vào mình, nàng liền vội vã nói.

Trương Hằng cười khổ nâng cánh tay lên nói:

- Không được, tối đa chỉ có thể sử dụng Bạo liệt tiễn hai mũi, hơn nữa tối đa cũng chỉ có thể bắn được một hai phát, vấn đề độ chính xác cũng không thể hoàn toàn cam đoan... Tay ta còn có thể cử động đã là thần kỳ rồi, căn bản đừng nghĩ đến chuyện dùng đôi tay này bắn tên.

Nhất thời sắc mặt mọi người đều phát khổ, giống như Triệu Anh Không đã nói, trường hợp như thế này đúng là thích hợp để Trương Hằng ra tay hơn, chỉ là tên thanh niên có tiễn kỹ thần kỳ này hiện tại đã không còn sức chiến đấu nữa, đặc biệt trong tình cảnh gần như tuyệt vọng trước mắt, trong lòng mỗi người đều thầm phát lạnh, rất có thể đây sẽ là chỗ họ xong đời.

Triệu Anh Không khẽ run tay, trong lòng chợt nảy sinh ý nghĩ một mình bỏ đi. Dù sao thì với thân thủ của nàng mà nói, muốn rời đi căn bản không ai có thể ngăn cản được, trừ phi ác ma Freddy mạnh đến mức có thể sử dụng vũ khí hạt nhân, nếu không nàng sẽ an toàn tại thế giới này... Chỉ là nàng vừa rời đi, những đồng đội bên cạnh chắc chắn sẽ phải chết, hơn nữa khi trong lòng nàng vừa xuất hiện ý nghĩ này, ý thức là Triệu Anh Không không ngờ bắt đầu có dấu hiệu thức tỉnh...

- Thật đúng là phiền toái...

Triệu Anh Không mỉm cười lẩm bẩm, tiếp theo mọi người chỉ thấy nàng như hóa thành một luồng sáng lao về phía Sở Hiên, tốc độ thậm chí có thể so sánh với trạng thái Thiểm linh. Chỉ là lúc này nàng không những duy trì được tốc độ đó mà sức phản ứng cũng rõ ràng là có thể chịu đựng được vận tốc chạy như vậy, không hề có chút phản ứng đột ngộ khi sử dụng trạng thái Thiểm linh như trước. Theo Triệu Anh Không càng lúc càng tới gần Sở Hiên, tốc độ của nàng cũng càng lúc càng nhanh, nhưng khiến người ta cảm thấy kỳ quái là, vốn bóng hình nàng cơ hồ mắt thường khó thấy nhưng giờ phút này đột nhiên lại trở nên rõ ràng. Tốc độ tăng cao, thân ảnh hiện rõ, đây rõ ràng là chuyện hoàn toàn mâu thuẫn, cũng không hiểu Triệu Anh Không làm thế nào làm được chuyện này.

Khi Triệu Anh Không còn cách Sở Hiên mấy trăm mét, một cánh tay của hắn chợt giơ lên khó khắn, sau đó giữa hắn và Triệu Anh Không xuất hiện một quầng sáng mang trạng thái khó hiểu. Cái nhấc tay này chỉ trong chốc lát nhưng Triệu Anh Không đã đột phá khoảng cách hơn năm trăm mét, tiếp theo luồng sáng bắn thẳng vào Triệu Anh Không, nuốt chửng hình bóng nàng vào trong, rồi nó tiếp tục bắn ra xa, thậm chí cả biệt thự ở phía xa cũng bị tro bụi che lấp. Đến khi bụi bặm dần dần hạ xuống, mọi người mới nhìn thấy nơi bị luồng sáng kỳ lạ lướt qua, mặt đất đã bị cày thành một rãnh sâu, độ dài tới hơn trăm mét, rộng gần mười mét, rãnh sâu đó thật sự đủ kinh người, mà đó chỉ là sức mạnh Sở Hiên khẽ vung tay một cái... Thực lực của hắn sợ rằng đã vượt qua cả Trịnh Xá rồi, đây là suy nghĩ trực tiếp nhất trong lòng mỗi người lúc này.

Cũng không biết một đòn uy lực kinh khủng này có đánh trúng Triệu Anh Không, cũng không biết nàng dùng tốc độ thế nào để tránh né, chỉ thấy hiện tại nàng đang điên cuồng sử dụng sóng chân không Thiểm linh bắn về phía Sở Hiên. Tuy vậy sóng xung động chỉ ập tới cách người Sở Hiên mấy chục phân, rồi lập tức

http://tieulun.hopto.org

biến mất không thấy tăm tích, sóng xung động đủ để bắn rơi tên lửa tìm đường lúc trước, bây giờ vậy mà lại không có cách nào tới gần thân thể Sở Hiên, có thể thấy được mức độ vững chắc của tín niệm lực.

"...Không được rồi, nếu cận chiến ám sát, toàn thân hắn từ trên xuống dưới đều là tín niệm lực không có sơ hở, vừa rồi đã đâm hơn trăm kiếm, thật sự không có một kẽ hở nào... Sóng chân không Thiểm linh lại không có tác dụng, nếu như là chiêu đó thì uy lực hẳn là có thể đạt tới mức Bạo liệt tiễn bốn mũi, chỉ là thân thể hiện tại có thể chịu đựng được không?"

538. Phá Rồi Lại Lập... Bại Rồi Mới Thành (12)

"Không ngừng tiếp cận Sở Hiên trong hiện thực.... Chẳng lẽ là cả ý thức cũng tiến hóa sao?"

Triệu Anh Không còn chưa kịp suy nghĩ kỹ, một luồng sức mạnh cực lớn đã đẩy văng nàng ra xa. Sức mạnh khổng lồ từ trên người Sở Hiên tràn tới cuồn cuộn không dứt, mà luồng sức mạnh này cũng rất kinh khủng, không ngờ có thể từ từ xé rách cơ thể Triệu Anh Không. Cũng mặc kệ Triệu Anh Không mạnh đến mức nào, bị luồng sức mạnh đó trực tiếp đánh trúng, nàng giống như một con thuyền nhỏ giữa biển khơi, bị cuốn trôi đi không có khả năng chống trả, tính mạng chỉ còn trong sớm tối. Hơn thế nữa, luồng xung động tín niệm lực lớn chưa từng có này còn tràn về phía biệt thự ở đằng xa, Triệu Anh Không thậm chí có thể nhìn thấy vẻ mặt kinh hoàng của năm người còn lại.

"Chỉ đến đây thôi... Tất cả đều kết thúc sao?"

Tất cả đều kết thúc sao?

Ánh mắt Zero nhìn trừng trừng ra ngoài cửa sổ, ở đó có thi thể hai người thân của hắn, mẹ và em trai...

Tất cả đều kết thúc sao? Không biết từ lúc nào, trong lòng Zero thường tự hỏi mình như vậy, tất cả đều kết thúc sao?

Không cần biết là quá trình chạy trốn sau thảm kịch gia đình, không cần biết là quá trình rèn luyện gian khổ sau đó, hay là quá trình giết người sau khi trở thành sát thủ, rất nhiều lần Zero tự hỏi chính mình, tất cả đều kết thúc sao?

Mọi người đều nói hắn trời sinh là để làm sát thủ. Lạnh lùng, tỉnh táo, cộng thêm tính cách trầm ổn, ít lời mà hắn thể hiện, tất cả những đặc tính một sát thủ cần, hắn đều có. Không chỉ như vậy, thái độ coi thường sinh mệnh càng khiến những người quen biết hắn đều có một nhận định, đây là một sát thủ trời sinh, không sợ hãi bất kỳ điều gì, bất kỳ ai cũng có thể giết...

Nhưng có thực là không sợ hãi bất kỳ điều gì không? Có thực là bất kỳ ai cũng có thể giết không?

Trong tâm Zero tự biết câu trả lời, tuy hắn một lòng muốn trả thù người đàn bà đã phản bội cha mình, mẹ đẻ của hắn... Nhưng hắn thật sự có thể xuống tay giết bà sao? Hắn thật sự không cảm thấy sợ hãi sao? Sợ hãi đối mặt với người phụ nữ đã phản bội hắn và cha mà vẫn lén lút sống trộm trên thế giới này, hơn nữa còn hiến thân cho kẻ địch, hắn thật sự sợ phải nhìn thấy bà ta.

Nhưng khi hắn biết người đó không còn trên cõi đời này nữa, sao trong lòng hắn lại cảm thấy trống rỗng, khó chịu như vậy? Còn cả cậu em trai ăn mặc như con gái đó nữa...

Tất cả cũng nên kết thúc, sau khi Zero chấm dứt mọi chuyện, hắn dứt khoát lựa chọn tự sát, bởi vì trong lòng đã hoàn toàn mất dục vọng sống sót. Không ngờ rằng vậy mà lại từ thế giới hiện thực đi tới thế giới luân hồi này, ở đây hắn gặp được Trịnh Xá bất chấp tất cả cũng phải sống sót, gặp được Sở Hiên trí tuệ siêu phàm, Trương Hằng nhu nhược nhưng lại mạnh mẽ, Triệu Anh Không tuấn mỹ mà lạnh lùng... Mỗi người đều có câu chuyện của riêng mình, mỗi người đều mang một nỗi bi thương. Hóa ra chuyện của hắn cũng chỉ bình thường mà thôi, những người khác cũng đều ôm đau thương của riêng họ... Ở đây hắn đã tìm được "đồng loại".

Hóa ra, từ trước đến nay hắn vẫn luôn tịch mịch, cô đơn...

Sau khi chạy khỏi nhà, mỗi đêm hắn đều mong được nghe lại tiếng cười sang sảng của cha, mong được nghe lại tiếng nói ấm áp của mẹ, mất đi những thứ đó, hắn chỉ còn lại có sự cô độc. Chính sự cô độc đó chống

http://tieulun.hopto.org

đỡ cho hắn, để hắn báo thù, mà sau khi đã báo được thù, cũng chính sự cô độc đó làm hắn lựa chọn tự sát... Vì thế...

- Sau này sẽ không còn cô độc nữa...

Zero bỗng thì thào nói.

Lúc này, Zero đang đứng trên tầng hai biệt thự ngắm bắn. Hắn vừa bắn chết hai cô gái tân nhân, nhưng khi rơi xuống đất hai thi thể đó lại biến thành mẹ và em trai hắn. Tiếp theo, Freddy xuất hiện phía sau lưng Zero.

Freddy đang vung lưỡi dao chuẩn bị cắt cổ Zero, nhưng nghe thấy hắn nói vậy liền thoáng ngẩn người, miệng phát ra một tiếng a tò mò. Hắn vừa mở miệng, một họng súng đã xuyên thẳng vào miệng hắn, tiếng của Zero cũng đồng thời vang lên:

- Sau này sẽ không còn cô độc nữa!

- Có lẽ mẹ và em trai khiến cho ta muốn chết, nhưng đó đã là quá khứ... Hiện tại ta còn có quá nhiều chuyện không thể buông bỏ được, họ vẫn đang chờ ta trở lại... Ta muốn tiếp tục sống! Ta muốn cùng họ kề vai chiến đấu! Ta không muốn cô độc một mình nữa!

- Ta muốn ở cùng với đồng đội của mình!

Khi Triệu Anh Không tuyệt vọng nhắm mắt lại, đột nhiên bên tai nàng vang lên một tiếng súng kịch liệt. Đoàng một tiếng, giống như sét đánh ngang tai, tiếp theo thân thể nàng chợt nhẹ hẫng, ngã xuống đất, chỉ có sau lưng bỏng rát và đau đớn. Mặc dù chỉ vỏn vẹn tiếp xúc trong nháy mắt nhưng tín niệm lực uy lực cực mạnh vẫn khiến nàng bị thương, sau lưng bị xé mất một mảng da thịt lớn. Có điều, việc này cũng không hề ảnh hưởng tới động tác của nàng, trong khoảnh khắc trước khi ngã xuống đất, Triệu Anh Không vụt chống tay xuống, lộn người nhảy lên, tiếp đó đề phòng nhìn về phía Sở Hiên.

Bất quá, nằm ngoài dự liệu của Triệu Anh Không là, Sở Hiên đứng ở phía xa không ngờ lại từ từ tan vỡ, kể cả ánh sáng kỳ lạ quanh người hắn cũng bắt đầu nát vụn. Đầu tiên Triệu Anh Không còn tưởng đó là thân thể hắn không chịu đựng được gánh nặng của tín niệm lực mà tan vỡ nhưng rồi nàng lập tức nhìn về phía tầng hai biệt thự sau lưng, ở đó chỉ có một thanh niên đang yên lặng quỳ dưới sàn, súng ngắm Gauss nằm trong tay, người đó rõ ràng là Zero đã biến mất lúc trước.

Tìm được đường sống trong cái chết, mọi người đều mừng rỡ, nhưng họ còn chưa kịp nói câu gì với Zero thì đột nhiên những chiếc trực thăng vũ trang ở xa đều cùng bắn tên lửa về phía biệt thự. Mắt thấy tên lửa càng lúc càng tới gần, mà lúc này Trương Hằng toàn thân vô lực, Triệu Anh Không bị thương nghiêm trọng, Zero vừa mới sử dụng điểm tuyến ma nhãn, những người khác cũng mang đầy thương tích, căn bản là đến cả chạy trốn cũng không có sức, vừa mới thoát được một kiếp không ngờ vẫn là cái chết khó tránh...

"Sở Hiên giả đã chết, bây giờ tất cả phải dựa vào ngươi thôi, Trịnh Xá... Tương lai của Trung Châu Đội, phải xem xem ngươi có thể nhìn xuyên được chấp niệm của mình hay không."

Nhìn những quả tên lửa càng lúc càng đến gần, Triệu Anh Không rút cuộc cũng yên lặng nhắm mắt lại, những người khác cũng đều nhắm mắt trầm mặc, tên lửa đã chỉ còn cách mặt đất vài giây ngắn ngủi nữa...

Trong mộng không có không gian, trong mộng không có thời gian...

Năng lượng vampire cùng nội lực của Trịnh Xá cuối cùng cũng hoàn toàn cạn kiệt, trước khi thân thể đi tới giới hạn, năng lượng của hắn đã bị vắt sạch. Khi hắn vừa giải trừ trạng thái Hủy diệt, tốc độ của Phục Chế Thể lập tức trở nên quá nhanh, nhân khoảnh khắc Trịnh Xá còn đang không có sức lực, Phục Chế Thể đã chụp lấy cổ hắn, từ từ nhấc bổng Trịnh Xá lên khỏi mặt đất.

- Kết thúc đi.

Phục Chế Thể cũng không nhiều lời, sau khi nói ra ba tiếng này, ngón tay hắn liền bắt đầu siết lại. Giờ phút này Trịnh Xá toàn thân mềm nhũn vô lực, sao còn có thể thoát được khỏi bàn tay của Phục Chế Thể được? Theo động mạnh cổ bị siết chặt, hắn chỉ cảm thấy đầu óc lập tức váng vất, tối đa sau hai ba giây nữa, hắn sẽ lâm vào hôn mê, sau đó bị Phục Chế Thể giết chết thật sự.

http://tieulun.hopto.org

Cũng không hiểu là hồi quang phản chiếu, hay là sức mạnh của Trịnh Xá đã không còn đủ chể duy trì trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp, tóm lại, một hai giây trước khi hôn mê, hắn đột nhiên hồi phục lại từ trạng thái tâm ma. Cảnh giới đại tự tại biến mất trong chớp mắt, thân thể sưng phù đau đớn, kể cả không bị nguy hiểm do thiếu dưỡng khí thì hắn cũng không thể đảm bảo bản thân còn có thể tiếp tục kiên trì, thân thể này đã sắp hư hỏng rồi...

Phục Chế Thể nhìn thấy miệng Trịnh Xá bỗng khe khẽ máy động, hắn không ngờ lại hơi lỏng tay ra, Trịnh Xá cũng nhân cơ hội hít sâu mấy hơi rồi mới khàn khàn nói:

- Ngươi... rất đau khổ phải không?

Phục Chế Thể nhất thời cảm thấy nghi hoặc, hắn kỳ quái hỏi:

- Ngươi đang nói chuyện điên khùng gì vậy, muốn chết nhanh hơn một chút sao? Ta càng muốn ngươi từ từ nghẹt thở mà chết!

Trịnh Xá muốn cười khổ một chút nhưng khuôn mặt vừa khẽ nhếch lên thì đã lập tức bị bóp cổ mà phải dừng lại, hắn chỉ có thể tiếp tục nói:

- Mặc dù chiến đấu với ngươi, mặc dù ở trong trạng thái tâm ma, nhưng trong trạng thái đó lại càng có thể cảm nhận được nội tâm của ngươi... Rất hận ta, hận thế giới này, hận tất cả mọi sinh mệnh đúng không? Muốn hủy diệt người khác, hoặc là để người khác hủy diệt phải không? Ta nghĩ ta có thể hiểu được ngươi... Nếu là ta gặp phải tình huống giống như ngươi, ta cũng sẽ thay đổi giống như vậy, dù sao... Ngươi vốn cũng là ta mà.

Phục Chế Thể mấp máy miệng, cuối cùng lại không nói tiếng nào, bắt đầu từ từ siết chặt tay lại, giọng nói Trịnh Xá càng lúc càng khàn đặc:

- ....Thật sự là ta đã quá ngây thơ, muốn cho không ai phải chết cả, muốn cho mọi người cùng nhau sống sót, kỳ thật, kẻ thực sự muốn sống là bản thân ta... Mọi người cùng tồn tại mới có đủ sức mạnh đối mặt với thế giới phim kinh dị, vì thế kẻ ích kỷ thật sự, sợ rằng chính là ta, sống sót, thật đúng là nực cười... Ngươi muốn chết, còn ta thì muốn sống, nhưng hết lần này tới lần khác lại là kẻ muốn chết là ngươi giết người muốn sống là ta...

- Clone của ta, nói cho ngươi biết một chuyện, trong cơ thể ta ngoài nội lực cùng năng lượng vampire có thể sử dụng để tiến vào trạng thái Hủy diệt ra, còn tồn tại một loại năng lượng khác...

Trịnh Xá nói những lời này, đột nhiên từ Hổ hồn hắn đang nắm trong tay tỏa ra một luồng sương trắng, luồng sương đó cũng khiến Phục Chế Thể không thể không buông tay ra. Vừa rồi, Trịnh Xá trong nháy mắt đã phát động chân nguyên lực trong cơ thể, Hổ hồn đao được chân nguyên lực kích thích, cuối cùng cũng thể hiện công năng đao mang, bức lùi được Phục Chế Thể trong lúc ngàn cân treo sợi tóc.

Trịnh Xá cũng không tấn công mà lại đứng yên tại chỗ khẽ nói:

- Vừa rồi giao đấu với ngươi, ý thức ta không ngừng tiếp nhận tình cảm ngươi truyền tới, phẫn nộ, tuyệt vọng, rồi đến đau đớn, trơ lỳ... Trong khoảnh khắc đó, ta cuối cùng cũng hiểu được chênh lệch giữa ta và ngươi, bỏ và được, có buông bỏ thì mới có đạt được... Ta quá cố chấp việc sống sót nên mới có nhiều cố kỵ như vậy. Không muốn người chết nhưng lại chứng kiến đồng đội chết trước mặt mình, không muốn làm thương tổn người vô tội nhưng lại chứng khiến người vô tội vì nhiệm vụ phim kinh dị của mình mà phải chết... Ta vẫn chưa thể quán triệt sức mạnh mà ta theo đuổi, dù là sống sót cũng vậy, bảo vệ những người quan trọng với mình cũng vậy, hay là chuộc tội với ngươi cũng vậy, ta đều không thể từ bỏ, vì thế mới không có được...

- ...Vì thế, sống sót nhé, clone của ta. Chờ đến khi ta và ngươi thật sự đối mặt trong thế giới hiện thực, tới lúc đó ta sẽ cùng đứng trên một cấp độ với ngươi, đến lúc đó ta sẽ quán triệt được sức mạnh trong tim mình... Clone của ta, lần sau, ta sẽ đưa ngươi rời khỏi vực sâu thống khổ này!

Trịnh Xá cao giọng nói, tiếp theo hắn không chút nghĩ ngợi vung Hổ hồn chém ra một luồng đao mang sương mù trắng xóa, sau đó nhảy thẳng vào trong màn sương ấy...

http://tieulun.hopto.org

539. Thắng Thảm (1)

Hóa ra khi bảy người tỉnh dậy liền phát hiện mình vẫn đang ngồi trên xe taxi, do trước sau khác biệt quá lớn nên bảy người đều ngây ngốc mất mấy giây. Một khắc trước họ còn đang nhìn thấy biệt thự bốn phía hoang tàn cùng tên lửa tìm đường không ngừng ập tới, nhưng tên lửa còn chưa kịp phát nổ thì mở mắt ra đã thấy bản thân đang ngồi trong xe, khung cảnh thay đổi đột ngột như vậy, dù là ai cũng sẽ sững sờ mất một lúc.

Lưu Úc vừa hét lên, chiếc xe hắn ngồi liền giống như bị tập kích, lắc lắc lư lư nghiêng ngả hai bên thành hình chữ chi, Lưu Úc ở trong xe lập tức bị va đập rách da chảy máu.

Ba chiếc xe khác cũng vội vàng dừng lại, nhưng tiếp theo một tài xế chợt hét lên kinh hoàng, bởi vì hắn phát hiện ra khách trên xe đã chết. Cả hiện trường lập tức hỗn loạn, mặc dù không gây tai nạn trên đường cao tốc nhưng không thế tránh khỏi tắc nghẽn.

Trịnh Xá đang ngồi cạnh Sở Hiên, đến khi mấy người Trương Hằng mở mắt ra thì toàn thân Trịnh Xá đột nhiên phun máu, tiếp đó chỗ chảy máu trên người nát vụn, giống như có vô số lưỡi dao cắt lên da thịt hắn. Chiếc xe vụt phanh gấp, lực quán tính truyền tới, cơ thể Trịnh Xá vỡ thành từng mảnh nhỏ. Nhưng điều khiến người ta kỳ quái là, tuy thân thể hắn đã bị phá hủy tới mức độ này, đồ vật trên người lại hoàn hảo không suy suyển, quần áo vẫn như cũ bọc lấy đám máu thịt tan nát đổ ập xuống sàn xe.

Sở Hiên ngẩn người nhìn Trịnh Xá tan xương nát thịt, trên khuôn mặt hắn từ từ xuất hiện một biểu hiện khó hiểu, giống như là phẫn nộ. Trong nháy mắt hai khẩu coilgun đã xuất hiện trên tay hắn, một khẩu chĩa vào lái xe đang gào thét, khẩu còn lại chỉ vào Trương Hằng đang ngồi phía bên kia, đồng thời hỏi:

- Trương Hằng phải không? Ngươi có bị thương không?

Trương Hằng còn đang ngây ngốc nhìn thi thể Trịnh Xá, khi Sở Hiên giơ súng chỉ vào, nhất thời hắn cũng không kịp phản ứng. Đến khi nhìn thấy trên nòng súng của Sở Hiên không ngờ lại xuất hiện một chút quang mang kỳ lạ, hắn bấy giờ mới giật mình nhận ra, không biết từ lúc nào Sở Hiên đã khởi động tín niệm lực. Ký ức về chiêu thức khủng bố này vẫn còn như mới, vì thế hắn lập tức kêu lên:

- Chân ta, đúng rồi, cả hai chân ta đều gãy rời!

Nói đoạn, hắn xé toạc ống quần ra. Quả nhiên ở chỗ hắn cảm thấy đau đớn lúc trước, hai chân đã đứt rời, một nửa rơi xuống sàn xe, máu tươi đầm đìa, rõ ràng là vừa mới bị thương.

Sở Hiên cũng không nói nhiều giơ súng bắn thẳng vào tài xế đang kinh hãi gần chết, bụp bụp mấy tiếng, đầu tài xế giống như một quả dưa bị đập vỡ nát. Đó còn chưa hết, Sở Hiên đẩy cửa xe nhảy ra ngoài, hai khẩu coilgun khẽ nâng trước người, nhìn tư thế rõ ràng là khởi đầu của Gunkata. Nơi đây vốn là đường cao tốc, do xe cộ dồn đống lại làm tắc đường nên cũng không biết có bao nhiêu lái xe, hành khách đang đứng vây xung quanh, Sở Hiên sử dụng Gukata ở đây, nhìn bộ dạng hắn rõ ràng là muốn đại khai sát giới.

Trương Hằng nhìn rõ mọi chuyện, hắn mở miệng muốn nói nhưng đến khi nhìn sang thi thể tan tát củaả Trịnh Xá bên cạnh, hắn lại chần chừ rồi cuối cùng cũng không nói gì nữa. Bởi vì hiện tại hắn rút cuộc cũng hiểu được tình hình xung quanh, đây chắc chắn là con đường họ đi xe tới thành phố lớn. Theo tình cảnh thì họ tiến vào thế giới trong mơ ngay trên xe, mà không cần biết đã ở tại thế giới trong mơ bao lâu, trong thế giới hiện thực bất quả chỉ một chớp mắt mà thôi, vì thế khi họ tỉnh lại thì vẫn ở trên xe như trước.

"Nói cách khác, Sở Hiên này chính là Sở Hiên thật sự? Hắn sẽ không làm chuyện vô ích, cứ yên lặng xem tình hình thì tốt hơn... Chỉ là Trịnh Xá vậy mà cũng..."

Mặc kệ Trương Hằng im lặng cùng mê mang, Sở Hiên lao ra khỏi xe bắt đầu điên cuồng tàn sát những người xung quanh. Thậm chí cả người phe mình đang ngồi trên xe taxi, hắn cũng không quên lạnh lùng nhìn tới, hỏi qua một câu "Ngươi có bị thương không?". Nếu đối phương trả lời chậm một chút là trên coilgun lại bắt đầu xuất hiện quang mang kỳ lạ, dọa cho mấy người Trình Khiếu phải vội vội vàng vàng chỉ ra vết thương trên người mình, nhìn bộ dạng giống như đang khoe chiến công. Chỉ có điều Triệu Anh Không vốn cũng cùng tình tỉnh lại, sau mấy giây không ngờ lại hôn mê đi, đồng thời những người biến mất không xuất hiện lại tại thế giới trong mơ, Bá Vương, Chiêm Lam, Tiêu Hoành Luật cũng hôn mê không tỉnh dậy...

http://tieulun.hopto.org

Gunkata của Sở Hiên phối hợp với sức mạnh của coilgun, cho dù không sử dụng tín niệm lực cũng không có vấn đề gì, uy lực của nó quá đủ để tiêu diệt những người bình thường đứng xung quanh. Mỗi người không cần biết là đứng ở chỗ nào, cho là nấp ở sau xe cũng không thể thoát nổi, đạn coilgun xuyên qua sắt thép lập tức giết chết họ. Sau mấy chục giây, Sở Hiên đã bắn chết hơn trăm người trên đường cao tốc, đến tận lúc này, số ít người còn sống mới hét lên kinh hãi chạy trốn, nhưng chưa chạy được mấy bước đã bị giết chết.

Mắt thấy người chết càng lúc càng nhiều, mấy người Zero cũng cùng xuống khỏi xe. Họ kéo Lưu Úc ra khỏi chiếc xe đã đâm vào vách chắn đường, thằng nhóc này bị đụng đầu váng mắt hóa, bất quá tính mạng cũng không có gì nguy hiểm, tiếp đó Trình Khiếu lên tiếng trước, hỏi:

- Hắn đang làm gì vậy, sao lại phải giết những người xung quanh?

Trương Hằng hơi chần chừ rồi, có chút khổ sở nói:

- Trịnh Xá đã chết, tan xương nát thịt mà chết... Chết cực kỳ bi thảm.

Mấy người Zero đều giật mình, tất cả cùng nhìn về phía Trương Hằng, Zero cung Vương Hiệp lại càng điên cuồng chạy tới chỗ chiếc xe mà mấy người Trịnh Xá ngồi. Quả nhiên, ở đó họ trông thấy thi thể tan nát của Trịnh Xá... Đúng là chết rất bi thảm, chỉ là quần áo cùng mấy chiếc nhẫn của hắn vẫn còn nguyên, đặc biệt là Nạp giới, trong đó có hai cuốn cổ thư một vàng một đen, đó là mấu chốt để hồi sinh Trịnh Xá.

- Rất tốt!

Zero lập tức nhặt lấy mấy chiếc nhẫn, đến lúc này hắn và Vương Hiệp mới khẽ thở phào nhẹ nhõm. Bởi vì chỉ có thứ này, Trịnh Xá trước đây chưa từng chết mới có thể hồi sinh được, nếu không hắn coi nhưng thật sự đã chết.

Có điều mọi người lập tức kỳ quái, nếu ngay cả họ cũng biết Trịnh Xá còn có thể hồi sinh, vậy thì thông minh như Sở Hiên tại sao lại phải đại khai sát giới? Chẳng lẽ cái chết của Trịnh Xá khiến hắn quá phẫn nộ, vì tức giận mà đánh mất lý trí sao? Chỉ là, Sở Hiên có loại cảm giác là phẫn nộ ư?

Mọi người còn đang nghi hoặc thì đột nhiên trong đầu vang lên thanh âm lạnh lùng của Chủ Thần.

"Giết chết Freddy, mỗi người trong đội nhận được 5000 điểm thưởng, một chi tiết kịch tình cấp B."

Cùng lúc đó, Sở hiên cuối cùng cùng ngừng giết chóc, hắn thu hai khẩu goilgun vào tay áo rồi chậm rãi quay lại chỗ mọi người, nói:

- Thu tất cả đồ trên người Trịnh Xá lại, mang theo cả những người đang hôn mê, sau đó dẫn nổ chỗ này... Vương Hiệp, người còn sử dụng được yêu lực không?

Vương Hiệp thoáng ngẩn người rồi vội vàng gật đầu, hắn cũng không nói nhiều, vung tay vận yêu lực, mấy quả bom plasma đồng thời lơ lửng trên không trung. Chờ đến khi mọi người lục hết tất cả đồ đạc trên người Trịnh Xá và cõng những người đang hôn mê lên, Vương Hiệp mới khống chế bom plasma bay ra bốn phía xung quanh. Sau khi mọi người rời khỏi đường cao tốc hơn trăm mét, một đoạn đường lập tức bị plasma màu lam bao phủ, vô số xe cộ bị nhiệt độ cao hòa tan, theo một tràng tiếng nổ, cả đoạn đường đã bị hủy diệt...

- ....Tình huống cơ bản là như vậy.

Sở Hiên liếc nhìn những người đang hôn mê dưới chân, rồi lại quay sang mấy người Zero nói:

- Căn cứ theo tình huống mà các ngươi miêu tả, lúc đó các ngươi thật sự đã tiến vào thế giới trong mơ, ngoài ra cũng rất phù hợp với phân tích của Tiêu Hoành Luật. Đầu tiên là lấy ý thức Trịnh Xá làm trung tâm, thành lập thế giới trong mơ an toàn, bởi vì chỉ có hắn mới biết sơ hở tâm linh của tất cả thành viên trong đội. Tiếp theo là dẫn phát sơ hở tâm linh của từng người, khiến họ rơi vào mâu thuẫn tư duy, giống như là bọn họ vậy, chỉ cần không nhìn thấu được thế giới trong mơ thì dù có giết được Freddy cũng không thể giúp họ tỉnh lại.

- Nhưng tại sao lại như vậy?

Trương Hằng tò mò hỏi:

http://tieulun.hopto.org

- Bọn ta không phải đã trở về từ thế giới trong mơ sao? Hơn nữa cả Trịnh Xá tạo nên thế giới trong mơ an toàn cũng đã chết, thậm chí Freddy cũng đã bị chúng ta giết chết, tại sao họ vẫn không thể tỉnh lại?

Sở Hiên khẽ nhíu mày một thoáng rồi mới đáp:

- Ta lấy ví dụ thế này nhé, chương trình máy tính được sắp xếp dựa theo 0 và 1, cũng tức là câu hỏi mang tính trình tự, đúng hoặc sai. Nếu như đặt giả thuyết máy tính có suy nghĩ tự chủ, ngươi lại hỏi nó một vấn đề không phải là đúng hoặc sai, trước khi nguyên tắc trình tự có đột phá, khả năng duy nhất của máy tính là lâm vào mâu thuẫn logic, không ngừng tính toán đáp án nằm ngoài 0 và 1, nhưng vĩnh viễn không thể tìm được kết quả. Lúc này bọn họ cũng như vậy, Freddy lợi dung sơ hở tâm linh khiến họ rơi vào mâu thuẫn tư duy, ngoại trừ bản thân họ tự nhìn xuyên được ra, chỉ có một biện pháp duy nhất có thể giải quyết.

- Cách gì?

Tất cả mọi người đồng thanh hỏi.

- Format.

Sở Hiên cũng không giấu giếm, đáp thẳng.

Mọi người nhất thời đều không biết nói gì, cho dù là người trình độ máy tính kém cỏi cũng sẽ hiểu ý nghĩa của từ này. Nhưng đó là phần mềm máy tính, còn đây là não người, vì thế mọi người chỉ có thể nhìn những người đang hôn mê mà cười khổ không nói.

Cuộc đại đồ sát trên đường cao tốc đã kết thúc hơn mười tiếng đồng hộ, hiện tại mọi người đang ở trong một rừng cây cách chỗ đó rất xa, mà tới tận bây giờ họ mới có cơ hội hỏi Sở Hiên chi tiết về bộ phim kinh dị lần này.

Trình Khiếu bỗng tò mò hỏi:

- Đúng rồi, tại sao ngươi tàn sát mọi người xung quanh mà lại giết được Freddy? Chẳng lẽ ngươi có khả năng tiêu diệt người trong mơ?

- À, ngay từ đầu ta và Tiêu Hoành Luật đã sai lầm.

Sở Hiên lắc lắc đầu đáp:

- Freddy là một con người, chỉ vậy thôi.

540. Thắng Thảm (2)

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính, tiếp tục nói:

- Kịch bản gốc của A Nightmare on Elm street nói về một tên tội phạm chuyên giết hại trẻ con, hắn bị người dân trong thị trấn nhốt vào một căn phòng, sau đó căn phòng bốc cháy, hắn cũng bị lửa đốt chết. Đến hơn mười năm sau, hắn đột nhiên xuất hiện trong giấc mơ của con cháu những người đã giết hắn, rồi giết hại những người đó... Nếu như thêm một số suy đoán vào quá trình này, ví dụ như Freddy không hề chết cháy mà chỉ là phần lớn da thịt toàn thân bị thiêu hủy, sau đó hắn mai danh ẩn tích, trốn khỏi thị trấn, đến hơn mười năm sau, năng lực của hắn thức tỉnh, cũng tức là năng lực có thể kéo người vào trong giấc mơ thức tỉnh, không chỉ có thể giết người trong mơ mà còn có thể tìm kiếm sơ hở tâm linh của người khác trong giấc mơ, sau đó đẩy người đó rơi vào hôn mê vĩnh viễn thì sao? Nếu đúng là như vậy thì cả loạt phim A Nightmare on Elm street hoàn toàn có thể giải thích được.

- Đương nhiên, nếu chỉ là phỏng đoán thì không thể khẳng định chắc chắn tính chân thật, nhưng nếu kiểm chứng từ góc độ khác thì hoàn toàn có thể khẳng định tính chân thật của suy đoán này. Đầu tiên, nơi đây là thế giới luân hồi phim kinh dị, nói cách khác, đây là nơi Chủ Thần bắt chúng ta chiến đấu với kẻ địch của loài người thời viễn cổ, dùng đó để ép chúng ta phải phát huy tiềm lực. Dù là mở cơ nhân tỏa cũng được hay là thực lực tăng lên cũng được, tóm lại, kẻ địch chúng ta phải đối mặt chính là kẻ thù của loài người thời viễn cổ... Vậy thì ở đây có thể đặt ngược lại câu hỏi, kẻ địch của loài người thời viễn cổ có tồn tại loại ác ma chỉ xuất hiện trong thế giới trong mơ, vĩnh sinh bất tử, chỉ tồn tại dựa vào duy tâm không? Câu trả lời của ta là không thể, nếu như thật sự có loại sinh vật như vậy thì chỉ cần không xuất hiện trong ý thức

http://tieulun.hopto.org

của người không hề có sơ hở tâm linh, nó chính là tồn tại vô địch, thậm chí đến cả người đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm cũng không nhất định có thể thương tổn đến nó, vậy thì nhân loại thời cổ sợ rằng đã sớm bị diệt vong rồi.

- Nếu hiện tại con người vẫn tồn tại, hơn nữa còn phát triển được nền văn minh lớn như thế này, vậy có thể chứng minh dạng sống như vậy không hề tồn tại. Thế thì có một vấn đề khác, nếu có thể khống chế giấc mơ cùng sơ hở tâm linh của người khác, lại có thể giết chế người khác trong mơ, thậm chí mạnh hơn một chút còn có thể khống chế người khác thành nô lệ không có tư duy, dạng sống như vậy là cái gì đây? Tổng hợp những đặc trưng này lại có vẻ rất giống với những sinh vật như kiểu hấp linh quái hoặc ác mộng, nhưng cho dù thế nào đi nữa thì chúng cũng đều là sinh vật mà thôi, nếu đã là sinh vật thì cũng phải có hình có dạng, cũng có thể giết chết, vì thế mới có nhiệm vụ tình tiết kịch bản của Chủ Thần, giết chết ác ma Freddy.

Sở Hiên nói đến đây mới nhìn sang những người còn lại, nói:

- Vì thế tình huống cơ bản là như vậy, ác ma Freddy có năng lực của ác ma viễn cổ, cũng tức là năng lực tiến vào ý thức người khác giống như hấp linh quái hoặc ác mộng. Trong A Nightmare on Elm street, hắn thoát được một mạng, sau đó mai danh ẩn tích, trở thành người bình thường, đến khi chúng ta tiến vào thế giới này, hắn liền được Chủ Thần sắp xếp tới tấn công chúng ta. Do đó, khi chúng ta rời khỏi thị trấn đến thành phố lớn, hẳn là hắn liền thuê xe đi theo sau chúng ta, nếu không hắn chính là tài xế hoặc là hắn hóa trang thành ai đó trong số chúng ta...

Mọi người bấy giờ mới bừng tỉnh đại ngộ, tại sao lúc trước Sở Hiên lại hỏi họ trên người có bị thương không, sau khi hỏi xong liền bắt đầu đồ sát bốn phía. Chỉ là hắn cũng thật tàn nhẫn, mặc kệ người xung quanh có phải là Freddy hay không, cứ bắn chết trước rồi nói sau, theo như câu nói cuối cùng của hắn, nếu thật sự Freddy trà trộn vào trong nhóm...

Trương Hằng cẩn thận hỏi:

- Nếu như ngươi giết hết tất cả người xung quanh mà vẫn không giết được Freddy thì sao?

Sở Hiên cũng không nói nhiều, chỉ yên lặng nhìn những người còn đang thức, ánh mắt cuối cùng hướng về phía Lưu Úc, khiến cho gã thiếu niên này co đầu rụt cổ, khép nép sợ sệt người trên ghế, còn trong lòng mọi người cũng phát lạnh, nếu Sở Hiên không giết được Freddy, họ có thể phải gặp họa lớn rồi.

Mặc dù nghĩ như thế nhưng giờ phút này đã thật sự giết được Freddy, vậy thì thế giới phim kinh dị này chỉ cần sống sót qua ba mươi ngày là được, họ cũng không có gì nguy hiểm đến tính mạng.

Trình Khiếu thở ra một hơi, cười ha hả nói:

- Có điều cũng đúng là phong cách của ngươi, một khi quyết định một việc, chỉ cần xác suất thành quân cao hơn 50% là ngươi sẽ lập tức tiến hành. Bất quá tình huống lúc đó xảy ra rất đột ngột, làm sao ngươi biết bọn ta vừa mới tỉnh lại từ thế giới trong mơ?

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Tình huống này ta cùng Tiêu Hoành Luật đã từng suy luận qua, cũng tức là nếu bị Freddy kéo vào thế giới trong mơ, thời gian đối với bên ngoài tối đa chỉ qua chớp mắt mà thôi, trừ phi là hoàn toàn rơi vào mâu thuẫn tư duy, một mực hôn mê, nếu không ngươi tiến vào thế giới trong mơ một giây sau là có thể tỉnh lại. Mà đặc điểm lớn nhất của tình huống này chính là, người từ thế giới trong mơ tỉnh lại sẽ bị thương.

Trình Khiếu lập tức nói:

- Ta biết, ta biết, về vấn đề này ta cũng đã từng xem qua rất nhiều tư liệu. Ví dụ như từng có một thí nghiệm nổi tiếng, một bác sỹ tâm lý thôi miên một đối tượng thí nghiệm, đồng thời lấy một mảnh thép bình thường chạm lên da người đó, ngoài ra còn nói với hắn là mảnh thép này đã bị nung đỏ. Quả nhiên, chỗ bị mảnh thép chạm vào sau nháy mắt liền sưng đỏ, một lúc sau còn xuất hiện vết thương như bị thiêu cháy, trên thực tế mọi chuyện đều chỉ là ngộ nhận của người đó sau khi bị thôi miên mà thôi.

Sở Hiên gật đầu nói:

- Không sai, tất cả chỉ là tiềm thức nghĩ rằng mình bị thương thì sẽ bị thương, trong thế giới hiện thực từng có rất nhiều tiền lệ. Chuyện xảy ra trong A Nightmare on Elm street cũng tương tự, cũng tức là trong mơ

http://tieulun.hopto.org

bị Freddy giết chết thì trong hiện thực người bị tập kích quả nhiên cũng bị thương chết đi... Mà trong tình hình lúc đó, nếu các ngươi mới từ thế giới trong mơ tỉnh lại, vậy Freddy chắc chắn phải ở ngay gần đó, muốn giết hắn thì phải tiến hành trước khi người xung quanh tản đi, lúc đó bất kỳ mục tiêu khả nghi nào cũng đều phải tiêu diệt, nếu không trong ba mươi ngày tiếp theo các ngươi rất có thể sẽ bị tấn công lần nữa.

Mọi người đưa mắt nhìn nhau rồi cùng cười khổ, kẻ trước mắt mới là Sở Hiên thật sự, mặc dù luôn vì sự sống sót và phát triển của đoàn đội mà bày mưu tính kế, mặc dù gần như chưa từng làm chuyện gì vô ích nhưng phương thức tiến hành của hắn vẫn khiến cho người ta khó mà tiếp nhận nổi. Tuy là chịu ân huệ của hắn, dựa vào hắn để vượt qua cửa ải khó khăn, là đồng đội, họ vẫn khó có thể tiếp nhận loại hành vi này.

Zero vẫn một mực trầm mặc, hơn nửa ngày sau mới hỏi:

- Vậy tiếp theo chúng ta nên làm thế nào? Những người đang hôn mê thì sao? Còn cả làm thế nào hồi sinh Trịnh Xá?

Sở Hiên lấy ra một quả táo, vừa ăn vừa nói:

- Tình huống cơ bản là như vậy, trước mắt chúng ta không thể làm được gì cả, cứ vượt qua ba mươi ngày trong thế giới này rồi hãy nói. Sau đó trở về Chủ Thần không gian, trước tiên thử dùng chữa trị toàn thân xem có thể làm họ tỉnh lại hay không, có điều theo tình huống các ngươi đều có sơ hở tâm linh, chữa trị toàn thân chỉ có thể khôi phục vết thương vật lý, không có trợ giúp nào về mặt sơ hở tâm linh... Cứ để họ ngủ như người thực vật đi, cho đến khi họ tự mình tỉnh dậy thì thôi, trong thời gian này chúng ta có thể bồi dưỡng một tinh thần lực khống chế giả mới, có lẽ đây cũng là một biện pháp để giải quyết sơ hở tâm linh của họ...

541. Cuộc Sống Sau Khi Mất Đi Trịnh Xá (1)

So với hắn, Sở Hiên có thể coi là lãnh tụ hoàn mỹ nhất, thông minh như ma, lý trí như quỷ, tất cả đều lấy lợi ích tối đa làm trung tâm, gần như không dao động vì bất kỳ chuyện gì, kể cả hy sinh thành viên cũng không chút xung động. Người như vậy mới có thể gọi là lãnh đạo chân chính, ít nhất là khi người như thế làm chỉ huy, lợi ích lớn nhất của một đoàn đội sẽ được đảm bảo.

Nhưng thật sự là như vậy sao?

- Mặc dù rất bất đắc dĩ nhưng thực tế nếu như không có Trịnh Xá... Tình hình Trung Châu đội sẽ giống như hiện tại.

Trình Khiếu khổ sở nói với Lưu Úc, ngoài ra còn chỉ vào mấy người còn lại trong đội.

Tuy đã giết được ác ma Freddy nhưng nhiệm vụ của A Nighmare on Elm street là sống sót trong bộ phim kinh dị này ba mươi ngày, vì thế mọi người vẫn quyết định tới thành thị lớn sống qua ba mươi ngày tới. Đằng nào thì cũng phải ở lại đây, nếu đã không tránh được thì cứ lựa chọn điều kiện sinh hoạt tốt một chút sẽ thoải mái hơn.

Trong ba mươi ngày này, mấy hôm đầu mọi người còn có chút lo lắng đề phòng, chỉ sợ lại bị kéo vào thế giới trong mơ. Những người từng bị Freddy đùa bỡn sơ hở tâm linh như họ đều thống hận thế giới trong mơ hơn bất kỳ ai khác, cho dù họ đã đột phá được sơ hở tâm linh của mình đi chăng nữa thì chỉ cần nghĩ tới việc có sẽ lại bị rơi vào trong thế giới đó thôi cũng đủ khiến họ không rét mà run.

Có điều mọi việc vẫn ổn, cũng không hiểu là do ác ma Freddy sau khi chết không thể hồi sinh được nữa hay là những người ở đây cơ bản đều đã đột phá sơ hở tâm linh của mình, tóm lại loại thế giới trong mơ đó cũng không xuất hiện nữa. Những giấc mơ của mọi người đều trở nên mông lung mơ hồ như trước, một khi tỉnh dậy là gần như quên hết giấc mơ của mình.

Đương nhiên, sau khi vượt qua sự sợ hãi lúc đầu, mọi người cũng không hề mặc sức vui chơi. Dù sao thì sau bộ phim kinh dị lần này kết thúc vẫn còn phải tiến hành công tác khắc phục hậu quả. Ví dụ như nên sử dụng 5000 điểm thưởng cùng một chi tiết kịch tình cấp B mỗi người nhận sau bộ phim này như thế nào, hoặc là làm thế nào hồi sinh Trịnh Xá, để hắn nhanh chóng trở về Trung Châu đội, còn cả việc đánh thức các thành viên đang hôn mê. Những người này vốn là sức chiến đấu rất quan trọng của Trung Châu đội,

http://tieulun.hopto.org

nếu như mất đi những người này, Trung Châu đội sẽ trong nháy mắt từ tiểu đội đỉnh cấp gần ngang với tiểu đội Thiên Thần và Ác Ma tụt xuống thành tiểu đội bậc cao, vì thế những người này tuyệt đối không thể chết, cũng không thể tiếp tục hôn mê mãi...

- Vì thế biện pháp tốt nhất là bồi dưỡng một tinh thần lực khống chế giả khác, sử dụng kỹ năng tâm linh tỏa liên của người đó đưa ý thức chúng ta vào thế giới trong mơ của họ. Tuy không thể để họ đột phá sơ hở tâm linh của mình nhưng có thể dựa vào ngoại lực giúp họ tỉnh lại, chỉ là làm như vậy sẽ rất phiền toái.

Sở Hiên nhìn bản tính toán trên tay lẩm bẩm nói.

- Sẽ rất nguy hiểm sao?

Vương Hiệp tò mò hỏi.

- Không.

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Nguy hiểm là chắc chắn nhưng khả năng phát sinh huy hiểm chỉ khoảng 20% nên không cần quá quan tâm. Vấn đề phiền toái là khi bồi dưỡng một tinh thần lực khống chế giả có thể sử dụng tâm linh tỏa liên đột nhập vào ý thức người khác, theo như tình huống trước mắt của chúng ta, đầu tiên là cần có một người có tư chất thành tinh thần lực khống chế giả, tiếp theo là cần rất nhiều điểm thưởng và chi tiết kịch tình để cường hóa cho người đó. Chúng ta cần đại khái bốn bộ phim kinh dị mới có thể hoàn thành chuyện này, mà trước lúc đó, chúng ta chắc là sẽ gặp đoàn chiến.

- Gặp đoàn chiến?

Trương Hằng tiếp lời:

- Ý ngươi nói là, do những người này đang hôn mê nên khi gặp đoàn chiến sẽ rất khó khăn phải không?

Sở Hiên lại liếc nhìn hắn đáp:

- Không, ý ta là làm như vậy sẽ rất lãng phí.

- Lãng phí?

Tất cả mọi người đồng thanh hỏi.

- Ừm.

Sở Hiên trực tiếp đáp:

- Do đội chúng ta kỳ thật không cần hai tinh thần lực khống chế giả, ít nhất là về phương diện cường hóa sẽ bị trùng lặp. Dù khi đối chiến với tiểu đội luân hồi ác ma, hai tinh thần lực khống chế giả có thể cân bằng với tinh thần lực khống chế giả của đối phương, nhưng cũng như vậy, làm thế sẽ khiến cả hai bên biến thành người mù, bởi vì cả hai đều che đậy vị trí lẫn nhau, như thế rất có thể sẽ biến thành thế cục lấy cứng chọi cứng, đối với chúng ta sẽ có chút bất lợi. Chính vì vậy, việc chúng ta cần làm không phải là phân tán sức lực cường hóa, đi tạo ra mấy tinh thần lực khống chế giả mà là chỉ cường hóa một người, giúp cô ấy có được ưu thế áp đảo trong thời gian ngắn. Đây là điều kiện bước đầu để có thể lập kế hoạch đối phó với tiểu đội luân hồi Ác Ma, dù sao thì kẻ trong đội đó cũng là clone của ta, do đó, bồi dưỡng một tinh thần lực khống chế giả mới sẽ rất lãng phí.

"Là người chứ có phải là thức ăn hay đồ vật gì đâu mà lại gọi là lãng phí."

Mặc dù biết rõ những gì Sở Hiên nói đều là thật, nhưng khi nghe hắn dùng ngữ điệu vô cảm cùng từ ngữ như vậy để nói chuyện, mọi người vẫn cảm thấy có chút lạnh lẽo, hơn nữa cũng có cảm giác rất không thoải mái, cứ nghĩ đến việc một thành viên trong đội bị gọi là một món đồ lãng phí, cảm giác thật sự rất không xong.

- Vì thế...

Sở Hiên cũng chẳng thèm để ý, tiếp tục nói:

http://tieulun.hopto.org

- Chúng ta không bồi dưỡng tinh thần lực khống chế giả mới, cứ chờ đến lần đoàn chiến tiếp theo. Nếu Chiêm Lam vẫn chưa tỉnh lại, vậy thì bắt giữ toàn bộ đoàn đội đối phương, ép tinh thần lực khống chế giả của bọn chúng phục vụ chúng ta, sử dụng tâm linh tỏa liên cứu tỉnh bọn họ lại. Kế hoạch đoàn đội tác chiến lần tới sẽ được sắp xếp lấy chuyện này làm trọng tâm...

Trương Hằng vội vàng ngắt lời hắn, nói:

- Nhưng nếu như họ vẫn đang hôn mê, với thức lực của chúng ta đi chiến đấu với một đoàn đội khác, tình huống như vậy chúng ta có thể ứng phó nổi không? Hơn nữa với đánh giá của Chủ Thần đối với chúng ta...

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Không còn là vấn đề nữa rồi. Nếu nói về đánh giá, sau khi Trịnh Xá chết, đánh giá về Trung Châu đội chúng ta đã giảm đi một mức lớn. Dù gì thì hắn cũng đã sống sót từ khi bắt đầu tiến vào thế giới luân hồi cho tới nay, hơn nữa hắn còn là người có tiềm lực lớn nhất không ngừng mạnh lên trong thời gian đó, nếu đến cả hắn cũng chết thì đánh giá của Chủ Thần sẽ giảm mạnh. Ngoài chuyện ấy ra, ta còn muốn hỏi, sau khi ngươi giải trừ sơ hở tâm linh, thực lực tăng lên bao nhiêu?

Trương Hằng nhất thời ngẩn người, ngẫm nghĩ cả nửa ngày mà rồi vẫn không nói gì, bởi vì hắn căn bản không biết nên miêu tả thực lực của mình hiện tại như thế nào. Trên thực thế, ngoài mức độ thuần thục với Bạo liệt tiễn bốn mũi, cùng cách sử dụng năng lượng tinh linh ra, hắn không hề có đột phá hay cường hóa gì lớn, ngoại trừ phương diện tâm linh...

- Về cơ bản có thể nói như thế này, người có sơ hở tâm linh càng lớn, thực lực có thể phát huy bình thường càng thấp, đặc biệt là trong những trường hợp trọng yếu lại càng như vậy. Ví dụ như người hay mất bình tĩnh, thường thường trong mười cuộc rèn luyện hay thi đấu sẽ thua đến chín. Nhưng cũng đồng dạng, người có sơ hở tâm linh càng lớn, sau khi đột phá, thường sẽ có thể phát huy sức mạnh bằng 200, 300% lúc trước thậm chí càng nhiều hơn. Người như thế ta gọi là kỳ tích tình cảm hóa, loại kỳ tích như vậy mặc dù hiếm gặp nhưng không phải là chưa từng xảy ra.

Sở Hiên tiếp tục bình thản nói:

- Ngươi, Trịnh Xá, còn cả La Cam Đạo đã chết, đều là người như vậy. Ừm, có thể cộng thêm một nửa Trình Khiếu nữa, các ngươi thuộc về loại người kỳ tích tình cảm hóa. Mà ngươi và Trịnh Xá lại càng vì sơ hở tâm linh nên chỉ phát huy được một phần sức mạnh của bản thân, ta nghĩ với thực lực của ngươi hiện tại, ít nhất cũng phải mạnh hơn trước ba đến bốn lần. Cũng như vậy, Trịnh Xá sau khi đột phá sơ hở tâm linh... Hắn sẽ trở thành lựa chọn duy nhất có thể đối kháng với tiểu đội luân hồi Ác Ma về mặt "vũ lực". Nếu với thực lực như thế mà còn không thể dễ dàng thắng được lần đoàn chiến tiếp theo, chúng ta sẽ vĩnh viễn không có cách nào thắng được tiểu đội luân hồi Ác Ma.

"Mặc dù không biết nên nói thế nào, nhưng thực lực của ngươi rõ ràng là cũng rất khủng bố..."

Những thành viên còn lại trong đội nhất thời đều cười khổ, từng chứng kiến sức chiến đấu của Sở Hiên giả tại thế giới trong mơ, bất kỳ ai cũng không thể coi hắn là loại nhân vật quân sư yếu ớt nữa. Trên thực tế, sau khi thực lực của hắn bộc lộ, những người từng thấy qua sức mạnh của hắn thậm chí còn cho rằng, thực lực của hắn có lẽ còn vượt qua cả Trịnh Xá, đứng ở vị trí đệ nhất nhân trong Trung Châu đội!

Zero đột nhiên mở miệng hỏi:

- Làm sao ngươi biết Trịnh Xá đột phá sơ hở tâm linh? Chẳng lẽ bộ phim kinh dị lần này chỉ có tự sát mới có thể vượt qua sao? Vạn nhất Freddy lựa chọn người từng hồi sinh một lần thì biết làm thế nào? Cứ như thế, thế giới phim kinh dị này không phải sẽ không có lời giải sao?

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Kỳ thực đáp án rất đơn giản, chính là ngươi có sức mạnh để sống sót hay không?

- Sức mạnh này tuyệt không chỉ có nghĩa là vũ lực đơn thuần, nó còn bao gồm cả ý chí, trí tuệ, kiến thức, hoặc là có được vật phẩm mạnh mẽ. Lấy ví dụ nhé, nếu Freddy kéo ta vào thế giới trong mơ, vậy thì ở đó ta hoàn toàn có thể khống chế toàn bộ thế giới, có thể giải quyết hắn bất cứ lúc nào, ở bất cứ nơi đâu. Cho dù chấp niệm của ta có là nhất định phải sống sót, muốn phá vỡ chấp niệm thì nhất định phải chết một lần

http://tieulun.hopto.org

đi nữa, nhưng ta ngược lại đi khống chế Freddy, vậy không cần phải chết cũng có thể trực tiếp tỉnh dậy. Cái này cũng giống như tinh thần lực khống chế giả có thể dựa vào ngoại lực để đánh thức mấy người Chiêm Lam, ta khống chế được Freddy, vậy ta cũng có thể tùy lúc tỉnh lại.

- Cũng như vậy, nếu người bị Freddy tập kích là La Ứng Long, kẻ nắm giữ kỹ năng tu chân trong tiểu đội Thiên Thần, nhỡ đâu trên người hắn có đạo cụ tu chân chống đỡ tâm ma, vậy chỉ cần Freddy vừa tiến vào ý thức của hắn là chắc chắn phải chết. Cho dù chấp niệm của La Ứng Long có là nhất định phải sống sót, phải chết một lần mới có thể phá giải chấp niệm thì hắn vẫn có thể không chết mà vượt qua bộ phim.

- Đã hiểu chưa?

Sở Hiên nói:

- Đây là sức mạnh để sống sót. Nếu như thực lực của ngươi không đủ để giúp ngươi vượt qua bộ phim kinh dị này, vậy thì giống như Trịnh Xá, ngươi chết là cái chắc, không cần biết là thế giới phim kinh dị đơn giản đến đâu, đối với ngươi mà nói cũng đều là thế giới phim không có lời giải. Nhưng nếu như ngươi có thể thoải mái sống sót, vậy thì thế giới phim kinh dị có khó khăn hơn nữa, đối với ngươi mà nói, chẳng qua cũng chỉ là thiên đường cày điểm.

- Cho nên có trách thì chỉ trách bản thân Trịnh Xá quá yếu ớt thôi...

Sau khi trao đổi xong xuôi, rời khỏi phòng của Sở Hiên, mọi người đều có cảm giác là lạ. Mặc dù Sở Hiên trước kia cũng luôn nói chuyện kiểu này, cũng đặt lợi ích lên trên hết để tính toán, bố cục nhưng không biết tại sao, hiện tại mọi người luôn có cảm giác không thoải mái, vì thế mới có câu mà Trình Khiếu nói lúc đầu.

- Đây hẳn là bổ sung lẫn nhau đội trưởng quá trọng nhân tình, cộng thêm quân sư hoàn toàn không có tình cảm... Có lẽ đây mới là trung Châu đội hoàn chỉnh.

Vương Hiệp nói như vậy.

542. Cuộc Sống Sau Khi Mất Đi Trịnh Xá (2)

Vì thế trong mười ngày cuối cùng, không khí trong đội càng lúc càng nặng nề, đến cả Trình Khiếu thành thạo việc pha trò nhất cũng có vẻ ảm đảm hết mức.

- Vớ vẩn... Vui vẻ hoạt bát thì cũng là hoạt bát với phụ nữ, chẳng lẽ ngươi bắt ta phải vui vẻ hoạt bát với mấy lão già các ngươi à? Ta thấy đó không phải tích cực, mà là phát cáu mới đúng.

Trình Khiếu nói như vậy.

Còn những người khác thì, Zero lúc nào cũng trầm mặc, Tề Đằng Nhất không giỏi giao tiếp với người khác, Vương Hiệp mặc dù vẫn tương đối thích tán gấu nhưng gần đây gã này giống như chìm đắm trong tiểu thuyết huyền ảo, kết quả là cứ nói được hai ba câu là lại lôi tiểu thuyết vào, hơn nữa còn chuyển mục tiêu tới thế giới luân hồi, vì vậy mấy người Trương Hằng chỉ có thể kính nhi viễn chi.

Trong số những người còn lại, Trương Hằng cùng Lưu Úc coi như là bình thường, nhưng thứ nhất là Trương Hằng toàn thân bị thương, cơ bản thuộc loại thương binh nặng, bình thường không có việc gì thì đều nằm trên giường nghỉ ngơi. Mà Lưu Úc thì tuổi còn khá nhỏ, ngày thường cũng không tìm được chủ đề gì tích cực cho lắm, do đó mới hơn mười ngày, Trung Châu đội đã u ám đến mức như không có ai tồn tại.

- Cứ tiếp tục như vậy cũng không phải là cách tốt.

Trình Khiếu bất đắc dĩ nói với Trương Hằng.

Lúc này mọi người đang ở trong phòng ăn của một khách sạn năm sao dùng bữa tối, mặc dù thức ăn rất phong phú nhưng một đám người chết này đều chỉ cắm đầu trệu trạo ăn, chẳng hề có chút không khí vui vẻ của bữa cơm, hơn nửa ngày sau, Trình Khiếu rút cuộc cũng không nhịn được phải mở miệng.

Trương Hằng cũng nhún vai bất đắc dĩ, đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Có chịu một chút đi, còn mấy ngày nữa là trở về Chủ Thần không gian rồi, không biết chừng chữa trị toàn thân có thể giúp họ tỉnh lại ấy chứ? Hơn nữa kể cả họ không tỉnh dậy được thì chỉ cần hồi sinh Trịnh Xá, tình hình cũng sẽ khá hơn mà.

Trình Khiếu thở dài, hắn bỗng tò mò hỏi:

- Nói như vậy... Ta nhớ ra Trịnh Xá không phải đã chết qua một lần sao? Trong Resident Evil 2 hắn đã sử dụng huy chương chữ thập hồi sinh một lần, nhỡ đâu hắn không thể sống lại nữa?

Bộp!

Cốc rượu trong tay Zero bỗng bị bóp nát, còn Sở Hiên đang cầm dao cắt miếng bít tết, Trình khiếu vừa dứt lời, con dao ăn đã chặt thẳng xuống đĩa. Phản ứng của Sở Hiên lại càng tức cười, hắn như không có việc gì, nhấc dao ăn lên tiếp tục cắt thịt.

- ...Ách.

Trình Khiếu lại càng hoảng sợ, hắn vội vàng cười bồi nói:

- Ta đùa thôi mà, đừng coi là thật, đừng coi là thật. Đấy chỉ là dùng huân chương chữ thập để hồi sinh, lần này là dùng Cuốn sách của thần Ra, hai chuyện này....

Sở Hiên ăn thịt bò như nhá gỗ, vừa ăn vừa nói:

- Cái này cũng không nhất định, bởi vì dù sao cũng đều là chết, có khả năng tác dụng của hai lần tử vong sẽ hợp lại một chỗ, nếu đúng như vậy...

Mọi người nhất thời đều trầm mặc. Lưu Úc thì còn khá, do hắn mới gia nhập Trung Châu đội, không hề biết rõ những thành viên trong đội. Hắn chỉ biết Trịnh Xá là đội trưởng Trung Châu đội, Sở Hiên là quân sư, những người khác là thành viên của đội, mà các thành viên thì hắn cũng chỉ biết tên còn về thực lực, tính cách, nhiệm vụ đảm nhiệm trong đội thì hoàn toàn không biết. Chính vì thế khi hắn nghe Trịnh Xá có thể sẽ chết, đằng nào cũng không có giao tình gì sâu sắc, hắn cũng chẳng thấy có gì lo lắng.

Những người còn lại thì hoàn toàn khác. Thân là thành viên Trung Châu đội, họ đối với mỗi người trong đội đều có tình cảm sâu đậm, tất cả đều là chiến hữu đã từng đồng sinh cộng tử bao nhiêu lần, đối với họ mà nói, bất kỳ thành viên nào cũng đều là đồng đội không thể bỏ rơi. Kể cả không nói chuyện tình cảm, chỉ tính về lợi ích thuần túy thì Trung châu đội cũng tồn tại vì có Trịnh Xá. Những lời này thật sự không hề khoa trương, có thể hắn không có mưu trí cùng khả năng quyết đoán như Sở hiên, có thể hắn có rất nhiều khuyết điểm, nhưng trong thế giới luân hồi bất kỳ ai cũng có thể chết thảm bất kỳ lúc nào thế này, chính là nhờ chấp niệm hy vọng mọi người có thể sống sót mới giúp cho Trung Châu đội phát triển tới như ngày hôm nay. Có thể nói, một khi Trịnh Xá tử vong, Trung Châu đội sẽ hoàn toàn tan vỡ, có lẽ quá trình này sẽ không xảy ra ngay tức khắc, nhưng Trung châu đội không có Trịnh Xá, chỉ dựa vào một mình Sở Hiên... Sẽ không thể tiếp tục duy trì.

- Chắc là... Không có chuyện như vậy, ta chỉ nói đùa thôi mà.

Trình Khiếu có chút tự trách nói.

Mọi người đều không trả lời, chỉ cúi đầu ăn cơm, không khí lại càng trở nên ảm đạm, trong lòng mỗi người đều nặng như đeo đá, đó là cảm giác mù mịt với tương lai bất trắc. Trước kia không cảm thấy nhưng đến một ngày thật sự mất đi Trịnh Xá, mọi người mới chợt nhận ra... Không biết từ lúc nào, Trịnh Xá cũng đã trở thành trụ cột của Trung Châu đội, cũng giống như Sở Hiên, đều là trụ cột không thể thiếu của Trung Châu đội...

Thời gian cứ từng ngày từng ngày trôi đi, mọi người gần như tính từng giờ được trở về Chủ Thần không gian. Theo. Thời gian từ từ đến gần, mọi người lại có chút không dám quay lại, nếu như Trịnh Xá thật sự đã chết, vậy thì Trung Châu đội còn có thể tiếp tục tồn tại không? Mà mất đi sự đoàn kết của Trung Châu đội, họ sẽ đi theo con đường nào đây?

Qua mười hai giờ sáng ngày hôm nay sẽ là lúc ba mươi ngày trước khi trở lại Chủ Thần không gian kết thúc. Vốn nếu như trong các thế giới phim kinh dị trước kia, lúc này thành viên trong đội nhất định sẽ tụ họp lại một chỗ, nhưng do lúc này không khí quá nặng nề nên mỗi người đều chỉ muốn ở lại trong phòng mình chờ

http://tieulun.hopto.org

đợi. Một nguyên nhân khác là sự khác thường của Sở Hiên sau khi Trịnh Xá chết, mặc dù không thể nói rõ ràng nhưng mỗi người đều cảm thấy Sở Hiên thực sự có gì đó kỳ lạ, đặc biệt là sau khi nói Trịnh Xá có khả năng sẽ chết thật sự, mọi người đều cảm thấy mình vô thức không muốn tới gần Sở Hiên, loại cảm giác này là... Nguy hiểm!

Dù là trí hay là lực...

Trương Hằng đang ngồi trên sofa xem tivi, thực tế hiện tại trong lòng hắn ngổn ngang trăm mối, trong đầu vô số ý niệm quay cuồng. Một trong số đó là những việc trong tương lai, không cần biết là hồi sinh Minh Yên Vi hay là sau khi hồi sinh sẽ đối mặt với nàng như thế nào, đó đều là những vấn đề đau đầu. Cho dù hắn đã đột phá tâm ma, sẽ không bị những suy nghĩ hèn nhát trói buộc nhưng khi đối mặt với những chuyện này hắn vẫn cảm thấy rất khó khăn. Rút cuộc là phải thế nào mới có thể đối mặt với cô ấy, hơn nữa để cô ấy có thể tiếp nhận mình một lần nữa?

- Hay là xóa một đoạn trí nhớ của cô ấy đi, chuyện như vậy chắc Sở Hiên có thể làm được...

Trương Hằng thì thào tự nói nhưng rồi hắn lập tức từ bỏ ý nghĩ này, bởi vì bây giờ hắn thật sự không muốn đối mặt với Sở Hiên, mà đó cũng là chuyện thứ hai hắn phiền não, việc hồi sinh Trịnh Xá... Nếu như Trịnh Xá thực sự không thể sống lại, vậy thì tương lai của Trung Châu đội sẽ ra sao? Hắn có thực lực để bảo vệ tốt Minh Yên Vi không? Hay là, hai người có thể cùng ở một nơi... rồi không lâu sau sẽ chết trong luân hồi phim kinh dị?

Cốc cốc cốc...

Đang lúc Trương Hằng suy nghĩ đến nhập thần, tiếng gõ cửa dồn dập chợt vang lên. Kẻ không chịu ấn chuông, lần nào đều cũng đập cửa, Trương Hằng vừa nghĩ là lập tức biết ai, hắn cáu kỉnh nói:

- Tự mở cửa mà vào! Ngươi biết ta không tiện cử động rồi mà lần nào vào cũng gõ cửa liên tục, muốn gây sự hả?

Trình Khiếu cười cười bước vào, hắn cũng không khách khí, trực tiếp ngồi xuống cạnh Trương Hằng, không đợi Trương Hằng mở miệng đã lên tiếng trước:

- Yên tâm, ta thật sự có chuyện cần tìm ngươi, không phải sắp tới mười hai giờ sao? Nhân lúc còn chưa quay lại Chủ Thần không gian, ta muốn hỏi ngươi mấy chuyện.

Trương Hằng nhất thời tò mò, kỳ quái hỏi:

- Hỏi mấy chuyện? Hỏi những chuyện gì?

Sắc mặt Trình Khiếu lập tức nghiêm túc, chăm chú hỏi:

- Trương Hằng, ngươi đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ mấy rồi? Đừng bảo ta là mới tầng một, đánh chết ta cũng không tin.

Trương Hằng gật đầu đáp:

- Không sai, đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, chỉ là vẫn chưa sử dụng thuần thục lắm, có lẽ rèn luyện thêm một chút sẽ...

Trình Khiếu cũng không chờ Trương Hằng nói hết, trực tiếp ngắt lời hắn nói:

- Chuyện đó tạm thời bỏ qua, ta muốn hỏi là, ngươi cảm thấy Sở Hiên đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ mấy?

- Sở Hiên?

Trương Hằng cũng bị thu hút, hắn suy nghĩ một lúc lâu rồi mới đáp:

- Ta không dám khẳng định, kỳ thực chuyện này thật sự không nên tùy tiện bàn luận. Ngươi nghĩ mà xem, trước đây chúng ta từng thấy qua Sở Hiên có sức mạnh cường đại như vậy chưa? Dù có tín niệm lực, dù có Gunkata, chúng ta cũng đều đặt hắn vào vị trí quân sự đúng không?

- Không.

Tiếng của Zero đột nhiên vang lên, hắn không ngờ cũng bước vào nói:

http://tieulun.hopto.org

- Nếu nói chúng ta đặt hắn vào vị trí quân sư, không bằng nói hắn tự đưa mình vào vị trí đó. Che dấu thực lực của bản thân, đồng thời trong các âm mưu, kế hoạch của hắn thường xuyên làm nổi bật sức mạnh của Trịnh Xá, vì thế theo thời gian, chúng ta liền vô thức nghĩ rằng thực lực bản thân hắn cũng không mạnh, chỉ là một nhân tài dạng quân sư mà thôi...

- Cho nên?

Trương Hằng lại càng cảm thấy kỳ quái, nhất thời tò mò nhìn hai người hỏi.

Trình Khiếu cùng Zero đưa mắt nhìn nhau, rồi Trình Khiếu mở miệng nói:

- Phỏng đoán của ta là, Sở Hiên có thể đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư nên hắn đã có nhân tố tình cảm, chỉ là theo thói quen không biểu lộ ra mà thôi. Vậy cũng có thể giải thích tại sao trong thời gian này hắn lại có vẻ khác với bình thường, nguyên nhân là vì hắn đã có tình cảm.

Sở Hiên? Mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư?

Trương Hằng đã hoàn toàn sững sờ.

543. Quyển 16 : Hành Trình Thần Thoại -- Trịnh Xá Hồi Sinh (1)

Vì vậy sau khi đoán già đoán non một hồi, ba người vẫn chôn kỹ nghi ngờ trong lòng, bất quá mỗi người họ cũng đều lo lắng riêng, Trung Châu đội hiện tại cơ bản đang gặp một trong những nguy cơ lớn nhất từ trước tới nay... Lần đoàn diệt trong Resident Evil 2 tạm thời không nói, tình hình trước mắt thật sự rất nguy hiểm, chỉ hơi chút không cẩn thận hoặc vận khí đen đủi một chút, Trịnh Xá không thể hồi sinh là Trung Châu đội sẽ có nguy hiểm toàn diệt. Nhưng nếu như Sở Hiên có được tình cảm, thực lực lại mạnh như vậy, đến lúc nguy hiểm nhất, hắn như vậy hoàn toàn có thể chống đỡ được đại cục, do đó trong lòng mọi người cũng ẩn ước có chút mong đợi.

- Nhưng ta nghe Trịnh Xá nói, sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, không phải sẽ tiến vào giai đoạn tâm ma, rất có khả năng sẽ phát cuồng đại khai sát giới sao?

Trình Khiếu nghĩ ngợi một lúc rồi bỗng buông một câu như vậy, nhất thời Trương Hằng cùng Zero đều im bặt.

- Chắc là...

Trương Hằng chần chừ một lúc rồi rụt rè nói:

- Chắc là không như vậy chứ?

Trình Khiếu hạ giọng đáp:

- Chuyện này rất khó nói. Tính tình hắn vốn đã cổ quái, người nói xấu sau lưng hắn thường đều chết bất đắc kỳ tử...

- ....Giống như ngươi đang nói xấu hắn bây giờ hả?

Trương Hằng cũng hạ giọng trả lại một câu.

Trình Khiếu khoát khoát tay, nói tiếp:

- Tóm lại hắn bình thường đã khoa trương như vậy rồi, nếu thật sự lâm vào trạng thái phát cuồng... Ngươi có xem qua một bộ anime không? Trong đó có một loại robot khổng lồ có thể điều khiển bên trong, nhưng loại robot đó lại là sinh vật. Một robot là Eva-01... Ngươi cơ bản có thể tưởng tượng cảnh Sở Hiên biến thành bộ dạng như vậy.

- Nhưng mà...

Trương Hằng vẫn chần chừ nói:

- Ta nhớ rõ trong anime Eva-01 làm gì có hai khẩu coilgun?

Trình Khiếu nói thẳng:

http://tieulun.hopto.org

- Vậy ngươi cứ tưởng tượng thành Eva-01 cầm hai khẩu coilgun là được! Tóm lại, ta chung quy cũng hiểu tại sao đến gần hắn lại có cảm giác nguy hiểm, hóa ra là bản năng của chúng ta nhận thấy nguy hiểm, ngàn vạn lần không được tới gần hắn, ngàn vạn lần không được tới gần hắn!

Zero cùng Trương Hằng đưa mắt nhìn nhau rồi cũng mặc cho Trình Khiếu luyên thuyên, Zero chăm chú nhìn Trương Hằng nói:

- Lúc trước ngươi nói sau khi trở về sẽ hồi sinh Minh Yên Vi phải không? Ngươi đã chuẩn bị tâm lý chưa?

Trương Hằng gật đầu đầu. Hắn vùi đầu vào hai tay, hơn nửa ngày sau mới nói:

- Mặc dù rất bất đắc dĩ, nhưng dù sao thời gian đã qua cũng không thể thay đổi được nữa. Ta cũng không thể cải biến cả thế giới khiến người ta phải tuyệt vọng này, vì thế thứ có thể thay đổi vỏn vẹn chỉ có bản thân ta mà thôi... Sẽ không sợ hãi nữa, dù là chuyện gì đi chăng nữa ta cũng sẽ kiên cường đối mặt...

Zero vỗ vỗ vai Trương Hằng nói:

- Nếu ngươi đã quyết định như vậy... Cố gắng lên, đừng từ bỏ.

Trình Khiếu đột nhiên xen vào nói:

- Này, ta nói các ngươi có nghe không đấy? Loại người tính tình lãnh đạm như Sở Hiên, một khi lên cơn sẽ càng kinh khủng hơn người bình thường nhiều, ví dụ như hành hạ đến chết, điên cuồng, thậm chí là bạo dâm, SM...

Trương Hằng cùng Zero đã trực tiếp mặc kệ tên này, cùng lúc đó, đồng hồ trong phòng bỗng đổ chuông, đã tới mười hai giờ sáng...

Lại cảm giác như mộng như tỉnh, mọi người đã trở lại Chủ Thần không gian quen thuộc. Lần trở về này, thành viên có chút kỳ quái, ví dụ như có vài người ngã vật xuống đất, ví dụ như thiếu mất gã chuyên gào lên chữa trị toàn thể, điểm thưởng trừ của mỗi người, cũng thiếu mất không khí đặc trưng của đoàn đội ngày thường. Trước đây cho dù khổ sở giãy giụa nhưng các thành viên trong đội vẫn không hề uể oải, nản chí mà ngược lại càng cảm thấy may mắn vì sống sót, cảm thấy niềm vui với sinh mệnh.

Giờ phút này Trung Châu đội chỉ có sự nặng nề, có điều không khí như vậy có thể khiến nhiều chuyện được giải quyết với tốc độ nhanh chất. Đầu tiên vừa trở lại Chủ Thần không gian là lập tức hô chữa trị toàn thể, sau khi xong xôi, những người hôn mê vẫn tiếp tục ngủ say, cũng chỉ có thương thế của mấy người Trương Hằng là được chữa trị mà thôi.

Sau khi chữa trị xong, do Trịnh Xá đã chết nên cả La Lệ cùng căn phòng hắn ở cũng đều biến mất, mọi người không còn cách nào khác là vào phòng Sở Hiên để bàn bạc, vấn đề quan trọng là kế hoạch hành động tiếp theo.

- Giống như đã thương lượng trong A Nightmare on Elm street vậy, trong bộ phim đó mỗi người chúng ta đều nhận được 5000 điểm thưởng cùng một chi tiết kịch tình cấp B. Dùng số điểm này cộng thêm lượng điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình các ngươi còn lưu lại lúc trước, bây giờ mỗi người đều có thể căn cứ theo thứ mình cần để cường hóa. Lưu Úc, ngươi phải để dành một chi tiết kịch tình cấp D không sử dụng, ngoài ra tất cả cả mọi người đều phải lưu lại 2000 điểm thưởng, số còn lại tùy ý cường hóa.

Sở Hiên nhìn mọi người nói

Hiện trạng Trung Châu đội lúc này ngoài những người đang hôn mê, cùng Trịnh Xá đã chết ra, số còn lại lần lượt là Sở Hiên, Zero, Trương Hằng, Vương Hiệp, Tề Đằng Nhất, Trình Khiếu, Lưu Úc, tổng cộng bảy người.

Trình Khiếu tò mò hỏi:

- Để làm gì? Cần hoán đổi thứ gì sao?

- Không...

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Chúng ta cần đi hoàn thành luôn tình tiết kịch bản trong The Mummy. Còn nhớ bức thứ có nhắc đến bức tượng Phật bay lơ lửng trong đó không? Còn cả đội viên dự bị của chúng ta, tư tế bất tử Imhotep cũng ở đó, sự gia nhập của hắn sẽ giúp bố cục của ta có thêm một số lựa chọn. Chính vì vậy, lần này sau khi hồi sinh Trịnh Xá, chúng ta phải đi tới Trung Quốc thời chế độ cũ, nếu như không có thời gian một tháng trở nên, ta sẽ không cho phép các ngươi tiến vào The Mummy.

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, Zero bỗng mở miệng hỏi:

- Vậy thì bọn ta cần phải chuẩn bị những gì? Ngoài vũ khí chắc chắn phải mang theo, những thứ khác thì sao?

- Ừm, nếu các ngươi có thừa điểm thưởng vậy thì hoán đổi thêm một thứ gọi là chất đông lạnh trạng thái cố định đi. Thứ này khá đắt đỏ, cần 5000 điểm thưởng mới có thể mua được một bình, ý ta là trong trường hợp các ngươi còn thừa nhiều điểm thưởng thì hoán đổi thêm mấy bình chất này.

Sở Hiên ngẫm nghĩ một thoáng rồi đáp.

Mọi người nhất thời đều tò mò, Trình Khiếu lập tức hỏi:

- Đó là cái gì? Nghe giống như chất làm lạnh gì đó của máy móc vậy? Là loại đó hả?

- Ừ, Ma động pháo đã lắp ráp xong nhưng vẫn chưa có cơ hội bắn thử, lần này quay lại Trung Quốc... Thời gian vừa vặn khoảng năm 1940, ta chuẩn bị dùng thứ này bắn thử mấy chục phát, dù sao thì Trịnh Xá cũng lấy được rất nhiều năng lượng thạch từ thế giới Lord of the Rings, tuy chủ yếu đều là năng lượng thạch cấp thấp nhưng dùng để phát động Ma động pháo thì không gì tốt hơn.

Sở Hiên bình thản nói.

Khoảng năm 1940.... Thử bắn Ma động pháo tại Trung Quốc đại lục... Vậy thì mục tiêu là gì?

Trình Khiếu lập tức định thần lại, hắn hét lên một tiếng rồi cười ha hả vỗ vai Sở Hiên, nói:

- Ha ha ha, khá lắm, ta đã biết ngươi chắc chắn sẽ có kế hoạch ác độc gì đó mà. Không, là kế hoạch hoàn mỹ, quả không nằm ngoài dự đoán của ta. Quá tuyệt vời, Sở Hiên, tên khốn nhà ngươi chính là thần tượng của ta, cool hết cỡ rồi, cứ dùng thứ đó giáo huấn lũ đáng ghét đó một trận đi!

Vương Hiệp cũng tỉnh táo lại, hưng phấn nói:

- sở Hiên, ý của ngươi chẳng lẽ là? Ha ha, nếu thật sự là vậy thì quá tuyệt vời! Từ trước đến nay mỗi lần đọc loại truyện như vậy ta luôn cảm thấy hết sức kích động, không ngờ cuối cùng cũng có cơ hội thử một lần! Ha ha ha, dù thế nào cũng phải dùng thuốc đông lạnh làm lạnh Ma động pháo, đến lúc đó bắn chết đám khốn kiếp ấy đi!

Những người còn lại cũng không phải đồ ngốc, thấy hai người hưng phấn như thế, họ nghĩ lại thời gian một chút lập tức hiểu được đại khái. Quả nhiên, khoảng thời gian này chính là thời kỳ ấy, nếu để họ quay lại Trung Quốc thời kỳ đó... Hành trình tới Trung Quốc lần này rất có thể... sẽ là một chuyến đi bão táp.

- Tình huống cơ bản là như vậy.... Cho các ngươi hai mươi tư giờ để chuẩn bị và cường hóa, sau đó... Đến thế giới The Mummy, đến Trung Quốc năm 1940!

544. Trịnh Xá Hồi Sinh (2)

Vương Hiệp là dứt khoát nhất, hắn trực tiếp nâng cấp thuộc tính Tạc đạn chi phối giả của mình lên một tầng. Đến bây giờ, yêu lực của hắn cơ bản đã tăng lên gấp ba, khi sử dụng bom plasma cũng sẽ không quẫn bách như trước. Chỉ là lần này tới thế giới The Mummy có hơi gấp gáp, Sở Hiên cũng không tạo thêm một ít chất nổ plasma cho hắn nữa, tính luôn cả số trong túi không gian, tổng cộng hắn chỉ còn khoảnh một trăm quả, uy lực tất nhiên là lớn nhưng số lượng thì hơi thiếu.

Cường hóa cấp tiếp theo của Trương Hằng là cung thủ tinh linh mộng ảo, cần hai chi tiết kịch tình cấp A, một chi tiết cấp B thật sự không có tác dụng gì, vì thế hắn dứt khoát để dành lại. Dù sao thì hắn cũng

http://tieulun.hopto.org

chuẩn bị hồi sinh Minh Yên Vi, để sau đó nàng có thể an toàn sóng sót, thế nào thì cũng phải giúp nàng có chút năng lực để tự bảo vệ.

Còn Tề Đằng Nhất cân nhắc hồi lâu, cuối cùng lựa chọn một kỹ năng cực kỳ hiếm thấy, thuộc về năng lực thôi miên, gọi là Lời nói chân ngôn.

- Ta cảm thấy kỹ năng này khá thích hợp với ngươi.

Khi Sở Hiên nghe Tề Đằng Nhất nhờ cố vấn về thuộc tính cường hóa, hắn trực tiếp ném cái kỹ năng này ra.

- Kỹ năng này là thôi miên cấp độ sâu, về một số phương diện có chút tương tự như kỹ năng của Freddy, chỉ là cường độ không cao như vậy, hơn nữa độ khó cùng hạn chế khi sử dụng cũng lớn hơn nhiều, kỹ năng này rất thích hợp với ngươi.

Lời nói chân ngôn, khi Tề Đằng Nhất sử dụng kỹ năng này, hắn có thể cảm nhận được sóng điện não người khác phát ra. Thuộc tính sơ cấp của kỹ năng này là cường hóa cấp B, trung cấp là cường hóa cấp A, đến cấp cao nhất là 2A, ngoài việc có thể căn cứ theo sóng điện não để biết được đối phương đang nghĩ gì, theo kỹ năng tăng cường còn có thể khống chế ý thức và suy nghĩ của người khác, ví dụ như tạo ra ám thị hoặc ảo giác, thậm chí mức mạnh nhất có thể trực tiếp khống chế...

- Theo thuyết minh thì kỹ năng này rất giống với một số kỹ năng khống chế tinh thần lực, không phải là tinh thần lực khống chế giả vẫn có thể cường hóa, hơn nữa uy lực các mặt đều cực lớn. Nó chỉ có một hạn chế rất lớn, đó là vấn đề ngôn ngữ.

Sở Hiên giải thích với Tề Đằng Nhất.

Tề Đằng Nhất ngạc nhiên, kỳ quái hỏi:

- Cái đó và ngôn ngữ thì có quan hệ gì? Chẳng lẽ còn phải học tập ngoại ngữ nữa sao?

- Không, so với ngoại ngữ còn khó hơn.

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Cái này liên quan đến một nghiên cứu mà ta từng làm, đó là khả năng ghi chép lại sóng điện não. Nếu như kỹ năng này giống như thuyết minh, cảm nhận được sóng điện não của đối phương, vậy thì mỗi lần ngươi tiếp xúc với sóng điện não của một người, ngươi sẽ giống như trông thấy vô số ký hiệu ngôn ngữ của người ngoài hành tinh mà ngươi chưa từng nghe đến. Do tần suất sóng điện não của mỗi người hoàn toàn khác nhau nên ngươi muốn biết người khác nghĩ gì, ngoài cảm nhận được sóng điện não ra còn phải giải mã được chúng, phiên dịch ra nghĩa của các ký hiệu chưa từng nghe đến ấy, nếu không làm được bước đó thì kỹ năng này hoàn toàn vô dụng, đã hiểu chưa? Đây là kỹ năng cần một người có đủ ba thiên phú về mặt giải mã, học tập, ngôn ngữ mới có thể sử dụng. Ngoài ra để nâng cao hiệu suất sử dụng kỹ năng này, ngươi còn cần hoán đổi một kỹ năng phụ trợ khác, Suy nghĩ tức thời, có thể khiến tốc độ tư duy của ngươi đề cao gấp cả chục lần trong nháy mắt, có điều tác dụng phụ sau khi sử dụng cũng rất lớn, có lẽ phải hôn mê hai ba ngày mới có thể bổ sung lại tinh thần lực, thế nào? Ngươi có thiên phú về ngôn ngữ, có muốn cường hóa kỹ năng này không? Lời nói chân ngôn.

Tề Đằng Nhất không phải là người rất có chủ kiến, ngoài thiên phú về mặt ngôn ngữ ra, hắn thật sự không có tư chất gì đặc biệt vì thế hắn rất dễ dàng tiếp nhận đề nghị của Sở Hiên, chỉ tò mò hỏi:

- Ngươi chắc chắn ta có thiên phú về ngôn ngữ sao? Ta biết ngôn ngữ cổ đại rất có thể là do trước kia học tốt mà.

Sở Hiệp trực tiếp quay ngươi bỏ đi, vừa đi vừa nói:

- Ta hồi sinh ngươi, vì thế ta tự nhiên là biết ngươi có thiên phú ngôn ngữ hay không... Mặc dù ngươi thật sự vô cùng căm hận thiên phú này, là như vậy phải không?

Tề Đằng Nhất ngẩn người, đột nhiên nhớ lại mấy chuyện Trình Khiếu đã nói lúc trước, hắn chần chừ một chút rồi cuối cùng cũng hỏi:

- Ngươi, ngươi đã có tình cảm phải không? Ngươi đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư rồi sao?

http://tieulun.hopto.org

- Không có.

Sở Hiên vẫn không hề dừng bước, tiếp tục vừa đi vừa nói:

- Không có tình cảm, cũng chưa mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, chỉ là...

Chỉ là cái gì thì hắn lại không nói ra...

Tiếp theo là cường hóa của Trình Khiếu, hắn có vẻ rất chú ý đến phương hướng cường hóa của mình, cứ ngồi ngơ ngẩn như vậy ở quảng trường Chủ Thần suốt hơn nửa ngày, đến khi cô gái của hắn bưng đến một bát canh, Trình Khiếu mới bật dậy, nói:

- Quyết định rồi, cường hóa thứ này...

- Nam đẩu thủy điểu quyền(*)...

- Mặc dù chỉ là thuộc tính cấp C thấp nhất nhưng một khi cường hóa đến cấp A rất có khả năng sẽ biến thái như trong anime.

Trình Khiếu cười, nói với cô gái hàng xóm của mình.

Cô gái dẩu cái miệng nhỏ nói:

- Nếu mạnh như vậy sao đồng đội của anh không cường hóa chứ. Chỉ có là anh mê xem anime quá, cái gì cũng nghĩ rằng lựa chọn của mình là tốt nhất.

Trình Khiếp bật cười, ôm cổ nàng, nói:

- Thứ của chính mình mới là tốt nhất, chỉ là lòng người không đủ, lúc nào cũng tưởng rằng thứ của người khác mới là đồ tốt. Có lẽ có những cường hóa mạnh hơn, tốt hơn thuộc tính này nhưng không thích hợp với anh thì cũng phí công. Bản thân anh đã có căn cơ võ thuật, chỉ cần cường hóa quyền pháp thích hợp, vậy thì cho dù chỉ cường hóa thuộc tính cấp C, anh cũng có thể phát huy được sức mạnh thuộc tính cấp B, cho nên cường hóa chỉ là công cụ, thứ quan trọng nhất vẫn là bản thân mình.

Vũ khí, kỹ năng, cường hóa, thuộc tính, tất cả kỳ thực đều chỉ vật ngoại thân, thứ quan trọng thật sự... chính là bản thân mình.

Zero vuốt súng ngắm Gauss, yên lặng hồi tưởng lại mấy lần sử dụng điểm tuyến ma nhãn. Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, hắn có thể tập trung toàn bộ sức chú ý lại, những điểm và đường nét vốn di động phiêu hốt tựa hồ chậm lại trước mắt hắn. Tuy hắn cũng biết rằng đó chỉ là ảo giác của bản thân nhưng theo số lần sử dụng thành công tăng lên, khả năng điều khiển điểm tuyến ma nhãn của hắn cũng càng ngày càng thuần thục, có thể nói, nếu đến lúc hắn thật sự có thể bách phát bách trúng, vậy thì chỉ cần cho hắn cơ hội ngắm bắn, hắn sẽ có tự tin đối mặt với bất kỳ cường địch nào!

"Chỉ là... Đây là ảo giác sao? Rõ ràng mỗi lần đều để Chủ Thần chữa trị hoàn toàn, nhưng sử dụng kỹ năng này càng nhiều, ta càng cảm thấy thân thể có gì đó là lạ..."

Zero chợt cảm thấy đầu óc có chút váng vất, hắn lắc lắc đầu rồi bỗng cảm thấy kỳ quái, bởi vì theo lý mà nói, chữa trị của Chủ Thần chắc chắn là có tác dụng toàn thân, nhưng sao hắn lại có cảm giác sau khi sử dụng điểm tuyến ma nhãn sẽ có di chứng về sao? Hay là giống như những người đang hôn mê, chữa trị toàn thân của Chủ Thần chỉ khôi phục về mặt vật lý, không liên quan gì đến phương diện tinh thần....

"...Mặc kệ nó, tiếp tục rèn luyện điểm tuyến ma nhãn một chút đi. Để dành điểm thưởng với chi tiết kịch tình lại, đến khi nào cần dùng hoặc là hỗ trợ người khác cũng được, ta chỉ cần sử dụng thuần thục điểm tuyến ma nhãn thêm chút nữa là đủ..."

Nghĩ vậy, Zero cầm súng ngắm Gauss đi xuống tầng hầm, hắn phải tiếp tục rèn luyện kỹ năng mạnh nhất của mình... Điểm tuyến ma nhãn.

Người cần cường hóa cuối cùng trong đội là Lưu Úc, là một tân nhân, vừa tiến vào thế giới phim kinh dị đã nhận được 5000 điểm thưởng cùng một chi tiết cấp B, việc này không nghi ngờ gì giúp cơ hội sống sót của hắn tăng lên rất nhiều. Mặc dù nhất định phải tiêu hao một chi tiết cấp D để khai mở thế giới The

http://tieulun.hopto.org

Mummy, cũng phải lưu lại 2000 điểm thưởng để đi tới thế giới đó nhưng hai chi tiết kịch tình cấp C cùng 3000 điểm thưởng cũng đủ cho hắn cường hóa thuộc tính mà mình muốn có.

- Triệu hồi chi tâm.

Lưu Úc vừa cười vừa nói:

- Lúc trước khi em chơi bất kỳ game nào, chỉ cần là trò có thể lựa chọn nghề nghiệp là em luôn thích lựa chọn triệu hồi sư, bởi vì em thấy khi chiến đấu có thể triệu hồi một người hầu to lớn mạnh mẽ, đơn giản là quá cool. Tiếc là khi em xem các kỹ năng triệu hồi đều là cấp B hoặc cao hơn, hơn nữa còn nhất định phải có kỹ năng này làm phụ trợ. Anh phải biết là đầu tiên phải liên hệ được với một sinh vật thì sau đó mới tính đến chuyện khống chế, triệu hồi nó, chính vì thế, đầu tiên cứ học tập kỹ năng này đã, sau đó cường hóa kỹ năng triệu hồi sau. Thật sự thì em muốn học kỹ năng triệu hồi cấp 2A, thần phá hoại Obelisk (**), chỉ nghe thôi đã mạnh đến đáng sợ.

Trình Khiếu nhún vai đáp:

- Tùy cậu thôi, dù sao thì chỉ cần cậu sống sót qua mấy bộ phim kinh dị tiếp theo là được. Cậu cường hóa một kỹ năng phụ trợ gần như không có tác dụng như thế, có tự tin sống qua bộ phim kinh dị tới không?

- Không sao cả.

Lưu Úc vẫn cười nói:

- Sở Hiên đại ca đã cho em tiêm Progenitor virus, em lại dùng 1500 điểm thưởng còn thừa để cường hóa tố chất thân thể, chỉ cần bộ phim kinh dị tiếp theo không quá khó khăn, em lại không tách rời sự bảo vệ của mọi người quá xa thì chắc là cũng không có nguy hiểm gì lớn. Hơn nữa không phải em còn chưa chết sao? A a, nghe nói còn có thể hồi sinh một lần mà.

Lúc này là bữa cơm tối, do ngày mai sẽ phải tới thế giới The Mummy nên Trình Khiếu cũng đề nghị mọi người tụ tập ăn cơm, có chuyện gì cần kíp thì có thể thương lượng một chút.

Mọi người vừa ngồi xuống, Trương Hằng bỗng quay sang Sở Hiên, nói:

- Sở Hiên, cho ta mượn Cuốn sách của thần Ra một chút... Ta muốn hồi sinh Minh Yên Vi.

(*) , Nanto Shuichou Ken, một nhánh trong lưu phái Nanto Seiken, Nam Đẩu thánh quyền, trong bộ truyện Hokuto no Ken. Sử dụng tay hoặc áp suất không khí như lưỡi dao để cắt cơ thể đối thủ, là bộ quyền pháp đẹp nhất trong sáu nhánh của Nanto Seiken. Thủy điểu có thể hiểu là thiên nga.

(**) , Oberisuku no Kyoshinhei, một trong bộ ba lá bài thần, series Yu-Gi-Oh!

545. Trịnh Xá Hồi Sinh (3)

Những người còn lại cũng không nói gì, chỉ ngồi yên lặng ăn thức ăn, không hề có ý định xen vào chuyện riêng của Trương Hằng. Trương Hằng cũng nhìn họ vẻ cảm kích rồi mở cửa một mình bước ra.

"Sắp hồi sinh cô ấy rồi sao? Cuối cùng cũng phải hồi sinh cô ấy rồi sao? Thật sự muốn hồi sinh cô ấy sao?"

Trương Hằng vừa đi vừa suy nghĩ miên man, mặc dù quãng đường rất ngắn nhưng hắn vẫn đi mất hai, ba phút, bất tri bất giác đã tới giữa quảng trường Chủ Thần, khối cầu ánh sáng khổng lồ lơ lửng trên cao. Nhất thời Trương Hằng lại cảm thấy chần chừ, tay nắm chặt Cuốn sách của thần Ra, ngây người nhìn quả cầu ánh sáng đến xuất thần.

"Ta thật sự... đã chuẩn bị để đối mặt với cô ấy chưa?"

Bộp!

Trương Hằng vỗ mạnh hai tay lên mặt, ánh mắt hắn vụt từ mê mang trở lại kiên định!

"Đúng thế! Ta đã chuẩn bị xong! Nếu là lời cô ấy nói... Dù là phải chết ta cũng đã sẵn sàng!"

Trương Hằng cầm Cuốn sách của thần Ra, hướng về phía Chủ Thần nói:

http://tieulun.hopto.org

- Chủ Thần, hồi sinh Minh Yên Vi.

Tiếp theo, tất cả ký ức cùng những chuyệnMinh Yên Vi đã trải qua ùa vào ý thức Trương Hằng như thác lũ....

Sau khi xem hết tất cả, Trương Hằng đã lệ rơi đầy mặt, đủ loại cảm tình, bi thương, thống khổ, tuyệt vọng, trơ lỳ, trái tim như đã chết tràn ngập trong lòng hắn. Tuy hắn có thể tưởng tượng được sự đau khổ mà Minh Yên Vi phải chịu đựng, nhưng đến khi chính bản thân mình tự trải qua, hắn vẫn hoàn toàn không thể tiếp nhận, giờ phút này hắn chỉ cảm thấy những tên kia chết thật quá nhẹ nhàng, phải khiến cho bọn chúng khổ sở suốt đời mới có thể cam lòng.

Không chỉ riêng sự thống khổ sau khi trải qua lần đó, chuyện càng khiến Minh Yên vi đau đớn là nhìn hắn quay lưng bỏ chạy. Chuyện đó đã kéo cả linh hồn nàng xuống vực sâu...

Trương Hằng lau nước mắt, nhìn cô gái xinh đẹp đã xuất hiện trước mặt. Cô gái khiến hắn cả đời khó quên, người hắn yêu thương sâu sắc nhưng chính hắn lại phụ lòng nàng, người bất cứ lúc nào cũng có thể chứng minh sự nhu nhược, sự hèn nhát của hắn. Cô gái ấy... Hắn thật sự yêu nàng.

"Dũng khí... Ta quên mất dũng khí rồi sao? Dũng khí để sống sót, dũng khí để tin tưởng, dũng khí để chứng minh ta không còn là một kẻ hèn nhát, dũng khí để hướng đến tương lai... Yên Vi!"

Trương Hằng hít một hơi thật sâu, bước tới chỗ Minh Yên Vi, yên lặng ôm lấy nàng. Cô gái này có vẻ ngủ rất không yên, khi Trương Hằng vừa chạm tới nàng lập tức tỉnh dậy, tiếp đó đưa mắt mơ hồ nhìn hắn.

- Hằng... Là ngươi sao? Ngươi cũng cùng ta xuống địa ngục sao?

Minh Yên Vi mơ mơ màng màng nói, trong lúc nói nàng bỗng bật cười thê lương, vừa cười vừa nói:

- Cũng đúng, nếu phải xuống địa ngục, một mình ta quá cô đơn, chúng ta cùng nhau xuống địa ngục đi, sau đó ngươi cùng ta đau khổ mãi mãi...

Trương Hằng im lặng ôm lấy nàng, một lúc lâu sau mới nói:

- Không, bỗng dưng anh lại muốn sống. Mặc dù sống sẽ rất đau khổ, nhưng cũng chỉ có sống mới có thể bù đắp lại sai lầm trước kia, mới có thể tiếp tục chịu trừng phạt, cái chết ngược lại là một loại tha thứ không có trừng phạt, như thế... là quá bất công với em.

Minh Yên Vi vụt mở trừng mắt, nhìn Trương Hằng vẻ khó tin, cứ ngây người như vậy năm sáu giây. Tiếp đó nàng khẽ chạm lên trán, trái tim mình, đến khi biết rằng mình quả thật vẫn còn sống nàng bỗng há miệng cắn thẳng xuống cánh tay Trương Hằng đang ôm mình, vừa cắn vừa rơi lệ đầm đìa. Máu tươi từ bên khóe miệng nhỏ ròng ròng xuống đất, trong miệng Minh Yên Vi càng phát ra tiếng rít như dã thú, máu tươi cùng với với nước mắt rơi bên môi nàng và cánh tay Trương Hằng, chậm rãi hòa vào nhau.

- Anh tự biết nói xin lỗi cũng vô dụng, hơn nữa anh cũng không muốn nói xin lỗi... Xin cho anh cùng em tới bất kỳ nơi nào, âm ti, địa ngục, bất cứ nơi nào, anh cũng đều ở cạnh em, có được không?

Trương Hằng không hề động đậy, một tay mặc cho Minh Yên Vi cắn, tay kia nhẹ nhàng vuốt tóc nàng, nói.

Minh Yên Vi oán hận giựt một miếng thịt khỏi tay Trương Hằng, rồi không chút nghĩ ngợi tiếp tục há miệng cắn vào cổ Trương Hằng, bộ dạng rõ ràng như muốn cắt đứt cổ hắn. Trương Hằng cuối cùng cũng có cử động, hắn khẽ đưa tay lên cản Minh Yên Vi lại rồi chậm rãi nói từng từ một:

- Anh nói rồi, anh sẽ cùng em tới bất kỳ nơi đâu. Nếu như em muốn chết, sau đó chúng ta cùng xuống địa ngục, vậy thì anh sẽ lập tức chết trước mặt em, sau đó chúng ta có thể vĩnh viễn không chia là, để cho anh mãi mãi bù đắp tội lỗi của mình... Muốn anh chết không?

Minh Yên Vi căm thù nhìn Trương Hằng, thấp giọng nói:

- Muốn! Chúng ta cùng chết!

Trương Hằng không hề suy nghĩ, rút ra một mũi phụ ma tiễn +4, đặt đầu tên hướng vào mắt mình, đuôi tên để vào tay Minh Yên Vi, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Anh giao tính mạng mình cho em, Yên Vi... Anh còn muốn sống tiếp, muốn sống để bầu bạn với em. Chết rồi mọi thứ đều thành không, tuy là sẽ không còn đau khổ nữa, những cũng sẽ không còn vui vẻ. Mặc dù... mặc dù anh không biết tương lai còn có thể giúp em cười vui vẻ được nữa hay không....

Nói đoạn, hắn liền nhắm mắt lại.

Minh Yên Vi cầm lấy mũi tên, nhưng vừa nắm lấy nó cánh tay nàng lại không ngừng run rẩy. Mũi nhọn đầu tên nhích từng phân từng phân một về mắt Trương Hằng, đến khi gần như chạm vào mi mắt hắn thì tay Minh Yên Vi cuối cùng cũng không hạ xuống được nữa, nàng gào lên khàn giọng:

- Tại sao ta còn tin ngươi? Đều chết hết đi, cùng chết hết đi... Sau khi chết có thể sạch sạch sẽ sẽ, tại sao ta còn tin ngươi... Cút, ngươi cút đi cho ta!

Dứt lời, Minh Yên Vi hung hăng cắm thẳng phụ ma tiễn +4 vào vai Trương Hằng. Roạt một tiếng, mũi đên đâm ngập vào vai hắn, còn Minh Yên Vi thì liều mạng giãy giụa, nhảy ra khỏi tay Trương Hằng.

Miệng nàng vẫn đầy máu tươi, mặt nàng vẫy đầy nước mắt, vậy mà nàng vẫn nở nụ cười, nụ cười rực rỡ đến dị thường:

- Ta sẽ nhìn theo ngươi, xem ngươi chết như thế nào, ta muốn thấy ngươi chết trước mặt ta. Yên tâm đi, ta sẽ không tự mình ra tay, ta muốn nhìn người bị tên của người khác giết chết trước mặt ta... Trương Hằng, ta mãi mãi sẽ không tha thứ cho ngươi, ta sẽ hận ngươi đến khi cùng xuống địa ngục mới thôi!

Trương Hằng cũng không nói nhiều, yên lặng rút mũi tên trên vai ra, chỗ vết thương lập tức máu tuôn như suối, mà Trương Hằng lại chẳng để ý tới thương thế, chỉ nhìn Minh Yên Vi nói:

- ...Anh có dũng khí đối mặt với em. Yên Vi, cho dù có chuyện gì xảy ra, anh cũng sẽ không sợ hãi nữa... Nơi đây là Chủ Thần không gian, em đã chết trong thế giới phim The Grudge, anh dùng Cuốn sách của thần Ra hồi sinh em, tiếp theo trong không gian này em cần...

- Chọn một phòng phải không?

Minh Yên Vi lau nước mắt cùng máu tươi trên mặt, cười lạnh nói:

- Không cần ngươi phải nhắc, ta đã nghe Chiêm Lam nói về những việc ở đây rồi. Yên tâm đi, trước khi ngươi chết ta tuyệt đối sẽ không chết. Trước đây ta thật quá ngu ngốc, lúc nào cũng một mực muốn chết, bây giờ thì ta đã hiểu ra rồi. Trước tiến phải nhìn ngươi chết thật thảm, thật thảm, như vậy ta chết mới cảm thấy an tâm, có phải không? Trước lúc đó, ta tuyệt đối sẽ không chết!

Trương Hằng cũng không nói gì, ngồi dưới đất yên lặng nhìn Minh Yên Vi. Đến khi nàng đi vào một căn phòng trống, đóng cửa đánh sầm một tiếng, Trương Hằng mới khẽ cười khổ, nụ cười đó thật sự rất khổ sở, nhưng dù có như thế thì đó vẫn là một nụ cười...

Sáng sớm ngày thứ hai, mọi người đã tới quảng trường Chủ Thần, yên lặng ngồi chờ Sở Hiên. Mặc dù không biết tại sao gã này lại đến muộn nhưng theo những gì ngày thường họ biết về Sở Hiên, tất cả đều hiểu rằng tên đó không bao giờ làm chuyện gì vô ích, vì thế có nhiều khả năng là hắn đang chuẩn bị cho việc tiến vào thế giới The Mummy.

Khoảng hơn một tiếng đồng hồ sau, Sở Hiên mới bước ra khỏi phòng, dáng vẻ hơi mệt mỏi, nhưng chuyện khiến người ta thấy kỳ quái là khẩu Ma động pháo mọc bốn chân ngựa lại không hề xuất hiện, Sở Hiên cứ tay không một mình bước ra quảng trường Chủ Thần.

- Cái này...

Trình Khiếu nhìn đông ngó tây mấy lượt rồi tò mò hỏi:

- Ngươi giấu Ma động pháo đi đâu rồi? Không phải nói mang nó đi bắn lũ đáng ghét đó sao? Chẳng lẽ ngươi lại đổi ý?

Sở Hiên cũng chẳng thèm nhìn hắn, đáp:

- Ma động pháo là một món vũ khí, không có sự sống, khô lâu ác mộng cũng chỉ là công cụ giao thông mà thôi, không phải là sinh vật, vì thế cứ để trong túi không gian là được... Bây giờ mọi người nắm tay nhau

http://tieulun.hopto.org

lại đi, nhớ là phải nắm tay cả những người đang hôn mê, phải xác định họ tiến vào thế giới The Mummy cùng một lúc với chúng ta.

Trước đó Sở Hiên đã dặn mọi người đem các thành viên đoàn đội đang hôn mê tới quảng trường Chủ Thần. Mặc dù không ai biết rút cuộc là Sở Hiên muốn làm gì nhưng theo sự tín nhiệm đối với hắn từ trước đến nay, họ vẫn mang tất cả mọi người cùng tới quảng trường. Đến tận bây giờ, họ mới biết, Sở Hiên không ngờ lại muốn đưa tất cả cùng vào thế giới The Mummy, chuyện này không phải quá khoa trương sao?

Mọi người cùng chần chừ, Zero nhíu mày nói:

- Chuyện này có vẻ không thích hợp lắm. Bọn họ đều đang hôn mê, cơ bản không hề có sức tự bảo vệ, chúng ta lại phải đến Trung Quốc thời chiến tranh, ta không đồng ý đưa họ theo cùng.

- Thời gian...

Sở Hiên cũng không nói nhiều, ngồi xổm xuống ghép tay những người đang hôn mê lại với nhau, vừa ghép vừa nói:

- Thứ họ cần chính là thời gian, có thể một giây sau, cũng có thể là mấy ngày, mấy chục ngày, hoặc là càng lâu hơn sẽ tỉnh lại. So với đó, đi vào thế giới phim kinh dị mấy chục ngày, tại Chủ Thần không gian cũng chỉ một chớp mắt, nếu như nói gánh chịu nguy hiểm là giá để cho họ tỉnh lại, vậy thì nhất định phải để họ tiếp nhận sự nguy hiểm đó. Có thể khiến họ tỉnh lại càng sớm, trợ giúp với sức chiến đấu của đội càng lớn... Họ phải tiến vào thế giới The Mummy.

- Ngoài ra, nếu có tình tiết kịch bản cả đội đạt được, vậy thì để họ cùng tiến vào cũng sẽ nhận được thêm một ít phần thưởng...

Sau khi nói xong, Sở Hiên đã ghép tay những người đang hôn mê lại với nhau. Mấy người Zero đưa mắt trao đổi, tất cả đều thấy được sự bất đắc dĩ trong mắt đối phương, bởi vì họ không thể phản bác lại cách giải thích của Sở Hiên. Tuy rằng có nguy hiểm nhưng kèm với nó cũng là lợi ích mê người, nếu như họ có thể cẩn thận hơn một chút, chắc sẽ không khiến mọi người bị thương tổn, hoặc cũng có thể để họ ở lại tộc Medjai ở Ai Cập, với giao tình giữa hai bên, chiếu cố những người đang hôn mê một chút hắn là không phải chuyện gì quá khó khăn...

546. Trịnh Xá Hồi Sinh (4)

- Chờ chút.

Một giọng nói chợt vang lên, bên rìa quảng trường, Minh Yên Vi đang hờ hững đi về phía mọi người. Nàng cũng không thèm để ý tới Trương Hằng, chỉ quay sang Zero cùng Tề Đằng Nhất nói:

- Ta cũng muốn cùng các ngươi tới cái thế giới The Mummy gì đó. Không phải nói ở đó bao nhiêu ngày cũng chỉ tương đương với một chớp mắt ở đây sao? Ta cũng muốn tới thế giới ấy.

Ngoài Lưu Úc ra, ánh mắt của mọi người đều tập trung cả vào Trương Hằng, hắn nhất thời cảm thấy mặt hơi nóng lên, bất quá vẫn vội vàng nói:

- Em chưa cường hóa thuộc tính nào cả, cũng không có vũ khí gì, cứ như vậy tới thế giới phim kinh dị sẽ rất không an toàn. Hơn nữa lần này chúng ta đi ngoài hồi sinh Trịnh Xá còn phải hoàn thành nhiệm vụ tình tiết kịch bản, khó khăn rất lớn, em...

Minh Yên Vi nhìn hắn cười lạnh, nói:

- Chết thì cứ chết đi, ta cũng chẳng thích thú gì cái mạng thừa này, dù thế nào đi chăng nữa cũng phải nhìn thấy ngươi, nhìn ngươi chết trên chiến trường như thế nào. Ta muốn nhìn thật kỹ cái chết của ngươi, nhìn sự hèn nhát của ngươi, nhìn ngươi chạy trốn, nhìn bộ dạng đáng ghê tởm của ngươi! Tất cả ta đều phải nhìn cho rõ ràng!

Trương Hằng còn muốn nói tiếp nhưng Sở Hiên đã xen vào:

- Được rồi, cô ấy đã được nhân bản vào tiểu đội luân hồi Ác Ma đúng không?

http://tieulun.hopto.org

Những người còn lại đều thoáng ngẩn người, Trương Hằng cùng Trình Khiếu đồng thời gật đầu, có điều Trương Hằng vừa gật đầu xong lập tức thầm hô không ổn, quả nhiên Sở Hiên tiếp tục nói:

- Vậy thì để cô ấy cùng tiến vào The Mummy đi. Trương Hằng, ngươi còn thừa điểm thưởng và chi tiết kịch tình không?

Trương Hằng biết Sở Hiên sẽ nói như vậy. Trong đầu hắn không có bất kỳ loại suy nghĩ nào gọi là nhân tình cả, hắn chỉ thừa nhận mấy chuyện là lợi ích, thực lực, cùng đoàn đội có thể sống sót hay không mà thôi. Rất không may là Minh Yên Vi đã từng được nhân vào vào tiểu đội luân hồi Ác Ma, tiềm lực của nàng được chính Chủ Thần thừa nhận, vì thế Sở Hiên đương nhiên không thể bỏ qua một hạt giống tốt như vậy.

- Không, không được!

Trương Hằng lập tức quả quyết cự tuyệt:

- Chỉ có chuyện này là ta không thể đáp ứng. Cô ấy dù sao cũng chưa từng cường hóa gì, lại không có vũ khí, cho dù ta bây giờ lập tức hoán đổi vũ khí cho cô ấy thì trước khi tập luyện thành thạo cũng không thể có sức chiến đấu gì đáng nói, vì thế ta tuyệt đối không đồng ý để cô ấy đi vào thế giới The Mummy!

Sở Hiên lại lắc đầu:

- Ngươi suy nghĩ cho cẩn thận đi, tới thế giới phim kinh dị chưa biết nguy hiểm hơn hay là chúng ta chuẩn bị kỹ càng rồi tiến vào Trung Quốc thời kỳ khoa học kỹ thuật cận đại nguy hiểm hơn? So với để cô ấy trực tiếp trải qua bộ phim kinh dị tiếp theo, không bằng để cô ấy tới thế giới The Mummy rèn luyện qua sự nguy hiểm của thế giới luân hồi. Hơn nữa còn có ngươi tự mình bảo vệ, đây có thể là sự huấn luyện tốt nhất cho cô ấy trước bộ phim kinh dị lần tới.

Trương Hằng chần chừ cả nửa ngày, chỉ thấy Minh Yên Vi đứng cạnh cười lạnh không dứt, hắn khẽ cắn môi nói:

- Điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình thì ta vẫn còn thừa... Nhưng nếu có tình huống nguy cấp, chỉ hy vọng mọi người có thể cùng ta chiếu cố cho cô ấy một chút... Coi như nể mặt ta trước đây từng góp nhiều công sức cho cả đội, cảm ơn mọi người.

Rút cuộc thì Minh Yên Vi cũng là một thành viên trong đội, cùng tiến vào thế giới The Mummy. Trước lúc đi, Trương Hằng cũng không thể không hoán đổi cho Minh Yên Vi một cây cung loại ma pháp truyền thuyết cấp C, tên là Xạ nhật thần cung. Đó là một món vũ khí ma pháp truyền thuyết có thể nâng cấp, thấp nhất là cấp C, sau đó là cấp B, cấp A, đến mức cao nhất là 2A.

Tiếp theo mọi người sử dụng điểm thưởng và chi tiết kịch tình của mình, mấy người Sở Hiên mang theo những thành viên đang hôn mê vào trong thế giới The Mummy.

- Mỗi lần tiến vào đều nhìn thấy cảnh này... Sao tự dưng có gì đó là lạ.

Trình Khiếu vừa tới thế giới The Mummy đã lập tức cảm thán, nhưng mới nói được nửa câu hắn lập tức ngẩn người, bởi vì cảnh tượng trước mắt có vẻ không giống với Cairo trong trí nhớ.

Cả thành phố Cairo hoang tàn đổ nát, rất nhiều nhà cửa giống như bị bắn phá, ám khói đen kịt, số phòng ốc còn nguyên vẹn có thể đếm trên đầu ngón tay. Ngoài ra, trên mặt đất đâu đâu cũng là những hố to nhỏ nông sâu, có vẻ do bom đạn tạo thành, thành phố Cairo này khác xa so với những gì mà mọi người đã biết.

Chỗ họ đứng vẫn là khu nhà trọ lần trước, chỉ là giờ phút này cảnh còn người mất, không, đến cả cảnh cũng chẳng còn nữa. Khu nhà trọ đã gần sụp đổ, tầng trên khuyết mất một mảng lớn, rõ ràng là bị thứ gì đó bắn trúng phát nổ, nhìn khung cảnh giống như một bãi chiến trường.

- Ừm, đã đến những năm 1940 rồi sao?

Sở Hiên nhìn quanh, lẩm bẩm nói:

- Cũng sắp sửa đến lúc chiến tranh kịch liệt nhất rồi. Ai Cập lúc đó là một trong các chiến trường chính, không nơi nào được an toàn, thành phố Cairo lại càng bị ảnh hưởng nặng nề...

Nói đến đây hắn bỗng quay sang các thành viên còn lại:

http://tieulun.hopto.org

- Các ngươi muốn để họ ở lại đây thật à?

- Mặc dù nói như thế...

Trình Khiếu hạ giọng nói với Zero ở bên cạnh:

- Sao ta có cảm giác hắn đang có vẻ hả hê nhỉ?

Mấy người Zero đều không trả lời, chỉ cùng cười khổ.

Hành động tiếp theo vẫn như những lần trước đi tới viện bảo tàng, có điều mọi người mới đặt chân lên đường, một đám binh lính đã tiến thẳng tới, cũng may họ phản ứng nhanh, trực tiếp tiến vào một ngõ nhỏ, nếu không đụng mặt đám lính này cũng khá phiền phức. Dù sao thì họ cũng không có bất cứ thứ gì chứng minh thân phận, trong tình thế căng thẳng như bây giờ, nếu không muốn bị áp giải vào trại tập trung, chuyện duy nhất có thể làm chính là tiêu diệt đội lính này, tiếp theo có thể sẽ là binh sỹ trong toàn thành phố, sau đó nữa còn có thể dẫn phát không chiến...

- Xem ra không thể tới viện bảo tàng rồi.

Zero đứng trên một gác cao thăm dò, nói vọng xuống những người ở dưới.

Những người khác cùng bàn bạc, cảm thấy không tới viện bảo tàng cũng không sao, mục đích của họ vốn là thành phố của người chết Hamunaptra, vì thế sau khi thương lượng Sở Hiên liền lấy ra mấy chiếc Goblin glider.

Vận tốc của Goblin glider cực cao, trong Thế chiến thứ 2, không có bất kỳ loại máy bay nào có thể đuổi kịp tốc độ như vậy, thậm chí không thể phát hiện ra bọn họ, do đó mọi người bình yên vô sự tới được Hamunaptra. Chuyện đáng chú ý duy nhất trên đường là Minh Yên Vi trực tiếp cự tuyệt yêu cầu của Trương Hằng, lạnh lùng nhìn hắn rồi bước lên glider của Sở Hiên.

- Được rồi, đừng dài cái mặt ra như thế.

Trình Khiếu thấp giọng an ủi Trương Hằng:

- Tuy ta không biết trình độ tán gái của ngươi thế nào nhưng nhìn ngươi cũng tạm gọi là ra dáng, nhìn cô nàng hận ngươi như vậy có lẽ là do yêu quá nặng nên mới hận càng sâu. Ngươi chỉ cần tiếp tục kiên trì, kẻ thắng chính là ngươi.... Luôn tiện còn một câu. Cái gã lãnh đạm Sở Hiên kia, ta đề nghị ngươi cứ tưởng tượng hắn thành người trung tính, như vậy khi cô gái của ngươi dựa sát vào hắn như thế cũng không có cảm giác khó chịu.

Trương Hằng nhất thời càng cười khổ không thôi.

Khi tới Hamunaptra, mọi người đều thở phào một hơi, bởi vì cả thành phố của người chết không ngờ vẫn được bản tồn hoàn hảo, gần như không có gì thay đổi so với lần trước, xem ra nơi đây ở sâu trong sa mặc, hẳn là sẽ không dễ bị người ngoài phát hiện.

Càng khiến mọi người ngạc nhiên hơn là, tộc trưởng tộc Medjai, Ardeth cũng ở trong căn cứ quân sự cạnh Hamunaptra. Căn cứ này đã không còn là mấy khu lều bạt lớn như ngày trước nữa, bộ tộc Medjai có được rất nhiều vàng bạc, sớm đã biến nơi đây thành căn cứ quân sự khổng lồ theo hướng bán vĩnh cửu gần như bao quanh toàn bộ thành phố của người chết. Số nhân viên rèn luyện ở đây cũng đạt tới hơn năm vạn người, súng ống hay xe tăng đạn dược đều vô cùng sung túc, thậm chí cả máy bay cũng có hơn bảy mươi chiếc. Xem ra Ardeth dẫn dắt bộ tộc lâu như vậy cũng đạt được chút thành tựu, ít nhất đội quân này tại Ai Cập có thể coi là một thế lực có ảnh hưởng lớn.

- Đã lâu không gặp...

Ardeth nhìn thấy mọi người liền cảm thán không ngớt, đến khi biết họ tới để hồi sinh Trịnh Xá, hắn lập tức tự mình dẫn đường đến tế đàn. Trên đường đi, Ardeth càng liên tục cảm tạ sự trợ giúp của họ đối với tộc Medjai, hiện tại theo chiến tranh leo thang, các cường quốc tranh chấp, suy yếu, Ai Cập hoàn toàn độc lập đã không còn chỉ là giấc mơ nữa.

- Nói đến chuyện này, Carnahan đã gửi mấy bức thư về, nói là các ngươi đến thì phải giao tận tay, hình như có liên quan đến một lăng mộ ở phương đông, còn cả một số thế lực quân phiệt tại Trung Quốc cùng vài

http://tieulun.hopto.org

quốc gia cũng dính líu vào đó, tóm lại là có chút phức tạp, Đúng rồi, hắn còn gửi một mảnh nhỏ về đây, nói đó là một phần của thứ mà các thế lực đang tranh đoạt, lát nữa về sẽ giao cho các ngươi.

Ardeth vừa đi vừa nói.

Mọi người đều thầm chấn động, họ biết đây là đầu mối của tình tiết kịch bản, liên quan đến Trung Quốc những năm 1940, tình tiết kịch bản về thời đại này...

Tuy nhiên đó vẫn là chuyện sau này, hiện tại việc quan trọng thật sự là Trịnh Xá có thể sống lại được hay không. Khi Sở Hiên lấy Cuốn sách của thần Ra để hồi sinh Trịnh Xá, tim mọi người đều như ngừng đập, cho đến lúc một cột sáng xuất hiện trên tế đàn. Sau khi cột sáng biến mất, nhìn thấy Trịnh Xá nằm trên tế đàn, tất cả mọi người đều thở phào một hơi.

Trịnh Xá mở mắt ra nhưng lại không đứng dậy ngay mà đưa tay lên trước mặt cẩn thận nhìn ngắm, sau đó hắn mới quay sang những người còn lại, nói:

- Ta đã trở về, các chiến hữu...

- Ta đã có thể đối kháng với clone của ta.... Ta đã có sức mạnh đủ để quán triệt niềm tin trong lòng mình...

547. Sức Của Trịnh Xá, Trí Của Sở Hiên (1)

Trịnh Xá vừa cười lớn vừa càn quét thức ăn. Mặc dù món ăn Ai Cập không quá đặc sắc nhưng ăn vào cũng có phong vị riêng, vì thế Trịnh Xá vẫn ăn rất vui vẻ, chỉ có những người xung quanh đều nhìn hắn có chút khác thường.

Trương Hằng hạ giọng nói với Zero và Trình Khiếu:

- Các ngươi có cảm thấy hắn hình như hoạt bát hơn nhiều không? Có vẻ có gì đó là lạ... Dù gì hắn cũng vừa mới chết một lần cơ mà.

Trình Khiếu lập tức tiếp lời:

- Chẳng lẽ khi hắn chết thần kinh bị tổn thương nên biến thành bệnh nhân tâm thần?

- ....Ra vẻ bị thần kinh thì có gọi là bệnh tâm thần không?

Trương Hằng thấp giọng nói.

Trong lúc Trương Hằng cùng Trình Khiếu đang lén lút thì thầm, Zero đột nhiên quay sang phía Trịnh Xá hỏi:

- Lúc ấy tại sao ngươi lại nghĩ đến chuyện tự sát? Ngươi đã nghĩ tới những tình huống có thể xảy ra chưa? Nếu như ngươi vì đã sử dụng huân chương chữ thập mà không thể hồi sinh được nữa thì biết làm thế nào?

Trịnh Xá bấy giờ mới lộ ra nụ cười khổ giống như trước đây, khoát tay nói:

- Kỳ thật lúc ấy ta chẳng nghĩ gì cả, chỉ bỗng dưng phát hiện ra mọi chuyện đều hết sức đơn giản. Giống như là động lực giúp ta sống sót trước kia vậy, ta không muốn chết, ta muốn sống. Theo sự tình phát sinh càng ngày càng nhiều, đến khi trong giấc mơ suýt chút nữa thì bị Phục Chế Thể giết chết, ta mới đột ngột hiểu ra, có một số chuyện còn quan trọng hơn cả sống sót, nếu không thể hoàn thành những chuyện ấy... Ta chết cũng không yên!

- Ví dụ như chuyện gì?

Trình Khiếu tò mò hỏi.

- Ví dụ như... Đánh bại Phục Chế Thể. Không, nếu nói là đánh bại, không bằng gọi là... Giúp hắn được giải thoát.

Trịnh Xá mỉm cười. Hắn lại lấy một miếng thịt nướng lớn nhét vào mồm.

Sở Hiện chợt hỏi:

http://tieulun.hopto.org

- Vậy thực lực của ngươi thì sao? Trải qua một lần kỳ ngộ như vậy, thực lực của ngươi thế nào rồi?

- Rất không may...

Trịnh Xá nhìn mọi người cười, nói:

- Đột phá tâm ma, thực lực quả nhiên đã đạt tới tầng thứ tư trung cấp, tuy đã không còn e ngại bất kỳ kẻ địch nào nữa nhưng so với clone của ta thì vẫn còn kém một chút....

Vốn khi Trịnh Xá nói ba chữ "rất không may", mọi người còn thoáng giật mình. Dù sao thì chuyện phá giải tâm ma cũng không thể qua loa được, nếu không nhỡ còn lại ẩn hoạn, sau này này Trịnh Xá không biết lúc nào sẽ biến thành ác ma giết hại đồng đội của chính mình. Cho dù thực lực của Sở Hiên đã mạnh hơn rất nhiều thì mọi người cũng không nghĩ rằng hắn thật sự có thể địch lại Trịnh Xá. Phải biết rằng thực lực của Trịnh Xá sớm đã khắc sâu trong lòng mọi thành viên của đội, đặc biệt là sự cường hãn sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, đó lại càng không phải thứ Sở Hiên có thể so bì.

Có điều vẫn còn tốt, câu tiếp theo Trịnh Xá lập tức khiến gánh nặng trong lòng mọi người được trút bỏ, Trương Hằng cười nói:

- Vậy là tốt rồi. Thực lực chênh lệch một chút cũng không sao, quan trọng nhất là phải đột phá sơ hở tâm linh, như vậy mới có thể phát huy được một trăm phần trăm sức mạnh. Sớm muộn gì cũng sẽ có ngày đuổi kịp được clone của ngươi, chỉ cần có dũng khí là được!

Minh Yên Vi ngồi cạnh khẽ hừ một tiếng, cười lạnh. Trịnh Xá kinh ngạc nhìn Trương Hằng rồi lại nhìn sang Minh Yên Vi, sau vài lượt hắn mới bật cười, nói với Trương Hằng:

- Có điều phải nói thật, Trương Hằng, ngươi có thể đột phá sơ hở tâm linh thật sự là quá tốt. Trước đây ta vẫn nghĩ rằng ngươi là người khó đột phá nhất trong cả đội, không ngờ ngươi vậy mà lại có thể phá tan được tử huyệt lớn nhất của bản thân... Thật là quá tốt!

Trương Hằng lúc này đang nhìn Minh Yên Vi, nghe vậy hắn cũng chỉ cười cười khổ sở, không nói gì nữa.

Trịnh Xá vừa cười vừa nói:

- Vẫn còn may, những người có thể đột phá sơ hở tâm linh còn nhiều hơn ta nghĩ. Nói như vậy, những người khác đều đang hôn mê trong Chủ Thần không gian?

Trịnh Xá vừa dứt lời, mấy người Zero đều dùng vẻ mặt quỷ dị nhìn sang Sở Hiên. Tên này đang bình thản ngồi ăn táo, đến khi Trịnh Xá cũng rất kỳ quái nhìn hắn, Sở Hiên mới gật đầu đáp:

- Không sai, chính ta đề nghị để họ vào trong nhà trọ đổ nát đó. Ta đã đặt máy báo động trên người họ, chỉ cần có người tới gần sẽ nhanh chóng phát tín hiệu, chúng ta có thể sử dụng Goblin glider quay lại Cairo trong thời gian cực ngắn. Quan trọng nhất là, họ đang hôn mê, không tiện sử dụng Goblin glider, nếu gặp không chiến, họ rất có thể sẽ trở thành gánh nặng.

- ...Nếu như vậy thì ngươi cần gì phải đem họ vào đây chứ?

Trịnh Xá nhất thời lộ vẻ bất đắc dĩ, tiếp theo hắn chỉ có thể quay sang Ardeth ngồi cạnh, nói:

- Có thể thu xếp cho đồng đội của ta một chút không? Vì một số chuyện mà họ rơi vào hôn mê, bọn ta lại có thể phải tới Trung Quốc, vì thế chỉ có thể nhờ ngươi chiếu cố cho họ trong thời gian này...

Ardeth lại lộ vẻ khó khăn, hắng đứng dậy, cúi người nói:

- Đối với báo đáp ân nhân, con cháu của Pharaoh tuyệt đối không thoái thác, nhưng nghe nói quân đoàn Châu Phi của Rommell đang giao chiến với quân Anh. Theo tình huống bọn ta đã phân tích, Rommell rất khả năng sẽ dẫn quân đội tiến sâu vào trong sa mạc, mà khu vực ở gần Cairo nhất... Thành phố của người chết rất có thể sẽ bị Rommell phát hiện ra.

Tất cả mọi người đều kinh hãi nhìn Ardeth, do thành phố của người chết có thể nói là địa điểm quan trọng nhất để hồi sinh thàn viên đoàn đội. Mất đi tế đàn, gần như không thể hồi sinh một người nữa, trừ phi là hồi sinh tân nhân không có thực lực như Minh Yên Vi, nhưng hồi sinh tân nhân như thế thì có tác dụng gì

http://tieulun.hopto.org

với thực lực đoàn đội? Chính vì thế, ý nghĩa của Hamunaptra đối với tiểu đội luân hồi vượt xa ý nghĩa tôn giáo của nói đối với bộ tộc Medjai.

Mấy giây sau, mọi người cùng làm một động tác, quay đầu lại nhìn Sở Hiên. Không hiểu tại sao, sau khi Trịnh Xá sống lại, mọi người lại quay về với Trung Châu đội như trong quá khứ, tuy không phải ai cũng cười cười nói nói nhưng có thể dùng tâm trạng thoải mái trao đổi với nhau, đặc biệt là khi đối đãi với Sở Hiên, giống như chỉ cần có Trịnh Xá ở đây, Trung Châu đội sẽ vĩnh viễn không tan rã.

Sở Hiên cũng không để ý ánh mắt của những người khác, chỉ nhìn thẳng Ardeth, hỏi:

- Các ngươi chuẩn bị làm gì?

Ardeth hơi ngẩn người rồi đáp:

- Nơi đây là trạm trung chuyển quan trọng nhất trong căn cứ quân sự của bọn ta, ngoài ra đầu tư chính trị bên nước Mỹ đã có kết quả, nhờ họ liên hệ bọn ta liên lạc được với cấp cao trong chính phủ Anh, trước mắt đang thảo luận đề nghị lấy danh nghĩa quân không chính quy tham chiến, chỉ cần chiến tranh thành công, Ai Cập có lẽ sẽ...

Sở Hiên lại trực tiếp cắt lời hắn, nói:

- Ta đang hỏi là, các ngươi đến cùng là chuẩn bị làm gì? Lập quốc? Độc lập? Hay là độc tài?

Thần sắc Ardeth dần trở nên nghiêm túc, hắn cẩn thận ngẫm nghĩ cả nửa ngày rồi mới đáp:

- Nếu như ta nói giấc mơ của chúng ta là... giấc mơ của chúng ta phục hưng Ai Cập, vậy có thể không? Nền văn minh cổ từng một thời huy hoàng nay lại trở thành vật sở hữu của quốc gia khác, nhân dân bị lăng nhục, trở thành công dân hạng hai, quốc gia bị chà đạp, trở thành đất của thực dân... Nếu như ta nói mộng tưởng của chúng ta là phục hưng Ai Cập! Có thể không?

- Đương nhiên có thể!

Trịnh Xá vỗ vỗ vai Ardeth, hung hăng nói:

- Mộng tưởng của nam nhi có gì mà không thể? Cố gắng lên! Đừng quên chúng ta là đồng đội sống chết từng kề vai chiến đấu! Chỉ cần sau này cần tới, bọn ta nhất định sẽ dùng vũ khí công nghệ cao trợ giúp các ngươi chiến đấu, đúng rồi, còn cả tổ quốc của ta...

- Tỉnh, tỉnh dậy nào. Phẫn thanh (*), đây cũng không phải là thế giới của chúng ta, chúng ta đối với nơi này cũng chỉ là một người khách qua đường, dùng tâm thái của người bàng quan yên lặng quan sát thế giới này đi. Chúng ta tiến hành thay đổi thế giới này, chỉ khẽ vỗ cánh cũng sẽ tạo thành gió bão khổng lồ trên toàn thế giới, vì thế cản bản không cần phải cố ý thay đổi tiến trình của lịch sử. Càng huống chi, hiện tại, ý nghĩa của tế đàn này đối với chúng ta vẫn còn lớn như trước sao?

Sở Hiên cười lạnh, nhìn Trịnh Xá cùng Ardeth đang kích động, nói.

Hai người đều cười cười pha chút xấu hổ, Trịnh Xá bấy giờ mới nói:

- Nhưng dù thế nào cũng phải có chút cử động chứ? Cứ yên lặng không nhúc nhích, ta thật sự không làm được... Nếu đã muốn làm thì phải làm, đây là một trong những chuyện mà ta hiểu ra sau khi hồi sinh. Nếu như ngươi không nghĩ ra biện pháp nào tốt, vậy thì để ta tham gia cuộc chiến này đi... Quân đoàn Châu Phi của Đức sẽ do ta hủy diệt.

Khi Trịnh Xá nói những lời này, ánh mắt hắn ngược lại trở nên trầm tĩnh, giống như mặt hồ tối đen sâu thẳm, khiến cho ngươi ngoài nhìn vào căn bản không thấy được đáy.

Ánh mắt Sở Hiên nhìn Trịnh Xá thoáng chút sửng sốt, bấy giờ hắn mới nói:

- Biện pháp thì có hai cách. Một là dùng sự am hiểu của các ngươi đối với sa mạc, theo dõi hành tung của Rommell, sau đó tìm một chỗ phục kích quân đoàn Châu Phi. Với thực lực quân đội cơ giới hóa của các ngươi, ta nghĩ ít nhất đánh hòa là không thành vấn đề, tiếp theo trở thành chiến tranh truy kích cùng phản kích. Các ngươi hoàn toàn có thể liên lạc với quân đội chủ lực của Anh, sau đó dùng quân đội của ngươi theo sát dấu chân quân đoàn Châu Phi, đến khi nào tiêu diệt hoàn toàn mới thôi. Đây là kế hoạch tác chiến

http://tieulun.hopto.org

trọng điểm để Ai Cập lập quốc thành công, ít nhất với thân phận lính đánh thuê ngoại tịch của nước thắng lợi tiêu diệt quân đoàn Châu Phi, việc Ai Cập lập quốc cơ bản đã được xác định, chỉ là...

Ardeth đã đầy vẻ hưng phấn, hắn vội càng hỏi:

- Chỉ là thế nào? Rút cuộc là còn chuyện gì nữa?

- Chỉ là như thế thật sự là phục hưng sao?

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Phục hưng một quốc gia không phải là chuyện đơn giản như phục quốc, sau đó còn có một loạt tình hình khác. Ví dụ như quốc gia đó sẽ tồn tại như thế nào, vũ lực, văn hóa, kinh tế, thậm chí là lòng tự tôn dân tộc. Nói thật, Ai Cập đã suy sụp quá lâu rồi, thế cho nên người dân Ai Cập trong Chiến tranh thế giới thứ 2 đã sớm tự coi mình là công dân hạng hai...

(*) : phẫn thanh. Phẫn là phẫn nộ, thanh trong thanh niên. Thuật ngữ để chỉ một nhóm người Trung Quốc, chủ yếu là người trẻ tuổi có tư tưởng dân tộc cực đoan. Những người này thường hô hào về sự bá chủ của Trung Quốc trên thế giới, công kích, chửi bới Mỹ, Nga, Nhật, Hàn Quốc, ủng hộ việc sử dụng vũ lực trong các vấn đề tranh chấp như Đài Loan, quần đảo Senkaku, biển Đông, Tây Tạng...

548. Sức Của Trịnh Xá, Trí Của Sở Hiên (2)

- ...Mời tiếp tục.

Ardeth nói, giọng pha chút cay đắng.

- Vì thế, để đánh thức một dân tộc, nhất định phải có xung đột kịch liệt qua máu và lửa, cần phải để tự người Ai Cập có suy nghĩ phục hưng dân tộc mình. Giống như phong trào Ngũ Tứ ở Trung Quốc, đánh thức người dân ngu muội còn đang ngủ say, để họ tự mình tỉnh lại... Cho nên con đường thứ hai chính là... chiến lược đen tối.

- Giết một thành phố, thức tỉnh một quốc gia...

- Giết một thành phố, thức tỉnh một quốc gia?

Những người xung quanh cùng nhắc lại câu này, Trịnh Xá càng trực tiếp hỏi:

- Ngươi rút cuộc là muốn nói cái gì, nói cho rõ ràng ra đi, đừng có được một nửa lại ngắt như vậy, ta ghét nhất cái kiểu ấy.

- Theo tình hình trước mắt, quân đội của ngươi cùng tộc nhân có vẻ đã được người Ai Cập biết đến phải không?

Sở Hiên hỏi ngược lại Ardeth.

Ardeth vội vàng gật đầu xác nhận, Sở Hiên mới tiếp tục nói:

- Vì thế khi quân đoàn Châu Phi tiến về Cairo hoặc là nước Anh tiến quân, người dân Ai Cập nhất định sẽ cho rằng các ngươi sẽ bảo vệ Ai Cập mà hỗ trợ quân Anh đúng không? Ít nhất cũng cùng quân Anh kề vai chiến đấu, là như vậy đúng không?

Ardeth cũng không do dự, lập tức gật đầu, Sở Hiên liền nói:

- Vậy tình huống cũng rất rõ ràng... Tính phụ thuộc của dân Ai Cập đã thâm nhập rất sâu, thậm chí còn cho rằng trợ giúp quân xâm lược nước Anh là chuyện hoàn toàn đương nhiên. Nhưng cho dù nước Anh thắng lợi, Ai Cập giành được độc lập thì tiếp theo vẫn chỉ là quốc gia hạng ba, thậm chí còn thấp kém hơn, kể cả đến thế kỷ 21 mấy chục năm sau, Ai Cập vẫn không thể phục hưng, tồn tại lay lắt sống dở chết dở...

Ardeth thở dài đánh sượt một tiếng, khổ sở nói:

- Vậy ngươi cho rằng ta nên làm thế nào đây?

http://tieulun.hopto.org

- Hai phe thế lực giao chiến, bất kỳ bên nào chiến thắng thì thế lực yếu ớt thứ ba vẫn là đối tượng bị áp bức bóc lột, cho nên so với phụ thuộc vào một phe, không bằng.... Chia ba thiên hạ!

Sở Hiên nói tiếp:

- Không đi cứu viện Cairo, khi quân đoàn Châu Phi cùng liên quân Anh Pháp giao chiến kịch liệt nhất, đồng thời tiêu diệt cả hai phe. Mà trước đó, do hai bên xung đột, Cairo sẽ rơi vào ngọn lửa chiến tranh, thương vong đương nhiên là vô số. Việc ngươi cần làm là kịch liệt lên án cả hai phe, kêu gọi toàn bộ nhân dân Ai Cập đứng lên phản kháng quân xâm lược, sao có thể chiến tranh của quốc gia khác xảy ra trên đất nước mình được? Đó là sự sỉ nhục của Tổ quốc! Sỉ nhục của Ai Cập! Cùng lúc ấy, lựa chọn phương thức chính phủ độc tài quân sự, bất kỳ thế lực nào lên tiếng ủng hộ hai phe kia, bất cứ ai hoài nghi chính phủ tại sao không cứu viện người dân Cairo... Tất cả đều phải giết chết! Đó chính là binh pháp, phải qua sắt và máu mới có thể cứu vớt một quốc gia, sau màn đêm sẽ là ánh sáng, ý nghĩa thật sự của chiến lược đen tối là như vậy...

Những người xung quanh nghe mà trợn mắt há mồm, tất cả đều nhìn Sở Hiên như nhìn một tên điên. Có điều, ai cũng biết, Sở Hiên chẳng những không phải kẻ điên, mà còn là trí giả vượt xa tất cả mọi người, nếu như hắn thật sự nghĩ như vậy thì chuyện này phải làm thế mới là tốt nhất.

Trịnh Xá vỗ vỗ vai Ardeth nói:

- Sao lại nói như vậy? Sở Hiên, ngươi phải biết là, cho dù hiện tại Ai Cập đã có quân đội chiến đấu của riêng mình, nhưng so với hai thế lực phe Đồng Minh và phe Trục, thực lực như vậy thật sự nhỏ đến đáng thương, lại cộng thêm nước Mỹ tham chiến... Bây giờ không đứng ở phe người chiến thắng, đợi đến khi chiến tranh thế giới thứ hai kết thúc sẽ không còn cơ hội nữa.

- Đứng ở phe người chiến thắng?

Sở Hiên cười lạnh đáp:

- Sau đó thì sao? Biến thành một thành viên bên thắng thì tương lai vẫn sẽ do nước Mỹ dẫn đầu thế giới này, các ngươi mong muốn một tương lai như vậy chăng? Chính vì thế, không bằng nhân cơ hội thế giới đang chuyển ngoặt, làm cho biến động lớn thêm chút nữa... Kiến nghị của ta với ngươi là như vậy. Chỉ cần đánh bại cả quân Đức lẫn liên quân Anh Pháp, ít nhất cũng đánh bại quân đội của họ trên đất Ai Cập, tiếp theo Ai Cập sẽ bước lên đầu sóng ngọn gió, cũng đồng thời cũng hoàn thành bước đầu tiên để phục hưng đất nước, đó là đánh thức người dân, cùng chấn động cả thế giới.

Ardeth lập tức nói:

- Nhưng bước đầu tiên này lại không thể hoàn thành. Mặc dù tộc ta đã có quân đội cơ giới hóa, quân thiết giáp cũng có một số nhưng so với hai phe thế lực, bộ đội của chúng ta căn bản không chịu nổi một đòn. Nếu thật sự đắc đội hoàn toàn với cả hai bên cùng một lúc, bước tiếp theo chính là quân đội bị tiêu diệt toàn bộ, kế hoạch này...

- Chính là vì hoàn thành chuyện mà tất cả mọi người đều không thể tin được nên mới gây ra đủ chấn động...

Sở Hiên đột nhiên lấy ra một cái túi. Cái túi này rõ ràng là chiến lợi phẩm Trung Châu đội giành được trong trận chiến Lord of the Rings, túi không gian Gandalf tặng cho họ. Ngoài ra còn có chiếc nhẫn lấy được từ chỗ tiểu đội Thiên thần, hai vật phẩm không gian này đã trở thành đạo cụ cá nhân của Sở Hiên.

Mọi người chỉ thấy Sở Hiên lấy trong túi không gian ra hai quả đạn giống như tên lửa, chỉ là phía ngoài có đánh dấu một ký hiệu bắt mắt, ý nghĩa của ký hiệu này cũng chỉ mấy người Trịnh Xá là hiểu được, vật này rõ ràng là... Vũ khí hạt nhân mini, một loại vũ khí hạng nặng họ từng sử dụng trong Starship Troopers, ít nhất cũng tiên tiến hơn trình độ khoa học kỹ thuật của thời đại này mấy trăm năm.

- Căn cứ theo tài liệu vũ khí chúng ta lấy được trong Starship Troopers, cuối cùng cũng có thể phục chế được loại vũ khí này, chỉ là chế tạo quá tốn kém nên không thể sản xuất hàng loạt....

Sở Hiên nhìn Ardeth nói:

- Theo cường độ công kích của loại vũ khí này, lại so với khoa học kỹ thuật của thời đại này, ta cho ngươi năm mươi quả tên lửa hạt nhân mini là cơ bản có thể tiêu diệt toàn bộ quân đội hai phe tại Ai Cập. Đó

http://tieulun.hopto.org

chỉ là bắt đầu, tiếp theo ngoài, chế độ độc tài tạm thời, Ai Cập do các ngươi khống chế còn phải tìm được đồng minh...

Ardeth tò mò chạm vào hai quả tên lửa, hỏi:

- Đúng thế, cho dù Ai Cập đã độc lập thì chúng ta cũng nhất định phải có đồng mình quốc tế, về vấn đề này ngươi có kiến nghị gì không?

- Ừm, kết giao với các nước lớn sẽ chỉ là lợi dụng, bóc lột hoặc là uy hiếp tới sự phát triển sau này của Ai Cập, không bằng kết giao với các quốc gia có cùng quan hệ lợi ích, giữa hai bên sẽ không xuất hiện mâu thuẫn, ngoài ra các ngươi còn có thể hỗ trợ lẫn nhau... Các nước nghèo thuộc thế giới thứ ba, kinh tế tuy kém cỏi, khoa học kỹ thuật tuy lạc hậu, quân đội tuy vô dụng nhưng trong một thời đại như thế này, chỉ cần có công nghệ của Trung Châu đội bọn ta ủng hộ và tham gia một cách thích hợp... Cả thế giới sẽ hoàn toàn thay đổi!

Mọi người đi ra khỏi phòng hội nghị trong căn cứ. Theo kế sách Sở Hiên đặt ra, nhận được sự ủng hộ vũ khí công nghệ siêu cao, Ardeth cuối cùng cũng hạ quyết tâm, quyết tâm đưa Ai Cập bước lên con đường phục hưng dài dằng dặc. Tiếp theo hắn còn phải làm rất nhiều chuyện nên sau khi cáo lỗi hắn lập tức vội vàng triệu tập trưởng lão cùng tham mưu trong cả tộc. Mặc dù những người này không thể so sánh với Sở Hiên nhưng vẫn có thể phân tích một số chuyện giúp Ardeth.

Sau khi ra khỏi phòng hội nghị, Trịnh Xá lập tức hỏi:

- Ngươi thật sự chế tạo ra số tên lửa hạt nhân mini này? Nhìn ngươi một lần xuất ra năm mươi quả... Chẳng lẽ tự ngươi làm ra nhiều như vậy sao?

- Ừm, đại khái khoảng ba trăm quả, tiêu tốn rất nhiều thời gian cùng sức lực, tuy vậy nếu chuyến đi tới Trung Quốc lần này có thể giải quyết hoàn hảo thì những tiêu hao đó hoàn toàn đánh giá...

Sở Hiên gật đầu đáp.

Trịnh Xá cùng những người còn lại nhìn mau vài lượt rồi hắn chợt bừng tỉnh nói:

- Hóa ra ngươi căn bản không phải là chuẩn bị tới Trung Quốc hoàn thành tình tiết kịch bản gì đó! Tên khốn nhà ngươi rút cuộc là muốn làm gì? Chẳng lẽ muốn tiêu diệt toàn bộ quân phát xít Nhật? Hoặc là trực tiếp giết lên quần đảo Nhật Bản?

- Ta đã nói rồi, ta không phải loại phẫn thanh...

Sở Hiên nhìn mọi người cười, tiếp tục nói:

- Thí nghiệm uy lực vũ khí, bất quá chỉ là tiện tay mà làm thôi. Trong khu vực quanh Trung Quốc, vị trí và kẻ địch duy nhất phù hợp với thí nghiệm này cũng chỉ có Nhật Bản, không liên quan đến vấn đề nào khác nữa...

"Lừa đảo..."

Trịnh Xá cùng mọi người đều nghĩ thầm, còn Sở Hiên thì nói tiếp:

- Lần tới Trung Quốc này đương nhiên là để hoàn thành nhiệm vụ tình tiết kịch bản kia, càng có thể có một thành viên mới gia nhập, nhưng nhiệm vụ quan trọng thật sự là tìm kiếm một căn cứ hậu cần... Theo tài liệu vũ khí hoặc công thức tổ hợp đạo cụ ma pháp truyền thuyết mà chúng ta thu hoạch được, nếu tương lai muốn chế tạo vũ khí trên quy mô lớn, ví dụ nhưng tên lửa hạt nhân mini này, ví dụ như bom plasma của Vương Hiệp, ngoài cần rất nhiều tài liệu ra còn cần cả nhân công và trí lực, hơn nữa còn cần thời gian. Chính vì thế, nếu như sau này chúng ta muốn đối khánh với tiểu đội luân hồi Ác Ma cùng tiểu đội Thiên Thần, một lượng lớn vũ khí đạn được là nhất định phải có. Hơn nữa, để không làm ảnh hưởng tới huấn luyện thường ngày của chúng ta trong Chủ Thần không gian, tốt nhất là có thể cải tạo được một thế giới phim kinh dị thành căn cứ hậu cần như chúng ta muốn.

Mọi người đều cảm thấy hứng thú với việc này, Vương Hiệp cùng Trình Khiếu gần như đồng thanh hỏi:

- Cụ thể nên làm thế nào?

http://tieulun.hopto.org

- Tình huống cụ thể...

Sở Hiên vừa đi vừa nói:

- Ta đã phục chế lại một bộ tư liệu chi tiết, đại khái ghi lại toàn bộ các khoa học kỹ thuật mà loài người thế kỷ 21 đạt được, trong đó còn có một vài tài liệu về vũ khí công nghệ cao trong Chủ Thần không gian. Ta sẽ giao bộ tư liệu này cùng tường trình về nước Trung Quốc mới sau khi độc lập cho người lãnh đạo đảng Cộng Sản thời kỳ này. Chuyện chúng ta cần làm là thiết lập quan hệ với họ, sau đó mỗi lần từ Chủ Thần không gian quay lại đây sẽ có thể dùng vàng mua các loại vũ khí như tên lửa hạt nhân mini. Mà để đảm bảo an toàn cho căn cứ hậu cần của chúng ta, cần phải để thế giới này thành thế chân vạc, Liên Xô một phe, nước Mỹ một phe, Trung Quốc làm thủ lĩnh các quốc gia thế giới thứ ba một phe, còn Ai Cập... Sẽ là quốc gia thế giới thứ ba đầu tiên bộc lộ, thu hút ánh mắt của hai thế lực lớn kia, cũng dẫn phát sự phản công mãnh liệt của các quốc gia thế giới thứ ba!

549. Sức Của Trịnh Xá, Trí Của Sở Hiên (3)

Trên đây là những gì các thành viên trong đội thầm nghĩ, bất quá, loại suy nghĩ cùng hành động như vậy, Sở Hiên đã làm quá nhiều lần rồi nên thêm một lần nữa cũng chẳng phải là chuyện gì không thể chấp nhận nổi. Ít nhất, bây giờ khi Trịnh Xá đã quay lại, việc làm thế nào khống chế hành vi quá đáng của Sở Hiên hoàn toàn có thể để một mình hắn đau đầu.

- Không được! Ta không thể đồng để cho ngươi làm như vậy!

Trịnh Xá gần như hét lên, nước bọt phun tứ tung vào mặt Sở Hiên, còn Sở Hiên thì lau lau mặt rồi liếc nhìn hắn vẻ trào phúng, nói:

- Đây là kế hoạch tốt nhất ta có thể nghĩ ra. Nếu không cứ mạo muội giao những tài liệu này cho Trung Quốc, cho dù có năng lực chế tạo những vũ khí đó thì cũng không có thực lực bảo vệ những tư liệu và công nghệ này. Chính vì thế nhất định phải có một điểm sáng khác có khả năng hấp dẫn ánh mắt toàn bộ thế giới, đây gọi là dưới chân đèn thì tối, còn lý do của ngươi thì chỉ vỏn vẹn là không muốn liên lụy tới Ai Cập, lý do như vậy...

- Không phải Ai Cập!

Trịnh Xá cao giọng nói:

- Là đồng đội! Những người này đã cùng chúng ta kề vai tác chiến mấy lần, mỗi lần đều là sinh tử chi giao, mỗi lần chúng ta đều giao sau lưng mình cho đối phương, những đồng đội như vậy có thể vì lợi ích mà vứt bỏ được sao?

Sở Hiên khoát tay đáp:

- Không phải là vứt bỏ. Biện pháp của ta thật sự là biện pháp khả dĩ nhất, chí ít là nếu muốn giúp Ai Cập phục hưng, một lần nữa trở nên mạnh mẽ thì biệt pháp đó là tốt nhất. Hơn nữa vũ khí ta giao ra cũng đúng là vũ khí công nghệ cao tương lai, ít nhất cũng là cao cấp nhất trong thế giới này, vì thế...

Trịnh Xá lại nhìn hắn, trịnh trọng nói:

- Cho dù ngươi có nói như thế nào thì chuyện như vậy ta cũng không thể đồng ý, ít nhất là đối với ta mà nói, đồng đội quan trọng hơn thắng thua... Cứ như vậy đi, tiếp tục tiến hành theo kế hoạch của ngươi, nhưng nếu như Ai Cập gặp phải thất bại, ta sẽ tham gia cuộc chiến này... Đến lúc đó nếu có hành động gì quá phận, trách nhiệm chỉ có thể đổ vào ngươi.

Nói dứt lời, Trịnh Xá bình thản bước lên trước mọi người.

"....Hắn mạnh lên rồi, tư tưởng, tinh thần, cùng cả sức mạnh..."

Nếu Ai Cập đã phải đối mặt với chiến tranh, vậy thì để những thành viên đang hôn mê ở lại đây sẽ rất không phù hợp, cho nên sau khi thương lượng một chút, mọi người cuối cùng quyết định vẫn sẽ mang họ tới Trung Quốc, Tuy tình hình trước mắt rất hỗn loạn, lại phải đương đầu với chiến tranh chống Nhật nhưng

http://tieulun.hopto.org

với thực lực mạnh mẽ của các thành viên trong đội, cũng có thể bảo vệ cho họ được chu đáo, nếu không tại Ai Cập xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, đó mới là không kịp hối hận.

Ngoài đó ra, tiếp theo vấn đề liên quan đến bức thư của Carnahan, cùng khối đá nhỏ cất trong thư.

"...Gửi Trịnh Xá, cứu mạng với! Nếu không đến nữa thì ta chết chắc rồi. Chuyện lần này thật sự không liên quan đến ta, ta chẳng qua chỉ làm người đại diện cho một số thế lực quân phiệt Trung Quốc cùng thương nhân buôn vũ khí nước ngoài thôi, ai mà biết lại "vô tình" đụng phải chuyện này. Nói tóm lại, ngươi nhất định phải tới cứu ta..."

"...Những lần trước coi như tin nhắn vô dụng đi. Ta là Imhotep. Trịnh Xá, chuyện lần này thật sự cần ngươi hỗ trợ một phen. Tình hình cụ thể ta sẽ giải thích rõ ràng."

"Carnahan chuẩn bị hợp tác mua bán vũ khí với Diêm Tích Sơn tại Sơn Tây Trung quốc. Để kiếm đủ tiền mặt, hắn tiến hành khai quật mộ cổ đại quy mô ở Sơn Tây. Trong quá trình đó, bọn hắn phát hiện một ngôi mộ cổ từ thời nhà Tần, nghe nói là ngôi mộ đó lơ lửng trên một vực sâu khổng lồ. Toàn mộ do một loại đá có thể trôi nổi trên không trung tạo thành, bên trong còn có thuốc bất tử mà Tần Thủy Hoàng để lại. Nhưng đó không phải trọng điểm, thứ quan trọng thật sự là trong ngôi mộ đó có phong ấn một sinh vật do Thánh nhân phương Đông cổ tạo ra đang ngủ say, "Thần". Nó hoàn toàn ngang bằng với quái vật mặt nạ hút máu chúng ta đã gặp tại nước Mỹ... Không, hắn là còn mạnh hơn..."

"Lần khai quật ngôi mộ cổ đó chỉ có một mình Carnahan sống sót. Mặc dù "Thần" đã tỉnh lại nhưng do phong ấn nên nó không thể rời khỏi mộ, vì thế nó dùng một số biện pháp truy sát Carnahan, bởi bất kỳ ai tiến vào trong mộ đều là đối tượng truy sát của nó. Ngoài đó ra nó còn muốn tìm một bức tượng Phật làm từ đá lơ lửng, tượng Phật này là chìa khóa để khai mở phong ấn. Do vậy, hiện tại Carnahan đang vô cùng nguy hiểm, tuy ta đã dùng bí pháp Ai Cập tạo ra mấy thế thân cho hắn nhưng thực lực của đối phương vượt xa ta, không lâu nữa Carnahan thật sự sẽ chết."

"Ngoài cái "Thần" này ra, những phe phái quân phiệt khác cùng gián điệp của Nhật cũng như các quốc gia khác cũng đều đang truy tìm bọn ta, bởi vì bọn chúng cảm thấy rất hứng thú với sự xuất hiện của loại vật liệu trôi nổi trên không trung này, hơn nữa trong mộ chắc chắn là có rất nhiều báu vật. Trước mắt, bọn ta đang bị rất nhiều người chú ý, hiện tại bọn ta ở Thượng Hải, tìm thuyền rời khỏi Trung Quốc, nhưng đáng tiếc là hành tung của bọn ta đã bị kẻ khác bán đứng, bức thư này được viết khi sắp sửa chạy trốn... Tóm lại, ngươi mau tới Thượng Hải, đến đó hãy tìm một tờ báo địa phương đăng tin tìm kiếm bọn ta, nói là bạn cũ ở Ai Cập..."

Mọi người đọc xong bức thư, Vương Hiệp lập tức kêu lên:

- "Thần", đang nói đến "Thần" sao? "Thần" có thể phi thiên độn địa? Quá hay, trong mộ cổ đó nhất định có rất nhiều công pháp tu chân!

Trình Khiếu cũng hưng phấn hô:

- Nghe nói trong công pháp tu chân cũng có cả công pháp song tu, không biết trong ngôi mộ đó có không... Tóm lại, chúng ta phải nhanh chóng đến Trung Quốc, mọi người cảm thấy thế nào?

Những người còn lại cũng đều trở nên hưng phấn, bởi vì trong danh sách cường hóa hoán đổi tại Chủ Thần, công pháp tu chân là trân quý nhất, cao cấp nhất, nhưng nếu có thể giành được trong thế giới phim kinh dị này thì đó thật sự là một chuyện cực kỳ ngoài ý muốn, mà chuyện ngoài ý muốn đó rất có thể khiến thực lực Trung Châu đội tăng lên vùn vụt.

Sở Hiên lại nhìn phong thư có chút xuất thần, đến khi mọi người bắt đầu bàn tán công pháp tu chân có những cái gì, hắn mới lên tiếng:

- Thần tiên, thần tiên. Các ngươi nghĩ cái sinh vật bị phong ấn đó là "Tiên" hay là "Thần"?

Tất cả mọi người đều ngạc nhiên, Trịnh Xá tò mò hỏi:

- Cái đó thì có gì khác nhau sao?

- Nếu như là "Tiên", tức là chỉ những người sống trên núi, là một nhóm người xuất thế tu hành công pháp tu chân tại Trung Quốc cổ đại. Nếu như là "Thần", tức là chỉ sinh vật chiến đấu do các Thánh nhân chế

http://tieulun.hopto.org

tạo ra. Theo những tin tức đã được xác nhận mà chúng ta thu được cho tới hiện tại, Thánh nhân cổ đại chia làm ba bộ phận chính, phương Đông, phương Tây và Châu Mỹ, tuy bên trong còn có phân bố chi tiết hơn nhưng về cơ bản có thể coi là có ba nhóm lớn này. Thánh nhân phương Tây chế tạo ra vũ khí sinh vật "Thiên thần" và "Ác ma", Thánh nhân Châu Mỹ chế tạo vũ khí sinh vật, quái vật mặt nạ hút máu, còn Thánh nhân phương Đông thì chế tạo vũ khí sinh vật "Thần"...

Sở Hiên tiếp tục nói:

- Theo tin tức chúng ta tim được, thời cổ đại có một bộ phận nhân loại sáng tạo ra một phương pháp tu hành không thua kém gì năm tầng cơ nhân tỏa của các Thánh nhân, gọi là tu chân, còn những người sử dụng tu chân thì xưng là "Tiên". Sau một trận đại chiến không rõ nguyên nhân, "Tiên" cùng Thánh nhân cơ bản đều tuyệt diệt còn thần sau đó mới xuất hiện. Trên thực tế, trong thần thoại của nước ta, "Thần" xuất hiện từ sau trận chiến Phong Thần, cũng tức là sau cuộc chiến của hai phe "Tiên" thì "Thần" mới xuất hiện. Do đó tiên là tiên, thần là thần, ta cho rằng "Tiên" hẳn là người sử dụng công pháp tu chân còn "Thần" thì để chỉ vũ khí sinh vật dung nạp linh hồn con người, về cơ bản có thể coi như ngang cấp với quái vật hút máu đã gặp tại Mỹ.

Trịnh Xá cũng những người còn lại đưa mắt nhìn nhau, hắn quay sang Sở Hiên hỏi:

- Vậy thì ý của ngươi là thế nào? Chuyến đi tới Trung Quốc lần này thật sự nguy hiểm như vậy sao?

- Nguy hiểm hay không cũng không do ta quyết định, người quyết định là ngươi... Thực lực của ngươi như thế nào rồi? Sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp, xóa bỏ tâm ma trong lòng, thực lực của ngươi đã đến mức độ nào, có thể chống lại quái vật gọi là "Thần" này hay không, đó mọi là chuyện cần kíp nhất...

Sở Hiên nhìn Trịnh Xá đáp.

Trịnh Xá gãi gãi cằm nói:

- Thực lực của ta à... Ta cũng không biết thực lực mình đã tới mức độ nào nữa, dù vẫn chưa thể địch lại clone của ta nhưng chắc là có thể liều mạng được với Triệu Chuế Không. Không, hẳn là còn mạnh hơn hắn mới đúng... Đó là thực lực của ta lúc này. Tiến vào mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp và chưa tiến vào là hai khái niệm hoàn toàn khác biệt. Nếu như muốn hình dung thì những người chưa mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư đều là tay không tấc sắt, sau khi tiến vào tầng thứ tư thì có thể có một món vũ khí như là súng, nhưng chưa đột phá tâm ma thì chưa có đạn, ngươi chỉ có thể dùng báng súng mà chiến đấu, một khi đột phá tâm ma, trong súng của ngươi sẽ có đạn... Đó là ý nghĩa của mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp.

- Sức mạnh của ta hiện tại, nếu như toàn lực chiến đấu... Ta nắm chắc trong một tiếng đồng hồ có thể tiêu diệt toàn bộ quân đoàn Châu Phi của Đức, tương tự, đối mặt với liên quân Anh Pháp cũng vậy!

550. Đông Phương Ma Đô - Thượng Hải (1)

- ...Nói như vậy, ngươi thật sự chế tạo mười lăm chiếc Goblin glider? Chỉ cần có cơ hội là mỗi người có thể tự lái một chiếc?

Trịnh Xá bay cách Sở Hiên không quá xa, vừa bay vừa tò mò hỏi.

Sở Hiên bình thản đáp:

- Đúng vậy, lấy được từ chỗ tiểu đội Thiên Thần rất nhiều tài liệu, khi chế tạo Ma động pháo tiêu hao một ít, chế tạo Goblin glider tiêu hao một ít, bây giờ cũng không còn thừa lại nhiều. Bất quá khi thực lực thành viên trong đội ta tăng lên, những chiếc glider này sẽ là một trong những công cụ tác chiến cá nhân quan trọng nhất, chỉ cần là người mở cơ nhân tỏa là có thể sử dụng nên nhất định phải chế tạo ổn mỗi người một chiếc.

Trịnh Xá kỳ quái hỏi:

- Mặc dù nói như vậy nhưng sao hiện tại không lấy ra cho bọn họ làm quen một chút?

Sở Hiên lắc đầu đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Những Goblin glider còn lại có chút khác biệt với những chiếc chúng ta đang sử dụng. Mấy chiếc đó là trang bị chiến đấu, tốc độ nhanh gần gấp đôi những glider này, trung bình có thể đạt tới một nghìn bảy trăm km mỗi giờ, khi sử dụng hệ thống phun điện lại càng đạt tới bốn nghìn km. Chỉ là tài liệu chế tạo loại glider đó không giống với những chiếc này, tốc độ tất nhiên là rất nhanh nhưng cũng cực kỳ tiêu tốn năng lượng, cho dù dùng nội lực của ngươi làm năng lượng thì sau khi nạp đầy cũng chỉ có thể sử dụng được hai tiếng đồng hồ, vì thế lúc bình thường sử dụng loại glider phổ thông này thì tốt hơn.

Trịnh Xá gật đầu cũng không hỏi thêm nhiều. Dù sao Sở Hiên về cơ bản vẫn có sức tự kiềm chế, đặc biệt là khi nói đến vũ khí hoặc đoàn đội chiến đấu... Đương nhiên, loại tự chủ này chỉ là tương đối, có đôi lúc hoặc là trong mắt một số người, loại tự chủ của Sở Hiên có thể gọi là điên cuồng.

Khi mọi người về đến khu nhà trọ đổ nát, mọi thứ ở đây vẫn giống như lúc rời đi, không có ai qua lại, chỉ có điều cách họ bay về Cairo cũng quá phô trương, binh lính trên mặt đất đều đã nhìn thấy, có khả năng không lâu nữa sẽ có máy bay tới ngăn chặn. Tất nhiên, máy bay của thời đại này căn bản không thể theo kịp tốc độ của Goblin glider, việc mọi người lo lắng thật sự cũng chỉ có bị ngộ thương mà thôi.

- Có vòng cổ long tinh, tại thời đại này cơ bản có thể xưng là vô địch. Đương nhiên, không thể để rơi vào vòng vây của một số lớn quân đội, cũng không thể để bị lợi khí cận chiến sát thương. Tóm lại để đề phòng vạn nhất, vẫn phải chú ý bảo vệ các thành viên đang hôn mê từng phút một.

Sở Hiên đeo cho mỗi thành viên đang hôn mê hai vòng cổ long tinh, rồi mới quay sang những người còn lại, nói.

- Nếu như sợ bị ảnh hưởng...

Trịnh Xá nhặt mấy cục đá nhỏ dưới đất lên, cười cười nói:

- Vậy chắc là không còn vấn đề gì nữa.

- Làm gì thế?

Trương Hằng đứng gần nhất, lập tức tò mò hỏi.

- Bắn máy bay...

Ý tưởng bắn máy bay của Trịnh Xá cũng không thành hiện thực, sau khi đưa những thành viên đang hôn mê vào giỏ khí cầu, Goblin glider dùng tốc độ khó mà tưởng tưởng nổi đem mọi mọi rời khỏi Cairo. Máy bay của thời kỳ này sao có thể đuổi kịp được glider, không lâu sau, chúng đã mang mọi người cách xa khỏi thành phố.

Trên đường đi, tâm tình mọi người dần dần trở nên thoải mái. Một là theo Trịnh Xá hồi sinh, Trung Châu đội không còn ở dưới áp lực nặng nề của Sở Hiên nữa nên những thành viên còn lại cũng có cười có nói, ngoài ra mục đích của chuyến đi lần này là Trung Quốc thời kỳ xã hội cũ, cũng thức là trước khi nước Trung Quốc mới được thành lập, thời kỳ chiến tranh chống Nhật kịch liệt nhất. Lần này quay lại Trung Quốc, mọi người đều có suy nghĩ đại khai sát giới, lại thêm với trình độ khoa học kỹ thuật của thời đại này, mọi người có vòng cổ long tinh gần như là đánh không chết, nếu gọi hành động lần này là tình tiết kịch bản, không bằng coi như một chuyến du lịch về quá khứ. Vì những lý do đó, thần kinh vốn căng thẳng của mọi người cũng từ từ được buông lỏng.

- Mặc dù nói như vậy, nhưng sao ta cứ cảm thấy ngươi đang có kế hoạch gì đó?

Trịnh Xá ngồi trên Goblin glider, hỏi Sở Hiên ở cách đó không xa.

- Không có kế hoạch gì.

Sở Hiên cầm một tập tài liệu chăm chú đọc, đầu cũng không thèm ngẩng lên, đáp lời.

"Lừa đảo..."

Trịnh Xá cùng những thành viên khác trong đội đều nhìn thấy rõ rõ ràng ràng, Sở Hiên sau khi lên glider liền lấy ra một tập tài liệu cẩn thận nghiên cứu. Mặc dù tất cả đều nhận lấy tập tài liệu đó xem thử, nhưng vô cùng tiếc nuối là, tập tài liều này không ngờ lại được viết bằng một loại văn tự mật mã kỳ quái, không cần biết ngươi nghĩ thế nào, hành động cầm tập tài liệu này của Sở Hiên thật sự là quá khả nghi.

http://tieulun.hopto.org

"Nghe mấy người Trương Hằng nói, Sở Hiên hình như mang theo cả Ma động pháo... Hắn muốn làm gì đây? Chẳng lẽ định đánh chìm cả quần đảo Nhật Bản?"

Trong lòng Trịnh Xá không ngừng tính toán nhưng nghĩ tới nghĩ lui vẫn không có cách nào ngăn cản Sở Hiên, mà đừng nói là ngăn cản, đến cả hắn đang muốn làm gì cũng không biết. Tình huống như vậy đã bắt đầu ngay từ lúc mới gặp Sở Hiên, tuy hắn vẫn luôn mơ mộng có thể thay đổi nhưng dần dần thích ứng theo thời gian, đến bây giờ nó đã sắp thành một thói quen tự nhiên, cũng không biết đây là bi ai, hay là may mắn nữa... May mà Sở Hiên là người phe mình.

"Trò đùa này thật sự không đáng cười, không ngờ đã bị hắn tính kế đến mức thành thói quen rồi, đó gọi là chuyện quái quỷ gì đây..."

Trịnh Xá ngồi trên glider cười khổ không thôi. Hắn lại nhìn cục đá nhỏ trong tay mình, cục đá này cũng không lớn lắm, chỉ khoảng nửa lòng bàn tay, là một cục đá bình thường tùy tiện có thể nhặt được ven đường. Khi Trịnh Xá truyền nội lực vào trong, cục đá bỗng trở nên bóng loáng, giống như dùng thứ gì đó mài nhẵn vỏ ngoài. Đó còn chưa hết, Trịnh Xá khẽ thổi nhẹ, cục đá vậy mà lại bị thổi nát vụn, hoặc là trước đó đã vỡ nát rồi, bị thổi một hơn liền biến thành bụi phấn, từ từ tiêu tán.

Đến lúc đó, nắm tay Trịnh Xá chợt xoay lại, chân nguyên lực trong cơ thể vụt chuyển động, trước khi đám bụi phấn hoàn toàn tiêu tan, chân nguyên lực đã tản ra xung quanh hắn mấy mét, thu nạp tất cả bột đá vào trong lòng bàn tay. Theo chân nguyên lực không ngừng tiêu hao, tảng đá một lần nữa trở lại hình dáng cũ, phảng phất như tình cảnh biến thành bụi phấn lúc trước chỉ là ảo ảnh, mà Trịnh Xá cũng như không có việc gì, vung tay ném cục đá ra xa.

"....Đây là nhập vi hoàn toàn, nhưng còn cách phát huy sức mạnh tối cao của tầng thứ tư trung cấp một đoạn ngắn. Ngoài ra gen cũng có chút vấn đề, độ thăng bằng tốt nhất của gen trong cơ thể quả nhiên là biến thành bộ dạng giống như Phục Chế Thể, nhưng bộ dạng đó phù hợp nhất là để phát huy ma lực do năng lượng vampire nén ép lại mà thành, chứ không phải chân nguyên lực do nội lực nén ép lại... Xem ra vẫn phải cải tiến từ gen rồng mới phù hợp..."

Trịnh Xá không ngừng suy nghĩ, không biết qua bao lâu, hắn chợt phát hiện trước mắt tràn ngập ánh vàng, hoàng hôn đã phủ xuống. Giờ phút này mọi người còn đang vượt qua khu vực Trung Đông, cách Trung Quốc một đoạn dài...

"Đúng thế, đường phải đi còn rất dài, rất dài, mặc dù đã vượt qua vấn đề khó nhất nhưng muốn chiến thắng hắn... Ta vẫn còn phải đi rất nhiều..."

Thời gian trôi đi, khu vực châu Á cũng từ từ chìm vào đêm đen. Bây giờ đã là buổi tối, trong thời đại này, bóng tối đại biểu cho sự kết thúc của một ngày. Đương nhiên cũng có ngoại lệ, một vài thành phố lớn trên toàn thế giới, hoặc một vài chiến trường khốc liệt, hoặc là doanh trại suốt đêm bàn thảo kế hoặc tác chiến, ở những nơi đó đèn sáng suốt đêm, không tồn tại cái gọi là kết thúc một ngày. Thượng Hải Trung Quốc, hoặc Thượng Hải phương Đông chính là một thành phố không đêm như thế.

Thượng Hải thời kỳ chiến tranh chống phát xít Nhật... Lúc này tại bến Thượng Hải...

- Đinh Lực tiên sinh, đây là trung tá quân đoàn số hai đóng tại quân khu Thượng Hải, Yasuo Kojirou. Trung tá đại nhân, vị này là lão đại Thanh Bang, bang phái có thực lực nhất bến Thượng Hải, Đinh Lực tiên sinh.

Trong một gian phòng xa hoa tại nhà hát kịch Thượng Hải, một người trung niên nhìn thoáng qua có vẻ văn nhược đang tập trung tinh thần xem ca kịch biểu diện phía dưới. Bên cạnh hắn, một thanh niên đeo kính mắt, tóc tai chải chuốt gọn gàng, đánh dầu bóng loáng, không thể tìm nổi một sợi tóc đâm lệch, ngồi đó, thanh niên này đang cúi đầu nói với một viên sỹ quan ngồi đối diện.

Viên sỹ quan này mặc quân phục của Nhật, quân hàm cấp tá, bản thân hắn không ngờ chỉ khoảng hai bảy, hai tám tuổi, có thể coi là tầng lớp sỹ quan trẻ.

Người tên là Đinh Lực cũng không thèm nhìn hai người kia, chỉ nhàn nhạt nói:

- Các vị là nhóm thứ sáu tới tìm ta. Trung tá tiên sinh, hay là cứ trực tiếp nói thẳng ý đồ của các vị đi, công việc của ta rất bận rộn, không lãng phí như thế này được.

http://tieulun.hopto.org

Gã thanh niên đeo kính kia lập tức có vẻ như sắp phát hỏa, nhưng viên sỹ quan trẻ tuổi kia lại phất phất tay, hắn quay sang phía Đinh Lực, hơi cúi người rồi mới nói:

- Đã đến quấy rầy tiên sinh, thật sự là rất xin lỗi...

Hắn nói chuyện vậy mà lại là tiếng Hán cực kỳ lưu loát, hơn nữa còn có chút giọng Bắc Kinh, nếu không phải hắn mặc quân phục Nhật Bản thì nhìn thế nào cũng như người Trung Quốc.

- ....Nếu thời gian của tiên sinh đã eo hẹp, vậy tại hạ cũng xin được nói thẳng... Đầu tượng Phật, một tỷ yên, hoặc cũng có thể đổi thành vàng. Nếu như tiên sinh cảm thấy nhận số tiền này tại Trung Quốc sẽ rất không an toàn, bọn ta có thể cung cấp cho tiên sinh chứng minh thân phận tại bất kỳ quốc gia nào trên thế giới, nước Nhật bọn ta, nước Đức, thậm chí là nước Mỹ... Chỉ cần tiên sinh nguyện ý, thiên hạ rộng lớn, đâu cũng có thể tới.

Đinh Lực khe khẽ lắc đầu, bấy giờ mới nói:

- Tạm thời chưa nói đến chuyện ta có biết vị trí đầu tượng Phật hay không, ngươi có biết ta trả lời năm nhóm khách trước như thế nào không

Yasuo Kojirou hơi ngẩn người, tò mò hỏi:

- Xin hỏi tiên sinh trả lời như thế nào?

- Đinh Lực ta cả đời làm hết mọi chuyện xấu, bán đứng bạn bè, ép người bán thân, buôn bán súng ống, buôn lậu thuốc phiện, thậm chí là mua bán nô lệ, Đinh Lực ta tự biết số mệnh mình, sinh ra là kẻ sẽ phải xuống địa ngục... Đinh Lực ta cái gì cũng có thể bán, thậm chí cả mạng ta cùng cha mẹ cũng có thể bán... Chỉ có một thứ ta không dám bán, ta con mẹ nó, vĩnh viễn không bao giờ bán nước!

- Câu trả lời của ta là như vậy!

551. Đông Phương Ma Đô - Thượng Hải (2)

Chính vì có đủ loại suy đoán, đồn đại nên Thượng Hải dần trở nên rối loạn, mà số ít những người biết rõ tình hình cụ thể thì lại bận tranh đoạt thứ trong truyền thuyết đó nên chẳng có thời gian để ý, khiến cho đám hỗn loạn tại Thượng Hải ngày càng nghiêm trọng. Càng không may là, các thế lực ngoại quốc vốn duy trì trật tự ở đây sau khi quân Nhật chiếm lĩnh Thượng Hải cũng chính một trong những kẻ gây ra trường hỗn loạn này, do họ cũng muốn đoạt được vật kia nên thật sự đã không còn ai khống chế tình hình nữa...

Lúc này, Carnahan đang đứng bên cửa sổ yên lặng nhìn ra ngoài, trên tay hắn cầm một cục vàng nhỏ, vô thức tung tung lên, đến khi một luồng gió lốc xuất hiện, hắn mới thở ra một hơi nói:

- Imhotep, ta nói này, người đừng tùy tùy tiện tiện biến thành cát xuất hiện sau lưng người khác có được không? Tình huống như thế thật sự khiến người ta sởn cả gai ốc.

Một gã đầu trọc anh tuấn xuất hiện sau lưng Carnahan, trên người hắn mặc một chiếc áo bào màu đen của thầy pháp, chính là tư tế bất tử Imhotep, hắn nhún vai nói:

- Đinh Lực chết rồi, ấn ký ta đặt trên người hắn đột nhiên biến mất hai phút trước, nơi đây có lẽ cũng không quá an toàn...

Carnahan ừm một tiếng như không có việc gì, tiếp đó hắn quay người đi thẳng tới góc phòng, ở đó có một cái rương lớn không có gì nổi bật, hắn đặt cục vàng vào bên trong, nhấc rương lên rồi nói với Imhotep:

- Còn đợi cái gì nữa? Chúng ta mau chạy thôi!

Imhotep có vẻ đã quen với hành động như vậy của hắn, bất đắc dĩ nói:

- Ta rút cuộc cũng tin rằng ngươi tự mình trốn ra khỏi ngôi mộ cổ đó, thực tế ngoài ngươi ra, những người khác đều chết hết... Nếu nói chạy trốn là một loại thiên phú thì thiên phú này của ngươi có thể gọi là kỳ tích, thậm chí là thần tích... Đi thôi, chúng ta tìm chỗ khác nghỉ chân.

- Mà nói lại... Imhotep, ta thấy ngươi hình như không hứng thú gì với vàng bạc cả, tại sao thế?

http://tieulun.hopto.org

Carnahan vừa khoác ba lô vừa tò mò hỏi.

Imhotep nhíu mày đáp:

- Trước kia ta là đại tư tế của Ai Cập, hưởng không hết vinh hoa phú quý, chỉ cần ta muốn, đồ vật gì, của cải gì cũng có thể có được, chỉ là vàng bạc thì sao có thể lọt vào mắt ta?

- Nói như vậy...

Carnahan lập tức hai mắt tỏa sáng nói:

- Tặng phần vàng của ngươi cho ta được không? Dù sao ngươi cũng không cần số vàng bạc này, cứ tặng hết cho ta đi, ta tuyệt đối không chê nặng.

Imhotep không thể không nhìn lại cái rương lớn của Carnahan, trong đó kỳ thật đã có hơn bốn trăm kg vàng, chỉ là nhờ tác dụng phản trọng lực của vật đó mà trọng lượng của nó không hề vượt quá mười cân, nên nhìn qua thì là một bao to đùng nhưng Carnahan nhấc lên chẳng phí mấy công sức. Chuyện chính thức khiến Imhotep thấy bất đắc dĩ là tính tham tiền như mạng của Carnahan, cho dù đã ở cùng hắn khá lâu thì đối với tính cách chỉ có ở nô lệ cấp thấp này, Imhotep vẫn không biết phải nói thế nào nữa.

- Không được!

Một giọng nữ từ ngoài cửa vàng lên, một tuyệt thế đại mỹ nữ đang đứng đó, nàng trừng mắt nhìn Carnahan nói:

- Ngươi muốn làm cái gì? Số vàng đó là thù lao bọn ta bảo vệ ngươi rời khỏi Trung Quốc, hơn nữa ta cũng chỉ chọn một số trang sức nhỏ, tinh xảo, bao nhiêu dụng cụ bằng vàng khác đều giao cho ngươi, thế nào? Ngươi còn không thỏa mãn sao?

Cô gái này đẹp thì đúng là đẹp, có điều tính cách nhìn qua cũng có chút chua ngoa, còn Carnahan thì cũng chỉ có thể cười hề hề, không dám nói thêm gì.

Imhotep cười, khẽ kéo tay cô gái kia rồi mới quay sang Carnahan nói:

- Không cần biết thế nào, chúng ta cứ nhanh chóng tìm thuyền có thể ra biển thì hơn. Năm quái vật mặc áo vàng đó không biết đến lúc nào sẽ lại hồi sinh tập kích chúng ta, lần tới ta cũng không chắc có thể bảo đảm an toàn cho ngươi được không, cứ mau chóng rời khỏi nơi nguy hiểm này trước đã.

- Dù nói là như thế nhưng ngươi không cảm thấy rất khó tìm được thuyền rời khỏi đây sao?

Carnahan vừa đi vừa nói:

- Ta cơ bản đã tìm tới tất cả những người mà ta quen biết rồi, đến cả Đinh Lực quyền hành lớn nhất tại bến Thượng Hải cũng không có cách nào bảo vệ chúng ta rời đi, bản thân hắn cũng bị giết... Uổng công ta còn thật sự định lấy đầu tượng Phật làm thù lao cho hắn, bây giờ xem hắn vậy mà cũng...

Carnahan làu bàu bước ra ngoài, còn Imhotep cũng không để ý, nắm tay tuyệt sắc mỹ nữ kia chậm rãi bước theo sao. Dù sao thì Carnahan cũng là con gián sống dai, kể cả người xung quanh chết hết thì hắn vẫn có thể sống sót, tuy Đinh Lực đã vì liên quan tới tượng Phật mà bị giết nhưng phỏng chừng Carnahan vẫn còn lối thoát khác. Chạy trốn trước mắt không phải vì sợ người, mà là sợ sinh vật kỳ bí đang ẩn nấp ở một nơi nào đó... Những sinh vật đáng sợ có thể gây thương tổn cho cả Imhotep...

Khi mấy người Trịnh Xá tới gần đại lục đã là rạng sáng, sắc trời vẫn còn nhập nhoạng tối. Nhờ khung cảnh yểm hộ, mọi người nhẹ nhàng hạ xuống đất rồi tụ lại trong một ngõ nhỏ không có gì nổi bật, thu thập Goblin glider, sau đó mỗi người cõng một thành viên đang hôn mê, bắt đầu thương lượng hành động tiếp theo.

- Chưa cần biết thế nào, cứ tìm một nhà trọ nghỉ lại trước, ngày mai chúng ta sẽ tìm tòa báo phát tin nhắn, vậy được không?

Trịnh Xá vừa quan sát xung quanh vừa nói với những người còn lại.

Không riêng Trịnh Xá, những người khác cũng nhìn quanh đầy vẻ tò mò. Nơi đây là Thượng Hải những năm ba mươi bốn mươi, cho dù bắt đầu từ lúc này, Thượng Hải đã là một trong những thành phố lớn trên

http://tieulun.hopto.org

toàn thế giới, cho dù đất nước đang chịu đủ mọi khuất nhục, thành phố này vẫn là thành phố lớn số một số hai toàn châu Á, cho dù trong thành phố này tràn ngập tội ác....

Sau khi mọi người ra khỏi con ngõ, họ nhanh chóng thu hút sự chú ý của rất nhiều người xung quanh. Thứ nhất là quần áo đang mặc khác xa với người của thời đại này, sang không ra sang, hèn chẳng ra hèn, mọi người mặc mấy bộ quần áo thường dụng đi lại trên đường, không nghi ngờ gì hoàn toàn cách biệt với những người chung quanh, thậm chí còn có một số thiếu nữ dè dặt tránh né họ. Thứ hai là trong nhóm này, vậy mà lại có mấy người đang hôn mê, cảnh tượng như vậy dù nhìn thế nào cũng khiến người ta dễ dàng liên tưởng đến những chuyện bắt cóc, mưu sát, vì tiền hại mạng các loại.

- Quả nhiên là xã hội cũ, xem ra tình hình trị an ở đây rất hỗn loạn...

Trình Khiếu vừa đi vừa nói. Mọi người nhìn lại theo hướng hắn chỉ, trên đường không ngờ đang có mấy chục người đang cầm đao búa bao vây một nhóm người khác. Trong nhóm người này mặc dù có người cầm súng lục nhưng nhân số chênh lệch quá lớn, đã có hai người bị chém ngã xống đất, mấy người còn lại thì đang hoảng hốt chạy trốn. Mà khiến người ta cảm thấy kỳ quái nhất là cách đám chém giết này không xa lại có mấy người mặc trang phục cảnh sát đang đứng hút thuốc, nhìn tình cảnh thật sự vừa khôi hài vừa đáng buồn.

- Cảnh này rất là quen mắt mà!

Trình Khiếu bỗng chỉ chỉ đám người đang đâm chém loạn xạ, hưng phấn nói:

- Mặc dù rất tò mò xã hội đen luôn thích chém người lúc sáng sớm hay sao? Có điều cảnh này thường xuyên xuất hiện trong phim kungfu, một đám như vậy đâm chém nhau xong, một lão đại hô một tiếng, cảnh sát chạy tới dọn dẹp, sau đó bộ dạng rất là biết lỗi rời đi, còn đám cảnh sát thì chỉ đứng đó chịu đựng không dám kêu một tiếng... Cứ như vậy...

Tiếng Trình Khiếu nói rất lớn, hơn nữa bộ dạng chỉ chỉ trỏ trỏ của hắn từ xa cũng nhìn thấy được. Đây đúng là một thành phố lớn, bên đường có rất nhiều đèn đóm, động tác của Trình Khiếu thật sự quá rõ ràng, một số người dân bình thường xung quanh đều yên lặng thối lui còn mấy viên cảnh sát kia thì mặt nóng bừng bừng bước tới.

- Các ngươi đang làm cái gì? Mấy người này làm sao vậy?

Viên cảnh sát đi đầu mặc một bộ đồng phục xộc xệch, nhìn qua giống như một tên kiêu binh, không, nhìn thế nào cũng giống một gã lưu manh, lúc này hắn đang cầm dùi cui hằm hằm nhìn Trình Khiếu.

Trình Khiếu lại giống như phát ngốc, nghiêng ngó nhìn tên cảnh sát, nhìn đến lúc tên cảnh sát nổi giận bừng bừng hắn mới đột nhiên mở miệng hỏi Trịnh Xá cùng Sở Hiên ở phía sau:

- Giết tên khốn này được không?

Trịnh Xá còn chưa kịp trả lời, Sở Hiên vừa cúi đầu xem tài liệu vừa nói:

- Giết đi, không sao cả. Mục đích của chúng ta lần này không phải hoàn thành phim kinh dị, chỉ vẻn vẹn hoàn thành tình tiết kịch bản thôi, chuyện của thế giới này không thể trói buộc chúng ta quá nhiều, chỉ cần không ảnh hưởng tới kế hoạch của ta thì bất kỳ kẻ nào uy hiếp cũng một hơi giết sạch.

- À.

Trình Khiếu cười hắc hắc, đoạn vừa cười vừa nhìn mấy tên cảnh sát lưu manh. Đám cảnh sát sớm đã nghe đến ngây ngốc, họ chưa từng thấy ai kiêu ngạo như vậy, giữa đường giữa phố nói muốn giết người. Cho dù là các bang phái lớn như Thanh Bang, Hồng Bang, muốn giết người cũng không tuyên bố quang minh chính đại như vậy, ví dụ như lần này lão đại Thanh Bang bị người của phe nào đó giết chết, bang chúng Thanh Bang ra đường trả thù cũng phải báo trước một tiếng với họ, cả Trung Quốc có ai dám kiêu ngạo như vậy chứ?

- Vậy thì...

Trình Khiếu chợt tung người nhảy lên. Hắn vọt lên cao tới hơn bốn mét, xoay người giống như một con chim lớn, đến khi hắn hạ xuống đất, tên cảnh sát lưu manh cầm côn chỉ vào hắn đã bị đá văng đầu. Tiếp

http://tieulun.hopto.org

theo hắn lao thẳng tới chỗ mấy tên còn lại đang sững sờ, mấy tên cảnh sát này kinh hoàng thất thố, vội vàng kêu gọi mấy chục thành viên Thanh Bang ở phía xa.

Trình Khiếu cười hắc hắc đang định xông lên, bỗng tiếng Trịnh Xá láo nháo ở phía sau vọng lên. Trong lòng hắn thầm hô hỏng bét, đang tưởng Trịnh Xá sẽ ngăn cản hắn đánh tiếp, ai mà biết Trịnh Xá lại phun ra một câu hoàn toàn khác.

- ...Trình Khiếu, không cần giết hết, lưu lại một tên sống.

552. Đại Náo Bến Thượng Hải (1)

Mấy tên cảnh sát này bắt nạt dân chúng bình thường thì còn được, bọn họ đến cả bang phái xã hội đen cũng không dám đụng chạm, giờ gặp phải loại tàn nhẫn như Trình Khiếu, thật sự là sợ đến tê dại. Sau khi Trình Khiếu một lần nữa nhảy tới giết chết mấy tên, hai người còn lại rút cuộc cũng kêu thảm chạy lùi về sau, mà cách đó không xa, đám thành viên xã hội đen đầu đội mũ đen, tay cầm đao búa đang chạy tới chỗ Trình Khiếu.

Trịnh Xá cũng không lo lắng Trình Khiếu chiến đấu thế nào, mặc dù không chắc chắn nhưng có vẻ Trình Khiếu đã hoán đổi một loại quyền pháp thuộc tính nào đó, hơn nữa loại quyền pháp này còn thường xuyên nhảy lên tấn công như đang chơi đùa, thật sự rất giống trong một bộ anime đã xem cách đây lâu rồi. Cho dù có phải hay không thì nhìn Trình Khiếu nhẹ nhàng chiến đấu như vậy, những kẻ trước mặt hẳn là không thể làm thương tổn tới đến hắn, vì thế Trịnh Xá liền nhìn sang Sở Hiên nói:

- Ngươi chắc chắn sẽ không làm chuyện gì vô ích, hơn nữa những thứ như tức giận hoặc tình cảm gì đó, đối với ngươi mà nói thật sự chỉ là chuyện cười. Nếu ngươi đã để Trình Khiếu đại khai sát giới với bọn chúng, vậy nhất định là có nguyên nhân, có thể nói cho ta biết tại sao không?

- Muốn cho tất cả mọi người biết chúng ta đã tới.

Sở Hiên hơi hạ tập tài liệu xuống, nhìn Trịnh Xá nói:

- Mục đích chúng ta tới đây lần này, ngoài hoàn thành tình tiết kịch bản còn cần phải tìm kiếm một minh hữu, tốt nhất là một nước lớn, có đủ tài nguyên, hơn nữa còn có quan hệ sâu xa với chúng ta. Tính đi tính lại cũng chỉ có đảng Cộng Sản Trung Quốc, như vậy chúng ta cần kết minh với họ, ngoài ta còn giao tri thức khoa học công nghệ của chúng ta cho họ...

Trịnh Xá hơi ngạc nhiên, hỏi:

- Như thế cũng không sai, chẳng lẽ có vấn đề gì sao?

Sở Hiên gật đầu đáp:

- Vấn đề mấu chốt là, hai bên kết minh, ngoài cả hai phải có lợi ích tương đồng ra, càng cần hai bên phải có thực lực ngang bằng, nếu không minh ước tuyệt đối không thể đạt được... Ngươi phải biết rằng, đối tượng chúng ta muốn giao dịch là một quốc gia, mà thứ để trao đổi thì là công nghệ đủ để thay đổi cả thế giới này, ngươi biết ý nghĩa của những cái đó không? Nó đại biểu cho lợi ích lớn đến mức đủ để thay đổi bản tâm của họ, tất cả mọi chuyện đứng trên lập trường quốc gia và dân tộc, sẽ không phân biệt đúng sai... Nếu thực lực của chúng ta khiến họ cảm thấy chúng ta rất yếu ớt, còn giá trị thứ chúng ta muốn giao dịch lại quá lớn, một khi lộ ra đến bọn họ cũng không thể ngầm nắm giữ, vậy thì họ sẽ bịt miệng chút ta, nhất định sẽ giết người diệt khẩu. Có hiểu ý ta muốn nói không? Trước khi kế hoạch bắt đầu, cần phải để cho tất cả mọi người biết tới sự tồn tại của chúng ta, hơn nữa còn phải để họ biết được thực lực của chúng ta... Nếu không ngươi nghĩ tại sao ta lại phải lấy Ma động pháo ra? Ngoài thử nghiệm uy lực vũ khí ra, càng cần nó làm sức mạnh uy hiếp, tình huống cơ bản là như vậy.

Trịnh Xá nhất thời lộ ra vẻ "ta biết mà", hắn cũng không nói thêm gì, chỉ yên lặng nhìn phía Trình Khiếu đang chiến đấu.

Trình Khiếu chiến đấu có thể gọi là rất ung dung, từ trước tới nay, đối thủ của tiểu đội luân hồi cơ bản đều không phải là người, hoặc dứt khoát là quái vật, hoặc là chiến trường công nghệ cao tương lai, hoặc là những bộ phim không thể giải thích, nói tóm lại, trên chiến trường, tiểu đội luân hồi cơ bản đều phải đối mặt với

http://tieulun.hopto.org

kẻ địch cực kỳ mạnh mẽ. Bây giờ những đối thủ mạnh mẽ như thế đột nhiên biến thành những người bình thường trước mắt, Trình Khiếu thậm chí có cảm giác như đang bắt nạt trẻ con, động tác chiếc búa bổ về phía hắn chậm chạp hết mức, thậm chí có thể vừa ngáp vừa tránh. Không chỉ có thế, sức mạnh cùng tốc độ của hắn cao hơn những người này đâu chỉ hai ba lần một quyền nhẹ nhàng đánh tới, trước mặt lập tức có một người văng ra xa, sau đó ngón ta khẽ vạch một cái, cả người lẫn búa đều bị cắt thành hai đoạn...

Bụp bụp bụp, mấy tiếng, quanh người Trình Khiếu hiện lên một tầng bảo vệ nửa trong suốt, trên đó còn có mấy điểm xung động nho nhỏ. Vừa rồi có người dùng súng đạn tấn công hắn, tầng bảo vệ của vòng cổ long tinh cũng hiện ra. Cách đó không xa, hai tên cảnh sát đang trợn mắt há mồm nhìn Trình Khiếu, trên tay họ quả nhiên đang cầm hai khẩu súng mauser rất thường thấy trong thời kỳ chống Nhật.

- Trương Hằng.

Trịnh Xá khẽ gầm lên, đồng thời giậm chân lao về phía hai gã cảnh sát. Theo tiếng quát của hắn, Trương Hằng không chút suy nghĩ đã nâng cây cung kim loại màu bạc lên, Trịnh Xá vừa mới chạy được mấy bước, từ sau lưng hắn một mũi tên như lưu tinh đã dễ dàng xuyên thủng ngực một viên cảnh sát, găm cứng hắn lên cửa một căn nhà bên đường. Khi tên cảnh sát kia vô thức nhìn về phía đó, Trịnh Xá đã đứng ngay sau lưng hắn...

Đến lúc này, đám người cầm đao búa cuối cùng cùng kêu thảm chạy trốn tứ tán. Mặc dù họ không có nhãn lực gì cao siêu nhưng tuyệt đối có thể phân biệt được hai khái niệm, sức mạnh của con người, và sức mạnh không phải của loài người. Đám người trước mắt rõ ràng thuộc loại thứ hai, còn về phần là thần là tiên, hay là yêu là quái thì không phải chuyện họ có thể biết được. Ít nhất là người bình thường chắc chắn không thể bị bắn mấy phát mà vẫn hoàn hảo không bị thương, cũng không thể dùng tốc độ mắt thường khó thấy đi lấy đầu người khác, tất cả đều không phải chuyện người bình thường có thể làm được.

Bất quá cũng không phải họ muốn chạy là được, theo Trịnh Xá gia nhập chiến đấu, mấy người Zero, Vương Hiệp cũng đồng thời xông lên. Tuy chỉ họ vỏn vẹn sử dụng cận thân chiến đấu nhưng tố chất thân thể vượt xa người bình thường mấy lần, cộng thêm một người là lính đặc công, một người là sát thủ đỉnh cấp, đám lưu manh côn đồ này trước mặt họ thật sự giống như thư sinh yếu ớt vô lực, dễ dàng bị giết ngay tại chỗ.

- ...Tình huống cơ bản là như vậy. Đương trường giết cảnh sát năm người, thành viên Thanh Bang bốn mươi bảy người, bắt sống bốn người, đã quyết định lát nữa giết chết bịt miệng.

Sở Hiên ngẩng đầu nhìn trời, tiếp đó nói với những người còn lại.

Lúc này đã sắp sáng rõ, thời gian khoảng tám giờ giờ Bắc Kinh, cũng chỉ cách lúc mọi người đại khai sát giới hơn mười phút. Dễ đàng tay không giết chết mấy chục người cầm vũ khí, số người ra tay cũng chỉ có ba bốn người, đặc biệt là các xác tên cảnh sát bị tên xuyên người trực tiếp cắm lên cửa càng khiến mọi người dựng cả tóc gáy, bởi vì ngực hắn giống như bị đạn lớn bắn thủng, một lỗ hổng lớn bằng nắm tay thật sự làm cho người ta cả người phát lạnh.

Bốn gã thành viên Thanh Bang cũng không có gì đặc biệt, nhìn giống như thành niên nông thôn thế kỷ hai mươi mốt, cả da dẻ cũng đen đúa. Lúc này hai tay họ đã bị đánh gẫy, đang bị mọi người áp giải, hoảng sợ hết sức bước đi trên đường.

Trịnh Xá vỗ vỗ vai Sở Hiên, cười khổ nói:

- Nếu muốn diệt khẩu gì đó thì không nên nói trước mặt họ chứ. Cứ như thế sẽ không hỏi được chuyện gì hữu dụng cả...

Sở Hiên liếc nhìn Trịnh Xá vẻ khinh miệt, Trịnh Xá nhất thời chợt bừng tỉnh, có lẽ đối với người khác tình huống thế này sẽ rất khó khắn nhưng với cách làm của Sở Hiên, có lẽ sẽ dùng chút dụng cụ bắt bọn họ phải mở miệng, vì thế tình huống như vậy cơ bản không thể xảy ra.

- Doraemon... Không, Sở hiên, ngươi thấy có thể biết được gì từ miệng họ? Ta không nghĩ rằng nhân viên tầng chót của bang phái như vậy sẽ biết được Carnahan ở đây, hoặc là họ sẽ biết đầu tượng Phật biết bay đó ở đâu.

Trịnh Xá chỉ có thể tiếp tục vừa đi vừa nói.

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên lắc đầu, đáp:

- Bất kỳ chuyện gì cũng không thể tự dưng xảy ra, tự dưng xuất hiện. Chiếu theo những gì trong thư viết, Carnahan đang bị quân phiệt, đặc vụ Nhật Bản, điệp viên các quốc gia khác truy sát, vậy chỉ cần họ còn ở tại Thượng Hải này, sẽ không thể không có chuyện gì xảy ra, ta chỉ cần một chút dấu vết mà thôi... Hay là ngươi có gì bất mãn với đề nghị giết người diệt khẩu?

Trình Khiếu đi bên cạnh chợt cười ha hả nói:

- Nói như thế, Trịnh Xá ngươi hôm nay đúng là quyết đoán, ta vừa bị súng bắn, trong chớp mắt đã triển khai công kích rồi. Không chỉ giết chết toàn bộ đám người đó, sau khi việc xong bọn họ cầu xin cũng không buông tha. Ha ha ha, chẳng lẽ sau khi chết một lần liền đột nhiên trở nên quyết đoán như vậy.

Trịnh Xá vuốt vuốt mũi, có chút xấu hổ nói:

- À, đúng là sau khi chết một lần liền quyết đoán hơn... Trong A Nightmare on Elm street, ta hiểu ra được một chuyện, đó chính là làm việc do dự không quyết, rất có thể sẽ làm thương tổn tới người khác. Không phải bản thân ngươi mà là liên lụy người bên cạnh ngươi, ít nhất khi họ còn đang hôn mê thì bất kỳ chuyện gì có thể uy hiếp tới họ ta đều phải giải quyết dứt điểm trước khi nó xảy ra. Cho nên... Hoặc là không động thủ, đã ra tay thì nhất định phải làm cho triệt để!

- À há.

Mấy người Trình Khiếu, Trương Hằng đưa mắt nhìn nhau, hắn lập tức cười cười quái dị nói:

- Ngon hẳn lên rồi nha. Trịnh Xá vậy mà cũng có lúc dứt khoát quyết tuyệt như vậy, ha ha ha... Không biết ngươi đối với chuyện tình cảm có quyết đoán hơn được tí nào không?

Nói tới đây, hắn lại cười cười đáng ghét nhìn sang Chiêm Lam đang được Zero cõng. Nhìn sắc mặt nàng tái nhợt, bộ dạng mong manh yếu ớt, thật sự khiến người khác phải thương cảm, mà Trịnh Xá bị Trình Khiếu nói như vậy, nhất thời bộ mặt già cũng đỏ bừng, không nói được câu nào.

Trình Khiếu còn đang muốn trêu chọc Trịnh Xá mấy câu, nhưng lời còn chưa ra đến miệng thì đột nhiên ở phía xa, một cây pháo hoa bắn thẳng lên trời. Khi pháo hoa bắn lên, tiếng rít gió sắc nhọn cũng truyền tới, bốn gã thành Thiên Thanh Bang đều có vẻ mừng rỡ nhưng rồi lại lập tức ảm đạm. Xem ra bốn người này đã có ấn tượng cực sâu với thực lực của mấy người Trịnh Xá, thật sự đã không còn hy vọng quá nhiều có thể chạy thoát.

- Chẳng lẽ đây là...

Trương Hằng bỗng lộ vẻ rất quỷ dị, lẩm bẩm nói:

- Đây chẳng lẽ là trong truyền thuyết.... Một mũi xuyên vân tiễn, thiên quân vạn mã tới gặp mặt?

553. Đại Náo Bến Thượng Hải (2)

Kỳ thật từ khi họ tới Trung Quốc đã có cảm giác như vậy, đó là khác biệt không gian, thời gian, đặc biệt là khi một số cảnh tượng từng thấy qua trong phim ảnh, cũng những bang pháp đã nghe tên xuất hiện. Mặc dù sớn đã biết thời đại này chỉ khoảng năm 1940 nhưng trước đó họ luôn ở nước ngoài, hoặc là Mỹ, hoặc là Ai Cập, đi đi lại lại, ai biết vừa trở về Trung Quốc thời đại này, ngoài không thích ứng ra còn có cảm giác không hài hòa. Phẳng phất như kéo một người hát kinh kịch lên hòa giọng với diễn viên kịch nói, thật sự không thể diễn tả được.

Tóm lại khi mọi người nghe chuyện cái gì xuyên vân tiễn, vẻ mặt đều quỷ dị hết sức, nhưng họ lại muốn cười mà không cười nổi, dù sao đây cũng không phải tình tiết phim mà là chính thức bản thân trải qua.

Trịnh Xá sắc mặt quái dị nhìn Sở Hiên, còn Sở Hiên thì cũng gật gật đầu, bấy giờ hắn mới nói:

- Nếu Thanh Bang đã triệu tập người tới, vậy phải làm lớn một chút... Trương Hằng, Trình Khiếu, Zero, ba người các ngươi động thủ, bọn họ... Đánh ngã tất cả là được,bẻ gãy tay chân tất cả những kẻ tấn công các

http://tieulun.hopto.org

ngươi, lỡ tay giết chết cũng không sao. Đương nhiên, không giết chết cũng không cần làm quá tuyệt, chủ yếu là bảo đảm bản thân an toàn... Cứ như vậy đi, bắt đầu hành động!

Tiếp theo... Mọi chuyện đúng là loạn lớn rồi...

"...Tất nhiên là vậy rồi, đó chỉ là đồn đại thôi, sao có chuyện ba người đánh gục mấy trăm người được? Lý tiên sinh không cần quá khẩn trương, gần đây Thượng Hải sóng gió không ngừng, người Trung Quốc chúng ta nên ổn định tâm tình, đến khi Quốc Dân đảng ổn định Thượng Hải, sao có thể... Đúng thế, đúng thế, Lý tiên sinh xin cứ yên tâm, có bất kỳ tin tức gì tôi cũng sẽ báo với ngài trước. Đúng thế, đúng thế, chúng tôi sẽ hết sức bảo đảm an toàn cho quý khu...."

Một gã béo mặc cảnh phục bỏ điện thoại xuống, quệt mồ hôi trán, nhưng không đợi hắn kịp lấy hơi, chuông điện thoại lại vang lên. Gã béo vội vàng đưa tay nhấc máy nhưng vừa chạm tới nơi hắn lại chần chừ rồi hấp tấp chạy ra ngoài.

- Con mẹ nhà nó... Tổ của lão Lý đâu? Sau còn chưa có tin tức gì?

Tên cảnh sát mập vừa ra khỏi cửa lập tức gào lên, nhất thời đám cảnh sát đang lộn xộn bên ngoài đều ngừng cả lại.

Nơi đây là một cục cảnh sát tại Thượng Hải, do có liên tiếp mấy tô giới quan trọng cùng khu của người nước ngoài ở lân cận nên vị trí của cục cảnh sát này ở bến Thượng Hải cũng khá trọng yếu, mà làm cục trưởng của cục này, bối cảnh đằng sau cũng không phải người bình thường có thể tưởng tượng được.

Gã béo này chính là cục trưởng, do hậu thuẫn quá cứng, cộng thêm vị trí này đúng là một công việc béo bở nên ngày thường toàn một bộ dạng mắt cao hơn trán, trừ phi nhìn thấy người nước ngoài, còn không thì người trong nước hắn chẳng để mấy ai lọt vào mắt, nhưng lúc này hắn lại đầy vẻ nhớn nhác. Bắt đầu từ hôm qua, ở Thượng Hải đã có một tin đồn, một nhóm người không rõ thân phận xuất hiện tại Thượng Hải, mà nhóm người này vừa lộ mặt đã kết oán với Thanh Bang, một trong những thế lực lớn nhất tại đây. Trùng hợp là lão đại Thanh Bang Đinh Lực vừa bị giết, các thành viên trong bang đang nhận lệnh "dọn dẹp" những thế lực xã hội đen khác ở bến Thượng Hải, vì thế Thanh Bang lập tức nhận định nhóm người này có liên quan tới cái chết của Đinh Lực, khoảng hơn bốn trăm thành viên Thanh Bang được triệu tập tới bao vây nhóm người kia, mà nhóm người đó tối đa cũng chỉ có mười mấy người.

Nhưng lời đồn đến đây liền bắt đầu xuất hiện chuyện không bình thường, ví dụ như đám người kia chỉ phái ra có ba người đã tiêu diệt sạch hơn bốn trăm thành viên Thanh Bang. Giết chết tại chỗ sáu mươi chín người, trọng thương một trăm bốn mươi ba người, còn lại tất cả đều tàn phế, chiến tích như vậy hoàn toàn không thể do mấy người tạo thành, ít nhất là hiện trường cuộc ẩu đả nhìn giống như một chiến trường nhỏ. Nếu thật sự là do ba người gây ra tất cả những chuyện đó, trừ phi là bản thân họ có võ công thì còn may ra.

"Võ công? Đang đùa ai thế, chiến tranh với người nước ngoài không phải đã chứng minh tất cả sao? Cái gọi là võ đều đều chỉ là trò đùa của đám phong kiến dùng để lừa người thôi. Hừ hừ, nếu quả thật có võ công tồn tại, vậy còn để đám người ngoại quốc đó chiếm cứ Thượng Hải sao?"

Gã béo cười cười tự giễu, những lời này ngày thường hắn tuyệt đối không dám nói nửa câu, nếu có người hỏi, hắn còn tận lực tán dương võ công Trung Quốc, thậm chí là tán dương quân đội Nhật Bản hắn cũng nói được... Để sinh tồn, hắn nguyện ý làm mọi việc...

Từ lúc lời đồn mới xuất hiện, cùng với một lượng lớn người của Thanh Bang trọng thương tàn phế xuất hiện tại phòng khám và bệnh viện, hầu hết những người có máu mặt tại Thượng Hải đều đã biết đến chuyện này, thậm chí cả một số người nước ngoài cùng người của các tổ chức quân phiệt ở đây cũng biết tin. Mà trùng hợp là nơi phát sinh ẩu đả lại nằm trong địa hạt của gã béo nên tác động của tin đồn lập tức tập trung tại cục cảnh sát của hắn đầu tiên.

Đang lúc tên béo trút giận lên đám cảnh sát trong cục, một người chợt lên tiếng:

- Cục trưởng, không phải anh đã để đội lão Lý đi gặp trưởng lão Thanh Bang sao? Bây giờ mới hơn mười một giờ, phỏng chừng họ phải tới mười hai giờ mới về đến nơi. Đúng rồi, cục trưởng, căn cứ theo miêu tả của thành viên Thanh Bang, hình phác họa của ba kẻ không rõ thân phận đó đã hoàn thành, anh muốn xem qua không?

http://tieulun.hopto.org

Gã béo ngẩn người, vội vàng bước tới chỗ tên cảnh sát đó nhận lấy hình vẽ. Mấy bức hình này được vẽ bằng bút máy, nhìn qua cũng có vài phần tương tự ba người Trình Khiếu, mà tên béo xem xong lại cười lạnh nói:

- Ta còn tưởng bọn chúng là loại ba đầu sáu tay gì chứ, hóa ra cũng chỉ là người bình thường. Nói cái gì ba người tiêu diệt hơn bốn trăm người, truyện cổ tích à? Đồn đại lần này không phải hơi quá khoa trương sao?

Gã béo đang nói, đột nhiên mấy gã cảnh sát từ bên ngoài chầm chậm bước vào, nhìn động tác có vẻ rất nhàn nhã. Tên béo lập tức mở miệng định mắng mỏ nhưng đồng thời hắn cũng phát hiện thấy không thích hợp, mấy tên cảnh sát kia không ngờ lại đi giật lùi vào trong cục. Sau khi đám cảnh sát này lùi vào hết bên trong, từ bên ngoài có hai thanh niên ăn mặc kỳ cục bước vào, trong đó một người đầy vẻ cười cợt, người kia thì đeo một cây cung kim loại màu bạc.

- A a, Trương Hằng, ta tự dưng nhớ ra một quyển sách tâm lý học từng đọc, trong đó viết đàn ông luôn tràn ngập trong ảo tưởng, mà các loại ảo tưởng này phần lớn bao gồm những cảm xúc đen đối như bạo lực, thậm chí là giết chóc. Ví dụ như đàn ông từng tưởng tượng tới mình giết chết bao nhiêu người, cưỡng gian cái gì đại minh tinh, hoặc là cướp ngân hàng, xông vào cục cảnh sát các loại, không ngờ chúng ta hôm nay lại thật sự xông vào cục cảnh sát.

Trình Khiếu cười hề hề, nhìn Trương Hằng, nói.

Trương Hằng nhún vai vô vị, đáp:

- Ta không có loại ảo tưởng xấu xa như ngươi, ít nhất là ta tuyệt đối không tưởng tượng tới đi cưỡng gian người khác...

Trình Khiếu cười ha hả nói:

- Thằng ngốc nhà người đừng có cứng mồm với ta, ta biết tử huyệt của ngươi đấy nhé... Ngươi không phải muốn lấy lòng cô bé kia sao? Với bộ dạng của ngươi như bây giờ, dù cho thêm mười năm nữa cũng không có cách nào làm cô nàng hồi tâm chuyển ý đâu, Nhớ cho kỹ, khi phụ nữ thay lòng đổi dạ, cầu xin của đàn ông thường chỉ là thuốc xúc tác giục nàng mau chóng bỏ đi hơn thôi, đã hiểu chưa? Phụ nữ đã thay lòng không thể cầu mong quay lại được đâu, ngươi phải dùng cách khác để cứu vãn đoạn tình cảm này.

Trương Hằng đang bước vào trong cục cảnh sát, nghe vậy lập tức dừng lại, vội vàng hỏi:

- Biện pháp gì? Xin ngươi đấy, Trình Khiếu, giúp ta đi!

Trình Khiếu lại càng làm cao, cười ha ha nói:

- Thế nào? Bây giờ không phải lại tới năn nỉ ta sao? Ta đã bảo thằng nhóc ngươi có chuyện thì cứ cầu xin ta cơ mà. Thế nên cố gắng mà nịnh bợ ta đi, chờ sau khi tình tiết kịch bản lần này kết thúc, lúc về ta sẽ bày cách cho ngươi. Ha ha, mặc dù không dám nói nhất định thành công nhưng mười phần thì chắc đến chín, liệu liệu mà cảm tạ ta đi, ha ha ha...

Trong lúc nói, hai người đã vào tới trong cục cảnh sát, cục trưởng béo lập tức rống lên:

- Hai tên kia đang làm gì thế? Không phải đã nói đuổi tất cả những loại rỗi hơi ra ngoài sao? Mấy người các ngươi sợ cái gì mà sợ, đuổi hai tên này ra ngoài, mẹ kiếp, đuổi...

Gã béo nói đến đây chợt ngừng lại, vì hắn đột nhiên cảm thấy hai người kia có vẻ rất quen mắt, hình như vừa mới trông thấy cách đây không lâu.Đến khi hắn bừng tỉnh nhìn lại hình vẽ trên tay, nửa câu sau lập tức nghẹn lại trong cổ họng.

Gã béo lúc này mới nhìn rõ bộ dạng nhếch nhác của mấy tên cảnh sát vừa lùi vào lúc nãy, giống như bị người ta đánh cho một trận, chưa cần nói mặt mũi sưng vêu, một người còn đang ôm tay, nhìn qua là biết đã bị đánh gãy. Gã béo lập tức chột dạ, làm cảnh sát tại bến Thượng Hải, mặc dù có rất nhiều người hắn không dám chọc vào nhưng tốt xấu gì cũng là làm việc cho chính phủ, nhìn hai người trước mắt không có gì cổ quái nhưng lại dám xông vào trong cục, ra tay với cảnh sát, hai người này tuyệt, tuyệt đối không đơn giản. Kể cả họ không phải ba người trong lời đồn thì chỉ bằng phần đảm lượng này nhất định là có gì nắm chắc.

Cục trưởng béo hừ một tiếng, còn chưa kịp mở miệng thì Trình Khiếu đã nhìn thẳng vào hắn, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Nghe nói tất cả thông tin báo chí tại Thượng Hải đều đã bị kiểm soát phải không? Không được phía chính phủ cho phép, ngoài tin tức hàng ngày ra, bất kỳ tin tức nào khác cũng không được xuất bản, có đúng thế không?

Tốc độ tư duy của cục trưởng béo hiển nhiên là cũng không được nhanh chóng cho lắm, ít nhất là khi Trình Khiếu nói như thế hắn vẫn còn đang sững sờ. Đến khi Trình Khiếu ném một bao vải nặng lên bàn trước mặt hắn, tên béo này mới vô thức mở bao ra. Lập tức ánh vàng lấp lóa, trong túi không ngờ chưa đầy vàng khối, trọng lượng ít nhất cũng hơn mười cân, gã béo không thể không nuốt nước bọt. Không chỉ có hắn, đám cảnh sát xung quanh cũng trợn tròn mắt, họ từng thấy qua hối lộ, nhưng thật sự chưa từng thấy kiểu hối lộ như thế này...

Gã béo nuốt nước bọt, vậy mà vẫn còn có thể làm bộ:

- Ta sẽ không...

Trình Khiếu cũng không khách khí, hắn khoát tay, cười nói:

- Đừng vội từ chối, phó lão đại của ta nói với ta thế này.... Nếu như từ chối, giết hết tất cả mọi người trong cục, sau đó tìm đến cục cảnh sát tiếp theo, dù sao mục đích của chúng ta cũng là làm cho to chuyện lên, thế nào? Vẫn cự tuyệt à?

Trương Hằng đứng cạnh thấp giọng hỏi:

- Phó lão đại là tên nào vậy?

- Sở Hiên ấy, cái tên khốn tâm lý biến thái...

554. Lực Sỹ Khăn Vàng Và Chia Binh Hai Đường (1)

- Sở Hiên... Mặc dù không biết ngươi có kế hoạch gì nhưng ngươi không cảm thấy chúng ta hơi quá phô trương sao?

Trịnh Xá vẻ mặt khổ sở nhìn Sở Hiên, nói.

Sở Hiên đang tập trung toàn bộ tinh thần vào tập tài liệu trên tay, đầu cũng không ngẩng lên, đáp:

- Ừm? Vậy sao?

- Đương nhiên!

Trịnh Xá chỉ đám người đứng xem phía xa đang càng lúc càng đông:

- Cảnh tượng thế này nhìn kiểu gì cũng không bình thường? Ta không hiểu, cho dù là muốn thể hiện thực lực của chúng ta thì ta nghĩ ngươi hẳn là có rất nhiều cách khác đúng không? Hà tất phải dùng biện pháp khoa trương thế này? Đó là thứ nhất, thứ hai là ẩn giấu không tốt hơn sao? Biểu hiện phô trương thế này, chẳng lẽ ngươi không sợ thế giới này xuất hiện vấn đề gì ngoài ý muốn?

- Trịnh Xá, ngươi còn nhớ những gì ta từng nói với ngươi không?

Sở Hiên ngẩng đầu lên khỏi tập tài liệu, chậm rãi nói:

- Cái gọi là mưu kế, kỳ thật chỉ là biện pháp thích hợp để sử dụng sức mạnh bản thân có được, cũng có thể gọi tất cả mưu kế sách lược là hệ thống tối ưu hóa sức mạnh. Nói cách khác, muốn hoàn thành được một mưu kế, điều kiện đầu tiên chắc chắn là ngươi phải có sức mạnh cần thiết để hoàn thành mưu kế đó, đã hiểu chưa? Đó là tiền đề, cũng có thể biến thành kết quả. Nếu như ngươi đã có sức mạnh mang tính áp đảo, vậy thì không cần dùng bất kỳ mưu kế sách lược nào cả, mà chuyện đó cũng phù hợp với hoàn cảnh của chúng ta hiện tại.

- Hoàn cảnh của chúng ta hiện tại?

Trịnh Xá chỉ về phía đám người nước ngoài đằng xa, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Chẳng lẽ ngươi cho rằng chúng ta có thực lực đối mặt với một cánh quân? Hoặc là ngươi nghĩ ta có thể giết chết mấy chục vạn người mà không nương tay?

- Không phải có thực lực đối mặt...

Sở Hiên lại cúi đầu xem tài liệu, vừa nhìn vừa nói:

- Với sức mạnh mà thời đại này có được, thứ nhất, khi đối mặt với quân đội, Ma động pháo, tên lửa hạt nhân mini, hoặc là bất kỳ vũ khí sát thương quy mô lớn nào cũng đều có thể tiêu diệt toàn bộ đối thủ. Cho dù một lần giết không hết thì lái Goblin glider chúng ta cũng có thể chạy thoát, vì thế nếu như chúng ta muốn, thậm chí chỉ với sức mạnh của mấy người ở đây cũng có thể kết thúc cuộc chiến này... Dùng phương thức giết chóc để chấm dứt hoàn toàn.

- Thứ hai, nếu như nói những vũ khí công nghệ cao mà thời đại này có được, ngoài bom nguyên tử còn chưa hoàn thành, ta thật sự không biết có thứ vũ khí nào có thể gây thương tổn cho chúng ta. Máy bay? Đuổi kịp được Goblin glider rồi hãy nói. Súng trường? Súng máy? Đừng kể chuyện cười nữa, từ trình độ sức mạnh mà nói, chúng ta đã ở một cấp độ hoàn toàn khác so với thời đại này, giống như loài người nhìn loài kiến vậy. Tuy chênh lệch còn chưa lớn đến mức ấy, nhưng với sức mạnh đã đến mức đó như chúng ta, trừ phi là không có glider, cộng thêm chiến đấu thời gian dài không có chi viện, hơn nữa còn bị trước sau liên tiếp tập kích, nếu không... Tại thời đại này, chúng ta đã hoàn toàn không cần phải cân nhắc mưu kế gì hết, nếu đã như vậy mà vẫn còn suy tính cái gì mưu kế sách lược gì nữa thì ta chỉ có thể gọi đó là vẽ rắn thêm chân.

Nói tới đây, Sở Hiên hơi ngừng một chút rồi tiếp tục:

- ...Hơn nữa tính toán mưu kế sách lược rất mệt mỏi, trong một thời gian, mỗi người chỉ có thể suy nghĩ một khối lượng nhất định, nếu như ta bỏ phần lớn vào tính toán mưu kế thì chắc chắn là sẽ phải hạ thấp mức độ suy luận những phương diện khác. Trong tình huống này, bỏ qua tính toán mưu kế, nên làm cái gì thì làm cái đó, để ta có nhiều thời gian suy nghĩ chuyện khác, đó mới là lựa chọn phù hợp nhất với lợi ích của đoàn đội.

Trịnh Xá rút cuộc cũng hoàn toàn hết chỗ nói, bởi vì những lời này của Sở Hiên đã cực kỳ rõ ràng, hắn sẽ không sắp đặt kế hoạch gì cho tình tiết kịch bản lần này. Nói cách khác, nhiệm vụ lần này cứ coi hắn như nhân viên chiến đấu bình thường là được, thật không còn tin tức nào tồi tệ hơn thế này nữa, Trịnh Xá cố gắng giãy giụa lần cuối cùng:

- Nhưng mà... Lần này chúng ta còn mang theo nhiều thành viên hôn mê như vậy, ngươi không sợ vạn nhất không cẩn thận, làm liên lụy tới họ sao? Ví dụ như trong chiến đấu, bom đạn không có mắt...

- Đây là trách nhiệm của ngươi, nếu như không không thể bảo vệ tốt cho họ thì cứ để họ chết đi là được.

Sở Hiên vẫn như cũ, không thèm ngẩng đầu lên, đáp.

Trịnh Xá thật sự hận không thể nện cho Sở Hiên một trận, mặc dù hắn là người quan tâm tới đồng đội nhất nhưng cũng không thể có trách nhiệm gì cũng đều đổ lên đầu hắn được. Rõ ràng với trí tuệ của Sở Hiên có thể nhẹ nhàng vượt qua tình tiết kịch bản lần này, nhưng chẳng biết tên khốn này tại sao lại tự dưng lên cơn, cứ cắm đầu nghiên cứu tập tài liều đó, giống như tất cả mọi chuyện đều chẳng liên quan đến hắn...

- Nói như vậy, tập tài liệu này rút cuộc là viết những cái gì? Ngươi lúc nào cũng xem đến nhập thần như vậy...

Trịnh Xá cuối cùng cũng chấp nhận thất bại, bất đắc dĩ chỉ có thể thuận miệng hỏi.

Sở Hiên cũng không ngẩng lên, đáp:

- Ừm, về Chủ Thần không gian từ đâu tới, phân hệ Thánh nhân cổ đại, còn có kẻ địch phải đối mặt thời viễn cổ, thế lực cường đại "Tu chân" và "Tiên" do những người không phải Thánh nhân phát triển, cùng với trận chiến cuối cùng...

Trịnh Xá nhất thời vừa vui mừng vừa sợ hãi nói:

http://tieulun.hopto.org

- Cái gì, hóa ra ngươi đã giải mã được những ghi chép đó sao? Mau nói cho ta nghe tin tức trong đó đi. Ha ha, cuối cùng cũng có thể tìm thấy đáp án trong đó rồi, năm đó rút cuộc đã xảy ra chuyện gì, Chủ Thần không gian rút cuộc là nơi như thế nào, chúng ta làm sao để trở về thế giới hiện thực? Tóm lại ngươi mau nói tất cả cho ta biết đi.

- Không có...

Sở Hiên ngẩng đầu liếc nhìn Trịnh Xá một cái, lạnh nhạt đáp.

- Không... Không có?

- Ừm, không sai, là không có... Do phiên dịch căn bản chưa hoàn toàn, ta hiện tại đúng là đang giải mã những ghi chép đó, nếu không ngươi nghĩ có việc gì cần ta tốn công sức để hoàn thành như vậy? Bộ phận mới phiên dịch trước mắt đều là một số văn tự tán loạn, ví dụ như đoạn này nói về chế tạo Chủ Thần không gian. Do Thánh nhân và Tiên nhân cùng góp sức xây dựng, trong đó lợi dụng công nghệ năng lượng của Thánh nhân cùng công nghệ ký hiệu của Tiên... Ngoài ra thì không còn gì nữa.

Nghe Sở Hiên nói xong, Trịnh Xá cũng chỉ có thể than thở không thôi. Vốn còn tưởng có thể biết được một số tin bức bên trong, nhưng rút cuộc lại phải thất vọng, cũng chẳng biết là Sở Hiên lừa hắn hay là thật sự không có cách nào phiên dịch...

Trong lúc Trung Châu đội đang náo loạn bến Thượng Hải đến long trời lở đất thì tại một hẻm nhỏ cách đó rất xa, Carnahan đang lấm la lấm lét quan sát xung quanh. Hắn ngó nghiêng vài lượt rồi mới rụt đầu vào, nói với hai người đứng cạnh:

- Đây là nơi dừng chân cuối cùng của chúng ta, Imhotep, cho dù thế nào cũng phải nhanh chóng tìm được thuyền ra biển. Cứ như vậy đi, ta từng làm ăn với một vị trưởng lão Hồng Môn, mặc dù thế lực của Hồng Môn tại Thượng Hải không lớn lắm nhưng tìm một con thuyền có thể ra biển chắc là không thành vấn đề... Tóm lại, Imhotep, vàng của ta phải trông cậy vào ngươi.

Nói đoạn, Carnahan cúi đầu bước ra khỏi ngõ.

Imhotep lại kéo hắn lại, gã đầu trọc này thở dài nói:

- Hay là ba người chúng ta cùng đi, nếu bị tập kích ta cũng có thể tùy lúc mang hai người chạy trốn... Trong ngày hôm nay không được cách ta quá xa, quẻ bói hôm qua làm ta rất bất an, có thể đám quái vật mặc áo vàng đó sẽ lại xuất hiện.

Carnahan thoắt rùng mình, cố gượng cười nói:

- Không kinh khủng như vậy chứ? Ta nhớ lần đầu tiên đánh nát đám quái vật này, không phải chúng nó mất hơn mười ngày mới không phục nguyên trạng sao?

Mỹ nữ Anck-Su-Namun đứng cạnh Imhotep cười lạnh đáp:

- Đúng thế, sau đó lần thứ hai đánh tan liền mất khoảng mười ngày, lần thứ ba là sáu bảy ngày, nếu cộng thêm lần này nữa chúng ta tổng cộng đá phá hủy chúng sáu lần đúng không? Hơn nữa sức mạnh của chúng càng ngày càng mạnh... Carnahan, bọn ta thật sự nên vứt ngươi vào trong đại lục, nếu không chưa biết chừng ngay cả bọn ta cũng sẽ bị đám quái vật đó truy sát.

Sắt mặt Carnahan lập tức phát khổ, hắn mở miệng định nói nhưng lại không nói lên lời, hơn nửa ngày sau mới khẽ căn môi nói:

- Anck-Su-Namun, cái thoa cài tóc băng tinh phượng ngươi xem hôm qua... Là của ngươi. Không nên bỏ rơi ta, Imhotep, chúng ta là đồng đội mà, ngươi nhất định không thể vứt bỏ đồng đội được.

Imhotep nhún vai đang định nói, nhưng hắn còn chưa kịp mở miệng, từ trên không, một nắm tay khổng lồ chợt đánh xuống, trực tiếp đập xuống đầu Imhotep. Trong chớp mắt Imhotep đã bị phá tan thành cát bụi, cả mặt đất cũng bị đánh vỡ một hố lớn. Không chỉ như vậy, từ trên không trung lại có mấy nắm tay xuất hiện đánh về phía Carnahan và Anck-Su-Namun, dọa hai người phải vội vàng chạy vào trong ngõ nhỏ. Trước khi mấy nắm tay đánh tới nơi, giữa chúng và hai người chợt xuất hiện một lá chắn bằng cát vàng, ầm

http://tieulun.hopto.org

ầm mấy tiếng, lớp cát nhìn có vẻ mỏng manh vậy mà lại vô cùng kiến cố, bị mấy nắm tay đánh trúng vẫn không suy suyển, đồng thời, tiếng của Imhotep cũng vang vọng giữa không trung.

- Carnahan! Bảo vệ Anck-Su-Namun! Mau chạy khỏi đây!

Thanh âm vừa dứt, bốn bóng người khổng lồ đã xuất hiện giữa không trung, lá chắn bằng cát do Imhotep biến thành cũng bị bốn bóng người này bao vây...

Ở bên kia, Trịnh Xá đang cũng những người còn lại câu được câu chăng, cũng thuận tiện hỏi xem làm thế nào cứu tỉnh những thành viên trong đội. Đến khi Trương Hằng cùng Trình Khiếu quay lại, họ đã thanh lý hơn trăm trên cảnh sát và bảo vệ nước ngoài, mà số người vây quanh vẫn tiếp tục tăng lên, nhìn bộ dạng bọn chúng hình như còn đang muốn thiết lập súng máy. Mỗi lần có dấu hiệu như vậy, Trịnh Xá đều đại khai sát giới, giết sạch số người xung quanh điểm đặt súng, sau khi chứng kiến thân thủ không giống người của Trịnh Xá, cảnh sát cuối cùng cũng từ bỏ ý định lắp đặt vũ khí hạng nặng, chỉ bao vây và đối thoại là chính.

Trong tình huống như vậy, khi Trịnh Xá nhìn thấy một đoàn cát vàng bay lượn giữa không trung ở phía xa, hắn tò mò hỏi Sở Hiên:

- Này, Sở Hiên, quanh Thượng Hải có sa mạc không?

- ....Ngươi nghĩ là thế nào?

Trịnh Xá lập tức định thần lại, hắn cũng không nói nhiều, giậm chân nhảy lên cao, tiếp đó lấy Goblin glider trong Nạp giới ra. Giây tiếp theo, hắn đã lái glider bay thẳng về phía đoàn cát vàng đằng xa.

555. Lực Sỹ Khăn Vàng Và Chia Binh Hai Đường (2)

- Phi kiếm, là phi kiếm, đây là đồ của thần tiên!

- Hóa ra là thần tiên hạ phàm, ta đã nói sao có chuyện ba người bình thường đánh ngã mấy trăm người, hóa ra là thần tiên hạ phàm...

- Thần tiên xin thu ta làm đồ đệ, ta thành tâm cầu đạo, thần tiên ơi....

Tiếng huyên náo phía dưới càng lúc càng ầm ỹ, không biết từ lúc nào xung quanh đã có tới cả ngàn người tụ tập đứng xem, mà giờ phút này những người đó gần như đều hét lên, thậm chí còn hướng lên không trung quỳ lạy. Những người Trung Quốc vốn vì những bảo vệ nước ngoài mà không dám tới gần quảng trường, hiện tại không ngờ lại bắt đầu có xu thế tràn về phía mấy người Sở Hiên. Nếu đám người đông nghẹt này quyết tâm lao vào quảng trưởng, đám cảnh sát cùng bảo vệ nước ngoài đứng chặn ở vòng ngoài chắc chắn sẽ bị đạp thành thịt nát... Đương nhiên là trong trường hợp họ quyết không lùi bước.

Cục trưởng béo bị hai người Trương Hằng uy hiếp lúc trước cũng đã tới hiện trường. Nhóm mười mấy người này náo loạn quá lớn rồi, hơn nữa họ còn không giống như tội phạm bình thường, xong việc liền trốn khỏi hiện trường hoặc là im hơi lặng tiếng, ngược lại, bọn họ không ngờ còn trống giong cờ mở chạy tới khu định cư của người nước ngoài. Sự tình đã rối loạn đến hết mức, đến cả đại biểu quân đội Nhật Bản đóng tại Thượng Hải, thậm chí là đại biểu của mấy thế nước ngoại quốc, tất cả đều gây áp lực lên chính quyền Thượng Hải, hơn mười phút trước đã có một nhóm quân Nhật rời khỏi nơi đóng quân tiến vào nội thành, một nghìn bính lính dã chiến tinh nhuệ, không cần biết là loại bạo loạn nào cũng có thể dẹp tan...

"Nhưng đó chỉ là du côn, quân đội, hoặc là thổ phỉ bình thường thôi... Nếu như đối phương là thần tiên thì sao đây? Mẹ nó, không ngờ trên thế giới này thật sự có thần tiên... Khi Trung Hoa ta chịu thất bại, bị lăng nhục, đám thần tiên các ngươi ở đâu chứ? Khốn kiếp..."

Gã béo ánh mắt đầy phức tạp nhìn đội ngũ mười mấy người ở phía xa, trong lòng thật sự không rõ có cảm giác gì. Làm gì có ai trời sinh đã là kẻ phản quốc? Chung quy cũng là do thực lực đất nước mình yếu kém, người trong nước ở nước ngoài chịu quá nhiều nhục nhã, lại muốn hưởng thụ cuộc sống cao sang hơn, đủ mọi loại hấp dẫn cuối cùng cũng khiến một số người tâm trí không kiên định trở thành kẻ phản bội. Nhưng tận sâu trong nội tâm những người nay, sao lại không cảm thấy căm hận những kẻ mà mình phục tùng chứ? Luôn luôn sẽ có những loại người hèn hạ như vậy, nếu như Trung Quốc có thể mạnh mẽ lên...

http://tieulun.hopto.org

Trong lúc đám người xung quanh đang càng lúc càng kích động, khiến cho những cảnh sát và bảo vệ cũng trở nên khẩn trương, Sở Hiên đột nhiên đứng dậy. Ngay lập tức tiếng tung hô, hò hét xung quanh đồng thời tiêu tan, tất cả mọi ánh mắt đều tập trung vào người duy nhất đang đứng trên quảng trường. Chỉ thấy hắn đảo mắt nhìn một vòng, tiếp đó hay tay rung lên, hai khẩu súng lục hình dáng tinh xảo chợt xuất hiện, nòng súng chỉ sang hai bên người.

- Không được!

Trương Hằng phản ứng nhanh nhất, hắn vội chồm dậy tóm lấy tay Sở Hiên, vừa giữ vừa nói:

- Không cần mà, Trịnh Xá vừa mới rời đi ngươi đã lập tức đại khai sát giới sao? Những ngươi ngoài đó mặc dù muốn xông lên nhưng họ dù sao cũng vẫn chưa làm vậy, hơn nữa họ đều là người Trung Quốc, ngươi phóng tay giết chóc như vậy còn mong có được một căn cứ hậu cần ổn định ư?

Những thành viên khác trong đội cũng vội vã chạy tới, nhưng không để họ kịp mở miệng, Sở Hiên đã lên tiếng:

- Tình huống hiện tại rất nguy hiểm, nếu như các ngươi không thể ra tay công kích, một khi bị họ dồn lại một đống, những thành viên đang hôn mê sẽ nguy hiểm đến tính mạng, vì thế nếu chờ đến lúc đó mới tiến hành đại đồ sát, không bằng bây giờ hãy...

- Bây giờ hãy?

Tất cả đều thập phần cảnh giác nhìn Sở Hiên, nhưng không đợi họ kịp có động tác ngăn cản, Sở Hiên đã vung tay lên, hai khẩu coilgun đảo quanh người một vòng, sau một tràng tiếng súng, hắn liền bình thản ngồi xuống.

Trong đám bảo vệ đang bao quanh quảng trường, đã có hơn mười người ngã vào trong vũng máu...

Trịnh Xá giờ phút này căn bản không biết gì tới hỗn loạn do hắn tạo ra, do có Sở Hiên trấn giữ ở đó nên hắn cũng rất yên tâm rời đi. Tiếp theo, hắn tập trung toàn bộ sức chú ý lại, bởi vì không biết tại sao, càng tới gần bức màn cát, hắn càng cảm nhận được mấy luông chân nguyên lực yếu ớt tồn tại. Mặc dù vô cùng mỏng manh nhưng đó đúng là chân nguyên lực giống như trong cơ thể hắn, cảm giác hô ứng lẫn nhau tuyệt đối không đánh lừa hắn.

"Chân nguyên lực... Đây là sức mạnh mà chỉ tu chân mới có được, chẳng lẽ trong thế giới The Mummy cũng có cái gọi là tu chân giả tồn tại sao? Vậy thì tình tiết kịch bản lần này... Sợ rằng sẽ không đơn giản như Sở Hiên tưởng tượng!"

Trịnh Xá âm thầm tính toán, Goblin glider dưới chân vẫn không hề ngừng lại chút nào, lao vào trong màn cát vàng.

Vừa lọt vào bên trong, Trịnh Xá liền cảm thấy thân thể như nặng cả nghìn cân, glider dưới chân cũng phảng phất như phải gánh chịu trọng lượng này, tiến lên một phân cũng vô cùng khó khăn. May là Sở Hiên đã trang bị thêm hệ thống phun điện cho chiếc glider này, khiến cho lực bạo phát trong chớp mắt của nó trở nên cực kỳ biến thái. Sau khi Trịnh Xá khởi động hệ thống phun điện, lực đẩy mạnh mẽ cuối cùng cùng đột phá được màn cát che phủ, đưa hắn lọt vào bên trong.

Màn cát này bao trùm khoảng bảy tám khu dân cư, ở phía trong tất cả nhà cửa đã bị phá hủy không còn ra hình thù gì nữa. Trên đường phố trải đầy thi thể đủ trạng thái, có cái bị lửa thiêu thành tro, có cái bị đóng băng thành tượng, có cái trực tiếp bị hút thành xác khô, còn có một số thì bị biến thành tượng đá, khoảng chừng có hơn trăm thi thể nằm ngổn ngang khắp nơi. Ở giữa không trung, một đoàn cát vàng đang điên cuồng xoay chuyển, phía sau nó có hai người một nam một nữ đang đứng sững sờ, hai người đó chính là Carnahan và Anck-Su-Namun.

Hai người vừa nhìn thấy Trịnh Xá phá tan lớp màn chắn lạp tức kinh ngạc lẫn vui mừng, nhưng lúc này họ đang bị cát vàng vây quanh nên nhất thời không nói được gì cả, chỉ có Carnahan không ngừng chỉ chỉ phía sau lưng Trịnh Xá.

Trịnh Xá vượt qua màn cát chỉ trông thấy Imhotep biến thành dạng cát bay loạn bên trong, xung quanh không có tu chân giả nào cả nên hắn vốn đang chuẩn bị gọi ba người kia, nhưng vừa nhìn thấy động tác

http://tieulun.hopto.org

của Carnahan, hắn lập tức biết có chuyện không ổn. Theo một luồng kình phong ập tới, hắn đã không kịp điều khiển Goblin glider nữa mà dùng sức đạp mạnh, cả người vọt lên cao đồng thời glider cũng bị đẩy rơi xuống đất. Cùng lúc đó, một luồng lửa tràn qua chỗ hắn vừa đứng, rồi đánh thẳng lên một khu nhà. Ầm một tiếng, khu nhà không ngờ đã bị đánh nát vụn mất một nửa, uy lực thật sự kinh khủng.

"Cảm giác được! Chân nguyên lực!"

Trịnh Xá thân đang ở giữa không trung, thậm chí đầu cũng không quay lại, hắn đã cảm nhận được một luồng chân nguyên lực xuất hiện sau lưng. Đây là một loại cảm giác thuần túy, giống như ngươi nhắm mắt lại cảm nhận bốn phía vậy, rõ ràng biết có một vật đang ở hướng nào đó nhưng lại nhìn không được, sờ không tới, Trịnh Xá lúc này đang có cảm giác như thế, chân nguyên lực của hắn có thể cảm nhận được sự tồn tại của chân nguyên lực xung quanh, thậm chí mơ hồ có cảm giác bị hấp dẫn.... Là bị hút đi. Dù sao hắn cũng chỉ là dựa vào chiếc nhẫn tối cao mới ngưng luyện ra được chân nguyên lực, chứ không phải giống như La Ứng Long của tiểu đội Thiên Thần, tự bản thân đã có công pháp tu chân, vì thế ngoài không sử dụng được ra, chân nguyên lực này cũng không ăn ý với chính bản thân hắn.

Có điều Trịnh Xá dù sao cũng đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp, cảnh giới nhập vi giúp hắn có thể rất dễ dàng khống chế năng lượng bản thân vận hành. Cho dù không có công pháp tu chân, chỉ dựa vào cảnh giới nhập vi của hắn cũng có thể sử ra được một ít diệu dung của chân nguyên lực, vì thế tâm niệm vừa động, Trịnh Xá đã ổn định được chân nguyên lực hơi có chút xung động trong cơ thể. Nói thì chậm, xảy ra thì nhanh, từ lúc Trịnh Xá đạp lên Goblin glider cho đến lúc quả cầu lửa phá hủy khu dân cư, lại đến khi hắn cảm nhận và ổn định lại chân nguyên lực, tất cả đều chỉ trong một hơi thở. Trịnh Xá do thân còn đang ở giữa không trung, không kịp chuyển người, từ phía sau lại có một luồng kình phong đột ngột ập tới, ầm một tiếng, Trịnh Xá đã bị đánh văng vào trong một khu nhà.

Trịnh Xá thoáng cái đã bay xuyên qua thủng cả khu nhà, trực tiếp đâm sầm vào bức tường cát sau đó mới bật lại mấy mét, có thể thấy sức mạnh đó lớn đến mức nào. Không chỉ như vậy, Trịnh Xá còn cảm thấy xương cốt ê ẩm, với tố chất thân thể hắn lúc này, cho dù không sử dụng Bạo tạc và Hủy diệt thì cường độ cơ thể cũng lớn đến kinh khủng, không ngờ uy lực của một đòn vừa rồi lại mạnh đến thế, đánh hắn đến mức thoáng có cảm giác bị thương. Càng khiến hắn cảm thấy kinh dị là, đòn vừa rồi còn mang theo một tia chân nguyên lực xâm nhập vào cơ thể hắn, nếu người bình thường bị đánh trúng nhất định là đã tan xương nát thịt rồi.

Trịnh Xá cuối cùng cũng nghiêm túc hẳn lên, hắn cũng không do dự, trực tiếp rút Hổ hồn ra khỏi Nạp giới, chân nguyên lực trong cơ thể vận hành, đầu tiên là thôn phệ tiêu trừ tia chân nguyên lực vừa xâm nhập vào người, tiếp đó truyền vào trong Hổ hồn, khởi động thanh hung đao này lên. Giây tiếp theo, Trịnh Xá giậm chân lao ra khỏi đống đổ nát, nhưng vừa ra ngoài, hắn lập tức sững sờ.

Ở chỗ đoàn cát vàng cách đó không xa, trong hư không mơ hồ ẩn hiện năm quái vật áo vàng cực kỳ to lớn. Thật sự là quái vật, nhìn qua giống như người khổng lồ, một cái đầu lớn ẩn ẩn hiện hiện, đôi tay dài đến bốn năm mét, nhưng từ bụng trở xuống lại trống không, nếu muốn hình dung thì có chút tương tự thần đèn trong cổ tích Ả Rập.

Chỉ là đó đều chưa phải chuyện lạ lùng nhất, càng khiến người ta kinh hãi là thứ tạo nên năm quái vật áo vàng này. Bên trong lớp áo đó không ngờ lại ẩn hiện mặt người đang khóc lóc, kêu gào, la hét, những khuôn mặt đó không ngừng biến ảo. Thứ bên trong lớp áo vàng không ngờ đều do linh hồn con người tạo thành!

556. Lực Sỹ Khăn Vàng Và Chia Binh Hai Đường (3)

Trịnh Xá hét lên, nhất thời hắn cũng không dám tùy tiện tấn công năm quái vật kia, vì thế chỉ có thể chạy về phía đoàn cát vàng.

Màn cát đó chính là Imhotep biến hình, khi Trịnh Xá chạy ra khỏi đống đổ nát, luồng cát cũng nhanh chóng bao trùm lấy hắn, bấy giờ Trịnh Xá mới nghe thấy tiếng Carnahan.

Carnahan cũng không khách khí, vừa nhìn thấy Trịnh Xá cũng tiến vào trong màn cát, hắn lập tức khóc lóc định ôm lấy chân Trịnh Xá, bất quá không đợi hắn kịp có hành động, Trịnh Xá đã trực tiếp túm cổ hắn

http://tieulun.hopto.org

dựng dậy, quát:

- Đừng có khóc vội, năm quái vật bên ngoài rút cuộc là thứ gì? Ngươi sao lại chọc vào loại quái vật có chân nguyên lực này?

Carnahan bị xốc áo lên, lại thấy Trịnh Xá đầu đầy tro bụi bộ dạng chật vật, dù sao cũng mới bị quái vật đánh bay vào trong khu nhà, hắn cười cười xấu hổ nói:

- Ta xem qua hình tượng quái vật này trên thân tượng Phật, tên gọi hình như là lực sĩ khăn vàng. Trên đó nói người đầu tiên truyền chân nguyên lực vào cho chúng sẽ có thể sai bảo được, phân biệt gồm năm loại thuộc tính kim, mộc, thủy, hỏa, thổ, vừa rồi tấn công ngươi lần đầu là lực sỹ khăn vàng thuộc tính hỏa, lần sau là thuộc tính kim...

Anck-Su-Namin chợt ngắt lời Carnahan, vội vã nói:

- Trịnh Xá, ngươi mau giúp Imhotep đi, quái vật áo vàng này rất lợi hại, đến cả Imhotep bị đánh trúng cũng sẽ chịu thương tổn. Hơn nữa đám quái vật này càng giết nhiều người càng lợi hại, lần trước ở nơi hoang vu đã cực kỳ mạnh rồi, lần này trong thành phố giết nhiều người như vậy, ta sợ Imhotep sẽ không ngăn cản nổi bọn chúng...

Trịnh Xá lúc trước còn chưa có thực lực, nhưng hiện tại hắn hoàn toàn có thể cảm nhận được, kỳ thật Imhotep chính là một loại sinh mạng thể hình thái khác, lấy năng lượng làm chủ thể cấu tạo nên thân hình, còn linh hồn thì là ý thức bản thân hắn. Trịnh Xá có thể cảm giác rõ ràng, những hạt cát bao vây xung quanh bọn hắn tràn đầy năng lượng của Imhotep, nếu như dùng công kích phi vật lý, ví dụ như dùng vũ khí ma pháp truyền thuyết thì có thể gây thương tổn đến hắn, mà Hổ hồn đao của Trịnh Xá lại càng là khắc tinh, chỉ một đao chém xuống, Imhotep không chết cũng chỉ còn lại nửa cái mạng. Trên thực tế, Imhotep rất giống với quỷ hồn, chỉ là so với quỷ hồn thì hắn mạnh hơn nhiều mà thôi.

Imhotep vốn là thành viên dự bị cho Trung Châu đội mà Trịnh Xá nhắm trước, cho dù không tính lần chung tay mạo hiểm tại nước Mỹ lần trước thì hắn cũng tuyệt đối không buông tay mặc kệ, chỉ là có một số chuyện cần phải hỏi rõ ràng trước. Hắn vội vàng hỏi Carnahan:

- Bọn chúng có nhược điểm gì không? Hay là trực tiếp đánh nát là được?

Carnahan hơi ngẩn người, đáp:

- Đánh nát quần áo màu vàng của chúng, chỉ cần phá tan lớp áo vàng đó là những linh hồn sẽ tự động chạy trốn, lúc đó lực sỹ khăn vàng sẽ thật sự tiêu tan... Mà không, sau một thời gian chúng nó sẽ lại xuất hiện, hơn nữa thực lực cũng càng lúc càng mạnh. Ai, cho dù thiêu cháy những y phục còn lại cũng vô dụng...

Trịnh Xá cũng chẳng muốn nghe nhiều, chỉ cần biết được nhược điểm của đám lực sỹ khăn vàng này là được. Xem ra bọn chúng hẳn là thuộc về một loại khí cụ tu chân nào đó, dùng lớp vải vàng trói buộc linh hồn, dựa vào năng lượng do linh hồn cung cấp, chỉ không biết là làm thế nào chuyển hóa năng lượng linh hồn thành chân nguyên lực. Có lẽ đây lại là một phương pháp tổ hợp ký hiệu khác, nếu để Sở Hiên đoạt được loại tổ hợp này, chẳng phải hắn sẽ có chân nguyên lực cuồn cuộn không ngừng sao? Hơn nữa nhìn đám lực sỹ khăn vàng này cũng lợi hại vô cùng, nếu để Trung Châu đội giành được phương pháp chế tạo chúng, vậy thì không phải thực lực cả đội sẽ tăng lên cực lớn sao?

Nghĩ đến đây, Trịnh Xá không nhịn nổi nữa, lao ra khỏi màn cát vàng, vừa đúng lúc chứng kiến một luồng lửa đánh trúng màn cát, riêng Imhotep khẽ hừ lạnh vang lên giữa không trung, tựa hồ thoáng bị thương nhẹ. Năm lực sỹ khăn vàng lơ lửng giữa không trung như ẩn như hiện, một là lửa, một là băng, một là gió, một là đất một là kim, bộ dạng nhìn qua có vẻ tương tự nhưng khí tức cùng vật thể quanh người lại khác nhau. Lực sỹ khăn vàng lửa và băng đang không ngừng bắn ra hỏa diễm cùng băng sương, lực sỹ gió thì dùng tốc độ cực nhanh quấn quanh đoàn cát vàng, lực sỹ thổ và kim thì liên tục cố gắng tiếp cận đoàn cát, đến khi Trịnh Xá lao ra ngoài, hai quái vật này lập tức xông tới chỗ hắn.

Trịnh Xá cũng không khách khí, bởi vì hắn không hề biết thực lực của lực sỹ khăn vàng này đến cùng là thế nào. Thứ nhất là loại quái vật này có chân nguyên lực, thứ hai là lại có pháp môn tu chân, Trịnh Xá từng chịu thiệt lớn dưới tay La Ứng Long nên vừa xông lên hắn liền dùng tám phần sức mạnh, Hổ hồn đao phán chú một lượng lớn chân nguyên lực, dùng lực chém ra một màn đao mang sương mù. Đến khi Hổ hồn đao

http://tieulun.hopto.org

hạ xuống, hai bộ y phục vàng đã bị chém thành bụi phấn, đến cả những linh hồn bị trói buộc cũng hoàn toàn biến thành hư ảo, uy lực nhát đao này không ngờ lại mạnh đến vậy, tới cả bản thân Trịnh Xá cũng có chút kinh ngạc.

Trước kia hắn mặc dù cũng có thể sử dụng Hổ hồn đao, tuy vậy Hổ hồn bản mới đầu không có hồn phách bạch hổ, chỉ có thể hóa nội lực thành đao mang. Đến khi chú nhập một nửa hồn phách bạch hổ, Hổ hồn đao mới trở về hình thái vốn có của nó, ma khí Hổ hồn đao, chỉ cần có chân nguyên lực truyền vào điều khiển, uy lực tuyệt đối vượt xa sức tưởng tượng của Trịnh Xá. Mà đến tận bây giờ Trịnh Xá cũng mới chỉ sử dụng được cùng lắm là một phần mười sức mạnh của Hổ hồn, đó còn là khi hắn đã đột phá tâm ma, có thể chân chính tiến vào trạng thái nhập vi...

Có điều nếu Hổ hồn đã hữu hiệu với lực sỹ khăn vàng như vậy, Trịnh Xá lập tức đại hỉ, chẩn bị vung đao xông lên giải quyết ba lực sỹ còn lại. Đột nhiên hắn tâm niệm chợt động, bản ý của hắn không phải là tiêu diệt đám lực sỹ khăn vàng này, so với đó, hắn càng hi vọng đoạt được lớp áo cấu tạo nên chúng, mặc dù không dám chắc chắn trên đó sẽ có bí mật chế tạo lực sỹ khăn vàng như có thêm một phần hy vọng vẫn luôn tốt hơn.

"Đã như vậy... Để ta thử nghiệm sức mạnh hiện tại đi!"

Trịnh Xá cười hắc hắc, tiếp theo hắn lại thu Hổ hồn về, nhắm mắt đứng yên tại chỗ. Mắt thấy lực sỹ khăn vàng đại biểu cho gió đang xông về phía hắn, Imhotep, Carnahan, Anck-Su-Namun lập tức hét lên, bất quá tốc độ của nó cực nhanh, trước khi cát vàng cuốn tới, cánh tay to lớn đã từ trên không đập thẳng xuống chỗ Trịnh Xá. Chát một tiếng, Trịnh Xá dùng một tay đón lấy cánh tay khổng lồ đó, sức mạnh to lớn xuyên qua người làm cho mặt đất chỗ hắn đứng lập tức vỡ tung.

"Đây là ba trạng thái đầu của mở cơ nhân tỏa... Tiếp theo là trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư sơ cấp..."

Trịnh Xá vụt mở bừng mắt, nắm chặt lấy cánh tay to lớn đó, dùng sức đạp mạnh chân, mượn lực vọt người lên, xoay một một vòng giữa không trung. Cánh tay bị hắn giữ chặt, theo cú xoay người này cũng bị vặn một vòng, nhưng ai mà biết cánh tay của lực sỹ khăn vàng lại căn bản không có tính chất khớp nối như con người, bên trong đều do linh hồn tạo thành nên cú xoay này căn bản không gây ra thương hại gì cho nó.

Trịnh Xá lại không hề ngưng lại, liên tục xoay người, sau vài giây hắn đã xoay mười mấy vòng, cánh tay lực sỹ khăn vàng cũng bị vặn mười mấy lần. Đúng lúc lực sỹ khăn vàng vung nắm tay còn lại chuẩn bị đánh xuống Trịnh Xá thì cánh tay bị vặn chợt rách ra, nhưng lớp vải cùng linh hồn bên trong vẫn được bảo tồn hoàn hảo, không hề có vẻ bị phá hỏng.

"Tốt! Qả nhiên ép nội lực thành tia hoàn toàn có thể cắt đứt thân hình quái vật này! Tiếp theo bây giờ chỉ cần dùng nội lực bao trùm đoạn bị cắt đứt lại là được!"

Một tay Trịnh Xá chặn nắm đấm vạn cân của lực sỹ khăn vàng lại, hai bàn tay đánh vào nhau phát ra một tiếng ầm vang dội, giống như tế giác húc vào tấm thép, nhưng Trịnh Xá vẫn đứng vững vàng không hề di động. Chỉ thấy hắn một tay nắm lấy cánh tay đã bị cắt đứt, không đợi lực sỹ khăn vàng rút tay tiếp tục tấn công, hắn đã ném cách tay bị cắt ra, tiếp đó dùng cả hai tay nắm lấy bàn tay lực sỹ khăn vàng.

"....Giai đoạn tầng thứ tư sơ cấp đã có thể sử dụng cấp độ nhập vi, vậy thì giai đoạn trung cấp sẽ là nhập vi đạt tới cực hạn, giống như âm cực sinh dương, cấp độ sau khi nhập vi đạt đến cực hạn, đại xảo như vụng!"

Trịnh Xá một bàn tay biến thành chưởng, đặt lên trên cánh tay khổng lồ, tay còn lại hung hăng đánh thẳng vào bàn tay mình. Theo một quyền của hắn xuất kích, giữa thân hình và cánh tay lực sỹ khăn vàng không ngờ từ từ rách ra một đường nhỏ, đến khi cánh tay này hoàn toàn tách rời khỏi thân thể, bên ngoài đã bao trùm một tầng nội lực, một quyền nhìn như bình thường, quả nhiên lại là nhập vi đạt tới cực hạn, đại xảo như vụng!

"Tiếp theo... chính là cảnh giới cực hạn mà trước mắt ta có thể đạt tới, tuy không biết người khác hình dung thế nào nhưng ta gọi nó là... Tiềm long biến!"

Sau đó...

http://tieulun.hopto.org

- ....Tình huống cơ bản là như vậy. Mặc dù chúng ta ngay từ đầu đã nói cần tạo thế, ít nhất cũng phải cho đối tượng kết minh với chúng ta hiểu rằng chúng ta tuyệt không phải kẻ yếu dễ bắt nạt nhưng chuyện phát triển tới mức độ hiện tại đã hơi vượt qua sắp đặt của ta lúc trước.

Sở Hiên nhíu mày, xoa xoa thái dương, tập văn kiện hắn vẫn liên tục cầm lúc trước cũng đã bị ép phải bỏ xuống, bởi vì náo loạn do Trịnh Xá gây ra còn nghiêm trọng hơn việc họ tiêu diết mấy trăm thành viên thanh bang lúc trước nhiều.

Do khi đối chiến với lực sỹ khăn vàng, Trịnh Xá vậy mà lại mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp để chiến đấu. Mặc dù cuộc chiến chỉ kéo dài trong mười mấy giây là kết thúc nhưng sức mạnh đó lại khiến cho đường phố hư hại kinh khủng. Không những thế, sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp, muốn khôi phục lại bộ dạng con người bình thường cũng không dễ dàng, vì vậy trong mấy phút sau Trịnh Xá chỉ có thể dùng bộ dạng thân cao hai thưởng, lưng mọc cánh rồng đen, đầu sinh hai sừng nhỏ mà xuất hiện. Hình tượng của hắn như vậy cũng khiến cho lời đồn tại Thượng Hải trở thành hỗn loạn, để tránh liên lụy tới người dân vô tội, Trung Châu đội không thể không cùng ba người Carnahan rời khỏi Thượng Hải, lúc này họ đang cắm trại tại một bãi đất cao ở ngoại ô thành phố.

557. Lực Sỹ Khăn Vàng Và Chia Binh Hai Đường (4)

- ...Do ta ở Mỹ có quen biết một số tổ chức buôn bán vũ khí, hơn nữa cũng vốn chuẩn bị tới đất nước thần bí này du lịch một phen nên liền nhận đề nghị của họ, tới Trung Quốc du lịch, cũng"luôn tiện" tìm giúp ho đầu mối mua vũ khí...

Carnahan vừa ăn vừa kể lại chuyến đi của hắn, đương nhiên, khi nói đến hai chữ "luôn tiện" thanh âm lập tức hơi nhỏ xuống.

Mấy người Trịnh Xá lập tức bật cười, cái gì mà luôn với chả tiện, mục đích của Carnahan khi đến Trung Quốc chắc chắn là để mua bán vũ khí, chỉ khoác cái biển ngụy trang truy tìm mộ cổ thôi. Lại nói tiếp, hình như ngay từ bắt đầu The Mummy hắn đã không có tinh thần mạo hiểm như em gái mình, ngược lại có ham muốn theo đuổi tiền bạc cố chấp đến dị thường, hơn nữa gã này cũng đúng là xui xẻo, giống như bất kỳ chuyện cổ quái nào cũng sẽ tự động tìm tới hắn, ví dụ như lần tới Trung Quốc này, không ngờ lại phát hiện chuyện lạ trong một ngôi mộ cổ như vậy.

- Sau đó ta liền qua lại giữa cái thế lực quân phiệt lớn... Cái này à, các ngươi biết là ta cực kỳ hết lòng vì bạn bè mà, chuyện của bằng hữu chưa hoàn thành, ta sao có thể an tâm đi khắp nơi tìm tòi được? Cho dù muốn tìm kiếm thì cũng phải sau khi trợ giúp công việc của bạn bè xong xuôi, đến lúc đó mới có thời gian truy tìm những ngôi mộ truyền kỳ này...

Carnahan cười nói.

Trịnh Xá cáu kỉnh đáp:

- Không cần phải nói dễ nghe như vậy, chung quy cũng là ngươi cùng Diêm Tích Sơn mua bán vũ khí, không biết tại sao lại tìm thấy lăng mộ cổ đại này, sau đó bị tiền làm mờ mắt liền muốn khai quật nó lên. Mà Diêm Tích Sơn vốn cũng là tên quân phiệt tham tiền hám quyền, vì thế hai ngươi lập tức nhập bọn, ngươi xuất kỹ thuật, hắn bỏ nhân lực, những thứ lấy được chia đôi, là như thế đúng không?

Carnahan cười cười xấu hổ đáp:

- Là chia ba bảy... E hèm, hắn bảy, ta ba, hơn nữa ta còn phải gánh phần lớn chi phí... Bất quá hắn bảo đảm an toàn cho ta. Ngươi phải biết khảo cổ kiêng kỵ nhất là tính mạng không được an toàn, dưới sự hợp tác của bọn ta, ngôi mộ có một không hai đó cuối cùng cũng một lần nữa xuất hiện...

- Kết quả thế nào?

Trịnh Xá cười thoáng vẻ trào phúng, hỏi.

Carnahan lập tức cười khổ không thôi, bắt đầu thuật lại những chuyện xảy ra lúc đó.

http://tieulun.hopto.org

Khi ấy Carnahan cực kỳ ngẫu nhiên lấy được trong đường hào một tấm bản đồ kho báu. Mặc dù tấm bản đồ này đã hư hại đến mức khó mà nhận ra được nhưng Carnahan cũng thật sự là một nhà khảo cổ mạo hiểm có thâm niên, đối với đủ loại tình huống khảo cổ đều có hiểu biết qua, mà khôi phục bản đồ cũng chỉ là một trong các kỹ năng của hắn, cuối cùng hắn đạt được một tấm bản đồ tên là "Tình tiết kịch bản tiểu đội luân hồi".

- ...Tên là cái gì? Hình như ta nghe thấy là "Tình tiết kịch bản tiểu đội luân hồi".... Ha ha ha, chẳng lẽ sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư sẽ có di chứng là lãng tai sao? Chắc là ta nên đi ngủ một giấc trước đã....

Trịnh Xá gãi gãi tai, cười ha ha nói.

Sở Hiên lại nghiêm túc nói:

- Không sai, là "Tình tiết kịch bản tiểu đội luân hồi", ta cũng nghe thấy như vậy... Carnahan, ngươi có còn giữ tấm bản đồ đó không?

Carnahan gật đầu, lấy trong người ra một cái hộp bằng bạc. Chỉ thấy hắn cẩn thận mở hộp ra, lấy từ bên trong một từ giấy mỏng manh ố vàng, rón rén đưa nó sang cho Trịnh Xá. Không ngờ Sở Hiên ngồi bên cạnh lại không hề khách khí, trực tiếp đón lấy bản đồ, hứng thú quan sát một lúc, sau đó hắn liền nói:

- Tình tiết kịch bản tiểu đội luân hồi, sau khi nhìn thấy bản đồ này hoặc bộ phận tượng Phật, trong vòng bảy ngày tiến vào Lăng không Huyền các, giết chết vật thí nghiệm đời đầu, "Thần" số hiệu 1. Sau bảy ngày không tiến vào Lăng không Huyền các hoặc không giết chết số 1, tất cả những thành viên tham gia nhiệm vụ bị trừ 10000 điểm. Hoàn thành nhiệm vụ, tất cả thành viên trong đội nhận được một chi tiết kịch tình cấp B, người giết chết số 1 nhận được hai chi tiết kịch tình cấp B....

Theo tiếng của Sở Hiên, trong ý thức của tất cả thành viên cũng đồng thời vang lên thanh âm lạnh lùng đặc hữu của Chủ Thần, sau khi Sở Hiên dứt lời, thanh âm của Chủ Thần cũng biến mất, rút cuộc thì tình tiết kịch bản lần này cũng hoàn toàn bộc lộ trước mắt mọi người.

- Ách... Chỉ có chi tiết kịch tình, không có điểm thưởng sao?

Trịnh Xá bỗng tò mò hỏi.

Lúc này mấy người Trịnh Xá mới định thần lại, cẩn thận hồi tưởng nội dung tình tiết kịch bản mà Sở Hiên và Chủ Thần cùng nói lúc trước. Nhiệm vụ tình tiết kịch bản lần này đúng là không có điểm thưởng, đương nhiên, cũng không thể nói nhiệm vụ này là chuyến đi vô ích, ngoài những thứ có thể tìm được trong lăng mộ ra, từng thanh viên trong đội còn có thể nhận được một chi tiết kịch tình cấp B, người giết được "Thần" lại càng nhận được hai chi tiếp cấp B, so với những gì mọi người đạt được từ trước tới nay, phần thưởng lần này thật sự cũng đủ sung túc.

- Cho dù không có điểm thưởng cũng không sao, nhiều chi tiết kịch tình như vậy thực lực cả đội lại có thể tăng mạnh rồi...

Trịnh Xá vẫn hưng phấn nói. Hắn cười ha ha, đang định thảo luận qua với mấy người Zero về kỹ năng hoặc thuộc tính có thể cường hóa, nhưng hắn chưa kịp mở miệng thì tiếng của Sở Hiên lại vang lên.

- ...Nhắn lại cho người có duyên, những lời này chỉ thành viên tiểu đội luân hồi mới có thể nhìn thấy...

- ...Chủ Thần không gian được xây dựng từ ba trăm năm trước, đến giờ cuối cùng cũng sắp hoàn thành.Trong ba trăm năm này, quan hệ giữa Thánh nhân cùng tu chân giả chúng ta không ngờ đã hòa hoãn hơn nhiều, tuy vẫn không thể tiếp nhận cách nghĩ của nhau nhưng đều là con người, hoặc có thể nói đều từng là con người, chúng ta đều không muốn chủng tộc mình lại diệt vong như vậy. Chiến dịch Phong Thần lần trước đã tiêu hao quá nhiều sức mạnh của cả hai bên, để đối kháng với "bọn chúng", đến cả Chủ Thần không gian dùng để dự phòng tất cả chúng ta tử chiến, loài người vẫn có thể quật khởi, cũng đã sắp sửa hoàn thành, hai bên chúng ta cũng thật sự nên liên thủ chống địch...

- ....Nhưng không cần biết là mạnh mẽ đến mức nào, chúng ta vẫn là sinh vật, cũng đều có tư tâm. Nếu nói về sức sinh sản, phân hệ da đen đứng đầu nhưng chủng tộc da đen chỉ có Thánh nhân, không có người tu chân, vì thế xác suất người da đen được chọn vào Chủ Thần không gian là nhỏ nhất, chuyện này không quang vinh gì, nhưng để duy trì chủng tộc, cũng chỉ có thể như vậy mà thôi...

http://tieulun.hopto.org

- ....Còn phân hệ da trắng mặc dù có người tu chân nhưng đều là tu chân giả không chính thống, nhập vào tà đạo, đem chân nguyên lực bỏ vào pháp thuật, mặc dù uy lực công kích một lần cực lớn nhưng đó không phải là bổn mệnh chi đạo, sống chết cùng lắm là mấy trăm năm, từng đời từng đời không thể tích trữ sức mạnh lại. Nếu như không phải trận chiến cuối cùng sắp tới, tối đa sau ba đời, tu chân giả chính thống chúng ta bất lão bất tử, sức mạnh tích lũy đủ để thế giới này không còn ai khác không phải người da vàng, vì thế bọn họ chỉ có thể gọi là ma pháp tu, không xứng gọi là đạo pháp tu, cho nên phân hệ da trắng cuối cùng cũng không thể so được với phân hệ da vàng chúng ta. Chỉ đáng hận là số lượng Thánh nhân của bọn họ lại hơi đông, không biết những Thánh nhân am hiểu ẩn gen di truyền cách đời này có lưu lại huyền cơ gì trong gen của người da trắng, chờ đến đời con cháu sẽ vượt qua phân hệ da vàng chúng ta hay không đây?

- ....Trên đây là đủ loại bí mật không nói ra, kỳ thực tu chân giả cùng Thánh nhân ba hệ chúng ta đều tự hiểu. Đương nhiên, đó cũng chỉ vỏn vẹn là đấu tranh trong nội bộ loài người chúng ta, cảnh báo con cháu tương lai, không cần biết là phân hệ của ngươi có được đắc ý hay không, đều không thể vứt bỏ thân phận con người mà đầu nhập ngoại địch, cho dù muốn tộc hệ mình mạnh mẽ lên thì cũng tuyệt đối không được diệt tuyệt hai tộc hệ còn lại, nếu không tổ tông chết cũng không yên!

- ...Vì thế khi thiết kế Chủ Thần không gian này, Thánh nhân cùng tu chân giả ba hệ đều để lại một số nơi bí ẩn bên trong, Lăng không Huyền các chính là nơi tu chân giả đông phương phân hệ da vàng chúng ta lưu lại, cũng chỉ có thành viên tiểu đội người da vàng mới có thể nhìn thấy tin nhắn trong bản đồ này, về những nơi bí mật mà hai tộc kia lưu lại chắc cũng có liên quan đến công pháp tu luyện riêng của họ. Chúng ta tổng cộng bốn trăm bảy mươi sáu tu chân giả, đem phần lớn điển tịch tu chân cất giấu trong Lăng không Huyền các, chỉ cần con cháu đời sau có thực lực đánh bại được "Thần" đời đầu số hiệu1 thì có thể tùy ý đem những điển tịch tu chân đó đi, với thực lực như vậy cũng đủ để bảo vệ công pháp của tổ tông không truyền ra ngoài...

- ...Tu chân giả đông phương phân hệ da vàng Hồng Quân, lưu lại lời này tại Chủ Thần, ba ngày trước khi xây xong...

Đọc đến đây Sở Hiên cuối cùng cũng dừng lại, mà mấy người Trịnh Xá bấy giờ mới thở hắt ra một hơi. Đoạn tin nhắn này tiết lộ rất, rất nhiều tin tức, cả Chủ Thần không gian này từ đâu mà tới, do ai xây dựng, thế nào mà thành, tất cả đều như thấp thoáng hiện ra trước mặt mọi người, phảng phất như cách một tấm màn mỏng, muốn nhìn nhưng lại không nhìn rõ được, thật sự khiến người ta rất tò mò.

Trịnh Xá hít một hơi, gượng cười nói:

- Không ngờ Chủ Thần không gian này lại có bí ẩn lớn đến vậy, đến cả danh tự sư phụ Tam Thanh đạo tổ Hồng Quân trong thần thoại truyền thuyết của chúng ta cũng xuất hiện, thật không biết lúc đó rút cuộc đã xảu ra chuyện gì...

Hắn còn chưa dứt lời, tiếng của Sở Hiên lại tiếp tục vang lên:

- Phía dưới còn có một đoạn ngắn nữa, bút tích khác với phần trước, hẳn là lời nhắn của một người khác... Tu chân giả mặc dù mặt ngoài tôn kính Thánh nhân chúng ta nhưng trong thâm tâm lại kiêu ngạo vô cùng. Bọn họ cho rằng từng đời tính lũy tri thức, tự thân tu hành cần mẫn, cuối cùng sẽ vượt qua đỉnh cao của mở cơ nhân tỏa tự thân, nhưng họ lại quên mất một chuyện. Đó là tri thức cũng ẩn hàm trong quy tắc vận hành vũ trụ vạn vật, chúng ta dùng đại sức mạnh, đại kiên trì đạt tới chung cực, bản thân chính là thể hiện của quy tắc vũ trụ vạn vật, vì thế tu chân chung quy vẫn yếu hơn Thánh nhân chúng ta... Ít nhất là trước khi tri thức và tu hành mà họ tích lũy đạt tới cực hạn, tu chân không thể so bì được với Thánh nhân...

- Đều là người da vàng, ý tứ của tu chân giả bọn họ, chúng ta sao lại không rõ? Nhưng khả năng nắm giữ năng lượng của Thánh nhân vượt xa sự tưởng tượng của họ, khi họ ngầm lưu lại cửa sau, Thánh nhân chúng ta cơ bản đều đã hiểu, chỉ là Thánh nhân cùng tu chân giả ba hệ đều ngầm lưu lại cửa sau nên họ không tiện phát tác mà thôi, nhưng nếu muốn phá hoại cửa sau thì lại có thể... Nói cho con cháu đời sau biết, Lăng không Huyền các này có thể đã bị Thánh nhân hai hệ kia động chân tay, đặc biệt là Thánh nhân người da trắng, số lượng bọn họ động hơn chúng ta cho nên có thể đắc thủ trước khi chúng ta phản ứng kịp. Tình tiết kịch bản lần này đã buộc phải tiến hành, điển tịch tu chân giả của phân hệ da vàng chúng ta quả thật ảo diệu vô song, con cháu đời sau nhất định phải cố gắng giành được, chỉ là hành trình hung hiểm, phải tuyệt đối cẩn trọng làm đầu...

http://tieulun.hopto.org

- ...Thánh nhân phân hệ da vàng Phục Hi, lưu lại lời này tại Chủ Thần, ngày xây xong...

558. Lực Sỹ Khăn Vàng Và Chia Binh Hai Đường (5)

Sở Hiên nói với những người còn lại.

- Bug?

Tất cả cùng đồng thanh.

- Các ngươi cũng có thể gọi nó là lỗ hổng phần mềm.

Sở Hiên đẩy đẩy cặp mắt kính không số của hắn, chăm chú nhìn những người còn lại, nói:

- Vấn đề này nếu giải thích sẽ rất mất thời gian, nên ta hỏi các ngươi mấy câu đơn giản, từ khi tiến vào thế giới này cho tới nay các ngươi đã bao giờ nghiên túc suy nghĩ về nguyên lý của thế giới này chưa? Thế giới này có đủ loại chuyện thần kỳ, rút cuộc là ai sáng tạo ra nó, tạo ra nó khi nào, tại sao lại phải tạo ra nó, tất cả những chuyện đó các ngươi đã từng cẩn thận suy nghĩ chưa?

Mọi người giống như đã hẹn trước, đồng loạt gật đầu, rồi lại đồng loạt lắc đầu, nhìn bộ dạng ăn ý chỉnh tề, phảng phất như đã khổ luyện cả trăm nghìn lần, xong xuôi, Trịnh Xá mới cười khổ nói:

- Sở Hiên, ngươi cũng không cần chơi trò câu chữ như vậy, hai lời nhắn vừa rồi đã đủ khiến bọn ta bây giờ vẫn còn đang sững sờ đây. Dến cùng là có chuyện gì vậy, một sư tổ đạo gia Hồng Quân, một tổ tông loài người Phục Hi, vậy mà lại là tu chân giả cùng Thánh nhân trong truyền thuyết, chuyện này thật sự đã đủ quỷ dị rồi. Ngươi cứ trực tiếp nói thẳng ra đi, hai đoạn tin nhắn đó rút cuộc là có ý nghĩa gì?

Sở Hiên cũng không khách khí, gật đầu đáp:

- Chính như chúng ta vừa mới biết, Chủ Thần không gian này không ngờ lại là do Thánh nhân cùng người tu chân cùng nhau xây dựng. Như vậy có thể đưa ra một giả thuyết hợp lý, Thánh nhân cùng người tu chân ít nhất đã là tồn tại bình đẳng với nhau, hoặc có thể nói thế lực của Thánh nhân và thế lực của người tu chân chênh lệch không lớn, chỉ là về thực lực cá thể thì Thánh nhân có thể mạnh hơn tu chân giả một chút. Nhưng đó không phải là mấu chốt, vấn đề mấu chốt là trong lời nhắn này có hai điểm cần chú ý.

- Một là loài người cổ đại chia làm ba phân hệ, căn cứ theo màu da và vị trí sinh sống, mà chúng ta là con cháu đời sau của phân hệ nào cũng không cần nói nhiều đúng không? Hai là Chủ Thần không gian từ đâu mà có, đại khái là tập hợp khả năng khống chế và sáng tạo năng lượng của Thánh nhân, cộng thêm công nghệ ký hiệu của tu chân, hai thứ hợp lại mới tạo thành Chủ Thần không gian này. Nhưng cũng giống như chuyện thứ nhất đã nhắc tới, Thánh nhân và người tu chân có ba phe nên khi xây dựng Chủ Thần không gian này, bọn họ đương nhiên là toàn tâm toàn ý lo lắng cho tương lai nhân loại, nhưng thỉnh thoảng cũng lưu lại một ít cửa sau làm lợi cho con cháu của mình, chuyện như vậy hoàn toàn có thể xảy ra...

Nói tới đây, Sở Hiên hơi ngừng lại một chút rồi mới tiếp tục:

- Giống như những gì chúng ta đã trải qua trước đây vậy, trong Chủ Thần không gian này tuyệt đối không có bữa ăn miễn phí, nguy hiểm càng cao thì phần thưởng càng lớn. Ví dụ như ngươi nhất định phải trải qua, hoàn thành một nhiệm vụ có độ khó cấp B thì mới nhận đực phần thưởng của nhiệm vụ cấp B, cũng như vậy, giống như công pháp tu chân của La Ứng Long tiểu đội thiên thần, dù thế nào đi nữa thì bọn họ cũng đã phải trải qua thế giới phim kinh dị có tu chân, hơn nữa còn có thể hoàn thành nhiệm vụ độ khó mức đó mới nhận được....Nhưng trước mắt, chúng ta có thể đang gặp may lớn, bởi vì chúng ta chỉ cần hoàn thành một nhiệm vụ độ khó cấp B là có thể nhận được phần thưởng cấp S, thậm chí cao hơn cấp S, đây chính là cái mà ta gọi là bug của Chủ Thần không gian... Là di sản cuối cùng mà tổ tông phân hệ da vàng chúng ta để lại cho con cháu đời sau.

Mấy người Trịnh Xá nhìn nhau, vừa kinh ngạc vừa mừng rỡ, chỉ có Sở Hiên là vẫn cau mày, mấy giây sau hắn mới nói:

- Nhưng cái bug này cũng không dễ đoạt như tưởng tượng, bởi vì đã có sự thay đổi của hai thế lực còn lại. Mặc dù do vấn đề thời gian và bí mật khiến bọn họ không thể hoàn toàn thay đổi bug này nhưng chỉ cần

http://tieulun.hopto.org

khẽ động chân tay trong đó, ví dụ như làm thực lực của "Thần" đời đầu số hiệu 1 đó tăng lên vài lần, thậm chí nhiều hơn, hoặc là rút ngắn thời gian hoàn thành còn một nửa, như vậy chúng ta sẽ hoàn toàn bị xóa bỏ, cái bug này cũng không thể đạt được.

Trịnh Xá nghe vậy lập tức đắn đo, hắn suy nghĩ một chút rồi nói:

- Tạm thời chưa nói thực lực của số 1 như thế nào, không phải về mặt thời gian chúng ta rất dư dả sao? Không cần biết là thời gian các ngươi hoán đổi tiến vào thế giới này hay là thời gian chúng ta hoàn thành nhiệm vụ, nếu là bảy ngày, Goblin glider đủ sức bay quanh cả thế giới vài vòng, hơn nữa đầu tượng Phật cũng đã ở chỗ Carnahan, không thể có chuyện chúng ta đấu với "Thần" số hiệu 1 liên tục suốt một tuần lễ đúng không?

- Nếu chỉ là chiến đấu thì hẳn sẽ không duy trì suốt một tuần liên tục, nhưng nếu bao gồm cả những chuyện ngoài chiến đấu thì sao?

Sở Hiên nhìn lời nhắn trên bản đồ, vừa nhìn vừa nói:

- Theo thông báo nhiệm vụ này, có hai cách để đạt được nhiệm vụ, một là tìm được bản đồ, hai là tìm được bất kỳ bộ phận nào của tượng Phật... Đã hiểu chưa?

- Không hiểu!

Trịnh Xá cùng những người còn lại đồng loạt lắc đầu, bộ dạng còn đầy vẻ bừng bừng chính khí, không hề có chút xấu hổ nào. Trình Khiếu còn thấp giọng lầm bầm mấy câu, cái gì mà đừng có lấy câu hỏi để trả lời câu hỏi, rất hiển nhiên, họ tuyệt không có ý định suy nghĩ về ý tứ trong câu nói của Sở Hiên.

Sở Hiên đưa mắt nhìn mọi người, tựa hồ hơi nhíu mày một chút như có như không, bấy giờ mới nói:

- Nếu đúng như những gì Carnahan nói, đầu tượng Phật, hoặc là bức tượng Phật đó là chìa khóa quan trọng để tiến vào lăng mộ, mà thông báo nhiệm vụ lại nói rõ bất cứ bộ phận nào của tượng Phật, vậy có nghĩa là bức tượng Phật này rất có thể đã bị chia ra làm nhiều phần, ví dụ như đầu tượng là một phần, thân tượng là một phần, thậm chí tứ chi cũng hoàn toàn có thể là các bộ phận riêng biệt. Nhiệm vụ tình tiết kịch bản lần này nhiều khả năng là tượng Phật đã bị chia làm nhiều mảnh, sau bảy ngày nếu như chúng ta không tập hợp đủ tượng Phật lại thì tất cả sẽ bị delete, chỉ vậy thôi....

Trịnh Xá cùng những người xung quanh đưa mắt nhìn nhau, hắn tò mò hỏi:

- Nhưng hiện tại chúng ta đang ở trong thế giới phim kinh dị mà, cũng không thể lập tức bị delete, phải đợi đến lúc thời gian chúng ta hoán đổi kết thúc mới có thể tính âm điểm rồi xóa bỏ chúng ta, trong thời gian đó chúng ta hoàn thành tình tiết kịch bản này thì sao?

- Đúng thế, hoàn thành nhiệm vụ, nhưng mà... Giờ thì đã hiểu chưa? Tại sao phần thưởng tình tiết kịch bản lần này lại chỉ có chi tiết kịch tình mà không có điểm thưởng... Bởi vì chúng ta đã bị xếp đặt, điểm thưởng vốn có đã bị Thánh nhân hệ da trắng điều chỉnh thành không, do đó chỉ cần trong bày ngày chúng ta chúng ta không hoàn thành được nhiệm vụ tình tiết kịch bản này thì cho dù sau đó có hoàn thành nhiệm vụ cũng không có tác dụng...

Trịnh Xá cùng những thành viên còn lại trong đội đều lâm vào trầm tư, Trịnh Xá vô thức mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, bắt đầu mô phỏng phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật, hắn ngẫm nghĩ một lát rồi nói:

- Đúng thế, theo như suy luận của người, tình huống này dễ xảy ra nhất, hoặc cũng có thể cho rằng ngay từ đầu khi người tu chân xếp đặt cái bug này đã làm cho tượng Phật bị phân tán, khiến cho tiểu đội tiếp nhận nhiệm vụ không thể dễ dàng hoàn thành trong vòng bảy ngày. Mà sau khi bị trừ 10000 điểm, tiểu đội đó không thể không liều mạng tìm giết "Thần" số hiệu 1, như thế sẽ đúng với mục đích của người tu chân. Nếu như ta suy đoán không sai, ban đầu phần thưởng của nhiệm vụ tình tiết kịch bản này hẳn là còn bao gồm mỗi thành viên trong đội nhận được 10000 điểm thưởng, là như thế phải không?

Sở Hiên gật đầu nói:

- Tỷ lệ chắc chắn là trên 80%... Vì thế ta mới nói cái bug này thật sự tồn tại, nhưng muốn đạt được nó có thể sẽ vô cùng khó khăn, nhiệm vụ tình tiết kịch bản lần này.... Rất có khả năng chỉ một chút không cẩn thận Trung Châu đội chúng ta sẽ đoàn diệt trong cái bug này, không còn ai biết tới chúng ta nữa...

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá thở ra một hơi, đưa tay lên ngắt ngắt tóc, một lúc lâu sau mới nói:

- Hiện tại ta đang sử dụng phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật, mặc dù vẫn chưa thể mô phỏng được trăm phần trăm nhưng cũng tới sáu bảy phần, với phương thức suy luận của hắn, nguy cơ lần này có hai biện pháp giải quyết...

- Một là triệt để từ bỏ nhiệm vụ tình tiết kịch bản này, số điểm thưởng bị trừ có thể lấy được từ chỗ khác. Tình tiết kịch bản trong thế giới này tuyệt đối không chỉ có một, thậm chí đến lúc vạn bất đắc dĩ, có thể hủy diệt cả một thành phố để xem xem có nhận được điểm thưởng hay không... Tóm lại, biện pháp thứ nhất là bỏ qua cái bug này, tìm tình tiết kịch bản bản khác để bù lại số 10000 điểm bị trừ, tuy còn phải mạo hiểm tìm kiếm khắp nơi cùng số điểm nhận được từ tình tiết kịch bản mới có thể không đủ bù đắp lại số thiếu hụt nhưng xác suất đoàn diệt đã giảm xuống còn khoảng 50%, đó là tổng hợp theo số liệu về thực lực đội ta trước mắt...

- Hai là vẫn tiếp tục hoàn thành tình tiết kịch bản này nhưng nhất định phải làm những chuyện rất kinh người. Đầu tiên phải triệu tập một thế lực khổng lồ để truy tìm dấu vết của bất kỳ phần tượng Phật thất lạc nào, sau đó còn phải có sức chiến đấu cực mạnh, đảm bảo có thể cướp lại những phần tượng Phật này, thậm chí là trực diện tiêu diệt một cánh quân, hủy diệt một quốc gia cũng không chùn tay. Biện pháp thứ hai có hai vấn đề khó khăn, một là làm sao trong thời gian ngắn như vậy có được một thế lực cực lớn, thế lực này bao gồm cả gián điệp, thám tử, nằm vùng các loại, cần phải điều tra rõ ràng tất cả các thế lực từng tiếp xúc với tượng Phật. Thứ hai là với sức chiến đấu của chúng ta lúc này... Có đủ để duy trì hoạt động như vậy không? Biện pháp thứ hai có nguy hiểm rất cao, xác suất đoàn diệt lên tới trên 70%. Nói thật, nếu chỉ tính theo lý trí, lựa chọn phương án thứ nhất sẽ thích hợp hơn, nhưng...

Trịnh Xá cười khổ nói:

- Nhưng không biết tại sao với phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật, nếu như là hắn, nhất định sẽ kiên quyết lựa chọn biện pháp thứ hai.

Sở Hiên cười cười, cũng không biết là hắn chỉnh cơ mặt mô phỏng nụ cười hay là thật sự có tình cảm nên bật cười. Hắn gật đầu nói:

- Không sai, cũng giống ta... Đều lựa chọn biện pháp thứ hai.

- Vậy thì, nghỉ ngơi một tiếng đồng hồ, sau đó chia binh hai đường, một nhóm tới chỗ lăng mộ, xem xem tượng Phật có còn nguyên vẹn hay không, nhóm kia quay lại Thượng Hải... Náo động cả thế giới này đến long trời lở đất đi, dùng cách của chúng ta để hoàn thành!

Trịnh Xá cười ha hả, hắn vỗ vỗ vai Sở Hiên rồi vừa cười vừa nói với những người còn lại.

559. Cường Quyền (1)

Mặc dù luôn nói tới cái gì lợi ích chung, cái gì công lý, nhưng sự thật thì sao? Cho dù là thế kỷ 21 trong tương lai, thế giới này vẫn như cũ, một thế giới mà cường quyền khống chế tất cả. Chỉ cần loài người vẫn còn là loài người thì chuyện như vậy sẽ vĩnh viễn không thay đổi, không cần biết là cái thời đại đó có trương tấm biển văn minh như thế nào đi chăng nữa, tình huống vẫn sẽ là như vậy...

- Giống như những gì đã nói, trước mắt chúng ta gặp phải hai vấn đề. Một là chúng ta có thể đối kháng với "Thần" số hiệu 1 không? Hai là làm thế nào để thu gom các bộ phận còn lại của tượng Phật.

Trịnh Xá nói với mọi người.

- Như chúng ta vừa bàn bạc, tượng Phật rất có khả năng đã bị phân làm nhiều mảnh. Nếu đó là sự thật, chúng ta cần xác nhận tượng Phật bị chia làm bao nhiêu phần và những thế lực nào đang chiếm giữ chúng, quan trọng nhất là trong bảy ngày tới chúng ta phải tìm hiểu rõ tất cả những chuyện này, hơn nữa còn phải tìm ra được hết tất cả các phần tượng Phật bị phân tán. Theo tin tức của Carnahan, hắn đã rời khỏi lăng mộ được hơn ba tháng, trong thời gian đó rất có thể có những thế lực khác xâm nhập vào lăng mộ. Hơn nữa thời gian này hắn còn bị lực sĩ khăn vàng đuổi theo, cho nên bên ngoài lăng mộ đã không còn nguy hiểm nữa, chỉ cần các thế lực từ bên ngoài dám xâm nhập vào lăng mộ, như vậy bọn họ rất có thể, không,

http://tieulun.hopto.org

bọn họ nhất định sẽ lấy đi các bộ phận còn lại của tượng Phật, dù sao nó cũng là một bức tượng có thể lơ lửng vô trọng lực.

Trịnh Xá ngắt ngắt tóc trán nói:

- Từ bây giờ Trung Châu đội chúng ta chia làm hai tổ. Vì lực sĩ khăn vàng sẽ ngày càng mạnh hơn, cho nên ta sẽ cùng một chỗ với đầu tượng Phật, chuyện này không thể thay đổi được. Vậy ta, cùng Carnahan, Imhotep, Anck-Su-Namun, Tề Đằng Nhất, Lưu Úc, Minh Yên Vy thành một tổ đi trước tới lăng mộ Sơn Tây... Những người khác thì ở lại đây chờ đợi, sau khi ta từ lăng mộ đó xác nhận được tượng Phật đã bị phân tán thì các ngươi nghĩ biện pháp tìm lại các bộ phận đó. Sở Hiên, ngươi nghĩ sao về đề nghị của ta?

Sở Hiên còn chưa đáp, Minh Yên Vy đã lập tức nói:

- Không, ta muốn gia nhập tổ khác.

Trịnh Xá nhất thời nhíu mày, hắn mặc dù biết mâu thuẫn giữa cô gái này với Trương Hằng, đúng là Trương Hằng có lỗi với nàng thậm chí đã tới mức độ không thể cứu vãn được nữa, người ngoài cơ bản không thể xen vào, nhưng hiện tại là đoàn đội tác chiến hơn nữa tình huống rất khẩn cấp, không cẩn thận một chút có thể khiến cả đội đoàn diệt, tình huống như vậy hắn cũng không có cách nào để Minh Yên Vy và Trương Hằng tiếp tục ở cùng chung một đội ngũ. Dù sao lần đi lăng mộ này có hắn đích thân đi cùng, hơn nữa ngoại trừ lực sĩ khăn vàng ra cơ bản cũng không có nguy hiểm gì khác, cho nên mới để cho những người không có sức chiến đấu trong đội gia nhập nhóm này. Thứ nhất là để bảo đảm an toàn bọn họ, thứ hai là cũng sẽ không làm vướng bận đến việc truy tìm của đội ngũ kia, sắp xếp như vậy không thể thay đổi.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi nói:

- Minh Yên Vy, ngươi phải biết rằng chúng ta bây giờ là đang tiến hành tình tiết kịch bản, không nên đem tâm tình cá nhân làm ảnh hưởng đến nhiệm vụ, việc này liên quan đến tính mạng của tất cả mọi người...

Minh Yên Vy cười lạnh đáp:

- Dù sao ta cũng không muốn sống, chẳng lẽ còn cần phải quý trọng tính mạng của người khác hay sao? Ngươi bây giờ hoặc là giết chết ta hoặc là để ta đi theo đội thứ hai…

Minh Yên Vy vừa nói ra những lời này, Trịnh Xá còn chưa kịp phản ứng thì Trương Hằng đã bị dọa cho sợ nhảy dựng lên. Hắn lập tức ôm lấy Minh Yên Vy, cũng mặc kệ nàng sửng sốt một lúc rồi liều mạng giãy giụa, hắn kích động nói với Trịnh Xá:

- Nàng chỉ là nổi nóng nhất thời thôi, xin đừng chấp nhặt, ta cam đoan cô ấy sẽ không gây ra chuyện gì đâu… Ta van xin ngươi Trịnh Xá, Sở Hiên, tin tưởng ta, cô ấy sẽ không gây bất kỳ phiền toái nào cho đoàn đội. Trên thực tế nàng cũng không có thực lực gây phiền phức cho đội, nên xin đừng coi nàng là mối họa từ bên trong.

Trịnh Xá liếc nhìn Sở Hiên, rồi hắn nói với Trương Hằng:

- Đừng nói những những chuyện ngu ngốc ấy, cho dù ta có đa nghi đến thế nào cũng tuyệt đối không nghi ngờ ngươi… Tình trạng của cô ấy ta tự nhiên là biết, vậy thì ngươi tự quyết định đi, để cô ấy theo tổ một hay là tổ hai… Hệ số nguy hiểm giữa tổ một và tổ hai ta nghĩ ngươi cũng đã biết, cô ấy sẽ đi đường nào, cứ để tùy ngươi quyết định.

Trương Hằng vốn đang muốn cầu xin cho Minh Yên Vy, nhưng thấy Trịnh Xá nói như vậy hắn lại cảm thấy chần chừ. Đã trải qua rất nhiều thế giới phim kinh dị, hắn đương nhiên có thể nhận rõ đội ngũ nào sẽ gặp nguy hiểm nhiều hơn. Đội của Trịnh Xá cơ bản chỉ phải ở lại lăng mộ chờ đợi là được, có Trịnh Xá trấn giữ, lại có tư tế bất tử Imhotep ở cạnh trợ giúp, mức độ nguy hiểm của đội ngũ này gần như là bằng không. Đội thứ hai thì rất có thể sẽ bị phân tán ra, mỗi người phải tự hành động, như vậy mức độ nguy hiểm sẽ tăng cao, thực tâm hắn hy vọng Minh Yên Vy có thể ở tổ một.

Minh Yên Vy cười lạnh một tiếng nói:

- Trương Hằng, ta hiểu quá rõ ngươi rồi. Ngươi đừng đừng có kiếm cớ này cớ nọ, cái gì vì an toàn cho ta mà muốn ta ở tổ một… Yên tâm đi, ta sẽ đi theo tổ hai. Ta hiện tại ngay cả mạng sống cũng không màng thì còn quan tâm đến cái gì nữa?

http://tieulun.hopto.org

Trương Hằng thở dài, trong lòng hắn thật sự lo sợ Minh Yên Vy sẽ làm ra những việc ngốc nghếch như nói cái gì sống chết không màng để uy hiếp đoàn đội. Có lẽ Trịnh Xá sẽ vì hắn mà bỏ qua mấy lời này, thậm chí cũng không xem đó là thật, nhưng nếu như bị Sở Hiên cho rằng nàng đang uy hiếp đến đoàn đội, vậy thì trong bộ phim kinh dị lần này Minh Yên Vy rất có thể sẽ bị …

- Vậy thì… Để cho cô ấy gia nhập tổ hai đi, ta sẽ bảo vệ an toàn cho cô ấy. Yên tâm đi, cho dù có phải liều mạng ta và cô ấy cũng tuyệt đối không làm liên lụy tới đoàn đội!

Trương Hằng không chần chừ thêm nữa, lớn tiếng nói với Trịnh Xá.

Trịnh Xá thở dài, đi tới vỗ vai Trương Hằng nói:

- Chính là sợ ngươi liều mạng lại không nói khó khăn cho chúng ta biết. Ngươi coi bọn ta là cái gì, vì lo đội viên làm liên lụy đến bản thân mà sẽ loại bỏ cả đồng đội của mình sao? Nếu ngươi đã quyết định ở bên bảo vệ cô ấy, như vậy tất cả giao cho ngươi quyết định đi, chỉ cần ngươi hiểu rõ một chuyện là được... Trung Châu đội sẽ không bao giờ bỏ rơi đồng đội của mình.

Trương Hằng cảm kích nhìn Trịnh Xá rồi lại nhìn về phía Sở Hiên. Nếu phải so sáng, kỳ thực hắn càng lo lắng thái độ của Sở Hiên, sợ rằng gã này không thèm nói gì đã bố trí kế hoạch nào đó khiến Minh Yên Vy chết trong thế giới phim kinh dị lần này, lúc đó hắn mới thật sự chìm vào thống khổ vĩnh hằng.

Nhưng Sở Hiên lại không hành động gì, hắn chỉ giao bản đồ đang cầm cho Trịnh Xá, tiếp đó lấy ra mấy tấm thẻ kim loại màu bạc, nói:

- Vật này có thể truyền nhận tín hiệu trong phạm vi cực lớn, để dự phòng các tình huống bất ngờ có thể xuất hiện. Tấm thẻ kim loại bạc này có thể sử dụng tinh thần lực để liên lạc với nhau nhưng khi sử dụng tinh thần lực để liên lạc thì năng lượng tiêu hao sẽ gấp chừng năm lần bình thường, cho nên cần dự trữ năng lượng trong một tháng, khi không có chuyện trọng yếu thì không được tùy ý sử dụng tinh thần lực để liên lạc. Trừ thành viên hành động bọn ta mỗi người một tấm, tổ của Trịnh Xá các ngươi chỉ có hai tấm, khi có việc chúng ta có thể tùy thời liên lạc.

Nói tới đây Sở Hiên ngừng một chút, hắn nhìn mọi người xung quanh rồi nói tiếp:

- Tình huống cơ bản là như vậy, những thành viên đang hôn mê của đội cũng do ngươi chiếu cố. Đúng rồi, vật này…

Sở Hiên vừa nói vừa lấy từ túi áo ngực ra một cái kính mắt. Cặp kính này hoàn toàn giống cặp kính mà hắn đang đeo, thậm chí ngay cả mắt kính cũng là kính phẳng không số, dù nhìn thế nào cũng là bản sao cái kính của Sở Hiên.

Trịnh Xá kỳ quái nhận lấy kính, tò mò hỏi:

- Chẳng lẽ ngươi muốn ta đeo cặp kính này? Có tác dụng gì không? Hay là ngươi muốn loại kính mắt này trở thành dấu hiệu của Trung Châu đội? Như vậy cả đội sẽ đeo kính không số…

Không biết tại sao khi Trịnh Xá nói tới đây trong lòng hắn chợt cảm thấy ớn lạnh, đặc biệt là khi hắn tưởng tượng toàn bộ thành viên Trung Châu đội mọi người đều đều đeo một loại kính mắt, khuôn mặt đều không có chút tình cảm bàn bạc với nhau, sau đó cùng nói ra một đống vấn đề, nguyên lý, suy luận các loại. Tình cảnh như vậy khiến cho hắn vừa nghĩ tới đã cảm thấy sởn cả gai ốc…

Sở Hiên đương nhiên không biết Trịnh Xá đang suy nghĩ gì, hắn chỉ tiếp tục lạnh nhạt nói:

- Không phải để cho ngươi đeo. Trong thời gian bảy ngày này, khi nào ngươi cảm thấy an toàn, rảnh rỗi thì đeo cặp kính này cho Triệu Anh Không, đồng thời gắn hai điện cực này lên thái dương. Tình huống cơ bản là như vậy.

- Cái quái gì mà tình huống cơ bản là như vậy!

Trịnh Xá cầm kính mắt quát:

- Tên khốn nhà ngươi chắc chắn là có âm mưu trong này. Đừng tưởng rằng ngươi mang bộ mặt không cảm xúc đó là ông đây không nói gì được ngươi! Ta đã nói rất nhiều lần rồi, ngươi có bất kỳ âm mưu hay bố cục gì, hay là biết được những thông tin gì thì nói sớm cho ta biết một tiếng có được hay không? Đừng có mỗi

http://tieulun.hopto.org

lần đều để ta không hay biết gì sau đó mới ngu ngu ngơ ngơ chỉ biết gật đầu như thằng dần! Này ta đang nói chuyện với ngươi! Ngươi quay đầu lại đây cho ta!

Sở Hiên tựa hồ chẳng thèm để ý tới Trịnh Xá, hắn trực tiếp nhìn mấy người Zero nói:

- Tình huống cơ bản là như vậy, bắt đầu từ bây giờ chúng ta là thành viên tổ số hai. Sự an toàn của đầu tượng Phật, sự an toàn của các thành viên đang hôn mê, hoặc là tìm được các bộ phận còn lại của tượng Phật, lăng mộ có an toàn hay không, những vấn đề này chúng ta không cần lo lắng nữa. Việc các ngươi cần làm là nghe theo sắp xếp của ta, cho dù ta bảo các ngươi đi chịu chết, cái ngươi cũng phải chết.

"Mặc dù câu này chỉ là một cảnh cáo ví dụ, nhưng sao cứ khiến người ta có cảm giác… Nếu cần thiết, hắn chắc chắn sẽ khiến chúng ta tự sát tập thể chứ?"

Ngoại trừ Zero ra, mấy người Trương Hằng đều lộ vẻ mặt như thế, bất quá cũng không có ai dám nói ra suy nghĩ đó. Đặc biệt là Trương Hằng, chỉ vừa mới đây thôi hắn còn đang lo sợ Sở Hiên sẽ có thành kiến về Minh yên Vy, lúc này hắn tự nhiên là im thin thít lùi lại sau, ít nhất là hắn tuyệt đối không muốn thu hút sự chú ý của Sở Hiên.

"Vậy… Chúng ta quay về Thượng Hải."

560. Cường Quyền (2)

Những người còn lại mỗi người giữ một chiếc Goblin glider, chờ đợi tin tức của Trịnh Xá từ Sơn Tây truyền về. Nếu như tượng Phật vẫn còn đầy đủ các phần, vậy thì thế giới này có thể sẽ tiếp tục phát triển theo đúng như trong lịch sử, nhưng một khi các phần của tượng Phật mất tích… Thế giới này có thể sẽ rơi vào một bước ngoặt lớn, lịch sử, có lẽ từ nay về sau sẽ phải viết lại.

Trịnh Xá ngoài miệng không ngừng lầm bầm mắng chửi Sở Hiên đáng ghét đủ kiểu nhưng nếu cái kính này đúng là dùng cho các thành viên đang hôn mê thì rất có thể là dụng cụ để giải trừ trạng thái ngủ say này. Nghĩ như vậy, tất cả tức tối của Trịnh Xá đều như chưa từng có, chỉ còn có oán thán Sở Hiên đã quá mức thần bí.

- Trịnh Xá, van ngươi đấy! Ta ở nhà trên có mẹ già, dưới còn con nhỏ, trong nhà còn có… Carnahan ngồi trong giỏ khí cầu không ngừng cầu khẩn Trịnh Xá để cho hắn rời đi, dù sao hắn cũng thật sự chẳng mặn mà gì với bức tượng lơ lửng vô trọng lực đó, có thể tránh khỏi phiền toái này đã phải tạ ơn trời đất rồi. Lăng mộ kia quả thật hết sức quỷ quái, dù hắn vốn là kẻ trời sinh tham tiền nhưng cũng có ý muốn rút lui, cho nên lúc ở vùng ngoại ô hắn đã rất muốn rời đi, nhưng ai mà biết sau khi bọn Trịnh Xá bàn bạc xong, hắn không ngờ lại bị mang theo cùng, hiện tại có muốn trốn cũng không được.

Trịnh Xá tức giận đáp:

- Xin xin xỏ xỏ cái gì. Trong nhà ngươi có những ai ta đều biết rõ, đừng có nói những lời cầu xin kiểu Tàu đó nữa. Ta hỏi ngươi, lúc trước ngươi tìm thấy bản đồ ở đâu?

- Không phải người Trung Quốc thích nhất là được nghe cầu xin bằng tiếng Trung sao?

Carnahan lẩm bẩm nói:

- Ta quên mất tấm bản đồ này xuất hiện như thế nào rồi. Hình như là ta mua được trong một cửa hàng bán đồ cổ, mà hình như là sau khi ta tới Trung Quốc rồi tự nhiên có nó, tóm lại việc này rất là kỳ quái, tấm bản đồ này từ đâu tới hiện tại ngay cả ta cũng quên mất.

Trịnh Xá nhất thời cảm thấy có chút kinh ngạc, nếu nói ai khác quên mất nguồn gốc một vật nào đó thì cũng không có gì kỳ quái, nhưng đến cả Carnahan cũng nói hắn quên mất lai lịch vật phẩm, vậy thì đúng gặp quỷ rồi. Dù sao tính tình của hắn đúng là như thế, hắn căn bản không thể quên bất cứ cái gì liên quan đến châu báu, bảo tang, lăng mộ cổ đại, tiền, vàng bạc các loại. Mà vừa khéo tấm bản đồ trong mắt người của thế giới này cũng không có lời nhắn của cổ nhân, chỉ là một tấm bản đồ kho báu bình thường mà thôi, đối với nguồn gốc của tấm bản đồ này, Carnahan vậy mà lại quên được? Việc này thật sự là cổ quái.

http://tieulun.hopto.org

"Chẳng lẽ người tu chân đã thiết lập cửa sau ở Chủ Thần, chỉ cần Trung Châu đội hoặc là tiểu đội người da vàng giống như Trung Châu đội tiến vào thế giới này, sẽ có đủ loại phương thức để chuyển bản đồ cho họ hay sao? Ví dụ như đặt bản đồ vào tay người rất quen thuộc với bọn họ trong thế giới này, chỉ cần họ nhìn thấy tấm bản đồ là sẽ không thể không chạy tới cái Lăng không Huyền các đó hoàn thành nhiệm vụ. Dù sao thì thế giới The Mummy này cũng rất đặc biệt, chẳng những có rất nhiều tình tiết kịch bản, mà còn là nơi duy nhất tồn tại đạo cụ hồi sinh trong toàn bộ thế giới luân hồi, chỉ cần đội đó còn đang không ngừng hồi sinh thành viên trong đội, vậy thì sẽ có xác suất nhất định giao được tấm bản đồ này tới tay họ."

Trịnh Xá yên lặng suy nghĩ về khả năng này, càng nghĩ hắn càng cảm thấy điều này rất có khả năng là thật, chỉ là cổ nhân năm xưa làm thế nào biết được thế giới The Mummy này chứ? Hết chuyện này đến chuyện khác, ví dụ như lịch sử loài người, Chiến tranh thế giới thứ I, thứ II, các quốc gia, các ngôn ngữ, văn hóa, mấy thứ này dù thế nào cũng không thể biết trước được từ cách đây mấy ngàn năm, thậm chí còn sớm hơn nữa? Hoặc cũng có thể là … bản Chủ Thần có trí tuệ và ý thức riêng? Nó có thể căn cứ mức độ phát triển văn hóa của loài người mà sáng tạo ra rất nhiều thế giới sao?

"Tóm lại việc này rất kỳ quặc, cũng chỉ có thể chờ hai người Sở Hiên, Tề Đằng Nhất dịch xong tập ghi chép đó thôi. Loài người đến cùng là đã xảy ra chuyện gì, nền văn minh cổ xưa rút cuộc là có ẩn chứa bí mật gì, quan hệ giữa Thánh nhân và người tu chân là như thế nào? Còn cả Chủ Thần không giannày nữa… Rút cuộc nó là cái gì?"

Trên đường đi, Trịnh Xá gần như đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba một mạch không ngơi nghỉ, ngoài những chuyện đã nói ở trên ra, hắn còn cẩn thận cân nhắc hành động liên quan tới tình tiết kịch bản làn này. Chỉ có điều hắn dù sao cũng không phải là Tiêu Hoành Luật hay Sở Hiên, mô phỏng trí tuệ bằng cách mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba kiểu gì cũng mang theo ý nghĩ chủ quan của hắn, cho nên tương lai sẽ như thế nào, hắn cũng chỉ nắm được một cách mơ hồ…

"Nếu như ta đoán không nhầm, Sở Hiên hẳn là đang chuẩn bị sử dụng thứ đó… Thứ dùng để giải quyết Hạo Thiên trong Lord of the Rings…"

Trịnh Xá còn đang suy nghĩ, mọi người đã bay vào địa phận Sơn Tây…

"… Hiểu rồi, tượng Phật đã hoàn toàn thất lạc, ngoài sơn cốc hiện giờ có hơn năm nghìn quân đội canh gác. Do phải ở lại đây một tuần, nên không chuẩn bị lập tức gây chú ý tới quân đội, trước tiên hạ trạ bên ngoài sơn cốc… Quyết định này ta cũng rất tán thành, bởi vì bất cứ chuyện gì đều không thể tồn tại đơn độc, luôn luôn phải có những chuyện khác có liên quan, trước khi chúng ta lấy được toàn bộ các phần còn lại của tượng Phật, phía ngươi tốt nhất là đừng để người ngoài biết được…"

Sở Hiên đang áp một tấm thẻ kim loại màu bạc vào tai, hắn vừa nói vừa nhìn các thành viên còn lại trong đội, Zero, Vương Hiệp, Trương Hằng, Trình Khiếu, Minh Yên Vi. Ngoại trừ Minh Yên Vi, bốn người còn lại đều là một trong những thành viên chiến đấu chủ lực, mà cũng chính là muốn dựa vào thực lực của sáu người bọn họ để trong vòng bảy ngày tìm được tất cả các phần của tượng Phật đem về, phạm vi lần này có thể rộng tới toàn bộ Trung Quốc, không, rất có thể là toàn bộ thế giới…

Sở Hiên trao đổi vài câu với Trịnh Xá xong, hắn cất tấm thẻ kim loại màu bạc vào túi áo trong, rồi mới quay ra nói với những người còn lại:

- Tình huống cơ bản là như vậy, toàn bộ các phần của tượng Phật đã thất lạc, hơn nữa lăng mộ Sơn Tây đã bị quân đội Diêm Tích Sơn phong tỏa hoàn toàn. Đối với loại quân phiệt phản động như Diêm Tích Sơn mà nói, bức tượng Phật lửng lơ vô trọng lực đó rất có thể đã rơi vào tay ba thế lực, một là Quốc dân đảng, hai là thế lực quân đội Nhật Bản, ba là đảng Cộng sản. Đương nhiên còn có thế lực thứ tư, tức là thế lực các quốc gia khác ngoài ba thế lực kia ra, nhưng khả năng cũng không lớn. Dù sao hiện tại cũng là lúc Chiến tranh thế giới thứ II đang đến hồi gay cấn nhất, các quốc gia khác đến cả tự bảo vệ mình cũng khó khăn, cơ bản xác suất đến Trung Quốc để cướp các bộ phận của tượng Phật cũng không lớn.

Đám người Zero nhìn nhau, Zero lên tiếng hỏi:

- Tiếp theo thì sao?

- Muốn tìm kiếm tượng Phật, đầu tiên chúng ta nhất định phải biết đã có mấy thế lực xuất hiện tại đó. Do thời gian của chúng ta quá gấp gáp, chỉ có bảy ngày, chính xác là sáu ngày rưỡi nữa thôi, cho nên chắc chắn

http://tieulun.hopto.org

là chúng ta không có cách nào điều tra đến tất cả các thế lực đã xuất hiện tại đó, như vậy chỉ có thể sử dụng biện pháp canh chừng nhiều hướng.

Sở Hiên nói:

- Đầu tiên, Zero đi Trùng Khánh, sau khi tới đó tùy tình hình sẽ liên lạc với nhau, ta có thể sẽ để ngươi đi gặp Tưởng Giới Thạch. Đương nhiên, với thân phận của ngươi hiện tại khó có thể gặp hắn, cho nên ta cho phép ngươi sử dụng bất kỳ cách gì để gặp mặt. Giết người, bắt cóc, tập kích, hoặc là phá hủy các loại ta đều không quan tâm, tóm lại khi ta muốn nói chuyện với hắn ngươi nhất định phải có mặt bên cạnh hắn, có thể làm được không?

Zero không chần chừ yên lặng gật đầu.

Sở Hiên cũng gật đầu, hắn quay về phía Trình Khiếu nói:

- Ta muốn ngươi tới căn cứ Tấn Sát Ký, thân là một thành viên của đảng Cộng sản, ngươi hẳn biết vị trí của lãnh đọa đảng Cộng sản thời kỳ này, ta muốn ngươi cũng giống như Zero. Đương nhiên, là đồng minh tương lai với chúng ta, có thể không động thủ mà đạt được mục đích là tốt nhất. Được rồi, ngươi có thể công khai thân phận của ngươi cùng lai lịch của chúng ta, nếu như bọn họ không tin, đây là danh sách tất cả các thành viên đảng Cộng sản hoạt động ngầm thời kỳ này…

Sở Hiên vừa nói vừa rút từ trong túi không gian ra một tập văn kiện dày, đưa cho Trình Khiếu.

Trình Khiếu ngây ngốc tiếp nhận tập văn kiện, vừa nhìn cái túi không gian của Sở Hiên, hơn nửa ngày sau mới nói:

- Doraemon, ngươi cho ta cái túi thần kỳ đó đi, ta biết bên trong sẽ có nhiều thứ hay ho…

Sở Hiên mặc kệ hắn, quay về phía Trương Hằng nói:

- Trương Hằng, ta không có địa điểm cụ thể cho ngươi, nhưng ta muốn trong hôm nay ngươi phải đến khu Đông Bắc. Ngoài ra ta muốn ngươi mang theo hai chiếc Goblin glider, một cái bình thường, một cái cao cấp, ta nghĩ với tố chất thân thể của ngươi chắc chắn có thể chịu đựng được tốc độ tăng cường của loại Goblin glider cao cấp này… Ngươi ở đó chờ đợi, tất cả dựa theo chỉ thị của ta để hành động, rất có thể ta sẽ yêu cầu ngươi trong thời gian ngắn chạy tới Trùng Khánh hoặc là căn cứ Tấn Sát Ký, đó là chuyện có khả năng, cho nên ngươi hãy chuẩn bị tâm lý cho tốt…

Trương Hằng gật đầu, hắn đột nhiên như nhớ tới chuyện gì đó, vội vàng hỏi:

- Ta có thể làm được, vậy còn cô ấy thì sao? Minh Yên Vy có thể sẽ không chịu nổi tốc độ tăng cường đó.

Sở Hiên cười lạnh đáp:

- Ta không quan tâm, là ngươi quyết định giữ cô ấy lại, đây là cái giá phải trả… Ra dáng đàn ông dũng cảm gánh chịu đi. Nếu đã là lựa chọn của ngươi, không cần biết là hồi sinh cô ấy, hay là giữ cô ấy lại, tất cả đều là vấn đề của ngươi, tự tìm mọi biện pháp để hoàn thành nhiệm vụ đi.

Trương Hằng hơi sửng sốt, hắn nhất thời cười khổ, xem ra Sở Hiên quả nhiên chuyện gì cũng nhớ rất rõ, căn bản không có khả năng quên được bất kỳ điều gì…

- Vương Hiệp, ngươi đi theo ta, chúng ta tới Thượng Hải…

Sở Hiên nói xong liền lấy Goblin glider trong túi không gian ra phân phát, đột nhiên hắn dừng lại một chút như nhớ ra điều gì, rồi mới tiếp tục nói:

- Được rồi, có chuyện này ta quên chưa nhắc các ngươi, bức tượng Phật chia làm mấy phần ta không biết, nhưng có điều này rất rõ ràng, đó là tượng Phật dù bị chia ra làm mấy phần, từ góc độ của tình tiết kịch bản mà nói, cũng không thể bị phân chia quá nhỏ. Nhưng cũng giống như vậy, nếu tượng Phật mà sau khi chúng ta tìm được lại bị phá nát, như là bị biến thành các mảnh vụn cỡ đầu ngón tay… Đến lúc đó chúng ta sẽ không có cách nào thu gom chiếc chìa khóa này lại được, vì thế, nếu không tìm thấy bộ phận tượng Phật thì không sao, nếu như tìm được, các ngươi sống chết cũng phải bảo vệ thật kỹ… Nếu không đội chúng ta cùng toàn diệt cho nhanh.

http://tieulun.hopto.org

561. Cường Quyền (3)

Mỗi người lái một chiếc Goblin glider, bay lơ lửng trên không trung. Glider dù sao cũng là sản phẩm công nghệ cao, đương nhiên không thể bị hệ thống phòng không của thời đại này phát hiện hoặc theo dõi, lại cộng thêm ánh sáng mờ nhạt của ban đêm bao phủ, cả Thượng Hải căn bản không có ai có thể phát hiện ra bọn họ.

Vương hiệp nhìn xuống thành phố sáng lạn huy hoàng dưới chân, quay sang Sở Hiên hỏi:

- Tiếp theo chúng ta sẽ làm gì? Mặc dù bọn họ đều đã phân tán về các nơi, nhưng rốt cuộc là nên làm thế nào, chỉ với năm người chúng ta thì có thể làm được gì…. Ừm, bạn gái Trương hằng tạm thời không tính, năm người chúng ta có thể làm gì?

Sở Hiên yên lặng nhìn thành phố Thượng Hải dưới chân, thật lâu sau mới thở dài, hắn nói với Vương Hiệp:

- ….. Thật sự là một loại cảm giác kì diệu, ta càng tiếp cận cơ nhân tỏa tầng thứ tư, cái gọi là tâm tình hoặc là cảm giác đó cũng càng lúc càng tới gần… Nhưng đồng thời, tâm ma của ta cũng dần dần xuất hiện… Vương Hiệp, có lẽ lúc này không phù hợp để nói chuyện ngoài lề, nhưng mà không biết tại sao, ta có cảm giác tựa hồ toàn bộ thế giới đều bị ta dẫm nát dưới chân.

Vương Hiệp càng nghe càng kinh hãi, hắn quay phắt lại nhìn Sở Hiên, đúng lúc nhìn thấy vẻ mặt hờ hững của tên này hướng xuống phía dưới. Sở Hiên xòe bàn tay ra trước mặt, bộ dáng giống như muốn nắm trọn cả mặt đất trong lòng bàn tay, Sở hiên trước kia chưa bao giờ như vậy. Không hiểu tại sao, Vương Hiệp chợt cảm thấy nguy hiểm… Giống như lúc Trịnh Xá còn chưa giải quyết được tâm ma, khi Trịnh Xá mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trước đây, đứng cạnh hắn theo bản năng cũng sẽ cảm giác được nguy hiểm.

Bất quá cảm giác đó chỉ duy trì trong nháy mắt, sau đó Vương Hiệp lại cảm thấy Sở Hiên đã khôi phục như bình thường, quả nhiên hắn nhẹ nhàng thu tay về, lạnh nhạt nói:

- Trạng thái này tựa hồ có chút không ổn, sắp tới ta sẽ nghĩ biện pháp giải quyết…. Trở lại chuyện chính, việc trước tiên chúng ta phải làm là hoàn thành tình tiết kịch bản, giống như chuyện người vừa mới hỏi, chúng ta đến cùng là có thể làm tới mức nào…. Vương Hiệp, ngươi cho rằng chúng ta có thể làm tới mức nào?

Vương Hiệp sửng sốt một chút, hắn tựa hồ còn chưa tỉnh sợ, chỉ có thể ngây ngốc nói ra:

- Chúng ta …..

Đại khái có thể thỏa thuận gì đó với hai phe đảng Cộng sản, Quốc Dân đảng, sau đó dùng khoa học kĩ thuật hoặc là tiền để đổi lấy tin tức tình báo, hắn là như vậy đúng không?

- Không có khả năng.

Sở Hiên trực tiếp lắc đầu đáp:

- Nếu là cho chúng ta mấy tháng hoặc nửa năm thì chúng ta vẫn còn có thể dựa theo biện pháp này từng bước một chậm rãi tiến hành, nhưng mà chúng ta chỉ có sáu ngày mà thôi, biết sáu ngày là sao không? Sử dụng Goblin glider có thể bay quanh địa cầu vài vòng nhưng chỉ đủ mở sáu đến mười cuộc họp hoặc là vài trăm người truyền tin tức lẫn nhau. Sáu ngày chỉ nháy mắt là qua, mà tượng Phật đã mất tích mấy tháng rồi, nếu muốn trong nháy mắt tìm được đồ vật từ mấy tháng trước….. Cách này tuyệt đối không thể thực hiện được, cho nên chúng ta nhất định phải sử dụng biện kháp khác.

- Biện pháp khác?

- Lấy lực phá xảo…. Cũng có thể nói là đại xảo như vụng.

Sở Hiên chậm rãi nói:

- Trí tuệ cùng sức mạnh đều chỉ là tương đối, khi nào thì phải dùng trí, khi nào thì phải dùng sức, đều phải nhìn tình huống mà quyết định. Nhưng tại một số thời điểm, khi trí cùng sức đều đạt tới cực hạn, như vậy thì có thể bất chấp tình huống mà cường hành giải quyết bất cứ chuyện gì. Giống như chúng ta bây giờ, đối với thế giới này mà nói chúng ta chính là vô địch. Trong thời kỳ vũ khí hạt nhân mới chỉ đang trong giai

http://tieulun.hopto.org

đoạn nghiên cứu, chiến lực của Trung Châu đội chúng ta muốn hủy diệt cả một quốc gia cũng được, đây là sức mạnh của chúng ta đã đột phá giới hạn, đạt tới mức độ có thể mặc kệ bất kỳ tình huống nào.

Vương Hiệp nghe mà tò mò, hắn kì quái hỏi:

- Như vậy cực hạn của trí tuệ là cái gì?

Sở Hiên búng tay một cái nói:

- Biểu hiện của trí là suy luận, phân tích, bố cục các loại, mà nếu trí đạt tới cực hạn, đó chính là tiên đoán. So với điều kiện tiên quyết của lực là tự thân cường đại, như vậy điều kiện tiên quyết của trí là phải có nguồn tin tức tối đa, cho nên chúng ta trước mắt chưa đủ điều kiện đạt tới cực hạn của trí…. Vì vậy đương nhiên là chỉ có thể dùng cực hạn của lực để hoàn thành mục đích. Vương Hiệp, ngươi có nhìn thấy quân đội Nhật Bản dưới kia không?

Sở hiên chỉ vào thành phố Thượng Hải dưới chân, nói. Mặc dù hai người cách mặt đất hơn nghìn mét nhưng với tố chất thân thể của hai người, vẫn có thể nhìn thấy rất rõ ràng, nên khi Sở hiên nói xong những lời này, chỉ xuống dưới, Vương Hiệp lập tức gật đầu.

- Tình huống cơ bản chính là như vậy. Vương Hiệp, nhiệm vụ của ngươi là tiêu diệt tất cả quân đội Nhật Bản chung quanh Thượng Hải, khoảng cách xa nhất không vượt quá Nam Kinh. Lấy Thượng Hải làm trung tâm, đem tất cả quâm đội hủy diệt là được, không cần đuổi cùng giết tận, mục đích của ngươi là đánh tan mọi cánh quân có thể tác chiến quanh Thượng Hải. Không nên hoài nghi sức mạnh của ngươi, vũ khí ở thời đại này tuyệt đối không thể là ngươi bị thương, vòng cổ long tinh mặc dù năng lượng có hạn, nhưng mà uy lực của vũ khí thời đại này lại càng yếu ớt, ngươi sử dụng Goblin glider giữa không trung tiến hành tập kích, sử dụng bomn plasma tiến hành công kích rộng…. Ngươi sẽ rất nhanh chóng nhận ra sức chiến đấu của ngươi ở mức nào, không, phải là sức chiến đấu của Trung Châu đội chúng ta với thời đại này ra sao.

Ngày 27 tháng sáu năm 1940, Thượng Hải biến động lớn?

"Chúng ta rất mạnh, Trung Châu đội rất mạnh…."

Từ trước tới nay, Vương Hiệp vẫn biết Trung Châu đội rất mạnh, bọn họ rất mạnh, nhưng mà khái niệm "biết" này chỉ giới hạn trên cơ sở tiểu đội luân hồi. Bởi vì họ luôn ở Chủ Thần không gian, luôn ở các thế giới phim kinh dị, hoặc là đoàn chiến cùng các tiểu đội luân hồi khác, khiến cho nọn Vương Hiệp đã quên mất một chuyện cơ bản, đó là Chủ Thần không gian được tạo ra vốn là để làm cho con người tiến hóa. Do đó khi thành viên Trung Châu đội không ngừng mạnh lên, chênh lệch của bọn họ cùng thế giới hiện thực cũng dần dần tăng lên, mặc dù trước mắt Trung Châu đội vẫn không cách nào ở thế giới hiện thực muốn làm gì thì làm nhưng ở trong thời kỳ Thế chiến 2 chưa có vũ khí hạt nhân này, bọn họ chính là hiện thân của vô địch!

Vương Hiệp chân giẫm Goblin glider, mở cơ nhân tỏa, dùng tốc độ cực nhanh bay cách mặt đất khoảng năm mươi mét, ở dưới hắn khắp nơi đều là lửa cháy kịch liệt, hơn nữa còn không ngừng truyền đến tiếng nổ mạnh cũng chấn động. Nơi này là nơi quân đoàn Nhật Bản ở Thượng Hải đóng quân, tổng cộng có hơn hai mươi nghìn lính Nhật, ba mươi nghìn lính ngụy đóng quân. Do quân đội Nhật Bản ở tiền tuyến chiến đấu rất thuận lợi, cho nên quân đội đóng quân ở đây gần như đã trở thành quân hậu cần, ngoài điều chuyển thương binh từ tiền tuyến về, ngay cả tân binh phía sau cũng tập trung không ít ở đây tiến hành tập huấn, vì vậy thực chất binh sỹ Nhật ở đây chỉ khoảng mười nghìn người. Đương nhiên, tại nơi đã bị quân Nhật chiếm lĩnh này, trừ bỏ đám quân đóng tại đây, các địa khu khác cũng có rất nhiều quân Nhật tồn tại, số lượng quân đội như vậy đã đủ để áp chế rất nhiều chuyện… Đương nhiên đó chỉ là trong tình huống bình thường.

Vương Hiệp chọn địa điểm tập kích đầu tiên là ở nơi này. Vốn hắn thấy trong quân doanh đông nghịt binh lính, trong trong lòng quả thật cũng có ý muốn rút lui, nhưng Vương Hiệp dù sao cũng là Vương Hiệp, xuất thân quân nhân nên hắn tự biết mệnh lệnh cao hơn tất cả, hơn nữa người phát ra mệnh lệnh lại là Sở Hiên. Không cần biết là từ trí tuệ không gì sánh nổi hay là từ thân phận đại tá của Sở Hiên, mệnh lệnh của hắn đều khiến Vương Hiệp không thể trốn tránh, chỉ có kiên định chấp hành mệnh lệnh, mặc dù mệnh lệnh này thoạt nhìn giống như là muốn hắn đi tự sát, một người đánh vào quân doanh mấy chục nghìn người.

http://tieulun.hopto.org

Nhưng mà lúc Vương Hiệp thật sự đánh tới quân doanh này, hắn mới biết thực lực của mình đã đạt đến mức kinh người như thế.

Do yêu lực khống chế được chất nổ plasma bom, đặc biệt là hiện tại chất lượng yêu lực của Vương Hiệp lại vừa tăng mạnh, yêu lực ngoài có thể khống chế bom plasma phát nổ cùng di động, càng có thể tăng cường uy lực. Vốn một quả bom plasma tối đa chỉ có thể lan rộng mấy chục mét, nhưng được yêu lực tăng cường, uy lực của nó đã có thể đạt tới gần phạm vi trăm mét, cơ hồ mạnh hơn gấp mười lần. Mỗi quả bom plasma có yêu lực bùng nổ, trên mặt đất liền xuất hiện một cái hố thật lớn. mặc kệ là kiến trúc quân doanh, hay là đất thao trường bằng phẳng, chỉ cần ở phạm vi bom plasma nổ mạnh, tuyệt đối sẽ bị hòa tan trong nháy mắt, tiếp theo đó mặt đất sẽ bị nhiệt độ cực cao làm thủy tinh hóa. Một quả bom plasma phát nổ, ngoài phạm vi nổ lên đến gần trăm mét, nhiệu độ cao có thể lan rộng ra gấp ba lần, các binh lính bình thường căn bản không cách nào sống sót ở nhiệt độ cao như vậy, chỉ cần chạm đến chỗ đông người, một quả bom plasma ném xuống là có cả nghìn người thương vong, mười quả bom ném xuống là cả một quân doanh hoàn toàn biến thành đống đổ nát.

Đó còn chưa hết, sau khi Vương Hiệp bắt đầu tập kích, hắn ném xuống mười quả bom plasma xong liền biết được hiệu quả của yêu lực Tạc đạn chi phối giả của mình, cũng lập tức không lãng phí bom plasma nữa, trừ bỏ một quả ném xuống chỗ binh lính tụ tập rất đông ra, hắn chủ yếu lựa chọn dẫn nổ kho vũ khí. Sau một tràng bùng nổ kịch liệt, trong phạm vi một nghìn mét tràn ngập ánh lửa, lại thêm Vương Hiệp tiện tay cướp lấy một khẩu súng máy trên trạm cạnh, quét ngang một vòng trên không trung, chỉ với một mình hắn, cả doanh trại dưới chân cũng đã la liệt thi thể….

Khi Vương hiệp đang hưởng thụ cảm giác điên cuồng trong chiến đấu cùng tàn sát thì Sở Hiên đã đáp xuống một con phố lớn, đang có một đội hiến binh Nhật tiến về phía hắn. Sở Hiên cũng không nói nhiều, hay tay rung lên đã cầm hai khẩu coilgun, tiếp hai nòng súng khẽ nâng lên, chính là tư thế bắt đầu của Gunkata...

562. Cường Quyền (4)

Mặc dù nghe qua có vẻ rất tức cười nhưng sau khi khi bình minh lên, người dân thành phố liền trông thấy, số lượng cảnh sát đi tuần trên đường đột nhiên tăng lên gấp mấy lần, đặc biệt một số cảnh sát không ngờ còn dám dũng cảm niêm phong cửa hàng của người Nhật trong tô giới. Bên cạnh đó còn có từng đội lính Nhật bị bắt làm tù binh, đang bị cảnh sát áp giải ra ngoài Thượng Hải, tất cả mọi chuyện đều chứng tỏ, Thượng hải đã có biến động cực lớn, biến động kinh người!

Trên thực tế, bắt đầu từ tối hôm trước, Thượng Hải đã ngấp nghé bên bờ vực hỗn loạn, trong thành phố không ngừng vang lên tiếng súng cùng tiếng nổ, mà vùng ngoại ô cũng liên tục truyền đến tiếng nổ kinh thiên động địa, giống như có vô số đại pháo cùng gầm thét. Theo đám bại binh chạy vào trong Thượng Hải, hai vị thần tiên chân đạp phi kiếm đuổi theo sau truy sát đám lính Nhật cùng ngụy quân này. Thủ đoạn họ sử dụng đều là bản lĩnh của thần tiên, một luồng lôi quan lóe lên, lập tức cả con đường lẫn binh lính đang chạy trốn trên đó đều biến thành hư ảo, hoặc là người chỉ bay lướt qua, tất cả binh lính xung quanh đều nhanh chóng tử vong, trên thi thể chỉ lưu lại vết thương bằng đầu kim, đó đều không phải thủ đoạn mà người bình thường có thể tưởng tượng nổi.

Có điều, cũng may đây là thời kỳ chiến tránh, mà nhân dân Thượng Hải cũng trải qua mấy lần chiến loạn nên trận biến động này tại Thưởng Hải, nếu chưa nhìn thấy quân đội trong nước xuất hiện thì thị dân cũng không có hành động nào khác thường, chỉ ngoan ngoãn giữ bổn phận bình dân, yên lặng sinh hoạt trong thành phố.

- ....Tình huống cơ bản là như vậy. Trước mắt Thượng Hải đã không còn quân đội đóng giữ, mà theo tình hình phân bố quân Nhật xung quanh đây, đại khái phải sau hai ngày nữa mới có thể biên chế đội ngũ tiến lại, bất quá lúc đó chúng ta lại tiêu diệt là được.

Sở Hiên cùng Vương Hiệp đang ngồi trong một phòng hội nghị cực lớn, trong sảnh còn ít nhất là hơn trăm người cả nam lẫn nữ, đương nhiên, số lượng nam giới đông hơn nữ nhiều. Trong số này có phú hào bốn năm chục tuổi, có chỉ huy cảnh sát thân mặc sắc phục, có một số đại ca xã hội đen mặt mày bặm trợn, thậm chí còn có cả mấy người ngoại quốc. Tóm lại tất cả những người có máu mặt tại Thượng Hải cơ bản đều tập trung tại đây, không cần biết là thủ lĩnh thương nghiệp, chỉ huy cảnh sát hay là đầu lĩnh hắc đạo, đại diện

http://tieulun.hopto.org

nước ngoài ở tại Thượng Hải. Bọn họ sau khi biết tin quân Nhật đóng tại Thượng Hải đã bị một thế lực bí ẩn hủy diệt gần như hoàn toàn, đến sớm ngày hôm sau lại nhân được thông báo, người tiêu diệt quân Nhật muốn gặp mặt.

Hiện tại là năm 1938, Chiến tranh thế giới thứ hai đang lúc dầu sôi lửa bỏng, thực lực của quân đội Nhật cũng đã được chứng tỏ một phần, ít nhất là tại khu vực châu Á, quân đội Nhật đúng là đứng hàng đệ nhất. Mà một đội quân đã làm náo động cả Thế chiến 2 như thế lại để người khác chiếm lĩnh Thượng Hải trong vòng một đêm, số người chết và bị bắt lên tới vài chục nghìn, sự tình như vậy thật sự là không thể tưởng tượng nổi.

Trước khi nhìn thấy Sở Hiên và Vương Hiệp, tất cả các nhân vật lớn tại bến Thượng Hải đều đoán già đoán non, một là thân phận của thế lực đã hủy diệt quân đội Nhật đóng tại Thượng Hải, hai là làm thế nào gặp mặt bọn họ. Hai vấn đề này thật sự không có câu trả lời, hơn nữa đám cảnh sát Sở Hiên phái đi thúc giục rất gấp nên chạy nhanh chạy chậm, cuối cùng cũng tập hợp được hầu hết các nhân vật cấp cao trước buổi trưa.

Sau khi Sở Hiên nói xong, một viên cảnh sát béo ú ngồi cạnh hắn lập tức đứng dậy. Tên cảnh sát béo này vừa đưa tay quệt mồ hôi vừa nhìn tập tài liệu trên tay, nói:

- Đúng, đúng vậy. Chính như chỉ huy Sở Hiên đã nói, trước mắt đã bắt sống hơn bảy nghìn ba trăm lính Nhật, mười tám nghìn sáu trăm lính ngụy. Ngoài lựa chọn một số lính ngụy không bị thương làm nhiệm vụ canh gác tạm thời như chỉ huy Sở Hiên đã chỉ đạo, các tù binh còn lại đều bị giam trong doanh trại quân Nhật cũ, mặt khác còn cướp được các loại súng ống, đạn dược, tổng cộng....

Sở Hiên phất tay nói:

- Những chuyện đó không cần nói... Mọi người ở đây, ta biết các ngươi đều là nhân vật có máu mặt tại Thượng Hải, dù là Nhật Bản hay Quốc Dân đảng chiếm giữ Thượng Hải, tác động đến lợi ích của các ngươi cũng không quá lớn, ta cũng không có hứng thú đi nói chuyện quốc gia dân tộc gì đó với các ngươi. Ta chỉ muốn báo với các ngươi một tiếng, ta cần mượn hệ thống tình báo trong tay các ngươi.

Lời vừa nói ra, cả phòng hội nghĩ đang yên tĩnh lập tức náo động hẳn lên. Do lần tập tục này rất gấp gáp, mà Sở Hiên cũng không có ý làm ra vẻ trịnh trọng gì nên những nhân vật đến đây đều tùy tiện tìm chỗ ngồi, phần lớn là những người cùng nghề hoặc có quen biết ngồi cùng một chỗ. Lúc này không khí bắt đầu ồn ào, bọn họ cũng quay sang bàn luận rì rầm với những người ngồi cạnh.

Sở Hiên cũng chẳng quản, yên lặng nhìn toàn trường. Mấy phút sau, trong phòng bắt đầu yên tĩnh lại, trong các nhân vật cao tầng cũng có mấy người đồng thời lên tiếng. Đến khi họ nhận ra nhiều người cùng mở miệng liền đều lễ phép nhường lại cho một người trung niên gầy gò đứng lên nói trước.

Người trung niên này lịch sự cúi đầu chào Sở Hiên, bấy giờ mới nói:

- Mặc dù có hơi muộn nhưng cũng rất cảm tạ đại nhân đã có thể tiêu diệt đám xâm lược ấy... Quay lại chuyện chính, đại nhân tại sao lại cần hệ thống tình báo của đám bọn ta vậy? Có thể cho chúng ta biết nguyên nhân được không? Là để trinh sát động tĩnh của quân đội Nhật sao?

Sở Hiên cũng không khách khí, có vẻ hắn thật sự chuẩn bị dùng cách đã nói với Vương Hiệp, đó là lấy lực phá xảo, tiếp tục cứng rắn từ đầu tới cuối, hắn nói thẳng:

- Không phải là trinh sát động tĩnh quân đội Nhật, mà là để truy tìm một số thứ.

Những người xung quanh đều sững sờ. Vốn họ cứ tưởng rằng Sở Hiên mượn hệ thống tình báo của họ là chuẩn bị trinh sát quân đội Nhật, dù sao thì cũng vừa mới tiêu diệt nhiều quân Nhật như vậy, lại chiếm lĩnh Thượng Hải, cho dù thế nào cũng chắc chắn phải chịu sự công kích và báo thù của quân đội Nhật Bản, vì thế mới yêu cầu hệ thống tình báo của họ thăm dò hướng điều động của quân Nhật. Đây là đáp án tốt nhất mà họ có thể nghĩ tới, nhưng ai mà biết Sở Hiên lại trực tiếp phủ nhận, chuyện như vậy lại khiến họ càng nghi hoặc.

Sở hiên cũng không dừng lại, tiếp tục nói:

http://tieulun.hopto.org

- Sự kiện tượng Phật mấy ngày trước, ta nghĩ những người tại đây đại khái đều đã nghe phong thanh phải không?

Những người xung quanh trong lòng đều máy động, người trung niên kia cũng thẳng thắn gật đầu đáp:

- Đúng thế, nghe nói trong địa phận Sơn Tây phát hiện được một lăng mộ. Trong lăng mộ đó có trận pháp cổ nhân để lại, bất kỳ ai tiến vào đều phải chết trong đó, nhưng không ngờ lại có một người nước ngoài thoát ra được khỏi trận pháp, hơn nữa tên này còn mang theo một đầu tượng Phật có khả năng lơ lửng trên không trung. Đầu tượng Phật này là bảo vật của Trung Hoa chúng ta, mặc dù không biết người xưa làm thế nào chế tạo ra được tượng Phật biết bay nhưng đây chắc chắn là quốc bảo. Lúc trước ta cũng có phải người đi điều tra tên ngoại quốc đó, đại nhân ngài cũng quan tâm tới đầu tượng Phật sao?

- Đầu tượng Phật chỉ là một bộ phận, hoàn chỉnh phải là một bức tượng bay lơ lửng mới đúng.

Sở Hiên búng tay một cái, cười nói:

- Bọn ta là người tu chân truyền đời bảo vệ bức tượng này do nó có sức mạnh hủy diệt cả thế giới. Trước khi bọn ta tỉnh lại, tượng Phật đã lưu lạc vào trong thế tục, đầu tượng Phật mà gã người nước ngoài kia mang theo chỉ là một bộ phận nhỏ, còn nhiều phần khác đã mất tích. Hiện tại còn cách lúc sức mạnh hủy diệt của bức tượng khởi động sáu ngày, tới lúc đó, cả thế giới này cũng sẽ kết thúc, vì thế bọn ta cần...

"...Lại lừa đảo nữa rồi..."

Vương Hiệp ngồi bên cạnh nghe đơn giản là muốn phát ngất. Hắn chưa bao giờ biết Sở Hiên vậy mà cũng có khả năng bốc phét đến thế, đúng là loại người miệng thơn thớt bụng ớt ngâm. Mà nói lại, hình như trước kia đã nhiều lần có tình huống Sở Hiên nói dối rồi, ví dụ như chuyện trong Lord of the Rings...

- ....Tóm lại, tình huống cơ bản chính là như vậy. Bọn ta chỉ vừa thức tỉnh mấy ngày trước, mà đến khi bọn ta ý thức được sức mạnh hủy diệt của tượng Phật sắp bộc phát thì đã không kịp để tìm kiếm và phong ấn tất cả các bộ phận còn lại của tượng Phật nữa, vì vậy bọn ta phải mượn sức mạnh của người thế tục. Ta tin tưởng năng lực tình báo của những người tại đây, dù là xã hội đen cũng được, hay là thương nhân cũng được, là cảnh sát cũng được mà gián điệp cho người nước ngoài cũng được, các ngươi hẳn là đều có thể thu thập được những tin tức có liên quan. Sau khi người ngoại quốc kia mang đầu tượng Phật ra ngoài, đã có bao nhiêu thế lực tiến vào lăng mộ Sơn Tây, bọn họ có mang theo bộ phận tượng Phật hay không? Vị trí hiện tại của các bộ phận này ở đâu? Đó là tất cả những gì ta cần biết.

Sau khi Sở Hiên nói xong liền đưa mắt nhìn những người trong phòng. Những người ở đây dù thế nào cũng là nhân sỹ thượng lưu, đã được giáo dục cao cấp, bị Sở Hiên nhồi vào một sống nào là tu chân, phong ấn, hủy diệt, thời gian, bọn họ nhất thời đều có chút mơ hồ. Có điều, mơ hồ thì cứ mơ hồ, những chuyện cần hỏi rõ ràng thì bọn họ chắn chắn vẫn phải hỏi, nếu không bỗng dưng bị người khác lừa gạt, chuyện như vậy bọn họ tuyệt đối không làm.

Một người nước ngoài đứng lên nói:

- Mặc dù số tù binh Nhật này là minh chứng tốt nhất nhưng xin thứ cho ta thất lễ, hai vị tiên sinh, tối hôm qua đúng là hai người các vị hủy diệt quân đội Nhật? Là một người theo chủ nghĩa duy vật, với những gì các vị nói, ta cảm thấy rất hoài nghi, đối với những lời đồn đại thần tiên gì đó của người Trung Quốc các vị lại càng thấy không có khả năng. Nói thật, ta cũng không cảm thấy một bức tượng Phật lại đủ sức hủy diệt cả thế giới, nếu như có thể, ta hy vọng các vị có thể đưa ra một số chứng cứ thật sự, nếu không, ta nghĩ mình muốn rút khỏi hội nghị lần này.

- Được, ta sẽ đưa chứng cứ.

Không biết từ lúc nào tên tay Sở Hiên đã cầm một tấm kim loại màu bạc, đồng thời hắn dùng ý thức liên lạc với Vương Hiệp:

"Vương Hiệp, dùng yêu lực thử khống chế tên lửa hạt nhân mini... Sử dụng ba quả đi, uy lực cũng đủ lớn rồi."

Xong xuôi, Sở Hiên mới nói với mọi người trong phòng:

http://tieulun.hopto.org

- Ta đã nói rồi, bọn ta là người tu chân bảo vệ tượng Phật, nếu như các ngươi không thể bỏ công sức giúp tìm kiếm tượng phật, vậy thì không cần thiết phải lưu lại các ngươi nữa... Người tu chân không e ngại sức mạnh của thế tục, giống như bằng chứng mà bọn ta sắp đưa ra đây. Các ngươi hoặc là nghe theo sắp xếp của ta, hoặc là chịu chết, lát nữa các ngươi tự mình lựa chọn đi!

563. Cường Quyền (5)

Do quân đội Nhật tới trả đũa thật sự là quá nhanh, hoàn toàn khác với dự liệu rằng sẽ có được hai ba ngày hòa hoãn, sự xuất hiện của hải quân làm cho cả thành phố Thượng Hải lại lâm vào khủng hoảng. Đương nhiên, dân chúng ở Thượng Hải đều không biết rằng tiểu đội chiến hạm này này vốn là đi về hướng Thái Bình Dương, chỉ tại tình hình Thượng Hải biến đổi đột ngột nên đi đến giữa đường đội chiến hạm hộ tống này mới được lệnh lệnh đến đây phong tỏa thành phố Thượng Hải, cũng vì thế nên mới đến nơi nhanh như vậy.

Có người vui mừng có người lo sợ, khi ở Thượng Hải sắp hỗn loạn, hai người Sở Hiên mang theo nhân viên cấp cao của thành phố Thượng Hải đi tới bến cảng. Giờ phút này ở đây không hề có một bóng người lui tới, thường ngày thì bến cảng này chính là nơi bận rộn nhất trong toàn thành phố Thượng Hải, chỉ vì có vài chiến hạm hộ tống của Nhật Bản xuất hiện mà nơi đây trở nên yên lặng. Bất quá những chiến hạm này không nã pháo oanh kích, thứ nhất là vì cách khu bến cảng không xa chính là tô giới của các quốc gia, cứ như vậy mà bắn pháo xuống bến cảng thì sẽ gây ảnh hưởng rất lớn. Thứ hai, Nhật Bản đã sớm xem Thượng Hải như lãnh thổ của mình, trước khi chưa xác định là có quân địch, hạm đội cỡ nhỏ này chỉ được lệnh phong tỏa thành phố Thượng Hải mà thôi, cũng không yêu cầu bọn họ vì một lượng quân địch ít ỏi như thế mà bắn nát cả bến cảng, nếu không dù cho bọn họ có chiếm lĩnh Thượng Hải thêm lần nữa thì cũng phải tìm một số lượng lớn nhân lực và vật lực để khôi phục lại.

Sở Hiên và Vương Hiệp cũng mặc kệ điều đó. Vương Hiệp thì còn khá, dù sao hắn cũng suy nghĩ cho dân chúng sống ở Thượng Hải cho nên có làm chuyện gì thì cũng không quá mức, còn Sở Hiên thì đúng là hoàn toàn không quan tâm tới những việc này. Không cần biết ngươi cái gì mà Nhật Bản đánh Hoa Kỳ, không cần biết ngươi cái gì mà Quốc dân đảng, đảng Cộng sản, không cần biết ngươi là sống hay là chết … Sở Hiên vĩnh viễn chỉ tiến hành theo kế hoạch đem lại lợi ích lớn nhất cho Trung Châu đội. Ít nhất là trước khi hắn chính thức mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, Sở Hiên là con người như vậy.

Đến khi Sở Hiên, Vương Hiệp, cùng với mấy nhân viên cấp cao của thành phố Thượng Hải đều đi tới phía sau bến cảng, Vương Hiệp cầm thẻ kim loại màu bạc âm thầm liên lạc với Sở Hiên, nói:

"Ba quả tên lửa hạt nhân mini đã được ta dùng yêu lực che đậy, mắt thường không thể nhìn thấy… Nhưng thật sự phải sử dụng yêu lực của Tạc đạn chi phối giả để nâng cao sức nổ của tên lửa hạt nhân mini này lên nữa sao? Sở Hiên, ta sợ cái như vậy uy lực sẽ quá lớn, có thể sẽ phá hủy hoàn toàn cả bến cảng này!"

Sở Hiên yên lặng nhìn về mấy chiến hạm ở xa xa, hắn dùng ý thức trả lời:

"Đã không còn là vấn đề nữa… Hoặc có thể nói, đây mới là bước thứ hai của kế hoạch…"

Vương Hiệp ngẩn người, hắn vội vàng nhìn về phía Sở Hiên, nói qua ý thức:

"Ngươi nói vậy là có ý gì? Tại sao phá hủy bến cảng này lại là bước thứ hai trong kế hoạch của ngươi?"

Sở Hiên khẽ mỉm cười không đáp, chỉ nhìn về phía mấy nhân viên cấp cao của thành phố Thượng Hải nói:

- Tình huống cơ bản là như vậy, hải quân Nhật Bản chuẩn bị phong tỏa bến Thượng Hải. Theo tình hình trước mắt, các ngươi cho dù là muốn đầu hàng, dâng ra cả thành phố Thượng Hải cũng là không được nữa, bởi vì chiến hạm của quân địch sẽ không tới gần thành phố. Đến trước khi một lượng lớn quân bộ đến chiếm lĩnh thành phố Thượng Hải, các ngươi ngay cả chạy trốn cũng không có khả năng… Yêu cầu của ta rất đơn giản, giúp đỡ ta tìm được tượng Phật, nếu không cả thế giới này sẽ bị hủy diệt… Nhìn kỹ đi! Đây là một mảnh vỡ nhỏ của bức tượng Phật đó, mà chỉ một mảnh nhỏ như thế này thôi đã có uy lực vượt xa sự tưởng tượng của các ngươi!

Nói đoạn, Sở Hiên lấy trong túi không gian ra một cục đá, cục đá lập tức nhẹ nhàng lơ lửng trên không trung.

http://tieulun.hopto.org

Vương Hiệp lập tức kinh hãi, thiếu chút nữa thì hắn đã thét ầm lên, bất quá hắn phản ứng cũng nhanh, lập tức ngừng lại được, vội vàng dùng thẻ kim loại màu bạc liên lạc với Sở Hiên nói:

"Ngươi, ngươi thật sự lấy một mảnh trên đầu tượng Phật ấy xuống? Nếu chúng ta làm mất mất khối nhỏ này, không phải là hết cái để nghĩ rồi sao? Ngươi sao lại có thể..."

"Cái này là thứ khác."

Sở Hiên dùng ý thức trả lời:

"Đây là vật liệu mới, mấy mảnh vỡ còn thừa sau lại khi chế tạo Goblin glider tốc độ cao mà thôi. Vật liệu này có thể thắng được trọng lực, chỉ là chế tạo có chút khó khăn, hơn nữa còn có khuyết điểm không nhỏ..."

Sở Hiên tùy ý giải thích vài câu, sau đó hắn đem cục đá ném cho Vương Hiệp, đồng thời nói:

- Dùng khối nguyên liệu làm tượng Phật này đi phá hủy những chiến hạm Nhật Bản kia đi...

Vương Hiệp bắt lấy cục đá vào tay quả nhiên có cảm giác lạnh lẽo, mặc dù bề ngoài nhìn qua giống như một hòn đá, nhưng bên trong thực sự đúng là có tính chất kim loại, cho nên Vương Hiệp cũng không nói gì thêm, chỉ gật đầu điều khiển Goblin glider bay lên.

Ánh mắt của các nhân viên cấp cao của thành phố Thượng Hải đều chấn động, mỗi người đều chăm chú nhìn vào Vương Hiệp đang đứng trên Goblin glider. Do loại glider này sử dụng nội lực làm năng lượng nên căn bản không có ngọn lửa hoặc là các loại khí lưu gì đó, chỉ vỏn vẹn khi bay thì xuất hiện một chút ánh sáng lóe lên mà thôi, kiểu ánh sáng đó cộng thêm vỏ ngoài trơn tru theo hình dáng khí động học khiến cho glider nhìn qua tuyệt đối không giống sản phẩm máy móc. Hơn nữa khung máy như con dơi của glider cũng làm cho nó có chút bóng dáng của một thanh trường kiếm, quả nhiên trong số các nhân viên cao cấp của thành phố Thượng Hải, gần như tất cả người Trung Quốc đều hô lên những từ như phi kiếm các loại, chỉ có một số người ngoại quốc thì trợn mắt há mồm nhìn Vương Hiệp đằng không bay lên, trên mặt bọn họ dần dần xuất hiện vẻ cuồng nhiệt xen lẫn tham lam.

Kì thật đâu chỉ có những người ngoại quốc là lộ ra vẻ mặt này, một số người Trung Quốc còn lại cũng đều xuất hiện vẻ vừa cuồng nhiệt vừa khát vọng. Từ ngày Trung Châu đội đại náo bến Thượng Hải, những đại nhân vật có quyền có thế ở Thượng Hải sớm đã biết được chi tiết toàn bộ sự việc xảy ra, trong đó miêu tả về thực lực của nhóm người này lại càng long trời lở đất, đặc biệt có nhắc tới một người khi bay lên trời sử dụng "phi kiếm", thứ vốn chỉ có trong truyền thuyết. Đây đúng là "tận mắt thấy mới tin", những kẻ đứng đầu thương giới, lão đại của hắc đạo, hoặc người buôn bán với nước ngoài vốn tính tình đa nghi giảo hoạt này, bọn họ căn bản sẽ không tin tưởng những lời đồn đại, nhưng khi thực sự tận mắt thấy thứ trong truyền thuyết kia, biểu hiện của những người này còn cuồng nhiệt hơn bất kỳ ai khác.

Là thần tiên, là thần tiên tiêu dao bất tử cùng trời đất, vạn năm bất diệt trong thần thoại Trung Quốc! Không nghĩ tới chuyện các nhân vật trong truyền thuyết lại thật sự tồn tại, mặc dù chỉ có một phần vạn khả năng cũng được, chỉ cần cầu xin họ một viên tiên đan thôi đã là tốt lắm rồi, chuyện này đối với người thường mà nói đều có sức hấp dẫn ghê gớm. Dẫu có cả tiền, cả quyền, cả thế, nhân sinh sau trăm năm đều biến thành một nắm đất vàng, nếu có thể sống được mấy trăm năm, thậm chí là trường sinh bất lão, điều đó quả thật là rất hấp dẫn, đủ để cho hết thảy mọi người trên thế gian đều điên cuồng. Chính vì thế không thấy thì còn tốt, đến khi bọn họ thật sự nhận định hai người Sở Hiên chính là thần tiên, nhất thời đủ loại dục vọng từ trong đáy lòng lập tức bộc phát ra ngoài.

Tạm thời không nhắc đến chuyện đó, lại nói Vương Hiệp bay lên trời, hướng về phía mấy chiến hạm hộ tống cỡ nhỏ đậu xa xa bên ngoài bến cảng. Mấy chiếc chiến hạm này bày trận cạnh nhau cũng không đến mức quá dày đặc, chúng chính là nghiêm túc dựa theo cách sắp xếp tiêu chuẩn của chiến hạm hộ tống trên biển, cho dù bị tập kích đột ngột cũng vẫn có thể duy trì đội hình, nhanh chóng tiến hành phản kích. Có thể thấy hải quân Nhật Bản có tố chất và rèn luyện không hề kém, nếu không đã không thể bất ngờ đột kích vào Trân Châu cảng, dẫn đến thắng lợi của hàng loạt cuộc chiến trên biển. Nếu như chiến đấu bình thường, chiến tranh cỡ nhỏ đều có thể xuất hiện tình huống ngẫu nhiên bất cứ lúc nào thì tại một chiến dịch quân sự quy mô lớn như thế này, tuyệt đối không tồn tại chuyện mang tính ngẫu nhiên.

Vương Hiệp giờ phút này căn bản không có tâm tư mà nghĩ ngợi được nhiều đến vậy, hắn càng đến gần mấy chiếc chiến hạm của quân Nhật, lửa giận trong đáy lòng lại càng mãnh liệt. Không sai, hắn chính là một gã

http://tieulun.hopto.org

phẫn thanh tiêu chuẩn, mặc dù biết thế giới này chẳng qua chỉ là một thế giới phim kinh dị do Chủ thần sáng tạo ra mà thôi, nhưng khi hắn chứng kiến quân đội Nhật Bản đóng quân tại lãnh thổ Trung Quốc diễu võ dương oai, cảm giác phẫn nộ trong lòng liền giống như vô cùng vô tận. Sỉ nhục lớn nhất đối với một quân nhân không phải là thua trận, mà là phải chứng kiến những gì mình bảo vệ bị quân địch giày xéo lên, đó mới chính là sự sỉ nhục lớn nhất đối với quân nhân. Vì thế kể cả Sở Hiên không yêu cầu Vương Hiệp yêu lực gia tăng sức mạnh, thì đến khi hắn chuẩn bị cùng quân Nhật giao chiến, bản thân cứ tự nhiên mà gia tăng yêu lực phát ra, lúc này hắn đã chẳng còn dư thừa lý trí để suy nghĩ về việc vụ nổ có thể lan đến bến cảng hay không nữa.

Tốc độ của Goblin glider nhanh đến mức nào, hơn nữa trạng thái phi hành cũng không gây ra bao nhiêu động tĩnh, cơ hồ là trong chớp mắt Vương Hiệp đã tới ngay phía trên chỗ tiểu đội chiến hạm đang đóng quân. Tiếp theo hắn trực tiếp tập trung yêu lực toàn thân vào một chỗ, ba quả tên lửa hạt nhân mini được yêu lực bao trùm chậm rãi rơi xuống phía dưới. Đồng thời Vương Hiệp cũng khống chế yêu lực sinh ra một ít sinh vật nổ biết bay, nương theo tên lửa hạt nhân mini bay xuống phía dưới, những sinh vật nổ này chính là mấu chốt để nâng cao uy lực nổ.

Làm xong hết mọi việc, Vương Hiệp lập tức khống chế Goblin Glider quay về bến cảng, mà cho tận đến lúc này, trên các chiến hạm hộ tống mới truyền đến âm thanh huyên náo của binh lính. Từ lúc Vương Hiệp bay tới gần hạm đội cho đến lúc rời đi tối đa chỉ có mấy chục giây, mà tận đến lúc Vương Hiệp bay về đến bến cảng, từ giữa mấy chiến hạm hộ tống mới đột ngột bùng lên ba điểm sáng. Khi ba điểm sáng vụt lóe lên, tại bến cảng mọi người vẫn đang nhìn chằm chằm về phía đội chiến hạm, rất nhiều người vội vàng ôm mắt kêu thảm, mà những người còn lại cũng không thể không nhắm mắt hoặc dời tầm mắt đi nơi khác. Ở ngoài khơi, ba đám mây hình nấm khổng lồ xộc thẳng lên trời, trong nháy mắt, những chiến hạm hộ tống trực tiếp nát vụn, tiếp đó sóng lớn bốc lên bắt đầu cuốn về phía bến cảng, kèm với nó là sóng xung kích từ vụ nổ cũng ập đến.

Rất nhiều thuyền nhỏ đứng đầu sóng cùng vài thuyền hàng cỡ lớn đều bị cuốn phăng, mà càng có nhiều thuyền đâm sầm vào nhau sóng và sức nổ ném vào nhau, theo sóng lớn cùng sóng xung kích đồng thời lao về phía bến cảng. Trong tiếng nổ ầm ầm, vô số xác thuyền trộn lẫn vào với nhau, nương theo con sóng cao hơn bốn mươi mét, sau khi phá hủy gần như toàn bộ kiến trúc trên bến cảng, rốt cuộc cũng ập tới quảng trường phía ngoài bến cảng chỗ mấy người Sở Hiên đang đứng. Ở xa xa trên mặt biển,đám mây hình nấm cao vài trăm thước vẫn đang quay cuồng, tiểu đội chiến hạm hộ tống của hải quân Nhật Bản giờ phút này toàn bộ đã biến thành hư ảo…

564. Cường Quyền (6)

Sau khi ba quả tên lửa tăng cường phát nổ, cả bến tàu Thượng Hải gần như đã bị phá hủy hoàn toàn, uy lực khổng lồ đó không ngờ còn kéo theo sóng thần cao mấy chục mét. Mấy chiến hạm hộ tống cơ hồ chưa kịp khai pháo đã biến thành tro bụi, đến cả mấy người Sở Hiên đứng gần bến tàu cũng nằm trong phạm vi quét tới của đợt sóng.

Tốc độ của con sóng cực nhanh, Sở Hiên chỉ vừa đưa tay chạm lên mắt kính, con sóng lớn trộn với xác tàu thuyền đã chỉ còn cách hắn cùng mọi người hơn hai mươi mét. Khoảng cách ngắn như vậy, đối với sóng lớn đang ập tới thật sự không đáng gì cả, chưa tới một giây nữa, tất cả sẽ bị đợt sóng này bao trùm. Mọi người thậm chí không kêu lên được một tiếng nào, từng người đều chỉ có thể há hốc mồm trong câm lặng, tiếp đó ngọn sóng đã ập tới trước mặt Sở Hiên. Ầm một tiếng, con sóng đánh lên một tầng bảo vệ đang tỏa ra ánh sáng kỳ lạ, tiếng động phát ra chính là do xác của một con tàu lớn đập vào vòng bảo vệ.

"Nhất định chống đỡ được! Nhất định chống đỡ được!"

Sở Hiên đã mở ra tác dụng thôi miên của kính mắt, tiến vào trạng thái có thể sử dụng -drive một cách hoàn mỹ. Theo ý niệm của hắn xoay chuyển, tín niệm lực -drive được khởi động, biến thành một tầng bảo vệ chắn giữa mọi người và con sóng khổng lồ. Độ chắc chắn của tầng bảo vệ này có thể gọi là chiếc khiên hoàn hảo, chẳng những sóng lớn đánh vào mà cả những xác thuyền lớn xen lẫn trong con sóng cũng đánh lên tầng bảo vệ, nhưng cho dù như thế thì tầng bảo vệ này thậm chí đến cả ánh sáng tỏa ra cũng không hề suy suyển. Mà bất kỳ thứ gì đánh trúng nó, không cần biết là sóng biển, xác thuyền hay là đá tảng, sắt

http://tieulun.hopto.org

thép, tất cả đều tan thành tro bụi, có thể thấy tầng bảo vệ này ngoài sức phòng ngự còn có sức phá hoại càng thêm kinh khủng.

Con sóng đến nhanh mà đi cũng nhanh, dù sao thì mọi người cũng đứng tại quảng trường rộng rãi cách bến tầu một khoảng cách, cho dù cả bến tàu bị nước biển nhấn chìm thì cũng không ngập tới chỗ họ. Do đó, sau khi mấy đợt sóng đầu quét qua, chỗ những con sóng tiếp theo đánh tới càng lúc càng xa bờ, cho đến khi hoàn toàn lùi ra khỏi bến tàu. Giờ phút này, mọi người mới nhìn thấy toàn bộ bến tàu đã không còn ra hình dạng gì. Đây đâu phải bến tàu, rõ ràng là một bãi phế liệu, mà ở ngoài khơi, đám mây hình nấm vẫn đang quay cuồng. Một lượng lớn nước biển bị bốc hơi, nhìn mặt biển ở phía xa một mảng mơ hồ, chỉ có ngọn gió nóng bỏng từ phía đó không ngừng thổi vào bờ. Nhất thời, tất cả mọi người đều trợn mắt há mồm nhìn ra xa, từ lúc đội thuyền hải quân Nhật Bản bị phá hủy cho tới lúc này, suy nghĩ của họ đã hoàn toàn ngưng trệ.

- Đây là sức phá hủy của một mảnh tượng Phật nhỏ, toàn bộ bức tượng sau sáu ngày cũng sẽ phát nổ như vậy, hơn nữa khi toàn bộ tượng Phật phát nổ còn dẫn phát phản ứng dây chuyền, sức phá hủy còn gia tăng gấp vạn lần, đó sẽ là ngày tận thế....

Sở Hiên day day cặp mắt hiện rõ vẻ kiên nghị vô cùng sau khi thôi miên, sau đó mới quay đầu lại nói.

Đến tận lúc này, Vương Hiệp mới lái Goblin glider hạ xuống. Cùng lúc điều khiển ba quả tên lửa hạt nhân mini, lại còn sử dụng yêu lực tăng cường uy lực, Vương Hiệp giờ phút này đã sắp hư thoát, bất quá tố chất thân thể mạnh mẽ vẫn giúp hắn miễn cưỡng đứng thẳng được, chỉ là sức chiến đấu của hắn hiện tại không cao hơn người bình thường được bao nhiêu.

Sở Hiên nửa như vô ý nửa như không, đứng chắn trước mặt Vương Hiệp, nói với những người còn lại:

- Bây giờ trả lời ta, lựa chọn ta đưa ra cho các ngươi lúc trước... Giao hệ thống tình báo của thế lực trong tay các ngươi cho ta, giúp ta tìm kiếm tượng Phật. Hay là bây giờ ta giải quyết các ngươi, hoặc chờ đến sau ngày sau cả thế giới sẽ bị hủy diệt, lựa chọn của các ngươi là thế nào? Trả lời ta.

Khi Sở Hiên nói xong, những người ở đây mới chợt bừng tỉnh, tất cả sắc mặt quỷ dị đưa mắt nhìn nhau, một đại ca xã hội đen vò vò đầu nói:

- Thứ này chẳng lẽ là chướng nhãn pháp (thuật che mắt) gì đó sao? Tuy nhìn qua quả là rất chân thực... Có điều, chỉ dựa vào đó mà muốn tất cả thành viên Thanh Bang ta, không khỏi có...

Hắn còn chưa dứt lời, một luồng sáng kỳ lạ đã xẹt qua, cái đầu hắn lập tức bay lên cao. Khi chiếc đầu rơi xuống đất, máu tươi cũng bắn vọt ra, vấy đầy lên những người đứng xung quanh, mấy người này cùng sững sờ mất mấy giây rồi mới kêu lên hoảng sợ.

Sở Hiên thần sắc bình thản nhìn bọn họ, nói:

- Đây không phải thỉnh cầu, cũng không phải yêu cầu, đây là mệnh lệnh... Ta không biết các ngươi đã nghe qua hai chữ cường quyền hay chưa, bây giờ chính là như thế. Muốn sống thì hợp tác với ta, việc thành công ta sẽ cho các ngươi phần thưởng tương xứng, nếu như cự tuyệt, vậy thì tính mạng các ngươi, thế lực mà các ngươi đại diện, thậm chí là người thân của các ngươi, tất cả đều sẽ biến mất... Ta hỏi một lần nữa, dùng hệ thống tình báo trong tay các ngươi để hợp tác với ta, thế nào?

Cái gọi là cường quyền chính là dùng ưu thế địa vị hoặc ưu thế quyền lực để bức ép người khác. Giống như Sở Hiên đã nói, khi "sức mạnh" đột phá một mức độ nhất định, thật sự có thể hành động mà coi thường bất kỳ tình thế nào, đó chính là cái gọi là cường quyền!

- ....Tình huống cơ bản là như vậy, nếu như phương án mà ta mô phỏng phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật đưa ra là không sai, Sở Hiên chỉ có cách đó để tìm ra những bộ phận còn lại của tượng Phật. Dù sao thì thời gian còn lại của chúng ta cũng quá ít, thời đại này cũng không phải là thế kỳ hai mốt bùng nổ thông tin, thông tin và giao thông đều không mau chóng, muốn trong vòng sáu ngày kiểm tra rõ ràng tất cả mấy thế lực lớn, ngoài Goblin glider mà chúng ta có làm công cụ giao thông ra còn cần một lượng lớn tin tức tình báo. Nếu không vậy, cho dù chúng ta bay đến nhanh, kẻ địch là ai cũng không biết được, tình tiết kịch bản lần này cứ trực tiếp tự sát cho nhanh, đúng không?

Trịnh Xá ngồi trên một tảng đá lớn, hắn đang ngắt ngắt tóc trán, nói với những người còn lại.

http://tieulun.hopto.org

Lúc này đã là tối ngày thứ hai từ lúc nhiệm vụ bắt đầu.

Cả một ngày trôi qua, nhưng nhóm Trịnh Xá không nhận được tin tức gì từ phía nhóm Sở Hiên truyền lại, giống như ném đá xuống biển. Dần dần, Tề Đằng Nhất cùng Lưu Úc đã có chút nôn nóng, tuy vậy sau khi Trịnh Xá mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba suy luận một lượt, hai người liền bình tĩnh lại.

- Nói như vậy.

Lưu Úc bỗng cười cười, nói:

- "Tình huống cơ bản là như vậy", đây không phải là câu cửa miệng của Sở đại ca sao? Sao anh cũng học theo kiểu đó? A a, không phải anh mô phỏng phương thức suy luận của Sở đại ca đấy chứ?

Trịnh Xá cười khổ đáp:

- Ta cũng muốn mô phỏng phương thức suy luận của hắn, nhưng không có cách nào, hiện tại ta đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp vậy mà vẫn không thể mô phỏng được 50% phương thức suy luận của hắn. Chuyện này thật quá quỷ dị, ta mãi vẫn không hiểu tại sao.... Có thể là phương thức suy luận của hắn đã không còn là con người nữa, cũng chỉ có loại biến thái như hắn mới có thể sử dụng, nếu như chúng ta tùy tiện mô phỏng, không biết chừng giây tiếp theo sẽ biến thành loại thanh niên ba không này mất.

- Thanh niên ba không?

Lưu Úc kỳ quái hỏi lại.

- Không vẻ mặt, không lời nói, không tình cảm, đay là trạng thái ba không của tên khốn Sở Hiên....

Trịnh Xá cười lớn, đáp.

Sau khi cười nói mấy câu, bấy giờ Trịnh Xá mới quay sang Imhotep hỏi:

- Imhotep, đã nghĩ kỹ chuyện cùng bọn ta quay lại Chủ Thần không gian chưa? Nếu như đã chắc chắn, vậy thì sau khi chuyện lần này xong xuôi, ta sẽ quay lại Chủ Thần không gian hoán đổi hai vòng tay, đưa cả hai người các ngươi vào đó.

Ngoài những thành viên Trung Châu đội, ở đây chỉ có Imhotep cùng Anck-Su-Namun, tên đáng ghét Carnahan không biết đã chạy tới chỗ nào, mà Imhotep nghe Trịnh Xá nói vậy lập tức trả lời:

- Nếu như trong lăng mộ này không có thuốc trường sinh bất lão, vậy thì ta và Anck-Su-Namun sẽ tới Chủ Thần không gian của các ngươi... Có điều, trước khi đi ta còn muốn hỏi một câu, không gian đó có gì nguy hiểm cới Anck-Su-Namun không?

Trịnh Xá thở ra một hơi, suy nghĩ một chút rồi đáp:

- Nó gọi là nguy hiểm ngang bằng với phần thưởng, nguy hiểm càng lớn thì phần thưởng càng lớn. Ngươi có lẽ có thể sống tới mấy nghìn năm nhưng Anck-Su-Namun chỉ là người bình thường, cô ấy cũng sẽ chịu sinh lão bệnh tử. Ta dám đảm bảo trong Chủ Thần không gian thật sự có thuốc có thể khiến người ta sống được rất lâu, nhưng Chủ Thần không gian cũng đúng là là vô cùng nguy hiểm. Không chỉ là rất nguy hiểm với Anck-Su-Namun mà thậm chí đối với bọn ta cũng vô cùng nguy hiểm... Ta cũng không dấu ngươi, cho dù với thực lực của ta bây giờ cũng rất có thể sẽ đột nhiên chết tại một bộ phim kinh dị nào đó, vì thế tự ngươi suy nghĩ rõ ràng đi, có theo chúng ta tiến vào Chủ Thần không gian hay không.

Imhotep nhất thời đắn đó, hắn chăm chú nhìn vào tuyệt thế mỹ nữ Anck-Su-Namun ngồi bên cạnh, cứ yên lặng nhìn như vậy một lúc lâu, đến khi Anck-Su-Namun lộ ra vẻ khát vọng, hắn mới dứt khoát gật đầu:

- Được, nếu như trong lăng mộ này không có thuốc trường sinh bất lão, ta sẽ cùng các ngươi đi tới Chủ Thần không gian.... Chỉ là ta có một yêu cầu, làm hết khả năng để bảo vệ Anck-Su-Namun, trước khi cô ấy trở nên mạnh mẽ như các ngươi, các ngươi sẽ hết sức bảo vệ cô ấy, có được không?

Trịnh Xá gật đầu chắc chắn, nói:

- Đương nhiên, nếu như các ngươi gia nhập Trung Châu đội, vậy thì chúng ta chính là đồng đội cùng kề vai chiến đấu, chỉ cần không sinh lòng khác, ta sẽ dùng hết sức lực để bảo vệ các ngươi... Hoan nghênh hai người gia nhập.

http://tieulun.hopto.org

Imhotep cười cười, đang định nói gì đó thì đột nhiên, một tiếng hét chói tai từ xa truyền tới, rõ ràng là giọng của Carnahan, tiếp theo mọi người chỉ thấy hắn cuống quýt chạy ra khỏi rừng, vừa chạy vừa gào lên:

- Mau chạy đi, đám lực sỹ khăn vàng đó lại sống dậy.

Theo sát phía sau quả nhiên là năm quái vật áo vàng to lớn vô cùng, mà hình thể bọn chúng... so với lúc ở Thượng Hải thì còn lớn hơn một bậc, thực lực của đám quái vật này đã lại tăng lên.

565. Ẩn Họa Và Trái Tim Triệu Anh Không (1)

Tốc độ chạy trốn của Carnahan quả là vô cùng nhanh chóng, ít nhất để đi tranh chức quán quân chạy nước rút của thế giới này là hoàn toàn không có vấn đề gì, chỉ là tốc độ của đám lực sỹ khăn vàng sau lưng hắn càng nhanh hơn, Carnahan chưa chạy được mấy mét, một bàn tay khổng lồ đã ép xuống đầu hắn. Nếu bàn tay này ép xuống thật, Carnahan chắc chắn sẽ biến thành thịt vụn, cho dù hắn có thần kỳ đến mức nào đi nữa cũng tuyệt đối không thể sống sót.

Ngay lúc Carnahan sắp bỏ mạng, sau lưng hắn chợt vang lên một tiếng đinh thanh thúy, Trịnh Xá vận trạng thái Hủy diệt trong nháy sắt, sử dụng Thế, chỉ sau khoảnh khắc đã tới phía sau lưng hắn, trong lúc ngày cân treo sợi tóc, thay hắn đỡ một đòn trí mạng này.

Do đám lực sỹ khăn vàng này tới quá đột ngột, Trịnh Xá nhất thời không kịp vận đủ nội lực cùng năng lượng vampire. Sau khi sử dụng một lần Hủy diệt trong nháy mắt, nội lực và năng lượng vampire hắn vận lên đã rất thưa thớt nên khi ngăn cản một đòn này cơ bản chỉ sử dụng sức mạnh thân thể. Chát một tiếng, cánh tay cầm đao của hắn vụt chấn động, vừa đau đớn vừa tê dại, cả người cũng bị đánh văng ra xa mấy mét.

"Sức mạnh so với lúc ở Thượng Hải thì tăng lên khoảng một nửa, lực sỹ khăn vàng này quả nhiên là loại quái vật tiến hóa, theo thời gian trôi đi sẽ không ngừng hồi sinh, hơn nữa sức mạn cũng không ngừng tăng cường... Cứ như thế, nếu đoạt được phương pháp chế tạo lực sỹ khăn vàng này, không phải khi đoàn chiến sẽ là vô địch sao?"

Trịnh Xá do chuẩn bị không đủ, kết quả là bị lực sỹ khăn vàng một chưởng đánh bay. Khi bắn ra ngoài, hắn vẫn đang trong trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, vừa suy nghĩ vừa vận nội lực cùng năng lượng vampire. Mọi chuyện chỉ xảy ra trong có một hai giây, tiếp theo hắn dụng sức giậm mạnh chân, lao vụt về phía một lực sỹ khăn vàng. Lúc này, lực sỹ khăng vàng tấn công hắn lúc này còn chưa kịp thu tay lại, chỉ thấy Trịnh Xá vung Hổ hồn dùng sức chém xuống, một luồng đao mang như sương mù bùng lên, lực sỹ khăn vàng đó bị cuốn vào trong đao mang, trong chớp mắt thân thể to lớn đó đã bị chém nát vụn. Trịnh Xá không hề dừng lại chút nào, lại một lần nữa sử dụng Thế của trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt, giây tiếp theo đã chuyển tới cạnh một lực sỹ khăn vàng khác, nâng đao lên chém mạnh xuống...

- Tình huống rất không tốt.

Trịnh Xá nghiêm túc nói với những người còn lại.

Thời gian Trịnh Xá giao đấu với lực sỹ khăn vàng rất ngắn, chỉ khoảng hơn hai mươi giây đã kết thúc. Tuy năm lực sỹ khăn vàng này nhìn hình thể vô cùng to lớn, sức phá hoại cũng rất kinh người nhưng dưới vũ lực mạnh mẽ của Trịnh Xá, bọn chúng thậm chí không chống nổi một đòn, dễ dàng bị Hổ hồn đao mang chém nát vụn.

Nhìn thấy Trịnh Xá chiến đấu nhẹ nhàng như vậy, những người còn lại cũng hoàn toàn yên tâm, nhưng ai mà biết, Trịnh Xá lại đột nhiên nói như vậy, nhất thời tất cả đều kỳ quái nhìn về phía hắn.

Trịnh Xá trịnh trọng nói:

- Từ lúc hủy diệt bọn chúng ở Thượng Hải đến giờ, thời gian chỉ mới hơn hai mươi tiếng, trong thời gian ngắn như vậy chúng đã hoàn toàn hồi sinh, lúc trước thời gian bọn chúng sống lại chắc phải dài hơn đúng không?

Carnahan hơi ngẩn người, đáp:

http://tieulun.hopto.org

- À, đúng thế, lúc trước đều phải mất khoảng vài ngày...

Trịnh Xá gật đầu, ngồi ngắt ngắt tóc trán, nói:

- Vì thế, ta cho rằng tiêu chuẩn hồi sinh cùng mức độ mạnh lên của bọn chúng hẳn là có liên quan đến người tiêu diệt chúng lần trước, cũng tức là người tiêu diệt bọn chúng càng mạnh, thời gian chúng hồi sinh càng ngắn, mức độ mạnh lên cũng càng lúc càng lớn. Giống như một hệ thống trí thông minh nhân tạo, sẽ theo kẻ địch mạnh lên mà mạnh lên... Vừa rồi ta thử kiểm tra mức độ phát triển của quái vật áo vàng này, so với lúc tại Thượng Hải thì cao hơn khoảng một nửa, nếu như mỗi lần hồi sinh đều mạnh lên một nửa, cộng thêm thời gian hồi sinh không ngừng rút ngắn... Sáu ngày tiếp theo sẽ là khảo nghiệm lớn nhất với chúng ta!

Nếu lực sỹ khăn vàng thật sự phát triển vô hạn, chung quy sẽ tới lúc chúng vượt qua thực lực của Trịnh Xá, hơn nữa bọn chúng còn bất tử...

"Không có khả năng, trên đời này không tồn tại sức mạnh tuyệt đối, thực lực càng cao thì hạn chế càng lớn. Nếu như đám lực sỹ khăn vàng này có thể hồi sinh vô hạn, hơn nữa thực lực còn tăng cường vô hạn, vậy thì bọn chúng chính là vũ khí mạnh nhất rồi, người tu chân cùng Thánh nhân năm xưa sao có thể biến mất được? Chính vì thế, lực sỹ khăn vàng này chắc chắn là có khuyết điểm cực lớn, chỉ cần tìm được khuyết điểm đó là được."

- Vẫn chưa ngủ sao?

Trịnh Xá còn đang trầm tư thì ở Tề Đằng Nhất ở cách đó không xa bỗng ngồi dậy, lên tiếng.

Trịnh Xá cười đáp:

- Ngươi cũng không ngủ à? Ta đang suy nghĩ mấy chuyện... Có việc gì không?

Tề Đằng Nhất ngần ngừ một chút rồi mới rút ra một tập tài liệu:

- Ta vẫn luôn hỗ trợ Sở Hiên dịch những ghi chép này, là những ghi chép mà ngươi đem về từ Lord of the Rings... Tình tiết kịch bản lần này ta có dự cảm không tốt, "Thần" đó có lẽ là sinh vật vượt quá sự tưởng tượng của chúng ta...

Trịnh Xá ngạc nhiên hỏi:

- Sao lại nói vậy? Ngươi phát hiện ra chuyện gì à?

Tề Đằng Nhất gật đầu đáp:

- Ta cùng Sở Hiên đã phiên dịch được một số danh từ đặc thù trong những ghi chép đó, "Thần" chính là một danh từ như vậy. Theo bản dịch từ tập ghi chép, "Thần" này là vũ khí chiến đấu do người tu chân gọi là "Tiên" chế tạo ra, dùng linh hồn của con người hoặc "Tiên" làm ý thức, dùng máu thịt sinh vật chuyển đổi gen làm thân thể, có sức mạnh tâm linh làm năng lượng. Loại vũ khí chiến đấu như vậy là binh khí mạnh nhất mà "Tiên" nghiên cứu chế tạo ra khi chiến đấu với các Thánh nhân tới giai đoạn kịch liệt nhất... Ừm, Trịnh Xá, trong thế giới hiện thực ngươi xem qua bộ anime Neon Genesis Evangelion chưa?

- Hả?

Trịnh Xá ngắt ngắt tóc, ngạc nhiên đáp:

- À, đúng là có xem qua...

Tề Đằng Nhất tiếp tục nói:

- Sở Hiên từng suy luận qua một chuyện, đó là phương thức chế tạo Chủ Thần. Sau khi phiên dịch ra cách chế tạo vũ khí sinh vật "Thần" này, hắn cho rằng Chủ Thần là do linh hồn của người tu chân "Tiên" cùng linh hồn của Thánh nhân kết hợp lại mà thành, hơn nữa hắn còn cho rằng tất cả các loại thuộc tính, gen, công pháp có thể hoán đổi được ở chủ thần đều từng có người sáng tạo ra hơn nữa còn sử dụng qua, có thể là thành viên tiểu đội luân hồi trong Chủ Thần không gian sangs tạo ra, cũng có thể là tin tức do người chế tạo Chủ Thần không gian nhập vào. Mà "Thần" nếu đã là vũ khí sinh vật, vậy thì hẳn là cũng phải hoán đổi được ở Chủ Thần không gian mới đúng, trên thực tế, Sở Hiên đã tìm được hoán đổi "Thần".

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá ngây ngốc nói:

- Hoán đổi mà hắn suy luận ra... Chắc không phải là thứ đó chứ?

- Đúng, là hoán đổi cần chi tiết kịch tình cấp S, vũ khí sinh vật điều khiển, robot Eva, ngoài Eva-01 đắt đỏ nhất ra, những robot khác cũng có hết. Sở Hiên cho rằng, đó chính là vũ khí sinh vật mạnh nhất do "Tiên" chế tạo ra.

Trịnh Xá vẫn ngắt ngắc tóc trán liên tục, bắn bỗng giựt hẳn một sợi tóc xuống rồi nhìn Tề Đằng Nhất, hỏi:

- Ngươi chắc chắn phần ghi chép phương pháp chép tạo "Thần" không có sai sót gì chứ? Là Sở Hiên suy luận ra hay là ghi chép thật sự phiên dịch ra như vậy?

Tề Đằng Nhất đáp vẻ khẳng định:

- Là trên ghi chép có nói rõ ràng, còn robot Eva là một cách gọi khác của vũ khí sinh vật "Thần" thì mới là suy luận của Sở Hiên.

- Ta hiểu rồi.

Trịnh Xá thở ra một hơi, nói:

- Ta đã hiểu, nếu đúng như những gì trên bản ghi chép, "Thần" là vũ khí sinh vật mạnh nhất do người tu chân chế tạo ra, vậy thì trước khi chế tạo được "Thần", họ nhất định phải có vật thí nghiệm, hoặc là căn cứ vào cái gì đó để chế tạo ra "Thần"... Nói cách khác, đám lực sỹ khăn vàng này hẳn chính là vật thí nghiệm, hoặc có thể gọi là "Thần" không hoàn chỉnh. Ta nghĩ ta đã hiểu ý tứ của người tu chân khi lưu lại cái bug này rồi. Bọn họ là muốn chúng ta từng bước từng bước thích ứng với sức mạnh của "Thần", vì thế mới để cho lực sỹ khăn vàng tập kích người giữ đầu tượng Phật, hơn nữa còn khiến lực sỹ khăn vàng từng bước từng bước mạnh lên, giúp cho người bị tập kích càng lúc càng thích ứng với thực lực của "Thần". Đến khi chúng ta tiến vào lăng mộ lơ lửng đó, lúc chiến đấu với "Thần" sẽ không bị bất ngờ mà chết sạch. Nhưng chi tiết này lại có chuyện ngoài ý muốn, do Thánh nhân phương tây sửa đổi, làm cho đám lực sỹ khăn vàng này có thể không ngừng hồi sinh, phát triển mạnh lên, hoặc là trước khi đến một mức độ nhất định, bọn chúng có thể liên tục hồi sinh cùng phát triển...

Tề Đằng Nhất khẽ thở dài, nói:

- Tóm lại ngươi phải cẩn thận một chút. Ta chung quy vẫn có chút dự cảm không hay, giống như lúc trước khi ta tiến vào Chủ Thần không gian, lăng mộ cuối cùng mà ta đột nhập vào cũng khiến ta có dự cảm như vậy, lúc đó quả nhiên gặp chuyện...

Trịnh Xá thởi mái cười, vỗ vỗ vai Tề Đằng Nhất, nói:

- Yên tâm đi, đừng có nghĩ ngợi nhiều như vậy. Thực lực của ta hiện tại còn mạnh hơn ngươi tưởng tượng nhiều, dù thế nào cũng có thể bảo vệ chu toàn cho các ngươi... Bất quá, ngươi nói cũng đúng. Vạn nhất thực lực của "Thần" đó quá mạnh, hơn nữa lực sỹ khăn vàng còn đột nhiên tập kích đánh lén, các ngươi sẽ vô cùng nguy hiểm... Vậy thì để Triệu Anh Không tỉnh lại đi, Sở Hiên không phải đã để lại một dụng cụ sao?

Nói xong, Trịnh Xá liền lấy trong Nạp giới ra cặp kính mắt không số, đây chính là thứ mà Sở Hiên muốn hắn đeo cho Triệu Anh Không.

- Dù luôn cảm thấy thứ Sở Hiên chế tạo sẽ rất nguy hiểm, nhưng mà... Chúng ta cứ thử xem tác dụng của thứ này đi.

Trịnh Xá cười hắc hắc nhìn Triệu Anh Không, thiếu nữ xinh đẹp này vẫn đang ngủ say...

566. Ẩn Họa Và Trái Tim Triệu Anh Không (2)

Cảm giác của Trịnh Xá lúc này chính là như vậy, nếu hiện tại Sở Hiên xuất hiện trước mặt, hắn nhất định phải nện cho Sở Hiên một trận ra trò, tên này thật đáng ghê tởm, lại một lần nữa đẩy hắn vào nguy hiểm.

http://tieulun.hopto.org

"Cũng không hẳn là nguy hiểm, quỷ dị thì đúng hơn... Tình hình như vậy thật quá đáng ghét."

Trịnh Xá kỳ quái nhìn cảnh tượng trước mắt, giờ phút này hắn đang trong ý thức của Triệu Anh Không.

Đúng là trong ý thức Triệu Anh Không, vốn Trịnh Xá đang nói chuyện với Tề Đằng Nhất, đột nhiên hắn nghĩ tới chuyện giúp Triệu Anh Không tỉnh lại. Dù sao thì thực lực của Triệu Anh Không đối với đoàn đội mà nói, thật sự là một trong những thành viên chủ chiến không thể thiếu, vì vậy hắn lập tức đeo cặp kính mà Sở Hiên đưa vào cho Triệu Anh Không, đoạn dây kim loại kéo ra thì đặt lên thái dương hắn, tiếp đó, hắn lập tức hôn mê...

Sau khi tỉnh lại, hắn thấy mình đang đứng cạnh một bé gái, đồng thời bản thân hắn thì giống như linh hồn, người ngoài không nhìn thấy hắn, không chạm vào hắn được còn hắn cũng không cách nào ảnh hưởng tới xung quanh, giống như một khán giả đứng xem. Bất hạnh nhất là, hắn đã ở trong thế giới này suốt ba ngày, mặc dù nói trong mơ không có thời gian nhưng hắn cũng thật sự lo lắng thời gian ở đây tương đồng với bên ngoài, nếu đúng là như vậy, không phải một nửa thành viên Trung Châu đội sẽ phải mất mạng trong tay lực sỹ khăn vàng sao?

Có điều, Trịnh Xá cho dù lo lắng thì trong tình huống này hắn cũng chỉ có thể gặp sao làm vậy, dù sao thì hắn cũng từng gặp qua tình trạng này, hơn nữa còn ở ngay bộ phim kinh dị lần trước. Sự quỷ dị và khủng bố của A Nightmare on Elm street, không ngờ bay giờ hắn lại được trải nghiệm lại, mà hắn cũng đồng thời cảm nhận được, vị trí hiện tại hắn là thế giới trong mơ của Triệu Anh Không.

Khung cảnh của thế giới trong mơ này là một hòn đảo hoang, trong mấy ngày vừa qua, Trịnh Xá một mực quan sát bé gái đáng yêu này. Cô bé khoảng mười một mười hai tuổi, vẻ mặt lạnh lùng hờ hững, nhìn giống như một bản sao thiếu nữ của Sở Hiên. Dung mạo Triệu Anh Không vốn rất tuấn tú, hơi thiên về trung tính, bất quá cô bé lúc này tuyệt đối có thể gọi là mỹ nữ, cộng thêm thân thể mới bắt đầu phát dục, đặc biệt là chỗ ngực mơ hồ nổi lên, chỗ đó chắc chắn có quấn vải, bộ dạng khả ái thật sự khiến người ta phải yêu thích.

"Quả nhiên ngay từ nhỏ đã vậy, vẫn lạnh lùng như thế, đến cả dáng người cũng đúng là đồng nhan cự nhũ...."

Trịnh Xá cảm thán nói. Trong ba ngày này, lúc nào hắn cũng quan sât cuộc sống của Triệu Anh Không, cô bé này ngoài vẻ mặt lạnh băng băng ra thì những phương diện khác tuyệt đối đáng để người khác phải tán thưởng. Ở trên đảo hoang thế này, nàng vậy mà vẫn sống rất yên ổn, thức ăn thì không cần nói, rắn rết, côn trùng, mãng thú, hoặc trực tiếp lặn xuống biển bắt cá lớn, tóm lại về khoản thức ăn nàng tuyệt đối không phải lo lắng. Về phân nước uống, nàng sẽ leo lên đỉnh núi duy nhất trên đảo, gỡ băng tuyết tinh khiết trên đó để uống.... Trên thực tế, hòn đảo này ngoài núi tuyết cùng một số khe rạch nhỏ bí ẩn do băng tuyết tan ra chảy xuống thì thật sự không còn nguồn nước nào khác.

"Nhưng đây thật sự là Anh Không sao? Thực lực của cô ấy mạnh như thế từ lúc nào vậy?"

Sau ba ngày quan sát, Trịnh Xá cuối cùng cũng khẳng định được một chuyện, đó là thực lực của Triệu Anh Không thật sự vượt xa sự tưởng tượng của hắn. Mặc dù Trịnh Xá chưa từng học qua phương thức chiến đấu một cách hệ thống, nhưng tốt xấu gì cũng đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp, lại không ngừng chiến đấu chém giết, có thể nói về kinh nghiệm chiến đấu cùng đánh giá thực lực của đối phương, hắn đều không tệ. Chính vì thế, sau ba ngày quan sát Triệu Anh Không, hắn đã có ước đoán đại khái với thực lực của nàng... Rất mạnh, có thể nói đã đạt tới trình độ của hắn khi mới mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư.

Phải biết rằng, lúc này Triệu Anh Không cùng lắm chỉ mới mười một mười hai tuổi, hơn nữa còn căn bản chưa từng tiến vào thế giới luân hồi, nói cách khác, không cần biết là nàng mạnh đến mức nào, đều là do rèn luyện tại thế giới hiện thực mà thành. Tại thế giới hiện thực, chỉ dựa vào rèn luyện thân thể cùng kỹ năng, vậy mà có thể đạt tới trình độ như vậy, Trịnh Xá nghĩ thế nào cũng không thể tin nổi. Đến ngày thứ hai, Triệu Anh Không lên núi lấy tuyết, tại vách núi cùng vực thẳm cheo leo, Trịnh Xá cuối cùng cũng xác nhận được, Triệu Anh Không ít nhất đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, hơn nữa còn hoàn toàn thành thạo năng lực của tầng thứ hai.

Trịnh Xá dù không biết Triệu Anh Không tại sao lại mạnh như vậy nhưng có một chuyện hắn dám khẳng định, đó là thực lực của Triệu Anh Không mười một mười hai tuổi này còn vượt xa bản thân nàng lúc gặp

http://tieulun.hopto.org

hắn lần đầu tiên, nói cách khác, lúc nhỉ chắc chắn nàng đã gặp chuyện gì đó, hoặc có thể gọi là gặp biến cố gì đó khủng khiếp...

"Ta hiểu rồi, trong A Nightmare on Elm street cô ấy còn chưa đột phá sơ hở tâm linh nến mới một mực hôn mê, còn cái kính Sở Hiên giao cho ta hẳn là dụng cụ để đưa ta vào giấc mơ của cô ấy, nhưng mà... Ta hiện tại chỉ là người quan sát, người đứng xem có cách để ảnh hưởng đến người trong mơ sao? Vậy thì kéo ta vào trong này, không phải cả ta cũng sẽ bị giam ở đây sao? Khốn kiếp..."

Trịnh Xá cũng thật sự bất đắc dĩ, có lo lắng cũng chẳng có cách nào, nên hắn chỉ có thể yên lặng theo dõi cô bé này. Triệu Anh Không ở tuổi này kỳ thật đã rất xinh xắn, Trịnh Xá cũng chỉ biết mượn việc thưởng thức mỹ nữ cho qua thời gian. Mà Triệu Anh Không do sống một mình nên thường xuyên để Trịnh Xá chứng kiến một số cảnh rất bổ mắt, cứ như vậy, thời gian đối với hắn cũng không phải là quá khó chịu.

Buổi chiều ngày thứ tư, Trịnh Xá rút cuộc cũng nhìn thấy những người khác ngoài Triệu Anh Không ra. Những người này đều là thiếu niên khoảng mười bốn mười lăm tuổi, có nam có nữ, cộng cả Triệu Anh Không thì có tổng cộng mười một người. Bọn họ gặp nhau nói chuyện rất vui vẻ, liên tục lấy thức ăn mình tìm được ra, không ngờ trên hòn đảo hoang vu thế này, đám trẻ đó vẫn có thể tìm được thức ăn thịnh soạn như vậy, có thể thấy, bọn họ đều có năng lực sinh tồn nơi hoang dã kha khá. Hơn thế nữa, với nhãn lực của Trịnh Xá có thể thấy, mười một thiếu niên này, ngoài Triệu Anh Không ra cũng có mấy người thực lực mạnh mẽ, đều đã mở cơ nhân tỏa tầng một đến tầng hai.

Càng khiến Trịnh Xá kinh ngạc là, hắn không ngờ còn thấy cả Triệu Chuế Không trong nhóm người đó. Tên này hiện tại cũng khoảng mười sáu mười bảy tuổi nhưng thực lực không có gì quá nổi bật, ít nhất là so với thực lực tầng thứ tư sơ cấp của Triệu Anh Không mà nói, Triệu Chuế Không lúc này thậm chí còn chưa mở được cơ nhân tỏa tầng thứ hai, thực lực hai bên chênh lệch nhau quá lớn.

"Nói như vậy, đám trẻ này thật sự rất mạnh, tính cả Triệu Anh Không có tổng cộng bảy người đã mở cơ nhân tỏa. Triệu Anh Không là mạnh nhất, ngoài ra có một cô bé khác cũng có thực lực ít nhất là tầng thứ hai đến tầng thứ tư, sáu người còn lại đều giữa tầng thứ nhất đến tầng thứ hai.... Đám người trẻ tuổi này thật sự chưa từng tiến vào thế giới luân hồi sao? Thích khách thế gia cũng không thể biến thái đến mức ấy chứ? Chỉ dựa vào rèn luyện trong thế giới hiện thực đã có thể tạo ra nhiều người mở cơ nhân tỏa như vậy... Thế thì còn cần tiểu đội luân hồi làm cái quái gì nữa?"

Trịnh Xá khiếp sợ hết mức, đồng thời hắn cũng cảm thấy mù mịt, dù nghĩ thế nào cũng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi. Dù sao thì ý nghĩa của mở cơ nhân tỏa, chính là đại biểu cho bộ gen đã ngừng tiến hóa của loài người lại một lần nữa thức tỉnh, phát triển, có thể nói người mở cơ nhân tỏa đã trở thành sinh vật cao hơn một bậc so với người bình thường. Mà thực lực của một tiểu đội luân hồi mạnh hay yếu, có liên quan chặt chẽ đến số lượng đội viên đã mở cơ nhân tỏa nhiều hay ít, đến cả tiểu đội luân hồi không ngừng trải qua cảnh ngộ kinh khủng như địa ngục, số lượng thành viên mở cơ nhân tỏa trong đội vẫn rất ít, vậy mà trong đội ngũ trẻ con của thích khách thế gia này lại có tới bảy người mở cơ nhân tỏa... Chuyện này thật quá sức tưởng tượng.

Trong khi Trịnh Xá đang vừa kinh hãi vừa rơi vào trầm tư thì Triệu Anh Không vốn luôn hành động đơn độc, biểu hiện lạnh lùng, hiện tại lại mỉm cười nhu hòa, chỉ có trong ánh mắt vẫn mang theo ánh lạnh lẽo không thể xóa bỏ. Nụ cười sáng lạn ấm áp, phối hợp với đôi mắt lạnh như băng, thần thái của cô bé này thật sự có bảy phần giống Triệu Chuế Không.

- Anh Không, tuyệt lắm nhé, tỷ đã biết chưa? Ở bãi biển phía tổ C bên kia có hàu, hôm nay muội cùng ca ca đánh lén hai thành viên tổ họ, từ miệng bọn chúng biết được tin này. Hì hì, chúng ta lát nữa đi cạo hàu về ăn nhé.

Một cô bé đáng yêu khoảng mười một mười hai tuổi đang vui vẻ cười nói với Triệu Anh Không, cô bé này chính là người mạnh thứ hai trong số mười một người này, chỉ thua kém có Triệu Anh Không.

Triệu Anh Không nhìn về phía nàng, đôi mắt lạnh lẽo chợt biến thành ấm áp, nàng cười xoa xoa đầu cô bé nói:

- Nhị Không, mấy con hàu này không được tùy tiện ăn vào, hải sản sống rất dễ gây đau bụng, trên hòn đảo hoang này nếu ngã bệnh, khả năng tử vong chắc chắn là trên 70%...

http://tieulun.hopto.org

Cô bé tên là Triệu Nhị Không cười hì hì, đẩy tay Triệu Anh Không đang vuốt tóc mình ra, nói:

- Yên tâm, yên tâm, muội đã theo kịp Anh Không tỷ cùng tiến vào cảnh giới đó rồi, bây giờ còn sợ bệnh tật gì nữa? Chỉ cần sửa đổi một chút...

Triệu Anh Không khẽ che miệng Triệu Nhị Không lại, thở dài đáp:

- Được rồi, tất cả đều nghe lời muội, ngày mai chúng ta đi cạo hàu, được chưa nào?

Triệu Nhị Không lập tức hoan hô, ôm Triệu Anh Không hôn chụt một cái vào má. So với Triệu Anh Không, biểu hiện của cô bé này mới thật sự giống trẻ con, còn Triệu Anh Không thì chỉ có thể chiều chuộng xa xoa đầu nàng, giống như chị cả vỗ về em nhỏ.

Đám thiếu niên thiếu nữ ăn uống một bữa rồi lại trò chuyện rất lâu, mãi tới đêm khuya mới lần lượt ngủ thiếp đi. Hơn một tiếng sau, Triệu Anh Không đột nhiên bật dậy, lẳng lặng một mình đi sâu vào trong rừng.

- Chuế Không, yên tâm đi, em gái huynh ngủ rồi.

Triệu Anh Không bước vào sâu trong rừng, nhìn một bóng người mơ hồ ẩn trong đêm tối, nói:

- Bây giờ có thể nói chính sự thôi, chuyện lần trước muội nhờ huynh điều tra thế nào rồi... Trạng thái gen của chúng ta có thể ức chế không? Cứ tiếp tục như vậy.... Muội sợ rằng không còn cách nào áp chế trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư nữa, tiếp theo rất có thể sẽ bị tâm ma nuốt chửng. Tình huống của em gái huynh thậm chí còn nguy hiểm hơn muội.... Nói cho muội biết đi, huynh điều tra cấp cao kết quả ra sao rồi?

567. Ẩn Họa Và Trái Tim Triệu Anh Không (3)

- Ta cũng lo chúng ta nói chuyện bị đám nhóc ấy nghe lén.. Nói như vậy, thực lực em gái ta lại tăng lên sao?

Triệu Anh Không cười hì hì đáp:

- Đây không phải chuyện vui vẻ gì nhé, dù sao thì thực lực của muội ấy càng mạnh, nguy hiểm sẽ càng lớn, chẳng lẽ huynh mong em gái mình bị tâm ma khống chế sao?

Triệu Chuế Không mỉm cười ấm áp, hắn không nói gì chỉ đi tới cạnh Triệu Anh Không khẽ vuốt tóc nàng. Khuôn mặt tươi cười của nàng thoáng hồng lên, gạt tay hắn ra:

- Đồ lolicon, mau nói chuyện chính đi, đừng có động tay động chân nữa.

Triệu Chuế Không bật cười vui vẻ, nhưng vẫn rút tay lại, tiếp đó chăm chú nói:

- Kết quả điều tra là... Không thể tưởng tượng nổi. Theo như những gì ta thăm dò được, kế hoạch "Không" đã được bắt đầu từ hơn hai mươi năm trước, điểm này hoàn toàn nhất trí với những gì ta và muội đã xác nhận. Nhưng khiến người ta cảm thấu kỳ quái là, phần lớn trưởng lão trong gia tộc cũng không rõ ràng cái kế hoạch này từ đâu mà có, bọn họ chỉ biết, kế hoạch "Không" chẳng qua chỉ là bước đầu tiên mà thôi. Kế hoạch này bắt đầu được triển khai từ hơn hai mươi năm trước, chúng ta đều là vật thí nghiệm....

- Dựa vào dị năng của em gái ta, các trưởng lão này căn bản không thể giấu được chuyện gì, từ ký ức của họ, ta đại khái hiểu được nội dung của kế hoạch "Không"... Chúng ta đều là vật thí nghiệm. Trên thực tế, trước đời chúng ta, phương thức huấn luyện của thích khách thế gia mặc dù cũng có việc vứt trẻ con vào nơi hoang dã tự sinh tồn, nhưng chủ yếu vẫn là huấn luyện kỹ xảo ám sát cùng tố chất thân thể. Chỉ có điều, thực lực của bọn họ thật sự thua kém chúng ta quá nhiều, vì thế đám trẻ tuổi chúng ta đều mang tên là Không, theo nguyên ý trong kế hoạch "Không", chúng ta đều là người không hề tồn tại.

- Trong đó tình huống mà đại trưởng lão cùng nhị trưởng lão biết được là, khoảng hơn ba mươi năm trước, có một thành viên của thích khách thế gia đột nhiên biến mất một cách thần bí. Chiếu theo quy tắc thích khách, loại thành viên chạy trốn này sẽ bị truy sát cả đời, nhưng khiến thích khách thế gia cảm thấy kỳ quái là, người này thật sự biến mất hoàn toàn, tất cả những dấu vết liên quan đến hắn trên thế giới này đều biến mất, cho dù thích khách thế gia có điều tra như thế nào đi nữa cũng hoàn toàn không tìm được chút mạnh mối nào. Do đó, sau ba năm truy tìm, thích khách thế gia liền xếp người đó vào danh sách tử vong, hoàn toàn quên lãng thành viên cấp thấp này.

http://tieulun.hopto.org

- Không thể ngờ rằng, hai mươi năm trước, người đó lại đột nhiên xuất hiện trước mặt các trưởng lão, hơn nữa hắn còn thể hiện ra thực lực kinh khủng đến mức không thể tưởng tượng nổi. Nhưng không biết tại sao, người đó điên cuồng bộc phát mấy phút rồi đột ngột tử vong, chỉ lưu lại một loạt tài liệu cùng thân thể đã chết. Theo những tài liệu đó, trong suốt hơn mười năm đã qua, hắn vẫn luôn chiến đấu tại một thế giới gọi là Chủ Thần không gian, cũng có thể gọi là thế giới luân hồi...

Nói đến đây, Triệu Chuế Không chợt ngừng lại, khiến cho Triệu Anh Không cùng Trịnh Xá đang nghe đến nhập thần đều vô cùng bất mãn, Triệu Anh Không sẵng giọng nói:

- Huynh kể tiếp đi, sau đó thế nào? Gen không ngừng tiến hóa trong cơ thể chúng ta đến cùng là thứ gì?

Triệu Chuế Không thở dài, nói tiếp:

- Ngay từ lúc chúng ta sinh ra, trong cơ thể đã được truyền thành phần gen của người kia. Chiếu theo phương pháp đặc thù trên phần tài liệu kia, gen này sẽ trở thành thuốc kích thích phát triển một loại sức mạnh nào đó, gọi là cơ nhân tỏa. Cơ nhân tỏa có tổng cộng năm tầng, tầng thứ năm không ngờ có thể đạt tới trình độ như thần tiên... Người đã chết kia chính là cường giả đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, theo lời nhắn của hắn trong phần tài liệu, trong cái Chủ Thần không gian ấy hình như có thể hồi sinh người đã chết tại đó, cho dù là người đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư cũng có thể hồi sinh. Do gen tồn tại trong cơ thể nên hắn cho rằng mở cơ nhân tỏa chính là sức mạnh của thân thể, chỉ cần gen cơ thể còn tồn tại, vậy thì có thể phục chế cùng giúp người khác mở cơ nhân tỏa, còn chúng ta thì chính là vật hy sinh cho thí nghiệm này...

- Nói là vật hy sinh cũng không hoàn toàn đúng.

- Triệu Anh Không cười lạnh nói:

- Cho dù thực lực của chúng ta phải dừng lại ở đây thì chỉ cần đời thứ nhất chúng ta thuận lợi phát triển, chỉ cần không bị tâm ma nuốt chửng, vậy thì cái gọi là hai thích khách thế gia phương đông pương tây sẽ chỉ còn là một câu chuyện cười, không... Dã tâm của các trưởng lão có khả năng còn lớn hơn, chỉ cần chúng ta có thể tồn tại ổn định, bọn họ nắm giữ phần gen nguyên thủy sẽ có thể "sản xuất" không hạn chế loại người giống như chúng ta. Kể cả trong trăm người mới có một người đạt được tới trình độ của muội thì lực lượng này cũng đủ để khống chế cả thế giới rồi. Muội nghĩ huynh hẳn là cũng biết, chỉ cần không bị bom nguyên tử trực tiếp bắn trúng, dù bị sóng nổ lan tới cùng nhiễm phóng xạ thì chúng ta vẫn hoàn toàn có thể sống sót, huynh có hiểu ý nghĩa của việc này không? Chỉ cần có thể "sản xuất" chúng ta theo quy mô lớn, một vạn người như chúng ta đủ để vượt qua tất cả mọi sức mạnh trên thế giới này... Dã tâm của mấy lão già khốn khiếp đó cũng thật là lớn.

Trịnh Xá đứng cạnh nghe mà chấn động. Kỳ thật, về một số vấn đề liên quan tới Chủ Thần không gian, hắn cũng có nghi hoặc riêng, trong đó câu hỏi lớn nhất là liên quan đến vấn đề hồi sinh. Hồi sinh có thể giải thích là, Chủ Thần trong khoảnh khắc trước khi ai đó sắp tử vong, lưu giữ ý thức của người đó lại, chờ đến khi nào được người trong đội hồi sinh sẽ đem ý thức kết hợp lại với thân thể mới được phục chế ra. Nhưng ở đây lại có một vấn đề, đó là khi nhân bản tiểu đội luân hồi Ác Ma, nếu cả ý thức lẫn thân thể đều có thể phục chế lại, vậy thì tại sao năm xưa Thánh nhân cùng người tu chân lại không tự nhân bản chính họ? Tạo ra mấy bản phụ khác đi chiến đấu, họ còn phải sợ hãi kẻ địch nào nữa sao? Hay là chỉ có thể phục chế lại người ở dưới một trình độ nhất định? Tóm lại ở đây xuất hiện một mâu thuẫn không thể giải thích được...

Nhưng nếu như thật sự có thể phục chế thành công, giống như người thoát ra khỏi Chủ Thần không gian này, gen của hắn đã được nhân bản vô số lần, cũng làm cho rất nhiều người trẻ tuổi nhanh chóng mơ cơ nhân tỏa, đến lúc đó, lại có vấn đề xuất hiện.... Cơ nhân tỏa đạt tới tầng thứ tư sẽ là một cửa ải lớn. Một khi đạt tới tầng thứ tư, trừ phi ngươi có thể đột phá được tâm ma quấy nhiễu, nếu không thứ chờ đợi người chính là cái chết hoặc là lạc lối, xem ra thích khách đã trở về thế giới hiện thực này chính là bị lạc lối sau đó tử vong...

"Vậy nếu cả tinh thần cũng có thể nhân bản thì sao? Hay là một khi vượt qua tâm ma, tinh thần đã vững chắc đến mức không thể phục chế lại được nữa?"

Trịnh Xá suy nghĩ trăm đường vẫn không thể giải thích nổi, cuối cùng hắn cũng chỉ có thể ghi nhớ vấn đề này trong đầu, dù sao thì Trung Châu đội cũng có một công nhân trí óc miễn phí, hơn nữa còn là trí giả

http://tieulun.hopto.org

hoàn mỹ nhất, người như vậy sao có thể bỏ phí không dùng chứ? Đặc biệt là Trịnh Xá đã bị Sở Hiên lừa gạt bao nhiêu lần, khi gặp mặt không đánh cho hắn răng môi lẫn lộn đã là có ý tứ lắm rồi.

Tạm thời bỏ qua nghi hoặc cùng sự tức tối với Sở Hiên của Trịnh Xá, đương trường, hai người trẻ tuổi vẫn tiếp tục trao đổi.

Triệu Chuế Không nghe Triệu Anh Không nói vậy, hắn lập tức cười khổ không ngừng, vừa đúng lúc cô bé quay lại nhìn hắn, nàng lập tức gắt lên:

- Huynh thật đáng ghét, lại còn bày ra cái kiểu cười ngu ngốc này, huynh có biết là điệu cười này rất khó coi không? Phụ đạo cười nào, học như muội đây này, khuôn mặt nhìn có vẻ thân thiết kỳ thật nét cười lại ngầm cự tuyệt, tâm lý nhất định phải liên tục duy trì bình tĩnh, như vậy ánh mắt mới có thể vừa lạnh lùng vừa cao ngạo, huynh cũng phải học như muội đây này...

Cô bé vừa dứt lời, Triệu Chuế Không bỗng ôm chầm lấy nàng, cho dù thực lực của nàng mạnh hơn Triệu Chuế Không rất nhiều thì giờ phút này nàng cũng hoàn toàn ngây ngốc. Đến khi Triệu Anh Không cúi đầu ghé sát xuống mặt nàng, cô bé mới khẽ a lên một tiếng, có điều, Triệu Chuế Không tuyệt không hôn xuống như nàng tưởng tượng, mà lại nghiên đầu dựa lên vai nàng, một chàng trai cao hơn nàng đến hai cái đầu cứ như vậy ôm chặt lấy nàng.

Triệu Anh Không đỏ mặt nói:

- Huynh làm cái gì đấy, đồ ngốc, bộ dạng khó coi chết đi được... Mau đứng lên cho muội, nếu bị bọn họ nhìn thấy, huynh liệu mà chuẩn bị quan tài đi, muội nhất định sẽ cho huynh chết thật thống khoái... Này, mau mau đứng lên đi!

- Anh Không....

Triệu Chuế Không thấp giọng nói:

- Tuy thực lực của ta còn kém hai người rất xa, không thể biết tâm ma mà các muội gặp kinh khủng đến mức nào nhưng gần đây ta luôn ngẫu nhiên nhìn thấy em gái mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, trong mắt nó lộ ra một ánh nhìn rất lạ. Đó là một loại ánh mắt coi thường tất cả mọi sinh mạng, giống như trong mắt nó, tất cả sinh vật đều rác rưởi, nó phảng phất như đã đánh mất tình cảm con người... Ta rất sợ, thật sự rất sợ em gái sẽ quên mất mình, rất sợ một ngày nào đó nó sẽ biến thành một cái vỏ lạnh lẽo, trống rỗng... Triệu Anh Không, đáp ứng ta, dù là lúc nào cũng phải bảo vệ cho nó, thực lực của ta thật sự quá kém so với hai người, vì thế ta có thể gửi mọi hy vọng vào muội thôi. Anh Không, hứa với ta, dù có thế nào thì cũng phải bảo vệ nó...

- ....Ừ.

Triệu Anh Không khẽ thở dài, vòng tay ôm lấy thân người đang dựa vào vai mình, thì thào nói:

- Yên tâm đi, cô ấy cũng là em gái của muội... Muội nhất định sẽ bảo vệ nó, bảo vệ huynh, bảo vệ mọi người. Yên tâm đi, muội nhất định sẽ bình yên vượt qua tâm ma.

"Bình yên vượt qua tâm ma ư.... Nói thì đơn giản, nếu như tâm ma thật sự dễ vượt qua như thế thì người mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp đã không ít ỏi như vậy. Trước khi đạt tới tầng thứ tư trung cấp, cơ bản đều có thể dựa vào không ngừng rèn luyện cùng không ngừng trải qua nguy hiểm sống chết để mạnh lên, nhưng một khi đạt tới giữa tầng thứ tư sơ cấp và trung cấp thì.... Hơn nữa còn có một chuyện..."

"Nếu như suy nghĩ của ta lúc trước không sai biệt lắm, thành viên tiểu đội luân hồi quả nhiên có thể trở về từ Chủ Thần không gian, vậy thì phải chăng là chính vì những thành viên tiểu đội trở về trước kia đã biết được một số bí ẩn trước kia nên mới không xuất hiện. Thế giới sắp xảy ra biến động cực lớn, hoặc là sắp lâm vào nguy cơ nào đó nên Chủ Thần mới tăng cường tuyển chọn người tiến vào thế giới luân hồi, ngoài ra còn tăng mạnh độ khó mà các phin kinh dị mà chúng ta phải trải qua. Chẳng lẽ thế giới hiện thực đã bắt đầu biến động? Hay là những kẻ thù mà Thánh nhân cùng người tu chân đối mặt lúc trước... Bọn chúng đã phá vỡ được phong ấn?"

http://tieulun.hopto.org

568. Manh Mối Tượng Phật Và Kết Minh (1)

Sở Hiên nói chuyện cũng không ngẩng đầu lên. Lúc này hắn đang xem xét vô số giấy tờ trong tay lẫn trên bàn, số tài liệu này tất cả đều là tin tức mà hắn vận dụng toàn bộ hệ thống tình báo trong tay hàng ngũ cao tầng của Thượng Hải mới lấy được. Có điều tình báo gốc đều là một đám chữ nghĩa hỗn loạn thật giả lẫn lộn, cần nhân viên tình báo chuyên nghiệp mới có thể đem đám chữ nghĩa đó sửa sang lại. Hiện tại Trung Châu đội thiếu nhất ngoài thời gian ra, chính là các phương diện liên quan đến nhân lực, mấy thành viên quan trọng yếu thì đang hôn mê, chiến lực mạnh nhất thì lại phải bảo vệ đầu tượng Phật cùng với hai thành viên không có sức chiến đấu … Tóm lại trước mắt là thời điểm khó khăn nhất của đội Trung Châu, Sở Hiên cũng không thể không phát huy ra tác dụng lớn nhất của hắn, vừa lập kế hoạch, vừa làm nhân viên chiến đấu, vừa là "túi khôn", lại còn kiêm thêm nhân viên công tác các loại hạng mục phụ ví dụ như nhân viên tình báo, tóm lại, Sở Hiên đang phải hoạt động quá công suất.

- Bốn thế lực lớn chỉ là gọi chung, một là phe Quốc Dân đảng, Sơn Tây hiện tại vẫn trong phạm vi thế lực của họ, khả năng bộ phận tượng Phật rơi vào trong tay bọn họ là 30%. Hai là quân đội Nhật Bản, bởi vì sau khi tượng Phật xuất hiện, có vẻ quân đội Nhật Bản đã đưa ra điều kiện gì đó mua chuộc Diêm Tích Sơn, khả năng quân đội Nhật Bản lấy được bộ phận tượng Phật là 25%. Ba là đảng Cộng Sản, tuy rằng trước mắt thế lực bọn họ còn rất nhỏ, nhưng lại ngầm được lòng dân, nhiều nhân viên ẩn nấp, còn nắm giữ xu thế… Khả năng bọn họ lấy được bộ phận tượng phật là 25%.

- Thế lực thứ tư tuy rằng chỉ chiếm 20%, nhưng lại chính là phe khiến ta lo lắng nhất. Nếu là phe thế lực này, vậy thì phạm vi trước mắt là quá lớn… Thế lực thứ tư để chỉ thế lực tất cả các nước không phải Châu Á, ví dụ như Đức, Liên Xô, Mỹ, thậm chí là các nước Anh, Pháp, Ý vân vân… Nếu là phe thế lực này, như vậy sẽ bắt buộc phải sử dụng Ma động pháo.

Sở Hiên vừa nhìn tài liệu trên tay vừa nói với Vương Hiệp.

Vương Hiệp vẫn đứng ở bên cạnh hắn, gã quân nhân này đã hoàn toàn biến từ thành viên tiểu đội luân hồi trở lại thành quân nhân. Dù sao thì khi ở cùng một chỗ với Sở Hiên, có lẽ cũng chỉ có Trịnh Xá cùng Trình Khiếu mới có thể đùa giỡn tuỳ ý với hắn, còn những người khác đều cảm thấy áp lực, áp lực đó khiến cho chính bản thân Vương Hiệp cũng muốn dùng quan hệ cấp trên cấp dưới thuần túy để ứng xử với hắn.

Sở Hiên lại tiếp tục nhìn giấy tờ trên tay, cũng không ngẩng đầu lên nói:

- Thời gian bây giờ thế nào?

- Ngày thứ hai, rạng sáng bốn giờ bảy phút, còn hai mươi ba phút nữa ta sẽ đi ngủ, giờ dậy là mười giờ ba mươi phút sáng.

Vương Hiệp nhìn đồng hồ đeo tay một cái, đáp.

- Tám giờ ba mươi phút dậy, chúng ta không có nhiều thời gian.

Sở Hiên tiếp tục nói:

- Nhắc đến mới nhớ, chỉ còn lại hơn năm ngày… Trịnh Xá bên kia ra sao rồi? Có liên lạc với ngươi không?

- Không có. Theo như ngươi đã dặn, sau khi hệ thống điều tiết năng lượng mắt kính thôi miên sáng lên, cứ hai giờ ta lại gọi nhóm Tề Đằng Nhất hỏi một lần. Cho tới bây giờ, Trịnh Xá vẫn không có dấu hiệu thức tỉnh, mà từ lúc lực sĩ khăn vàng đột kích lần trước tới nay đã qua hơn tám tiếng đồng hồ…

Vương Hiệp gật gật đầu nói.

- Thế à ?

Sở Hiên bỏ các loại giấy tờ xuống, ngẩng đầu nhìn về phía Vương Hiệp, đồng thời đưa tay day day mắt nói:

- Vậy sau khi ngươi dậy lại liên lạc với bọn họ lần nữa, nếu Trịnh Xá vẫn chưa tỉnh lại thì điều chỉnh hệ thống điều tiết năng lượng mắt kính thôi miên đến mức tối đa. Với hiệu suất tốc độ năm mươi lần trước mắt, thời gian hắn ở trong mơ cũng sẽ diễn ra theo tốc độ nhanh gấp năm mươi lần … Ngươi có vấn đề gì sao?

http://tieulun.hopto.org

Vương Hiệp quả nhiên có vẻ muốn nói lại thôi, hắn chần chờ một chút rồi nói:

- Tốc độ vận hành tư duy nhanh như vậy, sẽ không tạo thành ảnh hưởng gì với tinh thần của hắn chứ? Tuy rằng Trịnh Xá đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp, hơn nữa cũng đã đột phá trạng thái tâm ma, nhưng mà ngươi thí nghiệm điên cuồng như vậy...

- Không phải thí nghiệm.

Sở Hiên lại tập trung vào đám tài liệu tình báo trên tay nói:

- Không phải thí nghiệm, là kết luận. Điểm này đã được rất nhiều nghiên cứu xác nhận qua, đó là vấn đề tốc độ tư duy cực hạn của loài người. Theo lý luận mà nói, tốc độ tư duy của con người là vô hạn, ví dụ như ngươi buổi tối nằm mơ, trong giấc mơ này thời gian ngươi trải qua rất lâu, có thể ngươi ở trong mơ cảm thấy đã qua hơn mười năm, nhưng mà trên thực tế giấc mơ của con người chỉ kéo dài trong nháy mắt mà thôi. Đồng tử mắt xung động kịch liệt cùng vỏ đại não vận hành với cường độ cao, đó là nằm mơ, mà trong cả một đêm, tình huống như vậy chỉ phát sinh trong chốc lát, mà trong nháy mắt đó ngươi lại cảm thấy đã trải qua mười năm, cũng tức là nói, trong mơ không có thời gian… Đương nhiên, cưỡng ép đẩy tốc độ tư duy lên quá nhanh quả thật sẽ làm tinh thần người ta có cảm giác mệt nhọc… Bất quá với tố chất thân thể của hắn mà nói, chút tốc độ vận hành tư duy đó sẽ không tạo thành ảnh hưởng gì với hắn mới đúng, chắc là vậy…

- Chắc là… Sở Hiên, ta đoán sau khi Trịnh Xá tỉnh lại, hắn chắc chắn là muốn nện cho ngươi một trận ra trò…

- Thế cũng cần chúng ta đều sống sót mới được …

Sở Hiên lại một lần nữa ngẩng đầu lên, nhìn Vương Hiệp nói:

- Ngày mai lập tức liên lạc với lãnh đạo Quốc Dân đảng cùng đảng Cộng Sản. Vương Hiệp, ngươi đi nghỉ sớm đi, dù sao thì ngươi cũng không thể so với ta.

Vương Hiệp yên lặng gật đầu, rồi bước ra ngoài. Lúc đi tới cửa, hắn bỗng nhiên tò mò hỏi:

- Mà nói lại, lần trước ngươi không phải từng nói để mặc cho sóng biển phá hủy bến cảng Thượng Hải, đó cũng là một bộ phận trong kế hoạch của ngươi, có ích lợi gì sao ? Lỡ như tượng Phật kia ở trên thuyền tại bến cảng, nếu bị phá hủy luôn thì đối với chúng ta cũng là một chuyện rất khó xử.

Sở Hiên lại chúi đầu vào đám hồ sơ, vừa nhìn vừa nói:

- À, khả năng tượng Phật ở trên thuyền rất thấp, mặc dù có thể có, nhưng mà xác suất này không đến một phần vạn, cần có tất cả các yếu tố tượng Phật, thời gian, địa điểm đều trùng hợp. Lúc ấy thuyền chở nó định rời bến, tỷ lệ này quá nhỏ, mà lý do phải làm như vậy, nguyên nhân là để đánh cỏ động rắn…

- Đánh cỏ động rắn?

- Không sai.

Sở Hiên tiếp tục nói:

- Kỳ thật lúc trước hoàn toàn không nhất thiết phải gọi cả những người nước ngoài đến cùng với cao tầng thành phố Thượng Hải. Lý do đưa họ tới cùng, hơn nữa còn thông báo cả sự tồn tại của tượng Phật cho bọn họ chính là để cho bọn họ biết tầm quan trọng của tượng Phật này. Tham lam là nguyên nhân lớn nhất dẫn dắt dục vọng của con người, mà uy lực cực mạnh của vũ khí hạt nhân lại được chúng ta gắn lên tượng Phật, sau khi đám thương nhân nước ngoài, quan chức ngoại giao, hoặc là nhân viên tình báo biết được, bọn họ nhất định sẽ đem báo cáo về sự tồn tại cảu tượng Phật với chính phủ nước họ. Các nước hoặc là thế lực đoạt được tượng Phật nhất định sẽ để lộ dấu vết, nếu không chúng ta căn bản không có khả năng trong thời gian hơn năm ngày còn lại thu được tất cả tin tức tình báo. Cần thiết, cũng là bắt buộc, đánh cỏ động rắn, làm cho tin tức tự mình lộ ra…

- Mà phá hủy bến cảng cũng đồng thời ngăn chặn khả năng bọn họ đem tượng Phật đưa đến thành phố Thượng Hải để che dấu. Dưới chân đèn chính là chỗ tối nhất, cho dù là ta, nếu thật sự để cho bọn họ đem tượng Phật dấu tại Thượng Hải này, ta cũng không thể nào tìm được… Vì thế làm cho bọn họ tìm mọi cách

http://tieulun.hopto.org

đem các bộ phận tượng Phật ra nước ngoài, chỉ cần tượng Phật còn đang di động, chúng ta sẽ còn cơ hội rất lớn để tìm thấy, hơn nữa đoạt được nó, để những bộ phận tượng Phật này tự bại lộ đi.

Vương Hiệp thở hắt ra một hơi, hắn đã không còn biết nên hình dung Sở Hiên như thế nào nữa, chỉ có thể yên lặng quoay người đi ra khỏi phòng, mà phía sau lại bỗng nhiên truyền đến một câu khác của Sở Hiên.

- Đúng rồi, sáng sớm mai lúc ngươi dậy, thông báo cho Trương Hằng bắt đầu hành động. Bảo hắn tiêu diệt một cánh quân Nhật cấp sư đoàn trở lên trong phạm vi gần hắn nhất... Nếu bộ phận tượng Phật đang nằm trong tay của quân đội Nhật Bản, vậy ta muốn ... Đánh cỏ động rắn!

Trên đất Trung Quốc, Trung Châu đội phân biệt ở tại năm địa điểm hoàn toàn bất đồng, tâm tình mỗi người cũng hoàn toàn khác biệt, đối mặt với thời gian nhiệm vụ hạn chế càng ngày càng ít, cái mọi người nhìn thấy vẫn là bầu trời bao phủ mặt đất Trung Hoa....

- Thật là thảm khốc, đám quỷ xâm lược này. Chuyện ông lão hôm qua kể là thật sao?

Trương Hằng ngồi trên một khối đá lớn, thì thào nói. Nhìn dáng vẻ hắn lúc này sao mà cô đơn đến vậy, giọng điệu cứ rì rầm giống như đang tự nói với mình, lại như là đang kể lại với ai đó vậy.

- Ha ha, đám quỷ này, quân xâm lược kia, ngươi lại còn học đám phẫn thanh đó mà ra vẻ tức giận gì chứ? Ngày hôm qua giết chết mấy chục người, sao ngươi lại chẳng việc gì hết? Ngươi không phải sợ máu sao? Hay là, sự yếu đuối của ngươi chỉ là để ngụy trang? Bởi vì lúc không có thực lực thì sợ hãi chính mình bị thương nên yếu đuối, bây giờ có thực lực là có thể bỏ vẻ nhu nhược để bắt nạt người bình thường ? Ha ha, ngươi cũng "mạnh" thật đấy...

Một giọng nữ cười lạnh, châm chọc nói.

Ngồi phía sau cách Trương Hằng không xa chính là Minh Yên Vi đang lạnh lùng cười cợt. Nàng vừa cắn một quả táo, vừa châm chọc, tựa hồ Trương Hằng nói gì cũng đều sẽ đưa tới phản ứng như thế của nàng.

Trương Hằng bỗng quay phắt lại, khiến cho Minh Yên Vi giật bắn người, hắn trịnh trọng nói:

- Đừng nói gì cái gì phẫn thanh với không phẫn thanh. Nếu mà có kẻ giết người ở trước mặt em, em không cứu họ thì cũng thôi, nhưng còn mắng kẻ cứu người là xen vào việc của người khác, thì không buồn cười một chút nào! Nếu tất cả những chuyện này anh chưa từng nhìn thấy thì cũng không sao, nhưng nếu anh đã ở đây, cho dù nơi đây chỉ là một thế giới phim kinh dị do Chủ Thần chế tạo ra thì anh cũng không thể ngồi yên mặc kệ! Việc đó hoàn toàn không liên can gì đến phẫn thanh với không phẫn thanh! Đó là việc anh nhất định phải làm!

"Đây ... đây là Trương Hằng sao?"

Minh Yên Vi kinh ngạc nhìn Trương Hằng, giống như đây là lần đầu tiên nàng biết tới hắn vậy, thật lâu sau vẫn chưa định thần lại được.

569. Manh Mối Tượng Phật Và Kết Minh (2)

Trong A Nightmare on Elm street, Trương Hằng đã tìm lại được thứ hắn đánh mất từ lâu... Dũng khí. Hắn tìm lại được lòng dũng cảm mà mình từng có, dũng cảm để gánh chịu, dũng cảm để chiến đấu, dũng cảm để chuộc tội... Nhờ đó hắn mới dám đối mặt với người yêu từng bị mình vứt bỏ, mới dám đối mặt với máu tươi cùng chết chóc. Định nghĩa về dũng khí tuyện không liên quan đến thực lực mạnh yếu, cũng không phải ngươi nắm giữ được át chủ bài nhiều hay ít, mà là sự bình thản ngươi biểu hiện ra trong lúc nguy hiểm nhất, tuyệt vọng nhất. Chỉ có khi ngươi thật sự lâm vào cảnh nguy hiểm nhất, tuyệt vọng nhất, biểu hiện lúc đó mới có thể gọi là dũng khí...

Phía bắc Trung Quốc năm 1940.... Địa ngục...

Trương Hằng là thành viên duy nhất trong Trung Châu đội đi tới khu vực quân Nhật chiếm đóng, mà chỉ một ngày một đêm tại đây đã khiến hắn có cảm thụ mới về dũng khí... Cái gọi là dũng khí chính là thứ thích hợp với một

thời đại như thế này.

http://tieulun.hopto.org

Trương Hằng đã không nghỉ ngơi suốt một ngày một đêm. Từ sau lần hắn giết chết mấy chục người lần trước, Trương Hằng thường xuyên trầm tư một cách khó hiểu, mà đêm khuya lạnh vắng, Minh Yên Vi cũng không tránh khỏi buồn ngủ, cho đến sáng sớm, một tràng âm thành trầm thấp mới khiến nàng giật mình tỉnh giấc.

Minh Yên Vi mơ màng mở mắt ra, dụi dụi mắt một lúc mới chợt nhận ra mình đang nằm trong lòng Trương Hằng, nàng lập tức giãy giụa nhảy vùng ra. Lúc này Trương Hằng đang cầm một tấm thẻ kim loại màu bạc nói chuyện, cũng không ngăn cản Minh Yên Vi, sau khi trao đổi xong xuôi hắn mới gập tấm kim loại lại.

Minh Yên Vi nhảy ra được một hai giây lập tức cảm thấy hơi lạnh xung quanh. Buổi sáng ở đây rất lạnh lẽo, nếu lúc trước không nhờ Trương Hằng ôm lấy nàng, dùng nhiệt độ cơ thể hắn bảo vệ thì sợ rằng với tố chất thân thể của nàng mà ngủ trong nhiệt độ như thế này, hoặc là trực tiếp không tỉnh dậy được hoặc là căn bản không thể ngủ nổi, vì thế sau khi nhảy ra khỏi lòng Trương Hằng, Minh Yên Vi nhanh chóng run rẩy không thôi.

Trương Hằng cũng dẫn ý muốn ôm lấy nàng vào lòng, hắn thở dài lấy trong túi không gian mà Sở Hiên giao cho ra một chiếc áo khoác, từ phía sao choàng lên cho Minh Yên Vi. Minh Yên Vi không ngờ cũng không mở miệng châm chọc hay từ chối, chỉ yên lặng mặc vào rồi bỗng tò mò hỏi:

- Ai vừa liên lạc với ngươi vậy? Có chuyện gì?

Trương Hằng giật mình, vội vàng đáp:

- Là Vương Hiệp liên lạc, kế hoạch của Sở Hiên đã bắt đầu, từ bây giờ, trong vòng mười hai tiếng đồng hồi, anh phải hoàn toàn phá tan hoặc tiêu diệt một đội quân Nhật, hơn nữa còn phải từ cấp sư đoàn trở lên. Chuyện này tạm thời chưa cần nói... Em tỉnh ngủ chưa? Nếu chưa tỉnh thì chúng ta tạm thời tìm một thị trấn hoặc thôn làng nào đó. Hôm qua anh không suy nghĩ cẩn thận, tố chất thân thể cả em dù sao cũng không bằng được anh, ở nơi hoàn dã như thế này....

Minh Yên Vi bỗng nói:

- Ngươi có biết trong Chiến tranh thế giới thứ hai, một sư đoàn quân Nhật có bao nhiêu người không? Nghe như ngươi nói vừa rồi, Vương Hiệp muốn ngươi đánh tan hoặc tiêu diệt một sư đoàn quân Nhật chính quy chứ không phải ngụy quân gì đó sao?

Trương Hằng hơi ngẩn người, hắn không nghĩ rằng Minh Yên Vi lại hỏi về nhiệm vụ của mình, cũng không chần chừ, lập tức đáp:

- Ừ, đúng là vậy. Nếu đã là kế hoạch của Sở Hiên thì nhất định phải hoàn thành đầy đủ, tin rằng hắn chắc chắn sẽ có kế hoạch bố cục gì đó...

Trương Hằng chưa nói xong, Minh Yên Vi đã cười lạnh nói:

- Ngươi thật đúng là không biết xấu hổ. Ngươi nghĩ mình là ai vậy? Thần tiên, hay là anh hùng? Một tên nhát gan nhìn thấy máu cũng sợ vậy mà cũng dám tuyên bố đi giải quyết một sư đoàn quân Nhật, hơn nữa còn là một mình đi vào. Nếu không phải ngươi điên thì là người ra cái lệnh này muốn người phải chết. Hừm, cũng chỉ có ngươi mới nghe theo loại mệnh lệnh như thế.

Trương Hằng nhìn lại cô gái trước mặt đang cười lạnh châm chọc nhưng lại không nhìn thẳng vào hắn, trong lòng chợt có cảm giác ấm áp. Hắn liếc nhìn đồng hồ đeo tay, lúc này là tám giờ bốn lăm phút sáng, nói:

- Vậy thì trước khi bắt đầu nhiệm vụ hoặc là chuyện gì khác, chúng ta tốt nhất là nên nói chuyện một chút...

Minh Yên Vi lạnh lùng đáp:

- Nói chuyện? Chúng ta có cái gì mà nói...

- Không, không phải chúng ta.

Trương Hằng nghiêm túc nói:

- Là nói về chuyện tiểu đội luân hồi...

http://tieulun.hopto.org

- Từng nghe Trịnh Xá kể, em vừa tiến vào thế giới bộ phim kinh dị đầu tiên đã bị chết nên về thế giới luân hồi, Chủ Thần không gian, đoàn đội tác chiến, cùng với các loại chiến đấu, mạo hiểm của chúng ta, em đều không rõ ràng... Bây giờ cũng không có thời gian giải thích rõ ràng từng cái một, anh sẽ nói đại khái thôi. Đầu tiên, bọn họ không thể xếp đặt để anh đi tìm chết, bởi vì bọn anh đã là chiến hữu đồng sinh cộng tử, đã từng kề vai chiến đấu, từng cùng tuyệt vọng, từng cùng phẫn nộ, bọn anh cũng từng thất bại, từng tử vong... Vì thế anh tin tưởng bọn họ, dù là dùng tính mạng để tin tưởng, anh cũng tuyệt đối không nghi ngờ họ một chút nào!

Khi nói những lời này, ánh mắt Trương Hằng không hề tránh né Minh Yên Vi, mà Minh Yên Vi cũng có thể thấy sự chân thực trong mắt hắn. Trương Hằng không hề nói dối, ít nhất là trong chuyện này hắn thật tâm tin tưởng đồng đội của mình, cho dù phải dùng tính mạng để chứng minh cho lòng tin đó hắn cũng tuyệt đối không chút do dự.

- Vậy ư?

Minh Yên Vi muốn châm chọc nhưng lại không biết phải châm chọc như thế nào, hoặc có thể nói, tự tín nhiệm của nam nhi đó khiến cho nàng không thể biêu riếu, hay xúc phạm gì được, một lúc lâu sau mới thì thào nói:

- Vậy quá còn gì.... Trong thế giới này ngươi tìm được nhiều đồng đội tốt thật đấy, nhưng chuyện đó thì có liên quan gì tới việc ngươi phải hoàn thành nhiệm vụ này? Nhiệm vụ này đằng nào cũng chết chắc...

- Không phải.

Trương Hằng lắc đầu đáp:

- Chính là vì trong thế giới luân hồi này, bọn anh đã trải qua rất rất nhiều cuộc chiến, vượt qua rất rất nhiều khó khăn nên thực lực cũng đã tăng lên rất cao. Có thể nói, hiện tại bọn anh đã không còn thuộc phạm trù người bình thường, bọn anh lúc này... là thành viên tiểu đội luân hồi, là người được chú định phải siêu việt cực hạn của thường nhân. Bọn anh đã được định trước là phải trở nên mạnh mẽ, càng ngày càng mạnh, không ngừng mạnh lên, nếu không... Bọn anh không thể sống sót nổi, đã hiểu chưa?

Minh Yên Vi nghe mà có chút sững sờ, nàng chưa từng nhìn thấy Trương Hằng như vậy, cũng chưa bao giờ tưởng tượng tới, mà Trương Hằng lúc này không ngờ lại khiến cho nàng trong thâm tâm cảm thấy an toàn... Đây là ảo giác, chắc chắn là ảo giác!

- Sau đó thì sao?

Minh Yên Vi cười lạnh nói:

- Cứ cho là thực lực của ngươi rất mạnh đi, sao đó thì sao? Tiếp theo ngươi chuẩn bị làm thế nào?

- Sau đó... Đương nhiên là hoàn thành mệnh lệnh. Đánh tan hoặc là tiêu diệt một sư đoàn quân Nhật.

Đến khi Trương Hằng vứt bỏ được chướng ngại tâm lý, trong Trung Châu đội hắn có thể đứng trong hàng ngũ năm người đứng đầu, thậm chí nếu cho hắn đủ khoảng cách, Trương Hằng có thể đạt tới hàng thứ ba. Hắn vẫn luôn biết, bản thân mình rất mạnh, nhưng hắn tuyệt không có tâm thái cùng tố chất tâm lý mà một cường giả phải có, ngược lại, tâm trí hắn còn dừng ở một kẻ yếu, một kẻ nhát gan, một tên súc sinh có thể vứt bỏ người mình yêu để chạy trốn. Chính vì vậy, sự mạnh của hắn chỉ là phiến diện, có thể nói, nếu không như thế thì ngay từ Final Destination 2, hắn đã đủ sức giết chết Trịnh Xá lúc đó rồi.

Vì vậy, sau khi nhược điểm duy nhất của Trương Hằng biến mất, sau khi tâm hắn đã không còn sợ hãi, sau khi tâm hắn đạt tới trình độ xứng với thực lực cường giả của bản thân, thực lực của Trương Hằng sẽ có thể đạt tới mức độ nào đây?

Chính Trương Hằng cũng không biết...

Mười giờ mười bảy phút sáng, Trương Hăng căn cứ theo tin tức Vương Hiệp chuyển tới, hoàn thành công việ truy tìm tung tích quân đội Nhật. Dựa vào khả năng di động xuất sắc của Goblin glider, trong thời gian cực ngắn hắn đã tìm được đội quân Nhật này. Đội quân đó đang chuẩn bị chuyển ra tiền tuyến, trang bị đầy đủ, tuy sĩ khí hơi thấp nhưng tại châu Á trong Thế chiến 2, cánh quân này đúng là một trong những đội quân mạnh mẽ nhất.

http://tieulun.hopto.org

Trương Hằng đứng trên không trung yên lặng nhìn xuống dưới. Vừa nhìn, trong lòng hắn cũng có chút sợ hãi, không phải là hắn sợ phải chiến đấu với quân Nhật, cho dù không có mệnh lệnh của Sở Hiên thì sau khi chứng kiến thảm trạng tại phía Bắc, hắn cũng hận không thể tìm quân đội Nhật để chém giết, thứ khiến hắn cảm thấy do dự chính là số lượng quá mức kinh khủng.

Mười nghìn người cùng đứng một chỗ, nếu tại chỗ bằng phẳng, ngươi tuyệt đối không nhìn thấy tận cùng, mà một sư đoàn quân Nhật còn lên tới hơn hai mươi nghìn người, từ trên nhìn xuống tuyệt đối là đông nghìn nghịt, chỉ từ thị giác thôi cũng đủ thấy rung động. Cảm giác giác của Trương Hằng lúc này chính là như vậy, nghĩ tới việc một lát nữa thôi, những người này đều có thể sẽ chết trong tay mình, cho dù là Trương Hằng hiện tại đã tâm như sắt thép cũng không nén nổi khẽ thở dài.

- Minh Yên Vi... Thật sự không nên để em tới, đợi tại một thôn xóm nào đó không được sao?

Trương Hằng thở dài hỏi Minh Yên Vi đang ở phía sau. Giờ phút này, Minh Yên Vi đang được buộc chặt sau lưng hắn bằng dây vải, hai người cùng đứng trên Goblin glider. Một lúc nữa khi chiến đấu bắt đầu, Trương Hằng sẽ phải điều khiển glider di động cấp tốc, với phản ứng thần kinh của Minh Yên Vi chắc chắn không thể đứng vững được, cho nên đây là cách duy nhất để nàng có thể yên ổn đứng trên glider.

Minh Yên Vi hừ mũi một tiếng, khinh thường nói:

- Ai biết lúc trước ngươi có nói thật hay không, cái ta muốn là nhìn thấy bộ dạng chạy trốn của ngươi khi đối mặt với kẻ địch, hừ....

Trương Hằng lại thở dài bất đắc dĩ, tiếp đó tập trung toàn bộ sức chú ý vào vô số binh lính phía dưới. Hai vòng cổ long tinh đã đeo lên hai người, năng lượng thạch đã chuẩn bị xong, cây cung kim loại màu bạc cũng đã nằm trong tay, hiện tại hắn đã chuẩn bị ổn thỏa để toàn lực chiến đấu...

- Bắt đầu đi!

Trương Hằng hét lớn, cầm một viên năng lượng thạch kéo căng cây cung, ngay lập tức, trên dây cung xuất hiện một luồng sáng chói mắt màu bạc. Đến khi Trương Hằng thả tay ra, ánh sáng bạc vụt hóa thành muôn ngàn tia sáng bắn xuống đất, giống như một cặp cánh bạc to lớn giang rộng giữa không trung, còn Trương Hằng thì ở chính giữa đôi cánh đó…

Đây là lời tác giả viết cuối chương, tiện tay dịch luôn, mà nói chung thì từ đầu truyện tôi cũng chưa bỏ qua phần nhắn nào.

"Tôi viết sách, mọi người đọc sách, tất cả không phải nói thêm gì nhiều, vậy không tốt sao? Trước mắt mặc dù đổi mới hơi chậm nhưng tôi sẽ từ từ khôi phục trạng thái cũ, hơn nữa còn đẩy nhanh tốc độ, cám ơn mọi người. Trước mắt tuy tương đối buồn tẻ nhưng so với việc sôi nổi mắng chửi lúc trước, tôi thà lựa chọn buồn tẻ còn hơn, mặc dù trong lúc vắng vẻ này vẫn có người ác ý mắng chửi tôi, châm chọc tôi, bất quá tôi chỉ quan tâm đến viết truyện là xong. Với các vị bằng hữu vẫn luôn tin tưởng, ủng hộ từ trước tới nay, tôi xin đảm bảo, sau khoảng lặng này, tôi nhất định sẽ cho mọi người một câu trả lời vừa ý. Mặt khác, Vô hạn khủng bố còn sớm mới tới kết thúc, tôi cũng sẽ không viết cụt, viết dối, bộ truyện này tôi nhất định sẽ viết một cái kết thật hoàn mỹ, cám ơn mọi người!"

570. Manh Mối Tượng Phật Và Kết Minh (3)

Sau khi cặp cánh bạc chậm rãi mở ra giữa không trung, tất cả những người đứng dưới đất chợt phát hiện, những tia sáng tạo nên đôi cánh này có vẻ đang càng lúc càng tiến tới gần, hơn nữa đôi cánh cũng càng lúc càng mở rộng. Trước khi tất cả kịp định thần lại, vô số tia năng lượng màu bạc đã phủ ngập mặt đất, từ trên không nhìn xuống, trên mặt đất hàng loạt đốm sáng bạc bùng lên. Mỗi tia năng lượng bắn trúng mục tiêu đều vụt sáng kịch liệt, phạm vi lan tỏa lên tới hai ba mét, tất cả mọi thứ trong phạm vi đó đều bị năng lượng xâm thực, sắt thép bình thường đương nhiên là phải tan chảy, cơ thể người lại càng tan biến thành tro bụi. Những tia năng lượng bắn xuống mặt đất, lập tức tức bùng phát giữa đám quân đội đang tập trung đông đảo, số người tử vong ít nhất cũng lên tới hai, ba nghìn người.

Sau khi bắn ra một tiễn, Trương Hằng cũng cảm thấy năng lượng trong cơ thể hơi có chút trống rỗng. Kỹ năng bắn tên năng lượng chùm này cùng không sử dụng năng lượng tinh linh của bản thân hắn mà tiêu hao

http://tieulun.hopto.org

tất cả năng lượng trong một viên năng lượng thạc, vậy mới có thể tạo thành sát thương quần thể kinh khủng như thế. Nhưng là người sử dụng cung tên, Trương Hằng cũng phải tiêu hao một bộ phận năng lượng tinh linh trong cơ thể để khống chế sự vận hành năng lượng bắn ra, mà chỉ tiêu hao có một phần năng lượng thôi cũng đã khiến Trương Hằng cảm thấy cơ thể trống không, có thể thấy một tiễn này cần số năng lượng lớn đến mức nào.

"Xem ra ta cũng không hợp với tác chiến quần thể, có lẽ là giống Zero, thích hợp với tác chiến các nhân tầm xa hơn... Có điều, theo như Zero nói, súng ngắm Gauss của hắn có thể mua rất nhiều loại đạn khác nhau, trong đó cũng có đạn phạm vi rộng uy lực siêu mạnh dùng chi tiết kịch tình mới hoán đổi được. Nếu như súng ngắm mà cũng có loại đạn như vậy thì cung tên của ta hẳn là không thể chỉ có một loại phụ ma tiễn, nhất định là có loại tên công kích uy lực mạnh thế này, nhất định..."

Suy nghĩ này chỉ vụt thoáng qua trong đầu Trương Hằng, hiện tại hắn dù sao cũng cần phải hoàn thành một chuyện mà chính bản thân mình cũng chưa từng dám nghĩ tới, dùng sức một người khiêu chiến với hơn hai mươi nghìn người. Cái gọi là địch vạn người đã không đủ để hình dung về hắn nữa, nếu thật sự phải nói thì chỉ có danh hiệu trảm vạn người trong thần thoại mới xứng với hắn.

Quân đội dưới mặt đất sau khi bị công kích lập tức có xu hướng hỗn loạn, do họ gặp phải phương thức tấn công hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi. Theo hệ thống quân đội và kỹ thuật quân sự hiện đại hóa của thế giới này, lục quân, hải quân, còn có không quân mới chỉ ở quy môt ban đầu, tạo thành ba hệ thống lớn của quân đội, trong mỗi hệ thống lại có phương thức phân chia khác nhau. So với các quốc gia khác tại châu Á, quân đội Nhật Bản trong Chiến tranh thế giới thứ hai thật sự có thể coi là quân đội hiện đại hóa đứng hàng số một số hai, nhưng cho dù là bọn họ cũng chừng chứng kiến hoặc là nghe nói đến phương thức tấn công như trước mắt. Tia năng lượng màu bạc từ trên trời bắn xuống, sau nháy mắt đã hủy diệt vô số sinh mạng cùng máy móc thiết bị, uy lực đó đơn giản là khiến cả quân lẫn tướng đều không thể tưởng tượng nổi, vì thế trạng thái hỗn loạn lập tức lan rộng.

Đến mấy chục giây sau, dưới sự khống chế của các sỹ quan cấp thấp, toàn quân dần dần có xu hướng ổn định lại, tiếp đó mới nhớ đến chuyện phản kích. Đối với mục tiêu ở cao hơn mặt đất mấy trăm mét, vũ khí phòng không của thời đại này thật sự rất thô sơ, đừng nói tới tên lửa gì đó, đến cả pháo cao xạ, uy lực cũng rất nhỏ, độ chính xác lại càng thấp. Cho dù dưới mặt đất có mấy trăm khẩu pháo cao xạ cùng điên cuồng nhả đạn thì so với Goblin glider di chuyển trên không trung, thể tích đã nhỏ, tốc độ lại lớn, đổi hướng vô cùng linh hoạt, thật sự không có gì đáng bận tâm, thậm chí có bắn trúng cũng bị vòng bảo vệ của vòng cổ long tinh chặn lại, vì thế đội quân này căn bản không có khả năng uy hiếp tới tính mạng hai người Trương Hằng.

- Sao rồi? Minh Yên Vi, tốc độ như vậy em có chịu được không?

Trương Hằng điều khiển glider liên tục tránh né, đồng thời hét lớn hỏi cô gái phía sau.

Do tốc độ bay quá nhanh, tiếng gió rít đã khiến Minh Yên Vi ù hết cả tai. Nàng mơ hồ nghe thấy tiếng Trương Hằng, đang định đáp lại thì một trận gió lại đã ùa vào mồm, bên người lại không ngừng có những viên đạn có thể thấy được bằng mắt thương bắn vọt qua, Minh Yên Vi đã thật sự bị dọa khiếp, chỉ biết ôm thật chặt lấy người Trương Hằng, chẳng còn tâm trí đâu mà đề phòng giữ khoảng cách nữa.

Trương Hằng cảm nhận được lực tay của Minh Yên Vi, nhất thời lại càng thêm quyết tâm, tập trung toàn bộ tinh thần vào trong cuộc đấu... Không, hẳn phải gọi là chiến tranh, chiến tranh giữa một người và hai vạn người...

Trương Hằng lại sử dụng tên năng lượng ba lần liên tục, do binh lính đứng trên mặt đất không tập trung như khi hành quân nên ba loạt tên năng lượng này không tiêu diệt quá nhiều người, còn năng lượng bản thân Trương Hằng cũng không thể tiếp tục chịu đựng tiêu hao như vậy nữa.

"Trước kia toàn sử dụng năng lượng thạch cấp D để bắn tên năng lượng, lần này sử dụng năng lượng thạch cấp C, uy lực quả nhiên là lớn, chỉ là năng lượng trong cơ thể hơi không chịu nổi... Đúng là trước mắt ta vẫn không thích hợp với tác chiến quần thể."

Không cần biết thế nào, sau bốn lần tên năng lượng phạm vi rộng tấn công, số người chết đã lên tới hơn mười nghìn người, hơn nữa vũ khí hạng nặng cũng bị phá hủy phần lớn. Trương Hằng ngoài bắn tên bình

http://tieulun.hopto.org

thường ra còn dùng cả Bạo liệt tiễn hai mũi chuyên môn nhằm vào vũ khí lớn cùng xe cộ vận binh trong doanh trại, vì thế so với binh lính mới thương vong hơn một nửa, vũ khí hạng nặng của đội quân này đã gần như bị phá hủy toàn bộ.

Dù rất không muốn thừa nhận nhưng khả năng kiên trì của quân đội Nhật trong Thế Chiến 2 thật sự là hạng nhất. Sau khi bị tinh thần võ sỹ đạo tẩy não, hơn 80% binh lính đã hoàn toàn đồng hóa vào chỉnh thể quân đội, lại qua đối mặt với chết chóc hàng loạt trong chiến tranh, những binh sỹ này đã hoàn toàn chôn vùi sự sợ hãi vào trong lòng. Khi tác chiến quân đội Nhật có thể hoàn toàn không sợ hãi cái chết, hơn nữa khắc phục được đủ loại hoàn cảnh bất lợi, các trận chiến tại đảo Midway và đảo Iwo Jima sau khi chiến tranh trên biển thất bại chính là minh chứng rõ ràng nhất. Chỉ có điều, mức độ tẩy não gần như bệnh hoạn này tuy khiến cho binh sỹ khi chiến đấu thì dũng cảm không sợ chết, nhưng cũng có thể trở thành những cỗ máy tàn sát dân thường không chút ghê tay, đó chính là quân đội Nhật trong Chiến tranh thế giới thứ hai. Sánh được với nó chỉ có hai đội quân tác chiến tại chiến trường châu Âu cùng một đội quân sắp sửa xuất hiện tại Trung Quốc đại lục. Trong số đó, một đội quân ở châu Âu cùng đội quân sắp xuất hiện tại Trung Quốc sử dụng một biện pháp khác để xây dựng sự kiên trì cùng lòng dũng cảm cho binh lính, đồng thời cũng khắc phục được mặt tàn khốc và biến thái, chỉ đáng tiếc là, trong thời kỳ đầu chống Nhật, trên đất Trung Quốc thật sự không có một đội quân nào có thể đương đầu với bộ đội Nhật Bản...(*)

Trương Hằng đang phải đối mặt với một đội quân như vậy. Sau khi nhân số tử vong hơn một nửa, vũ khí hạng nặng cùng xe cộ hoàn toàn bị phá hủy, đội quân này vậy mà vẫn không hề lùi bước, tiếp tục cầm súng trường bắn lên không trung, những binh lính có súng máy cùng súng cao xạ lại càng điên cuồng truy bắn Goblin glider. Cho dù nhìn thấy tên năng lượng phủ xuống, những binh sỹ này vẫn tiếp tục gào thét nhả đạn, giống như không hề e ngại cái chết một chút nào. Chỉ một bộ phận nhỏ binh lính bắt đầu chạy trốn, nhưng rất nhanh chóng đã bị sỹ quan hoặc chiến hữu bên cạnh bắn chết, toàn quân đã hoàn toàn điên cuồng.

Trương Hằng mặc dù vẫn có thể sử dụng tên năng lượng nhưng thứ nhất là năng lượng tinh linh trong cơ thể hắn không đủ để tiêu hoa, thứ hai là hắn cũng không muốn lãng phí năng lượng thạch cấp C. Sau khi thấy rõ lính Nhật phía dưới đã gần như phát điên, hắn điều khiển glide vọt xuống đất, đoạt lấy một khẩu súng máy, điên cuồng bắn quét xuống đất, quân lính đứng dưới đất không có gì che chắn lập tức ngã xuống hàng loạt, đến khi súng máy hết đạn, Trương Hằng lại lao xuống chỗ một khẩu súng máy khác...

- ...Tình hình cơ bản là như vậy.

- Sư đoàn quân Nhật gặp phải công kích mang tính hủy diệt từ bên ta, tổng cộng chết hơn hai mươi nghìn người, nói cách khác, sư đoàn này đã hoàn toàn không còn tồn tại. Đồng thời không quân tăng viện cũng bị tiêu diệt toàn bộ, tổng cộng phá hủy hơn ba mươi máy bay...

Sở Hiên cầm tấm kim loại màu bạc, bình thản nói:

- Tình huống cơ bản là như vậy, ta nghĩ chuyện này hẳn là bằng chứng rất tốt phải không? Dù sao thì sư đoàn đó cũng bị hủy diệt hoàn toàn, hơn nữa cũng cách chiến trường tiền tuyến không xa lắm, có lẽ ngươi cũng đã nhận được báo cáo từ tiền tuyến, đúng như những gì ta đã nói chứ?

Phía bên kia trầm mặc một lúc lâu, hơn nửa ngày sau mới có người đáp:

- Không sai, đúng là ta đã nhận được cấp báo từ tiền tuyến. Quân đội Nhật Bản đột nhiên rút lui, có điều ngươi nói tiêu diệt hoàn toàn một sư đoàn quân Nhật, chuyện như vậy...

- Không dám tin? Hay là không thể tin?

Sở Hiên day day thái dương, một tay cầm tấm kim loại, tay kia cầm một tập hồ sơ, vừa xem hồ sơ vừa nói:

- Về mặt lý trí, hoặc có thể nói là về mặt khoa học, lời ta nói hoàn toàn là đối giá, không hợp với logic mà ngươi biết. Nhưng trên thực tế, ngươi thật sự nhận được tin quân đội Nhật Bản rút lui cùng tin tình báo một sư đoàn quân Nhật biến mất, rất hoang đường phải không? Bên ta một người hủy diệt cả một sư đoàn quân Nhật, vậy thì cả cuộc chiến này thì sao đây? Nếu như Trung Quốc thật sự có thần tiên, thật sự có phi kiếm hoặc là pháp bảo uy lực cực mạnh như trong truyền thuyết, vậy thì khi quân đội Nhật Bản vừa tới xâm lược, bọn ta có thể tiêu diệt tất cả bọn chúng. Thậm chí là trước cả khi đó, hải chiến năm Giáp Ngọ, thậm chí là khi liên quân tám nước, chiến tranh thuốc phiện, thậm chí càng sớm hơn, Mãn Thanh nhập

http://tieulun.hopto.org

quan, Nguyên triều quật khởi, quân Kim Tĩnh Khang (**), nếu như đám người bọn ta tồn tại, vậy thì lịch sử Trung Quốc còn có thể xuất hiện nhiều thảm kịch, nhiều sỉ nhục như vậy sao? Trong lòng ngươi nhất định là đang nghĩ như vậy đúng không?

- Hoặc có thể nói, trong lòng ngươi vừa hy vọng tất cả mọi chuyện này là thật, có thể giúp Trung Quốc cuối cùng cũng quật khởi, nhưng cũng lại hy vọng tất cả những chuyện này đều là giả, bởi vì đó căn bản là chuyện không thể, hơn nữa cũng thể bỏ qua việc bọn ta thấy chết mà không cứu, là như vậy phải không? Ngài ủy viên trưởng, Tưởng Giới Thạch, Tưởng Trung Chính các hạ... (***)

Chú thích:

(*) Quân đội Đức Quốc Xã, quân Quan Đông Nhật Bản, Hồng quân Liên Xô, Hồng quân Trung Quốc (cũ). Nói chung là tác giả rất thấm nhuần chủ nghĩa Mác (lịch sử có thể ko hẳn là như vậy)

(**) Chiến tranh Giáp Ngọ giữa nhà Thanh và Nhật Bản bùng nổ từ việc tranh giành quyền khống chế Triều Tiên 1894-1895. Nhật Bản thắng lợi áp đảo, lập triều đình thân Nhật tại Triều Tiên, chiếm Đài Loan, Liêu Đông, buộc nhà Thanh bồi thường chiến phí 200 triệu lượng bạc. Các diễn biến sau cuộc chiến này là đầu mối dẫn đến chiến tranh Nga-Nhật 1904-1905

Liên quân tám nước Anh, Pháp, Mỹ, Đức, Ý, Nhật, Nga và Đế quốc Áo-Hung, tấn công Trung Quốc với cái cớ là phong trào Nghĩa Hòa Đoàn tập kích sứ quán của tám quốc gia này năm 1900.

Chiến tranh thuốc phiện Anh-Trung Quốc (1840 – 1843 và 1856 – 1860). Nhà Thanh thất bại hoàn toàn, phải ký kết những điều ước bất lợi, mở đầu cho việc các nước đế quốc khác ép Trung Quốc chấp nhận những điều kiện bất bình đẳng ngay trên đất Trung Quốc.

Tĩnh Khang, đọc lại Anh Hùng Xạ Điêu

(***) Tên của Tưởng Giới Thạch tại Đài Loan

571. Manh Mối Tượng Phật Và Kết Minh (4)

Giọng nam đầu bên kia gắt lên một câu tục tằn:

- Đúng thế, ta nghĩ như vậy đấy. Nếu như các ngươi thật sự là thần tiên, nếu như truyền thuyết Trung Quốc cổ đại của chúng ta là sự thực thì tại sao bao nhiêu lần tổ quốc chịu sỉ nhục, các ngươi đều không ra mặt lấy một lần? Nếu như không bị bao nhiêu dị tộc xâm lấn như vậy thì đường đường Trung Hoa ta sao có thể suy sụp tới mức này? Vì thế ta không muốn tin và cũng không thể tin!

- Đúng vậy.

Sở Hiên đáp vẻ khẳng định:

- Nếu như gặp phải tình huống như thế thì kể cả ta cũng sẽ không tin tưởng, vì thế không bằng chúng ta hãy thảo luận về những vấn đề hiện thực một chút... Ta cần phải đoạt được bức tượng Phật có khả năng lơ lửng trên không trung đó, bất kỳ bộ phận nào, hoặc là vật thật, hoặc là tin tức. Ta muốn ngươi vận dụng tất cả sức mạnh trong tay giúp ta hoàn thành những việc này. Quân đội, chính trị, buôn bán, ngoại giao, mọi mọi thứ, trợ giúp ta tìm lại tất cả những bộ phận còn thất lạc của tượng Phật.

Âm thanh phía bên kia liền trầm mặc, một lúc sau từ tấm kim loại bạc còn truyền ra tiếng ồn ào của mấy người, có vẻ như bọn họ đang tranh cãi. Một lúc lâu sau, giọng nói kia mới tiếp tục:

- Ta không thể đáp ứng yêu cầu của ngươi. Bọn ta quả thật đã giành được tay trái bức tượng, do đặc tính trôi nổi không trọng lực của nó, đã có mấy nhà khoa học bắt tay vào nghiên cứu vật liệu chế tạo tượng Phật, yêu cầu của ngươi ta không thể đáp ứng được...

Sở Hiên cười nhẹ đáp:

- Ta nói trước một câu nhé, bức tượng Phật này vô cùng quan trọng với bọn ta. Bọn ta làm ra bao nhiêu chuyện như vậy, chung quy cũng chỉ vì bắt buộc phải giành được nó. Cho dù phải gặp thần sát thần, gặp

http://tieulun.hopto.org

phật giết phật bọn ta cũng nhất định phải giành lấy nó, đã hiểu chưa? Vì thế những lời ngươi vừa nói, phải chăng là có ý nói, dù phải vận dụng vũ lực ngươi cũng nhất định phải giữ lại bức tượng?

Đầu bên kia lại im lặng mất mấy giây rồi người đó mới trầm giọng nói:

- Đây gọi là đe dọa dùng vũ lực sao? Ngươi đang đe dọa một quốc gia?

- Không, đây không phải là đe dọa dùng vũ lực.

Sở Hiệp trực tiếp đáp lại:

- Đây là một thông báo cực kỳ thẳng thắn, bọn ta nhất định phải làm như vậy, nếu như bị ép đến mức bất đắc dĩ, bọn ta sẽ sử dụng vũ lực để đạt được mục đích... Mặt khác các ngươi cũng có thể cẩn thận cân nhắc đề nghị của ta. Dù sao thì tác dụng của một bức tượng Phật lơ lửng trên không trung đối với các ngươi cũng không quá lớn, cho dù nghiên cứu ra được sự ảo diệu bên trong giúp cho nó lơ lửng thì cũng có thể khiến Trung Quốc một lần nữa quật khởi ư? Hoặc là giúp các ngươi chiến thắng trận chiến trước mắt sao?

Từ tấm kim loại lại truyền ra tiếng bàn bạc, một lát sau, giọng nam kia nói:

- Kỳ thực, bức tượng này đối với chúng ta mà nói cũng không phải là thứ không thể thiếu. Nếu như lấy điều kiện tất cả vì kháng chiến làm tiền đề, chúng ta cũng nguyện ý giao thứ này cho quý phương, chỉ là quý phương chuẩn bị dùng thứ gì để trao đổi phần tượng Phật này?

- Không phải một bộ phận tượng Phật đó.

Sở Hiên nói:

- Mục đích của bọn ta là cả bức tượng, vì thế chỉ giao ra một bộ phận tuyệt đối không thể làm bọn ta hài lòng. Ngoài phần tượng Phật đó ra, hệ thống tình báo của các ngươi cũng phải tạm thời phục vụ cho bọn ta, đến khi nào tìm được toàn bộ bức tượng mới thôi. Hơn nữa, ngươi rõ ràng cũng không nói thật, theo tin tức mà ta có được, các ngươi chắc chắn không chỉ giành được vỏn vẹn một bộ phận, tuy không thể khẳng định nhưng.... Đã đem phần tượng này thành lễ vật chính trị cho Mỹ phải không? Hay là nhân viên cấp cao trong chính phủ các ngươi nuốt mất...

- Con mẹ nó...

Tấm kim loại lại vang lên tiếng chửi, người kia tức giận đáp:

- Ngươi nói như vậy thì có khác gì uy hiếp?

- Bởi vì bọn ta có thực lực giành lại tượng Phật, cho dù là các ngươi thật sự biến nó thành lễ vật chính trị hay là bị ép phải giao ra cũng đều không thành vấn đề, tóm lại ta chỉ đang nói sự thật mà thôi. Còn một chuyện ta phải nói rõ ràng trước, đây là một giao dịch nên phía ta cũng sẽ bỏ ra một số thứ, các ngươi có thể tự lựa chọn. Một là đánh bại Nhật Bản hoàn toàn, do bọn ta ra mặt trực tiếp tiêu diệt tất cả lính Nhật đóng tại thủ đô, số quân đội còn lại cũng sẽ phải chịu đả kích mang tính hủy diệt, Nhưng đồng dạng, các ngươi chỉ ít đi một kẻ địch mà thôi, tương lai sẽ phải đối mạt với biến đổi trên thế giới ra sao? Đột nhiên thiếu mất một cường địch, sợ rằng nội chiến sẽ lập tức bùng phát... Hai là bọn ta đưa ra phần thưởng, chỉ cần đoạt được toàn bộ tượng Phật, bọn ta sẽ để lại một số kim đan có thể khiến người ta biến đổi hoàn toàn, các ngươi tự chọn một trong hai đường đi.

Khi Sở Hiên nói những lời này, Vương Hiệp đứng bên cạnh có vẻ muốn nói nhưng hắn đã xua tay ra ý Vương Hiệp không nên lên tiếng. Phía bên kia lại rơi vào yên tĩnh, cũng không biết qua bao lâu, người đó mới khó khăn nói:

- Do tác chiến của các vị hoàn toàn không thuộc về thế giới của chúng ta, mạo muội để các vị tham chiến tấn công Nhật Bản có thể sẽ khiến cho nhân sỹ quốc tế kinh ngạc, vì vậy bọn ta lựa chọn phương án thứ hai. Nhưng quý phương cũng cần phải biểu hiện thành ý nhất định, ngoài đại cục chống Nhạt nên bỏ sức giúp nước còn cần phải...

Tiếp đó hai bên kỳ kèo mặc cả một hồi. Cũng không biết là do khiếp sợ sức chiến đấu của Trung Châu đội hay là do tham lam muốn giành được kim đan, tóm lại sau khi phe thế lực đó quyết định hợp tác với Trung

http://tieulun.hopto.org

Châu đội, bọn họ không ngờ lập tức tập trung muốn đạt được càng nhiều lợi ích thực tế càng tốt, nhìn qua có vẻ đã toàn tâm toàn ý tham gia vào liên kết....

- ...Quả nhiên là như vậy, Diêm Tích Sơn cũng không hề thực sự muốn gia nhập hệ thống Quốc Dân đảng. Hắn cũng bè lũ quân phiệt đều như cỏ mọc đầu tường, bên nào mạnh thì ngả theo bên đó, chăng những âm thầm tiếp xúc với Nhật Bản mà còn qua lại lại cả với hai thế lực đảng phái lớn... Vương Hiệp, có chuyện gì thì hỏi đi, hỏi xong ta còn có nhiệm vụ cho ngươi.

Sau khi xử lý xong thủ tục hợp tác với Quốc Dân Đảng, do phía Trình Khiếu vẫn chưa có tin tức truyền về nên Sở Hiên lại bắt đầu chỉnh lý tin tức. Đây dù sao cũng là thế lực tình báo trong tay tất cả các nhân vật cấp cao tại Thượng Hải, gần như có thể nói là bao trùm hơn một nửa Trung Quốc, sau khi thu thập tất cả những tin tức này về một chỗ, Sở Hiên cho dù có mười tay mười mắt, làm việc 24/24 thì cũng không xem hết được. Không còn cách nào, Sở Hiên chỉ có thể để Quốc Dân đảng điều một số nhân viên tình báo thông thạo chỉnh lý thông tin tới làm nhân viên hỗ trợ cho hắn. Vẫn là nhân viên tình báo Quốc Dân đảng tiềm phục tại Thưởng Hải thuộc loại tốt nhất, đây cũng là lý do vì sao Sở Hiên lại vội vàng hợp tác với Quốc Dân đảng, từ sau khi quyết định kế hoạch tổng thể, tất cả những việc hắn làm đều lấy tìm được tượng phật làm trung tâm, bao gồm cả việc hợp tác.

Sau khi liên minh xong, Vương Hiệp có vẻ tràn đầy tâm sự, đến khi Sở Hiên hỏi, hắn mới nói:

- Ta có thể hiểu được nguyên nhân ngươi liên kết với Quốc Dân đảng. Thực tế ta cũng không phải loại ngu trung, so với chính đảng, ta thiên về trung thành với tổ quốc hơn, nếu như... Ta nói là nếu như, ngươi đưa khoa học kỹ thuật vốn phải giao cho một đảng phái khác sang cho Quốc Dân đảng, làm phần thưởng bọn họ trợ giúp chúng ta tìm được tượng Phật, như vậy có phải là tốt hơn cách lựa chọn kia không? Dù sao thì thảm họa sau khi thành lập nước... Ngươi cũng biết phải không? Nếu như tiếp tục phát triển không bị bất kỳ chuyện gì phá hoại, tổ quốc của chúng ta... Tổ quốc của chúng ta trong tương lai có thể phải là sẽ tốt hơn rất nhiều không?

- Ừm...

Sở Hiên ngẩng đầu lên nhìn Vương Hiệp, hắn cũng không nói gì cả, chỉ chăm chú nhìn.

Vượng Hiệp bị Sở Hiên nhìn mà nổi cả da gà, nhưng dưới ánh mắt lạnh nhạt như thường của Sở Hiên, trong nội tâm hắn lại dần có một luồng cảm giác trào dâng, là nhiệt huyết, là dũng khí. Hắn nói, thanh âm càng lúc càng kiên định:

- Ta biết những lời ta nói có vẻ đại nghịch bất đạo... Nhưng mà ta yêu đất nước hơn là trung thành với chính đảng, nguyện ý vì tổ quốc mà chết. Nói thật, ta tới thế giới luân hồi cũng là vì tình cảm đó... Có thể ngươi bảo ta ngu ngốc, không, ngươi sẽ không nói, bởi vì ngươi không có tình cảm như vậy... Có lẽ rất nhiều người sẽ bảo ta ngu ngốc, vì một lý tưởng mờ mịt mà đánh bạc với tính mạng của mình, thậm chí có thể là cả cơ hội đưa tiễn mẹ già lần cuối cũng không có... Nhưng ta yêu tổ quốc mình, chẳng lẽ muốn đất nước mình trở nên giàu mạnh, muốn hoàn thành lý tưởng đó là sai sao?

- Không, chẳng có gì sai cả.

Sở Hiên rút cuộc cũng mở miệng:

- Ngươi cũng có chút tương tự người Ai Cập đó.... Ta hiểu suy nghĩ của ngươi, là quá lo lắng trường thảm họa sau khi lập nước phải không? Sợ những khoa học công nghệ chúng ta giao cho họ vì thảm họa đó mà mai một? Hoặc là lo những công nghệ đó vị nước khác đoạt mất? Thứ nhất, đây không phải là thế giới của chúng ta, đây chỉ là một bộ phim kinh dị trong thế giới luân hồi mà thôi... Bỏ đi, chuyện này ta cũng không thuyết phục được ngươi. Thứ hai, ta chỉ có bốn chữ cho ngươi, xu thế tất yếu.

- Trung Quốc tới tận lúc này vẫn là một dân tộc lấy nông dân làm chủ thể, cho dù là thế giới hiện thực thế kỷ 21 cũng vẫn như thế... Khi một chính phủ chỉ đại biểu cho tầng lớp người giầu trung cao tầng gặp một chính phủ được nông dân chiếm 80% dân số cả nước ủng hộ, cho dù không có thắng lợi ba chiến dịch lớn trong tương lai thì xu thế này vẫn sẽ không thay đổi, chỉ là thời gian lập nước sẽ dài ra một chút mà thôi. Đây là trào lưu của lịch sử, trừ phi chúng ta giết chết tất cả nông dân Trung Quốc, nếu không kết cục cuối cùng sẽ là như vậy...

http://tieulun.hopto.org

- Mà ít nhất là trong giai đoạn hiện tại, thế lực mà ta muốn giao khoa học kỹ thuật để biến họ trở thành căn cứ hậu cần cho chúng ta, chí ít cũng "sạch sẽ" hơn thế lực mà chúng ta vừa liên minh, không cần biết là về cán bộ nhân viên hay là đường hướng phát triển. Ta không nghĩ lựa chọn của mình có gì sai lầm, chính phủ Quốc Dân đảng, ít nhất là trong gia đoạn này, đã hủ bại hết sức.... Hơn nữa trong số tài liệu khoa học kỹ thuật mà tao trao tặng còn có một phần ghi chép liên quan đến các thời kỳ lịch sử Trung Quốc trong tương lai năm, sáu mươi năm tới, một phần lịch sử đảng, hai phần ghi chép đi kèm này dù không biết sẽ thay đổi tương lai bao nhiêu những chí ít cũng là cố gắng lớn nhất của chúng ta... Yêu nước không có gì sai, hy vọng đất nước càng giàu mạnh cũng không có gì sai... Nhưng không nên ngông cuồng dùng trí tuệ của người thường để thay đổi đại thế, nhất là khi ngươi cũng không thể xác định được xu thế đó là tốt hay là xấu. Về chuyện này, người sáng tạo ra ta đã chịu nhiều đau khổ, bản thân ta cũng khổ sở không ít...

Sở Hiên nói xong liền yên lặng cúi đầu, nhìn tập tài liệu trên tay, cũng không để ý tới phản ứng của Vương Hiệp, chỉ thuận miệng nói:

- Liên lạc với Trình Khiếu, ta muốn trao đổi với thế lực bên đó.

572. Giấc Mơ Cùng Mối Uy Hiếp Từ Lực Sỹ Khăn Vàng (1)

- Nhưng cái này thật sự có tác dụng không? Tuy nói là đẩy nhanh tốc độ ngủ mơ của hắn nhưng nhìn qua chỉ có mỗi tần suất nhíu mày của hắn là tăng lên thôi, sao lâu như vậy rồi mà hắn vẫn chưa tỉnh lại?

Carnahan kỳ quái hỏi những người xung quanh.

Những người còn lại đều có vẻ mù mờ, Tề Đằng Nhất cười khổ đáp:

- Vương Hiệp cũng không nói rõ ràng lắm, cụ thể bao giờ Trịnh Xá tỉnh dậy, lúc này hắn đang làm cái gì, chúng ta nên làm thế nào, hắn đều chẳng nói gì cả. Tóm lại chúng ta cũng không thể cứ chờ đợi mãu như vậy, vạn nhất đến lúc đám lực sỹ khăn vàng tới tập kích, chúng ta chẳng phải sẽ chết hết ở đây sao?

Tất cả đều có chút biến sắc, Lưu Úc rụt rè nói:

- Nhưng Sở Hiên chắc cũng biết tình hình của chúng ta chứ, sao anh ấy không phải một thành viên chủ chiến tới hỗ trợ? Tề Đằng Nhất đại ca, anh nói trí tuệ của Sở Hiên rất lợi hại mà.

- Ừ, rất lợi hại, không sai...

Tề Đằng Nhất gật đầu khẳng định:

- Chính vì hắn quá lợi hại nên so với hắn, chúng ta mới có vẻ nhỏ nhặt như vậy. Chúng ta căn bản không thể giải thích được cách suy nghĩ của hắn, hoặc là trong nhận định của hắn, tính mạng của chúng ta không quan trọng bằng những bộ phận tượng Phật còn lại. Dù sao đây cũng không phải là đoàn chiến, cho dù chúng ta có chết cũng không làm liên lụy tới những người còn lại...

Lưu Úc khẽ rùng mình, ngây ngốc hỏi:

- Tề Đằng Nhất đại ca, anh ấy sẽ không như vậy chứ? Chúng ta không phải là đồng đội sao? Chúng ta cùng Sở Hiên không phải là đồng đội sao?

Tề Đằng Nhất cười khổ đáp:

- Cũng không phải là hắn cố ý như thế, điểm ấy ta có thể làm chứng. Từ cách đây rất rất lâu, lúc đó đội chúng ta còn rất yếu ớt, chúng ta trải qua bộ phim kinh dị The Grudge. Trong bộ phim đó, hắn tính kế chính cả bản thân mình, kết quả là hắn chết trong bộ phim kinh dị ấy nhưng cũng chính nhờ vậy mà giúp cả đội đạt được tư liệu mấu chốt nhất để vượt qua bộ phim. Có lẽ lúc đó hắn nhận định tính mạng mình không quan trọng bằng phần tư liệu kia.... Thế nên nếu nói hiện tại hắn coi các bộ phận tượng Phật quan trọng hơn tính mạng chúng ta cũng không phải là không có căn cứ.

Nghe Tề Đằng Nhất nói như vậy, ba người Carnahan cũng không có vấn đề gì, dù sao thì họ cũng không quen thuộc với Sở Hiên, chỉ có Lưu Úc là hoàn toàn sững sờ. Hắn dù sao cũng vẫn còn rất trẻ con, tuy lúc mới đến thế giới luân hồi thì vô cùng hưng phấn nhưng sau khi thích thú qua đi, vấn đề rất hiện thực đã hiện ra trước mặt hắn... Sống sót!

http://tieulun.hopto.org

- Em muốn về nhà, hic, em nhớ cha, mẹ.

Lưu Úc không ngờ lại khóc rống lên, vừa khóc vừa nói:

- Em muốn về nhà... Em muốn về nhà quá!

Mấy người kia nhất thời đều có vẻ buồn bã, hơn nửa ngày sau Tề Đằng Nhất mới vỗ vỗ vai hắn nói:

- Đừng khóc nữa, không phải chỉ có cậu muốn về nhà đâu...

...Chúng ta đều muốn được về nhà...

Nhà... Chỉ có người ra đi mới biết, nhà chính là nơi kẻ tha phương mong được quay về nhất...

Trịnh Xá cũng muốn về nhà. Đương nhiên là về lại căn nhà trong thế giới hiện thực, ở đó ít nhất hắn không cần lo lắng tiếp theo phải làm thế nào để sống sót, không cần lo lắng bộ phim kinh dị tiếp theo là gì, không cần lo lắng đồng đội bên cạnh tuy lúc có thể chết đi... Thân ở tại thế giới trong mơ của Triệu Anh Không, dù thế nào cũng không thể trở về thế giới hiện thực được, nhưng có thể cảm thấy, mấy người Triệu Anh Không cũng đã rất lâu rồi chưa về nhà.

Hắn đã tới thế giới trong mơ của Triệu Anh Không rất lâu rồi, mặc dù không tính toán cẩn thận nhưng ước lượng đại khái ít nhất cũng phải cả nửa năm trời. Trong một tháng đầu hắn vẫn còn lo lắng mấy người Tề đằng Nhất bị lực sỹ khăn vàng tập kích nhưng theo theo thời gian không ngừng trôi qua, giấc mơ này không hề có dấu hiệu dừng lại, bất đắc dĩ, Trịnh Xá cũng chỉ còn biết nghe theo số trời, tiếp tục chờ đợi vô công rồi nghề như vậy. Dù sao thì cũng đã nửa năm mà hắn chưa chết, chứng minh rằng thời gian bên ngoài hẳn là phải trôi rất chậm, nói không chừng lúc hắn tỉnh lại chỉ mới qua chớp mắt thôi, nghĩ thông được điểm đó, hắn liên chú tâm vào Triệu Anh Không.

Từ lần trước nghe được bí mật của thích khách thế gia, Trịnh Xá đã bị thân thế của Triệu Anh Không làm cho sững sờ, không thể ngờ được rằng cô bé này trước khi tiến vào thế giới luân hồi đã lợi hại như vậy. Nhưng đó còn chưa phải là điểm mấu chốt, quan trọng nhất là thích khách thế gia vậy mà lại có quan hệ kỳ diệu với Chủ Thần không gian vậy. Có thể nói, bí mật của thích khách thế gia cũng đã trả lời được một câu hỏi, đó là trước đây có người rời khỏi Chủ Thần không gian hay không? Đáp án đã được khẳng định.

Vậy thì chuyển sang một vấn đề khác... Những người đã rời khỏi Chủ Thần không gian, bọn họ chắc chắn đã đạt được thực lực mà người thường khó mà tưởng tượng nổi, mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, thậm chí là tầng thứ năm? Còn các loại thuộc tính, kỹ năng cường hóa này nữa, khoa học kỹ thuật siêu cường, vật dụng kỳ diệu, đó đều là những thứ mà thế giới hiện thực rất khó hình dung. Gen của một cường giả mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư đã chết cùng một phần kỹ thuật thúc đẩy gen đã tạo nên cả một đám thiếu niên thiếu nữ mở cơ nhân tỏa, vậy thì những người khác đã rời khỏi Chủ Thần không gian thì sao đây? Bọn họ đang làm cái gì?

Nói tóm lại là có một câu để hình dung tâm tình của Trịnh Xá lúc này, càng biết được nhiều thì càng có nhiều cái không biết...

Những chuyện liên quan đến thế giới hiện thực tạm thời bỏ qua, trong thời gian nửa năm này, Trịnh Xá cũng cố gắng tỉnh dậy khỏi giấc mơ nhưng mặc cho hắn vận dụng nội lực, năng lượng vampire, chân nguyên lực, thậm chí là các loại kỹ năng như thế nào đi chăng nữa thì tất cả đều không thể giúp hắn rời khỏi giấc mơ. Bất quá hắn cũng phát hiện được một chút ảo diệu, đó là khi hắn mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư mô phỏng phương thức suy nghĩ của Triệu Anh Không thì hắn mơ hồ như có thể ảnh hưởng tới thế giới trong mơ của Triệu Anh Không... Đương nhiên, hắn vẫn đang liên tục thí nghiệm phát hiện này, nếu như thật sự có thể liên lạc được với Triệu Anh Không tại thế giới trong mơ, không biết chừng hắn có thể rời khỏi đây.

Đây là những chuyện Trịnh Xá trải qua trong nửa năm qua, so với hắn, mấy người Triệu Anh Không vẫn tiếp tục sinh tồn trên hòn đảo trơ trọi này. Đã hơn nửa năm, không một lần nào họ rời khỏi đây, mà thích khách thế gia cũng phảng phất như đã quên mất bọn họ, vứt họ ở trên hòn đảo cô độc này tự sinh tự diệt.

Trịnh Xá cũng thông qua những câu chuyện của nhóm Triệu Anh Không mà biết được tình huống đại khái. Hóa ra, các trưởng lão đã sắp đặt kế hoạch của này thích khách thế gia, bọn họ vừa muốn có được sức chiến đấu của lũ trẻ này nhưng cũng lại có chút sợ hãi bọn chúng nên mới tạo ra tình hình như hiện tại. Mỗi năm cho phép bọn trẻ trở về gia tộc hai tháng, mà thời gian bọn chúng được trở về chỉ còn khoảng ba tháng nữa,

http://tieulun.hopto.org

tất cả những người bị cấy ghép gen đều như thế, bao gồm cả Triệu Anh Không thân phận cao quý nhất cũng vậy.

Trịnh Xá lại yên lặng quan sát cô bé trước mắt như bình thường. Lúc này, nàng đang bơi trong biển bắt cá, với thân thủ của người mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, cho dù không sử dụng bất kỳ dụng cụ nào thì tốc độ bơi của nàng vẫn cực kỳ nhanh chóng, lại cộng thêm động tác chụp bắt vô cùng chuẩn xác cùng sức mạnh cực lớn không hề phù hợp với thân thể, cho dù là cá mập cũng không thể thoát khỏi tay nàng.

Trịnh Xá nhìn cô bé xinh đẹp đang bơi trong nước, cơ thể trần trụi nhìn qua phảng phất như một mỹ nhân ngư mỹ lệ chứ không phải con người. Có điều thân thể nàng cũng bắt đầu trưởng thành, Trịnh Xá nhìn mà không khỏi có chút xấu hổ. Đúng lúc đó, tốc độ của Triệu Anh Không đột nhiên tăng mạnh, trước khi Trịnh Xá định thần lại, cành cây nhọn hoắt trong tay nàng đã cắm ngập vào bụng một con cá lớn. Trước khi con cá kịp giãy giụa, Triệu Anh Không vung tay ấn vào bụng nó, dùng sức đẩy mạnh, con cá không ngờ bị đẩy bắn tung lên khỏi mặt nước. Triệu Anh Không giống như một con cá heo cũng vọt lên khỏi mặt nước, ở giữa không trung đạp mạnh vào lưng con cá. Cả con cá lớn bằng thân người cứ như vậy bị một cú đá đẩy văng ra mấy chục mét, trực tiếp rơi xuống bãi cát.

"Đúng là kỹ xảo khống chế sức mạnh khủng bố. Nếu chỉ nói về thực lực, lúc này cô ấy rõ ràng vẫn còn rất yếu ớt, lại không có nội lực cùng năng lượng vampire như ta, khi đối mặt với Bạo tạc và Hủy diệt thì chắc chắn phải thua. Cô ấy lại không có kỹ năng hiệu quả đặc thù, ví dụ như đôi mắt của Zero, tín niệm lực của Sở Hiên, hoặc là cung tên của Trương Hằng, đối mặt với họ cô ấy đều rơi vào thế yếu tuyệt đối, nhưng mà... Thật khiến người ta phải sợ hãi, kỹ xảo khống chế sức mạnh này không ngờ còn mạnh hơn ta hiện tại..."

Trịnh Xá đã than thở như vậy vài lần rồi, nhưng mỗi lần chứng kiến khả năng vận dụng sức mạnh của cô bé, hắn vẫn luôn phải cảm thán, bởi vì hắn biết rằng, sức mạnh có lẽ rất dễ đạt được nhưng khống chế được sức mạnh lại rất rất khó.Trên thực thế, cái gọi là giai đoạn nhập vi chính là sức khống chế dị thường đối với sức mạnh, mà Triệu Anh Không chính là đã phát huy việc đó tới cực hạn.

"Nếu cô ấy mạnh đến vậy... Thế thì sao sau này lại biến thành yếu ớt như thế? Hơn nữa ta từng hồi sinh cô ấy, quá khứ của cô ấy hoàn toàn khác với những gì trải qua trong giấc mơ này, chẳng lẽ ký ức của cô ấy đã bị sửa đổi? Là bị ai thay đổi?"

Trong lúc Trịnh Xá nổi lên trăm nghìn nghi vấn thì Triệu Anh Không đã bơi vào bờ. Nàng cầm một cái khăn lông lau khô thân thể, tiếp đó bắt đầu mặc quần áo. Nhưng nàng vừa mới mặc quần áo lên người, chưa kịp sửa sang thì đột nhiên run bắn người, ngã quỵ xuống đất, hai tay cắm chặt vào cát, đôi mắt bỗng đỏ ngầu như máu...

573. Giấc Mơ Cùng Mối Uy Hiếp Từ Lực Sỹ Khăn Vàng (2)

Trịnh Xá cũng không có cách nào để giúp Triệu Anh Không lúc này, việc duy nhất hắn có thể làm chính là chứng kiến những gì xảy ra. Rút cuộc là đã có chuyện gì mới dẫn đến biến hóa to lớn sau này?

Triệu Anh Không quỳ rạp trên bãi biển, toàn thân run rẩy không ngừng, hai tay cào lên mặt cát đến bật cả móng. Do dùng sức quá mạnh, lại thêm tất cả lực lượng đều tập trung trên mấy móng tay mỏng manh nên lúc này mười đầu ngón tay nàng đã chảy máu đầm đìa, hai mắt đỏ ngầu càng thêm kinh khủng, quỷ dị. Bất quá, có thể thấy nàng vẫn còn chưa hoàn toàn mất ý thức, hẳn là đang giãy giụa bên bờ vực tâm ma, dù sao thì nàng cũng không nhập ma khi đang sử dụng tầng thứ tư để chiến đấu nên mức độ nhập ma chắc cũng không lớn.

"Không biết tâm mà của cô ấy là gì? Tâm ma của ta là cảnh giới đại tự tại, muốn truy cầu tự do, tâm ma của mỗi người chắc đều phải khác nhau mới đúng, vậy thì tâm ma của cô ấy là gì đây?"

Trong lúc Trịnh Xá đang suy nghĩ, Triệu Anh Không đang mấp mé bên ranh giới tâm ma thì từ xa bỗng có một bóng người vọt tới. Người này cũng là một bé gái nhỏ nhắn đáng yêu, nàng trực tiếp nhảy xuống từ trên vách đá, mỗi chỗ đặt chân đều dùng xảo kình giúp cho cơ thể không tách xa khỏi vách đá nhưng vẫn đủ lực đạo để phóng nhanh tới trước. Tối đã chỉ mất mười mấy giây, cô bé đã vượt qua một quãng dài, đến khi tới gần, Trịnh Xá mới thấy rõ cô bé đó chính là em gái Triệu Chuế Không, cũng là cường giả sắp tiến vào hoặc là đã tiến vào tầng thứ tư.

http://tieulun.hopto.org

Lúc này Triệu Anh Không càng lúc càng run rẩy kịch liệt, trong miệng thậm chí còn phát ra tiếng rít như dã thú. Triệu Nhị Không cũng không chần chừ, nâng đầu Triệu Anh Không lên, hai mắt nhìn thẳng vào đôi mắt đỏ bừng như máu của nàng, hai tay thì ấn lên huyệt thái dương. Hai người cứ nhìn nhau như vậy chằm chằm, một lúc sau, những sợi tơ máu trong mắt Triệu Anh Không dần dần nhạt đi, cơ thể cũng từ từ bớt run rẩy. Có điều việc khiến Trịnh Xá cảm thấy không đúng là ánh mắt trong vắt như nước của Triệu Nhị Không lại xuất hiện một vài tia máu, tuy chỉ thoáng qua rồi lập tức nhạt đi nhưng tình cảnh đó vẫn khiến Trịnh Xá thấy được ẩn tình.

"Ồ... Hóa ra là như vậy. Cô bé này..."

Khi Triệu Anh Không thoát khỏi trạng thái tâm ma, toàn thân nàng phảng phất như hư thoát, mềm nhũn ngã vào lòng Triệu Nhị Không. Một lúc lâu sang nàng mới có thể lên tiếng:

- Con bé ngốc, không phải tỷ đã nói muội không được sử dụng loại năng lực này nữa sao? Muội cứ liên tục chuyển lệ khí trong tâm ma của tỷ vào cơ thể mình, tuy muội còn chưa đạt tới giai đoạn tâm ma, hơn nữa tâm ma của muội cũng không nhất định sẽ thiên về hướng hung bạo nhưng cứ từ từ tích lũy như vậy, tỷ thật sự lo muội sẽ gặp bất trắc…

Triệu Nhị Không cười hì hì đáp:

- Yên tâm, yên tâm, Anh Không tỷ tỷ cứ thích cằn nhằn như thế, không biết là khi tỷ ở cùng anh trai muội thì có cằn nhằn vậy không… Cũng may là muội có thể cảm ứng được xung động tinh thần của những người xung quanh, nếu không thì tỷ gặp chuyện cũng chẳng biết. Lần sau tỷ không được sử dụng lực lượng quá mạnh, cơ nhân tỏa tầng thứ tư lại càng không được đụng chạm đến, biết chưa?

Triệu Anh Không cũng đã hồi phục sức lực, mỉm cười vuốt tóc Triệu Nhị Không rồi dựa vào vai nàng đứng lên. Hai cô gái cười nói đi về phía con cá lớn. Mặc dù thực lực của họ đều rất mạnh mẽ nhưng trên hòn đảo cô độc này, một con cá lớn như thế cũng là mỹ vị khó kiếm, còn chuyện Triệu Anh Không suýt chút nữa thì rơi vào trạng thái tâm ma nguy hiểm cũng đã bị hai người bỏ lại đằng sau.

"Không, nguy hiểm chỉ mới bắt đầu thôi... Hoặc có thể nói là tích lũy từ trước kia đã dần tới kết cục quyết định... Nếu như ta đoán không sai, chân tướng sự tình hẳn là..."

Trong mộng không có thời gian cũng không có nghĩa ngủ mơ không cần thời gian mà là để chỉ thời gian trong mơ không tương xứng với thời gian hiện thực. Khi tốc độ giấc mơ của Triệu Anh Không tăng lên gấp năm mươi lần, mấy tiếng đồng hồ ngủ mơ đã khiến cảnh trong mơ trải qua khoảng nửa năm, nhưng cho dù như vậy thì cho tới trước lần tiếp theo lực sỹ khăn vàng tập kích, Trịnh Xá vẫn không có dấu hiệu tỉnh dậy. Theo thời gian dần dần trôi qua, mọi người cũng càng lúc càng lo lắng, Tề Đằng Nhất lại càng liên tục cố gắng liên lạc với Sở Hiên mấy lần, có điều kết quả đều là không thể kết nối được. Sở Hiên bên kia tựa hồ vẫn liên tục sử dụng tấm kim loại màu bạc, việc này khiến cho Tề Đằng Nhất cùng Lưu Úc sinh ra dự cảm không tốt... Chẳng lẽ họ thật sự bị vứt bỏ?

- Ta chỉ nói đùa thôi mà...

Tề Đằng Nhất thở dài nói:

- Kỹ năng của ta còn chưa hoàn toàn hình thành, hơn nữa dù có hình thành thì cũng không nhất định có thể đối đầu với đám lực sỹ khăn vàng này hay không. Lúc trước nói Sở Hiên không tới cứu chúng ta thật sự chỉ là nói đùa thôi. Sở Hiên mặc dù rất chú trọng lợi ích đoàn đội nhưng hắn cùng chúng ta đều là thành viên Trung Châu đội, đều là chiến hữu với nhay, ràng buộc như vậy còn không đủ để hắn tới cứu chúng ta sao?

- Chỉ dựa vào ràng buộc đó có lẽ vẫn chưa đủ...

Lưu Úc đáp như vậy. Tuy thời gian hắn tới Trung Châu đội khá ngắn nhưng với tiếp xúc của bản thân cộng thêm những gì mọi người nói, tất cả tổng hợp lại, hắn cũng hơi hơi hiểu được Sở Hiên là loại ngươi như thế nào, hoàn toàn là một cái máy vi tính biết di động mà thôi.

Trong khi hai người than thở không ngớt thì ba người Carnahan lại biểu hiện rất thản nhiên. Bọn họ dù sao cũng là người của thế giới này, có không hoàn thành nhiệm vụ cũng chẳng có việc gì, hơn nữa chỉ cần giao đầu tượng Phật xong là có thể tùy lúc rời đi. Hiện tại bọn họ họ sở dĩ vẫn ở lại đây, ngoài muốn tiến

http://tieulun.hopto.org

vào lăng mộ kia ra thì phần nhiều là do trước kia đã từng nhận nhân tình của Trịnh Xá, cùng là đồng đội từ kề vai chiến đấu, cho nên họ không thể không tiếp tục chờ đợi.

- Chờ đã.

Imhotep ở phía xa đột ngột đứng dậy, kéo Anck-Su-Namun ra sau lưng. Quanh người gã đầu trọc này lập tức cuộn lên một vòng lốc xoáy, hơn nữa vòng lốc xoáy còn có dấu hiệu từ từ mở rộng.

- Cẩn thận... Bọn chúng tới rồi!

Imhotep còn chưa dứt lời, từ khoảng đất trong phía xa quả nhiên đã có mấy bóng áo vàng mơ hồ xuất hiện. Những bóng áo vàng đó dần dần hiện rõ, năm lực sỹ khăn vàng xuất hiện trước mặt mọi người... Thân hình bọn chúng so với lần xuất hiện trước lại càng thêm to lớn. Lực sỹ khăn vàng đại biểu cho gió tới nhanh nhất, chỉ sau nháy mắt đã xuất hiện cách mọi người hơn mười mét, vung chưởng đánh xuống chỗ Tề Đằng Nhất. Phía sau lưng Tề Đằng Nhất chính là nơi để đầu tượng Phật...

574. Giấc Mơ Cùng Mối Uy Hiếp Từ Lực Sỹ Khăn Vàng (3)

"Quả đúng như Trịnh Xá nói, sinh vật kỳ quái này tồn tại hoàn toàn là để khắc chế ta, hoặc có thể nói, loại chúng sinh ra là để khắc chế loại sinh mệnh giống như ta? Còn có những sinh vật cùng cảnh ngộ, cùng một loại giống ta sao?"

Trong lòng Imhotep vô cùng tò mò, trước khi Trịnh Xá ngủ say đã từng kể rát nhiều chuyện liên quan đến Chủ Thần không gian. Dù sao thì sau khi tình tiết kịch bản lần này kết thúc, hắn sẽ phải lựa chọn có cùng bọn Trịnh Xá tiến vào Chủ Thần không gian hay không, vì thế trước đó hắn cũng có quyền được biết chi tiết về tình huống trong Chủ Thần không gian. Mà càng biết được nhiều, những thứ hắn không hiểu lại càng nhiều, ví dụ như đám lực sỹ khăn vàng trước mắt này, rút cuộc có phải là được tạo ra nhằm mục đích chống lại những sinh vật như hắn hay không? Còn cả thế giới này đến cùng là thứ gì, những người sinh tồn trong thế giới này như bọn hắn thì là gì?

Bất quá, hiện tại cũng không phải lúc để nghĩ tới những chuyện đó. Imhotep đối mặt với năm lực sỹ khăn vàng này thật sự là có sức mà không có chỗ dùng, cát bụi khô nóng vô dụng đối với chúng, năng lượng chết chóc ăn mòn lập tức bị chúng nuốt chửng, trăm nghìn kỹ xảo đứng trước sức mạnh thuần thúy căn bản là vô dụng. Imhotep hiện giờ thật sự hận không thể bóp vụn đám lực sỹ khăn vàng này thành tro bụi.

"....Không được, bọn chúng so với lúc ở Thượng Hải đã mạnh lên rất nhiều, liều mạng căn bản không thắng nổi... Cứ rời khỏi chỗ này trước đã, nếu như biến thành trạng thái gió lốc, năm lực sỹ khăn vàng này chắc là không đuổi kịp chung ta...."

Imhotep vừa định chủ ý, lập tức hét lớn với hai người Tề Đằng Nhất:

- Cẩn thận, ta mang các ngươi rời khỏi đây trước!

Nói đoạn, hắn liền xoay tròn tại chỗ, thân thể hóa thành một luồng lốc xoáy bằng cát vàng. Lốc xoáy vừa xuất hiện lập tức mở rộng, trước khi lực sỹ khăn vàng tiếp tục tấn công, nó đã bao trùm lên tất cả mọi người, kể cả những người đang hôn mê. Chỉ sau nháy mắt, Imhotep đã mang mọi người bay lên không trung.

"Thoát rồi sao? Không ngờ lại dễ dàng như vậy.."

Imhotep thầm vui mừng. Lúc này hắn đã hoàn toàn biến thành lốc cát, chỉ cần hắn muốn, gió cát thậm chí có thể biết thành bão cát bao trùm suốt mấy km. Chỉ là nơi đây không phải sa mạc nên có hình thành bão cát cũng không có bao nhiêu uy lực, hơn nữa nếu nói về tốc độ chạy trốn thì lốc xoát vẫn nhanh hơn một chút.

Nhưng luồng lốc xoáy còn chưa bay được năm mươi mét, ầm một tiếng trầm đục, tất cả mọi người đều từ trong lốc xoáy rơi bịch xuống đất. May mà độ cao lúc này mới chỉ có ba bốn mét nên mọi người cũng không bị thương tích gì nặng nền. Tuy vậy Imhotep thì lại rất thảm, hắn từ lốc xoáy trực tiếp biến thành hình người, rơi xuống đất lập tức toàn thân run rẩy. Không chỉ như thế, từ mắt mũi hắn không ngờ từ từ trào máu tươi, đây cũng là lần đầu tiên Imhotep bị thương chảy máu.

http://tieulun.hopto.org

Không biết từ lúc nào, giữa không trung xuất hiện một vòng bảo vệ nửa trong suốt. Gọi là vòng bảo vệ cũng không đúng, bởi vì nó không có màu trong mờ như bình thường mà là do năm loại màu sắc khác nhau tạo thành. Năm màu đó ấn theo màu của ngũ hành, lúc trước chính vòng bảo vệ này làm Imhotep bị thương, thứ này nhìn kiểu gì cũng giống kỹ năng trận pháp của tu chân thường thấy trong tiểu thuyết tiên hiệp.

Vốn khi mọi người thấy gió lốc bay lên, tất cả đều thầm thở phào nhẹ nhõm, ai mà biết tình huống lại đột ngột biến đổi, mỗi người đều rơi đến đầu váng mắt hoa. Đến khi Tề Đằng Nhất cùng Lưu Úc đứng dậy trước tiên, họ mới phát hiện xung quanh đều đã bị lực sỹ khăn vàng bao vây. Bốn thân hình vô cùng to lớn lơ lửng giữa không trung, nhìn mấy nắm tay khổng lồ, người bình thường chỉ trúng một quyền là đủ biến thành thịt vụn.... Chờ đã, bốn lực sỹ khăn vàng?

Tề Đằng Nhất cùng Lưu Úc đồng thời ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên trông thấy lực sỹ khăn vàng thuộc tính phong đang ở thẳng phía trên họ. Đó còn chưa là gì, quan trọng nhất là nó đang vung tay đánh xuống, xem ra lần này mọi người chết chắc rồi.

Hai người còn chưa kịp kêu lên thì thân thể lực sỹ khăn vàng thuộc tính phong đột nhiên lõm vào trong, lớp vải vàng phía sau trồi lên thành một hình nón. Tiếp đó một tiếng nổ lớn mới truyền tới, cùng với tiếng nổ đó, lớp áo vàng cũng rách tung, biến thành vô số mảnh vụn. Đến tận lúc này, hai người Tề Đằng Nhất mới nghe ra, thanh âm vừa rồi rõ ràng là tiếng súng ngắm Gauss, sau khi đạn bắn trúng mục tiêu, tiếng nổ mới truyền tới, nói cách khác, Zero tới rồi!

Trên không trung cách mọi người rất xa, ước khoảng hơn mười nghìn mét, Zero đang yên lặng nửa quỳ, nửa ngồi trên Goblin gilder. Súng ngắm Gauss trong tay hắn đã thay thành đạn linh loại, quả không ngoài dự đoán, uy lực đạn linh loại cực lớn thật sự có thể tiêu diệt lực sỹ khăn vàng, hơn nữa ở cự ly xa như vậy, đám quái vật này cũng không có cách nào tiếp cận hắn trong thời gian ngắn.

"...Tới nhanh thật! Ở cự ly xa thì sử dụng công năng truyền tống sao?"

Một súng của Zero đã tiêu diệt được lực sỹ khăn vàng thuộc tính phong, đang chuẩn bị bắn phát thứ hai thì đột nhiên phát hiện bốn lực sỹ khăn vàng còn lại không còn xuất hiện trong ống ngắm nữa. Zero cả kinh vội vàng nhìn ra, hắn cũng từng cường hóa thuộc tính thị giác tại Chủ Thần không gian, cho dù không dùng kính ngắm cũng có thể nhìn được rất xa. Chỉ có vài hơi thở, từ lúc hắn giết chết một lực sỹ khăn vàng đến khi hắn ngẩng đầu lên, bốn lực sỹ khăn vàng còn lại đã vượt qua khoảng cách hơn nghìn mét. Bọn chúng giống như xuất hiện trong một đoạn phim cắt cảnh, đột ngột biến mất, đột ngột hiện ra, càng lúc càng tới gần Zero, còn súng ngắm Gauss trong tay Zero cũng một lần nữa vang lên.

"Không thành vấn đề! Sau khi đột tiến có một khoảng thời gian dừng lại, mỗi lần vượt qua khoảng một nghìn đến một nghìn năm trăm mét, đến được chỗ ta mất khoảng mười lần nữa, vẫn đủ cơ hội... Không vấn đề gì?"

Kỹ xảo bắn tỉa của Zero sớm đã đạt tới mức lô hỏa thuần thanh, sau khi mở cơ nhân tỏa cùng cường hóa thuộc tính bản thân, kỹ năng bắn tỉa của hắn lại càng được đề cao cực đại. Chỉ thấy Zero liên tiếp bắn bốn phát, sau bốn lần nổ súng, những lực sỹ khăn vàng lại đều bị phá nát, không chệch phát nào, không cần biết là độ chính xác hay là tốc độ bắn, Zero đều đã đạt tới mức kinh khủng.

- ....Lúc đó ta giao tấm thẻ kim loại cho chính phủ Quốc Dân đảng. Sở Hiên nói ít nhất là trong hai trăm nay, công nghệ của loài người không thể giải mã được kỹ thuật chế tạo tấm kim loại nên cứ yên tâm giao ra, không có vấn đề gì. Sau khi bọn ta liên kết xong với chính phủ Quốc dân đảng, Sở Hiên mới để ta cấp tốc tới đây, hắn nói nếu như Trịnh Xá vẫn chưa tỉnh lại thì các ngươi sẽ cần tới sức mạnh của ta...

Zero nhìn mọi người trước mặt, bình tĩnh kể lại mọi chuyện. Sau khi công việc ở Trùng Khánh kết thúc, hắn lập tức nhận được lệnh của Sở Hiên chạy tới đây, tiếp đó quả nhiên kịp thời cứu mọi người trong lúc ngàn cân treo sợi tóc.

Tề Đằng Nhất và Lưu Úc cùng thở phào một hơi, họ đưa mắt nhìn nhau, cùng thầm cảm thấy may mắn, xem ra Sở Hiên cũng không có ý bỏ rơi bọn họ, nếu không thật sự là chết chắc rồi. Có điều... Sở Hiên vẫn hệt như trước, không biết là cao ngạo hay là kinh thường, tóm lại hắn vẫn không thèm để ý tới trí tuệ của người khác, không chuẩn bị và cũng không muốn nói ra bất cứ suy nghĩ nào của bản thân...

- Nói mới nhớ, Trịnh Xá sao rồi?

http://tieulun.hopto.org

Zero bỗng hỏi.

Mấy người còn lại đồng thời nhìn về phía những người đang ngủ say, bao gồm cả Trịnh Xá. Tuy vừa trải qua nguy hiểm bị lực sỹ khăng vàng tập kích nhưng những người này vẫn ngủ li bì, đến cả Trịnh Xá vốn phải thức cũng như vậy.

Zero thở dài nói:

- Ai, nếu như không phải tất cả mọi người đều đang hôn mê, với thực lực đội ta căn bản sẽ không chật vật như vậy. Tiêu Hoành Luật cùng Sở Hiên hẳn là có thể chia ra chỉ huy hai đội ngũ, sau đó một đội ngũ tập trung phần lớn người có thực lực, một đội khác thì có Trịnh Xá tồn tại. Tình tiết kịch bản lần này chúng ta hoàn toàn có thể chia thành hai đội tự mình hành động, khi đó dù là nhân số hay khả năng hành động cũng đều không thiếu thốn như bây giờ...

- Vậy cứ theo như Sở Hiên bố trí, trước khi Trịnh Xá tỉnh lại, chỗ này sẽ do ta bảo vệ.

Zero đưa mắt nhìn mọi người một lượt, bình tĩnh nói.

"Mặc dù nói như vậy... Nhưng nếu thật sự lực sỹ khăn vàng sau khi chết một lần thực lực lại tăng lên một tầng, nói cách khá, tốc độ cùng khoảng cách đột tiến của chúng tăng mạnh, ta còn có thể bắn chết tất cả trước khi chúng tiếp cận không? Có thể không?"

Đặc điểm công kích của Zero chính là như vậy, tổ hợp của cực mạnh và cực yếu. Nếu cho hắn đủ khoảng cách và thời gian chuẩn bị, hắn có thể giết chết kẻ có tố chất thân thể mạnh hơn mình gấp trăm lần, nhưng một khi đấu cận chiến, một võ sỹ chỉ có một nửa tố chất thân thể của hắn cũng đủ giết chết hắn rồi. Chính vì vậy, nhìn lần này tiêu diệt lực sỹ khăn vàng ung dung nhẹ nhàng như vậy nhưng một khi bị chúng áp sát, mười Zero cũng không đủ cho lũ quái vật đánh một quyền.

"Chỉ có thể chờ đợi thôi. Hy vọng trước khi lực sỹ khăn vàng biến thành đủ mạnh, mấy người Trịnh Xá có thể tỉnh lại... Được rồi, thiếu đi ta, nhóm Sở Hiên bên kia thật sự không có vấn đề gì chứ?"

- Không có vấn đề gì? Thế quái nào lại không có vấn đề gì!

Trình Khiếu gào lên:

- Thế nào gọi là không có vấn đề gì? Sao lại không có vấn đề gì? Nếu chỉ là quay về gặp lãn đạo cấp cao của Đảng thì cũng được, dù sao thì một vài vị trong đó cũng là thần tượng của ta, nhưng tên ngu ngốc nhà người không ngờ lại bắt ta làm như vậy? Thế mà cũng có thể gọi là không có vấn đề gì sao? Chẳng lẽ sau khi liên kết với Đảng Cộng sản xong ngươi chuẩn bị đá đít ta ra ngoài?

Tác giả: do biên tập thông báo một đoạn sau nếu đăng lên có thể gây ra nhiều rắc rối phức tạp nên một phần khoảng chín nghìn chữ phải hoàn toàn xóa bỏ hoặc sửa đổi. Trong đó bao gồm tên tuổi lãnh đạo cấp cao trong đảng thế hệ thứ nhất, cùng các hoạt động của đảng trong thời kỳ đó, tất cả phải xóa bỏ hoặc sửa đổi, mong mọi người thông cảm, nội dung đại khái mời tự tưởng tượng nhé.

575. Giấc Mơ Cùng Mối Uy Hiếp Từ Lực Sỹ Khăn Vàng (4)

- Thật sự là không có vấn đề gì.

Sở Hiên cầm tấm kinh loại màu bạc, nghiêm túc nói:

- Bởi vì ta không hề yêu cầu ngươi làm sứ giả tới chỗ Nhật Bản yêu cầu liên minh mà là ta muốn ngươi đi uy hiếp, hiểu chưa?

- Nhưng mà có vấn đề!

Trình Khiếu gào lên:

- Nếu là đi uy hiếp, không phải có thể dùng vũ lực để hỗ trợ cho uy hiếp sao? Ngươi lại cấm ta không được ra tay, thế thì gọi là gì? Ta chạy tới ngắm cảnh, hay là du lịch?

- Ừm, không phải ngắm cảnh với du lịch...

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên trịnh trọng đáp:

- Ngươi tới đàm phán và uy hiếp.

Trình Khiếu ở đầu bên kia trầm mặc một lúc lâu, tiếp đó hắn lại kêu ầm lên:

- Nếu là uy hiếp, vậy thì để ta cũng đi tiêu diệt một sư đoàn quân Nhật đi. Ngươi biết ta là loại phẫn thanh tiêu chuẩn cơ mà, cứ như vậy chạy tới vùng đông bắc nhưng lại không làm gì cả, ngươi cho rằng sau khi ta nhìn thấy thảm trạng ở đó xong vẫn có thể nhẫn nhịn được sao? Ngươi không ngờ lại muốn ta hoàn toàn biến thành một cái máy nhắn tin phổ thông, ta tuyệt đối không làm được!

- Đó gọi là, hai nước giao tranh không chém sứ giả...

Sở Hiên vẫn lạnh nhạt nói:

- Cũng như vậy, ra chiến trường không chém tướng quân, những người gọi là sứ giả chỉ vỏn vẹn là công cụ để hai bên thông tin và trao đổi với nhau mà thôi. Mục đích đánh cỏ động rắn đã được Trương Hằng hoàn thành, việc của ngươi bây giờ không phải tận sức làm càn, mà là phải đoạt những bộ phận còn lại của tượng Phật về. Về thế lực Nhật Bản đã có thể xác định được hai điểm, thứ nhất bọn họ từng bí mật tiến vào Sơn Tây, thứ hai, bọn họ đoạt được ít nhất là một bộ phận tượng Phật. Nhiệm vụ của ngươi chính là uy hiếp, bắt bọn họ giao ra tất cả các phần tượng Phật, ngoài ra còn phải xác nhận trong số họ ít nhất là một người biết rõ số lượng cùng vị trí các bộ phận tượng Phật, hơn nữa phải là lãnh đạo cấp cao.

- Nơi đây cũng không phải thế giới hiện thực, ta đã nhắc ngươi rồi, cho nên đừng có đặt quá nhiều tình cảm vào đây. Trình Khiếu, hành động ưu tiến nhất là hoàn thành nhiệm vụ, những chuyện sau đó ta mới không quản ngươi nữa...

- Chính vì vậy...

Tiếng của Sở Hiên đột nhiên trở nên càng lạnh lẽo hơn bình thường, nhàn nhạt nói:

- Đừng có để tình cảm cá nhân làm liên lụy tới nhiệm cụ của cả đội, nếu không...

- Hiểu, hiểu rồi!

Trình Khiếu ở đầu bên kia lập tức run bần bật, hắn vội vã lật đật nói:

- Ta hiểu rồi, nhưng mà ngươi cũng không cần nói kiểu âm trầm như vậy chứ, ghê chết đi được... Vốn tính cách ngươi đã đủ dọa người rồi, nghe giọng như bây giờ lại càng kinh khủng. Tóm lại ta cố gắng hết sức là được chứ gì. Ngoài đe dọa với uy hiếp ra thật sự không được làm gì khác?

Sở Hiên chợt thở dài nói:

- Thực lực của ngươi thuộc loại cận chiến đơn độc, nếu quần chiến thì từ một trăm người trở xuống mới thích hợp với ngươi. Kỳ thực để Trương Hằng đi tập kích một sư đoàn đã là quyết định rất khó khăn rồi, ngươi cùng Zero đều không thích hợp để chiến đấu ở cấp độ chục nghìn người. Tình huống như vậy, Bá Vương cùng Vương Hiệp là lựa chọn thích hợp nhất, nhưng Vương Hiệp có nhiệm vụ khác, vì thế chỉ còn ngươi là nhân tuyển phù hợp để đến gặp mặt chỉ huy cấp cao quân đội Nhật Bản tại đông bắc.

- Mặt khác... Tùy lúc chờ đợ mệnh lệnh của ta, nếu như cấp cao quân đội Nhật thật sự cố chấp không chịu hợp tác, không muốn giao bộ phận tượng Phật lại cho chúng ta, ta sẽ để Vương Hiệp mang thứ đó tới cho ngươi... Về Ma động pháo, tốt nhất là không nên sử dụng trong phạm vi Trung Quốc đại lục, tình huống cơ bản là như vậy... Thời gian còn chưa tới bốn ngày, Trịnh Xá ngủ say, Zero bị buộc phải cố thủ tại chỗ, về tin tức còn thiếu tung tích của hai bộ phận tượng Phật nữa.... Ta cũng chỉ có thể cố gắng hết sức thôi. Đến khi Trịnh Xá tỉnh lại, hy vọng chúng ta không cùng gặp nhau dưới địa ngục...

Từ trước tới nay, Sở Hiên chưa từng nói ra suy nghĩ của mình với người khác. Cũng không biết là kiêu ngạo về trí tuệ của bản thân hay khinh thường trí tuệ của người khác, hoặc là hắn chưa từng có cái gọi là cảm tình và cảm giác nên không cảm thấy cần phải chưa sẻ suy nghĩ của mình với người khác. Nói tóm lại, những gì trong đầu Sở Hiên, chưa từng có ai có thể đoán được, mà lúc này hắn lại như vô ý lộ ra suy nghĩ trong lòng, việc này khiến Trình Khiếu vô cùng kinh ngạc. Có điều, nghĩ đi nghĩ lại cũng chẳng có tác dụng,

http://tieulun.hopto.org

vì thế đến cuối cùng hắn chỉ có thể bất đắc dĩ tiếp nhận nhiệp vụ, sau đó lái Goblin glider bay về hướng đông bắc, nơi quân Nhật chiếm đóng.

Khi Trình Khiếu bay về phía đông bắc thì Trương Hằng cũng đồng thời tiến về hướng đó. Mệnh lệnh hắn nhận được là chờ đợi ở đó đến bao giờ nhận được mệnh lệnh tiếp theo. Đương nhiên, do năng lực quần chiến của Trình Khiếu thật sự quá kém nên Trương Hằng còn có một nhiệm vụ khác, đó là khi Trình Khiếu không nhịn được, phát sinh chiến đấu với quân đội Nhật thì Trương Hằng phải chi viện cho hắn. Còn về phần Vương Hiệp thì đang đi về phía đông, hắn phải vượt qua Thái Bình Dương, đoạt lại một bộ phận tượng Phật trước khi nó bị hạm đội hải quân Mỹ đưa về nước họ, hơn nữa còn phải... Tiêu diệt toàn bộ hạm đội đang nắm giữ bộ phận tượng Phật!

Tiếp theo cũng chỉ còn Trịnh Xá đang ngủ say....

"Thật là nhàm chán, ta đã sắp chán đến mức đi ngủ được trong giấc mơ này rồi..."

Trịnh Xá thật sự cảm thấy rất vô vị, bởi vì hắn đã một mình đợi trên hòn đảo cô độc này hơn hai tháng. Không biết tại sao, khi thích khách thế gia phái trực thăng ra đón đám thiếu niên thiếu nữ trên hòn đảo này quay về, Trịnh Xá lại bị kẹt ở đây. Lúc trước hắn có thể theo Triệu Anh Không tới bất cứ nơi nào trên đảo nhưng ai mà biết khi Triệu Anh Không cũng rời khỏi đây, hắn không ngờ lại không thể đi cùng. Kể cả là hắn có đứng trên trực thăng thì khi bay khỏi hòn đảo mấy trăm mét hắn liền trực tiếp rơi ra ngoài, giống như không tồn tại trực thăng nào hết, nói cách khác, hắn chỉ có thể hoạt động trên hòn đảo nhỏ này.

"Đây không đã nói rõ rằng, Triệu Anh Không có ấn tượng sâu sắc nhất với hòn đảo này, mà nơi cô ấy phát sinh biến hóa cũng là hòn đảo này sao?"

Trịnh Xá hít sâu một hơi, yên lặng điều chỉnh thân thể tới trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, hơn nữa còn đêm mục tiêu mô phỏng chuyển thành Triệu Anh Không. Sau khi tất cả xong xuôi, hắn mới vung tay đấm một phát vào một gốc cây lớn bên cạnh. Theo nắm tay đánh ra, gốc đại thụ lập tức gãy lìa, trực tiếp bị một quyền bẻ gãy làm đôi.

Đoạn thời gian này Trịnh Xá cũng không hoàn toàn ngồi không, ngoài dùng toàn lực học tập một ít kỹ xảo cận chiến của thích khách thế gia ra, hắn còn tìm kiếm biện pháp để có thể tiếp xúc với thế giới trong mơ này. Thử đi thử lại hắn cũng chỉ tìm được một biện pháp, đó là khi hắn chuyển hình thức suy nghĩ của mình thành hình thức suy nghĩ của Triệu Anh Không. Càng tiếp cận suy nghĩ Triệu Anh Không, hắn càng có thể sử dụng sức mạnh lớn hơn tại thế giới này.Đến hiện tại, nếu hắn toàn lực mô phỏng Triệu Anh Không, sức mạnh có thể đạt tới khoảng một nửa thực lực bản thân hắn.

"Do đây là thế giới trong mơ của cô ấy nên mô phỏng cô ấy thì có thể giúp ta tiếp xúc với thế giới này chăng? Nhưng người ta mô phỏng là cô gái lạnh như băng trong Chủ Thần không gian chứ có phải cô gái tươi cười ở đây đâu, như vậy cũng có thể sao? Chẳng lẽ, hai Triệu Anh Không tính cách khác nhau, thực lực khác nhau, bọn họ đều đồng thời tồn tại?"

Lo lắng của Trịnh Xá không phải là không có đạo lý, bởi vì Triệu Anh Không mới, hoặc có thể gọi là Triệu Anh Không trong dĩ vãng xuất hiện làm cho một dạo hắn tưởng rằng Triệu Anh Không mà hắn biết trong Chủ Thần không gian đã biến mất. Vì vậy khi có suy luận này xong, trong lòng hắn thật sự vui mừng khó mà diễn tả được... Tuy nếu luận về thực lực, Triệu Anh Không trong mộng mạnh hơn nhiều nhưng nếu nói về cảm tình, cô gái lạnh lùng đã ở cùng bọn họ suốt bây lâu nay mới là đồng đội mà họ tin cậy.

Đang lúc Trịnh Xá không ngừng suy nghĩ thì từ phía xa bỗng truyền đến tiếng không khi chấn động rất nhỏ. Âm thanh càng lúc càng tới gần hòn đảo hoang, đến khi Trịnh Xá nhìn lại mới phát hiện, phía chân trời quả nhiên có hơn mười chiếc trực thăng vận chuyển xuất hiện. Đây là công cụ giao thông thích khách thế gia sử dụng để đưa đón đám trẻ, toàn bộ đều là trực thăng chuyên chở quân dụng loại hiện đại nhất, đồng loạt một màu. Từ số trực thăng này có thể thấy được số tài phú thế tục mà thích khách thế gia nắm giữ, gia tộc cổ xưa đã tồn tại suốt mấy ngàn năm quả nhiên không phải là loại tầm thường.

Đám Triệu Anh Không đã rời khỏi hòn đào hoang này được hơn hai tháng, lần này trở về lại được phân chia theo tiểu đội đáp xuống. Do một loại liên hệ đặc thù nào đó mà khi Triệu Anh Không đặt chân lên đảo, sau nháy mắt Trịnh Xá đã quay lại bên cạnh này, khôi phục trạng thái như lúc trước, Trịnh Xá phảng phất như u linh bám sát xung quanh Triệu Anh Không.

http://tieulun.hopto.org

"...Chín, mười, mười một... Tiểu đội của Triệu Anh Không đều ở đây, xem ra lần này họ trở về cũng không có biến đổi gì lớn."

Trịnh Xá thầm thở phào nhẹ nhõm. Tình huống hắn lo ngại nhất chính là biến đổi của Triệu Anh Không xảy ra tại nơi mà hắn không phát hiện được, nhưng vậy hắn rất có thể sẽ lỡ mất cơ hội rời khỏi thế giới trong mơ này. Có điều hắn thở phào nhẹ nhõm nhưng cũng đồng thời âm thầm lo lắng, có trời mới biết thời điểm biến đổi đó xảy ra vào lúc nào. Nhìn Triệu Anh Không hiện tại vẫn còn khá nhỏ, tính đến lúc nàng tiến vào Chủ Thần không gian thì còn mấy năm nữa, Trịnh Xá tuyệt không muốn mất thêm mấy năm ở lại thế giới trong mơ này, nhưng theo tình huống trước mắt, có vẻ còn lâu mới đến lúc phát sinh kịch biến.

Tiếp theo không có gì đáng nói, đám trẻ sau khi quay lại hòn đảo nhỏ liền tự rời đi, lại khôi phục trạng thái sinh tồn cô độc hoặc hợp tác như trước kia. Tiểu đội của Triệu Anh Không thương lượng một lượt rồi cũng chia tay, chia ra bốn phía quanh hòn đảo bắt đầu thu thập thức ăn và nước uống. Thời gian cứ như vậy trôi đi, Trịnh Xá cũng chỉ thấy Triệu Anh Không tìm kiếm thức ăn, thu thập băng tuyết như bình thường, đến buổi tối, tiểu đội của Triệu Anh Không mới tập hợp lại, tiếp đó cười nói ăn uống, tới đêm khuya liền lần lượt ngủ thiếp đi.

Sau khi mọi người đã ngủ được hơn một tiếng đồng hồ, Triệu Anh Không lại nhẹ ngàng bật dậy, tiếp đó giống như một con linh miêu luồn vào trong khi rừng bên cạnh, Trịnh Xá cũng lơ lửng yên lặng bám theo. Mấy phút sau, Triệu Anh Không mới khẽ dừng lại cạnh một gốc cây lớn.

- Ra đi, Chuế Không, ta có việc cần hỏi huynh.

Triệu Anh Không vừa đến nơi, lập tức vội vàng nói, khi nói chuyện còn nhảy lên trên ngọn cây.

Quả nhiên, một bóng đen từ sau ngọn cây thò ra, Triệu Chuế Không đứng đó nhìn Triệu Anh Không đang nhảy lên, khẽ cười khổ. Hắn còn chưa kịp mở miệng, Triệu Anh Không đã vội vàng nói:

- Lúc trước không hỏi rõ ràng được, Nhị Không đã bị thương phải không? Hành động của huynh cùng cô ấy bị người ta tấn công sao? Mau trả lời ta, đồ anh trai ngu ngốc, đến em gái mình cũng không bảo vệ được...

Triệu Chuế Không cười khổ đáp:

- Đúng là sai lầm của ta... Chuyện đó tạm thời bỏ qua, Anh Không, nhân cơ hội trở về lần này, ta và em gái đã xâm nhập vào cấm địa trong tổng bộ gia tộc. Ở đó bọn ta phát hiện được một số thứ đặc biệt... Chính những thứ đó khiến cho em gái ta bị thương. Muội biết không? Có lẽ suy đoán của chúng ta lúc trước đều sai lầm rồi, các trưởng lão không hề muốn bồi dưỡng một thế hệ cường giả mới của thích khách thế gia. Hoặc có thể nói, chúng ta cũng không phải được tạo ra nhằm mục đích bồi dưỡng một đời cường giả mới, cho dù chúng ta được được truyền gen đặc thù nhưng cũng chỉ có thể là công cụ bị lợi dụng mà thôi.

Triệu Anh Không lúc này lại hoàn toàn bình tĩnh lại, nàng suy nghĩ một thoáng, nói:

- Đúng thế, theo như ước định của chúng ta lần trước, lần này sau khi trở về muội cố gắng tìm biện pháp giải quyết vấn đề tâm ma, còn huynh cùng Nhị Không thì nghĩ cách xâm nhập vào khu vực trung tâm tổng bộ, cần phải tìm hiểu rõ tất cả tình huống... Nói như vậy, lần trở về này huynh đã phát hiện được chuyện gì đó rất kinh người? Là gì vậy?

Triệu Chuế Không gật đầu đáp:

- Đúng thế, bọn ta rất thuận lợi lọt vào trung tâm tổng bộ... Ở đó bọn ta phát hiện hai thành viên nắm vững mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư. Không, nói chính xác là hai quái vật không có tư tưởng....

- Chúng ta vốn phỏng đoán trạng thái tâm ma là chướng ngại khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, phảng phất như truyền thuyết thành tiên, thành đạo thời cổ đại. Tâm ma hẳn cũng là một loại thiên kiếp, thất bại sẽ phát cuồng mà chết, thành công thì sẽ tiến vào mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp. Nhưng ở đó phát hiện ra hai quái vật không có thần trí làm cho ta thay đổi suy nghĩ, có lẽ chúng ta sau khi phát cuồng cũng không nhất định sẽ chết mà sẽ tiến vào một trạng thái tư duy trống rỗng, mà trạng thái đó chính là thứ mà các trưởng lão hy vọng. Nói cách khác, có lẽ bọn họ tuyệt không hy vọng chúng ta có thể trở nên càng mạnh, làm chúng ta trở thành thế hệ cường giả tiếp theo của thích khách thế gia, mà là biến chúng ta thành nguyên liệu chế tạo vũ khí, Để chúng ta lớn lên cùng một nơi, sau đó tất cả tiến vào mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, tất cả mất đi thần trí, tất cả biến thành công cụ trong tay họ... Công cụ sinh vật chỉ có thân thể,

http://tieulun.hopto.org

thực lực sinh mệnh, nhưng không có ý thức! Có thể đó mới chính là mục đích của các trưởng lão! Cũng chính là kết cục cuối cùng của tất cả mọi người chúng ta!

Triệu Chuế Không càng nói càng kích động, đến cuối cùng hắn đã gần như gào lên. Triệu Anh Không phản ứng cực nhanh, lập tức bịt miệng Triệu Chuế Không lại. một lúc sau hắn mới từ từ bình tĩnh lại, còn Triệu Anh Không bấy giờ mới nói:

- Tình huống đại khái thế nào? Kể lại cho muội những gì xảy ra lúc đó...

- Lúc ấy ta cùng em gái lẻn vào khu vực trung tâm. Đúng như chúng ta dự liệu, dưới lòng đất tổng bộ quả nhiên có một khu nhà thần bí. Mà khi chúng ta định tiếp tục tiến lên thì hai quái vật hình dạng khác nhau xuất hiện, chắn trước mặt bọn ta. Một tên trong số đó còn có hình dáng giống người, chỉ là thân thể to lớn hơn người bình thường không ít. Tên còn lại chỉ có ba phần giống người, nhìn qua giống như người rắn mọc ra một đôi cánh. Thực lực của hai quái vật đó vô cùng kinh khủng, em gái ta hoàn toàn bị bọn chúng áp đảo. Hơn thế nữa, em gái ta còn sử dụng năng lực đặc thù của nó nhưng lại phát hiện suy nghĩ của hai quái vật đó hoàn toàn trống rỗng, chỉ còn lại cuồng bạo, thảm ngược, chỉ muốn giết chết tất cả mọi sinh vật nhìn thấy. Ngoài đó ra là ký ức tàn dư của chúng, ký ức lúc bọn chúng còn là con người, cũng giống như chúng ta, từ từ trưởng thành, sau đó mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư rồi mất đi tư duy, biến thành bộ dạng như hiện tại.... Sự tình đại khái đã xảy ra như vậy. Em gái ta ngoài cơ thể bị chút nội thương ra, ý thức của nó còn vị tiếp xúc với quá nhiều tư duy bạo ngược mà có chút bất ổn...

Triệu Chuế Không thở dài nói.

Triệu Anh Không cũng thở hắt ra một hơi, cố buộc mình phải tỉnh táo lại một chút, tiếp theo mới nói:

- Về việc vượt qua tâm ma muội đã có chút ý tưởng, tình huống của Nhị Không muội cũng sẽ thường xuyên lưu ý, chỉ là... Những gì huynh nói làm muội hết sức lo lắng. Vượt qua tâm ma thất bại, thật sự không phải phát cuồng đến chết mà là rơi vào cảnh xác sống không tư duy không tự do sao? Hay là các trưởng lão cũng không phải chỉ có công nghệ chuyển hóa gen tầng thứ tư thành thuốc thúc đẩy gen, bọn họ đồng thời còn có kỹ thuật khống chế sinh vật tầng thứ tư phát cuồng?

Suy luận đó chỉ thuần túy là phỏng đoán cá nhân của nàng, hai người lại bàn bạc cả nửa ngày cũng không có đáp án xác thực, vì thế chỉ có thể quyết định lần tới trở về tổng bộ, cả Triệu Anh Không cũng sẽ đi cùng họ, cần phải đột phá phòng tuyến của hai quái vật đó để tiến vào khi vực trung tâm. Tiếp theo trong điểm mà họ thảo luận chính là biến pháp khắc phục tâm ma mà Triệu Anh Không mãi tới gần đây mới phát hiện ra.

- Cái gọi là tâm ma, hẳn là chấp niệm lớn nhất trong lòng. Muội suy đoán một chút, tâm ma có thể là phương thức biểu hiện của hai loại chấp niệm lớn nhất, một là không thể bỏ được, hai là không thể chiếm được. Cái gọi là không bỏ được, chính là chấp niệm lớn nhất mà người ta vẫn một mực kiên trì, ví dụ như yêu một người hoặc là đạt tới một mục tiêu là nào đó. Hoặc có thể là hoàn thành một mục tiếu nào đó, ví dụ như muốn giết một người nào đó, hay chỉ đơn thuần là muốn sống sót, khi chấp niệm này quá lớn, nó sẽ trở thành tâm ma. Cái gọi là không chiếm được chính là chấp niệm từ trước tới nay chưa bao giờ có được, ví dụ như thích một người nào đó hay là muốn có một vật nào đó. Hay là một cảnh giới hay trình độ mà từ trước tới nay vẫn luôn hy vọng đạt tới, đến khi vì một mãi không đạt được mà sinh ra chấp niệm cực lớn thì sẽ xuất hiện tâm ma.

Triệu Anh Không thở ra một hơi thật dài, nói:

- Tâm ma của muội đại khái thuộc loại bỏ không được, muội không thể bỏ được mọi người... Tóm lại một câu, tâm ma của muội chính là phải từ bỏ thứ không bỏ được, khi muội có thể bỏ qua tất thảy thì sẽ có đột phá thật sự. Chỉ không biết Nhị Không là thuộc loại nào, là không bỏ được hay không chiếm được, nếu như là loại thứ hai.... Muội không biết làm như thế nào mới có thể đột phá, hoặc có thể nói, loại hình tâm ma không thể chiếm được khó đột phá hơn loại thứ nhất nhiều...

Triệu Chuế Không đột nhiêm ôm chầm lấy Triệu Anh Không, mà Triệu Anh Không cũng nhẹ nhàng tiếp nhận hắn, không giống như trước kia, xấu hổ rồi chống cự. Hai người cứ yên lặng ôm nhau như vậy, một lúc lâu sau, Triệu Chuế Không mới lên tiếng:

http://tieulun.hopto.org

- Trong vòng hai tháng, muội đã tìm được nhiều tin tức liên quan đến tâm ma như vậy... Trong hai tháng này, nhất định là muội đã nhiều lần tới gần trạng thái tâm ma đúng không? Đúng là đồ ngốc, muội làm như vậy rất nguy hiểm...

- Nguy hiểm hay không tạm thời không nói.

Triệu Anh Không ở trong lòng hắn, mỉm cười đáp:

- Ít nhất.... Muội đã tìm được một con đường có thể sống sót cho mọi người, như vậy là quá đủ rồi.

- ....Đồ ngốc, Anh Không, nếu như, ta nói là nếu như... Trong chúng ta có người vượt qua tâm ma thất bại, muội nhất định phải giết chết kẻ đó, không được để hắn biến thành loại công cụ nhục thể, sống mà không có tư duy, không có ý thức. Sống như vậy thật sự quá bi thảm, so với nó, ta thà chọn cái chết. Nếu như thật sự có một ngày, đến lúc hoàn toàn tuyệt vọng, cả ta cũng sắp biến thành loại công cụ như vậy, nhất định sẽ giết chết tất cả đồng đội, giết cả muội cùng em gái, tất cả tội lỗi... Tất cả tội lỗi cứ để một mình ta gánh chịu là được...

- Sẽ không đâu...

Triệu Anh Không siết chặt tay, thì thào nói:

- Muội sẽ không để ngày đó xảy ra. Yên tâm đi, muội nhất định sẽ để mọi người bình an vô sự. Chúng ta sẽ không chết, cũng không biết thành công cụ để người ta khống chế, sẽ không, nhất định không!

"Thì ra là vậy, đây là nguyên nhân dẫn tới kịch biến sao? Lời thề cùng hành động của Triệu Chuế Không, hóa ra hắn chính là..."

Chân tướng ra sao, Trịnh Xá cũng không biết được, hắn chỉ biết một chuyện, dù đây chỉ là phỏng đoán cá nhân nhưng hắn thật sự có cảm giác.... Trường kịch biến đó đã sắp bắt đầu rồi!

Thời gian đã trôi qua được bốn ngày hai đêm, vẫn còn một nửa thời gian.... Các bộ phận tượng Phật vẫn thất lạc khắp nơi, thành viên đội một cộng thêm Zero ở tại Sơn Tây bảo vệ đầu tượng Phật. Thành viên đội hai, Trình Khiếu đi về khu vực quân Nhật chiếm đóng, Trương Hằng theo sát phía sau, Vương Hiệp mang một lượng lớn bom plasma đuổi theo hạm đội Thái Bình Dương của Mỹ, Sở Hiên tọa trấn tại Thượng Hại. Lúc này thời hạn bảy ngày đã chỉ còn một nửa....

576. Chương 10: Cục Thế... Lấy Lực Phá Xảo (1)

Sở Hiên vừa nhìn ba phần tượng Phật trên bàn vừa cầm tấm thẻ kim loại màu bạc, nói.

Ba bộ phận tượng Phật này là đến từ hai đảng phái lớn trong nước. Do đã liên minh thành công, cộng thêm Trương Hằng và Vương Hiệp đã biểu lộ thực lực trên biển cùng tại chiến trường chống Nhật, sau một phen uy hiếp, dụ dỗ, cuối cùng cũng khiến cho hai đảng phái giao ra ba bộ phận tượng Phật. Đương nhiên, Sở Hiên cũng phải bỏ ra một số thứ, ví dụ như lần lượt giao cho hai đảng phái kỹ thuật vũ khí đủ để hoàn lại kỹ thuật lơ lửng trên không trung của tượng Phật, bấy giờ mới đem được những phần tượng Phật này về.

Người ở đầu phía bên kia là Vương Hiệp, lúc này hắn đang điều khiển Goblin glider bay giữa biển rộng. Nhiệm vụ của hắn hiện tại là đuổi theo hạm đội Thái Bình Dương đã sắp tiến vào khu vực vùng biển nước Mỹ. Theo tin tức tình báo vừa mới nhận được tối hôm trước từ phía Quốc Dân đảng, một bộ phận tượng Phật đã bị chính phủ Quốc Dân đảng giao cho Mỹ, ngoài nhận được một khoản vay chiến tranh lớn ra, còn có rất nhiều súng ống được vận chuyển vào Trung Quốc theo đường Myanmar nhằm duy trì mặt trận tác chiến với quân đội Nhật của Quốc Dân đảng, có thể gọi đây là tượng Phật ngoại giao.

Vương Hiệp bỗng tò mò hỏi:

- Đúng rồi, Sở Hiên, không phải ngươi đã để Trình Khiếu tới khu đông bắc làm sứ giả sao? Đối với quốc gia như Nhật Bản mà ngươi cũng có thể thử bàn bạc cùng uy hiếp, vậy thì tại sao đối với nước Mỹ vẫn đang là đồng mình của chúng ta lại dứt khoát đoạn tuyệt như vậy? Cho dù nước Mỹ đang giấu giếm tính toán chuyện gì đi nữa thì hiện tại họ dù sao cũng là đồng minh cùng chống lại phe Trục với chúng ta mà, không nói câu nào, trực tiếp hủy diệt hạm đội Thái Bình Dương, làm vậy không phải có chút quá đáng sao?

http://tieulun.hopto.org

- Không phải là cùng chúng ta chống lại phe Trục.

Sở Hiên ngẫm nghĩ một thoáng rồi đáp:

- Vương Hiệp, ngươi luôn không thể suy nghĩ đúng hướng được. Ta đã nhắc nhở ngươi vài lần rồi, thế giới này không phải là thế giới của chúng ta, mà chỉ là một thế giới rất giống với thế giới hiện thực thời cận đại của chúng ta, do đó ngươi bỏ quá nhiều tình cảm cá nhân vào đây thật sự là một chuyện rất ngu xuẩn. Trong mắt ta mà nói, các quốc gia ở thế giới này, Nhật Bản, Mỹ, thậm chí Trung Quốc chỉ vỏn vẹn là những cái tên cùng các nhân vật đóng vai trò khác nhau khác nhau mà thôi. Về phần tại sao với Nhật Bản thì lựa chọn đàm phán về bộ phận tượng Phật còn với Mỹ thì lại trực tiếp tiêu diệt hạm đội Thái Bình Dương, có hai nguyên nhân. Thứ nhất, ta còn chưa xác nhận Nhật Bản có mấy bộ phận tượng Phật, nếu có thì những bộ phận đó đang được giấu ở đâu? Thứ hai, so sánh hai bên, uy hiếp của Mỹ đối với kế hoạch tiếp theo của ta lớn hơn của Nhật Bản.

- Uy hiếp lớn hơn tới kế hoạch tiếp theo của ngươi? Kế hoạch tiếp theo là gì?

Vương Hiệp lại càng thêm kỳ quái, hắn tiếp tục hỏi:

- Nguyên nhân thứ nhất ta còn hiểu được, dù sao cũng phải biết được vị trí bộ phận tượng Phật rồi mới có thể ra tay công kích. Nếu không, vạn nhất lại hủy diệt luôn cả bộ phận tượng Phật thì đúng là không xong hết sức, nhưng nguyên nhân thứ hai thì sao? Kế hoạch tiếp theo của ngươi là gì vậy?

Sở Hiên cũng không có chút nóng nảy gì, vẫn tiếp tục dùng cái giọng bình thản, đều đều nói:

- Kế hoạch biến Trung Quốc thành căn cứ hậu cần trang bị vũ khí cho chúng ta. So với một nước Nhật Bản chắc chắn sẽ chiến bại, uy hiếp của Mỹ đối với kế hoạch này của ta càng lớn hơn. Theo như tiến trình lịch sử mà chúng ta biết, nước Mỹ cần một nước Trung Quốc lạc hậu, kém phát triển, như thế mới phù hợp với lợi ích quốc gia của họ. Đương nhiên, Trung Quốc cũng không thể bị Nhật Bản hoặc quốc gia khác chiếm lĩnh, đó mới là lý do vì sao họ viện trợ cho chúng ta. Nếu quốc gia này đạt được nhiều lợi ích nhất trong Chiến tranh thế giới thứ 2, tương lai chắc chắn sẽ áp chế căn cứ hậu cần mà ta lựa chọn, vậy thì tại sao không đánh bại nó ngay từ bây giờ?

Vương Hiệp sửng sốt cả nửa ngày, rồi bỗng vội vàng nói:

- Nhưng hiện tại Mỹ cùng Trung Quốc là đồng minh cơ mà, nếu ngươi làm như vậy, không phải sẽ làm Trung Quốc rơi vào cảnh tiến thoái lưỡng nan sao? Không, phải gọi là cảnh ngộ tuyệt vọng. Ngươi cứ làm như vậy, hoàn toàn là đắc tội với cả hai thế lực phe Đồng minh và phe Trục, đừng nói đến chuyện phân chia thế lực sau khi chiến tranh kết thúc, ngay cả Thế chiến 2 cùng Nhật Bản bây giờ cũng không giải quyết được, Trung Quốc sẽ thật sự....

Sở Hiên thở dài đáp:

- Ta đã nhắc ngươi nhiều lần rồi, thế giới này không phải là thế giới của chúng ta, nói cách khác, tại sao chúng ta lại phải tuân thủ theo tiến trình lịch sử nguyên bản? Hơn nữa ngươi vẫn còn một ấn tượng chưa xóa bỏ được, đó chính là thực lực của chúng ta vượt trội so với thế giới này không chỉ một cấp độ. Ví dụ như, trước kia ngươi đã từng nghĩ tới chuyện một người đi tiêu diệt cả hạm đội Thái Bình Dương của Mỹ chưa? Cũng như vậy, mục đích của chúng ta rất đơn giản, một căn cứ hậu cần yên ổn, giàu có, vì thế chúng ta không cần để ý tới tình huống thế giới này sẽ ra sao. Nếu như nước Mỹ ngăn cản mục đích này, chúng ta hủy diệt nước Mỹ, nếu như Nhật Bản ngăn cản mục tiêu này, chúng ta hủy diệt Nhật Bản, nếu như cả thế giới ngăn cản mục đích này, ta không ngại chế tạo một lượng lớn tên lửa hạt nhân mini, hủy diệt cả thế giới, đã hiểu chưa? Không nên suy nghĩ quá nhiều, đến khi ngươi có đủ sức mạnh, hoàn toàn có thể không để ý tới bất kỳ chuyện gì, chỉ cần toàn tâm toàn ý lấy lực phá xảo là được.

- Chuyện này ta đại khái đã hiểu rồi, chỉ là còn một chuyện...

Vương Hiệp gật đầu, tiếp tục kỳ quái hỏi:

- Mặc dù ngươi luôn mồm gọi bọn ta là phẫn thanh... Nhưng có vẻ hành vi của ngươi so với bọn ta còn phẫn thanh hơn nhiều?

Sở Hiên cười lạnh nói:

http://tieulun.hopto.org

- Trí tuệ của người bình thường... Cái gọi là phẫn thanh, thực chất không phải là hành vi như thế nào mà nằm ở ngôn luận, đã hiểu chưa? Nếu như ta nói được làm được, muốn giết kẻ nào là giết kẻ đó, vậy thì không phải là phẫn thanh. Chỉ có loại bản thân không làm được trò trống gì, chỉ biết to mồm hô hào sẽ làm thế này, sẽ làm thế kia, mới gọi là phẫn thanh, đây là khác biệt bản chất.... Cứ như vậy đi, nhiệm vụ ngươi nhất định phải hoàn thành là lẻn vào hạm đội Thái Bình Dương của Mỹ, tìm kiếm bộ phận tượng Phật. Ta không cần biết ngươi dùng biện pháp nào, sử dụng máy khống chế suy nghĩ ta giao cho ngươi cũng được, cường hành hủy diệt cả hạm đội cũng được, tóm lại, giờ này sáng ngày mai, ta muốn nhìn thấy bộ phận tượng Phật đó!

Vương Hiệp khẽ ừm một tiếng rồi gấp tấm thẻ kim loại màu bạc vào. Sở Hiên chờ sau khi Vương Hiệp ngắt kết nối, hắn mới quay sang ba phần tượng Phật đang đặt trên bàn. Khiến cho người ta thấy vô cùng kỳ quái là, ba bộ phận tượng Phật này không hề có vẻ cổ xưa thô mộc như phần đầu tượng, ngược lại, nhìn chúng cực kỳ chói mắt. Chất liệu không phải sắt không phải gỗ, bên ngoài khắc vô số văn tự ký hiệu, trên những văn tự đó còn hiện ra ánh vàng nhạt, mơ hồ, không ngưng chớp động, phảng phất như có nước chảy. Chẳng trách những tổ chức quân phiệt cùng người nước ngoài chỉ lấy những bộ phận khác của tượng Phật chứ không lấy phần đầu, chỉ nhìn ngoại hình cũng đủ cho người ta biết, những thứ này không phải loại tầm thường.

Sở Hiên lại cẩn thận quan sát chỗ nối các bộ phận tượng Phật, có thể thấy chúng không giống như bị thứ gì đó cắt rời hoặc bẻ gãy ra. Ngược lại, tại đó mơ hồ có dấu vết như bánh răng kết nối vào nhau, nói cách khác, bức tượng Phật này rất có thể ngay từ đầu đã là vài bộ phận kết hợp với nhau. Cho dù các thế lực quốc gia không đến cướp đoạt thì chắc nó cũng sẽ vẫn bị chia ra thành nhiều mảnh, tóm, rất có khả năng ngay từ đầu nhiệm vụ này đã quyết định rằng tượng Phật sẽ bị chia nhỏ.

"...Nếu như tượng Phật bị chia làm nhiều mảnh không phải do Thánh nhân phương Tây giở trò, vậy thì rút cuộc là bọn họ để lại cạm bẫy ở đâu? Chẳng lẽ là tăng cao thực lực của Thần số hiệu 1? Có thể có khả năng này, nhưng xác suất rất thấp. Dù sao thì Thánh nhân phương Đông cũng liên tục giám thị họ, nếu thay đổi, sắp xếp làm chúng ta chắc chắn phải chết thì bọn họ nhất định sẽ không buông tay mặc kệ. Nếu như vậy, ngoài muốn hại mạng chúng ta ra, chuyện thứ hai mà Thánh nhân phương Tây mong muốn nhất là..."

Sở Hiên vừa suy nghĩ vừa khẽ xoa lên tượng Phật. Nghĩ tới đây, hắn yên lặng ngẩng đầu lên, bỏ bộ phận tượng Phật xuống rồi bước về phía một đống tài liệu tình báo chất cao như núi.

"...Nói như vậy, Thánh nhân phương Đông cùng người tu chân phương Đông cũng không hòa hợp như trong tài liệu đã nói, hai bên đều ngầm mang kế hiểm.... Ai, tình tiết kịch bản lần này có thể đến cuối cùng vẫn là công dã tràng. Nếu Thánh nhân phương Tấy thật sự đặt cạm bẫy ở chỗ đó thì các công pháp tu chân vô giá hoặc những đạo cụ tiềm lực cực lớn này rất có khả năng sẽ chẳng còn lại được gì... Thật là muốn lấy mạng đám Thánh nhân đó..."

Sở Hiên vốn là loại thanh niên ba không, không có bất kỳ cảm giác cùng tình cảm nào, chỉ có một ngoại lệ duy nhất, đó chính là khi tìm hiểu những gì chưa biết. Không cần biết là tri thức mới hay là những điều thần kỳ ảo diệu, tất cả chúng đều khiến Sở Hiên rơi vào một cảm giác cuồng nhiệt kỳ lạ, khó hiểu, ví dụ như hắn hiện tại, không ngờ trong đầu lại sinh ra suy nghĩ muốn giết chết đám Thánh nhân đó... Nếu như những người còn lại trong Trung Châu đội biết được, sợ rằng ngoài kinh ngạc ra, càng nhiều hơn có lẽ là kinh hoàng. Nếu nói đội viện Trung Châu đội sợ hãi thứ gì nhất thì ngoài những điều chưa biết ra cũng chỉ còn lại bị Sở Hiên ghi nhớ... Thực tế, hai chuyện này tuy hoàn toàn khác nhau nhưng lại đều có một điểm tương đồng, đều khiến người ta phải sợ hãi...

- Hắt xì!

Trình Khiếu đang bay trên Goblin glider đột nhiên nhảy mũi một cái. Hắn lập tức nghiêng ngó nhìn đông nhìn tây, Trương Hằng bay phía sau khoảng mười mét vội cao giọng hỏi:

- Trình Khiếu, bị ốm à? Với tố chất thân thể ngươi mà còn bị cảm cúm, trúng gió sao?

- Không, đây không phải là lạnh lẽo bình thường.

Trình Khiếu lập tức phủ nhận, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Cảm giác toàn thân tê dại, tuyến Tùng trước não liên tục nhảy lên, còn cả xương sống cùng xương cụt đồng loạt run rẩy, không sai, cảm giác này... Có khả năng rất cao là Sở Hiên đang nghĩ đến ta!

Trương Hằng nghe vậy liền ngẩn tò te, một lúc sau mới vừa tức vừa buồn cười, bật cười khùng khục mấy tiếng, sau đó hắn liền trịnh trọng nói:

- Chưa nói đến chuyện cảm giác của ngươi đúng hay sai, ta muốn hỏi ngươi một chuyện, Sở Hiên ghi nhớ ngươi việc gì? Chẳng lẽ ngươi đã làm gì khiến hắn tức giận sao? Nếu đã không có, hiện giờ ngươi cũng ngoan ngoãn tới khu đông bắc, chẳng lẽ hắn còn muốn ngươi là chuyện gì khác nữa à?

Trình Khiếu lắc đầu quầy quậy, vừa lắc đầu vừa nói:

- Không đơn giản như vậy đâu. Tóm lại là cảm giác nhạy bén của ta chắc chắn không thể sai lầm được! Việc này nhất định là có liên quan tới Sở Hiên...

Thấy Trình Khiếu còn muốn tiếp tục lải nhải, Trương Hằng liền vội vã chuyển đề tài:

- Đã tới đông bắc rồi... Trình Khiếu, theo như chúng ta đã thương lượng lúc trước, ngươi tới gặp mặt quân đội Nhật Bản, ta ở cách ngươi trong phạm vi một trăm dặm, có bất kỳ chuyện gì cũng dùng thẻ kim loại liên lạc... Yên tâm đi! Ta nhất định sẽ bảo vệ ngươi an toàn, nhất định!

577. Chương 10: Cục Thế... Lấy Lực Phá Xảo (2)

"Mặc dù nói như vậy, nhưng khi ta nghĩ tới Trương Hằng dùng cung tên tiêu diệt cả một cánh quân, cảm giác đó thật sự quá quỷ dị. Đó có coi là vũ khí lạnh thắng vũ khí nóng không?"

Trình Khiếu ngồi trên một chiếc xe nhỏ, vừa nhìn cảnh vật ngoài cửa xe vừa nghĩ.

Sau khi tới đông bắc, Trình Khiếu điều khiển Goblin gilder nghênh ngang hạ xuống một thành phố phồn hoa có cảng biển lớn. Lúc này, khu vực đông bắc đã hoàn toàn thất thủ, còn Nhật Bản cũng toàn lực xây dựng và bóc lột vùng đất trù phú này. Dù sao thì với tài nguyên cùng nhân lực vật lực của Nhật Bản, thật sự không thể đủ để cung cấp cho hệ thống quân đội khổng lồ như hiện tại, vì thế để đối phó với cuộc chiến tiếp theo, đông bắc chính là mạch sống của họ. Ở đây có đủ loại nhà xưởng máy móc, công trường gia công mọc lên san sát, cảnh tượng vô cùng hối hả, bận rộn, chỉ là...

"Chỉ là... người bị bóc lột ở đây đều là nhan dân Trung Hoa!"

Trình Khiếu bề ngoài có vẻ bình tĩnh nhưng nội tâm đã sớm lửa giận bừng bừng. Từ lâu hắn đã biết mình là loại phẫn thanh tiêu chuẩn, khi làm rất nhiều việc đều hoàn toàn dựa theo tình cảm cá nhân mà hành động, chứ không phải như Sở Hiên chỉ chiếu theo sự thực khách quan. Chính vì thế hắn chỉ là một người bình thường, giống như phần lớn thành viên trong Trung Châu đội, họ đều chỉ là người bình thường mà thôi.

Do cách Trình Khiếu đáp xuống quá phô trương, hơn nữa sau khi hạ xuống hắn vẫn đứng chờ tại đó nên tối đa chỉ sau vài phút, cả bến cảng đã bị một đám đông binh sỹ tuần tra bao vây. Số binh lính này đều lái xe máy có lắp ghế phụ, cũng có thể coi như quân đội cơ giới hóa. Không biết tại sao, nhóm lính này vừa đến nơi lập tức bắt đầu cưỡng chế giải tán những người tụ tập xung quanh, ngoài ra còn chĩa toàn bộ súng máy trên xe về phía Trình Khiếu, bộ dạng giống như gặp đại địch, không hề có chút ung dung thoải mái lấy nhiều đánh ít.

Trên thực tế, từ sau khi Trương Hằng dùng sức của một người hủy diệt một sư đoàn quân Nhật cộng thêm mấy chục máy bay chiến đấu, cả tập đoàn quân Nhật Bản bắt đầu thu hẹp phòng tuyến, thậm chí tại một số trận địa không quan trọng đều trực tiếp rút lui. Tuy chỉ mới được vài ngày ngắn ngủi nhưng biến động trong những ngày này thật sự quá lớn, ít nhất đối với quân đội Nhật mà nói, mấy ngày này đơn giản là ác mộng. Đầu tiên là Thượng Hải vốn đã bị chiếm lĩnh đột nhiên mất liên lạc, nghe nói ở đó bị một thế lực bí ẩn công kích, tiếp theo là hạm đội phong tỏa cửa biển Thượng Hải bị tiêu diệt toàn bộ. Tiếp đó nữa là cả một sư đoàn hoàn chỉnh bị một người hủy diệt, mấy chục máy bay chiến đấu mang theo cũng bị phá hủy, tất cả mọi chuyện đều diễn ra trong mấy ngày gần đây. Phảng phất như chỉ trong mấy ngày này, tất cả mọi

http://tieulun.hopto.org

quan niệm, tất cả mọi kiến thức khoa học, tất cả mọi kỹ thuật chiến tranh hiện đại hóa, tất cả đều đều bị đảo lộn.

Vì để thuận lợi xâm lược Trung Quốc, quân đội Nhật Bản từ rất nhiều năm trước đã phái một lượng lớn gián điệp xâm nhập vào khắp địa phận Trung Quốc. Do đó sau khi Thượng Hải phát sinh biến động, quân đội Nhật mới có thể trong thời gian ngắn như vậy nhanh chóng điều động hạm đội tới phong tỏa bến cảng. Cho đến khi hạm độ bị tiêu diệt toàn bộ cùng Trương Hằng một mình hủy diệt cả một sư đoàn, quan đội Nhật cuối cùng cũng phát huy hết công suất. Dựa vào số lượng gián điệp đông đảo, trong vài ngày đã nắm được phần lớn tin tức, bao gồm cả thân phận "thần tiên" tu chân của mấy người Sở Hiên, việc họ đang tìm kiếm các bộ phận tượng Phật cùng cả thực lực vượt quá sức tưởng tượng của họ. Trong đó có đặc biệt nhắc tới "phi kiếm" mà họ sử dụng để di chuyển, vì thế khi Trình Khiếu sử dụng Goblin glider hạ xuống thành phố, đám binh lính Nhật này mới có vẻ thận trọng chờ đợi như vậy.

Việc tiếp theo cũng rất dễ giải quyết, cho dù trong tay Trình Khiếu không có giấy tờ cùng chứng minh thân phận sứ giả do Quốc Dân đảng cấp thì chỉ dựa vào việc hắn sử dụng glider từ trên trời hạ xuống đã đủ để quân đội Nhật đón tiếp hắn vô cùng khách khí rồi. Sau khi chờ đợi khoảng mấy chục phút, mấy sỹ quan cấp tá cung kích lạ thường, mời Trình Khiếu vào trong một chiếc xe màu đen, dưới sự hộ tống của mấy trăm binh lính lái xe máy, tiến về một khu vực quân sự tại ngoại thành.

Mấy viên sỹ quan cấp tá đón tiếp Trình Khiếu đều mở miệng ra là tiếng Trung, thậm chí có một người nói đặc giọng Bắc Kinh, khiến cho Trình Khiếu còn tưởng đó đều là Hán gian đầu hàng, bất quá, đến lúc hắn nhìn lại dáng vẻ động tác của họ thì đều là người Nhật Bản hàng thật giá đúng.

Chiếc xe chạy trên đường, mấy viên sỹ quan này thật sự muốn bắt chuyện với Trình Khiếu nhưng mấy lời cung kích đáp qua đáp lại đó quả thật không thể khơi gợi nổi hứng thú của hắn, cứ thử nghe người ta xưng mình là thần tiên gì đó xem, chẳng khác gì bị trù ẻo cho chết sớm.

Mấy viên sỹ quan này cũng là có khổ khó nói. Mênh lệnh họ nhân được là tuyệt đối không được để mấy vị "thần tiên" sử dụng "phi kiếm" này tức giận, cố gắng giảm bớt lửa giận của họ, nếu có thể lôi kéo họ giúp sức cho Đế quốc Nhật Bản thì sau này tiền đồ không thể đo lường được. Cũng như vậy, nếu để cho đám "thần tiên" công kích quân đội Nhật, vậy thì họ sẽ trực tiếp bị đưa ra tòa án quân sự, thậm chí là bí mật xử tử.

- Thần tiên đại nhân, xin mạo muội hỏi ngài một câu, mục đích ngài đến đây làn này là gì vậy?

Một viên sỹ quan thấy Trình Khiếu nãy giờ ngậm miệng không nói chuyện, tâm tư khẽ chuyển, lập tức cẩn thận hỏi

Trình Khiếu nghe vậy liền đưa mắt nhìn lại mấy người đó, nói:

- Rất đơn giản, mục đích của bọn ta chính là tượng Phật. Lần này ta tới đây, mục đích cũng là tượng Phật… Thấy các ngươi nhanh chóng tới nghênh tiếp ta như vậy, chắc là các ngươi cũng đã có chuẩn bị rồi phải không? Dựa vào số lượng gián điệp của các ngươi tại Trung Quốc lúc này, hẳn là rất dễ dàng biết được bọn ta là ai, còn cả sức mạnh mà bọn ta nắm giữ, mục đích là gì, ta nghĩ tất cả những điều này các ngươi đều đã viết, cho nên… Tượng Phật, tất cả bộ phận tượng Phật trong tay các ngươi, đó là mục đích ta tới đây lần này!

Mấy viên sỹ quan đưa mắt nhìn nhau, một người lập tức nói:

- Đúng thế, chúng tôi quả thật đã đoạt được một bộ phận tượng Phật từ chỗ Diêm Tích Sơn, Sơn Tây. Có điều đây thuộc về tin tức quân sự cơ mật cấp cao nhất, chúng tôi còn chưa có quyền được biết tình huống cụ thể. Thần tiên hẳn không ngại trực tiếp bàn bạc với cấp trên của chúng tôi, tôi nghĩ nhất định sẽ có câu trả lời khiến ngài hài lòng.

Trình Khiếu gật đầu. Đây gọi là ra tay không đánh người thân thiện, mấy viên sỹ quan này trên suốt dọc đường đều đối với hắn cung kích dị thường, không cần biết là nói chuyện hay là động tác, không hề có chút dáng vẻ kiêu ngạo khoa trương như mấy bộ phim về Thế chiến 2 vẫn miêu tả. Hắn vẫn một mực tìm cớ giáo huấn mấy người này một trận, bây giờ mới nhận ra mình đã ngây thơ đến mức nào. Quan hệ giữa các nước với nhau không chỉ đơn thuần có lợi ích, một chuyện xảy ra thường thường chỉ là biểu hiện của rất nhiều sự kiện. Ví dụ như từ khi quân Thanh nhập quan tới nay, Trung Quốc liền bắt đầu xuống dốc. Có thể thể nói,

http://tieulun.hopto.org

cho dù không bị Nhật Bản xâm lược thì cũng bị quốc gia nọ quốc gia kia chiếm đóng. Hơn nữa những sự nhục nhã mà Trung Quốc đã phải chịu từ trước tới nay đã không còn từ ngữ nào để hình dung nữa, người Nhật Bản chỉ là gây cho Trung Quốc sự đau khổ sâu sắc nhất thời đại này mà thôi, trong thời kỳ vốn đã là nước sôi lửa bỏng, đẩy thêm một nỗi thống khổ...

Trình Khiếu khẽ thở dài. Thực ra hắn cũng hơi hiểu được ý tứ của Sở Hiên, nếu như hắn nổi khùng, giết chết mấy người Nhật Bản, Trung Quốc thời đại này sẽ có thể lập tức quật khởi, hắn thật sự có thể liều mạng mà làm như vậy. Nhưng mà không thể, Trung Quốc sở dĩ bị xâm lực, phần lớn nguyên nhân là do chính bản thân mình. Bắt đầu từ chiến tranh thuốc phiện rồi cứ từng lần từng lần chiến bại, cả quá trình bị nước ngoài đánh bại, ép phải đầu hàng, lần đầu tiên là do bản thân yếu ớt nên mới thất bại, lỗi là của người khác, nhưng mấy lần sau đều là do bản thân yếu ớt nên mới bị người khác xâm lược, lỗi là tại chính mình. Trình Khiếu kỳ thực đã sớm hiểu được điều đó, chỉ là hắn một mực không bỏ xuống được mà thôi... Có thể hiểu được hay không và có thể làm được hay không, hoàn toàn là hai chuyện khác nhau.

"Bỏ đi, không nên như trẻ con trút giận lên mấy sỹ quan Nhật Bản này, muốn xả giận thì tìm nhân vật tàn nhẫn mới xứng...Tìm cơ hội bắt bọn chúng ra tay trước đi. Dù sao cũng có Trương Hằng bảo vệ ở ngoài, hơn nữa ta cũng muốn thử xem thực lực tối đa của bản thân lúc này ra sao. Dù sao thì mệnh lệnh của Sở Hiên cũng chỉ là không cho phép ta động thủ trước thôi, ta không ra tay, chờ bọn chúng ra tay trước, vậy Sở Hiên cũng không nói gì được nữa chứ sao."

Nghĩ tới đó, Trình Khiếu liền bật cười xấu xa, hắn nhìn mấy sỹ quan Nhật Bản nói:

- Những chuyện khác ta cũng không muốn nói nhiều, dù sao thì ta cũng nhất định phải đoạt được tượng Phật. Không cần biết các ngươi đang nghĩ cái gì, tóm lại là trong ngày hôm nay các ngươi phải giao tượng Phật cho ta hoặc là nói cho ta biết vị trí cất giữ nó. Nếu như các ngươi không đáp ứng, ta cũng không ngại dùng vũ lực cường hành cướp lấy... Ta nhớ trong hoàng cung Tokyo của các ngươi có người gọi là Thiên hoàng phải không? Dùng ông ta làm thứ trao đổi, các ngươi thấy món đồ này cũng đủ giá trị chứ? Đúng rồi, quên chưa nói với các ngươi một chuyện. Một người bạn của ta lúc này đang đuổi theo hạm đội Thái Bình Dương của Mỹ, mục đích cũng là một bộ phận tượng Phật bị bọn họ lấy đi. Ừm, nếu tính thời gian thì bây giờ chắc là hắn phải đang giao chiến với hạm đội đó rồi, các ngươi có muốn biết kết quả thế nào không? Ha ha ha...

Tạm thời không nhắc tới Trình Khiếu đang tính toán tìm cách ra oai tác quái, lúc này trên mặt biển Thái Bình Dương cách châu Á rất xa, Vương Hiệp đang đuổi theo hạm đội Thái Bình Dương của Mỹ. Hạm đội này trước mắt tự nhiên là vẫn chưa thể sánh được với hạm đội mạnh nhất thế giới mấy chục năm sau. Trên thực tế, trước khi sự kiện Trân Châu Cảng xảy ra, nước Mỹ đã điều một lượng lớn hạm đội về phía bờ biển Đại Tây Dương, chính việc này đã tạo cho quân đội Nhật Bản một ảo giác, gián tiếp làm phát sinh sự kiện Trân Châu Cảng.

Nhưng không cần biết thế nào, Vương Hiệp vẫn phải đối mặt với cả một hạm đội. Không giống với mấy tàu khu trục cỡ nhỏ của Nhật Bản phong tỏa bến Thượng Hải lúc trước, hạm đội trước mắt thực sự là hạm đội chiến tranh chủ lực. Tàu ngư lôi, tàu khu trục, tàu hộ tống, chiến hạm cỡ nhỏ, chiến hạm hộ tống cỡ lớn, hàng không mẫu hạm, hạm đội này có tất cả, muốn dùng sức của một người tiêu diệt hạm đội này, với trình độ khoa học kỹ thuật của thời đại này, thật sự là ngươi mơ nói mộng, ăn nói điên rồ. Thậm chí cả người trong cuộc là Vương Hiệp cũng cảm thấy căng thẳng, nhìn thế nào cũng thấy hắn như một thằng điên đang đi tìm chết.

Hiện tại trên biển Thái Bình Dương đang là thời khắc bóng tối cuối cùng trước khi trời sáng, Vương Hiệp cuối cùng cũng đuổi kịp hạm đội Thái Bình Dương của Mỹ... Một người đối mặt với cả một hạm đội...

(*) chơi chữ: nguyên văn là "khí quản viêm" viêm phế quản, đọc đồng âm với "thê quản nghiêm"

578. Chương 10: Cục Thế... Lấy Lực Phá Xảo (3)

Khi Vương Hiệp chỉ có được yêu lực, kỳ thực sức chiến đấu của hắn rất có hạn. Uy lực của chất nổ chế tạo hoàn toàn bằng yêu lực cũng không lớn lắm, ít nhất là không thể được như bom plasma hay tên lửa hạt nhân mini, một phát bắn có thể phá hủy mọi thứ trong phạm vi mấy trăm, thậm chí mấy nghìn mét. Sử

http://tieulun.hopto.org

dụng yêu lực khống chế chất nổ kỹ thuật cao, đó mới là điểm mạnh trong chiêu thức của hắn, cũng có thể gọi là chiêu thức phải mượn ngoại lực bên ngoài mới phát huy được. Sức mạnh lúc đó tuy lớn nhưng đều là phương thức tấn công khoa học kỹ thuật hiện đại, đối với những người có vòng cổ long tinh như Trung Châu đội mà nói, chỉ cần chống đỡ được đợt công kích đầu tiên, tiếp cận tới chỗ Vương Hiệp thì dù là Bá Vương biến thành người sói cũng có thể dễ dàng đánh bại hắn. Mà đối với người ở đẳng cấp như Trương Hằng, Triệu Anh Không thì càng có thể trực tiếp giết chết hắn trong nháy mắt, vì vậy phương thức công kích của Vương Hiệp chỉ có thể coi như công kích quần thể phạm vi rộng, không có tác dụng gì lớn với tác chiến cá nhân.

Vương Hiệp vốn say mê đủ loại tiểu thuyết huyền ảo thượng vàng hạ cám, trước kia cũng từng tưởng tượng mình là hiệp khách thiên hạ vô địch hoặc là anh hùng cứu vớt thế giới. Do đó hắn lúc trước mới yêu cầu Trịnh Xá dạy lại phương pháp tu luyện nội lực, mặc dù không thành công nhưng tốt xấu gì cũng cho hắn có cảm giác mạnh lên. Đến sau này, hắn có được chất nổ uy lực cao, từ bom trọng lực đến chất nổ hệ plasma, rồi lại tới tên lửa hạt nhân mini, tương lai có thể sản xuất hàng loạt, sức mạnh của chất nổ hắn sử dụng càng lúc càng lớn. Mà theo yêu lực tăng cường, phương pháp sử dụng chất nổ của hắn cũng tăng cường theo, có thể nói, sức mạnh của Vương Hiệp là đến từ sự phát triển của Trung Châu đội. Thực lực tổng thể của Trung Châu đội tăng lên, hắn cũng trở nên mạnh lên, bởi vì chỉ có Trung Châu đội càng mạnh mẽ mới có khả năng sở hữu chất nổ càng mạnh, cũng mới có thể có được Vương Hiệp càng mạnh.

Bất quá, Vương Hiệp cũng không nghĩ nhiều đến như vậy. Hắn vốn là người thẳng thắn, lại là chiến sỹ quân đội vì một bầu nhiệt huyết mà tiến vào Chủ Thần không gian. Có thể nói, trong số tất cả những người đã tiến vào Chủ Thần không gian này, hắn là người có mục đích cao thượng nhất và cũng đơn thuần nhất. Những người khác hoặc là tuyệt vọng với cuộc sống hiện thực, hoặc là tuyệt vọng với cuộc đời của chính mình, hoặc là như Adam hay Hạo Thiên, biết được bí mật của Chủ Thần không gian, muốn giành được kho báu vô tận ở nơi này. Chỉ có Vương Hiệp, mang theo trách nhiệm của một quân nhân, vì nhiệt huyết sục sôi trong lồng ngực mà tới đây. Cũng như thế, trong Chủ Thần không gian, hắn cũng là người duy nhất vẫn bảo trì phong thái quân đội... Trình Khiếu thì bỏ qua, Sở Hiên trước sau như một, vẫn cái bộ dạng lạnh như băng đó nên cũng loại trừ...

Vương Hiệp nhìn hạm đội quân Mỹ dưới chân, trong đầu nhớ lại những điều Sở Hiên đã dặn dò lúc trước. Đầu tiên, hắn nhất định phải đoạt được bộ phận tượng Phật, nếu không tấn công loạn xạ vào hạm đội này, rất có thể sẽ đẩy cả bộ phận tượng Phật cùng chìm xuống đáy biển. Mà muốn đoạt được bộ phận tượng Phật, ngoài cần Vương Hiệp lẻn vào trong hạm đội ra, hắn càng nhất định phải khống chế được một người hiểu rõ tin tức về bộ phận tượng Phật. Người này sẽ phải là nhân viên cấp cao trong hạm đội quân Mỹ, ít nhất cũng phải biết bộ phận tượng Phật đang ở vị trí nào. Về phần biện pháp để khống chế người đó thì rất đơn giản, lúc trước sau khi Sở Hiên giết chết Hạo Thiên, máy khống chế đó hoàn toàn không bị hư hỏng, hơn nữa thấy chiếc máy này rất hữu dụng, Sở Hiên liền chế tạo ra ba cái. Chỉ là máy khống chế này rất tốn nguyên vật liệu, cũng mau Sở Hiên đoạt được chiếc nhẫn chứa tài liệu của Adam, nếu không thật sự không có biện pháp làm ra được ba chiếc.

Máy khống chế này một khi đeo vào sẽ giống như là nô lệ đối với người cầm chốt điều khiển. Ví như người trời sinh đã có niệm động lực như Hạo Thiên, vậy mà đến lúc chết vẫn không thể phản kháng nổi, cho nên khi Vương Hiệp đi truy kích hạm đội Thái Bình Dương, Sở Hiên mới giao một máy khống chế cho hắn, đồng thời cũng luôn tiện nói cho hắn biết một phương pháp sử dụng khác. Ngoài người sử dụng tự nguyên đeo máy vào, còn một cách nữa là trực tiếp đánh ngất người đó rồi đeo máy khống chế vào...

"Sao thấy cái này thấy chẳng khác gì chuyện quảng cáo thuốc diệt chuột cả?"

Đây là một câu chuyện cười, kể về một người bán thuốc diệt chuột khoe khoang khoác lác. Hắn nói thuốc của mình giết chuột hiệu quả thế nào, thế nào, đến khi người xung quanh hỏi thuốc này sử dụng như thế nào, hắn mới vô tình lỡ miệng. Đầu tiên là bắt lấy con chuột, sau đó nhét thuốc vào trong miệng nó, con chuột chắc chắn sẽ mất mạng...

Khi Sở Hiên nói lại phương pháp sử dụng máy khống chế cũng rất có ý tứ bán thuốc diệt chuột trong đó. Có điều, Vương Hiệp dù sao cũng là Vương Hiệp, sau khi nhận mệnh lệnh, hắn lập tức nhanh chóng xuất phát rời khỏi Thượng Hải. Tuy trên đường cũng dùng thẻ kim loại màu bạc liên lạc với Sở Hiên hai lần nhưng hắn vẫn không hỏi lại điều gì, chỉ bắt đầu toàn tâm toàn ý suy nghĩ xem làm thế nào hoàn thành nhiệm vụ.

http://tieulun.hopto.org

Vương Hiệp điều khiển Goblin glider bay xuống phía dưới. Tiếng động glider phát ra cực nhỏ, lúc này lại là thời gian tối cuối cùng trước khi trời sáng, cũng chính là lúc con người mệt mỏi nhất về mặt sinh lý khi thức đêm, do đó Vương Hiệp rất dễ dàng tiến vào trong hàng không mẫu hạm. Sau đó hắn tùy ý đánh ngất một người lính bảo vệ, đeo máy khống chế vào say gáy người đó.

Chuyện tiếp theo cũng rất đơn giản, ngay cả đến Hạo Thiên thực lực siêu quần cũng không thể chống lại được máy khống chế, người lính đó dễ dàng nói ra hết mọi chuyện hắn biết, bao gồm cả các sỹ quan cao cấp trong hạm đội này cùng vị trí họ đang ở. Vương Hiệp cũng rất dứt khoát, trực tiếp mang tên lính lẻn vào khoang thuyền hàng không mẫu hạm, nhẹ nhàng tìm được chỗ của một chỉ huy cấp cao.

- Xin lỗi, chúng ta đều là quân nhân mà thôi...

Sau khi đến được chỗ ở của viên chỉ huy cấp cao kia, Vương Hiệp khẽ đặt tay lên cổ người lính kia. Không đợi hắn kịp định thần lại, chỉ nghe một tiếng nổ trầm thấp vang lên, chỗ cổ người lính lập tức bị nổ nát bét, máy khống chế nguyên vẹn không hư hỏng, rơi xuống trong vũng máu.

Vương Hiệp khẽ thở dài, rồi cũng không chần chừ, cầm máy khống chế đi về phía cánh cửa. Chỉ trong vài bước, Vương Hiệp đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa, tuy chỉ là mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất nhưng phối hợp với kỹ năng Tạc đạn chi phối giả cũng đủ giúp khả năng khống chế yêu lực của hắn đạt tới một trình độ mới. Vì thế, khi đi tới trước cửa, chỉ thấy hắn đưa hai tay ấn lên trên, lại một tiếng nổ nhẹ vang lên, cửa phòng dễ dàng bị thốc nổ do yêu lực tạo thành phá hỏng, đổ ập vào trong.

Lúc trước Vương Hiệp cẩn thận hành động chính là vì sợ gây ra động tĩnh quá lớn trước khi bắt giữ được sỹ quan cao cấp, lúc đó hắn muốn tìm được bộ phận tượng Phật sẽ có chút khó khăn. Bất quá, giờ đã tìm được sỹ quan ca cấp rồi, tiếp theo hắn cũng không cần để ý gì nhiều nữa, cứ hành động như lời Sở Hiên nói là được... Lấy lực phá xảo!

Phía sau cánh cửa là một căn phòng sỹ quan tiêu chuẩn, bên trong có một số đồng dùng đơn giản cùng một chiếc giường cá nhân. Khi Vương Hiệp từ ngoài xông vào, một người trung niên đang nằm trên giường vội vật dậy, nhưng hắn còn chưa kịp mở miệng, Vương Hiệp đã lao tới, vung tay đánh hắn hôn mê bất tỉnh.

Sau khi viên sỹ quan hoàn toàn ngất xỉu, Vương Hiệp mới cẩn thận gắn máy khống chế vào sau cổ hắn, tiếp đó vào trong phòng vệ sinh lấy một chậu nước lạnh hắn vào mặt viên sỹ quan. Bị một phát kích, viên sỹ quan lại nhảy dựng dậy, có điều nhìn mặt hắn đầy vẻ mê mang, hẳn là vẫn chưa hoàn toàn tỉnh táo.

- Nói, bộ phận tượng Phật lấy được từ chỗ chính phủ Trung Quốc đang ở đâu?

Vượng Hiệp cầm bộ phận điều khiển của máy khống chế, thấp giọng hỏi.

Viên sỹ quân ngẩn người rồi lập tức đầy vẻ kích động, muốn hét lên, nhưng âm thánh phát ra đến miệng lại là vì trí của tượng Phật. Bộ phận tượng Phật có khả năng lơ lửng trên không trung đó đang ở khoang dưới của hàng không mẫu hạm, được đặt trong một két an toàn. Két an toàn đó lại nằm trong một gian phòng đóng kín, nếu không biết mật mã thì không thể mở được cửa.

Vương Hiệp thoáng trầm ngâm rồi hỏi tiếp:

- Ngươi biết mật mã vào căn phòng đó không? Nếu cường hành mở cửa thì có hậu quả nghiêm trọng gì không? Ví dụ như sẽ phá hủy thứ đặt bên trong.

Viên sỹ quan ngơ ngẩn đáp:

- Sao lại có thể phá hủy thứ đặt bên trong được? Đó là phòng kín được bọc sắt dày, vốn là khoang được thiết kế để chứa vàng, sao lại có thể phá hủy thứ đặt bên trong? Hơn nữa không có mật mã, trừ phi dùng chủ pháo chiến hạm oanh kích, nếu không người ngoài căn bản không thể vào trong....

Vương Hiệp bấy giờ mới nhớ ra, hiện tại đang là những năm 1940, làm sao có loại hệ thống bảo vệ tầng tầng lớp lớp như đời sau được. Trong thời đại này, có khóa mật mã, lại có phòng chứa kiên cố, cơ bản đã là hệ thống chống trộm mạnh mẽ nhất rồi, Vương Hiệp đem hệ thống chống trộm bảo vệ vật phẩm cơ mật trong tương lai ra để cân nhắc trong thời đại này, kết quả tự nhiên là râu ông nọ cắm cằm bà kia.

Nếu lấy tượng Phật ra không có gì nguy hiểm thì Vương Hiệp cuối cùng cũng không còn phải cố kỵ gì nữa. Hắn hỏi kỹ lại viên sỹ quan vị trí căn phòng kín đó xong rồi lập tức lấy Gonblin glider trong túi không gian

http://tieulun.hopto.org

ra. Vương Hiệp bước lên glider, đồng thời yêu lực trong cơ thể cũng điên cuồng chuyển động, mấy quả bom plasma đột ngột xuất hiện quanh người hắn, tất cả đều đã được yêu lực khống chế

Viên sỹ quan nhìn thấy chất nổ lơ lửng giữa không trung liền có chút sững sờ. Bất quá, không đợi hắn kịp định thần lại, chỉ thấy Vương Hiệp khẽ vung tay, một quả bom plasma đã bay ra ngoài hành lang, tiếp đó từ bên ngoài lóe lên một luồng ánh sáng kịch liệt, cùng với nó là khí nóng ào ạp ập tới. Ngoài hành lang, bom plasma đã xuyên thủng qua hai lớp sàn tàu bằng thép...

579. Chương 10: Cục Thế... Lấy Lực Phá Xảo (4)

Nguyên nhân có hai điểm, thứ nhất là chất nổ do kỹ năng Tạc đạn chi phối giả chế tạo ra, uy lực thực chất không mạnh như tưởng tượng. Ít nhất là trong đoàn đội tác chiến, uy lực của kỹ năng thuộc loại hình công kích trung cận trình này thậm chí không bằng được một số súng ống công nghệ cao. Có thể nói, Tạc đạn chi phối giả đúng là một loại "gân gà", chỉ có mang theo một lượng lớn chất nổ uy lực mạnh mới có thể thể hiện được sức mạnh của nó.

Tiếp theo là nguyên nhân thứ hai, đó chính là quá lãng phí. Để tăng cường sức mạnh cho kỹ năng Tạc đạn chi phối giả, mỗi lần sử dụng đều phải mang theo chất nổ uy lực cao, nhưng chất nổ lại không phải tài nguyên có khả năng tái sinh, dùng một phần là thiếu một phần. Hơn nữa, chất nổ uy lực cao lại càng tốn kém, giá cả hoán đổi tại Chủ Thần không gian vô cùng đắt đỏ, cá biệt một số loại chất nổ uy lực siêu lớn còn cần phải tiêu tốn cả chi tiết kịch tình. Nói tóm lại, kỹ năng Tạc đạn chi phối giả này cực kỳ vô dụng, chỉ có một số ít đội ngũ mới có thể phát huy được hoàn toàn sức mạnh của nó, đặc trưng của tất cả cấc đội ngũ đó là, có người bảo đảm vấn đề hậu cần.

Uy lực kỹ năng Tạc đạn chi phối giả của Vương Hiệp sở dĩ đạt đến trình độ kinh người như vậy đều vì sau lưng hắn có Sở Hiên. Không cần biết là chất nổ hệ plasma hay là tên lửa hạt nhân mini tương lai có thể đạt được, nếu không có Sở Hiên, những thứ đó đều không thể tồn tại...

Ầm!

Vương Hiệp vung tay lên, hai quả bom plasma bay ra ngoài hành lang, tiếp đó ánh sáng kịch liệt bùng lên. Đến khi một luồng sóng nhiệt tràn tới, Vương Hiệp đã đạp trên Goblin glider bay ra ngoài.

Để có thể nhanh chóng đoạt được bộ phận tượng Phật, Vương Hiệp giờ phút này đã không còn có kỵ gì nữa, khống chế bom plasma bắt đầu tiến hành phá hoại từ bên trong hàng không mẫu hạm. Từ trên xuống dưới, từng quả bom plasma liên tục phát nổ, ngoài gây tử thương nặng nề trên hàng không mẫu hạm ra, kết cấu bên trong con thuyền khổng lồ cũng đã phá hủy tanh bành. Mặc dù nhìn từ bên ngoài vào không có chút hư tổn nào nhưng chiếc hàng không mẫu hạm này đã hoàn toàn mất khả năng chiến đấu. Đến khi Vương Hiệp tới được phòng kín, hắn đã sử dụng hết mười sáu quả bom plasma.

Viên sỹ quan đó ngược lại lại trở nên tỉnh táo, mặc dù phần tỉnh táo này chẳng qua chỉ là biểu hiện của việc bị dọa sợ đến cực điểm. Đến khi nhìn thấy căn phòng kín, hắn lạp tức kêu lên:

- Ngươi tới đây chính là để lấy thứ này sao? Thật đúng là một quốc gia đầy bí ẩn. Lúc trước khi ta nhìn thấy thứ biết lơ lửng này trong đầu chỉ có thể nghĩ đến thần tích. Các nhà khoa học đi theo lại càng khẳng định, bộ phận tượng Phật này không ngờ đã có lịch sử hơn năm nghìn năm. Nhưng theo những gì bọn ta biết, lịch sử Phật giáo chắc chắn không vượt quá năm nghìn năm... Quả đúng là một câu hỏi không có lời giải. Phật giáo còn chưa ra đời vậy mà lại có tượng Phật tồn tại, hoặc là nói "Thần" mà người phương Đông các ngươi thờ phụng là có thật?

Vương Hiệp lái Goblin glider hạ xuống sàn tàu. Vừa đáp xuống, hắn đã định giải quyết viên sỹ quan này ngay lập tức, nhưng nghe hắn ta nói vậy, Vương Hiệp lại có chút ngẩn người. Hắn cười lạnh nói:

- Ta không biết cái thứ gọi là "Thần" đó có tồn tại hay không, cho dù là có thì "Thần" cũng chỉ là thứ do người ta chế tạo ra mà thôi... Ta tới đây lần này chỉ để thu hồi bộ phận tượng Phật, những chuyện khác ta đều không quan tâm. Đây là đồ của bọn ta, các người lấy đi rồi thì nhất định phải nôn ra cho ta!

http://tieulun.hopto.org

Dứt lời, Vương Hiệp đưa tay đặt lên cổ viên sỹ quan. Không đợi hắn kịp mở miệng, bụp một tiếng trầm đục, chất nổ yêu lực đã cắt rời cái cổ thành hai đoạn.

Vương Hiệp cẩn thận thu hồi máy khống chế, sau đó biến yêu lực thành sinh vật thuốc nổ cỡ nhỏ. Dưới sự điều khiển của hắn, những sinh vật này lần lượt bay tới bốn góc cánh cửa căn phòng kín. Mấy tiếng nổ mạnh vang lên, bôn góc cửa đều bị phá vỡ, tiếp đó cánh cửa nghiêng nghiên ngả ngả, cuối cùng cũng đổ sầm vào bên trong.

Ở giữa căn phòng kín có đặt một chiếc két sắt, lúc trước Vương Hiệp từ miệng viên sỹ quan đã biết được mật mã mở khóa. Sau khi xoay vài vòng, kịch một tiếng, két an toàn cuối cùng cũng bị mở ra, bên trong quả nhiên có một bộ phận tượng Phật đang lơ lửng, nhìn hình dạng có vẻ là phần bụng dưới của bức tượng.

Vương Hiệp cũng không chần chừ, hắn cẩn thận thu hồi bộ phận tượng Phật rồi điều khiển Goblin glider bay lên trên, thuận theo hố lớn bị phá nổ trên vỏ tàu, bay ra khỏi hàng không mẫu hạm. Vừa ra đến bên ngoài, xung quanh người Vương Hiệp lập tức xuất hiện một tầng bảo vệ nửa trong suốt, mấy viên đạn bắn trúng vào đó. Có điều cũng chỉ vỏn vẹn như vậy, lúc này khắp boong tàu hàng không mẫu hạm đã hoàn toàn hỗn loạn, mấy viên đạn này chỉ là đạn lạc mà thôi. Vương Hiệp khống chế Goblin glider bay vọt lên trên, trước khi có càng nhiều đạn bắn tới, hắn đã ở trên không trung cách đó mấy trăm mét.

- Xin lỗi, chúng ta đều là quân nhân mà thôi...

Đây là lần thứ hai Vương Hiệp nói những lời này trong đêm nay. Hắn yên lặng nhắm mắt, khẽ thở dài, đến khi mở mắt ra, bên trong chỉ còn lại sự kiên định. Tiếp theo hắn toàn lực huy động yêu lực, chất nổ uy lực cao trong túi không gian lại càng ồ ạt bay ra, ngoài mấy chục quả bom plasma lơ lửng quanh người hắn, mấy quả tên lửa hạt nhân mini ít ỏi cũng được lấy ra. Uy lực của tên lửa hạt nhân mini vốn đã vô cùng kinh người, sau khi được yêu lực cải Tạc đạn chi phối giả tăng cường, sức nổ lại càng nâng lên gấp vài lân, vì thế mấy quat tên lửa này thật sự là tuyệt chiêu của hắn.

- Xin lỗi, chúng ta đều là quân nhân mà thôi... Đều chỉ là quân nhân mà thôi...

Vương Hiệp lại nhắc lại một lần nữa, tiếp đó hắn không chút nghĩ ngợi, vung tay ném một quả tên lửa hạt nhân mini ra khong trung. Theo ánh mắt chăm chú của Vương Hiệp, quả tên lửa được yêu lực bao trùm, bay thẳng xuống hàng không mẫu hạm dưới chân, thuận theo hố nổ lúc trước lọt vào trong. Vương Hiệp khẽ nắm tay lại, yêu lực bao trùm tên lửa lập tức bộc phát, hòa trộn với tên lửa hạt nhân mini cũng đồng thời bộc phát, trong nháy mắt liền tăng cương sức nổ lên gấp mấy lần.

Ầm một tiếng vang dội, từ giữa trung tâm hàng không mẫu hạm chợt bùng lên một tia sáng chói lòa, một đám mây hình nấm nhỏ từ từ bốc lên cao. Hàng không mẫu hạm bị nổ vỡ thành hai đoạn, ở tâm vụ nổ, một quả cầu lửa nuốt chửng hết mọi thứ...

Một quả tên lửa hạt nhân mini phối hợp với kỹ năng Tạc đạn chi phối giả, sức nổ không ngờ có thể phá hủy hoàn toàn một chiếc hàng không mẫu hạm. Mà Vương Hiệp lại giống như đã biết trước điều đó, hắn không chút do dự, điều khiển Goblin glider nhanh chóng lao về những con tàu xung quanh. Người còn chưa tới, những quả bom plasma trôi nổi quanh người hắn đã bay xuống một chiến hạm dưới chân. Một loạt tiếng nổ bụp bụp vang lên, trên thân tàu liên tục bùng lên ánh plasma màu lam trắng, tiếp đó là một tiếng nổ kịch liệt, chiếc tàu chiến khổng lồ bị phá tung một lỗ lơn bên mạn thuyền. Vừa rồi một quả bom plasma đã dẫn nổ kho đạn trên chiến hạm, có thể thấy nó cũng sắp phải chìm xuống đáy biển.

"Đúng rồi, chỉ dựa vào uy lực của bom plasma thì vẫn hơi thiếu, nhưng nếu có thể dẫn nổ kho đạn trên các tàu thì chỉ cần vài quả là đủ để phá hủy một chiến hạm rồi, dù sao thì số lượng tên lửa hạt nhân mini cũng quá ít ỏi..."

Vương Hiệp đã sớm biết, uy lực chủ yếu của bom plasma kỳ thực là nhiệt đó cao trong nháy mắt. Nhiệt độ do plasma dẫn phát ra trong khoảnh khắc thậm chí có thể đạt tới mức độ làm kim loại hóa khí, vì thế nếu có thể dùng nó đề dẫn nổ kho vũ khí thì không còn gì thích hợp hơn, không những có thể dễ dàng phá xuyên vỏ giáp của chiến hạm mà còn có thể trực tiếp dẫn nổ vũ khí đạn dược khi vừa tiếp xúc. Do đó, Vương Hiệp lập tức thay đổi sách lược, cũng không tiến hành tấn công diện rộng với tàu chiến nữa mà chỉ khống chế mười mấy quả bom plasma nhắm thẳng vào kho vũ khí bắn xuống. Chiến thuật này đối với chiến hạm

http://tieulun.hopto.org

quả thực là một kích trí mạng, chỉ cần Vương Hiệp phát động công kích, mấy giây sau chiến hạm đó chắc chắn sẽ bắt đầu phát nổ từ bên trong, tiếp đó nghiêng dần xuống mặt nước, chỉ còn đợi đến lúc chìm hẳn.

Có lẽ đối với tập kích bằng không quân hoặc là hải quân đấu pháo mà nói, muốn dùng pháo kích đánh trúng kho vũ khí là chuyện rất khó khăn, dù sao thì tàu chiến hai bên đều di động không ngừng, lại cộng thêm đạn pháo bắn ra không thể khống chế, có thể đánh trúng kho đạn được chỉ có thể dựa vào vận may. Hơn nữa, cho dù bắn trúng kho đạn được thì có thể xuyên qua được vỏ giáp dày hay không cũng còn phải bàn, vì thế Vương Hiệp công kích kiểu này rõ ràng là trực tiếp đánh trúng điểm trí mạng nhất của chiến thuyền, không quá mấy phút, cả mặt biển đã chỉ còn lại hai con tàu có thể coi là hoàn hảo. Bất quá, hai con tàu này đều chỉ là chiến hạm cỡ nhỏ, có thể nói, hạm đội Thái Bình Dương này đã hoàn toàn bị hủy diệt, binh lính hải quân tử vong lại càng không thể đếm nổi.

Vương Hiệp nhìn xuống dưới chân, đón ánh bình minh đang lên phía chân trời. Lúc này, cả chiến trường tràn ngập khói lửa, trên mặt biển từng con thuyền từ từ nghiêng xuống nước, rất nhiều binh sỹ may mắn còn sống sót liên tục kêu gào. Vương Hiệp yên lặng nhìn cảnh tượng phía dưới, sau đó thở dài một tiếng, điều khiển Goblin glider bay về phía châu Á.

- Xin lỗi, chúng ta đều là quân nhân mà thôi...

580. Chương 11: Kế Hoạch Cuối Cùng Và... Triệu Anh Không Biến Đổi (1)

Sở Hiên cầm tấm thẻ kim loại màu bạc, nói.

- Kế hoạch cuối cùng? Kế hoạch cuối cùng nào?

Tiếng Vương Hiệp từ trong tấm thẻ kim loại truyền ra, lẫn vào đó là tiếng tiếng gió rít kịch liệt.

Lúc này, Vương Hiệp vẫn đang ở trên Thái Bình Dương. Sau khi hủy diệt hạm đội Thái Bình Dương, hắn điều khiển Goblin glider bay thẳng về phía Thượng Hải. Bất quá, như đã giao hẹn, sau khi rời khỏi chiến trường không lâu, hắn liền liên lạc với Sở Hiên, báo cáo kết quả cuộc chiến đồng thời cũng hỏi nhiệm vụ cần làm kế tiếp.

Ngoài dự đoán của Vương Hiệp là, Sở Hiên vẫn đang trấn giữ Thượng Hải, liên tục điều động hệ thống tình báo của ba phe thế lực, hắn không ngờ cũng muốn tới đông bắc, tiến hành cái gọi là "kế hoạch cuối cùng" đó. Vậy cái "kế hoạch cuối cùng" này là gì? Chẳng lẽ là dùng tên lửa hạt nhân mini cày xới khắp cả vùng đông bắc một lượt?

- Đánh chìm Tokyo... Bây giờ đã chỉ còn cách thời hạn bảy ngày khoảng một phần ba thời gian, ta không dám đảm bảo trong thời gian ngắn như vậy có thể đoạt được tin tức về bộ phận tượng Phật cuối cùng, vì thế buộc phải tiến hành kế hoạch cuối cùng.

Sở Hiên không chút do dự, đáp.

Vương Hiệp lần này thật sự sững sờ. Đánh chìm Tokyo, hắn lẩm bẩm lại những từ này mấy lần rồi chợt gầm lên:

- Đó là cái gọi là kế hoạch cuối cùng của ngươi sao? Kế hoạch cuối cùng cái chó chết gì? Chẳng phải chỉ là một trường đồ sát cho sướng tay sao? Chẳng lẽ vì ngươi căn bản không có cách nào tập hợp đầy đủ các bộ phận tượng Phật nên chính bản thân cũng cảm thấy tức giận? Đầu tiên là bắt ta hủy diệt cả hạm đội Thái Bình Dương của Mỹ, bây giờ lại muốn đi đánh chìm Tokyo, đây là kế hoạch cuối cùng của ngươi sao?

Nối đến câu cuối cùng Vương Hiệp đã gần như gào thét lên, tất cả cảm giác tức giận phải kìm nén trong lòng do lạm sát người vô tội lúc trước bây giờ đồng thời bùng phát ra.

- Sỹ quan Vương Hiệp!

Sở Hiên đột nhiên quát:

- Phục tùng mệnh lệnh!

Vương Hiệp khẽ ngừng lại, hắn cuối cùng cũng trầm tĩnh lại, mấy giây sau mới tiếp tục nói:

http://tieulun.hopto.org

- Đại tá Sở Hiên, tôi được lệnh tiến vào Chủ Thần không gian này, ngoài ra còn phải trợ giúp ngài đoạt được tài nguyên trong Chủ Thần không gian. Trên cơ sở đó, tôi sẽ hoàn toàn phục tùng mệnh lệnh của ngài. Nhưng! Đại tá Sở Hiên, tôi không cảm thấy việc đánh chìm Tokyo, giết chết mấy trăm nghìn người dân vô tội lại có thể giúp chúng ta sống sót, có thể giúp chúng ta đoạt được tài nguyên trong Chủ Thần không gian, vì thế tôi từ chối chấp hành mệnh lệnh của ngài!

Tấm thẻ kim loại màu bạc im lặng lập tức im bặt, giống như Sở Hiên đã cắt liên lạc với Vương Hiệp. Một lúc sau, Sở Hiên mới lên tiếng:

- Mặc dù giải thích sẽ rất phiền toái, cũng rất lãng phí thời gian, nhưng ngươi là thành viên chủ chiến quan trọng trong tương lai, ta không thể cho phép ngươi rời khỏi Trung Châu đội vào lúc này... Ta chỉ nói một lần thôi.

- Tình tiết kịch bản lần này cực kỳ bất lợi đối với Trung Châu đội chúng ta. Đầu tiên là nhân lực của chúng ta không đủ, rất nhiều thành viên trong đội đang hôn mê. Tiếp theo là thời gian không đủ, trong tình huống không có đủ tin tức cùng không có tinh thần lực khống chế giả, chúng ta rất có tìm cách tìm tòi trên quy mô lớn trong vòng bảy ngày, cho nên lúc phi thường chỉ có thể làm chuyện phi thường. Ngày từ đầu ta đã nói với ngươi rồi, đây chẳng qua chỉ là một thế giới song song mà thôi, không hề có quan hệ gì với thế giới của chúng ta, vì thế ta muốn làm gì cũng chẳng sao, chỉ cần có thể giúp chúng ta hoàn thành tình tiết kịch bản lần này là được.

Vương Hiệp nghe mà không nhịn được, lớn tiếng nói:

- Nhưng ta không cảm thấy hoàn thành nhiệm vụ tình tiết kịch bản và đánh chìm Tokyo, giết hại mấy trăm nghìn dân thường lại có quan hệ gì với nhau! Ta không thể tưởng tượng hai chuyện đó với nhau được!

- Trí tuệ của người bình thường...

Sở Hiên khẽ cười lạnh, một lát sau mới nói:

- Ta nói đơn giản một chút nhé. Nhiệm vụ tình tiết kịch bản lần này ngay từ đầu đã không thích hợp, điều này chúng ta đều đã biết. Do bị Thánh nhân phương Tây nhúng tay vào nên nhiệm vụ tình tiết kịch bản lần này kỳ thực là một cạm bẫy, muốn hoàn thành nhiệm vụ theo cách bình thường gần như là chuyện không thể. Ít nhất là từ thu thập tin tức, tìm kiếm vị trí bộ phận tượng Phật, sau đó lại thu hồi các bộ phận, nếu tuần tự tiến hành từng bước như vậy, thời gian bảy ngày căn bản là hoàn toàn không đủ để chúng ta hoàn thành nhiệm vụ, đó là chắc chắn, cho nên...

Vương Hiệp ngắt lời hắn, nói:

- Nếu ngươi đã biết theo cách bình thường căn bản không thể hoàn thành được nhiệm vụ, vậy thì tại sao ngươi vẫn bắt chúng ta phải đi theo hướng bình thường? Ngươi chắc chắn là đã ngầm sắp xếp đúng không?

Sở Hiên cũng không phủ nhận, hắn lạnh nhạt đáp:

- Sắp xếp thì có nhưng không phải là ngầm sắp xếp gì cả, ngươi còn nhớ mệnh lệnh đầu tiên của ta với ngươi không? Là đánh tan quân Nhật chiếm đóng Thượng Hải, chỉ cần người đánh tan chứ không phải là hủy diệt hoàn toàn, đó là sắp xếp đầu tiên. Tiếp theo là muốn ngươi dùng tên lửa hạt nhân mini hủy diệt hạm đội cỡ nhỏ của quân Nhật, tiếp đó nữa là yêu cầu Trương Hằng hủy diệt một sư đoàn quân Nhật, đến bây giờ là để ngươi đi hủy diệt hạm đội Thái Bình Dương của Mỹ. Mọi việc như vậy đều là từng bước tiến hành kế hoạch, mục đích là để đánh động tới các thế lực có bộ phận tượng Phật. Một là để họ biết chúng ta có thực lực cực mạnh, hoàn toàn siêu việt, đến mức áp đảo cả thời đại này, thậm chí có thể tương đương với thần thoại. Hai là để bọn họ biết các bộ phận tượng Phật quan trọng với chúng ta như thế nào, thậm chí có thể vì tượng Phật mà trở thành kẻ địch với cả thế giới...

Vương Hiệp lại một lần nữa ngắt lời Sở Hiên, nói:

- Nhưng chuyện này căn bản không hợp lẽ thường. Thứ chúng ta muốn chính là bộ phận tượng Phật, nếu như để các thế lực có được chúng nhận thấy thứ này rất có giá trị, bọn họ lại càng không thể trả lại cho chúng ta, ngược lại còn tìm mọi cách áp chế, buộc chúng ta phải dốc sức cho họ, hoặc là bắt chúng ta giao ra vũ khí hoặc thứ gì đó tương tự. Chuyện này và đánh chìm Tokyo có gì quan hệ với nhau?

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên cũng chẳng có gì bực tức, hắn chờ Vương Hiệp nói xong mới tiếp tục:

- Đó chỉ là trong tình huống bình thường, cho nên ta mới nói lúc phi thường thì phải làm chuyện phi thường. Nếu chúng ta không có cách nào chắc chắn tìm được bộ phận tượng Phật trong vòng bảy ngày, vậy thì chỉ còn cách buộc bọn họ phải tự giao ra, không phải dùng cách giao dịch, cũng không phải thỏa mãn yêu cầu của bọn họ... Mà là làm cho họ phải sợ hãi.

- Một loạt sắp xếp trước đều chỉ để bọn họ biết được hai việc, chúng ta rất mạnh và chúng ta nhất định phải có được bộ phận tượng Phật. Do đó, khi thời hạn bảy ngày càng lúc càng tới gần, hành động của chúng ta sẽ càng lúc càng điên cuồng, để cho họ có một cảm nhận sâu sắc về việc đó. Từ ban đầu chỉ đánh tan một đội quân, sau đó là hủy diệt một hạm đội cỡ nhỏ, tiếp theo là hủy diệt một sư đoàn, rồi đến hủy diệt cả hạm đội Thái Bình Dương, tiếp nữa là dùng Ma động pháo oanh kích Tokyo, tất cả mọi việc đó đều thể hiện một xu thế, chính là là thời hạn càng đến gần, chúng ta càng điên cuồng... Có thể nói, mọi việc nhằm khiến cho thế lực nắm giữ bộ phận tượng Phật cuối cùng biết được một sự thật, đó chính là trong thời gian bảy ngày, nếu chúng ta còn chưa đoạt được bộ phận tượng Phật, chúng ta sẽ không hề do dự hủy diệt bất cứ thứ gì, thậm chí là cả loài người. Đồng thời chúng ta cũng sẽ bắn ra một tin tức, chỉ cần trước thời hạn bảy ngày giao ra bộ phận tượng Phật, không cần biết là nó ở đâu, chỉ cần nói ra vị trí của nó, nếu một thế lực hay tổ chức nào đó đưa ra tin tức này, chúng ta sẽ bạn cho họ tiền tài và quyền lực vô cùng vô tận, nếu là cá nhân đưa ra tin tức này, chúng ra sẽ giúp kẻ đó có được tiền bạc và quyền lực không thua gì bất kỳ tổ chức nào trên thế giới...

- Bay cao bay xa hay là tất cả cùng bị hủy diệt, ta cho phép kẻ nắm giữ bộ phận tượng Phật được phép lựa chọn giữa hai điều đó. Sau khi đánh chìm Tokyo, chúng ta sẽ phân tán ra khắp thế giới, nhìn thấy bất kỳ quân đội nào đều đồng loạt hủy diệt. Sau đó đến một ngày một đêm cuối cùng, chúng ta sẽ sử dụng Ma động pháo tiến hành hủy diệt lần lượt bắt đầu từ bờ biển Thái Bình Dương của Mỹ. Đồng thời ta cũng sẽ để cho Thượng Hải phát ra thông điệp với toàn thế giới, cứ nửa giờ đồng hồ chúng ta sẽ tiêu hủy một thành phố. Đến khi hai mươi tư giờ cuối cùng kết thúc, chúng ta sẽ tiến hành lần thanh tẩy cuối cùng với loài người, thực hiện ngày tận thế như trong truyền thuyết...Tình huống cơ bản là như vậy. Đây là kế hoạch cuối cùng của ta, từ lúc ta ra lệnh cho ngươi tập kích quân đội đóng tại Thượng Hải, kế hoạch này đã bắt đầu được triển khai, tiếp theo ngươi còn câu hỏi nào không?

Vương Hiệp nghe mà chỉ thấy cả người run bần bật. Lâu nay hắn vẫn biết Sở Hiên là kẻ tâm như sắt thép, không, phải gọi là không có tâm mới đúng. Để kế hoạch có kết quả, hắn có thể tính kế tất cả mọi thứ, bao gồm cả tính mạng của đồng đội, bao gồm cả tính mạng của chính hắn, càng không cần nói đến tính mạng của những người vô tội xung quanh. Bây giờ, hắn lại càng lập ra một kế hoạch kinh khủng đến như thế, hắn không ngờ lại muốn tiêu diệt toàn bộ nhân loại?

- Không phải là tiêu diệt toàn bộ nhân loại, đây là lấy tận diệt loài người làm uy hiếp, buộc thế lực hoặc cá nhân nắm giữ bộ phận tượng Phật phải giao thứ đó ra, hơn nữa thế giới này cũng không phải là thế giới hiện thực của chúng ta... Ngươi lựa chọn đi, muốn sống sót hay là muốn thế giới này nguyên vẹn không tổn hao gì?

Sở Hiên bình thản nói.

Vương Hiệp dần dần trầm mặc, không còn thái độ ầm ỹ náo loạn như trước nữa. Hơn nửa ngày sau hắn mới thở dài nói:

- Không còn cách nào khác sao? Còn nữa... Ngươi khẳng định chúng ta nhất định có thể đoạt được tất cả các bộ phận tượng Phật còn lại?

"Không còn cách nào khác, ngoài ra khả năng có thể thu hồi tất cả các bộ phận tượng Phật chỉ từ 60% đến 70%, đây là lý do tại sao ta nói lúc phi thường phải làm chuyện phi thường.

Sở Hiên nghiêm túc nói:

- Nguyên nhân chính là vì không thể nghĩ được việc gì nữa, không cần biết là nhân lực, thời gian hay những điều kiện trong tay, tất cả đều không đủ để thu gom tất cả các bộ phận tượng Phật, thế nên mới phải dùng biện pháp khác để đạt được mục đích... Vương Hiệp, ngay từ ban đầu chúng ta đã rơi vào cạm bẫy. Thánh nhân phương Tây rõ ràng là muốn đuổi tận giết tuyệt chúng ta, tình tiết kịch bản lần này chỉ có thể tìm cái

http://tieulun.hopto.org

sống trong chỗ chết, nếu như ngươi muốn ta dùng mưu trí để đạt được mọi chuyện, vậy thì ta rất tiếc phải nói cho ngươi biết, thế cục không thế phá nổi... Đã hiểu chưa? Vì sao ta vẫn nói lấy lực phá xảo...

- Đem tất cả bố cục đặt trên lực lượng, trong toàn bộ thế cục, kế hoạch cuối cùng này mới là lấy lực phá xảo chân chính!

581. Chương 11: Kế Hoạch Cuối Cùng Và... Triệu Anh Không Biến Đổi (2)

Huống hồ... Zero đã tới Sơn Tây, trong địa phận đông bắc chỉ còn Trương Hằng và Trình Khiếu. Hai người này dù sao cũng không phải Trịnh Xá, thậm chí còn không bằng được cả Zero. Trong Trung Châu đội chỉ có vỏn vẹn hai người dám không kiêng nể gì ngăn cản Sở Hiên, mà trùng hợp chính là Trịnh Xá sang ngủ say ở Sơn Tây, còn Zero thì đang phải ở đó canh gác cho hắn...

"Chẳng lẽ ngay từ đầu Sở Hiên đã thiết kế bố cục này rồi? Nếu không thì tạo sao ai khác không gọi, hết lần này đến lần khác lại phải điều Zero tới Sơn Tây bảo vệ Trịnh Xá? Trong cả Trung Châu đội, ngoài Trịnh Xá ra thì có lẽ cũng chỉ còn Zero là có can đảm phản đối Sở Hiên mà thôi. Hơn nữa nếu có nội đấu thì ngoài Trịnh Xá ra, phỏng chừng cũng chỉ có Zero là uy hiếp được tới hắn..."

Vương Hiệp vỗ vỗ trán, ném cái ý nghĩ nội đấu ra khỏi đầu. Mặc dù hắn thật sự không đành lòng lạm sát người vô tội, nhưng sau khi nghe Sở Hiên giải thích xong xuôi, hắn cũng có cảm giác đúng là phải làm như vậy. Bọn hắn dù sao cũng không phải thánh nhân, đại thiện nhân gì, nếu đây là con đường sống duy nhất, vậy thì dù có hóa thành ác ma cũng phải bước theo con đường đó, cảm giác mê mang của Vương Hiệp cũng từ từ nhạt đi.

"...Chỉ là, cho dù chúng ta biến thành ác ma, đoạt được tượng Phật đi nữa, nếu như Trịnh Xá vẫn không tỉnh lại thì chúng ta cũng không có đủ sức mạnh để giết chết Thần số hiệu 1 đó, vậy không phải tất cả đều là phí công vô ích sao? Chỉ hi vọng -drive của Sở Hiên cùng điểm tuyến ma nhãn của Zero có thể phát huy tác dụng... Tại sao Trịnh Xá vẫn chưa tỉnh lại?"

Trịnh Xá cũng muốn tỉnh lại lắm chứ. Chờ đợi trong thế giới trong mơ suốt nửa năm ròng, cuộc sống thật sự nhàm chán đến mức không thể chịu nổi. Hoạt động mỗi ngày đều đã thành công thức, ngắm cô bé loli trước mắt chạy đi chạy lại, thỉnh thoảng được rửa mắt xem Triệu Anh Không tắm gội, bơi lặn. Nói tóm lại, ngoài những lúc đó ra, Trịnh Xá thật sự đã buồn chán đến sắp phát điên.

"Không được, đã đợi ở đây bao lâu như vậy rồi, vậy mà vẫn chưa kết thúc! Dứt khoát hôm nay hiện hình nói chuyện rõ với cô ấy đi."

Một trong những thành tựu của Trịnh Xá trong mấy tháng này chính là, sau khi mô phỏng phương thức suy nghĩ của Triệu Anh Không, hắn sẽ có thể tiếp xúc với thế giới này trong thời gian ngắn. Trình độ mô phỏng càng cao, trình độ sử dụng sức mạnh bản thân hắn càng lớn. Không chỉ như vậy, hắn còn biết được từ chỗ Triệu Anh Không một bí pháp, an toàn vượt qua cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp. Nếu như bí pháp này thật sự có thể tiến hành, vậy thì tương lai Trung Châu đội rất có thể sẽ trở thành đội ngũ mạnh nhất trong tất cả các tiểu đội luân hồi... Mạnh nhất thực sự, vượt xa hai đội ngũ đỉnh cao, Ác Ma và Thiên Thần.

Em gái của Triệu Chuế Không, Triệu Nhị Không kỳ thực là một tinh thần lực khống chế giả cực mạnh, đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, hơn nữa còn có kỹ năng tinh thần lực trời sinh. Dưới sự giúp đỡ của nàng, Triệu Anh Không sử dụng một biện pháp khác để mở cơ nhân tỏa, đó là cưỡng hành phá vỡ tâm ma.

Do người rơi vào tâm ma đều lâm vào một loại trạng thái cuồng bạo, mặc dù trạng thái tâm ma có đủ mọi hình thái như trên thực, trong đầu lúc đó đều là những ý nghĩ bạo ngược vô cùng, căn bản không phân biệt được địch ta, bất kỳ ai ở gần đều sẽ bị công kích. Mà ý thức bạo ngược này cũng quay ngược lại áp bức ý thức bản thể, vì thế trừ phi là nhìn thấu được tâm ma của bản thân, nếu không người rơi vào tâm ma căn bản không có cách nào sống sót.

http://tieulun.hopto.org

Nhưng Triệu Anh Không lại dùng một cách khác để bù đắp, hy vọng dùng một góc độ hoàn toàn mới để vượt qua tâm ma, nàng gọi nó là lấy lực thành đạo.

Nếu như coi mở cơ nhân tỏa tương đương với tu chân trong truyền thuyết, vậy thì tâm ma của cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp hẳn phải là chướng ngại tâm ma cuối cùng trước khi thành đạo trong tu chân. Chuyện này không có liên quan gì nhiều đến thực lực mà ngược lại chỉ là chướng ngại trong tâm cảnh, ví dụ như Trịnh Xá một khi nhìn xuyên được sơ hở trong tâm lý hắn lập tức nhảy vọt lên cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp. Mà Triệu Anh Không thì lại hy vọng vượt qua tâm ma từ một góc độ khác, đó chính là trấn áp hoàn toàn ý thức cuồng bạo xuống.

Triệu Anh Không mở cơ nhân tỏa đến tầng thứ tư, tuy chỉ mới là sơ cấp nhưng nàng thật sự đã đạt tới cảnh giới nhập vi, có điều lúc đó ý thức cuồng bạo cũng bắt đầu tiến vào trong đầu nàng. Tiếp theo là nhiệm vụ của Triệu Nhị Không, nàng sẽ hấp thu ý thức cuồng bạo của Triệu Anh Không khi tiến vào tầng thứ tư. Đến khi Triệu Nhị Không cũng sắp không thể khống chế nổi luồng ý thức này nữa thì Triệu Anh Không cuối cùng cũng khôi phục lại khỏi trạng thái mở cơ nhân tỏa. Khi ấy, Triệu Nhị Không mới chuyển lại luồng ý thức bạo ngược vào Triệu Anh Không.

Đương nhiên, Triệu Anh Không lúc này đang không mở cơ nhân tỏa nên cũng sẽ không bị ý thức cuồng bạo khống chế. Nàng hoàn toàn có thể yên ổn trấn áp luồng ý thức này xâm nhập vào.

- Phù, Anh Không tỷ, thế nào rồi? Lần này phát triển tới mức độ nào? Đã sắp tới trạng thái tâm ma rồi phải không?

Triệu Nhị Không cũng là một cô bé loli xinh đẹp, vừa rồi cố sức sử dụng kỹ năng tinh thần lực, bây giờ cô bé đang nằm dài dưới đất vẻ mệt mỏi, sắc mặt đỏ bừng, phảng phất như một quả táo nhỏ. Cô bé cứ nằm không chút hình tượng như vậy, vừa thở hổn hển vừa hỏi Triệu Anh Không.

Triệu Anh Không cũng đầy vẻ mệt mỏi, ngồi xuống đất đưa tay vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của Triệu Nhị Không. Nàng cười hì hì nói:

- Nhị Không ngoan lúc mệt mỏi nhìn thật đáng yêu. Chẳng trách anh trai muội cứ thích gọi muội là quả táo nhỏ, đúng là giống một quả táo mà...

Triệu Nhị Không đỏ bừng mặt, hất tay Triệu Anh Không ra, khẽ hứ lên:

- Cái gì chứ? Anh ấy không phải chỉ gọi có mình muội là quả táo nhỏ đâu nhé, hắn cũng thích thầm gọi tỷ là quả táo nhỏ đấy... Hi hi, Anh Không tỷ tỷ, bao giờ thì biến thành quả táo bị anh trai muội ăn mất đây?

Sắc mặt Triệu Anh Không nhất thời cũng hồng lên, nàng nhéo nhéo má Triệu Nhị Không vẻ trách móc, bấy giờ mới nói:

- Còn cách trạng thái tâm ma rất xa, có điều cứ từng lần, từng lần làm quen cùng trấn áp ý thức cuồng bạo này, mỗi lần tới gần trạng thái tâm ma lại có thể chịu đựng thêm được một chút. Tỷ nghĩ cứ dần dần như vậy sẽ thật sự có thể đạt tới mức như tỷ nghĩ. Lấy lực thành đạo, dùng biện pháp này chắc sẽ có thể an toàn vượt qua cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp.

Trông thấy vẻ mặt thả lỏng của Triệu Anh Không, Triệu Nhị Không nhất thời cũng thở phào một tiếng. Bỗng nhiên, Triệu Anh Không khép hai tay đặt lên má nàng, nghiêm giọng hỏi:

- Nhị Không, nói thật cho tỷ biết, có phải là tốc độ mở cơ nhân tỏa của muội đột nhiên tăng nhanh hơn rất nhiều không? Bởi vì gần đây liên tục tích trữ ý thức cuồng bạo tỷ truyền sang nên muội cũng từ từ hiểu rõ hơn trình độ mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, đúng không?

Triệu Nhị Không cười cười đang định giải thích, nhưng Triệu Anh Không cứ nhìn chằm chằm vào nàng không ngơi chút nào. Một lúc sau, cô bé này mới bất đắc dĩ gật đầu đáp:

- À ừm, đúng là gần đây tốc độ mở cơ nhân tỏa có nhanh hơn một chút... Nhưng chắc là không có liên quan gì tới

Anh Không tỷ tỷ cả, lúc trước cũng thỉnh thoảng có tăng nhanh tốc độ mở cơ nhân tỏa. Hơn nữa bây giờ Anh Không tỷ tỷ đã có biện pháp này rồi, trạng thái tâm ma cũng không phải là chuyện quá đáng sợ nữa.

http://tieulun.hopto.org

Nếu như muội tiến vào trạng thái tâm ma, vậy thì muội sẽ truyền ý thức cuồng bạo ra những người xung quanh là được rồi. Ha ha, cứ như vậy không phải muội sẽ rất dễ dàng vượt qua trạng thái tâm ma sao?

Triệu Anh Không lại trịnh trọng nói:

- Không, trạng thái tâm ma và trạng thái phát cuồng bình thường có khác biệt rất lớn... Phải diễn tả thế nào nhỉ? Đó là một loại cảnh giới, mặc dù trong ý thức muội tràn ngập hung bạo, hơn nữa thân thể cũng bắt đầu tấn công người xung quanh, nhưng bản thân muội lại cảm thấy mình phảng phất như đan ở trong một ý thức khác. Đó mới mà điểm kinh khủng của tâm ma, bởi vì muội căn bản không cảm giác được mình đang phát cuồng, do đó cũng hoàn toàn không có cách nào ngăn cản nữa. Vì vậy tỷ mới thử tìm cách trấn áp ý thức cuồng bạo, lấy đó để đạt tới mục đích hoàn toàn trấn áp tâm ma, nhưng mà việc này rất khó khăn. Đi vạn dặm đường đều bằng bước đầu tiên, lấy lực thành đạo chỉ là đường tắt không thể so được với cách chính thống, nếu như có thể nhìn thấu được tâm ma, tỷ nghĩ mình có thể lập tức tiến vào mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp thật sự... Cho nên, Nhị Không ngoan, ngàn vạn lần không được khinh thường trạng thái tâm ma.

- Yên tâm, yên tâm.

Triệu Nhị Không vội vàng ngắt lời, nói:

- Nhắc mới nhớ... Anh Không tỷ tỷ, anh trai muội đến giờ mới mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, tốc độ tiến triển đúng là quá chậm. Là do tư chất quá kém phải không? Sau này Anh Không tỷ sẽ không ghét bỏ anh ấy chứ?

Triệu Anh Không lại đỏ mặt, nói:

- Con bé này, nói cái gì mà ghét bỏ với không ghét bỏ chứ, bọn ta cũng không phải có quan hệ ấy... Hơn nữa dùng trình độ mở cơ nhân tỏa để đánh giá thực lực người như chúng ta kỳ thực cũng không chính xác lắm. Bởi vì theo tuổi tác tăng lên, trình độ mở cơ nhân tỏa của chúng ta cũng sẽ tự nhiên tăng trưởng, vì thế tỷ có cảm giác... Không biết chừng anh trai muội là thiên tài siêu cấp ấy chứ. So với tất cả những người đều có tư chất cực tốt như chúng ta, hắn mới là thiên tài chân chính nên mới có thể áp chế được cơ nhân tỏa trong cơ thể...

- Vì thế, Triệu Chế Không nói không chừng còn mạnh hơn, lợi hại hơn tỷ nữa...

582. Chương 11: Kế Hoạch Cuối Cùng Và... Triệu Anh Không Biến Đổi (3)

"Vậy thì rút cuộc trường kịch biến đó là như thế nào đây? Càng xem càng thấy khó phân biệt. Triệu Chuế Không lúc này ôn nhu nho nhã như vậy, nhìn qua cũng không phải đang giả vờ, vậy tại sao sau khi tiến vào thế giới luân hồi lại trở nên điên cuồng, bệnh hoạn như thế? Chẳng lẽ do giết chết đồng đội từng cùng mình lớn lên từ bé nên tính tình đột biến sao? Hay là do mở cơ nhân tỏa thất bại nên biến thành bộ dạng đó?"

Trịnh Xá nhìn hoạt động của hai cô bé trước mắt, hắn cũng âm thầm cân nhắc cái gọi là lấy lực thành đạo này. Nhìn qua có vẻ nguy hiểm và hoang đường nhưng nếu suy nghĩ cẩn thận thì cũng không phải là không có căn cứ, ít nhất là nếu xét theo tình hình trước mắt thì có vẻ cũng có thể thành công. Chỉ có điều, mức độ nguy hiểm trong đó cũng không thua kém cách vượt qua tâm ma chính thống là bao, hơn nữa còn cần phải có một tinh thần lực khống chế giả cực kỳ mạnh mẽ.

"Kỳ thực còn có một lối tắt khác.. Đó là chuyển hết luồng ý thức cuồng bạo khổng lồ này vào ý thức một người khác. Người đó buộc phải là tinh thần lực khống chế giả, hơn nữa còn căn bản không để ý tới việc sống chết của người đó hay là người đó có thể chịu đựng được không. Làm như vậy đối phương đương nhiên là chết chắc, nhưng người vượt qua tâm ma rất có khả năng sẽ bình yên vô sư... Loại thủ đoạn này không biết có tính là ma đạo hay không nữa."

Tạm thời bỏ qua Trịnh Xá đang suy nghĩ mông lung, lúc này hai cô gái bắt đầu từ bãi cát quay về. Theo thường lệ mỗi ngày, sau khi chịu đựng ý thức cuồng bạo, thời gian đại khái cũng đến lúc hoàng hôn, hai người liền quay lại chỗ tiểu đội tụ tập, bắt đầu ăn uống, liên tục quan sát mấy ngày, Trịnh Xá cơ bản cũng đã nắm được về mức độ thời gian hiện tại.

http://tieulun.hopto.org

Hai cô gái vừa đi vừa cười nói, sắc trời đã dần tối, ánh dư quang buổi chiều tà phủ lên mặt biển một màu vàng óng, đến cả hòn đảo nhỏ cũng phảng phất như chìm trong ánh vàng. Cảnh vật trông thật bình yên, vẫn giống như những gì Trịnh Xá đã chứng kiến suốt nửa năm chờ đợi ở đây, hôm nay cũng yên ả trôi qua...

Đột nhiên, hai cô gái nửa như vô tình nửa hữu ý, đưa mắt nhìn nhau. Do Triệu Nhị Không có tiềm chất tinh thần lực khống chế giả nên cơ bản cũng có thể dùng ý thức để trao đổi, có điều kỹ năng tinh thần lực của nàng không hẳn là thuộc về loại hình trao đổi ý thức nên khi giao lưu sẽ vô cùng tiêu hao tinh thần lực, cũng chỉ có tình huống khẩn cáp mới tạm thời trao đổi mấy câu.

"Tỷ tỷ, có mười bảy người... Do mấy ngày nay chúng ta đều tới bãi biển này nên bọn chúng mới tơi đây mai phục phải không?"

Triệu Nhị Không dùng ý thức vội vã hỏi.

Triệu Anh Không khẽ gật đầu, nàng cũng dùng ý thức đáp:

"Chắc là vậy. Thời gian gần đây ngày nào chúng ta cũng tới đây vào lúc này nên lũ đáng ghét của các tổ khác hẳn là đã có thể nắm rõ được tung tích của chúng ta. Mai phục ở đây mười bảy người cơ đấy, hầu hết thành viên của hai tổ rồi... Hi hi, bé ngoan, muội cảm thấy chúng ta mất bao lâu để giải quyết bọn chúng?"

Triệu Nhị Không bĩu môi khinh thường, đáp:

"Nếu một mình muội, mười mấy giây là đủ giải quyết cả bọn rồi. Chưa mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba căn bản không ngăn cản được tinh thần lực xâm nhập của muội... Anh Không tỷ tỷ, tỷ lên hay muội lên?"

Triệu Anh Không khẽ nắm nắm tay, nhíu mày nói:

"Vậy thì muội lên đi. Bé con, xuống tay nhẹ một chút, dạy cho bọn chúng một trận là được rồi... Tỷ vừa mới trải qua ý thức cuồng bạo của tầng thứ tư, khi ra tay rất có thể không nắm chắc nặng nhẹ."

Triệu Nhị Không khẽ gật đầu, cũng không nói gì nữa, chỉ yên lặng theo bên cạnh Triệu Anh Không bước tới.

Đối với tranh đấu của đám trẻ tên Không này, nửa năm nay Trịnh Xá đã sớm nhìn đến quen mắt. Do thích khách thế gia có chút tư tâm nên đám trẻ bị tiêm thuốc thúc đẩy gen này bị chia làm vài tổ, đẩy hết lên hòn đảo hoang này. Hòn đảo này cũng không phải là nhỏ, có nguồn nước sạch và thức ăn, nhưng nơi đây dù sao cũng là đảo hoang, điều kiện khắc nghiệt, người bình thường tuyệt đối không thể sống sót nổi. Nguồn thức ăn ở đây tuy hỗn tạp nhưng lại không nhiều lắm, ví dụ như các giống cá sống quanh đảo lại có cá mập, người bình thường thực sự không dám tùy tiện xuống biển, các thức ăn khác trên bờ lại quá ít. Chính vì thế, trong số các tổ, chỉ có tiểu đội của Triệu Anh Không là hơi khá hơn một chút, ít nhất là không phải lo lắng về vấn đề thức ăn, còn các đội khác thì cơ bản đều ăn một bữa nhịn một bữa, trong tình huống như vậy, chắc chắn không thể tránh được việc tranh đấu. Đội thắng thông thường sẽ cướp đoạt thức ăn và nước sạch của đội thua, mà tiểu đội của Triệu Anh Không lại có rất nhiều thức ăn và nước uống, tuyệt đối là mơ ước của các tổ còn lại.

Có điều, do thực lực hai người Triệu Anh Không và Triệu Nhị Không quá mạnh, các tổ khác cho dù tất cả cùng tập kích cũng không nhất định có thể đánh thắng được hai người, cho nên sau một thời gian dài đấu đá, các tổ khác cơ bản đã bỏ hai người ra khỏi phạm vi tính toán. Hơn thế nữa, bọn họ là thích khách chứ không phải loại côn đồ đánh nhau đầu đường xó chợ, một kích thành công là lập tức mất mạng, một đòn không trúng cũng có thể lập tức bỏ trốn. Các đội khác một là không nắm chắc được vị trí của hai người, hai là không có đủ thời gian để mai phục họ, vì thế đến tận bây giờ, sau khi tìm được cơ hội, các đội cuối cùng mới liên kết với nhau, chuẩn bị phục kích hai người trên đường trở về.

Không thể không thừa nhận, thuốc thúc đẩy gen này có công hiệu rất mạnh, ngoài Triệu Anh Không và Triệu Nhị Không, hai thiên tài ra, trong các tổ khác không ngờ cũng có một hai người mở cơ nhân tỏa bậc cao. Đây là kết luận của Trịnh Xá sau nửa năm quan sát, các tổ còn lại tổng cộng cũng có ít nhất là hai đến ba người đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba... Có thể nói, chỉ cần bọn họ có thể khắc phục được nguy hiểm của tầng thứ ba, vậy thì đám trẻ này tuyệt đối sẽ là một lực lượng kinh khủng khó mà tưởng tượng nổi, ít nhất là so với đại bộ phận các tiểu đội luân hồi thì đều mạnh hơn nhiều.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá còn đang suy nghĩ, hai cô gái đã nhẹ nhàng bước vào trong rừng cây. Chân trước Triệu Anh Không còn chưa đặt xuống thảm rừng, mấy luồng kình phong đã ập tới. Nàng cũng không tránh né, đưa tay vỗ mạnh lên một gốc cây nhỏ cạnh người. Bàn tay bé nhỏ trắng nõn vậy mà chỉ một chưởng đã bẻ gãy thân cây to bằng miệng bát, cành cây đổ xuống chắn ngang trước mặt nàng, chỉ nghe hai tiếng bụp bụp trầm đục, mấy ngọn phi đao đã cắm ngập vào trong cây.

- Hì hì, Triệu Phúc Không, lại là ngươi đánh lén ta à? Lần trước giáo huấn ngươi chưa đủ sao?

Triệu Anh Không lùi về sau vài bước, thân cây đổ ầm xuống đất, ở phía đối diện, trong bóng tối quả nhiên có một thanh niên đang đứng, sắc mặt hơi đỏ lên nhìn Triệu Anh Không.

Gã tên là Triệu Phúc Không này Trịnh Xá cũng từng thấy qua, đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, kỹ xảo ám sát cùng thực lực khá mạnh, từng nhiều lần đối đầu với Triệu Anh Không vì vấn đề thức ăn. Ngoài một lần bị Triệu Anh Không áp sát đánh cho một trận no đòn ra, những lần khác hắn đều dựa vào kỹ xảo phi đao vừa đánh vừa chạy, ngoài ra Trịnh Xá còn nhìn ra được, tên thiếu niên này hình như đang thầm yêu Triệu Anh Không.

Quả nhiên, sau khi nghe Triệu Anh Không nói, sắc đỏ trên mặt hắn càng rõ ràng hơn, nhất thời phảng phất như chân tay cũng không biết phải để ra chỗ nào, mãi tới khi sau lưng hắn truyền tới một tràng cười lớn, hắn mới trấn định lại được.

Sau lưng Triệu Phúc Không, một thanh niên vóc người cường tráng bước ra. Hắn khoảng mười bảy mười tám tuổi, thân hình cực kỳ cao lớn, gần đạt tới hai mét, thân thể săn chắc, bắp thịt cuộn lên từng khối, hơn nữa tên nhóc này hình như cũng muốn khoe cơ thể mình to khỏe, trên người chỉ mặc một chiếc áo mỏng bó sát, đặc biệt là bộ dạng cười ha hả khoe khoang, giống như nghĩ mình là đại tướng, dũng sỹ cổ đại gì đó vậy.

Mặc dù ngoại hình phô trương, tức cười nhưng thực lực của hắn thật sự không kém. Trong nửa năm Trịnh Xá đã thấy qua rất nhiều thành viên các tổ, cũng chỉ có hai ba người, trong đó có hắn là có thể qua lại một hai chiêu với Triệu Anh Không. Hơn nữa, tên thanh niên này còn tự tìm được riêng, dung hợp kỹ xảo ám sát vào phương thức tấn công của bản thân, khi chiến đấu thật sự có chút dáng vẻ lấy lực phá xảo, tuy vẫn không đánh thắng được Triệu Anh Không nhưng gã tên là Triệu Li Không này thật sự có tư cách đánh một trận với nàng.

Triệu Li Không cười cười phóng túng, nói:

- Triệu Anh Không, bớt nói cái gì giáo huấn lần trước đi. Lần trước nếu không phải tại ta ăn nhiều quá bị đau bụng thì sao có thể để ngươi bắt nạt đám đàn em của ta được? Hôm nay coi như ngươi gặp xui, ngoan ngoãn nhận thua đi, để tổ viên của ngươi đem thức ăn và nước uống tới, bọn ta cũng sẽ không làm khó hai đứa con gái các ngươi.

Triệu Anh Không trề môi khinh bỉ, nàng cũng không nói gì mà lùi về phía sau hai bước, Triệu Nhị Không ở bên cạnh lập tức lộ ra trước mặt mọi người. Cô bé này cũng cười rất tươi tắn, khi Triệu Anh Không lùi về sau, nàng cũng xông lên trước. Lúc này hai cô gái còn cách hai người trước mặt khoảng năm mươi mét, bọn họ vừa động, Triệu Phúc Không đã nắm lấy phi đao.

Thiếu niên thoáng vẻ ngượng ngập lúc trước đã hoàn toàn biến mất, trong mắt Triệu Phúc Không giờ chỉ còn lại sự trầm tĩnh, phi đao nắm trong tay cũng không ném ra mà tập trung toàn bộ tinh thần, nhìn chằm chằm vào Triệu Nhị Không. Bỗng một âm thanh xé gió rít lên, Triệu Li Không đột ngột chắn trước mặt hắn.

Một khối đá đập vào tay Triệu Li Không, sức mạnh cực lớn va chạm với tay hắn phát ra một tiếng nổ trầm đục, giống như là đạn súng hơi bắn trúng tấm gỗ. Triệu Anh Không ở phía xa cười hì hì nói:

- Cận chiến thì cận chiến đi, đừng có tính chuyện đánh lén từ xa nhé, mọi người đồng ý chạm tới là dừng là được rồi, nếu quá đáng quá... Ta cũng sẽ ra tay đấy.

Khi nói , Triệu Anh Không đầy vẻ tươi cười, nhưng ánh mắt lại lạnh lẽo như băng, hàn ý trong đó sắc bén như một lưỡi dao.

http://tieulun.hopto.org

Cùng lúc đó, Triệu Nhị Không đã vượt qua khoảng cách hơn hai mươi mét, nàng chợt đạp lên một cành cây lớn, tiếp đó lao vọt lên trên ngọn cây... Trong tán cây rậm rạp, có hai người đang ẩn nấp...

583. Chương 11: Kế Hoạch Cuối Cùng Và... Triệu Anh Không Biến Đổi (4)

Nhưng cho dù yếu hơn rất nhiều thì phương thức chiến đấu này cũng không hổ là chiến kỹ có uy lực cực lớn. Triệu Nhị Không đạp vào cành cây, nhảy lên cao sáu bảy mét, nói thì chậm diễn ra thì nhanh, hai người trên ngọn cây còn chưa kịp định thần lại thì Triệu Nhị Không đã vung tay chát chát hai tiếng đánh rơi họ xuống gốc cây. Nhìn hai người bề ngoài không hề có một vết thương nhưng từ đôi mắt trắng dã có thể thấy, hai chưởng vừa rồi đã đánh cho họ hôn mê bất tỉnh.

Thấy Triệu Nhị Không bắt đầu chiến đấu, Triệu Phúc Không ở phía xa lại muốn cầm phi đao nhưng không nghĩ rằng Triệu Li Không lại đưa tay chặn hắn lại, gã cao lớn này cười ha hả nói:

- Đến cả bé gái nhà người ta cũng lựa chọn đơn đả độc đấu, chúng ta chẳng những dùng chiến thuật biển người lại còn muốn dùng ám khí đánh lén, vậy không khỏi có chút quá đáng... Mọi người cùng lên đi, là ai đánh ngã bọn chúng cũng được, tốt xấu gì cũng coi như trút giận cho các anh em!

Ở cách đó không xa, Triệu Anh Không đang cầm mấy cục đá nhỏ, chuẩn bị ngăn chặn Triệu Phúc Không sử dụng phi đao. Bây giờ nếu Triệu Phúc Không không dùng phi đao nữa thì nàng cũng vui vẻ thu mấy cục đá lại vào trong tay, có điều, mấy lời của Triệu Li Không cũng khiến nàng không khỏi phải ghé mắt liếc hắn một cái. Tên này đúng là không biết xấu hổ, rõ ràng là mai phục, đánh lén, ám khí, bao vây đủ trò, nếu không có nàng ở bên cạnh chưa ra tay, có lẽ hắn sẽ càng hối thúc Triệu Phúc Không sử dụng phi đao. Giờ nghe hắn nói như vậy, không ngờ vẫn còn là bộ quan minh chính đại được, da mặt thật là mỏng mà.

Không cần biết thế nào, chiến đấu như thế này đã xảy ra mấy lần rồi, hai bên mặc dù ở các đội khác nhau nhưng khi ra tay vẫn lưu lại vài phần. Dù sao đây cũng không phải ám sát, quyết đấu thật sự, giữa các bên tranh giành thức ăn thật sự chỉ chiếm một phần, càng nhiều hơn là đua tài, đùa giỡn nhau, thế nên Triệu Anh Không mới không để ý lắm tới trận chiến này.

Lúc này Triệu Nhị Không đã giải quyết xong hai thành viên tổ tập kích, nàng đứng trên ngọn cây mỉm cười nhìn xuống chỗ Triệu Li Không, ánh nhìn đầy vẻ khiêu khích. Triệu Li Không cũng cười ha ha nhìn trả, không chút nào tránh né. Cùng lúc đó, mười bóng người từ tròng rừng phóng ra, bao vây khắp bốn phương tám hướng xung quanh gốc cây Triệu Nhị Không đang đứng.

Triệu Nhị Không cười hì hì, đạp lên một cành cây lao về phía hai người một nam một nữ đang xông tới. Hai người thoáng ngạc nhiên nhưng cũng không hề sợ hãi, tiếp tục vọt tới. Đúng lúc này, Triệu Nhị Không đột nhiên búng tay một cái, trong hai người kia, ánh mắt của cô gái vụt biến đổi, từ phía sau nhào vào lưng người con trai đi trước. Nói thì chậm, xảy ra thì nhanh, tất cả diễn ra tối đa chỉ trong nháy mắt, Triệu Nhị Không đã vọt tới trước mặt người con trai, lúc này hắn căn bản không kịp tránh né, bốp một tiếng, bị một quyền của Triệu Nhị Không đánh thẳng vào mặt, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

- Cẩn thận! Con nhóc đó bắt đầu sử dụng khống chế tinh thần đấy! Mọi người mở cơ nhân tỏa đến mức độ cao nhất, kém đến đâu cũng có thể làm chậm tác dụng khống chế tinh thần!

Triệu Li Không thấy vậy lập tức hét lớn.

Bất quá, mọi việc có vẻ đã muộn, chỉ trong thời gian ngắn, đã có năm cô gái bị khống chế, số nam còn lại hoặc là bị Triệu Nhị Không đánh ngất hoặc là bị những cô gái nàng khống chế đánh ngất. Chỉ qua mười mấy giây ngắn ngủi, tại trường đã chỉ còn lại một vài người chưa hôn mê, còn tất cả số thiếu nữ đến tập kích đều đã bị Triệu Nhị Không khống chế.

Triệu Li Không thở dài bất đắc dĩ, nghiêng người sang phía Triệu Phúc Không, nói:

- Bỏ đi, cứ để ta lên đánh vậy... Ngươi không được tùy tiện sử dụng phi đao, con nha đầu Triệu Anh Không kia sẽ không hạ thủ lưu tình đâu, cận chiến của ngươi thật sự quá kém, cứ đứng đây là được...

Nói đoạn, hắn cười lớn lao về phía Triệu Nhị Không.

Triệu Nhị Không nhìn gã thanh niên cơ bắp đang nhanh chóng xông tới, nàng cười hì hì nói:

http://tieulun.hopto.org

- Triệu Li Không, ngươi đánh với ta mấy lần rồi, mặc dù sức mạnh của ngươi thật sự có thể khắc chế kỹ xảo nhập vi của ta, nhưng cái đầu bã đậu của ngươi lại không kháng cự nổi khống chế tinh thần của ta, vẫn còn muốn đánh nữa sao?

- Đánh chứ!

Triệu Li Không cố ra vẻ dũng mãnh, đáp:

- Tại sao lại không đánh? Ngươi tới khống chế ta xem!

Trong lúc nói, Triệu Li Không đã vượt qua khoảng cách hơn hai mươi mét, tốc độ cực nhanh, mỗi bước vượt qua mấy mét liền. Không chỉ như thế, cơ thịt toàn thân hắn cũng căng phồng lên, từng múi cơ bắp cuồn cuộn giống như sắt thép. Không chờ đến lúc tới trước mặt Triệu Nhị Không, khi còn cách nàng khoảng bảy tám mét, Triệu Li Không đã vung tay, hung hăng đánh ra một quyền. Nắm tay hắn sượt qua một gốc cây lớn trước mặt, bụp một tiếng phá tung lớp vỏ cây bên ngoài, quyền phong mang theo mảnh vỏ cây vụn bắn tới trước mặt Triệu Nhị Không.

Triệu Nhị Không nhắm mắt lại theo bản năng nhưng cũng đồng thời bừng tỉnh. Nàng vừa thầm hô không hay thì một luồng kình phong đã ập tới. Luồng kình phong nàng còn mạnh hơn quyền phong lúc trước rất nhiều, cô bé khẽ chửi một câu vô sỉ, dưới chân đã đạp mạnh, nhảy lùi về sau.

- Cái gì mà vô sỉ hả? Ha ha ha... Đây gọi là binh bất yếm trá, khi chiến đấu cũng vậy thôi!

Triệu Li Không cũng nghe được rõ ràng, lập tức bật cười ha hả. Một quyền vừa rồi đánh trúng chỗ Triệu Nhị Không vừa đứng, sức mạnh khổng lồ ép xuống, phá tung mặt đất thành một hố nhỏ, mà Triệu Li Không cũng không thể bỏ qua tiên cơ khó khăn lắm mới đạt được này, hắn nương theo lực đạo của cú đánh, chân giậm mạnh, lại lao về phía Triệu Nhị Không.

Hai người một đuổi một chạy vượt ra ngoài hơn mười mét. Lực đạo của Triệu Li Không quả là rất mạnh, trên đường đi căn bản không thèm để ý tới bất cứ thứ gì ngăn cản, cây cối cùng lắm cũng chỉ to cỡ thùng phuy, sao có thể ngăn cản nắm tay cuồng mãnh của hắn được? Hơn nữa Triệu Li Không cũng không phải chỉ có sức mạnh, chân hắn cũng bước theo bộ pháp phù hợp với lực đạo, quyền kích trên tay lại càng mãnh liệt, trực tiếp, vì thế mới nói thực lực của hắn không phải chỉ ở lực lượng đáng sợ đó mà cả phương thức chiến đấu mạnh bạo, trực tiếp của hắn cũng rất tuyệt vời.

Trịnh Xá ở bên cạnh cũng chú ý quan sát thật kỹ. Triệu Li Không quả thật có thiên phú bẩm sinh, thần lực kinh khủng vốn do trời sinh, lại công thêm mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, hắn liền từ bỏ các kỹ xảo khéo léo, toàn tâm toàn ý tập trung vào sức mạnh, lực lượng đã lớn đến mức phi thường. Việc này khiến cho Trịnh Xá nhớ tới lúc tác chiến từ rất lâu trước kia với Ấn Châu đội, Ấn Châu đội lúc đó cũng có một tên cơ bắp, có điều thực lực của tên cơ bắp đó kém Triệu Li Không quá xa. Mở cơ nhân tỏa là một phần, phương thức chiến đấu thích hợp với việc lấy lực phá xảo là một phần nữa, tóm lại, thực lực của Triệu Li Không thật sự rất mạnh. Trịnh Xá cũng thử so sánh qua, nếu như hắn đối chiến với Triệu Li Không, trong điều kiện không sử dụng Bạo tạc và Hủy diệt, không mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, không sử dụng Tiềm long biến, phần thắng của hắn chỉ được từ 60 đến 70%.

Triệu Li Không là một kẻ chuyên về sức mạnh như vậy, hắn một mực truy đuổi theo Triệu Nhị Không, liên tục công kích. Cho dù Triệu Nhị Không vượt trội về kỹ xảo cùng sự khéo léo nhưng cũng hoàn toàn không thể thoát khỏi phạm vi công kích của Triệu Li Không. Một khi đánh mất tiên cơ, hai người không chênh lệnh nhau lắm về thực lực cận chiến, Triệu Li Không chuyên lấy lực phá xảo sẽ chiếm ưu thế hơn.

"Không được rồi, chỉ dựa vào cận chiến thì thật sự quá bất lợi, phương thức chiến đấu của hắn căn bản chính là để khắc chế ta... Dùng tinh thần lực đi, mặc dù sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba không có cách nào có thể hoàn toàn chế hắn, nhưng kết nối với ý thức hắn, phát hiện trước động tác tiếp theo thì chắc là vẫn có thể? Giống như chiến đấu với hắn trước kia vậy..."

Triệu Nhị Không vừa có quyết định lập tức búng tay một cái, kết nối ý thức của bản thân với ý thức Triệu Li Không...

http://tieulun.hopto.org

584. Chương 11: Kế Hoạch Cuối Cùng Và... Triệu Anh Không Biến Đổi (5)

Điều Triệu Nhị Không đang chờ chính là một chớp mắt như vậy. Cái gọi là lấy lực phá xảo, kỳ thực là dùng thế ép người, nhưng phải dùng toàn bộ thế để vào mới được, một khi đã có cố kỵ thì cũng sẽ có sơ hở. Triệu Nhị Không cũng không khách khí, bàn tay bé nhỏ trắng nõn khẽ nghiêng xuống đập trúng nắm tay đang đánh tới, nhìn như mềm yếu vô lực nhưng nương theo thế quyền, cú đập nhẹ nhàng đẩy nắm tay lệch sang hướng khác. Lúc này Triệu Li Không đã có chút cố kỵ, Triệu Nhị Không khẽ đẩy một cái quả nhiên đã làm gián đoạn thế quyền, tiếp đó nàng không chút do dự, vung chưởng đánh vào ngực Triệu Li Không. Bộp một tiếng trầm đục, Triệu Nhị Không đánh trúng đồng thời cũng mượn lực nhảy ngược về sau, chỉ trong khoảnh khắc đã xoay chuyển cục thế, chiếm được thượng phong.

Triệu Li Không bị trúng một chưởng, thân hình cao hơn hai mét cũng khẽ run rẩy. Một chưởng vừa rồi nhìn như nhẹ nhàng vô lực nhưng trong cảnh giới khống chế nhập vi, mỗi phần sức mạnh đều hoàn toàn bộc phát tại vị trí tấn công, đừng nói là người, dù là một con trâu cũng có thể bị đánh chết, chỉ có loại nhân tài có tố chất thân thể như Triệu Li Không mới có thể bị thương chứ không chết.

Triệu Li Không khẽ lau vệt máu bên khóe miệng, không ngờ lại bật cười ha hả, nói:

- Đúng là không còn cách nào. Thực lực cận chiến của chúng ta không sai biệt mấy, tối đa chỉ do phương thức chiến đấu khác biệt nên ta hơi khắc chế được ngươi một chút. Nhưng mỗi lần đối đầu với ngươi, một khi bị tinh thần lực của ngươi quấy nhiễu là chênh lệch sẽ lập tức biến thành ngươi thắng ta một bậc. Xem ra, chỉ cần không khắc chế được ưu thế tinh thần lực của ngươi thì người thua chắc chắn sẽ là ta, ha ha ha...

Triệu Nhị Không cũng cười đáp:

- Biết vậy là tốt rồi, còn muốn đánh nữa không? Hay là giống như lần trước, bị ta đánh cho một trận, đến lúc ngất xỉu đi mới thôi?

- Ha ha ha, đương nhiên là phải đánh rồi… Nhưng ai đánh ngất ai thì chưa biết đâu!

Triệu Li Không lại cười ha ha, một lần nữa lao về phía Triệu Nhị Không. Trong nháy mắt hai người lại cuốn vào nhau, lần này Triệu Nhị Không cũng không mất tiên cơ nên hai người nhất thời lại đánh ngang tay. Có điều, tình huống như thế này rõ ràng là bất lợi với Triệu Nhị Không, chiến pháp của nàng là tránh né phòng thủ, đối phó với chiến pháp lấy lực phá xảo thật sự rất có hại, hơn nữa xung quanh còn có mấy thủ hạ của Triệu Li Không đang lao về phía hai người.

Triệu Nhị Không lại búng tay, mấy cô gái bị nàng khống chế lập tức xông lên chặn mấy người đang lao đến, còn bản thân nàng cũng dựa vào tinh thần lực đoán trước hành động tiếp theo của Triệu Li Không. Qua một lúc Triệu Nhị Không dần dần chiếm được tiên cơ, vung một chưởng đánh trúng bả vai Triệu Li Không. Uy lực phát chưởng này còn mạnh hơn lúc trước rất nhiều, đánh văng Triệu Li Không ra xa mấy mét, đâm sầm vào một gốc cây lớn mới dừng lại được, mà bả vai Triệu Li Không cũng bị đánh cho trật khớp.

- Đau thật...

Triệu Li Không lại phun ra một ngụm máu, vừa cười vừa nói:

- Đúng là sảng khoái! Triệu Nhị Không, có phải đánh bại ngươi xong là có thể khiêu chiến Triệu Anh Không? Người ta thật sự muốn chiến đấu không phải là ngươi, ta muốn khiêu chiến với Triệu Anh Không!

Triệu Nhị Không trề môi khinh thường, đáp:

- Bớt nói nhảm đi, ngươi đến cả ta cũng không thắng nổi, dựa vào cái gì mà đòi khiếu chiến Anh Không tỷ tỷ? Rút lui đi, đừng ép ta đánh ngất ngươi lần nữa.

Triệu Li Không bỗng đứng vụt dậy, cắn răng dùng sức giật vai một cái, bả vai bị trật khớp kêu rắc một tiếng đã khôi phục lại như bình thường, nhưng chắc chắn là cực kỳ đau đớn, đến cả hắn cũng toát đầy mồ hôi trán. Triệu Li Không thu lại vẻ cười cợt, trịnh trọng, nghiêm túc nói:

- Không thể rút lui nữa... Nếu đã bắt đầu chiến đấu, lâm trận thối lui không phải là thói quen của ta... Triệu Nhị Không, ta có biện pháp có thể phá giải khống chế tinh thần lực của ngươi, chỉ là nếu có thể, ta

http://tieulun.hopto.org

thật sự không muốn sử dụng chiêu đó. Thế này đi, ngươi không sử dụng tinh thần lực, ta cũng không sử dụng chiêu ấy, chúng ta công bằng đánh một trận được không?

Triệu Nhị Không lắc lắc đầu, tò mò nói:

- Chiêu thức gì vậy? Hơn nữa ngươi không cảm thấy đề nghị của ngươi rất không công bằng sao? Tinh thần lực là một bộ phận chiến lực của ta, giống như cái thân hình kềnh càng của ngươi vậy, ngươi dựa vào cái gì mà muốn ta từ bỏ tinh thần lực để đấu với ngươi? Thắng như vậy ngươi cảm thấy rất thoải mái sao?

- Hiểu rồi!

Triệu Li Không đột nhiên ngẩng mặt lên trời hét lớn, đồng thời toàn thân cũng run rẩy kịch liệt. Trong khi làm như vậy, hắn không ngờ vẫn có thể vừa gào thét vừa quát:

- Đây là một loại cảnh giới mà mãi tới gần đây ta mới cảm nhận được... Đừng chết đấy!

Cơ thể hắn bỗng bắt đầu hóa sừng, hoàn toàn không còn giống da dẻ con người nữa.

Những người xung quanh đồng loạt sững sờ, Triệu Anh Không chợt hét lên:

- Đáng chết! Nhị Không, mau thoát li tinh thần lực khỏi ý thức hắn!

Trong lúc nói, nàng đã xông thẳng tới chỗ hai người Triệu Nhị Không và Triệu Li Không. Có điều nàng phản ứng vẫn chậm, Triệu Nhị Không chợt kêu lên chói tai, ôm đầu quỳ gục xuống đất.

Triệu Li Không đã tiến vào mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư. Trong khoảnh khắc hắn tiến vào cảnh giới này, Triệu Nhị Không đang kết nối với ý thức hắn lập tức bị ý thức cuồng bạo vô cùng vô tận nuốt chửng. Mặc dù nàng đã vài lần tiếp nhận ý thức bạo ngược của Triệu Anh Không, nhưng mỗi lần Triệu Anh Không đều vô cùng cẩn thận, chuyển sang từng chút từng chút một, đâu có kiểu điên cuồng như Triệu Li Không. Ý thức cuồng bạo giống như sóng biển gầm thét tràn vào trong ý thức hải của nàng, cơ hồ phá tung toàn bộ suy nghĩ của nàng. Thống khổ, bạo ngược, điên cuồng, đủ loại tình cảm ập tới trong chớp mắt làm cho cô bé chỉ có thể liên tục kêu thảm.

Biến hóa thân thể của Triệu Li Không đã dừng lại, da dẻ toàn thân hoàn toàn biến thành chất sừng, bộ mặt gãy góc rõ ràng cộng thêm cơ bắp hóa sừng làm hắn nhìn qua giống như một con thằn lằn hình người. Hắn đang định vung quyền đánh tới Triệu Nhị Không nhưng thấy Triệu Anh Không lao tới, hắn lập tức bật cười cuồng loạn:

- Tới hay! Sớm đã muốn đánh với ngươi một trận ra trò rồi!

Nói đoạn, hắn tung một quyền về phía Triệu Anh Không. Lúc này hai người còn cách nhau gần mười mét, nhưng quyền này đánh tới, một gốc đại thụ giữa hai người không ngờ lại bị sức ép trực tiếp bẻ gãy, cành cây hợp với sức gió ập tới chỗ Triệu Anh Không đang xông đến.

Triệu Anh Không thật sự đã gấp đến độ không thể diễn tả nổi, trong lòng vừa lo lắng vừa hối hận. Nếu không phải nàng để Triệu Nhị Không một mình nghênh chiến thì cho dù trong số đối thủ có Triệu Li Không, hai người cũng hoàn toàn có thể chấm dứt trận chiến trong vòng hơn mười giây, sao có thể để sự việc phát triển tới mức này? Vì thế nàng cũng không chút lưu tình, tung cước đá về phía cành cây đang bắn tới.

Ầm!

Âm thanh nứt vỡ vang dội, thân ảnh Triệu Anh Không đã biến mất trong đám gỗ vụn. Những người xung quanh nhất thời đều cảm thấy như mắt hoa lên, chỉ có Triệu Li Không là không chút nghĩ ngợi, vung quyền đánh sang một bên. Sức ép vô cùng kịch liệt, thân hình Triệu Anh Không quả nhiên xuất hiện trong vòng xoáy đó. Mọi chuyện chỉ diễn ra trong nháy mắt, Triệu Anh Không lúc này chỉ cách Triệu Li Không khoảng ba bốn mét, còn Triệu Nhị Không đang quỳ gục xuống đất thì cách đó khoảng mười mấy mét, Triệu Li Không đứng chắn giữa hai người.

- Nếu không muốn chết...

Một luồng sát ý lạnh lẽo như băng tỏa ra, nàng lạnh lùng nói:

- Cút đi!

http://tieulun.hopto.org

Ánh mắt Triệu Li Không cũng bắt đầu trở nên mơ hồ, hắn khào khào nói:

- Không được, thật muốn giết người, tự dưng lại rất muốn giết các ngươi... A!

Nói đến đây, trong mắt Triệu Li Không đã chỉ còn lại sự điên cuồng, hắn gầm lên lao về phía Triệu Anh Không, tốc độ không ngờ lại không hề thua kém tốc độ của Triệu Anh Không lúc trước một chút nào.

"Nhanh thật, muốn vượt qua hắn không khó nhưng muốn vượt qua hắn rồi lại cứu người thì không thể. Xem ra hắn đã hoàn toàn rơi vào trạng thái phát cuồng của tầng thứ tư, có lẽ rất khó để kéo hắn ra khỏi trạng thái này, vậy thì chỉ có thể... Hạ sát thủ ư?"

Triệu Anh Không khẽ giật mình, nhưng tầm mắt vừa nhìn thấy Triệu Nhị Không đang quỳ ở phía xa, ánh mắt nàng lập tức trở nên cực kỳ sắc bén, hai bàn tay cũng nhẹ nhàng thả lỏng, đây là động tác khi nàng chuẩn bị toàn lực chiến đấu.

"...Nhị Không, còn cả... Chuế Không, tất cả tội lỗi cứ để ta gánh chịu đi!"

Trong lúc hoảng hốt, Triệu Anh Không bỗng nhìn thấy một loạt bóng đen đang từ xa lao đến, rất có khả năng là thành viên tổ của nàng nghe được âm thanh nên chạy tới chi viện. Nếu như nàng không thể giải quyết cảnh tượng trước mắt, hai hoặc là ba quái vật mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư... Rất có thể tất cả đồng đội của nàng đều sẽ chết chắc, vì thế nàng chỉ có thể liều mạng.

- Tới đi! Kết thúc trận chiến trong một phút thôi!

Tuy Triệu Anh Không nói là một phút đồng hồ, nhưng thời gian hạn chế như vậy đến cả bản thân nàng cũng không nắm chắc được. Triệu Li Không dù sao cũng đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, hơn nữa còn rơi vào trạng thái phát cuồng, sức chiến đấu so với bình thường lại càng tăng thêm ba phần, nếu muốn chấm dứt trận đấu trong vòng một phút, nàng cũng chỉ có thể mạo hiểm thôi.

Triệu Li Không đã hoàn toàn điên cuồng, hai mắt đỏ ngầu như máu, nước miếng sùi ra hai bên mép, nếu không phải mang vẻ mặt cuồng dại thì thật sự trống giống bệnh nhân bị trúng gió. Có điều, chỉ trong chớp mắt hắn đã từ xa vọt tới trước mặt Triệu Anh Không, đánh ra một quyền nhìn có vẻ bình phàm, nhưng Triệu Anh Không chỉ cảm thấy một luồng áp lực cực mạnh ập tới, trong đầu lóe lên một ý nghĩ, quyền này tuyệt đối không thể ngạnh đỡ!

Nhưng Triệu Anh Không dù sao cũng không phải là Triệu Nhị Không, thực lực của nàng còn mạnh hơn Triệu Nhị Không rất nhiều. Một quyền này mặc dù không ngăn cản được nhưng nàng không lùi mà lại tiến tới, cả người khẽ nghiêng sang bên cạnh nửa bước, trong một sát na, nắm đấm đã lướt qua vai nàng, chỉ cách có vài milimet, nhân khe hở lộ ra, hai tay Triệu Anh Không đã xuyên vào trong, nhẹ nhàng ấn lên cổ Triệu Li Không.

"...Sức mạnh thật lớn, bả vai như sắp vỡ ra đến nơi, bất quá lúc này hắn dù sao cũng đã mất lý trí, kỹ xảo sát thủ có một nửa không phát huy được cùng không có ý thức phòng ngừa... Hắn thua rồi!"

Ánh mắt Triệu Anh Không trở nên cực kỳ sắc bén, dưới chân dùng sức đạp mạnh, trước khi Triệu Li Không kịp thu tay lại, nàng đã nhảy vọt lên, nhẹ nhàng vặn ngược cổ hắn từ trước ra đằng sau. Chỉ nghe rắc một tiếng gãy gọn, cả đầu Triệu Li Không xoay ngược ra sau lưng, đốt sống cổ vỡ làm mấy đoạn, đã không thể sống nổi nữa.

Triệu Anh Không vừa hai chân chạm xuống đất, cũng để ý tới Triệu Li Không đã chết sau lưng mà lập tức lao về phía Triệu Nhị Không đang quỳ gục xuống đất. Nhưng nàng chỉ mới bước tới một bước, từ phía sau một luồng áp lực cực mạnh ép tới, do quá đột ngột, nàng chỉ cảm thấy phần eo đau nhói lên rồi bay ra xa, đâm sầm vào một một gốc cây lớn. Triệu Li Không đầu đã vặn ngược ra sau, hắn vậy mà vẫn còn sống...

585. Chương 11: Kế Hoạch Cuối Cùng Và... Triệu Anh Không Biến Đổi (6)

Đến khi Triệu Anh Không dựa vào kẽ hở thoáng lộ ra, dễ dàng giết chết Triệu Li Không, Trịnh Xá chỉ kịp kêu một tiếng hay, nhưng ai mà biết Triệu Li Không nhìn như chết chắc đó vậy mà lại vẫn còn sống, hơn nữa còn phản ngược lại một quyền đánh trúng eo Triệu Anh Không. Mắt thấy cô bé bị đánh hộc máu, bắn

http://tieulun.hopto.org

tung ra xa, Trịnh Xá cuối cùng cũng không chần chừ nữa, mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, mô phỏng phương thức suy nghĩ của Triệu Anh Không.

Triệu Li Không một quyền đánh văng Triệu Anh Không, tiếp đó hắn đưa tay xoay cần cổ lại. Một tràng âm thanh răng rắc khiến người ta phải ghê răng vang lên, tên quái vật biến thái này không ngờ lại có thể vặn cổ lại như cũ, chỉ là khớp xương bên trong đã gãy làm mấy đoạn làm đầu hắn vặn vẹo một cách quái dị. Đúng lúc Trịnh Xá từ trạng thái u linh hiện hình ra thì cơ thịt đứt gãy chỗ cổ hắn bắt đầu nhúc nhích giống như có vô số con giun nhỏ đang bò bên trong, cái đầu cong lệch kỳ quặc cũng từ từ dựng thẳng dậy.

Đến tận lúc này, những người xung quanh mới hét lên kinh hãi, mấy cô gái bị khống chế lúc trước tựa hồ cũng đã khôi phục lại, mơ hồ nhìn cảnh tượng trước mắt, không biết phải làm thế nào. Chỉ trừ một số ít người coi như còn trấn định, những thiếu niên thiếu nữ này đều đã hoàn toàn ngây ngốc, bọn họ dù sao cũng vẫn còn có chút trẻ con. Đến khi ở gần chiến trường có một người đột ngột xuất hiện, mấy người còn bình tĩnh mới đưa mắt nhìn nhau một cái rồi gần như đồng thời lao tới bao vây lấy người đó.

Người vừa xuất hiện chính là Trịnh Xá, ánh mắt hắn hoàn toàn tập trung vào Triệu Li Không đang ở cách đó không xa. Tên cơ bắp này đã càng lúc càng không còn giống con người nữa, phần cổ vốn đã bị gãy rời vậy mà sau khi cơ thịt chuyển động một lúc lại bắt đầu khép lại, có lẽ xương cốt vẫn bị gãy nhưng cơ bắp cứng như chất sừng đã cứng rắn nâng đỡ phần đầu lại. Sau khi xong xuôi, Triệu Li Không lại bắt đầu tiến về phía Triệu Anh Không.

"...Đó là gen tiềm ẩn của hắn sao? Phần lớn mọi người trong tầng thứ tư vẫn duy trì bộ dạng loài người, chỉ có một số người có được gen của sinh vật bí ẩn thời viễn cổ, khi đạt tới tầng thứ tư mới thay đổi hình dạng, tên nhóc này... chẳng lẽ tổ tiên viễn cổ của hắn lại là thằn lằn hay khủng long gì đó?"

Dù tâm lý suy nghĩ lung tung cái gì đi nữa thì Trịnh Xá tốt xấu gì cũng là cường giả đã trải qua vô số trận chiến. Từ sau khi tiến vào thế giới luân hồi đến nay hắn chưa từng bao giờ thôi liều mạng, tất cả kinh nghiệm chiến đấu của hắn đều được đổi bằng nguy hiểm sống chết. Khi mấy tên nhóc kia chạy tới gần, hắn đã quát lớn một tiếng, cơ nhân tỏa mở thêm một tầng, tiến vào tầng thứ tư, một luồng sát khi bộc phát ra xung quanh, mấy đứa bé này lập tức bị luồng sát khí chấn nhiếp, đứng chôn chân tại chỗ. Không chỉ như vậy, Triệu Li Không ở đằng xa đang tiến về phía Triệu Anh Không cũng quay phắt lại, đôi mắt đỏ ngầu như máu nhìn trừng trừng vào Trịnh Xá.

- Triệu Anh Không! Ta biết ngươi vẫn có thể cử động! Cứ giao tên quái vật này cho ta, ngươi muốn làm gì thì cứ đi làm đi!

Trịnh Xá thấy đã thu hút được sự chú ý của Triệu Li Không, hắn lập tức hô lớn.

Quả đúng như hắn dự đoán, Triệu Anh Không đang dựa vào gốc cây giả vờ hôn mê. Trên thực tế, nàng bị thương tuy nặng nhưng chắc chắn là không đủ để đến mức hôn mê, đối với người đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư mà nói, chỉ cần còn một hơi thở, riêng ý chí lực cũng đủ để duy trì đầu óc tiếp tục hoạt động.

Triệu Anh Không từ dưới đất nhảy bật dậy, kinh ngạc nhìn Trịnh Xá rồi lập tức không chần chừ lao về phía Triệu Nhị Không, không hề quan tâm Triệu Li Không ở bên kia có điên cuồng giết chóc hay không.

Trịnh Xá cũng không để ý tới Triệu Anh Không, mà tập trung toàn bộ tinh thần chăm chú nhìn tên quái vật trước mắt. Mặc dù hắn tự tin có thể dễ dàng giải quyết Triệu Li Không nhưng đối mặt với cường giả đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, bất kỳ chi tiết nhỏ nào cũng có thể xoay đổi kết cục trận đấu, ví dụ như chiêu thức ám sát mà Triệu Anh Không vừa sử dụng lúc trước. Thứ gọi là võ công chính là công cụ mà người thể chất yếu sáng tạo ra để đánh bại kẻ khỏe mạnh hơn, mặc dù hắn thật sự mạnh hơn Triệu Li Không rất nhiều nhưng phương diện chiêu thức lại là nhược điểm của hắn. Hiện tại hắn cũng chỉ có thể hi vọng tên thanh niên này không còn lý trí cũng sẽ không sử dụng chiêu thức ám sát, nếu không khi hắn bị giết chết trong nháy mắt mới thật sự là oan uổng.

- Tới đi, để ta xem thử thích khách trong trạng thái phát cuồng tầng thứ tư mạnh đến mức nào.

Vừa nói hắn vừa giơ ngón tay ngoắc ngoắc Triệu Li Không, bộ dạng nhìn như ngả ngớn nhưng nội lực cùng năng lượng vampire trong cơ thể đã cùng vận hành, chỉ cần Triệu Li Không vừa tiếp cận hắn sẽ lập tức sử dụng Bạo tạc, tuyệt đối không cho phép Triệu Li Không có cơ hội sử dụng bất kỳ kỹ xảo thích khách nào.

http://tieulun.hopto.org

Triệu Li Không cũng đã hoàn toàn rơi vào cuồng loạn, hắn căn bản không biết người đang đối chiến với mình lúc này là ai, chỉ theo cảm giác lựa chọn người mạnh nhất tại đây. Vừa rồi hắn một quyền đánh bay Triệu Anh Không ra xa, đến khi Trịnh Xá xuất hiện, hắn rút cuộc cũng cảm nhận được khí tức nguy hiểm từ chỗ Trịnh Xá truyền tới, theo bản năng hắn liền có cảm giác nguy hiểm, giống như dã thú gặp phải sinh vật còn lợi hại hơn mình. Vừa gào thét hắn vừa từng bước từng bước tiến về phía Trịnh Xá, tuy vẻ mặt vẫn mang vẻ điên cuồng nhưng bộ pháp chuyển động lại trịnh trọng hơn trước nhiều.

- Ha ha, mặc dù đã phát điên nhưng vẫn cảm nhận được chênh lệch thực lực giữa ta và ngươi phải không?

Trịnh Xá nhanh chóng liếc nhìn Triệu Anh Không đang chạy tới cạnh chỗ Triệu Nhị Không. Hắn thở ra một hơi, vừa cười vừa tiến về phía Triệu Li Không

Khi Triệu Li Không còn cách Trịnh Xá khoảng năm mét, hắn chợt dừng lại, cơ bắp toàn thân lại càng bành trướng kịch liệt, bộ dạng như đang hư trương thanh thế. Bản năng nói cho hắn biết, chỗ này cực kỳ nguy hiểm, nếu tiếp tục ở lại đây sẽ rất nhanh chóng bị giết chết, nếu không phải hắn còn đang trong trạng thái phát cuồng, đối mặt với áp lực Trịnh Xá từng bước từng bước một tiến tới, chỉ dựa vào bản năng Triệu Li Không có khả năng đã sớm chạy trốn rồi.

Trịnh Xá cũng không cho hắn bất cứ cơ hồi nào, dù là chạy trốn hay là tấn công. Khi hai người còn cách nhau khoảng năm mét, năng lượng vampire cùng nội lực trong cơ thể Trịnh Xá vụt bộc phát, kỹ năng Bạo tạc đã được sử dụng. Trong một tích tác, Trịnh Xá phẳng phất như biết mất khỏi tầm mắt mọi người, tất cả chỉ thấy như một đạo tàn ảnh vụt qua, tiếp đó lồng ngực Triệu Li Không đã vang lên một âm thanh nặng nề trầm đục. Một quyền của Trịnh Xá đánh trúng giữa ngực hắn làm cho thân thể lõm hẳn vào trong, sau lưng cũng trồi lên một khối như hình nón. Đó còn chưa hết, Trịnh Xá tung một cước, sức mạnh to lớn thậm chí làm bay mất lớp đất bề mặt, đá văng thân thể to lớn của Triệu Li Không lên cao.

- Chỉ mới bắt đầu thôi mà! Vậy không được sao?

Trịnh Xá quát lớn, hắn không hề lưu tình, nhân lúc Triệu Li Không bị đánh văng lên không trung, nắm tay hắn vung lên như ánh chớp liên tục oanh kích vào ngực Triệu Li Không. Đến khi Triệu Li Không rơi xuống đất, chỉ trong vài hơi thở, Trịnh Xá đã đánh nát bét ngực hắn, nếu không phải thân ở giữa không trung không có chỗ nào làm điểm tựa, Trịnh Xá không biết chừng đã đánh gãy đôi người hắn. Nhưng dù không đánh rời thì các bộ phận như tim, phổi cùng vài vị trí quan trọng khác đều đã bị phá hỏng, trừ phi hắn thật sự biến thành quái vật, nếu không chỉ cần còn một chút gì đó giống con người thì chắc chắn là phải chết.

"Cuối cùng thì ta cũng đã hiểu những gì La Ứng Long nói lúc trước. Cảnh giới và thực lực cũng không nhất định có liên quan. Cảnh giới giống như tuổi tác của một người, từ trẻ con lớn lên thành thiếu niên, thanh niên rồi đến tuổi trung niên cường tránh nhất, trong quá trình như vậy thực lực tự nhiên sẽ không ngừng tăng cường. Mà thực lực thì lại ra rất nhiều thứ không chỉ riêng cảnh giới, ví dụ như kỹ xảo, ví dụ như chiêu thức, nếu như ta không có Bạo tạc, đánh với Triệu Li Không ít nhất cũng phải mất mấy chục phút mới có thể phân thắng bại..."

Trịnh Xá đứng bên cạnh cái xác, yên lặng hồi tưởng lại cuộc nói chuyện với La Ứng Long tại Lord of the Rings. Có điều, không để hắn kịp nghĩ ngợi nhiều, một đạo kình phong từ phía sau đột ngột ập tới, có cảm giác như là một khối đá. Trịnh Xá cũng không tránh né, nghiến răng chịu một đòn này, đồng thời quay phắt lại. Ở cách hắn không xa, Triệu Anh Không vẻ mặt lạnh lẽo đang nhìn chằm chằm vào hắn.

- Chờ đã, không phải ta đang giúp ngươi sao?

Trịnh Xá vội vàng kêu lên:

- Vừa rồi hắn muốn tập kích ngươi, bị ép bất đắc dĩ ta mới phải giết hắn. Bỏ đi, bỏ đi, nói những chuyện đó làm gì, tóm lại ta...

Trịnh Xá chợt ngừng lại, bởi vì hắn đã cảm thấy có gì đó không đúng. Đôi mắt Triệu Anh Không cũng đỏ ngầu như máu, mặc dù biểu tình trên mặt không có vẻ vặn vẹo nhưng bộ dạng này rõ ràng là đã lâm vào trạng thái phát cuồng.

Sau lưng Triệu Anh Không, Triệu Nhị Không yên lặng đứng đó, một tay chỉ vào Triệu Anh Không, tay kia chỉ vào đám thiếu niên phía sau Trịnh Xá. Khiến người ta thấy kỳ quái là, đôi mắt nàng cũng không có

http://tieulun.hopto.org

màu đỏ, mà ngược lại lòng trắng chiếm tám phần trong mắt, bộ dạng có chút kinh khủng dọa người.

"Bị luồng ý thức cuồng bạo lúc trước nuốt chửng sao? Vì thế Triệu Nhị Không cũng tiến vào trạng thái tâm ma?"

Trịnh Xá biết rõ, người lần đầu tiên tiến vào trạng thái tâm ma của tầng thứ tư, mặc dù ý thức bạo ngược cực kỳ điên cuồng nhưng chỉ cần phát tiết một trận thì sau đó vẫn có thể sống sót được. Ví dụ như lần đầu tiên hắn tiến vào trạng thái tâm ma chính là khi quay lại thế giới Resident Evil cướp đoạt Progenitor virus, lúc ấy hắn một lượt giết chết hơn trăm con Licker khổng lồ nhưng cũng không hề kiệt sức mà chết, chỉ là luồng ý thức điên cuồng lúc đó quả thật kinh người, cơ hồ có thể so được với ý thức cuồng bạo khi vượt qua tâm ma chính tông. Triệu Nhị Không lúc trước vừa mới tiếp xúc với ý thức cuồng bạo của Triệu Anh Không, sau lại đột ngột bị ý thức cuồng bạo của Triệu Li Không tập kích, trong lúc không kịp phòng ngừa đã bị luồng ý thức đó nuốt chửng, cô bé cũng vì vậy mà tiến vào trạng thái tâm ma... Đây chính là một biện pháp để vượt qua tâm ma mà Trịnh Xá vừa nghĩ tới lúc trước, một mạng đổi một mạng!

Cùng lúc đó, nhóm người ở phía xa rút cuộc cũng chạy tới chỗ chiến trường, đó chính là các thành viên trong tổ của Triệu Anh Không, người dẫn đầu là Triệu Chuế Không!

586. Chương 12: Sức Mạnh Của Ma Động Pháo (1)

Tiếng của Sở Hiên truyền ra từ trong tấm thẻ kim loại màu bạc

Sau khi Vương Hiệp hội hợp với hai người Trương Hằng, theo lệnh của Sở Hiên, họ sử dụng máy khống chế trong tay Vương Hiệp, dễ dàng biết được từ miệng sỹ quân cấp cao quân Nhật biết được vị trí của bộ phận tượng Phật, quả nhiên nó nằm trong tay quân Quan Đông. Đương Nhiên, dưới sự xúi dục của loại người chỉ sợ thiên hạ không loạn như Trình Khiếu, quân Quan Đông bị Trương Hằng cùng Trình Khiếu liên hợp tấn công, chịu đả kích mang tính hủy diệt. Thống kê sơ bộ quân lực bị tổn hao mất 80%, số lượng tử vong chiếm hơn nửa, trực tiếp làm cho thế lực của Nhật Bản tại Trung Quốc sụt giảm nghiêm trọng, đại khái số lượng quân Nhật ở Trung Quốc không còn được quá năm mươi nghìn người...

Hành động của bọn họ, Sở Hiên không thể nào lại không biết, mặc dù Trình Khiếu vẫn lo hắn sẽ ngăn cản họ làm chuyện quá giới hạn như vậy nhưng Vương Hiệp thì biết, họ chắc chắn sẽ không bị cản trở gì. Sở Hiên sớm đã có một kế hoạch còn điên cuồng hơn nhiều, vỏn vẹn chỉ có hủy diệt đội quân Quan Đông, chuyện hiền hòa như vậy mà cũng coi là quá giới hạn ư?

Tất nhiên, do cảm giác sợ hãi đối với Sở Hiên đã thành thâm căn cố đế, Trình Khiếu và Trương Hằng trước tiên vẫn kèo nhèo báo cáo mọi chuyện với hắn trước. Câu trả lời của Sở Hiên là chỉ cho phép công kích một tiếng đồng hồ, sau một giờ không cần biết kết cả như thế nào đều phải lập tức rút lui, đồng thời không được phép làm tổn hại bộ phận tượng Phật một chút nào, còn Trình Khiếu nhất định phải cầm tấm thẻ kim loại màu bạc ghi chép lại tình cảnh trận chiến.

- Mở tấm thẻ ra là được, tất cả những gì ngươi thấy đều có thể thông qua ý thức chuyển qua đó, ta ở bên này có thể tiếp nhận qua ý thức...

Sở Hiên nói như vậy.

Ba người đều cảm thấy khó hiểu, Sở Hiên không phải loại người rỗi việc, hắn chắc chắn sẽ không bỗng dưng lại muốn xem cảnh tượng ủy diệt quân Quan Đông, nếu hắn nói như thế nhất định là có dụng ý riêng. Chẳng lẽ hắn chuẩn bị phát tán những thông tin này ra cho người khác xem?

Cũng không ngờ là ba người lại đoán đúng, Sở Hiên tuy không truyền bá đoạn tin tức đó ra nhưng hắn lại kín đáo giao nó cho Tưởng Giới Thạch (khi Zero rời khỏi Trùng Khánh đã lưu lại tấm thẻ kim loại màu bạc của hắn cho Tưởng Giới Thạch). Sau khi xác nhận tính chân thật của đoạn tin tức này, Tưởng Giới Thạch lập tức lệnh cho radio truyền thông ban bố tin này ra toàn bộ thế giới, đội quân Quan Đông của Nhật Bản bị tiên nhân phương Đông đả kích, đại bộ phận đã chịu hủy diệt. Đồng thời hắn cũng lệnh cho sỹ quan các cấp tại tiền tuyến tiến hành truy kích quân Nhật trên quy mô lớn, chịu công kích như vậy quân Nhật chỉ có một kết quả là tan vỡ trên khắp các mặt trận, không có quân dự bị, không có tiếp tế, thậm chí không có cả chỉ huy, quân đội như vậy chỉ có thể bị tiêu diệt sạch!

http://tieulun.hopto.org

- …Tiếp theo, bọn ta sẽ tới Tokyo.

Sở Hiên cầm tấm thẻ kim loại màu bạc nói, phía đầu bên kia là các thành viên chính phủ Quốc Dân đảng.

Tiếng ồn ào phía đầu bên kia lập tức ngừng lại, một lúc lâu sau mới có một giọng nói vang lên:

- Các vị… Các vị chuẩn bị tới Tokyo tiến hành đại đồ sát, báo thù thảm án Nam Kinh sao?

- Không phải.

Sở Hiên dứt khoát phủ nhận, nói:

- Bọn ta muốn trực tiếp đánh chìm Tokyo, đánh chìm cả thành phố lẫn đất liền.

Từ phía bên kia vang lên mấy tiếng bịch bịch, một thanh âm vội vàng hỏi:

- Tại sao? Vì trả thù Nhật Bản ư? Nhưng làm như vậy không phải hơi quá đáng sao? Nếu có thể tha được thì tha, có lẽ…

Sở Hiên lại trực tiếp ngắt lời, nói:

- Ta cần bộ phận tượng Phật. Trước mắt còn thiếu bộ phận cuối cùng, thời hạn hủy diệt còn một ngày hai đêm nhưng ta không có cách nào tìm được manh mối từ tin tức tình báo, vì thế nếu muốn hủy diệt thì cả thế giới cùng chịu hủy diệt đi. Đầu tiên là Tokyo, tiếp đó bọn ta sẽ vượt qua Thái Bình Dương tới hủy diệt nước Mỹ, một đội khác sẽ bắt đầu phá hủy khu vực Liên Xô. Sau khi hủy diệt xong hai khu vực đó, bọn ta sẽ quay lại châu Á, tiến hành lần thanh tẩy cuối cùng với cả loài người.

Khi nói những lời này, Sở Hiên chẳng hề có chút dọa dẫm, lên gân lên cốt nào, cứ bình thản như đang ăn một bữa cơm tối, nhưng những người ở đầu bên kia tấm thẻ kim loại thì mồ hôi lạnh toát ròng ròng, ai nấy nhìn nhau giống như tất cả vừa cùng gặp quỷ. Cũng không biết qua bao lâu, Tưởng Giới Thạch mới mở miệng hỏi:

- Nếu như tìm thấy bộ phận tượng Phật cuối cùng trước khi bảy ngày kết thúc thì sao?

Sở Hiên khẽ đẩy mắt kính, đáp:

- Bắt đầu từ Tokyo, cho đến bao giờ bộ phận tượng Phật cuối cùng xuất hiện mới thôi. Xuất hiện lúc nào, bọn ta sẽ ngừng hủy diệt lúc đó, nếu như đến khi thanh tẩy toàn bộ loài người mà vẫn chưa xuất hiện, vậy thì cũng không cần phải nói gì nhiều nữa…

Đây thật sự là uy hiếp, uy hiếp trần trụi, hoặc có thể gọi bọn Sở Hiên là thành phần khủng bố, chỉ có điều thời đại này sợ rằng còn chưa có cái gọi là thành phần khủng bố. Cho dù mấy người Sở Hiên thật sự làm như vậy, hàng ngũ cấp cao của Quốc Dân đảng đã biết thực lực của nhóm người này cũng chẳng có biện pháp nào để ngăn cản bọn họ. Đây chính là lấy lực phá xảo, đứng trước thực lực tuyệt đối, mọi hoa chiêu đều chỉ là trò cười, không cần bất kỳ mưu mô, tính toán gì cả, mấy người Sở Hiên chỉ cần rõ rõ ràng bày tỏ thực lực của mình ra uy hiếp là được. Đứng trước thực lực như thế, bất kỳ thế lực nào trên thế giới này đều không có sức chống cự.

Mục đích Sở Hiên liên lạc với Quốc Dân đảng rất đơn giản, chính là để họ tuyên truyền thông tin này ra, không cần biết là truyền tới cho thế lực nào trên thế giới cũng được. Sau khi bọn họ xác nhận được Tokyo đã bị hủy diệt, thế giới này sẽ lập tức có biến hóa cực lớn… Xác suất giành được bộ phận tượng Phật đó ít nhất là 60%.

- Để tránh cho tổ chức hoặc cá nhân nắm giữ bộ phận tượng Phật không dám giao nó ra vì sợ bị bọn ta báo thù, khi các ngươi tuyên truyền sự việc ra thì cũng thêm vào một câu. Bất kỳ ai giao bộ phận tượng phật, không cần biết là người hay cá nhân, không những sẽ không bị bọn ta báo thù mà còn được bọn ta ban cho quyền thế, tiền tài, thực lực, thậm chí là con đường để thành tiên… Cứ thông báo như vậy đi, trước khi thời hạn bảy ngày kết thúc, phú quý hay hủy diệt cứ để loài người tự chọn lấy!

Cứ như thế, Sở Hiên kết thúc cuộc đàm thoại với Quốc Dân đảng, hắn lại lập tức thông qua các thế lực chân rết tại bến Thượng Hải truyền bá tin tức này một lần nữa. Khi Sở Hiên nói phương hướng hành động kế tiếp, phản ứng của những người này cũng không khác với tầng lớp chính phủ Quốc Dân Đảng là mấy, đều một bộ sợ đến phát khiếp. Bất quá, đến lúc Sở Hiên nói giao bộ phận tượng Phật ra trong thời hạn bảy

http://tieulun.hopto.org

ngày, mọi chuyện có thể yên ổn, hơn nữa còn ban cho một phần thưởng cực lớn, trong mắt những người này đều lộ ra vẻ quyết đoán, đặc biệt là một số thành phần xã hội đen, trong mắt lại càng lóe lên quang mang nóng bỏng

Thượng Hải lúc này được gọi là Đông phương ma đô, là một trong những thành phố mang tầm thế giới, thuộc loại lớn nhất, phồn hoa nhất tại châu Á, những người có khả năng mở mày mở mặt ở đây, tại thế giới này tốt xấu gì cũng có chút thực lực bản thân. Có lẽ tổ chức tình báo gián điệp của nhà nước có thể tra được rất nhiều tin tức, nhưng những tổ chức dân gian này cũng không kém hơn là bao nhiêu, đặc biệt là một số chuyện nhỏ cực kỳ cơ mật. Chính vì vậy, nói chuyện này với bọn họ cũng không hẳn là vô ích, khi nguy cơ hủy diệt tới gần, loài người sẽ vộ phát tiềm lực kinh khủng, hy vọng tiềm lực đó có thể hỗ trợ Trung Châu đội hoàn thành tình tiết kịch bản lần này.

Đang lúc Sở Hiên chuẩn bị xong xuôi, chuẩn bị rời khỏi Thượng Hải thì Zero đột nhiên sử dụng tấm thể kim loại màu bạc liên lạc với hắn.

- Lực sỹ khăn vàng vừa tới cách đây năm phút, hiện tại mỗi lần tập kích cách nhau khoảng bảy tiếng đồng hồ. Lần tập kích vừa rồi, khi ta tiêu diệt lực sỹ khăn vàng cuối cùng, nó chỉ còn cách ta chưa tới một trăm mét, ta sợ lần tiếp theo sẽ không ngăn cản được. Đó là việc thứ nhất, việc thứ hai là Trịnh Xá đang ngủ không biết xảy ra chuyện gì, thân thể không ngừng run giật, nội lực và năng lượng vampire cũng bị kích phát ra, ta lo hắn gặp chuyện...

Zero cũng không do dự, trực tiếp kể rõ nguyên nhân liên lạc với Sở Hiên.

Sở Hiên thoáng trầm tư rồi đáp:

- Tạm thời ta không có cách nào cùng cấp nhân lực cho ngươi, kế hoạch cuối cùng sắp sửa triển khai, hành động bên này cũng rất quan trọng, vì thế ngươi ở bên đó cố gắng chống cự, chỉ cần chờ Trịnh Xá tỉnh lại là sẽ không có vấn đề gì nữa. Còn về biểu hiện khác thường của Trịnh Xá... Khác thường tóm lại vẫn tốt hơn là không có động tĩnh gì, chỉ cần hắn chưa chết là được. Tình huống cơ bản là như vậy, chỉ cần không chết người, trước khi ta tới Sơn Tây thì đừng liên lạc với ta.

Nói đạn hắn lập tức muốn gập tấm kinh loại lại.

Zero bỗng vội vàng nói:

- Chờ đã, Sở Hiên, có thể nói cho ta biết kế hoạch cuối cùng của ngươi là gì không?

Sở Hiên cũng không giấu giếm, trực tiếp miêu tả kế hoạch cuối cùng ra, sau khi nói xong, cũng không chờ Zero kịp mở miệng đã nhanh chóng gập tấm thẻ kim loại vào. Ở bên kia, mấy người Zero còn chưa kịp định thần lại, kế hoạch cuối cùng này thật sự quá kinh người. Nói cái gì pháo kích Tokyo thì còn đỡ, dù sao cũng chưa có ai trong số họ được từng chứng kiến uy lực của Ma động pháo, nhưng sau đó Sở Hiên nói đến tiêu diệt cả nhân loại, kế hoạch như vậy không khỏi khiến ngươi nghe phải kinh hoàng.

- Sở Hiên đóng nhanh quá, chẳng lẽ hắn lo lắng, sợ ngươi sẽ cản trở hắn?

Tề Đằng Nhất ngơ ngẩn hỏi.

Zero cười khổ gấp tấm thẻ kim loại vào, lắc đầu đáp:

- Người hắn sợ có lẽ không phải là ta... Trịnh Xá còn chưa chết, hắn chẳng qua chỉ đang ngủ say, vạn nhất trong mơ hắn nghe được kế hoạch này của Sở Hiên, đột nhiên tỉnh lại thì sao? Người khác đối với với Sở Hiên chẳng có vấn đề gì, nhưng tính tình Trịnh Xá có chút lỗ mãng, chất phác, một khi đã nhận định chuyện gì thì nhất định phải giải quyết, chắc Sở Hiên sợ chuyện đó... Dù sao thì hắn cũng đã ăn đòn của Trịnh Xá vài lần rồi.

- Chỉ là thời gian còn lại chưa tới hai ngày. Sở Hiên, kế hoạch cuối cùng của ngươi thật sự có thể làm bộ phận tượng Phật cuối cùng xuất hiện sao?

587. Chương 12: Sức Mạnh Của Ma Động Pháo (2)

Sở Hiên bình tĩnh nhìn những người trước mắt, nói.

http://tieulun.hopto.org

Trước mặt hắn lúc này là bốn người Trương Hằng, Trình Khiếu, Vương Hiệp, Minh Yên Vi, thời gian còn cách thời hạn bảy ngày hơn ba mươi tiếng đồng hồ. Sở Hiên quả nhiên đã rời khỏi chỗ hắn vẫn một mực trấn giữ tại Thượng Hải, trực tiếp tới khu vực quân Nhật chiếm đóng ở đông bắc. Đương nhiên, giờ đã không còn cái gọi là khu vực chiếm đóng nữa, sau khi đội quân Quan Đông của Nhật bị mấy người Trương Hằng đả kích mang tính hủy diệt, nơi đây đã biến thành vùng đất hỗn loạn vô pháp vô thiên. Lính đào ngũ, thổ phỉ, dân chạy nạn tán loạn khắp nơi, cảnh tượng rõ ràng là một địa ngục trần gian, hơn nữa loại bạo loạn dân gian cỡ nhỏ này mấy người Trương Hằng cũng không ngăn cản nổi.

- Đã hiểu chưa? Đây là nguyên nhân tại sao ta không đồng ý với việc các ngươi ra tay trên quy mô lớn.

Sở Hiên lạnh nhạt nói:

- Quy tắc nghiêm khắc đến đâu chung quy vẫn tốt hơn hỗn loạn không có khuôn phép. Trong Tam Quốc diễn Nghĩa, Gia Cát Lượng sau trận Xích Bích không giết Tào Tháo cũng chính là vì như thế, một khi nơi đây hoàn toàn rơi vào hỗn loạn, tai họa trong thời gian ngắn sẽ còn vượt xa hậu quả của một trận chiến... Thôi bỏ đi, chuyện cũng đã làm rồi, cứ để hai chính đảng lớn nhanh chóng tới chiếm lĩnh lại khu vực này đi.

Ba người Trương Hằng, trình Khiếu, Vương Hiệp đưa mắt nhìn nhau, đều chỉ có thể gật đầu bất đắc dĩ. Ban đầu khi bọn họ hủy diệt quân Quan Đông, trong lòng quả thật có chút hưng phấn, tốt xấu gì cũng coi như trút một mẻ giận, nhưng bạo loạn tràn tới tiếp theo lập tức khiến ba người kinh hoảng thất thố, không biết phải làm thế nào. Họ không thể hiểu tại sao lại dẫn đến phản ứng dây chuyền khủng khiếp này, hiện tại hơn một nửa khu vực phía bắc Trung Quốc đã hoàn toàn rơi bào bạo loạn, còn họ thì chỉ có thể trở mắt nhìn mọi chuyện diễn ra. Chỉ trong một ngày một đêm ngắn ngủi, ít nhất đã có mấy trăm nghìn người chết tại khu vực phía bắc, hơn thế nữa, số lượng còn đang liên tục gia tăng.

- Vì thế, trước mắt đã không còn biện pháp thông thường nào có thể chấm dứt cuộc bạo loạn này trong thời gian ngắn nữa, chỉ còn một cách duy nhất.

Sở Hiên nhìn mấy người trước mặt, trịnh trọng nói:

- Chỉ có thể dùng tin tức càng thêm chấn động để áp chế trường hỗn loạn này.

Trình Khiếu vội vàng hỏi:

- Tin tức nào mà càng thêm chấn động? Chẳng lẽ muốn bọn ta đi giết cả một thành toàn phần tử bạo loạn?

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Giết cả một thành, kết quả chỉ khiến thế cục càng thêm rối ren, khu vực vốn không có bạo loạn cũng sẽ thành loạn, lại cộng thêm đào binh quân Nhật cùng phản binh làm loạn, tình hình chắc chắn sẽ không thể kềm hãm được nữa. Hiện tại chỉ còn một biện pháp, đó là tạo ra tin tức khiến cho không chỉ dân nổi loạn mà cả binh lính Nhật cũng phải chấn động... Đánh chìm Tokyo, các ngươi cảm thấy thế nào?

Ba người Trương Hằng, Trình Khiếu, Vương Hiệp lại nhìn nhau rồi cùng thở dài, chỉ có thể yên lặng tiếp nhận đề nghị của Sở Hiên, không có chút kháng nghị nào được. Vốn trước đó họ còn nghĩ xem có cách nào khuyên Sở Hiên được không, mặc dù pháo kích Tokyo là chuyện chắc chắn rồi nhưng may ra có cách nào có thể giảm bớt được thương vong xuống một chút, dù sao cũng là mấy trăm nghìn người dân vô tội. Đó là tính toán của họ, nhưng đến bây giờ khi cả khu vực phía bắc Trung Quốc lâm vào hỗn loạn, họ cũng chẳng thể nói gì được nữa, bởi vì con người vốn là loài ích kỷ, người dân nước mình là quan trọng nhất, ai còn có tâm trí mà lo tới dân nước khác chứ?

Sau khi thương lượng đại khái, năm người liền dùng Goblin glider bay ra ngoài biển. Vốn Trương Hằng cũng muốn để Minh Yên Vi ở lại đại lục, nhưng thấy tình hình đang rối loạn như hiện tại, một cô gái không có sức mạnh gì ở lại đây chắc chắn là dữ nhiều lành ít, vì thế hắn chỉ có thể bất đắc dĩ, đưa nàng cùng bay tới Tokyo.

Trên đường đi mọi người tất nhiên là cũng có nói chuyện qua lại, những vấn đề này sẽ không miêu tả nhiều hơn, tránh khỏi rắc rối rườm rà.

Mọi người bay được hơn hai tiếng đồng hồ, quần đảo Nhật Bản đã xuất hiện trước mắt họ. Lúc này là buổi hừng đông, từ trên cao nhìn xuống, thành phố trên đảo mờ mờ ẩn hiện. Tại khu vực cảnh biển bên ngoài

http://tieulun.hopto.org

Tokyo, trên mặt biển đầy những chấm đen nhỏ như hạt vừng, đó là những con tàu đậu trong cảng.

Sở Hiên chẳng nói chẳng rằng, điều khiển glider bay xuống phía dưới, ba người còn lại đưa mắt nhìn nhau rồi cũng đều hướng glider bay sát theo. Khi đến gần họ mới nhận ra mục tiêu của Sở Hiên không phải trực tiếp bay tới Tokyo mà là một con tàu nằm cách bến cảng rất xa.

Mấy người Trương Hằng đều cảm thấy tò mò, không hiểu tại sao Sở Hiên lại muốn chặn con tàu khách này lại. Không đợi họ kịp định thần lại, Sở Hiên vừa hạ xuống thuyền đã rút hai khẩu coilgun ra, hai tay khẽ nâng lên chính là thế khởi đầu của Gunkata, dọa cho Trương Hằng Trình Khiếu phát hoảng phải vội vàng nhảy khỏi glider chặn hắn lại.

Trương Hằng vừa nhảy khỏi glider liền lập tức nói:

- Đừng lạm sát người vô tội. Dù sao thì mục đích của chúng ta cũng chỉ là chấn nhiếp thôi, bỏ qua những người này cũng không có vấn đề gì... Tuy chúng ta sắp pháo kích Tokyo nhưng giết hại người vô tội ở đây, chuyện này...

Lý luận của Trương Hằng thật ra rất phù hợp với tâm lý của người bình thường, đó gọi là khuất mắt trông coi. Trước đây không cần biết là giết chóc binh lính Nhật hay là lát nữa sắp oanh kích Tokyo, tất cả đều tiến hành từ cự li xa, nếu như bắt hắn dùng đao kiếm áp sát giết hại nhiều người như vậy, cho dù hắn đã khắc phục được sơ hở tâm linh thì với tâm lý người bình thường như hắn cũng tuyệt đối không thể làm nổi, cho nên bây giờ mới có thể nói như vậy.

Sở Hiên cau mày không đáp, Trình Khiếu ở bên cạnh nhìn thấy rõ ràng cũng vội vàng nói:

- Sở Hiên, chúng ta đánh chìm Tokyo xong cũng cần những người này truyền tin tức ra đúng không? Nếu không các thế lực lớn trên thế giới cũng không biết được Tokyo đã bị hủy diệt, mặc kệ chúng ta uy hiếp thế nào cũng không để ý. Ta hiểu ý của ngươi, nhất định là nói trong cảng biển của Nhật có gián điệp của các thế lực khắp thế giới, chỉ cần bọn họ truyền tin tức ra là được, nhưng ngươi đã nghĩ tới uy lực của Ma động pháo chưa? Nếu như uy lực của Ma động pháo quá mạnh, vượt quá sự tưởng tượng của chúng ta, tiêu diệt luôn cả đám gián điệp đó, hoặc là phá hủy cả quần đảo thì không phải sẽ chẳng còn ai để truyền tin tức ra bên ngoài sao? Con tàu này tốt xấu gì cũng là tàu chở khách, trên tàu nhất định là có điện đàm các loại, chỉ cần lưu lại, không phá hủy nó, đợi sau khi chúng ta đánh chìm Tokyo xong sẽ có thể để họ truyền tin ra ngoài...

Sở Hiên nghe vậy liền thu súng lại, đến lúc này Trình Khiếu cùng Trương Hằng mới cùng thở phào nhẹ nhõm, nhưng không ngờ câu tiếp theo của Sở Hiên lại là:

- Vốn định bắn ra mấy lỗ trên đầu thuyền nhưng nếu các ngươi đã tự mình yêu cầu... Tạo ra bốn lỗ trên sàn tàu đi, lớn hơn móng ngựa một chút, độ sâu bằng một móng ngựa, về vị trí sắp xếp cứ dựa theo bốn chân ngựa này.

Nói đoạn hắn liền lấy Ma động pháo bộ dạng quái dị ra. Bốn cái chân xương ngựa đỡ một khẩu đại pháo, thật sự là kỳ quặc hết mức.

Tạm thời không nhắc đến sự ức chế của Trương Hằng cùng Trình Khiếu, con tàu khách rất nhanh chóng đã dừng lại. Sau khi Sở Hiên và Vương Hiệp giết chết mười mấy thủy thủ, cả con tàu đã bị mấy người Sở Hiên khống chế hoàn toàn. Đây là một con tàu du lịch tư nhân đến từ Trung Quốc, trên thuyền ngoài một số thủy thủ thường trú là thì chỉ có một số ít du khách nước ngoài cùng khá nhiều dân thường, vì vậy kế hoạch của nhóm Sở Hiên được tiến hành vô cùng thuận lợi.

Sau khi mọi việc xong xuôi, Trương Hằng và Trình Khiếu cũng đã đào xong bốn lỗ nhỏ ở đầu thuyền. Để làm đúng độ lớn và độ sâu, họ hoàn toàn dùng tay không, mũi tên để tạo ra bốn lỗ này. Phải biết rằng đây không phải đất bùn gì mà là sắt thép thực sự, Trình Khiếu sử dụng Nam Đẩu thủy điều quyền, Trương Hằng dùng phụ ma tiễn để đào, công việc mệt mỏi kém xa Sở Hiên dùng coilgun, chỉ cần bắn vài phát là đủ tạo ra mấy lỗ này.

Bất quá đó chỉ là tiểu tiết, chờ đến khi Sở Hiên cùng Vương Hiệp từ trong khoang thuyền đi ra, con tàu đã quay đầu hướng về phía cảng Tokyo, còn cỗ đại pháo bốn chân kỳ quặc cũng đã được đặt vào vị trí. Ở gần đó, du khách, dân thường đứng chen chúc nhau quan sát, đặc biệt là khi nhìn thấy bộ dạng quái dị của

http://tieulun.hopto.org

khẩu pháo, một số người lập tức không nhìn được bật cười nhạo báng. Thứ này thật sự quá quỷ dị, nhìn thế nào cũng như một bộ xương ngựa, bọc mấy lá thép ra ngoài, căn bản không thể khiến người ta có cảm giác đây là đại pháo công nghệ cao, đến cả mấy người Trương Hằng cũng không tưởng tượng ra nổi.

- Ta nghĩ Trịnh Xá chắc chắn là vô cùng đau lòng. Hắn thật sự rất thích con ngựa khô lâu ác mộng này nhưng lại bị Sở Hiên phá đám, không chừng sau này mỗi lần sử dụng Ma động pháo đều làm Trịnh Xá khóc hết nước mắt mất.

Trình Khiếu nhỏ giọng nói.

Đang lúc Trình Khiếu thì thầm xúc xiểm mâu thuẫn giữa Sở Hiên và Trịnh Xá thì Vương Hiệp ở bên cạnh đột nhiên lên tiếng, hỏi Sở Hiên:

- Sở Hiên, lực phản chấn của khẩu pháo này thế nào? Bốn cái chân ngựa này nhìn kiểu gì cũng thấy như sắp vỡ vụn, thật sự có thể chống đỡ được uy lực cực mạnh của Ma động pháo sao?

- Không thành vấn đề, sở dĩ cần con ngựa này của Trịnh Xá để chế tạo Ma động pháo là vì nó có tác dụng không bị trọng lực ảnh hưởng. Thế nên chỉ cần đào bốn lỗ trên sàn thuyền, đặt Ma động pháo vào đó, chỉ có sức nổ thừa ra mới do con tàu gánh chịu. Được rồi, mở pháo đi.

Sở hiên điều chỉnh góc độ của Ma động pháo, nòng pháo chĩa thẳng về phía cảng Tokyo. Tiếp theo mọi người thấy Sở Hiên lấy một chiếc nhẫn đặt vào một chỗ lõm trên thân pháo. Chiếc nhẫn vừa được gắn vào lập tức tỏa ra ánh sáng rực rỡ, ánh sáng đó giống như nước chảy, không ngừng tràn qua mặt ngoài chếc nhẫn. Sau đó Sở Hiên lại lấy ra một cái túi, đây rõ ràng là túi không gian hắn lấy được trong Lord of the Ring, bên trong chứa đầy năng lượng thạch cấp C, đến cả năng lượng thạch cấp B, cấp A cũng có không ít.

Sở Hiên lấy một nắm năng lượng thạch nhét vào trong nòng pháo, rồi liên tục bấm gõ cái gì đó trên đại pháo. Mọi người chỉ thấy ánh sáng bên ngoài chiếc nhẫn vụt lóe lên, chỗ gắn nhẫn phảng phất như một mặt trời chói chang, khiến cho người xem phải đau cả mắt. Chỉ có mấy người Trương Hằng mới có thể dựa vào tố chất thân thể không cần nhắm mắt nhưng theo ánh sáng càng lúc càng mạnh mẽ, bọn họ cũng phải từ từ nheo mắt lại.

- Khi nội lực cùng năng lượng vampire của Trịnh Xá xung kích lẫn nhau có thể bộc phát năng lượng vượt xa sức tưởng tượng, đó là nguyên lý Bạo tạc và Hủy diệt của hắn, hình như là một loại phản ứng tiêu hủy, năng lượng sinh ra tự nhiên là cực kỳ kinh người. Gần đây Trịnh Xá lại nén ép nội lực hình thành chân nguyên lực, chất lượng cùng công hiệu càng vượt xa nội lực gấp trăm lần. Câu hỏi của ta rất đơn giản, nếu như nội lực có thể nén lại thành chân nguyên lực, vậy thì năng lượng vampire khi nén lại sẽ biến đổi thành thứ gì?

Trong lúc Sở Hiên nói chuyện, ánh sáng trong miệng Ma động pháo càng lúc càng thêm kich liệt, ánh sáng đó thậm chí còn chói mắt hơn cả quang mang lưu chuyển quanh chiếc nhẫn tối cao. Cuối cùng, mấy người Trương Hằng cũng không thể chống cự được, phải lập tức nhắm cả hai mắt lại, cho dù như vậy họ vẫn cảm thấy hai mắt có chút đau nhức.

Ánh sáng ở miệng Ma động pháo hết sức quỷ dị, là hai luồng sáng một đen một trắng quấn lấy nhau. Theo lẽ thường mà nói, không thể tồn tại ánh sáng màu đen nhưng luồng ánh sáng năng lượng này thật sự có hai màu cùng xuất hiện, chúng tụ lại với nhau cùng một chỗ, càng lúc càng tỏa ra ánh sáng mãnh liệt.

- Năng lượng vampire cũng có thể nén ép. Nếu như nội lực nén lại sẽ trở thành chân nguyên lực vậy thì năng lượng vampire sau khi nén lại, ta tạm gọi nó là ma lực đi. Hai loại năng lượng này vốn đối nghịch lẫn nhau giống như âm với dương, một khi tiếp xúc sẽ phát sinh phản ứng tiêu hủy. Nếu nội lực cùng năng lượng vampire va chạm đã đủ để bộc phát ra sức phá hoại mạnh như Hủy diệt, vậy thì câu hỏi thứ hai của ta chính là... Khi chân nguyên lực cùng ma lực này va chạm phát nổ, uy lực bạo phát ra sẽ mạnh đến mức nào?

Sở Hiên còn chưa dứt lời, Ma động pháo đã vụt bắn ra một luồng ánh sáng năng lượng hai màu đen trắng giao nhau. Luồng ánh sáng này khi mới ra khỏi nòng pháo chỉ có đường kính mười mấy phân, đến khi rời khỏi con tàu, đường kính đã vụt tăng lên gần ba mươi mét. Còn chưa hết, trạng thái đen trắng giao nhau của luồng năng lượng càng lúc càng kích động, ánh sáng tỏa ra cũng mang đủ loại màu sắc, phảng phất như

http://tieulun.hopto.org

biến thành một chiếc cầu vòng bắc ngang không trung. Chỉ là thứ dễ nhìn này tuyệt đối không dễ chơi, bất kỳ thứ gì đến gần nó đều hoàn toàn hóa hạt, thậm chí cả hạt cũng không còn tồn tại...

Một tiếng nổ ầm vang dội, khi luồng năng lượng ánh sáng bắn trúng mặt biển trước cảng Tokyo, đường kích của nó đã đạt tới hơn nghìn mét. Năng lượng khổng lồ trong nháy mắt đã biến nước biển cùng đất liền thành khí, tiếp đó vọt sâu vào trong lục địa giống như một đường cày lớn, bất cứ thứ gì tới gần luồng năng lượng ánh sáng đều hóa khí, nơi nó đi qua chỉ lưu lại một màn khói mù dày đặc...

Tokyo, đã biến mất...

lại dài gấp rưỡi bình thường, hôm qua Man mà ko thắng thì.....

588. Chương 12: Sức Mạnh Của Ma Động Pháo (3)

Phải biết rằng bom H tối đa chỉ tiêu hao chưa đến 1% khối lượng đã có thể bộc phát ra sức mạnh khủng bố như vậy rồi, nếu như chuyển đổi 100% khối lượng, uy lực đơn giản là làm cho người ta phải kinh hãi. Trong giới khoa học có một câu truyện cười, đó là một cái ghế dài nổ tung cả trái đất, nếu như biến toàn bộ khối lượng của một cái ghế dài thành năng lượng, sức mạnh của nó đủ để phá tan cả trái đất, chuyện này tuyệt đối không có chút khoa trương nào.

Chính vì thế, ban đầu luồng năng lượng ánh sáng hai màu đen trắng mới có vẻ như nhỏ bé như vậy. Đến khi nó oanh kích vào cảng Tokyo thì đường kích đã đạt tới mới kinh khủng, hơn một nghìn mét, hơn nữa màu sắc còn chưa hoàn toàn biến thành màu trắng sáng thuần túy, cũng có nghĩa là bên trong vẫn còn ma lực và chân nguyên lực tồn tại. Khi luồng ánh sáng bắn xuống cảng Tokyo, mọi người rút cuộc cũng không nhìn thấy biến hóa bên trong nữa, phạm vi luồng ánh sáng vẫn tiếp tục bành trướng, mặc dù không thể so được với màu trắng sáng nóng bỏng lúc trước nhưng uy lực vẫn cực kỳ ghê gớm, cho dù đã xuyên qua nước biển, bắn vào mặt đất phía dưới thì luồng ánh sáng vẫn xuyên thấu vào lòng đất trong nháy mắt. Đến khi chùm năng lượng ánh sáng không còn phình to lên nữa thì đường kính của nó đã lên tới gần mười nghìn mét, hơn nữa năng lượng bên trong cũng hỗn loạn đến cực điểm, chớp động kịch liệt một hồi rồi vụt nổ tung.

Vụ nổ cực mạnh từ trong lòng đất truyền ra, từ phía xa nhìn lại, xuyên qua lớp tro bụi mịt mù, trong tiếng nổ ầm ầm, cả một mảng lục địa bị đẩy tung lên, nhất thời như che phủ cả bầu trời. Khi mảnh lục địa bị đẩy lên không trung, ở phía dưới nó bắn ra quang mang chói lọi như mặt trời, một quả cầu lửa khổng lồ bùng lên dữ dội. Quả cầu lửa này đã lớn đến mức mắt thường không thể thấy hết được, ít nhất mấy người Trương Hằng nheo mắt lại chỉ có thể thấy được đại khái hình dáng của nó. Bọn họ ngẫu nhiên nhìn về phía Sở Hiên, không nhìn còn đỡ, vừa nhìn lại một cái, thiếu chút nữa thì nghẹn uất mà chết. Tên khốn này thật quá đáng ghét, đôi kính hắn vẫn đeo không biết từ lúc nào đã biến thành đen thui, giống như là kính râm vậy, giúp hắn hoàn toàn có thể trực tiếp nhìn thẳng vào ánh sáng chói lòa trước mắt, còn những người khác thì không thể không híp mắt lại.

- Đúng là giảo hoạt, chẳng trách tên khốn này vẫn luôn mang cặp kính phẳng ấy, hóa ra là vì vẫn chờ đợi lần bắn thử Ma động pháo này...

Trình Khiếu lại đứng oán thoán Sở Hiên, có điều chửi thầm trong bụng là được rồi, hắn hết lần này tới lần khác lại khơi khơi nói ra miệng, hơn nữa âm lượng lại vừa đúng mức Sở Hiên có thể nghe được.

Trương Hằng và Vương Hiệp ở bên cạnh cũng chẳng rảnh mà để ý tới chuyện đó. Họ trợn mắt há một nhìn quầng lửa khổng lồ đang tiếp tục bùng lên, trong đầu chỉ có hai chữ, khốn kiếp...

Sức mạnh của vũ khí hạt nhân họ cũng đã từng thấy qua, tuy chỉ là từ bản thu nhỏ như tên lửa hạt nhân mini nhưng vũ khí hạt nhân thật sự thì cũng đã từng thấy nhiều qua phim ảnh, uy lực tuy lớn nhưng cảnh tượng vụ nổ vẫn còn có thể nhìn thấy điểm cuối. Chỉ là từ chỗ họ đang đứng nhìn quầng lửa phát nổ này lại thật sự không thấy được điểm tận cùng, đường kính của nó đã vượt quá cả phạm vi thành phố Tokyo. Đó mới chỉ là phạm vi bùng phát của quầng lửa, ở xung quanh nó nước biển phất như sôi trào, bị sóng xung kích đánh văng lên cao cả vạn mét, tuy uy thế không ngừng suy giảm theo cự li nhưng khi sóng xung kích lan tới bến cảng vẫn làm dậy lên sóng lớn cao cả trăm mét. Sóng biển cùng sóng chấn động hòa trộn lan tràn ra khắp xung quanh.

http://tieulun.hopto.org

Mọi người, không, hẳn là chỉ mấy người Trương Hằng, đều nhanh chóng tập trung ánh mắt vào Sở Hiên. Bọn họ muốn đi thì rất đơn giản, nhìn tốc độ kéo đến của sóng biển, trong vòng một phút đồng hồ hoàn toàn đủ để họ sử dụng Goblin glider chạy trốn, nhưng khổ cực kiếm ra một thuyền nhân chứng thế này lại từ bỏ sao? Vậy thì còn ai có thể chứng kiến Tokyo chìm ngập? Với uy lực của Ma động pháo lúc vừa rồi, sợ rằng cả hòn đảo đó cũng có thể chìm xuống được.

Trong mọi người, chỉ có tín niệm lực -drive của Sở Hiên là có thể phòng ngự công kích trên quy mô lớn, còn bản thân hắn rút cuộc là muốn bảo vệ nhân chứng trên con tàu này hay là lập tức sử dụng Goblin glider bay lên không, bọn họ đều không thể biết được. Do đó tất cả chỉ biết cùng nhìn sang hắn, dù sao thì cũng chịu bó tay, cứ nghe theo ý trời cho xong.

Lúc trước, tàu biển đã cách bến cảng Tokyo rất xa, sau khi Ma động pháo phát xạ, mặc dù khô lâu ác mộng có thể bỏ qua trọng lực nhưng lực phản xạ vẫn không thể triệt tiêu nên tất cả phản lực đều truyền hết lên thân tàu. Cũng may lượng chân nguyên lực và ma lực bắn ra thật sự cũng không nhiều lắm nên con tàu không bị hư hại nhưng vẫn vị đẩy ra khỏi bến cảng mấy nghìn mét, lúc này càng cách xa vụ nổ.

Những người trên thuyền còn chưa định thần lại được, họ cũng không ý thức được là mình cũng chẳng còn cách cái chết bao xa, tất cả há hốc mồm nhìn về phía xa. Lúc này, quả cầu lửa đã từ từ nhạt đi, quang mang chói mắt cũng bị lớp tro bụi cực kỳ dày đặc che lấp, chỉ là tất cả mọi người đều biết, Tokyo đã hoàn toàn xong rồi, hơn nữa nhìn cảnh tưởng phẳng phất như hủy thiên diệt địa này, cả hòn đảo chính của Nhật có còn tồn tại hay không cũng còn phải bàn. Ở thời đại chưa biết đến vũ khí hạt nhân là cái gì như thế này, cảnh tượng khiến người ta chấn động nhất cùng lắm cũng chỉ là chiến trường hiện đại hóa vạn pháo tề phát nhưng so với cảnh tượng như ngày tận thế ở nơi đây thì đó thực sự chẳng khác gì trò đùa của trẻ con. Mọi người đều ngây ngốc nhìn về phía xa, trong đó mấy người da trắng lại càng lảm nhảm chúa ơi, trong đầu gần như nhận định đây là trừng phạt của chúa. Đến khi con sóng khổng lồ chỉ còn cách tàu hơn một nghìn mét, tiếng nổ ầm ầm do phát Ma động pháo phá hủy Tokyo lúc nãy mới vọng đến, mà tiếng động này cũng làm những người trên thuyền giật mình tỉnh lại. Ngay lập tức, ai cũng liều mạng gào lên, con tàu khách đứng trước ngọn sóng cao hơn trăm mét thật sự quá nhỏ bé. Tất cả người trên tàu đều phát ra tiếng gào thét thảm thiết cuối cùng, chỉ có Sở Hiên yên lặng khẽ chạm vào mắt kính một cái, còn mấy người Trương Hằng một mực đứng cạnh chú ý quan sát hắn cuối cùng cũng thở phào một hơi, bởi vì Sở Hiên đã quyết định sử dụng tín niệm lực rồi.

Giới hạn của tín niệm lực là gì? Sợ rằng chính Sở Hiên cũng không biết được, mà hắn cũng không có cơ hội để thí nghiệm. Trong mức độ mà hắn có thể tạo ra được, giới hạn thí nghiệm cũng đủ làm hắn phải giật mình... Nếu như hắn có loại tình cảm gọi là giật mình.

Sau khi Sở Hiên khởi động chức năng thôi miên của cặp kính, đôi mắt hắn lập tức biến thành kiên nghị mà hăng hái, nhìn rõ mười phần kiểu thanh niên máu nóng, hơn nữa còn là loại ánh mắt hảo hán vì bằng hữu mà ngực đỡ hai đao. Sở Hiên bộ dạng như vậy thật sự quá chướng mắt, chí ít cũng khiến mấy người Trương Hằng đứng quanh phải nhíu mày. Mặc dù nói Sở Hiên không có tình cảm cực kỳ dọa người nhưng mà Sở Hiên làm bộ có tình cảm lại còn khủng bố hơn... Ít nhất là bọn họ không thể tưởng tượng nổi, Sở Hiên biến thành loại thanh niên nhiệt huyết sẽ là cái kiểu gì nữa.

Bất quá, cũng chỉ có Sở Hiên biến thành loại thanh niên máu nóng mới đủ cơ sở để sử dụng tín niệm lực, không cần biết tất cả là thật hay giả, ít nhất là giờ phút này sức mạnh mà hắn thể hiện quả thực là cực kỳ khủng bố. Khi con sóng ập đến với khí thế phô thiên cái địa, nó liền bị chặn lại cách tàu khách năm mươi mét bởi một tầng ánh sáng rực rỡ huyền ảo, mặc cho sóng lớn cùng sóng xung kích uy thế ngập trời, cũng không phá vỡ nổi tầng ánh sáng rực rỡ mà mỏng manh này. Con tàu cũng nương theo lực đẩy từ sóng lớn, sau chớp mắt đã bắn ra cách Tokyo càng xa, mọi người chỉ còn nhìn thấy dấu vết của một đám mây hình nấm khổng lồ, còn hòn đảo nhỏ tan nát đã biến mất khỏi đường chân trời... Hoặc có thể nói là biến mất khỏi trái đất.

Lấy lực phá xảo kỳ thực chính là lấy thế ép người, khi sức mạnh lớn đến mức có thể bỏ qua mọi kỹ xảo, thủ đoạn như vậy thật sự là biện pháp tốt nhất để giải quyết mọi chuyện. Chờ sau khi những người trên tàu an tĩnh lại, mặc dù mới giết hại mấy trăm nghìn, thậm chí là cả triệu sinh linh nhưng mấy người Trương Hằng vẫn thầm có chút hưng phấn. Uy lực của Ma động pháo quả thật đã vượt xa sức tưởng tượng của họ, so với nó, bom nguyên tử, bom khinh khí là cái quái gì chứ. Ma động pháo đủ để so sánh với loại vũ khí đồng

http://tieulun.hopto.org

quy vu tận như máy chấn động lục địa, hơn nữa lại còn là vũ khí siêu cấp không cần thiết phải đồng quy vu tận, chỉ cần có thứ này trong tay, những bộ phim kinh dị sau này thật quá dễ giải quyết rồi. Ngoài những bộ phim ma quỷ, không thể giải thích được ra thì những phim khác đều có thể một pháo là xong, tác chiến với đoàn đội khác lại càng tốt, chỉnh sang một hướng nào đấy, bắn ra một phát, cuộc sống tương lai đúng là thiên đường cảy điểm rồi....

- Cày điểm? Uy lực của Ma động pháo có liên quan đến số lượng năng lượng thạch. Kế hoạch lần này cần sử dụng bảy viên năng lượng thạch cấp A, hai mươi hai viên năng lượng thạch cấp B, hơn một trăm viên năng lượng thạch cấp C, những thứ trong túi không gian Adam giao cho ta đã tiêu hao gần một nửa. Nếu muốn cày điểm, các ngươi đi hoán đổi từng đó năng lượng thạch đi, sức mạnh của Ma động pháo sẽ được tái hiện.

Sở Hiên cũng không do dự, trực tiếp nói thẳng.

Mấy người Trương Hằng nhất thời đều cảm thấy rầu hết cả ruột. Vốn cứ tưởng tìm được một cái bug để cày điểm, ai mà biết đó chỉ là ảo giác mà thôi. Nếu như bọn họ thật sự có nhiều chi tiết kịch tình đến mức đủ để hoán đổi bảy viên năng lượng thạch cấp A, vậy thì sao không hợp luôn thành chi tiết cấp S mà hoán đổi công pháp tu chân cho nhanh? Tu chân đến cực hạn, uy lực của pháp bảo cũng không thua kém Ma động pháo là bao.

Mặc dù kế hoạch sử dụng Ma động pháo để cày điểm không thể trở thành hiện thực nhưng kế hoạch cuối cùng của họ vẫn được tiến hành rất thuận lợi. Tất cả mọi người trên thuyền đều đã sắp phát điên, bởi vì Sở Hiên đã lệnh cho Vương Hiệp thông báo với họ, mục đích tiếp theo của mấy người bọn hắn chính là tới hủy diệt nước Mỹ, cùng với thứ duy nhất bọn hắn muốn là lấy được bộ phận tượng Phật, nếu như không gianh được, cả loài người sẽ cùng chịu hủy diệt. Trên thuyền ngoài người Nhật Bản còn có người của mấy nước châu Âu, bọn họ lập tức yêu cầu thuyền trưởng sử dụng điện báo, nhanh chóng thông tin những gì đã xảy ra. Đây không phải vì họ quan tâm gì tới mấy người Vương Hiệp, khi đối mặt với hủy diệt, bất kỳ ai cũng sẽ bộc phát đến phần tiềm lực cuối cùng.

Sau khi Ma động pháo oanh kích Tokyo bốn mươi phút, tất cả chính phủ các quốc gia lớn trên toàn thế giới đang giám thị nghiêm ngặt tình hình đều đã nhận được tin tức, Tokyo Nhật Bản đã chìm, nhóm người Sở Hiên thì đang bay về phía bờ biển Thái Bình Dương nước Mỹ…

Loài người còn cách cuộc thanh tẩy cuối cùng chưa tới một ngày hai đêm, thời hạn bảy ngày còn lại hai mươi chín tiếng đồng hồ...

589. Chương 13: Tỉnh Dậy Và Nước Mỹ Lõm Vào (1)

Cách đó không xa, Triệu Anh Không đang nhìn chằm chằm vào hắn, hai mắt đầy tơ máu, tuy chưa ra tay tấn công nhưng đã gây áp lực khiến hắn không thể tránh né, ít nhất là tuyệt đối không dám chuyển mắt sang nhìn người khác. Trong lúc này nếu số ám khí kia bay tới, hắn cũng chỉ có thể dùng tốc độ và thân thể cố gắng chống đỡ, nếu chỉ chớp mắt một cái thôi, thiếu nữ trước mặt sẽ lập tức phát động công kích.

Trịnh Xá thật sự rất khó nghĩ, một là lúc này hắn chỉ phát huy được chút thực lực như vậy, không thể thoải mái sử dụng một trăm phần trăm sức mạnh như trong thế giới hiện thực, hai là hắn cũng không dám xuống tay tàn độc với thiếu nữa trước mặt, ai mà biết nếu người ở thế giới trong mơ này chết đi thì người trong thế giới hiện thực có chết đi theo hay không. Tóm lại một câu, Trịnh Xá hiện tại đúng là ném chuột sợ vỡ đồ.

Nhưng cũng không đợi Trịnh Xá có hành động tiếp theo, Triệu Nhị Không đứng cách xa hơn Triệu Anh Không một đoạn đột nhiên khẽ búng tay. Bụp một tiếng nhỏ, Trịnh Xá chỉ cảm thấy như chuông đồng gõ vang bên tai, làm hắn bị chấn động phun ra một ngụm máu tươi. Tiếng búng tay đó không ngờ lại không hề thua kém một kích cực mạnh của hắn trong trạng thái Bạo tác, làm cho nội lực cùng năng lượng vampire trong người hắn chấn động không ngừng, cơ thể cũng bị nội thương không nhỏ.

"Không đúng, đây không phải sức mạnh công kích của cô ấy với ta... Đây rõ ràng là do năng lượng trong cơ thể ta bị tẩu hỏa nhập ma, tự mình làm bị thương mình. Khốn kiếp, đây là loại âm thanh gì vậy? Chỉ nghe một cái đã muốn tẩu hỏa nhập ma rồi? Mẹ nó, đây là thế giới trong mơ cơ mà!"

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá quả thực là vô cùng kinh hãi, đến tận bây giờ hắn mới chợt nhớ tới một khả năng càng khiến hắn phải lo lắng, tất cả những người mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư hắn đã gặp trong quá khứ đều là cường giả thuộc hệ chiến đấu thân thể. Có thể nói thế này, trong thế giới luân hồi, một tinh thần lực khống chế giả gần như là người khó mở cơ nhân tỏa nhất, thứ nhất là vì họ được người của cả đội bảo vệ, cơ hồ không bao giờ gặp bất kỳ nguy hiểm đến tính mạng nào để thúc đẩy cơ nhân tỏa. Thứ hai là cho dù gặp phải uy hiếp tính mạng, với đặc tính chuyên sử dụng tinh thần lực để hỗ trợ và gần như không có sức chiến đấu gì, tinh thần lực khống chế giả muốn sống sót là chuyện cực cực khó. Kết hợp hai điều, mở cơ nhân tỏa cấp cao đối với tinh thần lực khống chế giả, đơn giản là bóng trăng dưới nước, nhìn được chứ chẳng chạm tới được.

Chỉ là mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư lại có liên quan đến phương diện tinh thần. Tinh thần lực khống chế giả mặc dù ba tầng đầu có vẻ vô thanh vô tức, không thấy có uy lực gì nhưng khi tới tầng thứ tư, tinh thần lực khống chế giả sẽ có biến hóa gì?

Cường hóa thân thể của tầng thứ tư, không cần biết là cận chiến như Trịnh Xá, cung tên tầm trung như Trương Hằng, chiến đấu tầm xa như Zero, hay là kỹ năng đặc thù Sở Hiên, Vương Hiệp, tất cả đều thuộc về phạm trù khai phá tiềm lực nhục thể bản thân, cũng tức là mở cơ nhân tỏa.

Vậy còn cơ nhân tỏa của phương diện tinh thần lực thì thế nào? Ba tầng trước có lẽ không có biến hóa gì lớn, khi tới tầng thứ tư, tinh thần lực khống chế giả cũng chỉ cường hóa thân thể thôi sao?

- Cảm giác thật quá tuyệt vời, loại cảm giác này... Đơn giản là không thể dùng lời mà diễn tả được, phảng phất như lần đầu tiên nhô lên khỏi mặt nước nhìn ra thế giới xung quanh. Đây là sinh mạnh ư? Đây là ta ư?

Triệu Nhị Không khẽ đảo cặp mắt trắng dã, đưa tay lên nhìn kỹ, nhìn một lát rồi lại mỉm cười nhìn những người xung quanh. Mặc dù chỉ đơn giản liếc mắt một cái nhưng mỗi người tại trường đều có cảm giác như là nàng đang nhìn vào mình, đó là một loại cảm giác xuất phát từ nội tâm, cũng có thể nói là một cái liếc mắt của Triệu Nhị Không đã nhìn thấu vào trong nội tâm của họ.

- Chuế Không ca ca cũng đến rồi à?

Triệu Nhị Không bỗng mỉm cười hì hì, lại búng tay một cái, nói:

- Còn nhớ chuyện tinh thần lực vô hạn mà ta từng nói với huynh không? Mỗi người đều có tinh thần lực giống nhau, mà tinh thần lực đó đều ẩn giấu tận sâu trong ý thức của từng người. Nếu như gọi phần ý thức ở trong nơi sâu thẳm đó là biển ý thức thì người bình thường thông thường chỉ sinh tồn trên bề mặt của biển ý thức, khi ngủ sẽ chìm xuống tầng trung của biển ý thức. Chuế Không ca ca, bây giờ ta đã xuống tới tầng sâu của biển ý thức rồi, xuống dưới nữa, xuống dưới nữa sẽ là tầng đáy của biển ý thức, ở đó có cái gì đây? Ta cảm thấy dưới đó giống như có thứ gì đó đang kêu gọi ta...

Trước khi Triệu Nhị Không nói chuyện đã búng tay một cái, kết quả là Triệu Chuế Không căn bản không nghe được nàng đang nói cái gì, chỉ nghe tiếng búng tay vang lên là trực tiếp hộc máu ngã vật xuống đất, mặc dù chưa đến mức hôn mê nhưng cả người đã mềm nhũn quỳ rạp dưới đất. Những người ở bên cạnh hắn lại càng thảm, tất cả ngũ quan trào máu, nằm ngổn ngang xung quanh, bộ dạng giống như bị lựu đạn nổ chết.

Bất quá, trong một chớp mắt đó, Triệu Anh Không đôi mắt vẫn đỏ vằn máu đột nhiên giãy giụa kịch liệt, phảng phất như có thứ gì đó đang bám chặt trên người.. Chỉ có điều, nàng vùng vẫy chưa được bao lâu, Triệu Nhị Không lại búng tay một cái, nàng lập tức dừng lại, sắc mặt cũng từ chống cự biến thành mê mang.

- Đúng là vẫn chưa được. Dù thì thì vẫn chưa chìm được xuống tầng thấp nhất, muốn khống chế cường giả mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư thật sự rất khó khăn...

Triệu Nhị Không vừa nói vừa quay lại nhìn Trịnh Xá, bỗng nhiên ồ lên ngạc nhiên, rồi lẩm bẩm nói:

- Thật là kỳ quái, ngươi vừa có chút tương tự Anh Không tỷ tỷ, lại vừa không giống Anh Không tỷ tỷ, hơn nữa ta vậy mà lại không có cách nào khống chế được ngươi... Vậy thì chỉ có thể giết ngươi thôi.

Trịnh Xá sớm đã đề phòng Triệu Nhị Không, từ hành động lạ thường của nàng có thể thấy, chắc chắn đã rơi vào trạng thái tâm ma. Nhưng trong quá khứ những người tiến vào trạng thái tâm ma căn bản đều không có sự tỉnh táo như vậy, gần như đều biến thành cỗ máy giết chóc hình người chỉ biết có đồ sát, vậy thì cô

http://tieulun.hopto.org

bé trước mặt rút cuộc là đang có chuyện gì vậy? Thực lực đại tăng là một vấn đề, tinh thần tỉnh táo như vậy lại là một vấn đề khác, Triệu Nhị Không này tuyệt đối không dễ chọc vào.

Biết là như vậy, nhưng thủ đoạn công kích của Triệu Nhị Không lại nằm ngoài dự đoán của hắn. Một con quái vật nhiều chân, nhìn vừa giống sao biển vừa giống bạch tuộc đột ngột xuất hiện, lao thẳng đến trước mặt Trịnh Xá. Khi Trịnh Xá còn chưa kịp định thần lại, con quái vật đó đã vung mấy cái chân quật vùn vụt xuống đầu hắn, làm cho Trịnh Xá phải vội vàng nhảy vọt lên không, tránh được cú đánh trong đường tơ kẽ tóc. Nhưng hắn lập tức phát hiện có chuyện không thích hợp, mấy cái chân này không ngờ lại xuyên thẳng qua mặt đất, không hề gây ra chút tổn hại nào đối với mặt đất.

"Ảo giác? Là do Triệu Nhị Không sử dụng thôi miên với ta sao? Nếu nói như vậy, ta đã vượt quá tâm ma, căn bản sẽ không sợ loại ảo giác này mới đúng..."

Trịnh Xá thân còn đang ở giữa không trung đã có quyết định như vậy, bởi vì Triệu Anh Không đang nhân cơ hội này tới gần chỗ hắn. Tuy nàng vẫn chưa thể uy hiếp được đến hắn nhưng cao thủ giao đấu tối kỵ nhất là phân tâm, lúc trước Triệu Li Không hơi thắng được Triệu Nhị Không nhưng lại không đánh nổi nàng chính là do phân tâm, vì thế hắn cũng không để ý tới con quái vật nhiều chân kia nữa, chỉ nhìn chằm chằm vào Triệu Anh Không.

Chát!

Một cái chân của con quái vật quất vào ngực Trịnh Xá. Trong khoảnh khắc, Trịnh Xá chỉ cảm thấy như trời đất đảo lộn, đến khi hắn định thần lại thì một cánh tay của chính hắn đã hung hăng đánh thẳng vào ngực mình. Sức mạnh cực lớn từ ngực xuyên vào thân thể, Trịnh Xá ộc một tiếng, phun ra mấy ngụm máu lớn, chỗ xương sườn bị đánh trúng càng có dấu hiệu nứt gãy. Cũng may là tố chất thân thể hắn mạnh mẽ đến kinh người, không đợi Triệu Anh Không từ xa tiếp cận, hắn đã nhảy bật dậy.

"Lúc trước ta đã bị thôi miên sao? Bị thôi miên khi nào? Không có khả năng! Ta đã vượt qua tâm ma, phương diện tinh thần đã không còn có sơ hở nào đáng kể, căn bản không thể bị thôi miên được! Nhưng tại sao con quái vật đó lại xuất hiện? Tại sao ta lại tự mình đánh vào mình? Trước đó ta căn bản không cảm nhận được!"

Trong lúc Trịnh Xá đã rối như tơ vò thì đột nhiên hắn trông thấy Triệu Anh Không đao lao tới chỗ hắn. Trên mặt nàng mang hai dòng nước mắt, tuy hai mắt vẫn đầu tơ máu nhưng hai hàng nước mắt vẫn trào ra không ngừng. Điều này khiến Trịnh Xá rất ngạc nhiên, phải biết rằng khi một người bị khống chế, thứ đầu tiên bị khống chế chính là ý thức, khi đã bị khống chế rồi thì sẽ rơi vào trạng thái mờ mịt không biết gì hết, tại sao Triệu Anh Không lại có thể biểu hiện tình cảm, rơi lệ được? Chuyện này căn bản là không hợp lẽ thường.

"Trừ phi... Thứ bị khống chế không phải ý thức mà là thân thể?"

Suy nghĩ này thực sự khiến cho người nghe phải kinh hãi. Phải biết rằng cơ thể người không phải con rối gỗ giật giây được, trừ phi là hoán đổi kỹ năng đặc thù ở chỗ Chủ Thần, nếu không ngươi dựa vào cái gì để vượt qua tinh thần người khác mà thao túng thân thể? Nhìn Triệu Nhị Không chỉ vỏn vẹn búng tay một cái, hoặc là nói đôi ba câu, căn bản không hề giống như năng lượng xâm nhập cơ thể, như vậy sao có thể bỏ qua ý thức để khống chế thân thể? Trừ phi đây là kỹ năng đặc thù của hệ tinh thần sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư.

"Nhưng năng lực này rút cuộc là cái gì? Năng lực tầng thứ tư trung cấp của ta là khai quật tiềm lực mạnh nhất của gen viễn cổ, Triệu Anh Không và Triệu Chuế Không chắc cũng là như vậy. Mở cơ nhân tỏa, mở cơ nhân tỏa, tên như ý nghĩa, nếu suy luận theo hướng đó... Ta hiểu rồi! Khốn kiếp, năng lực thật khủng bố, chẳng trách cường giả cơ nhân tỏa hệ tinh thần lại ít ỏi như vậy, nếu loại năng lực khủng khiếp như vậy mà dễ dàng đạt được thì còn gọi gì là thiên lý nữa."

Trịnh Xá khổ sở suy nghĩ đột nhiên linh quan lóe lên, hắn vụt đoán ra nguyên nhân thực sự của ảo giác này. Nhưng nguyên nhân đó cũng không khỏi khiến cho người ta phải sợ hãi, chẳng trách Triệu Nhị Không lại nói khống chế người mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư rất khó khăn, mà khi khống chế hắn cũng chỉ có thể khống chế một phần nhỏ của thân thể, ví dụ như đôi mắt hoặc cánh tay...

http://tieulun.hopto.org

Nếu như nói hệ thân thể có thể ảnh hưởng tới gen trong cơ thể chính mình, vậy thì hệ tình thần sẽ có khả năng ảnh hưởng tới gen trong cơ thể người khác. Đúng thế, Triệu Nhị Không đang khống chế gen trong cơ thể họ, dùng đó để khống chế thân thể họ!

590. Chương 13: Tỉnh Dậy Và Nước Mỹ Lõm Vào (2)

Cũng có một biện pháp khác có thể tránh được sự khống chế này, đó là sau khi vượt qua tâm ma, đạt tới tầng thứ tư trung cấp, phát huy toàn bộ tiềm lực của gen. Ví dụ như Trịnh Xá khi sử dụng Tiềm long biến, thân thể và tinh thần hắn đều đạt tới trình độ không còn sơ hở, chỉ có trạng thái như vậy mới có thể không bị bên ngoài khống chế. Nhưng giờ phút này, ở tại đây hắn không thể phát huy được một trăm phần trăm thực lực, cũng không có cách nào tiến vào trạng thái cực hạn như Tiềm long biến, cho nên đối mặc với thực lực cường hãn của Triệu Nhị Không, hắn thật sự bó tay.

"Mẹ kiếp, chơi không nổi, chẳng lẽ ông đây chạy cũng không xong chắc? Trốn!"

Mắt thấy Triệu Anh Không đang từ từ tiếp cận, Triệu Nhị Không ở xa lại một thân thực lực khó dò, Trịnh Xá nhất thời không nghĩ ra được biện pháp nào. Càng huống chi, nơi đây vốn là thế giới trong mơ, hoàn toàn là hồi ức Triệu Anh Không từng trải qua vì thế trận chiến này đối với hắn mà nói chỉ là có cũng như không. Vừa rồi tình thế cấp bách nên hắn mới ra tay, nếu bây giờ sự việc đã phát triển thành thế này, hắn cũng chẳng muốn đánh một trận hoàn toàn không nắm chắc được, trực tiếp từ bỏ mô phỏng Triệu Anh Không, trong nháy mắt đã biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

Vô cùng đột ngột, một người sống sờ sờ thoáng cái đã biến mất không thấy đâu nữa. Tất cả mọi người tại trường đều không phải người bình thường, kém cỏi nhất cũng là thích khách thiếu niên tố chất thân thể vô cùng tốt, thị lực ít nhất cũng phải mạnh gấp đôi người thường nhưng lại không hề thấy được chút manh mối nào tại sao Trịnh Xá lại biến mất? Lên trời? Xuống đất? Trước sau trái phải? Đây rõ ràng là chuyện không có khả năng. Đừng nói người khác, kể cả Triệu Nhị Không cũng hoàn toàn không phát hiện được chuyện gì khác thường. Kỳ thực hai mắt nàng không hề nhìn thấy gì cả, quan sát mọi vật xung quanh đều bằng tinh thần lực, nhưng dù như vậy thì trên khắp hòn đảo cùng đáy biển xung quanh, nàng cũng hoàn toàn không phát hiện được Trịnh Xá đang ở chỗ nào.

- Hì hì, bỏ đi, coi như hắn chết rồi, tiếp theo ta nên đối đãi với mọi người như thế nào? Các đồng đội, thân nhân yêu quý của ta?

Triệu Nhị Không cũng không tức giận, mỉm cười nhìn mọi người trước mặt rồi lại búng tay đánh chóc một tiếng. Ở cách đó không xa, một cô gái bỗng nhiên run bần bật, mấy giây sau, trên da dẻ nàng đột nhiên bốc lên một lớp khói dày màu trắng. Không đợi mọi người kịp nhìn rõ, toàn thân nàng đã bốc cháy bừng bừng.

Cô gái này vốn cũng có thể coi là thanh tú mỹ lên, mặc dù không so được với Triệu Nhị Không và Triệu Anh Không nhưng cũng có thể gọi là loli xinh xắn, vậy mà chỉ trong chốc lát đã bị thiêu thành tro bụi, thủ đoạn công kích thật sự quá khủng khiếp. Hơn thế nữa, điểm mấu chốt là nàng sử dụng biện pháp gì để đốt cháy cô gái này cũng không ai biết, nhất thời trong lòng mọi người đều vô cùng sợ hãi, cho dù họ cùng là con cháu của thích khách thế gia.

- Thật là quá đẹp đẽ. Chuế Không ca ca, Anh Không tỷ tỷ, cả mọi người nữa, mọi người không nhìn thấy đám lửa tuyệt đẹp đó sao? Tiếng hét chói chang của linh hồn bị thiêu đốt, tiếng gào thảm thiết của tâm linh khô rút, thật sự quá đẹp đẽ, mọi người đều không thấy ư?

Triệu Nhị Không nhìn những người xung quanh, hưng phấn nói. Vừa nói nàng vừa hưng phấn vuốt ve những bộ phận mẫn cảm trên cơ thể, khuôn mặt lại càng lộ vẻ ửng hồng như đang hoan hảo. Sau một tiếng hét chói tai giống như cao trào, cô bé lại một lần nữa cười hì hì nhìn quanh.

Triệu Nhị Không nhìn những người trước mặt nói:

- Mấy quả cây đã thành thục kia. Từ mắt ta có thể nhìn thấy được, linh hồn, thân thể, tâm linh, ý thức của các ngươi, trong đó vài người không ngờ lại xấu xí đến thế, giống như một bộ xương khô đã mục nát. Cứ để

http://tieulun.hopto.org

ta tới thu hoạch các ngươi vậy, mặc dù đã không còn tươi mới nữa... Đáng nhẽ phải hái xuống ngay từ khi các ngươi vẫn còn là quả cây xanh non, chỉ lúc đó linh hồn các ngươi mới đẹp đẽ vô cùng, thật là đáng tiếc...

Nói đoạn, nàng lại búng tay nghe bách một tiếng.

Ở chỗ mấy người Triệu Chuế Không, một thanh niên mười bảy mười tám tuổi lại bắt đầu run rẩy kịch liệt, chỉ có điều thân thể hắn không bốc lên khói trắng mà ngược lại, trên da xuất hiện một lớp vật chất màu đen kịt. Theo lớp chất màu đen này từ từ lan rộng, da dẻ hắn không ngừng rỉ ra nước mủ màu đen, tiếp đó dưới ánh mắt của mọi người, cơ thịt toàn thân gã thành niên nhanhh chóng thối rữa mà chết. Chưa tới mười giây ngắn ngủi, tên thanh niên này đã chỉ còn lại bộ xương cùng một bãi nước mủ đen xì, ngay cả nội tạng cũng bị ăn mòn sạch sẽ.

- Ộc!

Tất cả thiếu niên thiếu nữ xung quanh cùng nôn thốc nôn tháo. Cảnh tượng này thật sự quá khủng bố, quá kinh tởm, chỉ có Triệu Nhị Không ở phía xa là sắc mặt vô cùng hưng phấn, còn tất cả mọi người đều sợ đến sắc mặt phát xanh, càng có vài người lao về phía Triệu Nhị Không. Liên tục chứng kiến cáo chết kinh khủng của hai người, bọn họ đều đã tỉnh táo lại, đương trường, người duy nhất có vấn đề chính là Triệu Nhị Không, hơn nữa nàng còn đang muốn giết chết tất cả mọi người!

Trịnh Xá một mực đứng ở bên quan sát hết thảy. Kỳ thực hắn cũng có biện pháp để chấm dứt tất cả, đó là đột nhiên xuất hiện cạnh Triệu Nhị Không, giết chết nàng ngay lập tức. Tin rằng với sự mạnh mẽ của Trịnh Xá trong trạng thái Bạo tạc, chắc chắn có thể giết chết Triệu Nhị Không đang không có phòng ngừa trong khoảnh khắc, nhưng tiếp theo thì sao? Nơi đây là thế giới trong mơ của Triệu Anh Không, nói cách khác tất cả mọi chuyện ở đây đều đã từng xảy ra, ngoài sự tham gia của hắn ra, tất cả đều đã có kết quả trong tương lai. Triệu Nhị Không chết đi, Triệu chế không trở thành biến thái phảng phất như Triệu Nhị Không bây giờ, còn Triệu Anh Không thì quên hết mọi chuyện trước kia, nhân cách phân liệt thành hai người. Nếu như bây giờ hắn xuất hiện giết chết Triệu Nhị Không, vậy thì cái chết của nhân vật mấu chốt này rất có thể sẽ khiến hắn không có cách nào rời khỏi thế giới trong mơ này.

Hơn nữa hắn cũng đã nhìn ra được một chút phương thức tấn công của Triệu Nhị Không, là âm thanh, hoặc có thể gọi là bước sóng. Nàng lợi dụng âm thanh làm hình thành chấn động không khí, những sóng chấn động này chính là công cụ để nàng khống chế gen của người khác. Trừ phi là sử dụng chân không để cách li, nếu không thì cho dù dùng đạo cụ phòng hộ cũng không thể may mắn thoát khỏi đòn công kích này, bởi vì sóng không khí chấn động căn bản là vô hại, thứ có hại là gen phát sinh biến dị trong cơ thể chứ không phải sóng không khí.

"Triệu Anh Không năm đó làm thế nào để vượt qua cơn nguy hiểm này nhỉ? Cô ấy giết chết Triệu Nhị Không sao? Hơn nữa Triệu Nhị Không hiện tại... Thật sự quá giống Triệu Chuế Không trong tương lai, giữa chuyện này có gì liên hệ với nhau chăng."

Trịnh Xá nghĩ vỡ cả đầu mà vẫn không lý giải nổi mọi chuyện, bất quá nếu chuyện đã đang xảy ra trước mắt rồi thì hắn cũng chẳng muốn mất công phỏng đoán làm gì nữa, chỉ yên lặng xem mọi việc phát triển. Khi đám thiếu niên thiếu nữ xông đến tấn công Triệu Nhị Không, Triệu Anh Không bị khống chế lập tức đứng ra cản lại. Với tốc độ công kích cực nhanh của nàng, bốp một tiếng, thiếu niên đi đầu lập tức bị đánh văng ra ngoài, ngay sau đó là những người khác cũng đều bị đánh ngã xuống đất, trong đó một cô gái bị Triệu Anh Không bóp chặt cổ, giơ bổng lên.

- Rất đẹp, đúng không? Ở đây, Anh Không tỷ tỷ là người có linh hồn, ý thức, thân thể, thậm chí là gen hoàn mỹ nhất, phảng phất như một quả cây xanh non đang dần trưởng thành. Thật mỹ lệ, thật hoàn hảo, làm cho người ta phải thèm thuồng, trong số tất cả mọi người ở đây, chỉ có tỷ lấy là ngoại lệ, chỉ duy nhất tỷ ấy mới có thể để ta chứng kiến tới lúc thành thục, còn mấy quả đã hư thối các ngươi.... Các ngươi cứ thối rữa hết ở đây đi, ta chỉ muốn thấy đốm lửa lóe lên trong khoảnh khắc linh hồn các ngươi tử vong thôi....

Triệu Nhị vừa cười vừa nói, tiếp đó lại búng tay một cái. Bụp một tiếng sắc gọn, thân thể cô gái bị Triệu Anh Không nắm chặt bắt đầu căng phồng lên. Chỉ được mấy giây, một cô bé thanh tú mười một mười hai tuổi không ngờ phình to lên như là nặng tới hai ba trăm cân, cả người giống như một quả khí cầu. Dưới ánh mắt của mọi người, thân thể cô gái nổ tung giữa không trung, máu tươi, nội tạng, thịt nát bắt tung tóe

http://tieulun.hopto.org

khắp nơi, dính lên khắp những người xung quanh, đặc biệt là Triệu Anh Không, lúc này toàn thân nàng từ trên xuống dưới vấy đầy máu tươi.

Triệu Anh Không vẻ mặt mờ mịt nhìn hai bàn tay, trên tay nàng vẫn đang nâng một cái đầu nhỏ, sau khi thân thể cô bé kia phình to, nổ tung, chỉ còn lại cái đầu vẫn được giữ nguyên. Tuy hai mắt Triệu Anh Không vẫn đỏ ngầu như máu, nhưng trong mắt lại từ từ trào ra hai dòng nước mắt, lăn dài xuống má...

- Khoảnh khắc lúc linh hồn bị hủy diệt thật là quá đẹp đẽ... Chỉ là cái đầu này hơi khó coi.

Triệu Nhị Không thấy Triệu Anh Không lại rơi lệ, nhất thời liền nhíu mày lại, có điều nàng lập tức mỉm cười, đồng thời búng tay một cái, chiếc đầu trên tay Triệu Anh Không vụt nổ tung. Đầu lâu vẫn còn nguyên vẻ hoảng hốt sợ hãi của cô gái nổ tan nát, não trắng, xương vụn, cùng một số mảnh ngũ quan vỡ nát bay tung tóe, Triệu Anh Không vô thức nắm tay lại, chỉ là ở đó chẳng còn lại gì.

- A a....a!

Triệu Anh Không chợt hét lên, trước khi mọi người kịp định thần lại, nàng đã giậm mạnh chân, lao về phía Triệu Nhị Không. Nhưng khi nàng còn đang ở giữa không trung, chỉ thấy Triệu Nhị Không một lần nữa đưa ngón tay chỉ về phía nàng. Chát một tiếng trầm đục, một quyền của Triệu Anh Không đánh trúng vào ngực nàng, lập tức ngã xuống đất. Nhưng cô bé không hề để ý tới thương thế của mình chút nào, vừa rơi xuống trong chớp mắt đã lại dùng sức đạp mạnh, một lần nữa lao về phía Triệu Nhị Không. Chỉ có điều nắm tay nàng lại một lần nữa quay ngược đánh trúng bụng nàng, cho dù làm thế nào cũng không thể tới gần Triệu Nhị Không trong phạm vi mười mét, liên tục mấy lần như vậy, nàng đã bắt đầu hộc ra máu tươi.

- Đủ rồi!

Cách đó không xa, Triệu Chuế Không đột nhiên gầm lên, vẻ mặt vốn xanh mét của hắn chậm rãi nở thành một nụ cười. Đó là một nụ cười cực kỳ quỷ dị, lúc này Triệu Nhị Không cũng đang mang vẻ tươi cười như vậy. Hai mắt lạnh lẽo như băng, khuôn mặt lại mang nụ cười sáng lạn, Triệu Chuế Không cứ như vậy cầm chủy thủ từ từ tiến về phía Triệu Nhị Không, tiến về phía người em gái mà hắn yêu thương nhất...

591. Chương 13: Tỉnh Dậy Và Nước Mỹ Lõm Vào (3)

Triệu Nhị Không cười hì hì nhìn Triệu Chuế Không, đôi mắt một màu trắng dã nên căn bản không thể thấy được ánh nhìn hay suy nghĩ của nàng. Cô bé tiếp tục đều đều nói:

- Thật là đau đầu mà, vốn không muốn nhanh chóng xung đột với huynh như vậy. Anh à, huynh với ta là đồng loại với nhau cơ mà, chúng ta có cùng một loại linh hồn và đặc tính giống nhau, trong mọi người ở đây, ngoài Anh Không tỷ tỷ ra, người ta thích nhất cũng chỉ có huynh thôi, vốn định để huynh tới cuối cùng mới nhấm nháp.... Huynh đừng ép ta nhé, nếu khoảnh khắc cuối cùng đẹp đẽ đó bị phá hoại thì đến cả chúa cũng không thể tha thứ cho sai lầm của huynh đâu.

Triệu Chuế Không gật đầu cười, đáp:

- Đúng thế, đó là sai lầm mà cả chúa cũng không thể tha thứ được... Em gái, tất cả tội lỗi cứ để anh gánh chịu, em hãy nghỉ ngơi đi...

Khi nói, trong mắt Triệu Chuế Không không đã ầng ậng nước mắt, chỉ là trên mặt vẫn mang theo nụ cười ấm áp, nụ cười ôn nhu thật sự, ánh mắt cũng không còn mang vẻ lạnh lẽo nữa.

- Nhưng huynh muốn làm gì bây giờ?

Triệu Nhị Không bỗng giơ một ngón tay chỉ vào Triệu Chuế Không đang tiến về phía nàng. Triệu Chuế Không không lập tức cứng đơ tại chỗ, Triệu Nhị không tiếp tục cười hì hì, nói:

- Từ trước tới nay, huynh vừa một mực áp chế thực lực của mình, vừa không muốn thừa nhận huynh và ta đều là loại dị thường. Rõ ràng là muốn cho mọi người xung quanh một cái chết thật đẹp đẽ nhưng hết lần này tới lần khác lại không dám thừa nhận, chính thứ tình cảm giả dối đáng ghét đó là cho thực lực của huynh cũng mãi dừng lại ở trình độ sơ cấp. Bây giờ huynh muốn làm gì nào? Huynh căn bản không thể làm được gì!

http://tieulun.hopto.org

Thân thể Triệu Chuế Không vẫn duy trì động tác bước tới, phẳng phất như thời gian xung quanh hắn đã ngưng đọng lại, chỉ còn phần miệng là còn có thể cử động, hắn mỉm cười nói:

- Đúng thế, thực lực của chúng ta khác nhau quá xa, ta căn bản không làm gì được muội, nhưng ta muốn hỏi muội một chuyện. Em gái, tinh thần lực của muội lớn đến mức nào? Một lần có thể khống chế được bao nhiêu người vậy?

Lời nói vừa dứt, một đạo hàn quang đã lóe lên sau lưng Triệu Chuế Không, thiếu niên tên là Triệu Phúc Không vọt ra, thân còn ở giữa không trung đã phóng ra một cây phi đao. Đồng thời, những người xung quanh cũng vô cùng ăn ý, đồng loạt xông lên, bây tờ tất cả đều đã hoàn toàn rõ ràng, chỉ cần không đánh bại Triệu Nhị Không, tất cả mọi người chỉ có một kết quả là chết cực thảm, giống như mấy người vừa chết trước đó.

Uy hiếp đầu tiên tới Triệu Nhị Không chính là cây phi đao, chỉ trong nháy mắt, phi đao đã vọt tới gần cách Triệu Nhị Không có hai, ba mét. Nhưng từ từ, tốc độ của phi đao càng lúc càng chậm, đến khi quỹ tích bay có thể nhìn thấy được bằng mắt thường. Cây phi đao phẳng phất như đang bay trong nước, không ngừng tạo ra những xung động kỳ quái trong không khí, tiếp đó liền dừng lại trước mặt Triệu Nhị Không khoảnh một mét, bị nàng nhẹ nhàng bắt lấy.

- Mỗi sinh mạng đều có biển ý thức, khi còn trẻ con thì tâm trí đều ở tầng dưới tầng đáy của biển ý thức nhưng theo tuổi tác tăng lên, tâm trí cũng không ngừng nổi lên khỏi biển ý thức biến thành người này với người khác trong thế giới bên ngoài. Những sinh mạng rời khỏi sự bảo vệ của biển ý thức, linh hồn bắt đầu thối rữa, sức mạnh ý thức bản năng nhất của sinh mạng cũng từ từ biến mất, biến thành đám sinh vật thấp kém yếu ớt đang ở trước mắt ta đây... Ở tầng sâu nhất trong biển ý thức của sinh vật, tại đó có sức mạnh mà các dạng sống không thể tưởng tượng nổi, ánh sáng tâm linh, bức tường không thể chạm đến ở nơi sây nhất trong tâm linh. Mỗi sinh mạng đều có lĩnh vực tâm linh, ta gọi nó là sức mạnh của biển ý thức, chỉ có những dạng sống tiếp xúc được với tầng sâu nhất của biển ý thức mới có thể một lần nữa sử dụng sức mạnh đó. Bên ngoài hình như gọi nó là niệm động lực, sức mạnh tâm linh, hoặc như bộ anime nào đó gọi nó là trường lực AT (*)

Triệu Nhị Không mỉm cười, giơ cây phi đao trong tay lên. Phi đao từ từ bay lên trong lòng bàn tay nàng, tiếp đó bắn vọt ra với tốc độ mắt thường không thể theo kịp. Khi mọi người định thần lại thì Triệu Phúc Không đã bị chính cây phi đao mình bắn ra lúc trước xuyên thủng trái tim.

- Đã hiểu chưa? Nếu muốn tới gần ta thì trước hết hãy nghĩ cách phá vỡ sức mạnh từ biển ý thức của ta đi rồi hãy nói.

Triệu Nhị Không nhìn mọi người xung quanh, mỉm cười nói.

- Niệm động lực, sức mạnh tâm linh, trường lực AT sao?

Một giọng nói kỳ lạ đột ngột vang lên sau lưng Triệu Nhị Không. Trịnh Xá yên lặng đứng đó, trong nháy mắt đã tiến vào trạng thái Bạo tạc, vung lên hơn trăm quyền, mỗi quyền đều đánh trúng lưng Triệu Nhị Không. Quả đúng như Triệu Nhị Không nói, quanh thân thể nàng thật sự có một tầng vệ lạ thường, như nước mà không phải nước, như trường mà không phải tường, phần lớn sức mạnh mà Trịnh Xá đánh vào đều bị hóa giải hoàn toàn, lực đạo còn dư cũng không đủ để phá hủy tầng bảo vệ này, chỉ đẩy văng Triệu Nhị Không ra mấy mét.

Sự cường hãn của tầng bảo vệ này làm cho Trịnh Xá phải líu lưỡi. Hắn trong trạng thái Bạo tạc mạnh đến mức nào, đừng nói là thân thể sinh vậy, dù là tường thép hợp kim cũng hoàn toàn có thể một quyền đánh xuyên, vậy mà một lượt trung ra hơn trăm quyền vào người Triệu Nhị Không lại không thể chạm được tới da nàng. Bây giờ Trịnh Xá mới có nhận thức khách quan về thực lực của Triệu Nhị Không, theo mức độ nàng tiến vào trạng thái tâm ma càng lúc càng sâu, thực lực cũng tăng lên gấp mấy lần, có thể nói trừ phi Trịnh Xá dùng toàn lực chiến đấu nếu không nàng thât sự đã có thực lực đủ để uy hiếp tới hắn.

Bất quá Trịnh Xá chung quy cũng tạo ra được một cơ hội. Thời điểm hắn đột ngột xuất hiện thật sự rất xảo diệu, vừa vặn trong khoảnh khắc Triệu Nhị Không vừa mới sử dụng sức mạnh tâm linh, hơn nữa sức mạnh của hắn cũng đủ cường hãn, mặc dù vẫn không thể phá vỡ được tầng bảo vệ của Triệu Nhị Không những cũng đánh bay được Triệu Nhị Không vốn đang đứng bất động ra xa mấy mét. Nhân kẽ hở này, Triệu Anh

http://tieulun.hopto.org

Không vẫn đang liều mạng lao tới đã vượt qua được điểm giới hạn, trong nhát mắt đã tới trước mặt Triệu Nhị Không.

Triệu Anh Không lúc này hai mắt đỏ ngầu như máu, bộ dạng giống hệt như khi bị khống chế vừa rồi, có vẻ đã hoàn toàn tiến vào trạng thái tâm ma, chỉ biết điên cuồng tấn công, đến cả kỹ xảo ám sát ngày thường nàng tinh thông nhất cũng không sử dụng ra được. Chỉ là từng quyền từng trảo đánh ra nhự vậy sao có thể thương tổn đến Triệu Nhị Không được? Đến cả tầng bảo vệ quanh nười nàng cũng không phá vỡ được. Sau mấy chục phát công kích, Triệu Nhị Không đẩy ra một chưởng, sức mạnh tâm linh bộc phát, một luồng sức mạnh cực lớn đẩy văng Triệu Anh Không ra xa mấy chục mét, đâm gãy liền hai gốc cây nhỏ, tiếp đó ngã vào trong bụi cỏ, không rõ sống chết...

- Phù, nguy hiểm quá, thiếu chút nữa là bị đám sinh vật cấp thấp các ngươi làm bị thương rồi...

Triệu Nhị Không thở phào một hơi, quay người lại nhìn Trịnh Xá nói:

- Thật là kỳ quái, ấn ký tinh thần ta đặt vào cơ thể ngươi lúc trước đã biến mất, hơn nữa trong thời này đó ngươi đã đi đâu? Rời khỏi thế giới này sao?

Trịnh Xá thoáng ngạc nhiên, hắn căn bản không biết mình đã bị gắn ấn ký tinh thần lúc nào. Thứ gọi là ấn ký tinh thần này nhất định có thể giúp Triệu Nhị Không tìm được hắn bất cứ lúc nào, chỉ bằng vào điểm này, kỹ xảo tinh thần lực của Triệu Nhị Không đã không hề thua kém tinh thần lực khống chế giả trong tiểu đội luân hồi phổ thông, hoặc có thể cho rằng, giống như nàng giờ phút này mới có tư cách được gọi là "Khống chế giả".

"Làm thế nào bây giờ? Trong thế giới này ta chỉ có thể phát huy được khoảng 70% sức chiến đấu, đừng nói là Tiềm long biến, đến cả Hủy diệt cùng Hổ hồn đao cũng không thể sử dụng... Khốn kiếp, nếu chỉ dựa vào trạng thái Bạo tạc thì đến cả sức mạnh tâm linh của cô ấy cũng không đột phá nổi..."

Triệu Nhị Không hỏi xong thấy Trịnh Xá trầm mặc không đáp, nàng cũng chẳng muốn nói nhiều, giơ tay nhẹ nhàng đẩy ra một chưởng. Sức mạnh tâm linh vụt hóa thành một luồng lực cực lớn ập tới, may mà Trịnh Xá vẫn luôn đề phòng, trong khoảnh khắc luồng sức mạnh ập tới, hắn đã giải trừ trạng thái mô phỏng Triệu Anh Không, cơ thể lập tức trở lại dạng linh hồn. Luồng sức mạnh trào qua chỗ Trịnh Xá đứng, cắt đôi một gốc cây lớn sau lưng hắn, cũng không biết là bay tới tận chỗ nào.

- Lại biến mất sao? Hì hì, vui thật đấy. Bỏ đi, bây giờ cũng không rảnh mà để ý đến ngươi...

Triệu Nhị Không cười cười, quay đầu nhìn lại đám thiếu niên thiếu nữ còn sống. Những người này đều bị uy thế của nàng lúc trước chân nhiếp, ngoài một vài người cực cá biệt vẫn có ý đồ tới gần, số còn lại đã hoàn toàn đứng yên, trên mặt đều lộ rõ vẻ tuyệt vọng.

Đôi mắt Triệu Nhị Không chỉ còn toàn lòng trắng, một chút con ngươi đen lúc trước cũng đã hoàn toàn biến mất, cặp mắt đó thật sự khiến cho người ta phải sởn gai ốc. Chỉ là Triệu Nhị Không phảng phất như không hề có cảm giác đó, chỉ mỉm cười nhìn vẻ mặt sợ hãi của mọi người, vừa cười vừa nói:

- Các linh hồn đang đầy sợ hãi, các ngươi muốn chết như thế nào? Tự cháy? Tan nát? Thối rữa? Phát nổ? Hay là biến thành sinh vật ghê tớm nhất chỉ xuất hiện trong cơn ác mộng của các ngươi? Nói cho ta biết đi, để cho một sát na lúc các ngươi tử vong càng thêm mỹ lệ, ta nhất định sẽ đáp ứng bất kỳ yêu cầu nào của các ngươi, bất kỳ cách chết nào ta cũng có thể thỏa mãn các ngươi được.

Trong lúc nói, nàng lại khẽ búng tay một cái.

Nhất thời, một cô gái đứng cạnh Triệu Chuế Không bắt đầu run bắn cả người, có điều, không đợi nàng xuất hiện dị trạng, Triệu Chuế Không đã vung tay đâm thẳng dao găm tới, trực tiếp xuyên thủng huyệt thái dương nàng. Chỉ sau chớp mắt, cô gái đã mất đi sự sống.

Triệu Chuế Không nhẹ nhàng vuốt tóc cô bé, hắn khẽ thở dài rồi quát lớn:

- Anh Không, còn nhớ chuyện lần trước chúng ta nói không? Muội còn nhớ chuyện đã hứa với ta không? Nếu như có thể lựa chọn cái chết, ta vẫn hy vọng có thể chết bởi ý nguyện của chính mình, muội có nguyện ý hoàn thành lời hứa đó không? Hay là muội không muốn vấy bẩn tay mình, dù phải vứt bỏ mọi người chúng ta cũng không chịu làm vấy bẩn tay mình? Anh Không!

http://tieulun.hopto.org

Triệu Nhị Không hơi ngẩn người rồi cười hì hì nói:

- Anh trai, huynh có gọi to nữa cũng vô ích thôi, chênh lệch thực lực không phải chỉ dựa vào hai tiếng quát lớn là có thể...

Nàng còn chưa dứt lời, ở cách đó mấy chục mét chợt vang lên một tiếng nổ lớn, một đống gỗ lớn bắn tung lên không, bóng hình Triệu Anh Không xuất hiện phía dưới đám cành cây gỗ vụn đó. Toàn thân cô bé lúc này đầy máu tươi, hai mắt vẫn đỏ ngầu như máu nhưng trên da lại xuất hiện một loại hoa văn màu đen kỳ dị. Đám hoa văn màu đen này dần trở nên phức tạp, hợp thành những ký hiệu cổ đại kỳ bí khó hiểu trên da nàng. Triệu Anh Không đạp mạnh chân, lập tức biến mất khỏi tầm mắt mọi người...

(*)A.T. Field; Absolute Terror Field (Evangelion)

592. Chương 13: Tỉnh Dậy Và Nước Mỹ Lõm Vào (4)

Tại trường chỉ có hai người thấy rõ động tác của Triệu Anh Không, một trong số đó là Triệu Nhị Không. Do tầm nhìn của nàng đều dựa vào quét hình tinh thần lực nên chỉ cần có vật thể, có chuyển động thì dù tốc độ có thể nào đi chăng nữa cũng không thể trốn thoát khỏi quét hình tinh thần lực của nàng. Người còn lại là Trịnh Xá, dựa vào tố chất thân thể hắn có thể dễ dàng thấy rõ động tác của Triệu Anh Không, chỉ là việc này khiến hắn hết sức ngạc nhiên. Trong một chớp mắt đó, tốc độ của Triệu Anh Không thậm chí vượt qua hắn khi sử dụng Bạo tạc, chỉ thua kém Hủy diệt một chút mà thôi.

Vừa rồi Triệu Anh Không lao tới cách Triệu Nhị Không vài mét, sức mạnh tâm linh vô hình hữu chất đã chặn thế xông của nàng lại, cô bé vung trảo bổ tới, không ngờ lại có thể xé rách màn chắn sức mạnh tâm linh giống như xé vải. Chỉ là phản ứng của Triệu Nhị Không cũng rất kinh người, chỉ sau nháy mắt, phần lớn sức mạnh tâm linh quanh người đã tràn lên, nếu không phải Triệu Anh Không lùi lại nhanh thì sức mạnh tâm linh đã vây chặt lấy nàng vào trong.

"Thật là mạnh, nếu so về tố chất thân thể thì còn kém Tiềm long biến của ta một chút, nhưng tốc độ thì lại nhanh hơn Tiềm long biến rất nhiều, có thể tốc độ chính là điểm mạnh của cô ấy. Hơn nữa, nhìn hình dáng thay đổi, chắc tổ tiên viễn cổ của cô ấy cũng không phải là con người..."

Không cần biết thế nào, do Triệu Anh Không đã hoàn toàn rơi vào trạng thái tâm ma, thực lực cũng đạt tới trình độ tầng thứ tư trung cấp, lúc này Triệu Anh Không và Triệu Nhị Không hai người một cận chiến, một tầm xa, một thân thể, một tinh thần, hai hình thức chiến đấu tuy hoàn toàn khác biệt nhưng trước mắt cấp độ sức mạnh của hai người hoàn toàn tương đồng. Tiếp theo, dưới ánh mắt của tất cả mọi người, Triệu Anh Không giống như phát điên, liên tục tấn công.

Do tốc độ của Triệu Anh Không thật sự quá nhanh nên phần lớn mọi người chỉ có thể thấy được một phần tàn ảnh, cho dù là một số người thị lực tốt hơn một chút thì tối đa cũng chỉ có thể thấy thêm được ít tàn ảnh mà thôi. Trong mắt họ nhìn ra, một đoàn bóng đen không ngừng xoay tròn xung quanh Triệu Nhị Không, không ngừng cố gắng xâm nhập vào bên trong, trong không khí tiếng kêu rin rít vang lên không dứt. Chỉ thấy sức mạnh tâm linh quanh người Triệu Nhị Không liên tục bị xe rách rồi lại phục hồi, rồi lại bị xé rách, còn công kích của sức mạnh tâm linh thì căn bản không đủ vận tốc để bắt được Triệu Anh Không đang di chuyển như ánh chớp. Cứ như thế, nhìn qua có vẻ như Triệu Anh Không đang áp chế hoàn toàn Triệu Nhị Không, đám thiếu niên thiếu nữ xung quanh mặc dù không thấy rõ chi tiết nhưng vẻ mặt họ vẫn từ từ thả lỏng ra.

Lúc này, từ xa ngoài rừng cây lại có hai nhóm người đang tới gần. Trận chiến tại đây đã cắt đổ mấy gốc cây đại thụ, thanh thế cũng đủ để mọi người trên khắp đảo nghe được, hơn nữa trận chiến cũng đã được một thời gian khá lâu, đủ để cho các thiếu niên thiếu nữ còn lại của thích khách thế gia đến nơi, đội đi đầu chậm nhất cũng có thể tới nơi trong vòng một phút.

- Nhưng mà... Vậy không ổn.

Triệu Chuế Không yên lặng nhìn thoáng qua hai tiểu đội đang tới gần, cau mày nói với những người còn lại.

Những người xung quanh đều nhìn hắn vẻ khó hiểu, trong đó một thiếu niên khoảng mười sáu mười bảy tuổi hỏi:

http://tieulun.hopto.org

- Tại sao vậy? Anh Không không phải đã nắm chắc tiết tấu chiến đấu sao? Hơn nữa mọi người đều tập hợp tại đây, nhiều người như vậy hoàn toàn có thể đánh bại con ác ma mắt trắng đó.. Xin, xin lỗi, ta quên mất cô ấy là…

Triệu Chuế Không lắc đầu, khóe miệng khẽ giật giật, khổ sở đáp:

- Không sao cả, em gái ta đã chết rồi, thứ còn lại chỉ là một con ác ma đang điều khiển thân thể nó thôi… Chuyện đó tạm thời bỏ qua, tình hình Triệu Anh Không hiện tại kỳ thực rất nguy hiểm, mỗi lần cô ấy tấn công đều tiêu hao rất nhiều năng lượng. Mọi người chúng ta đều biết, mở cơ nhân tỏa không hề đại biểu cho năng lượng bên ngoài, chỉ là tăng mạnh năng suất sử dụng năng lượng mà thôi. So với Anh Không tiêu hao cực lớn, phương thức chiến đấu của Nhị Không ngược lại, lại là dĩ dật đãi lao, chỉ cần không thể phá vỡ được sức mạnh tâm linh của nó thì nó sẽ vĩnh viễn ở vào thế bất bại. Chỉ không biết nó duy trì sức mạnh như vậy cần tiêu hao nhiều năng lượng hơn hay là Anh Không tấn công tiêu hao nhiều năng lượng hơn thôi…

"Quả thật là không tốt, Anh Không lúc trước đã bị thương rất nặng, lúc này lại rơi vào trạng thái phát cuồng gần như không còn lý trí. Sở dĩ Anh Không tấn công Triệu Nhị Không, phần nhiều là do uy hiếp của cô ấy quá lớn, hiện tại ở đây cũng chỉ có cô ấy là có thể tạo thành thương hại với Anh Không. Nếu như ta nhân cơ hội này ra tay giúp cô ấy, rất có khả năng đối tượng tấn công của cô ấy sẽ biến thành ta… Nhưng chỉ dựa vào một mình cô ấy có thể thắng được sao? Chuyện này nàng đã trải qua trong quá khứ, những người ở đây làm thế nào sống sót được nhỉ?"

Đám thiếu niên thiếu nữ này còn có thể nhìn nhầm chứ đối với Trịnh Xá đã trải qua vô số lần chiến đấu sinh tử mà nói, kết cục của trận chiến này ngay từ đầu đã được quyết định rồi. Điểm mạnh thật sự của Triệu Anh Không chính là ý thức chiến đấu cùng kỹ xảo chiến đấu của nàng, nếu như mất đi hai điều này, chỉ dựa vào sức mạnh và tốc độ của nàng thì mặc dù vẫn rất cường hãn nhưng chắc chắn không thể so được với Triệu Nhị Không đã có sức mạnh tâm linh cộng thêm khả năng khống chế gen của người khác.

Chính vì vậy, nếu không có gì bất ngờ, sau khi giằng co kết thúc chính là thất bại… Trừ phi có tình huống mới xuất hiện.

Tình huống mới xuất hiện rất nhanh chóng, Triệu Anh Không lại một lần nữa xé rách tầng bảo vệ của sức mạnh tâm linh quanh người Triệu Nhị Không. Lần này, tầng bảo vệ không còn nhanh chóng phục hồi nữa, ngược lại, khe hở bị xe rách từ từ mở rộng, Triệu Anh Không theo bản năng xuyên thẳng vào trong khe vẻ, một trảo chộp trúng cổ Triệu Nhị Không.

"Hao hết năng lượng rồi sao? Hay là sức mạnh tâm linh này tiêu hao năng lượng cực kỳ kinh khủng? Không thể nào, sức mạnh tâm linh này mặc dù cường hãn nhưng tuyệt đối không thể bằng được tín niệm lực của Sở Hiên. Nếu tín niệm lực cũng có thể duy trì được lâu như vậy thì sức mạnh tâm linh chắc chắn không thể chỉ kéo dài một chút thời gian như thế, cô ấy muốn làm gì vậy?"

Mọi chuyện xảy ra chỉ có Trịnh Xá là trông thấy rõ ràng nhất, hơn nữa đối với nội tình cuộc chiến cũng chẳng có ai hiểu rõ hơn hắn, Triệu Anh Không vụt tung trảo bắt trúng Triệu Nhị Không, chuyện như vậy thật sự cả hắn không dám tin. Nhưng việc đã xảy ra trước mắt, cũng không đến lượt hắn tin hay không tin nữa. Triệu Anh Không nắm chặt cổ Triệu Nhị Không, trận chiến này cơ bản đã kết thúc. Cận chiến trong cự li gần như vậy, kể cả Triệu Nhị Không có được tín niệm lực -drive như Sở Hiên để chiến đấu thì cũng tuyệt đối không có khả năng lật ngược thế cờ, Triệu Anh Không hoàn toàn có thể giết nàng trong chớp mắt.

Đúng như Trịnh Xá dự liệu, sau khi bắt trúng cổ Triệu Nhị Không, Triệu Anh Không bắt đầu dùng sức bóp lại, chỉ cần tay nàng khẽ giật một cái là đầu và thân Triệu Nhị Không sẽ lập tức đứt lìa. Có điều, không biết là một loại cảm giác nào khiến cho động tác của Triệu Anh Không hơi có một tia ngừng lại, đến khi nàng một lần nữa tăng lực thì đôi mắt Triệu Nhị Không bỗng khôi phục lại như bình thường. Cô bé hai mắt đẫm lệ, mơ hồ nhìn về phía Triệu Anh Không, nói:

- Tỷ tỷ… Anh Không tỷ tỷ, chị muốn giết em sao?

Nói thì chậm, xảy ra thì nhanh, tất cả mọi chuyện chỉ phát sinh trong có vài hơi thở. Do Triệu Anh sau khi toàn thân hiện ra hoa văn kỳ bí, tốc độ của nàng thật sự quá nhanh nên ánh mắt rất nhiều người căn bản không thể theo kịp động tác của nàng. Đến khi nàng bắt lấy cổ Triệu Nhị Không, rồi Triệu Nhị Không vừa

http://tieulun.hopto.org

khóc vừa nói, mấy người Triệu Chuế Không mới thấy rõ chuyện đang xảy ra. Triệu Chuế Không lập tức hét lên:

- Không được dừng lại! Anh Không! Nó đã không còn là em gái ta nữa rồi!

Nhưng bàn tay Triệu Anh Không đã vô thức thả lỏng ra, ngay lập tức, sức mạnh tâm linh mãnh liệt xung quanh người Triệu Nhị Không điên cuồng tràn tới. Triệu Anh Không muốn lùi đã không còn kịp nữa, sức mạnh tâm linh đã hoàn toàn bao trùm lấy nàng vào bên trong, giây tiếp theo nàng liền bị luồng sức mạnh đó treo lơ lửng ở giữa không trung, giống như có một bàn tay vô hình khổng lồ đang nắm chặt lấy nàng. Theo luồng sức mạnh gia tăng, Triệu Anh Không ộc một tiếng, phun ra một ngụm máu lớn, tiếp đó luồng sức mạnh hung hăng quật thẳng nàng xuống đất. Ầm ầm mấy tiếng, Triệu Anh Không bị đánh đến sắp đứt hơi nhưng hoa văn trên da dẻ nàng lại càng trở nên đen kịt, rõ ràng.

- Tỷ tỷ, muốn giết ta sao?

Triệu Nhị Không cười hì hì, đôi mắt lại một lần nữa biến thành trắng dã, nói:

- Vừa rồi đã cho tỷ một cơ hội, sao lại không giết ta chứ? Là vì trong lòng vẫn còn gắn bó với ta sao? Đúng là quá đáng yêu, không hổ là trái non mà ta chọn trúng, xanh non mà khả ái... Tỷ muốn chết kiểu gì nào? Ta có thể đặc cách cho phép tỷ tự chọn cách chết đặc sắc nhất, ví dụ như giết chết anh trai ta rồi tự sãn tuẫn tình? Hi hi, cách chết thật hấp dẫn mà...

- Hoặc là cho tỷ tự tay giết chết tất cả mọi người trước mặt. Đây đều là đồng đội mà tỷ quý trọng, để tỷ tự mình giết họ, cảm giác sẽ thế nào? Anh Không tỷ tỷ thân ái nhất của ta...

Triệu Nhị Không cười hì hì, trong ngữ điệu nhẹ nhàng êm ái của bé gái lại là những lời nói ác độc nhất, khó tưởng tượng nhất. Bị sức mạnh tâm linh của nàng bao phủ,lực lượng của Triệu Anh Không căn bản không đủ để thoát ra khỏi luồng sức mạnh này. Nàng lơ lửng giữa không trung, bị luồng sức mạnh dẫn dắt làm ra các loại động tác, phảng phất như một con rối gỗ bị giật giây, còn Triệu Nhị Không thì phóng túng cười lớn.

"Không còn cách này, ra tay lần nữa đi. Cô bé này thật sự quá giống Triệu Chuế Không trong tương lai, là vấn đề di truyền chăng? Nói như vậy, Triệu Chuế Không tương lai cũng biến thành trạng thái tâm ma này?"

Đúng lúc Trịnh Xá chuẩn bị ra tay thì đột nhiên trên người Triệu Anh Không bắn ra vô số sợi tơ màu đen, gốc của những sợi tơ này chính là các hoa văn màu đen trên da nàng. Sức mạnh tâm linh vừa tiếp xúc với những sợi tơ màu đen này lập tức biến mất tăm, phảng phất như bị những sợi tơ đen đó hút sạch. Theo sức mạnh tâm linh biến mất, hoa văn màu đen trên người Triệu

Anh Không bắt đầu tỏa ra một luồng quang mang u ám, giống như tự có sự sống riêng, không ngừng lưu động trên da Triệu Anh Không. Đến khi hoa văn màu đen hợp lại thành những ký hiệu kỳ bí, Triệu Anh Không đã thoát ra khỏi luồng sức mạnh tâm linh còn lại, giây tiếp theo nàng túm chặt cổ Triệu Nhị Không, đẩy bay vọt ra xa...

593. Chương 13: Tỉnh Dậy Và Nước Mỹ Lõm Vào (5)

Triệu Anh Không phản kích quá đột ngột, trước đó thậm chí một chút dấu hiệu cũng không có. Vốn lúc trước Triệu Anh Không đã hoàn toàn bị khống chế, cộng thêm Triệu Nhị Không cũng không lộ ra chút sơ hở nào, không ai có thể tưởng tượng được rằng nàng vậy mà lại nghịch chuyển chiến cục trong nhát mắt, chẳng những hấp thu sạch sẽ sức mạnh tâm linh bền vững dẻo dai vô cùng mà còn ra đòn phản công cực mạnh.

Triệu Anh Không bóp chặt cổ Triệu Nhị Không, lần này Triệu Nhị Không cũng cảm nhận được nguy hiểm vì thế ngay từ đầu đã liều mạng giãy giụa, ý muốn thoát khỏi bản tay Triệu Anh Không. Nhưng bàn tay kẹp trên cổ nàng phảng phất như một chiếc kìm thép, khiến nàng căn bản không thể động đậy, còn Triệu Anh Không đã đẩy nàng đâm sầm vào một khối đá lớn.

Ầm một tiếng, Triệu Nhị Không đâm sầm vào một khối đá cứng, toàn thân lập tức rách da chảy máu. Nàng vừa đinh mở miệng nói thì lại nghe Triệu Anh Không rít lên một tiếng thê lương, tiếp đó dùng sức càng mạnh hơn quật thẳng nàng xuống đất.

http://tieulun.hopto.org

Triệu Anh Không lần này thật sự như đã phát điên, không phát ra tiếng gào rú thê lương, thảm thiết, không ngừng vung Triệu Nhị Không trong tay lên như một con búp bê bằng vải vụn, đập ầm ầm xuống đất. Hơn thế nữa, lúc này nàng đã có sức mạnh người ngoài khó mà tưởng tượng nổi, mỗi lần quật Triệu Nhị Khổn xuống đất đều tạo thành một hố nhỏ trên mặt đất. Một đoạn đường đi quả thực là đụng cây cây gãy, chạm đá đá tan, chỉ mấy giây ngắn ngủi, nàng đã phá hủy sạch sẽ một phạm vi hơn mười mét, trên tay nàng Triệu Nhị Không toàn thân đầm đìa máu tươi, nhìn như đã sắp tắt hơi.

- Anh Không tỷ tỷ…

Hai mắt Triệu Nhị Không lại khôi phục như bình thường, nàng hạ giọng van vỉ:

- Anh Không tỷ tỷ, tỷ muốn giết muội sao? Thả muội ra đi. Anh Không tỷ tỷ, muội hứa sẽ không nghịch ngợm nữa mà, thả muội ra đi…

Nhưng lần này Triệu Anh Không lại không hề có chút biến đổi nào, tay cũng không ngừng quật Triệu Nhị Không xuống đất. Sau mấy lần nàng bỗng xốc Triệu Nhị Không dậy, há miệng hung hăng cắn thẳng tới. Trong tiếng hét chói chang của Triệu Nhị Không, Triệu Anh Không đã cắn rời một khối thịt lớn trên vai nàng, tiếp đó nắm chặt vai dùng lực kéo mạnh. Roạt một tiếng, cánh tay Triệu Nhị Không đứt lìa, rơi bịch xuống đất.

Ở cách đó không xa, mấy người Triệu Chuế Không đều lộ vẻ không đành lòng, đặc biệt là Triệu Chuế Không. Mấy lần hắn muốn lên tiếng ngăn cản nhưng khóe miệng chỉ giật giật rồi lại ngừng lại. Sau khi Triệu Anh Không xé đứt cánh tay Triệu Nhị Không, hắn mới thở dài nhắm mắt lại, chờ đợi kết quả đã được dự đoán trước. Nhưng hắn nhắm mắt lại mấy giây, tiếng kêu thảm thiết như trong tưởng tượng lại không vang lên, hắn vội vàng mở mắt nhìn sang phía đó.

Bị Triệu Anh Không nắm lấy cánh tay còn lại giơ lên cao, Triệu Nhị Không lúc này đã hơi thở mong manh. So với cường giả tầng thứ tư hệ thân thể, sức cận chiến của nàng rõ ràng là yếu ớt hơn nhiều, sau khi chịu công kích nặng nề như vừa rồi, tính mạng nàng đã chỉ còn trong sớm tối. Mắt thấy Triệu Anh Không vung trảo chụp xuống đầu mình, cô bé hét lên một tiếng, nhắm chặt mắt lại. Mấy giây sau nàng mới he hé mở mắt ra, ngón tay Triệu Anh Không chĩa vào trước mắt nàng không ngừng run rẩy, giống như bị một sức mạnh nào đó kéo lại.

Ngón tay Triệu Anh Không run bần bật, đôi mắt lúc thì điên cuồng lúc thì tỉnh táo, tơ máu trong mắt cũng chập chờn lúc đậm lúc nhạt. Nhìn qua là biết nội tâm nàng đang giằng co kịch liệt, không biết là nên thả con ác ma trước mắt ra hay là nên hoàn thành lời hứa của nàng… Là sống? Hay là chết? Nên vì đồng đội của mình… Hay là ban cho cái chết mới là nhân từ thật sự?

Ánh mắt Triệu Nhị Không nhìn chằm chằm vào mấy ngón tay trước mặt. Tay nàng bị Triệu Anh Không giữ chặt nên cả búng tay cũng không làm được, chỉ có thể cong một ngón tay, cố gắng dùng sức bật ra. Một tiếng bóc thanh thúy vang lên, rồi từ từ chìm vào yên lặng.

Triệu Chuế Không ở phía xa cả người vụt chấn động, hai mắt nhất thời biến thành mờ mịt, giậm mạnh chân, nhanh chóng lao về phía hai người Triệu Anh Không.

- Đừng, đừng có, đến đây…

Hai mắt Triệu Anh Không vẫn biến ảo không ngừng, trong miệng ngắt ngắt quãng quãng thốt ra mấy chữ. Mặc dù đối tượng nói là Triệu Chuế Không đang càng lúc càng tới gần nhưng ánh mắt nàng vẫn nhìn trừng trừng vào Triệu Nhị Không, phảng phất như chỉ cần cô bé dám động đậy một chút là sẽ lập tức giết chết.

- Tỷ tỷ… Chị thua rồi.

Triệu Nhị Không thì thào nói:

- Sức mạnh của tỷ so với ta tưởng tượng còn mạnh hơn, nhưng ràng buộc của linh hồn lại càng lớn hơn nữa, thậm chí trong trạng thái tâm ma của tầng thứ tư trung cấp mà vẫn có thể dựa vào ràng buộc để khôi phục thần trí… Nhưng ràng buộc đó cũng chỉ mang đến thất bại và cái chết thôi. Vốn cứ tưởng ngoài ta và anh trai ra, tỷ là linh hồn đặc biệt nhất, vừa non nớt vừa đáng yêu, ai mà biết hóa ra sâu bên trong quả táo này vẫn thối rữa, mục nát… Tỷ không thể xuống tay giết ta phải không? Tỷ không thể giết ta được phải không? Chờ khi anh trai tới bên cạnh ta thì… Tỷ thua chắc rồi!

http://tieulun.hopto.org

Triệu Anh Không giống như không có chút phản ứng nào, trên mặt lộ vẻ giãy giụa tuyệt vọng, ngón tay càng thêm run rẩy kịch liệt, trong miệng thì thào, "đừng có tới đây, đừng có tới đây..".

Mà lúc này Triệu Chuế Không đã càng lúc càng tới gần chỗ hai người

- Đừng có tới đây... Đừng giết cô ấy, ta van huynh. Ta đã hứa phải giúp mọi người cùng nhau sống sót, ta đã nói phải để cho em gái được tươi cười hạnh phúc, ta không muốn cô độc một mình trên cái thế giới này. Chuế Không, đừng giết cô ấy, nếu không ta sẽ hận ngươi cả đời...

Tay Triệu Anh Không càng lúc càng run rẩy, miệng cũng càng lúc càng nói nhiều. Nhưng khiến cho Triệu Nhị Không kinh ngạc là, lời Triệu Anh Không nói cũng không phải cầu xin hay là để Triệu Chuế Không giết chết nàng mà ngược lại, để Triệu Chuế Không không được tới giết nàng. Triệu Nhị Không vụt quay sang phía Triệu Chuế Không, ngón tay cong lại chuẩn bị búng ra lần nữa. Lúc này Triệu Chuế Không đã tới cạnh hai người, ánh mắt hắn cũng đã hồi phục lại sự tỉnh táo.

Bụp.

Ngón tay Triệu Nhị Không bắn ra giữa lúc ngàn cân treo sợi tới, một tiếng vang nhỏ gọn, Triệu Chuế Không lập tức đứng yên tại chỗ,hắn còn cách Triệu Nhị Không ít nhất là vài bước. Do thời gian quá gấp gáp nên Triệu Nhị Không cũng chỉ kịp khống chế hai chân hắn, cũng may là khoảng cách này đủ để cho dao găm của hắn không thể chạm được tới nàng. Nếu như hắn phóng dao ra thì sức mạnh và độ chuẩn cũng không nhất định là đủ, khả năng nàng bị Triệu Chuế Không giết chết ngay lập tức là không quá lớn.

Triệu Nhị Không bấy giờ mới kịp nói:

- Tại sao? Tại sao anh trai lại không bị khống chế? Ta rõ ràng là có thể khống chế thân thể huynh nhưng sao tinh thần lại có thể không chịu khống chế? Anh trai rõ ràng là chưa đạt tới trình độ tầng thứ ba...

- Em gái.

Triệu Chuế Không mỉm cười rồi bỗng đưa tay nhét con dao găm đang cầm vào trong tay Triệu Chuế Không. Thân thể hắn cố hết sức cong người về phía trước, rất vất vả mới nắm bàn tay Triệu Anh Không lại, giữ chặt lấy dao găm hắn đưa qua. Tiếp đó, Triệu Chuế Không do nghiêng người quá mức nên bịch một tiếng, ngã vật xuống đất.

- Em gái... Như muội tự mình nói đấy, tinh thần của ta và muội cực kỳ giống nhau... Nếu như có một ngày ta cũng biến thành loại người như muội bây giờ, ta thật sự hy vọng có người có thể giống như ta lúc này, nhẹ nhàng mà dứt khoát hạ gục ta. Mặc dù đến lúc đó có thể suy nghĩ của ta sẽ thay đổi, nhưng hiện tại đây đúng là suy nghĩ thật lòng nhất của ta....

Triệu Chuế Không mỉm cười, đưa tay nắm lấy cổ chân Triệu Anh Không. Lúc này Triệu Anh Không vẫn toàn thân cứng ngắc, một tay nắm chặt tay Triệu Nhị Không, tay kia cầm dao găm chĩa vào đầu Triệu Nhị Không. Bị Triệu Chuế Không nắm cổ chân dùng sức kéo mạnh, dao găm trong tay nàng đâm thẳng vào đầu Triệu Nhị Không. Tuy trong đường tơ kẽ tóc nàng đã cố gắng lệch tay ra nhưng ở cự ly ngắn như vậy, hơn nữa ý thức bản thân nàng vẫn đang giãy giụa trong trạng thái tâm ma, cuối cùng co dao găm vẫn đâm trúng vào cổ Triệu Nhị Không, xuyên thủng khí quản cùng động mạch, thậm chí cả xương sống cũng có thể đã bị thương.

Triệu Anh Không òa lên một tiếng, bật khóc, hai mắt vụt khôi phục lại trong trẻo, đồng thời vội vã lấy tay che đi khí quản bị xuyên thủng. Nhưng cả cây dao găm đã đâm ngập vào trong, Triệu Anh Không căn bản không dám rút nó ra, chỉ cần vừa rút ra, Triệu Nhị Không có thể sẽ lập tức mất mạng, vì thế nàng chỉ có thể vừa khóc vừa cô gắng che đi chỗ máu trào ra. Chỉ là động tác đó lại càng làm máu phun ra nhanh hơn, sắc mặt vốn đã rất thê thảm của Triệu Nhị Không lúc này lại càng thêm tái nhợt.

- Không được chết, ta đã nói phải để mọi người cùng nhhau sống sót, chúng ta tìm biện pháp giải quyết ẩn hoàn trong cơ thể, sau đó cùng sống với nhau vui vẻ cả đời. Mọi người cùng nhau cười đùa, cùng nhau làm việc, cùng nhau vui chơi. Oa, Nhị Không, chúng ta đã nói sẽ cùng nhau đi du lịch khắp thế giới cơ mà, chúng ta đã nói sẽ cùng nhau lớn lên cơ mà... Ta không muốn chỉ có một mình, ta không muốn sống sót cô độc một mình . Oa, Triệu Chuế Không! Ta hận ngươi, ta hận ngươi mãi mãi!

http://tieulun.hopto.org

Triệu Anh Không vừa che viết thương vừa khóc lóc thảm thiết. Giọng nói nàng vốn đã khàn đặc, bây giờ khóc lên lại càng thê lương, đau đớn.

Cánh tay Triệu Nhị Không bỗng nâng lên khó nhọc, cũng không búng tay hay gì khác mà chỉ nhẹ nhàng vuốt ve khuôn mặt đầy nước mắt của Triệu Anh Không. Miệng cô bé khe khẽ máy động, chỉ là khí quản đã bị đâm thủng, máu tươi không ngừng trào ra, không thể thốt lên được dù chỉ là một tiếng.

"Tỷ tỷ, đừng trách anh trai, trước đây muội đã từng nói với huynh ấy. Ở dưới đáy biển ý thức của muội có một con ác ma, nếu để cho nó thoát ra, mọi người mà muội yêu quý rất có thể sẽ bị nó giết chết. Nếu thật sự đến lúc đó thì hãy để muội an tĩnh ngủ đi... Muội sẽ ở trong mộng cầu nguyện cho tỷ mà, vì thế xin tỷ đừng trách anh trai, người mà huynh ấy yêu thương nhất vẫn chỉ có tỷ mà thôi..."

"...Tỷ tỷ, tỷ đã tới quá gần tâm ma tầng thứ tư trung cấp rồi. Muội sẽ hút hết ý thức cuồng bạo của tỷ đi, cũng sẽ chôn vùi mọi ký ức của tỷ về muội, cả ký ức của mọi người về chuyện lần này cũng sẽ được xóa đi... Ôi, thật không muốn xa tỷ, chỉ muốn mãi mãi ở cùng với tỷ..."

Tiếp đó, Triệu Nhị Không mỉm cười, búng tay một lần cuối cùng. Tất cả mọi người tại trường, bao gồm cả những thiếu niên thiếu nữ vừa mới tới ven rìa chiến trường, sau khi nghe thấy tiếng búng tay, tất cả đều thừ ra, ngơ ngác đứng đó...

594. Chương 13: Tỉnh Dậy Và Nước Mỹ Lõm Vào (6)

Sự kiện kinh hoàng tại Tokyo Nhật Bản đã được xác nhận. Ngoài một con tàu khách được mấy người Sở Hiên cố ý lưu lại ra, máy bay cất cánh từ Triều Tiên sau một tiếng đồng hồ cũng xác nhận sự kiện kinh hoàng tại Tokyo. Bắt đầu từ bến cảng, lan ra khắp xung quanh Tokyo, tới tận hơn một nửa tổng diện tích đảo Honsu, Nhật Bản đã mất gần một phần ba lãnh thổ, những phần còn lại cũng chìm trong động đất kịch liệt, núi lửa bùng phát, sóng thần quy mô siêu cấp, tính toán sơ bộ số lượng người chết lên tới mấy triệu người...

Nhân loại chưa bao giờ gặp phải cục diện xấu hổ như thế, diệt vong... Từ này thường chỉ xuất hiện trong mấy cuốn tiểu thuyết khoa học viễn tưởng, đến khi nó thật sự xuất hiện trong thế giới hiện thực, phản ứng đầu tiên của con người là buồn cười, phản ứng thứ hai là không dám tin tưởng, phản ứng thứ ba là thẹn quá hóa giận...

Nước Mỹ cũng đã nhận được tin tức xác nhận, Tokyo đã biến mất, còn đám người phương Đông gây ra tất cả những chuyện đó thì đang tiến về phía bờ biển Thái Bình Dương của Mỹ, mục tiêu bị hủy diệt tiếp theo sẽ nằm trong địa phận nước Mỹ. Mặc dù Mỹ lớn hơn Nhật Bản không biết bao nhiêu lần nhưng với loại hủy diệt đại quy mô như tại Nhật, dù chỉ có một lần rơi xuống lãnh thổ nước Mỹ thì họ cũng không chịu đựng nổi thương tổn. Vì thế sau phản ứng thứ ba thẹn quá hóa giận, chính phủ Mỹ lập tức tập trung một lượng lớn hạm đội có thể điều động tại Thái Bình Dương, đồng thời cũng phái viên chức tại Trung Quốc tiến hành trao đổi khẩn cấp với chính phủ Quốc Dân đảng, yêu cầu thông qua họ liên lạc với đám "tiên nhân" phương Đông kia.

- Liên lạc với bọn ta đương nhiên là không có vấn đề gì.

Sở Hiên cầm tấm kim loại màu bạc, thản nhiên nói:

- Nhưng tượng Phật ở đâu? Nếu như không có tượng Phật, nơi bị hủy diệt tiếp theo sẽ bắt đầu từ Mỹ. Luôn tiện nhắn với bọn họ một tiếng, hạm đội đang tập hợp bên bờ Thái Bình Dương... Bọn ta sẽ hủy diệt luôn cả chúng một lượt. Những chuyện khác không cần nói nhiều, bộ phận tượng Phật! Chỉ còn thiếu một bộ phận tượng Phật, lấy được nó bọn ta sẽ dừng tay, không lấy được nó, cả thế giới sẽ chịu hủy diệt!

Đầu bên kia tấm kim loại màu bạc vẫn là những lãnh đạo cấp cao của Quốc Dân đảng, nghe Sở Hiên nói vậy, nhất thời tất cả lại trầm mặc. Theo tin tức họ nhân được, Tokyo thật sự đã bị đánh chìm, từ sau đó, trong lòng những người này đều có một cảm giác thật sự rất khó hình dung. Vừa cảm thấy tự hào vì sự mạnh mẽ của tiên nhân tổ quốc mình, vừa chấn động vì uy lực khủng bố của thứ vũ khí kia, lại thêm không lâu nữa loài người có thể sẽ cùng bị hủy diệt, nhưng vạn nhất tìm được tượng Phật, không bị hủy diệt thì

http://tieulun.hopto.org

Trung Quốc tương lai sẽ có thực lực ẩn tàng đủ để uy hiếp tới toàn thế giới. Cộng tất cả lại, mỗi người Trung Quốc biết rõ nội tình đều mang một tâm trạng phức tạp, khó tả.

Sau khi Tokyo biến mất, Sở Hiên đã nhận được năm cú liên lạc, ngoài Quốc Dân đảng, phía đảng Cộng sản cũng liên tiếp hai lần liên lạc với hắn, ngoài đó ra đều là một số thế lực ngoại quốc cường đại yêu cầu liên lạc với nhóm "tiên nhân" phương Đông này. Trên toàn thế giới cũng chỉ có hai chính đảng Trung Quốc là có cách để liên lạc được với nhóm người Sở Hiên, sau khi Tokyo bị đánh chìm, cơn chấn động ảnh hưởng tới toàn thế giới, lục tục kéo dài suốt mấy tiếng đồng hồ.

- Mặc dù nói như vậy…

Trình Khiếu thấy Sở Hiên gấp tâm thẻ kim loại lại, hắn tò mò hỏi:

- Nhưng năng lượng thạch của chúng ta hiện tại không phải là chỉ có thể bắn ra một phát Ma động pháo nữa sao? Như vậy cũng có thể hủy diệt thế giới sao?

- Đương nhiên là không thể.

Sở Hiên cũng không tránh né, trực tiếp đáp:

- Lần trước đã sử dụng uy lực mạnh nhất của Ma động pháo, sức mạnh đó thật sự rất khó phát huy thường xuyên. Đúng ra thì đây là vũ khí mang tính uy hiếp cuối cùng, trong tình huống bình thường thì có thể chỉ dùng một ít năng lượng thạch để dùng nó như vũ khí phổ thông, còn về tình hình trước mắt… Các ngươi quên mất đống năng lượng thạch Trịnh Xá đem về từ thế giới Lord of the Rings à? Ta mang hết số đó theo người. Mặc dù sẽ lãng phí mất một phần năng lượng nhưng chỉ cần dùng số lượng để bù lại chênh lệch về chất lượng là cũng đủ để phát huy được uy lực như một pháo vừa rồi, chúng ta đại khái còn có thể bắn ra năm phát nữa.

Trình Khiếu cùng những người còn lại đưa mắt nhìn nhau, tất cả đồng thành hỏi:

- Năm lần? Năm lần là có thể hủy diệt cả thế giới sao?

- Tất nhiên là có thể.

Sở Hiên gật đầu đáp:

- Năm phát bắn tối đa của Ma động pháo hoàn toàn có thể phá hủy châu Mỹ. Chỉ cần dùng Ma động pháo bắn vào đại lục châu Mỹ, kết quả sẽ khiến châu Mỹ phát sinh động đất trên cấp 12, nước biển chảy ngược, tái hiện tình cảnh lục địa Atlantis trong quá khứ, chìm xuống đáy biển. Tiếp đó, sóng thần siêu cấp cùng động đất sẽ quét sạch cả thế giới, mức độ khốc liệt không hề thua kém trận đại hồng thủy được ghi lại trong lịch sử. Không cần biết là Chúa trừng phạt loài người trong kinh thánh phương Tây hay là Đại Vũ trị thủy trong thần thoại phương Đông, mức độ hồng thủy và động đất như vậy đủ để tiêu hủy nền văn minh khoa học sơ cấp của nhân loại trong thời kỳ này. Tiếp đó, sau khi hồng thủy và động đất qua đi, trái đất sẽ rơi vào thời kỳ băng hà ngắn. Do chấn động của châu Mỹ chìm ngập đủ để lan tới hai cực, lớp băng bị phá hủy, tan chảy, địa chấn cực lớn bộc phát, thời kỳ băng hà ngắn sẽ kéo dài khoảng ba mươi năm. Những người mới vừa sống sót qua hồng thủy và động đất lại gặp ngay thời kỳ băng hà, đến khi trái đất hồi phục lại như cũ thì khoa học kỹ thuật của con người đã thụt lùi hơn ba nghìn năm, bắt đầu lại từ xã hội chiếm hữu nô lệ….

Mọi người đều ngơ ngác nhìn Sở Hiên, Trình Khiếu định thần lại đầu tiên, hắn đập đập tay nói:

- Loài người quay lại thời kỳ chiếm hữu nô lệ… Chuyện này có liên quan tới mục đích của chúng ta sao?

Sở Hiên đưa mắt nhìn hắn, đáp:

- Đương nhiên là chẳng có liên quan gì. Cũng như vậy, hủy diệt toàn thế giới thì có quan hệ gì trực tiếp tới việc chúng ta lấy được bộ phận tượng Phật không? Nghe rõ rồi chứ, hủy diệt toàn thế giới chỉ là thủ đoạn để lấy được bộ phận tượng Phật chứ không phải là mục đích của chúng ta. Quá tam ba bận, nếu chúng ta liên tục bắn ra ba phát Ma động pháo mà vẫn không đủ để tìm ra bộ phận tượng Phật vậy thì rất có thể bộ phận này đã thất lạc tại nơi hoang vu nào đó, tất cả mọi người trên toàn thế giới đều không biết vị trí của nó. Hoặc cũng có thể nó đã bị Thánh nhân phương Tây trực tiếp xóa đi, đây là một thế cục chắc chắn

http://tieulun.hopto.org

phải chết. Chính vì thế, năm phát Ma động pháo là đủ để tìm ra câu trả lời mà chúng ta cần, có thể tìm được bộ phận tượng Phật hay không, hoặc là để cho thế giới loài người hoàn toàn diệt vong...

- Mặc dù nói như vậy...

Trình Khiếu thấp giọng thì thầm:

- Nhưng sao ta cứ có cảm giác, ngươi rõ ràng là rất muốn hủy diệt toàn bộ nhân loại? Chẳng lẽ ngươi muốn đánh chìm châu Mỹ, kiểm tra xem lý luận của mình có đúng hay không?

Sở Hiên cũng chẳng thèm để ý tới hắn, chỉ điều khiển Goblin glider tăng tốc tiến tới. Trình Khiếu và mấy người xung quanh cùng cười khổ, bám theo Sở Hiên cùng bay đi.

Lại qua mấy phút, hình dáng đại lục Bắc Mỹ đã mơ hồ xuất hiện trước mắt, đúng lúc này đột nhiên lại có người liên lạc với Sở

Hiên. Hắn cũng không có gì bực bội, mở tấm thẻ kim loại màu bạc ra, bên trong truyền đến một giọng nói quen thuộc:

- Sở Hiên! Ngươi đã sử dụng Ma động pháo?

Đây rõ ràng là tiếng của Trịnh Xá, nghe giọng hắn có chút gấp gáp, mệt mỏi, một lúc sau mới bình tĩnh lại, nói:

- Những chuyện khác ta cũng không quản, nhưng ngươi dùng Ma động pháo oanh kích nước Mỹ, chẳng lẽ ngươi quên mấy người O'Connell đang ở Mỹ sao? Chẳng lẽ ngươi muốn giết luôn cả đồng đội của chúng ta?

Sở Hiên cười lạnh đáp:

- Đó chỉ là đồng đội của ngươi thôi.. Hơn nữa ngươi tỉnh lại chậm quá, so với dự tính của ta thì chậm mất hai ngày. Thế nào? Công hiệu của cái kính mắt đó không tệ chứ?

Trịnh Xá vốn cũng không có việc gì, nhưng khi hắn vừa nghe đến hai từ kính mắt là lập tức phát khùng, gào vào trong tấm thẻ kim loại:

- Kính mắt cái ***** nhà ngươi ấy, đó là cái thứ chó chết gì, kính mắt? Cút ***** nó kính mắt của ngươi đi! Lúc ta tỉnh dậy đã bóp nát nó rồi!

- Vậy à?

Sở Hiên vẫn dùng cái giọng bình thản đáng ghét của hắn, đáp:

- Vậy thì khi trở về Chủ Thần không gian ngươi trả ta một chi tiết kịch tình cấp D, tài liệu cần để chế tạo cái kính đó phải hoán đổi bằng chi tiết kịch tình.

- Ngươi nghĩ ta sẽ thèm để ý tới ngươi sao?

Trịnh Xá cố định thần lại, hơn nửa ngày sau mới nói:

- Tình hình bên ta có chút kỳ lạ. Triệu Anh Không đúng là đã tỉnh dậy nhưng lại không phải là Triệu Anh Không nguyên bản. Ách, ta muốn nói là Triệu Anh Không trước khi tiến vào Chủ Thần không gian. Mà không, hẳn là Triệu Anh Không nguyên bản thực sự vẫn chưa hoàn toàn tỉnh lại, còn người tỉnh dậy bây giờ là Triệu Anh Không sau khi tiến vào Chủ Thần không gian... Mặc dù càng nói càng rối rắm nhưng tình huống cơ bản là như vậy, sau khi ngươi quay lại sẽ bàn bạc kỹ càng sau.

Sở Hiên nghe mà cũng cảm thấy chẳng hiểu gì cả, bất quá hắn từ xưa tới nay chưa từng thấy tò mò với những chuyện thế này nên chừ ừm một tiếng, đáp:

- Vậy thì bọn ta sẽ quay về trong vòng mười hai tiếng đồng hồ, trong thời gian đó ngươi cần phải duy trì sức chiến đấu cho tốt. Do thời gian không còn lại nhiều, sau khi bọn ta quay về sẽ tùy lúc tiến vào lăng mộ dưới đất đó, đến lúc ấy ngươi nhất định phải bảo tồn sức chiến đấu hoàn hảo, không được thua dưới tay Thần số hiệu 1 đấy.

- Mặc dù ngươi nói như vậy...

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá ngớ ngẩn cười khan mấy tiếng, một lúc sau hắn mới thấp giọng nói:

- Ta tin tưởng bố cục của ngươi. Tình huống đại khái ta cũng đã nghe Zero nói qua rồi. Tuy tình huống lần này có hơi quá mức nhưng ta tin tưởng... Cái chết mới là cho họ sự bình yên lớn nhất, vì thế không nên có vướng mắc tâm lý gì, cứ yên tâm tiến tới đi! Ta mãi mãi là hậu thuẫn cho các ngươi!

- ... Nghe có vẻ như trong mơ ngươi đã bị kích thích rất mạnh...

Cuộc nói chuyện vô vị dừng lại ở đây. Trịnh Xá tỉnh dậy vào ngày cuối cùng, sau khi biết được tin tức, mấy người Trương Hằng cũng hơi phấn chấn lên một chút, mặc dù hành động tiếp theo khiến họ có cảm giác sa sút tinh thần nhưng đồng đội tỉnh dậy dù sao cũng làm tâm tình của họ tốt lên được chút ít.

Hành động tiếp theo chính là oanh kích bờ biển Thái Bình Dương của nước Mỹ, lấy San Francisco làm trung tâm, bao trùm cả một vùng rộng lớn có cả Oakland, San Jose. Đại điểm bắn lần này của Ma động pháo là một mảnh lục địa, theo mức độ phá hoại tại Nhật Bản, nước Mỹ đại khái sẽ mất khoảng một phần hai mươi diện tích, phạm vi lan tràn lại càng lớn hơn...

- Vậy thì tùy tiện chọn một chiến thuyền trong số hạm đội phía dưới đi...

Sở Hiên chỉ vào cả một đàn chiến hạm đang phòng thủ trên mặt biển phía dưới. Hắn dẫn đầu lao xuống một chiến thuyền, hai khẩu coilgun đã nắm chặt trong tay. Chỉ có điều mấy người Trương Hằng đều biết, lần này sở Hiên tuyệt đối không chỉ đơn giản định bắn ra bốn cái lỗ trên sàn thuyền... Lần này hắn muốn tẩy sạch cả chiến hạn, tiếp theo đó sẽ là thời khác bản đồ nước Mỹ thay đổi!

595. Chương 13: Tỉnh Dậy Và Nước Mỹ Lõm Vào (7)

Trương Hằng nhíu mày hỏi.

Lúc này mọi người đang đứng trên một chủ chiến hạm cỡ lớn, Ma động pháo đã được đặt cố định vào bốn lỗ nhỏ. Ngoài phải điều chỉnh phương hướng đầu thuyền một chút ra, phía trước mặt chính là bờ biển Thái Bình Dương của Mỹ, họ chỉ cần đặt năng lượng thạch vào trong Ma động pháo, ầm một tiếng là bản đồ nước Mỹ sẽ lõm vào một mảnh.

Không đợi Sở Hiên trả lời, Trình Khiếu đa vỗ vỗ vai Trương Hằng nói:

- Yên tâm, yên tâm, ngươi nhìn xem đạn pháo còn cách chúng ta rất xa, trong thời gian ngắn có thể tới được chỗ chúng ta sao? Đây gọi là quan tâm tất loạn, Trương Hằng, ngươi lo lắng quá nhiều đó, sẽ chỉ làm cho con gái nhà người ta chán ghét thôi.

Vừa nói hắn vừa chỉ chỉ vào Minh Yên Vi ở bên cạnh, đang mệt mỏi đứng dựa vào tường. Do thời gian bay quá lâu, Minh Yên Vi tố chất thân thể không mạnh nên đã có chút không chịu đựng được. Bất quá tính tình nàng rất kiên định, trên đường đi đều cố gắng cắn răng chịu đựng, thậm chí không rên lên một tiếng, sau khi xuống khỏi Goblin glider sắc mặt nàng mới kém như thế.

Vẻ mặt Trương Hằng nhất thời đỏ bừng, hắn quả thật là rất lo lắng cho Minh Yên Vi. Hắn cùng những người xung quanh đều không e ngại đạn pháo từ mấy chiến hạm này, thực lực của họ đã đạt đến trình độ cực mạnh. Nhưng Minh Yên Vi thì khác, thực lực của nàng chỉ tương đương với người bình thường, vừa mới tiến vào thế giới luân hồi, nếu như chiến hạm này bị đạn pháo trực tiếp đánh trúng, nàng có thể sẽ bị ảnh hưởng bởi chấn động.

Minh Yên Vi cười lạnh một tiếng, cũng không nói gì, chỉ quay lại nhìn về phía Ma động pháo.

Khẩu đại pháo này vẫn kỳ quặc như vậy, bốn cái xương chân ngựa khô thò ra phía dưới, phía trên là một nòng pháo công nghệ cao, hình thượng thật sự quá quái dị, quá khó coi. Chẳng ai có thể tưởng tượng nổi cái thứ xấu xí này lại là vũ khí siêu cấp đủ sức hủy diệt cả thế giới.

Sở Hiên nhét đủ năng lượng thạch vào trong Ma động pháo, tiếp đó khẽ chạm chạm vào mắt kính, nhìn về phía bóng dáng đại lục mờ mờ ở đằng xa.

Vương Hiệp ở bên cạnh đùa nghịch nói:

http://tieulun.hopto.org

- Chẳng lẽ ngươi đã cải tạo triệt để cái kính này? Có thể giống như kính chiến đấu trong phim khoa học viễn tưởng, có thể xác định vị trí kẻ địch, sắp đặt, thực lực các loại?

- À… Ừ.

- …À? Ừ? Cái quái quỷ gì thế!

Trình Khiếu kinh ngạc rống lên:

- Ngươi thật sự là Doraemon sao? Đến cả cái kính mắt cũng sửa đổi hoàn toàn…

Sở Hiên cũng chẳng để ý tới hắn, tiếp tục ấn gõ gì đó trên Ma động pháo, mấy giây sau hắn mới quay lại nhìn những người xung quanh nói:

- Bắt đầu đi…

Ầm!

- … Ở trên là tin tức từ Mỹ truyền tới cách đây hai giờ.Bắt đầu từ bờ đông San Francisco kéo dài đến bang Nevada, cả một khu vực lớn đã chìm xuống đáy biển. Trước mắt phạm vi ảnh hưởng đã lan tới núi Virginia bang Nevada, ước tính sơ bộ số lượng tử vong lên tới hơn một triệu người…

Đó là tin tức Trịnh Xá nhận được từ lãnh đạo cấp cao của Quốc Dân đảng. Do Zero cho biết đã để lại một tấm thẻ kim loại ở chỗ Quốc Dân đảng, cộng thêm hắn vẫn lo lắng việc mấy người Sở Hiên tới Mỹ lần này nên không lâu sau hắn liền liên lạc với phía Quốc Dân đảng. Tin tức nhận được quả nhiên là, bản đồ nước Mỹ đã lõm vàm một khối. Nhưng làm cho hắn kỳ quái hơn là, trong tin tức cũng nhắc đến hành động tiếp theo của mấy người Sở Hiên. Bọn họ không ngờ lại chia ra. Sở Hiên tiếp tục xâm nhập vào nội địa nước Mỹ, Vương Hiệp bay tới Nam Mỹ, Trình Khiếu bay sang châu Âu, Anh Đức Pháp, còn Trương Hằng thì tiến về phía Liên Xô. Việc này khiến cho hắn thấy rất khó hiểu, dù sao thì Ma động pháo cũng chỉ có một khẩu, chẳng lẽ còn tạo thêm ra hai khẩu nữa sao? Nhưng kể cả như vậy thì chiếc nhẫn tối cao cũng chỉ có một cái…

- Không cần biết thế nào, tình hình trước mắt đã rất rõ ràng, chúng ta đã trở thành hình tượng ác ma của thế giới này, trong lịch sử nhân loại chưa từng xuất hiện loại người có thực lực ác liệt như chúng ta. Có thể có dân tộc đồ sát hàng triệu, hàng chục triệu người nhưng trực tiếp đánh chìm lục địa, trục tiếp thay đổi hình dáng đất nước, có lẽ trong lịch sử loài người cũng chỉ có chúng ta mà thôi.

Trịnh Xá cười khổ, nhìn những người còn lại nói.

Những người trước mặt hắn có Zero, Triệu Anh Không, Tề Đằng Nhất, Lưu Úc, Imhotep, Anck-Su-Namun, Carnahan, tổng cộng tám người. Khi Trịnh Xá tỉnh dậy vừa đúng lúc chứng kiến Zero đang rơi vào khổ chiến. Thông qua bắn tỉa cự li siêu xa, Zero liên tục bảo vệ hắn và mọi người suốt mấy ngày, nhưng đám lực sỹ khăn vàng này được chế tạo thật sự rất kỳ diệu, chỉ trong vài ngày, thực lực chúng đâu chỉ tăng lên có gấp đôi? Tốc độ truy kích của chúng đã vượt qua tốc độ tiêu diệt của Zero, mỗi lần Zero đều phải sử dụng chức năng phun điện của Goblin glider để chạy trốn, sau đó quay súng ngắm Gauss lại bóp cò, hoàn toàn là bắn mù, không cần ngắm mới có thể kéo lại được mấy lần đó.

Nhưng khi Trịnh Xá tỉnh lại thì thật sự là chạy không thoát nổi nữa. Tốc độ của hệ thống phun điện đúng là nhanh hơn tốc độ di chuyển của lực sỹ khăn vàng nhưng tốc độ thoáng hiện của chúng lại nhanh hơn tốc độ của hệ thống phun điện nhiều. Zero mấy lần suýt nữa thì bị đánh trúng, cũng phải dựa vào trực giác tránh né sau khi mở cơ nhân tỏa mới có thể may mắn sống sót, mà Trịnh Xá tỉnh dậy đã cứu hắn một mạng. Cho dù đám lực sỹ khăn vàng này đã mạnh lên rất nhiều thì đứng trước Trịnh Xá vẫn mong manh yếu đuối như cũ, bị hắn dễ dàng phá hủy.

Khi Trịnh Xá tỉnh lại thì đồng thời Triệu Anh Không cũng thức dậy từ thế giới trong mơ. Nàng vẫn là cô bé như trước, không cười không nói, trầm mặc cùng khuôn mặt luôn lạnh lùng, chẳng hề có chút biến đổi nào. Trong tất cả mọi người chỉ có Trịnh Xá là biết được những chuyện nàng từng trải qua, trận chiến đó đối với nàng không nghi ngờ gì chính là cơn ác mộng sâu thẳm nhất. Một người em gái thân thiết nhất, một chàng trai yêu thương nhất, những đồng đội quý giá nhất, tất cả đều theo trận chiến đó biến thành hư ảo, thứ duy nhất còn lại chỉ là vết thương khắc sâu trong lòng, cùng với bản thân nàng đã chết đi…

http://tieulun.hopto.org

Đúng thế, Triệu Anh Không mạnh mẽ đến mức đủ sức khiêu chiến với Trịnh Xá, Triệu Anh Không thiên tài chân chính của thích khách khách thế gia đã biến mất. Nói một cách chính xác là nhân cách đó đã biến mất, do thống khổ, đau đớn, hối hận, bất cam quá lớn, tất cả mọi thứ khiến nàng không thể chịu đựng nổi. Vừa khéo lúc ấy Triệu Nhị Không sử dụng sức mạnh tâm linh siêu cấp xáo bỏ ký ức, phong ấn sức mạnh của nàng, bản thân nàng cũng nhân đó phong ấn chính mình chìm vào ngủ say, sau đó xuất hiện trước mặt mọi người là nhân cách thứ hai được tạo ra, một cô gái lạnh lùng không hề có ý muốn tìm kiếm đồng đội….

"Trước khi nhân cách chính phụ hoán đổi lại, nhân cách chủ không thể xuất hiện trước mặt chúng ta chăng? Sao ta có cảm giác cô ấy đang trốn tránh? Sau khi đeo kính, nhân cách chủ có thể xuất hiện trong vòng năm phút. Đại khái phải mất một hai năm, nhân cách chính phụ mới có thể dung hợp được… Thật sự ta cảm thấy cô ấy đang muốn chấm dứt tất cả với Triệu Chuế Không, sau đó sẽ có thể yên tâm rời khỏi thế giới này, cô bé ấy đã mất đi ý nghĩa sống sót sao?"

Trịnh Xá khẽ thở dài, ánh mắt hắn nhìn sang Triệu Anh Không nhất thời trở nên ôn nhu. Triệu Anh Không vô ý trông thấy ánh mắt hắn, cô bé thoáng đỏ mặt, không tự chủ quay sang hướng khác.

- …Trịnh Xá?

Tiếng của Zero đột ngột vang lên, cắt đứng mạch trầm tư khó hiểu của Trịnh Xá.

Trịnh Xá vội vàng vỗ vỗ mặt, hỏi:

- Có chuyện gì vậy?

Zero cũng không tức giận, hắn tiếp tục hỏi:

- Ta đang hỏi thực lực ngươi rút cuộc đã đạt tới mức độ nào? Do ta đã có nhận thức rất rõ về sức mạnh của đám lực sỹ khăn vàng này nhưng thấy ngươi một đao chém xuống đã kết liễu hai lực sỹ khăn vàng cường hóa rồi. Ngươi là đội trưởng, ta hy vọng có thể biết thực lực của ngươi đã đạt tới trình độ nào rồi.

Trịnh Xá à ừm mấy tiếng, trầm tư một lát rồi mới đáp:

- Vấn đề này thật sự rất khó trả lời. Nói thực là do Hổ hồn đao vừa khéo là lợi khí khắc chế lực sỹ khăn vàng, nếu như mặt đối mặt chiến đấu, ta tin rằng… Chắc cũng có thể dễ dàng giải quyết bọn chúng…

Trịnh Xá nhất thời cười khổ, gãi gãi cằm nói:

- Thực lực ta đã đạt tới mức không thua kém clone của ta bao nhiêu. Đương nhiên, đây chỉ là phỏng đoán cá nhân của ta thôi, đầu tiên là thực lực clone của ta đã đạt tới trình độ nào, ta cũng không rõ ràng lắm. Thứ hai là trước mắt cũng không có tình huống nào cần ta phải phát huy toàn bộ sức mạnh, cứ như vậy làm cho chính bản thân ta cũng không biết thực lực tối đa của mình là đến mức nào, nhưng cơ bản có thể khẳng định là… Nếu chúng ta một lần nữa gặp mặt tiểu đội Thiên Thần, ta đang nói tới mấy kẻ trong Lord of the Ring ấy. Chỉ cần Sở Hiên có thể đấu trí ngang tay với Adam thì một mình ta là đủ để tiêu diệt tất cả bọn hắn!

Tính cách Zero vốn trầm ổn, hắn chỉ ừm một tiếng nhưng Tề Đằng Nhất ở cạnh thì đã kêu a a kinh ngạc, đến cả Triệu Anh Không cũng phải nhìn hắn thêm, mấy lần, chỉ có Lưu Úc không rõ ràng tình huống lắm nên có chút mơ mơ hồ hồ. Có điều với tính tình của Trịnh Xá, có thể chính miệng nói ra như vậy thì phỏng chừng sự thực cũng không khác biệt lắm.

- Chỉ lần… Nếu tính toán cẩn thận thì thực lực của ta vẫn chưa thể so được với clone.

Trịnh Xá cười khổ nói:

- Do kỹ xảo chiến đấu của ta đều là phương thức lấy mạng đổi mạng, Bạo tạc cũng thế, Hủy diệt cũng thế, Tiềm long biến cũng thế, thậm chí cả chiêu trong tính toán cũng không ngoại lệ… Nói tóm lại, kỹ năng chiến đấu của clone hoàn toàn khác biệt với ta, nếu không hắn không thể khi chiến đấu với toàn bộ tiểu đội thiên thần mà vẫn nương tay được. Điểm này ta không làm nổi, hoặc là đối phương chết sạch, hoặc là ta chiến tử, chỉ có chọn một trong hai, vì thế ta có thể vẫn còn cách hắn rất xa…

Trịnh Xá đang nói, đột nhiên tấm thẻ kim loại trong tay hắn vang lên tín hiệu liên lạc. Hắn lập tức mở thẻ ra, tiếp đó sắc mặt hắn thay đổi vài lần rồi cuối cùng biến thành vừa vui mừng vừa sợ hãi.

http://tieulun.hopto.org

- Tìm được bộ phận tượng Phật cuối cùng rồi, ở chỗ Liên Xô...

596. Chương 14: "thần" Số Hiệu 1 (1)

Sở Hiên cắn một miếng táo, nhìn Trịnh Xá đang ngồi đối diện, nói.

Trịnh Xá trợn mắt há mồm nhìn Sở Hiên, ngây ngốc hỏi:

- Trước đây ngươi chưa từng hoài nghi Liên Xô sao?

Sở Hiên ăn hết quả cây thứ bảy hắn lấy ra, trước đó còn có ba quả dưa chuột cùng mấy thứ quá khác màu sắc tươi rói, không rõ tên, giống như đã nhịn đói mấy ngày rồi vậy. Sau khi ăn hết mọi thứ, hắn mới đáp:

- Có nghi ngờ cũng vô dụng, trước khi chúng ta biểu hiện đủ thực lực, bất cứ thế lực quốc gia nào cũng sẽ không bị một vài người uy hiếp. Mà nếu như từ đầu chúng ta uy hiếp bọn họ giao bộ phận tượng Phật ra thì phản ứng của họ sẽ là liều chết kháng cự hoặc trực tiếp tiêu hủy bộ phận tượng Phật. Nếu như chúng ta nói có vũ khí đủ để hủy diệt thế giới hơn nữa còn dùng quốc gia hoặc khu vực khác bắn thử một phát, vậy thì bọn họ sẽ có 50% không tin tà quái mà uy hiếp bắt chúng ta giao món vũ khí đó ra, hoặc là dùng bộ phận tượng Phật buộc chúng ta trao đổi vũ khí đó. Bởi vì bọn họ biết thứ này đối với chúng ta cực kỳ quan trọng, mà chúng ta lại không dám dùng vũ khí đánh thẳng vào khu vực có bộ phận tượng Phật, cứ như vậy chúng ta sẽ càng mất nhiều thời gian hơn để tìm kiếm cẩn thận.

- Vì thế không bằng giống như hiện tại, không nghi ngờ bất cứ ai mà cũng chẳng hoài nghi thế lực nào, trực tiếp coi như chúng ta không biết bộ phận tượng Phật đang ở đâu, dù sao cũng một đường đánh tới, đến chỗ nào thì thì tính chỗ đó. Bọn họ không biết chúng ta chỉ có một khẩu Ma động pháo, cũng không biết chúng ta có thể bắn bao nhiêu phát, dưới áp lực không khác gì hủy diệt này, trừ phi là họ thật sự không có bộ phận tượng Phật, nếu không để tránh khỏi bị ngộ thương, họ cũng chỉ còn cách giao nó ra. Đứng trước họa diệt vong, chỉ có sống sót mới mà lựa chọn thực tế nhất.

Mấy người Sở Hiên tách ra ở bờ biển Thái Bình Dương, mượn miệng Quốc Dân đảng công bố tới toàn thế giới. Hơn một tiếng sau, Sở Hiên đang định bắn phát Ma động pháo thứ ba ở trung tâm nước Mỹ thì từ phía Liên Xô có tin truyền về, bọn họ có bộ phận tượng Phật cuối cùng, mà thứ họ muốn có được cũng rất đơn giản, phương pháp chế tạo loại "phi kiếm" có thể cho một người phi hành, cũng tức là phương pháp chế tạo Goblin glider. Mặc dù thứ lãnh đạo Liên Xô thật sự muốn có là Ma động pháo, binh khí siêu cấp do bốn xương chân ngựa chống đỡ nhưng họ cũng không dám đưa ra yêu cầu "quá phận" như vậy. Chính vì thế, sau khi cân nhắc hồi lâu, bọn họ liền lựa chọn loại công cụ bay cá nhân có tốc độ cực cao, vô cùng thuận tiện này. Chỉ cần họ thật sự có được loại trang bị phi hành này thì từ đó về sau sẽ không còn tồn tại cái gì chiến lực che dấu, không còn tồn tại nhân tố đại hình, mặc dù không có được sức uy hiếp cực mạnh của vũ khí siêu cấp nhưng giá thị thực tế thì chỉ có hơn chứ không kém, các lãnh đạo Liên Xô tính toán cũng quá tốt.

- Kết quả thế nào? Ngươi giao phương pháp chế tạo Goblin glider cho họ?

Trịnh Xá tò mò hỏi.

Sở Hiên gật đầu đáp:

- Giao cho họ cũng không sao cả, bọn họ có phương pháp cũng không làm ra được thành phẩm. Goblin glider có mấy bộ phận chỉ trong Chủ Thần không gian mới hoán đổi được linh kiện, những thứ đó cả ta cũng không chế tạo được. Hơn nữa Goblin glider của chúng ta cần phải dùng nội lực của ngươi mới nạp được năng lượng vì thế giao cho họ cũng không sao, luôn tiện theo yêu cầu giao cho họ một sản phẩm mẫu vì thế lúc trở về hai người họ mới phải lái một chiếc.

Nói đoạn, Sở Hiên chỉ sang hai người Trình Khiếu và Vương Hiệp.

Lúc này còn cách thời hạn bảy ngày mười ba tiếng đồng hồ, mấy người Sở Hiên đúng là đã đi vòng quanh cả thế giới, dựa vào khả năng cơ động siêu cấp của Goblin glider, cuối cùng cũng về tới lối vào lăng mộ Sơn Tây trước khi thời gian kết thúc. Mà lúc này Trịnh Xá cũng vừa mới giải quyết xong một lần tập kích của

http://tieulun.hopto.org

lực sỹ khăn vàng, sau khi bàn bạc, mọi người quyết định nghỉ ngơi một giờ, sau đó dùng mười hai tiếng đồng hồ tiến vào trong lăng mộ, tiếp theo sẽ là chiến đấu của Trịnh Xá.

- Đúng là một chuyến hành trình dài dằng dặc.

Trịnh Xá nhìn mọi người trước mặt, than thở cảm thán.không ngớt.

Trình Khiếu khoát tay nói:

- Cũng đâu có lâu lắm, tối đa cũng mới được bảy ngày thôi mà…

- Đúng thế, tối đa mới được có bảy ngày thôi…

Trịnh Xá lập tức nghiến răng nghiến lợi nói:

- Ta chẳng qua là bị kẻ nào đó tính kế, trực tiếp nghỉ ngơi tại thế giới trong mơ hơn nửa năm, ngoài ra còn ở trên một hòn đảo hoang, chỉ có một đám trẻ con. Hơn nữa điểm quan trọng nhất là ta không có cách nào tỉnh lại bằng ý chí bản thân, nếu như ngươi gặp chuyện như ta, ta dám chắc ngươi cũng sẽ phải than "dài dằng dặc"!

Nghe Trịnh Xá oán hận "lại bị tính kế", Sở Hiên cũng rất dứt khoát, chẳng hề có chút ý định dối trá hay tránh né gì. Trên thực tế, từ trước tới nay với những chuyện mình làm, hắn chưa từng có bất cứ giải thích nào, ngang nhiên giữ cái bộ dạng ông đây làm đấy, ngươi làm gì được ta nào. Nhìn biểu hiện của hắn lúc này, Trịnh Xá thật sự tức đến nghiến răng nghiến lợi, chỉ cận không thể cắn cho hắn rụng một miếng thịt lớn.

- Ta đã nói rất, rất nhiều lần rồi! Chúng ta là đồng đội! Ta là đồng đội của ngươi, mọi người đều là đồng đội của ngươi! Không cần biết trước kia ngươi cô đơn, không có tình cảm, cảm giác, thậm chí là trái tim! Bọn ta đều là đồng đội của ngươi… Bọn ta sẽ không vứt bỏ ngươi khi ngươi cần bọn ta, cũng sẽ không để sau lưng ngươi gặp quái vật hay nguy hiểm! Vì thế, ngươi muốn bố cục cái, gì, xếp đặt cái gì, tính kế cái gì, đều nói cho bọn ta biết có được không? Lần này nếu như ngươi nói ta sẽ tiến vào thế giới trong mơ, hơn nữa còn đợi ở trong đó nửa năm, thậm chí càng lâu hơn, ta nhất định…

Trịnh Xá gần như gào lên. Bất quá nói đến đây hắn lại chần chừ ngừng lại, phảng phất như đang suy nghĩ nếu như hắn thật sự biết trước tình huống sẽ như vậy thì sẽ xử lý chuyện này như thế nào.

Sở Hiên cười lạnh vẻ châm chọc, nói:

- Nếu như chuyện đã phát triển đến mức ta cần phải giao sau lưng cho các ngươi, hoàn cảnh như thế chẳng lẽ ngươi thật sự muốn gặp sao?

Trịnh Xá cùng mấy ngươi xung quanh đều ngớ ra, tưởng tượng đến lúc mình rơi vào hoàn cảnh như vậy. Nếu thật sự tới lúc cả Sở Hiên cũng cần phải dựa vào họ bảo vệ thì đó chắc chắn là tuyệt cảnh, vậy vấn đề sẽ rất đơn giản rồi. Rút cuộc là muốn Sở Hiên giống như người bình thường, dựa dẫm vào đồng đội, hay là muốn bọn họ giống như người bình thường dựa dẫm vào Sở Hiên, tuy sẽ bị lừa gạt, tính kế nhưng có thể bình yên vô sự sống sót trở về Chủ Thần không gian… Ngay lập tức, tất cả mọi người đều dứt khoát lắc đầu.

Nhưng Trịnh Xá vẫn có chút không phục, kêu lên:

- Nhưng ngươi cũng có thể nói trước cho ta biết chuyện ngươi sắp đặt. Ví dụ như lần này ngươi có thể cho ta biết trước đeo cái kính đó lên sẽ tiến vào thế giới trong mơ!

Sở Hiên cũng không để ý tới hắn, chỉ ngồi sắp xếp các bộ phận tượng Phật, vừa sắp xếp vừa nói:

- Nếu như ngươi có thể hiểu được ta đang nói cái gì, hơn nữa có thể thực sự tiến hành vậy thì đừng có vì tính các của ngươi mà giảm bớt đi. Ta quả thật có thể nói trước bố cục cho ngươi biết, nhưng như vậy sẽ rất khó khăn. Nếu như thật sự làm như vậy thì ngươi đã không phải là Trịnh Xá, đó cũng không phải là tính cách của ngươi… Ví dụ như lần này, nếu như ta nói cho ngươi biết trước đeo chiếc kích đó vào sẽ có tác dụng phụ, việc ngươi sẽ làm chính là… Trì hoãn thời gian đeo kính, ngươi chắc chắn sẽ nói sau khi quay lại Chủ Thần không gian mới cho cô ấy đeo lên…

- Có thể để quay lại Chủ Thần không gian mới cho cô ấy đeo mà!

http://tieulun.hopto.org

Vừa khéo Trịnh Xá cũng nói đúng câu này, nói xong hắn lập tức ngẩn ra, một lúc sau mới hỏi:

- Tại sao lại không được?

- Bởi vì vấn đề thời gian.

Sở Hiên thở dài đáp:

- Chúng ta không có cách nào xác định thời gian ngươi ở lại thế giới trong mơ, vì thế mới lựa chọn cơ hội tiến vào thế giới phim kinh dị lần này, có đầy đủ thời gian cho ngươi ngủ. Cho dù đến thời hạn bảy ngày mà ngươi vẫn không tỉnh lại thì Thần số hiệu 1 vẫn có thể do bọn ta giải quyết, tuy có khả năng sẽ thất bại nhưng so ra thì xác suất thành công vẫn cao. Nhưng nếu như để ngươi trở về Chủ Thần không gian rồi mới tiến vào thế giới trong mơ thì sẽ có một vấn đề. Vạn nhất thời gian kết thúc mà ngươi vẫn chưa tỉnh lại thì làm sao? Bọn ta làm thế nào đưa ngươi vào thế giới luân hồi? Biết đâu bộ phim kinh dị tiếp theo lại là đoàn đội tác chiến? Mức độ nguy hiểm không phải càng cao hơn chiến đấu lần này sao? Vì thế, để ngươi tiến vào thế giới trong mơ trong lần tiến hành tình tiết kịch bản này mới là lựa chọn tốt nhất.

- Mặc dù nghe qua thì là như vậy…

Trịnh Xá vẫn chưa chịu thôi, nói:

- Nhưng cảm nghĩ của ta thì sao chứ? Bỗng dưng bị lừa, bỗng dưng bị đẩy vào một hòn đảo hoang suốt hơn nửa năm, mỗi ngày chỉ biết nhìn một đám loli với biến thái đi đi lại lại! Ngươi cảm thấy chuyện đó rất thú vị sao?

Sở Hiên bỗng ngừng sắp xếp bộ phận tượng Phật, ngoái đầu lại như cười mà không phải cười, hắc một tiếng rồi lại quay đi. Trịnh Xá vốn đã từ từ bớt giận, trông thấy vậy lại lập tức bắt đầu nghiến răng nghiến lợi…

- Tình huống cơ bản là như vậy…. Phì phì phì!

Trịnh Xá phun phèo phèo mấy phát rồi mới lớn tiếng nói:

- Còn cách thời hạn bảy ngày mười hai tiếng đồng hồ, cách lần đột kích tiếp theo của lực sỹ khăn vàng một tiếng đồng hồ… Vậy mọi người đã nghỉ ngơi xong xuôi, chúng ta bây giờ sẽ tiến vào lăng mộ dưới đất, tiến vào Lăng không Huyền các, đi gặp vũ khí sinh vật cổ đại "Thần"!

- Đi lấy kho báu tổ tiên chúng ta để lại, để chúng ta xem thử uy lực của tu chân đi!

Nói dứt lời, Trịnh Xá xách theo Hổ hồn đao dẫn đầu tiến vào trong sơn cốc. Bên trong sơn cốc đã có mấy nghìn quân Quốc Dân đảng phòng thủ, đó là quân đội của Diêm Tích Sơn. Đương nhiên chỉ huy của cánh quân này sớm đã nhận được tin tức của cấp cao Quốc Dân đảng truyền tới, cũng sớm đã biết được những chuyện phát sinh trên thế giới, vì thế mục đích tồn tại của đội quân này, so với nói là để ngăn không cho người ngoài tiến vào lăng mộ, không bằng nói là bảo vệ thay cho các tiên nhân phương Đông, tránh chọc giận đám thần tiên này, lại dẫn tới một trận phá hoại toàn thế giới nữa.

Trung Châu đội tiến vào trong Lăng không Huyền các, lúc này còn cách thời gian hạn định mười hai tiếng đồng hồ…

597. Chương 14: "thần" Số Hiệu 1 (2)

- …Xem ra các ngươi đã làm rất nhiều chuyện trên toàn thế giới đấy, người khác vừa nhìn đã sợ chết khiếp rồi.

Trịnh Xá vừa đi vừa oán thán.

- Vớ vẩn, chẳng lẽ ngươi nghĩ khi Sở Hiên rơi vào nguy hiểm, hắn sẽ biết cách nương tay với người khác sao? Hoặc có thể nói, hắn có loại tình cảm như vậy sao?

Trình Khiếu thuận miệng hỏi ngược lại một câu.

- …Ách, coi như ta vừa hỏi một chuyện ngu ngốc.

http://tieulun.hopto.org

Dọc đường đi, Trịnh Xá không ngừng thay đổi đề tài, đồng thời cũng thuận tiện hỏi qua các đội viên những chuyện đã xảy ra trong bảy ngày vừa rồi. Mặc dù bây giờ mới hỏi có hơi muộn một chút nhưng là đội trưởng Trung Châu đội, quan tâm đến đồng đội là chuyện hắn vẫn luôn chú ý.

"Những người còn lai đều ổn. Trình Khiếu cứ mồm mép leo lẻo nhưng tính cách lại là người rất đáng tín nhiệm, Vương Hiệp là một quân nhân đúng tiêu chuẩn, Zero tính tình trầm ổn, là người đáng tin cậy nhất trong cả đội, chỉ có Trương Hằng… Thực lực cùng tính cách không phù hợp với nhau, trong đội người khiến người khác phải lo lắng nhất chính là hắn. Hơn nữa gần đây hắn lại hồi sinh Minh Yên Vi, có trời mới biết hắn có thể gánh vác được trách nhiệm này không…"

Không cần biết thế nào, Trung Châu đội vẫn tiến vào trong lăng mộ. Đó là một lối đi giống như là miệng vào hang đá, có điều cửa hang mang dấu vết được người khai phá. Bên ngoài hang nhìn có vẻ đổ nát nhưng bên trong lại rất sạch sẽ, khô ráo, rõ ràng là đã được thu dọn qua.

Carnahan có chút đắc ý nói:

- Ha ha, ban đầu khi mới tơi đây trong hang chỗ nào cũng là đá tảng đổ vỡ cùng cỏ dại chất đống, còn có cả xác động vật thối rữa và xác côn trùng. Lúc ấy bọn ta phải dọn dẹp lâu lắm đấy.

Ngoài ba nhân vật trong phim, các thành viên Trung Châu đội đều cẩn thận quan sát xung quanh. Lối vào này mặc dù sạch sẽ nhưng cũng có vẻ đổ nát tan hoang, tuy trên mặt đất mơ hồ có dấu vết đục đẽo nhưng nơi đây là di tích không biết đã trải qua mấy nghìn năm, những dấu vết chạm khắc thật sự quá mờ nhạt, không phải nhân sỹ chuyên nghiệp hoặc là sức quan sát đặc biệt tốt thì rất dễ cho rằng những dấu vết này là kết quả của quá trình phong hóa tự nhiên

Phản ứng của Sở Hiên lại cực kỳ khác thường, hắn bò rạp dưới đất cẩn thận quan sát những dấu vết này. Hơn nửa ngày sau, hắn mới quay sang Carnahan, nghiêm túc nói:

- Những dấu vết này xác thực là do sức người tạo ra phải không? Bị phong hóa rất nghiêm trọng, ngươi có kiến thức chuyên nghiệp về phương diện này, có thể nhìn ra được niên đại của những dấu vết này không?

Carnahan hơi ngẩn người, nhìn kỹ những dấu vết dưới mặt đất, cũng không biết qua bao lâu mới đáp:

- Những dấu vết chạm khắc này hẳn là của di tích từ mấy nghìn năm trước…

- Mấy nghìn?

Sở Hiên vẫn nhìn chằm chằm vào hắn, hỏi.

- Vài nghìn… Đại khái khoảng hơn hai nghìn năm. Ta cũng không rõ ràng lắm, nếu như muốn xác định rõ niên đại thì cần phải có thiết bị và thời gian mới được. Trong thời gian ngắn ta căn bản không có biện pháp…

Carnahan gãi gãi đầu đáp.

- Vậy là đủ rồi.

Sở Hiên từ dưới đất đứng dậy, tới cạnh chỗ Trịnh Xá nói:

- Ngươi còn nhớ đây là nơi nào không?

- Sơn Tây? Trung Quốc? Châu Á?

Trịnh Xá nói ra mấy địa danh đều bị Sở Hiên lắc đầu phủ nhận, do đó hắn cũng không tiếp tục đoán nữa mà chỉ tò mò nhìn Sở Hiên.

- Là thế giới luân hồi.

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính, nhìn mặt đất nói:

- Nơi đây là thế giới luân hồi, cũng là thế giới do Thánh nhân và người tu chân hợp lực sáng tạo ra. Nếu cái động này là do người tu chân lưu lại tại đây, vậy thì ta rất tò mò, nơi đây cũng phải chịu ảnh hưởng thời gian trôi qua trong thế giới này sao?

- Thế nghĩa là thế nào?

http://tieulun.hopto.org

Vẻ mặt Trịnh Xá càng thêm mơ hồ, hỏi.

Sở Hiên day day huyệt thái dương, một lúc lâu sau mới đáp:

- Ta lấy ví dụ thế này nhé, ngươi cảm thấy sự tồn tại của thế giới luân hồi có hợp lý không?

Lần này sự chú ý của tất cả mọi người đều bị thu hút, Trương Hằng thuận miệng hỏi:

- Có gì không hợp lý à? Sao bọn ta lại không cảm giác được?

- Cả thế giới luân hồi tồn tại đã là không hợp lý... Đây cũng là nghi vấn thứ hai của ta đối với Chủ Thần không gian, tại sao lại tồn tại một thế giới độc lập? Đây hoàn toàn chuyện không có khả năng? Nếu như thế giới độc lập đó thực sự tồn tại, vậy thì sẽ có một vấn đề... Thánh nhân cùng người tu chân đã có thể toàn tri toàn năng sao? Đến cả sinh mạng và vũ trụ cũng có thể sáng tạo ra? Hay là thế giới luân hồi này chẳng qua chỉ là một hành tinh khác trong vũ trụ, chỉ là nó đã được Thánh nhân và người tu chân cải tạo thành hình dáng trái đất mà thôi? Nếu như vậy sẽ có thể giải thích tại sao khi chúng ta tiến vào thế giới luân hồi sẽ phải thất thần một thời gian. Thời gian đó là để đưa chúng ta từ trái đất tới hành tinh khác... Nhưng nếu quả thật là như vậy thì lại có mấy phương diện không thể giải thích được. Phương diện đầu tiên là vấn đề khoảng cách không gian, phương diện thứ hai là vấn đề mốc sao chúng ta quan sát được trên trời. Phương diện thứ ba là vấn đề tính ngẫu nhiên của lịch sử, cho dù nơi đây là thế giới mô phỏng thì cũng không thể sau khi kéo dài mấy nghìn năm lại hình thành nên một nền văn minh và lịch sử tương tự, điều này theo lý thuyết xác suất là không có khả năng. Chính vì vậy, cơ bản có thể phủ nhận giả thuyết đây là thế giới mô phỏng.

- Nhưng nếu đây là thế giới chân thực, cũng tức là Thánh nhân và người tu chân đã có thể sáng tạo ra thế giới thật sự, còn có loại kẻ địch nào có thể uy hiếp tới họ được? Trừ phi là kẻ sáng tạo bên ngoài.

- Kẻ sáng tạo bên ngoài?

Tính cả Trịnh Xá, tất cả mọi người cùng đồng thanh.

Trên mặt Sở Hiên bỗng lộ ra vẻ cuồng nhiệt khó mà diễn tả được, hắn hưng phấn nói:

- Đây chỉ là suy đoán của một số rất ít người trong giới khoa học. Bởi vì vũ trụ của chúng ta quá hài hòa với vô số định luật, vô số lý thuyết, vô số đơn vị. Trong tất cả những thứ đó chỉ cần một định luật nho nhỏ có sai sót, ví dụ như lực tương tác giữa hạt nhân và electron tăng lên hay giảm đi một chút, ví dụ như lực vạn vật hấp giẫn có sai lệch gì đó, ví dụ như phương thức kết hợp của electron và hạt nhân tạo thành nguyên tử có chút xíu biến đổi là vũ trụ của chúng ta sẽ không còn tồn tại nữa. Cả vũ trụ này hoàn toàn được sinh ra trong một tình huống cực kỳ trùng hợp, hơn nữa là do vô số sự trùng hợp tập trung lại mà thành, bất kỳ sự trùng hợp nào không tồn tại thì vũ trụ cũng không tồn tại. Chuyện này theo thuyết hỗn độn là không có khả năng tồn tại, cho nên có một số rất ít người nhận định rằng, vũ trụ của chúng ta cùng tất cả mọi thứ bên trong rất có thể đều chỉ là một chương trình mà thôi.

- Các ngươi có thể thử tưởng tượng, tương lai khoa học kỹ thuật của loài người không ngừng phát triển, cuối cùng đến một ngày có thể phát trước được trí thông minh nhân tạo. Nếu để trí thông minh nhân tạo ở trong một chiếc máy tính cực lớn mô phỏng sự hình thành của vũ trụ, sau đó hình thành dạng sống trí tuệ. Nhớ kỹ, đây là trí thông minh chân chính chứ không phải loại robot hình người trong tưởng tượng. Có điều thế giới mà bọn chúng nhìn thấy chỉ vỏn vẹn là chiếc máy tính siêu cấp do chúng ta tạo ra, ngươi thấy bọn chúng sẽ nhận định vũ trụ của mình như thế nào?Nhận thế giới của bọn chúng như thế nào? Cũng như vậy, làm sao ngươi có thể khẳng định, chúng ta không phải đang ở trong một cái hộp, hoặc là một cuốn sách của ai đó đang diễn tả câu chuyện của chúng ta. Như vậy... Kẻ địch mà Thánh nhân và người tu chân gặp phải năm xưa, phải chăng là người chế tạo ra "cái hộp" đang chứa chúng ta? Hoặc là giống như chúng ta truyền virus vào trong chiếc máy tính siêu cấp để làm thí nghiệm, kẻ địch khi đó là virus do người chế tạo truyền vào trong "cái hộp" này của chúng ta?

Sở Hiên dẫn đầu mọi người tiến tới trước, vừa đi vừa giải thích, nói tới đây hắn liền thở dài:

- Suy nghĩ đó thật sự khiến người ta rất chán nản. Vũ trụ mà chúng ta biết rất có khả năng chỉ là một món đồ chơi do một số dạng sống cấp cao tạo ra... Bất quá nếu nhìn theo một hướng khác, nếu suy đoán này là sự thật thì Thánh nhân và người tu chân đã đạt tới một trình độ rất đáng để suy nghĩ. Cũng có thể sáng

http://tieulun.hopto.org

tạo thế giới, cũng có thể sáng tạo sự sống, rất có thể bọn họ đã phạm vào cấm kỵ của kẻ chế tạo "cái hộp". Bởi vì họ đã đạt tới mức độ rất đáng sợ nên mới bị kẻ chế tạo "cái hộp" tấn công… Kỳ thực, muốn chứng minh thế giới này là thật hay giả rất đơn giản. Do đến cả địa điểm đặt bug do người tu chân để lại cũng chịu sự ảnh hưởng phong hóa của dòng thời gian thế giới này trôi đi, vậy có thể nói đây không phải là tình huống thôi miên gì đó, cũng không phải là Chủ Thần đưa đại não chúng ta tiến vào một không gian hư cấu như là trong phim Matrix. Hoàn toàn không phải như vậy, nơi đây là một không gian chân chính, một thế giới chân chính. Thánh nhân cùng người tu chân… Rất có khả năng bọn họ đã có thể chế tạo được cái hộp, hoặc có thể nói họ đã tìm được phương pháp sơ bộ để chế tạo "cái hộp"! Chủ Thần không gian hẳn là điểm mấu chốt của "cái hộp"!

Những gì Sở Hiên nói vô cùng kinh người, nhưng khi bọn Trịnh Xá cẩn thận suy nghĩ lại liền nhận thấy, giả thuyết này vừa khéo có thể giải thích phần lớn nguy hoặc mà họ biết trước mắt. Ví dụ như lời nhắn của Thánh nhân họ tìm thấy ở một vài nơi đều là về những dạng sống vô cùng đáng sợ phá không mà tới. Cho dù là ác ma, hung thần thì tối đa cũng chỉ có thể sánh ngang được với Thánh nhân mà thôi. Các Thánh nhân đã đạt tới điểm cao nhất của sinh mạng vậy mà cũng sợ hãi, kiêng kỵ, vậy chắc chắn là những sinh vật mà họ sợ hãi, kiêng kỵ phải là những dạng sống đã siêu việt bản thân bọn họ. Nếu thật sự đúng như giải thích của Sở Hiên, vậy thì mọi chuyện đều có thể thông suốt, đối thủ của Thánh nhân cùng người tu chân chính là kẻ sáng tạo ra cả vũ trụ!

- Cách giải thích như vậy… Thật sự khiến người ta phải kinh ngạc.

Trịnh Xá lẩm bẩm nói:

- Nhưng nếu suy nghĩ cẩn thận thì cũng không phải là không có khả năng… Ngươi nói xem người tu chân, bọn họ có thể ghi chép tất cả chân tướng ở trong Lăng không Huyền các đó không?

Vẻ mặt Sở Hiên lại bỗng hơi giật giật, hơn nửa ngày sau mới có vẻ như rất không cam tâm, đáp:

- Cho dù có ghi chép chân tướng thật đi nữa thì có lẽ chúng ta cũng không lấy được… Ai, tóm lại chúng ta cứ cố hết sức đi!

Trong lúc nói, mọi người đã xuống sâu dưới hang vài trăm mét, đột nhiên phía trước sáng bừng lên, một loại thủy tinh tỏa ra ánh sáng màu trắng được khảm rất nhiều trên vách hang. Một quảng trường rộng rãi cũng xuất hiện trước mặt mọi người, nhưng chuyện khiến người ta kỳ quái là, quảng trường này đã là đáy của hang đá… Phía trước không còn đường đi nữa!

598. Chương 14: "thần" Số Hiệu 1 (3)

- Thật sự quá đẹp đẽ, lần trước khi ta tiến vào đây cũng có cảm giác như vậy. Ha ha, đúng là thứ chấn động tâm thần phải không? Ánh sáng đó phảng phất như muốn hút cả linh hồn của người ta vào trong.

Carnahan cười ha hả, sau đó hắn mới hạ giọng lẩm bẩm:

- Đáng tiếc thứ này còn cứng rắn hơn cả kim cương, cả súng đạn bắn vào cũng bị bật ra, không để lại được đến một chút dấu tích… Không kiếp, nếu không lấy thứ đá này làm đồ trang sức chắc chắn sẽ còn đáng tiền hơn cả kim cương, đá quý biết tự phát sáng…

Tiền tiền tiền, Carnahan vẫn cái tính phát điên vì tiền như trước, người ta gọi là ba câu không rời nghề chính, nghề của hắn vốn cũng vì tiến mà thôi. Mặc dù bây giờ hắn đã không phải lo lắng chuyện tiền bạc nữa, bản thân cũng là đại phú hào nhưng vẫn như cũ vì tiền mà mạo hiểm… Có lẽ hắn và em gái đều là những nhà mạo hiểm chân chính, chỉ là một người vì hứng thú còn một người vì tiền mà thôi.

Trịnh Xá cũng bị cảnh tượng mỹ lệ trước mắt làm chấn động, hắn ngớ ngẩn hỏi Sở Hiên:

- Đây là năng lượng thạch sao? Sở Hiên, cả khối lớn đó chẳng lẽ đều là năng lượng thạch sao?

Sở Hiên lắc đầu đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Ta không biết, mặc dù nhìn qua loại thủy tinh tự phát sáng này rất giống vật chất có tính phóng xạ nhưng theo lý mà nói, người tu chân giả khó có khả năng lại đặt vật chất phóng xạ ở đây… Tóm lại cứ lấy một khối về nghiên cứu đi.

Trịnh nghe vậy cũng gật đầu, cầm Hổ hồn đao đi tới vách đá bên cạnh. Hắn truyền chân nguyên lực vào Hổ hồn, vung đao chém xuống, một mảng thủy tinh lớn liền bị đao mang chém rời. Nhưng không đợi Trịnh Xá kịp nhấc mấy khối to lên, Carnahan và Anck-Su-Namun ở bên cạnh đã cùng hô lên hưng phấn, đồng thời chạy tới. Anck-Su-Namun chuyện chọn những cục lớn khoảng bằng đầu ngón tay còn Carnahan thì ôm lấy một khối lớn bằng nắm tay, dùng sức nhấc lên. Vô cùng đáng tiếc là trọng lượng loại thủy tinh này nặng ngoài dự liệu, một khối chỉ cỡ đầu ngón tay sợ rằng cũng tới hai ba mươi cân, đến cuối cùng Carnahan cũng chỉ có thể bất đắc dĩ lựa chọn những khối bằng đầu ngón tay.

Trịnh Xá lắc đầu ngán ngẩm rồi cũng chẳng nói gì nhiều, giơ một khối thủy tinh khoảng một mét khối lên, bỏ vào tron túi không gian. Hành động đó làm Carnahan ớ người, hắn nhìn nhìn mấy cục thủy tinh trên tay mình rồi lại nhìn mấy đống thủy tinh dưới đất, cuối cùng không nhịn được,hỏi:

- Trịnh Xá, ngươi tặng ta một cái túi như vậy được không? Một khối lớn như vậy mà cũng nhét được vào trong cái túi nho nhỏ, hơn nữa ngươi nhấc lên tựa hồ không nặng một chút nào… Tặng ta một cái túi như thế được không? Nể mặt chúng ta đều là đồng đội… Tặng ta một cái túi đi!

- Nói ít thôi.

Trịnh Xá vừa thu túi không gian lại vừa thuận miệng đáp:

- Ngươi lấy túi không gian làm cái gì? Chứa tiền với vàng của ngươi sao? Những chuyện nhàm chán như vậy đừng có lảm nhảm bên tai ta nữa. Huống hồ tiền bạc của ngươi còn chưa đủ sao? Cẩn thận có ngày bị vàng đè chết đấy…

"Bất quá…nói không chừng bị vàng đè chết cũng là giấc mơ của tên khốn này…"

Không cần biết thế nào, nhóm Trịnh Xá cuối cùng cũng tập trung sức chú ý vào đài sen ở giữa quảng trương. Theo như lời Carnahan nói thì lúc đó chỗ xa nhất mà đội thám hiểm tới được chính là ở đây, tiếp đó liền bị tường thủy tinh làm cho ngây ngốc. Bọn họ không ngừng tìm cách lấy được một số thủy tinh phát quang này, bởi vì theo lời một số người dẫn đường Trung Quốc thì thứ thủy tinh này rất có thể là loại đá tương tự dạ minh châu, giá trị liên thành. Ngoài tường thủy tinh, tượng phật trên đài sen cũng tỏa ra ánh sáng, sỹ quan đi theo lập tức ra lệnh cho binh lính dỡ tượng Phật khỏi đài sen bằng đá, nhưng sau đó…

- Sau đó lực sỹ khăn vàng liền xuất hiện. Bọn ta cũng không biết đám lực sỹ khăn vàng này từ đâu mà tới, nhưng lúc đó thân hình của chúng không kinh khủng như bây giờ, hơn nữa tốc độ cùng sức mạnh cũng không mạnh lắm. Nhưng mà đám lực sỹ khăn vàng này đúng là đánh không chết, súng đạn, thuốc nổ, cận thân chiến đấu bọn ta đều thử qua nhưng hoàn toàn không làm gì được đám quái vật đó. Bất quá, vẫn còn may là khi ấy đám quáy vật này vẫn còn sợ lửa đốt, mặc dù mọi người đều chết hết nhưng một rút cuộc cũng thiêu chết được lực sỹ khăn vàng cuối cùng, nếu không sợ rằng cả ta cũng phải chết ngay lúc đó…

Carnahan thở dài nói.

"Nói vậy… Mọi người chết hết sao ngươi lại vẫn còn sống? Chẳng lẽ hắn thật sự có thiên phú chạy trốn sao?"

Trịnh Xá thầm nghĩ như vậy. Bấy giờ Sở Hiên đã bắt đầu sửa sang lại các bộ phận tượng Phật. Trước khi tiến vào đây, hắn đã lắp ghép phần lớn bộ phận lại, lúc này chỉ cần dựa theo đài sen đá cẩn thận gắn vào là được. Ở dưới chân tượng có một số đường khắc giống như là dấu hiệu điểm nối, mà trên đài sen cũng có những dấu vết vừa khớp chỉ cần đặt bức tượng ngay ngắn lên đài sen là xong.

Động tác của Sở Hiên vô cùng nhanh chóng, sau vài phút đã cố định hoàn toàn tượng Phật, nhưng tiếp đó hắn cũng không đứng lên mà cẩn thận sờ vuốt quanh đài sen.

Mặt ngoài tượng Phật xuất hiện vô số tia sáng, những tia sáng tập trung lại thành những văn tự ký hiệu chi chít trên thân tượng. Những văn tự ký hiệu đó giống như nước chảy không ngừng lưu động trên thân tượng làm cho bức tượng nhìn qua phảng phất như phật quang phổ chiếu.

- Quả nhiên..

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên xem xét khắp đài sen một lượt, khẽ lầm bầm rồi chỉ thấy hắn lấy trong túi không gian ra mấy viên năng lượng thạch. Cũng không biết hắn làm cái gì, sau khi mấy viên năng lượng thạch được gắn lên đài sen, mặt ngoài đài sen đã cũng bắt đầu tỏa ra quang mang như nước chảy. Quang mang đó từ từ tập trung lại, tụ hội với ánh sáng trên thân tượng Phật, sau nháy mắt, tượng Phật cùng đài sen đá đồng thời sáng bừng lên, hơn nữa ánh sáng đó còn bắt đầu chậm rãi lan xuống mặt đất.

Những người xunh quanh đều sợ ngây người, Trịnh Xá lập tức hỏi Sở Hiên:

- Ngươi làm cái gì vậy? Không sợ hơi không cẩn thận sẽ làm hỏng bức tượng sao?

- Không sao cả…

Sở Hiên đáp:

- Lúc trước nghe Carnahan nói, bức tượng này ngay từ đầu đã tỏa ra ánh sáng, như vậy dù chúng ta có đặt lại tượng Phật vào chỗ cũ thì tối đa cũng chỉ khôi phục nguyên trạng, vỏn vẹn làm cho lực sỹ khăn vàng không xuất hiện nữa mà thôi, căn bản không thể tiến vào sâu hơn nữa. Chính vì vậy, ở đây chắc chắn còn chỗ nào đó chưa để ý tới, chỗ ấy rất có khả năng chính là đài sen đá này… Ngươi có biết không nhỉ? Lúc trước khi tượng Phật vẫn còn là các bộ phận, ta đã xem qua cấu tạo của nó, phát hiện được bên trong có tồn tại năng lượng thạch. Nói cách khác, bức tượng này dựa vào năng lượng thạch để duy trì ánh sáng trên bề mặt, nếu không bức tượng này chẳng khác gì một khối đá bình thường. Mà đài sen đá này rất có khả năng cũng cùng một loại với tượng Phật. chỉ là nó đã không còn năng lượng thạch để cung cấp năng lượng mà thôi..

Sở Hiên bỏ lại số năng lượng thạch còn thừa vào trong túi không gian, bấy giờ mới nói tiếp:

- Do phong hóa, năng lượng thạch của đài sen đá được đặt ở bên ngoài, khác với năng lượng thạch của tượng Phật được đặt bên trong, vì vậy trải qua mấy nghìn năm ăn mòn phong hóa, năng lượng thạch trên đài sen đã sớm biến mất rồi… Đến bây giờ chúng ta mới coi như bước tới cửa của tình tiết kịch bản lần này, hiện tại cả tình tiết kịch bản cuối cùng mới có thể gọi là bắt đầu, thời gian còn khoảng mười một tiếng đồng hồ…

Khi Sở Hiên nói xong, ánh sáng từ tượng Phật và đài sen đã hoàn toàn nhập xuống đất, thuận theo dấu vết do con người tạo ra trên sàn từ từ lan ra xung quanh. Những dấu vết tạo tác của con người này nếu nhìn kỹ sẽ có thể thấy đó không ngờ cũng là những phù văn hình tượng kỳ hình quái trạng. Theo quang mang như nước chảy tràn ra bốn phía, cả quảng trường phảng phất như chìm trong một ngôi đền thần bí hợp bằng đủ loại ký hiệu. Tiếp đó cả quảng trường chợt rung chuyển kịch liệt, trong lúc mọi người còn đang sững sờ, quảng trường đột ngột hạ vùn vụt xuống dưới, giống như đã biến thành một chiếc thang máy khổng lồ, mang mọi người đi sâu vào lòng đất.

Quảng trường chìm xuống khoảng một hai phút, lúc này mọi người cũng không biết được mình đã ở dưới lòng đất bao nhiêu mét nữa. Bốn phía xung quanh trở nên tối đen, trống rỗng, đến cả Trịnh Xá cũng không nhìn xuyên qua được màn đen đó, nếu không phải do quảng trường quá rộng, cộng thêm ở trung tâm không có một quả cầu ánh sáng to lớn thì nơi đây nhìn qua có chút tương tự với Chủ Thần không gian. Đến tận lúc này, mọi người mới định thần lại được, Carnahan và Anck-Su-Namun đồng loạt kinh hô, tiếp theo là Lưu Úc cũng hô to gọi nhỏ không dứt.

- …Không sao rồi, mọi người bình tĩnh một chút, có nhìn thấy không? Trước mặt chính là mục tiêu của chúng ta… Lăng không Huyền các!

Vốn Trịnh Xá thấy quảng trường không ngừng hạ xuống, hắn đã chuẩn bị để mọi người lấy Goblin glider ra nhưng đúng lúc đó hắn đột nhiên trông thấy từ xa xăm trong bóng tối mịt mù một tia sáng mỏng manh truyền tới. Tia sáng ấy cũng đủ giúp hắn thấy được cảnh tượng đại khái, đó là một quầng sáng màu bạc, phảng phất như một ngôi tháp cao. Đến lúc này hắn mới xác nhận quảng trường này thực sự đưa họ tới Lăng không Huyền các chứ không phải trực tiếp chìm xuống tận cùng trong lòng đất.

Dần dần, những người còn lại cũng phát hiện tòa tháp ở phía xa. Theo quảng trường càng lúc càng tới gần chỗ đó, mọi người mới phát hiện có điểm không thích hợp… nơi ấy quá lớn!

Ngoài một tòa tháp ở giữa trung tâm, phạm vi xung quanh đó là một mảnh đất trống, giống như quảng trường chỗ mọi người đang đứng, hoàn toàn trống không. Chỉ có điều diện tích của nó lại vô cùng khổng lồ,

http://tieulun.hopto.org

ít nhất cũng phải gấp cả ngàn lần quảng trưởng đã rộng tới mấy nghìn mét này, mọi người cơ hồ đưa mắt nhìn không thể thấy được tận cùng, phẳng phất như một mảnh đại lục lơ lửng giữa không trung tối đen. Dưới chân mọi người là một tầng ánh sáng màu đỏ sậm, ở sâu dưới đó không biết mấy nghìn mét chính là tầng dung nham nóng bỏng trong lòng trái đất… Đây quả nhiên là Lăng không Huyền các!

- Nói như vậy… Cái gọi là Thần số hiệu 1 không phải là nó sao? Mẹ nó, sao lại là thứ này? Chẳng trách lại được đánh số 1! Khốn kiếp, Chủ Thần!

Tố chất thân thể của Trịnh Xá là tốt nhất, ngoài Zero ra, hắn là người đầu tiên nhìn thấy mọi vật trên Lăng không Huyền các. Vừa trông rõ, hắn lập tức chửi ầm lên.

Trên thực tế, khi nhìn rõ thứ đó, đến cả Zero cũng thấp giọng mắng chửi…

Đây là Thần số hiệu 1?

599. Chương 14: "thần" Số Hiệu 1 (4)

- Con mẹ nó, đang đùa nhau đấy à? Muốn chúng ta đấu với Chủ Thần sao?

Trịnh Xá hùng hùng hổ hổ chửi bới, vừa nói vừa nhìn sang Sở Hiên.

Sở Hiên cũng nhìn rõ cảng tượng trước mặt, hắn chẳng thèm để ý tới Trịnh Xám chỉ quay sang Trương Hằng và Vương Hiệp nói:

- …Đào bốn lỗ nhỏ trên mặt đất, khoảng cách và độ lớn bằng dấu chân ngựa..

Trịnh Xá nhất thời còn chưa hiểu gì hết nhưng hai người Trương Hằng thì không thể rõ ràng hơn. Bọn họ lập tức giật bắn cả người, vội vàng kéo kéo áo Sở Hiên còn Trình Khiếu cũng vội chạy tới cạnh Trịnh Xá, cẩn thận giải thích cho hắn.

- Cái gì? Ngươi muốn dùng Ma động pháo trực tiếp san bằng nơi này? Đùa cái kiểu gì thế?

Trịnh Xá vừa nghe rõ ràng lập tức gào lên. Hắn cũng là người duy nhất trong Trung Châu đội không sợ Sở Hiên, sau khi hét lên lại càng trực tiếp túm cổ áo Sở Hiên.

Sở Hiên cũng không giải thích, chỉ chuyển mắt đi, lạnh nhạt đáp:

- Dù sao thì cũng phải… Không bằng trực tiếp một pháo san bằng cho xong, tất cả mọi người có thể không cần mạo hiểm.

- Tại sao lại đưa mắt sang chỗ khác! Ngươi đang có âm mưu gì? Khốn kiếp, lúc trước ta toàn nói với cục đá à? Ta đã nói rồi! Có chuyện gì cũng đều có thể nói trước cho bọn ta biết. Chúng ta là đồng đội chứ không phải kẻ thù đang lợi dụng lẫn nhau! Ngươi nhất định là đang giấu giếm chuyện gì đó! Mau nói cho ta biết!

Trịnh Xá càng nói càng kích động, cơ hồ túm áo nhấc bổng cả Sở Hiên lên.

Sở Hiên cười lạnh không đáp, chỉ đưa tay chỉ vào ngôi tháp phía xa, nói:

- Ngươi muốn lấy những thứ trong đó phải không? Ngươi dám khẳng định có thể lấy được điển tịch tu chân trong đó sao?

Trịnh Xá thoáng ngẩn người, hỏi:

- Không có điển tịch tu chân? Vậy bên trong đó có cái gì? Chẳng lẽ ngươi muốn san bằng cả nơi này là vì trong đó không có điển tịch tu chân sao?

- Không, bên trong đương nhiên là có điển tịch tu chân.

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Nếu đã là bug do người tu chân đặt ra thì ở đó chắc chắn sẽ phải có rất nhiều điển tịch tu chân, chỉ là… Ngươi bây giờ có thể lấy được điển tịch không? Nhìn thấy ánh sáng màu bạc bao phủ quanh tòa tháp đó chứ? Nếu như nói nơi đây sắp biến thành chiến trường, vậy thì ánh sáng màu bạc đó nhất định là vòng bảo vệ đặt ra để ngăn ảnh hưởng của chiến đấu. Trước khi giải quyết được Thần số hiệu 1, ngươi làm sao có thể

http://tieulun.hopto.org

tiến vào trong tháp? Nếu thật sự có thể tiến vào trước thì chúng ta chỉ cần phải ra mấy người cầm chân Thần số hiệu 1, tiếp đó ngươi len lén lẻn vào trong tháp là được rồi. Sau khi lấy được đồ trong đó, chúng ta dựa vào tốc độ của Goblin glider có thể trực tiếp rời đi, đến cho đủ xa thì dùng Ma động pháo giải quyết Thần số hiệu 1… Ngươi cho rằng chuyện như vậy có còn ý nghĩa nữa không? Hoặc có thể nói, ngươi nghĩ người tu chân sẽ để lại sơ hở lớn như thế sao?

- Không thể…

Trịnh Xá thở dài đáp:

- Vậy cũng có thể trước tiên đánh bại Thần số hiệu 1, sau đó mọi người chúng ta cùng tiến vào trong tháp lấy bí kíp tu hành mà. Ngươi một pháo bắn xuống như vậy, nhỡ đâu lại phá nát hết tất cả thì sao? Uy lực của Ma động pháo ta đã nghe kể qua, vũ khí hạt nhân bình thường tuyệt đối không thể so bì được… Chẳng lẽ ngươi muốn một pháo phá hủy tất cả báu vật tổ tiên để cho chúng ta sao?

Sở Hiên thở dài, hắn cũng chẳng giải thích thêm nữa, chỉ nói:

- Tùy ngươi thôi… Đúng rồi, mặc dù tin tức chúng ta lấy được lúc trước đã nói rõ, Thần số hiệu 1 là nguyên hình của Chủ Thần, nhưng nếu nó đã là vũ khí sinh vật… Nếu như ta đoán không nhầm, có lẽ nó sẽ… Tóm lại cứ đánh đi, phương diện chiến đấu là trách nhiệm của đội trưởng như ngươi.

Trịnh Xá bấy giờ mới yên tâm gật đầu, quay sang Zero, nói:

- Zero, trước tiên ngươi cho tên to xác kia nếm thử một phát xem. Mục tiêu ngắm bắn tốt như vậy, nếu bỏ qua thì thật đáng tiếc.

Zero cũng không nói nhiều, lấy súng ngắm Gauss ra sau đó tìm một vị trí cẩn thận ngắm bắn. Tất cả mọi người đều nín thở nhìn về phía xa. Lúc này quảng trường đã càng lúc càng tới gần Lăng không Huyền các, dù là mấy người Carnahan cũng hoàn toàn có thể dùng mắt thường nhìn rõ vị trí cùng hình thù của nó. Đặc biệt là quả cầu ánh sáng lại càng rõ ràng, sự chú ý của mọi người đều tập trung vào đó.

Đoàng!

Một tiếng tiếng súng vang dội, tất cả đều cảm thấy lỗ tai ong cả lên nhưng sự chú ý vẫn hoàn toàn đặt vào quả cầu ánh sáng. Trong khoảnh khắc tiếng súng vang lên, mặt ngoài quả cầu ánh sáng chợt tỏa ra một tầng sóng gợn kỳ lạ, phẳng phất như không khí đã biến thành mặt nước rung động. Theo làn sóng đó từ từ biến mất, tại trường chỉ có Zero và Trịnh Xá là nhìn thấy rõ cảnh tượng thật sự, một viên đạn súng ngắm Gauss đứng dừng lại giữa trung tâm làn sóng…

Trinh Xá giật nảy mình, hình ảnh này thật quá quen thuộc, đến tận bây giờ cảnh tượng của thế giới trong mơ vẫn còn khắc sâu trong tâm trí hắn. Cường giả tầng thứ tư trung cấp hệ tinh thần Triệu Nhị Không, mặc dù là trạng thái nhập ma nhưng thực lực quả thật đã tới mức độ kinh khủng, ngoài có thể dựa vào khống chế gen trong cơ thể người khác để khống chế sinh tử, lại càng có được sức cận chiến mạnh mẽ… Sức mạnh tâm linh, cũng có thể gọi là niệm động lực, trường lực AT, vân vân. Không ngờ rằng quả cầu ánh sáng cùng loại với Chủ Thần này vậy mà lại cũng có kỹ năng đồng dạng.

- Mà nói lại, một quảng trường rộng, một quả cầu ánh sáng, bốn phía tối đen… Chẳng lẽ Chủ Thần không gian cũng được giấu sâu dưới lòng đất sao?

Trịnh Xá lập tức cười khổ nói:

- Mặc dù ta biết số 1 là để chỉ Chủ Thần đời đầu tiên nhưng mà số 1, cộng thêm trường lực AT gì đó thật sự làm ta chỉ có thể nghĩ tới robot EVA…

Trong lúc nói, Trịnh Xá cũng ngẩng đầu nhìn sang Triệu Anh Không. Cô bé này vẫn là thiếu nữ tiến vào Chủ Thần không gian, người mang thực lực tầng thứ tư vẫn đang ngủ say, hơn nữa theo lời nhân cách thực của nàng nói, cô bé này hẳn là không có ký ức về quá khứ, trừ phi nàng dựa vào thực lực của bản thân đạt tới tầng thứ tư. Nhưng nàng cứ một mực trầm mặc không nói như vậy khiến Trịnh Xá rất lo lắng, bây giờ trong thấy Thần số hiệu 1 sử dụng cùng một loại sức mạnh tâm linh, hắn thật sự sợ rằng nàng sẽ nhớ tới chuyện nào đó.

http://tieulun.hopto.org

Lúc này Zero lại nâng súng bắn mấy phát nữa nhưng từng viên đạn đều bị vòng bảo vệ giống như gợn sóng trên mặt nước cản lại. Thấy quảng trường mọi người đang đứng càng lúc càng tới gần Lăng không Huyền các, Zero khẽ cắn răng, bắt đầu tập trung toàn bộ tinh thần, chuẩn bị sử dụng điểm tuyến ma nhãn, kỹ năng nghịch thiên chỉ cần bắn trung mục tiêu là có thể kết liễu tất cả mọi vật thể, sinh mạng.

Mấy người Trịnh Xá cũng không hề ngăn cản hắn, ngược lại, để Zero sử dụng kỹ năng kết liễu Thần số hiệu 1 từ xa cũng là chuyện rất có lợi cho cả đội. Dù sao thì cũng không biết thực lực của Thần số hiệu 1 này như thế nào, rút cuộc có phải là thế hệ đầu tiên của Chủ Thần hay không, có năng lực nào khác nữa không, tóm lại cận chiến với nó thật sự vô cùng nguy hiểm. Hơn nữa cộng thêm việc Thánh nhân phương Tây có khả năng đã nhúng tay vào, biến số của nhiệm vụ quá lớn, cho nên bây giờ để Zero sử dụng kỹ năng ma nhãn của hắn quả thật là không còn gì hợp hơn.

Đoàng!

Lại một tiếng nổ cực lớn vang lên, dưới ánh mắt của mọi người, bề mặt quả cầu ánh sáng lại một lần nữa xuất hiện gợn sóng như nước chảy. Nhưng lần này gợn sóng vừa xuất hiện lập tức nhanh chóng tan rã, biến thành vô số mảnh nhỏ giống như thủy tịnh bị đập vụn, tiếp đó biến mất trong hư không đen kịt. Có điều cảnh tượng như mọi người tưởng tượng lại không xuất hiện, quả cầu ánh sáng không hề tan vỡ theo gợn sóng mà ngược lại, từ trung tâm của nó bừng lên quang mang vạn trượng. Gợn sóng như nước chảy lập tức phảng phất như cùng vô tận, mặc cho mặt ngoài tan vỡ biến mất, sóng gợn vẫn tiếp tục xuất hiện không ngừng, đến khi hiện tượng tan rã biến mất, quả cầu ánh sáng vẫn nguyên vẹn không suy suyển, giống như chưa từng xảy ra chuyện gì vậy.

- Oa, cảnh này em biết!

Mọi người còn đang sững sờ, Lưu Úc bỗng kêu ầm lên:

- Cảnh này quen quá, rõ ràng là cảnh trong Neon Genesis Evangelion. Một Angel hình lăng kính xuất hiện, hầu như tất cả công kích đều không thể xuyên qua trường lực AT của nó, cuối cùng bị pháo positron bắn hạ. Cảnh tượng bây giờ thật quá giống, hơn nữa vòng bảo vệ kia cũng giống trường lực AT, ánh sáng ở trung tâm thì giống động cơ S^2 cung cấp năng lượng, oa oa!

Trịnh xá gõ đầu thằng nhóc một phát, nói:

- Được rồi, dừng, dừng nào, đó là anime, chúng ta hiện tại đang ở thế giới hiện thực, hơn nữa bây giờ còn tự mình tham gia sự việc, chuyện này như thế nào cũng không hề đáng cười… Nói như vậy, bên trong Thần số hiệu 1 này có trang bị bộ phận cung cấp năng lượng? Là một loại vật chất giống như năng lượng thạch chăng? Nếu như nói sức mạnh tâm linh có thể phát huy vô cùng vô tận thì cường độ của nó chung quy cũng không thể mạnh đến mức vô cùng vô tận được. Chỉ cần trong nháy mắt đột phá sức mạnh tâm linh, tiếp đó phá hủy trung tâm năng lượng là được, ý là như vậy phải không?

- Đây là một sinh vật…

Sở Hiên ở bên cạnh đột nhiên chen vào:

- Theo tin tức chúng ta lấy được lúc trước có thể thấy, Thần số hiệu 1 là sinh vật, là một loại dạng sống do Thánh nhân và người tu chân hợp lực chế tạo ra, hoặc có thể nói là thứ giống như sinh mạng… Ngươi cảm thấy quả cầu ánh sáng này giống cái gì?

Trịnh Xá cùng những người xung quanh đều ngẩn ra, Trình Khiếu lập tức nói:

- Bóng đèn? Năng lượng thạch? Nhật(*)? Ý ta là mặt trời… Còn cái gì nữa

Lưu Úc lại kêu ầm lên:

- A, là trứng? Là trứng đúng không? Quả cầu ánh sáng này nhìn qua giống như một quả trứng phát quang… Ý anh muốn nói là, nó là một sinh vật, là một loại dạng sống được chế tạo ra, có lẽ bây giờ mới chỉ có sức phòng thủ nhưng theo công kích gia tăng, nó sẽ tiến hóa thành hình thái khác. Giống như bộ anime mà em nói lúc nãy, các EVA tiến hóa thành dạng sống siêu cấp, ý anh là vậy đúng không?

(*)Đây là một cách chơi chữ, từ "nhật" ( ) có nghĩa là ban ngày, mặt trời, nhưng "ngã nhật" ( ) là một câu chửi thông dụng của người Trung Quốc.

http://tieulun.hopto.org

600. Chương 15: Thức Tỉnh (1)

Sở Hiên nhìn những người xung quanh nói.

Mọi người đều cẩn thận lắng nghe, chỉ có Trịnh Xá cực kỳ tò mò hỏi:

- Doraemon… Ngươi cải tạo luôn cả mắt kính từ hồi nào vậy? Trên đó có thể thấy được những gì? Có phải giống cái kính đo chỉ số chiến đấu trong cái bộ manga nào đấy, có thể số hóa sức chiến đấu của mỗi người không?

Sở Hiên hơi trừng mắt nhìn Trịnh Xá rồi cũng không để ý tới hắn, tiếp tục nói:

- Đến hiện tại quả cầu vẫn chưa có bất kỳ biến đổi nào, vì thế chỗ chúng ta đang đứng rất an toàn…

Trương Hằng bỗng xen vào hỏi:

- Sở Hiên… Bom hạt nhân năm mươi triệu tấn thì tương đương với cái gì?

- À… Tương đương với uy lực của Ma động pháo, có vấn đề gì sao?

Sở Hiên nhạt nhẽo đáp.

"Nói cách khác, bây giờ chúng ta đều đứng cạnh kho đạn dược của Ma động pháo sao? Như thế chẳng lẽ còn có thể gọi là không có vấn đề gì?"

Tạm thời không nhắc đến những suy nghĩ lẫn lộn trong long mọi người, sau khi quảng trường tiếp cận với Huyền các, thời gian đã trôi qua được hơn một giờ, còn cách thời hạn bảy ngày mười tiếng đồng hồ. Bất quá, do tượng Phật đã trở lại chỗ cũ nên lực sỹ khăn vàng không còn xuất hiện nữa, cho nên mọi người cũng không bị quấy rầy, nhất thời tất cả đều chờ trên quảng trường cẩn thận thảo luận đối sách.

- Sở Hiên, ngươi có đề nghị gì không? Nói đi nói lại cả nửa ngày, ngươi hình như vẫn chưa đi vào điểm mấu chốt.

Trịnh Xá đưa mắt nhìn quả cầu ánh sáng, suốt một tiếng đồng hồ nó không hề có chút biến đổi nào. Thời gian không ngừng trôi đi, họ tiếp tục đợi ở đây thảo luận cũng không có tiến triển gì với tình tiết kịch bản lần này, cuối cùng hắn không chịu được phải quay sang hỏi Sở Hiên.

Sở Hiên gật đầu vẻ chắc chắn nói:

- Trương Hằng, Vương Hiệp, đào bốn cái hố rộng bằng vó ngựa…

"…Tên khốn này nhất định là đang giấu giếm chuyện gì đó…"

Trịnh Xá nhìn Trương Hằng cùng Vương Hiệp liều chết ngăn cản Sở Hiên, hắn cũng chỉ có thể thở dài bất đắc dĩ. Mặc dù biết rõ Sở Hiên đang giấu giếm chuyện gì đó nhưng hết lần này tới lần khác đều không thể tránh khỏi. Từ khi biết đến tên khốn này đến giờ, hắn hình như chưa bao giờ thoát được mưu kế của Sở Hiên hoặc là đoán ra được ý nghĩ trong đầu Sở Hiên. Cứ tiếp tục suy đoán ý nghĩ của Sở Hiên là chuyện còn ngu ngốc hơn việc tiếp tục ở đây thảo luận kế sách, có khả năng cả đời này hắn cũng chẳng đoán ra được…

Trịnh Xá nghiến răng, hung hăng nói:

- Quên đi! Có nghĩ nữa cùng không tìm ra được nguyên nhân! Chiến đấu! Mẹ nó, ta không tin với thực lực của đội ta hiện tại còn không thắng được cái gọi là Thần số hiệu 1 này. Cứ sắp xếp như thế, phương diện chiến đấu do ta chỉ huy… Sở Hiên, ngươi dùng năng lượng thạch bố trí trận pháp khôi phục chúng ta lấy được trong Lord of the Rings. Trận chiến này có thể sẽ rất mất thời gian, ta cần khôi phục thể lực thật nhanh chóng. Tiếp theo những thành viên chiến đấu là… Zero, Trương Hằng, trợ giúp tầm xa, đến lúc bắt buộc ta cần các ngươi ngay lập tức sử dụng điểm tuyến ma nhãn và Điện chi tiễn. Vương Hiệp, ngươi chờ mệnh lệnh của ta, khi ta hô tấn công thì ngươi khống chế tên lửa hạt nhân mini công kích vào một điểm trên quả cầu. Triệu Anh Không… Triệu Anh Không…

Nói tới đây hắn khẽ thở dài, trong đầu nhớ lại Triệu Anh Không trước kia. Nếu là cô bé đó, nàng có thể chất có thể hấp thu sức mạnh tâm linh, chỉ cần hấp thu một khối nhỏ bên ngoài là được. Nhân cơ hội đó Trịnh Xá có thể xâp nhập vào bên trong quả cầu tiến hành đột kích…

http://tieulun.hopto.org

- Triệu Anh Không, ngươi phụ trách ở gần bảo vệ mọi người. Một khi quả cầu phát sinh biến hóa hoặc là lao về phía này, ngươi phải toàn lực sử dụng sóng chân không thiểm linh và kỹ năng laser của bản thân thanh kiếm. Sự an nguy của mọi người trông cậy hết vào ngươi…

Triệu Anh Không liếc nhìn Trịnh Xá thật sâu, trong ánh mắt hàm chứa rất nhiều ý tứ, khiến cho Trịnh Xá nhất thời còn tưởng nàng đã khôi phục ký ức. Bất quá cô bé chỉ yên lặng đặt đầu, cũng không nói nhiều, cầm thanh trọng kiếm hai tay vô hình đứng chắn trước mặt mọi người.

Trịnh Xá lại thở dài, lắc lắc đầu, tiếp đó quay sang Sở Hiên nói:

- Sở Hiên, ta khôgn biết ngươi đang giấu chuyện gì nhưng ta tin ngươi sẽ không gây bất lợi cho đoàn đội. Nói tóm lại, một khi có bất kỳ chuyện gì liên quan đến đoàn đội, ngươi có thể ra bất cứ quyết định nào, bao gồm cả… Tính kế ta trong đó, đã hiểu chưa? Tuy trận đánh này sẽ do ta chủ chiến nhưng nếu tình hình có thay đổi gì, ta vẫn cần ngươi hỗ trợ… Được rồi, cứ như vậy đi, tiếp tục nói nữa chỉ càng lãng phí thời gian thôi. Tới đây, chiến đấu đi!

Nói đoạn, Trịnh Xá lấy Hổ hồn đao trong Nạp giới ra, thanh đao màu đỏ sẫm nửa trong suốt tỏa ra một loại quang mang tươi rói, ma mị, khi Trịnh Xá bước tới trước, lưu quang trên thân đao phảng phất như vẫn lưu lại chỗ cũ. Nhưng hắn vừa bước lên lục địa to lớn bao quanh tòa tháp, ánh sang yêu mị trên thân đao chợt như bị thứ gì đó áp chế, thoáng cái Hổ hồn đã trở nên ảm đạm.

"Đời sau của chủng tộc da vàng, cuộc khảo nghiệm này là để xem thử các ngươi có năng lực để bảo vệ di sản tổ tiên để lại hay không. Nếu như thực lực không đủ, để tránh di sản bị chủng tộc khác đoạt mất, các ngươi sẽ phải chết hết tại đây, chờ nhóm người tiếp theo của chủng tộc da vàng tới…"

"Kiểm tra rất đơn giản, tiêu diệt Thần số hiệu 1. Lấy Thần số hiệu 1 này làm cơ sở, tu chân giả chúng ta cùng Thánh nhân sáng tạo ra tổng cộng ba mươi tư Chủ Thần không gian. Ngoài vài Chủ Thần không gian quan trọng, chuẩn bị làm nơi trú ẩn cuối cùng trong tương lai khi nhân loại sắp diệt tuyệt, phần lớn các Chủ Thần không gian đều được tạo ra để làm trung tâm huấn luyện. Thần số hiệu 1 này có năng lực khống chế năng lượng sơ bộ, đương nhiên chỉ vỏn vẹn sơ bộ mà thôi. Thần số hiệu 1 do tu chân giả chúng ta cung cấp kỹ thuật chế tạo sinh vật sống, do Thánh nhân cung cấp kỹ thuật vận hành năng lượng, bộ gen có 98% tương tự với gen của nhân loại, là sản phẩm tiêu hao tuyến đầu tiên trong cuộc chiến giữa chúng ta và những dạng sống đó. Đương nhiên, cân nhắc thực lực của các ngươi, chúng ta sẽ không mở ra toàn bộ năng lực của "Thần". Thần số hiệu 1 này chỉ có ánh sáng tâm linh phòng ngự, không có chức năng tiến hóa hình thái chiến đấu."

"Cứ như vậy đi. Phá vỡ tầng bảo vệ ánh sáng tâm linh của Thần số hiệu 1, phá hủy nó, Tam Thanh đạo quang bao phủ tháp sẽ biến mất. Nếu các ngươi bây giờ xông vào, cấm chế phát động, trong phạm vi vạn dặm, ngoài Thần số hiệu 1 có ánh sáng tâm linh có thể độc tồn, tất cả mọi sinh mạng đều sẽ biến thành hư ảo…"

"Mặc khác, trong Lăng không Huyền các cấm chế tất cả mọi vật thể trợ giúp phi hành, dựa vào bản thân ngự không hoặc bật nhảy thì không tính vào đó. Đây là để dự phòng các ngươi dựa vào ngoại vật giành lấy thắng lợi. Nhớ kỹ, ngoại vật chung quy vẫn không phải con đường lâu dài, tu hành bản thân mới là chính đạo!"

"Tự giải quyết đi, con cháu chủng tộc da vàng. Hãy nhớ không được làm mất mặt hệ phái tu chân giả chúng ta, vị trí lãnh tụ của chủng tộc da vàng không thể bị giành mất, nhớ lấy, nhớ lấy…"

Trịnh Xá vừa đặt chân lên mảnh đất đó, những lời này lập tức khắc sâu trong ý thức mỗi người. Có điều, khiến cho người ta thấy kỳ quái là, nhóm Carnahan ba nhân vật trong phim lại chẳng có phản ứng gì, có vẻ họ không hề nghe thấy lời nhắn đó.

Lời nhắn chấm dứt, quả cầu ánh sáng đang lơ lửng giữa không cũng từ từ hạ xuống đất. Thật sự ra rất lớn, khối cầu thể tích tới năm nghìn mét khối, hơn nữa còn là một vật có sự sống, thật khó mà tưởng tượng nổi. Bất quá vẫn còn may, khi quả cầu hạ xuống đất, ánh sáng liền giảm bớt, hơn nữa tốc độ còn càng lúc càng nhanh, không lâu sau đã trở nên ảm đạm.

Trịnh Xá thở phào nhẹ nhõm, quay sang mọi người cười ha ha, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Còn may, còn may. Bọn họ phong ấn phần lớn sức mạnh của Thần số hiệu 1. Thật là quá tốt, chúng ta chỉ cần cố gắng phá vỡ vòng bảo vệ của nó là được. Ta không tin sau khi sử dụng Hủy diệt lại còn không thắng nổi nó nữa… Ủa? Các ngươi nhìn ta kiểu khoa trương như vậy làm cái gì?

Tất cả mọi người trợn mắt há mồm nhìn Trịnh Xá, không, hẳn là nhìn sau lưng hắn, thậm chí cả Sở Hiên cũng lộ ra biểu tình, chỉ là vẻ mặt hắn vô cùng cuồng nhiệt…

Trịnh Xá ngây ngốc quay lại, đập vào mắt hắn là quả cầu ánh sáng đang co rút vào trong, tất cả ánh sáng như đều co lại thành một chấm nhỏ. Mặt ngoài quả cầu ánh sáng không ngừng động đậy, phảng phất như một quả trứng khổng lồ đang co bóp, bên trong như có một sinh vật nào đó đang muốn thoát ra.

- Khốn kiếp, người tu chân đang nói láo à? Không phải họ bảo chỉ cần ứng phó với quả trứng này là được rồi, sao giờ lại xuất hiện quái vật khổng lồ? Đúng là không đáng tin!

Trịnh Xá lập tức gào lên. Bất quá hô lên hai câu xong, hắn đã tỉnh táo lại như thường. Bây giờ đã trong chiến đấu rồi, hắn cần phải duy trì sức chiến đấu mạnh nhất để bảo vệ mọi người… Hơn nữa trong Huyền các không thể sử dụng được Goblin glider?

Trịnh Xá cầm Hổ hồn đao lao về phía quả trứng khổng lồ đang chuyển động. Hắn chưa kịp chạy được một trăm mét, phần đỉnh quả trứng vụt nứt ra, tiếp đó là âm thanh nứt vỡ vang dội. Một bàn tay to lớn cực kỳ cổ quái thò ra từ chỗ nứt, vươn thẳng lên không trung.

Sau khi vươn ra khỏi vỏ trứng được mấy giây, bàn tay khổng lồ dùng sức xé mạnh, vỏ trứng lập tức vỡ làm hai mảnh. Một quái vật hình người cao hơn bốn mươi mét xuất hiện ở chỗ đó. Toàn thân quái vật được bao trùm bởi một loại vật chất gần như kim loại, còn ở chỗ ngực nó có một đốm sáng cực kỳ chói mắt. Khi nó hoàn toàn thoát khỏi quả trứng, Trịnh Xá còn cách nó khoảng hơn một nghìn mét, chỉ thấy ánh sáng giữa ngực quái vật bừng lên chói lọi, chỗ Trịnh Xá đứng lập tức chìm vào vụ nổ kịch liệt…

Đây mới là Thần số hiệu 1 chân chính, vũ khí sinh vật mà người tu chân cùng Thánh nhân sử dụng năm xưa… "Thần"!

601. Chương 15: Thức Tỉnh (2)

Sau khi sóng năng lượng hoàn toàn biến mất, Trịnh Xá vẫn bình yên vô sự đứng yên tại chỗ. Mặt đất xung quanh hắn đã hoàn toàn thủy tinh hóa, nhiệt độ quá cao làm tan chảy mặt đất trong nháy mắt rồi ngưng đọng lại thành một loại vật chất giống như pha lê. Bất quá nhìn Trịnh Xá vẫn yên ổn, mọi người cùng thở phào nhẹ nhõm, xem ra đòn tấn công bằng năng lượng đó cũng không quá lợi hại.

Trịnh Xá thì lại giật nảy người, vừa rồi khi vụ nổ ập tới, quanh người hắn lập tức xuất hiện một vòng bảo vệ, có lẽ là tác dụng của vòng cổ long tinh. Đòn tấn công bằng năng lượng này tựa hồ là vũ khí công nghệ cao nên sau khi công kích chấm dứt, Trịnh Xá liền vô thức nắm lấy vòng cổ long tinh, không ngờ lại nắm vào một đám bụi thủy tinh… Áp lực của một chiêu đã ép nát vòng cổ long tinh, nói cách khác, cho dù là vũ khí công nghệ cao thì nó cũng tuyệt đối là vũ khí công nghệ cao cực kỳ khủng bố.

- Sở Hiên! Mau nghĩ cách đi, một đòn vừa rồi đã phá nát vòng cổ long tinh của ta, sức mạnh này quá kinh khủng rồi!

Trịnh Xá hét lên, liều mạng vận dụng nội lực cùng năng lượng vampire lao về phía trước, tốc độ ít nhất cũng nhanh gấp mấy lần bước đi bình tĩnh lúc trước. Nhưng cho dù như vậy thì hắn vẫn cảm thấy bất an, chỉ cần Thần số hiệu 1 tiếp tục tấn công thì lập tức tiến vào trạng thái Bạo tạc, thậm chí là Hủy diệt cũng không có gì phải đắn đo!

Hình dáng của Thần số hiệu 1 đại khái không khác con người phóng đại bao nhiêu, chỉ là bề mặt cơ thể do một loại vật chất màu tím tạo thành, nhìn qua gây cho người ta cảm giác vô cùng cứng rắn. Ở giữa ngực nó là một khối tinh thể hình cầu tỏa ra ánh sáng, nếu trước đó không biết Thần số hiệu 1 là sinh vật thì rất có thể sẽ nhận nhầm nó thành robot, hơn nữa nhìn kích thước còn to lớn hơn đám robot biến hình gặp phải trong Transformers nhiều. Nếu thật sự muốn tìm thứ để so sánh thì nó cực kỳ giống mấy EVA trong bộ Neon Genesis Evangelion.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá vừa chạy vừa không ngừng suy nghĩ, không biết tại sao trong đầu hắn chợt thoáng qua khuôn mặt La Cam Đạo... Nếu như là hắn, phỏng chừng khi nghe tới loại robot nghịch thiên như EVA chắc chắn sẽ liều mạng muốn hoán đổi cho bằng được. Vũ khí siêu cường cần chi tiết kịch tình cấp S mới hóan đổi được, nếu thật sự thừa tiền đến thế thì thà đi hoán đổi công pháp tu chân còn tốt hơn.

- Mẹ kiếp... Bây giờ không phải lúc để nhớ tới người chết! Không chừng chính ta cũng chết ở đây mất!

Trịnh Xá gào lên, bởi vì hắn đã nhìn thấy, ánh sáng trước ngực Thần số hiệu 1 lại một lần nữa bừng lên kịch liệt. Trong khoảnh khắc trước khi lực áp bức đó tới người, hắn vụt sử dụng trạng thái Hủy diệt, dựa vào Thế vọt ra ngoài trăm mét. Nhưng chỗ hắn vừa đứng đã nổ tung, một luồng sóng xung kích từ sau ập tới, cơ hồ ép sát vào người, đẩy hắn bắn tung lên trước. Sau khi Trịnh tiến đến mấy trăm mét, luồng sóng xung kích đó mới từ từ yếu đi, còn sau lưng Trịnh Xá thì lập tức bỏng rát, đau đớn. Đây còn là nhờ tố chất thân thể của hắn cực tốt, nếu là người bình thường, vừa tiếp xúc với luồng sóng đã bị xé nát trong chớp mắt.

"Làm sao bây giờ? Quá mạnh mẽ! Sức tấn công đơn giản có thể gọi là vô địch! Hơn nữa tần suất công kích cũng siêu nhanh... Đại khái khoảng năm giây lại có một lần tấn công, nói cách khác, ta chỉ có thời gian năm giây để di động. Từ chỗ ta đến trước mặt nó còn cách mấy nghìn mét nữa, khốn kiếp, trận chiến này phải đánh thế nào đây?"

- Zero! Hỗ trợ ta!

Trịnh Xá lại hét lên, đến giờ phút này, hắn mới đột nhiên cảm nhận được sự bất tiện khi chiến đấu sau khi mất tinh thần lực khống chế giả. Muốn gì cũng phải dùng miệng kêu lên, sau đó phải chờ đồng đội có thời gian suy nghĩ phản ứng, lại còn cả khoảng cách âm thanh truyền đi cùng với bị đối thủ phát hiện các loại. Nếu như hai bên có thể trao đổi tư tưởng lẫn nhau trong chớp mắt thì tiện lợi trong chiến đấu biết bao nhiêu.

Tuy vậy vẫn còn may, trong thời gian cực ngắn, Zero đã phản ứng lại, hắn cầm súng ngắm Gauss đối chuẩn vào ngực Thần số hiệu 1. Mặc dù Zero đã sử dụng kỹ năng điểm tuyến ma nhãn một lần nhưng do độ thuần thục kỹ năng của hắn ngày càng cao cộng thêm tố chất thân thể được tăng cường nên sau khi sử dụng một lần cũng không lập tức ngất xỉu như trước. Lúc này hắn tập trung toàn bộ tinh thần vào khẩu súng ngắm trên tay, mắt nhìn chằm chằm vào chỗ ngực Thần số hiệu 1.

Khi ánh sang phần ngực Thần số hiệu 1 lại lóe lên, Zero vụt bóp cò, đạn súng ngắm Gauss gần như chỉ sau một sát na đã bắn trúng ngực Thần số hiệu 1, chỗ đó chính là nơi có đường nét mà điểm tuyến ma nhãn của Zero nhìn thấy

Theo lẽ thường, chỉ cần bắn trúng chỗ có đường nét thì kể cả đối phương có vòng bảo vệ cũng chắc chắn là nhất kích tất sát. Lúc trước Zero chính là dùng kỹ năng này để giết chết tu chân giả La Ứng Long, nếu không khi đó Trịnh Xá tuyệt đối chết chắc, Trung Châu đội rất có khả năng cũng không cách nào trở mình, chịu đoàn diệt trong Lord of the Rings.

Đoàng!

Tiếng nổ của súng ngắm Gauss bây giờ mới vang lên, kỹ năng phát nổ của Thần số hiệu 1 quả nhiên không thể sử dụng được. Giữa viên đạn và thân thể nó trào ra từng đợt sóng như nước chảy, ánh sang chỗ ngực cũng thoáng ảm đạm. Sức sát thương của điểm tuyến ma nhãn chắc chắn không thể dễ dàng hóa giải như vậy, mức năng lượng siêu cao thoát ra trong nháy mắt làm cho nó nhất thời không cách nào công kích được. Nhân cơ hội này, Trịnh Xá đã khai mở trạng thái Hủy diệt nhanh chóng lao về phía đó.

Sóng gợn như nước chảy cuồn cuộn không ngừng ngăn cản sức phá hoại siêu cường của điểm tuyến ma nhãn. Thời gian đã qua được hơn mười giây, Trịnh Xá cuối cùng cũng tới gần Thần số hiệu 1 trong phạm vi chưa tới một trăm mét, chỉ giây lát nữa hắn sẽ có thể cận thân chiến đấu với nó. Trong lúc chạy, Trịnh Xá đã truyền chân nguyên lực vào Hổ hồn đao, chỉ chờ tiếp cận với Thần số hiệu 1 là hắn sẽ lập tức chém đến.

Bình!

Thần số hiệu 1 lại chẳng thèm để ý tới Trịnh Xá đang lao đến, hai chân dùng sức đạp mạnh, xông về phía mấy người Sở hiên đang đứng ở quảng trường. Sức mạnh to lớn từ thân thể nó trực tiếp truyền xuống đất,

http://tieulun.hopto.org

ầm một tiếng giống như tên lửa cỡ nhỏ bắn trúng mặt đất, phạm vi hai trăm mét vuông xung quanh chỗ nó đứng lõm hẳn xuống thành hình một cái phễu. Thần số hiệu 1 nhảy lên cao tận năm, sáu trăm mét, lao về phía nhóm Sở Hiên ở đằng xa.

- Không!

Trịnh Xá gào lên. Do xông tới quá nhanh nên nhất thời hắn không có cách nào dừng hẳn lại, chỉ có thể trơ mắt nhìn Thần số hiệu 1 nhảy vọt qua đầu. Mà lực đạo do Thần số hiệu 1 dùng sức đạp mạnh cũng lập tức ảnh hưởng tới Trịnh Xá, cả khoảng đất rộng sụp đổ xuống dưới khiến Trịnh Xá hoàn toàn không thể nhảy lên được. Tới khi mặt đất ngừng sụt xuống thì Thần số hiệu 1đã cách hắn hơn một nghìn mét.

"Sức mạnh thật kinh khủng! Trong cơ thể nó tồn tại loại năng lượng còn khủng khiếp hơn cả bom nguyên tử, nếu luồng năng lượng này hóa thành sức mạnh thì chắc chắn là cực kỳ khủng bố! Khốn kiếp… Trận chiến này còn hung hiểm hơn ta tưởng tượng!"

Trịnh Xá cũng không chần chừ, giậm mạnh chân lao theo Thần số hiệu 1, đồng thời hắn cũng gào lên điên cuồng:

- Mọi người mau tránh ra! Không được cận thân chiến đấu với nó, sức mạnh của quái vật này còn kinh khủng hơn chúng ta tưởng tượng nhiều!

Trên quảng trường, mắt thấy Thần số hiệu 1 nhảy tới gần, Imhotep phản ứng nhanh nhất, thoáng cái đã biến thành lốc xoáy cuốn Anck-Su-Namun cùng Carnahan lên. Trình Khiếu, Tề Đằng Nhất, Lưu Úc cũng cõng các thành viên đang hôn mê chạy lùi ra sau, tại trường chỉ còn lại mấy thành viên chủ chiến bọn Sở Hiên.

Zero đã lảo đảo muốn ngã, sau khi sử dụng điểm tuyến ma nhãn hai lần liên tiếp, tất cả tinh thần, thể lực của hắn đều đã tiêu hao tới cực điểm, còn chưa gục xuống hôn mê hoàn toàn là vì lúc này tình huống khẩn cấp, hắn dựa vào ý chí khổ sở chống đỡ. Đang lúc Zero lại muốn giơ súng lên thì Trương Hằng đã đưa tay chặt mạnh vào gáy hắn, đánh cho Zero ngất xỉu, tiếp đó ném sang cho Trình Khiếu ở đằng xa.

- Ngươi đã tận lực rồi, còn lại cứ giao cho bọn ta!

Khi nói, Trương Hằng lưu luyến nhìn sang Minh Yên Vi đang từ xa nhìn vọng về phía hắn. Tiếp đó hắn quay đầu lại, tập trung toàn bộ tinh thần vào Thần số hiệu 1 đang nhanh chóng lao đến, từ từ nâng cây cung kim loại màu bạc trong tay lên.

- Nếu như nói điểm tuyến ma nhãn là công kích tầm xa toàn bộ vị trí làm cho tổng thể băng hoại thì Điện chi tiễn là cường kích tiễn kỹ kích phá vào một điểm… Mãi gần đây mới có chút nhận thức về tiễn kỹ của mình, hy vọng lần đầu tiên sử dụng này có thể thành công…

Tại bộ phim kinh dị lần trước,

A Nightmare on Elm street, Trương Hằng đã có nhận thức sâu sắc hơn về huyết thống tinh linh của mình. Kỹ năng bắn ra Điện chi tiễn các loại là dựa vào năng lượng trong cơ thể để phát huy uy lực, mà trong bộ phim kinh dị lần trước hắn đã học được cách phân chia năng lượng để sử dụng chứ không phải là một lần bắn ra hết như trước. Sau đó hắn cũng có được một số ý tưởng, ví dụ truyền năng lượng vào tên như Điện chi tiễn, sau đó dùng những mũi tên đó để sử dụng Bạo liệt tiễn…

- Bạo liệt Điện chi tiễn!

Truyền uy lực của Điện chi tiễn vào mũi tên, sau đó sử dụng bạo liệt tiễn, như thế sợ rằng chỉ với Bạo liệt tiễn ba mũi, sau khi tăng cường thêm uy lực của Điện chi tiễn, sức mạnh đã tăng lên không biết là bao nhiêu lần!

Ba mũi tên dùng tốc độ mắt thường không thể theo kịp va chạm phát nổ giữa không trung, đến mũi tên cuối cùng đã phảng phất như một luồng điện quang bắn vào ngực Thần số hiệu 1, trực tiếp đâm trúng gợn sóng như nước chảy đột ngột xuất hiện, tiếp đó xuyên thẳng vào trong, bắn trúng cơ thể Thần số hiệu 1…

http://tieulun.hopto.org

602. Chương 15: Thức Tỉnh (3)

Theo một tiễn bắn bị thương Thần số hiệu 1, từ vết thương của nó trào ra một lượng lớn chất lỏng màu tím, có lẽ đó là loại máu tươi đặc biệt của nó. Tiếp đó, Thần số hiệu 1 thét lên chói chang, khối tinh thể chỗ ngực nó lại lấp lóe kịch liệt, dọa mấy người Trương Hằng phải vội vã chạy khỏi chỗ đang đứng.

Bất quá lần này chỗ ngực Thần số hiệu 1 sáng lên nhưng lại không bắn ra xung động phát nổ như trước mà toàn thân tỏa ra một luồng ánh sáng màu bạc. Tiếp đó, chỗ ngực trái bị xuyên thủng của nó bắt đầu từ từ khép lại, máu thịt màu đỏ tím điên cuồng chuyển động, phảng phất như sinh ra vô số xúc tu, sợi thịt. Chính những xúc tu, sợi thịt đó bắt dầu không ngừng chữa trị vết thương bị hư tổn, hơn nữa còn khôi phục với tốc độ có thể thấy được bằng mắt thường, chỉ mất mấy giây, lỗ hổng to lớn đã lành lại được hơn một nửa.

"Sức công kích mạnh mẽ, sức khôi phục siêu cường, sức phòng ngự siêu khủng bố… Con quái vật này chính là Thần số hiệu 1 sao? Hơn nữa đây vẫn gọi là bản không hoàn chỉnh! Mẹ nó, thế thì bản hoàn chỉnh sẽ còn tới mức nào?"

Trịnh Xá đau khổ nghĩ thầm. Một tiễn của Trương Hằng mặc dù chưa thể hoàn toàn tiêu diệt hoặc làm trọng thương Thần số hiệu 1 nhưng đã làm chậm lại tốc độ nhảy đến của nó. Mà Trịnh Xá đã tiến vào trạng thái Hủy diệt, dựa vào siêu tốc độ của Thế chung quy cũng đuổi kịp Thần số hiệu 1 khi nó còn cách quảng trường hai, ba trăm mét. Trịnh Xá dùng sức đạp mạnh, mặt đất lập tức nứt toác, hắn vọt lên cao gần trăm mét, lại thêm mấy lần Nguyệt bộ, cuối cùng đã tới ngay trên đỉnh đầu Thần số hiệu 1. Tiếp theo hắn không chút nghĩ ngợi, vung Hổ hồn đao lên cao quá đầu, dùng sức chém thẳng xuống vòng bảo vệ sức mạnh tâm linh của Thần số hiệu 1.

Một phiến đao mang màu trắng mờ mịt như sương mù hạ xuống, nhất thời trên vòng bảo vệ sức mạnh tâm linh vang lên một loạt tiếng nổ ầm ầm. Mỗi phần đao mang sương mù đều như thực chất, mỗi tiếng nổ vang lên đều là một phần đao mang sương mù chém trúng vòng bảo vệ sức mạnh tâm linh. Nếu là người bình thường, dưới một đao này chém xuống đã sớm biến thành thịt vụn nhưng tầng bảo vệ sức mạnh tâm linh trước mắt ngoại trừ nhiều thêm chút gợn sóng ra thì không ngờ đến cả một vết nứt cũng không có, hơn nữa còn như thực chất, chấn cho hổ khẩu Trịnh Xá đau đớn kịch liệt, trong lòng hắn lập tức vô cùng kinh hãi.

Tại thế giới trong mơ, Trịnh Xá cũng đã thấy qua sức mạnh tâm linh, ánh sáng tâm linh, hay là trường lực AT gì đó này. Mặc dù nhiều tên gọi như vậy nhưng chung quy lại hắn cũng có chút minh bạch đây là thứ gì, đó hẳn là một loại sức mạnh của sinh mạng mà người đạt tới cơ nhân tỏa tầng thứ tư có thể lĩnh ngộ được. Cũng có thể nói đó là bước mở đầu khống chế năng lượng của tầng thứ tư, có chút tương tự với tín niệm lực của Sở Hiên. Chỉ là yếu ớt như sức mạnh tâm linh của Triệu Nhị Không đã lợi hại đến vậy rồi, Thần số hiệu 1 trước mặt, sức mạnh tâm linh đã đạt tới thực chất, hơn nữa còn có năng lượng gần như vô cùng vô tận duy trì, còn thứ gì có thể phá hủy nó được đây? Ma động pháo?

Trịnh Xá là người trường kỳ chiến đấu bên lằn ranh sinh tử, tuy hắn chưa từng học qua kỹ xảo chiến đấu có hệ thống nào, cũng không có tuyệt chiêu gì siêu cấp lợi hại nhưng qua những lần chiến đấu sống chết hắn đã tự phát triển thành một bộ chiến pháp lấy lực phá xảo, lấy tốc đối địch. Hơn nữa do thường xuyên tiếp cận với cái chết, cộng thêm trạng thái nhập vi của mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, đối với việc khống chế sức mạnh của bản thân hắn tuyệt đối là đắc tâm ứng thủ. Một đòn vừa rồi nhìn như bình thường nhưng lại là một kích toàn lực trong trạng thái Hủy diệt của hắn, nếu ở thế giới trong mơ hắn có được toàn bộ sức mạnh như bây giờ thì Triệu Nhị Không chỉ chịu một đao thôi là đã chết chắc rồi, sức mạnh tâm linh của cô bé vẫn chưa đủ để ngăn cản một đao toàn lực đó… Nhưng sức công kích mạnh như vậy không ngờ đến cả vòng bảo vệ của Thần số hiệu 1 cũng không phá nổi…

Một đao không có tác dụng, Trịnh Xá cũng không lùi bước, tiếp tục vung Hổ hồn đao điên cuồng chém xuống. Giờ phút này hắn đang ở trong trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, lại sử dụng cả Hủy diệt, mọi người đứng ở phía xa chỉ nhìn thấy cách đỉnh đầu Thần số hiệu 1 khoảng vài mét, một màn đao mang mờ mịt ập xuống. Tối đa một hai giây, gợn sóng như nước chảy vụt trở nên kịch liệt, tiếp đó bắt đầu tan vỡ từng chút một. Trịnh Xá vậy mà lại có thể dùng Hổ hồn đao cường hành phá vỡ vòng bảo vệ.

Chỉ là Trịnh Xá còn chưa kịp xông vào trong khe nứt thì đột nhiên, từ xung quanh thân thể Thần số hiệu 1, sức mạnh tâm linh điên cuồng tràn tới. Nếu hình dung công kích sức mạnh tâm linh của Triệu Nhị Không

http://tieulun.hopto.org

giống như bàn tay hoặc một đợt sóng năng lượng thì lúc này sức mạnh tâm linh của Thần số hiệu 1 là sông lớn mênh mông ào ạt. Hai bên chênh lệch nhau quá xa, đến cả Trịnh Xá cũng chỉ có thể sử dụng Nguyệt bộ vội vã lùi lại, nếu không bị một đòn này đánh trúng, hắn may lắm cũng sẽ trọng thương.

"Làm sao bây giờ? Căn bản không cách nào phá vỡ được! Nhưng tiếp tục như vậy cũng không thể thắng được nó. Mặc dù tạm thời vẫn có thể quần đấu với nó một lúc nhưng sắp tới thời gian giới hạn, hơn nữa năng lượng của nó lại vô cùng vô tận, cứ thế này chỉ có thể bị nó làm cho kiệt sức mà chết… Lại không thể để Sở Hiên sử dụng Ma động pháo, thứ đó thật sự quá khoa trương, vì thế… Toàn lực chiến đấu đi!"

Trịnh vừa định chủ ý, lập tức xoay người nhảy về đằng sau, đồng thời cũng quay về phía xa hét lớn:

- Sở Hiên! Đưa chiếc nhẫn cho ta! Ta cần dùng nó để chiến đấu!

Lúc này nhóm Sở Hiên ở phía xa cũng đã thôi chạy trốn. Thần số hiệu 1 trước bị Trương Hằng giáng một đòn mạnh, sau đó lại bị Trịnh Xá dùng man lực đánh rơi từ trên không xuống đất. Ầm một tiếng trầm đục, Thần số hiệu 1 đâm sầm xuống đất, giẫm nát mặt đất thành một hố lớn, bất quá tốt xấu gì cũng tạm hoãn tình thế nguy hiểm của mấy người Sở Hiên, không phải lo bị nó áp sát nhất cử giết chết.

Trịnh Xá thấy Thần số hiệu 1 quay lại đối đầu với mình, trong lòng lại thở phào nhẹ nhõm. Đồng đội là hẫu thuẫn kiên cường nhất của hắn… Đồng thời cũng là nhược điểm lớn nhất. Có họ tồn tại hắn mới có thể trở nên mạnh mẽ như hiện tại, nhưng cũng vì họ tồn tại, hắn mới có nhược điểm duy nhất…

"Có lẽ La Lệ cũng là nhược điểm của ta, cũng may cô ấy chỉ tồn tại trong Chủ Thần không gian…"

Trịnh Xá lắc lắc đầu, xua đuổi hết tạp niệm trong đầu, tiếp đó hắn từ từ thả lỏng, nội lực cùng năng lượng vampire đều thu hồi vào trong cơ thể. Mắt thấy Thần số hiệu 1 đã nhìn thẳng vào mình, hơn nữa khối tinh thể trước ngực nó lại một lần chậm rãi phát sáng, mắt thấy sóng nổ kịch liệt lại sắp sửa bắn ra, Trịnh Xá vẫn đứng nguyên tại chỗ, không hề có chút ý tứ tránh né hay chống đỡ. Cuối cùng, một luồng sáng màu bạc bùng lên, Trịnh Xá bị ngọn lửa màu bạc đó nuốt chửng.

Mọi người ở đằng xa đều trợn mắt há mồm, cạnh đó Sở Hiên vẫn bình tĩnh giải thể Ma động pháo, giống như không hề biết Trịnh Xá đã bị vụ nổ bao trùm. Khi Vương Hiệp ngây ngốc đẩy đẩy người hắn một cái, nói:

- Sở Hiên, Trịnh Xá hình như lại bị nổ, lần này hắn cũng không có vòng cổ long tinh, không biết chừng đã…

Tên này thủy chung vẫn không ngẩng đầu lên.

- Không, không bị nổ chết.

Triệu Anh Không vẫn một mực trầm mặc đột nhiên mở miệng nói:

- Mặc dù không dám khẳng định nhưng hẳn là hắn không có vấn đề gì… Bỗng dưng trong lòng lại có cảm giác như vậy, hơn nữa còn xuất hiện một loại khát vọng muốn chiến đấu…

Tạm thời không nhắc đến Triệu Anh Không thì thào tự nói, lúc này tình huống khẩn cấp, Trương Hằng cũng Trình Khiếu cũng chẳng nghe thấy nàng đang nói cái gì. Nhưng Sở Hiên tựa hồ lại nghe được, hắn hơi ngẩng đầu nhìn thoáng quá Triệu Anh Không rồi lại cúi xuống, miệng khẽ lầm bầm mấy chữ "kính mắt" các loại, vừa tiếp tục tháo rời Ma động pháo.

Lúc này, ở trung tâm vụ nổ, ánh lửa cùng tro bụi từ từ nhạt đi, trên mặt đất đã bị thủy tinh hóa, Trịnh Xá vẫn đứng đó nhưng hình dạng đã biến đổi hoàn toàn. Trông hắn hiện tại không còn giống như người bình thường nữa mà có chút tương tự với ma quỷ trong truyền thuyết. Trên trán mọc ra hai chiếc sừng nhỏ, quần áo trên người sớm đã tan nát, sau lưng một cặp cánh rồng vươn thẳng lên trời, đôi cánh có chút khác biệt với cánh ác ma và cánh dơi. Ngoài ra, trên da Trịnh Xá cũng xuất hiện một số vảy cứng nhỏ bé.

- Tiềm long biến!

Đây là sức mạnh cao nhất của tầng thứ tư trung cấp mà Trịnh Xá có thể sử dụng sau khi thành công vượt qua tâm ma. Lấy gen rồng trong cơ thể làm chủ đạo, cộng thêm thành phần mạnh nhất của gen viễn cổ, thân thể biến hóa này chính là lực lượng mạnh nhất mà trước mắt hắn có thể phát huy được. Cho dù không có nội lực cùng năng lượng vampire duy trì thì hắn vẫn có thể phát huy được sức mạnh và tốc độ không

http://tieulun.hopto.org

thua kém Bạo tạc, nếu dùng thêm cả Bạo tạc hay Hủy diệt thì thực lực đơn giản là đạt tới mức không thể tưởng tượng nổi. Điểm mấu chốt nhất chính là, đây là một trạng thái thân thể chứ không phải là kỹ năng nên cũng không cần tiêu hao gì cả, nếu không clone của hắn đã không thể liên tục duy trì hình tượng như ác ma đó, chỉ có một khuyết điểm duy nhất…

Trong trạng thái biến thân này, tất cả sự cuồng bạo ẩn giấu trong gen cơ hồ đều bộc phát ra hết. Theo thực lực bạo tăng, dù Trịnh Xá đã vượt qua tâm ma, không còn sợ loại ý thức cuồng bạo đó nữa nhưng cứ như vậy, khi chiến đấu hắn rất có khả năng không cách nào nương tay được, đây cũng là điểm không hoàn mỹ duy nhất của trạng thái biến thân…

"Bất quá, hiện tại có vẻ cũng không cần phải nương tay… Tới đi, bắt đầu hiệp hai nào!"

Trịnh Xá hít sâu một hơi, quanh người hắn bắt đầu từ từ xuất hiện một quầng lửa màu trắng tinh khiết, có vẻ gần tương tự như ngọn lửa đen tuyền bao quanh người Phục chế thể. Tiếp đó, Trịnh Xá vung cánh phóng thẳng về phía Thần số hiệu 1.

603. Chương 15: Thức Tỉnh (4)

"Quả nhiên là như vậy... Thứ gọi là ánh sáng tâm linh, sức mạnh tâm linh, ý niệm lực, trường lực AT của mỗi sinh vật sống, hóa ra là có ý này..."

Giờ phút này, Trịnh Xá đột nhiên có một cảm giác minh ngộ, thứ gọi là ánh sáng tâm linh, ý niệm lực, trường lực AT kỳ thực chính là một loại năng lượng mà mọi dạng sống sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ thứ tư trung cấp đều sẽ sinh ra. Chuyện này không liên quan gì tới tư chất, chủng tộc, thậm chí là cả hệ chiến đấy, chuyện duy nhất có liên hệ là hình thái của năng lượng mà thôi. Ví dụ như ánh sáng tâm linh của Trịnh Xá là ngọn lửa màu trắng toát, của Phục chế thể thì mang hình dáng một ngọn lửa đen tuyền, còn cả khả năng hấp thu năng lượng của Triệu Anh Không có thể coi là năng lượng âm. Tóm lại, giống như suy đoán của hắn lúc trước, sau khi đạt tới tầng thứ tư trung cấp sẽ sinh ra ứng dụng sơ bộ đối với năng lượng, đây chính là minh chứng tốt nhất!

Vừa rồi khi Trịnh Xá lao tới màn chắn sức mạnh tâm linh quanh người Thần số hiệu 1, ngọn lửa màu trắng tuyền quanh người hắn cũng bùng lên. Hai bên đều là ánh sáng tâm linh, tuy thuộc tính có chút khác biệt nhưng trong khoảnh khắc va chạm, ánh sáng tâm linh của hai bên đều trung hòa lẫn nhau, sau đó Trịnh Xá mới có thể một đao phá vỡ tấm màn sức mạnh tâm linh thập phần cứng cỏi, thực sự tiếp cận với Thần số hiệu 1.

"Nói cách khác, nếu như sức mạnh của ánh sáng tâm linh quá lớn, chỉ có người cũng có ánh sáng tâm linh mới có thể tạo thành uy hiếp... Giống như clone của ta?"

Ý niệm này chỉ thoáng lóe lên trong đầu, toàn bộ sức chú ý của Trịnh Xá đã tập trung toàn bộ vào khối tinh thể phát sáng ở ngay trước mắt đang càng lúc càng tới gần. Nhìn kiểu gì cũng thấy khối tinh thể này chính là trung tâm năng lượng và là nhược điểm của Thần số hiệu 1. Vất vả lắm mới tiếp cận được nó, ngay từ đầu Trịnh Xá đã chọn trúng khối tinh thể phát sáng này, nhanh chóng quán chú đầy đủ chân nguyên lực vào trong Hổ hồn đao, chỉ cần bị hắn chém trúng, khối tinh thể này chắc chắn sẽ bị phá hủy!

Có điều thực lực của Thần số hiệu 1 cũng không chỉ có như vậy. Tốc độ của Trịnh Xá lúc này cực nhanh, người bình thường căn bản chỉ có thể thấy một luồng sáng lóe lên, khoảng cách mấy trăm mét thoáng cái là qua, nhưng Thần số hiệu 1 không ngờ vẫn kịp phản ứng lại. Trịnh Xá vừa mới một đao phá vỡ vòng bảo vệ ánh sáng tâm linh, cánh tay của Thần số hiệu 1 đã chắn trước mặt hắn, đồng thời sức mạnh tâm linh ào ạt mênh mông quanh cánh tay và cơ thể nó nhất tề ập tới, thân hình nhìn như to lớn vụng về, tốc độ tinh tế lại không hề thua kém Trịnh Xá. Nói thì chậm, xảy ra thì nhanh, từ lúc Trịnh Xá phá vỡ sức mạnh tâm linh, cho tới khi cận thân giao chiến với Thần số hiệu 1, tất cả chỉ diễn ra trong một hơi thở. Tiếp đó, Trịnh Xá hung hăng chém thẳng một đao trúng vào cánh tay Thần số hiệu 1, còn bản thân hắn cũng bị bàn tay quật trúng đánh văng ra xa mấy trăm mét, ầm một tiếng vang đội, đâm sầm xuống mặt đất, trực tiếp phá ra một hố lớn sâu một mét, rộng hơn mười mét.

Thần số hiệu 1 cũng không dễ chịu gì, cánh tay của nó đã bị chém mở ra gần ba phần tư, hơn nữa Hổ hồn đao chém xuống sau khi truyền chân nguyên lực còn phát ra đao mang như sương mù. Đao mang trắng mờ

http://tieulun.hopto.org

nhìn như vô lực, kỳ thật lại không gì không phá được, một đao chém xuống, những chỗ bị trúng đao đều nát bét, có thể nói là đã biến thành thịt băm. Nếu là sinh vật bình thường, cánh tay này coi như đã bị phế... Nhưng đó chỉ là sinh vật bình thường mà thôi. Khối tinh thể trước ngực Thần số hiệu 1 bừng sáng kịch liệt, ánh sáng màu bạc lấp lóe quanh cánh tay nó, cánh tay này liền gống như vết thương lúc trước, bắt đầu khôi phục với tốc độ có thể thấy được bằng mắt thường. Sau vài giây, cánh tay đã từ lung lay sắp rớt gắn liền lại thành một khối, chỉ chốc lát nữa là sẽ không còn thương tổn gì nữa.

Ở phía xa Trịnh Xá chứng kiến tất cả, hắn khe khẽ lắc đầu, biết rằng một kích vừa rồi chỉ phí công, chẳng những không có chút tác dụng nào với Thần số hiệu 1 mà còn làm bản thân bị nội thương không nhẹ. So với năng lượng gần như vô tận của con quái vật này, năng lượng của hắn thật quá nhỏ bé, nếu so tổng lượng với nhau, hắn chỉ có thể cam bái hạ phong... Nếu tổng năng lượng không đủ, vậy thì dùng chất lượng để bù đắp đi!

- Sở Hiên! Cái nhẫn đâu? Ném cái nhẫn cho ta!

Trịnh Xá lơ lửng giữa không trung, mắt nhìn chằm chằm vào Thần số hiệu 1. Cánh tay nó đã hoàn toàn lành lại, con quái vật hình người khổng lồ này lại nhảy lên, vọt cao tới hơn trăm mét áp thẳng xuống đầu hắn. Mấy người Trương Hằng ở phía xa đều trợn mắt há mồm mà nhìn, trận chiến này đã vượt xa phạm trù con người, hoặc ít nhất là đã vượt xa phạm trù của người bình thường, cho dù là tiểu đội luân hồi bình thường cũng không thể nhúng tay vào cuộc đấu giữa hai bên. Một bên là cường giả đỉnh cấp trong tất cả các tiểu đội luân hồi, đã đạt tới tầng thứ tư trung cấp, một bên là vũ khí sinh vật của Thánh nhân và người tu chân viễn cổ, "Thần", cuộc chiến này đã khiến mấy người Trương Hằng không biết phải làm thế nào nữa. Mặc dù công kích của họ đối với với Thần số hiệu 1 cũng không hẳn là không có tác dụng gì, nhưng uy hiếp thật sự quá nhỏ.

Có lẽ ngoài Trịnh Xá ra, trong Trung Châu đội chỉ vỏn vẹn có hai người là có thể uy hiếp tới Thần số hiệu 1...

Sở Hiên chính là một trong hai người đó. Lúc này hắn vừa lấy chiếc nhẫn tối cao từ trong Ma động pháo ra, nghe Trịnh Xá hét lớn, hắn cũng không chần chừ, một tay khẽ vuốt lên mắt kính, tay kia nắm chặt chiếc nhẫn, làm tư thế ném ra. Khi đôi mắt từ bình thản biến thành nhiệt huyết hùng hồn, Sở Hiên vung tay ném thẳng chiếc nhẫn về phía Trịnh Xá. Cũng không biết hắn làm thế nào, chiếc nhẫn đi sau mà lại tới trước, bắn đến trước mặt Trịnh Xá sớm hơn cả Thần số hiệu 1, bụp một tiếng đã được Trịnh Xá bắt lấy.

"...Mẹ nó, lực ném mạnh thật, đây là tín niệm lực sao? Tên khốn đáng ghét, tự dưng thấy chẳng công bằng gì cả, nếu hắn có sức mạnh lớn như vậy sao lại không tới chi viện? Cứ ở một bên lẳng lặng xem diễn trò... Đáng ghê tởm!"

Trịnh Xá đón lấy chiếc nhẫn, vô thức nhìn sang chỗ mấy người Sở Hiên một chút. Những người khác thì còn đỡ, mấy người Trương Hằng đang làm động tác muốn tấn công, chỉ là có vẻ không biết phải hạ thủ như thế nào. Mấy người Imhotep ở đẳng xa thì đợi tại rìa quảng trường, yên lặng theo dõi trận chiến, chỉ có Sở Hiên là nhàn tản nhất. Sau khi ném chiếc nhẫn tối cao ra, hắn đứng đó vừa xem chiến đấu vừa bắt đầu chậm rãi thu dọn Ma động pháo, chẳng hề có vẻ gì là hứng thú với trận chiến này cả.

"Tên khốn này từ trước tới nay khi gặp phải những điều chưa biết, ví dụ như tri thức nào đó là lập tức phát cuồng lên, nhưng sao lần này hắn lại chẳng có tý biểu hiện nào vậy? Chẳng lẽ thanh niên ba không đã thật sự biến thành ba không rồi? Hay là biến động lần này sẽ khiến chúng ta không thể lấy được thứ gì? Cho nên tốt hơn hết là ngay từ đầu dùng Ma động pháo bắn tan Thần số hiệu 1 này cho xong? Mẹ nó, chẳng quản nhiều thế được, trước tiên cứ hạ cái Thần số hiệu 1 này đã!"

Trịnh Xá nhìn Thần số hiệu 1 đang lao tới, hắn vẫy cánh một cái lập tức bay ra xa. Bình một tiếng trầm đục, Thần số hiệu 1 năng nề hạ xuống đất, tiếp đó chỗ ngực nó lóe sáng, Trịnh Xá còn đang bay nhất thời liền bị một luồng lửa sáng màu bạc nuốt chửng, mà Thần số hiệu 1 cũng nhân cơ hội lại nhảy về phía Trịnh Xá.

"Vô dụng, ta cũng có ánh sáng tâm linh hộ thể, trừ phi là bị ánh sáng tâm linh khác trung hòa hoặc là bị sức mạnh vô cùng lớn nghiền nát, nếu không ta không thể bị thương. Hơn nữa ánh sáng tâm linh của ta còn là sức mạnh có tính chất hỏa diễm, không khác lắm với kỹ năng Hồng viêm, hiện tại ta gần như đã miễn dịch với lửa rồi..."

http://tieulun.hopto.org

Khi vụ nổ màu bạc từ từ nhạt đi, Trịnh Xá vẫn bình yên vô sự đứng nguyên chỗ cũ. Hắn cười lạnh nhìn Thần số hiệu 1 đang càng lúc càng tới gần, chỉ có Hổ hồn đao trên tay là tỏa ra một loại quang mang yêu dị, hoàn toàn khác với khi truyền chân nguyên lực vào lúc trước. Khi truyền chân nguyên lực, Hổ hồn đao tỏa ra đao mang giống như sương mù, lúc này Hổ hồn đã không còn đao mang sương mù nữa, ngoài một tầng áng sáng màu đỏ hồng nhàn nhạt ra thì trên thân đao còn mang theo một loại áp lực kỳ lạ

"Nếu nén ép nội lực đến cực hạn thì sẽ được chân nguyên lực của người tu chân.. Tuy chân nguyên lực cũng đủ để khởi động Hổ hồn đao nhưng thanh đao này dù sao cũng là ma khí... Vì thế nếu nén ép năng lượng vampire đến cực hạn thì sao đây? Ta chưa từng thử qua, nếu trong trạng thái Tiềm long biến thì thử một chút cũng không sao, tối đa chỉ chịu chút thương tích thôi, nhưng nếu như thành công..."

Trịnh Xá khẽ rung Hổ hồn, uy áp trên thân đao lập tức tản ra bốn phía. Trong khoảnh khắc, Thần số hiệu 1đang nhảy về phía hắn đột nhiên thét lên, chỗ ứng với phần miệng của con người trên mặt nó chợt mở ra thành một cái mồm lớn, phát ra âm thanh đinh tai nhức óc, cũng không biết là vì sợ hãi hay là phẫn nộ... Nếu như "Thần" cũng có tình cảm như con người...

"Loại năng lượng mới màu đen này, tạm thời gọi nó là ma lực đi, chỉ có lấy ma lực làm năng lượng khởi động mới có thể phát huy uy lực chân chính của Hổ hồn đao..."

Khi Thần số hiệu 1 xông tới trước mặt, Trịnh Xá lần này không hề lùi bước, thản nhiên đối diện, Hổ hồn đao trong tay chém thẳng vào bàn tay của Thần số hiệu 1 đang quật về phía hắn. Cũng không biết đã xảy ra chuyện gì một luồng ánh sáng màu đỏ hồng lóe lên, tất cả mọi người ở xa quan sát chiến trường đều bị bức phải nhắm mắt lại. Mặc dù ánh sáng đó không hề mãnh liệt, chói mắt nhưng mọi người vẫn như thần xui quỷ khiến nhắm nghiền lại. Đến khi họ mở mắt ra thì cả cánh tay Thần số hiệu 1 đã biến thành hư vô, cả cánh tay to lớn dài mười mấy mét cứ như vậy biến mất không thấy đâu nữa. Trịnh Xá vũ lộng hai cánh, lơ lửng trước mặt Thần số hiệu 1, Hổ hồn đao chỉ thẳng vào khối tinh thể lấp lánh trước ngực nó...

"Thức tỉnh rồi, đây mới là sức mạnh thật sự của Hổ hồn đao... Thật quá đáng tiếc, vốn còn muốn thử nghiệm "chiêu đó", nhưng xem ra không có cơ hội rồi..."

Trịnh Xá nhẹ nhàng chém một đao về phía khối tinh thể, ánh sáng màu đỏ hồng lại bùng lên, nhưng lúc này mọi người ở đằng xa đều cố gắng ép mình không nhắm mắt. Trong mắt họ, Hổ hồn đao phảng phất như biến thành một con hổ lớn há miệng cắn vào khối tinh thể trước ngực Thần số hiệu 1. Khi ảo ảnh hình hổ biến mất thì cả phần ngực Thần số hiệu 1 cũng đồng thời biến mất theo... Một phần ba thân thể đã bị uy lực của một đao vừa rồi chém thành hư vô, hư vô thật sự, không còn chút gì tồn tại...

604. Chương 16: Kết Cục Kinh Hồn Và... Trở Về (1)

"Hoàn thành nhiệm vụ tình tiết kịch bản, nhận được hai tình tiết kịch bản cấp B..."

Trịnh Xá còn đang kinh ngạc vì uy lực của Hổ hồn đao thì đột nhiên nghe được âm thanh quen thuộc của Chủ Thần. Tuy cánh tay đau đớn khó chịu nhưng hắn vẫn thở phào một hơi. Trận chiến vừa rồi mặc dù ngắn ngủi nhưng tiêu hao sức lực và thân thể cực kỳ lớn, gần như tương đương với chiến đấu mấy ngày liên tiếp. Trịnh Xá đã bị ép phải sử ra tất cả mọi kỹ năng, trừ chiêu thức mới còn trong tưởng tượng ra thì tất cả các kỹ năng khác đều đã dùng sạch, nếu như thế mà còn không thể đánh bại được Thần số hiệu 1 thì hắn thật sự là bó tay với nó rồi. Cho nên trận chiến nhìn như nhẹ nhàng, kỳ thực đã tới lúc tối hậu quan đầu.

"Thần số hiệu 1 thật đáng sợ..."

Trịnh Xá thầm cảm thán. Hắn đã phát hiện được một chút nhược điểm của Thần số hiệu 1, đó là gần như không có kỹ xảo chiến đấu, ngoài năng lượng xạ kích tầm xa cùng sức mạnh cận thân thì cũng chỉ còn có sức mạnh tâm linh oanh kích. Mặc dù có một thân thể mạnh mẽ vô song cùng năng lượng vô cùng vô tận nhưng nó chỉ có thể phát huy được chưa tới 30% sức mạnh, nếu không Trung Châu đội gần như chắc chắn phải đoàn diệt tại đây.

Không cần biết thế nào, chung quy cũng vượt qua nguy cơ lần này, nếu cả phần thưởng tình tiết kịch bản cũng đã nhận được thì chắc chắn là nhiệm vụ lần này đã hoàn thành. Trịnh Xá thở hắt ra một hơi, khẽ xoa xoa cánh tay vừa dùng để chiến đấu, giải trừ khỏi trạng thái Hủy diệt. Đang lúc chở để giải trừ khỏi

http://tieulun.hopto.org

trạng thái Tiềm long biến thì Trịnh Xá bỗng phát hiện, thi thể Thần số hiệu 1 nằm dưới đất đang không ngừng động đậy. Thực tế, ngay từ lúc khối tinh thể trước ngực Thần số hiệu 1 bị phá hủy, thân thể nó đã rung động liên tục. Ban đầu, Trịnh Xá còn không để ý nhưng theo rung động càng lúc càng tăng, cái xác đó không ngờ lại bắt đầu phình lên nhanh chóng với tốc độ có thể thấy được bằng mắt thường. Không lâu sau, thân thể chỉ còn lại có hơn hai mươi mét đã bành trướng thành hơn bốn mươi mét, hơn nữa tốc độ phình to còn đang không ngừng gia tăng.

Trịnh Xá đang chờ giải trừ trạng thái Tiềm long biến, nhưng khi thấy thi thể Thần số hiệu 1 dưới đất liên tục bành trướng, hắn liền cảm thấy có chuyện không ổn. Đúng lúc đó, mặt đất đột nhiên rung chuyển. Dần dần, rung chuyển càng lúc càng mạnh, mặt đất bắt đầu có xu hướng chìm xuống dưới, hơn nữa còn xuất hiện vô số vết nứt lớn.

Ngẩn ra một hai giây, Trịnh Xá lập tức quay về phía mấy người Sở Hiên, hét lớn:

- Mau lấy Goblin glider ra! Đại lục này sắp rơi xuống rồi! Khốn kiếp, ta chửi cả nhà đám tu chân, cái gì đây chứ, không ngờ lại là tất cả sụp đổ...

Đáng tiếc, hắn còn chưa dứt lời, từ sau lưng một khối thịt khổng lồ đã ập tới, đây chính là cái xác còn lại của Thần số hiệu 1 sau khi bị hai đao của hắn chém chết lúc nãy, đã biến thành một khối thịt lớn không ra hình dạng gì nữa. Sau khi mất đi khối tinh thể trung tâm, những phần cơ thịt còn lại không hề khô héo đi như tưởng tượng mà ngược lại bắt đầu tăng trưởng vô hạn, hoặc có thể nói khối tinh thể phát sáng đó không phải là trung tâm năng lượng gì mà chính là trung tâm khống chế điều khiển củaThần số hiệu 1. Lúc này khối thịt nếu biến thành hình dạng như Thần số hiệu 1 khi trước thì ít nhất cũng phải cao tới bảy tám chục mét, Trịnh Xá chính là bị chôn sống dưới một núi thịt như vậy.

Nghe thấy tiếng Trịnh Xá hét lớn, mọi người ở phía xa lập tức cuống quýt cả lên. Quảng trường chỗ họ đang đứng tuy chưa sụp đổ nhưng theo Huyền các chìm xuống, cả quảng trường cũng bắt đầu hạ xuống dưới, dẫu không đến mức tan vỡ thì sớm muốn gì cũng chìm vào trong biển nham thạch phía dưới

Nhìn thấy tất cả, Sở Hiên khẽ thở dài. Đúng như hắn dự tính, Lăng không Huyền các quả nhiên là bắt đầu sụp đổ, ngôi tháp có cấm chế ở đằng xa cũng không còn phát ra ánh sáng gì nữa. Có thể thấy chỉ cần có thể tiến vào trong đó là sẽ lấy được vô số điển tịch tu chân, các loại bí pháp, thậm chí là cả bí mật quanh trường đại chiến của Thánh nhân và người tu chân năm xưa... Nhưng tất cả đều tan thành bọt nước, cạm bẫy mà Thánh nhân phương Tây để lại đã hoàn toàn bộc phát. Không biết tại sao, cứ có cảm giác Thánh nhân phương Đông tựa hồ cũng đố kỵ với việc lưu truyền lại công pháp tu chân, bọn họ có vẻ không hề dốc hết sức...

Những người khác đa số cũng nghĩ thấu được điểm mấu chốt, giờ họ mới hiểu tại sao ngay từ đầu Sở Hiên lại muốn sử dụng Ma động pháo. Nếu thật sự không thể lấy được thứ gì, thì đúng là ngay từ đầu đã không nên mạo hiểm. Mọi người vừa thầm suy nghĩ vừa lo lắng nhìn vào khối thịt khổng lồ ở phía xa, không biết Trịnh Xá có thể thoát ra khỏi đó được không. Nhưng khi họ lấy Goblin glider ra chuẩn bị bay lên không thì chúng lại phảng phất như mấy ván trượt thông thường, căn bản không hề có chức năng bay, mặc cho mọi người điều khiển, chỉnh sửa thế nào đi chăng nữa, mấy chiếc glider giống như đã hoàn toàn hỏng hẳn.

Sở Hiên bình tĩnh cầm lấy một chiếc glider, cao giọng nói với Imhotep đã biến thành lốc xoáy ở đằng xa:

- Imhotep! Nâng chiếc glider này lên thật cao, có thể lên được bao nhiêu thì nâng bấy nhiêu! Mau lên.

Nói đoạn, hắn cầm chiếc glider ném sang phía Imhotep.

Imhotep lúc này đang trong trạng thái lốc xoáy, bao trùm lấy Anck-Su-Namun và Carnahan vào bên trong. Khi tiếng của Sở Hiên truyền tới, chiếc Goblin glider cũng được hắn truyền tín niệm lực ném tới, bụp một tiếng, trực tiếp rơi vào trong lốc xoáy. Tốc độ của cơn lốc cũng rất nhanh, lập tức bay lên phía trên, ánh mắt của tất cả mọi người đều chuyển từ khối thịt khổng lồ sang tập trung vào đó. Sở Hiên khẽ ấn mắt kính, tập trung toàn bộ tinh thần, chăm chú nhìn lên không.

- Bảy trăm mét... Tám trăm mét... Chín trăm mét... Một nghìn một trăm bảy mươi mét....

Khi Sở Hiên đang lẩm bẩm đếm tính độ cao thì từ trong cơn lốc đang xoáy tròn trên không, một chiếc Goblin glider phóng vụt ra ngoài. Chiếc glider đó bay cực nhanh, thoáng cái đã không biết bay tới chỗ nào,

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên bấy giờ mới hô lớn:

- Imhotep, chính là ở đó. Ngươi mỗi lần cố gắng mang theo vào người lên trên đó. Mỗi lần đều phải có một thành viên có khả năng điều khiển glide, đặt họ lên trên đó rồi xuống đón những người khác...

Tiếng Imhotep quát lớn:

- Phía dưới đều là biển lửa màu đỏ, đã sắp rơi vào biển lửa rồi..

Trong lúc nói, Imhotep hóa thành lốc xoáy vẫn lập tức bay xuống phía dưới.

- Imhotep từ dưới bay lên trên rồi lại quay xuống, một vòng như vậy mất khoảng hai mươi tư giây. Trước mắt gia tốc rơi xuống của nơi này khoảng 0,23g, chứng tỏ Lăng không Huyền các còn chưa hoàn toàn mất lực nâng. Điểm mấu chốt là mảnh đại lục này còn có thể duy trì được bao lâu, từ đây xuống tới biển dung nham còn khoảng năm nghìn mét nữa... Nói cách khác nếu nhân lúc này tiến vào trong tháp, không biết chừng...

Sở Hiên hơi trầm tư, hai tay rung lên, hai khẩu coilgun lập tức rơi xuống, tiếp đó quay sang mấy người Trương Hằng bên cạnh nói:

- Nhân thời gian này dùng sức mạnh lớn nhấy của các ngươi tấn công khối thịt khổng lồ đó đi... Không có hệ thống khống chế trung ương, khối thịt đó tối đa chỉ là liên tục sinh trưởng mà thôi...

Vừa dứt lời, Sở Hiên đã đưa tay vuốt mắt kính rồi nâng súng bắn về phía khối thịt ở đằng xa. Sau khi hắn tự thôi miên, tín niệm lực -drive lập tức được khởi động, chỗ nòng súng tỏa ra ánh sáng đủ màu sắc rực rỡ. Không đợi mọi người kịp nhìn kỹ, ánh sáng đó đã theo viên đạn bắn vụt ra, trực tiếp xuyên vào khối thịt khổng lồ rồi bừng sáng kịch liệt. Theo luồng ánh sáng bộc phát, đạn của coilgun cũng xuyên thủng khối thịt thành hai lỗ lớn, đồng thời cày nát hai rãnh sâu hoắm trên mặt đất, sau khi kéo dài hơn một trăm mét, sức mạnh đó mới dần biến mất. Nhưng khi sức mạnh khổng lồ ấy tan đi, một bóng đen bỗng phóng ra từ trong lỗ, Trịnh Xá cả người đầy máu bay vút lên không trung, gào lên:

- Khốn kiếp, Sở Hiên! Ngươi muốn giết ta đấy à?

- Trịnh Xá, còn muốn lấy được điển tịch tu chân không? Nếu vẫn muốn..

Sở Hiên bỗng hét lớn, nói:

- Vậy thì đừng có chết!

- Đừng có chết? Sao lại...

Trịnh Xá nhìn thấy rõ rõ ràng ràng, Sở Hiên cầm hai khẩu coilgun chĩa thẳng vào hắn, ánh sáng sặc sỡ đó lại ập tới, chỉ chớp mắt đã đẩy hắn bay ra xa tít tắp. Phía sau lưng hắn... Chính là Lăng không Huyền các đã mất đi quang mang cấm chế!

605. Chương 16: Kết Cục Kinh Hồn Và... Trở Về (2)

Trịnh Xá vừa bị khối thịt khổng lồ bao trùm, chất lỏng mang tính ăn mòn kịch liệt trong đó gần như dội sạch người hắn một lượt, y phục các loại chắc chắn là hỏng hết rồi, cả lông tóc toàn thân cũng bị ăn mòn sạch sẽ bộ dạng thảm hại hết sức, nếu không phải trạng thái Tiềm long biến có sức chống ăn mòn cực mạnh thì không biết chừng đến cả xương cốt của hắn cũng đã bị hoàn tan hết rồi. Bất quá vẫn còn may, cho dù không có hai súng của Sở Hiên trợ giúp thì chỉ cần hắn vận hành nội lực cùng năng lượng vampire là vẫn có thể dễ dàng thoát ra khỏi khối thịt đó. Vì vậy, khi Sở Hiên đẩy văng hắn ra xa, Trịnh Xá cũng vừa khéo vận hành nội lực cùng năng lượng vampire, mượn năng lượng bảo vệ, hắn không bị thương một cọng tóc, bay thẳng tới trước... Đương nhiên, nếu như là hắn vẫn còn tóc để mà bị thương. Sau khi bị sức mạnh đó đẩy bay ra mấy trăm mét, hắn mới hoàn toàn phản ứng lại được. Hiện tại mảnh lục địa lơ lửng này đang bắt đầu tan vỡ sụp đổ, trong thời gian ngắn sẽ chìm vào trong biển dung nham, đến lúc đó, không chỉ không lấy được điển tịch tu chân mà cả những người không thể bay lên cũng sẽ chết chắc.

"Cũng may có Imhotep ở đây. Hắn cũng giống như ta, đều dựa vào tự bản thân phi hành, nếu không ta chỉ có có thể từ bỏ những di sản quý giá này để đi cứu mọi người..."

http://tieulun.hopto.org

Trong lúc suy nghĩ, dưới lực đẩy của tín niệm lực, tốc độ của Trịnh Xá đã đạt tới gần gấp đôi tốc độ của Thế. Đó là một tốc độ vô cùng kinh khủng, đừng nói là người bình thường không thể thấy được động tác của hắn, đến cả mấy người Sở Hiên cũng chỉ có thể trong thấy một chuỗi tàn ảnh. Tốc độ như vậy giúp hắn trong thời gian cực ngắn đã vượt qua khoảng cách hơn mười nghìn mét, tới lúc chỉ còn cách ngôi tháp hơn một nghìn mét, lực đẩy của tín niệm lực mới hoàn toàn biến mất. Trịnh Xá giậm mạnh chân, không chút do dự sử ra Thế, tiếp tục dùng tốc độ cực nhanh lao về phía trước.

Ở sau lưng hắn, khối thịt khổng lồ vẫn tiếp tục tăng trưởng điên cuồng, so về thể tích nếu biến thành hình dạng Thần số hiệu 1 như lúc trước thì phải cao đến ba bốn trăm mét. Sau khi bị Sở Hiên dùng tín niệm lực đánh nát một mảng lớn, khối thịt khổng lồ không ngờ lại không hề vỡ nát biến mất mà những mảnh bị đánh văng ra lại tiếp tục biến thành những khối thịt tự sinh trưởng mới. Từ chỗ mấy người Sở Hiên nhìn lại chỉ thấy một biển thịt đang quay cuồng, bất kỳ ai chứng kiến đều sinh ra cảm giác ghê tởm, khủng bố. Mà khi Trịnh Xá đã cách chỗ đó cực xa, biển thịt lập tức tràn về phía quảng trường mấy người Sở Hiên đang đứng.

- ...Sau này ta thề không ăn thịt một năm.... Kinh quá đi mất thôi!

Trình Khiếu đang ở trong cơn lốc xoáy bay lên, hắn vừa nhìn biển thịt dưới chân vừa nói. Lốc xoáy của Imhotep cũng không thể mang theo người không hạn chế, mỗi lần chỉ có thể cuốn được bốn người lên trên, dù sao thì hắn cũng phải bay lên cao hơn một nghìn mét. Quảng trường cùng mảnh đại lục tựa hồ bị bao trùm bởi một cái lồng vô hình, bán kính hơn một nghìn mét, bên ngoài cái lồng đó có thể phi hành không hạn chế.

Nhóm đầu tiên bay lên có tổng cộng bốn người Trình Khiếu, Zero, Anck-Su-Namun và Carnahan. Khi lốc xoáy bay cao hơn một nghìn mét, Goblin glider trong tay Trình Khiếu lập tức chuyển động, hắn lộn người nhảy lên trên rồi kéo theo ba người kia cùng đứng lên glider. Tuy bốn người cùng đứng rất chật chội nhưng sau khi hắn sử dụng tính năng lơ lửng của Goblin glider, miễn cưỡng cũng có thể đứng ổn giữa không trung còn Imhotep cũng không hề ngừng lại, tiếp tục bay xuống phía dưới.

Lúc này, cả mảng lục địa đã càng lúc càng tan vỡ nghiêm trọng, đến cả nền quảng trường cũng dần dần xuất hiện vết nứt, thời gian của mọi người càng lúc càng rút ngắn. Mấy người ở lại đều có kỹ năng quần chiến, không cần phải nói nhiều về kỹ năng của Trương Hằng và Vương Hiệp, hai người gần như công kích một cách điên cuồng không chút bảo lưu. Xạ kích diện rộng của Trương Hằng, bom plasma tăng cường yêu lực của Vương Hiệp, vào lúc tối hậu quan đầu này, hai người căn bản không còn nghĩ gì tới chuyện giữ gìn thực lực nữa, chỉ muốn hạn chế những khối thịt kia ở ngoài quảng trường. Thảm trạng lông tóc trụi lủi của Trịnh Xá lúc trước họ đều tận mắt nhìn thấy, nếu như là bọn họ bị những khối thịt đó nuốt chửng thì... Thứ biến mất sẽ không phải chỉ có lông tóc...

"Năng lượng luôn ở trong cơ thể, khối tinh thể đó hẳn là hệ thống khống chế trung ương, cũng giống như là CPU của máy vi tính. Sau khi hệ thống khống chế trung ương bị phá hủy, số năng lượng còn lại sẽ bị thân thể của Thần số hiệu 1 hấp thu, tiếp đó bắt đầu điên cuồng tăng trưởng... Như vậy, không biết chừng trạng thái này mới là thực lực chân chính của nó."

Sở Hiên cầm hai khẩu coilgun, yên lặng nhìn những khối thịt khổng lồ. Đến lúc một phần khối thịt vượt qua phạm vi hỏa lực của Trương Hằng và Vương Hiệp, hắn mới sử dụng tín niệm lực công kích. Cũng may nhờ uy lực cực mạnh của tín niệm lực mới có thể thủ vững được chỗ tiếp nối giữa quảng trưởng và mảnh đại lục, nếu không những khối thịt to hàng trăm mét không ngừng tràn tới những thành viên đang hôn mê sau lưng họ chắc chắn sẽ mất mạng.

- Sở Hiên.. Mặc dù hiện tại ta không nên nói những câu này nhưng cảm phiền ngươi lúc bọn ta chiến đấu đừng lộ cái bộ dạng cuồng nhiệt đó được khổng? Nhìn vẻ mặt ấy của ngươi cứ khiến bọn ta sởn cả gai ốc...

Vương Hiệp Cười khổ nói. Trương Hằng ở bên cạnh lập tức gật đầu lia lịa, có điều nhìn hắn so với Vương Hiệp thì yếu ớt hơn nhiều. Lúc trước sử dụng Bạo liệt Điện chi tiễn đã tiêu hao mất bảy tám phần thể lực của hắn, bây giờ lại cường hành sử dụng bao nhiêu lượt năng lượng tán xạ, nếu không phải nhờ ý chí chống đỡ giúp hắn còn đứng được ở đây thì sợ rằng chỉ một giây tiếp theo hắn sẽ trực tiếp hôn mê. Cho dù như vậy, hắn vẫn cố gắng kéo cung, toàn thân không chút run rẩy, đứng thẳng tại chỗ.

- Rất ấn tượng phải không?

http://tieulun.hopto.org

Trình Khiếu nhìn Minh Yên Vi đứng cách đó không xa, hỏi. Lúc này Minh Yên Vi đang ở trên Goblin glider do Tề Đằng Nhất điều khiển, trên đó còn có Lưu Úc và Bá Vương. Minh Yên Vi một mực nhìn xuống phía dưới, nghe Trình Khiếu hỏi vậy, nàng thoáng ngẩn người, ngẩng đầu nhìn hắn rồi lại tiếp tục cúi xuống. Tố chất thân thể của nàng dù sai cũng chỉ mức người bình thường, từ hơn một nghìn mét nhìn xuống, những người ở dưới đất chỉ còn lại một chấm nhỏ, căn bản không thể thấy rõ hình bóng Trương Hằng nhưng khi nghe Trình Khiếu hỏi như vậy, nàng lại yên lặng gật đầu, tựa hồ đồng ý với câu hỏi của hắn.

- Nam nhi... Chung quy vẫn phải bước lên con đường trưởng thành của chính mình. Có người từ ngây ngô đến trưởng thành, chẳng qua là vì ăn mấy trận đòn lúc nhỏ. Có người từ ngây ngô đến trưởng thành, chẳng qua là vì thất tình mấy lần. Nhưng có người từ ngây ngô đến trưởng thành, lại phải trải qua lần ranh sống chết, đại bi đại hỉ mới có thể thành đại khí...

Trình Khiếu cũng nhìn xuống phía dưới, vừa nhìn vừa thì thào nói:

- Trương Hằng là loại nam nhi như thế nào? Cô muốn có một người đàn ông như thế nào?

Ánh mắt Minh Yên Vi nhất thời trở nên mơ hồ, nàng nheo mắt cố nhìn thật kỹ cảnh tượng dưới chân. Theo quảng trường không ngừng hạ xuống, những đốm đen nhỏ bé trên đó càng thêm nhạt nhòa, ánh mắt nàng cũng càng thêm mê mang...

Quảng trường và mảnh lục địa tiếp tục rơi xuống, chỉ còn cách biển nham thạch chưa tới hai nghìn mét. Tốc độ rơi càng lúc càng tăng mặt đất cũng bắt đầu tan vỡ, đồng thời những khối thịt cũng phát triển đến mức ba người Trương Hằng không thể áp chế nổi nữa, chỉ đè tới thôi cũng hoàn toàn có thể tiến vào trong quảng trường. Lúc này Trịnh Xá còn cách ngôi tháp chứa điển tịch tu chân hơn bốn trăm mét.

606. Chương 16: Kết Cục Kinh Hồn Và... Trở Về (3)

Khi Trịnh Xá đặt chân lên bình đài, hắn đã chỉ còn cách cửa tháp hơn trăm mét. Lúc này hắn căn bản không dám quay đầu lại phía sau, mọi người rút cuộc có thể sống sót hay không, bọn họ có thể bay lên hết trước khi mảnh lục địa chìm xuống dưới nham thạch hay không?

"Mẹ nó, Sở Hiên chỉ cần gặp phải những kiến thức mà hắn không hiểu là lập tức phát cuồng lên. Thật quá đáng ghét, không ngờ biến ta thành cái pháo người bắn ra xa... Hơn nữa tình hình bây giờ đang khẩn cấp, hắn lại hết lần này tới lần khác chỉ muốn lấy được điển tịch tu chân.."

Trịnh Xá trong bụng mắng chửi Sở Hiên nhưng kỳ thực trong lòng hắn cũng vô cùng mong muốn có được điển tịch tu chân. Từ sau khi chứng kiến sự mạnh mẽ của La Ứng Long cùng uy lực khủng bố của Hổ hồn đao, khát vọng của hắn đối với công pháp tu chân lại càng tăng lên gấp bội. Mở cơ nhân tỏa dù sao cũng cần có cơ duyên và thiên phú, mà hiện tại hắn chỉ cần nắm được công pháp sử dụng ma khí thôi là uy lực của Hổ hồn đao chắc chắn sẽ tăng vọt lên gấp mấy lần, thậm chí càng cao hơn, đến lúc đó, hắn tuyệt đối có tự tin cùng phân một trận cao thấp với Phục chế thể!

Khoảng cách trăm mét Trịnh Xá chỉ đạp một cái là qua, cả người giống như một tia chớp xông vào trong tòa tháp. Vừa tiến vào trong, hắn đột nhiên thấy như có một màn ánh sáng như nước chảy mỏng manh ập tới trước mặt, trong khoảnh khắc, hắn có cảm giác như bản thân đang chạy trong nước, có điều cảm giác đó cực kỳ ngăn ngủi, sau khi màn ánh sáng kia biến mất, không gian xung quanh lập tức trở lại bình thường.

"Chẳng lẽ đây là cấm chế người tu chân đặt ra? Để kiểm tra chủng tộc người tiến vào?"

Trịnh Xá trong lòng chợt động, nghĩ tới một khả năng như vậy. Nhưng tiếp theo, ánh mắt hắn không thể chuyển đi được nữa, bị cảnh tượng thần kỳ trước mắt hấp dẫn hoàn toàn.

Mặc dù nhìn từ ngoài vào, ngôi tháp này đầy vẻ cổ điển, tao nhã, nhưng bên trong lại ngập mùi khoa học viễn tưởng...

Bên trong tháp được chia làm ba tầng, tầng một lại chia làm bốn khu lớn, phân biệt là Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước, Huyền Vũ, bốn hình ảnh lớn lấp lóe sáng. Những hình ảnh này hoàn toàn do ánh sáng lập thể tạo thành, nhìn giống như loại phim ba chiều vượt xa trình độ khoa học hiện đại, hình thái vô cùng

http://tieulun.hopto.org

sống động. Trên thực tế, Trịnh Xá còn cảm thấy, nếu như hắn không phải là người da vàng, một khi tiến vào trong ngôi tháp sẽ lập tức vị bốn đồ hình đó tấn công.

Ở giữa bốn hình ảnh là tám quẻ bát quái không ngừng xoay tròn, giống như ánh sáng đã hóa thành thực thể, kỳ cảnh huyền diệu khó tả đó thật sự còn kỳ ảo hơn cả công nghệ trong phim khoa học viễn tưởng. Ở trong tám ký hiệu bát quái có đầy những tấm thủy tinh to bằng bàn tay, mỗi tấm đều trong suốt lấp lánh, phản xạ ánh sáng tỏa ta từ bát quái, mọi thứ phảng phất như trong một giấc mơ.

Trịnh Xá ngây ngốc nhìn cảnh tượng trước mắt. Vốn trong ấn tượng của hắn, tu chân hẳn phải là thứ gì đó vô cùng cổ xưa, không cần biết là công pháp, hay là cái gì phi kiếm, luyện khí, kỹ năng các loại, hoặc là người học tập tu chân, hẳn đều phải vô cùng cổ xưa. Giống như thời cổ đại, ở trong nhà trúc, uống tiên trà ngát hương, thân mặc đạo bào, đó mới là tu chân trong suy nghĩ của hắn. Nhưng tại ngôi tháp này, mặt ngoài nhìn tuy đúng là kiểu kiến trúc cổ điển nhưng bên trong lại là công nghệ cao đến mức không thể tưởng tượng nổi. Đến lúc này hắn mới để ý, đến cả mặt đất cũng do những văn tự ký hiệu tạo thành, giữa những văn tự ký hiệu ánh sáng năng lượng lưu động như dịch thể, tất cả hợp thành một đồ hình Cửu cung hoàn chỉnh.

- Con mẹ nó, đây là tu chân hay là công nghệ cao? Nhìn có vẻ hàm lượng công nghệ hơi bị cao quá?

Trịnh Xá giống như dân quê lần đầu ra thành phố, ngơ ngẩn nhìn cảnh tượng trước mắt, mãi không định thần lại được, đến khi sau lưng vang lên một tiếng động cực lớn, hắn mới giật mình tỉnh dậy. Trịnh Xá cũng không chần chừ, vội lao về phía hình ảnh Bạch Hổ, vung Nạp giới hướng về những tấm thủy tinh, nhưng mặc cho hắn truyền nội lực, những tấm thủy tinh đó vẫn không có cách nào thu vào trong Nạp giới được. Sau khi thử hai ba lần, Trịnh Xá cuối cùng cũng đành từ bỏ ý định. Vốn hắn còn muốn bỏ hết những tấm thủy tinh đó vào trong Nạp giới hoặc túi không gian, cứ như vậy một lượt quét cả vạn quyển, tốc độ chắc chắn là đủ, nhưng nếu không được... Chưa cần nói hắn có đủ tốc độ để lấy được mấy vạn cuốn sách bằng thủy tinh này hay không, cứ cho là hắn có mấy vạn cánh tay đi, một lúc có thể mang theo được bao nhiêu đây?

- ...Mặc kệ! Có thể lấy được bao nhiêu thì lấy bấy nhiêu!

Trịnh Xá vừa định chủ ý, lập tức xé mấy mảnh vải còn lại trên người xuống, toàn thân trần truồng bắt đầu thu thập những tấm thủy tinh. Nhưng vừa lấy được vài tấm, hắn đột nhiên tỉnh ngộ, đây mới là tầng thứ nhất, theo lý mà nói, những thứ càng ở trên cao thì càng quý giá, nếu chỉ lấy mấy tấm thủy tinh này thì biết tính sao với những thứ ở sâu nhất đây?

Nghĩ tới đó, Trịnh Xá vứt thẳng đám sách thủy tinh này lại, giậm chân phóng thẳng lên trên lầu. Tốc độ của hắn cũng rất nhanh, sử dụng cả Thế lẫn Nguyệt bộ, sau vài giây đã tới tầng thứ hai, đập vào mắt là một khung cảnh hoàn toàn khác. Tầng hai là cả một đồ hình Thái cực phân biệt rõ ràng, phía bên màu đen có một điểm sáng hơn tất cả mọi thứ, phía bên màu trắng thì có một điểm tối tăm hơn mọi chỗ khác, hình ảnh một đen một trắng, trong đen có trắng, trong trắng có đen rõ ràng là hình Thái cực đồ. Cả tầng hai như hòa hợp thành một thể, ở sâu trong đó Trịnh Xá mơ hồ cảm nhận được bên màu trắng có chứa chân nguyên lực, bên màu đen có ma lực tồn tại, hai loại năng lượng lưu động hài hòa, không hề có chút kích động, nguy hiểm như trong cơ thể Trịnh Xá.

Ở tầng hai không có một tấm thủy tinh nào mà là từng khối từng khối kim cương to cỡ đầu ngón tay lơ lửng trên trong trung. Phía bên ma lực là kim cương lấp lánh ánh trắng, bên chân nguyên lực là kim cương tỏa ánh sáng đen, những khối kim cương lơ lửng giữa dòng năng lượng mơ hồ, phảng phất như vô số ngôi sao trên trời.

Trịnh Xá cũng chẳng có tâm tư mà tán thưởng cảnh tượng đó, tiếng sụp đổ bên ngoài càng lúc càng lớn, hơn nữa từ xa xôi còn truyền tới một số âm thanh rít gào kỳ quái, những âm thanh đó chắc chắn không phải của con người. Tình huống khẩn cấp hắn chỉ có thể tiện tay vớ lấy mấy khối kim cương màu đen, màu trắng rồi lại lao lên tầng ba. Khi tới tầng thứ ba, đập vào mắt hắn không phải là những thứ có thể ghi chép tin tức mà là... Một loạt pháp bảo!

Lúc này, mặt đất xung quanh tháp đã hoàn toàn tan vỡ, tốc độ rơi càng lúc càng nhanh, còn Imhotep phải đưa mọi người tới chỗ an toàn trên không nên thời gian bay xuống cũng càng lúc càng lâu. Đến khi chỉ còn lại bốn người Sở Hiên, Trương Hằng, Vương Hiệp, Triệu Anh Không thì mảnh lục địa đã chỉ còn cách nham

http://tieulun.hopto.org

thạch hơn một nghìn mét, mà Imhotep thì cách lục địa càng xa, một khi rơi xuống nham thạch, mọi người không có đạo cụ phòng hộ, cơ bản là chết chắc...

Về phần chiến đấu, khối thịt khổng lồ đã phát triển đến mức không thể tưởng tượng nổi, nếu biến thành hình dạng Thần số hiệu 1 lúc trước thì nó phải cao tới hơn nghìn mét. Đưa mắt nhìn ra, toàn bộ phạm vi xung quanh quảng trường đã biến thành một biển thịt, nhìn những khối thịt trào dâng quay cuồng thật sự vừa ghê tởm, vừa kinh khủng.

Trong bốn người, Trương Hằng sớm đã mệt đến mức không còn sức để giương cung nữa. Người bình thường nếu sử dụng cung kim loại thì sau mười phát sẽ hết sức, còn hắn đã bắn liên tiếp hơn trăm phát tên, trong đó còn có lúc sử dụng kỹ năng, nếu còn có thể tiếp tục chiến đấu thì thực lực của hắn đúng là không thể tưởng tượng nổi. Sau khi bắn ra kỹ năng quần tiễn lần cuối cùng, Trương Hằng lập tức ngã vật xuống, Vương Hiệp ở phía sau vội vã đỡ lấy hắn, dùng sức của ba người còn lại bảo vệ Trương Hằng.

So với Trương Hằng, Vương Hiệp thích hợp với trường chiến đấu này hơn nhiều. Hắn sử dụng chất nổ thực thể, chỉ cần dùng yêu lực khống chế và tăng cường là được, tiêu hao thể lực cùng yêu lực ở mức cực nhỏ mà sức phá hoại với những khối thịt lại cực cao, chính nhờ hắn sử dụng tên lửa hạt nhân mini nên mới tạm thời áp chế được những khối thịt tăng trưởng vô hạn này. Đương nhiên, sau khi sử dụng hết tên lửa hạt nhân, những khối thịt lại bắt đầu điên cuồng phát triển, tối đa chỉ mấy chục giây nữa, những khối thịt rất có thể sẽ chiếm cứ hết cả quảng trường, hoặc là nuốt chửng hết mọi người hoặc là rơi xuống dung nham.

Tín niệm lực của Sở Hiên cũng đã phát động một thời gian khá dài, tuy sức phá hủy với những khối thịt không bằng Vương Hiệp nhưng dựa vào khả năng biến hóa đã cứng rắn dựng nên một bức tường vô hình, cản đường tiến tới của chúng, đến khi những khối thịt tăng tưởng vô hạn mới có thể phá vỡ được bức tường đó, nếu không quảng trường sớm đã bị chủng bao phủ, sao có thể kéo dài tới hiện tại. Có điều, theo tín niệm lực phát động, thời gian duy trì càng lâu, đầu tóc Sở Hiên cũng bắt đầu từ từ biến thành hoa râm, thậm chí trên mặt đã xuất hiện nếp nhăn, sinh mệnh lực của hắn đang không ngừng tiêu hao, tới khi nào thật sự chết già mới thôi...

Trong bốn người, Triệu Anh Không là khó chịu nhất, nàng thuộc về mô thức cận chiến, đối mặt với đám thịt tăng trưởng vô hạn, lại còn có tính ăn mòn cực mạnh này, nàng không có cách nào cận chiến công kích cũng không thể tấn công tầm xa. Mặc dù thanh trọng kiếm hai tay tự thân cũng có kỹ năng nhưng vừa rồi khi bức tường vô hình bị phá, nàng đã sử dụng hỗn hợp cả kỹ năng của kiếm lẫn sóng thiểm linh chân không. Lúc ấy nhờ nàng ra tay mới đánh lùi được khối thịt, tiếp đó Vương Hiệp sử dụng quả tên lửa hạt nhân mini cuối cùng, chung quy cũng ổn định tình hình lại được, bất quá, sau lúc đó tác dụng của nàng cũng rơi xuống mức có cũng như không.

Mắt thấy những khối thịt càng lúc càng tới gần mọi người, mà Imhotep còn cách họ ít nhất là một nghìn mét, khoảng cách với biển nham thạch cũng khoảng một nghìn mét, thời khắc tối hậu quan đầu đã càng lúc càng tới gần.... Đột nhiên, tòa tháp ở phía xa bừng lên quang mang vạn trượng, tiếp đó gãy làm đôi, trộn lẫn với đất đá tan vỡ ở xung quanh... Lăng Không Huyền các cuối cùng cũng sụp đổ hoàn toàn!

607. Chương 16: Kết Cục Kinh Hồn Và... Trở Về (4)

Tại tầng thứ ba, vô số vật phẩm, vũ khí đủ loại hình dạng kích thước, lơ lửng trong năng lượng hỗn độn. Mỗi món đều có tiết tấu năng lượng riêng của mình, mỗi thứ đều phảng phất như vật sống đang ở đó "hô hấp" bằng năng lượng, cho dù Trịnh Xá có ngu đến mức nào thì cũng lập tức nhận ra sự trân quý của những vật phẩm này. Đây đều là những tinh hoa mà người tu chân để lại, có thể có khí cụ uy lực cực mạnh, có thể có khí cụ năng lượng kỳ diệu, tóm lại, những thứ này đều là hàng cực phẩm, giá trị chắc chắn đều phải vượt quá cấp A, thậm chí là cấp 2A. Trịnh Xá giống như một tên trộm gầy còm tự dưng thấy mình chui vào một căn phòng chất đầy những khối vàng nặng hàng chục tấn, nhìn được, chẳng lấy đi được...

- Khốn kiếp! Thật đáng ghét! Rút cuộc là kẻ nào làm chìm cả mảnh lục địa này chứ?

Trịnh Xá cơ hồ muốn ngẩng mặt lên trời mà hét lớn. Mỗi món đồ ở đây nhìn qua đều biết là thứ cực kỳ quý giá, bỏ bất kỳ món nào cũng khiến người ta phải đau lòng. Nhưng trong tầng này ít nhất cũng có mấy nghìn khí cụ, nếu không thể bỏ vào túi không gian hoặc Nạp giới thì cho dù nơi đây rất an toàn, bọn hắn

http://tieulun.hopto.org

cũng phải bay lên bay xuống vài ngày mới đem hết ra được, đừng nói chi đến chuyện bây giờ hắn đang vô cùng vội vàng, kết quả chỉ có thể là vứt bỏ phần lớn, chỉ lấy được một hai món mà thôi.

- Mặc kệ nó...

Tiếng sụp đổ bên ngoài càng lúc càng kịch liệt, Trịnh Xá cũng biết chỉ chốc lát nữa, nơi này sẽ sụp đổ, hơn nữa một khi rơi vào trong nham thạch, cho dù hắn có thực lực tầng thứ tư đỉnh cáo cũng không cách nào tìm lại những khí cụ này được. Kể cả hắn có thực lực thánh nhân tầng thứ năm thì những món đồ này chìm trong dung nham không ngừng trôi dạt, thiêu đốt, chờ sau vài năm cũng chẳng biết sẽ bị dòng chảy cuốn đến đâu nữa, cũng có khả năng là chìm hẳn xuống tâm trái đất.. Nói cách khác, hắn chỉ có cơ hội cuối cùng này thôi!

"Khí cụ ở đây có lớn có nhỏ, ta cũng chẳng biết uy lực của món nào là mạnh nhất. Mẹ nó, nếu có Vương Hiệp ở đây thì tốt rồi, hắn thông thạo truyền thuyết tu chân Trung Quốc cổ đại nhất, nhất định có thể phân biệt được những món có uy lực lớn nhất. Nếu là bảo vật trong truyền thuyết thì tự nhiên là tốt, nhưng nếu lấy phải một số khí cụ có công năng kỳ diệu mà không có uy lực mạnh mẽ thì đúng là đen đủi hết cỡ..."

"Thôi kệ! Có thể lấy được bao nhiêu thì lấy bấy nhiêu! Cố gắng cầm một số món nhỏ bé, như vậy sẽ lấy được càng nhiều!"

Trên thực tế, các món đồ trên tầng thứ ba rất không hài hòa, nhỏ nhất là mấy chiếc nhẫn giống như Nạp giới, lớn nhất thì có một lá chắn lớn như cả bức tường. Còn có một cây gậy kim loại dài năm mét, thứ đó nhìn qua là biết uy lực cực mạnh, mặt ngoài không ngừng lưu động sóng năng lượng màu vàng, chỉ điểm đó thôi cũng đã mạnh hơn Hổ hồn bản bán thành phẩm hiện tại của hắn rất nhiều rồi. Hơn nữa từ màu sắc ba đoạn phân biệt cực kỳ quen thuộc của nó, thật sự rất giống vũ khí của một con khỉ cuồng chiến đấu trong truyền thuyết, nếu đúng là như vậy thì... Uy lực sợ rằng còn mạnh hơn Hổ hồn bản hoàn chỉnh rất, rất nhiều...

Nhưng vô cùng đáng tiếc, cho dù sức mạnh của nó có lớn hơn nữa thì thể tích to lớn cũng khiến Trịnh Xá chẳng làm gì được, vì thế ngay từ đầu hắn đã hướng tầm mắt vào những món đồ nhỏ bé. Thứ gần hắn nhất là một chiếc gương lớn bằng bàn tay, trên khung gương còn có một vòng khuyên nhỏ. Trịnh Xá nắm lấy cái kính, trực tiếp tròng nó qua ngón tay rồi lại lao về một món khác.

Tốc độ của Trịnh Xá không thể nói là không nhanh, nhưng khi hắn vừa lao tới trước một chiếc chuông nhỏ kiểu cổ thì dưới chân chợt sụt xuống, mặt sàn rung chuyển kịch liệt. Trịnh Xá vô thức nắm lấy chiếc chuông đồng vào tay, mơ hồ như nắm trúng dấu khắc Đông cái gì chung trên đó. Chỉ là hắn cũng chỉ hơi thoáng cảm giác được một chút, tiếp đó theo chấn động kịch liệt, cả mặt đất vụt vỡ tan, Trịnh Xá lập tức bị đá vỡ gỗ vụn đè rơi xuống.

Nếu là gỗ đá bình thường, cho dù cả ngôi tháp sụp xuống cũng chẳng làm gì được Trịnh Xá, thoáng cái hắn đã vỗ cánh bay lên, ý muốn đoạt thêm mấy món đồ hoặc là công pháp tu chân trước khi ngôi tháp hoàn toàn sụp đổ. Nhưng hắn chưa bay được vài mét, chân nguyên lực và ma lực vốn tồn tại hài hòa trong tháp đột nhiên xung đột mãnh liệt. Hai loại năng lượng thuộc tính hoàn toàn tương phản này đã mất đi khống chế, chỉ cần có một cơ hội là sẽ lập tức phát sinh tác động ghê gớm giống như Bạo tạc và Hủy diệt, thậm chí là càng kinh khủng hơn, giống như Ma động pháo....

"Chẳng lẽ... Ngô mệnh hưu hĩ? (Mạng ta xong rồi?)"

Trong đầu Trịnh Xá chợt thoáng lên một câu nói đầy ý cổ phong như vậy, tiếp theo, trước mắt hắn thanh quang lóe lên, cả ngôi tháp hoàn toàn chìm trong quang mang vạn trượng, rồi ầm ầm sụp đổ...

Khi tòa tháp sập xuống, hoàn toàn chìm trong thanh quang, tất cả mọi người ở xa đều ngây ngốc nhìn lại. Mấy người Sở Hiên không hề biết cấu tạo và thành tố năng lượng bên trong ngôi tháp, tự nhiên cũng không thể biết được ánh sáng đó tới từ đâu, nhưng nhìn cảnh tòa tháp gãy làm hai nửa, dù là đứa ngu cũng biết sự hung hiểm trong đó. Mà hiện tại, người ở bên trong đương nhiên là Trịnh Xá, tuy hắn rất mạnh những cũng chỉ là mạnh trong tiểu đội luân hồi mà thôi, còn chưa mạnh đến mức mấy nhân vật chính các loại trong tiểu thuyết huyền ảo, đừng nói là cảnh tưởng khốc liệt thanh quang vạn trượng như ở đây, sợ rằng chỉ một loạt bom plasma là đã đủ làm hắn bị thương rồi... Chẳng lẽ Trịnh Xá đã lành ít dữ nhiều?

http://tieulun.hopto.org

Vương Hiệp ngẩn ra mấy giây rồi bỗng vung tay, một quả bom plasma lại bay về phía biển thịt cách đó không xa, biến số thịt trong phạm vi hơn trăm mét vuông thành tro bụi, tiếp đó gầm lên:

- Sở Hiên! Trịnh Xá chưa chết phải không?!

Trương Hằng cùng Triệu Anh Không vẫn sững sờ nhìn sang phía bên kia, chỉ có Sở Hiên vẫn như không có việc gì, không ngừng sử dụng tín niệm lực. Hắn chẳng nói chẳng rằng, bắn mấy phát liên tiếp, nhìn qua chẳng có chút gấp gáp nào. Khi hắn lại định sử dụng tín niệm lực thì Vương Hiệp đột nhiên giật mạnh áo hắn, trong mắt đầy tơ máu, gào lên:

- Sở Hiên! Trịnh Xá chưa chết đúng không? Là ngươi nhất định bắt hắn đi lấy số điển tịch tu chân đó! Ngươi mau trả lời đi!

Sở Hiên yên lặng nhìn Vương Hiệp chốc lát rồi mới bình thản nói:

- Tấm thẻ kim loại ta đưa cho Trịnh Xá còn chưa hư hỏng...

- Hả?

Vương Hiệp chẳng hiểu gì cả, hỏi:

- Chưa hư hỏng thì sao?

- Tấm thể kim loại ta giao cho các ngươi có cảm ứng liên kết với một bên mắt kinh của ta, một khi hư hỏng ta sẽ lập tức biết ngay. Cho dù Trịnh Xá đặt tấm thể trong Nạp giới thì tấm thẻ được chế tạo bằng tài liệu ma pháp truyền thuyết hoán đổi trong Chủ Thần không gian, cả Nạp giới cũng không ngăn cản được tín hiệu của nó. Bây giờ tấm thẻ còn chưa hư hỏng, nói cách khác, có thể để cho tấm thẻ cùng Nạp giới cơ bản không sức phòng ngự gì lại yên ổn vô sự, người sử dụng chúng là Trịnh Xá vẫn phải còn sống, hơn nữa còn có đủ sức tự bảo vệ...

Sở Hiên cũng không để ý tới Vương Hiệp đang túm áo hắn, nâng súng bắn ra hai phát đạn tín niệm lực về phía khối thịt ở đằng xa, vừa bắn vừa nói:

- Từ lúc Trịnh Xá tiến vào đến khi ngôi tháp sụp đổ tổng cộng được mười một giây, với tốc độ của hắn, tin rằng đã lấy được một số thứ hữu dụng, ta chắc rằng dù là cái gì thì cũng sẽ rất thú vị... Vương Hiệp, ngươi có tin tưởng ta không?

Vương Hiệp bị hỏi mà ngẩn ra, vừa rồi hắn vô thức túm áo Sở Hiên, chẳng qua là hoảng hốt thấy Trịnh Xá thân trong hiểm cảnh thôi, ngoài đó ra thì hắn thật sự không hề có ý kiến gì với Sở Hiên, lại càng không nói đến vấn đề tin hay không tin. Nếu như nói trong Trung Châu đội có một người có thể quyết định vận mệnh của đội, đồng thời còn có thể quyết định vận mệnh của từng người trong đội, người đó chỉ có thể là Sở Hiên. Hắn chính là loại người như vậy, có hắn làm đồng đội chắc chắn không có gì là không yên tâm, đối khi sẽ bị hắn lừa gạt, tính kế nhưng có hắn làm đồng đội tuyệt đối đáng để người ta tin tưởng, hoặc có thể nói là khiến người ta không thể không tin tưởng hắn, ở phương diện mưu trí, sắp đặt, hắn chính là "Thần"!

Sở Hiên cũng không đợi Vương Hiệp trả lời, cứ tiếp tục nói:

- Lục địa còn khoảng hai mươi giây nữa sẽ rơi xuống dung nham, nhưng thời gian Imhotep bay xuống lại cần khoảng hai mươi ba giây nữa, nói cách khác, chúng ta sẽ có mười giây cực kỳ nguy hiểm. Trong thời gian đó, ta và Trương Hằng gần như không có sức mạnh gì để bảo vệ bản thân, ở đây chỉ có ngươi và Triệu Anh Không là có thể hỗ trợ bọn ta. Tình huống như vậy, rơi xuống nham thạch có nghĩa là cái chết, chính vì thế... Tính mệnh bọn ta phải trông cậy vào hai người các ngươi rồi...

Vương Hiệp đã hoàn toàn ngây ngốc, hắn đã từng nhìn thấy Sở Hiên yếu ớt như thế này sao? Hoặc là... Hắn đã từng thấy Sở Hiên cũng có lúc phải nhờ cậy vào người khác sao? Chưa bao giờ! Mà bây giờ lại thật sự thấy Sở Hiên như vậy.. Không hiểu tại sao, trong lòng hắn bỗng có chút sợ hãi, giống như như trông thấy mặt trời mọc đằng Tây vậy, nếu không phải là hắn phát điên thì có nghĩa là thế giới đã sắp tận thế rồi. Hiển nhiên, tinh thần hắn vô cùng bình thường, vậy thì chỉ còn một khả năng duy nhất chính là... Hoặc Sở Hiên nhận định bản thân hắn sắp phải chết, hoặc Sở Hiên nhận định, mấy người bọn họ đều sắp phải chết...

- Chẳng lẽ... Chúng ta sắp mất mạng rồi?

http://tieulun.hopto.org

Như thần xui quỷ khiến, Vương Hiệp cũng nói ra một câu không khác lắm với Trịnh Xá. Vừa mới dứt lời, chỗ bọn họ đứng đã hoàn toàn tan vỡ, ở đằng xa biển thịt khổng lồ rơi xuống nham thạch trước, tiếp theo đó là mọi người cũng rơi xuống theo. Phía sau bọn họ, cách đó rất xa, một cơn lốc xoáy ở giữa không trung nhanh chóng bay xuống, nhưng khoảng cách với họ lại xa hơn khoảng cách giữa bốn người và nham thạch...

Còn chưa tới hai mươi giây nữa, mọi người sẽ rơi xuống dung nham nóng chảy...

608. Chương 16: Kết Cục Kinh Hồn Và... Trở Về (5)

Bên kia, Trương Hằng cũng mệt mỏi kiệt sức, khi mảnh lục địa tan vỡ, Triệu Anh Không ở phía sau lập tức đưa tay nắm lấy cổ áo hắn. Đường đường một đấng nam nhi lại bị một cô bé nhấc áo kéo bổng lên, mặc dù thật sự rất xấu hổ nhưng lúc này tình huống khẩn cấp, hắn cũng chẳng có sức đâu mà để ý tới mấy chuyện đó, chỉ có thể mặc cho người ta nắm cổ áo nhấc lên như một con mèo. Hơn nữa số hắn cũng rất đen đủi, chưa rơi được bao lâu đã bị một khối đá va trúng, rách da chảy máu, nhất thời tuy chưa đến mức hôn mê nhưng cũng đầu váng mắt hoa, chẳng khác hôn mê là mấy, hiện tại tính mạng của bốn người chỉ có thể do hai người gánh vác.

Vương Hiệp mặc dù bận mang theo Sở Hiên nhưng tình cảnh không ngừng rơi xuống cũng dọa hắp phát khiếp. Lúc này cả quảng trường đã hoàn toàn tan vỡ, phía dưới đá tảng, gạch vụn chính là dòng chảy nham thạch đỏ rực, nóng bỏng. Không, phải gọi đây là biển nham thạch, chỗ này đã xâm nhập sâu vào lòng đất, chỉ nhiệt độ cùng áp lực không thôi đã khiến người bình thường khó mà chịu đựng nổi. Lúc trước khi lục địa còn chưa sụp đổ, mọi người còn không có cảm giác do cả quảng trường và mảnh lục địa đều được kỹ thuật tu chân cấm chế, nhưng khi tất cả hoàn toàn tan vỡ, mọi người lập tác cảm nhận được hơi nóng bức người cùng áp lực khắp bốn phía.

Vương Hiệp bị hoàn cảnh như vậy làm cho ngây ngốc, mãi đến khi hắn trông thấy Triệu Anh Không đạp lên các khối vỡ, đá tảng không ngừng nhảy lên trên. Không biết tại sao, tốc độ rơi xuống của họ so với đất đá thì nhanh hơn nhiều, hoàn toàn theo đúng gia tốc trọng lực, còn những khối đá thì hình như được một loại sức mạnh nào đó tác dụng, tốc độ rơi xuống cũng không tuân theo gia tốc trọng lực bình thường. Chính vì thế, bốn người dần dần rơi vào khoảng giữa đất đá vỡ và nham thạch, nếu như tiếp tục hạ xuống họ sẽ không còn chỗ nào mượn lực, trực tiếp chìm vào trong dung nham, cho nên cách làm của Triệu Anh Không là biện pháp tự cứu duy nhất lúc này. Cố gắng nhảy lên trên, kéo dài thời gian trước khi rơi xuống nham thạch, sau đó họ chỉ có yên lặng cầu khẩn, cầu mong cho Imhotep bay xuống đủ nhanh...

Vương Hiệp tuy rằng biết bây giờ phải làm gì, nhưng thân thể của hắn còn chẳng bằng được một nửa Triệu Anh Không, tự nhiên là không thể linh hoạt bật nhảy như vậy được. Nhưng hắn cũng có biện pháp của riêng mình, trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, hắn biến yêu lực thành sinh vật nổ dạng bay, đạp lên những khối thuốc nổ hình như những con dơi này cố gắng hướng lên trên. Mỗi sinh vật nổ chỉ chịu đựng được một lực rất nhỏ, vì thế Vương Hiệp chỉ có thể không ngừng tạo ra loại sinh vật này, cứ đạp một bước lại chế tạo một con mới, đến khi sinh vật nổ bị hắn đạp vào lúc đầu bay lên trên thành một vòng mới, yêu lực của Vương Hiệp đã chẳng còn lại bao nhiêu.

Cho dù như vậy bốn người vẫn không ngừng hạ xuống thấp, mắt thấy nham thạch nóng chảy càng lúc càng tới gần, đột nhiên từ trên đầu họ, một bóng đen lớn ập xuống, một bộ phận của khối thịt khổng lồ không ngờ bây giờ mới rơi xuống. Lúc trước có những mảnh thịt nhỏ bắn văng lên trên đầu họ, ở chỗ cao nhất của quảng trường, bây giờ những mảnh thịt đó mới tăng trưởng rơi xuống, đây chính là một trong những mảnh đó.

Nói là một trong số, nhưng khối thịt này cũng to tới vài trăm mét, từ trên ập xuống bao phủ hoàn toàn lấy bốn người. Lúc này họ đang ở giữa không trung, không có chỗ nào để mượn lực, căn bản khó mà tránh được khối thịt đó, sắp sửa bị nó nuốt chửng, sau đó bị ép kéo xuống dung nham . Đến lúc đó, mọi người thật sự chết chắc, cho dù Imhotep bay những nữa cũng vô dụng.

Triệu Anh Không hiện tại đang ở phía trên Vương Hiệp, một tay kéo Trương Hằng, một tay nắm thanh kiếm Excalibur, dứt khoát xuông thẳng vào khối thịt. Nhưng nàng vừa tới gần thì ầm một tiếng trầm đục vang lên, một bức tường năng lượng vô hình chắn giữa nàng và khối thịt, lực tác động giữa hai bên lập tức

http://tieulun.hopto.org

đẩy nàng văng xuống dưới. May mà Vương Hiệp kịp thời điều tới một sinh vật nổ, để Triệu Anh Không đạp lên trên đó, tiếp theo mới nhảy tới được một khối đá cách đó không xa.

Triệu Anh Không cùng Vương Hiệp nhất thời đều kinh hãi nhìn nhau. Lúc trước khi trung tâm khống chế của Thần số hiệu 1 bị hủy, biến thành khối thịt tăng trưởng vô hạn, năng lực ánh sáng tâm linh của nó đã biến mất, nếu không bọn họ căn bản không thể ngăn cản số thịt này lâu như vậy. Trên thực tế, trong cả Trung Châu đội cũng chỉ có vài người có thể phá hủy ánh sáng tâm linh này, mà trong những người đó, chắc chắn không bao gồm Triệu Anh Không và Vương Hiệp....

"Làm sao bây giờ? Phải chết rồi ư? Cảm giác tuyệt vọng như thế này... Hình như từng có một lần, khi đối mặt với ánh sáng tâm linh đã từng tuyệt vọng như vậy, nhưng ta đối mặt với ánh sáng tâm linh lúc nào? Là ai sử dụng ánh sáng tâm linh? Ta hình như nhớ là... lúc đó ta..."

Ánh mắt Triệu Anh Không chợt lóe lên, giống như rơi vào hôn mê hoặc là mê mang, trong thời khác nguy hiểm này, nàng không ngờ lại xảy ra tình trạng như vậy, khiến cho Vương Hiệp ở phía xa sợ điếng người. Bất quá, sau đó đó Vương Hiệp lại nghe thấy tiếng cười hì hì, như có như không, phảng phất như tiếng cười của một bé gái. Nhưng hắn cũng không dám khẳng định, một là với cá tính của Triệu Anh Không không thể phát ra tiếng cười như vậy, hai là bốn phía đều vang lên tiếng đất đã vỡ vụn, âm thanh hắn nghe được cũng không rõ ràng lắm. Nhưng Vương Hiệp còn chưa định thần lại, Triệu Anh Không nhấc Trương Hằng, một lần nữa lao về phía khối thịt. Lần này, không biết xảy ra chuyện gì, ánh sáng tâm linh của khối thịt không còn chút tác dụng nào như trước nữa, Triệu Anh Không nhẹ nhàng lao tới, dễ dàng xuyên thẳng vào trong. Khối thịt phảng phất như một tấm vải cũ, chỗ bị Triệu Anh Không phóng vào bắt đầu rách tung cùng khô héo. Đến khi một đống thịt khô từ phía trên rơi xuống, Vương Hiệp mới trông thấy Triệu Anh Không đang từ trên cao nhìn xuống, cô bé mỉm cười, dáng vẻ cực kỳ ôn nhu nhưng đôi mắt lại lạnh lẽo vô cùng...

Cách mấy người Triệu Anh Không rất xa, Trịnh Xá thấn đang ở trong thanh quang vạn trượng cũng đang không ngừng rời xuống. Kỳ thực, tình huống của hắn cũng không quá mức tệ hại, ít nhất là bên trong Tam Thanh đạo quang có thể làm tan rã tất cả mọi thứ này, quầng lửa màu trắng bên ngoài cơ thể, cũng tức là ánh sáng tâm linh của hắn lại không bị hòa tan. Có lẽ lời nhắn của người tu chân chính là có ý này, sau khi Tam Thanh đạo quang bộc phát, hầu như mọi thứ xung quanh hắn đều bị phân giải hoàn toàn, ngoại trừ một số đạo cụ tu chân cùng những cục đá phát sáng. Lúc này Trịnh Xá đang lơ lửng giữa không trung, xung quanh chỉ có ánh sáng xanh nhạt, tất cả gạch vỡ, gỗ vụn, đá tảng đều đã biến mất.

Trịnh Xá lúc này hoàn toàn không thể động đậy, thanh quang vạn trượng như nặng tựa Thái sơn, áp hắn rơi thẳng xuống nham thạch. Giờ đừng nói là vỗ cánh, đến cả nội lực và chân chuyên lực trong cơ thể hắn cũng phảng phất như đã cô đọng lại, chỉ có năng lượng vampire cùng ma lực là còn hơi vận động được một chút. Do đó, Trịnh Xá không chút nghĩ ngợi, lập tức truyền ma lực vào trong Hổ hồn đao, quả nhiên trên đao liền xuất hiện loại áp lực kỳ lạ lúc trước, trong nháy mắt Tam Thanh đạo quang xung quanh Hổ hồn đao cũng trở nên vặn vẹo, phảng phất như đang cố gắng tránh né uy áp của Hổ hồn. Trịnh Xá lập tức cảm thấy cánh tay cầm Hổ hồn đao được giải phóng, hắn liều mạng vung đao chém ra xung quanh, xé rách một đường lớn trên Tam Thanh đạo quang ngưng đọng như thực chất. Nhân lúc khe hở đó chưa kịp hợp lại, Trịnh Xá điên cuồng huy động nội lực cùng năng lượng vampire toàn thân, dùng trạng thái Hủy diệt toàn lực bộc phát, cuối cùng cũng thoát ra khỏi phạm vi ánh sáng bao phủ, nhưng những điển tịch cùng các khí cụ tu chân còn lại trong đó, hắn cũng chẳng lấy được thêm nửa món nào.

Trịnh Xá ngoái đầu tiếc nuối nhìn theo vô số đốm sáng lóe lên trong thanh quang đang từ từ bay xa rồi lại nhìn lại mấy khối đá phát sáng trong tay mình, còn có một chiếc chuông đồng nhỏ cùng mặt kính đeo trên ngón tay. Tuy chỉ lấy được một chút ít trong cả kho báu tu chân nhưng có còn hơn không, giá trị của mấy thứ này cũng tuyệt đối không phải mấy tình tiết kịch bản cấp S có thể so sánh được. Hắn thoáng ngơ ngẩn một chút như thế rồi cực kỳ dứt khoát quay người bay đi, ở phía đó còn có đồng đội đang chờ hắn giúp đỡ... Sau đó tình tiết kịch bản lần này cũng sẽ kết thúc...

Triệu Anh Không cùng Vương Hiệp đã tới tầng cao nhất của các khối đá rơi, trên thực tế, lúc này họ còn dựa vào sinh vật nổ của Vương Hiệp nhảy lên trên một đoạn ngắn nữa, sau đó thì thật sự bó tay, chỉ có thể chờ được cứu hoặc là chịu chết.

Tâm tình của Vương Hiệp chẳng cần phải nói nhiều, đơn gian là khẩn trương nhìn lên phía trên, chỉ có phản

http://tieulun.hopto.org

ứng của Triệu Anh Không là rất kỳ quái. Nàng giơ Trương Hằng đang nắm trong tay lên ngang tầm mắt nhìn nhìn ngó ngó, nhìn đến mức tên này nổi hết cả da gà nàng mới cười hì hì quay sang phía Vương Hiệp, đặc biệt là Sở Hiên đang được hắn đỡ trong tay, bộ dạng vừa quỷ dị vừa khả ái khó tả. Bất quá, không đợi cô bé có hành động gì, một đoàn lửa trắng bạch đã từ phía xa ập tới, đó chính là Trịnh Xá vừa mới thoát khỏi thanh quanh. Hắn vừa xuất hiện lập tức dập tắt ngọn lửa quanh người, tiếp đó mừng rỡ nói:

- May quá, mọi người đều ở đây! Nếu rơi xuống dưới thì đúng là không xong rồi...

Nói đoạn, hắn thu Hổ hồn vào trong Nạp giới, đưa tay ôm lấy eo Triệu Anh Không, rồi vỗ cánh bay về phía Vương Hiệp.

- Hì hì, thân thiết như thế làm gì vậy? Muốn lợi dụng ta đấy à? Cẩn thận lúc về ta mách cô bé trong nhà ngươi đấy...

Trịnh Xá vốn đang cực kỳ vui mừng vì có thể cứu được các đồng đội, đột nhiên nghe thấy một giọng nói cùng ngữ điệu vô cùng không thích hợp, tay hắn khẽ giật một cái, thiếu chút nữa thì vứt thẳng Vương Hiệp đang nắm trong tay ra xa. Trong lòng hắn, Triệu Anh Không bật cười khúc khích, không còn chút vẻ lãnh đạm vô tình như lúc trước, chỉ là cặp mắt vẫn lạnh lẽo như băng, phảng phất như có thể nhìn xuyên vào tâm trí người khác.

- Triệu Anh Không... Chúng ta là đồng đội phải không?

- À... Ừ.

- Vậy thì dùng ánh mắt của đồng đội để nhìn bọn ta đi... Hoan nghênh ngươi trở về, Triệu Anh Không, mọi người chúng ta cùng trở về thôi, trở về thế giới của chúng ta...

Trịnh Xá mang theo bốn người yên lặng bay lên trên, trước mặt còn có một trận lốc xoáy đang bay tới, phía trên trận lốc xoáy đó là mấy chiếc Goblin glider. Cuối cùng, tình tiết kịch bản thập tử nhất sinh này cuối cùng cũng kết thúc...

609. Quyển 17 : Independence Day -- Chương 1: Tu Chân! Tu Chân? (1)

- Vận khí rất tốt, lần này chúng ta không chết người nào, tuy có hơi chênh lệch với dự đoán nhưng tốt xấu gì cũng bỏ túi được vài thứ... Tình tiết kịch bản lần này kết thúc vô cùng hoàn hảo.

Sở Hiên nói như vậy.

Lúc này mọi người đang nghỉ lại trong một quán trọ nhỏ tại Ai Cập, đây chính là lối ra vào đặc hữu của họ tại thế giới The Mummy này, chỉ cần thời gian tới là có thể quay lại Chủ Thần không gian. Hiện tại, còn cách lúc trở về Chủ Thần không gian hai ngày nữa, sau khi trải qua một phen khó nhọc kinh hồn, mọi người đều có cảm giác lười biếng một chút cho nên trong mấy ngày cuối cùng này họ liền ở lại thành phố này nghỉ ngơi, câu cá, nói chuyện, ngủ nướng, với mọi người, thời gian thoải mái như vậy thật sự hiếm có.

Mà đến tận mấy ngày cuối cùng này, Sở Hiên mới chậm rãi tỉnh dậy. Trận chiến dưới đất đó, hắn đã tiêu hao quá nhiều tinh thần và sinh mệnh lực, nhìn bộ dạng ít nhất cũng phải già đi hơn ba mươi năm. Bất quá, sau khi tên khốn này tỉnh dậy vẫn trương cái bộ mặt người chết, lãnh đạm phảng phất như chẳng quan tâm đến chuyện cả của hắn ra, đến cả khi nói chuyện thì miệng lưỡi cũng không có gì thay đổi, ảnh hưởng từng đó tuổi tác mất đi đối với hắn thật sự quá nhỏ.

- ...Cái này cũng gọi là vận khí rất tốt?

Trịnh Xá cáu kỉnh chỉ vào tay mình, nói. Cánh tay sử dụng Hổ hồn đao của hắn đã héo quắt lại, bây giờ đừng nói là cử động, đến cả một chút cảm giác cũng không có. Nếu có đau có ngứa các loại thì còn đỡ, bây giờ cánh tay hắn đã khô héo như xác ướp, dù là truyền năng lượng vào cũng không có tác dụng, tình hình thật sự khiến hắn sợ phát khiếp. Còn may là bộ phận khô héo chỉ giới hạn ở cánh tay sử dụng Hổ hồn đao, những chỗ khác trên thân thể đều nguyên vẹn không suy suyển, đây cũng là điểm duy nhất hắn cảm thấy may mắn.

Sở hiên gật đầu, chỉ vào mấy cục tinh thể đen trắng Trịnh Xá đang nắm trong tay kia, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Như ngươi đã nói, năng lượng chủ yếu của tu chân chia làm hai loại dương và âm, trong đó có thể có rất nhiều dạng biến hóa nhưng bách biến không rời trung tâm, ngươi thì lại không có công pháp khống chế hai loại năng lượng đó. Nếu là chân nguyên lực thì còn đỡ một chút, năng lượng dương đó phù hợp với thuộc tính bản thân của cơ thể người, nhưng ma lực thì hoàn toàn là năng lượng âm. Giống như nước sâu đối với người bơi lội vậy, người biết bơi sẽ có thể khống chế, người không biết bơi chỉ có thể chết đuối, cánh tay này của ngươi coi như đã "chết đuối", chờ quay về Chủ Thần không gian chữa trị toàn thân đi.

Trịnh Xá thở dài, chẳng nói thêm gì nữa. Hấn đưa mắt nhìn quanh, trong cả quán trọ ngoài những thành viên đang hôn mê thì những người khác đều đã ra ngoài dạo chơi. Khó khăn lắm mới có một cơ hội nghỉ ngơi thế này, ngoài Trịnh Xá và Sở Hiên trọng thương không thể đi cùng, những người còn lại đều tính toán nghỉ ngơi một phen.

- Chuyện cánh tay ta tạm thời bỏ qua... Giờ có hai việc, việc thứ nhất là chuyện của Triệu Anh Không. Tất cả những gì ta thấy trong mơ đều đã kể lại từ đầu đến cuối cho ngươi, tuy ngươi nói đó là nhân cách thứ hai xuất hiện và nhân cách thứ nhất ngủ sau, nhưng cái ta quan tâm không phải mấy vấn đề ấy, ta muốn hỏi là.... Đồng đội của chúng ta đâu? Triệu Anh Không đã sát cánh với chúng ta ngay từ ban đầu, cô bé trầm mặc ít nói nhưng nội tâm tinh tế, cô bé mặc dù biết sử dụng các loại kỹ xảo giết người nhưng lại thích đọc tiểu thuyết ngôn tình... Ta muốn hỏi về cô ấy, cô ấy sống hay chết?

Sở Hiên cười lạnh đáp:

- Vậy à? Chẳng lẽ không phải vì nhân cách chủ của Triệu Anh Không có đề phòng với ngươi? Do tên lolicon nhà ngươi cảm thấy cô ấy thoát khỏi tầm kiểm soát của mình nên mới liều mạng muốn tìm lại cô bé loli mà ngươi nhận là đồng đội của mọi người?

Trịnh Xá lập tức đỏ bừng mặt, vội vàng nói:

- Mặc dù ta hy vọng cô bé cũ có thể quay về nhưng không phải cái kiểu chết tiệt như ngươi nói. Chỉ vì cô ấy là đồng đội rất quan trong của chúng ta, cái gì mà loli với không loli, ta không có ý đồ gì với cô ấy hết! Ta chỉ lo lắng cho đồng đội của ta thôi, một người đang nguyên lành, sao tự nhiên lại biến thành nhân cách phụ do người khác sáng tạo ra? Ta không thể tiếp nhận được chuyện như vậy! Ta không hy vọng đồng đội của mình lại chỉ là một ảo ảnh!

Sở Hiên thu lại nụ cười, đẩy đẩy mắt kính nói:

- Không cần biết là nhân cách thứ nhất hay là nhân cách thứ hai, kỳ thực đó đều là nhân cách do tự cô ấy tạo ra. Ví dụ thế này nhé, nếu như ngươi cảm thấy rau xanh rất khó ăn, nhưng ngươi lại chỉ có thể ăn rau xanh, vậy thì phần lớn người bình thường đều sẽ cắn răng từng miếng từng miếng ăn vào. Quá trình cắn răng đó là một quá trình nhẫn nại, nếu như là một chuyện so với khó ăn còn khó chịu hơn, ví dụ như chết chóc, hoặc là bi thưởng, hoảng sợ, đau khổ các loại mà tâm trí không thể chịu đựng nổi, vậy thì quá trình cắn răng sẽ biến thành ý thức ngươi tiến hành chạy trốn. Khi ấy phương diện nhân cách sẽ vô thức sinh ra một nhân cách phụ, đó là nguồn gốc phổ biến nhất của chứng đa nhân cách, là sự chạy trốn những chuyện không thể chịu đựng nổi. Ta nghĩ Triệu Anh Không hẳn là cũng như vậy, nói cách khác, căn bản không tồn tại Anh Không này với Anh Không kia, tất cả đều chỉ là việc nàng chạy trốn nỗi thống khổ trong quá khứ mà thôi. Nhân cách trầm mặc của Triệu Anh Không chính là vì sợ hãi sau khi quen biết với đồng đội lại phải chịu đau đớn nên mới biểu hiện ra cái dáng vẻ người lạ đừng có tới gần như thế, nhưng lại bị ngươi biến thành đồng đội... Có lẽ hai tiếng đồng đội mới là thứ làm cho cô ấy khó chịu nhất...

Trịnh Xá nghe mà có chút phát ngốc, hấn tò mò sờ sờ trán Sở Hiên, rồi mới kỳ quái hỏi:

- Tến khốn ngươi ăn nhầm thứ gì à? Không ngờ lại nói ra những câu có nhân tình như vậy... Chẳng lẽ có chuyện gì khủng khiếp sắp xảy ra? Hay là ngươi lại chuẩn bị tính kế ta cái gì? Khốn kiếp, ta nói cho ngươi biết, lần này không cần biết là ngươi sắp đặt chuyện gì cũng phải nói cho ta trước một tiếng!

Sở Hiên quay đầu đi, đáp:

- Không sắp đặt gì cả...

- Không sắp đặt gì... Thế sao ngươi lại quay đầu đi!

Sử Hiên cũng chẳng thèm nhìn Trịnh Xá, tiếp tục nói:

http://tieulun.hopto.org

- Không ai trời sinh đã tin tưởng vào người khác, chẳng lẽ ngươi đã quên trước kia sao? Từ xa lạ tới tin tưởng, từ tin tưởng tới đồng đội, trước đây ngươi đã làm thế nào thì bây giờ cứ làm như thế đi... Cô ấy cũng là Triệu Anh Không, đúng không?

Trịnh Xá há miệng muốn nói gì đó nhưng nhìn cái bản mặt người chết vạn năm bất biến của Sở Hiên, hắn rút cuộc cũng trầm mặc gật gật đầu, một lúc sau mới nói:

- Việc thứ nhất cứ tạm thời như vậy đi, dù sao thì bình thường cô ấy cũng là Triệu Anh Không mà ta biết, mỗi lần chỉ có thể tiến vào trạng thái nhân cách chủ vài phút. Cảm giác phảng phất như biến thành mỗi lần nạp năng lượng chỉ có thể biến mạnh mấy phút... E hèm, tạm thời bỏ qua chuyện đó, việc thứ hai, những thứ ta lấy về người nghiên cứu thế nào rồi? Đó đều là công pháp, khí cụ tu chân, Trung Châu đội chúng ta sau này ăn cơm hay húp cháo đều phải trông cậy vào ngươi rồi.

Sở Hiên như có vẻ bực tức, đáp:

- Ta mới nhận được mấy thứ đó chưa quá hai mươi bốn tiếng đồng hồ, ngươi coi ta là cái thứ gì vậy?

- Coi ngươi là Doraemon... Được rồi, mấy thứ này cứ chờ sau khi trở về sẽ từ từ nghiên cứu. Nhưng ít nhất ngươi cũng có thể nói cho biết một chút, tại sao tu chân mà ta nhìn thấy hoàn toàn khác với tu chân mà ta biết? Tu chân vốn phải cổ điển, xa xưa, sao trong ngôi tháp mà ta thấy lại hoàn toàn là công nghệ cao vượt xa kỹ thuật hiện đại, hoặc có thể nói tu chân đó nhìn cực kỳ giống công nghệ cao, chẳng lẽ chúng ta ngay từ đầu đã bị lừa gạt? Hoàn toàn là một cạm bẫy của Thánh nhân phương Tây, hoàn toàn là một miếng mồi đẹp đẽ? Đó căn bản bản chỉ là công nghệ cao xếp đặt cho ra vẻ tu chân mà thôi?

Vấn đề này từ lúc Trịnh Xá tiến vào trong ngôi tháp đó đã nằm sâu trong lòng hắn, trong cả Trung Châu đội người có khả năng giải thích được vấn đề này nhất cũng chỉ có Sở Hiên.

- Khả năng là cạm bẫy không quá lớn, xác suất di tích thật sự của người tu chân là trên 80%, còn về câu hỏi của ngươi...

Sở Hiên ngẫm nghĩ một thoáng rồi đáp:

- Thế giới huyền ảo, ma pháp, ma ảo mà ngươi nghĩ, ví dụ như đại đa số các trò chơi hiện thực hoặc là thế giới ma ảo phương Tây hư cấu trong các tiểu thuyết, ngươi cho rằng chúng sẽ có dáng vẻ như thế nào?

Trịnh Xá ngẩn người đáp:

- Ách, thế giới ma ảo hả? Hẳn là phải giống như thời kỳ trung cổ, có kiếm, có ma pháp, có kỵ sĩ, quốc vương, ác ma, quái vật các loại đúng không? Ví dụ như thế giới Lord of the Rings mà chúng ta đã tới cơ bản có thể coi là đại biểu cho loại thế giới này, có vấn đề gì sao?

- Vấn đề thời gian.

Sở Hiên nhìn Trịnh Xá nói:

- Bất cứ loại văn minh nào, đã tồn tại tức là hợp lý, vậy thì nền văn minh đó sẽ phải tiến bộ. Giống như xã hội chúng ta sử dụng tiến bộ khoa học công nghệ, mấy nghìn năm tiến bộ, thụt lùi, lại tiến bộ, lại thụt lùi, đến khi công nghệ tích lũy tới một trình độ nhất định sẽ bộc phát giống như suối phun, hình thành xã hội văn minh hiện đại. Mà thế giới ngươi nhận định, trên cơ bản một thế giới như vậy cũng tuân theo quy luật phát triển, cho dù là thế giới ma pháp cũng không thể mãi mãi giữ bộ dạng thời kỳ trung cổ, thế giới đó cũng sẽ có tiến bộ. Ví dụ như khoa học có thể giúp con người bay lên không trung, hơn nữa còn chế tạo được thứ có thể giúp người bình thường cũng bay được lên không, vậy thì ma pháp cũng có thể. Ví dụ có thể dùng sức mạnh của ma pháp, ấn khắc, tri thức ký hiệu, công nghệ năng lượng vân vân, chế tạo thảm bay thì thế nào? Bên trên khắc vô số ký hiệu phản trọng lực, lại truyền thêm năng lượng, có cùng một nguyên tắc hoạt động với động cơ phản trọng lực của công nghệ tương lai, chỉ là một bên sử dụng tri thức ký hiệu, một bên sử dụng tri thức máy móc mà thôi.

- Vì vậy, chỉ cần là văn minh thì sẽ có tính tiến bộ tất yếu, nếu như không thể tiến bộ được thì nền văn minh đó sớm muộn gì cũng sẽ bị văn minh tiến bộ hơn đào thảo. Mà căn cứ theo nhu cầu của con người, thực thế, không cần biết là tu chân, khoa học kỹ thuật, ma pháp, hay là những thứ gì khác đều sẽ đi về một tương lai giống nhau, bọn chúng đương nhiên là sẽ trăm sông cùng chảy ra biển.

http://tieulun.hopto.org

Nói đến đây, Sở Hiên hơi ngừng lại một chút rồi tiếp tục:

- Theo mấy công thức tổ hợp văn tự ký hiệu mà chúng ta biết trước mắt, cùng với công thức tổ hợp trận pháp, những ký hiệu và trận pháp đó nếu truyền năng lượng vào thì có 98% tương tự với bảng mạch điện tổ hợp của khoa hoc hiện đại, đã hiểu chưa? Chỉ là phương pháp sử dụng công nghệ khác biệt mà thôi, tu chân cũng là một loại khoa học, bởi vì tu chân, trên thực tế là tu hành thành chân thực, điểm này hoàn toàn tương đồng với khoa học, đều là tìm kiếm bản chất của vũ trụ.... Vì thế, so với những cái gì một đoạn thơ một đoạn lời, rối rắm khó hiểu, cái gì mà thành tuyệt thế cao thủ, miêu tả tu chân thành thứ huyền ảo, huyền diệu, huyền đến nỗi chính mình cũng chẳng hiểu nổi, cái đó tuyệt đối không phải là tu chân. Thứ gọi là tu chân kỳ thực chính là thể hiện của khoa học liên quan tới bản chất của vũ trụ... Đúng là trí tuệ của người bình thường

Trịnh Xá ngây ngốc nhìn Sở Hiên, cả nửa ngày sau hắn mới bật bười ngớ ngẩn nói:

- A a, mặc dù ta nghe mà chẳng hiểu gì cả, nhưng cơ bản vẫn rõ ràng được một chút. Ý ngươi là nói, tu chân là một loại thể hiện của khoa học công nghệ cao phải không? Hiểu rồi, đã rõ, câu hỏi vừa rồi là ta sai, ngươi cứ nghỉ ngơi cho tốt đi..

Nói xong, hắn gãi gãi đầu bước ra cửa, vừa đi vừa lẩm bẩm cái gì mà "trí tuệ của Doraemon.."

Sở Hiên cũng chẳng để ý, khi tên phiền phức Trịnh Xá rời đi, hắn đang có thể nhắm mắt suy nghĩ một chút thì Trịnh Xá đi đến cửa bỗng dưng quay lại hỏi tiếp:

- Sở Hiên, tình hình bên Trung Quốc ngươi đã sắp xếp ổn thỏa chưa? Chúng ta làm nhiều chuyện quá giới hạn như vậy, hai đảng phái ở đó làm sao đối phó với các nước trên thế giới đây? Có thể bị các quốc gia liên hợp tấn công không? Chúng ta có nên làm gì đó không?

Sở Hiên mở mắt ra cười lạnh, hắn lắc đầu đáp:

- Đã... Không còn vấn đề gì nữa. Nếu như ta suy luận không sai, thế cục thế giới tiếp theo sẽ biến thành giống kiểu đám phẫn thanh các ngươi vẫn hy vọng, tình huống cơ bản là như vậy...

- Tình huống cơ bản là như vậy... Rút cuộc như vậy là như thế nào?

Nam Kinh Trung Quốc, từ sau cuộc thảm sát Nam Kinh, thành phố trầm trầm tử khí này đến bây giờ cuối cùng mới có chút khôi phục. Ngoài các nhân viên chính phủ trong nước trở về thành phố này ra còn có nhiều, à quên, phải là cực kỳ nhiều nhân viên ngoại giao của nước ngoài cũng tới đây, bởi vì họ không thể không tới...

- ....Ủy viên trưởng, thật sự phải đối xử với đại sứ Anh quốc như vậy sao? Không phải hơi quá đáng chứ? Thu hồi tất cả tô giới, các khoản vay, bồi thường chiến phí, lợi tức trong quá khứ, toàn bộ miễn hết. Ngoài ra còn truy cứu từ chiến tranh thuốc phiện tới mấy cuộc chiến sau đó bắt phạt việc buôn bán một lượng lớn thuốc phiện vào nước ta cùng bồi thường chiến tranh. Thu hồi thuế quan, hoãn nợ thuế muối, còn cả một loạt lợi ích của Anh tại Trung Quốc, mấy quốc gia khác cũng đều như vậy... Mệnh lệnh ngoại giao như vậy, Tưởng ủy viên trưởng, có hơi quá bất ngờ...

- Con mẹ nhà nó, bây giờ bọn ông đây chưa bất ngờ thì thôi, làm quái gì đến lượt các nước khác bất ngờ. Anh là bộ trưởng ngoại giao mà không làm được, lập tức có thể từ chức, chẳng thiếu người đang muốn lưu danh trong lịch sử đâu... Nói cho anh biết, lịch sử đã thay đổi rồi, lịch sử bây giờ đã không còn là lịch sử của châu Âu, không, đã không còn là lịch sử của người da trắng nữa! Chỉ cần cây cột ấy còn đứng ở đó là chúng ta sẽ có đủ thời gian hòa bình để phát triển, mạnh mẽ, vạn vạn đồng bào cũng sẽ lại đứng lên! Khi chúng ta còn yếu thì còn có thể tạm nhân nhượng vì đại cục, nhưng bây giờ dựa vào cái gì mà bắt bọn ông phải nhân nhượng? Có nói với bọn chúng, muốn ký thì ký, không muốn ký thì đừng ký, để xem rút cuộc là đứa nào phải gấp!

Ở trung tâm thành phố Nam Kinh có một cây cột tinh thể phát sáng cao hơn mười mét, đây là một cây cột khi mọi người rời khỏi lối vào hang động, Vương Hiệp đặc biệt nhờ Trịnh Xá dùng Hổ hồn chặt xuống. Theo như Vương Hiệp nói thì đây là một chút lễ vật hắn muốn tặng cho nhân dân Trung Quốc tại thế giới này. Người dân đã phải chịu quá nhiều đau khổ rồi, nếu có thể giảm bớt chút khổ sở cho họ thì dù bị gọi là phẫn thanh hắn cũng không hối tiếc...

http://tieulun.hopto.org

Lúc áy Trịnh Xá hỏi Vương Hiệp:

- Ngươi nghĩ thứ này thì có bao nhiêu tác dụng?

- Không biết...

Vương Hiệp cau mày, ngẫm nghĩ một lúc lâu rồi mới đáp:

- Con đường tương lai chung quy vẫn phải do chính mình bước đi. Sự nghèo nàn, yếu đuối của Trung Quốc có sáu phần là do chính bản thân mình, chỉ có bốn phần là do người ngoài gây ra... Cây cột này chỉ là dòng chảy để lấp đầy bốn phần đó thôi, còn lại vẫn phải trong vào bản thân họ.. Nếu như vẫn nội tranh nội đấu, ngoại chiến ngoại loạn thì dù có mấy trăm cây cột, cho dù giao cả Ma động pháo cho bọn họ thì có lẽ cũng chỉ là loại Nhị Thế Tổ mà thôi. Vì vậy, nếu muốn mạnh mẽ lên thì chỉ có thể dựa vào chính mình...

Sau đó, Trung Châu đội rời đi...

610. Chương 1: Tu Chân! Tu Chân? (2)

Chuyện tại thế giới The Mummy cuối cùng cũng đã chấm dứt, mọi người cũng về tới Chủ Thần không gian được ba ngày. Cùng với đó, Imhotep và Anck-Su-Namun cũng tiến vào Chủ Thần không gian theo với họ, vật phẩm tiến vào do mấy người có điểm thưởng cao nhất trong đội kết hợp hoán đổi. Tình tiết kịch bản lần này nhận được không ít chi tiết kịch tình nhưng điểm thưởng một phần để tiến vào thế giới phim kinh dị, phần khác để chữa trị thân thể nên đã tiêu hao rất nhiều, vì thế mọi người đều không hoán đổi những thứ khác, chỉ chờ bộ phim kinh dị tiếp theo nhận được thật nhiều điểm thưởng mới có thể sử dụng số tình tiết kịch bản dư thừa này.

- Bộ phim kinh dị tiếp theo... Ta cũng chẳng biết.

Trịnh Xá rất là bất đắc dĩ, nói với những người còn lại:

- Chức vụ đội trưởng của Trung Châu đội đã bị Chủ Thần giải trừ, đại khái là do ta đã chết một lần mà, ha ha ha... Có điều, cái kiểu ung dung thoải mái nói mình đã chết một lần này thật sự thấy hơi quái quái. Nhưng tình huống cơ bản là như vậy, trước khi Dẫn đạo giả tiếp theo xuất hiện, ngoài ra còn phải thừa nhận đội trưởng mới, chúng ta sẽ không thể biết được bộ phim tiếp theo là gì, thậm chí là có thể gặp đoàn chiến hay không cũng không biết trước được...

Lúc này, mọi người đang ở trong phòng Trịnh Xá, do Trịnh Xá đã chết trong bộ phim kinh dị lần trước nên tư cách đội trưởng do Trương Kiệt xác nhận của hắn đã bị xóa bỏ, kết quả là vì thế mà mọi người không biết được bộ phim kinh dị tiếp theo sẽ phải trải qua những gì. Cùng với đó, trong bộ phim kinh dị tiếp theo, đoàn đội rất có thể sẽ gặp nguy hiểm rất lớn, dù sao thì cũng không thể chuẩn bị được chuyện gì như trước nữa.

- Nhưng mà nếu như vậy...

Trương Hằng ngồi cạnh bỗng tò mò hỏi:

- Cứ như vậy, nếu ngươi lại được Dẫn đạo giả thừa nhận thì không phải có thể trực tiếp mở cơ nhân tỏa đến tầng thứ năm sao? Nếu thật sự như thế thì Trung Châu đội chúng ta sau này trúng đậm rồi, cái gì cũng đều hoán đổi hai món, dùng một cái, vứt một cái...

Trịnh Xá lập tức cười khổ nói:

- Cơ bản là không có khả năng, Chủ Thần không thể là máy móc vạn năng. Trên thực tế, điểm này từ chỗ Triệu... E hèm, từ những gì ta trải qua tại thế giới trong mơ có thể thấy được. Ba tầng đầu của cơ nhân tỏa đều có thể sử dụng phương pháp khoa học kỹ thuật để đạt thành, bởi vì đó đều chỉ vỏn vẹn là biến đổi về gen, thậm chí đến tận tầng thứ tư sơ cấp, tất cả đều có thể tiến hành bằng phương pháp khoa học. Nhưng bắt đầu từ tầng thứ tư sơ cấp sẽ là lĩnh vực của cá nhân. Có thể vượt qua tâm ma thì sẽ tiến vào tầng thứ tư trung cấp, không thể vượt qua tâm ma thì sẽ diệt vong. Mà đây mới chỉ là bước đầu tiên của lĩnh vực cá nhân, từ trung cấp đến cao cấp, hoặc tiến vào tầng thứ năm không biết sẽ còn phải vượt qua những cửa

http://tieulun.hopto.org

ải khó khăn nào nữa. Cực hạn của Chủ Thần chỉ có thể đạt tới tầng thứ tư, cho dù ta có thành đội trưởng nữa thì cũng không thể thăng cấp được.

Những người còn lại đều ngẩn ngơ, Vương Hiệp phản ứng nhanh nhất, hấn vội vàng nói:

- Vậy ý ngươi là muốn chuyển chức vụ đội trưởng co những người còn lại? Để cho người có có thể miễn phí tiến lên một tầng, là như thế phải không?

Trịnh Xá gật đầu, tuy nhiên hấn lập tức cười khổ nói:

- Mặc dù ta đúng là nghĩ như vậy, nhưng tình huống thực tế thế nào chúng ta đều không biết, dù sao thì chúng ta cũng không biết được Dẫn đạo giả là ai, không biết lúc nào người đó sẽ xuất hiện, không biết người đó sẽ chọn ai. Hơn nữa mấu chốt là Dẫn đạo giả sẽ xuất hiện trong bộ phim kinh dị nào chúng ta cũng không biết, biến số trong đó quá nhiều, vì thế ai được Dẫn đạo giả thừa nhận chỉ có nghe theo số trời. Chuyện này tạm thời bỏ qua, Imhotep, ngươi cảm thấy thế nào? Sau khi tiến vào Chủ Thần không gian, các ngươi có thấy quen được không?

Vẻ mặt Imhotep có chút lơ đãng, sau khi tiến vào Chủ Thần không gian, hấn cùng Anck-Su-Namun đều cực kỳ chấn động. Nơi đây hoàn toàn khác biệt với thế giới mà họ từng sống, đương nhiên, cũng hoàn toàn khác biệt với thế giới hiện thực của bọn Trịnh Xá. Cũng may là phòng của mỗi người đều có thể căn cứ theo tưởng tượng mà thay đổi, kết quả là Imhotep và Anck-Su-Namun cùng lựa chọn căn phòng, sau đó biến bên trong thành hoàng cung Ai Cập cổ đại...

Imhotep đưa tay nhấc cốc rượu lên, khẽ nhấp một ngụm rượu màu vàng nhạt trong đó. Đây là một loại rượu mà hấn nói cho bọn Trịnh Xá biết để hoán đổi, giá cả không ngờ so với mấy loại danh tửu như Mao Đài còn đắt đỏ hơn. Theo hấn nói thì đây là một loại bí tửu Ai Cập mà trước kia cả Pharaoh cũng khó được uống, mùi vị quả nhiên là tuyệt vời đến mức mọi người không tưởng tượng nổi, hiện tại nó đã thành một trong những đồ uống tiêu chuẩn của cả đội.

Uống xong cốc rượu, Imhotep mới nói:

- Chỉ là mới tới nên có chút hoang mang, nhưng thế giới này cũng không có gì quá kinh khủng, rất nhiều thứ dùng qua một lần là biết tác dụng, hơn nữa so với thời đại của chúng ta thì đúng là tiện lợi hơn rất nhiều. Nói thật, ta rất muốn tới thế giới kia của các ngươi để xem thử, chắc là nó phải thú vị hơn thế giới này nhiều đúng không?

Gã đầu trọc anh tuấn này có một loại khí chất quý tộc của Ai Cập, lúc trước hấn là kẻ địch thì mọi người còn không có cảm giác gì, bây giờ trở thành đồng đội mới phát hiện nhất cử nhất động của hấn đều mang theo một ý vị ưu nhã. Hơn nữa, bản thân hấn cũng rất đẹp trai, chẳng trách mấy nghìn năm trước có thể mê hoặc hoàng hậu Ai Cập, dù sao thì hấn cũng là Đại tư tế tôn quý trên cả Ai Cập, chỉ sau mỗi Pharaoh.

- Thế giới của bọn ta...

Trịnh Xá cũng những người còn lại nhìn nhau rồi cùng cười khổ. Do ở trong Chủ Thần không gian không ngừng hiểm tử hoàn sinh, vô số lần chấp chới giữa lằn ranh sống chết, rồi lại trải qua không biết bao nhiêu thế giới bất đồng, kết quả khiến cho họ đã sớm quên mất thế giới trước kia rồi. Bây giờ nhớ lại, cuộc sống ở thế giới hiện thực lúc trước phảng phất như đã cách cả một đời.

Chỉ có Lưu Úc vừa cười vừa nói:

- Thế giới hiện thực à, nơi ấy kỳ thực rất đơn điệu, nếu so với thế giới này thì nó giống như là một quyển từ điển dày cộp, nội dung tuy nhiều nhưng vô cùng nhàm chán... Ha ha, thế giới này của chúng ta vẫn cứ hay hơn, tương lai hoàn toàn không biết, cùng với bao nhiêu là thứ có thể hoán đổi, cũng có thể trở thành vô cùng mạnh mẽ, thậm chí có thể biến thành siêu nhân. Sau này chúng ta trở về thế giới hiện thực sẽ có thể thực hiện rất nhiều ước mơ, ngay cả một số chuyện hối tiếc cũng sẽ có thể...

Trên mặt thằng bé thoáng hiện vẻ cô đơn, bất quá hấn lập tức khôi phục như thường, chôn thật sâu sự cô độc đó vào trong đáy lòng.

- Ha ha, thế giới hiện thực, tương lai cuối cùng vẫn phải quay về. Trong Chủ Thần đúng là có rất nhiều thứ có thể hoán đổi, lúc trước là đội trưởng thì còn sướng một chút, có thể dùng đặc quyền đội trưởng dễ dàng

http://tieulun.hopto.org

tra ra thứ mình muốn tình, bây giờ thì chỉ có thể từ từ xem từng mục một.

Trịnh Xá cười, quay sang phía Imhotep, hỏi:

- Thế nào? đã tìm được thuốc trường sinh bất lão mà ngươi muốn chưa?

Imhotep cũng mỉm cười, khẽ liếc nhìn Anck-Su-Namun đang bận rộn trong bếp, bấy giờ mới đáp:

- Theo giải thích của Chủ Thần, có mấy loại thuộc tính cường hóa có hiệu quả trường sinh bất lão, cũng có vài loại thuốc có thể đạt tới hiệu quả như vậy. Tuy giá cả khá đắt đỏ, điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình như các ngươi nói đều cần rất nhiều, nhưng ta dù sao cũng sẽ không chết, ở đây cùng các ngươi hoàn thành nhiều nhiều thế giới phim kinh dị một chút tin rằng sẽ có thể kiếm được đủ. Chuyện duy nhất ta thấy lo lắng là... Nếu Anck-Su-Namun cũng phải tiến vào thì ta thật sự lo rằng cô ấy sẽ gặp nguy hiểm trong thế giới phim kinh dị.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Gặp nguy hiểm là chắc chắn. Nói thật, các thành viên trong đội, bao gồm cả ta, có ai là không trải qua vô số cảnh ngộ nguy hiểm? Chính vì thế, các ngươi cũng càn phải coi chính mình là thành viên Trung Châu đội, vừa cường hóa bản thân, vừa tích lũy điểm thưởng và chi tiết kịch tình. Có thể sẽ tiêu tốn nhiều thời gian hơn một chút, nhưng có thể đảm bảo phương diện an toàn, hơn nữa các ngươi cũng có một cơ hội hồi sinh, ngàn vạn lần đừng lãng phí nó... Nói đến chuyện tăng cường thực lực, tên khốn Sở Hiên đâu? Đừng nói là hắn vẫn đang nghiên cứu số khí cụ tu chân đó chứ?

Tất cả mọi người đều lộ vẻ phát lạnh. Từ lúc Sở Hiên trở về Chủ Thần không gian chữa trị toàn thân xong, cái tên đang chỉ còn hấp hối này lập tức lộ vẻ cuồng nhiệt không hề phù hợp với con người hắn, cầm lấy khí cụ tu chân cùng mấy cục đá phát sáng Trịnh Xá đưa cho đi về phòng. Trước khi đi hắn thậm chí còn cảnh cáo mọi người không nên tùy tiện quấy rầy hắn, nguyên văn là...

- ...Ta phải đi nghiên cứu loại khoa học chân thực khác biệt với tự nhiên này, đương nhiên, quá trình có thể sẽ có nguy hiểm, nếu như... Các ngươi muốn chết thì hoàn toàn có thể thoải mái vào phòng tìm ta...

Mấy câu này nghe kiểu gì cũng giống như một loại uy hiếp cộng thêm thông báo tử vong, mà càng khó chịu hơn là cái bản mặt người chết của Sở Hiên mang theo vẻ cuồng nhiệt nói ra những lời này. Điều đó đủ khiến những người còn lại cảm nhận được nguy hiểm... Không cần phải uy hiếp nữa, đây là một loại nguy hiểm cảm giác được theo bản năng.

Trịnh Xá nhìn thấy thái độ của mọi người, hắn cũng vô thức nhớ lại mấy câu Sở Hiên đã nói, lập tức vẻ mặt hắn biến thành không rét mà run, bất quá hắn vẫn nói:

- Hay là để ta đi gọi hắn thử xem, dù sao cũng phải biết kết quả nghiên cứu công pháp và khí cụ tu chân như thế nào, chuyện này có quan hệ tới việc sau này cũng ta có thể nhẹ nhàng vượt qua thế giới phim kinh dị hay không... Hẳn là sẽ không chết phải không?

Mặc dù nói như vậy nhưng Trịnh Xá vẫn dặn dò mọi người mấy câu rồi mới đi ra bên ngoài, không ngờ khi hắn vừa mới tới trước cửa phòng Sở Hiên bỗng thấy vừa bật tung, Sở Hiên đầu bù tóc rối lao vọt ra. Quần áo Sở Hiên nhìn nhăn nhúm, đầy vết rách, giống như bị một lực rất lớn kéo vặn, nếu phối hợp với một số vết cháy đen thui nữa thì rất có khả năng là đã gặp mấy lần nổ nhỏ. Hai mắt Sở Hiên cũng thâm quầng, sâu hoắm, có thể thấy rõ trong mấy ngày vừa qua hắn chưa từng chợp mắt, đại khái là vẫn một mực nghiên cứu khí cụ tu chân cũng mấy khối đá phát sáng.

Không chờ Trịnh Xá kịp mở miệng, Sở Hiên đã vội vàng nói:

- Mau chạy ra! Lò phản ứng tụ hợp dưới tầng hầm sắp phát nổ! Đóng cửa vào, xóa bỏ mọi thứ trong tầng hợp sau đó thiết lập lại! Nhanh lên!

"Lò phản ứng tụ hợp... Đấy không phải là bom khinh khí sao?"(*)

Trịnh Xá giật nảy người, đồng thời trong phòng truyền tới từng đợt tiếng nổ quỷ dị, hắn vội kéo phắt Sở Hiên ra, tiếp đó rầm một tiếng đóng chặt cửa lại. Động tác của Sở Hiên cũng rất nhanh, loáng cái đã chặn lấy tay nắm cửa, lúc này thời gian phảng phất như ngừng lại. Động tác của hai người cứ giằng co như vậy

http://tieulun.hopto.org

mất mấy giây, tới lúc Sở Hiên mở cửa ra, bước vào trong như không có việc gì Trịnh Xá mới thở phào nhẹ nhõm. Bất quá hắn lập tức nghĩ lại, không đúng mà, hắn tới đây đâu phải để đóng cửa hộ Sở Hiên.

- Này! Sở Hiên, mấy đạo cụ tu chân cùng đá phát sáng đó thế nào rồi? Nghiên cứu đã có kết quả chưa?

Trịnh Xá vừa hỏi vừa đứng ở cửa cẩn thận nhòm vào bên trong, có điều hắn lại chần chừ không dám bước vào trong phòng.

Sở Hiên nghe vậy liền ngoái đầu lại, hắn nhìn Trịnh Xá cười lạnh một tiếng rồi quay đi, nói:

- Muốn biết thì vào đi... Yên tâm, lò phản ứng tụ hợp rất ổn định...

"Rất ổn định! Không thể tin được! Chẳng lẽ chuyện ta gặp vừa rồi là ảo giác?"

Mặc dù nghĩ như vậy nhưng Trịnh Xá vẫn chậm chạp tiến vào trong phòng, theo sát Sở Hiên đi xuống dưới tầng hầm. Vừa vào trong hầm, hắn lập tức tức bị cảnh tượng trước mắt làm chấn động.

Đây là một căn phòng lớn, rộng khoảng mấy nghìn mét vuông, trong phòng bày la liệt các loại máy móc hắn không biết gọi là gì. Những thứ máy móc này đã vượt xa trình độ của khoa học kỹ thuật trong thế giới hiện đại, ít nhất là những máy móc của thế giới hiện đại không thể thực thể hóa năng lượng, phóng xạ ra, cũng không thể tự lơ lửng không trung, còn những máy móc ở đây lại có thể.

- Tu chân... Quả không hổ là tu chân.

Sở Hiên đầy vẻ cuồng nhiệt, cảm thán nói:

- Quả nhiên là khoa học kỹ thuật tu hành đến chân thật, hoàn toàn khác với khoa học tự nhiên hoặc có thể gọi là một loại khoa học đã vượt xa khoa học tự nhiên…

- Tình huống cơ bản là như vậy…

Sở Hiên tới trước một tấm màn sáng lớn, chỉ thấy hắn đưa tay ấn lên mấy cái, theo đó những hình ảnh do ánh sáng hợp thành lập tức biến đổi.

- Những viên đá phát sáng này là chuỗi mật mã kiểu gen xoắn kép dạng thực thể, viên màu trắng do chân nguyên lực tạo thành, viên màu đen do ma lực tạo thành… Ừm, chuỗi mật mã kiểu gen xoắn kép dạng thực thể. Lấy ví dụ thế này nhé, gen của con người là sơ đồ tin tức dạng xoắn kép, tuy do vật chất tạo thành nhưng gen của con người kỳ thức chính là phương tiện truyền tải tin tức, tin tức trên đó bao hàm mọi thứ về loài người, tất cả được lưu trữ trong một không gian cực nhỏ. Mấy viên đá phát sáng này, cấu tạo nội bộ cũng là chuỗi mật mã kiểu gen xoắn kép dạng thực thể như vậy, chẳng qua là chủ thể cấu thành là chân nguyên lực và ma lực được thực thể hóa, còn tin tức chứa đựng bên trong là công pháp tu chân. Từ những đoạn mà hiện tại ta mới phiên dịch ra, tin tức ẩn chứa trong một khối đá phát sáng, nếu dùng chữ viết bình thường để ghi chi chép lại, một người bình thường muốn đọc hết tất cả một khối cần ít nhất là năm mươi năm. Chính vì thế, những viên đá phát sáng này không thể phiên dịch thành văn tự, thông tin bên trong cần sử dụng tinh thần trực tiếp tra duyệt, trực tiếp lĩnh ngộ. Đương nhiên, những người không biết công pháp tu chân như chúng ta cần phải phá giải mật mã mới có thể đọc được…

Sở Hiên vừa nói vừa ấn liên tiếp lên màn sáng, phía trên nó, ở cách mặt đất khoảng mười mét vô số tia sáng tập hợp tại giữa không trung, tái hiện lại hình ảnh lập thể của một khối đá phát sáng. Theo Sở Hiên tiếp tục giảng giải, bên trong khối đá cũng được phóng to lên, một chuỗi xoắn giống như gen trong cơ thể người xuất hiện giữa màn ánh sáng lập thể, mỗi luồng năng lương đều kết hợp với nhau một cách hoàn mỹ, liên tục, phân giải, tổ hợp, cuối cùng biến thành vô số chữ viết tràn ra. Chỉ một chút ít vật thể xoắn kép đã bao hàm bên trong vô số văn tự, mà đó chỉ vỏn vẹn là một phần nghìn tỷ của cả khối đá phát sáng.

- Lại nói về những đạo cụ tu chân, chữ khắc trên cái chuông nhỏ kia đã được phiên dịch ra, đúng như ngươi đã nói, tên nó là Đông Hoàng chung.(**)

Sở Hiên nói tiếp.

- Đông, Đông Hoàng chung? Mẹ nó, lần này trúng đậm rồi!

Trịnh Xá kêu ầm cả lên, đến khi thấy Sở Hiên lãnh đạm liếc hhìn, hắn lập tức ngậm miệng lại, tiếp túc lắng nghe.

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên hít một hơi, nói:

- Chữ khắc trên gương cũng đã được dịch, tên gọi là tạo hóa ngọc điệp, tuy không biết tại sao gương lại gọi là đĩa ngọc nhưng nếu phiên dịch chữ khắc trên đó không nhầm thì đúng là tên này…

- Tạo, tạo, tạo hóa ngọc điệp? (***)

Trịnh Xá đã hoàn toàn ngây ngốc, chỉ còn biết tròn mắt nhìn trừng trừng vào Sở Hiên.

Sở Hiên cũng chẳng thèm để ý tới hắn, chỉ tiếp tục nói:

- Chiếc gương này tạm thời chưa có thời gian nghiên cứu, cứ nói về Đông Hoàng chung trước đi. Ngươi nhìn kỹ bề mặt nó, mặt dù nhìn qua có vẻ cực kỳ nhẵn bóng nhưng kỳ thực, mặt ngoài có vô số chữ khắc ký hiệu cỡ nhỏ hơn cả nanomet. Độ lớn cụ thể chỉ khoảng một phần nghìn nanomet, cả cái chuông nhìn nhỏ bé nhưng những ký hiệu ở mặt trên thì hằng hà sa số, hơn nữa số tổ hợp văn tự ký hiệu cũng lên đến hàng triệu. Ngươi xem thử đi…

Sở Hiên vừa nói vừa ấn lên màn sáng. Ngay lập tức, một chiếc chuông nhỏ xuất hiện giữa không trung, theo chiếc chuông không ngừng phóng lớn, những dấu khắc ký hiệu cực nhỏ cuối cùng cũng xuất hiện trước mắt.

Một luồng năng lượng màu trắng sáng chảy qua những văn tự ký hiệu khắc trên bề mặt, những ký hiệu đó phảng phất như vật sống dậy, không ngừng hấp thu luồng năng lượng trắng sáng đó, rồi chuyển hóa thành năng lượng màu vàng kim lưu chuyể quanh những ký hiệu khác nhau. Từng cái từng cái tiếp nối nhau như vậy, chỉ trong một hai giây ngắn ngủi, Trịnh Xá đã nhìn thấy ít nhất có hơn trăm triệu ký hiệu chuyển hóa thành làn sóng năng lượng màu vàng kim, hơn nữa trong đó còn có vô số biến hóa khó mà diễn tả nổi, thậm chí căn bản không thể giải thích. Đến khi luồng năng lượng trắng sáng biến mất, năng lượng màu vàng mới ẩn vào trong Đông Hoàng chung, hoàn toàn không thấy nữa.

- Theo giải mã được sơ bộ số liệu thể hiện, theo năng lượng truyền vào, tại bề mặt Đông Hoàng chung xuất hiện hiện tượng không gian uốn khúc, thời gian cũng xảy ra lưu động bất đẳng hướng, vì thế có 70% là sức mạnh của Đông hoàng chung có thể liên quan đến không gian và thời gian. Vấn đề này cả ta cũng không thể giải thích được, vì thế trong thời gian ngắn không thể nghiên cứu được triệt để. Đương nhiên, nếu như chỉ là sử dụng thì tổng lượng chân nguyên lực của ngươi tăng lên mười nghìn lần, chắc là sẽ có thể khởi động một lần…

- Tu chân… Tu hành thành chân thực, ta dịch nghĩa như vậy, đó là một loại công nghệ cao cực kỳ phát triển! Những cái gì mà huyền diệu, khó hiểu, tất cả đều là đánh rắm! Tu chân chính là công nghệ cao, chẳng qua là đã phát triển tới mức chúng ta không thể tưởng tượng nổi… Đó là tu chân!

(*) Đơn giản nhất là: H2 + H3 = He + n + 17.59 MeV

(**) Đông hoàng chung: Vật có sức mạnh lớn nhất trong Thập đại thần khí, tương truyền đủ sức hủy thiên diệt địa, thôn phệ chư thiên. Theo truyền thuyết Đông Hoàng chung là thiên giới chi môn, có năng lực sáng tạo thế giới, Hoàng Đế từng dùng chuông này lập ra Sơn Hải giới, thu nạp tàn dư của Viêm Đế.

(***)Tạo hóa ngọc điệp: Thời hồng hoang, từ trong hỗn độn diễn hóa ra hai vật, một là mười hai luồng khí hồng mông, một là một quả trứng. Bàn Cổ phá trứng thoát ra, dựng thành trời đất, lấy được sáu luồng khí hồng mông, sáu luồng còn lại hợp thành tạo hóa ngọc điệp. Sau này Hồng Quân ngẫu nhiên lấy được, từ đó tham ngộ thiên đạo, tu thành chính quả, thành sư phụ của Tam Thanh đạo tôn.

611. Chương 2: Triệu Anh Không Và Triệu Anh Không... Chuẩn Bị (1)

"Ta là ai?"

"Ta là Triệu Anh Không… Thật sự là như vậy sao?"

Triệu Anh Không giật mình tỉnh dậy từ giấc mơ, vội đưa tay quơ sang bên, tại đó có một thanh trọng kiếm hai tay trong suốt, vô hình. Tới khi nắm chặt lấy thanh kiếm, tâm trạng cô bé mới hơi bình tĩnh lại một chút, chỉ là cảm giác gờn gợn trong lòng thế nào cũng không hết được.

http://tieulun.hopto.org

Từ sau khi tỉnh lại trong thế giới The Mummy, Triệu Anh Không phảng phất như cảm giác được điều gì đó, nhưng loại cảm giác đó thật sự rất khó diễn tả, giống như đang nằm mơ, nhưng so với mơ lại càng mờ mịt, lại vừa chân thực hơn. Cảm giác mơ hồ không rõ đó khiến cho người ta càng thấy mê mang, chỉ cách chân thực có một bước nữa thôi nhưng hết lần này đến lần khác lại chẳng biết cái gì mới là thực.

Triệu Anh Không yên lặng ngồi dậy trên giường, đưa mắt nhìn quanh phòng. Căn phòng của nàng vẫn như cũ, vô cùng trống trải, cơ bản không có bất kỳ vật dụng, trang trí nào, chỉ trong tầng hầm là có các loại dụng cụ huấn luyện mà thôi. Có thể nói nàng là người sinh hoạt đơn giản nhất trong cả đội, còn đơn giản hơn cả Sở Hiên, ít nhất là nàng chắc chắn sẽ không nghiên cứu những thứ gì đó quái dị, vì thế nhìn cả căn phòng vừa trống vắng, vừa cô đơn...

Triệu Anh Không là một thích khách tiêu chuẩn đã được huấn luyện từ nhỏ, tạm thời bỏ qua chuyện ký ức đó có phải là thật hay không thì trong nội tâm nàng ngoài các nội dung tập luyện cùng các kỹ xảo chiến đấu ra, càng nhiều hơn là nụ cười của đồng đội trước kia, đó là bảo bối mà nàng gìn giữ cả đời, nhưng hiện tại... Những ký ức đó lại khiến nàng cảm thấy mê mang.

Trong thời gian hôn mê, một đoạn ký ức kỳ lạ xuất hiện trong ý thức nàng. Giống như là nằm mơ, khi nàng tỉnh dậy thì đoạn ký ức ấy đã biến mất, nàng chỉ nhớ được mơ hồ, trong ký ức ấy xuất hiện một Triệu Anh Không khác... Hoặc có thể nói, đó mới là Triệu Anh Không thật sự, còn nàng chẳng qua chỉ là một ảo ảnh mà Anh Không đó tạo ra mà thôi.

Chuyện như thế, chuyện như thế nàng sao có thể tiếp nhận được? Cho dù là tính tình lãnh đạm như Triệu Anh Không cũng dứt khoát không thể chấp nhận được mình là một ảo ảnh do người khác tạo ra. Bởi vì nó đã căn bản phủ nhận sự tồn tại cùa nàng, nếu như tất cả là thật, vậy thì những kỷ niệm nàng vẫn chôn sâu tận trong đáy lòng, tất cả những thứ đó đều chỉ là hư ảo sao? Đến cả nàng cũng chỉ là hư ảo?

Triệu Anh Không thở dài một tiếng, mặc quần áo vào rồi mở cửa phòng đi ra ngoài quảng trường Chủ Thần, chuẩn bị mua một ít thuốc ngủ loại mạnh ở Chủ Thần. Cô bé đã bắt đầu vô thức trốn tránh cảm giác mê màng cùng sợ hãi trong nội tâm, mà một giấc ngủ không mộng mị chính là phương pháp trốn tránh tốt nhất.

Triệu Anh Không mở cửa, bước ra ngoài quảng trường, bất ngờ lại trông thấy Sở Hiên cũng chật vật mở cửa chạy ra. Trên người hắn đầy vết cháy đen, mơ hồ còn có khói xanh bốc lên, giống như vừa bị lửa nướng qua một lượt. Hơn nữa, động tác của hắn cũng rất kỳ quái, chỉ thấy hắn đẩy cửa lao ra rồi lập tức đóng cửa đánh sầm một cái, tiếp đó giữ chặt tay nắm cửa mấy giây rồi lại mở cửa bước vào.Một loạt động tác làm cho Triệu Anh Không chẳng hiểu gì hết, căn bản không thể biết được là tên này rút cuộc đang làm cái gì.

Tuy vậy, Triệu Anh Không cũng không phải loại người có tính tò mò, nàng yên lặng nhìn Sở Hiên rồi quay người bước về phía Chủ Thần, quả cầu ánh sáng to lớn giữa quảng trường. Nàng vừa bước được mấy bước thì Sở Hiên ở phía sau đột nhiên mở miệng nói:

- ...Muốn nói chuyện với ta không? Về người kia của ngươi..

Triệu Anh Không quay phắt lại, ánh mắt vụt biến thành sắc bén khó tả. Cô bé này lúc bình thường có vẻ trầm mặc ít nói, bề ngoài khá lạnh lùng, đối đãi với những người trong Trung Châu đội có chút cứng ngắc nhưng chưa từng thấy nàng có ánh mắt sắc bén như vậy, trong đó thậm chí còn mang theo sát ý.

Đáng tiếc, người nàng đối mặt là Sở Hiên, tên này cũng mặc kệ vẻ mặt nàng như thế nào, chỉ quay người đi vào phòng mình. Trông thấy như vậy, Triệu Anh Không lại thấy do dự, sau khi Sở Hiên vào phòng hơn mười giây, cô bé mới hít sâu một hơi, cũng bước vào theo.

- ...Tình huống cơ bản là như vậy. Trí nhớ của ngươi đã xảy ra chuyện gì, quá khứ của ngươi đã xảy ra chuyện gì, ngươi có phải là ảo ảnh do người khác tạo ra hay không, hoặc có thể nói là tất cả mọi chuyện về ngươi... Không sai, tất cả mọi chuyện về ngươi ta đều biết. Cái kính ta đưa cho Trịnh Xá có chức năng ghi chép, đối với tất cả những đầu mối có thể phục vụ cho việc bố cục, ta nhất định phải nắm rõ một trăm phần trăm... Có điều rất đáng tiếc, biết thì là biết, nhưng ta không thể nói những chuyện đó cho ngươi được.

Chỗ này là tầng hầm trong phòng Sở Hiên, được sử dụng như một phòng thí nghiệm mở rộng, chính là nơi Sở Hiên làm đủ loại nghiên cứu thí nghiệm. Tất nhiên... nơi này cực kỳ nguy hiểm. từ một mức độ nào đó

http://tieulun.hopto.org

mà nói, độ nguy hiểm ở đây không hề thua kém thế giới phim kinh dị cùng các nhiệm vụ tình tiết kịch bản. Ở đây xem Sở Hiên làm thí nghiệm là phải có giác ngộ tùy lúc có thể mất mạng.

Sau khi xuống tầng hầm, Triệu Anh Không liền thấy Sở Hiên lấy ra một cái chuông nhỏ, tiếp đó cái chuông liền được mấy chùm năng lượng chiếu vào, từ từ bay lơ lửng lên không trung. Những luồng năng lượng càng lúc càng mãnh liệt, đồng thời, trước mặt Sở Hiên, một màn hình ánh sáng không ngừng xuất hiện các dãy số liệu. Đến lúc chùm năng lượng biến thành màu trắng sáng, mức độ kịch liệt đã đến mức làm Triệu Anh Không cũng phải dời tầm mắt sang chỗ khác, tại màn hình trước mặt Sở Hiên, các số liệu cũng tràn ra điên cuồng. Tiếc là trạng thái đó chỉ duy trì được vài giây, tiếp theo căn phòng chợt kêu vang, chùm năng lượng sáng rực vụt ngừng lại, mà ánh đèn trong phòng cũng từ màu trắng biến thành màu đỏ sậm.

- Mau chạy ra ngoài! Lò phản ứng tụ hợp hoạt động quá tải, sắp nổ rồi!

Theo đó, mấy hành động lúc trước lại lặp lại...

- Vậy thì... Ngươi đã lặp đi lặp lại như thế mấy chục lần rồi? Nếu lò phản ứng tụ hợp hoạt động quá tải, sao không tạo thêm mấy cái để cung cấp năng lượng.

Quần áo Triệu Anh Không có chút cháy xém, nàng thấp giọng hỏi.

Sở Hiên đang cau mày nhìn vài chiếc chuông đồng nhỏ, hắn lắc lắc đầu, đáp:

- Đặc điểm của Đông Hoàng chung là thay đổi ba phương diện năng lượng, không gian, thời gian. Theo phạm trù đã lý giải được trước mắt, đầu tiên nó có đặc điểm của vũ khí xác suất nhân quả triết học, cũng tức là quan điểm luật nhân quả trong thuyết lượng tử mà ta từng nói. Thời gian có tính đẳng hướng, hiện tại quyết định tương lại, đồng dạng, hiện tại cũng quyết định quá khứ, cũng tức là đảo lộn nhân quả phát sinh, do quả quyết định nhân...

- Hơn nữa, tính cả thí nghiệm vừa rồi, trong mấy chục lần thí nghiệm, ta đã không ngừng thay đổi tổng độ lớn năng lượng của chùm năng lượng, từ 30% công suất hoạt động của hai lò phản ứng tụ hợp cho đến 80%, rồi đến năm lò phản ứng tụ hợp, mười lò phản ứng.... Cũng có cả thí nghiệm ngược chiều, thí nghiệm vừa rồi chỉ là 10% công suất vận hành của một lò phản ứng tụ hợp cỡ nhỏ, nhưng kết quả cũng giống như những lần trước.

Trong ý thức ta vừa mới xuất hiện ý nghĩ "đã truyền nhiều năng lượng như vậy vào" là Đông Hoàng chung lập tức đạt tới giới hạn năng lượng hoạt động, tiếp đó chùm năng lượng bắt đầu chảy ngược, thế nên lò phản ứng tụ hợp mới phát sinh hiện tượng quá tải, vận hành đến 110% công suất. Chuyện này hoàn toàn không liên quan gì đến nâng cao hay giảm bớt tổng lượng năng lượng... Đông Hoàng chung đã biết trước được kết quả là ta sẽ ngừng lại nên nó mới dẫn phát nguyên nhân là năng lượng quá tải.. Chính vì vậy, Đông hoàng chung tập hợp được điều kiện thay đổi của ba phương diện năng lượng, không gian, thời gian nên dẫn phát ra hiệu ứng vũ khí xác suất nhân quả triết học...

Sở Hiên càng nói càng hưng phấn, hắn đứng trước màn sáng liên tục ấn gõ cái gì đó, nhất thời giống như đã quên hẳn sự tồn tại của Triệu Anh Không. Hình ảnh phóng đại của Đông Hoàng chung xuất hiện trên màn hình, lấy nó làm trung tâm không ngừng hiện ra những số liệu cùng hình ảnh phân tích từ các vị trí khác nhau. Cùng lúc đó, một số linh kiện máy móc cũng đột ngột xuất hiện giữa màn hình, lấy một khoảng không làm trung tâm, bắt đầu tập hợp loạn xạ thành thứ gì đó.

- ...Này.

Triệu Anh Không chung quy cũng nhịn được nữa. Nàng căn bản là nghe mà chẳng hiểu gì cả, hơn nữa mục đích nàng đến đây cũng không phải để nói mấy chuyện này với Sở Hiên mà là để biết rút cuộc trí nhớ mình đã có vấn đề gì.

- Ta nói rồi, chuyện của ngươi ta không thể nói cho ngươi biết được. Do thực lực của cô ấy rất quan trọng với bố cục trong trận chiến cuối cùng, hơn nữa cô ấy cũng là một trong những nhân tố không ổn định nhất trong đội, nếu có thể, ta muốn cố gắng hết sức để không phát sinh mâu thuẫn với cô ấy. Có thể nói cho ngươi biết hay không, cứ để cô ấy quyết định đi.

- Cô ấy? Cô ấy là ai?

http://tieulun.hopto.org

Hai má Triệu Anh Không hơi đỏ lên, ngoại hình vốn hơi có vẻ trung tính của nàng lúc này lại mang thiên hướng thiếu nữ nhiều hơn một chút.

Sở Hiên cũng không trả lời, quay người lấy ra một chiếc túi, cái túi này chính là túi không gian hắn dùng để chứa đủ loại dụng cụ. Tiếp đó, chỉ thấy hắn rút ra một chiếc kính không số rất bình thường, đưa sang cho Triệu Anh Không.

- ...Đúng là như Trịnh Xá nói, quả thật hơi giống Doraemon...

- ....

Vẻ mặt Sở Hiên cứng ngắc như lá bài tây, đó còn là nói dễ nghe, nếu không dễ nghe thì trực tiếp là bản mặt người chết. Dù sao thì ở đây cũng không có người ngoài, hắn cũng không cần căn cứ theo tình huống để chỉnh sửa cơ mặt mình, sau khi đưa kính ra hắn liền quay đi, bắt đầu làm thí nghiệm.

- Ngươi có ba tiếng đồng hồ, trong thời gian này ta sẽ không làm thí nghiệm nào liên quan đến phản ứng năng lượng của khí cụ tu chân... Triệu Anh Không, cái gì mà nói bị chế tạo thế này thế kia, bây giờ ngươi có thể suy nghĩ, có thể hoạt động, có thể cảm nhận, cho dù là bị chế tạo thì ngươi cũng vẫn là ngươi. Nếu như nói thế giới của chúng ta cùng tất cả mọi người chúng ta đều chỉ là một thế giới trò chơi mô phỏng của sinh vật càng cao cấp hơn, vậy thì không phải chúng ta cũng đều là những kẻ bị chế tạo ra sao?

Triệu Anh Không ngẩn ngơ nhìn Sở Hiên, sau khi nói xong những lời này hắn đã quay người đi, chỉ lưu lại một bóng lưng hơi gầy gò. Triệu Anh Không cứ ngơ ngẩn như vậy một lúc lâu, cuối cùng mới dứt khoát đeo kính lên, ngay lập tức, nàng ngã xuống hôn mê.

612. Chương 2: Triệu Anh Không Và Triệu Anh Không... Chuẩn Bị (2)

Triệu Anh Không đứng giữa một khoảng không đen kịt, không phân biệt được bốn phương tám hướng. Chỗ này không có trên dưới, cũng chẳng có trước sau, thậm chí cả thời gian lẫn không gian đều có chút mơ hồ. Trên thực tế Triệu Anh Không cũng chẳng nhìn thấy chính mình, phảng phất như đang ở trong giấc mơ, lúc đó nàng cũng không thấy được mình...

Nơi đây là "Tâm", là biển ý thức đặc hữu của mỗi người. Người bình thường đều chỉ dừng lại ở mặt trên của biển ý thức, khi ngủ thì ý thức chìm tới tầng ngoài của biển ý thức, người bị thôi miên sâu sẽ tới tầng trung gian của biển ý thức, chỉ trong một số tình huống cực đoan, ý thức của sinh vật sống mới có thể xuống được tầng sâu nhất của biển ý thức, mà ở đó có ẩn chưa sức mạnh kỳ diệu nhất của các dạng sống...

Đương nhiên, Triệu Anh Không lúc này chỉ vỏn vẹn tới được tầng trung gian của biển ý thức mà thôi. Tác dụng của kính mắt do Sở Hiên chế tạo cơ bản đều không khác nhau lắm, chỉ khác biệt về phương hướng thôi miên. Ví dụ như mắt kính hắn đeo là thôi miên bản thân hắn thành loại thanh niên nóng máu, còn cặp kính đưa cho Triệu Anh Không thì là thôi miên cấp độ sâu.

Tuy nhiên Triệu Anh Không cũng không biết mình đã bị thôi miên sau, khi tới tầng trung gian của biển ý thức, tại nơi không có thời gian và không gian này, thứ duy nhất rõ ràng chỉ có ý thức và trí nhớ của nàng. Không cần biết ký ức trong quá khư mơ hồ như thế nào, lúc này cũng đều như nước chảy hiển hiện ra, hơn nữa còn như cụ thể hóa ra tại không gian này, từ đầu đến cuối. Phảng phất như đã trải qua cả mười năm, sau khi Triệu Anh Không lướt qua hết tất cả trí nhớ của mình, những ký ức hình tượng đó cuối cùng mới hoàn biến mất, bất quá lại xuất hiện một mặt gương đen kịt, Triệu Anh Không dựa lưng vào mặt gương đó, lơ lửng giữa hư không tối đen.

- Những ký ức này... Là do cô làm giả phải không?

Ý thức của Triệu Anh Không phát ra tiếng nói như vậy.

Tại mặt gương sau lưng nàng, không ngờ lại có một Triệu Anh Không khác đứng đó. Người đó với nàng có cùng một động tác, cùng một thần thái, nhìn qua giống như là ảnh phản chiếu qua gương. Triệu Anh Không trong gương truyền ra một giọng nói:

- Ừ, là tôi làm giả...

http://tieulun.hopto.org

- ...Còn bọn họ, những đồng đội ta cùng lớn lên cũng đều là giả tạo sao?

Triệu Anh Không thở dài, tiếp tục thấp giọng hỏi.

Triệu Anh Không trong gương cũng thở dài, thì thào nói:

- Đồng đội không phải là giả tạo... Nhưng cũng có che giấu một số đồng đội với cô, một số người đã cùng ta lớn lên... Bọn họ đúng là bị tôi trực tiếp xóa đi khỏi trí nhớ của cô.

Lần này Triệu Anh Không không nói gì nữa, người trong gương lẫn người bên ngoài cùng im lặng, nhất thời cả hai cô gái đều chẳng biết phải nói gì với nhau. Một lúc lâu sau, người ở trong gương chợt lên tiếng:

- Nơi đây là trong biển ý thức chung của chúng ta. Tuy không biết tên Doraemon đáng ghét đó làm thế nào thôi miên cô vào đây được nhưng đã tới rồi thì chỉ cần cô muốn, có thể tùy ý xem lại những ký ức bị tôi xóa đi. Cô hoàn toàn có thể hưởng chung một trí nhớ với tôi... Chỉ cần cô muốn là có thể biết được tất cả trong nháy mắt...

Triệu Anh Không gật đầu, khi nàng tiến vào biển ý thức, theo bản năng đã nhận ra điểm này. Ý thức của hai người kết hợp trong biển ý thức nên người kia mới có được tất cả những ký ức của nàng từ khi tiến vào thế giới luân hồi đến nay. Cũng như vậy, khi xem ký ức của nàng, ký ức của Triệu Anh Không kia cũng trong trạng thái không hề phòng bị, ở nơi này hai người đều có thể cực kỳ dễ dàng nhìn thấu đối phương.

Triệu Anh Không bên ngoài gương yên lặng gật đầu, nàng hạ giọng nói:

- Có lẽ là sợ hãi... Từ rất, rất lâu rồi tôi đã cảm thấy hoài nghi trí nhớ của mình, những gì mình từng trải qua, tất cả những gì mình biết... Trong ký ức của tôi, có những đoạn khi hồi tưởng lại có cảm giác rất trúc trắc, phảng phất như một đoạn phim được cố ý tạo ra. Đó vẫn chưa phải là điển khiến tôi nghi ngờ nhất, điểm khiến tôi không thể hiểu được nhất là tại sao người vẫn luôn được gọi là thiên tài như tôi, rất nhiều lúc lại cảm thấy mình rất bất lực?

- Trong ký ức của mình, tôi từ nhỏ đã được mọi người gọi là thiên tài, tất cả các kỹ xảo ám sát tôi đều sử dụng tốt hơn bất kỳ ai, khi chiến đấu cũng chẳng có ai là đối thủ của tôi, đến cả mở cơ nhân tỏa... Đến cả mở cơ nhân tỏa cũng sớm hơn những người khác nhiều. Nhưng không hiểu tại sao, theo tuổi tác tăng lên, đặc biệt là sau khi tiến vào thế giới luân hồi này, những kỹ xảo ám sát vốn đã khắc sâu trong tâm hồn tôi lại từ từ bị quên lãng...

Triệu Anh Không bên ngoài gương giơ hai tay lên, vừa nhìn hai bàn tay mình vừa nói:

- Chính vì thế tôi chỉ có thể không ngừng cố gắng, không ngừng luyện tập, cố gắng tìm lại cảm giác mọi chuyện đều đắc tâm ứng thủ như trước kia. Nhưng không được, tôi không ngờ lại quên hết... Tôi quên mất tình cảnh giao đấu với Triệu Chuế Không, khi tôi biết hắn mạnh mẽ như thế, tôi liền cố gắng hồi tưởng lại tình hình giao đấu với hắn lúc trước, vậy mà lại không thể nhớ được chuyện gì...

Triệu Anh Không trong gương cũng giơ tay lên, cũng làm động tác y hệt Triệu Anh Không ở bên ngoài, giống như hai mặt phản chiếu của một tấm gương. Tiếp đó hai cô bé cùng khẽ thở dài, Triệu Anh Không trong gương nói:

- Đúng thế, do năm xưa Nhị Không sử dụng kỹ năng tinh thần lực với tôi nhưng lại quên mất tôi cũng đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, tuy chưa vượt qua được tâm ma nhưng cũng có sức phòng ngự sơ bộ với tinh thần lực của cô ấy. Vì thế lúc ấy tôi dựa vào tinh thần lực của Nhị Không tạo ra cô còn bản thân tôi thì không hoàn toàn quên mất đoạn ký ức đó... Bây giờ, cô muốn biết tất cả mọi chuyện trong quá khứ không?

- Mọi chuyện trong quá khứ đều đã xảy ra, hơn nữa người trải qua những chuyện đó là cô, không phải tôi... Chuyện tôi thật sự quan tâm là, tất cả mọi chuyện trong quá khứ đều là giả tạo, vậy thì tôi là cái gì? Một con búp bê sao? Hay là công cụ để cô trốn tránh đau khổ? Mọi thứ mà tôi quý trọng, đồng đội của tôi, ký ức của tôi, những niềm vui nỗi buồn cùng với họ, những trò chơi lúc nhỏ... Tất cả đều chỉ là ảo ảnh cô tạo ra cho tôi ư?

Cô bé bên ngoài gương cúi đầu, giọng nói càng lúc càng trầm đục, rồi đột nhiên, bên má nàng rơi xuống mấy giọt nước mắt trong vắt. Cô gái trước nay vẫn vô cùng kiên cường, không ngờ lúc này, ở đây lại phải rơi nước mắt...

http://tieulun.hopto.org

- Xin lỗi… Nhưng đó không phải là bản ý của tôi. Vì phải gánh vác quá nhiều, , vì phải chịu đựng quá nhiều, vì phải đau khổ quá nhiều cho nên tôi chỉ muốn để cho lòng mình được ngủ yên, không còn phải bi thương nữa. Cũng vì hy vọng bản thân có thể hạnh phúc, hy vọng bản thân có thể càng kiên cường hơn nên mới có cô. Nhưng vốn là hy vọng tương lai cô có thể có được hạnh phúc chứ không hề muốn biến cô thành một con búp bê… Tôi biết rồi, hãy cùng tôi tiếp nhận tất cả quá khứ đi. Chúng ta cùng nhau nhớ lợi, những vui sướng cùng đau thương ấy, những tuyệt vọng cùng thống khổ ấy…

Triệu Anh Không trong gương nói xong, nàng chậm rãi quay người lại, đặt hai bàn tay lên mặt kính. Triệu Anh Không ở ngoài gương cũng làm động tác tương tự, hai cô bé cách nhau một mặt gương, đưa tay áp chặt vào nhau.

- Cùng chung trí nhớ, cùng chung bi thương, cùng chung đồng đội. Triệu Anh Không, cô cũng là tôi….

Hai cô gái cùng nói một câu, cả biển ý thức cũng từ từ phát sáng, bao trùm cả hai cô gái lẫn mặt kính trong màn ánh sáng đó…

- Mặc dù rất không tưởng tượng nổi… Nhưng không ngờ Sở Hiên nhà ngươi lại là lão rùa già! Dùng thủ đoạn thật ác liệt lừa gạt bé loli đáng yêu vào trong nhà sao đó xoa xoa bóp bóp, thân thể mềm mại thuần khiết đó, tiếng rên rỉ nỉ non đó… A! Đồng nhan cự nhũ đáng yêu của ta. Chỗ của ngươi…

Bốp!

Địa điểm vẫn là tầng hầm trong phòng Sở Hiên, thí nghiệm năng lượng của Sở Hiên đã ngừng lại một thời gian, lúc này hắn đang sử dụng máy tính thiết kế một số thiết bị kết hợp giữa máy móc và văn tự ký hiệu. Mà lúc trước khi Triệu Anh Không đi vào phòng hắn, không biết tại sao lại bị Trình Khiếu nhìn thấy. Kết quả là tên bất lương này phải hơn một tiếng sau mới xông vào, rõ ràng là muốn bắt quả tang tại chỗ hoặc là cho Sở Hiên có đủ thời gian. Tóm lại hắn kéo theo cả đám người đến gọi mở cửa, sau đó xông thẳng vào trong tầng hầm, chứng kiến Triệu Anh Không đang ngủ trên ghé dài. Tiếp đó, tên này tất nhiên là bắt đầu phát huy sức tưởng tượng, không ngừng kêu gào, tuy miệng nói thất vọng nhưng nhìn vẻ mặt hắn thì có lẽ phần hưng phấn còn nhiều hơn.

Có điều, số hắn cực kỳ đen đủi là, chính trong lúc hắn đang lớn tiếng la hét, Triệu Anh Không đã mở mắt ra. Tiếp theo Trình Khiếu liền bị một cước đạp thẳng vào mặt, trực tiếp đâm sầm vào bức tường cách đó không xa.

Trình Khiếu dù sao cũng không phải là Trình Khiếu lúc trước, sau khi cường hóa tố chất thân thể, tiêm long huyết, tiêm Progenitor virus, cường hóa Nam Đẩu thủy điểu quyền, thân thủ đã trở nên cực kỳ linh hoạt. Trên đường bay ra, hắn đã lật người, vẽ thành một đường cong đẹp đẽ giữa không trung, hạ xuống đất. Ai mà biết, trong khoảnh khắc lúc hắn đáp xuống đất, dưới chân đột nhiên trượt sang một cái, ngã bịch xuống đất, nhìn bộ dạng đập lên sàn thật sự rất đáng thương, tựa hồ răng cửa cũng gãy mất vài cái.

Triệu Anh Không đứng dậy liếc nhìn Trình Khiếu ngã nằm dưới đất kêu la ầm ỹ. Sau đó nàng nâng hai tay mình lên nhìn thật kỹ rồi lại quay sang phía mấy người Trịnh Xá, cô bé không ngờ lại thoáng lộ nét cười. Nàng mấp máy miệng muốn nói gì đó nhưng cuối cùng lại không thốt ra tiếng nào, bất quá theo nụ cười thoảng qua của nàng, Trịnh Xá cũng mỉm cười. Trong những người ở đây, sợ rằng chỉ có hắn và Sở Hiên mới hiểu được Triệu Anh Không đã xảy ra chuyện gì, mà ý nghĩa của nụ cười đó cũng chỉ có hai người bọn hắn mới rõ được.

- Nếu tất cả mọi người đều đã tới, vậy thì chuẩn bị đấu thử một trận đi, luôn tiện cũng chuẩn bị luôn cho chiến đấu sau này.

Sở Hiên vẫn đang vùi đầu chế tạo đột nhiên rút ra một cái kính râm. Chỉ thấy hắn vừa ấn ấn mấy cái gì đó trên kính vừa nói với những người còn lại.

Trịnh Xá lập tức không còn tâm trí đâu mà hỏi Triệu Anh Không đã gặp những chuyện gì, hắn vội vã quay sang Sở Hiên:

- Doraemon… Ngươi lại chế tạo ra thứ gì đấy? Nếu không nói rõ, ta tuyệt đối không đeo lên đâu!

- À…

http://tieulun.hopto.org

Lần này Sở Hiên cũng rất dứt khoát, đáp thẳng:

- Đã giải mã một phần tin tức trong một khối đá phát quang màu trắng mà ngươi lấy được, đó là thông tin về kỹ thuật hiện thực hóa ảo ảnh. Lúc trước ta đã xem xét một lượt tại Chủ Thần, một số linh kiện trong đó đều có thành phẩm có thể mua được, ví dụ như tấm kim loại ký hiệu tên là Tu di giới tử luân. Do vấn đề kim loại rất đặc biệt nên giá hoán đổi hơi đắt một chút, nhưng cái linh kiện mà trước đây ta mãi vẫn không biết có tác dụng gì này, không ngờ lại chính là bộ phận chủ yếu của ảo cảnh mô phỏng tu chân. Ngươi có thể dùng tấm kim loại đó làm máy tính chủ, sau đó dựa vào chiếc nhẫn tối cao chuyển hóa năng lượng của lò phản ứng tụ hợp thành chân nguyên lực, cỗ máy hiện thực hóa ảo ảnh tu chân kiểu cũ sẽ có thể sử dụng. Trong đó có thể tái hiện lại tất cả mọi kẻ địch mà ngươi từng gặp qua, bao gồm cả clone của ngươi… Kỹ thuật văn tự ký hiệu thật sự rất kỳ diệu, trong máy sẽ tự động hoàn chỉnh thực lực cụ thể của quái vật hoặc nhân vật trong ký ức của ngươi, ví dụ như thực lực chênh lệch sau bao nhiêu năm. Tuy có khả năng là sẽ có chênh lệnh rất lớn với hiện thực nhưng dù gì thì cũng có thể làm vật tham khảo…

- Trịnh Xá, muốn đấu với clone của ngươi không?

613. Chương 3: Bảy So Với Một Nghìn Bảy Trăm Bốn Mươi Hai Và... Tiến Vào (1)

Trịnh Xá ngồi dậy khỏi ghế salon, cả người đầy mồ hôi. Hắn gỡ cái kính râm đang lên ra rồi lại nằm phịch xuống ghế, bắt đầu thở hồng hộc.

- Bảy so với một nghìn bảy trăm bốn mươi mốt... Lại thua lần nữa, bảy so với một nghìn bảy trăm bốn mươi hai. Ai, Tại sao Ác ma biến của hắn lại mạnh hơn Tiềm long biến của ta nhiều như vậy chứ? Chẳng lẽ thật sự muốn ta phải bỏ qua gen rồng, dựa toàn bộ vào gen viễn cổ lưu lại trong cơ thể?

Ảo cảnh mô phỏng do Sở Hiên chế tạo ra dựa trên kỹ thuật của tu chân gần như đã tái hiện lại một cách hoàn mỹ Phục Chế Thể trong ký ức Trịnh Xá, cùng thực lực khủng bố hắn từng thể hiện trong Resident Evil 2. Mà trong ảo cảnh, bản thân Trịnh Xá cũng có thể phát huy toàn bộ thực lực của mình, dưới điều kiện chiến đấu như vậy, thành tích của Trịnh Xá là bảy so với một nghìn bảy trăm bốn mươi hai, thất bại thảm hại.

Tuy nói là, thực chiến thật sự có rất nhiều biến số, ví dụ như địa hình, ví dụ như bố cục khác biệt, độ mệt mỏi khi chiến đấu, ví dụ như sĩ khí hai bên, tâm lý, cùng với đồng đội, đủ mọi loại nhân tốc trong đó, nhưng trong cả Trung Châu đội, người duy nhất có thể đối kháng với Phục Chế Thể chính là hắn. Bảy so với một nghìn bảy trăm bốn mươi hai, đó còn là kết quả chiến đấu giữa thực lực của hắn hiện tại đối kháng với Phục Chế Thể trong Resident Evil 2, cho dù có cộng thêm nhiều biến số hơn nữa thì với kết quả bảy so với một nghìn bảy trăm bốn mươi hai, hy vọng thắng lợi trong thực tế xem ra cũng rất xa vời.

- Rút cuộc là có chỗ nào không đúng?

Trịnh Xá khổ sở suy nghĩ mà không tìm ra được lời giải. Hơn một nghìn lần chiến đấu này, hắn và clone của mình gần như đánh ngang tay nhau, hai bên đều chẳng khá khẩm gì, thường thường khi chiến đấu kết thúc thì Phục Chế Thể cũng trong trạng thái gần như tử vong, nếu không Trịnh Xá đã chẳng thắng được bảy lần. Nhưng hơn một nghìn lần còn lại thì đều chấm dứt bằng cái chết của hắn, nếu là một hai lần thì còn có thể nói là ngẫu nhiên hay may mắn gì đó để tự an ủi, nhưng liên tục hơn một nghìn lần đều là Phục Chế Thể hiểm tử mà thắng, đó tuyệt đối không phải là ngẫu nhiên.

- Tại sao? Tại sao? Tại sao… Tại sao chứ? Rõ ràng sức chiến đấu của ta và hắn không phân cao thấp. Không, nếu như ta sử dụng Tiềm long biến cùng trạng thái Hủy diệt thì thực lực còn mạnh hơn hắn một chút, tuy không thể kéo dài nhưng dựa vào ưu thế này đã có thể hơi áp chế được hắn. Nhưng tại sao liên tiếp hơn một nghìn lần đều là ta thua?

Trịnh Xá ngồi ảo não cả nửa ngày, đến khi bụng sôi lục bục hắn mới nhận ra bây giờ đã gần sáu giờ tối. Mặc dù thời gian trong ảo cảnh trôi nhanh hơn trong thế giới hiện thực cả trăm lần nhưng với kiểu liên tiếp tiến vào ảo cảnh mô phỏng khiêu chiến với Phục Chế Thể của hắn, thời gian cũng trôi qua cực nhanh,

http://tieulun.hopto.org

không biết từ lúc nào một ngày đã trôi qua trọn vẹn. Tính cả ngày hôm nay, thời điểm tiến vào bộ phim kinh dị tiếp theo đã chỉ còn cách hai ngày nữa.

- Dậy rồi à?

Trịnh Xá đang ngồi ngơ ngẩn trên salon thì một giọng nói nhẹ nhàng chợt vang lên. Không biết từ lúc nào, La Lệ đã đi vào phòng. Nhìn Trịnh Xá đầu đầy mồ hôi, nàng lấy ra một cái khăn tay, dịu dàng lau mặt cho hắn.

Tính cách La Lệ kỳ thực là loại "khẩu xà tâm phật", hơn nữa ở trong nơi đơn điệu như Chủ Thần không gian, lại không bị ảnh hưởng từ cái thùng thuốc nhộm khổng lồ có tên là xã hội hiện đại, cộng thêm có rất nhiều cô gái ôn nhu dịu dàng sống cùng nên dưới ảnh hưởng của họ, La Lệ cũng càng ngày càng hiền dịu, chỉ có đôi lúc là vẫn thích cười to nói lớn, đặc biệt là khi nàng xấu hổ…

- Mọi người chuẩn bị để ăn cơm xong chưa? Hôm nay ăn ở nhà ai vậy?

Trịnh Xá mỉm cười hôn lên má La Lệ, nhìn vẻ mặt đỏ bừng của nàng, bấy giờ mới mở miệng hỏi.

- Ưm, hôm nay ăn ở nhà Trương Hằng, thức ăn xong hết cả rồi, chỉ chờ ông sếp lớn này tới nữa thôi… Hi hi, đúng rồi, anh không biết đâu nhé, do Trương Hằng không chế tạo… Cho nên chị Minh Yên Vy có vẻ rất là vui. Hôm nay khi nấu ăn, tuy chị ấy cứ nặng mặt ra nhưng lại làm mấy món rất ngon, nhìn vẻ mừng rỡ của Trương Hằng thì hình như đều là món anh ấy thích ăn.

La Lệ kéo tay Trịnh Xá, vừa đi vừa cười nói, kể với hắn những chuyện nho nhỏ đó, còn Trịnh Xá cũng từ từ hồi phục lại khỏi trạng thái căng thẳng trong chiến đấu lúc nãy.

"Tạm thời gác chuyện đó sang một bên đi, cũng không thể nhanh chóng đánh một trận với tiểu đội luân hồi Ác Ma như vậy. Dù sao thì ta cũng vừa mới chết trong thế giới phim kinh dị lần trước, đánh giá với đội chúng ta hẳn là phải hạ xuống khá nhiều mới đúng."

Trịnh Xá tạm thời đặt mối lo lắng đó vào trong lòng, đi cùng La Lệ tới chỗ ở của Trương Hằng. Vừa vào trong đã nghe thấy cái điệu cười ha hả đặc trưng của Trình Khiếu, bất quá hôm nay có cô gái của hắn ở đây nên Trình Khiếu cũng không dám đi trêu chọc những thiếu nữ khác, chỉ cười ha hả kể chuyện cười người lớn cho những người còn lại.

Những chuyện tiếp theo rất đơn giản, mọi người tụ tập lại cùng ăn uống vốn là một thói quen của người Trung Quốc, dung để gia tăng tình cảm quanh bàn ăn, cũng thích hợp với những người vốn đã có quan hệ rất tốt. Nhưng khiến cho mọi người ngạc nhiên là Sở Hiên không ngờ cũng xuất hiện bên bàn cơm, cho dù thức ăn của hắn đều là một số loại thực vật màu sắc sặc sỡ. Bình thường nếu không tiến vào thế giới phim kinh dị, Sở Hiên tuyệt đối sẽ không xuất hiện, chuyện này khiến cho mọi người cực kỳ kinh ngạc, rất có khả năng là tên này lại muốn làm chuyện gì đó.

- …Mặc dù thức ăn rất là ngon nhưng không biết tại sao, nhìn ngươi ngồi đó yên lặng ăn hoa quả, ta tự dưng lại thấy có chút nuốt không trôi, chung quy vẫn thấy lo ngươi có phải là đang vừa ăn vừa tính toán cái gì đó không nữa, ha ha ha… Ta quá mẫn cảm rồi.

Trịnh Xá ăn cơm xong, hắn cầm một cốc nước trà, vừa uống vừa cười, nói.

Sở Hiên ngồi cạnh, thản nhiên gật đầu đáp:

- Ừm, đúng là đang tính toán mấy thứ…

- …Này này, vừa rồi ta chỉ nói đùa thôi mà.

Trịnh Xá nghe mà giật bắn người, thiếu chút nữa thì phun hết cả nước trà trong mồm ra, vội vội vàng vàng nói.

Sở Hiên lại cười lạnh đáp:

- Ta lại không nói đùa với ngươi, đúng là có chuyện cần tìm các ngươi… Lực sỹ khăn vàng bản thử nghiệm số một đã chế tạo xong, lần chiến đấu tiếp theo ngươi mang nó theo đi.

- Lực sỹ khăn vàng bản thử nghiệm? Doraemon, ngươi làm xong thứ đó từ lúc nào?

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá, Vương Hiệp, Trương Hằng, bốn người đồng thanh hỏi.

Sở Hiên cũng không nói, lấy ra một tấm vải màu vàng nguyên vẹn. Trên tấm vải có vô số văn tự ký hiệu dày đặc, ở trung tâm còn có một đồ hình thái cực to lớn, hoàn chỉnh.

- Ừm, ảo cảnh mô phỏng có thể hấp thu ý niệm lực của người tiến vào, cũng tức là ánh sáng tâm linh. Theo bộ phận tin tức đã giải mã, ánh sáng tâm linh tồn tại trong biển ý thức của tất cả mọi sinh vật, chỉ là sinh vật bình thường không biết cách ứng dụng mà thôi, còn biển ý thức cũng được người tu chân nhận định là nội vũ trụ. Giống như năng lượng không gian của vũ trụ bên ngoài, ánh sáng tâm linh cũng có thể chuyển hóa thành chân nguyên lực và ma lực, còn lực sỹ khăn vàng thì chính là robot văn tự ký hiệu được chế tạo dựa trên nguyên lý đó, hoặc có thể gọi là dụng cụ chiến đấu cũng được. Tóm lại, lực sỹ khăn vàng này có thể hấp thu ánh sáng tâm linh làm năng lượng, không ngừng tiến bộ, chỉ cần ánh sáng tâm linh của kẻ địch càng mạnh, thì lực sỹ khăn vàng hồi sinh lần tiếp theo sẽ càng mạnh. Đương nhiên, sự mạnh mẽ này cũng có cực hạn, mức độ cực hạn chính là dung lượng ánh sáng tâm linh mà tấm vải ký hiệu này có thể chứa đựng…

Sở Hiên cầm mảnh vải còn đang giảng giải thì Trịnh Xá đã hưng phấn nói:

- Mẹ nó, nói cách khác chúng ta có một cái máy phục vụ không ngừng tiến hóa? Chỉ cần lúc mới vào ném ra mấy chục tên lực sỹ khăn vàng này còn chúng ta trốn được vào khu vực an toàn thì không phải sẽ có thể rất thoải mái ở trong thế giới phim kinh dị cày điểm cùng chi tiết kịch tình sao?

Sở Hiên trực tiếp cắt đứt ảo tưởng của hắn, đáp:

- Rất tiếc, kỹ thuật chế tạo lực sỹ khăn vàng còn cao cấp hơn kỹ thuật ảo cảnh mô phỏng, hơn nữa những công nghệ văn tự ký hiệu chính yếu lại không thể hoán đổi được ở chỗ Chủ Thần. Chế tạo một lực sỹ khăn vàng tiêu tốn khoảng năm đến sáu ngày, ngoài ra còn là bản bán thành phẩm, không thể hấp thu ánh sáng tâm linh của kẻ địch, chỉ có thể do chúng ta cung cấp ánh sáng tâm linh để tiến hóa. Mà tích lũy ánh sáng tâm linh của chúng ta dù sao cũng rất hữu hạn, sau khi tiêu hao hết năng lượng thì lực sỹ khăn vàng sẽ hoàn toàn vô dụng, thế nên mới gọi là lực sỹ khăn vàng bản thử nghiệm.

- Vậy à? Đúng là quá đáng tiếc… Chỉ có điều, chẳng lẽ ngươi ngay từ lúc chế tạo ảo cảnh mô phỏng đã quyết định chế tạo lực sỹ khăn vàng? Sau đó khi bọn ta sử dụng ảo cảnh mô phỏng này thì ngươi có thể ung dung hấp thu ánh sáng tâm linh dự trữ của bọn ta? Chẳng trách mỗi lần tiến vào ảo cảnh xong ta đều cảm thấy rất mệt mỏi… Nói cách khác, nguyên nhân ta cũng thua không hẳn là do chênh lệch thực lực? Mà là do ngươi hấp thu ánh sáng tâm linh của ta?

Trịnh Xá ngẫm nghĩ một lát rồi chợt bừng tỉnh, đầy vẻ vui mừng nói.

Sở Hiên cười lạnh nói:

- Tỉnh, tỉnh lại nào. Mắt kính ta giao cho ngươi chỉ hấp thu ý niệm lực tỏa ra ngoài cơ thể các ngươi thôi, chẳng liên quan gì đến ý niệm lực trong người các ngươi cả, mà phần cuối máy xử lý ảo cảnh trong phòng ta cũng chỉ vỏn vẹn tập hợp lại số ý niệm lực này thôi. Nguyên nhân ngươi thua, đúng là không hẳn do chênh lệch thực lực… Mà là chênh lệch ý niệm. Ngươi không hề có quyết tâm giết chết clone của ngươi. Tại phần cuối ta có xem qua hơn một nghìn trận đấu của ngươi, mỗi lần ngươi thua đều là vì sự khác biệt đó… Ngươi không hề muốn giết chết clone của mình đúng không?

Trịnh Xá hơi ngẩn người, hắn vội vàng kêu lên:

- Đùa kiểu gì vậy, sao ta lại có thể… Sao ta lại có thể không muốn giết chết hắn? Hắn giết chết đồng đội của ta, hơn nữa suy nghĩ của hắn đã nhập vào ma đạo, ta như vậy, clon như vậy… Sao ta lại có thể không muốn giết chết hắn?

"…Nhưng mà, tao ngộ của hắn, nỗi thống khổ sâu sắc trong đáy mắt hắn… Ta thật sự không muốn giết hắn sao?"

http://tieulun.hopto.org

614. Chương 3: Bảy So Với Một Nghìn Bảy Trăm Bốn Mươi Hai Và... Tiến Vào (2)

- Với tổng lượng dự trữ ý niệm lực trước mắt, có thể chia lực sỹ khăn vàng thành hai cấp độ. Cấp độ thứ nhất là cỡ Nemesis bình thường, thực lực cận chiến đại khái bằng Bá Vương mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, biến thân thành người sói, cấp độ thứ hai là bốn lần sức mạnh của Nemesis. Có điều, cấp độ đầu tiên có thể để lực sỹ khăn vàng hồi sinh ba lần, mỗi lần sức mạnh tăng lên khoảng gấp đôi, thời gian tác chiến liên tục là sáu mươi tiếng đồng hồ, cấp độ thứ hai thì không thể hồi sinh nhưng thời gian chiến đấu liên tục là bảy mươi hai tiếng đồng hồ.

Sở Hiên giải thích.

Trước mặt mọi người, tấm vài màu vàng chậm rãi biến hình, trở thành một lực sỹ kahwn vàng bản thu nhỏ. Bất quá, lực sỹ khăn vàng này rất khác so với lực sỹ khăn vàng mà mọi người đã thấy trong thế giới The Mummy, ngoài cùng một lớp vài màu vàng ra, nó không hề có thuộc tính tượng trưng. So với lực sỹ khăn vàng năm loại thuộc tính trong thế giới The Mummy, không cần biến là về số lần hồi sinh hay là phong cách hình thể, lực sỹ khăn vàng này nhìn kiểu gì cũng giống hàng thứ phẩm.

- Không sai, đúng là hang thứ phẩm.

Đối với vẻ nghi hoặc của mọi người, Sở Hiên gật đầu khẳng định, nói:

- Đúng là như thế, nếu chỉ tính về sức chiến đấu thì một lực sỹ khăn vàng duy nhất này cơ bản có thể coi như vô dụng. Dù sao thì chúng ta cũng đã có phương pháp chế tạo một lượng lớn Nemesis, chỉ cần cho chúng ta đủ thời gian, đủ nhân viên, cơ bản có thể sản xuất Nemesis hàng loạt, mà lực sỹ khăn vàng chỉ mạnh gấp vài lần Nemesis, nếu chỉ tính về sức chiến đấu thì thật sự không có tác dụng gì lớn. Bất quá, điểm quan trọng nhất của sản phẩm tu chân này lại không phải là sức chiến đấu mà là năng lực đặc thù của nó, ví dụ như hai năng lực quan trọng nhất là hồi sinh và di động không gian.

Kỳ thực Sở Hiên vẫn còn chưa nói hết mọi chuyện, ví dụ như lực sỹ khăn vàng này chẳng qua chỉ là bản thí nghiệm mà thôi. Theo tin tức giải mã được trên khối đá phát sáng càng nhiều, công nghệ khoa học tu chân nhận được cũng càng nhiều, đến lúc đó sự mạnh mẽ của Trung Châu đội sẽ không chỉ hạn chế ở thực lực mà là một bước nhảy vọt toàn diện. Dù sao thì thứ họ lấy được cũng là rất nhiều kỹ thuật tu chân hoàn chỉnh chứ không phải chỉ một số ít công pháp tu chân hoán đổi được ở chỗ Chủ Thần. Cho dù Trung Châu đối chỉ có vài khối đá phát sáng đi chăng nữa thì công nghệ ẩn chứa trong đó đã có thể hoàn toàn áp đảo tất cả những tiểu đội còn lại, thậm chí trong lĩnh vực khoa học công nghệ tu chân, Trung Châu đội đã vượt ra khỏi tầm kiểm soát của Chủ Thần.

- ....Phương diện khoa học kỹ thuật tu chân cần rất nhiều thời gian, hơn nữa muốn giải mã thông tin trong đó cũng cần phải tiến hành tại Chủ Thần không gian. Do những máy móc và máy tính chủ để giải mã đều là những thứ không thể xuất hiện trong thời gian ngắn, chỉ có trong Chủ Thần không gian mới có thể hoán đổi được, phối hợp với thiên phú ngôn ngữ của Tề Đằng Nhất, có hy vọng là trong ba tháng tại Chủ Thần không gian sẽ có thể phiên dịch toàn bộ cục đá phát sáng đầu tiên. Sau đó tốc độ sẽ tăng lên một chút, có điều hai đạo cụ tu chân kia thì thật đừng nên trông mong gì, ít nhất là trong vòng mười năm tới không thể sử dụng được, nếu như là bản phục chế thì còn có...

Trịnh Xá ngắt lời hắn, nói:

- Ngươi rút cuộc là muốn nói cái gì? Quanh co lòng vòng mãi, dứt khoát nói vào chuyện chính đi, là muốn nói cho bọn ta biết sự quan trọng của công nghệ khoa học tu chân này à?

- Không.

Sở Hiên đáp:

- Tầm quan trong của công nghệ khoa học tu chân không cần nói cũng biết, ý ta muốn nói là thời gian, chúng ta cần có thời gian. Do lấy được số di sản người tu chân phương Đông để lại này, tuy chỉ có một bộ phận nhưng chỉ cần đủ thời gian là chúng ta có thể càng lúc càng mạnh mẽ. Nếu như có thể, chúng ta cần phải cố gắng hết sức để tránh cho trận chiến cuối cùng bắt đầu.

http://tieulun.hopto.org

- Trận đánh cuối cùng?

Tất cả mọi người đồng thành lặp lại.

Kỳ thực, cái gọi là trận chiến cuối cùng chẳng qua chỉ là một suy luận của Sở Hiên, về phần là thật hay giả thì không ai có thể khẳng định được. Suy luận này là theo các đội ngũ phát triển, hoàn thiện, Chủ Thần sẽ sắp xếp cho tất cả các đội tiến hành quyết chiến trong một thế giới phim kinh dị, chỉ có người thắng mới có cơ hội trở về thế giới hiện thực. Được rồi, ít nhất là người thắng sẽ có cơ hội rất lớn để trở về thế giới hiện thực, không cần biết là kinh nghiệm cùng phần thưởng có được từ trận chiến đó, hay là mức độ suy yếu của các đội khác, đội ngũ giành được thắng lợi duy nhất sẽ trở thành tiểu đội mạnh nhất trong tất cả các tiểu đội luân hồi.

Trình Khiếu tò mò hỏi:

- Làm thế nào trì hoãn trận chiến cuối cùng? Chẳng lẽ ngươi phát hiện được trong đá phát sáng virus tu chân gì đó có thể khống chế Chủ Thần?

Sở Hiên liếc nhìn khinh bỉ, đáp:

- Sao có thể được, ý ta là dùng một cách khác để trì hoãn trận chiến cuối cùng… Suy luận cẩn thận về trận chiến cuối cùng, ít nhất phải có hai điều kiện, một là tất cả các đoàn đội đều phải góp mặt đầy đủ, không thể chỉ có hai ba đội tiến hành quyết chiến. Hai là thực lực của mỗi người trong từng đội ít nhất cũng phải đạt tới một mức độ nào đó, cái mức độ này chính là ít nhất phải có đội trưởng, trong đội phải có người mở cơ nhân tỏa, hoàn thành hai điều kiện đó, cuộc chiến cuối cùng mới có thể tiến hành.

- Nói cách khác, nếu như chúng ta muốn cưỡng hành trì hoãn thời gian trận chiến cuối cùng bắt đầu, vậy thì bắt đầu từ bây giờ, bất cứ lần đoàn đội tác chiến nào, chúng ta cũng phải toàn diệt đối phương. Nhưng làm như vậy, sau một hai lần đánh giá với Trung Châu đội sẽ càng lúc càng cao, thế giới phim kinh dị mà chúng ta tham gia cũng càng lúc càng khó khăn, thậm chí có khả năng trước khi trận chiến cuối cùng bắt đầu đã gặp phải tiểu đội luân hồi Ác Ma…. Chính vì thế, đây là một con dao hai lưỡi. Trung Châu đội do lấy được di sản tu chân mà theo thời gian trôi qua sẽ càng ngày càng mạnh mẽ, nhưng để có được thời gian yên ổn thì cần phải trải qua nguy hiểm càng lớn, mà chúng ta sở dĩ muốn có được nhiều thời gian yên ổn lại chính là vì muốn sau khi nâng cao thực lực sẽ không gặp nguy hiểm nữa. Cho nên, đây là một điểm mâu thuẫn… Tương lai nên làm thế nào, các ngươi tự mình quyết định đi.

- Nói cách khác, chính là lựa chọn tương lai. Hoặc là con đường gập ghềnh nhưng đến trận chiến cuối cùng có thể sử dụng sức mạnh càng cao cấp để thủ thắng, hoặc là con đường bằng phẳng nhưng đến trận chiến cuối cùng rất có thể thất bại trong gang tấc, là như vậy....

Trịnh Xá căm hận nói:

- Đương nhiên là lựa chọn con đường thứ nhất. Vốn gặp đoàn chiến đã là vô cùng nguy hiểm rồi, Trung Châu đội bây giờ mặc dù rất mạnh nhưng trong thế giới phim kinh dị bất cứ chuyện gì cũng có thể xảy ra. Nếu như chúng ta rơi vào thế cục nào đó nguy hiểm, hoặc là đối phương có tổ hợp kỹ năng đặc biệt gì đấy thì chúng ta cũng rất có khả năng sẽ bại trong tay họ, vì thế sao có thể trong lúc đoàn chiến mà còn nương tay được? Hơn nữa, cho dù đánh giá với chúng ta tăng lên thật cao, sớm gặp lại tiểu đội Ác Ma… Ta còn đang cầu mà không được nữa là!

Những người còn lại cũng đều gật đầu, tuy hiện tại Trịnh Xá đã không còn là đội trưởng của Trung Châu đội nhưng uy tín của hắn trong đội vẫn giống như là đội trưởng. Đương nhiên, khác với uy tín của Sở Hiên trong Trung Châu đội, uy tín của hắn nặng về phương diện tình cảm, còn Sở Hiên thì đại biểu cho uy hiếp, sợ hãi, khủng bố, hai vấn đề hoàn toàn không liên quan…

Thật ra, Trịnh Xá còn có một ý khác mà mọi người cũng đều hiểu. Về vấn đề thực lực, so với một số ít mấy người Trịnh Xá, Sở Hiên, thực lực của phần lớn thành viên Trung Châu đội đều khó mà thấy được bóng lưng của họ, không thể so sánh được với tiểu đội Thiên Thần, tiểu đội Ác Ma, thậm chí cả thành viên đỉnh cao của mấy tiểu đội khác, căn bản là chênh lệch quá xa. Nếu không có kỳ ngộ gì, tại trận chiến cuối cùng, Trung Châu đội ngoài một vài người ít ỏi, số còn lại đều sẽ phải chết, đây gọi là đao kiếm không có mắt. Kỳ thực, nếu Trung Châu đội không có Trịnh Xá cùng Sở Hiên một văn một võ tồn tại thì không biết đã sớm

http://tieulun.hopto.org

đoàn diệt mấy lần rồi, mà tính rõ ràng ra thì trong Resident Evil 2, Trung Châu đội đã thực sự đoàn diệt một lần.

Với thực lực Trung Châu đội trước mắt, trong Lord of the Rings thắng hiểm tiểu đội Thiên Thần đã là cực hạn, nếu là trận chiến cuối cùng thì không thể nhẹ nhàng thoải mái vượt qua như vậy nữa? Hơn mười tiểu đội tụ lại một chỗ hỗn chiến, Trung Châu đội có thể sống sót được dăm ba người đã là may mắn rồi, đây là chuyện không thể cưỡng cầu, cũng thường xuyên khiến Trịnh Xá thầm khổ não. Hắn luông trân trọng đồng đội cùng kề vai chiến đấu với mình, nếu dùng phải tính mạng của họ để đổi lấy thắng lợi cho đoàn đội, chuyện như vậy hắn vĩnh viễn không làm được!

Đã đến buổi tối, mọi người thương lượng mấy câu rồi từ về phòng mình. Bộ phim kinh dị tiếp theo đã sắp tới, mọi người cũng không tiếp tục huấn luyện chiến đấu, đến cả Triệu Anh Không cũng ngừng rèn luyện kỹ năng thân thể, chỉ tiến vào trong ảo cảnh mô phỏng tiến hành chiến đấu ảo với Triệu Chuế Không.

Trịnh Xá cũng quay về phòng mình, ngoài thân mật, chuyện trò với La Lệ ra, phần lớn suy nghĩ của hắn đều tập trung vào hai việc. Một là việc toàn lực ứng phó mà Sở Hiên đã nói, trong lần đoàn chiến tiếp theo đoàn diệt tất cả tiểu đội luân hồi nào gặp phải. Hai là tình cảnh đối chiến với Phục Chế Thể trong ảo cảnh mô phỏng, bây giờ hắn cũng bắt đầu hoài nghi, bản thân phải chăng đã xuống tay lưu tình nên mới có chuyện thắng bảy thua hơn một nghìn lần.

"Gặp bất kỳ đoàn đội nào cũng phải đoàn diệt sao? Còn bản thân ta đang nương tay sao? Nếu gặp mấy người Nyos, ta thật sự có thể tàn nhẫn hạ quyết tâm đoàn diệt họ ư? Nếu gặp phải clone của ta… Ta có nên hận hắn không?"

Trong lòng Trịnh Xá đầy mê mang, tuy hắn đã vượt qua tâm ma nhưng không phải vượt qua tâm ma là sẽ không còn tình cảm, càng huống chi Trịnh Xá từ trước tới nay đều xử sự bằng tâm tính như vậy. Nói dễ nghe một chút là lương thiện, nói khó nghe thì là nhu nhược, thiếu quyết đoán, có điều cũng nhờ tính cách Trịnh Xá như vậy mới khiến Trung Châu đội đoàn kết chặt chẽ lại với nhau. Nếu để Sở Hiên chỉ huy đội ngũ này, cơ bản chỉ có thể xuất hiện một tình huống, đó là đoàn đội dùng tư thái vô cùng uy mãnh hủy diệt kẻ địch, tiếp đó tự hủy diệt chính mình trong nội loạn. Vì vậy có loại đội trưởng như Trịnh Xá, đối với Trung Châu đội mà nói là một điều bất hạnh, cũng là một sự may mắn.

Không cần biết thế nào, thời gian tiến vào bộ phim kinh dị tiếp theo đã lại tới. Do vẫn còn mấy thành viên đang hôn mê nên mọi người đã sớm tới quảng trường Chủ Thần, đặt các thành viên đang hôn mê vào vị trí cột sáng Chủ Thần sẽ chiếu xuống, tiếp đó yên lặng chờ đợi.

"Tiến vào cột sáng trong vòng ba mươi giây, xác định mục tiêu di chuyển, Independence Day, bắt đầu truyền tống…"

615. Chương 4: Độ Thiện Ác Và Bắt Đầu (1)

- Independence Day à?

Trịnh Xá cùng những người khác đứng dạy, cẩn thận quan sát tình hình xung quanh, mà Trịnh Xá cũng đồng thời nhìn xuống đồng hồ đeo tay, trên đó có nhiệm vụ của thế giới phim kinh dị lần này. Sau khi mất đi chức vụ đội trưởng Trung Châu đội, hắn mới cảm thấy có nhiều chuyện bất tiện.

Trên mặt đất ngoài mấy thành viên Trung Châu đội đang hôn mê còn có hai tân nhân một nam một nữ. Nếu cộng thêm cả Imhotep và Anck-Su-Namun thì Trung Châu đội hiện tại đông tới mười chín người, gần đạt đến giới hạn tối đa trong một bộ phim kinh dị.

Trịnh Xá lẩm bẩm nói, vừa nhìn lên đồng hồ đeo tay, thông tin hiện lên trên đó lại khiến sắc mặt hắn từ từ trở nên nghiêm túc. Hơn nửa ngày sau, đến khi các thành viên còn lại trong đội cũng cùng nhìn đồng hồ đeo tay của mình, Trịnh Xá mới khổ sở nói:

- Đúng là nhắc Tào Tháo, Tào Tháo tới, lúc trước chúng ta còn nói gặp phải đoàn chiến…. Không ngờ là quả nhiên gặp phải đoàn chiến ngay. Thế giới phim kinh dị lần này là thế giới cấp độ mười chin người siêu khó, hơn nữa lại gặp phải đoàn chiến, đội viên lại có mấy người đang hôn mê, không có tinh thần lực khống chế giả, công nghệ tu chân lại mới học được vỏ ngoài, tình hình thế giới phim kinh dị này đúng là nguy hiểm.

http://tieulun.hopto.org

Thông tin trên đồng hồ đeo tay thể hiện: "Sống sót trong thế giới phim kinh dị ba ngày. Tình tiết kịch bản phụ thêm, hủy diệt mẫu hạm của sinh vật ngoài hành tinh, mỗi thành viên trong đội nhận được hai chi tiết kịch tình cấp B, 7000 điểm thưởng. Trong thế giới phim kinh dị không được phép sử dụng bất kỳ đạo cụ phi hành cá nhân nào, trước khi pháo kích một tiếng đồng hồ, không được phép rời khỏi Washington…"

"Tây Hải đội đã tiến vào thế giới Independence Day trước, giết chết thành viên chưa mở cơ nhân tỏa của tiểu đội đối phương được 2000 điểm thưởng, một chi tiết kịch tình cấp C, giết chết thành viên đã mở cơ nhân tỏa của đội đối phương được 7000 điểm thưởng, một chi tiết kịch tình cấp B. Mỗi đội viên trong đội bị giết trừ một điểm, giết mỗi thành viên đội đối phương cộng một điểm, tổng điểm tích lũy cuối cùng nhân với 2000 sẽ thành số điểm những thành viên còn lại trong đội được nhận..."

Trịnh Xá cười khổ nói với những người còn lại:

- Càng không xong là Tây Hải đội vẫn tiến vào trước chúng ta. Tâm trạng thật khó nói, Trung châu đội chúng ta được đánh giá là mạnh hơn đội kia, nhưng lại để bọn chúng tiến vào thế giới phim kinh dị trước, chiếm lấy "Thế". Ha ha, thật không biết là nên than thở hay là nên thấy may mắn… Sở Hiên, ngươi đang nghĩ gì vậy?

Trong những người đang đứng chỉ có Sở Hiên không nhìn đồng hồ cũng không quan sát khung cảnh xung quanh, hắn đứng đó cau mày, tựa hồ có chuyện gì đó khiến hắn cảm thấy mê hoặc, không hiểu.

Trịnh Xá hỏi xong vẫn thấy Sở Hiên nhíu mày đứng im, hắn lập tức vỗ vai Sở Hiên, nói:

- Này, ta đang hỏi ngươi đấy. Tên khốn nhà ngươi không phải đang suy tính bố cục gì đấy chứ? Nói ra mau! Ta ghét cay ghét đắng mấy cái bố cục của ngươi đấy!

- À…

Sở Hiên ngẩng đầu lên nhìn Trịnh Xá, hắn cau mày nói:

- Trịnh Xá, cả mọi người nữa, các ngươi thấy Trung Châu đội là như thế nào? Ừm, ý ta là, các ngươi cảm thấy chúng ta là chính nghĩa hay là tà ác?

Những thành viên khác trong đội cũng đều chú ý vào, Zero đột nhiên lên tiếng:

- Không thể gọi là tà ác, cũng không thể gọi là chính nghĩa, chúng ta chẳng qua chỉ là liều mạng giãy giụa mà thôi. Nếu như để sống sót… Chuyện trong thế giới The Mummy lần lước chúng ta sẽ lại làm một lần nữa, đó là chúng ta.

Sở Hiên gật đầu nói:

- Đúng thế, chúng ta không thể gọi là chính nghĩa hay tà ác, chỉ căn cứ theo vị trí, tình huống mà làm những chuyện khác nhau mà thôi, giống như chuyện chúng ta lần trước tại thế giới The Mummy… Nhưng Chủ Thần chỉ biết ghi chép, sau đó khi tiến vào thế giới phim kinh dị, chúng ta sẽ do độ thiện ác bất đồng mà được chia vào những phe phái khác biệt trong thế giới phim đó. Còn nhớ cuộc chiến của các ngươi với

Ấn Châu đội không? Các ngươi ở bên nhân vật chính còn Ấn Châu đội thì ở phe Imhotep, cả trong Starship Troopers nữa, chúng ta ở bên loài người còn đội ngũ chăn nuôi đồng đội thì ở bên loài bọ. Ta còn chưa rõ ràng về cách tính toán độ thiện ác, ví dụ như giết một thành viên đội mình sẽ bị trừ bao nhiêu điểm, giết một nhân vật trong kịch bản phim sẽ bị trừ bao nhiêu điểm, tất cả chúng ta đều chưa biết nhưng có một điểm có thể khẳng định. Những việc lần trước chúng tại thế giới The Mummy, giết chết hàng trăm triệu người, đã khiến chúng ta bị trừ đi một số điểm cực lớn, nhưng sao trong thế giới phim kinh dị lần này chúng ta vẫn ở phía loài người? Theo như suy luận ban đầu của ta, chúng ta phải ở vào phe đối địch mới đúng…

Trịnh Xá lúc này đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, mô phỏng phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật, yên lặng suy nghĩ. Một lúc lâu sau hắn mới nhíu mày nói:

- Không thích hợp, tuy sự tồn tại của độ thiện ác đã có thể được xác nhận nhưng theo một phương diện khác, những chuyện chúng ta làm tại thế giới The Mummy cũng có thể chứng minh độ thiện ác không tồn tại. Dù sao thì chúng ta cũng giết chết hàng trăm triệu người, cho dù giết một thành viên trong đội bị trừ một vạn điểm, giết một người trong thế giới phim kinh dị chỉ bị trừ một điểm thì độ ác của chúng ta chắc chắn cũng lớn hơn bất kỳ đoàn đội nào khác, không phải vậy sao?

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên cười lạnh không đáp, chỉ quay lại nhìn từng thành viên trong đội, khiến cho Trịnh Xá cùng những người còn lại sợ đến phát khiếp. Trong lòng họ đều nảy sinh một suy nghĩ rất quỷ dị, chẳng lẽ tên khốn này muốn giết người để thử nghiệm? Bây giờ đang là đoàn đội tác chiến, chết một người sẽ bị trừ một điểm, cái này có quan hệ tới tất cả mọi người trong Trung Châu đội đấy!

Sở Hiên cũng không làm động tác gì khác thường như mọi người tưởng tượng, hắn chỉ ngẩng đầu nhìn trời rồi nói:

- Trong lòng các ngươi, như thế nào thì được gọi là ác?

"Tên khốn này… Sao cảm giác hắn gây cho mọi người lúc này lại kỳ quái như vậy? Phảng phất như người có tình cảm đang cảm thán chuyện gì đó… Chẳng lẽ hắn đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư? Không thể nào! Hắn đứng trên ranh giới sống chết lúc nào? Tên khốn kiếp này lúc nào mà chẳng đẩy người khác đến ranh giới sống chết… Hắn thật sự đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư?"

Trịnh Xá còn đang kinh ngạc tự hỏi, Trình Khiếu đã mở miệng trước:

- Ác? Là về việc ác phải không? Nếu như ngươi muốn nói việc thế nào là ác thì cơ bản là những chuyện không thể làm…

- Theo triết học mà nói, cái gọi là ác…

Sở Hiên đưa mắt nhìn mọi người. Trước khi hắn nói vào đề tất cả đã lộ ra cái bản mặt "ta đây không hiểu", hắn chỉ có thể thở dài, nói:

- Vậy thì nói đơn giản một chút. Ác có thể gọi là tội ác, là tội ác trong suy nghĩ bản thân mình, cho nên ác có phân biệt, có người coi là ác, có người lại coi là không ác. Nếu như không có đạo đức xã hội mà đại bộ phận thành viên tổng xã hội công nhận, chỉ dựa vào cá nhân thì không tồn tại thiện và ác tuyệt đối… Trịnh Xá, ngươi còn nhớ Chủ Thần làm thế nào biết được chúng ta có tiết lộ những chuyện liên quan đến Chủ Thần không gian ra không? Ta đang nói trong tình huống trở về thế giới hiện thực.

Trịnh Xá hơi ngẩn người, đáp:

- Là căn cứ theo ký ức về việc có tiết lộ hay không trong đầu chúng ta… Ý ngươi là, Chủ Thần phán định độ thiện ác của đoàn đội là dựa vào sự tồn tại của cảm giác tội ác trong lòng chúng ta? Nếu như chúng ta hành hạ đến chết ai đó hoặc là làm những chuyện xấu, cưỡng bức, đồ sát các loại thì ký ức tội ác của chúng ta sẽ bị Chủ Thần phán định là chúng ta làm việc ác, nếu như chúng ta hỗ trợ ai đó, tâm lý thỏa mãn, suy nghĩ về việc tốt trong lòng chúng ta sẽ được Chủ Thần phán định là chúng ta làm việc thiện, như vậy phải không?

- Không sai.

Sở Hiên gật đầu đáp:

- Nếu trong di sản của người tu chân phương Đông đã có cả chân nguyên lực của tu chân giả chính phái trong thuyền thuyết lẫn ma lực của tu ma giả cùng tồn tại thì cũng có nghĩa là, Chủ Thần khó có khả năng chỉ lấy thiện ác hiệp nghĩa đơn giản để phán định đội ngũ. Chủ Thần không thể có loại hành động hướng thiện thù ác, đối với nó mà nói, thiện và ác chẳng qua chỉ là phe phái khác biệt mà thôi, đều là một thành viên của loài người. Chủ Thần sẽ không vì thiện ác của đội ngũ mà đối đãi bất đồng trong thế giới phim kinh dị, vị trí của hai phe chúng ta là bình đẳng.

Sở Hiên cau mày nói:

- Mặc dù nói chúng ta đã giết cả trăm triệu người nhưng đều là dùng Ma động pháo tấn công từ cực xa, về mặt cảm quan đối với chúng ta mà nói, không hề có kích thích gì quá lớn. Đó là thứ nhất, thứ hai là chúng ta tự cho mình một cái "giải thích hợp lý", giống như lúc trước đã nói vậy. Chúng ta chẳng qua chỉ là giãy giụa, chúng ta bị ép bất đắc dĩ, đó là giải thích của chúng ta. Nếu đã không phải dùng tận mắt chứng kiến cái chết, lại có giải thích hợp lý, vậy hơn trăm triệu người bất quá chỉ là một con số. Cũng giống như trên chiến trường quân chủng khó mắc phải các hội chứng tâm lý nhất vĩnh viễn là không quân, chúng ta cũng ở vào vị trí giống như vậy, cho nên độ ác của chúng ta không lớn lắm, so với đội ngũ mà chúng ta sắp phải đối mặt… Nếu đã biết được những điều kiện như vậy thì đội ngũ đó hẳn là phải có mấy điểm quan trọng.

http://tieulun.hopto.org

Một là số lượng người trong đội đó rất đông, hoặc có thể nói là tổng cộng cả số lượng tân nhân, bọn chúng phải có tới mười chin người. Hai là độ ác của bọn chúng rất lớn, suy nghĩ tội ác trong lòng đủ khiến bọn chúng tự biết việc mình làm là ác. Thứ ba, đánh giá về đội đó cũng không kém, cho dù là yếu hơn chúng ta nhưng Chủ Thần vẫn đưa bọn chúng tới làm đối thủ của chúng ta, đối thủ của Trung Châu đội đã từng đánh bại cả tiểu đội Thiên Thần…

- Tổng hợp ba khả năng đó lại, có 60% Tây Hải đội này sẽ giống như đội ngũ mà chúng ta gặp trong Starship Troopers. Bọn chúng hẳn là có tính cách giống nhau, rất có khả năng một số ít cường giả chăn nuôi phần lớn thành viên yếu ớt còn lại trong đội. Số cường giả này có tố chất cực mạnh, không cần biết là thuộc tính, huyết thống, gen, kỹ năng các loại hoán đổi ở Chủ Thần, hay là vũ khí, đạo cụ mà bọn chúng có được, ví dụ như vũ khí công kích cao cấp, đạo cụ phòng ngự… Đội ngũ chúng ta gặp phải có trên 60% là một đội ngũ như vậy.

Trịnh Xá thở ra một hơi, đang định nói gì đó thì đột nhiên phía chân trời bùng lên một đám mây lửa kịch liệt, một mảng sương mù màu đỏ khổng lồ từ đằng xa ập tới, nhìn qua phảng phất như lửa đỏ từ trên trời đổ xuống. Đến khi đám mây lửa đó từ từ lụi tắt, phân tán ra, một vật thể to lớn, đen kịt dần lộ ra. Đó là một vật thể bay khổng lồ lơ lửng trên không trung, độ lớn không chênh lệch lắm với cả thành phố này. Vật thể bay bằng kim loại khổng lồ, đây là một loại mẫu hạm ngoài hành tinh xuất hiện trong Independence Day, không hẳn phải gọi là tàu con, bên trong nó lại mang theo vô số tàu chiến phi hành càng nhỏ hơn. Ngoài ra nó còn trang bị cả một loại vũ khí hạng nặng có thể một phát hủy diệt một thành phố, cộng thêm tầng bảo vệ đủ sức ngăn cản tấn công bằng hạt nhân, đó là pháo đài trên không mà loài người hiện tại không có cách nào đối phó nổi…

Independence Day… đã bắt đầu!

616. Chương 4: Độ Thiện Ác Và Bắt Đầu (2)

Trịnh Xá cau mày nhìn mấy người đang nằm dưới đất, lại nhìn sang pháo đài to lớn trên bầu trời, bấy giờ mới lẩm bẩm nói:

- Không cần biết thế nào, cứ suy luận theo hướng đối phương đang ở phe ngoài hành tinh đi. Hiện tại thế giới phim kinh dị đã bắt đầu, trước tiên cứ làm rõ xem bước tiếp theo phải làm thế nào đã. Theo thông tin trên đồng hồ, trước khi pháo kích một tiếng đồng hồ không được phép rời khỏi Washington, vậy có nghĩa là bây giờ chúng ta đang ở Washington?

Lúc này khung cảnh xung quanh hoàn toàn hỗn loạn, người đi đường tất cả đều trợn mắt há mồm nhìn vật thể bay bằng kim loại to lớn đang từ trên bầu trời ập xuống. Mấy thiếu nên da đen vừa ném bóng ra tiếp đó tất cả cùng sững sờ, ngây ngốc nhìn lên trời, quả bóng rơi lọt vào rổ cũng không hay, ở bên đường, trong số những tài xế xe tải cũng có mấy người nhảy xuống xe, lập tức xe họ bị những xe đi sau đâm dồn cục lại nhưng chẳng ai thèm để ý, chỉ tiếp tục tròn mắt nhìn lên không trung.

- Đúng là rất chấn động, đừng nói bọn họ, sợ rằng đến cả chúng ta nhìn thấy thứ này cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc. Thật quá to lớn, cơ hồ che phủ toàn bộ cả thành phố, không hổ là kỹ thuật ngoài hành tinh…

Trương Hằng ngẩng đầu nhìn pháo đài ngoài hành tinh trên trời, khẽ nói với những người còn lại.

Những người khác đều yên lặng gật đầu, trong cả đội bị chấn động lớn nhất chính là Imhotep và Anck-Su-Namun, hai người vừa mới rời khỏi thế giới những năm ba mươi, bốn mươi, thời đại đến cả máy bay dân dụng còn chưa có. Trên thực tế, hai người này một người là hóa thạch sống từ mấy nghìn năm trước, người kia thì có ký ức của hóa thạch từng sống mấy nghìn năm trước, nếu nói thế giới The Mummy chỉ mới vừa khiến họ làm quen với cuộc sống thì thế giới này tuyệt đối là thế giới trong ảo tưởng, tất cả mọi thứ đều khiến họ phải chấn động.

Trịnh Xá là người đầu tiên nhận ra hai người đang sững sờ và không thoải mái, hắn cười vỗ vỗ vai Imhotep, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Yên tâm đi, trải qua nhiều chuyện một chút là sẽ cảm thấy tự nhiên ngay thôi. Thế giới này cũng không khác thế giới hiện thực của bọn ta lắm, chỉ là trên đầu có thêm một cái pháo đài vũ trụ của sinh vật ngoài hành tinh thôi, có việc gì thì cứ hỏi ta. Imhotep, lần này là đoàn đội tác chiến, nói không chừng sau trận chiến này ngươi sẽ có đủ điểm thưởng và chi tiết kịch tình để hoán đổi thứ ngươi muốn trong Chủ Thần không gian, vì thế… Sống sót đi.

Gã đầu trọc Imhotep mỉm cười, thân mật nắm tay Anck-Su-Namun nói:

- Yên tâm đi, ta là kẻ bất tử cơ mà… Ta chỉ hơi lo cho Anck-Su-Namun, cô ấy không bằng được ta, cũng không bằng được mấy người các ngươi, cô ấy hoàn toàn chỉ là người bình thường. Nếu có thể, ta hy vọng các ngươi có thể có kế hoạch bảo vệ được cho cô ấy.

Trịnh Xá yên lặng gật đầu. Về chuyện vốn sẽ xảy ra giữa Imhotep và Anck-Su-Namun trong The Mummy 2, hắn cũng không có ý nói cho họ biết. Trịnh Xá có thể thấy được, Imhotep đúng là thật lòng yêu Anck-Su-Namun, cho dù xa cách mấy nghìn năm, hắn vẫn yêu sâu sắc cô gái này, nhưng Anck-Su-Namun thì lại có hơi khiến người ta không hiểu được. Theo kịch bản phim The Mummy, cô gái này từ mấy nghìn năm trước do đủ loại nguyên nhân mà dan díu với Imhotep, vì Imhotep trẻ tuổi tuấn tú cũng có, vì ghen ghét với con gái của Pharaoh cũng có, mà rất có thể còn thêm cả sự báo thù với Pharaoh. Nói tóm lại, lý do nàng ở cùng với Imhotep không đơn thuần chỉ vì yêu đương, thế nên mới dẫn đến chuyện trong kịch bản gốc của The Mummy 2, khi Imhotep cần nàng, Anck-Su-Namun lại phản bội hắn, bỏ rơi hắn…

"Nhưng mọi chuyện đều đã thay đổi, bọn họ đã không còn là nhân vật trong The Mummy nữa. Trong kịch bản gốc, Imhotep cưỡng hành kéo linh hồn của Anck-Su-Namun từ mấy nghìn năm trước vào trong thân thể này, hai ý thức va chạm xung đột lẫn nhau, cộng thêm thời gian họ ở chung cũng không lâu nên mới có kết quả là Anck-Su-Namun có thể đã cảm thấy mê mang. Nhưng hiện tại họ đã chung sống bao nhiêu năm như vậy, cho dù bản tính Anck-Su-namun có lạnh lùng ác độc đến thế nào đi nữa thì ở chung với một người yêu thương cô ấy sâu sắc bao lâu như vậy, chắc cũng phải sinh ra chút tình cảm yêu đương chứ? Chỉ mong ý của ta lần này không phải là làm hại Imhotep…"

Không cần biết thế nào, Trung Châu đội giành được Imhotep, tuy không dám nói là thực lực của cả đội nhảy vọt lên bao nhiêu nhưng có một đại tư tế bất tử bất diệt như vậy, đặc biệt là Trịnh Xá còn giao Cuốn sách của thần Anubis cho hắn, cứ như vậy, trong nhiều tình huống Imhotep sẽ có tác dụng cực lớn, ít nhất là năng lực sử dụng Cuốn sách của thần Anubis của hắn mạnh mẽ hơn bất kỳ kẻ nào.

Tạm thời không nhắc đến Imhotep cùng Anck-Su-Namun, lúc này, tấy cả mọi người của Trung Châu đội đều yên lặng hồi tưởng lại tình hình trong Independence Day.

Đó là một bộ phim khoa học viễn tưởng, nói về việc người ngoài hành tinh tấn công địa cầu trên quy mô lớn. Trong bộ phim này, nền văn minh của người ngoài hành tinh vượt xa trình độ khoa học kỹ thuật của nhân loại hiện đại…. Người ngoài hành tinh chế tạo một con tàu mẹ hình tròn khổng lồ, rộng gần ngang với một lục địa cỡ nhỏ, vượt qua vô số năm ánh sáng tới chỗ trái đất, dù là phi thuyền cấp thấp hơn cũng đã to bằng cả một thành phố. Công nghệ vũ khí mà người ngoài hành tinh sử dụng đã hoàn toàn áp đảo tất cả vũ khí mà con người đang có, thậm chí là cả vũ khí hạt nhân…

Cuối cùng, nhân loại lại ngẫu nhiên phát hiện ra, virus máy tính có thể làm nhiễu loạn hệ thống vòng bảo vệ của pháo đài ngoài hành tinh, dựa vào đó mới đánh thắng được cuộc chiến này, nếu không chờ đợi loài người chỉ có thể là hủy diệt.

Mà trong kịch bản phim gốc, sinh vật ngoài hành tinh sử dụng vệ tinh của con người tiến hành truyền tín hiệu, trong tín hiệu này có số đếm ngược, đến khi con số về không chính là lúc pháo đài vũ trụ sử dụng vũ khí hạng nặng oanh kích thành phố. Washington theo kịch bản cũng bị vũ khí đó tấn công thẳng xuống chỗ Nhà Trắng, phạm vi lan truyền thậm chí còn phá hủy cả thành phố, mà lúc này mọi người đang ở trong chính thành phố sắp bị hủy diệt đó.

- Được rồi, có chuyện gì cứ lên xe rồi nói sau. Zero, Vương Hiệp, các ngươi tìm cách kiếm một chiếc xe loại lớn như kiểu xe bus, đủ cho mười chín người chúng ta cùng đi, sau đó chúng ta sẽ tìm biện pháp chạy tới rìa Washington. Chủ Thần đã quy định trước khi khai pháo một tiếng đồng hồ không được phép rời khỏi thành phố này. Ta nhớ trong kịch bản phim, khi pháo đài vũ trụ bay tới, rất nhiều dân chúng đều dùng xe

http://tieulun.hopto.org

chạy ra ngoại thành, kết quả là gây ùn tắc lớn, chúng ta phải nghĩ cách tới được ngoài rìa thành phố trước, sau đó có thể nhanh chóng rời đi… Sở Hiên, phân tích tình hình hiện tại một chút xem nào.

Sở Hiên lại không nhìn lên bầu trời mà đang kiểm tra túi không gian, chẳng biết trong đó có thứ gì khiến hắn có vẻ mê mẩn như vậy. Đến khi Trịnh Xá hỏi, tên này mới thuận miệng đáp:

- À, nếu đặt giả thuyết đối phương thuộc phe ngoài hành tinh, hơn nữa còn đến đó trước chúng ta, vậy thì chúng ta hiện đang ở vào thế yếu…

Trình Khiếu hừ hừ mấy tiếng, nói:

- Cái đó bọn ta cũng biết. Nói đi, Sở Hiên, dùng trí tuệ siêu cấp của ngươi lập bố cục để chúng ta diệt sạch người của đội kia nào, ha ha ha…

- Không thể được…

Sở Hiên trực tiếp nói thẳng:

- Đây là thế giới phim kinh dị, về phương diện "thế", chúng ta đang ở vào thế yếu tuyệt đối. Trên thực tế, chỉ cần một người không cẩn thận, Trung Châu đội chúng ta rất có thể sẽ đoàn diệt ở đây, vì thế…

- Không thể nào!

Tất cả mọi người cùng kêu lên kinh ngạc.

Sở Hiên cũng không thèm để ý, hắn cười lạnh nói:

- Sao lại không thể? Đúng như địa vị mà chúng ta có trong The Mummy vậy, do chênh lệch quá xa, địa vị của hai bên đã ở vào đẳng cấp hoàn toàn bất đồng. Ví dụ như khoa học công nghệ thời Thế chiến 2 của loài người trong The Mummy, bọn họ không thể đối kháng được với người có Ma động pháo cùng Goblin glider như chúng ta. Cũng như vậy, chúng ta không thể đối kháng với những kẻ có vòng bảo vệ siêu mạnh, có thể bay trên không trung, hơn nữa còn có thể ra đến ngoài không gian như bọn chúng… Nhớ kỹ, vòng bảo vệ đó đủ sức ngăn cản công kích bằng vũ khí nguyên tử, cho dù Ma động pháo của chúng ta có thể bắn hạ pháo đài bay lơ lửng này đi nữa thì còn con tàu mẹ ngoài vũ trụ phải làm thế nào? Chúng ta căn bản không có bất kỳ biện pháp nào gây thương tổn cho bọn chúng…

- Hoặc các ngươi có thể nói giống như kịch bản phim gốc, lái một chiến hạm cỡ nhỏ bay vào vũ trụ, mang theo vũ khí hạt nhân công kích tàu mẹ? Nếu như không phải đoàn chiến thì còn có thể thành công, nhưng nếu như là đoàn chiến, đội bên kia chẳng lẽ lại không biết kịch bản sao? Chúng ta lái chiến hạm cỡ nhỏ, rất có khả năng chưa đi được nửa đường đã bị bắn tan xác rồi, đã hiểu chưa? Về phương diện "Thế", chúng ta đang ở vào thế yếu tuyệt đối.

Tất cả mọi người đều trầm mặc, Trịnh Xá thở dài, nói:

- Không cần biết thế nào, trước tiên cứ rời khỏi Washington rồi hãy nói. Lần đoàn đội tác chiến này thật sự có chút kỳ lạ, chúng ta không có đội trưởng vậy mà cũng bị đẩy vào đoàn chiến, hơn nữa trong ai người này rút cuộc ai mới là Dẫn đạo giả? Ngoài ra chúng ta còn buộc phải bắt sống tinh thần lực khống chế giả của đối phương, cứu tỉnh các thành viên trong đội ta… Ai, mọi chuyện cứ chờ lên xe rồi nói tiếp vậy, tình hình phức tạp quá đi mất.

- Không có đội trưởng vẫn có thể tiến vào đoàn chiến, chuyện này cũng dễ giải thích, có thể nói là vì trận chiến cuối cùng đang tới gần, Chủ Thần cần phải để tất cả các đội nhanh chóng giao chiến với nhau, thúc đẩy trận chiến cuối cùng càng tới nhanh hơn…

- Nhưng mà, ngồi xe? Rời khỏi Washington?

Sở Hiên lắc đầu nói:

- Nếu như kịch bản thay đổi, uy lực công kích của chủ pháo trên pháo đài bay còn lớn trong phim thì làm thế nào? Hoặc là chúng bị kẹt lại giữa đường? Nếu muốn trước khi pháo kích một tiếng đồng hồ rời khỏi nội thành Washington, sau đó dùng thơi gian một giờ, cố gắng đi xa hơn, vậy thì khả năng bị sức mạnh của chủ pháo lan tới là 30 đến 40%. Hơn nữa, một khi rời khỏi Washington, chúng ta sẽ thật sự rơi vào thế yếu

http://tieulun.hopto.org

tuyệt đối, trong ba ngày còn lại chỉ có thể không ngừng chạy trốn hoặc là ẩn nấp, căn bản đừng nghĩ đến chuyện bắt sống tinh thần lực khống chế giả, lại càng không cần nói đến việc tiêu diệt toàn đội đối phương.

Nhìn các thành viên trong đội cứ ngơ ngơ không hiểu, Sở Hiên lại thở dài, nói:

- Thật sự không hiểu sao? Một khi rời khỏi Washington, chúng ta phải tới chỗ nào để lấy được phi thuyền cỡ nhỏ mà chính phủ Mỹ đang nắm giữ? Hơn nữa tình tiết kịch bản của chúng ta là mẫu hạm của người ngoài hành tinh, vậy tình tiết kịch bản của đối phương sẽ là cái gì? Ta nghĩ rất có khả năng là có liên quan đến khu vực 51 của Mỹ như trong phim. Vì thế không cần biết là an toàn thoát khỏi pháo đài trên không đó, hay là sau đó chúng ta nên phản kích như thế nào, đều cẩn phải hành động bám sát theo diễn viên chính trong phim. Nếu không, chúng ta không có cách nào rời khỏi bầu khí quyển, rất có thể trong mấy ngày tiếp theo sẽ bị đội kia sử dụng chiến hạm của người ngoài hành tinh không ngừng truy sát, khả năng này không phải là không có…

- Vì thế, trước hết chúng ta phải tiến vào Nhà Trắng, giống như kịch bản phim, lên máy bay rời khỏi Washington trước khi chủ pháo tấn công, tiếp đó đi tới khu vực 51… Chiến trường chính của chúng ta là ngoài vũ trụ, trên mẫu hạm của người ngoài hành tinh!

617. Chương 5: Tây Hải Đội Xuất Hiện Cùng... Pháo Kích (1)

Lúc này, Trung Châu đội đã tiến vào thế giới phim kinh dị được hơn hai mươi phút, hai tân nhân cũng lần lượt tỉnh dậy. Khi Zero cũng Vương Hiệp đi tìm xe bus, hai tân nhân cũng đã trải qua quá trình từ không tin đến nghi hoặc rồi mơ hồ tin tưởng, chỉ là quá trình này vô cùng nhanh chóng, bởi vì trên không trung có một khối thép khổng lồ ép xuống, dù có là thằng ngu cũng chỉ có thể thừa nhận, thế giới này tuyệt không bình thường.

- Tình huống cơ bản là như vậy… E hèm, sao cái câu này nghe quen thế nhỉ? Tóm lại giống như ta đã nói lúc trước, hiện tại các ngươi đang ở trong một không gian gọi là thế giới luân hồi, Chủ Thần sẽ liên tục đưa các ngươi vào các thế giới phim kinh dị khác nhau. Mục đích của chúng ta là sống sót trong thế giới luân hồi này, kiếm đủ điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình, không cần biết là để liên tục cường hóa bản thân hay trở về thế giới hiện thực, tất cả đều tùy vào các ngươi… Đúng rồi, hiện tại chúng ta đang ở trong bộ phim Independence Day.

Trịnh Xá đang giảng giải cho hai tân nhân về chi tiết của thế giới luân hồi, đồng thời cũng bắt đầu hỏi về lai lịch, nghề nghiệp của họ. Dù sao thì trong hai người này cũng rất có thể có một người là Dẫn đạo giả, vì thế hắn mới tự mình tới hỏi cùng giải thích mọi việc cho người, mà đây cũng là ý Sở Hiên ngầm nói với hắn lúc trước, trước khi pháo kích phải báo lại chi tiết tất cả những gì hai người nói cho hắn biết…

"Chẳng lẽ, tên khốn này chuẩn bị lợi dụng Dẫn đạo giả để tạo ra "Thế" có lợi cho Trung Châu đội? Tuy không biết hắn muốn làm cái gì nhưng cứ đành tin tưởng hắn vậy, ít nhất là tên khốn ấy chưa từng khiến người ta phải thất vọng… Ách, phải gọi là hắn làm quá đầy đủ, thế nên lần nào cũng xuất hiện tình huống ngoài dự kiến, kết quả là chỉnh bọn ta đến mức phải chết đi sống lại… Thật không thể hiểu nổi là nên vui mừng hay là nên thống hận nữa."

Hai người một nam một nữ này tuổi tác cũng không lớn, nam khoảng hai bảy hai tám tuổi, đeo một cặp kính gọng vàng dáng vẻ nho nhã, nhìn qua là biết đã được giáo dục cẩn thận, thuộc loại nhân sỹ khá thành công trong xã hội thượng lưu, nhưng mặt mũi có hơi tiều tụy. Chỉ là khi hắn thức dậy lập tức rút ra một cái khăn tay lau lau bụi bặm trên người, tuy không nói lời lẽ kiểu công tử khiến cho người ta chán ghét gì nhưng cử động như vậy cùng cặp lông mày lúc nào cũng nhăn tít lại làm cho gã thanh niên có chút tuấn tú thật sự nhìn rất đáng ghét.

Cô gái thì bình thường hơn rất nhiều, trông khoảng hai ba hai tư tuổi, ngũ quan cũng khá dễ coi chỉ là khuôn mặt hơi đầy đặn, thân người cũng hơi béo một chút, quần áo cùng cử chỉ đều rất bình thường. Chính vì sự bình thường quá đó khiến cho Trịnh Xá lại càng chú ý tới nàng, kết quả là vị mỹ nữ hơi béo này vô cùng mẫn cảm, sau khi bị Trịnh Xá nhìn chằm chằm mấy lần, khuôn mặt tươi cười không ngờ lại hơi hồng lên.

http://tieulun.hopto.org

Người nam nghe qua có vẻ là nhân viên quản lý cấp cao của một công ty lớn nào đó tại Hồng Công, tốt nghiệp đại học, có khá nhiều bằng cấp được quốc tế công nhận, thật sự có thể coi là loại người được đào tạo bài bản, thành công trong xã hội thượng lưu. Hơn thế nữa, lúc tên này vừa tỉnh lại, há mồm ra là một tràng tiếng Anh, đến khi thấy mấy người Trịnh Xá đều lộ vẻ quỷ dị nhìn lại, ngoài ra hắn cũng thấy rõ mấy người trước mắt đều là người da vàng, hắn mới đổi giọng sang tiếng Nhật, tiếng Hàn, đến cuối cùng mới thành tiếng phổ thông (tiếng Quan Thoại), chỉ bằng điểm đó thôi cũng đủ khiến những người xung quanh đều lộ sắc giận rồi.

So với đó thì người đẹp hơi béo kia phản ứng bình thường hơn nhiều. Nàng mơ mơ màng màng tỉnh lại, tiếp đó thấy ánh nhìn chằm chằm của mọi người liền kêu lên kinh hãi. Đến hơn nửa ngày sau thấy cũng chẳng có ai để ý tới, cô gái này mới cẩn thận quan sát xung quanh, tới khi Trịnh Xá giải thích mọi thứ trong thế giới luân hồi xong, cô nàng cứ như vậy há hốc mồm ngồi ngẩn ngơ. Một lúc lâu sau, nàng mới cẩn thận quay sang Trịnh Xá hỏi một số chuyện, cũng chỉ là một số tiểu tiết trong Chủ Thần không gian mà thôi.

- Như vậy, nghề của cô là… lập trình viên máy tính? Đúng là hiếm thấy, một cô gái không ngờ lại lựa chọn nghề này… Bất quá, vậy cũng tốt, phim kinh dị lần này vừa khéo cần tới năng lực của cô, nếu như vận dụng tốt có lẽ cũng có thể hỗ trợ rất nhiều…

Trịnh Xá thuận miệng nói, sự chú ý của hắn luôn tập trung vào pháo đài ngoài hình tinh khổng lồ trên không trung, đồng thời cũng phân tâm chờ đợi hai người Zero quay lại. Không có tinh thần lực khống chế giả, dù là loại chuyện nhỏ nhặt thế này cũng vô cùng phiền phức, nghĩ tới đó, hắn ảo não nhìn về phía mấy người Chiêm Lam đang hôn mê.

"Kỹ năng khống chế tinh thần lực của Chiêm Lam không cần phải nói, Tiêu Hoành Luật càng tỉnh lại sớm càng tốt, có hắn kiềm chế Sở Hiên… Tốt xấu gì cũng có thể biết được Sở Hiên đang tính toán những chuyện gì. Vẫn còn tốt hơn cảm giác đầu óc mơ hồ như bây giờ…"

Cũng không biết Sở Hiên đang làm cái gì, nhân lúc Zero cùng Vương Hiệp đi tìm xe bus, hắn trực tiếp bước vào một cửa hàng bán đồ điện tử gần đó. Lúc này, những cửa hàng như vậy đều chìm vào hỗn loạn, trên đường đâu đâu cũng là người dân đang nhốn nháo chạy trốn, bốn phía chỗ nào cũng có xe cộ đâm sầm vào nhau, thậm chí còn có một số lưu manh côn đồ chạy vào cửa hàng cướp bóc hàng hóa. Trong tình hình như vậy, Sở Hiên trực tiếp đi vào trong cửa hàng, lấy ra một chiếc máy tính xách tay, nhìn bộ dạng chẳng khác gì như đi vào nhà mình.

- …Mặc dù ta không biết ngươi chuẩn bị làm gì nhưng vừa rồi thái độ ngươi lấy máy xách tay đi ra như không có việc gì thật quá phô trương rồi đấy, làm cho ta rất muốn nện cho ngươi một trận… Thế nào? Muốn lập trình virus à? Giống như trong kịch bản phim gốc, nếu như vậy thì cô ấy có thể giúp ngươi một chút.

Trịnh Xá nhìn Sở Hiên nói, đồng thời hắn cũng chỉ về phía hai tân nhân, luôn tiện nói qua về tên tuổi lai lịch của họ cho Sở Hiên biết.

Người thanh niên kia tên là Lâm Tuấn Thiên, bộ dạng cũng có chút anh tuấn nhưng nói chuyện lại nửa tây nửa ta, cứ được mấy câu bình thường là lại phải chêm thêm tý tiếng Anh vào. Ví dụ như khi giới thiệu tên tuổi thì cứ kêu người gác gọi hắn là Philip, giống như làm thế có thể khiến cho dòng máu trong người hắn thay đổi một chút, biến thành kẻ nửa Trung Quốc nửa Tây Dương. Hơn nữa lại thêm cái kiểu nói tây ta lẫn lộn, thần thái và động tác của hắn thật sự khiến người khác chán ghét.

Sở Hiên thuận miệng hỏi tên tuổi hắn mấy câu, tên ngốc này lập tức làm cho một tràng Trung, Anh loạn xa, lời nói không ngừng tự đề cao mình thế nọ thế kia, thậm chí còn khoe khoang mình từng học tập karate này nọ, giống như là có hắn gia nhập Trung Châu đội là một sự vinh hạnh của đội ngũ này.

- Người Trung Quốc chúng ta chủ yếu vẫn thích duy trì trung dung, bình thường đều không thích lộ mặt. Những kiểu gọi là cây to thì chịu gió lớn, súng bắn con chim bay hàng đầu, toàn là chuyện cực kỳ không tốt, hoàn toàn ngược lại với tâm lý dũng cảm gánh vác trách nhiệm, dũng cảm khiêu chiến, dũng cảm tiến tới của người nước ngoài, đó thật sự là trở ngại lớn nhất cho sự tiến bố. Kỳ thực trong người Trung Quốc chúng ta cũng có một bộ phận nhỏ có tài năng quản lý, có các loại kiến thức và tài năng, bộ phận đó tôi gọi là tinh anh, chỉ có một bộ phận nhỏ tinh anh lãnh đạo đại bộ phận người bình thường, chúng ta mới có thể không lạc hậu hơn người ngoại quốc.. Trước mắt, loại kết cấu phân tán của Trung Chây đội này vô cùng bất hợp lý, vì thế tốt nhất là nên…

http://tieulun.hopto.org

Mọi người nghe đến đoạn này đã trực tiếp mặc xác cái tên đần độn này. Loại người tự coi mình là tinh anh của xã hội, hơn nữa ở thế giới hiện thực do kinh doanh thành công, có tiền có tiếng này, những gì bọn họ trải qua thật sự khiến họ có tự tin cực lớn, phảng phất như dưới gầm trời chẳng việc gì có thể là khó bọn họ được, chỉ phải mỗi cái sinh ra không phải trong gia tộc tỷ phú thế giới còn lại thì tất cả những chuyện khác đều hoàn mỹ hết. Loại người như thế không cần biết trong hoàn cảnh nào đều muốn được làm lãnh đạo, đều hy vọng có thể thể làm lãnh tụ, nếu trong hoàn cảnh thế giới hiện thực, dựa vào sự tự tin cùng tinh thần phấn đấu, họ rất có thể sẽ thành công, nhưng đây là thế giới luân hồi…

Cô gái tên là Dương Tuyết Lâm, so với Lâm Tuấn Thiên thì bất cứ điểm nào cũng cực kỳ bình thường, nên khi Sở Hiên hỏi nàng có ý kiến gì về Trung Châu đội lúc này không thì cô gái này không biết phải trả lời như thế nào cả. Có điều khi Sở Hiên hỏi nàng làm thế nào lập trình, chế tạo virus máy tính thì lập tức mồm miệng lưu loát, thao tháo bất tuyệt, nói chuyện với Sở hiên, có thể thấy là nàng cực kỳ ham thích nghề nghiệp của mình.

"Chỉ có chút đầu mối như vậy, hai người này nhìn qua đều giống Dẫn đạo giả, nhưng cũng lại chẳng khác gì người bình thường, dù là loại người như Lâm Tuấn Thiên thì trong thế giới hiện thực cũng có đầy đường… Sở Hiên đã nhận ra ai là Dẫn đạo giả chưa? Khốn kiếp, không có tinh thần lực khống chế giả, đến cả liên lạc bằng ý thức cũng không xong. Đúng là trong thế giới phim kinh dị này phải bắt sống tinh thần lực khống chế giả của đối phương mới được…

Cũng không biết Sở Hiên đã nhận ra ai là Dẫn đạo giả chưa, hắn chỉ hỏi hai người mấy câu đơn giản rồi mở máy tính, bắt đầu gõ gõ cái gì đó, Dương Tuyết Lâm thì đứng cạnh cẩn thận quan sát một cách hứng thú.

- …Chỉ có 30%...

Sở Hiên vùi đầu vào máy tính, không thèm ngẩng lên, vừa gõ vừa nói:

- Hiện tại chỉ có 30% nhận ra được là ai… Tiếp tục đi, bộ phim kinh dị này còn rất nhiều thời gian, sẽ có các loại manh mối để tìm ra là ai.

"Hóa ra ngươi cũng không phải vạn năng…:"

Mấy người Trịnh Xá thầm nghĩ, trong lòng ngược lại có chút hả hê. Bất quá, bọn họ còn chưa kịp nói gì thể từ đằng xa, một chiếc xe bus lớn đã chạy đến. Trên con đường hỗn loạn này, xe bus ngoài không chở người ra, trên đường đi còn liên tục đụng văng bất kỳ thứ gì chắn đường, hung hăng mở ra một đoạn đường trống thẳng đến chỗ mọi người, tiếp đó dừng lại cạnh bãi đất trống.

- Lên xe đi! Đường ra ngoài Washington đã hoàn toàn tắc nghẽn, hướng đi về phía Nhà Trắng thì lại không có xe nào, nhân lúc bây giờ đi sớm một chút!

Zero xuất hiện sau cửa xe, hắn cau mày nói với mọi người, còn Vương Hiệp thì đang ngồi sau vô lăng điều khiển chiếc xe.

618. Chương 5: Tây Hải Đội Xuất Hiện Cùng… Pháo Kích (2)

Hướng đi ra ngoài thành phố thì là như vậy, còn hướng đi vào thành phố thì chẳng có một chiếc xe nào. Nhưng dù như vậy thì đường đi cũng không thông thoáng, bởi vì có quá nhiều xe đi ngược chiều, tất cả đều hướng ra ngoài thành phố nên lúc này đường hai chiều đã biến thành đường một chiều, dù là hướng đi vào thành phố thì cũng chật cứng, thật không biết vừa rồi Vương Hiệp làm thế nào đưa xe bus chui vào trong con đường nhỏ đó được, nhìn cảnh tượng ở đây thật sự là động đậy một chút cũng khó khăn.

Trịnh Xá lúc này đang ngồi ở ghế sau lưng Vương Hiệp, trợn mắt há mồm nhìn con đường trước mặt, một lúc sau mới hỏi:

- Lúc trước ngươi làm thế nào đưa xe vào con đường nhỏ ấy thế? Nhìn đường này căn bản chẳng có cách nào qua được.

Vương Hiệp cười khổ đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Vừa rồi chiếc xe này đỗ ở bên đường, kết quả là khi bọn ta bước lên lái thì đường đã chật ních rồi. Chẳng còn cách nào khác, bọn ta chỉ có thể chạy trên lối cho người đi bộ, dù sao thì hiện tại cũng chẳng biết cảnh sát chạy đi đằng nào rồi... Nhưng có vẻ đến cả đường đi bộ cũng không còn chỗ nữa, bây giờ mới đúng là không biết làm thế nào đây.

Independence Day, đây là một bộ phim điện ảnh khoa học viễn tưởng kinh điển rất hấp dẫn, tuy mấy người Trịnh Xá không hề biết trước là bộ phim này nhưng một bộ phim kinh điển như vậy ở thế giới hiện thực họ cũng đã xem qua vài lần rồi. Trong kịch bản gốc, tuy đường ra ngoài cũng tắc chật cứng, khiến cho khi pháo đài trên không tấn công, phần lớn người dân đều chưa ra được khỏi thành phố, nhưng trong phim đường vào trong thành phố đâu có ùn tắc, sao có thể như cảnh tượng trước mắt, hai đường đông nghẹt thế này?

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Trịnh Xá và Sở Hiên, Trịnh Xá thì cũng quay sang phía Sở Hiên, chỉ là tên này hiện đang tập trung toàn bộ tinh thần vào chiếc máy tính xách tay, căn bản không để ý gì tới xung quanh. Cô gái tân nhân Dương Tuyết Lâm thì say mê ngồi cạnh, không ngửng chỉ lên màn hình máy tính hỏi han gì đó, còn Lâm Tuấn Thiên thì có vẻ rất là thân thiết nói chuyện tiếng Anh với Imhotep, chỉ là tên đầu trọc này lại chẳng thèm quan tâm, khiến hắn hoàn toàn phí công.

Trịnh Xá bất đắc dĩ nói với Vương Hiệp:

- Không còn cách nào, cứ xông thẳng qua đi. Chúng ta có xe bus to như vậy, căn bản không phải sợ đám xe con bé tý này. Được rồi! Xông lên nào, nếu thật sự không được thì cứ đâm bừa qua. Mẹ nó, bây giờ thời gian đang gấp gáp, ai mà quản được mấy chuyện này, nếu cảnh sát có đến thì cũng đâm luôn cho ta!

Vương Hiệp cũng chẳng nói nhiều, mấy người bọn họ đã sớm trải qua bao nhiêu thế giới phim kinh dị, chuyện gì nên làm, chuyện gì không nên làm đều đã sớm tự có định lượng. Bây giờ đang là thời điểm khẩn cấp, cần phải nhanh chóng tới được Nhà Trắng, vậy thì chẳng cần phải lo lắng cảnh sát cái gì nữa, cũng chỉ do bộ phim kinh dị này đã bị hạn chế không được sử dụng vật thể phi hành cá nhân nếu không thì họ dùng Goblin glider chỉ mất coa mấy chục giây mà thôi. Càng huống hồ, bọn họ vốn cũng không phải sợ cảnh sát...

Ngoài các thành viên vốn có trong Trung Châu đội, hai tân nhân lập tức sững sờ, bao gồm cả vợ chồng Imhotep cũng ngạc nhiên. Bất quá, không đợi họ kịp có phản ứng gì, Vương Hiệp vừa nghe lệnh đã lập tức nhấn ga, điều khiển xe bus xông thẳng lên trước. Ầm một tiếng, một chiếc xe màu đen trước mặt bị đụng văng ra xa mấy mét, đập mạnh vào ba bốn chiếc xe khác. Hiện tại con đường chật như nêm cối, khoảng cách giữa các xe chưa tới 20cm một chiếc xe bus lớn đâm phá lung tung, cảnh tượng đơn giản chỉ có thể xuất hiện trong phim hành động bắn giết. Ngay lập tức, cả đường vang lên tiếng chửi mắng, và kêu gào, nhưng thực tế, kiểu va đụng nhẹ như vậy chắc chắn không chết người được, phần lớn lái xe chịu bị dọa sợ mà thôi.

Người bị dọa còn có cả Lâm Tuấn Thiên, sắc mặt hắn trắng bệch, nói với Vương Hiệp:

- Không sao chứ? Làm như vậy sẽ không sao chứ? Nhỡ đâu gặp phải cảnh sát thì biết làm thế nào? Trên người chúng ta không có hộ chiếu hay bất kỳ giấy tờ chứng minh nào cả, vạn nhất bị họ nhận định là dân nhập cư trái phép hay phần tử phủng bố thì phải làm sao? Nếu bị coi là phần tử khủng bố thì có thể sẽ bị bắn chết giữa đường đấy! Chúng ta có thể đi bộ mà.

Vương Hiệp chẳng thèm để ý, những thành viên còn lại cũng mặc kệ hắn, chỉ có Trịnh Xá đột nhiên mỉm cười, kéo áo hắn nói:

- Đúng rồi, thấy ngươi mồm đầy tiếng Anh, bộ dạng lại giống người xã hội thượng lưu... Chắc là đã tới Washington rồi phải không? Có tìm được đường tới Nhà Trắng không?

Lâm Tuấn Thiên ngây ngốc nhìn Trịnh Xá, hắn gật gật đầu nói:

- Tìm thì đúng là tìm được, nhưng chúng dùng cách thế này để đi, ta cảm thấy trên đường rất có thể sẽ gặp chuyện... Hay là chúng ta đi bộ thôi, từ đây tới đó cũng chỉ mất mấy tiếng...

Trịnh Xá tiếp tục cười đáp:

- Không sao cả, không sao cả, trong mấy giờ có thể sẽ xảy ra rất nhiều chuyện. Dù sao thì đây cũng không phải là thế giới hiện thực, nơi đây là thế giới luân hồi, cần làm là phải làm, nếu không sẽ gây họa đến mình.

http://tieulun.hopto.org

Nếu ngươi đã muốn gia nhập Trung Châu đội thì trước tiên hãy học cách làm thế nào sinh tồn trong thế giới luân hồi đi. Mấy thứ trở ngại như là cảnh sát... Có thể dùng sức loại trừ.

- Có thể dùng sức loại trừ?

Lâm Tuấn Thiên vẫn còn sững sờ, hỏi.

Trịnh Xá cười gật đầu, đáp:

- Chính là lấy lực phá xảo, ha ha... Nhớ kỹ, trong thế giới luân hồi chuyện gì cũng có thể xảy ra, ở đây ngươi không có bất kỳ thứ gì có thể đảm bảo tính mạng, vì thế hãy loại bỏ hết những tư tưởng của thế giới hiện thực trong đầu đi. Nơi này không có cái gì là thiện, cũng chẳng có cái gì là ác, chỉ có sống sót mà thôi... Thứ đáng trân trọng duy nhất chính là đồng đội bên cạnh ngươi. Nếu bọn ta thừa nhận ngươi là đồng đội, bọn ta dù phải liều mạng cũng sẽ giúp ngươi cùng sống sót, nhưng một khi xác định ngươi không phải là đồng đội... Ngay giây tiếp theo ta sẽ giết ngươi!

Khi nói những lời này, trên người Trịnh Xá tràn ngập áp lực, tuy mặt mang nét cười nhưng ánh mắt lại không có chút ý cười nào hết. Trong lúc nói, dù là người bình thường cũng có thể cảm nhận được sát khí của hắn phát ra, sắc mặt Lâm Tuân Thiên lập tức càng trở nên trắng bệch. Tiếp đó Trịnh Xá mới vỗ vỗ vai hắn, nói:

- Yên tâm đi, chỉ cần ngươi trở thành đồng đội của bọn ta thì chúng ta nhất định sẽ có thể cùng kề vai chiến đấu, ha ha ha Hiện tại nhìn ngươi hơi nhu nhược một chút nhưng trải qua mấy bộ phim kinh dị là sẽ ổn thôi, đến lúc đó ngươi cũng sẽ có thể trở thành một chiến sỹ tuyệt vời của Trung Châu đội, ha ha ha...

Khi Trịnh Xá thu hồi khí thế lại, mồ hôi trên mặt Lâm Tuấn Thiên mới chảy ra ròng ròng, hắn xấu hổ cười cười mấy tiếng. Không đợi hắn nói, Trịnh Xá đã lên tiếng:

- Nếu như là vì sống sót, vì đồng đội cùng sống sót... Muốn ta giết sạch những người trước mắt, ta cũng có thể làm được... Chỉ có điều tình huống như vậy nhất định là đến lúc tuyệt vọng rồi. Chỉ khi không phải bọn họ chết thì là chúng ta chết, ta mới có thể làm được, ha ha ha..

Bị Trịnh Xá nửa thật nửa giả đùa bỡn, Lâm Tuấn Thiên đã hoàn toàn quên hết chuyện chiếc xe bus đang làm, thậm chí thân mình lắc lư nghiêng ngả cũng chẳng cảm thấy gì, chỉ đứng đó ngây ngốc suy nghĩ về những gì Trịnh Xá nói. Mấy người Trịnh Xá thì rõ ràng là rất thoải mái, lẳng lặng xem xe bus xông xáo trên đường, cứng rắn dẹp ra một lối nhỏ trên con đường chật ních.

Hơn một phút sau, Lâm Tuấn Thiên cũng hồi phục lại. Tên này chung quy cũng coi như thông minh, trông thấy bộ dạng những người còn lại trong đội đều ung dung thoải mái, hắn cũng không nói gì nữa, Anh văn đầy miệng cũng thu liễm lại một chút, bắt đầu ngoan ngoãn chỉ hướng cho mọi người về phía Nhà Trắng.

Chiếc xe bus tiếp tục chạy tới trước, các cảnh sát mẫn cán mà mọi người chờ đợi đã lâu cuối cùng cũng xuất hiện. Xe cảnh sát đậu ở bên đường vừa mới rú còi thì đột nhiên, khắp trên đường, thậm chí là từ cách đó rất xa, tiếng người kinh hô, kêu la chợt vang lên ầm ỹ. Tiếng huyên náo thậm chí còn át cả tiếng còi cảnh sát, nhất thời mọi người trong xe bus đều giật mình.

Trình Khiếu lập tức nói:

- Làm cái gì vậy? Đám người Mỹ này không phải quá phô trương chứ? Chưa từng thấy người vượt đèn đỏ à?

- ...Vấn đề là chúng ta không vượt đèn đỏ, hơn nữa bọn họ kêu là cũng không liên quan tới chúng ta lắm.

Trịnh Xá thò đầu ra ngoài cửa sổ. Trên trời, một vật thể bay hình tròn lơ lửng giữa không trung, nói chính xác là lơ lửng cách mặt đất hơn một nghìn mét, ở ngay đúng phía trên xe bus.

Trịnh Xá chăm chú nhìn đĩa bay hình tròn, hắn đang định quay lại nói thì không ngờ, tiếng của Sở Hiên đã vang lên tại cửa sổ bên cạnh hắn:

- Ừm, cảm giác được chứ? Sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư hẳn là phải có cảm giác bị tinh thần lực quét hình qua... Trên đĩa bay đó chính là Tây Hải đội, bọn chúng đã tới xác nhận vị trí chúng ta rồi.

http://tieulun.hopto.org

Nghe thấy như vậy, tinh thần mọi người lập tức trở nên căng thẳng. Lúc này, tất cả đều tập trung trên một chiếc e bus nhỏ, chỉ cần đĩa bay trên đỉnh đầu nhẹ nhàng bắn một phát là phần lớn mọi người sẽ xong đời tại đây. Trong nháy mắt, Trịnh Xá đã cầm lấy Hổ hồn đao, một tay bắt vào khung cửa, vừa làm tư thế nhảy ra vừa nói:

- Sở Hiên, lấy lực sỹ khăn vàng ra, giúp ta lên trên không trung! Nó ở trên cao hơn một nghìn mét, không có Goblin glider, ta cũng không lên được độ cao như vậy! Mẹ nó, không ngờ lại nhanh chóng phải sử dụng lực sỹ khăn vàng như vậy!

Nói đoạn„ hắn quay người chuẩn bị lao ra ngoài cửa sổ.

Không ngờ là Sở Hiên lại đưa tay cản lại:

- Không sao cả, hiện tại chúng ta hẳn phải là an toàn... Còn nhớ quy định của Chủ Thần không có phép chúng ta ra khỏi thành phố trước khi pháo kích một tiếng đồng hồ không? Cho dù không có dụng cụ bay cá nhân thì tại Chủ Thần vẫn có rất nhiều phương pháp có thể nhanh chóng di động phạm vi lớn trong thời gian ngắn, ví dụ như các loại kỹ năng kiểu súc địa thuật (thuật rút đất) cho nên Chủ Thần mới phải khống chế chúng ta trong thời gian như vậy. Nói cách khác, trong thời gian này, chúng ta bị hạn chế ở trong thành phố, đây kỳ thực là lợi thế Chủ Thần ban cho giúp đội yếu hơn bổ sung thực lực, cũng có cùng một ý nghĩa với "Thế". Trong thời gian này, Tây Hải đội hoàn toàn có thể trinh sát, tìm kiếm tới chỗ chúng ta... Nhưng cũng như vậy, trong thời gian này bọn chúng gần như vô địch, trang bị phòng ngự siêu mạnh có thể bảo vệ tốt cho bọn chúng, công kích từ trên cao đánh xuống có thể tiêu diệt phần lớn đoàn đội. Chủ Thần không thể tạo ra một "Thế" đối lập đến kinh khủng như vậy được, ta nghĩ bọn chúng chắc chắn cũng phải có hạn chế mới đúng, ví dụ như trước khi pháo kích một tiếng đồng hồ, không được tấn công chúng ta. Hiện tại chúng ta có 99% là an toàn tuyệt đối.

Sở Hiên còn chưa dứt lời, đĩa bay trên bầu trời đã bay đi. Nó dùng tốc độ cực nhanh vượt qua khu vực xe bus đang đỗ, khuất vào sau bóng tối của một tòa cao cốc, đến khi khuất hẳn khỏi tầm mắt mọi người...

Trịnh Xá hít một hơi thật sâu, thu Hổ hồn đao lại rồi quay sang phía Lâm Tuấn Thiên, hỏi:

- Nhà Trắng ở hướng nào?

Lâm Tuấn Thiên bây giờ vẫn còn có chút ngơ ngẩn, tư tưởng của hắn hiển nhiên là vẫn chưa thể hoàn toàn chuyển biến sang thế giới luân hồi này. Từ lúc trước xe bus đâm phá tiến lên, cho đến Trịnh Xá dọa dẫm rồi lại tới sự kiện đĩa bay lúc này, hắn đã bị một loạt chuyện làm cho choáng váng đến khi Trịnh Xá hỏi một lần nữa hắn mới vô thức nhìn quanh, tiếp đó chỉ về phía đĩa bay bay đi, nói:

- Nhà Trắng đại khái ở hướng đó. Đi thẳng theo con đường này, sau đó rẽ sang hướng…

Có điều hắn còn chưa dứt lời đã bị Trịnh Xá túm áo nhấc bổng lên. Tuy người hắn còn cao hơn Trịnh Xá một chút nhưng thực lực chênh lệch quá xa, loáng cái đã bị Trịnh Xá giơ lên nhẹ bỗn.

- Mọi người mau chạy tới đó! Chung quy ta cứ có cảm giác không tốt, tóm lại chúng ta trước tiên cứ tới Nhà Trắng đã. Mọi người chú ý an toàn cho bản thân… Zero, pháo đài khổng lồ đó tạm thời bỏ qua, những đĩa bay cỡ nhỏ này tuy có vòng bảo vệ nhưng chắc là sẽ không thể giống Thần số hiệu 1 có sức mạnh tâm linh vô hạn chống đỡ, ma nhãn của ngươi hẳn là phải có tác dụng. Chuẩn bị sẵn sàng, một khi bị đĩa bay tấn công phải tùy lúc phản kích, đã hiểu chưa?

Trịnh Xá đứng dâyh nhìn qua cửa kính xe, đoạn quay lại nói với những người khác.

Zero cũng không nói nhiều, hắn lấy sung ngắm Gauss ra rồi yên lặng gật đầu. Trịnh Xá cũng cảm thấy yên tâm hơn, trong tất cả mọi người, hắn chỉ cảm thấy Zero là đáng tin tưởng nhất, độ tin cậy còn cao hơn cả Sở Hiên… cái tên khốn có thực lực nhưng chẳng có chút danh dự nào.

- Vậy thì... Ta đi đây.

Trịnh Xá xách theo Lâm Tuấn Thiên đang kêu la, tung người nhảy ra khỏi cửa xe, tiếp đó khẽ đạp lên một chiếc xe khác, vọt ra xa hơn mười mét. Sau một hồi bay nhảy như vậy, hắn đã biến mất khỏi tầm mắt mọi người, chỉ để lại trên đường đủ lời kinh hô "công phu", "người nhện", "siêu nhân" các loại.

http://tieulun.hopto.org

619. Chương 5: Tây Hải Đội Xuất Hiện Cùng... Pháo Kích (3)

Trịnh Xá cũng chẳng biết chuyện đó, hắn vừa chạy vừa không ngừng hỏi đường tới Nhà Trắng. Được môt lúc, hắn mới nhận ra Lâm Tuấn Thiên mãi không trả lời, cúi đầu nhìn xuống thì tên này đã mơ hồ mắt trợn lồi hết cả lòng trắng lên rồi. Trịnh Xá hoảng hồn vội vàng dừng lại trên một chiếc xe màu đen, cẩn thận truyền nội lực vào người Lâm Tuấn Thiên.

Lâm Tuấn Thiên đã sắp choáng ngất rồi, bất quá theo nội lực truyền vào, hắn chỉ cảm thấy một luồng khí nóng lưu chuyển tỏng cơ thể, mở hồ dừng lại ở vùng dưới rốn. Lâm Tuấn Thiên lập tức nhanh chóng phục hồi lại, há mồm ra là lập tức kêu "dừng lại" rồi mới thở hồng hộc.

Trịnh Xá hơi áy náy nói:

- Thật xin lỗi, ta quên mất là ngươi chưa từng cường hóa bất kỳ tố chất thân thể nào, chỉ thuần túy là người bình thường, xách ngươi chạy nhanh như vậy đúng là không chịu đựng nổi.. Không sao chứ?

Lâm Tuấn Thiên miễn cưỡng cười, đáp:

- Đây là thực lực của thành viên tiểu đội luân hồi sao? Ha ha, đúng là vượt xa dự đoán của ta, đơn giản là chỉ có thể xuất hiện trong phim kiếm hiệp, khoa học viễn tưởng... Vừa rồi là khinh công à? Đúng là mạnh mẽ, cảm giác như là ngồi trên một chiếc xe máy kéo ga điên cuồng.

Trịnh Xá cười cười một chút, tiếp đó vội vàng hỏi:

- Nhà Trắng ở hướng nào? A a, thật xin lỗi, lát nữa khi chạy ta sẽ truyền nội lực vào người ngươi, chắc chắn sẽ không xuất hiện tình huống như vừa rồi.

Lâm Tuấn Thiên nghe thấy hai tiếng "nội lực" thì hơi ngẩn người, bất quá hắn vẫn phản ứng rất nhanh, nhìn ngó quanh quất mấy lượt rồi chỉ về phía một tòa nhà lớn, nói:

- Chính là hướng đó, nếu với tốc độ như vừa rồi, chỉ cần khoảng nửa tiếng đồng hồ là có thể tới được Nhà Trắng... Nhưng mà, có thể thương lượng một chút không? Tốc độ vừa rồi thật sự quá khó chịu, không bằng để ta tự mình đi...

Có điều, hắn còn chưa dứt lời, Trịnh Xá đã lại xách hắn lên phóng đi. Gió lạnh kêu lên rin rít không ngừng ập tới làm cho hắn phải nhắm tịn mắt lại, nhưng lần này gió lạnh lại không khiến hắn có cảm giác khó thở, thậm chí mắt cũng có thể hơi hơi hé ra trước cơn gió. Đến lúc này hắn mới phát hiện, từ cách tay đang xách hắn của Trịnh Xá không ngừng truyền tới một luồng khí nóng kỳ lạ, luồng khí ấm áp kích thích thân thể làm cho hắn không còn có cảm giác khó chịu như lúc trước mà ngược lại còn có vẻ rất dễ chịu.

- Đây là nội lực sao? Không ngờ những thứ trong tiểu thuyết võ hiệp lại đúng là có thật?

Lâm Tuấn Thiên kinh ngạc hỏi Trịnh Xá.

Trịnh Xá vừa chạy vừa cười, đáp:

- Đây là thế giới luân hồi, tại Chủ Thần không gian còn có thể hoán đổi rất nhiều thứ không thể tưởng tượng nổi. Thần thoại phương đông, thần thoại phương tây, phim ảnh, anime, manga, thậm chí là đồng đại, vô số thứ, cho dù là những tư thâm giả đã rất quen thuộc với thế giới luân hồi như bọn ta, đến bây giờ cũng vẫn chưa hoàn toàn hiểu rõ được Chủ Thần. Nơi đó rút cuộc là có bao nhiêu thứ có thể hoán đổi, gần như có thể gọi là vô hạn... Tóm lại, trước tiên ngươi cần phải sống sót, sau đó không ngừng mạnh lên, đến khi người có thể sống sót tại thế giới luân hồi này, sau đó ngươi sẽ có thể trở về thế giới hiện thực...

Lâm Tuấn Thiên nghe mà thấy cực kỳ động tâm, đặc biệt là sau khi tự thân thể nghiệm sự thần diệu vô cùng của nội lực, hắn lại có thêm chút mong chờ đối với Chủ Thần không gian. Chỉ là tình huống lúc này cũng không cho phép hắn suy nghĩ lung tung, tuy đã được Trịnh Xá liên tục truyền nội lực nhưng gió lạnh quét tới vẫn lạnh lẽo thấu xương, hiện tại hắn chỉ có thể cố hết sức, căng mắt ra phân biệt phương hướng. Theo Trịnh Xá không ngừng tiến tới, tiếng của Lâm Tuấn Thiên cũng không ngừng vang lên.

- Là chỗ này... Nhà Trắng.

http://tieulun.hopto.org

Sau khi Trịnh xá chạy xuống khỏi đường cao tốc, theo phương hướng Lâm Tuấn Thiên chỉ dẫn, hắn rẽ qua một ngã tư, một con đường dài thẳng tắp lập lập tức xuất hiện trước mặt. Phía cuối con đường đó chính là nơi tổng thống Mỹ làm việc và sinh hoạt, Nhà Trắng!

Lúc này, vô số dân chúng đang vây quanh Nhà Trắng, những người này lớn tiếng hô hào, có người giương biểu ngữ hô khẩu hiểu, có người lại cố gắng nhảy vào trong phủ tổng thống. Cũng may là Nhà Trắng có rất nhiều cảnh vệ cùng tường thép che chắn khắp xung quanh nên mới có thể chặn được đám người này, nhưng chặn được người chứ không ngăn được tiếng kêu la của họ, do không có chỗ phát tiết nên đám dân chúng này càng hô càng kích động.

Ngoài những người đang huyên náo, càng có nhiều người đứng chỉ chỏ vào chiếc đĩa bay nhỏ đang dừng lại giữa không trung, ngay phía dưới pháo đài khổng lồ, cách mặt đất khoảng hơn một nghìn mét.

- Phù, cũng may là tới kịp, Tây Hải đội chung quy cũng không một pháo hủy diệt cả Nhà Trắng, nếu không có lẽ sẽ đúng như những gì Sở Hiên nói, trong mấy ngày tới chúng ta chỉ biết không ngừng chạy trốn.

Trịnh Xá thấy Nhà Trắng bình yên vô sự, hắn lập tức thở phào nhẹ nhõm, đoạn thả Lâm Tuấn Thiên xuống, cùng nhau chậm rãi bước về phía trước. Khi còn ở cách Nhà Trắng rất xa, cả con đường đã đoàn người chen nhau chật cứng, bất đắc dĩ, Trịnh Xá chỉ có thể lại kéo Lâm Tuấn Thiên lên, cậy sức xông lên, trong nháy mắt, cả đám người đã bị hắn cường hành mở ra một lối đi.

Chạy, chạy, đột nhiên Trịnh Xá đặt Lâm Tuấn Thiên xuống, khẽ nói:

- Cẩn thận trốn vào trong đám đông, tinh thần lực khống chế giả của đối phương đã quét hình tới chỗ chúng ta rồi… Cố gắng trốn cho tốt, ngàn vạn lần không được để lộ thái độ gì khác với người bình thường. Ở đây đông người như vậy, ta nghĩ chắc ngươi sẽ ổn thôi…

Còn chưa dứt lời, Trịnh Xá đã giậm chân nhảy lên, khẽ đạp nhẹ lên đầu mấy người. Trước khi mấy người đó kịp định thần lại, hắn đã vượt qua hàng rào thép, lọt vào trong khuôn viên Nhà Trắng.

Một người tự dưng bay tới, hơn nữa nhìn dáng vẻ còn hoàn toàn giống kinh không như trong tiểu thuyết võ hiệp miêu tả, đạp lên đầu người bay tới mà người đứng dưới lại không hề bị thương tổn, còn

Trịnh Xá thì an nhiên hạ xuống đất. Nhất thời, những người xung quanh đều ngây ngốc, đến cả người dân đang tụ tập đều hơi ngừng lại, đến mấy giây sau, thanh âm huyên náo mời một lần nữa vang lên.

Trịnh Xá cũng chẳng thèm để ý tới người xung quanh, thoáng cái hắn đã cầm Hổ hồn đao trong tay, chỉ đợi đĩa bay trên đầu có chút hành động là hắn dù có bị trọng thương cũng phải liều mạng sử dụng kỹ năng vừa mới lĩnh ngộ. Nếu là chiêu đó thì độ cao hơn một nghìn mét cũng không phải là không thể với tới, chỉ có điều hắn chưa từng sử dụng kỹ năng này, rất có thể sẽ là con dao hai lưỡi hại người hại cả mình…

Những đặc vụ liên bang trong khuôn viên Nhà Trắng đã vội vã chạy tới, họ đều rút súng lục ra chĩa vào Trịnh Xá, đặc biệt là khi thấy hắn cầm một cây đao to lớn màu đỏ máu, thần kinh của những người này lại càng căng như dây đàn. Trong thời khắc người ngoài hành tinh đột ngột xuất hiện, xã hội chấn động kịch liệt như lúc này, nếu như nhân viên cấp cao của chính phủ lại bị một tên điên tập kích thì tiếp sau đó mọi chuyện sẽ hoàn toàn hỗn loạn mất. Chính vì thế đám đặc vụ liên bang này đều căng thẳng hết mức, chỉ cần Trịnh Xá có chút cử động dị thường nào là họ sẽ lập tức tấn công.

"Được rồi, nếu là vũ khí công nghệ cao, những thứ người ngoài hành tinh sử dụng cũng có thể coi là vũ khí công nghệ cao, chắc vòng cổ long tinh sẽ có tác dụng phòng ngự nhất định, chỉ là chắc chắn khong thể đỡ nổi một đòn của pháo chủ trên pháo đài khổng lồ kia…"

Trịnh Xá liếc nhìn súng lục trên tay đám đặc vụ xung quanh, tiếp đó liền mặc kệ mấy người này, tập trung toàn bộ tinh thần vào đĩa bay trên đỉnh đầu. Trong lòng hắn thầm suy tính xem có nên tiến vào trạng thái Tiềm long biến, bay lên cao một nghìn mét thử tấn công hay không, đây cũng là phương thức duy nhất có thể tiếp cận được sau khi Goblin glider bị hạn chế. Tuy vậy, hắn vẫn còn đang trầm tư thì đột nhiên đĩa bay lại từ từ hạ xuống, đến khi cách mặt đất khoảng một trăm mét thì phía dưới đáy nó bắn ra một luồng sáng màu xanh lam, luồng sáng chiếu vừa khéo cách phía trước Trịnh Xá mười mét.

"Pháo kích? Có hơi giống kiểu tấn công của pháo đài bay kia trong phim, nhưng ta không hề biết loại đĩa bay nhỏ này cũng có thể sử dụng loại công kích đó... Bây giờ có nên phản kích không? Giống như trong

http://tieulun.hopto.org

phim, khi bị tấn cồn vào nòng pháo thì cả pháo đài đều phát nổ kịch liệt, lũ khốn Tây Hải đội này, chẳng lẽ bọn chúng thật sự không sợ?"

Trong lúc Trịnh Xá đang âm thầm tính toán, không ngừng suy nghĩ xem có nên công kích hay không thì chùm sáng xanh đó chợt rung động như nước chảy. Đến khi rung động kết thúc thì một người da trắng, tóc vàng đã đứng ở trong đó. Người này khoảng hai tư hai lăm tuổi, tuấn mỹ một cách gần như yêu dị, chiều cao khoảng một mét tám, mét chín, nếu ở thế giới hiện thực thì hắn tuyệt đối có thể trở thành siêu sao điện ảnh, chỉ là trong thế giới luân hồi trông không khỏi hơi ngớ ngẩn.

Gã thành niên tóc vàng này mặc một bộ trang phục kiểu bá tước cực kỳ kinh điển, giống như quỷ hút máu châu Âu, sau lưng còn có một chiếc áo choàng nhung màu đỏ máu. Khuôn mặt tuấn tú, vẻ ngoài hơi u ám, nhìn qua thật sự giống hình tượng bá tước Dracula trong truyền thuyết, điểm quan trọng nhất là trên tay hắn còn cầm một đóa hóa hồng đang héo rũ với tốc độ có thể thấy được bằng mắt thường, bộ dạng thật sự kỳ quặc không tả nổi.

Trịnh Xá thoáng liếc nhìn bộ dạng Lâm Tuấn Thiên rồi lại nhìn sang tên tóc vàng mặc trang phục quỷ hút máu này, hắn hạ giọng lầm bầm:

- Quả nhiên... Lai tây căn bản không bằng được tây gốc, cái loại người này mới là ngớ ngẩn tuyệt đối...

Không đợi hắn kịp nói thêm gì, gã da trắng kỳ quặc đó đã lên tiếng:

- Tại hạ là đội trưởng Tây Hải đội, Reinhard von Lohengramm, ngươi cũng có thể gọi ta là Reinhard... (hâm, tự dưng lấy tên trong light novel)

"Cái tên này cũng đủ ngớ ngẩn rồi... Chung quy cứ làm ta nhớ tới nhân vật nam chính vô địch trong tiểu thuyết, lại còn cái đầu vàng chóe với bộ dạng tuấn tú nữa... Chẳng lẽ tên khốn này dựa vào hệ thống hóa đổi của Chủ Thần để cải tạo vẻ ngoài bản thân?"

620. Chương 6: Lệnh Truy Nã Của Phục Chế Thể (1)

- Ta biết ngươi là Trịnh Xá… Đội trưởng Trung Châu đội và Ác Ma đội, nói chính xác thì cả ngươi lẫn clone của ngươi đều là loại không dễ trêu. Theo như những gì mà ta đã biết thì clone của ngươi được rất nhiều tiểu đội biết đế, cũng được tất cả bọn họ thừa nhận là kẻ mạnh nhất trong tất cả các tiểu đội luân hồi… Danh tiếng của ngươi cũng không kém, không ngờ lại còn hơi vượt qua tiểu đội Thiên Thần. Ngươi cùng clone đúng là những kẻ có thực lực cực mạnh…

Trịnh Xá thoáng trầm mặc, tiếp đó hắn lên tiếng hỏi:

- Nghe qua thì có vẻ ngươi rất thông thuộc về ta… Ta lại không nhận ra ngươi.

Reinhard mỉm cười, hơi cúi người nói:

- Các hạ đương nhiên là không nhận ra loại tiểu tốt như ta. Ta chẳng qua chỉ là một thành phần nho nhỏ yên lặng sinh tồn trong thế giới luân hồi này mà thôi, hy vọng từ từ phát triển, không muốn đụng chạm đến những nhân vật mạnh mẽ. Nếu không phải sắp tới thời hạn cuối cùng thì ta cũng chẳng muốn cái chức vị đội trưởng này… Ai, vẫn cứ như trước đây thì tốt, không có đội trưởng thì không thể tiến hành đoàn đội tác chiến. Đến bây giờ không có đội trưởng vẫn phải tham gia đoàn chiến, phương thức như vậy thật sự là quá đáng ghét…

Khi tên kỳ quặc Reinhard này vừa xuất hiện, Trịnh Xá đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, toàn lực mô phỏng phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật. Tuy khả năng lấy được tin tức có ích từ miệng tên này là không lớn nhưng với trình độ trí tuệ cùng phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật mà nói, chỉ cần lấy được một chút thông tin đại khái là đủ để hắn phát huy 200% tác dụng rồi... Còn về Sở Hiên, tên khốn ấy đã không còn thuộc về phạm trù con người nữa rồi.

- Ý của ngươi là… Lần trước hoặc là một lần đoàn chiến nào đó lúc trước, một tiểu đội luân hồi khác đã nói cho các ngươi biết chuyện của ta và clone? Ngươi quen thuộc bọn ta như vậy… Là mấy người Nyos sao? Không, kẻ thông minh như Nyos không thể không hiểu ý nghĩa của trận chiến cuối cùng. Với quan hệ của

http://tieulun.hopto.org

hắn với đội ta, hắn hẳn là không thể dễ dàng nói tin tức của ta cho ngươi biết, trừ phi là ngươi nắm giữ ưu thế tuyệt đối, hắn không thể không dùng tin tức đó để đổi lấy cơ hội sống sót cho cả đội. Nhưng ta không tin với thực lực của ngươi lại đủ khả năng ép cho Nyos phải chật vật như vậy, ta hiểu rất rõ mưu trí của hắn, chỉ vọn vẹn thua kém có Sở Hiên mà thôi... Nếu như vậy, ngươi đã gặp tiểu đội Thiên Thần?

Trịnh Xá ánh mắt sắc lạnh nhìn gã thanh niên tóc vàng trước mắt, hắn lẩm bẩm như đang tự nói với chính mình.

Reinhard thoáng sửng sốt, tiếp đó vẫn mỉm cười tao nhã, nói:

- Các hạ đoán rất chuẩn... A a, đúng là sau khi đánh với một tiểu đội vô danh, bọn ta gặp phải một trong hai tiểu đội mạnh nhất của cả thế giới luân hồi, tiểu đội Thiên Thần... Ha ha, trận chiến đó, Tây Hải đội bọn ta đúng là con chuột trong móng vuốt mèo, thiếu chút nữa là bị người ta đùa bỡn đến chết... Có điều vẫn còn may, trong đội họ phát sinh xung đột, tuy sau đó đã hòa giải nhưng chung quy vẫn giúp Tây Hải đội bọn ta thoát được một mạng trong bộ phim kinh dị đó. Khi đội trưởng tiểu đội Thiên Thần biết rằng không thể đoàn diệt bọn ta trước khi bộ phim kết thúc, hắn mới tiến hành trao đổi, giao một bộ phận tin tức về thế giới luân hồi cho bọn ta còn Tây Hải đội bọn ta cũng phải trả giá rất lớn để trao đổi...

Trịnh Xá cũng không để ý tới hắn, chỉ tiếp tục lầm bầm tự nói:

- Nếu là tiểu đội Thiên Thần, với trí tuệ còn cao hơn cả Nyos của Adam, hắn chắc chắn sẽ không làm chuyện vô dụng, tại sao lại nói chuyện của ta và clone cho ngươi biết? Ta chỉ có thể suy đoán ngươi và bọn ta có quan hệ với nhau... Nhưng ta thật sự không nhận ra ngươi, vậy chỉ có thể là clone của ta nhận biết ngươi, hơn nữa còn có quan hệ ân oán với ngươi...

- Ta hiểu rồi, clone của ngươi nhất định là cũng được chọn vào tiểu đội luân hồi Ác Ma, hơn nữa còn tiến vào trước khi clone của ta được lựa chọn... Là như vậy đúng không? Ngươi đang bị clone của ta truy tìm, hắn muốn giết ngươi!

Khuôn mặt tươi cười ưu nhã của Reinhard lập tức biến mất tăm, thay vào đó là vẻ độc ác, hung tợn. Bất quá, sắc mặt hắn biến đổi cực nhanh, cơ hồ chỉ trong nháy mắt đã lại biến thành nét cười, hắn khẽ thấp giọng nói:

- Đó là mấy chuyện ngoài lề, mục đích ta tới lần này không phải để thảo luận với các hạ chuyện ta là ai... Nếu các hạ chính là đội trưởng Trung Châu đội, vậy thì chúng ta cùng nhau thương lượng một chút về những chuyện chúng ta sắp phải gặp đi.

- Chỉ là chuyện ngoài lề thôi sao?

Trịnh Xá cười lạnh, cúi đầu ngắt ngắt tóc trán rồi nói:

- Được rồi, coi như là chuyện ngoài lề cũng được, vậy thì bây giờ ngươi chuẩn bị làm gì? Trước một trận đoàn chiến như thế này, chấp nhận nguy hiểm đến gặp ta, không thể chỉ là để nói chuyện trên trời dưới đất, có gì cần nói thì nói đi!

- Nguy hiểm sao?

Reinhard vuốt vuốt mũi, mỉm cười sáng lạn nói:

- Ta lại không cảm thấy ngươi là một mối nguy hiểm, hoặc là ngươi đã đổi chỗ hoàn cảnh của hai bên chúng ta rồi? Người thật sự nên cảm thấy nguy hiểm hẳn phải là ngươi đúng không? Đặc biệt là khi đứng ở dưới đĩa bay này, đặc biệt là khi bên cạnh ngươi căn bản không có đội viên mạnh mẽ nào. thậm chí Trung Châu đội đến cả một tinh thần lực khống chế giả cũng không có, ha ha ha...

- Ngươi bị hỏng não rồi à?

Trịnh Xá cũng chẳng cười lạnh, chỉ yên lặng nhìn hắn, nói:

- Muốn đối phó với ta, xin mời gọi thành viên của cả một đội ra, còn nữa, làm ơn sử dụng cả vũ khí còn mạnh hơn chủ pháo của pháo đài khổng lồ kia nữa, nếu không... Ngươi muốn chết sao?

Reinhard sững sờ một lúc lâu rồi mới cười ha ha nói:

http://tieulun.hopto.org

- Ta chẳng muốn tranh cãi với ngươi chuyện này làm gì, hơn nữa ta tới đây lần này cũng không có ác ý... Thế nào? Chúng liên thủ được không? Nói chính xác là mấy đội chúng ta cùng liên thủ. Để đối phó với trận chiến cuối cùng, cũng để chống cự lại tiểu đội luân hồi Ác Ma đang càng ngày càng điên cuồng, tiểu đội Thiên Thần đã bắt đầu liên lạc các tiểu đội với nhau, chỉ cần xác nhận đủ thực lực cần thiết là đều có thể gia nhập Liên minh Thiên sứ của bọn ta... Có lẽ các hạ còn chưa biết clone của mình đã làm những chuyện gì phải không? Hắn đơn giản là điên rồi...

Tiếp đó, Trịnh Xá nghe Reinhard kể lại mới từ từ hiểu được, Phục Chế Thể không biết từ lúc nào đã nghiên cứu ra một loại thủ đoạn, có thể từ phương diện tinh thần khống chế bất kỳ ai chưa đạt tới tầng thứ tư.

- Loại biến đổi đó là vĩnh hằng, thậm chí là cả khi thực lực bản thân đột phá tầng thứ tư cũng không thể phá giải được. Clone của ngươi thật sự là một kẻ kinh khủng, hắn không chỉ muốn có được thắng lợi mà còn muốn khống chế hoàn toàn tất cả các tiểu đội luân hồi, tiến tới mục tiêu khống chế cả thế giới luân hồi. Clone của ngươi đúng là khủng bố, khống chế thân thể thì là cái gì? Hắn muốn khống chế cả linh hồn nữa!

Reinhard kích động nói, vừa nói vừa nhìn chằm chằm vào Trịnh Xá. Nhưng làm cho hắn thất vọng là, trên mặt Trịnh Xá chẳng hề có chút biểu tình nào, phảng phất như những gì Phục Chế Thể làm là chuyện đương nhiên. Reinhard ngừng một chút rồi hỏi:

- Ý của các hạ là thế nào? Chẳng lẽ lại để cho clone của ngươi tiếp tục điên cuồng như vậy sao?

Trịnh Xá cười lạnh đáp:

- Điên cuồng? Vì sao lại điên cuồng... Mẹ kiếp, điên cuồng cái con mẹ nhà ngươi ấy. Đám các ngươi nói chuyện thật là bừng bừng chính khí. Khốn kiếp, các ngươi là loại người nào ta lại không biết chắc? Trong tiểu đội thiên thần được mấy kẻ có hảo tâm? Còn về ngươi... Nếu như ta đoán không sai, ngươi chắc cũng là kẻ chăn nuôi đúng không? Biến đồng đội của ngươi thành heo thịt, cung cấp điểm thưởng và chi tiết kịch tình cho ngươi, mà đồng đội không ngừng chết đi lại vừa khéo khiến cho đánh giá với đội ngươi duy trì ở mức thấm, nhưng thực lực của ngươi lại có thể tăng mạnh... Hơn nữa ngươi cũng đã được chọn vào tiểu đội Ác Ma đúng không, clone của ngươi đã bị clone của ta giết đúng không?

Reinhard cười lớn, hắn vỗ vỗ tay nói:

- Tuyệt vời, chỉ trong thời gian ngắn như thế ngươi đã có thể nghĩ tới nhiều chuyện đến vậy, trí tuệ thật khiến cho người ta phải xấu hổ... Không sai, clone của ta cũng đã tiến vào tiểu đội luân hồi Ác Ma, cũng nghe nói đã bị clone của ngươi giết chết Hiện tại hắn đã ra mệnh lệnh cho các đội bị hắn khống chế, cũng có thể gọi là một lệnh truy nã. Trên lệnh truy nã này công bố tất cả mọi người mà hắn nhất định phải giết, mà đoàn đội giết được những người này, chỉ cần để hắn xác nhận thật giả là sẽ được hắn ban thưởng, thậm chí là loại trừ trạng thái khống chế. Có điều ngươi cũng đừng vội cao hứng, ngươi nghĩ trên lệnh truy nã đó chỉ có ta thôi sao? Trên đó còn có ngươi cùng tất cả thành viên trong đội ngươi, clone của ngươi đã quyết định phải tận diệt các ngươi, ha ha ha. Nếu là như vậy ngươi vẫn quyết định không nghe không biết ư?

Trịnh Xá lắc đầu đáp:

- Đương nhiên là không thể không nghe không biết... Nhưng chuyện đó cũng chẳng liên quan gì đến ngươi! Ta tuyệt đối không tin tưởng người của cái gọi là Liên minh Thiên sứ này, so với bị bọn ngươi đâm một dao từ sau lưng, không bằng liều mạng quyết một trận tử chiến với clone của ta! Như thế ít ra còn có thể chết một sảng khoái một chút, nếu không bị các ngươi ám toán, hãm hại một cách hèn hạ, ta nghĩ dù chết ta cũng không nhắm được mắt! Bộ phim kinh dị lần này, ngươi cứ rửa sạch cổ đợi bọn ta đi... Trung Châu đội bọn ta sẽ hoàn toàn siêu việt tiểu đội Thiên Thần cùng tiểu đội Ác Ma, bọn ta mới là đội mạnh nhất trong tất cả các tiểu đội luân hồi!

Reinhard nghe vậy lập tức mỉm cười, cả nửa ngày sau hắn mới hơi cúi người, ưu nhã nói:

- Nếu ý nguyện hòa bình của bọn ta bị ngươi bỏ qua, vậy thì là một thành viên của Liên minh Thiên sứ, ta có trách nhiệm loại bỏ uy hiếp tiềm ẩn từ ngươi cùng Trung Châu đội của ngươi... Trận chiến này sẽ bắt đầu lúc pháo đài công kích, trước đó các ngươi không thể lên trời, bọn ta không thể xuống đất, đối thoại như bây giờ cũng là cực hạn của hai bên. Gặp lại sau, tin rằng lần sau gặp mặt ngươi có thể cho ta xem thử phong thái của clone của ngươi... Ít nhất cũng có thể cho ta thấy một chút thực lực của hắn phải không? Ha ha ha....

http://tieulun.hopto.org

Trong tiếng cười, hình người do ánh sáng tạo thành từ từ biến mất, đĩa bay lơ lửng cách mặt đất hơn trăm mét cũng chậm rãi bay lên không, nhập vào trong pháo đài khổng lồ. Đến lúc này Trịnh Xá mới yên lặng thả lỏng Hổ hồn đao. Vừa rồi khi đĩa bay cách mặt đất rất gần, hắn quả thật đã chuẩn bị lập tức tấn công, nếu không phải câu nói cuối cùng của Reinhard, Trung Châu đội không thể lên trời thì hắn có thể đã thật sự ra tay công kích.

"Tại sao chúng ta lại không nhận được tin tức của Chủ Thần về hạn chế này? Chỉ có thể do đội trưởng tiếp nhận sao? Hay đây là hạn chế đơn phương với ưu thế về "Thế" của Tây Hải đội? Đáng ghét, nhìn thấy tên cặn bã đó ngay trước mặt mà không có cách nào tấn công... Cứ chờ đi, lát nữa mấy người Sở Hiên sẽ tới đây."

Trịnh Xá trầm mặc suy nghĩ, chẳng hề để ý thấy dân chúng cùng các đặc vụ liên băng xung quanh đã hoàn toàn ngây ngốc, một số nhân viên chính khách cũng đã từ trong Nhà Trắng chạy ra, mục tiêu của họ chính là hắn...

621. Chương 6: Lệnh Truy Nã Của Phục Chế Thể (2)

Đây là một phòng hội nghị bên trong Nhà Trắng, Trịnh Xá đang thuật lại một lượt tình huống lúc hắn đối mặt với đội trưởng Tây Hải đội. Trong lúc tập trung, hắn không hề phát hiện ra, câu đầu tiên của hắn đã biến thành câu cửa miệng của một kẻ nào đó trong Trung châu đội.

- - Rất xin lỗi, là ta đã quá tùy tiện. Khi ta nghĩ tới đội ngũ đó là một đội chăn nuôi thì ta lập tức không nhịn được muốn phát tiết lửa giận trong lòng, muốn triệt để hủy diệt đám cặn bã đó. Mỗi lần nghĩ tới cảnh ngộ của clone trong Ác Ma đội... Tóm lại là ta đã quá lỗ mãng, trong bộ phim kinh dị này chúng ta đã ở vào thế yếu tuyệt đối, vậy mà ta lại trực tiếp cự tuyệt đối phương như vậy... Xin lỗi mọi người, bộ phim kinh dị lần này có thể sẽ cực kỳ nguy hiểm.

Sau khi Trịnh Xá nói chuyện với Reinhard, cảnh con người đối thoại với người ngoài hành tinh trong đĩa bay, hơn nữa còn có vẻ vô cùng quen thuộc nhau như vậy không chỉ khiến cho người dân xung quanh sửng sốt mà còn khiến cho đám nhân viên chính phủ trong Nhà Trắng vô cùng kinh hãi. Bọn họ lập tức dùng tốc độ cực nhanh, muốn "mời" Trịnh Xá vào trong Nhà Trắng, nhưng đáng tiếc là, Trịnh Xá ra tay loáng cái đã dễ dàng đánh gục hơn mười viên đặc vụ liên bang, hơn nữa còn không sợ bị súng đạn bắn, sau đó đám nhân viên chính phủ cuối cùng mới đổi thành chính thức mời hắn vào trong, ngoài ra cũng cho người giám sát toàn bộ số dân chúng đang huyên náo xung quanh.

Theo như số nhân viên chính phủ này nói thì hiện tại đang là thời khắc rất đặc biệt, bất kỳ tình huống nào cũng có thể khiến cho xã hội biến động kịch liệt. Nếu không có cách nào khống chế ngọn nguồn biến động thì ít nhất cũng phải khống chế được sự lan truyền của biến động.

- Ừm, trên đây là quá trình ta tiến vào Nhà Trắng. Do không biết nên nói gì với đám nhân viên chính phủ này, vạn nhất lại có mâu thuẫn gì với bố cục của ngươi thì rất không xong nên ta dứt khoát không nói gì cả, chỉ bảo họ đồng đội của ta sắp tới đây rồi ngồi yên đợi các ngươi thôi.

Trịnh Xá cười khổ nói.

Những người còn lại đều gật gật đầu, chỉ duy có Sở Hiên là giống như chẳng nghe thấy chuyện gì, chỉ loay hoay với chiếc máy tính xách tay trước mặt hắn. Bên cạnh hắn là Dương Tuyết Lâm đang chăm chú nhìn đầy vẻ hứng thú, hai người phảng phất như là người ngoài cuộc, chỉ tập trung toàn bộ tinh thần vào màn hình máy tính.

Thấy vậy, Trịnh Xá e hèm một cái thật lớn, nhưng Sở Hiên cùng cô gái kia vẫn chẳng chút động đậy, tiếp tục nhìn màn hình máy tính. Trên trán Trịnh Xá dần dần nổi lên mấy sợi gân xanh rồi há liệng hét lớn:

- Xin lỗi! Nói một hai câu có được không hả? Vừa rồi ta đang diễn tương thanh (*) đấy à?

"Tuy không phải diễn tương thanh nhưng bây giờ nghe giọng đã rất có tiềm chất làm nghệ sỹ tương thanh rồi đấy..."

http://tieulun.hopto.org

Trong đầu mấy người Trương Hằng, Trình Khiếu đột nhiên xuất hiện một ý nghĩ kỳ quặc như vậy. Đến lúc này, Sở Hiên mới chậm rề rề ngẩng đầu lên, bình thản nói:

- Đội trưởng Tây Hải đội đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ mấy? Ngươi có thể cảm nhận được không?

Trịnh Xá ngẩn người, hắn cũng không ngờ là Sở Hiên lại thật sự nói chuyện với mình, ngơ ngác mất mấy giây hắn mới trầm tư, nói:

- Nếu là cơ nhân tỏa... Hắn chỉ vỏn vẹn dùng một hình ảnh để xuất hiện thôi, căn bản không có cách nào cảm ứng được mức độ mở cơ nhân tỏa của hắn. Nhưng hắn là đội trưởng một tiểu đội luân hồi, cũng có nghĩa là ít nhất hắn đã mở được cơ nhân tỏa tầng thứ hai. Hơn nữa hắn cũng từng được nhân bản vào tiểu đội luân hồi Ác Ma, tiềm lực của hắn đã được Chủ Thần thừa nhận, ta đoán hắn chắc là đã mở cơ nhân tỏa đến tầng thứ ba. Khả năng lớn nhất là thực lực của hắn nằm ở khoảng giữa tầng thứ ba và tầng thứ tư, chắc là còn chưa tiến vào giai đoạn tầng thứ tư.

Sở Hiên gật đầu nói:

- Có khả năng rất cao là thực lực tầng thứ ba, nói cách khác, hắn cũng có khả năng mô phỏng suy luận, còn về mô phỏng đến trình độ nào thì phải xem tư chất cá nhân của hắn ra sao. Lúc trước ngươi nói hắn đã từng gặp qua tiểu đội Thiên Thần, hơn nữa còn từng chiếc đấu và giao tiếp lẫn nhau phải không? Vậy thì chắc là hắn đã từng gặp Adam mới đúng...

- Đúng thế!

Trịnh Xá hưng phấn ngắt lời Sở Hiên, nói:

- Vậy cũng có thể giải thích tại sao hắn lại tới Nhà Trắng chờ chúng ta tới, nếu như với trí tuệ của Adam, cho dù hắn chỉ mô phỏng được hai ba phần thì cũng đã rất đáng gờm rồi, hóa ra là như vậy... Có điều ta có hỏi về vấn đề trí tuệ của hắn đâu? Lúc trước ta chỉ nói về sai lầm của ta thôi mà. Do tính tình ta quá nóng này nên mới làm cho trận đoàn chiến vốn có khả năng giải quyết hòa bình này cuối cùng lại biến thành chỉ có thể sử dụng vũ lực, chuyện đó không vấn đề gì sao?

Sở Hiên rút cuộc cũng bỏ chiếc máy tính xách tay xuống, cười lạnh đáp:

- Giải quyết hòa bình? Ngươi cho rằng trong thế giới này tồn tại cái thiện tuyệt đối cùng cái ác tuyệt đối sao? Huống chi đấy là còn là trong trường hợp đối phương là chính nhân quân tử, hoàn toàn đáng tin cậy... Bây giờ đối phương là kẻ chăn nuôi, hoàn toàn chỉ biến đội viên thành vật nuôi cho mình, loại người như vậy cũng đáng tin cậy sao? Hơn nữa ngươi cũng đã nghe hắn nói rồi, dù Tây Hải đội đã có thể gia nhập Liên minh Thiên sứ nhưng cũng có tiền đề là sau khi chiến đấu, tiểu đội Thiên Thần không thể tiêu diệt hoàn toàn Tây Hải đội nên mới để bọn chúng gia nhập. Nếu không thì Tây Hải đội đã sớm bị đoàn diệt rồi, còn tham gia được cái liên minh quái quỷ gì nữa? Hắn tuyệt đối không có ý tốt gì cả, chỉ là sợ hãi áp lực từ clone của ngươi mà thôi. Hắn cũng chỉ có khả năng là muốn đề cao thực lực của một mình bản thân hắn, nếu như có thể vượt qua clone của ngươi về mặt thực lực cá nhân thì Liên minh Thiên sứ còn có lý do để tồn tại sao? Hắn còn có lý do để sợ hãi sao?

- Cho dù không vì bất cứ điểm nào đã nói ở trên đi nữa thì chỉ riêng để đánh thức các thành viên trong đội đang hôn mê, trận đoàn chiến lần này chúng ta cũng phải toàn diệt đối phương, hay ít nhất là phải bắt sống được tinh thần lực khống chế giả. Nhớ kỹ, tuy phương diện "Thế" chúng ta đang ở thế yếu tuyệt đối, nhưng về phương diện thực lực tổng thể... Trung Châu đội chúng ta rất mạnh!

- Đúng thế! Trung Châu đội chúng ta rất mạnh!

Trịnh Xá nghe Sở Hiên nói mà càng lúc càng hưng phấn, đến khi Sở Hiên nói xong hắn mới nắm chặt tay, hung hăng nói.

"Có vẻ lại bị tên khốn Sở Hiên này kích động cho máu huyết sôi trào rồi! Tiếp theo chắc lại là nam nhân máu nóng điên cuồng đại chiến thôi..."

Mấy người Trình Khiếu, Trương Hằng lại bắt đầu ác ý nghĩ thầm...

- Hơn nữa... Ngươi là đội trưởng Trung Châu đội.

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên cúi đầu nhìn máy tính xách tay, vừa nhìn vừa nói:

- Nếu đã là đội trưởng thì sẽ có quyền quyết định tương tai của ngũ. Cho dù phương hướng đó là sai lầm thì trước khi sai lầm được xác nhận triệt để, đó vẫn sẽ là phương hướng của đội chúng ta...

Trịnh Xá ngồi trên ghế thở ra một hơi dài, hắn nhìn thật kỹ Sở Hiên rồi quay sang những người còn lại, nói:

- Vậy thì mọi người nghĩ cách đi, nói cho nhân viên chính phủ Mỹ nghe. Trong thế giới phim kinh dị lần này, họ chính là "Thế" của chúng ta...

"Là ảo giác của ta hay sao? Chung quy vẫn cảm thấy Sở Hiên đang che giấu chuyện gì đó, hắn đang để lại di ngôn à? Lại còn nói với ta phải làm một đội trưởng như thế nào mới thích hợp? Chỉ là ảo giác thôi sao? Chỉ mong là thế..."

Khi những người còn lại của Trung Châu đội tới Nhà Trắng, cùng lúc ấy, ở ngoài không gian vũ trụ cách trái đất không xa lắm, một con tàu vô cùng to lớn, không, có thể gọi nó là đại lục vũ trụ rồi, một đại lục vũ trụ khổng lồ đang lơ lửng giữa khoảng không. Tất cả đội viên Tây Hải đội, bao gồm cả đội trưởng Reinhard đã từ trái đất quay lại đại lục vũ trụ đó.

- Thật đáng tiếc, sử dụng mồi dụ hòa bình đã thất bại. Tên đội trưởng Trung Châu đội đúng là loại đần độn, cứng đầu cứng cổ không chịu tiếp thu, chỉ muốn chiến đấu với chúng ta. Mẹ kiếp, chuyện ngu xuẩn như vậy cũng làm ta phải ra mặt, thật hận không thể bắt hắn...

Rienhard lúc này hoàn toàn không chút dáng vẻ ưu nhã như khi đứng trước mặt Trịnh Xá, hắn đứng thở hồng hộc, hai mắt đỏ ngầu như máu, tóc tai rối bù, ngón tay co ra rút vào liên tục. Lúc này vẻ ngoài hắn vẫn coi như anh tuấn nhưng đó chỉ vỏn vẹn là vẻ ngoài còn hắn hiện tại giống như chó nhà có tang.

- Bình tĩnh, đội trưởng Rienhard, bình tĩnh... Hiện tại chúng ta rất an toàn, không cần kích động oán hận như vậy làm gì. Chỉ cần có thể bào bạc ổn thỏa hành động tiếp theo, chúng ta vẫn có cơ hội rất lớn để đoàn diệt Trung Châu đội... Ít nhất là phải giết chết đươc Trịnh Xá. Tiêu diệt hắn ngay từ trong trứng nước trước khi hắn biến thành loại kinh khủng như clone của hắn!

Ngồi cạnh Rienhard có hai người, một người nhìn qua có vẻ nho nhã, bình lặng, tuổi tác khoảng tương đương với Rienhard, bộ dạng hắn tuy bình thường nhưng đội mắt lại luôn nhắm nghiền, khiến cho người khác có cảm giác thần bí. Người còn lại là một người da trắng tóc màu xám tro, cơ bắp cuồn cuộn, khoảng ba bảy, ba tám tuổi, nhưng người lại khoác áo da bóng bẩy, xăm trổ đầy mình, bộ dạng y hệt một tên lưu manh. Tên này đang cầm một cái đùi gà lớn, cắn xé liên tục, còn người vừa nói là thanh niên nhắm mắt kia.

Rienhard hít sâu một hơi, cũng bình tĩnh lại một chút. Hắn thuận tay chỉnh trang lại đầu tóc rồi quay người ngồi xuống ghế sa lông bên cạnh thanh niên nhắm mắt kia, nói:

- Khốn kiếp, quy định quái quỷ gì không biết nữa. Không cho phép sử dụng trang bị phi hành cá nhân, trước khi pháo kích không được phép tấn công Trung Châu đội, trước khi loài người lấy được đĩa bay ngoài hành tinh đầu tiên sẽ không giao đĩa bay cho chúng ta. Đều là mấy hạn chế chết tiệt, mẹ nó, vậy không phải là ngồi đợi Trung Châu đội tới công kích chúng ta à?

Khóe miệng thanh niên nhắm mắt hơi nhếch lên, giống như là vừa cười, có điều hắn lập tức nghiêm túc nói:

- Không có chuyện như vậy. Những hạn chế chẳng qua chỉ là để cân bằng chênh lệch về "Thế" giữa hai đội chúng ta mà thôi, không liên quan gì đến chuyện bị delete. Ví dụ như hạn chế sử dụng trang bị phi hành cá nhân, ngươi cưỡng hành đứng lên đó cũng sẽ không bị delete mà chỉ không bay lên được thôi. Trước pháo kích không thể tiến hành công kích là chỉ đĩa bay không thể bay sát mặt đất, không thể sử dụng hệ thống vũ khí mà thôi, còn về người ngoài hành tinh sẽ không giao đĩa bay cho chúng ta... Bọn chúng không giao chẳng lẽ tự chúng ta không cướp được?

Rienhard lập tức trở nên hưng phấn, hắn cúi đầu suy nghĩ một lúc rồi mới hắc hắc cười lạnh, tiếp đó nói với thanh niên đang nhắm mắt:

- Julian, ngươi vừa hoán đổi thuộc tính cấp 2A "Shaka"(**), cảm giác thế nào? Bộ dạng nhắm hai mắt có vẻ rất mạnh...

Khóe miệng Julian lại hơi nhếch lên, hắn thản nhiên nói:

http://tieulun.hopto.org

- Uy lực vẫn chưa thể hiện được. Thuộc tính Shaka này có hơi khác biệt so với ta nghĩ lúc đầu, nhắm mắt chỉ là để dự trữ năng lượng, còn hai chiêu Lục đạo luân hồi cùng Thiên vũ bảo luân đều cần năng lượng. Vì thế trước khi ta mở mắt thì cơ bản không có sức tấn công, sau khi mở mắt thì phải kết thúc chiến đấu trong thời gian cực ngắn, vì thế sức chiến đấu mạnh hay yếu thật sự chưa thể nói được, có lẽ vẫn kém huyết thống vampire thân vương của ngươi, cũng không bằng được bao nhiêu kỹ năng vampire mà ngươi đã hoán đổi...

Rienhard gật đầu, hắn liếc nhìn gã trung niên bộ dạng bất lương vẫn đang ăn uống nhồm nhoàm, nhưng rồi chỉ lắc lắc đầu không nói gì. Hơn nửa ngày sau hắn mới lạnh lẽo nói:

- Đám tân nhân đều ở lại căn cứ người ngoài hành tinh không di chuyển. Sau khi bộ phim kinh dị lần này kết thúc sẽ hoán đổi hai máy khống chế suy nghĩ, bắt bọn chúng nôn hết điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình ra... Còn giờ đi đoạt một đĩa bay cỡ nhỏ! Chúng ta phải tập kích Trung Châu đội!

(*)Một loại kịch dân gian Trung Quốc, một người tự diễn tự nói. Dùng những câu hỏi đáp hài hước, nói hát để gây cười, châm biếm thói hư tật xấu, ca ngợi người tốt việc tốt

(**) Thánh kỵ sĩ chòm sao Virgo, một trong 12 thánh kỵ sĩ vàng của Athena trong Saint Seiya

622. Chương 7: Cuộc Pháo Kích Khủng Bố (1)

Vấn đề này cuối cùng vẫn phải dựa vào Vương Hiệp mới giải quyết được. Gã quân nhân này vốn thích đọc các loại tiểu thuyết huyền ào nên chỉ trong thời gian ngắn đã nghí ra một cách giải thích "hợp lý". Tất cả những người ở đây đều từng bị người ngoài hành tinh bắt cóc để làm thí nghiệm, bọn họ là một bộ phận vật thí nghiệm bị ngoài ngoài hảnh tinh bỏ lại, còn một bộ phận khác thì trở thành tay sai của người ngoài hành tinh, có thể gọi là phản nhân loại...

Tuy cách giải thích này thật sự khiến cho người ta không thể tưởng tượng nổi nhưng thế giới này vốn chẳng có gì là không thể xảy ra, cách nói như vậy lại khiến nhân viên chính phủ Mỹ bừng tỉnh. Rất rõ ràng, người ngoài hành tinh tổng tấn công, việc bọn chúng đã sớm điều tra về con người là hoàn toàn đáng tin cậy, mà như vậy cũng hoàn toàn có thể giải thích tại sao Trịnh Xá lại có sức chiến đấu mạnh mẽ như vậy, thậm chí cả đạn bắn cũng có thể ngăn cản được.

Viên tổng thống Mỹ xuất hiện trong kịch bản gốc của phim sau khi nghe Vương Hiệp giải thích xong hắn lập tức bày tỏ ý hy vọng mấy người Trịnh Xá có thể hỗ trợ bọn họ chống lại sự xâm lược của người ngoài hành tinh, nếu có thể thì thông báo hết cả ngược điểm trong kỹ thuật của người ngoài hành tinh ra. Rất không khéo là, những người biết được kịch bản phim như họ cũng thật sự biết nhược điểm trong công nghệ của người ngoài hành tinh, nhưng nói ra thì thật là nực cười, khoa học kỹ thuật ngoài hành tinh có vẻ mạnh mẽ vô song vậy mà lại sợ mấy con virus máy tính cỏn con của loài người, đây đúng là một câu chuyện đùa không hơn không kém.

Đương nhiên, do vấn đề kịch bản, dù bây giờ có nói cho nhân viên chính phủ biết nhược điểm này thì cũng vô dụng. Trước khi lấy được đĩa bay ngoài hành tinh trong căn cứ nghiên cứu bí mật thì loài người không có biện pháp nào để lây truyền virus tới phi thuyền của người ngoài hành tinh, vì thế cứ đợi đến lúc lấy được chiếc đĩa bay đó rồi hẵng nói thì tốt hơn.

Sau khi Vương Hiệp trao đổi xong xuôi, Trịnh Xá bấy giờ mới chấp nhận lời mời của đám nhân viên chính phủ. Tuy họ vốn đã chuẩn bị đi cùng những người này rời khỏi Washing ton nhưng nếu là do chính miệng đám nhân viên này yêu cầu họ đi cùng thì ý nghĩa sẽ khác hẳn, ít nhất là mức độ bị hoài nghi sẽ thấp hơn rất nhiều.

Viên tổng thống Mỹ vừa nghe Trịnh Xá đáp ứng lập tức định nói gì đó, bỗng nhiên có một cô gái bước nào, ghé vào tai hắn nói gì đó. Tổng thống ngẩn người, trên mặt lộ vẻ rất cổ quái, bất quá hắn vẫn gật đầu, tiếp đó nhìn Trinh nói xin lỗi rồi chuẩn bị rời đi.

Trịnh Xá trong lòng chợt động, vội vàng nói với tổng thống:

- Nhớ kỹ, chúng ta phải nhanh chóng rời khỏi Nhà Trắng. Pháo đài trên không đó sắp sửa tấn công chúng ta, nếu chậm một chút, rất có thể tất cả sẽ phải chết hết tại đây...

http://tieulun.hopto.org

Tổng thống thoáng sửng sốt, hắn ngẫm nghĩ một chút rồi quay sang nói với một viên sỹ quan khoảng bốn, năm mươi tuổi:

- ....Rút lui đi. Sơ tán tất cả nhân viên trong Nhà Trắng, đồng thời phát lệnh sơ tán người dân. Bất kỳ thành phố nào có pháo đài vũ trụ bay phía trên thì dân cư nơi đó đều phải nhanh chóng sơ tán, rút lui.

Viên sỹ quan hơi ngạc nhiên, vẫn mang vẻ hoài nghi nhìn sang mấy người Trịnh Xá rồi mới nói với tổng thống:

- Vậy còn hai chiếc trực thăng tiếp đón đã xuất phát? Có nên gọi họ về không?

Tổng thống do dự một chút, vẻ mặt cũng có vẻ hoài nghi lần hắn không nhìn mấy người Trịnh Xá nữa, cuối cùng thì lắc đầu đáp:

- Để họ tiếp tục đi.. Cho dù thế nào chúng ta cũng phải xác nhận cho rõ.

Nói đoạn, tổng thống liền cùng cô gái kia rời đi.

Sau khi tất cả đi khỏi, Trịnh Xá mới cười khổ nói với các thành viên còn lại trong đội:

- Ha, đám người này vẫn không thể yên tâm về chúng ta, thế nào cũng phải để bản thân phải vỡ đầu chảy máu mới chịu. Nói như vậy, diễn viên nam chính trong phim hẳn là cũng đã tới rồi?

Independence Day, trong bộ phim chiến tranh giữa con người và người ngoài hành tinh này, nhân loại ở vào thế yếu tuyệt đối. Đối mặt với công nghệ ngoài hành tinh mạnh mẽ vô cùng, loài người thật sự đã tới bờ vực diệt vong, trong tình cảnh đó, diễn viên nam chính David chắc chắn là bước ngoặt của câu chuyện.

Trong phim hắn là một nhân viên công tác kỹ thuật vô danh chẳng ai biết tới nhưng lại có tài hoa hơn người, có trái tim nhân ái tự nhiên, luôn mơ mộng một ngày có thể trở thành đấng cứu thế, có thể để cho thế gian không còn ô nhiễm nữa. Trọng trận chiến cực kỳ quan trọng này, hắn phát hiện ra nhược điểm của người ngoài hành tinh, cũng chính hắn cảnh báo mấy người tổng thống Mỹ, nhờ đó họ mới có thể rời khỏi Washington trước khi pháo kích diễn ra, nếu không kết quả cuộc chiến giữa loài người và người ngoài hành tinh này sẽ hoàn toàn biến đổi.

- Sau đó thì sao? Chúng ta cứ như vậy lên máy bay tới khu vực 51?

Sau khi tất cả đều rời đi, Lâm Tuấn Thiên đột nhiên lên tiếng hỏi. Những lời này khiến cho mọi người đều ngạc nhiên, trừ Sở Hiên, tất cả những người còn lại, kể cả Trịnh Xá đều kỳ quái nhìn hắn.

- Ừm, đúng vậy. Chúng ta phải dùng máy bay rời khỏi Washington, nếu không khi chủ pháo bắn xuống, mọi người có thể sẽ đều phải chết ở đây. À à, cứ yên tâm, chúng ta đã sơ bộ thay đổi kịch bản, thời gian rút lui khỏi Nhà Trắng lần này sớm hơn trong kịch bản gốc nhiều, chắc là sẽ không chật vật như vậy nữa, trong lúc ngàn cân treo sợi tóc mới tránh được dư ba từ vụ nổ…

Trịnh Xá nghĩ ngợi một thoáng rồi an ủi nói.

Lâm Tuấn Thiên mấp máy miệng, mấy lần muốn nói nhưng lại thôi, rồi đến cuối cùng hắn cũng hạ quyết tâm, nói"

- Chúng ta thì không sao rồi… Vậy còn bọn họ? Người dân của nước Mỹ thì sao? Bọn họ vẫn phải chết sạch giống như trong kịch bản gốc ư?

Trịnh Xá cùng những người xung quanh đưa mắt nhìn nhau, tất cả cùng lắc đầu không nói, chỉ có Trịnh Xá thở dài đáp:

- Không có cách nào, chúng ta không cứu nổi họ… Nhớ cho kỹ, chúng ta chẳng qua chỉ là một đám người vì sinh tồn mà giãy giụa thôi, đối với những chuyện vượt khỏi sức mạnh của mình, chúng ta không thể quản nổi mà cũng chẳng có sức mà quản. Có lẽ ngươi sẽ cảm thấy bọn ta rất tàn khốc, hoặc là giải dối nhưng trước khi ngươi có được sức mạnh… Ngươi chỉ có thể nhẫn nhịn mọi chuyện, giống như bọn ta vậy…

Khi Trịnh Xá nói ra những lời này, nhất thời mọi người trong phòng hội nghị đều lầm vào trầm mặc, tất cả im lặng không nói, giống như đã tự chìm vào trong suy tư. Trong phòng hội nghị chỉ còn lại tiếng gõ máy tính đứt quãng của Sở Hiên vọng đi vọng lại.

http://tieulun.hopto.org

"Đúng thế, sức mạnh không phải là vạn năng, chỉ có sức mạnh không thì chắc chắn không đủ… Nhưng nếu cả sức mạnh để bảo vệ ước mơ của mình cũng không có thì đến cuối cùng chỉ có thể nhận lấy thất vọng cùng hối hận… Vậy sức mạnh của ta thì sao? Đã đủ để bảo vệ ước mộng của chính ta chưa?"

Trịnh Xá yên lặng nghĩ thầm, hắn khẽ siết nắm tay rồi lại nhìn ra ngoài cửa phòng hội nghị. Ở đó, rất nhiều nhân viên chính phủ Mỹ đang vội vàng chạy đi chạy lại, tay cầm một số tài liệu quan trọng, bận rộn chỉnh lý. Xem ra lệnh rút lui khẩn cấp này căn bản không thể nhanh chóng hoàn thành, ít nhất là trước khi đám nhân viên chính phủ này hiểu được sự khủng bố của chủ pháo thì đối với họ à nói, những tài liệu bí mật lưu trữ trong Nhà Trắng vẫn quan trọng hơn…

"Ít nhất là chúng ta cũng không phải hoàn toàn không có sức phản kháng, tuy bây giờ lực lượng vẫn còn yếu nhưng Ma động pháo chắc vẫn có thể phá hủy được một đến hai pháo đài vũ trụ. Tuy chưa chứng kiến tận mắt, cũng không rõ ràng tàu chính của người ngoài hành tinh cụ thể lớn từng nào nhưng trong phim nó bị một quả bom nguyên tử phá thành mảnh vụn, vậy thì nếu dùng Ma động pháo trực tiếp oanh kích… Có điều cũng thật đáng tiếc, Đông Hoàng chung cùng Tạo hóa ngọc điệp, nếu có thể sử dụng thì còn phải lo lắng tình hình thế này sao?"

Trịnh Xá đứng cạnh cửa sổ, nhìn ra ngoài. Lúc này sắc trời đã dần tối, thời gian chủ pháo của pháo đài vũ trụ tấn công đã càng lúc càng gần. Hắn vừa suy nghĩ hành động tiếp theo, vừa nhìn về phía Sở Hiên. Không biết tại sao, Sở Hiên vốn là bộ não của cả đội nhưng trong bộ phim kinh dị này hắn lại chẳng hề có hành động gì, nếu như không phải hắn đang xếp đặt một thế cục nào đó không thể nói ra thì là tự bản thân hắn đã xuất hiện vấn đề… Mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp chăng?

Thời gian liên tục trôi đi, sau khoảng mười phút, mấy nhân viên đến gõ cửa phòng hội nghị chỗ mọi người đang ngồi, tiếp đó thông báo họ sẽ cùng tổng thống lên máy bay rời khỏi Washington, đồng thời nói với họ trực thăng đã tới sân Nhà Trắng, hy vọng họ có thể nhanh chóng lên trực thăng tới sân bay, từ đó chuyển sang Air Force 1.

Mọi người theo mấy nhân viên này đi dọc hành lang, quả nhiên nhìn thấy tổng thống đang ôm con gái, bên cạnh hắn là một nữ nhân viên cùng hai người đàn ông một già một trẻ, tiếp đó mới đến mấy quan chức chính phủ quan trong, những người này vội vã theo hành lang ra ngoài bãi cỏ quanh Nhà Trắng. Trịnh Xá cũng không để ý tới tổng thống, trực tiếp hỏi người trẻ tuổi sau lưng hắn:

- Còn bao nhiêu thời gian?

Tất cả mọi người đều ngạc nhiên, tổng thống há hôc một nhìn người trẻ tuổi kia, người đó lại càng lộ vẻ kỳ quái vô cùng. Bất quá lúc này mọi người đều đang khẩn trưởng, hắn cũng không chần chừ, mở máy xách tay đang cầm lên, nhìn qua một chút nói:

- Ba phút năm mươi bảy giây….

- Từ đây đến lúc ngồi lên Air Force 1 tổng cộng cần bao nhiêu thời gian?

Trịnh Xá vội vàng hỏi tổng thống

Tổng thống hiển nhiên là cũng không biết thời gian chi tiết, hắn quay lại nhìn một viên sỹ quan cấp phía sau. Người này suy nghĩ một thoáng rồi đáp:

- Đại khái khoảng hai, ba phút…

- Vậy thì nhanh lên! Nếu không muốn mất mạng phải cố gắng chạy khỏi Washington trước khi chủ pháo khai hỏa… Nếu không, chúng ta đều sẽ chết!

Trịnh Xá giơ tay lên, hạn chế của Chủ Thần hiện trên đồng hồ đeo tay quả nhiên đã biến mất, bắt đầu từ lúc này… Cuộc chiến Independence Day đã thực sự khai mạc!

623. Chương 7: Cuộc Pháo Kích Khủng Bố (2)

- ...Vậy thì, mọi người xem cảnh tượng chủ pháo công kích đi.

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên vẫn một mực im lặng đột nhiên mở miệng nói, đồng thời lấy trong túi không gian ra một quả cầu nhỏ. Chỉ thấy hắn ấn ấn mấy lần lên quả cầu, ngay lập tức từ một lỗ nhỏ trên đó chiếu ra một chùm sáng, chùm sáng hắt lên vách tường máy bay, tạo thành một màn hình ánh sáng.

- Doraemon... Ngươi làm thứ này lúc nào thế? Ách, chuyện chế tạo thứ này tạm thời bỏ qua, dù sao cũng quen rồi... Ngươi giải thích một chút đi, sao trên màn ảnh lại thể hiện hình ảnh trên không Nhà Trắng?

Trịnh Xá gãi gãi đầu, có chút ngán ngẩm nói.

- Lực sỹ khăn vàng có công năng thuấn di và bay lơ lửng, sau đó phía trên nó...

Sở Hiên nhìn hình ảnh, lẩm bẩm đáp.

- Không cần nói nữa, ta hiểu chuyện gì đang diễn ra rồi, xem phim đi, Doraemon...

Mô thức nói chuyện như vậy sớm đã vô cùng quen thuộc với các thành viên cũ của Trung Châu đội. Đương nhiên, các tân nhân vẫn sẽ cảm thấy rất kinh ngạc, có điều sức chú ý của mọi người lúc này đều tập trung vào màn ảnh lơ lửng đó, dù sao thì cảnh tượng nòng pháo của pháo đài không ngừng mở ra cũng thật sự quá ấn tượng. Phần dưới của pháo đài khổng lồ từ từ mở trộng, ánh sáng màu xanh lam từ bên trong chiếu ra, nhìn vừa mỹ lệ vừa thâm trầm. Nhưng cũng giống như phần lớn những thứ đẹp đẽ đều là thứ nguy hiểm, ánh sáng màu lam đậm đó đã không chỉ là nguy hiểm nữa, nó là màu của hủy diệt...

Dưới ánh mắt của mọi người, nòng pháo màu xanh lam càng lúc càng mở lớn, tiếp đó ở trong lòng pháo đài hai luồng ánh sáng một đen một trắng không ngừng xoáy tròn. Tiếp theo, hai luồng ánh sáng va chạm nhau ở chỗ nòng pháo, tỏa ra vô số màu sắc rực rỡ khó mà diễn tả nổi. Sau một khoảnh khắc, luồng sáng sặc sỡ đó đã vọt ra khỏi nòng pháo, bắn xuông mặt đất...

- Ma động pháo!

Mấy người Vương Hiệp đều đã chứng kiến quá trình bắn của Ma động pháo, bọn họ vụt nhảy dựng lên, cực kỳ kinh hoàng. Trương Hằng có phản ứng đầu tiên, hắn lập tức gào lên:

- Đó là Ma động pháo! Hoàn toàn không giống như trong kich bản... Trịnh Xá, chỗ này vẫn rất nguy hiểm! Vô cùng nguy hiểm!

Mấy người Trương Hằng từng tận mắt chứng kiến uy lực của Ma động pháo, tuyệt đối là vũ khí cấp châu lục đủ sức hủy thiên diệt địa. Nhìn hai luồng ánh sáng một đen một trắng của pháo đài trên không kia, cũng tức là chân nguyên lực cùng ma lực, không đạt được đến độ cô đọng như trong The Mummy, dù sao thì Sở Hiên cũng đã sử dụng công năng chuyển hóa năng lượng của chiếc nhẫn tối cao nhưng độ lớn của chùm sáng thì hoàn không có cách nào so sánh với nhau. Luồng sáng của Ma động pháo trong The Mummy bắn ra tối đa chỉ bằng 1% của khẩu pháo chủ này, nếu uy lực cũng chênh lệch nhau gấp trăm lần… Vậy thì cần gì nhiều pháo đài trên không như vậy, một phát bắn xuống là đủ làm biến mất cả một châu lục rồi, bọn họ có bay nhanh hơn, cao hơn cũng tuyệt đối không chạy nổi, thật sự chết chắc rồi.

- Khốn kiếp… Các ngươi đang lừa ai thế? Ma động pháo…. Thứ đủ sức một phát đánh chìm cả Tokyo?

Trịnh Xá cũng lập tức bật dậy, kinh hãi gần chết, quát lên.

Trương Hằng hơi thoáng chần chừ, Zero đã lập tức tiếp lời:

- Nhìn luồng ánh sáng không được ngưng luyện như thế nhưng hình dạng cùng cách thức phát pháo… Đúng là Ma động pháo, không thể sai được…

Trong lúc nói, sóng chấn động của vụ nổ đã từ sâu trong lòng đất truyền ra. Ầm một tiếng vang vọng, chỗ luồng ánh sáng bắn trúng mặt đất bùng lên một đám mây tro bụi khổng lồ cao mấy trăm mét, sóng xung kích điên cuồng tràn ra bốn phía, mấy tòa cao ốc ở gần đó căn bản còn không đợi được đến lúc sóng xung kích tới gần, sau nháy mắt đã biến thành bụi phấn. Tốc độ của luồng sóng nổ cực nhanh, thoáng cái đã vượt qua một phần mười phạm vị Washington, cứ với tốc độ này, tối đa là hơn hai mươi giây nữa nó sẽ đuổi kịp máy bay, tiếp đó trực tiếp xé nát tất cả thành mảnh vụn.

Nhất thời mọi người căn bản vẫn chưa kịp định thần lại được, một số ít còn tỉnh táo thì đã sợ đến mức mặt mũi trắng bệch. Tốc độ của sóng xung kích thật sự quá nhanh, tốc độ âm thanh hoàn toàn không thể so

http://tieulun.hopto.org

sánh được với nó, chỉ sau mấy giây, phần lớn địa phận Washington đã hoàn toàn bị biến thành tro bụi. Mãi đến lúc này, Trịnh Xá mới giật mình tỉnh lại, hắn cũng mặc kệ tất cả, chỉ có thể gào lến:

- Đeo dây an toàn vào, tất cả đeo chặt dây vào!

Tiếp đó, hắn đạp mạnh chân, lao về phía đuôi máy bay, vừa chạy, hắn vừa bắt đầu không ngừng mở cơ nhân tỏa. Khi đến được đuôi máy bay, hắn mới chỉ đến khoảng giữa mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai và tầng thứ ba nhưng lúc này căn bản không có thời gian để hắn từ từ tiến vào trạng thái tầng thứ tư. Khi đến tầng thứ ba, hắn đã tung cước đã thẳng vào thành máy bay ở gần phía đuôi, âm thanh sắt thép bị xé rách băng lên, Trịnh Xá từ khe nứt lao vọt ra ngoài.

Bên ngoài máy bay chính là khoảng không, Trịnh Xá vừa lao ra lập tức rơi thẳng xuống dưới, trong khoảng khắc đã rơi hơn mấy chục mét. Đến lúc này hắn mới từ tầng thứ ba tiến vào trạng thái tầng thứ tư, cả người bỗng dừng phắt lại giữa không trung, tiếp đó thân hình bắt đầu nở lớn, hai chiếc cách thịt kiểu rồng xộc ra từ sau lưng. Chỉ thấy hắn vỗ mạnh cánh, đồng thời dưới chân sử dụng cả Nguyệt bộ lẫn Thế, dùng tốc độ mắt thường không thể theo kịp, bắn ngược về phía Air Force 01.

- Bạo tạc!

Ở gần phần đuôi máy bay, Trịnh Xá vốn định sử dụng Hủy diệt, nhưng luồng sức mạnh đó thật sự quá dọa người, đừng nói là một chiếc phi cơ, đến cả vỏ thép của hàng không mẫu hạm cũng có thể dễ dàng xuyên qua. Nếu ý của hắn chỉ là đẩy máy bay tiến tới trước thì Bạo tạc đã là sức mạnh lớn nhất mà hắn có thể sử dụng.

Trịnh Xá tung một cước đã mạnh vào phần đuôi máy bay, một đòn nhìn như hung mãnh, lực lượng cũng cực lớn nhưng lực tác động lại vô cùng xảo diệu. Dưới kỹ xảo nhập vi của Trịnh Xá, sức mạnh của cú đá được phân bố đều lên toàn bộ chiếc máy bay, lực bạo phát vốn mạnh hơn một cước xé rách vỏ máy bay lúc trước cả trăm lần vậy mà lại chỉ khiến vỏ thép hơi lõm vào một chút, nương theo luồng lực đạo này, phi cơ vụt gia tốc, điên cuồng bay tới trước. Cứ như vậy, Trịnh Xá ở phía sau máy bay liên tục từng cước từng cước đá tới, tốc độ của máy bay cũng càng lúc càng nhanh. Đến lúc tốc độ máy bay tương đương với tốc độ của hắn trong trạng thái Bạo tạc thì cả máy bay đã dần dần kêu lên kin kít, chất liệu của nó sớm đã không thể gánh chịu nổi tốc độ kinh hoàng như vậy, còn những người ngồi bên trong cũng bị ép chặt vào ghế không nhúc nhích nổi, một số người bình thường bắt đầu chảy ra máu mũi, sức chịu đựng của họ cũng sắp tới cực hạn.

Trịnh Xá cũng cảm nhận được rõ ràng máy bay đang rung chuyển kịch liệt. Cảnh giới nhập vi không chỉ khống chế sức mạnh bản thân mà cả những biến hóa cực kỳ nhỏ bé của hoàn cảnh xung quanh cũng có thể cảm nhận được. Một số linh kiện bên ngoài vỏ cùng máy móc bên trong máy bay đã bắt đầu lung lay, tan vỡ, nếu cứ tiếp tục thế này thì không cần sóng xung kích tới nơi, cả chiếc máy bay đã bị hủy trong tay hắn rồi.

"...Ta đã cố hết sức rồi, tiếp theo chỉ có thể do số mệnh quyết định thôi..."

Trịnh Xá thở dài, dừng chân lại, hắn cũng không tiến vào trong máy bay mà vỗ cánh bay lên phía trên, tiếp đó quay người nhìn về phía sóng chấn động vô cùng vô tận phía sau.

Kịch bản đã bị thay đổi, uy lực chủ pháo của pháo đài ngoài hành tinh mạnh hơn trong phim gốc đến hơn mười lần, uy lực thậm chí còn vượt qua cả bom nguyên tử, không chênh lệch lắm với bom khinh khí. Tuy đã được xác nhận là nhỏ hơn sức mạnh của Ma động pháo mà Trung châu đội nắm giữ nhưng cũng đã vô cùng kinh khủng rồi, chỉ sóng xung kích từ vụ nổ đã bao trùm toàn bộ phạm vi Washington. Từ xa nhìn lại, pháo đài đen ngòm giống như một con quái vật khổng lồ ngày tận thế, hoàn toàn bộc lộ nanh vuốt hung tợn của nó....

624. Chương 7: Cuộc Pháo Kích Khủng Bố (3)

- An toàn rồi... Thiếu chút nữa thì phải chết ở đây.

Trịnh Xá bước vào trong khoang máy bay. Lúc này bên trong máy bay đã loạn hết cả lên, chỗ nào cũng thấy nhân viên chạy đi chạy lại. Vừa nãy bay với tốc độ cực cao khiến cho rất nhiền quan chức chính phủ

http://tieulun.hopto.org

kiệt sức cùng hôn mê, may mà không có ai thương vong, mà Air Force dù sao cũng là chuyên cơ của tổng thống mỹ, phương tiện cùng nhân viên đều được bố trí hoàn hảo nên những người kiệt sức và hôn mê đều được nhanh chóng cấp cứu. Đến lúc này, tổng thống mới nhớ đến người vừa cứu mạng bọn họ lúc này, hơn nữa phương thức cứu giúp còn vô cùng khó tưởng tượng.

Trịnh Xá nhân lúc người Mỹ đang bận rồi, hội họp với các thành viên Trung Châu đội, thấp giọng bàn bạc. Chủ đề nói chuyện không gì khác ngoài quan hệ giữa Ma động pháo cùng chủ pháo của pháo đào ngoài hành tinh. Lúc trước mọi người đối với bộ phim kinh dị này còn có chút ung dung, bọn họ dù sao cũng đã trải qua bao nhiêu thời khắc nguy hiểm, trải qua bao nhiêu thế giới kinh khủng như thế, bộ phim như kiểu Independence Day lần này thật sự không cần quá lo lắng mới đúng, nhưng một pháo vừa rồi đã hoàn toàn bóp nát chút thoải mái cuối cùng của mọi người.

- …Không cần biết thế nào, tạm thời mục tiêu tiếp theo của chúng ta vẫn không đổi, đi cùng chính phỷ Mỹ tới khu vực 51, sử dụng đĩa bay ở đó xâm nhập vào căn cứ người ngoài hành tinh, còn về chiến đấu sau đó thế nào thì tạm thời chưa cần nghĩ xa đến mức ấy… Sở Hiên, ta cần người cho ta một số ý kiến:

Trịnh Xá nhìn những thành viên trong đội, nói. Đến câu cuối cùng hắn chăm chú nhìn thẳng vào Sở Hiên.

Sở Hiên đang xem đi xem lại cảnh ghi hình pháo kích, nghe vậy, hắn ngẩng đầu lên đáp:

- Còn nhiều manh mối chưa hoàn chỉnh, hiện tại ta có hai câu hỏi lớn nhất. Đầu tiên, kịch bản bộ phim này thay đổi nhiều đến mức độ nào? Chỉ là uy lực của chủ pháo trở nên cực mạnh thôi sao? Hay là còn một loạt thay đổi khác nữa? Đó là vấn đề thứ nhất, có liên quan đến các khả năng phản ứng có thể của chúng ta, ví dụ như có nên theo đúng kê hoạch tới khu vưc 51 hay không, vân vân… Chuyện đó tạm thời chưa bàn, câu hỏi thứ hai của ta là…

- Nếu như chúng ta ở phe chính, cũng tức là thuộc phe loài người, vậy thì Tây Hải đội ở phe nghịch, thuộc phe người ngoài hành tinh, nguy hiểm của bọn chúng trong bộ phim này đến từ chỗ nào? Nếu như một đám người biết rõ kịch bản gốc, hơn nữa còn nắm được khoa học kỹ thuật cùng vũ lực tuyệt đối của người ngoài hành tinh, vậy thì trong bộ phim kinh dị này bọn chúng sẽ biến thành vô địch. Không có nguy hiểm, không có trách nhiệm, chuyện bọn chúng cần làm chỉ là chờ chúng ta chạy đến tận cửa, sau đó giết chết chúng ta đổi lấy điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình mà thôi…

Nói đến đay, Sở Hiên khẽ đẩy đẩy mắt kính rồi mới tiếp tục:

- Có lẽ nguy hiểm của chúng sẽ ở… Nếu là như vậy thì có lẽ mục đích của Chủ Thần sẽ là… Nhưng nếu thật sự là như vậy thì suy luận của chúng ta về trận chiến cuối cùng sẽ xuất hiện mâu thuẫn rất lớn, còn mục đích thực sự của Chủ Thần rất có khả năng là…

Khi Sở Hiên nói, Trịnh Xá đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, vừa nghe vừa không ngừng suy nghĩ. Nhưng mặc cho hắn suy luận kiểu gì đi nữa cũng không thể theo kịp mạch tư duy theo hướng nhảy vọt của Sở hiên, thậm chí đoạn sau cùng hắn căn bản chỉ có nghe mà chẳng có hiểu…

Trịnh Xá rút cuộc cũng không nhịn được nữa, lên tiếng:

- Này, nói cho rõ ràng chút, ngươi rút cuộc là đang nghĩ đến chuyện gì? Rút cuộc là đã hiểu được cái gì? Tại sao một chi tiết nhỏ trong một bộ phim kinh dị lại khiến ngươi liên tưởng tới mục đích của Chủ Thần hả? Cái đó thì có liên quan gì đến trận chiến cuối cùng? Xin lỗi, nếu phải chết thì ta cũng muốn chết cho nó rõ ràng!

Lần này Sở Hiên cũng không cố ý làm khó hắn, tên này thu máy truyền phát hình ảnh về rồi mới bình thản nói:

- Chủ Thần không thể sắp xếp một đội tiến vào một thế giới phim kinh dị để dạo chơi. Ví dụ nhưng dễ dàng kiếm được điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình, chuyện như vậy dù là nghĩ thôi cũng chẳng cần phải nghĩ. Nhưng theo tình hình trước mắt, Tây Hải đội rất có khả năng là loại hình như vậy. Bọn chúng ở trong căn cứ của người ngoài hành tinh đơn giản là không có chút nguy hiểm nào. Nếu như đúng theo kịch bản, phái ra hai người lái đĩa bay, vậy thì những kẻ biết rõ kịch bản gốc như bọn chúng hoàn toàn có vô số cách để hủy diệt đãi bay đó, cho nên bọn chúng đang đứng ở phe tất thắng. Vậy ngược lại, nguy hiểm của chúng ở chỗ nào? Nếu Chủ Thần không xuất hiện bug, vậy chỉ có một khả năng duy nhất, đó là điều kiện hạn chế

http://tieulun.hopto.org

sống sót ba ngày, điều kiện hạn chế để trở về Chủ Thần không gian của bọn chúng chắc cũng là sống sót ba ngày. Mặc dù bọn chúng thân ở trong căn cứ người ngoài hành tinh nhưng lại không có cách nào khống chế, hoặc ảnh hưởng đến người ngoài hành tinh, vì vậy căn cứ theo kịch bản phát triển, bọn chúng chỉ có thể trơ mắt nhìn vũ khí hạt nhân phá nổ căn cứ người ngoài hành tinh, mà thời gian chắc chắn cũng chỉ trong vòng ba ngày, đây là điểm mà chúng sẽ gặp nguy hiểm.

Trịnh Xá cùng những người xung quanh nghe mà đều sững sờ. Trịnh Xá ngắt một sợi tóc trán, ngẫm nghĩ cả nửa ngày rồi mới nói:

- Ý của ngươi là, bọn chúng hoặc là an toàn vượt qua phần lớn thời gian, sau đó trơ mắt nhìn vũ khí hạt nhân tiến vào căn cứ người ngoài hành tinh rồi bó tay chịu chết vì giới hạn ba ngày, hoặc là phải ảnh hưởng đến người ngoài hành tinh, ví dụ như đoạt lấy đĩa bay rời khỏi căn cứ. Nhưng bắt đầu từ giây phút đó, bọn chúng sẽ bị người ngoài hành tinh coi là kẻ địch, cũng sẽ bị người ngoài hành tinh tấn công?

- Không sai.

Sở Hiên búng tay một cái, nói:

- Không thể tồn tại một đoàn đội vô địch hoàn toàn, cũng không thể tồn tại "thế" hoàn toàn vô địch… Nhưng nếu dựa theo suy luận này thì ý tứ của Chủ Thần rất có khả năng là đưa hai đội chúng ta liên hợp lại. Bọn chúng có "thế" nắm giữ được các thông tin quan trong về địa hình, vị trí quan trọng của căn cứ người ngoài hành tinh, còn có phi thoạt đoạt được từ phía người ngoài hành tinh, còn Trung Châu đội chúng ta có sức chiến đấu mạnh mẽ, mạnh hơn tây Hải đội rất nhiều. Ý của Chủ Thần rất có khả năng là muốn hai đội chúng ta liên kết đánh bại người ngoài hành tinh, đó mới là nguyên ý của thế giới phim kinh dị lần này.

Trịnh Xa lập tức sững sờ, sắc mặt từ từ biến thành xanh mét, nói:

- Ý của ngươi là, Trung Chây đội chúng ta cùng sóng vai chiến đấu với lũ người chăn nuôi đó?

- Không.

Sở Hiên lại lắc đầu, đáp:

- Cái đó không phù hợp với mục đích ban đầu của chúng ta. Tuy làm như vậy càng có thể nắm chắc đối phó với người ngoài hành tinh cùng hoàn thành bộ phim kinh dị lần này nhưng chúng ra cần tinh thần lực khống chế giả của bọn chúng, và cũng tuyệt đối không thể dễ dàng làm như vậy dược. Cái ta đang muốn nói là, ý đồ muốn hai đội chúng ta liên kết lại của Chủ Thần rất đáng để suy nghĩ… Chủ Thân phải chăng đang hỗ trợ Liên minh Thiên Sứ? Đang muốn phần lớn các đoàn đội kết thành liên mình, dùng đó để chế trụ clone của ngươi? Cũng có nghĩa là… Clone của ngươi đã phát triển đến mức độ có thể uy hiếp được cả Chủ Thần?

Suy luận này chỉ có thể kết thúc ở đây. Sở Hiên dù sao cũng chỉ là người, không phải thần, cho dù là hắn thì với lượng tin tức có được trước mắt, chỉ có thể suy luận được đến đây là hết. Trừ phi có được tin tức xác thực hơn nữa, nếu không tính chính xác của suy luận này vẫn khiến cho người ta phải hoài nghi.

"Nhưng ta cảm thấy suy luận này rất có thể là sự thực. Chính miệng đội trưởng Tây Hải đội đã nói, clone của ta rất có khả năng đã sáng tạo một loại kỹ năng có thể vượt qua Chủ Thần khống chế thành viên tiểu đội luân hồi khác. Nếu như vậy, clone của ta đã có quyền lực tương đương với hơn một nửa Chủ Thần rồi…"

Trịnh Xá khẽ thở dài, nhắm mắt cẩn thận hồi tưởng lại cảnh giao chiến với Phục Chế Thể trong Chủ Thần không gian, Phục Chế Thể khi đó quyết chiến với hắn hiện tại, vậy mà hắn vẫn ở thế yếu tuyệt đối…

"Một kẻ như vậy… Clone của ta đã phát triển tới mức độ thật đáng sợ, ta thật sự có thể đuổi kịp hắn sao? Không… Ta thật sự có thể vượt qua hắn sao? Một kẻ đã trải qua những chuyện như thế, một kẻ trái tim đã biến thành ác ma… Ta có thể vượt qua được hắn không?"

Không cần biết Trịnh Xá đang suy nghĩ thế nào, máy bay vẫn tiếp tục tiến về phía trước. Trên Air Force 1, tổng thống Mỹ cùng các viên chức chính phủ đã lên kế hoạch triển khai phản kích lại các pháo đài của người ngoài hành tinh, không quân Mỹ đã được tập hợp. Nhưng những người không biết được kịch bản như bọn họ căn bản không thể biết rằng, cuộc phản kích này sẽ chỉ phí công, quân đội loài người sẽ đại bại, toàn diệt…

http://tieulun.hopto.org

Máy bay vẫn tiếp tục bay đi, theo thời gian dần trôi, màn đêm, từ từ phủ xuống…

625. Chương 8: Người Ngoài Hành Tinh Đáp Xuống Cùng... Khốn Cảnh (1)

Sáng sớm, chiếc Air Force 01 cô độc bay giữa ánh bình minh vàng óng. Qua một đêm nghỉ ngơi phần lớn mọi người trên máy bay đều đã khôi phục sức sống, không còn bộ dạng quẫn bách như lúc mới chạy trốn hôm qua. Nhưng bề ngoài sảng khoái không có nghĩa là trong lòng những người này nhất định sẽ thoải mái, đặc biệt là sau khi nhận được báo cáo về uy lực của ba khẩu chủ pháo, tất cả các quan chức chính phủ Mỹ đều sắc mặt trắng bệch.

Trên không phận nước Mỹ có tổng cộng ba pháo đài ngoài hành tinh, sức mạnh của ba khẩu chủ pháo chẳng những xóa sổ hoàn toàn ba thành phố khổng lồ mà đến cả một số thành thị vệ tinh, thị trấn, đường giao thông quan trọng xung quanh ba thành phố đó cũng đều bị chủ pháo hủy diệt triệt để. Tổn thất trực tiếp không thể đo đếm nổi, còn số người tử vong đã lên tới cả chục triệu...

- Báo cáo chỉ huy, bộ tư lệnh phòng không đã chuẩn bị sẵn sàng, có thể xuất phát bất cứ lúc nào.

Lúc này, trong phòng chỉ huy của Air Force 1, ngoài những người đang hôn mê cùng một số người không liên quan thì phần lớn những người còn lại đều không hề ngủ. Trong vòng một đêm, vừa phải liên hệ khẩn cấp với các nơi đóng quân, triệu hồi các binh sỹ không quân đang nghỉ phép, lại còn phải lập một kế hoạch phản kích quy mô lớn, thời gian một đêm tưởng như rất dài kỳ thực khi mọi chuyện xong xuôi thì sao mai đã lên đến đỉnh đầu, chuẩn bị hết thảy xong, tất cả mọi người đều kiệt sức.

Sau cuộc đào thoát giật gân ngày hôm trước, uy tín của mấy người Trịnh Xá đã tăng vọt. Theo hình ảnh thu được từ máy ghi hình bên ngoài Air Force 01, quá trình Trịnh Xá biến thân lúc đó, sức mạnh cùng tốc độ sau khi biến thân, đến cả một khe hở lớn trên vỏ máy bay cùng dấu chân ở phần đuôi, tất cả đều chứng minh, Trịnh Xá đã không còn thuộc về phạm trù con người nữa. Như vậy, những gì mấy người Trịnh Xá nói rất có khả năng là sự thật, nhưng cũng như thế lại càng thể hiện sự khủng bố của công nghệ ngoài hành tinh. Công nghệ đó đã đạt tới mức độ loài người không thể tưởng tượng nổi, nếu tiến thêm một bước nữa thì nhân loại thậm chí có thể sẽ coi nó thành thần thoại hoặc là truyền thuyết, giống như cách đối đãi với nền khoa học kỹ thuật siêu cao "Tu chân"...

Tổng thống sắc mặt tiều tụy nhìn những người xung quanh, bấy giờ mới nhận ra những người đó cũng đều có vẻ mệt mỏi, hắn khẽ hắng giọng nói:

- Lệnh cho bộ tư lệnh phòng không triển khai đợt phản công đầu tiên, đồng thời ra lệnh cho lục quân tiến về khu vực đổ nát của ba thành phố kia, tập hợp hỗ trợ cho dân chạy nạn... Nếu như vẫn còn người dân sống sót...

Đây là cuộc phản công đầu tiên của loài người trong hai lần phản kích lớn, kết quả lại là gần như toàn quân bị diệt. Ngoại trừ một thành viên may mắn đánh rơi được một đĩa bay, đồng thời cũng sống sót thì các phi công khác gần như đều chết trong cuộc phản kích này. Kết quả đó cũng trực tiếp khiến cho khi đánh trận cuối cùng, loài người tuy còn đủ phi cơ chiến đấu nhưng lại không đủ phi công điều khiển chúng. Có điều, đây đều là tình tiết mà đạo diễn thực hiện trong phim nhằm gây cảm giác xúc động cùng nêu bật hào tình anh hùng đồng quy vu tận lúc cuối, vì thế trong thế giới phim kinh dị thật sự này, chính phủ Mỹ hẳn là sẽ không chật vật như vậy.

Mấy người Trịnh Xá ở trong phòng hội nghị không hề có bất cứ đề nghị nào. Đây không phải là họ không có ý kiến tốt gì với tình tiết phim, ví dụ họ hoàn toàn hiểu trận phản kích đầu tiên này sẽ thảm bại, nhưng lúc này đưa ra dự đoán cũng hoàn toàn không có ý nghĩa. Tối đa chỉ có thể khiến quan chức chính phủ Mỹ cảm thấy cảnh giác một chút còn trận phản công này vẫn sẽ phải được lên kế hoạch, triển khai, kết quả nhận được cũng không có biến đổi gì lớn, mà muốn tới khu vực 51, cuộc phản kích này của quân đội Mỹ cũng buộc phải thất bại...

- ...Có một chuyện tôi cảm thấy rất hứng thú, đó là khi anh cứu mọi người ngày hôm qua đã dùng hết toàn lực chưa?

http://tieulun.hopto.org

Tổng thống Mỹ ngồi trong phòng nghỉ bên cạnh phòng hội nghị,kết quả cuộc phản công phải sau mấy tiếng nữa mới biết được, trong thời gian này, tổng thống Mỹ đang muốn trao đổi một chút với các thành viên Trung Châu đội.

Trịnh Xá thoáng trầm tư rồi đáp:

- Chưa, chưa dùng hết toàn lực, nếu còn thêm nữa thì chiếc máy bay này sẽ tan vỡ giữa không trung, tôi nghĩ ngài cũng không muốn phải chứng kiến kết quả như vậy phải không? Tuy vẫn chưa dùng hết toàn lực nhưng chắc ngài cũng không nghĩ bằng sức mạnh của một mình tôi là đủ để đánh bại một đống pháo đài ngoài hành tính chứ?

Tổng thống Mỹ bật cười, tiện tay rút một điếu thuốc đưa cho Trịnh Xá, rồi mời tiếp mấy thành viên nam của Trung Châu đội, tiếp đó mới hỏi:

- Anh cảm thấy cuộc phản kích này sẽ thế nào?

Trịnh Xá còn chưa kịp mở miệng, tổng thống đã nói luôn:

- Anh không nói tôi cũng biết, người ngoài hành tinh có công nghệ cao như vậy, trận phản kích này thật sự không thể lạc quan, tôi thậm chí đã chuẩn bị sẵn tinh thần nhận tin chiến bại. Nói thực, trình độ khoa học của chúng ta và người ngoài hành tinh chênh lệch nhau quá xa, cơ hồ không thể dùng các loại nhân tố số lượng, địa lý, hoàn cảnh để bù đắp được. Trận chiến này rất có thể sẽ là trận chiến quyết sịnh số phận của loài người chúng ta... Có lẽ các vị sẽ cảm thấy khó tin nhưng sau khi thấy được sự mạnh mẽ của anh ngày hôm qua, chuyện duy nhất mà tôi có thể nghĩ tới trong đầu là có nên để các vị lập thành một tiểu đội, dùng tên lửa đánh thẳng vào căn cứ của người ngoài hành tinh hay không. Chỉ cần có thể lọt vào được trong đó, dựa vào sức mạnh mà anh đã thể hiện ra, người ngoài hành tinh không sử dụng vũ khí hạng nặng trên quy mô lớn thì căn bản không thể làm khó được anh, nhưng làm như vậy...

Tổng thống cân nhắc từ ngữ một chút rồi thở dài nói:

- Làm như vậy gần như là tự tìm cái chết, đường sống duy nhất là nữ thần may mắn mỉm cười, để cho tên lửa lọt vào được trong căn cứ người ngoài hành tinh có công nghệ hiện đại hơn chúng ta cả mấy trăm năm. Hơn nữa cho dù nhiệm vụ hoàn thành thì các vị cũng gần như không có cách nào trở về, cho nên tôi thật không cách nào mở miệng nổi....

Trịnh Xá lẩm bẩm hai tiếng "tên lửa" rồi cười khổ nói:

- Nếu sử dụng tên lửa thì thật xin lỗi, tôi tuyệt đối không thể để cho các đồng đội đi hiến mạng như vậy. Ngài cho rằng tên lửa sẽ có thể tới gần được căn cứ của người ngoài hành tinh sao? Đó là chuyện chắc chắn không thể xảy ra...Đương nhiên, nếu như bắn rơi được đia bay của người ngoài hành tinh, hơn nữa còn bay lên được thì tôi cùng đội viên không ngại đóng giả làm người ngoài hành tinh một chuyến, lén lút lẻn vào trong căn cứ...

Tổng thống cũng cười khổ, bản thân hắn cũng không cách nào tưởng tượng được tên lửa bình thường lại có thể tiến vào căn cứ của người ngoài hành tinh ở ngoài vũ trụ. Trừ phi là mấy người Trịnh Xá giống như siêu nhân trong phim ảnh, không cần hô hấp vẫn sống được, có thể dùng tốc độ cực cao bay lượn ngoài vũ trụ, cộng thêm sức mạnh thân thể cực lớn, tất cả mọi loại vũ khí đều không thể làm bị thương thân thể đó, vân vân, một tên siêu nhân sống sờ sờ mới có thể làm được.

- Nếu như bắn rơi đĩa bay của người ngoài hành tinh... Ai, tất cả mọi chuyện cứ chờ kết quả lần phản kích đầu tiên này đi, có lẽ sẽ có đĩa bay còn được bảo tồn tương đối hoàn hào....

"Đĩa bay còn được bảo tồn hoàn hảo? Đương nhiên là hoàn hảo rồi, thậm chí còn không rơi một chiếc nào..."

Mặc dù kịch bản đã thay đổi nhưng chỉ theo chiều hướng càng lúc càng bất lợi cho loài người. Sau khi bàn luận với mấy người Trịnh Xá, tổng thống liền tới phòng chỉ huy, ở đó yên lặng chờ đợi đội chiến đấu cơ tiến tới mục tiêu. Tiếp đó, một tin tức ngoài dự đoán như lại khá hợp lý truyền tới... Rất nhiều quân đội ngoài hành tinh xuất hiện, không phải không quân mà là một loại quân bộ hình dạng như con nhện khổng lồ có sáu chân. Mỗi con nhện máy này dài hơn mười mét, cao hơn bảy, tám mét, từ trên một pháo đài có khoảng gần một nghìn con hạ xuống. Tạm thời chưa tính đến sức mạn tác chiến thế nào, chỉ riêng thể tích cùng ngoại hình của đám nhện này đã vượt xa quân đội mặt đất của loài người rồi.

http://tieulun.hopto.org

Đây chỉ là tin xấu đầu tiên, tin xấu thứ hai là đám nhện máy này tràn ra khắp các khu vực đổ nát, tìm kiếm, vây bắt vô số dân chúng. May mắn là bọn chúng cũng không tiến hành đồ sát người dân, chỉ tấn công những ai mang theo súng ống. Đến lúc này, các đội chiến đấu cơ được phái đi để phản kích cuối cùng cũng tới được mục tiêu, tối đa là hai phút sau sẽ tiến hành tiếp xúc tác chiến.

- ...Phi đội Washington cùng phi đội New York đều đã khóa mục tiêu.

Một sỹ quan ngồi bên đài thu nhận tin tức, quay đầu lại nói. Một tướng quân khoảng hơn năm mươi tuổi đứng sau lưng hắn, nghe vậy liền đáp:

- Khai hỏa tự do.

- Khai hỏa tự do.

"Khai hỏa tự do..."

Mấy nhân viên tiếp nhận tín hiệu đồng thời hét vào micro đeo tai, người ở đầu bên kia lập tức truyền mệnh lệnh đó đến các phi công ở tiền tuyến, ở nơi mọi người không thể tận mắt chứng kiến, một cuộc chiến tàn khốc đã bắt đầu. Thân tại phòng chỉ huy, mọi người chỉ có thể nhìn màn hình radar để suy đoán chiến cục. Không lâu sau, sắc mặt các nhân viên tiếp nhận tín hiều đều trở nên tái nhợt, họ thu được thông tin máy bay chiến đấu truyền về, phi cơ cứ từng chiếc một không ngừng bị tiêu hủy, mà theo các phi công thì tựa hồ không có cách nào gây thương tổn đến pháo đài của người ngoài hành tinh. Trong khoảnh khắc lúc tên lửa bắn trúng, bên ngoài pháo đài liền xuất hiện một vòng năng lượng có thể thấy được bằng mắt thường, chính nó đã chặn lại mọi đòn tấn công. Tiếp đó từ trong pháo đài khổng lồ, vô số đĩa bay nhỏ không thể đếm nổi bay ra, độ lớn mỗi chiếc khoảng gấp hai gấp ba một máy bay chiến đấu. Bọn chúng không ngờ cũng có vòng năng lượng, vì thế trong trình huống phe địch không rơi một chiếc, chỉ sau vài phút, phi đội loài người đã tổn thất hơn 70%, hơn nữa số lượng còn đang tiếp tục gia tăng...

- Rút lui đi... Chúng ta thất bại rồi.

626. Chương 8: Người Ngoài Hành Tinh Đáp Xuống Cùng... Khốn Cảnh (2)

- Nhưng chuyện đó đại biểu cho điều gì? Hình như chẳng có ý nghĩa gì cả? Chúng ta chỉ cần không tiếp xúc với quân đội dưới đất là được mà?

Trịnh Xá tò mò hỏi Sở Hiên.

Sở Hiên có vẻ đã hoàn thành kế hoạch chế tạo virus của hắn, ít nhất là từ sau khi khỏi Washington ngày hôm qua đã không còn thấy hắn đụng đến máy tính xách tay nữa. Ngược lại, cô gái kia lại vô cùng hăng hái, cầm máy tính xách tay xem tới xem lui, hơn nữa còn không ngừng hỏi hắn những chi tiết chế tạo trong đó. Đương nhiên, lần nào nàng cũng bị dội không thương tiếc nhưng vẫn tiếp tục kiên trì truy hỏi, phảng phất như căn bản không thấy vẻ mặt lạnh lẽo đã rất rõ ràng của Sở Hiên.

Sở Hiên lúc này đang bị cô gái đó làm phiền không thôi, đến cả kẻ không có tình cảm như hắn tựa hồ cũng thấy chán ngán, hắn nhíu mày đáp:

- Chuyện đó rất bình thường, phải biết rằng điều kiện vượt qua bộ phim kinh dị lần này là sống sót bao nhiêu lâu. Nếu suy luận theo hướng đó, chúng ta thuận lợi rời khỏi Washington rồi yên lặng trốn tránh trong một đường cống ngầm ở khu vực nào đó là sẽ cõ thể nhẹ nhàng vượt qua ba ngày. Hiện tại sở dĩ chúng ta phải chạy trốn nguyên nhân duy nhất là vì chúng ta không có tinh thần lực khống chế giả, không cách nào che phủ được quét hình tinh thần lực của Tây Hải đội, nhưng nếu tinh thần lực khống chế giả của chúng ta hoàn toành mạnh khỏe thì sao đây? Bộ phim kinh dị này là để chúng đến du lịch ư?

- Vì thế quân đội dưới đất của người ngoài hành tinh chắc chắn là có thệ thống tìm kiếm cực kỳ mạnh mẽ, hẳn là có thể truy tìm tất cả mọi sinh vật sống trong một phạm vi nhất định, hơn nữa còn không bị tinh thần lực che phủ ảnh hưởng...

Trịnh Xá nghe vậy liền ngẫn người, tiếp đó hưng phấn nói:

http://tieulun.hopto.org

- Máy tìm kiếm sinh vật sống? Hơn nữa còn không bị tinh thần lực che phủ? Mẹ nó, đây không phải là thứ tốt nhất khi đoàn đội tác chiến sao? Hai bên đều có tinh thần lực khống chế giả, hai bên đều tiến hành che phủ, nếu có thứ này thì không phải sẽ đứng ở thế bất bại sao? Nhất định phải lấy được nó! Sở hiên, chế tạo thêm mấy cái, tranh thủ làm cho Trung Châu đội chúng ta mỗi người một chiếc!

Sở Hiên lập tức cười lạnh, đưa tay đẩy máy tính xách tay Dương Tuyết Lâm đang giơ đến trước mắt hắn ra, nhìn Trịnh Xá nói:

- Độ lớn thì sao?

- Độ lớn cái gì?

Trịnh Xá ngớ ngẩn hỏi lại.

- Radar nguyên thủy nhất cần cả một chiến hạm mới lắp đặt được, còn máy tác chiến hình nhện này của người ngoài tinh, về độ lớn không phù hợp để tác chiến trong mọi địa hình, chỉ tiện cho các chỗ như khu vực thành phố đổ nát. Mà sở dĩ phải chế tạo lớn hư vậy, ngoài hệ thống dự trữ năng lượng để duy trì vòng bảo vệ thì ta nghĩ, khả năng lớn nhất là độ lớn của hệ thống tìm kiếm. Ngươi nghĩ trong đội có bao nhiêu người có thể vác một thứ nặng cả tấn di động? Chẳng lẽ ngươi muốn cõng theo một khối to ba bốn chục mét khối quyết đấu với clone của ngươi? Trí tuệ của người bình thường…

Sắc mặt Trịnh Xá thoáng đỏ lên. Khi nói chuyện bình thường với đồng đội hắn luôn không mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, ngoài để tiết kiệm thể lực thì tôn trọng người nghe cũng là một nguyên nhân rất quan trọng. Nhưng khi nói chuyện với Sở Hiên, có vẻ như mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba mới gọi là tôn trọng hắn?

Trịnh Xá thở dài bất đắc dĩ, nói:

- Đúng thế, đúng thế. So với ngươi thì ta đương nhiên chỉ có trí tuệ của người bình thường, nhưng cũng không thể bỏ qua loại kỹ thuật này không sử dụng mà? Chẳng dễ dàng gì mới tới được thế giới Independence Day này, chẳng dễ dàng gì mới gặp được kỹ thuật mà người ngoài hành tinh sử dụng, nếu như lần này không lấy được thì cho dù hoàn thành phim xong, chúng ta có quay lại cũng sẽ không cách nào lấy được!

- Không cần gấp…

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính, lại đưa tay gạt máy tính xách tay Dương Tuyết Lam đưa qua sang một bên, bình thản nói:

- Sẽ có cơ hội… Càng nhiều công nghệ kỹ thuật nữa cũng sẽ có cơ hội…

"Không cần gấp? Chẳng lẽ là muốn tới khu vực 51 lấy đĩa bay rồi sau đó tới căn cứ của người ngoài hành tinh trộm khoa học kỹ thuật?"

Từ sau cuộc phản kích lần thứ nhất thất bại, không khí trên Air Force 01 cực kì nặng nề, mọi người đều ngậm kín miệng, không nói gì cả, chỉ có mấy người cấp cao nhất của chính phủ là rì rầm thương lượng chuyện gì đó, thỉnh thoảng lại loáng thoáng nghe được mấy chữ "bom hạt nhân" các loại. Có thể thấy được, trận chiến người ngoài hành tinh không tổn thất một chút nào đã khiến cho mọi người thật sự kinh dự, trong tình huống này, thứ đầu tiên nghĩ đến tự nhiên chỉ có thể là vũ khí tối hậu mạnh mẽ nhất của loài người.

Bộ trưởng bộ quốc phòng của Mỹ có một đôi mắt sắc lẻm như mắt chim săn mồi, hắn đang không ngừng thuyết phục tổng thống ký lệnh sử dụng vũ khí hạt nhân oanh tạc những pháo đài trên không đó.

- Tổng thống! Đến cả bộ tư lệnh phòng không cũng đã bị tiêu diệt rồi! Hơn nữa bộ tham mưu cũng hoàn toàn đồng ý phát động một cuộc phản kích bằng vũ khí hạt nhân, xin ngài mau phê chuẩn lệnh đi. Nếu còn chần chừ nữa sợ rằng chúng ta đến cả cơ hội sử dụng vũ khí hạt nhân cũng không không có.

Bộ trưởng quốc phòng cao giọng nói với tổng thống.

Tổng thống cũng có vẻ rất mâu thuẫn, hắn thở dài rồi hỏi vè phí vị tướng lớn tuổi:

- Người dân xung quanh ba thành phố thế nào rồi? Còn lục quân nữa? Quân đội dưới đất của người ngoài hành tinh có phản ứng gì không?

Viên tướng đó lắc đầu đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Dân chúng xung quanh ba thành phố đó phần lớn đều bị bắt. Người ngoài hành tinh có vẻ đã sử dụng công nghệ tìm kiếm kỹ thuật cao, thậm chí cả binh lính đặc chủng của chúng ta xâm nhập vào cũng không may mắn hơn. Nhưng vẫn còn may là những người dân đó phần lớn đều bị quản thúc, người ngoài hành tinh cũng không tiến hành hủy diệt chủng tộc…

- Phần lớn?

Tổng thống hơi ngạc nhiên, vội hỏi:

- Vậy là có ý gì? Còn một bộ phận khác thì sao?

Viên tướng cao tuổi cúi thấp đầu, khẽ nói:

- Có khoảng một phần mười dân chúng không bị giam giữ… Theo hình ảnh giám sát từ một số vệ tinh quân dụng mà chúng ta còn khống chế được, những người đó hình như bị người ngoài hành tinh biến thành nguyên liệu cho một loại thí nghiệm nào đó. Máu thịt của họ bị rút sạch, chỉ còn lại một ít da ngoài bị vứt vương vãi, phần máu thịt thì bị người ngoài hành tinh đổ vào một chiếc máy li tâm khổng lồ, có lẽ chúng muốn chế tạo tự gì đó…

- Chế tạo thứ gì đó, chế tạo thứ gì đó!

Tổng thống gần như gầm lên:

- Cướp đoạt sinh mạng cùng máu thịt của loài người chúng ta làm cái gì? Đừng nói với tôi bọn chúng vượt qua vô số năm ánh sáng tới trái đất là để chén một bữa thịt người lớn! Khốn kiếp…

- Hệ thống miễn dịch.

Trịnh Xá ở bên cạnh đột nhiên mở miệng. Lúc này hắn cũng đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, sau khi nghe được hành động của người ngoài hành tinh, suy nghĩ này đột nhiên hiện lên trong đầu. Hắn đã từng xem một bộ phim khác, cũng nói về người ngoài hành tinh xâm lược địa cầu, có điều bộ phim đó đi theo một hướng cực đoan khác, ngược lại với Independence Day. Trong Independence Day, người ngoài hành tinh chỉ sử dụng vũ khí trên không, còn trong phim kia thì chỉ sử dụng vũ khí dưới đất để tấn công loài người. Bất quá trong bộ phim kia, loài người không thể thắng nổi cuộc chiến tranh, mà là đến thời điểm quan trọng nhất, người ngoài hành tinh lại tự thất bại, đánh bại bọn chúng chính là hệ thống vi sinh vật trên trái đất. Người ngoài hành tinh không có sức miễn dịch để chống chọi lại số vi sinh vật hoặc vi khuẩn đó, vì thế tất cả đều chết bệnh tại trái đất…

Trịnh Xá đang nghĩ đến chính chuyện này, hắn gật đầu nói:

- Do người ngoài hành tinh không có sức miễn dịch với vi sinh vật và vi khuẩn trên trái đất, nếu chúng muốn sinh sống lâu dài ở đây thì nhất định phải thích nghi được với điều kiện cua trái đất. Loài người chúng ta cũng là sinh vật có trí tuệ giống như bọn chúng, nếu như cần có sức miễn dịch của sinh vật nào đó thì sức miễn dịch trong cơ thể nhân loại là thích hợp nhất với bọn chúng…

Tuy đây chỉ là suy đoán nhưng sau khi nghe xong tổng thống lập tức trầm mặc, cả nửa ngày sau hắn mới nói:

- Rất có khả năng là như vậy… Xác suất là rất lớn, đó không phải chứng minh rằng chúng chuẩn bị cư trú lâu dài tại trái đất sao? Bọn chúng muốn biến cả trái đất thành của chúng ư? Hơn nữa còn dùng tính mạng của chúng ta làm thuốc miễn dịch cho chúng…

Tổng thống bỗng nặng nề ngẩng đầu lên, nhìn bộ trưởng quốc phòng hỏi:

- Nếu sử dụng vũ khí hạt nhân thì những người dân đang bị giam giữ sẽ ra sao? Có thể cứu họ ra trước không?

Bộ trưởng quốc phòng giật mình, lập tức nói:

- Mục tiêu tác chiến của chúng ta không phải là tiêu diệt dất cả người ngoài hành tinh đang trong phạm vi trái đất mà là trước tiên phá hủy pháo đài vũ trụ có sức sát thương trên phạm vi lớn. Một khi pháo đài bị bắn rơi, đám người ngoài hành tinh dưới mặt đất sớm muộn gì cũng sẽ hoa kiệt năng lượng rồi bị chúng ta tiêu diệt. Mà hiện tại, pháo đài vũ trụ vẫn đang dừng ở trên các thành phố bị phá hủy, ở đó đã không còn

http://tieulun.hopto.org

dân chúng có thể cứu trợ được nữa, còn về những người bị bắt giữ... Thưa tổng thống, những vũ khí chiến đấu hình nhện đó cũng có vòng bảo vệ ngăn cản sức đòn tấn công, vì thế trước mắt chúng ta cứ tiêu diệt pháo đài trên không...

- Không được! Không thể sử dụng vũ khí hạt nhân!

Một giọng nói chợt vàng lên từ ngoài phòng hội nghị, nam diễn viên chính David đang đứng đó, sắc mặt nghiêm trang nhìn mọi người, nói:

- Các vị định sử dụng vũ khí hạt nhân trên chính hành tinh của chúng ta sao? Các vị có biết hậu quả của việc này sẽ thế nào không? Một khi chúng ta sử dụng vũ khí hạt nhân, các quốc gia khác cũng sẽ đồng loạt làm theo. Toàn thế giới có nhiều pháo đài ngoài hành tinh hạ xuống như vậy, lượng vũ khí hạt nhân đồng thời bắn ra đủ khiến chúng ta rơi vào mùa đông hạt nhân! Lúc đó sẽ đồng thời hủy diệt cả chúng ta lẫn người ngoài hành tinh!

Bộ trưởng quốc phòng thấy đã sắp thuyết phục được tổng thống, không ngờ lại có một gã ở đâu chạy tới làm loạn, hắn cực kỳ tức giận, lập tức đứng phắt dậy quát:

- Xin nhớ thân phận của anh, anh chẳng qua chỉ là khách ở đây thôi. Người đâu, đưa anh ta ra ngoài!

Ông lão hơn sáu mươi tuổi đi cùng David lập tức kêu lên:

- Dừng lại, ông không có tư cách gì mà bảo người khác im lặng. Nếu không nhờ con trai tôi thì các người sớm đã chết ở Nhà Trắng rồi, dựa vào cái gì mà bắt nó im lặng! Hơn nữa phải sử dụng vũ khí hạt nhân chẳng qua là do các ông vô dụng mà thôi, nếu như dùng vũ khí bình thường cũng có thể đánh bại người ngoài hành tinh thì sao còn muốn sử dụng vũ khí hạt nhân nữa? Đám chính khách này đúng là chỉ biết bốc phét, tôi nhớ các ông từ những năm bốn mươi năm mươi đã kiếm được đĩa bay rồi cơ mà? Ở chỗ đó... Hình như là phía gần Mexico có đúng không? Nghiên cứu suốt mấy chục năm mà vẫn không làm gì được người ngoài hành tinh sao?

Tổng thống cùng viên tướng cao tuổi kia nhìn nhau cười khổ, tổng thống tới cạnh chỗ ông lão nói:

- Xin cứ yên tâm, chúng tôi đang tìm cách có thể không sử dụng vũ khí hạt nhân vẫn đánh bại được người ngoài hành tinh. Còn về những chuyện liên quan đến người ngoài hành tinh đó thì đều chỉ là đồn đại mà thôi...

Nhưng khi tổng thống nói như vậy, bộ trưởng quốc phòng lại có chút ngượng ngập, lúng búng nói:

- Tổng thống, cái đó kỳ thực cũng không đúng... Khu vực 51 thật sự có tồn tại...

Ánh mắt mọi người lập tức chuyển hết về phía hắn, còn mấy người Trịnh Xá chung quy cũng thở phào nhẹ nhõm. Rút cuộc họ cũng sắp đến được nơi duy nhất có thể cung cấp cho họ công cụ di chuyển để phản kích, một chiếc đĩa bay hoàn hảo không hư tổn mà loài người đã lấy được từ mấy chục năm trước.

Nhưng bộ trưởng quốc phòng vừa dứt lời, đột nhiên trong người hắn có thứ gì đó kêu vang. Hắn nhất thời ngẩn người, vội vàng móc ra một máy liên lạc giống như điện thoại di đồng. Vừa nói dược mấy câu, máy liên lạc trên tay hắn đã rơi bộp xuống đất, gã này ngây ngốc nói:

- Bị tấn công.. Khu vực 51 vừa bị tấn công. Một pháo đài bay tới trên chỗ bọn họ, bắn một phát chủ pháo....

627. Chương 9: Độ Khó Phim Cùng Hy Vọng Duy Nhất (1)

Nhận được tin tức này, người kinh hãi nhất không phải là những nhân vật trong phim mà ngược lại chính họ bị Trịnh Xá làm cho giật bắn cả người. Khác với những thành viên còn lại trong đội, do cân nhắc việc trong bộ phim kinh dị này còn có một đội ngũ khác nên lúc bình thường hắn đều dứt khoát ở lại cạnh tổng thống cùng mấy nhân vật trong phim, đề phòng họ có khả năng bị đội kia đột kích ám sát. Về phần Trung Châu đội thì thực lực những người còn lại cũng đủ mạnh mẽ, có mấy cường giả cỡ như Sở Hiên, Triệu Anh Không tồn tại tuyệt đối không phải lo chuyện Tây Hải đội tới đánh lén, ít nhất cũng có thể trì hoãn đến lúc hắn tới cứu viện.

http://tieulun.hopto.org

Khi bộ trưởng quốc phòng thông báo khu vực 51 đã bị phá hủy, Trịnh Xá là người đầu tiên của Trung Châu đội nghe được. Vốn hắn còn có chút ngơ ngác, đến mấy giây sau hắn mới hiểu rõ ý nghĩa của việc này, lập tức nhảy dựng lên:

- Cái gì? Khu vực 51 bị phá hủy rồi! Đùa cái kiểu gì vậy? Ai phá hủy? Phá hủy như thế nào? Sao lại có thể như thế được!

Những nhân vật trong phim vốn cũng sững sờ nhưng so với phản ứng của Trịnh Xá thì thật sự không đáng nói. Dù nhìn kiểu gì cũng thấy phản ứng của Trịnh Xá là quá kịch liệt, hơn nữa còn giống như là hắn đã biết trước sự tồn tại của khu vực 51.

Bộ trưởng quốc phòng bộ dạng thất hồn lạc phách, cúi đầu ảo não nói:

- Khu vực 51 bị pháo đài ngoài hành tinh tấn công, hiện tại tất cả mọi thứ ở đó đều biến thành tro bụi… Không còn một cái gì… Không còn một cái gì!

Những lời này nói ra, tổng thống phản ứng kịch liệt nhất, vung tay túm lấy cổ ảo bộ trưởng quốc phòng, quát:

- Tại sao tôi không biết gì về khu vực 51? Rút cuộc thì tôi có phải là tổng tống của cái đất nước này không? Còn cả kinh phí cho khu vực 51 đó từ đầu mà có… Tôi thật sự hối hận đã để ông làm bộ trưởng bộ quốc phòng trong nhiệm kỳ của mình! Bây giờ đất nước gặp thảm kịch ông lại chẳng được cái tích sự gì hết. Được rồi! Bắt đầu từ bây giờ ông đã được cách chức!

Bộ trưởng quốc phòng vốn đã bị tin tức khu vực 51 bị hủy diệt hoàn toàn làm cho ngây ngốc, đến khi nghe những lời này, ông ta lại càng sững sờ, nhìn tổng thống, lắp bắp nói:

- Ngài… Ngài không thể làm như vậy!

- Ông ấy đã làm như vậy đấy.

Viên nữ thư ký của tổng thống đang đứng cạnh bộ trưởng quốc phòng mỉm cười nói, tiếp đó nàng quay sang phía tổng thống nói:

- Tiếp theo chúng ta nên bay đi đâu? Air Force 01 còn có thể tiếp tục bay mười một tiếng đồng hồ nữa. Theo ý của bộ tham mưu thì chúng ta nên bay tới bộ chỉ huy không quân tại New York, ở gần hai thành phố bị phá hủy, tiện cho việc chỉ huy tiền tuyến, nhưng phía phó tổng thống thì hi vọng chúng ta có thể bay tới bờ biển phía tay, cách xa lửa đạn tiền tuyến…

Toognr thống khẽ trầm mặc, ngồi xuống ghế salon, hỏi:

- Mấy người phó tổng thống đều vô sự… Vợ tôi thì sao? Không cùng bọn họ lên máy bay sao?

Nữ thư ký cũng trầm mặc, nàng mở miệng muốn nói gì đó nhưng chung quy lại không thốt lên được tiếng nào, chỉ lắc đầu ảm đạm.

Trong kịch bản phim gốc, phu nhân của tổng thống cùng một nhóm chính khách đang ở New York hội kiến với ai đó, đến khi chủ pháo của pháo đài vũ trụ tấn công, cô ta rút lui chậm nên bị cuốn vào trong vụ nổ. Sau đó tuy đã được người cứu nhưng do thời gian cứu quá muộn nên chữa trị thất bại, cuối cùng chỉ có thể ngậm cười mà chết, nhưng hiện tại uy lực pháo chủ của người ngoài hành tinh đã tăng mạnh, có lẽ phu nhân của tổng thống đã chết trong đợt công kích của chủ pháo rồi.

- ….Tới bộ chỉ huy không quân New York đi, bây giờ đã không còn là lúc để rút lui nữa, nhiệm vụ quan trọng nhất là đánh bại hoàn toàn người ngoài hành tinh… Trịnh Xá, anh có ý kiến gì không?

Tổng thống ra quyết định xong đột nhiên nhìn thấy bộ dạng thất hồn lạc phách của Trịnh Xá, hắn liền thuận miệng hỏi.

Trịnh Xá lắc đầu mờ mịt, hắn đã không còn biết tiếp theo phải làm thế nào nữa rồi.Trong bộ phim kinh dị lần này, Sở Hiên giữ cái bộ Từ Thứ nhập doanh Tào (*), chẳng chịu nói câu nào, chỉ dựa vào trí tuệ hắn mô phỏng Tiêu Hoành Luật để suy tính bố cục chỉ có thể nghĩ đến bước lợi dùng đĩa bay trong khu vực 51 để tiến hành chiến đấu, phải biết rằng Tiêu Hoàh Luật vốn không sở trưởng về bố cục. Hơn nữa đây cũng không phải trí tuệ nguyên bản của Tiêu hoành Luật, có thể nghĩ đến tất cả những chuyện này cùng sắp xếp

http://tieulun.hopto.org

cho đoàn đội sau đó đã là cực hạn của hắn rồi. Ai mà biết kịch bản phim lần này lại biến đổi lớn như vậy, tất cả bố cục hắn đã sắp xếp ổn thỏa cho cả đội đều tan thành mây khói, giờ thật sự không biết tiếp theo nên làm thế nào cho tốt… Nếu Sở Hiên thật sự không nói thì chẳng lẽ bộ phim kinh dị lần này bọn hắn chỉ có thể trốn chạy mãi?

"Nếu đĩa bay khu vực 51 đã không thể trông cậy được… Vậy có thể thừa lúc đĩa bay tới tập kích, đoạt lấy một hai chiếc không?

Ai, cứ thương lượng cùng với mọi người một chút đã. Lần này kịch bản thay đổi hoàn toàn, lại có Tây Hải đội không biết đang lén lút ẩn nấp ở đâu… Tình huống đúng là phức tạp."

Trịnh Xá day day khoảng giữa hai đầu lông mày, cố gắng nhìn rõ tình hình phức tạp trước mắt, nhưng càng nghĩ hắn càng cảm thấy tất cả manh mối đều mơ hồ, mờ mịt. Vừa muốn tấn công, lại vừa cố kỵ các đồng đội đang hôn mê, vừa muốn bắt sống tinh thần lực khống chế giả của đối phương, lại vừa dự bị ổn thỏa phương pháp chạy trốn, tất cả mọi chuyện khó khăn đều dồn lại một chỗ thật sự khiến cho Trịnh Xá phải đau đầu.

Nhân lúc máy bay tiến về phía New York, Trịnh Xá rời khỏi phòng hội ngị đi về khoang Trung Châu đội đang ở. Vừa đến trước cửa, hắn đã nghe thấy bên trong vang lên từng tràng tiếng hoan hô, mơ hồ còn có tiếng một đứa bé trai. Trong lòng máy động, Trịnh Xá lập tức lao vào trong cabin, quả nhiên nhìn thấy Tiêu Hoành Luật đang ngồi trên salon, cười cười nói nói với mấy người Trung Hằng.

- Ngươi tỉnh rồi?

Trịnh Xá bước tới, vừa kinh ngạc vừa mừng rỡ nói:

- Ngươi quả thực có thể dựa vào sức mạnh của chính đột phá chướng ngại trong lòng, cảm giác thế nào? Có phải là một loại cảm giác đại triệt đại ngộ không, ha ha ha...

Tiêu Hoành Luật đang muốn tiếp lời nhưng nghe Trịnh Xá nói vậy, thằng nhóc lập tức lộ vẻ cười khổ, ngắt ngắt tóc trán, đáp:

- Không phải ta tự mình tỉnh lại. Cơn ác mộng đó vẫn cứ cuốn lấy ta, kéo đi đẩy lại, khiến ta ở chỗ mông lung thống khổ rất lâu mà không cách nào thoát ra được. Nhiều lần ta đã nghĩ đến cái chết, có lẽ chỉ có chết mới là cách giải thoát tốt nhất cho sự khổ sở đó. Bất quá, chắc là khi ta ý chí suy sụp nghĩ đến cái chết thì cũng sẽ thật sự chết trong giấc mơ đó…

Ngoài hai tân nhân không biết chi tiết tình hình trong A Nightmare on Elm Street ra thì Trịnh Xá cùng các thành viên còn lại đều tập trung toàn bộ tinh thần lắng nghe. Đến khi Tiêu Hoành Luật nói xong, Trịnh Xá mới tò mò hỏi:

- Không phải ngươi tự mình tỉnh lại à? Chẳng lẽ có người trợ giúp? Là ai? Sở Hiên?

Tiêu Hoành Luật bỗng bật cười, nụ cười dần dần biến thành cười lạnh, cười đến mức mấy người Trịnh Xá đều chẳng thể hiểu nổi. Bấy giờ thằng nhóc này mới nói:

- Từ khi ta hồi sinh đã phát hiện ra… Ngươi quá sùng bái Sở Hiên. Không, không phải một mình người, cả Trung Châu đội này đều như vậy, quá tin tưởng vào một cá nhân…

Trịnh Xá liếc nhìn Sở Hiên đang yên lặng ngồi phía xa, hắn khẽ hắng giọng, xấu hổ nói:

- Chúng ta không phải là một đội sao? Tin tưởng một người dù sao cũng không đến mức….

- Đúng thế! Chúng ta là một đội!

Tiêu hoành Luật vỗ mạnh tay, cao giọng nói:

- Chính vì chúng ta là một đội nên sức mạnh của mọi người đều không quan trọng như vậy sao? Bắn tỉa tầm xa của Zero, công kích tầm xa cực mạnh của Trương Hằng, sức bộc phá của Vương Hiệp, trí tuệ của ta, sức mạnh của ngươi… Trung Châu đội chúng ta không phải chỉ có vỏn vẹn một mình Sở Hiên! Ta thừa nhận, trí tuệ của Sở Hiên cao hơn ta rất rất xa, nhưng khi đoàn đội cần tới, ta cũng có dũng khí gánh vác trách nhiệm của ta! Thế giới phim kinh dị lần này, nhiệm vụ bố cục cứ giao cho ta đi…

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá thoáng ngẩn người, hắn cũng không nói nhiều, chỉ lập tức mở cơ nhân tỏa đến tầng thứ ba. Trong nhận thức của hắn, Tiêu Hoành Luật tuy là một đứa bé mới hơn mười tuổi, nhưng tính cách thật sự rất kiên định, mặc dù có hơi tự phụ về bản thân nhưng đó cũng là vì hắn có đủ trí tuệ để mà kiêu ngạo. Vừa đột ngột tỉnh lại lại bỗng dưng nói ra như vậy, hắn nhất định là muốn diễn đạt điều gì đó, mà trong cách diễn đạt lại có chút kiêng kị…

628. Chương 9: Độ Khó Phim Cùng Hy Vọng Duy Nhất (2)

- Là Chiêm Lam trợ giúp ngươi?

Trịnh Xá đột nhiên hỏi.

Tiêu hoành Luật rất thẳng thắn đáp:

- Đúng thế, cô ấy nói với ta, Sở Hiên đã dùng cách nào đó liên lạc với cô ấy ở thế giới trong mơ, nhưng nhất thời cô ấy không thể dựa vào sức mạnh của bản thân để tỉnh dậy. Chuyện duy nhất cô ấy có thể làm là giúp ta tỉnh lại, để cho đoàn đội vượt qua thời điểm nguy hiểm này… Thời điểm không có Sở Hiên.

Trịnh Xá loáng cái đã rút Hổ hồn đao ra, trước khi mọi người kịp phản ứng lại, Hổ hồn đã kề sát lên cổ Sở Hiên. Đến lúc này hắn mới hỏi Tiêu Hoành Luật:

- Sở Hiên bị tráo đổi rồi sao? Là đội đối phương làm ư? Từ lúc nào? Dùng cách gì?

Tiêu Hoành Luật nhất thời không nhịn được phải bật cười, nhìn Trịnh Xá cầm đao chỉ vào Sở Hiên, thằng nhóc này cười rất sung sướng, phảng phất như xả hết mọi uất ức trong Transformers. Đến khi Sở Hiên cũng không kiên nhân nữa, ngẩng đầu nhìn lên, hắn mới nói:

- Không, hắn vẫn là hắn, có điều, hắn cũng không phải là hắn… Nếu như những gì Chiêm Lam nói với ta trong mơ đều là thật thì Sở Hiên hiện tại hẳn là đã tiến vào trạng thái tâm ma của tầng thứ tư…

- Trạng thái tâm ma?

Những người xung quanh đều giật nảy mình. Mấy người Trương Hằng nhìn nhau lo lắng, ngờ vực, trong lòng thầm nhớ lại cảnh Trịnh Xá tiến vào trạng thái tâm ma rồi lại so với tên Sở Hiên đang an phận một cách quá mức này. Dù nhìn thế nào cũng không giống như đã rơi vào tâm ma, vì thế mọi người ngó đi ngó lại mấy lần rồi cùng quay sang phía Tiêu Hoành Luật.

- Đừng có nhìn ta.

Tiêu Hoành Luật từ trên ghế nhảy xuống. Thằng nhóc này hơi lùn hơn so với những đứa bé cùng tuổi, chỉ cao hơn thắt lưng Trịnh Xá một chút, hắn cười hì hì bước tới cạnh Sở hiên, nói:

- Suy đoán của ta cũng chỉ là nghe Chiêm Lam trong giấc mơ nói mà thôi, có điều trông hắn thật sự rất khác với bình thường đúng không? Hơn nữa vừa rồi ta cũng nghe mấy người Trương Hằng nói qua về tình hình hiện tại rồi. Trung Châu đội quả thật đã ở vào thời điểm nguy cấp nhưng Sở Hiên lại vẫn không chịu hé răng, khả năng hắn rơi vào tâm ma là rất lớn, chỉ là có thể hắn có biện pháp nào đó áp chế được tâm ma, làm cho hắn không cần phải điên cuồng phát tiết nhưng cũng không được như bình thường…

Trịnh Xá yên lặng thu hồi Hổ hồn đao, trong đầu đã bắt đầu thừa nhận giả thuyết của Tiêu Hoành Luật. Dù sao thì Sở Hiên trong trạng thái này thật sự quá mức kỳ quái, trong quá khứ tuy hắn cũng rất trầm mặc nhưng đó chỉ là tính cách cá nhân, ẩn sau sự trầm mặc đó chính là trí tuệ không phải con người của hắn, đấy mới là Sở Hiên mà mọi người quen thuộc…

- Mặc dù có chút khác thường…

Trịnh Xá bỗng kỳ quái hỏi:

- Nhưng trước mắt tình huống của chúng ta rất nguy cấp sao? Cho dù Sở Hiên thật sự rơi vào trạng thái tâm ma thì chúng ta vẫn có thể bỏ qua lần đoàn đội tác chiến này, theo cùng nhân viên chính phủ Mỹ ra ngoài ẩn nấp ba ngày, không hẳn là chỉ còn lại hai ngày thôi. Chỉ cần hoãn lại trận này, đợi Sở Hiên bình

http://tieulun.hopto.org

yên vượt qua chướng ngại tâm ma, chúng ta không phải càng có nhiều cơ hội hơn ư? Sao lại có cái gì nguy cấp?

Tiêu Hoành Luật thở dài, tiếp đó cười lạnh nói:

- Đã đến lúc nào rồi mà còn nói cái gì chỉ cần hoãn được trận này là sẽ có càng nhiều cơ hội... Không có Sở Hiên, các ngươi đến cả đi đường cũng không dám đi nữa à? Đúng là một lũ ngu ngốc, sao các ngươi không suy nghĩ thử xem? Nếu không phải Sở Hiên cố ý lựa chọn thế giới phim kinh dị lần này để vượt qua chướng ngại tâm ma thì hắn sẽ tiến vào trạng thái tâm ma đúng thời gian đoàn chiến như vậy sao? Nói cách khác, bộ phim kinh dị lần này chắc chắn là có thứ gì đó hắn cần hoặc là thứ gì đó có thể hỗ trợ hắn vượt qua trạng thái tâm ma, ta chỉ có thể giải thích một loạt hành động của hắn trong phim này là như vậy. Nếu đúng như thế thì chúng ta trốn tránh chỉ làm cho tên ác ma này ẩn giấu đi chứ không giải quyết được hoàn toàn trạng thái tâm ma của hắn, rất có khả năng người bị giải quyết sẽ chính là chúng ta... Đã hiểu chưa? Ngoài liều mạng ra, chúng ta không còn đường nào khác để đi!

- Hơn nữa... Muốn an toàn trống tránh qua ba ngày? Một bộ phim kinh dị độ khó mười chín người có thể để cho ngươi an toàn trốn qua ba ngày? Ha ha, nguy hiểm đang ở ngay trước mắt...

Tiêu Hoành Luật vừa mới dứt lời, tiếng còi báo động chói tai đột ngột rú vang khắp Air Force 01. Trong lúc mọi người còn đang ngơ ngác thì rầm một tiếng, cả phòng bị đẩy tung, một người đứng ngoài thò đầu vào, kêu lên:

- Đĩa bay của người ngoài hành tinh tới tập kích! Mọi người ngồi vững! Air Force 01 đang bị ép hạ xuống.

Do sự cố chấp cảu tổng thống Mỹ, Air Force 01 không bay về khu vực chưa bị tấn công tại miền tây nước Mỹ mà quay vòng về khu vực New York, tiến thẳng tới tiền tuyết quân sự ở đây, vì thế Air Force 01 thật sự ở rất gần pháo đài trên không của người ngoài hành tinh. Bất quá, mọi người không hề nghĩ tới khả năng sẽ bị đãi bay của người ngoài hành tinh truy kích, bởi vì nghe nói số đĩa bay này đều đã tới tấn công khu vực 51, sao còn có thể rảnh rỗi đi tấn công bọn họ nữa? Chính vì muốn tới được nơi đóng quân gần New Yorrk trước khi những đĩa bay này quay về nên Air Force 01 mới mạo hiểm mà đi, không ngờ vẫn bị đĩa bay công kích...

Cả Air Force 01 lập tức đại loạn, phần lớn những người trên máy bay đều là nhân viên chính phủ cùng chính khác, không hề có tố chất cùng kỷ luật của quân nhân, khi rất có thể sẽ phải đối mặt với cái chết, bọn họ gần như chẳng được tích sự gì, chỉ biết chạy lung tung, la hét ầm ĩ, nhìn qua tình hình của Air Force 01 đã tồi tệ hết mức. Có điều vẫn còn may, những người điều khiển chiếc phi cơ này đều thuộc hệ thống quân đội, họ vẫn chưa sụp đổ. Mà sau khi nhận được tin tức bị tập kích, Trịnh Xá, Vương Hiệp, Trương Hằng, mấy thành viên chiến đấu đều đã chạy tới khoang tác chiến, chỉ cần số lượng đĩa bay tới tấn công không quá khoa trương thì hẳn là họ vẫn có thể đối phó được.

"Chuyện bên đó tạm thời có thể bỏ qua, nếu đã đều ở trên Air Force 01 thì sống hay chết đều phải trông cậy vào mấy người Trịnh Xá rồi, những chuyện này không cần phải suy nghĩ nữa... Vẫn còn rất nhiều vấn đề. Xem ra không có Sở Hiên, Trung Châu đội thật sự đã trở nên rất yếu ớt, hoàn toàn không thể so sánh được với tiểu đội luân hồi Ác Ma hay tiểu đội luân hồi Thiên Thần. Ai, ngoài sức mạnh lớn nhất ra, quả nhiên là trí tuệ cũng cực kỳ quan trọng..."

Tiêu Hoành Luật nhìn mấy người Trịnh Xá vội vàng chạy ra ngoài, hắn lại thong thả bước tới chỗ ghế, ngồi xuống. Tiếp đó thằng nhóc nhẹ nhàng ngắt ngắt tóc trán, chậm rãi suy tính.

"Khu vực 51 đã bị phá hủy... Đúng là hoàn toàn khác với kịch bản gốc, có điều hẳn là vẫn chưa đến mức tuyệt vọng, dù sao thì người khu vực 51, chúng ta vẫn còn một đĩa bay khác có thể sử dụng. Tuy nhiên tình hình chiếc đĩa bay đó có thể rất không xong... Cho dù chiếc đĩa bay đó không thể sử dụng thì sự tồn tại của đoàn đội kia cũng hoàn toàn có thể giúp chúng ta tới được căn cứ của người ngoài hành tinh... Chuyện chính thức khiến ta lo lắng là Sở Hiên..."

Tiêu Hoành Luật đầy vẻ lo âu nhìn sang phía Sở Hiên đang ngồi xem máy tính xách tay ở cạnh hắn. Tuy lúc trước mọi người xung quanh đã thảo luận rất nhiều chuyện nhưng tên này vẫn giữ nguyên bản mặt lạnh lẽo ngồi đó, không hề có một chút biến hóa nào.

http://tieulun.hopto.org

"Nếu như suy luận của ta không sai, Sở Hiên đang chuẩn bị lợi dùng Dẫn đạo giả đột phá tâm ma. Chỉ là làm như vậy thật sự sẽ có quá nhiều biến số, chỉ có một chút nằm ngoài ý muốn thôi là cả đội có thể sẽ đoàn diệt… Sở Hiên, ngươi đúng là quá coi trọng ta. Muốn phối hợp với kế hoạch của ngươi, với mức độ trí tuệ của ta… Thật sự có thể ư?"

Tiêu Hoành Luật yên lặng thở dài, giật mạnh một sợi tóc xuống, đặt nó ở trước mặt nhìn thật kỹ. Tiếp đó hắn thuận miệng thổi nhẹ, đẩy sợi tóc bay mất tăm…

Mấy người Trịnh Xá vừa mới chạy vào phòng chỉ huy của tổng thống trên Air Force 01, cả chiếc máy bay đã rung lắc kịch liệt. Không đợi họ kịp mở miệng, mấy viên sĩ quan đã từ ngoài xông vào, người đi đầu vội vã kêu lên:

- Đã có thể thấy được bằng mắt thường, số lượng khoảng hơn một trăm chiếc, đang đuổi rát ngay sau chúng ta…

Thanh âm vừa dứt, Air Force 01 đã rung động, ngoài nhóm Trịnh Xá, tất cả đều bị quật nhào xuống đất. Mấy người Trịnh Xá đưa mắt nhìn nhau, tiếp đó cùng phối hợp chạy ra ngoài khoang, hướng về phía phần đuôi máy bay.

- Tình hình hoàn toàn giống như Tiêu Hoành Luật nói, căn bản không có cách nào an toàn trốn qua ba ngày. Đám ngoài hành tinh này thật sự không hề giống như trong phim gốc, thuần túy là đuổi cùng giết tận!

Trịnh Xá vừa chạy vừa gào lên, tuy do ở trong máy bay nên không thể sử dụng được Thế nhưng tốc độ của hắn vẫn nhanh nhất, chỉ sau vài giây đã tới được chỗ nứt ở phần đuôi máy bay. Đây là chỗ bị hắn xé rách ra lúc trước, vừa mới miễn cưỡng bịt lại không lâu thì đã lại bị tên thô lỗ này một cước đá tung.

Trịnh Xá phá vỡ chỗ nứt xong, lập tức quay lại phía Trương Hằng, nói:

- Trương Hằng, sử dụng Bạo liệt tiễn thử nghiệm sức phòng ngự của số đĩa bay này! Xem xem uy lực vòng bảo vệ của chúng rút cuộc là đến mức nào…

Trương Hằng lúc này cũng đã chạy tới chỗ vết nứt nhìn ra ngoài. Bất quá hắn chỉ liếc mắt mấy cái rồi lập tức khổ sở nói:

- Khoảnh cách quá xa, tuy Bạo liệt tiễn vẫn có thể bắn tới nơi nhưng cũng chẳng còn bao nhiêu uy lực, dù là Bạo liệt tiễn ba mũi, bốn mũi thì cũng như vậy. Số đãi bay đó cách chúng ta tới cả chục cây số….

Trịnh Xá cũng không nói nhiều, trực tiếp quay sang phía Zero, mà Zero cũng rất dứt khoát, hắn quan sát vài lần rồi nói:

- Trịnh Xá, ngươi đưa ta lên trên máy bay, ở đó mới ngắm bắn rõ ràng được!

Trịnh Xá thoáng trầm mặc, liếc nhìn lên cổ Zero, ở đó vẫn đeo vòng cổ long tinh, đây là đạo cụ bảo vệ tốt nhất đối với vũ khí công nghệ cao, hơn nữa còn thuộc loại có thể bổ sung năng lượng, chỉ cần có năng lượng cung cấp không hạn chế, vòng cổ long tinh này sẽ có thể bỏ qua đại bộ phận vũ khí công nghệ cao.

- Vậy thì… Trông cậy vào ngươi đó!

629. Chương 9: Độ Khó Phim Cùng Hy Vọng Duy Nhất (3)

Vừa bay ra khỏi máy bay không xa, luồng khí lưu hỗn loạn bao quanh máy bay đã cuốn lấy hai người, làm cho Trịnh Xá quay cuồng giữa không trung mấy vòng rồi mới lấy lại được thăng bằng. Tiếp theo hắn nâng Zero bay lên trên nóc máy bay.

- Thế nào? Zero, khoảng cách xa như vậy có thể ngắm chuẩn được không?

Trịnh Xá vừa đặt Zero xuống là lập tức kêu lớn hỏi.

Bên ngoài máy bay gió mạnh gào thét, cũng may nhờ tố chất thân thể của hai người vượt xa người bình thường nếu không chỉ luồng gió này cũng đủ thổi tung họ đi. Có điều, dưới sức gió kịch liệt như vậy, Zero cũng gào lên mới trả lời được Trịnh Xá. Hắn nhìn về phía những đĩa bay ngoài hành tinh vẫn còn là những chấm đen ở đằng xa, tiếp đó nói:

http://tieulun.hopto.org

- Không biết, chỉ có thể thử một phát.. Nhưng khoảng cách xa như vậy đã không còn chỉ là vấn đề ngắm bắn nữa. Sức gió, chênh lệch cực nhỏ sau khi vũ khí bắn đạn ra, thậm chí là cả chiều quay của trái đất, ta thật sự không thể nắm chắc nhắm bắn được xa như vậy...

Trịnh Xá thở dài, hắn cũng biết muốn Zero bắn trúng số đĩa bay này thật sự có chút gượng ép. Dù sao Zero cũng không phải là siêu nhân, thuộc tính đôi mắt hắn hoán đổi ngoài điểm tuyến ma nhãn thuộc loại hình công kích tiêu diệt trong nháy mắt thì thuộc tính còn lại chỉ là thuộc tính cấp thấp có khả năng đề cao thị lực, có thể bắn trúng mục tiêu ở cự ly xa như thế này hay không... hoàn toàn phải trông vào vận khí.

"Nếu có Chiêm Lam ở đây thì tốt rồi. Kỹ năng quét hình của tinh thần lực khống chế giả hoàn toàn có thể cảm ứng rõ ràng quỹ tích bay của đạn súng ngắm Gauss, như vậy Zero bắn thử mấy phát là hoàn toàn có thể bắn trúng mục tiêu... Ai, chỉ là so sánh tốc độ, rất có khả năng cũng chẳng bắn được mấy phát. Tối đa là một phút nữa sẽ tiến vào phạm vi công kích của đĩa bay... Nên làm thế nào đây? Ít nhất cũng có hơn trăm đĩa bay, chạy? Hay là chiến?

Trịnh Xá yên lặng nhìn Zero bóp cò, một tiếng nổ lớn vang lên, viên đạn đã bay ra ngoài vạn mét, thậm chí cả Trịnh Xá cũng không thể thấy rõ đường bay của đạn. Đến khi tiếng súng chìm xuống, những đĩa bay ở xa lại không phát nổ, thậm chí ánh sáng của vòng bảo vệ cũng không xuất hiện, phát súng vừa rồi chắc là bắn trượt.

Zero đột nhiên nâng súng ngắm Gauss lên, lấy trong người ra một viên đạn bắn tỉa dài nhọn. Viên đạn này không phải là đạn bắn tỉa thông thường mà là loại đạn đặc thù hắn hoán đổi lúc trước. Mắt thấy tình huống đã đến lúc khẩn cấp, Zero cũng chẳng để ý đến việc tiêu hao, lập tức lấy viên đạn này ra.

- Đây là loại đạn gì?

Trịnh Xá nhìn thấy rõ ràng, hắn liền vội vàng hỏi.

Zero lắp đạn vào trong súng ngắm Gauss, cũng không ngẩng đầu lên, đáp:

- Đạn bắn tỉa siêu nổ loại cải tạo, thuốc nổ bên trong đã được Sở Hiên đặc biệt cải tiến. Sau khi cải tiến xong mãi không có cơ hội sử dụng, cũng không biết uy lực như thế nào...

"Tên khốn Sở Hiên lại bước thêm một bước trên đường thành mèo máy rồi..."

Đến lúc này mà trong đầu Trịnh Xá vẫn nảy ra một ý nghĩ khiến người ta dở khóc dở cười như vậy. Có điều, hắn cũng chẳng có thời gian mà suy nghĩ nhiều, thấy Zero một lần nữa ngắm bắn ra xa, hắn cũng đồng thời nín thở. Theo một tiếng súng cực lớn vang lên, từ đằng xa đột nhiên bùng lên một quầng lửa kịch liệt, phạm vi vụ nổ bao trùm phạm vi hơn năm trăm mét, ngọn lửa bên trong tuyền một màu trắng sáng, uy lực tuyệt đối kinh người.

- Mẹ kiếp, đây là sức mạnh của một viên đạn sao? Ta còn tưởng là uy lực của tên lửa!

Trịnh Xá đã không nhịn được, vọt miệng chửi lớn, do sức mạnh của viên đạn bắn tỉa siêu nổ loại cải tạo này thật sự quá lớn. Phải biết rằng súng ngắm Gauss của Zero tuy có thể bắn tới phạm vi cực xa nhưng cự ly công kích của hắn chắc chắn không vượt quá hai nghìn mét, hơn nữa còn rất có khả năng bắn trúng vào đồng đội đang ở cạnh kẻ địch. Nếu như trong tình huống đó mà sử dụng đạn siêu nổ này thì không phải sẽ tiêu diệt cả đồng đội lẫn kẻ địch trong chớp mắt sao? Tên khốn Sở hiên này đơn giản là quá khốn nạn! Trịnh Xá điệu bộ hùng hùng hổ hổ, luôn miệng chửi bới.

Zero sau lưng cũng toát đầy mồ hôi lạnh, suy nghĩ của hắn cũng không khác Trịnh Xá là mấy, cũng cảm thấy Sở Hiên thật sự quá điên cuồng. Bất quá, hắn lại nghĩ lại, nếu như Sở Hiên không khi nào điên cuồng thì mới đúng là quái lạ, hơn nữa so với các thành viên trong đội thì hình như tỷ lệ Trịnh Xá bị Sở Hiên chơi đều cao hơn nhiều. Nghĩ tới đây, tâm lý hắn lập tức bình tĩnh hơn rất nhiều, nhanh chóng nâng súng ngắm Gauss lên tiếp tục ngắm bắn.

- Trịnh Xá, đại khái đã phá hủy ba đến năm chiếc. Chỉ có những đĩa bay ở trung tâm vụ nổ mới bị phá hủy vòng bảo vệ còn những chiếc ở ngoài rìa thì hoàn toàn vô sự. Theo tốc độ thế này, chỉ trong thời gian ngắn như vậy đã rút ngắn hơn một nghìn mét, tuy độ xạ kích chính xác của ta sẽ tăng lên nhưng sợ rằng chỉ sau năm phát nữa là bọn chúng hoàn toàn có thể công kích tới chỗ chúng ta...

http://tieulun.hopto.org

Zero vừa nói vừa nhắm bắn, tiếp theo hắn ngừng lại, súng trên tay một lần nữa bóp cò. Tiếng nổ cực lớn vang lên, đằng xa lại có một luồng lửa mãnh liệt xuất hiện. Ánh mắt Zero cực kỳ sắc bén, ảnh lửa vừa lùi xuống, hắn đã thốt lên mấy chữ số, chính là số lượng đĩa bay bị phá hủy.

Tổng cộng sáu lần bắn, chỉ có ba lần đầu là phá hủy được nhiền nhất, ba lần sau số lượng đĩa bay bị phá hủy lại giảm đi một chút. Đám người ngoài hành tinh cũng không phải lũ ngu, không thể thấy rõ đã bị tấn công mà còn giữ nguyên đội hình bay tới chịu chết. Đến khi Zero phá hủy tổng cộng gần ba mươi chiếc, số đĩa bay này chung quy cũng tới gần Air Force 01 trong cự li mấy nghìn mét, tiếp đó bắt đầu phát xạ vũ khí tia năng lượng.

Những tia năng lượng bắn ra này to khoảng bằng cánh tay người trưởng thành, dài khoảng nửa mét. Mỗi tia năng lượng bắn tới đều kéo theo tiếng rít chói tai, khi bay trông rất giống ánh sáng nhưng tốc độ lại có thể thấy được bằng mắt thường, có lẽ là sản phẩm của năng lượng tập trung với mật độ cực cao, giống như súng laser hoặc gươm ánh sáng trong phim khoa học viễn tưởng.

Trịnh Xá cũng không dám đi thử uy lực của loại vũ khí laser này, trong phim gốc, một phát bắn của nó có thể phá nổ một chiếc chiến đấu cơ. Tuy nói Air Force 01 vững chắc và to lớn hơn máy bay chiến đấu nhiều nhưng máy bay trên không trung một khi phát nổ thì chẳng ai chạy nổi nữa mà trong này lại đều là đồng đội của hắn. Mắt thấy vô số tia năng lượng bắn tới dày đặc, Trịnh Xá đạp chân nhảy vọt lên cao.

"Khi chiến đấu với Thần số hiệu 1, ma nhãn của Zero cũng không thể hoàn toàn phá vỡ vòng bảo vệ của nó, nguyên nhân mấu chốt là có năng lượng vô hạn duy trì còn kỳ thực lúc ban đầu vòng bảo vệ cũng đã bị phá vỡ… Chỉ hi vọng ta cũng có nhiều năng lượng như vậy để chống cự, thế nào cũng phải để mọi người sống sót… Con mẹ nó, liều mạng thôi!"

Air Force 01 đã tiến vào tầm bắn của đĩa bay, vô số tia năng lượng điên cuồng bắn tới, chỉ cần một phát là đủ chôn vùi tất cả mọi người. Bất đắc dĩ, Trịnh Xá chỉ có thể vỗ cánh bay về phía phần cánh máy bay, đầu cũng không quay lại, hét lớn với Zero:

- Zero, tiếp tục sử dụng đạn đặc biệt. Khi bọn chúng tới gần chúng ta một nghìn mét thì sử dụng đạn bình thường… Khốn kiếp, chẳng biết đạn thường có thể phá vỡ vòng bảo vệ của bọn chúng không nữa. Tóm lại cứ dốc toàn lực đi, tạm thời Air Force 01 do ta bảo vệ!

Zero hơi ngẩn người, đột nhiên Air Force 01 rung chuyển kịch liệt, thiếu chút nữa thì hất văng hắn khỏi nóc máy bay. Cứ như vậy, hắn căn bản không cách nào tiến hành ngắm bắn, thậm chí là mở miệng nói chuyện cũng không được, càng đừng nói đến việc để ý hành động của Trịnh Xá, chỉ biết liều mạng ép sát người vào máy bay. Cùng lúc ấy, Trịnh Xá đã gào lên:

- Vương Hiệp! Tới phòng điều khiển! Bảo bọn họ bay ổn định, không được làm động tác tránh né nào cả! Ta sẽ bảo vệ máy bay, Zero cùng Trương Hằng cần điều kiện ổn định để phản kích!

630. Chương 9: Độ Khó Phim Cùng Hy Vọng Duy Nhất (4)

"Phát này sẽ không bắn trúng máy bay, phát này cũng vậy, phát này cũng vậy… Chính là phát này!"

Đầu óc Trịnh Xá giờ phút này hoàn toàn trống rỗng, trong ý thức chỉ còn lại có các tia năng lượng cùng quỹ đạo của chúng. Đến khi một tia năng lượng tiến vào trong tầm mắt, hắn lập tức sử dụng tốc độ mắt thường không thể theo kịp chặn lại ở ngay phía trước nó, tay nắm chặt vòng cổ long tinh. Trong khoảnh khắc lúc tia năng lượng bắn tới, giữa nó và thân thể hắn xuất hiện một tầng phòng hộ nửa trong suốt, bị tia năng lượng bắn trúng chính diện, vòng bảo vệ lập tức nổi lên một tầng gợn sóng như nước chảy. Nói thì chậm, xảy ra thì nhanh, tất cả diễn ra trong chưa đầy một chớp mắt, tiếp đó tia năng lượng bùng nổ mạnh mẽ.

Vòng bảo vệ quanh người Trịnh Xá cũng lắc lư kịch liệt theo vụ nổ, nhưng vòng bảo vệ lần này lại mười phần dẻo dai, mặc cho vụ nổ mãnh liệt đến mức nào vẫn không hề có dấu hiệu nứt vỡ. Sau khi vụ nổ kết thức, Trịnh Xá bình yên vô sự xuất hiện ở trung tâm sóng nổ.

"Quả nhiên… Năng lượng vô hạn có thể ngăn cản thương tổn vô hạn, nhưng ta rút cuộc cũng không phải là có năng lương vô hạn…"

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá khẽ cười khổ, kiểm tra lại nội lực trong cơ thể. Vụ nổ vừa xong đã tiêu hao gần một phần hai mươi tổng số nội lực trong người hắn, nếu thêm mấy lần nữa thì chắc chắn là cả hắn cũng sẽ nổ tung cùng với vòng long tinh…

"Bây giờ chỉ có thể xem xem tốc độ của ai nhanh hơn mà thôi. Zero, Trương Hằng, tính mạng của ta cùng mọi người phải trong cậy vao hai ngươi đấy!"

Đồng thời, Trịnh Xá lại ngăn cản một tia năng lượng khác bắn tới…

"Đúng là mạnh đến mức khủng bố, tên quái vật này không ngờ lại có thể dùng thân thể ngăn cản tia laser? Tuy cảm giác được quanh người hắn có tồn tại vòng bảo vệ nhưng chắc là không có một loại đạo cụ phòng ngự dưới cấp A nào có thể ngăn cản liên tục nhiều đòn công kích phát nổ như vậy mới đúng. Theo tin tức từ chô tiểu đội Thiên Thần, Trung Châu đội cũng không phải là tiểu đội giàu có gì… Nói cách khác vòng bảo vệ đó là kỹ năng của bản thân hắn? Là thuộc tính hoán đổi gì? Hay là… Kỹ năng tự sáng tạo?"

Ở cách Trung Châu đội cực xa, một đĩa bay yên lặng lơ lửng trên không trung. Trong đĩa bay có ba người đang ngồi, một người cực kỳ anh tuấn, một người tướng mạo tuy có chút bình thường nhưng hai mắt luôn nhắm chặt khiến hắn có một loại khí chất trầm tĩnh, người còn lại là một người trung niên da trắng, cả dung mạo lẫn khí chất đều rất bình thường. Ba người hình tượng bất đồng nhưng đều trầm mặc không nói, có vẻ như lòng đầy tâm sự.

Gã thanh niên tóc vàng anh tuấn đột nhiên mở miệng nói:

- Đây là chuyện gì chứ? Kịch bản thay đổi đến mức quá phô trương rồi. Cả khu vực 51 cũng bị người ngoài hành tinh phá hủy, chúng ta đi đâu để tập kích Trung Châu đội đây? Bây giờ nên làm thế nào để tìm được vị trí của bọn chúng nữa? Julian, ngươi tìm ra được gì chưa?

Thanh niên nhắm mét hơi hơi nhếch mép, bất quá hắn lập tức khôi phục trầm tĩnh, ngẫm nghĩ một chút rồi đáp:

- Theo lý thuyết, trước khi kịch bản triển khai khu vực 51 thật sự không có gì ảnh hưởng tới người ngoài hành tinh, hơn nữa bọn chúng cũng không thể biết sự tồn tại của nó mới đúng. Nhưng bây giờ khu vực 51 lại bị phá hủy, chuyện này căn bản không phù hợp với suy luận, nếu muốn cố gắng tìm ra một lý do thì… Ta cảm thấy có khả năng là chúng ta làm bại lộ sự tồn tại của khu vực 51.

- Chúng ta làm bại lộ? Tại sao? Là lúc nào?

Thanh niên tóc vàng nhất thời tò mò hỏi.

Thanh niên nhắm mắt lại khẽ giật giật khóe miệng, có điều hắn lập tức đưa tay vô thức xoa xoa miệng rồi mới nói:

- Việc suy luận chính là loại bỏ tất cả những tin tức không thể xảy ra, vậy thì khả năng còn lại dù có khó tưởng tượng đến mức nào cũng đều là sự thật… Nếu như mọi chuyện đều không thể khiến cho khu vực 51 bị phá hủy, vậy thì chúng ta ở trong căn cứ của người ngoài hành tinh là những người duy nhất biết được sự tồn tại của khu vực 51, cũng là sinh vật trái đất duy nhất tiếp xúc với bọn chúng. Vì thế, ta cho rằng rất có thể trong căn cứ người ngoài hành tinh có loại công cụ nào đó có thể trực tiếp đọc trộm tư tưởng của chúng ta, vì thế người ngoài hành tinh mới biết được sự tồn tại của khu vực 51, cũng biết được sự tồn tại của chiếc đĩa bay duy nhất có thể tạo thành uy hiếp với bọn chúng, thế nên mới sớm hủy diệt nó, suy luận của ta là như vậy… Đương nhiên, cũng có thể là Chủ Thần cố ý gia tăng độ khó với Trung Châu đội. Nếu là khả năng sau thì không cần phải ăn khớp với sự thực nữa, chỉ cần Chủ Thần muốn là có thể làm như vậy, chuyện này không cần phải suy luận nữa…

Vẻ mặt thanh niên tóc vàng rõ ràng là có chút lơ ngơ, khiến cho khóe miệng thanh niên nhắm mắt lại hơi hơi nhếch lên. Nhưng theo thanh niên tóc vàng bắt đầu nói, hắn lập tức lại điều chỉnh vẻ mặt mình.

Thanh niên tóc vàng cau mày nói:

- Chuyện này tạm thời bỏ qua, dù sao chúng ta cũng đã ra khỏi căn cứ người ngoài hành tinh, máy đọc tư duy hay không đó cũng không quan hệ gì tới chúng ta nữa, bây giờ việc quan trọng là tìm được Trung Châu đội… Ngươi bắt ta tiêu hao nhiều điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình như vậy, khó khăn lắm mới thể hiện

http://tieulun.hopto.org

được năng lực tinh thần lực của ngươi ra, sẽ không vô dụng như vậy chứ? Đến cả một người cũng không tìm được!

Hắn nói đến câu cuối cùng đã hơi có mùi nghiêm nghị.

Thanh niên nhắm mắt cười nhẹ, khoát tay nói:

- Trái đất lớn như vậy, cho dù hoán đổi kỹ năng tinh thần lực cấp A Tâm nhãn, bán kính thăm dò tinh thần lực của ta cũng chỉ được hơn trăm cây số, cự ly thăm dò hình tia tối đa là hơn một nghìn cây số. Ngươi nghĩ trái đất rộng đến mức nào, ta có cách loáng cái đã tìm được bọn chúng sao?

Thanh niên niên tóc vàng cười lạnh mấy tiếng, hơi cúi đầu chống cằm lên tay, đáp:

- Ta cho ngươi ba mươi sáu tiếng đồng hồ… Đó là mức nhẫn nại tối đa của ta, tự thu xếp đi.

Thanh niên nhắm mắt lại khẽ cười, ngậm miệng không nối gì nữa. Người trung niên kia thì giống như chẳng có chuyện gì liên quan đến hắn vậy, chỉ ngồi im như phỗng, nhất thời trong đia bay lại chìm vào yên lặng.

"…Tuy đã tìm ra được vị trí rồi, nhưng lúc này tới đột kích Trung Châu đội như vậy… Ta không cảm thấy đây là một mệnh lệnh tốt, hoặc ta tên khốn này đã không chờ được chỉ muốn đi tìm chết sao? Tuy khó chịu với gã ngu ngốc này lắm rồi nhưng kẻ ngốc sức chiến đấu cực mạnh chung quy vẫn có chỗ hữu dụng. Chưa đến lúc cần phải vứt bỏ, vậy cứ kéo hắn một chút đi…"

"Có điều, câu nói kia của Adam là có ý gì? "Trí lực của Trung Châu đội mới là mấu chốt thật sự của sức mạnh". Nghe có vẻ rất không phù hợp, một đội ngũ có thể dùng trí lực để hình dung sao? Hay là tách trí lực ra? Trí cùng lực? Phương diện "lực" ta đã chứng kiến rồi. Trịnh Xá không hổ là cường giả dám chính diện chiến đấu với tiểu đội thiên thần, nếu ta cùng Reinhard liên thủ, thắng bại cũng chỉ được năm năm…"

"Vậy thì trí của Trung Châu đội là có ý gì? Ít nhất theo tình hình trước mắt, Trung Châu đội ngoại trừ lúc ngay ban đầu lựa chọn đường tới Nhà Trắng thì những biểu hiện tiếp theo đều thật sự rất ấu trĩ, đội ngũ như vậy nếu không có Trịnh Xá thì cũng có gì đáng sợ nữa. Với trí tuệ không còn là con người của Adam, ta quả thật không dám tin Trung Châu đội lại có thể miễn cưỡng thắng được họ một lần… Trí của Trung Châu đội rút cuộc là có ý gì? Chẳng lẽ không phải trí và lực chia ra, Adam chỉ muốn nói về "trí lực" của Trung Châu đội thôi sao? Không hiểu nổi…"

Nghĩ tới đây, thanh niên nhắm mắt thở ra một hơi, day day hai thái dương rồi mới tiếp tục suy nghĩ.

"Mặc kệ đi. Trung Châu đội hiện tại đã hoàn toàn rơi vào thế hạ phong, biện pháp duy nhất có khả năng phản kích là tìm được "chiếc đĩa bay đó". Nhưng chúng ta cũng vừa khéo có thể lợi dụng cơ hội này tiến hành tập kích thật sự, ít nhất cũng có thể khiến Trung Châu đội mất đi phần lớn sức chiến đấu, đến sau đó sẽ càng nắm chắc cơ hội tiêu diệt Trịnh Xá… Nyos! Bộ phim kinh dị lần này, đội ta sẽ có thể giành được rất nhiều điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình, hơn nữa còn đánh bại Trung Châu đội không ai sánh bằng, tên khốn kiếp nhà ngươi cứ chờ đấy cho ta! Lần sau gặp lại ta tuyệt đối không thua ngươi nữa đâu! Nếu như trí tuệ của ta thật sự không thắng được ngươi thì ít nhất cũng có thể dùng lực để san bằng… Chờ ta đấy!

Thanh niên nhắm mắt hơi hơi mở mắt ra. Đôi mắt hắn đã không còn màu đen trắng nữa, bên trong đó chỉ còn lại hình ảnh giống như một khoảng thiên hà. Đôi mắt hắn chỉ hơn hé ra một chút rồi lại lập tức nhắm chặt, thanh niên nhắm mắt lại một lần nữa chìm vào suy tư…

631. Chương 10: Tuyệt Cảnh Của Loài Người, Thế Giới Và Hy Vọng (1)

Cảnh tượng hơn một trăm đĩa bay tới tập kích quả là vô cùng chấn động. Có thể nói, những người ở trên Air Force 01 gần như không có biện pháp tự bảo vệ nào, chỉ cần để đám đĩa bay đó tới được gần Air Force 01, vài phát hoặc thậm chí chỉ một phát tia năng lượng bắn trúng thôi là mọi người chắc chắn sẽ trở thành tro bụi trong nháy mắt, ngoài Trịnh Xá ra, tất cả những người khác đều không một ai sống sót.

- Súng ngắm Gauss thuộc loại vũ khí công nghệ cao, vượt trước trình độ của khoa học thời kỳ này khoảng năm mươi đến một trăm năm. Tuy vậy, hệ thống vòng bảo vệ cùng phương thức dự trữ năng lượng của số đĩa bay kia lại tiến bộ hơn thời đại này khoảng hai, ba trăm năm, vì thế dùng đạn súng ngắm Gauss bình

http://tieulun.hopto.org

thường cần đại khái khoảng ba phát mới có thể tiêu hao hết năng lượng dự trữ. Mà trong thời gian ba phát súng đã có thể xảy ra rất nhiều chuyện...

Tiêu Hoành Luật nhìn các thành viên Trung Châu đội, các viên chức chính phủ Mỹ cùng một số sỹ quan, chính khách ở trong phòng hội nghị, nói.

Trong trận chiến với người ngoài hành tinh tập kích, dựa vào biểu hiện có thể gọi là biến thái của Trịnh Xá cùng sức công kích tầm xa siêu mạnh của Zero và Trương Hằng, đồng thời còn có Imhotep hóa thành gió cát hỗ trợ, cuối cùng cũng đánh rơi được tất cả đĩa bay tập kích trước khi Air Force 01 chịu công kích trí mạng. Kết quả của một cuộc đấu này không ngờ còn lớn hơn thành quả thu được của mấy đại đội phi cơ hợp đồng tác chiến mà nước Mỹ điều động lúc trước. Mặc dù cảm thấy không thể tưởng tượng nổi cùng khó tin nhưng các chính khách Mỹ vẫn điên cuồng lợi dụng lần thắng lợi này, đặc biệt là trong tình huống hiện tại, một chiến thắng còn quan trọng hơn bất kỳ sự hỗ trợ nào!

Đương nhiên, vì thắng lợi không tưởng này tới quá đột ngột nên đám chính khách cùng một sỹ quan này lập tứcquấn lấy mấy người Trịnh Xá, liều mạng đòi hỏi một số vũ khí công nghệ cao họ lấy được từ chỗ người ngoài hành tinh, cho dù không thể có được thì nhìn qua một chút hoặc tìm hiểu sơ về cách thức chế tọa cũng là quá tốt rồi. Tất nhiên, mọi thứ đều là do những gì Trịnh Xá nói lúc đầu, bọn hắn là vật thí nghiệm trốn thoát ra từ chỗ người ngoài hành tinh, thế nên mới có được nhiều vũ khí công nghệ cao như thế cùng với thân thể mạnh mẽ như vậy.

Sau khi đại chiến Trịnh Xá sao còn có thể ba hoa lừa gạt người khác được nữa? Giờ phút này hắn toàn thân đầy vết thương, cộng thêm năng lượng trong cơ thể tiêu hao cực độ, thật sự hận không thể ngủ thật say mấy ngày để khôi phục, vì thế nhiệm vụ lừa đảo được giao hết cho Tiêu Hoành Luật. Tính tình thằng nhóc này cũng có chút nghịch ngợm, hắn lập tức cùng hầu hết thành viên Trung Châu đội đi tới phòng hội nghị.

Những người có tài năng đi theo tổng thống, ví dụ như một số nhân viên cực kỳ thông thạo khoa học đều đã tập trung ở đây. Từ trận chiến vừa xong họ đã tổng hợp được một số tư liệu đại khái, mà căn cứ theo những gì họ quan sát, khi Zero không sử dụng đạn đặc biệt thì đúng là cần hai đến ba phát mới có thể phá hủy một đĩa bay. Ngược lại, Trương Hằng sử dụng cung tên nguyên thủy vậy mà chỉ cần một tiễn đã có thể bắn xuyên đĩa bay, vì thế trước khi đĩa bay tiếp cận, người hủy diện chủ yếu lại là Trương Hằng, đó mới là chỗ khiến cho họ cảm thấy cực kỳ khó hiểu.

- Đây không phải là chuyện kỳ quái gì... Một là tố chất thân thể của bọn ta, dù là ta đi nữa, so với binh sỹ đặc chủng xuất sắc nhất của các ngươi thì ta chỉ vọn vẹn thua về thể hình cùng kỹ xảo chiến đấu thôi, còn về sức bộc phát của cơ bắp cùng sức kiên trì thì ta tuyệt đối vượt qua tất cả mọi người ở đây...

Tiêu Hoành Luật đảo đảo mắt nói, đoạn hắn đứng dậy, dùng một tay nhẹ nhàng nhấc bổng chiếc ghế bành hắn vừa ngồi lên... Điểm quan trong là, thể tích chiếc ghế còn lớn hơn thân thể hắn.

Sắc mặt mấy sỹ quan đều hơi xám lại, dù sao thì bị một thằng nhóc con cười nhạo như vậy, bọn họ thật sự chẳng còn mặt mũi nào. Nhưng một phương diện khác, tâm tình họ lại vừa kích động vừa chờ mong. Nếu như có thể phục hiện lại phương thức cường hóa tố chất thân thể này thì các quân nhân vốn đã có tố chất thân thể mạnh hơn mấy người Tiêu Hoành Luật rất nhiều không phải sẽ loáng cái biến thành siêu nhân hết sao?

- ...Vì vậy, có được tố chất thân thể mạnh mẽ như thế, đồng thời sử dụng vũ khí công nghệ cao... Đúng rồi, cây cung này cũng là vũ khí công nghệ cao, thậm chí là hàm lượng khoa học kỹ thuật trong một mũi tên cũng vượt xa sự tưởng tượng của các ngươi. Trương Hằng, cho họ xem thử uy lực của phụ ma tiễn đi.

Tiêu Hoành Luật cười hì hì, quay sang phía Trương Hằng, nói.

Trương Hằng thoáng thở dài. Hắn vốn là người thật thà, đối với kiểu lừa đảo trắng trợn như thế này trong lòng hắn thật sự không cảm thấy thoải mái. Có điều mệnh lệnh vẫn cứ là mệnh lệnh, hắn cũng chỉ có thể lấy một mũi phụ ma tiễn ra, thuận tay ném xuống cái bàn trước mắt các chính khách cùng sỹ quan. Bụp một tiếng, mũi tên nhẹ nhàng cắm chặt xuống bàn thép. Không đợi các chính khách cùng sỹ quan định thần lại, chỗ mặt bàn bằng thép bị mũi tên cắm vào đột nhiên từ từ mở rộng, đến khi mũi tên từ lỗ hổng trên mặt bàn rơi xuống, tất cả mới cùng ồ lên kinh ngạc.

http://tieulun.hopto.org

Mấy viên sỹ quan lập tức đứng dậy, cẩn thận quan sát cái bàn. Lỗ hổng không hề có dấu vết dịch thể hay là khí hóa gì, bộ dạng giống như là khi chế tạo cái chiếc này đã có cái lỗ tồn tại. Chiếc lỗ này tuyệt không phải là bị ăn mòn mà là mặt bàn thật sự biến mất, tạo thành lỗ hổng, nói thì có vẻ không thể tưởng tượng nổi, nhưng mũi tên này chắc chắn không mang theo chất lỏng có tính ăn mòn nào.

- Chính như các ngươi vừa thấy, phụ ma tiễn này cũng là sản phẩm công nghệ cao, nó có thể xuyên thủng vật chất và năng lượng, vì thế só với uy lực thuần túy của súng ngắm Gauss, nó mới chính là khắc tinh của vòng bảo vệ máy bay...

Tiêu Hoành Luật khoát khoát tay nói.

"Tuy là lừa đảo nhưng những lời này cũng không hoàn toàn sai, chí ít là phụ ma tiễn thật sự phải dựa vào thuộc tính phụ ma nên mới có thể dễ dàng xuyên qua vòng bảo vệ của đĩa bay. Vòng bảo vệ đĩa bay rất giống mới vòng bảo vệ của long tinh, đại khái đều để ngăn cản đòn tấn công của vũ khí khoa học kỹ thuật cao..."

Trương Hằng âm thầm suy nghĩ. Bất quá hắn còn chưa nghĩ xong đã lại thấy Tiêu Hoành Luật tiếp tục nước bọt bắn tứ tung ba hoa không ngừng, còn đám sỹ quan, chính khách thì ngồi nghe đến mức ngơ ngơ ngẩn ngẩn, giống như đã hoàn toàn nhập tâm. Xem đến đây, Trương Hằng lại yên lặng thở dài...

Ở bên kia, Trịnh Xá đang mệt tới mức không động đẩy nổi một ngón tay, cùng với Imhotep cũng kiệt sức hết hơi, hai người cứ giật cục, ngươi một câu, ta một câu, nói chuyện linh tinh. Ở cách đó không xa, Sở Hiên vẫn tiếp tục loay hoay với chiếc máy tính xách tay, tựa như trận chiến quan hệ tới tính mạng của tất cả mọi người vừa rồi chẳng dính dáng gì tới hắn cả.

- Imhotep, thế nào rồi? Nhịn bộ dạng người giống như đang phê thuốc vậy, ha ha ha... Tố chất thân thể ngươi đúng là tệ hại đấy.

Trịnh Xá sắc mặt tái nhợt, trêu chọc cười nhìn Imhotep, nói.

Imhotep cáu kỉnh liếc nhìn hắn. Tên đầu trọc này từng sống ở Mỹ một thời gian khá dài, tự nhiên biết ma túy là thứ gì, mà hiện tại sắc mặt hắn và Trịnh Xá đều thật sự không dễ coi. Hai người đều là cao thủ sử dụng năng lượng trong cơ thể, chỉ là một người sử dụng năng lượng để chiến đấu, còn người kia hoàn toàn dựa vào năng lượng để duy trì sinh mệnh, vì thế bộ dạng Imhotep hiện tại quả thật kém hơn Trịnh Xá rất nhiều.

Trong trận chiến lúc nãy, đến khi một mình Trịnh Xá không thể ngăn cản toàn bộ các tia năng lượng công kích, cánh đuôi của Air Force 01 bị một tia năng lượng sượt qua, máy bay đã trong cảnh lúc nào cũng có thể phát nổ. Mà đĩa bay truy đuổi phía vẫn còn rất đông, Zero cùng Trương Hằng cũng không thể một lượt tiêu diệt nhiều đĩa bay như vậy. Vào thời khắc nguy cấp đó, một cơn bão cát đột nhiên xuất hiện, sức mạnh của cơn bão cực lớn, làm cho tất cả đĩa bay xung quanh đều bị chấn động, cả Air Force 01 cũng bị sức gió đẩy rung lắc kịch liệt. Bất qua như thế giúp cho máy bay tránh được vô số tia năng lượng, mà trong khoảng cách gần như vậy, Trương Hằng và Zero cũng không cần ngắm bắn quá kỹ, với tố chất thân thể cùng kỹ xảo bắn của họ, cự ly này thật sự là bách phát bách trúng. Chính nhờ trận bão cát đó Air Force 01 mới may mắn sống sót được.

- Có điều, thật sự cảm ơn ngươi. Lúc ấy ta đã sắp tuyệt vọng rồi.

Trịnh Xá bỗng thở dài nói:

- Không được ngươi hỗ trợ, chúng ta lần này coi như đoàn diệt chắc rồi... Ha ha ha, đồng đội tốt, sau này chúng ta chính là chiến hữu cùng kề vai tác chiến!

Imhotep lại một lần nữa cáu kỉnh nhìn hắn...

Không cần biết thế nào, khi Air Force 01 tới được căn cứ quân sự thì trên đường không còn bị tấn công lần nào nữa. Theo máy bay hạ xuống, ngươi phụ trách lập tức đưa tổng thống cùng các chính khách vào trong căn cứ. Mấy người Trịnh Xá cũng cùng đi vào theo, chỉ là lúc này mọi người căn bản chẳng có cảm giác gì của việc may mắn sống sót, bởi vì trên đường đi, cảnh tượng dưới mặt đất đã khiến cho tất cả phải chấn động.

http://tieulun.hopto.org

Ở một số khu vực bị máy móc hình nhện của người ngoài hành tinh chiếm lĩnh, một loại thực vật màu đỏ như máu bắt đầu sinh trưởng. Tốc độ phát triển của chúng cực nhanh, đại bộ phận thực vật nguyên sinh đều bắt đầu khô héo, có lẽ chất dinh dưỡng của chúng đã bị loại thực vật màu đỏ máu này hấp thu hết. Theo tin tức tình báo quân đội Mỹ thu được, người ngoài hành tinh bắt đầu giết hại hàng loạt dân chúng, máu thịt của họ sau khi bị gia công đều biến thành loại thực vật màu đỏ máu. Điểm quan trọng nhất là... Thứ loại thực vật này phun ra không phải dưỡng khí mà là một loại khí có hàm lượng rất thấp trong không khí, carbon monoxide, CO... Kịch độc đối với con người!

- ...Bọn chúng, lũ ngoài hành tinh này muốn diệt tuyệt loài người chúng ta sao?

Tổng thống lặng lẽ nhìn mọi người trước mắt, hắn trầm giọng hỏi.

- Không cần phải nghĩ nữa.

Trịnh Xá nhìn hình ảnh hiện ra trên tường. Đám thức vật màu đỏ máu đang sinh trưởng, phía dưới chúng là máu thịt loài người bị truyền vào, những thứ đó đã không còn hình dạng con người nữa. Trịnh Xá nhìn trừng trừng vào hình ảnh, lông mày nhíu chặt, nói:

- Bọn chúng đã đang làm như vậy rồi!

- Nhân loại... đã tới thời khắc mấu chốt trước họa diệt vong rồi!

632. Chương 10: Tuyệt Cảnh Của Loài Người, Thế Giới Và Hy Vọng (2)

- Đây thuần túy là lãng phí thời gian. Hiện tại khu vực 51 đã bị phá hủy, chúng ta tiếp tục đợi ở đây cũng chẳng được ích lợi gì, không biết chừng còn bị bọn họ kéo vào trong chiến tranh. Tuy các ngươi thật sự rất lợi hại nhưng đây là chiến tranh, là một cuộc chiến tranh giữa hai chủng tộc! Sức mạnh của cá nhân trong đại cục như vậy thật sự là...

Lâm Tuấn Thiên vội vội vàng vàng, lớn tiếng nói.

Sau hội nghị, những thành viên Trung Châu đội cũng quay về nơi nghỉ ngơi của mình. Do đây là trong quân khu nên cũng không thể có phòng ốc xa hoa gì, hơn nữa nhân số Trung Châu đội lại đông nên khi sắp xếp phòng nghỉ, phía Mỹ trực tiếp giao cho họ cả một căn phòng lớn.

Thằng nhóc Lâm Tuấn Thiên này khi ở trên máy bay thì còn an phận, cũng không biết là bị tình huống khẩn cấp chấn trụ hay là tự biết mình biết người, hiểu được bản thân thực lực yếu, trí tuệ kém, nên không xen vào việc gì. Ai mà biết, hiện tại vừa mới an toàn hắn đã lập tức lải nhải không ngừng, liên tục thúc giục mọi người rời khỏi căn cứ quân sự này, tốt nhất là có thể tìm được một khu vực đồi núi hoặc rừng rậm để ẩn nấp, cứ trốn đến bao giờ thời gian kết thúc là tốt nhất.

Những người có kinh nghiệm trong Trung Châu đội cũng không cười nhạo Lâm Tuấn Thiên. Dù sao thì ngoài một số thành phần cực kỳ biến thái ra, bọn họ đều đã trải qua thời kỳ như vậy. Chỉ có trải qua tẩy lễ của máu và lửa, những người sống sót như vậy mới là thành viên chân chính của tiểu đội luân hồi... Lâm Tuấn Thiên hiện tại chưa hẳn là thành viên tiểu đội luân hồi, gọi hắn là người bình thường vừa rơi vào thế giới này thì thích hợp hơn.

Trịnh Xá chăm chú nhìn Lâm Tuấn Thiên, nói:

- Hiện tại chúng ta đã cưỡi lên lưng hổ rồi. Phải biết rằng thế giới phim kinh dị lần này tuyệt không chỉ đơn thuần là đối diện với người ngoài hành tinh tấn công mà chúng ta còn phải đối phó với một tiểu đội khác nấp trong bóng tối âm thầm tập kích. Thế giới này đã không còn nơi nào an toàn nữa. Nếu như ước vọng cao vời của ngươi chỉ là lén lút sống trộm thì... Rất tiếc, loại suy nghĩ này sẽ khiến ngươi đến cả cơ hội sống sót cuối cùng cũng mất đi!

Sắc mặt Lâm tuấn Thiên có chút khó coi. Hàng loạt chuyện xảy ra khiến cho hắn cảm nhận được bản thân vô cùng yếu ớt, khi đối mặt với nguy hiểm, cảm giác bất lực cơ hồ nuốt chửng tâm trí hắn. Chính vì thế, Lâm Tuấn Thiên mới tìm mọi biện pháp, hy vọng trốn tránh được sự nguy hiểm đó, chỉ là hắn không hiểu rằng, sự nguy hiểm ấy càng trốn tránh lại càng nguy hiểm...

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá nói xong những lời này, hắn lại nhìn về phía Sở Hiên và Tiêu Hoành Luật nhưng lúc này cả hai người đều có vẻ không hề bình thường. Sở Hiên vẫn trầm mặc chúi đầu vào máy tính xách tay của hắn, Tiêu Hoành Luật thì ngồi trên salon ngơ ngơ ngẩn ngẩn . Cả hai trí giả Trung Châu đội giờ phút này đều như biến thành thằng ngốc, tình cảnh như vậy thật sự khiến Trịnh Xá vô cùng đau đầu.

- Sở... Tiêu Hoành Luật, phân tích qua tình hình hiện tại đi. Còn cách lúc bộ phim kinh dị lần này kết thúc khoảng hai ngày nữa, không cần biết là tấn công hay ẩn nấp, ngươi cũng cứ phân tích một chút đi.

Trịnh Xá nhìn Tiêu Hoành Luật, nói.

Tiêu Hoành Luật đang ngồi đó phát ngốc, một tay khẽ khẽ ngắt ngắt tóc trán, tay kia thì vô thức vạch vẽ lung tung gì đó lên bàn. Đến khi Trịnh Xá hỏi mấy lần, thằng nhóc này mới mỉm cười nhìn mọi người.

"...Đã đến lúc bố cục bắt đầu rồi. Nếu Sở Hiên ngươi đã lựa chọn phương thức nguy hiểm như vậy để tiến hành thế giới phim kinh dị lần này... Vậy thì cũng đừng trách ta thả sức một lần, xếp đặt bố cục nguy hiểm như thế.... Chỉ hy vọng lúc bình yên trở về, Trịnh Xá không nện ta một trận là được..."

Tiêu Hoành Luật nhẹ nhàng ngắt một sợi tóc trán, tiếp đó cười nói:

- Đương nhiên là phải tiến công, tấn công chính là cách phòng ngự tốt nhất... Hơn nữa các ngươi không cảm thấy bộ phim kinh dị lần này chính là chỗ tốt để đề cao thực lực chỉnh thể của cả đội chúng ta sao? Bỏ lỡ bộ phim này, về sau chúng ta có hối cũng không kịp.

Mọi người nhất thời đều nhìn về phía hắn, thằng nhóc này cười hắc hắc rồi đầu tiên lại quay sang Trương Hằng hỏi:

- Trương Hằng, lúc trước ngươi dùng cung tên bắn đĩa bay, có cảm nhận được tác dụng của vòng bảo vệ không?

Trương Hằng hơi ngẩn người, hắn gật gật đầu đáp:

- Tác dụng thì đúng là có tác dụng, nhưng cũng không ngăn cản được bạo liệt tiễn phối hợp với phụ ma tiễn. Nếu tấn công lần nữa, ta hoàn toàn có thể phá hủy đĩa bay bình thường... Chỉ là pháo đài khổng lồ kia thì ta vẫn chịu bó tay. Cho dù có thể xuyên thủng được vòng bảo vệ của pháp đài thì sợ rằng một mũi phụ ma tiễn nhỏ nhoi cũng không làm gì được nó....

- Không, không phải.

Tiêu Hoành Luật xua xua tay nói:

- Không bảo ngươi đi bắn pháo đài khổng lồ. Ý ta là, vòng bảo vệ đó gần như là loại hình toàn năng, chẳng những có thể ngăn cản được vũ khí công nghệ cao mà còn chặn được đòn tấn công của vũ khí ma pháp truyền thuyết...

Trịnh Xá cau mày nói:

- Nhưng cái này cũng không có gì quá huyền diệu. Bất cứ đạo cụ phòng ngự cấp C trở lên nào cũng đều có thể làm được hai điểm đó, hơn nữa không phải vẫn bị Trương Hằng cùng Zero bắn rơi nhiều như vậy sao? Chỉ tiếc là không ngờ lại chẳng được một điểm nào, phân phối phần thưởng của bộ phim lần này thật sự quá keo kiệt...

Tiêu Hoành Luật lắc lắc đầu, hắn búng tay một cái nói:

- Đó chẳng qua chỉ do ngươi tưởng là đương nhiên thôi, hoặc có thể nói là bị tình hình trước mắt che phủ mất sự thật... Nếu vòng bảo vệ thật sự yếu nhược như thế thì ngươi nghĩ pháo đài khổng lồ của người ngoài hành tinh còn có thể ngăn cản được vũ khí hạt nhân tấn công sao? Phải biết rằng trong phim gốc, bom hạt nhân không thể gây được một chút thương tổn nào cho pháo đài. Nói thật nhé, dù là đạo cụ phòng ngự cấp A, thậm chí cấp 2A cũng hoàn toàn không thể so sánh được, vòng bảo vệ như vậy là đủ mạnh mẽ rồi chứ?

Trịnh Xá vẫn nhíu mày, nói:

- Chuyện ấy cũng chẳng có gì đáng tự hào, đơn giản là pháo đài khổng lồ đó có năng lượng vô hạn thôi.. Ý ngươi là đoạt lấy hệ thống năng lượng của pháo đài khổng lồ đó?

http://tieulun.hopto.org

- Đúng thế!

Tiêu hoành Luật lại búng tay đánh chóc một cái, cười cười nói:

- Ý của ta chính là như vậy. Do vòng cổ long tinh của chúng ta hiện tại có hai nhược điểm, một là chỉ phòng ngự được vũ khí công nghệ cao, nếu đối phương sử dụng thân thể áp sát chiến đấu hoặc là công kích ma pháp truyền thuyết thì chúng ta sẽ ở thế yếu tuyệt đối. Hai là năng lượng dự trữ của vòng cổ long tinh thật sự quá ít ỏi, cho dù ngươi hoàn toàn có thể nạp đầy trở lại nhưng tối đa chỉ có thể ngăn cản được vũ khí công nghệ cao tấn công một thời gian ngắn, thậm chi gặp phải vũ khí uy lực lớn có khả năng bị phá hủy trong nháy mắt...

- Vòng bảo vệ của người ngoài hành tinh, nếu như nắm được kỹ thuật của hệ thống này, chúng ta hoàn toàn có thể sửa chữa nhược điểm của vòng cổ long tinh, ít nhất cũng có thể khiến năng lượng dự trữ bên trong tăng lên rất nhiều. Đây là thứ chúng ta nhất định phải đoạt lấy, một khi bỏ lỡ, sau này chúng ta coi như vô duyên với loại kỹ thuật này, khi tái chiến với tiểu đội luân hồi Ác Ma, thực lực của chúng ta lại yếu hơn một chút...

Trịnh Xá vốn còn muốn phản bác gì đó nhưng nghe vậy hắn lập tức trầm mặc. Quả thực đây chính là mối uy hiếp đối với hắn, tái chiến với tiểu đội luân hồi Ác Ma... Mặc dù hắn cũng rất mong đợi trận chiến nhưng thực lực hai bên thật sự có chênh lệch quá lớn, một khi chiến đấu, rất có thể tất cả mọi thành viên cùng cả hắn ở trong đó đều có thể phải chết... Chiến đấu với tiểu đội luân hồi Ác Ma, chiến đấu với tiểu đội mạnh nhất trong cả thế giới luân hồi, trận chiến đó nhất định phải mang quyết tâm cảm tử mới có thể tham gia được...

Nhưng như vậy không phải quá ích kỷ sao? Đây chỉ là một trận chiến mà hắn mong đợi nhưng lại phải đánh cược bằng mạng sống của tất cả chiến hữu... Đến tận lúc này, suy nghĩ ấy vẫn khiến Trịnh Xá mâu thuẫn không thôi, vì thế hắn vừa chờ mong trận tái chiến với Phục Chế Thể, lại vừa không muốn trận chiến này nhanh chóng bắt đầu. Một mặt khác, trong lòng hắn luôn hy vọng đoàn đội có thể mạnh mẽ lên, càng mạnh mẽ hơn nữa, cho dù cái chết là không thể tránh khỏi nhưng hắn vẫn luôn hy vọng, đồng đội mình có thể tiếp tục sống sót...

- Ta hiểu rồi.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Kỹ thuật vòng bảo vệ cùng công nghệ năng lượng của người ngoài hành tinh, chúng ta nhất định phải lấy được hai thứ đó! Nhưng nên làm thế nào để lấy được? Cho dù chúng ta lên tới căn cứ của người ngoài hành tinh trên vũ trụ, sợ rằng...

Sở Hiên vẫn một mực im lặng ngồi một bên đột nhiên đặt máy tính xách tay lên bàng, tiếp đó, lạnh nhạt nói:

- Kết nối chiếc máy tính xách tay này vào, nó sẽ tự động tải về các dữ liệu có liên quan đến khoa học kỹ thuật...

Nói đến mấy chữ khoa học kỹ thuật, ánh mắt tên thanh niên ba không này chợt lóe lên thần sắc cuồng nhiệt.

"Tên khốn này... Chẳng lẽ tiến vào trạng thái tâm ma rồi vẫn không thay đổi được cái tính tình xấu xa ấy hay sao? Hơn nữa nhìn bộ dạng thành thạo như vậy, chẳng lẽ từ lúc đó tới giờ hắn vẫn liên tục thiết kế chương trình để đánh cắp công nghệ của người ngoài hành tinh?"

Trịnh Xá thật sự cảm thấy có chút đau đầu, có điều hắn vẫn nhận lấy lấy máy tinh xách tay, đồng thời hỏi:

- Trên này đã có virus rồi phải không? Chúng ta vẫn phải giống như trong phim gốc à? Chuyển loại virus này vào trong căn cứ người ngoài hành tinh?

-Ừ...

Sở Hiên gật đầu rồi lại im lặng. Tiêu Hoành Luật tiếp lời hắn, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Đây chỉ là một bộ phận khoa học kỹ thuật mà chúng ta cần đoạt được. Ta nghĩ Sở Hiên chắc là cũng đã cân nhắc rồi... Đó là loại công nghệ thứ hai mà chúng ta phải lấy được từ chỗ người ngoài hành tinh, tính quan trọng thậm chí còn vượt qua loại thức nhất, chính là hệ thống tìm kiếm.

- Không dựa vào tinh thần lực khống chế giả, thậm chí có thể vượt qua che phủ của tinh thần lực khống chế giả, tiến hành tìm kiếm trên phạm vi cực rộng, độ chuẩn xác thậm chí có thể so sáng được với tinh thần lực khống chế giả... Bất kỳ đoàn đội nào có được loại kỹ thuật này, cho dù vì nguyên nhất tố chất bản thân mà thân mà không thể vận dụng thành thạo thì đoàn đội đó cũng đã cơ bản ở vào thế bất bại, đã hiểu chưa? Chúng ta phải tới căn cứ người ngoài hành tinh đoạt lấy hai loại công nghệ này, tiếp đó mới là giao chiến với Tây Hải đội, bắt sống tinh thần lực khống chế giả của bọn chúng.

Trình Khiếu ở bên cạnh đột nhiên xen vào:

- Nhưng như vậy không phải lại quay về chuyện cũ sao? Chúng ta làm thế nào tới được căn cứ người ngoài hành tinh? Bay đi?

- Không sai, bay đi.

Tiêu Hoành Luật cười hì hì, khẽ ngắt một sợi tóc trán, tiếp đó mới nói:

- Trên thực tế, ngoài đĩa bay nguyên vẹn tại khu vực 51, chúng ta còn có thể tìm được một chiếc khác. Tuy cũng có khả năng kịch bản thay đổi nhưng theo quy định thông thường của Chủ Thần, không thể có chuyện xóa bỏ toàn bộ hy vọng sinh tồn của một đoàn đội, vì thế xác suất chiếc đĩa bay đó tồn tại là trên 80%... Các ngươi còn nhớ viên phi công da đen trong phim gốc không?

Tất cả mọi người đều ngẩn ra, Tề Đằng Nhất phản ứng nhanh nhất, hắn lập tức nói:

- Phi công da đen? Là viên phí công lái đĩa bay tới căn cứ người ngoài hành tinh? Đúng rồi! Mọi người còn nhớ không? Trong phim gốc hắn quả thật đã đánh rơi một chiếc đĩa bay. Lúc ấy hắn sử dụng hệ thống bật dù của máy bay che khuất tầm nhìn của đĩa bay, sau đó đĩa bay đâm trúng vào vách đá rồi viên phi công đa đen ấy kéo người ngoài hành tinh ra khỏi đĩa bay. Trong phim gốc không nhắc gì tới chiếc đĩa bay đó nữa nhưng đúng là nó còn nguyên vẹn không hư tổn!

- Đúng thế!

Tiêu Hoành Luật nghiêm mặt nói:

- Đó là hy vọng duy nhất của chúng ta... Đoạt lấy chiếc đĩa bay ấy, bay tới căn cứ người ngoài hành tinh tìm kiếm các loại khoa học kỹ thuật. Đây là nhiệm vụ trong bộ phim kinh dị lần này của chúng ta!

633. Chương 11: Chia Đội Và Chiến Đấu Giữa Hai Bên (1)

Bất quá, chuyện ấy cũng được giải quyết hoàn hảo, trong máy tính xách tay của Sở Hiên không chỉ thiết kế chương trình đánh cắp cùng chương trình virus mà còn có một loại chương trình khác, bên trong có chứa tín hiệu thu được từ vệ tinh. Đây là thứ nhân vật chính David phát hiện trong phim gốc, tín hiệu người ngoài hành tinh phát ra dựa vào vệ tinh của loài người, xuất hiện dưới hình thức mật mã đếm ngược. Cũng không biết Sở Hiên đánh cắp được tín hiệu từ lúc nào nhưng theo cách nói ngắn gọn của hắn thì có thể lừa được căn cứ người ngoài hành tinh, nhưng xác suất bao nhiêu thì không thể khẳng định.

- Kỳ thực, về chuyện này ta cũng có vài ý tưởng...

Tiêu Hoành Luật nhìn những người còn lại, nói:

- Đó là phương hướng mà chúng ta vẫn suy nghĩ, chúng ta rút cuộc coi người ngoài hành tinh là cái gì?

Tất cả mọi người đều khó hiểu nhìn hắn, có vẻ chẳng ai biết là hắn đang muốn nói gì nữa, chỉ có ánh mắt Dương Tuyết Lâm là hơi sáng lên.

- Nếu như đây là một trò chơi, vậy thì ngoài "người chơi" chúng ta ra, tất cả các sinh vật khác đều thuộc loại NPC, chỉ có thể tiến hành hoạt động theo trình tự định sẵn, một số hành vi nào đó của chúng ta sẽ được coi như tín hiệu thúc đẩy chúng hành động. Nếu như suy luận theo hướng đó thì người ngoài hành tinh hắn

http://tieulun.hopto.org

phải là boss hoặc là quái vật cứng ngắc, chúng ta tới gần chúng sẽ bị tấn công, chúng ta có hành động nào đó thì chúng sẽ có hành động tương ứng, chúng cần phải do chúng ta kích thích, không thể tự biến đổi…

Tiêu Hoành Luật xòe tay ra nói:

- Nhưng rất đáng tiếc, người ngoài hành tinh cũng không phải NPC đương nhiên tồn tại, bọn chúng là sinh vật có ý thức của bản thân, căn cứ theo tình huống bên ngoài khác biệt mà thay đổi. Điểm này đã được chứng minh qua việc khu vực 51 bị phá hủy, hoàn cảnh trái đất bị thay đổi, loài người sắp sửa rơi vào cảnh diệt vong. Nói cách khác, những hành động giống như NPC sẽ không có khả năng lớn xuất hiện ở người ngoài hành tinh.

- Ví dụ như?

Trịnh Xá nhíu mày hỏi. Lúc này hắn đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba nhưng rất tiếc là hắn mô phỏng phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật cũng không thể hoàn toàn thay thế Tiêu Hoành Luật, ít nhất là lúc này hắn không biết Tiêu Hoành Luật đang muốn biểu đạt cái gì.

- Nói cách khác, chúng ta lái đĩa bay tới căn cứ người ngoài hành tinh, nếu giống như NPC trong trò chơi, vừa tới gần sẽ lập tức bị tấn công, hoặc là không lấy được đạo cụ nhiệm vụ trong trò chơi, ví dụ như là tín hiệu mô phỏng các loại, người ngoài hành tinh sẽ lập tức tấn công chúng ta. Loại chuyện thuần túy theo chương trình như vậy có xác suất rất thấp…

Tiêu Hoành Luật khoát tay nói.

Trịnh Xa còn chưa nói, Trương Hằng đột nhiên xen vào:

- Không phải vậy chứ? Chúng ta giống như trong kịch bản gốc, mang vũ khí hạt nhân tiến vào căn cứ người ngoài hành tinh, trong nội bộ bọn chúng chắc là sẽ không có hệ thống bảo vệ phải không? Như vậy không phải có thể dễ dàng hủy diệt bọn chúng sao? Nếu nói như ngươi thì người ngoài hành tinh mới đúng là ngu ngốc.

Tiêu Hoành Luật ngắt ngắt tóc, vừa cười vừa nói:

- Không thể đơn giản như vậy, đó chẳng qua chỉ là phương thức biểu hiện của điện ảnh thôi. Ít nhất theo tình hình đã xảy ra lúc này, khoa học công nghệ của người ngoài hành tinh còn cao hơn trong phim gốc rất nhiều, ta không tin bọn chúng đến cả vũ khí hạt nhân cũng không phát hiện ra. Cho dù không phát hiện ra được, trừ phi là đánh trúng bộ phận dự trữ năng lượng đặc biệt nếu không thì không thể có chuyện một quả bom hạt nhân đương lượng thấp lại hủy diệt được cả căn cứ của người ngoài hành tinh, thể tích của nó không bé hơn cả một lục địa đâu…. Một vấn đề khác là, nếu như bọn chúng giống như ta nói, tự có ý thức thì người nghĩ bọn chúng sẽ có cảm thấy tò mò với sự tồn tại chúng ta không?

Mọi người đều ngơ ngác nhìn nhau, vẫn là Trương Hằng tiếp tục hỏi:

- Sự tồn tại của loài người chúng ta? Tại sao lại tò mò? Không phải bọn chúng đã bắt rất nhiều người làm thí nghiệm sao?

- Không phải loài người…

Tiêu Hoành Luật lắc đầu đáp:

- Mà là chúng ta.

- Chúng ta? Tại sao?

Trương Hằng lại một lần nữa hỏi.

Minh Yên Vi vẫn một mức trầm mặc ở bên cạnh chợt cười lạnh, lạnh lùng nói:

- Sợ hãi người ngoài hành tinh đến giết ngươi à? Sợ hãi nên phải không ngừng hỏi, sau đó vứt bỏ tất cả mọi người, chui vào một xó nào đó run rẩy một mình à?

Trương Hằng hơi sửng sốt rồi lập tức cười khổ, cũng chẳng nói gì với Tiêu Hoành Luật nữa, chỉ yên lặng bước ra khỏi phòng. Ở sau lưng hắn, Minh Yên Vi vẫn ngồi đó cười lạnh không ngớt.

http://tieulun.hopto.org

Những người biết tỉ mỉ chuyện của hai người đều thở dài, những người không biết thì đều chẳng hiểu gì cả, hơn nữa tất cả đều cảm thấy cô gái Minh Yên Vi này thật sự hơi quá đáng.

Tiêu Hoành Luật cũng chẳng để ý đến chuyện giữa Trương Hằng và Minh Yên Vi, hắn tiếp tục nói:

- Ta vẫn luôn suy nghĩ, người ngoài hành tinh rút cuộc là hủy diệt khu vực 51 như thế nào… Theo lý mà nói, khu vực 51 rơi vào điểm mù của chúng, trước khi đĩa bay xuất hiện ở đây, bọn chúng hẳn là không thể biết được sự tồn tại của nơi này, nếu có biết thì tối đa cũng chỉ coi nó là một căn cứ quân sự bình thường mà thôi… Khả năng duy nhất là có người tiết lộ sự tồn tại của khu vực 51, hơn nữa còn đồng thời tiết lộ chuyện ở đó còn tồn tại một đĩa bay hoàn chỉnh. Vì thế người ngoài hành tinh mới đi trước một bước, phá hủy khu vực 51, thậm chí sau đó còn phái đĩa bay tới truy kích Air Force 01 này, đây là nhận định của ta.

- Nếu phân tích từ điểm đó, vừa biết sự tồn tại của khu vực 51, lại vừa biết được sự tồn tại của chúng ta… Ta cho rằng chỉ có thể là đội ngũ kia đã tiết lộ những tin tức này. Cho nên không cần biết là tư tưởng bọn chúng bị người ngoài hành tinh đọc trộm hay là cố ý nói cho người ngoài hành tinh, tất cả đều chứng minh rằng người ngoài hành tinh tự có ý thức hành vi riêng chứ không phải loại NPC cứng nhắc... Cũng như vậy, nếu bọn chúng đã biết được sự tồn tại của chúng ta, vậy người thấy chúng sẽ có cảm thấy tò mò với chúng ta không?

Tiêu Hoành Luật nói tới đây, hắn xòe hai lòng bàn tay ra, nói:

- Đối với thế giới này, chúng ta là cái gì? Hoặc có thể nói, tiểu đội luân hồi chúng ta đối với sinh vật trong các bộ phim kinh dị thì là cái gì? Chúng ta là sinh vật trong cái hộp? Hay là sinh vật ngoài cái hộp? Hay không phải cả hai? Người ngoài hành tinh sẽ có cảm thấy hứng thú với sinh vật tới từ ngoài cái hộp không? Ta nghĩ nhất định là có... Mà rất không may, chúng ta chính là sinh vật ngoài cái hộp.

Trịnh Xá thở ra một hơi, nói:

- Ta hiểu rồi. Ý ngươi là, người ngoài hành tinh đại khái sẽ bắt sống chúng ta để làm thí nghiệm, khả năng phá hủy chúng ta ngay giữa vũ trụ là không lớn. Cái này cũng có thể do chúng không ước lượng được sức mạnh thực sự của chúng ta, là như vậy phải không?

Tiêu Hoành Luật gật đầu đáp:

- Không sai, một là không ước lượng được sức mạnh của chúng ta, hai là bọn chúng sẽ tấn công ngay khi người trên đĩa bay vừa hạ xuống... Chính vì thế, tiếp theo nên chia đội như thế nào cần phải bàn bạc lại một chút.

Để sử dụng đĩa bay tập kích, chia đội là chuyện bị ép bất đắc dĩ, dù sao thì đĩa bay cũng không lớn lắm, dù có lớn cũng không thể như tàu vận chuyển hoặc tàu chở khách, chở một lúc hơn mười người. Hơn nữa, chính như Tiêu Hoành Luật nói, nếu như đĩa bay an toàn tiến vào căn cứ người ngoài hành tinh, vừa đặt chân xuống là sẽ lập tức điên cuồng chiến đấu, đến lúc đó căn bản không có dư thừa tinh lực để bảo vệ những người yếu ớt, vì thế chia đội ngược lại chính là biện pháp bảo vệ phần lớn mọi người.

- Không cần biết đĩa bay này có nguy hiểm hay không, ta cũng phải đi một chuyến...

Trịnh Xá trầm tư một thoáng rồi nói với mọi người:

- Sức chiến đấu của ta tuy rất quan trọng với đoàn đội nhưng mất ta cũng không khiến cả đội tiêu tan, tối đa chỉ là sau này sẽ khó khăn hơn một chút thôi, vì thế ta nhất định phải đi. Ngoài ra, Imhotep, ta hy vọng ngươi có thể đi cùng, nếu chỉ là công kích phát nổ các loại thì ta nghĩ hẳn là không có tác dụng đối với người, cho dù là đĩa bay phát nổ thì ngươi cũng có thể sống sót hai ba ngày trong không gian vũ trụ, sau đó tự nhiên có thể thuận lợi trở về Chủ Thần không gian... Hai người rồi, còn hai người nữa...

- Ta và cô ấy.

Sở Hiên vẫn một mức trầm mặc đột nhiên mở miệng, đồng thời chỉ sang phía Dương Tuyết Lâm đang ngồi bên cạnh.

Trịnh Xá kinh ngạc nhìn hắn, nhất thời không biết nên nói cái gì. Vẫn là Tiêu Hoành Luật phản ứng nhanh nhất, vỗ vỗ tay nói:

http://tieulun.hopto.org

- Bốn người, không gian đĩa bay chắc là vẫn đủ. Trương Hằng, ngươi cũng đi cùng bọn họ đi.

"Không hợp lý... Sở Hiên cùng Tiêu Hoành Luật hình như đang giấu diếm ta chuyện gì đó. Vì sao phải mang Dương Tuyết Lâm theo? Do có ưu thế về phương diện phần mềm máy tính à? Nhưng có Sở Hiên thì hẳn phải đủ rồi mới đúng chứ? Tại sao còn phải phí chỗ mang thêm một người nữa? Chẳng lẽ tới căn cứ người ngoài hành tinh xong còn phải phân tán hành động? Nhưng cho dù như vậy thì cũng không thể mang theo một tân nhân..."

Trịnh Xá càng nghĩ càng cảm thấy kỳ quái. Mà điểm mấu chốt nhất chính là, cho dù bố cục này do Sở Hiên xếp đặt hay là do Tiêu Hoành Luật bày bố cũng được, cả hai người đều là người có thực nhưng, tuy Sở Hiên cao hơn một bậc nhưng tên khốn nạn này quá ác liệt, thường xuyên bị hắn chơi cho đến mức người không ra người, quỷ không ra quỷ, vì thế hắn vẫn tín nhiệm Tiêu hoành Luật hơn một chút, nhưng quan trọng là... Bố cục lần này không ngờ lại do hai tên khốn ấy một xướng một họa cùng xếp đặt nên, chuyện này không khỏi quá kỳ lạ, có âm mưu... Chắc chắn là có âm mưu!

- Được rồi. Cái này ta cũng không quản, năm người chúng ta đi là được Ta, Imhotep, Sở Hiên, Trương Hằng, Dương Tuyết Lam đến chỗ người ngoài hành tinh, những người còn lại chờ ở căn cứ quân sự hoặc tùy lúc chú ý xung quanh. Một khi có quân đội trên quy mô lớn của người ngoài hành tinh tới công kích, các ngươi cần phải nhanh chóng rút khỏi căn cứ này, đã hiểu chưa?

Trịnh Xá liếc nhìn Tiêu Hoành Luật một cái rồi mới quay sang những người còn lại, nói.

Sở Hiên thì chẳng có thay đổi gì, hắn thản nhiên tiếp tục vùi đầu vào máy tính xách tay nhưng Tiêu Hoành Luật thì lại có vẻ chột dạ. Hắn cúi đầu, yên lặng ngắt ngắt tóc trán, vẻ mặt cũng cười khổ không thôi.

Không cần biết thế nào, sau khi đại khái suy luận các hành động có thể xuất hiện của người ngoài hành tinh cùng phân chia đội ngũ xong xuôi, quân đội Mỹ quả nhiên đã tìm được viên phi công da đen may mắn còn sống sót đó. Đây là do Trịnh Xá yêu cầu tổng thống Mỹ thay mặt tìm người, sự tình liên quan đến cuộc chiến với người ngoài hành tinh nên quân đội Mỹ dùng hiệu suất làm việc cao nhất để điều tra, quả nhiên đã tìm được viên phi công ấy. Hắn thậm chí đã bắt sống được một người ngoài hành tinh, chỉ là hướng đi tới là một căn cứ quân sự khác còn người ngoài hành tinh kia thì đã chết trên đường đi.

Tiếp theo, mấy người Trịnh Xá theo miêu tả của viên phi công tìm được vị trí khe núi đó trên bản đồ. Quân đội Mỹ cũng lập tức cung cấp trực thăng quân dụng, sau khi xác định tin tức một tiếng đồng hồ, mấy người Trịnh Xá đã đến chỗ khe núi.

- Tiêu Hoành Luật, ngươi đang giấu ta sắp đặt chuyện gì đó đúng không?

Còn đang ở trên trực thăng, Trịnh Xá đã không nhịn được, hỏi Tiêu Hoành Luật.

Tiêu Hoành Luật nghe vậy lập tức giật mình, cười cười cố gắng tránh né nhưng lại phát hiện Trịnh Xá căn bản không hề dao động, chỉ nhìn trừng trừng vào hắn. Thằng nhóc này cũng cứng đầu, mặc cho Trịnh Xá nhìn thế nào, hắn cứ ngậm miệng không nói, cũng khiến cho Trịnh Xá rất bất đắc dĩ.

- Nghe ta nói này.

Trịnh Xá hít một hơi, nói:

- Chuyện gì không học, tự dưng lại học phải chuyện không thể chấp nhận được nhất của Sở Hiên, ngươi biết chứ? Mỗi lần hắn sắp đặt xong xuôi, sau khi thế giới phim kinh dị kết thúc ta đều hận không thể nện cho hắn một trận... Tiêu Hoành Luật, tuy ngươi tuổi tác còn nhỏ nhưng ta vẫn luôn coi ngươi là đồng đội cùng kề vai chiến đấu, có chuyện gì không thể nói với ta được sao? Không vấn đề gì đâu, mọi chuyện chúng ta đều có thể thương lượng, ngươi rút cuộc là đang giấu ta chuyện gì... Còn cả Sở Hiên tại sao phải đem cô gái ấy theo?

Tiêu Hoành Luật mấp máy môi, tựa hồ muốn nói gì đó nhưng đến cuối cùng hắn vẫn ngậm miệng không đáp, chỉ yên lặng ngồi đó. Đến hơn nửa ngày sau hắn mới chậm rãi nói:

- Tin tưởng ta đi... Mỗi lần ngươi đều tin tưởng Sở Hiên như vậy, thế thì thỉnh thoảng cũng nên tin tưởng ta một lần... Yên tâm, mặc dù có thể sẽ rất nguy hiểm nhưng ta nắm chắc sẽ không xuất hiện chuyện gì

http://tieulun.hopto.org

quá mức ngoài tầm kiểm soát. Hơn nữa ta cũng thiết kế bố cục thuận theo manh mối Sở Hiên để lại.... Đây là bố cục duy nhất ta có thể nghĩ ra, hãy tin tưởng ta đi!

Trịnh Xá cũng không biết phải nói gì nữa, tuy thật sự còn nhiều chỗ rất không yên tâm nhưng nếu Tiêu Hoành Luật đã nói đến như vậy, còn không tin tưởng hắn nữa thì căn bản không thể coi là chiến hữu được...Vì thế, cứ tin tưởng hẳn một lần vậy, tốt xấu gì thì hắn cũng không đến mức ác liệt như Sở Hiên.

"Mặc dù nói như vậy... Nhưng chung quy vẫn cảm thấy lần này có vẻ sẽ bị chơi rất thảm."

Không cần biết Trịnh Xá suy nghĩ thế nào, không lâu sau, trực thăng cuối cùng cũng tới chô khe núi, hơn nữa còn phát hiện chiếc đĩa bay nguyên vẹn không hư tổn ở chỗ cực kỳ bắt mắt. Đến khi ba người xuống khỏi trực thăng, tại một nơi cách đó rất xa trên trời, ba người Tây Hải đội cũng đồng thời tỉnh lại.

- Trung Châu đội tới rồi... Xem thử những người lên đĩa bay đi. Đội trưởng Reinhard, tới lúc thể hiện sức chiến đấu của ngươi rồi.

Khóe miệng thanh niên nhắm mắt hơi hơi nhếch lên, trong lúc nói, tinh thần lực của hắn cũng mở rộng xuống phía dưới đĩa bay, ngay lập tức tất cả mọi người của Trung Châu đội đều bị bao trùm trong phạm vi quét hình của hắn. Reinhard cùng người trung niên kia cũng đồng thời đứng dậy... Cuộc đấu họ chờ đợi đã ở trước mắt!

634. Chương 11: Chia Đội Và Chiến Đấu Giữa Hai Bên (2)

Nhưng, hắn cũng phải vạn năng...

Thế giới của tiểu đội luân hồi cũng không phải nơi có thể dựa vào anh hùng để vượt qua. Ở nơi đây, chủ nghĩa anh hùng cá nhân thường đại biểu cho ngu xuẩn, ngốc nghếch, nếu gặp tiểu đội luân hồi bình thường thì còn đỡ, nếu gặp phải đội ngũ có trí giả đẳng cấp cỡ Nyos, hoặc thậm chí là Julian của Tây Hải đội thôi, thì chủ nghĩa anh hùng cá nhân đó hoàn toàn đủ làm đội ngũ bị hủy diệt. Đương nhiên, nếu như "lực" đạt tới một cực hạn nào đó, ví dụ như tiểu đội luân hồi Ác Ma, vậy thì trí tuệ có mạnh hơn nữa cũng vô dụng.

Vì thế tiểu đội luân hồi nếu muốn xưng là đoàn đội cần phải có sự phối hợp của nhân tài từ rất nhiều lĩnh vực, trí giả, tinh thần lực khống chế giả, thành viên chiến đấu tầm xa, tầm gần, chủ lực, nhân viên nghiên cứu khoa học, nhân viên y tế, vân vân... Một tiểu đội cần có quá nhiều sự phối hợp, trường hợp có đủ nhân tài ở tất cá các mặt như Trung Châu đội thật sự là cực hiếm. Hơn nữa, Trung Châu đội không những có nhân viên nghiên cứu khoa học vốn có năng lực sinh tồn thấp nhất mà nhân viên đó lại còn đồng thời là trí giả, nhưng điểm mấu chốt nhất là, thực lực của gã trí giả đó lại thâm sâu khôn lường, rất nhiều lúc thậm chí còn cho người ta có ảo giác hắn đã vượt qua cả Trịnh Xá.

Trịnh Xá nhìn những đồng đội xung quanh, những người này đều là chiến sỹ thiết huyết đã cùng hắn vào sinh ra tử. Bọn họ đều rất mạnh, họ là sự hãnh diện của hắn, cũng là điểm yếu của hắn. Những đồng đội này phảng phất như là tính mạng của hắn, mà hắn cũng toàn tâm toàn ý tin tưởng họ.

- Cứ như vậy đi. Ta, Sở Hiên, Trương Hằng, Imhotep, Dương Tuyết Lâm, năm người lên đĩa bay tới căn cứ người ngoài hành tinh. Những người còn lại Tiêu Hoành Luật làm tổng chỉ huy sắp xếp mọi việc. Zero, Vương Hiệp Triệu Anh Không, sức chiến đấu của các ngươi đều rất mạnh, nếu như lúc bọn ta rời đi, đoàn đội đối phương tìm tới nơi, các nguôi nhất định phải bảo vệ tốt mọi người...

Nhìn chiếc đĩa bay đang được binh sỹ Mỹ tẩy rửa ở đằng xa, Trịnh Xa nghiêm túc nhìn các đồng đội xung quanh, nói.

Khi mới phát hiện chiếc đĩa bay này, tất cả mọi người đều vội vàng chạy tới gần quan sát cẩn thận. Nhưng ập tới đầu tiên lại là mùi hôi thối kinh khủng thiếu chút nữa thì làm người ta ngất xỉu. Đó là mùi của loại áo giáp sinh vật mà người ngoài hành tinh mặc bên ngoài, đối với loài người mà nói thật sự là hôi thối không thể chịu nổi mà tựa hồ còn mang theo chút độc tính. Không còn cách nào khác, chiếc đĩa bay phải được tẩy rửa qua rồi mới có thể sử dụng, mà nhân cơ hội đó, Trịnh Xá cũng cẩn thận dặn dò toàn đội những chuyện cần chú ý, đặc biệt là vấn đề ứng phó khi Tây Hải đội tới tập kích. Tuy nói thì đơn giản nhưng hơi chút không cẩn thận là có thể bị Tây Hải đội phá vỡ, đây cũng là chuyện trong lòng Trịnh Xá cố kỵ nhất.

http://tieulun.hopto.org

"Lúc trước khi chiến đấu với tiểu đội luân hồi Ác Ma, chúng ta cũng lựa chọn cách chia đội ứng chiến, nhưng kết quả thì... Chỉ sợ rằng lần chiến đấu với Tây Hải đội này lại là một phiên bản thê thảm khác. Ai, chung quy vẫn có chút dự cảm không hay, chẳng lẽ là ta đã quá lo xa?"

Trịnh Xá nhìn thật sâu về phía Sở Hiên cùng Tiêu Hoành Luật, trong đầu hắn hình tượng hai người từ từ hợp làm một, tuy thật sự có rất nhiều khác biệt nhưng sau lưng cả hai đều phảng phất như có một cái đuôi ma quỷ đang ngo ngoe. Ít nhất từ chuyện giấu giếm những vấn đề quan trọng là có thể thấy, hai tên này đều có cùng tính xấu, cũng chẳng biết có phải tất cả các trí giả đều xấu xa như vậy hay không nữa, luôn làm những chuyện khiến người ta xem không hiểu, nhìn không rõ.

- Tiêu Hoành Luật, ta biết ngươi đưng giấu ta chuyện gì đó. Mặc dù ta vẫn chưa thể nghĩ xuyên được lớp sương mù này nhưng hẳn là có liên quan đến Tây Hải đội, thậm chí có thể còn liên quan đến chuyện tâm ma của Sở Hiên... Ta không biết ngươi bày ra cái bố cục thế nào, nhưng ta biết ngươi là một thành viên của Trung Châu đội, ngươi tuyệt đối sẽ không quên đi lợi ích của Trung Châu đội, điểm ấy ta luôn luôn tin tưởng. Đúng như những gì ngươi nói lúc trước, có lẽ nhiều lúc bọn ta quá tin tưởng vào Sở Hiên, quên mất rằng hắn cũng có vấn đề của riêng hắn, có lẽ thế giới phim kinh dị lần này sẽ là lúc để đội chúng ta thay đổi quan điểm. Tiêu Hoành Luật... Ngươi cũng là trí giả của Trung Châu đội, ngươi cũng rất mạnh!

Trịnh Xá đứng phía trước Tiêu Hoành Luật, hắn cũng không quay đầu lại, nói.

".... Quả nhiên, tất cả mọi người đều đang phát triển, Tuy hắn còn chưa nghĩ được rõ ràng mọi chuyện ta đã làm nhưng cũng mơ hồ đoán được một chút mấu chốt trong đó. Không tệ, nếu tiếp tục trưởng thành, cho dù đến một ngày không có ta và Sở Hiên hoặc là hầu hết thành viên trong đội đều không ở bên cạnh thì hắn có lẽ vẫn có thể đứng ở một đẳng cấp rất cao..."

Tiêu Hoành Luật thở ra một hơi, vừa cười vừa nói:

- Đương nhiên, tất cả những chuyện ta làm đều là vì đoàn đội. Tuy hiện tại nói với ngươi những chuyện đó còn hơi sớm, cũng có khả năng sẽ làm hỏng chuyện nhưng cứ tin tưởng ta đi. Cho dù ta chưa đạt tới trình độ như Sở Hiên nhưng... Ta cũng chắc chắn không để cho ngươi phải thất vọng đâu.

Trịnh Xá gật đầu, không nói gì nữa, cùng mọi người nhìn về phía chiếc đĩa bay đang được tẩy rửa. Mắt thấy công việc sắp hoàn thành, Trịnh Xá mới lấy trong nạp giới ra hơn mười tấm thẻ kim loại màu bạc, nói với mọi người:

- Đây là thứ sử dụng trong thế giới The Mummy lần trước, chỉ cần trong bầu khí quyển là cơ bản có thể sở dụng. Nhưng Sở Hiên nói bên ngoài bầu khí quyển do từ trường của trái đất ảnh hưởng sẽ làm hiệu suất giảm xuống rất thấp, cho nên bọn ta lái đĩa bay đi rồi không biết có còn cơ hội liên lạc đi với mọi người nữa không. Thứ này cứ mỗi người cầm một chiếc, nếu như đội ngũ thất tán thì dùng nó để liên lạc.

Dặn dò tỉ mỉ mọi chuyện, Trịnh Xá phảng phất đã biến thành bà thành mẹ người ta, nhưng dự cảm không tốt vẫn làm hắn liên tục nhắc nhở mọi người, đến khi đĩa bay đã được tẩy rửa xong xuôi, hắn mới dừng bài thuyết giáo lại.

Sở Hiên cùng Dương Tuyết Lâm là dứt khoát nhất, một trước một sau bước vào trong đĩa bay. Trương Hằng nhìn thật sâu vào Minh Yên Vi, muốn nối gì đó mà không thốt lên được. Minh Yên Vi thì chỉ đứng đó cười lạnh không ngừng, bất đắc dĩ, hắn phất phất tay bước vào đĩa bay. Có điều hắn một lần quay đi không hề ngoái lại đương nhiên là cũng không thể thấy được nụ cười của Minh Yên Vi không được tự nhiên. Vẻ cười lạnh đó... cũng thật giả tạo.

Imhotep thì có chút lãng mạn của phương tây, hắn ôm chặt Anck-Su-Namun hôn một tràng nồng nhiệt, hôn đến mức mỹ nữ tuyệt sắc này phải thở hổn hển. Nói ra thì Ank-Su-Namun cũng là một đại mỹ nữ, nếu không đã không thể mê hoặc được đại tư tế quyền cao chức trọng phản bội lại Pharaoh, đắc biệt là khi nàng vẻ mặt đỏ bừng, không ngừng thở dốc lại càng khiến cho hai gã tân nhân Lưu Úc, Lâm Tuấn Thiên không dám nhìn thẳng. Một hồi lâu sau, Imhotep mới buông Anck-Su-Namun ra, tiếp đó cũng không ngoái đầu lại, bước về phía đĩa bay.

- Ha ha ha, có phải đi chịu chết đâu...

Trình Khiếu cười ha hả, vỗ vỗ vai Trịnh Xá nói:

http://tieulun.hopto.org

- Đi sớm về sớm. Bọn ta ở lại trái đất xem buổi bắn pháo hoa này, làm cho náo nhiệt thêm một chút nhé.

Trịnh Xá bật cười, hắn thở ra một hơi rồi theo sau bốn người kia bước vào trong đĩa bay.

Để được quyền sử dụng đĩa bay này mà không phải giao cho chính phủ Mỹ tiến hành nghiên cứu, mấy người Trịnh Xá đã phải phí một phen miệng lưỡi. Mà đến khi họ bước lên đĩa bay rồi, những nhân viên chính phủ Mỹ vẫn còn không bỏ cuộc, tiếp tục thuyết phục mấy người Tiêu Hoành Luật ở lại, hy vọng có thể lắp đặt vũ khí hạt nhân lên đĩa bay để dẫn nổ sau khi lọt vào căn cứ người ngoài hành tinh.

Nhưng yêu cầu này liền bị Tiêu Hoành Luật kiên quyết cự tuyệt. Theo lời của hắn thì, đĩa bay này tới căn cứ của người ngoài hành tinh vốn đã là chuyện cửu tử nhất sinh rồi, hơn nữa còn phải đánh cược xem người ngoài hành tinh có hành động như hắn đã phỏng đoán hay không. Nhưng nếu mang theo vũ khí hạt nhân, chẳng may người ngoài hành tinh lại có phương pháp kiểm tra thì lúc đó mọi người mới thật sự chết chắc. Chính vì thế, dù chỉ có khả năng một phần vạn, Tiêu Hoành Luật cũng kiên quyết không đồng ý để chính phủ Mỹ đưa vũ khí hạt nhân vào. Dù sao thì chỉ cần để mấy người Trịnh Xá lên được căn cứ người ngoài hành tinh, với thực lực siêu cường của năm người tại đó sẽ có thể dễ dàng giết ra một đường máu, diễn biến tiếp theo thì đã nằm ngoài tầm dự đoán của mọi người rồi...

"...Đúng là khó chịu, ta bắt đầu học cái kiểu của Sở Hiên từ lúc nào vậy? Vừa mới sắp đặt bố cục là cũng bắt đầu đánh bạc, vừa phải đánh cược phương thức hành động của người ngoài hành tinh lại vừa phải đánh cược Sở Hiên có thể khống chế tốt tiết tấu hay không. Chỉ cần có một chút sai lệch thôi là Trung Châu đội sẽ rơi vào cảnh vạn kiếp bất phục."

Chiếc đĩa bay từ từ bay lên cao, sau quá trình rung lắc, không ổn định lúc đầu, chiếc đĩa bay vọt lên giữa không trung, tiếp đó tốc độ càng lúc càng nhanh. Dưới ánh mắt của mọi người, đĩa bay dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi bay tít lên cao, biến mất giữa những lớp mây dày.

- Phù, cuối cùng cũng đi rồi.

Tiêu Hoành Luật khẽ thở ra một hơi, tiếp đó yên lặng nắm lấy tấm kim loại màu bạc Trịnh Xá đưa cho. Trong lúc mọi người còn đang ngơ ngẩn nhìn lên trời thì tiếng của hắn đã vang lên trong não họ.

"Mọi người không được lộ vẻ kinh ngạch hay gì khác, tiếp tục nhìn như vậy lên trên không, chỉ cần cẩn thận nghe ta nói là được. Bây giờ ta muốn giải thích chi tiết bố cục lần này cho mọi người, đầu tiên là vấn đề liên quan đến hành động chia đội chiến đấu tiếp theo của chúng ta..."

Mọi người đều ngơ ngác nhìn lên không, vẻ mặt nhìn có vẻ không thay đổi gì nhưng nếu ai quen thuộc với họ nhìn kỹ thì có thể phát hiện sắc mặt ba người Lưu Úc, Lâm Tuấn Thiên, Anck-Su-Namun đầy vẻ khẩn trương, đặc biệt là Anck-Su-Namun, ánh mắt không ngừng xoay chuyển, tựa hồ đang suy nghĩ chuyện gì đó.

"...Trên đây là sắp xếp của chúng ta. Các thành viên đang hôn mê đã được để lại trụ sở quân Mỹ, tuy rất có khả năng phải chịu thêm nguy cơ bị quân không và quân bộ người ngoài hành tinh tấn công nhưng cũng chẳng có cách nào. So với bọn họ, hành động của chúng ta thậm chí còn nguy hiểm hơn, vì thế hiện tại chỉ có thể cầu mong chúng ta nhanh chóng kết thúc được thế giới phim kinh dị lần này thôi.

Tiêu Hoành Luật hơi ngừng lại một chút rồi nói tiếp:

- Nếu như tất cả bố cục của ta và Sở Hiên đều hoàn mỹ thì tối đa là trong mười hai tiếng đồng hồ nữa sẽ nhận được kết quả của thế giới phim kinh dị lần này. Trong vòng mười hai tiếng đồng, khả năng trụ sở quân Mỹ bị tập kích không quá 30%, vì thế chúng ta chỉ có thể đánh cuộc một ván... Bây giờ ta sẽ giải thích chi tiết một bộ phận bố cục liên quan đến Sở Hiên cho mọi người biết...

Đúng thế, bố cục của hai người Sở Hiên và Tiêu Hoành Luật kết hợp với nhau. Nói một cách chính xác thì Sở Hiên tiến hành bố cục, đến khi tâm ma sắp sửa bộc phát không thể tiếp tục nữa mới thôi. Đến lúc đó thì Tiêu Hoành Luật tỉnh lại, trong tình huống không thể biết được chi tiết bố cục của Sở Hiên, chỉ còn cách tự mình sắp xếp theo những gì Sở Hiên để lại... Đó mới là bố cục thật sự của Trung Châu đội trong bộ phim Independence Day lần này!

"Tình huống cơ bản là như vậy, ách, cái câu này... Tóm lại, đây là bố cục của cả ta lẫn Sở Hiên. Tiếp theo chúng ta có 70% là sẽ bị Tây Hải đội tấn công, đến lúc đó ta chỉ có một yêu cầu. Triệu Anh Không, chỉ sử dụng sức mạnh lúc này của ngươi, không được sử dụng sức mạnh của người trong cơ thể ngươi. Ít nhất là

http://tieulun.hopto.org

đến trước khi tới căn cứ của người ngoài hành tinh, ngươi không được sử dụng sức mạnh của cô ấy... Tiếp theo chúng ta sẽ bị bắt giữ nhưng khả năng lập tức bị giết là gần như không có. Đoàn đội tác chiến, một khi chúng ta chết mấy người Trịnh Xá sẽ lập tức nhận được thông báo của Chủ Thần. Vì vậy, nếu như Tây Hải đội tới tập kích chúng ta, chứng tỏ bọn chúng cũng có trí tuệ nhất định, có thể nghĩ được đến điểm này. Mà bọn chúng dám tới tấn công chúng ta cũng chứng minh bọn chúng có tự tin để đoàn diệt Trung Châu đội, nếu vậy bọn chúng cũng sợ Trịnh Xá nhận được thông báo, dứt khoát lái đĩa bay bay loạn khắp cả địa cầu, đến lúc đó bọn chúng chẳng còn cách nào giết được mấy người Trịnh Xá nữa. Do đó lát nữa sau khi chúng ta bị đánh bại, không nên mù quáng liều mạng, tốt nhất là dừng lại đúng lúc, để bọn chúng bắt làm tù binh, tính mạng của chúng ta sẽ được đảm bảo..."

Tiêu Hoành Luật đột nhiên thở dài, nói:

"Tiếp đó là đến căn cứ người ngoài hành tinh chiến đấu, kế hoạch lúc đó..."

Mọi người vẫn giữ vẻ ngơ ngác nhìn lên trời, trạng thái như vậy đã kéo dài hơn hai phút, đến cả những nhân viên chính phủ Mỹ xung quanh cũng cảm thấy khó hiểu. Nhưng bọn họ còn chưa kịp lên tiếng thì đột nhiên giữa không trung xuất hiện một chấm đen nhỏ, chấm đen đó từ từ lớn lên, biến thành một đĩa bay từ trên cao hạ xuống. Tất cả mọi người xung quanh đều ngạc nhiên, tưởng là mấy người Trịnh Xá lái đĩa bay quay lại nhưng đến khi đĩa bay còn cách hai ba trăm mét, họ mới phát hiện chiếc đĩa bay này lớn hơn gấp ba lần đĩa bay bình thường, hơn nữa bên ngoài còn lắp đặt mấy ống dài giống như nòng pháo, mức vũ trang mạnh hơn những đĩa bay đã thấy lúc trước rất nhiều.

Đĩa bay chậm rãi hạ xuống đất, nhất thời tất cả mọi người đều tập trung toàn bộ tinh thần nhìn vào nó. Đến khi khi đĩa bay hoàn toàn đậu xuống, bên trong có ba người bước ra, các nhân viên chính phủ cùng binh lính Mỹ xung quanh nhất tề thở phào nhẹ nhõm nhưng mấy người Trung Châu đội lại toàn thân căng thẳng, ai cũng nhìn chằm chằm vào ba người vừa xuất hiện.

Người đi đầu chính là đội trưởng Tây Hải đội mà Trịnh Xá từng gặp, Reinhard von Lohengramm Hắn vừa ra khỏi đĩa bay lập tức nở một nụ cười sáng lạn, phối hợp với mái tóc vàng kim cùng bộ dạng anh tuấn làm cho cả người hắn nhất thời như đang tỏa sáng. Tên này vừa cười vừa nói:

- Các đội viên Trung Châu đội, còn chờ cái gì nữa? Bỏ vũ khí đầu hàng đi, ta là một thân sỹ, tuyệt đối sẽ không ngược đãi tù nhân... Đặc biệt là mỹ nữ.

Nói đoạn, hắn quay sang phía Anck-Su-Namun mỉm cười.

Zero phản ứng nhanh nhất, không nói tiếng nào lập tức nâng súng ngắm Gauss lên, cũng không nhắm bắn, chỉ vào Reihard bóp cò. Đoàng một tiếng cực lớn, khi tiếng nổ vang lên, trước mặt Reinhard xuất hiện lớp lớp gợn sóng, một vòng bảo vệ có thể thấy được bằng mắt thường ngăn cản phát đạn súng ngắm Gauss. Reihand ung dung vươn tay ra, viên đạn dài mảnh đã bị hắn bắt lấy.

- A, không ngờ lại là súng ngắm Gauss. Món đồ chơi này uy lực rất mạnh, hơn nữa giá cả lại rẻ. Lúc trước Tây Hải đội bọn ta cũng có một thành viên sử dụng loại vũ khí này, hắn còn vì tiềm lực cực lớn mà được nhân bản vảo tiểu đội luân hồi, không ngờ Trung Châu đội lại có nhiều nhân tài đến thế, có cả một tay bắn tỉa...

Reinhard nắn nắn viên đạn, mỉm cười nói. Dứt lời, ánh mắt hắn vụt sắc lại, ngón cái đang giữ đạn dùng sức bật mạnh, âm thanh sắc nhọn cắt xé không khí vang lên. Bụp một tiếng, Zero lập tức bật ngược ra sau hơn nửa mét. Đến khi hắn dừng lại, vai phải đã xuất hiện một lỗ hổng bằng ngón tay cái. Reinhard dùng tay búng đạn, uy lực không ngờ lại lớn đến vậy, cự ly cách mấy chục mét mà vẫn xuyên thủng xương vai người.

"Nếu chỉ là sức mạnh, trong cả đội có lẽ chỉ có Trịnh Xá làm được... Hoặc là Triệu Anh Không kia cũng có thể..."

Không cần biết Tiêu Hoành Luật suy tính thế nào, thấy Zero ngã xuống trong vũng máu, những thành viên còn lại của Trung Châu đội đều xông tới, nhưng thanh niên nhắm mắt đứng sau lưng Reinhard lại lắc đầu nói:

- Vô dụng thôi. Tin tức về Trung Châu đội các ngươi, tiểu đội Thiên Thần đã chuyển hết cho bọn ta, ngoài tay bắn tỉa tầm xa cực mạnh ra chỉ còn cô bé này là có vẻ còn sức đánh một trận. Còn về đội trưởng của

http://tieulun.hopto.org

các ngươi, mặc dù thực lực mạnh mẽ vô song nhưng hiện tại hắn cũng không ở cạnh các ngươi... Bỏ cuộc đi. Biết tại sao bọn ta không dụng pháo chủ trên đĩa bay tấn công các ngươi không? Bởi vì năng lượng có hạn, bọn ta không cần lãng phí quá nhiều sức lực ở chỗ các ngươi như vậy, còn phải dùng số năng lượng đó truy đuổi đội trưởng các ngươi nữa, vì thế đầu hàng đi...

"Triệu Anh Không vừa mới đạt được sức mạnh đó, cô ấy tạm thời không cần nhắc tới, tiểu đội Thiên Thần thật sự không biết thực lực của cô ấy. Nếu là Zero, nghe Trịnh Xá nói hắn giết chết người tu chân duy nhất trong số tất cả các tiểu đội luân hồi, như vậy hẳn phải được tiểu đội Thiên Thần ghi nhớ mới đúng. Nhưng mà... Tại sao tiểu đội Thiên Thần không nói cho bọn chúng biết về kẻ nguy hiểm nhất trong Trung Châu đội, ngoài Trịnh Xá ra vẫn còn Sở Hiên cơ mà? Adam đấu trí bại dưới tay Sở Hiên, hắn không thể quên mất tên quái vật không phải người này, trừ phi... Tiểu đội Thiên Thần muốn mượn tay chúng ta thủ tiêu Tây Hải đội?"

Trong lúc Tiêu Hoành Luật đang suy nghĩ liên tục thì người lao tới đầu tiên là Triệu Anh Không đã vung tay làm động tác chém xuống, đó là dáng vẻ khi sử dụng thanh kiếm Excalibur trong suốt. Reinhard vốn còn có vẻ khinh thường, đến khi kiếm phong ập tới, ánh mắt hắn mới vụt biến đổi nhưng không ngờ lại chẳng hề tránh né, mặc cho trường kiếm chém xả vào đầu vai. Roạt một tiếng, thân người hắn đã chia thành hai đoạn, có điều mọi người còn chưa kịp nhìn thấy máu tươi bắn ra thì hai đoạn thân thể đột nhiên biến thanh vô số con dơi nhỏ cỡ lòng bàn tay. Đàn dơi bay ào ào ra sau lưng Triệu Anh Không, đến khi lực đạo nhát kiếm kết thúc, số dơi đó đã hợp lại thành hình người, Reinhard hoàn toàn lành lặn xuất hiện tại đó!

Chiêu thức này... Clone của Trịnh Xá đã từng sử dụng....

635. Chương 11: Chia Đội Và Chiến Đấu Giữa Hai Bên (3)

Tốc độ chớp hiện của Reinhard cực nhanh, những người bình thường xung quanh thậm chí chỉ thấy được một màn đen lóe lên, dù là những thành viên Trung Châu đội cũng chỉ thấy vô số dơi nhỏ, đám dơi này lao vọt qua, tiếp đó Reinhard đã xuất hiện sau lưng Triệu Anh Không. Trước khi Triệu Anh Không kịp định thần lại, hắn đã vươn tay chụp xuống vai nàng. Nhìn động tác giống như một cái vỗ vai thân mật giữa hai tình nhân, nhưng chỉ Triệu Anh Không mới nghe được tiếng rít gió vàng lên từ cú chụp phảng phất như một chiếc xe tảo đang lao tới, nếu đánh trúng người thì chắc chắn là xương cốt cũng vỡ nát.

Triệu Anh Không cũng không xoay người lại, hoặc có thể nói là căn bản không kịp quay người. Tốc độ của Reihard thật sự quá nhanh, so với tốc độ của nàng ít nhất cũng phải nhanh hơn ba phần, hơn nữa nhìn bộ dạng cử trọng nhược khinh của hắn, tin rằng hắn vẫn chưa dốc toàn lực. Chỉ từ một điểm đó là có thể thấy thực lực của Reinhard quả thật là mạnh hơn Triệu Anh Không trong trạng thái này.

Triệu Anh Không thuận theo cú chụp lao người đến trước. Chắn trước mặt nàng là một thanh niên nhắm mắt cùng một người trung niên da trắng, cả hai người đều có vẻ cực kỳ nhàn nhã. Nhìn Triệu Anh Không vung kiếm chém tới, sắc mặt hai người cũng chẳng có chút biến đổi nào, chỉ có thanh niên nhắm mắt như không có việc gì đưa ra một ngón tay, phảng phất như muốn dùng ngón tay này chặn nhát chém của thanh gươm Excalibur.

Thân thể người bình thường sao có thể ngăn cản được sự sắc bén của thanh gươm Excalibur? Nếu đánh thật trúng thật thì dù là Trịnh Xá hoặc Phục Chế Thể cũng không chống đỡ được, vì thế Triệu Anh Không không chút do dự vung kiếm chém xuống. Soạt một tiếng, âm thanh lưỡi kiếm Excalibur rạch phá không khí truyền tới, nhưng mũi kiếm lại không chạm tới người thanh niên nhắm mắt mà lại chém qua cách trước mặt hắn mấy phân. Triệu Anh Không kinh ngạc nhìn thanh niên nhắm mắt, đơn giản là không thể tin được những gì mình đang chứng kiến. Người thuần thục kỹ xảo chiến đấu như nàng vậy mà cũng có lúc chém vào khoảng không? Hơn nữa còn xảy ra vào lúc nàng hoàn toàn nắm chắc, chuyện như vậy nàng căn bản không dám tin!

Bất quá, cũng không có cơ hội để Triệu Anh Không suy nghĩ rõ ràng nguyên nhân, sau gáy nàng chợt đau nhói, trước mắt tối lại, lập tức ngất xỉu. Ở sau lưng nàng, Reinhard vừa nhẹ nhàng vỗ một chưởng đánh ngất Triệu Anh Không, mặc cho cô bé ngã nhào xuống đất.

http://tieulun.hopto.org

Những người xung quanh nhìn mà không thể hiểu nổi. Họ chỉ thấy Triệu Anh Không là động tác bước tới trước nhưng người thì lại đứng yên tại chỗ, hơn nữa tay nàng ra vẻ vung kiếm chém ra nhưng lại thanh niên nhắm mắt và người trung niên kia hơn hai mét, cự li như vậy căn bản không thể chém trúng. Sau đó nàng liền bị Reinhard đánh ngất.

Lúc này Trình Khiếu đã xông tới gần, hắn giậm mạnh chân nhảy vọt lên cao, phảng phất như một con chim lớn bay vượt qua đầu Reinhard. Roạt một tiếng, Reinhard lại biến thành vô số dơi nhỏ tản ra xung quanh. Đến khi hắn tụ hợp lại thành hình người, chỗ cổ áo xuất hiện một vết rạch lớn, giống như là bị vật gì đó sắc bén cắt xuyên cả cổ lẫn áo, chỉ là cỗ hắn vẫn nguyên vẹn còn áo đã bị xé toạc.

- …Đừng tìm chết, thằng ngu. Ta sẽ không nương tay với đàn ông đâu. Lùi lại đi, ta cho phép các ngươi đầu hàng, vì thế đừng có khiêu khích sự nhẫn nại của ta!

Chỗ Reinhard tụ hợp lại thành hình người ở ngay sau lưng Trình Khiếu, hắn cũng chẳng thèm nhìn Trình Khiếu một cái chỉ vung cước đá tới, đồng thời nói câu vừa rồi. Phản ứng của Trình Khiếu lại vô cùng quái dị, hắn tựa như làm động tác tránh né về phía trước nhưng cả người lại đứng yên tại chỗ. Rắc một tiếng đanh gọn, xương đùi Trình Khiếu lập tức bị đá gãy lệch. Hắn khẽ gầm nhẹ, quay người đánh về phía Reinhard nhưng bàn tay hắn cũng giống như đòn tấn công của Triệu Anh Không lúc trước, chỉ cắt vào không khí, giống như căn bản không thấy được vị trí chính xác của kẻ địch trước mắt. Reinhard cũng không kiên trì nữa, vung tay chặt mạnh một nhát vào gáy Trình Khiếu, tên này lập tức bị đánh ngất xỉu.

"Xảy ra chuyện gì vậy? Vừa rồi cả Trình Khiếu lẫn Triệu Anh Không tựa hồ đều gặp cùng một vấn đề... Bị lạc hướng cảm giác không gian? Hay là bị tinh thần lực khống chế giả điều khiển? Hoặc là kỹ năng đặc thù của vampire? Quả không hổ là tiểu đội loại hình chăn nuôi, chẳng biết phải mất bao nhiêu điểm thưởng cùng chi tiết để hoán đổi mấy kỹ năng siêu mạnh này..."

Reinhard một chưởng đánh ngã Trình Khiếu, hắn mỉm cười hung tợn, đang định đạp mạnh một cước nữa thì một cảm giác kỳ lạ chợt ập đến, khiến cho hắn phải nhanh chóng thu chân lại, đồng thời dùng tốc độ mắt thường không thể theo kịp vọt ra xa mấy mét. Cùng lúc ấy, chỗ hắn vừa đứng đã bị một vụ nổ bao trùm.

"Biến thân thành dơi có thể miễn dịch với thương tổn vật lý nhưng năng lượng vẫn có thể gây tổn hại, nếu như vậy thì hơi có chút vô bổ..."

Tiêu Hoành Luật cẩn thận quan sát cuộc chiến. Tuy trận đấu này hắn không thể xen vào được nhưng là người phân tích, có thể thông thuộc với kỹ năng chiến đấu cùng cấp độ thực lực của đối phương sẽ có trợ giúp rất lớn cho bố cục tiếp theo. Cho dù theo tình hình trước mắt, mấy người họ thua chắc rồi, nhưng mà... Chiến đấu thật sự từ bay giờ mới chính thức bắt đầu, vì thế hắn nhất định phải ghi nhớ tỉ mỉ những chuyện trước mắt.

Vương Hiệp lẳng lặng đứng cách Reinhard khoảng hơn mười mét, quanh người hắn có ba khối chất nổ trông rất bình thường đang lơ lửng. Vương Hiệp nhìn ba người trước mắt nói:

- Ba khối này là tên lửa hạt nhân mini, sức nổ như thế nào cũng không tiện biểu diễn cho các các ngươi xem, nhưng có một điểm có thể cho các ngươi biết. Một khi ba quả tên lửa hạt nhân mini này phát nổ, ba người các ngươi có chết hay không thì không dám chắc nhưng tất cả thành viên Trung Châu đội cùng nhân vật kịch bản xung quanh đây đều chắc chắc phải chết... Để ta tính xem các ngươi sẽ bị trừ bao nhiêu điểm nhé. Nếu như nhân số hai bên tương đương mà hiện tại các ngươi chỉ có ba người ở đây.... Nếu như tất cả thành viên Trung Châu đội ở đây đều chết hết thì các ngươi có bị delete hay không?

Đang chuẩn bị tấn công Vương Hiệp, Reinhard lập tức ngẩn người, hắn ngây ngốc nhìn sang phía thanh niên nhắm mắt. Khóe miệng thanh niên nhắm mắt khe khẽ động đậy, hắn đột nhiên cười nói:

- Vậy sao không thử một lần đi? Các ngươi đã trải qua bộ phim Lord of the Ring chắc cũng phải biết sự tồn tại của thứ đó chứ? Như vậy bọn ta còn sợ bị delete nữa sao?

- Có sợ bị delete hay không ta không biết.

Vương Hiệp lạnh lùng đáp:

- Nhưng ít nhất các ngươi cũng không dễ chịu gì... Muốn xem thử cảnh vũ khí hạt nhân phát nổ không?

http://tieulun.hopto.org

Nói đoạn, hắn vươn tay, chậm rãi chỉ vào một quả tên lửa hạt nhân mini đang lơ lửng giữa không trung.

- Chờ, chờ chút!

Reinhard bỗng kêu lên, tiếp đó lao đến chỗ thanh niên nhắm mắt, quát:

- Julian, ngươi điên rồi sao? Đạo cụ phòng ngự trên người chúng ta chỉ mới đến cấp A, có thể ngăn cản vũ khí hạt nhân tấn công sao? Cho dù ngăn cản được, chúng ta vô sự, vậy thì còn đĩa bay? Ngươi bảo ta làm thế nào truy kích đội trưởng Trung Châu đội? Hay là ngươi muốn chúng ta tiếp theo phải ở lại dưới đất chạy trốn giữ mạng?

"Ngu xuẩn..."

"Ngu xuẩn..."

Thanh niên nhắm mắt và Tiêu Hoành Luật đều thầm hô như vậy, chỉ là tâm tình một người thì giận giữ, một người thì vui mừng, hoàn toàn khác biệt.

"Không tồi, Vương Hiệp.... Lúc giao việc này cho ngươi quả là chính xác, giọng điệu uy hiếp cũng vừa đúng độ. Tiếp theo là đánh cược vào phản ứng của Tây Hải đội đi, tuy bắt ngươi đảm nhận vai diễn này đúng là ủy khuất cho ngươi, bất quá cũng chỉ có ngươi là có thể dùng biện pháp tự diệt để uy hiếp bọn chúng... Tất cả giao cho ngươi đó."

Ngón tay Vương Hiệp dừng lại trên một quả tên lửa hạt nhân mini, hắn nhìn ba người chăm chú nói:

- Dù là con sâu cái kiến cũng còn muốn sống sót, có thể sống thì ai lại nguyện ý chịu chết? Cho ta một con đường sống thì thế nào?

Thanh niên nhắm mắt đang định lên tiếng thì Reinhard đã vội vàng nói:

- Đường sống kiểu gì, ngươi nói ta nghe thử.

Vương Hiệp thở ra một hơi, trên mơ hồ thoáng đỏ lên, bất quá hắn dù sao cũng là loại da dẻ đen đúa, người khác căn bản không thấy được khác biệt. Hắn nói:

- Trung Châu đội tự nhiên là không thể chỉ có mấy người bọn ta, đi cạnh đội trưởng còn có bốn người khác, ngoài ra còn có một vài người đang hôn mê tại căn cứ quân sự của Mỹ. Vì thế ta dùng bọn họ đổi lấy đường sống cho mấy người bọn ta. Do bọn ta cũng có đạo cụ đá nên không sợ bị delete vì điểm âm, các ngươi cũng không cần lo bọn ta vì điểm thưởng mà tập kích các ngươi. Huống chi sức chiến đấu của bọn ta thế nào các ngươi cũng đã rõ ràng, cho dù đánh lén các ngươi thì cũng chỉ bị giết mà thôi...

- Đây là đường sống của ta. Mấy người bọn ta ở đây sống sót, các thành viên khác của Trung Châu đội mặc các ngươi xử lý, thế nào?

Reinhard mấy máy miệng nhưng lại không biết phải nói gì, hắn vội vàng nhìn sang phía thanh niên nhắm mắt. Tên này thoáng suy nghĩ một chút rồi nói:

- Ta phải tin ngươi như thế nào? Đây cũng rất có thể là chiến thuật trì hoãn của ngươi, chờ đến lúc đội trưởng các ngươi quay lại bọn ta cũng không làm gì được các ngươi nữa... Ngoài ra, người không sợ bọn ta đánh lén sao? Nhân lúc ngươi thả lỏng thì tập kích giết chết ngươi, tiếp đó bọn họ cũng có thể bị bọn ta nhẹ nhàng giết chết.

Vương Hiệp lắc đầu đáp:

- Không thể được, năng lực của ta là Tạc đạn chi phối giả, chỉ cần yêu lực của ta còn tồn tại trên chất nổ thì có thể dễ dàng khống chế nó. Khi đĩa bay của các ngươi hạ xuống ta đã cài đặt xong, một khi ta chết, ba quả tên lửa hạt nhân mini này sẽ phát nổ vì thế ta không sợ các ngươi đánh lén...

Thanh niên nhắm mắt lại rơi vào trầm tư, một lúc lâu sau mới nói:

- Muốn ta đáp ứng yêu cầu của ngươi cũng được. Ngươi cùng đồng bạn phải lên đĩa bay, chúng ta cùng truy đuổi đội trưởng của các ngươi, trước lúc đó các ngươi không được phép rời khỏi đĩa bay một bước. Hơn nữa, trừ ngươi ra, những đồng đội khác của ngươi đều phải để bọn ta đánh ngất, nếu ngươi rời khỏi đĩa bay cũng sẽ bị bọn ta giết chết. Đến lúc đó thì mặc kệ vũ khí nguyên tử hay đội trưởng của các ngươi, bọn ta thà

http://tieulun.hopto.org

thiếu đi chút điểm thưởng và chi tiết kịch tình còn hơn là mất mạng... Đúng rồi, mục đích của bọn ta là căn cứ người ngoài hành tinh, ở đó nguy hiểm trùng trùng, các ngươi rời khỏi đĩa bay sợ rằng kết quả còn thảm hơn cả cái chết, thế nào? Đáp ứng điều kiện của ta không?

"...Thành công rồi!"

Khi thanh niên nhắm mắt nói ra những lời này, trong lòng Tiêu Hoành Luật cùng Vương Hiệp đều thầm nhảy lên, hai người đều biết một chuyện... Bước đầu tiên của bố cục đã thành công!

636. Chương 12: Sở Hiên Biến Mất Và Hỗn Loạn (1)

Nguyên nhân thứ hai chính là những người còn lại căn bản không biết phải khởi động chiếc đĩa bay này như thế nào. Kỳ thực đây cũng chuyện đương nhiên, dù sao thì cấu tạo sinh lý của người ngoài hành tinh hoàn toàn khác với con người, bọn chúng không thể lại đi thiết kế một cái ghế ngồi cùng cần điều khiển cho loài người sử dụng được. Mà khác với chiếc đĩa bay đã được con người cải tạo và nghiên cứu suốt mấy chục năm, khoang điều khiển của chiếc đĩa bay này hoàn toàn trống rỗng, ngoài một bục ánh sáng giống như là bàn điều khiển ra thì cả đĩa bay gần như là một nhà ngục bằng thép hoàn toàn khép kín.

Vào trong đĩa bay một lúc lâu, Trịnh Xá mới bất đắc dĩ quay sang phía Sở Hiên, nói:

- Tuy ta biết ngươi đang ở trong trạng thái tâm ma nhưng có thể mời người tỉnh lại một lát được không? Nếu không chúng bỏ phí cả công sức hết. Đằng nào cũng không bay lên được, không bằng như tổng thống Mỹ nói, cưỡi tên lửa bay ra ngoài vũ trụ tìm người ngoài hành tinh liều mạng...

Trong lúc Trịnh Xá đang oán thán thì Sở Hiên đã chậm rãi bước tới chỗ bục sáng. Chỉ thấy hắn đưa tay đặt lên trên đó, cũng không biết là hắn làm những gì, từ chiếc bục bắn lên một cột sáng tròn, trên cột sáng không ngừng nhấp nháy những ký tự kỳ dị. Sở Hiên cũng không chút lúng túng, hắn nắm lấy cột sáng, nhắm mắt lại, tiếp đó đĩa bay từ từ bay lên. Mấy người Trịnh Xá còn chưa kịp hưng phấn nói gì thì họ đã bị gia tốc cực lớn đẩy bẹp xuống sàn.

Đến cả Trịnh Xá cũng bị sức ép đột ngột từ gia tốc đẩy cong gập người lại, bất quá khi thấy Sở Hiên bị ép nằm rạp hẳn xuống, hắn lập tức bật cười sung sướng, nói:

- Nhìn bộ dạng chật vật của ngươi kìa... Ha ha ha, không phải cũng cùng bị ép xuống sao? Này, nhìn ngươi có vẻ vẫn còn duy trì được lý trí, làm như thế nào vậy? Trong trạng thái tâm ma mà cũng có thể duy trì được lý trí như vậy sao?

Sử Hiên cũng không đáp, từ từ đứng thẳng dậy. Đối với những nười có tố chất thân thể cực mạnh như bọn hắn, dù là gia tốc trọng lực khi tên lửa bay lên cũng không thể hoàn toàn đè ép được, mà vừa rồi chẳng qua chỉ là gia tốc quá đột ngột làm họ không kịp đề phòng mà thôi

Moi người thấy Sở Hiên lại bắt đầu trầm mặc, không khí nhất thời lại trở nên nặng nề, Trương Hằng bỗng cười cười, nói:

- Không biết Sở Hiên điều khiển chiếc đĩa bay này thế nào? Những văn tự này rõ ràng không phải là ngôn ngữ của loài người, hắn vậy mà cũng đọc hiểu được?

Trịnh Xá vừa bị Sở Hiên làm cho mất hết cả hứng thúc, lúc này nghe thấy Trương Hằng nói vậy, hắn mới có chút xấu hổ nói:

- Nguyên lý rất đơn giản, ngươi còn nhớ trong kịch bản gốc không? Người ngoài hành tinh bị bắt sống có năng lực tâm tinh cường độ cao, cũng có thể gọi là Tinh thần lực khống chế giả ngoài hành tinh. lại thêm trong phim gốc, nhân viên nghiên cứu của khu vực 51 phát hiện nó không hề có hệ thống phát âm, bọn chúng hẳn là dựa vào tinh thần lực mạnh mẽ để trao đổi tin tức. Cũng như vậy, không cần biết là trong phim hay là trong thế giới này, những đĩa bay chúng ta gặp đều có sức phản ứng linh hoạt mà máy bay chiến đấu khó có thể tưởng tượng nổi vì thế những đĩa bay này có khả năng rất lớn là dựa vào tinh thần lực để điều khiển. Trong số mấy người chúng ta ở đây cũng chỉ có tin niệm lực của Sở Hiên là tương tự nhất với tinh thần lực...

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá đang nói đột nhiên thấy Trương Hằng có chút sững sờ nhìn hắn. Một lúc sau Trương Hằng mới cười cười nói:

- Không biết từ lúc nào, phương thức suy luận của ngươi đã càng ngày càng giống Sở Hiên và tiêu Hoành Luật đó. Ha ha, nếu tiếp tục tiến bộ, đến một ngày ngươi cũng sẽ biến thành loại quái thai như bọn hắn đấy.

"Là như vậy sao? Ta cũng tiến bộ rồi..."

Trịnh Xá ngẩn người, trong lòng không biết là đang hỗ tư loạn tưởng cái gì. Tuy hắn vẫn luôn biết là mình đã có tiến bộ rất lớn, nhưng lần nào cũng là vào lúc nguy hiểm sống chết mới tiến bộ một bước nhỏ, vì thế mỗi lần đều không cảm thấy có gì đặc biệt. Đến khi tích lũy đến một mức độ cực kỳ kinh người, hắn nhìn lại chính mình mới phát hiện bản thân đã không còn là con người nữa, còn về tiến bộ... Gọi là tiến hóa thì càng thích hợp hơn.

"Đây là mục đích chủ yếu để thế giới luân hồi tồn tại chăng? Chỉ cần sống sót, chỉ cần có thể sống sót là nhất định có thể tiến hóa... Cho dù tiến hóa chỉ nhỏ bé như vậy, nhưng khi những tiến hóa nhỏ như vậy không ngừng tích lũy lại thì giun đất cũng có thể biến thành rồng, hóa ra không biết từ lúc nào... Ta đã mạnh như vậy rồi." (tinh thần YY cao quá)

Tạm thời không nhắc đến Trịnh Xá đang suy nghĩ lung tung, tốc độ của đĩa bay thật sự quá nhanh, từ mặt đất lên tới tầng khí quyển chỉ mất vỏn vẹn mấy chục giây, hơn nữa tốc độ trên cả quãng đường căn bản không có biến đổi gì lớn, chỉ từ điểm đó thôi đã có thể thấy, đĩa bay chắc chắn là có hệ thống phản trọng lực, cũng chính là một trong những đặc tính của Goblin glider.

Sau khi đĩa bay xuyên qua bầu khí quyển, mọi người nhìn qua khung cửa sổ đĩa bay ra ngoài, giữa tinh không tối tăm vô cùng vô tận, một hành tinh màu xanh lam khổng lồ nằm phía dưới địa bay. Hành tinh đó phẳng phất như một viên đá quý rực sáng giữa vũ trụ đen tối, cô tịch, lạnh lẽo như một nhà tù. Hành tinh màu lam đó là cái nôi của loài người, cũng là chỗ dựa duy nhất để loài người sinh tồn, cho đến khi đám người ngoài hành tinh này tới xâm lược... Nhân loại đã bị đẩy tới bờ vực của sự diệt vong.

- Thật là đẹp... Trái đất nhìn thật mỹ lệ.

Trương Hằng nhìn tinh cầu màu lam phía dưới, lẩm bẩm nói.

- Kỳ thực, chúng ta không phải cũng bảo vệ nó sao?

Một giọng nói vang lên bên tai Trương Hằng. Hắn ngẩn đầu lên nhìn sang phía Trịnh Xá, tên này vẫn nhìn trái đất, nhẹ nhàng nói:

- Chúng ta vẫn luôn sinh tồn tại thế giới luân hồi , không ngừng giãy giụa cầu sinh ở đó, không ngừng trở nên mạnh mẽ hơn... Tất cả những gì chúng ta làm không phải cũng vì bảo vệ hành tinh xinh đẹp này cũng những người sống trên đó sao? Có lẽ... Khi chúng ta từ thế giới luân hồi trở về thế giới hiện thực, sẽ là lúc chúng ta đối mặt với những kẻ địch từ thời viễn cổ!

Ánh mắt Trương Hằng dần trở nên mờ mịt, hắn thì thào nói:

- Trái đất của chúng ta, cùng những người mà chúng ta bảo vệ sao? Vậy thì... Người của thế giới này, cũng vô số những thế giới phim kinh dị khác, bọn họ là cái gì? Những người sống thật sự? Hay chỉ là một đoạn tin tức giả tạo, hay chỉ là ảo ảnh mà Thánh nhân cùng người tu chân chế tạo ra?

- Ta cũng không biết. Ta đã không còn rõ ràng các thế giới phim kinh dị này là cái gì nữa... Nói những thế giới này toàn là hư ảo, nhưng lại chân thật đến kinh khủng, hơn nữa sự phát triển của chúng ta cũng là chân chân thực thực. Nếu nói những thế giới này là chân thực, vậy thì Thánh nhân cùng người tu chân đã có thể sáng tạo ra cả thế giới... Kẻ thù có thể hủy diệt được bọn họ, loại đời sau nửa mùa như chúng ta thật sự có thể đối kháng được với chúng sao?

- Những thế giới này thật sự do người tu chân cùng Thánh nhân sáng tạo ra ư?

Sở Hiên đột nhiên lên tiếng, hắn nhìn Trương Hằng, Trịnh Xá một chút rồi lại nhìn sang hai người Imhotep, Dương Tuyết Lâm một chút. Tiếp đó cái tên thoáng cái lại trầm mặc, thoáng cái lại tỉnh táo này liền quay sang phía Imhotep, hỏi:

http://tieulun.hopto.org

- Imhotep, ngươi cảm thấy thế giới mà ngươi từng sống là hư ảo không? Ngươi còn nhớ rõ chuyện lúc còn nhỏ, thiếu niên, thanh niên, trưởng thành, cho đến khi giết chết Pharaoh Ai Cập rồi bị hành hạ đến chết không? Tất cả những chuyện đó ngươi có cảm thấy là giả tạo không?

Imhotep giật mình, sắc mặt lập tức có chút khó coi, thậm chí còn thoáng hiện một tia xanh mét, nhưng hắn dù sao cũng đã tới Trung Châu đội được một thời gian, qua trao đổi với các thành viên khác trong đội cũng hiểu được một chút cách cư xử, nói chuyện của Sở Hiên nên tuy trong lòng phẫn nộ nhưng cũng không làm chuyện gì mất lý trí, chỉ đáp:

- Những ký ức đó luôn khắc sâu trong đầu ta, sao có thể là hư ảo được? Tuy ta không biết vì sao lại có nhiều thế giới bất đồng cùng tồn tại như vậy... Nhưng thế giới mà ta ở tuyệt đối không thể là giả tạo, nếu không ta sẽ là cái gì? Hơn nữa còn có thể cùng các ngươi tồn tại trong cùng một thế giới, ít nhất ta hiện tại chắc chắn là chân thật.

- Đúng thế.

Sở Hiên búng tay một cái, nói:

- Chính vì Imhotep thuận lợi gia nhập Trung Châu đội nên ta mới có một giả thuyết mới... Vô số thế giới phim kinh dị, tính cả thế giới mà chúng ta đang ở đây, chúng có khả năng là thế giới thật sự hay không? Không phải do Thánh nhân cùng người tu chân sáng tạo nên, mà những thế giới này vốn đã tồn tại thật sự?

- Điểm này có thể thuyết minh bằng một ví dụ, mặc dù bản thân ví dụ cũng chỉ là một giả thuyết mà thôi. Nếu như thời gian có thể quay ngược, vậy thì đoạn thời gian mà chúng ta trở về quá khứ sẽ thuộc về thế giới nào? Ở đây sẽ nảy sinh một nghịch lý thời gian, ví dụ như ngươi lên máy thời gian trở về mười phút trước, giết chết ngươi của mười phút trước đó. Như vậy ngươi lúc trước sẽ không có cơ hội bước lên máy thời gian, cũng tức là không thể có người từ tương lai về giết chết chính mình. Nhưng mà hắn đã chết rồi, hơn nữa còn chết cách đó mười phút trong chính tay hắn, đây là một nghịch lý không thể phát sinh... Vì thế nếu quay ngược thời gian trở về quá khứ, có khả năng là không trở về quá khứ, mà là một thế giới khác giống như thế giới hiện thực trong quá khứ. Cái thế giới đó tất cả đều hoàn toàn giống với thế giới hiện thực, điểm khác biệt duy nhất chính là chênh lệch thời gian mà thôi.

Sở Hiên đứng đó nói, còn những người xung quanh thì đều có nghe mà chẳng có hiểu. Tên này cũng chẳng có thái độ gì, vẫn tiếp tục giải thích:

- Nếu như kéo dài lý luận này ra, bất cứ đoạn thời gian nào cũng đều có thể là một thế giới khác, một đoạn thời gian một giây có thể có vô số thế giới khác nhau. Cũng như vậy... Có thể có khả năng tồn tại vô cùng nhiều các thế giới khác nhau hay không? Ví dụ như những thế giới chúng ta thấy qua trong phim ảnh, xem qua trong manga, đọc qua tiểu thuyết huyền ảo, không cần biết là thế giới khó tin đến mức nào cũng đều tồn tại ở một góc nào đó trong vị diện?

- Nếu thật sự là thế giới vô cùng vô tận như vậy, có vô số các loại khả năng, có vô số điều chưa biết, thế giới như thế... Các ngươi không cảm thấy rất thú vị sao?

Sở hiên quay đầu lại, trong mắt hắn tỏa ra một loại cuồng nhiệt không thể diễn tả nổi, mà ngoài cuồng nhiệt ra còn có một tia bạo ngược ẩn giấu thật sâu bên trong...

637. Chương 12: Sở Hiên Biến Mất Và Hỗn Loạn (2)

Trịnh Xá cùng Trương Hằng nhìn nhau, trong lòng đều có cảm giác bất an. Mặc dù Sở Hiên rất giỏi che giấu nhưng dáng vẻ tiến nhập trạng thái tâm ma đã được biểu hiện rõ ràng, nhìn bộ dạng hắn lúc này có vẻ đã sắp không áp chế được nữa. Chỉ hi vọng hắn sẽ không bộc phát vào đúng thời khắc mấu chốt, nếu không.. Trung Châu dội rất có thể sẽ đoàn diệt ở đây.

Trong khi hai người lo âu trùng trùng, đĩa bay đã dần dần rời xa bầu khí quyển. Ở các đó cực xa, một khối cầu tròn màu đen yên lặng đứng đó, cho dù vẫn còn cách đĩa bay vô cùng xa nhưng thể tích khổng lồ vẫn khiến người ta phải kinh hãi. Từ xa nhìn lại, vỏ ngoài đen kịt không ngừng lóe lên từng điểm ánh sáng của nó càng làm cho người ta có cảm giác thần bí, khó lường.

http://tieulun.hopto.org

- Chiến đấu sẽ sắp bắt đầu, bây giờ ta có hai điểm cần cảnh báo mọi người. Một là mục đích của chúng ta không phải đến căn cứ người ngoài hành tinh quậy tung một trận, mục đích của chúng ta là đoạt được hai loại công nghệ mà Tiêu Hoành Luật cùng Sở Hiên đã nói, hai là tìm kiếm đội ngũ lớn mà Tây Hải đội lưu lại. Hai mục đích này chúng ta nhất định phải hoàn thành, còn về những chuyện khác...

Trịnh Xá nói tới đây liền ngừng lại một chút rồi mới tiếp tục:

- Sau đó là sống sót... Tất cả mọi người cùng sống sót!

Lúc này, đĩa bay đã tới rất gần căn cứ người ngoài hành tinh, thanh âm của mọi người cũng dần dần ngừng lại, tất cả đều tập trung toàn bộ tinh thần vào khối cầu khổng lồ trước mặt. Nhìn từ cự li gần như vậy, căn cứ người ngoài hành tinh giống như một con cá voi to lớn còn đĩa bay thậm chí chẳng bằng một cọng lông, sự khác biệt thật sự quá kinh khủng khiến cho tất cả mọi người đều chấn động. Đến khi họ định thần lại, đĩa bay đã bay dọc theo thân căn cứ, đến chỗ một lối vào khổng lồ. Nếu nhìn từ xa lại, lối vào này thậm chí chẳng bằng một vết nứt... Căn cứ của người ngoài hành tinh thật sự quá to lớn, phẳng phất như một hành tinh cỡ nhỏ.

"Thật sự quá lớn, muốn dùng một quả bom nguyên tử để phá hủy hoàn toàn căn cứ này... Căn bản là chuyện không thể, đây chắc là một trong những thay đổi của kịch bản. Nếu không phải dùng vũ khí hạt nhân trực tiếp đánh trúng khu vực dự trữ năng lượng thì căn cứ này tối đã chỉ bị tiêu hủy mất một phần mười, thậm chí có thể chưa tới một phần mười... Mà nếu thật sự có thể tiếp cận, phá hủy trung khu năng lượng thì cũng chẳng cần vũ khí hạt nhân cũng có thể hủy diệt hoàn toàn căn cứ này rồi, vì thế mang hay không mang vũ khí hạt nhân theo cũng chẳng có vấn đề gì... Chỉ là, chúng ta phải phá hủy căn cứ vũ trụ khổng lồ này thế nào đây?"

Trịnh Xá chứng kiến vẻ to lớn không thể tưởng tượng nổi của căn cứ người ngoài hành tinh, trong lòng cũng có chút chột dạ. Mặc dù hắn rất tự tin vào thực lực của bản thân nhưng muốn dùng thân thể để phá hủy cả căn cứ to như một hành tinh nhỏ thế này thì không phải chỉ có tự tin là làm được, hắn cần có sức mạnh, ví dụ như sức mạnh lớn hơn Bạo tạo, Hủy diệt, ví dụ như Ma động pháo...

- Sở Hiên, ngươi đưa Ma động pháo cho ta đi. Lát nữa nếu tìm được cơ hội thích hợp, chỉ cần chúng ta hoàn thành nhiệm vụ, khống chế được đĩa bay, ta sẽ sử dụng Ma động pháo hủy diệt căn cứ ngoài hành tinh này... Sở Hiên?

Trịnh Xá vẫn tập trung toàn bộ tinh thần vào cảnh tượng trước mắt, sau khi đĩa bay tiến vào trong căn cứ, lối vào to lớn phía sau lưng liền từ từ đóng lại. Tiếp theo đó là hàng loạt lớp tường cách ly liền tục hạ xuống, sau đó đĩa bay lại xuyên qua một tầng sương mù màu trắng, lúc này cuối cùng mới coi là tiến vào nội bộ căn cứ. Trịnh Xá nói mấy câu này lúc đĩa bay vừa xuyên qua lớp sương mù màu trắng, nhưng hỏi mấy lần mà vẫn không có lời đáp. Hắn quay đầu lại phía Sở Hiên nhưng lại phát hiện trong đĩa bay không ngờ chỉ còn có bốn người, tên khốn Sở Hiên không biết đã biến mất từ lúc nào rồi.

- Chuyện quái quỷ gì vậy? Bên ngoài là không gian vũ trụ, không có dưỡng khí, nhiệt độ cực thấp, áp lực cực cao... Sở Hiên thế mà lại biến mất tăm? Chuyện quái gì đang diễn ra đây? Hắn còn chưa phải Doraemon thật sự, sao lại có thể biến mất được?

Trịnh Xá đã bắt đầu có chút ngây ngốc. Đến khi hắn chuẩn bị tìm kiếm tung tích của Sở Hiên trong đĩa bay thì mới chợt nhớ ra trong đĩa bay này căn bản không thể che giấu được ai cả, độ lớn cùng kết cấu của nó hoàn toàn chỉ liếc mắt qua là bao quát được hết. Nếu hắn đã không nhìn thấy Sở Hiên thì trừ phi là Sở Hiên biết tàng hình, nếu không thì hắn đã không còn ở trong đĩa bay nữa.

Ba người còn lại cũng đều ngây ngốc, Dương Tuyết Lâm lập tức nói:

- Tôi, tôi không biết anh ta biến mất lúc nào cả. Tôi cứ mải nhìn cửa sổ, căn bản không để ý đến anh ta...

Imhotep cũng đáp:

- Đừng hỏi ta, ta cũng không biết hắn biến mất từ lúc nào. Bắt đầu từ khi tiến vào thế giới phim kinh dị đến này, tên khốn này đã có cảm giác như không tồn tại rồi, dù đứng ngay cạnh hắn cũng thấy như đang đứng cạnh không khí.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá nhất thời lại nhìn sang Trương Hằng, gã này quả nhiên là cũng ngơ ngác lắc đầu. Một người sống sờ sờ tự dưng biến mất chẳng thấy đâu nữa, những người xung quanh hắn không ngờ đều không nhận thấy chút gì, chù dù là không cảm giác hắn tồn tại hoặc là bị cảnh vật xung quanh hấp dẫn đến thế nào thì tình huống như vậy cũng rất không bình thường.

Trịnh Xá hít sâu một hơi, cũng không nói nhiều, chỉ từ từ tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba. Sau mấy giây hắn đã mô phỏng phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật, bắt đầu không ngừng tự hỏi.

"Tinh táo một chút. Một người sống sờ sờ không thể tự nhiên biến mất, hắn đã sử dụng thuật che mắt hoặc là kỹ xảo đặc thù nào đó. Chuyện này tạm thời bỏ qua, dù sao thì biện pháp biến mất cũng không quan trọng, điểm mấu chốt thật sự là... Sở Hiên tại sao lại phải biến mất?"

Trịnh Xá hiểu rất rõ Sở Hiên, tên này tuyệt đối không có chuyện rỗi hơi mà đi làm những việc không đâu, còn về chuyện cảm thấy thích thú hoặc là tâm tình đại loại như vậy mà làm những chuyện vô dụng thì chắc chắn không thể xuất hiện trên người Sở Hiên. Đầu tiên là hắn không có cảm giác, tiếp đó là không có tình cảm, trong đầu hắn chỉ có hoàn thành nhiệm vụ, đạt thành điều kiện hoặc là làm tới mức độ nào đó, đấy mới là những chuyện hắn thật sự suy nghĩ, vì thế chuyện hắn biến mất... Không thể không có ý nghĩa.

"Lúc trước hành động của hắn và Tiêu Hoành Luật cũng rất kỳ quái. Hai người bọn hắn góp sức bày ra một bố cục, hơn nữa còn là một bố cục mà ta không thể hiểu nổi. Đầu tiên là bọn hắn nhét vào trong tiểu đội tinh nhuệ chúng ta một nhân vật không thể giải thích được, cho dù cô ấy là Dẫn đạo giả thì cũng không đủ để giải thích cử động của hai người. Tiếp theo là vị trí của tiểu đội mấy người Tiêu Hoành Luật. Nếu như ta suy luận không sai thì hắn hoàn toàn là đợi Tây Hải đội xuất hiện... Vậy thì hắn có tự tin đối phó được với Tây Hải đội? Cho dù không có ta cũng có thể? Hay là ngay từ đầu phương hướng suy luận của ta đã hoàn toàn sai lầm?"

Trịnh Xá nghĩ đến đau cả đầu, hắn thật sự không thể tính ra được rõ ràng rút cuộc là chuyện gì đang diễn ra. Đầu tiên là không giải thích được sự gia nhập của Dương Tuyết Lâm, tiếp theo là kiến nghị chia đội của Tiêu Hoành Luật có hàng trăm sơ hở, thứ ba là sự biến mất của Sở Hiên, cả ba chuyện đều khiến hắn cảm thấy khó hiểu nhưng phảng phất như giữa ba chuyện có một mối liên hệ bí ẩn nào đó. Điểm liên hệ này có lẽ chính là trung tâm để khai mở bố cục của Sở Hiên và Tiêu Hoành Luật, chỉ cần thông suốt được điểm liên hệ đó thì có lẽ sẽ...

"Mẹ nó, căn bản không thể nghĩ được rõ ràng! Cái quái gì mà Dẫn đạo giả với không Dẫn đạo giả, cho dù cô ấy là... Cái đó thì liên quan gì đến sự biến mất của Sở Hiên cùng hành động kỳ lạ của Tiêu Hoành Luật? Hoàn toàn là chẳng hiểu gì cả... Chờ, chờ chút. Nếu như cô ấy là Dẫn đạo giả, nếu như Sở Hiên đang ở trong trạng thái tâm ma, lại liên kết với hành động của Tiêu Hoành Luật, cùng với căn cứ người ngoài hành tinh to lớn vô cùng này, còn cả suy nghĩ của ta lúc trước, nên làm thế nào phá hủy căn cứ ngoài hành tinh này.... Nếu như tất cả liên kết lại với nhau, vậy thì không phải là...

Trịnh Xá nghĩ đi nghĩ lại rồi bỗng gào lên. Hắn thật sự không thể nghĩ thông được bố cục của hai người rút cuộc là cái gì, vì thế bắt đầu cảm thấy buồn bực muốn xả giận một chút. Đột nhiên một đoạn ký ức như vô thức xẹt qua não hắn, Trịnh Xá trong lòng chợt nhảy lên, một ý nghĩ nảy sinh trong đầu.

Đoạn ký ức đó chính là đội trưởng trước đây của Trung Châu đội, cũng là một con người đầy bi kịch. Tên hắn là Trương Kiệt, một tồn tại đặc biệt nửa người nửa dẫn đạo giả. Trịnh Xá đột nhiên nghĩ đến những chuyện liên quan đến hắn, mà thuận theo những ký ức đó để suy luận, Trịnh Xá cuối cùng cũng liên hệ được ba chuyện với nhau. Nhưng một khi giả thiết đó được lập, chuyện Sở Hiên muốn làm không ngờ lại là...

- Không thể nào... Chuyện này không phải quá điên cuồng sao? Đây chẳng khác gì một ván bạc lớn cả! Bất quá nói ngược lại thì... Đây quả thực là phong cách của hắn, thế nào cũng phải rơi vào tử địa rồi mới sống...

Nghĩ tới đây, Trịnh Xá đã bắt đầu cười khổ. Hắn nhớ rằng đã từng nghe ai đó nói một câu, khi suy luận, cứ từ từ loại bỏ hết tất cả các khả năng không thể xảy ra, khả năng còn lại dù có khó tin đến mức nào, hoang đường đến mức nào đi chăng nữa thì nó cũng chính là sự thật. Trịnh Xá hiện tại đang ở trong trạng thái như vậy, hắn suy luận ra một kết quả không thể tưởng tượng nổi, mà kết quả đó lại rất có khả năng chính là sự thật...

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên chuẩn bị dùng Ma động pháo tiêu diệt cả Trung Châu đội lẫn Tây Hải đội cùng một lúc, còn Tiêu Hoành Luật chính là kẻ đồng lõa...

- Được rồi, nếu đây là một ván bạc thì ta cũng không phải để ý nhiều nữa... Trương Hằng! Imhotep! Bảo vệ tốt Dương Tuyết Lâm. Nếu như cô ấy là Dẫn đạo giả thì một khi cô ấy chết, thử thách của Chủ Thần sẽ bị báo thất bại, vì thế dù thế nào cũng không được để cô ấy chết... Chạy trốn thôi! Một khi khi đĩa bay hạ xuống, chúng ta sẽ bắt đầu chạy trốn. Ta sẽ cố gắng gây rối loạn thật lớn trong căn cứ, các ngươi nhân cơ hội đó trốn vào chỗ nào đó bí mật...

Trịnh Xá bỗng quay sang phía Trương Hằng, nghiêm trang nói:

- Ngươi... Sẽ không chạy trốn nữa đúng không? Có lẽ ngươi sẽ trở thành đội trưởng Trung Châu đội ấy chứ...

Nói đạn, hắn quay đầu đi, rút Hổ hồn đao ra. Khi đĩa bay vừa hạ xuống, trong chớp mắt, Trịnh Xá đã vung đáo chém tung vỏ đĩa bay, từ lỗ hổng lao ra ngoài.

638. Chương 13: Chiến Trường Và Tây Hải Đội Bám Sát Phía Sau (1)

Đĩa bay vừa hạ xuống đất, Trịnh Xá đã triển khai thế công trong nháy mắt. Tuy hắn cũng lo bên ngoài đĩa bay vẫn là chân không vũ trụ nhưng nếu cả Sở Hiên cũng đã rời khỏi đĩa bay vậy thì hẳn điều kiện bên ngoài có thể sinh tồn được. Không ngoài dự đoán, bên ngoài đĩa bay không hề là chân không khiến người ta nghẹt thở, ở đây cũng có không khí, tuy mùi vị vô cùng hôi thối, khó chịu nhưng chung quy cũng có thể hô hấp sinh tồn.

Chiếc đĩa bay đậu tại một đài cao vô cùng rộng rãi, xung quanh có đầy những robot hình nhện cao mấy mét. Khi Trịnh Xá phá tường lao ra, đám ngoài hành tinh điều khiển robot rõ ràng là còn chưa kịp phản ứng, đến lúc Trịnh Xá sử dụng siêu tốc độ của Thế, thoáng cái đã vọt tới trước mặt một robot hình nhện, các robot xung quanh mới vội vàng nâng súng gắn trên đầu lên. Có điều, bọn chúng còn chưa kịp bắn ra tia năng lượng thì một màn đao mang màu đỏ máu trên tay Trịnh Xá đã quét qua, con robot cao khoảng năm mét biến thành mảnh vụn. Giây tiếp theo, đống kim loại vụn nổ tung, ánh lửa lan tràn ra xung quanh đến hơn mười mét mới từ từ dừng lại, trên mặt đất lập tức xuất hiện một hố lớn rộng hơn ba mét, sâu hơn một mét.

"Xem ra mỗi robot hình nhện đều chứa một lượng lớn năng lượng dự trữ, một khi bị phá vỡ sẽ lập tức nổ mạnh. Có điều, cũng chính vì như vậy nên dù chỉ là robot bình thường cũng có vòng bảo vệ năng lượng, một đao vừa rồi đã sử dụng đến bốn phần sức mạnh mới phá vỡ được vòng bảo vệ… Cứ tiếp tục như vậy, tối đa là phá hủy trên một trăm robot, chân nguyên lực của ta sẽ tiêu hao hơn một nữa…"

Từ sau trận chiến ở di tích của người tu chân lần trước, Trịnh Xá liên tục thử nghiệm cách dung ma lực điều khiển Hổ hồn đao. Quả thật, làm như vậy uy lực của Hổ hồn đao sẽ đạt tới mức độ không thể tưởng tượng được. Nhưng cũng đồng dạng, sức mạnh càng lớn thì gánh nặng cũng càng lớn, cho dù với tố chất thân thể của Trịnh Xá hiện tại, kể cả hắn có tiến vào trạng thái Tiềm long biến thì tối đa chỉ sau năm đao, cả cánh tay hắn sẽ băng hoại, thậm chí cả ma lực trong cơ thể cũng sẽ bị phản phệ. Chính vì vậy, mặc cho Hổ hồn đao do ma lực điều khiển có mạnh đến mức nào, lúc bình thường Trịnh Xá vẫn hay sử dụng chân nguyên lực để điều khiển nó hơn. So ra thì, chân nguyên lực đối với hắn đã gần như nội lực cùng năng lượng vampire rồi, cho dù bản thân hắn không có chiêu thức tu chân để sử dụng chân nguyên lực và ma lực.

Mức độ cứng rắn của robot hình nhiện vượt xa sự tưởng tượng của Trịnh Xá, dù đã sử dụng chân nguyên lực điều khiển Hổ hồn đao thì không ngờ vẫn phải dung bốn phần sức mạnh mới có thể phá hủy một chiếc, nếu như là vật thường chỉ cần khẽ chạm vào đao mang này là đã biến thành bụi phấn rồi. Tuy bốn phần sức mạnh qua có vẻ rất nhẹ nhàng, nhưng nếu liên tục chém ra mấy trăm đao thì sao đây? Đến lúc đó chân nguyên lực gần như sẽ bị tiêu hao sạch sẽ…

Vô cùng bất đắc dĩ, Trịnh Xá chỉ có thể bỏ qua ý tưởng đại náo một trận lúc trước. Sau khi liên tục phá hủy mấy robot hình nhện, hắn giơ bổng một con robot màu đỏ sậm to lớn nhất lên, tiếp đó khởi động thêm cả trạng thái Hủy diệt, ném văng con robot cao tới bảy tám mét ra xa. Do số lượng robot hình nhện bao

http://tieulun.hopto.org

quanh đài thật sự quá đông, vị trí đứng cũng chen khít nên có mấy chục con liên tiếp bị đánh ngã, còn Trịnh Xá cũng nhân trận hỗn loạn này chạy xuống khỏi chỗ đĩa bay đậu.

Cùng lúc đó, một cơn lốc xoáy cát vàng từ trong đĩa bay cuốn ra, mặc cho những tia năng lượng do robot hình nhện bắn vào, tất cả đều xuyên qua cơn lốc bắn ra xa, tạo thành từng vết nổ lớn trên tường thép xung quanh. Cơn lốc cát không chút suy suyển, nhanh chóng bay ra xa, thoáng cái đã biết mất trong một ngách nhỏ cách da chỗ đậu đĩa bay.

"Quả nhiên, Imhotep là hữu dụng nhất trong thế giới phim kinh dị khoa ảo như thế nay. Hắn gần như có thân thể bất tử, trừ phi là có vũ khí năng lượng có thể khắc chế hắn nếu không thì còn thứ gì làm hắn bị thương được? Cũng tốt, Trương Hằng chủ tấn công, hắn chủ phòng ngự, sức chiến đấu bên đó cũng rất mạnh rồi, vậy thì… Ta đợi các ngươi! Tây Hải đội!"

Trịnh Xá từ trên đài đáp nhảy xuống dưới, lập tức nhìn thấy vô số những đường ống trong suốt, trong đó có một số đĩa bay cỡ nhỏ đang lơ lửng bên trong. Những đĩa bay này dài khoảng ba mét, bay cách mặt đất hơn nửa mét, có lẽ là công cụ giao thông của người ngoài hành tinh. Trịnh Xá từ trên cao nhảy xuống, sau lưng ken đặc những tia năng lượng đuổi theo. Đám robot hình nhện đều tràn ra rìa bãi đáp hướng xuống dưới, chỉ có những con đứng ở bên ngoài mới có thể bắn được. Những robot này không biết bay, vì thế Trịnh Xá chỉ phải ngăn cản vài tia năng lượng là đã lao đến đầu một đường ống trong suốt. Đao mang màu đỏ máu lại lóe lên, giây tiếp theo hắn đã lọt vào bên trong đường ống.

"Máy tính xách tay ở chỗ Sở Hiên, hắn thì lại tự dưng biến mất, sống hay chết còn chưa rõ. Tên khốn này thật quá đáng ghét… Bỏ đi, đảo qua một vòng làm quen với tình cảnh xung quanh đã. Tìm một địa điểm thích hợp để giao chiến với Tây Hải đội, luôn tiện xem xem có thể tìm được các thành viên bị chăn nuôi của Tây Hải đội lưu lại trong căn cứ này không…"

Vừa định chủ ý, Trịnh Xá chọn một Phương hướng lao đi. Đối với những đĩa bay nhỏ lơ lửng xung quanh hắn cũng không để ý nhiều, vung Hổ hồn đao không ngừng chém ra, theo ánh đao đỏ máu bùng lên, một tràng nổ mạnh liên tiếp xuất hiện, cả khu vực này đã hoàn toàn lâm vào hỗn loạn.

Lúc này trong bầu khí quyển trái đất, một đĩa bay cỡ lớn đang nhanh chóng tiến về phía căn cứ người ngoài hành tinh, đây chính là đĩa bay của Tây Hải đội. Sau khi đánh bại, bắt giữ các đội viên Trung Châu đội, ba người Tây Hải đội liền lái đĩa bay truy đuổi mấy người Trịnh Xá.

"Thật kỳ lạ, chung quy cứ có cảm giác ta đã bỏ qua một chi tiết nào đó, rút cuộc là cái gì đây?"

Julian nhắm mắt ngồi trên sàn đĩa bay, ngón tay liên tục gõ gõ trán. Mặc dù không có bằng chứng nhưng trong lòng hắn luôn có cảm giác bất an không thể diễn tả được, tựa hồ như hắn đã bỏ quên mất một chi tiết nào đó. Nhưng đến khi hắn cẩn thận nghĩ lại thì lại cảm thấy tất cả mọi chuyện đều là đương nhiên, không hề có chuyện gì mà hắn chưa biết, nếu thật sự có biến số gì chỉ có sức chiến đấu của đội trưởng Trung Châu đội mà thôi.

"Nếu tính toán của bọn chúng là trì hoãn thời gian, chờ đội trưởng Trung Châu đội Trịnh Xá tới cứu viện thì ta chỉ có thể nói là bọn chúng quá ngu xuẩn, căn bản không xứng với sợ mong đợi của ta. Đầu tiên, thế giới luân hồi có vô số loại kỹ năng, không có kỹ năng mạnh nhất cũng không có nhân vật mạnh nhất, mỗi loại kỹ năng đều có tác dụng và sức sát thương khác nhau. Hiện tại bọn chúng bị chúng ta bắt giữ, Trịnh Xá bị sự an toàn của bọn chúng trói buộc, có thể phát huy được bao nhiêu thực lực còn chưa chắc chắn. Kể cả hắn có thể phát huy toàn bộ thực lực thì hắn dù sao cũng không phải kẻ trong Ác Ma đội, đối mặt với kỹ năng của ba người bên ta, hắn liệu có thể chắc chắn thắng lợi? Xác suất thắng vào khoảng 70%... Là phần thắng của chúng ta."

Julian nghĩ tới đây liền quay đầu sang phía Reinhard. Dù không mở mắt ra nhưng dựa vào cảm ứng đặc thù hắn vẫn có thể "thấy" được tên này đang mỉm cười nhìn mấy người Trung Châu đội. Tuy bề ngoài nhìn có vẻ ôn nhu văn nhã nhưng kỳ thực đó là biểu hiện thường thấy nhất của hắn đối với kẻ yếu, lấy sự văn nhã để biểu lộ cao ngạo, kỳ thực từ tận trong xương cốt hắn cực kỳ khinh bỉ những kẻ yếu ớt.

Julian "xem" đến đây, hắn khẽ lắc lắc đầu, khóe miệng không nhịn được lại hơi cong lên, bộ dạng như cười mà không phải cười chợt thoáng qua rồi lập tức biến mất, tiếp đó hắn lại chìm vào trầm tư.

http://tieulun.hopto.org

"Được rồi, ta phải thừa nhận tên khốn này đúng là một kẻ ngu ngốc. Cái gì mà nói bản thân là hậu duệ của cái hoàng tộc gì đó, đến cả tên nghe cũng giống như nhân vật chính nên phải có thiên phận giống như nhân vật chính mới đúng... Bất quả, thực lực của hắn cũng thật sự không tồi, đặc biệt là thuộc tính "Bất tử", cho dù gặp phải kẻ mạnh hơn hắn rất nhiều cũng có thể chạy thoát giữ mạng. Cộng thêm kỹ năng khống chế tinh thần lực của ta cùng "vùng đất lý tưởng" (*) của "hắn" thì cho dù đối thủ là kẻ trong Ác Ma đội đi nữa chúng ta cũng không nhất định sẽ thua..."

Trong lúc Julian suy nghĩ, thời gian chậm rãi trôi qua, đến khi đĩa bay tới rất gần căn cứ người ngoài hành tinh, chiếc đia bay này cũng giống như đĩa bay của mấy người Trịnh Xá, tự động tìm một khe hở bay vào bên trong, không lâu sau cũng dừng lại ở một bãi đáp rộng.

- Tình hình bên ngoài thế nào? Julian.

Reinhard quay sang phía Julian hỏi.

Tinh thần lực của Julian hơi mở ra, hoàn cảnh xung quanh hoàn toàn in vào trong đầu hắn. Tên này cười nói:

- Xung quanh có rất nhiều robot hình nhện đang bao vây chúng ta. Xem ra suy luận lúc trước là hoàn toàn chính xác, một khi tới thời điểm, người ngoài hành tinh cũng sẽ tiến hành tấn công chúng ta, may là lúc trước đã tìm một đĩa bay rời khỏi căn cứ này. Đội trưởng, bay giờ phải làm thế nào?

Nói đến hai chữ "đội trường" khóe miệng Julian lại khe khẽ nhếch lên.

Reinhard tiêu sái hất tóc, liếc nhìn Anck-Su-Namun một cái rồi đứng dậy nói:

- Kỹ năng tinh thần lực của ngươi là hữu hiệu nhất với đám người ngoài hành tinh này. Thôi miên bọn chúng đi, đỡ phải phí sức ở chỗ đám hèn mọn này, sau đó chúng ta đi tìm đội trưởng Trung Châu đội, giết chết hắn! Ha ha ha...

Khóe miệng Julian lại hơi hơi nhếch lên, hình như đang nói máy từ "đơn giản vậy sao", có điều hắn cũng không phản đối, chỉ hơi mở mắt ra thành một khe hẹp. Trong khoảnh khắc, mọi người xung quanh phảng phất như trông thấy vô số tượng phật cùng phật luân xuất hiện khắp bốn phía, bất quá hình ảnh lạ thường đó chỉ kéo dài trong chớp mắt rồi mọi thứ lại trở về như cũ.

- Được rồi, Thiên vũ Bảo luân hai phần sức mạnh... Phù, bây giờ làm gì với mấy tên này?

Julian thở ra một hơi, tiếp đó hỏi.

Reinhard lại nhìn sang Ack-Su-Namun, mỹ nữ tuyệt sắc này chỉ lạnh lùng nhìn lại hắn, Reinhard lắc đầu nói:

- Thôi miên bọn chúng đi... Trung Châu đội không có tinh thần lực khống chế giả phải không? Thôi miên bọn chúng là được, chờ khi giết được đội trưởng Trung Châu đội sẽ giải quyết sau... Đúng rồi, chúng ta còn có thể tiếp nhận thành viên đội khác không? Chắc là phải còn hai chỗ nữa mới đúng.

- À, đúng là còn hai vị trí nữa...

Julian gật đầu, hắn nhìn sang phía Tiêu Hoành Luật, ngẫm nghĩ một chút rồi mới nói:

- Chuyện này tạm thời chưa bàn, trước tiên cứ vượt qua bộ phim kinh dị này rồi hãy nói. Nếu Trung Châu đội không có tinh thần lực khống chế giả, vậy thì lát nữa tìm được đội trưởng Trung Châu đội không cần phải vội vã chiến đấu với hắn. Chúng ta lựa chọn một địa điểm thích hợp để chúng ta tác chiến, ta cũng có thể thể khống chế người ngoài hành tinh làm trợ thủ cho chúng ta... Đi thôi.

Reinhard lại nhìn về phía Anck-Su-Namun rồi cười ha hả, quay người bước ra khỏi đĩa bay. Tại bãi đáp xung quanh đĩa bay có mấy trăm robot hình nhện nằm la liệt, người ngoài hành tinh điều khiển bên trong đều đã hôn mê, có vẻ là tác phẩm của Julian lúc trước.

Không tới một phút sau, Julian cũng gã trung niên da trắng kia cũng bước ra khỏi máy bay. Julian khẽ gật đầu nói:

http://tieulun.hopto.org

- Ngoại trừ tên Tạc đạn chi phối giả, những kẻ khác đều đã hoàn toàn bị thôi miên. Bất quá thôi miên chúng hay không cũng không có ý nghĩ gì lớn, dù sao thì nơi đây cũng là căn cứ người ngoài hành tinh, đĩa bay lại bị ta cài đặt tần số tinh thần lực, bọn chúng căn bản là không thể quay lại trái đất. Hơn nữa bọn chúng lại không có tinh thần lực khống chế giả, chờ sau khi chúng ta giết chết Trịnh Xá, không cần biết là bọn chúng ẩn nấp hay không ngừng chạy trốn, chúng ta cũng có thể dễ dàng tìm được... Đội trưởng, ngài thích phụ nữ thì lúc nào cũng có thể chế tạo, hà tất cứ phải nhất định là cô gái kia? Phải biết rằng chúng ta chỉ còn lại vị trí cho hai người thôi.

Khuôn mặt tuấn tú của Reinhard hơi đỏ lên, tiếp đó là giận giữ, hắn quát lớn:

- Mẹ kiếp, lúc trước ngươi nói muốn có tên khốn giữ bao kiếm này, bình thường chiến đấu cũng không ra tay, tối đa chỉ bảo vệ ngươi không bị công kích là hết. Bây giờ ta chỉ muốn có một vị trí mà người lại ở đây nói đông nói tây, cứ như thế mà quyết định. Khốn kiếp, rút cuộc thì ai là đội trưởng?

Julian khẽ cắn răng, tiếp đó hắn lại mỉm cười nói:

- Được rồi, cứ như ý ngài. Chẳng qua chỉ là một vị trí cỏn con thôi mà, không sao cả... Ngài đã là đội trưởng, cứ theo ý ngài đi...

"Đội trưởng sao? Đội trưởng không biết nghe lời... Lại phải đổi một tên khác à?"

Julian nhún nhún vai, hắn cũng không nói nhiều, sử dụng tinh thần lực thăm dò xung quanh. Mặc dù căn cứ người ngoài hành tinh cực kỳ rộng lớn, nhưng hắn lại biến thành thần lực thành vô số sợi tơ nhỏ giống như tơ nhện lan tràn ra khắp xung quanh. Sau mấy chục giây ngắn ngủi, tinh thần lực của hắn đã thăm dò đến cách đó cực xa, bên ấy hình như phát sinh vụ nổ cực mạnh, có vô số robot hình nhện đang tập trung lại.

Khóe miệng Julin hơi hơi nhếch lên, hắn mỉm cười bình thản nói:

- Đội trưởng, Trịnh Xá ở phía kia, chuẩn bị chiến đấu đi... Đội trưởng.

Nói đoạn hắn dẫn đầu lao về phía phát ra vụ nổ.

(*) nguyên văn " ", "viễn ly nhất thiết đích viễn tưởng hương", tên tập cuối Fate/Stay night, tiếng Nhật "Subete Tōki Risōkyō" " " tiếng Anh "The Ever Distant Utopia"

Cái tên này dùng để nói về Avalon, là tên hòn đảo thần thoại nơi thanh gươm Excalibur được rèn cũng là nơi vua Arthur yên nghỉ. Trong Fate/Stay night, Avalon là vỏ bao của Excalibur, Noble Phantasm của Saber, mang lại sự bất tử cho người giữ bao kiếm.

639. Chương 13: Chiến Trường Và Tây Hải Đội Bám Sát Phía Sau (2)

- Thế này cũng rất dễ giải thích. Trong phim gốc người ngoài hành tinh tựa hồ đều sử dụng tinh thần lực để trao đổi phỉa không? Đây là một con dao hai lưỡi, có thể tinh thần lực của bọn chúng đối với người bình thường là cực kỳ mạnh mẽ nhưng đồng dạng, đối với tinh thần lực khống chế giả chuyên dùng tinh thần lực làm vũ khí mà nói, đám ngoài hành tinh tinh này so với người bình thường lại càng yếu ớt, càng dễ bị tinh thần lực khống chế, tấn công. Ta nghĩ cái tên nhắm mắt đó đại khái đã sử dụng một loại kỹ năng tinh thần lực nào đó, làm cho lũ người ngoài hành tinh này giống như bị mù mắt, không nhìn thấy đĩa bay.

Tiếng một thiếu nữ chợt vang lên trong đĩa bay, Triệu Anh Không đột nhiên mỉm cười ngồi dậy. Cô bé nhìn mọi người đang nằm la liệt xung quanh, lập tức mỉm cười tươi tắn, chỉ là đôi mắt thủy chung vẫn giữ vẻ lạnh lẽo. Nàng vừa cười vừa nói:

- Tính toán giỏi thật. Tiêu Hoành Luật, sao ngươi biết bọn chúng chỉ thôi miên chúng ta mà không đánh gãy cả hai tay hai chân?

Tiêu Hoành Luật ngồi dậy nhìn quanh, tiếp đó mới khẽ ngắt ngắt tóc, đáp:

- Cũng không hoàn toàn chắc chắn, đại khái khoảng 70%. Dù sao nơi đây cũng là căn cứ người ngoài hành tinh, không cần biết uy lực kỹ năng tinh thần lực của hắn mạnh mẽ, kinh người đến mức nào nhưng không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất. Nếu hắn đánh gẫy tay chân chúng ta, sau đó lại để bọn ta ở lại đĩa bay, chẳng

http://tieulun.hopto.org

may người ngoài hành tinh vô ý phá vỡ được thuật che mắt của hắn thì làm thế nào? Đầu tiên là chúng ta chắc chắn phải chết, tiếp đó là ba người bọn chúng cũng đừng mong nhận được chút xíu điểm thưởng nào, đã hiểu chưa? Bây giờ bọn chúng đã bị âm mười mấy điểm tổng rồi, nhân ra phải tới hơn vạn điểm thưởng, nếu như chúng ta bị người ngoài hành tinh giết chết, bọn chúng cũng khó tránh khỏi kết quả bị delete. Cho dù dùng vật phẩm kịch bản thoát được một lần thì bộ phim kinh dị vốn có thể nhận được một lượng lớn điểm thưởng này cũng hoàn toàn bị lãng phí, vì thế để đề phòng vạn nhất, hắn tuyệt không thể đánh gãy tay chân chúng ta.

Triệu Anh Không vừa nghe vừa gật đầu, nàng cười hì hì liên tục đi tới những người xung quanh, vỗ vỗ lên trán từng người một. Những người được vỗ đều lập tức ngồi dậy, lúc này Trình Khiếu cũng đã tỉnh lại, hắn lập tức xoa xoa chân, hỏi:

- Vậy cũng chưa thể giải thích hết. Hắn không phải vẫn thôi miên chúng ta sao? Nếu như người ngoài hành tinh phát hiện ra sự tồn tại của chiếc đĩa bay này thì chúng ta không phải vẫn sẽ chết ư?

Tiêu Hoành Luật cười hắc hắc, đáp:

- Tên đó là tinh thần lực khống chế giả, mà hắn cũng chỉ là tinh thần lực khống chế giả mà thôi. Nếu đã thôi miên chúng ta thì hắn còn có thể giải trừ trạng thái thôi miền cho chúng ta, nhưng nếu đánh gãy tay chân chúng ta thì hắn lại không phải thần tiên, sao có thể từ khoảng cách cực xa khôi phục lại chân tay cho chúng ta được? Nếu như ta suy luận không sai thì cửa vào đĩa bay chắc chắn đã bị hắn đặt thứ gì cấm chế, một khi có người ngoài hành tinh tiến vào trong đĩa bay này thì thứ hắn để lại sẽ hoặc là tấn công người ngoài hành tinh, hoặc là lập tức giải trừ thôi miên cho chúng ta. Tóm lại hắn không thể để chúng ta chết trong tay người ngoài hành tinh... Có điều, khi chúng ta rời khỏi đĩa bay thì có lẽ hắn cũng sẽ lập tức biết ngay.

Trong lúc Tiêu Hoành Luật đang nói, Triệu Anh Không đã cứu tỉnh tất cả mọi người dậy. Nàng nhẹ nhàng vỗ tay, cười nói:

- Ta ngủ tiếp đây... Tiêu Hoành Luật, mỗi ngày ta chỉ thức tỉnh được tối đa năm phút, nếu như ngươi muốn xếp đặt bố cục thì xin mời tính cả thời gian đó vào trong nhé. Ta không hy vọng thực lực của mình bị đánh giá quá cao nên phải mất mạng trong bố cục của ngươi đâu đấy...

Nói đoạn, nàng mỉm cười, nhắm mắt lại rồi từ từ ngã xuống đất.

Triệu Anh Không vừa ngã xuống đất chưa được một giây đã lập tức bật dậy, chỉ là lúc này khuôn mặt nàng chẳng còn chút ý cười nào, chỉ lạnh lùng nhìn xung quanh. Khi nhìn tới Trình Khiếu, nàng đột nhiên lên tiếng hỏi:

- Trình Khiếu, lúc trước khi ngươi đấu với tên tóc vàng ấy, có phải là cũng có cảm giác đánh không trúng hắn không... Không hẳn là đánh không trúng hắn, nói chính xác là cảm giác không gian bị sai lệch. Một đòn vốn phải đánh trúng nhưng sau khi đánh ra lại hơi lệch mất một chút.

"Hai nhân cách thật sự khác biệt quá xa..."

Trình Khiếu thầm cảm thán, hắn cười khổ, chỉnh chỉnh lại xương chân bị đánh gãy, nói:

- Ừm, lúc đó ta cũng có cảm giác như vậy. Rõ ràng là chắc chắn phải đánh trúng hắn nhưng cuối cùng lại chẳng hề chạm tới. Hơn nữa rõ ràng là có thể tránh được đòn tấn công của hắn nhưng kết quả lại biến thành bị hắn dễ dàng đánh trúng. Ta nghĩ hẳn là cảm giác không gian đã bị sai lệch, do tên nhắm mắt kia đang giở trò.

Triệu Anh Không nghe vậy cũng không nói thêm gì, chỉ giống như những người còn lại, yên lặng nhìn sang phía Tiêu Hoành Luật.

Tiêu Hoành Luật thấy những người xung quanh đều nhìn về phía mình, hắn vỗ vỗ tay nói:

- Vậy chúng ta bắt đầu hành động thôi. Đầu tiên là phải nghĩ cách lấy được các khoa học kỹ thuật của người ngoài hành tinh mà ta đã nói lúc trước... Tiếp đó, theo kế hoạch đã định, mọi người trốn được càng xa càng tốt, cố gắng giữ tính mạng mình là được, trước khi Sở Hiên sử dụng Ma động pháo... Đi thôi!

Dứt lời, thằng nhóc dẫn đầu bước ra khỏi đĩa bay.

http://tieulun.hopto.org

Khi Tây Hải đội cùng phần đội của Trung Châu đội tới căn cứ của người ngoài hành tinh, hành động của Trịnh Xá đương nhiên là không cần phải nói nhiều. Hắn là người tài cao mật lớn, giống như một chiếc chiến xa cứ lao ầm ầm, căn bản không hề để ý tới cái gọi là công nghệ cao của người ngoài hành tinh. Dù sao thì đây cũng là căn cứ chính, người ngoài hành tinh cũng không dám sử dụng vũ khí uy lực cao, vũ khí bình thường thì lại chẳng làm gì được hắn, cứ như vậy, Trịnh Xá lại càng không phải lo ngại gì, tất cả những nơi hắn đi qua đều hoàn toàn hỗn loạn.

So với Trịnh Xá cứ mặc sức phá hoại, mấy người Imhotep lại vô cùng đen đủi, họ vừa rời khỏi bãi đáp đã bị vô số robot hình nhện truy đuổi liên tục. Mặc dù Imhotep cũng học theo Trịnh Xá nhảy xuống khỏi bãi đáp nhưng tốc độ sau khi hắn biến thành bão cát dù sao cũng không thể bì được với Thế của Trịnh Xá, trên đường đi không ngừng bị robot hình nhện cuốn lấy, căn bản không thể thoát được đám người ngoài hành tinh đang như ruồi thấy mật này. Hơn nữa, hoàn cảnh ở đây cũng không thích hợp, căn bản không thuận tiện để Imhotep chiến đấu. Địa hình phù hợp nhất để hắn chiến đấu vẫn là trong xa mạc, không cần biết là cần thi thể xác ướp hay là cần gió cát các loại, nơi đây căn bản là hoàn toàn trống trơn. Một điểm quan trọng khác là, những tia năng lượng của robot hình nhện đối với loại như Trịnh Xá có nội lực để bổ sung năng lượng cho vòng cổ long tinh thì có lẽ cũng không mạnh mẽ lắm, nhưng những tia năng lương này đối với mấy người Trương Hằng thì lại vô cùng đáng sợ. Tối đa là ba đến năm phát sẽ khiến vòng cổ long tinh tiêu hao hết năng lượng, tiếp đó là một phát một lỗ, gần như chắc chắn phải chết.

- ...Tuy không có bằng chứng nhưng ta cảm thấy chúng ta hình như lại bị Sở Hiên tính kế. Không, hẳn là Sở Hiên, Tiêu Hoành Luật, Trịnh Xá ba người cùng tính kế... Đáng ghét! Vốn nghĩ tới đây là để liều mạng với người ngoài hành tinh, lúc trước ta vẫn còn nhớ đến cô ấy... Ai mà biết kết quả tới đây lại là làm rùa rút đầu chạy trốn, chạy trốn mãi!

Trương Hằng bực tức kêu lên. Tuy được gió cát bao phủ sẽ không bị tia năng lượng làm tổn thương nhưng cứ bay liên tục như vậy hơn hai mươi phút, hắn cùng Dương Tuyết Lam đã giống như say xe, sắp sửa nôn hết ra. Hơn nữa cũng không phải chỉ có bọn họ, đến cả Imhotep cũng thỉnh thoảng hừ lạnh mấy tiếng, xem ra đối với hắn, hóa cát bay thời gian dài cũng là một thử thách rất lớn.

- ...Trương Hằng, ta sắp không kiên trì được nữa, ít nhất phải nghỉ ngơi khoảng ba mươi phút mới có thể tiếp tục hóa cát...

Trong lúc nói, cơn lốc xoáy cát vàng đã hạ dần xuống đất.

Trương Hằng hơi ngẩn người rồi đột nhiên hét lên:

- Không, không được hạ xuống, hạ xuống đây không phải tìm chết sao? Đừng nói là bị tia năng lượng bắn chết, đám robot này vây quanh dù chỉ giẫm thôi cũng đủ biến chúng ta thành thịt vụn rồi! Đừng có hạ xuống!

Dương Tuyết Lâm cơ hồ đã bị dọa đến phát khiếp, sắc mặt tái nhợt, ngây ngốc nhìn Trương Hằng. Nghe Trương Hằng hét lên, đoàn cát vàng từ từ bay lên mấy chục mét rồi lại nhanh chóng hạ xuống đất. Lúc này Dương Tuyết Lâm cuối cùng cũng thét lên kinh hoàng, ngược lại, Trương Hằng lúc trước hét lên thì bay giờ lại cực kỳ bình tĩnh, trong khoảnh khắc cơn lốc xoáy hạ xuống đất, trong tay hắn đã nắm chặt mấy mũi phụ ma tiễn.

Lúc trước Imhotep đưa hai người chạy trốn, hắn đã liên tục chọn những con đường nhỏ để đi, nhưng căn cứ của người ngoài hành tinh này thật sự quá khổng lồ, dù lựa chọn lối nào cũng vô cùng rộng lớn, không gian hơn trăm mét đâu đâu cũng có, dù hắn bay tới chỗ nào đi nữa thì không lâu sau cũng sẽ có robot hình nhện lao ra truy sát. Khi cơn lốc cát vàng biến lại thành hình người thì xung quanh đã có ít nhất là năm, sáu con robot ở đó đợi họ, có điều tốc độ phản ứng của chúng rõ ràng là đã chậm một nhịp, trong lúc tất cả nòng pháo của robot hình nhện còn đang hạ xuống thì ba mũi tên đã bắn vọt ra khỏi lốc xoáy. Nói thì chậm, xảy ra thì nhanh, ba mũi tên lần lượt va chạm vào nhau giữa không trung, mũi tên cuối cùng đạt tới tốc độ mắt thường không thể theo kịp, bụp một tiếng, bắn trúng con robot tới gần nhất.

Bên ngoài robot hình nhệt chợt xuất hiện một vòng bảo vệ năng lượng, Bạo liệt tiễn ba mũi bắn trúng ngay vòng bảo vệ đó. Ầm một tiếng, mũi tên đánh lên vòng bảo vệ năng lượng, tiếp đó dùng tốc độ thấy được bằng mắt thường phá vỡ nó. Sau nháy mắt, robot đó đã nổ tung, sóng nổ mãnh liệt thậm chí còn hất văng một robot khác đứng cạnh đó, nòng pháo nhắm về phía ba người đều lệch sang một đoạn.

http://tieulun.hopto.org

Trương Hằng đang chờ đợi chính giây phút này, hắn quát lớn:

- Imhotep! Bảo vệ cô ấy! Luôn tiện ăn mòn một chỗ trên vách tường! Cẩn thận! Cô ấy tuyệt đối không được chết!

Nói đoạn, hai mắt Trương Hằng vụt biến thành mờ mịt, cầm cung lao thẳng ra ngoài.

Imhotep cũng phản ứng rất nhanh, tuy không còn sức biến thành bão cát trên phạm vi rộng nhưng bay thông thường cũng di động tốc độ cao thì vẫn còn làm được. Hắn lập tức biến thành lốc xoáy cỡ nhỏ cuốn Dương Tuyết Lâm lên, khi Trương Hằng nhảy ra, hắn cũng đồng thời bay lên cao hơn mười mét, cùng lúc đó, chỗ họ vừa đứng đã chìm vào trong biển lửa.

Trương Hằng lúc này đã vượt qua hơn mười mét, luồng khí nóng rực đuổi sát sau lưng hắn. Trương Hằng cũng không quay người lại, dù tốc độ của hắn có nhanh cũng không hơn được đạn bắn, những tia năng lượng đó tuy không bằng tốc độ ánh sáng nhưng cũng không phải thứ Trương Hằng có thể tránh né. vì vậy hắn căn bản không hề có thời gian để dừng lại hay xoay người. Chỉ thấy Trương Hằng còn đang ở giữa không trung đã lộn người, đầu dưới chân trên, khi hạ xuống đất hắn dùng sức đẩy mạnh, bật người lên đồng thời vặn người bắn ra một phát. Lại ba mũi tên nuối tiếp nhau bắn về phía một robot hình nhện cách đó không xa, trong tiếng nổ vang dội, số robot bao vây tấn công ba người lại bớt đi một chiếc.

Chỉ hơn một phút ngắn ngủi, Trương Hằng đã giải quyết tất cả số robot hình nhện xung quanh, có điều trạng thái của hắn cũng rõ ràng là không ổn, mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, năng lượng tinh linh trong cơ thể tiêu hao hơn một nửa. Để kết thúc trận chiến trong thời gian ngắn, mức độ tiêu hao của lần chiến đấu này cao gấp ba lần bình thường, nếu lại có từng đó robot tới nữa thì hắn tuyệt đối không thể nhanh chóng kết thúc trận chiến như vậy.

Nhân lúc Trương Hằng đang chiến đấu, Imhotep cũng toàn lực phát động pháp thuật, tuy nhiên nhìn qua có vẻ rất kinh tởm. Từ dưới chân hắn không ngừng có bọ hung bò ra, những con bọ hung đồng nghìn nghịt này không ngờ có thể cứng rắn đào thành một động lớn trên vách tàu, tuy chỉ rộng hơn một mét nhưng cũng đủ cho một người chui qua.

- Thế nào rồi?

Trương Hằng thở hồng hộc, hỏi:

- Sâu được bao nhiêu? Quan trọng là độ sâu thế nào? Nếu không robot tới bắn một phát, chúng ta ở bên trong không phải là chết chắc sao?

- Hừm.

Imhotep khẽ hừ một tiếng, thấp giọng đáp:

- Đã ăn mòn được mấy chục mét rồi, hơn nữa phía sau tấm sắt này hình như trống rỗng, có lẽ là một tầng không gian khác, chăng biết được. Đại khái khoảng mấy chục giây nữa là có thể ăn mòn xuyên qua...

- Không phải chứ? Nhanh vậy sao?

Trương Hằng có chút ngạc hiên hỏi.

Imhotep lại là có khổ mà không nói ra được. Uy lực của loại bọ hung nà tuy rất lớn nhưng cần phải trở về thế giới The Mummy, hơn nữa còn phải xuống tận lòng đất Hamunaptra mới có thể bổ sung được. Thứ này là loại dùng cái nào mất cái đó, có thể nhanh chóng ăn mòn một khối kim loại lớn như vậy hoàn toàn là kết quả của bọ hung không ngừng tự hủy, làm Imhotep cũng phải đau lòng, lông mày nhíu chặt.

Không cần biết Imhotep có đau lòng hay không, hiệu suất đào bới của bọ hung thật sự kinh người, chỉ mất mấy chục giây, lớp kim loại dày hơn trăm mét đã bị ăn mòn thủng. Trương Hằng cùng Imhotep đưa mắt nhìn nhau, Imhotep lập tức không nghĩ ngợi, hóa thành lốc xoáy, tiếp đó cuốn hai người vào trong lỗ hổng.

http://tieulun.hopto.org

640. Chương 13: Chiến Trường Và Tây Hải Đội Bám Sát Phía Sau (3)

So với nhóm Trương Hằng bị bó tay bó chân, Trịnh Xá lại chẳng sợ gì đám robot hình nhện xung quanh. Những tia năng lượng bắn trúng người hắn chỉ đau chứ không bị thương, chú ý tránh né một chút là được, tiêu hao nội lực cùng bản thân tự khôi phục gần như tương đường, vì thế hắn càng không e ngại đám robot xung quanh. Vũ khí khoa học kỹ thuật vô dụng đối với hắn, muốn cận thân chiến đấu đánh bại hắn gần như là không thể, hơn nữa hắn lại là cường giả mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp, hoàn hảo vượt qua tâm ma, ảnh hưởng của quấy rối tinh thần lực cùng khống chế đối với hắn là cực nhỏ. Do vậy, trừ phi dùng sức mạnh càng cường hãn hơn đánh bại hắn, hoặc là dùng "thế" cực mạnh đẩy hắn vào tuyệt cảnh, nếu không chiến đấu bình thường đã không còn đủ khả năng gây thương tổn cho hắn rồi.

Lúc này Trịnh Xá đã hiểu rõ được một phần khu vực xung quanh. Về cơ bản, căn cứ người ngoài hành tinh giống như một tổ ong lớn, tầng tầng lớp lớp gian phòng rộng tạo nên nội bộ căn cứ, tường thép dày khoảng hơn trăm mét ngăn cách giữa các bên. Ở mỗi hướng đều có một hành lang thẳng tắp cao hơn trăm mét kết nối với những khu khác, dù sao thì người ngoài hành tinh cũng đã nắm giữ kỹ thuật phản trọng lực, chút độ cao này căn bản không thành vấn đề, thế nên mới có phong cách kiến trúc to lớn, kỳ vĩ này. Ở phía dưới mỗi hành lang hướng lên trên, cứ một nghìn mét lại có một bãi đáp lớn, vừa rồi đĩa bay của mấy người Trịnh Xá chính là đậu trên một bãi đáp như thế.

Đây là tình huống đại khái, còn có một số phòng có công dụng khác. Ngoài vài chỗ Trịnh Xá xem không hiểu thì đại bộ phận đều dùng để chưa đĩa bay cùng robot hình nhện, một số ít khác là loại thực vật màu đỏ máu.

Tuy Trịnh Xá không biết loại thực vật đó rút cuộc là cái gì nhưng không khó khăn lắm để tưởng tượng công dụng của nó, ít nhất... Hắn có thể tận mắt chứng kiến loại thực vật này tất cả đều bắt rễ hoặc quấn lên thi thể của con người. Nói là thi thể cũng không đúng lắm, phần lớn trong đó chính là xác chết nhưng cũng có một số "thi thể" vẫn còn sống. Tất cả đều là con người, có điều toàn thân đã bị loại thực vật màu đó máu xâm thực, cành lá của chúng từ đầu từ bụng họ xuyên thấu qua, nhìn qua giống như là họ bị khảm vào trong đám thực vật màu đỏ, không, hẳn là những thực vật này mọc ra từ trong người họ.

Khi lần đầu tiên tiến vào trong phòng này Trịnh Xá lập tức rùng mình sởn gai ốc. Những người còn sống đó không ngừng phát ra những tiếng rên rỉ trầm thấp, phảng phất như âm thanh từ sâu dưới địa ngục truyền lên. Hơn nữa những người này cũng không thể cử động thân thể, chỉ biết dùng mắt nhìn chằm chằm vào hắn, giống như đang cầu xin hắn giải thoát vậy.

Phản ứng của Trịnh Xá cũng rất trực tiếp, hắn ra bên ngoài lôi mấy chục con robot hình nhện vào, tiếp đó dẫn nổ ở trong phòng. Loại thực vật màu đỏ máu này không ngừng phun ra khí CO, tuy nó cũng giải phóng một loại khí thối khác có thể ngăn cản CO và oxi tiếp xúc phát nổ nhưng dưới ảnh hưởng của vụ nổ, CO cũng đột phá ngăn cản của loại khí thối kia, hợp với ngọn lửa cùng phát nổ kịch liệt. Tất cả thực vật màu đỏ máu ở trong phòng lập tức nổ tung, cơ hồ phá tan toàn bộ căn phòng.

- ...Nhất định phải giết sạch đám người ngoài hành tinh này, coi như là làm một việc tốt cho nhân loại ở thế giới này đi. Chiến tranh giữa hai chủng tộc tranh đoạt không gian sinh tồn, trận chiến này đã không còn cái gọi là thiện và ác nữa rồi...

Tuy Trịnh Xá đã đoán được đại khái bố cục của Sở Hiên cùng Tiêu Hoành Luật nhưng khi chứng kiến tất cả những chuyện này hắn vẫn phẫn nộ đến mức không thể kiềm chế được. Đây chỉ vỏn vẹn là một loại cảm giác thỏ chết cáo thương mà thôi, những sinh vật phải chết một cách thê thảm ở đây dù sao cũng là con người. Tuy rõ ràng biết là không thể nhưng khi hắn nhìn thấy những người này trong lòng hắn vẫn sinh ra một ý nghĩ "nếu như người ở trong đó là ta", lập tức trong lòng hắn không nhịn được sinh ra một luồng khí tực bạo ngược, chỉ muốn dùng Ma động pháo hủy diệt toàn bộ căn cứ này.

- Không có tinh thần lực khống chế giả đúng là quá bất tiện, không cách nào liên lạc với các thành viên khác trong đội, không thể biết được tình hình cụ thể, chi tiết trên chiến trường, không biết vị trí của đối phương cũng không cách nào biết mục tiêu nhiệm vụ ở đâu... Tác dụng của tinh thần lực khống chế giả đối với đoàn đội đúng là quá lớn, so với đội trưởng, so với nhân viên chiến đấu tầm xa, so với trí giả còn quan trọng hơn. Một tinh thần lực khống chế giả mạnh... thật sự có thể nâng cao thực lực của cả đội lên một tầng mới.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá vừa chạy vừa tự nói. Hắn đang thuận theo con đường tiến về phía trước, mục tiêu trước mắt chỉ có hai chuyện, một là chạy qua càng nhiều nơi, xem xem có cơ hội tìm được điểm dự trữ năng lượng hay không, như vậy có thể phá hủy cả một khu vực lớn. Hai là lấy thân mình làm mồi nhử, hấp dẫn Tây Hải đội tới tấn công... Nếu như hắn suy luận không sai, Tay Hải đội hẳn phải đã tới căn cứ này rồi.

"Tây Hải đội tạm thời chưa cần bàn, thực lực tuy còn chưa rõ nhưng chung quy vẫn có cơ hội đánh một trận. Chuyện thực sự khiến ta thấy tò mò là người ngoài hành tinh chỉ có chút thực lực vậy sao? Chỉ với đám robot hình nhện này đã có tự tin đối phó được với bọn ta? Hơn nữa còn muốn bắt sống chúng ta... Nếu không vậy thì bọn chúng đã không để chúng ta tiến vào trong căn cứ này, có lẽ bọn chúng phải còn vũ khí bí mật khác? Là thứ gì?"

Trong lúc Trịnh Xá đang phá rối tung cả căn cứ, một đường gặp thần giết thần, ngộ phật sát phật, ba người Tây Hải đội lại vô cùng yên ổn. Cũng không biết bọn hắn là thế nào, robot hình nhện cứ tới gần trong vòng trăm mét là lập tức dừng lại, đến khi bọn hắn đi qua cả chục cây số mới tỉnh lại, vì thế sau lưng bọn hắn có mấy trăm robot đuổi theo nhưng lại không thể tấn công hoặc là tới gần.

"Đúng là thú vị, đội trưởng Trung Châu đội là loại nhân viên chiến đấu thiếu thuộc tính tinh thần sao? Đi trên đường lại lầm bà lầm bầm tự nói tự nghe. Có điều, về một mặt nào đó... Hắn nói cũng không sai, tinh thần lực khống chế giả giống như là phần cuối cùng, kết hợp tất cả các nhân vật khác thành một lưới chiến đấu, không có phần cuối này chỉ có một kết quả là... Chết!"

Khóe miệng Julian lại nhe khẽ nhếch lên, cười lạnh, bất quá nụ cười này chỉ kéo dài chưa tới một giây, bởi vì hắn phát hiện Reinhard đi bên cạnh đã lạnh lùng nhìn hắn. Tên này lập tức thu lại nụ cười, hơn nữa còn dùng tay xoa xoa khóe miệng.

Reinhard cũng thu lại ánh mắt nhưng trong mắt lóe lên vẻ sắc bén khó tả, giống như muốn lập tức động thủ giết người. Hai người đi bên cạnh đều vô thức dịch sang một bước, Julian cười nói:

- Đã tới rất cần đội trưởng Trung Châu đội rồi, vậy thì... Lầm này có cần bọn ta ra tay không?

Reinhard khẽ hất tóc, cười lạnh, hắn quay đầu lại nói:

- Quy củ như cũ, một mình ta giao chiến với đối phương trước, nếu như ta thua thì lần sau cùng nhau tác chiến... Julian, tự dưng ta cảm thấy ta không thể hiểu được ngươi. Từ rất lâu trước ngươi hình như luôn nấp sau lưng ta, chỉ không biết ngươi sẽ có đâm cho ta một dao từ đằng sau hay không?

Trong lúc nói, ánh mắt hắn một lần nữa biến thành lạnh lẽo như băng.

Julian vẫn mỉm cười, ôn hòa nói:

- Sao lại như vậy được? Chúng ta là đồng đội cơ mà. Hơn nữa đối mặt với kẻ địch mạnh như Trung Châu đội... Ta có ngu ngốc đến đâu cũng không thể có ý đồ gì vào cái thời khác nguy hiểm như thế này. Yên tâm đi, đội trưởng. Ngài phải có tự tin vào thực lực của mình mới đúng... Ngài là người sẽ vượt qua cả Trịnh Xá đội trưởng tiểu đội luân hồi Ác Ma cơ mà!

Reinhard nghe vậy lập tức hít sâu một hơi, từ cơ thể một luồng lửa màu đỏ sậm từ từ bùng lên. Màu ngọn lửa này cực kỳ đậm, đã sắp từ màu đỏ sậm biến thành màu đen. Khi ngọn lửa vừa tỏa ra, trên người gã trung niên da trắng đột nhiên bừng lên một màn ánh sáng màu trắng tuyền, bao trùm cả Julian vào bên trong, ngọn lửa màu đỏ cũng không thể tới gần màn sáng đó. Một lúc lâu sau, Reinhard mới chậm rãi thu hồi ngọn lửa về.

"Quả không sai, vỏ kiếm của tên khốn này đúng là đạo cụ phòng cự cấp S, thậm chí còn có thể cao hơn, chỉ là hạn chế sử dụng quá lớn, nếu không thì giết hắn đoạt đồ cũng không tệ... Đáng lẽ phải giết tên khốn kiếp Julian này trước khi vỏ kiếm xuất hiện hoặc là ít nhất phải giết hắn trước khi hắn hoán đổi thuộc tính Shaka, bây giờ cả ta cũng không nắm chắc có thể giết được hắn nữa, xem ra chỉ có thể sử dụng biện pháp đó mới được..."

"Tên ngu xuẩn này, lại sử dụng kỹ năng tự sáng tạo để ra oai. Đúng là một kẻ đần độn, cái kỹ năng phải nhờ ta gợi ý mới có thể nghĩ ra thật sự đáng để cho ngươi tự hào vậy sao? Ngu ngốc..."

Khóe miệng Julian hơi hơi cong lại, hắn đang định nói gì đó đột nhiên thần sắc đại biến, vội vàng nói:

http://tieulun.hopto.org

- Mau đuổi theo, Trịnh Xá đang chạy về hướng đằng kia, hơn nữa tốc độ còn càng lúc càng nhanh, có thể hắn đã phát hiện ra chúng ta!

Reinhard ngẩn người rồi lập tức nhảy lên cao. Trong khoảnh khắc, hắn phảng phất như biến thành một luồng sáng màu đỏ máu, xông thẳng qua thông đạo, tiến về phía trước.

- Julian! Truyền vị trí của Trịnh Xá tới ý thức ta, các ngươi cứ từ từ đi cũng được, ta tới gặp gã đội trưởng kiêu ngạo kia!"

Reinhard chỉ để lại một câu này, giây tiếp theo hắn đã biến mất khỏi tầm mắt hai người.

Trịnh Xá ở bên kia căn bản không phát hiện ra Tây Hải đội đang tới gần, ngược lại hắn còn đang tìm mong Tây Hải đội tới mà không được. Sở dĩ hắn bắt đầu nhanh chóng bỏ đi là vì hắn tìm thấy một căn phòng rộng, bên trong có một khủng cửa kích cực lớn, nhin ra ngoài khoảng không vũ trụ. Vừa khéo là, chỗ căn phòng này nhìn hướng thẳng về phái trái đất.

Ban đầu Trịnh Xá cũng không chú ý lắm đến việc này, hắn liếc qua căn phòng một cái rồi lại lùi ra, nhưng sau khi ra ngoài hắn càng nghĩ càng cảm thấy không thích hợp. Lúc trước khi đĩa bay tiến vào trong căn cứ người ngoài hành tinh thì đã vào theo hướng từ trái đất, vì thế vị trí dừng lại cũng ở phía địa cầu. Nếu như tính độ tự quay của căn cứ người ngoài hành tinh thì đại khái phải mất mấy tiếng đồng hồ nữa mới từ phía này chuyển sang quay lưng vào trái đất, có điều... Ai mà biết Sở Hiên sẽ ra tay vào lúc nào?

Trịnh Xá nghĩ tới đây liền có chút hoang mang. Thành viên tiểu đội luân hồi bọn hắn thì không sao, nếu suy luận đó thật sự thành lập thì trong thế cục tất chết này sẽ còn một đường sinh cơ, nhưng sinh vật của thế giới này, không cần biết là người ngoài hành tinh hay là loài người trên trái đất, họ không hề có cái cơ hội ngẫu nhiên như vậy. Cho nên nếu Sở Hiên thật sự bắn Ma động pháo, bọn họ đều đứng hướng về phía trái đất thì Ma động pháo tất nhiên sẽ bắn vào trái đất, như thế không biết sẽ có bao nhiêu người phải chết...

"Mặc dù cứ tiếp tục như vậy sẽ rất nhàm chán, nhưng nếu điều kiện cho phép, thật sự không hy vọng lại làm liên quan đến những người trên trái đất. Được rồi, coi như làm một việc tốt đi..."

Trịnh Xá nghĩ là lập tức làm, hắn thuận theo thông đạo tiến về phía sâu bên trong căn cứ người ngoài hành tinh. Tuy hắn không biết vị trí của Sở Hiên nhưng theo vị trí đãi bay hạ xuống, tốc độ của Sở Hiên có nhanh cũng sẽ không cách đây quá xa, chỉ không biết hắn dùng cách nào để ẩn thân, hơn nữa hình như còn có thể biết được vị trí những người khác, đây chắc là một số thứ Doraemon lén lút nghiên cứu. Do đó, Trịnh Xá chỉ cần tiến vào trong nội bộ căn cứ người ngoài hành tinh, khi Sở Hiên sử dụng Ma động pháo, nòng pháo chĩa vào mọi người sẽ chệch hướng khỏi trái đất, cũng chẳng có gì là quá bất tiện cả.

Chỉ là Trịnh Xá không biết những đội viên khác sẽ được chỉ hướng như thế nào? Nếu như Ma động pháo không bao phủ mọi người bên trong, xác suất thành công của đường sống cuối cùng sẽ không lớn, bởi vì chẳng ai bết được Dẫn đạo giả sẽ lựa chọn người nào làm đội trưởng? Nếu như là người nằm ngoài phạm vi bao trùm của Ma động pháo thì những người ở bên trong phạm vi thật sự là chết oan.

"Chỉ hy vọng Sở Hiên cùng Tiêu Hoành Luật tính toán đầy đủ, có bố cục nào đó có thể để tất cả mọi người tập hợp lại một chỗ, tiện cho tên khốn Sở Hiên phát pháo... Tóm lại, hai tên đáng ghét các ngươi, vận mệnh của Trung Châu đội giao hết cho các ngươi đấy?"

- Hả? Giao tính mạng của tất cả mọi người trong đội cho ta và Sở Hiên? Rất xin lỗi, ta với hắn cũng không có cách nào tập hợp tất cả lại một chỗ.

Lúc này mọi người đã ra khỏi đĩa bay. Trước đó Julian đã dọn sạch xung quanh đĩa bay, tuy chưa từng giết một người ngoài hành tinh nào, nhưng tinh thần lực của hắn thật sự kinh người, tất cả người ngoài hành tinh ở khu vực quanh đó đều đã bị thôi miên nên nhất thời mọi người cũng có chút nhàn nhã. Trong hoàn cảnh như vậy, Trình Khiếu vô ý hỏi mấy vấn đề, đó là làm thế nào tìm được mấy người Trịnh Xá, qua đó kết thúc hoàn hảo bố cục lần này.

Nhưng không ai ngờ được rằng Tiêu Hoành Luật lại trực tiếp đáp thẳng hắn chẳng có cách nào cả. Điều này lập tức mọi người xung quanh giật nảy mình, bởi vì họ đều đã được Tiêu Hoành Luật cho biết tình hình của toàn bộ bố cục lần này. Nếu như đến bước cuối cùng không thể tập hợp lại một chỗ, khi Ma động

http://tieulun.hopto.org

pháo bắn tới, làm sao biết được ai sẽ được Dẫn đạo giả lựa chọn? Chẳng may người được lựa chọn không nằm trong phạm vi pháo kích thì tất cả bọn họ không phải đều chết oan sao?

"Thực ra cũng không cần quá lo lắng."

Tiêu Hoành Luật lấy ra một tấm thẻ kim loại màu bạc, trực tiếp truyền ý thức đến cho mọi người, nói:

"Kỳ thật tình huống này ta sớm đã nghĩ tới, chắc là Sở Hiên cũng đã rõ ràng chuyện này ngay từ khi bắt đầu bố cục. Đó chỉ là một vấn để thôi, người của Tây Hải đội chắc chắn không thể trơ mắt nhìn chúng ta chết..."

- Vậy thì sao? Chẳng lẽ bọn chúng còn để Trịnh Xá tìm tới chỗ chúng ta ư?

Anck-Su-Namun hỏi, giọng nói đã có chút vội vàng.

Tiêu Hoành Luật như cười như không nhìn mỹ nữ tuyệt sắc này, hắn lắc lắc đầu, dùng ý thức nói:

"Không phải để Trịnh Xá tới tìm chúng ta, mà là để chúng ta tới tìm Trịnh Xá... Mục đích của Tây Hải đội không cần nói cũng biết, bọn chúng chuẩn bị giết chết Trịnh Xá trước rồi quay lại giết chúng ta sau, tránh việc vì chúng ta chết mà Trịnh Xá có phòng bị. Hơn nữa chúng lại tuyệt đối không thể để chúng ta tụ hợp với Trịnh Xá, khi Trung Châu đội tập hợp lại thực lực sẽ đại tăng, vì thế nhất định không thể để Trịnh Xá tới tìm chúng ta. Nhưng Tây Hải đội chắc chắn là không nguyện ý thấy chúng ta chết trong tay người ngoài hành tinh, vì thế khả năng lớn nhất khi chúng ta gặp phải nguy hiểm thì tinh thần lực khống chế giả của Tây Hải đội sẽ cho chúng ta biết vị trí của Trịnh Xá, kỳ thực, đó cũng là chỗ mà bọn chúng sẽ đấu với Trịnh Xá. Cứ như vậy, sau khi bọn chúng giải quyết xong Trịnh Xá, chúng ta lại chạy tới tận nơi cũng vừa khéo bị bọn chúng xử lý, đây chắc là tính toán của Tây Hải đội...

Mặc dù Tiêu Hoành Luật nói như vậy nhưng mọi người vẫn trầm mặc không nói, một lúc lâu sau Anck-Su-Namun mới hỏi tiếp:

- Nhưng bọn chúng làm sao biết được chúng ta gặp nguy hiểm? Trong căn cứ ngoài hành tinh thì có thể có nguy hiểm gì? Chẳng lẽ là rất nhiều robot hình nhện?

- Rất nhiều robot hình nhện đúng là cũng hơi nguy hiểm nhưng nguy hiểm đó tới quá chậm. Nếu thật sự có cực đông robot tới bao vây thì dù có tinh thần lực khống chế giả chỉ dẫn thì có lẽ cũng không thoát ra được, vì thế cần phải có nguy hiểm khác mới đúng... À, mọi người ai có thể đoán được người ngoài hành tinh tại sao lại để chúng ta tiến vào trong căn cứ của bọn chúng?

Tiêu Hoành Luật cười hì hì nhìn mọi người, cũng không đợi họ lên tiếng hắn đã tiếp tục nói:

- Ta vẫn luôn suy nghĩ một vấn đề, đó là thực lực của người ngoài hành tinh rút cuộc là như thế nào? Nếu chiếu theo kịch bản gốc của Independence Day thì người ngoài hành tinh ở thế giới này mạnh hơn trong phim rất nhiều, nhưng cũng chỉ vỏn vẹn là mạnh hơn rất nhiều mà thôi. Nếu như lấy "thế" của chúng ta cùng "thế" của Tây Hải đội để so sánh thì thế giới phim kinh dị này thật sự không đủ độ khó gần hai mươi người, nói cách khác, người ngoài hành tinh chắc chắn là phải còn thực lực tiềm tàng nào đó mà chúng ta chưa biết, thậm chí là căn bản không hề xuất hiện trong kịch bản gốc... Ta nghĩ nó hẳn là có liên quan đến số thực vật đỏ máu đó, chính là những thứ xuất hiện trên trái đất, hình như có thể trực tiếp hấp thu cơ thể loài người, cứ như thế...

Trong lúc nói, Tiêu Hoành Luật cũng bắt đầu trầm tư, một số điểm mấu chốt trong đó phải đến bây giờ hắn mới hoàn toàn minh bạch, lập tức hắn dùng ý thức nói với những người xung quanh:

"Ta hiểu rồi, hóa ra là như vậy... Nếu như suy luận của ta lúc trước là chính xác thì mọi chuyện đều có thể giải thích rõ ràng. Người ngoài hành tinh chắc chắn là từ chỗ Tây Hải đội biết được thông tin chi tiết về kịch bản gốc của Independence Day, cùng với sự tồn tại của tiểu đội luân hồi chúng ta và Chủ Thần không gian, còn bọn chúng biết được bao nhiêu thì không xác định được. Có điều, chính vì thế mà bọn chúng mới để chúng ta tiến vào trong căn cứ này, bởi vì bọn chúng muốn có được gen của chúng ta... Có hiểu không? Những thực vật màu đỏ máu đó hẳn là có thể hấp thu và sửa đổi gen của sinh vật. Phải biết rằng chỉ có những sinh vật sống trên một hành tinh mới có thể thích ứng được với hoàn cảnh của hành tinh đó. Do các loại vi sinh vật khác nhau, vi khuẩn khác nhau, virus khác nhau, nếu như người ngoài hành tinh mạo muội xuất hiện trong bầu khí quyển trái đất, toàn bộ bọn chúng sẽ chết trong vòng vài ngày hoặc vài chục ngày.

http://tieulun.hopto.org

Vì để sống sót, bọn chúng tất nhiên là phải thích nghi với hoàn cảnh sinh thái trên trái đất, trong đó biện pháp tốt nhất là trực tiếp đoạt lấy gen cùng sức miễn dịch của sinh vật cao cấp nhất trong hệ sinh thái, cho nên những thực vật màu đỏ này nhất định phải có công hiệu ở phương diện đó...

"Bên cạnh đó, không biết chừng những thực vật màu đỏ này cũng là vũ khí sinh vật cực kỳ lợi hại... Có khi còn có thể hấp thu và dung hợp gen của các sinh vật khác, hình thành sinh vật chiến đấu mới... Nếu là như vậy thì người ngoài hành tinh để chúng ta tiến vào trong căn cứ của bọn chúng, mục tiêu hẳn là để hấp thu gen của thành viên tiểu đội luân hồi, chế tạo ra sinh vật chiến đấu mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, tầng thứ hai, tầng thứ ba... thậm chí là đến tận tầng thứ tư. Cứ như thế, ta nghĩ nguy hiểm chắc cũng sắp xuất hiện rồi!"

641. Chương 14: D-boy? Giao Chiến! (1)

- Khốn kiếp, sao lại nhiều robot thế này? Chẳng lẽ người ngoài hành tinh chỉ biết nhằm vào ba chúng ta mà đánh?

Trương Hằng nhìn đám robot hình nhện đông nghìn nghịt dưới chân, sởn gai ốc nói.

Ba người đã không còn dám xa xỉ như lúc đầu biến thành gió xoáy phi hành nữa, sau khi trải qua mấy lần nguy hiểm, họ đã tận hết khả năng để nghỉ ngơi dưỡng sức. Hoặc là biến thành cát tránh né, hoặc là giết chết những nhóm nhỏ robot, chỉ đến khi xung quanh đều là robot thì mới biến thành gió xoát bay đi. Cứ trốn trốn tránh tránh như vậy, được sự giúp đỡ của Imhotep bọn họ chung quy cũng không chết trong căn cứ này, mà sức mạnh của Imhotep cũng từ từ khôi phục lại.

Ba người cứ thế chạy loạn lên trong căn cứ ngoài hành tinh. Vốn thấy số lượng robot hình nhện xung quanh càng lúc càng ít, họ còn chuẩn bị dừng lại nghỉ ngơi một chút nhưng không ngờ lại bỗng dưng trông thấy ở phía trước có một lượng lớn robot đang tụ tập, hơn nữa từ trong gian phòng đó còn có rất nhiều robot đang không ngừng tiến ra ngoài. Nhất thời ba người đều cảm thấy vô cùng tò mò, không biết có phải đã gặp kho vũ khí của người ngoài hành tinh hay không.

Imhotep cũng là loai tài cao mật lớn, lại thêm lúc này hắn đã đầy đủ tinh lực, lập tức biến thành gió xoáy tiến vào trong căn phòng đó. Ai mà biết, vừa mới bước vào lập tức trước mặt hắn tràn ngập màu đỏ, trên mặt đất trải đầy loại thực vật màu đỏ máu, ở giữa rừng thực vật còn có vô số thi thể con người, cảnh tượng phảng phất như tu la địa ngục.

- Chẳng lẽ đám người ngoài hành tinh này không hít thở được không khí trên trái đất nên mới mang thực vật vốn có trên hành tinh bọn chúng tới đây nuôi trồng?

Trương Hằng kinh ngạc nhìn khung cảnh trước mắt, đồng thời sắc mặt hắn cũng hơi xanh lại. Dù sao thì cảnh tượng trước mắt cũng quá mức khủng khiếp, không ngờ đám người ngoài hành tinh này lại lấy loài người làm vật thí nghiệm?

Ba người xem xong, Imhotep đang định đem cả nhóm rời đi thì chuyện càng kinh người hơn đến bây giờ mới bắt đầu. Ba người chỉ thấy đám robot hình nhện đều dừng lại, tiếp đó cửa ra vào trên lưng mỗi robot mở ra, tất cả người ngoài hành tinh điều khiển bên trong đều bước ra ngoài. Một nhóm khoảng vài chục người ngoài hành tinh xếp thành hàng bước tới chỗ đám thực vật màu đỏ, cũng không biết bọn chúng là cái gì, chỉ thấy đám thực vật đỏ máu đang đứng yên đột nhiên chuyển động bao trùm lấy tất cả người ngoài hành tinh. Không lâu sau, những thực vật màu đỏ này bắt đầu nhanh chóng khô héo với tốc độ có thể thấy được bằng mắt thường. Đến khi số thực vật đó hoàn toàn héo rũ thành tro bụi, những người ngoài hành tinh ở bên trong đã hiển lộ thân hình.

Những người xem qua Independence Day đều biết, thân thể thật sự của người ngoài hành tinh kỳ thực rất nhỏ, bọn chúng đều ở trong một loại áo giáp sinh vật, bình thường hành động cũng dùng áo giáp sinh vật này làm chủ thể. Lúc này, áo giáp sinh vật của mấy chục người ngoài hành tinh này phảng phất như đang tan chảy ra, không ngừng chuyển động, như là tự có tính mạng, vừa nhúc nhích vừa biến đổi hình dạng.

Ba người Trương Hằng nhìn thấy rất rõ ràng, đều cảm thấy chấn động. Đến khi số thực vật đỏ máu hoàn toàn héo rút, áo giáp sinh vật của người ngoài hành tinh cũng đình chỉ biến hình, bắt đầu ổn định trở lại,

http://tieulun.hopto.org

Trương Hằng đã không nhịn được, kêu lên:

- Cái gì thế này? D-Boy?(*)

Imhotep cùng Dương Tuyết Lâm đồng thời hỏi:

- D-Boy? Là cái gì?

- Lâu trước đây, ta từng xem một bộ anime.

Trương Hằng nhìn chằm chằm vào đám người ngoài hành tinh phía dưới, thì thào nói:

- Bộ anime đó cũng nói về chiến tranh giữa loài người và người ngoài hành tinh. Người ngoài hành tinh trong anime không có kỹ thuật cao cấp như trong Independence Day nhưng bản thân bọn chúng lại có thể biến thành thực vật, loại thực vật đó lại có thể hấp thu con người vào bên trong. Qua một thời gian, lấy cơ thể con người làm chủ thể, từ trong thực vật sẽ sinh ra vũ khí hình người cực kỳ khủng bố. Kỳ thực vũ khí hình người đó đã không còn ý thức của loài người nữa, hoàn toàn biến thành vũ khí chiến đấu, bị người ngoài hành tinh ở trong cơ thể điều khiển... Cái đó có chút tương tự với những gì đám người ngoài hành tinh ở đây đang làm, đều dùng thực vật hình thành áo giáp sinh vật, lại đều dùng gen của con người để cấu thành, chỉ không biết đám người ngoài hành tinh này có biết phát triển nữa hay không?

Trong lúc nói, áo giáp của người ngoài hành tinh ở phía dưới đã từ từ ổn định lại, lộ ra hình dạng không còn giống với kiểu áo giáp sinh vật lúc trước nữa. Tuy vỏ ngoài vẫn là loại vật chất cứng giống như áo giáp sinh vật nhưng hình dáng thì lại có vẻ giống với thể hình nhân loại, mặt mũi cũng có đầu đủ ngũ quan, chỉ là màu sắc trên người nhìn có vẻ thâm trầm, nhìn qua có vài phần giống người máy.

- ...Quả nhiên là hình dáng giống như D-Boy, chỉ không biết sức chiến đấu như thế nào?

Trương Hằng cau mày lẩm bẩm.

Nhưng hắn còn chưa dứt lời, trên thân đám người ngoài hành tinh đang đứng dưới đất đột nhiên bùng lên một ngọn lửa màu đỏ. Khiến cho người ta thấy kỳ quái là bọn chúng không hề có vẻ đau đớn, khó chịu giả cả, bộ dạng hoàn toàn giống như khi Trịnh Xá sử dụng kỹ năng vampire. Mấy chục tên người ngoài hành tinh đồng loạt nhảy lên, kẻ cao nhất tới hơn mười mét, lao về phía đoàn cát vàng đang ở giữa không trung.

Imhotep lúc này đang hóa thân thành bão cát, căn bản không sợ công kích từ bên ngoài, hơn nữa bản thân hắn cũng là kẻ bất tử nên cứ mặc kệ đám người ngoài hành tinh này nhảy tới. Nhưng khi bọn chúng tới gần, Imhotep bỗng kêu lên một tiếng đau đớn, nói:

- Hả? Đây là cái gì?

Thành âm vừa dứt, hai người Trương Hằng còn chưa định thần lại thì cơn bão cát vàng đã cấp tốc bay ra phía ngoài căn phòng, ở đằng sau đám người ngoài hành tinh vừa biến thân theo sát không rời. Mấy tên trong số đó không biết đang làm cái gì, ở giữa hai tay chợt bừng lên ánh sáng bạc rực rỡ, chỉ thấy bọn chúng kéo giãn luồng sáng màu bạc đó ra, từ hư không bắn ra mấy mũi tên ánh sáng về phía cơn lốc cát. Mặc dù độ chính xác rất thấp nhưng cũng có một mũi tên bắn trúng vào đoàn cát, tiếng hừ đau đớn của Imhotep lập tức vang lên, mà đến lúc này bọn họ mới thoát ra khỏi căn phòng.

Bấy giờ, Trương Hằng cùng Dương Tuyết Lâm dù có chậm hiểu đến thế nào cũng biết Imhotep đã bị đám người ngoài hành tinh tấn công làm bị thương. Chuyện này thật quá kinh người, phải biết rằng dù là vũ khí năng lượng thuần chất như tia năng lượng cũng không thể gây thương tổn cho Imhotep. Hình thái sinh mệnh của Imhotep khác biệt quá lớn với bọn họ, bản thân hắn vốn thuộc về loại tồn tại ma pháp truyền thuyết, trừ phi sử dụng công kích ma pháp truyền thuyết, nếu không dù là bom nguyên tử cũng không giết được hắn, không thể ngờ được rằng, người ngoài hành tinh vậy mà cũng có thể làm hắn bị thương?

Đầu óc Trương Hằng càng thêm căng thẳng bởi vì cách tấn công của người ngoài hành tinh vừa rồi thật sự quá quen thuộc. Ngọn lửa màu đỏ rực đó thì không cần phải nói, thủ đoạn bắn tên sau đó nhìn thế nào cũng giống như lúc hắn sử dụng cây cung kim loại màu bạc tấn công, chẳng lẽ đám người ngoài hành tinh này đang mô phỏng phương thức tấn công của tiểu đội luân hồi bọn hắn?

Tốc độ đoàn cát vàng đột nhiên nhanh hẳn lên, chỉ sau một thoáng đã bay xa hơn nghìn mét, tiếp đó nó lại đột ngột hạ xuống đất. Imhotep bật rên lên đau đớn, xuất hiện lại hình người, ngã vật xuống đất thở hồng

http://tieulun.hopto.org

hộc. Sau lưng hắn xuất hiện một lỗ lớn bằng miệng bát, cơ hồ xuyên thủng cơ thể hắn, hơn nữa từ trong lỗ còn không ngừng có khói trắng bốc lên. Trên vai hắn có một khối da nhỏ biến thành màu cháy đen, giống như là bị lửa thiêu qua.

Imhotep nằm dưới đất thở hào hển, mấy giây sau, vết thương trên người hắn bắt đầu từ từ lành lại nhưng ở cách đó không xa đã có hơn mười người hành hành tinh xông tới, còn cả đám robot hình nhện vốn đã tập trung rất đông bên ngoài căn phòng này cũng nhanh chóng tiến về phái này. Tốc độ của người ngoài hành tinh đã biến thành D-Boy cực kỳ nhanh, chân chỉ khẽ điểm xuống mặt đất một cái đã vọt đi hơn mười mét, bộ dạng cực kỳ giống với khinh công mà Trịnh Xá từng cường hóa.

Trương Hằng nhìn Imhotep đang từ từ khôi phục thân thể, lại nhìn sang phía người ngoài hành tinh đang không ngừng tiếp cận, nhất thời tâm lý lại trở nên bình tĩnh. Hắn nâng cây cung kim loại màu bạc lên, tay kia lấy ra một viên năng lượng thạch, tiếp đó đặt năng lượng thạch lên dây cung, cứ như vậy nhắm về phía đám người ngoài hành tinh đang xông đến. Giây tiếp theo, vô số mũi tên sánh sáng bắn vọt ra.

"Tên ánh sáng này quá yếu, căn bản không thể xuyên thủng được tầng bảo vệ của người ngoài hành tinh, chỉ có thể tận lực ngăn cản bọn chúng... Thật không thể tưởng tượng nổi, đám ngoài hành tinh này vậy mà lại thật sự có kiểu biến hình D-Boy này. Ta nhớ trên trái đất còn có rất nhiều loại thực vật đỏ máu kia, cứ như vậy không phải loài người sẽ tuyệt chủng sao?"

Trương Hằng trong lòng đang rối như tơ vò thì vô số mũi tên năng lượng đã bắn tới nơi. Kỳ thực hắn cũng không hy vọng gì nhiều, ai mà biết mấy chục tên người ngoài hành tinh xông tới đầu tiên nhìn qua có vẻ tốc độ cực nhanh, uy thế cực mạnh nhưng thực tế lại không chịu nổi một đòn, bị tên ánh sáng năng lượng bắn trúng lập tức biến thành mảnh vụn. Chuyện này lập tức khiến Trương Hằng ngẩn người, đến cả đám người ngoài hành tinh vừa mới lao vào trong phồng cũng sững sờ, nhất thời tất cả robot hình nhện cùng người ngoài hành tinh đều dừng lại, cũng không biết chúng ở đó ngơ ngẩn cái gì.

"Đúng rồi, đám người ngoài hành tinh này đột nhiên có được kỹ năng hay thuộc tính của thành viên tiểu đội luân hồi chúng ta, có thể do thực lực chưa đầy đủ, hoặc là bọn chúng căn bản không biết phát huy, hoặc cũng có thể do quá tự tin vào thực lực của bản thân nên mới lấy cứng đấu cứng tiếp lấy tên năng lượng của ta, cơ thể tự nhiên là lập tức tan vỡ... Nhưng tiếp theo phải làm thế nào đây? Một khi bọn chúng nắm giữ được từng loại sức mạnh, đông đảo người ngoài hành tinh như vậy tới truy sát, lại có thể gây thương tổn cho Imhotep, chúng ta không phải chết chắc rồi sao?"

Trương Hằng âm thầm tính toán tình hình, nhưng mắc cho hắn suy nghĩ thế nào, chỉ cần ba người bọn hắn còn chạy loạn trong căn cứ ngoài hành tinh này thì kết quả tuyệt đối là lành ít dữ nhiều. Nghĩ tới đây, Trương Hằng thầm phát khổ, đặc biệt là việc Imhotep bị thương đã khiến cho xác suất sống sót của ba người giảm đi rất nhiều. Đúng lúc đó, một loạt hình ảnh đột nhiên hiện lên trong đầu hắn, hình ảnh đó là vị trí của Trịnh Xá, phương hướng cần phải đi để tới chỗ Trịnh Xá, bên trong hình ảnh... Trịnh Xá đang giao đấu với một luồng sáng màu đỏ sậm!

(*)Dangerous Boy, tên thật Takaya Aiba, nhân vật trong anime Tekkaman Blade, đại khái là công nghệ ngoài hành tinh trong đó làm con người có khả năng chuyển đổi giữa trạng thái người và trạng thái Tekkaman (robot, siêu khỏe, vũ khí siêu mạnh). Tất cả các Tekkaman đều là người trong gia đình hoặc có liên quan gần gũi đến gia đình Aiba, Takaya và em gái là hai người duy nhất thoát được trước khi bị tẩy não.

642. Chương 14: D-boy? Giao Chiến! (2)

Đây là câu đầu tiên mà Reinhard nói khi tới trước mặt Trịnh Xá, cũng không biết hắn dùng phương pháp gì, không ngờ lại có thể hóa thành một luồng huyết quang từ cực xa lao đến chỗ Trịnh Xá. Reinhard nhìn qua cũng có chút thanh thế, có điều, kẻ hắn phải đối mặt dù sao cũng là Trịnh Xá. Trải qua vô số trường chiến đấu, gặp qua rất nhiều cường giả thực lực mạnh mẽ siêu cấp, lại thêm bản thân hắn cũng là cường giả mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp, loại kỹ năng nhỏ nhặt này đã không còn đủ sức khiến hắn phải động dung nữa, nếu không phải trong lòng còn cố kỵ thì ngay từ lúc Reinhard vừa mới mở miệng, Trịnh Xá đã sớm đấm cho hắn một phát vào mặt rồi.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá không trả lời, hắn quay người lại, như một ngọn cuồng phong lướt qua chỗ Reinhard thoát sang một bên. Chỗ hắn đang đứng hiện tại còn cách mục tiêu mà hắn dự định một khoảng ngắn, nếu như đến chỗ đó rồi mới chiến đấu thì hắn chẳng sợ chuyện gì hết. Hơn nữa, Tây Hải đội chỉ mới xuất hiện một tên này, ít nhất cũng phải còn một tinh thần lực khống chế giả nữa, nếu như hắn đột ngột bộc phát sức mạnh, loáng cái tiêu diệt tên đội trưởng Tây Hải đội này thì sẽ có chút khó khăn khi tìm kiếm tên tinh thần lực khống chế giả kia, dù sao thì Trung Châu đội lúc này cũng không có tinh thần lực khống chế giả.

Reinhard vốn không được nhanh nhạy cho lắm, sao có thể nghĩ được đến bước này, chỉ thấy Trịnh Xá dáng điệu ngạo mạn lướt qua bên người, tựa hồ chẳng coi hắn vào đâu, tên này nhất thời đầy một bụng tà hỏa, cơn giận bị Julian khơi lên lúc trước cũng đồng thời bùng lên. Hắn lập tức hét lớn một tiếng, ngọn lửa màu đỏ sậm từ khắp toàn thân tràn ra xung quanh, mặt sàn bằng thép dưới chân là thứ đầu tiên bị ảnh hưởng, sau nháy mắt đã biến thành nước thép, nhiệt độ ở đây nóng bỏng như trong lò luyện.

- À à...

Trịnh Xá vốn đang định sử dụng Thế, nhanh chóng vượt qua chỗ Reinhard, không ngờ hắn vừa mới chạy được mấy chục mét thì nhiệt độ xung quanh bỗng tăng lên kịch liệt. Trịnh Xá trong lòng máy động, nhảy vọt lên không trung, Nguyệt bộ liên tếp phát động, chỉ trong chốc lát đã hạ xuống cách đó mấy trăm mét. Phạm vi một trăm mét quanh chỗ hắn vừa đứng đã hoàn toàn biến thành một hố nước thép, ngọn lửa màu đỏ sậm trên người Reinhard tỏa ra trùng trùng điệp điệp, uy thế so với lúc nãy lại càng thêm cuồng loạn.

- Ừm, cũng gọi là có chút thực lực.

Trịnh Xá bấy giờ mới trở nên nghiêm túc bởi dù sao thì hắn cũng đã từng thấy qua một chiêu này, chính là sức mạnh khủng khiếp mà clone của hắn thể hiện. Ngọn lửa màu đen tuyền ma quái cùng với lực lượng gần như không gì chống đỡ nổi, chiêu này cũng là kỹ năng tự sáng tạo, hơn nữa nói về độ tinh diệu cũng tuyệt đối không thua kém những chiêu thức cường hãn như kỹ năng Bạo tạc và Hủy diệt của hắn. Đương nhiên, nếu như hắn giao đấu với Reinhard, điểm mấu chốt vẫn là thực lực bản thân như thế nào, về phương diện này hắn hoàn toàn tự tin, có thể nói nếu chỉ tính về thực lực cá nhân thì trong cả thế giới luân hồi hắn đủ sức đứng vững trong ba vị trí hàng đầu.

Reinhard nghe vậy lập cười lớn, nói:

- Ta đã nói rồi, ta là thiên tài về phương diện chiến đấu. Kỹ năng tự sáng tạo này không thể lấy kỹ năng thuộc tính hoán đổi để so sánh được, đây là thực lực bản thân hàng thật giá thật, so với những kỹ năng cấp A, thậm chí cấp 2A còn thích hợp bản thân hơn. Ta lại có huyết thống vampire cao cấp, phối hợp với kỹ năng Ám viêm này đúng là vừa hợp, chỉ cần giết chết ngươi, sau đó hút khô sức mạnh của ngươi, tin rằng nhất định có thể tiến hóa thành ngọn lửa màu đen. Ha ha ha, đến lúc đó, sợ rằng cả clone của ngươi cũng không phải đối thủ của ta nữa!

Hóa ra tên Reinhard này cũng không chỉ biết tự cao, nếu đúng là như vậy thì hắn đã không được lựa chọn vào tiểu đội luân hồi Ác Ma, có thể thấy là tiềm lực bản thân hắn cũng vô cùng mạnh mẽ. Hơn nữa, đối với phương diện chiến đấu hắn cũng có kiến giải độc đáo của riêng mình, ví dụ như việc hắn bỏ qua tất cả các loại thuộc tính và kỹ năng khác, chỉ tập trung cường hóa thuộc tính vampire cùng một số kỹ năng thích hợp để chiến đấu. Cộng thêm hắn ở trong tiểu đội chăn nuôi, vô số điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình đều đổ vào thuộc tính vampire vì thế đến nay huyết thống cùng kỹ năng của hắn thật sự đã đến mức lô hỏa thuần thanh. So với những kẻ cái gì cũng cường hóa, cái gì cũng muốn phát triển nhưng khi thật sự giao chiến thì sức chiến đấu lại kém cỏi, thực lực của Reinhard trong thế giới luân hồi cũng có thể coi là không tầm thường.

Trịnh Xá thở dài, tâm niệm vừa động lập tức mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, cất quá cũng chỉ làm đến đó là dừng, hắn vẫn chưa hạ quyết tâm có giết chết đội trưởng Tây Hải đội ngay bây giờ không. Lúc trước suy luận còn chưa kết thúc, nếu mạo muội động thủ rất có thể sẽ phá hỏng bố cục của hai người Sở Hiên. Mặc dù hắn đã đại khái biết được mấu chốt nhưng đối với chi tiết bố cục lại không hề rõ ràng, cũng không biết hai người Sở Hiên có tính tới bước này hay không. Nhưng nếu không ra tay thì có vẻ rất khó rời khỏi đây, tốc độ của luồng huyết quang lúc trước tuy kém xa Thế nhưng về mặt duy trì lại tốt hơn Thế rất nhiều, nếu bị truy cản thì không khỏi quá chật vật, Trịnh Xá trong lòng cũng không muốn.

http://tieulun.hopto.org

"Bỏ đi, muốn đánh thì cứ đánh. Huống chi tên này vốn là loại người chăn nuôi, hắn ở trong tiểu đội luân hồi Ác Ma chắc chắn là cũng có thù với ta, đem hắn phân thây vạn mảnh cũng tốt!"

Nghĩ tới đây, sát ý của Trịnh Xá từ từ tăng lên, cơ nhân tỏa cũng đồng thời mở đến tầng thứ hai. Reianhard đang đắc ý cười cợt cũng khẽ biến sắc, dừng lại nụ cười khoa trương của mình. Tên thanh niên tóc vàng này quát khẽ một tiếng, áo mặc trên người bắt đầu rách ra từng mảnh, đến khi chiếc áo hoàn toàn tan nát, sau lưng hắn đột ngột trồi ra một đôi cách thịt màu đen ngòm, đôi cánh này hình dáng như cánh dơi, có bảy phần tương tự với clone của Trịnh Xá.

- Còn nhớ ta đã nói gì với ngươi không?

Trịnh Xá đã tập trung tinh thần, cười lạnh một tiếng nói:

- Ta không tới tìm ngươi thì thôi, ngươi lại chạy tới đây giỡn mặt ta, chẳng lẽ ngươi thật sự cho rằng Trung Châu đội bọn ta chỉ biết ăn không thôi sao? Lúc trước ta đã nói với ngươi, muốn đấu với ta trước hết hãy tập trung tất cả thành viên của một tiểu đội luân hồi lại rồi nãy tính, nếu không, ngươi nghĩ ta là ai?

Trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt lập tức được Trịnh Xá khởi động, thân người lóe lên một cái đã xông tới trước mặt Reinhard. Tốc độ đó thật sự quá nhanh, Reinhard thậm chí không kịp có một phản ứng nào, Trịnh Xá đã vung chân đá trúng vào cổ hắn. Sức mạnh cực lớn truyền tới, Reinhard cùng cả ngọn lửa quanh người đồng thời bị đẩy bắn vào vào trong tường thép. Ầm một tiếng cực lớn, sức mạnh của cú đá không ngờ có thể đẩy Reinhard xuyên thủng qua tường, đâm vào mấy thông đạo khác ở bên kia.

Phản ứng của của Reinhard cũng không tệ, bị một cước đá bay đi, vừa xuyên qua một lớp tường hắn đã nhanh chóng biến thành huyết quang màu đỏ sậm. Bất quá dù có biến thành huyết quang cũng không thể triệt tiêu toàn bộ sức mạnh cú đá của Trịnh Xá, hắn tiếp tục xuyên qua mấy lớp tường nữa mới dừng lại được. Đến khi luồng huyết quang biến lại thành hình người, Reinhard lập tức phun ra một ngụm máu tươi, phần cổ đã hoàn toàn cong vẹo. Sức mạnh một cước của Trịnh Xá thật sự quá lớn, hoàn toàn là lực lượng cấp độ Hủy diệt, đừng nói là người, dù là một cỗ chiến xa cũng hoàn toàn có thể bị đá ná vụn. Đây là sức mạnh đủ để gây thương tổn cho quái vật cỡ như Thần số hiệu 1, Reinhard có thể duy trì hình dạng con người đã đủ để nói lên tố chất thân thể của hắn rồi.

Sau khi đá ra một cước, bản thân Trịnh Xá cũng cảm thấy kinh ngạc với luồng sức mạnh này. Tuy hắn đã có nhận thức đầy đủ với sức mạnh của bản thân nhưng từ trước tới nay đối thủ mà hắn đối mặt đều hoặc là quá mạnh hoặc là quá yếu. Ví dụ như từng cá thể người ngoài hành tinh đơn độc, hắn thậm chí không cần phải khởi động sức mạnh cỡ bạo tạc, còn về những tồn tại quá mạnh mẽ, ví dụ như sinh vật cỡ Thần số hiệu 1 thì cho dù hắn sử dụng sức mạnh cấp Hủy diệt cũng không có tác dụng gì, vì thế khi thực sự đối đầu với đối thủ cùng đẳng cấp hoặc là thấp hơn mình mặt chút, hắn mới đột nhiên phát hiện, bản thân hình như đã biến thành quái vật rồi.

Biểu hiện của Reinhard cũng mười phần giống như quái vật. Hắn không ngờ lại nắm cổ mình, cứng rắn vặn ngược lại vị trí cũ, tiếp đó dùng tay bóp nát xương cổ. Sau khi xương cổ đã vỡ đến mức không thể nát hơn nữa, từ chỗ cổ hắn bắt đầu tỏa ra ánh sáng màu đỏ máu, đến lúc Trịnh Xá tiến vào tầng thông đạo này, xương cổ hắn đã khôi phục hoàn hảo.

- Sức mạnh thật khủng khiếp, quả là sức mạnh khủng khiếp, thực lực của ngươi còn mạnh hơn những gì tên khốn trong tiểu đội Thiên Thần nói... Ha ha ha, sức mạnh thật to lớn! Nếu như có thể hút sạch sức mạnh của ngươi, ta không phải lập tức biến thành vô địch sao? Dễ dàng trở về thế giới hiện thực, sau đó cả thế giới đều...

Dáng vẻ Reinhard lúc này phảng phất như đã rơi vào cuồng loạn, cộng thêm mặt mũi đầy máu và tro bụi, không còn chút nào vẻ anh tuấn tiêu sái lúc trước nữa. Tên khốn này giờ nhìn giống như một thằng điên, miệng không ngừng thì thào, ánh mắt nhìn về phái Trịnh Xá đầy vẻ điên cuồng.

- Quả nhiên là không chết, quỷ hút máu trong truyền thuyết chính là sinh vật có sức sống cực kỳ ngoan cường.

Trịnh Xá lẩm bẩm nói, hắn khẽ nắm nắm tay, bắt đầu đánh giá gã người dơi trước mắt.

Reinhard nghe vậy đột nhiên bình tĩnh lại một chút, hắn cười ha hả nói:

http://tieulun.hopto.org

- Đừng nói cái gì mà quỷ hút máu, phải gọi là vampire cao quý mới đúng chứ? Ngươi không phải cũng đã cường hóa huyết thống vampire sao? Mặc dù cấp bậc huyết thống của ngươi vô cùng thấp kém... Mà nói lại, ngươi không ngờ có thể từ huyết thống kém cỏi như vậy, nắm giữ lực lượng vô cùng mạnh mẽ, ngoài ta ra, ngươi cũng có thể coi là một thiên tài đó, ha ha ha...

- Ngu xuẩn...

Trịnh Xá lắc lắc đầu, một lần nữa sử dụng Thế, cả người dùng tốc độ mắt thường không thể theo kịp vọt tới gần chỗ Reinhard, quyền phải một lần nữa mang theo sức mạnh Hủy diệt trong nháy mắt đánh tới. Nhưng không biết từ lúc nào, một đoàn lửa màu đỏ sậm đã chắn trước nắm tay hắn, ầm một tiếng trầm đục, đoàn lửa nhìn có vẻ nhỏ bé vậy mà lại có thể ngăn cả luồng sức mạnh khổng lồ đủ để xuyên thấu tường thép dày mấy trăm mét. Tuy đoàn lửa thoáng cái đã vỡ tung nhưng dù sao cũng đã ngăn cản được đòn tấn công lần này.

Reinhard búng tay một cái, ngọn lửa trên người hắn một lần nữa bừng lên mãnh liệt, ngoài ra còn tụ thành một bức tường lửa ngăn cách giữa hắn và Trịnh Xá.

- Ta đã nói rồi, ta là thiên tài về phương diện chiến đấu... Vậy thì bắt đầu đi, màn chiến đấu thứ hai!

643. Chương 14: D-boy? Giao Chiến! (3)

- Một chiêu này cũng không tệ.

Trịnh Xá lại tiếp tục đánh ra ba quyền liên tiếp, mỗi quyền đều lực năng ngàn cân nhưng không ngờ đều bị bức tường lửa mỏng manh đó ngăn cản. Tuy sau mỗi quyền đánh xuống ngọn lửa đều sẽ vỡ tung nhưng dù sao cũng đã ngăn cản được đòn tấn công mạnh mẽ của Trịnh Xá.

Reinhard xoa xoa cổ, cười lạnh nói:

- Nghe nói đến cả clone của người, kẻ mạnh nhất trong tất cả các tiểu đội luân hồi cũng sử dụng chiêu thức này, chỉ là thực lực hắn mạnh hơn ta nhiều, ngọn lửa cũng đã tiến hóa thành màu đên tuyền, đúng không? Chỉ cần hấp thu hết sức mạnh của ngươi, đến lúc đó hắn sẽ là mục tiêu tiếp theo của ta, ha ha ha...

Trịnh Xá lại chẳng có phản ứng gì, vốn chuyện này đối với hắn mà nói giống như là một tráng hán có võ thuật, đứng trước mặt hắn là một gã học sinh cấp hai, hoặc là cấp ba đang muốn trấn lột hắn. Mặc dù nghe thì có vẻ hoang đường nhưng tình huống trước mắt đúng là như vậy, chỉ là đối phương nhìn hắn cũng tưởng rằng hắn chỉ là học sinh cấp hai, cấp ba, căn bản không thể biết rằng hắn có sức mạnh vượt xa đối phương, vì thế ngoài mặc kệ ra Trịnh Xá chẳng có thể có tâm tình gì khác.

"Tính thực chiến của chiêu này cũng không tồi, có thể công có thể thủ, hơn nữa uy lực của chiêu thức còn có thể nâng cấp tùy theo thực lực bản thân, ví dụ như clone của ta là ngọn lửa màu đên tuyền. Nếu như có thể học được chiêu này thì không chừng thực lực của ta cũng sẽ được đề cao cực lớn. Được rồi, chậm rãi đánh một trận với hắn đi, chờ những kẻ khác của Tây Hải đội cùng tới nơi, luôn tiện xem thử có thể học được yếu quyết của chiêu thức này hay không."

Trịnh Xá thở ra một hơi, cũng không lấy Hổ hồn đao, chỉ ngoắc ngoắc tay nói:

- Tới đi, để tam xem thử cái gọi là thiên tài nhà ngươi rút cuộc là mạnh đến mức nào... Đừng để ta phải quá thất vọng, nếu không ngươi sẽ xong đời đấy.

Reinhard sắc mặt xanh lè, nói:

- Ngươi dám sỉ nhục ta sao? Cút *** ngươi....

Còn chưa dứt lời, tầng lửa trước mặt hắn đột nhiên nổ tung, trong khoảnh khắc Trịnh Xá đã xuất hiện ngay bên cạnh hắn.

- Nếu như ngươi có thời gian để chửi bới, không bằng nghĩ cách làm thế nào để sống sót đi. Phải biết rằng ngươi đang đối mặt với một cường giả vượt xa ngươi... Chẳng lẽ ngươi cho rằng ta sẽ không giết ngươi ư?

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cười lạnh, trong lúc nói, hai tay hắn không ngừng xoay tròn cách trước ngực khoảng ba mươi phân, phảng phất như giữa hai tay có một quả cầu tròn vô hình. Hai tay nhìn như di động chậm rãi, kỳ thực tốc độ đã gần tiếp cận tốc độ khi hắn sử dụng Thế.

Thật ra, ngay từ lúc Trịnh Xá hồi sinh lại sau khi đột phá đến tầng thứ tư trung cấp, hắn đã bắt đầu suy nghĩ về phương thức công kích đơn thuần của mình. Tuy nói sức tấn công của hai chiêu Bạo tạc cùng Hủy diệt mạnh mẽ vô song, Hổ hồn đao cũng cơ bản là không gì không phá nổi nhưng phương thức công kích như vậy thật sự quá đơn giản. Mặc dù có câu "nhất lực hàng thập hội" (*) nhưng nếu sức mạnh của đối phương cũng không thua kém hắn thì sao? Đến lúc đó hắn sẽ không còn có ưu thế gì nữa... Cho nên không cần biết là sử dụng Hổ hồn đao ma lực hay là chiêu thức vẫn còn trong tưởng tượng chưa từng thử qua đó, hoặc là chiêu trước mắt này, tất cả đều là để hắn thí nghiệm một hướng đi mới. Kẻ trước mắt có khả năng chịu đòn không kém, vừa khéo làm đối tượng để hắn nghiên cứu.

Reinhard cũng không đứng yên đợi Trịnh Xá tới tấn công. Cho dù hắn có tự đại đến thế nào đi nữa, sau một thoáng giao thủ vừa rồi hắn cũng đã hơi hiểu về chênh lệch thực lực giữa hai bên. Khi hai tay Trịnh Xá không ngừng xoay tròn hắn đã vung cánh bay vọt lên, đồng thời ngọn lửa bên ngoài cơ thể cũng tràn về phía Trịnh Xá.

Tốc độ hai tay Trịnh Xá từ từ chậm lại nhưng ở giữa hai lòng bàn tay lại xuất hiện màu sắc khác nhau. Lòng bàn tay trái hiện lên ánh sáng màu đen u ám, lòng bàn tay phải xuất hiện ánh sáng màu trắng nhu hòa, hai luồng ánh sáng chậm rãi tụ hợp tại trung tâm giữa hai bàn tay nhưng không hề hòa hợp với nhau mà giống như tự có ích thức, chia cách ranh giới. Có điều, ranh giới giữa hai luồng ánh sáng đó càng lúc càng tỏa ra quang mang mãnh liệt, phảng phất như có một mặt trời thu nhỏ xuất hiện giữa hai tay Trịnh Xá.

Sắc mặt Trịnh Xá càng lúc càng nhưng trọng, thậm chí còn có mồ hôi to như hạt đậu nhỏ xuống. Khi luồng lửa ập đến cách trước mặt khoảng một mét, hắn chợt hét lớn, đẩy mạnh luồng ánh sáng đen trắng trong tay ra, đồng thời gào lên:

- Mẹ nó, không khống chế được nữa, biến đi!

Ở cách đó không xa, Reinhard đã từ dưới đất bay lên, khi ngọn lửa xông về phía Trịnh Xá, hắn cũng biến thành huyết quang lao ra sau lưng Trịnh Xá. Nói thì chậm, xảy ra thì nhanh, mọi chuyện chỉ trong một sát na, dù với tốc độ huyết quang của hắn cũng mới vượt qua được hơn nửa mét, tiếp đó trong tay Trịnh Xá bùng lên ánh sáng kịch liệt giống như một mặt trời thu nhỏ. Không đợi Reinhard kịp nhìn rõ chuyện gì xảy ra, luồng lửa đang tiến tới đã hoàn toàn tan vỡ, đồng thời một luồng ánh sáng hai màu đen trắng xoắn chặt lấy nhau bắn vọt qua dưới người hắn. Chỉ trong khoảnh khắc, luồng ánh sáng đen trắng đã kết hợp với nhau thành màu xám, tiếp đó ánh xám lại biến thành đủ loại màu sắc khác nhau, cuối cùng hoàn toàn biến thành chùm ánh sáng cường độ cao mắt thường không thể nhìn thẳng. Luồng sáng trực tiếp phá tan tường thép thông đạo, ở đó hình tình một hố lớn rộng hơn mười mét, còn luồng sáng không biết đã bắn ra bao xa, ở phía đó truyền tới một tiếng nổ khủng khiếp, giống như có lựu đạn nổ ngay bên tai, đến cả Reinhard trong trạng thái huyết quang cũng bị chấn động phục hồi hình người.

Tình huống tiếp theo quả thực là quái dị đến cùng cực, không chỉ có Reinhard há hốc mồm nhìn lỗ hổng khổng lồ ở đằng xa mà chính bản thân Trịnh Xá cũng trợn mắt há mồm nhìn sang đó, cả hai người đều không thốt lên được tiếng nào. Cho đến khi từ đầu kia của thông đạo có hàng đàn robot hình nhện xông ra, Reinhard mới nuốt nuốt nước miếng nói:

- Lần, lần này coi như đánh hòa. Dù sao bộ phim kinh dị này cũng còn sớm, vẫn có nhiều cơ hội để phân thắng bại, ta đi trước đây.

Nói đoạn, hắn trực tiếp biến thành một luồng huyết quang vội vã bay ra xa, tốc độ so với lúc hắn đến còn nhanh hơn nhiều.

Trịnh Xá nghe vậy có chút ngạc nhiên, đến khi hắn định thần lại thì tên tóc vàng ánh tuấn đó đã chạy ra cực xa. Bất quá hắn cũng không có tâm trí đâu mà quản cái gã ngũ ngốc ấy, giờ phút này hai tay hắn đã hoàn toàn mất tri giác, phảng phất như chúng đều không thuộc về cơ thể nữa. Đến khi hắn vận nội lực chậm rãi lưu động qua, hai cánh tay mới từ từ khôi phục lại cảm giác, chỉ là kinh mạch bên trong đau đớn không tả nổi.

http://tieulun.hopto.org

"Uy lực thật đáng sợ, quả không hổ là phương thức tấn công của Ma động pháo. Tập hợp ma lực và chân nguyên lực lại một chỗ, uy lực sinh ra thật là khủng bố. Cũng may ta buông tay ra sớm, nếu trì hoãn thêm nữa giây nữa thôi thì không biết chừng hai cánh tay này đã bị phế rồi. Có lẽ dùng tố chất thân thể của Tiềm long biến mới có thể miễn cưỡng sử dụng được chiêu này, có điều hắn là vẫn có khả năng cải tiến mới đúng. Cách chuyển uy lực thành chùm pháo bắn ra này có vẻ không được mạnh như khi tụ hợp lại để cận chiến, chờ đến khi bộ phim kinh dị này kết thúc phải hỏi ý kiến Doraemon mới được."

Trịnh Xá vừa suy nghĩ vừa nhìn về phía Reihard bỏ chạy, trong lòng đã hơi hơi hiểu về thực lực của hắn. Nói chính xác thì thực lực của tên này cũng không tệ, không phải chỉ là một kẻ chăn nuôi thuần túy, bản thân hắn tự có một bộ phương pháp chiến đá riêng. Mặc dù tố chất thân thể cùng kỹ năng phần lớn là dựa vào thuộc tính cùng kỹ năng cao cấp hoán đổi mà có nhưng hắn cũng tự sáng tạo được kỹ năng, hơn nữa còn hấp thu hoàn toàn sức mạnh cường hóa thành thực lực của mình. Tên này còn có tiềm lực phát triển rất lớn, chẳng trách hắn có thể tiến vào tiểu đội luân hồi Ác Ma, điều này cũng không phải chỉ dựa vào may mắn.

"Cũng được, để hắn đi tìm những kẻ còn lại của Tây Hải đội. Chờ bọn chúng tập hợp lại thì dốc một hơi giết sạch cả bọn, đỡ phải mất công tìm từng tên một. Nói mới nhớ... Đám người ngoài hành tinh này chui ra khỏi robot làm cái gì?"

Trịnh Xá vốn đang định tiếp tục tiến về phía mục tiêu đã định nhưng lại phát hiện số robot hình nhện ở phía xa đều dừng cả lại, tiếp đó hơn một trăm người ngoài hành tinh từ bên trong bước ra, hơn nữa nhìn những kẻ này nhìn tựa hồ thon nhỏ hơn một chút, có vẻ giống với hình dáng con người.

- Ách.. Sao trên tay bọn chúng lại có cung ánh sáng màu bạc? chẳng lẽ đây là biến thể của người ngoài hành tinh?

Trịnh Xá ngắc ngứ mấy câu. Vốn hắn định lập tức rời đi nhưng tình cảnh tiếp theo lại khiến hắn không thể không sững sờ, bởi vì có hơn hai mươi người ngoài hành tinh đột nhiên giương lên một cây cung bằng ánh sáng màu bạc. Hắn đang thì thào tự nói thì chợt mấy trăm mũi tên ánh sáng từ những cây cung đó bắn ra, Trịnh Xá thoáng giật mình, đến khi tránh né thì đã có vài mũi bắn trúng chân tay hắn.

Cảm giác đau đớn như tưởng tưởng không hề xuất hiện, những mũi tên này tuy có chút uy lực nhưng Trịnh Xá được nội lực hộ thân, chúng chỉ xé rách da dẻ hắn ra một chút rồi thôi, có thể thấy sức mạnh của số tên ánh sáng thật sự rất yếu. Hơn nữa đây cũng không phải điểm mấu chốt, quan trọng là đám người ngoài hành tinh đó chỉ bắn có một lần, tiếp đó không ngờ lại xông thẳng tới chỗ Trịnh Xá.

Tình hình trước mắt thực quá quái dị, Trịnh Xá đã cầm lấy Hổ hồn đao, nhưng lại lo lắng đám người ngoài hành tinh này có kỹ năng tấn công đặc thì nào đó nên hắn chỉ hướng tới đám người ngoài hành tinh đang lao đến, cực kỳ cẩn thận chém ra một đao. Đao mang chậm rãi lướt qua tiếp đó là máu thịt tung tóe, số người ngoài hành tinh này căn bản không có chút sức phòng ngự nào, tất cả không ngờ đều chết hết dưới một nhát chém đơn giản như vậy, chuyện này lại càng khiến Trịnh Xá phải sững sờ.

"Quá kỳ lạ, đám ngoài hành tinh này chẳng lẽ bị rối loạn tâm thần tới đây tìm chết sao? Đòn tấn công nhìn rất mạnh mẽ lại không có uy lực gì, nhìn tấn công như muốn cận thân tác chiến lại không có chút sức phòng ngự, thật không thể giải thích được."

Trong lúc Trịnh Xá khổ sở suy nghĩ thì đám robot hình nhện ở phía xa lại bắt đầu rút lui. Hắn cũng không muốn đuổi theo mà vận nội lực tiếp tục tiến về hướng đã dự định, trong lòng không ngừng tìm cách làm thế nào thông báo cho các thành viên khác trong đội, để bọn họ cũng có thể tới tập hợp tại mục tiêu. Có điều Trịnh Xá không biết rằng, hai đội kia dưới sự chỉ dẫn của tinh thần lực khống chế giả bên Tây Hải đội đang hữu kinh vô hiểm tiến về phía hắn.

- Thì ra là vậy, cuối cùng ta cũng biết chỗ nguy hiểm của bộ phim kinh dị lần này rồi. Hóa ra nguy hiểm của bộ phim này không hề nhằm vào một cấp bậc tiểu đội cố định nào mà là tiểu đội luân hồi càng mạnh mẽ thì lại càng gặp nguy hiểm trong thế giới này.

Nhóm của Tiêu Hoành Luật cũng gặp phải đám người ngoài hành tinh kỳ quặc này, đánh không ra đánh, sức tấn công yếu ớt, thuần túy là đến để chịu chết. Mọi người đều không thể hiểu nổi đang có chuyện gì, chỉ có Tiêu Hoành Luật là bỗng dưng bật cười, một lát sau hắn mới bắt đầu giải thích:

http://tieulun.hopto.org

- Đám người ngoài hành tinh này hẳn là còn đang làm thí nghiệm, bọn chúng vẫn chưa hoàn toàn sử dụng được gen cùng năng lực của thành viên tiểu đội luân hồi chúng ta. Tuy không biết người ngoài hành tinh lấy trộm được gen của chúng ta từ lúc nào nhưng suy luận lúc trước đã được xác nhận rõ ràng, người ngoài hành tinh đúng là muốn thu lấy gen của chúng ta nên mới để chúng ta tiến vào trong căn cứ này.

Tiêu Hoành Luật nhìn mọi người đều có vẻ như hiểu mà không hiểu, hắn liền nói tiếp:

- Kỳ thực vấn đề này chỉ cần suy nghĩ một chút là có thể rõ ràng. Lúc trước ta từng xem qua một bộ phim điện ảnh, kịch bản của nó cũng là người ngoài hành tinh tấn công trái đất nhưng kết quả lại là tất cả người ngoài hành tinh đều chết bởi vi trùng và virus trên trái đất. Chuyện đó hoàn toàn hợp lý, cũng giống như khi người châu Âu mang theo virus bệnh cúm tới châu Mỹ cũng gây ra một thảm hỏa, càng không cần nói đến hai hành tinh có hoàn cảnh hoàn toàn khác biệt. Đám người ngoài hành tinh này nếu muốn khắc phục khác biệt về môi trường trên các hành tinh, sinh tồn ở nhiều tinh cầu khác nhau, bọn chúng hẳn là phải có phương pháp đặc biệt để vượt qua vấn đề này. Còn nhớ loại thực vật màu đỏ máu, sử dụng máu thịt con người để phát triển mà chúng ta từng thấy không? Đó chắc là một trong những phương pháp khắc phục.

Tiêu Hoành Luật ngừng lại một chút, khẽ ngắt ngắt tóc trán rồi nói:

- Nếu như là hấp thu gen ngoài để cường hóa bản thân thì đối với người ngoài hành tinh mà nói, gen của thành viên tiểu đội luân hồi chúng ta có sức hấp dẫn cực lớn với chúng. Chỉ cần hoàn toàn dung hợp được với gen của chúng ta, bọn chúng sẽ có thể tiến hóa hoàn chỉnh lên một bước dài, mà đây cũng là điểm khó khăn của bộ phim kinh dị lần này, độ khó mười chín người Nếu như ta đoán không sai, người ngoài hành tinh sẽ càng lúc càng mạnh, hơn nữa tốc độ phát triển cũng sẽ càng lúc càng nhanh, đến khi không phân cao thấp với với tiểu đội luân hồi chúng ta mới thôi, trước lúc đó...

"Phải xem xem kế hoạch của Sở Hiên có thể thực hiện được hay không..."

(*) một người sức lực lớn mạnh có thể thắng được mười người biết võ nghệ, nôm na là trước sức mạnh vượt trội thì chiêu thức hoa hòe hoa sói gì cũng vô dụng.

644. Chương 14: D-boy? Giao Chiến! (4)

Ở cách chỗ nhóm Tiêu Hoành Luật cực xa, Julian của Tây Hải đội nhíu mày lẩm bẩm. Trong lòng hắn đã hạ quyết tâm, nhất định phải thu nạp thiếu niên này vào trong đội mình, tuy nói là sẽ phí mất một vị trí nhưng thiếu niên này tuyệt đối đáng giá. Còn về tên đội trưởng ngu xuẩn cùng cực kia... Cứ để Reinhard chết trong thế giới phim kinh dị này đi, tầm quan trọng của vị trí này cao hơn Reinhard nhiều. Hơn nữa cũng có thể thấy rằng Reinhard hoàn toàn không phải đối thủ của Trịnh Xá, tuy có thể chạy thoát nhưng nếu như không có hắn trợ giúp, Reihard tuyệt đối không có cách nào gây thương tổn tới Trịnh Xá, vì thế Julian đã có quyết định vứt bỏ gã ngu ngốc kia.

"Hắn bắt đầu tới tìm ta rồi. Bây giờ muốn giết hắn vẫn phải phí chút công sức, nếu để Trung Châu đội tập hợp lại sẽ rất bất lợi cho ta. Ngoài ra cũng không thể để hắn không tìm được ta, nếu không tên khốn này chắc chắn sẽ sinh nghi. Hiện tại hắn đã có ý muốn giết ta rồi, nếu lại nghi ngờ thêm thì không biết chừng tên ngu xuẩn này sẽ lập tức làm loạn lên, cứ như thế sẽ không thể nào đoàn diệt được Trung Châu đội nữa... Cho hắn chút lợi ích vậy, để hắn tới giết ba thành viên kia của Trung Châu đội. Cho dù hắn hấp thu thực lực của ba người đó thì tính ra vẫn chưa thể thắng được ta..."

Julian đã định chủ ý, cuối cùng cũng đáp lại Reinhard đang kêu gào hắn.

"Ta cũng không thể theo ngài chiến đấu với Trịnh Xá được, hắn thật sự quá mạnh, dù thêm ta cũng không thể làm gì được hắn. Do sức mạnh của ngài căn bản không đủ làm hắn bị thương, vì thế không bằng trước tiên tới giết mấy kẻ mạnh khác của Trung Châu đội, hấp thu sức mạnh của bọn chúng sau đó lại tới đối phó với Trịnh Xá. Trung Châu đội này không hổ là đội ngũ cực mạnh có thể thắng được cả tiểu đội Thiên Thần, lúc trước chúng ta đã đánh giá thấp bọn chúng. Ba người này ngoài cô gái đó là người bình thường, hai kẻ còn lại đều có thực lực cường hãn, một kẻ chuyên về công kích tầm xa, đến cả vòng bảo vệ của người ngoài hành tinh cũng không chống đỡ được, tên còn lại thì thông thạo biến thành gió cát chạy trốn, hơn

http://tieulun.hopto.org

nữa hình như là có thân thể bất tử, vừa hợp để ngài hấp thu năng lực. Xong xuôi ta sẽ cùng ngài tới đấu với Trịnh Xá, ngài thế thế nào?"

Theo quét hình tinh thần lực của Julian, Reinhard cũng nhìn thấy ba người Trương Hằng, đặc biệt là Trương Hằng cầm cung xạ kích, Imhotep biến thành cát bụi tránh né, hắn đều chứng kiến rõ ràng. Hai loại năng lực này đề vô cùng thần diệu, Reinhard thầm tính toán một lúc rồi nói:

"Được, ngươi chuyển vị trí của bọn chúng tới ý thức ta, tự mình tìm một chỗ mà ẩn nấp, chờ khi ta hấp thu năng lực của bọn chúng xong thì tập hợp cùng tới hợp kích Trịnh Xá... Lúc trước đúng là chúng ta đã đánh giá thấp hắn, bản thể của kẻ mạnh nhất trong tất cả các tiểu đội luân hồi, không thể coi thường thực lực của hắn được. Tóm lại nhất định phải giết chết hắn, hút sạch sức mạnh, sau đó ta sẽ là kẻ mạnh nhất trong tất cả các tiểu đội luân hồi, ha ha ha..."

Vừa dứt lời, hắn đã biến thành một đoàn huyết quang, lao tới chỗ ba người Trương Hằng.

Julian thầm cười lạnh, vừa tiến về phía Trịnh Xá vừa không ngừng tính toán.

"Nhất định phải giết chết cái ẩn họa đó trong bộ phim kinh dị lần này, nếu không chờ đến lúc thực lực hắn càng lớn mạnh, nói không chừng sẽ có thể lấy lực phá xảo làm thương hại đến ta... Tuy đã quyết định thả chút lợi ích cho hắn, để hắn tới giết mấy thành viên trung Châu đội trước làm hắn yên tâm nhưng chung quy cũng không thể để hắn quá thoải mái, nhất định phải trì hoãn thời gian đến khi ta giải quyết được Trịnh Xá mới thôi. Được rồi, cứ dứt khoát tiến hành như vậy đi."

Lại nói về nhóm Tiêu Hoành Luật, họ cũng giống ba người Trương Hằng, nhận được thông tin của Julian, bắt đầu tiến về phía Trịnh Xá. Đột nhiên, phạm vi hình ảnh trong não họ bỗng mở rộng ra, cả vị trí của ba người Trương Hằng lẫn Reinhard cũng đều xuất hiện. Tất cả mọi người đều có thể chứng kiến Reinhard hóa thành một luồng huyết quang, nhanh chóng lao về phía ba người Trương Hằng, tối đa chỉ mấy phút sau là có thể đuổi kịp bọn họ.

Tinh thần lực khống chế giả của Tây Hải đội làm vậy là có ý gì? Sao lại làm lộ vị trí của đội trưởng bên mình ra? Hơn nữa cả vị trí ba người Trương Hằng cũng báo ra hết, chẳng lẽ đây là một cạm bẫy?

"Khả năng cạm bẫy không phải là không có nhưng xác suất rất thấp. Cách giải thích hợp lý nhất là Tây Hải đội muốn tránh để chúng ta tụ hợp quá sớm với Trịnh Xá nên mới lợi dùng an nguy của ba người Trương Hằng để làm che mắt chúng ta, trì hoãn thời gian chúng ta tiếp xúc với Trịnh Xá. Nhưng cách làm này đối với tình huống hiện tại chỉ thuần túy là vẽ rắn thêm chân, trừ phi... Tây Hải đội đã có nội loạn. Kẻ mà gã tinh thần lực khống chế giả này muốn che mắt không phải chúng ta mà là đội trưởng Tây Hải đội. Hắn muốn để đội trưởng Tây Hải đội bị chúng ta quấn lấy, còn hắn thì đi giải quyết Trịnh Xá, sau đó ngồi làm ngư ông đắc lợi. Chỉ có như thế mới có thể giải thích được tất cả mọi chuyện trước mắt."

Tiêu Hoành Luật cầm tấm thẻ kim loại màu bạc trên tay, âm thầm dùng ý thức nói với mọi người. Nhưng dù đã đoán được lý do tinh thần lực khống chế giả Tây Hải đội làm như vậy thì lông mày hắn vẫn nhíu chặt.

"Thật không dễ làm, đây là một cạm bẫy, đẩy tất cả ra trước mặt chúng ta nhưng chúng ta cũng chẳng làm gì được hắn. Nếu như không đi cứu mấy người Trương Hằng thì không biết thực lực đội trưởng Tây Hải đội ra sao, hai người Trương Hằng có thể chống cực được hay không... Đúng là phiền toái."

Tiêu Hoành Luật ngắt ngắt tóc trán, khổ não không thôi. Sự việc phát triển đến bước này hắn cũng không thể làm được gì, bố cục sớm đã hoàn thành, hiện tại bản thân hắn cũng đang ở trong cục, trí tuệ vào lúc này thật sự không có tác dụng lớn, chỉ có thể dựa theo bố cục đã sắp đặt lúc trước tiếp tục tiến hành. Giờ là lúc để xem thực lực hai bên như thế nào, chỉ có người có thực lực cực lớn mới có thể phá cục mà ra, còn nếu không thì tất cả đều chịu ở trong cục chờ đến lúc kết thúc.

Tiêu Hoành Luật còn chưa nói xong, Anck-Su-Namun đã vội vàng hỏi:

- Ngọn lửa trên người tên đó rất giống lửa vampire của Trịnh Xá, có thể gây thương tổn cho Imhotep không?

Sau khi Imhotep gia nhập Trung Châu đội, hắn cũng đã cùng mọi người giao đấu trao đổi tại Chủ Thần không gian. Tuy hắn có thân thể bất tử nhưng kỹ năng hoặc đạo cụ ma pháp truyên thuyết vẫn có thể gây thương hại đến cho hắn, đặc biệt là kỹ năng Hồng viêm của Trịnh Xá. Ngọn lửa có thể thiêu đốt cả linh

http://tieulun.hopto.org

hồn này lại càng là khắc tinh trời sinh của hắn, nếu như cả linh hồn cũng bị thiêu đốt hoàn toàn thì thân thể bất tử của hắn cũng tự nhiên là hóa thành hư vô.

- À, đúng thế, đây đúng là ngọn lửa vampire của Trịnh Xá, chỉ là uy lực so với nguyên bản thì còn mạnh hơn một chút... Không còn cách nào nữa, Triệu Anh Không, ngươi tới giúp mấy người Trương Hằng đi, Nếu là người thì chắc sẽ có thể thắng được đội trưởng Tây Hải đội kia...

Tiêu Hoành Luật nghĩ ngợi một lúc rồi quay sang phía Triệu Anh Không, nói.

Triệu Anh Không lại cực kỳ dứt khoát, lắc đầu đáp:

- Không, thực lực của tên đó không ra sao cả, Trương Hằng cộng thêm Vương Hiệp, tối đa là Zero nữa nhất định có thể giải quyết. Ta phải tới đấu với tinh thần lực khống chế giả của Tây Hải đội...

- Hả?

Tiêu Hoành Luật cùng những người xung quanh đều sững sờ, tất cả nhìn chằm chằm vào Triệu Anh Không.

Khuôn mặt Triệu Anh Không hơi hơi đỏ lên. Làn da nàng vốn trắng nõn, mềm mại, tuy trang phục có hướng trung tính nhưng vẻ mặt thoáng đỏ hồng vẫn khiến nàng thêm mấy phần quyết rũ nữ tính, thật sự khiến người khác phải kinh ngạc.

Triệu Anh Không lập tức hơi cúi đầu, nói:

- Kỹ năng khống chế tinh thần lực của kẻ đó có thể công kích tới người khác, khiến cho đối thủ sinh ra ảo giác hoặc là rối loạn ý thức. người kia của ta có vẻ rất quen thuộc với yếu quyết của chiêu này, vì thế ta...

Trong lúc nói, Triệu Anh Không bộ dạng vốn đang có chút thẹn thùng đột nhiên bật cười hì hì, không còn vẻ xấu hổ lúc trước nữa. Nàng nhìn mọi người nói:

- Không sai, chính ta muốn chiến đấu với kẻ đó. Về phương diện khống chế tinh thần lực ta có chuyện cần hỏi hắn... Hì hì, Tiêu Hoành Luật, như vậy chắc không làm loạn bố cục của ngươi chứ?

Nói đoạn, nàng cúi đầu bước tới sát chỗ Tiêu Hoành Luật.

Tiêu Hoành Luật hơi đỏ mặt, khẽ né sang một bên. Dù sao cũng là thiếu niên hơn mười tuổi, mùi hương thiếu nữ ập tới trước mặt lập tức khiến trống ngực hắn đập nhanh hơn mấy nhịp. Tránh qua một cái, hắn mới nhíu màu nói:

- Không phải là không thể để mấy người Vương Hiệp đi. Dì sao thì muốn cứu nhóm Trương Hằng cũng cần phải đánh bại đội trưởng Tây Hải đội trước, nếu không với tốc độ của hắn không ngừng truy cản chắc chắn là chạy không thoát. Muốn đánh bại hoặc là giết chết hắn ở đó... Được rồi, Vương Hiệp, Trình Khiếu, hai người các ngươi tới hỗ trợ bên Trương Hằng.

Trình Khiếu nghe vậy lập tức gào lên:

- Đùa cái kiểu gì vậy, chân ta bị đánh gãy đấy nhé. Ngươi nghĩ ta là loại quái vật giống Trịnh Xá à? Dù mất cả đầu thì có lẽ cũng sống được...

Tiêu Hoành Luật cũng không đáp, chỉ quay sang phía Triệu Anh Không nói:

- Đây là chủ ý của ngươi, vậy thì thương thế của Trình Khiếu sẽ giao cho ngươi, luôn tiện cho bọn ta xem thử sự thần kỳ của cơ nhân tỏa tầng thứ tư đi...

Điều này cũng là sự thật, tuy nói Trịnh Xá đúng là cường giả mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp nhưng hắn dù sao cũng mới chỉ đột phá tới cảnh giới này chưa lâu, rất nhiều diệu dụng của tầng thứ tư vẫn còn chưa biết, đối với hiểu biết về cơ nhân tỏa, hắn sao có thể bằng được Triệu Anh Không chân chính? Dù gì thì nàng cũng đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư sơ cấp từ rất nhiều năm trước, thậm chí là tiếp cận trung cấp.

Triệu Anh Không nghe vậy liền bước tới cạnh Trình Khiếu, vẻ mặt tươi cười nhìn hắn.

Tên này lập tức mặt mũi đỏ bừng, kêu lên:

- Oa, đồng nhan cự nhũ mỉm cười rồi...

http://tieulun.hopto.org

Lời còn chưa dứt, Triệu Anh Không đã nắm lấy chỗ xương gãy của hắn, dùng sức bóp một cái. Rắc rắc hai tiếng, xương chân bị nàng cứng rắn dịch về vị trí cũ, cơn đau thấu tâm can lập tức làm Trình Khiếu sùi bọt mép hôn mê bất tỉnh.

Nụ cười của Triệu Anh Không càng thêm sáng lạn, chỉ là ánh mắt lại càng thêm lạnh lẽo. Nàm mỉm cười dùng móng tách khẽ rạch qua da chân Trình Khiếu, đồng thời cũng cắt mở lòng bàn tay mình, đoạn áo tay lên trên chỗ xương gãy. Không quá mấy giây sau, Trình Khiếu đột nhiên kêu lớn tỉnh lại, cũng không thấy hắn tiếp tục ba hoa nữa mà lại liều mạng ôm lấy chỗ chân gãy: hét lên:

- Nóng quá! Chân ta cháy mất rồi!

Vừa nói hắn vừa dùng tay vỗ loạn lên chân mình.

Triệu Anh Không cười hì hì thả tay ra, nói:

- Cơ nhân tỏa tầng thứ tư đúng là có một số kỹ năng thần diệu, ví dụ như khống chế gen tế bào, làm tốc độ hồi phục tăng lên trăm ngàn lần cũng không phải là không thể. Chỉ là làm như vậy là ép ra sinh mệnh lực tiềm năng, thỉnh thoáng mới được dùng một lần... Trình Khiếu, nếu chân ngươi dài ra quá cỡ thì cũng không được trách ta đấy nhé.

Chỗ chân gãy của Trình Khiếu giống như được nhuộm màu, biến thành đỏ bừng, rõ ràng là đau đớn khó chịu, mồ hôi trên trán hắn to như hạt đậu, chảy xuống ròng ròng. Trình Khiếu phản ứng cũng rất nhanh, không vỗ vỗ chân nữa mà lấy trong người ra một hộp kim chậm, xoẹt xoẹt vài phát đâm lên mấy huyệt đạo trên chân, bấy giờ sắc mặt hắn mới dần dần hòa hoãn lại.

Lại qua hơn mười giây, màu đỏ trên chân Trình Khiếu từ từ tan đi, hắn cũng rút hết kim châm ta. Đến lúc này, cái chân bị đánh gãy nát của hắn chung quy cũng đã liền lại hoàn hảo.

Trình Khiếu lau lau mồ hôi, nhìn thấy bộ dạng tươi cười duyên dáng, đáng yêu của Triệu Anh Không, hắn lại mở miệng định chiếm chút tiện nghi. Ai mà biết, lời còn chưa thốt ra, sắc mặt Triệu Anh Không thoáng cái đã biến thành băng lạnh, nàng lại khôi phục nhân cách kia, hơn nữa cũng không nghe Trình Khiếu nói gì cả, tung cướp đạp thẳng vào mặt hắn, đã văng tên này ra xa mấy mét.

Trình Khiếu lại cười ha ha, từ dưới đất bật dậy. Hắn quệt máu mũi, nói:

- Tốt! Để ta tới thử lại thực lực của tên đó đi. Lúc trước bị hắn đá gãy chân.. Giờ phải đến lượt ta đạp gãy chân hắn mới đúng!

645. Chương 16: A Lại Da Thức Cùng Toàn Diện Khai Chiến! (1)

"Lần này phải cẩn thận hơn, gã đội trưởng Tây Hải đội chắc chắn là không cam chịu thất bại. Nếu như hắn gọi thêm những kẻ khác cùng tới đánh thì có khả năng ta sẽ không thể nhanh chóng giải quyết bọn chúng được. Hơn nữa vạn nhất bọn chúng lại bỏ qua ta, tới giết những thành viên khác của Trung Châu đội thì biết làm thế nào? Tuy là đến bây giờ đội chúng ta vẫn chưa ai chết cả..."

Trịnh Xá dừng lại ở một bãi đáp đĩa bay lớn, hắn tùy tiện kiếm một chỗ ngồi xuống rồi yên lặng suy tính được mất trong bộ phim kinh dị lần này. Tuy do vấn đề tâm ma của Sở Hiên nên bộ phim lần này đã hoàn toàn biến đổi nhưng chỉ cần Sở Hiên có thể an toàn vượt qua trạng thái tâm ma là chắc chắn thực lực Trung Châu đội sẽ có một bước nhảy vọt.

Chuyện này tuyệt đối không có chút nào khoa trương, phải biết rằng giữa cường giả đã vượt qua tâm ma và người chưa vượt qua tâm ma có chênh lệch trên trời dưới đất về thực lực, giống như là chênh lệch giữa Trịnh Xá và đội trưởng Tây Hải đội Reinhard. Chỉ là Trịnh Xá lúc nay còn chưa biết, Tây Hải đội đã phát sinh nội đấu, Trung Châu đội cũng đã bị tinh thần lực khống chế giả của Tây Hải đội tính kế.

"Có lẽ bộ phim kinh dị lần này sẽ còn rất nhiều trắc trở nhưng đại thế đã như vậy, không thể thay đổi được nữa. Từ lúc Tây Hải đội tiến vào căn cứ ngoài hành tinh này, vận mệnh của bọn chúng đã được định đoạt rồi. Hiện tại vấn đề duy nhất mà ta lo lắng là... Hai tên khốn Sở Hiên và Tiêu Hoành Luật đó, không biết suy luận của bọn hắn có thành sự thực hay không, nếu không được thì Trung Châu đội sẽ cùng bọn hắn biến thành tro bụi mất..."

http://tieulun.hopto.org

Nghĩ tới đây, Trịnh Xá lập tức cười khổ, đúng là thành nhờ Sở Hiên mà bại cũng vì Sở Hiên, vận mệnh của Trung Châu đội thật sự đã kết hợp làm một với gã này rồi. Nếu như Sở Hiên không vượt qua được tâm ma mà chết thì cho dù Trung Châu đội vẫn còn một trí giả khác cũng chẳng được tác dụng gì, trận chiến cuối cùng chắc chắn không thể thắng được tiểu đội luân hồi Ác Ma có clone của Sở Hiên. Mà chiến lược lấy vương đấu vương, với thực lực của Trịnh Xá và thực lực của Phục Chế Thể, Trung Châu đội không nghi ngờ gì nhất định là thất bại!

"Vì thế chung quy vẫn phải vượt qua được lần này, sớm quá không được mà muộn quá cũng không xong. Cũng may là Sở Hiên có biện pháp ức chế tâm ma phát sinh, chờ đến tình hình hiện tại có cơ hội gặp Dẫn đạo giả mới bộc phát ra. Nếu như hắn bộc phát đúng vào bộ phim kinh dị lần trước thì Trung châu đội chúng ta còn có đường sống nữa sao? Bỏ đi, liều mạng đánh cược vào tên khốn ấy một lần vậy!"

Trịnh Xá đang suy nghĩ thì đột nhiên phát hiện khắp xung quanh bãi đáp một lần nữa xuất hiện rất nhiều robot hình nhện. Cũng giống như lần trước, đám người ngoài hành tinh ở trong robot lại chui ra, thân hình bọn chúng so với lần trước thì lại càng giống con người hơn.

Dọc đường đi, Trịnh Xá đã gặp ba lượt chiến binh ngoài hành tinh như vậy, kỹ năng của chúng cực kỳ giống kỹ năng của các thành viên tiểu đội luân hồi nhưng uy lực lại yếu hơn rất nhiều. Ví dụ như kỹ năng tên ánh sáng đầy trời nhìn giống như Trương Hằng nhưng không ngờ không làm bị thương nổi đến da dẻ Trịnh Xá, do đó tất cả kỹ năng mà người ngoài hành tinh sử dụng đều chỉ được vẻ bề ngoài, nếu thật sự giao đấu với thành viên tiểu đội luân hồi thì bọn chúng còn kém xa.

Chỉ có điều, không biết có phải là ảo giác hay không mà Trịnh Xá cảm thấy đám người ngoài hành tinh này tựa hồ đang càng lúc càng mạnh lên. Mặc dù vậy mỗi lần hắn đều dễ dàng giết chết tất cả nên cũng cảm thấy hoài nghi không biết có phải đã cảm giác sai lầm hay không. Nói tóm lại, tuy hắn đã giết chết mấy trăm người ngoài hành tinh nhưng bọn chúng vẫn tiếp tục tới tìm hắn "tự sát", tình huống này thật sự có quá quái dị, khiến cho sự nghi ngờ trong lòng hắn càng lúc càng sâu.

"Mẹ kiếp, lần này dứt khoát giết sạch tất cả đi, tuyệt không thể để một con robot nào trốn thoát! Ta xem thử các ngươi có còn dám tới nữa không!"

Trịnh Xá âm thầm tính toán, tiếp đó vung Hổ hồn đao, xông tới chỗ đám người ngoài hành tinh...

Lúc này, Julian của Tây Hải đội chỉ cách Trịnh Xá có hai thông đạo nhưng trong lòng hắn có cố kỵ nên mới không tiến về phía Trịnh Xá, chỉ yên lặng sử dụng quét hình tinh thần lực liên tục quan sát nhất cử nhất động của Trịnh Xá.

"Quá mạnh mẽ. Nói riêng về sức mạnh thân thể, chỉ với thực lực hắn thể hiện ra lúc này đã vượt xa Reinhard rồi, đây thật sự là sức mạnh con người có thể sở hữu sao? Nhìn thân thể hắn cũng không hề to lớn hơn người bình thường bao nhiêu, không, hẳn là chỉ bằng người bình thường. Hắn chắc là cường hóa loại hình sử dụng năng lượng trong cơ thể..."

Julian không ngừng tính toán chi tiết khả năng chiến đấu với Trịnh Xá, không cần biết là quá trình chiến đấu hay là kết quả, tất cả mọi chuyện đều phải được tính toán hoàn hảo nếu không hắn có thể sẽ bị Trịnh Xá giết chết trong nháy mắt. Chuyện này tuyệt đối không có chút khoa trương nào, chỉ cần nhìn tình cảnh Trịnh Xá chiến đấu với người ngoài hành tinh lúc này hắn đã có thể tưởng tượng ra được thực lực khủng bố của Trịnh Xá.

" 'Vùng đất lý tưởng'... Cộng thêm sức mạnh ta vẫn luôn tích lũy, nếu như không có gì bất ngờ thì khả năng giết chết Trịnh Xá là 70%... Hắn là chướng ngại lớn nhất khi ta tiêu diệt Trung Châu đội. Một khi giết chết hắn, ta có thể hấp thu được tinh thần lực của hắn, tuy không được trọn vẹn như Reinhard hấp thu sức mạnh người khác nhưng cũng đủ để tinh thần lực của ta đột phá đến tầng thứ tư trung cấp... Đánh đi!"

Chủ ý vừa định, Julian cùng tên trung niên da trắng kia lập tức tiến về phía Trịnh Xá. Khi hai người tới chỗ bãi đáp, Trịnh Xá đã giải quyết trọn vẹn một đợt người ngoài hành tinh tới chịu chết, mà hắn cuối cùng cũng khẳng định nghi ngờ lúc trước. Đám người ngoài hành tinh này đúng là đang không ngừng phát triển, hơn nữa tốc độ mạnh lên còn càng lúc càng nhanh.

"Nếu như đám người ngoài hành tinh này không ngừng phát triển... Đến khi thực lực của chúng đạt tới chúng ta thì sợ rằng sẽ là lúc bộ phim này bắt đầu nguy hiểm thật sự..."

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá ngồi dưới đất lẩm bẩm tự nói, đột nhiên ở cách hắn không xa, một thanh âm khác vang lên:

- Không sai, bộ phim kinh dị này dù sao cũng có độ khó mười chín người, sao có thể chỉ đơn giản như hiện tại? Chỉ có khả năng là nguy hiểm còn chưa thật sự tới nơi. Chính vì vậy sau khi giải quyết xong trận chiến này, ta cũng phải dùng tốc độ nhanh nhất rời khỏi căn cứ người ngoài hành tinh, nếu không đến cả ta cũng có thể sẽ phải chết ở đây... Lần đầu tien gặp mặt, xin chào, ta là Julian của Tây Hải đội.

Trong tiếng nói, một thanh niên hai mắt nhắm nghiền cùng một người trung niên da trắng đã xuất hiện ở thông đạo phía sau lưng Trịnh Xá, bình tĩnh tiến về phía hắn. Người trung niên kia cũng không nói chuyện, chỉ yên lặng đứng phía sau thanh niên nhắm mắt, gã thanh niên này thì mỉm cười lịch sự, nho nhã, tuy hắn nhắm mắt nhìn Trịnh Xá nhưng không hề khiến cho người khác có cảm giác hắn đang thất lễ. Tên thanh niên này có một loại khí chất rất đặc biệt, khiến cho người khác vừa nhìn thất hắn đã sinh hảo cảm.

"Không, nếu gọi là khí chất không bằng nói là tâm lý ta tự bắt buộc mình sinh ra cảm giác như vậy, đây là... Thôi miên chăng? Hắn là tinh thần lực khống chế giả của Tây Hải đội?"

- Ngươi chính là tinh thần lực khống chế giả của Tây Hải đội?

Trịnh Xá suy nghĩ một thoáng rồi hỏi.

Thanh niên nhắm mắt cũng không ngạc nhiên, hắn khẽ mỉm cười nói:

- Đúng vậy, ta là tinh thần lực khống chế giả của Tây Hải đội... Ngươi rất ngạc nhiên phải không? Một tinh thần lực khống chế giả lại không ở đằng sau mà chạy lên trước tìm ngươi khiêu chiến. Ha ha, đây có lẽ đúng là một hành vi ngu xuẩn.

- Không.

Trịnh Xá lắc đầu đáp:

- Ta từng gặp qua một tinh thần lực khống chế cực kỳ đáng sợ, cực kỳ mạnh mẽ. Thực lực của người ấy mạnh đến mức đến cả ta cũng có thể sẽ chịu thất bại, người đó không ngờ cũng là tinh thần lực khống chế giả. Chính vì thế, chuyện ngươi tới khiêu chiến căn bản không khiến ta kinh ngạc chút nào. Nếu như Tây Hải đội các ngươi thật sự chỉ có trình độ như đội trưởng các ngươi thì cho dù là tiểu đội Thiên Thần phát sinh nội loạn cũng có thể giải quyết sạch các ngươi... Thực lực của ngươi hẳn còn phải cao hơn thực lực của đội trưởng các ngươi đúng không?

Julian cười hắc hắc, cũng không trả lời câu hỏi của Trịnh Xá mà lại nói:

- Liên tục có ba gã ngu ngốc làm đội trưởng, chung quy cũng làm ta chán ngấy cái chức vụ bảo mẫu này rồi. Đương nhiên nếu như là ngươi thì lại khác. Thế nào? Có hứng thú cùng ta kề vai tác chiến trong thế giới luân hồi này không. Nếu như là ngươi, ta thật sự có tự tin xưng bá cả thế giới luân hồi này. Dựa vào sức mạnh của ngươi, trí tuệ của ta, lực lượng chúng ta kết hợp lại tuyệt đối không phải chỉ đơn giản là một công một bằng hai...

Julian vẫn còn đang muốn nói tiếp , Trịnh Xá đã bật cười ha hả, hắn vừa cười vừa nói:

- Thật không biết ngươi moi đâu ra cái sự tự tin này... Ta muốn hỏi ngươi một câu, Tây Hải đội các ngươi tổng cộng đã trải qua bao nhiêu lần đoàn chiến?

Sắc mặt Julian có chút khó coi, nhưng hắn vẫn cười nói:

- Lúc trước Tây Hải đội bọn ta vẫn sử dụng biện pháp đặc thì có thể hạ thấp rất nhiều đánh giá của Chủ Thần với đội chúng ta, vì thế thực lực bọn ta cũng chậm rãi đề cao, phát triển vững chắc. Còn về phần đoàn chiến...

Trịnh Xá trực tiếp ngắt lời hắn:

- Vì thế đoàn chiến không được bao nhiêu lần đúng không? Hoặc có thể nói là chỉ vỏn vẹn hai ba lần? Ha ha... Vận khí của các ngươi cũng thật là tốt, gặp phải tiểu đội Thiên Thần mà cũng có thể bình yên vô sự sống sót, thế nên mới xem thường tất cả các tiểu đội luân hồi phải không? Đúng là câu chuyện cười của năm, hai người ta và ngươi là có thể xưng bá cả thế giới luân hồi ư? Hừ, cuối cùng ta cũng hiểu những gì Sở Hiên đã nói rồi. Loại đoàn đội chăn nuôi như các ngươi càng đến thời kỳ cuối càng yếu ớt, tới trận chiến

http://tieulun.hopto.org

cuối cùng bất kỳ đoàn đội nào cũng sẽ phải tham gia đoàn đội đại tác chiến, tất cả các ngươi đều sẽ bị giết sạch.

Sắc mặt Julina đã trở nên xanh mét, nhưng hắn vẫn mìm cười hỏi:

- Tại sao lại nói như vậy? Thực lực Tây Hải đội bọn ta rất yếu sao? Nếu như ta tới giết thành viên trong đội ngươi trước, ta nghĩ bọn họ đều đã mất mạng rồi đúng không?

Trịnh Xá lắc đầu đáp:

- Chuyện đó không liên quan gì đến thực lực. Những kẻ được hưởng lợi trong đoàn đội chăn nuôi về thực lực cũng không sẽ không quá mức kém cỏi, thật sự khiến các ngươi thất bại có hai điểm. Một là thành viên trong đội quá ít, cho dù về một số phương diện nào đó sẽ rất mạnh nhưng không có thành viên ở phương diện khác, đoàn đội như vậy chắc chắn sẽ trở thành kẻ thọt chân, dài ngắn không đều...

Julian vốn đang muốn phản bác nhưng vừa nghe vậy hắn liền trầm mặc. Đây đúng là khuyết điểm lớn nhất của Tây Hải đội mà hắn biết sau khi trải qua mấy lần đoàn đội tác chiến. Tuy những đoàn đội gặp phải hoặc là rất yếu ớt, bọn hắn có thể dễ dàng đoàn diệt, hoặc là phát sinh nội loạn không thể chú ý được tới bọn hắn, nhưng tiểu đội dù đấu trí thua vẫn có thể dựa vào may mắn trốn thoát đoàn diệt, tóm lại khuyết điểm quá thiếu thành viên của Tây Hải đội đã hoàn toàn bộc lộ, đây cũng là lý do vì sao Julian vô cùng muốn tiếp thu Tiêu Hoành Luật.

- Điểm còn lại là gì?

- Điểm còn lại chính là kinh nghiệm.

Trịnh Xá thu hồi Hổ hồn đao lại rồi mới tiếp tục nói:

- Không cần biết là kinh nghiệm đánh giá hay là kinh nghiệm đối mặt với thất bại, kinh nghiệm đoàn đội đấu trí hay là kinh nghiệm phán đoán địch ta mạnh yếu. Nếu thật sự muốn diễn tả một cách đầy đủ thì các ngươi quá yếu, đến cả địch ta mạnh yếu thế nào cũng không rõ ràng được...

Vừa dứt lời, Trịnh Xá đã giậm chân, sử dụng Thế của trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt. Trước khi ánh mắt hai người kịp chuyển đi, hắn đã vọt ra sau lưng Julian, tiếp đó vung tay chặt vào sau gáy tên này.

646. Chương 16: A Lại Da Thức Cùng Toàn Diện Khai Chiến! (2)

Tốc độ một đòn này thật sự quá nhanh, Trịnh Xá cũng không cho rằng tên tinh thần lực khống chế giả kia có thể tránh được cú này. Dù là quét hình tinh thần lực có thể phát hiện hướng đánh thì tốc độ cũng quá nhanh, căn bản không cho tinh thần lực khống chế giả thân thể vốn yếu nhược một cơ hội nào để tránh né,cho nên sau khi đánh ra đòn này, sự chú ý của hắn đã chuyển sang phía người trung niên da trắng còn lại. Hắn đang chuẩn bị giải quyết tiếp cả tên này thì đột nhiên phát hiện đòn vừa rồi của mình không ngờ lại đánh hụt, Julian đang đứng cách hắn khoảng nửa mét. Tên này mỉm cười quay đầu lại, tuy không hề mở mắt ra nhưng Trịnh Xá hoàn toàn có cảm nhận được kẻ trước mặt đang nhìn hắn.

- A a, đây là kỹ năng của ngươi sao? Có thể di động trong nháy mắt? Không, cho dù là di động trong nháy mắt thì với sức phản ứng của ngươi cũng không thể kịp được mới đúng. Nếu như không phải lý do từ ngươi, vậy thì là tự ta có vấn đề… Là hệ thống cảm giác của ta đã gặp vấn đề phải không?

Julian mỉm cười hòa nhã nói:

- …Ừm, về cơ bản là không sai, tuy rằng kỹ năng này vẫn còn phải nghiên cứu… Một chiêu vừa rồi của ngươi dùng sức rất ít, không muốn giết ta sao? Hay là những gì ta nói lúc trước đã khiến ngươi nảy lòng tham?

- Ngươi nói gì lúc trước?

Trịnh Xá ngạc nhiên hỏi

Julian cũng ngẩn người, đáp:

- Không phải lúc trước ta nói muốn cùng ngươi xưng bá cả thế giới luân hồi sao? A....

http://tieulun.hopto.org

- A! Ngươi có cách để thành viên đội khác gia nhập vào trong đội mình sao?

Trịnh Xá lập tức hưng phấn nói.

Julian vừa mới nói ra khỏi miệng lập tức biết mình đã ngớ ngẩn rồi. Rõ ràng đối phương không hề nhận ra chuyện gì, tự hắn lại khơi khơi lôi chuyện này ra. Trước thì còn đỡ, có lẽ đối phương chỉ muốn bắt sống hắn để làm chuyện gì đó thôi, nhưng giờ rõ ràng là thông báo cho đối phương biết mình có bảo vật trong tay, thật đúng là tự tìm đường chết.

Julian lập tức cười khổ, hắn khẽ nhún vai, không đáp mà chỉ xoa xoa mắt nói:

- Ta là tinh thần lực khống chế giả, nói một cách chính xác thì là tinh thần lực khống chế giả đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba. Ừm, có lẽ là còn mạnh hơn nhưng ta cũng không có cách nào hiểu rõ thứ bậc của mình lúc này... Mặt khác, thuộc tính cường hóa của ta là Shaka, là loại cường hóa mức độ sâu thuộc tính tinh thần lực cao cấp, so với thuộc tính Ba mắt của kẻ khác thì cao hơn một tầng. E hèm, chuyện đó tạm thời bỏ qua, ý ta muốn nói là chúng ta đều rất mạnh. Ta không phải như loại đội viên phân bình thực lực như của ngươi, ta là tinh thần lực khống chế giả mạnh nhất trong thế giới luân hồi. Còn ngươi, người có thể chống chọi lại với các cường giả trong tiểu đội Thiên Thần và tiểu đội Ác Ma, chúng ta thật sự có khả năng phối hợp trời sinh... Thế này đi, trận chiến này nếu như ta thắng, vậy thì mơi ngươi gia nhập Tây Hải đội. Đương nhiên, ta không hề có ý là thực lực của ta mạnh hơn ngươi, chỉ là ngươi không hiểu rõ phương thức chiến đấu của ta mà thôi...

Trịnh Xá tính toán một chút, mặc dù rất muốn bắt sống Julian nhưng nếu muốn hắn hỗ trợ xóa bỏ ác mộng thì cũng phải để hắn hoàn toàn đồng ý mới được. Tuy có thể dùng nguy hiểm tính mạng uy hiếp hắn nhưng nếu hắn thật sự ngoan cố, cứng mềm đều không xong thì đúng là rất khó khăn. Lại thêm rất tin tưởng vào thực lực của mình nên Trịnh Xá cũng lập tức gật đầu đáp:

- Được, nếu như ta thắng thì ngươi nhất định phải đáp ứng giúp ta làm một vài việc, ngoài ra ta cũng sẽ không giết ngươi trong bộ phim kinh dị lần này, chỉ cần bản thân ngươi không bị delete vì âm điểm là được. Thế nào? Ván cược này rất hợp lý.

Julian cũng không chần chừ, gật đầu dứt khoát, tiếp đó chỉ vào hai mắt mình, nói:

- Thuộc tính cường hóa của ta khác với kỹ năng tinh thần lực bình thường, cũng không phải chỉ là kỹ năng tinh thần lực như tên gọi, nó hẳn là một loại thuộc tính có thể tiến hóa, có thể để ngươi hiểu được ý nghĩa thật sự của ba chữ "tinh thần lực"...

Trong lúc nói, Julian đã hơi mở mắt ra, chỉ trong khoảnh khắc, Trịnh Xá vụt cảm thấy trước mắt tối đen. Đây không phải là hắn đột nhiên ngất xỉu hay là xung quanh không còn ánh sáng nữa, nói một cách chính xác là đôi mắt hắn đã mất đi thị giác.

- Thiên vũ Bảo luân, xóa bỏ thị giác!

Julian cao giọng nói. Thanh âm vừa dứt, Trịnh Xá đã vọt tới trước mặt hắn, một quyền dùng tốc độ mắt thường không thể theo kịp đánh thẳng tới người hắn. Có điều cự ly quyền này vẫn hoàn toàn sai biệt, nhìn quỹ tích của nó hẳn là chỉ có thể đánh tới cách trước mặt hắn khoảng vài phân

Rầm!

Một âm thanh trầm đục vang lên. Julian chỉ cảm thấy phảng phất như có một cây chủy lớn nện thẳng tới trước mặt hắn, sống mũi lập tức hãy đoạn, máu tươi chảy ra ròng ròng, cả người bắn ra xa mấy mét.

- ... Không thể nào!

Julian nằm dưới đất khẽ quệt máu tươi, kêu lên kinh ngạc. Nhưng hắn vừa mới mở miệng, Trịnh Xá đã lại lóe lên, xuất hiện cạnh người hắn, đồng thời vung cước đá vào bụng hắn. Theo vị trí Trịnh Xá đứng, căn bản không thể đá trúng Julian nhưng sau một cước tung ra, Julian một lần nữa bị đánh văng đi, há miệng ộc ra một ngụm máu lớn.

- ... Là quyền phong cùng cước phong à? Dùng tốc độ cực cao nén không khí tạo thành gió, từ đó hình thành phạm vi công kích vượt qua tầm tay chân của ngươi. Sức phá hoại thật đáng sợ, một đòn này đánh lên thân người tuyệt đối tương đương với đạn pháo...

http://tieulun.hopto.org

Julian lần này cũng không ngạc nhiên nữa, hắn chỉ từ từ bò dậy dưới đất, trong miệng lầm bầm tự nói. Một lúc lâu sau hắn mới ngẩng đầu nhìn Trịnh Xá nói:

- Quả thực là quá đáng sợ, sức mạnh này thật sự đã không cần úy kỵ hầu hết âm mưu quỷ kế rồi. Nếu chỉ vỏn vẹn dựa vào kỹ năng tinh thần lực thì có lẽ ta cũng sẽ thua...

Trịnh Xá thản nhiên nhún vai, hắn chỉ vào mắt mình, tò mò hỏi:

- Ta thấy rất tò mò, tại sao kỹ năng tinh thần lực cũng có thể ảnh hưởng được tới ta? Theo lý mà nói, tình huống này không thể xảy ra được mới đúng. Ta đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp, có lẽ ngươi còn chưa đạt tới cảnh giới này không biết cái gì gọi là vượt qua tâm ma nhưng theo như những gì ta biết, người vượt qua tâm ma đã không còn bị ảo giác hoặc tinh thần lực mê hoặc, khống chế nữa...

- Vượt qua tâm ma là cái gì ta không biết, ta chỉ biết có một chuyện. Trên thế giới này không tồn tại lá chắn không thể phá thủng, cái gọi là phòng ngự tuyệt đối đều chỉ là tương đối mà thôi. Thuộc tính tinh thần lực Shaka của ta, theo như thông tin ta có được thì đó là thuộc tính cường hóa của tầng thứ tư hoặc sau tầng thứ tư. Nó có thể giúp ta tiến vào tầng sâu nhất trong biển ý thức của con người, không cần biết là ta hay là người khác... Ở chỗ sâu thẳm nhất trong thức của mỗi người đều ẩn chứa một quái vật vô cùng to lớn, giống như là ác ma, giống như là cự long, giống như là thần!

- Thiên vũ Bảo luân, xóa bỏ thính giác!

Theo âm thanh vang lên, thính giác của Trịnh Xá quả nhiên lại lập tức biến thành mông lung, tất cả xung quanh đều yên lạnh, thậm chí cả tiếng nói của chính mình cũng không nghe được. Trong năm giác quan thì thính giác, thị giác của hắn đã hoàn toàn biến mất, nhưng điều này phảng phất như không hề ảnh hưởng chút nào tới hắn, loáng cái hắn đã lao tới trước mặt Julian, vung cước đá tới. Có điều, lần này cú đá lai bị một tầng bảo vệ vô hình chặn lại.

- Ta đã nói rồi, nếu chỉ dựa vào kỹ năng tinh thần lực căn bản không thể đối phó được với ngươi. Thực lực của ngươi đã vượt hơn ta quá xa, vì thế ngoài kỹ năng tinh thần lực ra còn có thứ khác đang chờ người... Thế nào? Kỹ năng phòng ngự kỳ diệu này, cho dù là trong hệ ma pháp truyền thuyết cũng là một trong những đạo cụ phòng ngự mạnh mẽ nhất, "vùng đất lý tưởng"...

Ở sau lưng Julian không xa, người trung niên da trắng kia đã lấy ra một bao kiếm cổ phác, cũ kỹ. Nếu không phải Julian nói ra thân phận thật sự của nó thì chiếc vỏ kiếm này thật sự chẳng khác gì đồ đồng nát bán bên vỉa hè.

Julian cũng không lặp lại mà trực tiếp chuyển những lời này vào ý thức Trịnh Xá. Câu trả lời của Trịnh Xá là dùng tốc độ mắt thường không thể theo kịp, điên cuồng đánh về phía hắn. Mỗi quyền mỗi cước đều đánh lên khoảng không trước mặt Juilan, đánh vào một tầng bảo vệ vô hình. Dù sức mạnh của mỗi đòn đều cắt phá không khí, tạo nên tiếng nổ vang dội nhưng tầng bảo vệ không chút suy suyển, phảng phất như Trịnh Xá đang đứng đó đánh chơi vào không khí cho vui.

Đánh được một lúc, Trịnh Xá đột nhiên ngừng lại, đứng đó cười lạnh rồi bắt đầu tăng cấp mở cơ nhân tỏa, cơ thể cũng từ trạng thái hủy diệt trong nháy mắt tiến vào trạng thái Bạo tạc. Tuy không thể sử dụng các loại kỹ xảo như Thế nữa nhưng tốc độ cùng sức tấn công lại tăng mạnh, mỗi quyền đánh xuống đều mang lực vạn cân. Do sức mạnh quá lơn nên còn phá vỡ cả gió ép từ nắm tay đánh ra, khiến cho mỗi quyền đánh xuống đều chỉ phát ra một tiếng vang trầm thấp, nhưng sắc mặt Julian thì lại lập tức biến thành trắng bệch. Từ quét hình tinh thần lực hắn có thể cảm nhận được rõ ràng uy lực của những cú đánh này, chỉ cần một quyền, chỉ cần sức gió từ một quyền quét qua là hoàn toàn đủ khiến hắn hôn mê bất tỉnh, nếu như bị đánh trúng chính diện thì hắn chắc chắn sẽ bị cắt thành hai đoạn. Cho dù có vỏ kiếm bảo vệ nhưng Julian vẫn đổ mồ hôi lạnh, chuyện này không còn liên quan đến nguy hiểm hay không nữa mà là bản năng của sinh vật sống cảm nhận được nguy hiểm.

"Một kẻ thật đáng sợ, may mà lúc đầu đã dùng lời lẽ bẫy được hắn. Thằng điên nào lại muốn có loại đội viên biến thái như ngươi chứ, sau này dù có muốn vứt bỏ ngươi cũng không được, không biết chừng còn bị ngươi làm thịt mất. Cũng may là ngay từ đầu đã khiến hắn không dốc toàn lực, nếu hắn mà sử dụng sức mạnh này ngay lập tức thì ta cũng chẳng cần phải nghĩ ngợi gì nữa, ngoan ngoãn chịu chết cho nhanh.. Khốn kiếp, tuy năng lượng dự trữ cho Shaka còn rất nhiều nhưng mỗi lần sử dụng đều phải dừng lại một

http://tieulun.hopto.org

lúc lâu, đúng là quá ức chế. Phải tìm lúc nào cẩn thận rèn luyện mới được, nếu có thể vừa bắt đầu đã xóa bỏ cả năm giác quan của đối phương thì dù là tên này cũng..."

Julian khẽ thở dài, đôi mắt lại một lần nữa mở ra.

- Thiên vũ Bảo luân, xóa bỏ xúc giác!

Ba giác quan đã bị mất, cho dù Trịnh Xá đã vượt qua được tâm ma, tâm trí kiên định vượt xa người thường thì trong thế giới tối đen nghe không được, nhìn không thấy, không có cảm nhận này, thế công của hắn chung quy cũng phải dừng lại. Trong hoàn cảnh này hắn đã hoàn toàn thất lạc tất cả phương hướng trên dưới trước sau. Không có xúc giác, Trịnh Xá phảng phất như đang lơ lửng trong không gian vũ trụ, cơ hồ không thể cảm nhận được bất cứ thứ gì xung quanh, nếu như không phải hai giác quan kia vẫn còn thì có thể đến cả đứng thẳng đối với hắn cũng vô cùng khó khăn. Đến lúc này uy lực của Thiên vũ Bảo luân cuối cùng cũng được thể hiện, thương tổn mà nó gây ra đến cả cường giả tầng thứ tư trung cấp cũng không thể tránh khỏi, khả năng xóa bỏ giác quan thật khủng bố!

Lúc này cách chiến trường giữa Julian và Trịnh Xá không xa, một thanh niên đứng cô độc trong một thông đạo. Khiến cho người ta kỳ quái là quanh người hắn liên tục có robot hình nhện chạy qua nhưng lại như chẳng có con nào nhìn thấy hắn. Tất cả robot đều đi ngang qua bên cạnh, giống như hắn hoàn toàn trong suốt. Phía trước mặt hắn là một khẩu đại pháo hình thù kỳ lạ, mọc ra bốn cái xương chân ngựa, mà khẩu đại pháo này cũng như là vô hình trước mặt người ngoài hành tinh, tình cảnh thật sự có chút quỷ dị.

Trên đầu hắn có một cái chuông màu vàng đồng, hình đáng cổ xưa đang lơ lửng. Nhìn chiếc chuông có vẻ rất cũ kỹ, mộc mạc, giống như là vừa mới đào lên từ dưới lòng đất nhưng trên bề mặt nó lại có vô số tia sáng màu vàng lưu động như có như không. Mỗi lần có robot hình nhện tới gần người kia thì ánh sáng trên chiếc chuông nhỏ lại hơi sáng lên một chút, con robot đó lập tức tự giác quay sang hướng khác, chỉ để lại một khu vực trống trải ở giữa thông đạo.

Thanh niên đó cứ đứng yên tại chỗ, đột nhiên hắn lấy ra một quả táo, cũng không làm gì khác thường chỉ đưa nó lên mũi ngửi ngửi một chút rồi khẽ nhíu mày bắt đầu cắn từng miếng một.

- Vẫn không ngửi được, không nếm được... Có điều cũng sắp rồi, rất nhanh sẽ đến thôi...

Hắn bình thản đứng ăn táo, ánh mắt từ từ trở nên đên cuồng. Đến khi hắn đưa tay dụi mạnh hai mắt, ánh mắt mới dần trở lại trong sáng nhưng tia cuồng loạn đó vẫn tồn tại không hề biến mất. Sau khi ăn xong, hắn ngẩng đầu nhìn về phía khẩu đại pháo kỳ dị đang nhắm vào... Chính là vị trí mấy người Trịnh Xá!

647. Chương 15: A Lại Da Thức Cùng Toàn Diện Khai Chiến! (3)

Reihard ha hả cười lớn, sự tự tin đánh mất trong tay Trịnh Xá thoáng cái đã trở lại. Mặc dù đã sớm biết rằng ám viêm uy lực cực mạnh nhưng đứng trước mặt Trịnh Xá, hắn phảng phất như một đứa trẻ con yếu ớt khiến cho hắn cảm thấy vô cùng hoài nghi với kỹ năng của mình. Đến khi chứng kiên Imhotep bị thiêu đốt thê thảm, lòng tin của hắn mới một lần nữa quay lại, tuy vậy hắn cũng không biết tại sao Imhotep lại rơi vào tình trạng trước mắt, không mất mạng nhưng cũng không đứng dậy được.

- Thôi đi, ngươi nghĩ rằng mấy mũi phụ ma tiễn cỏn con đó có thể giết được ta sao? Đừng nói là công kích của ngươi, dù là Trịnh Xá, kẻ mạnh nhất trong đội ngươi cũng không giết nổi ta, ngươi dựa vào cái gì mà đòi giết ta!?

Reinhard đã hóa thành huyết quang, ở cách Trương Hằng hơn trăm mét không ngừng chuyển hướng. Đứng trước mặt hắn, Trương Hằng yên lặng nắm chặt cây cung kim loại màu bạc. Dù mũi tên căn bản không hề chỉ vào luồng huyết quang đang bay lượn nhưng dưới sự dẫn dắt của khí cơ, Reinhard biết rằng chỉ cần mình hơi chậm lại một chút thôi là mũi phụ ma tiễn đó sẽ xuyên thủng cơ thể hắn.

Trương Hằng tốt xấu gì cũng có thể coi là một trong những thành viên chủ chiến của Trung Châu đội, hơn nữa thực lực còn đứng trong hàng ngũ ba người đầu. Mặc dù sức cận chiến không mạnh nhưng sau khi lĩnh ngộ phương pháp sử dụng sức mạnh tinh linh, đối với cận chiến hắn cũng có chút nhận thức, vì thế khi vừa trông thấy Reinhard xông tới, trong khoảnh khắc hắn đã biết một khi bị áp sát, ba người bọn hắn chắc chắn sẽ bị giết. Chính vì thế, hắn căn bản không cầm suy nghĩ, lập tức kéo căng dây cung sử dụng Điện chi tiễn,

http://tieulun.hopto.org

dưới sự dẫn dắt của khí cơ, Reinhard lập tức bị áp bức phải sử dụng huyết độn. Hắn căn bản không dám ngừng lại chút nào, trong một chớp mắt đó, Trương Hằng bộc phát ra khí thế còn mạnh hơn cả Trịnh Xá, theo bản năng, Reinhard cảm nhận được uy hiếp trí mạng.

Từ rất lâu trước đây, khi chướng ngại tâm lý của Trương Hằng hắn vẫn có thể dựa vào Phong chi tiễn ép cho clone của Trịnh Xá không đám động đậy. Mặc dù lúc đó thực lực của Phục Chế Thể không đến mức kinh khủng như hiện tại nhưng thực lực của Trương Hằng lại càng không được như bây giờ, vì thế trước một kích tập trung toàn bộ sức mạnh, lòng tin của hắn, đừng nói là Reinhard, dù là Trịnh Xá cũng tuyệt đối chỉ biết dùng Thế chạy trốn.

Dù tình cảnh đã tạm thời cứ duy trì như vậy nhưng trong lòng Trương Hằng cũng âm thầm phát khổ. Uy lực của Điện chi tiễn chắc chắn là cực mạnh nhưng đồng dạng, gánh nặng cũng cực lớn. Dựa vào tố chất thân thể của Trương Hằng lúc này, tuyệt đối đủ sức gánh chịu hai đến ba phát Điện chi tiễn nhưng chiêu này cũng không phải công tắc điện, sao có thể nói bắn là bắn, nói thu là thu? Vì để duy trì trạng thái xạ kích hiện tại, ngoài tiêu hao một lượng lớn năng lượng tinh linh ra, tâm thần hắn cũng trong trạng thái căng thẳng cực độ. Cứ tiếp tục như vậy, tối đa là một phút nữa là hắn sẽ buộc phải bắn ra một tiễn này, nếu như không trúng... Ba người bọn hắn chắc chắn sẽ phải chết ở đây!

"Làm sao bây giờ? Liều mạng ư? Nếu chỉ có một mình ta thì dù lấy mạng ra liều một phen cũng không sao, nhưng còn Dương Tuyết Lâm... Nếu như cô ấy đúng là Dẫn đạo giả thì đó sẽ là hy vọng của cả đội, ta sao có thể vì bản thân sống sót mà vứt bỏ tất cả đồng đội? Hơn nữa còn Imhotep... Hắn là chiến hữu của ta! Không thể bỏ cuộc! Nhất định không thể bỏ cuộc!"

Trương Hằng vụt nghiến răng, cắn nát cả đầu lưỡi, tinh thần vốn đã bắt đầu tán loạn của hắn lập tức lại căng thẳng, áp lực mạnh mẽ vẫn tiếp tục duy trì. Đồng thời trong lòng hắn cũng đã có một quyết định, sau ba mươi giây nữa mà vẫn không có gì thay đổi thì hắn sẽ mặc kệ tất cả bắn ra phát này... Vẫn còn hơn là từ từ đợi chết.

"Mười bảy, mười sáu, mười lăm..."

Trương Hằng thầm đếm ngược, đầu óc từ từ bình tĩnh lại, Không hiểu tại sao, khi giằng co giữa ranh giới sinh tử, nội tâm hắn lại trở nên yên lặng, giống như mặt nước phẳng lặng, tất cả tốc độ, phương hướng, biến đổi của luồng huyết quang đều in vào trong não hắn. Nhưng nhìn thì cứ nhìn, tốc độ quá nhanh khiến cho hắn căn bản không thể nhắm chuẩn, nếu thật sự so sánh tốc độ thì huyết quang chỉ thua kém tốc độ Thế của Trịnh Xá một chút nhưng sức kiên trì lại vượt xa, thế nên mới có thể kéo dài lâu đến như vậy.

Khi Trương Hằng hạ quyết tâm, Reinhard phảng phất như cũng cảm nhận được điều gì đó, hắn không nói thêm nửa câu, toàn lực vận chuyển huyết quang độn dịch chuyển khắp bốn phía, có điều tốc độ hình như cũng giảm xuống một chút. Trên thực tế, tinh thần lực của hai bên đều đã căng thẳng đến cực hạn, chỉ cần một chút biến đổi là sẽ có một kích liều chết.

- Thấy rồi, ở phía đó!

Ở cách đó rất xa, một tiếng nói đột nhiên truyền đến, chính là giọng của Trình Khiếu. Trong khoảnh khắc thanh âm vang lên, hai người tại trường cũng lập tức có hành động. Luồng huyết quang không còn do dự nữa, thoáng cái đã biến thành bốn luồng lao về phía Trương Hằng, mà Trương Hằng cũng đã có phản ứng, dây cung căng tròn khẽ rung lên, mũi tên đặt trên đó lập tức bắn ra.

Trong nháy mắt lúc phụ ma tiễn bắn ra, mọi thứ xung quanh phảng phất như đều ngừng lại. Đây là một cảm giác cực kỳ huyền diệu không thể hình dung nổi, cả không gian chỉ còn mũi tên đó là vẫn tiếp tục tiến tới, chưa đến một sát na, mũi tên đã bắn tới trước mấy luồng huyết quang. Khi Reinhard nhìn rõ được quỹ tích của mũi tên thì nó đã xuyên qua hai luồng huyết quang, cắm ngập vào tường thép cách đó không xa, mà hai luồng huyết quang bị bắn trúng cũng trực tiếp tan biến, không còn lưu lại chút tàn dư nào. Bùng nổ trong khoảnh khắc, đó chính là uy lực của Điện chi tiễn.

Hai luồng huyết quang còn lại bay tới trước mặt Trương Hằng, nhanh như chớp hợp lại làm một. Tiếp đó, Reinhard liền hồi phục hình người, chỉ là sắc mặt hắn trắng bệch, nhìn vô cùng dọa người, giống như là vẻ mặt của người chết. Không chỉ như vậy, toàn thân hắn cũng run rẩy kịch liệt, có thể thấy được hai luồng huyết quang bị phá hủy lúc nãy cũng gây thương tổn cực lớn cho hắn.

http://tieulun.hopto.org

Huyết quang độn một chia làm bốn không phải thuật che mắt gì mà là kỹ năng vampire cao cấp thật sự, chia sinh mệnh lực thành bốn phần đào thoát ra ngoài, chỉ cần một phần sống sót là đủ để chủ thể không chết. Chỉ có điều, bốn luồng huyết quang đó đều là sức sống của hắn, thoáng cái mất đi hai luồng cũng làm hắn chết mất một nửa mạng, đương nhiên, nếu không nhờ kỹ năng này thì uy lực của Điện chi tiến cũng đủ để giết hắn trong chớp mắt.

- Dám làm như vậy... Ngươi dám làm như vậy! Chết đi!

Giờ phút này Reinhard còn đâu bộ dạng anh tuấn lúc bình thường nữa, hắn gào lên như phát điên, vươn tay giơ bổng Trương Hằng đang toàn thân mềm nhũn lên. Mặc cho Imhotep ở phía sau bắn ra một con rắn cát yếu ớt, hắn há miệng cắn thẳng vào cổ Trương Hằng, tiếp đó hút mạnh như muốn rút hết máu huyết trong người Trương Hằng ra.

Đến hỗ trợ Trương Hằng có ba người, ngoài Trình Khiếu cùng Vương Hiệp ra, không ngờ còn có cả Anck-Su-Namun Sau khi nhìn thấy ngọn lửa màu đỏ sậm đó nàng vô cùng lo lắng, bấy giờ mới ngoan cố đi theo hai người. Trong lòng nàng hiểu rõ, tại thế giới luân hồi này, bảo đảm lớn nhất cho chính là người đàn ông của mình, Imhotep, nếu không với loại người bình thường như nàng, xác suất sống sót thật sự rất nhỏ, dù là ở trong Trung Châu đội cũng vậy.

Lúc này ba người ở đằng xa chứng kiến cảnh Reinhard bắt được Trương Hằng, Imhotep giống như bị trọng thương, chỉ có thể bắn ra một chút cát yếu ớt. Sau đó lại thấy Reinhard há miệng cắn vào cổ Trương Hằng, Vương Hiệp cùng Trình Khiếu lập tức tức gấp đến đỏ cả mắt, liều mạng lao về phía chiến trường.

Nhưng hai người dù sao cũng không có kỹ năng đề cao tốc độ, chỉ có thể trơ mắt nhìn Trương Hằng bị hút máu hơn mười phút, rồi bị Reinhard ném xuống đất như mộ xác chết. Tên này có vẻ vẫn chưa mãn ý, khẽ vung tay đánh tan số cát xung quanh, tiếp đó giơ hổng Imhotep đang nằm dưới đất lên, hút máu như lúc trước. Cũng không biết tên bất tử có thân thể bằng cát này sao lại có thể bị hút máu nhưng dưới ánh mắt của hai người đằng xa, hơn mười giây sau Imhotep cũng bị ném xuống đất, không động đậy gì nữa.

- A! Thật sảng khoái... Thành viên Trung Châu đội thật *** nó mạnh, tùy tiện bắt hai tên đã có năng lượng mạnh như vậy rồi. Cảm giác năng lượng từ sâu trong cơ thể trào ra cuồn cuộn không dứt này... Ha ha, chỉ cần hấp thu hết tất cả thành viên của Trung Châu đội ta sẽ trở thành "Thần" đứng trên tất cả mọi thứ! Ha ha ha!

Sắc mặt Reinhard đã khôi phục hồng nhuận. Không chỉ như vậy, khí thế trên người hắn so với lúc trước lại càng mạnh hơn không ít, rõ ràng là sau khi hấp thu Trương Hằng và Imhotep, sức mạnh của hắn đã được tăng lên rất nhiều. Khuôn mặt tên khốn này một lần nữa biến thành ngạo mạn, điên cuồng gào thét coi như xung quanh không có ai cả.

Sau khi hưng phấn hét lên mấy tiếng, hắn mới nhìn sang Dương Tuyết Lâm đang sợ hãi choáng váng, tiếc là vô gái nay chỉ là người bình thường vô cùng yếu ớt. Reinhard nhíu mày đang định giết nàng thì đột nhiên một luồng khí nóng từ sau lưng hắn ập tới, bất quá lần này Reinhard đã có kinh nghiệm, dễ dàng nhảy sang bên tránh được lần tập kích này.

648. Chương 15: A Lại Da Thức Cùng Toàn Diện Khai Chiến! (4)

Reinhard cũng từ trạng thái điên cuồng bình tĩnh lại, hắn lơ lửng giữa không trung cười lạnh nhìn mọi người, nói:

- Nói thật, sự mạnh mẽ của Trung Châu đội đã vượt xa tưởng tượng của ta, quả không hổ là đội ngũ từng chiến thắng tiểu đội Thiên Thần. Lúc trước ta đã quá coi thường các ngươi, tùy tiện hấp thu kỹ năng cùng năng lượng của hai tên, thực lực của ta đã tăng lên hơn hai phần. Nhớ lại mới thấy nguy hiểm, lúc trước ta thậm chí còn định lấy sức một người đoàn diệt các ngươi... Thật đáng mong chờ, sau khi hấp thu được Trịnh Xá, ta chắc chắn có thể trở thành người mạnh nhất trong cả thế giới luân hồi!

Vương Hiệp cùng Trình Khiếu căn bản không đếm xỉa gì tới tên chó điên này gào thét, Trình Khiếu tôc độ nhanh nhất, lao thẳng tới chỗ mấy người Trương Hằng, trực tiếp đỡ Trương Hằng lên cẩn thận kiểm tra. Xong xuôi hắn mới khẽ thở phào nhẹ nhõm, tuy khí tức Trương Hằng cực kỳ yếu ớt nhưng dù sao cũng còn

http://tieulun.hopto.org

chưa chết, cũng không phải bị hút thành xác khô như hai người tưởng tượng, chỉ là đã rơi vào trạng thái hôn mê rất sâu, Imhotep cũng giống như vậy.

Trình Khiếu yên lặng lặng đứng dậy, chắn trước mặt ba người Trương Hằng. Reinhard thấy vậy lập tức cười lạnh:

- Bại tướng dưới tay ta? Nhanh như vậy đã quên mất vết thương lúc trước à? Lần này không phải chỉ đánh gãy một chân ngươi là xong đâu...

- Đúng thế... Lần này không phải chỉ đánh gãy một chân là xong được...

Trình Khiếu cũng không nói nhiều, khẽ lẩm bẩm một câu như vậy rồi tung người nhảy bật lên, phảng phất như như một con chim lớn giương cánh. Thân thể hắn cong lại bằng một góc độ không thể tưởng tượng nổi, lướt qua bên người Reinhard, chỉ với một cú nhảy như vậy, mấy luồng khí kình cực kỳ sắc bén đã cắt về phía Reinhard.

Trên mặt Reinhard vẫn mang nụ cười lạnh, mặc cho những luồng khí cắt vào tay chân, thân thể. Tiếp đó, chỗ bị cắt trúng liên biết thành cát bụi, đến khi khí kình biến mất, số cát này lại hồi phục thành thân thể hắn như cũ, nhìn qua căn bản không có chút thương tổn nào Chiêu thức này cực kỳ giống chiêu của Imhotep, chỉ là quần áo của hắn cũng bị khí kình cắt phá tan nát, còn kém xa Imhotep, có vẻ hắn cũng không thể hoàn toàn hấp thu sức mạnh của người khác.

Trình Khiếu một đòn thất bại không còn sức truy kích, thân thể từ không trung hạ xuống đất nhưng Reinhard vừa mới khôi phục đã lập tức lao về phía hắn. Chỉ sau nháy mắt, Reinhard đã tới bên cạnh Trình Khiếu, đang định vươn tay bắt lấy hắn thì đột nhiên lại có hơn mười luồng khí kình bắn tới.

- Nam Đẩu thủy điểu quyền... Phi yến lưu vũ!

Trình Khiếu vốn đang ở giữa không trung không có chỗ nào mượn lực nhưng hắn bỗng quay ngược lại một vòng lớn một cách kỳ diệu, đến khi hạ xuống hai tay Reinhard chụp về phía hắn đã bị đánh thành cát bụi. Giây tiếp theo, Trình Khiếu cuối cùng cũng an toàn đáp xuống đất.

Reinhard nhìn hai tay mình có chút sững sờ. Vừa rồi, trong khoảnh khắc Trình Khiếu xoay người, sức tấn công của hắn lập tức bị chuyển đi hơn một nửa, đồng thời còn có cường lực phản kích lại. Đến khi hắn nhận ra được thì Trình Khiếu đang ở giữa không trung vốn không thể có sức trả đòn đã yên ổn hạ xuống đất. Tất cả mọi chuyện chỉ diễn ra trong chớp mắt, khiến cho reinhard ngẩn người, căn bản chưa kịp định thần lại.

- Ha, ha ha... Thật quá tốt! Trung Châu đội quả nhiên không có kẻ yếu! Tất cả các ngươi đều không thể thoát, tất cả đều biến thành thực lực của ta đi, ha ha ha!

Reinhard ngẩn ra một chút, tiếp đó ánh mắt hắn liền biến thành tham lam. Dù sao hắn cũng đã có năng lực hóa cát, công phu cận chiến của Trình Khiếu tuy tốt nhưng cũng không làm hắn bị thương được, còn về phần Vương Hiệp uy lực chất nổ mặc dù lớn nhưng có thể gây thương tổn đến năng lực hóa cát này hay không còn chưa rõ... Huống hồ hắn còn có kỹ năng ám viêm, chỉ cần không gặp phải Trịnh Xá thì thế nào cũng không thua những người khác trong Trung Châu đội.

Trình Khiếu Yên lặng nhìn ba người Trương Hằng phía sau, tiếp đó lấy trong người ra một đôi găng tay, Cùng lúc ấy, Reinhard đã hoàn toàn biến thành cát, một đoàn cát vàng to lớn từ trên không trung ập xuống, ý muốn chôn vùi Trình Khiếu đang đứng chắn trước mặt vào bên trong.

Ở cách đó không xa, Vương Hiệp lập tức đại kinh, liều mạng lao về phía này. Nhưng hắn chưa chạy được mấy bước, từ trong đoàn cát vàng đột nhiên truyền lên mấy tiếng đánh vào da thịt trầm đục. Không đợi hắn kịp định thần lại, Reinhard đã từ trong đoàn cát bắn ra, phục hồi lại thân người từ cát bụi, chỗ cổ cùng mấy điểm trí mạng khác trên người đều có vết thương sâu đến tận xương, máu tươi không ngừng chảy ta. Cùng theo thân ảnh hắn xuất hiện, Trình Khiếu cũng tung người nhảy ra theo.

- Nam Đẩu thủy điểu quyền... Phi tường bạch lệ!

Trình Khiếu giống như mọc ra một đôi cánh bay lượn, cả người ở giữa không trung liên tục xoay trong tiến tới, quyền kình sắc bén cũng không ngừng đánh về phía Reinhard. Chỉ trong khoảnh khắc, cơ thể Reinhard

http://tieulun.hopto.org

đã bị cắt làm bốn năm mảnh, tiếp đó toàn bộ số vụt vỡ đều biến thành huyết quang, bay ra xa hơn mười mét rồi mới hợp lại thành hình người.

Sắc mặt Reinhard thật sự rất khó coi, đòn tấn công vừa rồi rõ ràng là đã khiến hắn thầm chịu khổ. Còn chưa hoàn toàn biến thành hình người, hắn đã gào lên, toàn thân tỏa ra ngọn lửa màu đỏ sậm mãnh liệt, làm cho Trình Khiếu vốn đang định truy kích cũng không thể không dừng lại.

- Sao có thể được! Sau khi biến thành cát bụi, công kích vật lý của ngươi sao có thể đánh trúng ta! Ngươi giở trò gì vậy... Đúng rồi, găng tay của ngươi là vật phẩm ma pháp truyền thuyết. Giống như lửa của ta có thể thiêu đốt cát bụi này, găng tay của ngươi cũng có thể đánh trúng ta...

Reinhard gầm lên một lúc rồi cuối cùng cũng bình tĩnh lại.

Trình Khiếu cũng không để ý tới hắn, chỉ đưa tay ra sau lưng, làm một thủ thế. Vương Hiệp ở sau lưng hắn lập tức định thần lại, đây là thủ pháp liên lạc đặc biệt của bọn hắn trong quân đội, ý là yểm hộ cho hắn.

Vương Hiệp cũng không kịp nghĩ ngợi lâu la, Trình Khiếu đã lại một lần nữa xông lên. Hắn cũng lập tức dùng yếu lực khống chế mấy quả bom plasma, theo sau Trình Khiếu, mấy quả bom cũng đồng thời bắn tới trước mặt Reinhard.

Thật ra trong Trung Châu đội mà nói, thực lực của Trình Khiếu cũng không thuộc loại xuất chúng, nói một cách chính xác là tại Trung Châu đội, thực lực của hắn coi như đứng vào hàng trung hạ đẳng. Đây không có ý là thực lực bản thân hắn rất yếu mà là hắn không hề có phương diện gì đặc biệt. Ngoài y thuật ra, viễn trình của hắn không bằng Zero, tầm trung không bằng Trương Hằng, Bá Vương, Vương Hiệp, cận chiến không so được với Trịnh Xá cùng Triệu Anh Không, nói tóm lại ngoài y thuật không thể thay thế ra, sức chiến đấu của hắn cơ bản có thể gọi là có cũng như không.

Nhưng thật sự là như vậy chăng?

Khi Trình Khiếu xông đến, Rienhard quả nhiên liền hóa hóa thành huyết quang phóng tới, tốc độ so với khi biến thành gió cát thì nhanh hơn không biết bao nhiêu lần, với tốc độ của Trình Khiếu chắc chắn không có cách nào ngăn cản. Bất quá, sau lưng Trình Khiếu là mấy quả bom plasma, trong chớp mắt, mấy quả bom không ngờ lại vượt lên trước Trình Khiếu, phát nổ về phía huyết quang. Sức khống chế của Vương Hiệp đối với chất nổ thật sự có thể gọi là lô hỏa thuần thanh, xung động từ vụ nổ chỉ lan trong một khoảng rộng trước mặt Trình Khiếu còn bản thân hắn lại không hề suy suyển.

Luồng huyết quang quả nhiên là vô cùng e ngại vụ nổ plasma đó, khi sóng nổ vừa bùng lên đã lập tức điên cuồng lùi về phía sau. Nhưng tốc độ của huyết quang dù có nhanh cũng không thể hơn được tốc độ lôi điện , sau khi lùi lại vẫn bị luồng điện quang nuốt chửng.

Reinhard chung quy cũng không phải như mấy tên người ngoài hành tinh nửa mùa, bản thân hắn đã tránh ra khỏi điểm trung tâm của vụ nổ, tuy bị lôi đện bao trùm nhưng chỉ là ở ngoài ria mà thôi. Hồng quang lóe lên một cái đã thoát được ra ngoài, chỉ là huyết quang lần này rõ ràng không thể giống như cát bụi coi thường công kích lôi điện, ít nhất nó cũng đã bốc lên khói đen dày dặc.

Đến khi Reinhard từ huyết quang biến thành hình người, toàn thân hắn đã đầy vết thiêu đốt, nhưng tên khốn này thật sự cường hãn, vết thiêu cháy trên người không ngừng lành lại với tốc độ mắt thường có thể thấy được, chỉ là sắc mặt hắn càng lúc càng xanh lè.

Reinhard trong lòng thật sự ủy khuất đến đến cùng cực. Từ trước đến nay hắn vẫn luôn coi mình là người cao cao tại thượng, thế nên lúc trước mới một mình khiếu chiến Trịnh Xá. Mặc dù Trịnh Xá trong thế giới luân hồi đã có danh tiếng khủng bố nhưng hắn cho rằng dựa vào kỹ năng tự sáng tạo cồng thêm thực lực mạnh mẽ nhất định sẽ không thua. Ai mà biết hiện thực tàn khốc, hắn không những thua mà còn bị dọa cho phải bỏ chạy, điều này khiến cho hắn cảm thấy rất nhục nhã vì vậy mới bụng đói ăn quàng muốn hấp thu sức mạnh của tất cả thành viên Trung Châu đội. Với sự kiêu ngạo của hắn mà nói, bại dưới tay Trịnh Xá tuy là nhục nhã nhưng cũng gọi là có tình có lý, nhưng nếu thua cả những người này mới đúng là uất ức đến chết.

- Các ngươi... Các ngươi đều phải chết!

http://tieulun.hopto.org

Nếu không phải Reinhard vẫn muốn cố gắng hấp thu sức mạnh của hai người thì hắn đã sớm sử dụng ám viêm thiêu cả hai thành tro bụi rồi. Lúc này hắn thấy chất nổ của Vương Hiệp đã tiêu hao hết, lượt công kích tiếp theo còn cần thời gian, hắn lập tức hét lên điên cuồng, hóa thành huyết quang bắn về phía Trình Khiếu, với tốc độ của Trình Khiếu chắc chắn không thể nào tránh nổi.

Trình Khiếu căn bản không hề có ý trốn tránh, hắn không ngờ lại nhảy vọt lên cao, trực tiếp nghênh chiến với huyết quang. Khiến cho người ta phải kinh ngạc là, tốc độ huyết quang độn nhanh vốn cực nhanh, đã gần tiếp cận với Thế của Trịnh Xá, vậy mà Trình Khiếu lại có thể tránh được trong đường tơ kẽ tóc, hơn nữa còn thuận theo luồng huyết quang đánh xuống mấy phát rồi mới lướt chéo qua, hạ xuống đất.

- Trưởng bối của ta từng dạy, không có môn võ mạnh nhất, chỉ có người mạnh nhất... Bất kỳ thuộc tính hoán đổi nào ở Chủ Thần cũng đều có sự đặc thù cùng điểm mạnh mẽ riêng, một số thuộc tính nhìn qua có vẻ rất yếu nhưng nếu sử dụng tốt lại có thể nâng cao uy lực lên gấp trăm lần... Nam Đẩu thủy điểu quyền có vẻ là một thuộc tính rất kém cỏi trong Chủ Thần không gian, nhưng nếu do Trịnh Xá sử dụng thì dù là một trăm tên như ngươi cũng sẽ bị cắt thành mảnh vụn. Còn nếu do ta sử dụng, ta chỉ tìm được vỏn vẹn một phương thức chiến đấu của nó... Gió, dùng gió để tránh đòn tấn công của ngươi, dùng gió để tấn công ngươi, thậm chí là dùng gió để kết liễu ngươi!

Trong chớp mắt lúc hạ xuống đất, Trình Khiếu đã đạp chân, một lần nửa nhảy lên cao, đồng thời quát lớn:

- Ngươi nghĩ ta có thể trơ mắt nhìn ngươi làm hại đồng đội của ta, sau đó mặc cho ngươi ung dung bỏ đi sao? Trước khi ta chết, ngươi đừng hòng bước tới một bước!

Lúc trước hai người lướt chéo qua nhau, huyết quang độn của Reinhard hơi ngừng lại rồi lao thẳng về phía Vương Hiệp. Giờ phút này, Vương Hiệp vừa mới khống chế chất nổ, nếu như bị Reinhard tiếp cận hậu quả thật sự không thể tưởng tượng nổi. Đúng lúc đó, Trình Khiếu đã nhảy lên, cơ thể ở giữa không trung dùng một tư thế kỳ lạ bắt đầu xoay tròn . Bốn phía xung quanh huyết quang dần dần xuất hiện từng luồng gió xoáy kịch liệt, tốc độ những luồng gió này càng lúc càng nhanh, thậm chí đã gần đến mức có thể quan sát được bằng mắt thường. Sau khoảnh khắc, luồng huyết quang đã hoàn toàn chìm trong gió xoáy, Trình Khiếu cũng mặt đầy mồ hôi hạ xuống đất.

649. Chương 15: A Lại Da Thức Cùng Toàn Diện Khai Chiến! (5)

"Đúng là xui xẻo, cứ tưởng làm hàng được một chút, ai ngờ tên khốn này lại mạnh đến thế... Ta van ngươi đấy, đừng có đứng lên nữa, ta bây giờ đến cả sức để đứng thẳng cũng không có nữa. Tuy nói Nam Đẩu thủy điểu quyền vốn là dùng thân thể dẫn dắt gió tới tấn công kẻ địch nhưng chiêu này quá mạnh, gần như tiêu hao toàn bộ thể lực của ta, thật chỉ muốn nằm luôn dưới đất..."

Trình Khiếu vừa đáp xuống lập tức chống tay vào đầu gối, cong người nhìn ra xa. Uy lực của chiêu này thật sự đã vượt qua tưởng tượng của hắn, xung quanh luồng huyết quang đã có hơn trăm mét vuông sắt thép bị cát bụi cắt thành mảnh vụn. Mà bản thân huyết quang cũng toàn toàn tan rã, tuy vẫn chậm rãi dung hợp lại với nhau nhưng tốc độ cực kỳ chậm, có thể Reinhard cũng phải chịu trọng thương dưới đợt công kích này mới đúng.

Quả nhiên, khi luồng huyết quang hợp lại thành một, Reinhard một lần nữa khôi phục hình người, bộ dạng hắn lúc này đã không xong hết mức. Quần áo trên người bị cắt thành từng mảnh vụn, toàn thân máu thịt tan nát, chỗ nào cũng là vết thương sâu đến tận xương, tốc độ khôi phục lần này lâu hơn lần trước rất nhiều. Hắn cũng không đợi thân thể hoàn toàn hồi phục, gầm lên một tiếng điên cuồng, lao về phía Trình Khiếu, tựa hồ đã phẫn nộ đến mất cả lý trí. Nhưng hắn còn chưa kịp đến trước mặt Trình Khiếu, mấy luồng lôi điện đã lại bùng lên, Reinhard một lần nữa bị bom plasma ép lùi.

- Ha ha ha, đã biết chưa? Trung Châu đội bọn ta không có ai là dễ bắt nạt đâu! Chỉ bằng con dơi con nhà người mà cũng đòi ra oai, muốn đập ngươi một trận là chuyện quá dễ dàng! Ha ha ha...

Trông thấy bộ dạng chật vật của Reinhard, Trình Khiếu cuối cùng cũng không nhịn được, lớn tiếng cười nhạo. Mặc dù chính bản thân hắn cũng trong tình trạng kiệt sức nhưng nhìn thấy kẻ địch khốn khổ như vậy khiến hắn cũng cảm thấy thật sự cao hứng.

http://tieulun.hopto.org

Reinhard lại một lần nữa bị ép lùi lại, trên người thương cũ chưa lành đã lại thêm thương mới. Đến lúc này, hắn không ngờ lại hoàn toàn tỉnh táo lại, hít sâu mấy hơi không đúng:

- Là ta đã sai, quả thật là ngay từ đầu đã xem thường tất cả các ngươi, Trung Châu đội không hổ là đội ngũ mạnh mẽ đến cả tiểu đội Thiên Thần cũng phải thừa nhận... Bắt đầu từ bây giờ ta sẽ không coi thường các ngươi nữa, cũng sẽ không quá chấp nhất hấp thu sức mạnh của các ngươi nữa. Nếu có thể hấp thu thì tốt, nếu không thể hấp thu thì phải toàn lực giết chết các ngươi... Người đẹp ở đằng kia, bắt đầu từ bây gờ ta cũng không để ý tới ngươi nữa. Nếu như ngươi không chết thì đồng ý làm nữ nhân của ta đi, ta có cách đưa ngươi về Tây Hải đội của ta, tự mình suy nghĩ cho kỹ...

- Huyết Viêm Thú!

Reinhard từ trên không trung chậm rãi hạ xuống đất, chỉ thấy hai tay hắn vung lên, một luồng ám viêm cực lớn xuất hiện. Trình Khiếu vốn chỉ nghỉ ngơi phút chốc đã khôi phục được chút thể lực, đang định nhảy lên tấn công nhưng vừa thấy luồng ám viêm đó hắn lập tức ngừng lại. Dù sao Trình Khiếu cũng là người có kinh nghiệm trong thế giới luân hồi, chỉ nhìn qua ám viêm là đã biết sức mạnh của nó, Nam Đẩu thủy điểu quyền của hắn tuyệt đối không thể so sánh được.

Rienhard bật cười hung tợn, khuôn mặt hắn phối hợp với quang mang u ám tỏa ra từ ám viêm nhìn càng thêm tàn nhẫn, dữ dằn. Chi thấy hắn cong tay lại, luồng ám viêm trong lòng bàn tay lập tức bùng lên mãnh liệt, phạm vi mười mét xung quanh hắn đều bị ngọn lửa bao trùm. Tiếp đó, luồng lửa lấy hắn làm trung tâm không ngừng xoay tròn, hình thành một cột xoáy lửa hình cái phiễu. Đến lúc này ngọn lửa phảng phất như hóa thành một con quái thú hung hăng đánh tới chỗ mọi người.

- Mọi người nằm xuống! Trốn ra sau lưng ta!

Vương Hiệp hét lớn, vội vàng khống chế mấy quả bom plasma ném ra, nhưng ánh điện lóe lên chỉ có thể hơi cản con quái vật lửa đó tới gần một chút, chỉ cần plasma biến mất nó chắc chắn sẽ lại ập tới. Vương Hiệp lập tức quyết đoán, lấy ra một quả tên lửa hạt nhân mini, vừa dùng yêu lực khống chế vừa ném khối thuốc nổ do yêu lực tạo thành ra sau lưng, tạo thành một hố sâu khoảng hai mét tại đó. Hắn hét lớn:

- Trình Khiếu! Đưa tất cả họ vào trong hố! Nhanh lên đi!

Trong lúc nói, quả tên lửa hạt nhân đã từ từ bay lên trước mặt hắn.

Trình Khiếu phản ứng cũng nhanh, hắn lao tới ném ba người Trương Hằng vào trong hố. Nhưng vừa mới một tay bắt lấy Ack-Su-Namun, tay kia bắt lấy Dương Tuyết Lâm, từ sau lưng hắn truyền tới một tiếng nổ kịch liệt, tiếp đó xung động nổ cùng gió nóng cực mạnh ập tới, hắn cùng hai cô gái bị thổi bay đi mấy mét.

Ở phía sau, Vương Hiệp đang tập trung toàn bộ thinh thần điều khiển quả tên lửa hạt nhân mini. Uy lực này không thể lấy bom plasma để so sánh được, nếu như không ổn một chút, tất cả bọn họ đều sẽ phải chết tại đây, cho nên đây cũng là thử thách khó khăn nhất với những gì hắn đã tập luyện gần đây.

Trong Trung Châu đội mỗi người đều có phương thức rèn luyện cùng con đường phát triển của riêng mình, ví dụ như Trình Khiếu từ Nam Đẩu thủy điểu quyền lãnh ngộ ra sát chiêu bằng gió. Rèn luyện của Vương Hiệp là khống chế chính xác đối với chất nổ, bắt đầu từ khối chất nổ chỉ lớn bằng móng tay do yêu lực tạo thành, cho đến mức cả sóng nổ từ tên lửa hạt nhân mi ni cũng có thể khống chế chuẩn xác, món huấn luyện này mới coi như thành công. Vương Hiệp mới chỉ vừa bắt đầu rèn luyện thế này gần đây nên lúc này để khống chế sức nổ hắn cơ hồ đã dốc hết sức lực từ lúc còn bú mẹ, mạch máu gân xanh căng phồng khắp toàn thân. Không lâu sau, một đoạn mạch máu trực tiếp vỡ tung, rồi lại một đoạn khác... Khi tên lửa bùng nổ, Vương Hiệp đã giống như một người máu.

Sức mạnh của tên lửa hạt nhân mini thật sự đáng sợ, vừa bùng nổ đã tràn ra mãnh liệt khắp xung quanh, con thú lửa màu đỏ sậm cũng bị nổ thành mảnh vụn trong nháy mắt. Uy lực từ vụ nổ còn chưa dừng lại, tiếp theo sóng nổ liền lan ra khắp cả thông đạo, quang mang chói sáng như mặt trời không ngừng lóe lên. Ngoài một khu nhỏ do Huyết Viêm Thú khổ sở chống đỡ cùng một khoảng trống sau lưng Vương Hiệp ra, tất cả những chỗ khác đều bị sóng chấn động nuốt chửng, đồng thời cả thông đạo cũng không chịu đựng nổi vụ nổ kịch liệt, bắt đầu tan vỡ khắp nơi.

Cũng không biết đã qua bao lâu, đến khi vụ nổ hoàn toàn lắng xuống, cả thông đạo đã không còn nhìn ra

http://tieulun.hopto.org

hình dạng gì nữa, rất nhiều chỗ hoàn toàn gãy ra làm hai đoạn, từ khe nứt trống không nhìn xuống không biết là sâu bao nhiêu mét, có thể thấy thông đạo này đã hoàn toàn bị phá hỏng.

- A!

Một tiếng kêu thảm thiết chợt vang lên, hóa ra là một khối thép cực lớn, rơi xuống, vừa đúng đè lên hai chân Trình Khiếu, cả hai chân lập tức bị đè nát tới đầu gối. Cũng may là số hắn còn tốt, nếu khối thép rơi chệch lên trên một chút nữa thì đến cả mạng hắn cũng chẳng còn nữa

Vương Hiệp từ trong đống đá vụn run rẩy đứng dậy, bộ dạng cực kỳ thê thảm, toàn thân đều là vết thương rách vỡ, máu dính trên người cũng vừa đen vừa đỏ, không biết là đã có bao nhiêu máu trong cơ thể chảy ra. Hắn nhìn quanh một chút rồi vội càng chạy tới chỗ Trình Khiếu nhưng chưa kịp tới nơi thì cả thông đạo đã rung chuyển kịch liệt, Vương Hiệp hơi hẫng chân một chút lập tức ngã vật xuống đất. Cũng không biết là do đã quá hư nhược hay là ngã xuống bị đập trúng đầu mà sau khi ngã hắn lập tức hôn mê. Lúc này tất cả mọi người đều thương tích đầy mình, chỉ có hai cô gái là còn yên ổn, bọn họ mơ hồ đứng dậy.

- ...Anck-Su-Namun, giúp ta, mau tới giúp ta...

Một giọng nói yếu ớt vang lên cách đó không xa, chính là tiếng của Imhotep. Anck-Su-Namun vốn còn đang mê mang nhìn quanh, vừa nghe thấy thanh âm này, sắc mặt nàng vụt biến, chạy ngay về phía tiếng nói phát ra. Đến khi tới chỗ khe nứt, nàng mới nhìn thấy rõ tình cảnh phía dưới.

Vị trí này đã sớm gãy rời, ở phía bên kia của khe nứt có một khối thép khoảng bốn năm mét nhô ra chênh vênh, phía dưới sâu không thấy đáy, Trương Hằng cùng Imhotep đang bám vào phía dưới khối thép đó. Nói một cách chính xác là Imhotep kéo theo Trương Hằng, báo vào đó, cũng không biết đến khi nào thì hai người sẽ rơi xuống dưới khe. Vị trí của hai người cách Anck-Sun-Namun tới hơn bốn mét, cho dù nàng có muốn kéo hai người lên cũng không được.

Imhotep cố sức quay đầu lại, hắn trông thấy Anck-Su-Namun đứng bên khê nứt, lập tức kêu lên:

- Mau giúp ta, ta bây giờ không thể hóa thành cát nữa, bị tên kia hút hết sức mạnh rồi... Mau giúp ta...

Anck-Su-Namun vẻ mặt âm tình bất định, nàng quay đầu nhìn ra đằng sau, ở đó chỉ có một luồng ám viêm đang chậm rãi bốc lên. Imhotep cũng nhìn thấy luồng ám viêm ở bên đó, trong lòng đột nhiên sinh ra dự cảm không hay. Đúng lúc đó, Anck-Su-Namun đột nhiên xoay người chạy ra sau, khoảnh khắc nàng quay đi, Imhotep chỉ cảm thấy cả thế giới phảng phất như vỡ tan trước mặt hắn.

Cho tới bây giờ, hắn chưa từng yêu ai sâu sắc như thế, vì nàng hắn có thể vứt bỏ tất cả vinh hoa phú quý, dù là cả tính mạng, tín ngưỡng cũng có thể vứt bỏ. Mối tình kéo dài suốt mấy nghìn năm ròng rã, vì để nàng mãi mãi ở bên cạnh, hắn cũng dứt khoát gia nhập vào Trung Châu đội. Dựa vào sự thông minh tài trí của mình, hắn cũng đại khái biết được tình huống kịch bản trong thế giới của mình, hắn cũng đã từng lén xem qua The Mummy 1,2. Về phần kết thúc phim hắn cũng từng xem qua, mặc dù hắn cảm thấy tình huống đó không thể xảy ra được nhưng trong lòng chung quy vẫn có một bóng ma. Đến lúc này hắn cuối cùng cũng cảm nhận được sự thống khổ của chính mình trong phim, cảm giác như chết cả trái tim, nếu không phải còn đang kéo Trương Hằng, hắn đã giống như trong kich bản tự gieo mình xuống vực sâu rồi.

Anck-Su-Namun vừa chạy về hướng đoàn lửa vừa cởi áo ngoài. Chạy được hơn mười mét nàng vụt ngừng lại, tiếp đó xé toạc chiếc áo ra thành sợi dài rồi dứt khoát quay người lại lao tới chỗ khe nứt. Chỉ thấy Anck-Su-Namun gia tăng tốc độ lao vọt ra ngoài khe nứt, nhảy lên khối thép thò ra ở bờ đối diện. Vừa hạ xuống nàng lập tức lăn tròn hai vòng, tiêu bớt lực xung kích, sau đó ném mấy sợi vải xuống phía dưới khe, hét lên:

- Imhotep! Nắm lấy dây vải... Bộ phim đó ta cũng đã xem qua... Đừng có suy nghĩ lung tung, ta thật lòng yêu chàng!

Nhìn thấy sợi vải rủ xuống trước mặt, Imhotep đã hoàn toàn sững sờ. Đến khi Anck-Su-Namun buộc đầu vải vào khối thép, thúc giục lần nữa hắn mới vội thò tay bắt lấy sợi vải, mặc cho Anck-Su-Namun kéo hắn và Trương Hằng lên.

Anck-Su-Namun tốt xấu gì cũng là thành viên trung châu đội, máu rồng cùng Progenitor virus đương nhiên là không thiếu phần, trọng lượng của hai người còn chưa đủ để làm khó nàng. Cô gái này thật sự có một

http://tieulun.hopto.org

loại khí thế bưu hãn, kéo mạnh hai người đàn ông lên khỏi khe nứt, sau đó một tay đỡ Imhotep, một tay kéo Trương Hằng nhảy lên tầng thép phía trên. Đến khi tới chỗ đất hoàn chỉnh nàng mới thở phào nhẹ nhõm, đoạn ngồi xuống thở hồng hộc. Imhotep giống như đến bây giờ mới định thần lại được, hắn vui mừng đến phát điên, ôm chặt lấy Anck-Su-Namun hôn như mưa, bên khóe mắt không ngờ đã có mấy giọt nước mắt...

- Anck-Su-Namun! Chúng ta vĩnh viễn không xa rời nhau, dù là trăm năm, nghìn năm, vạn năm nữa... Dù là đến kiếp sau ta cũng sẽ mãi mãi bảo vệ nàng!

Ở cách đó không xa, luồng ám viêm đã càng lúc càng khổng lồ...

650. Chương 15: A Lại Da Thức Cùng Toàn Diện Khai Chiến! (6)

Quay lại khu vực phía bên kia cách đây mấy phút, ở đó Trịnh Xá đang giằng co với Julian. Tuy rằng Julian đã xóa bỏ mất ba cảm giác quan trọng nhất với chiến đấu trong năm giác quan của Trịnh Xá nhưng hắn vẫn không dám tới gần một chút nào, bởi vì dù Trịnh Xá chỉ yên lặng đứng đó, uy thế trên người hắn vẫn đủ khiến cho Julian không dám đối mặt. Cho dù có vỏ kiếm bảo vệ, đối mặt với Trịnh Xá cũng thật sự quá nguy hiểm.

"Sức mạnh cùng tốc độ của hắn đã đạt tới cực hạn của thân thể sinh vật bình thường. Nếu là gã tu chân giả phản bội trong tiểu đội Thiên Thần thì còn hiểu được nhưng hắn lại không phải, chỉ dựa vào thân thể đã có thể đạt tới trình độ hiện tại, thật sự là... Khiến cho người ta không thể tưởng tượng nổi."

Julian đứng yên tại chỗ khẽ xoa xoa vết thương, hắn cười khổ lắc lắc đầu tiếp đó âm thầm suy tính.

"Ta cũng phạm sai lầm như Reinhard, đánh giá lực lực của dội trưởng Trung Châu đội quá thấp. Cho dù ta vẫn còn A lại da thức(*) chưa sử dụng nhưng có thể có tác dụng với kẻ đã vượt qua tâm ma này hay không vẫn chưa rõ, vây giờ vạn vạn lần không được để những người còn lại của Trung Châu đội tới được đây, nếu không đến cả ta cũng chỉ còn biết chạy trốn..."

Julian khẽ cười khổ, lúc trước hắn còn muốn để những người còn lại của Trung Châu đội đi về hướng này nhưng theo tình hình trước mắt bọn họ tới nơi không những không phải bị giết mà còn bao vây hắn lại, tình hình như vậy hắn tuyệt đối không thể để xảy ra. Hơn nữa, Reinhard ở bên kia hình như cũng đã hấp thu sức mạnh của hai người trong Trung Châu đội, để tránh cho hắn tiếp tục mạnh hơn nữa, Julian bất đắc dĩ chỉ có thể thay đổi kế hoạch lúc đầu, một lần nữa dùng tinh thần lực dẫn những thành viên còn lại Trung Châu đội về phía Reinhard.

Giả tạo hình ảnh, đặc biệt là dùng phương thức quét hình tinh thần lực chuyển tới những người khác, loại kỹ xảo này đương nhiên không thể làm khó được người có tinh thần lực cấp cao như Julian. Dễ dàng chuyển đi một hình ảnh giả, tiếp đó dẫn mấy người Tiêu Hoành Luật về phía Reinhad, chỉ là bọn họ còn cách vị trí hai người Vương Hiệp rất xa, nhanh chóng chạy tới cũng phải mất ít nhất là mấy phút...

Chuyện bên đó xong xuôi, Julian cuối cùng cũng tập trung toàn bộ tinh thần vào Trịnh Xá. Đến tận lúc này, tên kia vẫn yên lặng đứng nguyên tại chỗ, giống như một người bình thường đã mất đi thị giác, thính giác, xúc giác. Không, nói một cách chính xác là ngoài sự bình tĩnh khác với người thường ra thì tất cả mọi điểm hắn đều giống như người bình thường, cứ yên lặng đúng đó bất động.

"Không hợp lý, hắn tựa hồ hơi quá yên lặng... Cho dù thế nào thì hắn cũng là Trịnh Xá, đơn giản bị phong tỏa ba giác quan như vậy là biến thành vô dụng sao? Loại cảm giác bất an này..."

Julian hít sâu một hơn, chậm rãi tiến về phía Trịnh Xá, tới khi còn cách khoảng hơn mười mét thì dừng lại. Đoạn hắn khẽ phất tay, gã trung niên da trắng không chút nghĩ ngợi lập tức tiến về phía Trịnh Xá, đồng thời vỏ kiếm trên tay hắn cũng tỏa ra bạch quang mờ mờ.

Tên trung niên đi tới cách Trịnh Xá khoảng mười mét, hắn vừa định tiến thêm một bước nữa thì một luồng khí thế nguy hiểm cực độ đột ngột ập tới, Trịnh Xá vốn đang đứng yên lặng vụt quay người về phía đó. Chỉ thấy hắn khẽ nhảy lên tung một cước, một lưỡi đao gió vô hình hữu chất chém về phía gã trung niên, đây chính là Lam cước trong Lục thức của Trịnh Xá, uy lực tuy không quá mạnh nhưng tốc độ công kích lại thuộc hạng nhất.

http://tieulun.hopto.org

Gã trung niên da trắng còn chưa định thần lại, lưỡi đao gió đã chém lên luồng bạch quang ở trước người hắn nửa mét. Màn ánh sáng này cũng thật sự cứng cỏi, dù đột ngột bị đánh trúng một đòn nặng như vậy nhưng không hề thấy nó có chút dấu hiệu suy kiệt nào. Gã trung niên thì lại bị sức mạnh của đao gió đẩy lùi ra xa hơn mười mét, tuy bạch quang đã ngăn cản được uy lực của đao gió nhưng cũng không thể hoàn toàn triệt tiêu sức mạnh va chạm, có thể thấy sức mạnh của nó thật sự kinh người.

"Có thể cảm giác được ư? Sao lại như vậy? Không có thị giác và thính giác, hắn cản bản không có cách nào nhìn thấy, nghe thấy mọi thứ xung quanh. Cũng như vậy, cả xúc giác cũng đã bị phong tỏa, cả không khí lưu động hắn cũng không thể cảm nhận được.... Giác quan thứ sáu? Mặc dù trình độ mở cơ nhân tỏa càng cao, xác suất phát động thành công của bản năng và giác quan thứ sáu cũng càng lớn nhưng hai loại cảm giác này chung quy vẫn không phải giác quan chính thức, có mang thành phần may mắn ở trong đó. Hắn không thể khi có người tiếp cận trong vòng mười mét thì đột nhiên bộc phát, nhìn đòn tấn công đó chắc chắn là đã tích lực từ lâu, chẳng lẽ còn có giác quan khác ở bên trong? Quét hình tinh thần lực?"

Julian không phải kẻ lỗ mãng, mắt thấy Trịnh Xá đã có phòng bị, hắn cũng không chuẩn bị lập tức tấn công. Dù sao thì Thiên vũ Bảo luân của hắn cũng có thể phong tỏa giác quan ít nhất là hơn mười phút, mà kể cả Trịnh Xá có phá vỡ được phong tỏa thì ít nhất hắn cũng không bị nguy hiểm đến tính mạng. Dựa vào sự tồn tại của "vùng đất lý tưởng", hắn có thể hoàn toàn yên tâm tìm kiếm cơ hội triệt để đánh bại Trịnh Xá.

"...Không phải tinh thần lực, ta không phát hiện ra tinh thần lực của hắn có bất kỳ tình huống khác thường nào. Đây cũng là chuyện đương nhiên, không cần biết là hắn mạnh đến mức nào, thứ nhất hắn không phải tinh thần lực khống chế giá, thứ hai khi vượt qua tâm ma hắn không hề tiến và tầng sâu nhất của ý thức, đương nhiên không thể sử dụng tinh thần lực để chiến đấu.... Nếu như vậy, có vẻ phương thức chiến đấu của hắn vẫn luôn là dùng thân thể? Đơn giản là thân thể mạnh mẽ tới một mức độ nào đó đã không thua kém gì người sử dụng năng lượng để chiến đấu. Đúng rồi, nếu chỉ bằng nhiệt lượng dự trữ trong cơ thể căn bản không đủ chống đỡ cho cường độ tiêu hao cực cao như hắn, trong người hắn chắc chắn là có thuộc tính mang theo năng lượng, chỉ không biết là có phải chỉ có riêng năng lượng vampire thôi hay không..."

Julian suy nghĩ một lát rồi nhặt một mảnh thép vỡ to bằng bàn tay lên, đoạn ném về phía Trịnh Xá. Quả nhiên khi khối thép bay đến cách Trịnh Xá khoảng mười mét lập tức bị tấn công. Chỉ thấy hắn vụt xoay người tung quyền đánh tới, nắm tay dùng tốc độ mắt thường không thể theo kịp phóng ra, chỉ quyền phong không thôi đã dễ dàng đánh nát vụn khối thép, tất cả mảnh vỡ rào rào bay ngược lại phía Julian.

Julian đứng yên tại chỗ không cử động, mặc cho ánh sáng trắng bùng lên ngăn cản tất cả công kích. Đến bây giờ hắn mới hơi nhíu mày, trên khối thép lúc nãy hắn đã để lại một tia ấn ký tinh thần, ấn ký tinh thần cũng là một loại năng lượng, do tinh thần lực ngưng tụ lại mà thành, là một loại kỹ năng hắn tìm ra được chuyên dùng để thăm dò thuộc tính năng lượng của người khác. Qua lần dò xét vừa rồi, hắn quả nhiên phát hiện ra quanh người Trịnh Xá có một loại năng lượng kỳ lạ tồn tại. Điểm mấu chốt chính là loại năng lượng này có tinh ăn mòn cực mạnh, chỉ trong nháy mắt, ấn ký tinh thần của hắn không ngờ đã bị ăn mòn sạch sẽ, xem ra Trịnh Xá chính là dựa vào việc bố trí loại năng lượng này quanh cơ thể để cảm ứng xung quanh.

Trịnh Xá đúng là sử dụng năng lượng để cảm ứng xung quanh, đây là một năng lực mà trước đây hắn đã phát hiện ra, ví dụ như phát năng lượng vampire hoặc nội lực ra ngoài cơ thể sẽ có thể dựa vào năng lượng để cảm nhận xung quanh. Chỉ có điều, theo đặc tính của năng lượng, tách khỏi cơ thể càng xa thì càng nhanh chóng tiêu tan, cho dù hắn có nhẫn mithril có thể dự trữ năng lượng thì cũng không thể lãng phí như vậy được, vì thế sau vài lần thí nghiệm hắn liền chuyển sang sử dụng chân nguyên lực và ma lực làm nguồn cung cấp cho kỹ năng này.

Chân nguyên lực cùng ma lực là sản phẩm sau khi nội lực và năng lượng vampire ngưng tụ cực độ. Hai loại năng lượng này một khi hình thành, trừ phi là sử dụng xong hoặc là tiêu hao hết còn bình thường sẽ không tự động tiêu tan, cho dù tách khỏi cơ thể cũng vậy, giống như là năng lượng đã ngưng tụ thành vật chất. Nếu không như vậy thì những đạo cụ tu chân đã không thể trải qua bao nhiêu năm tháng vẫn duy trì được chân nguyên và ma lực bên trong.

Bản thân Trịnh Xá không hề có công pháp tu chân hoặc tu ma gì, hắn cũng căn bản không thể đưa hai loại năng lượng mạnh mẽ này làm cơ sở để chiến đấu. Vốn muốn tận dụng hai thứ phế vật đó, sau vài lần thí nghiệm hắn liền phát hiện ra cách sử dụng kỹ năng này, mục đích cũng chỉ vỏn vẹn là để thăm dò bằng năng lượng.

http://tieulun.hopto.org

"Đúng là may mắn. Lúc ấy chẳng qua chỉ thử chút cho vui, không ngờ đến bây giờ lại cứu được cái mạng già này..."

Trong đầu Trịnh Xá âm thầm suy nghĩ, sau khi bị xóa bỏ ba giác quan, những cảm giác quan trọng nhất với một chiến sỹ như hắn đã hoàn toàn biến mất. Vị giác và khứu giác còn lại đối với hắn mà nói cơ bản là vô dụng, ít nhất hắn còn chưa học được cách làm thế nào dựa vào mùi vị để phân biệt, tìm kiếm đối thủ. Trong tình huống như vậy, tuy chỉ có thể khuếch tán một tia ma lực ra phạm vi mười mét xung quanh đối với hắn đã là quá đủ rồi.

"Đúng là khó mà tưởng tượng nổi, kỹ năng phong tỏa năm giác quan này không ngờ lại đáng sợ như vậy..."

Trịnh Xá thầm cảm thán, tiếp đó sau khoảnh khắc đã xuất hiện ở cách chỗ Julian không xa, dùng tốc độ mắt thường không thể theo kịp đánh ra mấy quyền. Mặc dù bạch quang từ vỏ kiếm đã ngăn cản lực phá hoại từ mấy quyền này nhưng sức mạnh to lớn vẫn đánh văng Julian ra xa, tới hơn mười mét mới ngã xuống đất. Mà Trịnh Xá cũng không hề dừng lại, hắn một lần nữa biến mất nhưng điểm xuất hiện lần này lại sai lệch, trực tiếp đâm sầm vào bức tường cách chỗ Julian hơn mười mét, tạo thành một vết lõm sâu hình người trên đó.

Julian nhìn mà trợn mắt há mồm, đến khi Trịnh Xá từ trong tường đi ra, như không có việc gì tiếp tục đứng ngơ ngơ tại chỗ, hắn bấy giờ mới cười khổ.

"Hiểu rồi, hắn toàn toàn là dựa vào suy đoán. Chỉ cần công kích theo hướng nào đó, hắn sẽ sử dụng tốc độ siêu cao tiến về phía đó trong chớp mắt, dựa vào cảm ứng mười mét xung quanh thân thể tấn công bất kỳ kẻ nào trong phạm vi đó. Tuy đòn tấn công của hắn không thể phá được vòng bảo vệ của vỏ kiếm nhưng bị sức mạnh của hắn đẩy bay đi cũng rất đau..."

Julian khổ sở cả nửa ngày cũng không thể nghĩ được cách nào, tên Trịnh Xá này thật sự so với rùa rút đầu còn khó chơi hơn, đánh đã không thắng được, mà dù muốn đánh hắn cũng không đánh nổi, tóm lại là khiến người ta thật sự không biết làm thế nào. Nếu sớm biết thế này thì hắn đã sớm hoán đổi một món vũ khí công nghệ cao, sau khi biến Trịnh Xá thành kẻ vừa mù vừa điếc xong thì trực tiếp dùng vũ khí công nghệ cao từ xa tấn công cho xong.

"Không còn cách nào, sử dụng A lại da thức vậy!"

Sắc mặt Julian chợt nghiêm lại, đôi mắt vụt mở ra hoàn toàn. Trong khoảnh khắc hắn mở mắt ra, Trịnh Xá vốn đang yên lặng bất động đột nhiên quay sang phía này, tuy vẫn chưa công kích nhưng sức tập trung của Trịnh Xá đã hoàn toàn chuyển sang hướng đó.

- Chú ý rồi sao? Dù còn chưa sử dụng nhưng luồng uy áp đó vẫn khiến ngươi cảm giác được phải không? Đúng vậy, đây là tuyệt chiêu giữ nhà của ta, A lại da thức, cũng có thể gọi là Lục đạo Luân hồi. Sau khi ta hoán đổi thuộc tính Shaka đã dựa vào nó chìm xuống tầng sâu của ý thức tâm linh, đạt được sức mạnh tại đó...

Julian cười lạnh nói, đồng thời hướng về phía Trịnh Xá búng tay một cái.

Ngón tay phát ra một tiếng bụp gọn ghẽ, cùng lúc đó, Trịnh Xá chỉ cảm thấy nội lực cùng năng lượng vampire trong cơ thể đột nhiên dao động mãnh liệt, trong lúc đột ngột không kịp phòng ngự thiếu chút nữa thì tạo thành rối loạn năng lượng. Dù vậy hắn cũng đã hơi bị nội thương, khóe miệng rỉ ra một chút máu.

"Không sai, đây là.. Ánh sáng tâm linh!"

Ánh sáng tâm linh, niệm động lực, sức mạnh tâm linh, trường lực AT, tất cả những tên gọi này đều chỉ cùng một thứ, chính là một loại sức mạnh mà sinh vật sống có thể lĩnh ngộ sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, vượt qua tâm ma. Ví dụ như ánh sáng tâm linh của Trịnh Xá là Tiềm long biến, tuy là chuyển biến về mặt thân thể nhưng cũng là phương thức thể hiện của ánh sáng tâm linh của hắn. Lại như ánh sáng tâm linh của nhân cách chủ Triệu Anh Không là thôn phệ năng lượng, những hoa văn màu đen trên người nàng có thể phá vỡ năng lượng. Còn cả Triệu Nhị Không mà Trịnh Xá từng thấy trong ký ức của Triệu Anh Không, có năng thuộc tính khống chế tinh thần, ánh sáng tâm linh của nàng chính là thôi miên tầng sâu của ý thức.

Cái gọi là A lại da thức của tên Julian trước mặt cũng là một loại năng lực tượng tự, chẳng những có thể thôi miên và khống chế sinh vật sống mà còn có thể thôi miên và khống chế gen, từ đó khiến cho cơ thể

http://tieulun.hopto.org

người tự hư hỏng, tan vỡ. Đây là một lại sức mạnh cực kỳ bá đạo và đáng sợ, nếu chưa mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư hoặc cao hơn thì đứng trước loại năng lực này cơ bản có thể gọi là không cho sức phản kháng. Đương nhiên, cái giá để có được loại ánh sáng tâm linh này cũng cực lớn, ngoài buộc phải là tinh thần lực khống chế giả ra còn cần phải hoàn toàn chìm xuống tầng sâu nhất của ý thức, biến thành ác ma ở đó mới được...

- Không ngờ.... Ngươi không ngờ cũng có sức mạnh cấp độ này.

Trịnh Xá thở ra một hơi, đoạn hét lớn, bắt đầu nhanh chóng gia tăng cấp độ mở cơ nhân tỏa, từ cơ nhân tỏa tầng thứ hai không ngừng tăng lên tới tận tầng thứ tư Đến lúc này, sắc mặt Julian cuối cùng cũng hoàn toàn biến đổi, mà Trịnh Xá căn bản không chút quan tâm, tiếp tục tập trung tinh thần mở cơ nhân tỏa, cuối cùng... Đến khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp, sản phẩm ánh sáng tâm linh của hắn, Tiềm long biến đã xuất hiện!

Roạt một tiếng, đôi cánh rồng từ sau lưng Trịnh Xá trồi ra, xé rách y phục trên người hắn, đồng thời thân hình cùng diện mạo hắn cũng không ngừng biến đổi. Khi Trịnh Xá hoàn tất biến hình, Julian đã chạy lùi ra sau hơn trăm mét. Không phải hắn cảm thấy sợ hãi mà là giờ phút này, áp lực quanh người hắn quá lớn, đứng bên cạnh hắn giống như bị cả một ngọn núi đè lên.

- Ngươi quá nguy hiểm, loại sức mạnh cấp độ này không nên xuất hiện tại thế giới hiện thực. Vốn tưởng ngươi chỉ biết chút kỹ năng phong tỏa giác quan cùng thôi miên bình thường, không ngờ ngươi cũng biết sử dụng chiêu này... Đối với đồng đội của ta mà nói, ngươi thật sự quá nguy hiểm, không thể để ngươi tiếp cận họ, nhất định phải giết chết ngươi ở đây... Đánh cược lúc trước hủy bỏ, ta từ bỏ ý định sử dụng ngươi...

Julian mỉm cười lạnh lùng, hắn tự phục có "vùng đất lý tưởng" bảo vệ chắc chắn sẽ không bị giết nên cũng không hề lo lắng mình sẽ phải chết, chỉ dùng ý thức:

- Ngươi không ngờ cũng biết sự tồn tại của A lại da thức? Đây là năng lực với cấp bậc của ta hiện tại vẫn chưa thể hoàn toàn điều khiển, nhưng ưu thế nó tạo cho ta cũng đã cực kỳ rõ ràng, ngươi biết không nhỉ? Ta có thể gọi A lại da thức là hạt giống, đem ấn ký tinh thần của A lại da thức ẩn vào trong ý thức của một người, không lâu sau, ý thức của kẻ đó sẽ bị hạt giống của ta ăn mòn sạch sẽ, tiếp theo kẻ ấy sẽ biến thành một con rối của ta, ví dụ như tên sử dụng bao kiếm này... Ngươi chắc cũng không biết, trong ý thức đồng đội của ngươi đã bị ta chôn xuống hạt giống này, chỉ có ý thức của ngươi là quá mạnh, người vượt qua được tâm ma quả nhiên là không như bình thường. Bất quá, cũng chỉ cần đánh bại ngươi là được, đồng đội của ngươi sẽ do ta tiếp nhận.... Đúng rồi, có lẽ clone của ngươi có được A lại da thức bản đầy đủ, nếu không tại sao người bị hắn khống chế đến cả Chủ Thần cũng không thể chưa trị? Sớm muộn gì cũng có một ngày ta đạt tới cấp độ đó, ha ha ha...

Trịnh Xá mặc kệ hắn, đột ngột biến ma lực ngoài cơ thể thành dạng sợi dài, từ phạm vi bao trùm quanh cơ thể mười mét biến thành một sợi dây ma lực dài hơn trăm mét. Tiếp theo sợi dây ma lực lấy hắn làm trung tâm xoay tròn một vòng, thứ đầu tiên bị nó chạm trúng chính là tên trung niên da trắng đứng cách đó không xa. Vừa với cảm giác được vị trí của gã này, Trịnh Xá đã lao vọt sang phía ấy, hung hăng đạp thẳng một cước, đá văng hắn ra xa hơn trăm mét.

Khi gã trung niên bị trúng một cước của Trịnh Xá, luồng ánh sáng trắng vẫn lóe lên như trước, triệt tiêu lực phá hoại từ cú đá. Nhưng triệt tiêu được lực phá hoại chứ không thể triệt tiêu được sức mạnh, tên trung niên da trắng vẫn bị đá bay đi xa hơn trăm mét mới bình yên vô sự đứng dậy.

Thấy vậy, Julian mỉm cười lạnh lùng, nói:

- ....A lại da thức ngoài sức phá hoại mà ngươi đã biết còn có một phương thức công kích khác, tiếc là chiêu này ta tuyệt đối không bao giờ sử dụng trên cơ thể mình...

Nói đoạn hắn lại búng tay một cái.

Tiếng búng tay vừa vang lên, cơ bắp toàn thân gã trung niên da trắng đột nhiên bành trướng kịch liệt, phảng phất như có sinh mệnh không ngừng động đậy. Không lâu sau, từ cơ thể đột nhiên vươn ra mấy chiếc xúc tu liên tục chuyển động, mà người tên này cũng không ngừng căng phồng, đến khi đạt tới độ cao hơn ba mét mới ngừng lại. Cơ thể khổng lồ cộng thêm những sợi cơ thịt giống như xúc tu nhìn vừa ghê tởm vừa

http://tieulun.hopto.org

khủng bố, nhưng khiến cho người ta thấy kỳ quái là, cơ thịt da dẻ đã tách ra như vậy nhưng không ngờ lại không chảy dù chỉ một giọt máu, giống như thân thể hắn vốn đã là như vậy.

Trịnh Xá cũng không chứng kiến một màn này, ma lực của hắn vừa tiếp xúc với tên trung niên da trắng, Trịnh Xá trong khoảnh khắc đã vọt tới, mấy quyền đồng thời đánh ra. Sức phá hoại từ cú đấm vẫn bị luồng bạch quang ngăn cản, chỉ là lần này tên trung niên chỉ hơi nghiêng ngả một chút, không lùi lại một phân, tiếp đó mấy sợi cơ thịt to lớn vụt cuốn về phía Trịnh Xá.

Bụp một tiếp, sợi cơ thịt bị Trịnh Xá đưa tay chặn lại, mặc dù Trịnh Xá không hề chấn động nhưng sàn thép dưới chân hai người đã từng tấc một vỡ nát , sức mạnh cực lớn chỉ có thể theo chân hai người truyền xuống mặt đất. Lúc này Trịnh Xá đưa tay nắm lấy sợi cơ thịt, áng sáng trắng lại lóe lên, mặc cho hắn bóp nắn thế nào cũng không thể làm thương tổn tới sợi cơ thịt.

Julian cười lạnh nói:

- Đừng cố thử nữa, ngươi bay giờ chỉ là cái bao cát thôi, chỉ có bọn ta đánh ngươi, ngươi căn bản không thể gây thương tổn cho bọn ta...

Vừa mới dứt lời, trong tay Trịnh Xá đột nhiên xuất hiện một thanh đại đao màu đỏ tươi, loáng cái ma lực quanh người hắn đã ngưng tụ lại. Giây tiếp theo, sợi cơ thịt to lớn liền bị cắt nát vụn, còn luồng bạch quang... không thể ngăn cản được Hổ hồn đao đã tập hợp ma lực một chút nào!

(*) h mới đến lúc giải thích cái tên quái đản của chương này.

A lại da thức: tiếng Phạn ālayavijñāna là một khái niệm trong Phật giáo, Duy thức tông. Con người có tám thức, Nhãn thức, Nhĩ thức, Tỵ thức, Thiệt thức, Thân thức, Ý thức, Mạt na thức, A lại da thức (mắt, tai, mũi, lưỡi, thân, ý, Mạt na, A lại da). A lại da thức còn có tên khác là Hàm tàng thức, thức căn bản của mọi hiện tượng, chứa đựng mọi sự trải nghiệm của đời sống mỗi con người và nguồn gốc tất cả các hiện tượng tinh thần. Trong A lại da thức có các hạt mầm của Nghiệp (karma), khi đầy đủ Nhân Duyên sẽ hiện thành tư tưởng, tư tưởng đó điều khiển con người và từ đó lại sinh ra Nghiệp mới.

651. Chương 16: Pháo Kích Và... Kết Thúc! (1)

Trịnh Xá vốn định bắt sống tinh thần lực khống chế giả của Tây Hải đội, sau đó hoặc là tìm tới chỗ các đồng đội, hoặc là chờ kế hoạch của Sở Hiên hoàn thành, xem xem có thể cứu tỉnh những người đang hôn mê của Trung Châu đội hay không. Nhưng kết quả lại rất bất đắc dĩ, sự mạnh mẽ của gã tinh thần lực khống chế giả này đã vượt xa dự tính của hắn, giống như là không phải thành viên tiểu đội chăn nuôi, có trí tuệ không tầm thường cùng thực lực cường hãn.

Điểm mấu chốt là Julian mặc dù chưa đạt tới tầng thứ tư nhưng không ngờ lại có ánh sáng tâm linh, hơn nữa còn là ánh sáng tâm linh hệ tinh thần lực. Chuyện này quá nguy hiểm, nếu để hắn tới gần những người còn lại của Trung Châu đội, kết quả nhất định là tử thương thảm trọng. Chính vì thế, Trịnh Xá trực tiếp sử dụng thủ đoạn bạo lực nhất, đến cả Hổ hồn đao cũng lấy ra, vận hành ma lực chém tới, chính là chiêu thức phá vỡ trường lực AT của Thần số hiệu 1 lúc trước. Tuy luồng ánh sáng trắng đó bền vững đến kinh người, Hổ hồn đao đã truyền ma lực vậy mà cũng phải dùng sức chém xuống mới phá vỡ được nhưng chung quy cũng đã phá tung được màn bảo vệ, Trịnh Xá biết rằng hai kẻ này tuyệt đối chết chắc rồi.

Julian lại sợ đến ngây người, hắn chưa bao giờ nghĩ rằng "vùng đất lý tưởng" cũng sẽ có lúc bị phá vỡ, cảm giác này khiến cho suy nghĩ hắn hơi ngừng lại một chút. Theo như những gì hắn biết, "vùng đất lý tưởng" gần như là vòng bảo vệ hoàn hảo không có nhược điểm bởi vì nó đã không còn là vòng bảo vệ năng lượng nữa mà tạo ra không gian uốn khúc để phòng ngự. Điều này đã gần tiếp cận tới lĩnh vực của "Thần", kỹ thuật không gian và bẻ cong không gian là thuộc tính mà chỉ có đạo cụ phòng ngự cấp S trở lên mới có được.

- Tránh, mau tránh đi!

Julian ngây ra một lúc, đến khi nhìn thấy Trịnh Xá một lần nữa vung Hổ hồn đao lên, hắn mới vội hét lớn. Nhưng tiếng của hắn rõ ràng là không thể nhanh hơn nhát chém của Hổ hồn đao, một luồng sáng màu đỏ lóe lên, hầu hết xúc tu trên người quái vật kia đều đã biến mất. Uy lực đao mang của Hổ hồn cũng cực

http://tieulun.hopto.org

kỳ mạnh, đao mang như sương mù quét qua, lấy Trịnh Xá cùng quái vật làm trung tâm, mặt sàn kim loại trong phạm vi mười mét đều biến thành bụi phấn mà bạch quang trên người quái vật vẫn rất vững vàng.

"Vậy à? Không dùng ma lực thì không cách nào phá vỡ được luồng sáng này... Sức phòng ngự thật là mạnh mẽ, sợ rằng đã vượt qua cả sức phòng ngự tối đa của Thần số hiệu 1 rồi."

Trịnh Xá trong lòng cảm thán không ngớt, động tác trên tay vẫn không chút nào ngưng trệ, đao mang màu đỏ tươi trùng trung điệp điệp vây chặt lấy quái vật vào bên trong. Do tên quái vật này đã bắt đầu tránh né, lúc trước không hề sợ hãi công kích của Trịnh Xá bây giờ tránh né lại vô cùng linh hoạt, còn Trịnh Xá đã mất đi giác quan trực tiếp nên hành động rõ ràng là có hơi trúc trắc, bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể lấy lực chế động, cường hành ép chặt quái vật trong vòng vây đao mang.

Sau khi hét lên câu vừa rồi, Julian đã không còn để ý tới trận chiến đang diễn ra nữa mà tập trung toàn bộ tinh thần bắt đầu tính toán xem làm thế nào phá giải thế cục trước mắt. Đây vốn là tác phẩm đắc ý của hắn, có thể vây khốn Trịnh Xá có sức chiến đấu cực mạnh tại đây, hàng phục, giết chết đều có thể, đó chính là điều khiến hắn hài lòng nhất, ai mà biết tình hình đột nhiên nghịch chuyển, không bao lâu nữa, Trịnh Xá sẽ có thể giết chết tất cả mọi sinh vật trước mặt. Thế cục này đã từ vây khốn lúc ban đầu trở thành tuyệt cảnh, hơn nữa còn là tuyệt cảnh hắn tự đặt ra cho mình

"...Sức của hắn đã đột phá hạn chế về trí, tiến đến trình độ lấy lực phá xảo rồi sao? Không cần biết bố cục của ta tinh xảo đến mức nào, hắn chỉ rút đao trực tiếp chiến đấu là xong. Ta thật sự không còn cách nào giết chết một kẻ mạnh mẽ như hắn nữa... Quả nhiên, khi sức mạnh đạt tới một mức độ nhất định thì trí đã không còn đủ khả năng gây thương tổn tới lực nữa, hoặc là trí của ta còn chưa đủ?"

Julian cười khổ không thôi, mà trong lúc hắn đang suy nghĩ thì ở cách đó không xa, quái vật đã bị Trịnh Xá một đao chém thành hai đoạn. Ánh sáng màu trắng hộ thể không ngăn cản được Hổ hồn đao đã quán chú ma lực một chút nào, trực tiếp tan rã giống như băng tuyết dưới ánh mặt trời gay gắt. Tuy tư vị bên trong chỉ có mình Trịnh Xá đang chiến đấu là biết nhưng nếu chỉ nhìn vào tình hình cuộc chiến thì bạch quang thật sự quá yếu ớt, còn Julian chung quy cũng đã hạ quyết tâm.

"Mặc kệ! Giữ mạng mới là quan trọng nhất, chẳng có cái gì bằng mạng mình cả..."

Julian không nói nhiều, trực tiếp dùng tinh thần lực liên kết với ý thức Trịnh Xá, đồng thời phát động quét hình tinh thần lực, vị trí quét hình là chiến trường của Reinhard cách nơi này rất xa. Ở đó, đồng đội của Trịnh Xá đã rơi vào tuyệt cảnh, Reinhard gần như có được thân thể bất tử không hề bị giết chết, còn mấy người Trung Châu đội đã bị hút sạch năng lượng. Lúc này mặc dù Trung Châu đội vận còn một nhóm khác đang tiến về phía ấy nhưng bọn họ không biết được tình huống cụ thể, có lẽ cũng không cách nào ngăn cản Reinhard giết chết hai, ba thành viên Trung Châu đội, đây là tình hình đại khái của chiến trường bên đó.

- Trịnh Xá, ta ở đây, ngươi tùy lúc có thể giết chết ta, nhưng ta vẫn luôn không có ác ý với ngươi... Ở phía kia, đồng đội của ngươi đã đến tuyệt cảnh gần như cái chết rồi. Chỉ cần ngươi đáp ứng không giết ta, để ta rời khỏi đây, ta sẽ ngăn cản Reinhard, cứu mạng đồng đội của ngươi, thế nào? Bỏ qua cho ta đi!

Trịnh Xá một đao cắt đôi quái vật kia, tiếp đó Hổ hồn lóa lên, trực tiếp chém nó thành thịt vụn, cùng lúc ấy, một loạt hình ảnh cũng thông qua tinh thần lực truyền vào ý thức hắn. Trong hình ảnh, Trương Hằng, Vương Hiệp, Trình Khiếu, Imhotep đều đã bị hút sạch sức mạnh, hiện tại tất cả đang yếu ớt nằm dưới đất. Reinhard thì huyết quang trùng thiên, đôi cánh dơi sau lưng hắn càng lúc càng to lớn, hơn nữa trên cánh còn xuất hiện một số phù văn màu đỏ máu. Con dơi này có vẻ như đang tiến hóa nên mới không rảnh để ý tới những thành viên Trung Châu đội đang nằm dưới đất, nếu không chỉ cần một đòn nhẹ nhàng là đủ giết chết bọn họ rồi.

- Reinhard có năng lực hấp thu, vì thế trong luân hồi đoàn chiến sẽ càng ngày càng mạnh lên, sớm muộn gì cũng có ngày hắn vượt qua tất cả mọi người trong các tiểu đội luân hồi, đây cũng chính là nguyên nhân trước đây ta lựa chọn hắn... Trịnh, Trịnh Xá?

Julian đang luôn miệng nói, đột nhiên hắn phát hiện, toàn thân Trịnh Xá chợt run rẩy kịch liệt, tiếp đó từ sau lưng trồi lên một đôi cánh rồng. Cùng lúc đôi cánh vươn ra, thân thể Trịnh Xá cũng nhanh chóng to lớn lên. Julian còn chưa kịp có bất kỳ phản ứng nào liền cảm thấy một luồng khí tức kỳ lạ điên cuồng ập

http://tieulun.hopto.org

tới, vị trí hắn đứng trong nháy mắt đã bị luồng khí tức đó vây chặt. Giây tiếp theo, một bàn tay to lớn đã chụp lấy cổ hắn, giơ bổng lên cao.

- Dẫn đường... Hay là chết!

Julian chỉ cảm thấy như có một chiếc kìm lớn kẹp lấy cổ hắn, đừng nói là hô hấp, đến cả động mạch trên cổ cũng đột ngột bị ép mạnh làm cho hắn thiếu chút nữa thì rơi vào hôn mê. Bất quá hắn phản ứng cũng nhanh, tinh thần lực lập tức phát ra tín hiệu đồng ý tới Trịnh Xá, sau đó cổ hắn chợt lỏng ra, tên này bấy giờ mới há mồm vừa ho vừa thở hổn hển.

Julian cũng rất dứt khoát, dù sao thì hiện tại hắn cũng không còn bất cứ điều kiện gì để đàm phán nữa nên cũng trực tiếp giải trừ xóa bỏ giác quan cho Trịnh Xá, trả lại tất cả thị giác, thính giác, xúc giác. Không chỉ như vậy, hắn còn một lần nữa nhắm mắt loại, ngoài từ trên thi thể quái vật kia rút ra một chiếc bao kiếm thì không còn động tác nào khác, cũng chính vì vậy Trịnh Xá mới để mặc cho hắn lấy vỏ kiếm.

- Được rồi, thực lực của ngươi ta đã hiểu được đại khái... Đó đã không còn là thực lực mà bọn ta có thể tưởng tượng được nữa, có lẽ chỉ có mấy kẻ trong tiểu đội Thiên Thần cùng clone của ngươi trong tiểu đội luân hồi Ác Ma mới có thể đối kháng được với ngươi. Ta không còn nghi ngờ gì với thực lực của ngươi nữa, nhưng mà... Ngươi làm thế nào tới được chỗ đó? Cho dù sử dụng tốc độ của ngươi lúc trước chạy tới thì có lẽ cũng phải mất hơn một phút, đến lúc ấy đội viên của ngươi đại khái đã...

Julian ôm lấy bao kiếm, hơi cảm thấy yên tâm một chút, bấy giờ mới quay sang Trịnh Xá, nói.

- Biết tại sao ta cho ngươi lấy lại cái vỏ kiếm này không? Thứ này là đồ tốt, không thua gì đạo cụ phòng ngự cấp S, biết tại sao lại để ngươi cầm không?

Trịnh Xá lạnh lùng đáp:

- Không phải vì ta có tự tin có thể dễ dàng giết ngươi, cho dù là có tự tin như vậy thì ta cũng chẳng mất công cho ngươi cầm lại nó rồi mới giết làm gì. Cho ngươi giữ là vì tiếp theo đây ngươi sẽ phải sử dụng đến nó... Ta sớm đã nói rồi, ngươi nghĩ ta là ai! Ta là Trịnh Xá! Muốn đối phó với ta thì xin mời gọi cả một tiểu đội luân hồi hoặc là cả một đội quân lên! Đã hiểu chưa?

Trong lúc nói, Trịnh Xá đã gào lên điên cuồng, năng lượng vampire từ trên đỉnh đầu ập xuống, nội lực từ đan điền tràn lên, lai luồng sức mạnh va chạm nhau kịch liệt ở chỗ trái tim. Lực lượng giống như nước lạnh và dầu sôi hòa vào nhau điên cuồng bộc phát, tràn ra khắp cơ thể hắn một cách mãnh liệt và cuồng bạo. Nếu là thân thể người bình thường chỉ trong nháy mắt sẽ bị luồng sức mạnh này phản phệ mà chết, chỉ có thân thể mạnh mẽ như Tiềm long biến của Trịnh Xá mới có thể áp chế luồng sức mạnh này xuống, khiến nó không ngừng trùng kích, bạo phá trong người.

- Đây là Hủy diệt!

Trịnh Xá hét lớn một tiếng, một tay xách Julian xông về phía vách tường. Tiếp đó đao mang màu đỏ lóe lên, tường hợp kim giống như đậu phụ dễ dàng bị chém vỡ, Trịnh Xá giậm chân, lao vọt vào bên trong.

Julian cười khổ, nắm chặt vỏ kiếm, ánh sáng màu trắng tạo thành một cái kén bao trùm lấy hắn. Mảnh thép vụn cùng gió mạnh từ bốn phía không ngừng ập tới, với tố chất thân thể của hắn đúng là không thể ngăn cản được mức độ tập kích như thế này, chẳng trách Trịnh Xá lại trả lại vỏ kiếm cho hắn. Nếu như hắn sớm biết Trịnh Xá có được sức mạnh khủng bố như thế này thì hắn chắc chắn đã thận trọng lựa chọn phương án tác chiến.

- Nhưng dù với cấp độ sức mạnh này thì ngươi cũng không thể nhanh chóng tới chỗ Reinhard được đúng không? Có cần ta hỗ trợ không?

Julian tò mò hỏi.

- ...Chuyển bản đồ quét hình từ chỗ chúng ta tới bên ấy cho ta, sau đó...

Thân thể Trịnh Xá hơi trầm xuống, hai luồng sức mạnh vốn vẫn không thể sử dụng, yên lặng ngủ say trong cơ thể hắn chợt chuyển động, tiếp đó giống như nội lực và năng lượng vampire, va chạm với nhau ở giữa trái tim...

http://tieulun.hopto.org

- Đây là... Hồng hoang! Khai thiên tích địa!

652. Chương 16: Pháo Kích Và... Kết Thúc! (2)

Tâm tình Reinhard đang cực kỳ tốt, đặc biệt là sau khi hắn hấp thu thêm sức mạnh của hai tên kia, sự vui sướng cơ hồ đã lên tới đỉnh điểm, mà vừa khéo lúc này gen vampire trong người hắn lại một lần nữa thăng hoa.

Cường hóa cao nhất của vampire chỉ đến thân vương là hết, hơn nữa loại cường hóa này còn không hoàn toàn, cần phải khong ngừng phát triển để hoàn thiện bộ gen này. Có điều một khi đạt tới trình độ cường hóa gen này, bản thân sẽ có được một loại thuộc tính, đó chính là hấp thu sức mạnh cùng điểm hoàn thiện trong bộ gen của người khác, đây mới là ý nghĩa chân chính của vampire. Tố chất thân thể của Reinhard tuy rất mạnh nhưng do Tây Hải đội là tiểu đội chăn nuôi, kinh nghiệm đoàn chiến thật sự ít đến đáng thương cho nên hắn căn bản không có cơ hội hấp thu sức mạnh và gen của cường giả, vì thế thuộc tính nhìn có vẻ rất mạnh thì cũng chỉ là gân gà, đây cũng là lý do vì sao lúc trước hắn hy vọng đánh ngã được Trịnh Xá.

Thật sự, thực lực của thành viên chủ chiến trong Trung Châu đội đều rất mạnh, không cần biết là tố chất thân thể hay là trình độ cơ nhân tỏa đều là những cái các đoàn đội khác khó mà so bì được, đại khái chỉ có hai đội ngũ Thiên Thần và Ác Ma mới có thể so sánh. Do đó, Reinhard tùy tiện hấp thu gen và sức mạnh của vài người đã khiến cho thực lực của hắn đại tăng, lại công thêm trong số này còn có Trương Hằng, tại Trung Châu đội cũng là cường giả số một số hai, cuối cùng, gen vampire của hắn cũng bắt đầu tiến hóa.

- Thật sảng khoái, đây là cảm giác gen tiến hóa sao? Phảng phất như cả trời đất đều bị ta đạp dưới chân...

Reinhard ngửa mặt lên trời hét lớn, đôi cánh sau lưng hắn mở rộng, trên cánh điểm xuyết những văn tự ký hiệu màu đỏ máu, nhìn vừa thần bí vừa huyền ảo. Đồng thời, trên người tên này, ngọn lửa màu đỏ sậm bùng lên ngùn ngụt, quang mang lập lòe khiến cho hắn giống như ma quỷ bước ra từ địa ngục, mạnh mẽ, không gì thắng nổi.

- Thật quá tốt! Cứ tiếp tục phát triển, nói không chừng ta thật sự có thể biến thành thần, hoặc là ác ma, ha ha ha. Tốc độ tiến hóa thật không thể tưởng tượng nổi, Trung Châu đội... Quá tuyệt với, đây đúng là hòn đá lót chân để ta trở thành thần, Trung Châu đội, ha ha ha.Cái tên thật mỹ diệu, ta vui quá mất rồi, tất cả các ngươi đều không thoát được đâu!

Reinhard điên cuồng la hét, bộ dạng tựa hồ lại một lần nữa rơi vào trạng thái điên cuồng. Hắn vừa hét vừa vung tay lên, một luồng gió bụi tràn ra xung quanh, mấy người nằm dưới đất đều bị cuốn bay ra xa hơn mười mét, uy lực mạnh mẽ vô song, thật khó mà tưởng tượng nổi con người lại có được sức mạnh như thế này.

Reinhard ngây người nhìn hai tay mình rồi lại cười lớn nói:

- Quá mạnh, lực lượng sau khi tiến hóa này quá mạnh, ta thật sự muốn giết người, muốn phá hoại. Lực lượng này nếu như đối mặt với đội trưởng của các ngươi thì sao nhỉ? Tên Trịnh Xá đó có vẻ rất mạnh, nếu như đối mặt với hắn thì sao? Các ngươi nói xem ai thua ai thắng? Ha ha ha...

Trong lúc nói, hắn lại giơ tay, Trương Hằng đang ngã dưới đất ở phía xa chợt đứng lên, từ từ bay về phía hắn.

Khi Trương Hằng đã lọt vào tay, tên này bỗng nhíu mày, giơ Trương Hằng lên nhìn trái nhìn phải một lúc rồi hung hăng ném thẳng xuống đất, nói:

- Vô dụng rồi, sức mạnh đã bị hút cạn... Cứ giết hết các ngươi vậy, sau đó chờ những kẻ còn lại của Trung Châu đội tới, hoặc là cho các ngươi lưu lại chút tàn dư gì đó... Ha ha ha, ta biết các ngươi chắc chắn là không cam tâm, nhưng vậy thì làm được gì? Đây là thế giới kẻ mạnh ăn thịt kẻ yếu...

Một đoàn lửa màu đỏ sậm từ lòng bàn tay Reinhard bùng lên, từ từ hướng xuống phía Trương Hằng đã nằm dưới đất. Uy lực của ngọn lửa này tuyệt đối có thể dễ dàng thiêu cháy Trương Hằng thành tro bụi, mà lúc này hắn đâu còn năng lực để mà phản kháng nữa. Toàn thân không có nổi một chút sức lực, Trương Hằng chỉ có thể nằm rạp dưới đất thở dốc, mặc cho ngọn lửa càng lúc càng tới gần.

http://tieulun.hopto.org

Lúc này, ở một thông đạo cách đó rất xa, mấy người Tiêu Hoành Luật đang toàn lực chạy tới. Bóng người nhỏ nhắn đi đầu chính là Triệu Anh Không, nàng thậm chí đã cầm thanh gươm Excalibur trên tay, chỉ là lúc này bọn họ còn cách Reinhard quá xa. Cho dù với tốc độ của Triệu Anh Không cũng hoàn toàn không kịp ngăn cản ngọn lửa bắn về phía Trương Hằng, cho dù là Zero đã lấy súng ngắm Gauss ra cũng không còn kịp nữa, khoảng cách thật sự quá, quá xa...

- Trương Hằng!

Ở đằng xa, Minh Yên Vi chợt hét lên thảm thiết, nàng vì chạy quá gấp mà vấp chân ngã xuống đất, đôi môi xinh đẹp cũng dập nát. Đến khi nàng ngẩng đầu nhìn lên, Reinhard ở phía xa một lần nữa bắt đầu bật cười cuồng loạn, còn ngọn lựa đã chỉ còn cách Trương Hằng có mấy chục phân.

Sau đó...

Ầm!

Trong khoảnh khắc, một bóng đen đột ngột ập xuống đầu Reinhard, bóng đen đó chính là một mảnh trần thép lớn phía trên hắn. Reinhard tố chất thân thể tăng mạnh, đạp chân một cái đã nhảy vọt ra xa còn Trương Hằng đang ở lại chỗ cũ sắp sửa bị mảnh thép khổng lồ đè chết. Bỗng nhiên có một bóng đen xuất hiện, dùng tốc độ không thể tưởng tượng nổi hạ xuống đất trước, tiếp đó bóng đen thuận tay quơ ra, kéo Trương Hằng về phía mình, ngay sau đó mảnh trần nhà đã rơi xuống chỗ bóng đen đó...

Lại một tiếng vang cực lớn, mảnh thép khổng lồ lấy bóng đen làm trung tâm, vỡ tan thành mấy mảnh. Đến lúc này, tất cả mọi người mới thấy rõ bóng đen vừa tới là ai, chính là Trịnh Xá xách theo Julian điên cuồng chạy tới đây. Từ khoảng cách xa như vậy, hắn không ngờ lại thật sự đến được đây, tốc độ này đã vượt xa cả Goblin glider rồi.

Biểu hiện của Reinhard cũng rất đáng khen ngợi, hắn dùng một tư thế cực kỳ ưu nhã bay ra xa, tiếp đó ngoắc ngoắc tay nói:

- Đến rồi sao? Muốn cứu đội viên của ngươi? Đáng tiếc, bọn chúng đã bị ta hấp thu hết sức mạnh, mà sau khi ta có được sức mạnh đó, cho dù là ngươi cũng...

Reinhard còn chưa nói xong, một luồng tinh thần lực đã truyền tới ý thức hắn. Luồng tinh thần này tới cực kỳ đột ngột, cực kỳ vội vàng, hơn nữa chỉ có hai chữ.

"Chạy mau!"

"Hả?"

Giây tiếp theo, đầu Reinhard đã vỡ vụn, thi thể hắn bị một sức mạnh cực lớn đánh văng ra xa hơn trăm mét, đâm sầm vào vách tường chỗ đó. Cũng không biết đến cùng là đã xảy ra chuyện gì, cả vách tường lấy hắn làm trung tâm lõm hẳn xuống, tường thép rộng hơn trăm mét hoàn toàn biến thành hình phễu, ở trung tâm phễu chính là thi thể Reinhard.

Tình cảnh như vậy thật sự quá dọa người, Trịnh Xá căn bản vẫn đứng yên không hề nhúc nhích, chẳng ai nhìn thấy hắn đã làm cái gì, thậm chí cả Triệu Anh Không vẫn luôn nhìn chằm chằm về phía này cũng không thể. Nhất thời, tất cả mọi người đều ngừng cả lại, ngây ngốc nhìn cảnh tượng trước mắt. Mà cũng lúc ấy, da dẻ Trịnh Xá đột nhiên nét ra thành vô số vết rách, máu tươi bắn ra tung tóe, bộ dạng giống như là lúc trước khi tố chất thân thể hắn còn yếu ớt, sử dụng trạng thái Hủy diệt quá mức. Chỉ có điều, Hủy diệt không thể tạo thành tình trạng trước mắt, càng không thể phá hoại thân thể Tiềm long biến của hắn đến như vậy.

- Đây là... Hồng hoang! Khai thiên tích địa... Vẫn chưa chết à? Mất cả bộ não mà vẫn sống được?

Trịnh Xá hít một hơi thật sâu, tiếp đó nhẹ nhàng nhảy lên, khi còn đang ở giữa không trung, hắn liền tung chân đá ra một phát. Vẫn là tốc độ mắt thường không thể theo kịp, uy lực của cú đá này đã phá vỡ không khí, tạo thành một luồng sóng chấn động có thể thấy được bằng mắt thường đánh vào tường thép phía sau lưng. Ầm một tiếng cực lớn, chỉ với một cú đá ra sau như vậy, cả bức tường đã lõm vào một mảng lớn, thậm chí còn sinh ra vết nứt, tan vỡ, uy lực thật sự khó mà tưởng tượng nổi. Mượn lực từ cú đá này, Trịnh Xá phảng phất như một viên đạn pháo, lao về phía Reinhard đang chìm trong tường thép. Trong khoảnh

http://tieulun.hopto.org

khắc, chấn động kịch liệt cùng tiếng nổ đồng thời vang lên, sức mạnh này thật không cách nào diễn tả nổi, chỉ một cước đá ra không ngờ còn đáng sợ hơn cả tên lửa hạt nhân mini. Sau một cước, bức tường thép đã hoàn toàn không còn tan vỡ, chỉ còn lại một lỗ lổng sâu hoắm, trực tiếp thông tới một thông đạo khác ở đằng xa...

- Quá, quá đáng sợ...

Lưu Úc trợn mắt há mồm nhìn, thì thào nói.

Những người còn lại cũng đã hoàn toàn ngây ngốc, chỉ có Tiêu Hoành Luật đột nhiên hổn hển quát lên:

- Zero! Giết chết tên Trịnh Xá mang đến! Nhất định phải giết chết hắn! Dùng cả ma nhãn của ngươi cũng không sao!

Zero nghe vậy thoáng giật mình rồi cũng không trả lời, chỉ yên lặng giơ súng ngắm Gauss lên, còn Tiêu Hoành Luật thì tiếp tục nói:

- Nếu như Bạo tạc là đem một lượng nhỏ nội lực cùng năng lượng vampire va chạm thì Hủy diệt là hoàn toàn hòa hợp với nhau, như vậy... Chiêu thức có thể sinh ra sức phá hoại như thế này, Trịnh Xá chắc chắn là trộn lẫn hai loại năng lượng đó lại... Mẹ kiếp, Sở Hiên! Ngươi còn không nhanh phát pháo thì có thể sẽ không kịp nữa đâu!

Lúc này, súng ngắm Gauss trong tay Zero đã khai hỏa, nhưng trước khi tiếng súng vang lên, bạch quang quanh người Julian vụt lóe lên một chút. Sau khi súng nổ, Julian mới quay phắt lại, hai mắt một lần nữa mở ra.

- Ngươi dám!

Một giọng nói đột ngột vang lên từ trong lỗ hổng trên vách tường. Trịnh Xá yên lặng đứng giữa không trung, đôi cánh sau lưng vũ phe phẩy như không có việc gì, chỉ là toàn thân hắn từ trên xuống dưới đã đầy máu tươi, tất cả da dẻ đã rách nát. Không chỉ như vậy, chân đá về phía tường thép của hắn lúc nãy đã hoàn toàn gãy rời, bộ dạng thê thảm đến cùng cực. Chỉ có điều, tất cả mọi người đều không cảm thấy hắn có gì thảm hại, ngược lại, Trịnh Xá bộ dạng như vậy lại gây ra cho người khác một cảm giác áp bức không gì diễn tả nổi, nhìn vào hắn... Tất cả những người đã gặp qua Ác Ma đội chỉ cảm thấy phảng phất như đang nhìn thấy clone của Trịnh Xá.

- Chẳng có gì mà dám hay không. Ta biết sức mạnh này của ngươi chắc chắn là không thể kéo dài, nếu không ngươi đã sớm thành thần rồi, do đó trước khi ngươi suy yếu nhất định phải giết chết ta. Nếu ta nhất định phải chết, thế nào cũng phải kéo theo mấy kẻ làm bạn!

Julian thần sắc hung tợn, điên cuồng gào lên, hai mắt hắn đã hoàn toàn mở rộng, chuẩn bị sử dụng A lại da thức với những người còn lại của Trung Châu đội.

Trịnh Xá hít sâu một hơi, như biến thành một luồng gió lớn ập tới. Giây tiếp theo hắn đã xuất hiện bên cạnh Julian, chân còn lại đá vào đầu tên này. Không cần tới một sát na, Julian chắc chắn phải chết!

Đúng lúc này, một tiếng chuông đồng chợt vang lên. Không biết tại sao, một cước nặng tựa vạn cân của Trịnh Xá vậy mà lại ngừng lại giữa không trung, tiếp đó, một luồng ánh sáng năng lượng cực lớn từ xa xôi bắn tới, bao trùm tất cả mọi người vào bên trong...

653. Chương 16: Pháo Kích Và... Kết Thúc! (3)

Trịnh Trá ngồi trong tầng hầm nhà mình, lúc này tầng hầm đã lại một lần nữa từ đống đổ nát biến về dạng rừng rậm, những vết tích trước đó do việc huấn luyện của Trịnh Trá đã không còn thấy đâu nữa, dường như chỉ còn lại sự tĩnh mịch.

Sở Hiên đứng không xa ở đằng sau Trịnh Trá, điềm nhiên như không có gì cắn một quả táo hắn đang cầm trong tay, tên này cũng không đáp lại lời Trịnh Trá nói, chỉ ngồi đó việc ta ta làm, ăn trái táo.

- ...Đừng có ăn táo nữa được không, xin ngươi đấy, đằng nào thì ngươi ăn cũng không ra mùi vị gì. Ta đang nói với ngươi một việc rất quan trọng đó, có thể một trận chiến cuối cùng đã đến rất gần rồi, trước lúc đó,

http://tieulun.hopto.org

ta phải mạnh đến mức như Phục Chế Thể, hoặc ít nhất là có sức đánh với hắn một trận, nếu không Trung Châu đội chúng ta.....

Sở Hiên nghe vậy rốt cuộc cũng ngừng cắn trái táo, nói:

- Ngươi đã thấy rõ chênh lệch giữa mình và clone chưa?"

- Chênh lệch à?

Trịnh Trá vốn đang chỉ chờ để phát khùng lên, nhưng sau khi nghe thấy những lời này của Sở Hiên liền lập tức rơi vào trầm tư.

- Chênh lệch sức mạnh đương nhiên là không cần nói, ta cảm thấy khác biệt lớn nhất giữa ta và hắn là ở trạng thái ý thức. Người mặc dù đều giống nhau, nhưng mà lại có trải nghiệm hoàn toàn trái ngược. Ta và hắn đã đi đến hai vị trí khác nhau, không, tư tưởng hắn hẳn là thuộc về bộ phận càng thêm cực đoan của bóng tối, cho nên người đứng trong ánh sáng như ra, thật sự không thể hiểu được suy nghĩ của hắn.

- Nhưng mà!

Trịnh Trá từ dưới đất đứng dậy, hắn hít một hơi thật sâu nói:

- Ta không có cách nào lí giải suy nghĩ của hắn bây giờ, nhưng mà ta có thể hiểu được sự thống khổ của hắn. Không cần biết là hắn mạnh mẽ đến mức nào, đó cũng đều là nguồn gốc làm hắn càng thêm thống khổ, bởi vì hắn không thể chết đi... Nếu như ta không cảm giác sai thì hắn giống như là đang tìm một loại giải thoát, nhưng mà lại vì không thể được đến loại giải thoát này mà càng ngày càng mạnh, mà càng mạnh hắn lại càng không thể được giải thoát, cứ như thế, hắn lại càng thêm thống khổ, dạng thống khổ này không ngừng duy trì...Ta nhất định phải để cho hắn được giải thoát!

Sở Hiên cười lạnh nói:

- Đúng là cưỡng từ đoạt lý, ngươi cho rằng hắn thống khổ, đối phương nhất định sẽ tiếp thụ sự kết thúc của ngươi? Đừng làm trò cười nữa, nếu như thật sự triển khai trận chiến cuối cùng, thực lực của ngươi hoàn toàn không đủ tư cách cùng clone của ngươi đối chiến, vì sao không nghĩ lại giùm ta đi? Hãy đề cao thực lực, để ta có thể tạo ra bố cục càng hữu hiệu, mà không phải là ở chỗ này lải nhải mấy chuyện vô dụng ấy.

Trịnh Trá nặng nề đập tay xuống nói:

- Thế mới nói... Ta phải trở nên mạnh mẽ... Nếu như ngay từ đầu, trạng thái ý thức của ta đã thua kém clone của mình, vậy thì ít nhất cũng phải đuổi kịp hoặc là chiến thắng hắn về mặt sức mạnh, đó là chuyện ta nhất định phải làm lúc này... Mặc dù dùng Hủy diệt thể đối kháng với Phục Chế Thể lúc Resident Evil 2 đã hoàn toàn không có vấn đề gì, nhưng mà trải qua thời gian dài như vậy, ta không tin hắn không đề cao chút nào. Với lại theo tin tức chúng ta đã biết, tên này dường như đã trở nên vô cùng mạnh, mạnh đến mức khủng bố rồi. Cũng như thế, để chiến đấu với hắn, ta cũng nhất định phải có lực lượng khủng bố như vậy...

- Kỳ thật... Lòng tin của ngươi cũng không nhất định sẽ thua kém tâm thái thù hận của hắn, chỉ là trước mắt ngươi vẫn chưa thể hiểu được thôi...

Sở Hiên mặt không biểu tình ăn hết cả quả tới, bấy giờ mới nói tiếp:

- Ngươi muốn loại sức mạnh như thế nào? Muốn dùng Ma động pháo đi bắn đội ngũ khác sao?

Trịnh Trá lắc đầu nói:

- Không thể nào, trận chiến cuối cùng Chủ Thần nhất định sẽ có hạn chế về phương diện vũ khí này, nếu không trận chiến cuối cùng chẳng phải là quá nực cười sao? Cho nên Ma động pháo có lẽ sẽ không thể sử dụng tại trận chiến cuối cùng, đó là chuyện thứ nhất, thứ hai... Nếu như thật là sử dụng loại vũ khí này, đối với hắn chính là một loại sỉ nhục. Cùng hắn đối chiến, chỉ có thể là ta, hơn nữa phải là ta tự mình đối diện, không thể có ai hoặc sức mạnh nào nhúng tay vào, ta nhất định phải tự mình kết thúc hắn, đây là nghĩa vụ của ta... Nếu như nhất định phải nói là loại sức mạnh như thế nào, trong lòng ta chỉ có một thứ.

- Ta không phải loại người linh xảo, cũng không phải kẻ chiến đấu bằng trí tuệ, ta vẻn vẹn chỉ muốn sống sót mà thôi. Không chỉ là ta sống sót, còn cả mọi người cùng nhau sống sót, cho nên ta càng có thể cảm giác được tâm lí bi thương và thống khổ của hắn. Ta không thể dùng kĩ xảo và trí tuệ kết thúc hắn được nên

http://tieulun.hopto.org

chỉ có lấy sức mạnh cường hãn nhất. Không có bất kỳ kĩ xảo nào, không có hoa chiêu lòe loẹt gì, sức mạnh duy nhất mà ta có thể cùng hắn chiến đấu... Hồng Hoang! Khai thiên tích địa! Đây là tên ta gọi chiêu này.

- Trời đất ban đầu là một mảnh hỗn động, sau khi khai thiên lập địa, khí nhẹ trong bay lên thành trời, vẩn đục tụ xuống thành đất, nếu như để cho hai thứ lại hợp nhất, sẽ diễn hóa thành hỗn độn, lập lại quá trình khai thiên tích địa... Đem chân nguyên lực và ma lực dung hợp lại một chỗ, làm cho hai cỗ lực lượng này xung đột kịch liệt trong tâm tạng của ta, lực lượng sinh ra chính là uy lực của Ma động pháo, mà luồng sức mạnh này cũng chính là khởi nguồn cho chiêu ta mới sáng tạo...

Trịnh Trá nắm chặt nắm tay, hắn tiếp tục nói:

- Ta không biết uy lực sau khi sử dụng một chiêu này, cũng không biết thân thể ta có thể chịu được sự trùng kích của cỗ lực lượng này không, dù sao cũng còn chưa thử qua. Mỗi lần muốn thử uy lực của một chiêu này thì lại không có được cơ hội thích hợp, hoặc có thể nói là tự dưng thấy mình nổ tung giống như một quả bóng bay thì không phải để cho tiểu đội khác cười đến rụng răng sao? Tóm lại nhất định phải tìm thời gian thích hợp thử một chút mới được.

- Vậy thì... Ta sẽ tạo cho ngươi một cơ hội thử chiêu này, chỉ có một lần, cố gắng nắm lấy...

Sở hiên gật đầu lạnh nhạt nói.

- Tốt! Cho ta một cơ hội thử một chiêu này, đừng để ta chết là được. Ta còn chưa thể chết, hiện tại ta còn có lí do để phải sống, ta chưa thể chết!

"...Ta nhớ đã nói cho hắn rồi, ta còn chưa thể chết, đây là câu trả lời của hắn sao? Cbn, Sở Hiên!!"(Bạn Nổ dịch thế nên để nguyên)

Trịnh Trá ngây ngốc nhìn chùm sáng năng lượng càng lúc càng tới gần. Nếu như chỉ có một mình hắn, với trạng thái Hồng hoang, khai thiên tích địa lúc này hoàn toàn có thể trốn được, nhưng mà hắn bây giờ có thể trốn sao? Nếu như người được chọn làm đội trưởng là hắn, vậy cả Trung Châu đội nhất định bị diệt, mà nếu hắn thật sự đứng ra gánh chịu, nếu như Sở Hiên đoán sai, vậy thì bọn hắn chắc chắn sẽ...

"Thôi kệ! Tin tưởng hắn vậy!"

Trịnh Trá đã nhắm hai mắt lại, lúc này trong cơ thể hắn đã hoàn toàn rối tung, đại bộ phận kinh mạch đều đã bị trùng kích đến nát bấy, nếu không được trị liệu thì với tố chất thân thể của hắn cũng sẽ phải chết trong mấy phút đồng hồ nữa. Đó còn là trong điều kiện trước tiên hắn không được sử dụng sức mạnh này nữa, nếu như tiếp tục sử dụng luồng lực lượng này, sau mười giây hắn sẽ tan xương nát thịt mà chết.

"Dẫu sao cũng vẫn là còn là sinh vật sống, không thể sử dụng sức mạnh trong truyền thuyết chỉ có tiên và ma có thể sử dụng. Không, hẳn là lực lượng mà ngay cả tiên và ma cũng đều sẽ không sử dụng. Quá đáng sợ, nhục thể cường hãn của Tiềm long biến cũng không thể sử dụng quá ba mươi giây sao? Hơn nữa loại hư hỏng này tuyệt đối không phải là thân thể tan nát, mà là cả chuỗi gen tan rã, năng lượng xung kích quá mạnh, làm thành tố cơ bản nhất trong thân thể của ta cũng không thể chịu được..."

Trịnh Trá nhắm mắt lại yên lặng suy nghĩ. Hồi lâu sau, đau đớn và mờ mịt không đến như trong dự liệu, đến khi hắn mở mắt ra, luồng ánh sáng đó lại dừng ở cách hắn không xa lắm. Bốn phía xung quanh tất cả mọi thứ đều dừng lại, tính cả đồng bạn của hắn và Vưu Lí An với đôi mắt đang mở to, mỗi người đều hoàn toàn bất động. Không những thế, thương thế trên người hắn cũng hoàn toàn đình chỉ, không còn sự đau đớn khó thể nhịn được trước đó, cũng không tiếp tục diễn biến xấu hơn, nói tóm lại, trừ hắn ra, xung quanh tất cả đều bất động, không, ngoại trừ một đoàn ánh sáng.

Chỗ Dương Tuyết Lâm ngã xuống lúc trước xuất hiện một đoàn ánh sáng, còn Dương Tuyết Lâm đã hoàn toàn biến mất. Hoặc có thể nói nàng đã từ thân thể người biến thành hình dạng là một đoàn ánh sáng.

"Đội viên Trung Châu đội tiếp nhận kiểm tra, ta là Dẫn đạo giả của Trung Châu đội, trong đội ngũ này chỉ có người là phù hợp nhất với chức vụ đội trưởng. Sau khi ngươi hoàn thành khảo nghiệm của ta thì đã kết thúc thế giới phim kinh dị này, kế tiếp là lựa chọn của ngươi, có trở thành Trung Châu đội đội trưởng hay không? Khi đó ngươi sẽ nhận được bộ phận quyền hạn của Chủ Thần không gian cùng với chữa trị tăng cường thân thể, có đồng ý hay không?"

http://tieulun.hopto.org

Một thanh âm đột nhiên vang lên trong ý thức của Trịnh Trá, giống như thanh âm của Chủ Thần vậy.

Trịnh Trá thở ra một hơi, hắn bấy giờ mới hỏi:

- Là thế giới phim kinh dị lần này trực tiếp chấm dứt, hay là việc chiến đấu của ta trong bộ phim kinh dị thế giới này chấm dứt?

Vấn đề này liên quan đến tất cả thành viên trong đội, cũng là vấn đề mà trước mắt Trịnh Trá quan tâm nhất.

"Cả thế giới phim kinh dị chấm dứt, ngươi có đồng ý trở thành đội trưởng Trung Châu đội hay không?

Nghe vậy, tâm thần của Trịnh Trá lập tức thả lỏng, đến tận lúc này, hắn mới có cơ hội nghĩ xem hắn có cần trở thành đội trưởng Trung Châu đội hay không.

Đúng vậy, đây là nguồn gốc bố cục và kế hoạch của Sở Hiên, chính là tình huống Trương Kiệt từng nói qua về việc trở thành đội trưởng Trung Châu đội, chỉ cần vượt qua kiểm tra của Dẫn đạo giả, như vậy thế giới phim kinh dị liền lập tức kết thúc, còn làm sao vượt qua được khảo nghiệm ư? Không ngoài việc biểu hiện ra thực lực hoặc tiềm lực, mà vì sao đến thời khắc này Sở Hiên mới phát động Ma động pháo? Những trận chiến đấu trước đó, đều là vì để cho Dẫn đạo giả có cơ hội kiểm tra mọi người mà thôi.

"Xem ra kế hoạch của Sở Hiên đã thành công, một khi Dẫn đạo giả xác định ai là đội người, khi người đó gặp phải nguy hiểm đến tính mạng, sẽ đồng thời đình chỉ cả thế giới phim kinh dị... Đại khái ngoại trừ ý thức còn có thể tiếp tục hoạt động, những cái khác đều không thể hành động. Nói như vậy, lúc trước Trương Kiệt cũng chết thật oan uổng. Thương tổn trong A Nightmare on Elm street không liên quan đến chuyện gì khắc, hoàn toàn là phương diện tinh thần phản phệ, chỉ cần tinh thần không ngừng lại, hoặc không thể đột phá, thương tổn sẽ vẫn tồn tại, cho nên hắn mới sẽ chết sau khi trở thành đội trưởng..."

Giống như vậy, Trịnh Trá cũng đại khái biết tâm ma của Sở Hiên, cái gọi là tâm ma, chính là càng để ý cái gì thì sẽ càng dễ trở thành tâm ma. Như Trịnh Trá là muốn tìm được giải thoát, cho nên tâm ma của hắn là cảnh giới Đại tự tại, mà Sở Hiên nghĩ đến nhiều nhất là tình cảm, mà mọi người chính là người có thể khơi ra cảm tình của hắn, như vậy tâm ma của hắn rất có thể chính là tiêu diệt tất cả đồng bạn của hắn...

Sau đó...Chính là trở thành đội trưởng, dẫn dắt tất cả mọi người Trung Châu đội cùng nhau sống sót. Không cần biết là phải đối mặt với khó khăn gì, không cần biết là phải đối mặt với kẻ địch nào, không cần biết là phải đối mặt với khiêu chiến ra sao...Nhất định phải sống sót!

"Ta đồng ý!"

654. Quyển 18 : Eragon -- Chương 1: Sự Kiêu Ngạo Của Chúng Ta! (1)

Cảm giác như mộng như tỉnh, đến khi mọi người mở mắt ra thì cảnh tượng phía trước đã không còn là thế giới sắt thép trong căn cứ người ngoài hành tinh nữa. Nơi đây là Chủ Thần không gian, một thế giới vô hạn, kết hợp của ánh sáng và bóng tối, của hư ảo và hiện thực.

Trong khoảnh khắc mở mắt ra, tất cả mọi người đều ngây ngốc một thoáng. Khoảng một giây sau, Trịnh Xá mới đột nhiên gào lên.

- Ta chửi, tên đần độn Sở Hiên này! Ngươi chơi quá tay rồi đấy! Chủ Thần, chữa trị tất cả, điểm thường trừ của ta!

Trịnh Xá dù gấp gáp nhưng đầu óc vẫn còn tỉnh táo, kêu to chữa trị tất cả. Tuy thương thế của hắn đã hoàn toàn hồi phục sau khi dung hợp với Dẫn đạo giả nhưng các thành viên khác trong đội không ít thì nhiều đều đã bị thương, đặc biệt là mấy người Trương Hằng hơi thở càng lúc càng yếu ớt. Hắn cũng không biết cái gọi là hấp thu năng lượng của Reinhard là có ý gì, chẳng lẽ là giống như quỷ hút máu trong truyền thuyết, biến người thành nô lệ? Vì thế cứ theo quy củ như trước, chữa trị tất cả là bắt buộc.

Sự thực cũng giống như hắn nghĩ, mấy người Trương Hằng bị hút sạch năng lượng, thời gian lơ lửng giữa không trung lần này thậm chí còn lâu hơn lúc chữa trị gen sau khi mở cơ nhân tỏa lần đầu. Hơn nửa ngày sau, mấy người mới từ trên không hạ xuống, vừa mới đáp xuống đất, Anck-Su-Namun lập tức bật khóc lao

http://tieulun.hopto.org

vào lòng Imhotep. Trên mặt gã đầu trọng anh tuấn này nhất thời xuất hiện vẻ bối rối, không biết nên làm thế nào, dù sao thì trước đây Anck-Su-Namun cũng luôn là một mỹ nữ lạnh lùng, tình trạng như bây giờ thật sự quá ít.

Vương Hiệp, Trình Khiếu cùng Trương Hằng đều mỉm cười thông hiểu, Trương Hằng vô thức quay sang phía Minh Yên Vi, nhưng cô gái này này căn bản không nhìn hắn lấy một cái, tựa hồ như hai người hoàn toàn xa lạ. Động tác đó khiến trái tim Trương Hằng lập tức nguội lạnh, hắn cười khổ, lắc lắc đầu, quay sang các đồng đội ở phía khác, đương nhiên... Hắn không hề biết biểu hiện của Minh Yên Vi trong căn cứ người ngoài hành tinh lúc trước...

Lúc này, ở phái bên kia, Sở Hiên đang bị Trịnh Xá túm áo nhấc lên, hắn nổi giận đùng đùng giơ tay muốn đánh tới. Đột nhiên một tiếng chuông đồng chợt vang lên, một chiếc chuông nhỏ màu vàng xuất hiện trên đầu Sở Hiên. Trịnh Xá đang định đánh Sở Hiên bỗng ngã quỵ xuống đất, hơn nữa toàn thân còn không ngừng co quắp giống như đang phải chịu đựng đau đớn dị thường.

- Đau không?

Sở Hiên cầm lấy chiếc chuông đồng nhỏ vào tay, bình thản hỏi Trịnh Xá.

Trịnh Xá nằm dưới đất vừa co quắp vừa gào lên:

- Khốn kiếp, đây là trò gì vậy? Tại sao lại đau thế này? Tố chất thân thể của ta không thể đến cả đau đớn cũng không chịu đựng nổi! Doraemon, ngươi làm cái trò gì đấy? Cái chuông này chẳng lẽ là...

- À... Ừm, là Đông Hoàng chung, không sai... Nhưng sao lại không giống nhau nhỉ? Xung động này có thể trực tiếp kích thích cảm giác đau đớn mới đúng, đến ngươi cũng cảm thấy đau như vậy, sau ta vẫn không có cảm giác gì?

Sở Hiên nhìn nhìn bàn tay mình tiếp đó nhắm mắt lại, một lúc sau mới mở ra. Những người xung quanh đã đều quây lại, bao gồm cả Trịnh Xá bị cảm giác đau đớn đáng gục xuống đất cũng đã đứng lên, trong tất cả mọi chuyện, Sở Hiên có vượt qua được tâm ma hay không mới làn vấn đề mọi người quan tâm nhất lúc này.

Sở Hiện lắc đầu lạnh nhạt, nói:

- Chưa vượt qua được tâm qua nhưng lại áp chế tâm ma xuống, xem ra vẫn thật sự phải...

Nghe vậy, tất cả mọi người xung quanh đều run bắn lên, phảng phất như tiếp theo Sở Hiên sẽ lập tức tấn công họ. Mà điểm đáng sợ nhất không phải là công kích của hắn mà là mưu kế tầng tầng lớp lớp khiến cho người ta không cách nào phòng bị, thật không nên lặp lại một lần nữa... Bị quân sư số một của mình, đặc biệt là bị cái gã tên là Sở Hiên này tính kế, tư vị đó họ thật sự không muốn nếm trải một lần nữa.

- ...Vẫn phải tìm phương pháp khác.

Sở Hiên lắc đầu nói:

- Ta vốn cứ nghĩ tâm ma có thể dùng phương thức lấy lực phá xảo để vượt qua, khó khăn lắm mới có được cơ hội có thể tính kế Chủ Thần, vậy thì phải mượn cơ hội đó để hoàn thành việc này. Ai mà biết vẫn là chỉ có thể áp chế xuống, mặc dù lần này ép xuống rất triệt để, cho dù là ta sử dụng sức mạnh tầng thứ tư sơ cấp cũng sẽ không bị phát tác.... Nhưng cái này so với việc ta sử dụng -drive để áp chế, ngoài đỡ bị suy giảm thể lực ra thì cũng không có gì quá khác biệt, vẫn phải dùng một phương pháp khác để vượt qua tâm ma.

Sở Hiên đang nói, Trịnh Xá bỗng vung tay vỗ mạnh một cái vào gáy hắn, đánh cho tên lạnh lùng vô nhân tính này ngã dúi dụi, đoạn trực tiếp túm áo hắn, nói:

- Mẹ nó, những gì lúc trước ta nói là đánh rắm hết à? Ta nói rồi, ngươi có chuyện gì thì nói một câu, chỉ cần nói một câu thôi! Ngươi nói ra một câu thì chết được ngay hả? Ngươi cho rằng ta sẽ không đồng ý với bố cục và kế hoạch của ngươi sao?

Sở Hiên cũng không để ý tới động tác của Trịnh Xá, hắn đẩy đẩy mắt kính, nói:

- Nếu như biết trước sẽ như thế... Vậy ngươi có đồng ý với bố cục và kế hoạch của ta lần này không?

http://tieulun.hopto.org

- Đương nhiên là không thể đồng ý!

Gần như là không thể tưởng tượng nổi... Câu trả lời của Trịnh Xá cũng cực kỳ dứt khoát như chém đinh chặt sắt, lấy quan điểm người ngoài nhìn vào thì hai tên này nói chuyện thật sự cũng chẳng khác gì không nói.

Sở Hiên tựa hồ đã biết Trịnh Xá sẽ trả lời như vậy, hắn chậm rãi đặt chiếc chuông nhỏ xuống đất, bấy giờ mới nói:

- Từ sau khi biết ngươi không còn tư cách đội trưởng, ta liền một mực chờ đợi cơ hội này... Tâm ma của ta đại khái bắt đầu xuất hiện trong bộ phim Transformers, lúc đó, ta biết rằng mình đã tiếp cận tới tầng thứ trung trung cấp. Tuy không biết tại sao nhưng ta có một cảm giác, một khi đột phá được chướng ngại này, ta sẽ có được thứ ta vẫn luôn hy vọng...

- Từ tin tức có được trước đây, sau khi đội trưởng của một đoàn đội biến mất, Chủ Thần sẽ tạo ra một Dẫn đạo giả mới tiến vào trong đội. Tiếp đó Dẫn đạo giả sẽ tiến hành kiểm tra các thành viên của đội trong một thế giới phim kinh dị nào đó, một khi xác định ai là đội trưởng, cả thế giới phim kinh dị sẽ được ngừng lại...

- Chờ chút!

Tiêu Hoành Luật bỗng nhiên xen vào, ngắt lời hắn nói:

- Sao ngươi dám khẳng định khi xác định được đội trưởng, một khi đội trưởng gặp nguy hiểm cả thế giới phim kinh dị sẽ ngừng lại? Hoặc có thể nói là vừa xác định được đội trưởng, thế giới phim kinh dị sẽ trực tiếp ngừng lại? Nếu không như vậy thì kế hoạch tâm ma của ngươi không phải sẽ là vô dụng ư? Nói thật, ta chỉ nắm chắc được 60%, sao ngươi có thể khẳng định như thế?

- Ừm...

Sở Hiên điềm nhiên như không, lấy ra một quả cả chua, đưa lên miệng cắn một miếng, nói:

- Ta cũng không chắc chắn...

"Được rồi, tý nữa thì quên thói xấu của tên khốn này, không cần biết là khẳng định hay không khẳng định, chỉ cần xác suất cao hơn 50% là hắn dám đánh cược bất kỳ chuyện gì. Mặc dù đến hiện tại vẫn còn chưa cược thua ván nào.. nhưng hắn thực sự là con bạc từ đầu tới đuôi!"

Mọi người nghĩ tới điểm này mà trong lòng phát lạnh, còn Sở Hiên thì tiếp tục vừa ăn cà chua vừa nói:

- Tình huống cơ bản là như vậy. Theo như tất cả những tinh tức đã tổng hợp được, sau khi Dẫn đạo giả đã xác định đội trưởng, sẽ xuất hiện hai khả năng, một là đội ngũ an toàn hoàn thành thế giới phim kinh dị đó, hai là đội ngũ không an toàn hoàn thành phim. Nếu phân tích theo tình huống của Trương Kiệt, tạm thời chưa bàn đến khả năng thứ nhất sẽ như thế nào, ít nhất cũng có thể xác định được khả năng thứ hai, đó chính là khi đội ngũ xuất hiện nguy hiểm cực lớn, Dẫn đạo giả rất có thể sẽ trực tiếp đình chỉ cả thế giới phim kinh dị. Thế nên Trương Kiệt khi trước mới nói như vậy, cũng tức là tình huống lúc đó khiến hắn nhận định là đã an toàn. Tuy sau đó hắn đã chết nhưng hẳn là không liên quan gì đến hoàn cảnh xung quanh mà là do hắn gặp phải tình huống đặc thù. Vậy ta có lý do để tin rằng tại bộ phim kinh dị đó Trương Kiệt đã được xác nhận là đội trưởng, vì thế khi chỉ còn một mình hắn còn sống Dẫn đạo giả mới đình chỉ thế giới phim kinh dị, nói cách khác, khi đội trưởng gặp phải nguy hiểm, Dẫn đạo giả sẽ cho ngừng cả thế giới phim kinh dị lại!

- Nếu như tiến hành tính toán theo phương hướng này, kế hoạch lấy lực phá xảo vượt qua tâm ma mà ta vẫn luôn suy tính sẽ có thể thực hiện. Nếu như muốn bố cục lấy mục đích là giết chết tất cả, lại phải tiến hành sau khi Dẫn đạo giả xác nhận đội trưởng, hơn nữa còn phải biến đội trưởng thành một trong những người sẽ chết, với những tiền đề như vậy, chiến trường duy nhất ta có thể nghĩ tới chính là thế giới phim kinh dị sẽ sinh ra đội trưởng mới...

Tất cả mọi người đều im lặng lắng nghe, đến khi Sở Hiên nói xong, Trình Khiếu mới tò mò hỏi:

- Ách, mấy cái chi tiết bố cục này tạm thời chưa bàn, dù sau thì cũng chỉ có tên biến thái lớn như ngươi cùng tên biến thái nhỏ Tiêu Hoành Luật này là... Ý ta muốn hỏi là, các ngươi làm thế nào phân biệt được trong hai tân nhân, rút cuộc ai là Dẫn đạo giả? Nhìn có vẻ cả ngươi và Tiêu Hoành Luật đều rất chắc chắn?

http://tieulun.hopto.org

Tiêu Hoành Luật khẽ hắng giọng, ngắt ngắt tóc trán, cười nói:

- Vấn đề này để ta trả lời đi... Là Dẫn đạo giả, cho dù là loại nửa Dẫn đạo giả, nữa thành viên tiểu đội luân hồi như Trương Kệt cũng đều có một điểm quan trọng cần chú ý, dù là Trương Kiệt nếu vi phạm cũng sẽ khiên Chủ Thần đề cao độ khó của phim kinh dị lên... Đó là cho dù thế nào cũng không được can thiệp vào tiến trình thế giới phim kinh dị, cũng tức là không thể nhúng tay vào làm thay đổi thế giới phim, không được nhúng tay vào sự sống chết của các thành viên tiểu đội luân hồi, không được đi công kích thành viên tiểu đội luân hồi khác... Trong hai tân nhân, chỉ có Dương Tuyết Lâm là từ đầu đến cuối chưa từng làm những chuyện đó, còn Lâm Tuấn Thiên ngay từ đầu đã muốn thay đổi tiến trình của thế giới phim kinh dị rồi, vì thế vấn đề Dẫn đạo giả lại là dễ dàng xác định nhất... Ngoài đó ra thì là vấn đề chi tiết của bố cục. Từ lúc ta phát hiện được thế cục Sở Hiên để lại, ta liền hoàn toàn thuận theo an bài của hắn, bày ra bố cục này...

- Chờ một chút.

Trịnh Xá bỗng lên tiếng:

- Sở Hiên, cái lúc nãy là... Đông Hoàng chung phải không? Ngươi có thể sử dụng đạo cụ tu chân này rồi sao?

- Không thể.

Sở Hiên cực kỳ dứt khoát đáp:

- Còn nhớ những gì ta đã nói với ngươi không? Phương pháp sử dụng sơ bộ của Đông Hoàng chung có thể trực tiếp lấy được nhưng cần có năng lực cực lớn để phát động nó. -driver của ta được dùng làm máy xử lý khống chế Đông Hoàng chung, muốn cung cấp năng lượng... Chỉ có thể lấy được từ căn cứ người ngoài hành tinh. Đúng vậy, trong suốt thời gian đó, Đông Hoàng chung vẫn một mực đánh cắp năng lượng trong căn cứ người ngoài hành tinh, lần kích thích thống khổ vừa rồi là số năng lượng cuối cùng rồi, chờ ngươi mạnh thêm mười nghìn lần nữa thì lại sử dụng nó nhé... Nếu như muốn sử dụng Đông Hoàng chung, đối với ngươi hiện tại vẫn còn là quá sớm, trước lúc đó, tốt hơn hết là cho ta biết số liệu cụ thể của "Hồng hoang, khai thiên tích địa" đi.

655. Chương 1: Sự Kiêu Ngạo Của Chúng Ta! (2)

Hồng hoang, khai thiên tích địa.

Ý nghĩa đại khái của chiêu này là cho ma lực và chân nguyên lực va chạm trong cơ thể, sinh ra phản ứng năng lượng giống như Ma động pháo. Uy lực của Ma động pháo đủ để đánh chìm một mảnh lục địa cỡ nhỏ, mặc dù phản ứng năng lượng trong cơ thể Trịnh Xá nhỏ hơn nhiều nhưng phát sinh trong một cơ thể nhỏ bé tương đương, kết quả cũng không thua gì một kích đánh chìm lục địa!

Luồng sức mạnh này đối với một sinh vật sống mà nói, thật sự không khác gì dựng trời mở đất, lực lượng có thể phát huy đạt tới mức khủng bố không thể tưởng tượng nổi. Nếu như Trịnh Xá có thể an toàn sử dụng sức mạnh này, một cú đấm của hắn đủ tương tương với một quả tên lửa đạn dạo, nếu toàn lực công kích thậm chí còn vượt xa tên lửa hạt nhân mini, đây đã không còn là sức mạnh mà một sinh vật nên có nữa. Trịnh Xá lúc ấy đủ khả năng một mình phá hủy cả căn cứ người ngoài hành tinh, dù là đối mặt với siêu nhân trong truyện tranh Mỹ, sợ rằng cũng sẽ bị hắn đánh dẹp lép. Sức mạnh này trên thực tế đã hoàn toàn siêu việt cực hạn của cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp... Đây là sức mạnh của tầng thứ năm!

- ...Tính toán sơ bộ, thời gian ta có thể an toàn sử dụng sức mạnh này là chưa tới một giây. Ngay từ lúc ta bắt đầu sử dụng loại sức mạnh này, gen trong người đã bắt đầu hư hỏng, tiếp đó thân thể sẽ không chịu đựng nổi lực trung kích của sức mạnh mà tan vỡ. Cơ thể ta lúc này đã cực kỳ mạnh mẽ, lại thêm cả Tiềm long biến mà vẫn không thể sử dụng nổi sức mạnh này. Ta nghĩ cường độ thân thể hẳn là đã đủ rồi, vì thế mấu chốt là như thế nào khống chế luồng năng lượng này... Phạm trù năng lượng, đó là sức mạnh của tầng thứ năm, hoặc là tầng thứ tư cao cấp, tạm thời chỉ có vậy.

Từ sau khi biết tác dụng quan trọng của cơ nhân tỏa, theo thực lực tiểu đội luân hồi đạt tới một trình độ nhất định, mức độ ỷ lại của đoàn đội vào cường hóa từ Chủ Thần đã hạ xuống mức rất thấp. Đối với phát

http://tieulun.hopto.org

triển thực lực của cá nhân hoặc đoàn đội mà nói, có hai điểm quan trọng chính thức, một là kỹ năng tự sáng tạo, hai là mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư hoặc là cao hơn. Tác dụng của hai điểm này đối với nâng cao thật lực đều là không gì có thể so sánh được, cho dù chỉ vỏn vẹn có một trong hai, ví dụ như tên ngu xuẩn Reinhard, sau khi hắn có kỹ năng tự sáng tạo, thực lực trên thực tế đã đạt tới mức độ rất đáng sợ, chỉ là gặp phải Trịnh Xá sử dụng Hồng hoang, khai thiên tích địa nên hắn mới phải chết oan uổng như vậy.

Mức độ khó khăn của tự sáng tạo kỹ năng tạm thời chưa bàn, chỉ riêng mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư đã vô cùng khó khăn, cả thế giới luân hồi có không quá hai mươi người đạt tới cảnh giới này. Số người vượt qua được tâm ma, đạt tới tầng thứ tư trung cấp thậm chí không được nổi một bàn tay, lại càng không cần nói đến tầng thứ tư cao cấp, sức mạnh đó nếu thật sự có người đạt tới thì kẻ đó chắc chắn phải là clone của Trịnh Xá trong tiểu đội luân hồi Ác Ma.

- Do đó, Hồng hoang, khai thiên tích địa chỉ có thể là sát chiêu cùng chết của ta, đại khái có thể kéo dài từ mười đến mười lăm giây, nếu không phải đến lúc trận chiến cuối cùng bắt đầu... Không tới lúc vạn bất dắc dĩ, ta tuyệt đối không sử dụng chiêu này. Nhưng nếu thật sự phải sử dụng chiêu này, có nắm chắc có thể cùng clone của ta đồng quy vu tận!

Trịnh Xá nói tới đây liền ngừng lại rồi khe khẽ thở dài.

Sở Hiên cuối cùng cũng ăn xong quả cà chua, hắn lau lau tay, nói:

- Giống như lần này à? Đá một cước là mất một chân, đánh một quyền là mất một tay... Ngươi nghĩ với trạng thái và sức mạnh đó có thể đánh một trận với clone của ngươi? Đừng có đùa nữa, ngươi như vậy cùng lắm chỉ là cái bia thịt thôi!

- Hiểu rồi!

Trịnh Xá khẽ siết tay, nói:

- Một lần nữa trở thành đội trưởng, trình độ cơ nhân tỏa của ta không hề thay đổi hay tăng cao gì, xem ra khống chế của Chủ Thần đối với cơ nhân tỏa chỉ vỏn vẹn đến được hết tầng thứ ba mà thôi... Vốn ta cũng không hy vọng nhiều vào chuyện đó, thu hoạch lớn nhất trong bộ phim kinh dị lần này là ta đã thí nghiệm Hồng hoang, khai thiên tích địa, có nhận thức trực quan nhất về nó... Còn cả cuối cùng cũng hiểu được rõ sự kiêu ngạo của chúng ta!

Những người xung quanh đều có vẻ khó hiểu, tất cả đưa mắt nhìn nhau, một lúc sau Tề Đằng Nhất mới lên tiếng trước:

- Trịnh Xá... Cái gì mới là sự kiêu ngạo của chúng ta?

- Bởi vì chúng ta là Trung Châu đội!

Trịnh Xá hung hăng gật đầu, nói:

- Không biết từ lúc nào, chúng ta đã đi được một quãng đường dài như vậy. Từ lúc mới tiến vào thế giới luân hồi cho đến nay, chúng ta đã trải qua bao lần nguy hiểm sống chết, trải qua bao lần chiến đấu, trải qua vui buồn tan hợp, trải qua đại bi đại hỉ, cho đến bây giờ.... Hóa ra Trung Châu đội chúng ta đã mạnh đến mức độ này rồi. Ta nghe được từ miệng đội trưởng Tây Hải đội, cả thế giới luân hồi đều lưu truyền về sự mạnh mẽ của Trung Châu đội chúng ta, bọn họ thậm chí còn đặt chúng ta ngang hàng với hai tiểu đội Ác Ma và Thiên Thần...

Trịnh Xá thở ra một hơi, tiếp tục nói:

- Đây mới chỉ là bắt đầu! Nếu chúng ta đã đi xa như vậy rồi, sao có thể thất bại ở đúng thời khắc cuối cùng này? Trung Châu đội chúng ta chẳng những phải sống sót, mà còn phải sống để trở thành đội ngũ mạnh nhất trong tất cả các tiểu đội luân hồi! Đúng thế, sự kiêu ngạo của chúng ta chính là... Chúng ta là mạnh nhất! Trung Châu đội chúng ta sẽ vượt qua tiểu đội Ác Ma và tiểu đội Thiên Thần! Chúng ta sẽ trở thành thần thoại trong tất cả các tiểu đội luân hồi! Cho dù trong tương lai chúng ta rời khỏi thế giới luân hồi này, hặc là chết ở nơi nào đó, nhưng Trung Châu đội sẽ trở thành ngoại lệ của các tiểu đội luân hồi, chúng ta sẽ trở thành những người mạnh nhất!

http://tieulun.hopto.org

Tất cả mọi người đều kinh ngạc nhìn Trịnh Xá, đến cả La Lệ đứng bên cạnh cũng cùng bộ dạng, bởi vì Trịnh Xá lúc này thật sự khác xa với hắn lúc bình thường, giống như là hai ngươi hoàn toàn khác nhau, không còn thấy chút vào sự do dự thiếu quyết đoán của hắn ngày thường nữa.

- Khi ta sử dụng Hồng hoang, cảm giác về cái chết chưa bao giờ tới gần ta như vậy, nhưng ta lại không chết, mà còn có được quyền đội trưởng... Chuyện chúng ta từ trước đến nay vẫn luôn kiên trì là cái gì? Chỉ là sống sót, chỉ một nguyện vọng nhỏ nhoi như vậy thôi đã phải chịu vô số khiêu chiến, chúng ta thật sự chẳng còn lại gì cả, chỉ là sống sót mà thôi. Thế giới phim kinh dị, đoàn đội tác chiến, tiểu đội Thiên Thần, tiểu đội Ác Ma, Chủ Thần.... kẻ địch của chúng ta thật sự là quá, quá nhiều. Giữa ranh giới sống chết, ta cuối cùng cũng hiểu được, nếu đã không thể tránh né, vậy thì sao không dứt khoát phản kích đến cùng? Tất cả mọi chuyện, bao gồm cả hai đội ngũ đặc biệt, thậm chí bao gồm cả Chủ Thần, chúng ta đều sẽ phải khiêu chiến! Chúng ta phải trở thành đội ngũ mạnh nhất, thậm chí phải đạp cả Chủ Thần xuống dưới chân, đến lúc đó... Chúng ta mới thực sự sống sót!

Trịnh Xá siết chặt tay, cơ hồ là gào lên những lời này. Những người xung quanh vẫn còn đều sững sờ, chỉ có Sở Hiên khẽ vỗ tay, nói:

- ....Những đội ngũ khác thì cũng thôi, nếu nói về thực lực, dù là tiểu đội Thiên Thần cũng không nhất định có thể khiêu chiên với chúng ta lúc này, nhưng ngươi xác định chúng ta có thể khiêu chiến tiểu đội luân hồi Ác Ma? Theo như ta biết, trong đội ngũ đó có clone của ta và ngươi, còn có Triệu Chuế Không cùng một số kẻ mạnh khác...

Trịnh Xá hung hăng gật đầu nói:

- Ta cũng có các ngươi, các chiến hữu của ta... Trí tuệ có ngươi và Tiêu Hoành Luật phối hợp với nhau, điểm ấy ta cực kỳ yên tâm. Còn về Triệu Chuế Không, ta nghĩ Anh Không ngươi hẳn là muốn đánh với hắn một trận đúng không? Còn về những kẻ mạnh khác... Các ngươi chắc chắn sẽ không thua bọn chúng. Ta có một kế hoạch tập luyện, tại lần nghỉ ngơi cuối cùng trước khi trận chiến cuối cùng tới, ta sẽ dùng toàn bộ điểm thưởng và tình tiết kịch bản đổi thành thời gian nghỉ ngơi trong thế giới phim kinh dị cùng thuốc men cao cấp có thể chữa trị thương thế cùng mệt mỏi thân thể. Ta sẽ tiến hành lần rèn luyện cuối cùng ở chỗ đó, tiếp theo... Clone của ta sẽ do ta giải quyết!

Đến tận lúc này, những người xung quanh mới phảng phất như cùng tỉnh lại, tuy mọi người đều trầm mặc không nói nhưng trên mặt đã không còn vẻ kinh ngạc nữa, ngược lại, trước biểu hiện quả quyết của Trịnh Xá, vẻ mặt mọi người đã thêm một chút mong đợi cùng bình thản.

Tiêu Hoành Luật thở dài nói:

- Cho dù là thế nào thì trước tiên cứ xem xem bộ phim tiếp theo là gì đi. Nếu ngươi chuẩn bị đến thế giới phim kinh dị tiến hành rèn luyện, còn phải hoán đổi các loại thuốc men cao cấp vậy thì trước trận chiến cuối cùng ngươi phải bảo tồn một lượng lớn điểm thưởng cùng tình tiết kịch bản mới được. Hy vọng bộ phim tiếp không lập tức là trận chiến cuối cùng.

Những người còn lại đều gật đầu, chỉ có Imhotep và Anck-Su-Namun đang quấn lấy nhau tình chàng ý thiếp, Trương Hằng đang đau lòng khổ sở, còn các đội viên khác đại khái đều ổn.

Trịnh Xá cười hề hề, gãi gãi đầu, tiếp đó nhắm hướng về phía Chủ Thần, một thoáng sau liền nói:

- Bộ phim tiếp theo là Eragon... Hình như ta đã xem qua bộ phim này rồi, là phim điện ảnh kỳ ảo miêu tả chiến tranh của cự long, đúng là kỳ lạ... Đây cũng tính là phim kinh dị sao?

Trịnh Xá đứng đó lẩm bà lẩm bẩm, hơn nửa ngày sau hắn mới nói:

- Được rồi, mọi ngời đều về nghỉ ngơi cho tốt đi. Trưa ngày mai tập trung ở phòng ta, ăn uống nghỉ ngơi một chút, đến chiêu sẽ bản bạc chi tiết chuyện về bộ phim tới. Mọi người có thứ gì cần hoán đổi cũng suy nghĩ cho kỹ, ngày mai trong khi thảo luận có thể đề xuất.

- Cái này không có vấn đề gì, bất quá...

Tiêu Hoành Luật đột nhiên xen vào. Sắc mặt hắn vô cùng cổ quái, nửa quỳ nửa ngồi dưới đất, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Trận chiến cuối cùng hẳn là sau hai đến ba bộ phim tới, cụ thể là bao nhiêu thì ta cũng không rõ ràng lắm...

- Tại sao?

Mấy người Trịnh Xá, Trình Khiếu, Vương Hiệp, Trương Hằng cùng đồng thanh hỏi.

- Đây chỉ là một phỏng đoán của ta. Các ngươi còn nhớ tình tiết phim Eragon không? Kịch bản trong phim nói về một còn rồng non trong thời gian cực ngắn biến thành một con rồng trưởng thành. Mặc dù đó chỉ là phim ảnh, nhưng chẳng lẽ các ngươi không có suy nghĩ gì sao? Không sai... Nếu như con rồng non của chúng ta cũng có thể trưởng thành trong nháy mắt thì sao? Chúng ta sẽ có một cự long siêu cấp dài đến trăm mét, hơn nữa còn là đồng đội của chúng ta, bộ phim kinh dị này chẳng lẽ không phải là Chủ Thần cố ý sắp xếp cho chúng ta sao?

Tiêu Hoành Luật ngắt xuống một sợi tóc, nghịch nghịch trong tay, nói:

- Lúc trước ta đã nói qua, đây chỉ là một phỏng đoán, trước khi trận chiến cuối cùng bắt đầu, Chủ Thần chắc chắn sẽ để tất cả các đoàn đội chuẩn bị đến mức hoàn hảo, tốt nhất là sức mạnh của các đội đều đạt tới cực hạn có thể dung nạp được. Cứ theo hướng đó, bộ phim Eragon lần này rất giống như Chủ Thần cho chúng ta quá trình chuẩn bị, nếu suy luận này được thành lập, vậy thì sau hai đến ba bộ phim tới chúng ta sẽ tiến vào trận chiến cuối cùng. Do trong đội chúng ta còn rất nhiều thành viên đang hôn mê nên đến trước trận chiến cuối cùng, chúng ta hẳn là còn phải gặp một lần đoàn đội tác chiến nữa... Đây là toàn bộ suy luận của ta.

- Chúng ta chỉ còn cách trận chiến cuối cùng tối đa là hai đến ba bộ phim kinh dị nữa thôi.

656. Chương 2: Anh Không Tác Chiến (1)

Từ bộ phim Independence Day trở về Chủ Thần không gian đến nay đã được năm ngày, trong thời gian này, ngoài hai tân nhân mới tiến vào thế giới luân hồi ra thì những người khác đều đã đại khái nghỉ ngơi ổn thỏa, đến cả kịch bản của Eragon cùng phương châm ứng phó đại khái cũng đã được tính toán xong. Do bộ phim kinh dị tiếp theo không phải là đoàn đội tác chiến, hơn nữa còn rất có khả năng là thế giới phim nhẹ nhàng hiếm thấy mà Chủ Thần cố ý sắp đặt nên mọi người thật sự cũng không quá lo lắng về thế giới phim kinh dị sắp tới lắm, chuyện chính thức khiến họ quan tâm là suy luận mà Tiêu Hoành Luật đưa ra.

Trận đánh cuối cùng sắp tới rồi sao? Trung Châu đội thực sự đã chuẩn bị tốt chưa?

Trịnh Xá có lẽ từ sức mạnh cho tới nhận thức, từ tinh thần cho đến kế hoạch đều đã đã chuẩn bị ổn thỏa cho trận chiến cuối cùng, nhưng còn những người khác trong Trung Châu đội thì sao? Bao gồm cả Sở Hiên, mọi người hoặc ít hoặc nhiều đều có vấn đề riêng của mình, nếu không phải thực lực không đủ mạnh thì là trạng thái tinh thần không phù hợp, hoặc là đang hôn mê. Tóm lại, với trạng thái không chút hoàn thiện như vậy đi khiêu chiến tiểu đội luân hồi Ác Ma, khiêu chiến kẻ được xưng tụng là người mạnh nhất trong cả thế giới luân hồi, cùng với clone của Sở Hiên và một đám nhân vật khủng bố khác nữa... Bọn họ thật sự có thể đánh được ư?

- Chuyện này chúng ta không thể quyết định làm hay không làm được nữa, nếu Chủ Thần đã an bài trận chiến cuối cùng sẽ đến, vậy thì so với cứ suy nghĩ nên làm hay không làm, không bằng suy nghĩ xem làm thế sống sót, làm thế nào đánh bại các tiểu đội luân hồi khác thì hơn.

Trịnh Xá nhìn các đội viên trước mặt, vừa nói hắn vừa để ý tới Sở Hiên, tên này đang đầy vẻ cuồng nhiệt cầm máy tính xách tay tính toán cái gì đó...

Nói mới nhớ, Sở Hiên trong trạng thái này quả là cực kỳ hiếm gặp, đối với tên không có bất kỳ tình cảm hay cảm giác nào này mà nói, tìm hiểu tri thức là dục vọng duy nhất mà hắn có. Trước mắt, các bí tịch tu chân là vật phẩm chưa biết mà hắn muốn phá giải nhất, vì thế trong hai ngày gần đây, tên này một mực duy trì bộ dạng cuồng nhiệt đó. Mà Sở Hiên mang vẻ mặt như vậy chỉ khiến cho người khác nhìn vào phải sởn gai ốc, nếu như có thể, mọi người thật sự cảm thấy cái bản mặt lạnh lùng như băng lúc trước cũng không tệ chút nào.

http://tieulun.hopto.org

"Tên khốn này có nghe hay không vậy? Hôm qua bảo hắn tìm cách nâng cao sĩ khí mọi người lên một chút, bây giờ lại biến thành một mình ta độc diễn... Thật chỉ muốn nện cho hắn một trận!"

Do thấy phần lớn mọi người trong đội tinh thần đều không ổn nên Trịnh Xá muốn tìm cơ hội cổ vũ sĩ khí một chút. Hắn cũng đã tìm Tiêu Hoành Luật để thương lượng, biết được nguyên nhân căn bản là thực lực đoàn đội không đủ, nếu như có thể từ chỗ Sở Hiên kiếm được đột phá sức mạnh nào đó thì tinh thần mọi người tự nhiên là có thể đột phi mãnh tiến. Nếu như không được, rất có thể cho đến tận trận chiến cuối cùng, sĩ khí của Trung Châu đội cũng chẳng có gì thay đổi.

Bất đắc dĩ, Trịnh Xá không cách nào khác là tiến vào căn phòng nguy hiểm của Sở Hiên, bước xuống phòng thí nghiệm càng nguy hiểm hơn ở dưới đất, tìm Sở Hiên thương lượng một phương pháp để giải quyết tình hình.

Có điều, lần này may mắn của hắn cũng không tồi, vừa đúng lúc Sở Hiên từ trong phòng đi ra tới chỗ Chủ Thần hoán đổi mấy thứ, Trịnh Xá liền vội vàng bắt lấy hắn, tóm tắt lại mọi chuyện, thông báo các vấn đề cho hắn.

- ...Tình huống cơ bản là như vậy. Tạm thời không nói đến chuyện ta đã chuẩn bị tốt cho trận chiến cuối cùng chưa, cũng chưa tính đến việc suy luận của Tiêu Hoành Luật là đúng hay là sai, trước mắt, ta cảm thấy trạng thái của Trung Châu đội rất không ổn, mà nếu làm một lần kiểm tra trước trận chiến cuối cùng, có thể lại khiến thực lực của họ bị hạn chế...

Trịnh Xá kể ra tất cả những cố kỵ của hắn.

Sở Hiên cười lạnh, đáp:

- Đây là chức trách của kẻ làm đội trưởng như ngươi. Ngươi không thể yêu cầu ta vừa tính toán bố cục, vừa giúp ngươi nghĩ cách chế tạo công cự, lại vừa giúp ngươi nghĩ cách lấy được công pháp tu chân, lại còn phải thay ngươi an ủi thành viên đoàn đội, ngươi nghĩ ta là cái gì?

- Là Doraemon...

- ...Nói tóm lại, tiểu đội luân hồi Ác Ma cũng chỉ là một đội ngũ, chỉ vì đã có một lần đoàn diệt, vì có vô số đồn đại nên mới biến đội ngũ này thành thần thoại. Nếu như đến cả chướng ngại như vậy cũng không thể vượt qua thì các ngươi đúng là đã lãng phí mất bộ phim A Nightmare on Elm street rồi...

Nói đoạn, Sở Hiên quay người đi về phòng mình, ở phía sau, Trịnh Xá vội hô lên ngày mai tập hợp.

Kết quả là đến ngày thứ hai, người chính thức nghĩ cách giải quyết vấn đề vẫn chỉ có một mình Trịnh Xá. Tên khốn Sở Hiên từ lúc xuất hiện đến giờ vẫn luôn giữ vẻ mặt cuồng nhiệt, không dừng nghiên cứu, bộ dạng quái dị của hắn như vậy cũng khiến cho người xung quanh vô thức tránh xa hắn ba mét, Mặc dù không có ý là hắn chắc chắn sẽ gây nguy hiểm, nhưng theo bản năng, mọi người cảm thấy chỉ cần ở bên cạnh hắn đã là một loại nguy hiểm rồi.

Trịnh Xá càng nhìn càng tức, cuối cùng cũng không nhịn được phải gào lên:

- Sở Hiên! Tên đáng ghét nhà ngươi tốt xấu gì cũng nói mấy câu có được không? Hơn nữa ngươi cũng đừng có lúc nào cũng mang cái bản mặt cuồng nhiệt này nữa, ngươi không cảm thấy quá dọa người sao?

Sở Hiên nghe vậy liền đưa tay xoa xoa mặt, da mặt hắn giống như làm bằng đất sét, thoáng cái từ cuồng nhiệt biến thành lãnh đạm. Chứng kiến cả quá trình, mọi người đều toát hết mồ hôi, còn Sở Hiên thì bình thản như không, nói:

- Các ngươi cảm thấy tiểu đội luân hồi Ác Ma rất khó đối phó phải không? So với tiểu đội Thiên Thần thì thế nào?

Trịnh Xá mở miệng định nói nhưng Sở Hiên lại quay sang phía hắn lắc lắc đầu, tiếp đó nhìn về phái những thành viên còn lại của Trung Châu đội. Những người này đều rơi vào trầm mặc, chỉ có Tiêu Hoành Luật khẽ lắc đầu, nói:

- Ta không giao đấu với tiểu đội Thiên Thần nên cũng không biết đặc điểm và tập hợp thành viên của đội ngũ đó, chỉ là ta nghe kể trong đó có một người có khả năng là tu chân giả chân chính duy nhất trong tất

http://tieulun.hopto.org

cả các tiểu đội luân hồi đúng không? Thực lực hình như còn mạnh hơn Trịnh Xá lúc sở dụng Hủy diệt, hơn nữa có vẻ hắn cũng không phải là người mạnh nhất trong tiểu đội Thiên Thần, nếu như vậy thực lực của đội ngũ đó không thể yếu kém được.

- Chỉ là không kém thôi sao.

Zero chợt phá vỡ sự im lặng, hắn gật đầu nói:

- Nói một cách chính là thực lực cực kỳ mạnh mẽ. Với thực lực của chúng ta nếu lấy cứng đấu cứng với bọn chúng, kết quả nhất định là đoàn diệt, nếu như may mắn thì cũng rất có khả năng là một trận thắng thảm... Nếu không phải là Sở Hiên thì đội chúng ta chắc chắn sẽ có người chết!

Trên thực tế, người có khả năng phải chết nhất chính là Trịnh Xá, nếu không có bố cục, sắp xếp của Sở Hiên, Trịnh Xá thật sự chết chắc!

Những người khác cũng thầm gật đầu, chỉ có Sở Hiên là lắc đầu nói:

- Các ngươi biết tại sao tiểu đội Thiên Thần không thể chống lại tiểu đội Ác Ma không? Bởi vì tiểu đội Ác Ma có một đỉnh cao không ai có thể vượt qua được. Theo tin tức mà chúng ta biết được đến lúc này, clone của Trịnh Xá từng một mình khiêu chiến cả tiểu đội Thiên Thần, hơn nữa còn giành được thắng lợi! Tuy không biết lần đó có phải là thắng thảm hay không nhưng chỉ một tin tức đó là đã đủ để chứng minh, hiện tại không ai có thể vượt qua được hắn!

- Tiếp theo....

Sở Hiên lại quay sang phía Trịnh Xá, nói:

- Nếu không tính đến chiêu Hồng hoang, khai thiên tích địa, thực lực của ngươi hiện tại cao hơn lúc ở trong Lord of the Rings bao nhiêu? Coi thực lực lúc đó là 100 để tính toán, sau khi đột phá tầng thứ tư trung cấp, thực lực của ngươi là bao nhiêu?

- Ừm...

Trịnh Xá ngẫm nghĩ một thoáng rồi đáp:

- Đại khái khoảng 300 đến 500 điểm. Sau khi đột phá tâm ma, thực lực của ta đã tăng mạnh, cho dù là không có Hồng hoang, khai thiên tích địa, thực lực của ta cũng phải tăng lên từ ba đến năm lần. Nếu tái chiến với La Ưng Long thực lực giống như lúc trước thì ta chắc chắn sẽ không thất bại... Không, hắn là có thể từ thương nhẹ đến trọng thương là giết chết được hắn!

- Đúng vậy!

Sở Hiên búng tay một cái, nói:

- Từ trước đến nay các ngươi đều phạm phải một sai lầm. Đoàn đội mạnh hay yếu đúng là phải xem thực lực chỉnh của cả đội đó, ví dụ như cần có tinh thần lực khống chế giả, ví dụ như cần có lính bắn tỉa tầm xa, ví dụ như cần có hỏa lực chính phạm vi rộng, ví dụ như cần có trí giả, đây đều là những điều đoàn đội chắc chắn phải có. Nhưng nếu như cả hai bên đều có những thành viên đó, vậy thì điều thật sự quyết định sự sinh tồn của đoàn đội là phải xem thực lực có bao nhiêu... Ta lấy ví dụ thế này nhé, sức mạnh của tiểu đội luân hồi Ác Ma là 5500, vậy thì sức mạnh của clone Trịnh Xá đã chiếm 5000 trong số này. Đây là bảng phân chia sức mạnh mà ta lập dựa theo những tư liệu có được, trong đó có một số đoàn đội chúng ta từng gặp...

Sở Hiên lấy trong đống tài liều lớn của hắn ra một bảng thống kê, bên trong có Nam Viêm Châu đội, Tây Hải đội, tiểu đội Thiên Thần, tiểu đội Ác Ma.... Một loạt các đội ngũ mà Trung Châu đội từng đối kháng đều có mặt, mà trong đó tiểu đội luân hồi Ác Ma xếp ở vị trí số một, thực lực quả nhiên có ghi số 5500. Tất cả các thành viên từng biết trong tiểu đội Ác Ma đều được liệt kê, chỉ riêng clone Trịnh Xá đã chiếm mất 5000 điểm.

- ...Bảng số liệu này không có vấn đề gì chứ? Tại sao đánh giá của tiểu đội Thiên Thần còn thấp hơn cả chúng ta? Chỉ có 2100 điểm, còn chúng ta tới tận 3700 điểm, hơn nữa một mình gã Trịnh Xá này đã chiếm đến 3000 điểm rồi? Không thể có chuyện như vậy đúng không?

http://tieulun.hopto.org

Trình Khiếu đầy vẻ quỷ dị, vừa nhìn vừa hỏi, mà ánh mắt những người còn lại cũng đầy vẻ nghi hoặc.

Sở Hiên lại cười lạnh đáp:

- Chẳng có gì là không thể cả. Bảng đánh giá này là tính khi đoàn đội hoàn toàn đầy đủ, không phải cố ép chăn nuôi tạo ra, cũng tức là trong tình huống thành viên trong đội tổng hợp hoàn tất, hai bên chỉ so kè về bố cục và sức mạnh, mà nếu trong trường hợp bố cục tương đương thì hoàn toàn dựa vào sức mạnh cùng lòng tin để tranh đấu. Theo những tin tức mà ta biết, kể cả tiểu Ác Ma có chết sạch, chỉ cần một mình clone Trịnh Xá còn sống thì cả tiểu đội Ác Ma tuyệt đối sẽ không biến mất. Sức mạnh của hắn đã vượt qua trình độ của bố cục và trói buộc hoàn cảnh, vì thế 5000 điểm của hắn hoàn toàn có thể chống lại một đội ngũ cực mạnh...

- Tiếp theo sau là Trịnh Xá, không gì đáng phải nói, sau khi vượt qua trạng thái tâm ma, sức mạnh của ngươi tiến thẳng đến gần clone nhưng ngươi vẫn còn thiếu một vài thứ... Cái đó lát nữa ta sẽ nói, chỉ cần biết là sức mạnh của ngươi không cùng một cấp độ với clone. Ít nhất là ngươi hiện tại dựa vào Hồng hoang, khai thiên tích địa cơ bản có thể toàn diệt tiểu đội Thiên Thần nhưng kết quả ngươi chắc chắn cũng phải chết, chính vì có được một chiêu Hồng hoang, khai thiên tích địa nên ta mới cho ngươi 3000 điểm. Còn về thực lực của tiểu đội Thiên Thần là ta dựa theo tình huống trong Lord of the Rings, trừ phi La Ứng Long của đội bọn hắn không ngừng đề cao thực lực, nếu không tiểu đội Thiên Thần đã không còn có thể đối phó với Trung Châu đội chúng ta cùng tiểu đội Ác Ma nữa...

- Bây giờ mới là điểm mấu chốt, nói cách khác, tiểu đội luân hồi Ác Ma nếu chỉ tính thực lực đội viên bình thường, kỳ thật cũng không cao hơn chúng ta bao nhiêu, điểm đáng sợ thật sự là kẻ đứng trên đỉnh cao của toàn bộ thế giới luân hồi kia... Nếu như có thể tiêu diệt hắn thì sao? Nếu có thể giết được hắn thì tiểu đội Ác Ma tuyệt không phải là quái vật không thể thắng nổi! Vì vậy, kế hoạch của ta đối với trận chiến cuối cùng là... Vương đấu vương!

657. Chương 2: Anh Không Tác Chiến (2)

Kế hoạch của Sở Hiên nghe có vẻ điên cuồng nhưng đó cũng luôn là phong cách của hắn từ trước tới nay, dùng phương thức mạo hiểm nhất, cho đối phương một kích lôi đình, đến khi định thần lại được thì cả bố cục đã bắt đầu hoặc thậm chí là kết thúc rồi. Kế hoạch của hắn cho trận chiến cuối cùng là Vương đối vương! Lấy Trịnh Xá đối phó với clone Trịnh Xá! Các thành viên khác của Trung Châu đội đối phó với các thành viên khác của tiểu đội Ác Ma. Nếu Trịnh Xá giành được thắng lợi tức là Trung Châu đội thắng lợi, nếu clone Trịnh Xá thắng lợi tức là Trung Châu đội đoàn diệt, một lựa chọn hoặc là thắng lợi hoặc là thất bại... Không thể không thừa nhận, đây đúng là chuyện mà Sở Hiên sẽ làm.

- Đạo lý này kỳ thật rất đơn giản, các ngươi cứ tự mình nghĩ mà xem. Người càng nhiều, biến số trong bố cục sẽ càng nhiều, vì vậy trận chiến cuối cùng tuy có thể bố cục nhưng không thể xuất hiện tình huống nghịch chuyển như trong Lord of the Rings. Do đó chúng ta chỉ có thể lựa trọn lấy lực đấu lực để đối phó với tiểu đội Ác Ma, mặc dù có thể mượn sức của tiểu đội Thiên Thần nhưng cũng phải có sự phòng ngừa, chú ý với bọn hắn, vì thế....

- Không bằng liều một ván chỉ có xác suất năm năm này. Tuy theo tình hình trước mắt, Trịnh Xá không nhất định có thể chiến thắng được clone của hắn nhưng theo số liệu mà ta có được, trừ phi tiểu đội Ác Ma có thêm một hai nhân vật siêu mạnh, nếu không chỉ với những người mà các ngươi đã biết, chúng ta chắc chắn sẽ thắng, đến lúc ấy chúng ta ngược lại có thể trở thành trợ lực chiến đấu... Thắng bại giữa vương với vương có thể quyết định sinh tử của hai đội, cũng như vậy, thắng bại giữa chúng ta và các thành viên còn lại của tiểu đội Ác Ma cũng có thể quyết định kết quả trận chiến giữa hai vương. Chính vì vậy, Trịnh Xá, ngươi cần phải đánh bại clone của ngươi! Nếu không thể đánh bại được thì phải toàn lực kéo chân hắn, chờ đến khi nào bọn ta phân thắng bại mới thôi, đó là phương pháp duy nhất có thể đánh bại tiểu đội Ác Ma.

Tất cả mọi người đều chăm chú lắng nghe Sở Hiên, chỉ có Tiêu Hoành Luật nhíu mày, ngắt ngắt tóc, hắn suy nghĩ một lát rồi chợt hỏi:

- Không sai, kế hoạch này đúng là phương pháp duy nhất có thể đánh bại tiểu đội Ác Ma. Mặc dù khả năng thất bại hơi lớn nhưng so với cách đằng nào cũng bại thì ta thà lựa chọn phương pháp này còn hơn, chỉ là...

http://tieulun.hopto.org

Ngươi đừng quên, trong tiểu đội Ác Ma cũng có clone của ngươi, nếu như ngươi ở trong tiểu đội Ác Ma, ngươi sẽ để tình huống như vậy xảy ra sao?

- Đúng thế.

Sở Hiên gật đầu vẻ khẳng định:

- Chính vì như thế sự tồn tại của ngươi mới có giá trị thể hiện... Đây là nhiệm vụ của ngươi trong trận chiến cuối cùng. Để cho kế hoạch Vương đối vương tiến hành thuận lợi, nếu cả ta lẫn clone của ta đều chưa đột phá tâm ma... Có thêm ngươi sẽ là điểm quan trọng nhất trong trí chiến, điểm ấy hy vọng ngươi có thể nhớ kỹ. Thắng bại trong trí chiến không nằm ở quá trình, mà là ở kết quả...

- A a, Vương đối vương phải không? Vậy phải chăng là giữa Trung Châu đội và Ác Ma đội có thể do những người có quan hệ đối phó với nhau?

Khi Sở Hiên đang nói chuyện với Tiêu Hoành Luật thì ở bên cạnh Triệu Anh Không vẫn luôn giữ vẻ lạnh lùng đột nhiên mỉm cười duyên dáng nói. Cô bé đột ngột từ một nữ thích khách lạnh lùng xinh đẹp biến thành một thiếu nữ tươi trẻ, nàng cười hì hì nhìn bảng đánh giá nhân vật, nói:

- Triệu Chuế Không... Mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, thực lực của hắn chỉ vỏn vẹn có 200 thôi sao? Có vẻ hơi ít một chút đấy?

- Không, nói một cách chính xác là thậm chí có khả năng không tới được 200...

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Cách tính toán trong bảng đánh giá này của ta là điểm thực lực một người có thể phát huy được trong đội ngũ mình trong trận chiến cuối cùng. Nếu như Triệu Chuế Không ở một đoàn đội khác, với thực lực của hắn mà nói, điểm số chắc phải từ 700 đến 1000, nhưng nếu trong tiểu đội luân hồi Ác Ma thì số điểm của hắn chỉ được đến thế. Cũng như vậy, mấy người Trung Châu đội chúng ta, ví dụ như ta, Zero, Trương Hằng, nếu như bọn ta đơn độc trong một đội ngũ thì ba người bọn ta tùy tiện chọn ra một người cũng có thể vượt quá 500 điểm, còn ngươi trong trạng thái tinh thần này lại càng có thể đạt tới 700 đến 1000 điểm ngang với Triệu Chuế Không. Nhưng chúng ta ở trong Trung Châu đội, bị hào quang của Trịnh Xá che lấp, số điểm ngươi có thể phát huy sẽ không vượt hơn Triệu Chuế Không...

- Điểm số này nếu gọi là điểm thực lực, không bằng gọi là điểm tác dụng có thể phát huy được trong một đoàn đội. Trung Châu đội trước mắt, điểm tập hợp của tất cả mọi người cũng chỉ được 3700 điểm, kém xa 5500 điểm của tiểu đội Ác Ma...

Triệu Anh Không nghe Sở Hiên nói xong bỗng cười hì hì, khẽ đặt tay lên môi, bộ dạng đó phối hợp với dung nhan thiếu nữ xinh đẹp hơi thiên về trung tính của nàng không ngờ lại gợi cảm động lòng người nên vậy. Cô bé cười nói:

- Ta rất là không hài lòng với điểm số của mình đấy nhé... Được rồi, Sở hiên ngươi thật sự đã hiểu rõ thực lực của ta chưa? Chính là thực lực của ta trong trạng thái hiện tại vậy, không bằng để ta và Trịnh Xá và ta đối chiến một trận đi. Chỉ cần Trịnh Xá ngươi không sử dụng Hồng hoang, khai thiên tích địa, bất kỳ chiêu thức nào khác ta cũng đều không sợ, đến nào, đến nào...

Nói đến câu cuối, thanh âm của nàng còn mang theo vẻ kiều mị, khiến cho Trình Khiếu đang ngồi nhìn mà muốn lồi cả mắt.

Trịnh Xá vội vàng lắc đầu nói:

- Thôi thôi, không cần biết thực lực của ngươi như thế nào, Triệu Chuế Không trong tiểu đội Ác Ma cũng sẽ để cho ngươi, chiến đấu giữa hai ta thật sự không cần thiết...

- Ngu xuẩn...

Sở Hiên ở bên cạnh cười lạnh nói:

- Cuộc đấu này với cô ấy đúng là không hề cần thiết nhưng đối với ngươi mà nói lại là rất quan trọng... Chính ngươi cũng từng nói qua, ngươi thật sự không giỏi về phương diện kỹ xảo chiến đấu, còn cô ấy lại là chuyên gia trong vấn đề này, đã hiểu chưa? Cô ấy đang hỗ trợ ngươi đấy. Nếu như ngươi thật sự muốn

http://tieulun.hopto.org

khiêu chiến với clone của mình, đã không thể thắng hắn được về lòng tin thì ít nhất cũng không được thua hắn quá nhiều về góc độ lực lượng thuần túy. Không cần biết là sức mạnh hay kỹ xảo, đối với ngươi mà nói đều quan trọng như nhau, nếu đã xác định bố cục cho trận chiến cuối cùng là Vương đối vương vậy thì ngươi cần phải mạnh mẽ, mạnh mẽ hơn nữa, mạnh mẽ vô song, đến khi nào có thể đối kháng với clone của ngươi mới thôi. Trước lúc ấy, ngươi không được phép trốn tránh một trận chiến nào cả!

Trịnh Xá thoáng ngạc nhiên, khi hắn quay lại phía Triệu Anh Không thì cô bé này đang mìm cười thản nhiên nhìn hắn, trong nụ cười tựa hồ còn mang theo một tia ôn nhu, như có như không...

- Nếu là tỷ thí, vậy không cần lấy tính mạng ra liều, do đó ngươi không được sử dụng Hồng hoang, khai thiên tích địa, không được sử dụng Tiềm long biến. Còn về Bạo tạc và Hủy diệt thì không nằm trong nhóm này, chỉ cần thân thể ngươi có thể chịu đựng tác dụng phụ của Hủy diệt là được. Đương nhiên, là phe yếu thế, ta có thể phóng tâm sử dụng tất cả sức mạnh, chỉ cần không giết chết ngươi là được...

Triệu Anh Không cười hì hì, nhìn Trịnh Xá, nói.

Đây là một khoảng đất trống lớn trong tầng hầm dưới phòng Trịnh Xá. Do tầng ngầm trong phòng mỗi người có thể thay đổi địa hình tùy theo tưởng tượng của chủ nhân nên Trịnh Xá đã cải tạo nó thành khung cảnh một quảng trường rộng lớn cho lần tỷ thí này. Ở trung tâm quảng trường là hắn và Triệu Anh Không đứng đối mặt, ở phía xa ngoài rìa là các thành viên Trung Châu đội đứng quan chiến. Cuộc đấu này cũng lần đầu tiên nhân cách chủ của Triệu Anh Không chiến đấu trước mặt mọi người, vì thế so với Trịnh Xá đã gần như biết đến tận chân tơ kẽ tóc, hứng thú của mọi người với Triệu Anh Không lại càng lớn hơn... Đặc biệt là Trình Khiếu.

- Tiềm long biến chính là thu hoạch lớn nhất của Trịnh Xá sau khi vượt qua tâm ma, có thể đưa thực lực của hắn từ cấp độ Hủy diệt tăng lên một tầng nữa, ngoài ra còn tăng cao sức đề kháng với tác dụng phụ của Hủy diệt lên rất nhiều. Một khi không thể sử dụng Tiềm long biến, nếu chỉ tính riêng về sức mạnh, đẳng cấp của hắn kỳ thật cũng không chênh lệch lắm với Triệu Anh Không, mà Triệu Anh Không còn có rất nhiều kỹ xảo ám sát mà hắn chưa từng thấy qua...

- ....Nếu nói như vậy, không phải Triệu Anh Không lần này thắng chắc rồi sao?

Trương Hằng nghe Tiêu Hoành Luật phân tích, hắn liền tò mò hỏi.

Tiêu Hoành Luật lắc đầu đáp:

- Cái này thì không thể khẳng định, trong chiến đấu có quá nhiều biến số, đấy là chuyện thứ nhất, chuyện thứ hai... Kỹ xảo ám sát của Trịnh Xá tự thành một đường, mặc dù chưa từng qua rèn luyện một cách có hệ thống nhưng hắn lại có kinh nghiệm chém giết sinh từ trên chiến trường. Từ lúc hắn bắt đầu tiến vào thế giới phim kinh dị đến bây giờ đã trải qua bao nhiêu lần chiến đấu lớn nhỏ? Cho dù là người bình thường cũng sớm biến thành một chiến sỹ thuần thục rồi, lại càng không nói tới Trịnh Xá còn có Hủy diệt nữa... Ta cảm thấy có khả năng là Triệu Anh Không muốn dạy kỹ xảo ám sát của cô ấy cho Trịnh Xá, hoặc là bản thân Triệu Anh Không tự có tính toán riêng...

Trong lúc nói chuyện, hai người ở giữa quảng trường đã ra tay. Từ đầu không ai lại sử dụng toàn lực, Trịnh Xá chỉ cầm Hổ hồn đao nhảy lên cao, chém xuống một nhát, còn Triệu Anh Không thì lại càng từ nhân cách chủ biến thành nhân cách phụ, cô bé trầm mặc ít nói này vung tay không hướng về phía Trịnh Xá.

Choang một tiếng vang dội, Triệu Anh Không vội vã lùi ra sau, còn Trịnh Xá thì như không có việc gì, đạp mạnh chân, dùng tốc độ nhanh hơn nữa xông đến, Hổ hồn đao lại nâng lên cao bổ xuống.

Triệu Anh Không tay cầm thanh gươm Excalibur, đây là một thanh trọng kiếm hai tay vô hình, mức độ sắc bén không thua gì Hổ hồn đao, chỉ là so với sức mạnh cùng tố chất thân thể kinh khủng của Trịnh Xá, chủ nhân của thanh kiếm này lại yếu hơn rất nhiều, ít nhất là... thực lực của Triệu Anh Không nhân cách này còn kém xa Trịnh Xá.

Lại tiếng kim loại va chạm vang dội, lần này Triệu Anh Không càng thảm hơn, hổ khẩu vỡ toác, thanh trọng kiếm trong suốt trực tiếp bị chấn bay còn Trịnh Xá loáng cái đã kề Hổ hồn lên cổ nàng.

- ...Ngươi thua rồi.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá thở hắt ra một hơi, nhưng toàn thân hắn lại cực kỳ căng thẳng, bởi vì hắn đại khái đã đoán được mục đích của nhân cách chủ Triệu Anh Không, không chỉ vì để hắn thử qua một chút kỹ xảo chiến đấu của thích khách... mà còn để huấn luyện Triệu Anh Không nhân cách phụ này!

- Đã hiểu chưa? Là một thích khách, việc quan trọng không phải là sử dụng vũ khí như thế nào mà chỉ có một mục đích đơn giản... Giết chết kẻ địch!

Triệu Anh Không đang bị Hổ hồn đao kề sát bỗng bật cười hì hì. Chỉ thấy nàng đưa tay vỗ lên thân đao, đồng thời nghiêng người sang phía bên kia thân đao, trước khi Trịnh Xá kịp định thần lại nàng đã thoát ra khỏi phạm vi công kích của Hổ hồn đao. Cùng lúc ấy, cô bé dùng tay còn lại vỗ xuống đất, cả người bật dậy áp sát về bên hông Trịnh Xá...

658. Chương 2: Anh Không Tác Chiến (3)

Do tốc độ của Triệu Anh Không thật sự quá đột ngột, Trịnh Xá căn bản chỉ kịp thu hồi Hổ hồn đao về. Ở trong trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, tuy hắn phản ứng cũng nhanh nhưng sao có thể so được với Triệu Anh Không đột nhiên chuyển đổi nhân cách, chỉ trong nháy mắt, Triệu Anh Không đã áp sát tới bên người. Nói thì chậm, xảy ra thì nhanh, tất cả mọi chuyện diễn ra chỉ trong một hơi thở, đến khi Trịnh Xá vung Hổ hồn lên muốn chém về phía Triệu Anh Không thì cô bé đã đưa một tay áp lên eo hắn, dùng lực đẩy mạnh, tay kia hướng về phía Hổ hồn, bàn tay đánh vừa chuẩn vào cổ tay Trịnh Xá. Cũng không biết nàng làm thế nào, khi Trịnh Xá bị một chưởng đẩy bay thì nàng đã mượn lực bay ra sau của Trịnh Xá, nắm chặt lấy cổ tay hắn. Rắc một tiếng gãy gọn, cổ tay Trịnh Xá đã bị bẻ trật khớp, còn Hổ hồn đao cuối cùng cũng rơi xuống đất.

- Đây là cách chiến đấu của ta. Anh Không ngoan, không cần biết là công kích như thế nào, chỉ cần có thể giết được đối phương thì đó chính là thủ đoạn công kích tốt nhất... Phương thức tấn công của ta là dựa vào sự khéo léo. Tuy còn chưa vượt qua được trạng thái tâm ma của tầng thứ tư nhưng chính vì như vậy nên ta liền dùng "nhập vi", phát huy sức mạnh ta có thể có được lúc này đến tận cùng. Độ lớn của mỗi một phần sức mạnh, phương hướng của mỗi một phân lực, biến hóa của mỗi một chút lực lượng, tất cả những thứ đó đều là phương thức chiến đấu ta có thể phát huy, chỉ cần không phải đối thủ ta đang đối mặt đã vượt hơn ta rất rất xa là ta sẽ có khả năng chiến thắng... Ví dụ Hồng hoang, khai thiên tích địa của Trịnh Xá ngươi. Ta thừa nhận, dưới sức mạnh đó đến một giây ta cũng không chống đỡ nổi nhưng nếu là lực lượng khác, ta tự tin mình nhất định sẽ không thua ngươi.

Triệu Anh Không mỉm cười duyên dáng, nói.

Triệu Anh Không đã hoàn toàn chuyển đổi sang nhân cách chân thật, thực lực cũng từ một thích khách tinh nhuệ biến thành thành thiên tài trăm năm khó gặp của thích khách thế giá. Từ những gì nàng nói có thể thấy được, mục đích của nàng ngoài muốn giao chiến với Trịnh Xá ra, đúng là còn có tính toán khác, hẳn là muốn để nhân cách phụ của nàng hiểu rõ thêm một chút vè các kỹ xảo chiến đấu, chuẩn bị làm cơ sở cho trận chiến cuối cùng.

Trịnh Xá bị đánh trật khớp tay, người lại bị đẩy văng ra hơn mười mét, đến cả Hổ hồn đao cũng rơi xuống đất nhưng vẻ mặt hắn cũng không có quá nhiều biến đổi, thậm chí cổ tay cũng không hề run rẩy, chỉ khẽ nắm tay lại, nói:

- Nếu ngươi đã xuất hiện chiến đấu vậy thì ta cũng phải sử dụng chiến lực thật sự thôi... Trước tiên cứ bắt đầu từ Bạo tạc đi, ngươi thấy thế nào?

Triệu Anh Không vẫn giữ bộ dạng nhu thuận, mỉm cười tươi tắn nhưng giây tiếp theo, nàng chợt giậm chân, mượn lực nhảy lùi ra sau, đồng thời Hổ hồn đao ở dưới đất cũng bị một cước đẩy bay lên lọt vào trong tay. Thật đúng là một người đẹp thanh lệ, mỹ nhân như ngọc, kiếm như hồng (hồng là cầu vồng) chính là để hình dung về nàng lúc này, chỉ là nếu đổi kiếm thành đao thì thích hợp hơn.

Ở chỗ nàng vừa đứng, Trịnh Xá đã đạp tới một cước, sức mạnh cực lớn làm cho mặt đất lõm hẳn cả xuống. Tuy nói chỉ là Bạo tạc nhưng dùng tố chất thân thể cùng thực lực của hắn trước mắt để sử dụng chiêu này, uy lực so với Bạo tạc lúc mới đầu đâu chỉ tăng gấp vài lần, mỗi chiêu mỗi thức đều mang khí thế như sấm

http://tieulun.hopto.org

sét. Hơn thế nữa, sau khi hắn ngộ thông được trạng thái tâm ma tầng thứ tư, khi chiến đấu cũng có điểm đặc sắc riêng, đó là lấy lực phá xảo, dưới sức mạnh vạn cân còn kỹ xảo nào có thể ngăn cản nổi? Vừa rồi Triệu Anh Không chính là phát hiện được khí thế của hắn nên mới tránh thoát được giữa đường tơ kẽ tóc, nếu không một cước này đã không phải đạp trúng mặt đất.

- Tốt! Cảm nhận khí thế của ta mà động sao? Tiếp đi!

Sau khi Trịnh Xá sử dụng Hủy diệt, tốc độ của hắn đã không cách nào thấy được bằng mắt thường nữa, đối mặt với kẻ địch thấp hơn một cấp cơ hồ đều là giết chết trong nháy mắt, cũng chỉ có những người cỡ như Triệu Chuế Không hoặc Triệu Anh Không nhân cách chủ mới có thể ứng phó. Mà trong cả thế giới luân hồi, những người ở đẳng cấp như vậy đếm không quá hai bàn tay, cho nên Trịnh Xá quả thật đã có tư cách lấy lực phá xảo.

Trịnh Xá dùng sức đạp mạnh, mặt đất lập tức vỡ tan một mảng lớn, hắn nương theo luồng sức mạnh đó lao về phía Triệu Anh Không. Tuy chỉ còn một tay nhưng khí thế của hắn vẫn là lôi đình vạn quân, cơ thể như hóa thành một bóng đen xông tới, vung quyền đánh thẳng vào Triệu Anh Không.

Triệu Anh Không vẫn giữ nụ cười thản nhiên, nàng cũng không hoảng hốt, cầm Hổ hồn đao trong tay chém về phía Trịnh Xá. Một đao nhìn như yếu ớt vô lực nhưng góc độ lại vô cùng xảo quyệt, nếu quyền này của Trịnh Xá cứ tiếp tục đánh tới thì khó tránh khỏi trúng vào lưỡi đao. Mặc dù tố chất thân thể của Trịnh Xá cực kỳ mạnh mẽ nhưng so với sự sắc bén của Hổ hồn đao thì còn kém xa.

Không ngờ Trịnh Xá lại căn bản không hề tránh né, trên tay hắn chợt xuất hiện một tầng ánh sáng màu trắng nhàn nhạt, chính là hình tượng sinh ra sau khi hắn ép chặt nội lực lên tay. Dựa vào cảnh giới nhập vi của tầng thứ tư sơ cấp, loại khống chế năng lượng như vậy cũng có thể gọi là đắc tâm ứng thủ, khi Hổ hồn đao chém tới hắn đã nắm lấy lưỡi đao kéo về phía mình.

- Hì hì, cầm lấy đi!

Triệu Anh Không cười nhẹ, dễ dàng buông Hổ hồn đao ra, quả nhiên Trịnh Xá vì dùng sức quá mạnh mà bật lùi ra sau nửa bước. Trong nửa bước đó, Triệu Anh Không vậy mà lại xoay người xông đến, trực tiếp áp sát vào người Trịnh Xá, tiếp đó hai cánh tay thon thả quấn về phía cổ hắn. Nhìn dáng vẻ Triệu Anh Không chẳng hề dùng chút sức lực nào, thuần túy giống như tình nhân đang đùa giỡn nhưng Trịnh Xá lại sợ đến toát cả mồ hôi lạnh. Trong ký ức của Triệu Anh Không, hắn đừng thấy qua chiêu này, bốn lượng đẩy ngàn cân, chỉ nhẹ nhàng nhảy lên là có thể vặn gãy cổ người khác. Chiêu này đâu có còn là tỷ thí nữa, rõ ràng là sát chiêu lấy mạng, Trịnh Xá hoảng hốt không kịp nghĩ ngợi, vội vã lùi về sau.

Triệu Anh Không đang chờ đợi chính thời cơ này. Động tác của nàng lúc trước là giả, tuy nói ra tay không lưu tình, lưu tình không ra tay nhưng dù sao cũng chỉ là tỷ thí, nàng cũng không thể sử dụng sát chiêu của thích khách. Nàng căn bản không sợ cận thân chiến đấu với Trịnh Xá mà chỉ sợ Trịnh Xá giống như trâu điên đâm ngang bổ dọc, vì thế sau khi Trịnh Xá lùi lại chính là thời cơ để nàng tấn công.

Trịnh Xá chỉ kịp lùi lại mấy bước, mà tốc độ của Triệu Anh Không giờ phút này còn nhanh hơn hắn, dễ dàng xông tới bên cạnh người Trịnh Xá, một tay nắm vào cổ tay đã bị vặn trật khớp của hắn, tay kia giơ lên trước ngực giống như đang chờ đợi cái gì đó. Trịnh Xá bị chụp trúng cổ tay, trên cánh tay lập tức đau đớn kịch liệt, tay kia hắn đang nắm lưỡi Hổ hồn đao, không kịp suy nghĩ liền ném ngay Hổ hồn xuống, tung quyền đánh tới Triệu Anh Không.

Bàn tay giơ lên của Triệu Anh Không cuối cùng cũng mở ra, lòng bàn tay đỡ lấy cú đấm của Trịnh Xá. Một đòn nặng như sấm sét đánh vào lòng bàn tay nàng lại phảng phất nhẹ tựa lông hồng, tất cả lực đạo bị Triệu Anh Không chuyển đến khắp toàn thân. Cả người cô bé lập tức bị đánh tung lên nhưng tay kia của nàng vẫn nắm chặt cổ tay Trịnh Xá, dưới luồng sức mạnh nó, cơ thể nàng giống như con lắc đồng hồ, xoay tròn một vòng giữa không trung, bụp một tiếng áp hắn cánh tay Trịnh Xá ra sau lưng hắn. Sức mạnh của Bạo tạc cộng thêm lực xoay người của nàng không ngờ đã hoàn toàn bẻ gãy cánh tay Trịnh Xá.

Trịnh Xá chỉ kịp bật lên một tiếng kêu đau đớn, có điều không đợi hắn kịp có bất kỳ phản ứng nào, Triệu Anh Không ở phía sau đột nhiên dùng sức đạp mạnh, một lần nữa nắm lấy cánh tay Trịnh Xá nhảy lên cao, từ sau lưng hắn ra đến trước mặt. Cánh tay Trịnh Xá vốn đã bị gãy, lại thêm luồng sức mạnh lần này lôi kéo, trong nháy mắt khi Triệu Anh Không đáp xuống đất, cánh tay không ngờ đã bị nàng xé rời ra. Roạt

http://tieulun.hopto.org

một tiếng như xé vải, Triệu Anh Không cầm theo đoạn tay gãy rời nhảy ra xa hơn mười mét, còn cánh tay Trịnh Xá thì phun máu xối xả, đến mấy giây sau mới đột ngột ngừng lại.

- Hì hì... Cấp độ sức mạnh như vậy còn chưa làm khó được ta đâu. Trịnh Xá, ta chỉ có mấy phút thôi đấy, chẳng lẽ ngươi muốn trì hoãn đến bao giờ ta ngủ mới thôi? Nhanh chóng bắt đầu chiến đấu thực sự đi nào, tốc độ thế này đúng khiến ta muốn ngáp quá.

Triệu Anh Không cười hì hì nói. Kỳ thật trong lòng nàng cũng cực kỳ cố kỵ với Trịnh Xá, nếu không đã không lập tức dùng thủ pháp phế bỏ một tay hắn. Đến tận lúc này, nàng cuối cùng mới có tự tin đối mặt với Hủy diệt của Trịnh Xá.

Trịnh Xá phong bế hết mạch máu trên cánh tay bị bẻ gãy, đến cả cảm giác đau đớn cũng bị áp chế xuống, bấy giờ hắn mới nhìn sang cô bé ở cách đó hơn mười mét. Triệu Anh Không vẫn mỉm cười khả ái, tuy trên mặt và trên người có dính chút máu tươi nhưng lại càng khiến dáng vẻ của nàng thêm yêu diễm.

- Vậy thì... Đây là Hủy diệt!

Trịnh Xá bỗng bật cười, không phải bởi vì hắn mất đi một cánh tay, mà là vì sự mạnh mẽ của Triệu Anh Không đã vượt quá dự đoán của hắn, cứ như vậy đến trận chiến cuối cùng Trung Châu đội sẽ có thêm một con bài tẩy, chuyện đó khiến cho hắn vô cùng vui vẻ. Còn về chiến đấu tiếp theo sẽ như thế nào, vậy phải xem Triệu Anh Không có thể kiên trì được bao lâu.

Triệu Anh Không vốn còn đang cười hì hì đứng yên tại chỗ nhưng loáng cái nàng đã vung tay chặn phía trước người. Bịch một tiếng trầm đục, Triệu Anh Không lập tức bị đáng bay ra sau, bất quá cô bé cũng vô cùng linh hoạt, khi vừa chạm xuống đất cũng đồng thời giậm mạnh chân, cả người đột nhiên nghiêng sang một bên, lăn ra ngoài, bấy giờ mới tránh được một đòn cực mạnh đánh trúng chỗ nàng vừa hạ xuống.

Triệu Anh Không trong lòng thầm kêu khổ, chỉ đỡ một đòn này thôi đã khiến cho khớp xương nàng gần như gãy rời, mà đây còn là kết quả sau khi nàng đã sử dụng cảnh giới nhập vi. Mặc dù đã phân tán phần lớn sức mạnh xuống mặt đất nhưng lực lượng còn lại cũng không phải cỡ nàng có thể chịu đựng được, hơn đó vẫn còn chưa hết...

Là một thích khách, Triệu Anh Không nếu giết người thì tuyệt đối không có nhiều cố kỵ như bây giờ. Nói một cách khó nghe thì lúc trước khi nàng bẻ gãy cánh tay Trịnh Xá, kỳ thật đã có cơ hội để giết chết hắn nhưng do vì là tỷ thí nên mới bỏ qua, đến khi Trịnh Xá sử dụng đến Hủy diệt thì Triệu Anh Không không có vũ khí trong tay thật sự đã không còn cách nào giết chết hắn nữa, trừ phi...

- Được rồi, dừng lại đi, chỉ là tỷ thí thôi mà. Nếu như ngươi mở cơ nhân tỏa đến tầng thứ tư trung cấp đúng là có thể sử dụng thể chất hấp thu tất cả năng lượng, nhưng ngươi cũng chưa vượt qua được tâm ma, chẳng lẽ không sợ làm bị thương bọn ta sao?

Trịnh Xá trong trạng thái Hủy diệt, sử ra Thế, trong khoảnh khắc Triệu Anh Không hạ xuống đất hắn đã vọt tới trước mặt nàng, khẽ đưa tay gõ nhẹ lên trán Triệu Anh Không, mỉm cười nói.

- ...Không sai, Trung Châu đội chúng ta rất mạnh, không chỉ mình ta, tất cả mọi người đều rất mạnh!

659. Chương 3: Mang Rồng Tiến Vào (1)

"Tiến vào cột sáng trong vòng ba mươi giây, xác định mục tiêu di chuyển, Eragon bắt đầu truyền tống..."

Eragon cũng không phải là một bộ phim kinh dị, nói một cách chính xác thì nó hẳn phải là một bộ phim huyền ảo phương Tây, có kỵ sĩ, có kiếm, có ma pháp, có cự long... một thế giới huyền ảo tây phương thuần túy. Đây chính là thế giới phim mà Trung Châu đội sẽ tham gia lúc này.

Theo phân tích của hai trí giả trong Trung Châu đội, thế giới phim kinh dị này thật sự không hề có khó khăn gì, ít nhất là đối với Trung Châu đội hiện tại mà nói, đã không còn khó khăn gì quá lớn nữa. Do đó, đối với việc tại sao lại đột nhiên xuất hiện thế giơi phim kinh dị đơn giản như thế này, kết luận của hai trí đều cực kỳ nhất trí... Trận chiến cuối cùng đã sắp bắt đầu, Chủ Thần chuẩn bị cho Trung Châu đội hoàn thiện sức chiến đấu, ví dụ như con rồng non đã có được từ sớm.

http://tieulun.hopto.org

Trong bộ phim kinh dị Jurassic Park, Trung Châu đội đã được trải nghiệm rồng phương Tây thật sự. Thân hình siêu khổng lồ dài đến hơn trăm mét, mỗi lần phun lửa đều có thể tạo ra sức phá hoại giống như tên lửa, lúc ấy nếu như không có Trịnh Xá liều mạng một lần, sử dụng sức phá hoại siêu cường của Hủy diệt thì cả Trung Châu đội đã phải chết trong miệng con rồng to lớn đó rồi.

Eragon chính là một thế giới phim kinh dị miêu tả về cự long như vậy. Đương nhiên, những con rồng bên trong phim không thể so được với con rồng khổng lồ mà Trung Châu đội phải đối mặt, bọn chúng lớn nhất cũng chỉ đến hơn mười mét, giống như một còn thằng lằn khổng lồ, hoàn toàn thua kém cự long dài đến hơn trăm mét, có sức phin lửa mạnh như tên lửa hạt nhân mini, thậm chí còn miễn dịch được với vũ khí công nghệ cao. Nhưng trong thế giới phim kinh dị này, những con rồng thằn lằn lại có thể từ rồng non phát triển thành rồng trưởng thành trong nháy mắt, mà đó chính là thứ mà con rồng non của Trung Châu đội đang cần gấp, phát triển!

- ...Dù là nói như vậy, nhưng mà cự long lớn hơn trăm mét, nếu như thật sự trưởng thành vậy chúng ta làm thế nào đưa nó vào trong thế giới phim kinh dị đây? Là cái huy hiệu Tế sư mà ngươi bảo phải tốn một chi tiết kịch tình cấp B mới hoán đổi được hả? Có thể chưa một sinh vật không thuộc dạng người? Thứ này à...

Trình Khiếu cầm một chiếc huy hiệu nhỏ bé, tinh xảo, hắn đầy vẻ tò mò, hỏi.

Chiếc huy hiệu này thực ra là do Trịnh Xá hoán đổi. Từ sau khi hắn lấy lại được chức vụ đội trưởng Trung Châu đội, quyền hạn tra duyệt ở Chủ Thần cũng quay lại. Trước đó khi nghiên cứu làm thế nào đem một con rồng dài hơn trăm mét tiến vào thế giới phim kinh dị, hắn đã tìm kiếm trong Chủ Thần những đạo cụ có thể hoán đổi. Loại huân chương Tế sư này theo thuyết minh là đạo cụ phối hợp với thuộc tính cường hóa Tế sư của Chủ Thần. Tế sư sau khi cường hóa quyền trượng Tế sư sẽ có thể triệu hồi sinh vật không phải con người làm ma sủng cho mình, còn chiếc huy hiệu này chính là dụng cụ để chứa sinh vật không phải dạng người cỡ lớn.

- Đúng thế.

Trịnh Xá cầm lấy chiếc huy hiệu, nhìn chú rồng non đang ngủ trong lòng mình, nói:

- Con rồng con này đã coi ta là người thân của nó nên không cần hoán đổi thuộc tính Tế sư cũng có thể chỉ huy được. Chuyện ta lo lắng không phải vấn đề ấy, cái ta lo là phương pháp gần như bóc ngắn cắn dài này không biết có gây thương tổn đến cho nó không... Cho dù không nói đến sức chiến đấu thì ta cũng thật sự không muốn làm thương hại đến nó. Con rồng con này cũng thuần khiết như trẻ nhỏ, giết chóc đối với nó mà nói thật sự là quá xa lạ.

Lúc này, mọi người đang ở trong thế giới phim Eragon, thời gian là lúc nhân vật chính vừa mới lấy được trứng rồng không lâu, cả thế giới phim chỉ vừa mới bắt đầu.

Eragon là một bộ phim huyền ảo phương Tây tiêu chuẩn, kịch bản kể về một đất nước xa lạ có một nhóm kỵ sĩ rồng. Họ dựa vào vật cưỡi của mình, có được thực lực mạnh mẽ, cũng trở thành người nắm quyền thực chất trong đất nước, nhưng mọi chuyện đã kết thúc khi một kỵ sĩ rồng xuất hiện. Kỵ sĩ rồng đó có cự long mạnh mẽ nhất, hơn nữa hắn lại còn âm hiểm ngoan độc, quỷ kế đa đoan. Dưới âm mưu của hắn, cả vương quốc chìm trong chiến loạn, kỵ sĩ rồng tàn sát lẫn nhau, cuối cùng rất nhiều kỵ sĩ và rồng đã bỏ mạng, còn kỵ sĩ rồng mạnh nhất đó đã trở thành quốc vương, dùng vũ lực và ma pháp để thống trị cả đất nước. Để sự thống trị của mình được trường tồn, hắn bắt đầu truy sát các kỵ sĩ còn sống sót, trên thực tế, trong thế giới phim kinh dị, ngoài quốc vương ra không còn một kỵ sĩ rồng nào nữa, cũng chỉ còn lại một quả trứng rồng duy nhất. Kịch bản trong cả bộ phim là nói về một thiếu niên nhặt được trứng rồng, từng bước, từng bước trưởng thành, cuối cùng trở thành một kỵ sĩ rồng chân chính.

Nơi mọi người xuất hiện chính là ngôi làng nhỏ mà nhân vật chính sinh sống. Đây là một ngôi làng nghèo khổ, dân cư không quá vài trăm người, cũng có một vài võ sỹ lang thang ở lại đây, nói tóm lại, ngôi làng khá là bình lặng, chiến tranh của các kỵ sĩ rồng tựa hồ cách đây rất xa, mà vị trí các thành viên Trung Châu đội xuất hiện là ở ngoài rìa ngôi làng. Sớm đã quen thuộc với bộ phim huyền ảo này, khi thế giới phim kinh dị bắt đầu, Trịnh Xá liền đưa mọi người nấp vào trong rừng cây xung quanh làng, dù bộ phim đã bắt đầu được hai ngày, bọn họ vẫn chưa bị người của thế giới trong phim phát hiện.

- Zero, thế nào rồi? Nhân vật chính Eragon đã lấy được trứng rồng chưa?

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá nhìn hai người Zero, Triệu Anh Không vừa từ ngôi làng quay về, hỏi. Hai người này một cận chiến, một tầm xa, đảm nhiệm vai trò trinh sát trong Trung Châu đội cũng không tệ chút nào. Dựa vào tố chất chiến đấu của họ, cho dù không có tinh thần lực khống chế giả cũng sẽ không lôi kéo sự chú ý của người trong làng, bọn họ dễ dàng tìm hiểu được tình hình nhân vật chính Eragon.

Zero gật đầu đáp:

- Ừm, đã lấy được trứng rồng, cũng giống như trong kịch bản, hắn cũng không biết đó là trứng rồng, chỉ tưởng là một khối đá kỳ lạ... Bây giờ chúng ta nên làm thế nào? Có đoạt lấy trứng rồng không? Bao giờ rồng con nở ra thì cho nó cùng phát triển với rồng con chúng ta mang theo?

Trịnh Xá yên lặc suy nghĩ một lát rồi lắc đầu đáp:

- Không được. Bộ phim Eragon này là phim huyền ảo, rất nhiều chuyện bên trong không thể giải thích được bằng khoa học, chẳng may quả trứng rồng đó vào tay chúng ta lại không nở được thì làm thế nào? Cứ dựa theo kịch bản phát triển đi, mặc cho quả trứng đó nở ra, chúng ta chỉ cần xuất hiện lúc rồng non trưởng thành là được. Chuyện này tạm thời bỏ qua... Các ngươi đã xác định, vũ khí khoa học kỹ thật thật sự có thể sử dụng?

Zero gật đầu, còn chưa kịp nói gì, Sở Hiên ở bên cạnh đã đột nhiên xen vào:

- Không sai, vũ khí khoa học kỹ thuật thật sự có thể sử dụng, có cần ta cho ngươi thấy qua tình huống sử dụng Ma động pháo không?

- ...Không cần...

Trịnh Xá cùng mấy ngươi xung quanh đều toát hết cả mồ hôi, mà Sở Hiên cũng chẳng để ý tới bọn họ, cứ thế lấy ra một tập tài liệu, yên lặng đứng đọc. Tuy là yên lặng đọc nhưng ánh mắt hắn lại từ từ biến thành cuồng nhiệt, Sở Hiên trong trạng thái như vậy thật sự quá quỷ dị, đến cả Zero vốn đứng cạnh hắn không xa cũng vô thức dịch ra xa mấy mét.

- ...Mặc dù rất không muốn thừa nhận, nhưng các ngươi có cảm thấy Sở Hiên trong tình trạng này quá là khủng bố không? Nghe nói hắn đang nghiên cứu công pháp tu chân, muốn để ta tu hành những công pháp đó, an toàn sử dụng Hồng hoang, khai thiên tích địa... Chỉ là, vẻ mặt hắn không thể bình tĩnh hơn được sao? Nhìn cái bản mặt cuồng nhiệt của hắn, không hiểu sao ta cứ thấy chột dạ...

Trịnh Xá nhìn Sở Hiên càng lúc càng đi xa, hắn thấp giọng nói với những người còn lại. Vẻ mặt mọi người đều hoàn toàn nhất trí, xem ra không phải riêng gì Trịnh Xá thấy chột dạ mà đối mặt với thái độ cuồng nhiệt của Sở Hiên, bất kỳ ai cũng không thể thấy yên tâm nổi.

"Không chỉ là vẻ mặt... Tuy trong bộ phim Independence Day, Sở Hiên vẫn chưa vượt qua được tâm ma nhưng một pháo đó vẫn khiến hắn thu hoạch được khá nhiều. Ít nhất, từ biểu hiện của hắn trước mắt, chỉ còn cách lúc có tình cảm một bước dài nữa thôi, hy vọng đến trước trận chiến cuối cùng hắn có thể có được tất cả, nếu không..."

Trịnh Xá thầm thở dài, trận chiến cuối cùng, bốn chữ đó phảng phất như một ngọn núi lớn đè nặng trong lòng hắn... Tuy miệng nói rất là dễ nghe nhưng Trịnh Xá cũng biết ý nghĩa của trận chiến cuối cùng đối với Trung Châu đội. Nó có nghĩa là ít nhất hơn một nửa thành viên Trung Châu đội sẽ tử chiến, là tử vong thật sự. Bọn họ đều đã sống lại môt lần, không thể hồi sinh được nữa, mà đó còn là tình huống tốt nhất, khả năng có thể xảy ra nhất là... Trung Châu đội rất có thể sẽ đoàn diệt!

"Hy vọng trước trận chiến cuối cùng Sở Hiên có thể có được tình cảm và cảm giác, hy vọng Triệu Anh Không có thể kết thúc ân oán giữa cô ấy và Triệu Chuế Không, hy vọng Trương Hằng có thể được Minh Yên Vi tha thứ, hy vọng Chiêm Lam... Hy vọng chúng ta đều có thể sống sót, sống sót trở về thế giới hiện thực, sống sót hoàn thành mơ ước của chúng ta..."

Tất nhiên, sự thật luôn luôn tàn khốc hơn tưởng tượng. Mặc dù Trịnh Xá luôn muốn dẫn dắt mọi người cùng nhau sống sót, nhưng sau khi biết được suy nghĩ của hắn, sẽ có một kẻ lúc nào cũng sẵn sàng chà đạp lên sự nhiệt tình của hắn một cách cực kỳ dã man.

http://tieulun.hopto.org

- ...À, muốn đưa tất cả mọi người cùng nhau sống sót hả? Vậy trước hết cứ cứu tỉnh những người đang hôn mê rồi hãy nói nhé.

Nghe Trịnh Xá nói muốn đưa mọi người cùng nhau sống sót, Sở Hiên thậm chí còn chẳng thèm ngẩng đầu lên, hắn vừa cuồng nhiệt đọc tài liệu, vừa chỉ vào mấy người đang nằm phía sau, chính là mấy người Chiêm Lam vẫn đang hôn mê, thản nhiên nói.... Trịnh Xá lập tức như bị dội một gáo nước lạnh, hắn há mồm muốn nói gì đó nhưng cuối cùng cũng chỉ biết ngậm miệng im lặng. Thấy bộ dạng hắn như vậy, Tiêu Hoành Luật thở dài, xen vào:

- Trịnh Xá, đừng quá cố chấp chuyện sống sót hay không... Tuy rằng sống sót là rất quan trọng, nhưng có một số chuyện so với sống sót còn quan trọng hơn. Trận chiến cuối cùng là không thể tránh khỏi, đó không phải lỗi của ngươi, cũng không phải do thực lực của ngươi quá thấp, đó là vận mệnh mà Chủ Thần đã quyết định. Mặc dù rất tàn khốc nhưng mọi người bọn ta trên thực tế đều đã có chuẩn bị tư tưởng, cũng có giác ngộ phải chết trong trận chiến cuối cùng rồi...

Những người còn lại đều yên lặng gật đầu, thậm chí cả Imhotep cùng Anck-Su-Namun cũng gật đầu dứt khoát. Trịnh Xá hít sâu mấy hơi, quay sang nhìn tất cả mọi người, bấy giờ mới thì thào nói:

- Có thể cùng kề vai với mọi người... Là vịnh hạnh lớn nhất của đời ta!

Vừa dứt lời, bên tai mọi người đột nhiên vang lên âm thanh đặc hữu của Chủ Thần, mà đồng hồ đeo tay vẫn luôn im lìm từ lúc tiến vào bộ phim kinh dị này tới nay cuối cùng cũng hiện lên thông tin.

"Trong vòng ba ngày, công phá thủ đô Uru'baen! Tiêu diệt tất cả mọi sinh vật trong thủ đô! Hoàn thành nhiệm vụ trong vòng ba ngày, mỗi người nhận được 3000 điểm thưởng, sau ba ngày không hoàn thành nhiệm vụ, mỗi ngày bị trừ 1000 điểm, sau ba mươi ngày không hoàn thành nhiệm vụ, tất cả bị delete!"

660. Chương 3: Mang Rồng Tiến Vào (2)

Nhiệm vụ như vậy thật sự đủ khoa trương, nói một cách chính xác là từ trước tới nay, Trung châu đội chưa từng tiếp nhận một nhiệm vụ nào như vậy, không có bất kỳ mục tiêu cụ thể nào, chỉ thuần túy là giết chóc. Không phải giết một trăm, hai trăm người, mà là giết chết cả một thành phố mới hoàn thành được nhiệm vụ... Đây đơn giản chính là những gì Phục Chế Thể từng làm, hủy diệt cả Cairo!

- Đã biến nhiệm vụ của thế giới phim kinh dị lần này rồi, nghe qua đúng là không thể tưởng tượng nổi, tiêu diệt toàn bộ thủ đô Uru'Baen... Đất nước Alagaësia là nơi kịch bản chủ yếu trong bộ phim diễn ra, quốc gian này do kỵ sĩ rồng thống trị, thủ đô Uru'baen của nó, không cần biết có bao nhiêu người, không cần biết là thiện hay ác… Chúng ta phải tiêu diệt toàn bộ nơi đó.

Trịnh Xá nhìn những người còn lại, nói.

Tất cả mọi người đều trầm mặc, Trịnh Xá cũng không đợi họ lên tiếng đã tiếp tục nói:

- Độ khó của bộ phim kinh dị lần này đến giờ vẫn chưa rõ ràng. Cho dù nó có là bộ phim đặc thù mà Chủ Thần sắp xếp như các ngươi đã nói đi nữa thì ta cũng tuyệt đối không tin rằng nó chẳng có chút khó khăn nào, mặc cho chúng ta cày điểm, độ khó này hẳn là nằm ở mấy chữ "tiêu diệt toàn bộ"... Đương nhiên, đây chỉ là một suy đoán của ta thôi, mọi người cứ bàn bạc tình hình trước mắt đã.

Tiêu Hoành Luật nhìn nhìn Sở Hiên rồi thở dài nói:

- Vậy cứ để ta phân tích tình huống trước mắt đi... Đầu tiên, thế giới phim Eragon kỳ thật vẫn còn chưa bắt đầu. Ý ta là câu chuyện diễn ra trong kịch bản phim, ví dụ như trứng rồng của nhân vật chính Eragon vẫn chưa nở, quốc vương Galbatorix cũng không hề biết trứng rồng đang ở đây. Có thể nói, chúng ta vẫn còn đang ở trong giai đoạn trước kịch bản.... Cứ như vậy, mục đích quan trọng nhất khi chúng ta tiến vào thế giới phim kinh dị này sẽ không thể hoàn thành được.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Ý ngươi là rồng non không thể trưởng thành? Bởi vì kịch bản không thể triển khai?

- Không sai.

http://tieulun.hopto.org

Tiêu Hoành Luật gật đầu đáp:

- Nếu như kịch bản không thể triển khai, vậy thì con rồng non đó sẽ không trưởng thành, thậm chí là không nở ra, cứ như vậy chúng ta biết tìm đâu ra cách để con rồng con của chúng ta cũng lớn lên theo? Như thế thế giới phim kinh dị này sẽ không còn ý nghĩa gì nữa... Đó là thứ nhất, thứ hai là nếu chúng ta phải tiêu diệt toàn bộ thủ đô, vậy những thành viên đang hôn mê thì phải để ở đâu? Không thể đưa họ cùng tới tấn công thủ đô được đúng không? Chính là hai vấn đề khó khăn này, các chuyện khác thì có thể tùy ý giải quyết.

Trịnh Xá nhìn những người còn lại, không cần biết là nhân viên chiến đấu tầm xa như Zero, Trương Hằng, hay nhân viên chiến đấu tầm trung, viễn trình như Vương Hiệp, Bá Vương đang hôn mê hoặc là nhân viên cận chiến như Trình Khiếu, Triệu Anh Không, thực lực của Trung Châu đội quả thật là vô cùng mạnh mẽ. Nhiệm vụ kiểu diệt tuyệt một thủ đô như thế này nếu là Trung Châu đội trước kia thì ngay cả nghĩ đến cũng không dám, sợ rằng chỉ có đội ngũ đặc biệt như tiểu đội Thiên Thần, Ác Ma mới có cách để tiêu diệt hoàn toàn thủ đô của một đất nước. Xem ra Trung Châu đội thật sự đã đạt tới trình độ giống như bọn họ, nếu chiến đấu bình thường không được thì vẫn còn Ma động pháo có thể sử dụng...

Trương Hằng đứng một bên chợt lên tiếng:

- Có cách nào vừa hoàn toàn nhiệm vụ vừa để rồng con trưởng thành không?

Tiêu Hoành Luật lắc đầu rồi lại gật đầu, đáp:

- Có một cách, nhưng mà cách này vô cùng mạo hiểm...

Chưa nói hết câu, thằng nhóc này đã lại ngắt ngắt tóc trán.

Sở Hiên đột nhiên cười lạnh, bỏ tập tài liệu đang xem xuống, nói:

- Để ta nói đi. Nếu nói về biện pháp thì có hai cách, cả hai đều rất mạo hiểm, một là chờ đợi... Không phải sau ba mươi ngày mới bị delete sao? Suy luận theo tình tiết phim, thời điểm kịch bản bắt đầu mà chúng ta đang chờ đợi chắc chắn sẽ đến trước thời hạn ba mươi ngày, rồng con cũng hoàn toàn có thể trưởng thành. Nhưng nếu làm như vậy, cạm bẫy mà Chủ Thần bày ra cho chúng ta cũng sẽ bộc lộ... Rút cuộc là phải đợi bao nhiêu lâu kịch bản mới bắt đầu? Chúng ta còn bao nhiêu điểm thưởng có thể dùng để chờ đợi? Cái giá để có được cự long trưởng thành không thể đơn giản như vậy...

- Cách thứ hai chính là chúng ta chủ động bắt đầu kịch bản! Để chúng ta trở thành động cơ thúc đẩy nó!

Mọi người đều có chút ngơ ngác nhìn nhau, không thể hiểu được biện pháp thứ hai mà Sở Hiên nói là gì, chỉ có Tiêu Hoành Luật đứng đó yên lặng đầu, hiển nhiên là hắn cũng đã nghĩ thông được ý tứ của Sở Hiên.

Trịnh Xá cũng bắt đầu mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, mô phỏng phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật, một lúc lâu sau hắn mới lên tiếng:

- Biện pháp thứ hai có thể làm được, nhưng cách này có tính ngẫu nhiên quá lớn, hơn nữa còn phải chú ý đến cái bẫy chữ nghĩa trong nhiệm vụ của Chủ Thần... Tiêu diệt mọi sinh vật trong thủ đô, rút cuộc là chỉ tiêu diệt sinh vật bên trong thủ đô, để nơi đó biến thành một thành phố chết, còn những sinh vật đã rời khỏi thủ đô thì không tính trong đó, hay là chỉ tất cả sinh vật hiện tại đang ở trong thủ đô, một khi rời đi thì buộc phải đuổi theo truy sát. Hai khả năng này, nếu là cái đầu tiên thì chúng ta có thể sử dụng cách thứ hai, chuyển tin tức về trứng rồng cho quốc vương, làm cho kịch bản phát sinh trước hạn. Nhưng nếu là khả năng thứ hai thì khi kịch bản triển khai, quốc vương phái các sinh vật trong thủ đô tản ra khắp nơi, chúng ta sẽ mất rất nhiều thời gian đi truy sát những sinh vật đã rời khỏi thủ đô... Phải giết chết từng kẻ một, cứ như vậy chúng ta rất có khả năng sẽ bị trì hoãn rất nhiều thời gian, là như vậy phải không?

Sở Hiên gật đầu đáp:

- Chính là ý này, quyết định có đánh cược một ván này hay không là trách nhiệm của đội trưởng ngươi... Cược thắng đương nhiên là tốt, cược thua cũng sẽ do ngươi gánh chịu trách nhiệm, ngươi dám cược ván này không?

"Cái giọng điệu này... Đúng là giọng điệu đặc trưng của tên khốn này! Vậy thì..."

http://tieulun.hopto.org

Eragon cảm thấy rất kỳ lạ, không hiểu tại sao, nó có cảm giác hình như tất cả mọi người trong làng đều đang nhìn mình. Không cần biết là nó đi tới đâu, tất cả mọi người đều tránh né ra xa, phảng phất như đang tránh ôn dịch, hơn nữa còn đứng từ đừng xa chỉ chỏ về phía nó, cho dù Eragon có chậm hiểu hơn nữa cũng có thể cảm nhận được bầu không khí quái lại này.

- Chú à, rút cuộc là đã có chuyện gì vậy? Tại sao mọi người có vẻ như rất sợ cháu vậy?

Eragon thật sự thấy rất kỳ quái, nó chọn đại một người, bước tới gần. Ai mà biết, nó vừa mới mở miệng, người đàn ông đó đã cực kỳ hoảng sợ chạy ra xa, mặc đó xấu hổ đứng tại chỗ. Tình huống này quả thực là quá quỷ dị, khiến nó chỉ biết há hốc mồm đứng ngây ngốc tại chỗ.

- Là nó, đại nhân, chính là nó nhặt được khối đá quý ấy!

Đột nhiên, từ đầu đường đặt xa truyền tới tiếng huyên náo, chỉ thấy một ông già chỉ vào Eragon, kếu lớn, tiếp đó từ sau lưng ông lão đó mấy tên lính mặc áo giáp chạy ra. Bọn chúng cầm kiếm xông về phía Eragon, bộ dạng chắc chắn không phải đang đùa bỡn.

Eragon tựa hồ đã bị dọa đến choáng váng, nó ngây ngốc đứng yên tại chỗ, đến khi một võ sỹ lang thang tầm trung niên lao tới. Ông ta đẩy nó ra đằng sau, đồng thời rút kiếm chĩa vào phía bọn lính, hét lớn:

- Các ngươi đang phá hủy hy vọng duy nhất của mình! Eragon! Quay về chỗ trứng rồng, cậu gặp nguy hiểm sẽ khiến nó nở ra! Mau lên!

Eragon bị đẩy ngã xuống đất vẫn còn sững sờ, nó vừa bò dậy vừa lắp bắp hỏi:

- Trứng rồng? Trứng rồng cái gì? Nó là cái gì?

- Là hòn đá giống như viên ngọc ấy! Thằng ngốc này!

Võ sỹ trung niên vung trường kiếm lao về phía đám lính, còn Eragon thì thét lên một tiếng, chạy về phía nông trại mà nó sống.

Nông trại mà Eragon sống cũng không cách làng xa lắm, chỉ cần chưa tới mười phút là có thể chạy tới nơi, đặc biệt là trong tình huống tính mạng bị uy hiếp, Eragon lại càng thể hiện ra tốc độ vượt xa người bình thường. Trước ánh mắt trợn tròn của cậu nó, Eragon lao vọt vào trong phòng chứa cỏ khô, ở đó có đặt một khối đá màu lam ngọc.

Cũng thật kỳ diệu, khi Eragon vừa đưa tay chạm vào khối đá, từ giữa khối đá chợt xuất hiện một khe nứt rõ ràng, hơn nữa cả khối đá còn bắt đầu chuyển động, giống như bên trong có thứ gì đó đang muốn chui ra. Eragon hoảng sợ, vội vàng rụt tay lại, còn chưa để nó kịp định thần, cả khối đá đã vỡ ra, từ bên trong một con chó con mang theo cánh xuất hiện, nói một cách chính xác là một con chó con trông giống như chim.

- Mày là cái gì? Mày không phải chim, đúng không?

Eragon vô cùng hưng phấn, trong đầu nó vẫn còn vang vọng hai tiếng trứng rồng mà võ sỹ trung niên kia nói, chẳng lẽ còn vật nhỏ này chính là rồng non? Nghĩ đi, nghĩ lại, Eragon một lần nữa vươn tay về phía rồng con.

Rồng con có vẻ cũng rất sợ hãi nhưng không hề tránh né Eragon. Khi bàn tay nó chạm vào đầu con rồng, một luồng sáng màu lam chợt lóe lên từ chỗ tiếp xúc.

Lúc này, tại rừng cây cách nông trại không xa, chú rồng non màu đen vẫn đang ngủ khì trong lòng Trịnh Xá đột nhiên ngẩng đầu lên. Nó tò mò nhìn ra xung quanh rồi hướng về phía gian chứa cỏ khô, tựa hồ như ở đó có thứ gì đó đang thu hút nó.

- Trịnh Xá, trứng rồng của Eragon đã nở, quả nhiên là khi chủ nhân gặp nguy hiểm sẽ thúc đẩy trứng rồng nở ra.

Trên tay Trịnh Xá đang cầm một tấm thẻ kim loại màu bạc, tiếng của Zero truyền ra từ bên trong, mà Trịnh Xá cũng hưng phấn nói:

- Không sai, vừa rồi rồng con của chúng ta hình như cũng cảm nhận được động tĩnh phía ấy. Giữa hai con rồng có vẻ thật sự có liên hệ gì đó... Vậy cứ theo như kế hoạch, rồng con ta sẽ giao cho, Trương Hằng, ngươi

http://tieulun.hopto.org

cùng Trương Hằng và cả Trình Khiếu ở lại. Những người đang hôn mê sẽ do các ngươi bảo vệ, cùng với Tiêu Hoành Luật, Tề Đằng Nhất, Lâm Tuấn Thiên, Minh Yên Vi, Lưu Úc, Anck-Su-Namun, những người không có sức chiến đấu cũng sẽ do cách ngươi bảo vệ. Những người còn lại... Đi thôi! Dùng Goblin glider bay tới thủ đô Uru'Baen!

Trong nông trại, Eragon ôm rồng non màu lam từ trong phòng chứa cỏ vui mừng chạy ra. Nó cũng không kịp giải thích tỷ mỉ, trực tiếp kéo cậu và anh họ chạy vào khu rừng phía xa, vừa chạy vừa kể cho hai người về chú rồng con trong lòng.... Đây chính là rồng non trong lời tiên đoán về kỵ sĩ rồng.

661. Chương 4: Tình Tiết Kịch Bản? Thời Gian Và Chờ Đợi (1)

Thủ đô Uru'baen cũng không cách ngôi làng nhỏ chỗ nhân vật chính xa lắm, nếu như cưỡi ngựa chạy liên tục thì mất khoảng hơn mười tiếng đồng hồ là có thể tới nơi. Trên thực tế, đất nước Alagaësia vốn cũng rất nhỏ, không thể so được với các quốc gia phương Đông cổ đại, nếu tính chi tiết ra thì gọi là một quận đã là quá đề cao nó rồi. Đất nước này chỉ vào cỡ một đất nước ở châu Âu thời trung cổ, mà còn là công quốc.

Tốc độ của Goblin glider so với ngựa thì nhanh hơn vô số lần, chưa tới một giờ đã đưa mọi người từ ngôi làng nhỏ tới chỗ thủ đô. Đây là một đô thị hùng vĩ được xây dựng dựa vào núi, tuy kiến trúc chính của nó không lớn lắm nhưng xung quanh lại có nhiều thôn làng tồn tại, những thôn làng này cũng không quá lớn nhưng khi chúng tập trung lại thì cũng có thể gọi là nơi dân cư đông đảo.

- Tính cả thôn làng cùng thị tập xung quanh và người dân, quân đội trong thủ đô thì đại khái khoảng hơn năm mươi nghìn người... Có điều vị trí ở đây cũng tập trung cực kỳ thuận lợi, một phát Ma động pháo chắc chắn đủ hủy diệt toàn bộ.

Vương Hiệp đứng trên Goblin glider, từ giữa không trung nhìn xuống dưới đất, nói.

Trịnh Xá thở dài nói:

- Không cần gấp như vậy, rồng con bên kia còn chưa trưởng thành. Một khi chúng ta hoàn thành nhiệm vụ sẽ trở về Chủ Thần không gian, như vậy mục đích lớn nhất của chúng ta trong thế giới phim kinh dị này sẽ không thể hoàn thành. Nếu đã quyết định do chúng ta chủ động dẫn dắt kịch bản vậy thì cứ tính theo hướng rời khỏi thủ đô thì không cần truy sát để hoàn thoành nhiệm vụ của Chủ Thần... Chúng ta kỳ thật không càn phải giết chết nhiều người như vậy, ít nhất là không thể không phân phải trái đúng sai, một hơi giết sạch... Nếu chỉ là hủy diệt thủ đô này, chúng ta có rất nhiều cách có thể làm, ví dụ như một mình Imhotep cũng đã đủ rồi, chỉ là cần tốn chút thời gian mà thôi.

Imhotep lại thần sắc phức tạp, nhìn cung điện ở dưới chân, hơn nửa ngày sau mới đáp:

- Không đơn giản như vậy... Ta có cảm giác, ở phía dưới hình như có vài thứ, tựa hồ còn mạnh hơn ta... Hơn nữa chỗ này là rừng rậm, núi đồi, băng tuyết.... Pháp thuật của ta không thể phát huy đến mức cao nhất, ta cũng không biết một mình mình có thể hủy diệt được thủ đô này hay không.

Trịnh Xá nghe vậy liền lái Goblin glider bay tới cạnh chỗ Imhotep, vỗ vỗ vai hắn, nói:

- Yên tâm đi, còn có bọn ta cơ mà. Chúng ta là đồng đội, sao có thể để cho một mình ngươi đi chiến đấu được? Mà cái thủ đô này cũng phải mạnh như vậy mới đúng. Chủ Thần tuyệt đối không đưa ra một bộ phim kinh dị cho ngươi mặc sức cày điểm, cho ngươi tiêu diêu tự tại trong đó. Độ khó của thế giới phim kinh dị lần này ít nhất cũng phải khiến cho tiểu đội luân hồi bình thường đoàn diệt mới hợp lý. Hơn nữa căn cứ theo công thức phân tích thực lực Sở Hiên đưa ra lúc trước, thứ chúng ta phải đối mặt... Chắc chắn không chỉ vỏn vẹn có một con cự long.

Thực lực của một đội ngũ là do các thành viên trong đội đó quyết định, mỗi thành viên càng mạnh thì thực lực của đoàn đội càng mạnh, nhưng đánh giá một đoàn đội mạnh yếu của Chủ Thần lại không phải hoàn toàn do thành viên trong đội quyết định. Đánh giá của Chủ Thần, thứ nhất là do độ khó của thế giới phim kinh dị mà đoàn đội đó hoàn thành quyết định. Nếu như một đoàn đội yếu hoàn thành một thế giới phim kinh dị cực kỳ khó khăn, vậy thì đánh giá của đoàn đội đội lập tức biến thành cực cao. Thứ hai là do thuộc tính mạnh yếu mà mỗi thành viên trong đội đó hoán đổi quyết định. Nếu như ngươi hoán đổi thuộc tính rất cường hãn, vậy thì đánh giá của Chủ Thần đối với ngươi cũng sẽ tăng lên, nhưng nếu như ngươi tự sáng

http://tieulun.hopto.org

tạo kỹ năng hoặc là mở cơ nhân tỏa cấp cao, vậy thì đánh giá của Chủ Thần sẽ không tăng lên, bởi vì đây là thực lực của bản thân ngươi chứ không phải sức mạnh đến từ Chủ Thần. Ví dụ Trịnh Xá hiện tại, nếu chỉ nói về thuộc tính cường hóa thì đánh giá về hắn chắc chắn sẽ không quá cao, nhưng kỹ năng tự thân cùng thực lực quá mạnh mẽ nên hắn đã vượt xa phạm vi đánh giá của Chủ Thần.

- ...Vì thế theo tính toán, bộ phim kinh dị này có lẽ sẽ có khó khăn nhưng tuyệt đối không phải mức độ mà chúng ta không thể ứng phó nổi. Huống hồ vũ khí công nghệ cao cũng có thể sử dụng, nói cách khác, chúng ta cho dù đánh không thắng cũng có thể sử dụng Ma động pháo hủy diệt tất cả. Thế giới phim kinh dị lần này chắc chắn không đánh ngã được chúng ta.

Trịnh Xá giải thích xong mọi chuyện mới thở phào một hơi.

Sở Hiên ở bên cạnh đột nhiên lấy ra một quả táo đỏ tươi, đưa lên miệng cái một miếng, rồi chợt cười lanh nói:

- Trí tuệ của người bình thường... Bất quá cuối cùng cũng từ ngu ngốc đạt tới trí tuệ của người bình thường rồi nhỉ? Ngươi chẳng qua chỉ nói đúng một phương diện trong đó mà thôi. Ta hỏi ngươi, có phải chỉ có mình đội chúng ta là có thực lực vượt qua đánh giá hay không?

Trịnh Xá ngẩn người, đáp:

- Ách, thực lực vượt qua đánh giá? Có kỹ năng tự sáng tạo chắc là đều tính nhỉ, cả tên quỷ hút máu đần độn của Tây Hải đội cũng có, còn tiểu đội Thiên Thần, tiểu đội Ác Ma, thậm chí cả đội của Nyos cũng có... Ngươi có ý gì? Nói thẳng ra đi nào, ta thừa nhận ta chỉ có trí tuệ của người bình thường đã được chưa?

Sở Hiên tiếp tục cười lạnh, lại cắn một miếng táo, nói:

- Nói cách khác, trận chiến cuối cùng đã không còn là vấn đề bắt đầu lúc nào nữa mà là Chủ Thần không thể không tiến hành trận chiến cuối cùng, ngươi vẫn chưa hiểu sao? Theo như phân tích của ngươi lúc trước, kỳ thực độ khó của bộ phim kinh dị lần này là khá cao, trong thủ đô chắc chắn có ẩn chứa sức mạnh đủ khiến tiểu đội luân hồi bình thường đoàn diệt. Nhưng đối với đội có Ma động pháo như chúng ta, thậm chí không sử dụng Ma động pháo, chỉ cần một mình ngươi cũng đủ tiêu diệt toàn bộ thủ đô này, đánh giá của Chủ Thần đã không còn có nhiều tác dụng nữa. Cứ tiếp tục phát triển, mấy tiểu đội luân hồi chúng ta không cần biết là đối mặt với thế giới phim kinh dị nào cũng đều có thể đạt tới trình độ cày điểm, cả thế giới luân hồi sẽ mất đi ý nghĩa vốn có của nó. Đến lúc ấy, ngươi nghĩ Chủ Thần còn có thể tình đến biện pháo nào nữa? Chỉ còn có thể đánh một trận cuối cùng! Đúng là trí tuệ của người bình thường.

- Nếu là như vậy thì thế nào?

Trịnh Xá có chút thẹn quá hóa giận, nói:

- Lúc nào cũng luôn miệng cái gì trí tuệ của người bình thường, vậy thì ngươi cũng phải hiện ra một ít trí tuệ mà Sở Hiên đáng phải có chứ!

Sở Hiên đưa mắt nhìn Trịnh Xá một cái, hắn đẩy đẩy mắt kính nói:

- Ngươi dùng mô phỏng của cơ nhân tỏa tầng thứ ba đã có thể thấy được một số phương hướng phía sau màn, vậy sao không nghĩ rộng ra một chút đi? Ta không thể lúc nào cũng ở bên cạnh ngươi, sau này... Tóm lại, bộ phim kinh dị này vẫn còn một số chuyện ngươi vẫn chưa hiểu được, tình tiết kịch bản của thế giới này ở đâu?

- Tình tiết kịch bản?

Những người xung quanh đồng thành lặp lại bốn chữ này. Bốn chữ này đại biểu cho điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình, thậm chí còn có thể có một số bảo vật tồn tại, vì thế một khi phát hiện ra tình tiết kịch bản nhất định phải đi hoàn thành.

- Giống như ngươi vừa nói lúc nãy, Chủ Thần không thể đưa ra một thế giới phim dị mặc do cho ngươi thoải mái cày điểm, tương tự, cũng không thể đưa ra một thế giới phim đoàn diệt. Khác biệt khó khăn giữa chúng chính là đánh giá của Chủ Thần mà ngươi nói... Đánh giá với Trung Châu đội chúng ta chắc chắn không thể quá cao, ít nhất là bộ phim Independence Day chúng ta không hủy diệt được căn cứ người ngoài hành tinh mà phải dựa vào Dẫn đạo giả mới hoàn thành được thế giới phim kinh dị đó. Lại cộng thêm điểm trừ

http://tieulun.hopto.org

từ việc đội trưởng tử vong lần trước, đánh giá đối với chúng ta hẳn là ở mức độ tiểu đội luân hồi cấp cao nhưng tuyệt đối không thể bằng được mức độ với hai tiểu đội Thiên Thần và Ác Ma. Theo nguyên tác Chủ Thần sẽ không đưa ra bộ phim đoàn diệt, nhiệm vụ hủy diệt thủ đô nhất định phải có tình tiết kịch bản mới đúng!

Trong lòng Trịnh Xá đột nhiên sinh ra một tia dự cảm không hay, hắn tò mò hỏi:

- Tình tiết kịch bản như thế nào? dù sao cũng đều là hủy diệt thủ đô này, chẳng lẽ còn có trợ lực nào có thể giúp đỡ chúng ta nữa sao?

- Có chứ, ví dụ như làm cho người rời khỏi thủ đô trở thành người tự do, không còn bị chúng ta đuổi giết nữa, như vậy chúng ta mới có thể hoàn thành nhiệm vụ Chủ Thần đưa ra trong vòng ba ngày.

Sở Hiên cắn quả táo, điềm nhiên như không, nói.

Nhiệm vụ Chủ Thần giao cho Trung Châu đội là hủy diệt tất cả mọi sinh vật trong thủ đô trong vòng ba ngày, nhưng những lời này lại dễ dàng sinh ra những ý hiểu khác nhau. Một là hủy diệt tất cả mọi sinh vật ở bên trong thủ đô, những sinh vật rời đi thì không tính vào số này, hai là hủy diệt tất cả mọi sinh vật ở trong thủ đô, những sinh vật chạy thoát ra cũng phải bị truy sát. Theo hai cách hiểu này sẽ sinh ra hai kết cục và phương thức xử lý khác nhau, đây cũng chính là điểm mà Trịnh Xá lo lắng lúc trước.

- Ngươi... Ngươi không phải nói hai tình huống đều có thể sao? Ta nghe theo đề nghị của ngươi nên mới quyết định đánh cuộc một ván cơ mà!

Trịnh Xá cuối cùng cũng hiểu dự cảm không hay đó là cái gì.

- À, ta lừa ngươi đấy...

Sở Hiên cắn một miếng táo, vô cùng bình thản đáp.

- ...Đừng kéo ta! Vương Hiệp, Imhotep, các ngươi mau tránh ra! Ta phải giết tên khốn nạn này!

Hỗn loạn trên bầu trời cũng làm cho người dưới mặt đất chú ý. Trong thế giới này có rất ít người có thể bay lên trên cao, ngoại trừ kỵ sỹ rồng ra thì chỉ còn những người biết ma pháp, nhưng bọn họ cũng sẽ không rảnh rỗi đến mức bay lên trời mấy chục cây số để đánh lộn.

- ...Tình huống cơ bản là như vậy. Theo từ ngữ trong nhiệm vụ và Chủ Thần đưa ra có thể thấy, yêu cầu của Chủ Thần là tiêu diệt tất cả mọi sinh vật trong thủ đô. Nếu như sinh vật trong thủ đô rất nhiều nhưng thực lực cá thể không mạnh, vậy thì còn có thể chỉ giết chết sinh vật ở bên trong thủ đô, một khi chạy ra ngoài thì không tính vào đó nữa. Nhưng nếu như sinh vật trong thủ đô không quá nhiều, hơn nữa thực lực cá thể lại rất mạnh, hoặc giả thiết là một số sinh vật có thực lực cực mạnh, vậy thì chắc chắn là khả năng thứ hai. Chỉ cần sinh vật đó từng ở trong thủ đô, vậy thì không cần biết bọn chúng chạy xa tới chỗ nào, chúng ta cũng phải truy sát đến cùng, thế mới có thể hoàn thành nhiệm vụ của thế giới phim kinh dị lần này!

Sở Hiên xoa xoa khuôn mặt hơi sưng phồng lên của mình, nói.

Trịnh Xá cau mày hỏi:

- Tại sao? Đó thì có gì khác biệt? Đều là sinh vật bên trong thủ đô cơ mà?

- Phạm vi chiến đấu!

Sở Hiên cười lạnh, đáp:

- Sinh vật yếu ớt, ví dụ như con người bình thường, hoặc là yêu tinh thấp bé trong phim ảnh kỳ ảo châu Âu, ngươi nghĩ giết một tên cần động tĩnh lớn đến mức nào? Nếu như có thể sử dụng vũ khí công nghệ cao, một phát súng là đủ rồi! Nhưng nếu là rồng, người khổng lồ, hoặc là sinh vật như Ringwraith, Balrog từng gặp trong Lord of the Ring, ngươi nghĩ giết một con cần động tính lớn đến đâu? Từ trong thành giết đến ngoài thành cũng có thể, nếu là cự long dài đến cả trăm mét thì sao? Vỗ cánh một hơi đã bay xa mấy dặm, ngươi nói vậy là tính ở trong thủ đô hay ở ngoài? Vì thế khi Imhotep cảm thấy phía dưới có sinh vật còn mạnh hơn hắn... Nhiệm vụ của Chủ Thần đã có thể xác định. Phàm là sinh vật ở bên trong đều phải giết hết, bất kỳ sinh vật nào chạy ra ngoài cũng đều phải một mực truy sát, cho đến khi nào tất cả mọi sinh vật

http://tieulun.hopto.org

đều bị giết mới thôi, trừ phi... Chúng ta phát hiện ra đường sống duy nhất mà Chủ Thần để lại bên trong, cũng chính là tình tiết kịch bản mà ta đã nói!

- Trong kịch bản gốc của phim, công chúa Arya trong giai đoạn bắt đầu do đánh cắp trứng rồng nên bị ma pháp sư mà quốc vương phái đi bắt sống... Nếu như do nàng hiệu triệu, ngươi nghĩ trong thủ đô sẽ có bao nhiêu bình dân cũng quân lính theo nàng rời đi? Nếu như ta suy luận không sai, cứu nàng chính là đường sống duy nhất mà Chủ Thần để lại. Đến lúc đó do nàng hiệu triệu rời khỏi thủ đô, những sinh vật rời khỏi đó sẽ không cần bị chúng ta đuổi giết nữa, kẻ địch còn lại chỉ còn là tất cả sinh vật ở bên trong thủ đô... Cùng với cự long của quốc vương!

662. Chương 4: Tình Tiết Kịch Bản? Thời Gian Và Chờ Đợi (2)

Đánh bạc, có thể nói Sở Hiên vốn là một con bạc thật sự, đương nhiên, đây chỉ là một cách nói mang tính khái quát. Về bản chất, Sở Hiên là người cải tạo gen, chỉ biết đến xác suất và tỷ lệ, bất cứ sự việc gì trong mắt hắn đều được chia thành phần trăm khả năng. Tuy càng tới gần cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp, biến hóa của hắn càng lớn, nhưng giờ phút này, bản chất Sở Hiên vẫn không có quá nhiều thay đổi, vẫn là một kẻ có trí tuệ vượt xa người bình thường.

Một loạt suy đoán cùng bố cục vừa rồi đều được thành lập trên tỷ lệ có thể xảy ra, tất nhiên là muốn có được những phỏng đoán và tỷ lệ này cũng không phải chuyện người bình thường có thể làm được. Vừa rồi Trịnh Xá sở dĩ nổi giận đùng đùng như vậy là vì đã trúng vào bẫy của Sở Hiên. Lúc trước đã đồng ý sẽ do bọn họ dẫn dắt kịch bản thế giới luân hồi nên hắn mới sắp xếp cho Vương Hiệp đi lưu truyền tin đồn về việc nhân vật chính Eragon có được trứng rồng, làm như vậy, quốc vương Galbatorix nhất định sẽ phái người đi truy sát nhân vật chính. Đến lúc này dù hắn có muốn đổi ý cũng không được nữa, bởi vì những người vốn ở trong thủ đô đã lũ lượt rời đi. Trung Châu đội cho dù có thực lực giải quyết bất kỳ ai thì cũng không biết được đã có bao nhiêu người rời khỏi thủ đô, không biết họ đã đi về hướng nào... Đây là chuyện Trịnh Xá vẫn một mực lo lắng, một khi có người rời khỏi thủ đô, bọn hắn sẽ không thể giết chết hết được, cứ như vậy, sau ba mươi ngày, tất cả thành viên Trung Châu đội sẽ bị delete...

Do lúc trước tin lời Sở Hiên, hoặc có thể nói là bị Sở Hiên làm cho lạc hướng nên mới ra quyết định khởi động kịch bản, đến bây giờ biết được Sở Hiên đã lừa mình, Trịnh Xá thật sự hận không thể làm thịt tên đáng ghét này... Đặc biệt là lúc nhìn hắn vừa thản nhiên ăn táo vừa nói "ta lừa ngươi đấy"...

- Tình huống cơ bản là như vậy.

Không biết từ lúc nào, Sở Hiên đã lại lấy ra một quả dưa chuột, vừa ăn vừa nói:

- Nếu sự tình đã phát triển đến bước này rồi thì chúng ta chỉ có thể chiếu theo suy đoán tình tiết kịch bản tồn tại để tiếp tục tiến hành. Nói cách khác, sử dụng Ma động pháo đột ngột phá hủy cả thủ đô đã không thể thực hiện được nữa, chúng ta cần có người xâm nhập vào trong đó, tìm kiếm vị trí của công chúa Arya, tiếp xúc hoặc là cứu thoát cô ấy ra. Ta nghĩ đến lúc đó sẽ có thông báo của Chủ Thần xuất hiện, các ngươi thấy thế nào?

- Cái gì mà gọi là sự tình đã phát triển đến bước này!

Trịnh Xá gầm lên, quát vào mặt Sở Hiên:

- Tên đần độn nhà ngươi! Ta nói đi nói lại bao nhiêu lần rồi, chúng ta là đồng đội cơ mà, tại sao không thể nói cho bọn ta biết suy đoán hoặc bố cục của ngươi trước khi tiến hành? Lần nào cũng biến ta thành thằng ngốc, lần nào cũng tính kế ta xong rồi hời hợt buông một câu ta lừa ngươi đấy, rút cuộc thì ngươi coi là ai hả?

- Ừm... Đại khái là kẻ mang trí tuệ của người bình thường có thể lừa gạt được.

Sở Hiên ngẫm nghĩ một thoáng rồi bình thản đáp.

- ...Đừng có cản ta! Vương Hiệp, Imhotep, các ngươi bỏ ta ra! Ta phải giết tên khốn nạn này!

http://tieulun.hopto.org

Ồn ào lại một lần nữa diễn ra, một lúc sau thì lại yên lặng. Khuôn mặt vốn đã hơi sưng lên của Sở Hiên cuối cùng cũng hoàn toàn sưng vù, mà nhìn bộ dạng hắn vẫn chẳng có chút gì là đau đớn cả, vẫn tiếp tục nhàn nhã ăn dưa chuột.

- ...Tóm lại, chuyện đã phát triển đến mức này rồi...

Trịnh Xá bóp bóp trán, cực kỳ khổ sở, nói:

- Vậy thì trước hết chúng ta cần phải tìm được vị trí nơi giam giữ công chúa Arya. Đương nhiên, trực tiếp tấn công vào thủ đô trên thực tế cũng không phải là không thể, nhưng theo kịch bản gốc thì hình như chỉ có tên Tà thần Durza cùng quốc vương Galbatorix là biết vị trí giam giữ cô ấy. Để không đánh rắn động cỏ, trước tiên cứ bỏ chút thời gian từ từ xâm nhập, tìm kiếm manh mối đã.

- Triệu Anh Không, ngươi phụ trách xâm nhập vào trong hoàng cung, có thể không giết người thì cố gắng không giết, nếu như gặp phải nguy hiểm thì chuyển đổi nhân cách hoặc là liên lạc với bọn ta... Imhotep, ngươi phụ trách tới thôn làng xung quanh hoàng cung điều tra tin tức, cố gắng không gây ra sự chú ý. Nếu như có thể, sử dụng pháp thuật của ngươi để khống chế một số người cũng được. Giống như ta đã nói lúc nãy, nếu gặp nguy hiểm có thể giết người, cũng có thể liên lạc với bọn ta. Sở Hiên, Vương Hiệp, hai người các ngươi ở khu vực phụ cận chờ đợi, một khi phát hiện bất kỳ tình huống nào đều phải tổ chức chi viện.

Tất cả mọi người đều gật đầu, Vương Hiệp bỗng tò mò hỏi:

- Ngươi thì sao? Ngươi chuẩn bị làm gì?

- Ta sẽ tìm hiểu rõ ràng tất cả mọi tình huống trong hoàng cung, mấu chốt là sức mạnh có thể đang ẩn nấp ở trong đó. Ta thấy rất lo, cảm giác của Imhotep ở một vài phương diện còn xuất sắc hơn cả chúng ta, dù sao thì hắn cũng là sinh vật tử vong... Có lẽ, thế giới phim kinh dị này cũng không hề nhẹ nhàng như chúng ta nghĩ.

Nói đoạn, Trịnh Xá khẽ thở dài rồi nhìn về phía thủ đô.

- Thời gian còn hơn hai ngày, cố gắng hoàn thành thế giới phim kinh dị này trong vòng ba ngày đi... Hy vọng rồng con ở bên kia có thể nhanh chóng phát triển.

Trịnh Xá vừa nói vừa điều khiển Goblin glider bay xuống dưới đất, càng lúc càng cách xa mọi người.

Lúc này, ở một ngôi làng nhỏ cách thủ đô Uru'baen rất xa, nhân vật chính Eragon đang cực kỳ chật vật chạy trốn giữa rừng cây, bên cạnh còn có cậu của nó... Rất không may, chạy trốn chưa được bao lâu, anh họ của Eragon liền mất tích trong cánh rừng, hoặc có thể nói là đã bị đám lính đó bắt được cũng không chừng.

Càng bất hạnh hơn là vị võ sỹ trung niên kia rõ ràng là đã bị thua, nếu không đã không thể có nhiều binh lính tới truy đuổi gắt gao như vậy. So với lúc ở trong nông trại, số lượng quân lính lại tăng thêm rất nhiều, ít nhất cũng có hơn mười mấy tên đang bám sát ngay phía sau họ.

- Rút cuộc là mày đã trộm cái gì hả! Tại sao lại có nhiều quân lính đuổi theo như vậy?

Cậu của Eragon thở hổn hển hỏi, ông ta đã chạy đến mức chẳng còn sức lực đâu mà tức giận nữa.

- ...Một quả trứng rồng, không phải trộm, cháu nhặt được nó trong rừng!

Eragon mặc dù cũng đã chạy đến gần kiệt lực nhưng nó vẫn đang kiên trì tới giới hạn cuối cùng, vẫn không ngừng giải thích.

- Trứng rồng? Đó là thứ của quốc vương! Hơn nữa còn là trứng đã nở ra rồng con! Thằng đần độn này, mày làm vậy là hại chết hết mọi người rồi!

Cậu của Eragon vừa nghe vậy lập tức hoảng hồn gào lên, nhưng ông ta vẫn không ngừng chạy trốn, không dám dừng lại một chút nào, bởi vì sau lưng họ có mười mấy tên lính đang đuổi theo.

- Ở bên kia! Tìm thấy rồi! Bọn chúng ở đằng kia!

Một thám tử đột nhiên quát lớn. So với người dân bình thường như Eragon, thám tử trong quân đội đã học tập rất nhiều kỹ năng trinh sát, đặc biệt là trinh sát trong rừng rậm, so với Eragon thì mạnh hơn không

http://tieulun.hopto.org

biết bao nhiêu lần. Hai ngươi vừa mới chạy tới được vài mét, bóng dáng quân lính đã xuất hiện phía sau lưng họ.

Eragon càng chạy càng hoảng sợ, mắt thấy quân lính đuổi phía sau càng lúc càng tới gần, thậm chí có hai tên còn đang chuẩn bị giương cung, trong lòng nó chợt nhảy lên, chân vấp phải một rễ cây trồi ra, tiếp đó ngã nhào xuống mặt đất đầy bùn nhão. Từ đằng xa, một mũi trên bay tới, trực tiếp xuyên vào bắp chân nó, rồi có tiếng một tên lính quát lớn:

- Giết chết bọn chúng, giết tất cả bọn chúng! Chỉ cần giết được kỵ sĩ thì rồng cũng sẽ lập tức phải chết!

Nghe vậy, tên lính vốn đã bỏ cung tên xuống lập tức lại giơ lên, mà trong long lòng Eragon, chú rồng non chỉ có thể kêu to hốt hoảng nhưng lại không lập tức lớn len. Mắt thấy Eragon sắp sửa phải chết dưới mũi tên thì đột nhiên, một tiếng nổ cực lớn vang lên, tên lính đang giương cung lập tức bị cắt thành hai đoạn từ chỗ thắt lưng. Cả hai đoạn thân thể đều bị một luồng sức mạnh cực lớn đẩy văng ra xa, đến khi đâm vào một gốc cây lớn, thân thể tên lính này đã hoàn toàn tan nát.

- ...Tình hình có thay đổi, khi diễn viên chính gặp nguy hiểm đến tính mạng, rồng non không ngờ vẫn không trưởng thành, vì thế trước tiên chỉ có thể cứu họ thoát khỏi nguy hiểm, có khả năng là phải cần chút thời gian để rồng con lớn lên. Ta sẽ giải quyết đám binh lính này trước, Trương Hằng, ngươi đã cứu được võ sỹ trung niên kia chưa?

Tại một sườn núi nhỏ cách chỗ nhân vật chính Eragon khá xa, Zero đang nằm dưới đất yên lặng sử dụng súng ngắm Gauss. Dù ở cách xa khu rừng đó nhưng với tố chất thân thể cùng cường hóa đôi mắt của Zero vẫn có thể nhìn thấy giống như đang xảy ra ngay trước mặt. Trong một phút tiếp theo, hắn liên tiếp bắn ra mấy phát, không hề có một phát nào trượt mục tiêu, đến khi hắn cầm súng ngắm Gauss đứng dậy thì trong khu rừng phía dưới đã không còn một tên lính nào còn tồn tại nữa.

Ở phía ngôi làng, võ sỹ trung niên cũng gặp phải tình trạng giống như diễn viên chính Eragon, ông ta vốn đã không địch lại đám lính càng lúc càng đông, đang chuẩn bị chạy trốn thì không ngờ ở đằng xa lại có mấy tên lính đang định bắn tên giết chết ông ta. Võ sỹ trung niên càng chưa kịp quay đầu lại nhìn thì đột nhiên, mấy mũi tên dùng tốc độ mắt thường không thể theo kịp bắn thẳng tới, những tên lính đang giương cung lập tức bị bắn ngã xuống đất. Sức mạnh của mấy mũi tên này cực lớn, găm chặt mấy tên tính xuống mặt đất, không kịp kêu lên một tiếp đã trực tiếp mất mạng.

Võ sỹ trung niên quay đầu lại nhìn rồi lập tức tức sững sờ đứng ngây ra. Những mũi tên mang theo ánh sát mờ nhạt không biết từ đâu bắn ra liên tiếp, uy lực của chúng rõ ràng là mạnh đến đáng sợ, mỗi tên lính đều đeo cả người lẫn tên bay ra rất xa. Nếu chiếu theo uy lực của những mũi tên này thì chúng rõ ràng là có thể dễ dàng xuyên thấu cơ thể con người, nhưng không biết người bắn tên đã sử dụng thủ pháp đặc biệt gì, không ngờ lại có thể đẩy cả thi thể bay lên. Đến khi hạ xuống đất đã không còn một tên lính nào còn sống, cả quá trình chỉ diễn ra trong có hơn mười giây ngắn ngủi, phảng phất như người phát tên căn bản không cần ngắm bắn, hoặc là có rất nhiều người cùng bắn một lúc. Độ chính xác cùng uy lực đó khiến cho võ sỹ trung niên toàn thân run rẩy, cứ như vậy ngây ngốc đứng tại chỗ.

- Cơ bản đã có thể xác định, ngoài lực lượng còn chưa biết ở trong hoàng cung ra, cấp độ sức mạnh của thế giới này còn thấp hơn chúng ta tưởng tượng. Chúng ta không những có thể sử dụng sức mạnh khoa học kỹ thuật mà chỉ nói riêng về tố chất thân thể cũng đã mạnh hơn người của thế giới này rất nhiều... Bọn họ thậm chí còn không bằng được binh lính bình thường trong Lord of the Rings, vấn đề duy nhất phải quan tâm bây giờ chính là thực lực của cự long và Tà thần. Theo tình tiết phim, sức mạnh của gã Tà thần đó có vẻ cực kỳ cường hãn, chỉ không biết có tạo thành nguy hiểm trí mạng với bọn ta hay không...

Trịnh Xá ngồi trên một cây cột đã nhô ra bên cạnh cung điện. Cây cột này cao khoảng mấy chục mét, bộ dạng cổ xưa, căn bản không cùng một phong cách với kiến trúc của hoàng cung, nhìn qua có vẻ giống như một di tích theo kiểu Gothic. Trịnh Xá vừa nhìn đã thấy cột đã này, chỗ đặt chân tự nhiên cũng nhiên cũng là trên đỉnh cột.

- Tình huống cơ bản là như vậy... Phì, phì, câu vừa rồi mọi người coi như ta chưa nói, tóm lại , các ngươi tự thực hiện tốt cương vị của mình. Triệu Anh Không, cùng ta thăm dò cung điện này đi!

http://tieulun.hopto.org

663. Chương 5: Tình Tiết Kịch Bản Nằm Ngoài Phim? (1)

Trong bộ phim Eragon, thủ đô của Alagaësia cũng không được miêu tả rõ rệt lắm, ngoài cảnh nhân vật chính cưỡi rồng tới cứu công chúa Arya ra thì Uru'baen chẳng xuất hiện thêm lần nào nữa trong cả phim. Hơn nữa nơi đây đã không còn là một bộ phim mà là cả một thế giới thật sự, hợp lý, thủ đô so với trong phim thì càng thêm rộng lớn, hùng vĩ, cũng có khả năng tồn tại những tình tiết vượt ra khỏi kịch bản Eragon...

- Đây chính là điều ta vẫn lo lắng. Theo lý mà nói, chẳng có thứ gì có thể khiến cho Imhotep sợ hãi được. Mặc dù vũ khí năng lượng cùng vật phẩm thuộc loại ma pháp truyền thuyết đúng là có thể gây thương hại cho hắn nhưng thực lực bản thân hắn cũng đủ mạnh, cho dù là tên Tà thần trong kịch bản phim cũng không nhất định có thể đánh thắng hắn, hơn nữa cho dù đánh không không thắng thì hắn cũng hoàn toàn có thể chạy trốn được... Rút cuộc là sức mạnh như thế nào khiến cho hắn cảm thấy được sợ hãi đây?

Trịnh Xá vừa từ trên cột nhảy xuống, vừa dùng ý thức thông qua tấm thẻ kim loại màu bạc nói với Sở Hiên.

- Ừm...

Ý thức truyền lại từ đầu bên kia lại có vẻ rất lơ đễnh, chỉ đáp qua loa cho có lệ.

Trịnh Xá cũng không tức giận, vẫn tiếp tục nói:

- Nếu như ta suy đoán không sai, bộ phim Eragon này không hề đơn giản như chúng ta tưởng tượng, nó hẳn phải có tình tiết nào đó vượt khỏi phim gốc. Thứ khiến cho Imhotep cảm thấy sợ hãi chắc cũng chính là thứ vượt ra khỏi kịch bản ấy... Ngươi cảm thấy thế nào? Sở Hiên, ta đang hỏi ngươi đấy! Bỏ tập tài liệu xuống ngay cho ta!

Trịnh Xá dù không cần nhìn tận mắt cũng biết ở trên trời Sở Hiên chắc chắn là đang nghiên cứu công pháp tu chân. Cũng không biết tên khốn này rút cuộc là mắc bệnh gì, thời gian gần đây hắn điên cuồng nghiên cứu công pháp giống như không cần mạng vậy. Bộ dạng cuồng nhiệt lúc thường khó thấy bây giờ không ngờ lại trở thành vẻ mặt thường ngày của hắn, làm những người xung quanh nhìn thấy mà sởn hết cả gai ốc.

Ở đầu bên kia, Sở Hiên phảng phất có chút bất đắc dĩ, bỏ tập tài liệu trên tay xuống, bấy giờ mới lộ ra vẻ lạnh nhạt, nói:

- Ngươi muốn hỏi cái gì? Thứ vượt ra ngoài kịch bản, trong các thế giới phim kinh dị khác chúng ta cũng gặp qua rất nhiều rồi. Mỗi thế giới phim kinh dị đều rất có thể có những phần vượt ra như vậy, hơn nữa chúng còn thường có sức uy hiếp rất lớn tới tiểu đội luân hồi. Những chuyện này ngươi cũng không phải là không biết, còn cái gì đáng để kinh ngạc sao?

- Không phải ý này...

Trịnh Xá lắc đầu đáp:

- Bởi vì đã càng lúc càng tới gần trận chiến cuối cùng, đặc biệt là khi cả ngươi lẫn Tiêu Hoành Luật đều gần như khẳng định trân chiến cuối cùng có thể sẽ chỉ sau một hai bộ phim kinh dị nữa, trong tình huống như vậy ngươi không cảm thấy Chủ Thần hẳn phải nên nói cho chúng ta biết một số chuyện sao?

Sở Hiên nghe vậy đột nhiên thở dài, một lúc lâu sau mới đáp:

- Vốn không định phân tích việc này cho ngươi nghe... Không sai, Chủ Thần quả thật còn có rất nhiều bí mật chưa nói cho chúng ta biết, vì thế trong mấy thế giới phim kinh dị còn lại rất có thể sẽ có bí mật mà Chủ Thần ẩn giấu bên trong... Nhưng chuyện đó ngươi cũng không cần phải lo lắng hay tìm hiểu gì, trước mắt nhiệm vụ duy nhất của ngươi là nâng cao thực lực. Nếu như phương diện tâm cảnh đã không thể thắng được clone của ngươi thì ít nhất về thực lực cũng không thể thua hắn quá xa, ngươi biết ta vẫn đang gì mãi không?

- Ủa? Ngươi làm cái gì?

Trịnh Xá ngạc nhiên hỏi lại.

Sở Hiên búng tay đánh chóc một cái, đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Nhanh chóng nghiên cứu ra công pháp tu chân chứ còn gì nữa... Có lẽ ngươi còn chưa phát hiện ra nhưng cấp độ sức mạnh của ngươi, hoặc có thể gọi là tương lai mà ngươi lựa chọn đã vượt ra khỏi con đường mà Chủ Thần định ra cho chúng ta. Ngươi vốn không có công pháp tu chân nhưng lại cũng không phải chỉ dựa vào cơ nhân tỏa để tăng cường thực lực, có thể nói rằng, ngươi đã dung hợp đặc điểm của cả người tu chân lẫn Thánh nhân. Tuy trước mắt vẫn chưa thấy được có gì đặc biệt, bởi vì ngươi còn chưa có được công pháp tu chân thật sự, nhưng nói không chừng, tất cả cả nền tảng đang có hiện tại... Chính là để cho trận chiến cuối cùng lột xác! Đây chính là nguyên nhân ta phải gấp rút tìm ra công pháp tu chân. Do đó, cho dù trong thế giới phim kinh dị này thật sự có thứ Chủ Thần lưu lại đi nữa, nếu như quá nguy hiểm, cứ trực tiếp dùng Ma động pháo một phát giải quyết luôn cho xong. Trước khi trận chiến cuối cùng bắt đầu... Ta không hy vọng quân cờ mạnh có thể dùng để bố cục lại chết mất hoặc không còn sức chiến đấu, đã hiểu chưa?

"Bố cục cho trận chiến cuối cùng à. Mặc dù cái tên "quân cờ mạnh" thật sự quá chối tai nhưng đây hẳn là do Sở Hiên không biết biểu đạt tình cảm với đồng đội như thế nào nên mới cố ý gọi như vậy... Tên này đúng là chẳng chịu thành thật chút nào, cố gắng nghiên cứu công pháp tu chân vì trận chiến cuối cùng sao?"

Trịnh Xá hít sâu một hơi, nói:

- Hiểu rồi, trong tình huống thực lực của ta có thể khống chế, ta sẽ thăm dò thứ vượt khỏi kịch bản phim này... Nếu như thực lực của ta không thể chống đỡ được nữa, lúc đó sẽ dứt khoát sử dụng Ma động pháo, không để nguy hiểm lan tới mọi người, tất cả để phục vụ cho trận chiến cuối cùng, ý ngươi là vậy phải không?

- Không sai.

Sở Hiên vừa nói vừa lại chúi đầu vào tập tài liệu trện tay, nói:

- Cho dù là phải từ bỏ việc vượt qua tâm ma... Ta cũng phải đưa Trung Châu đội bình yên vượt qua trận chiến cuối cùng, để Trung Châu đội bước lên đỉnh cao của tất cả các tiểu đội luân hồi. Cho dù chỉ còn lại một người, Trung Châu đội cũng tuyệt đối không thể diệt vong!"

"Sở Hiên..."

Từ rất lâu trước đây, đại khái từ lúc đối đầu với cự long trong Jurassic Park, khi Trịnh Xá do lần đầu tiên sử dụng trạng thái Hủy diệt nên bị các đội viên khác tưởng rằng đã chết, hắn đã hoài nghi, Sở Hiên đã có tình cảm, hoặc có thể nói là tình cảm vùi sâu trong nội tâm của hắn cuối cùng cùng từ từ nổi lên từ tầng sâu của ý thức. Từng bộ phim kinh dị tiếp theo đó càng khiến cho cảm giác của Trịnh Xá càng lúc càng thêm rõ rệt. Một gã nhìn có vẻ lãnh khốc như Sở Hiên kỳ thật lại thuần khiết như một tờ giấy trắng, hoặc có thể gọi là trẻ con, bởi vì nội tâm của hắn tựa hồ đã ngừng lại từ khi còn là trẻ con . Kỳ thực, tình cảm mà hắn vẫn cứ mãi tìm kiếm sớm đã ẩn chứa sâu trong nội tâm hắn, từ lúc cha hắn đưa hắn đi ngắm trời sao lần đầu tiên...

"Vì thế, giống như là sự cố chấp vẫn giúp hắn kiên trì với cuộc sống này, không cần biết là cố chấp với những điều chưa biết, cố chấp với xác suất lớn nhất, cố chấp với tình cảm, với cảm giác... Có thể nói, Trung Châu đội đã trở thành cố chấp lớn nhất với sinh mạng hắn chỉ sau có tình cảm. Bắt đầu từ khi chúng ta gọi hắn là đồng đội, bắt đầu từ khi hắn trở thành chiến hữu của chúng ta, tất cả những điều hắn làm đều là vì sự cố chấp đó mà nỗ lực. Chính vì thế cho dù là chỉ còn lại một người cuối cùng, Trung Châu đội cũng phải tiếp tục sinh tồn đúng không? Sở Hiên..."

Trịnh Xá không biết tâm trạng mình lúc này rút cuộc là như thế nào. Khi hắn gấp tấm thẻ kim loại màu bạc lại, trong lòng không ngừng hồi tưởng lại tất cả những chuyện đã xảy ra từ lúc hắn tiến vào thế giới luân hồi cho đến nay, bắt đầu từ bộ phim đầu tiên Resident Evil 1, tới lúc Sở Hiên tử vong, Zero tử vong, Trương Kiệt tử vong... Cho tới kịch biến trong Resident Evil 2, rồi sau đó không ngừng hồi sinh mọi người, rồi đến Bạo tạc, Hủy diệt, đấu trí... Tất cả mọi chuyện, thời gian hắn trải nghiệm trong thế giới luân hồi này phảng phất như còn dài hơn, sâu sắc hơn rất nhiều quãng đời mấy chục năm của hắn trước đây... Đây là nơi hắn chiến đấu và sống sót!

"Hiểu rồi! Cho dù là chỉ còn lại một người, Trung Châu đội cũng phải đứng ở đỉnh cao của tất cả các tiểu đội luân hồi, phải để Trung Châu đội tiếp tục sinh tồn! Nhất định... Hả?"

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá vừa đi vừa nghĩ, nghĩ đến mức có chút xuất thần, kết quả là khi hắn rẽ qua một góc ngoặt liên đâm sầm vào một tên Urgals da xanh cao hơn hai mét. Urgals chính là quân đội thường quy của quốc vương Galbatorix trong Eragon, là một loại sinh vật hình thú, sức chiến đấu hơn xa loài người. Đội quân Urgals này có khoảng hơn mười tên, trang bị tinh lương, nhìn qua thật sự cũng có một loại cảm giác mạnh mẽ của cận vệ hoàng cung.

Trịnh Xá cùng tên Urgals kia đều cùng ngẩn ra, tiếp đó Urgals trực tiếp vỡ tan đầu, bay ngược ra sau. Sức mạnh cực lớn không chỉ dễ dàng phá nát đầu hắn mà còn mang theo thi thể bay ngược ra xa hơn mười mét, ép thêm hai ten khác cùng đâm sầm vào tường, Hai tên Urgals đó lập tức bị ép thành thịt vụn, còn tên vỡ đầu cũng gần như tan xương nát thịt.

- Nếu đã gặp rồi thì ta cũng không khách khí nữa.

Trịnh Xá bẻ bẻ khớp ngón tay, hắn cười lạnh chậm rãi tiến về phía đám Urgals.

Hơn một phút sau, trên hành lang đã trải đầy thi thể Urgals, chỉ còn có hai tên bị Trịnh Xá đánh gãy hai tay, liên tục lăn lộn dưới đất. Bất quá, bọn chúng cũng không dám kêu to lên, bởi vì vừa rồi bất cứ tên Urgals nào phát ra dù chỉ là một âm thanh thôi cũng lập tức bị đánh thành thịt vụn trong khoảnh khắc. Do tốc độ của Trịnh Xá thật sự quá nhanh, hơn nữa sức mạnh khổng lồ đã thể hiện ưu thế áp đảo, đám Urgals này thậm chí đến cả phản kháng cơ bản nhất cũng không có, có thể nói, Trịnh Xá đứng ở một đẳng cấp thực lực cao hơn hẳn bọn chúng, giống như con người đứng nhìn xuống con kiến, trình độ sức mạnh đã hoàn toàn cách biệt.

- Vậy thì các ngươi có biết công chúa tinh linh Arya bị giam ở chỗ nào không?

Trịnh Xá cười lạnh, nhìn hai tên Urgals, hỏi.

Hai tên Urgals đều có chút sững sờ, rõ ràng là vẫn còn chưa định thần lại được từ sau thất bại. Một tiểu đội Urgals tinh nhuệ, không ngờ đến cả chéo áo kẻ địch cũng không đụng tới được, thực lực người này thật là quá khủng bố, hắn là kỵ sĩ rồng sao?

Bụp!

Một âm thanh trầm đục vang lên, một tên Urgals bị Trịnh Xá đánh một phát từ đỉnh cầu xuống tới tận thắt lưng, cả nửa người đều tan nát. Đây là do Trịnh Xá dùng sức quá mạnh, từ sau khi sử dụng Hồng hoang, khai thiên tích địa mà không chết, thân thể Trịnh Xá tự nhiên lại phát sinh biến đổi nào đó khiến cho trong thời gian gần đây khả năng khống chế sức mạnh của hắn tựa hồ yếu đi nhiều. Trên thực tế, đó cũng không phải do khả năng khống chế sức mạnh của hắn yếu đi, mà là sức mạnh cùng tốc độ của hắn lại một lần nữa tăng mạnh, đến cả tố chất thân thể cũng một lần nữa phát triển.

"...Cứ tiếp tục như vậy, không biết ta có biến thành quái vật không nữa... Hoặc có thể nói, trong mắt người khác, ta sớm đã là một con quái vật không phải người rồi?"

664. Chương 5: Tình Tiết Kịch Bản Nằm Ngoài Phim? (2)

Trịnh Xá cười khổ, vẩy vẩy chỗ máu thịt bầy nhầy trên tay, không đợi hắn tiếp tục nói, tên Urgals còn sống đã nhũn hết cả người, quỳ rạp xuống đất, bắt đầu tuôn hết tất cả những chuyện mà hắn biết ra.

- Tà thần đại nhân khống chế công chúa tinh linh. Đúng thế, chỉ có pháp sư mới có thể đối phó được với pháp sư, không, ngài cũng có thể...

Tên Urgals này đã bị dọa đến phát khiếp, không những nói năng lắp bắp mà cả lời lẽ cũng lộn xộn không đầu không đuôi.

Trịnh Xá nhíu mày, hắn đã xem qua Eragon, tự nhiên là biết cái gã gọi là Tà thần đó chính là tay sai số một của quốc vương Galbatorix, một ma pháp sư có thể triệu hồi sinh vật ma giới. Trong phim gốc hắn cũng là một kẻ sử dụng pháp thuật có thực lực mạnh mẽ, thậm chí còn mạnh hơn công chúa tinh linh Arya cũng là người sử dụng phép thuật, đến đoạn cuối phim thiếu chút nữa thì đã giết chết chết diễn viên chính Eragon, có thể gọi là một trong những kẻ có thực lực hiếm hoi trong Eragon.

http://tieulun.hopto.org

- Cũng tốt, trực tiếp giải quyết hắn cũng được...

Trịnh Xá hơi thấp giọng lẩm bẩm, tiếp đó quay sang tên Urgals, nói:

- Đưa ta tới chỗ Tà thần ở. Đừng có giở trò với ta, động tĩnh vừa rồi không biết đã lôi kéo bao nhiêu thủ vệ đến đây, vứt bỏ ngươi tìm một tên khác dẫn đường cũng rất dễ dàng.

Gã Urgals hoảng sợ, gật đầu liên tục, chỉ thấy hắn miễn cưỡng đứng dậy, toàn thân run bần bật, cũng không biết hắn lấy sức mạnh từ đâu, cố gắng bước theo hành lang tiến về phía trước. Trên đường đi quả nhiên gặp phải rất nhiều binh lính Urgals tới cản đường, đương nhiên, bọn chúng có tới chẳng qua chỉ làm mặt đất có thêm một đống thi thể nát vụn mà thôi. Trịnh Xá giờ phút này giống như Sở Hiên đã nói lúc trước, lực lượng quá mạnh mẽ, đã hoàn toàn có thể coi thường cái gọi là "thế" và "trí" rồi.

Tòa cung điện này từ bên ngoài nhìn vào thì có vẻ hùng vĩ, dù sao nó cũng được xây dựng dựa vào vách núi, có chút dáng vẻ của lâu đài châu Âu thời trung cổ, nhưng nói về quy mô thì lại không lớn lắm, căn bản không thể so được với các thành phố khổng lồ của phương Đông cổ đại. Nhưng đến khi Trịnh Xá tiến vào kinh thành này mới phát hiện, tính toán của bọn họ lúc trước có lẽ đều sai lầm hết. Toàn thành này so với bọn họ tưởng tượng còn rộng lớn hơn nhiều, bởi vì còn được xây dựng xuống sâu phía, tạo thành cả một thành phố dưới lòng đất, bộ phận lộ ra trên mặt đất chưa được đến một phần mười tổng thể diện tích.

- Sao? Các ngươi đều chỉ là binh lực bảo vệ vòng ngoài? Sâu bên trong là sinh vật như thế nào? Đúng rồi, quốc vương Galbatorix của các ngươi đang ở đâu?

Trịnh Xá vừa đi vừa hỏi, còn người dẫn đường vẫn là tên Urgals mà hắn bắt sống lúc đầu tiên. Qua một đường giết chóc, tên này đã sớm tuyệt hết tâm tư chạy trốn, dù sao hắn cũng đã tận mắt nhìn thấy Trịnh Xá tay không đồ sát hơn trăm Ugals, sức mạnh này căn bản không phải một con người có thể có được, vì thế người trước mắt đã sớm bị hắn coi là ác ma.

- Bên trong đều là sinh vật từ ma giới mà Tà thần đại nhân hoặc quốc vương bệ hạ triệu hồi. Giới hạn tối đa mà chúng tôi có thể tới là tầng hầm thứ hai, binh lính canh giữ đó là kỵ sĩ đen, còn tiếp theo nữa thì chúng tôi không biết. Tà thần đại nhân sống ở tầng hầm thứ ba, còn quốc vương thì hình như ở tầng thấp nhất của tòa thành này...

Urgals cẩn thận đáp.

"Quả nhiên... Trong thành phố này đúng là có sức mạnh vượt ra khỏi kịch bản Eragon, chỉ là sao nghe lại quen như vậy? Kỵ sĩ rồng, thành phố ngầm, pháp sư, cự long, kỵ sĩ đen... Đây không phải thuần túy là Dragone&Dungeon; sao? Quy tắc vô cùng vô tận, chư thần nhiều như rác, vu yêu chạy đầy đường, cái gì mà vị diện, cái gì mà ma giới... Vị diện? Đúng rồi! Vị diện!"

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn nhớ tới vị diện trong quy tắc Dragon&Dungeon;. Bất kỳ vị diện nào đều có pháp tắc riêng của nó, không gian tồn tại cùng độ lớn của mỗi vị diện đều khác nhau, mà trong vũ trụ thì tràn ngập vô số các vị diện... Điều này không phải có chút tương tự như thế giới luân hồi sao? Mỗi thế giới đều có điểm khác biệt, hoặc là sức mạnh loại ma pháp truyền thuyết chiếm chủ đạo, hoặc là sức mạnh khoa học kỹ thuật chiếm chủ đạo, thậm chí còn có vô số quái vật cùng sinh vật khác, tất cả không phải là thể hiện của thế giới luân hồi sao?

"Chẳng lẽ, ý nghĩa thật sự của bộ phim Eragon này là nằm ở tầng cuối cùng của hoàng cung?"

Trịnh Xá vừa đi vừa trầm tư, đến khi hắn cùng Urgals bước tới một cầu thang dẫn xuống dưới, Trịnh Xá đột ngột rùng mình. Không biết vì sao, khi hắn vừa bước xuống tầng này, năng lượng vampire cùng nội lực trong cơ thể hắn bỗng trở nên xung động, đặc biệt là nội lực cứ tự động lưu chuyển trong người, giống như là lúc hắn đang vận công.

Urgals cũng bắt đầu run rẩy, nhìn qua có vẻ cũng không phải sợ hãi, mà là phản ứng tự nhiên của thân thể hắn. Tầng này rõ ràng là lạnh lẽo hơn tầng trên nhiều, không, nói một cách chính xác là một loại âm khí, khiến cho người ta cảm thấy cả người phát lạnh.

- Bắt đầu từ chỗ này chúng tôi không được phép đi xuống nữa, chỉ thỉnh thoảng Tà thần đại nhân cần đưa thứ gì nặng nề xuống thì mới cho chúng tôi khiêng vào đến tầng ba...

http://tieulun.hopto.org

Urgals vừa rùng mình vừa nói.

"Đường phía dưới hắn cũng không thông thạo, vậy cứ bắt một tên kỵ sĩ đen đi. Cũng không biết đó là loại sinh vật gì, thuận tiện đánh giá qua sức chiến đấu của chúng cũng được..."

Trịnh Xá nhíu mày nhìn tên Urgals gãy tay trước mặt, tên này có vẻ cũng đã nhận ra điều gì, đầy vẻ sợ hãi nhìn Trịnh Xá. Một lúc sau, Trịnh Xá mới thở dài, nói:

- Ngươi đi đi, có thể chạy được bao xa thì chạy, dù sao ta cũng không nhận ra ngươi, lần sau gặp lại cũng sẽ lập tức ra tay, đã hiểu chưa? Tự mình cầu phúc đi.

Nói đoạn, Trịnh Xá cũng không để ý tới hắn nữa, trực tiếp bước xuống tầng dưới.

Toàn thành này càng đi xuống một tầng lại càng rộng lớn, tạo nên một thành phố dưới đất hình cái phễu ngược, cộng thêm những khối đá thô tháp cùng lối đi âm u khiến cho nó thật sự có chút không khí quỷ dị của D&D. Có điều, Trịnh Xá chẳng có tâm trí nào mà ở đây dạo chơi quan sát cái gì, hắn chạy loạn khắp nơi một lúc cuối cùng cũng dần dần hiểu rõ được địa hình này nơi này.

- Đây là tầng hầm thứ hai, ta tiếp tục đi xuống dưới. Triệu Anh Không, ngươi tiếp tục thăm dò các tầng trên, xem xem có những chỗ nào kỳ quái không. Imhotep, ngươi có lấy được tin tức hữu dụng gì từ thương nhân trong thôn làng không?

Trịnh Xá tìm kiếm một lát rồi cũng thấy một cầu thang đi xuống dưới. Hắn đứng trên cầu thang, mở tấm thẻ kim loại bạc ra, hỏi qua tình huống hai người kia một chút, bắt đầu thực hiện chức trách đội trưởng của mình.

- Không có tin tức quan trọng gì, bất quá, bọn họ có vẻ rất e ngại thảo luận về những chuyện liên quan đến công chúa tinh linh Arya... Đúng rồi, còn có một tin tức rất thú vị. Ta nghe bọn họ nói qua về thần thoại của thế giới này, nghe nói, rất lâu trước đây, loài người cùng loài rồng không hề cùng nhau chiến đấu, cũng không có kỵ sĩ rồng tồn tại. Cho đến khi ma quỷ xâm nhập vào thế giới này, loài người và loài rồng đơn độc không thể chống cự nổi đám ma quỷ đó, vì thế bọn họ mới tập hợp lại, hình thành tổ hợp chiến đấu như kỵ sĩ rồng. Sau đó trải qua một thời gian dài chiến đấu, bọn họ đẩy lùi được ma quỷ về địa ngục, còn nơi phong ấn lối vào địa ngục... Chính là ở phía dưới cung điện thủ đô. Ngươi thấy cái tin này thế nào?

Imhotep đáp lại.

- Lối vào địa ngục à? Đây đúng là một tin tức rất quan trọng. Bây giờ ta đang ở lối xuống tầng tầng tiếp theo, phía dưới không biết có thứ gì. Để đảm bảo an toàn, trước tiên cứ để ta đi thăm do một chút đã. Cứ như vậy đi, mọi người hoàn thành nhiệm vụ của mình. Sở Hiên, chú ý tình huống phía mấy người Zero, có việc gì thì thông báo cho ta biết, đã hiểu chưa?

Trịnh Xá trịnh trọng nói với Sở Hiên, kết quả lại là một khoảng im lặng, tên khốn Sở Hiên này hẳn là lại chìm đắm vào công pháp tu chân rồi.

- Bỏ đi, không cần tên đần độn ấy nữa, chúng ta cứ hoàn thành xong nhiệm vụ của mình thôi.

Trịnh Xá vừa nói vừa gấp tấm thẻ kim loại vào, tiếp đó bóp bóp trán bước xuống tầng hầm thứ ba.

Khung cảnh tầng ngầm thứ ba cũng không có gì khác tầng hai, chỉ là khí tức lạnh lẽo càng thêm nồng nặc. Trịnh Xá cũng là người tài cao mật lớn, căn bản không sợ trong đó có cơ quan hay sinh vật gì, cứ ngang nhiên bước đi trong hành lang. Vừa mới đi được một hai phút, cách đó không xa chợt truyền tới tiếng áo giáp va chạm, sau khi bước qua một lối rẽ, Trịnh Xá quả nhiên nhìn thấy một đám vệ binh mặc giáp trụ màu đen xuất hiện trước mặt.

Đám quân lính này toàn thân trên dưới đều được áo giáp bao bọc, hơn nữa áo giáp đó còn không ngừng tỏa ra một loại khí tức màu đen, bộ dạng có chúng tương tự với Ringwraith trong Lord of the Rings, chỉ là áo giáp không được ấn tượng và hào hoa như Ringwairth mà thôi.

- Kỵ sĩ đen? Nhìn qua cũng có chút uy thế đấy.

Trịnh Xá nhìn đám kỵ sĩ đen đứng cách đó mấy chục mét, bọn chúng có khoảng hai mươi tên, xếp thành đội hình chỉnh tề, tiến về phía trước. Khi bọn chúng trông thấy Trịnh Xá liền dùng tốc độ cùng tư thế gần

http://tieulun.hopto.org

như đồng loạt rút cự kiếm bên hông ra, nếu như không phải có đội hình sắp xếp trước sau thì thật sự giống như ảnh phản chiếu trong gương.

Hành lang rộng khoảng ba mết, nếu như cầm trọng kiếm hai tay thì chỉ đủ cho hai tên kỵ sĩ đen tấn công tới chỗ hắn, nhưng như vậy cũng đủ rồi. Đám kỹ sĩ này mười phần mạnh mẽ, tên đi đầu tiên khi còn cách Trịnh Xá vài mét liền vung kiếm chém tới, không ngờ còn sinh ra cả đao gió cắt về phía hắn, tuy uy lực không quá mạnh nhưng nếu là người bình thường thì chắc chắn không thể thoát nổi.

Trịnh Xá nhíu mày, giậm chân một cái lao về phía tên kỵ sĩ đen này, nhân lúc kiếm của nó còn chưa kịp thu về đã vung quyền đấm thẳng vào ngực nó. Tiếng kim loại va chạm vang lên chói tai, nhưng khiến cho người ta phải kinh ngạc là tên kỵ sĩ đen đó chỉ bị lõm chỗ ngực xuống, đẩy ngã mấy tên đứng đằng sau ra vài mét rồi lại đứng lên như không có việc gì.

665. Chương 5: Tình Tiết Kịch Bản Nằm Ngoài Phim? (3)

Phải biết rằng sức mạnh của Trịnh Xá lúc này cơ hồ là lực tựa ngàn cân, cho dù là một quyền vô cùng bình thường đánh xuống, uy lực cũng không kém hơn một quả lựu đạn phát nổ bao nhiêu. Chính vì có sức mạnh như vậy nên trong chiến đấu hắn mới có thể không cần phải theo đuổi kỹ xảo nào, chỉ dựa vào lấy lực phá xảo là hoàn toàn đủ. Mặc dù chưa sử dụng Bạo tạc nhưng một quyền đánh tới của hắn như vậy, kỵ sĩ đen không ngờ lại không hề bị thương, thực lực của loại sinh vật này cũng đủ khoa trương rồi, về cơ bản còn mạnh hơn lính Orc tinh nhuệ biết đấu khí trong Lord of the Rings, không hẳn là phải mạnh hơn từ hai đến ba lần.

"Ta thì còn không sao, nếu như mấy người Trương Hằng gặp phải loại sinh vật này, trước sau tập kích, lại bị tấn công trong hành lang hẹp như vậy bọn họ rất có thể sẽ gặp nguy hiểm... Xem ra cấp độ sức mạnh của thế giới phim Eragon này cũng không yếu ớt như biểu hiện bên ngoài."

Trịnh Xá nghĩ thì vẫn nghĩ, động tác lại không hề ngừng lại chút nào. Do một quyền vừa rồi không có tác dụng nên hắn cố ý gia tăng sức mạnh, đến cả nội lực cũng hơi được vận lên, mỗi quyền mỗi cước đều thế như sấm sét. Trịnh Xá dùng lực đạp mạnh chân, mặt đất lập tức vỡ tan, tiếp đó một kỵ sĩ đen ở trước mặt hắn lập tức bị đánh bay mũ giáp. Khiến cho hắn cảm thấy kinh ngạc là, phía dưới chiếc mũ không ngờ lại không có thân thể, nói một cách chính xác là kỵ sĩ đen chỉ có một bộ giáp trụ mà thôi, người chiến đấu với hắn thuần túy là một bộ áo giáp, chẳng trách một quyền vừa rồi đánh trúng chẳng được tích sự gì.

- À à, hóa ra là như vậy, đúng là không dễ giải quyết...

Mấy phút sau, trên hành lang đã chỉ còn lại một đống kim loại bị ép dẹp lép, đến cả trường kiếm lẫn giáp trụ đều bị ép chặt lại với nhau thành một cục, đám kỵ sĩ đen cũng không thể động đậy được nữa.

Tuy đám kỵ sĩ đen không thể gây thương tổn hoặc thậm chí là ngăn cản Trịnh Xá nhưng số lượng của chúng trong tầng ba này thật sự quá nhiều. Trịnh Xá trên đường đi không ngừng đụng mặt đám kỵ sĩ đen, trước sau đã có hơn trăm tên bị hắn ép thành bánh kim loại mà số lượng bọn chúng vẫn phảng phất như vô cùng vô tận, đặc biệt là khi hắn tiến về một phía nào đó, mật độ kỵ sĩ đen càng thêm dày đặc.

Trịnh Xá cứ như vậy bị trì hoãn mất mấy chục phút, cuối cùng hắn cũng không chịu nổi tốc độ rùa bò thế này nữa. Lúc trước để tránh cho phía dưới có sinh vật mạnh mẽ nào tồn tại, dù là khi chiến đấu hắn cũng cẩn thận tiết kiệm nội lực cùng năng lượng vam pire nhưng đến lúc này hắn rút cuộc cũng đã sử dụng Bạo tạc, phảng phất như biến thành một cơn lốc tràn tới. Chỉ thấy một bóng người lóe lên, đám kỵ sĩ đen trong lối đi lập tức đều bị đánh văng vào vách tường, kẹt sâu vào lớp đá, giãy giụa như thế nào cũng không thoát ra được. Trịnh Xá cứ tiếp tục như không có việc gì, lao về phía trước, đến khi hắn xông tới một chỗ sáng sủa thì mới giải trừ Bạo tạc, dừng lại.

Đây là một nơi sáng sủa hiếm hoi trong tầng hầm thứ ba, các chỗ khác dù trên đường có gắn đuốc thì vẫn đầy vẻ u ám, mang theo một khí tức âm trầm, chỉ có chỗ này lại đột nhiên tỏa ra ánh sáng trắng giống như đèn điện. Đây là một gian phòng không có gì bắt mắt nhưng trên cửa phòng lại khắc chi chít vô số ký hiệu ma pháp, chính những ma pháp ký hiệu đó đã tỏa ra ánh sáng.

http://tieulun.hopto.org

- Vật phẩm ma pháp truyền thuyết à? Không biết có thể lấy được thứ gì bên trong không. Đúng là thú vị, không ngờ trong Eragon cũng có thể lấy được vật phẩm ngoài quy định giống như Lord of the Rings. Đúng rồi, nói không chừng tài liệu Thánh nhân cùng người tu chân tiết lộ chân tướng cũng ở bên trong, giống như di ngôn của Thánh nhân Anubis gì đó để lại...

Trịnh Xá lẩm bẩm tự nói, càng nghĩ càng hưng phấn, lập tức nhấc chân tiến về phía căn phòng đó, nhưng vừa mới tới chỗ ký hiệu ma pháp thì liền đụng phải một tầng bảo vệ vô hình. Hắn lập tức không dám dùng sức cậy mạnh, dù sao thì tầng bảo vệ này cũng không biết có phải chỉ có sức phòng ngự thôi hay không, nếu như còn có thuộc tính công kích, cường hành đột phá nó không phải sẽ phá hủy cả căn phòng sao? Mà chưa nói đến chuyện bên trong có tin tức Thánh nhân hay người tu chân để lại hay không, chỉ riêng công chúa tinh linh Arya đang nằm bên trong cũng đủ khiến hắn không dám làm loạn rồi.

- Doraemon, ta tìm thấy mấy chuyện rất hay nhé, thế nào? Muốn xuông đây xem thử không? Ngươi nghiên cứu công pháp tu chân với cả tin tức người tu chân cùng Thánh nhân để lại lâu như vậy rồi, hẳn là có thể giải quyết số ma pháp ký hiệu này phải không?

Trịnh Xá nghĩ ngợi một chút rồi lấy tấm thẻ kim loại màu bạc ra, liên lạc với Sở Hiên.

Sở Hiên trực tiếp đáp:

- Ta đã sớm thấy rồi... Cũng không tệ, không ngờ lại có cơ quan kiểu ma pháp truyền thuyết, để ta xuống một chuyến vậy.

- Sở Hiên! Không phải ngươi liên tục dùng mấy tấm thẻ này giám thị bọn ta đấy chứ? Mẹ nó, tại sao thẻ của bọn ta không có tác dụng này?

Trịnh Xá lập tức há mồm chửi lớn, hắn đột nhiên nhớ tới rất lâu trước đây, khi trong bộ phim kinh dị The Grudge, Sở Hiên đã chế tạo cho họ một loại công cụ liên lạc, mà máy chủ trong tay hắn lại có thể nghe được tất cả những gì những người sử dụng máy con nói.

Sở Hiên điềm nhiên như không, đáp:

- Không phải thẻ kim loại, cái ta dùng và chế tạo cho các ngươi đều giống nhau... Là thứ khác.

Trong lúc nói, mắt trái Sở Hiên chợt lóe lên điện quang như có như không. Nếu như cẩn thận nhìn kỹ sẽ phát hiện trong mắt hắn có những văn tự ký hiệu hình thù quái lạ, có tám chín phần tương tự như văn tự công pháp tu chân trong tập tài liệu trên tay hắn.

- Quên đi, ta mặc kệ ngươi rút cuộc là làm cái gì, dù sao thì tên khốn nhà ngươi cũng chưa từng nói cho bọn ta biết chuyện liên quan đến ngươi... Đúng rồi, nếu ngươi đã có thể nhìn thấy ta thì cũng có thể thấy được tình hình ở tầng dưới phải không? Giúp ta xem thử xem dưới đó rút cuộc là có cái gì.

Trịnh Xá thở dài, cũng chẳng muốn nổi nóng với Sở Hiên nữa, dứt khoát đưa ra yêu cầu.

Sở Hiên cũng không nói nhiều, các văn tự ký hiệu trong mắt trái hắn lại bắt đầu chuyển động, trong mắt hắn cả thế giới như biến thành năng lượng thuần khiết, ví dụ như Goblin glider dưới chân hắn có năng lượng cao hơn rõ ràng không gian xung quanh, còn năng lượng bản thân hắn thì cao hơn glider gấp trăm lần. Dưới mặt đất có vô số điểm năng lượng, mỗi cái tượng trưng cho một sinh vật sống, trong đó có mấy nghìn điểm năng lượng ở trong hoàng cung, độ sáng của chúng rõ ràng là mạnh hơn năng lượng của thôn dân xung quanh mấy lần. Trong số những điểm năng lượng đông nghìn nghịt đó, điểm năng lượng của của Imhotep và Triệu Anh Không phát sáng rực rỡ giống như trăng tròn.

Xuống phía dưới nữa, điểm năng lượng đại biểu như Trịnh Xá phảng phất như mặt trời, thậm chí dùng mắt thường nhìn vào cũng cảm thấy có chút nhức nhối, là thứ duy nhất có cường độ vượt trên Sở Hiên trong tất cả mọi sinh vật ở đây, hắn quả thật đã vô cùng mạnh...

- ...Tổng cộng có năm tầng, quốc vương Galbatorix ở tầng phía dưới, đúng rồi, bên cạnh hắn còn có một con rồng lớn... Lối đi xuống tầng dưới ở sau lưng hắn và con rồng. Tầng không gian thứ năm... Ta không nhìn thấy được, phía dưới có thứ gì ta cũng không nhìn thấy...

Sở Hiên vừa nói vừa khôi phục mắt trái lại như bình thường, đến khi nói xong hắn lập tức bắt đầu co người thở dốc.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cũng không biết tình trạng của Sở Hiên, hắn chỉ yên lặng trầm tư một lát rồi nói:

- Vậy thì ký hiệu ma pháp tầng thứ ba giao cho ngươi, ta muốn đi xem thử tầng thứ năm đó. Địa ngục, câu chuyện đó làm cho ta thấy rất bất an... Có cần ta tiện đường giải quyết luôn quốc vương Galbatorix không?

Trịnh Xá chỉ thở dốc trong chốc lát rồi lạnh nhạt đáp:

- Không cần, tốt nhất là cố gắng không làm thương tổn đến hắn cùng con rồng ấy. Một là chưa cứu được Arya, có tình tiết kịch bản hay không vẫn chưa thể khẳng định, hai là căn phòng trên tầng ba rất có thể sẽ bị cuộc chiến của các ngươi phá hủy, vì thế tốt nhất là tiến vào tầng thứ năm mà không làm thương tổn đến bọn hắn.

- Độ khó rất cao đấy.

Trịnh Xá khẽ cười khổ, nói:

- Được rồi, cứ như vậy đi. Ta tới gặp quốc vương Galbatorix, xem thử tên boss cuối đến cả trong phim cũng không xuất hiện này rút cuộc là mạnh đến mức nào, luôn tiện ghé qua Địa ngục ngắm cảnh một chút!

- ...Nhớ mang ít đặc sản Địa ngục về.

Ôm theo câu nói ấy của Sở Hiên, Trịnh Xá cáu kỉnh bước xuống tầng thứ tư, trong đầu còn nghĩ xem Sở Hiên rút cuộc là dùng cách nào có thể nhìn qua được, chẳng lẽ đã cài thiết bị theo dõi gì đó lên người hắn? Trong lúc nghĩ, hắn đã đi hết cầu thang xuống tầng hầm thứ tư.

Vừa đặt chân tới nơi, không khí âm trầm vẫn quanh quẩn lúc trước đột nhiên biến mất, vụt chuyển thành từng đợt khí nóng rực, phảng phất như đang đứng bên miệng núi lửa. Tầng thứ tư này hoàn toàn khác với ba tầng trước, căn bản không có phòng ốc hay hành lang nào, thuần túy là một hang đá tự nhiên vô cùng rộng lớn. Trịnh Xá đưa mắt một vòng không ngờ không thấy được biên giới, nếu như tính diện tích thì nơi này gần như tương đương với diện tích của cả dãy núi phía trên.

- Đúng là khoa chương... Có điều càng khoa trương hơn nữa là, Sở Hiên, ngươi là tên đần độn, nó mà chỉ gọi là một con "rồng lớn" thôi à?

Trịnh Xá thật sự hận đến ngứa cả răng, con rồng trước mặt mới thật sự đáng được xưng là cự long, lớn đến mức nào ư? Lấy người đứng trên lưng nó làm chuẩn, con rồng này đại khái dài hơn trăm mét, khi đứng dậy cao hơn bốn mươi mét, hai cánh giương ra rộng hơn trăm mét, độ lớn của nó thậm chí còn vượt hơn cả con rồng mà Trịnh Xá từng gặp trong Jurassic Park, cũng tức là cự long càng to lớn hơn càng mạnh mẽ hơn so với hình thái trưởng thành của rồng non mà hắn mang theo!

- À, sở dĩ gọi nó là rồng lớn là vì nó chỉ vẻn vẹn có thể tích lớn thôi, nếu lấy năng lượng so sánh thì mười con rồng như vậy cũng không có số năng lượng khổng lồ như của ngươi, vì vậy ngươi căn bản không cần phải lo lắng...

Sở Hiên bình thản đáp.

- Không cần lo lắng cái rắm ấy, khốn kiếp, lối đi ở sau lưng nó cơ mà! Ngươi bảo ta làm thế nào bước vào tầng thứ năm?

Trịnh Xá gần như là gào lên.

- À... Đó là vấn đề của ngươi.

- Nhưng ta không nghĩ ra được cách nào nên mới phải hỏi ngươi!

- Vậy thì đó là vấn đề của ta...

- ...Chờ đến lúc ta đi ra, không đánh cho ngươi răng rơi đầy đất không xong!

Trịnh Xá nghiến răng nghiến lợi hét vào tấm thẻ kim loại, tiếp đó đưa mắt nhìn về phía xa, tại đó trên một khoảng đất phẳng, một con cự long màu đen to đến kinh khủng đang nằm, trên lưng nó có một người đàn ông trung niên đang ngồi.

- Vậy thì để ta xem thử sức chiến đấu của ngươi đi!

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cũng không dám bất cẩn, lập tức khởi động Bạo tạc, thân thể phảng phất như biến thành một chuỗi tàn ảnh, dùng tốc độ cực nhanh lao về phía cự long màu đen.

666. Chương 6: Không Gian? Thế Giới? Nhà Tù? (1)

Trịnh Xá khởi động trạng thái Bạo tạc, sức chiến đấu tăng vọt, chỉ riêng tốc độ đã nhanh hơn lúc trước gấp mấy lần. Tuy còn chưa đạt tới trình độ kinh khủng phá vỡ bức tường âm thanh như Hủy diệt nhưng dựa vào tốc độ này hắn vẫn có thể dùng thời gian cực ngắn lao tới cách cự long hơn một nghìn mét. Tiếp đó hắn phảng phất như đâm vào một bức tường vô hình, thậm chí còn phát ra một tiếng ầm trầm đục, do hắn đang di động với tốc độ cực cao nên lập tức bị đụng đến đầu váng mắt hoa.

- Khách đến từ phương xa, điều gì xui khiến ngươi tới thăm dò điều cấm kỵ này? Dựa vào thực lực của ngươi hẳn cũng biết điều cấm kỵ này đại biểu cho cái gì rồi chứ? Quay về đi! Đây không phải là nơi ngươi nên tới!

Người ngồi trên cự long màu đen, nói chính xác là quốc vương Galbatorix, hắn nhìn Trịnh Xá nghiêm trang nói.

Trịnh Xá cũng không trả lời, lúc này hắn sợ nhất là dẫn động kịch bản, làm cho nhiệm vụ hủy diệt thủ đô lập tức khởi động, vì vậy hắn dứt khoát không để ý tới câu hỏi của Galbatorix, trực tiếp đưa tay đặt lên vòng bảo vệ, suy nghĩ phương pháp phá vỡ nó.

- Không cần uổng phí tâm cơ nữa, đây là ma pháp long ngữ. Ngươi mạnh mẽ như vậy, chắc cũng là một kỹ sĩ rồng phải không? Hơn nữa còn là một kỹ sĩ mà rồng chưa chết, ngươi hẳn phải biết cự long của ta là hắc long to lớn nhất, mạnh mẽ nhất, rồng của ngươi không ở bên cạnh, không có ma pháp long ngữ, ngươi dùng cách nào tiến vào được?

Galbatorix thấy Trịnh Xá không trả lời, hắn cũng không tức giận, chỉ cười lạnh nhìn Trịnh Xá nói.

"Ma pháp long ngữ à? Nhắc mới nhớ, trong bộ phim Eragon, nhân vật chính đúng là có thể mượn năng lực của rồng, sử dụng ra kỹ năng gần giống như ma pháp, hơn nữa cái vòng bảo vệ trong suốt này sao cảm giác kiểu gì cũng thấy giống vòng bảo vệ chống vũ khí công nghệ cao của vòng cổ long tinh nhỉ?

Trịnh Xá trong lòng chợt động, nhất thời nảy ra một ý nghĩ, chẳng lẽ tổ hợp kỵ sĩ rồng kỳ thật chính là do loài người khống chế năng lượng trong cơ thể rồng, đạt tới mục đích sinh ra các loại hiệu quả như vậy? Dù sao hắn cũng đã từng gặp qua sinh vật như cự long, tuy là trong một thế giới phim kinh dị khác nhưng nhìn hình đáng cùng độ lớn thì có rất nhiều điểm tương tự với con rồng cực lớn trước mặt này. Nếu như nói rồng theo bản năng chỉ có thể biến năng lượng thành lửa phun ra cùng vòng bảo vệ chống vũ khí công nghệ cao vậy thì khi giao năng lượng đó cho con người sử dụng sẽ có thể biến thành vòng bảo vệ siêu mạnh chống được các loại ma pháp cùng các kiểu công kích. Đây là nguyên nhân sinh ra tổ hợp kỹ sĩ rồng, nếu không dựa vào thân thể yếu ớt của loài người sao có thể khống chế được cự long to lớn, mạnh mẽ như vậy được?

"Nói như vậy, nếu rồng con của chúng ta lớn lên, không phải cũng sẽ có thể phát huy sức mạnh như vậy sao? Chỉ là có ai có thể trở thành kỵ sĩ rồng của nó không?"

Trịnh Xá không ngừng suy nghĩ, nhưng động tác cũng không chậm lại chút nào, hắn từng quyền từng quyền đánh lên vòng bảo vệ, sức mạnh phát sau lại mạnh hơn phát trước không ít. Càng về sau, mỗi quyền đánh xuống đều tạo thành tiếng vang ầm ầm, giống như tạ sắt của một chiếc xe phá dỡ đang nện vào sắt thép.

Vốn Galbatorix còn ở đó lạnh lùng nhìn Trịnh Xá đánh lên vòng bảo vệ, trong ý nghĩ của hắn, cách làm của Trịnh Xá không có gì khác là ngu xuẩn cùng cực, hắn muốn dùng sức của cá nhân phá vỡ vòng bảo vệ của hắc long sao? Nhưng tình cảnh tiếp theo lại hoàn toàn vượt ra ngoài dự tính của Galbatorix, tên này vẫn còn là người nữa ư? Chỉ nghe tiếng nắm đấm đánh lên vòng bảo vệ thôi, hắn đã không chút nghi ngờ gì về sức sát thương kinh người của nó, nếu đánh trúng người bình thường, chắc chắn là sẽ biến kẻ đó thành thịt vụn, cho dù là đánh lên ngươi hắc long hắn đang cưỡi thì sợ rằng nó cũng phải đau đớn...

- Ừm, đã rõ độ cứng đại khái rồi, vậy thì ngươi đã chuẩn bị xong chưa?

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá vẫn một mực im lặng đột nhiên ngẩng đầu cười nói, trong nụ cười tựa hồ còn có ý gì khác nữa. Galbatorix nghi hoặc nhìn hắn, còn chưa đợi lão định thần lại, bỗng thấy Trịnh Xá đánh thẳng một quyền vào vòng bảo vệ. Nắm tay đánh ra không ngờ đã phá vỡ cả không khí, hình thành xóng xung kích, tiếp đó vòng bảo vệ chắn trước mặt Trịnh Xá trực tiếp vỡ tan còn Trịnh Xá thì lóe lên một cái biến mất. Đến khi hắn xuất hiện đã ở cách chỗ cũ hơn hai trăm mét, rồi lại một lần nữa biến mất, lại vượt qua thêm hai trăm mét nữa mới xuất hiện.

"Hủy diệt trong nháy mắt! Quyền thương!"

"Hủy diệt trong nháy mắt! Thế!"

Hai chiêu xuất ra liên tục làm Trịnh Xá dễ dàng vượt qua vòng bảo vệ, tiếp đó xông tới chỗ Galbatorix cùng cự long màu đen. Nói thì chậm, diễn ra thì nhanh, tất cả mọi chuyện chỉ xảy ra trong chưa tới một chớp mắt, mà đồng thời, cự long màu đen vẫn luôn không nghe không thấy lúc trước đột ngột ngẩng đầu lên, nó cũng rất dứt khoát, không chút do dự há miệng phun ra một luồng lửa mãnh liệt. Ngọn lửa thuần một màu trắng sáng, chỉ nhìn qua là biết có nhiệt độ siêu cao. Trịnh Xá cũng không dám khinh thường, dưới chân dùng sức đạp mạnh, phá nát hơn một mét vuông sàn đá, nhảy vọt lên cao gần trăm mét, tiếp đó lại sử dụng liên tục mấy lần Nguyệt bộ trong trạng thái Hủy diệt nháy mắt. Sau vài giây ngắn ngủi, Trịnh Xá đã từ cách xa hơn nghìn mét, vọt tới trên đầu hắc long!

Quốc vương Galbatorix cuối cùng cũng đứng dậy, bộ dạng vừa sợ hãi vừa kích động. Lão này đứng dậy cũng có vẻ uy nghiêm, hùng tráng, thân thể cao gần hai mét tràn đầy sức mạnh. Chỉ thấy hắn cầm một cây trường thương dài đến ba mét, hướng lên bầu trời, cũng không biết hắn làm thế nào, từng luồng khí màu đen từ sau gáy hắn tràn xuống dưới, thuận theo cánh tay truyền vào trường thương. Tiếp theo, cây thương chớp động quang mang màu đen, phảng phất như một đạo lôi điện bay vọt lên không, bắn về phía Trịnh Xá.

Trịnh Xá lúc này vừa mới sử dụng xong Nguyệt bộ, đang lơ lửng giữa không trung, tìm chỗ đặt chân, trong khoảnh khắc, trong đầu hắn chợt lóe qua một tia nguy hiểm. Từ sau khi hắn mạnh lên, cảm giác đối với nguy hiểm càng lúc càng nhạy bén, bất quá, cũng vì hắn mạnh lên nên cảm giác này đã rất lâu không xuất hiện qua. Ngay lập tức, Trịnh Xá không chút nghĩ ngợi, trực tiếp rút Hổ hồn đao ra, vô thức chém về phía sau. Choang một tiếng vang dội, trường thương và Hổ hồn đao đã va chạm với nhau.

Theo năng lượng màu đen trên cây thương tiêu hao hết, nó cuối cùng cũng rơi xuống đất, còn Trịnh Xá lúc này đã khởi động trạng thái Bạo tạc nhưng hổ khẩu hắn vẫn mơ hồ phát đau. Có thể thấy thực lực của Galbatorix tuyệt đối không kém hơn Bạo tạc của hắn, thậm chí còn mạnh hơn một chút, vì dù sao hắn cũng tay nắm Hổ hồn đao, phát lực liên tục, còn Galbatorix chỉ vỏn vẹn phóng trường thương ra mà thôi.

"Có chút ý tứ, người mạnh như vậy canh giữ ở đây là để ngăn cản người ngoài tiến vào Địa ngục ư? Chờ đến lúc ta ra ngoài sẽ giải quyết hắn vậy... May mà đã để những người còn lại đi hoàn thành nhiệm vụ khác, nếu bọn họ gặp phải tên quốc vương này thì không biết chừng sẽ xuất hiện nguy hiểm..."

Trịnh Xá liếc nhìn Galbatorix thật sâu, tên này đã bắt lấy trường thương rơi xuống, hơn nữa con rồng của hắn cũng đã quay đầu lại hướng lên không trung. Trịnh Xá cũng không hề ngừng lại, một lần nữa sử dụng Nguyệt bộ, thân thể phảng phất như một mũi tên bắn về phía hang sâu phía sau lưng cự long. Đây là một hang đá không hề có cầu thang gì, đường kính khoảng hai trăm mét, ba mặt đều bị tường đá bao phủ, chỉ còn một mặt thì bị cự long ngăn cản, mà Trịnh Xá lúc này đang ở trên đầu cự long, dựa vào khả năng chuyển hướng của Nguyệt bộ, dễ dàng vượt qua cự long và quốc vương, tiếp đó biến mất trong hang đá khổng lồ ấy.

Vũ trụ hồng hoang... Khai thiên tích địa...

Tại một nơi hư vô, không có thời gian, không gian, vật chất, toàn bộ vũ trụ đều ở trong một chất điểm thể tích vô cùng nhỏ, khối lượng vô cùng lớn. Sau đó chất điểm ấy bùng nổ, năng lượng vô biên từ bên trong bắt đầu bành trướng ra vô tận, thời gian, không gian, vật chất... Tất cả đều bắt đầu nảy sinh...

Trong vũ trụ mênh mông, vô số tinh cầu, vô số thiên hà, vô số thế giới, ở trong tinh không vô cùng tận đó bắt đầu xuất hiện sinh vật, hơn nữa theo sinh vật chậm rãi hoặc nhanh chóng tiến hóa, trên những tinh cầu đó đã xuất hiện sinh vật có trí tuệ, xuất hiện văn minh, xuất hiện xã hội...

http://tieulun.hopto.org

Trong vô số những tinh cầu có sinh mệnh đó, một hành tinh có tên là trái đất kỳ thật cũng không có gì đặc biệt, trên bề mặt nó cũng có vô số sinh vật sống tồn tại, chúng cũng không ngừng tiến hóa, cho đến khi một loại sinh vật sống có tên là loài người xuất hiện...

Ban đầu, loài người cực kỳ yếu ớt, hoặc có thể nói, bọn họ chỉ cao cấp hơn loài khỉ một bước mà thôi, nhưng trong số những con khỉ cao cấp đó, có một bộ phận rất nhỏ vì những nguy hiểm khác nhau mà đạt được tiến hóa vượt xa bình thường, khai mở được một số hạn chế trong sinh mệnh của chính mình. Sau khi có được văn minh và trí tuệ, những cá thể đã tiến hóa đó gọi phương thức tiến hóa này là mở cơ nhân tỏa, mà một số ít nổi trội trong đó thì tự gọi mình là Thánh nhân, bởi vì họ đã khai mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm, đã đạt tới đỉnh cao của tất cả các sinh vật sống.

Từ lúc ban đầu tranh đấu mở đường máu từ trong vô số quái vật, loài người đã có được nền văn minh cực cao, bọn họ thậm chí đã bay ra khỏi trái đất, thậm chí còn xây dựng được một số căn cứ trên sao Hỏa, tương lai của nhân loại có vẻ vô cùng tươi sáng. Đúng lúc đó, trong nội bộ loài người lại xuất hiện một số kẻ phản nghịch, bọn họ không tôn cơ nhân tỏa của Thánh nhân làm con đường tiến hóa mà tìm kiếm một phương thức tiến hóa khác, cũng tức là văn tự ký hiệu cùng tu hành khoa học kỹ thuật. Những người này dựa vào công nghệ khoa học mà có được sức mạnh có thể đối đầu được với Thánh nhân, có lẽ sức mạnh đơn độc thì những người này còn chưa đủ sức khiêu chiến với Thánh nhân, nhưng sự mạnh mẽ của họ lại khác với Thánh nhân. Thánh nhân không thể truyền dạy sức mạnh của mình cho người khác, cơ nhân tỏa mở ra chính là thực lực của bản thân, còn những người này lại có thể thông qua tri thức để truyền thừa, vì thế thực lực của tập đoàn này càng lúc càng mạnh mẽ, cuối cùng cũng đạt tới trình độ có thể uy hiếp cả Thánh nhân. Bọn họ tự xưng mình là... Người tu chân!

Chiến tranh! Chiến tranh giữa người tu chân và Thánh nhân, cả hai bên đều vì "Đạo" bất đồng mà tiến hành chiến tranh. Cả hai phe đều tin tưởng chắc chắn rằng phương thức tiến hóa của mình là chính xác tuyệt đối, cả hai bên đều hy vọng truyền lại "Đạo" tiến hóa của mình cho nhân loại. Vì chấp niệm như thế nên hai tập đoàn có sức mạnh cực lớn này không ngờ lại không đi thăm dò không gian vũ trụ mà tiến hành chiến tranh với nhau, trận chiến đó được gọi là Đại chiến Hồng hoang!

667. Chương 6: Không Gian? Thế Giới? Nhà Tù? (2)

Một cảm giác như mộng như tỉnh khó diễn tả được, Trịnh Xá cũng không biết mình đã rơi xuống bao nhiêu mét, đến khi hắn định thần lại thì đã chỉ còn cách mặt đất chưa tới hai trăm mét, hơn nữa tốc độ còn cực kỳ kinh người. Chiếu theo tốc độ này rơi xuống, cho dù với cường độ thân thể hắn cũng không thể chịu đựng nổi sức xung kích đáng sợ đó.

Trịnh Xá chỉ liếc qua xuống mặt đất một cái, toàn thân đã toát hết mồ hôi lạnh, cơ nhân tỏa cứ tự nhiên khai mở trong nháy mắt. Bản năng của thân thể so với ý thức hành động của hắn còn nhanh hơn, một phát Nguyệt bộ lập tức được sử ra, nhưng tốc độ rơi của hắn thật sự quá nhanh, chỉ trong khoảnh khắc như vậy đã lại rơi xuống cả trăm mét, một phát Nguyệt bộ căn bản không thể giảm bớt được bao nhiêu sức rơi.

Trịnh Xá cũng bất chấp tất cả, trạng thái Hủy diệt lập tức được mở ra, hai chân dùng tốc độ mắt thường không thể theo kịp sử dụng Nguyệt bộ, đồng thời hắn cũng rút Hổ hồn đao ra nhắm chuẩn xuống đất. Theo tốc độ của hắn không ngừng giảm xuống, cơ thể đã chỉ còn cách mặt đất chưa tới mười mét, Trịnh Xá đem tất cả sức mạnh tập trung vào Hổ hồn đao, tiếp đó vung tay ném thẳng xuống đất. Một tiếng nổ lớn vang lên, Hổ hồn đao phá vỡ mặt đất thành một hố lớn, dựa vào khí lưu cuốn lên trên, Trịnh Xá cuối cùng cũng giảm được tốc độ xuống đến mức có thể chịu đựng được. Lại ầm một tiếng trầm đục, Trịnh Xá ngã vào trong hố sâu đó.

Tuy đã dùng hết toàn lực để ngăn cản nhưng cú rơi này vẫn làm cho hắn ngã đến thảm, sau lưng đau đớn kịch liệt, da thịt đều nứt rách, cũng may là tố chất thân thể hắn mạnh mẽ vô cùng, người bình thường sớm đã bị rơi chết rồi còn hắn thì chỉ đau chứ không bị thương.

- Khốn kiếp, chơi nhau kiểu gì vậy? Vừa tiến vào trong hang đã giống như bị thôi miên, dùng giọng của Chủ Thần thông báo mấy chuyện linh tinh. Nhưng những chuyện đó đều được Sở Hiên suy luận ra hết rồi còn đâu, tiếp theo thì thế nào? Phần quan trọng nhất tiếp theo thì lại không có! Ta chửi!

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá từ dưới đất nhảy dựng dậy, hắn cũng bất chấp đau đớn sau lưng, lập tức chửi ầm lên, cũng chẳng biết là đang mắng chửi ai.

Hóa ra khi hắn vừa tiến vào trong hang đá, tâm trí liền giống như lúc từ Chủ Thần không gian tiến vào thế giới phim kinh dị, đâu óc chỉ còn lại một mảnh mông lung, mơ hồ. Trong lúc như mộng như tỉnh đó, hắn lại nghe thấy âm thanh khô cứng của Chủ Thần, không ngừng thuyết minh, câu chuyện bắt đầu từ lúc Hồng hoang, trời đất thành lập, rồi tới nguồn gốc của người tu chân cùng Thánh nhân, sau lại tới trận đại chiến giữa Thánh nhân và người tu chân. Trận chiến đó cơ hồ hủy diệt toàn bộ hoàn cảnh sinh thái của trái đất, khiến cho khủng long tuyệt chủng, cũng làm cho loài người gần như chết hết. Sau đó những Thánh nhân cùng người tu chân còn sống sót một lần nữa tạo ra con người, dùng kho lưu trữ gen của loài người thu thập lúc trước tiến hành sinh sản trên quy mô lớn, nhân loại mới từ cảnh ngộ tuyệt diệt khôi phục lại, nhưng cũng phải tốn vô số năm tháng.

Lại nói về cuộc chiến giữa Thánh nhân và người tu chân, hơn bảy phần Thánh nhân và người tu chân đều bỏ mạng trong trận chiến đó. Nhưng chiến tranh quả không hổ là động lực tiến hóa mạnh nhất cho loài người, cuộc đại chiến khiến cho hai bên đều hơi thừa nhận "Đạo" của đối phương, cũng tức là truy cầu tiến hóa của hai bên. Trí giả của cả hai phía đều nhận định, khi sức mạnh của hai bên kết hợp lại thì nhân loại sẽ tiến hóa đến đỉnh cao, hoặc có thể gọi là đỉnh cao của cả vũ trụ này. Đến lúc đó không gian, thời gian, vật chất, năng lượng, không gì là loài người ngươi không thể sử dụng, mà vũ trụ hồng mông nhìn như khổng lồ cũng chỉ là sân chơi của loài người mà thôi. Hai bên đều nhận định đó chính là đỉnh cao tiên hóa của bên mình, cũng tức là cơ nhân tỏa tầng thứ sáu trong lời tiên tri của Thánh nhân, hoặc là Đại la vô thượng Hỗn độn kim tiên mà người tu chân luôn mơ tưởng.

Mặc dù "Đạo" bất đồng, giải thích đối với lực lượng cuối cùng cũng khác nhau, nhưng vì cuộc Đại chiến Hồng hoang đã gần như khiến đất trời tan vỡ cho nên Thánh nhân cùng người tu chân tuy không qua lại với nhau nhưng cũng không giao chiến nữa, cả hai đều chờ đến khi có phát hiện mang tính quyết định với sức mạnh. Nhưng đến lúc đó họ lại phát hiện...

- Mẹ kiếp, rút cuộc là phát hiện được cái gì? Muốn nhắn lại thì nhắn hết một lượt đi chứ! Sao lại cứ như tên khốn Sở Hiên chuyện gì cũng chỉ nói có một nửa, làm vậy đúng là chỉ muốn đánh nhau!

Trịnh Xá lúc này thật sự giống như một con mèo bị giẫm phải đuôi, chỉ muốn biết bọn họ rút cuộc là đã phát hiện ra chuyện gì, là cái gì khiến cho Thánh nhân và người tu chân liên kết lại với nhau, không để ý tới khác biệt về "Đạo" giữa hai bên nữa, là cái gì khiến họ xây dựng nên Chủ Thần không gian này? Là cái gì khiến họ sợ hãi như vậy, nên mới phải lưu lại rất nhiều lời nhắn?

Thực lực của Thánh nhân và người tu chân, tuy chỉ có một đoạn tin nhắn, không có hình ảnh gì nhưng Trịnh Xá thật sự hiểu bọn họ mạnh mẽ đến mức nào. Một người có thể sử dụng năng lượng gần như vô hạn, khống chế năng lượng, đây rõ ràng là sức mạnh mà chỉ thần mới có. Phe kia thì đã đạt tới công nghệ cao vượt xa khoa học hiện đại của loài người mấy chục thế kỳ thậm chí càng nhiều hơn, công nghệ văn tự ký hiệu, lại còn có có vô số công pháp tu luyện thần kỳ cùng vật phẩm kỳ diệu. Đừng nói là người khác, chỉ riêng Sở Hiên sử dụng được một chút cái chuông cổ kia thôi mà đã có thể thao túng thời gian và không gian trong một thời gian ngắn, năng lực như vậy đơn giản là đến thần cũng không bì được!

Rút cuộc là loại tồn tại nào mà có thể khiến cho Thánh nhân cùng người tu chân phải sợ hãi như vậy? Người ngoài hành tinh? Không thể nào! Cho dù là xuất hiện một vạn chủ hạm như trong Independence Day thì Thánh nhân cùng người tu chân cũng có thể đồ sát một trận thống khoái như mổ heo chém chó, chẳng lẽ là giống như suy luận của Sở Hiên... Chúng ta đang ở trong hộp còn họ đã biết được biện pháp vượt ra khỏi hộp?

- Ừm, suy luận này cũng không sai lắm.

Thanh âm của Sở Hiên chợt vang lên, chỉ là hơi có vẻ kiệt sức.

- Khốn kiếp, ngươi nhất định là đã giở trò gì đó trên mấy tấm thẻ kim loại này. Mẹ nó, lại định trốn trong tối.... Ngươi làm sao vậy? Sao nghe giọng lại có vẻ mệt mỏi như thế?

Trịnh Xá rút tấm thẻ kim loại màu bạc ra gào lên, đang hét bỗng nhiên kỳ quái hỏi.

http://tieulun.hopto.org

Hiện tại Sở Hiên đang đứng ở tầng hầm thứ ba, xung quanh hắn đầy những bộ áo giáp bị bắn thành tổ ong, từ những lỗ đạn bốc lên từng luồng khí màu đen. Coilgun của Sở Hiên sử dụng đạn linh loại, tự nhiên là có thể khắc chế đám kỵ sĩ đen này, nhưng khiến cho người ta kinh hoàng là cánh tay hắn không ngờ đã bị chém cụt đến tận vai, cánh tay rụng nằm dưới chân hắn còn tên kỵ sĩ đen gây ra việc này đã bị đạn coilgun bắn ngã xuống đất.

- Vừa rồi khi ngươi tiến vào miệng hang đó, sức chú ý của ta vẫn tập trung vào ngươi, không ngờ là năng lực thôi miên đó lại có thể lan tới tận sang ta. Mặc dù cũng nghe được lời nhắn để lại nhưng chiến đấu hơi thất thần, kết quả là mất mất một cánh tay.

Sở Hiên bình thản chạm lên bờ vai cụt, tuy chỗ đứt đã ngừng chảy máu nhưng vết thương lộ cả xương cộng thêm cánh tay nằm dưới đất trông vẫn cực kỳ đáng sợ.

Trịnh Xá cũng không nói nhiều nữa, hắn vẫn rất tin tưởng vào sức chiến đấu của Sở Hiên, ít nhất là trong bộ phim kinh dị này hắn chắc chắn sẽ không gặp nguy hiểm gì. Hơi bình tĩnh lại, hắn liền quay đầu lại nhìn ra xung quanh.

Đến tận lúc này Trịnh Xá cuối cúng mới nhận rõ hoàn cảnh bốn phía, mà sự kinh ngạc của hắn đã không còn từ ngữ nào có thể hình dung được nữa, bởi vì... Đây mà gọi là tầng hầm thứ năm cái gì, đây rõ ràng là một thế giới khác. Trên cao là bầu trời màu đỏ máu, có ba vầng mặt trời màu đỏ tỏa sáng, mặc đất cũng toàn một màu đỏ máu, cả thế giới đầy một vẻ khủng bố , hung tợn của máu tươi. Ở giữa trời cao không biết là bao nhiêu mét có một lỗ lớn màu đen, qua chiếc lỗ đó có thể mơ hồ nhìn thấy bùn đất, tường đá, chỉ không biết tại sao lại có một lỗ hổng xuất hiện một cách kỳ dị tại đó.

- ...Thế giới này, thật sự quá kỳ quái?

Trịnh Xá ngẫm nghĩ một chút rồi lấy Goblin glider trong Nạp giới ra, bước lên đó bay lên trên cao. Tới độ cao một nghìn mét, hắn ngừng lại nhìn xuống nhưng phía dưới chỉ thấy mặt đất màu đỏ máu rộng lớn vô biên, căn bản không nhìn thấy điểm tận cùng.

- Có phải là ảo giác không? Sở Hiên, giúp ta xem thử tình huống ở chỗ này thế nào?

Trịnh Xá nhìn đến ngây người, lập tức cầm tấm thẻ kim loại, nói.

- ...Ngươi nghĩ ta là ai? Muốn xem là xem được sao?

Sở Hiên thở dài bất đắc dĩ, đáp:

- Thứ này cần rất nhiều năng lượng để hoạt động, ta chỉ có thể dùng tín niệm lực -drive để sử dụng nó, nhưng tín niệm lực không phải vô cùng vô tận. Hơn nữa, phía bên ngươi rất kỳ lạ, ta chỉ có nhìn thấy lối đi dẫn xuống tầng thứ năm còn không gian tầng thứ năm thì chẳng thấy được gì cả. Tóm lại ngươi ở dưới đó tự mình tìm kiếm một lượt, luôn tiện nhớ kỹ vị trí của ngươi hiện tại, đừng để đến lúc cần lại tìm không ra đường về.

Trịnh Xá ừm một tiếng, cũng không nói chuyện nữa mà điều khiển Gblin glider bay ra xa. Dù sao thì trên trời cũng có một cái hố to như vậy, nhìn phảng phất như một mặt trăng màu đen, được ba mặt trời màu đỏ máu bao quanh trông cực kỳ bắt mắt, chỉ cần không cách nơi này quá xa thì có muốn lạc đường cũng không dễ.

Trịnh Xá bay ra xa được một lúc, khu vực này cực kỳ rộng lớn, hắn đã bay như vậy rồi mà không thấy bất kỳ một sinh vật nào nhưng ở cách lỗ hổng trên bầu trời không xa lại phát hiện được một hang lớn. Cái hang này so với lỗ hổng kia còn rộng hơn nhiều, đường kính ít nhất cũng phải mấy nghìn mét, tạo thành một hình tròn méo mó, cũng toàn một màu đen kịt, không biết là sâu bao nhiêu.

- Vậy là có ý gì? Tầng này đã tương đương với môt thế giới, rộng lớn vô biên rồi, muốn tra xét toàn bộ chẳng biết phải mất bao nhiêu thời gian. Chúng ta chỉ có ba ngày có thể an toàn trở về không gian, sau đó tiếp tục đợi nữa thì phải bỏ điểm thưởng ra. Rút cuộc là có ý gì, lại xuất hiện một cái hang lớn bắt ta nhảy! Mẹ nó, có điên mới nhảy!

Trịnh Xá nhớ tới một màn giật gân, thiếu chút nữa thì mất mạng lúc trước, hắn lập tức vọt miệng chửi lớn.

- Ừm... Đây là phim Eragon phải không?

http://tieulun.hopto.org

Đang lúc Trịnh Xá nổi giận chửi bới thì Sở Hiên đột nhiên chen vào một câu ngớ ngẩn như vậy. Trịnh Xá nghe xong lập tức sững sờ, một lúc sau mới cáu kỉnh đáp:

- Đương nhiên là trong Eragon rồi, chẳng lẽ đầu óc ngươi có vấn đề à?

- Cũng có thể cho rằng đây là thế giới quan lấy quy tắc Dragon&Dungeon; làm chủ, hoặc là gần tương như vậy.... Bộ quy tắc này rất thú vị, gần như có thể nói là dùng quy tắc để tạo nên thế giới hư cấu, trong thế giới quy tắc đó có một nơi rất phù hợp với khung cảnh mà ngươi đang thấy. Ừm, nơi đó gọi là vực sâu không đáy, sinh vật bên trong đều được gọi là ác ma, chín tầng địa ngục hình như cũng là một bộ phận của vực sâu không đáy, chỉ là bộ phận đó hơi đặc biệt mà thôi...

Sở Hiên cũng chẳng để ý tới Trịnh Xá, cứ việc ta ta nói.

Trịnh Xá càng lúc càng ngơ ngác, hắn kỳ quái hỏi:

- Thế là có ý gì? Sao tự nhiên lại nhảy sang chuyện D&D ở đây?

- Bởi vì ta đại khái đã đoán được suy nghĩ của họ...

Sở Hiên dùng tay còn lại, đẩy đẩy mắt kính, nói:

- Nếu như ta đoán không sai, bọn họ đã cho chúng ta biết chuyện gì đó, chỉ là không thể dùng lời để nói ra thôi.

668. Chương 6: Không Gian? Thế Giới? Nhà Tù? (3)

Bộ quy tắc D&D là một thế giới quan do xã hội phương Tây sáng tạo ra, được vô số người không ngừng bổ sung, hoàn thiện, thế giới quan này dần dần trở nên thăng bằng. Thế giới quan này mang phong cách phương Tây thuần túy với kiếm và ma pháp, có người, có tộc Elf, có người lùn, có rồng, có thần, có quỷ quái, có ác ma, có ma quỷ... Có thể nói đây là một thế giới quan rộng lớn, hỗn tạp, nhưng nhờ có vô số người liên tục góp sức hoàn thiện, lại có thời gian để những tri thức về phương diện này lắng đọng nên thế giới quan này không ngờ lại xuất hiện thăng bằng, tựa như một thế giới chân thật.

Trong D&D có một vùng đất cực hung, tên gọi là vực sâu không đáy, là thế giới có vô tận các vị diện phụ. Các vị diện phụ này liên kết lại với nhau, hình thành nên một thế giới rộng lớn đặc biệt. Ở đó mỗi tầng chính là một vị diện, cũng gần tương đương với một thế giới, quy tắc của mỗi thế giới lại khác nhau, ví dụ như có thế giới năng lượng dương nhiều hơn một chút, cũng có thế giới năng lượng âm nhiều hơn một chút, hoặc là thiên về thuộc tính hỏa, hay là thiên về thuộc tính thủy, đủ mọi loại không giống nhau.

- Có cảm thấy hơi chút tương tự với thế giới trước mặt không? Từ miệng hang phía trên đi xuống lại là một thế giới khác, đi xuống dưới nữa lại có thể là một thế giới khác nữa, cứ tầng tầng lớp lớp như vậy không phải giống vực sâu không đáy sao? Lại thêm chúng ta đang ở trong bộ phim kinh dị Eragon, tin tức nhận được trước đó còn nói nơi đây là Địa ngục, cứ như vậy, tất cả những gì có thể nói đều đã nói rồi, ta nghĩ đây hẳn là tin tức họ để lại.

Sở Hiên nói như vậy.

- Cái này mà cũng tính là tin tức?

Trịnh Xá cũng đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba nhưng suy nghĩ cả nửa ngày vẫn chưa nắm được mấu chốt trong đó, hắn lập tức tò mò hỏi:

- Tại sao họ không trực tiếp lưu lại chân tướng cho chúng ta? Làm cho người ta thấy mê mang thế này thì vui lắm à?

- Không phải là không lưu, mà là không thể lưu!

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Để ta suy đoán thử ý đồ của bọn họ vậy, còn nhớ những gì ta đã nói với ngươi không? Sau khi loại bỏ hết những khả năng không thể xảy ra, chuyện còn lại, không cần biết là khó tin đến mức nào, nó cũng sẽ là sự thật!

http://tieulun.hopto.org

- Trước tiên hay suy luận xem họ muốn dùng tất cả những bố cục này để nói cho chúng ta biết cái gì? Đầu tiên, chúng ta ở trong bộ phim kinh dị Eragon, chuyện nghĩ ngay tới đầu tiên đương nhiên là rồng, lại có kiến trúc thành phố ngầm dưới dưới đất này, vậy thì có 80% là muốn nói với ta về quy tắc D&D. Mà lại có Địa ngục, lại có thế giới vô biên cùng vực sâu, vậy hẳn có thể xác định là nơi ngươi đang đứng là Địa ngục hoặc có thể gọi là vực sâu không đáy. Mà vực sâu không đáy trong quy tắc D&D lại do vô số vị diện tổ hợp thành, cứ như vậy, tin tức họ để lại hẳn là để chỉ thế giới vô cùng nhiều.

Lúc này Sở Hiên đã bước tới chỗ cánh cửa có ký hiệu ma pháp, hắn cũng không vội vã, chỉ gõ gõ trán nói:

- Phần suy luận này dừng lại ở đây, chúng ta lật ngược lại những tin tức đã lấy được từ đầu đến nay. Tin tức chúng có được lúc trước, cộng thêm lời nhắn ngươi nhận được lần này, về cơ bản có thể xác định được hai điểm. Một là cổ đại có hai phe thế lực, đều là phân nhánh sau khi con người tiến hóa sinh ra, một là Thánh nhân lấy tự thân tiến hóa làm chủ, hai là người tu chân, lấy công nghệ văn tự ký hiệu kết hợp cùng tiến hóa tự thân làm chủ, đây là chuyện đã được xác định. Chuyện thứ hai được xác định là giữa hai bên từng xảy ra một trường đại chiến, cuộc Đại chiến Hồng hoang đó từng khiến trời đất sụp đổ, phải rất lâu sau nhân loại mới miễn cưỡng khôi phục nguyên khí.

- Tin tức còn chưa xác định thì có sau trận Đại chiến Hồng hoang, Thánh nhân cùng người tu chân rút cuộc đã phát hiện ra chuyện gì? Mà phát niện này không ngờ đã khiến cho Thánh nhân và người tu chân phải liên minh, hơn nữa còn làm họ cảm thấy sợ hãi, thậm chí đến cuối cùng còn phải hợp lực xây dựng Chủ Thần không gian, ý là sau khi tất cả bọn họ chết hết, loài người vẫn có thể bước theo con đường của họ, tiếp tục tiến hóa, không làm cho "Đạo" của họ thất truyền. Đại khái là có một vài tin tức như vậy.

Sở Hiên nói đến đên thì ngừng lại một chút, hắn đẩy đẩy mắt kính bắt đầu trầm tư, một lúc lâu sau mới tiếp tục:

- Tiếp theo đây là đến phần suy luận và phỏng đoán của ta. Đầu tiên, chúng ta phải hiểu rõ những gì họ muốn nói với chúng ta, cũng thức là trong bộ phim Eragon này chúng ta có thể nhận được tin tức gì. Từ quy tắc D&D vừa nhắc tới lúc nãy, cùng với vực sâu không đáy mà ngươi đang đứng, ta có thể nhận định rằng, kỳ thực bọn họ muốn nói với chúng ta rằng, thế giới chân thật thực chất có vô cùng nhiều vị diện và không gian, mà vũ trụ và trái đất của chúng ta chẳng qua chỉ là một trong vô số vị diện và không gian đó mà thôi, cho nên mới có ý nghĩa của vực sâu không đáy.

- Đây không phải những gì khoa học đã nghiệm chứng sao? Theo thứ nguyên bất đồng, theo những đoạn thời gian khác biệt hoặc là ở những vị diện khác nhau, phải có vô cùng nhiều vũ trụ mới đúng, cái đó thì có gì đáng nói chứ?

Trịnh Xá càng lúc càng mơ hồi, hỏi.

- Nếu chỉ là bình thường như vậy thì không có vấn đề gì, nhưng nếu như ngay từ đầu đã nói với chúng ta về quy tắc D&D, dưới ẩn dụ như vậy thì chuyện họ muốn nói với chúng ta đã rất rõ ràng. Thế giới của chúng ta cũng giống như quy tắc D&D, thế giới của chúng ta, thế giới vô cùng hiện thực cùng các loại vị diện, tất cả chúng đều là hư cấu!

Sở Hiên nói vẻ khẳng định:

- Họ muốn nói với chúng ta chuyện đó, chúng ta chẳng qua chỉ là một đám sinh vật sống trong thế giới hư cấu mô phỏng mà thôi. Vô số thế giới cùng vũ trụ này chẳng qua chỉ là một cái hộp, cũng không biết sinh vật ở bên ngoài hộp là thứ gì, bọn họ, không bọn chúng! Bọn chúng mới là kẻ địch thật sự mà Thánh nhân cùng người tu chân phải đối mặt!

Trịnh Xá đã hoàn toàn sững sờ, một lúc sau hắn mới rõ ràng được tất cả những gì Sở Hiên nói, lập tức trở nên trầm tư, lại mất một lúc lâu sau hắn mới nói:

- Cứ như vậy, chẳng trách Thánh nhân cùng người tu chân lại thất bại. Những kẻ sáng tạo có thể tạo ra được vũ trụ và không gian vô tận của chúng ta, đó căn bản không phải thứ họ có thể chống lại... Vậy thì sáng tạo nên Chủ Thần không gian này là có có ý gì? Chẳng lẽ là muốn chúng ta cũng cùng theo họ chống lại những kẻ sáng tạo?

- Cũng không thể nói là kẻ sáng tạo nhất định sẽ mạnh hơn chúng ta. Nói một cách chính xác thì, chắc là

http://tieulun.hopto.org

do ở vào thứ nguyên khác biệt nên chuyện suy nghĩ cũng khác nhau. Ta lấy ví dụ thế này nhé... Ngươi từng chơi game online chưa?

- Chọn đại một game nào cũng được, lấy ví dụ là một game có chủ đề tu chân. Theo level của ngươi càng lúc càng cao, nhân vật càng lúc càng mạnh mẽ, trong trò chơi hô phong hoán vũ, dời núi lấp biển chẳng qua chỉ là chuyện nhấc tay, nếu ngươi lại càng có thể thoải mái thay đổi trò chơi, vậy thì một quyền đánh chết mấy trăm con boss, thậm chí càng mạnh hơn cùng đều có thể, chỉ cần vẫn phù hợp với quy tắc của game thì nhân vật do ngươi cải tạo sẽ có thể mạnh mẽ đến đỉnh điểm. Vậy nếu lấy sự mạnh mẽ của nhân vật đó làm chuẩn, đưa một sinh vật như thế vào thế giới hiện thực của chúng ta, hơn nữa còn giữ lại sức mạnh của hắn, ngươi nghĩ sẽ có kết quả như thế nào?

Kết quả đó tự nhiên là không cần nói cũng biết, thế giới loài người chắc chắn sẽ vì thế mà bị trọng thương. Nếu như đến cả vũ khí hạt nhân cũng không thể tiêu diệt được sinh vật như vậy thì nhân loại rất có thể sẽ vì thế mà diệt vong hoặc là sinh vật đó trở thành tồn tại chí cao vô thường còn tất cả con người thì trở thành nô lệ cho nó. Hoặc có thể xã hội sẽ có biến đổi cực lớn, biến thành một xã hội giống như sinh vật đó muốn, vân vân và vân vân, nói tóm lại, đối với loài người mà nói, chuyện như vậy tuyệt đối là một thảm họa.

- Đã hiểu chưa? Bởi vì quy tắc bất đồng nên giải thích về sức mạnh cũng bất đồng, hơn nữa nếu như chúng ta ở trong hộp thì tất cả những thứ ở bên ngoài hộp có thể đã vượt khỏi sư tưởng tượng của chúng ta, ví dụ như sinh vật một chiều không thể hiểu nổi cái gọi là trái phải của chiều thứ hai, cũng giống như sinh vật hai chiều không thể hiểu nổi trên dưới trong chiều không gian của chúng ta. Có lẽ chúng ta là nhân vật trong cuốn sách của một người nào đó, tất cả mọi thứ của chúng ta đều sớm đã ở trong đầu hắn, theo tưởng tượng của hắn mà viết ra, còn vũ trụ vô cùng nhiều này của chúng ta cũng theo đó mà tiến triển. Khi nhân vật bên trong vượt ra khỏi ngòi bút của hắn, hắn sẽ sáng tạo ra một sinh vật càng mạnh hơn để giải quyết nhân vật đó, hoặc là trực tiếp dùng một phương thức nào đó mà chúng ta không thể hiểu nổi để giết chết nhân vật, nhưng điều kiện đầu tiên là không thể để cho cái hộp bị hủy diệt.

- Chúng ta là nhân vật trong tiểu thuyết? Chẳng lẽ có người đang viết về chúng ta cùng thế giới này sao?

Trịnh Xá nghe mà cảm thấy kỳ quái, vội vàng hỏi.

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Đây chỉ là một giả thuyết, ví dụ như nhân vật trong game online, nếu như không có người điều khiển, nếu như có AI, bọn chúng chắc chắn không biết internet là cái gì, cũng không biết thế giới của bọn chúng chẳng qua chỉ là một đám số liệu mà thôi. Cũng như vậy, chúng ta ở trong thế giới này, hoặc có thể nói là chúng ta thân đang ở trong hộp cũng không biết được bên ngoài cái hộp là thứ gì, sinh vật sáng tạo ra hộp là cái gì, nếu như chúng ta nhảy ra ngoài thì sẽ đi đến đâu... Tất cả đều không thể biết.

Trịnh Xá giờ phút này cũng đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, mô phỏng phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật, ngẫm nghĩ cả nửa ngày rồi mới nói:

- Ta đại khái cũng hiểu được được ý người rồi, cứ lấy game online làm ví dụ đi. Nếu như NPC bên trong có AI, nếu như bọn chúng thoát ra khỏi trò chơi, lang thang trên mạng thì cho dù là không thể hiện thân trong thế giới hiện thực thì cũng là một mối uy hiếp cực lớn cho chúng ta. Ví dụ như trong phim Terminator, máy tính bị khống chế, tiếp đó phát xạ tên lửa hạt nhân hủy diệt toàn thế giới... Lúc trước Thánh nhân cùng người tu chân đại khái là đã đạt tới trình độ như vậy, chẳng trách kẻ sáng tạo cái hộp không thể chấp nhận được bọn họ, đây là là chuyện họ muốn nói cho chúng ta biết phải không?

Lông mày Sở Hiên lại từ từ nhíu lại, hắn im lặng một lúc rồi đột nhiên nói:

- ....Hẳn là phải còn một tin tức nữa, chỉ là tin tức này có vẻ rất không tưởng tượng nổi... Trịnh Xá, ngươi dạo quanh chỗ đó thử đi, xem xem có sinh vật nào không.

Trịnh Xá thầm thấy kỳ quái nhưng nghe vậy vẫn điều khiển Goblin glider bay khắp nơi, đến cả phút sau vẫn không gặp bất kỳ một sinh vật nào, cả thế giới vẫn là một mảng đỏ sậm, hắn lập tức nói với Sở Hiên:

- Ở đây chẳng có sinh vật nào cả, hoàn toàn trống trải.

http://tieulun.hopto.org

- Phòng đoán kia của ta chắc là sai rồi, chỉ lạ là tại sao họ không thể trực tiếp lưu lại lời nhắn mà phải dùng phương thức ẩn dụ như vậy bắt chúng ta suy đoán? Nếu như suy luận của ta được thành lập thì ngươi ở bên đó phải có biến động mới đúng....

Sở Hiên cũng có chút kỳ quái, lẩm bẩm tự nói.

- Chờ... Chờ chút! Nhìn thấy rồi! Tự nhiên dưới đất xuất hiện rất nhiều quái vật

Trịnh Xá vốn đang định trả lời Sở Hiên nhưng lời còn chưa ra đến miệng hắn đột nhiên chứng kiến mặt đất phía dưới từ từ chuyển động, tiếp đó vô số sinh vật giống như bò sát xuất hiện. Những sinh vật này chỉ to từ hai mươi đến ba mươi centimet, bộ dạng giống như thằn lằn, hình thái khác nhau nhưng số lượng thì thật sự quá đông đảo, dưới chân Trịnh Xá là cả một biển bò sát màu đỏ đông nghìn nghịt, số lượng ít nhất cũng phải hàng tỷ con. Trịnh Xá vừa mới hét lên, đám bò sát đó bỗng bắt đầu tự cắn xé lẫn nhau, mặt đất nhất thời biến thành một trận hỗn chiến.

- Đúng rồi! Bọn họ muốn nói với chúng ta chuyện đó! Chẳng trách không thể trực tiếp để lại lời nhắn! Chẳng trách phải tới trước khi trận chiến cuối cùng bắt đầu mới nói, hóa ra là như vậy...

669. Chương 7: Độ Khó Gia Tăng Kịch Liệt Và Bắt Đầu Hành Động (1)

- Tại sao?

Trịnh Xá trong lòng thì kỳ quái, nhưng mắt thì nhìn chằm chằm vào hàng tỷ con bò sát ở phía dưới. Cũng không biết đông đảo bò sát như vậy tại sao lại tự tàn sát, chỉ trong một lát đã có một phần tư số bò sát bị ba phần tư còn lại cắn nuốt, hơn nữa số lượng của chúng còn đang tiếp tục giảm đi.

- Bởi vì những lời này không thể nói ra, thậm chí biết tới cũng không được, sợ rằng hai người chúng ta chỉ cần một người đặt chân lên trái đất thì tình cảnh trong không gian chỗ ngươi sẽ lập tức xuất hiện. Vô số sinh vật ở vị diện khác xuất hiện tại trái đất, sau đó bọn chúng sẽ gây nên thảm họa làm loài người tử vong hàng loạt, xã hội loài người cũng vì thế mà kịch biến... Mưu kế thật hay, bố cục thật hay, hóa ra là như vậy, Chủ Thần không gian này hóa ra là như vậy...

Sở Hiên thở dài, nói.

- Là ý gì? Sao ta không hiểu ngươi đang nói gì?

Trịnh Xá tự mình cũng suy nghĩ nhưng lại không thể hiểu được ý Sở Hiên muốn nói gì.

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Bọn họ sở dĩ không để lại di ngôn đầy đủ, đại khái là muốn nhắc nhở chúng ta một việc, đó là kẻ chế tạo cái hộp có thể dựa và biện pháp nào đó biết được chúng ta rút cuộc là có biết rõ về sự tồn tại của chúng hay không, hoặc có thể nói là cái hộp có tồn tại hay không, một khi biết được sẽ lập tức xóa bỏ chúng ta. Điểm này cũng chút tương tự như thông qua Chủ Thần trở về thế giới hiện thực, chỉ cần trong não chúng ta xuất hiện ký ức về việc để lộ tin tức liên quan tới Chủ Thần, chúng ta sẽ bị delete, chỉ có điều kẻ chế tạo cái hộp sẽ không trực tiếp xóa bỏ chúng ta mà sẽ đưa sinh vật từ vô số vị diện tới tấn công trái đất. Cũng giống như việc chúng ta thông qua Chủ Thần không gian tới các thế giới phim kinh dị khác nhau, các sinh vật sẽ thông qua vô cùng nhiều vị diện mà tới. Có thể có sinh vật máy móc như Transformers, có thể có sinh vật gen như Alien, có thể có cự long trong truyền thuyết ma pháp, cũng có thể có quỷ hồn như trong The Grudge. Một trong những mục đích tồn tại của Chủ Thần không gian này là để rèn luyện ra con người tiến hóa mạnh mẽ, thông qua các thế giới phim kinh dị giúp chúng ta quen thuộc với uy hiếp của vô số quái vật chưa biết, cũng nhờ thế mà sau khi mạnh mẽ lên đại khái có thể ngăn cản những quái vật vượt không gian mà tới này. Đây là một tác dụng của Chủ Thần không gian.

- Tác dụng thứ hai là làm cứ điểm cuối cùng của nhân loại, khi loài người không cách nào ngăn cản nổi những sinh vật đó nữa thì có thể trốn vào Chủ Thần không gian tạm thời nghỉ ngơi dưỡng sức. Mà sau khi trải qua tàn phá của thảm họa quái vật, trong loài người chắc chắn sẽ lại xuất hiện càng nhiều thể tiến hóa, lại qua sự chữa trị tu bổ của Chủ Thần không gian, cho dù những kẻ chế tạo cái hộp ở bên ngoài phát hiện ra sự tồn tại của Chủ Thần không gian thì Chủ Thần không gian cũng là cái hộp ở trong hộp, bọn chúng

http://tieulun.hopto.org

muốn tiến vào cũng phải mất một phen công phu, đến lúc đó thực lực của chúng ta sớm đã mạnh mẽ rồi. Nếu thật sự không được thì những con người đã mạnh lên cũng có thể ở bên trong tiếp tục tạo ra những cái hộp khác để tránh né, bảo tồn thực lực. Tính toán thật hay, Thánh nhân cùng người tu chân năm sớm đã sớm tính hết đường lui của loài người rồi, chỉ là...

- Trận chiến cuối cùng, thật sự là kết thúc sao?

Sở Hiên lắc lắc đầu cũng không giải thích nữa, chỉ cúi đầu xem xét những ký hiệu ma pháp trên cánh cửa, vừa nhìn hắn vừa nói:

- Ngươi ở đó chờ một lúc, cố gắng ngăn cản những sinh vật đó thoát ra khỏi lối vào. Nếu như để bọn chúng tiến vào tầng thứ tư có thể sẽ thuộc vào phạm vi thành phố rồi, sẽ buộc phải giết sạch đám quái vật đó mới được.... Chiến đấu bắt đầu rồi. Trịnh Xá, sống sót đi, đó là cái giá để có được đáp án!

- Vậy là sao? Đám bò sát này có thể gây thương tổn được cho ta à?

Trịnh Xá có chút không thể hiểu nổi, hỏi.

Chưa cần nói đến chuyện lúc này hắn đang cách mặt đất hơn một nghìn mét, chỉ dựa vào thực lực của hắn dù ở trên đất cũng tuyệt đối không sợ đám bò sát này, trước khi bọn chúng bao vây tới thì hắn đã sớm thoát ra khỏi phạm vi công kích của chúng rồi, sao có thể có nguy hiểm gì được? Về phần Sở Hiên nói không được để đám quái vật tiến vào trong hang thì lại càng thừa thãi, phải biết rằng hang động lối vào ở cao tận vạn mét, đám quái vật này này lại không biết bay thì sao có thể tới chỗ đó được?

Nhưng tình cảnh tiếp theo lại khiến cho hắn phải hoàn toàn sững sờ. Đám bò sát phía dưới đã ăn thịt lẫn nhau đến chỉ còn một phần năm số lượng ban đầu, tiếp theo dưới da chúng sinh ra một lớp vảy sừng, lớp vảy sừng này bao trùm lấy thân thể chúng tạo thành vô số chiếc kén thịt, trải đầy trên mặt đất màu đỏ máu... Mặt đất đã hoàn toàn nhuộm thành màu máu, không chỉ vì màu đất mà còn vì máu tươi của vô số bò sát để lại.

Hơn mười giây sau, những chiếc kén thịt đó bắt đầu vỡ ra, từ bên trong xuất hiện những sinh vật dài từ một đến hai mét. Bọn chúng đều có thân thể màu đỏ máu, chỉ là hình dạng lại khác nhau, có quái vật nhiều chân giống như nhện, có quái vật bốn chân răng nhọn giống như chó, có quái vật to béo hình dáng giống như người, cũng có đủ loại quái vật hình dáng kinh tởm không thể diễn tả nổi. Tổng số quái vật phải lên tới mấy triệu con, tràn ngập mặt đất, Trịnh Xá dù đứng ở trên cao nghìn mét nhìn xuống cũng thấy tê dại cả người, số lượng quái vật này thật sự quá khủng bố.

Chuyện càng kinh khủng hơn đến bây giờ mới mắt đầu, những sinh vật này không ngờ lại tiếp tục tàn sát, tiếp tục cắn nuốt lẫn nhau. Lần chém giết này so với lúc trước còn tàn khốc hơn, trong một trăm con chỉ có một là có thể sống sót, tiếp đó những sinh vật đã ăn no lại biến thành kén, chỉ là kích thước của những chiếc kén lần này lớn hơn trước nhiều. Khoảng mấy trăm nghìn chiếc kén to lớn đứng trên mặt đất, cả khu đất vẫn đầy một màu đỏ máu, chỉ là màu sắc đã đậm thêm một chút.

....

- Thì ra là vậy, những gì Thánh nhân và người tu chân muốn nói với chúng ta sợ rằng còn có thêm một điểm, đó chính là kẻ địch cũng biết tiến hóa, hơn nữa còn sử dụng mô thức giống như tiểu đội luân hồi chúng ta, hoặc có thể gọi là phương thức gần tương tự, giữa lúc sinh tử tồn vong thì đạt được đột phá...

Trịnh Xá cuối cùng cũng đã trở nên chuyên chú, không vì cái gì khác, chỉ riêng số sinh vật phía dưới đã đủ khiến hắn phải nghiêm túc rồi.

Tốc độ tiến hóa của sinh vật lần này lại chậm hơn nhiều, đại khái phải vài phút sau bọn chúng mới dần tiến hóa thành công. Lúc này, thể tích của chúng lại lớn thêm không ít, hơn nữa hình dạng cũng càng biến đổi quái dị, có dã thú ba đầu răng nhọn cao vài mét, có ác ma to lớn lưng mọc hai cánh, có thằn lằn khổng lồ hình dáng hung tợn, có quái vật béo ú nhiều tay nhiều chân... Hình tượng những quái vật này cũng giống như ma quỷ vực sâu trong quy tắc D&D, chỉ không biết có phải là Chủ Thần đã điều khiển người hiện đại sáng tạo ra bộ quy tắc này hay không nữa.

Số lượng ác ma to lớn lưng mọc hai cánh khoảng mấy nghìn con, thực lực của chúng rõ ràng là cao hơn những quái vật xung quanh, chỉ thấy chúng không ngừng cắn xé, ăn thịt những quái vật khác, những quái

http://tieulun.hopto.org

vật này thậm chí đến sức chống cự cũng không có, cứ như vậy bị đám ác ma cao hơn ba mét này xé xác nuốt vào. Sau khi đã ăn no, đám ác ma này không ngờ lại vỗ cánh bay về phía lỗ hổng trên trời cao, còn những quái vật còn lại thì giống như không phát hiện ra, tiếp tục ở dưới đất tàn sát, cắn nuốt lẫn nhau.

Tốc độ bay của đám ác ma to lớn này cũng không quá nhanh, ít nhất là so với Goblin glider thì kém xa, hơn nữa lúc bay còn có vẻ hơi truc trắc. Nhưng cho dù như vậy thì mấy nghìn ác ma to lớn ào ạt ập tới, tạo thành một đám mây đen kịt phủ xuống mặt đất vẫn khiến cho người ta phải kinh tâm động phách. Tại hang động tiến vào chỉ có một mình Trịnh Xá đứng chắn tại đó, mấy chục con ác ma bay đầu tiên đã tới gần hắn.

Roạt một tiếng nhỏ, Trịnh Xá đã nắm Hổ hồn đao trong tay, tuy hắn không biết uy lực của đám ác ma này nhưng để ngăn không cho chúng bay vào trong miệng hang, hắn vẫn lập tức khởi động trạng thái Bạo tạc, tốc độ của glider lại vượt xa đám ác ma này nên chỉ trong chớp mắt đã có mấy chục con giống như đao sắc cắt đậu phụ, bị chém thành mảnh vụn. Trịnh Xá cũng không ngừng lại, giống như hổ nhập bầy dê, xông vào chém giết giữa đám ác ma to lớn, chỉ sau vài phút đã có mấy trăm con bỏ mạng, nhìn bọn chúng tựa hồ có chút tốt mã dẻ cùi.

"...Không, chỉ tính riêng về sức mạnh bản thân thì đám ác ma này không con nào thua kém alien, thậm chí so với alien bình thường thì còn mạnh hơn một chút. Loáng cái đã có mấy nghìn con, nếu như xuất hiện ở thế giới hiện thực thì sợ là thật sự có thể hủy diệt cả một thành phố..."

Lối vào khổng lồ ở cao cả chục nghìn mét giữa không trung, đám ác ma to lớn này nếu như muốn bay lên thì không biết phải mất bao nhiều thời gian, trên đường đi đã sớm bị Trịnh Xá chét giết hết sạch. Sau khi hắn tiêu diệt đợt ác ma cuối cùng thì lại phát hiện dưới mặt đất lại kết thành hơn trăm cái kén thịt to lớn, mỗi chiếc đều cao đến bảy, tám mét, thuần một màu đỏ máu.

"Đám ác ma to lớn lúc trước tuy sức lực rất mạnh nhưng bản thân lại không biết sử dụng năng lượng, quái vật như vậy tối đa chỉ là số lượng nhiều, sức mạnh lớn mà thôi, muốn giải quyết hết bọn chúng cũng không hề khó khăn. Hơn nữa lỗ hổng kia ở trên cao tới cả vạn mét, quái vật bình thường căn bản không thể thoát ra, thoát ra được thì ta cũng có thể chém giết hết, trừ phi... Đám quái vật đó có thể tiến hóa đến mức độ mạnh hơn cả ta, hoặc là bọn chúng có thể xuất hiện cuồn cuộn không dứt, đến khi nào cuốn ta kiệt sức chết mới thôi?"

Trong lúc Trịnh Xá đối mặt với vô số quái vật, chứng kiến bọn chúng dần dần biến hóa thì giờ phút này Sở Hiên đã gấp rút hành động. Chẳng có ai hiểu rõ hơn hắn về sự khủng bố của đám quái vật đó, bởi vì theo như suy luận của hắn, Thánh nhân cùng người tu chân không thể dễ dàng trao tin tức cho bọn hắn, đặc biệt là sau khi biết được mọi chuyện, kẻ chế tạo cái hộp sẽ bắt đầu tấn công những người biết tin. Một tin tức quan trọng như thế này, nếu như để cho người có thực lực quá kém đem về thế giới hiện thực thì loài người sẽ lập tức phải trải qua một trường hạo kiếp, có lẽ không lập tức tuyệt diệt nhưng cũng chẳng cách cảnh diệt vong bao xa...

Vì thế Thánh nhân và người tu chân chắc chắn sẽ kiểm tra thực lực của người nhận được tin tức, hơn nữa còn kiểm tra bằng cách cực kỳ thô bạo... Sống sót thì có tư cách nhận được tin tức này, không sống được thì tất cả cùng chết trong thế giới phim kinh dị này đi, đừng có quay về thế giới hiện thực làm hại tới người khác.

"...Vì thế, rồng non có trưởng thành hay không đã không còn quan trọng nữa, thế giới phim kinh dị lần này đã biến thành một thế giới cực kỳ khủng bố, sống sót đi, nếu như chúng ta có thể sống sót..."

670. Chương 7: Độ Khó Gia Tăng Kịch Liệt Và Bắt Đầu Hành Động (2)

Sở Hiên vừa phiên dịch những ký hiệu ma pháp trên cánh cửa, vừa mở tấm thẻ kim loại màu bạc ra, nói:

- Kế hoạch hủy diệt thủ đô bắt đầu, sau khi ta cứu được Arya, không cần biết là có tình tiết kịch bản hay không, không cần biết là rồng con có trưởng thành được hay không, sau khi Trịnh Xá bay ra, lập tức sử dụng Ma động pháo!

http://tieulun.hopto.org

So với Sở Hiên lúc này đã lộ vẻ khẩn trương hiếm thấy so với trước kia, Trịnh Xá thì lại không có gì quá hoảng hốt. Đây gọi là người tài cao mật lớn, Trịnh Xá hiện tại tuy đã chú ý tới đám quái vật phía dưới nhưng thật sự trong lòng hắn cũng không cảm thấy đám quái vật này có thể uy hiếp đến hắn, thậm chí đến cả làm hắn bị thương cũng không được.

Thời gian tiến hóa của hơn trăm cái kén thịt to lớn kia lại chậm hơn trước một chút, sau hơn mười phút mới coi như biến hình thành công. Quái vật lần này không có gì khác với lúc trước, chỉ là thể tích càng to lớn hơn một chút, à đúng, còn cả không có loại ác ma to lớn lúc này nữa. Có vẻ như biết được loại ác ma to lớn này không làm gì được Trịnh Xá, lần này chỉ có một số sinh vật bò dưới đất xuất hiện, tiếp đó chúng lại bắn đầu cắn xé nhau một cách tàn khốc, hơn một trăm quái vật chỉ còn lại năm con, rồi biến thành năm kén thịt to khoảng hai mươi mét.

- Lần này là thật rồi hả? Hay là lại cắn nuốt nhau lần nữa, biến hàng tỷ bò sát thành một con tới đấu với ta?

Trịnh Xá cười lạnh, lẩm bẩm nói.

Mặc dù miệng thì nói như vậy nhưng trong lòng Trịnh Xá lại càng lúc càng cẩn thận, bởi vì hắn đã có thể cảm nhận được áp lực từ năm chiếc kén đó phát ra. Khác với những quái vật trước đó, năm chiếc kén khổng lồ này tỏa ra một luồng uy áp khó mà diễn tả nổi. Phảng phất như lúc đối mặt với nguy hiểm, bản năng của Trịnh Xá bắt đầu báo với hắn, năm chiếc kén này mang theo nguy hiểm, cho dù nguy hiểm đó có lẽ cũng không trí mạng nhưng hắn thật sự cảm nhận được nguy hiểm.

- Sở Hiên... Có vấn đề rồi, ngươi ở bên đấy có ổn không vậy? Ta chuẩn bị lên rồi, tiếp tục đợi ở đây chung quy cứ có cảm giác không tự nhiên, có trời mới biết trong đó sẽ xuất hiện quái vật gì. Tại sao ta cứ cảm thấy đã bị ngươi tính kế nhỉ?

Trịnh Xá lấy tấm thẻ kim loại màu bạc ra, có chút oán thán nói.

- Yên tâm đi, ta sẽ không hãm hại người khác đâu.

Sở Hiên điềm nhiên như không, đáp.

- ....Rõ ràng là nói láo, ngươi nghĩ ta sẽ tin sao?

Trịnh Xá trực tiếp cắt lời Sở Hiên, nói:

- Ta cũng không muốn nói những chuyện vô vị đó với ngươi, ngươi nói thẳng cho ta biết, còn phải kiên trì bao lâu nữa mới được đi ra? Không biết tại sao ta đột nhiên có dự cảm không tốt. Mau lên một chút, tiếp tục đợi tại dưới này sợ rằng ta thật sự sẽ gặp nguy hiểm!

- ...Ta sẽ cố gắng.

Sở Hiên vẫn dùng ngữ khí bình thản nói.

- Khốn kiếp!

Bỏ qua những chuyện linh tinh, năm cái kén lớn phía dưới cũng không mất quá nhiều thời gian biến đổi, lúc chiếc kén đầu tiên vỡ ra, Trịnh Xá đơn giản là trợn mắt to hết cỡ, cố gắng nhìn rõ ràng mọi thứ bên trong đó. Sau khi máu thịt như sương mù từ chiếc kén bắn ra tan hết, hắn mới nhìn thấy rõ sinh vật xuất hiện bên trong.

Sinh vật này đã không còn có màu đỏ máu nữa, cũng như vậy, thân thể nó cũng không cao đến mười mấy hai mươi mét như cái kén, một chiếc kén khổng lồ như vậy không ngờ lại chỉ nở ra một ác ma cao khoảng ba mét. Ác ma này so với đám ác ma to lớn màu đỏ máu lúc trước thì có điểm khác biệt, toàn thân nó tỏa ra một luồng khí tức màu đen kịt, trên người mặc mộ bộ khải giáp đen bóng, tay cầm một thanh cự kiếm tỏa ra lửa đen, cộng thêm đôi cánh to lớn sau lưng. Bộ dạng của nó rõ ràng là ác ma Balor trong D&D, hơn nữa còn là loại đẳng cấp cao, ít nhất từ thanh cự kiếm không ngừng tỏa lửa đen của nó là có thể thấy được điều đó.

"Cái hình tượng này, có hơi giống clone của ta."

http://tieulun.hopto.org

Trong đầu Trịnh Xá chợt thoáng qua một suy nghĩ như vậy, có điều hắn còn chưa kịp suy nghĩ kỹ hơn thì tên ác ma ở phía dưới đã đứng dậy, hai cánh nó giang rộng ra, hét lên một tiếng điên cuồng. Luồng lửa đen quanh người nó phảng phất như sóng gợn tràn ra xung quanh, bao trùm phạm vi hơn mười mét mới từ từ tàn lụi, mà ngọn lửa trên thanh cự kiếm thì lại càng bốc cháy hừng hực. Theo tiếng hét, lấy tên ác ma làm trung tâm, mặc đất nhanh chóng khô rút nứt nẻ, màu sắc cũng từ đỏ máu biến thành đen xì, khô cháy, tiếp đó nó dùng sức đạp mạnh, phá nát mặt đất đồng thời lao về phía Trịnh Xá.

"Nếu tính về sinh vật thì tên này thật sự rất mạnh, bất quá ngọn lửa đen đó dù sao cũng không phải Hắc viêm của Phục Chế Thể, uy lực chênh lệch quá lớn. Hơn nữa nếu nói về sức chiến đấu, con ác ma này tối đa là tương đương với ta trong trạng thái Bạo tạc, muốn giết chết nó có lẽ phải cần đến sức mạnh đẳng cấp Hủy diệt, nhưng mà... Chỉ một con ác ma thế này đã muốn phá vỡ phòng ngự của ta, xông lên tầng trên sao?"

Trịnh Xá nhìn con ác ma Balor càng lúc càng tới gần, tâm thần hắn ngược lại lại trở nên bình tĩnh, tay cầm Hổ hồn đao, khai mở Bạo tạc, tiếp đó điều khiển Goblin glider bay tới . Khi hai bên còn cách nhau khoảng hơn trăm mét, con ác ma liền vung tay ném ra một đoàn lửa đen. Trịnh Xá lúc này đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, dưới sự dẫn dắt của bản năng chiến đấu, hắn cũng lập tức sử dụng kỹ năng Hồng Viêm. Cứ như vậy hai luồng lửa một đỏ một đen va chạm vào nhau, kết quả lại không tạo ra vụ nổ kịch liệt như tưởng tượng mà ngược lại, lửa đen chỉ thoáng chống chọi được một chút rồi lập tức bị Hồng viêm nuốt chửng, Trịnh Xá như không có việc gì lao về phía ác ma Balor.

"Vẫn tốt, uy lực của ngọn lửa đen này cũng không quá lớn, tuy cũng lên tới mấy nghìn độ nhưng ta vẫn chịu đựng được, Chỉ có điều con ác ma này cũng không tầm thường, đã đạt tới trình độ có thể sử dụng năng lượng để chiến đấu rồi, nếu có thêm mấy con nữa thì sợ rằng cả ta cũng phải phí một phen công phu..."

Trong lúc nháy mắt lúc Trịnh Xá đang suy nghĩ, hai quầng lửa to lớn một đỏ một đen đã vào đâm sầm nhau. Trong tiếng kim loại va chạm va dội, hai bên đều bật lùi lại hơn mấy chục mét, nhìn qua có vẻ đánh ngang tay nhưng kỳ thực Trịnh Xá đã hơi thua mất một ván, phải biết rằng giờ phút này hắn đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, đồng thời cũng sử dụng sức mạnh cấp Bạo tạc mà chỉ có thể đánh hòa với một đòn bình thường của con ác ma Balor này, nếu như nó dùng thực lực liều mạng thì hắn sẽ không thể không sử dụng sức mạnh cấp Hủy diệt, mà đó còn là vì chỉ đang có một con ác ma...

- Hủy diệt trong nháy mắt! Nguyệt bộ!

Cảm nhận sự cường hãn của quái vật, Trịnh Xá cũng không tiếp tục điều khiển glider nữa, tuy tốc độ của nó rất nhanh nhưng trong chiến đấu ở cấp độ Bạo tạc trở lên, tốc độ này rõ ràng là quá chậm. Hơn nữa đây dù sao cũng là vật ngoại thân, tránh né chuyển hướng tuyệt đối không linh hoạt tự nhiên bằng bản thân Trịnh Xá, trong chiến đấu ở đẳng cấp này, tuy dùng glider có thể tiết kiệm một chút năng lượng nhưng căn bản không đáng vận dụng.

Trong lúc Trịnh Xá nghênh chiến với ác ma Balor, một trong số mấy cái kén phía dưới lại chuyển động, chỉ thấy chiếc kén chậm rãi nứt ra, từ bên trong một con chó ba đầu khổng lồ chui ra. Thân thể nó màu đỏ máu cũng giống như những quái vật lúc trước nhưng ba cái đầu của nó lại lần lượt phun ra lửa, băng giá, lôi điện, ba loại khí tức khác nhau, rõ ràng là cũng có thể khống chế năng lượng giống như ác ma Balor. Chỉ có điều nó hình như không biết bay, chỉ có thể đứng dưới đất gầm thét, ngước nhìn Trịnh Xá cùng ác ma Balor giao chiến giữa không trung mà không cách nào xen vào.

Trịnh Xá lơ lửng giữa không trung lên tục chuyển hướng, tuy tốc độ nhanh thì có nhanh nhưng mỗi lần chuyển hướng đều cần năng lượng duy trì, hắn cũng không thể đua tiêu hao năng lượng và thời gian với con ác ma này được. Sau khi đối chiến mấy chiêu hắn đã rõ ràng thực lực cường hãn của ác ma Balor, nếu như không sử dụng Hủy diệt, ở nơi không thích hợp chiến đấu như trên không, trong thời gian ngắn hắn thật sự không làm gì được nó, đặc biệt là khi phía dưới lại vừa nở ra một con quái vật mới. Nhìn hình dáng nó hoàn toàn giống như chó Cerberus canh giữ cửa địa ngục trong truyền thuyết, thực lực hẳn cũng không thua kém con ác ma Balor này.

"Tốc chiến tốc thắng vậy! Phải nhanh chóng giết chết đám quái vật này mới được! Nếu không phía dưới lại xuất hiện một con quái vật biết bay nữa thì sẽ có chút phiền toái mất"

Trịnh Xá khẽ nghiến răng, trực tiếp khởi động Hủy diệt, nội lực cùng năng lượng vampire va chạm kịch liệt

http://tieulun.hopto.org

chỗ trái tim. Nói thì chậm, diễn ra thì nhanh, bóng người mà ác ma Balor vốn vẫn có thể thấy được bằng mắt thường đột nhiên biết mất, đến khi xuất hiện lại thì đã tới sát trước mặt nó, một cây trường đao màu đỏ rực chém xả xuống. Đao này Trịnh Xá cũng đã bỏ đến tận vốn gốc, bên trong mang theo cả ma lực, đến cả đao mang sương mù của chân nguyên lực cũng bỏ qua, vừa lên đã đẩy sức mạnh của Hổ hồn đao lên đến cực hạn. Đao phong nhìn như không có gì khác lạ nhưng lại tỏa ra một luồng áp lực kinh khủng, ác ma Balor chỉ kịp giơ thanh kiếm lớn lên cản lại nhưng trong khoảnh khắc một luồng sức mạnh cơ hồ không thể chống cự nổi đã ập tới, nó không kịp kêu lên một tiếng lập tức bị nhát đao chém thành thịt vụn.

Trịnh Xá chém ra một đao xong lại vội vàng lùi về phía, bởi vì từ đám thịt nát của ác ma Balor đột nhiên tỏa ra xung động năng lượng kịch liệt. Hắn còn chưa lùi được một trăm mét thì đám thịt nát đó đã ầm một tiếng, nổ tung. Trên không trung xuất hiện một luồng lửa đen khổng lồ, mà Trịnh Xá lúc này ở vừa đúng bên rìa vụ nổ, xung động kịch liệt cũng làm hắn hơi bị nội thương, cổ họng thoáng hiện chút mùi máu tươi.

....

"Sức mạnh này vẫn ít dùng một chút là hơn. Tuy dùng ma lực điều khiển Hổ hồn đao có thể phát huy uy lực chân chính của nó nhưng sức phản phệ cũng quá mạnh, quả nhiên là không có công pháp tu chân thì không thể khống chế được hai loại năng lượng này. Ôi, công pháp của người tu chân..."

Trịnh Xá âm thầm cảm thán, đến khi hắn nhìn xuống phía dưới thì thiếu chút nữa là vọt miệng chửi lớn. Ba cái kén còn lại dưới mặt đất đã hoàn toàn nở ra, ngoài con chó khổng lồ ba đầu kia ra thì còn có một con rồng xương đen kịt, dài hơn hai mươi mét, một con quái vật tính nữ, tám tay ba đầu, nhìn qua có nhiều điểm tương tự như quái vật Naga mà hắn từng thấy qua trong một vài trò chơi. Con quái vật còn lại thì hắn quá quen thuộc rồi, chính là thứ từng gặp phải trong Lord of the Rings... Con quái vật này được nở ra cuối cùng, không biết có phải là đại biểu cho thực lực của nó là mạnh nhất hay không? Nó là một con Balrog to lớn, thân cao tới hai mươi lăm mét, cả người tỏa ra ngọn lửa màu trắng sáng, bộ dạng so với trong trong Lord of the Rings thì mạnh hơn không biết bao nhiêu lần, có lẽ không phải là Balrog đã bị giảm bớt sức mạnh nữa.

Nếu chỉ có bốn con quái vật này thì con đỡ, ngoài con rồng xương đen xì kia là trông có vẻ bay được ra, ba con quái vật còn lại đều chỉ ở dưới mặt đất gào thét, nhưng tâm lý Trịnh Xá còn chưa kịp ổn định lại thì bỗng thấy từ mặt đất giống như máu tươi đó lại không ngừng tràn ra hàng tỷ con bò sát. Bọn chúng một lần nữa xuất hiện, hơn nữa số lượng cũng không ít hơn lần trước bao nhiêu... Lần này bọn chúng cũng không tự cắn nuốt lẫn nhau nữa mà một nửa bắt đầu xếp tụ lại một chỗ, hình thành một cây cột thịt khổng lồ. Cây cột thịt này dùng tốc độ có thể thấy được bằng mắt thường bắt đầu tràn lên trên cao, hướng nó nhắm đến chính là lỗ hổng giữa trời...

- Sở Hiên, mau lên! Bên này ta không giữ được lâu đâu!

671. Chương 8: Chia Đội Chiến Đấu Và Tình Tiết Kịch Bản (1)

- Hả? Là ý gì? Bảo chúng ta mau chóng giải quyết chuyện bên này rồi dùng tốc độ nhanh nhất tới chỗ thủ đô?

Trương Hằng cầm tấm thẻ kim loại màu bạc, có chút khó hiểu hỏi.

- Không sai, giải quyết sạch sẽ tất cả binh lính đang truy đuổi nhân vật chính cùng với binh lính bao vây ngôi làng một lượt, sau đó dùng tốc độ nhanh nhất tới thủ đô, ở chỗ các ngươi có đủ Goblin glider không? Ngươi và Zero cùng tới thủ đô, những người còn lại thì ở lại nơi an toàn trong rừng cây, chăm lo cho những người đang hôn mê, tình huống cơ bản là như vậy.

Tiếng của Sở Hiên vang lên qua tấm thẻ kim loại.

- Tình huống cơ bản là như vậy cái quái gì?

Tiêu Hoành Luật trực tiếp giật lấy tấm thẻ kim loại, thằng nhóc này gào lên:

- Thế là ý gì? Bố cục của ta lúc trước thì sao? Vốn có thể rất thuận lợi làm rồng con trưởng thành, hoặc là rồng con có cơ hội rất lớn để trưởng thành, ngươi tự dưng xen vào như vậy, mục đích lớn nhất của chúng ta

http://tieulun.hopto.org

khi tiến vào bộ phim kinh dị lần này phải làm thế nào? Ngươi rút cuộc là muốn làm gì?

- ...Sống sót.

Sở Hiên khẽ ngừng lại một chút rồi nói:

- Chỉ vỏn vẹn là sống sót thôi. Do một số nguyên nhân nên bọn ta khởi động trúng cơ quan mà Thánh nhân và người tu chân để lại trong thế giới phim kinh dị này. Tuy nhận được tin tức hữu dụng nhưng đồng dạng chúng ta cũng phải có đủ thực lực để nhận được những tin tức này, nếu không thì tất cả chúng ta sẽ phải chết trong thế giới phim kinh dị này...

Tiêu Hoành Luật cũng những người khác đều cả kinh, nhưng Tiêu Hoành Luật rất nhanh chóng bình tĩnh lại, hắn ngắt ngắt tóc trán, nửa quỳ dưới đất, một lúc sau mới nói:

- Ý ngươi là, các ngươi nhận được tin tức cực kỳ quan trọng, nhưng tin tức này rất có thể sẽ khiến cho chúng ta trở nên cực kỳ mạnh... Không, khả năng này không lớn, đó không gọi là tin tức mà phải gọi là tình tiết kịch bản hoặc phần thưởng mới đúng. Nếu như là tin tức lại phải thể hiện ra thực lực của chúng ta, trừ phi là tin tức đó rất quan trọng, một khi tiết lộ ra sẽ gây nên một trường hạo kiếp. Nếu chỉ là hạo kiếp của tiểu đội luân hồi thì cũng thôi, hạo kiếp này hẳn là phải nhắm vào thế giới hiện thực... Hiểu rồi, các ngươi có được tin tức có thể ảnh hưởng tới thế giới hiện thực, thế nên Thánh nhân cùng ngươi tu chân mới phải kiểm tra thực lực của đội ngũ nhận được tin tức, nếu như quá kém sẽ khiến cho đội ngũ đó chết ở đây, chỉ có đội mạnh đủ sức bảo vệ tin này mới được phép rời đi, là như vậy phải không?

- ...Không sai, đỉnh cao của trí tuệ người bình thường, ngươi có ý gì không?

Sở Hiên hỏi ngược lại.

Tiêu Hoành Luật lắc đầu, hắn nhìn mọi người một lượt, rồi lại nhìn con rồng non đang ngủ khì trong lòng Trình Khiếu. Không biết tại sao, con rồng non này ngoài Trịnh Xá và La Lệ ra thì lại quấn quít nhất với Trình Khiếu, trong thế giới phim kinh dị này nó rất có thể trở thành một sức chiến đấu mạnh mẽ của Trung Châu đội, nhưng mà... Theo tình hình trước mắt, mục đích này có lẽ không cách nào đạt được rồi.

- Được rồi, theo sắp xếp của ngươi. Zero, Trương Hằng hai người bọn họ bây giờ sẽ tới thủ đô, hy vọng ngươi có thể ổn định được cục thế bên đó... Bên này thì cứ giao cho bọn ta đi. Ta dù sao cũng đã cường hóa rất nhiều kỹ năng ma pháp, tuy chỉ có thể sử dụng kỹ năng lưới ma pháp từ cấp 0 đến 4 nhưng ma pháp mạnh nhất của ta tốt xấu gì cũng là bão tuyết cấp 5 cùng triệu hồi sinh vật cấp 5, đối phó với đám binh lính phổ thông này chắc là không vấn đề gì. Lưu Úc, ngươi thì sao? Kỹ năng triệu hồi của ngươi cường hóa bao nhiêu rồi.

Lưu Úc cũng là một thiếu niên, có điều so với loại trẻ con tâm tính đã sớm trưởng thành như Tiêu Hoành Luật thì biểu hiện của hắn thật sự giống một đứa bé hơn. Không có trí tuệ quá cao thâm gì, khi bị nhiều người nhìn vào như vậy Lưu Úc cũng có chút ngượng nghiu, hắn hơi cúi đầu nói:

- À ừm, đúng là có cường hóa một vài kỹ năng, bây giờ đã có ba vật triệu hồi...

Tiếp đó chỉ thấy hắn lấy trong người ra ba lá bài. Ba lá bài này không biết do thứ kim loại nào chế thành, phía trên có vẽ hai sinh vật cùng một cây đại thụ, hai sinh vật bao gồm một quả cầu lông xù mượt và một người linh cẩu tay cầm đại đao.

Lưu Úc mặt ủ mày chau nói:

- Ta hoán đổi ba loại sinh vật này mới biết hóa ra kỹ năng triệu hồi của ta cần tiêu hao tinh thần lực, sau mỗi lần triệu hồi đều cảm thấy mệt mỏi vì thế không thể không cường hóa tinh thần lực. Nhưng cứ như vậy, điểm thưởng sẽ không đủ để hoán đổi những lá bài mạnh mẽ nữa. Đúng rồi, quả cầu lông này có thể phân chia vô hạn, nhưng cần phải hấp thu tinh thần lực của ta, mỗi quả cầu to khoảng nửa mét, phân chia vài lần là có thể che chắn hết cho ta. Còn người linh cẩu thì cao khoảng gần hai mét, đại đao chém một nhát gãy một cái cây cũng không thành vấn đề. Lá bài cây đại thụ này là triệu hồi khôi phục, có thể chữa trị các viết thương như đao kiếm đâm chém, nhưng cũng phải hấp thu tinh thần lực của ta để hồi phục, có bảy tám phần giống như bộ anime Yu-Gi Oh mà ta từng xem.

http://tieulun.hopto.org

Kỳ thực còn có một số chuyện Lưu Úc chưa nói, ví dụ như mỗi lá bài sau khi được triệu hồi sẽ liên tục hấp thu tinh thần lực của hắn, trừ phi tinh thần lực của hắn càng thêm mạnh mẽ, hoặc là trình độ mở cơ nhân tỏa gia tăng, nếu không với tố chất chỉ gấp ba lần người bình thường của hắn lúc này, triệu hồi ba lá bài liên tục đã là kiệt lực rồi. Hơn nữa mỗi lá bài triệu hồi ra, nếu như bị sức mạnh trong thế giới hiện thực phá hủy thì cũng phải dùng tinh thần lực của hắn chữa trị mới có thể triệu hồi lần nữa, chính vì thế, đối với hắn mà nói, cường hóa tinh thần lực là vô cùng quan trọng... Điểm thưởng cũng càng dùng càng thiếu.

Tiêu Hoành Luật nghe Lưu Úc miêu tả thuộc tính kỹ năng của hắn xong thì lại ngây ra, một lúc lâu sau mới nói:

- ...Là vậy à? Kỹ năng của ngươi cũng rất lợi hại, chỉ là phải tiêu hao quá nhiều điểm thưởng, chi tiết kịch tình cũng rất quan trọng, chỉ là trình độ mở cơ nhân tỏa sẽ càng lúc càng chậm, đây không phải chính đạo... Không cần biết thế nào, thuộc tính kỹ năng của ngươi cũng rất mạnh mẽ, trước khi trận chiến cuối cùng bắt đầu, bọn ta sẽ cố gắng giúp ngươi hoán đổi một số lá bài triệu hồi thích hợp, cũng cho ngươi tăng cao tinh thần lực, nói không chừng đến trận chiến cuối cùng ngươi rất có thể sẽ trở thành chiến lực ẩn tàng ấy chứ. Vậy thì cuộc chiến lần này ngươi cũng tham gia luôn đi, chưa thấy máu thì sao có thể nghênh tiếp đoàn chiến được?

Ở dưới Trịnh Xá có Sở Hiên và Tiêu Hoành Luật, hai trí giả được đoàn đội công nhận, trong đó đó Sở Hiên xếp phía trước. Khi Trịnh Xá vì nguyên nhân nào đó mà không thể thực hiện chức trách của đội trưởng thì Sở Hiên sẽ làm thủ lĩnh ban bố mệnh lệnh cho đoàn đội... Trên thực tế, phần nhiều thời gian là Sở Hiên sẽ sắm vai trò này, vì thế hắn mới thường nửa vô tình nửa cố ý nói mình phải dẫn đường một đám trẻ con. Còn khi cả Sở Hiên cũng không thể đảm nhận nhiệm vụ thì Tiêu Hoành Luật sẽ tạm thời thay thế hai người kia, ví dụ như hiện tại.

- Vậy sẽ do ta chỉ huy mọi người chiến đấu. Trương Hằng, Zero, hai ngươi các ngươi bây giờ hãy tới thu đô, tình huống bên đó hẳn là rất cấp bách nếu không Sở Hiên đã không bảo các ngươi phải lập tức đi... Mấy người còn lại bọn ta sẽ thảo luận xem làm thế nào giải quyết đám lính này.

Tiêu Hoành Luật lẩm bẩm một chút rồi quay sang phía Trương Hằng và Zero, nói.

Trương Hằng và Zero đưa mắt nhìn nhau rồi cùng gật đầu, tự lấy Goblin glider của mình ra, bay về phía thủ đô Uru'baen. Những người còn lại đều nhìn sang phía Tiêu Hoành Luật, thằng nhóc này ngắt ngắt tóc trán yên lặng nhìn bọn họ một lúc lâu rồi mới nói:

- Vậy thì cứ như thế đi, do ta và Trương Hằng tới nghênh chiến quân lính bên địch. Trình Khiếu, ngươi đem rồng con tới tiếp cận nhân vật chính, bảo vệ cho họ, dù đã không còn hy vọng quá lớn nhưng mong rằng ròng con của chúng ta có thể trưởng thành. Ta sẽ bắt đầu thanh lý đám binh lính xung quanh.

- Lưu Úc, ngươi cùng Anck-Su-Namun phụ trách bảo vệ mọi người... Anck-Su-Namun, thân thủ ngươi chắc cũng không tệ phải không? Ta không tin ngươi không lén lút cường hóa thứ gì.

Tiêu Hoành Luật cười hì hì, nhìn Anck-Su-Namun, nói.

Trong phim Anck-Su-Namun cũng là một cao thủ võ thuật, tuy loại võ thuật đó đối với thành viên tiểu đội luân hồi mà nói thì chỉ vỏn vẹn là múa may cho đẹp mắt nhưng đối với binh lính bình thường ở thế giới này thì võ thuật đó lại là trí mạng. Hơn nữa nàng còn tiêm Progenitor virus, cộng thêm dùng máu rồng đề cao tố chất thân thể, lại còn cả Imhotep vẫn một mực bảo hộ, trong những ngày này rất có thể đã âm thầm hoán đổi một số thuộc tính hoặc vật phẩm hữu dụng nào đó, dùng để bảo vệ những người đang hôn mê chắc cũng đủ rồi.

- Cứ như vậy đi, mọi người tự mình hành động.

Lúc này, ở một hõm núi cách chỗ mọi người không xa, diễn viên chính Eragon, cậu của nó cùng với võ sỹ lang thang Brom đã giúp nó lúc trước đang ở cùng một chỗ. Ba người nhìn đều có chút chật vật, dù sao thì tố chất thân thể của họ cũng chỉ ở mức người bình thường, dù tố chất của Brom có cao hơn một chút nhưng là kỵ sĩ rồng đã mất đi rồng cưỡi, thực lực của hắn cũng rất có hạn, vì thế chạy trốn trong núi sâu như thế này, ba người nhìn qua đều giống như ăn mày.

- Ý ông là, cháu là kỵ sĩ rồng? Hoặc có thể nói là cháu được rồng lựa chọn?

http://tieulun.hopto.org

Eragon vô cùng tò mò hỏi.

Brom ngồi cạnh nó gật đầu đáp:

- Đúng thế, con rồng non này đã lựa chọn cậu... Chỉ là nó còn quá nhỏ, còn cách lúc trưởng thành hoàn toàn một thời gian dài... Không còn cách nào, trước khi rồng của cậu trưởng thành, ta sẽ bảo vệ cậu an toàn. Đương nhiên, theo như đề nghị của ta, chúng ta tốt nhất là mau chóng rời khỏi nơi này, có trời mới biết lúc nào quân đội của Galbatorix sẽ đuổi tới đây.

Eragon ngẩn người, nó và cậu mình đưa mắt nhìn nhau, tiếp đó nói:

- Lúc trước cháu cũng bị đám lính bao vây nhưng tự dưng những kẻ bao vây cháu đều chết hết, giống như là bị mũi tên vô hình xuyên thủng, sức mạnh của những mũi tên đó rất lớn... Nói không chừng có người đang âm thầm bảo vệ chung ta. Ông khẳng định trên đời này không còn kỵ sĩ rồng nữa sao? Con rồng non này thật sự là con cuối cùng?

- Không, hẳn là một trong hai con cuối cùng.

Brom thở dài đáp:

- Quốc vương Galbatorix có được rồng chung cực cho nên hắn sở hữu sức mạnh tiêu diệt tất cả các kỵ sĩ rồng khác nhưng đồng thời hắn cũng phải gánh vác nhiệm vụ của rồng chung cực, thay thế các kỵ sĩ rồng khác trấn áp bên trong hoàng cung thủ đô... Vì thế hắn không thể tới truy kích chúng ta, chuyện duy nhất cần lo lắng là Tà thần, một đại pháp sư tinh thông ma pháp bóng tối cùng chú ngữ triệu hồi ma quỷ. Hắn là cánh tay phải của Galbatorix, cũng là kẻ truy lùng cực mạnh. Trước khi rồng của cậu hoàn toàn trưởng thành, chúng ta phải tránh không gặp mặt hắn, trên thực tế, cho dù là rồng của cậu đã trưởng thành rồi thì chúng ta cũng phải tránh không gặp hắn...

- Trước khi cậu hoàn toàn trở thành kỵ sĩ rồng chân chính, cậu không thể đánh bại được Tà thần!

672. Chương 8: Chia Đội Chiến Đấu Và Tình Tiết Kịch Bản (2)

- ....Kẻ đó chính là Tà thần phải không?

Tiêu Hoành Luật đang ngồi trên một ngọn cây, cầm ống nhòm nhìn ra xa. Ở hướng hắn nhìn có một đám Urgals đang tiến vào trong rừng, giữa đám Urglas đó có một người vóc dáng gầy ốm, mặc trường bào màu đỏ sậm, toàn thân không ngừng tỏa ra khí tức màu đen, hắn có vẻ như đang chỉ huy đám Urgals làm gì đó.

"Theo kịch bản phim, gã Tà thần này có lực lượng rất mạnh, thậm chí đến cuối phim còn triệu hồi một con dơi khổng lồ, độ lớn khoảng mười mét, dựa vào ta thì không thể địch nổi... Nam Đẩu thủy điểu quyền của tên đáng ghét Trình Khiếu có vẻ rất mạnh, giao gã này cho hắn vậy..."

Tiêu Hoành Luật yên lặng tính toán, chờ đến khi đám Urgals tiến vào trong rừng hắn mới hướng ống nhòm về phía sườn núi ở xa hơn nữa, tại đó có hơn trăm binh lính cùng Urgals canh giữ. Mấy đường ra vào chủ yếu của khu rừng này đều đã bị quân lính chặn lại, ngoài một số đường núi cực kỳ hiểm trở ra, nhóm người nhân vật chính đã không còn đường thối lui nữa.

"...Kỳ thực, nếu nói rõ ràng ra thì Sở Hiên lần này đúng là khiến cho người ta phải tức chết. Kéo hết tất cả thành viên chiến đấu chủ yếu của đội đi, còn lại đều là nhân viên phi chiến đấu hoặc là người sức chiến đấu yếu kém, cho dù là Trình Khiếu thì cũng thuộc loại nhân viên y tế... Tên khốn Sở Hiên này rút cuộc là đang nghĩ cái gì vậy? Cho dù Trương Hằng và Zero sang bên đó thì cơ bản cũng chẳng trợ giúp được gì nhiều. Phải biết rằng Trịnh Xá, Triệu Anh Không cùng Sở Hiên bản thân đã có sức chiến đấu cực mạnh, nếu như sức mạnh của họ không đủ thì dù có cộng thêm Trương Hằng và Zero thì cũng không tăng lên được bao nhiêu... Trừ phi..."

"Trừ phi Sở Hiên đang muốn vứt bỏ chúng ta? Hoặc có thể nói là để cho những người yếu ớt trong chúng ta phải chết?"

http://tieulun.hopto.org

Sau khi loại bỏ những khả năng không thể xảy ra, Tiêu Hoành Luật đột nhiên có được kết luận này. Theo như nguyên lý suy luận, sau khi loại bỏ hết tất cả những khả năng không thể xảy ra, không cần biết cái còn lại có khó tin đến mức nào, nó cũng đều là đáp án thật sự.

"Không, không thể nào. Chuyện đã tới bước này rồi, trận chiến cuối cùng đã sắp tới, cho dù chỉ là một đội viên quen thuộc thôi cũng tốt, đến trận chiến cuối cùng đều có thể trở thành quân cờ hữu dụng cho bố cục, nếu như Sở Hiên thật sự tính toán vứt bỏ chúng ta thì trí tuệ của hắn cũng chỉ tầm thường thôi. Nếu gọi là vứt bỏ thì có một khả năng khác lớn hơn là... Hắn muốn chúng ta quen với cái chết, hoặc là quen với cảm giác tự mình chiến đấu này."

Đối với tình huống trong trận chiến cuối cùng, là trí giả số hai của Trung Châu đội, Tiêu Hoành Luật cũng có suy luận riêng của mình. Tuy có thể đối với phương diện bố cục vẫn có chút nghi hoặc nhưng với hình thức của trận chiến cuối cùng thì đã gần như hoàn thiệt, thậm chí gần như giống hệt suy nghĩ của Sở Hiên, biện pháp duy nhất có thể đánh bại tiểu đội luân hồi Ác Ma... Binh đối binh, Vương đối vương!

"Nếu là như vậy thì kể cả những thành viên không hề thích hợp cho chiến đấu như chúng ta cũng phải gánh chịu đủ trách nhiệm, thậm chí là chết trong trận chiến đó cũng là chuyện đương nhiên. Ôi, chưa hồi sinh được bao lâu, không ngờ đã lại có thể sắp phải chết... Có điều Sở Hiên cũng quả là giỏi tính toán. Chỉ cần Trung Châu đội trở thành tiểu đội luân hồi mạnh nhất, đánh bại tiểu đội luân hồi Ác Ma, đưa đội trưởng Trịnh Xá của chúng ta lên đỉnh cao của tất cả các thành viên tiểu đội luân hồi, lại thêm lý luận chiếc hộp thật sự được thành lập, vậy thì việc chúng ta hồi sinh lần nữa cũng không phải là không thể..."

Tiêu Hoành Luật thở ra một hơi, có chút bất đắc dĩ tiếp nhận kết luận này. Mặc dù hắn rất oán hận cái ý nghĩ này của Sở Hiên nhưng lại không thể không thừa nhận cách làm của Sở Hiên là vô cùng chính xác. Chỉ cần thắng được trận chiến cuối cùng thì cho dù là phải hy sinh lớn hơn nữa cũng tuyệt đối đáng giá, nếu không thì đoàn diệt, có từ bi hơn thì cũng chỉ là trò cười mà thôi.

- Được rồi, vậy cũng đến lúc ta phải chiến đấu... Ma pháp cấp bốn, Bão tuyết là ma pháp tấn công mạnh nhất của ta lúc này, thuật cầu lửa uy lực cũng không tồi nhưng số lần sử dụng mỗi ngày quá ít, thú triệu hồi vẫn là có tác dụng nhất...

Nếu đã quyết định chiến đấu thì Tiêu Hoành Luật cũng không phải thành viên tiểu đội luân hồi bình thường, bản thân hắn tự nhiên là phải tính toán tốt pháp thuật mình có thể sử dụng, số lượng quân địch, vân vân. Hắn không có man lực như Trịnh Xá vì thế tính toán tốt sức chiến đấu của hai bên, đảm bảo đứng tại góc độ an toàn nhất hoàn thành nhiệm vụ mới là mục đích hắn theo đuổi.

Bên ngoài khu rừng có khoảng hơn một trăm quân lính, trong đó có bốn phần là Urgals, còn con người thì chỉ làm bộ đội dự bị. Trên thực tế, nếu nói về sức chiến đấu thì ba tên lính loài người cũng không chắc có thể thắng được một Urgals, vì thế hơn bốn mươi lính Urgals hoàn toàn có thể phát huy sức chiến đấu tương đương với gần hai trăm lính loài người.

- Chia ra canh giữ tại ba trạm gác, còn có hai tiểu đội mười người đi tuần tra xung quanh. Mà ba trạm gác này cũng không cách nhau quá xa, có thể hô ứng lẫn nhau, nếu phát hiện mục tiêu hoặc có người tân công thì có thể lập tức hợp quân lại một chỗ, vì thế phải...

Tiêu Hoành Luật ngắt ngắt tóc trán yên lặng suy nghĩ, kế hoạch dần dần hình thành trong đầu. Đến khi suy nghĩ xong xuôi, hắn mới đứng lên bắt đầu niệm chú ngữ. Theo thủ thế, chú ngữ cùng một số tài liệu ma pháp được ném ra, một con thiên giới khuyển lập tức xuất hiện trên mặt đất. Đây là thuật triệu hồi cấp một, với mức độ cường hóa của Tiêu Hoành Luật hiện tại, một ngày có thể sử dụng mười hai lần, so với phép thuật trong quy tắc D&D thì mạnh hơn nhiều.

"Không được, thiên giới khuyển quá yếu, tốc độ chậm, độ ổn định cũng kém, hơn nữa trong rừng rậm không thể để nó phóng chân chạy trốn, nếu bị tên bắn trúng, tự dưng mất mạng thì đúng là quá vớ vẩn, triệu hồi nhện địa ngục vẫn hơn."

Nhện địa ngục là ma pháp cấp bốn, mỗi ngày Tiêu Hoành Luật chỉ có thể sử dụng năm lần, có điều nhện địa ngục đúng là mạnh hơn thiên giới khuyển rất nhiều. Tốc độ di động tạm thời chưa bàn, con nhện này có khả năng bật nhảy, có thể bám vào cành cây để di chuyển, là công cụ giao thông tốt nhất trong rừng

http://tieulun.hopto.org

rậm, hơn nữa với độ dài tới hai mét rưỡi, sức điến đấu của nó cũng khá kinh người, đổi năm lần sử dụng ma pháp để triệu hồi một quái vật như vậy cũng hoàn toàn đáng giá.

"Thuật cầu lửa cấp ba có thể sử dụng bảy lần, cấp bốn ngoài triệu hồi nhện tiêu hao một lần còn có thể sử dụng bốn lần bão tuyết, phép thuật cấp năm chi phối trí óc có thể sử dụng ba lần. Uy lực của phép thuật cấp hai đều không mạnh lắm, thời gian duy trì phép tàng hình chỉ được ba mươi giây, bất quá có thể sử dụng đực chín lần, sau đó là triệu hồi cấp một thiên giới khuyển còn có thể sử dụng mười một lần... Đủ rồi! Có thể chiến thắng đám Urgals ấy, nhất định có thể!"

Tiêu Hoành Luật vừa định chủ ý liền bắt đầu liên tiếp triệu hồi thiên giới khuyển. Loại thuật triệu hồi lưới ma pháp này có khác biệt rất lớn với thuật triệu hồi của Lưu Úc, tinh thần lực chỉ có tác dụng là chất ổn định khi sử dụng pháp thuật chứ không phải một bộ phân không thể thiếu của pháp thuật. Nói cách khác, Tiêu Hoành Luật một lượt triệu hồi mười một con thiên giới khuyển, bản thân hắn không hề có cảm giác quá mệt mỏi, chỉ là trong ngày hôm nay không thể sử dụng được ma pháp cấp một nữa mà thôi.

- Vậy thì... Đi thôi!

Một lúc sau, tại một trạm gác thô sơ bên bìa rừng, mấy tên lính loài người đang ngả ngốn dựa vào tường chắn, vừa đưa mắt nhìn quanh vừa thấp giọng rì rầm. Một gã nói:

- Tại sao hoàng cung lần này lại phái đám quái vật đó ra đông thế nhỉ? Chẳng qua chỉ là mấy tên nông dân thôi, có cần phải trống giong cờ mở như vậy không?

- Hừ? Ngươi không muốn sống nữa à?

Ở bên cạnh, một tên lính có vẻ hơi lớn tuổi lập tức hạ giọng quát. Hắn cẩn thận nhìn quanh một chút rồi mới nói:

- Đừng có nói bậy bạ gì về đám Urgals đó, cho dù là bàn luận về bọn chúng cũng không được... Urgals cực kỳ hung bạo, cẩn thận bọn chúng nổi điên lên giết chết ngươi luôn đấy, mạng của ngươi cũng không đáng giá bằng mạng bọn chúng đâu.

Tên lính kia giật mình, vội vã cảm ơn rồi ngậm chặt miệng, chỉ đứng nghe những người khác nói mấy chuyện không đâu. Đột nhiên, hắn mơ hồ nghe thấy một tiếng động như ẩn như hiện, đến khi hắn quay đầu lại thì quả nhiên trông thấy trong rừng cây có mấy con chó lớn đang nhìn chằm chằm về phía này. Ở cách đám chó một đoạn, có một đứa bé trai đang yên lặng đứng đó, cũng không biết nó làm cái gì, chỉ thấy hai tay không ngừng làm ra các loại thủ thế.

- Có người, hả?

Tên lính đó đang định kêu lên thì đột nhiên cảm thấy đầu óc mơ hồ rồi theo vô thức hô lớn:

- Ta trông thấy ba gã nông dân đó rồi, bọn chúng ở đằng kia!

Dứt lời, hắn vừa kêu vừa chỉ về phía rừng cây phía trước, mà lúc này đứa bé đứng tại đó lúc trước đã biến mất, chỉ còn con chó lớn đó là vẫn mơ hồ có thể thấy được bóng dáng.

Bất quá, tiếng ồn ào này chung quy cũng đánh động đám lính, bọn chúng cũng đại khái thấy được hướng con chó lớn chạy đi, tiếp đó những binh lính Urgals cũng được báo động. Sau khi hỏi rõ tình huống, Urglas lập tức bám theo những dấu vết để lại lại rõ ràng trong rừng cây, truy đuổi tới, còn về binh sĩ loài người thì chần chừ một hồi lâu rồi cũng bám theo Urgals chạy vào trong rừng.

"Hiệu quả chi phối trí óc cũng không tệ, vừa khéo có thể sử dụng ba lần, vừa khéo có ba điểm đóng quân... Thật là may mắn, vậy cứ theo kế hoạch mà tiến hành."

Mục tiêu của Tiêu Hoành Luật là một khe núi, khé núi này chỉ có một lối đi vào, ba mặt còn lại hoặc là vách đá hoặc là dốc đứng. Mà hắn vừa khéo có thể dựa vào đặc tính của nhện địa ngục, leo lên dốc cao đó, biến nơi này thành chỗ chôn thây của hơn trăm binh lính.

Mặc dù đã có kế hoạch chu đáo, cộng thêm Tiêu Hoành Luật cũng thật sự có năng lực hoàn thành mọi chuyện, nhưng hắn lại quên mất một chuyện rất quan trọng, đó chính là tuổi tác và kinh nghiệm của hắn... Hắn không phải Trịnh Xá, thậm chí cũng không phải mấy người Trương Hằng. Là một trí giả, hơn nữa còn

http://tieulun.hopto.org

là một trí giả tuổi tác nhỏ, cơ bản không có sức chiến đấu gì, trước nay hắn vẫn luôn nằm trong sự bảo vệ của đoàn đội, vì thế không hề có kinh nghiệm chém giết thật sự.

Sau mấy chục phút dẫn dắt, chạy trốn, Tiêu Hoành Luật cuối cùng cũng lôi kéo gần hết quân đội trong ba trạm gác ra nhưng đồng thời thằng nhóc này cũng đã cực kỳ hoảng sợ. Hắn chỉ cảm thấy trái tim phảng phất như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, hơn trăm binh sĩ không ngừng truy đuổi sau lưng, thỉnh thoảng lại có mấy mũi tên từ trong rừng bắn ra, cắm phập xuống cạnh người hắn, tất cả mọi chuyện đã lột sạch lớp bỏ ngoài tỉnh táo, lạnh lùng của thằng bé ra.

"Đây, đây là chiến đấu sao? Mấy người Trịnh Xá, bọn họ... bọn họ đã trải qua vô số lần chiến đấu thế này ư?"

673. Chương 8: Chia Đội Chiến Đấu Và Tình Tiết Kịch Bản (3)

Chiến đấu thật sự, cảm giác lúc nào cũng chấp chới giữa ranh giới sống chết, hơi thoáng thất thần sẽ lập tức mất mạng, những người chưa từng trải qua sẽ không thể hiểu được cảm thụ ấy. Người bình thường cho dù chỉ là đánh lộn cũng sẽ cảm thấy nhiệt huyết sôi trào hoặc là tâm thần chấn động, lại càng không cần nói trong hoàn cảnh giãy giụa cầu sinh, lúc nào cũng có thể tử vong. Đến tận giờ phút này, Tiêu Hoành Luật cuối cùng mới hiểu được tại sao Sở Hiên lại làm như vậy... cùng cả ý nghĩa của nó đối với trận chiến cuối cùng.

"Thì ra là vậy, nếu như không trải quả cảnh ngộ nguy hiểm sinh tử tồn vong này thì sẽ không bao giờ hiểu được cảm giác lúc đó... Nói cách khác, trong trận chiến cuối cùng rất có thể sẽ đánh mất khả năng phán đoán. Không cần biết là ta hay là những đội viên bình thường, khi mất đi sức phán đoán thì rất có thể sẽ phải chết rất oan uổng. Trong trận chiến cuối cùng, bất kỳ ai cũng có thể làm ảnh hưởng đến chiến cục, vì thế cho dù là chết thì cũng phải hoàn thành xong trách nhiệm của mình rồi mới được chết..."

Nghĩ tới đây, tâm tình Tiêu Hoành Luật từ từ ổn định lại, tuy chân tay vẫn còn như nhũn ra nhưng dù sao cũng đã có niềm tin kiên định, mặc cho tên bay vù vù qua người, hắn chỉ bám chặt vào nhện địa ngục, phóng tới trước. Dần dần, địa hình sơn cốc đã xuất hiện trước mắt, Tiêu Hoành Luật vỗ tay xuống, con nhện lập tức nhảy lên cao, trực tiếp bò lên ngọn cây nhanh chóng bỏ chạy, tốc độ so với lúc trước thì còn nhanh hơn vài lần. Không lâu sau, Tiêu Hoành Luật đã đi tới đỉnh dốc trong khe núi.

- Bây giờ chỉ cần yên lặng chờ đợi là được.

Tiêu Hoành Luật khẽ lẩm bẩm nói, nhưng tay chân lại run rẩy không ngừng. Mặc cho miệng hắn nói ra nghe hoành tráng cỡ nào, cảm giác sợ hãi, khẩn trương vẫn không thể tránh khỏi, dù sao thì hắn cũng chỉ là một đứa bé, mà đây cũng lần chiến đấu thật sự về mặt ý nghĩa đầu tiên.

Không lâu sau, từ phía xa quả nhiên có một đội lính Urgals cùng quân lính loài người chạy tới, bọn chúng cẩn thận tiến vào trong khe núi, trong đó mấy tên lính tinh mắt lập tức phát hiện ra Tiêu Hoành Luật đang đứng trên dốc núi. Tuy sườn núi này khá cheo leo nhưng cũng không phải là không thể bò lên, ở đây có nhiều binh linh Urgals như vậy, với tố chất thân thể của bọn chúng việc leo lên triền núi này cũng không phải là chuyện quá khó khăn, chỉ là con nhện khổng lồ mà Tiêu Hoành Luật đang cưỡi lại khiến bọn chúng phải giật mình. Không đợi đám lính kịp định thần lại, Tiêu Hoành Luật đứng trên sườn núi đã bắt đầu niệm chú ngữ.

"Đầu tiên là thuật cầu lửa.."

Cường hóa ma pháp lưới phép thuật có tính hạn chế rất lớn, đầu tiên là cường hóa thuộc tính xong cũng không có nghĩa là ngươi đã có kỹ năng, mỗi kỹ năng các cấp đều cần điểm thưởng cùng tình tiết kịch bản để hoán đổi. Mà ma pháp lưới phép thuật có rất nhiều kỹ năng ma pháp cần hoán đổi, nói cách khác thuộc tính cường hóa này gần như là một cái hang không đáy. Không chỉ như vậy, một điểm hạn chế cực lớn khác của ma pháp lưới phép thuật là số lần ma pháp hạn chế mỗi ngày. Điểm giới hạn này trực tiếp ức chế thực lực của người cường hóa ma pháp lưới phép thuật, cho dù ngươi hoán đổi rất nhiều kỹ năng thì số lần sử dụng những ma pháp cùng đẳng cấp đều chỉ có hạn, cũng không thể khiến người cứ mạnh mãi lên được. Sự tồn tại của hai điểm hạn chế này khiến cho ma pháp lưới phép thuật đôi lúc giống như thứ vô dụng.

http://tieulun.hopto.org

Nhưng cũng như vậy, cái giá bỏ ra càng lớn thì giá trị sức mạnh đạt được lại càng cao. Ma pháp lưới phép thuật do có hai điểm hạn chế đó nên cường độ của nó cực kỳ kinh người, ví dụ như ma pháp thuật cầu lửa cấp ba, uy lực không hề thua kém tên lửa phòng không cỡ nhỏ chút nào. Chỉ thấy Tiêu Hoành Luật miệng niệm chú ngữ, hai qua cầu lửa từ người hắn liên tiếp bắn ra, mục tiêu lại không phải đám binh sĩ trước mặt mà là cây cối phía sau lưng chúng. Lối ra vào hẻm núi duy nhất lập tức bùng nổ, đá vụn bay tứ tán, lại cộng thêm cây cối gãy đổ bốc cháy, lối vào này đã hoàn toàn bị bịt chặt.

"Tiếp theo là bão tuyết..."

Tiêu Hoành Luật hít sâu một hơi, tiếp đó bắt đầu niệm chú ngữ bão tuyết. Theo một đoạn chú ngữ dài dòng khó hiểu, trên không trung khoảng một trăm mét xuất hiện một tầng mây mù màu trắng, mấy giây sau, từng khối băng to cỡ một vòng tay từ trong đám mây liên tục rơi xuống, đại khái có khoảng hơn hai trăm khối rơi xuống, tầng mây mù đó mới từ từ tiêu tan.

- Bão tuyết cái quái gì chứ? Rõ ràng là mưa đá!

Tiêu Hoành Luật giật nảy mình, vội vàng nhìn xuống đám lính ở phía dưới. Phạm vi công kích của phép bão tuyết này rất lớn, phía dưới vừa khéo lại là một sơn cốc bằng phẳng, loáng cái đã có hơn hai mươi binh lính bị đè chết. Chỉ có điều, tố chất thân thể của lính Urgals rất mạnh, số chết phần nhiều là binh sĩ loài người, hơn nữa đám Urgals lại càng gầm rít lao về phía dốc núi, còn có tên giơ trường cung nhắm về phía Tiêu Hoành Luật đứng trên đỉnh dốc.

Roạt!

Một tiếng vang nhỏ, một mũi tên như thần xui quỷ khiến bay sượt qua mặt Tiêu Hoành Luật, từ dưới hướng lên trên, cơ hồ dán sát vào huyệt thái dương hắn, bắn lên trên không. Đến khi mũi tên biến mất, Tiêu Hoành Luật mới coi như hiểu được đã xảy ra chuyện gì, trên mặt hắn cũng từ từ có máu tươi chảy xuống...

- A! Chết hết đi!

Tiêu Hoành Luật trong nháy mắt liền như phát cuồng, không chút nghĩ ngợi, lớn tiếng niệm chú ngữ, tất cả những ma pháp công kích hắn nắm giữ lúc này đều xuất hết ra, bão tuyết, cầu lửa, hàn băng xạ tuyến liên tiếp bắn xuống dưới. Từng tiếng nổ ầm ầm vang lên, vô số băng đá từ trên trời giáng xuống, một lúc lâu sau, Tiêu Hoành Luật mới như mất hết cả sức lực, quỳ rạp xuống đất. Đến tận lúc này, hắn mới nhận ra khe núi phía dưới đã biến thành một đống hoang tàn, sức nổ từ thuật cầu lửa cày xới mặt đất thành từng hố lớn, mưa đá dữ dội để lại vô số mũi băng ken chặt, thật khó mà tưởng tượng nổi lại có sinh vật bình thường nào có thể sống sót dưới cơn mưa đá dày đặc như vậy.

- Đúng là... Quá lãng phí.

- Rõ ràng đã biết là sợ hãi cực độ sẽ khiến người ta mất đi sức phán đoán, thậm chí gây ra những trạng thái cực đoan như phẫn nộ tuyệt vọng, hoặc là phát cuồng như lần này, vậy mà ta trước đó lại không cân nhắc chút nào đến chuyện đó, thậm chí còn bất cẩn đưa mình vào tình thế cực kỳ nguy hiểm... Ta đúng là quá không trấn định, quả thực vẫn còn thua kém Sở Hiên quá xa. Nếu như là hắn thì chiến đấu thế này chỉ cần mất mấy giây đơn giản là xong...

Trận chiến của Tiêu Hoành Luật tới nhanh mà đi cũng nhanh, nhưng sự thay đổi của hắn lại không hề nhỏ. Thằng nhóc này quỳ dưới đất cả nửa ngày, đến khi hai chân phát tê, hắn mới khó nhọc đứng dậy, hai mắt vẫn cứ nhìn chằm chằm xuống dưới sườn núi, cứ trầm mặc như vậy một lúc lâu rồi mới lẩm bẩm nói:

- Ta hiểu rồi, trách nhiệm của ta trong trận chiến cuối cùng là... Đúng là một ván cược lớn, phải không Sở Hiên? Đánh cược bằng tính mạng, giống như những gì ngươi vẫn làm từ trước tới nay...

"Có lẽ để ta có được kết luận này mới là mục đích lớn nhất khiến ngươi làm như vậy..."

So với cuộc chiến hữu kinh vô hiểm của Tiêu Hoành Luật, ở một phía khác Trình Khiếu lại có vẻ càng ung dung thoải mái. Với tố chất thân thể của hắn, lại cộng thêm bản thân đã có thực lực võ thuật cùng sức công kích cực mạnh của Nam Đẩu thủy điểu quyền, khi đối mặt với Urgals hoặc binh lính loài người, Trình Khiếu đều có thể rất dễ dàng chém giết, trên thực tế, vấn đề hắn phải đối mặt bây giờ còn phiền toái hơn chiến đấu nhiều.

http://tieulun.hopto.org

- ....Nói cách khác, ta là một kỵ sĩ rồng còn sống sót...

Trình Khiếu đang miệng như tép nhảy bốc phét với ba người trước mặt, hẳn phải là ba người một rồng mới đúng. Diễn viên chính Eragon, cậu của nó, Brom từng là kỵ sĩ rồng và một con rồng màu xanh lam còn nhỏ, ba người một rồng này đều cực kỳ tò mò nhìn gã thanh niên đang cười hềnh hệch trước mặt, cùng với con rồng non màu đen trong lòng hắn.

Lúc trước ba người lại gặp một đợt bao vây tấn công của Urgals, một nhóm tám tên Urgals toàn lực công kích họ. Mặc dù sức chiến đấu của Brom so với Urgals thì chỉ có hơn chứ không kém, nhưng hai người kia lại là gánh nặng, bọn họ chỉ có thể liên tục chạy trốn trong rừng cây, cho tới lúc dần dần bị lính Urgals bao vây lại. Đúng lúc đó thì Trình Khiếu xuất hiện, tình huống tiếp theo cũng không cần phải miêu tả rõ ràng nữa, hắn đơn giản là nhảy lên nhảy xuống vài cái giữa vòng vây, đám binh lính Urgals nhìn qua có vẻ hung mãnh dị thường chỉ sau một giây đã bị cắt thành thịt vụn.

Sức chiến đấu cường hãn như vậy khiến cho Brom đang vội vã chạy tới cũng phải trợn tròn mắt. Kỵ sĩ rồng mặc dù rất mạnh, nhưng sức mạnh của họ là đến từ sự cường hãn của rồng cùng kỵ sĩ có thể mượn ma pháp của rồng. Nếu như không có rồng cưỡi, đơn độc tác chiến, võ kỹ của kỵ sĩ rồng thật sự không có sức chiến đấu quá lớn, ít nhất là không thể lấy một địch trăm, cũng không thể làm được như Trình Khiếu vừa rồi.

Chính vì thấy Trình Khiếu mạnh mẽ như vậy nên ba người mới vô cùng cẩn thận, bất quá khi nhìn thấy rồng con đang ngủ trong lòng hắn, cộng thêm hắn tự nói mình là một kỵ sĩ rồng còn sống sót thì thái độ của ba người lập tức tốt hơn nhiều. Mặc dù vẫn còn thấy nghi hoặc nhưng dù sao cũng không còn cảm giác đối địch nữa, Brom cũng bắt đầu hỏi Trình Khiếu về lai lịch của chú rồng non này.

Trình Khiếu là ai chứ? Ngày thường không có việc gì hắn cũng có thể mồm năm miệng mười đi trêu chọc mấy cô gái trong đội, đến khi có chuyện, tên khốn này tuyệt đối đủ tư cách để trở thành viên chức ngoại giao ưu tú, hay ít nhất cũng là một tên lừa đảo cỡ bự... Mặc dù về một vài phương diện, viên chức ngoại giao và kẻ lừa đảo cũng chẳng khác nhau lắm.

Trình Khiếu tốt xấu gì cũng là người của thời đại bùng nổ thông tin, nếu đối phương đã hỏi lai lịch của rồng con, hắn cũng dứt khoát gộp nội dung của mấy bộ tiểu thuyết kinh điển lại tóm tắt một hồi, trực tiếp khoác lên người mình. Như thế nào gặp được trứng rồng, sau đó đó đụng độ Urgals, chạy trốn, trưởng thành, gặp được cao nhân ẩn cư, chạy tới học viện võ thuật thì chắc chắn sẽ có hiệu trưởng siêu cường xuất hiện, dưới định luật nhân vật chính gì đó chắc chắn sẽ có tuyệt thế võ kỹ xuất hiện, chuyện nọ xọ chuyện kia, đến câu tổng kết cuối cùng thì Trình Khiếu đã kể xong một câu chuyện kéo dài suốt hai tiếng đồng hồ.

- Những gì người trải qua thật là phong phú.

Brom có chút ngây ngốc nói. Tuy hắn cũng nghi ngờ Trình Khiếu đang bốc phét nhưng Trình Khiếu một là có rồng non bên người, hai là có thực lực mạnh mẽ, kỹ xảo chiến đấu đó cũng không giống người thường, không cần biết thế nào, có thêm một kỵ sĩ rồng cũng là chuyện tốt, vì thế Brom vẫn coi như cực kỳ khách khí.

- Mà nói mới nhớ, chúng ta bình tĩnh ở đây nói chuyện phiếm cũng không sao chứ?

Trịnh Xá bỗng cười hề hề nói:

- Lúc trước ta nhìn thấy một pháp sư trông rất giống Tà thần, mang theo mấy chục tên Urgals tới truy đuổi chúng ta. Chúng ta tiếp tục ở đây tán nhảm cũng được hả?

- ....Đều là một mình ngươi nói cơ mà?

Ba người đều cực kỳ hoảng sợ, gần như cùng nhảy dựng dậy một lúc, mà đồng thời, một giọng nói âm trầm đột nhiên vang lên.

- Cứ tiếp tục trò chuyện đi. Chết một cách yên lặng vẫn sảng khoái hơn là cố gắng giãy giụa...

Từ trong rừng cây cách đó không xa, một gã gầy ốm mặc trường bào màu đỏ sậm xuất hiện. Gần như đồng thời, lính Urgals cũng lục tục bước ra khỏi rừng rậm xung quanh, không biết từ lúc nào, bốn người đã bị vây chặt, chỉ có Trình Khiếu vẫn cười hắc hắc, ngồi yên tại chỗ.

- Không sai, chết một cách yên lặng vẫn sảng khoái hơn là cố gắng giãy giụa. Ta cũng muốn nói như vậy...

http://tieulun.hopto.org

Trình Khiếu từ dưới đất đứng dậy, vừa cười vừa nói.

674. Chương 8: Chia Đội Chiến Đấu Và Tình Tiết Kịch Bản (4)

Chiến trường của tân nhân tạm thời bỏ qua, ở hai phía còn lại, khi Tiêu Hoành Luật nổi điên tiêu diệt hết đám binh lính ở vòng ngoài, Trình Khiếu cũng tài cao mật lớn dẫn dụ Tà thần tới thì phía dưới hoàng cung trong thủ đô, Trịnh Xá ở dưới vực sâu không đáy cũng đang phải khổ chiến.

- Khốn kiếp, Sở Hiên! Ngươi vẫn chưa làm xong à?

Trịnh Xá cầm tấm thẻ kim loại màu bạc, gào lên:

- Bên này ta thật sự sắp không giữ được nữa rồi!

Tại vực sâu không đáy, sau khi năm con quái vật siêu cấp phá kén mà ra, dưới mặt đất không ngờ lại xuất hiện vô số bò sát. Trong số này, một nửa bọn chúng không cắn nuốt lẫn nhau nữa mà tụ lại một chỗ, tạo thành một cây cột máu thịt lớn, đường kính hơn bốn mươi mét, độ cao liên tục gia tăng. Đó còn chưa hết, bốn con quái vật siêu cấp còn lại cũng không tàn sát đám bò sát nhỏ mà cùng leo lên cây cột thịt. Theo số bò sát không ngừng chen chúc lại, cây cột thịt bắt đầu vươn dài lên cao, hướng tới lỗ hổng trên bầu trời.

Trịnh Xá mới đầu còn không để ý lắm, tuy cây cột đó nhìn có vẻ to lớn nhưng dù sao cũng là do máu thịt tạo thành, ba con quái vật lại không biết bay, chờ đến lúc bọn chúng đến chỗ cao thì cắt đứt cây cột thịt này, hắn không tin bọn chúng có thể chịu đựng nổi cú rơi từ cả nghìn mét xuống đất.

Nhưng tình huống tiếp theo lại nằm ngoài dự đoán của hắn. Tuy đám bò sát này không có sức tấn công gì nhưng máu thịt của chúng thậm chí còn bền chắc hơn đám ác ma khổng lồ biết bay lần đầu tiên, cái này phải giải thích thế nào đây? Cây cột thịt do số bò sát này tạo thành giống như là một khối bột đặc dính, mỗi đao chém xuống đều cắt ra một mảng lớn nhưng cây cột vẫn không ngã xuống mà ngược lại tiếp tục vươn cao lên.

Đã không chém đổ được cây cột, sức chú ý của Trịnh Xá liền tập trung vào mấy con quái vật to lớn kia. Ba con quái vật không biết bay đều mang bộ dạng không dễ chọc, còn con rồng xương đen xì cũng đã bay lên cao. Thân thể dài hơn hai mươi mét của nó nhìn qua cũng không kinh khủng lắm nhưng con rồng xương vừa tới gần, nội lực trong cơ thể Trịnh Xá bỗng tự động vận hành, hiển nhiên là khí tức màu đen trên người nó chắc chắn không phải thứ dễ chịu.

Trịnh Xá mấy lần muốn xông lên tấn công nhưng thấy vô số bò sát dưới đất vẫn còn đang cắn xé, tiến hóa, trong lòng hắn lại không khỏi do dự. Dù sao cũng không biết Sở Hiên ở phía trên đại khái đến bao giờ có thể hoàn thành tình tiết kịch bản, còn hắn thì còn phải kiên trì ở đây bao lâu, nếu như sớm tiêu hao hết năng lượng thì chiến đấu tiếp theo rất có thể sẽ nghiêng hẳn về một bên.

Do đó, đến trước khi rồng xương bay lên bảo vệ cây cột, đòn tấn công của Trịnh Xá liền có vẻ như yếu ớt vô lực, nhưng luồng khí đen kịt mà nó phun ra lại giống như đã kích thích hắn. Giờ phút này, cây cột máu thịt đã vươn lên cao hơn nghìn mét, ở dưới đất, một nửa số bò sát đã biến mất, một nửa còn lại thì cắn nuốt lẫn nhau, dung hợp thành một chiếc kén khổng lồ, đường kính tới hơn sáu mươi mét, chắc chắn là quái vật mạnh mẽ hơn xa Balrog. Mắt thấy mặt đất lại dần dần chuyển động, tựa hồ hàng tỷ bò sát lại sắp sửa xuất hiện, Trịnh Xá cuối cùng cũng chuẩn bị phản kích, ít nhất cũng phải áp chế cây cột thịt này xuống mới được.

Choang!

Trịnh Xá đỡ lấy cú quất đuôi của con rồng xương, tiếng kim loại va chạm vang lên chói tai. Không biết con rồng này làm bằng loại vật chất nào mà độ cứng không ngờ lại không thua kém gì Hổ hồn đao, hơn nữa sức mạnh của nó cũng cực lớn, bị trúng một cú quất, Trịnh Xá đang trong trạng thái Bạo tạc vậy mà lại không thể chịu đựng được, bị đẩy văng ra xa mấy chục mét mới dừng lại.

- Lão hổ không ra oai, các ngươi liền coi ta là con mèo bệnh hả?

Trịnh Xá cũng đã bị bị đánh đến phát khùng, hắn hét lớn một tiếng, một lần nữa tiến vào trạng thái Hủy diệt, tốc độ đạt tới mức mắt thường không thể theo kịp. Con rồng xương quật đuôi một phát đánh văng

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá, vốn còn định bay tới chỗ hắn phun khí nhưng nó vừa mới há miệng, Trịnh Xá ở đằng xa đã vụt biến mất. Trong nháy mắt, Trịnh Xá xuất hiện trên đỉnh đầu nó, tung thẳng một cước đá xuống, đẩy bật con rồng vào trong cây cột thịt. Roạt một tiếng gọn ghẽ, giống như đao cắt đậu phụ, luồng khí tức màu đen áp lên thân cột, lan tràn xuống dưới, khiến cho cây cột vốn bền chắc vô cùng này vỡ thành mấy đoạn dài, tiếp đó tan rã giữa không trung.

Hủy diệt quả không hổ với tên gọi, sức mạnh lớn đến mức không thể chống đỡ, dù chỉ là một cước đơn giản, xương đầu con rồng cũng không chịu đựng nổi, sau khi bị đẩy xuống hơn trăm mét, phần đầu con rồng xương liền vỡ tan, tiếp đó thân thể nó cũng từ từ vỡ vụn. Có điều, không đợi bộ xương đó hoàn toàn tan nát, từ trong đám máu thịt đột nhiên có tám cánh tay thò ra, nắm láy tám chiếc xương sườn của con rồng rút mạnh. Trong khoảnh khắc bộ xương vỡ ra, một con quái vật tính nữ cao gần mười mét, tám tay ba đầu từ trong đám máu thịt lao vọt ra, tám chiếc xương sườn giống như tám thanh kiếm xương từ tám hướng khác nhau chém về phía Trịnh Xá, tốc độ không ngờ chỉ thua hắn đang trong trạng thái Hủy diệt có một chút mà thôi.

Lại tiếng kim loại va chạm vang lên, Trịnh Xá bị ép phải ngừng cú đá lại, thuận tay chém xuống một đao. Đây gọi là lấy lực phá xảo, hắn căn bản không cần để ý tám cây kiếm xương chém tới từ hướng nào, chỉ đơn giản bổ xuống một đao không hề hoa mỹ, chém trúng một cây kiếm xương, sức mạnh cực lớn trong nháy mắt đã ép nát thanh kiếm, đồng thời đẩy bật quái vật tám tay ba đầu kia vào trong cột. Đao phong cường liệt thậm chí còn áp nát cây cột xuống mấy mét, đến tận lúc một con chó ba đầu khổng lồ từ trong cột đột ngột xông ra mới thôi.

Một chiếc đầu cắn vào Hổ hồn đao, một đầu khác cắn về phía hai chân Trịnh Xá, cái còn lại thì há to miệng, trong đó xuất hiện ánh điện lấp lóe. Chỉ trong nháy mắt, Trịnh Xá đã bị lôi điện hung hăng đánh trúng, thân người bị đẩy văng ra xa hơn mười mét, quần áo trên người lập tức cháy đen. Nhưng Trịnh Xá lại dùng sức đạp mạnh giữa không trung, một lần nữa phóng xuống dưới, Hổ hồn đao trong tay lại càng xuất hiện một mảng đao mang sương mù lớn...

- Khốn kiếp, Sở Hiên! Ngươi vẫn chưa làm xong à?

Hơn một phút trước, tấm thẻ kim loại trong tay Sở Hiên vang lên như vậy, mà hắn thì căn bản không thèm để ý, chỉ toàn tâm toàn ý điều chỉnh ma pháp trận trước mắt, còn Triệu Anh Không thì sắc mặt hờ hững đứng cạnh, che chắn tất cả cho hắn.

- ...Thật sự không sao chứ? Trả lời Trịnh Xá một chút cũng không cần?

Triệu Anh Không muốn nói rồi lại thôi một lúc lâu, đến cuối cùng cũng không nhịn được hỏi.

- À? Ừ, không cần trả lời...

Sở Hiên mặt không chút biểu tình, tiếp tục cúi đầu, đáp:

- Hắn là một chiến sỹ đủ tiêu chuẩn. Nói một cách chính xác thì Trung Châu đội đã không thể theo kịp bước chân của hắn nữa, hắn quá mạnh mẽ rồi. Trong rất nhiều trường hợp, sự mạnh mẽ đó có lẽ sẽ có hại nhưng trong giờ phút như hiện tại, hắn cũng là người duy nhất có thể cứu được các thành viên trong đội ta.

Triệu Anh Không tò mò hỏi:

- Phía dưới có những quái vật gì? Là số lượng rất đông? Hay là thực lực rất mạnh?

Sở Hiên khẽ liếc nhìn nàng một cái, hắn đẩy đẩy mắt kính rồi lại cúi đầu, đáp:

- Số lượng cũng đông, thực lực cũng mạnh, hơn nữa theo thời gian trôi qua, cường độ quái vật dưới đó còn không ngừng gia tăng. Chuyện duy nhất chúng ta có thể làm là dùng tốc độ nhanh nhất hoàn thành tình tiết kịch bản này, sau đó kết thúc cả thế giới phim kinh dị, nếu không... Tất cả chúng ta đều sẽ chết trong thế giới phim kinh dị này.

Triệu Anh Không nhất thời lại trầm mặc, cô bé lúc này hẳn là nhân cách phụ, cũng tức là Triệu Anh Không bề ngoài lãnh đạm, nội tâm như lửa nóng. Nàng yên lặng như vậy cả nửa ngày rồi mới đột nhiên hỏi:

- Thật sự không thể cho ta biết bí mật đó sao? Các ngươi rút cuộc là đã nhận được bí mật gì ở dưới ấy?

http://tieulun.hopto.org

- Không thể.

Sở Hiên cũng chẳng có chút gì là khó chịu, vẫn dùng giọng điệu bình thản nói:

- Cả ta cũng không có tư cách biết được bí mật đó. Không, hiện tại gần như không một ai đủ tư cách biết được nó, trừ phi là khai mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm hoặc là có công pháp tu chân hoàn chỉnh, thành thục, nếu không thì chúng ta thật sự không có tư cách khai mở bí mật đó lúc này. Có điều vẫn còn may, chúng ta có vật phẩm có sức mạnh tầng thứ năm hoặc là mang đẳng cấp công pháp tu chân hoàn chỉnh thành thục, nếu không ta cũng không biết ngăn cản lần đoàn diệt này như thế nào?

"Vậy phẩm có sức mạnh tầng thứ năm, hoặc là mang đẳng cấp công pháp tu chân hoàn chỉnh, thành thục? Không phải là Ma động pháo sao?"

Triệu Anh Không âm thầm suy nghĩ, có điều nàng vẫn nhanh chóng yên lặng xuống, chỉ là trong lòng thủy chung vẫn có một câu hỏi chưa tìm được đáp án... Đã tới gần trận chiến cuối cùng rồi mà bọn nàng vẫn còn chưa đủ tư cách biết được bí mật này sao? Vậy thì đến bao giờ mới đủ tư cách đây?

Trong lúc cô bé đang âm thầm tự hỏi thì ma pháp trận đột nhiên sáng bừng lên, tiếp đó những ký hiệu ma pháp bắt đầu ảm đạm. Đến khi tất cả văn tự ký hiệu hoàn toàn biến mất, cánh cửa phía sau ma pháp trận nhẹ nhàng mở ra, rồi trong đầu nàng vang lên âm thanh khô cứng đặc hữu của Chủ Thần.

"Mở ra tình tiết kịch bản trong Eragon. Cứu thoát Arya, hộ vệ nàng cũng những người nguyện ý đi theo nàng rời khỏi thủ đô, tất cả các thành viên trong đội được 5000 điểm thưởng, một chi tiết kịch tình cấp B. Nếu như Arya tử vong, tất cả thành viên trong đội bị trừ 10000 điểm thưởng, hai chi tiết kịch tình cấp B..."

"Nhiệm vụ phim Eragon, hủy diệt thủ đô Uru'baen!"

Sở Hiên từ dưới đất yên lặng đứng dậy, hắn trầm mặc khoảng hai ba giây rồi mới quay sang phía Triệu Anh Không, nói:

- Vào đi, cứu Arya ra, sau đó để cô ấy đi hiệu triệu dân chúng rời đi. Trịnh Xá đại khái còn có thể kiên trì khoảng mười phút nữa.... Trong mười phút kết thúc thế giới phim kinh dị lần này, nếu không, phía dưới có thể sẽ xuất hiện quái vật vượt khỏi thực lực của chúng ta.

Lúc này, ở dưới vực sâu, chiến đấu của Trịnh Xá càng thêm khốc liệt, chiếc kén khổng lồ đã bành trướng đến đường kính hơn trăm mét, kén thịt đỏ như máu phảng phất như đang phát sáng, mà vô số bò sát vẫn tiếp tục không ngừng dung hợp vào bên trong...

675. Chương 9: Ác Ma Viễn Cổ Và Trở Về (1)

Khi thông báo của Chủ Thần xuất hiện, Tiêu Hoành Luật đương nhiên là đã kết thúc chiến đấu, còn Trình Khiếu thì mới chỉ vừa tiêu diệt hết đám Urgals xông tới tấn công. Những kẻ còn lại đã hoàn toàn choáng váng, ngây ngốc nhìn máu thịt vương vãi đầy đất, đó đều là do Trình Khiếu dùng Nam Đẩu thủy điểu quyền giết chết. Trên thực tế, Trình Khiếu có được Nam Đẩu thủy điểu quyền, lại công thêm tu dưỡng võ học từ trước, hắn gần như biến thành một cỗ máy xay thịt, thật sự là chạm tới là thương, đánh tới là chết... Đương nhiên, đây chỉ là trong tình huống thực lực của đối phương không khoa trương lắm, gặp loại như Trịnh Xá thì không xong...

- Tiếp tục đi, các vị, đừng có đứng đó ngẩn ngơ nữa, ta không có nhiều thời gian đâu.

Trình Khiếu học theo bộ dạng Lý Tiểu Long, ngoắc ngoắc tay, có vẻ rất đắc ý nói với đám linh Urgals.

Vụt!

Một tiếng rít dài vàng lên, một quả cầu lửa lớn lao thẳng về phía Trình Khiếu, dọa cho hắn sợ hoảng hồn vộiv àng nhảy tránh ra sau. Chỗ cầu lửa rơi xuống lập tức nổ tung, mức độ kịch liệt không thua gì lựu đạn cầm tay.

Tên tay Tà thần còn có một quả cầu lửa khác đang lơ lửng, hắn cười khằng khặc quái dị, một lát sau mới rít rít nói:

http://tieulun.hopto.org

- Đúng là may mắn, không ngờ lại gặp hai con rồng non. À không, phải là hai kỵ sĩ rồng không có rồng cưỡi mới đúng, thật là quá may mắn. Nếu như giết các ngươi, quốc vương sẽ ban thưởng trọng hậu cho ta. Ha ha ha, đúng thế, quốc vương sẽ ban cho ta phần thưởng lớn nhất!

Nói đoạn, hắn lại vung tay, ném cầu lửa tới.

Trình Khiếu lần này cũng không hoảng sợ nữa, hắn nhẹ nhàng nhảy lùi về sau tránh được quả cầu lửa, tiếp đó đạp mạnh chân, nhảy lên không trung. Tên này nhanh chóng lấy Goblin glider trong túi không gian ra rồi bay vọt lên trời.

- Hả?

Tất cả mọi người kinh ngạc nhìn về phía glider, một món đồ nhỏ như vậy mà lại có thể đưa người bay lên. Trong suy nghĩ của họ, thứ này hiển nhiên đã thuộc phạm trù ma pháp, đặc biệt là khi một kỵ sĩ rồng sử dụng nó thì rất có khả năng đại biểu cho việc hắn đã có thể sử dụng ma lực của rồng cưỡi.

- Ha ha ha...

Trình Khiếu lại càng đắc ý, mắt thấy mọi người đều tròn mắt nhìn mình, tên này lập tức cười ha hả phô trương, tay không ngừng làm động tác ngoắc tay khiêu khích của Lý Tiểu Long. Đương nhiên, hắn cũng không ngu, đứng yên tại chỗ làm bia ngắm thì chết chắc, hắn vừa ngoắc tay vừa điều khiển glider lao về phía Tà thần Durza.

Durza cũng không phải thằng đần, hắn là ma pháp sư, tuy có sức cận chiến, cũng có trình độ kiếm kỹ tương đương nhưng so với mức độ kinh khủng như Nam Đẩu thủy điểu quyền của Trình Khiếu, sức cận chiến của hắn có thể nói là gần như bằng không. Một khi bị Trình Khiếu tới gần, nói không chừng hắn sau nháy mắt đã biến thành một đống thịt vụn,mnắt thấy Trình Khiếu điều khiển Goblin glider nhanh chóng tiếp cận, hai tay hắn liền dang rộng, bắt đầu niệm chú ngữ. Đến khi Trình Khiếu còn cách hắn năm sáu mét thì một cây cột lửa đột ngột bùng lên giữa hắn và Trình Khiếu, ép Trình Khiếu không thể không chuyển hướng. Durza không vì thế mà ngừng lại chút nào, không ngừng niệm chú ngữ, phạm vi một trăm mét liên tục bốc cháy, đến cả lính Urgals xung quanh cùng mấy người nhân vật chính cũng đều bị vây trong biển lửa.

- Eragon, các ngươi mau chạy đi, tên khốn này cứ để ta đối phó!

Trình Khiếu hét lớn, điều khiển Goblin glider bay lên không trung. Hắn đã quen thuộc với tình tiết phim, tự nhiên là biết, tên Tà thần này đang muốn triệu hồi con dơi khổng lồ của hắn.

Quả không ngoài dự đoán, ngọn lửa quanh người Durza chợt bùng lên mãnh liệt, tất cả tập trung lại trên người hắn, rồi hình thành một cây cột lửa to lớn bắn lên không trung. Đến khi ngọn lửa tiêu tan thì dưới chân Durza đã xuất hiện một con dơi khổng lồ, thân cao hơn mười mét, bộ dạng hung dữ đáng sợ.

Durza đứng trên lưng dơi gào thét điên cuồng, liên tục bắn ta cầu lửa giống như đang thừa ma lực, tất cả đều nhắm về phía Trình Khiếu. Trình Khiếu mấy lần điều khiển Goblin glider muốn tới gần hắn đều bị từng luồng hỏa diễm thiêu đốt, bức lùi lại, nếu không thì lại bị con dơi khổng lồ há cái miệng rộng đầy răng nhọn uy hiếp, kết quả là sau một lúc lại thành Durza ở trên trời liên tục truy đuổi Trình Khiếu.

"Mở ra tình tiết kịch bản trong Eragon. Cứu thoát Arya, hộ vệ nàng cũng những người nguyện ý đi theo nàng rời khỏi thủ đô, tất cả các thành viên trong đội được 5000 điểm thưởng, một chi tiết kịch tình cấp B. Nếu như Arya tử vong, tất cả thành viên trong đội bị trừ 10000 điểm thưởng, hai chi tiết kịch tình cấp B..."

"Nhiệm vụ phim Eragon, hủy diệt thủ đô Uru'baen!"

Đúng lúc này, thông báo của Chủ Thần đột nhiên vang lên trong đầu Trình Khiếu, hơn thất thần một chút, một quả cầu lửa đã phát nổ cách hắn có mấy mét. Khí lưu từ quả cầu cơ hổ đẩy hắn ngã xuống khỏi glider, cũng may là thân thủ của hắn linh hoạt, một tay nắm lấy glider, lật người lên trên, bấy giờ mới ổn định lại được.

- Cuối cùng cũng bắt đầu rồi sao? Quả nhiên là giống như hắn dự đoán, tình tiết kịch bản như vậy... Nói cách khác, không phải sẽ mất rất nhiều thời gian mới có thể hoàn thành sao? Mau lên đi, Trịnh Xá, tên khốn này quá lợi hại, ta không chống được nữa đâu!

http://tieulun.hopto.org

Gần như đồng thời, ở vực sâu không đáy cách đó rất xa, Trịnh Xá cũng đang lớn tiếng gào thét. Bộ dạng hắn lúc này thật sự không xong hết cỡ, chưa cần nói toàn thân từ trên xuống dưới bị thiêu cháy đen, hổ khẩu tay cầm Hổ hồn đao cũng đã vỡ ra, hình tượng giống như một con lợn quay, chật vật hết chỗ nói.

Trước mặt hắn, cây cột thịt vẫn đang tiếp tục dâng lên, con chó ba đầu khổng lồ cùng nữ quái vật ba đầu tám tay đều đã bị hắn giết chết, thi thể nhanh chóng bị đám bò sát nhỏ chôn vùi, nhưng ngoài hai quái vật này còn có một con ma quỷ càng mạnh mẽ hơn đang đứng trước mặt hắn.

Balrog, trong Lord of the Rings từng khiến cho cường giả của mấy đội ngũ phải chịu nhiều đau khổ, hơn nữa đó còn là Balrog không phải trạng thái mạnh nhất. Nó bị làm yếu đi đã mạnh như vậy mà giờ phút này, Trịnh Xá đang phải đối mặt với một Balrog có đầy đủ thực lực, một con quái vật đủ sức địch lại trạng thái Hủy diệt của hắn.

Con Balrog này cao hơn mười mét, toàn thân tỏa ra ngọn lửa màu trắng sáng, nhiệt độ cực cao dù là dùng kỹ năng Hồng viêm cũng không thể hoàn toàn triệt tiêu được. Lại cộng thêm thanh kiếm lửa đủ sức chống lại Hổ hồn đao, cây roi có thể biến thành rắn lửa, sức mạnh cơ hồ tương đương với trạng thái Hủy diệt, nếu như nói có cái gì hơn kém một chút thì chỉ là độ linh hoạt cùng khuyết điểm không biết bay của nó mà thôi.

- Đây là kẻ địch của loài người thời viễn cổ sao? Thật không hiểu khi tổ tiên còn là khỉ vượn thì làm thế nào đánh bại được loài Balrog này?

Trịnh Xá vừa lẩm bẩm vừa tránh khỏi những quả cầu lửa Balrog tiện tay ném tới. Sức nổ của những quả cầu này cực kỳ kinh người, gần như đã đạt tới một phần tư uy lực của tên lửa hạt nhân mini, có điều với tốc độ của Trịnh Xá liền dễ dàng tránh né được, khuyết điểm lớn nhất của con Balrog này chính là tốc độ của nó.

"Gọi là khuyết điểm thế thôi chứ kỳ thực đó chúng chẳng phải là điểm yếu gì lớn. Dù sao cũng là lấy lực phá xảo, ta cần phải mở trạng thái Hủy diệt mới có thể đối kháng được, mà trạng thái Hủy diệt thì có hạn chế thời gian, còn nó thì không có. Nói các khác, đưa trạng thái thái Hủy diệt thành trạng thái bình thường, con quái vật này đã đủ khả năng lấy lực phá xảo rồi, muốn chiến thắng nó chỉ có thể sử dụng thực lực tầng thứ trung cấp hoặc là càng mạnh hơn mới được!"

- Tiềm long biến!

Trịnh Xá hét lên một tiếng điên cuồng, cơ nhân tỏa rút cuộc cũng mở đến tầng thứ tư trung cấp, hơn nữa thân thể cũng nhanh chóng bành trướng, cuối cùng đã tiến vào trạng thái Tiềm long biến. Lúc trước vẫn luôn sử dụng Nguyệt bộ, bây giờ hắn đã thật sự bay lên, một đôi cánh rồng vung vẩy sau lưng.

"Trong trạng thái Tiềm long biến, thực lực Hủy diệt tăng cao ít nhất là gấp đôi, tuyệt đối có thể áp đảo được con quái vật này, chỉ là... Balrog đã lợi hại như vậy rồi, con quái vật ở dưới đất thì còn mạnh đến mức nào nữa?

Sau khi mở Tiềm long biến, Trịnh Xá cũng yên lặng nhìn Balrog cùng chiếc kén thịt khổng lồ dưới đất. Chiếc kén này đã đạt tới đường kính một trăm năm mươi và còn đang tiếp tục tăng trưởng với tốc độ có thể thấy được bằng mắt thường. Trong khi Trịnh Xávà Balrog giằng co thì cây cột thịt cũng từ từ dâng cao lên gần nghìn mét, mặc dù vẫn còn cách lỗ hổng tiến vào ở trên cao vạn mét rất xa nhưng theo đám bò sát không ngừng xuất hiện dung nhập vào, cây cột cũng không ngừng vươn lên cao.

"Nói cách khác, chỉ cần ta không thể ngăn cản cây cột này phát triển thì tối đã là mười phút nữa nó sẽ có thể vươn tới lối vào. Đến lúc ấy, với thực lực của Balrog này hoặc là mấy con quái vật lúc trước, mấy người Sở Hiên căn bản không thể ngăn cản nổi bọn chúng... Trừ phi là dùng Ma động pháo! Có điều như vậy ta cũng sẽ chết tại vực sâu không đáy này."

Trịnh Xá thở hắt ra một hơi, ánh mắt hắn vượt qua Balrog, trực tiếp hướng về phía chiếc kén thịt to lớn trên mặt đất. Áp lực của cái kén này đối với hắn thật sự quá lớn, có trời mới biết bên trong sẽ xuất hiện loại sinh vật như thế nào. Nếu như là sinh vật vượt qua thực lực của hắn thì hắn chỉ có thể liều mạng chạy trốn nhưng nếu như bây giờ hắn chạy trốn lên trên thì đồng đội của hắn rất có thể sẽ...

- Bắn người trước phải bắn ngựa, bắt giặc trước phải bắt vua! Mẹ nó, liều mạng thôi!

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cũng không để ý tới Balrog nữa, hắn vỗ cánh lao về phía kén thịt, nhưng vừa mới hạ xuống một trăm mét, sau lưng hắn chợt ập tới một luồng khí nóng rực. Balrog không ngờ cũng liều mạng từ độ cao gần hai nghìn mét nhảy xuống, luồng khí nóng bỏng vừa rồi chính là do nó vung cây roi lửa quất tới. Trịnh Xá không kịp đề phòng liền bị cây roi lửa bắt trúng chân, cả người bị Balrog kéo tuột xuống đất.

- Khốn kiếp, đến cả quái vật cũng học được cách liều mạng rồi sao? Liều mạng ngăn cản ta phá hủy cái kén đó? Há lại như ngươi muốn?

Trịnh Xá cũng đã bị quấn đến phát khùng, hơn cảm giác bị ngọn lửa trắng sáng đó thiêu đốt da thịt thật sự không hay chút nào. Đây là lửa đốt thịt hàng thật, giá thật, mùi thịt cháy khét lẹt bốc lên cực kỳ rõ ràng, mà quan trọng nhất là... Đây là da thịt của chính hắn!

- Chết ***** đi!

Trịnh Xá gào lên, hắn cũng không cố gắng giãy giụa nữa mà thuận theo cây roi lao vọt về phía sau, trực tiếp đâm sầm vào lòng Balrog. Sức mạnh cấp Hủy diệt điên cuồng bộc phát, hắn không ngờ lại nắm lấy thân người Balrog dùng lực kéo mạnh, muốn xé đôi con quái vật vật này thành hai mảnh.

Cùng lúc đó, chiếc kén thịt dưới đất đột nhiên rung động không theo quy tắc, có vẻ như là dấu hiệu nó sắp nở ra...

676. Chương 9: Ác Ma Viễn Cổ Và Trở Về (2)

Độ cao hơn hai nghìn mét, bảo cao không cao, nói thấp chẳng thấp nhưng cũng thừa đủ để người bình thường mất mạng, cho dù với tố chất thân thể mạnh mẽ như của Trịnh Xá ngã xuống cũng chắc chắn phải chết, vì vậy hắn cần phải giải quyết được con Balrog này trước khi rơi xuống đất!

Thể hình hai bên nhìn qua cực kỳ chênh lệch, kể cả Trịnh Xá đã dùng Tiềm long biến thì thân người hắn so với Balrog cao hơn mười mét cũng chỉ như một con chuột đứng cạnh con người. Chỉ có điều, sức mạnh của con chuột này mạnh đến kinh khủng, không ngờ có thể nhấc bổng con người lên, chuẩn bị xé xác, hình ảnh của Trịnh Xá và Balrog lúc này chính là như vậy. Sau khi tiến vào trạng thái Tiềm long biến, sức mạnh của hắn quả thật đủ để xé đôi người Balrog.

Balrog gào lên thống khổ, hai tay điên cuồng đánh lên Trịnh Xá đang bám vào eo nó, đến cả thanh kiếm lửa rơi đâu mất cũng không thèm để ý. Có lẽ đã đến lúc cận kề cái chết, ngọn lửa màu trắng sáng trên người Balrog càng thêm sáng chói, phảng phất như một mặt trời rực cháy, không thể nhìn thẳng vào. Mặt trời đó nhanh chóng rơi xuống đất, cả không gian chỉ nghe thấy tiếng gầm thét của Trịnh Xá và Balrog.

Trịnh Xá cũng không để ý tới tới những cú đánh vạn cân trên lưng, tiếp tục đưa tay kéo mạnh, muốn xé đôi Balrog ra. Hai tay hắn giống như đang nhúng vào trong nham thạch nóng chảy. Tuy đã dùng nội lực và năng lượng vampire ngăn cản sức nóng, kỹ năng Hồng viêm cũng chưa từng dừng lại nhưng hơi nóng cực độ vẫn xuyên qua tầng phòng ngự tràn tới, thiêu đốt da dẻ hắn, phá hủy cơ thịt hắn, làm bốc hơi máu huyết hắn, tiêu hủy xương cốt hắn... Hắn dám khẳng định, nhiệt độ thân thể con Balrog này phải đạt tới mấy chục nghìn độ rồi, nếu không phải Hồng viêm có tác dụng ngăn cản nhiệt độ cao thì có lẽ đến hắn cũng không thể chịu đựng nổi...

- Như thế này lại càng không thể để ngươi thoát ra được! Đồng đội ta còn đang ở phía trên! Sao có thể để đám quái vật các ngươi thoát lên tầng trên được? Chết đi!

Trịnh Xá cũng đã bị đánh đến mức bộc phát cuồng tính, hắn há miệng, điên cuồng cắn thẳng vào bụng Balrog, tiếp đó dùng lực kéo mạnh. Mặc kệ lửa cháy cùng độ nóng, cũng mặc kệ máu tươi trong nháy mắt đã bốc hơi thành khí, hắn vươn hai tay chọc vào bụng Balrog, một lần nữa kéo mạnh, cả đoạn ruột của nó liền bị hắn lôi tuột ra ngoài. Cùng lúc đó, cánh tay cầm Hổ hồn đao của Trịnh Xá liền lỏng ra, Hổ hồn rơi xuống phía dưới, đồng thời hai chân hắn chợt cong lại, Hổ hồn đao lập tức đâm ngược từ dưới lên, xuyên vào trong bụng Balrog.

Tất cả chỉ diễn ra trong chớp mắt, trong tiếng hét thảm thiết của Balrog, Trịnh Xá nghiến răng, hai tay dùng lực kéo mạnh, xé rộng vết thương trước bụng nó ra, tiếp đó chui lọt hẳn người vào bên trong...

http://tieulun.hopto.org

"Sống sót, chiến đấu, sống sót, chiến đấu... Vì sống sót mà chiến đấu! Khốn kiếp, ta tuyệt đối sẽ không chết ở đây!"

- Chết đi!!!

Trịnh Xá một lần nữa truyền ma lực vào Hổ hồn đao, trong nháy mắt, lực áp bức cực mạnh lại xuất hiện. Balrog gào lên thảm thiết, thân thể nó bắt đầu vỡ ra thành từng mảnh nhỏ, cuối cùng thì hoàn toàn tắt ngúm tiêu tán giữa không trung. Trịnh Xá vỗ cánh bay dừng lại trên không, lúc này hắn chỉ cách mặt đất có mấy trăm mét, toàn thân từ trên xuống dưới bị thiêu cháy đen, cánh tay chọc vào thân thể Balrog khi nãy lại càng bị thiêu đến tận xương, hiện tại Trịnh Xá chỉ còn một tay nắm Hổ hồn đao.

- Bây giờ là phá hủy cái kén thịt kia…

Trịnh Xá thở ra một hơi, đang định tấn công chiếc kén thịt thì đột nhiên thân thể hắn chợt run bắn.

"Không, không phải thân thể đang run mà hình như là không gian xung quanh đang rung động, động đất à? Ta đang ở giữa không trung thì sao cảm giác thấy động đất được? Là khí lưu xung quanh đang rung chuyển sao?"

Trịnh Xá chỉ cảm thấy xung quanh phảng phất như có vô số cơn lốc xoáy nhỏ, hắn đang bay giữa không trung cũng cảm thấy chấn động. Hắn còn chưa kịp rõ ràng chuyện gì đang xảy ra thì từ phía chiếc kén thịt dưới đất đột ngột bùng lên một luồng áp lực kinh người, nếu như áp lực của Trịnh Xá khi cầm Hổ hồn đao là một thì luồng áp lực này phải gấp mười, gấp trăm lần.

"…Nở ra rồi, hình tượng này…"

Trong khoảnh khắc Trịnh Xá nhìn thấy hình tượng quái vật này, trong não hắn đột nhiên lóe lên một tia xung động kịch liệt. Hắn có thể cảm nhận được rất rõ ràng tia xung động này nhưng không cách nào ngăn cản được, giây tiếp theo hắn liền rơi vào cảm giác nửa tỉnh nửa mê…

"Cảm giác được! Là năng lượng! Hiện tại ta đã tới gần tầng thứ năm nên năng lượng của Chủ Thần cũng có thể cảm nhận được…"

Đây là ý thức cuối cùng của Trịnh Xá trước khi tiến vào cảm giác nửa tỉnh nửa mê….

Thời gian, Đại chiến Hồng Hoang….

Chiến tranh giữa Thánh nhân và người tu chân đã lên tới tầng không gian bên ngoài trái đất, nơi xa nhất thậm chí lan ra tận sao Hỏa. Đây là một cuộc chiến cực kỳ khổng lồ, nền văn minh thượng cổ của nhân loại bị hủy diệt chỉ trong một chốc, đại bộ phận Thánh nhân và người tu chân đều chết trong chiến tranh, những người còn lại của hai bên không thể không bắt đầu tìm kiếm phương pháp gia tăng sức chiến đấu của phe mình. Chính vì thế, người tu chân có người tránh né thiên kiếp, cấp tốc trở thành tán tiên, còn Thánh nhân có những người cưỡng hành ép vượt tới cơ nhân tỏa tầng thứ năm, gọi là Vu…

Nhưng có lợi thì cũng có hại, tán tiên đến cuối cùng cả đời cũng không tiến thêm được một bước, hơn nữa thiên kiếp cũng không phải có thể tránh né được mà là không ngừng tích lũy lại cho đến lúc không thể tích lũy được nữa thì bộc phát hết một lần, vì thế chỉ có thể gọi là vật hi sinh…

Vu có đại năng lực nhưng cũng không phải dòng Thánh nhân thật sự, bọn họ không cách nào có được năng lực khống chế năng lượng của tầng thứ năm chân chính. Do đó, khi phát huy sức mạnh và năng lượng cường đại thì đồng thời Vu cũng từ từ trầm luân, cho đến khi tinh thần hoàn toàn bị bản năng cơ thể chi phối, bọn họ sẽ trở thành binh khí sinh vật chỉ biết giết chóc khắp nơi, cho nên cũng chỉ có thể gọi là vật hi sinh…

Sự tàn khốc của Đại chiến Hồng Hoang làm cho vô số người gần đạt tới Thánh Nhân cùng tu chân giả biến thành vật hi sinh, mà quy mô chiến tranh dưới sự dẫn dắt của những vật hi sinh có sức sát thương trong nháy mắt đó cuối cùng cũng đi đến bước cuối cùng…

Đất trời tan vỡ, văn minh kết thúc…

Trình Xá bừng tỉnh dậy, hắn phát hiện mình vừa mới bắt đầu rơi xuống, đoạn lời vừa rồi tựa hồ chỉ kéo dài trong khoảnh khắc, nhưng ý nghĩa của nó cùng với hình dạng của con quái vật khổng lồ trước mặt này….

http://tieulun.hopto.org

- Bảy đầu, chín sừng, thân rắn, mặt người, là Satan mà kinh thánh miêu tả sao? Ta từng xem qua kinh thánh, vẫn nhớ được một ít miêu tả về Satan trong đó.

Trịnh Xá lấy tấm thẻ kim loại màu bạc ra, cẩn thận hỏi.

…….

Từ trong chiếc kén, một con rắn khổng lồ màu đỏ rực dài hơn hai trăm mét xuất hiện. Con rắn này có bảy cái đầu lớn, trên ngực và bụng còn có hai cái miệng lớn há ra, bên mép mỗi cái mồm lại có một chiếc sừng nhọn to lớn. Bảy cái đầu lớn của nó thì là bảy khuôn mặt người mơ mơ hồ hồ, nhìn qua có bảy phần giống người nhưng cũng có chút quái dị. Con quái vật khổng lồ này to lớn như một hòn núi nhỏ, áp lực trên người nó mạnh đến kinh người, cả Trịnh Xá cũng không thể coi thường, mà nói chính xác là đến cả Trịnh Xá cũng bị chấn động.

- Satan… Hoặc là Đại Vu Tướng Liễu, trong truyền thuyết cổ đại của nước ta, hình dạng của Tướng Liễu cũng giống như vậy. Có thể cho rằng những quái vật trong thần thoại phương Tây cùng một số quái vật trong truyền thuyết cổ nước ta đều là những Thánh nhân tầng thứ năm đã bị phản phệ, gen trong cơ thể họ hoàn toàn hỗn loạn, cuối cùng biến thành bộ dạng như trước mắt. Có lẽ trong số ác ma viễn cổ, có một phần lớn là sản phẩm của Đại chiến Hồng hoang, căn bản theo tin tức vừa nhận được, xác suất của khả năng này là trên 80%.

Tiếng của Sở Hiên cũng truyền tới.

Trịnh Xá thở ra một hơi, một lúc sau mới nói tiếp:

- Chủ Thần đến cả Thánh nhân tầng thứ năm, hoặc có thể gọi là chuẩn Thánh nhân cũng có thể chế tạo ra được sao?

- Không thể nào.

Sở Hiên trực tiếp phủ nhận, đáp:

- Đây có thể chính là bản thể của Satan hoặc Tướng Liễu, giống như Thần số hiệu 1 mà chúng ta từng gặp, đã sớm được sắp xếp hoặc là phong ấn trong Chủ Thần không gian, khi có người tiếp cận những tin tức gần với sự thật này bọn chúng sẽ xuất hiện giống như người bảo vệ… Trịnh Xá, ngươi còn phải kiên trì năm phút nữa. Khi thời gian tới, ngươi có thể thoát ra, ta sẽ dùng Ma động pháo trực tiếp phá hủy thành phố này!

- …Ta sẽ cố gắng hết sức.

Trịnh Xá cũng không mắng chửi Sở Hiên nữa, chỉ bình tĩnh hít sâu một hơi, tiếp đó quay sang phía quái vật khổng lồ đang đứng yên bất động dưới đất.

Áp lực từ con quái vật này là thứ hắn chưa từng gặp qua trước đây, cho dù là khi gặp Phục Chế Thê trong Resident Evil 2 cũng không cảm nhận được áp lực đáng sợ như vậy trên người hắn. Phảng phất như một người bình thường đứng trước một ngọn núi cao vút, chỉ cảm thấy con quái vật này không gì có thể lay động nổi, loại cảm giác đó thật sự tồi tệ hết mức.

"Năm phút à? Ta có thể duy trì được lâu như vậy không?"

Trịnh Xá không ngừng hít thở sâu, từ sau khi phá vỡ tâm ma, hắn chưa từng khẩn trương như lúc này. Không, cũng không thể thể gọi là khẩn trương, đây hẳn là cảm giác sợ hãi, là một sự sợ hãi không thể kìm nén nổi khi đối diện với một sinh vật cao cấp hơn, giống như một con kiến ngước lên nhìn con người...

- Khốn kiếp! Satan phải không? Tướng Liễu phải không? Vật hi sinh tầng thứ năm không hoàn thiện phải không?

Trịnh Xá nắm chặt Hổ hồn đao, hét lớn:

- Tới đi! Trừ phi giết chết ta, nếu không đừng mơ đến chuyện thoát ra bên ngoài!

Quái vật vẫn đang đứng yên cũng phảng phất như nghe được tiếng gào của Trịnh Xá, bảy cái đầu của nó đồng thời ngẩng lên, toàn bộ hướng về phía Trịnh Xá đang ở giữa không trung. So với con rắn dài hơn hai trăm mét này, thân thể của một con người thật sự quá nhỏ bé, mà bảy cái đầu cũng như đáp lại sự khiêu

http://tieulun.hopto.org

chiến của Trịnh Xá, bọn chúng đồng loạt gầm lên. Cùng lúc ấy, quanh người quái vật xuất hiện những văn tự ký hiệu có thể thấy được bằng mắt thường, chúng dùng phương thức năng lượng lơ lửng trong không trung...

Tất cả những chuyện xảy ra trong vực sâu không đấy đều không lộ ra với người ngoài, kẻ duy nhất biết được những chuyện này là tên "ba không" Sở Hiên, vì thế những thành viên khác của Trung châu đội vẫn dựa theo phân phối hoàn thành nhiệm vụ của riêng mình. Trương Hằng, Zero đã tới vùng trời phía trên thủ đô, Triệu Anh Không cùng Imhotep đang hộ vệ công chúa tinh linh Arya triệu tập thôn dân ở các thôn làng xung quanh, Sở Hiên và Vương Hiệp thì đứng ở một đèo cao cách hoàng cung khá xá, Ma động pháo đặt trước mặt họ....

Còn ở phía khác, nơi nhân vật chính Eragon, hai con rồng non tựa hồ đều có phản ứng đặc thù nào đó.

677. Chương 9: Ác Ma Viễn Cổ Và Trở Về (3)

Trình Khiếu đã đánh giá thực lực bản thân hắn quá cao, hoặc có thể nói là đã quá coi thường sức mạnh của Tà thần, ít nhất là chỉ với Nam Đẩu thủy điểu quyền bình thường, hắn không cách nào giết được Tà thần có thể liên tục bắn ra cầu lửa, hơn nữa không chỉ không giết được mà thậm chí bản thân hắn cũng gặp nguy hiểm.

"Thực ra thì nếu muốn chạy trốn chắc chắn là cực kỳ dễ dàng, với tốc độ hệ thống phun điện của glider, tuyệt đối đủ sức cắt đuôi con dơi to kia trong vài giây, chỉ là làm như thế… Bọn họ sẽ chết chắc."

Trình Khiếu đưa mắt nhìn xuống đất, mấy người nhân vật chính Eragon đang chạy trốn giữa đám lửa. Bọn họ muốn thoát ra khỏi vòng lửa vây nhưng Tà thần Durza vẫn luôn chú ý tới họ, chỉ cần họ chạy ra khỏi một phạm vi nhất định là hắn lại ném cầu lửa tới bao vây lại, một khi hắn bỏ đi, ba người này chắc chắn phải chết.

"Làm sao bây giờ? Muốn tiếp cận hắn gần như là không thể, mà phạm vi công kích tối đa của Nam Đẩu thủy điểu quyền chỉ là năm mét, nói cách khác ta cần phải tấn công khi cách hắn năm mét. Nếu như dùng tuyệt chiêu như Phi tường bạch lệ, cộng thêm khống chế lưu động của gió để công kích thì cự ly tối đa là bốn mươi mét, nhưng làm như vậy ta phải dừng lại giữa không trung mất mấy giây, trong thời gian đó căn bản không thể điều khiển Goblin glider... Nhưng cứ giằng co như thế này cũng không phải cách tốt..."

Trình Khiếu liên tục suy nghĩ biện pháp, nhưng hắn không phải Sở Hiên, cũng không có sức mạnh mang tính áp đảo như Trịnh Xá, đối mặt với kẻ địch mạnh hơn mình, hắn căn bản không cách nào dùng kỹ xảo tác chiến, hoặc là lấy lực phá xảo, trong tình huống trước mắt, hắn cực kỳ, cực kỳ không biết phải làm thế nào.

- Mẹ nó, liều đi! Cái gì mà không biết làm thế nào chứ? Ta cũng là thành viên tiểu đội luân hồi, nếu Trịnh Xá đã có quyết tâm liều chết chiến đấu vậy thì ta cũng có!

Trình Khiếu hét lớn một tiếng, cơ bắp toàn thân hắn chợt từ từ căng phồng, chính là dấu hiệu mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai. Chỉ thấy hắn vụt đẩy Goblin glider, lao vọt lên không, trước khi Durza định thần lại, glider đã chiếm mất ưu thế độ cao, hơn nữa còn lao thẳng xuống đầu hắn.

- Liều đi!

Trình Khiếu đặt rồng con xuống glider, tiếp đó bất chấp tất cả nhảy ra ngoài, khi còn đang ở giữa không trung, thân thể liền bắt đầu vặn vẹo liên tục.

- Nam Đẩu thủy điểu quyền! Phi tường bạch lệ!

Nam Đẩu thủy điểu quyền chính là kỹ năng võ thuật mà Trình Khiếu hoán đổi, là một loại quyền pháp dựa vào thân thể dẫn động gió lưu chuyển, tạo thành đao gió đả thương kẻ địch. Uy lực cụ thể theo người sử dụng khác biệt mà thể hiện ra sức mạnh khác biệt, với tố chất thân thể của Trình Khiếu cùng nền tảng võ thuật của hắn, uy lực có thể phát huy ra tuyệt đối không thua kém nhân vật sử dụng quyền pháp này trong manga, thậm chí còn phát hiện và tự sáng tạo ra một cách dùng khác của Nam Đẩu thủy điểu quyền... Gió!

Để thân thể điều khiển đao gió, cảm nhận gió, giống như một con chim đang bay lên..

http://tieulun.hopto.org

"Mặc dù nói như vậy nhưng phải tưởng tượng mình là chim... Độ khó đúng là không phải mức bình thường...."

Trình Khiếu có chút tự trào nghĩ, bất quả chỉ trong một chớp mắt đó, hắn đã lướt qua người Durza cùng con dơi khổng lồ, tuy cách nhau khoảng hai mươi mét nhưng vẫn trong phạm vi công kích của hắn. Đến khi Trình Khiếu rơi thêm hai chục mét nữa, Durza gào lên một tiếng đồng thời cả hắn lẫn con dơi khổng lồ dưới chân cùng vỡ tan ra thành từng mảnh, nhất thời một người một dơi biến thành một đám mưa máu thịt giữa không trung.

"Tốt! Giải quyết xong rồi! Tiếp theo là... Cứu mạng!"

Trình Khiếu ngẩng đầu nhìn đám mưa máu thịt tan nát giữa không trung, trong lòng thoáng thả lỏng nhưng lập tức cảm thấy bất hợp lý. Bản thân mình còn đang từ trên cao trăm mét rơi xuống, thả lỏng cái rắm ấy, bây giờ gấp còn chẳng kịp nữa là, thả lỏng quái gì chứ? Lập tức hắn lại bắt đầu xoay loạn lên giữa không trung.

"Theo suy đoán lúc trước, dùng kỹ năng chuyển gió của Nam Đẩu thủy điểu quyền, cố gắng khống chế tốc độ gió, đưa cơ thể lướt xuống mặt đất, sau đó... Cứu mạng!"

Trình Khiếu một lần nữa tính sai, hắn vốn tưởng rằng mình có thể sử dụng kỹ năng chuyển gió một lần nữa, nhưng trên thực tế hắn đã sớm tiêu hao sạch sức mạnh từ chiêu trước rồi. Bây giờ đừng nói là dùng kỹ năng, chỉ khẽ cử động một chút thôi là toàn thân hắn đã đau đớn tê dại, cứ như vậy rơi thẳng xuống đất.

Quay lại mấy giây trước, khi Trình Khiếu nhảy xuống dưới, hắc long được hắn để lại trên Goblin glider cũng ve vẩy đôi cánh nhỏ của nó, nhảy ra ngoài. Có điều khiến cho người ta phải bất ngờ là nó không hề rơi xuống dưới mà từ từ lơ lửng trên không, tiếp đó ngẩng đầu bay thẳng lên đỉnh trời.

Lại quay ngược thêm mấy chục giây trước, ba người một rồng Eragon liều mạng muốn thoát ra khỏi vòng vây của ngọn lửa. Nơi đây là rừng rậm, thuật cầu lửa của Durza cứ một phát là thiêu cháy một mảng lớn nên bọn họ cơ bản chỉ có thể liên tục chạy trốn. Đáng tiếc là ngoài Brom tố chất thân thể tốt một chút thì hai người còn lại về cơ bản đều là nông dân bình thường, chạy trốn trong nhiệt độ cao như vậy suốt mấy phút, hai người đã sớm kiệt sức, sau khi nhảy qua một rãnh lửa lớn, cậu của Eragon bỗng trượt chân, ngã nhào xuống dưới rãnh.

Eragon đứng gần đó nhất, vội vươn tay bắt lấy tay ông ta, nhưng nó cũng đã hoàn toàn kiệt sức, căn bản không còn chút sức lực nào, khi bắt được tay cậu nó thì cũng thiếu chút nữa bị kéo rơi luôn xuống rãnh. Cũng may, Brom phản ứng đủ nhanh, vội vàng chạy tới, hai tay bắt lấy Ergon, có điều chỉ trong một chốc lát đó, rồng non trong lòng Eragon đã rơi ra, ngã thẳng xuống rãnh lửa to lớn. Trong tiếng kêu hoảng hốt của ba người, rồng con không ngờ lại vỗ cánh bay lên, trực tiếp lao lên trên không.

Hai con rồng non biết mất trên đỉnh trời, ngoài Trình Khiếu vẫn đang vừa rơi vừa kêu gào cứu mạng, ba người còn lại đều vô thức ngẩn đầu lên không. Quả nhiên, chỉ thấy con con rồng non một lam một đen, dùng tốc độ có thể thấy được bằng mắt thường biến đổi giữa không trung, tiếp đó hai con rồng lớn gầm thét lao xuống dưới. Chỉ có điều cự long màu lam trông nhỏ hơn nhiều, chỉ dài khoảng bảy tám mét, còn cự long màu đen thì cực kỳ to lớn, dài tới hơn bốn mươi mét, tốc độ cũng nhanh hơn rất nhiều.

Cự long màu đen bay thẳng tới chỗ Trình Khiếu, khi hắn còn cách mặt đất gần trăm mét thì nó đã đến nơi. Chỉ thấy con rồng quơ chân một cái, Trình Khiếu đã được nó bắt lấy vào trong, có điều thể tích hai bên chênh lệch quá lớn, Trình Khiếu bị cự long bắt lấy trông giống như một con chuột nhắt. Không đợi Trình Khiếu kịp mở miệng ba hoa, cự long màu đen đã vỗ cánh lao vút về một phía, chính là hướng đi tới thủ đô...

Lúc này, ở dưới vực sâu không đáy, Trịnh Xá đang đối mặt với một kẻ địch cực mạnh mà hắn chưa từng gặp. Có thể nói, đối thủ này đã vượt xa tưởng tượng của hắn, thậm chí còn mạnh hơn Phục Chế Thể trong Resident Evil 2... Nếu như Phục Chế Thể không có tiến bộ quá lớn thì có thể đến cả hắn cũng không phải là đối thủ của con quái vật này, nó quá mạnh...

Khi bảy cái đầu của quái vật cùng gầm lên, quanh người nó liền xuất hiện hàng loạt văn tự ký hiệu, những văn tự đó dùng trạng thái năng lượng lưu chuyển giữa không trung. Tiếp đó, những văn tự ký hiệu chợt sáng bừng, lấy quái vật làm trung tâm, một luồng sóng xung kích có thể thấy được bằng mắt thường tràn ra xung quanh. Những con bò sát nhỏ hứng chịu đầu tiên lập tức biến thành bụi phấn, đến cả tầng đất dày mấy mét cũng bị cày tung lên, phảng phất như đám mây hình nấm của một quả bom nguyên tử phát nổ.

http://tieulun.hopto.org

Khi luồng sóng xung kích ập tới trước mặt Trịnh Xá, hắn cũng không dám khinh thường chút nào, dốc hết sức mạnh trong trạng thái Hủy diệt, tất cả được quán chú vào Hổ hồn đao, vung đap chém xuống. Choang một tiếng vang dội như vừa chém vỡ vật gì, Trịnh Xá bắn ngược ra sau mấy chục mét rồi mới từ từ dừng lại, mặc dù đã triệt tiêu được luồng sóng xung kích này nhưng hổ khẩu hắn đã vỡ ra.

"Sức mạnh thật đáng sợ... Chỉ là sóng xung kích mà đã kinh khủng như thế này, đây là cấp độ sức mạnh có thể khống chế năng lượng, tầng thứ năm mới có thể đạt tới sao? Cho dù chỉ là sản phẩm không hoàn thiện nhưng uy lực này cũng..."

Trịnh Xá thở ra một hơi nhưng cũng không có tự tin trực tiếp tấn công con quái vật này nữa. Hắn ngừng lại giữa không trung mấy giây rồi chợt lấy trong Nạp giới ra chiếc mặt nạ vàng, đây là thứ hắn lấy được trong thế giới the Mummy cách đây khá lâu. Trận chiến đó cũng cực kỳ thảm liệt, con quái vật đó cũng là sản phẩm thất bại của Thánh nhân, nhưng hoàn toàn không so được với quái vật trước mắt, chỉ là chiếc mặt nạ vàng này có một tác dụng rất hấp dẫn... Tạm thời trải nghiệm sức mạnh của tầng thứ năm.

"Vốn định trong trận chiến cuối cùng sẽ mang lên nhưng xem ra trước mắt đã không còn cơ hội nữa, không bằng đeo nó luôn bây giờ đi..."

- Tốt nhất là không nên đeo.

Tiếng của Sở Hiên đột nhiên vang lên:

- Đã có nhiều ví dụ như vậy mà ngươi vẫn không hiểu chiếc mặt nạ vàng này rất có thể là một cái bẫy cực kỳ đẹp đẽ sao? Lúc trước là quái vật tiến hóa gen vô hạn, bây giờ là sản phẩm tầng thứ năm thất bại bị phản phệ, ngươi rất có khả năng cũng sẽ biến thành như vậy... Bay lên cao đi, cố gắng kéo dài thời gian, bao giờ ta bảo có thể trở về mới thôi!

Trịnh Xá nghe vậy cũng thấy do dự, mắt thấy quanh người quái vật phía dưới lại xuất hiện văn tự ký hiêu, hắn vội vàng thu hồi mặt nạ vàng, nói:

- Được, ta cố gắng kéo dài thời gian. Các ngươi mau chóng thanh lý sạch bên ngoài, một khi các ngươi báo có thể ta sẽ lập tức thoát ra! Thôi không nói nữa!

Chưa dứt lời, Trịnh Xá đã vỗ cánh bay vọt lên trên cao.

"Dù sao ngươi cũng không biết bay, nếu như dùng cột thịt để trèo lên, với thân thể ngươi cần cột lớn đến mức nào chứ? Đến lúc đó thời gian đã kết thúc rồi... Khốn nạn! Có còn cho người ta sống nữa không?"

Trịnh Xá vừa bay vừa suy nghĩ, nhưng hắn còn chưa kịp định thần lại, quái vật ở phía dưới đột nhiên bắt đầu lơ lửng, vô số tro bụi cùng đất đá quanh người nó cũng trôi nổi giữa không trung. Con quái vật này không ngờ đã tiến vào trạng thái phản trọng lực, thân thể tuy to lớn nhưng dưới tác dụng phản trọng lực cũng không có cảm giác công kềnh mà ngược lại dùng tốc độ gần tiếp cận với Trịnh Xá, bay thẳng lên trời, đồng thời các văn tự ký hiệu quanh người nó một lần nữa sáng bừng lên. Ở sau lưng Trịnh Xá khoảng hơn hai mươi mét, một khối không gian khoảng mười mét khối đột ngột sụp đổ, tiếp đó bùng nổ kịch liệt, sóng xung kích cực mạnh đánh trúng Trịnh Xá, làm hắn ộc ra một ngụm máu lớn, cả người bị đẩy bay ra xa cả trăm mét, trước mắt tối sầm, thiếu chút nữa thì ngất xỉu.

Mọi người... Thế giới hiện thực.... La Lệ.... Phục Chế thể...

- Sở Hiên, ta phải dùng Hồng hoang, khai thiên tích địa... Nếu như ta chết, nói với clone của ta, không được chiến đấu với hắn là tiếc nuối lớn nhất đời ta...

- Hồng hoang! Khai thiên tích địa!

678. Chương 9: Ác Ma Viễn Cổ Và Trở Về (4)

Hồng hoang, khai thiên tích địa...

Đây là sát chước tối hậu mà Trịnh Xá khổ sở nghĩ ra để đối phó với Phục Chế Thể. Sát chước tối hậu chính là không giết được địch thì tự giết mình, chiêu này là thanh gươm hai lưỡi cực mạnh, đã ra khỏi vỏ là phải thấy máu, không cần biết là máu của kẻ địch hay máu của bản thân...

http://tieulun.hopto.org

- Hồng hoang, khai thiên tích địa!

Trịnh Xá lơ lửng giữa không trung, hét lớn một tiếng, đại lượng chân nguyên lực, ma lực vẫn không cách nào sử dụng trong cơ thể liền nhanh chóng vận hành. Chúng giống như nội lực và năng lượng vampire, cùng tiến về chỗ trái tim hắn, tiếp đó hai loại năng lượng va chạm vào nhau, giống như Ma động pháo điên cuồng giải phóng sức mạnh. Chỉ trong khoảnh khắc, toàn thân Trịnh Xá đã bị luồng lực lượng này tràn ngập.

Ầm!

Một chân Trịnh Xá đạp mạnh ra sau, chỗ bị đạp lập tức biến thành tầng tầng sóng gợn.Sau khi sử dụng Hồng hoang, khai thiên tích địa, tốc độ bay của Tiềm long biến đã không thể phối hợp được với trạng thái này nữa, một cước đạp vào hư không phía sau tạo thành sức mạnh cực lớn, đẩy tốc độ của hắn lên đến mức khủng bố, cơ hồ có thể đột phá trọng lực trái đất. Chỉ trong nháy mắt, hắn đã từ cách xa mấy trăm mét xông tới trước mặt quái vật, rồi lại một tiếng nổ lớn, Trịnh Xá đâm sầm vào một tầng bảo vệ màu xanh.

Tầng bảo vệ màu xanh này không phải ký hiệu ma pháp gì, cũng phải vật phẩm đặc thù nào mà là ánh sáng tâm linh thật sự của quái vật. Hơn thế nữa, ánh sáng tâm linh này dày đặc vô cùng, đã hoàn toàn có thể thấy được bằng mắt thường, so với Thần số hiệu 1 còn mạnh hơn. Cho dù như vậy, Trịnh Xá cũng không trung hòa ánh sáng tâm linh này mà tiện tay tung một quyền đánh thẳng tới, vòng bảo vệ màu xanh cực kỳ vững chắc không ngờ lại giống như giấy mỏng, trực tiếp bị phá tan thành mảnh nhỏ. Lúc này, tiếng rống của quái vật còn chưa kịp vang lên, tốc độ của Hồng hoang, khai thiên tích địa thật sự quá nhanh, giây tiếp theo, Trịnh Xá đã hạ xuống người nó.

- Chết!

Nói thì chậm, xảy ra thì nhanh, tốc độ của Trịnh Xá thật sự đã tới mức độ không thể tưởng tượng được. Lấy ví dụ như thế này, một người bình thường chạy một trăm mét cần ít nhất là mười mấy giây, kỷ lục của nhà vô địch thế giới là hơn chín giây, gần mười giây còn Trịnh Xá trong trạng thái Bạo tạc thì chạy qua một trăm mét chỉ mất tối đa một đến hai giây. Tới trạng thái Hủy diệt thì một lần Thế của hắn có thể vượt qua khoảng cách mấy trăm mét, tốc độ như vậy đã không còn là cỡ mắt thường có thể theo dõi được, còn tới Hồng hoang, khai thiên tích địa thì tốc độ và sức mạnh lại càng đạt đến mức độ không thể tưởng tượng nổi. Chỉ riêng tốc độ di động và tấn công thôi mà với tố chất thân thể của Trịnh Xá cũng không thể gánh chịu nổi, từ đó có thể thấy uy lực của chiêu này. Dù sao chiêu này cũng là ứng dụng nguyên lý sức mạnh của Ma động pháo, cho dù chỉ được một phần vạn thì khi tập trung vào một quyền một cước, uy lực cũng không thua kém gì tên lửa hạt nhân mini.

Lại nói Trịnh Xá hạ xuống trên người quái vật, hung hăng đánh xuống một quyền. Nắm tay cùng da thịt va chạm phát ra tiếng kim loại chói tai, cường độ thân thể của quái vật này thật sự kinh người, bị sức mạnh của Hồng hoang, khai thiên tích địa đánh trúng vậy mà chỉ bị ép rơi xuống đất còn toàn thân không hề bị thương tổn chút nào. Đến khi cả hai cùng rơi xuống đất, ầm một tiếng cực lớn, sóng xung kích mạnh mẽ tràn ra bốn phía, phảng phất như đám mây hình nấm bốc lên từ vụ nổ bom hạt nhân.

Thân ở trung tâm của vụ nổ, cánh tay đánh xuống của Trịnh Xá đã hoàn toàn tan nát, bất quá, thân thể quái vật cũng không dễ chịu gì. Chỗ bị đánh trúng nhìn qua có da dẻ vẻ không suy suyển nhưng thực tế đã bị đánh lõm hẳn vào, rõ ràng máu thịt bên trong đã bị thương nghiêm trọng, cơ bản có thể coi là thịt nát. Vẫn còn chưa hết, cánh tay còn nguyên vẹn của Trịnh Xá nắm lấy Hổ hồn đao, tiếp đó chém xuống người quái vật.

Trong khoảnh khắc lưỡi đao chạm vào cơ thể, bảy cái đầu của quái vật gần cùng gầm lên một lúc, những văn tự ký hiệu quanh người nó tỏa sáng rực rỡ. Tốc độ ánh sáng nhanh đến mức nào, Hổ hồn đao của Trịnh Xá chưa chạm đến người, luồng sáng đó đã xuyên qua tầng tro bụi dày đặc, bắn ra cực xa. Tất cả những vật thể bị ánh sáng đó chiếu vào, không cần biết là đám bò sát nhỏ tràn ngập mặt đất hay là tro bụi trôi nổi hỗn loạn xung quanh, thậm chí cả Trịnh Xá lẫn bản thân quái vật, trong nháy mắt đều ngừng lại, phảng phất như thời gian tại đây đã hoàn toàn ngưng đọng.

Trịnh Xá cũng quái vật đều duy trì động tác trước đó, Trịnh Xá cầm Hổ hồn đao trong tay muốn chém xuống quái vật, bảy cái đầu của quái vật cùng tru lên, liều mạng muốn tránh xa khỏi Trịnh Xá, tất cả hành động đều hoàn toàn ngừng lại. Đây quả thật là khả năng của Thánh nhân, dừng hẳn thời gian của cả khu vực này lại.

http://tieulun.hopto.org

Kỳ thực, mấy người Trịnh Xá không biết, con quái vật này trong Đại chiến Hồng hoang cũng mạnh mẽ có tiếng, giữa Thánh nhân và người tu chân cũng để lại thanh thế rất lớn. Số lượng Thánh nhân ít hơn người tu chân rất nhiều nhưng về thực lực cá thể lại mạnh hơn không ít, cho dù là các Vu cấp tốc phát triển thành chuẩn Thánh nhân cũng mạnh hơn các tán tiên. Càng huống chi, người tu chân quá ỷ lại vào khí cụ của họ, những tu chân giả có đạo cụ siêu cao cấp hoàn toàn có thể lấy một địch lại vài ba Thánh nhân, giống như Đông Hoàng chung mà Trịnh Xá lấy được trong thế giới The Mummy chính là một trong số đó, mà khi không có khí cụ trong tay, người tu chân hoàn toàn không bằng được Thánh nhân.

Mặc dù con quái vật trước mắt đã không còn thần trí, rất nhiều đại thần thông cũng không thể sử dụng được nhưng đối mặt với sức mạnh mang tính áp đảo của Trịnh Xá, bản năng của nó vẫn cảm nhận được nguy hiểm, thần thông khống chế thời gian trong phạm vi nhỏ cũng được nó dùng ra.

Vạn vật đều là năng lượng, đây là một trong những luận điểm quan trọng nhất trong thuyết Tương đối của Einstein, mà sự thật cũng chứng mình, vật chất có thể chuyển thành năng lượng, cũng như vậy khi khống chế được năng lượng cực mạnh, năng lượng có thể chuyển hóa thành vật chất. So với năng lượng chuyển đổi thành vật chất, không gian cũng là một phương thức thể hiện đặc biệt của năng lượng, ví dụ một khối không gian nhỏ hơn mũi kim hàng chục nghìn lần, nếu như hoàn toàn chuyển thành năng lượng, cơ hồ có thể hủy diệt cả một thiên hà. Giữa không gian và thời gian lại có quan hệ chuyển đổi được, vì thế trong thuyết Tương đối mới đưa ra luận điểm vạn vật đều là năng lượng, mà khả năng của Thánh nhân lại là khống chế năng lượng, tuy không thể khống chế tất cả năng lượng đến mức toàn tri toàn năng nhưng dẫn động biến đổi thời gian không gian trong phạm vi nhỏ cũng không có vấn đề gì...

Vu có đại năng lực gần với Thánh nhân...

Nhưng dù sao cũng không phải thánh nhân, lại không có trí tuệ để sử dụng những đại thần thông này, nếu không Trịnh Xá căn bản còn chưa kịp sử ra Hồng hoang, khai thiên tích địa đã bị con quái vật này giết chết rồi. Bất quá, khi hắn dùng chiêu này tình thế lập tức đảo ngược, đây thuần tùy là lấy lực phá xảo, sức mạnh lớn đến mức kinh khủng vô số thần thông linh xảo đều chẳng được cái *** gì. Chưa cần nói uy lực từng nào, khi phát động Hồng hoang, khai thiên tích địa, riêng tốc độ của Trịnh Xá đã đủ khiến những thần thông này trực tiếp vô hiệu, cho tới khi con quái vật này trấn áp thời gian mới thôi. Có điều nó dù sao cũng không phải Thánh nhân, trấn áp thời gian này không chỉ làm ngừng Trịnh Xá mà đến bản thân nó cũng bị giam ở bên trong.

"Không, nó vẫn còn sức hành động…"

Con quái vật đúng là đang chậm rãi di động, sau khi thời gian xung quanh đều ngừng lại, tốc độ chuyển động của nó mặc dù chậm chạp nhưng cũng rất rõ ràng. Nhìn phương hướng của nó có lẽ là muốn tránh xa Hổ hồn đao của Trịnh Xá, chiếu theo tốc độ này, phải mất hai ba phút mới có thể hoàn toàn thoát được.

"Quả nhiên, ngoài đạo cụ của người tu chân, thủ đoạn của Thánh nhân cũng có thể ảnh hưởng tới phương diện thời gian…Giống như khí cụ của người tu chân, đều tự có sở trường… Cả biện pháp sử dụng những loại thần thông này cũng có ít nhất tám phần tương tự như đạo cụ tu chân…"

Toàn bộ tinh thần của Sở Hiên vẫn tập trung vào tấm thẻ kim loại màu bạc, hắn là người duy nhất chứng kiến trận chiến dưới đất. Kỳ thực lúc trước Trịnh Xá đã trách oan Sở Hiên, tuy hắn có bản lĩnh mới có thể nhìn xuyên tầng đất tùy lúc quan sát tình huống chiến đấu phía dưới nhưng nó không phải là thông qua giám thị thẻ kim loại của Trịnh Xá mà là bản lĩnh của lực sỹ khăn vàng bản thí nghiệm Sở Hiên chế tạo. Khi chiến đấu dưới vực sâu không đáy lên đến mức kịch liệt, các văn tự ký hiệu trong mắt trái Sở Hiên một lần nữa xuất hiện.

Trong tầm nhìn của Sở Hiên, con quái vật đó không ngừng điều khiển sử dụng, năng lượng, phần năng lượng bị nó khống chế biến thành vô số văn tự ký hiệu, giống như là văn tự ký hiệu trên đạo cụ tu chân, có hiệu quả tập hợp giống như bảng mạch điện tử. Thiết bị điện có thể khống chế dòng điện hình thành các hiệu quả khác nhau, đạo cụ tu chân cũng như vậy, có thể khống chế năng lượng sinh ra các loại hiệu ứng, mà lúc này con quái vật đó đang làm đúng như vậy, chỉ là phương thức so với đạo cụ tu chân lại càng thêm khéo léo, trực tiếp dùng năng lượng hình thành văn tự ký hiệu để khống chế năng lượng, tạo nên những cách chiến đấu như lúc trước cùng với hiệu quả thoát ly trọng lực của bản thân nó.

"Vậy thì… Trình Xá còn một đường sống duy nhất…"

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên suy nghĩ một lúc rồi chợt dụi dụi mắt, đồng tử có những văn tự ký hiệu đã giăng đầy tơ máu, còn có một chút máu tươi rỉ ra bên khóe mắt, xem ra gánh nặng khi con mắt biến đổi cũng không phải là nhỏ, khiến cho Vương Hiệp đang đứng bên cạnh cũng phải ngạc nhiên.

Vương Hiệp vội đỡ lấy Sở Hiên, hỏi:

- Sao vậy? Sở Hiên, lúc nãy ngươi vừa sử dụng tín niệm lực à? Tại sao tự nhiên lại bị xuất huyết nội?

- …Không phải xuất huyết nội.

Sở Hiên đẩy Vương Hiệp ra, hắn khẽ vuốt lên mắt kính, khởi động chức năng thôi miên. Chỉ trong khoảnh khắc, ánh mắt Sở Hiên đã từ lạnh nhạt biến thành cuồng nhiệt, tín niệm lực -drive đã được khởi động, chỉ chờ hắn sử dụng là có thể phát huy sức mạnh.

- Thời gian, đã sắp không còn thời gian nữa… Vương Hiệp, ngươi thủ ở chỗ này, đến khi ta bảo ngươi bắn pháo thì lập tức khởi động Ma động pháo. Nhớ kỹ, ngàn vạn lần không được do dự, cho dù là Trịnh Xá chưa thoát ra cũng phải bắn…

Sở Hiên nói với Vương hiệp như thế rồi cũng mặc kệ phản ứng của hắn, cứ như vậy bước lên Goblin glider, bay tới phía trên hoàng cung.

Lúc này ở dưới vực sâu không đáy, tốc độ của quái vật mặc dù cực kỳ chậm chạp nhưng vẫn từ từ rời xa khỏi Hổ hồn đao của Trịnh Xá, cứ theo xu thế này, thêm khoảng một phút nữa nó sẽ có thể hoàn toàn tránh được nhát chém. Đến lúc đó Trịnh Xá vẫn đang bị trói buộc thời gian, trong khi quái vật lại có thể từ từ chuyển động, khi ấy thắng bại đã được xác định.

"Arya ở bên kia đã triệu tập thôn dân bắt đầu rời khỏi thủ đô, nhưng vẫn chưa có thông báo hoàn thành tình tiết kịch bản của Chủ Thần, xem ra vẫn cần một chút thời gian… Trịnh Xá, đây là sinh cơ duy nhất, có thể nắm được hay không đều dựa vào ngươi đấy."

- Ta nhất định có thể bắn xuyên tới vực sâu không đáy, nhất định có thể bắn tới! Nhất định có thể!

679. Chương 9: Ác Ma Viễn Cổ Và Trở Về (5)

Lại nói quái vật kia sử ra đại thần thông làm ngừng thời gian nhưng nó dù sao cũng chỉ là Vu chứ không phải Thánh nhân, sử dụng thần thông như vậy đã là cực hạn của nó rồi, muốn khống chế hoàn toàn căn bản là chuyện không thể xảy ra, vì thế mới để cho Trịnh Xá có một tia cơ hội chạy thoát. Đương nhiên, Trịnh Xá thân đang trong thời gian ngưng đọng không thể biết được những chuyện này, chỉ có Sở Hiên mới có thể tính toán tham gia vào.

Sở Hiên bay lên không trung, tòa lâu đài hoàng cung ở ngay dưới chân hắn, một tay hắn cầm coilgun, ánh mắt đầy vẻ cuồng nhiệt. Lúc này, tín niệm lực của hắn đã được khởi động hoàn toàn, hơn nữa còn đạt tới cực hạn sức mạnh mà trước mắt hắn có thể sử dụng, cũng tức là trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư sơ cấp.

- Ta nhất định có thể bắn xuyên tới vực sâu không đáy, nhất định có thể bắn tới! Nhất định có thể!

Sở Hiên thần tình cuồng nhiệt, hét lớn, khẩu coilgun lập tức tỏa ra quang mang vạn trượng, kịch liệt hơn tất cả mọi lần sử dụng tín niệm lực trước đó. Trong khoảnh khắc ấy, thời gian xung quanh Sở Hiên phảng phất như đều ngừng lại, tất cả ánh sáng tập trung lên miệng súng. Theo ánh sáng tụ hợp, tín niệm lực cuối cùng cũng khởi động, ầm một tiếng vang dội, đạn coilgun mang theo ánh sáng cùng bắn ra. Viên đạn nhìn chỉ có vài milimet, uy lực hữu hạn nhưng khi nó bắn trúng mặt đất, luồng ánh sáng cũng đồng thời bộc phát...

Vương Hiệp ở đằng xa vẫn đang khẩn trường nhìn lên trời, đến khi Sở Hiên sử dụng tín niệm lực, hắn mới chứng kiến một luồng ánh sáng bắn thẳng xuống đất. Luồng sáng vừa chạm vào mặt đất lập tức bừng lên quang mang chói chang như mặt trời, khiến cho Vương Hiệp lóa cả mắt. Không đợi ánh sáng đó nhạt đi, mặt đất đã bắt đầu chấn động kịch liệt, giống như có động đất cực mạnh cấp tám, cấp chín, Vương Hiệp không kịp đề phòng cũng bị đẩy ngã xuống đất. Đến khi cả chấn động lẫn ánh sáng đều biến mất, Vương Hiệp mới đứng dậy nhìn ra xa, từ chỗ hắn có thể chứng kiến trên mặt đất đã hình thành một hố lớn, đường

http://tieulun.hopto.org

kích tới hơn hai trăm mét, không biết là sâu đến mức nào. Uy lực một phát súng này không ngờ lại mạnh đến vậy, không, nói chính xác là uy lực của tín niệm lực không ngờ lại mạnh đến vậy.

- Đúng là quá kinh khủng, sức mạnh của phát súng này dù là mười quả tên lửa hạt nhân mini cũng không bì được! Sở Hiên chẳng lẽ đã mạnh hơn cả Trịnh Xá rồi sao?

Vương Hiệp há hốc miệng, lẩm bẩm tự nói mấy câu, rồi mới đột nhiên hét lên:

- Đúng rồi, là tín niệm lực. Mẹ nó, tín niệm lực không phải là từ tiêu hao sức sống sao? Sở Hiên sử dụng sức mạnh lớn như vậy, tính mạng hắn...

Trong lúc nói, Vương Hiệp lập tức lấy Goblin glider ra, muốn bay tới chỗ Sở hiên, nhưng hắn còn chưa kịp bay lên, xung quanh chợt tối sầm lại. Một vật thể to lớn bay vọt qua phía trên đầu hắn khoảng năm, sáu mét, áp lực gió cực mạnh làm hắn không thể bay lên nổi, đồng thời, một bóng người vừa kêu gào vừa rơi xuống, cuối cùng thì đè cho cả hắn lẫn glider cùng ngã ra đất.

- ...Trình Khiếu, ngươi đè lên người ta đau quá...

- Xin lỗi, tự dưng bị ném xuống, ta nhất thời cũng không có sức động đậy. Yên tâm đi, trọng lượng ta tối đa chỉ có năm mươi mấy cân thôi, ngươi không phải chỉ có thế thôi mà cũng không chịu nổi chứ?

- Dù nói như vậy... Nhưng bị năm mấy cân đè bẹp xuống đất ngươi sẽ không cảm thấy đau sao? Mau tránh ra đi!

Tạm thời không nhắc đến Vương Hiệp vừa quát mắng vừa đẩy Trình Khiếu ra, ở bên kia, hắc long to lớn từ xa bay tới, tốc độ của nó thật sự quá nhanh, cũng không biết có phải là kết quả sử dụng năng lượng long tộc hay không. Nếu như xét theo vật lý học, vỗ cánh một cái đã bay xa mấy trăm mét, tốc độ như vậy tuyệt đối không thể tồn tại ở loại thằn lằn khổng lồ này.

Con hắc long to lớn cũng không chần chừ, khi bay tới phía trên hoàng cung, nó trực tiếp cúi người lao xuống, chui vào trong cái hang Sở Hiên dùng tín niệm lực bắn ra. Chỉ thấy nó vung trảo lên, bắt trúng một người đầu tóc bạc trắng, người này chính là Sở Hiên do sử dụng tín niệm lực tiêu hao quá lớn mà đã hôn mê. Con rồng cũng không ngừng lại chút nào, bắt lấy Sở Hiên xong liền tiếp tục lao xuống phía dưới.

Quay lại với lúc Sở Hiên sử dụng tín niệm lực, viên đạn coilgun mang theo tín niệm lực xuyên xuống lòng đất, cùng lúc bắn ra phát súng này, Sở Hiên cũng xác định được một chuyện mà hắn vẫn luôn phỏng đoán, đó chính là sức mạnh cực hạn của -drive và tiêu hao năng lượng.

Từ lâu trước đây, Sở Hiên đã bắt đầu nghiên cứu một cách có hệ thống thuộc tính cường hóa của mình, tín niệm lực -drive, phương thức phát sinh sức mạnh. Đáng tiếc là hắn không có rất nhiều công cụ thiết bị cần thiết, những trang thiết bị cấp cao này tầng hầm không thể sinh ra được, chỉ có thể hoán đổi từ chỗ Chủ Thần. Sở Hiên từ đầu đã không có nhiều điểm thưởng và chi tiết kịch tình như vậy, đến khi hắn hoán đổi được các thiết bị đó thì lại lấy được công pháp và đạo cụ tu chân, cần phải ưu tiên phá giải, do đó đến tận bây giờ hắn vẫn không có thiết bị tương ứng để nghiên cứu tín niệm lực, chỉ có thể dùng phỏng đoán.

Tín niệm lực -drive mạnh mẽ vô cùng, hơn nữa sau khi sử dụng còn có thể phá vỡ một số định luật vật lý, ví dụ như Sở Hiên đã từng lấy thân trần chắn trước chùm tia laser. Thứ mà loại sức mạnh này cần chỉ vỏn vẹn là "ngươi tin tưởng có thể", chỉ cần ngươi có thể tin tưởng bản thân có thể làm được, vậy thì không cần biết chuyện đó có hoang đường đến mức nào cũng đều có thể thành công. Đương nhiên, bỏ ra sinh mệnh lực tương đương để triệt tiêu gánh nặng cũng có thể giải thích được.

Chỉ là nói thì đơn giản, làm mới khó, do ý thức không phải máy móc, cũng không thể giống như máy móc đã nhận định là có thể tin tưởng tuyệt đối. Người càng có trí tuệ thì lại càng khó phát huy được sức mạnh này, cho dù có tự thôi miên mình thành loại người cuồng nhiệt hoặc là thanh niên máu nóng thì tận sâu trong nội tâm vẫn sẽ này sinh dao động với hành vi của mình. Cho dù chỉ có một tia dao động thôi cũng sẽ hạ thấp tín niệm lực, thậm chí là hoàn toàn triệt tiêu nó, lấy ví dụ như thế này, một người bệnh cầm cùng tên bắn mặt trăng, muốn hắn tin tưởng mình có thể bắn xuyên mặt trăng, loại tự tin này cho dù thế nào cũng không thể tồn tại, kể cả dùng thôi miên cũng sẽ nảy sinh dao động. Chính vì thế, tín niệm lực cực kỳ khó phát động, đây cũng là phương hướng mà Sở Hiên vẫn luôn thăm dò, làm thế nào phát huy được tín niệm lực đến cực hạn.

http://tieulun.hopto.org

Điểm thứ hai là suy đoán thuần túy, phương thức công kích mạnh mẽ như tín niệm lực không thể không tiêu hao năng lượng mà vẫn phát ra được. Mà mỗi lần tổn thất sinh mệnh, chiếu theo định luật bảo toàn năng lượng căn bản không thể tạo ra toàn bộ năng lượng của tín niệm lực, do đó tiêu hao sức sống rất có khả năng là để gánh chịu sức phản phệ của tín niệm lực, năng lượng thật sự hẳn là tới từ năng lượng lưu động trong không gian. Lần này Sở Hiên khai mở hoàn toàn tín niệm lực, từ trên trời cao bắn một phát súng xuyên sâu xuống đất mấy trăm mét tới tận vực sâu không đáy, sức mạnh như vậy đã đủ để chứng minh năng lượng của tín niệm lực không hề tới từ sinh mệnh lực mà là từ năng lượng lưu động tồn tại trong không gian rộng lớn xung quanh. Cứ như vậy, một tác dụng khác mà Sở Hiên phỏng đoán với chiêu thức này cuối cùng cũng đã được xác định, chuyện này tạm thời chưa bàn tới. Sở Hiên không biết rằng khi hắn liều mạng bắn ra một đòn cực mạnh này, cho dù tiêu hao sinh mệnh lực chỉ là để gánh chịu lực lượng thì cũng không thể chịu đựng nổi sức phản phệ của chiêu này, lập tức hôn mê đi, nếu không có cự long màu đen bắt lấy hắn thì tác dụng cuối cùng gì đó cũng chỉ là một câu chuyện cười mà thôi.

Bố cục cho trận đánh cuối cùng tạm thời không nói, quay lại chuyện chính, đang nói tới việc thần thông của quái vật không trọn vẹn, khi tạm dừng lại thời gian thì thời gian của bản thân nó cũng trở nên chậm chạp. Khi quái vật dần dần tách xa khỏi Trịnh Xá, những căn tự ký hiệu quanh người nó lại từ từ sang lên, có vẻ như đang muốn dùng loại năng lực nào đó để giết chết hắn. Tính từ lúc quái vật sử dụng sức mạnh đình chỉ thời gian đến giờ đã được vài phút, Trịnh Xá cùng mọi thứ xung quanh vẫn hoàn toàn bất động thì đột nhiên, xuất hiện một luồng ánh sáng từ trên không bắn xuống. Luồng ánh sáng dùng tốc độ cực cao bắn tới cách quái vật khoảng trăm mét tiếp đó nổ tung, năng lượng hỗn loạn khổng lồ tràn ra khắp bốn phía. Năng lượng quanh người quái vật đều tồn tại dưới dạng văn tự ký hiệu tổ hợp như bảng mạch điện tử, một khi bị đánh tan thần thông của nó liền lập tức biến mất, dù sao nó cũng không phải Thánh nhân, không thể ngăn cản đòn đột phá trong chớp mắt này.

Chỉ trong khoảnh khắc, một tiếng nổ cực mạnh vang lên, mặt đất xuất hiện một rãnh lớn rộng hơn mười mét, dài hơn trăm mét, chính là do một đao của Trịnh Xá chém xuống tạo thành.

Trịnh Xá cũng phản ứng cực nhanh, hắn đột nhiên phát hiện con quái vật không còn ở dưới đao mình nữa mà đã dịch sang bên cạnh người hơn mười mét. Trịnh Xá thoáng sửng sốt một chút rồi đạp mạnh chân, mặt đất lập tức bùng lên một đám mây hình nấm nhỏ, giây tiếp theo, Trịnh Xá đã cầm Hổ hồn đao xuyên qua cơ thể quái vật, phá thủng ngực nó thành một lỗ lớn rộng vài mét.

Quái vật gào lên một tiếng thảm thiết, văn tự ký hiệu quanh người không ngờ lại từ từ tụ họp, Trịnh Xá mặc dù không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng những văn tự ký hiệu quanh người quái vật đã vỡ nát, hắn sao có thể để nó khôi phục lại sức chiến đấu? Trịnh Xá lập tức đạp mạnh vào hư không, cả người phảng phất như một quả tên lửa bắn ngược trở lại, ầm một tiếng, đâm vỡ tan ánh sáng tâm linh của quái vật. Phương thức tấn công thật dã man, hắn cũng không dùng ánh sáng tâm linh của mình để trung hòa mà trực tiếp đâm nát tầng bảo vệ đó, lại tạo thêm một lỗ hổng nữa trên người quái vật.

Quái vật cực kỳ khổ sở, chỉ trong một hai giây ngắn ngủi trên người nó đã xuất hiện hai cái lỗ lớn, có thể thấy là con quái vật này hẳn là thuộc loại Vu chuyên sử dụng kỹ năng ma pháp truyền thuyết. Mặc dù thân thể nó to lớn cả trăm mét, chiến đấu bằng thân thể không thể kém cỏi, nhưng Trịnh Xá lúc này khởi động Hồng hoang, khai thiên tích địa, sức chiến đấu thân thể giống như hủy thiên diệt địa, nó căn bản là đến tốc độ của hắn cũng không theo kịp, cứ tiếp tục thế này, trước khi năng lượng xung quanh bình tĩnh lại nó đã bị giết chết rồi. Bị ép bất đắc dĩ, quái vật không ngờ lại mở rộng chín cái miệng, phun ra chất độc màu xanh lục về phía Trịnh Xá.

Trịnh Xá sao lại phải e ngại chất độc? Đến cả dịch thể ăn mòn của Alien hắn còn không sợ, lập tức vung đao chém tan luồng chất độc, một lần nữa đâm vỡ màn ánh sáng tâm linh, tạo thêm một lỗ hổng trên người quái vật... Chỉ có điều, không phẩy mấy giây sau, trong chớp mắt lúc Trịnh Xá xuyên qua người quái vật, bản năng của hắn lại cảm giác được nguy hiểm. Mấy giọt chất độc rơi xuống ngực vào và một bên đùi hắn, loại chất độc này không biết do thứ gì tạo thành, không ngờ trong nháy mắt đã ăn mòn vào trong, với tố chất thân thể của Trịnh Xá vậy mà cũng không ngăn cản nổi. Chỉ có hai ba giọt mà chưa đến nửa giây đã ăn mòn thủng ngực phải Trịnh Xá, tiếp đó do rất nhiều máu tươi hòa tan vào mới khiến sự ăn mòn chậm lại nhưng dù như vậy thì phổi phải của hắn cũng đã hoàn toàn biến mất.

Một bên đùi cũng giống như vậy, bị ăn mòn sạch sẽ từ giữa chân, một nửa rơi xuống đất, nửa còn lại tiếp

http://tieulun.hopto.org

tục bị ăn mòn từ từ lên trên. Loại chất độc này không ngờ lại mãnh liệt đến mức chưa ăn mòn hoàn toàn thân thể hắn thì chưa thôi, chuyện này không khỏi quá khoa trương rồi.

Bất quá nhìn quái vật có vẻ cũng không dễ chịu gì, chín cái miệng sau khi phun ra chất động liền ủ rũ cả xuống, cộng thêm ba lỗ hổng trống hoác lại càng thêm dọa người. Mắt thấy nó lại sắp phun ra một lần chất độc nữa, trong đầu Trịnh Xá đột nhiên vang lên âm thanh của Chủ Thần.

"Hoàn thành tình tiết kịch bản, tất cả thành viên đoàn đội nhận được 5000 điểm thưởng, một chi tiết kịch tình cấp B."

Trịnh Xá thoáng giật mình rồi lập tức bật cười điên cuồng. Mặc dù vừa cười vừa ho ra máu nhưng hắn vẫn cố gắng vận số chân nguyên lực cùng ma lực cuối cùng để duy trì Hồng hoang, khai thiên tích địa, dưới chân đạp mạnh, lao như bay về phía lỗ hổng trên đỉnh trời.

"Quá may mắn, tuy không biết tại sao con quái vật này lại không thể sử dụng kỹ năng ma pháp nữa những vẫn quá may mắn rồi. Hơn nữa giờ lại vừa khéo hoàn thành nhiệm vụ tình tiết kịch bản, không ngờ ta vẫn có thể sống sót... Chất độc này thật quá bá đạo, hơn nữa thân thể cũng bắt đầu không chịu đựng được sức mạnh của hồng hoang khai thiên tích địa, chuẩn bị tan vỡ rồi, hy vọng ta còn kiên trì được thêm một phút nữa..."

Đối với trạng thái thân thể mình, Trịnh Xá rõ ràng hơn ai hết, khi sử dụng Hồng hoang khai thiên tích địa, thân thể hắn cuối cùng cũng bắt đầu hư hỏng, số chất độc đó chẳng qua chỉ làm gia tăng quá trình này mà thôi. Cũng may là tình tiết kịch bản hoàn thành kịp lúc, Trịnh Xá rút cuộc cũng có thể rời khỏi vực sâu không đáy này, vì thế hắn lập tức liều mạng bay tới lỗ hổng trên trời. Cho dù dù thân thể hắn mấy chục giây sau sẽ hoàn toàn hư hỏng nhưng lạc đà chết đói vẫn còn to hơn ngựa, dư lực của Hồng hoang, khai thiên tích địa cũng đủ để hắn thoát ra khỏi vực sâu không đáy này.

"Tốt! Thoát ra khỏi cái hang dưới đất này rồi, sức mạnh thôi miên trong lối vào quả nhiên đã biến mất, vậy thì... Hỏng bét!"

Trịnh Xá ở dưới vực sâu không đáy chỉ dùng sức đạp một phát, lực lượng khổng lồ đã giúp hắn bay lên cao cả chục nghìn mét đi tới thế giới bên trên. Sức mạnh đã kiệt, thân thể tiếp tục tan vỡ, lực lượng của Hồng hoang, khai thiên tích địa đã không còn được được ba phần lúc bình thường, khi hắn vừa lao ra khỏi hang thì đột nhiên một ngọn lửa cực kỳ mãnh liệt chợt ập đến trước mặt. Trịnh Xá trong lòng máy động, cuối cùng cũng nhớ ra quốc vương Galbatorix cùng con rồng khổng lồ của lão đang trấn thủ chỗ này, có điều hiện tại hắn lực cũ đã hết, không thể linh hoạt tránh né, chỉ có thể vung Hổ hồn đao dùng sức nghênh tiếp luồng lửa ấy. Hắn dù sao cũng vẫn có thể sử dụng sức mạnh Hồng hoang, khai thiên tích địa, một đao chém ra lập tức cắt đôi luồng hỏa diễm như lửa địa ngục đó, nhưng cùng lúc ấy, con rồng đen khổng lồ sau khi phun lửa không ngờ lại liều mạng chồm cả người tới, muốn ép hắn rơi xuống dưới vực sâu không đáy.

Lúc này Trịnh Xá thật sự đã tới mức đèn cạn hết dầu, chưa nói toàn thân trúng kịch độc, Hồng hoang, khai thiên tích địa cũng đã tới mức độ không thể gánh chịu, sức mạnh còn lại cũng chỉ đủ để chém thêm một đao hoặc là đã thêm một cước tiếp tục xông lên, hai đằng chỉ có thể chọn một. Trịnh Xá cơ hồ tuyệt vọng nhìn cự long áp xuống, cùng với quốc vương Galbatorix đang gào thét trên lưng nó.

- Quay về vực sâu không đáy đi! Không có con quái vật nào có thể từ nơi ta trấn giữ tiến vào thế giới loài người!

Galbatorix gầm lên, trường thương trong tay ném ra, xuyên thẳng qua bụng Trịnh Xá. Tiếp đó móng vuốt của cự long màu đen cũng bổ về phía Trịnh Xá, bóng đen to lớn bao trùm lấy hắn, giống như sự tuyệt vọng trong lòng hắn hiện tại, lần này thật sự không còn cách nào nữa.

- Grào!

Một tiếng rồng ngâm hùng hậu vang lên, từ trên cao, một con cự long màu đen lao thẳng xuống. Khi con rồng của quốc vương Galbatorix vừa mới vồ đến trịnh Xá, con cự long này cũng phát sau tới trước, xông tới bên cạnh hắn, nó gầm lên một tiếng, cắn thẳng vào chân con rồng kia. Không kịp để phòng, rồng của quốc vương bị cắn trúng, Trịnh Xá rơi ra khỏi móng vuốt của nó liền lọt vào trong trảo của con hắc long nhỏ mới tới.

http://tieulun.hopto.org

Hai con rồng tự nhiên là không thể mới cắn một cái đã phân thắng bại, cự long kia cũng không chịu yếu thế, chồm lên cắn lại, hai con rồng cứ như vậy quay cuồng trong hang cắn xe lẫn nhau, hai bên đã gần tiếp cận với vực sâu không đáy.

Lại nói tới Trịnh Xá bị con rồng đen nhỏ bắt trúng, một luồng năng lượng kỳ dị chợt từ chỗ tiếp xúc truyền vào thân thể hắn. Luồng năng lượng này mạnh mẽ hùng hậu, tuy không so được được với chân nguyên lực và ma lực trong người hắn nhưng so với nội lực cùng năng lượng vampire thì lại cao hơn một tầng. Luồng năng lượng vừa truyền vào người Trịnh Xá lập tức bắt đầu chữa trị cơ thể hắn, mặc dù thân thể này đã hỏng đến mức không thể hỏng hơn, bắt đầu tan vỡ từ những thành tố cơ bản nhất nhưng có luồng sinh lực này gia nhập, tốc độ hư hỏng lập tức chậm lại, còn sức mạnh của Hồng hoang, khai thiên tích địa cũng lại có thể vận hành.

- Là cún con phải không? Mày đã lớn thật rồi hả?

Trịnh Xá trong lòng chợt động, lập tức hiểu ra năng lượng truyền vào cơ thể mình chính là năng lượng long tộc thuần túy, hơn nữa cự long tới cứu hắn cũng có màu đen tuyền, hẳn chính là rồng non mà hắn nuôi đã trưởng thành. Theo năng lượng tụ tập một lần nữa, Hồng hoang, khai thiên tích địa lại có thể phát huy, mắt thấy sắp rơi xuống vực sâu không đáy, Trịnh Xá vụt lao ra khỏi móng rồng. Chỉ thấy hắn một tay nắm long trảo, chân dùng sức đạp mạnh, kéo theo cả hắc long cùng bay lên trên không. Uy lực của Hồng hoang, khai thiên tích địa mạnh mẽ đến mức nào? Sóng xung kích cực mạnh bộc phát ra không ngờ khiến cho cả con cự long kia cũng choáng váng mất một lúc, đến khi nó cùng quốc vương Galbatorix hồi tỉnh lại thì Trịnh Xá đã kéo cự long thuận theo lỗ hổng mà Sở Hiên bắn ra lao thẳng lên trời.

- Ai ở cạnh Ma động pháo?

Trịnh Xá vừa lên trên cao lập tức điên cuồng hét lên.

Vương Hiệp cùng Trình Khiếu đã sớm đứng dậy, mấy người Zero thì đang bảo vệ công chúy tinh linh đưa người đi tới bình nguyên, rời khỏi hoàng cung, lúc này trong thủ đô đã không còn thành viên Trung Châu đội nữa. Hai người nghe thấy tiếng hét của Trịnh Xá liền gần như đồng thanh nói vào tấm thẻ kim loại màu bạc:

- Vương Hiệp (Trình Khiếu)!

- Tốt!

Trịnh Xá lúc này đang ở trên cao cách mặt đất hơn hai nghìn mét, quốc vương Galbatorix cùng cự long của lão thì vừa mới lao ra khỏi miệng hang. Chạy thoát được một mạng, Trịnh Xá vô cùng hưng phấn, quát:

- Vương Hiệp, Trình Khiếu, dùng Ma động pháo bắn chết con rồng kia đi, tình tiết kịch bản của Eragon chúng ta không thể bỏ qua được!

- A! Chúng ta rút cuộc... cũng đều sống sót

680. Quyển 19 : The Perfect Storm -- Chương 1: Phỏng Đoán (1)

- Chủ Thần, chữa trị tất cả, điểm thưởng trừ của ta!

Trịnh Xá vừa về tới Chủ Thần không gian lập tức hét lên, bất quá những lời này của hắn đã có chút không đủ trung khí, dù sao thì một bên phổi cũng đã biến mất, cả người chật vật không chịu nổi, nếu trì hoãn thêm khoảng mười giây nữa thì hắn sẽ thật sự ở lại trong thế giới Eragon, hơn nữa còn là chết ở trong đó...

Sau một lúc, cột sáng chữa trị của Chủ Thần đã được thu lại, Trịnh Xá người lành lặn cuối cùng, phải mất tới hơn mười phút. Thương thế của hắn thật sự quá nặng, chỉ riêng chữa trị đã mất hơn ba nghìn điểm, sau khi mọi người đều hạ xuống cả nửa ngày, Trịnh Xá mới từ từ đáp xuống đất.

Không đợi hắn kịp lên tiếng, một bóng đen đã ập tới, một chiếc lưỡi khổng lồ liếm hết cả người hắn. Giữa quảng trường Chủ Thần không ngờ lại xuất hiện một con rồng đen khổng lồ cao hơn ba mươi mét, dài hơn năm mươi mét, chỉ riêng cái lưỡi đã dài đến ba bốn mét. Đây còn gọi gì là liếm nữa, Trịnh Xá trực tiếp bị

http://tieulun.hopto.org

nước miếng của con rồng tắm qua hết một lượt, mà đó vẫn chưa hết, nó thậm chí còn vươn trảo hướng về phía hắn.

- Dừng! Cún con, dừng lại!

Trịnh Xá vội vàng kêu lên, lau lau nước miếng trên mặt rồi nói:

- Sau này không được tùy tiện liếm người nữa.. Còn cả không được nhảy chồm lên như trước đây nữa! Sẽ đè chết người mất!

Trình Khiếu ở bên cạnh lại vừa cười vừa nói:

- Liếm nam thì coi như bỏ, nhưng nếu liếm nữ, toàn thân ướt dính nhìn tuyệt đối cực kỳ gợi cảm, ha ha ha...

Trịnh Xá lừ mắt nhìn hắn một cái rồi cáu kỉnh nói:

- Không được chồm lên người khác... nhưng có thể vồ Trình Khiếu.

Nói đoạn hắn cũng mặc kệ Trình Khiếu la oai oái tránh né móng vuốt mà trực tiếp quay sang phía Sở Hiên.

- Thế nào? Có lấy được tin tức gì cần nói với mọi người không? Cái tin phải liều mạng kiếm về này quá quan trọng, ta không biết phải nói cho mọi người như thế nào nữa.

Trịnh Xá nhìn Sở Hiên, nói.

Sở Hiên đang đứng xoa xoa mắt trái một cách kỳ lạ, nghe Trịnh Xá hỏi hắn cũng không thèm ngẩng đầu lên, đáp:

- Nói hay không tùy người, nếu như không thể vượt qua được trận chiến cuối cùng thì có biết thêm nhiều tin tức hơn nữa cũng vô dụng... Huống hồ đến trước trận chiến cuối cùng họ cũng không nhất định sẽ trở về thế giới hiện thực.

Trịnh Xá lẩm bẩm tự nói một lúc, hắn đưa mắt nhìn quanh, đặc biệt là nhìn La Lệ đang đứng bên cạnh, một lúc lâu sau mới nói:

- Vậy thì mọi người tạm thời chưa nghỉ ngơi vội, tất cả vào phòng ta, ta có chuyện cần nói.

Những người còn lại đều có chút kỳ quái nhưng vẫn theo sau Trịnh Xá cùng vào phòng hắn, ngoại lệ duy nhất là Sở Hiên. Tên này không ngừng day day mắt, bước về phòng mình, từ vẻ mặt cuồng nhiệt của hắn có thể thấy tên khốn này nhất định là lại phát hiện ra chuyện gì đó, bắt đầu nghiên cứu một mình.

Nhìn mọi người đi vào phòng Trịnh Xá, con rồng liền bắt đầu bồn chồn, nó ngồi trước cửa phòng kêu ư ử liên tục, nghe thật sự giống tiếng chó kêu phóng đại lên mấy lần. Tới khi Trịnh Xá cầm một chiếc huy hiệu bước ra ngoài, hắc long lập tức ngậm miệng, có vẻ chuẩn bị phóng lên người hắn, dọa cho Trịnh Xá phải vội vàng giơ tấm huy hiệu lên. Trong nháy mắt, con rồng lập tức biến mất, còn trên tấm huy hiệu thì xuất hiện một tia hắc mang mơ hồ.

- Ok, giải quyết xong, không ngờ cái huy hiệu Sở Hiên đưa thật sự có tác dụng... Chỉ cần là vật nuôi của mình thì có thể đưa vào trong? Nếu như người khác cũng mang theo vật nuôi khổng lồ như vậy, không biết có thể cùng đưa vào không nhỉ?

Trịnh Xá gãi gãi đầu lẩm bẩm tự nói, rồi bỏ huy hiệu vào trong túi, bước vào phòng.

Trong phòng, mọi người đã sớm yên vị chờ đợi hắn, đến cả Trình Khiếu vẫn luôn mồm miệng luyên thuyên cũng không đi trêu chọc Triệu Anh Không nữa.. Đương nhiên, đây cũng có thể là do Triệu Anh Không đã lấy thanh trọng kiếm hai tay ra làm cho hắn sợ phát khiếp. Thanh trọng kiếm vô hình này nếu như chém trúng người thì không phải chỉ chịu thương nhẹ là xong.

Trịnh Xá khẽ gật đầu nhìn mọi người, nói:

- Chuyện ta muốn nói tiếp theo đây vô cùng quan trọng, có thể nói cả bí mật của Chủ Thần không gian cũng sẽ lộ ra phần lớn. Nhưng đồng thời, muốn biết được tin tức bí mật này sẽ phải bỏ ra một cái giá tương ứng... Cái giá này là trước khi thực lực của các ngươi đạt tới trình độ như ta hoặc như Sở Hiên hiện tại thì không được phép trở về thế giới hiện thực, các ngươi có còn muốn nghe cái tin này không?

http://tieulun.hopto.org

Vừa dứt lời, Vương Hiệp đã trực tiếp đứng dậy, nói:

- Xin lỗi, tin tức này ta không muốn nghe. Ta vốn chuẩn bị sau khi kết thúc trận chiến cuối cùng sẽ cố gắng tích trữ điểm thưởng trở về thế giới hiện thực. Nhiệm vụ ta đang gánh vác so với cái chân tướng này còn quan trọng hơn nhiều, tổ quốc đang cần ta...

Trong lúc nói, Vương Hiệp đã đi ra khỏi cửa.

Trịnh Xá thở ra một hơi, đối với quyết định của Vương Hiệp hắn cũng có chút bội phục. Dù sao thì con người cũng là sinh vật cực kỳ có tính tò mò, đặc biệt là khi chân tướng sắp sửa bộc lộ ra thế này, chỉ cần cần là người thì sẽ đều muốn biết chân tướng đó là cái gì. Vương Hiệp có thể quyết đoán bỏ qua bí mật đó, quả không hổ là thiết huyết quân nhân, chỉ riêng phần kiên nghị này đã đủ khiến người khác phải khâm phục.

- Được rồi, những người còn lại đều cùng một quyết định phải không? Các ngươi phải nhớ là, một khi biết được chân tướng, trước khi đạt tới thực lực như Sở Hiên hiện tại, các ngươi tuyệt đối không được trở về thế giới hiện thực, đã hiểu chưa?

Trịnh Xá lại cố ý cường điệu thêm mấy câu rồi mới cẩn thận kể lại những gì hắn đã gặp trong Eragon, chiến đấu dưới vực sâu không đáy, suy đoán của Sở Hiên cùng một số suy luận sau đó, biến hóa dưới vực sâu không đáy, tất cả đều nói hết ra. Đến cuối cùng hắn mới kết luận:

- Đây là tin tức ta lấy được trong Eragon. Tạm thời chưa cần biết tin tức này có chính xác hay không nhưng nếu thật sự đúng như Sở hiên phân tích, một khi biết được tin tức sẽ dẫn phát kịch biến, vậy thì trước khi thực lực của chúng ta đủ mạnh mẽ, không được phép trở về thế giới hiện thực, mọi người đã hiểu chưa?

Mọi người vẫn đang còn chìm đắm trong tin tức này, nhất thời không có ai trả lời hắn, mà Trịnh Xá cũng không vội vã, hắn bước tới cạnh La Lệ, ôm lấy cô bé vào lòng, ghé vào tai nàng nói:

- La Lệ, đừng lo lắng, anh sẽ giúp em lựa chọn thuộc tính cường hóa thích hợp, để thực lực của em cũng được tăng cường. Ngoài ra anh sẽ luôn ở bên cạnh em, tới sau khi trận chiến cuối cùng kết thúc, chúng ta sẽ nghĩ cách an toàn trở về thế giới hiện thực, được không?

La Lệ ngoan ngoãn gật đầu, có điều nhìn thần sắc nàng vẫn đầy vẻ mê mang. Nghĩ cũng đúng thôi, một cô bé chưa tới hai mươi tuổi, ở trong thế giới luân hồi này này vốn đã khiến nàng mỗi ngày phải lo lắng sợ hãi rồi. Tuy nàng không phải tiến vào thế giới phim kinh dị nhưng bạn trai của nàng, Trịnh Xá, lại là thành viên tiểu đội luân hồi, hơn nữa còn là đội trưởng hạch tâm của tiểu đội, mỗi lần từ thế giới phim kinh dị trở về đều mang đầy vết thương, thậm chí mấy lần còn gần như tan xương nát thịt. La Lệ đã thường xuyên nửa đêm giật mình hoảng sợ tỉnh lại, mà đến bây giờ lại đột ngột nghe được không thể trở về thế giới hiện thực, ít nhất là trong thời gian ngắn không thể quay về, với tâm trí của một cô bé như nàng, không bật khóc ngay tại chỗ đã là kiên cường lắm rồi.

Những người còn lại phần lớn cũng đều có chút ảm đạm. Trận chiến cuối cùng đang tới gần, bọn họ đều có suy nghĩ muốn trở về thế giới hiện thực một lần, bây giờ không ai có thể trở về được nữa. Không chỉ như vậy, trong lòng họ đều có chút nghi hoặc, theo lý mà nói, trận chiến cuối cùng đã sắp đến, nếu như bọn họ biết được tin tức này, chẳng lẽ sau khi trận chiến kết thúc họ cũng không thể trở về được hay sao?

Trịnh Xá cũng nhìn ra được sự nghi hoặc của mọi người, hắn buông La Lệ ra, ngồi xuống ghế rồi mới nói:

- Trong Eragon, Sở Hiên nói với ta một câu rất kỳ lạ, trận chiến cuối cùng có lẽ chỉ là trận chiến cuối cùng trên danh nghĩa. Lúc đó ta còn chưa hiểu câu này có ý gì, đến khi cảm nhận được sự thôi miên của Chủ Thần dưới vực sâu không đáy một đột nhiên nghĩ thông được.

- Thôi miên của Chủ Thần?

Tất cả mọi người đều ngạc nhiên hỏi.

- Đúng thế, chính là cảm giác như mộng như tỉnh khi chúng ta tiến vào thế giới phin kinh dị. Ta cuối cùng cũng cảm nhận được.

Trịnh Xá gật đầu, trịnh trọng nói:

http://tieulun.hopto.org

- Chỉ cần mở cơ nhân tỏa đến tầng thứ tư trung cấp, tiến vào trạng thái Tiềm Long Biến, ta sẽ có thể cảm nhận được xung động năng lượng mà Chủ Thần tác động đến ta. Tuy vẫn chưa có cách nào ngăn cản được nhưng so với lúc trước không hề có chút phản ứng nào thì đó đã là tiến bộ rất lớn rồi. Ta nghĩ nếu như mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư cao cấp hẳn là sẽ có thể chống cự được sự delete của Chủ Thần. Dù sao thì cái gọi là delete rất có khả năng cũng là do năng lượng dẫn động, mà mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư cao cấp đã có thể khống chế năng lượng ở một trình độ nhất định, đến lúc đó, uy hiếp lớn nhất của Chủ Thần đối với tiểu đội luân hồi chúng ta, cái gọi là delete sẽ không còn tồn tại nữa, nơi này sẽ là địa phương an toàn tuyệt đối.

Trịnh Xá nói xong, người có phản ứng đầu tiên là Tiêu Hoành Luật, thằng nhóc này bỗng nhảy dựng dậy, nói:

- Ta hiểu rồi, quả nhiên là như vậy, trận chiến cuối cùng quả nhiên chỉ là cuối cùng trên danh nghĩa, hơn nữa tin tức này cũng thật sự có thể dựa vào thực lực chúng ta hiện tại để đạt được, mặc dù có hơi sớm một chút…

Những người còn lại đều cảm thấy khó hiểu, Tiêu Hoành Luật lập tức nói:

- Đạo lý này rất đơn gian, theo như phỏng đoán của chúng ta lúc trước, sau trận chiến cuối cùng chúng ta sẽ trở về thế giới hiện thực. Nhưng đó chỉ vỏn vẹn là một suy đoán mà thôi, Chủ Thần không hề nói rõ với chúng ta là như vậy, chỉ do chúng ta cứ cho đó là chuyện đương nhiên… Mà theo những gì Trịnh Xá đã trải qua trong Eragon rất có khả năng bộ phim đó là do Chủ Thần cố ý sắp xếp, để cho những đội ngũ mạnh như chúng ta hoặc là mạnh hơn, tiến vào những bộ phim luân hồi đặc biệt. Trong những bộ phim ấy có ẩn chứa đáp án liên quan đến bí mật của Chủ Thần không gian, nhưng muốn giành được đáp án đó cần phải có thực lực mạnh mẽ, hơn nữa còn không thể trở về thế giới hiện thực nữa. Đây rất có thể là cạm bẫy của những người sáng tạo ra Chủ Thần không gian, cũng thức là Thánh nhân và người tu chân. Đương nhiên, cạm bẫy này nói rõ rằng trận chiến cuối cùng chỉ là trận chiến cuối cùng trên danh nghĩa…

- Bởi vì chúng ta nhất định phải sống sót, hoặc có thể nói nếu chúng ta muốn sống sót thì buộc phải trải qua thế giới phim kinh dị, chính là vô hạn khủng bố…

Nói tới đây, Tiêu Hoành Luật hơi ngừng lại một chút, ngắt một sợi tóc trán xuống, cẩn thận lựa chọn từ ngữ rồi mới nói:

- Cái gọi là trận chiến cuối cùng, nguyên nhân có thể nhất là do trong các tiểu đội luân hồi đã có người đạt tới trình độ mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm, hoặc là tầng thứ tư cao cấp như Trịnh Xá đã nói, có được năng lực chống cự lại sự delete của Chủ Thần. Chúng ta hãy thử phân tích những tình huống mà loại năng lực này có thể đem lại một chút. Đầu tiên là kẻ nắm giữ, thậm chí là một đám người xung quanh kẻ đó sẽ đều không sợ bị Chủ Thần delete nữa, như vậy thế giới phim kinh dị đối với bọn họ đã chẳng còn ý nghĩa nào nữa. Lấy ví dụ thế này nhé, nếu như bọn họ không muốn tiến vào thế giới phim kinh dị, khi cột sáng của Chủ Thần hạ xuống họ lại không đi vào, dù sao thì delete của Chủ Thần cũng không có tác dụng. Bọn họ cứ như vậy luyện công, phát triển trong Chủ Thần không gian hơn mười năm, đến lúc ấy thì còn ai có thể thành đối thủ của họ nữa? Đương nhiên, đây chỉ là một ví dụ. Chủ Thần ngoài delete ra còn có thể thay đổi dòng chảy thời gian, bọn họ ở bên trong tu luyện mười năm, chúng ta có thể đã trải qua mấy trăm thế giới phim kinh dị rồi, đến lúc đó chúng ta ngược lại còn mạnh hơn bọn họ không biết chừng.

- Bất quá, có năng lực không bị delete sẽ cũng giống như là khi chơi game lại dùng phần mềm hack, bọn họ không sợ bị Chủ Thần trừng phạt, thế giới phim kinh dị thật sự đã trở thành nơi cày điểm rồi, cho nên Chủ Thần không thể không phát động trận chiến cuối cùng chính là vì lý do đó. Nhưng cũng như vậy, có một câu hỏi mà ta đã suy nghĩ từ lâu rồi, ý nghĩa của trận chiến cuối cùng là thế nào?

Tiêu Hoành Luật nói đến đây lại dừng lại, hắn ngắt thêm mấy sợi tóc nữa, đặt lên bàn, nói:

- Đây là người tu chân, đây là Thánh nhân, thực lực của bọn họ mạnh hơn chúng ta hàng ngàn, hàng vạn lần. Chỉ nhìn kiệt tác Chủ Thần không gian dung hợp cả thời gian, không gian, năng lượng này là đủ biết, trình độ khoa học kỹ thuật cùng thực lực của họ đã vượt hơn chúng ta rất, rất xa rồi. Trong mắt chúng ta, bọn họ phảng phất như là thần sáng tạo, cũng giống như người dã man nhìn thấy máy bay, xe hơi của chúng ta liền cảm thấy như chúng ta đang dùng ma thuật. Mà hai thế lực mạnh mẽ như thế lại đều thất bại trước một sức mạnh chưa biết, vậy thì chúng ta, những kẻ kém xa bọn họ thì có tư cách gì để cứu vớt nhân loại? Trận chiến cuối cùng chẳng lẽ có thể sinh ra cường giả tầng thứ sáu, thứ bảy, thứ tám? Chính

http://tieulun.hopto.org

vì thế, ý nghĩa của trận chiến cuối cùng là ở đâu? Vấn đề này ta vẫn luôn tự hỏi, mãi đến tận bây giờ cuối cùng cũng đã có câu trả lời.

- Trận chiến cuối cùng chỉ là cuối cùng trên danh nghĩa. Cũng như vậy, cộng thêm rất nhiều tin tức khác nữa, những quái vật dưới vực sâu không đáy, chỉ cần biết được thì không thể trở về thế giới hiện thực, tầng thứ tư cao cấp sẽ có thể chống lại sự delete của Chủ Thần, cùng với trận chiến cuối cùng sắp bắt đầu, tất cả đều có thể liên kết với nhau. Kỳ thực chúng ta đã rơi vào bẫy của Thánh nhân và người tu chân, hoặc có thể nói chúng ta đã làm đúng như những gì họ hy vọng, vậy cũng có thể giải thích, tại sao những kẻ yếu ớt hơn Thánh nhân và người tu chân cả ngàn vạn lần như chúng ta lại được họ phó thác trách nhiệm cứu vớt loài người.

Tất cả mọi người đều kỳ quái nhìn Tiêu Hoành Luật, thậm chí là cả Trịnh Xá lúc trước vẫn có vẻ hiểu biết bây giờ cũng mang bộ mặt tương tự. Thằng nhóc liền bật cười, nói:

- Có vẻ mọi người đều chưa hiểu phải không? Vậy thì chúng ta phân tích từng việc một nhé. Đầu tiên, do lấy được tin tức dưới vực sâu không đáy nên chúng ta không thể quay về thế giới hiện thực đúng không?

Mọi người cùng gật đầu, Tiêu Hoành Luật liền nói tiếp:

- Như thế sau khi kết thúc trận chiến cuối cùng thì sao đây? Chúng ta sẽ phải làm gì? Đáp án là chỉ có thể tiếp tục ở lại Chủ Thần không gian, tiếp tục phát triển, đó là lý do vì sao ta lại nói bốn chữ "vô hạn khủng bố". Còn đến tầng thứ tư cao cấp sẽ có thể chống lại delete của Chủ Thần thì thế nào? Có phải là có thể khống chế Chủ Thần hay không? Chuyện này ta tạm thời chưa nghĩ đến nhưng nếu như có một nơi không bị delete, cộng thêm chỉ cần khống chế tốt một chút thì có thể phát triển mà không nguy hiểm đến tính mạng, cũng có thể hoán đổi các thuộc tính cường hóa từ Chủ Thần, các ngươi thấy thế giới đó giống cái gì? Đúng vậy, là một trại huấn luyện, hoặc có thể gọi là trại huấn luyện để con người phát triển… Đã hiểu chưa? Chúng ta chính là người mở đường do Thánh nhân và người tu chận lựa chọn ra. Nếu như chúng ta không muốn chết, cũng không muốn phải cô độc, hoặc là hy vọng người thân có thể sống sót, hoặc là có mong đợi gì đó với thế giới hiện thực, vậy thì chúng ta nhất định phải trở về thế giới hiện thực. Nhưng sau khi biết được tin tức chúng ta không thể trở về được nữa, phải làm thế nào đây? Đáp án duy nhất là để người bên ngoài tiến vào. Chỉ cần chúng ta có thể khống chế Chủ Thần thì việc đó sẽ cực kỳ dễ dàng…

Trịnh Xá đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba từ lúc nãy, nghe đến đây hắn liền thở hắt ra một hơi, nói:

- Đã hiểu rồi, đây là tính toán của Thánh nhân và người tu chân, để lại hạt giống cuối cùng Chủ Thần không gian này sau khi bọn họ đều đã bị hủy diệt. Chỉ cần trong một vạn người tiến vào có một trăm người phát triển, sống sót là mục đích của họ coi như đã hoàn thành sơ bộ. Nếu trong một trăm người đó có mười người biết được những tin tức này, trong đó lại có một người sợ hãi cái chết, không dám quay về thế giới hiện thực thì chỉ có thể tiếp tục ở lại đây phát triển, đến khi có thể khống chế Chủ Thần đưa người bên ngoài tiến vào thì đã hoàn thành mục đích cuối cùng của họ rồi. Cứ không ngừng kéo người vào như vậy, sau đó không ngừng mạnh lên, chung quy sẽ đến một ngày hình thành nên tập đoàn Thánh nhân và người tu chân mới… Hóa ra là như vậy, trận chiến cuối cùng chỉ là để lựa chọn ra người phụ trách kéo người khác vào thôi phải không?

- Không sai.

Tiêu Hoành Luật búng tay đánh chóc một cái, nói:

- Chính là như thế, thiên địa bất nhân, thánh nhân bất nhân, không có cái gì là đúng hoặc sai, chỉ có muốn sống sót hay không mà thôi.

Zero vẫn một mực trầm mặc đột nhiên lên tiếng hỏi:

- Nếu như người biết được tin tức trở về thế giới hiện thực thì sao? Vậy chẳng phải loài người sẽ bị diệt vong ư?

Tiêu Hoành Luật lắc đầu đáp:

- Sẽ không, nếu như phải diệt vong thì đã sớm diệt vong rồi. Cũng giống như chúng ta chế tạo phầm mềm máy tính vậy, những phần mềm bình thường đương nhiên là phải có, bởi vì chúng ta cần sử dụng chúng nhưng nếu là virus thì phải xóa bỏ, một khi phát hiện là lập tức quét diệt. Đồng dạng, đối với kẻ chế tạo

http://tieulun.hopto.org

cái hộp mà nói, những người biết được tin tức này như chúng ta chính là virus, chẳng lẽ lại có người vì máy tính nhiễm virus mà đi đập nát cả cái máy sao? Còn cả trong tình huống chiếc máy tính đó chứa rất nhiều phần mềm quan trọng nữa thì ngươi thấy sẽ thế nào? Vì thế người trở về thế giới hiện thực rất có thể sẽ giống như Trịnh Xá ở dưới vực sâu không đáy, bị các loại sinh vật không ngừng xuất hiện bao vây giết chết, còn người bình thường thì hẳn là sẽ không bị như vậy.

681. Chương 1: Phỏng Đoán (2)

Sau khi phân tích một lượt, Tiêu Hoành Luật chậm rãi nói ra chân tướng phía sau những tin tức đạt được. Tuy đây chỉ là suy luận cá nhân của hắn nhưng mọi người cẩn thận nghĩ lại liền thấy những suy luận này gần như áo trời không chút đường may, mặc dù còn có chút thiếu sót nhưng về tổng thể hoàn chỉnh mà nói thì những suy luận đó hẳn là đã gần như tiếp cận với chân tướng, ít nhất là trong đó không có sơ hở gì quá lớn.

Nhất thời, tất cả mọi người đều có cảm giác mê mang vì cạm bẫy của Thánh nhân và người tu chân được nhắc tới trong suy luận thật sự khác xa với trận chiến cuối cùng mà họ vẫn tưởng tượng. Một khi nhận được tin tức coi như đã ngồi chung một thuyền, muốn trở về thế giới hiện thực cũng vô cùng khó khăn, hơn nữa vì để có thể trở về thế giới hiện thực nhất định phải tăng cường thực lực bản thân hoặc thậm chí là như Tiêu Hoành Luật nói phải kéo người từ thế giới hiện thực vào nhập bọn. Khi tăng cường thực lực bản thân thì cũng đồng thời là tăng cường thực lực tổng thể của loài người, Thánh nhân cùng người tu chân quả nhân quả là đã tính toán rất kỹ.

- Được rồi, mọi người đừng suy nghĩ nhiều nữa.

Trịnh Xá bỗng cao giọng nói:

- Bây giờ không phải lúc để suy tính những chuyện này. Không cần biết trận chiến cuối cùng rút cuộc là đại biểu cho cái gì, ít nhất đối với chúng ta mà nói nó thật sự là trận chiến cuối cùng. Nếu như chúng ta thắng lợi, đánh bại tiểu đội luân hồi Ác Ma, đạt tới vị trí mạnh nhất trong cả thế giới luân hồi thì mới có cái gọi là tương lai, nếu như chúng ta thất bại… Có nghĩ đến chuyện tương lai cũng vô ích, vì thế không cần phải quan tâm xem Thánh nhân cùng người tu chân có cạm bẫy gì, không cần quan tâm tương lai có thể trở về thế giới hiện thực hay không, cứ chú tâm vào trận chiến cuối cùng đi… Cho dù thế nào đi chăng nữa, với chúng ta trận chiến đó cũng là trận chiến cuối cùng!

Trịnh Xá nói cũng không sai biệt lắm, bởi vì thực lực của Trung Châu đội dù sao cũng đã đạt tới trình độ rất cao. Trong tất cả các tiểu đội luân hồi, không quá ba đội có khả năng ngăn cản được Trung Châu đội, trong đó có tiểu đội luân hồi Ác Ma được xưng là đội ngũ mạnh nhất trong cả thế giới luân hồi. Mà nếu như Trung châu đội trong trận chiến cuối cùng lại có thể đánh bại tiểu đội luân hồi Ác Ma, lại dựa vào sức của Trịnh Xá, trí của Sở Hiên, đến lúc đó gần như không còn một đội ngũ nào có thể so sánh được với Trung Châu đội nữa, vì thế trận chiến này đối với Trung Châu đội mà nói thật sự chính là trận chiến cuối cùng

Đến khi mọi người ra về, Trịnh Xá liền kéo Tiêu Hoành Luật lại, thằng nhóc này hơi ngẩn người rồi cũng nghe lời. Sau khi tất cả đều đã rời đi, Trịnh Xá mới nói:

- Vừa rồi trước khi về phòng ta đã xem qua bộ phim tiếp theo ở chỗ Chủ Thần, là một bộ phim thảm họa tên là The Perfect Storm, đoàn đội tác chiến, sẽ đấu với Đông Hải đội. Chuyện này cũng không có vấn đề gì, chỉ là thông báo của Chủ Thần có hơi dọa người… Đây là bộ phim đếm ngược số hai, tiếp sau nó sẽ là trận chiến cuối cùng, Chủ Thần đã ra thông báo rõ ràng rồi.

Tiểu Hoành Luật thoáng giật mình nhưng cũng không hoảng hốt mà tìm một chiếc ghế ngồi xuống rồi vừa suy nghĩ vừa nói:

- Chuyện này rất bình thường, không khác dự tính của chúng ta lắm, trận chiến cuối cùng sẽ tới sau hai đến ba bộ phim kinh dị nữa. Eragon giúp cho rồng non của chúng ta trưởng thành, cộng thêm Đông Hải đội có thể để các thành viên đang hôn mê trong đội ta tỉnh lại, Chủ Thần quả thật đã lựa chọn nhân tuyển cho trận chiến cuối cùng. Phàm là đội ngũ đạt tới một trình độ thực lực nào đó sẽ đều trở thành đội chủ lực tham gia trận chiến cuối cùng, mà những thế giới phim kinh dị giống như Eragon các đội chủ lực khác chắc

http://tieulun.hopto.org

chắn cũng sẽ gặp, chính là để hoàn chỉnh sức chiến đấu của bọn họ, cái này gần như hoàn toàn trùng hợp với suy luận của ta.

- Không sai.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Chính là vì hoàn toàn trùng hợp với suy luận của ngươi nên suy luận hôm nay mới càng khiến ta kinh ngạc. Ngươi biết không? Lúc trước sau khi ta chữa trị xong, khi tra duyệt bộ phim tiếp theo cũng thuận tiện tìm kiếm một loại vật phẩm đặc thù, thứ đó quả nhiên tồn tại… Tên gọi là đá ký hiệu che phủ, có thể "an toàn" trở về thế giới hiện thực trong một thời gian, thời gian dài ngắn do năng lượng đá ký hiệu quyết định. Trong đá có thể dự trữ chân nguyên lực, ma lực, tiên linh lực, thần khế lực… các loại năng lượng đẳng cấp cao. Đã hiểu ý ta chưa? Hai chữ "an toàn" này cực kỳ đáng nghi, cộng thêm suy luận vừa nãy của ngươi, có khả năng là chúng ta thật sự đã rơi vào bẫy của Thánh nhân và người tu chân, đối với chúng ta thế giới hiện thực chính là địa ngục chết chóc!

Tiêu Hoành Luật cũng cười khổ, lắc lắc đầu không biết phải nói gì, đến cuối cùng hắn chỉ có thể thở dài, yên lặng rời đi.

Trịnh Xá cũng thở dài, đột nhiên hắn lấy chiếc huy hiệu chứa hắc long ra, đưa sang cho Tiêu Hoành Luật, nói:

- Chiếc huy hiệu tế sư này giao cho ngươi, có thể triệu hồi hắc long ở bên trong. Nó được ta nuôi lớn từ bé, sau này tất nhiên là sẽ chiến đấu cho chúng ta, hơn nữa cún con cũng có chút thông linh, ta muốn nó làm hộ vệ cho ngươi. Trong trận chiến cuối cùng, nếu Sở Hiên phải đối kháng với clone của hắn thì mấu chốt của thắng lợi sẽ nằm trong tay ngươi, hãy dùng nó để gia tăng sức mạnh của mình đi.

Tiêu Hoành Luật cũng không từ chối, hắn cất tấm huy hiệu vào người rồi cười nói:

- Còn có bảo bối gì thì lấy hết ra đi. Trận chiến cuối cùng đã sắp tới rồi, cả ngươi lẫn Sở Hiên đều có vẻ đang giấu giếm chuyện gì đó.

Trịnh Xá ngẩn người, cười khổ lắc đầu đáp:

- Chẳng còn thứ gì cả, chỉ là điểm thưởng của ta đã tới hơn bốn mươi nghìn rồi, chi tiết kịch tình cũng có một cái cấp S, hai cái cấp A, ta nghĩ chắc có thể hoán đổi một vài thứ tốt cho mọi người, ít nhất cũng cường hóa được một lượt cho mấy người hơi yếu trong đội… Chờ đến sáng mai đi, sáng mai mọi người nghỉ ngơi xong xuôi chúng ta sẽ thảo luận xem nên sử dụng số điểm thưởng và chi tiết kịch tình này như thế nào.

Tiêu Hoành Luật gật đầu, đối với việc Trịnh Xá làm đội trưởng hắn cũng khá hài lòng, ngoài vấn đề ra quyết định vẫn chưa đủ tâm ngoan thủ lạt thì những phương diện khác Trịnh Xá đã làm khá tốt. Có điều Trịnh Xá không ngờ lại âm thầm tích trữ nhiều điểm thưởng và chi tiết kịch tình như vậy? Bắt đầu tích trữ từ lúc nào?

"Đúng rồi, phương hướng tiến bộ của hắn cơ bản đã định hình, có cường hóa thêm các thuộc tích khác thì cũng chỉ thành tham quá hóa hỏng, không bằng chỉ chuyên tâm vào việc khống chế sự di chuyển cùng va chạm giữa chân nguyên lực và ma lực. Vì vậy liên tục qua mấy bộ phim kinh dị, lại gặp một trận đoàn chiến cùng tình tiết kịch bản vực sâu không đáy trong Eragon, điểm thưởng và chi tiết kịch tình của hắn mới nhiều như vậy. Một chi tiết cấp S cùng hai chi tiết cấp A hả? Chuyện này phải tính toán cho thật tốt…"

Tiêu Hoành Luật vừa đi vừa cười, nói thật, trong long hắn kỳ thực rất muốn cường hóa thể chất lưới ma pháp của mình lên đến mức cao nhất, cũng tức là trình độ có thể sử dụng ma pháp cấp chín. Trong các ma pháp cấp chín có một ma pháp cấp S tên gọi là Hell scream, trong phạm vi của ma pháp, tất cả sinh vật đều có xác suất tử vong cực cao. Thuộc tính cường hóa cấp S đều là những thứ có chút khoa trương, nhưng chính vì thuộc tính kinh khủng nên gánh nặng cũng chắc chắn là cực lớn, vì thế Tiêu Hoành Luật mới không xác định được có thật sự nên hoán đổi hay không.

"Nếu không hoán đổi Hell scream thì cường hóa thuộc tính của Tề Đằng Nhất và Lưu Úc sẽ có thể gia tăng sức chiến đấu của Trung Châu đội lên nhiều nhất. Năng lực thôi miên của Tề Đằng Nhất thời kỳ đầu đúng là rất yếu, nhưng một khi hoán đổi thành công, tập luyện thuần thục thì có thể trực tiếp đọc lấy sóng não người khác cộng thêm, mức độ mạnh mẽ cơ hồ ngang với quái vật trong A Nightmare on Elm street. Không,

http://tieulun.hopto.org

nói không chừng loại cường hóa này chính là kỹ năng của quái vật trong A Nightmare on Elm street. Còn về Lưu Úc, nếu hoán đổi cho hắn một lá bài thần, ví dụ như Thần chiến binh Obelisk thì sức chiến đấu của hắn có thể lập tức đạt tới cấp độ ít nhất là ngang với Zero. Hoán đổi cho hai người này mới là tốt nhất…"

Tiêu Hoành Luật vừa đi vừa nghĩ, dần dần bước ra xa, Trịnh Xá bấy giờ mới quay đầu lại nhìn La Lệ, mỉm cười, cô bé cũng mỉm cười nhìn hắn…

Ngày thứ hai, mọi người một lần nữa tụ tập ở phòng Trịnh Xá, đương nhiên, ngoài tên đáng ghét Sở Hiên thì tất cả đều có mặt. Sau khi tất cả có mặt đông đủ, Trịnh Xá liền thông báo chuyện bộ phim kinh dị tiếp theo cũng tức là chuyện số phim đếm ngược, cùng với số điểm thưởng và chi tiết kịch tình hắn đang có.

- Ngoài bản thân ta cần để lại mười nghìn điểm thì số còn lại đều có thể giúp mọi người cường hóa. Nói mới nhớ, chắc mọi người cũng đều có điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình kha khá phải không?

Trịnh Xá cười, nhìn mọi người, hỏi

Trận chiến trong Independence Day tự nhiên là không cần nói, tình tiết kịch bản trong Eragon cũng giúp tất cả mọi người có được 5000 điểm thưởng cùng một chi tiết cấp B, cộng thêm mỗi người đều có phần tự để dành, tất cả đều hẳn phải có một khoản lớn.

Zero, Triệu Anh Không, Vương Hiệp chỉ yên lặng gật đầu, mấy người Trình Khiếu thì cười khì khì, đặc biệt là Lưu Úc lại càng đắc ý, lấy ra một lá bài nói:

- Đây là bài mới tối qua em vừa hoán đổi xong, mất một chi tiết cấp B đấy nhé, "Rồng đen mắt đỏ (fake)". Mặc dù không bằng được lá "Rồng đen mắt đỏ" bản thật cấp 2A nhưng cũng rất mạnh rồi, có thể triệu hồi một con hắc long trong mười phút, mặc dù chỉ dài có hơn mười mét…

Trịnh Xá thở dài, hắn cũng chẳng muốn trách Lưu Úc, dù sao thì thằng nhóc này cũng tiến vào thế giới phim kinh dị đúng lúc Trung Châu đội đang cực kỳ khó khăn, đến bản thân Trịnh Xá cũng chết trong bộ phim đó. Sau này khi Trịnh Xá hồi sinh lại vì sáng tạo Hồng hoang, khai thiên tích địa nên cũng chẳng có thời gian quan tâm đến cường hóa những người trong đội bởi đằng nào những đội viên cũ cũng đều biết phương hướng tiến bộ của mình rồi, chỉ có hai tân nhân là vẫn mơ hồ không rõ ràng.

- Lần sau trước khi hoán đổi vật phẩm tốt nhất là nên hỏi ta một câu, quyền hạn đội trưởng của ta có thể nhanh chóng tra duyệt danh mục vật phẩm trong chủ thần. Lá bài "Rồng đen mắt đỏ" này của cậu chẳng qua chỉ là một lá bài triệu hồi quái vật, mặc dù không phải không phải là không mạnh nhưng rõ ràng là có rất nhiều lá bài khác mạnh hơn nó. Bây giờ ta còn nhiều điểm thưởng và chi tiết có thể sử dụng, lá bài này của cậu rõ ràng là phải đổi lại… Bài triệu hồi, là sử dụng tinh thần lực của cậu phải không?

Trịnh Xá nhíu mày hỏi.

Lưu Úc có chút lo lắng nhìn những người xung quanh, rụt rè gật đầu, nhìn bộ dạng hắn có vẻ đã bị Trịnh Xá dọa sợ.

Trịnh Xá khẽ vỗ đầu hắn nói:

- Đừng lo lắng, chỉ là hoàn đổi lại thôi, cũng không gì ghê gớm cả. Nếu như những lá bài này đúng là cần tiêu hao tinh thần lực của cậu để triệu hồi thì không phải càng nhiều càng mạnh, một lá bài cực mạnh nếu triệu hồi được thì tuyệt đối tốt hơn cả trăm lá bài rác rưởi cần tiêu tốn lượng tinh thần lực tương đương, đã hiểu chưa?

- Bài triệu hồi của cậu ta cũng đã xem qua một lượt, ba loại bài quái vật mạnh nhất là Rồng trời của thần Osiris, Thần chiến binh Obelisk, Rồng có cánh của thần Ra. Rồng trời cần phải nuốt những quái vật cậu triệu hồi, càng nuốt nhiều thì thực lực càng mạnh, Rồng có cánh là tất cả các quái vật cậu triệu hồi ra dung hợp lại mà thành. Hai loại quái vật triệu hồi này đều là cậu càng mạnh thì chúng càng mạnh, trong thời gian ngắn cũng không có nhiều điểm thưởng và tình tiết kịch bản để cậu mạnh đến mức ấy, vì thế Thần chiến binh Obelisk là thích hợp với cậu nhất.

Nói với Lưu Úc xong, Trịnh Xá liền quay sang phía Lâm Tuấn Thiên. Gã nhân viên cổ cồn này đang ngoan ngoãn ngồi yên, không có chút bộ dạng kiêu căng nào như khi mới đến, Trịnh Xá hỏi:

- Lâm Tuấn Thiên, ngươi cường hóa, hoán đổi gì chưa?

http://tieulun.hopto.org

Lâm Tuấn Thiên ngẩn người rồi cười khổ, lắc đầu đáp:

- Ta chọn được một loại thuộc tính cường hóa, chỉ có hai mức sơ cấp và cao cấp, sơ cấp cần một chi tiết kịch tình cấp A, cao cấp cần hai chi tiết cấp A, cộng lại là một chi tiết cấp S. Ta cũng không có nhiều điểm thưởng với chi tiết như vậy nên chuẩn bị đến sau lần đoàn chiến cuối cùng trước khi bắt đầu trận chiến cuối cùng mới cường hóa…

Trịnh Xá khe khẽ gật đầu, thầm nghĩ gã này cũng khá thông minh. Với sức chiến đấu của Trung Châu đội hiện tại, chỉ cần không đụng phải tiểu đội Thiên Thần và tiểu đội Ác Ma hoặc là một số kẻ cường hóa cực mạnh trong những đội ngũ chăn nuôi thì gần như không đội ngũ nào có thể giết được những thành viên được bảo vệ trong Trung Châu đội, vì thế hắn để dành điểm thưởng và chi tiết kịch tình lại để hoán đổi thuộc tính cao cấp hơn cũng không có gì đáng chê trách.

- Được rồi, ngươi muốn cường hóa loại thuộc tính gì?

Trịnh Xá nhất thời tò mò hỏi.

- Phép hiện thực hóa áo tưởng. Cái tên nghe có vẻ rất kỳ quái, có thể căn cứ suy nghĩ trong đầu, phục chế ra bất kỳ vật phẩm nào không có sinh mệnh mà ngươi từng nhìn thấy, hơn nữa còn có thể sử dụng nó một cách hoàn hảo. Lần trước nhìn cái chuông Sở Hiên dùng để ngăn cản cú đấm của ngươi, nếu có thể ảo tưởng được nó ra thì ta sẽ không sợ phải tiến vào thế giới phim kinh dị nữa…

Lâm Tuấn Thiên vừa cười vừa đáp.

- Đông Hoàng chung à, nếu như có thể sử dụng hoàn hảo thứ đó thì ta cũng chẳng phải sợ tiến vào thế giới phim kinh dị nữa.

Trịnh Xá có chút trêu chọc nói, tiếp đó quay sang phía Imhotep.

- Imhotep, tuy thể chất của ngươi tương đối đặc thù nhưng cũng có thể cường hóa các loại thuộc tính trong Chủ Thần không gian. Đặc biệt là cường hóa quả cây ác quỷ cát bụi, phối hợp với thân thể bất tử cùng thuật hóa cát của ngươi đơn giản là mạnh đến kinh khủng, đến cả nhược điểm sợ nước duy nhất cũng biến mất, trừ phi dùng năng lượng tinh khiết cường hành đánh phá nếu không cơ thể ngươi gần như không gì phá vỡ được. Còn Anck-Su-Namun, kỳ thật tố chất thân thể của ngươi rất tốt, lại có kỹ xảo chiến đấu, tốt nhất là nên cường hóa một số loại võ thuật có nội lực…

Trịnh Xá sử dụng quyền đội trưởng của mình, liên tục tra duyệt trong Chủ Thần và giảng giải cho mọi người phương hướng cùng thuộc tính cần cường hóa, đến cuối cùng hắn mới nói:

- Tình huống cơ bản là như vậy… Phì, câu này coi như ta chưa nói. Tóm lại, với số điểm hiện tại nếu muốn tất cả mọi người đều cường hóa thì cũng hơi căng, vì thế chờ sau khi chiến đấu với Đông Hải đội trong bộ phim kinh dị tới xong, lúc trở về sẽ cường hóa vậy, cả mấy người đang hôn mê cũng có thể cùng cường hóa…

- Sau đó… Sẽ là trận chiến cuối cùng!

Trịnh Xá nói xong cũng đúng lúc Sở Hiên từ trong phòng hắn bước ra, tên này đang cầm một cục đá trong suốt, lấp loáng quang mang nhu hòa, rõ ràng là điển tịch tu chân mà Trịnh Xá lấy được trong thế giới The Mummy…

682. Chương 2: Cửa Ải Đầu Tiên Của Tu Chân (1)

- ….Tình huống cơ bản là như vậy. Do các tin tức cần phiên dịch bao hàm rất nhiều phương diện, trước mắt cho dù là giai đoạn nền tảng nhập môn cơ bản nhất cũng chỉ phiên dịch được năm phần trăm. Nội dung của năm phần trăm này đại khái nói về thuộc tính của năng lượng vạn vật vũ trụ, bao hàm phần lớn nội dung của cơ học lượng tử cùng một số nội dung của thuyết tương đối rộng (*), còn có lý thuyết chuyển đổi giữa vật chất và năng lượng, giữa không gian và năng lượng các loại, công thức chuyển đổi giữa chân nguyên lực và các năng lượng kể trên là…

Sở Hiên vừa ăn cà chua vừa nói với mọi người.

- Dừng, dừng, dừng!

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá ở bên cạnh vội càng chặn lại, không chỉ có hắn, những người khác cũng đều một bộ có nghe mà chẳng có hiểu.

Sở Hiên liếc nhìn mọi người một lượt, cũng không phun ra cái câu cửa miệng "trí tuệ người bình thường" của hắn mà trực tiếp nói thẳng:

- Công thức chuyển đổi chỉ là bước đầu tiên của tu chân, theo ý là biến các loại năng lượng lưu tán trong không gian, ví dụ như năng lượng ion, năng lượng ánh sáng, năng lượng nhiệt, vân vân trở thành chân nguyên lực hoặc ma lực mà cơ thể người có thể hấp thu, tồn trữ lại. Phương thức cụ thể là sử dụng... Công nghệ văn tự ký hiệu, nhất định phải dùng công nghệ văn tự ký hiệu dẫn dắt bước đầu tiên. Bước này cũng được gọi là trúc cơ, từ cơ thể người bình thường tiến hóa thành tu chân giả trong cơ thể có chứa chân nguyên lực hoặc ma lực, sau đó mới có thể không cần dựa vào công nghệ văn tự ký hiệu để chuyển hóa chân nguyên lực. Vô cùng đáng tiếc là, công nghệ văn tự ký hiệu cần cho việc trúc cơ phải do người có chân nguyên lực bố trí, nói cách khác... Người tu chân đầu tiên căn bản không tồn tại!

- Không tồn tại? Thế là thế nào?

Tất cả mọi người đều tò mò hỏi.

- Cũng giống như câu chuyện quả trứng có trước hay con gà có trước vậy, nếu như nói muốn trở thành một tu chân giả cần phải do một tu chân giả khác hỗ trợ trúc cơ, vậy thì tu chân giả đầu tiên đã được sinh ra như thế nào? Theo mức độ hiểu biết thấu triệt với năng lượng ghi lại bên trong, ta cho rằng tu chân giả đầu tiên rất có thể chính là Thánh nhân, chỉ là vì hắn phải chạy trốn nên mới làm cho tập đoàn người tu chân xuất hiện. Dù sao thì so với Thánh nhân buộc phải trải qua vô số chiến đấu mới có thể chiến hóa trưởng thành thì người tu chân không nghi ngờ gì, chính là "khoa học" có thể phổ cập rộng rãi, vì thế sau đó mới xuất hiện tình huống người tu chân đông đảo hơn Thánh nhân rất nhiều.. Giả thuyết đó cũng có thể giải thích tại sao Thánh nhân lại hận tập đoàn người tu chân như vậy, còn người tu chân tại sao cũng coi thường các Thánh nhân như thế...

Sở Hiên nói tới đây liền ngừng lại một chút rồi mới tiếp tục:

- Chân nguyên lực cần cho trúc cơ có thể do Trịnh Xá ngươi cung cấp, tuy ngươi không có thể chất của tu chân giả nhưng chúng ta có bảo vật là chiếc nhẫn tối cao nên chân nguyên lực muốn là được, còn lại là phải mang theo đạo cụ văn tự ký hiệu có chân nguyên lực. Mặc dù ngươi có chân nguyên lực trong người nhưng không thể vận dụng, cũng không thể dung hợp vào trong vật thể, vì thế chỉ còn lại một cách...

Trịnh Xá vốn còn có chút chán nản, tưởng rằng công pháp tu chân căn bản đã nằm ngoài tầm với của hắn, nhưng không ngờ Sở Hiên lại lật ngược vấn đề như vậy, chẳng lẽ còn có cách khác có thể giúp hắn hoàn thành trúc cơ sao?

- Ừm, biện pháp thì có. Ngươi còn nhớ ngươi từng lấy được đạo cụ tấn công của La Ứng Long trong Lord of the Ring không? Tám lá cờ nhỏ gọi là Đâu suất bát quái lô đó chính là khí cụ tu chân. Nếu như chỉ dùng để trúc cơ thì tài liệu của tám lá cờ đó hoàn toàn đủ, ta có thể sử dụng những tài liệu này bố trí một trận pháp, tiếp đó dùng năng lược cực lớn để khởi động, khoảng không phẩy mấy giây là đủ để ngươi trúc cơ thành công...

Sở Hiên điềm nhiên như không, nói.

- Chờ, chờ một chút!

Trịnh Xá bỗng tò mò hỏi:

- Ngươi nói chuyện gì cũng thích nói thành cực kỳ nhẹ nhàng, giống như lúc xếp đặt kế hoặc, giống như lúc lừa gạt bọn ta... Lần này ngươi không ngờ lại nói cần nguồn năng lượng cực lớn... Ta có dự cảm rất xấu.

- .....

Sở Hiên có chút ngắc ngứ, hắn đưa mắt nhìn Trịnh Xá một cái rồi mới nói:

- Đại khái cần 5,872x10^23 J. Năng lượng này bằng với năng lượng phát ra khi một nguyên tử phân liệt, nếu đổi thành thành nhiệt năng thì đại khái tương đương với tổng nhiệt lượng của mặt trời tỏa ra trong 0,001 giây (**), tương đương với tổng lượng điện mà con người sử dụng trong vòng 500 năm, hoặc nếu đổi thành...

http://tieulun.hopto.org

- Dừng!

Trịnh Xá trực tiếp ngắt lời hắn, nói:

- Ngươi nói thẳng ra đi, số năng lượng đó nếu để vận hành Đông Hoàng chung thì có thể được bao lâu.

- Đại khái có thể hoạt động được khoảng mười phút.

Sở Hiên cũng không do dự, nói thẳng luôn:

- Lò phản ứng tụ hợp cỡ nhỏ trong tầng hầm phòng ta không thể sinh ra được năng lượng lớn như vậy, hơn nữa số năng lượng đó phải phải truyền vào trận pháp trong vòng mười giây, không thể dự trữ được giống như điện năng hoặc là năng lượng khác. Trừ phi có một triệu lò phản ứng tụ hợp đồng thời hoạt động vượt siêu công suất, nếu không chỉ còn một biện pháp…

Trịnh Xá trong lòng chợt động, đột nhiên hiểu ra Sở Hiên muốn làm cái gì, hắn lập tức gào lên:

- Ngươi không phải muốn dùng Ma động pháo tới bắn ta đấy chứ? Nếu trúc cơ của người tu chân khó khăn đến thế thì tại sao lại xuất hiện nhiều tu chân giả như vậy? Ngươi đừng có mà lừa ta, chắc chắn là ngươi phiên dịch có vấn đề hoặc là muốn nhân cơ hội này thử nghiệm xem ta có thể chống đỡ được Ma động pháo hay không, đừng hòng lừa được ta…

- Trí tuệ của người bình thường…

Sở hiên bĩu môi, cười lạnh nói:

- Không sai, đúng là chỉ còn cách sử dụng Ma động pháo oanh kích, có điều cũng không phải trực tiếp bắn vào mà là dùng ma động pháo làm động cơ. Khi ma lực và chân nguyên lực hỗn hợp hủy diệt thì lập tức chuyển luồng năng lượng đó vào trong trận thức, trong khoảnh khắc năng lượng sẽ có thể đạt tới mức yêu cầu cho trúc cơ… Còn về chuyện ngươi nói trúc cơ khó khăn như vậy, kỳ thực cũng không phải trúc cơ khó khăn mà là chúng ta không thể sử dụng năng lượng trên phương diện đó nên mới làm cho mức độ hao phí năng lượng lên đến trên 99,9%. Mức độ hao phí này là không thể tránh khỏi, nếu như có một người tu chân đã trúc cơ để phát động trận thức này thì không cần phải tiêu tốn nhiều năng lượng đến thế. Tình huống cơ bản là như vậy, ngươi muốn nắm giữ được chân nguyên lực và ma lực thì nhất định phải trúc cơ!

Trịnh Xá hiển nhiên là cũng có hơi động tâm, đây là tiên nhân cao cao tại thượng trong truyền thuyết cơ mà, đây là năng lực trong truyền thuyết cơ mà, ai mà không động tâm cho được? Nhưng hắn vẫn lo lắng hỏi:

- Thật sự không có nguy hiểm gì chứ? Hơn nữa sau khi trúc cơ xong ta sẽ có thể linh hoạt khống chế chân nguyên lực và ma lực… Đến lúc đó ta sẽ sử dụng được Bạo tạc và Hủy diệt vô hạn, cùng cả chiêu thức cuối cùng ấy nữa?

Sở Hiên cười lạnh, lắc lắc đầu đáp:

- Làm gì có chuyện dễ dàng như vậy, thực lực của ngươi khác xa tu chân giả bình thường, tu chân giả mới trúc cơ sao có thể là đối thủ của ngươi? Tuy ngươi chỉ có trình độ tu chân giai đoạn trúc cơ nhưng thực lực của ngươi đã là đỉnh cao của tầng thứ tư trung cấp rồi. Nguồn sức mạnh của ba chiêu đó không phải chân nguyên lực hay ma lực thuần túy mà là ngươi sử dụng cơ nhân tỏa cường hành dung hợp hai loại năng lượng tu chân trái ngược nhau, dựa vào hiệu quả hủy diệt để phát huy sực mạnh. Có thể nói ngươi là tập hợp của thánh nhân và ngươi tu chân, mà cũng không phải cả hai. Nếu thật sự muốn sử dụng không hạn chế ba loại chiêu thức này thì điều kiện bắt buộc đầu tiên là ngươi phải có thể khống chế sơ bộ được năng lượng, nếu không thì đừng có mà mơ. Còn về sau khi trúc cơ xong thực lực sẽ tăng lên bao nhiêu, ta cũng không nói chắc được, lực lượng là phải lấy mức độ mà cá nhân có thể phát huy được làm chuẩn, có thể nâng cao bao nhiêu phải xem khả năng của ngươi thôi.

Trịnh Xá lại trầm mặc một thoáng rồi nắm lấy Sở Hiên, nghiêm túc nói:

- Cũng được, lại tin ngươi thêm một lần, nhưng ngươi phải đảm bảo ta nhất định sẽ không gặp nguy hiểm đến tính mạng!

……

http://tieulun.hopto.org

- Ừm, ta đảm bảo.

Sở Hiên gật đầu, bình thản đáp.

"...Mặc dù nói như vậy nhưng sao ta có cảm giác trong lòng hắn nhất định đang nói hắn đang lừa ta?"

Đối với Sở Hiên, Trịnh Xá thật sự có một sự ám ảnh sợ hãi, nỗi ám ảnh này bắt nguồn từ mười mấy lần liên tiếp bị lừa gạt, xếp đặt, đến bây giờ hắn thậm chí đã từ từ quen với chuyện này. Nếu như Sở Hiên không lừa người khác... Vậy thì mặt trời chắc chắn là đang mọc đằng tây.

Ôm theo tâm trạng như vậy, mọi người cùng đi vào trong tầng hầm phòng Sở hiên. Tầng hầm nầy đã được hắn cải tạo thành một trụ sở thí nghiệm siêu hiện đại, bên trong đặt đầy các thứ máy móc mà mọi người không gọi nổi tên, đủ loại năng lượng các màu chớp động, lưu chuyển, bước chân vào nơi này phảng phất như đã bay tới tương lai mấy trăm năm sau.

- Doraemon này, trình độ khoa học kỹ thuật ở đây so với lần trước ta vào hình như lại cao hơn rất nhiều.

Trịnh Xá cảm thán nói.

Sở Hiên gật đầu đáp:

- Ừm, trong công pháp tu chân những phần liên quan đến khoa học công nghệ nhiều hơn những phần liên quan tới chiến đấu rất nhiều, người tu chân thật sự nên được là học giả hơn là chiến sỹ, hoặc có thể gọi họ là khoa học gia tìm kiếm sự thật. Trình độ khoa học kỹ thuật ở đây cao hơn thế giới hiện thực từ ba trăm đến năm trăm năm, đặc biệt là lò phản ứng tụ hợp nguyên tử cỡ nhỏ đã sơ bộ chuyển từ tụ hợp nguyên tử thành tụ hợp photon, vì thế có thể gọi tên nó là lò phản ứng tụ hợp photon, sau đó là...

Một khi nói đến những lĩnh vực còn chưa biết, Sở Hiên lập tức trở nên như phát cuồng, thần sắc cuồng nhiệt trong mắt hắn cực kỳ rõ rệt, làm cho người xung quanh đều bị dọa khiếp, ngoài một số ít ra, tất cả đều nìn thở nhìn ra xung quanh.

Vương Hiệp cũng cực kỳ hưng phấn, một lúc sau mới nói:

- Nếu như đưa được những khoa học kỹ thuật này về thế giới hiện thực, nước ta nhất định sẽ...

Sở Hiên nghe vậy lại đưa mắt nhìn hắn một cái rồi quay người đi, nói:

- Ta khuyên ngươi nên từ bỏ cái ý nghĩ ấy đi, giao bom nguyên tử cho một đưa bé, chẳng khác gì là muốn giết chết đứa bé ấy cả. Với trình độ văn minh của loài người hiện tại còn chưa đủ tư cách để tiếp nhận khoa học kỹ thuật ở cấp bậc này, có lẽ trong thời gian ngắn nước ta có thể dựa vào những vũ khí cùng công nghệ kỹ thuật này để trở thành bá chủ thế giới nhưng đó sẽ là lúc bắt đầu của hủy diệt, hiểu chưa?

- Chính quyền Trung Quốc không hề thích hợp để nắm giữ quyền lực to lớn như vậy, ít nhất là cho tới trước khi tẩy sạch được những ung nhọt hư thối trong nội bộ của nó. Nếu như để chính quyền này nắm giữ tương lai của toàn nhân loại, hơn nữa còn làm cho nó mạnh mẽ đến mức trên cả thế giới chỉ còn một tiếng nói duy nhất thì thảm họa văn hóa (***) thời mới lập nước sẽ lại tái hiện, đã hiểu chưa? Một quyền lực tối cao xuất hiện tuyệt đối không phải là chuyện tốt... Ít nhất là phải để quyền lực tối cao đó trưởng thành đến mức có thể tiếp nhận được mọi chuyện, chứ không phải làm cho nó tưởng rằng mình còn vĩ đại hơn bản thân loài người. Không làm được như vậy ta tuyệt không cho phép ngươi đưa những khoa học kỹ thuật này về thế giới hiện thực.

Vương Hiệp lập tức ngậm miệng, mà hắn cũng không thể nghĩ thông được tại sao Sở Hiên lại làm như vậy. Trong suy nghĩ của Vương Hiệp, lợi ích quốc gia cao hơn tất cả, so với tính mạng hắn còn quan trọng hơn, nhưng với năng lực của một mình hắn vẫn chưa đủ để đưa những khoa học kỹ thuật này về thế giới hiện, chỉ riêng việc tiết lộ ra đã đủ để Chủ Thần delete hắn rồi, chỉ có Sở Hiên mới nghĩ ra được cách có thể an toàn đưa những khoa học kỹ thuật này trở về.

Tạm thời bỏ qua Vương Hiệp đang suy nghĩ như thế nào, Sở Hiên quay sang phía Trịnh Xá, nói:

- Đưa tám lá cờ ấy cho ta.

Trịnh Xá cũng không do dự, lập tức lấy tám lá cờ tên gọi là bát quái lô đó sang. Chỉ thấy Sở Hiên ấn mấy nút trên một bàn điều khiển, ở một khoảng đất trống phía xa, mặt sàn bằng kim loại bỗng từ từ tách ra

http://tieulun.hopto.org

hai bên, tiếp đó một bình đài bằng ngọc trồi lên cao. Trên bình đài khắc đầy những văn tự ký hiệu, tổng cộng có tám vòng lớn, bao gồm hàng vạn văn tự, vô số ký hiệu cổ quái, hợp thành một trận thức đường kính khoảng tám mét, vô cùng phức tạp, cũng không biết Sở Hiên đã tốn bao nhiêu công sức vào đây.

Tất cả mọi người đều ồ lên cảm thán, xem được một lúc, Trương Hằng bỗng tinh mắt phát hiện, những phù văn trên trận pháp này không ngờ lại không phải được khắc lên mà là vô số dây kim loại được khảm vào lớp ngọc, bên ngoài tám vòng lớn lại càng có nhiều đầu dây kim loại lộ ra. Quả nhiên, mọi người liền thấy Sở Hiên cầm tám lá cờ bước vào trong tám vòng tròn, dùng những sợi dây kim loại đó buộc cố định chúng lại, cũng không biết hắn lấy từ dưới ngọc đài đâu ra nhiều dây kim loại như vậy. Sau khi xong xuôi, hắn mới lấy Ma động pháo ra, lại dùng rất nhiều dây kim loại gắn vào đó.

Cả quá trình nhìn qua có vẻ rất đơn giản nhưng tình huống tiếp theo lại khiến mọi người cho chút mất hứng. Sở Hiên cầm một chiếc máy tính xách tay nửa đứng nửa quỳ cạnh Ma động pháo liên tục bấm, gõ, trên màn hình điểu khiển cực lớn ở phía sau bình đài cũng không ngừng xuất hiện từng chuỗi số liệu. Quá trình này kéo dài đến hơn một tiếng đồng hồ, tới khi tất cả mọi người đều mơ màng muốn ngủ, Sở Hiên cuối cùng mới đứng dậy.

- Vậy thì… Ngươi đi vào đi.

Sở Hiên quay sang phía Trịnh Xá, nói.

Trịnh Xá vội vàng kêu lên:

- Ngươi phải cho ta chuẩn bị tâm lý một chút đã chứ! Hơn nữa sao giọng điệu ngươi lại giống như đang nói với vật thí nhiệm thế? Ngươi đảm bảo ta nhất định sẽ an toàn đúng không? Nhất định không gặp nguy hiểm đến tính mạng đúng không?

- Ừ, ta đảm bảo…

Sở Hiên đưa mắt nhìn sang chỗ khác, đáp.

- …Vậy sao ngươi không dám nhìn ta?

Không cần biết thế nào, đến cuối cùng Trịnh Xá vẫn phải bất đắc dĩ bước vào trong trung tâm trận pháp, ngồi xuống. Mặc dù trong lòng cực kỳ không muốn nhưng con đường này hắn lại không thể không đi… Clone của hắn quá mạnh, mạnh đến mức cho dù đã có một chiêu Hồng hoang, khai thiên tích địa, hắn cũng chỉ có thể nắm chắc việc đồng quy vu tận. Nếu như muốn chiến thắng trong trận chiến cuối cùng, hơn nữa còn sống sót được, hắn nhất định phải đề thăng thêm một lần nữa, dù là tâm lý hay thực lực… Mà trúc cơ của người tu chân này, có thể nói là con đường duy nhất để tăng cao thực lực trong lúc thời gian cấp bách như bây giờ.

Mọi người xung quanh nhìn mà đều cảm thấy trong lòng phát run, đặc biệt là khi chứng kiến Sở Hiên vẻ mặt cuồng nhiệt nhét năng lượng thạch vào trong Ma động pháo, họ đều thấy cả người lạnh cóng, ánh mắt nhìn Trịnh Xá lại càng thêm vẻ đồng tình.

"Không biết có phải ảo giác không nhưng sao ta lại thấy trong mắt Sở Hiên đang có hai chữ… Bảo trọng?"

Trịnh Xá càng nghĩ càng thấy không hợp lý, hắn ngồi trên ngọc đài đang định mở miệng hỏi thì bỗng thấy Sở Hiên vụt ấn chốt mở Ma động pháo. Trong khoảnh khắc, năng lượng cực lớn tràn tới, cả bình đài bằng ngọc phảng phất như bóng đèn được nối điện, lập tức sáng bừng lên… Còn Trịnh Xá, đương nhiên là ở trong luồng điện bị giật đến toàn thân phát sáng, mọi người xung quanh còn mơ hồ ngửi được mùi thịt cháy…

(*) Lý thuyết tương đối của Enstein bao gồm thuyết tương đối rộng và thuyết tương đối hẹp, trong đó thuyết tương đối rộng được công bố năm 1916, sau thuyết tương đối hẹp 11 năm

(**) Mỗi giây, Mặt Trời giải phóng ra không gian xung quanh 3,827×10^26 J

(***) Cuộc "Cách mạng văn hóa" của Trung Quốc trong 10 năm 1966-1976, một giai đoạn hỗn loạn và vô chính phủ

http://tieulun.hopto.org

683. Chương 2: Cửa Ải Đầu Tiên Của Tu Chân (2)

- Trịnh Xá, trong thế giới luân hồi, chuyện ngươi cảm thấy được an ủi nhất là gì?

- Ừm, hẳn là có được những đồng đội đáng tin cậy...

- Vậy thì chuyện đáng tiếc nhất, hoặc là chuyện sai lầm nhất từng làm là gì?

- À... Chắc chắn là đã tin tưởng tên khốn Sở Hiên!

Không biết tại sao, khi Trịnh Xá ở trong dòng điện lộ hết cả xương sống xương sườn ra, trong đầu hắn đột nhiên hiện lên mấy câu đối thoại như vậy, hắn lập tức không chịu đựng nổi, phải hét lên.

- Sở, Sở, Sở Hiên... Ta, ta, phải, phải, giết, giết...

Trịnh Xá bị điện giật đến toàn thân run bần bật, không thể nói được trọn vẹn một câu nhưng mọi người xung quanh đều nghe được rất rõ ràng, Chỉ có điều, khi họ nhìn thấy Sở Hiên khẽ vuốt mắt kính, ánh mắt từ cuồng nhiệt biết thành nhiệt huyết, chẳng ai lại có gan đi ngăn cản Sở Hiên đã khởi động tín niệm lực nữa, vì thế tất cả chỉ có thể đứng đó, thương cảm nhìn Trình Xá.

Trịnh Xá thân ở trong dòng điện thật sự là khổ không tả xiết, điện áp ít nhất cũng phải lên đến hàng vạn vôn, cơ thể hắn cứ theo bản năng mà khai mở cơ nhân tỏa. Sau mấy giây, dưới tác động của điện cao áp, Trịnh Xá không ngờ đã mở tới cơ nhân tỏa tầng thứ tư sơ cấp, cứ tiếp tiếp tục thế này, có thể hắn rất có thể sẽ tự động tiến vào trạng thái Tiềm long biến.

- Trịnh Xá, đây chỉ là tình huống dự trữ năng lượng thôi, lát nữa sẽ sinh ra sinh ra sóng năng lượng còn mạnh hơn nữa, vì thế ngươi bây giờ cứ tiến vào trạng thái Tiềm long biến đi. Ta sẽ dùng tín niệm lực bảo vệ cơ thể ngươi, cứ yên tâm, chắc là không chết đâu...

Sở Hiên nói vẻ cực kỳ khẳng định, chỉ là nội dung lời hắn nói lại chẳng có chút ý tứ chắc chắn nào cả.

- Chắc, chắc, là?

- Ừm, nếu như thất bại thì người nhất định phải chết.

Sở Hiên lại gật đầu rất chắc chắn, đáp.

- Ta, ta, phải, phải, giết, giết...

Trịnh Xá liên tục gào lên nhưng hắn vẫn nghe lời, bắt đầu tiến vào trạng thái Tiềm long biến. Đến khi đôi cánh rồng sau lưng hắn vươn ra, cả ngọc đài liền vụt bừng sáng, điện quang lúc trước cũng biến thành lưu quang như nước chảy thuần túy, chậm rãi lưu động giữa những văn tự ký hiệu.

Tình cảnh nhìn thì mỹ lệ, nhưng Trịnh Xá thân ở bên trong lại có khổ tự biết. Lúc trước là dòng điện thuần chất, sự khổ sở không cần phải nói nữa, tuy có đau đớn nhưng với tố chất thân thể của hắn cộng thêm nội lực hộ thể vẫn có thể miễn cưỡng chịu đựng được dòng điện cao áp này, cả Tiềm long biến cũng không phải tiến vào. Nhưng đến khi luồng ánh sáng dạng lỏng xuất hiện thì thân thể hắn phảng phất như muốn nứt tung, năng lượng cực lớn truyền vào cơ thể không ngờ đều là năng lượng nén mạnh gần tương tự với chân nguyên lực. Chỉ sau nháy mắt, các mạch máu nhỏ trên da hắn đều vỡ tan, trông giống như một người máu.

Trong điển tịch tu chân mà Sở Hiên phiên dịch, bước này kỳ thật rất đơn giản, bởi vì nếu như có một tu chân giả hỗ trợ trúc cơ, vậy thì tu chân giả hỗ trợ đó sẽ truyền vào trong trận pháp một loại năng lượng bán thành phẩm, nằm giữa nội lực và chân nguyên lực. Loại năng lượng này tuy cũng là năng lượng nén bậc cao nhưng sẽ không gây ra thương tổn với cơ thể mà giống như nước ấm, giúp cho tố chất thân thể của người được trúc cơ tăng mạnh. Chỉ là trong Trung Châu đội không có người tu chân, vì thế một bước trúc cơ vốn cực kỳ đơn giản chẳng những trở nên phức tạp mà còn có tính nguy hiểm cực lớn, nói theo một cách nào đó thì đây rõ ràng là bạo lực...(thiếu)

Sở Hiên lúc này đã khởi động tín niệm lực, chỉ thấy hắn đưa tay ra trước mặt, chỉ vào phía Trịnh Xá, màn ánh sáng rực rỡ chuyên bao trùm đạn coilgun lúc trước bây giờ hoàn toàn bao bọc lấy Trịnh Xá. Luồng ánh sáng đó vừa tiếp xúc với Trịnh Xá lập tức tỏa ra màu sắc còn rực rỡ hơn cả cầu vồng. Được luồng sáng bao

http://tieulun.hopto.org

trùm, vẻ khổ sở của Trịnh Xá lập tức giảm đi rất nhiều, nhưng vết rách trên da thịt vẫn không ngừng gia tăng.

- Vậy thì, ta sắp bắt đầu đây.

Sở Hiên vừa phát động tín niệm lực vừa đưa tay ấn nút trên Ma động pháo.

- Khốn, khốn, kiếp... Vẫn, vẫn còn, chưa, chưa bắt...

Câu nói run rẩy của Trịnh Xá còn chưa kết thúc, ánh sáng trên ngọc đài đột nhiên mạnh hơn cả trăm lần, tất cả mọi người đều đau đớn nhắm mắt lại, đến cặp kính của Sở Hiên cũng biến thành kính râm đen kịt, kính mắt của tên khốn này đúng là bảo vật, có vẻ tác dụng gì cũng có...

Lại nói luồng sáng này bừng lên một cái rồi lập tức lụi tàn, sau chớp mắt đã hoàn toàn biến mất, đến khi mọi người mở mắt ra mới phát hiện cả bình đài bằng ngọc đã hóa thành bụi phấn, còn Trịnh Xá nằm ở giữa thì toàn thân đầy máu, không ngừng co quắp, bộ dạng như sắp sửa đứt hơi.

Mọi người không kịp nghĩ ngợi vội vàng chạy tới, Zero cùng Vương Hiệp lại càng trực tiếp, nhảy vào giữa đám ngọc vụn nâng Trịnh Xá dậy, nhưng Trịnh Xá lại liều mạng hét lên:

- Đỡ ta cái làm gì! Sở Hiên sắp chết rồi! Đưa hắn tới chỗ Chủ Thần chữa trị!

Dứt lời, hắn đã hoàn toàn hôn mê.

Mọi người vô thức quay đầu lại, quả nhiên nhìn thấy Sở Hiên đầu tóc trắng xóa đứng đó. Mặt hắn lúc này đầy nép nhăn, thoạt nhìn có vẻ như đã hơn trăm tuổi, mà đó còn chưa hết, da thịt hắn đang từ từ khô héo với tốc độ có thể thấy được bằng mắt thường, tựa hồ sắp biến thành một bộ xương khô.

Triệu Anh Không phản ứng nhanh nhất, khẽ đạp chân một cái đã xông tới cạnh Sở Hiên rồi vừa kéo áo hắn vừa lao lên trên tầng. Chưa đi được vài bước, ánh mắt cô bé đã biến thành vẻ mờ mịt của mở cơ nhân tỏa, tốc độ nhanh đến mức mắt thường không thể theo kịp. Đây chính là đặc tính của thuộc tính cường hóa Thiểm linh của nàng, có điều trong quá khứ khi nàng sử dụng thuộc tính này đều do tốc độ quá nhanh mà không thể khống chế được phương hướng, thường xuyên đâm sầm vào tường. Lần này không biết đã có chuyện gì xảy ra, nàng không ngờ lại nhìn thấy rõ ràng khung cảnh xung quanh, chưa mất tới một giây đã kéo Sở Hiên từ trong phòng hắn ra tới quảng trường Chủ Thần.

- Chủ Thần, chữa trị toàn thân cho hắn!

Triệu Anh Không hô lớn, đến khi một chùm ánh sáng từ trên chiếu xuống bao trùm lấy Sở Hiên, nàng mới khẽ thả lỏng người. Tới tận lúc này, nàng mới đột nhiện nhớ lại trạng thái của mình lúc trước, trạng thái có thể cảm nhận được rõ ràng tốc độ của Thiểm linh, phảng phất như mọi thứ đều nằm trong tầm tay.

"Mở cơ nhân tỏa sao? Không phải, mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai ta đã thử qua, không thể thích ứng được với tốc độ cực nhanh của Thiểm Linh. Nếu là tầng thứ ba thì ta vẫn chưa triệt để nắm giữ mới đúng, mô phỏng cũng có thể thích ứng với tốc độ của Thiểm linh sao? Chẳng lẽ... Là như vậy?"

Không lâu trước đây, Triệu Anh Không từng bí mật đến hỏi ý kiến của Sở Hiên, nàng nên làm thế nào để phát huy được sức mạnh của ý thức chủ. Nếu có được sức mạnh đó, thực lực của nàng có thể lập tức tăng lên gấp mười lần, thậm chí càng cao hơn, sức mạnh đó chính là thứ nàng cần nhất trước mắt, bất quá, đáp án nàng nhận được lại là...

- Nâng cao trình độ mở cơ nhân tỏa đi. Trình độ cơ nhân tỏa càng cao, ngươi cùng ý thức chủ càng ăn khớp với nhau, tới khi các ngươi hợp lại làm một thì có thể sẽ trực tiếp đột phá đến tầng thứ tư trung cấp... Nói như vậy, biện pháp an toàn vượt qua tâm ma tầng thứ tư là phải tạo ra một nhân cách phụ thứ hai sao?

Đây là phản ứng của Sở Hiên lúc đó, sau khi nói xong hắn liền việc ta, ta làm, cắm đầu vào nghiên cứu cái gì đó, Triệu Anh Không cũng chỉ có thể bất đắc dĩ rời đi, trong lòng vẫn chưa rõ nên làm thế nào phát huy được sức mạnh chân chính mà cơ thể này nắm giữ.

Trong lúc Triệu Anh Không còn đang ngơ ngác thì các thành viên còn lại trong đội đã từ trong phòng Sở Hên chạy ra, tiếp đó Trịnh Xá cũng được chữa trị toàn thân, , hắn cùng Sở Hiên cứ như vậy lơ lửng trên

http://tieulun.hopto.org

không trung. Mười phút sau, Trình Xá mới từ từ hạ xuống còn Sở Hiên thì phải chữa trị tới hơn nửa giờ đồng hồ, thời gian chữa trị lâu chưa từng thấy trước đây.

Tuy thương thế của hai người đã được chữa trị xong nhưng họ vẫn hôn mê như cũ. Xung động năng lượng bộc phát ra trong khoảnh khắc lúc trúc cơ thật sự quá mạnh, đó là năng lượng của Ma động pháo, tuy không hoàn toàn nhưng cũng không phải thứ hai người có thể chống chọi được, hiện tại tuy thân thể họ đã được chưa trị xong nhưng tinh thần cũng bị tiêu hao quá độ mà hôn mê.

Đến tận trưa ngày thứ ba, Trịnh Xá mới tỉnh lại khỏi cơn hôn mê, còn chưa mở mắt ra, cảm giác của thân thể đã cho hắn biết, thế giới này không còn như trước nữa.

Đây là một cảm giác không thể hình dung nổi, phảng phất như con mắt sinh ra đã có thể nhìn thấy, đôi tai sinh ra đã có thể nghe thấy, cái lưỡi sinh ra đã có thể nếm thấy, hiện tại hắn thật sự có thể cảm nhận được vô số năng lượng trong trời đất. Cảm giác này cực kỳ huyền diệu, nếu quả muốn hắn hắn nói ra mình cảm nhận được những năng lượng đó như thế nào, chúng ở đâu, tồn tại dưới dạng gì thì hắn không thể trả lời nổi. Cũng giống như không thể hình dung được màu sắc rút cuộc là cái gì, cảm giác xung quanh đều là năng lượng lúc này cũng không thể diễn tả được.

Theo Trịnh Xá dần dần tỉnh táo lại, cảm giác xung quanh đều là năng lượng cũng từ từ biến mất. Tới khi hắn mở mắt ra thì bốn phía phảng phất như đã khôi phục bình thường, chỉ là chân nguyên lực cùng ma lực trong người lại rõ ràng hơn bao giờ hết, giống như đã hóa thành một bộ phận của cơ thể. Hai luồng năng lượng này thuận theo ý niệm của hắn mà dịch chuyển lưu loát, không còn vẻ trúc trắc như trước nữa.

Trịnh Xá mừng rỡ điều khiển chân nguyên lực cùng ma lực tùy ý lưu động trong cơ thể, bất quá hắn chỉ nghịch chơi trong chốc lát rồi lập tức giật mình nhớ ra, khi trúc cơ lúc trước, Sở Hiên hình như sắp chết đến nơi! Hắn liền vội vàng nhìn ra xung quanh.

Đây là phòng của hắn và La Lệ, lúc này chỉ có một mình hắn đang nằm trên giường, không kịp nghĩ ngợi, Trịnh Xá vội mặc quần áo đặt ở đầu giường rồi nhảy xuống bước ra ngoài. Vừa mở cửa, đập vào mắt lại là một đám người đang ngồi trong phòng khách quây quần ăn lẩu, ai cũng ăn đến đỏ mặt tía tai. Khi Trịnh Xá từ trong phòng bước ra, tất cả mọi người đều quay đầu lại nhìn hắn, nhất thời cả khung cảnh yên ăng như tờ, chỉ có tiếng sôi lục bục của nồi lẩu.

- A, anh tỉnh rồi!

La Lệ vừa kinh ngạc vừa vui mừng, nhảy phóc vào lòng Trịnh Xá.

Trịnh Xá ôm chặt lấy La Lệ, khẽ khẽ xoa đầu nàng an ủi, tiếp đó vội vàng nhìn mọi người, hỏi:

- Tên đáng ghét Sở Hiên đâu? Hắn không sao chứ?

Mọi người đều gật đầu, Trình Khiếu lập tức cười, nói:

- Ha ha, yên tâm đi, hắn là Doraemon, không dễ chết như vậy đâu, bây giờ chắc là vẫn còn đang mơ dâm mộng đấy, ha ha ha...

"Ngươi đang nói về mình đấy à?"

Rất nhiều người ở đây đều có ý nghĩ như vậy, bất quá lúc này sự tò mò của họ đối với Trịnh Xá còn lớn hơn, Trương Hằng là người đầu tiên lên tiếng hỏi:

- Trịnh Xá, ngươi đã trúc cơ thành công rồi phải không? Đã có thể khống chế chân nguyên lực và ma lực chưa?

Trịnh Xá nghe tin Sở Hiên không việc gì, hắn cũng thở phào nhẹ nhõm, quay sang phía Trương Hằng, cười đáp:

- Vẫn chưa thử xem hiệu quả rút cuộc là thế nào, nhưng theo trạng thái hiện tại hình như thật sự có thể khống chế được chân nguyên lực và ma lực. Được rồi, chờ ăn cơm xong chúng ta sẽ xuống dưới tầng hầm thử nghiệm lực lượng của trúc cơ!

Kỳ thật trúc cơ chẳng qua chỉ là giai đoạn đầu tiên của tu chân, cũng giống khi luyện tập nội lực thì vừa có cảm giác với khí, thật sự quá nhỏ nhặt, chỉ mạnh hơn người bình thường một chút mà thôi. Nếu để cường

http://tieulun.hopto.org

thân kiện thể thì còn có chút hiệu quả, còn muốn đối địch thật sự thì trừ phi là dựa vào tố chất thân thể lấy cứng đấu cứng nếu không giai đoạn trức cơ căn bản không có chút chiến lực nào của tu chân.

Nhưng tình huống của Trịnh Xá lại không như vậy, hắn vốn không hề dựa vào công pháp tu chân để chiến đấu. Đối với hắn mà nói, công pháp tu chân tối đa chỉ là để hắn càng thêm thuần thục với chiêu thức và phương pháp chiến đấu tự thân đã có của mình mà thôi, thực lực chân chính của hắn vẫn nằm tại ba chiêu thức Bạo tạc, Hủy diệt, Hồng hoang, khai thiến tích địa. Không cần biết là thể thuật, hay là phép thuật, chỉ cần đạt đến cực hạn thì đều có thể mạnh tới mức khủng bố.

Sau khi mọi người ăn uống xong xuôi, Trịnh Xá mới đưa tất cả cùng xuống dưới tầng ngầm, tại đây có một đài cao làm toàn bằng hợp kim, chính là nơi hắn ngày thường tu luyện chiêu thức. Lúc này hắn một mình đứng trên đài, hai mắt nhắm lại cảm nhận chân nguyên lực và ma lực trong cơ thể.

- Hai chiêu Bạo tạc và Hủy diệt đều dựa vào nội lực cùng năng lượng vampire, chân nguyên lực và ma lực không có tác dụng gì, vì thế muốn thử nghiệm thì có thể thử nghiệm chiêu thức sinh ra tác dụng dựa vào chân nguyên lực cùng ma lực, đầu tiên là chiêu này!

Trịnh Xá hơi trầm người xuống, phân ra một tia chân nguyên lực và một tia ma lực chuyển qua hai bàn tay. Cùng lúc hai luồng năng lượng tiếp cận lòng bàn tay, hắn lập tức bắt đầu khống chế chuyển động của chúng, mỗi lần chỉ có một lượng nhỏ chân nguyên lực và ma lực giao hòa giữa hai lòng bàn tay. Trong nháy mắt trong lòng bàn tay hắn xuất hiện một quả cầu sáng chói, quả cầu này lớn cỡ một quả táo nhưng không hề có dấu hiệu gì sẽ phát nổ như trong Independence Day. Thứ nhất là hắn đã có thể khống chế được chân nguyên lực và ma lực, thứ hai là dựa vào cảnh giới nhập vi, hắn có thể chỉ tách ra từng chút chân nguyên lực và ma lực một lần, kết hợp hai thứ lại, quả cầu ánh sáng tương tự như năng lượng của Ma động pháo này không ngờ lại có thể tồn tại một cách yên bình.

Trịnh Xá cứ như vậy nâng quả cầu ánh sáng lên, dùng sức ép mạnh xuống đất. Ầm một tiếng cực lớn, quả cầu cũng không phát sinh nổ mạnh mà vừa tiếp xúc với mặt đất lập tức bộc phát ra áp lực cực kỳ kinh khủng. May mà áp lực này cũng nằm dưới sự khống chế của chân nguyên lực và ma lực, tất cả đều đánh xuống đất, nhất thời mặt đất bùng lên một cột tro bụi, mảnh thép cao đến hơn chục mét. Đến khi tro bụi, mảnh thép hoàn toàn tiêu tan, mọi người đứng đằng xa mới nhìn thấy mặt đất bằng kim loại đã lõm hẳn xuống thành một hố sâu đường kính hơn ba mươi mét, còn Trịnh Xá thì nguyên vẹn không suy suyển đứng đó, ngây ngốc nhìn hai bàn tay mình.

- Tốt! Nếu như có thể sử dụng loại bán thành phẩm Hồng hoang này... Clone của ta! Cuối cùng cũng có sức đấu với ngươi một trận rồi!

684. Chương 3: Trong Biển (1)

Từ lúc Trịnh Xá trúc cơ thành công đến nay đã được sáu ngày, cộng thêm hai ngày hắn và Sở Hiên hôn mê nữa thì chỉ còn một ngày trước lúc tiến vào thế giới phim kinh dị. Sáu ngày này mọi người cũng không nhàn rồi, ngày thứ hai sau khi Trịnh Xá tỉnh dậy, Sở Hiên cũng thức tỉnh theo, sau khi tên này tỉnh lại chuyện đầu tiên hắn làm là lấy mẫu gen của Trịnh Xá đi nghiên cứu. Nhìn bộ dạng chuyên chú của hắn, có vẻ nghiên cứu gen cũng không phải là việc trong ngày một ngày hai.

- ....Tình hình cơ bản là như vậy.

- Giữa chuỗi gen xuất hiện một đoạn ty thể biến dị, cấu tạo của ty thể này cũng giống như gen đã mở cơ nhân tỏa, nó cũng tiến hóa...

Sở Hiên vừa cầm một tập tài liệu dày vừa nói với mọi người:

- Rất kỳ diệu, nếu đúng là như vậy thì người tu chân quả thật đã bước lên một phương hướng tiến hóa hoàn toàn khác với Thánh nhân, không chỉ ở lĩnh vực khoa học bên ngoài mà thậm chí cả trong nội bộ cơ thể cũng như vậy...

Tất cả mọi người chỉ có Tiêu Hoành Luật là có vẻ nghe được rõ ràng còn những người khác thì toàn một bộ có nghe mà chẳng có hiểu. Sở Hiên lần này lại cực kỳ kiên nhẫn, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Ty thể trong tế bào người có một bộ gen di truyền riêng, không giống với gen di truyền trong nhân tế bào mà con người vẫn sử dụng bình thường, nếu nói mập mờ một chút thì thậm chí có thể nhận định ty thể là một loại sinh vật khác ký sinh trong cơ thể người. Đương nhiên, đây chỉ là một giả thuyết, lúc trước tại thế giới hiện thực ta từng đọc qua mấy học thuyết về ty thể, trong đó học thuyết táo bạo nhất nhận định rằng cách đây mấy tỷ năm, ty thể rất có khả năng cũng là sinh vật. Thời điểm đó, trên trái đất chỉ tồn tại sinh vật đơn bào hoặc thậm chí là sinh vật amino acid nguyên thủy hơn nữa, những sinh vật này cắn nuốt lẫn nhau. Trong số này có một loại tế bào lớn có năng lực cắn nuốt cực mạnh, sau khi nuốt chửng một số tế bào lục hóa, loại tế bào lớn này rất có thể đã phát sinh đột biến, hình thành sinh vật. Những tế bào lục hóa kia cũng không hề bị tiêu hóa mà ngược lại, hìn thành quan hệ cộng sinh với loại tế bào lớn đó, ý của học thuyết giả tưởng kia là, ty thể vốn là tàn lưu di truyền của những tế bào lục hóa cổ đó.

Nói tới đây, Sở Hiên khẽ ngừng lại một chút, hắn cầm lấy tập văn kiện lên rồi mới tiến tục:

- Thánh nhân là dựa vào mở cơ nhân tỏa bản thân để đạt được tiến hóa, còn cơ sở của người tu chân thì là khống chế ty thể để đạt được tiến hóa. Phương hướng tiến hóa của hai bên từ bản chất đã khác biệt nhau, chẳng trách lại dẫn đến sự tranh đấu thời kỳ Hồng Hoang. Ý nghĩa của trúc cơ, đại khái là làm cho ty thể đang ngủ say cũng có được tiến hóa, ít nhất cũng phải tiến hóa đến mức thích ứng được với chân nguyên lực và ma lực... Đã có tâm đắc gì chưa?

Trịnh Xá cười khổ, xua tay nói:

- Cái gì mà ty thể, chuỗi gen chứ, nói nhanh một câu đi, rút cuộc là bao giờ ngươi mới giao công pháp tu chân cho ta? Hiện tại phương thức công kích của ta vẫn là cho chân nguyên lực và ma lực va chạm, ngươi không cảm thấy cách thức tấn công thô bạo đó thật quá sỉ nhục hai chữ tu chân sao?

- Đó là việc của ngươi.

Sở Hiên cười lạnh đáp:

- Theo những gì ngươi miêu tả với ta về chiến đấu cùng clone, mức độ lý giải đối với chiến đấu của các ngươi nằm ở hai cấp độ hoàn toàn khác biệt. Tuy có lý thuyết lấy lực phá xảo nhưng đó không phải là lý do cho những kỹ xảo chiến đấu kém cỏi của ngươi. Cái gọi là thuộc tính mạnh mẽ hay chiêu thức mạnh mẽ đều căn cứ vào phương thức sử dụng khác nhau mà thể hiện ra mức độ cường hãn khác nhau. Ví dụ như Nam Đẩu thủy điểu quyền của Trình Khiếu, nếu như ngươi và hắn có cùng trình độ mở cơ nhân tỏa, có cùng tố chất thân thể và chiêu thức thì ngươi không chắc đã là đối thủ của hắn, cũng không chắc có thể sáng tạo ra phương thức sử dụng đao gió. Ta giao thể chất tu chân cho ngươi, cũng giao chìa khóa khai mở thực lực cho ngươi, còn về làm thế nào mạnh lên, làm thế nào đối phó với clone, đó là vấn đề của ngươi!

Trịnh Xá bị bẻ đến cứng cả họng, hơn nửa ngày sau mới lầm bầm nói:

- Nhưng mà, nhưng mà thể chất tu chân này chỉ vỏn vẹn có thể sử dụng chân nguyên lực và ma lực, ngoài chiêu thức thí nghiệm dưới tầng hầm lúc trước ra thì ta thật sự không nghĩ ra được chiêu nào có thể tăng cường thực lực.

- ...Trí tuệ người bình thường.

Sở Hiên cười lạnh, búng tay một cái, trên đầu ngón tay hắn bỗng xuất hiện một quả cầu ánh sáng sặc sỡ cực nhỏ. Chỉ thấy hắn nắm lấy quả cầu, dùng sức bóp mạnh, ầm một tiếng vang dội, một luồng khí lưu kịch liệt đột ngột quét qua khiến cho những người xung quanh đều phải nhắm mắt lại. Khi họ mở mắt ra thì Sở Hiên đã cầm một khẩu coilgun, chỉa thẳng thái dương Trịnh Xá.

- Nhớ kỹ, không có cái gọi là thuộc tính hay chiêu thức mạnh mẽ tuyệt đối, mạnh mẽ chẳng qua chỉ là theo phương thức sử dụng khác nhau mà được định nghĩa khác nhau mà thôi, nếu như vậy mà còn chưa tạo cho ngươi được ý tưởng gì thì suy nghĩ thêm một chút về Hắc viêm mà clone của ngươi sử dụng đi. Thế ta mới nói, lý giải đối với chiến đấu của ngươi và hắn đã nằm ở hai cấp độ hoàn toàn khác biệt, tuy ngươi dùng man lực cường hành rút ngắn được khoảng cách đó nhưng nếu muốn đánh bại hắn... Ngươi nhất định phải vượt qua được cửa ải này. Ta đã trao cho ngươi chìa khóa, sử dụng nó như thế nào là việc của ngươi, chiêu thức ngươi sử dụng dưới tầng hầm bất quả chỉ là phần lông da thôi!

"Mặc dù nói như vậy, nhưng mà... Cái gọi là cấp độ khác biệt đó rút cuộc là có ý gì?"

http://tieulun.hopto.org

Ôm theo mối nghi hoặc như vậy, Trịnh Xá lại tiến vào máy mô phỏng, chiến đấu với Phục Chế Thể mấy lần. Lần này, Phục Chế Thể mô phỏng đã không còn là đối thủ của hắn nữa, cho dù chỉ sử dụng Hủy diệt cũng có thể đánh bại được Phục Chế Thể sử dụng Hắc viêm. Nhưng Phục Chế Thể này dù sao cũng chỉ là bản mô phỏng về hắn từ cách đây rất rất lâu rồi, trải qua thời gian dài như vậy, Phục Chế Thể không biết đã sớm phát triển đến mức độ như thế nào rồi. Huống hồ, năm xưa Phục Chế Thể rõ ràng là còn chưa dốc toàn lực, cho nên bản mô phỏng này thật sự không thể coi là thật được.

"Nhưng Phục Chế Thể đúng là quá mạnh mẽ, cho dù là với cấp độ của ta hiện tại đối mặt với hắn cũng vẫn phải cố kỵ ngọn lửa màu đen này. Nó giống như là tự có sinh mệnh, biết bảo vệ Phục Chế Thể, cũng có thể gây thương tổn cho kẻ địch, đúng là một chiêu thức khủng bố... Chờ chút, Hắc viêm này... Chẳng lẽ ý của Sở Hiên là như vậy?"

Trịnh Xá trong lòng chợt động, hắn đột nhiên hiểu được ý Sở Hiên muốn nói. Đúng vậy, nếu như nói về phương diện sử dụng năng lượng thì hắn thua kém Phục Chế Thể quá xa, thậm chí ngay từ Resident Evil 2, trình độ sử dụng năng lượng của Phục Chế Thể đã đạt tới trình độ cực kỳ kinh khủng rồi. Mạnh mẽ... chẳng qua chỉ là căn cứ vào cách sử dụng khác nhau mà có định nghĩa khác nhau thôi.

.....

"Thì ra là như vậy, chỉ là, muốn đạt tới trình độ đó, ta thật sự có thể sử dụng thuần thục trước khi trận chiến cuối cùng bắt đầu không? Không đủ thời gian..."

Ngày thứ hai chính là lúc tiến vào bộ phim Perfect Storm, từ sáng sớm mọi người đã tụ tập tại quảng trường Chủ Thần. Khiến cho họ thấy kỳ quái là, ngoài Sở Hiên chưa tới ra, cả Trịnh Xá cũng không thấy đâu, chuyện này đúng hiếm gặp.

Chờ không lâu sau, Trịnh Xá cùng La Lệ từ trong phòng họ bước ra, càng khiến cho mọi người bất ngờ là, sau lưng Trịnh Xá không ngờ lại xuất hiện một đôi cánh rồng. Tuy chưa hoàn toàn tiến vào trạng thái Tiềm long biến nhưng đôi cánh rồng này cũng đại biểu cho việc hắn đã khai mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp.

- Á à, Trịnh Xá, chẳng lẽ là đêm qua "chiến đấu" quá kịch liệt nên ngươi phải tiến vào tầng thứ tư trung cấp?

Trình Khiếu mỉm cười xấu xa, vỗ vỗ vai Trịnh Xá, hỏi.

Trịnh Xá lập tức cười khổ không thôi, nói thật hắn cũng cảm thấy hình tượng này của mình quá quái dị, có vẻ như đang bắt chước Phục Chế Thể. Nhưng hắn cũng không còn cách nào khác, nếu như muốn đạt tới cảnh giới như Sở Hiên nói thì điểm quan trọng đầu tiên là phải đưa tố chất thân thể ổn định ở trạng thái một nửa Tiềm long biến, chỉ có lúc ấy cường độ thân thể mới đạt tới yêu cầu. Tiếp theo là dự trữ một lượng lớn chân nguyên lực và ma lực, tuy bây giờ hắn đã có thể tự sinh ra chân nguyên lực và ma lực nhưng hiệu suất thật sự quá thấp, dù sao cũng chỉ mới có trình độ tu chân trúc cơ, vì thế hiệu suất sử dụng chiếc nhẫn tối cao để chuyển đổi chân nguyên lực và ma lực vẫn cao hơn một chút.

Mọi người cười nói một lúc, cùng hỏi Trịnh Xá lý do của cái bộ dạng này, mà Trịnh Xá cũng không giấu giếm, kể ra ý tưởng về một số chiêu thức mới mà hiện tại hắn đang thí nghiệm.

- Không còn cách nào, nếu như muốn sử dụng chiêu này, tố chất thân thể ta tối thiểu phải đạt tới trạng thái một nửa Tiềm long biến này mới được, hơn nữa còn phải duy trì liên tục, nếu không chân nguyên lực và ma lực phóng ra sẽ bị lãng phí.

Trịnh Xá cười khổ, khoát khoát tay, nói.

Tất cả mọi người đều cảm thấy tò mò, mấy người Trương Hằng lập tức hỏi chiêu này rút cuộc là thế nào, Trịnh Xá nhíu mày một lát rồi cũng không biết phải giải thích như thế nào, chỉ có thể ngoắc tay gọi Trình Khiếu, nói:

- Giải thích quá phiền phức, cứ để các ngươi xem thử nó là cái gì đi. Trình Khiếu, ngươi tới tấn công ta thử đi, nhớ là phải sử dụng Nam Đẩu thủy điểu quyền chân chính tấn công ta.

http://tieulun.hopto.org

Trình Khiếu cũng không từ chối, hắn trực tiếp nhảy lên cao, lộn người một cái trên đầu Trình Xá, sử dụng Nam Đẩu thủy điểu quyền chém về phía hai vai Trịnh Xá. Âm thanh xé gió vang lên, chỗ vai Trịnh Xá lập tức bùng lên một luồng ánh sáng sặc sỡ, tiếp đó Trình Khiếu đang lơ lửng giữa không trung liền bị đẩy bắn ra xa hơn mười mét, ngã bịch xuống đất rên rỉ không ngớt.

- Đã thấy chưa? Ý tứ đại khái là như vậy, cũng giống như Hắc viêm hộ thể của clone của ta, chỉ là ta không tự nghĩ ra được công pháp Hắc viêm nên chỉ có thể dùng chân nguyên lực cùng ma lực thay thế.

Trịnh Xá khoát tay nói:

- Bạo tạc, Hủy diệt, thậm chí là cả Hồng hoang, khai thiên tích địa, những chiêu này đều là trạng thái buộc phải tiến vào khi chiến đấu, tóm lại là chiêu thức chiến đấu của ta kỳ thật rất ít. Ngoài ba chiêu thức liều mạng này ra, ta cũng cần những chiêu thức phổ thông có thể chiến đấu một cách bình thường. Lúc trước dưới tầm hầm, ta đã thử chia ra một tia chân nguyên lực và ma lực va chạm lẫn nhau, dù chỉ có một tia nhỏ thì khi hai loại năng lượng này xung đột, uy lực vẫn mạnh đến kinh người. Hơn nữa, điểm quan trọng nhất là hiện ta đã có thể chất người tu chân, có thể vận dụng linh hoạt hai loại năng lượng này... Ta trải đều chúng ở bên ngoài cơ thể, chân nguyên lực nằm ở cách da hai milimet, ma lực cách một milimet, chỉ cần ta bị tấn công, hai loại năng lượng sẽ tự động va chạm với nhau, sinh ra lực phản kích. Lực đối phương công kích ta càng mạnh, lực phản kính của ta lại càng lớn.

- Ngoài ra, không chỉ có như vậy...

Trịnh Xá chợt tung ra một quyền, từ cánh tay đến nắm tay hắn lóe lên ánh sáng sặc sỡ, một luồng khí kình xoắn ốc thuận theo cú đấm đơn giản đó bắn ra xa. Mặt sàn kim loại cách đó hơn hai mươi mét lập tức vỡ tung, tạo thành một vết nứt rộng hơn nửa mét.

- Có thể cho chân nguyên lực và ma lực va chạm tác dụng với nhau, bắn ra theo dạng xoắn ốc, cũng có thể đưa chân nguyên lực và ma lực vào cơ thể mục tiêu rồi mới va chạm...

Vừa nói, Trịnh Xá vừa đưa tay ấn xuống mặt đất, luồng ánh sáng sặc sỡ lóe lên giữa hai lòng bàn tay nhưng lần này lại không hề phát sinh biến đổi nào. Tiếp đó Trịnh Xá khẽ vuốt nhẹ lên mặt đất, sàn thép chỗ đó không ngờ đã hoàn toàn biến thành bột phấn, một khoảng sâu mấy mét đã bị chấn nát vụn.

- Tất cả số này đều chỉ là chiêu thức công kích mới thí nghiệm bước đầu, khi phối hợp với tốc độ siêu cao của Hồng hoang, khai thiên tích địa, sợ rằng clone của ta cũng tránh không thoát, phòng không xong... Nhưng đó vẫn chưa đủ, mạnh mẽ chẳng qua là căn cứ vào phương pháp sử dụng khác nhau mà có những định nghĩa khác nhau, chân nguyên lực và ma lực hẳn là phải còn những cách thức sử dụng mạnh hơn nữa. Chờ sau khi bộ phim này kết thúc, trước khi trận chiến cối cùng bắt đầu, ta sẽ cẩn thận rèn luyện một lượt, sau đó dùng trạng thái mạnh nhất tới khiêu chiến clone của ta!

Trịnh Xá vừa nói vừa hít sâu mấy hơi, tình trạng của hắn lúc này cũng không tốt lắm. Đầu tiên là hắn không có thói quen khai mở liên tục cơ nhân tỏa tầng thứ tư, bởi vì như thế sẽ làm thương tổn đến cơ thể, cho dù là chỉ mở ra một nửa thì với tố chất thân thể của Trịnh Xá cũng cảm thấy cực kỳ mệt mỏi. Hắn thật sự không biết Phục Chế Thể rút cuộc là làm thế nào để liên tục duy trì trạng thái này...

- ....Được rồi, tiếp theo là bộ phim đếm ngược số hai, Perfect Storm. Mục tiêu duy nhất của chúng ta là bắt sống tinh thần lực khống chế giả của đối phương, sau đó Trung Châu đội chúng ta sẽ đưa đội ngũ hoàn mỹ nhất tiến vào trận chiến cuối cùng, khiêu chiến vị trí mạnh nhất của tiểu đội luân hồi Ác Ma!

685. Chương 3: Trong Biển (2)

Perfect Storm, đây là một bộ phim thảm họa thế giới điển hình, nội dung trong đó gần như đều là nói về tình hình sau khi cơn bão ập tới. Như thường lệ trước khi tiến vào thế giới phim kinh dị mọi người đã xem kỹ phim rồi, nhưng không ai có thể ngờ được tình huống bên trong sẽ quỷ dị đến như thế!

Nơi mọi người xuất hiện là ở giữa biển lớn, nhìn quanh bốn phía đều là mặt biển xanh biếc, rộng lớn vô biên, song vẫn còn may lúc đầu là thời gian an toàn, mọi người lơ lửng cách mặt nước ước khoảng nửa mét, cảm giác giống như đang giẫm trên mặt đất. Trước khi thế giới phim kinh dị chính thức bắt đầu, Chủ Thần sẽ bảo vệ người tham gia.

http://tieulun.hopto.org

- Hic, tình hình này cũng quá quái dị rồi? Chủ Thần đáng ghét, cứ như vậy ném chúng ta vào trong biển sao? Chẳng lẽ muốn chúng ta bơi qua Thái Bình Dương à?

Trương Hằng vẻ mặt quỷ dị nhìn về phía Trịnh Xá.

Minh Yên Vi ở bên cạnh Trương Hằng lạnh lùng hừ một tiếng, cũng không nói với Trương Hằng, mà quay phía Trịnh Xá hỏi:

- Trịnh Xá, nhiệm vụ của phim kinh dị lần này là gì?

- Ừm...Đi đến hòn đảo ở 123 đến 124 34' kinh Đông, 25 40' đến 26 vĩ Bắc, tiến vào đảo lập tức có thể trở về Chủ Thần không gian? Nhiệm vụ phim kinh dị đơn giản như vậy sao?

Trịnh Xá vẻ mặt quỷ dị nhìn đồng hồ đeo tay nói.

Những người còn lại cũng đều nhìn vào đồng hồ, nhiệm vụ Chủ Thần giao cho qua nhiện như lời Trịnh Xá nói, đi đến hòn đảo ở kinh độ vĩ độ kia, chỉ cần tiến vào đảo sẽ liền trở về Chủ Thần không gian. Điểm này có chút tương tự như Resident Evil 2, cũng là đến một địa điểm thì sẽ hoàn thành nhiệm vụ, chỉ là thế giới phim kinh dị kia còn cần nhiệm vụ khác, không đơn giản gọn nhẹ như thế giới phim kinh dị này.

- Một hòn đảo ở 123 đến 124 34' kinh Đông, 25 40' đến 26 vĩ Bắc à? Chỗ đó là quần đảo Điếu Ngư Đài thì phải.

Vương Hiệp có chút do dự rồi bỗng mở miệng nói.

- Ừm, đúng là quần đảo Điếu Ngư Đài.

Sở Hiên yên lặng gật đầu, khẳng định lời của Vương Hiệp.

"Đúng mà, hai người này trước kia đều là quân nhân. Vương Hiệp có thể nói là một quân nhân tiêu chuẩn, cho nên hắn hẳn phải biết kinh độ vĩ độ của quần đảo Điếu Ngư Đài, tên khốn Sở Hiên này thì đã gặp qua cái gì là không quên, cho nên nhớ kinh độ vĩ độ của quần đảo đó cũng là bình thường. Chỉ là... Trình Khiếu tên đáng ghét này không phải cũng là một quân nhân sao? Nhìn bộ dáng hắn tựa hồ căn bản chưa nghe qua."

Trịnh Xá nhủ thầm trong lòng, hắn thở ra một hơi, nói:

- Nhưng mà thế giới phim kinh dị này cũng quá dễ rồi chứ? Chỉ cần đến địa điểm này là được, nói cách khác không phải để chúng ta vào du ngoạn sao? Nói mới nhớ, đội ngũ kia tiến vào thế giới phim kinh dị này trước chúng ta phải không?

Trịnh Xá lời này vốn là hỏi Sở Hiên nhưng lại thấy Sở Hiên ngồi tại chỗ phiên dịch văn tự, hắn đành bất đắc dĩ nhìn sang Tiêu Hoành Luật. Thằng nhóc này cũng không chần chừ, lập tức gật đầu khẳng định nói:

- Không sai, cho dù là đội ngũ nào thì cũng thế, trừ phi là tiểu đội luân hồi Ắc Ma hoặc tiểu đội luân hồi Thiên Thần, nếu không gặp phải chúng ta đều chỉ có thể tiến vào thế giới phim kinh dị trước...Có điều lời ngươi nói chỉ đúng một nửa, thế giới phim kinh dị này đúng là quá đơn giản, nhưng chỉ đối với Đông Hải đội mà nói thôi.

- Là sao?

Câu này lại khiến cho những người còn lại đều ngẩn người. Bọn họ đều không hiểu vì sao nhiệm vụ phim kinh dị đơn giản như vậy, mà lại chỉ đơn giản đối với đội yếu, còn đối với Trung Châu đội thì ngược lại, khó khăn vô cùng chứ?

Trịnh Xá trong lòng chợt động, vội nói:

- Ý của ngươi là, do thực lực hai bên chênh lệch quá lớn, cho nên Chủ Thần mới để cho Đông Hải đội cực kỳ thuận lợi, biến nhiệm vụ này trở thành vô cùng đơn giản, chỉ cần bọn họ có thể chạy đến quần đảo Điếu Ngư Đài trước khi chúng ta đuổi tới là có thể bình yên trở về Chủ Thần không gian. Còn chúng ta lại không thể bắt được tinh thần lực khống chế giả của Đông Hải đội, khiến cho trong trận chiến cuối cùng, thực lực của Trung Châu đội sẽ bị khiếm khuyết? Đây là khó khăn mà Chủ Thần đưa ra cho chúng ta sao?

http://tieulun.hopto.org

- Ừ, không sai, đúng là ý này, chỉ cần chúng ta không có tinh thần lực khống chế giả, trong trận chiến cuối cùng sẽ phát sinh chuyện gì ta nghĩ mọi người đều đã rõ phải không? Vì thế trước khi Đông Hải đội đến quần đảo Điếu Ngư Đài, chúng ta phải chặn bọn họ lại. Nhưng mà rất đáng tiếc, thế giới phim kinh dị này không cho phép sử dụng đạo cụ phi hành, do đó Đông Hải đội tiến vào thế giới phim này sớm hơn chúng ta sẽ chiếm cứ "thế" có lợi tuyệt đối. Mặc dù "thế" này chỉ có thể dùng để chạy trốn, thoát khỏi sự truy đuổi của chúng ta, nhưng mà trong nhiệm vụ tiếp cận quần đảo Điếu Ngư Đài này, bọn họ đúng là có chút ưu thế so với chúng ta.

Tiêu Hoành Luật ngắt ngắt tóc, cười hắc hắc, nói.

Mấy người Trịnh Xá vội nhìn đồng hồ đeo tay, quả nhiên đã thấy phía trên xuất hiện đoạn cấm đạo cụ phi hành, như vậy thế giới phim kinh dị này liền trở thành một chuyến đi biển thật sự, một điểm mưu lợi cũng không được. Đương nhiên, cá nhân có kỹ năng phi hành lại là chuyện khác, có điều thành viên tiểu đội luân hồi có kỹ năng chỉ chiếm một phần rất ít ỏi, dõi mắt cả thế giới luân hồi chỉ có mười mấy tiểu đội, trong đó người có kỹ năng phi hành cá nhân cũng không vượt quá mười người.

- Ặc...Không phải vậy chứ? Không thể dùng đạo cụ phi hành...Chẳng lẽ muốn chúng ta đi thuyền đến quần đảo Điếu Ngư Đài sao? Nhưng mà xung quanh cũng không có tàu biển, chẳng lẽ muốn chúng ta bơi ư?

Trình Khiếu đột nhiên khoa trương nói, Chiêm Lam đang ngủ say bên chân hắn, cô gái này đã ngủ suốt mấy chục ngày, trong thời gian đó hoàn toàn phải dựa vào mỗi ngày ba mũi thuốc dinh dưỡng. Nếu như phải bơi đến quần đảo Điếu Ngư Đài thì sẽ rất khó xử lý với những người đang hôn mê, hơn nữa nơi này cũng không biết là địa phương nào, nếu như là ở Đại Tây Dương hoặc càng xa hơn như Nam Cực, Bắc Cực, vậy bơi đến quần đảo Điếu Ngư Đài phải chăng cần đến vài tháng sao? Người cũng mệt chết rồi, đâu còn có thể đuổi theo Đông Hải đội được?

Thấy tình hình như thế, mọi người lại thương lượng một hồi, trước hết lấy ra giỏ khí cầu cỡ nhỏ, trang bị này vốn được bơm đầy khí, đủ để nổi trên mặt nước, tiếp đó đặt những người đang hôn mê vào bên trong, tiếp nữa là Tiêu Hoành Luật mấy người không biết bơi. Đến khi giỏ khí cầu hoàn toàn chứa đầy, còn lại mấy người chỉ có thể đợi một lát sau khi vòng bảo vệ biến mất sẽ bơi trong biển.

- Quyết định thế nhé, lát nữa sau khi vòng bảo vệ biến mất, ta sẽ bay ra tìm một con tàu tới, rồi chúng ta lại đuổi theo Đông Hải đội.

Trịnh Xá trầm tư một lát nói.

Sở Hiên đột nhiên cười lạnh hỏi:

- Dùng tàu biển bình thường có thể đuổi theo Đông Hải đội sao? Nếu Chủ Thần đã sắp xếp để Đông Hải đội và chúng ta chiến đấu, mà chúng ta lại chưa từng nghe qua sự tồn tại của đội ngũ này vậy có thể biết được thực lực của bọn họ như thế nào. Theo như phong cách nhất quán của Chủ Thần, luôn cân bằng thực lực và "thế", Đông Hải đội chắc chắn là ở rất gần quần đảo Điếu Ngư Đài, chúng ta dùng tàu thuyền bình thường căn bản không thể đuổi kịp, trừ phi là sử dụng một vài thủ đoạn đặc biệt.

- Thủ đoạn đặc biệt?

Tất cả mọi người đều tò mò hỏi, chỉ có Tiêu Hoành Luật giật mình nói:

- Đúng thế, Chủ Thần không thể đưa ra thế giới phim kinh dị không có lời giải, Chủ Thần đã an bài hai đội ngũ chúng ta tiến hành đoàn chiến, bất kể Đông Hải đội có yếu như thế nào, Chủ Thần cũng không thể để cho bọn họ bình an đến quần đảo Điếu Ngư Đài, cho nên nhất định có điểm nào đó chúng ta chưa phát hiện được, mà một điểm sơ hở này chính là cơ hội duy nhất để chúng ta đuổi theo Đông Hải đội... Sở Hiên, ý của ngươi là...

Tiêu Hoành Luật còn chưa dứt lời, đột nhiên giỏ khí cầu hắn đang ngồi bỗng rơi tõm xuống biển biển, chìm dưới mặt nước khoảng hai mét, thằng nhóc này tức khắc liền bị uống mấy ngụm nước. Đến khi giỏ khí cầu nổi lên khỏi mặt nước, hắn mới ho sặc sụa, nhưng thế vẫn còn coi như ổn, Chiêm Lam đang hôn mê đã bị xuống biển.

Theo giỏ khí cầu nổi lên, rào một tiếng trầm đục, Trịnh Xá đã ôm Chiêm Lam phá mặt nước mà lên, những người còn lại cũng lần lượt nổi lên khỏi mặt nước. Hiện tại, thế giới phim kinh dị The Perfect Storm cuối

http://tieulun.hopto.org

cùng đã hoàn toàn bắt đầu.

Bởi vì thế giới phim kinh dị bắt đầu quá nhanh, mấy người đều bị sặc nước, uống mất mấy ngụm nước biển, đợi đến khi mọi người đều ho xong, Trịnh Xá mới hỏi Tiêu Hoành Luật:

- Là ý gì? Rốt cuộc là muốn nói cái gì?

- Tàu chiến.

Tiêu Hoành Luật lau nước biển trên mặt đáp:

- Tuy không biết Đông Hải đội đi loại thuyền gì, nhưng mà với thực lực đội ngũ bọn họ hẳn là không thể đoạt được tàu chiến. Cho dù dựa vào biện pháp đánh lén có thể giết chết một số binh sĩ trong quân cảng, nhưng không có đủ thực lực, bọn họ không thể uy hiếp được binh lính hải quân, lại càng không cần nói đến chuyện mang tàu chiến ra đi.

Đạo lí này rất đơn giản, chỉ dựa vào mười thành viên tiểu đội luân hồi thì không thể điều khiển nổi một chiến hạm, cho dù là chiến hạm loại nhỏ cũng không được, dù sao bọn họ không có kiến thức chuyên môn về phương diện này. Mà muốn bắt giữ một hai tên lính hải quân thì rất dễ dàng, nhưng muốn bắt một nhóm lớn binh lính hải quân, lại còn muốn đưa chiến hạm an toàn ra khỏi quân cảng, đồng thời cần những binh lính hải quân này giúp khởi động chiến hạm thì độ khó cũng không phải lớn một cách bình thường, cái cần đã không chỉ là thực lực mà còn phải có một loại uy hiếp lực, giống như bom nguyên tử đối với quốc gia yếu, sức mạnh siêu việt một trình độ nhất định cũng đồng dạng có thể uy hiếp những binh lính hải quân này.

- Cho nên, với thực lực của Đông Hải đội hẳn là không thể có được quân hạm, mà nếu bọn họ đi thuyền biển bình thường, tốc độ không thể nhanh hơn tàu khu trục. Nếu vị trí của chúng ta không phải giữa đại dương thì biện pháp tốt nhất là tìm một bến cảng hải quân, sau đó cướp một chiến hạm là biện pháp tốt nhất.

Tiêu Hoành Luật khoát khoát tay, nói.

Đây đúng là một biện pháp tốt, dù sao bọn họ cũng phải cướp một con tàu biển đi đến quần đảo Điếu Ngư Đài, đã không còn cách nào, vậy cướp một chiến hạm cũng không phải là không thể tiếp nhận. Với thực lực của Trung Châu đội mà nói, cho dù tiêu diệt một, hai quốc gia cũng là dễ như trở bàn tay, sự tồn tại của Ma động pháo không phải chỉ dùng đến uy hiếp. Hơn nữa kể cả là không sử dụng Ma động pháo thì sức chiến đấu của mọi người trong Trung Châu đội cũng mạnh đến đáng sợ, trong đó có mấy người nếu muốn đối phó bọn họ thì cứ mời đến vài chiến hạm rồi hãy nói.

Có điều Trung Châu đội cũng tồn tại nhược điểm, chí ít giai đoạn này có nhược điểm rất lớn, đó là không có tinh thần lực khống chế giả. Tìm kiếm kẻ địch trong dạng bản đồ rộng lớn như thế này, không biết vị trí và nhân số của đối phương, tình huống này đơn giản là hoàn toàn ở vào thế yếu, cũng may Trung Châu đội thực lực mạnh mẽ, có sức mạnh để lấy lực phá xảo, nếu không rất có thể đã sớm đại bại trong bộ phim Independence Day lần trước rồi.

"Cướp một chiến hạm còn có một chỗ tốt khác, chí ít có thể tìm được những thuyền ở lân cận."

- Được! Vậy trước tiên tìm một tàu biển ở gần đây, sau đó chúng ta đi tìm quân cảng quậy lớn một trận.

686. Chương 4: Bão Táp Ập Tới (1)

Kế hoạch đã định, Trịnh Xá lập tức bay lên trên không, từ trên cao cả chục nhìn nghìn mét quan sát xung quanh, nhưng đại dương rộng lớn vô cùng vẫn không biết đâu là bờ bến. Với thực lực của Trịnh Xá hiện tại, cho dù là không khởi động Hồng hoang, khai thiên tích địa, chỉ với trạng thái Hủy diệt đã đủ để đột phá bầu khí quyển. Kỹ năng dùng chân nguyên lực và ma lực hộ thể mới học được cộng thêm kỹ năng Hồng viêm đều có thể bảo vệ hắn không bị nhiệt độ cao khi hạ từ ngoài bầu khí quyển xuống nhưng hắn không thể tồn tại lấu trong chân không nên độ cao mười nghìn mét là lựa chọn tốt nhất.

"Bộ phim đếm ngược số hai, tiếp theo là trận chiến cuối cùng rồi. Không cần biết sau đó có còn chiến đấu gì không, nhưng đối mặt với clone của ta... Đối mặt với hắn, ta tuyệt đối không thể thất bại! Tuyệt đối không thể thất bại một lần nữa!"

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá yên lặng nhìn xuống phía dưới, ở đó có các thành viên Trung Châu đội, cũng là những chiến hữu mà hắn tin cậy nhất. Vì bọn họ cũng được, vì La Lệ cũng được, vì sống sót cũng được, mà vì trở về thế giới hiện thực cũng được, vì tất cả mọi chuyện, hắn đều không được phép thất bại!

- Đông Hải đội! Nhất định phải bắt sống tinh thần lực khống chế giả của Đông Hải đội, nếu không đến trận chiến cuối cùng, bố cục của Sở Hiên và Tiêu Hoành Luật sẽ đều có khiếm khuyết, hơn nữa Chiêm Lam...

Trịnh Xá lại khẽ thở dài, tình cảm của hắn với Chiêm Lam rất phức tạp, nói không thích thì là giả. Một mỹ nữ có thể vì hắn mà cả tính mạng cũng mặc kệ, một cô gái đối với hắn tình thâm ý trọng, cho dù hắn có tâm địa sắt đá đến thế nào, cho dù hắn đối với La Lệ tình thâm ý trọng ra sao thì trong lòng hắn cũng không thể xóa đi sự áy náy, bối rối đối với Chiêm Lam. Vừa rồi khi Chiêm Lam ngã xuống biển, hắn vội vã ôm lấy cô gái đáng thương này, tình cảm phức tạp đó lại càng rõ ràng.

"Bỏ đi, đoạn cảm tình này thật sự không cắt đứt được, càng quan tâm càng loạn, tạm thời không quản nổi nó. Chỉ là lần này dù thế nào cũng phải cứu cô ấy thoát khỏi tâm ma khống chế, nhất định không thể để Đông Hải đội chạy thoát..."

Trịnh Xá ở trên trời hét dài một tiếng, dùng tốc độ cực nhanh bay đi. Tốc độ của hắn so với máy bay còn nhanh hơn mấy lần, sau nháy mắt đã biến mất khỏi tầm mắt những đội viên Trung Châu đội, chỉ để lại mười mấy người trôi nổi giữa biển khơi.

Sở Hiên vẫn một mực cúi đầu đọc tài liệu, sau khi Trịnh Xá biến mất, hắn mới ngẩng lên nhìn trời một chút rồi thấp giọng nói:

- Bão táp sắp tới rồi...

"Bão tới rồi… Cơn bão thật lớn!"

Trịnh Xá bay một hơi đã được mấy kilomet, chưa bay bao lâu thì đột nhiên nhìn thấy một đám mây bão to lớn đen kịt đang ập tới gần. Khoảng không ở phía xa kéo dài tới tận đường chân trời đều bị đám mây đen này bao phủ, không thấy được đâu là điểm tận cùng. Trong mây bão, sấm chớp lập lòe, thỉnh thoảng lại có một hai tia sét đánh xuống mặt biển, cộng thêm gió xoáy không ngừng du động, quả là một trận bão khổng lồ.

Trịnh Xá hơi thoáng do dự rồi trực tiếp bay xuống phía dưới đám mây bão. Nếu bay ở phía trên thì đương nhiên là sẽ không bị gió thổi mưa táp nhưng hắn lại không có quét hình tinh thần lực, chỉ có thể bay xuống dưới cơn bão, dùng mắt thường tìm kiếm tàu biển. Vừa bay vào bên trong, mấy luồng sét đã đánh thẳng vào người Trịnh Xá.

Trên người Trịnh Xá lóe lên ánh sáng sặc sỡ, mấy luồng sét lập tức tiêu tan, nhưng hắn cũng không dễ chịu gì, chân nguyên lực và ma lực này đâu phải bỗng không mà có chứ. Sau khi trúng thêm mấy tia sét nữa, Trịnh Xá rút cuộc cũng phải từ trên cao chục nghìn mét hạ xuống còn hơn nghìn mét, chỉ là ở vị trí này không thể nhìn ra xa trên biển, tốc độ tìm kiếm tàu thuyền cũng chậm hơn rất nhiều.

"Quy mô của trận bão này thật là lớn, hơn nữa cường độ cũng cực kỳ kịch liệt, đây hẳn là độ khó của bộ phim thảm họa thế giới The Perfect Storm này. Tàu biển bình thường lọt vào cơn bão này đúng là không thể chạy nhanh được, nếu như có thể cướp được một chiến hạm, lúc ấy cưỡi gió vượt song, nhất định có thể tới được quần đảo Điếu Ngư Đài trước Đông Hải Đội."

Tạm thời không nhắc đến chuyện Trịnh Xá đang tìm kiếm tàu biển, những người còn lại đều đang trôi nổi trên mặt nước. Khoảng hơn nửa tiếng đồng hồ sau, phía chân trời từ từ trở nên u ám, chỉ thấy một đám mây lớn đen kịt như mực trải rộng ra ở đằng xa. Dần dần, mặt biển cũng nổi gợn sóng, con sóng càng lúc càng cao, đẩy mọi người phập phù liên tục.

- Khốn kiếp, bão tới thật rồi. Chúng ta cứ dập dềnh trên biển thế này sao? Chỉ sợ chưa đợi được đến lúc Trịnh Xá tìm thấy tàu biển trở về, chúng ta đã chìm xuống đáy biển rồi.

Tên miệng rộng Trình Khiếu lập tức mở miệng ca thán.

Những người còn lại đều trầm mặc không nói, chỉ có vài người mới tiến vào thế giới phim kinh dị là đầy vẻ lo lắng. Nhìn cơn bão thế tới ào ào đang ập đến này, không biết giỏ khí cầu nhỏ bé có đủ vững chắc hay

http://tieulun.hopto.org

không, có thể chống đỡ nổi sóng lớn do gió bão cuốn lên hay không. Nếu như không thể, dựa vào tố chất thân thể của họ, căn bản không thể một mình sống sót giữa biển rộng sâu thẳm này, đến bước đó thì đúng là không xong hết cỡ.

Ánh mắt mọi người đều dần dần tập trung sang phía Sở Hiên. Tên này luôn được Trịnh Xá gọi là Doraemon, vậy thì hắn sẽ luôn có biện pháp giải quyết khó khăn trước mắt, đây cũng là một trong những suy nghĩ tập quán mà mọi người đã hình thành trong thời gian dài. Kẻ ẩn tàng sâu nhất của Trung Châu đội, tên khốn Sở Hiên này chắc chắn là còn đang giấu đồ tốt, chỉ chờ hắn thò tay vào túi lấy ra mà thôi.

"Nhắc mới nhớ, hắn có túi không gian, lại càng giống Doraemon thêm một phần."

Mấy người Zero vẫn một mực im lặng nhưng trong lòng đều lén lút cười thầm, nhìn mấy gã tân nhân đang có chút nôn nóng nhìn Sở Hiên, bọ họ cũng vui vẻ chờ xem Sở Hiên sẽ giải quyết hoàn cảnh khó khăn này thế nào.

Sở Hiên cũng rất dứt khoát, hắn ngẩn đầu lên nhìn mấy người một lượt, rồi lại cắm cúi vào tập tài liệu, nói:

- Ừm… Không vượt qua được, thì chết chắc rồi…. Có lẽ vậy.

…….

"….Quả nhiên là câu này."

Mấy người Zero, Vương Hiệp lập tức nhìn nhau cười khổ, tên đáng ghét Sở Hiên này cơ bản không thể nói được câu nào tử tế. Lúc trước khi Trịnh Xá trúc cơ hắn cũng nói không qua được thì chết, bây giờ đối mặt mới sự mong đợi của mọi người, hắn tự nhiên là không thể như đại anh hùng đứng ra gánh vác trách nhiệm. Nếu như hắn thật sự lắc mình một cái biến thành đại anh hùng đứng ra thì sợ rằng mọi người lại không dám tiếp nhận sự hỗ trợ của hắn. Dù gì thì cũng chẳng ai muốn giống như Trịnh Xá, khơi khơi đưa đầu ra để bị tính kế, lúc trúc cơ là một ví dụ điển hình…

- Ách, Sở hiên, cái tập tài liệu mà ngươi xem mãi đấy chẳng lẽ là tư liệu về Trịnh Xá sau khi trúc cơ?

- Ừ, đúng thế, những số liệu này khó khăn lắm mới có được…

"Quả nhiên… Hắn muốn Trịnh Xá trúc cơ, nguyên nhân phần lớn quả nhiên là vì muốn có được những số liệu này, đều là để nghiên cứu tu chân…"

Mấy tân nhân nghe mà đều thầm cảm thấy phát lạnh, bọn họ cũng không dám nhìn Sở Hiên, nơm nớp lo sợ mình cũng sẽ tiếp nối Trịnh Xá, bước lên con đường cả đời bị tính kế. Những người cũ của Trung Châu đội thì cười khổ không thôi, đối với Sở Hiên họ cũng không quá mức sợ hãi, mà ngược lại có thêm mấy phần dở khóc dở cười với hắn. Hắn là bộ não của Trung Châu đội, cũng là nhân vật linh hồn của đội, có thể nói, hắn là thành viên không thể thiếu được của Trung Châu đội, ở cùng một địa vị với Trịnh Xá. Hơn nữa tên này ngoài có hơi nhiều thói xấu ra thì những chuyện như vứt bỏ, phản bội đồng đội trên chiến trường, hắn thật sự chưa từng làm… Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi phải được hắn thừa nhận là đồng đội của hắn.

Đúng lúc này, một con sóng cao vài mét đánh tới, đẩy tung chiếc giỏ khí cầu lên không trung, khi rơi xuống đã có mấy người ngã xuống nước. Lần này chưa đợi họ kịp ngoi lên đã lại có mấy con sóng khác đổ tới, cơn này tiếp cơn kia, đơn giản là không ngừng lại một chút nào, bầu trời cũng dần dần xuất hiện những hạt mưa lớn bằng hạt đỗ tương. Chờ đến khi mọi người trồi lên khỏi mặt nước thì một tia chớp vụt lóe lên, rạch ngang bầu trời, tiếp đó là một tiếng sấm vang động, bão tố cuối cùng cũng đã tới.

Ở đằng xa, Trịnh Xá càng bay càng nhanh, đến cuối cùng hắn đã sử dụng đến cả Bạo tạc, cả người như một luồng điện phóng đi. Mắt thấy cơn bão càng lúc càng khốc liệt, mặt biển toàn là những ngọn sóng cao mấy chục mét hoặc là hơn, cũng không biết đồng đội của hắn có thể chống chọi được hay không nữa. Trong cơn bão như thế này, một chiếc thuyền cũng không có, mấy tân nhân sợ rằng là đều lành ít dữ nhiều, Trịnh Xá không thể không liều mạng tìm kiếm tàu biển, mau chóng cứu họ ra khỏi bão táp.

- …Thấy rồi!

Trịnh Xá đưa mắt nhìn ra xung quanh, cuối cùng cũng thấy được cách đó rất xa có một con tàu nhỏ đang dập dềnh trên mặt biển. Hắn lập tức hưng phấn hét lên một tiếng, âm thanh thậm chí còn lớn hơn cả tiếng

http://tieulun.hopto.org

gió bão gầm rít, khiến cho mấy người trên thuyền đều ngước mắt nhìn lên trên không. Thị giác của những người bình thường này đều chỉ có hạn, bọn họ chỉ thấy một bóng người từ trên trời nhanh chóng lao xuống, chưa kịp định thần lại thì bên boong tàu đã đã có một thanh niên hơn hai mươi tuổi đứng đó.

Do thế tới của Trịnh Xá quá quỷ dị, nhất thời tất cả thủy thủ trên boong đều ngây ra bất động, cho đến khi một con sóng lớn ập tới, kéo tuột một thủy thủ xuống nước, người này thét lên kinh hoàng, mọi người mới định thần lại được. Nhưng giờ sao có thể cứu được thủy thủ kia, trong cơn bão kịch liệt như thế này, chỉ cần người bị cuốn ra khỏi thuyền là chắc chắn phải chết.

Trong lúc mọi người đang kêu gào thì Trịnh Xá đột nhiên giậm chân lao ra, trước khi thủy thủ kia rơi xuống nước đã bắt lấy hắn, tiếp đó chân đạp hư không quay ngược trở lại. Biến cố này khiến cho tất cả mọi người lại cùng kêu lên, chỉ là lần này là hô hào siêu nhân các loại, có vẻ như họ đã nhận định Trịnh Xá chính là siêu nhân trong phim ảnh.

- ...Không cần biết ta có phải siêu nhân hay không, bây giờ ta trưng dụng con tàu này, mau cùng ta đi cứu người!

Trịnh Xá hít sâu mấy hơi, không khí khí ẩm ướt hòa trộn với nước mưa và bọt sóng, khi hô hấp không hề dễ chịu, nhưng chân đang đứng trên boong tàu, ý nghĩa của nó khiến cho hắn nhất thời liền thở phào nhẹ nhõm.

Đám thủy thủ nghe vậy đều ngẩn ra, rõ ràng là còn có chút do dự, nhưng một người đàn ông mặc áo chemise cộc tay đứng sau lưng họ bỗng vội vàng quát lên:

- Không nghe thấy gì sau? Mọi người mau về vị trí, theo vị này đi cứu người!

- Vâng, thuyền trưởng!

Các thủy thủ đồng thành hô lớn, tiếp đó chạy tới từng vị trí trên boong tàu, chỉ còn lại người đàn ông mặc áo cộc tay kia đứng nhìn Trịnh Xá.

- Tôi là thuyền trưởng của thuyền cá này, Arnold Debitter, xin hỏi anh có phải là thành viên tiểu đội luân hồi không?

687. Chương 4: Bão Táp Ập Tới (2)

Trịnh Xá lập tức sững sờ, hắn có thể khẳng định cực kỳ chắc chắn con thuyền này chỉ là một thuyền cá phổ thông, trên thuyền cũng không có ai vượt hơn cấp độ người bình thường, vì thế cũng hoàn toàn có thể phủ định những người này là người của Đông Hải đội, vậy thì... Làm sao người này biết được sự tồn tại của tiểu đội luân hồi?

- Ông đã gặp qua Đông Hải đội à? Bọn họ nhờ ông chuyện gì sao?

Trịnh Xá đáp, đồng thời hắn cũng cẩn thận đề phòng.

- Đông Hải đội, Đó là cái gì?

Lại đến lượt người này ngạc nhiên, có điều ông ta cũng không để ý mà chỉ lấy một cái hộp nhỏ màu đen, nói:

- Khoảng hơn một tháng trước có một người đến gặp tôi, anh ta cho tôi một món tiền lớn, nhiệm vụ cần làm khi anh xuất hiện thì giao cái hộp đen này cho anh. Nói mới nhớ, các anh trông cực kỳ giống nhau, ngoài vị trí vết sẹo trên mặt khác nhau ra thì gần như giống nhau như đúc.

Trịnh Xá lập tức kinh hoàng, hắn đã biết người mà vị thuyền trưởng này nói là ai rồi, trong tất cả các tiểu đội luân hồi chỉ có một người duy nhất trùng khớp với miêu tả... Đó chính là clone của hắn! Nhưng mà... Phụ Chế Thể chẳng lẽ đã có thể vượt qua Chủ Thần, trực tiếp tiến vào thế giới phim kinh dị của ngươi khác? Hơn nữa còn biết trước được hắn sẽ gặp được người trước mặt? Không thể nào! Trừ phi... Trừ phi hắn đã tiến vào cơ nhân tỏa tầng thứ năm.

http://tieulun.hopto.org

Cố nén sự khiếp sợ trong lòng, Trịnh Xá thuận tay tiếp lấy chiếc hộp đen. Chiếc hộp vừa lọt vào tay hắn lập tức bỏng rẫy, trong lúc bất ngờ, Trịnh Xá không ngờ lại không thể giữ nổi mà vô thức ném cái hộp đi, tiếp đó chiếc hộp chợt nổ tung giữa không trung, biến thành một đoàn lửa đen, đoàn lửa đó từ từ ngưng tụ lại thành một hình người.

- Lại gặp mặt rồi... Không, không phải lại gặp mặt, là để ngươi nghe được tiếng ta nói, bản thể của ta.

Hình người do ngọn lửa màu đen tạo thành trông mơ hồ không rõ rệt nhưng giọng nói đó lại cực kỳ quen thuộc với Trịnh Xá. Giọng nói hắn cả đời cũng không thể quên được, nghe qua cực kỳ giống như giọng hắn nhưng trong thanh âm lại mang theo cảm giác cô độc khôn cùng, đó là giọng của Phục Chế Thể!

- Ngươi muốn làm gì? Giết chết ta trước khi trận chiến cuối cùng bắt đầu sao?

Roạt một tiếng, Trịnh Xá đã rút Hổ hồn đao ra, bốn loại năng lượng trong cơ thể nhanh chóng vận hành. Chỉ cần bóng người trước mặt bắt đầu công kích, hắn sẽ lập tức nhảy ra khỏi thuyền giải quyết với nó, cho dù thế nào thì con tàu này cũng không thể để mất!

Hình người kia khoát tay nói:

- Không cần khẩn trương, đây chỉ là công cụ trao đổi giữa ta và ngươi mà thôi, trận chiến cuối cùng mới là lúc chúng ta chính thức chiến đấu. Bây giờ vẫn còn sớm, nếu giải quyết ngươi quá sớm thì trận chiến cuối cùng sẽ quá vô vị... Ta nghe qua rồi, sau Resident Evil 2 ngươi không chết trong thế giới phim kinh dị, hơn nữa còn từ từ phát triển, đưa Trung Châu đội thành đệ tam cường, chỉ thua hai đội Ác Ma và Thiên Thần, là như vậy phải không? Ta từ các tiểu đội luân hồi khác cũng biết được sự tồn tại của ngươi và Trung Châu đội, đáng để kiêu ngạo đấy, ngươi đã có tư cách để khiêu chiến ta.

- Khiêu chiến?

Trịnh Xá cười lạnh một tiếng, nâng Hổ hồn đao lên chỉ vào hình người kia, nói:

- Ngươi đang đùa ai vậy? Là khiêu chiến ư? Không, là đánh bại ngươi! Ta sẽ không thất bại lần nữa! Lần sau đối mặt ta sẽ thật sự triệt để đánh bại ngươi! Nghe rõ rồi chứ! Đây không phải khiêu chiến mà là cuộc chiến định mệnh giữa ta và ngươi! Cả ta và ngươi đều không trốn tránh được...

- Đúng vậy, chúng ta đều không trốn tránh được..

Hình người tựa hồ cũng cười lạnh, hắn phất tay nói:

- Nếu như ngươi vẫn còn ôm cái tư tưởng sai lầm như trong Resident Evil 2, vẫn ôm lấy sự lương thiện yếu đuối, ôm lấy cái chính nghĩa giả dối ấy thì ta không ngại giải quyết ngươi ngay bây giờ. Nếu đã là trận chiến cuối cùng, vậy thì nhất định phải có một kết cục hoàn mỹ, sức mạnh của ngươi, tư tưởng của ngươi, đã chuẩn bị tốt để đối mặt với ta chưa?

- Không sai...

Trong đầu Trịnh Xá chợt hiện lên những cảnh đã từng trải qua, từ Resident Evil 1 lúc hắn còn rất yếu ớt, cho đến Resident Evil 2 là bước ngoặt lớn nhất, cùng với The Mummy nơi hồi sinh lại các đồng đội, còn có A Nighmare on Elm streets mấu chốt để hắn trưởng thành, còn cả... Đã trải qua nhiều chuyện như thế, đã trải qua thời gian dài như thế, tất cả những chuyện hắn làm...

- Không sai! Ta nhất định có thể đánh bại ngươi, ta nhất định phải đánh bại ngươi! Suy nghĩ của ngươi ngay từ ban đầu đã sai lầm rồi! Báo thù chắc chắn không sai, đem kẻ thù bầm thây vạn mảnh cũng là đương nhiên, nhưng tất cả những gì chúng ta trân quý, tất cả những gì chúng ta tin tưởng, cùng với những người chúng ta đã từng kề vai tác chiến, ta vĩnh viễn sẽ không buông bỏ! Vì thế, ta nhất định phải đánh bại ngươi!

Hình ngươi kia trầm mặc một lúc lâu rồi mới vươn tay ra, nói:

- Tư tưởng đấng cứu thế à? Mặc dù còn chưa thành thục nhưng tốt xấu gì cũng có tư cách đối mặt với ta rồi, cũng được... Ta đứng ở đây, đứng ở vị trí kẻ mạnh nhất này chờ ngươi. Trịnh Xá, nếu như ngươi có thể sống sót đến trước mặt ta, ta sẽ cho ngươi tư cách khiêu chiến ta.. Còn nữa, nếu như chưa đạt tới trình độ khai mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư tối cao thì ngươi tốt nhất là không nên một mình tới đối mặt ta, nếu không kết quả sẽ vẫn như trước thôi...

http://tieulun.hopto.org

- ...Ta chờ ngươi, bản thể của ta, để ta xem thử... Lòng tin ấu trĩ đó của ngươi rút cuộc là có thể phát huy được sức mạnh lớn từng nào, nếu như có thể... Bỏ đi, trong trận chiến cuối cùng, ta chờ ngươi...

Bóng người nó nói xong liền trực tiếp tiêu tan giữa cơn mưa, hoàn toàn tan biến.

Trịnh Xá cũng đứng ngây ra một lúc lâu chưa định thần lại được, đến khi trên trời vang lên một tiếng sấm đinh tai hắn mới hồi phục lại. Trịnh Xá yên lặng hồi tưởng lại những gì Phục Chế Thể đã nói, cũng không biết hắn rút cuộc là muốn biểu đạt những gì.

"Là hắn hy vọng ta đánh bại hắn sao? Câu cuối cùng chưa nói hết, rút cuộc là muốn biểu đạt cái gì với ta? Còn cả hắn làm sao có thể liên hệ vào thế giới phim kinh dị mà ta đang ở? Chẳng lẽ hắn thật sự đã đạt tới cấp độ cơ nhân tỏa tầng thứ năm?

Bóng ma của Phục Chế Thể vốn vẫn luôn đè nặng trong lòng các thành viên Trung Châu đội, sự cường hãn của hắn đã không lời nào có thể diễn tả được nữa, vậy mà bây giờ Trịnh Xá còn phát hiện, hắn không ngờ lại có thể tùy ý tiến vào thế giới phim kinh dị của người khác. Phát hiện này thật quá kinh người, cũng gián tiếp chứng mình tính chính xác của những gì Tiêu Hoành Luật đã nói.

- Tầng thứ tư cao cấp nhất sao?

Trong lúc Trịnh Xá một mình đối mặt với bóng ma của Phục Chế Thể thì ở cách đó rất xa, mấy người Trung Châu đội lại đang chật vật không thôi. Trận bão ập tới cực kỳ đột ngột, chỉ vẻn vẹn dựa vào một chiếc giỏ khí cầu nhỏ bé thật sự không thể chống cự nổi, hơn nữa họ còn gặp phải một đàn cá mập. Đàn cá mập này tới cũng rất bất ngờ, Triệu Anh Không đang bơi trực tiếp bị một con kéo tuột xuống đáy nước. Tuy nàng nổi lên rất nhanh chóng nhưng con các mập bị phân thây lại khiến cho cá mập xung quanh càng thêm điên cuồng, bất đắc dĩ mọi người đang bơi chỉ có thể bám vào giỏ khí cầu. Nhưng làm như vậy, gió khí cầu liền từ từ chìm xuống biển, nước cũng ngập tới những người đang ở bên trong.

- Khứu giác của cá mập cực kỳ thính nhạy đúng không? Có thể ngửi được mùi máu tươi từ khoảng cách rất xa, giết chết con cá mập này không biết sẽ lại dẫn tới bao nhiêu con khác nữa đây.

(thiếu, chẳng biết đứa nào nói)đang bơi trong biển, hắn sợ đến toàn thân phát run, vừa run rẩy vừa lẩm bẩm nói.

Không hiểu vì sao, khuôn mặt nhỏ nhắn của Triệu Anh Không chợt thoáng hồng, nhưng cũng không nói gì, chỉ quay đầu nhìn về phía cá mạp ở đằng xa.

- Chẳng lẽ...

Trình Khiếu đột nhiên kinh ngạc, thậm chí là có chút mừng rỡ, kêu lên.

Chỉ vỏn vẹn hai chữ nhưng Triệu Anh Không lại cực kỳ kích động, nàng vội vã quay sang phía Trình Khiếu, nói:

- Câm mồm!

Nhưng Trình Khiếu đã nói toạc mồm ra:

- Chẳng lẽ bạn tốt của muội tới rồi! Vì thế mùi máu tươi mới dẫn cá mập tới? Ha ha ha... Á.... (bạn tốt mà phụ nữ một tháng gặp một lần ấy =.=")

Kết cục cực kỳ bi thảm, Trình Khiếu trực tiếp bị đạp thẳng một cước, bay ra xa hơn mười mét, rơi tùm xuống biển. Chỗ hắn rơi xuống bọt nước bắn lên tung tóe, đồng thời cá mập xung quanh tựa hồ cũng ngửi được mùi máu, nhanh chóng xông tới, dọa cho Trình Khiếu phải vội vội vàng vàng trồi lên, tiếp đó liều mạng bơi về phía giỏ khí cầu.

"Bạn tốt tới rồi... Nhìn cô ấy kích động như vậy, chẳng lẽ là thật? Thế nên khi bơi trong biển mới lôi kéo cá mập đến?"

Tất cả mọi người đều dở khóc dở cười, bất quá họ cũng không dám mở miệng lên tiếng, nhìn cảnh ngộ của Trình Khiếu, phỏng chừng dù hắn có leo lên được giỏ khí cầu cũng sẽ bị cô bé giết chết mất. Dù sao thì lúc này tên khốn này ăn nói cũng thật quá tục tĩu...

http://tieulun.hopto.org

Một lúc lâu sau, Trịnh Khiếu cuối cùng cũng kiệt sức nổi lên trên, bám vào giỏ khí cầu. Trên người hắn đã bị cắn trúng mấy vết, tuy cũng giết được mấy con cá mập đó nhưng hắn đã không còn sức lực để động đậy nữa. Những người còn lại đều cực kỳ cẩn thận nhìn ra xung quanh, chỉ sợ không cẩn thận một chút sẽ bị đám cá mập đánh lén. Lúc trước trong bầy cá mập không ngờ lại xuất hiện một con cá mập trắng lớn dài hơn sáu mét, loại quái vật này chỉ cần một phát cắn là đủ xé đứt đôi cơ thể người, mấy tân nhân lập tức mặt mũi trắng bệch, cả người run rẩy không thôi.

Lâm Tuấn Thiên không ngừng nhìn sang những người xung quanh, bỗng nhiên hắn trông thấy trên ngực Tiêu Hoành Luật có đeo tấm huy hiệu Tế sư, tên này lập tức kêu lên:

- Tiêu Hoành Luật, ngươi mau thả hắc long của chúng ta ra! Đúng mà, có hắc long không phải chúng ta có thể bay lên trời sao? Như vậy cũng sẽ an toàn!

Tiêu Hoành Luật lập tức cười lạnh, thằng nhóc này lau lau mồ hôi trên trán nói:

- ...Đừng làm ồn nữa, ngươi cho rằng Chủ Thần thật sự sẽ để ngươi có cơ hội để lách luật sao? Nhìn thấy sấm sét trên trời không? Bây giờ bay lên cao tuyệt đối là tự tìm chết. Đó còn chưa hết, trong thông báo của Chủ Thần luôn chứa đầy cạm bẫy, cũng tức là những trò chơi chữ, cái gọi là đạo cụ bay... Là chỉ máy móc có thể bay hay là những dụng cụ có thể bay? Nếu là cái sau thì ngươi làm sao có thể khẳng định "rồng" không phải là một loại dụng cụ? Dù sao nó cũng không phải là năng lực thuộc về cá nhân ngươi, cũng không phải sinh vật trời sinh đã có. Nói một cách hình tượng thì đối với Trung Châu đội mà nói, sự tồn tại cả nó tương đương với đạo cụ sinh vật chiến đấu, là một trong những đạo cụ sinh vật chúng ta lấy được trong thế giới phim kinh dị. Cho nên cứ ngoan ngoãn chờ đợi đi, chờ Trịnh Xá đem tàu biển về.

688. Chương 4: Bão Táp Ập Tới (3)

- Mau mau quay lại đi!

Trịnh Xá đứng ở đầu thuyền, lo lắng nhìn biển khơi đen kịt phía trước. Nhìn sóng biển càng lúc càng mãnh liệt, nhìn sấm sét trên trời liên tục đánh xuống, cùng cả những xoáy nước giữa biển cả thâm trầm, trong lòng hắn tràn ngập dự cảm không tốt. Tuy vừa rồi đã dùng thẻ kim loại màu bạc liên hệ với Sở Hiên, theo như hắn nói thì "chắc là" không có việc gì, nhưng hai chữ "chắc là" này bao hàm rất rộng, đặc biệt là khi nó phát ra từ miệng tên đáng ghét Sở Hiên thì quả thật rất không ổn, hắn thực sự có cảm giác không hay một chút nào!

- Sở Hiên! Nếu ngươi dám tính kế những người còn lại, khiến cho họ lâm vào nguy hiểm thì ta nhất định phải lột da ngươi! Không, nhai sống ngươi!

Trịnh Xá đang sợ hãi, hắn không sợ thời tiết tồi tệ này hay những gì tương tự, là thành viên Trung Châu đội, bọn hắn vô cùng mạnh mẽ, đã đứng ở hàng ngũ cao cấp trong tất cả thế giới luân hồi rồi. Cơn bão ác liệt này, cho dù là ở giữa biển sâu đi chăng nữa thì trong thời gian ngắn cũng không thể làm họ bị thương, nhưng nếu Sở Hiên lại giở trò gì nữa thì tình hình sẽ cực kỳ khó nói.

- Mau lên, nhanh hơn chút nữa!

Trịnh Xá liên tục thúc giục thuyền trưởng và các thủy thủ trên tàu, mà sau khi trải qua sự kiện bóng người bằng lửa đen lúc trước, những thủy thủ cùng thuyền trưởng này đối với Trịnh Xá đơn giản là kính sợ như quỷ thần, không có chút quanh co lộn xộn nào, tùy theo hắn chỉ huy, lái thuyền theo hướng hắn yêu cầu. Đương nhiên, trong cơn bão như thế này, một tàu biển thông thường tối đa chỉ có thể bảo đảm không lệch khỏi mấy hướng lớn đông tây nam bắc còn kinh độ vĩ độ gì gì đó thì hoàn toàn không quản nổi.

Trịnh Xá trong lòng cũng nôn nóng, hoảng hốt, không còn cách nào khác chỉ có thể một hai phút lại dùng thẻ kim loại màu bạc liên lạc với đoàn đội một lần, sau đó thì trực tiếp mở thông luôn, đến bao giờ tìm được bọn họ mới thôi. Nhưng cái cơn bão chết tiệt này, có trời mới biết hải lưu đã cuốn họ tới tận chỗ nào rồi, nơi hắn rời đi rõ ràng là phải ở gần đây mới đúng!

- A, trên mặt biển lại có nhiều xác cá mập như vậy?

http://tieulun.hopto.org

Đúng lúc này, một thủy thủ đang đứng trên boong đột nhiên kêu lớn. Mọi người nhìn về phía hắn chỉ quả nhiên thấy trên mặt nước có mấy chục xác cá mập đang trôi nổi, không ngừng dập dềnh theo từng đợt sóng lớn. Đám cá mập này hình như là từ xa trôi đến đây, ở hướng đó còn có rất nhiều xác xác mập bị xé thành từng mảnh nhỏ, Trịnh Xá lập tức hét lớn:

- Lái sang đó! Là bên ấy! Lái sang phía xác cá mập trôi tới!

Ở chỗ cá mập trôi tới, Trình Khiếu đang liều mạng vật lộn trong sóng nước. Không phải hắn đột nhiên đại phát thần uy, muôn giết sạch cá mập trong vùng biển này, chỉ là trên giỏ khí cầu đang có một cô bé, mặt đầy sát khí đứng đó. Hai tay nàng đang nắm lại, có vẻ như đang cầm vũ khí gì đó, chỉ là trên hai tay trống trơn, chẳng có gì cả.

- Anh Không! Hai chân ta đều bị chuột rút rồi, thật sự không được nữa mà! Mau cho ta lên đi!

Trình Khiếu không ngừng nhô lên hụp xuống trong nước biển, rồi bỗng như một con cá heo nhảy vọt lên khỏi mặt nước, ở giữa không trung xoay người một vòng, một con các mập ở phía dưới đang cắn về phía hắn lập tức bị cắt thành mảnh vụn. Có điều tên khốn này đang thở hồng hộc, nhìn dáng vẻ thật sự rất mệt mỏi, không biết hắn còn có thể kiên trì được bao lâu nữa.

Triệu Anh Không lạnh lùng nhìn xuống, nói:

- Hoặc là ngươi giết hết tất cả cá mập... Hoặc là ta giết ngươi, tự mình lựa chọn đi.

- ...Vậy có thể để muội tới giết cá mập không? Kết hợp hai điều lại.

Trình Khiếu hơi ngẩn ra, tiếp đó gào lên.

Triệu Anh Không cũng chẳng chút nghĩ ngợi, chợt vung tay, một đạo kiếm khí cắt phá sóng biển chém về phía Trính Khiếu, dọa cho hắn kêu lên oai oái. Trình Khiếu lập tức không dám nói nhiều nữa, chỉ biết lặn xuống nước tránh né kiếm khí, đương nhiên, hắn lại không thể không tiếp túc đội mặt với vô số cá mập.

- Nhiều cá mập thật.

Zero vẫn một mực trầm mặc đột nhiên mở miệng nói:

- Đây chắc cũng là một trong những khó khăn của The Perfect Storm? Triệu Anh Không, để cho Trình Khiếu lên đi, hắn có lẽ thật sự sắp không xong rồi.

Nói đoạn, hắn đã lấy súng ngắm Gauss ra, một khi Trình Khiếu gặp nguy hiểm sẽ có thể lập tức chi viện.

Vương Hiệp cũng đã có động tác, mấy quả bom plasma lơ lửng quanh người hắn, chỉ là Trình Khiếu vẫn đang ở trong nước biển nên hắn cũng không dám mạo muội ném xuống, phải chờ sau khi Trình Khiêu leo lên giỏ khí cầu, bom plasma mới có thể thanh lý trên phạm vi rộng.

Đúng lúc đó, từ phía xa bỗng có ánh đèn pha chiếu tới, mơ hồ còn có thể nghe được tiếng Trịnh Xá hô hét. Khi mọi người quay đầu nhìn sang bên đó thì quả nhiên trông thấy một bóng người mang hai cánh nhanh chóng bay tới, loáng cái đã kéo Trình Khiếu lên khỏi mặt nước, đồng thời đứng lơ lửng giữa không trung. Người này đúng là Trình Xá đã quay về.

- Tốt quá, mọi người đều không sao... Nhưng mà, Triệu Anh Không, sao ngươi nhìn ta oán hận như vậy?

Trịnh Xá cứu Trình Khiếu lên, thầm đếm lại các thành viên trong đội một lượt, bấy giờ mới hưng phấn hô lên, đồng thời cũng thuận miệng hỏi một câu.

Chỉ thấy Triệu Anh Không đứng trên giỏ khí cầu đang nhìn hắn oán hận, bộ dạng như đã phải chịu ủy khuất rất lớn. Cô bé cũng không trả lời, chỉ nhàn nhạt hừ một tiếng rồi yên lặng thu hồi thanh gươm Excalibur. Trong lúc này, con tàu ở đằng xa cũng đã chạy tới, các thủy thủy lớn tiếng kêu gọi, thòng dây xuống kéo giỏ khí cầu lên tàu...

.....

- Ha ha ha... Lần này đúng là Trình Khiếu đã quá đáng, cho dù là con gái thật sự đến... E hèm, ngươi cũng không thể nói ra đúng không? Ha ha ha, bị đánh là đáng đời...

http://tieulun.hopto.org

Sau khi lên tàu, mọi người đều tắm qua nước nóng, tiếp đó tập trung ở phòng họp trên tàu thảo luận hành động tiếp theo. Trịnh Xá hỏi rõ nguyên do tại sao vừa rồi Trình Khiếu cùng Triệu Anh Không lại hành động như vậy xong, hắn lập tức bật cười sằng sặc, cười đến mức Triệu Anh Không sắc mặt đỏ bừng, hơn nữa còn đang có xu hướng sắp sửa phát tiết bực tức thì hắn mới dừng lại, rồi nghiêm túc nói:

- Được rồi, chuyện gì qua rồi thì cho qua đi, bây giờ quay lại vấn đề chính. Vừa rồi ta đã hỏi thuyền trưởng, chúng ta hiện tại ở rất gần Hawaii, nếu như muốn đoạt chiến hạm thì bây giờ chúng ta tới Hawaii là tốt nhất.

- Trụ sở hạm đội Thái Bình Dương của Mỹ được đặt tại Trân Châu cảng, từ kinh vĩ độ của chúng ta hiện tại, tối đa trong vòng hai mươi bốn giờ có thể đến được đó...

Sở Hiên vừa cắn một quả táo vừa nói.

- ...Trong lúc đang thảo luận có thể không ăn táo được không?

Trịnh Xá thở dài, nói.

Nghe vậy Sở Hiên hơi ngẩn người, rồi bỏ quả táo xuống, lại lấy ra một quả cả chua, vừa ăn vừa nói:

- Từ Trân Châu cảng đến quần đảo Điếu Ngư Đài, nếu dùng tàu bình thường, trong thời tiết bão táp thế này đại khái phải mất khoảng mười ngày. Nếu như dùng tàu chiến tốc độ cao thì phải cần khoảng năm ngày, bất quá nếu có thể thay đổi một chút, tăng cường một số động cơ không chính quy thì tốc đó còn có thể tăng mạnh... Có điều từ vị trí chúng ta tới Hawaii mất khoảng một ngày, cộng thêm các tình huống có thể chậm trễ, muốn đạt tới quần đảo Điều Ngư Đài, ta dự đoán cần khoảng năm ngày.

- Năm ngày.

Trịnh Xá thoáng trầm mặc, một lúc sau mới nói:

- Vậy thì dùng tốc độ nhanh nhất tới Hawaii đi, hy vọng chúng ta vẫn có thể đuổi kịp Đông Hải đội!

- ....Sở Hiên, nói như vậy, khả năng đuổi kịp tối đa chỉ được 50% phải không?

Tiêu Hoành Luật ở bên cạnh vẫn đang cắm cúi ăn thứ gì đó đột nhiên ngẩng đầu lên, nghi hoặc hỏi:

- Mặc dù nếu nói về tốc độ thì đó là tốc độ cao nhất mà chúng ta có thể đạt được nếu không phi hành nhưng tỷ lệ đuổi kịp Đông Hải đội vẫn rất thấp. Ngươi không có cách nào khác có thể đuổi kịp Đông Hải đội sớm hơn à?

- Không thể đuổi sớm hơn nhưng có cách để nâng cao xác suất 50% này.

Sở Hiên cũng không chần chừ, gật đầu đáp luôn.

- Ách...

Trịnh Xá ngắc ngứ một chút rồi lập tức quay sang phía Tiêu Hoành Luật:

- Nếu ngươi đã hỏi như vậy thì tức là ngươi chắc chắn đã có cách giải quyết vấn đề rồi, nói ra đi, ngươi nghĩ thế nào?

Tiêu Hoành Luật bật cười, ngắt một sợi tóc xuống, vừa nhìn vừa hỏi:

- Ngươi không đi hỏi Sở Hiên, chạy sang hỏi ta làm gì? Những chuyện về phương diện này hỏi hắn là tốt nhất, hay là... Ngươi đang sợ chuyện gì?

Trịnh Xá cùng những người xung quanh đều cười khổ, Trương Hằng liền trả lời thay. Hắn đang ngồi cạnh Tiêu Hoành Luật, đưa tay xoa xao đầu thằng nhóc, nói:

- Đừng nói là Trịnh Xá, kể cả bọn ta cũng cảm thấy rất sợ hãi, kế hoạch của Sở Hiên bình thường đều quá... Ừm, gọi là "bạo lực" chắc là không sai chứ nhỉ?

Những người xung quanh đều gật đầu đồng tình, mà Sở hiên cũng chẳng thèm để ý, cứ thản nhiên ngồi ăn cà chua, mặc cho mọi người ở đó bàn bạc kế hoạch.

Tiêu Hoành Luật lại cười hì hì, hắn vừa cười vừa nói:

http://tieulun.hopto.org

- Đừng có nói đơn giản như vậy, rất xn lỗi, kế hoạch của ta lần này cũng đầy "bạo lực", hơn nữa còn là "bạo lực" cực kỳ nguy hiểm đấy nhé.

"Dù có bạo lực đến mức nào thì cũng chắc chắn không thể hơn nổi Sở Hiên. Kể cả hắn không nói ta cũng biết ý tưởng của hắn quá nửa là dùng Ma Động pháo bắn loạn về phía quần đảo Điều Ngư Đài, dù sao thì cũng bắn trúng là đáng đời, bắn không trúng lại tới tiếp... Thế cho nên, không cần biết kế hoạch của Tiêu Hoành Luật bạo lực đến đâu, vẫn tuyệt đối an toàn hơn kế hoạch của Sở Hiên nhiều!"

Cơ hồ tất cả mọi người đều nảy ra một ý nghĩ như vậy, vì thế tất cả đều vô cùng nhất trí, hướng về phía Tiêu Hoành Luật, gật gật đầu, bộ dạng đó lập tức khiến thằng nhóc bật cười ha hả.

Tiêu Hoành Luật cũng không giữ vẻ thần thần bí bí nữa, hắn đưa mắt nhìn Sở Hiên một cái giống như đang thị uy rồi thoáng chút đắc ý, nói:

- Kỳ thực cách của ta cũng là một biện pháp mười phần Bạo lực. Chúng ta không phải muốn đoạt chiến hạm của Mỹ sao? Dứt khoát làm lớn chuyện lên một chuyến, một lượt cướp luôn mấy chiến hạm, hoặc là làm chuyện gì khác khiến cho toàn thế giới phải chấn động là tốt nhất. Nếu như không được thì ít nhất cũng thu hút được sự chú ý của Mỹ cùng mấy nước lớn.... Nếu chúng ta không thể dùng tốc độ nhanh nhất tới được đảo Điếu Ngư, vậy thì dùng cách ngược lại, bắt Đông Hải đội phải dùng tốc độ chậm nhất chạy tới đó, như vậy cũng có hiệu quả tương đương!

689. Chương 5: Đội Ngũ Hai Bên (1)

- Mặc dù rất không muốn thừa nhận, nhưng mà... Đây chẳng phải chuyện chúng ta thường xuyên làm sao?

Khi tàu biển chuyển hướng về Trân Châu cảng, hai tân nhân đều có chút lo lắng, dù sao thì thực lực của họ còn rất yếu, tố chất thân thể cơ bản cũng chỉ mạnh hơn người bình thường không được bao nhiêu. Nếu như có mấy binh sĩ mặt đối mặt cầm súng chĩa vào họ thì trừ phi Lưu Úc vận khi tốt triệu hồi được bài ra thì có thể may mắn sống sót còn Lâm Tuấn Thiên thì tuyệt đối chết chắc.

Do vậy, hai người họ cực kỳ lo lắng khi cướp đoạn chiến hạm sẽ bị đạn lạc bắn chết. Kể cả đã có vòng cổ long tinh bảo vệ thì chẳng may nước Mỹ không cần chiến hạm nữa, chỉ muốn dồn họ vào chỗ chết, phát xạ mấy quả tên lửa bắn tới, bị đánh trúng cũng chỉ còn nước chết, cho nên họ đều rất lo lắng, tới hỏi ý kiến Trịnh Xá.

Phản ứng của Trịnh Xá lại là thoáng kinh ngạc, tiếp đó nói ra câu vừa rồi. Hơn nửa ngày sau hắn mới nhớ ra hai người này vẫn là tân nhân, ừm, về cơ bản có thể coi là một nửa tân nhân, thực lực tính trong Trung Châu đội cũng rất kém cỏi, hơn nữa kiến thức cũng chưa nhiều, can đảm chưa được bồi dưỡng, vì thế gặp phải tình huống này khó tránh khỏi luống cuống, sợ hãi. Nghĩ lại cũng đúng, trong thế giới hiện đại có ai dám đi cướp chiến hạm của một quốc gia? Phần tử khủng bố cũng chẳng dám, chỉ có thành viên của tiểu đội luân hồi là có cái gan này.

"Đâu chỉ là dám, nếu để Sở Hiên chỉ huy, sợ rằng hủy diệt cả thế giới bất quá cũng chỉ hơi mất công chút thôi, nhưng đây chẳng phải chính là chuyện chúng ta thường xuyên làm sao?"

Nghĩ tới đây, Trịnh Xá cũng cười khổ không thôi, những thành viên có kinh nghiệm của tiểu đội luân hồi như bọn hắn, quả thật là cả suy nghĩ cũng đã chuyển hóa thành hình thức tư duy của tiểu đội luân hồi. Sống sót của bản thân, cộng với duy trì thực lực của đoàn đội, hai vấn đề này là quan trọng nhất, hơn tất cả mọi chuyện khác.

Nói một cách chính xác thì, sau khi tiến vào thế giới luân hồi, tư tưởng của mỗi người đều sẽ trải qua một quá tình chuyển biến như vậy. Đầu tiên là từ người bình thường biến thành thành viên tiểu đội luân hồi, tư tưởng cũng từ yên ổn bình hòa của thế giới hiện thực biến thành khát máu tàn bạo hoặc kiên cường dũng cảm của thế giới luân hồi, hai loại tư tưởng này buộc phải chọn lấy một. Tiếp theo đó là toàn tâm toàn ý đề cao thực lực của bản thân, cho dù là trình độ mở cơ nhân tỏa cũng được, hay cường hóa thuộc tính càng nhiều, càng mạnh cũng được, hoặc là tự sáng tạo kỹ năng cũng được, đây là bước chuyển biến tư tưởng thứ hai của tất cả thành viên tiểu đội luân hồi

http://tieulun.hopto.org

Sau khi đã trải qua cả hai bước trên, bước thứ ba khiến cho tiểu đội luân hồi thật sự trở thành một chỉnh thể chính là hết sức bảo toàn thực lực của đoàn đội, khiến cho đoàn đội không ngừng được lợi, cũng có thể gọi là liên tục phát triển, bởi vì đến bước này, đoàn đội đã trở nên vô cùng quan trọng. Không cần biết là chiến thắng đoàn đội khác, hay là để tạo cơ sở cho trận chiến cuối cầu, hoặc là sau khi chết trận được người khác hồi sinh, một đoàn đội đã ghi nhớ ngươi, hơn nữa còn có thực lực cường hoành đều quan trọng hơn bất cứ chuyện gì.

Không cần biết thế nào, cho dù hai người này mới chỉ là tân nhân của đội nhưng chung quy cũng sẽ có một ngày bọn họ trưởng thành, cả về thực lực lẫn tư tưởng, trưởng thành đến mức đủ sức gánh vác trách nhiệm của mình trong Trung Châu đội, đến lúc đó, bọn họ mới là một thành viên chân chính của Trung Châu đội.

Trịnh Xá an ủi hai người mấy câu, chẳng có gì khác là nhắc lại mấy hoàn cảnh kinh khủng lúc trước đều đã vượt qua rồi cơ mà. Cứ nghĩ thử xem, trận chiến trong Independence Day không phải cũng là một hình thức biến tướng của cướp đoạt chiến hạm sao? Hơn nữa còn là chiến hạm vũ trụ, còn là chiến hạm của người ngoài hành tinh, chuyện đó so với trêu chọc nước Mỹ còn ác hơn một bậc, chính vì thế, thật không nên vì một chuyện nhỏ nhặt như xung đột với hải quân Mỹ mà phải lo lắng.

Nhìn hai tân nhân mặt đầy mồ hôi rời đi, Trịnh Xá ở lại cũng cười khổ không thôi. Con tàu càng lúc càng tới gần Trân Châu cảng, nhưng Sở Hiên lại bỗng lấy ra rất nhiều công cụ nhỏ, một mình ngồi trong thuyền đánh đánh gõ gõ cái gì đó. Những người tới gặp hắn đều phát hiện, sắc mặt tên này đầy vẻ cuồng nhiệt, trông thật sự hung tợn… Ách, gọi là hung tợn chắc cũng không sai.

Trịnh Xá vừa mới đuổi hai gã tân nhân đi thì chợt trông thấy Sở Hiên cầm một cái mũ kim loại từ trong khoang thuyền đi ra. Tên khốn này vừa nhìn thấy Trịnh Xá lập tức bước tới, dọa cho Trịnh Xá phải lập tức gào lên:

- Đừng hòng! Ngươi đừng hòng bắt ta đeo cái thứ đó lên! Khốn kiếp, ngươi lại muốn giở trò gì nữa.

Sở Hiên lại mặc kệ hắn gầm thét, chỉ thản nhiên nói:

- Những công nghệ kỹ thuật ghi lại trong điển tịch tu chân, nghiên cứu về "linh hồn", cũng tức là phương diện ý thức, vừa được phiên dịch xong. Đây là dụng cụ chế tạo căn cứ theo kỹ thuật trong điển tịch tu chân, có thể kết nối không gian ý thức của hai người khác nhau. Tuy chỉ đạt tới ý thức ngoại tầng nhưng hệ số an toàn so với lần ngươi cứu Triệu Anh Không thì cao hơn nhiều, cơ bản không có di chứng gì về sau, cho dù là đối với người chưa đạt tới cơ nhân tỏa tầng thứ tư cũng có thể sử dụng… Chắc là vậy.

Trong lòng Trịnh Xá lập tức sinh ra dự cảm không hay, hắn vội vàng hỏi:

- Thế nào là chắc là hả? Nếu như sau khi sử dụng lại có di chứng thì sao?

Sở Hiên quay đầu sang chỗ khác, đáp:

- Chỉ là về mặt ý thức sẽ có chút vấn đề nhỏ thôi…

- Mặc dù nói như vậy, chỉ là chút vấn đề nhỏ… Thế tại sao ngươi lại phải quay đầu đi?

Trịnh Xá thật sự là nghẹn ứ cả họng, hắn trực tiếp cự tuyệt:

- Đừng có lại đây, ngươi đừng hòng bảo ta đeo cái thứ này lên. Huống hồ có thể nhanh chóng bắt được tinh thần lực khống chế giả của Đông Hải đội, ngươi để ngươi không phải tinh thần lực khống chế giả như ta tiến vào ý thức của ngươi khác, chẳng lẽ ngươi thật sự cho rằng ta là thần vạn năng sao?

Sở Hiên khẽ nhíu mày, tiếp đó thở dài, nói:

- Về vấn đề này, ta có thể giải thích đại khái tình huống cho ngươi. Ý thức của con người tồn tại trong bộ não, hoặc có thể nói là các thuật toán sinh vật trong não sinh ra ý thức. Phương diện này nếu giải thích sẽ rất phức tạp, với trí tuệ của ngươi ta rất khó để nói cho ngươi hiểu một cách rõ ràng được. Lấy ví dụ thế này đi, ý thức của con người là một bình nước, nhưng đó chỉ tổng thể ý thức, cơ bản còn có thể chia ra thành hai loại lớn là ý thức tự ngã và ý thức phi tự ngã. Nếu như coi ý thức tự ngã là chất lỏng chứa trong bình, vậy thì ý thức phi tự ngã là bản thân chiếc bình, tồn tại để bảo vệ ý thức tự ngã.

Sở Hiên lần này có vẻ mười phần nhẫn nại, hắn không ngờ lại tìm một chỗ ngồi xuống, chậm rãi giảng giải.

http://tieulun.hopto.org

- Ý thức của người bình thường đại khái là một bình nước như vậy. Do ý thức của mỗi người khác nhau nên độ lớn của miệng bình cũng khác nhau, vì thế khi biểu hiện ra ngoài sẽ xuất hiện một số người rất dễ bị thôi người, một số người rất khó bị thôi miên. Cũng như vậy, các nhân tố khác ví dụ như chất lượng của chất lỏng trong bình sẽ quyết định xem sinh vật đó có tiềm chất của tinh thần lực khống chế giả hay không. Được rồi, ý thức con người đại khái là như thế, tiếp theo chúng ta sẽ nói vào việc chính.

….

- ….Đầu tiên, ý thức của người bình thường sẽ phát sinh trên bề mặt của chất lỏng, cũng có thể gọi nó là ý thức tầng vỏ, hoặc là ý thức hiện thực.Với những người bị thôi miên, ý thức sẽ phát sinh tại tầng trung gian của chất lỏng, cũng có thể gọi là là tiềm ý thức, hoặc là ý thức phi ký ức. Nhưng còn có một tình huống nữa, đó là tầng ý thức mà trước mắt vẫn chưa có cách nào dùng khoa học kỹ thuật đạt tới được, cũng tức là tầng sâu nhất của nước bình, ta gọi nó là ý thức "Thần ngã", cũng tức là ánh sáng tâm linh mà ngươi từng nói tới, hoặc là trường lực AT các loại…

- Hiện tại những ngươi đang hôn mê, ý thức của họ đại khái nằm ở giữa tầng trung gian và tầng đáy của chất lỏng, thời gian họ hôn mê càng lâu, mức độ xâm nhập xuống dưới của ý thức càng lớn cho đến lúc không thể cứu chữa được nữa. Cho nên lần này nếu không bắt được tinh thần lực khống chế giả của Đông Hải đội, không cần biết là có trận chiến cuối cùng hay không, bọn họ đều chết chắc.

- Cũng như vậy, trình độ mở cơ nhân tỏa càng cao, đại biểu cho chiếc bình cùng chất lượng của chất lỏng bên trong càng tốt, cũng tức là khi người ngoài xâm nhập, công kích thì sức phòng ngự càng cao. Đây cũng chính là nguyên nhân tại sao ta có thể để ngươi sớm cứu tỉnh Triệu Anh Không lúc trước, trình độ mở cơ nhân tỏa của cô ấy rất cao, có thể mặc cho ngươi thô bạo phá giải, nhưng bọn họ thì không được. Nếu như cường hành dùng bạo lực phá giải có trên 40% sẽ làm cho ý thức tan vỡ, cũng tức là biến thành người thực vật, do đó cần phải để ngươi tiến vào trong biển ý thức của họ trước, tìm tới vị trí ý thức họ đang ở, sau đó từ từ từng bước một dẫn họ thoát ra khỏi trạng thái tâm ma. Tuy làm vậy không thể cứu tỉnh bọn họ nhưng có thể đưa ý thức của họ lên tới tiềm ý thức ở tầng trung gian, sau đó lại để tinh thần lực khống chế giả dùng thủ đoạn bạo lực cứu tỉnh bọn họ, xác suất thành công là khoảng 80%.

"Tức là biến ta thành thuốc bôi trơn giữa tinh thần lực khống chế giả và người được cứu? Luôn tiện để hắn thí nghiệm quá sản phẩm mới…"

Trịnh Xá cười khổ không thôi, kết quả lần này cũng giống hệt như những lần trước. Tuy hắn biết rõ Sở Hiên chắc chắn là đang che giấu âm mưu gì đó nhưng hắn lại không cách nào cự tuyệt mỗi lần hãm hại... Tên này thật sự quá âm hiểm.

Không cần biết thế nào, Trịnh Xá cuối cùng cũng phải đồng ý với yêu cầu của Sở Hiên, đeo cái thứ quái lạ đó lên, tiến vào ý thức của mấy người Chiêm Lam. Trong mắt hắn, sau lưng tên khốn Sở Hiên rõ ràng là có một cái đuôi ác ma đang ngoe nguẩy, mặc dù nhìn tên này đang vẻ mặt bình thản đứng ăn táo, nhưng cái bộ dạng ấy rõ ràng lại càng khiến người ta phải sởn gai ốc.

"Tốt nhất là cầu mong ngươi đừng rơi vào tay ta, nếu không..."

Trên thực tế, Sở Hiên hình như chưa bao giờ rơi vào tay hắn, trong lúc Trịnh Xá còn đang âm thầm chửi bới thì trước mắt chợt tối đen, hắn đã mất tri giác.

- Sắp đến Trân Châu cảng rồi… Chuẩn bị chiến đấu đi.

Sở Hiên cũng không để ý tới Trịnh Xá, hắn cầm lõi táo đã ăn sạch ném ra khỏi thuyền rồi tiến về phía khoang thuyền nơi các thành viên đoàn đội đang tụ tập. Chiến đấu đã tới gần.

Cùng lúc ấy, ở một vùng biển cách chỗ Trung Châu đội rất xa, một chiếc tàu viễn dương đang vượt gió phá sóng, tiến thẳng về phía quần đảo Điều Ngư Đài.

- …Còn cách quần đảo Senkaku(*) bao xa?

Một nam tử mặt đầy những phù văn kỳ dị màu đen đang đứng trên đầu thuyền, nước mưa từ trên trời rơi xuống không ngờ lại không có giọt nào chạm đến người hắn, chỉ đến trên đầu khoảng nửa mét liền lập tức biến mất, từ xa nhìn lại có thể thấy quanh người hắn hình thành một nửa hình cầu có thể thấy được bằng mắt thường.

http://tieulun.hopto.org

- Đại khái khoảng bốn ngày nữa sẽ tới, Trung Châu đội chắc là không đuổi kịp được chúng ta đâu.

Ở sau lưng hắn có một thiếu nữ thanh tú đang đứng, tay nàng cầm một chiếc dù gỗ, người cũng mặc áo kimono mang đậm phong tục Nhật Bản, nàng nhìn nam tử kia, nhẹ nhàng nói.

Người kia nghe vậy liền thở dài, đáp:

- Không cần biết là có đuổi kịp hay không, hiện tại, việc duy nhất chúng ta có thể làm là liều mạng chạy tới quần đảo Senkaku, thật đáng ghét! Rõ ràng là có đối thủ mạnh mẽ như thế, vậy mà chúng ta lại chỉ biết liều mạng chạy trốn! Đúng là nhục nhã…

Cô gái cũng khẽ thở dài, nói:

- Mặc dù nói như vậy nhưng chúng ta thật sự không nên đối mặt với Trung Châu đội. Đội ngũ đó đã đánh bại được cả tiểu đội Thiên Thần, đứng hàng thứ hai trong tất cả các tiểu đội luân hồi, chúng ta căn bản không thể đánh bại được bọn chúng. Không bằng toàn lực chạy trốn, sau đó trong trận chiến cuối cùng sẽ tập hợp với tiểu đội Thiên Thần, như vậy còn có được vài phần sinh cơ.

Nam tử đó yên lặng nhắm mắt lại, tiếp đó hắn hét lớn một tiếng, rút phắt trường kiếm đeo bên hông, hai tay vung lên, chém thẳng xuống mặt biển vô biên trước mắt. Một luồng ánh sáng sặc sỡ bùng lên, phảng phất như cầu vồng cắt phá mưa gió dày đặc, tạo thành một dải chân không dày tới hai mươi phân. Tiếp theo luồng kiếm quang bắn thẳng vào mặt biển, hoàn toàn biến mất.

- Bảo thuyền trưởng tăng tốc tối đa! Mục tiêu! Quần đảo Senkaku!

(*)Giải thích 1 chút, quần đảo Điếu Ngư Đài là cách gọi của người Trung Quốc, người Nhật Bản gọi là quần đảo Senkaku. Quần đảo bao gồm 8 đảo nhỏ, trong đó lớn nhất là đảo Điếu Ngư hay Uotsuri, tổng diện tích của quần đảo, tính riêng phần đảo là khoảng 7km2, còn nếu tính cả biển là khoảng 2500km2. Hiện tại quần đảo đang nằm dưới sự kiểm soát của Nhật Bản nhưng là khu vực tranh chấp chủ quyền khá gay gắt giữa Nhật Bản, Trung Quốc và Đài Loan

690. Chương 5: Đội Ngũ Hai Bên (2)

"Anh biết em rất khó xử, cũng biết em rất yêu anh…"

Hỏi thế gian tình ái là chi, mà khiến đôi lứa thề nguyền sống chết... Trịnh Xá không hề tự nhận mình là tình thánh hoặc là tình si gì gì đó, là một người bình thường ở cái thời đại văn minh suy sụp này, hắn từng nghĩ rằng bản thân đã chai sạn, đối với những thứ như tình yêu các loại đã gần như miễn dịch. Chuyện này rất bình thường trong xã hội hiện thực, hoặc có thể nói, có loại bình thường "bệnh tật" nà mới là một "người bình thường" đủ tư cách.

Tất cả cứ nhận vậy cho đến sau khi hắn tiến vào thế giới luân hồi mới từ từ thay đổi. Cho đến lúc hắn chết rồi lại hồi sinh, hoàn toàn phá vỡ được tâm ma, hắn cuối cùng mới minh bạch tại sao Chủ Thần lại lựa chọn những kẻ thất bại trong thế giới hiện thực để gia nhập thế giới luân hồi, bởi vì thứ cần nhất chính là thất bại.

Chuyện đó cũng tương tự như thân thế của Sở Hiên vậy, nếu như là một người cực kỳ hoàn mỹ, trong thế giới ai ai cũng phải giãy giụa cầu sinh, lúc nào cũng rất có thể sẽ thất bại tử vong như thế này, người đó không chắc sẽ có dũng khí để đứng dậy một lần nữa, một khi thất bại rất có khả năng sẽ hoàn toàn gục ngã. Ví dụ như trong Resident Evil 2, Trung Châu đội chỉ còn độc một mình Trịnh Xá sống sót, người bình thường căn bản sẽ không còn dũng khí để chiến đấu nữa, chỉ có người đã không ngừng trải qua thất bại, hoặc là đã từng rất nhiều lần thất bại mới có thể chịu đựng được cay đắng của thất bại, sau đó từng bước từng bước một lần nữa quật khởi.

Vì thế, người tiến vào thế giới phim kinh dị cơ bản đều là những người đã chai lỳ hoặc là gần như tuyệt vọng với thế giới hiện thực. Mỗi người đều có câu chuyện của riêng mình, không cần biết câu chuyện đó có đau đớn, bi thảm đến mức nào, nhưng nó sẽ biến thành động lực để họ phát triển, giống như Trịnh Xá, giống như Sở Hiên...

http://tieulun.hopto.org

Lần đầu tiên Trịnh Xá tiến vào thế giới ý thức của Chiêm Lam, chiếc máy Sở Hiên chế ra lần này quả nhiên là tiên tiến hơn những lần trước nhiều, không chỉ có thể tồn tại giống như linh hồn trong thế giới này mà hắn càng có thể chủ động tiếp xúc với ký ức của chủ nhân thế giới ý thức này, cho dù là tình cảm ẩn chứa tận sâu trong trí nhớ cũng có thể cảm nhận được một cách hoàn hảo. Loại cảm giác này không biết phải hình dung như thế nào, thật sự là vô cùng quái dị.

Thế giới ý thức của Chiêm Lam cũng không phải là một thế giới đầy đủ và hợp lý, kém rất xa thế giới ý thức của Triệu Anh Không, từ đó có thể thấy, giống như Sở Hiên đã nói, trình độ mở cơ nhân tỏa quả nhiên có quan hệ với độ mạnh yếu của ý thức, cho dù là tinh thần lực khống chế giả cũng không ngoại lệ.

Đây là một thế giới kỳ lạ, phảng phất như Alice tới xứ sở thần tiên, trong thế giới này không có bất cứ quy tắc nào, một giây trước Trịnh Xá còn đang đứng trong thành phố hiện đại, nhìn Chiêm Lam dạo phố, giây tiếp theo hắn có thể đã bay tới một bộ phim kinh dị nào đó trong thế giới luân hồi, nhìn quái vật gầm thét. Trong một thế giới vô quy tắc như vậy hắn không ngừng tìm kiếm quy tắc, không ngừng trải qua những chuyện chuyện Chiêm Lam đã từng trải qua, nhìn nàng cười, nhìn nàng khóc...

Chiêm Lam chỉ là một cô gái bình thường, có một mối tình đầu ngây thơ, rồi mối tình đó cũng theo ngây thơ mà đi mất, nàng lại giống như những cô gái bình thường khác, đọc sách, trưởng thành, dần dần càng lúc càng xinh đẹp, cho đến một ngày nàng gặp người đó, một người tốt thật sự, rồi nàng lại yêu, không, là tình yêu thật sự.

Người ấy đúng là một người đàn ông rất tốt, có trách nhiệm, có lòng cảm thông, nhân ái, hơn nữa cũng rất dũng cảm. Ở cái thế giới phàm tục này, người như hắn thật sự là quá quá ít, bởi vì người như vậy hoặc là sẽ bị thế tục, tiền bạc biến đổi thành tầm thường, hoặc là bị xã hội ảnh hưởng mà từ từ sa ngã, hoặc là không thể dung nhập với thế giới, chết đi hoặc không ngừng bị kẻ khác lăng nhục, cho đến khi hoàn toàn chìm đắm, sa ngã mới thôi. Ngựa tốt bị người cưỡi, người tốt bị người khinh, câu nói này cũng không phải là không có đạo lý.

Đương nhiên, trong trí nhớ của Trịnh Xá hắn từng xem qua một bộ phim hài có nói, tham quan gian giảo, vì thế thanh quan lại càng phải gian giảo hơn tham quan, cũng như vậy, nếu như ngươi muốn làm người tốt, vậy thì người phải mạnh mẽ hơn người xấu. Cho dù là trí tuệ cũng được, tiền tài cũng được, mà cả đánh nhau ẩu đả bình thường cũng được, chỉ có như vậy mới có thể bảo vệ được sự lương thiện của chính mình, mà người đó đúng là một người như vậy, thông minh, trí tuệ, cần cù. Tuy vì tuổi tác không lớn nên chưa phát đạt nhưng với biểu hiện của hắn trước mắt mà suy đoán, tương lai của người này thật không thể đo lường được.

Hai người gặp nhau, yêu nhau, rồi yêu nhau sâu nặng. Họ đều là người lương thiện, cũng đều đầy mơ mộng, tin tưởng với tình yêu, vì thế họ yêu nhau mãnh liệt, tương lai của họ sẽ ngập tràn hạnh phúc, nếu như không có chuyện đó, cuộc sống của họ sau này quả thật rất đáng chờ mong, mỹ lệ như cổ tích.

Nhưng, người ấy, mất rồi...

Trịnh Xá khẽ thở dài, yên lặng mở mắt ra, hắn đã từ không gian ý thức của Chiêm Lam tỉnh lại. Lần này máy móc do Sở Hiên chế tạo quả là cực kỳ hữu dụng, chiếc máy này đã sử dụng công nghệ khoa học tu chân, giúp Trịnh Xá có thể dễ dàng rời khỏi không gian ý thức, đương nhiên, điều kiện đầu tiên là hắn phải đưa được ý thức của Chiêm Lam từ không gian cấp thấp lên đã.

- Tỉnh rồi à?

Trịnh Xá vừa mới ngồi dậy trên giương, một người đang đứng ăn táo ở cách đó không xa đã lên tiếng, người này chính là Sở Hiên.

- Rõ sờ sờ ra đấy còn gì, tất nhiên là tỉnh rồi, nếu không ngươi nghĩ ta đang mộng du à?

Trịnh Xá cáu kỉnh nói, vừa nói hắn đẩy chăn đáp trên người ra, cẩn thận đánh giá xung quanh.

Chỗ hắn ngủ vẫn là trong khoan thuyền, chỉ là nhìn qua có vẻ lớn hơn khoang thuyền cá lúc trước không ít, hơn nữa giường chiếu cũng xếp thành từng dãy hai tầng. Nơi đây chắc chắn không phải tàu đánh cá, nếu như hắn đoán không sai, giờ này hắn hẳn là đang ở trên chiến hạm.

- Ta ngủ bao lâu rồi?

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá day day thái dương, hỏi.

- Từ lúc chúng ta rời khỏi Trân Châu cảng, ngươi đã ngủ được một ngày một đêm.

Sở hiên đóng tập tài liệu trên tay lại, vừa ăn táo vừa nói.

- ..... Mặc dù hỏi vấn đề này có hơi kỳ lạ nhưng người không cảm thấy gần đây tần suất ăn táo của ngươi tăng lên hơi nhiều sao?

Trịnh Xá bực dọc hỏi.

- À, vì "con mắt" này tác động vào khiến mức độ tiêu hao của năng lượng của cơ thể tăng mạnh, cho dù không sử dụng thì độ tiêu hao cũng gấp năm lần một người chạy bộ chậm, di đí ta cần rất nhiều thức ăn để bù đắp thiếu hụt. Loại táo này là giống mới ta dùng kỹ thuật chuyển đổi gen trong Chủ Thần không gian nuôi cấy ra, bên trong có chứa đường fructose nhiệt lượng cao, nhiệt lượng của một quả táo còn cao hơn mức người bình thường ăn một bữa thịt cá lớn. Ngoài ra, "con mắt" cũng có tác dụng chứa năng lượng, vì thế bình thường ăn nhiều thêm một chút có lợi cho việc dự trữ năng lượng...

Sở Hiên điềm nhiên như không, giải thích.

- Doraemon, người quả nhiên là cũng "tiến hóa".

Trịnh Xá tiếp tục day day hai huyệt thái dương, đối với tên Sở Hiên đã càng lúc càng tiếp cận Doraemon này hắn có chút đau đầu không thấu, hơn nửa ngày sau mới hỏi tiếp:

- Quá trình tập kích Trân Châu cảng... Có người bị thương vong không?

- Không...

Sở Hiên vừa nói vừa đưa mắt nhìn sang chỗ khác.

- Này, ngươi đang chột xạ đấy à? Sao phải nhìn sang chỗ khác....

Hóa ra Trung Châu đội đúng là đã đột kích Trân Châu cảng, cho dù không có sức chiến đấu của Trịnh Xá hỗ trợ nhưng nếu đánh bất ngờ thì sức chiến đấu của mấy người còn lại trong đội cũng là đủ rồi. Khi tập kích, bọn họ có thể hủy diệt cả một quân đoàn hoặc một hạm đội trương vòng mười phút, đó còn là trong tình huống không sử dụng Ma động pháo. Ngoài cận chiến và chiến đấu cá nhân ra, kỹ năng Tạc đạn chi phối giả của Vương Hiệp là thích hợp nhất tại chiến trường như thế này, còn những người khác, tỷ như một lượt cung tên tán xạ của Trương Hằng có thể giết chết cả vạn người trong nháy mắt, súng ngắm Gauss của Zero đủ sức xuyên thủng cả chiến hạm, kể cả những người kia không ra tay thì chỉ với mấy người này cũng hoàn toàn đủ.

Sau một phen hăm dọa cùng phô trương thực lực, lại thêm Vương Hiệp dẫn nổ mấy quả tên lửa hạt nhân mini, bọn họ thuận lợi uy hiếp hơn một trăm lính hải quân, cộng thêm một con tàu khu trục cao tốc, cứ như vậy rời khỏi Trân Châu cảng, tiến về phía quần đảo Điếu Ngư Đài.

- Tình huống cơ bản là như vậy, mọi chuyện đều thuận lợi.

- Thuận lợi cái rắm! Ngươi không có việc gì lại lấy Ma động pháo bắn sang đảo Midway một phát làm quái gì?

Sau khi Trịnh Xá tỉnh lại, các thành viên trong đội vẫn theo lệ cũ, tập hợp thảo luận các bước tiếp theo. Đến khi Trịnh Xá nghe Sở Hiên kể lại đã hành động như thế nào hắn lập tức vọt miệng chửi lớn, bởi vì phía sau con tàu khu trục này có ít nhất là ba chiếc tàu sân bay hợp lại thành hạm đội truy cản, còn phía trước thì có hải quân của mấy nước Nhật Bản, Hàn Quốc, vân vân đang chặn đường. Có thể nói, tàu khu trục này đã trở thành công địch của phần lớn các quốc gia trên thế giới.

……

Sở Hiên còn chưa lên tiếng, Tiêu Hoành Luật dứng bên cạnh đã chen vào:

- Yên tâm, yên tâm, lần này Sở Hiên làm không sai, đây mới chỉ là mở đầu của bố cục thôi. Nếu như chúng ta có khả năng sẽ không thể đuổi kịp Đông Hải đội, vậy thì bắt Đông Hải đội phải giảm tốc độ xuống chờ chúng ta, thế mới phải mượn sức của hạm đội những quốc gia đó. Ngoài ra, trên tàu khu trục này Sở Hiên

http://tieulun.hopto.org

đã lắp đặt máy quấy nhiễu, những hạm đội đó trừ phi là mặt đối mặt nếu không căn bản không thể phát hiện ra chúng ta. Chúng ta thì cứ liên tục giám sát thông tin mà bọn họ thu thập được, chờ đến khi phát hiện hành tung của Đông Hải đội, chúng ta sẽ triển khai đoàn đội tác chiến!

Kỳ thật Trịnh Xá cũng biết Sở Hiên làm như vậy thật sự là không thể chê vào đâu được, hơn nữa với tính cách của hắn chắc chắn sẽ phải làm như vậy. Đầu tiên là dùng sức mạnh cường hãn uy hiếp hải quân Mỹ tại Trân Châu cảng, luôn tiện thể hiện ra một chút lực lượng hoặc vũ khí vượt xa tưởng tượng của người bình thường. Tiếp theo đó sử dụng Ma động pháo, không chỉ có thể uy hiếp binh lính hải quân Mỹ sử dụng con tàu khu trục này rời đi cùng bọn hắn mà còn có thể kích thích lòng tham của các quốc gia, khiến họ tận tâm đẩy hải quân ra chặn đường, như vậy cũng có thể ngăn chặn Đông Hải đội.

- Những mà vẫn khá mạo hiểm, hải quân tạm thời chưa bàn, nếu máy bay, tên lửa đến thì chúng ta phải ứng phó thế nào?

Mấy chi tiết đó Trịnh Xá nghĩ qua một lúc là đủ hiểu hết, dù sao đây cũng là chuyện bọn hắn làm đã quen tay rồi, dùng trí bố cục, lấy lực phá xảo. Chỉ là cho dù như thế thì hành động lần này vẫn quá nguy hiểm, một khi bị mấy quốc gia lớn phát hiện ra hành tung, thứ chờ đợi bọn hắn sẽ là hàng loạt tên lửa, máy bay. Giữa biển khơi vô cùng vô tận thế này, kể cả Trịnh Xá cũng không thể ngăn cản công kích dày đặc với uy lực lớn như vậy, do đó Trung Châu đội rất có thể sẽ chết người, hơn nữa còn tử thương nặng nề, chính vì thế Trịnh Xá mới nói hai người Sở Hiên có chút mạo hiểm.

- Máy bay và tên lửa?

Ngoài Trịnh Xá và Sở Hiên ra, những người còn lại đều lộ ra vẻ mặt quỷ dị, như cười mà không phải cười, nếu thật sự muốn hình dung một cách chính xác thì hẳn là có thể dùng hai chữ "cười khổ".

Trịnh Xá còn đang ngơ ngác liền bị họ kéo ra khỏi khoang, thế giới bên ngoài là một mảng hôn ám, tuy không phải buổi tối hoặc hoàng hôn nhưng xung quanh vẫn tối đen, nhìn không quá được mười mét. Trên trời mưa to vẫn ập xuống như trút, những ngọn sóng khổng lồ cơ hồ có thể lật úp cả con tàu khu trục, lại thêm từng tia sét lớn liên tục đánh xuống, trong khung cảnh bão tố như thế này, bất cứ kẻ nào dám bay lên trời cũng đều chết chắc. Ngoài ra, tên lửa dò tìm cũng không thể xuyên qua tầng mây sét trong thời tiết hiện tại, chỉ cần cần bão hoàn mỹ này tiếp tục duy trì thì vĩnh viễn chỉ có tàu chiến chạy trên biển mới có thể phát hiện và tấn công được tàu khu trục này.

- Được rồi, những chuyện đó tạm thời bỏ qua, bây giờ chúng thương lượng một chút cách đối phó với Đông Hải đội đi.

Trịnh Xá từ bên ngoài quay vào trong phòng họp, hắn thở phào một hơi, nói.

Đột nhiên Sở Hiên lại lên tiếng, ngắt lời hắn:

- Chuyện đối phó với Đông Hải đội tạm thời chưa bàn… Không gian ý thức, kể về không gian ý thức của Chiêm Lam đi.

691. Chương 5: Đội Ngũ Hai Bên (3)

Không gian ý thức khác với thế giới hiện thực, bên trong không tồn tại một quy tắc riêng biệt nào. Cái gọi là thời gian, không gian, thậm chí là cả ý thức cá nhân ở trong đó đều sẽ có điểm khác biệt với thế giới hiện thực, nếu như một người bình thường ý thức tỉnh táo ở tại đây thì có thể chỉ trong thời gian ngắn đã biến thành tinh thần hỗn loạn. Chính trong một thế giới như vậy, Trịnh Xá dựa vào ánh sáng tâm linh của mình, miễn cưỡng tìm thấy ý thức thể của Chiêm Lam, đây là một cảm giác cực kỳ huyền diệu, khó giải thích, thật sự không thể diễn tả với người ngoài được.

Trịnh Xá quả thật đã tìm được ý thức thể của Chiêm Lam, hơn nữa còn tiến vào được tầng không gian chỗ ý thức đang ở. Nơi đây chính là căn biệt thự mà bọn họ từng ở trong A nightmare on Elm street, ý thức của Chiêm Lam bị giam ở bên trong, không ngừng trải qua thời khắc bị giữ lại đó, cũng tức là lúc nang bị bạn trai trong ký ức tàn nhẫn sỉ nhục, lặp đi lặp lạp liên tục, cho đến khi ý thức nàng hoàn toàn tan vỡ mới thôi.

http://tieulun.hopto.org

Ác ma Freddy trong A Nightmare on Elm street có năng lực tinh thần cực kỳ đặc biệt, đó là một loại tinh thần lực so với thôi miên còn bá đạo hơn nhiều, có thể đem toàn bộ phần yếu ớt nhất trong nội tâm người khác biểu hiện phóng đại ra ngoài. Chỉ cần là ngươi trong tâm só sơ hở sẽ rơi vào trong tâm ma của chính mình, vĩnh viễn trầm luân, chính vì thế A nightmare on Elm street thật sự không hổ là thế giới phim kinh dị siêu khó, mức độ hai mươi người. Nếu như là người tâm không sơ hở, ví dụ như Sở Hiên, một khi Freddie tiến vào ý thức của hắn chắc chắn sẽ bị hắn khống chế ngược trở lại, hoặc là hủy diệt. Hay như người đã vượt qua tâm ma giống như Trịnh Xá hiện tại, ý thức đã kiên cố đến mức không sợ bất kỳ kỹ năng tinh thần lực nào, cũng chính là khắc tinh của tên ác ma này.

Nhưng tâm ma dù sao cũng là tâm ma thật sự, người bình thường sao có thể dễ dàng vượt qua? Người trong lòng càng có nhiều vướng mắc thì càng dễ trầm luân, người có sơ hở tâm lý càng lớn thì càng dễ hôn mê không tỉnh, mà vô cùng bất hạnh Chiêm Lam chính là người có vướng mắc rất nhiều. Không cần biết là vướng mắc với hiện thực trước khi tiến vào thế giới luân hồi, hay là vướng mắc với Trịnh Xá sau khi tiến vào, có thể nói, trong cả thế giới luân hồi, nàng chính là loại người dễ bị tâm ma làm thương tổn nhất.

Trịnh Xá ở trong không gian ý thức nơi Chiêm Lam bị vây khốn vẫn luôn cố gắng kêu gọi. Tuy hắn cũng cảm giác được phản ứng như có như không của Chiêm Lam, nhưng mỗi lần muốn tiếp xúc với ý thức của nàng, cô gái này đều như vô thức tránh né hắn, cảm giác này giống như là đang chạy trốn.

- ...Tình huống cơ bản là như vậy, phì phì... Câu vừa rồi coi như ta chưa nói. Đại khái là như vậy, ta chỉ có thể đưa ý thức cô ấy từ tầng không gian sâu nhất lên tới trạng thái tiềm ý thức hiện tại, mặc dù vẫn chưa thể tỉnh táo nhưng nếu như có tinh thần lực khống chế giả có thể hỗ trợ ta cứu tỉnh cô ấy thì việc phá vỡ tâm ma sẽ rất đơn giản. Tiếp theo ra đại khái còn phải ngủ khoảng một ngày một đêm, tới không gian ý thức của Bá Vương, cứu tỉnh hắn.

Trịnh Xá kể lại những gì hắn tai nghe mắt thấy trong không gian ý thức ra, sự quái dị trong đó khiến cho mọi người đều có nghe mà chẳng có hiểu.

Trên thực tế, không gian ý thức quả thật là thần bí khôn lường, hơn nữa còn nguy hiểm vô cùng, cũng may là Trịnh Xá đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp, lại vượt qua tâm ma, vậy mới không bị lạc mất bản thân trong không gian ý thức. Nếu như đổi lại là một người khác tiến vào, trừ phi người đó là tinh thần lực khống chế giả đã cường hóa tinh thần lực cực cao, nếu không đều sẽ gặp nguy hiểm đến tính mạng. Đây là một loại nguy hiểm trực tiếp tác động đến ý thức, khiến cho ý thức tan biến hoặc điên cuồng chính là điểm nguy hiểm cực lớn của không gian ý thức.

- Nói rõ ra xem nào, tên khốn nhà ngươi phụ bạc trái tim của mỹ nhân, thế nên làm cho người đẹp thất vọng vì ngươi đúng không, ha ha ha...

Trình Khiếu cười ha hả, vừa vỗ vai Trịnh Xá vừa nói.

Trịnh Xá cười khổ mấy tiếng, cũng không đáp lại. Trong ý thức của Chiêm Lam, hắn sớm đã biết mọi chuyện, tuy chưa phải là toàn bộ nhưng ít nhất cũng biết được tình cảm của nàng đối với hắn. Nếu lúc trước giữa hai người vẫn mông lung mờ mịt, như xa như gần, vậy thì hiện tại hắn thật sự không thể tiếp tục giả ngốc được nữa. Đến khi cô ấy tỉnh lại, hoặc là trước khi trận chiến cuối cùng bắt đầu, hắn nhất định phải cho cô ấy một câu trả lời dứt khoát.

- Cho dù thế nào đi nữa, cô ấy, không bọn họ, ta nhất định phải cứu tỉnh họ!

Trịnh Xá thở hắt ra một hơi, bấy giờ mới nhìn sang mọi người, nói:

- Mọi người nhớ kỹ, trận đoàn chiến này là lần chiến đấu sau chót trước khi trận chiến cuối cùng bắt đầu, cũng có thể nói là lần chiến đấu quan trọng thứ nhì sau trận chiến cuối cùng. Chúng ta không thể có bất kỳ ai tử vong, hơn nữa còn phải tận lực đoàn diệt đội đối phương. Ta nhắc nhở mọi người, ngàn vạn lần không được có bất kỳ suy nghĩ chủ quan nào, cho dù chúng ta mạnh hơn Đông Hải đội rất nhiều nhưng mạnh yếu chỉ là tương đối, trong quá khứ chúng ta không phải cũng đã chiến thắng những đối thủ còn mạnh hơn mình rất nhiều sao? Chính vì thế, chiến đấu lần này phải cực kỳ cẩn thận!

Nói dên đây, hắn lại lo lắng nhìn sang Sở Hiên, nói:

- Chỉ huy chiến đấu lần này ta không thể giao cho ngươi nữa, bởi vì chúng ta không thể mạo hiểm, đặc biệt

http://tieulun.hopto.org

là trước khi trận chiến cuối cùng bắt đầu, chúng ta không thể có chút tổn thất về lực lượng nào. Ngược lại, chúng ta còn phải bảo đảm kiếm được tối đa điểm thưởng và chi tiết kịch tình, dùng đội hình và thực lực mạnh nhất đối mặt với tiểu đội luân hồi ác ma, không thể dùng lý thuyết xác suất của ngươi, hoàn thành bộ phim kinh dị này một các cực kỳ mạo hiểm. Ngoài tinh thần lực khống chế giả nhất định phải bắt sống ra, những chuyện khác không cần phải mạo hiểm, lấy đó làm tiền đề, có thể bắt sống đối phương được bao nhiêu thì bao nhiều, cần vì thế mà mạo hiểm. Tiêu Hoành Luật, khi ta ngủ, nếu như phát sinh chiến đầu tì sẽ do ngươi bố cục và chỉ huy chiến đấu. Vương Hiệp, Zero, hai người các ngươi phải hỗ trợ hắn chỉ huy chiến đấu, nhớ kỹ ngàn vạn lần không được mạo hiểm!

Thấy mọi người gật đầu, hắn bấy giờ mới an tâm rời khỏi khoang thuyền, chỉ có điều hắn không trông thấy, Sở Hiên gật đầu xong rồi lại lắc lắc đầu, giống như là trong mấy bộ phim kinh dị trước, lúc hắn nói "ta lừa ngươi đấy"....

Trong lúc này, ở một vùng biển cách chỗ tàu khu trục của Trung Châu đội rất xa, cơn bão cực kỳ kịch liệt hiếm có vẫn đang tiếp tục hoành hành, cuộn lên những con sóng cao mười mét, thậm chí còn lớn hơn nữa. Tàu thuyền bình thường ở trong thời tiết như thế này lúc nào cũng có nguy cơ bị hủy diệt, cho dù là tàu bằng sắt thép do công nghệ hiện tại, dưới sức mạnh tự nhiên hiện tại cũng chỉ biết phó mặc cho nước biển vùi dập giữa biển khơi, sức người căn bản không thể đối khác được với thiên tai khổng lồ.

Tàu đánh cá của Đông Hải đội cũng như vậy, bão tố làm cho tốc độ của tàu bị giảm xuống cực thấp. Đông Hải đội vốn đã tới gần được quần đảo Điếu Ngư Đài nhưng vì mưa bão kịch liệt cùng hải lưu biến động không ngờ lại bị đẩy lệch khỏi quỹ đạo từ mấy chục tiếng trước, sau đó tuy đã quay lại tuyến đường chính xác nhưng thời gian lại bị kéo dài ra thêm hai mươi tư tiếng nữa, đó là còn chưa tính đến ảnh hưởng của gió bão.

- ....Không được, tốc độ của con thuyền này quá chậm! Không biết có thể đến được quần đảo Senkaku trước khi Trung Châu đội đuổi tới hay không?

Trong phòng họp lớn nhất của tàu cá có tổng cộng mười ba đội viên Đông Hải đội đang ngồi, người vừa nói lúc nãy là một gã đầu trọc cao lớn, trên mặt hắn có rất nhiều vết sẹo, ánh mắt cũng đầy vẻ dâm tà, nhìn qua là biết không phải loại lương thiện gì.

Theo gã đầu trọc kia lên tiếng, tất cả những người khác đều khẽ thở dài, như có như không, kể cả nam tử đeo kiếm, mặt mang phù văn màu đen. Mọi người trầm mặc một lúc lâu rồi nam tử kia mới nói:

- Sự thật là như vậy, chúng ta có khả năng rất lớn sẽ bị Trung Châu đội đuổi kịp, vì thế ta kiến nghị sử dụng chiếc máy Adam giao cho chúng ta, mọi người cảm thấy thế nào?

Chiếc máy Adam giao là một sản phẩm luyện kim thuật phương Tây cổ phác, kỳ lạ, thứ này không thể hoán đổi được từ Chủ Thần, thậm chí cũng không phải đồ được chế tạo ra trong thời gian gần đây. Trong thế giới phim kinh dị mà Đông Hải đội gặp phải tiểu đội Thiên Thần, do sớm đầu hàng, hơn nữa còn đồng ý gia nhập liên mình với tiểu đội Thiên Thần, Đông Hải đội cùng một đội ngũ khác nhận được mỗi đội một chiếc máy như thế này. Nghe nói nó là máy con có thể kết nối với máy chủ, cho dù là trong các thế giới khác nhau, chiếc máy này cũng có thể vượt qua thời không liên lạc với nhau, chỉ cần máy chủ nằm trong tay tiểu đội Thiên Thần thì Đông Hải đội sẽ có thể liên lạc với bọn hắn trong bất kỳ tình huống khó khăn nào.

Vừa nói hắn vừa lấy ra một vật thể hình lập phương nhỏ bé tinh xảo, nhìn qua giống như một khối rubic.

"Tiểu đội Thiên Thần tìm được kho báu cổ đại nào đó trong thế giới phim kinh dị sao? Hơn nữa hình như còn là thế giới phim kinh dị ma pháp kỳ ảo. Qua giám định niên đại của Chủ Thần, chiếc máy này có lịch sử ít nhất là trên mười nghìn năm, thậm chí càng lâu hơn, chắc chắn là không phải do bọn họ tự chế tạo, mà lại còn có rất nhiều máy con, tùy tùy tiện tiện có thể đưa cho đội chúng ta cùng các tiểu đội khác, bọn họ hẳn là còn kiếm được nhiêu hơn nữa."

Chiếc máy vừa xuất hiện, mọi người lại rơi vào trầm mặc, chỉ có một thiếu nữ dung mạo thanh tú, mặc kimono ngồi đó cúi đầu suy nghĩ gì đó không biểu đạt thái độ.

Nam tử đeo kiếm, mặt mang phù văn màu đen đó đưa mắt nhìn mọi người một lượt rồi nói:

- Vậy thì bỏ phiếu quyết định đi, có liên lạc với tiểu đội Thiên Thần hay không? Chiếc máy này có thể sử

http://tieulun.hopto.org

dụng tổng cộng ba lần, nếu lần này sử dụng thì là lần thứ hai rồi, lần cuối cùng nhất định phải để lại đến trận chiến cuối cùng, lúc ấy sẽ liên lạc với tiểu đội Thiên Thần. Có điều nếu như lần này không sử dụng, vậy thì trận chiến cuối cùng sẽ có thể sử dụng hai lần, cơ hội nhanh chóng tìm thấy tiểu đội Thiên Thần cũng sẽ cao hơn nhiều. Bây giờ bỏ phiếu, có sử dụng máy liên lạc trong trận chiến với Trung Châu đội lần này không?

Mọi người đưa mắt nhìn nhau, theo người đầu tiên giơ tay, dần dần trong cả đội ngoại trừ nam tử mặt mang phù văn cùng cô gái mặc kimono, tất cả những người khác đều lần lượt giơ tay lên, trong đó kẻ giơ nhanh nhất là tên đầu trọc mặc đầy vết sẹo kia.

- Vậy thì sử dụng nó đi.

692. Chương 6: Đối Thủ Thật Sự Trong Bóng Tối (1)

- …Ừm, tình hình của các ngươi ta đại khái đã hiểu rồi.

Đông Hải đội sử dụng thiết bị mà tiểu đội Thiên Thần giao cho họ, không lâu sau quả nhiên đã liên lạc được với tiểu đội Thiên Thần đang ở trong một bộ phim kinh dị khác. Sauk hi trao đổi một hồi, đội trưởng tiểu đội Thiên Thần, Adam đã lên tiếng.

- Nếu đối thủ là Sở Hiên, vậy các ngươi đừng mong Trung Châu đội sẽ ra bài theo lẽ thường. Nếu muốn dựa vào ưu thế vị trí mà Chủ Thần giao cho để chạy trốn thì khả năng đoàn diệt của các ngươi là trên 70%. Sự mạnh mẽ của Trung Châu đội đã vượt xa sức tưởng tượng của các ngươi rồi, chỉ cần một mình đội trưởng của bọn chúng thôi, nếu như các ngươi gặp phải thì khả năng trực tiếp đoàn diệt đã là khá lớn. Thực lực chênh lệch quá xa, bố cục thông thường không thể vãn hồi được nữa…

Adam đang nói, nam tử trên mặt có phù văn màu đen kia bỗng ngắt lời hắn:

- Adam, ý ngươi là bọn ta không thể chạy tới quần đảo Senkaku trước khi Trung Châu đội đuổi tới phải không?

- Là quần đảo Điếu Ngư Đài! Senkaku cái chó gì?

Đột nhiên, từ trong thiết bị truyền ra tiếng một người khác, tiếp đó gã này hình như lại chửi bới mấy câu nữa.

- Được rồi, La Ứng Long, thời gian đối thoại của thiết bị này có hạn chế, nếu ngươi thật sự bất mãn thì cảm phiền đi ra chỗ khác, không cần phải ở đây nghe bọn ta nói chuyện… Đội trưởng Miyata Kuraki, ý của ta đúng như ngươi nói, các ngươi đã không còn cách nào thoát được sự truy kích của Trung Châu đội nữa, nếu Sở Hiên làm như ta nghĩ…

Tiếng của Adam lại vang lên.

Nam tử mặt mang phù văn màu đen, cũng tức là Miyata Kuraki trầm mặc một chút rồi mới hỏi:

- Có thể cho ta biết nguyên nhân không? Nguyên nhân vì sao ngươi lại nghĩ như vậy.

- …Được, vậy ta phân tích lại từ đầu một lượt nhé. Đầu tiên Trung Châu đội tiến vào thế giới phim kinh dị sau các ngươi hai ngày, tính theo chênh lệch về thời gian, có thể nhận định phạm vi Trung Châu đội xuất hiện hẳn là ở… Ừm, các ngươi ai có bút không? Tốt nhất là ghi lại những địa danh và khoảng cách mà ta nói ra trên giấy, như thế thế các ngươi sẽ dễ hiểu hơn.

Miyata nhìn sang cô gái mặc kimono, gật gật đầu. Cô gái lập tức tìm một chiếc bút cùng một tờ giấy trắng đặt lên bàn, chờ Adam tiếp tục phân tích.

- Đầu tiên vẽ quần đảo Điếu Ngư đài là một điểm, xung quanh đều là biển. Do bộ phim kinh dị này là The Perfect Storm, hơn nữa kịch bản của phim gốc cơ bản đều phát sinh trên biển nên lục địa tạm thời không cần bàn. Lấy quần đảo Điếu Ngư Đài làm trung tâm, vùng biển hướng về phía Thái Bình Dương hẳn là thuộc về khu vực hoạt động chủ yếu trong bộ phim lần này của các ngươi, vậy tìm địa điểm các ngươi xuất hiện, vẽ một chấm ở đó.

http://tieulun.hopto.org

Cô gái gật đầu rồi vẽ ra hai điểm trên giấy. Nàng chần chừ một lát rồi cũng phá họa qua cả lục địa cùng các địa điểm quan trọng xung quanh quần đảo một lượt.

- Đây là nơi các ngươi xuất hiện, lấy quần đảo Điếu Ngư đài làm tâm, lấy khoảng cách từ đó đến vị trí các ngươi xuất hiện làm bán kính, vẽ một vòng tròn. Như vậy ngoại trừ lục địa, các khu vực nằm trên đường tròn đều là vị trí Trung Châu đội có thể xuất hiện…

Miyata vội vàng hỏi lại:

- Tại sao vậy? Tại sao bọn chúng lại xuất hiện tại đó?

- Bởi vì thời gian, do Trung Châu đội tiến vào thế giới phim kinh dị này sau các ngươi hai ngày. Nếu chỉ cho các ngươi ưu thế về vị trí, Chủ Thần hoàn toàn có thể vứt bọn chúng đến chỗ xa hơn, hoặc là trực tiếp thả xuống Đại Tây Dương, đúng không? Tại sao không làm như vậy mà lại để bọn chúng tiến vào thế giới phim kinh dị chậm hai ngày? Chính là vì để các ngươi có được "thế" càng tốt hơn nữa. Nhưng rất đáng tiếc, trí tuệ của các ngươi không nghĩ được đến tất cả những chuyện đó cho nên đã lỡ mất đoạn thời gian quan trọng nhất, bây giờ có tính đến những chuyện đó thì cũng đã muộn rồi. Quay lại vấn đề chính, theo tình hình chênh lệch thời gian giữa các ngươi có thể thấy, ít nhất là 70% Trung Châu đội sẽ xuất hiện trên những vị trí đó. Đây là suy luận logic cơ bản, nếu như bọn chúng không xuất hiện tại đó thì chênh lệch về thời gian cũng chẳng có ý nghĩa gì nữa, Chủ Thần cơ bản không thể làm chuyện vô nghĩa, vì thế chỉ có khả năng là Trung Châu đội và các ngươi xuất hiện ở cùng một khoảng chênh lệch với quần đảo Điếu Ngư Đài. Như vậy mới xuất hiện tình huống trước sau tiến vào thế giới phim kinh dị chứ không phải rơi vào những khoảng cách khác nhau, mà khoảng cách chênh lệch thực tế giữa các ngươi và Trung Châu đội đại khái khoảng bằng quãng đường một tàu cá bình thường đi được trong hai ngày.

Adam nói liên một hơi không ngừng nghỉ chút nào.

- …Tàu cá bình thường? Tàu cá bình thường!

Cô gái mặc kimono đột nhiên bừng tỉnh, nói.

- Ta nghĩ ngươi cũng đã nhận ra rồi phải không?

Adam khẽ cười, nói:

- Đúng vậy, chênh lệch nằm ở tốc độ di chuyển giữa tàu cá thông thường và tàu thuyền đặc thù. Từ vị trí các ngươi xuất hiện mà tính toán, Hawaii, nói chính xác là Trân Châu cảng trong quần đảo Thái Bình Dương nằm cách các ngươi không hề xa, ở đó có rất nhiều tàu quân dụng. Với thời tiết khốc liệt như trong The Pefect Storm, tàu chiến lớn, tốc độ cao tất nhiên là phải nhanh hơn tàu cá rất nhiều, nếu là ta, ta nhất định sẽ làm như thế.

- Bất quá chỉ vào điểm này cũng không thể nói bọn chúng chắc chắn sẽ đuổi kịp được các ngươi, dù sao thì một tiến một lùi, thời gian chênh lệnh sẽ lên tới gần ba ngày. Cứ như vậy, nếu là ta, ta đại khái sẽ làm một chuyện nữa, đó là lôi kéo tầm mắt của cả thế giới, hoặc ít nhất là mấy nước lớn bên phía Châu Á sang chỗ này. Có thể dùng rất nhiều cách, ví dụ hủy diệt Trân Châu cảng, dựa vào internet phát tán tin tức giả, hoặc dứt khoát dùng vũ khí uy lực mạnh hủy diệt một quốc gia nhỏ hay một bộ phận của nước lớn. Làm như vậy sẽ khiến một lượng lớn quân đội gia nhập vào khu vực này, đến lúc đó các ngươi ở trong vùng kiểm soát cũng sẽ bị quân đội chặn lại. Nếu như ta đoán không sai, tàu cá của các ngươi chắc là cướp về đúng không?

Miyata Kuraki gật đầu, thanh âm mang chút khổ sở, nói:

- Đúng vậy, còn giết chết mấy người phản kháng, nếu quả bị hải quân chặn lại, kiểm tra thì mấy người chúng ta chắc chắn sẽ bị công kích.

- Đó là đương nhiên, năng lực của Sở Hiên ta cực kỳ rõ ràng. Hiện tại hắn nhất định đã nắm giữ tin tức liên lạc của hải quân các nước, một khi phát hiện sự tồn tại của các ngươi, tàu chiến Trung Châu đội cướp được sẽ lập tức chạy tới tấn công. Tóm lại, bây giờ các ngươi đã ở cảnh tiến thoái lưỡng nan, trước mặt có ngăn chặn, sau lưng có truy binh, nếu không nghĩ được biện pháp thì khoảng một đến hai ngày nữa sẽ có biến cố lớn.

Tất cả thành viên Đông Hải đội đều trầm mặc, chỉ có gã đầu trọc kia chợt mở miệng:

http://tieulun.hopto.org

- Tất cả chẳng qua đều chỉ là suy đoán của ngươi đúng không? Cũng có thể Trung Châu đội không nghĩ được tới những chuyện này mà?

- Không thể nào, nếu như đối phương là Sở Hiên, căn bản không thể không nghĩ tới những chuyện đó, hoặc có thể nói, nếu thật sự không nghĩ tới những chuyện đó, vậy thì hắn đã không phải là Sở Hiên nữa mà là một kẻ bình thường khoác cái tên Sở Hiên…

Miyata cùng những còn lại của Đông Hải đội đưa mắt nhìn nhau, hắn gật đầu với họ rồi hỏi tiếp:

- Bọn ta nên làm thế nào? Adam, hỗ trợ bọn ta, chúng ta không phải minh hữu sao?

- Hỗ trợ là chuyện chắc chắn, nhưng hành động tiếp theo sẽ đầy nguy hiểm. Bây giờ các ngươi còn có thể tự do lựa chọn, một khi bắt đầu hành động sẽ không thể dừng lại nữa, nếu không chỉ có thể đoàn diệt, lát nữa hãy cho ta biết, quyết định của các ngươi là thế nào. Hơn nữa còn có một điểm, đó là lần liên lạc tiếp theo cũng cần phải sử dụng luôn, trận chiến cuối cùng các ngươi sẽ không thể liên lạc được với bọn ta nữa.

Adam cười nhẹ, đáp.

Miyata Kuraki khẽ cắn môi rồi gật đầu nói:

- Ngươi nói đi! Hành động tiếp theo!

- Tốt, cơ hội giữ mạng duy nhất của các ngươi chỉ có một, hữu tâm đánh vô tâm, bước bào chỗ chết rồi mới sống…

- Sở Hiên, đây là lần thứ hai ta ở trong bóng tối tính kế ngươi, có lại xuất hiện tình huống như lần trước tiểu đội Thiên Thần dưới công kích của tiểu đội Ác Ma, nguyên vẹn trở về hay không? Ta rửa mắt chờ xem đây…

- Tiêu Hoành Luật, nếu ngươi là trí giả của Đông Hải đội, vậy ngươi sẽ làm gì?

Trong tàu khu trục mà Trung Châu đội đang ở, do còn cách quần dảo Điếu Ngư Đài rất xa, hoặc có thể nói là còn cách Đông Hải đội rất xa, hơn nữa con bão kịch liệt cũng chưa từng có dấu hiệu dừng lại nên bất đắc dĩ các thành viên Trung Châu đội chỉ có thể ở lại trong khoang thuyền, có gắng bảo tồn thể lực hoàn hảo, chờ đến lúc đối mặt với đối thủ sẽ toàn lực chiến đấu.

Chỉ có Sở Hiên và Tiêu Hoành Luật là ở trên boong tàu, bọn họ đang kiểm tra máy thu phát tín hiệu thăm dò. Đây là máy liên quan đến việc chặn tín hiệu điện tử mà Sở Hiên ngẫu nhiên chế tạo ra lúc trước, giờ vừa khéo có thể sử dụng trong bộ phim kinh dị lần này. Chỉ có điều, trong cơn bão kịch liệt như hiện tại, máy tiếp nhận tín hiệu rất dễ gặp trục trặc nên hai người cứ bốn tiếng đồng hồ lại phải kiểm tra một lần.

Nghe câu hỏi của Sở Hiên, Tiêu Hoành Luật hơi ngẩn người, rồi trả lời:

- Nếu như ta là trí giả của Đông Hải đội, đầu tiên là sẽ phân tích vị trí xuất hiện địa khái của hai bên, sau đó lợi dụng "thế" Chủ Thần tạo cho để tiến hành bố cục. Cơ bản sẽ làm giống như cách chúng ta đang làm hiện giờ, cũng tức là cướp tàu chiến tốc độ cao, có thể bình yên vô sự trong cơn bão này… Sao ngươi hỏi vậy? Ngươi nghĩ Đông Hải đội có thể vượt ra khỏi dự tính của chúng ta?

- Về cơ bản là khó có khả năng. Lúc trước Đông Hải đội không hề làm gì vượt ra khỏi tính toán của chúng ta, bọn họ không lợi dụng "thế" Chủ Thần tạo cho, cũng không có bất kỳ phản ứng nào sau khi chúng ta bày bố cục xong vì thế bọn họ căn bản không thể vượt ra khỏi dự tính của chúng ta, ít nhất là có 90% không thể vượt ra. Vậy thì hoàn toàn có thể tiến hành theo kế hoạch trước mắt.

Sở Hiên lấy ra một quả táo, vừa ăn vừa nói.

- Bước tiếp theo… thất cổ!

- Bước tiếp theo của Trung Châu đội hẳn sẽ là… thất cổ!

- Sơ hở lớn nhất, cũng là duy nhất của Sở Hiên, nếu nói hắn là tồn tại siêu việt trí tuệ của người phàm, vậy thì sơ hở này chính là khả năng duy nhất để người bình thường có thể đánh bại hắn, tỷ lệ xác suất… Giống như một chiếc máy tính cực kỳ cao cấp vượt xa thời đại này vô số năm, trí tuệ của hắn gần như người thường không thể ngăn cản nổi, nhưng chỉ cần hắn vẫn kiên trì theo tỷ lệ xác suất, vậy thì khi đối diện với

http://tieulun.hopto.org

những khả năng thấp hơn 20%, xác suất đánh bại hắn là cực lớn. Điểm này lúc trước khi chúng ta đối mặt với tiểu đội luân hồi Ác Ma đã từng thử qua, chỉ cần ta nấp trong bóng tối, trong bố cục của hắn không có ta thì khả năng đánh bại hắn là trên 70%.

Lúc này, trong thế giới phim kinh dị của tiểu đội Thiên Thần, Adam đang trao đổi với mấy thành viên cấp cao trong tiểu đội Thiên Thần.

- ….Ai, điểm đáng tiếc duy nhất là mặc dù chúng ta lấy được di sản của Thánh nhân và ma pháp sư phương Tây (người tu chân phương Tây) nhưng di sản đó lại không trọn vẹn. Đám Thánh nhân và người tu chân phương Đông chết tiệt, không ngờ lại bày ra một cạm bẫy lớn như vậy, nế như có thể lấy được đầy đủ di sản thì bay giờ chúng ta đã chẳng phải sợ tiểu đội Ác Ma và Trung Châu đội nữa, đáng ghét!

Một thiếu nữ tóc vàng ngồi bên cạnh nói.

- Không có gì đáng ghét hay không đáng ghét cả, so với tạm thời không thể lấy được toàn bộ di sản, ở ngoài rìa tìm thấy cơ hội hồi sinh lần thứ hai cùng những tin tức cổ đại đã là quý giá hơn tất cả những thứ khác rồi…. Được rồi, bộ phim kinh dị này đã không còn gì quan trọng nữa, tiếp theo phải xem xem chúng ta có thể khiến Trung Châu đội trọng thương hay không!

Adam cười cười, đáp.

La Ứng Long ngồi bên cạnh đột nhiên trầm giọng hỏi:

- Ngươi nói có 70% có thể đánh bại Sở Hiên, vậy còn 30% còn lại?

- ….Là bị hắn quật ngược lại hủy diệt hoàn toàn, dù sao thì hắn cũng là Sở Hiên chứ không phải ai khác, quyết đán cùng bá lực chính là đặc tính của hắn. Lại cộng thêm Trịnh Xá đội trưởng Trung Châu đội cũng có sức tụ hội cùng thực lực cực kỳ mạnh mẽ, 70% đã là tỷ lệ cao nhất mà ta có thể tính toán được. Có điều, như vậy cũng rất không tồi, việc Đông Hải đội diệt vong ảnh hưởng tới chúng ta cực kỳ nhỏ, vì thế dùng vận mệnh của đội ngũ này đánh cuộc một ván, làm Trung Châu đội trọng thương đi.

- Bước tiếp theo, để Đông Hải đội phản khách vi chủ!

Cùng lúc ấy, tàu cá của Đông Hải đội cũng đã đổi hướng đi, chạy lệch khỏi hướng quần đảo Điếu Ngư Đài.

- Đội trưởng, chung quy tôi vẫn có cảm giác không thích hợp. Hành động theo sắp xếp của tiểu đội Thiên Thần, chúng ta sẽ gặp nguy hiểm cực lớn, một khi thất bại tuyệt đối là đoàn diệt, chuyện như vậy anh ngàn vạn lần không thể đồng ý.

Cô gái mặc kimono nhìn Miyata Kuraki, cao giọng nói.

Bị cô gái mặc kimono ngăn cản, Miyata cười khổ, đáp:

- Chúng ta còn có thể lựa chọn sao? Mặc dù cô có trí tuệ cao hơn người bình thường nhưng so với đám quái vật đó thì chênh lệch không thể tính toán nổi. Chúng ta đã không đủ sức ngăn cản mọi chuyện nữa rồi, huống hồ phải đối mặt với bọn chúng! Chúng ta lùi bước một lần đã đủ lắm rồi, sao có thể lại lùi một lần nữa!

- Là người Trung Quốc phải không?

Cô gái mặc kimono hạ giọng lẩm bẩm, đến khi thấy sắc mặt Miyata đầy phiền muộn, nàng liền vội vàng nói:

- Cũng chỉ là một cách xưng hồ thôi mà, đâu cần phải giống như kẻ thù truyền kiếp vậy. Hơn nữa cũng đều là thù hận của thế hệ trước, không bằng chúng ta đàm phán với Trung Châu đội, chưa biết chừng…

- Không cần nói nữa! Ý ta đã quyết! Những kẻ đó cứ mãi thù hận chúng ta, vậy chúng ta sao phải tiếp tục chịu đựng?

Miyata Kuraki, tức giận nhìn cô gái, tiếp đó hét lớn:

- Tới đi, bão tố, tới càng mãnh liệt đi!

http://tieulun.hopto.org

693. Chương 6: Đối Thủ Thật Sự Trong Bóng Tối (2)

The Perfect Storm là một bộ phim thảm họa tự nhiên, Trung Châu đội và Đông Hải đội giao chiến trong hoàn cảnh một cơn bão kịch liệt, hơn nữa còn có vẻ mạnh hơn cơn bão trong phim gốc rất nhiều, ít nhất là cơn bão trong phim không kịch liệt đến mức lôi điện giăng bủa khắp chốn như thế này.

- Không hiểu sao, ta bỗng có dự cảm không hay.

Trong phòng họp chính của tàu khu trục, những thành viên Trung Châu đội đang nhàn nhã tự do hoạt động. Vương Hiệp đang đọc tiểu thuyết huyền ảo Vô Hạn Khủng Bố, Triệu Anh Không đang đọc tiểu thuyết ngôn tình, Trương Hằng và Trình Khiếu đang chơi điện tử mm những người khác cũng đều tự có trò tiêu khiển riêng, nhìn cả căn phòng đầy vẻ thong dong, chỉ có Tiêu Hoành Luật ngồi ngắt tóc liên tục, suy nghĩ miên man.

- Ồ? Nói thử xem.

Sở Hiên cũng không ngẩng đầu lên, cứ tiếp tục nhìn tập tài liệu trên tay, hắn chỉ khẽ hỏi.

- Không có dự báo gì, cũng không có suy luận hợp lý.

Tiêu Hoành Luật khoát tay, đáp:

- Chỉ là dự cảm của ta thôi. Lúc trước ta đã nói qua phải không? Ta có thể nhìn thấy trên người những ai sắp tử vong một dấu hiệu dự báo. Mặc dù trong thế giới phim kinh dị, phàm là thành viên tiểu đội luân hồi thì đều có dấu hiệu này, hơn nữa còn vô cùng mạnh mẽ nên không thích hợp để làm điều kiện suy luận, nhưng mà… Khí tức tử vong trên người ta, Vương Hiệp, Lưu Úc lại vô cùng nặng nề, đã vượt xa mức độ bình thường, ta có chút dự cảm không tốt.

- Ừm, mười ba phần trăm... Tiếp tục, khả năng quá nhỏ.

Sở Hiên vẫn như cũ, không ngẩng đầu lên, nói.

- Mười ba phần trăm? Cái gì vậy?

Tiêu Hoành Luật ngơ ngác hỏi lại.

- Tỷ lệ biến số…

Chỉ dựa vào bốn chữ nào, với trí tuệ của Tiêu Hoành Luật cũng lập tức hiểu được ý của Sở Hiên, chính là nói về tỷ lệ biến số đối mặt với Đông Hải đội. Nếu dựa theo những tin tức và suy luận mà bọn họ đang nắm giữ thì mười ba phần trăm cũng là quá cao, khả năng Đông Hải đội xuất hiện biến số chỉ khoảng năm phần trăm mới đúng.

"Ta đã quá nhạy cảm chăng?"

Tiêu Hoành Luật bật cười tự giễu, từ từ ổn định lại cảm xúc, nhưng cũng không phải tuyệt đối, hắn vẫn lưu lại một phần tâm trí không ngừng tính toán. Nếu Đông Hải đội thật sự xuất hiện biến số, vậy thì sẽ là một biến số như thế nào?

Đến chiều ngày hôm đó, dự cảm trong lòng Tiêu hoành Luật càng lúc càng mãnh liệt, hắn cuối cùng cũng không nhịn được phải tìm tới Sở Hiên, tiếp tục trao đổi về vấn đề này.

- Nếu như Đông Hải đội thật sự xuất hiện biến số, biến số đó chỉ có thể là bọn chúng ẩn giấu sức mạnh bản thân, hơn nữa sức mạnh ấy còn đạt tới mức độ chúng ta không thể không coi trọng, hoặc đủ để khiến cho chúng ta trọng thương. Sức mạnh này có thể là lực, cũng có thể là trí, nhưng với tình hình trước mắt mà nói, cho dù thật sự xuất hiện 13% biến số thì khả năng duy nhất cũng chỉ có thể là lực mà thôi. Nếu như vậy, biến số về lực cũng không chắc có thể gây khó khăn quá lớn cho bố cục của chúng ta, nói về lực, Trịnh Xá là đủ để ứng phó rồi. Nếu như thật sự xuất hiện biến số, chúng ta chỉ cần phòng ngừa bị đánh lén là được, mọi người không cần phân binh, không cho Đông Hải đội bất kỳ một cơ hội nào cả, tình huống cơ bản là như vậy.

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính, nói.

http://tieulun.hopto.org

- Đúng là như vậy, cho dù suy luận thế nào thì Đông Hải đội nhất định diệt vong, kể cả bọn chúng vận khí cực tốt, trốn được đến quần đảo Điếu Ngư Đài thì cũng không thể tạo thành bất kỳ thương tổn gì tới chúng ta mới đúng. Nếu thật sự có gì có thể gây thương hại thì chỉ có khả năng là kẻ có sức mạnh cực lớn đánh lén. Được rồi, ta tán thành đề nghị của ngươi, tuyệt đối không thể chia quân, cả đội tập hợp lại một chỗ, mở thòng lọng đón bắt Đông Hải đội sẽ bắt đầu từ bước này.

"Nhưng mà... Cho dù chỉ có xác suất một phần trăm, điều mà Đông Hải đội có thể uy hiếp tới chúng ta là trí chứ không phải lực thì sẽ thế nào?"

- ....Như đã nói ở trên, Trung Châu Đội, hoặc có thể nói là Sở Hiên, về cơ bản có thể khẳng định thứ Đông Hải đội có được là lực, chứ không phải là trí. Đây là ấn tượng mà hành động lỗ mãng lúc trước của Đông Hải đội tạo ra, bất quá, hành động lỗ mãng ấy lại vừa khéo tạo điều kiện để ta có được bố cục này. Lấy đó làm cơ sở, hành động tiếp theo của Trung Châu đội nhất định là đoàn kết toàn đội, tuyệt đối không để cho bất kỳ ai chia ra, cứ như vậy, bố cục tiếp theo mới có thể diễn ra thuận lợi.

Sau khi Đông Hải đội liên lạc với tiểu đội Thiên Thần, toàn bộ hoạt động của tiểu đội Thiên Thần trong phim kinh dị đã hoàn toàn đình chỉ, vì thế Adam có đủ thời gian và sức lực để tính toán, lên kế hoạch tỉ mỉ cho một thế giới khác.

- Nhưng theo như kế hoạch của ngươi, tối đa chỉ có thể giết được vài người trong Trung Châu đội.

Một thành niên tóc vàng vừa cao vừa gầy đang ngồi cạnh Adam, trên tay hắn cầm một thanh phi đao nhỏ, trong suốt như là bằng thủy tinh, nhìn qua giống một món đồ chơi. Thời gian này tạm thời do hắn bảo vệ Adam.

- Mấy người là đủ rồi.

Adam mỉm cười ôn hòa, đáp:

- Ngươi nghĩ bọn chúng là ai? Là Trung Châu đội, là tiểu đội luân hồi mạnh mẽ nhất ngoài chúng ta và tiểu đội Ác Ma ra. Không, nếu là giai đoạn hiện tại thì không biết chừng bọn chúng còn hơi vượt qua chúng ta. Không nên tự hạ thấp mình, nhưng cũng không thể mù quáng tự đại, nếu như muốn đối phó với cả Trung Châu đội, hoặc là muốn tiêu diệt mấy nhân vật đầu não như Trịnh Xá, trong thời đại như The Perfect Storm, chỉ có thể phát xạ đầu đạn hạt nhân hoặc là phái ra mười hạm đội trở lên mới có khả năng thành công. Do đó, như vậy đã là đủ rồi, có thể giết được ba người trở lên trong bọn chúng, sử dụng đội ngũ nhỏ bé như Đông Hải đội để đạt được mục tiêu này là hoàn toàn đủ.

Thanh niên tóc vàng cười lạnh, thoáng chút trào phúng, nói:

- Đúng là nực cười, một đội ngũ chẳng có đồng minh gì thật sự đáng để ngươi coi trọng như vậy sao? Không phải ngươi đã nói, trận chiến cuối cùng sẽ có ba khả năng tác chiến, thứ nhất là Vương đối vương, binh đối binh, bất quá đó chỉ thích hợp với đội ngũ có cá nhân siêu mạnh, ví dụ như tiểu đội luân hồi Ác Ma, chúng ta, Trung Châu đội. Hai là tác chiến bí mật, dựa vào khu vực rộng lớn đáng lén ám sát, hoặc là phương thức tác chiến đặc biệt, chủ yếu là dựa vào cá nhân mạnh mẽ cường hóa thuộc tính hoặc kỹ năng đặc thù, thích hợp với đội ngũ chăn nuôi. Còn phương thức tác chiến cuối cùng là đoàn đội liên hợp, lấy sức mạnh lực lượng là chủ thể, tất cả thành viên cùng đồng minh phối hợp tầng tầng lớp lớp, dùng phương thức tiêu hao đánh bại tất cả các cường giả siêu cấp, chỉ có ba phương thức tác chiến này đúng không? Ta không cảm thấy Trung Châu đội có thể là đối thủ của Liên minh Thiên sứ chúng ta.

- A a, đó là vì kiến thức của ngươi quá nông cạn.

Adam vẫn giữ vẻ mặt cùng ngữ điệu ôn hòa, điềm đạm, chỉ là lợi nói lại vô cùng cay nghiệt:

- Với kiến thức và trí tuệ của ngươi, chỉ có thể vỏn vẹn lặp lại những gì ta đã nói, muốn đánh giá đội ngũ mạnh mẽ như Trung Châu đội, ngươi còn chưa đủ tư cách.

Sắc mặt thanh niên tóc vàng nhất thời đại biến, ngón tay nắm phi đao vụt căng cứng, nhưng từ sau lưng hắn đột ngột ập tới một luồng sát khí, khiến cho hắn lập tức ngồi ngây tại chỗ bất động, mồ hôi lạnh không ngừng toát ra.

- Tống Thiên, quay lại sớm vậy?

http://tieulun.hopto.org

Adam vẻ mặt không đổi, nhìn ra sau lưng thanh niên tóc vàng, một nam tử lưng mang trường đao cổ phác đứng đó.

Tống Thiên yên lặng gật đầu:

- May mà ta về sớm, nếu không tiểu đội chúng ta lại thiếu mất một người. Đối với tiểu đội vốn đã có số lượng cực ít như chúng ta, không thể để đội viên tổn thất vì những chuyện vô vị như thế này.

Sau khi Tống Thiên ngồi xuống, thanh niên tóc vàng mới như hư thoát, cả người nhũn ra, có điều hắn lập tức nhảy dựng dậy, liên tục thụt lùi, đến khi lùi ra cách Tống Thiên hơn mười mét mới cẩn thận ngồi xuống, đôi mắt tiếp tục nhìn chằm chằm vào Tống Thiên.

Hắn là đội trưởng của một đội ngũ khác gần đây nhất mới gia nhập tiểu đội Thiên Thần, do đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, hơn nữa thuộc tính cường hóa và kỹ năng tự sáng tạo đều là phi đao, sức công kích cực mạnh nên với thực lực bản thân cũng cực kỳ kiêu ngạo. Hắn thậm chí từng có lúc nghĩ rằng mình là một trong những cường giả hàng đầu của tiểu đội Thiên Thần, trong mấy thế giới phim kinh dị trước cũng bỏ công sức lớn nên đối với đội trưởng tiểu đội Thiên Thần Adam, khó tránh khỏi có chút khinh thường, dù sao thì hắn cũng từng là đội trưởng của mội đội ngũ.

Nhưng ai mà biết, cái gã trầm mặc bình thường không lộ chút tung tích kia lại chỉ bằng sát ý đã có thể khiến hắn trong nháy mắt không dám động đậy chút nào. Trong khoảnh khắc ấy, hắn cảm thấy sau lưng phảng phất như có một thanh đao cực kỳ sắc bén đang chĩa thẳng vào cổ mình, nếu có chút xíu cử động nào, thành đao đó sẽ không hề lưu tình mà chém chết hắn. Đến sau khi Tống Thiên ngồi xuống, hắn mới dám rút lui, cùng chú ý tới Tống Thiên. Nhưng cho dù như vậy, tay đã cầm sẵn phi đao, hắn vẫn không dám ra tay tấn công, Tống Thiên chỉ tùy ý ngồi xuống mà vẫn phảng phất như một ngọn núi nguy nga đè nặng xuống, ép cho hắn không có một chút cơ hội để xuất thủ.

- Tân nhân, ta cảnh cáo người, đừng thử ra tay với những người khác trong tiểu đội Thiên Thần, kẻ có thể tiến vào đội ngũ này tuyệt không thể là loại kém cỏi. Nếu như ngươi muốn sống sót qua trận chiến cuối cùng thì cố gắng bảo vệ cho tốt trí giả của đội ta đi, nếu không nhờ hắn thì tiểu đội Thiên Thần đã sớm đoàn diệt vài lần rồi.

Tống Thiên đưa mắt nhìn thanh niên tóc vàng một cái rồi chậm rãi nói.

Thanh niên tóc vàng dưới áp lực bức ép không thể không gật đầu. Sau khi hắn gật đầu, thu hồi phi đao lại, áp lực của Tống Thiên mới từ từ giảm bớt, cho đến khi hoàn toàn biến mất, lại biến thành một nam tử đeo đao vô cùng bình thường.

Thanh niên tóc vàng thở hắt ra một hơi, ngôi yên trầm mặc tới hơn mười phút rồi mới chợt kinh ngạc, nhảy dựng lên, nói:

- Không thể nào, ngươi mạnh như vậy, cộng thêm trí tuệ của Adam mà cũng từng bại dưới tay Trung Châu đội sao?

Tống Thiên cùng Adam đưa mắt nhìn nhau, tiếp đó Adam mới mìm cười bình thản, nói:

- Thua tức là thua, có gì mà đáng ngạc nhiên, dù sao thì cũng chẳng ai có thể bảo đảm mình vô địch tuyệt đối. Cái gọi là vô địch đều chỉ là tương đối, ví dụ như ngươi đối với người bình thường chính là vô địch tuyệt đối, clone của Trịnh Xá đối với chúng ta chính là vô địch tuyệt đối, đương nhiên, Tống Thiên, La Ứng Long đối với ngươi cũng là vô địch tuyệt đối.

- Không thể nào!

Thanh niên tóc vàng nhất thời kêu ầm lên:

- Cái gã thích làm trò, viêm khí quản (*) ấy á? Đừng đùa chứ, ta dù kém cỏi đến thế nào, sức sát thương trong nháy mắt cũng chắc chắn…

- Cảm phiền một chút, muốn nói xấu thì tốt nhất cũng nên nói lúc người khác không có mặt nhé.

Lúc thanh niên tóc vàng đang làm loạn lên thì La Ứng Long cùng cô gái mang dòng máu Âu Mỹ từ cách đó không xa đã quay lại. Sắc mặt hắn xanh lè, tựa hồ đặc biệt mẫn cảm với ba chữ viêm khí quản, còn cô gái

http://tieulun.hopto.org

đi cạnh hắn thì lại đầy vẻ tươi cười, hình như đang cực kỳ vui vẻ.

- Thực lực không phải là cái vỏ huyền diệu bên ngoài mà là sự chân thật bên trong.

Adam vừa cười vừa đáp:

- Khi ngươi hiểu rõ được điểm này thì ngươi sẽ hiểu được sự mạnh mẽ của bọn họ. Yên tâm đi, chúng ta không phải tiểu đội luân hòi Ác Ma, sẽ không dùng luật lễ của rừng rậm tàn khốc đối xử với đội viên, nhưng cũng đừng dùng cái kiểu của ngươi để đối đãi với bọn ta, nếu không ta thật sự rất tiếc nuối.

Adam vẫn mang nụ cười ôn hòa, nhưng thanh niên tóc vàng lại có cảm giác không rét mà run. Đây không phải cảm giác nguy hiểm theo bản năng của sinh vật sống, mức độ cường liệt thậm chí còn vượt qua cả áp lực của Tống Thiên đối với hắn lúc trước, chĩa thẳng tới tận bản tâm. Trong giây phút đó, hắn cuối cùng cũng hiểu ra, gã ngồi trước mắt tuyệt đối không đơn giản, kẻ này chắc chắn không phải chỉ có mỗi "trí"...

……

- Vậy thì ta sẽ giải đáp câu hỏi của ngươi lúc trước. Đầu tiên, Trung Châu đội quả thật không nắm giữ liên minh, bọn chúng không có máy móc liên lạc tới thế giới khác như chúng ta, cũng không có năng lực như tiểu đội Ác Ma, tóm lại bọn chúng chỉ có một đối ngũ. Về phương diện này ngươi nói cũng không có vấn đề gì, nhưng ngươi mắc phải hai sai lầm, thứ nhất là quan hệ giữa Trung Châu đội, chúng ta và tiểu đội luân hồi Ác Ma, là kẻ địch, nhưng không hẳn là tử địch. Tử địch lớn nhất của tất cả các tiểu đội luân hồi là tiểu đội luân hồi Ác Ma, điểm này trong trận chiến cuối cùng không thể thay đổi. Thứ hai, suy đoán của ngươi đối với thực lực Trung Châu đội là... Cực kỳ sai!

- Trung Châu đội quả thật không có đồng minh, nhưng... Bọn chúng so với liên minh bình thương còn mạnh hơn. Nếu như Liên minh Thiên sứ không có tiểu đội Thiên Thần chúng ta tồn tại, bọn chúng so với các tiểu đội khác cộng lại còn mạnh hơn nhiều.

- Vì thế, cho dù là chỉ giết được hai, ba người trong bọn chúng thì đối với một đội ngũ đã cực kỳ ăn như vậy đã là đả kích vô cùng nặng nề rồi. Mỗi người trong bọn chúng đều có vị trí riêng của mình, gần như không thể thay thế, do đó, đem cả Đông Hải đội đổi lấy cái chết của hai ba người trong bọn chúng chuyến mua bán này cực kỳ có lời!

- Nói nghe thật dễ dàng!

La Ứng Long cười lạnh nói:

- Nhưng đối phương là Sở Hiên. Nghe nói trong thế giới hiện thực hắn còn hơn ngươi một bậc, ngươi thật sự tự tin tính kế được hắn ư?

- Có thể!

Adam mỉm cười khẳng định, đáp:

- Chỉ cần không xuất hiện biến số khác, theo những tin tức ta có được trước mắt, chắc chắn có thể tính kế được hắn! Trí giả tuyệt không phải không gì không làm được, sở dĩ vượt trội hơn những người khác là vì phương thức suy luận của bọn ta từ căn bản đã không giống người thường, nhưng cũng cần có đủ tin tức để suy luận và phán đoán. Nếu như từ không có gì mà bố cục, hơn nữa còn thắng lợi, vậy đó không còn là trí giả nữa, mà là tiên tri hoặc là .... "Thần"!

- Vì thế, lần này Sở Hiên tất bại!

Cùng lúc ấy, Trong một thế giới khác...

- Khả năng kẻ kia của ta thất bại là từ 30% trở xuống...

Một thanh niên đeo kính, sắc mặt lạnh lung ngồi trên một tảng đá, hắn đang cầm một tập tài liệu vừa xem, vừa nói.

- Vậy à? Xác suất vẫn tới 30%...

http://tieulun.hopto.org

Ở bên cạnh hắn còn có mười người khác, tổng cộng mười một người ngồi một chỗ, đứng đầu là một thanh niên trên mặt có vết sẹo dài… Trịnh Xá, đúng thế, hình dạng của người này chính là Trịnh Xám chỉ là có thêm chút trầm ổn cùng sát khí.

- Ừ, kể cả đã được ngươi xuất hiện nhắc nhở nhưng theo tình hình của bọn chúng trước mắt, khả năng bị mê hoặc vẫn khoảng 30%. Dù sao thì hành động lỗ mãng của Đông Hải đội lúc trước cũng đúng là vừa khéo, mà sự xuất hiện của Adam cũng gần như không chút sơ hở, nếu như ngươi không xuất hiện, lần chiến đấu này Trung châu đội ít nhất phải chết mất ba người trở lên, xác suất là trên 90%.

Thanh niên đeo kính ngẩng đầu lên, bộ dạng hắn chính là Sở Hiên!

Trịnh Xá bỗng bật cười ha hả, quanh người hắn loáng thoáng xuất hiện khí tức màu đen, tuy chỉ thoáng qua một chút rồi lập tức biến mất nhưng vẫn khiến cho những người xung quanh mơ hồ phải tránh né.

- Trung Châu đội nếu như cả gợi ý của ta cũng không nắm được thì bọn chúng thất bại cũng là xứng đáng, cũng căn bản không có tư cách làm đối thủ của chúng ta. Mà nếu bản chính của ngươi cũng thất bại, vậy chứng tỏ hắn ở trong Trung Châu đội đã sớm bị ô nhiễm, bị những tư tưởng yếu đối đó làm ô nhiễm, tối đa cũng chỉ là một kẻ tầm thường, có giết hắn cũng chẳng có gì đáng tiếc cả…

Nói đoạn, hắn chẳng để ý tới ai khác, nhảy vọt lên cao, mở rộng cánh bay lên bầu trời.

Những người còn lại cũng chẳng chút kinh ngạc, vẫn như cũ ngồi yên dưới đất. Một lúc lâu sau, một cô gái bỗng lên tiếng:

- Sở Hiên! Sử dụng hết điểm nhân quả rồi, ta không thể tiếp tục giám sát bọn chúng nữa!

Nói xong, cô gái khẽ rung một tờ giấy cầm trên tay.

- Vậy là đủ rồi, có thể giám sát đến bước này, ngươi tiêu tốn hai chi tiết kịch tình cấp S để hoán đổi là hoàn toàn hợp lý, đây rất có thể là mấu chốt để chúng ta chiến thắng trận chiến cuối cùng, giữ gìn "nó" cẩn thận.

Sở Hiên sắc mặt lạnh lùng nói, tiếp đó lại cúi đầu đọc tài liệu.

Cô gái kia khẽ ừ một tiếng rồi cũng cúi đầu im lặng, chỉ có một người ngồi cạnh đột nhiên nói:

- Sở Hiên, hành động của đội trưởng thật khó hiểu, hắn không phải căm hận Trung Châu đội nhất sao? Tại sao lại còn phải trợ giúp Trung Châu đội bảo tồn lực lượng chứ? Hơn nữa cả ngươi không ngờ cũng nghĩ cách giúp đỡ hắn, còn tiêu hao hết điểm nhân quả Trương Tiểu Tuyết khó khăn lắm mới tích lũy được, thật đúng là thiệt đơn thiệt kép…

- Ngu xuẩn…

Sở Hiên còn chưa trả lời, một thành niên ngồi cạnh hắn đột nhiên cười lạnh, khi kẻ này ngẩng đầu lên, không ngờ lại chính là người từng là đội viên của Trung Châu đội, La Cam Đạo. Hắn cười lạnh nói:

- Đây là tâm thái của cường giả, chính vì ngươi không hiểu nên ngươi từ đó tới nay vẫn không phải là cường giả. Đến bao giờ ngươi hiểu được thì khoảng cách với bọn ta mới từ từ rút ngắn được, thằng ngu.

Sắc mặt người kia lập tức xanh lè, môi khẽ mấp máy, tựa hồ muốn phát tác, cô gái tên là Trương Tiểu Tuyết kia lập tức kéo hắn một cái, gã này mới hậm hực ngồi xuống, cũng không nói gì nữa.

La Cam Đạo từ từ dưới đất yên lặng bay lên, sau lưng hắn không có cánh nhưng thực tế lại lơ lửng trên không trung, không hề sử dụng bất kỳ đạo cụ nào khác.

- Đâu phải chỉ có đội trưởng, cả ta cũng không hy vọng Trung Châu đội bây giờ lại có người chết, bởi vì… Ta cũng muốn báo thù bọn chúng trong trận chiến cuối cùng! Ha ha ha…

Khi dứt lời, La Cam Đạo cũng đã bay lên trên cao, tiếng cười của hắn truyền đi rất xa, rất xa…

(*) Chương 10 quyển 16

http://tieulun.hopto.org

694. Chương 7: Các Phương Đấu Trí (1)

- Không thích hợp chút nào.

Đây là câu đầu tiên Trịnh Xá nghe được sau khi tỉnh dậy, hắn vô cùng khó hiểu, day day huyệt thái dương. Trong không gian ý thức của Bá Vương, hắn hao phí rất nhiều tinh thần lực, vừa tỉnh lại còn có chút mơ mơ màng màng, một lúc lâu sau mới nghe rõ được những gì Tiêu Hoành Luật nói.

- Hả? Có ý gì? Ta vừa mới tỉnh dậy, chưa đánh răng rửa mặt, cũng chưa kịp tập thể dục, đầu óc vẫn còn rất đau, không hiểu ngươi muốn nói gì…

Trịnh Xá ngơ ngác đáp lại một câu.

- Ta nói chuyện không thích hợp!

Tiêu Hoành Luật hơi thoáng cao giọng, kêu lên, tiếp đó vừa ngắt tóc vừa nói:

- Không biết tại sao, gần đây tâm lý ta càng lúc càng khẩn trương, chung quy cứ có cảm giác có chuyện gì đó sắp sửa phát sinh…

- À… Bạn tốt của ngươi tới hả?

Trịnh Xá nghĩ ngợi một lát rồi bỗng hỏi.

Tiêu Hoành Luật ngẩn ra một chút, ngây ngốc hỏi:

- Ai cơ? A, tên khốn nhà ngươi!

Bất quá Tiêu hoành Luật dù sao cũng là Tiêu Hoành Luật, rất nhanh đã định thần lại được, hắn lập tức vừa gấp vừa giận, gào lên:

- Đừng có đi học Trình Khiếu! Ngươi có học hắn cũng không giống đâu!

Trịnh Xá bật cười ha ha, vỗ vỗ đầu thằng nhóc, nói:

- Chỉ thay đổi không khí chút thôi mà, ngươi quá căng thẳng đấy. Nhớ kỹ, bất kỳ chuyện gì cũng có thể thương lượng ổn thỏa, nhưng nếu cả ngươi cũng căng thẳng như thế thì không phải những thành viên khác trong đội sẽ càng căng thẳng hơn sao?

Nghe vậy, Tiêu Hoành Luật hít sâu mấy hơi rồi mới bình tĩnh lại, nói:

- Tóm lại ngươi mau rửa mặt đi, sau đó ta sẽ kể cho ngươi dự cảm xấu của ta.

- Hả?

Mười phút sau, hai người đã ngồi trong phòng hội nghị, mấy ngươi xung quanh vẫn đọc sách như không có việc gì, những người khác thì đang đi tuần tra trên tàu khu trục.

- Là ta bảo họ đi tuần tra. Mặc dù theo suy luận, chúng ta gần như không có bất kỳ sơ hở nào, nhưng trên chiến trường cũng không thể tùy tiện coi thường dự cảm, vì thế ta để họ chia thành từng ca, tuần tra trên tàu khu tục. Nếu phát hiện thành viên Đông Hải đội tập kích thì lập tức tiến hành công kích, hoặc phát hiện bất kỳ ai không phải thành viên của tàu cũng lập tức tấn công.

Tiêu Hoành Luật khoát khoát tay, tựa hồ có chút bất đắc dĩ, nói.

- Ừm? Vậy nói về dự cảm của ngươi đi.

Trịnh Xá vẫn có chút ngơ ngác, nói.

- Là như thế này,…. Sau đó thế này…. Bởi vậy cho nên… Ngươi hiểu chưa?

Tiêu Hoành Luật vội vàng mồm năm miệng mười kể ra một tràng, nói xong hắn nhìn chằm chằm vào Trịnh Xá.

- Ách, ngươi phát hiện tử khí của mấy người trong đội nặng khác thường, nên mới cảm thấy suy luận của ngươi và Sở Hiên có khả năng có sơ hở, vì thế này sinh nghi hoặc, là như vậy phải không?

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá vừa ăn vừa lẩm bẩm hỏi.

- Không sai, chính là như vậy.

Tiêu Hoành Luật gật đầu, đáp.

- Sở Hiên nói thế nào?

Trịnh Xá gãi gãi đầu, lại hỏi tiếp.

- Hắn nói suy luận không sai, nhưng mà... Ta không tin hắn!

Tiêu Hoành Luật nói vẻ khẳng định.

- Đúng thế, tên khốn ấy đúng là không đáng tin. Vậy thì, suy luận có gì sai không?

- ...Suy luận không sai.

Thấy Trịnh Xá lại có vẻ khó hiểu nhìn mình, Tiêu Hoành Luật liền vội vàng nói:

- Không phải ta đang đùa, mặc dù suy luận đúng là không sai nhưng dự cảm của ta lần này thật sự rất mãnh liệt, nhất định là chúng ta đã bỏ qua đầu mối gì đó, mà đầu mối ấy cực kỳ quan trọng, thậm chí đủ để quyết định cả nội dung bố cục và chiến đấu sau đó. Bởi vậy, ta nhất định phải tìm ra đầu mối đó, bây giờ ngươi kể lại tình huống clone của ngươi xuất hiện, bao gồm từng câu mà hắn nói cũng phải kể ra cẩn thận, nhớ kỹ, ngàn vạn lần không được bỏ sót một chi tiết nào.

Trịnh Xá cũng không do dự, hắn cũng rất tin vào trí tuệ của Tiêu Hoành Luật, lập tức kể lại chi tiết tình hình lúc gặp Phục Chế Thể, thậm chí cả mỗi câu nói mỗi thần thái đều miêu tả kỹ càng. May mà hiện tại hắn đã có thể siêu nhân, đến cả những chi tiết đó cũng ghi nhớ cực kỳ rõ ràng, không lâu sau đã thuật lại rành mạch quá trình gặp mặt Phục Chế Thể.

- ....Đáng ghét, không hề có lời nhắn nào đặc biệt, rút cuộc là còn sơ hở gì ta chưa tìm ra?

Tiêu Hoành Luật ngắt ngắt tóc, khẽ gầm lên.

- Bình tĩnh, bình tĩnh, không phải như ngươi đã nói sao? Sau khi loại bỏ hết tất cả những khả năng không thể xảy ra, kết quả nhận được dù có khó tin đến nào cũng chỉ có thể là, kết quả cuối cùng, vì thế khí khi tất cả suy luận đều không có sai sót gì thì ta nghĩ suy luận của Sở Hiên không thể sai lầm mới đúng.

Trịnh Xá vội vàng an ủi hắn, dù sao thì Tiêu Hoành Luật cũng vẫn là một đứa bé, thỉnh thoảng kích động một chút mới hợp lẽ thường.

- Không, nhất định là có chuyện gì đó mà ta đã bỏ quên, nhất định có! Bây giờ ta càng lúc càng khẳng định suy đoán này, nhưng lại không tìm thấy sơ hở nào. Cho dù chỉ có 0,1% cũng được, tại sao ta lại không tìm thấy sơ hở?

Tiêu Hoành Luật lại càng lúc càng ảo não, khuôn mặt nhỏ bé trương lên đến đỏ hồng.

- Được rồi, được rồi, chẳng qua chỉ là Phục Chế Thể tới đây một chuyến thôi mà, chẳng có gì ghê gớm cả, cho dù có sơ hở thì cũng sẽ tìm được ở chỗ khác thôi.

Trịnh Xá xoa xoa đầu Tiêu Hoành Luật, nói xong hắn đứng dậy chuẩn bị rời đi.

- Chờ, chờ chút! Ngươi vừa nói cái gì?

Ánh mắt Tiêu Hoành Luật đột nhiên sáng ngời, hắn vội vàng kéo Trịnh Xá lại, hỏi.

- Ủa? Cho dù có sơ hở thì cũng sẽ tìm thấy được ở chỗ khác thôi, câu này hả?

Trịnh Xá hơi ngẩn người, đáp.

- Không, câu bên trên... Chẳng qua chỉ là Phục Chế Thể tới đây một chuyến thôi, đúng! Chính là câu này! Mặc dù xác suất cực kỳ nhỏ nhưng nếu đúng như vậy thì sẽ có thể giải thích thông suốt dự cảm của ta cùng sơ hở trong bố cục, cả hành động tiếp theo của Đông Hải đội cũng gần như có thể giải thích... Trời ạ, nếu quả thật như thế thì tình huống của chúng ta đúng là vô cùng, vô cùng... Tên đáng ghét Sở Hiên! Ta không tin hắn lại không nghĩ tới được những chuyện này. Hắn nhất định là muốn tương kế tựu kế, nhưng làm như

http://tieulun.hopto.org

vậy chúng ta rất có thể sẽ chết mất một hai người, thậm chí càng nhiều! Tình huống này quả thực là nguy hiểm hết mức!

Tiêu Hoành Luật càng nói càng hưng phấn, đến cuối cùng đã gần như hét lên.

- Chuyện gì? Tên khốn Sở Hiên lại làm chuyện gì khiến người ta ghét cay ghét đắng sao? Phải vậy không?

Trịnh Xá cực kỳ mẫn cảm với những chuyện này, hắn liền vội vàng hỏi.

- Cũng không phải là hắn làm chuyện gì xấu, chỉ là vấn đề này so với chuyện xấu còn nghiêm trọng hơn nhiều...

Tiêu Hoành Luật hưng phấn một lúc rồi cũng bình tĩnh lại, hắn ngắt ngắt tóc, thở hắt ra một hơi, nói:

- Tất cả đều có thể giải thích thông suốt, nếu dựa theo những suy luận này.... Ta nói lại từ đầu cho ngươi vậy, theo như suy luận lúc trước của bọn ta, Đông Hải đội hẳn là sẽ tới quần đảo Điếu Ngư Đài sớm hơn chúng ta một bước, điểm này chắc là không có vấn đề gì phải không?

- Ừ, tiếp tục, điểm này ta đã biết từ sớm rồi.

Tiêu Hoành Luật gật đầu, tiếp tục nói:

- Như vậy ta bắt đầu nói từ đó nhé. Đầu tiên, theo những gì Đông Hải đội đã làm ngay từ đầu, bọn chúng không hề vượt ra ngoài dự tính của chúng ta, nói cách khác, đây chỉ là một đội ngũ rất bình thường. Bọn chúng dựa theo phương thức suy nghĩ của người bình thường, tùy tiện cướp đoạt hoặc thuê một thuyền đánh cá, còn vị trí của bọn chúng lúc ban đầu hẳn là ở...

Tiêu Hoành Luật đang nói bỗng nhìn ngó quanh quất rồi cầm lấy một tờ giấy cùng một cây bút ở chiếc bàn bên cạnh. Chỉ thấy hắn vẽ vẽ cái gì đó trên giấy, đến khi xong Trịnh Xá mới nhìn thấy trên giấy xuất hiện một vòng tròn cùng một số đường zích zắc kỳ lạ.

....

- Đường gãy khúc này đại biểu cho lục địa, trung tâm vòng tròn này là quần đảo Điếu Ngư Đài, vậy thì Đông Hải đội xuất hiện hẳn là nằm trên đường tròn, đồng thời.... Vị trí chúng ta xuất hiện có khả năng rất lớn là cũng ở cùng vị trí.

Tiêu Hoành Luật chỉ vào hình vẽ trên giấy, nói.

Trịnh Xá lúc này cũng đã tiến vào trạng thái mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, hắn nhìn hình vẽ, gật đầu nói:

- Ừm, đại khái có thể lý giải như vậy, cũng có thể chứng minh tại sao Chủ Thần lại để chúng ta tiến vào chậm hơn chứ không phải kéo dài khoảng cách.... Hiểu rồi, sau đó thì sao?

- Tình huống tiếp theo cũng rất thú vị, nếu như Đông Hải đội làm theo phương thức suy nghĩ của chúng ta, cũng thức là làm theo suy luận của trí giả trong đội, vậy thì hẳn phải tận dụng "thế" mà Chủ Thần giao cho để tạo thành tình huống có lợi nhất, ví dụ như đánh cướp tàu chiến, hoặc là bố chí mai phục, thậm chí là liên lạc mua chuộc các quốc gia, vân vân... vấn đề này không cần đi vào chi tiết. Nhưng theo tình huống chúng ta thu được, Đông Hải đội không hề làm những chuyện đó, nói một cách chính xác là Đông Hải đội hoàn toàn giống như một đội ngũ bình thường, cướp đoạt hoặc thu mua một con tàu các bọn họ gặp được, sau đó liều mạng chạy tới quần đảo Điếu Ngư Đài. Đây là biện pháp ngu ngốc nhất đồng thời cũng là biện pháp duy nhất bọn chúng có thể nghĩ tới.

Tiêu Hoành Luật nói tới đây, hắn khẽ thở ra một hơi, đoạn lấy bút vạch hai vạch trên giấy, nói:

- Kỳ thật từ điểm đó cũng có thể chia Đông Hải đội thành hai tình huống, một là thực lực bọn chúng chỉ đến như vậy, chỉ biết dựa vào phương pháp ngu xuẩn nhất chạy tới quần đảo Điếu Ngư Đài, phó mặt xác suất thắng lợi cho may rủi cùng đối thủ kém cỏi. Tình huống thứ hai là bọn chúng giả heo ăn thịt hổ, dùng cách này hạ thấp cảnh giác của chúng ta, để chúng ta tiến vào cạm bẫy, nói cách khác, trước mặt đang có bẫy phản công.

- Tuy nói là như vậy nhưng xác suất của chuyện này là cực thấp, ước chừng chỉ khoảng 10%, bởi vì từ một điểm có thể thấy được... Bọn chúng vẫn chưa làm gì khiến cả thế giới chấn động, hoặc là hướng sự chú ý tới.

http://tieulun.hopto.org

Đã nói đến đây thì cần phải xác nhận thực lực của bọn chúng. Đầu tiên chúng ta phải khẳng định Đông Hải đội yếu hơn chúng ta, hơn nữa còn yếu hơn rất rất nhiều, nếu không qua bao nhiêu ngày như vậy chúng ta đã sớm đuổi kịp bọn chúng rồi... Chính vì yếu hơn chúng ta rất nhiều cho nên bọn chúng lại càng tiến vào thế giới phim kinh dị này sớm hơn chúng ta, đứng ở địa vị "thế" càng mạnh. Chính vì thế, nếu bọn chúng đã yếu hơn chúng ta nhiều, vậy không có khả năng vứt bỏ sức mạnh của cả thế giới để đơn độc ứng chiến.

- Đương nhiên, cũng không phải là tuyệt đối không thể, khả năng đó cũng tồn tại, nhưng chỉ được thành lập trong tình huống bọn chúng là đội chăn nuôi, có một hai cá nhân đơn độc mạnh mẽ, cộng thêm công pháp hoặc thộc tính đặc thù, điểm ấy rất có thể khiến bọn chúng mạo hiểu tính tới chuyện đánh lén chúng ta. Tuy xác suất là cực thấp nhưng cũng có thể thành lập suy luận và dự cảm của ta, bởi vì bị bọn chúng đánh lén, khả năng chúng ta có người chết là cũng có. Nhưng dù thế thì cũng tuyệt đối không thể chết những thành viên có thực lực mạnh mẽ, chỉ có thể là thành viên phi chiến đấu hoặc tân nhân, dự cảm Vương Hiệp tử vong về cơ bản có thể phủ nhận điểm này...

Nói tới đây, Tiêu Hoành Luật khoát khoát tay, bất đắc dĩ nói:

- Cứ như vậy, suy luận của ta sẽ rơi vào góc chết, đầu tiên là dự cảm của ta không thể giải thích được, mà nếu muốn giải thích dự cảm thì buộc phải đảo ngược lại suy luận. Nhưng tin tức bày ra trước mắt lại bảo với ta suy luận không sai, cho dù có thể dùng suy luận để sửa đổi bố cục thì phương hướng chính cũng sẽ không thay đổi, điểm này ta và Sở Hiên hẳn là sẽ làm như vậy. Nếu như không có thêm những tin tức mới... Chúng ta chắc chắn sẽ tiến vào cạm bẫy mà Đông Hải đội đang bày ra, bởi vì ngay từ đầu, suy luận của bọn ta đã sai lầm!

- Sai lầm? Không đúng, suy luận này rất hợp lý, nếu là ta còn không chắc có thể đưa ra được suy luận như vậy.

Trịnh Xá ngắt ngắt tóc, nghĩ ngợi một lúc lâu rồi mới kỳ quái nhìn Tiêu Hoành Luật, hỏi.

Tiêu Hoành Luật bĩu môi, có vẻ rất khinh thường những gì Trịnh Xá nói. Bất quá, nghĩ cũng đúng, dù sao thì mô phỏng suy nghĩ dựa vào cơ nhân tỏa so với nhân vật chính thức chắc chắn là phải kém hơn không ít, mà đối với người bố cục và trí giả trong đoàn đội mà nói, mỗi bước tính toán đều phải cẩn thận, chi tiết, sai lệch một li nhỏ không biết chừng sẽ khiến cả bố cục hoàn toàn biến dạng. Chính vì thế, ngày thường Trịnh Xá cũng chưa từng có ý nghĩ muốn thay thế hai người này đi suy nghĩ bố cục.

- Đầu tiên, chúng ta ngay từ bước suy luận đầu tiên đã sai lầm, nếu như trí tuệ của Đông Hải đội đang từ vị trí này đột nhiên biến thành đẳng cấp của ta và Sở Hiên thì sao đây? Cũng tức là, lúc trước bọn chúng không hề có trí giả tồn tại, sau đó khi đi tới vị trí này, còn chúng ta thì bắt đầu truy đuổi, ngoài ra còn sắp đặt mạng lưới tìm kiếm, trí tuệ của bọn chúng đột nhiên tặng mạnh thì sao? Nếu là như vậy thì mọi chuyện đều có thể giải thích thông suốt!

- Sao có thể như vậy... A, ý ngươi là...

Trịnh Xá đột nhiên giật mình, kêu lên kinh ngạc.

- Ừ, đúng thế...

Tiêu Hoành Luật gẩ đầu đáp.

- Ý ngươi là, clone của ta sau khi gặp ta liền đi gặp Đông Hải đội, hơn nữa còn kế hoạch cùng bố cục của chúng ta cho bọn hắn?

- ... Ngươi bị nhũn não rồi sao?

Tiêu Hoành Luật trợn mắt há mồm nhìn Trịnh Xá, hắn khổ sở xoa xoa thái dương, gào lên:

- Sao lại có kẻ đần độn như ngươi chứ! Clone của ngươi xuất hiện, vậy thì nhất định là do clone của ngươi làm à? Ngươi... Bỏ đi, ta trực tiếp nói với ngươi cho xong. Mọi chuyển hẳn là không phải do clone của ngươi và tiểu đội luân hồi Ác Ma làm, ít nhất là khả năng này chỉ khoảng 10 đến 20%, nếu không ngươi nghĩ là thế nào? Kịch bản kiểu máu chó sao? Trước khi khiêu chiến chúng ta còn phải đưa ra khảo nghiệm? Đừng có đùa nữa, ta nghĩ Ác Ma đội cho dù có thực lực và kỹ năng nhìn vậy thì bọn chúng cũng căn bản không thể làm như vậy, bởi vì với cường giả, tôn trọng đối thủ kỳ thật chính là tôn trọng bản thân. Ác Ma đội

http://tieulun.hopto.org

có sự kiêu ngạo của Ác Ma đội, bọn chúng không cho phép đối thủ, đặc biệt là đối thủ mà bọn chúng đã nhận định bị hao tổn trước chiến đấu. Tuy loại suy nghĩ này trong thế giới luân hồi nghe qua có vẻ cực kỳ khó tin nhưng nếu như đối tượng là tiểu đội Ác Ma mạnh nhất trong tất cả các tiểu đội thì ta nghĩ chắc là, không, tuyệt đối có thể thành lập!

- Ý nghĩa Ác Ma đội xuất hiện không nằm ở đó, ý nghĩa thật sự việc bọn chúng xuất hiện là muốn nói cho chúng ta biết một sự thật… Đó là đội ngũ khác có thể đột phát hạn chế thời không, hạn chế thế giới, thậm chí là hạn chế của Chủ Thần để liên lạc với chúng ta! Chính là sự thật này.

Nói tới đây, Tiêu hoành Luật khẽ thở hắt ra một hơi, hắn khoát tay nói:

- Điểm này, kỳ thật từ cách đây khá lâu ta đã bắt đầu cân nhắc, liên quan đến di sản của phân hệ da vàng mà chúng ta tìm được. Là di sản của Thánh nhân cùng người tu chân viễn cổ, đặc biệt là di sản của phân hệ mạnh mẽ nhất, ta không tin bên trong không có thứ gì để khắc chế Chủ Thần. Nhất định là có, hơn nữa còn có khả năng là không ít! Nếu không thế thì di sản của bọn họ cùng đối tượng đoạt được di sản đều nằm trong hạn chế của Chủ Thần, như vậy cũng tồn tại khả năng bị các đoàn đội khác cướp đoạt, do đó bọn họ tất nhiên là phải có chuẩn bị cuối cùng, cũng tức là có thể khắc chế Chủ Thần. Theo đó, các tình huống chiến đấu sẽ là chọn lọn tự nhiên, còn ít nhất bọn họ không thể để đời sau bị quản chế trong cả hoàn cảnh phi chiến đấu… Cho nên ta cực kỳ chắc chắn, di sản của Thánh nhân và người tu chân ba phân hệ, da vàng, da trắng, da đen nhất định đều phải có những thứ tương tự nhau, công pháp hoặc dụng cụ có thể khắc chế Chủ Thần!

- Trên thực thế, Đông Hoàng chung mà Sở Hiên đã từng sử dụng qua, hẳn là cũng phải có năng lực về phương diện này, chỉ là vẫn chưa hoàn toàn, dù sao cũng không có đủ năng lượng để phát huy đầy đủ thứ đó. Như vậy vấn đề có thể lật ngược lại, nếu di sản chúng ta tìm được có khả năng khắc chế Chủ Thần, thế thì tại sao hai loại di sản khác lại không thể? Nói cách khác, trừ tiểu đội luân hồi Ác Ma ra, chắc chắn còn ít nhất là một đội ngũ khác có biện pháp xuyên qua, không, cũng có khả năng không thể xuyên qua nhưng ít nhất cũng có thể vượt qua không gian, thời gian, thế giới, truyền tin tức đến một thế giới phim kinh dị khác!

Tiêu Hoành Luật đưa tay ra chỉ vào tờ giấy minh họa, nói:

- Tiểu đội luân hồi Ác Ma có clone của Sở Hiên, ta hiểu rất rõ đặc tính của tên đáng ghét này, hắn không thể làm những chuyện không có lý do. Về clone của ngươi thì ta không rõ ràng lắm, nhưng nếu bọn hắn ở cùng một đội ngũ thì nhất định phải có liên quan… Clone của Sở Hiên sẽ không thể cùng clone của ngươi làm những chuyện vô dụng, nói cách khác clone của ngươi tới thế giới này nhất định là có lý do, Nhưng theo chi tiết những gì ngươi đã kể lại, hắn không hề nói chuyện gì có ý nghĩa, những cái như cảnh cáo hoặc là gây hấn kỳ thực căn bản không thể thành lập, chỉ là mấy chuyện vô vị là hết. Lập trường của hai ngươi đã sớm xác định, chắc chắn sẽ phải đánh một trận, kẻ thắng thành ngươi mạnh nhất, kẻ thua tử vong, không còn có chút đường lui nào nữa, mà cho dù có thì cũng không phải hắn nói mấy câu là có thể hoàn hoãn, chính vì thế, hắn tới đây là phải có thâm ý khác… Thâm ý này nằm ở chỗ hắn tới cực kỳ đột ngột, kỳ lạ. Lúc trước ta đã nói, sau khi loại trừ tất cả khả năng không thể xảy ra, khả năng còn lại không cần biết là khó tưởng tượng đến mức nào cũng sẽ là đáp án duy nhất. Nếu clone của ngươi đã không hề đưa ra một lý do thuyết phục nào cảm vậy thì khả năng duy nhất ta có thể nghĩ tới chính là đáp án….

- Clone của ngươi đến nói cho chúng ta biết một sự thật, có một đội ngũ khác đang nhúng tay vào trận chiến này, đội ngũ đó muốn mượn tay Đông Hải đội làm suy yếu chúng ta! Chỉ vậy mà thôi!

695. Chương 7: Các Phương Đấu Trí (2)

"....Sở Hiên, muốn đi ngắm sao không?...."

Sở Hiên từ từ mở mắt ra, Trịnh Xá đang đứng trước mặt hắn bẻ khớp tay răng rắc, bộ dạng như đang muốn đánh hắn vậy. Nhưng Sở Hiên lại làm một việc rất kỳ lạ, hắn ngồi yên tại chỗ không để ý, dáng vẻ thoáng chút mê mang, khóe mắt mơ hồ có hơi ươn ướt, khiến cho Trịnh Xá cùng Tiêu Hoành Luật đang hưng sư vấn tội, thậm chí cả những người xung quanh đều ngây ngốc đứng nhìn.

- Ta không muốn đánh ngươi, à, không, ta muốn đánh ngươi, không, ta không muốn…

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá như bị dọa đến choáng cả đầu, nhất thời cũng chẳng biết mình rút cuộc là đang nói cái gì nữa.

- Ta vừa nằm mơ.

Sở Hiên cũng không để ý tới hắn, chỉ đẩy đẩy mắt kính đứng dậy, yên lặng đi ra khỏi khoang thuyền. Tất cả mọi người đều tò mò đi theo hắn, chỉ thấy tên này không nói tiếng nào, đi thẳng một mạch ra boong tàu, ngẩn đầu nhìn lên trời.

- …Sao?

Sở Hiên khẽ thì thào nói.

- Sao? Ngươi đang đùa chắc? Trong mưa bão thế này mà cũng thấy sao à?

Trịnh Xá đứng sau lưng hắn cũng ngẩn đầu nhìn lên trời. Trên không mây đen trùng trùng, nước mưa to như hạt đậu không ngừng trút xuống, sấm chớp tung hoành, phảng phất như một con rồng sét đang bơi lội giữa biển mây. Trong cơn bão hoàn mỹ này, đừng nói là ngắm sao, nếu hơi không cẩn thận bị ngã xuống biển thì không biết chừng chính mình cũng sẽ mất mạng biến thành sao trên trời.

- …Trịnh Xá, Đông Hải đội ở phía kia.

Sở Hiên chỉ về một vùng đen ở cách đó rất xa, nói.

- ….Vậy những gì Tiêu Hoành Luật nói đều là sự thật? Ngươi sớm đã suy luận ra tất cả, khốn kiếp? Tình huống đó không phải cực kỳ nguy hiểm sao? Tại sao ngươi không nói ra? Cho dù không nói ra thì nhắc nhở Tiêu Hoành Luật một chút thì cũng có làm sao? A!

Trịnh Xá vừa nghe lập tức bốc hỏa, đưa tay tóm lấy áo Sở Hiên, kéo giật hắn quay lại.

Sở Hiên cũng không tức giận, hắn nhìn Tiêu Hoành Luật, hỏi:

- Ngươi… đã trưởng thành rồi phải không?

Tiêu Hoành Luật thoáng sửng sốt, hắn trầm mặc một lúc rồi cuối cùng cũng gật đầu.

- Mặc dù rất không muốn thừa nhận, nhưng lần này ngươi thắng quá may mắn, nếu không có clone của Trịnh Xá thì làm sao ngươi có được những tin tức hữu dụng như vậy? Nếu cứ chiếu theo tỷ lệ xác suất của ngươi, lần này ngươi thật sự có thể bị Đông Hải đội che mắt, còn ta sẽ theo trực giác của mình để thay đổi một chút bố cục, những thay đổi đó nhất định có thể cứu Trung Châu đội!

Tiêu Hoành Luật cúi đầu, yên lặng nói.

- Thắng tức là thắng, bại tức là bại, không có cái gì gọi là có thể, hơn nữa tỷ lệ cũng không phải máy móc như ngươi nghĩ, mà là bao hàm tất cả phỏng đoán, trực giác. Chính vì chúng ta là "vai chính" cho nên dù thật sự xuất hiện sơ hở gì đó trong tỷ lệ thì cũng sẽ có chỗ khác có thể bù đắp, điểm ấy ngươi vẫn chưa thể hiểu được.

Sở Hiên vẫn ngẩng đầu nhìn trời cao, lời hắn nói lại khiến tất cả mọi người cảm thấy vô cùng khó hiểu.

- Không cần phải thấy khó hiểu, lý thuyết này ta tìm thấy trong điển tịch tu chân trong quá trình phiên dịch. Mới đầu ta cũng tưởng ý nghĩa của hai từ "vai chính" có thể là nói nhân vật số một trong một đoạn thời gian, nhưng theo phiên dịch càng lúc càng nhiều, ta lại phát hiện, ý nghĩa của hai chữ này hoàn toàn khác với suy nghĩ của ta, ý nghĩa của chúng chính như nghĩa đen, nhân vật chính trong tiểu thuyết…

Nói tới đây, Sở Hiên nhìn lên trời, khẽ thở dài như có như không rồi nhìn mọi người, nói:

- Chúng ta vào trong nói chuyện, vấn đề này nếu muốn giải thích rõ ràng chắc chắn là cần rất nhiều thời gian… Ngoài ra bây giờ cũng cần phải bảo tồn lực lượng, thời điểm giao chiến với Đông Hải đội sắp tới rồi.

Nói đoạn, hắn cũng không để ý tới mọi người, trực tiếp bước vào trong khoang thuyền.

Mọi người cũng chẳng biết làm thế nào, chỉ có thể lục tục theo chân hắn, chỉ Lâm Tuấn Thiên là rất khó hiểu, quay sang hỏi Trình Khiếu:

- Hắn từ trước tới nay vẫn luôn như vậy… Ừm, độc lập độc hành sao?

http://tieulun.hopto.org

Trình Khiếu hơi ngẩn người, hắn gãi gãi đầu, đáp:

- Độc lập độc hành? Không, hẳn phải gọi là điên cuồng một cách biến thái. Hắn từ trước tới nay đều như vậy, không sai. Nhỏ giọng một chút nhé, nếu bị hắn nghe được nhất định sẽ bị trả thù đấy...

- Ách... Tiếng ngươi hình như hơi lớn đấy?

- Á, khụ khụ...

Tạm thời không nhắc đến những nghi hoặc, khó hiểu trong lòng, mọi người theo Sở Hiên tiến vào trong khoang thuyền, vừa mới ngồi ổn định, Sở Hiên đã tự động mở miệng:

- Vừa rồi ta không hề nói nhầm, ý nghĩa hai chữ "vai chính" nhắc đến trong điển tịch tu chân chính là theo nghĩa đen, nhân vật chính độc nhất vô nhị trong tiểu thuyết. Có thể là một người, cũng có thể làm một nhóm người, thậm chí có thể là một quốc gia hoặc một chủng tộc, tóm lại, ý nghĩa của "vai chính" là như vậy.

Vương Hiệp là mẫn cảm nhất với phương diện này, hắn vội vàng lấy mấy cuốn tiểu thuyết huyền ảo mình đang đọc ra, hỏi:

- Là loại "vai chính" trong này à? Cái loại "vai chính" thế nào cũng không giết nổi, cho dù là thế giới bị hủy diệt cũng có thể đổi một thế giới khác để tiếp tục sinh tồn? Không thể nào!

- Tuy không đến mức khoa trương như vậy nhưng giải thích theo ý nghĩa bản thân của từ ngữ... "vai chính" mà điển tịch tu chân nhắc tới chính là như vậy.

Sở Hiên gật đầu đáp.

- Từ rất lâu trước đây ta đã luôn suy nghĩ, Chủ Thần không gian rút cuộc là chế tạo để làm gì, hoặc có thể nói là người chế tạo ra nó rút cuộc là cho nó có công hiệu gì. Đầu tiên, từ những tin tức mà chúng ta đã biết, Chủ Thần không gian được chế tạo nguyên nhân đầu tiên là để sinh ra Thánh nhân hoặc người tu chân mới. Hiện tại khi các lực lượng viễn cổ đã tổn thất toàn bộ, nhóm người chúng ta, hoặc là những người đã trở về không gian hiện thực lúc trước, không cần biết là thực lực như thế nào, cho dù là hoàn toàn đảo lộn cả xã hội loài người, phá hủy tiến hóa khoa học kỹ thuật hiện đại, chỉ cần không hoàn toàn hủy diệt loài người, vậy thì thực lực của nhân loại đều sẽ hoặc ít hoạc nhiều được đề cao. Đây cũng là nguyên nhân vì sao trong Chủ Thần không gian lại cho phép các đội chăn nuôi xuất hiện.

- Tác dụng thứ hai, ta nghĩ chắc là để làm nơi tị nạn. Điểm này chúng ta cũng đã sớm suy đoán ra, đến thời khắc nguy hiểm nhất, loài người đối mặt với sự diệt chủng, Chủ Thần không gian sẽ trở thành nơi tị nạn. Nó cũng chứng minh rằng Thánh nhân cùng ngươi tu chân đã thất bại thảm hại, thật sự không thể chống cự lại kẻ chế tạo cái hộp, đến lúc ấy đường lui duy nhất là chiếc hộp nằm trong hộp này, còn về có thể ngăn cản được kẻ chế tạo cái hộp hay không thì còn phải bàn. Nhưng cho dù thế nào thì đây cũng là tác dụng thứ hai của Chủ Thần không gian.

Trịnh Xá cùng những người còn lại quay sang nhìn nhau, trong mắt mọi người vẫn đầy vẻ khó hiểu, nhưng đã không còn là có nghe mà không có hiểu nữa, nói một cách chính xác hơn là họ cảm nhận được, Sở Hiên nhất định là lại làm chuyện gì cực kỳ ghê gớm, hơn nữa chuyện đó còn chắc chắn có liên quan tới họ.

- Sau đó là khả năng thứ ba... Cái này từ đầu chỉ là suy luận của ta, về sau này mới từ từ được khẳn định. Cho đến lần ta đáng lẽ phải thất bại này thì clone của ngươi lại đột nhiên xuất hiện trong thế giới phim kinh dị này, hơn nữa còn cho ta gợi ý quan trọng, vì thế khả năng thứ ba ta đã càng lúc càng khẳng định, không, đã cơ bản có thể xác định, chúng ta là "vai chính"!

Lần này Sở Hiên cũng không dừng lại nữa, hắn trực tiếp nói luôn:

- Căn cứ định luật thứ hai của nhiệt động lực học, trạng thái vô trật tự của vũ trụ, entropy, ngay từ ban đầu đã không ngừng gia tăng... Ta hình dung một cách đơn giản như thế này, lúc ban đầu, vũ trụ chỉ là một điểm có khối lượng lớn vô hạn, thể tích nhỏ vô hạn, lúc ấy, tất cả mọi thứ đều có trật tự. Theo vụ nổ lớn Big Bang, vật chất, không gian, thời gian được sinh ra, tất cả đều nhanh chóng bành trướng, trạng thái vô trật tự của vũ trụ cũng không ngừng tăng lên, trạng thái hỗn loạn vô trật tự đó được gọi là entropy. Định luật thứ hai của nhiệt động lực học nhận định, loại trạng thái này là không thể đảo ngược, giống như nước

http://tieulun.hopto.org

nóng phải nguội đi, dây cót phải lỏng ra, muốn đảo ngược trạng thái này nhất định phải truyền thêm năng lượng bên ngoài.

- …Ta tìm thấy vũ khí xác suất nhân quả trong Chủ Thần không gian.

Sở Hiên bỗng búng tay một cái, trên đầu ngón tay hắn xuất hiện ánh sáng cực kỳ sặc sỡ, ánh sáng này chính là màu sắc tỏa ra khi hắn sử dụng vũ khí xác suất nhân quả -drive.

- Vũ khí xác suất nhân quả, cũng có thể gọi là vũ khí mang tính triết học, sự suất hiện của loại vũ khí này gần như là đảo lộn cả quan niệm khoa học của ta trong thế giới hiện đại. Mặc dù trong thuyết Tương đối và thuyết Lượng tử đều mơ hồ nhắc đến khả năng xuất hiện loại vũ khí này, nhưng đó chỉ vỏn vẹn là một loại khả năng, đến khi khả năng ấy trở thành hiện thực, vậy thuyết Tương đối và thuyết Lượng tử cũng đồng thời trình bày một sự thật, tương lai có thể thay đổi.

Sở Hiên đưa mắt nhìn mọi người, tất cả đều càng thêm mơ hồ, thậm chí cả Tiêu Hoành Luật, bọn họ đều chẳng có vẻ gì là hiểu hết. Sở Hiên hơi hơi nhíu mày nhưng cũng không ngừng lại, vẫn tiếp tục nói:

- Vũ khí xác suất nhân quả thật sự tồn tại, người sử dụng nói sẽ gặp phải một chuyện... Đó là bị chính vũ trụ bài xích, do entropy trong vũ trụ không ngừng tăng lên, mà vũ khí xác suất nhân quả lại là thứ trái ngược, sự tồn tại của nó hoàn toàn là làm sự vô trật tự không ngừng biến thành có trật tự. Sự thay đổi xuất hiện trên một đoạn thời gian, dưới hiệu ứng cánh bướm(*), vô số đoạn thời gian sau đó sẽ bị thay đổi theo, có điều bản thân thế giới, hoặc có thể nói là bản thân thời gian là tồn tại có quán tính, sau một đoạn thời gian nhất định sẽ sửa đổi lại thay đổi đó, cho đến khi toàn bộ thời gian khôi phục nguyên dạng mới thôi. Trong quá trình đó, người nắm giữ vũ khí xác suất nhân quả sẽ bị vũ trụ và thời gian bài xích, biểu hiện đặc trưng của nó là... Không ngừng gặp xui xẻo.

- Rất nực cười phải không? Ta không thấy đáng cười một chút nào, khi Thánh nhân cùng người tu chân không ngừng tiến bộ, họ cuối cùng cũng nghiên cứu ra được vũ khí xác suất nhân quả, mà hiện tượng này cũng đồng thời được phát hiện. Cho đến khi xác nhận được sự tồn tại của kẻ chế tạo cái hộp, loại bài xích này đã không còn cách nào tránh khỏi, ta nghĩ sự diệt vong của Thánh nhân và người tu chân, có một phần lớn khả năng là vì họ đã lạm dụng vũ khí xác suất nhân quả. Đó là thứ nhất, tiếp theo là đến hai chữ "vai chính" mà ta đã nói, không cần biết là trong tivi, trong sách truyện, trong phim ảnh hay là trong trò chơi, đều phải có thứ gọi là "vai chính", cũng thức là sinh vật xuyên suốt cả tạo vật đó, có được may mắn và kỳ ngộ vô địch. Cùng lúc chế tạo ra vũ khí xác suất nhân quả, Thánh nhân và người tu chân cũng hiểu được sự tồn tại của "vai chính". Không cần biết cái hộp mà chúng ta đang ở là gì, có thể đối với kẻ chế tạo cái hộp, chúng ta chẳng qua chỉ là nhân vật trong một bộ phim, trong một chương trình ti vi, trong một trò chơi, thậm chí là trong một cuốn sách, tất cả chẳng là vấn đề gì, nhưng nếu như chúng là "vai chính" trong chiếc hộp thì sao đây? Cũng giống như nhân vật chính trong tiểu tuyết vậy, vũ khí xác suất nhân quả sẽ không ảnh hưởng đến chúng ta, hai chữ "vai chính" xuất hiện trong điển tịch tu chân cũng sẽ được giải thích… Đây chính là chỗ mà luận điểm thứ ba của ta còn chưa được xác nhận hoàn toàn. Chủ Thần không gian rất có khả năng là nơi tạo ra "vai chính" chỉ cần ngươi biểu hiện đủ tốt, thực lực đủ mạnh, trong vô số thế giới của Chủ Thần không gian, ngươi đều có thể trở thành nhân vật chính. Ta không biết nơi đây và thế giới hiện thực trong hộp của chúng ta có liên hệ như thế nào, nhưng nếu như trong thế giới hiện thực chúng ta cũng có thể trở thành "vai chính"… Vậy thì đối kháng với kẻ chế tạo cái hộp cũng không phải là không có khả năng.

- Vì thế ta liền không ngừng xác nhận xem chúng ta có phải là "vai chính" hay không, hoặc có thể nói là lý luận này của ta có thật sự tồn tại hay không. Trong Independence Day, trong Eragon, trong thế giới phim lần này… Lần này ta đáng lẽ phải thất bại nhưng lại nhận được tin tức cực kỳ quan trọng mà clone chuyển tới. Nếu như thật sự có tồn tại "vai chính" vậy thì Trung Châu đội chúng ta chính là nhân vật chính của bộ tiểu thuyết này! Đương nhiên, chúng ta cũng có thể là đang ở trong phim, trong tivi, trong trò chơi, không thể biết được.

(*) một cụm từ dùng để mô tả khái niệm trong lý thuyết hỗn loạn về độ nhạy cảm của hệ đối với điều kiện gốc, tuy nhiên sau đó được sử dụng khá nhiều trong phim ảnh, tiểu thuyết để chỉ việc một thay đổi nhỏ trong hoàn cảnh gốc có thể dẫn đến sự biến đổi lớn trong kết quả, ví dụ một con bướm đập cánh tại Brasil có thể gây ra bão lớn tại Texas

http://tieulun.hopto.org

696. Chương 7: Các Phương Đấu Trí (3)

"Vai chính"... Trung Châu đội là "vai chính"?

- Kỳ thật, không chỉ có riêng Trung Châu đội, mỗi người tiến vào Chủ Thần không gian này đều có khả năng trở thành nhân vật chính, chỉ là hiện tại chỉ có ba đội ngũ tiếp cận gần nhất với mục tiêu này, chúng ta, tiểu đội Thiên Thần, tiểu đội Ác Ma, là như vậy phải không? Sở Hiên.

Tiêu Hoành Luật nhíu mày, quay sang hỏi Sở Hiên.

Sở Hiên gật đầu, đáp:

- Đúng thế, ba đội chúng ta đều đã tới gần mục tiêu đó, như vậy ý nghĩa của trận chiến cuối cùng cũng hoàn toàn thay đổi... Đó là trận chiến tranh giành vị trí "vai chính"...

- Được rồi, được rồi, ta thừa nhận ngươi nói rất đúng, chúng ta là "vai chính"... Nhưng như vậy cũng không che giấu được chuyện ngươi làm lần này. Những thứ hư vô đó tạm thời bỏ qua, dù sao thì trận chiến cuối cùng thế nào cũng sẽ phải đối mặt, nhưng bây giờ ngươi đang làm cái gì?

Trịnh Xá có cảm giác mình như đang bị lừa đảo. Nói thật, lý luận "vai chính" hắn chỉ có nghe mà không có hiểu, kể cả đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, mô phỏng phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật thì cũng không hiểu được gì cả. Nhưng có một điểm mà hắn rõ ràng, ít nhất là trong thế giới phim kinh dị lần này, Sở Hiên đẩy Trung Châu đội vào chỗ nguy hiểm. Nếu như theo đúng suy luận của Tiêu Hoành Luật, Trung Châu đội rất có thể sẽ vì thế mà có ngươi chết, chuyện này hắn không thể chấp nhận nổi.

Sở Hiên nhìn Trịnh Xá, hỏi ngược lại:

- Trận chiến cuối cùng... Ngươi nghĩ khả năng chúng ta không chết ai mà mà giành được thắng lợi là bao nhiêu?

- Ách...

Trịnh Xá ngẩn người, không biết nói gì, hắn há miệng mấy lần nhưng rồi lại do dự nuốt ngược vào trong. Mặc dù không muốn thừa nhận nhưng tình hình trận chiến cuối cùng hắn cực kỳ rõ ràng... Trung Châu đội chắc chắn sẽ có người chết, hơn nữa không phải chỉ vỏn vẹn một hai người.

- Tình huống cơ bản là như vậy. Cho đến hiện tại, ba đội ngũ thực lực mạnh nhất trong thế giới luân hồi, tiểu đội luân hồi Ác Ma, tiểu đội luân hồi Thiên Thần, Trung Châu đội chúng ta, cơ bản đều lấy được vật phẩm đột phá hạn chế của Chủ Thần. Chúng ta có hai thứ Đông Hoàng chung và Tạo hóa ngọc điệp, chỉ là hai thứ này tạm thời vẫn chưa thể sử dụng, cứ như vậy, cho dù trận chiến cuối cùng chưa bắt đầu, Trung Châu đội đã ở vào thế yếu rồi.

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính, bình thản nhìn mọi người, nói:

- Không sai, khi clone của Trịnh Xá xuất hiện, lại thêm hắn không hề nhắc tới chuyện gì có ý nghĩa thực tế, từ lúc ấy ta đã hoài nghi Đông Hải đội chắc chắn là còn hậu chiêu. Cơ bản có thể chia Đông Hải đội thành hai đoạn thời gian, giai đoạn ban đầu bọn họ theo tư duy cố hữu của mình, cướp đoạt tàu biển, liều mạng chạy tới quần đảo Điếu Ngư đài, đây là bản thể của Đông Hải đội. Cho tới khi dự cảm của Tiêu Hoành Luật xuất hiện, Đông Hải đội đã được trí giả chỉ huy, lúc này bọn chúng hẳn là liên lạc được với tiểu đội Thiên Thần, nói cách khác, chờ đợi chúng ta phía trước chính là bố cục của Adam...

- Đúng! Chính là chỗ này! Ta tức giận nhất chính là chỗ này!

Trịnh Xá bỗng kêu lên:

- Nếu đã biết phía trước là bố cục của Adam, vậy sao ngươi còn không nói với mọi người? Hơn nữa còn cắm đầu im ỉm, cứ như vậy để mọi người rơi vào cạm bẫy mà Đông Hải đội đã giăng sẵn sao? Sau đó ngồi nhìn chúng ta có người phải chết...

Sở Hiên cười lạnh, nhìn chằm chằm vào Trịnh Xá, hỏi:

- Trung Châu đội trong lòng ngươi là thế nào? Mãi mãi nằm dưới đôi cánh của ta và ngươi để nhận bảo vệ? Bởi vì là đồng đội, không muốn họ phải chết cho nên tất cả máu và lửa đều gánh đỡ hộ cho họ? Đội ngũ

http://tieulun.hopto.org

như thế… Trung Châu đội chúng ta còn thua kém tiểu đội Ác Ma quá xa, một đội ngũ như vậy không có tư cách để đạt tới vị trí mạnh nhất… Cho dù không nói tới bố cục của ta, cuộc chiến lần này ta cũng không định làm gì cả, tình huống cơ bản là như vậy.

- Ngươi…

Trịnh Xá há mồm định nói nhưng vừa mới nói được chữ đầu tiên, Tiêu Hoành Luật đã cản hắn lại.

Tiêu Hoành Luật thở dài nói:

- Không sai, Sở Hiên nói không hề sai, chúng ta đã quá ỷ lại vào hắn, cũng quá ỷ lại vào ngươi. Kỳ thực, Trung Châu đội thật sự rất mạnh, chỉ là nhiều lúc tận đáy lòng chúng ta lại sợ phải giao chiến với tiểu đội Ác Ma. Như vậy không được, sợ hãi, nhưng lại không dám đối mặt, như thế sẽ chỉ mãi mãi sợ hãi mà thôi… Trịnh Xá, tình huống bố cục lần này cực kỳ phức tạp, Sở Hiên làm như vậy đúng là để chuẩn bị cho trận chiến cuối cùng, không có gì để chỉ trích cả. Ngược lại, ta phải mất bao nhiêu thời gian như vậy mới có thể nghĩ thông được tất cả, có thể nói, lần chiến đấu này là ta đã thất trách…

- Vấn đề lần này đã không còn chỉ đơn giản là chúng ta đối mặt với Đông Hải đội nữa, mà là Trung Châu đội chúng ta, tiểu đội Thiên Thần, tiểu đội Ác Ma đọ sức lẫn nhau, vì thế chúng ta nhất định phải thất bại…

Tiểu đội Ác Ma…

- Sở Hiên, điểm nhân quả tích lũy quá chậm, trong những thế giới phim kinh dị như thế này luôn rất khó tích lũy điểm nhân quả.

Tại nơi đóng quân tạm thời của tiểu đội Ác Ma, sau một ngày chiến đấu, mọi người đều tự thả lỏng nghỉ ngơi. Chỗ này là một sườn núi đá bằng phẳng, bốn phía đều rộng rãi trống trải, ngoài phía xa trải đầy thi thể ra thì thật sự không có gì khác lạ.

Một cô gái dung mạo thanh tú, mái tóc đen dài óng mượt đang ngồi cạnh Sở Hiên, nàng mỉm cười nói chuyện với hạng, bộ dạng xảo tiểu thiến hề, vô cùng nhu thuận.

- Ừm…

Sở Hiên ừ hữ một tiếng, cũng không ngẩng đầu lên, tiếp theo cũng chẳng nói gì nữa.

Chờ một lúc, cô gái sẵng giọng nói:

- Này, Sở Hiên, ta đang nói chuyện với ngươi đấy… Được rồi, đừng đọc tài liệu nữa, số điểm nhân quả này có quan hệ tới bố cục trong trận chiến cuối cùng cơ mà, nếu như quá ít thì không thể để ngươi tùy ý tiêu xài bố cục được đâu…. Dứt khoát lấy nhiều thêm một ít trong thế giới này được không? Ngươi thấy truyền tin tức ra toàn thế giới thì thế nào?

- Cẩn thận không - thời gian đảo ngược.

Sở Hiên vẫn như cũ, không ngẩng đầu lên, vừa xem tài liệu vừa đáp:

- Trong mỗi thế giới không được lấy quá 1000 điểm nhân quả, nếu không sẽ sinh ra thời không đảo ngược. Vận khí tốt xấu không thể dùng tỷ lệ xác suất để tính toán, rất có thể sẽ xuất hiện một số tình huống không thể dự đoán được giết chết ngươi, thậm chí còn liên lụy đến cả đoàn đội. Vì thế cứ theo cách cũ, lần này trở về Chủ Thần không gian, sử dụng điểm thưởng tự mình tới từng thế giới phim kinh dị lần lượt thu hoạch…

Cô gái có chút nũng nịu nói:

- Nhưng làm thế phiền phức lắm, hơn nữa thế giới phim kinh dị này về cơ bản chúng ta cũng sẽ không quay lại nữa, thu thêm một ít điểm nhân quả cũng chẳng có gì xấu mà?

- …Trí tuệ người bình thường…

Sở Hiên khẽ cười lạnh, cũng không nói nửa, tiếp tục cúi đầu đọc tài liệu.

Cô gái có vẻ rất thất vọng, nàng nghĩ ngợi một lúc rồi mới nói:

- Vậy 1000 điểm nhân quả này thì làm thế nào? Có cần tiếp tục giám thị Trung Châu đội không?

http://tieulun.hopto.org

- Không cần nữa, tình hình của bọn chúng ta đã nắm được cơ bản, cẩn thận giữ gìn điểm nhân quả, đến lúc tất yếu có thể cứu ngươi một mạng. Ngươi là người ở vào vị trí nguy hiểm nhất trong đội chúng ta, vật phẩm cấp 2S này có độ nguy hiểm cực cao, hơi không cẩn thận một chút sẽ bị thời không đảo ngược bài xích, đến lúc đó có hối cũng đã muộn…

Sở Hiên cuối cùng cũng ngẩn đầu lên, hắn lãnh đạm nói hai câu rồi lại cúi xuống.

Co gái tựa hồ cũng bị dọa sợ, nàng đưa tay sờ vào trong túi, rồi mới hỏi tiếp:

- Nói như vậy, nhưng tính thực dụng của thứ này không lớn? Sửa chữa nó, không bằng dùng hai chi tiết cấp S để hoán đổi thuộc tính hoặc kỹ năng…

….

- Cái gì có lợi thì cũng sẽ có hại, sức mạnh càng lớn thì hạn chế sử dụng càng lớn, ví dụ như Trịnh Xá, hắn có thể có thực lực như hôm nay, không biết đã phải đổ bao nhiêu công sức… Vật ngươi hoán đổi này thật sự rất mạnh, nếu như sử dụng đến tận cùng, cho dù là đột phá cái hộp này cũng không phải là không thể. Chẳng trách chúng ta lấy được chủ thể của thứ này trong di tích, đã sử dụng lựa chọn khôi phục ở Chủ Thần vẫn không thể có được bản hoàn chỉnh mà còn phải bỏ ra hai chi tiết kịch tình cấp S…. Ta nghĩ lời nhắn lúc đó hắn là không hề khoa trương, tấm bảng này quả thật là đỉnh cao của vũ khí xác suất nhân quả, khó trách nó lại trở thành ngòi nổ cho trận đại chiến giữa Thánh nhân và người tu chân, Phong Thần bảng…

Nói đến đây, ánh mắt hắn càng lúc càng cuồng nhiệt, có điều cô gái lại cực kỳ thất vọng, bởi vì nàng biết sự cuồng nhiệt đó chỉ vỏn vẹn là với Phong Thần bảng trong túi nàng mà thôi, chẳng có chút xíu liên quan nào đến bản thân nàng.

- Bất quá, đây dù sao cũng không phải bản hoàn chỉnh, hơn nữa hạn chế cũng quá lớn. Vũ khí xác suất nhân quả càng mạnh, hiệu ứng thời không đảo ngược sinh ra lại càng lớn, mục tiêu nghiên cứu chế tạo vũ khí này hẳn là để có thể đối kháng được với kẻ chế tạo cái hộp, khi chế tạo ra được, cả tên gọi cũng được mệnh danh là Phong Thần bảng, hẳn là để phong ấn kẻ chế tạo cái hộp… Có điều, chung quy vẫn có cảm giác hình như thiếu mất cái gì đó, nếu để người bình thường sử dụng thứ này thì chắc chắn phải chết mới đúng… Nhất định là còn manh mối gì đó mà ta chưa tìm ra, manh mối đó rất có thể đang ở trong di sản của chủng tộc da vàng…

Sở Hiên dùng ánh mắt cuồng nhiệt nhìn cô gái, hơn nửa ngày sau hắn mới thở dài nói.

- Sở Hiên, những chuyện đó bỏ qua, ngươi nói về tình hình Trung Châu đội đi.

Một giọng nói đột nhiên xen vào, La Cam Đạo vẻ mặt lạnh lẽo bước tới. Hắn cũng không khách khí, đặt mông ngồi luôn xuống cạnh Sở Hiên, tiếp đó cứ thế hỏi.

Sở Hiên đưa mắt nhìn hắn nhưng La Cam Đạo cũng không để ý, chỉ tiếp tục lạnh lùng nhìn Sở Hiên. Hơn nửa ngày sau, Sở Hiên mới lên tiếng:

- ...Thù hận có thể tăng cường sức mạnh, nhưng nếu vì thù hận mà làm ảnh hưởng đến cả đội thì... Ta sẽ giết ngươi... Trung Châu đội, tiểu đội Thiên Thần, bọn chúng đang đọ sức trong thế giới The Perfect Storm. Thiên Thần đội muốn làm suy yếu Trung Châu đội, còn Trung Châu đối thì chẳng những muốn bảo hộ đội viên không chết mà còn phải bắt sống tinh thần lực khống chế giả của Đông Hải đội. Nhìn qua có vẻ rất khó khăn, nhưng nếu bản chính của ta sử dụng một cách hoàn hảo hoàn cảnh hiện tại của bọn chúng thì Trung Châu đội cũng không phải là không thể toàn thắng, còn tiểu đội Thiên Thần sẽ thua trận này, cộng thêm một Đông Hải đội. Nhưng chuyện đó cũng không đủ để Liên minh Thiên sứ thương cân động cốt, vì thế nếu như bản chính và ta đều suy nghĩ giống nhau, vậy Trung Châu đội...

- Sẽ thất bại. Nếu như Trung Châu đội thật sự coi chúng ta là kẻ địch cuối cùng, hơn nữa còn kiên quyết thực hiện chiến lược Vương đối vương, binh đối binh, để đối phó với sự quấy nhiễu của tiểu đội Thiên Thần, trong thế giới phim kinh dị lần này, ít nhất là nói về đại cục, Trung Châu đội cần phải thất bại!

697. Chương 8: Đông Hải Đội Phản Công (1)

- Ta là đội trưởng Đông Hải đội, bọn họ là đội viên của ta, chúng ta muốn gặp tư lệnh hạm đội các ngươi.

http://tieulun.hopto.org

Khi Trung Châu đội không ngừng chạy tới quần đảo Điếu Ngư Đài, Đông Hải đội lại chuyển sang một hướng khác, phía đó chính là căn cứ quân sự của Mỹ đóng tại Nhật Bản, hạm đội Thái Bình Dương số 7 của nước Mỹ, nói chính xác là nơi tàu thuyền tuần tra từ hướng đó chạy tới.

Một chiếc tàu cá bình thường như thế này không hề hiếm gặp trên Thái Bình Dương, nhưng trong tình cảnh bão tố hiện tại, lại xuất hiện giữa đại dương mênh mông thì đúng là ít thấy. Tàu cá viễn dương bình thường đều phải tiến vào cảng khẩu quốc tế gần đó, cho đến khi mưa bão chấm dứt mới tiếp tục làm việc, vì thế khi chiếc tàu cá này xuất hiện, mấy chiếc tàu chiến lập tức phát tin yêu cầu họ dừng lại để tiếp nhận kiểm tra, đồng thời binh lính hải quân trên chiến hạm cũng đều trong tình trạng cảnh giác.

Đến khi nhóm người Đông Hải đội trực tiếp nói ra những lời vừa rồi, các binh sỹ kiểm tra lập tức kích động, cầm sung chĩa vào bọn họ. Tình huống tại Trân Châu Cảng đã sớm truyền bá ra toàn thế giới, gần như quân đội của tất cả các quốc gia đều đã nhận được báo cáo chi tiết. Đội ngũ thần bí đó có sức chiến đấu cực mạnh, thậm chí đủ để phá hủy cả một hạm đội, còn có khoa học công nghệ vượt xa thời đại này, uy lực một phát bắn của Ma động pháp còn mạnh hơn vũ khí hạt nhân rất, rất nhiều, đây mới là lý do tại sao mấy quốc gia nằm gần tuyến đường mới liều mạng muốn tìm cho được Trung Châu đội.

Mà những người trước mắt này rõ ràng là có quan hệ với đội ngũ bí ẩn đó…

- …Đúng vậy, chúng ta là cảnh sát quốc tế từ tương lai quay về đây, mục đích chính là bắt giữ một tổ chức buôn lậu tự tiện xâp nhập vào giai đoạn thời gian này. Đội chúng ta được là Đông Hải đội, là tiểu đội chuyên quản lý khi vực Đông Hải. Do tổ chức buôn lậu kia có mang theo vũ khí công nghệ cao do thế giới tương lai mới nghiên cứu ra, chúng ta không mang vũ khí tương lai nên cũng không phải là đối thủ của bọn chúng, cần có sự hỗ trợ của các quốc gia trong thời đại này.

Đội trưởng Đông Hải đội, Miyata Kuraki nói với mấy viên sỹ quan trước mặt, sau lưng hắn là những thành viên có kinh nghiệm quan trọng nhất của Đông Hải đội.

Đây là chuyện đầu tiên Adam yêu cầu bọn hắn làm, lấy thân phận cảnh sát tương lai, liên hệ với quân đội của tất cả các quốc gia đang truy tìm Trung Châu đội, tất cả các bố cục, tính toán của Trung Châu đội sẽ hoàn toàn trở thành công cụ phục vụ cho Đông Hải đội. Mặc dù làm vậy Trung Châu đội sẽ tìm được vị trí của Đông Hải đội nhưng đồng thời Đông Hải đội cũng sẽ giành được "thế" đối lập tương ứng.

Đừng xem thường chiến hạm hải quân, đặc biệt là trong thời tiết bão tố kịch liệt như lúc này. Trong tình huống mặt biển vô cùng vô tận, Chủ Thần lại hạn chế cấm sử dụng đạo cụ phi hành kỹ thuật cao, tên lửa hạm đối hạm tầm xa trên những tàu chiến hiện đại đủ sức giết chết vài người Trung Châu đội. Tuy lúc trước Trung Châu đội đã nói, muốn đối phó với mấy người bọn họ thì cần phải dùng vài hạm đội liên hợp đến tấn công, nhưng đó là chỉ trong tình huống tiếp cận tác chiến, nếu chiến đấu tầm xa từ cách nhau vài kilomet, hoặc thậm chí xa hơn, nếu bị hạm đội Thái Bình Dương số 7 phát hiện, Trung Châu đội chắc chắn sẽ lâm vào khổ chiến.

- Chuyện đó không cần hoài nghi chút nào, Sở Hiên thích mạo hiểm, nhưng trong hiểm có ổn, trong ổn có biến, không đến lúc mấu chốt cuối cùng thì không thể biết được mục đích thật sự của hắn, nhưng đến khi hiểu rõ mục đích thật sự của hắn thì cũng chẳng còn cách thất bại bao xa nữa. Chính vì thế, không bằng tự đặt mình vào chỗ chết để tìm đường sống, dứt khoát lợi dụng chính cái hiểm của hắn để phá cái ổn, biến ổn thành "thế" của các ngươi… Như vậy các ngươi mới có một cơ hội duy nhất.

Miyata nhớ lại những gì Adam đã nói, nếu như để cho bọn hắn tự mình hành sự thì có lẽ khi tàu chiến đến kiểm tra sẽ lập tức phản kích, sau đó chạy được bao xa thì chạy bấy nhiêu, thậm chí là cướp một chiến hạm để chạy. Làm vậy tốc độ chạy trốn sẽ càng nhanh nhưng đồng thời bọn hắn cũng sẽ triệt để rơi vào cạm bẫy của Sở Hiên, không ngừng bị quân đội dọc đường tấn công, tốc độ bị hạ thấp đến mức tối đa, cho đến khi Trung Châu đội đuổi tới nơi, bọn hắn sẽ rơi vào tuyệt cảnh.

Nhưng nếu làm theo những gì Adam nói, đi ngược lại đường khác thì sao? Quả thật bọn hắn có rất nhiều khả năng chiếm được đỉnh cao về "thế", nhưng đến lúc ấy… Bọn hắn có muốn rút lui cũng không được nữa, nhất định phải đánh với Trung Châu đội đến tận cùng…

Nghĩ tới đây Miyata thoáng liếc mắt nhìn cô gái mặc kimono đứng bên cạnh, cô gái đang nhíu mày, cúi đầu trầm tư, có vẻ như đang suy nghĩ chuyện gì đó cực kỳ khó khăn.

http://tieulun.hopto.org

Tạm thời không bàn đến biểu hiện của mấy người đông Hải đội, mấy viên sỹ quan trước mặt thì đã hoàn toàn sững sờ, một lúc lâu sau, một viên chỉ huy khoảng năm, sáu mươi tuổi mới lên tiếng:

- Các vị có gì để chứng minh không?

Miyata Kuraki cũng không chần chừ, hắn lấy trong túi ra một chiếc hộp sắt, nói:

- Do vận chuyển sản phẩm khoa học công nghệ sẽ khiển không, thời gian xuất hiện xung động kịch liệt nên từ trước tới nay vẫn luôn có lệnh cấm. Đây là thứ chúng ta cần để chấp hành nhiệm vụ này, có thể dò tìm thân nhiệt của sinh vật trong bán kính mười dặm, sau đó thể hiện dưới hình ảnh lập thể, các ngươi có thể đem đi kiểm tra. Trước khi tổ chức buôn lậu đó tới nơi, các ngươi nghiên cứu công nghệ, cơ chế hoạt động của nó cũng không có vấn đề gì, nhưng trước lúc giao chiến với tổ chức buôn lậu đó nhất định phải trả lại cho bọn ta.

Kỳ thật, đây chỉ là một món đồ nhỏ, bán kính còn lâu mới đạt tới phạm vi mười dặm, hơn nữa điện năng có hạn, tuy giá cả hoán đổi từ Chủ Thần không hề đắt đỏ nhưng đối với đội ngũ đã có tinh thần lực khống chế giả thì thứ vặt vãnh này thuần túy là lãng phí. Bất quá, chuyện đó không thể nói ra được, thậm chí còn phải làm bộ làm tịch rằng thứ này cực kỳ quan trọng, như vậy mới mê hoặc được đám sỹ quan trước mặt.

Quả nhiên, mấy viên sĩ quan rón rén cẩn thận, nhận lấy hộp sắt. Viên tướng chỉ huy khẽ ấn một cái lên đó, một hình ảnh lập thể xanh đỏ lập tức hiện ra, hình ảnh màu xanh là sơ đồ đại khái của cả con tàu, còn màu đỏ biểu thị các nhân viên đang hoạt động trên đó. Hình ảnh xuất hiện vô cùng kỳ diệu, ít nhất là với trình độ khoa học kỹ thuật hiện đại không thể chế tạo được loại dụng cụ như vậy, bên trong có liên hệ với rất nhiều hạng mục, không chỉ vỏn vẹn có quét hình thân nhiệt sinh vật mà còn cả vấn đề đồng bộ hóa, thu nhỏ thiết bị. Dùng một chiếc hộp nhỏ thế này để hoàn thành mức độ quét hình như thế, chỉ cần là người có chút kiến thức sẽ đều cảm thấy chấn kinh.

Mấy viên sỹ quan lúc bắt đầu còn có chút thờ ơ, thậm chí cho rằng nhóm người này rất có thể là lũ điên hoặc lừa đảo, cũng có thể là con cháu một số quý nhân, tài phiệt nghe được tin tức về Trân Châu Cảng, rỗi hơi chạy tới đây làm trò. Tuy nói trong hoàn cảnh bão tố như thế này chạy tới đây giở trò cũng quá là ngớ ngẩn nhưng bọn họ thật sự không để tâm lắm, tới khi Đông Hải đội lấy ra vật đó, họ mới biết những người trước mặt chắc chắn có lai lịch bất phàm, bất luận Đông Hải đội có nói thật hay không, ít nhất… Bọn họ đã không còn có tư cách để xác nhận nữa.

- Xin chờ một chút, tôi nghĩ tổng tống và lầu năm góc nhất định là rất muốn trao đổi với các vị về tình hình tương lai.

.....

- Tình huống cơ bản là như vậy, đã xác định Đông Hải đội liên hệ với hạm đội Thái bình Dương số 7 của Mỹ, hơn nữa còn nằm dưới sự bảo vệ của hạm đội, nghiêm thủ chờ đợi.

Sở Hiên ngồi trong phòng hội nghị, điềm nhiên như không, nói.

- Hả? Đây là bố cục của Adam? Chẳng ra sao cả, không phải loáng cái đã bị chúng ta tìm ra vị trí sao? Hơn nữa, Adam rất mạnh à?

Tân nhân Lâm Tuấn Thiên ngồi bên cạnh tò mò hỏi.

Trương Hằng ngồi cạnh lập tức đáp:

- Adam hẳn là rất mạnh, trong một thế giới phim kinh dị lần trước, bọn ta thiếu chút nữa đã bị tiểu đội Thiên Thần tiêu diệt toàn bộ. Ngoài ra thấy qua bố cục, mưu kế gì gì đó của bọn hắn, ta cũng đại khái hiểu được mấy điểm. Không cần biết là âm mưu mạnh đến mức nào, so ra đều kém dương mưu rõ ràng, bởi vì dương mưu càng rõ ràng thì lại càng khó để bày bố, là như vậy phải không?

Sở Hiên chưa trả lời, Tiêu Hoành Luật đã gật đầu khẳng định:

- Đúng là như vậy, không sai. Cũng giống như khi đánh cờ, mỗi bước đi ngươi đều nhìn thấy rõ rõ ràng ràng nhưng lại luôn không cách nào nghịch chuyển thế công càng lúc càng mạnh của đối phương, cứ từng bước từng bước cho tới khi thất bại triệt để. Trước mắt chính là thế cờ Adam đã bày ra, cho dù chúng ta ứng

http://tieulun.hopto.org

phó như thế nào hắn cũng đều có chiêu sau tương ứng, đó chính là dương mưu… Có biết làm thế nào để phá giải dương mưu không?

Tiêu Hoành Luật cười cười, cũng không đợi những người khác trả lời đã nói luôn:

- Muốn phá giải dương mưu rất đơn giản, cũng vẫn là một nguyên tắc khi đánh cờ, có biết khi đánh cờ kỵ nhất là gì không? Là xuống quân đúng như đối phương mong muốn. Đối phương muốn chúng ta đánh vào đó, chúng ta lại hết lần này tới lần khác không chịu đánh... Bước tiếp theo, chúng ta tới thẳng quần đảo Điếu Ngư Đài.

- Tới thẳng quần đảo Điếu Ngư Đài?

Mấy người xung quanh cùng đồng thanh nhắc lại, sau đó lại cùng ngơ ngác nhìn sang Sở Hiên.

Sở Hiên cũng không trả lời, cúi đầu đọc tài liệu, giống như hắn chẳng có quan hệ gì với toàn bộ sự việc, còn Tiêu Hoành Luật thì không chút khách khí, nhìn mọi người, nói:

- Không sai, bắt đầu từ bây giờ… Chúng ta không truy đuổi Đông Hải đội nữa, bọn chúng muốn trốn thì cứ để bọn chúng trốn, chúng ta không cần để ý… Mục tiêu của chúng ta là quần đảo Điếu Ngư Đài! Đến đó nhất định sẽ cho bọn chúng một sự ngạc nhiên!

- Cái này… Là thất bại mà hai ngươi nói sao?

Trịnh Xá thấy rất kỳ quái, hắn tò mò hỏi.

Tiêu Hoành Luật đưa mắt nhìn Sở Hiên một cái, hắn khẽ thở dài, nói:

- Mặc dù rất không muốn thừa nhận, nhưng những gì Sở Hiên nói chính là thất bại, bởi vì chúng ta dù sao cũng đang từ trong bố cục lâm vào bị động, không thể không tránh né dương mưu của đối phương, lựa chọn một phương thức khác. Điểm này rất phù hợp với định nghĩa của thất bại, đặc biệt là đối với Sở Hiên… Hơn nữa, cứ như vậy, chúng ta không thể không đối mặt với một trận ngạnh chiến. Đối phương là Đông Hải đội nấp trong tàu chiến, tùy cơ mà động, lại cộng thêm hạm đội Thái Bình Dương số 7 của Mỹ, một trận đánh lấy cứng đấu cứng vốn có thể tránh được lại xuất hiện, đó chính là thất bại… Nếu không ngươi nghĩ là vì sao? Nếu đến cả trình độ phản ứng như thế cũng không làm được thì căn bản không thể lừa nổi Adam, hắn sẽ ngay lập tức phát hiện ra, tiếp đó thu được tin tức càng quan trọng, cứ như vậy, trong trận chiến cuối cùng chúng ta sẽ lại càng bị động.

- Đối với chúng ta mà nói, Đông Hải đội quá yếu ớt, cho dù là trí hay lực cũng đều như vậy, rơi vào tình trạng này đã là thất bại với Trung Châu đội rồi, đồng thời, cuộc chiến này… Những người có sức chiến đấu thấp trong chúng ta thật sự sẽ gặp nguy hiểm đến tính mạng, dù sao thì tên lửa cũng không phải đồ chơi… Đây đã là thất bại, hoặc có thể nói là thất bại mà chúng ta phải cho Adam thấy được.

698. Chương 8: Đông Hải Đội Phản Công (2)

Chiến hạm của Trung Châu đội chạy thẳng một đường, giống như căn bản không thèm để ý tới vị trí hạm đội của Đông Hải đội, chỉ điều chỉnh phương hướng không ngừng tiến tới quần đảo Điếu Ngư Đài. Dọc đường đi, cơn bão dần dần càng lúc càng mãnh liệt, thời tiết như thế này tuyệt đối là trăm năm hiếm gặp một lần, sóng nước trùng thiên, mưa gió vô tận không ngừng trút xuống, trên trời sấm sét ngang dọc, đến cả một số thiết bị bằng thép trên đỉnh tàu khu trục cũng bị sét đánh trúng, cảnh tượng như cả trời đất sắp sửa sụp đổ. Hoàn cảnh lúc này, đừng nói là mấy người Trung Châu đội, đến cả bính lính hải quân đã quen với tuần tra trên biển cũng phải thầm chắt lưỡi, một con tàu khu trục chạy giữa biển khơi trong thời tiết như hiện tại thật sự chẳng khác gì một chiếc thuyền con.

- Đúng là đáng sợ, tôi làm nghĩa vụ trên tàu này bao nhiêu năm rồi mà vẫn chưa thấy cơn bão nào kinh khủng như thế này, đúng là một cơn bão hoàn hảo.

Sau khi thương lượng xong hành động tiếp theo, Trịnh Xá liền chạy tới phòng điều khiển hỏi về tình hình con tàu. Trước mắt, chiến hạm cơ bản không có vấn đề gì đặc biệt, dù sao cũng là một sản phẩm khổng lồ, không thể đem so sánh với những chiếc thuyền cá nhỏ. Kể cả trong hoàn cảnh bão tố khủng khiếp như hiện

http://tieulun.hopto.org

tại thì tàu khu trục cũng không có khả năng bị chìm hoàn toàn, bất quá về phương diện tốc độ, phương hướng các loại thì vấn đề cũng không phải là nhỏ.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Vậy trông cậy cả vào các vị. Cứ yên tâm, chúng ta tuyệt đối không giết người diệt khẩu, chỉ là trên đường có thể sẽ gặp phải chiến đấu, cảnh ngộ của các vị cũng vô cùng nguy hiểm… Ta nói lời sẽ giữ lời, khi rời đi sẽ giao đủ kim cương cho các vị, nếu muốn vàng cũng được nhưng chắc là các vị cũng không có cách mang đi lượng vàng quá nặng. Nói tóm lại, có nguy hiểm nhưng cũng có lợi ích, lần này mọi người không chết, khi trở về có thể thoải mái hưởng thụ nửa đời còn lại.

Những binh lính xung quanh đều yên lặng gật đầu. Từ lúc Trung Châu đội mới lên chiến hạm, để trấn an những binh sỹ này, Trịnh Xá đã lấy ra rất nhiều vàng và kim cương phân phát cho họ. Dù sao thì trong Chủ Thần, giá cả của những thứ này cũng cực kỳ rẻ mạt, hơn nữa túi không gian lại được phổ cập nên bình thường hắn đều mang chút vàng, kim cương theo người, nếu gặp tình huống cần đến thì có thể lập tức lấy ra dùng.

Những binh lính này vừa thở dài vừa bất đắc dĩ, nhưng trong mắt cũng tràn ngập ý tứ hàm xúc. Đây gọi là nguy hiểm và lợi ích luôn đi đôi với nhau, lợi tức 300% đủ khiến người ta mạo hiểm dưới giá treo cổ(*), mà lợi ích trước mắt đâu bọn họ lúc này đâu chỉ có 300%. Có thể nói nếu như lần này bọn họ có thể sống sót, mỗi người đều sẽ trở thành triệu phú, tỷ phú, bởi vì mỗi người đều nhận được một túi đầy kim cương, viên nào viên nấy to bằng hai ba đầu ngón tay, có màu có, không màu có, mỗi viên đều có thể sánh ngang với viên "Núi ánh sáng" (**) của nữ hoàng Anh, mỗi viên đều là báo vật hiếm có, lại cộng thêm số vàng chất đầy cả nửa căn phòng… Bọn họ chỉ cần sống sót là nửa đời sau chỉ còn có việc hưởng thụ thôi.

- Vị tiên sinh này…

Viên sỹ quân đứng đầu, mang quân hàm trung tá, nhìn Trịnh Xá do dự một chút rồi mới hỏi:

- Xin hỏi tiếp theo sẽ chiến đấu như thế nào? Hạm đội số 7 của nước tôi phải không? Nói khó nghe một chút, chúng ta hiện tại coi như người cùng thuyền, bảo chúng tôi phản quốc cũng không đúng, dù sao cũng là bị uy hiếp. Hơn nữa các vị mạnh như vậy, cho dù chúng ta phản kháng cũng vô dụng, ngoài ra còn có phần thù lao kia nữa… Chúng tôi cũng sẽ không có ý xấu gì với các vị nhưng dù thế nào cũng mong anh nói cho chúng tôi biết xem tiếp theo sẽ chiến đấu như thế nào, để chúng tôi chuẩn bị tâm lý trước. Nếu phải tránh né thì tránh né thế nào, nếu muốn chạy trốn thì chạy trốn thế nào, anh có thể nói qua cho chúng tôi biết được không?

- Được.

Trịnh Xá cũng không giấu diếm, hắn cũng chẳng sợ những binh lính này có suy nghĩ gì khác. Đứng trước sức mạnh tuyệt đối, bất kỳ hoa chiêu, âm mưu nào cũng đều thừa thãi, trừ phi người sử dụng hoa chiêu, âm mưu có sức mạnh tương đương hoặc là không thua kém quá xa, nếu không tất cả đều chỉ là trò chơi của kẻ yếu mà thôi.

- Chúng ta ít nhất phải giao chiến với vài chiếc tàu khu trục, tuần dương hạm. Máy bay tạm thời khó có khả năng, tên lửa hạm đối hạm tập kích có xác suất khá lớn, còn cả khả năng tàu ngầm xuất hiện. Bất quá trong điều kiện cơn bão hoàn hảo này, ít nhất là mức độ kịch liệt khi chiến đấu sẽ giảm xuống không ít, chắc rằng sẽ không khiến cả tàu bị hủy diệt… Đương nhiên, các vị cũng phải chuẩn bị tâm lý, phía trước không phải là không có gì nguy hiểm.

Trong căn phòng này cơ bản đều là sỹ quan chỉ huy, ngoài người mang quân hàm lớn nhất là trung tá thì sỹ quan cấp úy, hạ sĩ quan, cũng có, bọn họ đều yên lặng gật đầu, cũng không hỏi thêm gì nhiều, chỉ bình tĩnh chờ đợi trong phòng.

Trịnh Xá rời khỏi phòng, bước ra boong tàu lập tức cảm nhận được sự khốc liệt của mưa bão bên ngoài. Đây căn bản đã không còn là mưa nữa, phảng phất như trên trời trực tiếp trút thẳng nước xuống, giữa những giọt mưa tựa hồ không có chút khe hở nào, người đứng trong cơn mưa dù chỉ hít thở cũng có thể bị nước tràn vào. Ngoài ra sức gió cũng cực mạnh, gió bão gào rít như muốn cuốn bay người ra khỏi tàu, có điều đó cũng chỉ là đối với người bình thường, với thành viên tiểu đội luân hồi, cho dù là tân nhân như hai

http://tieulun.hopto.org

người Lâm Tuấn Thiên, tố chất thân thể đều gấp hai, ba lần người bình thường, có muốn bị cuốn bay cũng không được.

Trịnh Xá đứng nhìn bóng tối mịt mù ở đằng xa, đang định quay vào trong khoang thuyền thì đột nhiên ở cách tàu khu trục không xa bọt nước bỗng bắn tung lên cao mấy chục mét, tiếng vang mãnh liệt rõ ràng là âm thanh của thuốc nổ. Do vị trí nổ cách tàu khu trục rất gần, cả con tầu đều rung động, đến khi bọt nước hạ xuống, Trịnh Xá đã lao ra khỏi boong tàu, hướng thẳng xuống mặt nước.

- Ngư lôi! Là tàu ngầm!

Binh lính trên tàu lập tức có người hét lên, nhất thời tất cả đều vội vàng chạy vào vị trí. Nhưng mới chạy được mấy bước, họ đột nhiên nhó ra mình là binh sỹ Mỹ đang uy hiếp, con tàu này vẫn nằm dưới sự khống chế của Trung Châu đội, nói cách khác, tàu ngầm vừa tấn công họ lúc nãy hẳn là tới để cứu họ mới đúng.

- Cứu viện cái chó chết gì! Trò hề của đám chính khách đó các ngươi còn chưa nhìn thấu sao? Các ngươi còn nhớ cảnh tượng lúc đám kẻ cướp này sử dụng khẩu đại pháo đó tại Trân Châu cảng không? Thứ ấy so với vũ khí hạt nhân còn mạnh hơn gấp trăm lần. Hơn nữa đội ngũ này không yêu cầu bất cứ thứ gì đã trực tiếp công kích, mặc dù không bắn thẳng vào Trân Châu cảng nhưng cũng đủ dọa cho đám chính khách ấy sợ phát khiếp rồi, bọn họ chắc chắn đã bị coi là phần tử khủng bố. Đám chính khách ấy còn quý cái mạng mình hơn bất kỳ ai, những binh lính bị bắt làm con tín như chúng ta căn bản không hề quan trọng, chỉ cần tiêu diệt được đội ngũ này thì có bắt chúng ta bồi táng cũng chẳng sao cả… Chỉ biết nghe theo ý chúa thôi, hy vọng vẫn còn nửa đời sau mà hưởng thụ.

Mấy viên sỹ quan lúc trước nghe được tiếng nổ cũng lập tức cả kinh, đã phục vụ bao năm trên chiến hạm, bọn họ tự nhiên là biết nó đại biểu cho cái gì. Nhưng họ cũng vô cùng bất đắc dĩ, phải biết rằng đối phương chính là hải quân Mỹ, bọn họ chẳng những không được phản kích, theo lý mà nói lại càng phải phối hợp… Nhưng phối hợp cái gì, phối hợp với bọn họ để giết mình? Hơn nữa đã nhận bao nhiêu vàng và kim cương của Trung Châu đội, bọn họ cũng chẳng có thực lực để đối phó, vì thế chuyện duy nhất có thể làm chính là chờ đợi, chờ đợi sự sống, chờ đợi cái chết…

Tạm thời không nhắc tới những mâu thuẫn trong lòng binh lính trên tàu, Trịnh Xá lúc này đã phá tan mặt nước, ùm một tiếng gây ra một đợt sóng cao gần mười mét, cả người giống như đạn pháo chìm vào lòng biển. Trên người hắn lại lóe lên một đợt chớp sáng, tu chân lực cùng ma lực ở trên da phản ứng kịch liệt, sức mạnh sinh ra được cảnh giới nhập vi của hắn khống chế một cách hoàn hảo, thúc đẩy nước biển quanh người xoáy tròn theo hình xoắn ốc. Trịnh Xá lập tức bất động, lơ lửng ở độ sâu hơn mười mét, không chìm xuống cũng không nổi lên.

Chiếc tàu ngầm ở cách cuối tầm mắt Trịnh Xá không xa, dù sao thì xung quanh cũng hoàn toàn tối đen, tầm nhìn của Trịnh Xá cũng rất có hạn. Hắn nhìn đông ngó tây nhưng thủy chung vẫn không thấy được bóng dáng tàu ngầm, nhưng quả ngư lôi đó lại không thể bỗng dưng sinh ra, bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể không ngừng mở cơ nhân tỏa, tập trung toàn bộ sức chú ý lên lớp da, ở sâu dưới lòng nước, dùng nhập vi cảm nhận những xung động cực nhỏ của dòng chảy.

"Ở đâu? Tàu ngầm rút cuộc là ở đâu? Bọn chúng nhất định sẽ tiếp tục bắn ngư lôi, dù sao cũng đã chuẩn bị trực tiếp phá hủy con tàu khu trục này, chỉ cần phá tàu là có thể vây khốn chúng ta, ở giữa Thái Bình Dương thế này..."

Trịnh Xá đương nhiên là rõ, không có tàu khu trục, ở giữa biên khơi vô biên mịt mù, lại gặp phải cơn bão kịch liệt như thế này, thứ chờ đợi Trung châu đội chắc chắn không phải thiên đường, trong đội ít nhất sẽ có hơn một nửa phải chết… Vì thế hắn tuyệt đối không thể để ngư lôi bắn trúng tàu khu trục!

"Tới rồi, bên kia!"

Trịnh Xá nhắm mắt lơ lửng trong lòng nước, vô số dòng xoáy nhỏ bé bị sức mạnh của hắn giới hạn xung quanh cơ thể, hình thành một loại lực cân bằng giúp hắn duy trì trạng thái này. Đến khi từ cách đó không xa truyền tới một xung động nước chảy cực kỳ yếu ớt, hai mắt Trịnh Xá vụt mở ra, sau lưng chớp động ánh sáng, một luồng sức mạnh cực lớn đẩu hắn bắn về phía quả ngư lôi đang bắn tới. Cùng lúc đó, Hổ hồn đao đã xuất hiện trên tay Trịnh Xa, cũng không thấy hắn làm động tác gì, trực tiếp lao thẳng tới chỗ ngư lôi

http://tieulun.hopto.org

Một đao chém xuống, hẳn chỉ vỏn vẹn sử dụng chân nguyên lực truyền vào trong Hổ hồn, ma lực đả thương người cũng làm thương mình, bình thường tốt nhất là ít dùng. Cây đao đỏ bừng lên như máu, đao mang như sương mù ập tới, bao trùm cả ngư lôi, tiếp đó ầm một tiếng, quả ngư lôi nổ tung, nhưng đao mang phảng phất như làm bằng vật thực, không ngờ có thể cưỡng hành ép sóng lửa từ vụ nổ dạt ra bên ngoài. Chân nguyên lực cùng ma lực bên ngoài cơ thể Trịnh Xá lại sinh phản ứng, ánh sáng lóe lên, lực đạo sinh ra triệt tiêu hết sóng xung kích đang ập tới, còn Trịnh Xá thì trực tiếp xuyên qua phạm vi nổ của ngư lôi, lao thẳng về phía tàu ngầm.

Nói thì chậm, diễn ra thì nhanh, Trịnh Xá tuy di chuyển dưới nước nhưng dựa vào tốc độ của ma lực và chân nguyên lực, tốc độ của hắn vẫn cực kỳ nhanh, thật sự giống như đạnh pháo, vừa nhanh vừa mạnh. Ầm một tiếng vang dội, Trịnh Xá trực tiếp trảm một đao xuống tàu ngầm. Lần này hắn đã không chút nương tay, truyền ma lực vào trong Hổ hồn đao, toàn lực chém xuống, một phần rộng hơn mười mét trên tàu ngầm lập tức biến mất tăm, hơn nữa phạm vi biến mất còn tiếp tục mở rộng. Đến khi chiếc tàu ngầm nổ tung, Trịnh Xá đã phá nước bay lên, một lần nữa lơ lửng giữa không trung.

- Còn một ngày một đêm… Còn một hạm đội cùng một tiểu đội luân hồi… Sở Hiên, Tiêu Hoành Luật, hi vọng các ngươi thật sự không sai, chiến đấu thế này… Trung châu đội chúng ta đúng là sẽ có thể có người chết!

(*) "Với lợi nhuận thích hợp, tư bản trở nên cực kỳ liều lĩnh. Chắc ăn 10%, người ta sẽ sử dụng nó ở khắp nơi; chắc ăn 20%, nó phát triển một cách vô cùng hăm hở; 50%, nó trở nên thật sự táo bạo; 100%, nó sẵn sàng chà đạp lên tất cả mọi luật lệ của con người; 300%, và không còn một tội ác nào mà nó phải ngần ngại, không có một rủi ro nào mà nó không dám liều mạng, ngay cả khi sẽ phải đứng dưới giá treo cổ"

Phát biểu của T.J. Dunning, một nhà hoạt động công đoàn người Anh; Karl Marx trích dẫn lại trong tập 1, bộ "Tư bản"

(**) Viên kim cương Koh-I-Noor, tiếng Ba Tư nghĩa là "ngọn núi ánh sáng", xuất xứ từ Ấn Độ, hiện được gắn trên vương miện kim cương thuộc sở hữu của nước Anh, cất giữ trong tháp London

699. Chương 8: Đông Hải Đội Phản Công (3)

- …Tàu ngầm đã bị phá hủy, thời gian từ lúc tàu ngầm phát hiện tàu khu trục đến khi bắn ngư lôi lần hai tuyệt đối không quá ba phút, đám buôn lậu này đúng là mạnh mẽ.

Tại chỗ Đông Hải đội cùng hạm đội Thái Bình Dương số 7 của Mỹ, ở trên kỳ hạm, tư lệnh hạm đội đội đang trao đổi với mấy thành viên chủ yếu của Đông Hải đội. Do Đông Hải đội không hề làm chuyện gì ảnh hưởng tới các quốc gia, hơn nữa cũng đưa ra chứng cứ đủ để gọi là công nghệ tương lai cho nên không cần biết bọn họ có thật là từ tương lai trở về hay không, đứng trước đại địch như Trung Châu đội, chính phủ nước Mỹ gần như đoàn kết tất cả mọi sức mạnh có thể đoàn kết, nhất định phải ngăn chặn Trung Châu đội trước khi bọn họ bước lên lục địa. Đương nhiên, thực tế thì Trung Châu đội cũng không hề cần phải đi lên lục địa, chỉ là bọn họ không biết mà thôi.

Sắc mặt mấy người Đông Hải đội đều có chút xấu hổ, bởi vì họ cũng là thành viên tiểu đội luân hồi, tự nhiên là biết một số giới hạn của tiểu đội luân hồi. Đối với tàu ngầm ẩn nấp dưới đáy biển, đặc biệt là muốn trong thời gian ngắn như vậy phá hủy tàu ngầm, thực lực đó không cần biết là sức mạnh khoa học kỹ thuật hay là sức mạnh cá nhân đều thuộc loại khủng bố phi thường. Sức mạnh khoa học kỹ thuật thì còn hiểu được, dù sao thì trong Chủ Thần cũng có vô số thứ có thể hoán đổi, một vài loại kỹ thật đúng là có thể phá hủy chiếc tàu ngầm đó trong thời gian ngắn, nhưng nếu là sức mạnh cá nhân…

Sắc mặt Miyata Kuraki thoáng chút trắng bệch, có điều hắn dù sao cũng là người đã qua tẩy lễ của thế giới luân hồi, cũng trải qua mấy trường chiến đấu sống chết, sau mấy giây tâm tình đã từ từ bình tĩnh lại, hắn bấy giờ mới nhìn những sỹ quan trước mặt, nói:

- Không sai, bọn chúng là một tổ chức khủng bố kiêm buôn lậu bị thế giới tương lại truy bắt trên tầm cỡ quốc tế. Căn cứ chính của bọn chúng trong tương lai bị bọn ta một lượt phá sập, những kẻ còn lại dùng toàn bộ năng lượng dịch chuyển tới đoạn thời gian này, vì thế bọn chúng mang theo rất nhiều vũ khí hạng

http://tieulun.hopto.org

nặng của tương lai, muốn một lần nữa thành lập lại tổ chức tại thế giới này. Nếu lần này để bọn chúng chạy thoát, cả thế giới sẽ biến đổi long trời lở đất.

Viên tướng quân đó nghe vậy, lông mày khẽ giật, hạ giọng nói mấy câu với một viên sỹ quan cấp tá đứng bên cạnh, viên sỹ quan lập tức chạy ra khỏi phòng, bất giờ hắn mới quay sang phía mọi người, hỏi:

- Các vị, mọi người có kiến nghị gì không? Dù sao thì các vị cũng là chuyên gia trên phương diện này.

- Không có cách nào, dù sao chúng ta cũng không mang vũ khí hạng nặng đủ sức địch lại bọn chúng, vì thế chỉ có thể dựa vào sức mạnh của các vị cùng sức chiến đấu xâm nhập của bên ta. Tiếp theo, vẫn phải nhờ quý hạm đội có thể tiếp tục truy đuổi Trung Châu đội, tiếp tục công kích bọn chúng, cũng có thể tiêu hao năng lượng dự trữ của chúng. Tất cả mọi vũ khí hạng nặng đều có hạn chế năng lượng, tôi nghĩ bọn chúng hẳn là còn lại không nhiều năng lượng mới đúng.

Viên tướng kia lông mày lại khẽ giật giật, cũng ghi nhớ tin tức đó vào đầu. So với đám cảnh sát tương lại trước mắt này, hoặc là tiểu đội phần tử khủng bố kia, hắn biết rõ, cấp trên càng quan tâm hơn đến số vũ khí hạng nặng đó. Nghe nói những vũ khí đó đều cần năng lượng để duy trì, trong lòng hắn cũng hơi thoáng thả lỏng nhưng rồi lại lập tức khẩn trương, có trời mới biết phải đẩy bao nhiêu chiến hạm tới làm mồi mới san bằng đường số năng lượng còn dư ấy…

- Trung Châu đội đúng là mạnh.

Sau khi ra khỏi phòng hội nghị, trong cách thành viên có kinh nghiệm của Đông Hải đội, một người vóc dáng cao ngỏng, gầy gò đột nhiên thở dài nói:

- Trong vòng mấy phút đã giải quyết một chiếc tàu ngầm, hơn nữa chiến hạm của bọn chúng có vẻ hoàn toàn không tổn hại gì, sức chiến đấu như vậy đúng là đáng sợ.

- Không chỉ đơn giản là sức chiến đấu đáng sợ.

Cô gái mặc kimono đứng bên cạnh cũng lên tiếng:

- Trí tuệ của bọn chúng lại càng đáng gờm. Nói thật, bố cục bước đầu của Adam đã cực kỳ đáng sợ, giúp chúng ta chuyển tối thành sáng, đồng thời cũng có trình độ "thế" cức lớn. Có thể nói chúng ta đã đứng ở trình độ dương mưu, không cần biết Trung Châu đội có tấn công thế nào, chúng ta cũng đều có thể dĩ dật đãi lao, nhưng bọn chúng lại lập tức thay đổi sách lược, căn bản không thềm để ý tới chúng ta, trực tiếp tiến tới quần đảo Senkaku… Ai.

Những người xung quanh thấy nàng thở dài không khỏi cảm thấy tò mò, Miyata lại càng trực tiếp hỏi:

- Vậy là thế nào? Adam không phải đã cho chúng ta chỉ thị hành động tiếp theo sao? Hơn nữa hắn đến cả hành động bước này của Trung Châu đội cũng tính được tất cả, ta không cảm thấy Trung Châu đội có chỗ nào lợi hại cả.

- Mọi người không hiểu.

Cô mặc kimono cười khổ, lắc lắc đầu. Nàng thì thào nói:

- Dương mưu lợi hại ở chỗ chính đại quang mình, không cần biết đối phương làm thế nào cũng đều có chiêu sau tương ứng, nhưng có hai khả năng có thể khiến dương mưu vô dụng. Thứ nhất là đối phương lớn gan, dứt khoát từ bỏ, trực tiếp không để ý tới bố cục của dương mau, như vậy dương mưu sẽ vô dụng. Ví dụ như Trung Châu đội nếu trực tiếp tiến vào quần đảo Senkaku, bố cục Adam bày ra sẽ hoàn toàn vô dụng…

- Ý cô là Trung Châu đội biết khó mà lui?

- Không, hẳn là vẫn phù hợp với suy luận của Adam, Trung Châu đội có tài sinh kiêu… Khả năng thứ hai, khi đối phương có sức mạnh siêu việt tất cả, không cần biết là âm mưu hay dương mưu, tất cả mọi mưu kế đều chỉ như trò chơi. Tôi nghĩ bọn chúng hẳn là cố thủ quần đảo Senkaku, chờ đợi chúng ta….

Cô gái mặc kimono thở dài đáp.

- Vậy không phải kết thúc sao? Adam đến các bước đó cũng dự đoán trước được, hắn đúng là một quái tài, không, là quái vật còn khủng bố hơn quái tài.

http://tieulun.hopto.org

Gã đầu trọc đứng bên cạnh lập tức bật cười ha hả, giống như dưới bố cục của Adam hắn đã có thể bình yên trở về Chủ Thần không gian vậy.

- Thế tôi mới nói... Mọi người căn bản không hiểu.

Cô gái mặc kimono khổ sở nhắm mắt lại, phảng phất như đã thấy được cảnh tượng đẫm máu sắp sửa xuất hiện… Trong lúc này, hạm đội chỉ còn cách quần đảo Điếu Ngư Đài khoảng một ngày rưỡi hành trình.

Tiếp theo không có gì đáng nói, từ sau khi tàu ngầm tấn công, hơn nửa ngày sau vẫn không có công kích nào nữa nhưng mấy người Trung Châu đội vẫn có chút lo lắng đề phòng. Dù sao cũng đang ở giữa biển khơi, Chủ Thần lại hạn chế sử dụng đạo cụ phi hành cá nhân, cộng thêm trận bão tố mãnh liệt kinh khủng, một khi tàu khu trục bị hủy, cảnh ngộ của Trung Châu đội chắc chắn sẽ xấu đến hết mức.

- Sở Hiên, có cách nào có thể dự báo trước tàu ngầm tập kích không? Cứ tiếp tục thế này, chưa đợi đến lúc giao chiến chúng ta đã suy sụp hết rồi.

Sau khi tàu ngầm tấn công, Trung Châu đội dưới sự bất đắc dĩ, chỉ có thể bắt đầu chia đội tuần tra, mỗi nhóm tuần tra hai tiếng đồng hồ, tổng cộng chia làm bốn nhóm thay phiên nhau đứng trên boong tàu. Trong thời tiết mưa bão thế này, liên tục hai tiếng đồng hồ tập trung toàn bộ sức chú ý, cho dù là thành viên tiểu đội luân hồi cũng đều mệt mỏi hết sức, mà quan trọng nhất là phương thức này cũng không phải hoàn toàn bảo đảm, chỉ cần bất kỳ ai không chú ý một chút sẽ có thể khiến cho vì nhân viên phân tán mà gặp phải đột kích. Đoàn đội không có tinh thần lực khống chế giả chính là như thể, sức chiến đấu của cả đội giảm xuống không dưới ba phần.

Sở Hiên đưa mắt nhìn Trịnh Xá một cái, cũng không trả lời, nhưng bộ dạng hắn rõ ràng là đang nói "không có".

Trịnh Xá cũng không tức dậy, cười khì khì nói:

- Doraemon, ra biết ngươi chắc chắn là còn cách nào đó chưa dùng ra. Thế nào? Lấy bảo bối ra đi, túi không gian của ngươi đâu?

Sở Hiên lần này lại không ngẩng đầu lên, đáp:

- Ngươi nghĩ thiên hạ có bữa ăn miễn phí sao? Không bỏ công sức thì không có thu hoạch… Lúc trước ngươi cũng đã đồng ý với bố cục lần này, ngay từ ban đầu đã nói rõ ràng ngươi sẽ gặp khổ chiến, bây giờ bất quá chỉ là vừa mới khai mạc thôi. Hạm đội của Đông Hải đội ở cách chúng ta không xa, tùy lúc có thể từ phía sau đuổi kịp, đến lúc ấy chiến đấu mới bắt đầu, bây giờ đã luôn miệng kêu khổ... Là vì cảm thấy mình quá mạnh mẽ nên tự cho phép được thả lỏng hả? Hay là vì cảm thấy mạnh hơn Đông Hải đội quá nhiều nên được phép kiêu ngạo?

Trịnh Xá ngẩn ra không đáp, Trình Khiếu đứng bên cạnh đang giũ giũ nước trên người bỗng chen miệng vào:

- Này, Sở Hiên, đừng làm bộ đại nghĩa lẫm liệt kiểu ấy nhé. Ngươi không đi tuần tra đương nhiên là dễ nói, bọn ta đi tuần chịu biết bao khổ sở, sao ngươi không ra nhìn xem bão tố bên ngoài lớn từng nào? Nếu có đồ tốt thì lấy ra đi, cứ ngồi đó dạy đời, cho dù là phải cẩn thận đối phó với Đông Hải đội thì cũng phải đợi đến lúc bọn chúng xuất hiện mới đối mặt được chứ.

Sở Hiên chỉ cười lạnh, không đáp, bất đắc dĩ, những người còn lại cũng chỉ có thể thở dài, khe khẽ lắc đầu. Nhìn thấy như vậy, Trịnh Xá lại yên lặng đứng dậy, bước ra ngoài.

"Là chúng ta đã quá ỷ lại vào Sở Hiên sao? Không, nói ỷ lại cũng không đúng, hẳn phải gọi là thói quen. Đúng thế, quen với bố cục của hắn, quen với những vật phẩm kỳ quái mà hắn thường lấy ra, hoặc là ngạc nhiên với những lý luận của hắn. Một hai lần ngạc nhiên thì còn được, đến khi ngạc nhiên cũng thành thói quen, thật sự gặp phải chuyện mà đến cả hắn cũng không có cách gải quyết thì có lẽ chúng ta sẽ chịu thiệt lớn…"

Trịnh Xá lắc lắc đầu, chôn sâu suy nghĩ đó vào trong lòng. Cũng không phải nói loại ỷ lại này chỉ toàn có hại, dù sao thì bọn hắn cũng là người trong cùng một nội, loại ỷ lại này cũng là một cách biểu hiện của tín nhiệm, lại thêm Sở Hiên vốn là một người rất đặc biệt, sự ỷ lại vào hắn có lẽ cũng là một sự ràng buộc với

http://tieulun.hopto.org

hắn, đối với một kẻ cơ bản không có gì ràng buộc như hắn... Loại ràng buộc này rất có thể trong một vài thời khắc quan trọng sẽ là động lực để hắn sống sót.

- Được rồi, mệt chút cũng không sao, tất cả đều theo bố cục của các ngươi... Vậy thì Đông Hải đội chắc là sắp tới tập kích rồi phải không?

- ... Tập kích!

Miyata Kuraki sắc mặt nghiêm nghị nhìn những người trước mắt, trịnh trọng nói:

- Đúng thế, tập kích! Mặc dù đã có bố cục của Adam, chúng ta chỉ cần tiến hành từng bước theo bố cục là được, nhưng ta nghĩ chúng ta không thể không kiếm thêm chút bùa hộ thân. Điểm này Adam cũng đã nói qua, có cơ hội thích hợp có thể bắt sống thành viên Trung Châu đội để uy hiếp, vì lần tập kích này chúng ta cần phải tiến hành, buộc phải tiến hành!

Khoảng ba mươi phút trước, tàu khu trục của Trung Châu đội đã tiến vào phạm vi thăm dò tinh thần lực của cô gái mặc kimono, nói chính xác là một khối không gian bị che phủ tiến vào phạm vi thăm dò của nằng, điểm này chính là tiêu chí tồn tại của tinh thần lực khống chế giả, nói cách khác, đó chính là vị trí của Trung Châu đội. Mà không biết tại sao, tốc độ của tàu khu trục chỉ được khoảng 20% tốc độ tối đa, cũng có nghĩa là trong vòng mười tiếng đồng hồ, hạm đội sẽ đuổi kịp Trung Châu đội. Đó còn là trong tình huống tàu chiến tốc độ chậm cùng nhau tiến tới, nếu như phái tàu khu trục tốc độ cao hoặc tàu ngầm cỡ nhỏ thì hoàn toàn có thể đuổi kịp Trung Châu đội trong vòng một, hai tiếng đồng hồ. Cùng lúc ấy, cô gái mặc kimono đột nhiên phát hiện thực lực của tinh thần lực khống chế giả Trung Châu đội rất yếu, chỉ vỏn vẹn có thể miễn cưỡng bao trùm tàu khu trục, hơn nữa tinh thần lực còn vừa mỏng vừa phân tán, nói cách khác... Về phương diện thăm dò và che phủ tinh thần lực, Trung Châu đội đội chỉ giống như một gã mù, đứng yên chịu đòn.

Sau khi biết tình huống này, Miyata lập tức triệu tập vài thành viên thích hợp với đánh lén, do hắn và cô gái mặc kimono dẫn đầu, dùng mấy chiếc tàu tốc độ cao yểm hộ tới tập kích Trung Châu đội... Nếu như có cơ hội, có thể khiến Trung Châu đội trọng thương đã là rất không tệ, còn nếu thật sự không được, dựa vào tốc độ cao của tàu chiến, cộng thêm tinh thần lực khống chế giả toàn lực che phủ, cũng đủ để đảm bảo cho bọn hắn chạy trốn.

- Vì thế... Chúng ta sẽ tập kích!

700. Chương 8: Đông Hải Đội Phản Công (4)

- ...Tín niệm lực của ta có thể phát huy tinh thần lực che phủ của Đông Hoàng chung, hiệu quả quá yếu nên tác dụng che phủ cũng thấp nhưng vừa khéo phù hợp với tình huống trước mắt vì thế chuyện này tạm thời không bàn. Trong thời gian phát động, ta không thể hành động tự do, thời gian duy trì tối đa là hai mươi tư giờ, trong lúc đó nhất định phải để chúng ta có ít nhất là một người bị bắt, hơn nữa người đó tuyệt đối không thể hôn mê.

Đây là những gì Sở Hiên nói với mọi người sau khi hắn cùng Tiêu Hoành Luật liên hợp bố cục, quyết định kế hoạch chiến đấu tiếp theo.

Đại khái cả kể hoạch kỳ thực chỉ có một điểm mấu chốt, đó là để tiểu đội Thiên Thần nhận định rằng Trung Châu đội đã thất bại. Không cần biết là đối với lý thuyết xác suất của Sở Hiên hay là phản ứng của những người khác trong Trung Châu đội với sự kiện phát sinh đột ngột, đều phải để tiểu đội Thiên Thân coi nhẹ Trung Châu đội một bậc, như vậy mới không để tiểu đội Thiên Thần biết được Trung Châu đội đã gặp clone của Trịnh Xá.

- Điểm ấy vô cùng quan trọng, không thể để tiểu đội Thiên Thần biết, năng lực vượt qua thế giới phim kinh dị của bọn chúng đã bại lộ, như vậy trong trận chiến cuối cùng mới có thể phát huy tác dụng lớn.

Đây là lý do Trung Châu đội phải thất bại cho tiểu đội Thiên Thần xem. Nói cái gì mà đứng vào thế yếu trong trận chiến cuối cùng, đó đơn giản là trò cười, trận chiến cuối cùng vốn đã là tất cả các đội ngũ tụ lại một chỗ liều mạng với nhau, đội ngũ càng yếu thì càng dẫn tới nhiều kẻ địch, cho dù là tiểu đội Thiên Thần cũng như vậy, tuyệt đối không vì cố kỵ tiểu đội Ác Ma mà bỏ qua Trung Châu đội. Chính vì thế, vẻ

http://tieulun.hopto.org

yếu thế gần như không có ý nghĩa gì cả, trong mắt trí giả cỡ như Adam, trò đùa ấy chỉ khiến hắn khịt mũi khinh bỉ, nguyên nhân thật sự cho thấ bại chỉ có một, đó là để Adam tưởng rằng hắn đã thắng, còn Trung Châu đội thì thất bại mà không biết tại sao.

- …Nhưng chung quy vẫn có cảm giác có chỗ nào đó không thích hợp, à, đúng rồi! Cho dù chúng ta không biêt tiểu đội Thiên

Thần có thể vượt qua thế giới phim kinh dị, nhưng chúng ta có thể chiến thắng Đông Hải đội cơ mà. Chỉ cần Đông Hải đội bị chúng ta bắt sống, chúng ta không phải có thể từ miệng chúng biết được chuyện này sao?

Trịnh Xá tò mò hỏi.

- E hèm!

Tiêu Hoành Luật hắng giọng một tiếng, vừa cười vừa nói:

- Điểm ấy để ta giải đáp đi. Nói một cách chính xác là, chúng ta cho dù biết sự tồn tại của tiểu đội Thiên Thần cũng không sao, nhưng lại không thể do chúng ta tự mình biết được, mà phải biết từ chỗ Đông Hải đội. Đó mới là nguyên nhân vì sao chúng ta cần phải thất bại, cũng là nguyên nhân phải cho một hai người bị bắt sống.

- Tại sao?

Mấy người còn lại cùng đồng thanh hỏi.

- Bởi vì clone của Trịnh Xá căn bản không hề xuất hiện, ít nhất là tiểu đội Thiên Thần không biết hắn đã xuất hiện. Cứ như vậy, chỉ cần chúng ta để Adam xác nhận chúng ta đã thất bại, tin tức cực kỳ thiếu hụt, hắn cũng hoàn toàn không biết sự thật là tiểu đội Ác Ma đã tới gặp chúng ta. Mà đến trận chiến cuối cùng, chúng ta mới có thể dựa vào điểm ấy để bố cục, đạt đến mục tiêu chiến đấu Trung Châu đội chúng và tiểu đội Ác Ma, Vương đối vương, binh đối binh, sự can thiệp của các đội ngũ khác tới chúng ta cũng là nhỏ nhất.

Tiêu Hoành Luật ngắt một sợi tóc trán, nhìn mọi người nói.

- Vậy tại sao phải bị bọn chúng bắt sống? Nếu chỉ vì nguyên nhân này thì chúng ta chỉ cần chặn ở quần đảo Điếu Ngư Đài, sau đó đấu cứng với bọn chúng một trận là được mà? Thật sự đây cũng là chi tiết mà ta phản cảm nhất trong bố cục, tính mạng của thành viên đoàn đội sao có thể dễ dàng đưa ra làm mồi nhử như vậy?

Có trời mới biết Đông Hải đội là đội ngũ như thế nào, nếu như bị bọn họ bắt sống, sau đó mặc kệ tất cả giết cho thống khoái, hoặc là dùng kỹ năng nào đó để khống chế thì sao? Đối với việc đưa đồng đội mình ra làm mồi nhử, Trịnh Xá cực kỳ khó tiếp nhận, trên thực tế, đây cũng là mấu chốt làm bộc phát mâu thuẫn giữa hắn và Sở Hiên lúc gặp mặt lần đầu.

- Bởi vì… Chúng ta cần tinh thần lực khống chế giả của bọn chúng. Nếu chính diện đấu cứng, giết chết đối phương hoàn toàn không thành vấn đề, nhưng nếu muốn an toàn bắt sống tinh thần lực khống chế giả của đối phương…. Độ khó cực cao. Phải biết rằng đối phương cũng là tiểu đội luân hòi, coi thường đối phương cũng tức là coi thường chính mình… Tình huống cơ bản là như vậy. Khoảng sau vài tiếng nữa, bọn chúng sẽ phát động tập kích.

Sở Hiên lẩm bẩm đáp.

Những chuyện này lúc trước đã thảo luận qua, biết rõ là Đông Hải đội sẽ tới đánh lén nhưng lại không thể không tiếp tục chia ra làm mấy tiểu đội tiếp tục tuần tra… Trong đó một phần lớn nguyên nhân là để cho đối phương tập kích được thuận lợi, điểm ấy đúng là mỉa mai.

- Ta đã gắn thẻ kim loại màu bặc vào đáy đồng hồ đeo tay của các ngươi, chỉ cần không bị lấy đi thì sẽ có thể liên lạc trong vòng mười hai tiếng đồng hồ, dù sau thì thể tích của nó cũng quá nhỏ, vượt quá thời gian này sẽ không liên lạc với chúng ta được nữa. Trong thời gian ấy, các ngươi cần phải thấy rõ bọn chúng sử dụng biện pháp nào để liên lạc với tiểu đội Thiên Thần. Đó là thứ nhất, thứ hai là ghi nhớ kỹ, ai là tinh

http://tieulun.hopto.org

thần lực khống chế giả, thứ ba, khi chúng ta phát động phản công thì tận lực bắt giữ tinh thần lực khống chế giả, tình huống cơ bản là như vậy…

Trịnh Xá nhớ lại những gì Sở Hiên đã nói, vừa nhìn xuống đồng hồ đeo tay của mình, mặt dưới đồng hồ của hắn cũng gắn một mảnh kim loại màu bạc nhỏ. Tuy nói khả năng đối phương bắt sống được hắn là gần như bằng không, thậm chí đối phương có dám đến bắt sống hắn hay không cũng còn phải bàn nhưng hắn vẫn yêu cầu gắn thẻ kim loại lên đồng hồ mình. Nhắc tới mới nhớ, Sở Hiên quả là có tố chất làm Doraemon, luôn luôn có thể đưa ra rất nhiều thứ hữu dụng….

- Nói ra thì… Ma động pháo hình như cũng là hắn một mình chế tạo mà?

Tạm thời không nhắc tới Trịnh Xá đang đứng trên boong tàu suy nghĩ miên man, trên mặt biển, cách chỗ tàu khu trục rất xa, mấy con tàu đột kích đang nhanh chóng tiến tới. Trên mấy chiến hạm này, Đông Hải đội có tổng cộng năm người tham gia tập kích, ngoài đội trưởng Miyata Kuraki, cô gái mặc kimono tinh thần lực khống chế giả, còn có một người đàn ông cao gầy, một ông lão hơn năm mươi tuổi mặc quần áo kỳ lạ, cùng gã đầu trọc to lớn ánh mắt dâm tà, tất cả đều đứng tên boong tàu.

- Aoi(*), thế nào? Trung Châu đội có gì biến động không?

Miyata chợt hỏi.

Cô gái mặc kimono tên là Aoi lắc đầu đáp:

- Không có gì thay đổi, che phủ tinh thần lực vẫn có vẻ yếu ớt, mỏng manh, hoặc là tinh thần lực khống chế giả của bọn chúng thực lực rất yếu, hoặc là bị thương trí mạng, hoặc là…

Miyata cười khổ, tiếp nhận đề tài, nói:

- Hoặc là cạm bẫy đang chờ đợi chúng ta đúng không? Ta hiểu ý cô nói, lần tập kích này đúng là vô cùng mạo hiểm, nhưng lúc trước chúng ta thậm chí đến cả cơ hội để mạo hiểm cũng không có. Khó khăn lắm mới tìm được một cơ hội mạo hiểm, chúng ta không thể không đi… Còn về những kẻ trong Trung Châu đội, thực lực của bọn chúng Đông Hải đội chúng ta sao có thể địch lại được? Điểm này ta đã sớm hiểu hơn ai hết. Là một võ giả, ta tự nhiên là vạn phần hy vọng có thể chính diện giao đấu với với cường giả, nhưng cô biết tại sao ta lại tiếp nhận đề nghị và bố cục của Adam không?

- Chính là vì ta là đội trưởng Đông Hải đội, ta phải phụ trách cho mọi người. Nếu như có một cơ hội, vậy thì không thể để vận mệnh quyết định ngươi mà phải để chính hành động của ngươi quyết định bản thân mình… Chúng ta không thể không tập kích, nếu không thì kiếm đâu ra vốn để đàm phán với Trung châu đội?

Aoi thoáng ngẩn người, vội vàng hỏi:

- Đội trưởng, ý anh là…

- Đúng! Đánh lén lần này cho dù là bắt sống được bất kỳ thành viên ào trong đội bọn chúng, ta cũng sẽ từ bỏ chính diện tranh đấu đến cùng, chỉ hi vọng có thể giải quyết bằng đàm phán, để Đông Hải đội chúng ta an toàn rời khỏi thế giới phim kinh dị lần này là được. Ta không ngu xuẩn đến mức tin tưởng đội trưởng một đội ngũ khác, cho dù là trong cùng một liên minh cũng vậy, ta chỉ tin tưởng thành viên của đội mình… Yên tâm đi, ta tuyệt đối không vứt bỏ mọi người!

Miyata Kuraki nhắm mắt, trịnh trọng nói. Một tay hắn đang cầm kiếm nhật, ngón tay nắm chặt đến trắng bệch, rõ ràng tâm tình đang vô cùng kích động.

Aoi nhìn nghiêng sang phía hắn đầy tình cảm, tiếp đó ánh mắt mới khôi phục lại như thường, nói:

- Vậy thì trước hết hãy bàn về lần tập kích này. Đội trưởng, mọi người, đầu tiên là tinh thần lực khống chế giả biểu hiện có vẻ cực kỳ yếu ớt, tạm thời không cần biết đây có phải là cạm bẫy hay không, nếu chúng ta đã muốn đánh lén thì coi như là hắn rất yếu đi. Trình độ che phủ tinh thần lực như thế này, muốn phá vỡ cũng không khó lắm, nhưng thời gian duy trì rất ngắn, hơn nữa còn bị đối phương nhanh chóng phát hiện, vì thế tôi không định phá vỡ màn chắn của đối phương. Mặt khác, nếu như tinh thần lực khống chế giả của bọn chúng đã yếu như vậy, chúng ta hoàn toàn có thể dùng một phương thức khác xâm nhập lên chiến hạm

http://tieulun.hopto.org

đó, để chúng ta dung nhập vào trong màn chắn tinh thần lực, khiến hắn hoàn toàn không cảm nhận được sự tồn tại của chúng ta.

- Có thể không? Tinh thần lực khống chế giả còn có kỹ xảo như vậy à?

Gã đầu trọc đứng bên cạnh vội vàng hỏi, chỉ có điều khi hắn hỏi thì hai mắt lại nhìn chằm chằm vào ngực Aoi, ánh mắt dâm tà phảng phất như muốn nhìn xuyên qua bộ kimono của nàng.

Aoi hơi chút mất tự nhiên, quay người đi nửa vòng rồi mới đáp:

- Tình huống bình thường tự nhiên là không thể, nhưng khi mạnh hơn tình thần lực của đối phương rất nhiều thì có thể làm được, chỉ là không duy trì được trong thời gian dài. Hơn nữa đó cũng không phải ẩn thân, chỉ là tinh thần lực khống chế giả của đối phương không cảm giác được chúng ta mà thôi, nếu như nhìn thấy, nghe thấy hoặc là dùng biện pháp nào khác thăm dò được thì chúng ta vẫn sẽ bị bọn chúng phát hiện, vì thế khả năng lần đánh lén này thất bại vẫn rất lớn.

Miyata thở dài nói:

- Cho dù thế nào đi nữa chúng ta cũng không thể thua bọn chúng… Thần cung điện hạ(**), thức thần (shikigami) của ông thế nào rồi?

Ông già mặc dị phục kia lắc đầu đáp:

- Tiền quỷ đã bồi dưỡng xong, nhưng hậu quỷ thì còn rất kém…

- Vậy là đủ rồi. Tiền quỷ của ông là bồi dưỡng tật quỷ phong phải không?

Miyata hỏi.

Ông già kia gật đầu, Miyata Kuraki bất giờ mới nói:

- Vậy thì nhiệm vụ nhanh chóng chạy trốn sẽ giao cho ông, cần phải đưa tất cả mọi người đi, cho dù hi sinh tiền quỷ cũng không sao. Sau khi trở về sẽ là trận chiến cuối cùng, trước lúc ấy cả đội nhất định sẽ góp đủ điểm thưởng và chi tiết kịch tình để ông bồi dưỡng tiền quỷ và hậu quỷ…

- Các chiến hữu, ta sẽ không vứt bỏ một đồng đội nào, vì thế, hãy để chúng ta cùng nhau sống sót đi! Cùng nhau!

(*) theo bản gốc thì tiểu z viết là ” ” đọc theo tiếng Nhật là Aoi Sora, tôi ko thích thế, ai có ý kiến gì thì trật tự, đằng nào cũng ko nghe đâu

(**) Thần cung là đền thờ của Shinto (thần đạo) tôn giáo chính tại Nhật Bản, tư tế chính của đền được gọi là kannushi ( ) hay shinshoku ( ), những tư tế này phải trải qua một quá trình đào tạo bài bản, có bằng cấp chính thức và rất được tôn trọng.

701. Chương 8: Đông Hải Đội Phản Công (5)

Hoàn toàn chính xác, để đối phương bắt sống một hai người đúng là sách lược tốt, nhưng mà…

Trịnh Xá thầm lẩm bẩm:

- Nếu như bọn chúng quá yếu thì trực tiếp giết luôn mấy tên ở đây để uy hiếp, đó cũng là một phương pháp để bảo đảm an toàn cho đội viên. Dù sao thì lúc trước ta cũng không nói có lưu thủ hay không, đến lúc mấu chốt để bọn chúng chạy thoát một hai tên là được, những kẻ còn lại không cần đi nữa, tất cả nằm lại đây đi.

- …Tại Sở hiên và Tiêu Hoành Luật bày ra cái bố cục đáng ghét này nên ngươi cảm thấy rất uất ức phải không?

Trình Khiếu đứng bên cạnh cười hắc hắc, hỏi.

Trịnh Xá cũng không trả lời, chỉ yên lặng cầm Hổ hồn đao trên tay vung qua vung lại, nhìn bộ dạng trầm trọng của hắn rõ ràng là đã bị Trình Khiếu nói trúng tim đen. Thế giới phim kinh dị lần này căn bản không

http://tieulun.hopto.org

phải là vũ đài của hắn mà là nơi trí giả của ba đội ngũ tranh đấu. Hắn cũng vậy, những người còn lại của Trung Châu đội cũng vậy, thậm chí là Đông Hải đổi hay là cả clone của hắn cũng vậy, tất cả đều chỉ là quân cờ để trí giả ba đội giao chiến. Nếu chỉ như thế thì cũng thôi, nhưng mà…

- Nhưng hết lần này đến lần khác, hai tên bọn hắn lại bày ra cái thế cục tức chết này, có thực lực mà lại không thể không rút lui, mắt thấy Đông Hải đội sắp sửa đánh tới thế mà lại còn phải đưa đội viên ra cho bọn hắn bắt sống, thật đúng là…

Trịnh Xá cuối cùng cũng không nhịn được, vọt miệng oán thán, tuy thanh âm rất nhỏ nhưng Trình Khiếu đứng bên cạnh vẫn nghe được rõ rành rành.

Trình Khiếu cười khì khì, há mồm đang định nói thì Trịnh Xá chợt khẽ giơ tay lên cản lại.

- …Tới rồi.

Trình Khiếu vốn đã mang cái bản mặt tươi cười đáng ghét như thế, nghe vậy cũng không đổi sắc, tiếp tục cười khì khì đứng cạnh Trịnh Xá, hai người cứ tiếp tục như không có việc gì, nhìn ra ngoài khơi.

- Tới nhanh thật, Trịnh Xá...

Nam Đẩu thủy điểu quyền của Trình Khiếu vốn là quyền thuật dùng gió giết địch là chính, trên phương diện cảm nhận lưu phong tự có điểm đặc sắc, cho nên tuy tố chất thân thể hắn kém Trịnh Xá rất xa nhưng nếu chỉ về mặt nghe gió đoán chuyện thì hắn cũng không thua Trịnh Xá quá nhiều.

Trịnh Xá khe khẽ gật đầu, hắn cũng không nói gì, đến cả Hổ hồn đao cũng thu lại, chỉ đưa lưng quay về phía Đông Hải đội đang tiến tới, yên lặng chờ đợi trong gió bão…

Mấy chiếc tàu chiến của Đông Hải đội đã tới rất gần tàu khu trục. Đương nhiên, dùng mắt trần nhìn trực tiếp vẫn không thấy được gì, dù soa thì trận bão tố này cũng là vật che chắn tốt nhất, người bình thường có thể nhìn ra xa được trăm mét đã là cực kỳ khó khăn rồi, trừ phi là thành viên tiểu đội luân hồi.

- Dừng ở đây đi, chiến đấu của tiểu đội luân hồi, những chiến hạm này thật sự không được tác dùng gì, để chúng tới tấn công chỉ tổ bị Trung Châu đội phá hủy. Chúng ta còn phải dựa vào chúng để trở về, vì thế không nên để chiến hạm tấn công.

Aoi cẩn thận liếc nhìn Miyata một cái rồi vội vàng chuyển tầm mắt đi, nói:

- Hơn nữa bây giờ chúng ta không phải tấn công mà là đánh lén, phải nắm rõ khác biệt giữa hai chuyện. Do thực lực của chúng ta kém xa Trung Châu đội, không cần biết là chính diện tác chiến hay là làm bọn chúng bất ngờ, chỉ cần Trung Châu đội định thần lại thì sợ rằng lấy sức một nửa đội viên cũng đủ giết chết chúng ta rồi, vì thế chúng ta chỉ có thể tập kích, hông thể xông thẳng, mấy chiếc thuyền này tạm thời để lại đi đây, chỉ có mấy người chúng ta lên là được rồi.

Gã đầu trọc to lớn cười lạnh nói:

- Nói nghe đơn giản, nếu như không có số chiến hạm này tới tấn công phối hợp, chúng ta một khi bị phát hiện sẽ rơi vào khổ chiến, thậm chí chạy trốn cũng không thoát, nào cô làm bằng đậu phụ đấy à? Mấy chiến hạm này vốn là đồ thí mạng phái đi để yểm hộ cho chúng ta, đừng nói là cô, đến cả đám tư lệnh trong hạm đội cũng cực kỳ rõ ràng, nếu không cô nghĩ tại sao lại chỉ phái ra mấy con tàu tốc độ cao?

- Hay là… Cô là gian tế của đám người đó? Vậy cũng có thể giải thích tại sao cô luôn đối xử tử tế với lũ lợn ấy!

Sắc mặt Aoi chợt xanh, chợt trắng, vội vàng nhìn sang phía Miyata Kuraki, nhưng lại thấy Miyata liếc mắt an ủi, tâm trạng nàng liền khẽ thả lỏng nhưng rồi lập tức càng phẫn nộ, đối tượng tức giận đương nhiên là gã đầu trọc ăn nói không biết giữ mồm giữ miệng kia.

- ….Ngươi bình thường cứ lén lút nhìn trộm ta cũng bỏ qua, mặc dù ánh mắt vừa kinh tởm vừa xấu xa nhưng ngươi không nên ăn nói lung tung về ta như vậy.

Tròng mắt Aoi từ màu đen dần dần chuyển sang trắng bạc, cả đôi mắt biến thành trắng dã, vô cùng khủng bố, dự tợn. Gã đầu trọc lúc đầu còn có vẻ không thèm để ý, có thể hắn cho rằng đội trưởng Miyata Kuraki

http://tieulun.hopto.org

sẽ ngăn cản Aoi, nhưng ai ngờ, hai mắt Aoi đã hoàn toàn biến thành màu trắng mà Miyata vẫn không nói tiếng nào, đến lúc này, gã đầu trọc đã không còn bình tĩnh được nữa, mồ hôi lạnh bắt đầu toát ra ầm ầm.

- Tôi, tôi chi theo việc mà xét thôi, hơn nữa tôi cũng không nói cô nhất định là về phe lũ lợn ấy, chỉ là không hài lòng với biểu hiện của cô từ trước đến nay thôi, tại sao cứ phải thân thiện hòa hảo với bọn chúng?

Gã đầu trọc đã xuống nước nhưng vẫn còn có chút cứng miệng, nói.

Aoi không thèm đáp cắn răng lạnh lùng nhìn gã đầu trọc, dần dần giữa nàng và hắn xuất hiện một khoảng không gian vặn vẹo, giống như ánh sáng đi qua đó không thể di chuyển một cách thuận lợi. Thấy vậy, gã đầu trọc cuối cùng cũng không chịu được, hét lớn một tiếng, cơ bắp toàn thân từ từ căng phồng, bộ dạng như sắp sửa liều mạng.

- Đủ rồi!

Miyata đột nhiên rút kiếm chắn ngang giữa hai người, khoảng không gian vặn vẹo bị đao thế của hắn chém vào lập tức biến thành hư vô. Gã đầu trọc vội vàng dừng lại thủ thế, lùi ra sau mấy mét, bấy giờ mồ hôi lạnh trên người hắn mới chảy xuống, còn đôi mắt của Aoi cũng đã khôi phục lại như bình thường, chỉ là trong mắt ứa lệ, vô cùng ủy khuất nhìn Miyata.

Miyata ho khan một tiếng mất tự nhiên, rồi mới giận giữ quay sang phía gã đầu trọc, quát:

- Ngậm mồm đi! Lúc nào cũng ăn nói không biết lựa lời, Masao, ngươi thật sự nghĩ rằng ta sẽ không trừng phạt ngươi sao?

Masao lầm bầm mấy tiếng rồi cũng cúi đầu đứng đó, nhịn bộ dạng hắn có vẻ vừa rồi đã cực kỳ hoảng sợ, đến hiện tại vẫn chưa định thần lại được.

Miyata liếc nhìn Aoi, hắn lại lúng túng ho khan một tiếng, bấy giờ mới nói:

- Aoi, đề nghị của cô đúng là hơi quá mạo hiểm, nếu như bị phát hiện chúng ta có muốn chạy cũng không thoát. Nhưng cũng không thể để tất cả chiếm hạm tới công kích, như thế này đi, để lại hai chiến hạm không di chuyển, số còn lại theo sát phía sau chúng ta phát động công kích, đến lúc đó chúng ta có thể nhân loạn để chạy trốn, cô thấy thế nào?

Aoi mấp máy môi muốn nói, nhưng khi thấy dáng vẻ có chút bất đắc dĩ của Miyata, nàng rút cuộc loại nén những gì sắp nói ra xống. Trong lòng nàng hiểu rõ, vị đội trưởng này mọi mặt đều tốt, chỉ là quá chú trọng đến tính mạng thành viên đoàn đội, khiến cho nhiều lúc không thể quyết đoán, ngược lại thành hỏng chuyện, ví như Masao... Hắn mà cũng xứng để đội trưởng đối đãi như vậy ư?

Miyata căn bản không biết những gì Aoi đang suy nghĩ, chỉ nhìn về phía xa nói:

- Bắt đầu tác chiến đi! Aoi, quét hình toàn bộ tàu khu trục, trong tình huống không phá vỡ che phủ tinh thần lực của đối phương, cố gắng cung cấp tin tức và vị trí đội viên của đối phương, cùng chú ý bảo vệ Thần cung điện hạ.

- Masao, ngươi phụ trách hành động với ta, khi phát hiện kẻ địch thì lập tức phối hợp khống chế. Sức cận chiến bộc phát của ngươi cũng khá cao, chỉ cần ra tay đột ngột, bắt giữ một hai tên cũng không thành vấn đề.... Mitsui, ngươi phụ trách đối phó với nhân viên công kích tầm xa của đối phương, cộng với cầm chân những kẻ tới cứu viện, chỉ cần tạo cho bọn ta một khoảng thời gian an toàn là được.

Miyata nhìn sang phía người cao ngỏng, gầy gò tên là Mitsui, nói. Mitsui gật đầu, ra ý đã hiểu.

Sắp xếp xong xuôi, hắn khẽ hít sâu một hơi rồi mới quay sang phía ông già bên cạnh, nói:

- Thần cung điện hạ, làm phiền ông rồi, chúng ta bắt đầu thôi.

Ông già gật đầu, tiếp đó đưa tay ra phía trước, vạch vẽ gì đó trong không khí, miệng lầm rầm niệm chú. Theo hai tay chuyển động, trước mặt ông ta liền xuất hiện một mảng tối, diện tích khoảng năm mét vuông, bên trong phảng phất như có dịch thể đang lưu động. Roạt một cái, mấy chiếc móng vuốt đột ngột trồi ra từ trong màn tối, tiếp đó là một con quái vật toàn thân đen kịt, nhìn giống như một cong chim khổng lồ xuất hiện. Con quái vật hình dáng như chim ưng, toàn thân dài bốn, năm mét, hai cánh vươn ra rộng đến mười mét, vừa đáng sợ vừa hung hãn, thật sự giống như ma quỷ.

http://tieulun.hopto.org

- Đi thôi

Miyata Kuraki dẫn đầu nhảy lên trên con chim ưng khổng lồ, những người còn lại cũng liên tiếp lên theo, chỉ có Aoi đứng tại chỗ, lo lắng nhìn Miyata. Đến khi chim ưng giương cánh chuẩn bị bay, Miyata mới quay đầu lại, nói:

- Vậy tất cả trông cậy vào cô, bây giờ để các chiến hạm còn lại tấn công tàu khu trục của Trung Châu đội. Cũng nhờ cô bảo vệ thần cung điện hạ, ông ấy không bằng được chúng ta, ngoài tiền quỷ ra thì không còn sức chiến đấu nào nữa…

Nói đoạn, hắn quay đi, không nhìn Aoi nữa. Con chim ưng khổng lồ giương cánh, rít vang, tiếng kêu phảng phất như sắt thép va chạm nhau, giây tiếp theo nó đã vọt ra mấy chục mét, như một cơn gió bay về phía xa.

- ….Chủ Thần hạn chế đạo cụ phi hành cá nhân, nhưng nếu kỹ năng cá nhân có thể bay thì lại không hạn chế. Chúng ta có người có thể bay… Chẳng lẽ Trung Châu đội lại không có ai bay được sao?

Aoi âm thầm thở dài, quay lại phía đám binh sỹ đang trợn mắt há mồm phía sau, vội vàng nói:

- Nhờ các vị báo với thượng tá, bắt đầu tiến công đi. Ngoại trừ chiến hạm này của chúng ta, tất cả các chiến hạm khác đồng loạt tấn công tàu khu trực đó… Trông cậy vào mọi người đó!

702. Chương 9: Bắt Sống (1)

Tốc độ con chim ưng khổng lồ Đông Hải đội triệu hồi ra đúng là như gió lốc, lưng mang phụ tải mà vẫn vô cùng nhanh chóng, sau nháy mắt đã bay ra ngoài trăm mét. Nhưng rõ ràng là nó cũng chịu cản trở của bão tố, không dám bay lên cao mà chỉ lượn cách mặt biển khoảng mười mét, sức gió lướt qua rẽ nước rẽ ra thành một đường dài.

Tất cả mọi người đều âm thần tán thán thực lực của tiền quỷ, bị một con chim ưng to lớn như thế này tập kích, ít người có thể tránh nổi. Chỉ cần bị nó chộp qua hoặc mổ trúng một cái là người bình thường chắc chắn sẽ biến thành thịt nát, dù là thành viên tiểu đội luân hồi cũng ít người dám chính diện đối mặt. Nếu như bồi dưỡng thêm cả hậu quỷ, dưới công kích của hai đại thần thức một minh một ám, một cương một nhu, không phải ai cũng có thể đối kháng được.

"Đông Hải đội chúng ta vẫn rất có tiền đồ, các kỹ năng cũng đều không tầm thường, chỉ đáng tiếc là đội trưởng trước chạy tới tiểu đội Thiên Thần, cơ nhân tỏa của ta không được tăng lên một bước, chỉ miễn cưỡng dừng lại ở tầng thứ hai, tầng thứ ba cũng chưa tiến vào hoàn toàn, nếu không Đông Hải đội chúng ta chắc chắn đã khác rồi… Đáng tiếc, đáng tiếc, sinh không gặp thời, anh hùng cũng không có đất dụng võ."

Sauk hi lên làm đội trưởng Đông Hải đội, Miyata Kuraki cũng là hùng tâm vạn trượng, hy vọng đưa Đông Hải đội lên thành đội ngũ hàng đầu, cũng đã từng đánh bại một tiểu đội luân hồi khác tên là Ấn Châu đội, nhưng khi gặp tiểu đội Thiên Thần thì lại thảm bại. Cũng may tiểu đội Thiên Thần không đuổi tận giết tuyệt mà ngược lại, đạt thành quan hệ liên minh, như vậy hùng tâm của Miyata sau khi bị đả kích liền chôn giấu càng sâu, nhưng cũng càng thêm kiên định.

Tất cả suy nghĩ chỉ thoáng qua trong vài giây, mà tốc độ của chim ưng cực nhanh, nháy mắt đã bay ra rất xa, ở giữa sóng lớn đã dần hiện ra hình dáng mơ hồ của tàu khu trục, tối đa là hơn mười giây nữa, chim ưng sẽ có thể bay lên trên tàu khu trục.

"Mitsui! Dùng ảnh độn, bao trùm chúng ta và chim ưng lại!"

Miyata vội vàng nói. Trong đội có tinh thần lực khống chế giả, đối thoại bằng ý niệm như thế này là một trong những công dụng cơ bản nhất.

Gã cao gầy gật đầu, lấy trong người ra một ống giấy trục, ngậm trong miệng, hai tay liên tục kết ấn. Khi chim ưng còn cách tàu khu truc khoảng mười mét, hắn thấp giọng quát một tiếng, một luồng khói đen dày đặc từ người hắn tỏa ra, bao trùm tất cả mọi người lẫn chim ưng, đến khi khói đen biến mất thì cả con chim ưng khổng lồ lẫn những người trên lưng nó đã biến mất không thấy tung tích.

http://tieulun.hopto.org

- Thủ đoạn khá thật!

Trịnh Xá vẫn một mực nghe tiếng đoán hình, tuy ở giữa cuồng phong cũng gặp chút trở ngại nhưng tiếng chim ưng xé gió kịch liệt như vậy hắn sao có thể không thấy được? Nhưng khi chim ưng khổng lồ còn cách tàu khu trục mấy mét thì đột nhiên biến mất tăm, tình huống này tuyệt đối không phải che phủ tinh thần lực đơn thuần mà là kỹ năng càng cao thâm hơn mới đúng. Không cần biết thế nào, thực lực của Đông Hải đội nhìn qua cũng không đến nỗi quá kém.

- Mọi người chú ý, Đông Hải đội đã lên thuyền. Vị trí cụ thể ta cũng không rõ, bọn chúng sử dụng một loại phép ẩn thân, mọi người tự mình chú ý... Còn nữa, khi giao chiến không thể nương tay, thứ nhất là không được để bọn chúng nhận ra chúng ta cố ý để bị bắt, thứ hai là khi giao chiến nương tay rất có thể bị ngộ thương. Giết được thì cứ giết, thật sự không thắng được thì dứt khoát chịu thua... Sở Hiên, ngươi chú ý bảo vệ mấy tân nhân!

Trịnh Xá nói xong liền nhún người bật lên, đôi cánh sau lưng phiêu động liên tục, lơ lửng giữa không trung cách boong tàu vài mét, tiếp đó lao về phía Đông Hải đội vừa biến mất.

Ở bên kia tàu khu trục, các thành viên Trung Châu đội cùng đều quan sát xung quanh. Do lúc trước đã chia đội nên các thành viên đều phân nhóm ở cùng một chỗ, sau khi nghe Trịnh Xá nhắc nhở, tất cả mọi người đều đề cao chú ý, chỉ đợi Đông Hải đội xuất hiện sẽ triển khai công kích. Có điều, kỹ năng này của Đông Hải đội cũng đúng là không tầm thường, không ngờ có thể hoàn toàn tàng hình, biến mất khỏi tầm mắt.

Trong lòng Trịnh Xá cũng có cùng suy nghĩ, do kỹ năng hoán đổi trong Chủ Thần thật sự quá nhiều, cho dù đã có quyền đội trưởng, có thể tra duyệt thuận tiện nhưng sức lực một người dù sao cũng rất có hạn, không thể ghi nhớ kỹ càng tất cả mọi loại kỹ năng, vật phẩm, thuộc tính có thể hoán đổi cho nên đại đa số mọi người khi hoán đổi đều chọn thứ mà mình quen thuộc hoặc mang đặc trưng của dân tộc. Cứ như vậy, mỗi đội ngũ cũng mang điểm đặc sắc riêng của dân tộc hoặc địa phương mình.

"Đông Hải đội, Đông Hải... Chẳng lẽ là người ở khu Nhật, Hàn? Nói như vậy kỹ năng biến mất vừa rồi là thuật ninja? Nếu là ninja thì đúng là kỹ năng phù hợp với đánh lén?

Trịnh Xá đứng phía trên tàu khu trục, chỉ cần trong tàu truyền đến tiếng va chạm hoặc la hét là hắn sẽ có thể tùy lúc chi viện. Mặc dù lúc trước đã quyết định sách lược chính là tạm thời bỏ qua Đông Hải đội nhưng cũng không thể để bọn chúng quá phô trương, ít nhất cũng phải gây cho họ một áp lực cực lớn, để họ hiểu rằng người của Trung Châu đội không thể giết, nếu không những người bị bắt sống rất có thể sẽ bị nguy hiểm tới tính mạng.

- ...Không sai, ta rất tán thành ý kiến này của ngươi.

Tiếng của Tiêu Hoành Luật thông qua tấm thẻ kim loại màu bạc truyền tới:

- Theo tình hình trước mắt, Đông Hải đội tới tập kích phần lớn là để chiếm lấy địa vị bình đẳng, ít nhất là bọn chúng hy vọng có được cơ hội đối thoại ngang bằng với chúng ta, nếu không đánh lén đã biến thành tấn công bất ngờ rồi... Mà nếu thực lực của chúng ta quá yếu sẽ ngược lại khiến bọn chúng xem thường, thành viên bị bắt sẽ rất nguy hiểm, điểm này ta nghĩ ngươi chắc chắn là không thể tiếp nhận được, đúng không?

- Đúng thế!

Còn một điểm nữa mà Trịnh Xá không nói ra, đó là hắn thật sự muốn thử nghiệm kỹ xảo mới học được một lần. Chân nguyên lực và ma lực va chạm, đây là kỹ năng sáng tạo ra để chống lại Hắc viêm của Phục Chế thể, sức phòng ngự cũng không tồi nhưng lực công kích lại hơi thiếu. Tuy nói thực lực bản thân đủ để bù đắp lại điểm yếu này nhưng cũng phải được thành lập trên tiền đề năng lực phòng ngự cực mạnh, vì thế lấy Đông Hải đội làm đá thử vàng cũng là một nguyên nhân vì sao hắn muốn xuất chiến lần này.

Ở phía bên kia, Đông Hải đội xuất hiện trong một phòng chứa đồ trên tàu khu trục. Vừa hiện hình, sắc mặt Mitsui lập tức hơi hơi trắng bệch, Miyata đứng bên cạnh vội vàng đỡ lấy, hỏi:

- Charka tiêu hao quá nhiều phải không? Dù sao lần này cũng phải đưa một lúc ba người, ngươi trước tiên cứ nghỉ ngơi một chút, chờ charka hồi phục rồi lẻn ra, ta và Masao sẽ bắt đầu hành động. Thần cung điện hạ, ông ở đây chờ với hắn đi, ta nghĩ ninjitsu của hắn cũng đủ để bảo vệ hai người.

http://tieulun.hopto.org

Kỳ thật đâu chỉ có Mitsui vẻ mặt xấu đi, tất cả mọi người ở đây, ngoại trừ Miyata còn có vẻ bình thản thì ba người còn lại sắc mặt đều không tốt chút nào, đặc biệt là Masao. Khi biết mình phải cùng Miyata hành động, sắc mặt hắn lập tức biến thành vừa xanh vừa trắng, nếu như cẩn thận nhìn kỹ thì có thể thấy hai chân hắn còn hơi hơi run rẩy.

Miyata Kuraki khẽ thở dài, vỗ mạnh vai Masao nói:

- Ra dáng đàn ông xem nào!

Nói đoạn, hắn hít sâu một hơi, mở cửa ra, đồng thời ý niệm cũng liên lạc với Aoi.

"....Đội trưởng, đây là hình ảnh phân bố nhân viên trong tàu khu trục. Do màn chắn tinh thần lực nên chỉ có thể cảm nhận được sinh vật sống, không thể biết được nam hay nữ, hình dạng thế nào, vì thế có khả năng là binh lính hải quân bị Trung Châu đội uy hiếp, cũng có thể là đội viên Trung Châu đội, mọi người hãy cẩn thận."

Miyata gật đầu, đẩy cửa ra, kéo Masao lao ra ngoài, chỉ vài bước đã biến mất ở đầu kia lối đi.

Đây kỳ thực là phương thức tác chiến mà Đông Hải đội phối hợp đã lâu, Miyata Kuraki cùng Masao thuộc loại hình cận chiến, phù hợp với lao thẳng đánh mạnh, Mitsui hoán đổi ninja hệ ảnh, thích hợp đánh lén, ngoài ta còn có thức thần của Thần cung, tinh thần lực khống chế của Aoi cùng một số kỹ năng của các thành viên khác. Phương thức chiến đấu này giúp bọn họ thắng lợi trong trận chiến với Ấn Châu đội, đến hôm nay họ cũng dùng cách đó để đối phó với Trung Châu đội...

- Tìm thấy rồi.

Trung Châu đội có hai người trong lòng máy động. Sau khi nhận được nhắc nhở của Trịnh Xá, mấy người trong đội đều tập trung sức chú ý, cơ nhân tỏa cũng lần lượt mở ra, ngoại trừ Trịnh Xá, hai người Triệu Anh Không, Trương Hằng cũng một trước một sau phát hiện động tĩnh trong khoang thuyền. Trương Hằng chưa có động tác gì, Triệu Anh Không đã yên lặng đứng dậy, mở cửa bước ra khỏi phòng, bàn tay nắm hờ lại, hẳn là đang cầm vũ khí của nàng, thanh gươm Excalibur.

Cùng lúc ấy, Trịnh Xá cũng từ trên trời hạ xuống, trực tiếp lao vào trong khoang thuyền, tiếp đó chạy tới chỗ Đông Hải đội. Cộng thêm Triệu Anh Không từ khoang thuyền phía dưới ép lên trên, hai người một trên một dưới đã bao vây Đông Hải đội vào trung tâm, hơn nữa còn đang nhanh chóng tiến đến.

Trong đầu Miyata cùng Masao đều có hình ảnh quét hình tinh thần lực, khi thấy hai người một trên một dưới ép tới gần, Masao lập tức luống cuống, còn Miyata thì lại rất bình tĩnh nói:

"Đừng hoảng hốt, bọn chúng chỉ có hai người, hơn nữa còn là một trên một dưới, vẫn chưa thể khẳng định là Trung Châu đội đã phát hiện ra chúng ta. Thế này đi, chúng ta tấn công tên ở phía dưới đi lên, hắn ở gần chúng ta nhân, ngoài ra sau khi tấn công chúng ta cũng có thể truy tìm xuống phía dưới... Mitsui, ngươi đi tìm phòng có nhiều người tụ tập, dựa vào ninjitsu của ngươi có thể vô thanh vô tức lẻn vào trong, khi phát hiện người không phải binh lính hải quân thì thông báo với bọn ta. Nếu là người rất yếu hoặc là tinh thần lực khống chế giả bị thương kia thì bắt giữ lại, sau đó chúng ta lập tức rời đi!"

Dứt lời, Miyata kéo Masao, lao về phía Triệu Anh Không.

Hai bên chỉ còn cách nhau có hai ngã rẽ...

703. Chương 9: Bắt Sống (2)

Tóm tắt trận chiến, Đông Hải đội chiếm được tiên cơ, dù sao cũng có tinh thần lực khống chế giả, ít nhất về phương diện hành động họ cũng sẽ không bị mai phục. Hơn nữa trước khi chiến đấu Đông Hải đội đã có chuẩn bị cả về thể chất lẫn tinh thần, nếu như thực lực chênh lệch không lớn, lại là hai đánh một, bên không có tinh thần lực khống chế giả gần như chắc chắn phải thất bại.

Nhưng mà, điều kiện tiên quyết là thực lực chênh lệch không lớn...

http://tieulun.hopto.org

Tốc độ di chuyển của Triệu Anh Không cũng không phải quá nhanh, chỉ bình tĩnh chạy tới, tay làm động tác cầm kiếm, bộ dạng vô cùng ung dung thoải mái. Đến khi còn cách Đông Hải đội một chỗ rẽ, nàng đột nhiên vung tay, thanh trọng kiếm trong suốt chém thẳng tới.

Roạt một tiếng, thanh kiếm trong suốt chém sắt như chém vải, cắt ngang chỗ rẽ, trực tiếp xuyên qua vách tường lao thẳng đến chỗ hai người bên kia.

Masao còn chưa kịp phản ứng, Miyata Kuraki đã sắc mặt đại biên, vụt kéo giật Masao về sau, đồng thời tay kia rút liếm nhật chém tới. Choang một tiếng vang dội, kiếm trong tay Miyata thiếu chút nữa thì bị chấn bay, bất quá luồng lực đạo này cũng đẩy hắn và Masao lùi ngược ra sau, đâm sầm vào một vách thép mới ngừng lại được.

- Mạnh quá…

Miyata bật dậy, tay nắm chặt thanh kiếm, thầm tán thán một câu, tiếp đó vội vàng nói trong ý niệm:

"Masao! Mau biến thân! Kẻ đó cực kỳ mạnh! Sống chết của chúng ta chỉ trong khoảng khắc này thôi…"

Vừa dứt lời, từ bên kia ngã rẽ xuất hiện một cô gái vóc người nhỏ nhắn, nàng nhẹ nhàng tiến tới, trên tay không có bất kỳ vũ khí nào, chỉ là hai tay nắm hờ, giống như đang cầm thứ gì đó, nhìn qua cũng không có khí thế giết người gì cả.

Masao vốn đang vô cùng khẩn trương, thấy như vậy lập tức nhảy dựng lên, nói:

- Kuraki, đây là kẻ mà anh nói là vô cùng mạnh? Đùa nhau kiểu gì đấy...

- Ngu xuẩn...

Miyata căn bản không dám nhìn lại Masao, hắn chỉ thì thào nói:

- Sát ý của cô ta giống như sóng biển dồn dập... Lần đầu tiên ta gặp người có sát ý mãnh liệt như vậy, ngươi hoàn toàn không cảm nhận được sao?

Rất rõ ràng, Masao thật sự không có cảm giác gì cả, thực lực chênh lệch quá lớn khiến hắn thậm chí cả đẳng cấp sức mạnh của Triệu Anh Không cũng không cảm nhận được. Có điều, hắn cũng biết nghe lời Miyata, khi nhận được mệnh lệnh hắn lập tức hét lớn một tiếng, cơ bắp toàn thân lần lượt căng phồng lên, phảng phất như tự có sinh mạng riêng. Cho đến khi cơ thịt hoàn toàn biến thành như chất sừng, hắn đã cao lên thêm hơn năm phân, đạt tới chiều cao hơn hai mét, nhìn như một ngọn núi nhỏ.

- A!

Sau khi cơ thể bành trướng lên, Masao hét lớn một tiếng, lao về phía Triệu Anh Không. Miyata thầm hô không hay, vội cầm kiếm Nhật theo sát phía sau lưng hắn. Một người cầm kiếm, một gã khổng lồ lao ầm ầm tới, nếu chỉ nói riêng về áp lực thì đúng là vượt xa một cô gái nhỏ nhắn xinh đẹp đang tay không đứng đó như Triệu Anh Không.

Triệu Anh Không cũng không hoảng hốt, nghênh chiến hai người đang xông đến, nàng vung thanh gươm Excalibur lên bổ xuống, dễ dàng chém trúng người Masao. Nhưng không ngờ được là, thanh kiếm lại chỉ chém ngập vào cơ thể hắn vỏn vẹn khoảng ba phân, cơ thịt cứng rắn như sắt, đặc biệt là khi Masao thụ thương nó liền khép lại nhanh như chớp, nhất thời trường kiếm bị kẹt lại trên người hắn. Masao hét lớn một tiếng, lao thẳng vào trước mặt Triệu Anh Không.

Thuộc tính cường hóa của Masao hẳn là tương tự với của gã trong Ấn Châu đội, thậm chí là giống nhau, nếu là Triệu Anh Không lúc đó gặp phải công kích mức độ này thì chưa chắc đã có thể tránh được, cho dù tránh được thì cũng có thể phải bị thương nhẹ. Có điều, nàng tiến vào thế giới luân hồi đã rất lâu, đặc biệt là nhân cách chúng cũng khôi phục, thực lực tăng cường đâu chỉ một chút. Trong nháy mắt lúc Masao lao tới, cô bé đã đưa tay áp lên người hắn, dưới chân đạp mạnh, nhảy vọt lên cao, vượt qua đầu hắn hướng về phía sau. Khi bay qua phía trên Masao, hai chân Triệu Anh Không quặt ngược lại, kẹp lấy cổ hắn, dường như muốn mượn lực hạ xuống để bẻ gãy cổ tên này.

Nhưng ở đây không chỉ có một mình Masao, Miyata theo sát ngay phía sau, hắn không nói tiếng nào, kiếm Nhật trong tay đã nhanh như chớp chém vào cổ Triệu Anh Không. Ra tay không chút gượng ép, kiếm thuật

http://tieulun.hopto.org

của Miyata cũng có trình độ nhất định, đến cả Triệu Anh Không cũng không thể không bỏ qua công kích Masao, nâng thanh gươm Excalibur lên cản một đòn này. Lại một tiếng kim loại va chạm vang dội, Triệu Anh Không nương theo luồng lực đạo đó nhảy ra xa mấy mét.

"Không được, vẫn còn cách cô ấy rất xa.."

Triệu Anh Không khe khẽ thở dài, hoàn cảnh vừa rồi nếu đổi lại là nhân cách chính của nàng thì Masao đã biến thành một cái xác không hồn bị vặn gãy cổ nằm đó rồi, thực lực chênh lệch nhau quá lớn, cho dù nàng đã tiến bộ rất nhiều thì vẫn còn kém rất xa.

- Lại lần nữa.

Triệu Anh Không khẽ hô lên, lại cầm kiếm xông đến, hướng thẳng tới chỗ Masao. Gã cao lớn này vừa rồi đúng là là đã bị dọa đến đổ mồ hôi hột, chỗ cổ bị vặn khẽ một cái mà đến giờ vẫn còn ngâm ngẩm đau, mắt thấy Triệu Anh Không một lần nữa lao đến, hắn hét lớn vung quyền đấm thẳng, mang theo gió rít đánh vào Triệu Anh Không. Nhưng cú đấm vừa mới đánh ra được một nửa, Triệu Anh Không không ngờ lại không dùng kiếm chém hắn mà chập hai tay lại, bắt lấy cổ tay hắn, tiếp đó thuận theo lực đấm kéo giật về sau một cái, cổ tay hắn lập tức bị vặn trật khớp.

Masao gào lên thảm thiết, theo phản xạ tung cước đá tới, nhưng lại để Triệu Anh Không đưa tay ấn vào chân, nhảy lùi ra sao, vừa khéo tránh qua một kiếm chém thẳng tới trong đường tơ kẽ tóc. Nhát kiếm này cơ hồ dán sát vào đầu Triệu Anh Không, khi nàng lùi ra xa mấy mét, mấy sợi tóc bị chém đứt mới từ từ rơi xuống, lần này đến cả Triệu Anh Không cũng phải toát mồ hôi lạnh.

"Quá miễn cưỡng, thực lực người kia của ta không biết đã trải qua bao nhiêu lần rèn luyện, lại có cảnh giới nhập vi của tầng thứ tư hỗ trợ nên mới có thể cử trọng nhược khinh, vô địch cận chiến, thực lực của ta chung quy vẫn còn kém cô ấy rất xa..."

Triệu Anh Không trong lòng thầm than thở, bất quá nàng cũng là một cô bé quật cường, vẫn không nhận thua, thấp giọng hô lên:

- Lại lần nữa!

Nói đoạn, nàng một lần nữa lão tới. Nhìn bộ dạng Triệu Anh Không lúc này giống như đang phải chịu thua thiệt nhưng nếu so với với hai người đang kinh hãi run sợ trước mắt mà nói thì tâm trạng nàng kỳ thật cũng chẳng khác Trịnh Xá là mấy, đều muốn lấy hai người trước mặt ra để thử chiêu mà thôi.

"Masao! Xuất toàn lực đi! Cô gái này quá lợi hại, bị cô ta kéo chân, hai chúng ta sớm muốn gì cũng chết ở đây thôi!"

Miyata Kuraki hét lớn trong ý niệm, đồng thời hắn xoay đao, cắt một vết dài trên tay mình, tiếp đó dùng chính máu tươi của bản thân không ngừng vẽ họa tiết lên người. Trên da, trên mặt hắn đều có một số ký hiệu quái dị, theo máu tươi quệt xuống, những ký hiệu đó dần dần tỏa ra ánh đen, sau một lúc toàn thân Miyata đã được bao trùm trong một tầng hắc mang mờ nhạt.

- Chiến sỹ của Trung Châu đội, bọn ta hai người đánh một đã là phản bội tinh thần võ sĩ đạo, nếu không phải vì chúng ta thân ở trong tiểu đội luân hồi, ta thật sự muốn đánh một trận công bằng với ngươi.... Thuộc tính cường hóa của ta là Quỷ kiếm sỹ, mượn sức quỷ thần đạt tới thiên uy. Đồng đội của ta cường hóa thuộc tính cơ bắp Toguro(*), tăng cường 90% thể chất. Chúng ta mang theo sỉ nhục lấy hai đánh một, mang theo tính mạng của tất cả thành viên Đông Hải đội... Hôm nay nhất định phải bắt sống ngươi!

- Quỷ trảm!

Trịnh Xá từ trên boong tàu chạy thẳng xuống khoang thuyền, đang định cùng Triệu Anh Không một trước một sau giáp công Đông Hải đội thì đột nhiên lỗ tai hắn khẽ giật, các đó không xa truyền đến một tràng tiếng súng. Tiếng súng này hắn không thể quen thuộc hơn, chính là âm thanh đặc hữu của coilgun. Trịnh Xá lập tức giật mình, lao vọt tới chỗ Sở Hiên đang ở, phía đó không chỉ có Sở Hiên đang khống chế Đông Hoàng chung mà còn các thành viên đang hôn mê cùng mấy tân nhân, nếu bọn họ bị Đông Hải đội bắt đi... Muốn họ tự mình thoát khốn là cực kỳ khó khăn.

http://tieulun.hopto.org

Chạy qua mấy ngã rẽ, Trịnh Xá trực tiếp xông vào trong phòng, đang định tấn công những kẻ lạ mặt thì lại phát hiện tất cả mọi người đều bình yên vô sự ngồi nguyên tại chỗ, chỉ là trên đất có thêm một thi thể. Đó là một người cao gầy, sắc mặt đầy vẻ kinh ngạc, trên người có mấy chục vết thương nhỏ như mũi kim, chính là dấu bị coilgun bắn trúng.

- Sở Hiên! Không phải ngươi nói ngươi không tiện hành động sao? Tuần tra cũng không đi, sao lại giết được tên thành viên Đông Hải đội này? Đừng bảo với ta là ngươi lại lừa ta đấy!

Trịnh Xá vội vội vàng vàng chạy đến đây nhưng lại chỉ thấy một cái xác, hắn không nhịn được phải lập tức hỏi Sở Hiên.

- À, không thể đi lại, bất quá cử động hai tay một chút thì không có vấn đề gì.

Sở Hiên cũng không ngẩng đầu lên, vừa đọc tài liệu vừa lẩm bẩm đáp.

- Ngươi...

Trịnh Xá còn chưa kịp nói gì thì đột nhiên từ đằng xa truyền tới một tiếng nổ lớn, thậm chí cả chiếc tàu khu trục đều rung lên bần bật, tiếp đó là lại mấy tiếng nổ nữa. Trịnh Xá cũng không kịp nói thêm gì với Sở Hiên, toàn thân lóe lên ánh sáng sặc sỡ, nương theo luồng lực đạo đó nhanh chóng lao về hướng phát ra tiếng nổ.

Tốc độ của Trịnh Xá cực nhanh, sau nháy mắt đã vượt qua vài lối rẽ, dưới chân dùng lực quá mạnh, những chỗ chạy qua đều hiện ra một tràng vết chân in sâu xuống. Đến khi hắn tới nơi phát ra tiếng nổ thì cả đoạn hành lang không ngờ đã hoàn toàn sụp đổ, một luồng hơi nóng phả tới, rất nhiều sắt thép đã bị nung chảy nhưng trong hành lang lại không có một ai cả. Trịnh Xá cũng không chần chừ, quay người lao thẳng lên trên.

Tổng cộng chạy tới chạy lui chỉ chưa tới mười mấy giây, đến khi lao ra khỏi khoang thuyền Trịnh Xá vừa khéo nhìn thấy ba người đàn ông cùng Triệu Anh Không đã ngất xỉu, bọn họ đang ngồi trên một con chim ưng khổng lồ, sải cánh rộng hơn mười mét. Chim ưng vỗ cánh mang theo bốn người xé gió mà đi, tốc độ cũng không hề kém cỏi.

"Thế" của Trịnh Xá đương nhiên là có thể đuổi kịp ba người, có điều khi hắn trông thấy Triệu Anh Không toàn thân hoàn hảo, chỉ bị hôn mê thì hắn cũng thả chậm bước chân, đứng lại trên boong tàu. Ba người kia đều quay đầu lại nhìn hắn, trong đó một gã đầu trọc bật cười ha hả, đưa tay nắm cổ Triệu Anh Không, xách lên cao.

- ...Muốn chết à?

Ánh mắt Trịnh Xá vụt biến lạnh, gầm lên một tiếng. Ba người kia tự nhiên là nghe được âm thanh này, tiếp đó họ chứng kiến Trịnh Xá giật mạnh một đoạn lan can bao quanh tàu, từ đó bẻ ra một thanh sắt ngắn. Cũng không biết hắn làm thế nào, chỉ dùng sức ném tới, bụp một tiếng, ba người còn chưa định thần lại, thanh sắt đã cắm ngập vào cánh tay đang nắm cổ Triệu Anh Không của gã đầu trọc, tiếp đó xuyên thẳng qua, cánh tay gã đầu trọc lập tức bị cắt đứt đôi. Lúc này chim ưng đã cách tàu khu trục mấy trăm mét, dần dần ba người một ưng biến mất giữa bóng tối mịt mù...

(*) trong truyện Yu Yu Hakusho

704. Chương 10: Trung Châu Đội Tấn Công (1)

- ....Trên đây là toàn bộ quá trình các ngươi giao chiến? Trung Châu đội có một người bị bắt sống? Tên là Triệu Anh Không?

Trên kỳ hạm của hạm đội Thái Bình Dương số bảy nước Mỹ, Đông Hải đội đang mở máy liên lạc với tiểu đội Thiên Thần. Sau khi lần tập kích cơ bản đã thành công, hiện tại đã tới thời khắc quyết định vận mệnh của Đông Hải đội, sử dụng một thành viên này đàm phán hòa bình với Đông Hải đội, hay là tiếp tục tiến hành dựa theo kế hoạch của Adam, họ đã đến lúc phải ra quyết định cuối cùng.

http://tieulun.hopto.org

- Đúng thế, tên là Triệu Anh Không. Tinh thần lực khống chế giả của chúng ta có thể thăm dò tới ý thức tầng vỏ của cô ta, những tin tức cá nhân này rất dễ xác nhận.

Miyata Kuraki gật đầu, có chút mệt mỏi, nói.

Những ký hiệu màu đen trên người hắn lúc này đã biến mất hơn một nửa, những ký hiệu còn lại cũng trở nên cực kỳ nhạt, sắc mặt rất khó coi, nhìn qua còn có vẻ tệ hơn Masao bị chặt đứt một tay đang đứng cạnh nhiều.

- Ta thấy rất tò mò, theo tư liệu mà ta có được, cô gái tên Triệu Anh Không này là một trong những thành viên rất mạnh của Trung Châu đội, trước đây hình như là một thiên tài của thích khách thế gia. Xin thứ cho ta mạo muội, nếu chỉ dựa vào thực lực đội các ngươi, ta không nghĩ các ngươi có thể bắt được cô ta, đặc biệt là chỉ cần hai người đã bắt sống được, điểm này...

Giọng nói của Adam vang lên ôn hòa, có điều ý tứ trong đó lại khiến cho gần như tất cả thành viên Đông Hải đội đều sắc mặt trắng bệch.

Miyata chần chừ một chút rồi thở dài, nói:

- Quỷ kiếm sỹ có hai phân nhánh cường hóa, cái ta cường hóa là "tâm". Kiếm trảm nhục thân, tâm trảm linh hồn, sức mạnh công kích đặc thù của ta là lấy kiếm chiêu công kích linh hồn làm chủ, trong lúc gấp rút, cho dù là người mở cơ nhân tỏa cao hơn ta cũng bị chấn động tới linh hồn. Nếu như linh hồn vốn đã yếu ớt, hoặc là người trong linh hồn có vấn đề thì bị ta đánh ngất cũng không phải là không thể... Hoặc ý ngươi muốn nói là, đây là cạm bẫy của Trung Châu đội?

- Có phải cạm bẫy hay không tạm thời chưa bàn? Trước tiên xin hỏi các ngươi định chuẩn bị thế nào, sẽ xử lý thành viên này của Trung Châu đội ra sao?

Adam đột nhiên hỏi.

Miyata đưa mắt nhìn quanh, đặc biệt là về phía Aoi, thấy cô gái này khẽ gật đầu, hắn mới chậm rãi nói:

- Ý của bọn ta là giảng hòa với Trung Châu đội, tuy chúng ta đã chết mất một người nhưng điểm thưởng lúc trước cũng đủ để bù đắp phần bị trừ, vì trận chiến cuối cùng, Đông Hải đội bọn ta cũng đã chuẩn bị rất lâu. Ngoài ra bọn ta cũng đã bắt sống một thành viên Trung Châu đội, dùng để uy hiếp bọn chúng, như vậy...

- Ngươi sẽ không ngây thơ như vậy chứ?

Thanh âm của Adam truyền tới, nói:

- Ngươi cho rằng sẽ có đội nào bỏ qua mấy chục nghìn điểm thưởng cùng chi tiết kịch tình cấp S trở lên sao? Cho dù là từ bỏ thì cũng phải trong tình huống thực lực hai bên cân bằng mới từ bỏ. Ngươi nghĩ tiểu đội luân hồi không có sức mạnh đủ uy hiếp... Sẽ nhận được sự tôn kính của đội ngũ khác sao?

Miyata nhất thời không nói gì, không chỉ hắn, các thành viên còn lại của Đông Hải đội cũng đều sắc mặt phát xanh, chỉ có gã đầu trọc vốn đã bị chặt đứt một tay mà tâm tình kích động, bây giờ lại càng kêu lên:

- Ta nhớ ngươi từng nói với bọn ta, Trung Châu đội là một trong ba đội ngũ mạnh nhất trong thế giới luân hồi, bọn chúng cực kỳ giả nhân giả nghĩa, cho dù là để giữ mặt mũi cũng được, tóm lại là không thể bỏ mặc đồng đội của mình mà?

- Ừm, đúng là ta đã nói như vậy.

Adam bật cười, đáp:

- Nhưng mà... với trí tuệ và kiến thức của ngươi chỉ có thể lặp lại lời ta nói là hết. Cái gọi là giả nhân giả nghĩa cũng phải xem xem đang đối phó với kẻ địch như thế nào. Ngươi nghĩ Trung Châu đội khi đối mặt với Đông Hải đội các ngươi thì còn có thể tiếp tục giữ thái độ giả nhân giả nghĩa đó sao?

- Vậy là sao?

Masao ngạc nhiên hỏi.

http://tieulun.hopto.org

- Người Nhật các ngươi thích gọi người Trung Quốc là... người Shina(*) phải không nhỉ?

Adam vẫn tiếp tục nhẹ nhàng nói:

- Ta không biết các ngươi từ nhỏ đã được dạy dỗ như thế nào, hoặc là sống trong hoàn cảnh như thế nào, nhưng tôn trọng kẻ địch cũng chính là tôn trọng bản thân. Khi các ngươi mồm thì liên tục kêu gào người Shina, đến lúc rơi vào thế yếu thì lại muốn đối phương duy trì sự giả nhân giả nghĩa bỏ qua cho mình, làm như vậy ngươi không cảm thấy có chút vô liêm sỉ à?

- Được rồi, bỏ qua cái chuyện vô liêm sỷ hay không đó đi, cũng giống như lực tác động sẽ đến từ hai phía, thù hận cũng đến từ hai bên, khi các ngươi hô hào cái kiểu gọi xúc phạm đó, ngươi nghĩ ấn tượng của Trung Châu đội với các ngươi sẽ rất tốt ư? Thù hận truyền đời trong mắt người ngoài luôn luôn rất nực cười, chỉ là kẻ trong cuộc lại không thể nhận ra. Các ngươi đều là những kẻ ngốc chìm đắm trong thù hận, ngươi nghĩ Trung Châu đội sẽ đối xử với các ngươi giống như những đội ngũ khác sao? Các ngươi là kẻ thù truyền đời cơ mà! Cho dù là Trung Châu đội luôn ra vẻ vì đại nghĩa, lúc gặp các ngươi cũng sẽ đuổi tận giết tuyệt!

Sắc mặt Masao lập tức trắng bệch, đặc biệt là cơn đau dồn dập từ cánh tay cụt không ngừng nhắc nhở hắn, đội trưởng Trung Châu đội là một con quái vật. Nhất thời cảm giác sợ hãi cái chết ập thẳng vào lòng hắn, tiếng rên rỉ đau đớn cũng càng thêm rõ ràng.

Vẻ mặt Aoi cũng tái nhợt, một lúc lâu sau mới nói:

- Vậy thì.... Cái gã Sở Hiên trong Trung Châu đội thì sao? Hắn cũng có trí tuệ giống như ngươi đúng không? Chẳng lẽ hắn lại không suy nghĩ vấn đề rõ ràng? Mất đi một thành viên chủ chiến, ngoài ra chiến đấu với chúng ta còn có thể có tử thương, chuyện như vậy hắn hẳn là phải hiểu rất rõ ràng mà? Dù sao trận chiến cuối cùng cũng sẽ lập tức diễn ra...

Adam trực tiếp ngắt lời nàng, nói:

- Rất đơn giản, nếu là phương thức suy nghĩ của gã "ba không" ấy, hắn sẽ tìm cách chiến đấu không cần phải chết người nào, trực tiếp đoàn diệt các ngươi. Nếu như trong lòng các ngươi còn ôm ảo tưởng, muốn có thể giảng hòa với Trung Châu đội... Vậy trước tiên hãy rút hết máu huyết trong người đi. Đừng để lại một giọt máu nào của dân tộc Đại Hòa(**) các ngươi, làm vậy ta nghĩ đám người Trung Quốc ấy đại khái có thể bỏ qua cho các ngươi như bỏ qua một con chó...

- Câm mồm!

Miyata Kuraki lạnh lùng đứng dậy, hắn rút kiếm chỉ vào dụng cụ liên lạc, chậm rãi nói:

- Ngươi có thể giết chết bọn ta, cũng có thể sắp đặt cạm bẫy hoặc những thứ gì khác, nhưng đừng có xúc phạm linh hồn chúng ta... Có lẽ đối với người nước ngoài như các ngươi sẽ cảm thấy rất kỳ lạ, thậm chí cảm thấy tư tưởng bọn ta có vấn đề, nhưng mà... Trong lòng ta mãi mãi là linh hồn Đại Hòa! Cho dù chết cũng tuyệt đối không tiếp nhận sỉ nhục!

Thanh âm của Adam lại không hề dừng lại, hắn tiếp tục nói:

- Không sai, linh hồn Đại Hòa đúng không? Vừa khéo, trong ngực kẻ thù truyền đời của các ngươi cũng có trái tim Trung Quốc, ngươi cảm nhận được không? Bọn chúng sẽ bỏ qua cho các ngươi?

Miyata nghe vậy liền nhắm mắt lại, hít sâu một hơi rồi mới nói:

- Adam… Tương lai của Đông Hải đội không thể giao vào tay ngươi, nếu như Đông Hải đội còn có thể sống sót, hy vọng vẫn có thể hợp tác với ngươi trong Liên minh Thiên sứ… Hợp tác thực sự, chứ không phải coi chúng ta là đồ vật.

Nói đoạn, thanh kiếm trong tay hắn bổ xuống, chém vỡ máy liên lạc làm đôi.

Phần lớn thành viên Đông Hải đội đều trầm mặc, chỉ có gã đầu trọc cùng mấy người khác là giật mình kinh hãi. Masao vội vàng gào lên:

- Miyata! Ngươi điên rồi sao? Phá hủy máy liên lạc với Adam, thế này làm sao chúng ta dự đoán được tình hình Trung Châu đội nữa? Ngươi muốn hại chết mọi người à?

http://tieulun.hopto.org

- …Có lẽ thật sự sẽ chết.

Miyata quay đầu lại nhìn mọi người, nói:

- Mọi người, ý ta đã quyết! Nếu như Trung Châu đội muốn hòa bình, chúng ta sẽ hòa bình, nếu như bọn chúng muốn đánh, chúng ta sẽ đánh! Cho dù là chết cũng không thể như con chó vẫy đuôi cầu xin. Đây là yêu cầu duy nhất của ta với mọi người, nếu không ta sẽ là kaishakunin(***) cho các ngươi.

- Ta tuyệt đối không vứt bỏ mọi người, vì thế cho dù là chết thì cũng để chúng ta cùng nhau tử chiến đi!

Cùng lúc ấy, tại thế giới chỗ Adam, hắn mỉm cười đứng nhìn máy liên lạc trước mặt đang phát ra âm thanh sè sè, một lúc lâu sau mới ấn nút, cắt đứt tiếng động đó.

- Adam, bị Sở Hiên phát hiện ngươi nấp sau lưng Đông Hải đội ra đòn rồi sao?

Tống Thiên đang ngồi bên cạnh Adam, hắn nhắm mắt, khẽ hỏi.

- Vẫn chưa… Không, có thể là đã phát hiện, nhưng cũng có thể là vẫn chưa. Đúng là xảo diệu, hư mà như thực, thực mà như hư, chỉ vẻn vẹn để một thành viên trong đội bị bắt sống là tính toán của ta đối với hắn đã hoàn toàn mất tác dụng. Bây giờ ta không còn biết hắn đang nghĩ cái gì nữa, ít nhất là không biết hắn rút cuộc là đã rõ ràng sự tồn tại của ta hay chưa.

Adam cười khổ, phất phất tay, đáp.

- Tại sao?

Tống Thiên tò mò hỏi.

- Bởi vì Đông Hải đội bắt sống một người đáng ra không thể bị bắt sống. Với thực lực của Triệu Anh Không mà chúng ta biết, lần này bị bắt sống có quá nhiều chi tiết cố ý, nhưng chính vì như vậy ta mới không hiểu Sở Hiên rút cuộc là đang nghĩ cái gì. Hắn đã biết sự tồn tại của ta rồi sao? Biết từ lúc nào, từ lúc Đông Hải đội đưa ra dương mưu đã biết rồi? Hay là khi Đông Hải đội đánh lén mới biết? Hoặc là căn bản không hề biết, chỉ là theo quán tính mà bày ra thế cục trước mắt?

Tống Thiên mở mắt ra, nhìn Adam, nói:

- Bỏ đi, Trung Châu đội dù sao cũng là Trung Châu đội, đến trận chiến cuối cùng chúng ta sẽ toàn lực đối phó với bọn chúng. Ngươi đã cố gắng hết sức rồi, đến cả tình cảm dân tộc của Đông Hải đội cũng bị khêu lên, bọn hắn chắc chắn là tử chiến đến cùng, ta quá quen thuộc với đám người Oa ấy, tư tưởng chủ nghĩa quân phiệt bệnh hoạn của bọn hắn chính là như thế!

- ….Chung quy vẫn có cảm giác ta đã bỏ quên chi tiết nào đó, có vẻ rất quan trọng.

Adam cười khổ không thôi. Hắn đứng dậy nhìn lên trời, một lúc lâu sau mới quay sang phía Tống Thiên, nói:

- Người Trung Quốc các ngươi có một câu như thế này phải không?

- Trời đã sinh Du, sao còn sinh Lượng…

(*) một cách gọi Trung Quốc của người Nhật, xuất phát từ âm "Cina" trong tiếng Phạn, khi chuyển sang tiếng Hán được viết là " ". Thực tế phải trong giai đoạn Thế chiến 2 và thời kỳ căng thẳng Nhật - Trung sau đó, cách gọi này mới mang ý nghĩa miệt thị. Hiện tại, trong các văn bản chính thức của Nhật đã không còn sử dụng cách gọi này nữa, người Nhật cũng ít khi sử dụng nó trong ngôn ngữ nói, thậm chí những người sử dụng cũng hiếm người nghĩ rằng cách gọi này là xúc phạm tới người Trung Quốc.

Một ví dụ tương tự nhưng ở chiều ngược lại là cách người Việt gọi người Trung Quốc là "người Tàu". Trước đây, cách gọi này ko mang một ý nghĩa kỳ thị nào hết, quen miệng thì gọi, đến nay thì hầu như những gì dính đến "Tàu" sẽ được người đọc tiếp nhận với một hàm ý xấu.

(**) Yamato, dân tộc bản địa chính của Nhật, bắt nguồn từ tên cũ của tỉnh Nara

(***) nghi lễ mổ bụng tự sát (seppuku) của samurai Nhật, sau khi người tự mổ bụng cắm dao ngập vào người mình, một kaishakunin đứng đằng sau sẽ chặt đầu người đó.

http://tieulun.hopto.org

705. Chương 10: Trung Châu Đội Tấn Công (2)

Sau khi Đông Hải đội tập kích và liên lạc với tiểu đội Thiên Thần, thời gian đã trôi qua được nửa ngày. Tất cả mọi người đều sắc mặt u ám, không biết bao giờ Trung Châu đội sẽ phát động công kích, hay là tới quần đảo Điếu Ngư Đài dĩ dật đãi lao chờ họ, tóm lại, mất đi trí tuệ của Adam, Đông Hải đội lúc này đã không còn có thể tính toán được gì nữa.

- Có lẽ chúng ta thật sự đã sai lầm...

Trên boong tàu, Miyata Kuari cùng Aoi một trước một sau chậm rãi bước đi, không khí trong phòng họp cực kỳ nặng nề, hai người cuối cùng cũng không chịu nổi, vì thế liền đi ra bên ngoài.

- Vậy chúng ta tiến hành theo sách lược mà Adam đã để lại.

Aoi liếc nhìn Miyata, tiếp đó cúi đầu thì thào nói.

- Không phải chuyện đó... Mà là về thái độ của chúng ta đối với người Shina... Không, thái độ của chúng ta đối với người Trung Quốc.

Aoi nhất thời liền trầm mặc. Vấn đề này, lúc bình thường nàng đều rất ít khi nhắc tới, bởi vì nàng biết thân thế của Miyata. Ông nội hắn là một sỹ quan quân đội tham gia Chiến tranh thế giới 2, hơn nữa còn mang quân hàm đại tá, cha hắn lại càng là thành viên cốt cán của Kokuryuukai(*), cả nhà đều là cánh hữu nên vừa sinh ra hắn đã được giáo dục theo tư tưởng cánh hữu cực đoan đó.

So với hắn thì đời trên của Aoi vốn thuộc Đảng cộng sản Nhật, tuy sau này đảng phái dần dần suy sụp nhưng gia tộc nàng đúng là không có kỳ thị gì với người Trung Quốc. Khi Trung Quốc tiến hành vận động trồng cây gây rừng ở khu vực tây bắc, gia tộc nàng cũng từng phái người đến hỗ trợ vì thế lúc nhỏ nàng từng có một nửa thời gian là ở tại đó. Trải qua cuộc sống trên đất nước khác cũng khiến tư tưởng nàng cởi mở hơn khá nhiều, hiểu rằng thế giới này cũng không phải như những gì phái hữu tuyên truyền, đất nước này cũng không phải một nơi thù địch với Nhật Bản...

Nhưng bằng sức lực của một mình nàng thì có thể làm được gì? Nhật Bản cánh hữu hoành hành, sửa đổi sách giáo khóa, chết cũng không chịu thừa nhận tội ác chiến tranh trong Thế chiến 2, cộng thêm rất nhiều xung đột khác, Trung Quốc lại càng thêm căm ghét Nhật Bản, sự thù hận giữa hai quốc gia cũng càng lúc càng sâu sắc.

Cho dù là trong tiểu đội luân hồi này, những đồng đội mà nàng thường ngày gặp mặt... Phần lớn bọn họ cũng bị những tư tưởng đó đầu độc.

Nàng biết Miyata không giống với ông và cha hắn, kỳ thực hắn là người rất tốt, nguyên nhân tiến vào thế giới luân hồi là vì trong một tai nạn xe hơi, hắn không cứu được bạn bè mình, sau đó mới chán nản nản đau đớn, cuối cùng thì tiến vào đây.... Nhưng cho dù là hắn, cho dù là một người tốt như vậy cũng bị những tư tưởng thù hằn, dân tộc cực đoan làm ảnh hưởng, lúc thường khi nhắc đến người Trung Quốc cũng đều gọi là người Shina, biểu hiện đủ loại khinh thị.

- Chẳng lẽ chúng ta thật sự giống như những gì mấy tay viết người Mỹ đã nói sao? Gặp kẻ mạnh chỉ biết khom lưng uốn gối, gặp kẻ yếu thì hung hăng, vô sỉ? Giống như lúc đối mặt với Trung Châu đội mạnh hơn chúng ta...

Aoi thần sắc phức tạp nhìn Miyata, cẩn thận lắng nghe từng lời hắn nói.

- ....Trên thế giới này không có dân tộc thấp kém, chỉ có cá nhân hèn hạ. Bất kỳ dân tộc nào cũng có điểm vĩ đại, cũng có nhân vật vĩ đại, đồng thời cũng có những kẻ hèn kém, phản bội, nhát gan, đáng khinh bỉ. Tuyệt đối không phải như ông và cha ta nói, người Trung Quốc sớm đã mất đi hồn phách của họ, sau này chỉ đáng gọi là người Shina, không phải như vậy. Adam nói rất đúng, chúng ta có tâm hồn Đại Hòa, bọn họ cũng có trái tim Trung Quốc, không thể phân cao thấp, sang hèn được...

Miyata Kuraki đưa mắt nhìn ra xa, thì thào nói:

- Từ trận đoàn chiến đầu tiên chúng ta đã nghe kể về ba tiểu đội luân hồi mạnh nhất, Ác Ma, Thiên Thần, Trung Châu, sớm đã nghe kể về kẻ mạnh nhất Trịnh Xá, clone của hắn, cùng với chuyện đồng đội của hắn...

http://tieulun.hopto.org

Ta không tin cường giả như vậy lại là kẻ ti tiện, mỗi cường giả đều đáng được tôn kính, chỉ có người hội đủ dũng, bá, tâm, ý mới có thể trở thành cường giả. Có lẽ chúng ta thật sự đã sai rồi.... Người Trung Quốc vẫn là một dân tộc từng sáng tạo nên lịch sử huy hoàng, chỉ có điều giống như Napoleon đã nói, họ vẫn đang ngủ say. (**)

- Đây là thói xấu của chúng ta chăng?

- Thói xấu gì?

Miyata nhất thời tò mò hỏi.

- Ức hiếp kẻ yếu, sùng bái kẻ mạnh...

Miyata liền trỏe nên trầm mặc, hắn lẩm bẩm nhắc lại mấy chữ này, trong mắt đầy vẻ phức tạp, một lúc lâu sau mới thở dài nói:

- Có lẽ đúng là thói xấu... Nhưng nếu có thể quyết một trận tử chiến với cường giả thì cho dù là như hoa anh đào héo tàn trong nháy mắt, tỏa ra vẻ đẹp rực rỡ trong khoảnh khắc cũng đủ rồi... Nếu có thể sống sót trở về thế giới hiện thực, ta nhất định sẽ tới đài tưởng niệm cuộc thảm sát Nam Kinh, nói một câu xin lỗi, nếu như có thể sống sót...

- Nếu như phải chết... Mong rằng anh có thể nắm tay em cùng chết.

Aoi khẽ quàng tay ôm lấy Miyata, hai người yên lặng đứng đó, cảm nhận giây phút ấm áp có lẽ là cuối cùng này.

- Hỏng rồi

Aoi chợt kêu lên, sắc mặt đỏ bừng chạy vào trong phòng họp, bộ dạng có vẻ cực kỳ tức giận. Miyata Kuraki thoáng ngẩn người rồi lập tức định thần lại, cũng đầy vẻ tức giận bám sát theo nàng, đồng loạt lao vào trong phòng.

Trong phòng họp, Masao đang đỏ ngầu hai mắt, nhào lên người Triệu Anh Không, hắn to mồm chửi bới, cánh tay còn lại không ngừng kéo xé áo nàng. Khi hai người tiến vào vừa đúng lúc nhìn thấy hắn xé rách áo cùng vải quấn ngực của Triệu Anh Không, bộ ngực to lớn nẩy vọt ra trước mắt mọi người.

- Ngươi muốn làm gì!

Aoi còn chưa dứt lời, Miyata đã gầm lên một tiếng đạp thẳng vào lưng Masao đá bay gã to lớn còn cao hơn cả bản thân mình này ra mấy mét, ầm một tiếng đâm sầm vào chiếc bàn bằng gỗ cứng ở cạnh đó, đập nát nó thành mảnh vụn.

- Điên rồi à? Muốn chơi phụ nữ thì về Chủ Thần không gian tự mà tạo! Đừng có làm mất mặt dân tộc Đại Hòa chúng ta ở đây! Cô ấy là tù binh, không phải kỹ nữ cho ngươi đùa bỡn!

Miyta hét lên.

Masao đưa tay quệt vết máu tươi trên trán, hắn đứng dậy bật cười hung tợn rồi cũng gào lên:

- Ta thấy ngươi điên rồi mới đúng chứ? Không ngờ lại đơn phương vứt bỏ hỗ trợ của Adam, trí giả của tiểu đội Thiên Thần, ngươi nghĩ ngươi sánh được với hắn sao? Ngươi đang muốn ép chúng ta vào đường cùng! Ông đây không muốn chết chung với ngươi! Hơn nữa còn là chết nhục nhã trong tay đám Shina, đám lợn Shina ấy...

- Câm miệng! Tôn trọng kẻ thù chính là tôn trọng chính mình! Bọn họ là người Trung Quốc!

Miyata quát lớn, bộ dạng như lại xuống lao tới đánh Masao.

Masao tựa hồ cũng đã bất chấp tất cả, hắn vừa lùi ra sau vừa kêu lên:

- Ngươi quên mất danh dự của dân tộc Đại Hòa rồi, linh hồn samurai của ngươi ở đâu? Không ngờ còn gọi lũ lợn ấy là người Trung Quốc.... Ngươi quên cha ông ngươi đã chiến đấu anh dũng trên đất Mãn Châu thế nào rồi sao? Vậy mà còn đồng tình với cái dân tộc hạ đẳng ấy?

Miyata gầm lên, rút kiếm ra, quát lớn:

http://tieulun.hopto.org

- Ngươi đúng là điên rồi, trong đầu ngươi rút cuộc là đang nghĩ gì? Chẳng lẽ ra tay với người không có sức phản kháng ngươi cũng cảm thấy vui sướng sao?

- Không sai! Đối với loại dân tộc hạ đẳng đó không cần phải nói nhân nghĩa gì cả!

Masao gào lên.

- Vậy ngươi sẽ nói nhân nghĩa với ai? Thành viên tiểu đội Thiên Thần?

Miyata vụt vung kiếm, kề sát da đầu Masao nhưng lại không chém xuống, mà chỉ lạnh lùng hỏi hắn.

- ....Nếu là tiểu đội Thiên Thần thì tự nhiên là khác.

Mắt thấy Miyata thật sự muốn chém mình, toàn thân Masao lập tức đổ mồ hôi lạnh, nói chuyện cũng có vẻ thận trọng hơn.

- Ngươi...

Nghe vậy, Miyata nhất thời tức giận đến không nói được tiếng nào, cánh tay cầm kiếm run rẩy không ngừng, để lại một vệt máu tươi trên đầu Masao.

Những người xung quanh thấy vậy đều vội vàng đến khuyên giải, tất cả hợp sức tách hai người ra, trong đó có mấy tên khẽ lẩm bẩm:

- Dù sao Trung Châu đội cũng đã là kẻ địch với chúng ta, giao cô ta cho hắn đi, với người Shina còn phải nói nhân nghĩa cái gì...

- Các ngươi... Các ngươi đều điên rồi! Các ngươi rút cuộc là đang nghĩ gì vậy!

Miyara càng tức giận đến mức hồ đồ, nhưng khi hắn nhìn kỹ thì lại chứng kiến ánh mắt mọi người nhìn hắn đầy vẻ khó hiểu cùng xem thường, tựa hồ những gì hắn nới là điên rồ.

- …Thật sự là như vậy sao? Khinh thường kẻ yếu, sung bái kẻ mạnh… Đây là tinh thần võ sỹ đạo mà ta vẫn tin tưởng sao?

Miyata đột nhiên cảm thấy niềm tin và thế giới của mình phảng phất như sụp đổ, tới khi một bàn tay nhỏ bé nắm lấy tay hắn thật chặt, Miyata mới định thần lại. Aoi đứng sát bên hắn, nói:

- Đây là dân tộc Đại Hòa thật sự, bởi vì sự tẩy não, tuyên truyền của cánh hữu, phần lớn mọi người hoặc ít hoặc nhiều đều có khuynh hướng như vậy. Chúng ta chỉ là một bộ phận rất nhỏ, Masao cũng là một bộ phận rất nhất, nhưng đại bộ phận những người ở giữa đã bắt đầu từ từ chuyển sang cánh hữu...

- Vậy ư?

Miyata Kuraki trong lòng càng lúc càng bi thương, đám người vốn là đồng đội trước mắt, bây giờ trông lại xấu xí không chấp nhận nổi. Có điều, không đợi hắn kịp nói gì, bên ngoài phòng họp đột nhiên vang lên tiếng báo động chói tai, toàn hạm đội phát ra tiếng cảnh báo kẻ địch tấn công.

Trung Châu đội... Tới rồi!

(*) Hắc long hội ( ) một tổ chức bán quân sự, dân tộc cực đoan theo khuynh hướng cách hữu do Uchida Ryōhei ( ) thành lập

(**) "Quand la Chine s'éveillera, le monde tremblera." "khi Trung Hoa thức dậy, nó sẽ làm rung chuyển thế giới."

Phát biểu của Napoléon Bonaparte, có thể trong thời gian lưu đày tại đảo Saint Helena.

Nổi tiếng hơn qua tác phẩm cùng tên của Alain Peyrefitte

706. Chương 10: Trung Châu Đội Tấn Công (3)

- ...Ngươi chắc chắn Triệu Anh Không không hề nương tay?

Trịnh Xá nhìn về phía trước, đồng thời khẽ hỏi những người đứng sau lưng.

http://tieulun.hopto.org

- Đúng, không nương tay. Nói một cách chính xác là cô ấy gặp phải vừa đúng người khắc chế được nhược điểm của cô ấy. Khi hai nhân cách cùng tồn tại trong một thân thể sẽ rất dễ dàng xuất hiện trình trạng tinh thần rối loạn, sự bất ổn định trong tinh thần đã được xác định ngay từ khi bắt đầu. Người bị rối loạn nhân cách phân liệt bình thường đều mang theo một phần nhỏ bệnh lý tinh thần, đối phương khắc chế đúng vào nhược điểm này của cô ấy.

Sở Hiên đáp vẻ khẳng định.

- Vậy đến trận đánh cuối cùng phải làm thế nào? Trong trận chiến cuối cùng cô ấy bị người khác lợi dụng nhược điểm này, vậy không phải sẽ...

- Không, không có vân đề gì. Đến trận chiến cuối cùng, nhân cách chính và nhân cách phụ của cô ấy hẳn là đã...

Đã cái gì thì Sở Hiên không hề nói rõ ra, bất quá mấy người Trịnh Xá cũng có chút chuẩn bị tâm lý nên nói đến đó thôi cũng đã đủ rồi. Tình hình trong trận chiến cuối cùng không ai có thể biết được, nói không chừng Trung Châu đội sẽ toàn thắng, nhưng khả năng càng lớn hơn là Ác Ma đội vẫn duy trì được vị trí số một. Đương nhiên, cũng có khả năng cực nhỏ là tiểu đội Thiên Thần giành được thắng lợi cuối cùng, tất cả mọi chuyện đều có thể xảy ra. Trận chiến cuối cùng tuy là đấu tranh giữa người với người nhưng ý trời cũng có tác dụng quyết định.

Triệu Anh Không tạm thời vẫn rất an toàn, thông qua mảnh kim loại màu bạc gắn dưới đồng hồ, mọi người có thể giám thị nhất cử nhất động của Đông Hải đội. Đương nhiên, phạm vi rất nhỏ, chỉ có vài mét vuông nhưng cũng đủ để giám sát xem Triệu Anh Không có an toàn hay không. Đông Hải đội đúng là đã bị thực lực của Trung Châu đội uy hiếp, ít nhất là cho tới bây giờ bọn họ vẫn chưa dám động vào Triệu Anh Không.

- Thứ bọn chúng liên lạc với tiểu đội Thiên Thần hẳn là một máy móc, nhưng trong Chủ Thần không gian tuyệt đối không có hoán đổi loại máy móc này, thậm chí cả phương pháp chế tạo cũng không có, điểm này ta có thể khẳng định chắc chắn. Nhưng tiểu đội Thiên Thần lại lấy được loại máy này, 80% là bọn chúng lấy được trong di sản của chủng tộc da đen hoặc da trắng, thậm chí có thể là da vàng...

Đây là kết luận Sở Hiên đưa ra sau khi giám sát Đông Hải đội, nhưng kết luận này lại khiến mấy người Trịnh Xá hoài nghi.

- Nhưng di sản của hệ da vàng không phải đã bị chúng ta chiếm rồi sao? Còn có di sản nào nữa?

- Nói một cách chính xác là chúng ta tìm được di sản của tập đoàn tu chân chủng tộc da vàng, còn di sản của tập đoàn Thánh nhân vẫn chưa biết tung tích. Ngoài đó ra, kỳ thật cũng có thể chia di sản của hai chủng tộc còn lại ra làm hai bộ phận, nói cách khác, trong Chủ Thần thực chất có sáu điểm di sản, tiểu đội Thiên Thần chắc là cũng lấy được một phần trong số đó, chỉ không biết là lấy được một chút hay là toàn bộ.

Sở Hiên trịnh trọng nói.

- Được rồi, bây giờ có nghĩ nhiều như vậy cũng vô dụng, chuyện đó là trách nhiệm của ngươi và Tiêu Hoành Luật. Bố cục kế hoạch như thế nào trong trận chiến cuối cùng, làm thế nào duy trì đồng đội... Ta luôn tin tưởng trí tuệ của ngươi, trong trận chiến cuối cùng cũng vậy. Tính mạng của mọi người chúng ta đều giao cho ngươi và Tiêu Hoành Luật.

- Bây giờ cứ tiếp tục chiến đấu đã!

Sau khi Triệu Anh Không bị bắt đi, lại lấy được đủ tin tức liên quan đến tiểu đội Thiên Thần, tàu khu trục của Trung Châu đội đã quay ngược lại đón đầu hạm đội Thái Bình Dương số 7 của Mỹ. Mê hoặc được Adam một cách hoàn hảo, Trung Châu đội cuối cùng cũng có thể phóng tay một trận, đáp trả lần tập kích lúc trước của Đông Hải đội, ngoài ra...

- Vương Hiệp, ngươi hận người Nhật Bản không?

Sở Hiên đột nhiên quay sang phía Vương Hiệp vẫn một mực yên lặng đứng bên cạnh, hỏi.

Vương Hiệp ngẩn ra một hồi lâu rồi mới nghiến răng nghiến lợi đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Hận!

- Tại sao vậy?

Sở Hiệt gật đầu, ghi chép gì đó vào sổ tay, vừa viết vừa hỏi.

- Lịch sử, hiện tại!

Vương Hiệp cũng không do dự, hắn nặng nề bật ra bốn chữ rồi thở hồng hộc, một mình bước ra khỏi khoang thuyền, cũng không biết là đi đâu nữa.

- Tiêu Hoành Luật, ngươi hận người Hật Bản không?

- ....

- Tiêu Hoành Luật, ngươi hận người Hật Bản không?

- ....

- Trương Hằng, ngươi hận người Hật Bản không?

- ....

- Imhotep, ngươi hận người Hật Bản không?

- Người Nhật Bản? Là ai?

……

- Trịnh Xá, ngươi hận người Hật Bản không?

- Sở Hiên, ngươi điên rồi à? Tự dưng lại hỏi cái vấn đề quái dị này, có âm mưu gì thì nói thẳng ra đi! Đừng có cái kiểu con mẹ nó giấu giếm trong đầu sau đó lòi ra tính kế bọn ta.

Trịnh Xá trừng mắt nhìn Sở hiên, đầy vẻ ta biết ngươi chắc chắn là có âm mưu.

- Không có gì, chỉ nghiên cứu một chút về vấn đề nhân tính thôi… Trịnh Xá, cần ta tư vấn tâm lý cho ngươi một chút không? Thảo luận qua về chủ đề nhân tính.

Sở Hiên sắc mặt bình thản, không tức giận, cũng chẳng giải thích, chỉ liên tục ghi chép gì đó vào sổ tay, vừa ghi vừa hỏi Trịnh Xá.

- Tư vấn tâm lý? Ngươi đi tư vấn tâm lý? Miễn đi! Miễn đi! Ta chưa muốn biến thành thằng điên... Ngươi trực tiếp nói ra đi, đang muốn làm cái gì?

Trịnh Xá đáp.

- Nghiên cứu về nhân tính một chút thôi mà, cũng liên quan đến khả năng hợp tác giữa tinh thần lực khống chế giả của Đông Hải đội với chúng ta.

Sở Hiên trả lời.

Trịnh Xá lập tức rơi vào trầm mặc, đã tiến vào thế giới tinh thần, hắn tự nhiên là biết thế giới đó vô cùng nguy hiểm. Tuy vì bản thân tinh thần lực khống chế giả vốn rất đặc biệt nên sinh ra nguy hiểm nhưng sự nguy hiểm đó không chỉ riêng với người từ bên ngoài xâm nhập mà cả với bản thân chủ thể của thế giới tinh thần cũng rất khó lường, nếu tinh thần lực khống chế giả có ác ý gì thì các thành viên đang hôn mê của Trung Châu đội sẽ chết chắc.

- Ý ngươi là, tinh thần lực khống chế giả của Đông Hải đội sẽ không giúp chúng ta?

Lời vừa ra khỏi miệng hắn lập tức cảm thấy mình đúng là đã hỏi một câu ngu ngốc. Hai đội dù sao cũng là kẻ địch, hơn nữa nguyên nhân sâu xa còn nằm trong câu hỏi của Sở Hiên, ngươi có hận người Nhật Bản không? Thù hận cũng đến từ hai phía, người Nhật có hận chúng ta không?

- Đúng thế, cảm giác thù hận truyền đời chính là như vậy... Ngươi hận ta, ta hận ngươi, vì hận mà làm những việc xúc phạm đến nhau, càng lúc càng khiến hai bên thêm oán ghét. Hơn nữa lịch sử trước kia dù

http://tieulun.hopto.org

sao cũng không thể mãi mãi bày ở đó, nếu như không đối mặt thì muốn buông bỏ thù hận cũng rất khó khăn... Ngươi có cách nào không?

Trịnh Xá thở dài, hỏi lại.

Sở Hiên thản nhiên đáp:

- Nếu dùng tính mạng uy hiếp thì hản là có thể khiến tinh thần lực khống chế giả của Đông Hải đội khuất phục nhưng nếu muốn đối phương thật lòng làm việc cho chúng ta thì còn cần có lợi ích mới được... Thay đổi suy nghĩ của hai dân tộc, không phải chỉ bằng mấy người là có thể hoàn thành, ta cũng không có cách nào trong thời gian ngắn thay đổi nhân tâm, vì thế vẫn cần lợi ích để dụ dỗ.

- Lợi ích?

- Điểm thưởng là lợi ích, chi tiết kịch tình cũng là lợi ích, thậm chí tính mạng, địa vị, hoặc đồng đội quan trọng với tinh thần lực khống chế giả của đối phương, tất cả đều là lợi ích. Nhân quả trong thiên hạ đều vì lợi ích mà sinh.

Trịnh Xá yên lặng gật đầu, hơn nửa ngày sau mới nói:

- Tất cả cứ chờ đến lúc đó hãy tính, nhưng tên muốn làm nhục Triệu Anh Không nhất định phải chết!

- Không sao cả, ngươi là đội trưởng.

Sở Hiên điềm nhiên như không, lại cúi đầu vào tập tài liệu, giống như trận chiến đang tới gần chẳng liên quan gì đến hắn cả.

"Đúng thế, ta là đội trưởng... Cho nên một số trách nhiệm phải do ta gánh vác, tỷ như giết người..."

Trịnh Xá thầm nói với chính mình.

- Thưa ngài, tàu khu trục còn cách hạm đội khoảng ba mươi hải lý...

Một giọng nói chợt cắt đứt mạch suy nghĩ của Trịnh Xá, trên boong tàu đã có mấy viên sỹ quan chạy tới.

- Được rồi, các ngươi vào trong khoang thuyền hết đi. Chiến đấu tiếp theo đây có lẽ sẽ rất kịch liệt, nếu không cẩn thận các ngươi cũng có thể bị liên luy... Chỉ một trận này nữa thôi, sau trận này các ngươi sẽ được an toàn, sau đó thì yên tâm mà hưởng thụ cuộc đời vinh hoa phú quý phải dùng tính mệnh hoán đổi đi.

Trịnh Xá quay đầu lại nhìn mấy viên sỹ quan, cười nhẹ nói.

Mấy viên sỹ quan đều trầm mặc, tiếp đó yên lặng giơ tay chào mấy người Trịnh Xá rồi tiến vào trong khoang thuyền. Cả tàu khu trục, ngoại trừ một số ít bình lính phải điều khiển tàu thì tất cả đều nấp vào trong khoang.

- Vậy thì Đông Hải đội, các ngươi đã chuẩn bị tốt chưa? Trung Châu đội bọn ta tới tấn công đây!

Ở phía bên kia, Đông Hải đội cũng đã nghe được tiếng báo động của hạm đội, tất cả thành viên đều cả kinh, chẳng ai còn để ý tới vấn đề đối xử với tù binh nữa, tất cả đều vô thức nhìn sang phía Miyata Kuraki, người mạnh nhất của đội, cũng là đội trưởng, là trụ cột của họ.

Miyata hít sâu một hơi, bấy giờ mới trịnh trọng nói:

- Tư tưởng của các ngươi đều có vấn đề, nếu có thể sống sót trở về Chủ Thần không gian, ta sẽ bắt các ngươi thay đổi... Kẻ nào không muốn thay đổi thì tốt nhất là chết trong thế giới phim kinh dị này đi, nếu không các ngươi tự mổ bụng tự sát, tự suy nghĩ cho kỹ.

Nói đoạn, hắn rút kiếm đeo bên hông ra, quay sang phía Aoi, nói:

- Quét hình vị trí tầu khu trục, vị trí hạm đối chúng ta cùng vị trí thành viên trong đội.

Aoi lúc này đang luống cuống sửa sang lại quần áo cho Triệu Anh Không, áo mặc cùng quấn ngực đều đã bị xé nát, bất đắc dĩ nàng chỉ có thể cởi áo ngoài của mình mặc lên cho Triệu Anh Không, tiếp đó vận hành tinh thần lực quét hình hoàn cảnh xung quanh.

http://tieulun.hopto.org

Chỉ khoảng mấy chục giây sau, từ đằng xa đột nhiên bùng lên một quầng lửa cao vút, sóng nổ kịch liệt làm cuốn lên từng đợt sóng cao đến cả trăm mét. Tiếp theo vụ nổ đó, một tiếng nổ kịch liệt khác lại vang lên, lần này vụ nổ phát sinh ở sâu trong lòng biển, làm mặt nước trồi lên thành một nửa hình cầu khổng lồ, dựng cao tới mấy chục mét.

- Có một chiếc tàu ngầm bị phá hủy.

Kỳ thực, căn bản không cần nàng nói, qua quét hình tinh thần lực, tất cả mọi người đều nhìn thấy rõ ràng. Một khối chất nổ không biết do thứ gì tạo thành, uy lực không ngờ lại giống như vũ khí hạt nhân cỡ nhỏ, không, không thể là vũ khí hạt nhân cỡ nhỏ, chỉ một quả đã đủ xuyên thủng tàu ngầm đang chuẩn bị công kích trong lòng biển, tiếp đó bùng nổ kịch liệt.

Vừa dứt lời, đột nhiên lại có một chiếc tàu ngầm gãy ra làm đôi, chỗ gãy không ngừng tan biến, căn bản không hề phát sinh nổ mạnh mà hoàn toàn biết mất không thấy tăm tích. Tình huống này so với vụ nổ lúc trước còn quỷ dị hơn nhiều.

- Trung Châu đội, các ngươi đang uy hiếp chúng ta sao?

707. Chương 10: Trung Châu Đội Tấn Công (4)

- Không sai, chính là uy hiếp.

Trịnh Xá đứng trên boong tàu cao giọng nói với các thành viên còn lại:

- Không chỉ uy hiếp Đông Hải đội mà còn phải uy hiếp quân đội của tất cả các quốc gia khác trong thế giới này, thậm chí là cả Liên minh Thiên sứ! Chúng ta phải hủy diệt toàn bộ hạm đội Thái Bình Dương số 7 của Mỹ cùng hầu hết thành viên Đông Hải đội. Phải cho bọn chúng biết, chúng ta không dễ trêu chọc, trong trận chiến cuối cùng chúng ta thật sự là một trong ba đội ngũ mạnh nhất!

- Bắt đầu chiến đấu. Zero, Vương Hiệp, hai người các ngươi phụ tránh tiêu diệt tất cả tàu ngầm nào tới gần chúng ta, mắt của Sở Hiên có thể tạm thời sử dụng thay thế quét hình tinh thần lực. Ba người các ngươi ở lại, đồng thời phụ trách bảo vệ tân nhân... Trình Khiếu cũng ở lại, cận chiến của ngươi cần dùng để bảo vệ mấy người Zero, đi sang bên kia không phù hợp lắm, dù sao ngươi cũng không thể phi hành. Trương Hằng, ngươi phục trách tất cả tên lửa tấn công tới con tàu này, trách nhiệm của ngươi là nặng nhất, phải bảo vệ tốt mọi người...

Trịnh Xá thoáng trầm tư một lát rồi nói tiếp:

- Tiêu Hoành Luật, Imhotep, hai ngươi theo ta chiến đấu... Tiêu Hoành Luật, thả cún con ra, ngủ lâu như vậy cũng nên để nó vận động một chút. Có điều không được bay lên quá cao, sấm sét trên trời chắc là để hạn chế sức mạnh của sinh vật bay, ta sợ nó không chịu đựng nổi.

Tiêu Hoành Luật gật đầu, Trịnh Xá bấy giờ mới quay sang phía Imhotep, nói:

- Vậy thì... Sức mạnh hóa cát của ngươi trong nước mưa và trên mặt biển sẽ bị hạn chế rất nhiều phải không?

Imhotep gật đầu đáp:

- Đúng là sẽ bị hạn chế, nhưng nếu ở trên chiến hạm thì sẽ không sao cả. Đây không phải cát bụi bình thường, thực chất là bản thân ta dùng phép thuật huyễn hóa ra, sử dụng ở đây sẽ tiêu hao nhiều pháp lực hơn nhưng đối với người bình thường coi như đủ.

- Thế hả? Vậy là được rồi... Chúng ta xuất phát thôi.

Lưu Úc đứng bên cạnh vẫn một mực trầm mặc đột nhiên lên tiếng:

- Chờ, chờ chút, em có thể đi cùng không?

Trịnh Xá cùng những người xung quanh đều ngạc nhiên nhìn lại, thằng nhóc này nhất thời đỏ hết cả mặt, ngập ngừng nói:

http://tieulun.hopto.org

- Em có thể ở cùng với Tiêu Hoành Luật, được cự long bảo vệ chắc là tính mạng sẽ an toàn. Chủ yếu là kỹ xảo triệu hồi bài của em vẫn chưa được sử dụng trong thực tế, nếu thử qua trên chiến trường thì trong trận chiến cuối cùng cũng sẽ có chút cảm thụ trực quan... Có được không?

- ...Tốt!

Trịnh Xá thở ra một hơi, xoa xoa đầu thằng nhóc, tiếp đó nói với những ngươi còn lại:

- Vậy tình hình chiến đấu cứ sắp xếp như vậy, mọi người dạy cho Đông Hải đội một bài đi, thế nào mới gọi là tiểu đội luân hồi... Trung Châu đội chúng ta lại càng là tiểu đội luân hồi như thế nào!

Dứt lời, Trịnh Xá đã nhảy lên không trung, vỗ cánh bay thẳng ra xa.

Không thể không thừa nhận, hạm đội Thái Bình Dương số 7 của Mỹ đúng là một trong những hạm đội mạnh mẽ hiếm có trên thế giới, không chỉ có các loại tàu chiến đủ hình đủ kiểu mà nhân viên điều khiển trên tàu cũng được huấn luyện cẩn thận. Mắt thấy Trung Châu đội tới đột kích, cùng lúc tiếng báo động vang lên, nhân viên cả hạm đội cũng được động viên khẩn cấp, tất cả đều chuẩn bị tốt nghênh đón những kẻ tới tấn công, chỉ tiếc là... Thứ họ phải đối mặt không phải vũ lực thông thường của thế giới này mà là sức chiến đấu siêu mạnh đến từ thế giới luân hồi, sức mạnh vượt quá sức tưởng tượng của họ rất, rất xa.

Trịnh Xá vỗ cánh bay thẳng tới, trên người liên tục chớp động ánh sáng. Nương theo sức mạnh chân nguyên lực và ma lực va chạm lẫn nhau sinh ra, tốc độ của hắn thật sự quá nhanh, nhưng chính vì như vậy mà giữa thế giới bão tố này hắn cũng trở nên cực kỳ bắt mắt. Một đường bay tới, tất cả chiến hạm phía dưới đều nhắm vào hắn xạ kích không ngừng, mấy chiếc tàu lớn một chút còn bắn tên lửa hạm đối không, chặn đầu quỹ tích bay của hắn.

- Muốn chết!

Trịnh Xá cũng không tránh né, rút Hổ hồn đao ra chém xuống một cách đơn giản, trong tiếng nổ mãnh liệt, mấy quả tên lửa đã bị hắn phá hủy. Toàn thân Trịnh Xá lại lóe lên một đợt ánh sáng, uy lực của vụ nổ bị chặn lại hoàn toàn, tiếp đó hắn lao vọt tới, từ độ cao hơn trăm mét phóng thẳng xuống một con tàu khu trục.

"Hủy diệt trong nháy mắt!"

Nội lực cùng năng lượng vampire trong cơ thể Trịnh Xá xung động kịch liệt, sử dụng trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt, hắn hung hăng chém thẳng một đao vào giữa trung tâm tàu khu trục. Con tàu này chẳng qua chỉ là hợp kim bắt thép bình thường, sao có thể chịu đựng nổi một đòn hủy diệt của Trịnh Xá trong trạng thái Tiếm long biến? Trong tiếng đứt gãy răng rắc, tàu khu trục dần dần vỡ đôi, mà Trịnh Xá cũng dứt khoát không làm thì thôi, đã làm là làm cho chót, hắn nhảy lên lại vung đao chém xuống mấy nhát. Mỗi đao đều mang theo sức mạnh của Hủy diệt trong nháy mắt, đâu chỉ nặng có ngàn cân, mỗi đao đều khủng bố như trời long đất lở. Sau vài đao, con tàu đã thật sự bị chém thành hai đoạn, một trước một sau từ từ chìm xuống lòng biển...

- Mạnh quá... Sức mạnh thật khủng bố....

Đông Hải đội có tinh thần lực khống chế giả, bọn họ tự nhiên là có thể chứng kiến một màn này. Mắt thấy Trịnh Xá vài đao đã chém đứt đôi một con tàu khu trục to lớn, tất cả thành viên Trung Châu đội đều sợ đến xanh cả mặt. Bọn họ tuy cũng là thành viên tiểu đội luân hồi nhưng dù sao cũng chịu giới hạn trong sự yếu kém của Đông Hải đội, cũng chưa từng giao chiến với tiểu đội luân hồi ở cấp cao nhất, mặc dù đã gặp qua tiểu đội Thiên Thần nhưng cũng chỉ đạt thành hiệp định liên minh, không hề có chiến đấu gì quá kịch liệt. Chính vì thế, Trịnh Xá có thể nói là cường giả siêu cấp đầu tiên mà bọn họ thật sự chứng kiến, mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trung cấp, thậm chí cao hơn, vượt qua tâm ma, có kỹ năng tự sáng tạo, sức chiến đấu cực kỳ mạnh mẽ, thực lực của Trịnh Xá đã vượt xa sự tưởng tượng của họ, phảng phất như một ma thần.

- Sao lại mạnh như vậy? Hắn làm thế nào rèn luyện đến mức độ này?

Miyata Kuraki tuyệt vọng lẩm bẩm.

Miyata tốt xấu gì cũng là một võ sĩ, tuy thực lực không được liệt vào hàng ngũ cường giả như Trịnh Xá nhưng hắn quả thật cũng có nhận thức trực quan của bản thân về thực lực. Hắn biết những thứ hoán đổi

http://tieulun.hopto.org

trong Chủ Thần kỳ thực chỉ là phần mở đầu, muốn mạnh mẽ lên còn cần bản thân rèn luyện và tiến hóa. Nếu chỉ dựa vào nhiều điểm thưởng, nhiều chi tiết kịch tình để hoán đổi thì đó chẳng qua chỉ là cái vỏ ngoài mạnh mẽ, bên trong thực chất cực kỳ yếu ớt, ví dụ những đội ngũ chăn nuôi mà hắn từng nghe nói đều cơ bản là như vậy. Những cường giả chân chính trong thế giới luân hồi, bọn họ nhất định đều dựa vào bản thân mình để mạnh mẽ lên, những kẻ dựa vào hoán đổi đắt đổi căn bản không có tư cách để xưng là cường giả.

Vậy thì... Kẻ kinh khủng kia, hắn đã rèn luyện như thế nào? Đã phải trải qua lần chiến đấu gian nan tuyệt vọng chứ?

- Nghênh chiến đi...

Miyata nhắm mắt lại, nặng nề thốt lên.

- Ngươi, ngươi điên rồi sao? Muốn giao chiến với loại quái vật như thế? Đầu ngươi còn cứng hơn tàu khu trục sao? Ngươi điên rồi, ngươi thật sự điên rồi!

Masao ở bên cạnh lập tức gào lên, gào lên một cách điên cuồng, bộ dạng giống như đã phát điên phát rồ, hoặc có thể nói là đã bị dọa đến phát điên.

- Không sai, ta muốn chiến đấu...

Miyata nhìn những người còn lại, kiên định nói:

- Chúng ta đã là kẻ yếu, nhưng vẫn phải giữ được chút can đảm cuối cùng tận đáy lòng, nếu như cả phần dũng khí đó cũng biến mất thì các ngươi dứt khoát tự sát đi cho xong. Trong thế giới luân hồi này các ngươi đã không còn tư cách để tiếp tục phát triển nữa, bởi vì các ngươi đến cả dũng khí để mạnh lên cũng không có.... Ta không cần biết các ngươi khinh thường người Trung Quốc như thế nào, khinh thường Trung châu đội như thế nào, nhưng bọn họ mạnh hơn chúng ta là sự thực, tôn kính kẻ địch chính là tôn kính bản thân, ta không muốn khom lưng uốn gối mà sống, chỉ muốn được chết hiên ngang...

- Đương nhiên, nếu như Trung Châu đội đồng ý hòa bình thì ta cũng không cắt tuyệt đường sống của các ngươi, chỉ là… Các ngươi không cảm thấy nhục nhã sao?

Miyata nói xong cũng chẳng để ý tới bọn họ nữa, chỉ nhìn thật sâu vào mắt Aoi, tiếp đó bước ra ngoài. Các thành viên còn lại của Đông Hải đội bắt đầu xì xào với nhau, trong lời nói cũng bắt đầu không còn tôn trọng Miyata nữa.

- Đúng là một lũ ngu xuẩn… Các ngươi muốn sống sót như một con chó vậy sao.

Aoi nhìn những kẻ xung quanh, khinh bỉ nói.

Những người này lập tức sắc mặt đại biến, trong đó một gã trung niên hét lên:

- Ăn nói cái kiểu gì thế, sống sót thì sao chứ? Có thể sống sót thì tại sao phải tìm tới cái chết? Ngươi nghĩ ai cũng điên rồ như các ngươi sao? Nếu không phải các ngươi muốn đi bắt thành viên Trung Châu đội thì chưa chắc chúng ta đã phải giao chiến với Trung Châu đội đúng không? Vì thế nói đi nói lại vẫn là tại các ngươi, chính các ngươi hại chết mọi người!

Những tên còn lại cùng dần dần phụ họa, chửi mắng theo, chỉ có Masao ánh mắt oán độc nhìn Aoi và Triệu Anh Không nhưng lại kỳ quái không nói một câu nào.

- Hừ đúng là vô sỉ, lúc trước thì còn coi mình là cao quý hơn người, nói cái gì mà lũ lơn Shina, con bệnh Đông Á, bây giờ vừa thấy đối phương mạnh hơn lập tức đổi giọng muốn hòa bình, muốn sống sót, không muốn đụng đến đối phương... Ở cùng đội với các ngươi là sỉ nhục lớn nhất đời ta.

Aoi cõng Triệu Anh Không đang nằm dưới đất dậy, bước ra khỏi phòng.

- Chờ chút... Nếu muốn chiến đấu thì tính thêm ta nữa.

Ông lão Thần cung vẫn luôn trầm mặc đột nhiên lên tiếng, vừa nói vừa dẫn đầu ra khỏi phòng họp.

- Tính thêm cả ta nữa.

http://tieulun.hopto.org

Sau một lúc yên lặng, lại có một thanh niên khoảng hai bảy tuổi đứng dậy, hắn cũng không nói gì nhiều, trực tiếp ra khỏi phòng.

Aoi khẽ gật đầu, chuyển hình ảnh quét hình tinh thần lực sang cho hai người, sau đó liếc nhìn những kẻ còn lại, cười lạnh, đoạn theo sau hai người ra khỏi phòng họp.

Miyata ra khỏi phòng hội nghị đầu tiên lúc này đã đứng trên boong tàu. Hắn nhìn ánh lửa không ngừng bùng lên từ đằng xa, yên lặng nắm chặt thanh kiếm trong tay. Hắn chưa bao giờ tuyệt vọng như lúc này, cũng chưa bao giờ nội tâm hắn bình tĩnh như lúc này, có lẽ khi đối mặt với cường giả mạnh hơn mình quá nhiều hắn chẳng còn gì để phải suy nghĩ nữa.

- Trung Châu đội... Cho ta một cái chết thật rực rỡ đi, ta đang chờ đây!

708. Chương 10: Trung Châu Đội Tấn Công (5)

Aoi cõng Triệu Anh Không đi ra khỏi phòng hội nghị. Nàng cũng không lên trên boong tàu mà mang Triệu Anh Không bước vào trong một căn phòng khác, do nàng là tinh thần lực khống chế giả, bảo vệ an toàn cho bản thân mình là đủ rồi, không cần thiết phải lao ra hiện trường tranh đấu với Trung Châu đội. Tác dụng của tinh thần lực khống chế giả nằm ở đại cục chứ không phải chi tiết.

- Miyata-kun... Sau khi anh đi, em nhất định sẽ theo cùng.

Aoi khẽ thì thào, đoạn thở hắt ra một hơi, mở cửa bước vào trong phòng, tiếp đó tập trung toàn bộ sức mạnh, quét hình tất cả các thành viên Trung Châu đội tới tấn công.

Lúc này công thế của Trung Châu đội đã triển khai toàn diện, tàu khu trục không ngừng tiếp cận hạm đội, tàu ngầm trong lòng biển cũng từng chiếc từng chiếc một nổ tung, căn bản không có chiếc nào có cơ hội tới gần tàu khu trục chứ đừng nói là triển khai công kích. Sau khi liên tiếp phá nổ mấy tàu ngầm, tàu khu trục đã thuận lợi áp sát khu vực hạm đội.

Mấy chiếc chiến hạm ở vòng ngoài cùng sớm đã chuẩn bị xong, khi tàu khu trục của Trung Châu đội vừa tiến vào tầm bắn, lập tức có mấy quả tên lửa hạm đối hạm bắn tới. Trong hoàn cảnh bão tố như thế này, tầm bắn của tên lửa cũng bị ảnh hưởng cực lớn, gần như là khi hai bên có thể dùng mắt thường nhìn thấy chiến hạm của đối phương thì mới bắn tên lửa.

Quả tên lửa đầu tiên vừa mới bay ra được hơn ba mươi mét, đột nhiên trên tàu khu trục lóe lên một luồng sáng bạc, bốn mũi tên nối nhau bắn ra. Lần lượt đầu mũi tên này bắn vào đuôi mũi tên kia, va chạm phát nổ, đến khi chỉ còn lại một mũi tên cuối cùng, tốc độ của nó đã như thiểm điện, vượt xa khả năng quan sát của mắt thường, bắn trúng vào quả tên lửa. Tên lửa hơi ngừng lại một chút rồi bị mũi tên trực tiếp xuyên thủng, nổ tung giữa không trung.

Mũi tên sau khi xuyên qua cũng không ngừng lại, bắn thẳng vào bên sườn một chiếc tuần dương hạm, phá vỡ vỏ thép, tiến vào bên trong. Trước sau chỉ khoảng một, hai giây, mũi tên thế tới vẫn không giảm, lại xuyên thủng vỏ tuần dương hạm bay ra ngoài, cuối cùng cũng không biết là bay tới tận đâu...

Ở trên tàu khu trục, Trương Hằng tính toán sức mạnh của Bạo liệt tiễn một chút rồi bỏ một mũi tên đang cầm xuống, chỉ dùng ba mũi tên chĩa vào mấy quả tên lửa còn lại. Nếu chỉ muốn phá hủy số tên lửa này thì chỉ cần uy lực của Bạo liệt tiễn ba mũi là quá đủ rồi, như thế hắn cũng có thể bảo tồn thể lực, không đến nỗi vì kiệt sức mà sau này không đối phó được với tên lửa nữa.

Zero ở bên cạnh cũng chẳng để ý tới tên lửa, chỉ tập trung toàn bộ tinh thần nhìn xuống mặt biển. Vương Hiệp thì đứng sau lưng Zero, quanh người hắn lơ lửng mấy quả tên lửa hạt nhân mini. Số tên lửa hạt nhân này đã hoàn toàn bị năng lực Tạc đạn chi phối giả của hắn điều khiển, tùy lúc có thể tiến hành công kích, uy lực cũng mạnh hơn tên lửa hạt nhân mini bình thường nhiều.

Ở phía ba người, Sở Hiên yên lặng nhìn ra xa, trong mắt trái xuất hiện một loạt văn tự ký hiệu. Những ký hiệu này có đôi chút khác biệt so với lúc tại thế giới phim Eragon, ngoài những văn tự ký hiệu còn có hai luồng ánh sáng một đen một trắng mơ hồ tương giao với nhau, hợp thành hình dạng như Thái cực đồ. Hình

http://tieulun.hopto.org

ảnh lúc phân lúc hợp, biến ảo không ngừng, nếu như có người nhìn kỹ vào trong mắt hắn chắc chắn sẽ cảm thấy đầu váng mắt hoa.

- Được rồi, những tàu ngầm còn lại đã tập trung vào trung tâm hạm đội, chúng ta tiếp tục tấn công.

Sở Hiên liếc nhìn mặt biển một lát rồi nói, những văn tự ký hiểu cùng thái cực đồ trong mắt hắn cuối cùng cũng biến mất chỉ là bộ dạng có vẻ tiều tụy đi rất nhiều.

Sở Hiên nói xong được một chốc, ở khoảng trống trên boong tàu sau lưng hắn chợt vang lên một tiếng gầm lớn, một con rồng đen khổng lồ xuất hiện tại đó. Boong tàu căn bản không thể chứa nổi thể tích của hắc long, bắt đắc dĩ nó chỉ có thể vươn người lên cao, nhất thời cả tàu khu trục liền khẽ chìm xuống, đến khi con rồng vỗ cánh bay lên trời, con tàu mới dần dần khôi phục nguyên trạng.

Con rồng đen khổng lồ này chính là rồng non của Trung Châu đội vừa mới trưởng thành cách đây không lâu, Trịnh Xá giao nó cho Tiêu Hoành Luật làm vật cưỡi. Lúc trước nó vẫn luôn ngủ say trong huy hiệu Tế sư, đến bây giờ mới được Tiêu Hoành Luật thả ra, trong ý thức của nó chỉ như mới trải qua một giây. Hắc long cũng rất ngoan ngoãn, tùy ý để ba người Tiêu Hoành Luật ngồi lên lưng, tiếp đó nó gầm lên một tiếng, vỗ cánh bay thẳng tới chỗ hạm đội Thái Bình Dương số 7.

Các binh sỹ trong hạm đội đều trợn mắt há mồm nhìn, bọn họ chẳng qua đều chỉ là người thường, đã bao giờ chứng kiến loại sinh vật khủng bố như thế này? Thân hình cực kỳ to lớn, hình dạng giống như rồng trong thế giới huyền ảo phương Tây, hắc long vừa xuất hiện lập tức khiến toàn bộ binh lính lâm vào hỗn loạn. Đại bộ phận binh sỹ đang làm nhiệm vụ bắt đầu náo động, một số ít càng bị dọa đến ngã bệt xuống đất, nhất thời, ngoài một bộ phận cực nhỏ vẫn còn kiên thủ vị trí thì phản kích của cả vòng ngoài hạm đội cơ hồ đều đình chỉ, hiệu ứng sợ hãi mà hắc long mang lại còn lớn hơn những gì Trung Châu đội tưởng tượng.

- Ồ? Chuyện này cũng tốt đấy chứ, nếu biết bọn họ sẽ sợ hãi thế này thì đã sớm gọi cún con ra rồi.

Trịnh Xá nhìn quanh rồi lập tức cười hắc hắc, nói.

Rẹt!

Một chiếc tàu tuần dương hạm ở phía dưới đột nhiên phóng ra một quả tên lửa hạm đối không, cũng không biết là binh lính nào to gan lớn mật khởi động nó. Lúc này, hắc long vừa khéo bay qua phía trên cách chiến hạm này không xa, muốn tránh cũng không kịp. Trong lúc đột ngột, tên lửa trực tiếp bắn trúng phần bụng hắc long, ầm một tiếng vang dội, con rồng lập tức bị ngọn lửa nuốt chửng. Ở phía dưới, các binh sỹ hải quân đang hoảng hốt đều ngây ngốc nhìn cảnh tượng này, nhất thời tất cả đều dừng lại, yên lặng nhìn lên trời, muốn xem xem con rồng đen to lớn đó có phải là đã bị tên lửa bắn chết hay không.

Không ngờ, khi ngọn lửa tan đi, hắc long vẫn không chút suy suyển, bay giữa không trung, quanh người nó có một tầng bảo hộ mơ hồ có thể thấy được bằng mắt thường, chính vòng bảo vệ đó đã ngăn ngọn lửa của vụ nổ lại. Hắc long không hề bị bị thương, nhưng có vẻ đã bị quả tên lửa đó đánh cho nổi giận.

Hống!

Hắc long ngẩng đầu lên trời gầm lớn, một luồng lửa màu trắng sáng từ trong miệng nó phun ra, từ giữa không trung bắn thẳng xuống tuần dương hạm, khiến rất nhiều binh sĩ hải quân không kịp kêu lên một tiếng đã biến thành trong bụi. Luồng lửa đó lại càng không ngừng tràn xuống, hợp kim sắt thép giống như một khối chocolate, nhanh chóng tan chảy ra, sau chớp mắt đã biến thành nước thép. Hắc long phun lửa suốt mười mấy giây, trung tâm tuần dương hạm đã bị nung chảy ra một lỗ lớn, đường kính tới hơn mười mét, sâu không biết đến chỗ nào, cơ hồ xuyên thủng cả con tàu. Hắc long giống như vừa xả được một hơi, lỗ mũi phun ra mấy luồng khói đen, mang theo ba người bay tới chỗ một chiến hạm khác.

Ở đằng xa, Miyata Kuraki đứng trên boong tàu hàng không mẫu hạm đã chứng kiến tất cả. Quét hình tinh thần lực ghi khắc tất cả chi tiết một cách rõ ràng vào trong đầu hắn, những tên lửa bị ngăn cản như thế nào, vòng bảo vệ có thể thấy bằng mắt thường đó, ngọn lửa màu trắng khủng bố của hắc long, thậm chí cả Trịnh Xá đang càng lúc càng tiếp cận, tất cả hắn đều nhìn thấy rõ ràng. Lúc này có nói cái gì sống sót cũng không còn chút ý nghĩa nào nữa, phỏng đoán thực lực hai bên sai lầm, quả đắng đang lập tức kéo tới...

- Thua cũng không oan uổng.

http://tieulun.hopto.org

Hai người một già một trẻ kiên định đứng cạnh Miyata, Người trẻ tuổi vỗ nhẹ vai hắn, không nói một tiếng nào, có điều vậy là quá đủ rồi. Miyata chậm rãi ngẩng đầu lên, những ký hiệu màu đen trên da hắn nhấp nháy như ẩn như hiện, đến khi hắn ngước hẳn lên, những ký hiệu đó cũng hiển hiện rõ trên da.

- Thần cung điện hạ, Mitarai Kiyoshi, hai người có cảm thấy người Trung Quốc đáng để gọi là người Shina không?

Ông lão gọi là Thần cung kia mỉm cười, khàn khàn nói:

- Từ trước đến nay ta chưa bao giờ nghĩ rằng hai chữ Shina lại nên tồn tại, bọn họ đều bị phái hữu che tai, che mắt nên mới tự cao tự đại gọi ra hai tiếng đó. Những người thông hiểu lịch sử, thông hiểu thế giới sẽ không xưng hô như thế... Chỉ là một số ít người như chúng ta không có sức để thay đổi những chuyện đó, vì thế mới càng cần chúng ta sống sót. Sống sót để trở về thế giới hiện thực, sống sót thay đổi suy nghĩ của dân tộc ta, để họ hiểu rằng gặp kẻ yếu không thể khinh thị, gặp kẻ mạnh không cần quỵ lụy.

Thanh niên tên là Mitarai Kiyoshi kia gật đầu, Miyata cảm thán nói:

- Điện hạ trước đây chưa từng nhắc tới những chuyện này... Tôi xin ghi nhớ trong lòng. Nếu nghĩ kỹ lại thì tinh thần võ sỹ đạo của dân tộc Đại Hòa chúng ta vốn đã giống như những gì điện hạ nói, không khinh thị kẻ yếu, không quỵ lụy kẻ mạnh, chỉ là bị những kẻ nắm quyền bóp méo để phù hợp với tư tưởng quân phiệt, phù hợp với tư tưởng cánh hữu xấu xa của bọn chúng. Tinh thần võ sỹ đạo của chúng ta đã bị biến chất vì thế mới làm những chuyện không thể tha thứ được, thậm chí đến bây giờ vẫn không chịu thừa nhận, vì thế mới có suy nghĩ chỉ có kẻ mạnh mới có thể tôn tính, cùng vĩ vậy mà mới có thói xấu mà những tác giả người Mỹ đã nói... Nếu như không chết, tôi nhất định sẽ thay đổi tất cả, nhất định!

- Còn một câu cuối cùng, hai vị, có thể cùng hai người sóng vai mà chết chính là vinh hạnh lớn nhất đời tôi. Thần cung điện hạ, Mitarai-kun, hai người không nên cúi đầu, gặp kẻ yếu không thể khinh thị, gặp kẻ mạnh không cần quỵ lụy, chúng ta cùng đi tìm lại tinh thần võ sỹ đạo chân chính của mình nào!

Vừa mới dứt lời, trước mặt ba người đột nhiên nổ ầm lên một tiếng, một người rơi thẳng xuống trước mặt họ, ép mặt sàn bằng thép lõm xuống thành một hố sâu tới nửa mét. Tiếng báo động chói tai lập tức vang lên khắp tàu sân bay, binh lính hải quân xung quanh đều chĩa vũ khí về hướng này, Trịnh Xá đang đứng thẳng giữa hố.

709. Chương 10: Trung Châu Đội Tấn Công (6)

- Đây đại khái là lần đầu tiên chúng ta đối mặt, đội trưởng Trung Châu đội, xin chào.

Trịnh Xá cũng nhìn Miyata Kuraki, người cầm kiếm Nhật trước mặt này tuy là kẻ địch nhưng biểu hiện của trong thời gian giám thị vẫn khiến hắn không có quá nhiều ác ý với người này. Dù sao Miyata cũng là người biết đối xử tốt với tù binh, lại có danh dự của chiến sỹ, dù có xấu cũng không quá mức, kể cả hắn có là người Nhật Bản thì cũng là người tốt. Lại nói bây giờ Trung Châu đội đang cần nhờ đến tinh thần lực khống chế giả của Đông Hải đội, vì thế hắn cũng gật đầu bình thản nói:

- Xin chào, ta là đội trưởng Trung Châu đội, Trịnh Xá... Là ba người các ngươi tới nghênh chiến với ta?

Nếu là ai đó nói những lời này, có lẽ sẽ khiến Miyata cảm thấy kẻ đó quá tự đại hoặc đang có ý muốn sỷ nhục, nhưng chỉ có người biết được thực lực của Trịnh Xá mới hiểu, những gì hắn nói hoàn toàn đứng trên lập trường công bằng. Trịnh Xá thật sự quá mạnh, sự mạnh mẽ đó thậm chí đã đạt tới mức độ đẳng cấp hoàn toàn khác biệt giữa sinh vật sống cấp thấp và sinh vật sống cấp cao. Lúc trước nhìn từ đằng xa đã có cảm giác không thể địch nổi, bây giờ khi ba người đứng trước mặt Trịnh Xá, loại áp lực đó liền cực kỳ rõ ràng, thậm chí khiến họ có ảo giác trước mắt mình là cả một ngọn núi cao. Khi Trịnh Xá hỏi ba người tới nghênh chiến, hắn quả thực có chút ngạc nhiên, đây căn bản không phải châm chọc gì mà là sự thật, đừng nói ba người, nếu muốn đối phó hắn... Xin mời gọi cả một đội quân đến đây!

- Rất xin lỗi, người có thể cùng ta kề vai tác chiến chỉ có hai đồng đội này thôi, những người còn lại... Những kẻ còn lại không đáng làm đồng đội của ta, vì thế chỉ có thể để ngươi chịu ủy khuất một chút, lấy thực lực của ngươi đối mặt với ba người chúng ta.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá trong lòng máy động, nhớ lại tình hình lúc giám sát Đông Hải đội, Miyata rõ ràng là khác với đám người còn lại, cả cô gái tên là Aoi cũng vậy, tuy không biết trong lòng họ rút cuộc là đang nghĩ thế nào nhưng những người này chắc cũng không phải người quá xấu xa.

- Các ngươi đã chuẩn bị để mất đi tính mạng chưa? Chiến trường vô tình, nếu còn có di ngôn gì thì bây giờ có thể nói cho ta biết.

Miyata chăm chú nhìn Trịnh Xá, nói:

- Chúng ta không thể hòa bình sao? Tuy bây giờ là kẻ địch nhưng chúng ta cũng không có xung đột gì quá lớn, không, là hoàn toàn không có xung đột kịch liệt. Ngoài ra với thực lực Trung Châu đội các ngươi, có thêm một ít điểm thưởng và chi tiết kịch tình thì cũng không thể có đột phá lớn trong thời gian ngắn đúng không? Chúng ta có thể hòa bình không?

Trịnh Xá hơi nhíu mày, đầu tiên là gật, sau đó lại lắc đầu, nói:

- Có thể hòa bình, nhưng không phải hiện tại... Đông Hải đội có một vài kẻ nhất định phải chết!

- Vậy sao?

Sắc mặt Miyata lập tức ảm đạm đi không ít, hắn hiểu nhầm ý Trịnh Xá muốn nói, tưởng rằng Trung Châu đội vừa đúng thiếu mất một số điểm thưởng và chi tiết kịch tình nên nhất định phải giết chết một vài người mới được.

- Cuối cùng, ta muốn hỏi một vấn đề... Trịnh Xá - san, là người Trung Quốc, ngươi có hận người Nhật Bản chúng ta không?

- Hận! Mà cũng không hận!

Trịnh Xá thẳng thắn đáp:

- Hận chính phủ các ngươi, hận phe cánh hữu các ngươi, cũng hận rất nhiều chuyện các ngươi đã làm, sửa đổi sách giáo khoa, chiếm cứ hải đảo, không tôn trọng lịch sử, bẻ cong, thay đổi lịch sử.... Tất cả đều là những chuyện ta hận. Nhưng ta không hận một số người trong đất nước Nhật Bản, ví dụ như những người từng tới tây bắc nước ta hỗ trợ trồng rừng, như những người đã tới bảo tàng tưởng niệm cuộc đồ sát Nam Kinh thành tâm xin lỗi,như những người ba mươi năm không nghỉ giúp đỡ nước ta phổ cập giáo dục nông thôn... Ta là người ân oán phân minh, đáng hận thì hận, không đáng hận thì không, có ân báo ân, có thù báo thù. Yên tâm đi, cho dù Trung Châu đội chúng ta giành được thắng lợi trong trận chiến cuối cùng, trở về được thế giới hiện thực cũng sẽ không gây ra thảm họa như ngươi tưởng tượng đâu. Ta có sự kiêu ngạo của mình.

- Cám ơn, Trịnh Xá –san.... Ngươi cũng có tinh thần võ sỹ đạo của ngươi, có thể đấu một trận với ngươi là vinh hạn của ta!

Miyata đột nhiên phấn chấn cười lớn, tay nắm kiếm bước tới một bước, nói:

- Thuộc tính cường hóa của ta là Quỷ kiếm sỹ, phân nhánh tiến hóa là lấy tâm trảm linh hồn làm chủ... Chiến đi! Cường giả Trung Châu đội! Để ta xem thử sức chiến đấu đỉnh cao của thế giới luân hồi này rút cuộc là mạnh đến mức nào!

Nói đoạn hắn vung kiếm cắt vào cánh tay mình, tiếp đó dùng máu vẽ lên cơ thể.

Theo máu tươi vẽ lên, những ký hiệu mày đen trên người Miyata càng thêm rõ ràng, phảng phất như trên người hắn xuất hiện một lớp sương mù màu đen. Hắn ha hả cười lớn, tiếp đó hai tay nắm kiếm bổ thẳng xuống một nhát.

- Quỷ trảm!

Trịnh Xá cũng không ra tay trước, chỉ yên lặng nhìn Miyata Kuraki dùng máu tươi vẽ lên cơ thể, tiếp đó lại nhìn trên người hắn tỏa ra ánh đen, vung kiếm chém tới. Một kiếm chém xuống không ngờ lại mang theo kiếm mang màu đen mơ hồ, Trịnh Xá hơi cảm thấy ngạc nhiên, đạp chân nhảy lùi ra đằng sau. Kiếm mang màu đen chỉ loáng qua một cái rồi lập tức biến mất, ngược lại, ở phía sau nó đột nhiên xông ra một con lệ quỷ to vài mét, lệ quỷ vung trảo bổ thẳng vào người Trịnh Xá, trong lúc không kịp phòng bị hắn chỉ có thể

http://tieulun.hopto.org

giơ tay cản lấy đòn này. Ai mà biết, móng vuốt của lệ quỷ lại trực tiếp xuyên qua cánh tay hắn, tiếp đó phần tay ngập chìm trong cơ thể nó lập tức biến mất, cả chỗ ngực hắn cũng bị nó rạch ra một vết thương to lớn.

- ...Không đúng! Ảo giác?

Trịnh Xá thầm kinh hãi vì uy lực khủng bố của chiêu này nhưng hắn chợt phát hiện trên người mình không hề có ánh sáng lóe lên, nói cách khác, hệ thống phòng ngự của hắn hoàn toàn không phát động. Trịnh Xá lập tức quát lên.

Không ngoài dự đoán, theo cơ nhân tỏa không ngừng mở ra, khi đến tầng thứ ba, cả lệ quỷ lẫn vết thương đều biến mất không thấy tung tích, chỉ có Miyata ở trước mặt tiếp tục chém xuống. Hắn lại đạp chân lùi ra sau, một kiếm chém xuống mặt sàn, kiếm mang màu đen phẳng phất như có sức ăn mòn, vừa chạm vào mặt sàn bằng thép lập tức hòa tan nó, đến khi tạo thành một hố sâu gần hai mét mới hoàn toàn biến mất.

- Đao trảm thân thể, tâm trảm linh hồn, đao của ta vẫn còn thấy so dự, tâm của ta vẫn chưa đủ chém được linh hồn… Trịnh Xá – san, không cần nương tay, hãy cho ta đủ tôn trọng đi.

Miyata thở ra một hơi, đoạn lại cười lớn nói.

Trịnh Xá cũng thở ra một hơi, cười nói:

- Nói thật, chiêu này đối phó với người mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba trở xuống đúng là có ưu thế cực lớn, đối với người tâm trí có sơ hở cũng tương tự. Thật đáng tiếc, chiêu này hẳn là còn có cảnh giới mạnh hơn. Thật ra cái gọi là tâm trảm linh hồn có thể chỉ cho ngươi một con đường khác...

- Vậy ta cũng bắt đầu chiến đấu đây. Đội trưởng Đông Hải đội, cả hai vị kia nữa, không cần khách khí, sử dụng sức chiến đấu mạnh nhất của các nguôi đi, bởi vì tiếp theo đây các ngươi sẽ phải đối mặt với thực lực vượt xa đẳng cấp của mình. Ta sẽ không ngừng tăng cao thực lực...

- Đầu tiên là... Bạo tạc!

Cùng lúc Trịnh Xá đi tới hàng không mẫu hạm, Aoi ở trong phòng không ngừng cầu khẩn. Nàng thật sự rất yêu Miyata, cho dù thế nào cũng đều hy vọng hắn có thể sống sót, chỉ là hiện tại.... Nàng đã không còn biết phải làm thế nào để giúp hắn sống sót nữa.

Đột nhiên, ngoài cửa truyền đến tiếng đập phá, ầm một tiếng, giống như có ngươi dùng sức đâm mạnh vào cửa. Aoi giật mình, vội vã quét hình lập tức nhận ra đó là Masao cùng những thành viên khác của Đông Hải đội. Mấy kẻ này đang thần sắc hung tợn, đứng trước cửa phòng, Masao lại càng bành trướng cơ bắp toàn thân, không ngừng đánh lên cửa.

- Aoi! Giao thành viên Trung Châu đội cho bọn ta! Bọn ta muốn đưa cô ta cho đội trưởng Trung Châu đội! Như vậy chúng ta mới có thể sống sót!

Một gã trung nên hét lên.

Masao lại càng điên cuồng gầm thét:

- Cái gì mà đưa cho! Là lấy làm con tin! Chúng ta vừa bắt cô ta, Trung Châu đội lập tức vội vàng tới cướp người, cô ta nhất định là vô cùng quan trọng. Ta nghĩ cô ta chắc là tình nhân của tên quái vật ở trên kia, chắc chắn là như vậy, dùng cô ta làm con tin là tốt nhất. Chúng ta nhất định có thể sống sót!

Aoi lạnh lùng nói:

- Các ngươi cút hết đi! Các ngươi không còn là đồng đội của ta và Kuraki nữa, bọn ta không có loại đồng đội như các ngươi. Tốt nhất là cách xa ta một chút, ta không muốn nhìn thấy lũ cặn bã các ngươi!

Những kẻ bên ngoài đều sững sờ rồi lập tức càng thêm cuồng nộ. Cơ bắp Masao càng biến hóa kịch liệt, đến khi trở thành một người khổng lồ thu nhỏ, hắn hung hăng vung quyền đánh vào cửa, vừa đánh vừa gào lên:

- Cút con mẹ nó đội trưởng nhà ngươi đi, ông đây không thèm ông chỉ muốn sống sót mà thôi. Vì một con lợn Shina mà trở mặt, ông mày không có loại đồng đội như các ngươi! Mau giao con bé đó cho ta, nếu không ta giết luôn cả ngươi!

http://tieulun.hopto.org

Tâm trí Aoi càng thêm lạnh lẽo, nàng cũng không nói gì, chỉ cười lạnh đứng dậy. Hai tròng mắt nàng dần dần đổi màu, không gian xung quanh người cũng từ từ trở nên vặn vẹo, xem ra ngoài là tinh thần lực khống chế giả, nàng hẳn là còn có sức mạnh nào đó nữa.

Ầm một tiếng lớn, cửa phòng cuối cùng cũng bị một quyền của Masao đánh vỡ, tiếp đó hắn tung chân đá thẳng cánh cửa về phía Aoi. Cánh cửa mang theo sức mạnh cực lớn, nhưng chỉ bay đến trước mặt Aoi khoảng một mét liền bị chặn lại, mà Masao cũng biết không thể để Aoi sử ra toàn lực, hắn hét lên một tiếng lao tới chỗ cánh cửa, liều mạng đấm xuống, đồng thời cũng quát lớn:

- Mọi người cùng nhau giết con giặc bán nước này! Giết nó chúng ta mới có thể giữ mạng!

Đám người ngoài cửa đều ngây ngốc, đến khi nhìn thấy Triệu Anh Không đang nằm trên giường, ánh mắt tất cả đều biến thành dữ tợn, lập tức cùng nhào vào trong phòng. Ngoài hai người tới bắt Triệu Anh Không, số còn lại đều dùng kỹ năng, sức mạnh của mình tấn công Aoi, nhất thời Aoi chỉ có thể bị động phòng ngự, khoảng không gian rối loạn quanh người nàng cũng càng lúc càng ít.

- Hì hì, cần ta hỗ trợ không?

Những người đang chiến đấu đều ngạc nhiên quay lại nhìn, Triệu Anh Không đáng lẽ đang phải hôn mê giờ lại cười hì hì đứng đó. Hai gã tới bắt nàng hiện giờ thân thể vặn vẹo một cách cực kỳ quái dị, không ngừng rên rỉ khổ sở, còn cô bé thì mỉm cười duyên dáng, nhìn có vẻ cực kỳ vô tội, giống như thương tích của hai người kia căn bản chẳng liên quan gì đến nàng.

- Cần ta giúp giết hết đám rác rưởi này không? Hì hì...

710. Chương 10: Trung Châu Đội Tấn Công (7)

- Là một thành viên tiểu đội luân hồi, thực lực của ngươi đương nhiên là đủ, nhưng cũng như vậy, thực lực giữa ngươi và cường giả của tiểu đội luân hồi chênh lệch quá lớn. Có một điểm quan trọng nhất là ngươi muốn mạnh mẽ như thế nào? Ngươi đang theo đuổi cái gì?

Trịnh Xá yên lặng đứng đó, ba người Đông Hải đội nửa quỳ trước mặt hắn. Trong thời gian ngắn ngủi chưa tới một phút, ba người đã hoàn toàn bị hắn đánh gục, chỉ vỏn vẹn sử dụng sức mạnh cùng tốc độ của Bạo tạc, ba người kia đã hoàn toàn không thể theo kịp tiếp tấu của hắn nữa. Trên thực tế, uy lực của Bạo tạc hiện tại vượt xa lúc mới sáng tạo ra chiêu này, cơ hồ có thể tương đương với uy lực của Hủy diệt lúc mới sáng tạo ra, đây cũng là tiêu chí của việc bản thân Trịnh Xá đã mạnh hơn trước đây rất nhiều.

- Theo đuổi cái gì... Võ sĩ đạo ư? Không... Vinh dự ư? Không... Thứ ta theo đuổi chỉ là sống sót, sống sót cùng những người ta trân trọng...

Miyata Kuraki nửa quỳ trên boong tàu, mặc cho nước mưa quất vào cơ thể. Trong một phút ngắn ngủi đó, hắn cuối cùng cũng được trải nghiệm thế nào là sức mạnh siêu việt trình độ của mình, hắn cùng hai đồng đội không ngờ đến cả tư cách trả đòn cũng không có. Không, không phải tư cách, nên gọi là bọn họ căn bản không có cơ hội nào để trả đòn, chỉ qua vài lượt giao phong, họ đã bị những đòn tấn công không thấy tăm tích đó đánh ngã xuống đất.

- Lý do này cũng không tệ... Như ngươi đã thấy, ta là người không có bất kỳ năng lực đặc thù nào. Ngoài tốc độ và sức mạnh, cùng với trình độ cơ nhân tỏa đủ để khống chế sức mạnh và tốc độ đó ra, ta không có công kích tinh thần lực, không có chiêu thức đặc biệt, không có thuộc tính đặc biệt, tất cả đều không có. Ta chỉ có vẻn vẹn phương thức chiến đấu mà ta không ngừng trui rèn, đó là sức mạnh tìm thấy giữa ranh giới sống chết.

Trịnh Xá lầm rầm nói:

- Đây là kinh nghiệm của cá nhân ta, coi như bồi thường hành động lần này... Bọn ta không phải tổ chức từ thiện, vì thế tuyệt đối không bỏ qua cho những kẻ đáng chết, nếu như muốn sống sót... Vậy thì mạnh lên đi, mạnh đến mức có thể bảo vệ niềm tin của mình mới thôi...

http://tieulun.hopto.org

Nói đoạn, Trịnh Xá quay về phía sau, tại lối vào khoang thuyền chỗ đó, Triệu Anh Không đang cười duyên dáng, bế một cô gái ngất xỉu.

- Hì hì, tới chậm quá đấy, hại ta bị xé hết cả áo rồi, ngực cũng bị người ta nhìn mất, tên đội trưởng nhà ngươi đúng là chưa làm tròn chức trách đấy nhé.

Triệu Anh Không từ xa tiến tới, nhìn như chậm mà lại cực nhanh. Vừa đi nàng vười cười hì hì vừa nói, chỉ là đôi mắt lại vô cùng lạnh lẽo.

- Các thành viên còn lại của Đông Hải đội thế nào rồi?

Trịnh Xá gãi gãi đầu, những chuyện xảy ra với Triệu Anh Không hắn thông quá thẻ kim loại màu bạc giám sát cũng biết được đại khái, do đó cũng không tiện hỏi thêm gì nhiều, chỉ có thể hỏi những thành viên khác của Đông Hải đội.

- Tất cả đều ở trong kia luyện yoga rồi.

Triệu Anh Không cười đáp.

- Được rồi, được rồi, coi như ngươi vặn bọn chúng thành mấy cây thịt người thì cũng không cần vui vẻ như vậy chứ... Vất vả cho ngươi rồi, Triệu Anh Không, ta sẽ cho người đưa bọn chúng về chỗ Trung Châu đội, ngươi có thể nghỉ ngơi.

Trịnh Xá thở ra một hơi, đón lấy cô gái Triệu Anh Không đáng bế, đồng thời tay kia đỡ ra sau gáy Triệu Anh Không. Vừa dứt lời, Triệu Anh Không liền mỉm cười nhắm mắt lại, nhân cách chính một lần nữa ngủ say.

Bên cạnh Trịnh Xá rất an toàn, vì thế Triệu Anh Không tự nhiên là không cần để nhân cách chính xuất hiện, làm vậy sẽ khiến nàng tiêu hao rất nhiều tinh thần lực, mà hiện tại Đông Hải đội cũng không còn sức chiến đấu nữa... Đợt tấn công của Trung Châu đội kết thúc hoàn hảo!

"...Đúng thế, ta cuối cùng cũng hiểu tại sao lúc trước khi Ác Ma đội đối mặt với Trung Châu đội chúng ta lại thoải mái như vậy. Thực lực chênh lệch quá lớn, mà phương diện bố cục cũng không có cách nào so sánh với nhau, cho nên khi hai bên đến cuối cùng không thể tránh được giao chiến, kỳ thật kết quả đã định sẵn, cực kỳ dễ dàng phân thắng bại."

Trịnh Xá đứng trên boong tàu trầm mặc không nói, kỳ thực hắn đang thông qua thẻ kim loại màu bạc trao đổi với Sở Hiên. Qua lần giao chiến này với Đông Hải đội, lại nhớ tới lúc đối đầu tiểu đội Ác Ma trong Resident Evil 2, trong lòng hắn liền có một cảm giác rất kỳ lạ. Nhớ lúc xưa, bọn hắn cũng giống như Đông Hải đội, bị Ác Ma đội dễ dàng đánh bại... Đúng vậy, dễ đến mức khó tưởng tượng nổi, lúc ấy, cả trí và lực của Trung Châu đội đều thua kém Ác Ma đội quá, quá xa.

Trao đổi không lâu, hắc long liền chở ba người Tiêu Hoành Luật tới nơi, cũng may đây là tàu sân bay, cho một con rồng khổng lồ đáp xuống cũng hoàn toàn không thành vấn đề. Một điều quan trọng hơn là, lúc trước các binh sỹ hải quân còn dám công kích, bây giờ đều không còn có gan mữa, tất cả trốn bên rìa tàu cách đó khá xa hoặc là trong khoang thuyền.

- Imhotep, làm phiền ngươi rồi. Trong khoang thuyền phía dưới có nhiều người bị vặn gãy xương khớp, ngươi đưa tất cả bọn chúng vào trong bão cát, mang về tàu khu trục của chúng ta... Tiêu Hoành Luật, đưa hai người họ lên lưng rồng, cẩn thận một chút đừng để họ bị đạn lạc làm bị thương. Ta còn mấy việc cần làm, các ngươi quay về tàu khu trục trước đi.

Mấy người nghe lệnh đi làm việc của mình, còn Trịnh Xá ngẫm nghĩ một chút rồi tới trước mặt ba người Đông Hải đội, nói:

- Ta tạm mượn tinh thần lực khống chế giả của các ngươi... Kẻ đáng giết ta đương nhiên là sẽ giết, người không đáng giết thì tuyệt đối không giết... Bọn ta sẽ ở ngoài quần đảo Điếu Ngư Đài chờ các ngươi, nếu có gì không phục thì tới đó tìm ta.

Nói xong, Trịnh Xá cũng không nhiều lời, cùng Imhotep đã biến thành cát vàng bay ra xa, chỉ để lại ba người nửa quỳ tại đó không động đậy nổi.

http://tieulun.hopto.org

- Thả cô ấy ra! Ngươi muốn giết thì giết! Sao phải bắt cô ấy đi! Thả cô ấy ra!

Miyata liều mạng muốn đứng dậy, nhưng lúc trước Trịnh Xá dùng lực cực xảo, tuy không thật sự làm bị thương bọn hắn nhưng lại khiến bọn hắn hoàn toàn kiệt sức, không thể đứng dậy nổi nữa. Bây giờ Miyata liều mạng chống người muốn đứng lên nhưng toàn thân vô lực, chỉ có thể miễn cưỡng, vươn lên được nửa thân, tiếp đó bộp một tiếng, cổ tay trật khớp, cả người ngã nhào xuống đất, đầu đập xuống sàn rách toạc.

- Thả cô ấy ra! Thả...

Tiếng hét thê thảm truyền đi rất xa, tới khi mấy người Trịnh Xá về tới tàu khu trục, âm thanh đó phảng phất như vẫn vang vọng bên tai...

- Người Nhật Bản... cũng có người tốt.

Trịnh Xá ngồi trong phòng hội nghị, hắn khẽ nói với những người còn lại:

- Không có dân tộc xấu xa, chỉ có những con người xấu xa, câu này hoàn toàn chính xác. Đội trưởng Đông Hải đội rất không tệ, hắn có tinh thần của kẻ sĩ, tinh thần mà Trung Quốc cổ đại chúng ta vẫn luôn tuyên dương.

- Không cần biết thế nào, lần đoàn đội tác tiến này chúng ta đã thắng lợi. Một vài người có thể không giết nhưng cũng không thể bỏ qua một đống điểm thưởng và chi tiết kịch tình như vậy... Sở Hiên, ngươi phân phối xem ai nên giết mấy thành viên Đông Hải đội, để mọi người có thể hoán đổi thuộc tính tiến hóa của mình, giúp Trung Châu đội trong trận chiến cuối cùng có thể toàn lực chiến đấu.

Lần này bắt được mười thành viên Đông Hải đội, ngoài tinh thần lực khống chế giả không thể giết, chín gã còn lại hoàn toàn có thể xuống tay. Theo những gì thu được trong thời gian giám sát, chính gã này có vẻ đã trở mặt với Đông Hải đội, hơn nữa cũng là những kẻ điên cuồng, xấu xa, giết bọn chúng hoàn toàn không có vấn đề gì.

Nói cách khác, tạm thời chưa nói chi tiết kịch tình như thế nào, chỉ riêng điểm cộng thắng người đã tới hơn mười nghìn điểm, số điểm thắng tích lũy kinh khủng như vậy cũng là lần đầu tiên Trung Châu đội có được. Đến bây giờ họ cuối cùng cũng hiểu tại sao một vài tiểu đội luân hồi lại cường hóa được thuộc tính và kỹ năng cao cấp như vậy, cấp A, cấp S đều có thể cường hóa, một trận đoàn chiến đối với họ mà nói đúng là một vụ thu hoạch lớn.

....

Trịnh Xá cũng không để ý phân phối chín tên kia như thế nào, chỉ hỏi Sở hiên:

- Tinh thần lực khống chế giả cũng đã bắt được, bây giờ có thể cứu tỉnh họ rồi phải không?

- Ừm, do lúc trước ngươi đưa ý thức bọn họ lên đến tầng trung gian tiềm ý thức nên xác suất để tinh thần lực khống chế giả cứu tỉnh bọn họ đã được tăng lên rất cao, nhưng ở đây có một vấn đề.... Khi tinh thần lực khống chế giả tiến nhập vào ý thức họ thì ngàn vạn lần không được chịu bất cứ quấy rầy nào. Bọn họ không giống như ngươi đã vượt qua tâm ma, mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư. Nói một cách chính xác là tinh thần lực ý thức thể của họ đều vô cùng yếu ớt, đặc biệt là cấp độ tiềm ý thức, một chút động tĩnh ở bên ngoài tác động vào cũng đủ biến thành trí mạng, vì thế trong quá trình cứu tỉnh hai người, bọn họ không được chịu bất kỳ quấy rầy nào từ bên ngoài.

Sở Hiên gật đầu nói.

Trịnh Xá ngẩn người, hỏi:

- Không phải đã giải quyết Đông Hải đội rồi sao? Bọn họ trong thời gian ngắn không thể phát động công kích tới chúng ta. Hơn nữa hạm đội Thái Bình Dương số 7 cũng đã bị chúng ta đánh tan, chẳng lẽ tiếp theo lại còn kẻ địch khác xuất hiện?

- Không sai, nguyên nhân chính vì chúng ta thể hiện sức mạnh quá cường hãn nên lại càng dẫn tới nhiều phiền toái... Hạm đội các quốc gia sẽ coi chúng ta là mục tiêu, nếu đến cả hạm đội liên quốc gia cũng không thể đối kháng với chúng ta... Ngươi nghĩ khi một quốc gia nhận thấy uy hiếp của chúng ta đối với họ là quá lớn, hơn nữa còn không thể chống cự lại chúng ta, bọn họ sẽ lựa chọn biện pháp nào?

http://tieulun.hopto.org

- Ý ngươi là... Bom nguyên tử?

Trịnh Xá lập tức kêu lên, hắn nhanh chóng mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, vừa nghĩ vừa nói:

- Khả năng này cũng không phải là không thể xảy ra, đặc biệt là khi chúng ta dùng sức mạnh không thuộc về thế giới này đánh bại hạm đội Thái Bình Dương số 7 của Mỹ, tình huống liên quan tới chúng ta chắc chắn sẽ được các quốc gia quan tâm đặc biệt. Hiện tại bọn họ đã không đơn giản chỉ muốn có được vũ khí của chúng ta nữa... Theo hướng đi của chúng ta, bọn họ hẳn là sẽ có kết luận chúng ta đang tiến tới lục địa châu Á, kết luận này sẽ mang tới hậu quả gì?

Trịnh Xá nặng nề gật đầu, nói:

- Bọn họ sẽ cảm thấy chúng ta đang muốn lên bờ, ít nhất là muốn lẻn vào trong đám đông, cứ như vậy, vũ lực quốc gia đánh không thắng nổi chúng ta, vũ khí hạt nhân lại không thể sử dụng ở khu vực tập trung dân cư của nước mình. Sau khi có được kết luận này, suy nghĩ đầu tiên của họ sẽ là hy vọng có thể tiêu diệt chúng ta ngay trên mặt biển, cho dù là phải sử dụng vũ khí hạt nhân... Ý ngươi là vậy phải không?

- Không sai, cho dù thời tiết bão tố này rất có lợi cho chúng ta nhưng nếu những quốc gia đó bất chấp tất cả, hoàn cảnh của chúng ta rất có thể sẽ rơi vào nguy hiểm...

- ....Hiểu rồi, thay ra liên lạc với tư lệnh hạm đội Thái Bình Dương số 7, ta muốn trao đổi với hắn.

711. Chương 11: Trở Về (1)

- ....Nói tóm lại, không cần biết bọn ta từ đâu tới, không cần biết bọn ta muốn đi đâu, ít nhất bọn ta không có bất kỳ ác ý nào với các vị.

Trịnh Xá đang thông qua máy liên lạc trên tàu khu trục trao đổi với tư lệnh hạm đội Thái Bình Dương số 7 của Mỹ. Trên thực tế, sau khi Trung Châu đội tấn công, hạm đội Thái Bình Dương số 7 đã hoàn toàn dừng lại, bọn họ thậm chí không dám tiếp tục truy kích Trung Châu đội. Sức chiến đấu của Trung Châu đội cùng con rồng đen khổng lồ đó đã triệt để chấn nhiếp bọn họ. Đây là một loại sức mạnh hoàn toàn không thuộc về thới giới này, vô cùng mạnh mẽ, khiến họ thậm chí không giết được một kẻ địch nào đã tổn thất vài chiến hạm, tình huống như vậy chưa từng xảy ra.

Trong khi hải quân Mỹ đang hoảng hốt lo sợ thì đột nhiên Trung Châu đội lại gửi tới yêu cầu muốn trao đổi.

- Ngươi cho rằng cướp bóc chiến hạm, hơn nữa còn sử dụng vũ khí siêu cấp tiến hành thị uy, những hoạt động như vậy đều là hành vi không có ác ý sao?

Tư lệnh hạm đội yên lặng nhìn màn hình. Trên thực tế, đến tận giờ phút này hắn mới thật sự thấy rõ bộ dạng những người trong Trung Châu đội. Bọn họ chẳng có ba đầu sáu tay gì cả, nhìn qua cũng chỉ như người bình thường, thật sự, bọn họ so với binh lính phổ thông cũng không bằng, trong đội còn có cả phụ nữ, trẻ em, tổ hợp này dù nhìn kiểu gì cũng không giống quân đội.

Trịnh Xá trầm mặc một chút rồi đáp:

- Xin hãy tin là bọn ta cũng bị ép bất đắc dĩ, thực tế bọn ta có dùng vũ khí đó oanh kích Trân Châu cảng không? Hoặc là có lạm sát bất kỳ nhân viên vào của Trân Châu cảng lúc đó không? Bọn ta không có quan hệ nhiều tới thế giới này, chỉ là muốn hoàn thành một số nhiệm vụ nên mới đến đây, sẽ nhanh chóng rời đi, cũng không thể quay lại thế giới này nữa, như vậy chúng ta có thể đạt thành hiệp định hòa bình không?

Viên tư lệnh im lặng một lúc lâu rồi mới nói:

- Ta chỉ là tư lệnh một hạm đội, không có tư cách bàn luận vấn đề hòa bình với các ngươi. Bây giờ có thể giúp ngươi liên lạc với tổng thống cùng bộ trưởng bộ quốc phòng... Cho dù thế nào đi nữa, việc các ngươi giết rất nhiều binh sỹ của chúng ta, phá hủy chiến hạm của chúng ta, đó đều là sự thực không thể chối cãi.

Trịnh Xá cũng chỉ có thể cười khổ không đáp. Hơn mười giây sau, trên màn hình xuất hiện bảy tám quân nhân lớn tuổi cùng vài người mặc âu phục, đứng đầu là một người đàn ông hơi mập khoảng hơn năm mươi tuổi, chính là tổng thống Mỹ trong thế giới này.

http://tieulun.hopto.org

- Đây là lần đầu tiên chúng ta nói chuyện... Nên gọi các vị là gì đây? Kẻ cướp? Phần tử khủng bố của thế giới tương lại? Hay là những người sắp trở thành phần tử khủng bố tại thế giới này của chúng tôi?

Tổng thống Mỹ khẽ cười, nhìn thẳng vào Trịnh Xá, hỏi.

Trịnh Xá lại cười khổ chống đỡ, hắn đại khái có thể tưởng tượng ra Đông Hải đội đã bịa những chuyện gì với chính phủ Mỹ, có điều bọn họ cũng chẳng còn cách nào khác. Chuyện của thế giới luân hồi tự nhiên là không thể tùy tiện nói ra, muốn trong tình huống đó nhận được sự hỗ trợ của chính phủ Mỹ, bịa đặt là biện pháp duy nhất, Trung Châu đội chỉ là do trình độ đã đạt đến một cấp độ nhất định, nếu không cũng lại phải bịa đặt mới qua cửa được.

- Xin cứ gọi chúng tôi là Trung Châu đội, đây là tên gọi thật sự, còn những cái khác thì không thể đáp lời...

Trịnh Xá nhún nhún vai đáp.

Tổng thống Mỹ có vẻ cũng rất mệt mỏi, ổng ta day day hai bên thái dương, nói:

- Vị tiên sinh Trung châu đội này, có lẽ anh còn chưa biết anh và đội ngũ của mình rút cuộc là đã gây ra cho thế giới chúng tôi bao nhiêu chấn động rồi nhỉ? Các anh cướp một chiến hạm, ngoài ra còn dùng một loại vũ khí siêu cấp làm biến mất một hòn đảo. Uy lực như vậy vũ khí hạt nhân cũng có thể làm được, nhưng tuyệt đối không phải dưới hình thức như pháo laser đó, hơn nữa cũng không thể nắm trong tay một vài người...

- Được rồi, vấn đề vũ khí tạm thời bỏ qua, các anh đến cùng là có mục đích gì? Bắt cóc tàu chiến của chúng tôi, lại uy hiếp chúng tôi, bây giờ còn ra tay tấn công hạm đội số 7... Không, hẳn phải là tiêu diệt một nửa hạm đội số 7, hành vi như vậy đơn giản là chủ nghĩa khủng bố trần trụi, các anh rút cuộc là có mục đích gì....

Trịnh Xá càng nghe càng nhức đầu, hắn không phải kẻ chuyên làm chính trị, hơn nữa bây giờ cũng không phải lúc để tiếp tục đe dọa hay uy hiếp nữa. Thể hiện sức mạnh của mình ra chỉ là để chấn nhiếp, nhưng nếu khiến đối phương hiểu lầm thì lại thành phản tác dụng, khéo quá hóa vụng thì cũng như không, vì thế hắn dứt khoát nói:

- Tôi đã nói rồi, chúng tôi không có mục tiêu gì, chỉ vỏn vẹn muốn được an toàn mà thôi... Ừm, cứ tạm coi chúng tôi là phần tử khủng bố của thế giới tương lai đi, điểm ấy cũng không thể cấu thành tội danh khủng bố trong thế giới này đúng không? Nếu như dùng phương thức tị nạn chính trị gia nhập nước Mỹ, trong điều luật tị nạn chính trị của các vị có thể tiếp nhận người từ thế giới tương lai không?

- Hả? Cái gì?

Trên màn hình, không chỉ tổng thống Mỹ ngẩn người mà cả các nhân viên cùng quân nhân xung quanh cũng đều sững sờ. Bọn họ hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi, đội ngũ khủng bố cùng hung cực ác tới từ tương lại, hơn nữa còn có thực lực cường hãn này vậy mà lại yếu cầu tị nạn chính trị... Tị nạn chính trị từ tương lai? Nước Mỹ chưa bao giờ có tiền lệ nào như thế.

- Đương nhiên, để bồi thường tổn thất cho nước Mỹ trong sự kiện này, khoa học kỹ thuật trong tay chúng tôi có thể giao cho nước Mỹ một phần, cùng với một số vũ khí mạnh hơn trình độ của thời đại này... Đổi lại chỉ cần một hoàn cảnh an toàn, coi như một bộ phận của tị nạn chính trị... Yêu cầu này không quá đáng chứ?

Trịnh Xá nhìn màn hình, nói.

- ...Rất xin lỗi, tôi còn phải thương lượng với nội các một chút. Tôi nghĩ nếu hai bên đều đã biểu lộ thành ý, vậy có thể thường xuyên liên lạc không? Hải quân chúng tôi sẽ không dùng vũ lực tấn công các anh nữa, cũng xin các anh khắc chế hành động, tôi nghĩ như vậy sẽ có lợi cho cả đôi bên, phải không?

Tổng thống Mỹ thoáng trầm tư một chút rồi vội vàng nói. Nhìn bộ dạng ông ta thì thực chất trong lòng đã có quyết định rồi, chỉ là người làm chính trị đương nhiên không thể đưa ra quyết định vội vàng như thế, cho nên ông ta cũng phải thương lượng qua với các trợ lý của mình.

Lại qua hơn nửa giờ, phía tổng thống Mỹ cuối cùng cũng chuyển tin tới. Không ngoài dự đoán của Trịnh Xá, phía Mỹ quả nhiên là vội vàng đáp ứng yêu cầu tị nạn chính trị của Trung Châu đội, bọn họ thậm chí

http://tieulun.hopto.org

còn đề nghị lập tức phái máy bay trực thăng, đưa mấy người Trịnh Xá tới Mỹ.

- Trực thăng? Trong thời tiết thế này? Xin miễn đi, chúng tôi sẽ tìm một hòn đảo nhỏ đóng lại, chờ sau khi bão tan mới có thể đến Mỹ, có điều vẫn hy vọng hạm đội Thái Bình Dương số 7 có thể bảo vệ dọc đường cho chúng tôi... Thế này đi, chúng tôi sẽ dừng lại tại quần đảo Điếu Ngư Đài chờ hạm đội số 7, ở đó chúng ta sẽ thảo luận tiếp có thể giao cho nước Mỹ những kỹ thuật và vũ khí gì.

Kết quả này tuy không được hoàn hảo nhưng nước Mỹ cuối cùng cũng yên tâm, ít nhất là không cần phải dùng tới các thủ đoạn công kích như vũ khí hạt nhân, lại có thể giành được vũ khí và khoa học tương lại, cứ như vậy, tổng thống Mỹ cùng nội các của ông ta không khỏi vui vẻ ăn mừng...

- Đúng là, mỗi lần đều phải nói bốc phét mới giải quyết được việc. Lòng tham, tất cả đều là lòng tham làm hại người.

Trịnh Xá lầm bầm nói, đồng thời hắn cũng quay sang phía cô gái Nhật Bản vẻ mặt lạnh lùng, thành viên Đông Hải đội, Aoi.

- Xin chào, tôi là đội trưởng Trung Châu đội, bọn họ đều là thành viên Trung Châu đội. Đừng nghiêm mặt như vậy, chúng tôi không có loại người như Đông Hải đội của cô, sẽ không làm chuyện gì xấu xa với cô, điểm ấy cô cứ yên tâm.

Trịnh Xá mỉm cười nói.

Aoi cười lạnh, chỉ ra xa, nói:

- Không cần phải nói dễ nghe như vậy, nếu các người không ngược đãi tù bình vậy thì bọn họ đang làm sao?

Phía Aoi chỉ tới chính là các thành viên Đông Hải đội bị Triệu Anh Không đánh trật khớp toàn thân, bọn họ đang nằm trong một góc phòng không ngừng rên rỉ. Nhìn họ vừa cầu xin vừa rên la đau đớn, bộ dạng thật sự rất đáng thương.

Trịnh Xá nhún vai đáp:

- Chúng tôi là tiểu đội luân hồi, không phải tổ chức từ thiện. Nói thật nhé, nếu như lần này là Đông Hải đội các cô chiếm địa vị thực lực tuyệt đối, các cô sẽ làm thế nào? Đừng nói với tôi là vỏn vẹn bốn người các cô có thể ngăn cản đội viên giết chết chúng tôi. Sợ rằng ngoài giết ra, những chuyện ghê tởm hơn cũng có thể làm được, đúng không?

.....

Aoi muốn mở miệng nhưng cả nửa ngày cũng không nói được câu nào, nàng chỉ có thể bất đắc dĩ cúi đầu im lặng, căn bản không để ý Trịnh Xá đang nói những gì.

- Đương nhiên, cô có thể phủ nhận, nhưng tất cả những gì tôi nói đều là sự thật... Hơn nữa chuyện đội viên tôi gặp phải tại chỗ các cô, chẳng lẽ cô cũng có thể phù nhận sao? Vì thế, người đáng giết tôi chắc chắn sẽ giết, bọn chúng có muốn chạy cũng không thoát...

Trịnh Xá tiếp tục nói.

Aoi im lặng một lúc lâu, cuối cùng cũng thấp giọng, nói:

- Vậy thì giết luôn cả tôi đi, một mình tôi sống cũng chẳn còn ý nghĩa nữa...

- Ồ... Cô khẳng định mình muốn chết khi đội trưởng Đông Hải đội còn sống?

Trịnh Xá vừa cười vừa nói.

Aoi vụt ngẩng đàu lên, vội vàng hỏi:

- Anh nói Kuraki-kun chưa chết? Anh không lừa tôi?

Trịnh Xá khẽ cười, tháo tấm kim loại màu bạc gắn sau gáy nàng ra, sau đó mới nói:

- Cô dùng quét hình tinh thần lực tự xem đi.

http://tieulun.hopto.org

Aoi lập tức nhắm mắt lại, một thoáng sau sắc mặt nàng cuối cùng cũng được thả lỏng, đang sắp sửa mỉm cười thì Trịnh Xá đã lại gắn miếng kim loại màu bạc vào gáy nàng, tiếp đó nói:

- Liên lạc tới đây là hết, tôi đã nói rồi, kẻ đáng giết nhất định sẽ phải giết. Bọn chúng làm nhục thành viên đội tôi, hơn nữa đây cũng là đoàn chiến, tôi cũng không thể bỏ qua cơ hội cường hóa cho thành viên đội mình, tôi phải phụ trách cho họ.... Đương nhiên, bốn người các cô có thể không phải chết, cái giá phải trả là cô cần làm một việc.

Sắc mặt Aoi lập tức bến thành vừa trắng vừa đỏ, cả nguồi khe khẽ run rẩy. Nàng cắn môi cúi đầu trầm mặc, một lúc lâu sau mới quyết tâm nói:

- Đươc.... Chỉ cần anh tha cho bọn họ... Tôi sẽ đáp ứng, bất cứ chuyện gì cũng sẽ đáp ứng.

Nói đến đây nước mắt nàng đã không ngăn được, trào ra.

Trịnh Xá lúc đầu còn chưa hiểu, tới khi Trình Khiếu ở cách đó không xa bật cười quái dị, hắn mới bừng tỉnh, vội vàng nói:

- Cô đừng có hiểu nhầm, tôi không xấu xa như đám đội viên của cô. Tôi chỉ hy vọng cô có thể giúp tôi cứu tỉnh thành viên trong đội, bọn họ đang lâm vào hôn mê của trạng thái tâm ma.

- Mặt khác, tôi cũng hứa với cô, tha cho ba người họ một đường sống, thỏa thuận có tác dụng trong bộ phim kinh dị lần này.

712. Chương 11: Trở Về (2)

- Trung Châu đội, hãy chờ đấy! Cho dù là chết! Ta cũng không thể để các ngươi mang cô ấy đi.

Từ sau khi Trịnh Xá mang mười thành viên Đông Hải đội đi, Miyata Kuraki phảng phất như đánh mất cả linh hồn, ngơ ngơ ngác ngác không biết phải làm gì. Đến khi tinh thần lực của Aoi liên lạc với hắn, tên này mới giống như phát điên, không ngừng cắt phá da thịt mình, cho máu chảy vào trong một chiếc bình lớn.

- Kuraki-kun! Nếu dùng chiêu này anh sẽ chết mất!

Thanh niên tên là Mitarai Kiyoshi lập tức ngăn cản, kêu lên.

Miyata dùng sức đẩy hắn ra, nói:

- Cho dù phải chết... Cho dù phải chết ta cũng không bỏ rơi đồng đội của mình! Những kẻ phản bội đó coi như thôi, chỉ có cô ấy... Chỉ có cô ấy ta dù thế nào cũng không thể bỏ rơi! Tránh ra!

Nói đoạn, hắn trực tiếp cắt cổ tay lấy máu, sắc mặt cũng dần dần tái nhợt.

Mitarai bị đẩy ra cũng không lùi lại, hắn một lần nữa xông lên giữ chặt lấy Miyata, nói:

- Kuraki-kun! Đội trưởng Trung Châu đội là một con quái vật, chúng ta sao có thể chiến thắng hắn được? Lúc trước khi hắn đấu với chúng ta rõ ràng là chưa sử dụng tới một nửa sức mạnh, quái vật như thế chúng ta căn bản không thể chống đỡ được, đừng đi mà! Nếu anh đi chịu chết, không phải đã lãng phí chân ý của Aoi khi hi sinh bản thân sao? Đừng đi!

- Bỏ ra... Từ trước tới nay vì chức trách của đội trưởng, vì mong đợi của tất cả thành viên đoàn đội, ta lúc nào cũng áp chế tình cảm với cô ấy, tưởng rằng cuộc sống như vậy có thể duy trì đến khi chúng ta trở về thế giới hiện thực. Nhưng ta sai rồi... Tận đáy lòng ta chưa bao giờ từ bỏ cô ấy. Hôm nay bỏ qua trách nhiệm đội trưởng, bỏ qua hy vọng sống sót, ta chỉ muốn thực hiện lời hứa duy nhất của mình với cô ấy, nếu phải chết... Cũng phải nắm tay cô ấy cùng chết!

Mitarai còn dang muốn nói, ông lão Thần cung đã khẽ thở dài, bước tới cạnh bình chứa, tự cắt cổ tay mỉnh để máu chảy vào trong. Hành động này lập tức làm Mitarai sững sờ, hắn ngây ra một lúc lâu rồi cũng không do dự đứng lên, cắt cổ tay mình bắt đầu lấy máu, bình chứa dần dần đầy lên...

- Sử dụng bí kỹ của Quỷ kiếm sỹ, Đại hắc ám thiên đi. Không, anh tới thực hiện lời hứa của mình, dù phải chết anh cũng nắm tay em cùng chết!

http://tieulun.hopto.org

Lúc này tại tàu khu trục của Trung Châu đội, Trịnh Xá cẩn thận dặn dò Aoi:

- Chính là hai người bọn họ, chuyện cô cần làm là dùng tinh thần lực xâm nhập vào ý thức họ, mở ra một đường để họ trở về thế giới hiện thực. Hành động này cực kỳ nguy hiểm, vì thế tôi đã chọn cho cô căn phòng chứa đồ ở tầng thấp nhất này. Phòng đã được sửa sang lại, cô tùy ý sử dụng, nhớ kỹ, không được phép kích động.... Sở dĩ tôi phong ấn tinh thần lực của cô lại đã để tránh bị bên ngoài quấy rầy, hai người bọn họ sẽ ở đây bảo vệ cô.

Nói đoạn hắn chỉ sang Vương Hiệp và Zero đi cùng.

- Bảo vệ?

Aoi cười lạnh, nói:

- Không phải giám thị sao?

- Gọi là giám thị cũng được. Cô thấy không nên làm vậy chăng?

Trịnh Xá thản nhiên đáp:

- Nói thật, đối với bốn người còn lại các cô, tôi thật sự không có ác ý, tôi chỉ muốn cứu tỉnh đồng đội của mình mà thôi. Chỉ cần cô cứu tỉnh bọn họ, tôi tuyệt đối nói lời giữ lời, bỏ qua cho các cô.

Aoi lại cười lạnh mấy tiếng, rồi bỗng cúi đầu khe khẽ thở dài, nói:

- Nhưng thế thì có ích gì? Chúng tôi chỉ có ba viên đá chống âm điểm, bốn người chúng tôi vẫn phải có một người chết. Như tính cách của Kuraki-kun, anh ấy nhất định sẽ bỏ viên của mình cho tôi... Tôi sống một mình thì còn ý nghĩa gì nữa?

- ...Cũng được, Trung Châu đội chúng tôi cũng có đá chống âm điểm, cho các cô một viên cũng không sao, coi như trả công. Làm ơn nhất định phải cứu tỉnh bọn họ, nếu không bốn người đội cô đều phải chết.

Trịnh Xá bình tĩnh nói, tiếp đó liền rời khỏi phòng, chỉ để lại Zero và Vương Hiệp hai người đứng canh gác.

Trịnh Xá từ khoang đáy đi lên phòng hội nghị, các thành viên còn lại của Trung Châu đội đều tập trung tại đó, cả Triệu Anh Không vừa tỉnh dậy cũng có mặt. Trịnh Xá nhìn mọi người, nói:

- Sắp tới vùng biển gần quần đảo Điếu Ngư Đài rồi, mọi người nghỉ ngơi cho tốt. Ta nghĩ đội trưởng Đông Hải đội chắc sẽ còn tiếp tục tới tấn công chúng ta, ngoài ra cũng phải phòng ngừa hành động của phía Mỹ. Sở Hiên, hải quân các quốc gia kia thế nào rồi?

Sở Hiên gật đầu đáp:

- Lực lượng phòng vệ Nhật Bản(*) đã rút lui, phía Mỹ đã liên lạc với bọn họ. Hải quân Hàn quốc cũng như vậy, chỉ có hải quân Trung Quốc đang tiến về phía quần đảo Điếu Ngư Đài, nước Mỹ đang liên lạc khẩn cấp với Trung Quốc thông qua con đường ngoài giao. Hình như để có quyền dừng lại trong thời gian nhất định tại quần đảo Điếu Ngư Đài, bọn họ đang chuẩn bị nhượng bộ một chút trên phương diện kinh tế, ví dụ như hạ thấp lãi vay, vân vân.... Quân đội Mỹ không có hành động khác thường nào, chỉ đặc biệt phái một hạm đội khác tới gấp quần đảo Điếu Ngư Đài...

- Ừm, không sao nữa rồi, về vấn đề thời gian chúng ta hoàn toàn nắm ưu thế, chỉ cần có thể kéo dài đến lúc cứu tình thành viên là được.... Vậy thì còn chuyện khác, thật sự không thể sử dụng Progenitor virus à?

Trịnh Xá nghĩ ngợi một chút rồi hỏi.

- Đúng, Progenitor virus cần thời gian nhất định để phát tác, sau đó còn phải ổn định virus trong cơ thể bấy giờ mới có thể đạt tới hiệu quả mở cơ nhân tỏa. Nhưng hiện tại, trong vòng hai mươi tiếng đồng hồ chúng ta sẽ tới rìa quần đảo Điếu Ngư Đài, trong vòng hai mươi bốn tiếng đổng hồ sẽ có thể cứu tỉnh bọn họ, còn thời gian hải quân Mỹ đến nơi sẽ từ hai mươi đến hai mươi bốn tiếng đồng hồ. Nói cách khác chúng ta chỉ cần một ngày một đêm sẽ có thể trở về thế giới hiện thực, nếu muốn tiếp tục chờ đợi trong thế giới này, mức độ nguy hiểm phải chịu sẽ quá lớn. Trên cơ sở hoàn thiện sức chiến đấu cho trận chiến cuối cùng, kiến nghị của ta là trực tiếp giết chết, sau đó chờ cứu tỉnh thành viên đoàn đội xong sẽ về thẳng Chủ Thần không gian.

http://tieulun.hopto.org

- Tại sao?

Trịnh Xá nhíu mày, kỳ quái hỏi:

- Tại sao phải sợ? Nguyên nhân ở phía nước Mỹ? Hay là vì hạm đội Trung Quốc đang đến gần? Nếu chỉ là để trì hoãn thời gian thì chúng ta hẳn là có thể kéo dài qua thời gian đó mới đúng chứ?

- Vậy còn uy hiếp của Chủ Thần thì ở đâu?

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính nói:

- Bộ phim kinh dị này nói một cách chính xác là cũng có lỗ hổng. Chỉ cần không tiến vào quần đảo Điếu Ngư Đài, vậy chúng ta có thể sống trong thế giới này mười năm, hai mươi năm, cả trăm năm, cứ yên tĩnh rèn luyện trong một thời gian dài, đến khi thực lực đã rất mạnh rồi mới trở về Chủ Thần không gian, đến lúc ấy kết quả trận chiến cuối cùng sẽ thế nào?

- Chủ Thần sẽ không để cho chuyện đó xảy ra. Còn nhớ những bộ phim kinh dị các ngươi đã trải qua lúc trước cũng có tình huống tương tự không? Resident Evil 2 cũng như thế, đến một địa điểm là được, vậy nếu không đến thì sao? Cho dù không bị tiểu đội Ác Ma truy đuổi, các ngươi cũng sẽ bị vũ khí hạt nhân công kích, thậm chí là T-virus tiến hóa đến cấp độ cao hơn nữa. Nói tóm lại, sơ hở đó ngươi có thể lợi dụng, nhưng điều kiện tiên quyết là phải có chuẩn bị tâm lý cùng sức mạnh cực lớn. Chủ Thần sẽ không ngừng gia tăng độ khó.... Lúc trước ta quan sát tàu ngầm trong lòng biển thì phát hiện một con bạch tuộc khổng lồ đang quanh quẩn dưới đáy biển. Nếu ta đoán không sai, một khi chúng ta vượt quá một thời hạn nào đó, con bạch tuộc ấy sẽ là cửa ải đầu tiên chúng ta phải vượt qua.

Trịnh Xá thở dài nói:

- Đúng là đáng tiếc, nếu không sau khi mở cơ nhân tỏa chúng ta sẽ được lợi đến gấp ba.... Thôi bỏ đi, lần này dù thế nào cũng đã có thu hoạch lớn, trước trận chiến cuối cùng cũng có thể bù đắp chênh lệch thực lực giữa chúng ta và Ác Ma, Thiên Thần. Bỏ đi, bây giờ mọi người tự đi tuần tra, cần phải đảm bảo trong một ngày một đêm này, phía dưới được an toàn. Nếu có thành viên Đông Hải đội lẻn vào thì không cần nói nhiều, trực tiếp đánh ngất là được, nếu không đánh ngất được... Giết luôn!

Tất cả đều đã sắp xếp ổn thỏa, Trịnh Xá dẫn đầu đi tới chỗ cao nhất trên boong tàu, ngồi đó tập trung toàn bộ sức chú ý ra xung quanh. Điểm đắc ý nhất của Đông Hải đội chính là tập kích và tiềm hành, vì thế hắn cũng không chuẩn bị nghỉ ngơi hay gì đó, bắt đầu cảnh giác ngay từ bây giờ. Hiện tại vấn đề quan trọng nhất là bảo đảm an toàn và yên lặng cho phía dưới, bất kỳ ai dám quấy rầy... giết không tha!

Cả Trung Châu đội lẫn tàu khu trục ở trong tình trạng cảnh giới như vậy suốt mười mấy tiếng đồng hồ, tuy đã tới bên ngoài quần đảo Điếu Ngư Đài nhưng ai nhìn cũng có vẻ uể oải kiệt sức. Có điều đây đã là lúc chiến đấu cuối cùng trước khi trở về Chủ Thần không gian rồi, mọi người đều không dám lơi lỏng, Imhotep lại càng trong hoàn cảnh không có cát như hiện tại, tiêu hao rất nhiều pháp lực triệu hồi mấy chục xác ướp thị vệ, gần như chiếm cứ tất cả các tuyến đường quan trọng trên tàu, trừ phi biết tàng hình, nếu không bất kỳ ai cũng không thể dễ dàng lẻn xuống khoang thuyền phía dưới

……

Trong lúc này hạm đội Thái Bình Dương số 7 của Mỹ cũng theo sát phía sau, cuối cùng cũng tới bên ngoài quần đảo Điếu Ngư Đài. Tuy lãnh đạo nước Mỹ đã thông báo việc ngừng chiến nhưng binh lính hạm đội từng chứng kiến thực lực của Trung Châu đội, bọn họ cũng chỉ dám dừng ở phía xa cẩn thận đề phòng, sau đó phái một chiếc chiến hạm cỡ nhỏ tiếp cận Trung Châu đội, có vẻ muốn mặt đối mặt trao đổi chuyện gì đó.

- Tới rồi....

Trịnh Xá nhìn chiếc chiến hạm nhỏ càng lúc càng tới gần, cho dù không có tinh thần lực khống chế giả hắn cũng có thể dễ dàng cảm nhận được trên chiến hạm có một người đang bộc phát một luồng chiến ý kinh người, mục tiêu của chiến ý đó chính là hắn, cực kỳ rõ ràng, đội trưởng Đông Hải đội đã chuẩn bị liều mạng rồi.

- Dừng lại! Chiến hạm không được phép lại gần! Nếu không bọn ta sẽ tấn công!

http://tieulun.hopto.org

Khi chiến hạm đó còn cách tàu khu trục một đoạn, Trịnh Xá liền hét lớn. Thanh âm của hắn còn lớn hơn loa phóng thanh nhiều, nhưng dưới khống chế của cảnh giới nhập vi, âm thanh này lúc ở gần thì nghe cực nhỏ, khi truyền đến gần chiến hạm kia mới khuếch tán ra. Không lâu sau, chiến hạm quả nhiên dừng lại cách tàu khu trục một quãng dài.

Trịnh Xá từ trên boong tàu bay lên, bay tới phía trên chiến hạm khoảng trăm mét, ở phía dưới chỉ có một mình đội trưởng Đông Hải đội đứng đó, hai đồng đội của hắn không biết đang ở đâu. Lúc này đội trưởng Đông Hải đội tay cầm kiếm Nhật, toàn thân phủ đầy một lớp phù văn màu đen cực kỳ rõ nét, ngoài ra hắn còn dùng một mảnh vải che hai mắt mình lại, trang phục chiến đấu thật sự rất kỳ quái.

- Trung Châu đội, thả đồng đội ta ra!

Miyata nắm chặt kiếm, lạnh lùng nói.

- Xin lỗi, ta còn cần cô ấy một thời gian... Cho ta mười hai tiếng, đến lúc ấy ta nhất định sẽ trả cô ấy lại nguyên vẹn không suy suyển cho ngươi.

Trịnh Xá lạnh nhạt đáp.

- ...Đáng ghê tởm! Thật xấu xa! Không còn gì phải nói nữa!

Sắc mặt Miyata biến thành xanh lè, cũng không biết là đang nghĩ cái gì, lập tức hét lớn:

- Chiến đi! Cho dù là chết, ta cũng sẽ cùng chết một chỗ với cô ấy!

(*)Sau Chiến tranh thế giới thứ 2, theo tuyên bố Postdam, Nhật bị buộc phải giải tán quân đội, chỉ được thành lập Lực lượng phòng vệ quốc gia.

713. Chương 11: Trở Về (3)

Bộ dạng Miyata lúc này trông rất là có phong cách... Ừm, dùng một cách gọi khác là quá con mẹ nó "xì tin", nhìn qua vô cùng quái dị. Có điều, theo cách ăn mặc của hắn như vậy, cả người ngược lại cũng tăng thêm một phần khí thế đặc biệt, Trịnh Xá cũng không thể không nghiêm túc hẳn lên.

Miyata lần này cũng không dùng máu tươi vẽ lên người nữa chỉ đơn giản cầm thanh kiếm Nhật điểm nhẹ xuống đất, lớp sương màu đen trên người hắn lập tức trào ra mãnh liệt, bao trùm phạm vi mấy chục mét xung quanh. Tiếp đó, từ trong màn khói đen dần dần xuất hiện một số vật chất được thực thể hóa từ khói, đại bộ phận tập trung ở sau lưng Miyata, tạo thành một cặp cánh mang đầy văn tự ký hiệu, những phần còn lại thì tạo thành rất nhiều con mắt màu đỏ sậm cực kỳ quỷ dị lơ lửng quanh người hắn.

- Tên của chiêu này là Đại hắc ám thiên! Phương thức công kích là lấy tâm nhãn làm chủ, tạo thành tâm trảm linh hồn... Khi đạt tới cực hạn, cơ thể, linh hồn đều có thể chém đứt!

Sắc mặt Miyata Kuraki cũng không còn rõ ràng nữa, hoàn toàn chìm ngập vào trong màn sương đen dày dặc như thực chất, còn lớp sương cũng bao trùm lấy cơ thể hắn như một bộ áo giáp. Trong lúc nói, hắn không ngờ lại từ từ bay lên, đôi cánh sau lưng cũng không phải chỉ để xem cho đẹp mà thật sự có thể phi hành.

- Ba động nhãn quang dực!

Những con mắt xung quanh người Miyata chớp động kịch liệt, khi hắn còn cách Trịnh Xá hơn mười mét thì đôi cánh hắn liền xoay tròn như bánh xe, chém về phía Trịnh Xá. Một bánh xe đầy răng cưa xoáy tít, đen xì bắn tới, tốc độ nhanh đến mức mắt thường không thể theo kịp, Trịnh Xá lúc trước còn có chút coi thường không để ý, giờ trong lúc cấp bách chỉ kịp rút Hổ hồn đao ra ngăn cản. Tiếng kim loại va chạm vang dội, sức mạnh của nhát chém này không ngờ lại không thua kém uy lực của hắn khi sử dụng Bạo tạc chút nào.

Miyata hét lên một tiếng lại lao tới nhưng Trịnh Xá đã khởi động Bạo tạc, chém lại một đao. Khi Miyata vung kiếm chống đỡ, Trịnh Xá đã tung cước đạp trúng ngực hắn, đẩy tên này bay ra xa cả nghìn mét, rơi ầm xuống chỗ tàu sân bay.

"Đây không phải chỗ đánh nhau, qua bên kia đấu với ngươi một trận cho đã tay!"

http://tieulun.hopto.org

Một cước này tuyệt đối là sức mạnh đẳng cấp Bạo tạc nhưng lại không phá vỡ được lớp giáp bằng sương đen của Miyata Kuraki, chỉ vỏn vẹn đá văng được hắn đi. Bất quá điều này cũng chứng tỏ một vấn đề, Miyata có sức mạnh cấp độ này nhưng lại không có đủ cơ nhân tỏa để sử dụng nó.... Ý thức của hắn không theo kịp với tốc độ mà loại sức mạnh này đem lại, cũng không đủ để khống chế lực đạo, vì thế loại sức mạnh này chắc chắn không phải thực lực bản thân hắn, hẳn là thuộc phạm trù mượn lực.

Miyata rơi thẳng xuống boong tàu sân bay, thình một tiếng trầm đục, tạo thành một hố lõm sâu nửa mét. Có điều, đòn này có vẻ không làm hắn bị trọng thương, dưới chân dùng sức đạp mạnh nhảy vọt lên, mắt thấy Trịnh Xá sắp sửa đuổi tới, hắn liền vung kiếm chém mạnh xuống.

- Ba động nhãn xuyên trảo!

Từ trên thanh kiếm đột nhiên thò ra năm ngón tay đen kịt, những ngón tay sắc nhọn biến thành trảo chụp về phía Trịnh Xá, nhưng chưa kịp tới gần hắn được mười mét đã bị Trịnh Xá tiện tay vung đao đánh tan. Uy lực đao mang màu đỏ trên Hổ hồn đao mạnh hơn năm ngón tay đó nhiều, nhẹ nhành lướt qua một cái đã biến nó thành hư vô. Trịnh Xá cũng không dừng lại chút nào, từ trên cao áp xuống dùng sức đá mạnh, đáp thẳng xuống, Miyata vội lăn qua một bên tránh được cú đạp. Ầm một tiếng, chỗ Miyata vừa đứng lập tức lõm xuống thành một hố sâu hơn ba mét, nếu như đứng ở bên trong đó thì tuyệt đối cả thi thể cũng biến thành thịt vụn.

- Không tồi, lực lượng của ngươi lần này rất mạnh, nếu muốn hình dung thì... Lực lượng này đã đạt tới ranh giới của tầng thứ tư. Nhưng vậy thì tốt sao? Chỉ có sức mạnh thuộc về bản thân mới là sức mạnh cường đại thật sự, nếu không thể điều khiển được nó thì sức mạnh lớn hơn cũng chỉ là gánh nặng. Nếu ta đoán không sai, sức mạnh này hẳn là thuộc về ánh sáng tâm linh.

Trịnh Xá đứng đó, cảm thán nói:

- Đúng là kỳ diệu, không ngờ thuộc tính hoán đổi từ Chủ Thần mà cũng có công hiệu như thế này, có thể kích phát tiềm lực, đạt tới trình độ sử dụng ánh sáng tâm linh. Tuy nhiên sức mạnh này chắc chắn là con dao hai lưỡi, làm bị thương người cũng làm bị thương mình, không, hẳn là bị thương mình còn nhiều hơn một chút đúng không? Ta không tin với thực lực của ngươi hiện tại có thể sử dụng được sức mạnh này.

Miyata giọng khàn khàn đáp lại:

- Không sai, với thực lực của ta hiện tại đúng là không thể sử dụng nó... Nhưng! Lúc trước đã nói rồi, cho dù là phải chết ta cũng tuyệt đối không lùi lại nửa bước. Vì thế coi như là thỉnh cầu cuối cùng của một võ sỹ, giết ta đi!

Nói đoạn, hắn nhảy lên, lại lần nữa lao về phía Trịnh Xá.

- Chỉ là vì chết sao? Còn nhớ lúc trước ta từng đọc một quyển sách, trong đó có nhắc tới tính cách dân tộc của người Nhật Bản, chỉ có một đoạn, dưới cánh hoa anh đào rực rỡ, bóng kiếm như tuyết xẹt qua, cho dù là chết cũng cực kỳ mỹ lệ.... Là như vậy phải không? Cho dù là chết?

Trịnh Xá bật cười lạnh lẽo, hắn cũng mặc kệ Miyata ra đòn như thế nào, hoặc là sử dụng chiêu thức gì, xoay tay chém lại liên tiếp. Uy lực của đao mang màu đỏ mạnh mẽ tuyệt luân, mỗi đao chém xuống đều có thể phá nát công kích của Miyata, ép hắn không thể không lùi lại sau để tránh né, phương thức chiến đấu lấy lực phá xảo đã được thể hiện ra hoàn toàn.

- Đúng là ngây thơ, tưởng rằng chết mà là can đảm sao, là không sợ hãi gì sao? Ngược lại thì có! Sống sót mới càng cần dũng khí lớn hơn!

Trịnh Xá quát lên:

- Sống sót là để thực hiện niềm tin của mình! Sống sót, cùng đồng đội sống sót, cùng mọi người sống sót trở về thế giới hiện thực! Chỉ có như vậy mới có được tương lai tốt đẹp hơn, ngươi chỉ vỏn vẹn muốn chết thôi sao?

Miyata Kuraki khẽ trầm xuống, nhưng thoáng cái sương đen trên người hắn lại càng thêm nồng liệt, hắn cũng khàn giọng hét lên:

http://tieulun.hopto.org

- Hiện tại cô ấy là niềm tin của ta, không có cô ấy, ta sống còn có ý nghĩa gì nữa? Từ trước tới nay ta vẫn muốn sống sót, không cần biết là đã phải thất vọng bao nhiêu lần, không cần biết là đã biết bao lần rơi vào tuyệt vọng, ta cũng vẫn muốn sống sót để thay đổi mọi thứ, ngươi thì biết cái gì? Ta là người Nhật Bản, không sai! Ta xuất thân từ gia đình quân nhân, không sai! Ông cha, chú bác ta đều là người cánh hữu, không sai? Nhưng ngươi nghĩ ta muốn như vậy chăng? Ta cũng muốn thay đổi, ta cũng muốn có một tuổi thơ bình thường, chứ không phải ngày ngày cầm kiếm tre liên tục đối chiến với cha, sau đó mang đầy thương tích học tập gia pháp! Ta không muốn sửa đổi lịch sử, không muốn dùng thù hận đáp trả thù hận, không muốn coi khinh người khác để đề cao chính mình... Ta chỉ muốn có một cuộc sống bình thường với người mình yêu, sau đó kiếm một công việc, sau đó nói chuyện, cười đùa với bạn bè... Ngươi thì biết cái gì! A!

.....

Miyata hét lớn, đồng thời khói đen trên người hắn càng thêm mãnh liệt, dung hợp với con mắt bên cạnh, tạo thành một con mắt màu đen khổng lồ. Con mắt cơ hồ bao trùm hết khoảng không rộng cả trăm mét xung quanh, Trịnh Xá cũng nằm trong phạm vi này.

- Ta nói rồi, dù có phải chết ta cũng tuyệt đối không lùi bước! Đại hắc ám thiên!

Đôi mắt khổng lồ vụt mở rộng, Trịnh Xá đột nhiên phát hiện tốc độ của Miyata trở nên cực nhanh, nhanh đến mức vượt qua tốc độ cực hạn của Bạo tạc. Roạt một tiếng, Myata đã vượt qua vòng đao mang, lao tới cạnh người hắn, chém thẳng một kiếm vào tay hắn. Cũng may phản xạ của Trịnh Xá cực kỳ kinh người, trước khi cây kiếm Nhật chém tới đã né qua một bên, nhưng dù như vậy thì cánh tay hắn cũng đã bị chém ra một đường dài.

- Tốc độ tăng nhanh? Tiêu hao sinh mệnh lực à?

Trịnh Xá vuốt vuốt vết thương trên tay, tò mò hỏi, nhưng Miyata căn bản không hề trả lời. Đến khi phát hiện ra tốc độ bụi đất bay lên hạ xuống chỗ Miyata bước qua có gì đó không thích hợp, hắn mới chợt bừng tỉnh.

- Không đúng, không phải tốc độ của ngươi tăng nhanh mà là tốc độ của ta chậm lại... Đúng là kỳ diệu, cảm giác không gian thế này đã thuộc về thôi miên cao cấp rồi, cũng tức là một phương tức công kích linh hồn đúng không?

Trịnh Xá dùng lực chém mạnh mấy đao, ép lùi Miyata Kuraki đang bức tới, bấy giờ mới cười nói:

- Lúc trước ta đã nói rồi, ta khác với các ngươi. Ta ngoài sức mạnh và tốc độ ra thì không có thuộc tính gì đặt biệt, đây cũng là phương thức chiến đấu tốt nhất mà ta có được sau khi trải qua ranh giới sống chết. Cấp độ sức mạnh giữa chúng ta chênh lệch nhau quá lớn, mặc dù đối với ngươi mà nói thì không được công bằng cho lắm, nhưng nơi đây là thế giới luân hồi, cho nên ta cũng chẳng có gì áy náy cả, vậy thì... Bây giờ là Hủy diệt!

Trên tàu sâu bay phát sinh chiến đấu kịch liệt, từ xa nhìn lại, bề mặt con tàu khổng lồ giống như bị bao trùm trong một màn sương màu đen, nhưng màn sương này gió thổi không đen, hơn nữa cũng chỉ bao phủ một tầng trên boong tàu, người ngoài căn bản không thấy rõ chuyện gì diễn ra bên trong.

- Không sao chứ? Sở Hiên, bọn họ tiến vào đó hơn một tiếng đồng hồ rồi, đã xảy ra chuyện gì à?

Tiêu Hoành Luật nhìn ra phía xa, lo lắng hỏi.

Sở Hiên lại không thèm ngẩng đầu lên, đáp:

- Không sao cả.... Trịnh Xá so với ngươi tưởng tượng còn mạnh hơn. Đã qua vô số lần chiến đấu sống chết, sự cường hãn đó đã xâm nhập vào tận trong xương cốt hắn, có thể nói, trong cả thế giới luân hồi, ngoại trừ clone của hắn ra, không ai có thể thắng được hắn trong trạng thái hiện tại. Sau khi hắn hồi sinh vẫn luôn vì trận chiến cuối cùng mà rèn luyện để đạt tới trạng thái bỉnh cao. Hắn mạnh hơn ngươi nghĩ nhiều, trước khi tới trận chiến cuối cùng, trước khi đối mặt với kẻ địch hắn nhất định phải đối mặt, hắn tuyệt đối không thất bại.

- ...Sở Hiên, ngươi học cách nói chuyện triết lý như vậy từ lúc nào đấy.

http://tieulun.hopto.org

Tiêu Hoành Luật nghe vậy lại ngơ ngác hỏi.

- Ta rất có tâm đắc với tư vấn tâm lý, có cần ta tư vấn cho ngươi một chút không?

Sở Hiên vẫn như cũ, không ngẩn đầu lên, đáp.

- ....Miễn đi.

Đúng lúc này, ầm một tiếng vang dội, một bóng người bay vọt ra xa. Miyata dùng kiếm Nhật chặn lại một cước của Trịnh Xá, nhưng sức mạnh quá khủng bố đó hắn căn bản không cách nào chịu đựng nổi, lập tức làm thanh kiếm vỡ nát, đồng thời cả người cũng bị luồng sức mạnh đó đánh văng ra cả nghìn mét, rơi ầm xuống mặt biển, làm tung lên sóng nước cao tới mấy chục mét. Một bóng người khác lại dùng tốc độ càng nhanh hơn, xông ra ngoài, khi Miyata vừa rơi xuống nước một hai giây đã kéo hắn lên. Sương đen trên người tên đã không ngờ đã hoàn toàn bị một cước vừa rồi đá tan, giờ chỉ còn thoi thóp thở.

- Đây là cái mà ta gọi là cấp độ sức mạnh khác biệt. Lấy lực phá xảo, lấy xảo phá lực, quan trọng là phải xem trình độ sức mạnh, những cái khác không liên quan gì cả.

Trịnh Xá thở hắt ra, từ từ giải trừ trạng thái Hủy diệt.

Miyata còn chưa kịp lên tiếng thì đúng lúc này, từ tàu khu trục phá xa đồng thời có hai luồng tinh thần lực phát ra, một luồng lập tức liên lạc với Miyata, luồng còn lại liên lạc với mấy người Trịnh Xá.

"...Chào mừng trở về, Chiêm Lam, Bá Vương."

Trịnh Xá thầm nói trong lòng, tiếp đó nhìn lại Miyata. Tên này đã rơi vào trạng thái hấp hối, không chỉ vì công kích của Trịnh Xá mà chính chiêu thức hắn sử dụng còn gây thương tổn cho bản thân lớn hơn.

Trịnh Xá cũng không chần chừ, hắn lấy ra một viên thuốc, nhét vào mồm Miyata, đoạn quay về phía tàu khu trục, nói:

- Tính mạng hắn không có gì đáng lo, đem về Chủ Thần không gian chữa trị toàn thân đi. Sau lần này ta nghĩ hắn chắc là sẽ càng mạnh hơn.

Sau đó hắn lại quay sang phía Miyata, nói:

- Ngươi đi đi, ta không muốn giết ngươi. Người Nhật các ngươi gọi Điếu Ngư Đài là quần đảo Senkaku phải không? Sau này nói với đội viên mới của các ngươi.... Quần đảo Điếu Ngư Đài là của Trung Quốc!

Nói đoạn, Trịnh Xá quay đầu về phía đảo Điếu Ngư, đó là lối để trở về Chủ Thần không gian... Đó là nơi khởi đầu trận chiến cuối cùng!

714. Quyển 20: Resildent Evil -- Chương 01: Bắt Đầu Rèn Luyện (1)

Trịnh Xá đứng phía dưới Chủ Thần, bật cười ngớ ngớ ngẩn ngẩn, bộ dạng thật sự ngu không tả nổi. Bất quá lúc này tất cả mọi người cũng đều trợn mắt há mồm nhìn điểm thưởng và chi tiết kịch tình của mình, chẳng ai hơi đâu để ý đến cái vẻ cười ngốc nghếch của Trịnh Xá nữa, hình tượng của họ bây giờ cũng không khá hơn hắn là bao.

- ...Tóm lại, lần này chúng ta giàu to rồi, ha ha ha, từ nay về sau cơm xới hai bát, ăn một, đổ một...

Trịnh Xá cười ha hả kêu lớn. Tuy lúc chiến đấu với thành viên đoàn đội khác thì hắn ra dáng cao nhân đủ mười phần nhưng một khi thả lỏng ra thì hoàn thành biến thành người bình thường.

- Chưa từng thấy nhiều điểm thưởng và chi tiết như vậy sao? Coi cái bộ dạng ngươi kìa...

Trình Khiếu đứng bên cạnh tựa hồ rất khinh thường, nói.

- ...Không cần chê, ta đúng là chưa từng thấy.

Trịnh Xá đáp như vậy.

Tạm thời không nhắc đến những chuyện ngoài lề, lần đoàn chiến này Trung Châu đội đúng là có thu hoạch cực lớn, chỉ riêng phần điểm tích lũy thôi đã được hơn mười nghìn điểm. Trong số chín thành viên Đông

http://tieulun.hopto.org

Hải đội bị bắt sống lại có hai tên đã mở cơ nhân tỏa, chính là hai khoản thu nhập lớn, cộng thêm chi tiết kịch tình, Trung Châu đội bây giờ gần như ai cũng có thể hoán đổi kỹ năng hoặc thuộc tính mà mình mong muốn.

- Quả nhiên là đoàn chiến để hoàn chỉnh thực lực Trung Châu đội, vậy còn những đội ngũ khác thì thế nào?

Trịnh Xá cùng mọi người náo loạn một lúc rồi cuối cùng cũng bình tĩnh lại, tiếp đó tò mò hỏi Sở Hiên.

Sở Hiên đang loay hoay với mấy dụng cụ kỳ quái của hắn, cũng không trả lời, chỉ có Tiêu Hoành Luật ở bên cạnh là mở miệng đáp:

- Tình huống của mỗi đội đều khác nhau. Ví dụ chúng ta cần cứu tình thành viên đoàn đội, cộng thêm lúc trước do liên tiếp khổ chiến mà không có nhiều điểm thưởng và chi tiết nên lần này mới xếp cho chúng ta một trận đoàn chiến, còn về các đoàn đội khác có khả năng là đều không giống nhau, đều là thế giới phim có thể hoàn chỉnh thực lực của họ.

- Ngươi nói như thế... Vậy thì Đông Hải đội thuộc về loại nào?

Trịnh Xá lại càng tò mò, hỏi:

- Đông Hải đội gặp phải đội chúng ta, thực lực của họ căn bản không thể hoàn chỉnh được, vậy thì sao gọi là phục vụ cho trận chiến cuối cùng? Như thế đối với họ không phải rất bất công sao?

- Công bằng? Ngươi muốn tìm kiếm công bằng trong Chủ Thần không gian? Cái gọi là công bằng, không cần biết trong thế giới hiện thực hay thế giới hư ảo, đều phải dựa vào sức mạnh của cá nhân để tranh đoạt. Ngươi hy vọng người khác sẽ bố thí công bằng cho ngươi?

Tiêu Hoành Luật cười lạnh một tiếng rồi tiếp tục nói:

- Ngươi nói không sai, đối với Đông Hải đội là bất công, nếu nhất định muốn giải thích thì có thể sử dụng giả thuyết "Vai chính" mà Sở Hiên đã nói. Để tranh giành địa vị "vai chính" trong thế giới luân hồi này, trước đó nhất định phải biểu hiện ra thực lực của ngươi, không mừng mở cơ nhân tỏa, cho đến khi cả Chủ Thần cũng không làm gì được ngươi nữa, đến lúc đó ngươi sẽ là "vai chính". Giống như trong rất nhiều truyện tranh, tiểu thuyết, phim ảnh, kịch, thậm chí là cả trò chơi, vai phụ đều chỉ tồn tại để làm nền cho vai chính mà thôi. Trong mắt Chủ Thần, chúng ta đã được xác định là nhân tuyển có thực lực để tranh giành vị trí "vai chính", như vậy Đông Hải đội là "vai phụ", công bằng là công bằng đối với chúng ta, đối với họ căn bản không thể tồn tại công bằng!

Mấy người xung quanh đều ngơ ngác lắng nghe, Trịnh Xá cười khổ nói:

- Nói như vậy chúng ta không phải vẫn bị Chủ Thần hạn chế sao? Sự công bằng đó đối với chúng ta mà nói cũng chỉ là công bằng tương đối bị áp đặt lên thôi.

- Không sai... Có điều, nếu muốn công bằng cho các đội trong trận chiến cuối cùng, vậy không ngại chia tất cả đoàn đội trong thế giới luân hồi làm ba cấp bậc. Bậc thứ nhất là Trung Châu đội chúng ta, Ác Ma đội, Thiên Thần đội, ba đội ngũ mạnh nhất có khả năng trở thành "vai chính" nhất. Bậc thứ lai là đội của Nyos, Triệu Chuế Không, hoặc là có các cường giả, trí giả tương tự như họ, bọn họ có thể vì cơ duyên xảo hợp mà trở thành "vai chính". Bậc thứ ba là đội ngũ giống như Đông Hải đội, gần như không có khả năng trở thành "vai chính", cho nên chỉ có thể thành đá lót đường cho các đội khác. Cứ như vậy... Số lượng đội ngũ thật sự tham gia trận chiến cuối cùng hẳn là cũng có thể ước lượng đại khái.

Tiêu Hoành Luật ngắt ngắt tóc trán, thì thào nói.

- Ồ? Vậy là có ý gì?

- Chính là, ngươi cảm thấy Đông Hải đội còn có sức tái chiến không? Không chỉ riêng Đông Hải đội, các đội ngũ bị diệt khi đoàn chiến với những đội mạnh, ngươi nghĩ bọn họ còn sức để tiếp tục chiến đấu không? Đạo lý này rất đơn giản, sức mạnh của họ bị suy giảm đến mức tối đa, trong thế giới phim kinh dị của trận chiến cuối cùng chỉ có thể miễn cưỡng sống sót, thậm chí đến cả quái vật bình thường cũng đủ sức uy hiếp họ. Bọn họ chỉ có thể phụ thuộc vào đội mạnh, hoặc là bị đội mạnh tiêu diệt, trong đó mấu chốt là phải xem trong trận chiến cuối cùng khi giết người có được tính điểm tích lũy hay không, hay là giết người thì có

http://tieulun.hopto.org

hoàn thành nhiệm vụ hay không. Như vậy có thể xác định xem các tiểu đội yếu ớt đó có thể sống sót được hay không, đồng dạng, chúng ta cũng phải chuẩn bị tâm lý cho tốt!

Tiêu Hoành Luật đang nói, đột nhiên bật cười hắc hắc.

- Chuẩn bị cái gì? Phải chuẩn bị tiêu diệt các đoàn đội yếu ớt sao?

Trịnh Xá nhíu mày, hỏi.

- Không, là chuẩn bị có các đoàn đội yếu hơn phụ thuộc vào chúng ta... Đây là trận chiến cuối cùng, chắc chắn sẽ không có quá nhiều hạn chế như đoàn chiến bình thường, nhưng hạn chế nhất định là sẽ có, hơn nữa còn vô cùng kỳ quái mới đúng... Cũng không biết trong trận chiến cuối cùng sẽ có loại hạn chế gì mới có thể khiến tất cả đoàn đội không thể không đánh nhỉ?

Tiêu Hoành Luật lẩm bẩm nói.

- Được rồi, trận chiến cuối cùng tạm thời chưa bàn, dù sao cũng là thế giới phim kinh dị tiếp theo rồi. Trước lúc đó chúng ta chỉ có thể không ngừng tăng cường sức mạnh bản thân, lấy bất biến ứng vạn biến, ta cũng phải hoàn toàn nắm giữ tất cả sức mạnh của ta hiện tại.... Clone của ta đúng là mạnh đến mức kinh khủng, thật không biết ta có thể thắng được hắn không nữa.

Nói tới đây, Trịnh Xá lập tức cười khổ.

Trong thế giới phim

The Perfect Storm, clone Trịnh Xá đặc ý tới gặp hắn một lần. Lúc ấy mặc dù hai bên không hề giao đấu, chỉ vỏn vẹn trao đổi mấy câu nhưng sức mạnh đạt tới cấp độ như họ, chỉ bằng khí thế đã có thể cảm nhận được rất nhiều tin tức về đối phương rồi, bao gồm cả thực lực đại khái.... Có thể nói, clone Trịnh Xá vẫn mạnh đến rối tinh rối mù, sự cường hãn hàm ẩn của hắn phảng phất như biển rộng vô biên, thâm sâu không lường....

Trịnh Xá thở ra một hơi, nói với những người còn lại:

- Mọi người chắc là đều đã có mục tiêu cường hóa của mình rồi, nếu điểm thưởng hoặc chi tiết không đủ thì có thể tìm ta hoặc các thành viên khác trong đội. Vấn đề này ta giao cho Tiêu Hoành Luật sắp xếp, tiếp theo ta có thể sẽ bế quan rèn luyện dưới tầng hầm, sau đó dùng hết điểm thưởng đi tới thế giới Lord of the Rings. Trước lúc ấy để đề phòng có ai thiếu điểm thưởng cần tới tìm, ta sẽ chờ đến ngày cuối cùng trước khi tiến vào trận chiến cuối cùng mới tới Lord of the Rings... Cứ như vậy, mọi người còn vấn đề gì không?

Tất cả mọi người yên lặng gật đầu, chỉ có Chiêm Lam mấp máy môi, tựa hồ muốn nói gì đó nhưng đến cuối cùng nàng lại cúi đầu không lên tiếng.

"Chiêm Lam..."

Trịnh Xá thầm nói trong lòng:

"Anh biết... Cả cuộc hành trình, cảm ơn em vẫn luôn ở phía sau hỗ trợ anh. Cũng nhờ sự giúp đỡ của em, anh mới có thể sống đến hôm nay. Sắp tới trận chiến cuối cùng rồi, sau khi chiến thắng, anh sẽ có cách cách giải quyết, cứ tin anh..."

"Không phải chuyện này..."

Chiêm Lam yên lặng đáp lại trong lòng:

"Em muốn hỏi, lúc trước khi em hôn mê, hình như nghe được một giọng nói đang kêu gọi mình, giọng nói đó không phải tinh thần lực khống chế giả của Đông Hải đội... Là anh phải không? Là anh kêu gọi em phải không?"

"Ừ... Là anh, là anh gọi em."

Trịnh Xá trầm mặc một lúc lâu rồi mới đáp, nói xong hắn quay đầu không nhìn lại, bước về phòng mình.

Phần lớn thành viên trong đội đều tới gặp Tiêu Hoảnh Luật, chỉ có vài người yên lặng quay về phòng mình, ví dụ như Triệu Anh Không, Zero. Là thành viên chủ chiến trong đội, bọn họ cần phải tiến hành rèn luyện,

http://tieulun.hopto.org

một là hoàn toàn thích ứng với thuộc tính sau khi cường hóa, hai là điều chỉnh triệt để trạng thái bản thân... Không cần biết là thân thể, hay tinh thần.

.....

Trịnh Xá cùng La Lệ đi ngủ, một đêm yên ổn.

Ngày hôm sau, Trịnh Xá một mình đi xuống tầng hầm, yên lặng đứng đó suy nghĩ. Đạt tới trình độ thực lực như hắn, đề cao tố chất thân thể đã không đủ để sinh ra chất biến nữa, hắn cần phải đốn ngộ tự thay đổi.

"Trận chiến cuối cùng... Clone của ta... Còn cả mọi người..."

Trong đầu Trịnh Xá nổi lên muôn vàn ý nghĩ, hắn ép hết tất cả chúng xuống rồi mới bắt đầu suy nghĩ thực lực của mình.

"Giống như chính ta đã nói, ngoài tốc độ và sức mạnh, ta không có bất kỳ sở trưởng nào cả. Ta không có khả năng bắn tỉa tầm xa như Zero, không có kỹ xảo chiến đấu như nhân cách chính Triệu Anh Không, cũng không có kỹ thuật cung tiễn của Trương Hằng, thậm chí võ học của Trình Khiếu, trí tuệ của Sở Hiên, ta đều không có. Cái ta có chỉ là sức mạnh và tốc độ có được từ tiến hóa không ngừng giữa ranh giới sống chết... Trước tiến nói về Bạo tạc đi, sức mạnh cấp độ này đủ để đối phó bất kỳ người nào dưới tầng thứ ba, trừ phi là có thuộc tính cực kỳ quỷ dị, nếu không bình thường là đủ địch lại."

Nghĩ tới đây Trịnh Xá cứ tự nhiên mở sức mạnh tới cấp độ Bạo tạc.

"Nếu là Hủy diệt thì nhất định phải là cường giả tầng thứ tư mới có thể đối phó, thậm chí là tầng thứ tư bình thường cũng không cách nào chống đỡ được. Đây là lợi khí đủ để chiến đấu với tầng thứ tư trung cấp, tuy hiện giờ tố chất thân thể ra đã vô cùng mạnh nhưng vẫn không thể sử dụng chiêu này trong thời gian dài, nói cách khác, đây coi như là tuyệt chiêu của ta."

Thân thể Trịnh Xá lại tự động phát huy sức mạnh đến cấp bậc của Hủy diệt.

"Cuối cùng... Đây là chiêu thức mạnh nhất giúp ta có thể địch lại clone, Hồng hoang, khai tiên tích địa, là con dao hai lưỡi đả thương người cũng làm bị thương mình, không tới lúc vạn bất đắc dĩ không thể dễ dàng xuất ra."

Khí thế trên người Trịnh Xá bùng lên mãnh liệt nhưng chung quy vẫn không mở ra sức mạnh cấp độ Hồng hoang.

"....Xem ra đường ta phải đi vẫn còn rất dài. Muốn đánh bại clone của ta, không thể chỉ dựa vào đòn tất sát cuối cùng đó, chuyện này giống như là đang so may mắn, giao hết sống chết cho vận mệnh vậy. Bây giờ cần phải rèn luyện, trong trường hợp không khởi động Hồng hoang, khai thiên tích địa, sức mạnh lớn nhất ta có thể phát huy ra..."

715. Chương 1: Bắt Đầu Rèn Luyện (2)

Chủ Thần lựa trọn trận chiến cuối cùng diễn ra tại Resident Evil 3, đây là một bộ phim kinh dị trên quy mô toàn cầu. Đương nhiên, nói toàn cầu cũng có chút khoa trương vì chiến trường chủ yếu chỉ tập trung trên lãnh thổ nước Mỹ, chỉ là dịch bệnh virus đã bộc phát trên phạm vi toàn cầu.

- Loạt phim kinh dị này đúng là có duyên với chúng ta, bắt đầu từ nó, bước ngoặt là nó, bây giờ đến kết thúc cũng là nó...

Tuy nói rèn luyện đã bắt đầu nhưng tin tức trận chiến cuối cùng vẫn cực kỳ quan trọng, vì thế đến ngày thứ ba, mọi người đều nghỉ ngơi xong xuôi, Trịnh Xá cũng tìm đến họ cùng thương lượng.

- Theo tin tức từ Chủ Thần, trong trận chiến cuối cùng thời gian đoàn đội tiến nhập sẽ không căn cứ theo thực lực mạnh yếu mà là ngẫu nhiên, tổng thời gian tiến nhập là hai mươi tư tiếng đồng hồ, nói cách khác, "thế" giành được từ chênh lệch thời gian sẽ không quá quan trọng. Thứ hai, địa điểm tiến vào là cả nước Mỹ, cũng tiến vào ngẫu nhiên, điểm này ta thấy có chút khó hiểu.... Lãnh thổ nước Mỹ thật sự rất lớn, chỉ bé hơn Trung Quốc có một chút, nếu lấy đơn vị tiểu đội tiến vào, hơn nữa lại còn ngẫu nhiên thì hai đội bất

http://tieulun.hopto.org

kỳ rất có khả năng sẽ xuất hiện ở bờ đồng và bờ tây, cứ như vậy, có tới vài năm chưa chắc trận chiến cuối cùng đã có thể hoàn thành... Theo đó, nhiệm vụ của trận chiến cuối cùng cơ bản đã có thể xác định.

Vẫn như bình thường, Sở Hiên im lặng loay hoay với mấy món đồ của hắn, Tiêu Hoành Luật thì ngắt ngắt tóc bắt đầu phân tích.

- Đại khái là, trận chiến cuối cùng chỉ có thể có ba loại nhiệm vụ, một là chém giết lẫn nhau, chỉ lưu lại một đội, hoặc thậm chí là một người mới thôi. Có điều thế giới luân hồi lấy tiểu đội làm đơn vị, cơ bản chỉ có thể là lấy một đoàn đội sống sót mới hợp lý, khả năng này là lớn nhất. Thứ hai, là đi tới một địa điểm, địa điểm này rất có thể là chìm dưới đất hoặc là kiến trúc có tiêu chí đặc biệt, chỉ có một đội mới có thể tiến vào, sống sót. Khả năng thứ ba là căn cứ vào việc tiến vào thời gian ngẫu nhiên, vị trí ngẫu nhiên để suy luận. Trong thời gian quy định đi tới một địa điểm nhất định, mà địa điểm đó cũng không thể tùy ý tiến vào, nó cần vé vào cửa, vé vào là... số lượng người giết.

Tiêu Hoành Luật ngắt một sợi tóc, nhìn mọi người, cười nói:

- Đây là suy luận của ta, khả năng số một là lớn nhất, khả năng số ba đứng tiếp theo, khả năng số hai là nhỏ nhất. Nhưng cho dù thế nào trận chiến cuối cùng cũng là đại tiệc giết chóc của tất cả các đoàn đội, có thể sống sót chỉ có người mạnh nhất, thông minh nhất, hoặc là may mắn nhất...

- May mắn?

Trương Hằng giống như nhớ tới chuyện gì, hắn quay sang hỏi Sở hiên:

- Chúng ta không phải "vai chính" sao? Trung Châu đội chúng ta so với các đội khác phải càng may mắn hơn đúng không?

- Bọn họ cũng là "vai chính"....

Sở Hiên ngẩng đầu lên, bình thản nói:

- Mỗi người đều có thể là "vai chính", mấu chốt là có giành được địa vị "vai chính" đó hay không mà thôi. Chúng ta đang chuẩn bị đoàn chiến, các đội ngũ khác cũng như vậy, nếu chỉ lấy cái cớ là "vai chính" thì cứ trực tiếp nằm xuống chờ đến lúc biến thành sáng thế thần cho xong. Đáng tiếc là, cho dù thật sự có tồn tại "vai chính", cho dù chúng ta thật sự là "vai chính" của cái hộp này, thì cái hộp này cũng không phải cái hộp của tiểu thuyết YY, truyện tranh hay phim ảnh, mà là cái hộp của thế giới phim kinh dị chân thật. Cái hộp của chúng ta với cái hộp thế giới YY hoàn toàn khác nhau.

- Cái đó cũng đúng...

Trương Hằng cũng có đọc một ít tiểu thuyết huyền ảo, tuy phần lớn trong đó đều là YY vô hạn,đã là nhân vật chính thì nằm ra một chỗ cũng có thể thành thần nhưng cũng không thiếu những tiểu thuyết nhân vật chính phải gian khổ phấn đấu, cửu tử nhất sinh, thậm chí nhân vật chính phải chết cũng không ít, nói như Sở Hiên cũng không phải không đáng tin.

Trịnh Xá thở ra một hơi rồi chợt đứng dậy, nói với mọi người:

- Vậy do Sở Hiên và Tiêu Hoành Luật sắp xếp huấn luyện cho mọi người... Ta cũng đi tập luyện đây.

Nói đoạn hắn quay người đi ra khỏi phòng, trực tiếp đi xuống tầng hầm.

- Hắn làm sao vậy? Sao nhìn bộ dạng ỉu xìu xìu thế.

Trình Khiếu tò mò hỏi.

Zero ngồi bên cạnh trầm mặc một thoáng rồi đáp:

- ...Hắn đang dự trữ tinh lực để đột phá cực hạn bản thân. Bây giờ hắn đang tập trung toàn bộ tâm trí vào đó, lòng dạ đâu mà đi quản chuyện khác nữa?

Quả thật, hiện tại Trịnh Xá đang tập trung tất cả tinh thần vào Bạo tạc, Hủy diệt, Hồng hoang khai thiên tích địa, trong đầu chỉ có nội lực, năng lượng vampire, chân nguyên lực, ma lực. Làm thế nào mới có thể tăng cường thực lực, làm thế nào mới có thể trở nên càng mạnh hơn, đây mới là chuyện hắn cần suy nghĩ trước mắt.

http://tieulun.hopto.org

"Do tới thế giới phim kinh dị rèn luyện sẽ có một thời gian rất dài không thể chữa trị toàn thân cho nên chiêu Hồng hoang khai thiên tích địa không thể sử dụng... Không, hắn là có thể rèn luyện, chỉ là không thể sử dụng mà thôi. Có thể thử nghiệm cho chân nguyên lực và ma lực thoáng tiếp xúc, có lẽ có thể sáng tạo chiêu thức như kiểu "Hồng hoang trong nháy mắt", tuy nhiên độ khó rất cao."

Trịnh Xá đứng giữa tầng hầm, hắn chỉ yên lặng đứng đó, không hề có cử động gì đặc biệt, nhìn qua giống như một người bình thường đang đứng ngây ra. Nhưng ở dưới da hắn, nội lực và năng lượng vampire, chân nguyên lực và ma lực, dưới cảnh giới nhập vi được phân ra thành từng tia từng tia nhỏ bé, tiếp đó chia ra cất trữ tại đan điền và đại não. Xử lý tỉ mỉ như vậy chỉ mất có vài phút, tiếp đó hắn cho một tia nội lực và ma lực tiếp xúc với nhau.

Không ngờ là, nội lực vừa tiếp xúc với ma lực lập tức bị ma lực tiêu hóa sạch, còn ma lực thì căn bản không có chút biến hóa nào, giống như ném một viên đá vào giữa biển rộng.

Trịnh Xá trong lòng rất thất vọng, tuy vậy kết quả này cũng nằm trong dự đoán của hắn, dù sao thì đẳng cấp chất lượng của hai thứ cũng chênh lệch quá xa. Cần rất nhiều nội lực mới có thể ngưng đọng ra một tia chân nguyên lực, đối với ma lực cũng cùng một nguyên lý, vì thế một tia nội lực đối với ma lực mà nói chỉ vỏn vẹn như một cục đá nhỏ giữa sông lớn, căn bản không đủ để xảy ra phản ứng. Nếu điều động tất cả nội lực trong người đến phản ứng với ma lực thì lại không thể sử dụng Hủy diệt nữa.

"Được rồi, vậy thử dùng bản thu nhỏ của Hồng hoang đi!"

Trịnh Xá lại trầm tư một lúc lâu, cuối cùng không nhịn được cho một tia chân nguyên lực và ma lực va chạm với nhau trong cơ thể. Việc này khác với dung hợp chân nguyên lực và ma lực bên ngoài da, phản ứng hoàn toàn diễn ra trong cơ thể, cơ chế không khác gì với Hồng hoang khai thiên tích địa, chỉ là quy mô nhỏ hơn mà thôi.

Hai luồng chân nguyên lực và ma lực nhỏ bé va chạm với nhau, trong nháy mắt đã tan biến trong cơ thể, đồng thời, một luồng năng lượng khổng lồ bộc phát ào ạt tại điểm tiêu hủy. Luồng năng lượng này so với cấp độ Hủy diệt còn lớn hơn nhiều, bất quá so với Hồng hoang khai thiên tích địa thì yếu hơn một chút, tuy mạnh nhưng vẫn chưa đến mức làm tan vỡ thân thể trong trạng thái Tiềm long biến của hắn. Trịnh Xá lập tức mừng rỡ, tưởng rằng mình chung quy cũng tìm được điểm cân bằng giữa Hủy diệt và Hồng hoang, ai mà biết, ngay giây tiếp theo, dị biến đột ngột phát sinh.

Mặc dù chỉ vỏn vẹn có một bộ phận nhỏ chân nguyên lực và ma lực tham gia phản ứng, nhưng theo luồng sức mạnh đó trào ra, số chân nguyên lực và ma lực còn lại phẳng phất cũng bị dẫn dắt. Sức mạnh này căn bản không giống như phản ứng diễn ra bên ngoài da hắn, mà là lực lượng khủng bố từ trong tràn ra ngoài, kéo theo tất cả chân nguyên lực và ma lực trong cơ thể, đến một giây trì hoãn cũng không có, Trịnh Xá đã thật sự tiến vào Hồng hoang khai thiên tích địa.

Ầm!

Trịnh Xá cũng không chần chừ, dưới chân dùng sức đạp mạnh, cả mặt đất lập tức nứt ra, những vết nứt kéo dài bao phủ phạm vi tới mấy chục mét, còn hắn thì đã biến mất khỏi tầng hầm.

Những người trong nhà Trịnh Xá chỉ cảm thấy cả căn phòng rung chuyển kịch liệt, tiếp đó là một tiếng nổ vang vọng. Chưa đợi tiếng nổ tắt đi, cửa phòng lại đột nhiên vỡ tan, đến khi mọi người vội vàng chạy ra khỏi phòng thì đã thấy Trịnh Xá ngồi ngây ra giữa quảng trường, luồng sáng từ Chủ Thần chiếu xuống vừa mới thu hồi, có thể thấy hắn hẳn là vừa chữa trị toàn thân xong.

- ...Vẫn còn rất, rất xa...

Trịnh Xá thấy mọi người chạy tới, hắn cũng không đứng dậy, chỉ nằm dưới đất, cười khổ, nói:

- Khoảng cách với Phục Chế Thể... Vẫn còn rất xa. Lúc này hắn nhất định là cũng đang tăng cường thực lực. Trận chiến cuối cùng, ta phải làm thế nào để thắng được đối thủ định mệnh này đây?

Đối thủ định mệnh... Có lẽ thật sự là đối thủ định mệnh, kẻ mặt mang vết sẹo ngược với Trịnh Xá, Phục Chế Thể, cùng với đội ngũ mà hắn đại diện, đội ngũ mạnh nhất trong cả thế giới luân hồi, tiểu đội ác ma, còn cả vị trí mà hắn đang đứng, vị trí của kẻ mạnh nhất trong thế giới luân hồi...

http://tieulun.hopto.org

716. Chương 1: Bắt Đầu Rèn Luyện (3)

Phục Chế Thể đứng giữa quảng trường Chủ Thần, bộ dạng hắn nhìn qua có vẻ cũng không thay đổi gì nhiều, vẫn là lưng mang hai cánh, khuôn mặt lạnh lẽo, cùng với vết sẹo kéo dài trên mặt. Khác biệt duy nhất là Hắc viêm trên người hắn nhìn qua càng thêm thâm trầm, dùng mắt thường nhìn lại nó phảng phất như muốn kéo tuột cả linh hồn người khác vào bên trong, không ngừng bùng lên, xẹp xuống quanh người hắn khoảng một mét.

- Còn cách trận chiến cuối cùng bảy ngày… Cách lúc chúng ta nắm giữ cả Chủ Thần bảy ngày, chỉ cần vượt qua Resident Evil 3 là được.

La Cam Đạo thần sắc phức tạp, ngẩng đầu nhìn Chủ Thần. Hắn lẩm bẩm nói.

…..

- Nhưng đội trưởng Trung Châu đội, Trịnh Xá bản chính, hắn thật sự rất mạnh!

Một cô gái châu Á đứng bên cạnh đột nhiên mở miệng nói.

La Cam Đạo chợt quay phắt lại, ánh mắt nghiêm lệ, hỏi:

- Ngươi lại tùy tiện sử dụng Phong Thần bảng? Điểm nhân quả khó khăn lắm mới tích lũy được, vì số điểm nhân quả này, mấy lần đến cả ta cũng thiếu chút nữa thì mất mạng, ngươi lại tùy tiện sử dụng? Đây là vũ khí quan trọng trong trận chiến cuối cùng, con đàn bà ngu ngốc!

Cô gái lập tức hoảng sợ, vội vàng khẽ khàng nói:

- Nhưng Sở Hiên nói cần thu thập một ít số liệu liên quan đến thực lực của Trịnh Xá bản chính, sử dụng khoảng 100 điểm nhân quả cũng không có vấn đề gì, cho nên ta….

- Sở Hiên! Sở Hiên! Trong đầu ngươi ngoài hai chữ này còn có cái gì nữa? Đồ ngu xuẩn!

La Cam Đạo hít sâu một hơi rồi lại tiếp tục quát lớn.

- Đủ rồi…

Trịnh Xá yên lặng ngẩng đầu lên, Hắc viêm chợt bùng lên mãnh liệt, đến khi những người xung quanh đều sợ hãi lùi lại mấy bước, ngọn lửa mới từ từ hạ xuống. Hắn quay sang phía La Cam Đạo, nói:

- Đủ rồi, tích trữ sự phẫn nộ của ngươi lại, khi đối mặt với Trung Châu đội trong trận chiến cuối cùng hãy bộc phát, đừng có tiêu tốn lên thành viên quan trọng trong đội...

- Còn bảy ngày... Ta sẽ tới thế giới phim kinh dị nghỉ ngơi một năm, cho đến khi ánh sáng tâm linh của ta hồi phục lại hoàn toàn sau tổn thương lần trước, đạt tới đỉnh cao của giai đoạn hiện tại. Sau đó mọi người chuẩn bị thật tốt cho đoàn chiến đi!

- Trước lúc đó, Sở Hiên, ta đồng ý với kế hoạch của ngươi, sử dụng 1000 điểm nhân quả, phân tích toàn bộ thực lực, thuộc tính cường hóa, cùng với khả năng phát sinh mâu thuẫn của các thành viên trong tiểu đội Thiên Thần. Sở Hiên, do ngươi lên kế hoạch hủy diệt tiểu đội Thiên Thần, đến trận chiến cuối cùng, ta không muốn có ruồi muỗi tới quấy nhiễu trận chiến giữa ta và hắn, bất kỳ ai cũng không được. Đây là cuộc chiến của chúng ta, cuộc chiến giữa ta và hắn, Ác Ma đội và Trung Châu đội, tà ác và lương thiện giả dối... Vì thế, tiểu đội Thiên Thần nhất định phải toàn diệt!

Nói đoạn, Trịnh Xá quay người, chậm rãi bước tới chỗ Chủ Thần...

Tiểu đội Thiên Thần...

Adam ngồi giữa quảng trường Chủ Thần, bên tay đặt một bình vang đỏ. Hắn cứ ngồi ngây ra như vậy nhìn Chủ Thần, thỉnh thoảng lại uống một hớp rượu. Cũng không biết tên này rút cuộc là đang nghĩ cái gì, chỉ thấy khuôn mặt tuấn tú đang mỉm cười của hắn đầy vẻ mê mang.

- Adam... Có tâm sự à?

http://tieulun.hopto.org

Một cô gái màu da hơi sậm ngồi cạnh Adam, thân hình nàng cực kỳ quyến rũ, ngực cao mông nở, dung mạo cũng không phải người da đen, nhìn qua có vẻ là người lai, gần với chủng tộc Âu Mỹ hơn.

- ...Tâm sự? Ừ, đang nghĩ đến chuyện trận chiến cuối cùng.

Adam nhìn cô gái, khẽ mỉm cười rồi lại yên lặng trầm tư.

- Trận chiến cuối cùng à? Còn bảy ngày nữa, đúng là sắp tới rồi.

Cô gái khẽ thì thào mấy tiếng rồi chợt ngả người dựa vào ngực Adam, ngón tay nhẹ nhàng vạch lên ngực hắn.

- Alicia, cô có sợ chết không?

Adam đột nhiên hỏi.

- ....Đương nhiên là sợ, ai lại không sợ chết chứ?

Alicia thoáng ngẩn người, tiếp đó mỉm cười duyên dáng, nói.

- Sợ chết.... Cô biết không? Ta là đời thứ hai, nói chính xác là đời 1.5, do đã không còn đời thứ hai nữa, tất cả tài liệu đều đã tiêu hủy. Đúng là "văn chương bản thiên thành, diệu thủ ngẫu đắc chi"(*), loại kỹ thuật này vốn không nên tồn tại trên đời, chỉ là bị con người ngẫu nhiên đạt được mà thôi, hoặc là người sáng tạo ra hắn là thiên tài ưu tú hơn hẳn chúng ta? Chuyện này hiển nhiên là không thể, cũng có thể dùng một câu của người Trung Quốc, trong cõi mênh mang tự có chủ tể, có lẽ là người bên ngoài cái hộp, kẻ chế tạo ra cái hộp này sáng tạo nên kỹ thuật ấy, sau đó để ông lão đó lấy được, sau đó mới có hắn và ta...

Adam cũng chẳng để ý tới Alicia, hãi mắt trống rỗng không biết là đang nhìn về phía nào, miệng không ngừng nói:

- Hắn là kẻ hoàn hảo. Mặc dù từ một phương diện nào đó mà nói, hoàn hảo chính là đại biểu cho không hoàn hảo, kẻ không biết đau đớn, không có vị giác, không có khứu giác, không có tình cảm, không có kích thích như hắn chỉ vỏn vẹn là một chiếc máy tính hình người. Nghe qua có vẻ là phương thức sáng tạo cực kỳ sai lầm, nhưng khi từ bỏ tất cả thì đồng thời, hắn cũng có được trí tuệ vượt xa người bình thường. Tương tự, đời 1.5 như ta, vì để bù đắp điểm không hoàn hảo đó, nên có được cảm giác và kích thính yếu ớt thì đồng thời, cũng có chênh lệch chút ít với hắn, thật đúng là mỉa mai…

Adam chợt mỉm cười, hỏi:

- Alicia, ngươi tin trong cõi mênh mang tự có chủ tể không?

Alicia nhíu mày, lộ ra vẻ mặt quyến rũ và khêu gợi, một lúc lâu sau mới trả lời:

- Tin, dân tộc ta lúc trước từng dạy rằng, vạn vật trong trời đất đều có linh hồn…

- Không, cái mà ta nói không phải ý là vạn vật trong trời đất đều có linh hồn, ta đang muốn nói đến vận mệnh… Một từ thật huyền ảo, vận mệnh, một bản tay vô hình chi phối tất cả… Từ rất lâu trước kia, đại khái lúc ta khoảng bốn tuổi, ta đã biết vận mệnh của mình, đúng thế, chính là đánh bại hắn… Thế nên mới có Thần Tiên đạo tặc đoàn, thế nên ta mới tiêu hủy tất cả mọi tài liệu, nhưng kết quả nhận được lại thật mỉa mai, thật khiến người ta chán nản… Hắn không ngờ lại chưa bao giờ coi ta là đối thủ. Không cần biết là trong thế giới hiện thực, hay là thế giới luân hồi, trong mắt hắn từ trước tới nay chỉ chú ý tới những gì chưa biết. Hoàn toàn không thể biết được hắn rút cuộc là đang nghĩ cái gì, thậm chí khi hai đội đối đầu chiến đấu, hắn cũng căn bản không coi ta là đối thủ… Có phải là rất nực cười không?

Adam mỉm cười, nhắm mắt lại, hơn nửa ngày sau mới mở ra, nói:

- Có lẽ kẻ thật sự được hắn coi là đối thủ chỉ có hai người, một là bản thân vận mệnh, bàn tay vô hình chi phối tất cả mọi thứ đó, hai là chính bản thân hắn, một kẻ hoàn toàn tương đồng với hắn, chỉ có hai kẻ đó mới có thể…

Adam chợt cúi người hôn cô gái trong lòng một cái, bấy giờ mới thở phào một hơi, nói:

- Nói ra được đúng là dễ chịu hơn nhiều… Tiếp tục suy nghĩ về vấn đề lúc trước đi, Sở Hiên tại sao phải để thành viên Trung Châu đội đi làm tù binh? Hoặc có thể nói là thành viên Trung Châu đội làm thế nào

http://tieulun.hopto.org

trở thành tù binh? Chuyện này rất quan trọng, tuy ta vẫn chưa hiểu được rõ ràng tại sao hắn lại làm như vậy nhưng bên trong ẩn chứa một tin tức rất quan trọng. Tin tức đó sẽ ảnh hưởng tới an nguy của tiểu đội Thiên Thần chúng ta, thậm chí là kết quả của trận chiến cuối cùng. Tin tức đó rút cuộc là cái gì đây?

- Không cần biết là cái gì... Hoặc có thể nói không cần biết là Adam coi nó là cái gì, đều không ảnh hưởng tới một chuyện sẽ xảy ra, tiểu đội Ác Ma sẽ xuống tay với tiểu đội Thiên Thần...

Sở Hiên cũng không ngẩn đầu lên, bận rộn túi bụi dưới tầng hầm. Tiêu Hoành Luật thì ngồi trên ghế phía sau lưng hắn, thằng nhóc này đang khổ sở suy nghĩ chuyện gì đó, một lúc lâu sau mới nói:

- Không được, suy luận này không thể thành lập, ngươi tại sao lại cảm thấy như vậy?

- Bởi vì.... Phân tích từng câu chữ những gì clone Trịnh Xá nói trong The Perfect Storm, hắn hẳn là muốn đấu một trận toàn lực với Trịnh Xá. Mà muốn đấu một trận toàn lực, không thể không nhắc tới đoàn đội hai bên, đối với người làm đội trưởng Trung Châu đội và Ác Ma đội mà nói, cả đoàn đội cũng là một bộ phận thực lực của bọn hắn. Ừm, diễn tả một cách khác đi, tiểu đội Thiên Thần đã mạnh đến mức đủ tạo thành uy hiếp với hai đội chúng ta, cũng giống một hình tam giác, đó là hình dạng vững chắc nhất, thế lực chia ba cũng là cục thế ổn định nhất. Nếu trong trận chiến cuối cùng, Ác Ma đội và Trung Châu đội muốn quyết đấu, không cần biết tiểu đội Thiên Thần muốn làm cái gì, hòa bình cũng được, hợp tác cũng được, hỗ trợ một bên cũng được, hoặc là ngồi làm ngư ông đắc lợi cũng được, sự tồn tại của bọn chúng đều là một mối uy hiếp...

Sở Hiên ngẩng đầu lên, nói:

- Đây là lý do vì sao trong thế giới phim kinh dị lần trước, ta lại sắp xếp như vậy. Bố cục của ta chỉ là mở đầu, bố cục tiếp theo sẽ thuộc về clone của ta. Nếu như hắn và ta là cùng một người... Tiếp theo ta nhất định sẽ đề nghị clone Trịnh Xá giải quyết tiểu đội Thiên Thần, sau đó sử dụng biện pháp có thể quan sát đoàn đội khác, lập kế hoạch tiêu diệt tiểu đội thiên thần... Nếu như hắn là ta, hắn nhất định sẽ làm như vậy.

"Đúng là kinh khủng quá mức, một tên Sở Hiên đã đủ nghiêng trời lệch đất rồi, hai gã Sở Hiên giống nhau, hơn nữa còn có hai đội ngũ mạnh mẽ cùng ưu thế khác biệt, nếu như hai người bọn hắn liên kết lại... Còn ai có thể địch nổi bọn hắn chứ? Hai tên Trịnh Xá ư?"

Tiêu Hoành Luật cười khổ đứng dậy, trận này hắn lại thất bại, hơn nữa còn bại tâm phục khẩu phục. Trong thế giới phim kinh dị lần trước đã có thể sắp đặt bố cục đến tận trận chiến cuối cùng, hai tên Sở Hiên thậm chí không gặp mặt, không trao đổi đã có thể quen thuộc đối phương, hơn nữa còn lấy bố cục của đối phương làm cơ sở để thiết lập kế hoạch của mình... Hắn thật sự không biết phải nói gì nữa.

- Được rồi, đã hỏi xong xuôi ta cũng phải đi rèn luyện đây...

Tiêu Hoành Luật vặn vặn lưng, vừa nói vừa đi ra phía cửa.

- Ồ? Không ở lại xem ta làm thí nghiệm à?

Sở Hiên chợt hỏi, cũng không ngẩng đầu lên.

- ....Sợ không còn mạng mà xem. Nói mới nhớ, kỹ thuật lấy được trong Independence Day, lò phản ứng hủy diệt hạt cơ bản đúng là có thể cung cấp đủ năng lượng để khởi động Đông Hoàng chung... Nhưng nó có an toàn không?

- Ừm... Sức phòng ngự của Đông Hoàng chung rất mạnh nên về cơ bản có thể phòng ngự vụ nổ ở cấp độ này...

Tiêu Hoành Luật nghe vậy lại càng không quay đầu lại, chạy ra khỏi phòng. Sau khi ra ngoài, hơn nữa trong nháy mắt lúc đóng cửa lại, hắn phảng phất như cảm giác được bên trong truyền tới một chấn đông cực nhỏ, hắn lập tức không dám ngoái nhìn, vội vội vàng vàng chạy về phòng mình, lúc này khuôn mặt thằng nhóc đã biến thành trắng bệch.

"Ta đúng là to gan, không ngờ dám ngồi lại chỗ nguy hiểm đó suốt năm phút ròng rã, xem ra câu người tài cao gan lớn cũng không phải là nói ngoa. Đã cường hóa xong thể chất lưới ma pháp rồi, bây giờ chỉ cần tăng cường số lượng các loại ma pháp là được... Còn cả ma pháp truyền kỳ, có thể lựa chon một loại ma pháp truyền kỳ không nhỉ?"

http://tieulun.hopto.org

Trước lúc đi vào phòng, thằng nhóc đưa mắt nhìn lại quảng trường Chủ Thần, ở đó còn có mấy thành viên đang đứng yên lặng, bọn họ đều đang suy nghĩ phương hướng cường hóa thuộc tính và kỹ năng của mình, chuẩn bị cho trận chiến cuối cùng...

(*)trong bài thơ của Lục Du, đời Tống:

Văn chương bản thiên thành, diệu thủ ngẫu đắc chi, túy nhiên vô tỳ hà, khởi phục tu nhân vi!

Quân khán cổ di khí, xảo chuyết lưỡng vô thi.

Hán tối cận tiên tần, cố dĩ thù thuần li; hồ bộ hà vi giả, hào trúc tạp ai ti?

Hậu quỳ bất phục tác, thiên tái thùy dữ kỳ!

ý nói văn chương vốn đã tự nhiên đã có, chỉ ngẫu nhiên mà viết thành, thuần tịnh không tỳ vết, đâu phải do con người cố gắng mà đạt được.

717. Chương 2: Các Đồng Đội (1)

Triệu Anh Không yên lặng đứng phía dưới Chủ Thần, dáng vẻ nàng có chút mê mang, hai mắt vô thần. Đây không phải dấu hiệu mở cơ nhân tỏa mà là đầu óc thật sự trống rống, tựa hồ đang không biết nên làm cái gì.

Đúng vậy, thật sự là không biết làm gì. Do bộ phim kinh dị lần trước giành được quá nhiều điểm thưởng, cộng thêm bản thân vẫn còn dự trữ chi tiết kịch tình, nàng hoàn toàn có thể hoán đổi thuộc tính hoặc kỹ năng cực mạnh, nhưng khi đối mặt với tất cả, nàng lại có chút mơ hồ, không biết làm thế nào... Cảm giác đó cũng giống như nội tâm nàng lúc này.

Ký ức của nàng là hư ảo... Là ảo ảnh nhân cách chính mô phỏng ra, ký ức thật sự có kết cục tương đồng nhưng nhân vật lại hoàn toàn trái ngược... Mình có nên hận hắn không? Hoặc có thể nói, giữa hắn và cô ấy đúng là thù hận sao? Nàng không biết...

Mắt thấy thời điểm trận chiến cuối cùng bắt đầu đang từ từ tới gần, loại cảm giác này cũng càng lúc càng rõ ràng. Đối với trận chiến cuối cùng nàng vô cùng mê mang, đây cũng là nguyên nhân vì sao nàng một mực trầm mặc đứng ở đây.

- Nhân cách chính... Tôi chỉ vỏn vẹn là thế thân mà cô tạo ra thôi sao? Vì để trốn tránh ký ức đó, hoặc là như Sở Hiên nói, vì để ẩn nấp trong bóng tối tăng cường thực lực nên mới tạo ra tôi?

Triệu Anh Không nhắm mắt, thì thào hỏi. Nàng cũng không biết nhân cách chính có thể nghe thấy tiếng mình nói hay không, chỉ là cảm giác nặng nề ấy vẫn một mực áp bức nàng, khiến nàng không thể không lên tiếng hỏi.

- ....Bỏ đi, tôi biết cô sẽ không trả lời. Nói chuyện với con rối do mình tạo ra, tôi nghĩ cô cũng sẽ không nhàm chán đến mức ấy...

Triệu Anh Không bật cười tự giễu, mở mắt ra, bắt đầu tra duyệt thuộc tính hoặc kỹ năng có thể hoán đổi tại Chủ Thần, chuẩn bị cho trận chiến cuối cùng.

- ....Thuốc Alice's wonderland? Đây là thứ gì?

Triệu Anh Không đang tra duyệt thuộc tính và kỹ năng đột nhiên ý thức máy động, một tia ý niệm không thuộc về nàng chợt xuất hiện tìm đến một thứ không phải thuộc tính hay kỹ năng gì. Đây là một viên thuốc sản phẩm của luyện kim thuật, giá cả khá đắt, tốn 4000 điểm thưởng và một chi tiết cấp C, hiệu quả theo thuyết minh là để bản thân xâm nhập vào nội tâm của chính mình, hiệu quả này hình như...

Triệu Anh Không thoáng do dự rồi trực tiếp hoán đổi sản phẩm luyện kim này. Đây là một viên thuốc nhỏ màu trắng, nhìn giống như aspirin, hoàn toàn khác biệt với đan dược thuộc sản phẩm tu chân, bộ dạng thật sự rất bình thường. Không biết tại sao, một viên thuốc nhỏ bé như thế này lại có giá cao đến như vậy.

- ....Đây là thứ cô muốn sao? Nhân cách chính, cô muốn thứ này để làm gì?

http://tieulun.hopto.org

Triệu Anh Không cầm viên thuốc trong tay, hướng vào hư không khẽ hỏi, đáng tiếc, trong hư không chẳng có âm thanh nào có thể trả lời nàng. Chờ đợi hồi lâu, nàng chỉ có thể thở dài, đi về phòng mình. Mặc dù rất bất đắc dĩ nhưng nàng vẫn quyết định uống viên thuốc này, không cần biết thế nào, nàng cũng phải gặp nhân cách chính một lần, cho dù chỉ là vì trận chiến cuối cùng cũng vậy.

Sau khi về phòng, Triệu Anh Không rót một cốc nước lọc, tiếp đó nhìn viên thuốc trong lòng bàn tay. Viên thuốc nhìn qua cực kỳ bình thường, giống như thuốc cảm, Triệu Annh Không hít sâu một hơi, đoạn đẩy viên thuốc vào miệng, lại uống một ngụm nước lớn, tiếp đó yên lặng nằm xuống chờ đợi, chờ đợi thay đổi... Chờ đợi nhân cách chính xuất hiện.

Từ từ, không gian xung quanh vỡ tan, giống như được làm bằng thủy tinh, sau khi tan vỡ, bốn phía chỉ lưu lại một khoảng bóng đen, tối tăm vô cùng vô tận. Triệu Anh Không phảng phất như đứng ở tận sâu trong màn đêm của vũ trụ, không có phía trên. Không có phía dưới, không có quá khứ, không có tương lai, chỉ có nàng và người đứng đằng sau lưng.

- Là cô phải không? Nhân cách chủ..

Triệu Anh Không trầm mặc hồi lâu, cuối cùng cũng không nhịn được, hỏi.

- Đúng, là tôi... Cô đang rất mê mang, có gì muốn hỏi tôi ư?

Sau lưng nàng, một giọng nói thanh thúy vang lên.

- ...Tôi mệt rồi.

Hai bên nhất thời đều trầm mặc, hơn nửa ngày sau, nhân cách chính mới thở dài, nói:

- Cho dù cô có tin hay không, ban đầu mục đích sáng tạo ra cô là vì tôi thật sự muốn chết đi, hoặc ít nhất là mãi mãi ngủ say. Tôi không muốn đối mặt với hắn nữa... Những ký ức đó cô chắc là đã nhận được phải không? Đây là suy nghĩ lúc đầu của tôi...

- Nhưng thế thì sao? Tuy đó là ý nghĩ ban đầu của cô, nhưng đến cuối cùng vẫn coi tôi là cơ sở để cô vượt qua tâm ma, chỉ vỏn vẹn là nhân cách phụ mặc cho cô hấp thu mà thôi. Chuyện như thế, chuyện như thế...

Triệu Anh Không cúi đầu, thì thào nói.

Sau lưng nàng, một cô bé đang đứng cúi đầu, thân hình, dung mạo hoàn toàn giống nàng, thậm chí cả thần sắc ảm đảm trên khuôn mặt cũng hoàn toàn tương đồng.

- ...Đó thật sự là ngoài ý muốn. Ban đầu tôi không hề biết sau khi hai ý thức chúng ta dung hợp lại sẽ có thể đột phá tới tầng thứ tư trung cấp. Tâm ma là cô, tâm ma cũng là tôi, cách đột phá tâm ma này mặc dù có lợi nhưng cũng vô cùng nguy hiểm, cuối cùng chúng ta đều vượt qua được... Tất cả đều là sau khi tôi tỉnh dậy mới biết được, khi tạo ra cô, bản ý không hề muốn hấp thu cô.

Cô gái đứng sau lưng nàng cúi đầu đáp.

- ...Nhưng kết quả vẫn không thể thay đổi. Vì trận chiến cuối cùng, vì đối phó hai gã hắn... Nếu như cô không hấp thu tôi, cô căn bản không cách nào đối phó với bọn hắn. Thực lực tạm thời chưa nói, chỉ riêng một điểm thời gian chiến đấu đã hoàn toàn thất bại rồi... Cô muốn thua trong trận chiến cuối cùng sao? Cho nên đến cuối cùng, cô vẫn sẽ hấp thu tôi...

Triệu Anh Không u ám nói, trong đầu hồi tưởng lại những chuyện đã trải qua từ lúc tiến vào thế giới phim kinh dị đến nay. Từ lần đầu tiên chiến đấu sống chết, cho tới lần đầu tiên cùng đội đội kề vai chiến đấu, từ lúc thụ thương, đến lúc tử vong, rồi đến lúc được hồi sinh, rồi đến lúc sinh ra hảo cảm với Trịnh Xá.... Tất cả mọi chuyện. Tuy nàng tiến vào thế giới luân hồi đã rất lâu, nhưng so với những ngày ở tại thế giới hiện thực mà nói, khoảng thời gian này kỳ thực không hề dài. Nhưng ký ức mà nó khắc ghi lại nhiều hơn lúc trước cả chục lần, trăm lần, những ký ức đó đều là kho báu mà nàng trân quý như tính mạng, muốn nàng từ bỏ những ký ức đó... Dễ dàng vậy sao....

- ...Có lẽ không phải hấp thu.

http://tieulun.hopto.org

Cô gái đứng sau lưng Triệu Anh Không đột nhiên nói. Lời vừa thốt ra, Triệu Anh Không lập tức giật mình, quay đầu lại nhìn vẻ không dám tin, vừa đúng lúc cô gái kia cũng mỉm cười quay đầu lại. Hai cô gái đứng dựa lưng vào nhau cuối cùng cũng nhìn thấy nhau lần đầu tiên.

- Đây là cô sao? Nhân cách chủ…

Triệu Anh Không đưa tay chạm lên mặt cô gái kia, nhưng đến khoảng giữa hai người thì liền bị một tầng ngăn cách vô hình cản lại. Nàng giống như đang đứng ngắm bản thân trước gương, trong gương chính là mình, ngoài ngoài gương cũng là mình.

- Đây là chúng ta… Cô chính là tôi, tôi cũng là cô, chúng ta tuy hai mà một. Những ký ức của cô, tôi đều biết. Mỗi lần vui cười, mỗi lần đau khổ, mỗi lần cùng đồng đội kề vai chiến đấu, mỗi lần mừng rỡ vượt qua cảnh ngộ hiểm nghèo, tất cả tôi đều biết. Những ký ức đó sẽ không biến mất, thứ biến mất chỉ có điểm ngăn cách này giữa chúng ta mà thôi. Chúng ta sẽ biến thành một người, chứ không phải người này hấp thu người kia… Đây là ký ức của tôi, cô trao cho tôi ký ức, tôi cũng trả lại cô ký ức…

Cô gái đối diện Triệu Anh Không mỉm cười, đưa tay đặt lên điểm giữa, hợp với tay Triệu Anh Không. Trong khoảnh khắc, hay cô gái đều ngưng lại, không chút cử động đứng nhìn đối phương, cả thời gian cũng như cô đọng lại…

Trong thế giới hiện thực, Triệu Anh Không nhắm mắt yên lặng ngồi trên ghế, phảng phất như đã ngủ say… Chỉ là khi thức dậy, không biết nàng sẽ là ai nữa…

So với Triệu Anh Không đang mờ mịt, những thành viên khác trong đội lại ít hoặc nhiều có chút hưng phấn, không chỉ vì giành được rất nhiều điểm thưởng và chi tiết kịch tình nên hưng phấn mà còn hưng phấn vì trận chiến cuối cùng sắp tới. Cảm giác hưng phấn ấy không đơn giản chỉ là cao hứng hay gì đó tương tự mà còn có cả sợ hãi, lo lắng, tất cả hòa trộn vào nhau. Đây là trạng thái tâm lý của đa số thành viên Trung Châu đội lúc này.

- Imhotep, chúng ta tham gia trận chiến cuối cùng… Ta có thể sống sót không?

Trong phòng của Imhotep và Anck-Su-Namun, hắn đang ôm đệ nhất mỹ nữ Ai Cập cổ đại nằm một chỗ. Tại thế giới hiện thực hai người đã ở cùng nhau rất nhiều năm, lại trải qua thử thách chân tình trong Independence Day, tình cảm của họ với nhau quả thực đã xâm nhập vào tận trong linh hồn, từ đó có thể thấy, hai người thật sự rất hạnh phúc.

……..

Chỉ là cả hai người đều không phải loại thiện nam tín nữ gì, nói theo một cách nào đó, trong tâm lý người bình thường họ có lẽ đều là kẻ xấu, ít nhất cũng không phải là người rất trung thực, vì thế đến những thời khắc quan trọng, bọn họ cũng sẽ phải cân nhắc một chút con đường của mình, ví dụ khi sắp phải đối mặt với trận chiến cuối cùng như lúc này.

- ….Loại thuốc này đúng là có thể tăng cường tuổi thọ của nàng lên rất nhiều, nhưng muốn cùng ta chung sống lâu dài, điều quan trọng vẫn là phải tăng cường thực lực. Lần này tuy nàng đã hoán đổi thuộc tính cường hóa tư tế mặt trời cấp B nhưng nếu chỉ dựa vào hoán đổi thì căn bản không thể phát huy được sức mạnh cường hóa, nàng còn cần dùng nó trong rèn luyện và chiến đấu…

Imhotep nhìn Anck-Su-Namun, nói.

Nói tới đây, Imhotep ngừng lại một chút, hắn khẽ thở dài, hôn Anck-Su-Namun một cái rồi mới nói tiếp:

- Hai người chúng ta đều còn quyền sống lại, sau khi ta chết có thể dùng Cuốn sách của thần Anubis để hồi sinh, nàng chết cũng có thể dựa vào điểm thưởng và chi tiết kịch tình để hồi sinh, vì thế…

Anck-Su-Namun ngẩn người, đôi mắt xinh đẹp nhìn thẳng vào Imhotep. Gã đầu trọc anh tuấn này sắc mặt nghiêm lại, trịnh trọng nói:

- Ta muốn cùng Trung Châu đội trải qua trận chiến cuối cùng… Ở cùng với bọn hộ khiến ta cảm thấy rất yên tâm, hơn nữa cũng rất thú vị, thú vị hơn cuộc sống nặng nề trong thế giới hiện thực rất nhiều. Ta đã từ bỏ ý muốn thống trị toàn thế giới rồi, vậy thì ở lại thế giới kỳ lạ này cùng họ chiến đấu đi… Cuộc sống như thế kỳ thực cũng không tệ lắm.

http://tieulun.hopto.org

Anck-Su-Namun chăm chú nhìn Imhotep, hơn nửa ngày sau nàng mới khẽ mỉm cười, áp đôi môi đỏ mọng lên môi Imhotep. Sau cái hôn dài, nàng ngẩng đầu lên, nói:

- Ta sẽ đi cùng chàng. Nếu như ta chết… Chàng nhất định phải hồi sinh ta đấy. Giống như cách đây rất lâu rồi, ta ở dưới địa ngục đợi chàng hồi sinh. Ta biết chàng nhất định sẽ tới, cho dù là phải trải qua vô số khó khăn, đau khổ, cho dù là bị biến thành xác ướp cả nghìn năm, vạn năm, chàng cũng nhất định sẽ tới cứu ta…

- …Ừ, ta nhất định sẽ tới. Cho dù là chết, cho dù là lại bị biến thành xác ướp, cho dù là ngủ say cả nghìn năm, vạn năm, nàng ở đâu, ta nhất định sẽ tới đó. Ta sẽ tới tìm nàng….

718. Chương 2: Các Đồng Đội (2)

- Ta tới tìm ngươi đây này!

Trình Khiếu vừa kêu gào vừa liên tục đập cửa phòng Sở Hiên. Tên này đầy vẻ tức giận, nhìn qua giống như hận đến mức không giết người không xong. Trên người hắn dính chút máu tươi, chiếc quần đang mặc lại càng có hai vết rách, vệt máu đã khô lại biến thành màu đỏ sậm, cơ hồ nhuộm hết một nửa quần.

- Ông đây tới tìm người! Mở cửa, Sở Hiên! Ta phải giết ngươi!

Trình Khiếu sắc mặt phẫn nộ, dáng vẻ cực kỳ hung dữ, vừa đập cừa vừa hét:

- Ngươi làm bao tay cho ta, nói cái gì mà gắn phong linh thạch cấp B vào là có thể sử dụng hoàn toàn. Mẹ kiếp, tổng cộng gắn hai viên phong linh thạch, uy lực lớn thì lớn… Nhưng tại sao loại gió đó căn bản không thể khống chế? Toàn con mẹ nó lao hết vào người ta, thiếu chút nữa thì biến ta thành thái giám rồi. Tên đần độn nhà ngươi mở cửa ra cho ta!

Nói đến đây, Trình Khiếu lại dùng sức đập cửa, không ngờ cánh cửa lại bụp một tiếng mở bật vào trong. Không kịp phòng bị, Trình Khiếu đâm bổ vào trong phòng, ngã nhào xuống đất.

Cũng may thân thủ Trình Khiếu rất tốt, hắn đưa tay chống xuống đất một cái đã xoay người bật đậy.

- Xuống đi, ta ở dưới tầm hầm.

Tiếng Sở Hiên vang lên từ lối vào tầng hầm, cùng với đó là một tràng tiếng nổ nho nhỏ, cũng chẳng biết là hắn đang làm cái gì. Khi thí nghiệm… Loại tiếng nổ này cũng coi là bình thường sao?

Trình Khiếu giật mình đánh thót một cái, bấy giờ mới định thần lại, nhận ra mình đang đứng ở đâu. Đây rõ ràng là phòng của Sở Hiên mà, nói chính xác là phòng nằm phía trên gian thí nghiệm của Sở Hiên, khái niệm đó thật quá khủng bố. Nếu như không muốn chết thì cứ đến phòng thí nghiệm của Sở Hiên, chuyện này đã sớm thành luật bất thành văn của cả đội, thế mà hắn không ngờ lại to gan tìm đến tận nơi… Thật chẳng biết là hắn to gan hay là đã phát điên rồi nữa.

Trong lúc Trình Khiếu đang thầm muốn rút lui thì chợt vô ý nhìn thấy vết máu trên đùi mình, lửa giận trong đầu nhất thời lại bùng lên.

Lúc trước hắn mừng rỡ vạn phần nhận lấy bao tay thần gió được Sở Hiên cải tạo. Đây là một bao tay có khả năng dẫn động gió tập kích, phối hợp với Nam Đẩu thủy điểu quyền của hắn đối đầu với kẻ kịch, hoàn toàn có thể phát huy được 120% thực lực, kKhông chỉ như thế, khi dùng bao tay sử dụng Nam Đẩu thủy điểu quyền, sức lực tiêu tốn cũng ít hơn nhiều. Khỉ đáng tiếc, bao tay này là một món võ tu khí cấp thấp, cũng tức là chỉ có tu chân giả võ thuật đã có chân nguyên lực mới có thể sử dụng, hắn căn bản không có thực lực này.

Sau khi có được điển tịch tu chân, dựa vào tác dụng chuyển hóa năng lượng của chiếc nhẫn tối cao, Sở Hiên thật sự đã chế tạo được máy chuyển đổi năng lượng mức độ thấp, có thể sử dụng các loại năng lượng thạch chuyển hóa thành năng lượng. Đối với các loại đạo cụ tu chân đẳng cấp thấp, năng lượng thạch cấp B thông thường hoàn toàn đủ duy trì, chính vì thế, Sở Hiên mới đồng ý giúp Trình Khiếu cải tạo cho bao tay.

Quá tình sửa đổi tạm thời không nói, Trình Khiếu sau khi nhận được bao tay đã cải tạo lập tức hưng phấn mang vào đi xuống dưới tầng hầm, muốn thử nghiệm uy lực của nó. Kết quả tự nhiên là khiến hắn hài lòng,

http://tieulun.hopto.org

nói một cách chính xác là hài đến không thể lòng hơn. Uy lực của Nam Đẩu thủy điểu quyền được tăng cường tới hơn năm trăm phần trăm, nhưng lại có một khuyết điểm cực lớn.... Nam Đẩu thủy điểu quyền có thể khống chế gió, vậy mà lại không thể khống chế gió xoáy do bao tay phát ra. Những cơn gió này có uy lực cực lớn, vì thế quyền kinh sinh ra bắn khắp bốn phía, trong đó có hai luồng cắt vào đùi hắn, chỉ cần gần thêm một hai phân nữa, hắn sẽ tạm thời biến thành thái giám...

- Khốn kiếp, liều đi, chẳng qua là xuống tầng hầm hắn một chuyến thôi mà, nghe nói lần trước Tiêu Hoành Luật cũng đã tới đây, không phải cũng an toàn rời đi sao? Số ta chắc cũng không quá đen đâu... Đi! Cắt mất đường con cháu, thù không đội trời chung, mẹ nó!

Trình Khiếu to mồm mắng chửi mấy câu, tự cổ vũ tinh thần mình, tiếp đó bước xuống dưới tầng hầm.

Tầng hầm dưới phòng Sở Hiên có lẽ là phòng được mở rộng nhất trong tất cả mọi người, đâu đâu cũng là những thiết bị thí nghiệm Trình Khiếu không đọc nổi tên, còn có rất nhiều đống phế thải chất đầy khắp nơi. Những thứ như vậy trải đầy ra xa tít tắp, tới tận điểm giới hạn của tầng hầm, đều là các thiết bị thí nghiệm hình dáng quái dị, có thể nói, mọi thứ nới đây đều do một tay gã trước mặt tạo nên.

- Ồ, tới rồi à?

Sở Hiên đang tập trung tinh thần, chăm chú quan sát một chiếc kính hiển vi, dưới kính hiển vi có một khối thịt nhỏ bé đang khe khẽ chuyển động. Khối thịt đó bị nhốt chặt trong một khoang thủy tinh, Sở Hiên vừa nhìn vừa điều khiển súng laser bên ngoài không ngừng bắn vào nó, tình cảnh như vậy kéo dài suốt mấy phút, cho tới khi khối thịt hoàn toàn biến thành than đen, hắn mới ngẩng đầu lên nhìn Trình Khiếu.

- Có chuyện gì sao?

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính, nói.

Trình Khiếu vốn khí thế hùng hổ mà tới, nhưng Sở Hiên lại để hắn chờ mất một lúc, bây giờ khí thế đã giảm bớt không ít, có điều hắn vẫn cao giọng quát:

- Ngươi chế cho ta cái bao tay chết tiệt gì vậy, gió sinh ra căn bản không chịu khống chế, uy lực lớn thì có lớn một chút nhưng ta không muốn khi sử dụng nó, hiện trường chỉ còn lại hai đống thịt vụn của ta và đối thủ. Mẹ nó, đây có khác gì ôm bom tự sát chứ?

- Ừm... Ngươi muốn loại sức mạnh như thế nào?

Sở Hiên trầm mặc một chút rồi chợt hỏi.

Trình Khiếu ngẩn người, gãi gãi đầu nói:

- Ách, tốt nhất là sức mạnh vừa đẹp mắt vừa tiêu sái. Ví dụ như vung tay một cái là ngàn vạn khối sao băng rơi xuống đè chết kẻ địch, sau đó một đám mỹ nữ hướng đến chỗ ta mà hô hào chói tai... Có vấn đề gì không?

Sở Hiên cũng không để ý tới Trình Khiếu đang mơ mộng, hắn quay sang phía bàn điều khiển ấn ấn mấy nút, một khối thịt khác lại bị đẩy và ngăn thủy tinh lúc trước, Sở Hiên lại dán mắt vào kính hiển vi.

- Rất tiếc phải báo với ngươi là, trên thế giới này không có loại sức mạnh như thế. Nói một cách chính xác, sức mạnh chẳng qua chỉ là một cách gọi tương đối, có thể gọi nó bằng một tên cái khác là.... Hi sinh. Có được thứ gì đó thì phải mất đi một thứ khác, có được sức mạnh thì đồng thời ngươi cũng buộc phải mất đi thứ để nắm giữ sức mạnh đó, ví dụ như sức khống chế, ví dụ như sức điều khiển, hoặc là ngay từ trước đó đã dần dần mất đi, ví dụ như thời gian, ví dụ như sinh mệnh. Thứ mà ngươi muốn không gọi là sức mạnh, tên nó là nằm mơ.

Sở Hiên cũng chẳng ngẩng đầu lên, đáp.

Trình Khiếu có lẽ cũng biết chuyện mình nói quá nực cười, vì thế hắn chỉ có thể tiếp tục gãi gãi đầu, nói:

- Được rồi, ta thừa nhận lúc trước chỉ là nói chơi thôi mà, ngươi giúp ta cải tạo lại bao tay được không, không để làm bị thương chính mình là được.

- Ngươi không hiểu ta đang nói gì à?

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên lạnh lùng nhìn Trình Khiếu một cái rồi lại cúi đầu nói:

- Có được thứ gì đó thì sẽ phải mất đi một thứ khác, với thực lực còn xa mới đạt tới võ tu của ngươi để điều khiển bao tay này, ngươi buộc phải đánh đổi an toàn để có được sức mạnh, thương người cũng tự làm thương mình. Nhìn Trịnh Xá đi, mỗi phần sức mạnh của hắn đều như vậy mà có, đều là phải đánh mất rất nhiều mới có được rất nhiều. Nếu ngươi đến cả thứ nhất định phải trả để điều khiển bao tay này cũng không muốn đánh đổi thì ngươi không có tư cách có được sức mạnh to lớn đó, chiếc bao tay này không hợp với ngươi, vứt nó đi.

Trịnh Khiếu hoàn toàn sững sờ, một lúc lâu sau mới cười khổ nói:

- Mặc dù ta biết ngươi nói không sai, nhưng cũng không cần phải nói trắng ra như thế chứ? Ta hiểu ý của ngươi, chính là muốn nắm giữ sức mạnh này thì cần phải dụng tâm rèn luyện đúng không? Chứ không phải coi như đương nhiên có thể hoàn toàn sử dụng, đó thuộc về phạm trù tự sướng chứ không phải hiện thực, là như vậy phải không? Tuy nói là như vậy, không sai... Nhưng mà phát ra từ miệng ngươi chung quy vẫn khiến người ta muốn nện cho ngươi một trận. Ta rút cuộc cũng hiểu tại sao Trịnh Xá cứ muốn đánh ngươi, nói thật, hiện tại ta cũng cực kỳ muốn làm thế...

Đang nói, hắn bỗng thấy Sở Hiên điều khiển máy móc tiêm vào trong khối thịt một loại chất lỏng nào đó, thoáng cái, khối thịt phảng phất như biến thành sinh vật, bắt đầu phân chia cực nhanh, hoàn toàn phủ kín cả ngăn thủy tinh. Không chỉ như vậy, khối thịt còn mọc ra rất nhiều xúc tu và mắt nhìn, ở giữa trung tâm nứt ra thành một cái miệng dữ tợn đầy răng sắc nhọn, cũng không biết loại chất lỏng đó là cái gì, không ngờ lại kinh khủng đến mức này.

- Thuốc dung hợp gen biến thể ZZ và Progenitor virus, là sản phẩm biến dị của T-virus, có thể khiến bất kỳ tế bào nào trong thời gian ngắn sinh ra biến dị cực độ, kết quả là tạo ra sinh vật cấp độ tầng thứ tư sơ cấp... Máy tính. Truyền năng lượng phân hủy phản vật chất, chỉ để lại một phần mười sinh vật biến dị trong khoang thủy tinh....

Sở Hiên giải thích một câu với Trình Khiếu, tiếp đó cao giọng ra lệnh cho máy tính. Một giây sau, cả khung thủy tinh sáng bừng lên, bên trong phảng phất như có một mặt trời thu nhỏ, tuy thời gian cực ngắn những vẫn khiến Trình Khiếu phải khổ sở nhắm mắt lại. Đến khi hắn mở mắt ra, sinh vật trong ngăn thủy tinh không hề giảm bớt mà ngược lại càng lúc càng tăng lên, cơ hồ sắp đến mức phá vỡ cả khoang chứa.

- ...Có vẻ năng lượng phân hủy phản vật chất không đủ rồi. Được, máy tính, tái khởi động lò phản ứng hủy diệt cặp hạt cơ bản, sau mười giây truyền đủ năng lượng, chỉ để lại một phần hai mươi sinh vật...

Trong lúc nói, Sở Hiên đột nhiên lấy trong túi ra một chiếc chuông đồng nhỏ, đặt nó lên trên đầu. Nói cũng kỳ lạ, chiếc chuông nhỏ này tựa hồ đảo lộn cả luật hấp dẫn, cứ thế lơ lửng trên đầu Sở Hiên, không bay lên cao, cũng không rơi xuống thấp.

Sở Hiên quay lại nhìn Trình Khiếu, thản nhiên nói:

- Không cần sợ, chỉ là có thể sẽ phát nổ thôi...

- ....Sở Hiên! Ngươi **** ngươi.... A!

719. Chương 2: Các Đồng Đội (3)

Trận chiến cuối cùng đã sắp tới gần, không chỉ mấy người Triệu Anh Không hy vọng tăng cường sức mạnh hoặc giải quyết khúc mắc trong nội tâm, kỳ thật, mỗi thành viên Trung Châu đội đều có suy nghĩ như vậy. Dù sao thì trận chiến cuối cùng chẳng ai có thể biết trước kết quả, đối mặt với Ác Ma đội, đối mặt với Thiên Thần đội, hoặc là đối mặt với tất cả các tiểu đội luân hồi còn lại, mức độ nguy hiểm của trận này vượt xa mọi lần trong quá khứ, mọi người đều có khả năng sẽ chết, vì thế trước đó, còn có tâm nguyện gì đều phải giải quyết cho xong.

Zero yên lặng nằm dưới đất, ngắm về phía bia bắn ở cách đó rất xa, tay khẽ siết cò súng ngắm Gauss. Đoàng một tiếng cực lớn, trước khi âm thanh truyền ra khắp tầng hầm, bia ngắm ở đằng xa đã hoàn toàn tan nát, sức mạnh của súng ngắm Gauss quả thật là vô cùng lớn. Món vũ khí này vốn được thiết kế để xạ kích vệ

http://tieulun.hopto.org

tinh ngoài vũ trụ, uy lực của nó tự nhiên là lớn tương ứng, lấy điện từ làm lực đẩy, bắn viên đạn ra theo phương thức gia tốc từ trường, động năng đạt tới mức độ vô cùng khủng bố. Lấy một ví dụ để hình dung, cho dù là Trịnh Xá trong trạng thái Tiềm long biến cũng không thể tránh được đạn súng ngắm Gauss đã bắn ra, đương nhiên, đỡ lấy lại không thành vấn đề.

- Uy lực như vậy là đủ rồi, nhưng đối lập với uy lực, vấn đề tầm bắn...

Zero yên lặng suy nghĩ một lát, lấy khoảng cách hắn có thể nhìn được bằng mắt thường mà tính, trong vòng ba km có thể bắn chuẩn xác trên 90%, cứ tăng thêm một nghìn mét, độ chính xác lại hạ xuống 10 đến 20%, cho tới tận dưới đường chân trời chỗ mà mắt thường không thể thấy được mới thôi, đây là độ chính xác khi ngắm bắn bằng mắt thường.

Đương nhiên, sau khi có tinh thần lực khống chế giả thì lại khác, cự ly xạ kích tối đa của hắn là khoảng cách cực hạn của đường chân trời. Mắt thường không nhìn thấy có thể dựa vào quét hình tinh thần lực để xác định phạm vi, tuy làm vậy độ chính xác sẽ từ 70 đến 80% nhưng đối với tác chiến tầm xa như thế là đủ rồi.... Nhưng nếu tầm bắn còn tăng lên nữa thì sao.

Khi gặp tay bắn tỉa tầm xa có cùng năng lực ngắm bắn như hắn, có vũ khí tương đương, ngoài ra còn có tinh thần lực khống chế giả tương tương, chỉ cần thực lực hai bên không chênh lệch quá xa, cộng thêm tình hình hoàn cảnh bốn phía, sinh tử kỳ thật chỉ có năm mươi năm mươi.Từ điểm đó có thể thấy, hắn không hề có ưu thế quá lớn, kể cả hắn đã cường hóa phương chính ma nhãn đi nữa thì súng ngắm Gauss bắn một phát vào người là chết, sau khi dùng phương chính ma nhãn bắn vào người thì cũng là chết, chỉ có cách chết là khác nhau thôi, vì thế nếu muốn hắn đối phó với tay bắn thủ chuyên nghiệp khác, ưu thế thật sự không lớn...

- Còn phải mạnh hơn, phải mạnh hơn nữa mới có thể vượt qua trận chiến cuối cùng...

Zero từ dưới đất đứng dậy, ngơ ngẩn xuất thần cả nửa ngày rồi mới nhặt súng đi lên lầu trên, phía bên trên đang có một cô bé ngồi trước tivi chơi điện tử. Tuy khi Zero mới sáng tạo ra thì dung mạo cô bé này giống như con trai, rất tuấn tú, nhưng cô bé dù sao cũng là con gái, đến khi tóc dài ra thì rõ ràng là một bé loli khả ái, vừa thanh thuần vừa đáng yêu, vẻ ngoài mang chút tuấn tú, thật khiến người ta muốn phạm tội.

Cô bé thấy Zero từ dưới tầng hầm đi lên lập tức mỉm cười ngọt ngào nhào vòng lòng hắn, tiếp đó nũng nịu gọi anh, cả người như một con gấu túi bám chặt lên người hắn. Zero cũng cưng chiều ôm lấy cô bé, thơm lên má một cái, nói:

- Bé con, em chơi điện tử đi, anh phải ra ngoài có chút việc.

Cô bé lập dẩu dẩu môi, bất quá cũng rất hiểu chuyện, thơm Zero một cái rồi nhảy khỏi lòng hắn, tiếp đó một mình ngồi trước tivi buồn bã chơi điện tử.

Zero âm thầm thở dài, cũng cảm thấy có chút chán nản. Hắn đi tới cạnh cô bé, khe khẽ vỗ đầu nàng, nói:

- Bé con, chờ anh một tuần... Đến khi anh về, chúng ta sẽ đi du lịch. Em muốn đi đâu cũng được, bãi biển, rừng rậm, thảo nguyên, sa mạc, núi tuyết, anh sẽ đi du lịch khắp nơi với em...

Cô bé lập tức hưng phấn quay lại, vui vẻ vâng một tiếng, đến khi Zero đã đi ra khỏi phòng, khuôn mặt mừng rỡ của cô bé vẫn còn ghi trong đầu hắn...

"Sống sót! Nhất định phải sống sót!"

Zero âm thầm hạ quyết tâm, tiếp đó đi về phía phòng Sở Hiên. Đối với đề nghị tăng cường thực lực, tuy rất không muốn thừa nhận nhưng Sở Hiên quả thật vượt xa người thường.

Đến trước phòng Sở Hiên, Zero cũng không có vẻ đáng ghét như Trình Khiếu, hắn nhẹ nhàng gõ cửa, đến khi cửa phòng tự động mở ra, hắn liền bước vào trong, tiếp đó không chút do dự, trực tiếp đi xuống dưới tầng hầm.

Dưới tầng hầm phòng Sở Hiên không ngờ lại còn một người khác, Tề Đằng Nhất đang đầy vẻ hoảng sợ nhìn hai tay Sở Hiên, thậm chí Zero đi xuống cũng không làm hắn quay đầu lại. Tới khi Sở Hiên đặt thứ cầm trong tay vào ngăn thủy tinh, Tề Đằng Nhất mới thở hắt ra một hơi, sau đó cả người run rẩy ngồi phệch xuống ghế.

http://tieulun.hopto.org

- Ủa, ta lỡ mất cái gì à?

Zero tò mò hỏi.

Tề Đằng Nhất tựa hồ bị dọa không nhẹ, hắn lắc đầu quầy quậy nói:

- Số ngươi đúng là may, bỏ lỡ mất cái gì thì cũng là phúc…

….

Zero cũng chẳng hỏi thêm nhiều, nếu là chuyện liên quan đến Sở Hiên thì hắn quả thật rất hiểu cái gọi là bỏ lỡ điều gì cũng là phúc này là có ý gì… Tóm lại một câu, muốn quan hệ với tên đó, hy vọng tim ngươi đủ khỏe mạnh.

- Có việc gì không?

Sở Hiên ngẩng đầu lên, sau khi thấy Zero liền hỏi.

- Ừm, về vấn đề cải tạo súng ngắm Gauss. Lúc trước cũng tìm ngươi hỏi mấy lần, ngươi nói cần nhiều điểm thưởng và chi tiết kịch tình để mua tài liệu mới có thể cải tạo. Bây giờ điểm thưởng, chi tiết đều có cả, ngươi giúp ta cải tạo một lượt được không? Cải tạo xong sẽ có uy lực như thế nào?

Zero nghĩ ngợi một chút rồi hỏi.

Zero cuối cùng cũng bỏ ống tiêm trong tay xuống, đi tới trước mặt Zero và Tề Đằng Nhất, nói:

- Vốn còn muốn gọi hai người các ngươi tới, nếu các ngươi đã tự mình tới rồi thì chúng ta có thể thảo luận qua về vấn đề phương thức chiến đấu hợp tác.mới của hai người các ngươi

- Phương thức chiến đấu hợp tác mới? Là thế nào?

Zero cùng Tề Đằng Nhất đều tò mò hỏi.

- Phương thức bắn tỉa mới…

…..

Sở Hiên đi tới chỗ một đống tài liệu chất chồng, lục lọi bên trong cả nửa ngày, cuối cùng cũng tìm thấy một bản vẽ lớn, nói:

- Đây là súng ngắm Gauss kiểu mới được thiết kế căn cứ theo pháo quỹ đạo siêu điện từ ở chỗ Chủ Thần. Uy lực so với súng ngắm Gauss bình thường thì không tăng lên bao nhiêu, nhưng nó đã thay đổi phương thức ngắm bắn...

Zero kỳ quái nhìn bản vẽ thiết kế, hắn chỉ là một tay bắn tỉa, chẳng hiểu gì về mấy phương diện tri thức khoa học này cho nên chỉ có thể tiếp tục nghe Sở Hiên giải thích. Tề Đằng Nhất lại càng tò mò, hắn mặc dù đã cường hóa thuộc tính mới nhất, trong thời gian ngắn có thể sinh ra năng lực tính toán và năng lực ngôn ngữ vô cùng mạnh mẽ, có thực lực cực kỳ cường hãn đối với việc phá giải tin tức nhưng với phương diện bắn tỉa hắn lại hoàn toàn mù tịt, sao có thể cùng Zero tạo ra phương thức chiến đấu mới đây? Việc này khiến hai người đều chẳng thể hiểu nổi.

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính, nói:

- Đây là phương thức ngắm bắn chỉ tồn tại trong thế giới luân hồi, hoặc có thể nói là chỉ do thành viên tiểu đội luân hồi tạo thành, trong thế giới hiện thực căn bản khó có khả năng tồn tại phương thức ngắm bắn này... Tóm lại, đây là ngắm bắn theo đường cong.

Sở Hiên lấy một mô hình trái đất ở cách đó không xa, chỉ vào một điểm trên mô hình, nói:

- Nếu ngươi đứng ở điểm này, trong tình huống có tinh thần lực khống chế giả hỗ trợ, cự li bắn xa nhất của ngươi hẳn là từ chỗ này tới chỗ này, về cơ bản có thể coi là một khoảng cách rất rất ngắn, trên mô hình trái đất có thể coi là một điểm. Nguyên nhân cơ bản là ngươi không thể bắn trúng đối thủ ở vượt quá đường chân trời, là như vậy đúng không?

http://tieulun.hopto.org

- Nguyên lý của pháo quỹ đạo siêu điện từ và súng ngắm Gauss cũng giống nhau, đều là lấy điện từ làm lực đẩy, tiến hành gia tốc cực hạn, để đạn pháo sinh ra động năng cực độ, dùng đó để tấn công mục tiêu. Nhưng nó có điểm cực kỳ khác biệt với vũ khí hệ Gauss, thứ nhất là nó lấy từ trường trái đấy làm vòng gia tốc, qua đó đạt được động năng, thứ hai là nó không cần ngắm chuẩn, chỉ cần đạn pháp giống như thiên thạch oanh kích mục tiêu trên phạm vi lớn là được. Nhưng ta có thể mượn một điểm quan trọng của nó... Chế tạo nên vũ khí mới, súng ngắm Gauss siêu điện từ, nguyên lý cơ bản là như vậy.

Sở Hiên chỉ vào mô hình trái đất, nói:

- Viên đạn mà loại vũ khí mới này bắn ra mang theo từ trường siêu cao, hội tụ với từ trường trái đất sẽ sinh ra uốn khúc. Nhưng đồng thời tầm bắn của nó cũng tăng lên cực lớn, bởi vì từ trường trái đất sẽ không tiêu hao động năng của nó mà ngược lại theo cự ly bắn tăng lên mà động năng cũng tăng cao, cho đến khi nó bắn ra ngoài tầng khí quyển mới vì cách xa từ trường cộng tiêu hao mà giảm bớt động năng. Những cái này tạm thời chưa bàn.... Vấn đề phức tạp hiện tại của ngươi chắc là không cách nào bắn được mục tiêu nằm ngoài đường chân trời đúng không? Nếu như viên đạn ngươi bắn ra sẽ nhờ từ trường uốn khúc, đạt tới mục tiêu nằm ngoài đường chân trời, cự ly ngắm bắn của ngươi sẽ từ chỗ này tới chỗ này... So với tầm bắn ban đầu thì đại khái tăng lên khoảng gấp mười lần.

Zero nghe vậy mà âm thầm chấn động, nhưng hắn vẫn không nhịn được, hỏi:

- Nhưng ta căn bản không biết làm thế nào nắm giữ loại quy tắc từ trường này. Ngươi cũng nói đường đạn sẽ vì từ trường trái đất mà bị uốn khúc, cái đó và ngắm bắn theo đường thẳng hoàn toàn khác biệt, ta căn bản không thể trong nháy mắt từ đó tính toán ra vị trí đường đạn...

- Vì thế đây là nhiệm vụ của ngươi, Tề Đằng Nhất.

Sở Hiên vỗ vỗ tay, nói:

- Zero phụ trách ngắm chuẩn và bắn vào kẻ địch, những số liệu về ảnh hưởng qua lại giữa từ trường và viên đạn nảy sinh trong khoảnh khắc ngắm bắn sẽ được giao cho Tề Đằng Nhất tính toán. Thuộc tính mới hoán đổi của ngươi chắc là có thể dễ dàng tính toán ra những số liệu này phải không? Trong lúc đó sẽ hoàn toàn dựa vào tinh thần lực khống chế giả để tạo thành cộng hưởng tin tức giữa hai ngươi các ngươi, sau đó khi đối địch có thể ngắm bắn trên cự ly siêu lớn... Tính toán... Bắn, lại lặp lại tuần hoàn...

- Nhưng mà...

Tề Đằng Nhất ngẩn ra một chút rồi vội vàng nói.

Sở Hiên nói:

- Ta biết ý ngươi muốn nói, trạng thái tính toán cực độ này vô cùng tiêu hao đại não, ngươi chỉ có thể kiên trì trạng thái này trong thời gian cực ngắn, đúng không? Không sao cả, phối hợp với vũ khí xác suất nhân quả của Zero.... Phối hợp giữa hai người các ngươi sẽ đạt tới tác dụng kì diệu, thậm chí có thể trong thời khắc mấu chốt cứu vãn cả chiến cuộc...

- Đây chính là phương thức chiến đấu hợp tác mới mà ta đã nói.

720. Chương 2: Các Đồng Đội (4)

Zero chưa bao giờ nghĩ, bắn tỉa cũng có thể tiến hành như vậy, tầm bắn đạt tới ba mươi km, đây đã là một phương thức công kích mới vượt xa khái niệm bắn tỉa thông thường. Hơn thế nữa, uy lực của nó cũng rất lớn, trong lúc không đề phòng, dù là thực lực cỡ như Trịnh Xá cũng có khả năng sẽ bị trọng thương.... Đương nhiên là cũng chỉ có khả năng mà thôi, nếu là người cỡ Trịnh Xá hoặc clone của hắn khởi động ánh sáng tâm linh, với cấp độ thực lực của họ, muốn làm họ trọng thương căn bản là không thể.

"Nếu phối hợp với phương chính ma nhãn thì sao?"

Zero tự hỏi như vậy, đáp án không cần nói cũng biết, trong trận chiến cuối cùng, dù là hắn cũng có thể tạo thành uy hiếp với clone Trịnh Xá, hơn nữa sự uy hiếp này còn tuyệt đối không thể coi thường.... Giống như

http://tieulun.hopto.org

trong Lord of the Rings, hắn một súng giết chết La Ứng Long, tuy thực lực clone Trịnh Xá chắc chắn là còn mạnh hơn nhiều nhưng trong tình huống chiến đấu gần như cân bằng, nếu như hắn đột ngột ra tay...

"Nhưng mà... Trịnh Xá sẽ cho phép ta tham gia vào trận chiến của bọn hắn sao?"

Zero không phải loại người tùy tiện như Trình Khiếu, gần như là người ngay từ ban đầu đã cùng Trịnh Xá kề vai tác chiến, hắn hiểu Trịnh Xá hơn rất nhiều người khác, chính vì biết được quá nhiều nên hắn cũng hiểu rõ một chuyện.... Trịnh Xá và clone của hắn gần như là kẻ thù định mệnh của nhau, đây là số mệnh không thể giao phó cho bất kỳ ai khác, cũng là trận chiến quan trọng nhất mà Trịnh Xá buộc phải đối mặt. Không cần biết thắng bại thế nào, đó chỉ là cuộc chiến của một mình hắn...

- Trận chiến cuối cùng, còn có thể cùng kề vai chiến đấu không? Hoặc là vẫn như thế... Cho đến khi chết....

Zero khẽ lẩm bẩm nói, tiếp đó đi về phòng mình. Tài liệu cải tạo súng hắn đã mua đủ, công việc còn lại giao hết cho Sở Hiên, tiếp theo nữa sẽ là... Trận chiến cuối cùng.

Nói đến Zero vậy không thể không nhắc tới Bá Vương, sát thủ và lính đánh thuê là hai nghề nghiệp cực kỳ tương đồng. Trên thực tế, hai bên đều sinh hoạt trong cùng một thế giới, chỉ có một bên là ám sát lạnh lùng, còn bên kia là trực diện bắn giết nóng bỏng.

Một mực hôn mê từ trong A Nightmare on Elm street, Bá Vương cuối cùng cũng đã tỉnh lại. Mặc dù theo cảm giác của hắn, phảng phất chỉ như vừa ngủ một giấc, tối đa là có một cơn ác mộng cực kỳ chân thực mà thôi, nhưng nó vẫn lưu lại sâu trong nội tâm hắn một ám ảnh rất lớn.

- ...Trong cơn ác mộng ấy, anh gặp lại các chiến hữu.... Ác mộng rất chân thực, phảng phất như thật sự nhìn thấy họ vậy...

Bá Vương nhìn người đẹp tóc vàng đang bận rộn không ngừng trước mặt, có chút thất thần nói.

Trong lúc Bá Vương hôn mê, người lo lắng cho hắn nhất chính là người đẹp tóc vàng này, trong thời gian chờ đợi tại Chủ Thần không gian, cũng chính là nàng luôn một mực cẩn thận chăm sóc hắn. Tuy khi sáng tạo ra người đẹp tóc vàng, Bá Vương đã đặt tính cách là quyến rũ và bộc trực nhưng cũng có thêm một phần yêu thương hắn sâu sắc, cho nên mặc cho nàng có thoải mái, tùy tiện thế nào, chỉ cần yêu hắn, vậy nàng nhất định sẽ thực lòng cố gắng tất cả vì hắn.

Từ lúc Bá Vương bình thường trở lại Chủ Thần không gian, người đẹp tóc vàng luôn mang nụ cười vui vẻ, thậm chí còn tự mình xuống bếp làm cơm cho hắn, tất cả đề cho thấy nàng thật sự yêu thương hắn sâu sắc, chỉ là lúc này Bá Vương tâm sự trùng trùng, tựa hồ cũng không chú ý tới những chi tiết đó.

Người đẹp tóc vàng đang thái rau, nghe Bá Vương nói như vậy nàng lập tức nhíu mày, nói:

- Đừng nghĩ tới ác mộng đó nữa, nếu đã là mơ, chứng tỏ tất cả bên trong đều là giả, cuộc sống hiện thực không đáng để anh quan tâm hơn sao?

Bá Vương thoáng ngẩn người rồi bật cười ha hả, kéo người đẹp tóc vàng lại, hung hăng hôn một cái thật dài, tới lúc nàng thở hổn hển hắn mới nói lớn:

- Đúng thế, ác mộng tức là hư ảo, chỉ có hiện thực mới mà chân thật.... Ha ha ha...

Bá vương cũng đã khôi phục lại nụ cười hào sảng của mình, sau khi cùng người đẹp tóc vàng ăn một bữa cơm, hắn một mình đi xuống tầng hầm, ngồi đó yên lặng hồi tưởng lại những ký ức về chiến hữu. Những ký ức đó đã in sâu vào tâm hồn hắn, là một người gần như cả đời gắn với thế giới lính đánh thuê, cuộc sống của hắn là chiến đấu, chiến hữu. Chiến đấu chiến hữu, cho dù hắn tự nói với mình đó chỉ là ác mộng, hắn cũng không cách nào quên được họ...

Bỏ đi, không quên nổi thì không quên, chỉ cần chiến thắng trận chiến cuối cùng là được. Đây là suy nghĩ của Bá Vương, chỉ là hắn không biết.... Đó chính là sơ hở tận sâu trong nội tâm hắn, sơ hở lớn nhất...

Không cần biết thế nào, tuy một mực hôn mê nhưng Bá Vương vẫn tích lũy được rất nhiều điểm thưởng, còn về chi tiết kịch tình thì nhờ các thành viên khác trong đội là được, Trung Châu đội sau lần đại thu hoạch vừa rồi, thế nào cũng có thể dành ra rất nhiều chi tiết.

http://tieulun.hopto.org

Bá Vương hoán đổi huyết thống người sói cấp cao, Sở Hiên lại dùng hệ thống siêu điện từ chế tạo cho hắn một khẩu pháo điện từ Gauss. Đương nhiên, đây cũng không phải đại pháo theo nghĩa thông thường mà chỉ là dùng đạn Gauss bắn ra trên phạm vi rộng, vì thế gọi là súng máy hoặc pháo máy cũng được. Món vũ khí to lớn này nặng tới hơn một trăm năm mươi kg, cũng chỉ có loại người to lớn như Bá Vương mới có thể vận dụng linh hoạt, uy lực không thua gì súng ngắm Gauss của Zero, chỉ là tầm bắn và độ chính xác đều kém hơn nhiều thôi.

Người thức dậy sau khi hôn mê còn lại, Chiêm Lam, tâm tình lại khác xa với Bá Vương. Không hiểu tại sao, sau khỉ tỉnh lại nàng chỉ cảm thấy tinh thần sảng khoái, giống như đã vứt bỏ được gánh nặng tận sâu trong nội tâm. Mặc dù trong lòng nàng vẫn còn hình bóng của bạn trai cũ nhưng đó chỉ còn lại hoài niệm cùng tình yêu ban đầu, đã không còn bị chấp niệm đó ràng buộc nữa. Tuy nàng chưa vượt qua tâm ma nhưng sơ hở trên phương diện tinh thần đã không còn rõ ràng nữa, thậm chí đang dần dần biến mất.

Điểm ấy ngay cả bản thân Chiêm Lam cũng không biết, khi Trịnh Xá ở trong nội tâm nàng kêu gọi, kỳ thật nàng cũng muốn đáp lại, cho dù là đang trong vô thức nhưng nàng cũng hy vọng có thể đáp lại tiếng gọi của Trịnh Xá. Chỉ là tình hình lúc đó gần như là thân bất do kỷ, nàng đã không thể khống chế được ý thức của mình nữa, cho nên đến khi tỉnh lại nàng mới hỏi Trịnh Xá như vậy, cũng không phải muốn tới bên cạnh hắn mà là thật sự cảm kích và thích hắn.

Chiêm Lam mặc một chiếc váy dài rộng rãi, vừa ngâm nga vừa nấu ăn. Đã trở về Chủ Thần không gian được năm ngày, nàng tựa hồ không chút vội vã, bối rối, mỗi ngày chỉ đọc tiểu thuyết, xem phim, sau đó làm món ăn, đến chiều thì pha một bình hồng trà, nghịch máy tính hoặc là ngủ trưa. Cô gái này phảng phất như đang sống trong thế giới hiện thực, giống như một cô gái trẻ bình thường sống một mình, ung dung tự tại, không chút lo lắng vì ngày mai.

Số điểm thưởng và chi tiết kịch tình Chiêm Lam có được cũng không bị lãng phí, nếu có thành viên hoặc tân nhân trong đội cần thứ gì đó nàng đều hết sức giúp đỡ, bản thân nàng cũng cường hóa tình thần lực cùng hoán đổi một kỹ năng tinh thần lực mới, "nhìn thấu". Đây là một kỹ năng chủ động cực kỳ tiêu hao tinh thần lực, có thể trong thời gian ngắn có thể cường hành phá vỡ màn chắn tinh thần lực của đối phương. Mặc dù chỉ có thể duy trì trong vài giây nhưng đối với bố cục tác chiến, thời gian vài giây này cũng đủ thay đổi rất nhiều chuyện.

Ngoài những việc đó ra, Chiêm Lam không làm gì khác nữa, không tìm Trịnh Xá nói chuyện, cũng không tìm Sở Hiên hỏi về trận chiến cuối cùng. Nàng chỉ vui vẻ hưởng thụ cuộc sống của mình mỗi ngày, giống như nơi đây cũng không phải thế giới luân hồi.

"Chôn tình yêu với hắn vào lòng, cùng một chỗ với người lúc trước. Tất cả đều là hồi ức mà ta trân trọng nhất, chẳng ai có thể biết được tương lai sẽ thế nào, có lẽ ta sẽ gặp được người còn tốt hơn, hoặc là một người khác như hắn... Nhân duyên do trời định, ta tuyệt đối không phá hoại hạnh phúc của hắn và cô ấy. Cứ như vậy đi, một mình ta... Cũng có thể sống tốt."

Một cô gái như thế.... Vẫn xinh đẹp và ung dung....

Chiêm Lam quả thật là quá nhàn nhã, nàng có khả năng là người rảnh rỗi nhất trong cả đội. So với nàng, những người khác trong Trung Châu đội đều có chương trình rèn luyện riêng, như hận không thể kéo dài thời gian ra mấy lần vậy. Dù sao thì trận chiến cuối cùng cũng đã sắp tới gần, mỗi cá nhân đều có khả năng là một chiến lực quan trọng giúp xoay chuyển thế cục, đặc biệt là những người có lòng trách nhiệm rất cao trong đội....

Vương Hiệp có lẽ chính là một người như vậy, hắn có thể là người không có tư tâm nhất trong cả thế giới luân hồi, cũng có thể là người có tư tâm lớn nhất trong cả thế giới này. Đầu tiên là hắn dựa vào thôi miên để tiến vào thế giới luân hồi, khó tránh có chút khác biệt với những người còn lại. Hắn vì tổ quốc của mình mà vứt bỏ thế giới hiện thực yên ổn, hòa bình, tiến vào thế giới luân hồi nguy hiểm, khủng bố này, có thể đời này cũng không còn cơ hội trở về, hơn nữa còn phải chết cực kỳ bi thảm. Dù sao thì đại đa số các thế giới phim kinh dị cũng không phải loại phim tự nhiên như The Perfect Storm, bên trong có ma quỷ, có alien, có virus, có tất cả mọi thứ, muốn tiến vào thế giới luân hồi, hơn nữa còn biết trước tình huống trong thế giới đó, thật sự cần có dũng khí cực lớn.

Vương Hiệp chính là một nam nhi không oán thán, không hối hận như thế. Là một quân nhân, hắn có vinh

http://tieulun.hopto.org

dự và trách nhiệm của mình, vì thế hắn rèn luyện cực kỳ điên cuồng, vì thắng lợi trong trận chiến cuối cùng, vì cơ hội trở về thế giới hiện thực, hắn nhất định phải càng mạnh hơn nữa!

Cũng không biết quá trình như thế nào, theo bản thân hắn không ngừng mạnh lên, cùng với liên tục sử dụng kỹ năng Tạc đạn chi phối giả, hắn dần dần phát hiện kỹ năng này có chút thay đổi, ví dụ như yêu lực mà kỹ năng cung cấp càng lúc càng dồi dào, số thuốc nổ có thể chi phối càng nhiều, uy lực thuốc nổ qua chi phối càng lớn, thậm chí các loại thuốc nổ bản thân tự biến ra cũng càng lúc càng nhiều.Chi phối một quả tên lửa hạt nhân mini cần lượng yêu lực là 10, vậy chế tạo một món thuốc nổ lớn có sức mạnh bằng lựu đạn cầm tay cần lượng yêu lực từ 10 đến 20, chế tạo một số sinh vật nổ uy lực đặc biệt lớn lại càng cần nhiều yêu lực, chính vì thế chi phối so với chế tạo thì hợp lý hơn nhiều, đặc biệt là trong tình huống đoàn đội có Sở Hiên có thể cung cấp chất nổ liên tiếp không ngừng.

Sự thay đổi này của yêu lực dù sao cũng là chuyện tốt, vì thế thế Vương Hiệp hy vọng có thể có càng nhiều thời gian để rèn luyện kỹ năng, cho nên hắn không ngờ lại là người đầu tiên tiến vào thế giới phim kinh dị để rèn luyện, sớm hơn cả Trịnh Xá. Trước khi đến thế giới phim kinh dị, hắn liền gặp Sở Hiên lấy rất nhiều bom plasma, gần như mang hết cả số bom plasma dự trữ của Sở Hiên đi. Dù sao cũng đã có tên lửa hạt nhân mini dự trữ, loại bom plasma có uy lực cao nhưng phạm vi không lớn này đã không còn nhiều tác dụng nữa, không bằng lấy đi để rèn luyện. Ngoài đó ra, hắn cũng hoán đổi hơn một vạn khối thuốc nổ bình thường, chất đầy mấy túi không gian, bấy giờ mới tiến vào thế giới phim kinh dị.... Thế giới hắn lựa chọn là Starship Troopers, một thế giới phim kinh dị cực kỳ khủng bố, từng đàn bọ đông nghịt như biển.... Cho dù là Trung Châu đội hiện tại tiến vào hành tinh của loài bọ cũng không nhất định có thể dễ dàng toàn thân rút lui....

721. Chương 2: Các Đồng Đội (5)

- Đây là thuốc giải độc mà ngươi cần. Tuy là không rõ loài bọ có thể có độc trùng hay không, hơn nữa loại thuốc giải độc này có thể khắc chế được các chất độc đó hay không, nhưng mà lấy T-virus thể cải tiến làm tiêu bản thí nghiệm, loại thuốc giải độc này có khả năng từ phương diện gen giải quyết T-virus, đại đa số các loại virus khác hẳn là đều có thể giết được, cầm lấy đi.

Sở Hiên đưa một cái túi không gian cho Vương Hiệp, xung quanh còn có một vài thành viên đoàn đội, bọn họ đang tụ tập tại quảng trường, chờ đợi Vương Hiệp tiến vào thế giới phim kinh dị.

.....

Vương Hiệp cũng không do dự, hắn nhận lấy chiếc túi, thuận miệng hỏi:

- Ừm, cảm ơn.... Loại thuốc giải độc này có thể từ biến đổi gen giết chết virus, vậy với cơ thể người không có vấn đề gì chứ?

- À.... Nếu mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai, ta nghĩ chắc là sẽ không sao...

Sở Hiên thản nhiên đáp.

- ....Nói là như vậy, nhưng sao ngươi lại đưa mắt sang chỗ khác?

Không cần biết thế nào, bây giờ Vương Hiệp cũng phải tiến vào thế giới Starship Troopers, trước khi hoán đổi tiến vào, hắn đột nhiên quay sang phía Sở Hiên, hỏi:

- Sở Hiên, mấy ngày nay ta vẫn luôn suy nghĩ những gì ngươi từng nói... Chính thể nước ta không hề thích hợp đứng đầu toàn thế giới, hoặc có thể nói là không thích hợp với địa vị như nước Mỹ hiện tại, đúng không?

Sở Hiên gật đầu vẻ khẳng định, đáp:

- Ừm, không sai, quyền lực tuyệt đối chẳng khác gì mục nát tuyệt đối, không cần biết là quyền lực đó nằm trong tay một người hay trong tay một chính thể. Chỉ cần là "một cái" số ít, kết quả chắc chắn sẽ sinh ra hủ bại. Khi giao tất cả quyền lập pháp, hành pháp, tư pháp, giám sát nằm tập trung vào tay một chính thể, ngươi cảm thấy thế nào?

Vương Hiệp thoáng ảm đạm cúi đầu rồi đột nhiên ngẩng lên, trịnh trọng nói:

http://tieulun.hopto.org

- Cái ta yêu là tổ quốc mình.... Ta yêu tổ quốc mình, cho dù thế nào cũng mãi mãi yêu. Bỏ qua tất cả mọi chuyện chính đảng, sùng bái cá nhân hay là quân nhân gì đó, ta chỉ muốn nói với ngươi, ta yêu tổ quốc mình, vĩnh viễn yêu.

- Ừm, hiểu rồi... Cha ta cũng vậy.

Sở Hiên cũng không có phản ứng gì khác, vẫn bình thản nói.

- ....Ta đi đây.

Tiếp đó Vương Hiệp hoán đổi thời gian tiến vào thế giới Starship Troopers. Hắn cũng không có gì cần lưu lại, cũng không cần phải hoán đổi thêm kỹ năng nào vì thế hoán đổi rất nhiều thời gian tiến vào thế giới phim, gần như tiêu hao hết tất cả điểm thưởng. Sau nháy mắt, trước khi những người xung quanh định thần lại, Vương Hiệp mình mặc một bộ quân phục cấp tá trong Starship Troopers nhưng toàn thân rách nát đã xuất hiện trước mặt họ.

Vương Hiệp nhìn qua có vẻ rất thê thảm, trên người chỗ nào cũng là máu tươi và vết thương, khuôn mặt cũng bị khói nổ ám đen xì, nhưng tinh thần lại rất tốt, khỏe mạnh hoạt bát, không có chút chán nản sau khi bị thương nào.

- Ồ, lâu lắm rồi không gặp, gần đây mọi người vẫn khỏe chứ?

Vương Hiệp cười ha ha, nói.

"....Cái này đúng là tiện lợi."

Trong đầu những người xung quanh đều có suy nghĩ như vậy. Có chút hoang đường, có chút khó diễn tả nhưng nói tóm lại, phương pháp tiến vào thế giới luân hồi để rèn luyện này nhìn qua có vẻ cũng không tệ.

- Cảm giác thế nào?

Zero tò mò nhìn Vương Hiệp, hỏi.

- Cảm giác?

Vương Hiệp ngẩn ra một chút rồi vừa cười vừa đáp:

- Cũng không có cảm giác gì đặc biệt, tới đó gia nhập quân đội xong thì liên tục chiến đấu, mỗi ngày đều vì ngày mai có thể sống sót mà giãy giụa. Cũng có những lúc rất thoải mái nghỉ ngơi trên tàu không gian, cũng có người đẹp bắt chuyện với ta, chiến công cũng oanh liệt, nhanh chóng được thăng đến thiếu tá. Tình hình quân đội loài người bên đó rất không ổn, bị loài bọ hành hạ đến thảm, cơ hồ cứ liên tiếp tinh cầu này đến tinh cầu kia thất thủ, còn về kỹ năng chi phối thuốc nổ... Các ngươi đoán thử xem kỹ năng gần nhất ta mới sáng tạo ra là gì?

Những người xung quanh đều lắc đầu, bất quá thấy Vương Hiệp tiến bộ lớn như vậy, nhiều người liền sinh ý muốn tới thế giới phim kinh dị rèn luyện.

- Kỳ thật gọi là tự sáng tạo cũng không đúng, dù sao kỹ năng này cũng cần rất nhiều chất nổ để ta chi phối mới được.... Ta điều khiển được lõi nhiệt hạch.

Vương Hiệp thần thần bí bí nói, vừa nói vừa lấy ra một chiếc hộp thủy tinh nhỏ.

- Đây là đồng vị của hydro, nếu khống chế mấy quả tên lửa hạt nhân mini cùng phát nổ một chỗ thì nhiệt độ năng lượng sinh ra đủ để đạt tới phản ứng nhiệt hạch, uy lực mạnh gấp mấy chục lần tên lửa hạt nhân mini, gần như đạt tới sức mạnh của đạn đạo chiến lược. Kỹ năng này ta phải thử rất nhiều lần mới tìm ra được đấy.

Vương Hiệp cười hề hề, nói với những người còn lại.

Như vậy, thực lực của Vương Hiệp đúng là được để cao rất nhiều, hơn nữa nghe nói hắn đã mở đến cơ nhân tỏa tầng thứ ba. Nói theo một cách nào đó, chiến trường sinh tử đúng là rèn luyện người ta tốt hơn tất cả mọi chỗ khác, không cần biết là thực lực hay chuyện gì khác...

http://tieulun.hopto.org

- Nói mới nhớ... Ta sở dĩ mở cơ nhân tỏa đạt tới tầng thứ ba có một phần lớn là nhờ vào thuốc giải độc của Sở Hiên. Mấy lần sử dụng xong đều đau không muốn sống, chỉ mong chết đi cho nhanh, kết quả là không những không chết mà cơ nhân tỏa còn được đề cao rất nhiều... Sở Hiên, ngươi đừng có trốn...

Không cần biết thế nào, Vương Hiệp coi như đã thành công, chỉ là người thứ hai tiến vào thế giới luân hồi lại là người không ai ngờ tới, Trương Hằng....

Trương Hằng từ sau khi trở về Chủ Thần không gian đều đóng cửa không ra ngoài, đến ngày thứ hai sau khi Vương Hiệp trở về hắn mới ra khỏi phòng đi tới quảng trường Chủ Thần. Tiếp đó, hắn lại làm một việc rất kỳ lạ, từ bỏ cây cung kim loại màu bạc, hoán đổi lại vũ khí mà hắn sử dụng ban đầu lúc mới tiến vào thế giới luân hồi, Cổ cung Xạ Thiên Lang. Cây cung này hoàn toàn không thể bì được cung kim loại mày bạc, đương nhiên, đó chỉ là kỹ năng tán xạ mà thôi, nếu không tính đến chuyện đó, chỉ dựa vào Bạo liệt tiễn của Trương Hằng thì kỳ thực hai cây cung này cũng chẳng có khác biệt gì lớn.

Sau khi hoán đổi cổ cung, hắn liền tới trước phòng Minh Yên Vi gõ cửa. Trên thực tế, Minh Yên Vi vẫn luôn len lén chú ý tới Trương Hằng, tuy nàng nghĩ rằng mình đã rất cẩn thận nhưng những động tác đó gần như tất cả thành viên Trung Châu đội đều có thể thấy được, chỉ có bản thân nàng là không biết thôi. Khi Trương Hằng mở cửa đi ra, hoán đổi Cổ cung Xạ Thiên Lang, Minh Yên Vi nhìn qua khe cửa đã thấy tất cả, đến lúc hắn bước tới trước phòng nàng, cô gái này liền đóng chặt cửa lại, cũng mặc kệ Trương Hằng gõ cửa, chỉ yếu ớt dựa lưng vào cửa từ từ ngồi xuống, cứ như vậy yên lặng, ngẩn ngơ.

Trương Hằng gõ cửa một lúc rồi cuối cùng cũng trầm mặc, hơn nửa ngày sau mới lên tiếng:

- Anh cũng sẽ tới Starship Troopers.... Anh không phải Vương Hiệp, không hề quen thuộc những chuyện trong quân đội. Anh cũng không có tài năng chỉ huy, không thể trở thành sỹ quan cao cấp gì. Anh cũng không biết cận thân chiến đấu, cũng không có sức sát thương phạm vi lớn như Vương Hiệp.... Anh chỉ muốn mình càng mạnh hơn, cho nên nhất định phải tới đó rèn luyện bản thân.....

- Anh có thể sẽ chết trong đó, không thể quay về được nữa, vốn muốn gặp mặt em lần cuối. Vi, anh sẽ không nói chuyện đời đời kiếp kiếp gì.... Kiếp này có thể sẽ không cách nào bù đắp sai lầm của anh nữa, nhưng chỉ anh chỉ hy vọng em đừng lấy sai lầm của anh mà làm tổn thương chính mình. Nếu như anh chết, cố gắng sống sót....

Trương Hằng thở ra môt hơi, quay người bước tới chỗ Chủ Thần. Hắn mới đi được vài mét, cánh cửa sau lưng chợt mở tung, Minh Yên Vi đứng đó cười lạnh. Trên tay nàng cầm một cây trường cung màu xanh ngọc, cũng không biết là hoán đổi từ lúc nào, chỉ thấy nó nằm trong tay nàng trông cực kỳ tự nhiên, không có chút khác lạ, bất ngờ nào.

- Muốn tìm đến cái chết để trốn tránh trừng phạt sao? Ta sẽ không cho ngươi chết dễ dàng như vậy đâu. Cho dù phải chết, ta cũng phải nhìn thấy ngươi chết.... Ta sẽ cùng ngươi tới Starship Troopers, ta sẽ chứng kiến ngươi bị đám bọ xé thành mảnh vụn!

Minh Yên Vi nhìn Trương Hằng, lạnh lùng nói.

- ....Được, nếu như lúc chết có em ở bên cạnh, dù phải xuống địa ngục anh cũng không sợ hãi.

Trương Hằng thoáng sửng sốt rồi mỉm cười nhìn Minh Yên Vi, nói. Sau đó hắn cũng không ngoái đầu lại, đi tới giữa quảng trường Chủ Thần.

Minh Yên Vi do dự một chút rồi cũng cười lạnh, đi theo hắn.

Theo thông lệ, Sở Hiên cũng cho Trương Hằng và Minh Yên Vi mỗi người một túi thuốc giải độc, theo như hắn nói thì.... Đây là thuốc giải độc đã được "cải tiến", tác dụng tuyệt đối tốt hơn lần trước nhiều...

- Ngươi nghĩ ta sẽ tin chăng?

Đây là nguyên văn lời Trương Hằng, bất quá không cần biết thế nào, hắn vẫn nhận lấy thuốc giải độc, tiếp đó đưa tay sang phía Minh Yên Vi.

Minh Yên Vi phản ứng rất mạnh, nàng ngẩn ra một chút rồi quát lớn:

- Ngươi muốn làm gì?

http://tieulun.hopto.org

- Nắm tay em... Thời gian tiến vào thế giới phim kinh dị đối với thế giới luân hồi mà nói chỉ như một nháy mắt. Nếu như hai người chúng ta không cùng tiến vào rất có thể sẽ bỏ lỡ thời gian, thành mỗi người vào một lúc... Nắm tay em...

Trương Hằng nhìn thẳng vào mắt Minh Yên Vi, cô gái này do dự hồi lâu rồi cuối cùng cũng đưa tay ra cho hắn. Khoảnh khắc hai bàn tay chạm vào nhau, linh hồn họ phảng phất như cùng rung động, tiếp đó đồng loạt tiến vào Starship Troopers...

722. Chương 2: Các Đồng Đội (6)

Trương Hằng và Minh Yên Vi trở về cũng xảy ra sau nháy mắt, hai người nắm tay nhau xuất hiện tại Chủ Thần không gian. Vừa trở về Chủ Thần không gian, Minh Yên Vi lập tức hất tay Trương Hằng ra, nhưng nàng không nói câu nào, cũng không liên tục châm chọc Trương Hằng như trước nữa, chỉ quay người yên lặng đi về phòng mình. Có thể thấy, quan hệ giữa nàng và Trương Hằng tựa hồ đã có tiến triển rất lớn.

- Thế nào, thế nào?

Trình Khiếu lập tức cười hề hề, bước tới cạnh Trương Hằng, bộ dạng như đang đòi quà, miệng không ngừng hỏi.

Trương Hằng khẽ cười khổ, đáp:

- Không có tiến triển quá lớn, cơ nhân tỏa cũng có chút đột phá, sắp sửa tiếp xúc tới cánh cửa tầng thứ tư, thuốc giải độc đó quả nhiên là đặc hiệu, chỉ là quá trình hơi bị khổ sở một chút.... Còn về các phương diện khác à. Cung tiễn cũng không sáng tạo ra kỹ năng mới gì, mỗi ngày đều đánh sống đánh chết, có lúc căn bản không kịp bắn tên, chỉ biết dùng súng đạn giết bọ. Tóm lại là tiến bộ cũng khá lớn, Bạo liệt tiễn của ta đến mức tối cao đã có thể bắn bảy mũi tên liên tiếp, uy lực cực lớn, nếu dùng phụ ma tiến +3 thì đủ sức bắn sụp một ngọn núi nhỏ. Lúc ấy để giết một con bọ tàu vũ trụ đã bay lên không trung, trong lúc cấp bách liền bắn ra một phát, quả nhiên trực tiếp xuyên thủng giữa con bọ, nhưng ta cũng phải chữa trị trong bình dịch mất ba ngày ba đêm. Khi ấy đúng là quá nguy hiểm, tiêu hao cho một tiễn cũng quá lớn, tuy vậy uy lực rất mạnh... Bất quá ta thật muốn biết cảnh giới tối cao cửu tiễn xạ nhật là mạnh đến mức nào...

Trình Khiếu dùng sức vỗ bồm bộp vào Trương Hằng, nói:

- Bớt mấy chuyện nhàm chán ấy đi, ta muốn hỏi ngươi chuyện khác... Đã làm chưa?

- Làm cái gì?

- Mẹ nó, là *** đấy! Là làm *** đấy! Đừng có giả vờ ngây thơ với ta, mau khai ra, các ngươi *** với nhau chưa?

Trình Khiếu giống như một con sói già, tru lên.

Minh Yên Vi đã đi được khá xa đột nhiên quay phắt lại, ném cây cung ra, bốp một tiếng đập Trình Khiếu ngã bịch xuống đất, tiếp đó nàng cũng không quay đầu lại, vội vàng chạy về phòng mình, sau đó đóng cửa đánh sầm một cái.

Trình Khiếu nằm bò dưới đất, xoa xoa đầu, khi thấy Trương Hằng vẻ bất đắc dĩ, nhặt lấy cây cung, hắn lập tức kêu ầm lên:

- Nhất định là có gian tình! Các ngươi nhất định là có gian tình! Ha ha, lúc trước đều là cô ấy đánh ngươi, bây giờ không ngờ lại đánh ta, có thể thấy các ngươi nhất định là đã *** rồi!

Trường Hằng nhất thời cười khổ, lắc lắc đầu nói:

- Đừng có nói kiểu... À ừm, thô tục như vậy, bọn ta không có.... Chỉ là mấy lần nguy hiểm sống chết trong Starship Troopers khiến quan hệ giữa ta và cô ấy hòa hoãn được một chút thôi. Xin ngươi tích khẩu đức đi được không, đừng có quấy chuyện của ta thêm rối nữa.

- Được rồi, vậy thì nói năng nghiêm chỉnh.... Lúc các ngươi *** là làm trên hành tinh loài bọ?

- ....Ngươi nghĩ ta sẽ trả lời ngươi sao?

http://tieulun.hopto.org

Trương Hằng cười khổ khẽ siết cây cùng màu xanh đang cầm, trong đầu hồi tưởng lại tình hình trong Starship Troopers. Hắn và Minh Yên Vi đều gia nhập quân đội, sau đó tới hành tinh loài bọ chiến đấu. Với tố chất thân thể và thực lực của hai người, mặc dù không có tài năng lãnh đạo nhưng trong thế giới thiếu hụt tố chất chiến tranh như Starship Troopers, hắn vẫn thuận lợi trở thành sỹ quan, còn Minh Yên Vi thì thành cấp phó của hắn. Hai người cùng trải qua rất nhiều trận chiến. Quả đúng như những gì Vương Hiệp đã nói, trong Starship Troopers chiến đấu liên miên không dứt. Loài người đã ở vào thế yếu tuyệt đối, ngoài nghiên cứu ra vũ khí mới cùng một loại robot điều khiển cỡ nhỏ cực kỳ ít ỏi thì thế lực quân sự của loài người trong Starship Troopers căn bản không thể chống cự lại loài bọ.

Trong thế giới ấy loài bọ là sinh vật có trí tuệ đã tiến hóa lâu hơn con người mấy trăm lần. Tuy không hề có khả năng khoa học công nghệ gì đó nhưng phương hướng tiến hóa của chúng hoàn toàn tập trung vào phương diện thân thể, các chủng các dạng bọ xuất hiện tầng tầng lớp lớp. Có loại bọ chiến đấu cận chiến lợi hại, có loại bọ đạn pháo tầm xa lợi hại, thậm chí cả bọ khổng lồ sinh hoạt trong vũ trụ cũng có vài loại, càng không cần nhắc tới mấy loại bọ chỉ huy có trí tuệ vượt hơn loài người, nói tóm lại, không cần biết là số lượng hay chất lượng quân lính, loài bọ đều mạnh hơn loài người.

Trong hoàn cảnh như vậy, một trận chiến đều phải dốc toàn lực phấn chiến, vì sống sót mà chiến đấu, vì ngày mai có thể tới mà chiến đấu. Liên bang nhân loại thậm chí đã hạ giới hạn tuyển quân xuống còn mười bốn tuổi, nhưng dù như vậy, số lượng quân lính vẫn thua kém loài bọ rất nhiều. Có điều, loài người cũng có ưu thế của mình. Sau khi liên tục gặp thất bại, sức mạnh khoa học kỹ thuật cuối cùng cũng từ từ phát huy, rất nhiều vũ khí chiến tranh được nghiên cứu chế tạo ra, tốc độ tăng trưởng của luồng lực lượng này còn nhanh hơn tiến hóa của loài bọ rất nhiều. Bây giờ liên bang nhân loại chỉ có thể đánh cược một ván, cược rằng, trước khi loài người hoàn toàn diệt vong, sức mạnh khoa học kỹ thuật có thể toàn diện áp đảo loài bọ, đó cũng là hy vọng duy nhất của loài người.

Trương Hằng cùng Minh Yên Vi tiến vào đúng lúc ấy, do biểu hiện xuất sắc của hai người, họ được sắp xếp đến hành tinh tiền tuyến chiến đấu với loài bọ. Nơi đó hoàn toàn là một cái máy xay thịt đúng nghĩa, thời gian sống của một binh sỹ bình thường chỉ khoảng một tháng, nói cách khác, trong một tháng phải có trên trăm nghìn người hy sinh. Đó còn là chỉ chiến đấu thường, nếu có một chiến dịch lớn, số lượng người tử vong lại càng lớn hơn nhiều.

Trương Hằng cùng Minh Yên chính là giãy giụa cầu sinh trong một chiến trường như thế, mấy lần sinh tử quan đầu đều do Trương Hằng liều mạng cứu nàng về. Kinh khủng nhất là một lần Minh Yên Vi đã bị đám bọ kéo vào trong hang, Trương Hằng giống như phát cuồng, liều mạng thôi động năng lượng tinh linh, cầm dao găm một mình điên cuồng lao vào bên trong. Sau khi giết sạch mấy trăm con bọ ở trong hang, hắn cũng gần như thoi thóp sắp sửa đất hơi, đến lúc ấy lại là Minh Yên Vi cõng hắn thoát ra bên ngoài, tới khi quân đội cứu được hai người, hai người đều đã dạo một vòng trước quỷ môn quan.

Sau lần sống sót trở về đó, đội ngũ của Trương Hằng được điều về tàu mẹ nghỉ ngơi, cấp dưới của hắn cũng bày tiệc chúc mừng cho đội trưởng. Trên tàu mẹ, binh lính nghỉ ngơi được phép uống rượu vì thế hầu như tất cả mọi người đều say, đến cả Minh Yên Vi có vẻ cũng say, cuối cùng vẫn là Trương Hằng đỡ nàng về phòng.

Khung cảnh lúc đó Trương Hằng giờ vẫn còn nhớ rõ, tuy không hề có *** như Trình Khiếu nói nhưng là một bước quan trọng để khoảng cách giữa họ dần dần biến mất. Minh Yên Vi sau khi say bật khóc nức nở, cũng không biết là lẩm bẩm nói những gì, khóc mệt rồi thì nằm trong lòng Trương Hằng ngủ suốt một đêm... Kỳ thực trong lòng Trương Hằng hiểu rõ, nàng có lẽ, không hề say...

Sau đêm hôm đó, quan hệ giữa hắn và Minh Yên dần dần được thả lỏng, ngày thường cũng có thể nói chuyện tự nhiên với hắn mấy câu, khi chiến đấu cũng có thể dựa gần hắn hơn một chút.... Mặc dù tất cả chỉ là những chuyện nhỏ nhặt không đáng chú ý, nhưng nội tâm hắn cũng từ từ tích cực lên, hắn rút cuộc cũng cảm nhận được, nàng đang dần mở rộng lòng mình....

- Đáng tiếc là đã đến lúc, chúng ta buộc phải trở về Chủ Thần không gian...

Trương Hằng khẽ cảm thán, tiếp đó hắn lại thì thào nói:

- Tiếp theo sẽ là trận chiến cuối cùng rồi, chỉ cần trận chiến này kết thúc thì cho dù là phải mất mười năm, trăm năm.... Chỉ cần ta còn sống ta nhất định sẽ tiếp tục nỗ lực. Tìm tới cái chết hoặc là lấy chết tạ tội là

http://tieulun.hopto.org

biện pháp hèn nhát nhất, chỉ có sống sót mới có thể thay đổi, chỉ có sống sót mới có thể tìm thấy hy vọng.... Cho dù thế nào ta cũng nhất định phải sống sót! Nhất định phải sống sót qua trận chiến cuối cùng!

Lời thề như vậy, hoặc có thể gọi là quyết tâm như vậy.... Là thời thề và quyết tâm thường thấy nhất trong lòng các thành viên Trung Châu đội. Có thể là Trịnh Xá ngay từ đầu biểu hiện quyết tâm sống sót, sau vô số lần chiến đấu đã từ từ khích lệ những thành viên khác trong đội. Mỗi người đều có quá khứ của mình, mỗi người đều có tương lai của mình, cũng đều có tiếc nuối riêng, chỉ có sống sót mới có thể thay đổi tất cả, chết là hành động ngu ngốc nhất, chí ít là trong Trung Châu đội, người muốn chết tuyệt đối không tồn tại!

Đối với điểm này Lâm Tuấn Thiên có nhận thức trực quan nhất. Là một người thành đạt, từng được giáo dục chu đáo, từng gia nhập xã hội thượng lưu, hắn kỳ thực có IQ cùng EQ khá cao, cho nên trong thế giới hiện thực khó tránh khỏi có chút ngạo khí, đây cũng là một nguyên nhân làm hắn tiến vào Chủ Thần không gian. Người quá kiêu ngạo một khi thất bại, thường thường sẽ không chịu nổi đả kích, Lâm Tuấn Thiên tuy không vì thế mà tự sát nhưng sau khi tiến vào Chủ Thần không gian, hắn cũng cảm nhận được tâm nguyện muốn sống sót của đồng đội xung quanh.

Đúng thế, không cần biết là vì tâm nguyện còn chưa hoàn thành hay là vì muốn mạnh lên sau này trở về thế giới hiện thực tiếu ngạo một phen, hoặc chỉ vỏn vẹn là đơn thuần muốn sống sót, dưới áp lực của thế giới luân hồi lúc nào cũng có thể tử vong này, dù là loại tình cảm nào cũng sẽ phóng đại đến vô hạn. Hắn hiện tại cũng muốn sống sót.

Là một tân nhân, hắn không có trình độ mở cơ nhân tỏa cao thâm, không có kỹ năng tự sáng tạo, thậm chí đến cả thuộc tính cường hóa từ chủ thần cũng không có. Tuy nói dựa vào mọi người hỗ trợ, chung quy cũng hoán đổi được năng lực phép hiện thực hóa ảo tưởng, nhưng năng lực này lại không hề mạnh như hắn tưởng tượng. Đầu tiên là nhất định phải tưởng tượng ra thứ ngươi cần trong đầu, tinh thần lực phải tập trung cao độ, tiếp theo là tưởng tượng tới từng chi tiết nhỏ của vật thể, sau đó vật thể ấy mới từ từ xuất hiện. Nhưng kể cả như vậy thì chỉ cần có một điểm tưởng tượng không đúng, cả quá trình sáng tạo sẽ thất bại, cho nên hắn dù chỉ muốn sáng tạo ra một con dao nhỏ cũng phải tốn mười phút, hơn nữa còn không phải chắc chắn mỗi lần đều thành công, xác suất chỉ được khoảng 40%

Một thuộc tính cường hóa cấp A sao lại yếu ớt như vậy? Suy nghĩ mãi mà không có lời giải, Lâm Tuấn Thiên cuối cùng cũng không nhịn được phải tới hỏi Sở Hiên. Tuy nói hắn là tân nhân nhưng tốt xấu gì cũng nhìn ra được một vài thông tin trong đội... Ví dụ như, gã tên là Sở Hiên đó cực kỳ khủng bố.

723. Chương 2: Các Đồng Đội (7)

- Phép hiện thực hóa ảo tưởng phải không? Đây là vũ khí xác xuất nhân quả, hoặc có thể gọi là một phương thức thể hiện của vũ khí xác suất nhân quả. Căn cứ theo suy luận của những người có vũ khí xác suất nhân quả trong đội, loại vũ khí này uy lực cực lớn nhưng đồng thời hạn chế cũng cực lớn, vượt xa các loại thuộc tính cường hóa khác.

Sở Hiên lần này lại không làm thí nghiệm, hắn vừa ăn táo vừa ghi ghi chép chép. Vận khí của Lâm Tuấn Thiên đúng là quá tốt, không ngờ lại đến tìm Sở Hiên đúng lúc phòng tên này đang an toàn nhất, từ điểm này có thể thấy, số hắn ít nhất cũng may hơn mấy người Tiêu Hoành Luật, Trình Khiếu nhiều.

Sắc mặt Lâm Tuấn Thiên thoáng cái liền biến thành tái nhợt, hắn thì thào hỏi:

- Ý ngươi là, ta không có tư cách sử dụng kỹ năng này?

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Không nói cái gì tư cách ở đây cả, vũ khí xác suất nhân quả tuy có quan hệ nhất định với trình độ mở cơ nhân tỏa của ngươi nhưng chủ yếu vẫn nằm ở bản thân ngươi... Mở cơ nhân tỏa đúng là càng có thể tự nhiên sử dụng vũ khí xác suất nhân quả, ví dụ điểm tuyến ma nhãn hoặc như hiện tại là phương chính ma nhãn của Zero. Đều là đánh trúng điểm chết của vật thể để làm đảo lộn nhân quả, nhưng nếu hắn mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư để sử dụng thì có lẽ xác suất bắn trúng sẽ là 100%, còn hắn hiện tại thì theo tầm bắn tăng lên, xác suất thành công của phương chính ma nhãn sẽ giảm xuống cực lớn, đây là công năng của cơ nhân tỏa.

http://tieulun.hopto.org

- Cũng như vậy, phép hiện thực hóa ảo tưởng của ngươi, uy lực kỳ thật rất khủng bố, hoàn toàn không hổ là thuộc tính cường hóa cấp A, nếu như sử dụng đúng đắn, uy lực của nó hẳn là có thể đạt tới thuộc tính cấp 2A hay thậm chí cấp S. Không có vũ khí mạnh nhất, chỉ có cá nhân mạnh nhất, sẽ sinh ra uy lực như thế nào, mấu chốt vẫn phải xem người sử dụng.

……

Lâm Tuấn Thiên nhíu mày hỏi:

- Ngươi nói thẳng ra xem nào, cho ta biết phải sử dụng vũ khí này như thế nào.

- Ta có thể cho người biết cách sử dụng…. Nhưng ta không cách nào giúp ngươi sử dụng nó. Sức tưởng tượng cũng có thể dạy được sao?

Sở Hiên cười lạnh một tiếng, nói:

- Ta giúp ngươi một chút về phép hiện thực hóa ảo tưởng này nhé. Đầu tiên chúng ta phải xác định một điểm, nó là vũ khí xác suất nhân quả, không có thắc mắc gì chứ?

Lâm Tuấn Thiên gật đầu, lắng nghe Sở Hiên nói tiếp:

- Nếu đã xác định nó là vũ khí xác suất nhân quả, vậy tức là nó có khả năng thay đổi nhân quả, nói cách khách, không thể dùng quan niệm nhân quả hiện thực thông thường để xét đoán nó…. Muốn biết khả năng mạnh nhất của nó là gì không? Mặc dù ta không chắc chắn lắm nhưng với miêu tả về kỹ năng này cùng đặc tính của vũ khí xác suất nhân quả mà nói… Nó có hai khả năng mạnh nhất, một là sáng tạo vật thể siêu uy lực, ví dụ như lỗ đen… Đã hiểu chưa? Nếu đã tưởng tưởng sẽ thành vật, vậy thì khi sức tưởng tượng của ngươi không có giới hạn, rất có thể sẽ sản sinh ra loại sức mạnh cuồng bạo tận cùng nhất trong cả vũ trụ. Tuy sau khi nó sinh ra ngươi rất có thể cũng sẽ chết nhưng uy lực đó tuyệt đối vô địch….

Lâm Tuấn Thiên mặt đầy mồ hôi, không biết là nên cười hay nên khóc nữa. Tên Sở Hiên này quả nhiên là như những thành viên khác trong đội đã nói…. Thật chẳng hiểu bọn họ làm sao mà ở chung với hắn được.

- Đây là một khả năng, khả năng thứ hai là sáng tạo ra sinh vật. Nếu như sức tưởng tượng của ngươi đủ lớn, vậy sáng tạo ra một sinh vật giúp ngươi chiến đấu chắc chắn không thành vấn đề. (*)

Sở Hiên lại nói tiếp, có điều khả năng thứ hai này nghe qua lại có vẻ không được mạnh lắm.

- Sinh vật?

Lâm Tuấn Thiên nhíu mày, nghĩ ngợi hồi lâu rồi mới nói:

- Cho dù ta sáng tạo ra một con khủng long hoặc là con rồng của chúng ta thì cũng không nhất định có thể chống đỡ một đòn phương chính ma nhãn của Zero mà? Cái uy lực tận cùng này hình như…

- Hình như hơi yếu một chút? Đó là vì sức tưởng tượng của ngươi chưa đủ…. Nếu như sáng tạo ra Trịnh Xá bản thể có đầy đủ lực lượng thì sao? Sáng tạo ra một sinh vật như vậy, ngươi nghĩ sẽ thế nào?

Sở Hiên cười lạnh, nói:

- Ngươi sở dĩ cảm thấy uy lực kỹ năng này quá nhỏ chính là vì ngươi căn bản không biết vận dụng linh hoạt. Kỹ năng này kỳ thực trong vũ khí xác suất nhân quả cũng là loại mạnh mẽ số một số hai, cường độ nó có thể vận dụng ra tùy thuộc vào bản thân ngươi có thể phát huy bao nhiêu sức tưởng tượng… Chỉ như vậy mà thôi.

- Vậy à? Sức tưởng tượng….

Lâm Tuấn Thiên đứng dậy, cám ơn một tiếng rồi đi ra ngoài. Mới đi được vài bước, Sở Hiên sau lưng hắn lại chợt lên tiếng:

- ….Nhận được bao nhiêu sẽ phải mất đi bấy nhiêu, trên thế giới này không tồn tại sức mạnh tự dưng mà có được. Kỹ năng của ngươi sẽ tùy theo sức tưởng tượng của ngươi gia tăng mà phát triển, trong đó sức tập trung tinh thần cũng rất quan trọng, tất cả đều phải do ngươi tự mình nắm giữ, ta chỉ cho ngươi biết một điểm cần chú ý… Loại vũ khí xác suất nhân quả này có điểm tương đồng với tín niệm lực của ta. Nếu như ta suy đoán không sai, thứ ngươi sáng tạo ra có cường độ càng cao, sinh mệnh lực ngươi mất đi càng lớn,

http://tieulun.hopto.org

cũng tức là già đi càng nhanh. Nếu trong tình huống tố chất và cường độ thân thể ngươi không được tăng cường, sức tưởng tượng và tập trung thật sự đủ sức sáng tạo ra vật thể mạnh mẽ, ta khuyên ngươi tốt nhất là không nên thử nghiệm…. Nếu không, ngươi chết là cái chắc!

"Chết là cái chắc ư?"

Lâm Tuấn Thiên yên lặng ngồi dưới tầng hầm phòng mình, trong đầu không ngừng hồi tưởng lại những gì Sở Hiên đã nói. Hắn không muốn chết, tuyệt đối không muốn chết… Ít nhất là khi ở trong Trung Châu đội, hắn đã không còn muốn chết nữa, muốn tiếp tục sống sót, muốn trở về thế giới hiện thực, hoặc là tiếp tục chiến đấu, tóm lại, hy vọng duy nhất của hắn hiện tại chính là tiếp tục sống sót.

"Là căn cứ vào sức tưởng tượng để gia tăng cường độ kỹ năng, căn cứ vào sức tập trung tinh thần để cấu tạo vật thể. Thứ càng nhỏ yếu thì càng cần ít sức tưởng tượng, cũng càng cần ít sức tập trung tinh thần, hẳn là như vậy…."

Lâm Tuấn Thiên ngồi đó yên lặng trầm tư, hơn nửa ngày sau mới bất đắc dĩ thở dài.

Hắn dù sao cũng mới chỉ tiến vào thế giới phim kinh dị trong thời gian quá ngắn, phần nhiều trong đó cũng không được tự thân trải nghiệm, không có cơ hội gia tăng trình độ mở cơ nhân tỏa, đến cả thời gian hoán đổi kỹ năng cũng quá ít ỏi, thế nên mới dẫn đến cục diện đáng xấu hổ, tới gần trận chiến cuối cùng rồi mà vẫn gần như không có sức chiến đấu gì này. Đây không phải chuyện hắn muốn nhưng cũng gần như không cách nào vãn hồi….

"Ta có thể sống sót qua trận chiến cuối cùng không?"

"….Ta có thể sống sót qua trận chiến cuối cùng không?"

Cũng là tân nhân, cũng cùng một câu hỏi, tâm sự này cũng xuất hiện trong lòng Lưu Úc. Trong trận chiến cuối cùng sẽ không tồn tại vấn đề tân nhân gì đó nữa, đến lúc ấy tất cả đoàn đội đều phải liều mạng, cho dù Lưu Úc thật sự là một tân nhân hơn nữa chỉ mới là một đứa bé, hắn cũng buộc phải tham chiến, ngoài ra còn có thể là chủ lực trên một phương diện nào đó.

Lưu Úc đã cường hóa tinh thần lực, cũng dựa vào giúp đỡ của thành viên trong đội mà hoán đổi lá bài triệu hồi Thần chiến binh. Với trạng thái tinh thần lực của hắn trước mắt, có thể triệu hồi Thần chiến binh được ba phút sau đó phải nghỉ ngơi hơn nửa tiếng mới khôi phục lại tình thần, bấy giờ mới có thể triệu hồi các lá bài khác…. Mặc dù chỉ được có ba phút nhưng uy lực của Thần chiến binh đã vượt xa dự tính ban đầu của hắn, quả không hổ là một trong ba lá bài thần!

Lá bài Thần chiến binh tên đầy đủ là Thần chiến binh Obelisk, triệu hồi ra một sinh vật giống như robot sắt thép cao tới hai mươi mét, dáng vẻ vô cùng uy mãnh. Hơn thế nữa Thần chiến binh còn có một đặc tính cực kỳ mạnh mẽ, đó là nó có thể hấp thu vòng bảo vệ, chuyện này chắc là có liên quan đến vật chất cấu tạo nên nó. Nó có thể hấp thu vòng bảo vệ của kẻ bị tấn công, giây tiếp theo sẽ đánh thẳng vào mục tiêu, cũng có thể coi là đặc tính bỏ qua phòng ngự. Nếu nhìn theo điểm đó, thuộc tính của lá bài này đúng là có chút tương tự với lá bài Thần Obelisk trong Yugi-Oh, đều là tấn công thẳng đối phương, hoàn toàn bỏ qua trạng thái phòng ngự.

Chỉ có điều…. Lưu Úc gặp một vấn đề khác, đó là Thần chiến binh được triệu hồi ra lại không chịu hoàn toàn nghe lời chủ nhân giống như những lá bài triệu hồi khác. Còn nhớ lúc mới hoán đổi xong, hắn hưng phấn bừng bừng chạy về phòng mình để thí nghiệm, tiếp đó dưới tầng hầm quả nhiên đã triệu hồi được con quái vật khổng lồ này. Tuy lúc trước Lưu Úc đã đặc biệt nâng cao độ cao của tầng hầm nhưng Thần chiến binh xuất hiện vẫn thiếu chút nữa thì chạm đầu đến trần. Nhìn thấy con robot to lớn xuất hiện, Lưu Úc mừng đến suýt phát khóc, thằng nhóc này đang đúng tuổi mê robot và phép thuật nhất, tuy sau khi triệu hồi xong tinh thần lực tổn thất sạch sẽ hắn vẫn yếu ớt hoan hô, thậm chí chạy tới chỗ Thần chiến binh.

Nhưng con robot lại lập tức đạp một cước xuống chỗ hắn, đè xuống cách trước mặt Lưu Úc có vài mét, chỉ cần tiến về đằng trước một bước, hắn sẽ biến thành thịt vụn. Thằng nhóc lập tức bị dọa đến ngất xỉu, theo tinh thần lực cung cấp bị đứt đoạn, Thần chiến binh cũng đồng thời biến mất, đến khi hắn tỉnh lại mới nhìn thấy một dấu chân rất sâu trên mặt đất.

Không thể không thừa nhận, uy lực của Thần chiến binh quả là cực lớn, không càn biết là dùng vào việc

http://tieulun.hopto.org

gì, cho dù là để cản đạn cũng tuyệt đối thích hợp. Nhưng cũng giống như Sở Hiên đã nói, nhận được bao nhiêu thì phải mất đi bấy nhiêu, trên đời không thể xuất hiện loại sức mạnh không mất gì cả mà tự dưng lại được, Lưu Úc hiện tại cũng gặp tình huống như vậy. Thần chiến binh là một trong ba lá bài thần, sức mạnh của nó đương nhiên là không cần hoài nghi, nhưng đồng dạng, ngoài việc triệu hồi nó cần tiêu hao rất nhiều tinh thần lực ra, triệu hồi xong còn phải liên tục duy trì tập trung tinh thần lực cao độ, nếu không nó sẽ tự động nổi điên, tấn công luôn những người bên cạnh mình, món vũ khí như vậy đơn giản là một con dao hai lưỡi.

Bất đắc dĩ, Lưu Úc chỉ có thể từng bước tìm tòi làm thế nào điều khiển Thần chiến binh, mỗi lần triệu hồi xong hắn đều liều mạng chạy ra xa. Nhưng mỗi lần chạy trốn, robot sau lưng lại điên cuồng công kích loạn xạ xung quanh, cho dù sàn nhà làm bằng sắt thép đặc hiệu cũng không chịu nổi công kích của nó. Tuy Lưu Úc được an toàn nhưng Thần chiến binh căn bản không thèm nghe hắn chỉ huy, phát điên tấn công xung quanh, cày xới mặt đất lên loạn xạ, tới khi hết thời gian mới biến mất, tình hình như vậy lặp lại mấy lần, cuối cùng Lưu Úc không còn cách nào khác chỉ có thể đi tìm Sở Hiên.

- ….Nếu là cần khống chế vật triệu hồi ra, vậy ngươi chạy trốn tránh né như thế thì sao có thể tập trung tinh thần lực được? Đương nhiên, muốn ngươi đứng đó chống đỡ cũng không hiện thực… Tới tìm Trịnh Xá đi, nhờ hắn giúp ngươi khống chế Thần chiến binh, sau đó ngươi ở bên cạnh thử điều khiển. Rèn luyện vài lần chắc là sẽ có thể thuần thục thôi.

Sở Hiên đáp vậy.

(*) lúc đầu kỹ năng này nói là sáng tạo vật thể ko sự sống, h lại bảo sáng tạo sinh mệnh.

724. Chương 2: Các Đồng Đội (8)

Lúc này Trịnh Xá đang ngồi dưới tầng hầm tĩnh tọa. Nói cũng kỳ lạ, trở về Chủ Thần không gian được mấy ngày, hắn căn bản không tiến hành rèn luyện cường độ cao gì, mỗi ngày đều chỉ yên lặng ngồi đó, cũng không nói chuyện, giống như đang suy nghĩ chuyện gì đó đến phát ngốc. Tới khi Lưu Úc đến tìm, Trình Xá mới giống như vừa tỉnh ngủ, vặn lưng một cái, cùng thằng nhóc đi sang phòng hắn.

- Ừm, hiểu rồi, ý cậu là trong thời gian cậu thử điều khiển, đảm bảo cho cậu được an toàn phải không? Không thành vấn đề, cậu cứ đứng đó cẩn thận điều khiển, cho dù thế nào ta cũng đảm bảo cậu sẽ an toàn.

Trịnh Xá mỉm cười gật gật đầu, đứng trước mặt Lưu Úc, chờ hắn triệu hồi Thần chiến binh.

Trong lòng thằng nhóc lại có chút hoảng hốt, không phải vì hắn không tin tưởng Trịnh Xá hoặc là cảm thấy thực lực Trịnh Xá không đủ, đây chỉ là một loại sợ hãi theo bản năng thôi. Giống như một người đủ sức phá hủy cả một hành tinh, hắn đứng trước mặt ngươi nói sẽ giúp ngươi cản lại một viên sao băng khổng lồ, cho dù ngươi biết rõ ràng hắn có thể làm được, nhưng khi sao băng lao thẳng tới chỗ ngươi, ngươi vẫn sẽ cảm thấy sợ hãi, run rẩy, đây cũng như vậy, là sợ hãi mà bản thân con người đã có.

Lưu Úc hắng giọng một cái, cố giấu sự hoảng sợ, tiếp đó lấy lá bài Thần chiến binh ra bắt đầu tập trung tinh thần lực. Khi con robot khổng lồ xuất hiện, quả nhiên là hung hăng đạp xuống chỗ hai ngươi, bàn chân to lớn từ trên cao áp thẳng xuống, Lưu Úc lập tức sợ đến mức kêu ầm lên. Bất quá Trịnh Xá cũng đã chịu trách nhiệm, hắn đạp mạnh chân, nhảy vọt lên cao, tiếp đó cũng không biết hắn làm như thế nào, chỉ đơn giản đá một cước vào lòng bàn chân robot. Ầm moojt tiếng, robot không ngờ lại bị đá lùi ngược lại, bật ra sau mấy bước mới dừng lại được. Trịnh Xá cũng từ trên không hạ xuống, chuẩn bị nghênh tiếp đòn tấn công tiếp theo của robot.

Lưu Úc nhìn đến mức nhập thần, Trịnh Xá vội quát lên một tiếng hắn mới tập trung sức chú ý bắt đầu điều khiển robot. Lần này hắn đã an tâm hơn nhiều, sức chú ý cũng tập trung hơn trước nhiều, cho đến khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, Thần chiến binh quả nhiên từ từ dừng lại tại chỗ, không còn làm động tác công kích nữa.

- Tốt! Từ từ cúi xuống…. Đúng rồi, sau đó giơ tay lên…. Tốt lắm. Ha ha, Trịnh Xá, em thành công rồi, cuối cùng cũng điều khiển được con robot này rồi!

http://tieulun.hopto.org

Lưu Úc mừng rỡ kêu lên.

- Không sai, thành công rồi.

Trịnh Xá mỉm cười, xoa đầu thằng nhóc, nói:

- Nhớ kỹ cảm giác khi điều khiển nó, tập trung tinh thần lực cao độ. Không cần sợ nó tấn công, bởi vì nó chỉ là vũ khí chiến đấu cậu triệu hồi ra, cậu không cần sợ hãi…

- Vâng!

Lưu Úc hưng phấn gật đầu, Bây giờ hắn cũng không để ý trao đổi với Trịnh Xá nữa nữa, bắt đầu thích thú đi quanh quan sát Thần chiến binh, tiếp đó không ngừng điều khiển nó làm những động tác kỳ quái, ví dụ như đứng lò cò một chân, nhảy múa các loại, có thể là do hắn dù sao cũng còn quá nhỏ.

Trịnh Xá cười cười, lặng lẽ rời khỏi tầng hầm… Không biết tại sao, trong lòng hắn chợt có chút mê mang. Nhìn con robot khổng lồ ấy, đột nhiên hắn lại nhớ tới một thành viên trong Trung Châu đội trước đây, cũng điều khiển robot, cũng có tiềm lực cực lớn…. Nếu chỉ nói riêng về tiềm lực thì người đó thật sự không thua gì hắn, chỉ đơn thuần vì muốn sống sót…

- La Cam Đạo… Nếu như ngươi không chết, bây giờ chắc đã hoán đổi được robot EVA siêu mạnh trong hệ người máy rồi phải không? Tiềm lực của ngươi rất mạnh, thực lực nhất định là sắp đuổi kịp cả ta rồi… Như vậy, chúng ta cũng có thể kề vai chiến đấu, sau đó đối mặt với trận chiến cuối cùng, chỉ tiếc…

Trịnh Xá thở dài ảm đạm, mở cửa phòng Lưu Úc đi ra ngoài, sau lưng hắn vẫn còn vang lên tiếng cười vui vẻ của Lưu Úc cùng tiếng robot di chuyển ầm ầm…

Trong Trung Châu đội, mọi người đều mong muốn mạnh lên, cũng đều đang từ từ mạnh lên. Có lẽ là tích tiểu thành đại, trải qua thời gian dài tích lũy và yên lặng phát triển như vậy, tới trước trận chiến cuối cùng rút cuộc cũng sản sinh chất biến. Thực lực Trung Châu đội… Thật sự đã đủ để xưng là một trong ba đội mạnh nhất thế giới luân hồi, Trung Châu đội so với trong tưởng tượng còn mạnh hơn!

- Đúng thế, Trung Châu đội chúng ta so với trong tưởng tượng còn mạnh hơn.

Tiêu Hoành Luật lẩm bẩm tự nói.

Là trí giả của Trung Châu đội, tuy là người kém hơn trong hai trí giả, nhưng trí tuệ của Tiêu Hoành Luật vẫn vượt xa người thường, điểm này cả Sở Hiên cũng không phủ nhận, vì thế cho dù là về phương diện nào hắn cũng nhất định phải phải nắm bắt đầy đủ tình hình đoàn đội trước trận chiến cuối cùng.

Kỳ thật, Tiêu Hoành Luật đang khá mệt mỏi, mặc dù hắn là trí giả nhưng so với Sở Hiên vẫn còn thua kém rất nhiều, điểm ấy hắn cũng không thể phủ nhận… Do đó khi hắn nghĩ tới càng nhiều thứ thì càng thêm đau đầu, ví dụ như khi tính toán tổng hợp thực lực Trung Châu đội, hắn lại không biết sức mạnh của Trịnh Xá đang ở mức độ nào.

- Nếu phương thức tác chiến trong trận chiến cuối cùng là Vương đối vương, binh đối binh vậy thì cứ loại Trịnh Xá ra khỏi đội đi. Không cần biết thực lực hắn có thể nào, trước khi giải quyết được clone hoặc là bị clone của hắn giải quyết, hắn đều không thể tới hỗ trợ chúng ta…. Nói cách khác, trận chiến cuối cùng chúng ta đánh mất sức chiến đấu của Trịnh Xá.

Tiêu Hoành Luật ngắt ngắt tóc, vạch vạch viết viết lên giấy, nhưng viết được một lát lại cáu kính vo tròn ném vào thùng rác, tiếp đó lại bắt đầu lấy giấy viết viết vẽ vẽ.

- Cũng không thể tính toán như vậy, nên coi hắn là giá trị thay đổi. Nếu như chúng ta giải quyết được tiểu đội Ác Ma và tiểu đội Thiên Thần trước thì những thành viên còn lại sẽ hỗ trợ Trịnh Xá giành được thắng lợi cuối cùng, cùng nhau khiêu chiến clone của hắn… Nếu hắn giải quyết được clone trước thì sẽ đến lượt hắn quay lại giúp đỡ chúng ta. Nhưng như vậy lại phải tính chênh lệch thực lực giữa hắn và clone… Tính toán thế nào, giá trị thay đổi của hắn cũng là âm, gánh nặng của chúng ta không phải càng lớn sao?

Tiêu Hoành Luật khổ sở vò đầu bứt tóc, sau đó kêu ầm lên vò nát tờ giấy ném vào thùng rác. Đúng lúc hắn đang muốn lấy một tờ giấy khác thì một bàn tay trắng nõn đã chặn tay hắn lại.

- Được rồi, Tiêu, ăn cơm thôi.

http://tieulun.hopto.org

Đó là một cô gái xinh đẹp, trông giống như một người chị lớn, chính là cô y tá đã chăm sóc Tiêu Hoành Luật lúc hắn ở trong bệnh viện thần kinh bị người ta nghiên cứu. Sau này khi đến Chủ Thần không gian Tiêu Hoành Luật đã sáng tạo ra nàng, tuy lúc ban đầu không có ý nghĩ xấu xa gì, chỉ là lúc sáng tạo hắn vô thức truyền ra một ý nghĩ, "nếu như chị ấy yêu mình thì hay quá".

Quả nhiên, cô gái thật sự yêu hắn, không biết từ lúc nào, giữa hai người cũng nảy sinh một số chuyện….

Tiêu Hoành Luật khổ sở vò đầu, nói:

- Được rồi được rồi, tới ngay đây!

Nhưng vừa mới dứt lời, hắn đã bị cô gái bế bổng lên. Tiêu Hoành Luật cũng không phản kháng, chỉ yên lặng dựa vào ngực nàng, nói:

- Gần đây nhiều chuyện quá, lại quan hệ đến trận chiến cuối cùng, thế nên thường quên mất giờ ăn…. Chị cứ ăn trước đi, chờ em nghĩ xong rồi sẽ tới ngay.

- Đồ ngốc…

Cô gái mỉm cười nói:

- Không có em ăn cùng, ăn cơm chẳng qua chỉ là nhét cho đầy bụng thôi, vậy còn ý nghĩa gì nữa? Lại lo lắng cho trận chiến cuối cùng à?

- Ừm, trận chiến cuối cùng dù tính toán thế nào đội chúng ta vẫn thua kém Ác Ma đội rất nhiều. Không cần nói cái gì khác, chỉ riêng việc Ác Ma đội có kỹ năng hoặc vật phẩm có thể quan sát được hành động của đoàn đội khác, chỉ điểm đó thôi em đã không biết phải bố cục như thế nào rồi, cho nên…

Tiêu Hoành Luật khổ sở thì thào nói.

Cô gái ngắt lời hắn, cười hỏi:

- Sở Hiên thì sao? Hắn nghĩ thế nào?

- Cái cục tức ấy á? Kể cả hắn có quyết định cũng tuyệt đối không nói với chúng ta đâu, cho nên trận chiến cuối cùng...

Cô gái một lần nữa ngắt lời hắn, nói:

- Không có nhiều "cho nên" như vậy, tất cả cứ thuận theo tự nhiên đi, em không phải đã làm hết trách nhiệm rồi sao? Em so với nhiều người trong Trung Châu đội còn vất vả hơn, cho dù trận chiến cuối cùng thất bại cũng không có gì phải hổ thẹn cả.

- Mặc dù nói như vậy, nhưng nếu thất bại thì sẽ phải chết, đến lúc đó chúng ta đều không thể hồi sinh nữa, chị cũng sẽ phải chết…. Tiêu Hoành Luật thở dài nói.

- Nhưng chị không hề cô đơn… Nếu như cùng chết, không phải em sẽ ở bên cạnh chị sao?

- ….Ưm, coi như cũng đã làm hết trách nhiệm, nếu thật sự phải chết…. Em nhất định sẽ ở bên cạnh chị.

Tiêu Hoành Luật ánh mắt lấp lóe, phảng phất như trong lòng đột nhiên đã có quyết định, quyết định liên quan tới trận chiến cuối cùng…

Mỗi người trong Trung Châu đội đều đang nỗ lực phát triển, mỗi người đều nỗ lực chuẩn bị cho trận chiến cuối cùng. Theo chuẩn bị hoàn thành, thời gian cuối cùng cũng tới gần trận chiến cuối cùng… Chỉ còn một ngày một đêm nữa.

- Vậy thì…. Ta tới Lord of the Rings đây, sau khi trở về sẽ nghỉ ngơi một ngày, sau đó mọi người chuẩn bị tiến vào trận chiến cuối cùng!

Trịnh Xá cười, nói với những người trước mặt. Đây là ngày hắn tiến vào Lord of the Rings rèn luyện, các thành viên khác trong đội, ngoại trừ Triệu Anh Không không biết tung tích thì những người còn lại đều tập trung ở đây nhìn hắn… Nhìn hắn càng mạnh mẽ hơn, mạnh đến mức có thể địch lại clone của hắn.

- Nhưng sao lại là Lord of the Rings? Hào khí sinh tử trong Starship Troopers không phải càng tốt hơn sao?

http://tieulun.hopto.org

Trương Hằng hỏi vẻ khó hiểu.

- Bởi vì thứ ta cần lúc này không phải chiến đấu...

Trịnh Xá cũng không ngoái đầu lại, quay lưng về phía mọi người, mắt nhìn Chủ Thần, đáp:

- Ta cần có giác ngộ, vì thế Lord of the Rings yên tĩnh rộng rãi sẽ tốt hơn... Vậy ta đi đây. Yên tâm đi, ta nhất định không để mọi người phải thất vọng. Trong trận chiến cuối cùng, ta nhất định sẽ không thất bại trước Phục Chế Thể.... Lần này ta nhất định sẽ đánh bại hắn!

- Chủ Thần, hoán đổi tiến vào....

725. Chương 3: Thay Đổi Của Trịnh Xá Và Tiến Vào

Trịnh Xá tiến vào và trở về cũng chỉ trong nháy mắt, giây trước hắn còn vẫy tay tạm biệt mọi người, bộ dạng thần khí định nhàn, giây tiếp theo đã biến thành Trịnh Xá bộ dạng hổn hển nhớn nhác xuất hiện. Hắn hình như đang lớn giọng kêu gào cái gì đó, ngồi cưỡi một con khô lâu chiến mã, tay cầm Hổ hồn đao, tuy cả người từ trên xuống dưới đầy vết thương, quần áo cũng rách bươm nhưng tinh thần lại có vẻ rất tốt.

- Ha ha ha, đáng đời thằng ngu nhà ngươi, ông đây tính chuẩn thời gian sử dụng Hồng hoang, cuối cùng không phải cũng thịt được tên đần độn nhà ngươi sao? Muốn tính kế ông mày à, ngươi lại không phải tên khốn Sở Hiên, sao có thể dễ dàng tính kế được ta? Chỉ giỏi nói đùa, loại mưu kế ấu trĩ ấy ông đây liếc mắt cái là thông suốt hết. Ha ha ha, bị tên khốn Sở Hiên tính kế nhiều quá, mấy trò trẻ con đó sao đáng lọt vào mắt ta? Còn không phải bị ta giết rồi sao? Ha ha ha...

Trịnh Xá cũng mặc kệ những người xung quanh trợn mắt há mồm nhìn hắn, cứ ở đó kêu gào phát tiết cảm giác thống khoái, hơn nửa ngày sau mới cười ha hả nhìn mọi người, nói:

- Ta về rồi đây. Vốn cứ tưởng tới Lord of the Rings nghỉ ngơi, ai mà biết chiến đấu trong đó còn kịch liệt hơn cả Starship Troopers. Ha ha ha ha, cũng tốt, chung quy cũng được tăng cường, có thể tới trận chiến cuối cùng giết một trận sảng khoái rồi.

Những người xung quanh vẫn còn có chút ngây ngốc, không biết phải nói cái gì, chỉ riêng trạng thái của Trịnh Xá trước mắt đã khiến họ cảm thấy vô cùng kỳ quái. Trước khi tiến vào Lord of the Rings, tâm trạng Trịnh Xá kỳ thật không được tốt lắm, ngược lại vì khổ sở tìm kiếm giác ngộ mà tinh thần hắn có thể gọi là có chút sa sút. Ai mà biết sau khi Lord of the Rings trở về, hắn lại phảng phất như vừa uống xuân dược, hưng phấn trùng trùng, giống như muốn xông thẳng tới trận chiến cuối cùng vậy.

- ....Chẳng lẽ ngươi ở trong đó dụ dỗ mấy trăm, một ngàn mỹ nữ người Elf? Sau đó đại chiến mấy trăm hồi, lúc về anh dũng như thần?

Trình Khiếu vẻ mặt xấu xa, cười khì khì hỏi.

- Mỹ nữ... Mấy trăm nghìn con quái thú thì cũng không thiếu.

Mọi người bấy giờ mới phát hiện, tình trạng thân thể Trịnh Xá có chút kỳ lạ, hắn không hề tiến vào trạng thái Tiềm long biến, chỉ giống như người bình thường ngồi trên khô lâu chiến mã, thậm chí cả luồng khí thế bức người lúc trước cũng đã biến mất, chỉ vẻn vẹn có có cảm giác nhẹ nhàng bình thản, đến cả khí thể cũng phảng phất người bình thường.

- Ngươi nói ngươi vừa sử dụng Hồng hoang, khai tiên tích địa?

Sở Hiên đột nhiên hỏi.

Trịnh Xá cười ha hả, vừa cười vừa gật đầu, nhìn bộ dạng thật sự không giống như vừa sử dụng Hồng hoang, khai thiên tích địa, ít nhất là không có thương tích cùng mệt mỏi cực độ như lần sử dụng trước.

Trịnh Xá gật đầu nói:

- Ngươi đừng thấy ta bây giờ có vẻ thoải mái đứng đây, kỳ thực ta mệt đến sắp gục xuống rồi. Cứ để ta chữa trị toàn thân trước đi, ha ha ha. Chờ lát nữa ta sẽ kể các ngươi nghe những gì trải qua tại Lord of the Rings.

http://tieulun.hopto.org

Dứt lời, Trịnh Xá đã quay sang phía Chủ Thần, hét lớn chữa trị.

Quả đúng như lời Trịnh Xá nói, thời gian chữa trị lần này thật sự rất dài, chỉ ngắn hơn những lúc hắn chỉ còn hấp hối một chút.

- Đây là kỹ năng mới ta vừa học được trong Lord of the Rings... Nhẫn tử thuật. Học được từ chỗ người dã man, thử qua một chút hiệu quả cũng không tệ, ít nhất là sau khi sử dụng Hồng hoang cũng sẽ không lập tức mất sức chiến đấu, trong trận chiến cuối cùng sẽ nắm chắc hơn một phần.

Trịnh Xá nhìn mọi người, cười nói, sau đó hắn liền cẩn thận kể lại những gì đã gặp trong Lord of the Rings.

Lúc mới tiến vào còn không có chuyện gì, do hắn hoán đổi thời gian vô cùng dài, tổng cộng mất hơn hai mươi nghìn điểm nên cũng thuận tiện đi một vòng quanh lãnh địa của người Elf và con người, cũng tới thăm một vài bằng hữu từng kề vai chiến đấu. Đoạn thời gian này coi như thoải mái, hắn cũng liên tục tìm kiếm cơ hội giác ngộ.

Nhưng yên ổn không kéo dài lâu, khoảng một tháng sau lại có tình huống mới. Một đội kỵ binh mặc giáp đen không biết từ đâu đến bắt đầu xuất hiện trong lãnh địa loài người, mục tiêu của bọn chúng rất đơn giản, tìm kiếm và bắt sống Trịnh Xá.

- Sức chiến đấu của đám kỵ binh đó cực mạnh, ừm, chắc là có thể sánh được với bảy, không, tám Ringwraith hợp nhất. Bọn chúng có tổng cộng hơn tám mươi tên, khí thế lúc đó các ngươi căn bản không hiểu được đâu, thật sự quá đáng sợ, phá vỡ quân đoàn kỵ binh loài người dễ như trở bàn tay. Khi ấy ta lại đi đến núi tuyết, lúc ta quay lại thì Rohan đã sắp sửa đến bờ diệt vong.

Trịnh Xá cảm thán nói, trong đầu hồi tưởng lại tình hình lúc đó. Dù là hắn cũng bị thương nhiều chỗ, đến cuối cùng khởi động trạng thái Hủy diệt mới giết chết quá nửa đám kỵ binh, có điều vẫn có mười mấy tên chia ra làm nhiều hướng chạy trốn. Trận chiến đó người chết đầy đồng, cả Rohan có thể nói là tổn thất thảm trọng.

- Đấy chỉ vỏn vẹn là khởi đầu, sau đó lãnh địa người Elf cũng bị tập kích. Tuy phần lớn người Elf đã tới đất nước của thần nhưng nhóm ở lại đại lục do nữ hoàng Galadriel vẫn có thực lực rất mạnh, mấy trăm cung thủ đều có thể sử dụng Bạo liệt tiễn ba mũi, người mạnh nhất càng có thể thỉnh thoảng sử dụng bốn mũi, cho dù như vậy đất nước của họ cũng thiếu chút nữa thì bị công phá. Tới tập kích lần này là rất nhiều lính Orc bị ma hóa.

Trịnh Xá xòe tay ra nói:

- Các ngươi còn nhớ không, pháp sư áo trắng Gandalf chết rồi lại hồi sinh, ông ta nói là Thần cho ông ta sống lại, hơn nữa Thần cũng để ông ta hỗ trợ chúng ta... Kẻ tới tấn công ta kỳ thật cũng là Thần, không, hẳn nên gọi là Ma, dù sao bọn chúng trên thực tế cũng đều là một chủng sinh vật.

- Trong thế giới Lord of the Rings có sinh vật gọi là Thần, tuy chỉ là sinh vật cấp cao có thực lực cường hãn mà thôi nhưng loại sinh vật đó thật sự tồn tại. Trong thế giới đó bọn chúng phát hiện ra một việc... Bọn chúng ta sinh vật ở trong hộp, rất nực cười phải không? Bọn chúng phát hiện sự tồn tại của Chủ Thần, hơn nữa còn có ý đồ tiến vào Chủ Thần không gian, phương pháp thì rất đơn giản, chính là bắt sống ta, khống chế ta.

- Loại sinh vật đó chia làm hai phái, một phái lấy thiện làm danh, gọi là Thần, phái kia lấy ác làm danh, gọi là Ma, đám tập kích ta lần đầu chính là quân đoàn của Ma, kỳ thực quân đội của Thần cũng rục rịch muốn động. Bọn chúng không biết ta sẽ ở lại đó bao lâu, vì thế để phòng ngừa ta chạy trốn, cũng vì thực lực của ta quá mạnh, ngay trận chiến đầu tiến đã khiến bọn chúng cực kỳ chấn động, cho nên bọn chúng dứt khoát chỉ vây công lãnh địa của loài người và người Elf, muốn dùng đó để ép ta ra ngoài. Suy nghĩ đó thật quá ngây thơ, ha ha ha, so với tên khốn Sở Hiên, tính toán của bọn chúng còn chẳng được bằng trẻ con.

Trịnh Xá cười ha hả nói.

"Hắn.... Vì phải ăn quả đắng của Sở hiên nhiều quá nên khi gặp tính kế kém hơn một chút là có thể cười cợt khinh bỉ sao?"

Những người xung quanh ngồi nghe mà toát hết cả mồ hôi, Trịnh Xá cũng tiếp tục.

http://tieulun.hopto.org

- Tiếp theo cũng rất thú vị, các nhân vật suất sắc của loài người và người Elf tới tìm ta, báo với ta kế hoạch của họ. Những người này sớm đã chán ngấy sự khống chế âm thầm của Thần và Ma trong bóng tối, đặc biệt là chuyện xảy ra trong Lord of the Rings lúc trước làm suy yếu rất nhiều sức mạnh của ba phe loài người, người Elf và người lùn, kỳ thật phía sau có bóng dáng của Thần và Ma. Chính vì thế, bọn họ quyết định mượn sức mạnh của ta, tuyệt địa phản công, hơn nữa còn liên lạc với các chủng tộc khác cùng nhau tham gia trận chiến với Thần và Ma.

.....

- Nói đến đây không thể không nhắc qua về không gian của Thần và Ma...

Trịnh Xá chăm chú nói:

- Thần và Ma sống trong một không gian khác của thế giới đó, hình dung giống như gấp một tờ giấy lại, chỉ là không gian của Thần và Ma nhỏ hơn một chút, lần lượt nằm ở phía trên và phía dưới thế giới chính. Lối vào không gian của Thần nằm ngoài biển, lối vào không gian của Ma nằm trong lòng đất, đây là tư liệu mà những lãnh đạo của các loài tìm ra trong một số thư tịch cổ. Thần và Ma có thể vận dụng một số biện pháp tạm thời khai mở lối vào, xuất hiện trên đại lục của thế giới loài người, nhưng đồng thời, lối vào đó một khi mở ra, trừ phi thời gian tới mới có thể đóng lại còn không thì cả Thần lẫn Ma đều không cách nào đóng được, đây cũng là ý của những người lãnh đạo. Nhân đoạn thời gian Thần, Ma lộ ra ngoài, giải quyết bọn chúng...

Sở Hiên có chút hứng thú, hỏi:

- Ồ? Vậy ngươi làm thế nào?

- Chúng ta chuẩn bị trước tiên là tập kích sào huyệt của Ma, dù sao cũng là bọn chúng bại lộ ra ngoài trước. Nhưng lúc ấy quân đội của loài người, người Elf, người lùn dù là số lượng hay chất lượng đều thua kém quá nhiều, trong sào huyệt của Ma có rất nhiều ác ma, còn có tử linh và người Orc bị ma hóa, rất khó giải quyết. Do đó, trước khi tiến vào khoảng hai tháng, ta cùng mấy ngươi Aragon cùng nhau tìm kiếm các thế lực có thể gia nhập liên minh loài người, ví dụ như tộc cyclops đã mất tích, loài chim ưng khổng lồ, còn cả người dã man các loại. Lúc ây, một đội quân người Elf cũng từ ngoài biển quay về, đó là một nhóm quân tinh nhuệ, tuy chỉ có hơn một nghìn người nhưng tất cả đều biết sử dụng Bạo liệt tiễn, cũng đều có đấu khi hộ thể, thực lực rất không tầm thường.

- Nhẫn tử thuật của ta chính là dược người dã man dạy. Kỹ năng cuồng hóa của họ cũng không khác Bạo tạc của ta lắm, để không bị chiến đấu xong lập tức hư thoát, có thể trở về bộ tộc tiếp nhận chữa trị, họ sáng tạo ra Nhẫn tử thuật, có thể đem sinh mệnh lực từ sau đó rất lâu tiêu hao trước, dùng nó để cân bằng thương thế. Một đội người dã man chỉ có năm trăm người sau này tử thương toàn bộ nhưng bọn họ cũng tiêu diệt số lượng ác ma quái vật đông hơn mình cả trăm lần, đúng là một nhóm nam tử cực mạnh.

- Sau đó bọn ta tấn công bất ngờ vào cửa lối vào sào huyệt của Ma ở gần núi lửa Doom.... Đó là một trường chém giết cực thảm, chỉ có ta cùng vài người khác trang bị nhẹ đột tiến, cuối cùng lọt vào cung điện ma tộc xử lý bảy tên Ma....

Trịnh Xá nói vẻ rất nhẹ nhàng nhưng ai cũng biết chuyện chắc chắn thể không dễ dàng như vậy, trường chiến đấu đó nhất định là vô cùng tàn khốc, cửu tử nhất sinh vẫn còn là cao.... Hơn nữa muốn một lượt tiêu diệt bảy tên Ma, chưa nói tới cái gì khác, chỉ riêng đám kỵ binh giáp đen lúc trước đã lợi hại như vậy rồi, thực lực của bảy tên Ma đó chắc chắn....

- Không sai, lúc đó ta sử dụng Hồng hoang, khai thiên tích địa, nếu không cả đám chúng ta chắc chắn đều phải chết ở đó. Dựa vào Nhẫn tử thuật, ta chung quy cũng về được đất nước của người Elf, rất nhiều pháp sư trong tộc giúp ta chữa trị, lại dùng một loại dịch thể thần bí cho ta ngâm mình bên trong, nhưng dù như vậy ta cũng phải mất nửa năm mới hồi phục sức chiến đấu, trong lúc ấy.... Quân đội của Thần sớm đã tấn công đất nước người Elf và Gondor, ta phải trải qua ba tháng chạy trốn liên miên. Con người, người Elf, người lùn cùng các tộc khác đều tử thương nặng nề, bọn họ chỉ có thể dồn vào địa phận Rohan cầm cự kéo chút hơi tàn.

Nói đến đây, Trịnh Xá khẽ thở dài, bất đắc dĩ nói:

http://tieulun.hopto.org

- Ta cũng không phải vạn năng, cho dù qua lần hiểm tử hoàn sinh đó ta lại được đề cao, đã chạm tới cánh cửa tầng thứ tư cao cấp nhưng vẫn chưa phải thật sự tiến vào tầng này, cũng không thể sử dụng Hồng hoang, khai thiên tích địa vô hạn chế. Trong quân đội của Thần có rất nhiều pháp sư áo trắng, nếu như ta mạo muội xông lên, cho dù khởi động Hồng hoang giết chết mấy tên Thần thì có lẽ cũng không thể sống sót được. Dù sao vì để chữa thương cho ta, lúc ấy đã chết mất không biết bao nhiêu là pháp sư người Elf, sau đó phỏng chừng cũng không thể tìm ra nhiều pháp sư như vậy nữa.

- May mắn là lúc đó chỉ còn nửa tháng nữa là ta sẽ trở về Chủ Thần không gian, vì thế ta liền dắt quân đội còn lại cùng ta đi tới chỗ ta tiến vào Lord of the Rings. Đám Thần ấy cũng đúng là ngu xuẩn, không ngờ lại mặc cho bọn ta chạy tới đó, chỉ điều động binh lực giăng thành lưới chặn phía trước, có vẻ muốn vây chết bọn ta, đúng là đần độn....

- Chuyện sau đó rất đơn giản, đột phá vòng vây, rồi lại chiến đấu một phen. Sau đó ta kéo dài thời san cho đến lúc sắp phải trở về rồi toàn lực khởi động Hồng hoang, khai thiến tích địa, ngoài một tên chạy trốn thì tất cả đám Thần còn lại đều bị ta giết chết, đặc biệt là tên Thần mạnh nhất lại càng bị ta đập cho đầu óc nát như tương, ha ha ha....

Trịnh Xá cười lớn, trong tiếng cười lại pha chút bi thương, dù sao thì rất nhiều người trong đó cũng là chiến hữu từng cùng hắn kề vai chiến đấu, đặc biệt là trong trận đánh tấn công Ma và tiêu diệt Thần, bọn họ cơ hồ đều chết hết....

- Thần và Ma là loại sinh vật như thế nào?

Sở Hiên đột nhiên hỏi.

- À, Thần và Ma? Ngoại hình, dáng vẻ đều giống con người, chỉ là trong cơ thể bọn chúng có năng lượng, các loại thuộc tính năng lượng thì lại khác nhau. Nói theo một điểm nào đấy thì bọn chúng giống như con người có được đấu khí cực kỳ mạnh mẽ trong thế giới đó, hoặc có lẽ là sinh vật loại người.

Trịnh Xá suy nghĩ một chút rồi đáp.

Sở Hiên ừm một tiếng rồi đứng dậy đi về phòng mình. Nhưng người xung quanh đều lập tức trong lòng máy động, Trịnh Xá phản ứng nhanh nhất, hắn vội kéo Sở Hiên lại, nói:

- Tên khốn nhà ngươi nhất định là đã phát hiện ra chuyện gì đó đúng không? Thế giới phim Lord of the Rings là do Chủ Thần chế tạo ra, đã hoàn toàn không còn giống như bộ phim trong thế giới hiện thực nữa. Chủ Thần thiết kế như vậy chắc chắn là phải có đạo lý, ta không hiểu được, nhưng tên khốn ngươi chắc chắn là đã nghĩ ra chuyện gì đó. Nói ra đi, bọn ta cũng muốn biết.

- ...Cũng không có gì cả.

Sở Hiên cũng không nói nhiều, chỉ lạnh nhạt quay đi.

- Không thể tin được! Tên khốn nhà ngươi nhất định là đang có âm mưu!

Trịnh Xá lại tóm chặt không tha, miệng càng liên tục hỏi.

- Để ta suy luận một chút nhé.

Ở bên cạnh, Tiêu Hoành Luật vẫn một mực im lặng đột nhiên lên tiếng:

- Đó phải chăng là một suy đoán phụ thêm của Thánh nhân và người tu chân viễn cổ khi sáng tạo ra Chủ Thần không gian này?

- Suy đoán phụ thêm?

Mọi người đều tò mò hỏi.

- Ừ, đúng thế, cái gọi là suy đoán phụ thêm này có lẽ giống như.... Ừm, có suy đoán nào đó về một việc, nhưng lại không dám khẳng định, cho nên cần phải làm thí nghiệm với nó. Nhưng cái thí nghiệm này lại cần quá nhiều thời gian hoặc là tiêu hao quá lớn mà không nhất định có thể thu được thành quả, hoặc là chờ được đến lúc kết quả thí nghiệm xuất hiện, vì thế chỉ có thể sau khi mục tiêu chính hoàn thành thì tiện tay cho thêm vào một số thí nghiệm, mục đích là để kiểm tra suy đoán đó, ví dụ như Lord of the Rings.

http://tieulun.hopto.org

Tiêu Hoành Luật ngắt ngắt tóc trán, tiếp tục nói:

- Theo những gì chúng ta đã biết hiện tại, Thánh nhân và người tu chân viễn cổ là khi thực lực đạt tới một trình độ nào đó liền từng bước từng bước từ từ phát hiện ra thế giới của họ bị khống chế, đúng không? Nhưng lại không xuất hiện tình huống như chúng ta gây ra đối với thế giới Lord of the Rings, cũng tức là có người nhắc nhở bọn họ hoặc là sinh vật bên ngoài cái hộp tiến vào chiếc hộp của chúng ta. Chuyện như vậy không xảy ra, tất cả đều là bọn họ tự mình phát hiện ra, vì thế họ muốn thí nghiệm xem có phải là khi sinh vật trong chiếc hộp phát triển đến một trình độ nhất định thì đều có thể phát hiện ra thế giới của mình là cái hôm hay không? Chính là như vậy.

- Đúng thì sao? Mà không đúng thì sao? Chuyện này rất quan trọng sao?

Trịnh Xá kỳ quái hỏi.

- Đúng vậy, rất quan trọng.

Sở Hiên đột nhiên mở miệng nói.

- Nếu như khi sinh vật trong mỗi chiếc hộp phát triển đến một trình độ nhất định, không cần biết là khoa học kỹ thuật mạnh mẽ, thực lực tự thân mạnh mẽ, hay là vũ khí nhân quả mạnh mẽ, tóm lại là khi mạnh đến một trình độ nhất định đều có thể phát hiện ra một sự thật là thế giới đang ở là chiếc hộp, vậy Thánh nhân và người tu chân sẽ có hy vọng phá vỡ được cái hộp hoặc đối đầu với kẻ chế tạo cái hộp. Bởi vì điều này chứng minh cái hộp không phải tồn tại tuyệt đối, bọn họ cũng không phải chỉ có thể tuyệt đối ở bên trong... Nhưng nếu tình huống ngược lại, không cần biết sinh vật bên trong mạnh đến trình độ nào, hoặc là tồn tại bao nhiêu năm đều không cách nào phát hiện ra sự thật này.... Vậy thì Thánh nhân và người tu chân chỉ có thể tuyệt vọng chấp nhận một sự thật, bọn họ vĩnh viễn không thể chống lại sinh vật ở ngoài cái hộp, tất cả những gì họ làm đều chỉ phí công, là như vậy mà thôi.

- Tại sao lại thế?

Tất cả mọi người đều khó hiểu, hỏi.

- Bởi vì.... Nếu như đến cả sự tồn tại của cái hộp cũng là do sinh vật ở bên ngoài hộp nói cho bọn họ biết, ngoài ra còn không biết vì sao lại dẫn dắt bọn họ đối kháng lại kẻ chế tạo cái hộp, đồng thời sáng tạo ra Chủ Thần không gian, cùng với một loạt những chuyện sau đó nữa, nếu như tất cả đều đã bị xếp đặt thì sao? Nếu là như vậy, ngươi nghĩ còn có phần thắng nữa không?

Trịnh Xá lúc này đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba, suy nghĩ loáng thoáng một lúc là hiểu được ý hai người.... Nếu như bọn họ có thể biết được sự tồn tại của cái hộp, thế mà sinh vật do họ chế tạo ra cũng mạnh mẽ lên lại không thể biết được sự tồn tại của cái hộp, vậy cũng có nghĩa, bọn họ sở dĩ có thể biết được sự tồn tại của cái hộp, chẳng qua chỉ là nhờ kẻ chế tạo cái hộp muốn để cho họ biết mà thôi.... Tất cả mọi chuyện đều chỉ vỏn vẹn là bị người khác sắp đặt?

"Ý nghĩ đó không phải quá tàn khốc sao?"

Trịnh Xá nằm trên giường, yên lặng nhớ lại lúc hắn vừa trở về, câu cuối cùng mà Sở Hiên và Tiêu Hoành Luật nói với mọi người.... Đó thật sự là một suy nghĩ tuyệt vọng, cả cuộc đời mình gian khổ phấn đấu, chiến đấu giữa ranh giới sống chết, tình yêu, cảm xúc, tính mạng, thậm chí là rung động và nước mắt... Tất cả đều đã bị sắp đặt hết rồi sao? Chỉ vỏn vẹn là trò chơi cho sinh vật ở ngoài cái hộp thưởng thức? Giống như trong phim ảnh, hoạt hình, trò chơi hay tiểu thuyết, hắn và đồng đội của hắn... Chỉ vỏn vẹn được chế tạo ra để mua vui cho kẻ khác sao?

- Nếu như nói trận chiến cuối cùng là để giành lấy tư cách "vai chính", mà tư cách "vai chính" thì lại là vốn liếng đầu tiên để đối kháng lại sinh vật bên ngoài cái hộp... Vậy ta nhất định phải cùng đồng đội giành được tư cách "vai chính"! Nhất định phải giải quyết tiểu đội Ác Ma!

- Cho dù thế nào đi chăng nữa, ta cũng tuyệt đối, tuyệt đối không thể thất bại!

Ngày thứ hai....

"Tiến vào cột sáng trong vòng ba mươi giây, xác định mục tiêu di chuyển, Resident Evil 3 bắt đầu truyền tống..."

http://tieulun.hopto.org

- ....Mọi người, tiểu đội luân hồi Ác Ma đang nóng lòng chờ chúng ta rồi, trong thế giới Resident Evil 3 này, giải quyết bọn hắn thôi!

- Đi!

726. Chương 4: Bắt Đầu Resident Evil 3 (1)

Trung Châu đội....

- Đây là chiến trường của trận chiến cuối cùng à?

Các thành viên Trung Châu đội xuất hiện tại một khu bán sa mạc hoang vu, mặt đất tuy chưa hoàn toàn biến thành cát nhưng cũng đã khô hạn đến mức không có chút hơi ẩm nào. Khung cảnh xung quanh cũng đều như vậy, đừng nói là một điểm màu xanh mà cả một bóng dáng kiến trúc rõ ràng cũng không có.

Trung Châu đội vừa hạ xuống, Chiêm Lam đã lập tức mở rộng quét hình tinh thần lực ra bốn phía, đồng thời cũng chuyển hình ảnh quét hình vào đầu mọi người. Các tân nhân nhất thời còn có chút bất ngờ, mấy người Trịnh Xá thì chỉ hoài niệm, nhắm mắt lại.

- Làm tốt lắm, Chiêm Lam. Trận chiến cuối cùng ngươi sẽ rất nguy hiểm, nhưng phần lớn sức chiến đấu của chúng ta đều phải để tác chiến, do vậy sẽ do Tiêu Hoành Luật và Lưu Úc bảo vệ ngươi.

Trịnh Xá gật đầu, nhìn Chiêm Lam, nói.

Chiêm Lam mỉm cười ngọt ngào nói:

- Được rồi, để hai cậu bé này bảo vệ ta đi... Nói đến chuyện này, tinh thần lực khống chế giả cũng không phải không có chút thực lực nào đâu, hì hì. Ít nhất ta cũng có sức tự bảo vệ mình.

Trịnh Xá ngẩn người rồi cũng mỉm cười, tiếc nuối nói:

- Đáng tiếc là khô lâu chiến mã ta mang về là đồ dởm Gandalf chế tạo ra, chưa nói có hạn chế thời gian, khi di chuyện cũng rung lắc liên tục, bây giờ đã biến thành một đống xương rồi, nếu không cho ngươi làm vật cưỡi đúng là quá hợp.

Nói đoạn, hắn liền nhìn vào đồng hồ đeo tay.

- Resident Evil 3, những điều cần chú ý trong trận chiến cuối cùng.

- Tất cả các đội diệt vong, trận chiến cuối cùng sẽ kết thúc.

- Một đội ngũ còn sống sót, tất cả các đội khác đều diệt vong, trận chiến cuối cùng sẽ kết thúc. Đội ngũ sống sót là người thắng lợi, có thể trở về thế giới hiện thực hoặc biết được lời nhắn của người sáng tạo Chủ Thần không gian, chọn một trong hai, Đồng thời, các thế giới luân hồi trong Chủ Thần không gian triệt để đóng cửa hủy diệt, không khởi động nữa...

- Sống sót một trăm ngày, giết chết mười thành viên đội khác, ngoài ra không có ai đạt tới mục tiêu toàn diệt các đoàn đội khác, sẽ trở về Chủ Thần không gian, tiếp tục luân hồi...

- Sống sót tiến vào phòng thí nghiệm số 7 trong lòng đất, chờ đợi tại đó ba tiếng đồng hồ, ngoài ra không có ai đạt tới mục tiêu toàn diệt các đoàn đội khác, sẽ trở về Chủ Thần không gian, tiếp tục luân hồi...

- Sau một trăm ngày nếu không đạt tới một trong ba điều kiện kể trên sẽ bị delete...

- Trong Resident Evil 3, không có quy tắc điểm âm, không có quy tắc điểm thưởng, không có quy tắc tình tiết kịch bản.

- Trong Resident Evil 3 cấm bất kỳ tất cả các vũ khí công kích phạm vi lớn, bao gồm cả vũ khí hoán đổi và không hoán đổi. Dưới đây là vũ khí hoán đổi bị cấm: máy chấn động lục địa, tên lửa đạn đạo phân hủy hạt cơ bản, pháo lôi xạ siêu không gian... Dưới đây là các vũ khí không hoán đổi bị cấm: ma động pháo, ma động pháo cải tiến....

- Resident Evil 3, trận chiến cuối cùng sẽ khởi động sau ba phút....

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá chậm rãi đọc tất cả thông tin xuất hiện trên đồng hồ đeo tay, nhất thời mọi người đều yên lặng lắng nghe hắn, đến khi đọc xong mấy đoạn thông tin, tất cả mới quay sang phía Sở Hiên và Tiêu Hoành Luật.

Sở Hiên còn chưa lên tiếng, Tiêu Hoành Luật đã mỉm cười nói trước:

- Rất gần với những điều kiện hạn chế mà ta nghĩ, có điều.... Ma động pháo cải tạo là cái gì đấy?

- À, gần đây nghiên cứu điển tịch tu chân có vài phát hiện mới nên đã cải tạo qua Ma động pháo một chút...

Sở Hiên gật đầu thừa nhận.

- Được rồi, Ma động pháo cải tạo là của chúng ta... Vậy còn Ma động pháo thì sao?

Tiêu Hoành Luật lại hỏi.

- ....Không phải ở chỗ tên Sở hiên kia đấy chứ?

Mấy người Trịnh Xám Trương Hằng, Trình Khiếu, Vương Hiệp cùng đồng thanh hỏi.

.....

- Hắt xì!

Ở lừng chừng một ngọn núi cao, cách chỗ Trung Châu đội rất xa, Sở Hiên chợt hắt hơi một tiếng lớn. Mấy người xung quanh đều ngạc nhiên quay lại nhìn hắn, một cô gái lại càng căng thẳng khẩn trương chạy tới cạnh hắn.

- Chỗ này hơi nhiều bụi...

Sở Hiên nói vậy rồi nhìn đồng hồ đeo tay, tiếp tục:

- Theo những gì đã ghi thì không khác suy đoán của ta lúc trước lắm. Đầu tiên là vũ khí sát thương trên quy mô lớn bị cấm, điểm này rất phù hợp với định nghĩa trận chiến cuối cùng. Tiếp theo là để tất cả mọi người đều phải tham gia trận chiến này, chia mục tiêu sống sót thành hai, thứ nhất là phải giết được mười thành viên đường khác. Việc này chặt đứt ý tưởng vừa bắt đầu đoàn chiến đã ẩn nấp, cũng cắt đứt khả năng sống sót của kẻ yếu, kể cả đoàn đội chúng ta muốn sống sót cũng phải mỗi người giết mười tên khác mới được, mà các đoàn đội khác cộng lại được có bao nhiêu người? Bước này khiến kẻ yếu căn bản không thể thông qua, chỉ tăng cường cơ hội sống sót cho các cường giả thích hành động đơn độc, ví dụ như Triệu Chuế Không.

Một thanh niên tuấn tú đứng bên cạnh mỉm cười ưu nhã, hơi cúi người nói:

- Cám ơn đã khen ngợi.

Sở Hiên cũng không để ý tới hắn, chỉ tiếp tục nói:

- Như vậy muốn phần lớn thành viên trong đội đều có thể sống sót chỉ có hai khả năng, một là giành được thắng lợi thật sự của trận chiến cuối cùng, cũng tức là trở thành đoàn đội độc nhất vô nhị, thành người chiến thắng duy nhất của trận chiến cuối cùng. Tạm thời chưa bàn đến xác suất thành công của việc này, trước tiên chúng ta sẽ xem qua mục tiêu còn lại.... Phòng thí nghiệm số 7 dưới lòng đất. Muốn đi được tới đó, ngoài ra còn phải sống sót ba tiếng đồng hồ ở bên trong, việc này nếu như giải thích rõ ra....

- ....Phòng thí nghiệm số 7 dưới lòng đất đó rất nguy hiểm, vô cùng nguy hiểm, có thể có vô số virus, có thể có quái vật sinh hóa siêu tiến hóa, cũng có thể sẽ bị đầu đạn hạt nhân oanh kích. Tóm lại, làm thế nào tới được đó là một vấn đề, làm thế nào an toàn tiến vào đó là một vấn đề, cùng với sau khi tiến vào làm thế nào an toàn sống sót ba tiếng đồng hồ ở bên trong lại là một vấn đề nữa.

.....

Trên một bãi biển cách chỗ tiểu đội Ác Ma rất xa có một đội mười hai người đang đứng, lúc này vòng bảo vệ của Chủ Thần vẫn chưa triệt tiêu, vì thế Resident Evil 3 coi như chưa hoàn toàn bắt đầu, tất cả đoàn đội đều phải ở bên trong chờ đợi.

Một thanh niên tóc vàng cầm thanh chocolate cắn mạnh một miếng, tiếp đó cười lạnh nói:

http://tieulun.hopto.org

- Chính vì thế Chủ Thần vì muốn ép tất cả các đội không thể ẩn nấp mà phải nỗ lực giao chiến, mới đưa ra cơ hội sống sót thứ nhất mà kẻ yếu không thể hoàn thành, cùng cơ hội sống sót thứ hai mà kẻ yếu có thể thử liều may mắn, nhưng thật sự thì sao? Nó chính là một cái máy sàng lọc tàn khốc, kẻ yếu cản bản không có cơ hội sống sót!

- Vậy ngươi nghĩ sao? Nyos, ngươi chuẩn bị làm thế nào bây giờ?

Trong số mười một thành viên đoàn đội đứng cạnh Nyos, một người da đen tò mò hỏi.

- Đương nhiên là liên thủ với cường giả!

Nyos khẽ thở dài, rồi lại cười lạnh một tiếng, cắn một miếng chocolate, vừa ăn vừa nói:

- Với thực lực của bản thân chúng ta căn bản không đủ để an toàn vượt qua trận chiến cuối cùng này. Cho dù trận chiến cuối cùng chỉ là cuối cùng trên danh nghĩa nhưng đối với cường giả mở tỏa nhân tỏa tầng thứ tư mà nói, nó vẫn đúng là trận chiến cuối cùng. Chúng ta không còn lựa chọn nào khác, chỉ có thể dựa vào cường giả để chiến đấu!

- Liên minh Thiên sứ à? Anh Nyos, em không thích cái gã tên là Adam ấy, lúc hắn cười mặc dù trông rất thoải mái nhưng trong mắt lại đầy bạo ngược, em sợ lắm.

Một cô bé kéo kéo áo Nyos, nói.

- Đương nhiên.... Không thể là Liên minh Thiên sứ. Gã tên là Adam đó chính là kẻ đánh bại ta trong thế giới hiện thực, tập tính của hắn ta đã quá rõ rồi, vì mục đích có thể không từ thủ đoạn. Hắn là người khó có thể trở thành chiến hữu nhất.... Hợp tác với hắn, xác suất tử vong của chúng ta gần như là một trăm phần trăm, vì thế chúng ta cần tìm một mục tiêu nương tựa khác, một trong ba đội mạnh nhất thế giới luân hồi, hơn nữa còn từng có qua lại với chúng ta....

Nyos đứng dậy nhìn ra xa, chậm rãi nói:

- Trung Châu đội... Chúng ta tới tìm Trung Châu đội! Dùng một nhược điểm của tiểu đội Thiên Thần đổi lấy tư cách liên minh với bọn hắn!

.....

- ....Resident Evil 3... Trận chiến cuối cùng rồi, chúng ta trước tiên hãy tới tìm tiểu đội Thiên Thần đã.

- Cuối cùng cũng tới rồi, trận chiến cuối cùng...

- Quả táo nhỏ của ta, ta tới đây....

- ...Đi thôi, gia nhập Liên minh Thiên sứ....

.....

Nhất thời, trên toàn lãnh thổ nước Mỹ có tổng cộng hai mươi chỗ xuất hiện vòng bảo vệ của Chủ Thần, trong mỗi vòng bảo vệ có từ vài người đến mười mấy người. Ác Ma đội, Thiên Thần đội, Trung Châu đội lần lượt xuất hiện tại bờ biển phía Tây, phía Đông và khu vực biên giới phía Nam của nước Mỹ, vị trí của các đội khác về cơ bản đều tán loạn, hoàn toàn theo phương thức ngẫu nhiên tiến vào Resident Evil 3.

- Triệu Anh Không, ngươi không sao chứ?

Trịnh Xá đang hỏi hai người Sở Hiên một số chuyện về quy tắc trong trận chiến cuối cùng, đột nhiên hắn thấy Triệu Anh Không cả người run bần bật, hắn lập tức vội hỏi.

Triệu Anh Không quay lại khẽ mỉm cười, chỉ nhẹ nhàng lắc đầu, cũng không nói gì, cứ như vậy ngoan ngoãn ngồi trên một khối đá.

- ....Nàng cười rồi, nhưng có vẻ rất nhẹ, cũng không lộ ra vẻ quyến rũ như lúc trước... Là nhân cách chính hay là nhân cách phụ?

Trình Khiếu cũng nhìn thấy nụ cười của Triệu Anh Không, hắn lập tức lượn tới sau lưng Trịnh Xá, hỏi.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá cũng lắc đầu nghi hoặc. Trong mười ngày tại Chủ Thần không gian, Triệu Anh Không ngoài thỉnh thoảng xuất hiện ra thì mọi người đều không biết nàng đang làm gì, thậm chí tới thế giới phim kinh dị rèn luyện cũng không, lại thêm nụ cười khác hẳn với quá khứ của nàng, Trịnh Xá lập tức kỳ quái hỏi:

- Triệu Anh Không, ngươi thật sự không sao chứ? Nếu có chuyện gì thì tốt nhất là nói sớm cho ta biết, trận chiến cuối cùng sắp bắt đầu rồi, ta sợ ngươi...

- Đừng sợ.

Triệu Anh Không mỉm cười nói:

- Ta sẽ không làm liên lụy tới đoàn đội đâu.... Yên tâm đi, tất cả chiến đấu ta đều tiếp nhận được. Vừa rồi sở dĩ rùng mình một cái, nhất định là có kẻ đang ở sau lưng gọi ta là quả táo nhỏ.... Đại khái có thể đoán được, hì hì. Ngươi cứ đi lo chiến đấu của mình đi.

Nói xong, trên mặt nàng vẫn mang nét cười bình thản nhẹ nhàng, trong mắt cũng không còn vẻ lạnh lẽo cố hữu của nhân cách chủ nữa.

"Thật kỳ lạ, không phải nhân cách chính, cũng không phải nhân cách phụ... Chẳng lẽ là hai loại nhân cách hợp nhất?"

Trịnh Xá trong lòng máy động, nhưng không đợi hắn kịp mở miệng hỏi, xung quanh đột nhiên cuộn lên từng đợt gió cát, vòng bảo vệ đã hoàn toàn biến mất... Resident Evil 3, trận chiến cuối cùng chính thức bắt đầu!

727. Chương 4: Bắt Đầu Resident Evil 3 (2)

- Đầu tiên chúng ta cần xác định vị trí của mình hiện tại trên lãnh thổ nước Mỹ. Chúng ta không có mục tiêu xác thực, không biết vị trí các đoàn đội khác, cũng không biết vị trí phòng thí nghiệm số 7 dưới lòng đất, nếu cứ chạy loạn lên trên thế giới này, thời gian một trăm ngày sẽ trôi qua rất nhanh, đến lúc ấy đừng nói giành được thắng lợi gì trong trận chiến cuối cùng, tất cả đều sẽ bị delete.

Sở Hiên nhìn mọi người, nói.

Từ sau khi tiến vào Resident Evil 3, Sở Hiên không còn quan tâm đến đống tài liệu của hắn mà toàn tâm toàn ý suy tính các vấn đề. Từ điểm này có thể thấy, hắn cực kỳ coi trọng trận chiến cuối cùng "chỉ trên danh nghĩa" này.

- Đây là vấn đề thứ nhất chúng ta phải đối mặt... Vị trí! Vấn đề thứ hai thì tương đối đơn giản, đó là bảo tồn thực lực của Trịnh Xá... Trước khi giao chiến với clone của hắn, Trịnh Xá không thể giao đấu với bất kỳ ai từ tầng thứ tư trở lên, bao gồm cả quái vật đồng đẳng cấp cũng vậy. Điểm ấy ngươi nhất định phải làm được, nếu như ta đoán không sai, clone của ngươi cũng sẽ làm như vậy. Không cần biết thực lực các ngươi đã mạnh đến mức độ nào, ít nhất là trước khi đột phá cơ nhân tỏa tầng thứ năm, các ngươi không thể trong thời gian ngắn dễ dàng giải quyết cường giả tầng thứ tư, tất cả cứ giao cho bọn ta.

Sở Hiên nhìn Trịnh Xá, nghiêm túc nói. Thái độ như vậy rất hiếm khi xuất hiện trên mặt hắn, trừ những lúc hắn làm thí nghiệm quan trọng ra... Đương nhiên, khi hắn làm những thí nghiệm sẽ sinh ra sức nổ cực lớn cũng cơ bản là mang vẻ mặt này

Trịnh Xá thở dài, yên lặng gật đầu, do dự một thoáng rồi mới hỏi:

- Tiếp theo chúng ta nên làm thế nào

- Rời khỏi hoang mạc này, tìm thị trấn hoặc nơi có người sinh sống. Trước tiên cần xác định vị trí của chúng ta, sau đó chúng ta cần quay lại vị trí phát sinh Resident Evil 1, ở đó có cất giấu đầu mối quan trọng nhất...

Sở Hiên gật đầu nói.

Mọi người cũng không hỏi đầu mối đó là cái gì, bây giờ đến cái bóng của đầu mối cũng chẳng thấy, tự nhiên là không thể biết trong phòng thí nghiệm tại Resident Evil 1 có đầu mối gì. Bất quá vì sự tín nhiệm với Sở Hiên. Ách.... Không bằng gọi là vì đã quá nhiều lần bị hắn đùa giỡn, cùng nhìn người khác bị đùa bỡn, đối với những gì Sở Hiên nói bọn họ đều rất phục tùng, cùng đứng dậy đi về một phía hoang mạc.

http://tieulun.hopto.org

- Nói mới nhớ, lúc trước ta còn tưởng trận chiến cuối cùng sẽ cấm thập tự hồi sinh cơ, nhưng giờ lại không, sớm biết đá hoán đổi thứ ấy rồi....

Trương Hằng vừa đi vừa làu bàu.

- Không, kỳ thực cũng đã bị cấm rồi.... Đây là trận chiến cuối cùng, đầu tiên phải xác định ba điểm. Điểm thứ nhất, đoàn đội thắng lợi cuối cùng có xuất hiện hay không, nếu như có vậy thì cho dù sử dụng thập tự hồi sinh trở về Chủ Thần không gian, vận mệnh đang chờ đợi cũng là bị hủy diệt. Điểm thứ hai, có thể trở về được Chủ Thần không gian hay không? Đáp án của ta là không thể, ít nhất có trên 80% là không thể, bởi vì rõ ràng nhất là thông báo quy tắc mà Chủ Thần đã ban bố.

- Sống sót tiến vào phòng thí nghiệm số 7 dưới lòng đất, chờ đợi tại đó ba tiếng đồng hồ, ngoài ra không có ai hoàn thành mục tiêu toàn diệt các đoàn đội khác thì trở về Chủ Thần không gian tiếp tục luân hồi.... Đây là nguyên lời Chủ Thần, nó nói lên điều gì? Nói lên rằng cho dù chờ đợi ba tiếng đồng hồ cũng không thể an toàn trở về Chủ Thần không gian mà là đạt được điều kiện sau một trăm ngày sẽ không bị delete. Lúc ấy còn phải rời khỏi phòng thí nghiệm, sau đó an toàn sống sót một trăm ngày, nếu không vẫn có thể sẽ bị giết. Có một cách giải thích rất đơn giản, nếu như có một đội ngũ rất mạnh, đủ sức hủy diệt tất cả các đoàn đội khác, nhưng trong các đội khác lại có người tiến vào phòng thí nghiệm số 7, sau đó được chuyển về Chủ Thần không gian, vậy thì phương pháp thắng lợi đầu tiên sẽ không tồn tại, bởi vì đoàn đội rất mạnh đó không thể hoàn thành nhiệm vụ giết chết tất cả đoàn đội khác. Theo như Chủ Thần đã nói, "ngoài ra không có ai hoàn thành mục tiêu toàn diệt tất cả các đội ngũ khác", câu này hẳn phải có ý là ưu tiên cao hơn cho phương pháp thắng lợi thứ nhất. Cũng có nghĩa là, tiến vào phòng thí nghiệm, sau đó chờ đợi ba tiếng đồng hồ sẽ chỉ nhận được tư cách sau một trăm ngày không bị delete chứ không được trực tiếp trở về Chủ Thần không gian.

Trương Hằng vẫn còn chút ngơ ngác, nhìn những người xung quanh cũng có vẻ mơ hồ không hiểu, hắn liền tò mò hỏi:

- Nếu như vậy thì sao?

- Rất đơn giản, nếu như ưu tiên cho phương pháp đầu tiên, vậy thì thập tự hồi sinh sẽ chỉ cung cấp tác dụng hồi sinh chứ không cung cấp tác dụng quay về, bởi vì nó mâu thuẫn với ưu tiên số một, đã hiểu chưa? Cứ như vậy, thập tự hồi sinh sẽ chỉ giống như gân gà, lãng phí điểm thưởng và chi tiết thôi.

Vẫn còn đang trao đổi, mọi người bỗng thấy Sở Hiên lấy trong túi không gian của hắn ra rất nhiều linh kiện, sau đó tự động lắp ráp chúng với nhau. Tới khi cỗ máy tạo thành càng lúc càng lớn, hắn không thể không dừng lại, còn những người xung quanh đều chỉ biết tròn mắt đứng nhìn.

- Doraemon... Ngươi lại lấy gì ra khỏi túi thần kỳ đấy? Chong chóng tre? Hay là đèn pin thu nhỏ?

- Vệ tinh thu nhỏ.

- À, vệ tinh thu nhỏ.... Vệ tinh thu nhỏ?

- Ừm, nếu dùng lực sĩ khăn vàng đưa lên cao mấy chục nghìn mét, sau đó sử dụng hệ thống phun điện ở bên trong bay lên, nó có thể dừng lại gần trên quỹ đạo, như vậy có thể....

Sở Hiên cúi đầu, giải thích.

- Ta biết vệ tinh là cái gì, ta muốn hỏi là... Vệ tinh thu nhỏ? Để làm gì?

Trịnh Xá ngây ngốc nhìn khối kim loại lớn hình tam giác đang dần dần thành hình trước mặt. Vật này cực kỳ khác biệt với vệ tinh thông thường, nếu như không ai cho ngươi biết, ngươi chắc chắn sẽ nghĩ nó chẳng qua chỉ là một món nghệ thuật trừu tượng bằng kim loại mà thôi.

- Tin tức, chúng ta cần tin tức, rất nhiều tin tức.

Sở Hiên ngẩng đầu, liếc mắt nhìn Trịnh Xá một cái, cười lạnh nói:

- Số lượng tổng cộng các đoàn đội khác, số người trong đội, cùng với bọn họ thuộc phe nào, hoặc là không phe phái. Vị trí của bọn họ, vị trí của chúng ta, vị trí phòng thí nghiệm, địa hình hoàn cảnh xung quanh, tất cả mọi thứ chúng ta đều thiếu. Thế giới phim kinh dị lần này không đội ngũ nào có được "thế" quá lớn,

http://tieulun.hopto.org

nói cách khác, chúng ta cho dù chỉ có được một chút tin tức cũng có thể sinh ra ảnh hưởng mang tính quyết định với cục diện chiến đấu, ngươi nghĩ sao?

- Ta biết tin tức rất quan trọng!

Trịnh Xá nhìn Sở Hiên, nói:

- Nhưng ngươi cũng không cần phải phô trương như vậy chứ. Tuy mọi người gọi ngươi là Doraemon nhưng chỉ là trêu đùa cho vui thôi, ai mà biết ngươi lại thật sự lôi ra cái thứ quái dị này...

Sở Hiên cũng chẳng để ý tới hắn nữa, cứ việc ta, ta làm, lắp ráp vệ tinh. Hơn nửa ngày sau, thứ này cuối cùng cũng hoàn thành, tiếp đó hắn lấy liền trong túi không gian ra ba tấm vải vàng. Chỉ thấy hắn ném ba tấm vải lên không, đến khi rơi xuống đất đã biến thành ba lực sĩ khăn vàng cỡ nhỏ.

- Vậy thì... Phóng vệ tinh thôi.

- Quả nhiên là phóng vệ tinh, cũng giống như ngươi phỏng đoán, Sở Hiên...

Tại một điểm trên nước Mỹ, chính là vị trí của tiểu đội Ác Ma, một cô gái đang đầy vẻ kinh ngạc, cộng thêm sùng bái nhìn Sở Hiên, nàng vừa nhìn vừa nói:

- Ngoài đó ra, vị trí phòng thí nghiệm số 7 cũng đã được xác nhận, tiêu hao hơn 3700 điểm, tốn gấp ba lần... Còn cần tiếp tục giám thị Trung Châu đội không?

- Không cần nữa, bắt đầu từ bây giờ, cứ ba ngày giám thị một lần là được, còn tiểu đội Thiên Thần thì cần mỗi ngày giám thị một đến hai tiếng đồng hồ, có thể chia ra thành hai mươi tư tiếng một để giám thị.... Bản chính của ta cũng là ta, suy nghĩ của bọn ta sẽ không khác biệt nhau lắm, ngoài ra hắn cũng biết trong tay chúng ta có ưu thế đặc thù, nếu như ta đoán không sai... Hắn chuẩn bị ngay từ ban đầu đã sử dụng dương mưu với chúng ta, từng bước từng bước ép chúng ta Vương đối vương, binh đối binh.

Sở Hiên ngồi cách đó không xa, tên này cũng đang loay hoay lắp ghép một thứ không khác Sở Hiên trong Trung Châu đội lắm, một vệ tinh kỳ lạ hình tam giác.

Cô gái do dự một chút rồi nhỏ giọng nói với Sở Hiên:

- Nhưng ưu thế chúng ta lớn như vậy, tại sao lại còn phải tham gia chiến đấu như thế? Đối với chúng ta không phải rất bất công sao? Ngươi có thể khuyên thử đội trưởng không?

Nhưng nàng còn chưa dứt lời, Phục Chế Thể ngồi nhắm mắt cách đó không xa đã mở mắt, nhìn lướt qua nàng, nói:

- Trương Tiểu Tuyết, ta mặc kệ ngươi có nắm giữ Phong Thần bảng hay không, cũng mặc kệ ngươi có thích Sở Hiên hay không, ta chỉ nói cho ngươi biết một việc... Đừng có nhúng tay vào trận chiến giữa ta và hắn. Trong chiến đấu có thể tùy cho hai đội giao đấu với nhau, đội viên bên nào thắng trước có thể gia nhập vào trận chiến của ta và hắn, chỉ cần thực lực các ngươi đủ mạnh, đủ sức tham gia chiến đấu là được, nhưng trước lúc ấy.... Trước khi ta và hắn chiến đấu, ta không muốn thấy bất kỳ ai hay bất kỳ việc gì làm quấy nhiễu trận đấu đó, nếu không, ta nhất định sẽ giết kẻ đó!

- Chuyển vị trí phòng thí nghiệm số 7 cho ta, ta sẽ đợi trên mặt đất chỗ đó... Nếu như hắn đến cả tư cách gặp mặt ta cũng không có vậy thì cũng chẳng còn ý nghĩa gì để bắt đầu Vương đối vương, binh đối binh nữa. Nếu như hắn có thể phá vỡ tất cả chướng ngại, thực lực gần như như không tổn thất chút nào đến trước mặt ta.... Cuộc chiến công bằng đó sẽ là phần thưởng của ta cho hắn...

Quay lại phía Trung Châu đội, Sở Hiên cùng mọi người đều ngẩng đầu nhìn vệ tinh bay càng lúc càng cao, một lúc sau Trịnh Xá mới hô hào mọi người, nói:

- Đi thôi, cứ đứng ở đây cũng chẳng có chuyện gì được, tiếp tục tiến tới.

Mọi người cũng đều đinh thần lại, tiếp tục tiến lên phía trước, chỉ có Sở Hiên nhíu mày đứng đó yên lặng suy nghĩ. Đến khi mọi người đã đi được hơn trăm mắt hắn mới thong thả theo sau, chỉ là hai hàng lông mày vẫn hơi hơi nhíu lại, cũng không biết là vấn đề khó khăn đến mức nào mới có thể làm khó được tên này....

Nếu lúc này có ai đứng cạnh Sở Hiên thì hẳn là có thể nghe được tiếng hắn lẩm bẩm.

http://tieulun.hopto.org

- ....Nhận được bao nhiêu thì sẽ phải mất đi bấy nhiêu... Nếu như là thuộc tính hoặc vũ khí xác suất nhân quả loại toàn tri (biết hết tất cả), vậy thì sẽ phải mất đi cái gì? 90% là... May mắn?

728. Chương 5: Nơi Bắt Đầu.... Và Cũng Là Nơi Kết Thúc (1)

"Phải quay về chiến trường lúc ban đầu sao?"

Chiến trường chính trong Resident Evil 1, Hive, đó cũng là thế giới phim kinh dị đầu tiên mà Trịnh Xá trải qua khi tiến vào thế giới luân hồi. Tại đó hắn cơ hồ cửu tử nhất sinh, hoàn toàn dựa vào may mắn mới nhận được điểm thưởng và chi tiết kịch tình, như vậy mới giúp hắn có thể sống sót, hơn nữa còn trong các thế giới phim kinh dị sau không ngừng trưởng thành. Cuối cùng hắn cũng từ từ đi đến như hiện tại, chỉ cần mạnh thêm một chút nữa... Hắn sẽ có thể đứng tại đỉnh cao của toàn thế giới luân hồi. Đương nhiên, trước lúc đó hắn còn cần làm một việc.

Đánh bại kẻ thù định mệnh!

"Nhưng làm thế nào trở về đây?"

Đây có thể nói là nghi hoặc trong lòng tất cả thành viên Trung Châu đội, ngoại trừ Sở Hiên và Tiêu Hoành Luật ra, những người khác đều không biết nên làm thế nào để quay lại phòng thí nghiệm trong Resident Evil 1. Bao gồm cả hai người Trịnh Xá, Chiêm Lam từng trải qua thế giới phim kinh dị đó cũng không biết mà hai tên có chút đầu mối thì lại một mực trầm mặc, sau khi Sở Hiên hỏi Tiêu Hoành Luật mấy câu lúc trước xong thì bọn hắn cứ như vậy ngơ ngác xuất thần.

- Hai vị, các người rút cuộc là đang làm cái gì vậy, đánh đố nhau à? Chúng ta đã đi được bốn năm tiếng đồng hồ rồi, sa mạc này rút cuộc là rộng đến mức nào? Đừng với ta phải đi được một tháng mới thấy bóng người đấy. Khốn kiếp, xuất hiện hai ba con zombie còn tốt hơn!

Trình Khiếu càng đi càng buồn bực, hắn cuối cùng không nhìn được, gào lên.

Hắn vừa mới dứt lời, từ phía chân trời đằng xa chợt có một đám mây đen kịt ập tới, mơ hồ còn có thể nghe thấy tiếng ù ù.

- Quạ?

Chỗ tốt của quét hình tinh thần lực là có thể nhìn thấy rõ ràng mọi chi tiết trên chiến trường. Đối với tinh thần lực mà nói, không tồn tại vấn đề góc chết gì cả, cho dù là ở sau đường chân trời mắt thường không nhìn thấy thì quét hình tinh thần lực cũng có thể ánh chiếu toàn bộ vào trong não, cũng giống như nhìn thấy mặt đối mặt.

Đám mây đen kịt đó không ngờ là do hàng nghìn hàng vạn con quạ tụ tập lại, vì số lượng thật sự quá đông nên mới biến thành một mảng đen xì như vậy. Số lượng quạ thế này đã không còn chỉ là quạ theo ý nghĩa thông thường nữa mà biến thành tập đoàn sinh vật giống như ong hoặc kiến.... Hơn nữa còn là tập đoàn sinh vật rất khủng bố.

- Không phải rất nhàm chán sao? Bọn chúng giao hết cho ngươi đấy.

Trịnh Xá vỗ vỗ vai Trình Khiếu, sau đó điềm nhiên như không, quay người tiếp tục hành trình.

Có lẽ đối với thành viên tiểu đội mới tiến vào thế giới luân hồi hoặc tiểu đội luân hồi thực lực hơi yếu mà nói, trận thế như vậy đã đủ trí mạng rồi, ít nhất cũng phải có người tử vong mới trốn thoát được. Nhưng đối với thực lực đã đạt tới trình độ như Trung Châu đội, đám quạ này đã không còn đủ để ngạc nhiên nữa, đừng nói gì khác, chỉ riêng chất nổ của Vương Hiệp đã đủ dễ dàng quét sạch bọn chúng rồi.

Trình Khiếu hơi ngẩn ra rồi vội vàng kêu lên:

- Xin ngươi đấy có được không, Nam Đẩu thủy điểu quyền của ta là kỹ năng cận chiến đơn độc rất lợi hại, nhưng muốn đối phó với nhiều quạ như vậy.... Ngươi muốn hành ta mệt chết sao?

Trịnh Xá cũng không trả lời, chỉ cười hề hề đứng nhìn. Theo đám quạ càng lúc càng tới gần, cuối cùng lại là Imhotep nhìn không thuận mắt, hắn thả bàn tay vẫn một mực nắm tay Anck-Su-Namun ra, trực tiếp

http://tieulun.hopto.org

tới phía trước đội ngũ. Chỉ thấy hắn hút sâu một hơi, cát bụi trước mặt lập tức tụ tập lại phía trước hắn, phảng phất như có sự sống, không ngừng chuyển động, tích lũy, tạo thành một khuôn mặt người khổng lồ. Hình dáng khuôn mặt chính là cái đầu trọc của Imhotep phóng đại lên, nhìn không có chút anh tuấn nào mà ngược lại khiến ngươi ta có cảm giác hung tợn.

Cái đầu cát khổng lồ hướng lên trời hít vào một cái, đoạn phun khí ra, một màn cát lớn giống như sóng biển cuộn lên cao mấy trăm mét, bao trùm toàn bộ bầy quạ đang bay tới vào bên trong. Chỉ sau vài giây, đám mây quạ đen kịt đã hoàn toàn biến mất, trong đống cát xuất hiện thêm rất nhiều xác quạ khô đét lại.

- Tại khu vực sa mạc ta có thể phát huy toàn bộ sức mạnh, nếu là khu vực giống như thần miếu ta còn có thể triệu hồi tượng nhân sư.

Imhotep thở ra một hơi, nhìn mọi người cười nói.

- ...Thần miếu thì không có, nếu là giáo đường thì sao? Trong đấy có thể triệu hồi tượng nhân sư không?

Bá Vương bỗng tò mò hỏi, đồng thời đưa tay chỉ về một phía. Theo quét hình tinh thần lực, ở đó quả nhiên có một nhà thờ đã đổ nát hơn một nửa, xung quanh còn có những căn nhà tan hoang, nơi này trước kia có lẽ là một thị trấn nhỏ.

- Ồ? Còn có người?

Chiêm Lam tập trung tinh thần lực, cẩn thận tìm tòi một lượt xung quanh giáo đường. Trong tầng hầm phía dưới nhà thờ có bảy tám người đang ngồi, trong một số tầng hầm của các căn nhà khác cũng có người tồn tại. Theo quét hình tinh thần lực, những người này trang phục rách nát, có người bị thương nhẹ, nhìn trang phục và hành lý được thu thập gọn của họ, có vẻ không phải là người sống tại thị trấn này.

- Đi thôi, hỏi thử họ đây là chỗ nào... Luôn tiện đến tối có thể tiếp nhận tín hiệu vệ tinh.

Trung Châu đội mang theo đủ số Goblin glider, vì thế vốn có thể không cần đi lại dưới đất, chỉ là vệ tinh thu nhỏ mà Sở Hiên phóng lên không hề có nhiều công hiệu như vệ tinh thật sự, ví dụ như cố định trên quỹ đạo tầm thấp, sau đó bay vòng thuận theo chiều tự quay của trái đất. Sau khi vệ tinh thu nhỏ lên đến ngoài vũ trụ, hơn nữa theo trái đất xoay tròn một vòng sẽ cách xa khỏi quỹ đạo tầm thấp, cũng tức là, sau hai mươi tiếng nữa, vệ tinh mini này sẽ bay tới khoảng không khu vực lân cận. Nếu như Trung Châu đội sử dụng glider bay đi quá xa, khi vệ tinh bay qua vùng trời sẽ không thể tiếp nhận tín hiệu nữa, đồng thời vệ tinh sẽ lệch ra khỏi quỹ đạo, cứ như vậy, phóng vệ tinh lên là hoàn toàn lãng phí.

- Mặc dù nói như vậy... Nhưng tín hiệu vệ tinh hình như có thể bao trùm phạm vi rất lớn mà? Chúng ta bay một hồi cũng không thể thoát ly phạm vi tín hiệu chứ?

Đối mặt với nghi hoặc của những người còn lại, Sở Hiên chỉ đưa mắt nhìn một cái, không trả lời, Tiêu Hoành Luật thì thở dài nói:

- Vấn đề này căn bản không có gì đáng nói, cái vệ tinh thu nhỏ ấy lớn từng nào? Gọi là vệ tinh siêu nhỏ cũng không đúng, hẳn phải gọi là vệ tinh siêu siêu nhỏ, một vệ tinh nhỏ bé như vậy thì có bao nhiêu tác dụng? Trên thực tế, chỉ riêng việc nó có thể bay lên đã đủ khiến ta kinh ngạc lắm rồi, ngươi còn hy vọng nó giống như vệ tinh thật sự có thiết bị phát xạ tín hiệu công suất cao sao? Đừng có đùa nữa, có thể truyền được tín hiệu về đã là kỳ tích rồi.

Những người còn lại ngẫm nghĩ cũng thấy đúng, một món đồ dùng tay cũng nhấc lên được như thế thật sự không thể có quá nhiều công dụng như vệ tinh thông thường. Từ điểm đó có thể thấy, năng lực khoa học kỹ thuật của Sở Hiên cũng không hề siêu việt kiến thức thông thường, tuy đã làm được đến mức rất khoa trương nhưng so với Doraemon thật sự, đường tiến hóa của hắn vẫn còn rất dài....

Ở cách đó không xa, một nhóm người đang tò mò nhìn Trung Châu đội, đây là những người ẩn nấp trong khu hoang phế đó. Theo những gì mấy người này nói, bọn họ tới đây từ hai ngày trước, do bị đám quạ đen kia tấn công, chết mất rất nhiều người nên họ muốn chở sau khi bầy quạ rời đi sẽ tiếp tục đi xuống phía nam. Nơi này đã tiếp cận biên giới phía nam nước Mỹ, đi xuống nữa sẽ tới các nước thuộc thế giới thứ ba tương đối lạc hậu.

- ....Có lẽ các nước đó không bị virus lan truyền tới.

http://tieulun.hopto.org

Đây là nguyên lời họ nói, có thể trong mắt những người sinh ra ở những nước phát triển, các quốc gia thuộc thế giới thứ ba nhất định sẽ là dân cư thưa thớt hoặc đều là nông thôn. Chính vì ôm theo suy nghĩ như vậy, rất nhiều người sống sót sau thảm họa sinh hóa bắt đầu chạy trốn về phía những quốc gia này.... Đồng thời cũng mang theo T-virus. Có lẽ không phải bọn họ mang theo, nhưng theo dòng người di chuyển như vậy, đến cuối cùng... Thảm họa sinh hóa sẽ bắt đầu bộc phát tại mọi nơi trên trái đất.

729. Chương 5: Nơi Bắt Đầu.... Và Cũng Là Nơi Kết Thúc (2)

Những người này chính là nạn dân muốn chạy trốn khỏi nước Mỹ, đối với Trung Châu đội họ vô cùng tò mò, không chỉ vì sự ung dung mà còn vì trên người Trung Châu đội không ngờ lại không thấy mang theo vũ khí nào cả. Có trời mới biết mấy người này từ đâu chui ra, không có vũ khí cũng dám tiến vào trong thị trấn, hơn nữa còn có cả trẻ con và phụ nữ, hơn phân nửa cũng là người da vàng, chẳng lẽ bọn họ là người từ các nước thế giới thứ ba chạy tới đây tránh nạn.

Một người đi ra khỏi đám người chạy nạn, là một người da trắng cao lớn, khoảng ba mươi tuổi, hắn bước tới gần đống lửa của Trung Châu đội, hỏi:

- Xin hỏi một chút, các vị là từ phía Mexico sang đây phải không? Tình hình bên đó thế nào rồi?

Thấy người này nói chuyện khách khí, Trịnh Xá cũng lịch sự nói:

- Chúng tôi không từ Mexico tới đây.... Chỗ này là biên giới phía nam nước Mỹ phải không? Đại khái là ở vị trí nào?

Người kia ngạc nhiên hỏi:

- Chúng tôi là người từ khu vực Saint Antonio tập trung tới đây, thành phố phía đó đã toàn là zombie và quái vật rồi. Phía đông và phía bắc đều hoàn toàn không đi được, chờ đợi tiếp thì không tìm được thức ăn cho nên chúng tôi muốn tới Mexico thử xem... Các vị thì sao? Từ đâu tới đây vậy?

- Saint Antonio?

Trịnh Xá cũng không quen thuộc với lãnh thổ nước Mỹ lắm, vì thế hắn thử quay sang phía Sở Hiên và Tiêu Hoành Luật. Sở Hiên lúc này đang điều chỉnh máy tiếp nhận tín hiệu vệ tinh của hắn nên vẫn là do Tiêu Hoành Luật tiếp chuyện, hắn nghĩ ngợi một chút rồi nói:

- Chúng tôi đi thuyền tới đây. Lúc trước ở trên một hòn đảo nhỏ trên vịnh Mexico, nhưng chỗ đó cũng bộc phát virus nên chúng tôi chỉ có thể lên thuyền sang phía Mỹ... Ai mà biết ở đây cũng nhiễm đầy virus.

- Đúng thế.

Người đàn ông kia thở dài, nói:

- Chỗ nào cũng là zombie, chỗ nào cũng là quái vật, đến cả quạ cũng biết tấn công con người... Thật không biết loài người chúng ta có còn tương lai không nữa, nghe nói quân đội và chính phủ đều đã biến mất.... Có lẽ chạy được ngày nào thì hay ngày ấy thôi. Đúng rồi, muốn đi cùng chúng tôi không? Cùng tới Mexico.

Anh ta chỉ vào nhóm người bọn họ, nói:

- Chúng tôi lúc đầu có mấy trăm người, trên đường đi rất nhiều người đã chết, có một số biến thành zombie, cùng với bị các loại quái vật tấn công, nhưng hiện tại cũng còn được gần trăm người, thế nào? Gia nhập chúng tôi đi, người nhiều sức lớn, chúng ta cùng tới Mexico, nói không chừng còn có đường sống.

- Không được.

Trịnh Xá tiếp nhận câu chuyện, nói:

- Chúng tôi còn muốn đến phía bắc tìm người thân, hơn nữa theo tình hình quanh đây, tới Mexico có vẻ cũng không an toàn.

Người kia hơi ngẩn ra, vẫn còn muốn thuyết phục, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Phía bắc có lẽ đã không còn người sống nữa, cho dù có người sống sót thì cũng chỉ là một số cực ít thôi. Các vị chưa qua những thành phố lớn ấy nên không biết, zombie không ngừng biến dị, lại xuất hiện rất nhiều loại quái vật mới, những loài quái vật cũ cũng từ từ biến dị, còn có loại quái vật móng vuốt kinh khủng nhất nữa, một khi gặp phải chắc chắn sẽ chết người, chỉ có để bọn chúng ăn no mới không truy đuổi những người còn lại nữa, đừng đi, đi cũng là chết thôi.

Tiêu Hoành Luật và Trịnh Xá nhìn nhau khẽ cười, thằng nhóc đột nhiên hỏi:

- Tôi muốn hỏi một chút, các vị có biết vị trí cụ thể của thành phố Raccoon không

- Thành phố Raccoon?

Người đàn ông kia lập tức biến sắc, tiếp đó không thèm giữ hình tượng, buột miệng chửi *** một tiếng, bấy giờ mới phẫn nộ nói:

- Đám chính phủ cặn bã, đó là thành phố bị lây nhiễm virus đầu tiên, những nơi khác đều không có chuyện gì, chỉ nghe nói do một trụ sở nghiên cứu làm lộ ra, nên mới bị lây nhiễm. Chính phủ lúc ban đầu đã quyết định phóng tên lửa hạt nhân tiêu hủy cả thành phố, sau đó lại kiếm cớ này cớ nọ trì hoãn, cuối cùng khiến cho virus khuếch tán ra xung quanh, làm bây giờ cả thế giới đều bị virus hủy hoại. Mẹ kiếp, đám trứng thối chỉ biết ăn tiền mồ hôi nước mắt của nhân dân mà không làm được tích sự gì, nếu để ta biết được là tên đần độn nào ra lệnh không phóng tên lửa thì ta không liều mạng với hắn không xong!

"Có lẽ ngươi không còn cơ hội nào nữa đâu, đây hẳn là Chủ Thần đã thay đổi kịch bản. Quả nhiên là manh mối nằm tại thành phố Raccoon, không, hẳn là ở phòng thị nghiệm đã làm phát tán virus mới đúng…"

Trịnh Xá cùng những người khác đưa mắt trao đổi, trong lòng mỗi người đều đã hiểu. Dù sao nếu như thành phố bị tên lửa hạt nhân phá hủy, những người tiến vào thành phố sẽ bớt được chút gánh nặng, việc này tuyệt đối không phù hợp với phong cách của Chủ Thần từ trước tới nay. Nhân cơ hội đào thải càng nhiều đội ngũ, đó mới là chuyện Chủ Thần sẽ làm, chính vì thế, tên lửa hạt nhân tấn công vốn phải phát sinh giờ lại không xảy ra. Đương nhiên, theo kịch bản gốc thì cho dù có bị tấn công hạt nhân đi nữa, virus vẫn sẽ phát tán ra ngoài, bởi dù sao thì cũng không phải có con người mới bị nhiễm virus, chuột, thậm chí là côn trùng cũng sẽ bị lây nhiễm...

Chuyện tiếp theo là công tác của Tiêu Hoành Luật, hắn cẩn thận hỏi rõ vị trí thành phố Raccoon, tiếp đó lại hỏi về các tình huống liên quan đến quái vật biến dị, những vấn đề này không cần đi vào chi tiết. Ngồi bên cạnh, Trịnh Xá chăm chú quan sát máy tiếp nhận tín hiệu vệ tinh của Sở Hiên, trên chiếc máy nhỏ bé đó không ngừng hiện lên những hình ảnh sơ lược, có vẻ là ảnh chụp từ bên ngoài vũ trụ.

- ....Trong thành phố còn có một số người sống sót, nhưng số lượng không nhiều lắm. Mặt khác có rất nhều sinh vật hình người và phi nhân hình có thân nhiệt thấp, tạm coi đó là vật lây nhiễm virus. Trong đó cũng phát hiện một số sinh vật không xuất hiện trong kịch bản gốc, ví dụ như loại sinh vật thân nhiệt thấp dài khoảng bốn trăm mét này, nhìn qua giống như tập hợp của những khối thịt lớn, có lẽ cùng là một trong các biến thể của vật lây nhiễm virus...

Sở Hiên vừa nhìn hình ảnh vừa thì thào nói, đột nhiên hắn nhìn một bức hình xuất thần mấy giây, tiếp đó chuyển sang cho Trịnh Xá, nói:

- Tiểu đội luân hồi, tổng cộng sáu người, đội ngũ không rõ, thực lực không rõ. Vị trí đại khái ở bên rìa một thành phố phía Tây Bắc chúng ta, ngươi thấy thế nào?

Trịnh Xá vội vàng tiếp nhận hình ảnh, trên đó đều là những đốm thể hiện nhiệt độ cơ thể, hắn sao có thể xem hiểu được, vì thế chỉ có thể hỏi:

- Tại sao ngươi biết đây là tiểu đội luân hồi? Cũng có khả năng là một nhóm người tụ tập mà.

- ...Bọn họ đang tiến về phía thành phố, nếu là người bình thường tuyệt đối không vào thành phố trong thời gian này, vì thế có ít nhất 80% là thành viên tiểu đội luân hồi

Sở Hiên giải thích.

Trịnh Xá lại càng tò mò không thôi, hắn cầm tấm ảnh xem tới xem lui cả nửa ngày rồi mới nói:

http://tieulun.hopto.org

- Ngươi nói thẳng ra xem, ta căn bản không thấy trên hình ảnh có gì chứng minh họ đang tiến vào thành, trên này chỉ có một số màu thể hiện nhiệt độ thôi.

Sở Hiên nhìn hắn một cái, miệng hình như đang lẩm bẩm "trí tuệ người bình thường", tiếp đó mới bình thản nói:

- Lấy một đường thẳng từ chỗ họ tới vị trí thành phố, những nơi họ đi qua có rất nhiều zombie đang bắt đầu tiêu tán nhiệt độ, mà ở giữa họ và thành phố lại có rất nhiều zombie bình thường, do vậy có thể chứng minh bọn họ tiêu diệt zombie xong thì tiến về phía thành phố. Cũng như thế, nếu là tiểu đội sáu người bình thường mà nói, tiêu diệt nhiều zombie như vậy mà bản thân lại không có tử vong là rất không dễ dàng, trừ phi có chiến xa các loại mới có thể làm được. Nhưng theo số lượng và địa điểm phân bố các zombie bị họ tiêu diệt sau lưng, cộng với vị trí của họ hiện tại, sau mấy giờ đồng hồ cũng không đi được quá xa, cho nên tốc độ tiến tới của họ chỉ là tốc độ đi bộ thông thường. Bọn họ đi bộ trên đường gặp phải zombie, hơn nữa còn tiêu diệt rất nhiều zombie để tiến, ngoài ra còn có một điểm, trong số zombie bị tiêu diệt có những điểm thân nhiệt nhìn hình dáng giống như licker biến dị.... Với sức chiến đấu và phương hướng di động của họ, ít nhất có 80% là tiểu đội luân hồi.

- Tiểu đội luân hồi...

Trịnh Xá thở ra một hơi, nói:

- Ngươi nghĩ thế nào? Chúng ta nên sử dụng Goblin glider tới tập kích không? Tuy số lượng chỉ có sáu người nhưng tốt xấu gì cũng được sáu người, cứ mười người đổi lấy một suất không bị delete, như vậy....

Sở Hiên cũng không trả lời mà chợt hỏi:

- Ngươi không tự tin thắng được Phục Chế Thể sao?

- ....Hiểu rồi, vậy ý ngươi là sao?

Trịnh Xá thở dài, thoáng cái đã hiểu ý Sở Hiên, đó chính là ý nghĩa của trận chiến cuối cùng... Không cần biết đối với các đoàn đội khác sẽ là gì, nhưng đối với Trung Châu đội mà nói, đã không chỉ vỏn vẹn là sống sót nữa, mà là phải quyết một trận tử chiến với tiểu đội Ác Ma và tiểu đội Thiên Thần, từ đó giành lấy vị trí mạnh nhất trong thế giới luân hồi... Đồng thời cũng có thể giành được tư cách "vai chính" mà Sở Hiên suy đoán. Khả năng thứ hai quá mờ ảo nhưng vị trí mạnh nhất lại có thu hoạch thật sự, đó chính là những người sống sót trong Trung Châu đội có thể ít nhất là an toàn không bị delete.... Chỉ cần tiến vào phòng thí nghiệm số bảy, chờ đợi trong đó ba tiếng đồng hồ là được.

Cũng như vậy, điều kiện tiên quyết là không được bị đội ngũ quá mạnh quấy nhiễu, công kích, mà trong cả thế giới luân hồi, đủ sức tạo thành uy hiếp trí mạng với Trung Châu đội tính đi tính lại cũng chỉ hai đội, tiểu đội Ác Ma và tiểu đội Thiên Thần. Có lẽ còn có thể cộng thêm một vài nhân vật biến thái khác nhưng những uy hiếp đó dù sao cũng không đủ.... Chính vì thế, nếu như Trung châu đội quyết tâm tham gia quyết chiến, hơn nữa còn muốn đoạt thắng lợi, vậy thì điều luật số lượng người giết sẽ không bị delete đã không còn ý nghĩa với Trung Châu đội nữa.

- Giết đủ mười người sẽ không bị delete, đối với chúng ta mà nói đã không còn ý nghĩa gì nữa. Nếu như mạo muội đi giải quyết bất kỳ tiểu đội luân hồi nào phát hiện được, đầu tiên là sẽ rất dễ làm bại lộ vị trí của chúng ta, thứ hai là rất dễ để lộ sơ hở, chỉ bằng hai điểm này chúng ta đã đủ rơi vào "thế" bị động rồi. Phải biết rằng trong thế giới luân hồi, các loại kỹ năng thuộc tính, vật phẩm tầng tầng lớp lớp, chỉ vỏn vẹn vệ tinh chẳng là cái gì cả, cũng không phải chỉ chúng ta mới có vệ tinh....

Sở Hiên lấy ra một hình ảnh khác, lạnh nhạt nói. Hình ảnh đó là ảnh chụp trong vũ trụ... Trên đó có một vệ tinh thu nhỏ hình tam giác, mà hình ảnh này lại do chính vệ tinh thu nhỏ của Sở Hiên chụp được.

- Vậy thì mặc kệ bọn họ?

Trịnh Xá nhíu mày hỏi.

- Không...

Sở Hiên bỏ tấm hình xuống, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Đến sáng ngày mai chúng ta sẽ dùng Goblin glider tới tìm tiểu đội luân hồi đó. Với tốc đọ của glider đến giữa trưa sẽ có thể đuổi kịp bọn họ, đến lúc ấy bọn họ đại khái ở ngoài rìa thành phố. Chúng ta không giết họ, nhưng cũng không thể dễ dàng bỏ qua...

- Ồ? Vậy phải làm thế nào?

Trịnh Xá nhíu mày hỏi:

- Đừng bảo với ta phải cắt rời tứ chi bọn họ, thả cho tự sống chết, như vậy so với giết còn xấu xa hơn, điểm này ta tuyệt đối không đồng ý!

- ....Trí tuệ người bình thường.

Sở Hiên lại khinh bỉ liếc nhìn Trịnh Xá một cái, đáp:

- Nói cho họ biết vị trí thành phố Raccoon, ngoài ra còn cho họ hỗ trợ nhất định, để họ ít nhất có thế sống sót tới được thành phố Raccoon...

- Tại sao? Chẳng lẽ không sợ họ là thành viên của Liên minh Thiên sứ?

Trịnh Xá nhíu mày càng chặt hơn.

- Đã không còn quan trọng nữa....

Sở Hiên nhìn lên trời, lẩm bẩm nói:

- Cho dù là đúng hay không cũng không còn quan trọng nữa.... Tiểu đội Thiên Thần, Liên minh Thiên sứ, chúng ta phải giải quyết bọn chúng tại thành phố Raccoon! Đồng thời.... Chiến đấu mà ngươi muốn cũng không còn lâu nữa....

- Đúng vậy, chúng ta phải giải quyết tiểu đội Thiên Thần và Liên minh Thiên sứ tại thành phố Raccoon!

Ở cách Trung Châu đội rất xa, tại vị trí của tiểu đội Ác Ma, Sở Hiên bình tĩnh nói với những người còn lại.

Những người này ngẩn ra một chút rồi lập tức có mấy người hoan hô:

- Mẹ nó, nên làm như vậy từ sớm rồi, tưởng rằng chạy thoát khỏi tay chúng ta một lần là có thể đắc ý sao? Lại còn thành lập cái gì mà Liên minh Thiên sứ nữa. Ha ha, giải quyết bọn chúng ở đó đi!

- Đúng thế, bọn chúng tưởng tất cả đều là đội trưởng thì sẽ rất lợi hại sao? Chúng ta giải quyết chúng dễ như trở bàn tay!

- Ta cũng có thể...

Những người đó vừa hoan hô vừa ồn ào, đến khi Sở Hiên búng tay một cái, tất cả đều vội vàng ngừng lại, lắng nghe tên đeo kính này nói.

- Thông báo của ta cho bản chính đã được chuyển, khi đó Trung Châu đội sẽ phối hợp với chúng ta hành động... Bây giờ ta sẽ bắt đầu phân chia đội viên trước....

- Mục tiêu, tiểu đội Thiên Thần!

730. Chương 5: Nơi Bắt Đầu.... Và Cũng Là Nơi Kết Thúc (3)

Trung Châu đội ở lại thị trấn đổ nát đó một đêm, tại đây cũng không có zombie tồn tại, dù sao cũng là khu vực biên giới nước Mỹ, cách nơi bộc phát T-virus rất xa nên sau khi nhận được tin tức cũng có thể miễn cưỡng kịp chạy thoát. Không biết chủ nhân ở nơi này đã chạy sang Mexico hay là tiến vào nội địa nước Mỹ, tóm lại, trước mắt thị trấn này vẫn coi như an toàn.

Nhưng dù vậy cũng không nhất định, những thị trấn như thế này, nhóm người kia trên đường đã gặp đến mấy chỗ, ở đó cũng tìm được khá nhiều thức ăn không kịp mang đi như ngô, đậu, thậm chí cả lúa mì cùng một số rau củ vì thế họ yên tâm ở lại đó mấy ngày. Nhưng mấy ngày sau, một số licker đã lặng lẽ bám theo họ, tiếp đó bắt đầu săn mồi. Trải qua bài học bằng máu đó, những người Mỹ này mới hiểu ra, trong một

http://tieulun.hopto.org

thành phố không được ở quá ba ngày, mà tối nay đã là ngày thứ ba ở ở trong thị trấn này rồi nên họ chuẩn bị đến sáng sớm mai sẽ rời đi.

- Loài người, quả nhiên là sinh vật vừa mạnh mẽ vừa yếu ớt...

Trịnh Xá nhìn những người Mỹ đang ngủ say ở đằng xa, thở dài, khẽ nói với mọi người:

- Một trận dịch T-virus đã khiến văn minh toàn cầu sụp đổ, tuy không biết còn có thể phục hưng hay là sẽ cứ như vậy bị hủy diệt hoặc là kéo dài mãi như thế rất nhiều năm sau mới bắt đầu lại từ xã hội nguyên thủy hoặc xã hội phong kiến, tóm lại nền văn minh loài người gặp phải thảm họa như thế này, gần như không thể hồi phục như cũ trong thời gian ngắn.

Những người xung quanh đều trầm mặc, Vương Hiệp khẽ vỗ vai hắn, nói:

- Không có cách nào, xã hội loài người được thành lập trên cơ sở kế thừa, một thảm họa virus hoặc một trận chiến tranh hạt nhân, chỉ cần làm ảnh hướng đến cơ sở kế thừa này thì khả năng văn minh nhân loại bị hủy là rất lớn... Chính vì thế mới có chúng ta. Ta lúc trước là quân nhân, bây giờ cũng là quân nhân, chỉ có địa điểm chiến đấu là khác nhau. Cũng vì bảo vệ những người bình thường trong thế giới hiện thực, vì để văn minh nhân loại không bị thảm họa như trước mắt tiêu hủy mà ta mới chiến đấu...

Trịnh Xá thở dài không nói, kỳ thật, trong lòng hắn càng nghĩ nhiều hơn một chút. Khi tiểu đội luân hồi trở về sẽ khiến loài người có thêm nhiều bảo đảm. Cho dù là ẩn cư cũng được, phát động chiến tranh cũng được, thậm chí là thống trị toàn nhân loại cũng được, chỉ cần là thành viên tiểu đội luân hồi có thể trở về thế giới hiện thực, thực lực thế nào cũng phải đạt tới một trình độ nhất định, tùy theo đó sẽ dẫn dắt những người thân thiết bên cạnh hắn cùng mạnh mẽ, tiến hóa lên, tiếp đó từ từ khuếch tán ra ngoài.

Cho dù là trong tình huống xấu nhất, ác liệt nhất, chính là nô dịch cả loài người hoặc là tiêu hủy nền văn minh nhân loại sau đó dùng sức mạnh của mình thống chí những người còn lại, thì sau đó cũng sẽ dần dần truyền bá sức mạnh và phương hướng tiến hóa của mình ra, ít nhất là con cháu của kẻ đó sẽ có thể nhận được những thứ ấy. Có lẽ sẽ phải trải qua mấy trăm năm đen tối nhưng với sự bền bỉ của loài người chung quy vẫn có thể từ từ tiến lên, tìm lại nền văn minh của mình....

Nhưng đó chỉ vỏn vẹn là trong tình huống thảm họa xảy ra nằm trong khả năng áp chế của thành viên tiểu đội luân hồi. Nếu như có thảm họa giống như trong Resident Evil với người bình thường, cùng một nguy cơ khác đồng dạng nguy hiểm với thành viên tiểu đội luân hồi thì sao đây? Loài người.... Còn có thể tiếp tục không?

Bộp!

Trịnh Xá vỗ mạnh lên mặt mình, lẩm bẩm nói:

- Suy nghĩ quá nhiều rồi, bây giờ trước tiên cứ hoàn thành trận chiến cuối cùng rồi hãy nói. Đến cả sống sót cũng không làm nổi thì tất cả những thứ khác chỉ phí công thôi... Sống sót! Sau đó trở thành mạnh nhất...

"Mạnh nhất.... Vẫn nằm trong tay hắn.... Cho dù ta đã lại có đột phá, nhưng có thể đánh bại hắn không?"

Một đêm yên ổn, ngày hôm sau nhóm người Mỹ liền rời đi trước. Bọn họ cũng rất tốt bụng, không có kiểu xấu xa như trong mấy tiểu thuyết tận thế miêu tả, không những cẩn thận dặn dò mấy người Trung Châu đội những chuyện cần chú ý khi đi lên phía Bắc, còn nhắc họ mau chóng rời khỏi thị trấn này. Có lẽ tận thế vừa mới ập tới, bọn họ vẫn còn lại đạo đức của xã hội văn minh, còn sau này sẽ ra sao thì... Chẳng ai có thể biết được.

- Đi thôi, tới gặp đội ngũ ấy, sau đó tới thành phố Raccoon!

Sau khi nhóm người Mỹ đã đi xa, Trịnh Xá mới quay lại nói với tất cả thành viên trong đội, tiếp đó hắn dẫn đầu lấy Goblin glider ra, bay lên không trung.

- Đúng là kỳ quái, hắn không phải có trạng thái Tiềm long biến sao? Tại sao còn phải sử dụng glider? Mặc dù không diễn tả được nhưng chung quy cứ có cảm giác hắn hình như yếu hơn lúc trước nhiều, như là tiến vào Lord of the Rings bị thương quá nặng vậy. Lúc trước hắn liên tục duy trì trạng thái Tiềm long biến có vẻ mạnh hơn một chút...

http://tieulun.hopto.org

Lâm Tuấn Thiên tò mò quay sang người bên cạnh hỏi, người này chính là Trương Hằng.

Trương Hằng nhìn bóng lưng Trịnh Xá, đáp:

- Không phải như ngươi nghĩ đâu.... Người càng mạnh thì càng có thể cảm nhận được sự mạnh mẽ và yếu ớt của người khác. Thực lực của ngươi còn quá kém, hiện tại vẫn chưa thể cảm nhận được sức mạnh cấp độ như bọn ta hoặc càng cao hơn.... Hắn so với lúc trước khi tiến vào Lord of the Rings thì mạnh hơn nhiều. Lúc trước hắn là muốn thích ứng với Tiềm long biến, còn hiện tại hắn chắc chắn đang muốn che giấu chuyện gì đó... Cứ chờ xem, hắn nhất định có thể đánh bại clone của hắn!

Lâm Tuấn Thiên nhún nhún vai, cũng không nói thêm gì nhiều. Hắn mới chỉ mở cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, khống chế Goblin glider thì không có vấn đề gì nhưng vẫn chưa thể sử dụng tốt loại sức mạnh bản năng của tầng thứ nhất này cho nên hắn cũng không dám phân tâm, tập trung chú ý theo cùng cả đội. Cứ như vậy, một đội glider bay vượt qua rất nhiều thành thị đổ nát

Việc phổ cập Goblin glider trong Trung Châu đội toàn là nhờ Sở Hiên. Tại Chủ Thần cũng có hoán đổi đạo cụ phi hành nhưng phần lớn đều là thể tích lớn, không thích hợp cho các nhân sử dụng, hoặc là sản phẩm thứ cấp chỉ sử dụng trong thời gian ngắn. Muốn thật sự đạt tới cấp độ máy phi hành cá nhân, ngoài ra thời gian sử dụng lại phải dài thì cần giá cả và chi tiết kịch tình đều không thấp. Chính vì thế, trừ phi là tiểu đội rất mạnh hoặc là trong đội có người như Sở Hiên biết cách chế tạo, sửa đổi, nếu không đạo cụ bay vẫn là sản phẩm rất xa xỉ.

Ví dụ như tiểu đội luân hồi bị vệ tinh phát hiện này, bọn họ là thành viên Bắc Băng Châu đội.

Bắc Băng Châu đội từng cùng Trung Châu đội tham gia đoàn chiến trong Lord of the Rings, nhưng đội trưởng lại bị Triệu Chuế Không hành hạ đến chết, phần lớn thành viên khác cũng đều chết, đến bộ phim Final Destination sau đó lại càng đoàn diệt. Tuy nói Chủ Thần chia theo đội ngũ mạnh yếu khác nhau mà số lượng phim kinh dị trải qua cũng khác nhau nhưng đội ngũ này dù sao cũng là đội lập mới lại, thực lực không hề mạnh, tiếp đó là liên tiếp tư thâm giả tử vong, tân nhân tham gia, tư thâm giả tử vong, tân nhân tham gia, liên tục đào thải, đang tiến hành bước đầu tiên mà tất cả các tiểu đội luân hồi đều phải trải qua thì.... Trận chiến cuối cùng bắt đầu rồi. Điều này đối với bọn họ mà nói, không nghi ngờ gì chính là thông báo tàn khốc nhất. Bộ phim kinh dị lần trước vốn là để kiếm điểm, hoàn thiện lực lượng thì lại vì sợ hãi trận chiến cuối cùng sắp sửa bắt đầu mà phát sinh nội loạn, kết quả là đến trận chiến cuối cùng đoàn đội vốn có mười tám người chung quy chỉ còn lại sáu.... Trong đó còn có hai người là tân nhân vừa mới tiến vào bộ phim lần trước.

- Đúng là khốn kiếp... Tiểu đội Thiên Thần rút cuộc là ở chỗ nào chứ! Liên lạc xong lại bắt chúng ta chờ đợi, chúng ta còn phải chờ đợi mù quáng thế này bao lâu nữa?

Một gã cao lớn vừa đi vừa lớn tiếng chửi bới, trên tay cầm một khẩu Gatling sáu nòng. Tên này là một người da trắng, thể hình rất cao to, gần như ngang bằng với Bá Vương chỉ là cái mặt đầy cơ thịt thật sự khiến người ta không thể khen nổi. Đây không phải loại cảm giác áp bức nội tại và kiên nghị được tôi luyện ra từ lính đánh thuê lâu năm mà là một loại hung ác dữ tợn bộc lộ trên vẻ ngoài... So với Bá Vương thì còn thua kém quá nhiều.

Mấy người xung quanh gã cao lớn đều tránh xa hắn ra một chút, trong đó hai người trẻ tuổi một nam một nữ lại càng run bần bật, giống như tên này sắp sửa làm hại họ đến nơi. Nếu nhìn kỹ thì trên tay và cổ họ có rất nhiều vết thương vừa nhỏ vừa dài, không biết là đã bị ngược đãi, hành hạ như thế nào nữa.

- Mẹ nó, nhìn cái ***, nhìn nữa ông đây móc mắt ngươi ra!

Gã cao lớn trừng mắt, hung hăng nhìn một người da đen cách đó không xa, to mồm chửi lớn.

Người da đen đó cười lạnh một tiếng, không đáp lời, lại do một thanh niên da trắng hét lên:

- Khốn kiếp, ngươi ngậm miệng vào! Nếu không ngươi thật sự muốn ra và Kutten hợp lực giết ngươi trước? Bộ phim lần trước nếu không phải ngươi muốn cướp chi tiết kịch tình của bọn hắn, hơn nữa lại còn quấy rối thì bọn hắn sẽ có thể lập tức phản kháng sao? Đã là trận chiến cuối cùng rồi, ngươi thật sự muốn chết ở đây đây bây giờ à?

http://tieulun.hopto.org

Gã cao lớn híp mắt lại nhìn trừng trừng vào thanh niên kia và người da đen, một lúc lâu sau mới cười lạnh nói:

- Ta chẳng phải nói gì nhiều với các ngươi, một khi phát hiện tiểu đội Thiên Thần, ông đây lập tức phủi đít rời đi, mang theo đám phế vật các ngươi chỉ vướng tay. Nếu không phải tại các ngươi, ta đã sớm thành đội trưởng, hơn nữa còn mở cơ nhân tỏa tầng thứ hai rồi, chỉ vì các ngươi làm liên lụy. Mẹ nó đến cả xử mấy tên tân nhân một chút cũng phải ngăn cản quát mắng, cút mẹ các ngươi đi!

Tên khốn này vẫn tiếp tục chửi mắng không ngớt, thanh niên kia cùng người da đen tuy lông mày nhíu chặt nhưng cũng không lập tức ra tay tấn công, dù sao vẫn còn một tư thâm giả khác lập trường chưa rõ, cho dù bọn họ động thủ cũng chưa rõ thắng lợi...

Đúng lúc này, cách đó rất xa trên bầu trời xuất hiện một loạt chấm nhỏ, từ xa nhìn lại giống như mười mấy con chim. Theo những điểm đen đó càng lúc càng tiếp cận mới phát hiện, những thứ đó rõ ràng là đạo cụ bay, hơn nữa còn là mười mấy chiếc cùng một lúc... Ý nghĩa của việc này đối với những tư thâm giả mà nói là cực kỳ rõ ràng, trước mắt đang có một tiểu đội luân hồi kéo tới, hơn nữa không chỉ là một tiểu đội luân hồi mà còn là một tiểu đội cực mạnh!

.....

Tố chất thân thể của mấy tư thâm giả đều tốt hơn người bình thường, bọn họ cũng nhanh chóng phát hiện đám Goblin glider đang bay tới trên đầu, nhưng không có một ai dám chạy trốn hay công kích, đến cả gã cao lớn cầm Gatling cũng không dám. Bởi vì bọn họ đều biết rõ một chuyện, đó là chân người dù nhanh đến mức nào cũng không thể nhanh hơn bay được....

Mấy người Trịnh Xá quả nhiên là bay tới chỗ tiểu đội luân hồi này trước giữa trưa. Tiểu đội luân hồi này lại thật sự quá yếu, đến cả tinh thần lực khống chế giả cũng không có, hơn nữa lúc này hình như còn đang tiến vào trong thành phố. Với thực và trang bị của những người này... Thành phố đó có lẽ cũng đủ lấy được mạng họ.

Khi bọn hắn từ trên glider nhảy xuống, bốn gã tư thâm giả đều đồng thời giật mình, tiếp đó cảm giác tuyệt vọng bắt đầu ập tới. Kẻ dẫn đầu trước mặt họ lại nhận ra, chính là Trịnh Xá nổi danh lừng lẫy trong cả thế giới luân hòi. Thực lực của hắn nghe nói vô cùng mạnh, mà Trung Châu đội lại càng là đội ngũ siêu cường từng chiến thắng cả tiểu đội Thiên Thần. Một đội ngũ như vậy bay tới trước mặt họ... Cơ bản là không còn đường sống nữa,

Nhưng bốn người này vẫn như cũ, không dám nhúc nhích, khao khát với sự sống khiến họ không lập tức tự sát mà ngược lại, tận đáy lòng cầu mong mấy người Trịnh Xá phát từ tâm tha cho bọn họ, hoàn toàn đánh cược tính mạng vào số mệnh, cứ như vậy đứng đó không dám cử động một chút.

Trịnh Xá thấy phản ứng của bốn người này, cùng với hai người phía sau cũng vô cùng sợ hãi, hắn thở ra một hơi, nói:

- Được rồi, ta cũng không thích nói nhiều, đây là trận chiến cuối cùng, nói bỏ qua cái gì cũng chẳng có ý nghĩa, ta cần các ngươi làm một việc cho ta. Không cần biết các ngươi là người của Liên minh Thiên sứ hay là người bị clone của ta khống chế, thuộc phe tiểu đội Ác Ma... Không cần biết các ngươi thuộc phe nào hay là không thuộc cả hai phe, tóm lại là bây giờ ta muốn các ngươi nhắn lại với ông chủ của mình như sau.

- Bọn ta sẽ tới thành phố Raccoon, ở đó có manh mối về phòng thí nghiệm số 7, nếu như muốn giữ mạng, hoặc là muốn lấy mạng ta.... Vậy tới đó tìm ta, ta sẽ chờ. Mặt khác nếu trên đường gặp phải đội ngũ khác thì cũng lặp lại những gì ta vừa nói cho họ, nhớ kỹ, không được sai một chữ!

Trong lúc nói, Trịnh Xá đã tới trước mặt hai tân nhân. Hắn tự nhiên có thể nhìn ra đây là hai tân nhân, thực lực không có cường hóa gì, cơ nhân tỏa lại càng không cần nhắc tới, kỳ thật chỉ là hai người bình thường. Mấu chốt là trên cơ thể họ có rất nhiều vết thương nhỏ bé, tựa hồ bị người khác dùng lưỡi dao khẽ rạch lên da nhưng lại không làm thương đến cơ bắp.... Đây không phải vết thương chiến đấu mà là bị ngược đãi.

- Là ai hành hạ các ngươi?

Trịnh Xá nhìn hai tân nhân, trầm tĩnh nói.

http://tieulun.hopto.org

Hai người ngẩn ra, cùng vô thức nhìn phía gã cao lớn kia. Tên này trong lòng vừa thầm hô không xong, còn chưa kịp có ý thức nào nữa thì Trịnh Xá đã xoay người nhẹ nhàng vung tay đánh tới, đầu tên này lập tức nát bét ra như một quả dưa, cơ thể đổ ập xuống đất.

- Ta biết trong thế giới phim kinh dị này các ngươi chết chắc rồi, ta cũng không có hứng thú làm thánh nhân cứu vớt các ngươi, nhưng ta không thích hành vi như vậy, cá nhân ta không thích!

Trịnh Xá nhìn ba gã tư thâm giả còn lại trong đội, cười lạnh nói, tiếp đó hắn cũng không để ý tới bọn họ, quay người đi về Goblin gilder của mình. Đến khi mọi người trong Trung Châu đội đã lái glider bay đi, ba người kia mới phịch một tiếng quỳ rạp xuống đất, thở dốc. Khí thế ập tới trong nháy mắt vừa rồi cơ hồ muốn ép chết bọn họ, cảm giác đó thật sự không khá hơn cái chết bao nhiêu.

- Tới Lord of the Rings rèn luyện lần này, tâm đắc lớn nhất là.... Ta chính là ta, ta không phải ta, ta vẫn là ta! (hiểu chết liền)

- Không cần phải học theo kẻ khác, cũng không cần phải kiếm cớ là hoàn cảnh làm ta thay đổi, ta vẫn luôn là người như thế, sau này cũng vậy!

Trịnh đứng trên glider, nói với những người còn lại, trên người hắn của tản mát ra cảm giác áp bức... Đúng như Trương Hằng đã nói, hắn so với lúc trước một mực bảo trì trạng thái Tiềm long biến thì đã mạnh hơn không ít, hắn quả nhiên là đang che giấu chuyện gì đó...

Sở Hiên liếc nhìn hắn một cái rồi nói:

- Vậy thì hành động tiếp theo là tìm kiếm các tiểu đội luân hồi khác, phát tán tin tức về chúng ta ra càng nhiều càng tốt, đồng thời... Chờ đợi, chờ đợi kẻ kia của ta, chờ đợi Adam...

731. Chương 6: Đấu Trí Không Giới Hạn (1)

- Sở Hiên, à, hai tên.... Adam, ta, có thể còn cộng thêm cả Nyos nữa, đương nhiên điều kiện đầu tiên là hắn phải sống sót mới được... Bố cục, kế hoạch tính toán giữa năm trí giả bọn ta, đúng là đủ khiến người ta nghĩ vỡ cả đầu.

Tiêu Hoành Luật lầm bầm nói, vừa liên tục ngắt ngắt tóc trán vừa đưa mắt liếc xéo sang phía Sở Hiên. Tên khốn này đúng là nhàn nhã, dáng vẻ hoàn toàn khác với trạng thái suy nghĩ của hắn, vừa không hai mắt đầy tơ máu cũng không có dấu hiệu mệt mỏi nào. Sở Hiên vẫn như cũ ung dung ăn táo, không ngừng loay hoay với mấy thiết bị nhỏ bé, thậm chí căn bản không thể dựa vào thần thái và động tác để suy đoán tâm lý hắn lúc này, đây là ưu thế của kẻ không có cảm giác và tình cảm sao? Hoặc có thể nói, sau khi mất đi quá nhiều thứ, trời cao liền bù đắp cho hắn phần trí tuệ đó?

"Đây rút cuộc là con cưng của ông trời? Hay là bi kịch do cái gọi là vận mệnh tạo ra?"

Tiêu Hoành Luật bật cười tự giễu, tiếp đó lại tập trung toàn bộ tinh thần vào tình hình trước mắt. Việc phân tích tình huống như vậy đã tốn của hắn hai ngày hai đêm nhưng vẫn không hề có chút manh mối nào, ngược lại, sự tình trong đầu hắn càng phát triển phức tạp hơn.

Cũng không phải là trí tuệ của Tiêu Hoành Luật quá kém, cho dù từ phương diện nào đi nữa hắn cũng đều không hổ là đỉnh cao của trí tuệ người bình thường như Sở Hiên đã nói. Từ điểm này mà nói, hắn tuyệt đối không thua kém Nyos, chỉ là vì trong Trung Châu đội hào quang của Sở Hiên quá chói lọi, hoàn toàn che mờ mất sự phát huy của hắn cho nên mới tạo nên cảm giác trí tuệ của hắn cũng không hề xuất chúng. Nếu như bỏ hắn vào một đoàn đội bất kỳ nào khác, hắn đều có thể trở thành nhân vật cực kỳ quan trọng chỉ đứng sau đội trưởng.

Theo một mức độ nào đó mà nói, phần lớn các thành viên Trung Châu đội cũng đều giống như Tiêu Hoành Luật, bị sức mạnh của Trịnh Xá che lấp, thực lực của họ có vẻ như rất yếu...

Lại nói về Tiêu Hoành Luật đang không ngừng suy nghĩ tình hình trước mắt. Tình huống nói ra thì rất đơn giản, trên đường đi, Trung Châu đội gặp ba tiểu đội luân hồi khác, mỗi đội đều được yêu cầu làm một chuyện giống nhau, đó là thông báo đầu mối và địa điểm nơi Trung Châu đội muốn tới cho Thiên Thần đội

http://tieulun.hopto.org

và Ác Ma đội, còn về việc rút cuộc có thể truyền được tất cả tin tức đi không thì họ cũng không biết được. Mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên, rất nhiều khi, may mắn quả thực là một phần của thực lực.

Tình hình nhìn từ bên ngoài cũng không phức tạp, chỉ vỏn vẹn truyền bá tin tức về Trung Châu đội ra mà thôi, rõ ràng là muốn sắp đặt cạm bẫy gì đó bên trong thành phố ấy. Nhưng nếu cộng thêm hai tên Sở Hiên, một gã Adam và một Tiêu Hoành Luật, cùng với một Nyos có thể còn sống nữa, tình huống sẽ hoàn toàn khác biệt.

- Theo tin tức đã biết đến hiện tại, tiểu đội Ác Ma có một loại thuộc tính, kỹ năng hoặc vật phẩm hoàn toàn siêu việt lẽ thường. Cụ thể là cái gì thì không quan trọng, mấu chốt là thứ này có thể toàn tri toàn năng... Không, hắn là thuộc về tiên đoán trong một phạm vi nào đó, tiên đoán gần như chuẩn xác trăm phần trăm, như vậy mới có thể giải thích sự xuất hiện của clone Trịnh Xá trong The Perfect Storm. Nếu đã có loại năng lực cường hãn như thế, vậy thì đồng thời, muốn sử dụng năng lực đó cũng chắc chắn phải trả giá rất lớn, cái giá đó là gì? Năng lượng? Sức sống? Hay là điểm thưởng, chi tiết kịch tình? Không cần biết là loại nào, năng lực toàn tri toàn năng đó cũng tuyệt đối không thể liên tục sử dụng.

Tiêu Hoành Luật thì thào tự nói, dùng sức ngắt một sợi tóc trán:

- Nhưng nếu như kẻ có được năng lực toàn tri toàn năng là Sở Hiên... Vậy thì tình huống đúng là không xong hết mức, người như hắn... Không, loại sinh vật đó không thể gọi là người nữa rồi, hẳn phải gọi là "Thần" mới đúng... "Thần" xuất hiện dưới hình hài con người...

- Theo lý mà nói, Sở Hiên trong trạng thái như vậy đã là vô địch, nhưng hắn lại để lộ tin tức cho Sở Hiên của chúng ta, hơn nữa còn để xuất kế hoạch cùng Trung Châu đội hợp công tiểu đội Thiên Thần, vậy không phù hợp với tính cách Sở Hiên. Với tính cách của hắn, nếu như có loại vô địch như vậy, tuyệt đối sẽ trực tiếp bố cục giết người toàn thắng, sao lại còn phải bày ra nhiều mánh lới như vậy? Thế có nghĩa là toàn tri toàn năng cũng có hạn chế, hoặc có thể nói là có hạn chế ngăn cản hắn làm như vậy..... Vũ lực của clone Trịnh Xá ngăn cản hắn chăng? Hay là hạn chế sử dụng năng lực toàn tri toàn năng đó?

- Nói tóm lại, clone Sở Hiên chiếm được "thế" tuyệt đối trong trận chiến này, tất cả âm mưu đều vô hiệu, thậm chí còn bị hắn tính kế ngược lại, không, chắc chắn là sẽ bị hắn tính kế ngược lại, phản ứng của hai đội kia sẽ là.... Sở Hiên của đội chúng ta đồng ý cùng Ác Ma đội đối phó với Thiên Thần đội, nhưng phản ứng của hắn rất có thể là sẽ sắp đặt ngược lại tính kế cả clone Sở Hiên lẫn Adam. Adam tuy thân nằm tại thế yếu tuyệt đối, không hề biết Sở Hiên của Ác Ma đội có thể toàn tri toàn năng, cũng không biết Ác Ma đội và Trung Châu đội sẽ liên kết đối phó hắn nhưng đó có thể lại trở thành ưu thế của cá nhân hắn. Hắn rất có thể sẽ trở thành quân cờ quan trọng mà hai đội dùng để làm suy yếu đối phương, mà mấu chốt là thực lực của quân cờ này rất mạnh, rất có thể sẽ lợi dụng một số biện pháp lật ngược lại trở thành kẻ đánh cờ.

- Còn lại là ta và Nyos, lập trường và khả năng bày ra bố cục của chúng ta cũng sẽ làm tăng thêm biến số của kế hoạch này.....

Tiêu Hoành Luật thần sắc phức tạp nhìn sang phía Sở Hiên. Tất cả những suy nghĩ này đều chỉ tồn tại trong lòng hắn, hắn cũng không ngu đến mức thương lượng kế hoạch với Sở Hiên, bởi vì khả năng toàn tri toàn năng của Ác Ma đội phảng phất như một thanh kiếm sắc lúc nào cũng lơ lửng trên đầu, làm hắn chỉ có thể căn cứ vào trí tuệ và sự thấu hiểu với Sở Hiên của mình để phối hợp với bố cục của Sở Hiên. Tất cả suy nghĩ đều thành lập trên cơ sở Sở Hiên muốn đồng thời tính kế cả Ác Ma đội lẫn Thiên Thần đội.

- Nói cách khác.... Nhân tuyển thật sự để tìm cách chiến thắng tiểu đội Thiên Thần.... Là ta?

Tiêu Hoành Luật thở hắn ra một hơi, một lúc lâu sau mới đình chỉ suy luận... Đã lãng phí mất hai ngày, hắn không thể tiếp tục nghĩ ngợi thêm nữa. Tiếp theo đây không cần biết suy đoán của hắn có chính xác hay không đều phải thực hành, ví dụ như toàn diệt tiểu đội Thiên Thần, cùng với kéo cả tiểu đội Ác Ma vào trong trận chiến này....

- Ác Ma đội, Thiên Thần đội... Thật giống như hai ngọn núi khổng lồ song song tồn tại, cường giả trong hai đội họ rút cuộc là đang làm cái gì chứ?

Hai đội ngũ còn lại hình thức không giống với Trung Châu đội, mà nói một cách chính xác là mô thức của Trung Châu đội cũng không giống với tất cả cá tiểu đội luân hồi khác. Mỗi đội ngũ đều có mô thức đặc hữu của riêng mình, trong đó thường thấy nhất là cường giả thống trị đoàn đội hoặc là trí giả chỉ huy giống như

http://tieulun.hopto.org

Nam Viêm Châu đội. Đương nhiên, cường giả luôn không muốn bản thân bị trói buộc, mà trong trận chiến cuối cùng này, cường giả của tất cả các đoàn đội, hoặc có thể nói là cường giả thực lực đạt tới một trình độ nào đó, bọn họ tự nhiên là sẽ có hành động của riêng mình, không chịu không chế quá lớn của người khác.... Ví dụ như La Ứng Long của tiểu đội Thiên Thần. Đã tiến vào thế giới phim kinh dị được ba ngày, trong ba ngày này hắn vô cùng trầm mặc, bình thường một câu cũng không muốn nói, mặc cho cô bạn gái tóc vàng của hắn không ngừng trêu chọc. Đối với hành vi như thế của hắn, mấy người trong đối đều không có phản ứng quá nhiều, dù sao hắn cũng đã như vậy ngay từ mấy bộ phim kinh dị trước rồi. Mấy người cũ trong đội tự nhiên là không cần nói, mấy tân nhân thì lại không quen thuộc với căn cơ của La Ứng Long, vì thế bọn họ lại càng không để ý, chỉ có hai người da trắng có vẻ rất có hứng thú với bạn gái La Ứng Long thì không ngừng khiêu khích hắn. Đương nhiên, hai người này cũng không dám quá phận, dù sao thì Tống Thiên và La Ứng Long cũng cùng là người châu Á, ai mà biết gã siêu cường giả cầm đao này sẽ có ra mặt vì La Ứng Long hay không? Tất cả cũng chỉ vì... Bọn họ không hề biết thực lực chân chính của La Ứng Long.

- Vậy sao? Trung Châu đội nói với các ngươi như vậy?

Adam nghe thủ lĩnh một đoàn đội khác báo cáo, sau khi cẩn thận lắng nghe những gì Trung Châu đội yêu cầu bọn họ nói, Adam liền rơi vào trầm tư, hơn nửa ngày sau mới hỏi một câu có cũng như không đó.

- Tất nhiên, ta nhớ rất rõ ràng, đội trưởng Trung Châu đội Trịnh Xá nói với bọn ta nguyên văn như vậy, một chữ cũng không sai.... Kẻ đó thật mạnh, đứng trước mặt hắn phảng phất như đứng trước núi cao biển rộng, căn bản là bị áp bức đến mức dũng khí để phản kháng cũng không có. Còn may là hắn không ra tay với bọn ta, chỉ nhắn lại những lời vừa rồi, vì thế ta mới ghi nhớ rất kỹ!

.....

- Vậy sao? Trung Châu đội nói với các ngươi như vậy?

Adam cũng không trả lời người kia, cứ ngây ra như vậy, lẩm bẩm tự nói. Những người xung quanh nhất thời đều yên lặng xuống, tất cả nhìn sang phía Adam, xem xem gã có trí tuệ siêu quần này sẽ đối phó với khiêu khích của Trung Châu đội như thế nào.

- Trung Châu đội.... Bọn chúng tại sao phải làm vậy chứ?

Adam đột nhiên quay sang hỏi người bên cạnh. Tất cả mọi người đều ngạc nhiên, bởi vì họ chưa từng thấy Adam đi hỏi ý người khác, hơn nữa còn hỏi với dáng vẻ ngơ ngác như thế này. Trong quá khứ, hắn cho dù đối mặt với bất kỳ khó khăn, bất kỳ vấn đề nào cũng đều mỉm cười giải quyết, bộ dạng hắn lúc này thật sự... Khiến người ta phải bất an.

732. Chương 6: Đấu Trí Không Giới Hạn (2)

- Đủ rồi....

La Ứng Long đột nhiên đứng dậy, hắn nhìn ra xa nói:

- Tình cảm đội viên của chúng ta đến đây là hết, tiếp theo ta sẽ gia nhập Trung Châu đội.... Đạo bất đồng, dù có nói cũng vô ích, lần sau gặp mặt chúng ta sẽ là kẻ địch. Trả bình tụ linh lại cho ta, ta không muốn phải động võ đoạt lại... Còn nữa, Leina, nếu muốn ở cùng anh thì bây giờ hãy đi cùng anh luôn. Anh không muốn khi đối đầu với Thiên Thần đội lại phải coi cả em cũng là đối thủ.

Cô gái tóc vàng ngẩn người, tiếp đó thần sắc đầy vẻ phức tạp, nhất thời không biết phải nói gì mới tốt. Ngược lại, mấy người xung quanh liền từ từ quây tới. Thiên Thần đội nhân số không nhiều, tổng cộng chỉ có tám người, ngoài La Ứng Long, Tống Thiên, Adam, Leina ra thì có bốn tân nhân khác. Gọi là tân nhân nhưng bốn người này tốt xấu gì cũng là đội trưởng đoàn đội khác, vì thế về phương diện thực lực cũng không hề yếu.

- La Ứng Long, ta sẽ không giải thích bất cứ điều gì cho những việc ta làm, nhưng có một điểm ngươi phải rõ ràng. Đó chính là ta mới là đội trưởng tiểu đội Thiên Thần. Rất xin lỗi, ta không thể để ngươi tới chỗ Trung Châu đội, ít nhất là trước khi Sở Hiên chết, không thể để ngươi gặp hắn... Tống Thiên, phiền ngươi ra tay đi.

http://tieulun.hopto.org

Adam cũng không nhìn La Ứng Long, hắn cúi đầu vừa nghĩ vừa nói.

Cô gái tóc vàng giật mình, vội vàng nói:

- Đừng nội đấu mà, đối thủ của chúng ta là Ác Ma đội và Trung Châu đội... La Ứng Long, từ sau khi chúng ta tìm thấy di tích, anh lúc nào cũng mang bộ dạng này. Rút cuộc là có nội tình gì vậy, nói cho mọi người biết đi. Chỉ cần anh nói ra, chúng ta có chuyện gì mà không thể giải quyết chứ?

- Không phải không muốn nói, mà là không thể nói

La Ứng Long đầy vẻ phẫn hận nhìn Adam, hơn nửa ngày sau mới phun ra được một câu, cùng lúc đó, hắn đã lấy trong người ra một thanh kiếm nhỏ trong suốt. Thanh kiếm này tối đa chỉ to cỡ bàn tay nhưng khi hắn vừa lấy kiếm ra, Tống Thiên ở cách đó không xa đã rút phắt thanh trường đao của hắn, đối thẳng vào La Ứng Long.

Cô gái tóc vàng trong mắt đã ngân ngấn nước, vội vàng hỏi:

- Tại sao lại không thể nói? Được rồi, được rồi, anh chỉ nói cho một mình em thôi, có được không? Không nói với ai khác, cứ như thế đi, chỉ nói với một mình em thôi có được không?

- ...Không phải không muốn nói, mà là không thể nói!

La Ứng Long đang nói đột nhiên vung tay đánh ra phía sau. Trên tay hắn xuất hiện một tầng không gian vặn vẹo có thể thấy được bằng mắt thường, mà bên ngoài tầng không gian đó là một cây phi đao nhỏ bé. Cây phi đao này cực kỳ cứng cỏi, không ngờ lại liều mạng đâm sâu vào trong tầng xung động đó, đến khi xuyên qua được một nửa mới hoàn toàn dừng lại. Cách đó không xa, kẻ vừa phát xạ phi đao đang mỉm cười khinh thị, vung tay lại phóng một mũi phi đao khác tới.

"Ngu xuẩn.... Ám khí sở dĩ gọi là ám khí chính bởi vì có thể bắn người lúc họ không kịp để phòng. Làm như hắn thế này chẳng bằng cầm một khẩu súng laser đi chiến đấu, đúng là lãng phí kỹ năng thiên phú có được."

Tống Thiên khẽ chửi thầm, trong lúc La Ứng Long đỡ mũi phi đao thứ hai đang định phản kích, hắn đã lăng không chém xuống một đao, không có chút hoa xảo nào, trực tiếp chém thẳng tới trước mặt La Ứng Long.

- Đao thứ nhất, Xuân lôi bạo cức!

La Ứng Long không để ý tới gã bắn phi đao nữa, cây kiếm nhỏ trong tay hắn khẽ rung lên, thoáng cái đã biến thành một thanh trường kiếm trong suốt, trên thân kiếm khắc chi chít những ký hiệu nhỏ bé. Thanh kiếm giơ lên cản lại trường đao đang chém xuống, một đao một kiếm va chạm, phát ra tiếng nổ vang dội. Chỉ thấy trên thanh đao cổ phác lôi điện lấp lóe, uy lực điện áp cực mạnh không ngờ còn đẩy văng mấy người xung quanh ra xa, chỉ còn hai người La Ứng Long và Tống Thiên đứng nguyên chỗ cũ.

- Tại sao phải ngăn cản ta?

La Ứng Long sắc mặt phẫn nộ, quát lên:

- Ta không tin ngươi lại không phát hiện ra được chuyện đó. ***, ngươi có còn là người nữa không?

Tống Thiên dáng vẻ bình tĩnh, đáp:

- Ta khác với ngươi... Buông bỏ tất cả mới có thể đạt được tâm đao. Võ đạo là tất cả của ta, có chết cũng không sao thì còn đồ vật sự việc ngoại thân nào có thể ảnh hưởng ta? Ngươi quá chấp nhất, nghe nói tu chân của ngươi vừa khéo là buông bỏ tất cả đúng không? Thành tựu của ngươi sau này sợ rằng không lớn...

- Lớn cái con mẹ nhà ngươi. Tống Thiên, ông đây đã sớm thấy ngươi không thuận mắt rồi, lúc nào cũng lải nhải cái gì buông bỏ tất cả mới thành võ đạo. Vậy sao *** nhà ngươi không buông bỏ võ đạo đi? Hôm nay dù là bỏ đi cũng phải giết ngươi trước rồi mới đi!

Thần sắc La Ứng Long càng lúc càng giận giữ, hắn hét lên một tiếng, vung tay ném thanh kiếm ra giữa không trung. Thanh cổ kiếm lập tức phân thành mấy chục cây kiếm bay lượn khắp nơi, bao trùm hắn vào bên trong. Cùng lúc ấy, hai tay hắn liên tục bay múa, một số văn tự đồ hình xuất hiện giữa hư không nơi

http://tieulun.hopto.org

tay hắn lướt qua. Không lâu sau, quanh người hắn đã phủ đầy các loại hình tượng, ký hiệu, nhìn giống như một bức tranh trừu tượng.

- Mượn lực Càn Khôn! Bát quái thành hình!

- Cấn! Băng(*)!

La Ứng Long hai tay hợp lại, chân nguyên lực trong cơ thể cuồn cuộn tràn ra, trên cao khoảng một trăm mét cũng xuất hiện vô số văn tự ký hiệu, tập hợp thành một trận đồ bát quái xoay chuyển không ngừng. Khi La Ứng Long hét lên, Adam cùng Leina đã vội vã lùi lại sau, tại trường chỉ còn lại Tống Thiên sắc mặt ngưng trọng cùng bốn gã kia ngây ngốc đứng đó. Trận đồ bát quái trên không xoay chuyển càng lúc càng nhanh, một bóng đen khổng lồ xuất hiện tại đó.

- Chuyển Thái Sơn!

Trên trời! Từ trên trời một khối nham thạch to tới mấy trăm mét vuông rơi thẳng xuống, đè tới chỗ Tống Thiên. Bốn người kia bấy giờ mới có phản ứng lại, cũng bắt đầu liều mạng chạy ra xa. Đến tận giờ phút này họ mới hiểu, gã La Ứng Long đó rút cuộc là mạnh đến mức nào.... Hoặc có thể nói, nguyên nhân tại sao Adam không để họ chọc vào La Ứng Long, bây giờ họ mới hiểu được.

La Ứng Long dùng sức giậm mạnh, nhảy lên cao mấy mét, một thanh trường kiếm hình dáng cổ xưa xuất hiện dưới chân hắn. Tên này mượn kiếm bay thẳng lên cao, đứng giữa không trung ở độ cao mấy chục mét, đồng thời hai tay không ngừng vũ lộng, những hình ảnh phù văn một lần nữa xuất hiện xung quanh.

- Ly! Diệc!

- Viêm, diễm, diệc! (**)

La Ứng Long hét lớn, hai tay dùng sức đẩy mạnh ra, tốc độ tiêu hao chân nguyên lực càng thêm điên cuồng, bát quái trận trên trời cũng xoay chuyển cuồng loạn, màu sắc trong trận từ màu đỏ sậm biến thành trắng sáng. Một màn lửa lớn màu trắng từ trên trời ập xuống, khi chạm vào vách đá, đá núi không ngờ lại không thể ngăn cản nổi ngọn lửa nóng bỏng đó, bắt đầu không ngừng tan chảy, bốc hơi. Đúng lúc ấy, phía dưới núi đá đột nhiên lôi điện tung hoành, một luồng sét màu tím từ trên trời đánh xuống, đồng thời bổ vỡ núi đá cùng ngọn lửa thành hai mảnh, Tống Thiên vẫn cầm đao đứng ở phía dưới.

- Đao thứ ba, Trầm lôi địa ngục!

La Ứng Long thấy vậy cũng không hoảng hốt, hắn hét lớn:

- Giỏi! Không hổ là người một lòng truy cầu võ đạo. Ngươi quả nhiên đã dung hội quán thông cuốn đao phổ đó, sợ rằng cả bản thân Hạng Vũ cũng không mạnh được như ngươi! Hay cho Tử lôi thất kích! Hay cho Tống Thiên! Chúng ta đánh tiếp!

La Ứng Long không dùng Càn khôn mượn lực nữa mà đột nhiên vung kiếm tự cắt cổ tay mình, tiếp đó đầu tóc tung bay, đứng đó dùng sức đạp mạnh chân, từ sau lưng hắn liền bắn ra mười hai lá cờ nhỏ to bằng bàn tay. Không biết những lá cờ này làm bằng vật liệu gì, vừa ra đón gió lập tức căng phồng lên, biến thành mười hai lá cờ to mười mấy mét bao quanh mười hai phía, phía trên vẽ đầy những quái vật viễn cổ, hình tượng hung ác, những quái vật đó giống như vật sống, lần lượt gầm thét vang dội. Chỗ Tống Thiên đang đứng chợt nổi lên, lấy hắn làm trung tâm, đất đã trong phạm vi một trăm mét không ngừng tụ tập, giống như đột nhiên trồi dậy thành một bình đài bằng đá lớn. Trong thoáng chốc, đất đã trong phạm vi trăm mét đã vươn lên cao trên không mấy chục mét.

- Thập nhị đô thiên thần sát trận!

- Tới đi, Tống Thiên, Adam! Ông đây cũng nghĩ thông rồi, hôm nay các ngươi đừng kẻ nào mong thoát được!

La Ứng Long giống như đã phát điên, hắn gầm lên, máu tươi không ngừng từ cổ tay chảy xuống. Trên mười hai lá cờ lớn khói đen bốc lên cuồn cuộn, quái vật ác ma giữa không trung nhe nanh múa vuốt, liên tục muốn thoát ra khỏi mấy lá cờ. Tuy hai bên còn chưa công kích nhưng chỉ riêng nhìn trận thế kinh người này, bốn tên tân nhân đã bị dọa đến vãi cả ra quần, liên tục lùi lại phía sau, nhưng cũng không đám hoảng loạn chạy trốn. Đến tận lúc này, bọn họ cuối cùng cũng hiểu rõ chênh lệch thực lực giữa mình và La Ứng Long, khoảng cách này đã không còn có thể lấy số lượng để bù đắp nữa.

http://tieulun.hopto.org

Bộp bộp bộp

Đột nhiên, một tràng vỗ tay rõ ràng truyền tới, tuy âm thanh không lớn nhưng không ngờ lại có thể đè nén tiếng gầm rú ồn ào của quái vật xuống. Nhất thời, mọi người đều vô thức nhìn lại, chỉ thấy một thành niên da vàng lăng không đứng cách đó không xa, lạnh lùng nhìn tất thảy, kẻ vỗ tay chính là hắn.

- Đúng là một vở kịch hay, ta quả muốn chờ xem các ngươi diễn đến phần cuối mới thôi.... Nhưng thật xấu hổ, nhận lệnh của người, không thể để các ngươi tự tiêu hao ở đây được.... Adam, ta là sứ giả của Ác Ma đội, đến chuyển lời của Sở Hiên, bây giờ ngươi muốn nghe không?

Thanh niên bay tới chính là La Cam Đạo của tiểu đội Ác Ma, hắn cũng chẳng để ý tới La Ứng Long ở giữa không trung và Tống Thiên trên đài cao, chỉ cười lạnh, nhìn Adam nói.

Adam thoáng sửng sốt, đến mấy giây sau mới chợt bừng tỉnh, hắn liền cười nói:

- Bây giờ mới tới sao? Đã chờ ngươi lâu lắm rồi... Nói ta nghe xem, tất cả những gì Sở Hiên đã nói.

Khóe miệng La Cam Đạo mấp máy liên tục, những người xung quanh cũng không biết hắn rút cuộc là đang nói cái gì. Mấy chục giây sau, hắn mới nói:

- Được rồi, lời nhắn đã xong, tiếp theo là quyết định của ngươi.

Dứt lời, hắn cũng chẳng để ý tới mọi người, cười lạnh một tiếng rồi quay người bay đi. Cũng không thấy hắn sử dụng công pháp hay dụng cụ nào, cả người cứ như vậy bỗng không bay lượn trên không trung.

Adam nhìn La Cam Đạo bay càng lúc càng xa, hắn thở ra một hơi, nói với La Ứng Long:

- ...Ngươi đi đi, quy tắc ngươi đã biết, không thể nói tức là không thể nói. Tuy Sở Hiên có thể sẽ hiểu được ngươi muốn nói gì, nhưng cần có thời gian... Đây là bình tụ linh của ngươi.

Hắn lấy trong người ra một chiếc bình ngọc rồi cũng không biết hắn làm thế nào, chiếc bình tự động chậm rãi bay lên không, rơi vào tay La Ứng Long.

Thần sắc La Ứng Long biết đổi liên tục, lại nhìn sang cô gái tóc vàng Leina đang khóc lóc không thôi, cuối cùng liền thở dài nói:

- Bỏ đi, bỏ đi... Adam, ngươi sẽ không được chết tử tế đâu!

Nói đoạn, hai tay hắn dùng sức vung mạnh, mấy lá cờ khổng lồ liền bay vào tay hắn, thu nhỏ lại như cũ. Sắc trời hôn ám lúc trước cũng từ từ tiêu tán, ngoài đài cao bằng đá đột ngột trồi lên lúc trước ra thì căn bản không thể nhận ra uy lực tàn dư của Thập nhị đô thiên thần sát trận nữa.

- Leina.... Tạm biệt.

La Ứng Long nói xong liền quay người bay đi, phi kiếm đưa hắn đi càng lúc càng xa, dần dần biết mất ở phía chân trời...

(*): Băng ở đây nghĩa là sụp đổ, ko phải băng đá

(*): cả ba từ đều chứa bộ hỏa( ), viêm( ) là 2 chữ hỏa ghép lại, diễm ( ) 3 chữ, diệc( ) 4 chữ

733. Chương 6: Đấu Trí Không Giới Hạn (3)

- Đã được năm ngày rồi đấy...

Trịnh Xá thấy Sở Hiên dáng vẻ nhàn nhã, hắn nhất thời lại muốn nổi cáu, lập tức quát lên một câu. Sở Hiên đưa mắt nhìn hắn một cái rồi cũng chẳng đáp, tiếp tục vừa ăn táo vừa nhìn trời.

- Khốn kiếp, ngươi không phải đang ngồi chơi đấy chứ? Vị trí cụ thể của thành phố cũng đã tìm được rồi, tại sao chúng ta còn chưa đi? Lại còn nói cái gì mà bố cục tính kế các loại nữa... Không cần! Lấy lực phá xảo đi! Chúng ta trực tiếp kéo tới, gặp thần giết thần, gặp phật giết phật!

Trịnh Xá cao giọng nói. Tuy mấy câu này đến bản thân hắn cũng chẳng thể tán thành nổi nhưng tốt xấu gì cũng phải ép Sở Hiên biểu lộ thái độ mới được.

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên chỉ nhìn lên trời nói:

- ...Clone của ta, vệ tinh hắn làm tính năng hơi kém một chút.

- Hả? Vậy thì có ý nghĩa gì? Trí tuệ của ngươi còn cao hơn hắn một chút sao?

Trịnh Xá ngẩn người, hỏi.

- Không, ta có thứ mà hắn không có...

Sở Hiên nhắm mắt lại, nói:

- Tại Chủ Thần không có kỹ năng hay thuộc tính toàn tri toàn năng, nếu là kỹ năng tự sáng tạo.... Vậy hiển nhiên là đã thoát ly khỏi phạm trù xác suất nhân quả thông thường, thuộc về phạm vi vũ khí xác suất nhân quả rồi. Nếu là clone Trịnh Xá mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm thì có một chút khả năng, nhưng theo tình hình trước mắt, thực lực hắn còn chưa đạt tới cấp độ ấy, điểm này ta nghĩ ngươi là người rõ ràng nhất.

Trịnh Xá thoáng sửng sốt, tiếp đó thở dài nói:

- Không sai, ta đã đặt nửa chân vào cấp độ tầng thứ tư cao cấp.... Lĩnh vực này đủ khiến ta cảm thấy kinh sợ, ta thậm chí căn bản không biết phải làm thế nào để tiến vào tầng thứ tư cao cấp chứ đừng nói đến phạm vi tầng thứ năm. Khi ta và Phục Chế Thể gặp mặt, hắn không hề mạnh đến mức ta không thể địch nổi, nếu như nhất định phải so sánh.... Ta cho rằng hắn hẳn là đạt tới tầng thứ cao cấp. Trung cấp và cao cấp.... Kỳ thật thực lực đã cách nhau một trời một vực rồi.

- Chính là như vậy, cho nên về cơ bản có thể nhận định tiểu đội Ác Ma cũng giống như chúng ta, tìm được di tích cổ đại, cũng tức là di sản của Thánh nhân hoặc người tu chân. Chỉ không biết bọn chúng tìm được di sản của phái hệ nào, nhưng thứ toàn tri toàn năng đó không nghi ngờ gì, chắc chắn là thuộc di sản...

Sở Hiên lẩm bẩm nói.

- Toàn tri toàn năng? Đó là thứ gì?

Trịnh Xá kỳ quái hỏi.

- ...Nói tóm lại, Ác Ma đội có thứ mà chúng ta không có, chúng ta có thứ Ác Ma đội không có, nhưng chung quy chúng ta vẫn ở vào thế yếu.

Sở Hiên liếc nhìn Trịnh Xá, đáp.

- Tại sao? Tuy ta biết chúng ta ở vào thế yếu, nhưng như ngươi nói chúng ta có thứ bọn chúng không có, bọn chúng có thứ chúng ta không có, câu này là có ý gì?

Sở Hiên trịnh trọng nói:

- Vệ tinh thu nhỏ này ta sáng tạo ra dựa trên cơ sở kỹ thuật tu chân, là sản phẩm mới nghiên cứu ra gần đây. Tuy dùng khoa học tự nhiên thông thường cũng có thể hoàn thành nhưng tính năng lại kém hơn rất nhiều, vệ tinh của Ác Ma đội chính là ví dụ. Như vậy, cơ bản có thể xác định bọn chúng không hề có công pháp tu chân, tương tự, chúng ta cũng không có khả năng toàn tri toàn năng như Ác Ma đội... Nói tóm lại, do ngươi yếu hơn clone của ngươi, ta lại mạnh hơn clone của ta, nhưng về phương diện "thế" chúng ta yếu hơn một chút cho nên về tổng thể chúng ta yếu hơn Ác Ma đội không ít.

- Cái gì ai mà yếu hơn ai, ta nghe đến loạn cả óc rồi. Hơn nữa ngươi dựa vào cái gì để khẳng định ngươi mạnh hơn clone? Cứ như vậy là biết?

Trịnh Xá có chút không phục, hỏi.

- ....Nếu chỉ nói riêng về sức chiến đấu, hắn nhất định là yếu hơn ta.... Ta muốn hỏi ngươi một vấn đề, nếu có hai đoàn đội, một phe mạnh, một phe yếu, phe mạnh lại chiến được "thế" tốt hơn, nếu ngươi là đội trưởng của phe yếu, bị ép đến không còn đường nào nữa, ngươi sẽ làm gì?

Sở Hiên đột nhiên hỏi lại.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá rút cuộc cũng nghiêm túc lên, bởi vì Sở Hiên gần như không có khả năng đi hỏi ý người khác, nếu như hắn nhất định hỏi, vậy có nghĩa là tiếp theo hắn chắc chắn sẽ có cử động kịch liệt, mức độ kịch liệt có quan hệ trực tiếp với đáp án.

- Nếu như là ta... Thực lực đã yếu, "thế" cũng lại yếu, nếu còn có cơ hội, vậy cơ hội đó chắc chắn chỉ có thể là đục nước béo cò... Đảo loạn tất cả thế cục thành rối tinh rối mù, như thế đội ngũ vừa yếu vừa không có "thế" mới có thể tình được một con đường sống, nếu không sẽ chẳng còn bất kỳ cơ hội nào nữa.

Trịnh Xá suy nghĩ cả nửa ngày rồi mới đáp.

- Không sai, nếu thế cục đã xấu như thế, vậy thì làm cho tình hình trước mắt càng thêm rối loạn đi...

Một lát sau....

- Cái gì? Ngươi muốn đi tới chỗ này? Ở đó có cái gì?

Trịnh Xá tì mò nhìn bản đồ nước Mỹ Sở Hiên đang cầm, tên này đang chỉ tay vào một điểm trên bản đồ, nói.

- Căn cứ hạt nhân... Một căn cứ cỡ nhỏ cất giữ vũ khí hạt nhân của quân đội Mỹ trong thế giới Resident Evil.

Sở Hiên trả lời, không chút dấu giếm:

- Chỗ này, cùng với chỗ này, chỗ này, những căn cứ hạt nhân mà ta biết nằm tại bốn điểm này. Chuyện chúng ta cần làm là...

- Khống chế căn cứ hạt nhân? Sau đó phát xạ tên lửa hạt nhân tấn công thành Raccoon? Sau khi tất cả các tiểu đội còn lại tiến vào thành phố, bắn chết tất cả bọn họ?

Trịnh Xá chợt bừng tỉnh, trên mặt thậm chí còn lộ vẻ "quả nhiên là như vậy".

- .... Không, số tên lửa hạt nhân này đã không còn quan trọng nữa.... Ta cần hầm phóng tên lửa cùng thiết bị sắp đặt trên tên lửa tại đó. Tên lửa hạt nhân gì đó không nhất định có thể tiêu diệt Liên minh Thiên sứ, đối với Ác Ma đội càng chắc chắn không có hiệu quả, chỉ cần dự đoán trước để tránh né thì bất kỳ đội ngũ nào có dụng cụ phi hành cá nhân cũng đều không sợ tên lửa hạt nhân. Chính vì thế chúng ta không sử dụng tên lửa hạt nhân, chúng ta sẽ phát tán virus...

Sở Hiên lấy trong túi không gian mấy quả cầu kim loại, nói:

- Đây là bình hợp kim ba lớp chứa virus, cài đặt nó lên tên lửa hành trình, sau đó bắn về phía thành phố Raccoon.... Tiếp theo sẽ có chuyện rất thú vị xảy ra.

Khóe miệng Sở Hiên đột nhiên khe khẽ máy động, mặc dù rất nhẹ nhưng bộ dạng đó hình dung kiểu gì cũng thuộc về phạm trù.... "cười".

"Cười, cười sao? Hắn nhất định là đang rất hưng phấn, vì khuếch tán số virus này ư? Mà nghĩ kỹ lại lời hắn nói, bình hợp kim ba lớp chứa virus... Đây, đây là loại virus gì?"

Trịnh Xá hai tay run run nhận lấy mấy quả cầu kim loại, đúng lúc ấy, hắn bỗng liếc thấy Trình Khiếu đứng bên cạnh đang mặt mũi trắng bệch, hắn lập tức hỏi:

- Ngươi biết đây là loại virus gì? Từng thấy Doraemon làm thí nghiệm với loại virus này?

- Đúng, đúng thế... Nghe nói là virus kiểu mới dùng gen của ngươi trộn với thuốc tiến hóa T-virus sáng tạo ra, là sản phẩm đời mới nhất... Nghe ta khuyên một câu, ngàn vạn lần không được để loại virus này lọt ra cạnh người ngươi. Ta tận mắt nhìn thấy Sở Hiên dùng một khối thịt sống biến ra một con quái vật, thật đấy, ta xin thề!

Trình Khiếu cười khổ vỗ vỗ vai Trịnh Xá. Thấy bộ dạng hắn trịnh trọng như vậy, hai tay Trịnh Xá run rẩy càng kịch liệt.

Tiêu Hoành Luật chợt mở miệng hỏi:

http://tieulun.hopto.org

- Sở Hiên, không có vấn đề gì chứ? Cho dù là tên lửa tìm đường bìm thường cũng sẽ phát nổ, virus cũng sẽ bị nhiệt độ cao giết chết trong nháy mắt?

.....

- ...Không thành vấn đề, đã đặc biệt thí nghiệm qua nhiệt độ siêu cao, tiếp theo.... Trịnh Xá, ngươi phân phối lại đội ngũ đi.

Sở Hiên dựng thẳng ngón cái, tiếp đó chăm chú nói.

- Chờ, chờ một chút!

Trịnh Xá lớn tiếng kêu lên:

- Tuy ta không biết ngươi rút cuộc là sáng tạo ra loại virus quái vật nào nhưng ngươi thật sự chuẩn bị phát tán thứ này ra toàn thế giới sao? Vậy thì bọn ta phải làm thế nào? Nghe qua có vẻ loại virus này cực kỳ khủng bố, ta còn có thể cải biến gen trong người tiêu diệt bất kỳ virus nào xâm nhập, nhưng mọi người thì sao? Ngươi dùng loại virus này giết cả thành viên trong đội mình ư?

- ...Yên tâm, đã có virus thì chắc chắc cũng có vaccine khắc chế nó, vaccine virus Z2 đã sản xuất thành công. Nhưng nhận được bao nhiêu thì phải mất đi bấy nhiêu, loại virus này lấy chuỗi gen đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư của ngươi làm gốc, phối hợp với mô thức tiến hóa của T – virus, sinh ra virus kiểu mới, nói cách khác, nó có một số đặc trưng của gen sau khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, cũng tức là biết tự thay đổi chuỗi gen. Cho dù có vaccine thì cũng chỉ có thể ngăn cản loại virus này được khoảng tám tiếng đồng hồ, sau đó sẽ vì virus thay đổi gen mà mất tác dụng, tiêm lại vaccine cũng vô dụng vì loại virus mà vaccine có thể khắc chế đã biến mất, chỉ còn lại virus mới sinh ra sau khi chuyển biến gen. Trừ phi là người tự mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, có thể điều chỉnh gen, dùng phương thức tối ưu hóa tiêu diệt virus, nếu không mọi loại sinh vật khác đều không thể may mắn sống sót.

734. Chương 6: Đấu Trí Không Giới Hạn (4)

Sở Hiên trịnh trọng nói:

- Do đó, ta báo trước cho các ngươi biết, lần chiến đấu này rất nguy hiểm, không chú ý một chút sẽ biến thành quái vật, hoặc bị quái vật giết chết, ngoài ra các ngươi cũng không còn cơ hội hồi sinh nữa.... Cũng như vậy, tình hình trước mắt của đội ta vô cùng nghiêm trọng. Đối mặt với Ác Ma đội có ưu thế tuyệt đối, cùng với Liên minh Thiên sứ rất có khả năng sẽ thành đối thủ đầu tiên của chúng ta, tình huống này chúng ta kỳ thật đã ở vào thế yếu... Trịnh Xá, ngươi không thể tham gia chiến đấu cấp cao trước khi giao chiến với clone của ngươi, vì thế thực lực của chúng ta đã rơi xuống mức thấp nhất trong số ba phe. Lựa chọn đi, phát tán virus, tiêm vaccine, sau đó tiến vào thành phố Raccoon, hay là không khởi động kế hoạch của ta, trực tiếp tiến vào thành phố Raccoon tác chiến, các ngươi tự mình lựa chọn!

Tất cả mọi người nhìn nhau, ngoài hai gã tân nhân cùng Anck-Su-Namun sắc mặt trắng bệch ra, những người khác lại tương đối thản nhiên. Trịnh Xá đưa mắt nhìn mọi người một lượt rồi thở dài nói:

- ....Như vậy, ta phân chia lại đội ngũ. Để tiến hành kế hoạch này, chúng ta cần phải chia ra thành hai đội...

- ....Trên đây là phân chia thành viên cho hai đội, mặt khác, đây là thứ ta dùng điểm thưởng và chi tiết kịch tình sau khi giết Thần và Ma trong Lord of the Rings để hoán đổi, dây thừng thành viên hải tặc. Mặc dù tên gọi có chút cổ quái nhưng hiệu quả lại rất tốt.... Lúc trước ta đã có dự cảm có thể sẽ phải chia đội tác chiến, nhưng trong tiểu đội Ác Ma có khả năng có clone của chúng ta ta tồn tại, hoặc là đoàn đội khác có cường giả phương diện tinh thần lực, để phân biệt thật giả trong đội chúng ta, dây thừng thành viên hải tặc này sẽ rất quan trọng.

Trịnh Xá chợt lấy trong Nạp giới ra rất nhiều sợi dây thừng màu trắng, những sợi dây này nhìn có vẻ rất bình thường, chỉ là trên bề mặt có một số văn tự ký hiệu, mà theo độ lớn của chúng chắc là để buộc lên cổ tay.

http://tieulun.hopto.org

- .... Làm như thế này, hễ là người đeo sợi dây này sẽ là đội viên Trung Châu đội chúng ta, một khi tử vong... Sợi dây sẽ quay về cổ tay ta. Vì thế, ta hy vọng khi nhìn lên tay chỉ có sợi dây của mình, không còn thứ gì khác. Các đồng đội, ta muốn tất cả mọi người cùng nhau sống sót!

Trịnh Xá cao giọng nói, đồng thời dùng sức buộc chặt sợi dây lên cổ tay, các thành viên khác cũng đều tự buộc dây lên tay mình. Mọi người đưa mắt nhìn nhau, ngoại trừ Sở Hiên, tất cả cùng đưa tay ra phía trước, xếp thành một vòng tròn lớn... Trung Châu đội, mỗi người đều tự buộc dây lên tay mình, trừ phi là chết, nếu không chỉ có người hoán đổi những sợi dây này là Trịnh Xá mới có thể cởi ra được.

- Vậy thì... Bắt đầu hành động!

Vị trí tiểu đội Ác Ma.....

- ....Đúng là đồ tốt, virus có đặc tính cơ nhân tỏa tầng thứ tư à?

Sở Hiên sắc mặt cuồng nhiệt, thì thào nói. Những người xung quanh đều có vẻ không hề xa lạ gì nữa, hắn lẩm bẩm mấy câu xong liền từ từ khôi phục bình tĩnh, bấy giờ mới nói:

- Về mặt kỹ thuật, loại virus này không thể tồn tại, ít nhất với trình đội khoa học kỹ thuật hiện tại không cách nào nghiên cứu ra, trừ phi hắn có được công nghệ kiểu mới siêu việt khoa học kỹ thuật hiện tại. Trương Tiểu Tuyết, dùng Phong Thần bảng tra thử xem công nghệ hắn dùng để sáng tạo ra virus này là gì. Nếu có thể thì hoán đổi loại công nghệ này ra, ta muốn một phần.

Cô gái ngồi cạnh hắn thoáng ngạc nhiên rồi lập tức tiến hành, bắt đầu lật giở những trang giấy trên tay. Xem xét một lúc, nàng kinh ngạc nói:

- Sở Hiên, lần tra duyệt và hoán đổi này cần hơn ba mươi nghìn điểm nhân quả, điểm nhân quả của chúng ta không đủ. Đúng là kỳ quái, tại sao lại tiêu hao nhiều điểm nhân quả như vậy? Thật không thể tưởng tượng nổi...

- Hiểu rồi, không cần tiếp tục tìm kiếm nữa. Kỹ thuật đó chắc chắn là hắn cũng không có được đầy đủ, hơn nữa còn là loại công nghệ cực kỳ mạnh mẽ. Nếu như ta đoán không sai... Trong tay hắn hẳn là có công nghệ văn tự ký hiệu không hoàn chỉnh, cũng tức là khoa học kỹ thuật tu chân không hoàn chỉnh. Trương Tiểu Tuyết, ngươi tra thử xem những đạo cụ tu chân mà hắn có.

Sở Hiên hơi trầm ngâm một lát rồi lập tức nói.

- ....Tiêu hao 670 điểm nhân quả. Hắn có Đông Hoàng chung, Tạo hóa ngọc điệp, Ma động pháo cải tiến, máy khống chế ý thức con người, máy chuyển hóa năng lượng tín niệm lực, mắt năng lượng sinh mệnh tầm siêu xa, thiết bị khuếch đại ý thức...

Trương Tiểu Tuyết lẩm nhẩm đọc từng món đạo cụ tu chân mà Sở Hiên Trung Châu đội nắm giữ. Đọc đến món thứ mười, không chỉ riêng nàng mà tất cả các thành viên Ác Ma đội xung quanh đều toát hết cả mồ hôi, vô thức nhìn sang phía Sở Hiên, trong lòng chửi thầm, hai tên này quả nhiên là cùng một người.

- Hiểu rồi, Đông Hoàng chung, Tạo hóa ngọc điệp, hai thứ này chắc không phải thứ hắn chế tạo ra... Bố cục sai lầm. Lúc trước tuy giám thị bọn chúng nhưng không có đủ điểm nhân quả để tra duyệt tình hình trong những bộ phim kinh dị mà Trung Châu đội đã trải qua trước khi chúng ta có được Phong Thần bảng. Việc đó cần tiêu tốn quá nhiều điểm nhân quả, hiệu ứng thời không đảo ngược sinh ra sẽ ảnh hưởng tới cả đội chúng ta... Không, trên thực tế đã bắt đầu ảnh hưởng rồi.

Sở Hiên thở hắt ra một hơi, đẩy đẩy mắt kính nhìn lên không trung, nhất thời cũng không biết hắn đang nghĩ gì, cứ trầm mặc không nói một câu.

"Đúng vậy, hiện tại có lẽ chúng ta đã bị thời không đảo ngược ảnh hưởng. Nếu như không phải vì không đủ điểm nhân quả, chúng ta đã có thể biết trước là Trung Châu đội giành được di sản cổ đại, cũng có thể liên tục giám sát bọn chúng, biết được Sở Hiên bản chính sáng tạo ra loại virus siêu cấp đó. Chính vì chúng ta không có nên mới xuất hiện sai lệch trong bố cục... Đây là vận khí sao?"

Trương Tiểu Tuyết thầm nghĩ, nhất thời không ngờ lại nghĩ đến mức nhập thần, đến khi Sở Hiên búng tay một cái nàng mới phản ứng lại.

http://tieulun.hopto.org

- Hiểu rồi, nếu bản thể của ta muốn dùng dương mưu để giao chiến với chúng ta, vậy thì chúng ta không cần phải để ý tới dương mưu của hắn... Trương Tiểu Tuyết, dùng Phong Thần bảng sáng tạo ra vacccine, tất cả những người chưa mở tầng thứ tư đều được một phần, sau đó chúng ta trực tiếp tới thành phố Raccoon... Tiêu diệt phân đội tiến tới Hive của Trung Châu đội, cùng cả Thiên Thần đội cũng đang ở trong thành.

- .....Là clone của ta, hắn nhất định sẽ ra quyết định như vậy, bởi vì dương mưu của ta rất đơn giản, phái người tới căn cứ hạt nhân, phát xạ virus siêu cấp, một đội khác thì tới Hive, giành lấy manh mối về căn cứ thí nghiệm số 7. Nếu như hắn cũng cho người chia đội, vậy tức là bỏ quả "thế", lấy sức đấu sức, đối với đội đã ở vào thế yếu như chúng ta mà nói, tuyệt đối có lợi. Không cần biết phân đội của tiểu đội Ác Ma tấn công phe nào, kết quả này cũng sẽ không thay đổi, do đó, nếu như là ta, ta nhất định sẽ tập trung sức mạnh công kích một bên, hơn nữa còn chỉ công kích về phía ngươi...

Sở Hiên chỉ Trịnh Xá, nói.

- Nhưng mà lúc trước không phải ngươi nói clone của ngươi truyền tin tức muốn cùng chúng ta đối phó với tiểu đội Thiên Thần sao?

Trịnh Xá hỏi vẻ khó hiểu.

- Không sai, là muốn đối phó với tiểu đội Thiên Thần, nhưng bọn chúng cũng muốn đối phó với cả chúng ta. Nói cách khác, ai quy định trong lúc tính kể tiểu đội Thiên Thần, không được phép tính kế đối phương?

Sở Hiên cười lạnh hỏi. Hắn búng tay một cái, nói tiếp:

- Đến bây giờ ngươi vẫn còn chưa hiểu hả? Kỳ thực trận chiến cuối cùng này có hai điểm mấu chốt.... Một là kết quả chiến đấu giữa ngươi và clone, nó đủ để thay đổi kết cục của cả trận chiến. Hai là thắng bại giữa các thành viên trong đội, nó đủ để thay đổi kết cục trận chiến giữa ngươi và clone. Hai bên gắn bó ràng buộc lẫn nhau, bên nào xuất hiện kết quả trước sẽ ảnh hưởng đến bên còn lại. Nếu như là ta, trước khi ngươi và clone triển khai chiến đấu , ta nhất định sẽ phái người tiêu hao sức chiến đâu của ngươi, thậm chí tự thân động thủ tiêu hao sức chiến đấu của ngươi, để thực lực ngươi giảm sút, như vậy sẽ không địch nổi clone của ngươi nữa. Chính vì thế, hành động tiếp theo của Ác Ma đội sẽ rất đơn giản, bọn chúng sẽ kéo toàn đội tới thành phố Raccoon, giải quyết một phân đội của chúng ta trước khi virus phát tác, đồng thời tiến hành công kích ngươi.

- Hiện tại ta chỉ có một điểm cần suy luận...

Sở Hiên đột nhiên nói:

- Bọn chúng có thể dùng thứ toàn tri toàn năng kia để biết được những gì chúng ta đã trải qua trong tất cả các thế giới phim kinh dị trước không? Nếu như không thể...

"Clone của ta có được khả năng toàn tri toàn năng... Ngược lại lại trở thành mấu chốt để chúng ta giành được thắng lợi..."

Tại một phân đội khác của Trung Châu đội, túi không gian của Zero mang theo hơn một trăm quả cầu kim loại, trong những quả cầu này chứa đầy virus... Chỉ có một quả cầu kim loại là ngoại lệ, bên trong không có virus, chỉ có một tờ giấy, trên tờ giấy là một số chữ viết và chữ số. Chữ viết là những từ lặp và câu ngắn, căn bản không có chút ý nghĩa nào, những chữ số lại càng hỗn loạn linh tinh, ngoài ra không còn thứ gì khác.....

735. Chương 7: Tập Hợp.... Thành Phố Raccoon (1)

- Vậy à? Trung Châu đội nói với các ngươi như vậy?

Nam Viêm Châu đội có đạo cụ phi hành cá nhân, nhưng số lượng lại không đủ, nói chính xác là chỉ có hai chiếc máy phi hành cá nhân, vì thế chỉ có thể bất đắc dĩ học theo Trung châu đội lúc ban đầu, dùng giỏ khí cầu chở những người còn lại. Kết quả tự nhiên là làm tốc độ di chuyển của mười hai người không thể nhanh, ít nhất là sau khi trận chiến cuối cùng bắt đầu được năm ngày, bọn họ vẫn chưa tìm được vị trí chính xác của thành phố Raccoon.

http://tieulun.hopto.org

Đến trưa ngày thứ hai, bọn họ phát hiện ba thành viên tiểu đội luân hồi hai nam, một nữ đang chậm rãi di chuyển tại vùng đồng quê. Chỉ chút điểm suy luận này thì năng lực của Nyos cũng không kém Sở Hiên quá nhiều, rất dễ dàng có có thể nhận ra ba người đó chính là thành viên tiểu đội luân hồi, vì thế hắn lập tức hạ lệnh ngăn chặn tiểu đội này lại

Đội ngũ này chính là Bắc Băng Châu đội mà Trung Châu đội từng gặp. Rất xui xẻo, thực lực của họ quá yếu, thành viên đoàn đội quá ít, lại không có đạo cụ phi hành cá nhân, cộng thêm thế giới phim kinh dị này cũng không quá an toàn cho nên cứ dọc đường đánh đánh trốn trốn, bọn họ đến cả bản thân đang ở chỗ nào cũng không biết. Bây giờ vừa bị Nam Viêm Châu đội bao vây, ba người này lập tức bó tay đầu hàng.

Nyos hỏi qua tình huống một chút, ba người vội vàng nhắc lại lời nhắn của Trung Châu đội, nghe xong Nyos lập tức rơi vào trầm mặc.

- Ý tưởng rất thú vị... Trung Châu đội chuẩn bị đồng thời tuyên chiến với cả tiểu đội Thiên Thần lẫn tiểu đội Ác Ma sao?

Nyos vừa ăn chocolate vừa thì thào tự hỏi.

Những người bên cạnh tựa hồ đã quen với việc trầm tư như vậy của hắn, cũng không để ý tới, chỉ có một người da trắng cao lớn trầm giọng hỏi:

- Xử lý bọn họ thế nào?

- ....Giết đi, dù sao họ cũng không sống được bao lâu nữa. Chạy trốn lung tung không mục đích trên thế giới này, không chết trong tay quái vật thì cũng bị delete, không bằng giết đi tích lũy điểm... Các ngươi tự quyết định ai tới giết, đừng quấy rầy ta.

Nyos liếc nhìn ba người một cái rồi lãnh đạm nói.

Mặc cho tiếng gào thét, chửi bới của ba người, Nyos dần dần chìm vào suy tư, trên trán hắn cũng từ từ nứt ra một khe hở, nếu như cẩn thận nhìn kỹ, phảng phất như trên trán hắn xuất hiện con mắt thứ ba.

- Thật khó lý giải hành vi của Trung Châu đội, rút cuộc là tình huống như thế nào mới khiến bọn họ phóng tay không kiêng dè gì như vậy?

Nyos lẩm lẩm nói, dùng tay ấn nhẹ lên khe hở trên trán một cái. Khe hở chậm chạp mở rộng thêm một chút, trông thật sự giống một con mắt.

- ....Có ba loại khả năng, một là thực lực đã đạt tới trình độ nhất định, hoàn toàn không cần để ý tới thế cục, chỉ cần gặp người giết người, gặp phật giết phật là được. Nhưng xác suất khả năng này quá nhỏ, bởi vì theo những gì đã biết tới hiện tại, kẻ mạnh nhất vẫn là clone của Trịnh Xá, trong tình huống vũ khí quy mô lớn bị cấm như hiện tại, Trung Châu đội hẳn là không có loại sức mạnh áp đảo như vậy mới đúng.

- Khả năng thứ hai, đây là bố cục của Sở hiên, trong thành phố đang có cạm bẫy cực lớn chờ đợt tất cả các đội tiến vào. Khả năng này lớn hơn một chút nhưng với trình độ của tên khốn Sở Hiên ấy chắc là không thể chỉ bày ra loại bố cục thấp kém như vậy. Cho dù là có thâm ý thì chỉ cần tất cả đoàn đội không tiến vào thành phố thì gần như không hề nguy hiểm, trừ phi.... Hắn có vũ khí kiểu mới đủ sánh với vũ khí sát thương quy mô lớn hoặc có thể gọi là uy hiếp, ít nhất phải có loại uy hiếp mạnh như vậy mới có thể khiến các đội khác cam tâm tình nguyện tiến vào thành thị.

- Khả năng thứ ba... Có liên quan đến Ác Ma đội và Thiên Thần đội?

Nyos cẩn thận phân tích suy đoán trong đầu, hơn nửa ngày sau mới quay lại nói với những người khác:

- Chúng ta cũng tiến vào thành phố Raccoon, tìm tới chỗ Trung Châu đội nhanh nhất có thể... Thứ tiểu đội Thiên Thần lấy được trong di tích cực kỳ nguy hiểm, ta nghi Adam đã sử dụng thứ đó, hoặc là chuẩn bị nó trong thế giới phim kinh dị lần này. Ta phải nhanh chóng báo với Sở Hiên chuyện này, cùng với nhược điểm của Thiên Thần đội, như vậy Thiên Thần đội rất có khả năng sẽ lập tức bị đẩy ra ngoài cục, còn lại là đội chúng ta cùng Trung Châu đội hợp sức đối phó với Ác Ma đội!

- Mục tiêu, thành phố Raccoon!

Cùng lúc đó, ở đầu kia trên lãnh thổ nước Mỹ, chỗ tiểu đội Thiên Thần....

http://tieulun.hopto.org

- ….Đã liên lạc với bốn đội trong Liên minh Thiên Sứ, máy liên lạc của Bắc Băng Châu đội bị phá hủy, đại khái là đã đoàn diệt, ba đội còn lại đang ở gần thành phố Raccoon chờ chúng ta.

Leina nói với Adam.

Adam gật đầu nói:

- Tốt… Vất cả cho ngươi rồi, dùng tinh thần lực liên lạc lại với đội ngũ ở gần chúng ta nhất, bảo họ chú ý zombie và licker, cố gắng bảo tồn hoàn chỉnh sức chiến đấu, đừng để chết người trước khi chiến đấu với Trung Châu đội.

Leina gật đầu, nàng chợt do dự một lúc rồi mới nói:

- Adam, chuyện mà Ứng Long nói rút cuộc là thế nào? Tại sao hắn không nói với ta? Cái gì mà quy tắc, lại còn không phải không muốn nói mà là không thể nói, rút cuộc là có ý gì?

- Không phải không muốn nói, mà là không thể nói….

Adam khẽ mỉm cười, nhìn lại phía Leina đáp:

- Ta cũng sẽ trả lời ngươi như vậy thôi, không phải không muốn nói, mà là không thể nói…

Người đẹp tóc vàng nghi hoặc nhìn Adam, tên này vẫn như cũ mỉm cười đối lại, không còn cách nào khác, nàng chỉ có thể quay sang phía Tống Thiên ở phía xa, nói:

- Tống Thiên, ngươi biết Ứng Long muốn nói đến chuyện gì không? Tại sao hắn lại chửi ngươi? Ngươi nói cho ta biết được không?

…..

- ….Không phải không muốn nói, mà là không thể nói.

Tống Thiên chần chừ một lúc lâu rồi mới nhắm mắt, đáp.

- Không phải không muốn nói, mà là không thể nói, câu này đến cùng là chỉ cái…. A, ta biết rồi.

Leina chợt mừng rỡ hỏi:

- Có phải là các ngươi trong di tích phát hiện ra lời nhắn gì đó của Thánh nhân và Ma pháp sư, lời nhắn đó quy định chỉ có tự mình tới xem, không được nói lại với người khác, là như vậy phải không?

Tống Thiên nhắm mắt không nói, Adam thì chỉ mỉm cười nhìn lại, cũng không lên tiếng, ngược lại, bốn gã tân nhân xung quanh lại nhau nhau lên, trong đó hai gã da trắng lại càng tỏ vẻ ân cần với Leina, giống như sau khi La Ứng Long bỏ đi, nàng đương nhiên phải chọn một trong hai người bọn hắn.

Adam cũng chẳng để ý tới những người khác, chỉ đưa tay khe khẽ gõ trán, bắt đầu tính toán những suy luận trong đầu.

"Về cơ bản đã không còn gì đáng lo ngại nữa… Kế hoạch của ta có vẻ đã bị clone của Sở Hiên phát hiện, hắn phát hiện được bao nhiêu? Nếu như biết được toàn bộ hắn chắc chắn sẽ tự mình đến ngăn cản ta hoặc là đã phái người tấn công ta rồi. Nhưng hắn không làm vậy mà còn liên kết với ta cùng đối phó với Trung Châu đội, chuyện này thể hiện điều gì đây?"

- ….Tên Sở Hiên này, không cần biết là bản chính hay clone đều là đời 1 chân chính, trí tuệ siêu việt người bình thường sao?

Adam lẩm bẩm nói. Hắn lại nhìn sang mấy người bên cạnh, đặc biệt lúc thấy Tống Thiên một câu không nói, trầm mặc ngồi đó, nụ cười nhẹ trên mặt hắn lại càng thêm rõ ràng.

"Sở Hiên, không cần biết là bản thân ngươi hay là clone của ngươi đều đã không còn cơ hội ngăn cản ta thực hiện kế hoạch nữa, không phải vậy sao? Kế hoạch này một khi bắt đầu là không thể ngừng lại, trừ phi giết chết ta cùng tất cả những người tiến hành kế hoạch…. Nhưng chuyện đó có thể ư?"

- Đi thôi…. Mục tiêu thành phố Raccoon, trước tiên tới đó giải quyết Trung Châu đội!

http://tieulun.hopto.org

Nhất thời, trong cả thế giới này có đến tám đội ngũ đều đang hoặc nhanh hoặc chậm, tiến về phía thành phố Raccoon. Đương nhiên, đó kỳ thật chỉ là bước đầu tiên để không bị delete trong bộ phim Resident Evil 3 này mà thôi, đội ngũ yếu ớt như Bắc Băng Châu đội thậm chí cả vị trí thành phố cũng không cách nào tìm được, lại càng không cần nói đến giành được manh mối và đi tới căn cứ thí nghiệm số 7. Đối với những đội có tư cách tiến vào thành phố Raccoon, chiên đấu thực sự… Chỉ vừa mới bắt đầu.

"Kế hoạch của ta…. Là biện pháp duy nhất tiêu diệt Ác Ma đội và Trung Châu đội. La Ứng Long, ngươi không cách nào nói ra chân tướng thì sẽ biểu đạt ý tứ như thế nào đây? Sở Hiên có cách phá giải ý ngươi muốn nói trong thời gian ngắn sao? Ta sẽ chờ xem… Nếu không trận chiến cuối cùng quá đơn giản thì chẳng còn ý nghĩa gì nữa, phải không, hai tên Sở Hiên, hai kẻ địch mạnh nhất của ta…"

Adam mỉm cười nhìn những người xung quanh, một mực mỉm cười….

736. Chương 7: Tập Hợp…. Thành Phố Raccoon (2)

Vị trí thành phố Raccoon cũng không quá khó tìm, do thảm họa T-virus bùng phát nên đại bộ phận người dân Mỹ đều biết đến thành phố vốn chẳng có gì nổi tiếng này. Đương nhiên, đó chỉ là những người còn sống, người chết rồi thì có biết cũng chẳng mở miệng nổi. Tất cả các tiểu đội luân hồi cũng không phải toàn những kẻ dần độn, vô dụng, bên trong tự nhiên cũng tồn tại một số thành phần tinh anh, bọn họ biết cần phải gặp những ai, hỏi những việc gì, ngoài ra cũng có thể đại khái suy đoán ra manh mối về căn cứ thí nghiệm số 7 có liên quan tới Resident Evil 1, 2.

Đặc biệt có thêm Trung Châu đội không ngừng đổ dầu vào lửa, ngoài những đội ngũ thật sự quá yếu ra, đại khái cũng có khoảng bảy tám đội bắt đầu tiến về phía thành phố Raccoonn. Đội ngũ đầu tiên tới được thành phố lại không phải đội nào trong số ba đội Thiên Thần, Ác Ma, Trung Châu mà là một tiểu đội nhỏ, không hề nổi danh, Bắc Hải đội. Nhân số của đội này cũng không nhiều, chỉ có chín người, hoàn toàn vì bọn họ ở cực kỳ gần thành phố Raccoon, trong tình huống không có đạo cụ phi hành cá nhân, bọn họ sử dụng xe cộ vẫn tới được bên rìa thành phố.

- Đây là thành phố Raccoon à? Bộ dạng thật hoang tàn…

Một thiếu nữ trẻ, dáng vẻ yêu mị đứng nhìn những tòa nhà trong thành phố, thì thào nói.

Thành phố Raccoon so với tưởng tượng còn đổ nát hơn, ở phía xa có một số tòa nhà cao tầng còn chưa sụp đổ nhưng bộ dạng cũng tan hoang điêu tàn. Trong những con đường ngã rẽ mơ hồ có những bóng đen chuyển động, cả thành phố dày đặc quỷ khí, không còn chút nào vẻ phồn hoa trong quá khứ.

Tất cả thành viên trong đội run rẩy sợ hãi nhìn thành phố ở đằng xa, thiếu nữ yêu mị kia khẽ mỉm cười, nói:

- Được rồi, chúng ta xuất phát thôi, tiến vào thành phố tìm kiếm manh mối căn cứ thí nghiệm số 7.

- Đội, đội trưởng, có thật làm được không? Thành phố này nhìn có vẻ rất nguy hiểm, ai mà biết bên trong có quái vật nào hay không? Hay là chúng ta cứ chờ ở đây, xem xem có đoàn đội nào khác không, hợp tác với bọn họ cùng tiến vào, thế có được không?

Một thanh niên trong đội thận trọng nói.

Cô gái cũng không quay đầu lại, chỉ vung cây roi đỏ như máu trong tay quật tới. Chát một tiếng, người kia lập tức bị đánh bay ra xa hai, ba mét, nằm dưới đất cả người co quắp liên tục, tuy nhìn hắn không bị thương nặng nề gì nhưng không biết vì sao nhất thời đến cả khí lực để đứng lên cũng không có.

- Ta đã quyết định rồi, đám đàn ông hèn mọn các ngươi lại học được cái trò nghi ngờ quyết định của ta từ lúc nào vậy?

Cô gái mỉm cười yêu dị, tiếp đó chi tay về phía thành phố Raccoon, dẫn đầu đi tới.

Không thể không nhắc tới, thành phố Raccoon này kế thừa trọn vẹn độ lớn của chiến trường chính trong Resindent Evil 2, cũng tức là Chủ Thần đã hoàn toàn thay đổi diện tích, bố cục của thành phố, so với trong kịch bản gốc thì lớn hơn nhiều lần, kể cả tinh thần lực khống chế giả cũng tuyệt đối không thể quét hình cả

http://tieulun.hopto.org

thành phố. Trên thực tế, có thể thăm dò một phần hai mươi khu vực nội thành đã là tinh thần lực khống chế giả rất mạnh rồi. Từ một góc độ nào đó mà nói.... Độ lớn của thành phố này đã đủ chứng minh rằng, bên trong chắc chắn có tồn tại thứ gì đó đặc thù, mà thứ này hẳn phải là manh mối chủ yếu của thế giới phim kinh dị này...

Theo tiểu đội đầu tiên tiến vào thành phố Raccoon, các tiểu đội khác cũng dần dần tụ tập về nơi này, đội thứ hai, đội thứ ba. Cả thành phố thật sự lớn đến mức kinh khủng, vì thế khu vực mà tiểu đội luân hồi tiến vào so với tổng diện tích chỉ là một khu vực rất, rất nhỏ, cả thành phố vẫn như cũ, chìm trong yên lặng...

Cùng lúc đó, sau khi tiểu đội luân hồi đầu tiên tiến vào thành phố Raccoon, tại một hang núi hẻo lánh cách đó không xa lắm...

- Hộc, hộc....

Một cô gái tóc vàng xinh đẹp đang không ngừng chạy tới trước. Ở nơi này có vô số ngõ ngách, vô số cơ quan, không chỉ như thế, ở đây còn có những loại quái vật khó mà tưởng tượng nổi...

Cô gái không biết tại sao mình lại ở đây, trên thực tế, nàng đến cả bản thân mình là ai cũng không biết, chỉ biết khi vừa tỉnh lại trong một căn phòng lạnh lẽo, ý thức của nàng lập tức thông báo, nơi này rất nguy hiểm, vô cùng nguy hiểm, có một loại quái vật nguy hiểm không rõ tên đang tiến tới chỗ nàng, nhưng loại sinh vật đó rút cuộc là cái gì thì nàng không biết, chỉ biết rằng nàng nhất định phải nhanh chóng thoát khỏi nơi này.

Vì thế cô gái bắt đầu chạy trốn, sau khi ra khỏi căn phòng liền thuận theo con đường không ngừng chạy tới trước. Trên đường đi có rất nhiều cạm bẫy bày bố, nhưng nàng phảng phất như có dự cảm trời sinh, trước khi cạm bẫy ập tới đều có thể tránh qua. Không chỉ như vậy, sức phản ứng, tốc độ, sức mạnh của nàng đều vượt xa người thường, thậm chí khi gặp tình huống rất nguy hiểm, nàng còn có thể cường hóa một bộ phận cơ bắp và thân thể, đạt tới sức bạo phát gấp mấy lần người bình thường, tránh thoát khỏi nguy hiểm. Thân thể như vậy giúp cô gái thoát được rất nhiều lần gần như chết chắc, cảm giác của nàng thông báo, chỗ này đã tới rất gần lối ra.

Đột nhiên, cô gái vụt dừng lại, kinh hoàng nhìn ra xung quanh. Không biết tại sao, dự cảm của nàng nói rằng, chỗ này có một sinh vật cực kỳ khủng bố, sinh vật đó hoàn toàn có thể uy hiếp đến tính mạng nàng.

- Ai? Ai đang ở đó! Bước ra đi!

Cô gái chợt quay sang phía một ngã rẽ cách đó không xa, quát lớn, đồng thời cơ bắp trên hai tay, hai chân nàng bắt đầu căng phồng lên, chỉ cần ở đó xuất hiện một sinh vật nào, nàng sẽ lập tức tấn công nó.

Theo tiếng quát của cô gái từ trong ngã rẽ quả nhiên có một người đàn ông run rẩy bước ra. Người này nhìn qua có vẻ đang cực kỳ khổ sở, vừa đi vừa liên tục day day hai bên thái dương, bất quá từ da dẻ và thân thể hắn có thể thấy, người này cũng không phải zombie, mà là người sống thật sự.

- Trịnh, Trịnh Xá? Đúng rồi! Ta là Alice!

Cô gái vừa nhìn thấy người đàn ông này, trong đầu nàng lập tức hiện lên vô số đoạn hình ảnh, nàng bất giác kêu lên tên người đứng trước mặt mình, đồng thời cũng nhớ lại tên mình. Chỉ là lúc này nàng lại càng thêm nghi hoặc, nàng thậm chí không nhớ được tại sao mình lại ở nơi này, cả những chuyện xảy ra trước khi hôn mê cũng không nhớ được rõ ràng, chỉ đột nhiên nhớ ra tên của hai bên mà thôi.

- Ngươi làm sao vậy?

Alice lắc lắc đầu, thu hồi nghi hoặc vào trong lòng, lập tức muốn tiến tới chỗ Trịnh Xá, nhưng Trịnh Xá chợt ngẩng phắt đầu dậy, gầm lớn, đôi mắt đỏ ngầu như máu, căn bản đã không còn là mắt của con người nữa. Không chỉ như vậy, toàn thân hắn mạch máu nổi đầy, cơ bắp trên người giống như có sức sống không ngừng chuyển động, bộ dạng cực kỳ quỷ dị. Trông thấy thế, Alice cũng lập tức dừng bước.

- Ngươi không nhớ ta sao? Trịnh Xá, ta là Alice đây, chúng ta từng cùng nhau chiến đấu.

Alice đứng ở đằng xa, cẩn thận hỏi.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá lại không thèm nghe nàng nói gì, hắn hét lên điên cuồng lao thẳng tới. Tốc độ Trịnh Xá đã vượt xa người bình thường, chưa tới hai ba giây đã vượt qua khoảng cách mấy chục mét, Alice chỉ kịp lộn người nhảy ngược ra sau tránh qua. Trịnh Xá tựa hồ không khống chế nổi sức xung kích của mình, ầm một tiếng đâm sầm vào cách tường bằng kim loại, tạo thành một hố lõm lớn. Tiếng va chạm cực mạnh truyền ra xung quanh, Alice thậm chí còn cảm thấy dưới chân khẽ rung động, có thể thấy cú đâm này mạnh đến mức nào, mà Trịnh Xá thì chỉ lắc lắc đầu, phảng phất như không có việc gì quay đầu lại, cơ bắp trên người chuyển động càng kịch liệt.

- Grào!

Trịnh Xá tru lên một tiếng, trên trán hắn như có một tia màu đỏ chạy thẳng xuống chỗ trái tim, từ phần bụng cũng như có một luồng khí lưu không ngừng cuộn lên trên. Khi hai luồng năng lượng không rõ tên tập trung lại ở trái tim, Trịnh Xá chợt dùng sức đạp mạnh, cả người dùng tốc độ còn nhanh hơn lúc trước lao tới, trước khi Alice kịp phản ứng đã đẩy ngã nàng xuống đất, sức mạnh cực lớn ép thẳng xuống, tạo thành một vệt máu thịt mờ nhạt trên mặt đất.

Alice rên lên đau đớn, cảm giác như sau lưng đã hoàn toàn mất tri giác, đang muốn phát lực giãy ra khỏi Trịnh Xá thì không ngờ hắn đã dùng sức đánh mạnh vào bụng nàng, sức mạnh cực lớn như muốn chặt đứt đôi người nàng thành hai đoạn. Alice ộc một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, mà công kích của Trịnh Xá vẫn không hề dừng lại, không ngờ lại há miệng cắn thẳng xuống cổ nàng. Nếu cú cắn này trúng vào mục tiêu thì Alice sẽ thật sự mất mạng.

Alice chỉ cảm thấy cái chết cách nàng càng lúc càng gần, trong khoảnh khắc, thời gian xung quanh chợt như chậm hẳn lại, trong mắt nàng chỉ có hàm răng đang đang càng lúc càng tiếp cận, cùng với khoảng không gian trước mặt từ từ trở nên mơ hồ. Vụt cái, giữa Alice và Trịnh Xá xuất hiện một luồng sức mạnh cực lớn, không ngờ có thể đẩy ngược Trịnh Xá liên lục lùi lại, tường thép phía sau cũng bị luồng sức mạnh đó đánh lõm hẳn xuống. Alice hai mắt vô thần đứng dậy, luồng sức mạnh vô hình này chính là do nàng sử dụng ra.

- Ngươi không phải Trịnh Xá, ngươi là quái vật... Chết đi!

Alice vừa phun máu tươi vừa nói. Chỉ thấy hai tay nàng hợp lại, xung động giữa không trung đột ngột trở nên càng thêm kịch liệt, luồng sức mạnh đó bao trùm lấy Trịnh Xá vào trong, không ngừng đè nén, kéo vặn cơ thể hắn. Roạt một tiếng, một cách tay của Trịnh Xá liền bị vặn gãy rời, mà luồng sức mạnh đó lại không thấy yếu đi chút nào, càng lúc càng thêm cuồng bạo cuốn tới, tính mạng Trịnh Xá chỉ còn trong thoáng chốc.

Người đang ông giống như dã thú đó bỗng gầm lên, năng lượng vốn yên ổn dịch chuyển đột nhiên trở nên cuồng bạo, kịch liệt, phảng phất như muốn hủy diệt chính bản thân hắn, sức mạnh sinh ra lớn đến mức không thể tưởng thượng nổi. Khi máu thịt trên người bắt đầu tan vỡ, hắn tháng cái đã đã giãy thoát khỏi luồng sức mạnh vô hình đó, đột ngột biến mất khỏi tầm mắt Alice, chỉ lưu lại một loạt dấu chân phát nổ liên tục trên mặt đất. Một giây tiếp theo, đầu Alice vỡ tung, cơ thể càng bị dư lực từ cú đám đánh bay đi mấy chục mét, đâm sầm vào tường thép, vỡ ra thành mấy mảnh, đương trường chỉ còn lại Trịnh Xá cả người cơ thịt tan nát đứng đó.

Trịnh Xá ngẩng mặt lên trời hét lớn, thân thể hắn phảng phất như không thể chịu đựng nổi luồng sức mạnh này, hoàn toàn vỡ nát, chỉ để lại một đoạn hành lang vương vãi máu thịt...

Phía cuối hành hàng có gắn một tấm thẻ bằng kim loại, phía trên viết mấy chữ bằng tiếng anh... Phòng thí nghiệm phục chế gen số 7...

737. Chương 7: Tập Hợp.... Thành Phố Raccoon (3)

Trịnh Xá, nói chính xác là clone Trịnh Xá đang ngồi trên môt đỉnh núi nhỏ bên ngoài sơn cốc, Hắc viêm bên ngoài cơ thể hắn giống như có sức sống, lan tràn ra xung quanh, cơ hồ bao trùm tất cả đỉnh núi. Hắn ngồi giữa đám lửa đen, giống như có vẻ rất hứng thú quan sát sơn cốc, hơn nửa ngày sau mới yên lặng nhắm mắt lại.

http://tieulun.hopto.org

"Đây là công pháp của bản chính? Đúng là suy nghĩ độc đáo. Tuy là con dao hai lưỡi đả thương người cũng là bị thương mình, về độ duy trì thì đúng là hơi kém hơn Hắc viêm của ta nhưng lực sát thương trong chốc lát lại lớn hơn một chút... Tới đi, ta sẽ ở đây chờ ngươi..."

Trịnh Xá ngẩng đầu lên trời, trên không lôi điện lấp loáng, có vẻ như sắp có mưa lớn đổ xuống....

Hành trình của Bắc Hải đội, đội ngũ tiến vào thành phố Raccoon đầu tiên cũng không được thuận lợi. Toàn bộ khu vực ngoại vi thành phố yên lặng dị thường, đến cả một con zombie hoặc một cái xác thối rữa cũng không có, nhưng đâu đâu cũng là nhà cửa đổ nát, phần lớn đường xá cũng bị xe cộ hư hỏng chặn lấp. Mặc dù Bắc Hải đội đã tìm được xe đi nhưng nếu muốn lái xe tiến vào khu vực trung tâm thì không hề dễ dàng, vì thế Bắc Hải đội bất đắc dĩ chỉ có thể từ bỏ việc sử dụng xe cộ, đi bộ tiến vào trong thành phố Raccoon.

- Mẹ nó, thành phố này lớn quá, quét hình tinh thần lực toàn thấy nhà với cửa, trụ sở của công ty Umbrella rút cuộc là ở đâu?

Một người da trắng cao lớn làu bàu bất mãn. Cô gái kiều mị đi đầu hàng đột nhiên quay lại khẽ mỉm cười, nụ cười lập tức khiến gã kia sợ gần chết, vội vã ngậm chặt miệng, đến cả đầu cũng cúi gằm xuống, không dám nói thêm nửa câu.

Cô gái lại mỉm cười quyến rũ, nói:

- Thành phố rõ ràng là đã bị Chủ Thần mở rộng, còn về mở rộng bao nhiêu lần thì tạm thời chưa thể khẳng định, chỉ có một điểm là có thể chắc chắn... Bản đồ trong tay chúng ta cơ bản là vô dụng rồi.

Cô gái vung vẩy tấm bản đồ trong tay, tiếp đó không chút tiếc nuối xé tan nó thành mảnh vụn.

Những người ở sau lưng đều bắt đầu do dự, một lúc lâu sau mới có thanh niên rụt rè hỏi:

- Đội trưởng, vậy bây giờ chúng ta nên làm thế nào?

- Nên làm thế nào? Đương nhiên là tiếp tục tiến tới... Ngoài tiến lên chúng ta còn cách nào khác để làm sao? Đám đàn ông hèn mọn, tiến lên nào, vì nữ hoàng của các ngươi...

Cô gái che miệng cười lớn, tiếp đó vung roi quật đánh chát một cái rồi mới tiếp tục bước đi.

Lúc này trời đã bắt đầu có mưa nhỏ...

- Mưa à? Nơi khô nóng thế này mà cũng mưa được sao?

Trịnh Xá ngơ ngác nhìn lên trời, từ trên những đám mây đang có những giọt nước nhỏ như mũi kim rơi xuống. Trịnh Xá chưa nói dứt lời, giọt mưa đã càng lúc càng to, chỉ mấy chục giây sau, mưa lớn đã đổ xuống như trút nước, cơn mưa nhỏ cuối cùng cũng biến thành mưa bão.

- ....Là may mắn sao?

Sở Hiên cũng ngẩn đầu nhìn lên trời. Trong màn mưa dày đặc như vậy, cả thế giới nhìn hướng nào cũng mơ mơ hồ hồ. Giữa thế giới mờ ảo đó, tiểu phân đội Trung Châu đội có tổng tộng sáu người không ngừng tiến lên, những tòa nhà nằm tại ngoại vi thành phố Raccoon đã mơ hồ xuất hiện trước mặt họ.

Tiểu phân đội này có sáu người gồm Trịnh Xá, Sở Hiên, Trương Hằng, Triệu Anh Không, Trình Khiếu, Imhotep. Có thể nói đây là sáu đội viên thực lực tự thân khá mạnh, cho dù so với tiểu đội Ác Ma hoặc tiểu đội Thiên Thần thì tố chất bình quân của tiểu đội này cũng tuyệt đối không kém, chỉ kỳ lạ là lại không mang theo Chiêm Lam. Nói cách khác, tiểu phân đội này đối với các tiểu đội luân hồi khác có một khuyết điểm cực lớn, đó là thiếu sự tồn tại của tinh thần lực khống chế giả.

Nhưng đây lại là kết quả mà Sở Hiên cố ý yêu cầu, ngoài cần phải bảo vệ các thành viên của phân đội kia ra, còn có nguyên nhân khác càng làm họ không thể mang theo Chiêm Lam...

- ....Nếu trước khi đối kháng đã ở vào thế yếu tuyệt đối, vậy thì chúng ta cần có "hỗn loạn"... Không cần biết là chiến cục hỗn loạn hay là chiến đấu hỗn loạn, giành lấy thắng lợi từ trong hỗn loạn là hy vọng duy nhất của chúng ta....

Đây là nguyên văn lời Sở Hiên nhưng Trịnh Xá hoàn toàn có thể khẳng định, tên khốn này chắc chắn không nói thật, thậm chí còn có thể đang bán giời không văn tự. Nói tóm lại, Sở Hiên nhất định là lại giống như

http://tieulun.hopto.org

biểu hiện của hắn trước đây, luôn từ trong bóng tối tính toán, lên kế hoạch, cho đến khi toàn bộ chiếc cục đã hoàn toàn bị hắn khống chế mới thôi. Đến lúc đó cũng chẳng cần hắn bảo ngươi phải làm cái gì nữa, tự ngươi cũng có thể từ những đầu mối phát hiện ra sự thật.

"Nhưng tên đáng ghét này luôn ở bên cạnh ta, hắn rút cuộc là làm chuyện gì, ở đâu, vào lúc nào chứ? Khả năng duy nhất chỉ có... Phân đội bên kia? Hắn để lại bố cục ở phân đội bên kia?"

Trịnh Xá trong đầu âm thầm suy nghĩ. Hiện tại hắn cũng đã biết Ác Ma đội có thứ gì đó toàn tri toàn năng, nếu như bây giờ hắn lên tiếng hỏi thì tiểu đội Ác Ma rất có thể sẽ biết được bố cục của Sở Hiên. Đương nhiên, với biểu hiện từ trước tới nay của tên khốn này thì kể cả đối phương biết hắn muốn làm gì rồi thì thường thường cũng không có cách nào quật ngược lại hắn. Bất quá, nghĩ sâu hơn một chút, trí giả của Ác Ma đội cũng là Sở Hiên, trí tuệ của hai tên này tạm coi là ngang bằng nhau đi, vậy nếu để clone Sở Hiên biết được bố cục của phân đội bên kia thì sẽ rất khó đảm bảo hắn sẽ không giở trò gì đó...

"Tình hình đúng là phức tạp, nghĩ mà đau hết cả đầu."

Trịnh Xá đã mở cơ nhân tòa tầng thứ ba nhưng mặc cho hắn suy nghĩ thế nào cũng hoàn toàn không hiểu nổi tình thế hiện tại. Có thể nói, tình hình trước mắt hoàn toàn mơ hồ, rất nhiều chuyện đều phảng phất như đang nằm sau một lớp sương mù, cũng chẳng biết đám trí giả này rút cuộc là đang muốn làm cái gì nữa... Lấy người làm quân cờ, chiến trường làm bàn cờ, thắng lợi trong trận chiến cuối cùng làm phần thưởng sao? Thật đúng là tàn khốc...

Đúng là vô cùng tàn khốc, có lẽ Trịnh Xá còn không biết loại virus biến dị đó mạnh mẽ đến mức nào, nhưng Trình Khiếu thì lại cực kỳ rõ ràng uy lực của nó, đặc biệt là khối thịt bị Sở Hiên tiêm virus, trong thời gian ngắn không biết là đã biến thành cái thứ gì nữa.... Hình tượng hung ác lúc đó thật sự còn kinh khủng hơn zombie, licker rất nhiều, nếu so sánh với khối thịt biến hình ấy thì zombie và licker cũng không khác mấy con búp bê đáng yêu là mấy.

- ....Nhất định phải nhớ kỹ, loại vaccine này chỉ có thể duy trì mấy tiếng đồng hồ, đó còn là căn cứ vào trình độ mở cơ nhân tỏa đề đánh giá, đối với cường giả tầng thứ tư tự nhiên là vô tác dụng, nhưng đối với tất cả mọi người dưới tầng thứ tư đều có hiệu quả cực tốt. Đương nhiên, loại virus này cũng sẽ cần thời gian để thích ứng, trước lúc phát tác còn có thể chống đỡ đại khái khoảng nửa tiếng đến một tiếng đồng hồ, trong thời gian ấy toàn dựa vào sức miễn dịch và tố chất thân thể của bản thân để đối kháng. Do vaccine chỉ có tác dụng trong một thời gian nên cố gắng tiêm vào càng chậm càng tốt, trước khi bị virus hoàn toàn xâm thực thì hãy tiêm, như vậy chung quy cũng có thể trì hoãn thêm một chút...

Lời Sở Hiên nói vang vọng lại trong đầu Trình Khiếu, hắn nghe mà nổi hết cả da gà, đặc biệt là lúc liên tưởng tới cảnh tượng khối thịt lúc ấy, hắn lập tức sinh ra dự cảm không hay, quả không ngoài dự đoán... Hắn đúng là bị chọn vào phân đội này, nói cách khác, bọn hắn sẽ phải ở lại trong thành phố sắp bị phát tán virus này khoảng mười tiếng đồng hồ... Trong thời gian đó, xung quanh người họ đều là loại virus biến dị kia.

- Đi thôi, chúng ta trước tiên hãy tới trụ sở của công ty Umbrella tại thành phố Raccoon, ở đó chắc là phải có lối dẫn vào Hive.

Trịnh Xá nhìn thành phố Raccoon đổ nát ở đằng xa, thở hắt ra một hơi, tiếp đó bước lên Goblin glider trực tiếp bay thẳng tới. Mưa lớn càng lúc càng kịch liệt...

Ầm!

.....

Trên trời truyền xuống từng đợt sấm rền, lôi điện như rồng như rắn không ngừng lóe lên. Đột nhiên ầm một tiếng, một tia sét đánh thẳng xuống khung cửa sổ kim loại của một toàn nhà cao tầng, phòng ở chỗ đó lập tức nổ tung, giống như có một quả bom lớn phát nổ ngay bên trong. Uy lực của sấm sét thật sự quá lớn, hơn nữa đó mới chỉ vẻn vẹn là một tia sét lạc xuống, nhìn bầu trời sấm chớp tung hoành quả giống như một con quái thú khủng bố.

- ....Hôm nay nghỉ lại đây đi. Xem ra Chủ Thần quả nhiên là đã đặt hạn chế cực lớn cho thế giới phim kinh dị này, đến cả loại thời tiết như vậy cũng xuất hiện.

http://tieulun.hopto.org

Trong một tầng hầm ở ngoài rìa thành phố Raccoon, Nam Viêm Châu đội đang cùng nhau nghỉ ngơi. Bọn họ cũng vừa tiến vào thành phố Raccoon hôm nay, mà có được đạo cụ phi hành cá nhân, họ tự nhiên là không thể đi bộ tới trung tâm thành phố, chuẩn bị bay đi xa nhất có thể. Đúng lúc ấy, thời tiết mưa bão lại ập tới, vô số luồng sét to lớn không nghi ngờ gì đã chặt dứt đường bay trên không, nếu không sợ chết thì cũng có thể thử một chuyến. Sấm sét dù sao cũng rất mẫn cảm với kim loại, bây giờ bay lên trong không chỉ có thể là tự tìm cái chết.

Nyos thần sắc phức tạp đứng ở lối vào tầng hầm nhìn mưa lớn ào ào đổ xuống cùng lôi điện không ngừng lấp lóe trên bầu trời, trong lòng vừa thầm cảm thấy may mắn vừa bất đắc dĩ.

Cơn mưa lớn này xuất hiện chắc chắn sẽ làm giảm bớt tốc độ di chuyển của tất cả các tiểu đội luân hồi nhưng đồng thời cũng làm giảm tốc độ của đội hắn, làm dụng cụ bay cá nhân của đội hắn coi như vô dụng, cũng không thể trong thời gian ngắn liên lạc với Trung Châu đội. Chuyện thế này đơn giản là con dao hai lưỡi, thương người cũng làm thương mình... Ít nhất là khiến kế hoạch ban đầu của hắn không thể tiếp tục tiến hành.

738. Chương 7: Tập Hợp.... Thành Phố Raccoon (4)

- Đúng là khó xử. Tuy thời tiết mưa bão này có thể trì hoãn thời gian Liên minh Thiên sứ tập hợp nhưng đồng thời cũng trì hoãn thời gian chúng ta tìm được Trung Châu đội. Thật đúng là, ông trời đang ưu ái ta, hay số mệnh lại đang đùa cợt ta nữa đây?

Nyos lẩm bẩm nói.

Bên cạnh hắn có hai người một nam một nữ đang đứng, bọn họ là tư thâm giả của Nam Viêm Châu đội. Nói một cách chính xác là tư thâm giả từng cùng Nyos kề vai chiến đấu từ cách đây rất lâu, thậm chí còn từng giao chiến với cả Trung Châu đội, người cao lớn có kỹ năng tự sáng tạo Cuồng chiến sỹ cùng cô gái lai da đen có kỹ năng vu thuật.

Cô gái do dự một chút rồi nói;

- Nyos, chúng ta cứ vào trong tầng hầm đi, ở ngoài này thật sự quá nguy hiểm. Con licker biến dị lúc trước đã kinh khủng như vậy rồi, không biết xung quanh đây có còn loại sinh vật như vậy nữa không, tóm lại chúng ta cứ xuống tầng hầm rồi hãy tính.

Nyos cũng không trả lời, lấy trong túi ra một miếng chocolate, dùng sức cắn mạnh. Tiếng kẹo vỡ thanh thúy vang lên trong cơn mưa nghe cũng không còn rõ ràng như ngày thường, hắn vừa ăn vừa nói:

- Nếu như chúng ta không thể chuyển tin tức tới chỗ Trung Châu đội, hoặc là không thể ngăn cản kế hoạch điên cuồng của Adam thì đám quái vật biến dị đó có là cái gì? Chúng ta sẽ gặp thứ còn kinh khủng, đáng sợ hơn nhiều... Hoặc là chính chúng ta cũng sẽ biến thành thứ như vậy, không có tư tưởng, không có ý thức, đến cả chết đi cũng không được...

Mặc dù nói như vậy nhưng Nyos ngẫm nghĩ một lát rồi cũng theo hai người đi xuống tầng hầm. Đây là một kho chứa hàng dưới lòng đất, tuy đã bị bỏ hoang nhưng nhìn qua cũng không quá mức xập xệ, ít nhất là không bị phá hoại quá nghiệm trọng, chỉ có tro bụi tích lại khá dày. Thành viên Nam Viêm Châu đội cẩn thận đóng cửa vào tầng hầm xong liền lấy thức ăn ra, ung dung vừa ăn vừa nghỉ ngơi, chỉ có Nyos ngồi trên ghế liên tục ăn chocolate.

"...Rất rõ ràng, kế hoạch của Adam đã bắt đầu tiến hành, ta ngờ rằng hắn thậm chí đã đưa kế hoạch này ra tới cả thế giới hiện thực rồi. Cứ như vậy, chỉ cần hắn thắng được trận chiến cuối cùng này, trở về thế giới hiện thực là có thể lập tức vô địch, thậm chí siêu việt vô địch, đạt tới vĩnh hằng... Vì thế trận chiến cuối cùng này đối với hắn mà nói có thể gọi là cửa ải quan trọng nhất, hắn tuyệt đối không thể để những đội trong Liên minh Thiên sứ bị diệt sạch, mà thực lực của đội ta lại không đủ để lay chuyển kế hoạch của hắn. Không thể không thừa nhận, trí tuệ của hắn đúng là vượt hơn ta, muốn dùng tính toán và bố cục để đối phó hắn chỉ uổng công vô ích, do đó Trung Châu đội từng có giao tình với chúng ta sẽ là lựa chọn tất yếu. Có thể ngăn cản Adam, có thể đánh bại hắn, cũng có thể dựa vào hỗ trợ của Trung Châu đội vượt qua trận chiến cuối, còn tương lai sau này sẽ theo hướng nào thì sẽ là chuyện của tương lai..."

http://tieulun.hopto.org

Nghĩ tới đây, Nyos khẽ thở dài, lại cắn mạnh một miếng chocolate, phảng phất như đang coi miếng chocolate đó chính là Adam. Sau khi ăn hết cả miếng kẹo, hắn mới quay sang phía một cô bé trong đội, nói:

- Linh Nhi, tiếp theo có thể phải làm phiền em, cần liên tục sử dụng quét hình tinh thần lực, gặp bất kỳ tình huống nào cũng phải nhanh chóng thông báo cho ta biết. Nếu quét hình được Trung Châu đội thì lập tức dùng tinh thần lực liên lạc với họ, báo cho họ biết vị trí của chúng ta, đã hiểu chưa, bé con?

Cô bé tên là Linh Nhi ngoan ngoãn gật đầu. Có điều, cô bé không lên tiếng không có nghĩa là những người xung quanh sẽ yên lặng, một thanh niên da đen ngồi cạnh đột nhiên mở miệng:

- Nyos, ngươi làm vậy không phải quá nguy hiểm sao? Trực tiếp thông báo vị trí đội ta cho Trung Châu đội... Đội ngũ mạnh như vậy vốn không phải thứ chúng ta có thể đối phó. Ngươi lúc trước chỉ nói liên lạc với bọn họ, nhưng không cần thiết phải làm đến mức này chứ? Nếu bọn họ có ý đồ xấu, chúng ta thậm chí cả sức phản kháng cũng không có... Ta cho rằng ngươi đang quá mạo hiểm.

- ....Không sai, nếu trong tình huống bình thường thì ngươi nói rất đúng. Cho dù là đội ngũ có giao tình với chúng ta cũng không thể thiếu cảnh giác như vậy, đặc biệt là trong trận chiến cuối cùng này, nhưng chúng ta cũng có lý do để không thể không làm thế... Thời gian không còn nhiều nữa. Nếu như để Adam cùng Liên minh Thiên sứ của hắn tụ hợp lại với nhau, ta không thể biết hắn đã đạt tới trình độ nào nhưng nếu hắn đã đạt đến giai đoạn cuối cùng, hơn nữa còn hội hợp với các tiểu đội kia thì chúng ta xong hết rồi. Tuy là các đoàn đội khác cơ bản cũng chết chắc nhưng chúng ta thật sự không cần bồi táng theo bọn chúng. Nếu đã có hy vọng có thể giải quyết vậy thì nhất định phải nắm chặt lấy hy vọng cuối cùng đó. Đây là mệnh lệnh của ta, các ngươi chỉ cần tiến hành là được, cho dù có nguy hiểm... Độ nguy hiểm đó cũng kém xa nguy hiểm khi Adam hoàn thành kế hoạch, đã hiểu chưa?

Nyos cười lạnh đáp. Hắn cũng không để ý tới thái độ của thanh niên da đen kia, lấy ra một miếng chocolate khác, một mình ngồi ăn.

Thanh niên da đen đầy vẻ giận giữ, hắn ngẫm nghĩ một lát rồi chợt hỏi:

- Nyos, ngươi lúc nào cũng nói có nguy hiểm, có nguy hiểm, vậy thì cái nguy hiểm rút cuộc là gì? Đến cùng là ngươi đã nhìn thấy cái gì trong di tích đó? Lần ấy cũng không phải đoàn chiến, ngươi dựa vào cái gì mà biết tiểu đội Thiên Thần cũng đã tiến vào trong di tích đó? Hơn nữa ngươi còn không cho phép bọn ta tiến vào, chẳng lẽ người tìm được bảo bối gì trong ấy sao?

- ...Không phải không muốn nói, mà là không thể nói...

Nyos bỗng cười khổ, chỉ chỉ vào tim mình, tiếp đó mới nói:

- Đúng là bảo bối, bảo bối cực kỳ điên cuồng. Nếu như để ta đoạt được thứ ở trong trung tâm, có lẽ đến cả ta cũng sẽ làm chuyện giống như Adam bây giờ, dù sao thì sự cám dỗ đó căn bản không thể chống cự được. Món bảo bối điên cuồng, hoặc có thể nói là Thánh nhân điên cuồng, ma pháp sư điên cuồng, thuật sỹ luyện kim, tất cả bọn họ đều con mẹ nó điên hết cả rồi....

- ...Nếu như không thể tìm được Trung Châu đội trước khi Adam hoàn thành kế hoạch, hoặc là đến cả Trung Châu đội cũng không cách nào ngăn cản hắn vậy thì ra sẽ tự giải thoát cho mình. Đây cũng là cảnh báo của ta với mọi người, cái chết... Có lẽ là lối thoát tốt nhất.

.....

- Cái chết là sự giải thoát tốt nhất.... Ý ngươi là là Thiên Thần đội đang tìm kiếm giải thoát? Bọn chúng đang muốn chết sao?

Cũng ở trong thành phố Raccoon, chỉ là tại một căn nhà ở cách chỗ Nam Viêm Châu đội rất xa, nơi đây lúc trước có lẽ là quán bar, quầy rượu gì đó, phần lớn phòng ốc vẫn còn nguyên vẹn, người của Trung Châu đội tài cao mật lớn, không ngờ lại dám trực tiếp nghỉ lại trong đó. Kể cả không có tinh thần lực khống chế giả thì với tố chất cá nhân của sáu người này, cho dù là licker biến dị hay thậm chí là quái vật như Nemesis các loại cũng không thể gây thương hại gì được cho họ, chỉ cần cẩn thận một chút là ổn cả. Mà bên ngoài đang mưa như trút nước, trong thời tiết thế này căn bản không thể sử dụng máy phi hành cá nhận, trời cũng đã tối, vì thế Trịnh Xá chỉ có thể quyết định ở lại đây nghỉ ngơi một đêm.

http://tieulun.hopto.org

Khi Trịnh Xá cùng mọi người thương lượng hành động tiếp theo, hắn bỗng tò mò hỏi Sở Hiên về ý đồ của tiểu đội Thiên Thần. Dù sao thì Sở Hiên của Ác Ma đội cũng đã có hành động, mà phương hướng của đội mình cũng cơ bản là để đối phó với Ác Ma đội, cứ như vậy, Thiên Thần đội có vẻ bị cọi như đất bùn, mặc cho hai đội kia bố cục, còn Adam thì giống như thằng đần, chẳng có chút phản ứng nào cả.

- Có ba khả năng tồn tại, một Adam đã chết. Hai, Adam đã bắt đầu lên kế hoạch trong bóng tối, thậm chí là đã giao đấu với Ác ma đội. Ba, nếu như cả hai suy đoán trên đều không chính xác, vậy thì Thiên thần đội nhất định là có chỗ dựa, chỗ dựa này có thể khiến bọn chúng không cần để ý tới chúng ta và Ác Ma đội, hoặc thậm chí là nắm chắc có thể áp chế được sức mạnh của ngươi và clone.... Ừm, còn có một khả năng nữa. Cái chết là cách giải thoát tốt nhất, Adam đang muốn chết.

Nghe câu trả lời của Sở Hiên, tất cả mọi người đều nhíu mày. Đương nhiên, khả năng cuối cùng sẽ trực tiếp bị loại bỏ, nếu như đang muốn chết thì lúc trước tại thế giới Lord of the Rings, Adam đã không cần bày ra trò đồng quy vu tận như vậy. Tuy là tất cả cùng chết nhưng kỳ thực lại là muốn sống, còn về ba suy đoán ở trên... Ngoại trừ khả năng Adam chết một cách hoang đường như vậy ra, khả năng thứ hai sẽ có xác suất khá lớn.

Trịnh Xá lặp lại lời Sở Hiên nói một lần. Hắn suy nghĩ cả nửa ngày vẫn không hiểu được nguyên do, thế nên liền dứt khoát không nói về chuyện này nữa, chỉ hỏi Sở Hiên:

- Đươc rồi, tạm thời bỏ qua chuyện tiểu đội Thiên Thần, ngươi nghĩ sáu người chúng ta nên làm thế nào để đối phó với tiểu đội Ác Ma? Bọn chúng có thể sẽ kéo cả ổ tới, nếu kế dụ địch của ngươi hoàn toàn thành công, chúng ta sẽ bị ác ma đội tấn công mãnh liệt, thậm chí là bị cả tiểu đội thiên Thần công kích, ngươi cảm thấy sáu người chúng ta có thể ứng phó sao? Hoặc là có thể trốn tránh và chống cự, chờ đến lúc virus bộc phát?

- Không thể.

Sở Hiên đáp ngay:

- Chúng ta không thể dựa vào virus để giành lấy thắng lợi. Ngay từ khi bắt đầu ta đã nói, thắng lợi của trận chiến cuối cùng này buộc phải dựa vào Vương đối vương, binh đối binh. Hơn nữa cũng không phải sáu người chúng ta, mà là năm người bọn ta cùng với ngươi... Ngươi không thể tham gia bất kỳ cuộc chiến nào ngoài trận đấu với clone của ngươi, mà đó cũng chính là việc clone của ta muốn làm. Hắn chỉ cần trước lúc đó dùng vài người tới tiêu hao sức chiến đấu của ngươi, vậy là kết quả cuộc chiến sẽ lập tức bị thay đổi. ngươi phải tin tưởng mọi người, cho dù không có ngươi... Bọn họ cũng có thể làm rất tốt, ngoài ra những người có kẻ địch buộc phải đối mặt cũng đâu chỉ có một mình ngươi.

Trịnh Xá nghe vậy cũng nhìn quanh một lượt. Có Trương Hằng sắc mặt nghiêm trang… Có Triệu Anh Không đang mỉm cười, hoàn toàn không mang vẻ lạnh lùng thường ngày, hoặc là mặt cười nhưng ánh mắt lạnh lẽo của nhân cách chủ... Bọn họ, hoặc có thể nói là các thành viên Trung Châu đội, bọn họ kỳ thực không hề yếu, mà hoàn toàn ngược lại, Trung Châu đội rất mạnh...

- Bên cạnh đó, số mệnh cũng đã bắt đầu từ từ rời bỏ Ác ma đội. Trận chiến cuối cùng này thắng lợi khó đoán, chúng ta cũng không phải là hoàn toàn không có "thể"...

Vừa nói Sở Hiên vừa nhìn ra ngoài cửa sổ, bên ngoài, trời đang đổ mưa tầm tã.

- Virus biến dị khác với virus thông thường, nó có sức thích nghi cực mạnh, ngoài ra còn có thể thông qua tiếp xúc theo đường chất lỏng để xâm thực vào sinh vật sống.... Trong thời tiết mưa gió thế này, nếu như phát tán virus lên không trung hoặc là cả thành phố, uy lực sẽ mạnh gấp mấy lần lúc hoàn cảnh khô ráo, chỉ trong thời gian ngắn sẽ có thể lan tràn ra toàn bộ thành phố. Trong thời tiết này cũng không thể sử dụng đạo cụ bay cá nhân, nói cách khác, Ác Ma đội có tinh thần lực khống chế giả và chúng ta không có tinh thần lực khống chế giả về tốc độ di chuyển cũng chỉ tương đương nhau, tác dụng của tinh thần lực khống chế giả đã bị giảm xuống đến mức thấp nhất.... Đây là may mắn của chúng ta, cũng là xui xẻo của Ác Ma đội, bọn chúng thật sự không gặp may, có lẽ loại xui xẻo này sẽ còn tiếp tục diễn ra....

Sở hiên lấy ra một quả táo, vừa ăn vừa nói:

- Còn có một điểm chúng ta vượt hơn Ác Ma đội một chút... Hắn và ta là cùng một người, nhưng chúng ta

http://tieulun.hopto.org

có thêm một trí giả khác, nếu như Tiêu Hoành Luật vẫn còn trí tuệ như hắn từng thể hiện trong quá khứ... vậy thì trận chiến nà chúng ta cũng không phải là không có chút ít "thế" nào...

- Tại Hive chúng ta sẽ dành cho Ác Ma đội một sự ngạc nhiên lớn.

739. Chương 8: Trận Chiến Mở Màn! Kẻ Từng Là Đồng Đội (1)

- Sở Hiên... Ta sắp nhịn hết nổi rồi!

Một giọng nói chợt vang lên, mọi người không cần quay lại nhìn cũng biết đó là âm thanh âm trầm cùng cực của La Cam Đạo. Từ sau khi tiến vào thành phố Raccoon, biểu hiện của tên này càng lúc càng trở nên âm u, lạnh lẽo, mà ngoài hắn ra, thái độ của vài người khác cũng có chút khác thường... ví dụ như Triệu Chuế Không, ví dụ như Minh Yên Vi...

Sở Hiên cũng không quay đầu lại, đáp:

- Yêu cầu của ngươi ta không thể thực hiện được. Chúng ta còn cách Trung Châu đội khoảng ba ngày đường, cần phải chặn đường và tấn công bọn chúng trước khi tới Hive. Về thời gian thì chắc là có thể làm được, nhưng trước lúc ấy chúng ta còn có một việc quan trọng khác cần hoàn thành... Ta không muốn ngươi quấy rầy kế hoạch của ta.

- Quấy rầy thì làm sao?

Đang ngồi, La Cam Đạo liền từ từ đứng dậy, cười lạnh nhìn Sở Hiên, thái độ trên mặt rõ ràng là đang khiêu khích.

- ....Ngươi sẽ chết, ta nhất định sẽ giết ngươi.

Sở Hiên bỏ quả táo đang cầm xuống, hắn nhìn La Cam Đạo, bình thản nói.

La Cam Đạo lại giống như bị kích thích gì đó rất lớn, hét lên:

- Ngươi **** đến giết ta đi, đã bị ngươi giết qua một lần rồi, chẳng lẽ ta còn sợ chết nữa? Ta chửi cả họ nhà ngươi, nếu ông đây sợ chết thì đã không đứng ở đây rồi. Vô số lần liều mạng nguy hiểm, liều mạng cửu tử nhất sinh là để mạnh mẽ lên, là để báo thù... Ngươi không ngăn được ta đâu!

Nói đến đoạn cuối, La Cam Đạo ngược lại trở nên bình tĩnh hơn một chút. Thân thể hắn chậm rãi bay bổng lên nhưng hai mắt vẫn nhìn chằm chằm vào Sở Hiên, có thể thấy hắn quả thực vô cùng kiêng kỵ Sở Hiên.

Bất quá, ngoài dự đoán của hắn, cũng ngoài dự đoán của phần lớn thành viên, Sở hiên không hề có hành động nào, cứ mặc cho hắn bay đi. Một lúc lâu sau, tên này mới cầm quả táo lên, cắn một miếng, phảng phất như vừa rồi chẳng hề có chuyện gì xảy ra.

- Sở, Sở Hiên, ngươi cứ mặc hắn bỏ đi như vậy à? Không có vấn đề gì chứ?

Trương Tiểu Thuyết đã hoàn toàn sững sờ, nàng ngây ngốc hỏi.

- Không còn vấn đề gì nữa...

Sở Hiên nhắm mắt lại, nói:

- Ta biết các ngươi đều rất nghi hoặc, ngay từ khi bắt đầu thế giới phim kinh dị này đã rất nghi hoặc. Tại sao ta từ trước khi trận chiến cuối cùng bắt đầu đã liên tục giám sát Trung Châu đội và tiểu đội Thiên Thần? Theo lý mà nói, về thực lực chúng ta gần như chiếm ưu thế tuyệt đối. Trịnh Xá của chúng ta có sức chiến đấu cực mạnh, đặc biệt là sau khi hắn đột phá tới tầng thứ tư đỉnh cao, chiêu thức mới sáng tạo ra đó có uy lực vô song, có thể nói, một mình hắn đã mạnh hơn tất cả chúng ta cộng lại rồi. Tuy hắn luôn nói kẻ thù định mệnh của hắn là Trịnh Xá bản chính nhưng nếu muốn giải quyết Trịnh Xá bản chính ta tin hắn cũng không cần quá nhiều thời gian... Tại sao ta lại thận trọng như vậy? Bởi vì chúng ta rất đen đủi...

- Đây không phải cách nói than vãn may mắn như bình thường mà đúng là đen đủi theo nghĩa đen, cũng có nghĩa chúng ta bị bài xích bởi thời không đảo ngược. Chúng ta không thuộc về những thế giới phim kinh dị đó, mà là kẻ từ bên ngoài sử dụng Phong Thần bảng trong các thế giới ấy, tác dụng phụ lớn nhất bị ảnh

http://tieulun.hopto.org

hưởng chính là thời không đảo ngược.... Ta lấy ví dụ thế này nhé, Lý thuyết "trượt vỏ chuối"(*), một giả thuyết khá thú vị trong lý thuyết không-thời gian. Giả sử chúng ta có thể đi ngược thời gian, quay về quá khứ làm thay đổi tiến trình của thế giới, ví dụ như ám sát một danh nhân hoặc là giết chết chính mình. Tuy bản thân dòng thời gian có năng lực tự hồi phục về lâu dài nhưng trong một đoạn thời ngắn nó sẽ bộc lộ sức ảnh hưởng đối với sinh vật xâm nhập dưới dạng thời không đảo ngược. Kẻ đó sẽ vì rất nhiều chuyện ngoài ý muốn mà không thể đạt thành được mục đích, ví dụ như trượt ngã vì một vỏ chuối... Còn nhớ thế giới phim Final Destination mà chúng ta từng trải qua không? Thế giới đó chính là ví dụ mà Chủ Thần chỉ ra cho chúng ta về nguy hiểm của vũ khí xác suất nhân quả. Nếu như đạt tới cực điểm sẽ sinh ra tình huống giống như trong đó, thế giới tự bài xích những sinh vật bên trong...

Sở Hiên thở dài nói:

- Thật đáng tiếc, Phong Thần bảng chính là một món vũ khí mạnh mẽ đủ sức dẫn phát thời không đảo ngược như vậy, cũng có thể trực tiếp nhận định nó có thể nghịch thiên. Điểm này không có chút phóng đại nào cả, thu thập tin tức chẳng qua chỉ là một tác dụng cực nhỏ của nó mà thôi. Ví dụ khi ta chiến đấu, Trương Tiểu Tuyết thậm chí có thể biến điểm nhân quả thành vòng bảo vệ che chắn cho ta, chỉ cần điểm nhân quả vẫn còn, ta sẽ là vô địch. Thậm chí nếu như đủ điểm nhân quả, còn có thể hoán đổi một Chủ Thần độc lập, hơn nữa còn hoàn toàn nằm dưới sự khống chế của ta, những vấn đề đó không có gì là khó khăn cả...

- Chính vì sử dụng quá nhiều điểm nhân quả, trong thế giới phim kinh dị này chúng ta sẽ càng lúc càng xui xẻo, trận mưa hiện tại bất quá chỉ là một trong số đó mà thôi. Trận mưa này không những khiến uy lực virus của Trung Châu đội tăng mạnh mà còn khiến chúng ta không thể dựa vào tinh thần lực khống chế giả nhanh chóng tìm tới vị trí của chúng, gần như làm triệt tiêu tính toán của ta lúc trước, tiêu diệt tiểu đội kia của Trung Châu đội trong thời gian ngắn... Mặc dù lúc trước ta cũng đã tính toán đến những số liệu thay đổi này nhưng khi thực tế tiến hành, bản thể của ta lại vừa khéo lợi dụng một điểm đó, bày ra thế cục hung hiểm như hiện tại, Trung Châu đội đã cược thắng.

Sở Hiên nhìn cơn mưa liên miên không dứt ở đằng xa, nói:

- Còn có tiểu đội Thiên Thần, Adam nắm giữ một thứ cực kỳ nguy hiểm, tuy hàm lượng khoa học kỹ thuật thấp hơn Phong Thần bảng nhiều nhưng là thứ mà Thánh nhân cùng người tu chân phân hệ da trắng hợp lực sáng tạo ra, cũng phù hợp với một số ý niệm của bọn hắn. Nếu để Adam thật sự hoàn thành kế hoạch đó thì đến cả chúng ta có được Phong Thần bảng cũng gần như khó tránh được kiếp nạn, chính vì thế lúc trước ta mới bày ra bố cục như vậy.

- Cả thế cục bắt đầu từ trước lúc Trung Châu đội trải qua The Perfect Storm... Khi ấy từ Phong Thần bảng, ta biết được Trung Châu đội có được vũ khí sát thương trên quy mô lớn, hơn nữa còn khác với những vũ khí tự tạo dựa theo thiết kế trong những thế giới phim kinh dị, vũ khí của hắn là tự nghiên cứu ra cho nên sẽ không bị Chủ Thần cấm đoán. Mặc dù không rõ là vũ khí gì nhưng ta cũng có thể lợi dụng điểm này để áp chế Trung Châu đội, để cho bản chính biết ta có một loại năng lực toàn tri toàn năng, hắn ở vào thế yếu tuyệt đối, suy nghĩ chắc chắn sẽ giống như ta, chính là hoàn toàn đảo loạn thế cục trong trận chiến cuối cùng. Nếu đã ở vào thế yếu tuyệt đối, vậy thì có "thế" hay không có "thế" đối với Trung Châu đội mà nói đã chẳng còn ý nghĩa gì nữa, so với bị chúng ta cường thế áp bức, không bằng liều chết đổ một ván, hoàn toàn san bằng tất cả thể, đây đại khái là suy nghĩ của bản chính. Tuy lúc trước không nghĩ đến chuyện hắn sẽ sáng tạo ra loại virus đáng sợ như thế nhưng tính đến trước điểm này, tình huống cơ bản đều như ta dự liệu, bố cục cũng thuận lợi tiến hành...

- Chuyện ngoài ý muốn thật sự có hai điểm, một là La ứng Long phản bội. Trong Thiên Thần đội hắn khác với Tống Thiên, Tống Thiên chỉ nghĩ đến võ đạo, nếu Adam hoàn thiện kế hoạch đó, Tống Thiên cho dù biến mất cũng có thể đạt được võ đạo mà hắn mơ tưởng. La Ứng Long thì lại chỉ muốn sống sót, hơn nữa còn phải nhiệt huyết tràn đầy mà sống. Sự phản bội của hắn làm kế hoạch của Adam bị ảnh hưởng nghiêm trọng, nếu để Trung Châu đội biết được kế hoạch đó, Adam rất có thể sẽ thất bại, đồng thời, bố cục của ta cũng sẽ bị phá...

- Bố cục của ta rất đơn giản, để Trung Châu đội sử dụng vũ khí sát thương trên quy mô lớn làm suy yếu số lượng thành viên Liên minh Thiên sứ, để kế hoạch của Adam có thể tiến hành nhưng uy lực giảm mạnh. Sau khi kế hoạch hoàn thành, Adam đầu tiên nhất định sẽ tấn công Trung Châu đội, bởi vì sự phẫn nộ của

http://tieulun.hopto.org

những kẻ đã chết sẽ khiến hắn không thể lý trí được nữa, mà Trung Châu đội cũng sẽ vì bị tấn công mà tiêu hao mất một phần sức chiến đấu. Đến lúc đó chúng ta lại tham gia cuộc đấu, Trung Châu đội sẽ không thể nghịch chuyển thất bại nữa... Nhưng lại xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, đó chính là sự xui xẻo của chúng ta. Thứ nhất là La Ứng Long phản bội, đã xảy ra rồi, thứ hai là trận mưa lớn trước mắt... Uy lực virus của Trung Châu đội tăng mạnh, tốc độ lan tràn nhanh hơn rất nhiều, Liên minh Thiên sứ không biết sẽ còn được bao nhiêu người sống sót.... Adam không thể tránh khỏi thất bại. Mà cơn mưa lớn này cũng đồng thời trì hoãn tốc độ di chuyển của chúng ta, nếu như không thể dùng vũ lực áp chế Trung Châu đội... Ta lo rằng sẽ còn chuyện khác nữa xảy ra.

Sở Hên quay sang phía Trương Tiểu Tuyết, ánh mắt hắn chỉ có nàng là hiểu được, hắn đang có ý muốn hỏi, Trương Tiểu Tuyết lập tức lắc đầu. Trung Châu đội liên tục bị giám sát, tuy thông tin trên Phong Thần bảng hiện lên đều dưới dạng những câu văn mịt mờ khó hiểu nhưng thuộc tính cường hóa của Trương Tiểu Tuyết lại vừa khéo là tiên tri nên Phong Thần bảng mới luôn do nàng sử dụng. Theo tin tức từ Phong Thần bảng, Sở Hiên của Trung Châu đội đúng là có giấu một tờ giấy bên trong đống đạn virus, nhưng chữ viết và con số ghi trên đó lại chẳng hề theo một trình tự nào cả. Phong Thần bảng dù sao cũng chỉ là vật chết, nó có thể phá giải mật mã, có thể phiên dịch từ ngữ nhưng không thể từ những chữ viết và chữ số không hề có ý nghĩa gì mà tưởng tượng ra ý nghĩa thật sự. Tình huống này Trương Tiểu Tuyết cũng đã báo với Sở Hiên, từ lúc đó hắn liền thường xuyên lâm vào trầm tư.

- ….Chính vì tất cả những chuyện ngoài ý muốn này xảy ra nên hỗn loạn đã là điều chắc chắn, vậy thì cứ để La Cam Đạo đi trước thăm dò sức chiến đấu của Trung Châu đội. Chuyện này cũng không phải là không thể tiếp nhận được, nhưng vấn đề ta lo lắng nhất lúc này là… Nếu như xui xẻo tiếp tục gia tăng thì La Cam Đạo có thể thật sự chiến đấu với Trung Châu đội không? Có thể sẽ lại xuất hiện chuyện ngoài ý muốn nào đó, làm hắn chiến đấu với người khác…

"Tác dụng phụ của Phong Thần bảng lớn như vậy chắc chắn là phải có thứ gì đó, hoặc là kỹ năng, thuộc tính đó để khắc chế mới đúng… Thứ đó hẳn là được giấu trong di sản của người tu chân phân hệ da vàng… Bị bản chính của ta lấy được rồi chăng?"

Sở Hiên nhìn lên bầu trời, không trung tối đen, sấm chớp lấp loáng, những giọt mưa to bằng cái bát trút xuống không ngớt… Cơn mưa càng lúc càng kịch liệt…

Tốc độ của La Cam Đạo cực nhanh, hắn phảng phất như không chút lo lắng về sấm sét trên trời, duy trì ở độ cao hơn trăm mét, không ngừng tiến tới. Thỉnh thoảng lại có một tia sét bổ xuống, quanh người hắn lập tức xuất hiện một tầng bảo vệ hình thoi có thể thấy được bằng mắt thường, làm tiêu tan hết tất cả lôi điện đánh vào. Tốc độ của hắn cũng không bị trì hoãn chút nào, tiếp tục phóng thẳng tới không chút cố kỵ.

Lộ trình đi trong ba ngày, nếu như dùng cách bay thì thật sự không mất đến một tiếng đồng hồ, mà với tốc độ nhanh chóng như của La Cam Đạo, tối đa chỉ mất nửa giờ hắn đã tới bên ngoài quán rượu chỗ Trung Châu đội. Vừa tới chỗ này được vài giây, một bóng người đột nhiên phá cửa xông ra. Người đó khẽ điểm hai chân vào hư không, cả người bắn thẳng lên nóc quán rượu như một mũi tên, La Cam Đạo nhìn kỹ lại, người đó không ngờ lại là Trịnh Xá đang cầm Hổ hồn đao.

- Lâu rồi không gặp... Trịnh Xá. Đúng thế, từ sau khi ta chết chúng ta chưa từng gặp mặt phải không?

La Cam Đạo trầm mặc một lúc rồi quát lớn.

Ban đầu Trịnh Xá chỉ cảm thấy một luồng khí tức cực mạnh đang tiến tới, cùng với nó là sát khi nặng nề, động tĩnh lớn như vậy tự nhiên là không thể thoát được cảm quan của hắn. Trịnh Xá lập tức phá vỡ cửa sổ lao lên trên nóc nhà, nhưng ai mà biết, kẻ đứng trước mặt.... Không ngờ lại là hắn? La Cam Đạo đã chết trong Transformers!

- La, La Cam Đạo! Ngươi còn sống sao?

Trịnh Xá vừa kinh ngạc vừa mừng rỡ, kêu lên.

Ngay lúc Trịnh Xá vừa lên tiếng, một thanh âm chợt vang lên bên cạnh hắn:

- Không, hẳn là đã chết rồi, tên La Cam Đạo trước mặt này... Là clone sống lại trong Ác Ma đội. Phải không? Clone La Cam Đạo!

http://tieulun.hopto.org

- Clone? Ha ha, đúng thế, ông đây giờ là clone... Chết đi! Sở Hiên!

La Cam Đạo ngẩng mặt lên trời cười lớn. Hắn giơ tay lên, trên tay xuất hiện một khoảng không gian vặn vẹo kỳ dị, tiếp đó hắn vung tay ném đoàn không gian đó tới, mục tiêu chính là Sở Hiên không biết vừa xuất hiện lúc nào.

Sở Hiên cũng không cử động, Trịnh Xá đứng trước mặt hắn đã cầm đao dùng sức chém tới. Sau một đao, khoảng không gian bắn đến lập tức tiêu tán, nhưng sân thượng căn nhà vẫn bị đánh nát, kèm với đó là một tiếng nổ cực lớn, giống như Trịnh Xá vừa mới chém trúng một quả lựu đạn. Cùng lúc ấy, những người khác, ngoại trừ Triệu Anh Không, đều đã tụ tập lên tầng thượng.

- Ha ha, tới đi, tất cả các ngươi cùng xông lên đi! Để ta xem thử các ngươi có còn sức mạnh để giết ta một lần nữa không!

La Cam Đạo gầm lớn, đồng thời vòng bảo vệ hình thoi như ẩn như hiện quanh người hắn càng lúc càng rõ ràng, nhìn giống như thực chất.

- Ánh sáng tâm linh chân thực? Tầng thứ tư sơ cấp sao?

Trịnh Xá nhíu mày nói:

- La Cam Đạo, cẩn thận một chút, ngươi đang bị tâm ma khống chế. Thu liễm tâm thần, không được để tâm ma tiếp tục mở rộng, nếu không ngươi rất có thể sẽ không cách nào tiến vào tầng thứ tư trung cấp, có khả năng còn phải chết!

La Cam Đạo lại vọt miệng chửi lớn;

- Chết cái ***** nhà ngươi. Ngươi lúc nào cũng luôn miệng cái gì mà đồng đội, cái gì mà mọi người cùng nhau sống sót, nhưng ngươi mới chính là kẻ giả dối nhất. Đến tận bây giờ ngươi vẫn còn yên yên ổn ổn sống sót, nhưng đồng đội của ngươi thì sao? Không biết đã có bao nhiêu kẻ phải chết rồi, ta thì sao? Cũng vì các ngươi không chịu cứu, hoặc là cố ý hãm hại nên mới chết? Ta không cam tâm! Dựa vào cái gì đám người giả dối các ngươi lại có thể sống sót? Dựa vào cái gì mà ta lại phải chết? Bây giờ ta mạnh mẽ rồi, có thể tìm lũ giả dối các ngươi báo thù rồi! Tới đi, để ta xem thử các ngươi rút cuộc là còn sức mạnh nào để mà tiếp tục duy trì cái sự lương thiện dối trá của các ngươi nữa!

Nói đoạn, hắn hét lớn, lao thẳng về phía mấy người Trung Châu đội.

Trịnh Xá cũng hét lên:

- La Cam Đạo, có phải là ngươi hiểu lầm chuyện gì không? Ta từ đầu tới cuối vẫn luôn coi ngươi là đồng đội! ta làm chuyện gì có lỗi với ngươi lúc nào?

La Cam Đạo không trả lời, vẻ mặt đầy thù hận lao về phía Trung Châu đội. Đang lúc Trịnh Xá chuẩn bị vung đao đối phó thì từ trong bóng tối, một luồng sáng xanh đột ngột bắn tới, đó là một thanh trường kiếm hình dáng cổ xưa. Thanh cổ kiếm bắn thẳng vào lưng La Cam Đạo, bất đắc dĩ hắn chỉ có thể quay người tung quyền đánh lại. Một tầng bảo vệ hình thoi xuất hiện trên nắm tay hắn, cứng rắn chặn thanh kiếm lại. Trường kiếm thông linh, vừa đâm không trúng lập tức bắn ngược lại mà lúc này từ phía xa lại có một thanh niên bay tới. Hắn đang đứng trên một thanh phi kiếm, quanh người lơ lửng rất nhiều trường kiếm sắc bén, cổ phác, chính là La Ứng Long.

(*)ko có cái lý thuyết nào tên là vậy cả, nhưng có một số khái niệm liên quan hoặc tương đồng.

Đầu tiên phải nói về "nghịch lý thời gian" hay "nghịch lý ông nội". Giả sử một người đi ngược thời gian trở về quá khứ để giết ông nội mình trước khi ông ta kịp có bất kỳ con cháu nào cả. Nếu người đó thành công vậy thì cha anh ta sẽ không được sinh ra, cũng tức là bản thân anh ta sẽ không tồn tại. Nếu anh ta không tồn tại thì anh ta không thể quay về quá khứ. Anh ta không quay về quá khứ tức là anh ta không thể giết được ông nội mình, vậy ông nội anh ta sẽ có con, người con đó sẽ sinh ra anh ta, và mọi chuyện lại lặp lại một cách mâu thuẫn.

Một cách giải quyết để tránh rơi vào nghịch lý thời gian là "giả thuyết bảo toàn dòng thời gian". Theo giả thuyết này một người du hành ngược thời gian cho dù có làm gì đi chăng nữa cũng không thể tạo ra một "nghịch lý thời gian". Người đó khi trở về quá khứ để giết ông nội mình sẽ hoặc là xuất hiện nhầm chỗ, hoặc

http://tieulun.hopto.org

là súng bị kẹt đạn, hoặc là bị ngăn cản, tất cả khiến cho ông nội anh ta sẽ có con cháu. Ngay từ ban đầu chính các quy luật tự nhiên sẽ ngăn cản, không cho người du hành ngược thời gian làm ảnh hưởng tới dòng thời gian đã xảy ra.

740. Chương 8: Trận Chiến Mở Màn! Kẻ Từng Là Đồng Đội (2)

- Tên khốn Ác Ma đội, ngươi đúng là người bận rộn đấy, chỗ nào cũng thấy mặt ngươi, sao thế? Lại chuẩn bị phá rối à?

La Ứng Long vừa thấy La Cam Đạo liền chẳng chút thân thiện, lập tức hỏi vẻ châm chọc. La Cam Đạo cũng không đáp lời, lúc này hắn rõ ràng là đang cực kỳ phẫn hận những người trước mắt, tiện tay ném tới một đoàn không gian rối loạn. La Ứng Long cũng coi như có kiến thức, tự nhiên là biết đoàn không gian này chính là niệm động lực, cũng là một trong những biểu hiện của ánh sáng tâm linh. Ngoài nhập vi, đây là một trong những đặc trưng lớn nhất của tầng thứ tư, cũng có thể gọi là linh hồn chi lực, trường lực AT.

La Ứng Long vốn còn có chút không để ý tới La Cam Đạo, dù sao thì cường giả cấp độ như hắn đều đó uy thế cực mạnh, mà uy thế của La Cam Đạo lại không mạnh lắm, tối đa chỉ coi như một kẻ khá mạnh. Ai mà biết, La Cam Đạo vậy mà lại có ánh sáng tâm linh, hơn nữa nhìn hắn sử dụng cũng cực kỳ thuần thục, ánh sáng tâm linh này tuyệt đối không phải dựa vào vào kỹ năng hay thuộc tính nào đó thúc đẩy mà hắn là của tự thân hắn. La Ứng Long lập tức thận trọng hơn rất nhiều, khống chế phi kiếm đâm thẳng vào khoảng không gian vặn vẹo. Ầm một tiếng, đoàn không gian bị tiêu hủy mất tăm còn phi kiếm thì nhìn có vẻ không chút suy suyển.

- Chỉ có vậy? Thực lực của ngươi coi bộ không ổn lắm...

La Ứng Long có chút chế nhạo, nói.

La Cam Đạo bật cười ha hả, cười đến lúc mọi người đều không hiểu gì cả hắn mới lạnh lùng đáp:

- Rất không may, thực lực tự thân ta đúng là chẳng ra sao cả. Nếu chỉ nói riêng về sức chiến đấu thì một vài kẻ cường hóa thuộc tính cực tốt là đủ giải quyết ta rồi... Nhưng cũng rất may mắn, ta là một thiên tài điều khiển, điểm này đã được xác nhận. Muốn xem thử robot ta điều khiển không? À không, hẳn phải gọi là sinh mệnh thể chiến đấu mới đúng... Muốn xem thử không? EVA 01 của ta!

Một khu vực lớn sau lưng La Cam Đạo lập tức uốn khúc, phảng phất như không gian chỗ đó biến thành nước chảy. Từ trong khoảng không gian uốn khúc đó vụt thò ra một bàn tay khổng lồ màu tím còn lớn hơn cả người La Cam Đạo, bàn tay hạ xuống dưới chân La Cam Đạo, hắn liền từ từ đáp xuống trên đó. Theo bàn tay không ngừng tiến ra xa, một sinh vật nửa robot to lớn, cao hơn hai mươi mét xuất hiện giữa không trung. Sinh vật này cũng lơ lửng trên không, quanh người nó có một quầng sáng hình thoi nửa trong suốt, đó đã không còn là vòng bảo vệ nữa mà càng giống như một bộ phận của thân thể. Ánh sáng tâm linh không ngờ đã mạnh đến mức độ này, cũng có thể coi là cực kỳ đáng sợ.

- Tới đi! Để chúng ta tấu lên khúc nhạc cuối cùng, đám người giả dối! Để ta lắng nghe tiếng các ngươi rên rỉ thống khổ, để ta biết tất cả khổ cực mà ta trải qua đều không lãng phí. Bao nhiêu khó khăn sinh tử tồn vong, bao nhiêu cay đắng ép mình phải mạnh mẽ lên, nói với ta tất cả đều không lãng phí!

La Cam Đạo vung tay lên, sinh vật nửa robot vụt gầm lớn, từ miệng nó lóe lên một luồng sáng thập tự màu bạc. Cùng lúc ấy, mọi người đứng trên sân thượng đều nhảy lên không trung, tiện tay rút Goblin glider của mình ra. Tòa nhà dưới chân họ giống như bị một sức mạnh cực lớn đánh trúng, trong nháy mắt liền bùng lên ánh sáng bạc chói chang. Giây tiếp theo, tòa nhà bị cắt cụt mất hẳn một tầng lầu, toàn bộ tầng thượng biến thành tro bụi.

- Ha ha ha... Đám giả dối, đánh trả đi, đấu với ta một trận thật sảng khoái đi, dù là giết chết ta lần nữa cũng chẳng sao!

La Cam Đạo gần như điên cuồng hét lên, đồng thời sinh vật khổng lồ sau lưng hắn cũng gầm rít lao thẳng về phía mọi người. Vòng bảo vệ hình thoi trên người nó dựng đứng lên, phảng phất như hình thành vô số lưỡi dao hình thoi, nếu như bị đâm trúng thì đúng là thiên đao vạn quả.

http://tieulun.hopto.org

- Ngừng tay... Đối thủ của ngươi là ta!

La Ứng Long hít một hơi thật sâu, đoạn đột ngột quát lớn. Thanh âm giống như vũ khí, cuộn thành một tràng sóng gợn tràn ra bốn phía, nước mưa to bằng miệng bát cũng bị âm thanh chấn động đánh dạt ra thành một khoảng không hình bầu dục. Sinh mệnh thể to lớn đang xông tới cũng phảng phất như nghe được tiếng quát, nó vụt ngừng lại, tiếp đó như đang thở hổn hển, quay đầu lại. Sinh mệnh thể khổng lồ này trông giống như một người lớn phóng đại mười mấy lần, khuôn mặt bị kim loại che phủ, cái miệng to như chậu máu không ngừng phun ra khí trắng, nó nghiến răng nghiến lợi quay về phía La Ứng Long rồi chợt gầm lên.

- Ngươi muốn phá rồi à? Tên nhóc con Thiên Thần đội, ngươi nghĩ mình học được hệ thống tu chân là giỏi lắm rồi sao? Cút đi! Hôm nay mục tiêu của ta là đám người Trung Châu đội! Thiên Thần đội các ngươi tự có kế hoạch đối phó, nếu ngươi còn muốn sống... Thì cút càng xa càng tốt cho ta!

La Cam Đạo đứng trên bàn tay khổng lồ nhìn về phía La Ứng Long ở phía xa, giọng hắn càng lúc càng âm trầm, giống như sắp không thể kiềm trế được sát ý cuồn cuộn trên người mình nữa.

La Ứng Long lúc này đang vừa vội vừa tức, vội vì hắn cần phải báo cho Sở Hiên một số chuyện nhưng lại không biết phải mở miệng như thế nào, tức vì hắn tốn rất nhiều chân nguyên lực và sinh mệnh nguyên khí mới bấm quẻ được vị trí Trung Châu đội, ai mà biết tự dưng lại có một tên khốn Ác Ma đội chạy ra đánh nhau, vậy số chân nguyên lực và sinh mệnh nguyên khí của hắn không phải đã uổng phí sao? Hắn vụt nghiến răng, cũng mặc kệ La Cam Đạo nói gì, hai tay chập lại kết ấn, chân bước theo long hổ bộ.

- Mượn lực càn khôn, bát quái thành hình!

- Khảm! Yêm!(ngập, chìm)

La Ứng Long hai tay giao nhau, giữa không trung lập tức xuất hiện một trận đồ bát quái không ngừng xoay chuyển. Trận đồ bát quái vừa xuất hiện, nước mưa xung quanh phảng phất như bị khống chế, đồng loạt bắn ngược về phía trận đồ, nhất thời trong phạm vi mấy dặm, không ngờ không có một giọt mưa nào rơi xuống, tất cả đều tụ tập vào trong trận đồ bát quái.

La Cam Đạo cũng biết không thể nói mồm được nữa, hắn vung tay lên, trong miệng sinh vật khổng lồ sau lưng lại bùng lên một luồng sáng chữ thập màu bạc, hoàn toàn bao trùm khu vực mà La Ứng Long đang đứng. Lần này uy lực của luồng sáng màu bạc còn lớn hơn lúc trước, chỗ La Ứng Long đứng đã hoàn toàn chìm trong vụ nổ, mấy toàn cao ốc xung quanh lập tức bị phá nổ tan nát, sụp đổ, uy lực đủ tương đương với tên lửa hạt nhân mini của Vương Hiệp.

Khi ánh sáng màu bạc tan đi, La Ứng Long đứng ở trung tâm vụ nổ lại không chút suy suyển, mấy thanh cổ kiếm du động bốn phía không ngờ có thể triệt tiêu toàn bộ sức công phá. hắn cũng không làm bộ làm tịch nữa, hai tay hợp lại, dưới chân dùng sức đạp mạnh hai cái, quát lớn:

- Giang hà dũng! (tuôn ra, trào ra)

Trận đồ bát quái xoay tròn cực nhanh, một luồng nước từ bên trong trào ra mãnh liệt. Bắt đầu còn không lớn lắm, đường kính tối đa chỉ khoảng vài mét, nhưng khi đến cách mặt đất hơn trăm mắt, luồng nước liền bành trướng kịch liệt, từ vài mét mở rộng ra đến cả trăm mét, bao trùm toàn bộ La Cam Đạo cùng sinh vật khổng lồ giữa không trung vào bên trong. Đây đã không còn là dòng nước bình thường nữa mà trong đó phảng phất như mang theo một luồng năng lượng xung kích kỳ lạ, tựa đao tựa kiếm, những tòa nhà bị dòng nước bao phủ lập tức tan rã trong nháy mắt. EVA 01 là mục tiêu công kích chính chỉ kịp rống lên một tiếng liền bị luồng nước khổng lồ đánh ngã xuống mặt đất, mà dòng nước vẫn không chút nào ngừng lại, biến cả mặt đất thành một mặt hồ lớn.

- Ha ha ha, một con robot cỏn con, sao có thể địch lại được tu chân? Hơn nữa mượn lực càn khôn vốn là lấy vạn vật trong trời đất làm sức mạnh, trong mưa lớn thế này, uy lực của Khảm tự quyết ít nhất cũng cao gấp mấy lần bình thường, chuyến này để xem ngươi có chết không!

Phản ứng của La Ứng Long có vẻ vẫn giống như những gì Trung Châu đội nhận biết về hắn, vẫn quán triệt bộ dạng nóng nảy, thiếu suy nghĩ trong Lord of the Rings, giờ phút này không ngờ vẫn có thể ở đó mà kêu gào hò hét. Một lúc sau, tên nhóc này mới như chợt định thần lại, vội vàng quay sang phía Sở Hiên, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Này! Sở Hiên! Ta có chuyện khẩn cấp cần nói với ngươi, tên khốn Adam hắn... Ách, hắn...

Sở Hiên hơi ngẩn ra, hắn cũng có chút bất ngờ, hỏi:

- Hả? Adam làm sao?

- ... Không thể nói với ngươi!

La Ứng Long ngây người một lúc rồi mới lẩm bẩm nói.

- ....Ngươi cố ý dùng phi kiếm bay tới đây chọc tức bọn ta phải không?

Trịnh Xá ở bên cạnh nghe được vừa tức giận vừa buồn cười, quát lên:

- Nếu ngươi không thể nói với bọn ta vậy thì không nói ngay từ đầu, nếu muốn nói thì trực tiếp nói thẳng ra đi.

- Không phải ta không muốn nói, mà là ta không thể nói...

La Ứng Long khổ sở đáp lại. Hắn đang định nói gì đó thì đột nhiên vung tay lên khống chế thanh trường kiếm cổ phác. Một luồng sáng màu bạc từ phía dưới bắn vọt lên, ánh sáng này so với vụ nổ lúc trước còn kịch liệt hơn, uy lực cũng mạnh hơn rất nhiều, đến cả mấy người Trịnh Xá đứng đằng xa cũng phải hơi khép mắt lại. Xung động từ vụ nổ truyền ra phạm vi mấy trăm mét xung quanh, cả một mảng nhà cửa đã hoàn toàn sụp đổ, tan nát. Lúc này, một sinh vật khổng lồ từ dưới đất chậm rãi bay lên, thân thể màu tím, kim loại khảm quanh bên ngoài, xung quanh vẫn là tấm màn ánh sáng tâm linh có thể thấy được bằng mắt thường, hoặc cũng có thể gọi là trường lực AT. Dưới một đòn mạnh mẽ vừa rồi EVA 01 không ngờ lại không hề thương tổn chút nào, đến cả La Cam Đạo đứng trong lòng bàn tay nó cũng vậy.

- Được rồi, ta thừa nhận lúc trước đúng là đã coi thương ngươi... Tu chân giả, thứ lỗi cho cách ta gọi ngươi lúc trước. Bây giờ ta cũng nên bắt đầu tập trung hơn một chút, vậy mới không uổng phí vị trí cường giả số ba trong Ác Ma đội của ta....

La Cam Đạo mở rộng hai tay, từ sau lưng hắn xuất hiện chín đôi cánh bằng ánh sáng, đồng thời sau lưng EVA 01 cũng mọc ra chín đối cánh ánh sáng khổng lồ. Chín đôi cánh này tuyệt đối không phải vật trang trí, bởi vì dùng mắt thường cũng có thể thấy, chúng đang liên tục hấp thu những đốm sáng nhỏ bé ẩn ước xuất hiện giữa không gian xung quanh. Không biết những đốm sáng đó là cái gì nhưng theo mức độ hấp thu, áp lực cực lớn trên người nó càng lúc càng mạnh.

La Ứng Long cũng bình yên vô sự xuất hiện tại trung tâm vũ nổ màu bạc, nhìn như không việc gì nhưng kỳ thực nếu cẩn thận quan sát, ánh sáng trên mấy thanh cổ kiếm của hắn hình như ngắn đi một chút, cũng ảm đạm đi một chút...

- Quả nhiên là vậy, chuyện ngoài ý muốn đã xuất hiện. Tuy chuyện bất ngờ này đã có dấu hiệu trước nhưng xuất hiện đúng lúc hắn khiêu khích Trung Châu đội, hơn nữa còn xuất hiện dưới hình thức này... Xem ra vận mệnh đã trở thành kẻ địch của chúng ta rồi.

Sở hiên khẽ thở dài, liếc nhìn Trương Tiểu Tuyết một cái, thì thào nói.

Trương Tiểu Tuyết ngẩn người hỏi:

- Cần dùng Phong Thần bảng hỗ trợ hắn một chút không? Nhanh chóng đánh bại gã tu chân giả ấy, sau đó tiếp tục tiêu hao sức mạnh Trung Châu đội?

- Không... Mọi việc tự có quán tính phát triển của nó, quán tính phát sinh ngoài dự tính trước mắt... Đã không còn dễ dàng loại trừ nữa rồi. Bắt đầu, trận chiến cuối cùng rút cuộc cũng đã bắt đầu, do hai gã họ La ấy mở màn....

Sở Hiên ngẩng đầu nhìn lên không, nói xong câu cuối cùng liền trầm mặc hồi lâu rồi mới tiếp tục:

- Thật đáng tiếc, thời tiết này không thể nhìn thấy sao....

- Sao?

Những người xung quanh đều tò mò hỏi, đột nhiên một người kêu lên:

http://tieulun.hopto.org

- Không hay, không thấy Triệu Chuế Không đâu nữa!

- Không cần tìm... Ta đã nói rồi, mọi chuyện tự có quán tính phát triển của nó, muốn ngăn cản phải tốn rất nhiều công sức, không bằng thuận lực mà dùng... Bắt đầu đi, Ác Ma đội chúng ta cũng gia nhập trận chiến cuối cùng....

Tại một quảng trường cách chỗ Ác Ma đội đóng quân không xa, Triệu Chuế Không đang mỉm cười đứng đó, đối mặt với một thanh niên khác. Dáng vẻ của người kia cực kỳ giống hắn, nói một cách chính xác thì hai người gần như là một.

- Thế nào? Đã hoán đổi chưa? Đừng nói với ta là ngươi lại quên mất đấy nhé.

Triệu Chuế Không mỉm cười nhìn gã thanh niên đứng trước mặt. Hai kẻ bộ dạng giống hệt nhau, đứng đối diện một cách vô cùng quỷ dị, nếu không phải vì y phục trên người khác biệt thì thật sự giống như hình phản chiếu trong gương.

- A, đương nhiên là phải hoán đổi rồi... Đúng là đáng tiếc, nếu không phải đang muốn gặp mặt quả táo nhỏ thì trước khi chúng ta hợp thể phải đấu với ngươi một trận mới đã. Đúng không, clone của ta.

Triệu Chuế Không nhìn kẻ kia của mình, cười nói.

- Đúng thế, ngoài quả táo nhỏ của chúng ta ra, đám còn lại đều là rau cải khoai tây, chỉ có ngươi là hợp khẩu vị ta nhất... Nhưng mà không được, quả táo nhỏ đã chờ đến sốt ruột rồi, nếu không nhanh chóng giải quyết ngươi, bé con không chừng sẽ nổi giận mất... Chỉ đáng tiếc, thứ này hợp thể xong không thể chia ra được nữa, nếu không tự mình đánh với mình cũng là một cách giải trí rất tốt.

Gã Triệu Chuế Không kia cũng mỉm cười nhìn lại.

Hai gã yên lặng nhìn nhau cả nửa ngày, tiếp đó xòe tay để lộ thứ mình đang cầm ra. Đó là một đôi hoa tai, nói chính xác là mỗi người cầm một chiếc, lần lượt một người đeo lên tai trái, một đeo lên tai phải. Trong khoảnh khắc, một luồng sức mạnh kỳ lạ kéo hai người đâm sầm vào nhau, tiếp đó ánh sáng lóe lên, hai người đồng thời mất tri giác...(*)

(*)hoa tai Potara trong Dragon Ball Z

741. Chương 9: Bí Mật Không Thể Nói Ra (1)

Khi La Cam Đạo và La Ứng Long bắt đầu giao chiến, đại bộ phận cường giả trong thành đều cảm nhận được. Đây là một loại cộng hưởng của ánh sáng tâm linh, khiến cho người dù ở cách rất xa cũng có thể cảm giác được có chuyện đang xảy ra.

- Mượn lực càn khôn, bát quái thành hình!

- Chấn! Lôi!

La Ứng Long hai tay giao nhau, trận đồ bát quái khổng lồ trên không trung xoay tròn cấp tốc, mấy luồng lôi điện bị thu hút lại, trực tiếp biến mất khỏi vùng trời. Cùng lúc đó, phía dưới trận đồ bát quái dần có ánh điện tích tụ, giống như pháo laser đang tập trung năng lượng, mơ hồ có những luồng sáng uốn lượn như rắn lọt ra. Mấy giây sau, một cột lôi điện cực lớn từ trận đồ bát quái bắn ra, tốc độ của ánh sáng nhanh đến cực hạn, tất cả mọi người chỉ cảm thấy trước mắt sáng bừng lên. Không để họ kịp đình thần lại, cột sét giống như một chùm laser đã phóng thẳng xuống, bao trùm toàn bộ EVA 01.

Ầm ầm!

Sau một đòn này, La Ứng Long cũng phải ngừng lại thở dốc, nhìn chằm chằm vào hố sâu khổng lồ do cột sét bắn ra, chỉ sợ con robot bất tử kia lại trồi lên. Bắt đầu từ lúc đối đầu với La Cam Đạo, hắn đã sử dụng tổng cộng bốn chiêu mượn lực càn khôn, tuy đều là phối hợp với thời tiết tự nhiên mưa to gió lớn, uy lực mạnh hơn lúc bình thường rất nhiều nhưng không hiểu vì sao vẫn không cách nào phá hủy ánh sáng tâm linh của con robot to lớn đó. Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể sử dụng sức mạnh tự nhiên lớn nhất mình có thể mượn được trước mắt, sấm sét... Chiêu này uy lực cực lớn, đồng thời chân nguyên lực cũng tiêu hao cực

http://tieulun.hopto.org

nhiều, với thực lực xuất khiếu sơ cấp của hắn, tối đa cũng chỉ có thể sử dụng lực lượng cấp độ này vài lần. Nếu như vẫn không thể giết được La Cam Đạo và sinh vật máy móc khổng lồ kia thì hắn chỉ có còn cách sử dụng một vài cấm chiêu, cũng là chiêu tức hoàn toàn liều mạng.

Uy lực của chiêu này đúng là mạnh mẽ dị thường, lôi điện di chuyển với tốc độ ánh sáng, tốc độ cực hạn của sinh vật cũng không thể tránh né, La Cam Đạo thậm chí còn chưa kịp phản ứng đã bị cột sét đánh trúng. Hơn thế nữa, cột sét này cũng không phát nổ, toàn bộ sức mạnh đều bị chân nguyên lực khóa chặt, chú nhập trọn vẹn vào trong cột sét, uy lực bên trong thậm chí vượt hơn cả uy lực tại tâm nổ của bom hạt nhân bình thường, tiếp cận với uy lực của bom khinh khí. Chiêu thức này dù sao cũng do La Ứng Long dung nhập sức mạnh của trời đất, sau khi sử ra, trên trời không ngờ không còn một tia sét nào lóe lên nữa. Nếu muốn La Ứng Long hoàn toàn dùng thực lực của bản thân để phát ra chiêu này thì nhất định hắn phải đạt tới cảnh giới hợp thể, thậm chí là độ kiếp mới được. Đương nhiên, nếu hắn có pháp bảo, khí cụ tu chân tốt thì chỉ cần có thể phát huy hoàn toàn là sẽ có thể sử dụng chiêu này trong cảnh giới hiện tại. Chỉ có điều các loại pháp bảo, khí cụ tu nhân như vậy cực kỳ hi hữu, chân nguyên lực hao tổn cũng cực lớn, ví dụ như Đông Hoàng chung mà Sở Hiên đang có chính là một trong số đó...

Lại nói cột lôi điện từ trên đánh xuống, La Cam Đạo và EVA 01 đồng loạt bị nhấn chìm xuống lòng đất, sống chết chưa rõ. Mọi người xung quanh đều nhìn chằm chằm xuống đất, cũng không biết ánh sáng tâm linh của EVA 01 có thể ngăn cản được một đòn uy lực cực mạnh như vậy không. Nếu như thật sự có thể ngăn cản thì thực lực của La Cam Đạo đúng là rất khó lường, tại trường ngoài La Ứng Long liều mạng phát cấm chiêu ra thì có lẽ cũng chỉ còn Trịnh Xá ra tay mới có thể thể đối phó được với đối thủ mạnh mẽ như vậy.

Không lâu sau, một thân thể ánh sáng mơ hồ, to lớn từ sâu dưới lòng đất chậm rãi trồi lên, bên ngoài thân thể đó là trường lực AT thực chất có thể thấy được bằng mắt thường. Bên trong trường lực AT chính là EVA 01 đã bị nổ tan mất một nửa cơ thể, đến cả La Cam Đạo đứng trên tay cũng bị thương cực nặng, phần bụng và nửa ngực cùng biến mất, nửa thân trên và nửa thân dưới chỉ hơi dính với nhau bằng một đoạn xương sống, dáng vẻ đúng là chết đến không thể chết hơn được nữa. Nhưng chỉ thấy sắc mặt hắn trắc bệch, mắt và mặt vẫn có động tác, tựa hồ không hề bị thương trí mạng. Đến tận lúc này, mọi người mới phát hiện ra hai chân hắn đã dính chặt vào tay EVA 01, hai đùi phảng phất như dung hợp hẳn vào trong cơ thể robot, chỉ là lúc trước được ống quần che chắn nên không nhìn rõ, bây giờ liếc qua là hoàn toàn rõ ràng.

- Tốt lắm, rất mạnh, nếu thực lực của ngươi kém quá thì ta sẽ rất thất vọng đấy....

La Cam Đạo cười lạnh, chậm rãi nói từng chữ một:

- Bây giờ mới có chút mùi vị của trận chiến cuối cùng, cái gì mà âm mưu, trí chiên như Sở Hiên nói thật đúng là **** nhàm chán, chỉ có chiến đấu sống chết thật sự mới là sảng khoái nhất. Tu chân phải không.... Ta không biết ngươi và Trịnh Xá có ân oán gì nhưng ngươi không phải đối tượng báo thù của ta, nếu ngươi vẫn còn muốn sống sót thì tránh xa Trung Châu đội một chút đi...

- Robot khổng lồ này được gọi là EVA 01... Theo thuyết minh nó là thân thể của Thần, khuyết điểm nhất là không có đủ linh hồn để sử dụng nó, cho nên để phối hợp sử dụng EVA 01 này ta cũng không ngại hoán đổi thuộc tính Angel(*), giờ không biết có còn tính là con người hay không nữa. Nhưng vì để báo thù thì cái gì cũng đáng giá, tiếp theo đây các ngươi sẽ được chứng kiến sức mạnh của nó. Cho dù là mất đi lý trí, cho dù là không vượt nổi tâm ma mà biến thành ma quỷ, ta cũng chấp nhận.... Ha ha ha, để các ngươi sống lâu thêm một chút, nếu như muốn chết nhanh hơn thì tới giết ta ngay bây giờ đi....

Trong lúc nói, La Cam Đạo đã từ từ dung nhập vào bàn tay của EVA 01, cả người hoàn toàn biến mất trong sinh vật khổng lồ đó. EVA 01 đột nhiên toàn thân chấn động kịch liệt, phần cơ thể bị phá hủy không ngờ lại bắt chuyển động, sinh trưởng với tốc độ điên cuồng có thể thấy được bằng mắt thường. Tuy thân thể nó bị thương tổn khá lớn nhưng chiếu theo tốc độ sinh sôi liên tục như thế này, tối đa chỉ sau vài tiếng đồng hồ sẽ có thể khôi phục hoàn hảo, hiện tại có lẽ là cơ hội tốt nhất để giết chết nó.

La Ứng Long vẫn không nói tiếng nào, chỉ nhìn trừng trừng vào EVA 01 đang không ngừng hồi phục, có vẻ đang do dự chuyện gì đó. Một lúc lâu sau hắn liền khẽ thở dài, tiếp đó đưa tay vào trong lòng như muốn lấy ra thứ gì đó. Đúng lúc ấy, Trịnh Xá đã bay tới gần, hô lên:

- Đừng vội ra tay, hiện tại không thể tấn công EVA 01 này được.

http://tieulun.hopto.org

- Tại sao?

La Ứng Long ngẩn người, kỳ quái hỏi.

- Tình hình cụ thể chúng ta sẽ bàn sau, EVA 01 muốn hồi phục có vẻ còn mất chút thời gian, chúng ta vừa đi vừa nói.... Sấm sét cũng đã biến mất, chúng ta nên nhân dịp này nhanh chóng tới trụ sở tập đoàn Umbrella, đi thôi.

Nói đoạn, Trịnh Xá liếc nhìn sinh vật khổng lồ kia một cái, thần sắc phức tạp, điều khiển Goblin glider bay ra xa. La Ứng Long chần chừ một chút rồi cũng đạp phi kiếm đi theo họ, chỉ có điều trong số mấy người Trung Châu đội... Lại không thấy bóng Triệu Anh Không đâu.

- ....Tình huống cơ bản là như vậy, ặc, phì phì.... Câu vừa rồi coi như chưa nói, chúng ta tiếp tục câu chuyện lúc nãy. EVA 01 đó rõ ràng là Thần số hiệu 1 bọn ta từng gặp, chỉ là uy lực có vẻ yếu hơn một chút, tình hình lại quỷ dị hơn một chút. Lúc ấy Thần số hiệu 1 không có người điều khiển, vì thế sau khi ta phá hủy hệ thống trung ương của nó, Thần số hiệu 1 liền phát triển vô hạn, biết thành quái vật cực kỳ đáng sợ. EVA 01 này trạng thái chưa rõ, nếu bây giờ tấn công nó, không biết có sẽ phát cuồng biến thành loại quái vật sinh thể như thế hay không nữa, hoặc là sau khi có người lái, đến lúc phát cuồng sẽ càng đáng sợ hơn nữa, tất cả chúng ta đều không biết...

Trịnh Xá vừa bay vừa nói với La Ứng Long bên cạnh.

La Ứng Long lập tức khó hiểu, hỏi:

- Vậy thì càng nên nhân lúc hắn không có sức phòng ngự mà phá hủy triệt để.

- Vấn đề là.... Chúng ta đều không thể xác nhận đó có phải là âm mưu quỷ kế của clone Sở Hiên hay không...

Nói tới đây, Trịnh Xá còn cố ý liếc nhìn sang Sở Hiên, tên này đang yên lặng theo sau đội ngũ, những người quen thuộc với hắn đều biết.... Tên này đã bắt đầu động não cẩn thận tính toán chuyện gì đó, có lẽ là đối phó với kẻ địch... cũng có thể là đối phó với người bên mình, tóm lại tên khốn này luôn khiến người ta có cảm giác ớn lạnh.

Đang nói chuyện, Sở Hiên đột nhiên lên tiếng:

- Hiện tại không cần thiết phải đấu cứng với La Cam Đạo, La Ứng Long sự xuất hiện của ngươi hẳn là một trong những vận xui của Ác Ma đội. Hắn có thể tiêu hao sức mạnh của chúng ta, cũng có thể tạo thành uy hiếp với chung ta, nếu như có thể, đương nhiên là không cần phải đấu cứng với hắn trong lúc này. Chúng ta chỉ cần thuận thế mà làm là được, biến cả thế cục thành hỗn loạn còn chúng ta thì cũng không cần thiết phải hòa vào trong vũng nước đục ấy... Nếu như ta suy đoán không sai, Ác Ma đội và Thiên Thần đội hẳn là đã bắt đầu có hành động rồi. Nếu như vận khí của Ác Ma đội tiếp tục xấu đi thì chúng ta không cần phân thắng bại với La Cam Đạo, tự hắn sẽ bị chuyện gì đó ngoài ý muốn đánh gục.... Bây giờ điểm mấu chốt hẳn là nằm trên người ngươi, La Ứng Long.

- Ta?

La Ứng Long ngạc nhiên, chỉ chỉ vào mình, tiếp đó cười lớn, nói:

- Được rồi, được rồi, không cần giả thần giả quỷ nữa, ta ở cùng Adam lâu như vậy rồi, cũng biết loại người như các ngươi lúc nào cũng thích giấu chuyện trong lòng không nói ra. Ngươi cứ nói thẳng ra xem nào, tại sao mấu chốt lại nằm trên người ta?

- Chuyện ngươi muốn nói chắc là phải có liên quan tới Thiên Thần đội, không, hẳn là có liên quan tới Adam, đúng không? Khả năng này cao hơn 60%, hơn 30% còn lại, ngươi là gián điệp của Adam. Có điều nếu muốn làm gián điệp thì đáng lẽ phải có thứ gì đó làm "đầu danh trạng"(**), quan trọng hơn ngươi còn cần lý do nào đó để ứng phó với bọn ta.... Điểm mấu chốt vẫn nằm trên người ngươi, Thiên Thần đội đã xảy ra chuyện gì, tại sao clone của ta muốn liên kết với ta đối phó với các ngươi? Một vấn đề khác cũng rất quan trọng là tại sao clone của ta lại muốn âm thầm bày bố thế cục nhân lúc Thiên Thần đội đối phó với chúng ta để tọa sơn quan hổ đấu thu lợi?

Sở Hiên chỉ vào La Ứng Long, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Chuyện gì đã xảy ra trong tiểu đội Thiên Thần? Làm Trung Châu đội chúng ta không thể không ứng chiến, mà Adam lại vì sao nhất định sẽ tới gây khó cho chúng ta, khiến cho thế lực ba phe mất đi tính cân bằng? Tính toán của clone của ta, điểm mấu chốt của mọi chuyện... Nằm trong những gì ngươi muốn nói!

(*) Angels trong Neon Genesis Evagelion, gốc tiếng Nhật là Shito, sứ đồ ( ), bản thân chữ "angel" cũng bắt nguồn từ chữ "angelos" nghĩa là người đưa tin trong tiếng Hy Lạp

Đây ko phải loại thiên sứ mang hai cánh chim như bình thường, ai muốn chiêm ngưỡng dáng vẻ đáng yêu của họ có thể vào link phía dưới

)

(**)Đầu danh trạng, có một ví dụ trong truyện Thủy Hử khi Lâm Xung lên Lương Sơn Bạc được yêu cầu phải giết một người, lấy đầu mang lên làm "đầu danh trạng", có thể hiểu như một cách để chứng tỏ bản thân thật lòng muốn gia nhập.

742. Chương 9: Bí Mật Không Thể Nói Ra (2)

Trên không vẫn tiếp tục đổ mưa nhưng sấm sét đã tiêu tan, điều đó cũng có nghĩa là hạn chế của Chủ Thần đã được giải trừ. Không cần biết hạn chế này do con người hay là do tự nhiên giải trừ, hiện tại phi hành khí cá nhân của các đội đã có thể sử dụng lại. Nói cách khác, chướng ngại lớn nhất hạn chế tốc độ của các đội đã biến mất, khoảng cách trong thành phố đã không còn là vấn đề lớn nữa, ít nhất là con đường dẫn tới trụ sở công ty Umbrella đã hoàn toàn mở ra với tất cả các đoàn đội.

- Đi thôi, xuất phát ngay trong đêm! Tuy không biết đã xảy ra chuyện gì nhưng nếu sấm sét đã biến mất thì đây chính là cơ hội tốt nhất để tới trụ sở công ty Umbrella.

Dưới tầng hầm chỗ Nam Viêm Châu đội, Nyos đang nhíu mày nhìn các đội viên của hắn, nói. Trước đó không lâu, cả thành phố Raccoon bộc phát một luồng xung động khó mà diễn tả nổi, đây là một loại xung động cảm nhận được từ tận sâu trong linh hồn, nếu dùng cách nói mà thành viên tiểu đội luân hồi cao cấp có thể hiểu được để lý giải thì chính là ở cách đây rất xa xuất hiện ánh sáng tâm linh cực mạnh.

Ý nghĩa của việc này không cần nói cũng biết, đã có tiểu đội luân hồi giao chiến. Hơn nữa theo cường độ và mức độ chấn động của ánh sáng tâm linh, có thể thấy thực lực của hai bên đều cực mạnh, thực lực đó không thể tồn tại trong đại đa số các tiểu đội luân hồi.... Khả năng lớn nhất là hai phe giao chiến là thành viên của ba tiểu đội mạnh nhất trong cả thế giới luân hồi.

- ....Ta biết mọi người đều cảm thấy khó hiểu với việc ta yêu cầu lên đường ngay trong đêm, thậm chí cả việc bất chấp tất cả tiến vào thành phố, bất chấp tất cả tìm kiếm Trung Châu đội, mọi chuyện đều rất khó hiểu, nhưng chúng ta đã không còn đường lui nữa. Nếu không thể ngăn cản Adam, đám cường giả mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, đã vượt qua tâm ma còn có thể chống cự, chiến đấu một chút, chứ chúng ta thì chắc chắn phải chết, chỉ cần kế hoạch của hắn hoàn thiện, chúng ta nhất định sẽ chết!

- Đỉnh cao công nghệ văn tự ký hiệu do Thánh nhân, ma pháp sư, thuật sĩ luyện kim của phân hệ da trắng hợp lực chế tạo ra, trận đồ Cây sự sống, cùng với một cây giáo mang theo năng lượng gần như vô hạn đồng thời có thể xuyên thủng cả linh hồn lẫn năng lượng, cộng thêm cơ thể đã có ánh sáng tâm linh của hắn... Đó là cơ bản, tiếp theo là rất nhiều linh hồn làm dinh dưỡng... Nếu không muốn trở thành thức ăn thì bắt đầu liều mạng đi!

Nyos lạnh lùng nhìn đám tư thâm giả mới trong đội. Bọn họ không giống như mấy người Cuồng chiến sỹ Richard, không hề toàn tâm toàn ý tin tưởng hắn, nhưng trong trận chiến cuối cùng, sức mạnh của mỗi người trong đội đều rất quan trọng... Nói một cách khó nghe là, cho dù là bố cục và tính kế, nếu cả quân cờ để vứt bỏ cũng không có thì thế cục đó căn bản không cần phải bày ra nữa. Không có quân cờ thì không có thế cờ, đây là chuyện đương nhiên, vì thế không cần biết hắn có không muốn đến thế nào, đám đội viên này vẫn cần phải tồn tại... Cho dù chỉ để sau này hy sinh thì bây giờ cũng phải tạm thời nhẫn nhịn!

- Đi thôi, bằng mọi giá phải tìm được Trung Châu đội... Đúng là nhếch nhác, cả đời âm mưu tính kế, không ngờ đến trận chiến cuối cùng cùng này lại thành hành động cục súc như thế....

http://tieulun.hopto.org

Nyos cười khổ đứng dậy, vỗ vỗ bụi đất trên người, cũng không để ý tới phản ứng của người khác, một mình đi về phía cửa tầng hầm, bóng lưng hắn lúc này trông cô độc khôn tả... Một người cả đời chơi đùa với trí tuệ, đến lúc quyết định sống chết lại không thể dùng cái đầu nữa, đối với hắn mà nói không nghi ngờ gì chính là sự châm chọc lớn nhất...

Không chỉ riêng Nam Viêm Châu đội xuất phát ngay trong đêm, đa số các đội đã vào trong thành phố đều có cùng quyết định như vậy. Dù sao thì phần lớn các đội cũng là tiểu đội luân hồi thành thục đã trải qua vô số lần khảo nghiệm sinh tử, tuy không bì được với ba đội ngũ mạnh nhất nhưng tốt xấu gì trong đội cũng có một vài tư thâm giả khá mạnh mẽ, đối với ánh sáng tâm linh cũng có chút cảm ứng. Chính vì thế, sau khi đại khái suy đoán được chuyện gì đã xảy ra, những người này lại càng gấp rút muốn tìm được trụ sở công ty Umbrella sớm một chút. Nơi đó nếu có manh mối về phòng thí nghiệm số 7 thì tốt, nếu không thì vẫn phải tiến vào chiến trường chính của Resident Evil 1, tới Hive tiếp tục tìm kiếm.

Đây cơ bản là cơ hội sống sót duy nhất của những đội yếu đó, tạm thời chưa nói đến chuyện trong phòng thí nghiệm số 7 sẽ có quái vật đáng sợ nào hay không, nhưng đại khái đa số các đội đều có suy nghĩa như vậy. Dù sao thì một trăm ngày nói dài không dài, mà bảo ngắn cũng chẳng ngắn, nếu như thừa lúc ba đội mạnh nhất giao đấu, len lén tiến vào trong phòng thí nghiệm, nếu có thể may mắn không chết vậy thì tiếp theo sẽ là trời đất mênh mông, mặc sức mà chạy trốn, chưa chắc đã không thể thể sống sót qua hạn chế một trăm ngày. Nói tóm lại, tìm thấy manh mối chính là hy vọng sống sót duy nhất của họ.

- ...Tiểu đội Thiên Thần chúng ta không cần vội đi tìm đầu mối như vậy.

Adam yên lặng đứng nhìn màn đêm đen kịt ở đằng xa, tiếp đó khẽ nói với mấy chục người đứng sau lưng.

- Thực lực của chúng ta rất mạnh, tuy trong đội số người thực lực hơi yếu chiếm khoảng trên bảy phần nhưng số còn lại cũng được đến hơn hai mươi người . Thực lực của chúng ta kể cả so với tiểu đội Ác Ma cũng không hề thua kém, lại càng không cần nhắc tới Trung Châu đội, vì thế chúng ta căn bản không cần phí công tốn sức đi tìm kiếm manh mối gì đó... Kẻ nào giành được manh mối, chúng ta tiến tới đoạt là được!

Adam quay đầu lại, tiếp tục nói, mấy chục người sau lưng hắn lập tức hoan hô ầm ỹ, trong đó phần lớn đều lộ vẻ mừng rỡ, nghĩ thầm mình đã tìm được một chỗ dựa lớn. Nếu như La Ứng Long ở đây lúc này hắn nhất định sẽ cười lớn nhạo báng những gì Adam nói. Đó rõ ràng là bốc phét gạt người, thuần túy là lừa đảo lũ ngu ngốc trước mặt, lại còn muốn phân cao thấp với Ác Ma đội nữa chứ? Một tên Trịnh Xá clone, không, một tên La Cam Đạo clone là quá đủ khiến cả đám người này chịu khổ hết sức rồi. Cường giả một khi đạt tới tầng thứ tư, so với đại đa số những người chưa đạt tới cảnh giới đó... Khoảnh cách giữa hai bên gần như đã không thể dùng số lượng để bù đắp rồi.

Bất quá những người này cũng không biết được sự thật ấy, bởi vì họ có thể sống sót đến bây giờ cũng có nghĩa là họ còn chưa gặp Ác Ma đội và Trung Châu đội, khi gặp Thiên Thần đội cũng không bị bọn hắn liều mạng công kích, ngược lại còn gia nhập vào kế hoạch Liên minh Thiên sứ của Adam. Chính vì thế, bọn họ gần như không có chút khái niệm gì về cường giả tầng thứ tư, đương nhiên, cũng có một số ít là ngoại lệ...

- Thực lực Ác Ma đội thế nào ta không biết, nhưng Trung Châu đội thì rất mạnh... Đội trưởng của bọn chúng đã mạnh tới mức không thể tưởng tượng nổi, ta không đủ tự tin có thể kiên trì được một phút trước mặt hắn. Nói thật, một khi hắn sử dụng toàn bộ sức chiến đấu, ta thậm chí có thể đến một hiệp cũng không chịu nổi, ta không cảm thấy thực lực Liên minh Thiên sức chúng ta có gì là quá mạnh.

Một thanh niên cầm kiếm Nhật đứng giữa đám người, hắn chính là Miyata Kuraki đã từng gặp Trung Châu đội trong The Perfect Storm. Nhìn trạng thái hắn lúc này có vẻ đã hoàn toàn hồi phục, nhưng sự tự tin trong mắt trước kia lại biến mất không ít. Trong trạng thái biến thân bị Trịnh Xá dễ dàng đánh bại sau mấy quyền, đả kích lúc đó cực lớn, cho dù biết rõ là đối phương mạnh hơn mình rất rất nhiều nhưng tín tâm của hắn cũng khó tránh khỏi bị tổn thương.

Adam khẽ liếc nhìn Miyata một cái, gật đầu đáp:

- Không sai, đội viên cấp cao của Ác Ma đội và Trung Châu đội đúng là thực lực siêu quần... Nhưng ngươi có giao chiến với phần lớn các đội viên của bọn chúng không?

Miyata hơi ngẩn ngẩn, lẩm bẩm nói:

http://tieulun.hopto.org

- Cái đó thì không.

- Chính là như vậy. Cũng như tất cả các tiểu đội luân hồi khác, Trung Châu đội và Ác Ma đội chắc chắn cũng phải có cao thấp, mạnh yếu khác nhau, không thể tất cả mọi cá nhân đều là cường giả cấp cao. Kể cả cường giả cấp cao của bọn chúng tới đi chăng nữa thì tiểu đội Thiên Thần bọn ta cũng không phải quả trứng đụng cái là vỡ, cường giả cấp cao của chúng ta tự nhiên cũng có thể ngăn cản bọn chúng. Do đó, thực lực Liên minh Thiên sứ chúng ta vẫn quán tuyệt cả thế giới luân hồi.

Adam mỉm cười nhìn mọi người, nói.

Miyata Kuraki không nói gì nữa, mặc dù trong lòng hắn vẫn còn có chút nghi hoặc nhưng chung quy cũng tin tưởng những lời Adam nói hơn một ít.

Trên thực tế, bất kỳ ai thông thạo tình hình ba đội đều có thể trực tiếp vạch trần những lời nói dối của Adam. Những kẻ gia nhập Ác Ma đội đều nhân tài có tiềm lực nhất trong cả thế giới luân hồi, hơn nữa Ác Ma đội còn theo đuổi quy tắc của rừng rậm vật cạnh thiên trạch (*), có thể sống sót đến hiện tại không ai là không phải cường giả cấp cao có sức chiến đấu cực mạnh. Tình huống của Trung Châu đội thì có hơi đặc biệt nhưng có lực của Trịnh Xá cùng trí của Sở Hiên một mực che trở cùng liều mạng chiến đấu, những người sống sót cơ bản đều là tư thâm giả siêu cấp đã vượt qua rất nhiều thế giới phim kinh dị. Tuy còn chưa đạt đến độ toàn đội là binh như Ác Ma đội nhưng thực lực mỗi thành viên của Trung Châu đội đều tuyệt đối không thể coi thường. Điểm này cũng có thể áp dụng cho Thiên Thần đội bởi dù sao thì những người gia nhập Thiên Thần đội có ai không phải là đội trưởng một đội khác, thực lực cũng mạnh mẽ không thể nghi ngờ. Do đó những gì Adam nói chỉ có thể lừa được những tiểu đội luân hồi phổ thông không hiểu rõ chân tướng, dù sao thì bọn họ cùng những đội mà họ từng gặp phải cũng đều là đội ngũ bình thường, chỉ có vài ba cường giả cùng với đại đa số là thành viên phổ thông.

Nếu tình huống quả đúng như Adam nói, Ác Ma đội và Trung Châu đội cũng chỉ có một số ít cường giả.... Vậy Liên minh Thiên sứ tập trung rất nhiều đội ngũ, thật sự là tổ hợp mạnh nhất.

- Nếu tất cả mọi người đều đồng ý đề nghị của ta vậy thì tiếp tục chờ đợi ở đây đi....

Adam lại quay đầu, ánh mắt lấp loáng không ngừng, miệng tiếp tục thì thào nói:

- ....Chờ đến thời khắc cuối cùng.

(*) có thể hiểu là chọn lọc tự nhiên, thích nghi đc thì sống, ko thích nghi đc thì chết

743. Chương 9: Bí Mật Không Thể Nói Ra (3)

- ....Cho nên thật sự không phải là ta không muốn nói, mà là quả thật không thể nói được!

La Ứng Long đầy vẻ ức chế nhìn những người trước mặt. Từ sau khi tìm thấy Trung Châu đội, hắn liền liên tục tìm cách diễn tả bí mật trong lòng cho mọi người, nhưng ai bảo trí tuệ của hắn thật sự có hạn, thật sự không tìm được cách nào nói rõ mọi chuyện ra, vì thế đến cuối cùng hắn chỉ có thể rất mất thể diện, chửi trời mắng đất loạn cả lên.

- Nói tóm lại, các ngươi cùng ta đi làm thịt Adam là được. Xử lý tên khốn ấy xong là mọi chuyện ngon lành, nếu không chúng ta cùng chết chắc!

La Ứng Long đứng trước mặt mấy người Trịnh Xá lớn tiếng kêu gào, nhưng rất bất đắc dĩ, tất cả mọi người bao gồm cả Sở Hiên tựa hồ chẳng coi những điều hắn nói ra gì. Tạm thời chưa nói đến Sở Hiên đang nghĩ gì trong đầu lúc này, vấn đề mấu chốt là Trịnh Xá vốn không hề tính tự thân động thủ với Thiên Thần đội, suy nghĩ bây giờ hướng cả vào Phục Chế Thể, kẻ hào xưng là người mạnh nhất trong cả thế giới luân hồi.

- Khốn kiếp, ngươi không ra tay sao được?! Trong một thế giới phim kinh dị, Tống Thiên gặp phải Hạng Vũ, tên khốn biến thái ấy cũng mạnh đến mức đáng sợ. Cả hai đều là cường giả dùng đao, đánh nhau một trận lại hóa địch thành bạn, hắn cũng nhận được bảy chiêu truyền thừa của Tử Lôi đao pháp, nghe nói còn có chiêu thứ tám và chiêu thứ chín nhưng ta chưa thấy hắn sử dụng qua.... Kể cả như vậy thì hắn cũng đủ kinh khủng rồi, ta sử dụng Thập nhị đô thiên thần sát trận có lẽ cũng đánh bại được hắn nhưng sau đó ta căn bản không còn dư lực để đánh bại Adam nữa. Tên đáng ghét ấy lúc nào cũng thâm tàng bất lộ nhưng

http://tieulun.hopto.org

ta biết hắn chính là cường giả tầng thứ tư đã có ánh sáng tâm linh. Vượt qua tâm ma hay chưa thì ta không biết nhưng thực lực của hắn tuyệt đối không thể coi thường, trong Bạch.... Ách, trong đó hắn trực tiếp xử lý một con rối kim cương.

- Bạch?

Trịnh Xá quay lại nhìn La Ứng Long đang bay sát phía sau, kỳ quái hỏi:

- Bạch cái gì? Thế giới phim kinh dị à?

- E hèm... Cũng coi như là một thế giới phim kinh dị đi. Nói tóm lại, tên khốn Adam lúc nào cũng đều có hậu chiêu, thực lực hắn tuyệt đối không kém ta và Tống Thiên bao nhiêu cả.

La Ứng Long hình như có chút sợ hãi, hắn kiểm tra thân thể đầu óc mất một lúc rồi mới đáp.

Nghe vậy Trịnh Xá lại gật đầu cực kỳ đồng tình và cũng nhìn sang phía Sở Hiên, gã trí giả Trung Châu đội này không phải cũng ẩn tàng cực sâu sao? Thực lực thật sự của Sở Hiên mạnh đến kinh người, trận chiến trong A Nightmare on Elm street đã bộc lộ một chút, sau đó thực lực tăng trưởng lại càng khoa trương. Cộng thêm Đông Hoàng chung chưa rõ có thể sử dụng hay không, có lẽ còn cả một số đạo cụ tu chân và máy móc hắn phát minh ra nữa, Trịnh Xá thậm chí hoài nghi tên đáng ghét này hoàn toàn có thể khiêu chiến với hắn.... Cứ suy luận như vậy, thực lực của Adam dù có kém cũng không thể dưới tầng thứ tư được.

- Đúng không, đúng không? Cho nên cùng ta đi giết chết tên Adam đó ngay thôi!

La ứng Long thấy Trịnh Xá gật đầu lập tức vui mừng cổ động.

- Không được, ta phải bảo tồn thể lực nghênh chiến clone của ta.

Trịnh Xá nhanh chóng từ chối.

- .... Giời ạ, các ngươi rút cuộc là muốn ta nói cái gì mới được đây? Không giết Adam, tất cả chúng ta sẽ phải chết!

La Ứng Long lại gào lên.

- Cũng không cần ngươi nói gì nhiều, chỉ cần ngươi kể lại chân tương sự việc là được.

Ngoại trừ Sở Hiên, những ngươi khác đều đồng thanh nói.

- ....Khốn nạn!

La Ứng Long lập tức tắc họng, chán nản vỗ đầu bồm bộp, bộ dạng giống như muốn ấn bẹp cả đầu vào trong cơ thể vậy, thật sự không biết phải làm thế nào nữa.

Đúng lúc này, Sở Hiên vẫn một mực trầm mặc đột nhiên mở miệng:

- Tiếp theo ta sẽ hỏi ngươi vài chuyện, nếu như gặp chuyện không thể nói thì báo với ta là không thể nói, nếu cả ba chữ "không thể nói" cũng không cách nào nói ra được thì ngươi trực tiếp im lặng.... Ngươi bị Adam cấm chế phải không? Thế nên mới không thể nói ra chân tướng?

- Không, không liên quan tới Adam.

La Ứng Long lập tức đáp.

- Tốt, vậy vấn đề tiếp theo... Trong thế giới phim kinh dị, Thiên Thần đội các ngươi tìm thấy di tích của Thánh nhân và người tu chân viễn cổ đúng không?

Sở Hiên gật đầu tiếp tục hỏi.

- Hả? Đoán ra rồi sao? Đúng thế!

La Ứng Long vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ, gật đầu nói.

- Ừm, các ngươi tìm thấy di tích đó trong thế giới phim kinh dị nào?

Sở Hiên mặt không biểu tình, lại gật đầu hỏi tiếp.

http://tieulun.hopto.org

- Narni.... Khặc, khặc, chỗ đó à, cái này không thể nói.

La Ứng Long nhất thời lại kinh hoàng sợ hãi, sờ loạn lên người, một lúc sau mới dứt khoát lắc đầu đáp.

- Ừm, vấn đề kế tiếp, di tích này do Thánh nhân hoặc người tu chân phân hệ nào để lại?

- Không thể nói.

- Các ngươi lấy được toàn bộ tài sản trong di tích đó không?

Hỏi đến vấn đề này, La Ứng Long ngần ngừ mất một lúc lâu, hắn nhíu mày suy nghĩ cả nửa ngày rồi mới thì thào nói:

- Không có. Mặc dù bọn ta đã tiến vào chỗ rất sâu nhưng do tình huống bộc phát bọn ta chỉ lấy được di vật cuối cùng và một số đạo cụ linh tinh khác. Di tích vẫn còn nhưng bọn ta không thể tiến vào được nữa. Chỉ thế thôi, ta không thể nói thêm được gì nữa.

- ....Di vật cuối cùng đó là gì?

- Không thể nói.

- Ngươi muốn bọn ta nhanh chóng giết chết Adam là vì có liên quan đến di vật cuối cùng đó?

Sở Hiên hơi hơi nhíu mày, lại hỏi tiếp.

- Không thể nói.

- ...Các ngươi thành lập Liên minh Thiên sứ lúc trước hay là sau khi đoạt được di vật?

- Không thể nói.

- Hỏi ngươi một câu nữa, các ngươi có tiến vào thế giới phim Eragon không? Có biết thông báo hễ nhắc đến là sẽ có chuyện xảy ra trong thế giới đó không?

Sở Hiên suy nghĩ hồi lâu rồi mới hỏi.

- Eragon? Chưa từng trải qua thế giới này, mà thông báo hễ nhắc đến là sẽ có chuyện xảy ra... Là chuyện gì sẽ xảy ra?

La Ứng Long lập tức tò mò hỏi.

Sở Hiên thở hắt ra một hơi, đẩy đẩy mắt kính nói:

- Đều là bí mật không thể nói ra phải không? Có lẽ hỏi tình huống chi tiết ngươi cũng không thể nói ra được. Mặc dù vẫn còn một vài vấn đề cần xác nhận nhưng đại khái đã có thể hiểu được ngươi muốn nói cái gì rồi...

La Ứng Long lập tức vui mừng, kêu lên:

- Ngươi hiểu được rồi sao? Ha ha, không hổ là trí giả của Trung Châu đội, Sở Hiên biến thái.... E hèm, câu vừa rồi ta chưa nói, thế nào? Nếu đã hiểu rồi vậy thì cùng ta đi giết Adam thôi!

- Không được.

Sở Hiên thản nhiên đáp, tiếp đó ngậm miệng không nói nữa, yên lặng điều khiển Goblin glider bay tới.

- Tại sao? Tại sao chứ?

La Ứng Long ngớ ra một lúc, cuối cùng thì không thể nhịn nổi, bay tới trước mặt Sở Hiên, giận giữ quát.

- Bởi vì bọn ta là Trung Châu đội.

Sở Hiên cười lạnh nhìn La Ứng Long, sau đó mới bình tĩnh nói:

- Bắt đầu từ trận chiến này... Không, bắt đầu từ lúc Addam lôi kéo các đội hình thành Liên minh Thiên sứ, vị trí "vai chính" của trận chiến cuối cùng đã không còn liên quan đến Adam và tiểu đội Thiên Thần nữa. Đây là cuộc chiến của Trung Châu đội bọn ta và Ác Ma đội, ta cũng có tính toán và bố cục của ta. Không

http://tieulun.hopto.org

cần biết di vật Adam giành được là cái gì, ngay từ đầu ta đã không định bỏ qua cho hắn... Kết cục của kẻ quấy rầy trận chiến giữa đội ta và Ác Ma đội, chỉ có thể là hủy diệt.

Lời này vừa nói ra, không chỉ La Ứng Long mà tất cả các thành viên còn lại của Trung Châu đội đều sững sờ. Một lát sau Trịnh Xá mới ngây ngốc nhìn Sở Hiên, hỏi:

- .....Ngươi, ngươi không phải trong lúc bất tri bất giác đã vượt qua tâm ma đấy chứ? Nói chuyện nghe đúng là đủ mùi đủ vị.

Sở Hiên lại cười lạnh, nhìn thẳng vào mắt hắn, đáp:

- Câu này vốn phải do ngươi nói ra... Đây vốn là niềm tin để ngươi liên tục chiến đấu đến tận lúc này đúng không? Từ lúc trận chiến cuối cùng bắt đầu, bố cục của ta đã được xây dựng dựa trên cơ sở niềm tin đó. Tất cả đều để Trung Châu đội trở thành tiểu đội mạnh nhất trong thế giới luân hồi, giành được danh hiệu đỉnh cao. Vương đối vương, binh đối binh, bố cục như vậy có ý nghĩa gì, tự ngươi phải biết... Có thể đến khi trận chiến cuối cùng kết thúc, Trung Châu chúng ta đã hoàn toàn bị xóa tên khỏi thế giới luân hồi, cho dù thắng lợi thì sợ rằng cũng chỉ còn lại người cùng vài người ít ỏi, vì thế câu này vốn phải do ngươi nói ra mới đúng.

Trịnh Xá cũng nhìn thật sâu về phía Sở Hiên, cẩn thận hồi tưởng lại tất cả những chuyện chuyện Sở Hiên đã làm cho đến lúc này. Tuy vẫn chưa rõ bố cục của Sở Hiên rút cuộc là như thế nào nhưng hắn đại khái cũng có thể hiểu được quyết tâm của tên này... Cũng giống như lần đầu tiên gặp hắn, vì để đoàn đội tồn tại và thắng lợi, có thể lạnh lùng coi rẻ tính mạng của tất cả mọi người...

- Đến bây giờ ta vẫn còn nhớ như in.... Bắt đầu từ Resident Evil 2, bắt đầu từ lúc Trung Châu đội lần đầu tiên đoàn diệt, bắt đầu từ lúc Phục Chế thể phẫn nộ chặt đứt đầu ta, bắt đầu từ lúc chứng kiến từng đồng đội ngã xuống trước mặt.... Tất cả đều là nguyên nhân để ta một mực liều mạng chiến đấu. Sau trận chiến cuối cùng, Trung Châu đội chắc chắn sẽ trở thành đội ngũ mạnh nhất, ta hứa với các ngươi, đến lúc đó cho dù là các ngươi đã chết hay vẫn sống sót, lời hứa này là niềm tin vĩnh cửu của của ta!

Trịnh Xá thở ra một hơi, liếc nhìn La Ứng Long một chút rồi hướng thẳng về phía trước:

- Đi thôi, đoạt lấy manh mối về phòng thí nghiệm số 7. Thiên Thần đội.... Ta tin tưởng Sở Hiên. Nếu hắn nói đã có sắp xếp vậy thì ta tin hắn chắc chắn đã có sắp xếp, nghiệm vụ của ta chỉ có một, giao chiến với clone của ta! La Ứng Long, ta không biết tại sao ngươi lại muốn hỗ trợ Trung Châu đội bọn ta, nhưng lúc trước ngươi cũng nói hy vọng muốn gia nhập Trung Châu đội... Nếu Trung Châu đội vẫn còn tương lai, đây sẽ là chuyện đầu tiên mà ngươi cần ghi nhớ trước khi gia nhập, tin tưởng đồng đội! Đi thôi, đừng để Ác Ma đội phải sốt ruột nữa!

- Được rồi, cứ tin tưởng Sở Hiên biến thái một lần vậy, hy vọng niềm tin của các ngươi lần này sẽ không làm hại các ngươi, dù sao cũng là chết một lần thôi. Mà nói mới nhớ... Tiểu phân đội này của các ngươi không phải có một người đẹp thích khách, bộ ngực rất lớn sao? Lúc trước trong quẻ bói của ta có cả cô ấy, chẳng lẽ không theo kịp chúng ta à?

La Ứng Long cũng chỉ còn biết thở dài, bất đắc dĩ tiếp nhận lời Trịnh Xá. Bất quá hắn nhìn đông ngó tấy một lúc rồi liền tò mò hỏi.

- Bọn ta sở dĩ muốn sống sót, ngoài vì niềm tin muốn bản thân sống sót ra, còn vì mỗi người bọn ta đều có chiến đấu của riêng mình. Đó là số mệnh, cũng là quyết định của bản thân, cô ấy đã tới nghênh đón cuộc chiến của mình rồi... Gia nhập Trung Châu đội, đây là chuyện thứ hai cần nhớ kỹ...

Cùng lúc đó, tại nơi trú chân của Ác Ma đội cũng đang có biến động lớn, từng thành viên Ác Ma đội đứng dậy bước lên Goblin glider. Khá trùng hợp, Ác Ma đội và Trung Châu đội đều có trang bị máy phi hành cá nhân gần như giống hệt nhau, từ một góc độ nào đó mà nói, Ác Ma đội và Trung Châu đội thật sự quá tương đồng.

- Còn cách lúc tên lửa của Trung Châu đội tập kích một giờ ba mươi bảy phút, cách lúc kế hoạch của Thiên Thần đội hoàn thành một giờ năm mươi hai phút... Tuy bố cục ban đầu đã bị rối loạn chút ít nhưng chúng ta vẫn chiếm quyền chủ động tuyệt đối, vậy chia thành hai đội như ta đã sắp xếp. Đội thứ nhất bây giờ có thể xuất phát về phía Thiên Thần đội, theo đúng tốc độ đi tới chỗ đó, một khi tình huống thay đổi tùy lúc

http://tieulun.hopto.org

chờ lệnh ta bắt đầu đồ sát thành viên Liên minh Thiên sứ. Đội hai đi cùng ta... Chúng ta sẽ tới lối vào Hive, ở đó tập kích Trung Châu đội!

744. Chương 10: Vũ Khí Xác Suất Nhân Quả Mạnh Nhất, Không Hoàn Hảo (1)

Trước khi tiến vào thành phố Raccoon, Trung Châu đội đã chia thành hai đội, trong đó một đội nhân số ít nhưng trong trận chiến cuối cùng lại là sức chiến đấu chủ yếu, bao gồm cả hai biểu hiện đỉnh cao của thế giới luân hồi, Trịnh Xá và Sở Hiên. Tuy chỉ có sáu người nhưng đội ngũ này cơ hồ đều là cường giả cực mạnh, thực lực thậm chí đủ để đấu cứng với tiểu đội Ác Ma... Đương nhiên, có thể đấu cứng không có nghĩa là có thể thắng, đây là hai chuyện hoàn toàn khác nhau.

Đội ngũ còn lại nhân số nhiều hơn, về thực lực tuy không bằng đội ngũ đầu nhưng cũng là cường giả tụ tập, nhân tài các phương diện đều có, còn cả trí giả số hai của Trung Châu đội, Tiêu Hoành Luật dẫn đầu. Đội ngũ này tồn tại hoàn toàn như một nhánh kỳ binh, chỉ cần có cơ hội thích hợp là có thể nhanh chóng lao ra đánh người.... chắc chắn một dao thấy máu.

Theo yêu cầu ban đầu của Sở Hiên, nhóm này chỉ cần chiếm lấy một căn cứ tên lửa là được, hoàn toàn không cần thiết phải chiếm lĩnh tất cả mọi căn cứ. Số lượng virus siêu cấp Sở Hiên đưa ra tuy nhiều nhưng thể tích thực tế không hề lớn, mấy quả tên lửa là quá đủ để phát tán ra khắp thành phố Raccoon. Dùng một đội ngũ cùng một trí giả như vậy để đi phát xạ tên lửa đúng là đại tài tiểu dụng, nhưng chuyện này thật sự không còn cách nào khác. Trong Trung Châu đội, người có thể điều khiển thuần thục các loại máy móc hiện đại, hơn nữa còn có thể phát xạ tên lửa, ngoài Sở Hiên ra chỉ còn một mình Tiêu Hoành Luật. Bên cạnh đó, để tránh việc tiểu đội quá yếu ớt, không cách nào gây ảnh hưởng tới Ác Ma đội cùng để clone Sở Hiên không tập trung toàn bộ sức chú ý vào mấy người Trịnh Xá, tiểu đội này chỉ có thể biến thành như bây giờ, rất mạnh nhưng không tới cực hạn, có thể phát động tập kích nhưng không thể tạo thành uy hiếp trí mạng với Ác Ma đội và Liên minh Thiên sứ...

- Đúng là xấu hổ.... Trận chiến cuối cùng này chúng ta sẽ không biến thành một đám công nhân bốc vác đấy chứ?

Tiêu Hoành Luật dẩu mồm, làu bàu nói.

Nơi này là khoang phóng tên lửa của một căn cứ, Tiêu Hoành Luật đã tiến vào thế giới luân hồi lâu như vậy, lúc rảnh rỗi thường thích đọc đủ loại sách. Về điểm này hắn cũng không hổ danh là thiên tài, nói một cách chính xác là thiên tài bệnh lý do thần kinh phát triển quá mức, tuy còn chưa đạt tới trình độ như Sở Hiên nhưng torng bất kỳ đội ngũ nào khác cũng đều là trí giả đỉnh cao.

Tiêu Hoành Luật vừa dứt lời, tất cả mọi người đều không hẹn mà gặp, nhất tề quay lại nhìn hắn, thằng nhóc thoáng đỏ mặt, vội vàng lấp liếm:

- Được rồi, được rồi, vừa rồi ta chỉ oán thán một chút thôi mà, các ngươi cũng không cần phải nhìn ta như vậy chứ... Yên tâm đi, ta sẽ cẩn thận tính toán ý đồ bố cục của Sở Hiên, cũng không than thở chuyện không thấy không hiểu gì nữa đâu.

Trên thực tế, Tiêu Hoành Luật không hề tán thành việc chia làm hai đội, nhưng trong hoàn cảnh gần như không có tin tức và manh mối hữu dụng nào như lúc này, hắn không tán thành cũng chẳng biết làm thế nào bởi vì căn bản không thể đưa ra một biện pháp hữu hiệu nào khác. Trong tình huống có được lượng tin tức và manh mối giống nhau, hắn căn bản không thể bì được với trí giả mạnh nhất, Sở Hiên, cho nên chỉ có thể bất đắc dĩ đồng ý lần phân đội này.

"Nhưng mà... Sở Hiên chia đội lần này có thật là như hắn nói không? Chỉ vẻn vẹn phát xạ virus cùng nhiễu loạn tầm mắt Ác Ma đội?"

Tiêu Hoành Luật không nghĩ thấu được bố cục và kế hoạch của Sở Hiên, thứ chứa trong đầu tên đó vốn chẳng ai có thể đoán được, trừ phi là hắn tự nói ra.... Do vậy, sau khi ngắt hết một đống tóc trán, đối mặt với câu hỏi của mấy người trong tiểu đội, Tiêu Hoành Luật cáu đến mức dứt khoát đáp "ta không biết", biểu hiện ra tính khí phù hợp với độ tuổi hắn lúc này, rất trẻ con....

http://tieulun.hopto.org

Đến tận lúc Tiêu Hoành Luật tiến vào trong căn cứ tên lửa, bắt đầu sử dụng bàn điều khiển, hắn mới ngượng nghịu xin lỗi mọi người, dù sao thì trong tình hình như lúc này, nhiệm vụ của phân đội tuyệt đối không phải để hắn thỏa tính trẻ con. Chuyện hắn cần làm bây giờ là suy đoán ra ý đồ của Sở Hiên, giống như trong Independence Day, phối hợp với hắn thiết kế bố cục cho trận chiến cuối cùng này.

"Nhưng thật sự không thể hiểu được Sở Hiên rút cuộc là đang nghĩ cái gì. Nhiệm vụ của phân đội này nếu chỉ vì để nhiễu loạn thị tuyến của Ác Ma đội thì hoàn toàn không thể giải thích được. Bởi vì điều kiện đầu tiên của giả thuyết là Ác Ma đội có được loại toàn tri toàn năng nào đó, chỉ như vậy bọn chúng mới có thể biết được chúng ta đã tiến hành chia đội. Nhưng nếu bọn chúng đã có loại toàn trì toàn năng đó thì clone Sở hiên chắc chắn sẽ không bị loại trò chơi cỏn con này che mắt. Bọn hắn dù sao cũng là Sở Hiên, chưa nói đứng ở cùng một cấp độ trí tuệ, Ác Ma đội còn có thứ toàn tri toàn năng kia..."

Tiêu Hoành Luật khổ sở ngắt ngắt tóc trán, nhìn một quả tên lửa phá không bay đi, hướng về phía thành phố Raccoon. Tên lửa càng bay càng xa, trong lòng hắn lại càng lúc càng mơ hồ, không ngừng suy đoán xem Sở Hiên đến cùng là đang muốn làm gì.

Tiêu Hoành Luật thở hắt ra một hơi, đột nhiên quay sang Chiêm Lam đứng bên cạnh, hỏi:

- Chị Chiêm Lam, hỏi chị mấy chuyện nhé... Giả sử có một đôi mắt có thể bất cứ lúc nào cũng nhìn chằm chằm vào chị, biết được mọi chuyện mà chị đang làm. Ngoài ra, đôi mắt đó còn có thể quan sát người khác nữa, nhưng nó chỉ có thể khi nhìn vào người khác thì biết được những chuyện người đó làm, không nhìn thấy thì không cách nào biết được. Ta muốn hỏi một chút, chị sẽ làm thế nào bí mật thông báo với người kia chuyện mà chị không muốn đôi mắt đó biết được?

Ví dụ này rất giống như tình huống hai đội một mạnh, một yếu của trung châu đội lúc này.

Chiêm Lam hơi ngẩn ra, khe khẽ vuốt trán. Trán Chiêm Lam hơi hơi dô ra so với người bình thường, nhìn qua lại có vẻ điểm đạm, quyến rũ riêng. Nàng suy nghĩ hồi lâu rồi mới nói:

- Đôi mắt đó có thể biết được tất cả mọi chuyện về ta? Là bắt đầu từ lúc nó quan sát ta hay là chỉ nhìn ta một cái đã biết được tất cả mọi chuyện từ lúc ta sinh ra cho đến tận lúc chết sau này?

Tiêu Hoành Luật nghe vậy lại thoáng sửng sốt, hắn nhíu mày nói:

- Nếu như có thể biết được tất cả mọi chuyện quá khứ tương lai thì đó đã là lĩnh vực của Thần rồi. Ác Ma đội hẳn là còn chưa đạt tới trình độ ấy, nếu không bọn chúng đã sớm đánh bại hoàn toàn chúng ta và Thiên Thần đội. Ta nghĩ hiệu quả của loại toàn tri toàn năng đó hẳn là... Chị có thể coi hiệu quả của nó giống như quét hình tinh thần lực không bị ảnh hưởng bởi khoảng cách và vị diện đi.

- Nếu là như vậy, thế thì đôi mắt đó bắt đầu quan sát ta từ lúc nào? Nếu như quan sát ta từ một thời điểm nào đó, ta chỉ cần tìm những chuyện xảy ra trước lúc đó, chỉ có ta biết được, sau đó dùng phương pháp mật mã truyền tới người kia. Còn về phần người đó có thể hiểu đươc hay không thì là vấn đề trí tuệ của hắn.

Chiêm Lam ngẫm nghĩ một lát rồi đáp.

- Nói như vậy...

Tiêu Hoành Luật đột nhiên quay sang phía Zero, hô lên:

- Zero, cẩn thận kiểm tra từng bình chứa virus Sở Hiên giao cho chúng ta. Điều kiện tiên quyết là không được phá hỏng làm virus lọt ra, tìm xem bên trong có tin tức Sở Hiên để lại cho chúng ta không!

Chỉ trong chốc lát, mọi người đã tìm được tờ giấy Sở Hiên để lại trong một bình chứa, chỉ có điều trên đó viết toàn những con số hỗn loạn không thể hiểu nổi. Những chữ số đó gần như không theo một logic tổ hợp nào cả, cho dù Tiêu Hoành Luật sử dụng loại mật mã nào đi chăng nữa cũng hoàn toàn không thể giải mã được, trên thực tế, những con số này giống như là tiện tay viết loạn, vốn chẳng có chút ý nghĩa gì.

- X là có ý gì? Đây là chữ cái duy nhất trên tờ giấy, ngoài ra chỉ có một đống con số chẳng có ý nghĩa gì hết. Đáng ghét, đừng nói bảo ta suy đoán, ta muốn xem thử cả Sở Hiên của Ác Ma đội sẽ suy đoán như thế nào!

Tiêu Hoành Luật cầm tờ giấy lật qua lật lại, thậm chí còn cẩn thận lấy nước thấm ướt một phần nhỏ nhưng sự thực nói với hắn đây chỉ là một tờ giấy trắng bình thường đến mức không thể bình thường hơn, cũng

http://tieulun.hopto.org

có nghĩa là chữ và số trên đó có ẩn chứa bí mật nào đó. Nhưng không cho biết quy tắc, đến cả Thần cũng không đoán nổi bí mật bên trong, đây cũng không phải tình tiết trong tiểu thuyết, ai mà dễ dàng hiểu được một đống con số người khác viết loạn lên chứ?

- X? Mẹ nó, ta còn nghĩ là hồ sơ X ấy chứ!

.....

- Hồ sơ X? Chuyện này cũng không phải không có khả năng...

Tại chỗ Ác Ma đội...

Sau khi Ác Ma đội chia là hai tiểu đội bắt đầu hành động Sở Hiên đã yêu cầu Trương Tiểu Tuyết toàn lực khởi động Phong Thần bảng, ừm, nói một cách chính xác là dựa vào số điểm nhân quả trước mắt, toàn lực khởi động Phong Thần bảng. Vậy cũng có nghĩa khi có bất kỳ biến động nào đủ khả năng làm thay đổi chiến cục, Phong Thần bảng đều sẽ xuất hiện thông báo liên quan đến biến động đó, cộng thêm giám thị đội ngũ bên kia, thời gian duy trì có thể kéo dài khoảng bốn mươi tám tiếng đồng hồ. Lần này Ác Ma đội cũng đã dốc hết vốn liếng, không những phải chịu đựng thời không đảo ngược càng lúc càng nghiêm trọng mà còn phải tiêu hao gần nhân toàn bộ điểm nhân quả, có thể nói là chuẩn bị không thành công cũng thành nhân.

Phong Thần bảng này giống như là ma túy, không dùng thì tuyệt đối đáng tiếc vạn phần, khi dùng thì lại lôi kéo hết cả linh hồn người ta đi. Nó dù sao cũng đại biểu cho đỉnh cao của khoa học kỹ thuật văn tự ký hiệu, vũ khí triết học, cũng có thể gọi là vũ khí xác suất nhân quả, hơn nữa còn là thứ mạnh nhất. Phong Thần bảng là vũ khí cuối cùng, đỉnh cao của Thánh nhân và người tu chân phân hệ da vàng, hoàn toàn đi theo hướng khác biệt với công nghệ tự nhiên, kỹ thuật sinh vật nặng về cơ nhân tỏa của Thánh nhân và người tu chân phân hệ da trắng, ngoài ra còn đi tới tận cùng của loại công nghệ đó... Công nghệ xác suất nhân quả

- ....Trung Châu đội tìm được di tích của người tu chân phân hệ da vàng. Theo danh sách đạo cụ bản chính của ta nắm giữ và chế tạo mà Phong Thần bảng đưa ra, bọn chúng chắc là đã có công pháp tu chân.... Hơn nữa còn là công pháp tu chân bản hoàn chỉnh.

745. Chương 10: Vũ Khí Xác Suất Nhân Quả Mạnh Nhất, Không Hoàn Hảo (2)

Sở Hiên nhìn những người trước mặt, nói:

- Biết điều này đại biểu cho cái gì không? Nếu chỉ nói về khoa học công nghệ tu chân thì trong Thục Sơn chúng ta đã thấy qua một lần, hơn nữa ngươi còn luyện đến trình độ nguyên anh, đúng không?

Sở Hiên chỉ sang phía một người trung niên da vàng. Bộ dạng tên này cũng khá kỳ quặc, mắt thì đeo kính nhưng trên người lại mặc một bộ hán phục cổ điển, lưng đeo trường kiếm, nhìn thế nào cũng thấy lạc lõng.

- Nhưng thực lực của ngươi không bằng được một phần mười La Ứng Long, đây là sự thật. Không phải nói trình độ tu chân của ngươi kém hắn bao nhiêu mà là ngươi ngoài phi kiếm công kích ra, căn bản không còn bất kỳ thủ đoạn tấn công nào nữa, chỉ vỏn vẹn có tố chất thân thể mạnh hơn người bình thường khá nhiều mà thôi. Có thêm được một vài phương thức sử dụng chân nguyên lực nữa nhưng điểm ấy so với các loại cường hóa khác cũng không mạnh hơn bao nhiêu, ví dụ năng lượng vampire, nội lực tu luyện, yêu lực vân vân đều như vậy cả... Nếu chỉ xét theo tình huống mà chúng ta gặp thì tu chân được tâng bốc lên tận mây xanh đó chẳng qua cũng chỉ đến thế, vỏn vẹn là công pháp hơi mạnh một chút thôi, nhưng sự thật có thực là như vậy không?

Sở Hiên nhìn Phong Thần bảng, nói:

- Trên thực tế, La Ứng Long thể hiện ra trình độ tu chân mạnh mẽ siêu cấp, bản chính của ta trong Trung Châu đội chính là đang nghiên cứu loại sức mạnh này. Nếu như có hắn thêm vài năm, rất có thể chúng ta sẽ phải đối mặt với Trung Châu đội người người đều có sức mạnh như La Ứng Long, thậm chí là vượt hơn hắn, đây là công pháp tu chân thật sự.... Không phải chỉ đơn giản là khiếu quyết cường hóa bản thân mà

http://tieulun.hopto.org

là một loại khoa học kỹ thuật, một loại thủ đoạn công nghệ nghiêm ngặt giống như khoa học tự nhiên và vô cùng mạnh mẽ.

Nói tới đây, Sở Hiên ngẩng đầu nhìn mọi người xung quanh, nói:

- Từ lời nhắn chúng ta nhận được trong di tích Thánh nhân phân hệ da vàng, Phong Thần bảng này là vũ khí xác xuất nhân quả đỉnh cao mà Thánh nhân cùng người tu chân phân hệ da vàng hợp sức chiến tạo. Nói cách khác, ngoài kiến thức và khả năng khống chế cực kỳ cao thâm đối với năng lượng của Thánh nhân ra, khoa học công nghệ văn tự ký hiệu của người tu chân cũng tuyệt đối không thể thiếu... Ừm, có lẽ Thánh nhân cũng có công nghệ tương tự, tóm lại là tập hợp điểm mạnh của cả hai bên mới tạo thành Phong Thần bảng này. Ta nghĩ những người ở đây chỉ cần đọc qua tiểu thuyết Phong Thần cổ điển của nước ta, hẳn là sẽ không xa lạ gì với món đồ trong truyền thuyết này phải không?

- Không sai, theo truyền thuyết chỉ cần viết tên người lên trên đó là người đó sẽ phải chết, hơn nữa còn chết một cách thuận tình hợp lý, giống như hắn trời sinh đã đáng chết vậy. Đó chính là nhân quả, trước tiên quyết định người đó sẽ chết, sau đó quyết định hắn sẽ chết như thế nào... trên thực tế, công hiệu của Phong Thần bảng hoàn toàn không chỉ có vậy. Theo tin tức chúng ta nhận được trong di tích, nó thậm chí có thể toàn tri toàn năng, cũng tức là giống như người trong Trung Châu đội đã nói lúc nãy, chỉ nhìn qua một cái là biết tất cả mọi chuyện về cô ta. Ngoài ra, nếu đã được nghiên cứu ra để làm vũ khí thì không thể giống như tình huống của chúng ta hiện tại, nó giống như là công pháp hoặc là kỹ năng chứ không phải vũ khí nữa, do đó trong di tích nói thứ vũ khí này không hoàn chỉnh, ta hoàn toàn tin tưởng.

Sở Hiên bỗng giơ tay ra, gập một ngón tay lại, nói:

- Vậy thì không ngại suy đoán tình huống lúc đó một chút. Thánh nhân và người tu chân từng là kẻ địch, triển khai một trận đại chiến Hồng hoang ảnh hưởng đến toàn bộ trái đất, thậm chí dẫn đến trời đất sụp đổ, trực tiếp làm nền văn minh huy hoàng thời cổ đại thiếu chút nữa là tan rã, suy sụp. Tuy sau đó hai bên lại từ từ phát triển lên, thậm chí khoa học kỹ thuật cũng nhờ hiệu quả thúc đẩy của chiến tranh mà đạt được tiến bộ, nhưng số lượng nhân khẩu lại mãi không tăng lên, cho nên mới có sự xuất hiện của các loại sinh vật tiếp cận tầng thứ năm hoặc là sinh vật tu chân. Cùng lúc đó, bọn họ phát hiện ra chân tướng của cái hộp, hơn nữa còn tìm thấy yếu quyết nào đó có thể đột phá được cái hộp. Tiếp theo, bọn họ sáng tạo ra Chủ Thần không gian, ngoài ra còn lưu lại sản vật khoa học kỹ thuật đỉnh cao, đắc ý nhất của mình trong các di tích tại Chủ Thần, hình thành nên mấy thứ tồn tại trong di tích, ví dụ như thứ Adam tìm được, ví dụ như thứ chúng ta tìm được, đó là vấn đề thứ nhất.

- Thứ hai, theo quá trình chúng ta tìm được vật phẩm trong di tích, cho đến khi di tích đột nhiên sụp đổ có thể thấy, ba thế lực lớn không hề hòa thuận, thậm chí có thể nói là kẻ thù truyền kiếp. Mà trong đó Thánh nhân cùng người tu chân luôn luôn đề phòng lẫn nhau, hai bên đều sợ đối phương mạnh đến mức không thể khống chế được, do đó kế hoạch của phân hệ da trắng mới không hoàn thành, Phong Thần bảng của chúng ta cũng là bản không hoàn chỉnh... Nói cách khác, hai phe chế tạo Phong Thần bảng đều sợ đối phương hoàn toàn nắm giữ thứ vũ khí này cho nên rất có thể, không, chắc chắn là đã chia Phong Thần bảng thành hai phần, mỗi bên nắm giữ một phần mới hợp lý.... Nếu ta suy đoán không sai, trong tay bản chính của ta nhất định là có bộ phận còn lại của Phong Thần bảng, 70% là món Tạo hóa ngọc điệp kia. Tuy chưa thể rõ ràng tác dụng của vật phẩm đó nhưng suy luận theo tên gọi, tạo hóa, cũng tức là một cách gọi khác của nhân quả, mà công pháp tu chân bản hoàn chỉnh hoặc có thể gọi là công nghệ văn tự ký hiệu trong tay bản chính của ta hẳn là phải có biện pháp làm thế nào tổ hợp hai thứ này...

- Có muốn sống sót không?

Sở Hiên cười lạnh nhìn những người trước mặt, thậm chí còn ra hiệu cho một tinh thần lực khống chế giả, truyền lại toàn bộ những lời hắn nói cho tất cả thành viên tiểu đội Ác Ma.

- Vậy thì tiêu diệt Trung Châu đội, đoạt lấy vật phẩm di tích trong tay bọn chúng, nếu không chúng ta đều chết chắc... Chúng ta đều biết thời không đảo ngược có thể thông qua dịch chuyển thời không để tiêu trừ. Cũng tức là thời không đảo ngược của thế giới này sẽ không tiếp tục truy đuổi khi chúng ta trở về Chủ Thần không gian, cũng sẽ không tiếp tục tích lũy khi chúng ta sử dụng điểm nhân quả tại một thế giới khác, nhưng các ngươi có nghĩ qua không? Trong thế giới phim kinh dị này chúng ta đã tiêu hao bao nhiêu điểm nhân quả? Còn cách trận chiến cuối cùng bao nhiêu ngày? Một khi chúng ta tiêu hao hết toàn bộ điểm

http://tieulun.hopto.org

nhân quả, trong tám, chín mươi ngày còn lại, theo thời gian không ngừng trôi đi, chỉ có một khả năng chờ đợi chúng ta... Hiệu ứng Final Destiantion chỉ nhằm vào một mình tiểu đội Ác Ma, hơn nữa hiệu ứng còn càng lúc càng kịch liệt.....

Sở Hiên nhìn sắc mặt những người xung quanh dần dần biến thành xanh mét, hắn bình thản nói:

- Ta biết trong các ngươi có kẻ tâm địa hèn hạ, muốn sau khi phân thắng bại sẽ thông qua khế ước chuyển tới đội chiến thắng? Hoặc là ngay từ ban đầu đã chuẩn bị làm phản? Không sao cả, bây giờ tất cả mọi chuyện đã được xác định, không chỉ riêng Trung Châu đội có thể dựa vào thế "bối thủy" (*) để đạt tới hiệu quả đoàn kết cao nhất, chúng ta hiện tại cũng vậy.... Muốn sống sót ư? Vậy thì cố gắng liều mạng đi...

Những người xung quanh đều nhìn nhau, thần sắc phức tạp. hơn nửa ngày sau, Trương Tiểu Tuyết mới rụt rè hỏi:

- Sở Hiên, tờ giấy đó rút cuộc là có ý gì? Phong Thần bảng chỉ có thể hiện thị những gì viết trên đó ra, không cách nào phiên dịch được ý nghĩa.

- ....Dù sao cũng là bản không hoàn chỉnh, chắc chắn là chuyện chúng ta không thể biết được. Lúc trước ta nói cũng có thể là bộ phim X-files, nhưng đó chỉ là một trong các cách giải thích của X, không thể suy luận và xác minh rõ ràng, ai cũng không thể. Bất quá, ta đại khái có thể suy đoán ý tứ của tờ giấy ấy, đó cũng là nguyên ý những gì ta vừa nói lúc nãy.... Kẻ trong Trung Châu đội, hắn và ta quyết định nhất trí, nếu như ta ở vào vị trí của hắn cũng chỉ có thể ra quyết định như vậy.

- Đập nồi dìm thuyền, tử chiến đến cùng!(**)

- ...Rút cuộc là thông báo gì đây? Không phải là hồ sơ X đấy chứ?

Tiêu Hoành Luật vẫn như cũ ngồi đó phát ngốc, dưới chân là rất nhiều sợi tóc do hắn trong khi suy nghĩ liền vô thức ngắt tóc trán xuống. chỉ trong một chốc như vậy, mái tóc rậm rì của hắn trông như đã thưa đi không ít, mà thằng nhóc vẫn không hề để ý, tiếp tục ngắt tóc không ngừng.

- X? Hồ sơ X? Hàm số? Hay là cái gì khác? Khốn kiếp, Sở Hiên, ngươi là tên đần độn, lần tới ta cũng viết một đống mật mã cho ngươi suy đoán, xem xem kẻ nào biến thành thằng ngu...

Tiêu Hoành Luật gào lên ầm ỹ, hắn vẫn còn chưa vỡ giọng, nghe qua giống như còn mèo bị giẫm phải đuôi, hơn nữa sau khi giẫm còn dùng sức đạp thêm mấy nhát nữa. Thằng nhóc đã tới mức sắp sửa muốn giết người, trong mắt cũng mang đầy tơ máu, nhưng đến cuối cùng hắn cũng chẳng biết làm thế nào, dứt khoát ngồi lại, bắt đầu lẩm nhẩm từ chữ tiếng Trung bắt đầu bằng vần X

"Tưởng, tạ, ta, tinh... Tinh, tinh hà chiến đội?(Starship Troopers)"(***)

Phương pháp ngu ngốc này của Tiêu Hoành Luật cũng không hẳn là một biện pháp không thể thực hiện. Đối chiếu từng chữ với những thế giới phim kinh dị Trung Châu đội từng trải qua, xem xem có thể tìm được lai lịch của chữ X này hay không. Tuy tốn nhiều thời gian một chút, cũng thật sự mất công một chút nhưng chung quy vẫn có một tia hi vọng, đặc biệt là khi hắn đọc đến chữ "tinh" thì trong đầu lập tức liên tưởng đến bốn chữ Tinh hà chiến đội. Khi Trung Châu đội tiến vào thế giới phim kinh dị đó, hắn còn chưa hồi sinh, mà bộ phim đó cũng là lần đầu tiên Trung Châu đội gặp phải ba đội đại chiến, dựa vào bố cục hoàn mỹ của Sở Hiên mà xoay chuyển toàn bộ thế cục. Là người muốn vượt qua được Sở Hiên, hắn tự nhiên là không thể bỏ qua việc tìm hiểu về bộ phim kinh dị này. Ngay sau khi hắn hồi sinh không bao lâu đã bám chặt lấy mấy người trong đội, bắt kể lại thật chi tiết tất cả những chuyện đã xảy ra trong thế giới đó. Mặc dù trong lòng thật sự bội phục bố cục của Sở Hiên lúc ấy đến cực điểm, nhưng thằng bé không khỏi có chút cà cuống chết đến đít vẫn cay(****), một mực tỏ ra chẳng có gì là chịu phục.

Về bố cục trong bộ phim kinh dị đó, Tiêu Hoành Luật sau này có âm thầm nghiên cứu lại nội tình mấy lần, hắn tự thấy bản thân tuyệt đối không thể làm được đến mức hoàn mỹ như vậy. Có lẽ với bố cục của hắn cũng có thể giành được thắng lợi nhưng là thắng hiểm hay thắng thảm thì không nắm chắc được, trong đó người chết là chắc chắn, dù sao thì đoàn đội đối phương cũng có một vị trí giả cực mạnh. từ điểm đó có thể thật... hắn đúng là "trí tuệ người bình thường".

- Khốn kiếp, trí tuệ người bình thường cũng có thể phiên dịch được cái mật mã này!

http://tieulun.hopto.org

Tiêu Hoành Luật hét lên một tiếng, đột nhiên đưa tay chỉ lên trời, miệng không ngừng niệm chú ngữ. Một luồng sáng lạnh lẽo bắn lên đầu hắn, lập tức hình thành một quả cầu nước lớn. Khi quả cầu nước rơi xuống đã có một số mảnh băng vụn lẫn ở bên trong, trực tiếp dội cho Tiêu Hoành Luật ướt như chuột lột:

- Nếu như X là để chỉ "tinh" trong Tinh hà chiến đối, Sở Hiên muốn ta mô phỏng bố cục của hắn trong bộ phim kinh dị đó sao? Không thể nào, trận chiến cuối cùng này căn bản không có "thế" bên ngoài nào có thể mượn được, mà những chữ số nay cũng hoàn toàn không thể ăn khớp, trừ phi....

- Ta hiểu rồi! Hóa ra phá giải mật mã là như vậy!

(*) Trận "bối thủy", Hàn Tín dẫn quân đánh Triệu, bày thế trận dựa lưng vào sông là điều tối kỵ trong binh pháp, binh sỹ bị đặt vào đất chết buộc phải liều mạng mà đánh, dùng 2 vạn quân phá được 20 vạn quân Triệu

(**)Đập nồi dìm thuyền, Sở Bá Vương Hạng Vũ đem quân giải cứu Cự Lộc. Sau khi vượt sông Hoàng Hà, Hạng Vũ sai đánh đắm thuyền, đập nồi nấu cơm, đốt cháy lều trại, chỉ mang theo lương thực ba ngày cho binh sỹ thấy không còn đường về, chỉ có thể quyết tâm liều chết.

(***) Tên tiếng Trung của Starship Trôpers là Tinh hà chiến đội, trong đó chữ "tinh" phát âm là "xīng"

(****)Nguyên văn là "con vịt chết rồi miệng vẫn cứng"

746. Chương 11: Độ Khó Tăng Mạnh Và Virus Siêu Cấp Vượt Khỏi Tầm Khống Chế (1)

Tiêu Hoành Luật ngồi dưới đất yên lặng trầm tư, cũng không tiếp tục ngắt tóc hay than thở nữa, ánh mắt vô thần nhìn ra phía xa. Bộ dạng hắn phảng phất như thoáng cái đã già đi cả mấy chục tuổi, nhưng thằng nhóc này rõ ràng mới chỉ hơn mười tuổi thật sự không thể xuất hiện loại ánh mắt thâm trầm, từng trải như vậy.

Tiêu Hoành Luật cũng là bị ép, hắn rất muốn há miệng chửi lớn, tất cả là bị ép a. Mật mã trên tờ giấy Sở Hiên để lại đúng là được phiên dịch ra, nội dung phiên dịch cũng không hề sai, không những tạo thành câu cú phù hợp logic mà còn cấu thành nội dung bố cục mà Sở Hiên muốn nói. Nhưng nội dung bố cục đó lại khiến Tiêu Hoành Luật hoàn toàn sững sờ.

Tạm thời chưa nói nhắc tới bố cục của Sở Hiên, trước tiên hãy bàn về vấn đề phiên dịch mật mã mà Sở Hiên để lại. Nó đúng là nói về một bộ phim kinh dị mà Trung Châu đội từng trải qua, cũng chính xác là Staship Troopers. Đây không phải vấn đề chủ yếu của mật mã, mà Sở Hiên sở dĩ lưu lại dưới dạng văn tự như vậy nguyên nhân quan trọng là để che mắt Sở Hiên trong Ác Ma đội.

Che mắt thì đã thành công rồi, chỉ cần thứ toàn tri toàn năng đó có khuyết điểm, không thể biết được quá khứ tương lai của người khác thì cách che mắt này sẽ vô cùng xuất sắc. Những con số đó chỉ có thành viên Trung Châu đội đã từng trải qua Starship Troopers, hoặc người từng được nghe họ kể lại một cách chi tiết những chuyện xảy ra bên trong mới có thể hiểu được hoàn toàn. Lúc ấy Sở Hiên từng bố trí một kế hoạch, hoặc nói chính xác là để bố trí kế hoạch đó, hắn đã dạy các đội viên một số văn tự.

Trong Starship Troopers, sau một trường huyết chiến, trung Châu đội được cứu về tàu vũ trụ, sau đó bắt đầu đấu trí đấu lực với Nam Viêm Châu đội. Bố cục của Sở Hiên đánh bại hoàn toàn đội ngũ cũng có trí giả đó. Trong quá trình từ mặt đất bay lên vũ trụ, để dự phòng đội viên bị bắt sống, hắn bí mật dạy họ một số văn tự, những văn tự này sẽ là phương thức hắn liên lạc với các đội viên. Chỉ cần nói ra con số, sau đó đối chiếu với những văn tự này liền có thể kết nối từng chữ từng chữ một thành câu hoàn chỉnh, công dụng của những con số trên tờ giấy chính là như vậy.

- Đúng là hoàn thành hợp thành bố cục... Hơn nữa bố cục này cũng tuyệt đối mang bản sắc của Sở Hiên, nhưng mà... Chúng ta thật sự phải làm vậy sao?

Tiêu Hoành Luật khổ sở ngắt xuống một sợi tóc, ngồi ngây ngốc vê vê sợi tóc trong tay, trong đầu không ngừng suy nghĩ về yêu cầu của Sở Hiên. Trên thực tế, những gì Sở Hiên nói không hề phức tạp, bên trên chỉ nhắc đến vài việc, một là tác dụng khác của súng ngắm đã qua cải tạo của Zero. Tác dụng này nếu phối

http://tieulun.hopto.org

hợp với phương chính ma nhãn của hắn sẽ sinh ra uy lực đáng sợ, nhưng một khi sử dụng nó, đặc biệt là sau khi uy lực bộc phát, Zero rất có thể sẽ chết, còn về việc có sử dụng hay không thì tùy vào sắp xếp của Tiêu Hoành Luật. Chuyện thứ hai là muốn Tiêu Hoành Luật nghĩ cách toàn diệt Thiên Thần đội và phân đội của Ác Ma đội.

Đoạn lời nhắn này còn thuật lại vắn tắt một số tin tức mà Sở Hiên suy đoán đến hiện tại, trong đó quan trọng nhất là một tin tức liên quan đến một tiểu phân đội tách ra từ Ác Ma đội, nấp ở gần chỗ Thiên Thần đội. Một khi thành viên Trung Châu đội xuất hiện, bắt đầu tiến công Thiên Thần đội, bọn chúng sẽ làm ngư ông đắc lợi. Việc Tiêu Hoành Luật cần làm là dựa vào tin tức mà hắn cùng cấp cùng với sức mạnh trong tay, toàn diệt cả hai bên.

- Làm sao mà làm được? Cho dù có thể lợi dụng hiệu quả đặc thù của súng ngắm đã qua cải tạo của Zero nhưng bọn chúng lại không biết chạy trốn sao? Hơn nữa tính mạng Zero cũng sẽ.... Còn cả làm thế nào mới có thể khiến bọn chúng xung đột nhau trước? Hoặc ít nhất là để bọn chúng tập trung lại một chỗ? Độ khó này căn bản chẳng thua gì việc suy đoán mật mã bố cục của ngươi... Khốn kiếp, Sở Hiên, không ngờ ngươi lại coi trọng ta đến vậy, giao phó nhiệm vụ nặng nề thế này cho ta.

Tiêu Hoành Luật cũng biết, hoặc nói chính xác là hầu hết thành viên Trung Châu đội đều có thể tưởng tượng được, hiện tại trong ba đội mạnh, Trung Châu đội không hề chiếm được ưu thế. Đặc biệt khi đối mặt với ưu thế mang tính áp đảo của Ác Ma đội, Trung Châu đội thật sự chật vật hết mức. Muốn hoàn thành mục tiêu Vương đối vương, binh đối binh như dự tính, với tình hình trước mắt của Trung Châu đội.... Cực kỳ khó, trừ phi Tiêu Hoành Luật có thể hoàn thành mục tiêu mà Sở Hiên giao cho hắn, trả giá cực nhỏ, tiêu diệt cả Thiên Thần đội lẫn tiểu phân đội Ác Ma.

- ....Đây là nguyên nhân ngươi bắt đầu rèn luyện ta từ mấy bộ phim kinh dị trước sao?

Tiêu Hoành Luật hai mắt thất thần nhìn lên trần nhà, trong lòng có thể tưởng tượng ra sắp xếp của Sở Hiên. Trận chiến cuối cùng này kỳ thực đều là đánh cược, đánh cược vào kẻ thắng lợi trong Vương đối vương, hy vọng Trịnh Xá có thể giành được thắng lợi cuối cùng. Đánh cược vào kẻ thắng lợi trong binh đối binh, hy vọng là Trung Châu đội giành được thắng lợi cuối cùng. Cũng đánh cược tất cả may mắn và bố cục, ví dụ như hy vọng vào hắn, trí giả số hai của Trung Châu đội có thể thực sự phát huy được tác dụng phải có của một trí giả, dựa vào lĩnh vực duy nhất Trung Châu đội mạnh hơn Ác Ma đội và Thiên Thần đội, phương diện trí giả để giành được thắng lợi. nói cách khác, bố cục và thắng bại của hắn rất có thể sẽ quyết định kết quả của cả trận chiến cuối cùng này.

- Nhưng mà... Ta phải làm thế nào để hoàn thành mục tiêu này đây?

Tiêu Hoành Luật chẳng biết làm thế nào, tự hỏi mình, những người xung quanh cũng không biết làm gì, đứng nhìn hắn....

Tên lửả Trung Châu đội phóng ra đã bay tới thành phố Raccoon, tổng cộng bốn quả tên lửa phân biệt phát nổ tại bốn hướng đông tây nam bắc. Virus chứa trong đầu đạn cũng không bị sóng chấn động cùng nhiệt độ cao giết chết, ngược lại, gen của virus nhanh chóng biến đổi, còn thấp thu cả một bộ phận nhiệt năng, mau chóng tăng trưởng. Một mảng lớn virus thuận theo không khí và sóng nổ lan tràn ra khắp nơi, chịu ảnh hưởng đầu tiên là một số zombie, cerberus và licker. Virus có gen mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư cực kỳ khủng bố, trong nháy mắt sau khi chiếm cứ cơ thể những sinh vật này liền lập tức thay đổi gen của bản thân nhằm càng thêm dung hợp với chủ thể. Mà mỗi con zombie, mỗi con cerberus, mỗi con licker bọn chúng lây nhiễm đều khác nhau nên trong khoảnh khắc quái vật biến dị cũng đủ hình đủ dạng...

- Ồ? Còn có tên lửa?

Tại một khu vực bên trong thành phố Raccoon, mội tiểu đội luân hồi đang chiến đấu với hai con licker to lớn. Tình hình chiến đấu cực kỳ quái dị, một đám người vây đánh một con licker, ở bên cạnh, một mỹ nữ yêu diễm cầm roi da không ngừng đánh đập con licker còn lại. Mỹ nữ đó chưa nói đến dung mạo thế nào, chỉ nhìn cách cô ta cầm roi da bốc lửa liên tục quất vào con licker, vừa quất vừa cười ha ha thật khiến người ta phải toát mồ hôi hột, thuần túy là ứng dụng nghệ thuật SM vào chiến đấu....

Mỹ nữ yêu diễm cười hớn hở hành hạ licker, đòn công kích mang theo một luồng lửa nóng, sức quật mỗi phát đều cực lớn, đánh cho con licker bay ra rất xa, hơn nữa ngọn lửa còn không ngừng thiêu đốt nó. Có

http://tieulun.hopto.org

thể thấy cô ta đơn giản là đang chơi đùa, đến lúc cần thiết có thể lập tức kết thúc trận chiến... Nếu nói về thực lực, cô ta chắc chắn không thể dưới tầng thứ ba được.

Trong lúc chiến đấu, mỹ nữ đó liếc nhìn lên trời, chợt thấy một quả tên lửa bay vọt qua không trung từ từ rơi xuống đằng xa, nhất thời liền ngẩn ra, lẩm bẩm nói. Một thoáng phân tâm, thiếu chút đã bị licker phản kích đánh ngã, cô ta lập tức nổi giận, vung roi quật mạnh, trực tiếp đánh nát đầu nó, bấy giờ mới bình tĩnh nhìn ra phía xa.

Quét hình tinh thần lực ánh chiếu toàn bộ hình ảnh tên lửa rơi xuống phát nổ vào trí óc từng thành viên trong đội. Sóng xung kích từ vụ nổ không hề đáng sợ, thậm chí chỉ tương đương với một quả tên lửa vác vai chống tăng, uy lực thật sự quá thấp, cảnh tượng đó khiến tất cả mọi người vô cùng kinh ngạc. Ai rảnh rỗi đến mức phát xạ một quả tên lửa uy lực yếu thế này? Phương hướng đó vốn cũng chẳng có thứ gì cả, mà cho dù là có tiểu đội luân hồi đi nữa thì dựa vào sức mạnh của vụ nổ ấy... Giết vài người bình thường thì còn được chứ muốn giết thành viên tiểu đội luân hồi thì thật sự không có khả năng lớn.

- Chờ đã, tại sao đám zombie đó không cử động nữa?

Một người da đen đứng sau lưng cô gái chợt kỳ quái hỏi, có điều chẳng ai trả lời hắn, tất cả đều khó hiểu tập trung sự chú ý sang phía đó, muốn xem xem đám zombie này có phải là sợ đến choáng váng hay không, nếu không thì sao lại đột nhiên không cử động nữa?

Trong lúc họ còn chưa hiểu chuyện gì đang xảy ra thì đám zombie trong "tầm mắt' đột nhiên toàn thân nứt ra, máu thịt vương vãi khắp nơi, nhưng mỗi giọt máu, mỗi miếng thịt lại đều mang theo tơ máu liên kết với nhau. Những mảnh máu thịt tan nát đó không ngờ lại không ngừng chuyển động giữa không trung, phảng phất như mỗi giọt máu cùng mỗi miếng thịt đều có sinh mệnh riêng, những mảnh máu thịt lớn còn mọc ra cả mắt và miệng. Một để ăn, một để nhìn, sau khi hai loại cơ quan tối cơ bản đó mọc ra, đám máu thịt đầy trời liền bắt đầu cắn xé, nuốt chửng lẫn nhau, cho đến khi con zombie cuối cùng biến thành một khối thịt to lớn mới thôi. Hình tượng của chúng vẫn còn chưa cố định, mỗi con zombie đều sinh ra hình dạng mới, có con mọc ra tứ chi mới, có con mọc ra vô số cái miệng, có con mọc ra xúc tu, có con mọc ra đôi cánh mang đầy răng nhọn....

Các thành viên tiểu đội luân hồi đều nhìn đến trợn mắt há mồm, tất cả ngây ngốc chứng kiến những gì xảy ra bên đó. Không ai biết đám zombie này tại sao lại phát sinh biến dị, hơn nữa còn biến thành bộ dạng kinh khủng, đáng sợ như vậy, cảnh tượng đó đã không còn là zombie và quái vật của Resident Evil nữa, mà là khung cảnh chỉ có ở tận đáy địa ngục.

Mỹ nữ đó phản ứng nhanh nhất, lập tức hô lớn;

- Mọi người mau chạy theo ta! Đám quái vật đó rất mạnh! Ở cách xa như thế này mà ta đã cảm nhận được uy áp đáng sợ rồi... Quả tên lửa đó không đơn giản, nhất định là để phát tán virus. Nếu không chạy cho nhanh, không chỉ đám quái vật đó sẽ biến dị mà cả chúng ta cũng phải chết ở đây! Hơn nữa còn chết vì biến thành các loại quái vật kinh tởm như thế nữa, ta không muốn!

Cô gái thét lên một tiếng đoạn quay người chạy về hướng ngược lại. Mấy người sau lưng đều ngẩn ra rồi lập tức bám sát theo sau đội trưởng của họ. Mỗi người đều đem hết cả sức lực từ lúc còn bú mẹ ra mà chạy, chỉ có mấy người thực lực yếu, nhìn qua có vẻ không được cường hóa gì là chạy không được nhanh. Nói một cách xác thì bọn họ chính là tân nhân trong thế giới luân hồi, sau khi chứng kiến cảnh tượng khủng bố như vậy, vẫn còn có thể chạy được đã là có tố chất tâm lý không tệ rồi, chỉ đáng tiếc... Giờ bọn họ chết chắc.

747. Chương 11: Độ Khó Tăng Mạnh Và Virus Siêu Cấp Vượt Khỏi Tầm Khống Chế (2)

Do trời mưa to, cả thành phố Raccoon chỗ nào cũng là vũng nước và nước mưa, số virus này không những có thể lan truyền thông qua không khí mà tốc độ lây lan trong chất lỏng lại càng kinh khủng. Hơn thế nữa, loại virus này có năng lực tự điều tiết gen, nói một cách hình tượng là nó có tám phần tượng tự với gã đeo mặt nạ vàng mà Trung Châu đội từng đối mặt. Virus được chế tạo bằng công nghệ tu chân, kết hợp với T-virus, uy lực thật sự không thua kém gì con quái vật mang mặt nạ vàng đó.

http://tieulun.hopto.org

Số virus này không chỉ đơn giản là lan truyền, chúng không ngừng thay đổi gen, hấp thu nước mưa cùng vi sinh vật trong nước, sử dụng những năng lượng và vật chất ít ỏi đó để liên tục sinh sôi. Tuy không tìm được vật chủ để tiến hành đột biến nhưng số lượng virus vẫn tăng theo cấp số nhân, thuận theo nước mưa và những vũng nước trên mặt đất không ngừng lan tràn ra xung quanh. Những quái vật đã biến dị lúc trước thì bây giờ bắt đầu tự tàn sát lẫn nhau…. Năng lượng và vật chất trên người chúng hoàn toàn có thể hấp dẫn bản năng của virus, virus bên trong mỗi vật chủ đều muốn cắn nuốt các vật chủ khác để tăng cường bản thân. Hình thức đối chiến, cắn nuốt này cứ kéo dài tới vô hạn… Chung quy sẽ sản sinh ra sinh mệnh thể siêu việt đám quái vật này.

Trong lúc virus siêu cấp lan tràn ra khắp cả thành phố Raccoon thì ngoại trừ Liên minh Thiên sứ và các phân đội của tiểu đội Ác Ma, tất cả tiểu đội khác đang ở trong thành phố đều tiến về phía trụ sở của công ty Umbrella. Vị trí tòa nhà này không hề bí mật, ngược lại, nó gần như được chỉ rõ trên tất cả mọi tấm bản đồ của thành phố. Do trước khi sự kiện trong Resident Evil phát sinh, công ty Umbrella đã là tập đoàn lớn số một số hai của thế giới này, có thể nói là vang danh toàn cầu, muốn tìm thấy địa điểm đặc biệt như vậy không hề khó khăn.

Chỉ có điều…. Vị trí một quả tên lửa phát nổ lại cách tòa cao ốc đó không xa lắm. Chiếu theo tốc độ sinh sôi và xâm thực điên cuồng như thế này, virus chỉ cần tối đa không quá hai tiếng đồng hồ sẽ tràn tới chỗ tòa nhà… Đương nhiên, đó chỉ vỏn vẹn là virus, nếu như những quái vật đã bị lây nhiêm virus cũng tiến về hướng đó thì sao? Bọn chúng không những thực lực cường hoành, mà bản thân lại càng mang theo virus…..

- Khốn kiếp, đây là loại quái vật gì vậy? Trong Resident Evil 3 làm gì có thứ kinh khủng thế này!

Một người da đen lớn tiếng kêu gào, dùng cây cột totem lớn trong tay quật xuống, trực tiếp đánh ngập vào đầu một con quái vật. Ầm một tiếng, sinh vật mọc ba cái đầu lớn, trên đầu chỉ có một con mắt và một cái miệng rộng ngoác đó liền bị đáng ngã xuống đất, mặt đất lõm xuống ít nhất là nửa mét. Đương nhiên, đối với con quái vật cao ít nhất hai mét rưỡi này mà nói, chỉ cần nhấc chân lên một bước là được, chỉ là cây totem mang theo sức mạnh cực lớn, đánh nát toàn bộ một cái đầu của nó.

Đây là một tiểu đội luân hồi đã tới rất gần trụ sở công ty Umbrella, trong đội hầu hết là người da đen, có vẻ vị trí phân bố tương ứng với khu vực châu Phi trong thế giới hiện thực. Đứng đầu là một người da đen toàn thân cơ bắp cuồn cuộn, cao tới hai mét ba, hai mét tư, so với con quái vật hình dạng quái dị kia thì ngoài thể tích có vẻ không bằng thì chiều cao lại không kém bao nhiêu. Ngoài ra hắn còn có một cây cột totem cực lớn bằng kim loại, cây cột này đừng nói là đánh trúng chỗ yếu hại, chỉ cần gõ trúng một cái hoặc quệt qua một nhát là quá đủ để xương gãy, nội thương rồi.

- Đây nhất định là kịch bản thay đổi. Con quái vật kinh khủng này thật sự là zombie yếu ớt sao?

Trong số đội viên theo sau người da đen cao lớn, một cô gái da đen vừa kinh ngạc vừa sợ hãi hỏi. Cô ta cầm trong tay một cây trường cung xám đen, đang đứng nhìn một con quái vật trên người cắm chi chít mũi tên. Có thể thấy cô ta cũng đã bắn rất nhiều tên về phía nó, nhưng mỗi mũi tên vừa cắm vào người quái vật đều trực tiếp dừng lại, bị cơ bắp cứng rắn của nó cường hành ngăn cản. Bên cạnh đó, trong cơ thể quái vật tựa hồ còn có chất dịch ăn mòn, đầu mũi tên không ngờ lại dần dần biến mất, đến cuối cùng mũi tên liền rơi khỏi người quái vật, còn những vết thương trên người nói thì không ngừng nhúc nhích, hợp lại, nhìn qua giống như chưa từng bị thương.

Sức mạnh của đám quái vật này đã vượt quá sức tưởng tượng của tất cả mọi người, so với đám licker hoặc licker biến dị còn mạnh hơn rất nhiều. Một vài người trong đội lấy ra súng ống hạng nặng liên tục nhả đạn, còn có một gã người lai không ngờ còn vác cả một khẩu súng laser cường độ cao tiến hành công kích. Nhưng tất cả mọi phương pháp tối đa cũng chỉ đánh nát được một vài bộ phận trên người quái vật, đám máu thịt đó bay ra giữa không trung liền bắt đầu chuyển động, biến hình, cuối cùng mọc ra rất nhiều xúc tu nhỏ bé. Số máu thịt sau khi rơi xuống đất liền bò lết, di chuyển cuối cùng lại dung nhập vào cơ thể quái vật. Chiến đấu kéo dài hồi lâu nhưng quái vật không những không bị họ tiêu diệt mà ngược lại không ngừng biến hình, càng lúc càng mạnh thêm lên.

- Chạy! Mọi người không nên dây dưa với con quái vật này nữa. Đây nhất định là kịch bản thay đổi, với thực lực đội ta rất khó để giải quyết con quái vật này, không bằng dẫn nó tới chỗ trụ sở công ty Umbrella, phối hợp với các đội khác cùng nhau giải quyết!

http://tieulun.hopto.org

Người dẫn đầu lập tức quyết đoán, vác theo cây totem nhảy lùi về sao, đồng thời cũng hét lớn, gọi tất cả thành viên trong đội cùng chạy khỏi nơi này. Không biết tại sao, trong lòng hắn chợt có cảm giác rất bất an, phảng phất như mình đang rơi vào một nơi cực kỳ nguy hiểm. Có trời mới biết đám quái vật này còn có biết hóa gì khác nữa, không ngờ lại có thể khiến hắn nảy sinh trực cảm rõ ràng như vậy, giống như đang có một lưỡi đao kề sát sau lưng. Loại cảm giác đó khiến hắn sởn hết cả gai ốc.

Nhưng mà đã muộn rồi, một đội viên sau lưng hắn đột nhiên phát điên, bắt đầu gầm thét, không ngừng đưa tay xé toạc chính cơ thể mình, dùng lực mạnh đến nỗi thoáng cái đã làm vô số mạch máu đứt toạc. Nhưng máu tươi bắn ra không ngờ lại không dung nhập vào nước mưa mà đậm đặc như hồ, trong mỗi giọt nước đều có những sợi tơ máu liên kết lại. Người này gào lên điên cuồng, liên tục cào cấu, moi móc cả nội tạng trong người ra, giống như làm như vậy mới có thể giảm bớt sự đau đớn của hắn. Cảnh tưởng khủng bố đó khiến cho những người xung quanh đều không tự chủ được phải lùi hết ra xa, tất cả thần sắc kinh hoàng nhìn hắn tự tàn phá cơ thể, không ai dám bước lên ngăn cản. Lực cào xé của người này càng lúc càng mạnh, chỉ thấy hắn hét lên một tiếng, móc cả trái tim mình ra ngoài. Đến tận lúc này, mọi người mới thấy rõ, trên trái tim ấy không ngờ lại mọc ra một hàng răng nhọn hoắt, không ngừng cắn xé máu thịt ở những bộ phận khác, roạt một tiếng đã cắn đứt hơn một nửa chính cả bàn tay đang cầm. Người này đã không còn kêu thét được nữa, hắn ngã vật xuống đất mặc cho trái tim đó không ngừng cắn nuốt bàn tay và cánh tay, mà không chỉ như vậy… Toàn thân hắn từ trên xuống dưới cũng bắt đầu xuất hiện thay đổi đáng sợ….

- Ộc!

Theo người đầu tiên nôn vọt ra, những người khác cũng vừa chạy vừa nôn, không ai còn dám đứng lại đó nữa. Đầu óc họ lúc này hoàn toàn trống rỗng, chỉ hy vọng có thể thoát khỏi nơi đáng sợ này. Cảnh tượng người kia gặp phải thật quá kinh khủng, cho dù là tự sát hoặc bị zombie cắn chết ăn thịt cũng còn dễ chịu hơn. So với việc bị biến thành quái vật như thế, bất kỳ cách chết nào cũng giống như là ân huệ lớn lao, bọn họ chỉ có thể liều mạng chạy trốn, mà một số người cũng bắt đầu liên tưởng đến con quái vật biến dị lúc nãy… Có trời mới biết loại virus này sẽ lây nhiễm lúc nào, nói không chừng, chính bọn họ cũng….

- A!

Quả nhiên, một người đang chạy đột ngột gào lên điên dại, bất quá hắn không tự điên cuồng cào xé cơ thể mình như người lúc trước mà nâng súng chỉ thẳng vào đầu, bóp cò. Ý chí người này cũng coi như kiên định, trước khi phải cảm thụ cái chết khủng khiếp như người kia, hắn đã đi trước một bước bắn nát đầu mình, tiếp đó cơ thể hắn chợt như sáp nến bị nung nóng, tan chảy xuống đất, đến cả xương cốt và nội tạng cũng như vậy. Sau mấy giây, người này đã biến thành một đống thịt nát, đống thịt phảng phất như đang sôi trào, không ngừng có bong bóng sủi lên, tiếp đó từ từ trồi dậy…

Mọi người đã không còn để ý tới chuyện nôn mửa nữa, điên cuồng chạy về phía trụ sở công ty Umbrella, cứ như chỉ cần chạy tới chỗ đó là sẽ bình yên vô sự vậy, mà trong số họ lại có một người khác bắt đầu rống lên điên dại….

Đó là tiểu đội luân hồi đầu tiên gặp phải virus biến dị, căn cứ theo trình độ mở cơ nhân tỏa của họ, phát sinh biến dị sớm nhất là người chưa mở cơ nhân tỏa, tiếp đó là đến người mở cơ nhân tỏa trình độ thấp. Chỉ cần bị lây nhiễm loại virus này, trừ phi đột phá tới trình độ cơ nhân tỏa tầng thứ tư, có thể thay đổi gen trong cơ thể để tiêu diệt virus, nếu không việc biến dị chỉ là vấn đề thời gian mà thôi… Không một ai có thể trốn thoát.

- *****, đó là thứ gì vậy….

Ở giữa không trung cách đội ngũ này rất xa, mấy người Nam viêm Châu đội đã nhìn đến mức mặt cắt không còn một giọt máu, cho dù là Nyos cũng toàn thân run rẩy. Cảnh tượng con người biến dị như thế thật quá khủng bố, khủng bố đến mức vượt xa sự tưởng tượng điên rồ nhất của họ. Nói thật, bọn họ vốn là thành viên tiểu đội luân hồi, thế nào là luân hồi? Chính là không ngừng trải qua thế giới phim kinh dị vô cùng vô tận, nhưng mà cho dù là trong thế giới phim kinh dị khủng khiếp đến mức nào cũng hoàn toàn không thể so sánh với cảnh tượng mấy người đó biến dị. Cũng giống như so sánh phim tình cảm và phim kinh dị vậy, hoàn toàn không cùng một đẳng cấp.

- …Mau tìm tới chỗ Trung Châu đội, chúng ta đã không còn đường lui nữa rồi…

http://tieulun.hopto.org

Nyos khẽ thở dài, đưa mắt nhìn trụ sở công ty Umbrella ẩn ẩn hiện hiện phía xa. Mục tiêu của họ đã ở ngay trước mắt… Đương nhiên, đó cũng có thể là nơi sinh mạng họ kết thúc…..

748. Chương 11: Độ Khó Tăng Mạnh Và Virus Siêu Cấp Vượt Khỏi Tầm Khống Chế (3)

So với những tiểu đội luân hồi đã phát hiện tình huống lạ, Trung Châu đội lại căn bản không hề vội vã bay về phía trụ sở công ty, bởi vì trong số họ vốn đã không có tinh thần lực khống chế giả, đừng nói là phát hiện tình huống khác biệt, có thể không bị đoàn đội khác phát hiện đã là tốt lắm rồi. Trên thực tế, do vấn đề cự ly, bọn họ ở cách trụ sở công ty umbrella khá xa, mà càng tới gần bên đó, xác suất tình cờ đụng phải tiểu đội luân hồi lại càng lớn, trong thời gian ngắn, họ thật sự chưa muốn bị tiểu đội luân hồi khác tìm ra.

- Đúng phục các ngươi sát đất, không ngờ không mang theo tinh thần lực khống chế giả mà cũng dám vào thành? Thế này không phải tìm chết sao? Hơn nữa còn dùng số lượng ít như vậy đi khiêu chến Ác Ma đội? I phục you rồi đấy...(nguyên văn tiếng Trung đấy, ko bịa đâu)

Dọc đường đi, La Ứng Long thể hiện triệt để bản sắc rết đầu xanh của hắn, liên tục líu ra líu ríu làm loạn hết cả lên. Đặc biệt khi nghe Trung Châu đội muốn khiêu chiến Ác Ma đội, tuy chuyện này cũng đã nằm trong dự tính, nhưng hắn vẫn không nhịn được, bắt đầu lầm bầm.

- Sao nói nhiều vậy, chẳng lẽ là vì ngươi lắm mồm quá nên mới bị Adam đuổi ra khỏi Thiên Thần đội?

- Ăn nói vớ vẩn!

La Ứng Long lớn tiếng nói:

- Đừng có nói lung tung, tu chân giả mạnh mẽ như ta, tùy tiện tới bất kỳ đoàn đội nào cũng là cường giả số một số hai. Ta ở trong Thiên Thần đội ngươi không thể tượng tượng được là phong quang đến mức nào đâu, nếu không phải tại tên khốn Adam muốn hoàn.... E hèm, nói tóm lại, có cường giả tu chân vừa đẹp trai, vừa anh tuấn lại gần như vô địch giống như ta gia nhập Trung Châu đội các ngươi, đơn giản là phúc lớn bằng trời của các ngươi rồi, oa ha ha ha....

Những người xung quanh đều trợn trắng mắt, cũng chẳng thèm để ý tới con rết đầu xanh này nữa. Lần này lại là Sở Hiên mở miệng hỏi:

- Ngươi muốn gia nhập Trung Châu đội... Gia nhập như thế nào?

- Ha ha, không hiểu phải không? Các ngươi chắc chắn là không trải qua thế giới phim kinh dị đó rồi.

La Ứng Long lộ ra vẻ "để ta kể cho mà nghe", tiếp đó cao giọng nói:

- Constantine, trong bộ phim kinh dị đó có một tình tiết kịch bản, chỉ cần vào lúc mấu chốt làm cho diễn viên nam chính thật sự tử vong, cũng tức là hoàn thành nguyện vọng của Satan, như vậy Satan sẽ có thể giao cho chúng ta một số bản hợp đồng của địa ngục. Theo kịch bản gốc, những hợp đồng này có thể để linh hồn từ địa ngục lên thiên đường, còn hiệu quả mà chúng ta nhận được theo thuyết minh thì có thể để người từ một đội chuyển giao vô điều kiện sang một đội khác, chỉ cần đội trưởng của đội kia và người cầm hợp đồng cùng đồng ý là được. Trên người ta đang có một bản hợp đồng này, ta đã ký tên rồi, chỉ cần Trịnh Xá cũng ký tên là được. Đến khi thế giới phim kinh dị này kết thúc, ta cũng chính thức trở thành thành viên Trung Châu đội, ha ha ha....

Constantine, bộ phim này mọi người cũng đã xem qua, nó cũng không hẳn là phim kinh dị, gọi là phim kỳ ảo thì thích hợp hơn. Kịch bản phim nói về một thế giới hiện đại, có lên quan đến Satan và Thượng đế, nhân vật chính là một người có siêu năng lực đã tự sát không thành. Do việc tự sát đã phạm vào lời răn của đạo Cơ Đốc nên sau khi chết anh ta không thể lên thiên đường mà chỉ có thể xuống địa ngục, vì để có được quyền lên thiên đường anh ta không ngừng trợ giúp giáo đình giải quyết đám ma quỷ từ địa ngục chui lên. Trong một lần xử lý vụ việc, anh ta khám phá ra âm mưu của con trai Satan, lại càng vì nữ nhân vật chính mà hy sinh bản thân nên cuối cùng vì sự hy sinh đó anh ta đạt được quyền tiến vào thiên đường. Chỉ có điều, Satan vì muốn được linh hồn anh ta nên đã giúp anh ta hồi sinh. Đây là kịch bản gốc của phim, nếu

http://tieulun.hopto.org

thật sự xoay chuyển kịch bản, giúp Satan giành được linh hồn nhân vật chính thì nói không chừng đúng là sẽ nhận được tình tiết kịch bản.

Những người xung quanh đều cảm thấy mồ hôi đang ứa ra, trong thời tiết mưa gió thế này tự nhiên là không thấy được mồ hôi, nhưng sau khi nghe kể xong, mọi người đều có cảm giác toát mồ hôi.

La Ứng Long chẳng hề chú ý tới thái độ của mọi người, hắn cứ tự nói tự cười, chỉ là đang nói, hắn đột nhiên ngừng lại, đồng thời liên tục nhìn ngó xung quanh, giống như có thứ gì đó vừa xuất hiện gần đây.

- Sao vậy? Có tinh thần lực khống chế giả chú ý tới chúng ta sao?

Thấy biểu hiện kỳ lạ của La Ứng Long, Trịnh Xá liền tò mò hỏi.

- Không, không phải tinh thần lực khống chế giả. Nếu bị quét hình tinh thần lực, với thực lực đạt tới trình độ của chúng ta đương nhiên là có thể cảm nhận được đúng không?

La Ứng Long cũng không quay lại, lắc lắc đầu. Hắn vừa nhìn xung quanh vừa đáp:

- Cảm giác rất quái dị, giống như là cảm thấy có nguy hiểm vậy... Nhưng cẩn thận cảm nhận lại chẳng thấy có gì, ách, chẳng lẽ là bị tên ngu đần lái robot lúc này làm rối trí rồi sao? Bỏ đi, tạm thời chưa tính đến những chuyện đấy. Trịnh Xá, ký tên vào hợp đồng này đi.

Nói đoạn, La Ứng Long lấy trong người ra một cuộn giấy da dê, ném sang cho Trịnh Xá ở cách đó không xa.

Trịnh Xá thuận tay bắt lấy cuộn giấy da dê, mở ra xem. Đập ngay vào mắt là một loạt chữ viết hắn chưa từng thấy bao giờ, nhưng những văn tự này cũng rất kỳ diệu, mặc dù chưa từng thấy qua nhưng chỉ dùng mắt nhìn hắn cũng có thể hiểu được ý nghĩa của chúng, phảng phất như những chữ viết đó trực tiếp biến thành ý nghĩa tiến vào trong đầu hắn vậy. Những gì viết trên cuộn giấy này cũng đúng như những gì La Ứng Long đã nói, chỉ cần đội trưởng đoàn đội dùng máu viết tên mình lên là sau khi bộ phim kinh dị này kết thúc, người cầm hợp đồng sẽ tiến vào trong đội, cũng tức là La Ứng Long sẽ trở thành đội viên Trung Châu đội.

- Có vẻ rất đơn giản nhỉ, các ngươi tổng cộng lấy được bao nhiêu bản hợp đồng này?

Trịnh Xá cũng không do dự, cắn ngón tay lấy máu viết tên mình lên trên đó. Ánh sáng chợt lóe lên, máu tươi trực tiếp dung nhập vào bên trong tờ giấy da dê, giống như chưa từng có chuyện gì xảy ra vậy. Hơn mười giây sau, tờ giấy da dê không ngờ lại tự bốc cháy ngay giữa trời mưa, cho đến khi hoàn toàn biến thành tro bụi, không hề chịu chút ảnh hưởng nào của nước mưa.

La Ứng Long sắc mặt vui vẻ nói;

- Vậy là được rồi, bây giờ ta cũng coi như là một thành viên Trung Châu đội, bắt lấy!

Chưa dứt lời, hắn đã lấy ra một chiếc bình ngọc hình dáng cổ xưa, tung sang phía Trịnh Xá.

Trịnh Xá vừa tiếp lấy chiếc bình lập tức cảm thấy một lồng khí lạnh xâm nhập, lại nghe La Ứng Long nói:

- Đây là bình bản mệnh có khắc ngày sinh tháng đẻ của ta, chỉ cần thân thể ta tử vong, nguyên anh sẽ tự động tiến vào trong bình bản mệnh này.... Nhớ kỹ, ngàn vạn lần không được để nó bị vỡ, nếu không ta sẽ thật sự tử vong. Ngoài ra ta đã hồi sinh một lần rồi, điều kiện hồi sinh lần hai quá hà khắc, không đến lúc vạn bất đắc dĩ, nhất định không được để ta phải chết!

- Hồi sinh lần thứ hai? Trong thế giới phim kinh dị nào?

- ....Không thể nói.

La Ứng Long vô cùng bất đắc dĩ, xua xua tay nói:

- Thế giới phim kinh dị đó kỳ thật không hề khó đoán, các ngươi nghĩ sâu thêm một chút những bộ phim mình từng xem chắc là có thể nghĩ ra chỗ đó.

Trịnh Xá thở dài bất đắc dĩ, nói:

- Chung quy cũng có chút ý tưởng... Được rồi, người vừa rồi nhắc đến lần hồi sinh thứ hai, có phải là đã định quyết tử rồi không? Trận chiến cối cùng này....

http://tieulun.hopto.org

- Không cần ngươi nói ta cũng biết....

La Ứng Long đột nhiên thu hồi vẻ mặt thiếu suy nghĩ của hắn, trịnh trọng nói:

- Sự hung hiểm của trận chiến cuối cùng này còn đáng sợ hơn bất kỳ những lần khác. Không riêng gì chiến đấu có thể phát sinh ngay lát nữa, lúc thoát ly Thiên Thần đội ra đã có ý quyết tử rồi, nếu không rời đi được ta cũng phải liều mạng phế bỏ hoặc là giết chết Tống Thiên. Về trận chiến cuối cùng này ta đã sớm có giác ngộ, nếu không phải tên khốn Adam kia quá đáng quá mức thì ta cũng sẽ không phản bội Thiên Thần đội.... Hơn nữa không biết tại sao, trước khi trận chiến cuối cùng bắt đầu ta dã có dự cảm không tốt, chung quy cứ có cảm giác ta sẽ chết trong trận chiến cuối cùng này, ai biết được chứ? Tận nhân sự, thính thiên mệnh thôi.

Trình Khiếu ở bên cạnh lại cười hỏi:

- Tự bói cho mình một quẻ đi, ngươi không phải cường giả tu chân sao? Tính một quẻ cũng không phí nhiều công sức mà.

- Thầy thuốc không tự chữa thuốc được.

La Ứng Long trợn mắt nhìn Trình Khiếu, đáp:

- Đạo lý này rất đơn giản, ta có thể tính toán được người khác hoặc là những sự việc đơn độc, hoặc một chút về tương lai nhưng không cách nào tính được chính mình, tối đa chỉ có thể đoán được cát, hung (lành, dữ). Bất quá, tính ba lần liên tục kết quả đều là hung, thế nên dứt khoát không tính nữa, trận chiến cuối cùng chắc chắn là hung, chẳng lẽ còn có cái gì cát đáng nói sao?

- Nói vậy cũng đúng....

Trong lúc nói chuyện, mọi người đã từ từ tới gần trụ sở công ty Umbrella. Tòa nhà này nhìn có vẻ vô cùng đổ nát, rất nhiều tầng lầu còn có dấu vết vụ nổ, bất quá về chỉnh thể vẫn được bảo tồn hoàn hảo. Có thể thấy lúc đó công ty Umbrella rút lui gấp gáp đến mức nào, thậm chí cả cửa ra vào cũng nửa khép nửa mở.

- Ồ? Dưới kia là gì vậy?

Trịnh Xá mắt tinh, chỉ về phía một ngã tư đường ở cách đó khá xa, hô lớn, đồng thời hắn điều khiển Goblin glider bay về hướng ấy, Những người còn lại cũng không do dự, nhanh chóng theo sau hắn. Càng bay tới gần, trong lòng tất cả đều dần dần khẩn trưởng, bởi vì cảnh tượng ở đó thật sự quá máu me, quá kinh khủng.

Chỉ thấy một người da đen cao lớn không ngừng gào thét, không ngừng vung cây cột totem bằng kim loại to lớn đánh ra xung quanh, hắn đang bị ba con quái vật hình thù kỳ quái bao vây tấn công liên tục. Một con quái vật phảng phất như một đống thịt nát, cũng không có hình thức cố định đặc biệt nào, mỗi lần tấn công đều là một khối thịt trồi lên biến thành răng nhọn bổ tới, nhìn vừa kinh tởm vừa đáng sợ.

Một con khác toàn thân đầy xúc tu, ở chót đầu những xúc tu máu thịt mơ hồ là những cái miệng đầy răng xoáy tròn. Cơ thể nó giống như một cây cột bằng thịt, trên cột dính đầy xúc tu, không ngừng quét về phía người da đen.

Còn con quái vật còn lại thì càng kinh khủng, trên người nó có những bộ phận cơ thể người còn chưa tiêu hóa hoàn toàn, mấy cánh tay, mấy cái chân, cùng hai ba cái đầu trồi lên thụt xuống quanh cơ thể nó. Con quái vật này có bộ dạng giống như con người nhưng giữa bụng tách ra thành một cái miệng lớn đầy răng sắc nhọn, dáng vẻ đừng nói là có thể cắn đứt đôi người, cho dù là một con trâu cũng có thể cắt làm hai đoạn.

- Virus đã phát tán rồi sao?

Mấy người Trung Châu đội đều vô cùng chấn động, nhưng đưa mắt nhìn nhau một lát cũng hiểu được đại khái chuyện gì đã xảy ra, đặc biệt là Trình Khiếu lại càng có ấn tượng sâu sắc. Số quái vật trước mắt rõ ràng là bản phóng đại của khối thịt mà hắn đã thấy trong phòng thí nghiệm của Sở Hiên, chắc chắn mấy người Tiêu Hoành Luật đã phát xạ virus nhưng có trời mới biết tại sao tốc độ lan truyền lại nhanh như vậy?

- Khốn kiếp, đây là thứ gì vậy?

http://tieulun.hopto.org

La Ứng Long phản ứng kịch liệt nhất, hắn lập tức gào lên, đồng thời rút thanh bảo kiếm thanh phong của mình ra, tay bấm phát quyết chuẩn bị chạy tới cứu người da đen cao lớn kia, không ngờ lại bị Trịnh Xá đứng bên cạnh kéo lại.

- Hắn đã không còn cách nào cứu được nữa rồi... Nếu thấy thương xót thì không bằng trực tiếp dùng kiếm giết chết hắn đi.

- Tại sao?

La Ứng Long ngây ngốc hỏi một câu, tiếp đó ánh mắt vụt lóe sáng, nhìn thẳng vào Trịnh Xá:

- Ngươi biết đám quái vật dưới đó là cái gì? Không, hẳn phải hỏi là, chính các ngươi tạo ra đám quái vật đó đúng không?

Sở Hiên cũng không đợi Trịnh Xá trả lời, giải đáp luôn:

- Không sai, ta chế tạo loại virus này. Virus này được chế tạo dựa trên progenitor virus cùng gen của Trịnh Xá, dung nhập kỹ thuật tu chân cùng một ít công nghệ văn tự ký hiệu, về cơ bản có thể đạt tới trình độ tầng thứ tư, cũng tức là bộ gen có thể tự thay đổi, tiến hóa...

- Dừng, dừng, dừng!

La Ứng Long gãi gãi đầu nói;

- Tóm lại một câu, rất lợi hại và đáng sợ, vậy phải không? Đừng có như Adam lúc nào cũng thích giảng giải chi tiết lý luận cùng các loại khoa học kỹ thuật của các ngươi. Ta chỉ là kẻ thô lỗ, nghe không hiểu, cũng không muốn nghe. Ý ngươi là loại virus kinh khủng này chỉ cầm nhiễm phải là chết đúng không? Được rồi, đưa đây.

Sở Hiên cũng không nói nhiều, lập tứclấy trong túi không gian ra một ống kim tiêm rồi thuận tay ném sang cho La Ứng Long. Tên lỗ mãng này cũng không khách khí, trực tiếp bắt lấy ống tiêm, vừa cười vừa nói:

- Tốt xấu gì ta cũng đã mở cơ nhân tỏa đến tầng thứ tư sơ cấp, so với gã da đen dưới kia chắc cũng phải chống cự được lâu hơn một chút nhỉ?

- À, loại virus này chỉ nhằm vào các loại sinh vật sống ở dưới tầng thứ tư. Một khi đột phá tới tầng thứ tư hoặc cao hơn nữa, cơ thể gần như đã có thể miễn dịch với mọi loại bệnh tật, độc tố rồi. Bộ gen lúc đó có khả năng tự điều chỉnh đến trình độ tối ưu hóa, có thể dễ dàng tiêu diệt virus xâm nhập cơ thể, cho dù sau đó virus biến dị cũng cơ thể ưu hóa miễn dịch lần nữa.

- ....****, vậy thì ngươi đưa vaccine cho ta làm gì?

La Ứng Long hùng hùng hổ hổ chửi một câu, đoạn hắn cũng không nói nhiều, tay bấm pháp quyết khống chế phi kiếm bay lên. Tiếp theo một luồng thanh quang lóe lên, bắn thẳng xuống mặt đầu, người da đen đang liều mạng chiến đấu lập tức đầu rơi xuống đất... Trên thực tế, cơ thể hắn đã bắt đầu có sự biến dị, chỉ là người này thật đúng là một nam nhân chân chính, cắn răng chịu đựng sự thống khổ kịch liệt của biến dị, tiếp tục chiến đấu. Hắn đánh nát được con quái vật đầy xúc tu kia thành thịt vụn nhưng vẫn không tiêu diệt nổi nó mà ngược lại, cơ thể hắn lại từ từ biến dị.

Cái đầu còn chưa rơi xuống đất, từ trên mặt đã mọc ra vô số chân cứng. Cái đầu giống như một con nhện khổng lồ, phần giữa đầu nứt ra một đường dài tạo thành một cái miệng lớn, tiếp đó lao thẳng vào thân thể của chính mình, bắt đầu liều mạng cắn nuốt...

749. Chương 13: Huynh Muội Đối Quyết.... Tuyệt Cảnh Của Nam Viêm Châu Đội (1)

Mưa vẫn rơi...

Cả thành phố Raccoon ngập trong một bầu không khí ngột ngạt khiến người ta phải nghẹt thở. Đó không hẳn do sự thể hiện của virus siêu cấp kia quá kinh khủng mà là một loại nguy hiểm trí mạng khiến cho cho sinh vật sống theo bản năng phải cảm thấy sợ hãi. Virus siêu cấp đã dần dần khuếch tán ra phạm vi toàn

http://tieulun.hopto.org

thành phố, uy hiếp không chỉ đến từ sự xâm thực biến dị của virus mà cả đám quái vật, zombie đã bị virus làm biến dị cũng cực kỳ nguy hiểm, tiểu đội luân hồi có thực lực dưới một mức nhất định nếu gặp phải thì chắc chắn là chết.

Nam Viêm Châu đội cũng coi như may mắn, thực lực của họ vừa khéo nằm ở vạch trên của cái "thực lực nhất định" đó, đối mặt với zombie cũng vừa vặn có thể tiêu diệt. Chỉ có điều, bọn họ cũng cực kỳ bất hạnh, thực lực của họ còn chưa mạnh đến mức không cần để ý tới zombie biến dị, cũng chưa mạnh đến mức không cần để ý tới virus siêu cấp. Thực lực này hoàn toàn không thể giả được, một khi đạt tới tầng thứ tư sẽ có thể miễn dịch với virus, còn nếu chưa đạt tới thì không nghi ngờ gì là chết chắc, hoàn toàn không có con đường nào ở giữa cả, cũng sẽ không có chuyện may mắn như kiểu tầng thứ ba đỉnh cao chỉ ốm nặng một trận là khỏi.

Khi Nam Viêm Châu đội tới trụ sở công ty Umbrella thì Trung Châu đội còn ở cách đây rất xa. Bên cạnh đó, do sự quấy nhiễu kỳ lạ nào đó, sau khi tiến vào trụ sở, quét hình tinh thần lực không ngờ lại bị áp chế hoàn toàn, chỉ có tác dụng vỏn vẹn trong phạm vi mười mét. Với phạm vi nhỏ như vậy, đừng nói là liên lạc với Trung Châu đội, ngay cả nhiệm vụ bảo hộ an toàn cho toàn đội, kiểm soát tình hình xung quanh cũng không làm nổi chứ đừng nói đến chuyện trực tiếp dùng tinh thần lực kiểm tra kho tư liệu trong tòa nhà. Nói tóm lại, tác dụng của tinh thần lực khống chế giả trong cao ốc này tính ra còn không bằng một tay cận chiến chính diện cường công.

- Đúng là phiền tóai, quét hình tinh thần lực không ngờ lại vô dụng trong tòa nhà này. Chủ Thần hạn chế như vậy đúng là kỳ lạ.

Một thành viên trong Nam Viêm Châu đội cười khổ nói, nhưng Nyos lại nhíu mày nói:

- Không đơn giản như vậy, có hạn chế chứng tỏ chúng ta đã đến đúng chỗ. Muốn tới Hive hoặc là phòng thí nghiệm số 7 đúng là phải thông qua tòa nhà này mới tìm được manh mối, nhưng cũng như vậy… Nếu nơi đây là điểm nút thông tin quan trọng thì độ khó bên trong nhất định sẽ rất cao. Trong tòa nhà này… Nói không chừng còn có quái vật đủ sức khiến chúng ta đoàn diệt.

- Là loại nào? Giống như đám quái vật đáng sợ chúng ta nhìn thấy bên ngoài trụ sở à?

Nhắc đến đám quái vật ở bên ngoài, trong lòng mỗi người đều phảng phất như có rất nhiều lưỡi dao, không ngừng cắt xé nội tâm họ. Loại cảm giác đó đã không chỉ là sợ hãi nữa, mà là một sự tuyệt vọng. Đặc biệt khi tinh thần lực khống chế giả quét hình thấy những người bị lây nhiễm virus, sau đó đang sống sờ sờ đột nhiên biến dị, trong lòng mỗi người đều âm thầm ra quyết định, một khi bị lây nhiễm sẽ trực tiếp tự sát. Tuy thế giới luân hồi là thế giới phim kinh dị, nhưng nếu là những bộ phim kinh dị bình thường, kể cả là các phim loại quỷ quái, phi khoa học thì khi thực lực tiểu đội luân hồi từ từ tăng cường, ngoài ra số lần trải nghiệm cũng càng lúc càng nhiều, các bộ phim đó thật sự cũng chẳng còn gì quá kinh khủng nữa.

Nhưng những thứ đáng sợ bên ngoài tòa nhà lại hoàn toàn khác biệt, loại biến dị của thứ virus đó là thân thể đang sống hẳn hoi trực tiếp biến dị chứ không phải chờ sau khi ngươi chết rồi mới bắt đầu thay đổi. Loại thống khổ đó thật khó mà tưởng tượng nổi, so với người bị biến dị, cảm giác khổ sở về mặt tâm lý của những người đứng nhìn xung quanh có khi còn lớn hơn. Bọn họ đều hồi tưởng lại lúc mình vừa tiến vào thế giới luân hồi, những gì mà các tư thẩm giả nói với họ khi kể về tình huống trong thế giới này.

"….Nếu đến lúc tuyệt vọng, hoặc là không còn dũng khí để sống sót nữa thì tự sát đi… Dù sao cũng tốt hơn là chết trong tay đám quái vật, quỷ hồn ấy…"

Những lời này thật sự rất giống những gì Trương Kiệt nói với mấy người Trịnh Xá lúc trước, đều là những lời thể hiện sự tuyệt vọng sâu sắc đối với phim kinh dị. Đối với những người bình thường còn chưa thành thục mà nói, thế giới luân hồi đúng là một nơi khủng bố giống như địa ngục, còn bây giờ… Các tư thâm giả đã trưởng thành lại một lần nữa tìm thấy cảm giác lúc ban đầu, chỉ có điều cảm giác đó không hề đẹp đẽ như mối tình đầu, mà là sự đáng sợ của cơn ác mộng đầu tiên trong ký ức.

Nyos khe khẽ bóp trán, ở đó xuất hiện một khe hở rõ ràng có thể thấy được bằng mắt thường. Dần dần, khe hở đó mở rộng ra, nhìn qua giống như có một con mắt xuất hiện trên trán hắn.

- Đi thôi, cảm quan người ba mắt của ta còn thực dụng hơn quét hình tinh thần lực, khoảng thời gian này sẽ do ta tạm thời thay thế tinh thần lực khống chế giả. Hy vọng trước khi chúng ta tìm thấy manh mối,

http://tieulun.hopto.org

nguy hiểm trong tòa nhà sẽ không xuất hiện…

Nyos lại khẽ thở dài, đoạn quay người đi vào hành lang khẩn cấp trong cao ốc.

"Trung Châu đội… Nếu như ta phải chết, tin tức đó nhất định sẽ truyền tới tay các ngươi. Đây đã không còn đơn giản chỉ là chuyện của thế giới luân hồi nữa rồi, trong thế giới hiện thực…. Nếu như các ngươi thất bại, thế giới sẽ bị hủy diệt… Thật đúng là mỉa mai, ta vậy mà lại có kiểu chết theo chủ nghĩa anh hùng thế này, thượng đế đại khái là mù mắt mất rồi…"

Nyos vừa đi vừa yên lặng suy nghĩ, càng nghĩ hắn càng cảm thấy nực cười, cuối cùng không nhịn được phải bật cười ha hả. Tiếng cười còn chưa dứt, từ trên tầng thượng đột nhiên truyền xuống một giọng nói âm trầm:

- Cười vui vẻ như vậy…. Đã nhìn thấy địa ngục rồi sao?

- Không sai… Nhìn thấy địa ngục rồi. Bất kỳ kẻ nào cản đường ta tiến tới đều phải trầm luân dưới địa ngục, ví dụ như hai người các ngươi.

Trong hành lang khẩn cấp, cách chỗ Nam Viêm Châu đội hai, ba tầng lầu, hai người đang ông đang cười lạnh đứng đó. Một người mặc áo trường bào màu đen trùm kín cả người, cả đầu lẫn mặt đều được che phủ hết, người còn lại toàn thân cơ bắp cuồn cuộn, tay cầm một khẩu súng hình dáng kỳ lạ, hai người một trước một sau đứng giữa hành lang, vừa nhìn là biết chẳng hề có ý tốt.

- Ta rất tò mò đấy, Thiên Thần đội các ngươi sao lại biết bọn ta đang ở đây? Nói chính xác là Thiên Thần đội các ngươi làm sao biết Nam Viêm Châu đội bọn ta cũng tiến vào trong di tích sau các ngươi? Hơn nữa bây giờ còn tới đây ngăn cản, truy sát bọn ta, chẳng lẽ…. Tại di tích các ngươi không chỉ lấy được trận đồ Cây sự sống mà còn cả thứ khác nữa sao?

Nyos tiến lên trước, cười lớn nói với hai người kia.

- Ai bảo ngươi bọn ta là người của Thiên Thần đội?

Hai gã ở lầu trên đưa mắt nhìn nhau, tên mặc áo bào đen cười lạnh, âm trầm đáp.

Vừa mới dứt lời, Nyos lập tức ngẩn người. Hắn thoáng thất thần một chút rồi chợt bừng tỉnh, nói:

- Đúng vậy, các ngươi không thể là người của Thiên Thần đội… Nếu là Thiên Thần đội thì tuyệt đối không phái người tới đây, một khi gặp phải Trung Châu đội hoặc Ác Ma đội là chắc chắn phải chết. Ngoài ra Thiên Thần đội truy sát bọn ta càng chứng tỏ sự thật ta muốn nói với hai đội kia sẽ khiến hai đội không thể không tới đối phó với Thiên Thần đội. Do vậy... Các ngươi là thành viên Ác Ma đội đúng không?

Hai người kia thoáng sửng sốt rồi cùng bật cười hắc hắc, gật đầu. Gã cơ bắp nói:

- Tên khốn nhà ngươi cũng coi như có chút môn đạo, chẳng trách Sở Hiên nói ngươi nhất định có thể chuyển đầy đủ tin tức cho Trung Châu đội. Không thể lưu các ngươi lại được… Chết đi!

Nói đoạn, hắn nâng súng bắn xuống phía dưới.

Cây súng này hình dạng hơi kỳ lạ, trên thân súng có một bình dài chứa chất lỏng, cho nên khiến cho nó trông giống như một khẩu súng phun nước đồ chơi của trẻ con. Nhưng thành viên Ác Ma đội tất nhiên là không thể cần súng phun nước được. Chất lỏng trong bình vốn có màu lam đậm, khi gã kia bóp cò liền biến thành màu đỏ sậm, đồng thời chỗ họng súng xuất hiện một chùm ánh sáng giống như laser. Mấy người Nyos chỉ kịp lùi lại vài bước, một luồng ánh sáng đã từ trên đầu bắn thẳng xuống. Tuy do khoảng cách giữa các tầng lầu nên chùm sáng không bắn thẳng xuống đầu Nam Viêm Châu đội nhưng luồng ánh sáng vừa chạm xuống mặt đất lập tức bùng nổ, uy lực phảng phất như một quả bom siêu mạnh cỡ nhỏ.

Trên người phần lớn thành viên Nam Viêm Châu đội đều xuất hiện một tầng ánh sáng mơ hồ, một vài tân nhân thì không có ánh sáng, trúng phải vụ nổ lập tức tan xương nát thịt. Trong hành lang nhỏ hẹp như thế này, sức nổ của bom siêu mạnh được thể hiện trọn vẹn, còn về phần các tư thâm giả của Nam Viêm Châu đội thì cơ bản đều có đạo cụ phòng ngự, chung quy cũng chặn lại được phát nổ đầu tiên này. Nyos lớn tiếng quát lùi, những người khác đều vội vã rút khỏi hành lang khẩn cấp, quay về tầng triệt

- Đó là đồ hoán đổi mất hai chi tiết kịch tình cấp C!

http://tieulun.hopto.org

Vừa rời khỏi hành lang khẩn cấp đã có người hô lên. Đối với tư thâm giả mà nói, sau khi có được điểm thưởng và chi tiết kịch tình, chuyện quan trọng nhất chính là hoán đổi thuộc tính hoặc năng lực thích hợp với mình, vũ khí công nghệ cao cũng nằm trong số đó. Dùng lượng điểm thưởng và chi tiết hữu hạn, tạo ra sức chiến đấu có uy lực lớn nhất, dễ sống sót nhất và thích hợp nhất với bản thân, đây là chuyện mà một thành viên tiểu đội luân hồi cần quan tâm nhất vì thế đại đa số tư thâm giả đều rất thành thạo các loại thuộc tính và vũ khí cấp thấp có thể hoán đổi từ Chủ Thần.

Khẩu súng phân tách tụ hợp năng lượng này là vũ khí công nghệ cao cần hai chi tiết cấp C mới hoán đổi được, uy lực có thể điều tiết tùy theo mục tiêu sử dụng, ngoài ra còn là vũ khí vô hạn đạn. Lực bắn lớn nhất của nó tương đương với một quả bom siêu mạnh cỡ trung, nhỏ nhất cũng không thua bom cỡ nhỏ, chỉ là tầm bắn hơi ngắn, xa nhất cũng chỉ có thể đạt tới hơn năm trăm mét. So với các loại vũ khí công nghệ cao cấp C khác thì cây súng này hơi kém hơn, chỉ lợi hại một chút khi quần chiến, vì thế luôn bị thành viên tiểu đội luân hồi coi là gân gà, gần như chẳng ai hoán đổi. Nếu thật sự có người hoán đổi nó thì hoặc là tân nhân thực lực rất yếu, ngẫu nhiên hoàn thành tình tiết kịch bản rồi vội vàng hoán đổi, hoặc là tư thâm giả thực lực rất mạnh, điểm thưởng và chi tiết kịch tình rất nhiều, tiện tay hoán đổi dùng thử. Hai khả năng này đều có thể xảy ra, nhưng nếu thành viên Ác Ma đội hoán đổi món vũ khí này thì hẳn phải là loại thứ hai.

Nyos âm thầm đánh giá thực lực của hai người kia, lại nhìn về phía hành lang khẩn cấp vừa phát nổ. Bên trong hành lang ngoại trừ những đoạn lan can sắt bị phá hủy rất nhiều ra thì những chỗ khác hư hỏng rất ít, tòa nhà này nhìn qua có vẻ không được hợp lý lắm. Theo lý mà nói, vụ nổ vừa rồi đủ sức làm sụp đổ cả một tầng lầu, nhưng bây giờ hư hỏng cơ hồ có thể bỏ qua, xem ra Chủ Thần đúng là đã xác định nơi này là một trong những chiến trường chính của các tiểu đội luân hồi, tòa nhà cũng được gia cố đặc biệt, cơ bản sẽ không xuất hiện tình huống bị công kích ảnh hưởng mà sụp đổ.

"....Hiểu rồi, muốn an toàn tới gặp Trung Châu đội thì buộc phải giết chết hai tên này, kể cả bọn chúng có là thành viên Ác ma đội cũng vậy, nhất định phải giải quyết bọn chúng!"

Trong lúc rời khỏi hành lang khẩn cấp, Nyos cũng đồng thời nghĩ tới rất nhiều chuyện, bao gồm cả việc Ác Ma đội làm thế nào biết được bọn hắn đang ở đây, tại sao Ác Ma đội lại phái người tập kích bọn hắn, vô số tính toán lướt qua vùn vụt trong đầu hắn....

750. Chương 12: Huynh Muội Đối Quyết.... Tuyệt Cảnh Của Nam Viêm Châu Đội (2)

Thuộc tính người ba mắt kỳ thực cũng không tăng cường bao nhiêu trí lực, bởi vì trí tuệ không phải là một con số thực thực tại tại. Cái gọi là IQ đạt bao nhiêu, bao nhiêu chẳng qua chỉ là số điểm tích lũy lại sau khi trả lời một vài câu hỏi mà thôi, còn cách trí tuệ thật sự rất xa. Ví dụ một số người nhìn qua có vẻ như ngu ngốc nhưng kỳ thực lại là thiên tài siêu việt trên một lĩnh vực nào đó, như là âm nhạc, toán học các loại, trí tuệ của những người đó có thể coi là ngu ngốc sao? Vì thế thứ gọi là trí tuệ này thực chất không cách nào chuyển hóa hoàn toàn thành con số, ít nhất là trình độ khoa học kỹ thuật của loài người lúc này không thể làm được. Mà thuộc tính người ba mắt Nyos cường hóa cũng không phải như lên cấp trong trò chơi, thoáng cái đã tăng cường mấy trăm mấy nghìn IQ, làm hắn đạt tới cấp độ của Sở Hiên, thứ tăng lên chỉ có tốc độ phản ứng mà thôi. Tốc độ phản ứng tư duy của hắn cao hơn người bình thường ba lần, đồng thời cũng có được niệm động lực sơ cấp.

Chỉ vài giây phản ứng suy nghĩ ngắn ngủi đã giúp hắn đại khái đoán ra được Ác Ma đội muốn làm cái gì. Nếu thật sự Ác Ma đội muốn ngăn cản Nam Viêm Châu đội tới gặp Trung Châu đội, vậy tức là Sở Hiên của Ác Ma đội nhất định là muốn bố cục để Trung Châu đội và Thiên Thần đội lưỡng bại câu thương, về mức độ nguy hiểm... Ác Ma đội đang đùa với lửa.

"Đáng ghét, chẳng lẽ hắn không biết phản ứng liên hoàn một khi khởi động, sinh vật dưới tầng thứ tư căn bản không thể chống cự sao? Hơn nữa kể cả là người từ tầng thứ tư trở lên, bọn hắn dựa vào cái gì có thể giết được Adam lúc đó chứ? Khốn kiếp... Chỉ có thể hy vọng, Sở Hiên của Trung Châu đội không suy nghĩ như vậy, cũng dùng Thiên Thần đội làm quân cờ để làm suy yếu thực lực Ác Ma đội..."

http://tieulun.hopto.org

Khi Nyos có được kết quả này, thời gian tối đa chỉ trôi qua chưa tới mười giây, hắn cũng không dừng lại, dùng tinh thần lực nói với những người khác:

"Lùi lại! Từ lối đi phía kia đi lên. Richard! Bọn ta sẽ tạo cơ hội cho ngươi, một khi cận chiến lập tức bằng mọi giá giết chết một tên, ta sẽ dùng vũ khí niệm động lực tiếp ứng ngươi... Aya! Chuẩn bị ong ăn thịt! Phải cầm chân bọn chúng tại chỗ! Ít nhất cũng phải giữ chân chúng ở tầng hai.

Một loạt mệnh lệnh phát ra, là một tiểu đội luân hồi có trí giả, Nam Viêm Châu đội giống như một cỗ máy chiến tranh, nhanh chóng phát động. Tổ hợp chiến đấu đã phối hợp với nhau vô số lần, một khi khởi động, cho dù đối thủ mạnh hơn họ một bậc, bọn họ cũng không phải là không thể ngăn cản. Chỉ là khi mọi người chạy tới chỗ hành lang bên kia, trong lòng Nyos vẫn đang không ngừng suy tính quyết định của Trung Châu đội.... Hoặc có thể nói là bố cục mà Sở Hiên bản chính có thể bày ra.

"Nếu như đến cả Sở Hiên của Trung Châu đội cũng có cùng suy nghĩ như vậy, muốn lấy Thiên Thần đội làm quân cờ để làm suy yếu Ác Ma đội.... Có khi nào cả hai đội đều trúng kế không? Adam sẽ nhân lúc bọn họ giằng co, hoàn thành kế hoạch đó? Không biết chừng... Kẻ thắng lợi cuối cùng sẽ là Adam?"

- Không sai... Đây là một nước cờ hiểm, cũng là nước cờ sống duy nhất. Nhân sinh như bàn cờ, nếu tiến lui đều là chết vậy tại sao lại không liều mạng đánh cược một ván cuối cùng?

Adam lúc này đang rất nhàn nhã, bởi vì bọn hắn đang ở ngoại vi thành phố Raccoon. Cả thành phố rộng lớn như vậy, virus muốn lan truyền tới chỗ hắn cũng còn mất nhiều thời gian, đừng nói là cảm giác được, đến cả mấy tinh thần lực khống chế giả cũng không quét hình được chuyện gì khác thường. Do mệnh lệnh của Adam, toàn bộ Liên minh Thiên sứ, không cần biết là tư thâm giả hay đội viên phổ thông đều thoải mái chờ đợi tại siêu thị ven đường này. Trong số đó, vài người thậm chí còn lôi máy tính ra, cài đặt mấy trò chơi điện tử mình mang theo vào, cả Liên Minh Thiên sứ tựa hồ không phải tới đây để chiến đấu, bọn họ đang đi du lịch trong thế giới phim kinh dị thì đúng hơn.

Adam cũng rất ung dung, trước mặt hắn là một chiếc bàn gỗ tử đàn, trên đó bày một bàn cờ vây đã hạ hơn một nửa, người đánh chính là hắn và Tống Thiên. Không nhìn ra Tống Thiên vậy mà cũng là một cao thủ cờ vây, kỳ lộ sắc bén dị thường, cũng giống như đao chiêu hắn sử ra, tuy hậu thế hơi mỏng nhưng tiên phong mạnh mẽ khiến Adam chỉ có thể liên tục phòng thủ. Lúc này, hai người đang tranh phạt trung khu, đã tới lúc quyết định thắng bại.

- Ý ngươi là, ngươi muốn nhân lúc cả Ác Ma đội lẫn Trung Châu đội đều tính kế chúng ta để hoàn thành kế hoạch kia?

Tống Thiên hạ cờ tuy lăng lệ nhưng ánh mắt hắn lại tĩnh lặng như nước, vừa nhìn thế cờ vừa bình thản hỏi.

- Đại khái là như vậy, nhưng cũng không hoàn toàn... Nói chính xác là ta ngay từ đầu đã sử dụng dương mưu. Ta muốn hoàn thành kế hoạch, mặc kệ bọn chúng làm thế nào biết được, hoặc là La Ứng Long làm thế nào cho bọn chúng biết, ta cũng sẽ làm như vậy. Muốn ngăn cản ta cũng rất đơn giản, giết chết ngươi và ta, cùng với đám tư thâm giả số lượng không ít sau lưng chúng ta nữa. Đến lúc đó không cần biết là Trung Châu đội hay Ác Ma đội đều tổn thất nghiêm trọng, chúng ta không phải tiểu đội luân hồi bình thường, chúng ta là Thiên Thần đội, một trong ba đội ngũ mạnh nhất cơ mà...

Adam mỉm cười đáp.

- Ồ?

Tống Thiên ngẩng đầu liếc nhìn Adam một cái, ánh mắt từ yên lặng như nước vụt biến thành sắc bén như đao. Mặc dù chỉ trong nháy mắt nhưng mấy người sau lưng Adam vẫn không khỏi giật mình lùi lại. Trong khoảnh khắc, bọn họ phảng phất như thấy một lưỡi đao bổ thẳng tới.

- Mưu kế của ngươi không hợp lý, nếu như hai đội bọn chúng liên kết lại đối phó ngươi thì sao? Ngươi không lo lắng ư?

Tống Thiên lại cúi đầu, quan sát thế cờ, hỏi tiếp.

- Lo chứ, tại sao lại không lo?

Adam tiếp tục mỉm cười, đáp:

http://tieulun.hopto.org

- Trung Châu đội và Ác Ma đội ngay từ ban đầu đã liên kết lại với nhau, nói chính xác là Trung Châu đội hẳn là đã liên lạc với Ác Ma đội từ thế giới phim kinh dị lần trước. Ngươi còn nhớ không? Bộ phim kinh dị lần trước, Trung Châu đội để cho mấy người Miyata Kuraki bắt sống một thành viên của bọn chúng một cách kỳ lạ. Chuyện này khiến ta không thể hiểu nổi, nhưng bây giờ nghĩ lại thì đã có hơi minh bạch, lúc đó Trung Châu đội đang che giấu dấu vết Ác Ma đội liên lạc với bọn chúng. Nếu như sớm biết Ác Ma đội có loại toàn tri toàn năng ở một trình độ nào đó đấy thì bây giờ ta cũng không đi nước cờ hiểm như thế này, nhưng nếu đã đi tới bước này rồi thì nhất định phải kiên quyết tiếp tục. Cho dù hai đội liên hợp tới tấn công chúng ta thì chúng ta cũng chỉ cần lựa chọn thành viên của một đội để liều chết công kích là được, kết quả tạo thành vẫn là một đội tổn thất nặng nề, một đội gần như không chút thương tổn. Ta nghĩ bọn chúng cũng biết ta nhất định sẽ ra quyết định như vậy, cho nên bọn chúng cũng tuyệt đối không dám mạo muội đến tấn công chúng ta.

Tống Thiên lơ đãng nhún vai, hắn cũng không nói thêm nhiều, tựa hồ đang chìm đắm trong nước cờ, hơn nữa còn gặp phải vấn đề gì đó vô cùng khó khắn.

- Cũng giống như quyết định của ngươi lúc này vậy, nếu như xâm nhập tiến công thì rất có thể sẽ bị ta bao vây tiêu diệt, nếu không xâm nhập tiến công thì sẽ bị ta liên kết thành một khối giành lấy thắng lợi cuối cùng, bọn chúng cũng gặp phải vấn đề như thế...

Adam mỉm cười nhìn ra phía xa. Hắn cứ ngơ ngẩn nhìn như vậy, một lúc lâu sau mới nói:

- Lần đầu tiên... Lần đầu tiên bọn chúng không thể không coi ta là đối thủ thật sự, chứ không phải mục hạ vô nhân nói cái gì trí tuệ người bình thường, hoặc là chỉ coi bản thân mình là đối thủ. Để ta xem thử đi, hai Sở Hiên, các ngươi sẽ phá giải tử cục ta bày ra như thế nào...

Nyos của Nam Viêm Châu đội không hề biết hắn đã đoán được một phần bố cục của ba đội mạnh nhất trong trận chiến cuối cùng. Giờ phút này, hắn đang tập trung toàn bộ tâm trí vào chỉ huy đội viên giao chiến với hai thành viên Ác Ma đội.

Trên thực tế, hai thành viên Ác Ma đội cũng không phải mạnh mẽ quá mức. Nghĩ cũng đúng thôi, thành viên Ác Ma đội tuy được gọi là những người có tiềm lực lớn nhất trong cả thế giới luân hồi nhưng tiềm lực của mỗi người cũng có nhiều có ít, tiềm lực của hai tên này chắc chắn không thể so sánh được với Trịnh Xá. Ngoài ra, căn cứ theo lý thuyết nhân tài trong tiểu đội luân hồi không thể trung lặp, có một số người tiềm lực tuy lớn nhưng cũng không tiến vào Ác Ma đội, vì thế chỉ riêng tập kích của hai người này, Nyos kỳ thực cũng không quá lo lắng.... Chuyện hắn lo lắng thật sự là đám quái vật biến dị bên ngoài tòa nhà đang càng lúc càng tới gần.

"Hai tên, một gã toàn thân cơ bắp, còn mang vũ khí công nghệ cao nhưng không thể coi hắn đơn giản chỉ biết sử dụng vũ khí công nghệ cao, tên này hẳn là người cận chiến rất lợi hại. Tên còn lại toàn thân giấu kín, bất quá trường bào hắn mặc không hề thích hợp cận chiến, hẳn là kẻ chiến đấu tầm xa, thậm chí khả năng khá lớn là pháp sư, hơn nữa bọn chúng chỉ có hai người… Một trong số đó chắc phải có kỹ năng quần chiến mới đúng."

Vừa đi vừa nghĩ, tốc độ các thành viên Nam Viêm Châu đội cũng không chậm, lúc này họ đã thông qua hành lang bên kia chạy lên tầng hai. Số lượng ong ăn thịt Aya triệu hồi ra chỉ có hạn, cũng không dám mạo hiểm công kích hai người kia, chỉ dùng phương thức quấy nhiễu quấn lấy hai người, đồng thời cũng miễn cưỡng hạn chế được bọn hắn ở tầng hai. Khi Nam Viêm Châu đội chạy lên tầng hai, tại lối đi cách đó không xa vụt lóe lên một chùm ánh sáng, tiếp đó là sóng nổ cực mạnh ập tới. Có điều, vẫn còn may là mọi người đứng cách đó khá xa, chấn động từ vụ nổ chỉ làm đội hình loạn lên một chút, tạm thời chưa có ai thương vong.

- Sương mù Ả rập!

Gã gầy gò của Ác Ma đội mặc một chiếc áo trường bào màu đen, phía trong là chiếc áo chùng dài màu xám tro, chỉ thấy một tay hắn không ngừng lấy ra các loại hương liệu, tay kia liên tục bày ra những tư thế kỳ lạ, miệng lẩm nhẩm chú ngữ ma pháp. Tiếp đó hắn vung tay điểm ra một cái, toàn bộ tầng hai lập tức chìm ngập sương mù xám đen, dùng mắt thường không thể nhìn được xa quá ba mét.

Lúc này cũng không cần Nyos chỉ huy nữa, Richard cùng một người mặc áo giáp nửa thân đưa mắt ra hiệu

http://tieulun.hopto.org

lẫn nhau, Richard rút ra một cây rìu chiến lớn dài gần hai mét, người kia cầm một đoạn xích chùy nặng nề. Hai người một trái một phải đồng thời đánh mạnh vào vách tường, ầm một tiếng lớn, nhưng lại chỉ có Richard phá vỡ được vách tường. Bức tường này cũng không phải là tường chịu lực mà chỉ là một vách ngăn mỏng, cũng tức là loại tường chắn giữa hai phòng làm việc trong một tòa nhà văn phòng bình thường. Sức mạnh của gã mặc giáp nửa người kia tuy không bằng được Richard nhưng chùy xích nặng quật xuống một cái cũng nặng ngàn cân, vậy mà chỉ đánh lõm được bức tường xuống chứ không phá vỡ được. Có thể thấy, các loại vật liệu bên trong tòa nhà đều đã được cường hóa lên nhiều lần, giúp các nhân viên chiến đấu dựa vào địa hình bớt lo lắng đi nhiều.

Hai người Richard cũng không dừng lại, Richard chém vỡ mảng tường xong lập tức lao đi, người mặc giáp nửa thân kia theo sát sau lưng hắn. Hai người một đường xông tới, trên đường không biết đã đánh văng những thứ gì, mọi người chỉ nghe thấy phía đó ầm ầm loạn cả lên. Những người còn lại cũng đều tự chuẩn bị, trước khi Nyos lên tiếng, một nam một nữ nhìn nhau gật đầu rồi cùng cầm súng, cẩn thận tiến về phía lối đi.

- Hai ngươi không được nổ súng bừa bãi, cẩn thận làm bị thương người mình. Các ngươi yểm hộ Tuyết Linh Nhi cho tốt, quét hình tinh thần lực thu lại thành tia, chỉ tập trung vào hai tên kia là được, như vậy phạm vi quét hình có thể tăng lên gấp đôi. Aya sử dụng vu thuật chuẩn bị tùy lúc tấn công gã mặc áo đen kia, những người còn lại theo ta lên tầng ba.

Nyos vuốt vuốt khe hở hình con mắt trên trán, đoạn quay sang chỉ huy những người còn lại. Vừa dứt lời hắn đã quay người chạy về phía hành lang khẩn cấp.

Những người còn lại đều ngẩn ra, bọn họ còn tưởng Nyos muốn dùng sức mạnh của toàn đội chiến đấu với hai người kia, ai mà biết hắn không ngờ lại từ bỏ tấn công hai người, bản thân bỏ chạy trước… Hoặc có thể không phải chạy trốn nhưng tình huống lúc này khiến hành động của hắn nhìn qua cũng chẳng khác gì chạy trốn.

- Đội, đội trưởng... Hai gã đó là thành viên Ác Ma đội cơ mà, chỉ dựa vào mấy người bọn họ có thể chống đỡ được không? Ngươi làm vậy, hình như...

Một thanh niên theo sát sau lưng Nyos, hắn vừa chạy vừa thì thào nói.

- Hình như có chút hèn hạ? Đúng thế, bọn chúng là thành viên Ác Ma đội, chẳng ai biết được bọn chúng mạnh đến mức nào, cũng không biết bọn chúng có kỹ năng đặc thù hay không, nhưng chúng ta đã không còn đường lui nữa, các ngươi chẳng lẽ còn không biết sao? Chúng ta đã chắc chắn phải chết rồi... Sinh vật biến dị bên ngoài đang tới gần, cùng với sự lây nhiễm biến dị kỳ lạ đó, không biết chừng trên người chúng ta đã có một số bộ phận đang từ từ biến dị rồi. Vì thế tòa nhà này đối với chúng ta mà nói đã là tuyệt cảnh, nếu như muốn sống sót, hoặc là tương lai có thể hồi sinh, hy vọng duy nhất là thông báo tất cả với Trung Châu đội.

- Đánh cược một ván đi, đánh cược ông trời còn chưa vứt bỏ Nam Viêm Châu đội chúng ta, đánh cược trí tuệ của ta vẫn còn tác dụng, đánh cược nhân phẩm của Trung Châu đội… Đánh cược xem, kỳ tích có xuất hiện hay không!

Lúc này Nam Viêm Châu đội bị chia làm hai nhóm, một nhóm cuốn lấy hai thành viên Ác Ma đội chiến đấu, nhóm còn lại theo Nyos chạy lên tầng trên. Cùng lúc đó, Trung Châu đội còn cách tòa nhà mười mấy phút, cùng lúc đó, Ác Ma đội đã tới gần Hive, cùng lúc đó, tiểu đội Thiên Thần còn cách khu vực lây nhiễm virus gần mười tiếng, cùng lúc đó… Triệu Anh Không đã mỉm cười đối mặt với một người rất quen thuộc.

- Lâu lắm rồi không gặp, ca ca thân yêu.

Triệu Anh Không mỉm cười nhìn một thanh niên, nói. Thanh niên đó đang từ từ tiến về phía nàng, khoảng cách giữa hai người khoảng vài nghìn mét, xung quanh đều là những tòa nhà cao chọc trời, chỗ hai người đang đứng là ở hai đầu đường.

- Ừ, đúng là lâu rồi không gặp… Quả táo nhỏ của ta, muội hình như lại mạnh lên nhiều rồi, đã trở lại là chính muội chưa?

http://tieulun.hopto.org

Thanh niên đang từ xa bước tới chính là Triệu Chuế Không, hắn cũng đang mỉm cười, chỉ là nụ cười nhìn có chút đáng sợ, bởi vì hai mắt hắn hoàn toàn lạnh lẽo, không còn gì khác ngoài sát ý.

Mặt khác, sau lưng Triệu Chuế Không còn có mấy người cả nam lẫn nữ, bọn họ run run rẩy rẩy đi theo hắn. Mấy người này đều mang vết thương, nhìn qua là biết đã bị đánh rất thê thảm, còn người ra tay tất nhiên chỉ có thể là Triệu Chuế Không.

- A, trước tiên phải giới thiệu "đồng đội" của ta một chút. Vô tình gặp họ, không ngờ còn rất "tốt bụng" đưa ta đến tìm muội. Cũng may nhờ tinh thần lực khống chế giả của họ, nếu không lại phải để quả táo nhỏ của ta tiếp tục cô đơn chờ đợi ta mất.

Triệu Chuế không bước tới trước rồi chợt như bừng tỉnh, vỗ vỗ trán, tiếp đó mỉm cười quay đầu lại nhìn mấy người ở sau lưng, nói. Vừa dứt lời, cái đầu của một trong số đó đột nhiên biến mất, mà những người xung quanh thì vẫn như chưa định thần lại được. Cái xác đó cứ đứng thẳng tại chỗ, đến khi từ cổ bắn vọt ra một vòi máu cao, những người xung quanh mới thét lên kinh hoàng, chạy lùi ra sau. Nhưng tất cả chưa chạy được mấy bước, đầu họ đã đồng loạt biến mất, cùng xuất hiện trên tay Triệu Chuế Không. Cũng không thấy hắn chuyển động hay ra tay, những cái đầu cứ từng cái từng cái xuất hiện trên tay, thật sự giống như đang biểu diễn ma thuật.

- Được rồi, quả táo nhỏ đáng yêu, giờ không còn ai tới quấy rầy chúng ta nữa rồi, để ta xem sự trưởng thành của muội nào, thiên tài gần như vô địch năm xưa… Giờ đã trưởng thành đến mức độ nào rồi?

Triệu Chuế Không mỉm cười, rút ra một con dao găm màu đỏ sậm, giống như được làm bằng đá quý màu đỏ, nhìn vừa tinh tế vừa đẹp đẽ.

Triệu Anh Không nhẹ nhàng lắc đầu, nói:

- Quả đúng như ta dựa đoán… Ca ca, huynh đã rẽ nhầm đường, huynh sai lầm rồi… Kết quả này không phải là những gì chúng ta muốn, ca ca….

- Yên lặng nào! Quả táo nhỏ của ta, muội chỉ cần ngoan ngoãn chờ ta tới hái là được! Cần gì phải nói nhảm nhiều vậy?

Nụ cười trên mặt Triệu Chuế Không dần dần biến mất, hắn lạnh lùng tiến tới, tuy tốc độ không nhanh nhưng khoảng cách giữa hai người vẫn không ngừng rút ngắn.

- …Huynh biết không? Ta chưa bao giờ trách huynh, cho dù là bây giờ ta cũng chưa từng trách huynh…

- Ca ca…

751. Chương 12: Huynh Muội Đối Quyết.... Tuyệt Cảnh Của Nam Viêm Châu Đội (3)

'Chúng ta thật sự đã không còn đường lui nữa..."

Không cần biết là có thừa nhận hay không, trong lòng các thành viên Nam Viêm Châu đội lúc này đúng là đang xuất hiện cảm giác như vậy.

Hai gã cường giả Ác Ma đội quả nhiên giống như Nyos phân tích, một tên pháp hệ, một tên cận chiến, hơn nữa thực lực đều không thấp. Thực lực gã cường giả pháp hệ tạm thời còn chưa nhìn ra được, hắn không ngờ lại nhân lúc tình huống bụi mù, nhanh chóng tránh né, chỉ có tên cận chiến là không chút sợ hãi, xông thẳng tới.

Thuộc tính cường hóa của tên cận chiến này rất quỷ dị, một khi hắn bị công kích, sức mạnh sẽ được tăng cường. Cũng không biết cường độ tăng lên là bao nhiêu hoặc là thời gian duy trì được bao lâu nhưng giờ phút này, Nam Viêm Châu đội đúng là gặp phải một cường địch.

- Thế nào? Còn muốn tiếp tục chạy trốn không?

Gã cơ bắp của Ác Ma đội tay xách người mặc giáp nửa thân của Nam Viêm Châu đội, đứng đó nhìn mấy người Nyos trước mặt. Hắn không ngờ lại có thể đánh xuyên sàn nhà cực kỳ vững chắc, trực tiếp từ tầng

http://tieulun.hopto.org

hai nhảy lên tầng ba, hơn nữa còn chặn ngay phía trước các thành viên Nam Viêm Châu đội, bộ dạng ung dung, giống như căn bản không chút lo lắng.

- Nhiệm vụ Sở Hiên giao cho ngươi là gì?

Nyos đứng cách gã kia khoảng hơn mười mét, hắn trực tiếp hỏi.

Tên cơ bắp hơi ngẩn người, đoạn cười lạnh đáp:

- Trước khi chết mà vẫn còn tò mò vậy sao? Không sai, nhiệm vụ Sở Hiên giao cho bọn ta là tận lực kéo dài thời gian, trước khi Trung Châu đội tới không được để các ngươi lưu lại lời nhắn, hoặc là để các ngươi tự phát bệnh mà chết, tốt nhân có thể giết chết một mình ngươi là đủ rồi. Bất quá, đội các ngươi yếu ớt như vậy, cho dù toàn diệt các ngươi cũng chẳng có vấn đề gì cả, ha ha ha...

- Tự tác thông minh... Tại sao trên thế giới này luôn có loại người tự cho mình là thông minh giống như ngươi chứ?

Nyos hít sâu một hơi, nói:

- Có điều cũng chính vì thế mà thế giới này mới đặc sắc như vậy, những chuyện ngoài ý muốn luôn luôn xảy ra.... Phải không, thằng đần ngu ngốc.

Gã cơ bắp cười lớn, cũng không nói nhiều, đạp chân một cái lao thẳng tới chỗ mấy người Nyos. Trên lưng tên này có một vết thương đáng sợ, nhìn qua giống như bị thứ gì đó sắc bén chém trúng. Vết thương sâu đến tận xương nhưng cơ thịt hai bên miệng viết thương lại đang chuyển động, khôi phục với tốc độ có thể thấy được bằng mắt thường. Lúc này hắn hung hăng đánh tới, tốc độ quả thật là cực nhanh.

Một tiếng đinh thanh thúy chợt vang lên, gã cơ bắp lao trúng vào một cây tam xoa kích màu đỏ máu. Trên cây tam xoa kích có khắc vô số ký hiệu ba con mắt, cùng với một số chữ viết ký hiệu không rõ tên. Cây kích này cũng rất kỳ lạ, nó cứ như vậy lơ lửng giữa không trung cách người Nyos khoảng ba mét, nhìn như phiêu hốt vô lực nhưng trên thực tế lại cứng rắn chặn được một cú đâm mạnh của gã cơ bắp, thậm chí đẩy hắn văng lại mấy mét.

- Gọi ngươi là kẻ ngu ngốc còn là đánh giá cao ngươi rồi. Ác Ma đội nếu không có clone Trịnh Xá và clone Sở Hiên, chỉ với đám ngu xuẩn các ngươi đi chiến đấu... Không biết đã bị đoàn diệt bao nhiêu lần rồi. Nếu như ngươi chặn cả đường sống cuối cùng của bọn ta, phải xuống địa ngục, vậy thì tất cả cùng xuống đi!

Nyos đưa tay nắm lấy cây tam xoa kích, cao giọng niệm:

- ....Tôn trọng khế ước cổ xưa, lấy máu và mắt ta làm bằng chứng. Cùng ta đồng sinh, cùng ta cộng tử!(*)

Theo lời chú phát ra, thanh tam xoa kích lập tức tỏa ra ánh sáng màu đỏ kịch liệt. Gã cơ bắp bây giờ mới vừa đứng vững lại, hắn tốt xấu gì cũng là nhân viên chiến đấu của Ác Ma đội, đã trải qua vô số lần tranh đấu, lập tức lăn tròn tránh sang một bên. Cùng lúc đó, một chùm sáng màu đỏ lóe qua chỗ hắn vừa đứng, cây tam xoa kích đã được Nyos ném ra, đâm sâu vào vách tường cách đó không xa. Tường phòng chỗ này đã được Chủ Thần gia cố vậy mà vẫn bị cây tâm xoa kích xuyên thủng một cách dễ dàng, bên cạnh đó, hồng quang phủ đầy quanh cây kích phảng phất như mang theo tính ăn mòn, bức tường không ngờ lại từ từ tan chảy thành nước.

- Cái, cái gì vậy chứ, Sở Hiên đâu có nói Nam Viêm Châu đội có thành viên mạnh thế này... Agasara!Ngươi ***** còn không ra tay, ông đây sẽ đi trước mất đấy!

Gã cơ bắp lập tức sững sờ, vội vàng gân cổ gào lên. Giống như hồi đáp lại lời hắn gọi, từ cách đó không xa chợt truyền tới một tràng tiếng kim loại va chạm. Tại lối thoát khẩn cấp sau lưng các thành viên Nam Viêm Châu đội, chỗ lối xuống tầng hai đột nhiên tràn ra mấy tên lính xương, trên người những tên lính xương này còn mặc áo giáp bằng kim loại, âm thanh kim loại va chạm chính là do vũ khí trong tay chúng đập vào áo giáp.

- Nhân viên chiến đấu loại ma pháp truyền thuyết?

Các thành viên Nam Viêm Châu đội đều tự rút vũ khí của mình ra, bất quá có thể thấy thực lực mấy người này cũng không mạnh lắm, thậm chí có thể gọi là hơi yếu ớt. Gần như tất cả đều lấy vũ khí công nghệ cao,

http://tieulun.hopto.org

mà theo kiến thức thông thường về thế giới luân hồi, các tư thâm giả mạnh mẽ thật sự thường thường hay lựa chọn vũ khí ma pháp truyền thuyết hoặc vũ khí cận chiến.

Gã cơ bắp cũng không dám bước ra ngoài lối đi, chỉ đứng đằng sau cao giọng nói;

- Nếu thực lực của ngươi đã mạnh như vậy thì chiến đấu với ngươi cũng coi như không làm nhục bọn ta. Thuộc tính cường hóa của ta là quả cây cơ bắp, chịu thương tổn càng lớn, tổ chức cơ thịt của ta càng dày đặc, sức phòng ngự cũng càng mạnh. Gặp phải sức mạnh càng lớn, sức mạnh cơ bắp của ta cũng càng lớn, có thể nói ta là gặp mạnh càng mạnh.... Chỉ cần ta có thể đỡ được một đòn tam xoa kích của ngươi là có thể dễ dàng giết chết các ngươi, vì thế hãy nghĩ cho kỹ rồi hẵng ra tay, ngươi chỉ có một cơ hội thôi!

Nyos căn bản không thèm để ý tới hắn, chỉ lên tiếng hỏi:

- Vậy đồng bọn của ngươi thì sao? Cường hóa của hắn là gì?

- Tên đần độn u ám ấy cường hóa thuộc tính triệu hồi, gọi ra toàn là xương khô, quỷ quái các loại. Nếu không cho hắn thời gian, ta có thể dễ dàng bóp nát đầu hắn... Mẹ nó, còn thuộc tính cường hóa của ngươi thì là gì?

Gã cơ bắp bây giờ mới phản ứng lại, trong lúc bất tri bất giác đã kể ra rất nhiều về phương thức chiến đấu và nhược điểm của bên mình. Hắn lập tức gào lên giận giữ.

Nyos thoáng cười lạnh, cũng không giấu giếm, mở miệng đáp:

- Thuộc tính cường hóa của ta là huyết thống người ba mắt... những cái khác chờ lúc ngươi xuống địa ngục sẽ nói!

Nói đoạn, hắn vung tay lên, cây tam xoa kích giống như có sức sống, tự động bay ngược trở về, trực tiếp rơi vào trong tay hắn rồi lập tức bừng lên ánh sáng đỏ rực rỡ.

"Không ổn, bị bọn chúng cầm chân ở đây, Richard cũng không biết thế nào rồi... Xem ra tên này cũng không hề khoa trương, thực lực của bọn chúng đúng là rất mạnh, làm thế nào bây giờ? Rút cuộc là còn cách nào có thể nhắn lại cho Trung Châu đội? Chúng ta không còn nhiều thời gian nữa..."

- Các ngươi tự nghĩ cách giải quyết đám lính xương phía dưới, bọn chúng hẳn là đều rất yếu... Tên này cứ giao cho ta!

Nyos một tay nắm chặt tam xoa kích, quát lớn với những người sau lưng. Vừa dứt lời, hắn đã cầm kích, xông lên trước.

Gã cơ bắp cũng không phải loại ngu ngốc. Hắn vung tay bẻ gãy một mảng gỗ chắn lớn bên tường, tiếp đó lao ra ngoài hành lang, ném thẳng vào mặt Nyos, đồng thời dưới chân dùng sức đạp mạnh, cả người nhảy vọt lên cao.

Nyos chỉ nhìn thấy một tấm gỗ lớn lao thẳng tới trước mặt. Tấm gỗ đã được gia cố giờ vững chắc như đá hoa cương, hắn chỉ có thể nâng tam xoa kích lên chặn nó lại. Ánh sáng đỏ lại bùng lên, khối gỗ lập tức hóa thành khói xanh, nhưng cùng lúc ấy, gã cơ bắp đã từ trên đầu Nyos hạ xuống, vùng quyền đánh tới. Sức gió cực mạnh từ cú đấm phảng phất như phá vỡ không khí, một đòn đánh ra lập tức truyền tới một tràng tiếng nổ vang dội, thanh thế vô cùng kinh người. Nhưng càng khiến người ta ngạc nhiên hơn là, một quyền này vậy mà lại chỉ vỏn vẹn đánh trúng vào cách chỗ Nyos khoảng hơn hai mươi mét, giống như ở đó xuất hiện một màn chắn vô hình, không những thế còn đẩy gã cơ bắp bắn ngược ra xa.

- Niệm động lực à? Ác Ma đội bọn ta cũng có một cao thủ niệm động lực, hơn nữa hắn ta còn trời sinh đã có niệm động lực, ngươi chẳng lẽ lại mạnh hơn được hắn sao?

Gã cơ bắp không chút hoảng hốt, bị đẩy lùi lại hắn liền đưa chân đạp lên tường, tiếp đó dùng sức đẩy mạnh. Khi bức tường bị đánh nứt ra, hắn đã lướt ngang qua người Nyos, vừa khéo tránh được cú đâm tới của Nyos. Đặt chân xuống đất, hắn lại vung tay đấm mạnh tới, lần này tuy vẫn không đánh trúng người Nyos nhưng lại chấn bay tên này đi. Sức mạnh của cú đánh thật sự rất lớn, Nyos bị đẩy đâm sầm vào tường, nhưng thế vẫn chưa hết, gã cơ bắp lại giậm mạnh chân, đá thẳng tới.

http://tieulun.hopto.org

Cả người Nyos giống như đâm ngập hẳn vào trong tường, mặc dù hắn dùng niệm động lực miễn cưỡng chặn lại được hai lần tấn công của gã cơ bắp nhưng mùi vị bị đánh bay tuyệt đối không dễ chịu. Hắn chỉ cảm thấy yết hầu thoáng vị ngọt, rồi còn chưa kịp phản ứng lại đã bị đá văng đi hơn mười mét nữa. Lần này niệm động lực của hắn chỉ phòng ngự được hơn một nửa sức mạnh, lực lượng còn lại đã xuyên thủng tầng bảo vệ, trực tiếp đánh trúng tay phải hắn. Cánh tay lập tức cong quặt lại dễ dàng như một cây trúc, coi như đã bị phế bỏ.

"Quả nhiên… Người không có tư chất cận chiến, cho dù là dùng thủ đoạn khác miễn cưỡng đạt tới thực lực của cường giả cận chiến thì khi đối mặt với cường giả cận chiến thật sự cùng đẳng cấp vẫn không có sức hoàn thủ… Ta sẽ phải chết ở đây sao?"

Đến lúc này, Nyos mới ộc một tiếng, phun ra một ngụm máu đen, hắn ngã quỵ xuống đất, tay phải miễn cưỡng chống kích, cố gắng đứng dậy. Nhưng gã cơ bắp căn bản không cho hắn thời gian để phản ứng, đạp chân một cái tiếp tục lao tới. Khoảng cách mười mét đối với người ở cấp độ sức mạnh như hắn mà nói, gấp rút xông tới thì chưa mất tới một giây, nhưng hắn vừa mới chạy được nửa đường thì mặt sàn đột nhiên nổ tung, một cây rìu chiến lớn từ phía dưới xông thẳng lên trên. Gã cơ bắp vội vàng nhảy lùi về sau nhưng mặc cho hắn lùi lại nhanh đến thế nào, cây rìu chiến đột ngột ập tới đó vẫn chặt đứt một nửa bàn chân phải của hắn. Nói thì chậm, xảy ra thì nhanh, tất cả mọi chuyện chỉ diễn ra trong một tích tắc, đến khi Nyos định thần lại thì Richard đã từ lầu dưới nhảy lên trên, chắn trước mặt hắn.

(*) nguyên văn trong truyện Mitsume ga Tooru của Tezuka Osamu

752. Chương 12: Huynh Muội Đối Quyết.... Tuyệt Cảnh Của Nam Viêm Châu Đội (4)

- Tới chậm một chút. Vừa nãy bị hắn đột nhiên đánh cho một phát, thiếu tí nữa thì bế khí, sau đó phải tìm kiếm rất lâu mới phát hiện hắn ở bên trên… Nyos, ngươi không sao chứ?

Trong lúc nói, Richard vẫn nhìn chằm chằm vào gã cơ bắp, không chút lơi lỏng. Tên này nói chuyện tuy khoa trương, ngoài ra bộ dạng cũng có chút thiếu suy ngĩ nhưng tuyệt đối là một cường giả, hơn nữa còn là một cường giả cấp cao, sợ rằng đã mở cơ nhân tỏa tới tầng thứ ba đỉnh cao, chạm đến cánh cửa tầng thứ tư rồi.

Gã cơ bắp cũng rất cứng rắn, nửa bàn chân bị chặt đứt vẫn không kêu lên một tiếng, cười lạnh nhìn hai người trước mặt. Vết thương dưới chân hắn không ngừng chuyển động, hồi phục, thậm chí một phần cơ thịt còn trồi lên phía trước, dần dần xuất hiện hình dạng một bàn chân hoàn chỉnh.

- Ngu xuẩn, ngươi không biết sao? Càng làm ta bị thương, cơ bắp ta càng chặt chẽ, rắn chắc, sức mạnh cùng độ cứng cũng càng cao, nếu muốn chết thì tiếp tục làm ta bị thương đi, ha ha ha…

Gã cơ bắp cười lớn nhạo báng, làm thế chuẩn bị tiếp tục xông đến.

- Ta chỉ biết, sức mạnh càng lớn, gánh nặng sẽ càng lớn. Thế giới này không có lực lượng nào tự dưng mà có cả, thân thể ngươi có thể chịu đực được sức mạnh này trong bao lâu?

Trong lúc Richard nói, hai mắt hắn đã từ từ đỏ lên, đồng thời cơ bắp trên người cũng căng phồng với tốc độ có thể thấy được bằng mắt thường.

Gã cơ bắp cười lớn không đáp. Hắn chợt đưa tay lên tường, bẻ xuống hai khối gạch lớn, rồi dùng toàn bộ sức lực ném về phía hai người Nyos. Hai khối gạch to bằng bàn tay bay với tốc độ kinh người, chát một tiếng đập trúng cây rìu của Richard. Sức mạnh cực lớn làm cho khối gach cực kỳ rắn chắc lập tức vỡ vụn, cây rìu cũng bị đánh lõm xuống. Những mảnh gạch vỡ mạnh như đạn bắn, ép cho Richard và Nyos không thể ngóc đầu dậy, nhân cơ hội đó, gã cơ bắp đã lao tới.

Richard dù sao cũng là một cường giả cận chiến, trực giác chiến đấu của hắn tuyệt không kém cỏi như Nyos, lập tức vùng rìu chém ngang ra. Trên đầu lưỡi rìu còn mang theo ánh sáng mờ nhạt, chính là biểu hiện của đấu khi bậc cao, chém sắt như bùn, cho dù gã cơ bắp có khoa trương đến thế nào, cơ thịt hắn có cứng rắn, chặt chẽ đến đâu cũng tuyệt đối không dám ngạnh tiếp một đòn này. Hơn nữa nhát chém thế tới cực nhanh,

http://tieulun.hopto.org

gã cơ bắp không cần biết là lên trên hay xuống dưới đều không có cơ hội tránh qua, bất đắc dĩ hắn chỉ có thể lùi lại vài bước, vừa khéo nằm ngoài tầm với của lưỡi rìu.

Chát một tiếng trầm đục, chiếc rìu chém ngập vào trong vách tường. Trong khoảnh khắc đó, gã cơ bắp đã giậm chân xông đến, hắn và Richard gần như đồng thời xuất quyền. Bụp một tiếng, nắm tay hai người va chạm vào nhau, tiếp đó cả hai đồng thời lùi lại một bước. Richard lúc này hai mắt đã hoàn toàn đỏ ngầu, cơ bắp toàn thân căng phồng kịch liệt, nhìn qua thậm chí có chút đáng sợ. Còn gã cơ bắp thì da thịt toàn thân không ngừng chuyển động, màu sắc cũng từ bình thường biến thành màu xanh lam, rõ ràng là màu do cơ bắp phát triển cực độ tạo thành.

Hai chiếc xe tăng hình người cùng xông vào một chỗ chiến đấu, Richard căn bản là không có thời gian đi lấy lại cây rìu, còn gã cơ bắp thì hình như luôn thích chiến đấu bằng tay không. Giờ phút này Richard sử dụng kỹ năng cuồng chiến sỹ, sức mạnh kinh người, trong thời gian ngắn không ngờ lại áp chế được gã cơ bắp. Cả hai đều là chiến sỹ loại hình lực lượng thuần túy, mỗi quyền đánh vào cơ thể đều vang lên bôm bốp, chỉ riêng nghe âm thanh đã giống như hai chiếc Gundam hình người đang chiến đấu. Một đoạn hành lang hai người giao chiến qua lập tức tan nát, những viên đá nhỏ bắn ra mang theo uy lực như đạn bắn, Nyos dùng tam xoa kích chặn lại mấy viên xong liền liên tục lùi lại sau. Lúc này hắn còn một nhiệm vụ khác còn quan trọng hơn chiến đấu.... Hắn phải bảo tồn hy vọng sống sót của Nam Viêm Châu đội.

"Nên làm gì bây giờ? Bây giờ tiếp tục từ từ tìm kiếm biện pháp hoặc chờ đợi Trung Châu đội là không thực tế. Thực lực hai gã đội viên Ác Ma đội kia quá mạnh, Richard hiện tại cũng chỉ có thể áp chế được hắn, nếu hắn tiếp tục mạnh lên thì có thể sẽ quật ngươi lại giành chiến thắng. Gã Tử linh triệu hoán giả ở phía kia tuy không biết thực lực thế nào nhưng nếu có thể cùng phối hợp chiến đấu với gã cơ bắp này hơn nữa còn khiến gã cơ bắp khi gặp nguy phải kêu tên hắn thì thực lực cũng không thể thấp được...."

"Phải làm thế nào bây giờ? Đáng chết! Không ngờ Nyos ta cũng có lúc rơi vào cảnh vô kế khả thi như bây giờ, chẳng lẽ sức mạnh thật sự cao hơn trí tuệ sao?"

Trong lúc Nyos đang nôn nóng giận giữ thì trong đám sương mù ở tầng hai, mấy thành viên Nam Viêm Châu đội đã hoàn thành bao vây tên pháp sư Tử linh kia. Mấy người này đều là tư thâm giả có thực lực trong Nam Viêm Châu đội mà Nyos cố ý lưu lại, so với đám đội viên đối kháng với lũ xương khô trên tầng ba thì mạnh hơn nhiều. Sau khi bao vây tên pháp sư Tử linh kia xong, bọn họ liền dựa vào xiềng xích tâm linh liên lạc với nhau, cùng tiến về phía tên pháp sư đó.

"Bắt được rồi! Coi chừng sức bạo phát trong một đòn của hệ pháp thuật, lực sát thương rất kinh người... Chờ đã, không đúng, bóng đen đó là cái gì?

Quét hình tinh thần lực dễ dàng xuyên thấu qua màn sương, mấy người cũng đều nhìn thấy tên pháp sư kia đang làm gì. Hắn đang tập trung toàn bộ tinh thần tụng niệm chú ngữ, dưới chân xuất hiện một ma pháp trận mờ mờ ảo ảo, xung quanh ma pháp trận hình thành một bóng đen to lớn, không ngừng chuyển động, biến hóa. Cảnh tượng khiến mấy người đều có chút do dự, nghi hoặc, nhưng tiếng giao đấu kịch liệt từ tầng ba truyền xuống cùng tiếng kêu thảm thiết của một số thành viên thực lực hơi yếu trong Nam Viêm Châu đội làm họ chung quy vẫn nhất tề lao tới chỗ pháp sư Tử linh.

Đúng lúc đó, từ trong bóng đen đột nhiên vang lên tiếng ngựa hý vang vọng, mọi người chỉ kịp nhìn thấy một đôi chân ngựa, tiếp đó bóng đen liền lao vụt tới chỗ thành viên Nam Viêm Châu đội đang ở gần pháp sư Tử linh nhất.

- Cẩn thận! đó là khô lâu kỵ sĩ!

Nhưng tốc độ của kỵ sĩ trong bóng đen đó cực nhanh, thanh âm vừa dứt, một thanh đại đao đen tuyền đã chém xả qua người kia, hắn không kịp kêu lên một tiếng, lập tức biến thành hai đoạn. Đến tận lúc này, mọi người mới nhìn thấy rõ ràng hình dạng của tên kỵ sĩ đó. Tên kỵ sĩ ngồi trên một chiến mã mang khải giáp đen bóng, đến cả vó ngựa cũng được bao phủ trong kim loại, mà toàn thân hắn từ trên xuống dưới cũng được bao bọc bởi chiến giáp màu đen, căn bản không có chút dáng vẻ nào của khô lâu kỵ sĩ.

- Trời ơi, là kỵ sĩ đen.... Không phải khô lâu kỵ sĩ!

Kỵ sĩ đen, cũng được gọi là kỵ sĩ tử thần, là pháp thuận gần như cao nhất trong triệu hồi Tử linh, phải tiêu tốn hai chi tiết kịch tình cấp A mới hoán đổi được. So với các loại thuộc tính cấp 2A khác mà nói, tính kinh

http://tieulun.hopto.org

tế của phép thuật này thật sự quá thấp, không những phải hoán đổi kỹ năng mà còn cần tinh thần lực và thuộc tính hệ pháp thuật triệu hồi đủ mạnh để đáp ứng. Cứ tính tổng hết lại, kỹ năng triệu hồi kỵ sĩ đen cấp 2A cần phải tiêu tốn không dưới một chi tiết kịch tình cấp S, tính kinh tế thật sự quá thấp, cho dù là tư thâm giả tiểu đội luân hồi chuyên tâm vào thuộc tính triệu hồi, thường thường cũng sẽ lựa chọn bài triệu hồi trong Yugi-Oh hoặc là loại triệu hồi nào đó khác, vì thế về cơ bản chẳng ai biết thực lực của kỵ sĩ đen rút cuộc là đến mức nào.

Aya cũng có thể coi một nửa là người cường hóa hệ pháp thuật triệu hồi, cũng từng tra duyệt qua các loại kỹ năng triệu hồi có thể hoán đổi từ chủ thần, đối với kỹ năng kỵ sĩ đen này nàng cũng có suy nghĩ tương tự, cảm thấy nó thật sự quá vô dụng... Nhưng nếu suy nghĩ cẩn thận, sức mạnh càng lớn thì hạn chế càng lớn, tương tự như vậy, giá phải trả càng lớn thì sức mạnh nhận được cũng phải càng lớn....

Hình dạng kỵ sĩ đen đúng là uy thế khiếp người, trên cây mã đao đen tuyền còn mang theo một luồng khí cũng màu đen. Nếu chỉ nói riêng về tốc độ và sức mạnh thì kỵ sĩ đen này không hề yếu hơn bảy, thậm chí là tám Ringwraith hợp nhất, cây mã đao liên tục vung lên, vạch thành từng vết dài trên tường vách xung quanh, phảng phất như tường bao đều làm bằng đậu phụ.... Sức mạnh nay đã vượt xa Richard và gã cơ bắp, cộng thêm tốc độ trùng kích của chiến mã cao lớn kia, trong hành lang chẳng rộng rãi chút nào này, nó đơn giản là một cái máy xay thịt.

- Ha ha... Kỵ sĩ đen này là kỹ năng ta phải liều cái mạng già mấy lấy được từ chỗ Sở Hiên, uy lực so với ta tượng tượng còn mạnh hơn, xem ra không cần phải triệu hồi cương thi và quỷ hồn nữa.... Giết chết tất cả bọn chúng!

Kỵ sĩ đen kéo mạnh dây cương, chiến mã phì mũi một hơi, trong lỗ mũi cũng tỏa ra luồng khí màu đen.Máy người xung quanh đều đã bị uy thế của kỵ sĩ đen chấn nhiếp, cộng thêm lúc trước một người bị trực tiếp chặt thành hai mảnh, nhất thời không ai có hành động nào cả, đến khi kỵ sĩ đen vụt lao tới, Aya mới vội kêu lên:

- Mọi người mau chạy! Chạy thoát được ai thì chạy, báo với Nyos, mau lên...

Chưa dứt lời, đầu Aya đã bay lên cao, rơi thẳng vào trong màn sương khói...

Lúc này chiến đấu ở tầng ba cũng đã lên đến cao trào, kỹ năng Cuồng chiến sỹ của Richard khi trước trong Starship Troopers đã đủ địch lại kỹ năng Bạo tạo của Trịnh Xá. Tuy lúc ấy tố chất thân thể Trịnh Xá còn kém xa bây giờ, nhưng Richard trải qua rèn luyện lâu như vậy, thực lực chắc chắn cũng phải có tiến bộ, vậy mà hiện tại hắn vẫn chỉ có thể đánh ngang tay với gã cơ bắp, thậm chí còn dần dần bị gã cơ bắp trả đòn, áp chế ngược lại.

- Đã biết chưa? Ta là người ngoài tốc độ và sức mạnh ra, không còn sở trường nào khác. Vũ khí của ta chính là thân thể, trong Ác Ma đội, thực lực của ta cũng coi là tầm trung trở lên, nếu đối chiến thân thể mà thua loại đội viên tiểu đội hạng ba như ngươi thì ta cũng chẳng còn mặt mũi nào nữa!

Gã cơ bắp cười lớn, cơ thịt toàn thân hắn đã phát triển đến độ da dẻ nứt rách ra, nhìn giống như trên khung xương hắn có vô số sinh thể màu đỏ xoắn xuýt lấy nhau, vừa đáng sợ vừa kinh tởm. Mỗi lần tấn công hoặc di chuyển của gã cơ bắp đều nặng tựa ngàn cân, cả đoạn hành lang đã bị hai người phá hủy không còn ra hình dạng gì nữa. Richard toàn thân từ trên xuống dưới đầy vết thương, đặc tính của Cuồng chiến sĩ là không chịu ảnh hưởng bởi đau đớn từ vết thương cùng tăng cường thực lực, nhưng tuyệt không phải là trực tiếp loại trừ tổn thương, trong thời gian ngắn có lẽ hai người còn có thể không phân cao thấp, nhưng theo thời gian trôi đi... Richard chết là cái chắc.

Bốp!

Hai nắm tay lại va chạm vào nhau. Lần này không giống những lần trước, gã cơ bắp toàn thân phát triển cực độ, lực lượng đã tăng lên gấp mấy lần, còn sức mạnh của Richard lại bắt đầu suy giảm, hai bên một lên một xuống, vừa đối đầu lập tức biểu lộ kết quả, Richard đã hoàn toàn bị áp chế. Gã cơ bắp đánh ra một quyền liền phát hiện khác thường, hắn bật cười hung tợn, thuận tay bắt lấy bàn tay chỉ còn lại khớp xương của Richard.

- Luôn tiện cho ngươi biết một việc... Suy nghĩ của các ngươi cũng không sai, sức mạnh của ta đúng là cũng có giới hạn, ta trở nên càng mạnh thì bản thân cũng càng nguy hiểm... Đáng tiếc, thực lực các ngươi quá

http://tieulun.hopto.org

yếu, căn bản không cách nào ép ta tới tới hoàn cảnh đó được, chịu chết đi!

Gã cơ bắp cười lớn hung ác, hắn vung tay lên, quật mạnh Richard lên tường, tiếp đó vai trái hạ xuống, đâm thẳng tới. Sức mạnh của hắn lúc này còn lớn hơn một chiếc xe tăng mấy lần, lực lượng như vậy đè xuống không chỉ hoàn toàn biến Richard thành thịt vụn mà còn khiến cả một mảng tường rộng hơn ba mét vuông lõm hẳn vào. Nhất thời đường dây điện trong tường bị đoản mạch, tia lửa điện bắn ra khắp nơi, gã cơ bắp phảng phất như biến thành một chiếc Gundam hình người thật sự.

753. Chương 12: Huynh Muội Đối Quyết.... Tuyệt Cảnh Của Nam Viêm Châu Đội (5)

Nyos quỳ ở cuối đầu hành lang cách đó khá xa, lúc trước hắn bị thương không hề nhẹ, hơn nữa kể cả nhân loạn chạy trốn cũng tuyệt đối không chạy được bao xa. Thực lực của hai gã thành viên Ác Ma đội đã vượt xa dự tính của hắn, đặc biệt là trong tình huống lấy sức đấu sức, không có bất kỳ sắp xếp và bố cục nào như thế này, đối với bọn hắn mà nói, đây đúng là kết quả tồi tệ nhất. Ngoài ra, hiện tại hắn cũng không có tâm trí đâu để chiến đấu, chỉ không ngừng tìm cách lưu lại tin tức vì thế hắn liền dứt khoát quỳ xuống cuối hành lang. Nếu như Richard thất bại thì hắn chắc chắn phải chết, nếu như Richard chiến thắng thì hắn còn có một chút hy vọng, chỉ đáng tiếc, theo như trước mắt, hắn cũng chết chắc rồi.

"Ai, con đường của ta đã kết thúc rồi sao? Nhưng ta còn chưa tìm được cách để lại lời nhắn.... Chẳng lẽ trí tuệ ta cũng chỉ đến như vậy? Mãi mãi không bằng Sở Hiên sao?"

Nyos cười khổ nhìn ra xa, gã cơ bắp cũng không chút vội vã, vẩy vẩy máu thịt dính trên người rồi mới chậm rãi bước tới chỗ Nyos. Đống thịt nát dưới chân tường đã bắt đầu bốc cháy, dây điện bị đoản mạch sinh ra nhiệt cực cao, chỉ không ngờ tòa nhà này bỏ hoang lâu như vậy mà vẫn còn có điện...

"Chờ đã, điện?"

Nyos chống tam xoa kích, cố dựng người dậy, hắn mỉm cười nhìn gã cơ bắp đang từ từ tới gần, nói;

- Ngươi biết không? Cái gọi là niệm động lực, kỳ thực là một loại biến đổi của tinh thần lực, cũng có thể gọi là ánh sáng tâm linh sơ cấp nhất, mặc dù còn chưa có hình thức của ánh sáng tâm linh nhưng cũng đã có được khuôn mẫu. Cũng chính vì như thế, niệm động lực vốn có thể giống như ánh sáng tâm linh, xuất hiện dưới vô số hình thái, nói cách khác.... Niệm động lực trong một vài tình huống, hoàn toàn có thể chuyển hóa thành dạng năng lượng khác.

- Ha, vậy thì sao?

Gã cơ bắp cười nhạt khinh bỉ, hắn chỉ còn cách Nyos hơn mười bước. Tuy bước đi thong thả nhưng đó chẳng qua chỉ là hắn muốn chơi đùa với con mồi này mà thôi, muốn giết Nyos chẳng cần mất đến vài giây.

- Tam xoa kích của ta là đạo cụ khống chế niệm động lực, có thể chuyển đổi niệm động lực thành các loại năng lượng khác.... Trong đó bao gồm cả tín hiệu điện tử, nó cũng là một loại năng lượng... À đúng, thuộc tính ba mắt của ta ngoài niệm động lực ra còn có một thuộc tính phụ thêm rất đặc biệt, chính là tăng cường năng lực tư duy, tối đa có thể tăng đến gấp mười lần người bình thường, thậm chí cao hơn, chỉ là tình huống đó sẽ gây tổn thương lớn đến đại não mà thôi...

Nyos thoáng mỉm cười, một tay nắm chặt cây tam xoa kích, trên kích ánh sáng đỏ lấp lóe liên tục, nhưng hắn lại không tấn công gã cơ bắp mà quay người lại hướng về phía vách tường, dưới ánh mắt chăm chú của gã cơ bắp, dùng sức đâm mạnh tam xoa kích vào tường. Nhất thời, tia lửa điện bắn ra tung tóe, cây kích đã đâm trúng đường dây mạng chạy ngầm trong tường.

- Sở Hiên! Đây là tin tức ta để lại cho ngươi, có thể nhận được nó hay không thì phải xem may mắn của ngươi thôi...

- ....Trí tuệ của ta sẽ không thua kém bất kỳ ai, cho dù là hơi yếu hơn thì trái tim ta cũng tuyệt đối không bỏ cuộc!

http://tieulun.hopto.org

- Đúng thế, vì vậy lần sau.... Sở Hiên, nếu như chúng ta còn có cơ hội chiến đấu, ta chắc chắn sẽ không thua ngươi!

Ánh sáng đỏ trên cây tam xoa kích trong tay Nyos lúc chớp lúc tắt, phảng phất như theo một quy luật nào đó, nhưng gã cơ bắp thì căn bản không biết hắn đang làm cái gì. Suy nghĩ của tên này cũng rất đơn giản, nếu Nyos đã ra chiêu thì hắn cũng không cần phải khách khí nữa, lao thẳng tới trước đánh ra một quyền, trực tiếp phá tan cơ thể Nyos từ giữa lưng. Sức mạnh cực lớn thậm chí còn ép vụn tất cả các bộ phận khác trên người Nyos, cây tam xoa kích càng bị đánh ngập vào tường, hoàn toàn biến mất.

- Đần độn, lẩm bẩm cái gì chứ. Ta đã nói với các ngươi rồi, ta là người chỉ có sức mạnh và tốc độ, cũng không thông thạo thứ gì khác cả, nhưng chỉ thuần thục một điểm ấy lại khiến ta càng mạnh hơn. Vừa rồi ngươi ra chiêu gì ta không biết nhưng không phải vẫn bị ta một quyền đánh chết sao, ha ha, đúng là một tên đần độn…

Gã cơ bắp cười lớn, giũ giũ máu thịt dính trên tay, nhưng còn chưa kịp quay lại thì đột nhiên nghe thấy một thanh âm từ sau lưng truyền tới, nói:

- Sao câu này nghe quen vậy nhỉ? Hình như… Ta cũng đã từng nói như thế.

Gã cơ bắp nhất thời cả người cứng ngắc, không dám quay đầu lại. Hắn cực kỳ quen thuộc với giọng nói vừa vang lên đó, nói chính xác là hắn thường xuyên nghe thấy trong đoàn đội, đó chính là giọng của đội trưởng bọn hắn, Trịnh Xá, hắn tuyệt đối không dám không quen..... Nhưng hiện tại, Trịnh Xá đang thủ bên ngoài phòng thí nghiệm số 7, hắn cũng căn bản không thể nói ra những lời vừa rồi, như vậy, người sau lưng hắn là ai đã rất rõ ràng. Kẻ này hẳn phải là cường giả số hai của cả thế giới luân hồi, Trịnh Xá bản chính!

Gã cơ bắp căn bản không hề phát hiện có người tới sau lưng hắn, nếu không phải cảm giác của hắn sai lầm thì chính là người kia thực lực quá, quá mạnh, vượt xa hắn nhiều lần. Ngoài đó ra, Trịnh Xá vừa rồi chỉ mở miệng nói mấy câu, một luồng khí thể kinh khủng đã ập thẳng tới sau lưng hắn, phảng phất như có một ngọn núi đè nặng xuống. Hắn bây giờ mặc dù toàn thân đầy sức mạnh, vậy mà lại có cảm giác không thể động đậy nổi, loại cảm giác đó hắn cũng mới chỉ cảm nhận được trên người clone Trịnh Xá…..

- Là Trịnh Xá, đội trưởng Trung Châu đội phải không?

Gã cơ bắp cũng coi như kiên cường, hắn nghiến răng cắn nát đầu lưỡi, cơn đau kịch liệt truyền tới, đồng thời cũng giúp hòa hoãn khí thế, quay đầu lại. Đến lúc này, hắn mới nhìn thấy sau lưng quả nhiên có một người gần như giống hết hệt clone Trịnh Xá đang đứng. Ngoại trừ hướng vết sẹo trên mặt khác biệt ra thì những điểm khác hoàn toàn là cùng một người, chỉ có điều tên Trịnh Xá này nhìn qua không có vẻ lạnh lẽo và khủng bố như vậy mà thôi.

- Đã muốn gặp ngươi từ lâu rồi, đội trưởng bọn ta rất thường nhắc đến ngươi. Kẻ thù cũ… Ta thấy chẳng qua chỉ đến thế này thôi.

Gã cơ bắp cười lạnh nói.

- Đội trưởng các ngươi? Ngươi thuộc đội nào?

Trịnh Xá liếc nhìn đống máu thịt nát vụn sau lưng gã cơ bắp, bấy giờ mới hỏi.

Gã cơ bắp ngây ra một chút, cũng không cẩn thận suy nghĩ xem Trịnh Xá tới từ lúc nào, thuận miệng đáp luôn:

- Ta là người của Ác Ma đội, tới để ngăn cản Nam Viêm Châu đội và các ngươi gặp mặt… Ách?

Trịnh Xá cũng ngẩn người, một lúc sau mới bật cười hung ác, nói:

- Ác Ma đội phải không? Vậy thì đống thịt sau lưng ngươi chắc là thi thể thành viên Nam Viêm Châu đội đúng không? Là ai?

- Mẹ kiếp, sao ta lại phải nói nhiều với ngươi nhe vậy? Sớm đã thấy tên khốn nhà ngươi không thuận mắt rồi, nhìn cũng chẳng có vẻ gì là mạnh cả. Đánh thắng ta, ta tự khắc....

Gã cơ bắp còn chưa dứt lời, Trịnh Xá đã vụt xuất hiện trước mặt hắn, một quyền nhìn như bình thường đánh tới, không ngờ lại khiến hắn không có cả thời gian để phản ứng, đánh trúng vào vai phải hắn. Bụp

http://tieulun.hopto.org

một tiếng sắc gọn, một quyền trông rất tầm thường, uy lực lại mạnh đến không thể tưởng tượng nổi, phá nát vụn cơ thể cực kỳ cứng rắn của gã cơ bắp. Chỉ sau một quyền, vai phải cùng một mảng phổi của hắn đã hoàn toàn biến mất.

- Ta không có thời gian nói chuyện phiếm với ngươi, kẻ ngươi vừa giết là ai? Hắn nói những gì? Kể lại toàn bộ cho ta!

Trịnh Xá bóp chặt cổ gã cơ bắp, cứ như vậy giơ bổng hắn lên không, phảng phất như gã to lớn này chỉ là một con gà con.

Gã cơ bắp vừa kinh ngạc vừa hoảng sợ, kỳ thực hắn vô cùng tự tin với thực lực của mình, cho dù là tại Ác Ma đội, tiểu đội mạnh nhất trong cả thế giới luân hồi, thực lực hắn cũng được coi là đội viên tầm trung trở lên, hơn nữa chiến đấu lúc trước còn khiến cơ thịt hắn mạnh lên rất nhiều. Ai mà biết, vậy mà lại không cản nổi một quyền của

Trịnh Xá bản chính? Đó là chiến lực đỉnh cao nhất trong toàn thế giới luân hồi, chỉ thấp hơn clone Trịnh Xá sao?

- Đó là đội trưởng Nam Viêm Châu đội, hắn cứ lẩm bẩm những chuyện gì đó, đúng rồi, nói là phải lưu lại tin tức cho Sở Hiên... Mẹ nó, lại là tên ấy...

Trịnh Xá nghe vậy thiếu chút nữa thì phì cười, xem ra người của Ác Ma đội cũng chịu không ít khổ sở bởi tên khốn này. Hắn đúng là một kẻ quá kinh khủng... chỉ là Nam Viêm Châu đội, cùng với gã trí giả thích ăn chocolate đó, kẻ lúc nào cũng cố gắng khiêu chiến Sở Hiên nhưng giống như mọi lần trong quá khứ, lúc nào cũng thất bại, hắn cũng chết rồi sao?

- Tin tức à?

Trịnh Xá nhìn đống thịt vụn dưới chân tường, khẽ thở dài, tiếp đó vung quyền đánh vào chỗ ngực trái gã cơ bắp. Cộng thêm một quyền lúc trước đánh nát vai tên này, cả hai quyền đều dùng trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt để phát lực, nhìn như nhẹ nhàng nhưng lực đạo lại nặng đến vạn cân, một đòn đơn giản đã đánh gãy đôi người gã cơ bắp, đến cả trái tim cũng hoàn toàn biến thành mảnh vụn.

- Trương Hằng, Imhotep, phía dưới còn một thành viên Ác Ma đội. Bắt sống hắn, ta muốn hỏi hắn vị trí Ác Ma đội hiện tại.

Trịnh Xá quay đầu lại nói. Đến lúc này, các thành viên còn lại của trung Châu đội mới từ trong lối vào tiến đến, còn Sở Hiên thì không biết từ lúc nào đã đứng giữa hành lang, đang nhíu mày nhìn sang phía Nyos vừa chết.

- Tin tức sao?

Sở Hiên bỗng đưa tay đặt lên cây tam xoa kích cắm trên tường, một tia lửa điện vụt xẹt qua ngón tay hắn. Mặc dù Sở Hiên không hề có cảm giác đau đớn gì cả nhưng vẫn bị tia điện giật cho một cái, mấy ngón tay tự động run rẩy.

- Điện à? Nếu có điện...

Sở Hiên đột nhiên quay sang phía Trịnh Xá, nói;

- Ta phải đi tìm số tin tức lưu lại đó, chuyện ở đây giao cho ngươi. Từ chỗ thành viên Ác Ma đội có thể thu được một số thông tin có ích, chờ sau khi ta về sẽ bắt đầu lên kế hoạch đối phó với Ác Ma đội.

- Chờ, chờ một chút. Tên khốn nhà người lại cái trò im ỉm như vạy. Nói ra xem nào, tin tức đó rút cuộc là thế nào? Cùng với tin tức hắn lưu lại đến cùng là đang ở đâu.

Trịnh Xá vội vàng kéo Sở Hiên đang định rời đi lại, đồng thời gấp rút hỏi.

- Nếu như có điện, vậy thì chắc chắn là cũng phải có máy tính. Tuy không biết Nyos rút cuộc là có ý gì nhưng theo biểu hiện trên chiến trường, tin tức lưu lại chỉ có khả năng duy nhất là dưới dạng điện tử... Tìm máy tính đi, cũng luôn tiện kiểm chứng suy luận của ta.

http://tieulun.hopto.org

754. Chương 13: Kế Hoạch Hoàn Thiện Loài Người (1)

- …Hóa ra mọi việc là như vậy.

Sở Hiên ngồi trước máy tính, lẩm bẩm nói. Trên máy tính xuất hiện một đống những con số kỳ quái, những dãy số này rất giống lời nhắn Sở Hiên để lại cho Tiêu Hoành Luật, đều hoàn toàn hỗn loạn, nhìn không ra được một quy luật nào cả. Nhưng đó chỉ vỏn vẹn là cách nhìn của những người sau lưng Sở Hiên, còn hắn thì hình như đã hiểu hết tất cả.

- Thế là sao? Rút cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Trịnh Xá liền tò mò hỏi.

Sở Hiên nhíu mày suy nghĩ hồi lâu rồi đột nhiên nói:

- Thành viên Nam Viêm Châu đội có ai còn sống không? Thi thể họ thế nào?

- Ai, không còn ai sống sót cả. Thực lực Nam Viêm Châu đội có vẻ cũng không tăng lên bao nhiêu, cứ như vậy bị hai gã kia đoàn diệt, còn có bốn người chết rất bi thảm…

Trịnh Xá thở dài đáp.

- Nói cách khác, thi thể họ vẫn tồn tại?

Sở Hiên lại nhíu mày, ngẫm nghĩ cả nửa ngày rồi mới nói tiếp:

- Ta có thể cho các ngươi biết tin tức, nhưng có một điều kiện khởi đầu rất nguy hiểm.

- Điều kiện khởi đầu rất nguy hiểm?

Trịnh Xá lập tức mẫn cảm nhận ra hai chữ "nguy hiểm". Trên thực tế, nếu hai chữ này phát ra từ miệng Sở Hiên thì chuyện đã không còn đơn giản nữa. Mà đâu chỉ là không đơn giản, đó rõ ràng là cực kỳ hiếm gặp, cho dù chuyện rất nguy hiểm hắn cũng sẽ không nói ra, nhưng một khi hắn đã nói thì chắc chắn là chuyện cực kỳ nguy hiểm.

- Ừm, đúng vậy. Ta đại khái đã biết chuyện gì đã xảy ra, bao gồm cả nội dung La Ứng Long không thể nói ra ta cũng đã hiểu được sơ lược. Nhưng mà, không phải ta không muốn nói, mà là ta không thể nói, một khi nói sẽ có nguy hiểm sinh ra.

Sở Hiên nhìn mọi người, nói.

La Ứng Long bĩu môi:

- Vậy thì cũng chẳng khác gì ta, ngươi biết được thì có ích gì?

- …Vì thế ta mới nói, đây chỉ điều kiện khởi đầu nguy hiểm chứ không phải điều kiện khởi đầu hủy diệt.

Sở Hiên đáp lại:

- Ta nghi rằng Adam bày ra thế cục này, lừa gạt ta, clone của ta, ngươi cùng tất cả những người biết được nội tình. Tuy không biết hắn đã làm cái gì nhưng trên thực tế suy luận này ta nắm chắc được năm đến sáu phần.

- Chờ, chờ chút, cái "không phải không muốn nói mà là không thể nói" mà các ngươi đang nói phải chăng là một khi nhắc đến những từ ngữ nào đó sẽ bị Chủ Thần trực tiếp delete? Giống như hạn chế khi chúng ta trở về thế giới hiện thực?

Trịnh Xá cũng lập tức hiểu ra ý Sở Hiên muốn nói là gì, hắn vội vàng hỏi lại chi tiết.

- Đại khái là như vậy, nhưng đó chỉ vỏn vẹn là theo lẽ thường mà nói, cũng tức là, mọi người đều tin rằng một khi nói ra chuyện này sẽ bị delete, thậm chí có thể bao gồm cả clone của ta.

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính nói:

- Theo những gì mà chúng ta đã biết về delete của Chủ Thần, một khi nói ra từ mấu chốt sẽ bị delete, nói cách khác, nếu hiện tại ta đã nhận được tin tức hữu dụng, vậy thì suy luận theo thời gian, Nyos phải đến

http://tieulun.hopto.org

sau khi lưu lại tin tức mới chết. Như vậy sẽ xuất hiện mâu thuẫn, cũng tức là sau khi lưu lại tin tức Nyos không hề bị delete mà bị người của Ác Ma đội giết chết, chuyện này hoàn toàn khác với delete mà chúng ta biết. Do đó ta có lý do để tin rằng, hiệu quả delete mà các ngươi nhận định trong lòng không hề tồn tại.

- Nói chậm một chút, bọn ta không có đầu óc như của ngươi.

Trịnh Xá day day huyện thái dương, nói:

- Ý ngươi là, delete của Chủ Thần kỳ thực chỉ để lừa người, chúng ta có thể không chút cố kỵ trở về thế giới hiện thực, làm bất kỳ việc gì?

- Không, ta không hề nói như vậy, nếu muốn chết ngươi cũng có thể kiểm chứng thử xem suy đoán đúng hay sai… Ý ta muốn nói là, delete mà bọn họ nhận định có khả năng là không hề tồn tại, cũng tức là ý tưởng một khi nói ra một số chuyện nào đó sẽ bị delete có thể chỉ là giả.

Nói tới đây, Sở Hiên nhìn sang phía La Ứng Long, hỏi:

- Ta hỏi ngươi một vấn đề… Ngươi từng tận mắt nhìn thấy Adam chiến đấu với người khác chưa? Ta nói là tận mắt nhìn thấy, bất kỳ đối thủ nào cũng được, bao gồm cả kẻ địch trong thế giới phim kinh dị lẫn trong tiểu đội luân hồi.

- Ăn nói kiểu gì vậy, ngươi nghĩ tiểu đội Thiên Thần bọn ta là đội yếu sao? Mặc dù nhân số không nhiều nhưng mỗi người đều là đội trưởng của đội ngũ khác tiến lên, thực lực kém nhất cũng là trình độ tầng thứ hai, cùng với các loại thuộc tính cường hóa và kỹ năng tự sáng tạo. Lấy ta làm ví dụ đi, tốt xấu gì cũng là tu chân giả chính thống duy nhất của cả thế giới luân hồi đúng không? Hơn nữa thực lực của ta…

La Ứng Long có một loại năng khiếu cứ mở miệng là lan man không dừng, Trịnh Xá đứng bên cạnh lập tức xua xua tay:

- Nói vào trọng điểm, trọng điểm!

- …Trọng điểm chính là không có. Với thực lực Thiên Thần đội bọn ta đủ sức hoàn thành bất kỳ nhiệm vụ nào hắn đưa ra. Đương nhiên là bất kỳ nhiệm vụ hợp lý nào, vì thế đến hiện tại căn bản không có lúc nào để cho hắn ra tay…. Chờ đã, hình như có một lần.

La Ứng Long đang định lắc đầu phủ nhận thì đột nhiên ngẩn ra một chút rồi mới vừa hồi tưởng, vừa nói:

- Trong bộ phim Dragon Wars, bọn ta dựa theo bố cục của hắn, đi cài đặt bom hạt nhân... E hèm, đại khái là như vậy, còn hắn và hai thành viên hậu cần khác thì đợi ở bên ngoài thành phố, ai mà biết lại vô ý gặp phải mấy con quái vật từ dưới lòng đất chui lên tập kích. Khi bọn ta nhận được tin của tinh thần lực khống chế giả thì bọn hắn đã bị quái vật tấn công, lúc ấy ta có tốc độ nhanh nhất trong đội vội chạy tới.

- Khi ta đến nơi thì mấy con quái vật to lớn đó đã chết sạch, còn ba người bọn hắn thì không bị thương tổn chút nào. Mặc dù cả ba người đều nói là một thành viên hậu cần trong đó giết chết mấy con quái vật nhưng kẻ đó ta cũng không lạ gì, hắn không hề có kỹ năng công kích quá mạnh, ít nhất là không thể khiến quái vật chết và không để lại chút dấu vết nào bên ngoài như vậy. Nếu ngươi thật sự muốn biết thì chỉ có một lần ấy là khiến ta cảm thấy kỳ lạ nhất

La Ứng Long nghiêm túc nói.

- Vậy à?

Sở Hiên cau mày suy nghĩ hồi lâu, trong lúc đó, Trịnh Xá cũng mô phỏng phương thức suy luận của Tiêu Hoành Luật đồng thời tính toán. Chỉ là mặc cho hắn suy nghĩ thế nào cũng không hiểu được những gì Sở Hiên đã nói đến cùng là muốn biểu đạt cái gì.

- Trịnh Xá, hỏi ngươi một vấn đề.

Sở Hiên ngẫm nghĩ hồi lâu rồi mới nói:

- Nếu ngươi không muốn người khác biết được chi tiết về mình thì ngươi sẽ làm thế nào?

- À, che giấu, che giấu chuyện ta không muốn người khác biết.

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá không chút nghĩ ngợi, đáp.

- Vậy nếu ngươi muốn người khác biết được một tin tức sai, dùng nó để dụ hắn làm những chuyện sai lầm, ngươi sẽ làm thế nào?

Sở Hiên lại hỏi.

- …Lừa gạt, những vấn đề này thì có liên quan gì? Đều là những đạo lý rất đơn giản mà?

Trịnh Xá nhíu mày hỏi. Hắn chăm chú nhìn Sở Hiên, tuy không biết phải giải thích thế nào, nhưng bằng trực giác, hắn xác định Sở Hiên chắc chắn đang có chuyện gì cổ quái.

- Nếu có một loại lừa gạt có thể khiến người khác tin tưởng chắc chắn rằng nó là sự thật, vậy thì nó không còn lừa gạt nữa… Ngươi có thể coi loại lừa gạt này là sự thật ở một mức độ nào đó. Nói cách khác, khi tất cả mọi người đều tin tưởng giả dối là sự thật thì trong lòng những người đó, nó chính là sự thật, cho dù cái sự thật đó vốn không hề tồn tại.

Sở Hiên nhìn La Ứng Long nói:

- Ta cho rằng tất cả các ngươi đều đã bị Adam lừa gạt, cấm chế một khi nói ra bất kỳ nội dùng nào về di tích và phim kinh đó sẽ bị delete không hề tồn tại. Ta bây giờ có thể khẳng định ít nhất là trên 60%.

"Lợi hại!"

Trương Tiểu Tuyết cơ hồ trợn mắt há mồm nhìn Phong Thần bảng trên tay, hơn nửa ngày sau mới cẩn thận nhìn sang bên cạnh, Sở Hiên đang ngồi đó yên lặng ăn táo. Nhìn bộ dạng hắn có vẻ rất nhàn nhã, nhưng nếu đã thấy bản chính Sở Hiên trong Trung Châu đội có sự tính toán rõ ràng cùng tư duy logic phi phàm như vậy thì tên Sở Hiên clone trước mắt cũng tuyệt đối không rảnh rỗi vô sự gì, hắn chắc chắn cũng đang tính toán chuyện gì đó.

- Đúng là lợi hại. Dùng tin tức ít ỏi như vậy đã có được suy luận này, hắn thật lợi hại, Sở Hiên.

Trương Tiểu Tuyết thì thào nói.

- Phải là vậy, nếu như hắn là ta… Không có được suy luận này, hắn sẽ không có tư cách cùng ta bày bố thế cục cho trận chiến cuối cùng này, cũng chứng tỏ hắn không còn là ta nữa, chiến thắng đối thủ như thế chẳng có chút ý nghĩa nào.

Sở Hiên cũng không ngẩn đầu lên, đáp.

- Nhưng mà…. Thật sự không có vấn đề gì sao? Adam thật sự bị hắn suy luận ra rồi, nói cách khác, bọn chúng rất có thể sẽ không đi sang phía chúng ta mà hội hợp với tiểu phân đội kia của Trung Châu đội, cùng nhau đối phó với Adam trước, như vậy bố cục của ngươi cũng…

Trương Tiểu Tuyết thở dài, cũng không biết là đang than thở vì trí tuệ của hai gã Sở Hiên hay là than thở vì hai tên Sở Hiên đối chiến. Một lúc lâu sau nàng mới lên tiếng hỏi.

- Đã không còn vấn đề gì nữa. Mặc dù không thể dùng Phong Thần bảng phá giải mệnh lệnh mà phân đội kia của Trung Châu đội nhận được nhưng ta cũng có thể đại khái hiểu được bản chính của ta đang muốn làm gì. Ở một mức độ nào đó, giữa hắn và ta không có bí mật nào cả, chuyện bọn ta muốn làm cùng đang làm chẳng qua chỉ giống như cờ vây hoặc cờ vua, âm thầm sắp xếp bố cục trong tầm mắt đối phương. Chỉ có thực lực quân cờ trong tay chúng ta, cùng với kinh nghiệm khác biệt mà bọn ta trải nghiệm, tạo thành giá trị quan bất đồng, mới có thể quyết định thắng bại giữa ta và hắn.

Sở Hiên lại yên lặng cắn một miếng táo rồi mới nói:

- Hắn đang tính toán và bố cục tiêu diệt quân cờ của ta, ta tại sao không tương kế tựu kế đạt tới mục đích cuối cùng Vương đối vương, binh đối binh?

- Bố cục kết thúc chẳng qua chỉ là lúc chiến đấu bắt đầu… Trận chiên cuối cùng này, so với các ngươi tưởng tượng còn lâu dài hơn nhiều…

http://tieulun.hopto.org

755. Chương 13: Kế Hoạch Hoàn Thiện Loài Người (2)

- …Trận chiến cuối cùng này, so với các ngươi tưởng tượng còn lâu dài hơn nhiều. Cho dù giết chết Adam cũng chắc chắn không thể đột ngột chấm dứt, trận chiến cuối cùng ngay từ lúc bắt đầu, nhất định phải dùng lực để chấm dứt.

Sở Hiên vừa nói ra suy luận về trò lừa gạt của Adam, La Ứng Long cũng không đợi hắn nói xong đã lại lập tức hô hào rầm rĩ phải tiêu diệt tên khốn nạn kia, nhìn bộ dạng hắn đúng là đã ghét cay ghét đắng Adam, nhưng Sở Hiên đã nói ra câu ở trên.

Trịnh Xá vỗ vỗ vai La Ứng Long, tiếp đó hỏi Sở Hiên:

- Ta đại khái cũng hiểu ý ngươi rồi. Hạn chế của Chủ Thần thực tế vẫn luôn tồn tại, chỉ là chuyện mà bọn họ không cách nào nói ra đó kỳ thật không hề bị Chủ Thần hạn chế. Bọn họ sở dĩ luôn nghĩ như vậy hẳn là bị Adam lừa gạt mới đúng… Lừa gạt như thế nào? Kể cả hắn có thể sử dụng ảo ảnh, âm thanh, chữ viết, hoặc là phương thức nào đó khác để lừa gạt đi nữa thì mấy người La Ứng Long tốt xấu gì cũng là tư thâm giả cao cấp, thực lực đều mạnh không cần nói, trí tuệ của gã Nyos kia cũng không hề yếu, dù thế nào cũng không thể cứ mãi bị lừa gạt đúng không?

- Ừm, từ một vài phương diện nào đó mà nói thì cũng không sai, nhưng nếu như là lừa gạt một cách hoàn hảo thì sao? Tức là khi ta nhận được tin tức trong bất kỳ tình huống nào cũng bị lừa gạt. Những người được gọi là trí giả, không cần biết là ta và clone, Adam hay Nyos, Tiêu Hoành Luật, bọn ta đều có một đặc điểm chung, đó là giá trị hóa tin tức một cách tối đa. Chỉ cần có được tin tức, cho dù là tác dụng của tin tức đó vô cùng nhỏ, bọn ta cũng có thể phân tích ra rất nhiều thông tin hữu dụng, dựa vào đó để phán đoán và bố cục. Nếu như không có tin tức thì bọn ta gần như chẳng khác gì người bình thường…

- Đương nhiên, nếu là ta hoặc clone của ta, có được loại toàn tri toàn năng ở một mức độ nào đó như Ác Ma đội, ngoài ra cũng không có tác dụng phụ nguy hiểm thời không đảo ngược như Ác Ma đội… Bọn ta chính là thần.

Sở Hiên nói xong liền nhìn hết tất cả mọi người một lượt rồi mới tiếp tục:

- Vì thế, lừa gạt hoàn hảo nhất kỳ thực là lừa gạt về mặt tin tức, một khi tin tức bị dẫn dụ hoặc che giấu thì dù là ta cũng sẽ có phán đoán sai lầm, vì thế Adam chỉ có thể là lừa gạt tin tức… Lúc trước khi ta xem xong lời nhắn của Nyos, trong đầu đột nhiên nghe được tiếng của Chủ Thần, không cho phép nói ra bất kỳ tin tức gì liên quan đến di tích và thế giới phim kinh dị có tin tức. Đó là lý do vì sao ta nói không phải không muốn nói, mà là không thể nói.

Những người xung quanh ngoại trừ La Ứng Long đều ngẩn ra, La Ứng Long nhún vai nói:

- Không sai, ta cũng vậy, trong đầu nhận được tin tức đó nên mới không dám để lộ bất kỳ chuyện gì, nếu không ngươi nghĩ Adam nói cái gì ta sẽ tin cái đó chắc? Ta còn chưa thiếu suy nghĩ đến mức ấy!

"Ngươi rõ ràng là loại thiếu suy nghĩ tiêu chuẩn…"

Mọi người đều âm thầm nghĩ vậy, Trịnh Xá quay sang phía Sở Hiên, hỏi:

- Có thể nói rõ thêm một chút không? Nếu là âm thanh của Chủ Thần vang lên trong đầu thì tại sao lại là trò lừa của Adam? Chuyện đó hoàn toàn không hợp logic.

- ….Vì thế ta mới nói chỉ có 60%. Nếu như ta đoán không sai, Adam hẳn là cũng hoán đổi vũ khí xác suất nhân quả giống như ta, khi sử dụng có hiệu quả cực lớn, nhưng đồng thời hạn chế cũng cực lớn. Mặc dù không dám khẳng định nhưng đại khái có thể tượng thượng vũ khí xác suất nhân quả của hắn thuộc về phương diện nào… Dối trá và sự thật…

- Tên đầy đủ có lẽ là Dối trá dẫn đường cho sự thật…

Sở Hiên nhìn Trương Tiểu Tuyết trước mặt, nói:

- Theo những gì trên Phong Thần bảng có thể thấy, thuộc tính cường hóa của Adam là vũ khí xác suất nhân quả cấp S này. Cũng giống như các loại vũ khí xác suất nhân quả mà chúng ta đã biết, Dối trá dẫn đường

http://tieulun.hopto.org

cho sự thật cũng là một loại kỹ năng khi sử dụng có hiệu quả cực lớn nhưng hạn chế cũng cực lớn, hơn nữa loại kỹ năng này còn chưa phải là bản hoàn chỉnh.

- Kỳ thực, theo tất cả những vũ khí xác suất nhân quả mà chúng ta đã biết cùng với các loại có thể hoán đổi từ Chủ Thần, tất cả vũ khí xác suất nhân quả đều tuân theo một điểm, đó là xoay chuyển nhân quả, trước tiên xác định quả, sau đó mới sinh ra nhân chắc chắn sẽ tạo thành quả. Quá trình này ta gọi là hiệu ứng mang tính triết học, -driver của ta và bản chính là như vậy, Phong Thần bảng là như vậy, Dối trá dẫn đường cho sự thật cũng là như vậy. Nếu như vũ khí xác suất nhân quả của ta và bản chính là dùng loại ý niệm tin tưởng, kiên định để sản sinh năng lượng, Phong Thần bảng là dùng điểm nhân quả để cải biến toàn bộ không gian vũ trụ, vậy thì Dối trá dẫn đường cho sự thật là dùng lời thề và ý chí để thay đổi nhân tâm. Trọng điểm khác nhau, công hiệu mạnh yếu cũng khác nhau, nhưng về phương diện lừa gạt tin tức, Dối trá dẫn đường cho sự thật nếu được phát huy hoàn toàn sẽ là vũ khí xác suất nhân quả mạnh mẽ không kém gì Phong Thần bảng.

Sở Hiên đẩy đẩy mắt kính, nói:

- Chỉ là hạn chế của nó cũng vô cùng lớn, hắn cả đời không thể ngủ được. Đây là lần đầu tiên, cũng là lần cuối cùng hắn sử dụng lời thề đã phát ra cho đến lúc này. Dựa vào đan dược hoán đổi từ Chủ Thần, đúng là có thể hoàn thành lời thề này, chỉ cần lời thề chưa bị phá, lời nói dối của hắn sẽ mãi được che giấu. Đúng là một tuyệt chiêu che giấu tin tức, chỉ cần là thông tin có liên quan đến phương diện lời nói dối thì cho dù là tại vị diện bất đồng cũng hoàn toàn có thể lừa gạt…. Cho nên phàm những người biết được chân tướng đều sẽ nói ba chữ "không thể nói"…

- ….Trên đây là toàn bộ suy đoán của ta, lừa gạt về mặt tin tức làm tất cả những người biết được chân tướng đều không dám mở miệng. Kỳ thật chân tướng rất đơn giản, đó chính là Narnia…

- Cái gì đấy!

La Ứng Long bỗng tóm lấy Sở Hiên, gào lên:

- Khốn kiếp, ngươi là trí giả mạnh nhất của Trung Châu đội, ta tại Thiên Thần đội cũng không ngừng được nghe về uy danh của ngươi. Không cần biết là ngươi hay là clone của ngươi, phàm là tiểu đội đạt tới một trình độ nhất định trong thế giới luân hồi, không ai không biết, ta vừa tới Trung Châu đội, ngươi đã muốn chết sao? Lúc trước còn nghe các ngươi nói muốn trở thành tiểu đội mạnh nhất trong thế giới luân hồi, sau khi ta gia nhập thực lực chắc chắn sẽ tăng mạnh, nhưng nếu ngươi chết thì có mà thành cái rắm! Giống như tiểu đội Thiên Thần không có Adam, chỉ là một đám người mông muội, Trung Châu đội không có ngươi thì còn là cái quái gì chứ?

Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Ta tự có sắp xếp của ta, hơn nữa nếu theo như logic delete của Chủ Thần, ba chữ vừa rồi nói ra đã đủ để bị delete rồi, hoặc là trong tư tưởng có bất kỳ suy nghĩ nào liên quan đến việc tiết lộ cũng sẽ bị delete. Những chi tiết này ta đã sớm thử qua rồi, cho nên… Hiện tại đã nắm chắc 70 đến 80%…

- Đó chính là Vùng đất Narnia, trong thế giới phim kinh dị này có cơ hội hồi sinh lần thứ hai…

Sở Hiên vừa mới nói ra, La Ứng Long đã hét lên kinh hoàng, tên thô lỗ này sợ hãi sờ vuốt khắp người, một lúc lâu sau mới vui sướng bật cười ha hả. Cười được mấy tiếng, hắn bỗng định thần lại, tiếp đó bắt đầu luôn miệng chửi bới Adam là đồ lừa đảo các loại, bộ dạng có vẻ đã hoàn toàn quên mất những người xung quanh.

- Trước khi giải thích rõ không thể không nhắc đến một chuyện… Adam rất nguy hiểm, cực kỳ nguy hiểm, đối diện chiến đấu với hắn các ngươi nhất định phải có giác ngộ chuẩn bị hi sinh…

- Tại sao? Sức mạnh của tên khốn ấy rút cuộc là cái gì, đến giờ ta vẫn chưa hiểu.

La Ứng Long nghe vậy lập tức quay đầu lại hỏi.

- ….Cứ tiếp tục nói về Vùng đất Narnia đi đã.

Trịnh Xá vội vào kéo La Ứng Long đang nổi giận đùng đùng lại, cười khổ nói:

http://tieulun.hopto.org

- Giải thích chi tiết mọi chuyện đi, sau khi nói xong thì luôn tiện giải thích qua cho bọn ta về thực lực và khả năng của Adam đi.

- Thế giới phim Narnia, ừm, nói một cách chính xác thì nó hẳn là phim huyền ảo phương Tây, trong kịch bản gốc quả thật cũng xuất hiện chuyện người chết sống lại. Tuy đó là một con sư tử nhưng cơ hội hồi sinh lần hai sau khi chết đúng là có tồn tại, hơn nữa theo lời nhắn của Nyos thì nó cũng không mâu thuẫn với cơ hội sống lại lần đầu tiên… Đây là lời nhắn quan trọng thứ nhất, lời nhắn quan trọng thứ hai là tin tức Nyos thu được khi tiến vào di tích của phân hệ da trắng.

- Di tích của phân hệ da trắng? Của bên nào? Hệ Thánh nhân hay hệ người tu chân?

Trịnh Xá vội vàng hỏi.

- Rất đáng tiếc, khác với suy đoán của chúng ta, phân hệ da trắng có vẻ chỉ có một di tích, Thánh nhân và người tu chân của họ đã liên kết lại một chỗ. Nói chính xác là do hai thế lực của phân hệ da vàng quá mạnh mẽ cho nên Thánh nhân và người tu chân của phân hệ da trắng cùng phân hệ da đen đều tự liên kết, hình thành hai thể liên hợp không chặt chẽ cũng không lỏng lẻo. Thứ Adam lấy được chính và vũ khí cuối cùng mà Thánh nhân và người tu chân phân hệ da trắng liên hợp chế tạo ra, cũng là thể hiện tận cùng trong ý niệm của phân hệ da trắng…. Tồn tại tối cao.

- Tồn tại tối cao?

Ngoại trừ La Ứng Long, mấy người Trịnh Xá đều tò mò nhắc lại, Trịnh Xá lại càng hỏi thêm:

- Là nói về việc tạo "thần" sao?

- Nói vậy còn phải xem ngươi coi loại sinh vật gọi là "thần" đó như thế nào. Nếu là chỉ sinh vật có sức mạnh cường đại, vượt xa sự tưởng tượng của loài người thì định nghĩa về "thần" và siêu nhân cũng chẳng khác gì nhau. Nhưng nếu là chỉ loại tồn tại tối cao, không gì không biết, không gì không làm được, không thể tưởng tượng, không thể hình dung thì đó chính là tồn tại cuối cùng trong ý niệm mà phân hệ da trắng muốn tạo ra. Có thể năm xưa Thánh nhân và người tu chân phân hệ da trắng không chỉ cảm thấy bất lực trước kẻ chế tạo cái hộp mà còn cảm thấy bất lực trước cả thế lực của phân hệ da vàng, vì thế họ mới hợp sức chế tạo vũ khí cuối cùng của phân hệ da trắng này, cũng tức là "kế hoạch hoàn thiện loài người" được lưu lại trong di tích.

Sở Hiên gật đầu, rồi lại lắc đầu đáp.

- Kế hoạch hoàn thiện loài ngươi? Neon Genesis Evangelion? Cái trò gì đây….

Trình Khiếu lập tức nhảy dựng lên.

- Đúng thế, chỉ riêng điểm này mà nói, ta cũng cảm thấy rất kinh ngạc. Thế giới hiện thực của chúng ta không chỉ không ngừng xuất hiện các loại phim kinh dị mà đến cả vũ khí cuối cùng của phân hệ da trắng không ngờ cũng xuất hiện trong anime. Đến bây giờ giả thuyết của ta về việc Chủ Thần khống chế một bộ phận con người sáng tạo ra các bộ phim để cảnh cáo loài người đã sụp đổ. Rất có thể, kẻ thật sự khống chế người trong thế giới hiện thực chế tạo những bộ phim điện ảnh và anime này…. Không biết chừng chính là kẻ chế tạo cái hộp. Tóm lại, suy luận này còn cần phải cân nhắc cẩn thận, tiếp theo chúng ta sẽ nói về kế hoạch hoàn thiện loại người. Dựa theo suy tính của Thánh nhân và người tu chân phân hệ da trắng, bọn họ nhận định một sinh vật đơn nhất là không đủ để đối phó với kẻ chế tạo cái hộp. Không cần biết là về tính nhu nhược trong tư tưởng hay tính hạn chế trong bản thân sinh mệnh thể, nếu muốn siêu thoát cái vũ trụ bị sáng tạo ra này thì nhất định phải mạnh mẽ hơn xa sinh mệnh thể của cái vũ trụ thứ nguyên này mới được. Do vậy, bọn họ lấy đó làm lý tưởng, cuối cùng che giấu ba tập đoàn Thánh nhân, người tu chân phân hệ da vàng và phân hệ da đen, âm thầm chế tạo vũ khí cuối cùng này. Nói cách khác, từ một góc độ nào đó, bọn họ đã phản bội loài người, phản bội hai phân hệ kia, vì thế năm xưa sau khi chế tạo xong, bọn họ không có tự tin sử dụng loại vũ khí này để tiêu diệt ba tập đoàn kia, chủ yếu là tiêu diệt hai thế lực của phân hệ da vàng. Bọn họ liền che giấu nó đi, đợi tương lai truyền nhân của phân hệ da trắng lấy được vũ khí này, dùng nó để chế tạo sinh vật tối cao…

- Thứ này chính là trận đồ Cây sự sống, còn kế hoạch đó chính là kế hoạch hoàn thiện loài người.

Nói tới đây, Sở Hiên khẽ thở dài, tiếp tục:

http://tieulun.hopto.org

- Ý tưởng này ta cũng từng có chút suy đoán mơ hồ, chỉ là còn chưa được hoàn toàn như vậy... Mỗi sinh vật sống đều tồn tại ánh sáng tâm linh đặc trưng riêng biệt, tất cả những người đạt tới tầng thứ tư đều biết đúng không? Trịnh Xá?

Trịnh Xá đang nghe đến ong cả đầu, cứ có cảm giác đang bị lừa gạt, bây giờ nghe Sở Hiên hỏi, hắn cũng chỉ có thể gật đầu nói:

- À đúng, ngươi nói không sai, tuy chỉ có cường giả tầng thứ tư mới có thể cảm nhận cùng sử dụng ánh sáng tâm linh của mình nhưng bọn ta cũng đồng thời có thể cảm giác được tất cả các loại sinh vật sống đều tồn tại loại năng lực này. Cho dù là ánh sáng tâm linh còn chưa thức tỉnh thì nó cũng thật sự tồn tại ở sâu trong ý thức, điểm này không thể nghi ngờ gì.

- Ừm, ánh sáng tâm linh trong một vài tình huống có thể dung hợp đúng không?

Sở Hiên gật đầu hỏi tiếp.

Trịnh Xá cũng không do dự, đáp ngay:

- Không sai, ví dụ như tiến vào tầng sâu trong không gian ý thức của người khác, cái mà ngươi gọi là tầng "thần ngã" ấy, ánh sáng tâm linh có thể sẽ bị phe mạnh hơn dung hợp.

- Kế hoạch hoàn thiện loài người chính là như vậy. Thánh nhân cùng người tu chân phân hệ da trắng hợp sức chế tạo trận đồ Cây sự sống, muốn chuẩn bị dung hợp tất cả mọi sinh mệnh. Nói chính xác là lấy ánh sáng tâm linh của loài người làm chủ thể, ánh sáng tâm linh của tất cả mọi loại sinh mệnh phi nhân loại khác làm dinh dưỡng và năng lượng, hình thành một sinh mệnh thể tối cao chỉ thuần túy có ánh sáng tâm linh, năng lượng, trí tuệ, kinh nghiệm, ý thức. Quá trình này được gọi là kế hoạch hoàn thiện loài người.

Chú thích:

Toàn bộ vấn đề trong chương xoay quanh Neo Genesis Evangelion, giải thích một lượt cho gọn.

Kế hoạch hoàn thiện loài người, , Jinrui Hokan Keikaku. Trong Evangelion con người bắt nguồn từ Lilith, được thừa hưởng Trái cây trí tuệ, thủy tổ của các Angel là Adam, các Angle thừa hưởng Trái cây sự sống. Khi thực thể đại diện cho Lilith và Adam kết hợp với nhau sẽ sinh ra Third Impact, buộc linh hồn của tất cả loài người phải kết hợp với nhau để đạt tới bước tiến hóa mới. Kế hoạch hoàn tiện loài người được dùng với mục đích tận dụng Third Impact để tạo ra "sinh vật tối cao"

Cây sự sống ở đây không phải một cái cây có rễ có cành có lá như bình thường mà là một bộ phận của Kabbalah, tập hợp của mười Sephirot, bao gồm mười số và 22 chữ cái, diễn tả mười điều Chúa trời đã nói trong chương đầu của Genesis về cách người đã tạo nên vũ trụ.

Mũi thương Longinus, theo một truyền thuyết, Chúa Jesus không chết vì bị đóng đinh câu rút mà vì bị một người lính dùng giáo đâm xuyên ngực khi đang bị treo trên thánh giá. Người lính đó được gọi là Longinus

756. Chương 13: Kế Hoạch Hoàn Thiện Loài Người (3)

- Không thể nào!

Trịnh Xá lập tức kêu lên:

- Cường giả tầng thứ tư, không, nói chính xác là cường giả tầng thứ tư trung cấp, tất cả đều là người đã vượt qua tâm ma. Không cần biết là vượt qua bằng giác ngộ, hay là dùng sức mạnh cường hành vượt qua, tinh thần thể đã kiên cố đến mức chỉ có thể phá hủy chứ không cách nào di chuyển hoặc ảnh hưởng, làm sao có thể bị thứ khác dung hợp được? Cũng giống như hai khối nam châm cho dù là hút lẫn nhau nhưng một khối được cố định trên mặt đất, khối kia kể cả sức hút có lớn cũng vô dụng, không thể...

Nói đến đây, Trịnh Xá đột ngột dừng lại, hắn đã nghĩ tới một khả năng khác.

- Không thể có sức mạnh lớn hơn mặt đất đúng không? Đây chính là chuyện ta muốn nói. Kế hoạch hoàn thiện loài người này nếu giải thích theo từ ngữ thì nó hoàn toàn là phản ứng dây truyền, hơn nữa còn là phản ứng siêu việt giới hạn vật lý, càng ở gần điểm trung tâm hoàn thiện thì càng có khả năng bị hấp thu

http://tieulun.hopto.org

dung hợp trước. Kể cả lúc ban đầu tập hợp thể đó còn rất yếu ớt nhưng theo lực hút không ngừng tăng cường, phạm vi thu hút cũng càng lúc càng lớn, sinh vật bị thu hút có khả năng cực lớn sẽ nhìn thấy tâm ma sâu nội tâm. Không cần biết là thứ yêu thương nhất, thù hận nhất, sợ hãi nhất, hay là bất lực nhất, chỉ cần không chống cự được tâm mà là sẽ bị tập hợp thể đó hấp thu. Cho dù là thành công vượt qua tâm ma, theo tập thể đó hấp thu các sinh vật yếu ớt không ngừng tăng cường, cũng có thể phát sinh quá trình dùng sức ép buộc thu hút, cũng giống như tâm ma kỳ thực cũng có thể lấy lực chứng đạo vậy… Ngươi cho rằng dựa vào người tầng thứ tư hoặc thậm chí tầng thứ năm có thể đối kháng với tập hợp của tất cả mọi dạng sống trên trái đất bao gồm cả vi khuẩn, virus sao? Đó dù gì cũng là sản phẩm cuối cùng của phân hệ da trắng, là kế hoạch có mục tiêu là sáng tạo ra sinh mệnh thể tối cao, chỉ cần vẫn còn là sinh mệnh thể thì không thể đối kháng. Đây chính là toàn bộ kế hoạch hoàn thiện loài người, hơn nữa tập hợp thể đó còn dung hợp tất cả ý thức, kinh nghiệm, tri thức, phương pháp suy nghĩ, thậm chí là tu dưỡng võ học, lý luận khoa học, tất cả mọi thứ của toàn nhân loại… Sinh mệnh thể dưới hình thức ấy đã không còn là một dạng sống trong phạm vi tưởng tượng của loài người nữa, đó là "Thần" chân chính, là thượng đế, là sinh mệnh thể tối cao…

La Ứng Long bấy giờ mới thở dài nói:

- Bây giờ đã hiểu tại sao ta lại phải chạy khỏi Thiên Thần đội, ngoài ra còn muốn giết chết Adam rồi chứ? Ta không muốn biến thành một trong số đó, ta chỉ là ta, là một cá thể La Ứng Long đơn độc. Adam nắm giữ trận đồ, hắn hoàn toàn có thể trở thành ý thức chủ yếu của cả tập hợp sinh mệnh thể đó, còn tên đáng ghét Tống Thiên thì trong đầu chỉ có cái mà hắn gọi là đao đạo, sinh tử đều không đáng để hắn cân nhắc, vì thế hắn hoàn toàn tán thành từ bỏ bản thân, dung hợp vào tập hợp thể. Hắn chỉ hy vọng sau khi dung hợp vào sinh mệnh thể tối cao sẽ có thể cảm nhận đao đạo chí cao vô thượng. Vừa rồi nghe ngươi giải thích ta mới biết, nguyện vọng của hắn đúng là có thể thực hiện.

- Không phải có thể mà là nhất định có thể thực hiện. Không chỉ riêng đao đạo tối cao, bất kỳ ý thức, kinh nghiệm, trí tuệ nào cũng đều hoàn toàn có thể siêu việt cực hạn của nhân loại vì nó rất có thể là sự tổng hợp ý thức của hàng tỷ sinh vật sống mà thành…

Sở Hiên cười lạnh một tiếng, nói:

- Ta cuối cùng hiểu vì sao clone của ta lại có hành động như thế. Cái gọi là quân cờ, phải vứt bỏ là lập tức vứt bỏ, chỉ cần có thể đạt thành bố cục, giành lấy thắng lợi cho phần lớn thì chẳng cần phải để ý tới cái gì khác…

Những người xung quanh nhất thời đều không hiểu Sở Hiên đang nói cái gì, chỉ có Trịnh Xá tựa như mơ hồ có chút ý tưởng, bất quá, giờ phút này hắn cũng chẳng có thời gian để ý những chuyện ngoài lề đó, lập tức hỏi:

- Vậy thì phải làm thế nào? Có cách nào ngăn cản kế hoạch hoàn thiện loài người này không? Hay là một khi khởi động là không thể ngăn cản?

- Có thể ngăn cản, cũng không thể ngăn cản. Phương pháp ngăn cản rất đơn giản, chính là giết chết Adam, kẻ nắm giữ trận đồ Cây sự sống, đây là phương pháp đơn giản, trực tiếp nhất. Nhưng rất đáng tiếc, thực lực của Thiên Thần đội, không, phải gọi là Liên minh Thiên sứ, tuy không phải là rất mạnh nhưng tuyệt đối thuộc vào một trong ba đỉnh cao của thế giới luân hồi. Chúng ta nếu chính diện đối kháng, hoàn toàn không thể dựa vào bố cục hoặc mưu kế để làm suy yếu sức mạnh của bọn chúng. Nếu lấy cứng đấu cứng, kết quả chỉ có thể là thắng thảm, mà Ác Ma đội thì chắc chắn là rất vui lòng tọa sơn quan hổ đấu, trở thành kẻ thắng lợi cuối cùng. Ta đại khái có thể tưởng tượng cách nghĩ của Adam, đó là lợn chết không sợ nước sôi, hắn căn bản không quan tâm tới bố cục, kế hoạch gì cả, chỉ cần ngồi yên chuẩn bị hoàn thành kế hoạch hoàn thiện loài người, sau đó sẽ có thể trở thành kẻ thắng lợi cuối cùng… Ta biết, hắn đang chờ ta và clone của ta xuất chiến…

- Ngoại trừ trực tiếp giết chết Adam ra, thật sự không còn cách nào có thể ngăn cản?

Trịnh Xá coi như đã nghe hiểu nhưng hắn vẫn không bỏ cuộc, tiếp tục hỏi.

- Không có, đây là lí do vì sao ta nói không thể ngăn cản. Kế hoạch hoàn thiện loài người này thuần túy là phản ứng dây chuyền, giống như phản ứng hạt nhân, chỉ cần bắt đầu là không thể dừng lại, trừ phi là giết

http://tieulun.hopto.org

chết Adam. Có điều, kế hoạch hoàn thiện này cũng có khuyết điểm nhất định, chính là thời gian…. Do trận đồ Cây sự sống là sản phẩm kết nối ánh sáng tâm linh của tất cả sinh vật, tác dụng của nó không phải hấp thu ánh sáng tâm linh mà là kết nối chúng lại với nhau. Thứ thật sự hấp thu dung hợp ánh sáng tâm linh của các sinh vật là ánh sáng tâm linh của bản thân Adam. Nói cách khác, tuy hắn chiếm được ưu thế khống chế trận đồ Cây sự sống, có thể hấp thu ánh sáng tâm linh của các sinh mệnh thể yếu ớt xung quanh để tăng cường bản thân sau khi kế hoạch hoàn thiện loài người bắt đầu, nhưng nếu hấp thu ánh sáng tâm linh của kẻ còn mạnh hơn hắn thì kết quả chỉ có thể là hắn bị kẻ khác dung nhập ngược lại, còn sinh mệnh thể mạnh nhất sẽ trở thành ý thức chủ, đã hiểu chưa? Adam chắc chắn không thể, và cũng không dám ngay từ đầu đã đẩy kế hoạch hoàn thiện loài người ra tấn công các cường giả tầng thứ tư, đặc biệt là ngươi và clone của ngươi.

Sở Hiên chỉ sang phía Trịnh Xá, đoạn nói tiếp:

- Lấy ví dụ thế này nhé, trận đồ Cây sự sống có thể coi như một trường lực, hoặc có thể gọi là lĩnh vực, không gian tuyệt đối gì đó. Không gian này sẽ căn cứ theo ánh sáng tâm linh của người sử dụng mạnh hay yếu mà tăng cường, mở rộng, vì thế lúc khởi đầu Adam sẽ làm cái gì? Chính là hấp thu ánh sáng tâm linh của các sinh mệnh thể yếu ớt xung quanh, đó cũng là nguyên nhân hắn thành lập liên mình Thiên sứ, thành viên các đoàn đội đó kỳ thực đều là dinh dưỡng để hắn phát triển…. Đúng rồi, Tống Thiên có lẽ chính là mắt xích quan trọng nhất của kế hoạch hoàn thiện này. Có được cơ sở của cường giả tầng thứ tư này cộng thêm ánh sáng tâm linh của mấy chục người khác cùng với các loại sinh vật, virus trên người zombie vân vân, phỏng chừng hắn sẽ có đủ sức hấp thu ngươi và clone của ngươi rồi. Mặt khác, trước khi trận đồ Cây sự sống khởi động cần thời gian nhất định để kết hợp với vị diện này.

Trịnh Xá lẩm bẩm nói:

- Nói cách khác, cũng chỉ còn cách giết chết Adam? Hơn nữa cũng chỉ cần giết chết Adam là được… Nhưng thực lực Adam chưa bộc lộ, bên cạnh hắn còn có một cường giả tầng thứ tư, muốn trong thời gian ngắn giải quyết hắn mà vẫn hoàn hảo không tổn thương đúng là rất khó. Ngoài ra cũng không thể để kế hoạch đó bắt đầu, nếu không tuy những người khác sẽ biến mất nhưng hắn sẽ càng lúc càng mạnh, đến cả các sinh mệnh thể khác cũng có thể hấp thu phải không? Nói như vậy…. Mẹ nó, Sở Hiên, ngươi phóng virus vào thành phố, sáng tạo ra nhiều quái vật sinh hóa mạnh mẽ vô cùng như thế, một khi Adam hấp thu chúng không phải trong nháy mắt sẽ biến thành cường hãn siêu cấp sao?

- ….Tên dẫn độn nhà ngươi…

Sở Hiên day day hai huyệt thái dương, cười lạnh hỏi Trịnh Xá:

- Ánh sáng tâm linh trong cánh tay ngươi đại khái là của sinh vật mở cơ nhân tỏa tầng thứ mấy?

- Ánh sáng tâm linh trong cánh tay ta? Đùa kiểu gì vậy, ánh sáng tâm linh là sức mạnh tồn tại tận sâu trong ý thức linh hồn, trong cánh tay sao có thể có ánh sáng tâm linh được?

Trịnh Xá ngơ ngác hỏi lại.

- Chính là như vậy, ngươi nghĩ đám thịt nát đó sẽ có cái gọi là ánh sáng tâm linh mạnh mẽ ư? Đó chẳng qua chỉ là bản năng ăn cùng bảo vệ sự sống một cách nguyên thủy của sinh mệnh thể dưới sự tác dụng của virus mà thôi. Nếu như thật sự muốn bàn luận ánh sáng tâm linh mạnh yếu thì số zombie đó chẳng qua chỉ có ánh sáng tâm linh của một đám virus, tổng lượng còn không bằng một người bình thường. Cho nên nếu thật sự biến tất cả mọi người xung quanh Adam thành loại quái vật kia thì kể cả hắn khởi động kế hoạch hoàn thiện loài người, trong thời gian ngắn vẫn không có thực lực uy hiếp đến chúng ta.

Sở Hiên lại nhìn mọi người xung quanh một lượt, nói:

- Ta thừa nhận, kế hoạch hoàn thiện loài người đúng là có thể sáng tạo ra một sinh mệnh thể tối cao. Nếu như hoàn thiện trọn vẹn, về lực lượng rất có thể sẽ đạt tới trình độ cơ nhân tỏa tầng thứ sáu hoặc Hỗn độn Đại la kim tiên trong tu chân mà chúng ta phỏng đoán lúc trước, quả không hổ là sản phẩm cuối cùng của phân hệ phương Tây, cũng không biết có thể đột phá hạn chế của cái hộp hay không…. Nhưng càng khiến ta tò mò hơn là, nếu sản phẩm cuối cùng của phân hệ phương Tây đã lợi hại đến mức ấy thì sản phẩm cuối cùng của phân hệ phương Đông chúng ta sẽ còn mạnh đến trình độ nào nữa? Thứ đó phải chăng là đang

http://tieulun.hopto.org

trong tay clone của ta? Chỉ vỏn vẹn là loại toàn tri toàn năng ở một mức độ nhất định đó sao? Vậy không khỏi hơi...

- Này! Các ngươi điên hết rồi sao?

La Ứng Long đứng cạnh bỗng nhảy dựng dậy, gào lên:

- Các ngươi điên hết rồi sao? Đã biết kế hoạch của Adam, vậy sao còn không mau liên lạc với Ác Ma đội tấn công bọn chúng? Cho dù không thắng trận chiến cuối cùng này thì sao? Tên khốn kia đã phát điên rồi! Hắn không chỉ muốn hấp thu sức mạnh các vị diện của thế giới luân hồi này mà thậm chí còn muốn quay lại thế giới hiện thực, biến tất cả mọi người thành dinh dưỡng của hắn. Chính vì như thế ta mới bất chấp cái chết cũng phải giết cho được hắn! Các ngươi đều điên rồi sao? Vậy mà lại không có phản ứng nào, còn cả Sở Hiên nữa, không ngờ còn thoải mái thảo luận kế hoạch hoàn thiện loài người của Adam, các ngươi không sợ hắn thật sự hoàn thành kế hoạch ấy sao?

- Đã không còn vấn đề gì nữa...

Sở Hiên nhìn bầu trời đen kịt đằng xa, lẩm bẩm nói:

- Tất cả bố cục đã hoàn thành. Ngay từ ban đầu ta đã không chuẩn bị để Adam hoàn thành bất kỳ kế hoạch nào cả. Không cần biết là kế hoạch hoàn thiện loài người hay là kế hoạch gì khác, ngay lúc bắt đầu ta đã không định để hắn hoàn thành...

- Thế cục đã hoàn thành, quân cờ đã đặt xuống, còn về kết cục sẽ thế nào thì ta không thể biết được..... Mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên, ta chỉ có thể làm đến như vậy thôi...

- Ta dù sao cũng chỉ là con người...

757. Chương 14: Phân Chiến! Đối Chiến! Cường Chiến!(1)

- ...Vì vậy mới nói, chúng ta là quân cờ, quân cờ quan trọng nhất trận chiến cuối cùng này.

Tiêu Hoành Luật lặng lẽ nhìn mọi người, lúc này bọn hắn cách thành phố Raccoon không quá xa, nhưng không biết vì sao, Tiêu Hoành Luật trực tiếp để cho đoàn người hạ xuống tại nơi này, mà không trực tiếp tiến vào thành phố.

Mọi người đều yên lặng nghe, bọn họ đều là đồng đội đã trải qua rất nhiều lần chiến đấu sống chết, đối với tính khí và năng lực của nhau đều biết rất rõ. Tiêu Hoành Luật mặc dù còn là một đứa trẻ, nhưng hắn lại là trí giả số hai của Trung Châu đội, cũng là một trong những người có trí tuệ đứng đầu cả thế giới luân hồi, trong thời khắc trọng yếu của trận chiến cuối cùng, hắn tuyệt đối sẽ không làm những việc vô nghĩa.

- Vừa rồi ta đã nhắc đến bố trí của Sở Hiên, nội dung ta không thể nói với các ngươi, nhưng chúng ta đều là quân cờ của Sở Hiên, nói chính xác thì trong trận chiến cuối cùng này mỗi người đều là quân cờ, bao gồm cả Trịnh Xá và Sở Hiên... Cho nên tiếp theo đây nếu như trong chúng ta có người chết, ta hi vọng các ngươi vào khoảnh khắc chết đi ấy vẫn có thể giữ lấy tôn nghiêm, bởi vì chúng ta sau đó sẽ sáng tạo một thần thoại, thần thoại về tiểu đội mạnh nhất cả thế giới luân hồi, ta không hi vọng có người vì sợ chết mà chà đạp tôn nghiêm của đoàn đội.

Tiêu Hoành Luật đặc biệt nhìn hai tân nhân, nói.

- Thần thoại ư?

Mọi người đều có chút khó hiểu, cơ sở về trận chiến cuối cùng bọn họ đều đã biết, chẳng qua chính là Vương đối vương, binh đối binh, sau đó đánh bại tiểu đội Ác Ma để trở thành đội ngũ mạnh nhất cả thế giới luân hồi, nhưng việc này cũng không thể dùng hai chữ thần thoại nay để hình dung.

- Ta biết các ngươi cảm thấy rất khó hiểu. Cứ nghĩ mà xem, một tiểu phân đội của Trung Châu, không chỉ diệt hết tiểu đội Thiên Thần, còn diệt cả một tiểu phân đội của Ác Ma, hơn nữa số thành viên còn lại rất có thể sẽ quyết định kết cục của trận chiến cuối cùng này, việc như vậy chẳng lẽ không phải thần thoại sao?

Tiêu Hoành Luật cười hắc hắc, hắn nhẹ nhàng ngắt một sợi tóc trên trán xuống, vừa nghịch vừa nói:

http://tieulun.hopto.org

- Chiêm Lam, bắt đầu toàn lực quét hình, xác định vị trí của tiểu đội Thiên Thần, tiếp theo ta sẽ an bài việc chiến đấu của các vị...Mọi người, chúng ta rất có thể sẽ có người chết ở nơi này, hơn nữa khả năng tử vong còn rất lớn, ta chỉ hi vọng còn có thể... Mà thôi, mọi người bảo trọng, kế hoạch của ta là...

- Adam, không biết vì sao ta có linh cảm không hay.

Miyata Kuraki kìm nén quá lâu, cuối cùng không chịu được nói với Adam. Lúc này mọi người vẫn đợi tại vùng ngoại ô thành phố, Cả mấy đoàn nhân viên của Liên minh Thiên sứ đã đợi ở đây rất lâu rồi, có điều cũng không ai sốt ruột, dù sao đây cũng là trận chiến cuối cùng, không còn chuyện muốn đạt được điểm thưởng và chi tiết kịch tình nữa, cũng không còn lo lắng nhiều về tương lai, chỉ cần trước mắt có thể sống sót là đủ rồi. Adam sớm đã nổi tiếng trong thế giới luân hồi, đó là thứ nhất, ngoài ra sau khi tiến vào trận chiến cuối cùng hắn cũng không để cho người khác đi làm bia đỡ đạn, mà yên lặng đợi ở vùng ngoại ô thành phố, cũng để cho phần lớn người yên tâm, im ắng chờ ở đây.

Tất nhiên, tiểu đội luân hồi có thể sống sót đến trận chiến cuối cùng, trong bọn họ hiển nhiên không thể toàn là người tầm thường. Cũng có một số kẻ trí tuyệt tuyệt đỉnh trong lòng có hoài nghi, nhưng mà người có danh như cây có bóng, muốn bọn họ dùng bố trí hoặc kế sách của mình nói cho Adam thì da mặt những người này lại không dày như vậy, cho nên kéo dài đến lúc này không ngờ chỉ có một mình Miyata không nhẫn nại được, nói với Adam.

- Ừm, thời gian sắp đến rồi, nếu như không có gì bất thường, ta thực sự có chút lo sợ...

Adam nửa cười nửa không nhìn Miyata, hắn lại hỏi:

- Ngươi có linh cảm không hay gì? Có liên quan tới công pháp của ngươi không?

- Hả? À, công pháp của ta chủ tu tâm linh, lấy tâm sử kiếm, cho nên đối với nguy hiểm thì giác quan thứ sáu của ta cực ky nhạy cảm. Ta vừa mới để cho người trong đội dùng quét hình tinh thần lực kiểm tra xung quanh, nhưng lại không phát hiện được điểm lạ thường nào, cho nên ta cũng không biết rốt cuộc là nguy hiểm gì đang đến gần, Adam, ngươi biết không?

Miyata Kuraki gật gật đầu nói.

- Đại khái có thể tưởng tượng là việc gì, nhưng muốn nói ra tỉ mỉ thì lại hơi khó.

Adam mỉm cười nói.

- Không gì ngoài hai tên Sở Hiên phân biệt phái ra một tiểu phân đội đến công kích chúng ta, tất nhiên, cũng có thể là Trung Châu Đội và Ác Ma đội đánh nhau trước, cũng có thể là một đội ngũ trong hai đội đó và chúng ta đánh, cũng có thể là chúng ta và một đội ngũ đi đánh một đội ngũ khác, rất khó nói rõ ràng, nhưng có một điểm có thể khẳng định, chúng ta sẽ lập tức phải khai chiến ngay lát nữa.

Adam giống như đang nói tới một việc nhỏ nhặt không đáng kể gì, nhưng mọi người xung quanh lại đều nghe mà ngẩn người, Miyata còn chưa lên tiếng, một người bên cạnh đã nói:

- Này, này! Adam! Có chiến đấu sao không nói trước một tiếng? Chúng ta cũng phải có chuẩn bị chứ, hơn nữa đối thủ còn là Trung Châu đội và Ác Ma đội, chúng ta đông người, nếu như bị đánh lén, vậy hậu quả...

Adam cười cười khoát tay, hắn nhìn mọi người nói:

- Biết vì sao ta chọn nơi này không? Vị trí của chúng ta là khu vực nhà cửa tập trung, chỉ nơi này mới có nhà, mấy trăm mét xung quanh toàn là đường cái, bãi cỏ, đồng bằng, đã hiểu chưa? Lúc chọn nơi này ta đã tính toán kỹ rồi, trong chúng ta có mấy tinh thần lực khống chế giả, đem nơi này quét hình một lượt lại hoàn toàn không có chỗ nào bí ẩn nữa, ai có thể vô thanh vô tức chạy đến được? Hơn nữa đây gọi là kế hoạch không bằng ứng hóa nhanh, nếu sớm nhắc cho mọi người, các ngươi không chỉ sẽ luôn lo lắng sợ hãi, mà còn nghi thần nghi quỷ, không đợi người khác đến đánh lén chúng ta đã mất đi hơn nửa sức chiến đấu, tình huống bây giờ chẳng lẽ không tốt sao?

Người xung quanh đều tự nhìn nhau, lời Adam nghe thật không sai, chí ít trước mắt chúng nhân không có ai vì đợi lâu mà mất đi nhuệ khí, nghỉ ngơi dưỡng sức lâu như vậy, nếu có địch nhân đến xâm phạm còn có thể lấy sức nhàn đánh kẻ địch mỏi, nhất thời trừ một số ít người, còn lại đều đã tin lời của Adam.

http://tieulun.hopto.org

- Hơn nữa mọi người cũng không cần quá lo lắng, mặc dù đội ngũ đột kích rất có thể bao gồm cả Ác Ma đội lẫn Trung Châu đội, nhưng chắc chắn không phải là chủ lực của bọn chúng. Hiện tại chủ lực của chúng có lẽ đang giằng co thậm chí đã giao chiến rồi, đội ngũ đột kích tối đa chỉ là một tiểu phân đội của bọn chúng mà thôi, thực lực tự nhiên là còn lâu mới so được với chúng ta, mà vị trí của chúng ra lại dễ thủ khó công, cộng thêm quét hình tinh thần lực và mấy tay băn tỉa của chúng ta, ta chỉ sợ bọn chúng không đến ấy chứ.

Adam mỉm cười tiếp tục nói với mọi người.

Rốt cuộc, một tia nghi ngờ vừa xuất hiện của mọi người đã biến mất, đại đa số người đều bắt đầu cảm thấy may mắn vì bọn họ gia nhập Liên minh Thiên sứ, đoàn đội có Adam làm trí giả này…

"Nhưng mà thật sự không có việc gì sao? Trí tuệ của Adam quả thực là rất cao, nhưng mà Trung Châu đội và Ác Ma đội đều có Sở Hiên, hơn nữa Adam…Hắn dường như đang giấu giếm điều gì đó…"

Miyata còn muốn nói nữa, nhưng nhìn thấy bộ dạng phấn khởi của mọi người xung quanh, hắn cũng chỉ có thể lặng lẽ thở dài, ánh mắt lại nhìn ra bên ngoài. chỗ cách ngoài tòa nhà rất xa…

- …Địa phương này không dễ đánh lén.

Ở một mảnh ruộng hoang cách nơi trú ẩn của Liên minh Thiên sứ rất xa, bảy người đang ngồi cùng một chỗ, bọn họ đều là thành viên của Ác Ma đội, thực lực có cao có thấp, nhưng nếu đã có thể sống sót trong Ác Ma đội vốn lấy pháp tắc của rừng rậm làm tiêu chuẩn, thực lực của bọn họ phải mạnh hơn nhiều so với thành viên tiểu đội luân hồi khác .

Trong bảy người này có một tinh thần lực khống chế giả, Ác Ma đội và các tiểu đội khác có chút khác biệt, không biết vì sao có hai tinh thần lực khống chế giả, một tên trong đó thực lực còn đạt đến top 7 trong cả đội. Mặc dù so với mấy tên quái vật clone Trịnh Xá, Sở Hiên, Triệu Chuế Không này thì hắn đúng là có chút không bằng, nhưng mà thực lực cũng đã đạt đến đỉnh cao trong những người còn lại của Ác Ma đội. Hắn không chỉ là tinh thần lực khống chế giả, mà còn cường hóa cả thuộc tính cấp 2A khống chế kim loại. Tuy chiêu thức và thuộc tính mạnh yếu là căn cứ mỗi người sử dụng khác nhau mà mạnh yếu khác nhau, nhưng người này thiên phú cực cao, lấy thân phận tinh thần lực khống chế giả để điều khiển kim loại, có thể nói rằng, trong cả thế giới luân hồi hắn cũng là cường giả hạng nhất.

Người này chính là đội trưởng của tiểu phân đội Ác Ma này, là chiến lực chính của lần tác chiến này, dù hùng tâm bừng bừng muốn tiêu diệt toàn bộ Liên minh Thiên sứ, nhưng hắn cũng không mù quáng kiêu ngạo đến mức muốn một người xông lên đem đối phương giết sạch. Người có danh như cây có bóng, tiểu đội Thiên Thần dù sao cũng là một trong ba thế lực mạnh nhất của thế giới luân hồi, trí tuệ của Adam cũng xếp thứ hai chỉ sau Sở Hiên, mắt thấy Liên minh Thiên sứ cố thủ không ra, bọn họ cũng chỉ có thể kiên nhẫn đợi ở đây tìm cơ hội.

- ****, đám khốn nạn này chẳng lẽ không có tự tôn của cường giả sao? Dù gì cũng là tiểu đội Thiên Thần cùng tề danh với Ác Ma đội chúng ta, vậy mà lại có thể sợ hãi cố thủ không ra như vậy ư. Ta…

Một thanh diên da đen hắc hắc cười lạnh, gã này dáng người cực lớn, cao gần 2m, ước chừng khoảng hai mươi tuổi, nhưng mà bộ dạng lại vô cùng cổ quái. Một đầu tóc đen bị hắn quấn thành các dải xoắn tít (dân gian người ta gọi là xoắn quẩy ấy), vô số dải tóc bù xù phía sau gáy hắn, trên mũi, trên tai, thậm chí ngay cả trên mắt đều đeo khuyên tai hoặc có thể nói khuyên mũi, khuyên mắt…các loại. Nói tóm lại, vừa nhìn là biết tên này là một dân hippi.

- Ngậm miệng lại.

Một thanh niên tóc vàng cười lạnh cắt lời hắn, người này chính là tiểu đội trưởng của đội ngũ này, cũng là cường gia tinh thần lực khống chế giả và điều khiển kim loại. Hắn là người tồn tại có thâm niên nhất trong đoàn đội, trước cả clone Trịnh Xá, cũng là người ngoại quốc duy nhất sống sót sau lần Trịnh Trá báo thù, cũng là thành viên tham gia lần giao chiến đầu tiên giữa Trung Châu đội và Ác Ma đội, Thomas.

Cái tên nghe thì rất bình thường, nhưng có thể dưới sự thống hận vô cùng của clone Trịnh Trá với người ngoại quốc, cộng thêm ở trong Ác Ma đội luôn kiên trì pháp tắc rừng rậm mà vẫn tồn tại được đến bây giờ, đủ chứng tỏ rằng người này bất luận là đầu óc hay thực lực đều có trình độ nhất định, nếu không đã sớm chết trong một bộ phim kinh dị thế giới nào rồi. Nguyên nhân quan trọng nhất chính là tên này là một tên

http://tieulun.hopto.org

Hồng Lão Ngoại, cũng tức là một số cực ít người ngoại quốc vô cùng sùng bái văn hóa Trung Quốc (lời tác giả: đây là sự thực, ở ngoại quốc đúng là có một số rất ít người ngoại quốc cực kì sùng bái văn hóa Trung Quốc, đa số ở tại các nước phát triển Tây Âu và Mỹ, bọn họ thậm chí coi văn hóa Trung Quốc là văn hóa vĩ đại nhất thế giới. Đương nhiên, Trung Quốc chúng ta cũng có loại người vô cùng sùng bái nước ngoài, hơn nữa tỷ lệ số lượng so với Hồng Lão Ngoại còn đông hơn nhiều...) vào lúc clone Trịnh Xá thê thảm mà đến, hắn cũng là người duy nhất tỏ ý phản đối, ngoài ra sau đó còn cấp cho Trịnh Xá một ít giúp đỡ về mặt vật chất, thế mới giúp cho Trịnh Xá sống sót qua thời kì yếu ớt nhất, tiếp đó trưởng thành lên. Cũng bởi vậy, hắn trốn thoát qua đợt báo thù điên cuồng của clone Trịnh Trá sau này.

Thomas nghiêng mắt nhìn thanh niên da đen, cười lạnh nói:

- Tên mới đến kia, mới trải qua hai thế giới phim kinh dị mà đã bắt đầu Ác Ma đội chúng ta, Ác Ma đội chúng ta treo trên mồm rồi sao? Ngậm cái miệng thối của ngươi lại, ta nghe mà buồn nôn, hơn nữa ngươi biết cái gì là tự tôn của cường giả sao? Nếu cầm đao xông lên chém nhau một trận mà được gọi là tự tôn của cường giả, vậy loại lưu manh đầy đường giống như ngươi đều là cường giả hết rồi, đồ ngu.

Thanh niên da đen cười hắc hắc, mặc dù trong mắt có chút không phục cùng phẫn nộ, nhưng mà hắn lại không nói thêm điều gì, hiển nhiên là rất kiêng dè Thomas, hoặc là lúc trước đã phải chịu thiệt rồi. Nhưng mà nghĩ cũng đúng, người da trắng và người da đen ở nước Mỹ thù oán rất sâu, hàng ngày trong thế giới thực không biểu hiện, nhưng không có nghĩa là sẽ không biểu hiện ra trong loại thế giới cực đoan như thế giới luân hồi này, biểu hiện trong này cũng là một loại biểu hiện trần trụi nhất, nắm tay lớn kẻ nào lớn, kẻ đó là đại ca, nhìn trước mắt thì đại ca chính là Thomas.

Thomas lại chửi vài câu rồi mới nói:

- Nhiệm vụ Sở Hiên giao cho chúng ta là cố thủ ở đây, đến khi Trung Châu đội xuất hiện mới thôi, nếu trong tám tiếng mà Trung Châu đội không xuất hiện, thì chúng ta phải toàn lực tác chiến, bao giờ giết chết Adam mới kết thúc. Đây không phải là lần đầu tiên ta dẫn đội hoàn thành nhiệm vụ của tiểu phân đội, nhưng đây là lần nhiệm vụ khó khăn nhất của ta, ta không hi vọng có người làm vướng tay vướng chân. Nên biết đối phương là Thiên Thần đội và một lượng lớn tiểu đội luận hồi, thực lực thật sự mạnh hơn chúng ta nhiều, cần phải nhớ! Nhiệm vụ của chúng ta là đánh lén! Không phải đi tìm chết.

Mọi người xung quanh đều yên lặng nghe hắn nói, thật lâu sau một người da vàng cao lớn mới mở miệng:

- Thomas, ngươi nói lần này đồng thời nghênh chiến Thiên Thần đội và Trung Châu đội, chúng ta rốt cuộc có mấy phần nắm chắc? Sở Hiên, hắn...hắn thật sự có thể chiến thắng chính mình sao? Phải biết Trung Châu đội cũng có một kẻ giống như hắn...

- Không chỉ Sở Hiên, còn có Trịnh Xá...

758. Chương 14: Phân Chiến! Đối Chiến! Cường Chiến!(2)

Một người khác cũng cẩn thận nói, ánh mắt sáu người đều tập trung nhìn vào Thomas , dù sao cũng hắn là người có thâm niên nhất trong đoàn đội này, thời gian thậm chí vượt qua đội trưởng Trịnh Xá, một ít việc hắn cũng biết được nội tình. Mọi người sớm đã có kinh nghiệm làm quân cờ của Sở Hiên, bọn họ lúc này muốn biết nhất chính là mình cuối cùng có thể sống sót qua nhiệm vụ lần này hay không, hoặc là nói có thể sống sót qua trận chiến cuối cùng này không.

- Trung Châu đội...Lần trước chiến đấu với bọn chúng đã qua lâu như vậy rồi.

Thomas nhắm mắt thở dài, hắn dường như đang hồi tưởng lại quá khứ, thật lâu sau mới nói:

- Lần trước chúng ta giao chiến với Trung Châu đội, mặc dù lấy ưu thế áp đảo diệt sạch bọn chúng, nhưng chúng ta cũng có người chết. Trung Châu đội khi ấy thực lực rất yếu, mặc dù có một trí giả, nhưng so sánh với Sở Hiên thì cũng chỉ là trí tuệ của người bình thường. Mặc dù không biết làm thế nào Trịnh Xá Trung Châu đội trốn được một mạng, mặc dù không biết vì sao để cho Trung Châu đội Trịnh Trá thoát được một mạng, nhưng mà loại đoàn đội bị diệt sạch này hầu như không còn gì để cứu vãn nữa, nhất định là lại phải chậm rãi thu nạp người mới, tích lũy lực lượng phát triển lại từ đầu, thế nhưng...

http://tieulun.hopto.org

- Nhưng không quá lâu sau, chúng ta liền nghe từ miệng một đội ngũ mơ hồ biết được tình hình của Trung Châu đội, nghe nói tiểu đội này gặp phải một tiểu đội chăn nuôi đã bị đánh cho tan tác, bọn họ nhân cơ hội liền đem tiểu đội chăn nuôi kia diệt sạch, mà trước khi bị diệt đã từ miệng bọn chúng biết được tình hình của Trung Châu đội. Chính Trung Châu đội đánh cho đội ngũ chăn nuôi đó đến mức tàn phế, cuối cùng phải dựa vào thập tự hồi sinh mới thoát được một kiếp, đây chính là minh chứng cho sự mạnh mẽ của Trung Châu đội…

Sáu người còn lại đều trợn tròn cả mắt, thời gian bọn họ đến Ác Ma đội mặc dù chưa lâu, muộn nhất chính là người da đen kia chỉ mới qua hai thế phim kinh dị, nhưng mà hai, ba người trong đó cũng đã trải qua chiến đấu đoàn đội, cũng từng nghe người khác nói qua về loại tiểu đội chăn nuôi kia. Đó là một loại mà cả đoàn đội chỉ tập trung vào một, hai, tối đa là ba cường giả, những người còn lại bị coi là nô lệ bị bọn chúng chăn nuôi, dựa vào điểm thưởng và chi tiết kịch tính của các nô lệ để cường hóa chính mình. Làm vậy thực lực sẽ tăng cực nhanh, cũng có thể hoán đổi các thuộc tính, chiêu thức, cùng rất nhiều vũ khí cao cấp rất mạnh. Tuy nói là lấy lực lượng của ngoại vật để tăng thực lực, người của đội chăn nuôi không thể có cường giả đỉnh cấp, nhưng trong các cường giả cao cấp, thực lực của bọn chúng đúng là số một số hai, kể cả một số thành viên của Ác Ma đội đấu với người của đội chăn nuôi cũng nhiều khả năng sẽ bị thua.

- Bây giờ các ngươi đã hiểu rồi chứ? Vì sao Trịnh Xá chỉ cần nghe được tin tức của Trung Châu đội là sẽ lộ ra vẻ mặt ầm trầm đó? Bởi vì hắn còn có vài thứ không bỏ xuống được, cho nên mới không thể bước ra khỏi một bước cuối cùng của tầng thứ tư, đạt đến tầng thứ năm chân chính thái thượng vô tình. Thực ra với thực lực của hắn, thật sự đã vượt qua đệ tứ giai cao cấp quá nhiều rồi…

Thomas khẽ thở dài, rồi lại hưng phấn nói:

- Vẫn là người Trung Quốc chúng ta mạnh. Bất kể là Trịnh Xá hay là Sở Hiên…

Sáu người xung quanh đều bĩu môi, mặc dù trong sáu người có một da đen và da trắng, còn lại bốn người đều là da vàng, nhưng mà bốn người đều là người châu Á hoặc người người châu lục khác, thấy một người ngoại quốc sùng bái Trung Quốc, trong lòng bọn hắn đúng là có chút xem thường, chỉ là cũng không dám nói ra mà thôi.

Thomas lại cười hắc hắc, nói:

- Ta có một phần tám huyết thống là gốc Hoa đấy…Quên đi, nói những lời này với các ngươi có tác dụng gì đâu chứ. Tóm lại một câu, thực lực của Trung Châu đội không yếu hơn Thiên Thần đội, thậm chí còn mạnh hơn một chút, dù gì bọn chúng cũng có Sở Hiên là trí giả…Hơn nữa Trịnh Xá cũng luôn coi bản chính của hắn là cường địch, ta nghĩ kẻ có thể là cường địch của hắn thì thực lực của Trịnh Xá bản chính dù kém cũng không thấp hơn hơn tầng thứ tư trung cấp đâu, chỉ là không biết có thể chính diện chống lại Trịnh Xá được bao lâu…

Bảy người lại tiếp tục thảo luận về thực lực của clone Trịnh Xá, đặc biệt là với việc clone Trịnh Xá không ra tay trong thế giới phim kinh dị gần nhất. Mọi người đều thắc mắc khó hiểu, những kẻ liên quan cũng đưa ra vài suy đoán có điều ai nấy chỉ dám mạnh mồm ở đây thôi còn trước mặt Trịnh Xá, chẳng ai có dũng khí cùng thần kinh thép như Sở Hiên cả, những câu nói và cử chỉ đó căn bản giống như đâm đầu vào chỗ chết. Đương nhiên rồi, đó là Sở Hiên cơ mà… So với vài chuyện khác, ví dụ như những thí nghiệm trong phòng hắn, thì hắn những lúc như vậy đã là vô cùng bình thường rồi.

- À đúng, Phong Thần bảng chẳng phải có khả năng giám thị sao? Nếu những lời chúng ta nói ở đây bị hắn biết được thì…

Người thanh niên da đen đột nhiên nuốt nước miếng, khó nhọc hỏi.

- Hình như điểm nhân quả chẳng còn bao nhiêu đâu, hơn nữa con nha đầu Trương Tiểu Tuyết đó còn lén để lại rất nhiều điểm nhân quả chưa dùng tới, nghe nói đó là số điểm nhân quả mà ả dành lại để giúp Sở Hiên chiến đấu, cũng chẳng hiểu sao Sở Hiên không ngăn cản, tóm lại chúng ta chắc không bị phát hiện đâu…

Thomas sắc mặt cũng hơi tái đi, đáp.

Nhất thời mọi người đều im bặt, tuy dám chắc Sở Hiên sẽ không phung phí mà dùng điểm nhân quả quan trọng kia lên bọn họ, nhưng ai dám mạo hiểm cơ chứ, dù sao gã đó cũng là Sở Hiên mà… Thật đáng sợ.

http://tieulun.hopto.org

Đúng lúc này Thomas đột nhiên ngoảnh đầu nhìn về một phía khác, cách xa tiểu đội Thiên Thần, một làn sóng tinh thần lực từ bên đó truyền lại bắt đầu quét qua đây, trước tiên là quét tới vị trí của Thiên Thần đội, đồng thời hình như cũng thấp thoáng quét về phía bọn họ, nhưng lập tức bị Thomas chặn lại, thêm cả bảy người Ác Ma đội cũng được che phủ khỏi quét hình tinh thần lực. Không chỉ như thế, Thomas còn che phủ cả cho mấy chỗ không mấy quan trọng ở xa, như vậy cho dù kẻ điều khiển tinh thần lực của Trung Châu đội có tinh thần lực mạnh hơn hắn đi nữa, cũng không sao xác định được vị trí của Ác Ma đội.

- ... Trung Châu đội đến rồi!

- Gã Tiêu Hoành Luật đó…

Chiêm Lam vừa dùng quét hình tinh thần lực vừa vẫy tay với Tiêu Hoành Luật:

- Tiêu Hoành Luật, cậu nói chúng ta quét hình trực tiếp như vậy có được không? Thế này chẳng phải đánh rắn động cỏ sao?

Tiêu Hoành Luật thoáng ngạc nhiên nhìn Chiêm Lam, một lúc sau mới lẩm bẩm:

- Xem ra cần thay đổi lại kế hoạch một chút, dù là địch nhân mạnh hơn dự tính hay chúng ta mạnh hơn dự tính cũng đều là biến số đối với toàn cục, có điều biến số đầu tiên thì cực kỳ nguy hiểm, còn biến số thứ hai ít nguy hiểm hơn, ôi, chị mạnh lên từ khi nào thế? Sao chúng ta chẳng biết gì cả?

Chiêm Lam mỉm cười không đáp, lại nói tiếp:

- Nội dung quét hình đã được chuyển tới ý thức mọi người rồi, chỉ còn một vài nơi hình như bị chặn lại, chắc hẳn thành viên Ác Ma đội mà Tiêu Hoành Luật nói đang ở đó.

Tiêu Hoành Luật hỏi một lần, thấy nàng lờ đi cũng chẳng hỏi lại nữa, dù sao sau khi vượt qua A Nightmare on Elm street, thực lực đa số mọi người trong đội đều tiến triển vượt bậc, nên nàng có âm thầm tiến triển cũng là chuyện đương nhiên thôi, vả lại điều quan trọng nhất bây giờ là bố cục chiến đấu với Thiên Thần đội và Ác Ma đội. Tiêu Hoành Luật âm thầm tính toán một hồi, tới chừng nghĩ không ra sơ hở gì nữa mới ngầm gật đầu.

- Vậy dùng kế hoạch trước khi bắt đầu đi, tay bắn tỉa tầm xa là Zero. Tề Đằng Nhất sẽ phối hợp với ngươi sử dụng ngắm bắn vượt chân trời, Chiêm Lam cũng phải ở lại đây kiểm soát toàn cục và liên lạc với cả đoàn, còn những người khác... Vương Hiệp, ngươi phải ở lại bảo vệ mọi người, ngoài ra chút nữa còn có việc cho ngươi, à... Lâm Tuấn Thiên cũng có thể ở lại đây, kỹ năng của ngươi còn chưa thành thục, hầu như chẳng có mấy tác dụng trong lúc hỗn chiến đâu.

Tiêu Hoành Luật nói đến đây liền ngưng lại giây lát, nghĩ ngợi một thoáng rồi nói:

- Cả Minh Yên Vi cũng ở lại đi, thuật bắn tên của ngươi ra sao ta không biết, có điều ngươi đã có thể được phục chế vào Ác Ma đội, ắt hẳn thuật bắn tên cũng có chỗ độc đáo... Thế này đi, ngươi cũng ở lại bảo vệ mọi người.

- Những người còn lại… theo ta tấn công nào!

- Tấn công à?

Adam cau mày lẩm bẩm, dăm ba phút trước, những mấy tinh thần lực khống chế giả trong đoàn đồng thời phát hiện vị trí của Trung Châu đội, mấy thành viên của tiểu đội này đang tiến về phía bọn hắn, hơn nữa còn nhanh chóng áp sát sang bên này, chẳng hề gặp chút trở ngại nào.

- ...Không ngắm bắn được, vẫn ở dưới đường chân trời, công kích của tinh thần lực cũng bị tinh thần lực khống chế giả bên đối phương ngăn chặn, còn các phương thức công kích khác... Vị trí này cũng có thể tạm coi là an toàn, có phải bọn chúng đang gây hấn không?

Adam gõ gõ ngón tay lên mặt bàn bên cạnh mình, lúc này mới lên tiếng:

- Vậy chúng ta cứ đợi ở đây đi, nhân số đối phương rất ít, không loại trừ khả năng chúng nhử mồi. Lại thêm Ác Ma đội đã mai phục xung quanh, chưa chắc mục đích của chúng đã là chúng ta, dù sao chúng ta cũng chiếm được địa lợi và nhân hòa, còn thiên thời thì ba đội mỗi đội một nửa đấu với một nửa, chúng ta cần

http://tieulun.hopto.org

gì phải bỏ ưu thế trước mắt mà đi hỗn chiến với hai đội kia. Chẳng qua bọn chúng chỉ là phân đội nhỏ của Ác Ma đội và Trung Châu đội thôi còn chúng ta là cả một liên minh Thiên Sứ kia mà....

Mọi người xung quanh yên lặng nghe Adam nói, đa phần đều vô thức gật gù, chỉ có mấy kẻ nhíu mày nghĩ ngợi gì đó, một trong số ấy là Aoi, tinh thần lực khống chế giả của Đông Hải đội, nàng ngẫm nghĩ hồi lâu rồi hỏi:

- Adam, liệu có phải Trung Châu đội định sử dụng vũ khí có tính sát thương quy mô lớn không? Ví như đạn hạt nhân chẳng hạn?

- Cũng có thể lắm, nhưng điều này chẳng ảnh hưởng mấy đến chúng ta đâu. Ừm, nói thế này vậy, có lẽ đối với những tiểu đội luân hồi cấp thấp hoặc cấp vừa mà nói, trong thế giới phim kinh dị đụng chạm đến thế lực quốc gia, nhất là thế lực của quân đội thì chỉ có nước chết chìm trong tai họa, nhưng đối với những tiểu đội luân hồi cao cấp hoặc siêu cấp thì thế lực quốc gia và quân đội vốn chẳng phải thứ gì đáng sợ. Cái gọi là quân đội, quân đội mấy chục vạn người cũng không bao vây được một tiểu đội luân hồi cao cấp hoặc siêu cấp, tiểu đội luân hồi cao cấp hay siêu cấp có trang bị máy phi hành cá nhân, tính cơ động đã vượt xa bất cứ thế lực quốc gia và quân đội nào ở thời đại này. Mấy thứ máy bay và xe tăng đó cũng không thể tìm ra mười mấy người giữa hơn trăm vạn dân thành phố được, còn như vũ khí hạt nhân lại càng nực cười hơn. Chúng ta có quét hình tinh thần lực, hễ phát hiện ra vũ khí hạt nhân sẽ có thể lập tức khỏi phạm vi hủy diệt của nó, thậm chí khi chúng ta có được thứ vũ khí siêu cường, phạm vi ảnh hưởng lớn, chúng ta có thể hủy diệt thế giới.

759. Chương 14: Phân Chiến! Đối Chiến! Cường Chiến!(3)

Adam khoát tay nói:

- Thế nên đối với chúng ta, vũ khí hạt nhân chẳng thể coi là thứ gì uy hiếp được, không bằng gọi nó là một điểm mấu chốt trong cục diện có thể vận dụng linh hoạt mà thôi. Chỉ cần sử dụng nó hợp lý, vũ khí hạt nhân vẫn có thể trở thành sự uy hiếp rất lớn, nhưng nếu coi nó là một thứ vũ khí nghịch chuyển càn khôn có tính sát thương trên diện rộng thì... Ta chỉ có thể nói rằng đội ngũ sử dụng thứ vũ khí đó sẽ chỉ là tiểu đội luân hồi cấp thấp hoặc cấp vừa thôi, nếu là tiểu đội cao cấp thì thật ngu xuẩn.

Nói đến đây, Adam ngừng lại, trầm tư giây lát mới tiếp lời:

- Tạm thời cứ tiếp tục đợi ở đây, xem xem tiểu phân đội Ác Ma kia phản ứng thế nào rồi nói... À còn nữa, Trung Châu đội và Ác Ma đội đều phái đi một phân đội nhỏ thôi à? Vậy thành viên chủ chiến của chúng...

- Thành viên chủ chiến của chúng ta ư? Là ý gì đây?

Trịnh Xá một tay nhấc bổng gã thành viên pháp hệ của Ác Ma đội, tò mò hỏi Sở Hiên đang đứng cách mình không xa. Do vừa nãy Sở Hiên đang nói về cách bố trí tiếp theo, đến lúc nhắc đến những thành viên chủ chiến của Trung Châu đội, hắn liền bất mãn hỏi.

- Như ngươi nghĩ đấy.

Sở Hiên khoát tay nói:

- Luận về thực lực, phần lớn thành viên của Trung Châu đội rất yếu, thường phải hợp sức toàn đội để chiến đâu mới có thể phát huy toàn bộ thực lực, nếu trong phim kinh dị thế giới bình thường thì cũng chẳng hại gì, nhưng trong trận chiến cuối cùng này, nếu so với Ác Ma đội thì thật bất hạnh, bọn họ gần như là vô dụng.

- Tiếp theo...

Trịnh Xá mở miệng định nói gì đó, nhưng chẳng thể thốt nên lời, đành thở dài lên tiếng.

- Thế nên mục tiêu chiến đấu của các thành viên phi chủ chiến là gắng hết sức tiêu hao thực lực của các thành viên phi chủ chiến bên Ác Ma đội, và tiêu diệt hoàn toàn Thiên Thần đội. Sau khi hoàn thành hai mục tiêu này, bọn họ mới có thể tham dự vào cuộc chiến của các thành viên chủ chiến, thậm chí trong cuộc

http://tieulun.hopto.org

chiến của ngươi và clone, đây là phương thức nâng bậc chiến đấu từ dưới lên trên, vào thời khắc quan trọng, bọn họ buộc phải hi sinh theo một mức độ nhất định.

Sở Hiên thản nhiên nói.

Trịnh Trá lại thở dài nín lặng nhắm mắt, một hồi lâu sau mới hỏi tiếp:

- Vậy năm người chúng ta... À, thêm cả La Ứng Long nữa, chúng ta là thành viên chủ chiến của Trung Châu đội phải không?

- Không, thành viên chủ chiến thực sự của Trung Châu đội chỉ có ngươi, ta, Triệu Anh Không, Trương Hằng, La Ứng Long, năm người thôi. Còn nhiệm vụ của hai người Trình Khiếu, Imotep là cầm chân phần lớn thành viên Ác Ma đội...

- Một tiểu đội luân hồi có tối đa là hai mươi người, theo khuôn mẫu phần lớn các đội mà nói thì trong đội chỉ có khoảng một tới hai người đạt cấp mạnh nhất mà thôi, tiếp đó là ba đến năm thành viên chủ chiến, tiếp nữa mới là thành viên phi chủ chiến và nhân viên phi chiến đấu. Theo ta dự đoán thì Ác Ma đội cũng phái một phân đội nhỏ tham gia vây đánh Thiên Thần đội, cộng thêm Triệu Anh Không mất tích, nên giờ đây Ác Ma đội mà chúng ta phải đối mặt sẽ có khoảng năm đến tám người, trong đó thành viên chủ chiến có thể tưởng tượng được bao gồm ta, clone của Minh Yên Vi, La Cam Đạo đã trở về đội. Xác suất Triệu Chuế Không còn ở trong đội rất nhỏ, Hạo Thiên chỉ có 50% khả năng tồn tại. Ngoài những người này ra, theo tình huống chúng ta đã biết, clone của ngươi không ở đó, nói cách khác...

Nói đến đây, Sở Hiên ngừng lại, đẩy đẩy mắt kính, nhìn về phía ngôi biệt thự trơ trọi như ẩn như hiện đằng xa... Phía sau đó chính là Hive.

- Nói cách khác, chúng ta phải sử dụng cường công!

- Trịnh Xá! Hiện giờ có thể cho ngươi biết kế hoạch của ta, ngươi không cần lo việc chiến đấu của phân đội, bên đó ta đã bố trí ổn thỏa rồi, chỉ xem xem Tiêu Hoành Luật có thể phát huy hết ưu thế của phân đội bên đó hay không thôi. Mục tiêu của ta không phải Hive, tuy có thể ở dưới đó có tin tức về phòng thí nghiệm số 7, nhưng như vậy chúng ta sẽ ở vào thế hạ phong tuyệt đối về mặt địa hình, phải xông từ trong ra, nhất định sẽ bị Ác Ma đội chặn đứng. Lúc trước ta cũng nói rồi, mục tiêu duy nhất của ngươi chỉ có một, phải đối diện với clone của ngươi bằng tư thái toàn vẹn nhất. Hắn là kẻ địch vượt ngoài sức tưởng tượng của ngươi, cũng buộc ngươi phải khiêu chiến với hắn bằng khả năng mạnh nhất của mình, bất kể được thua, ngươi cũng phải cầm chân hắn, còn lại để bọn ta quyết định thắng bại.

- Trong khoảng ba mươi phút nữa, chúng ta sẽ áp sát Ác Ma đội... Ta cần ngươi xông lên chặn clone của ta lại, rồi hỏi hắn vị trí phòng thí nghiệm số 7 cũng như vị trí clone của ngươi, một khi hỏi được rồi ngươi phải lập tức lùi lại, cách xa hẳn chỗ bọn chúng, sau đó là cuộc chiến của một mình ngươi.

Sở Hiên nhìn ngôi biệt thự càng lúc càng gần, trực tiếp nói với Trịnh Trá.

Trịnh Trá kinh ngạc nhìn Sở Hiên, hắn vốn không ngờ Sở Hiên lại sắp xếp như vậy, một lúc lâu sau mới ngớ ngẩn lên tiếng hỏi:

- Vậy các ngươi thì sao? Đã có cơ hội tốt như vậy, ta không thể giết quách clone của ngươi cùng mấy thành viên chủ chiến của Ác Ma đội sao?

- Không được! Luận từ ta mà ra, muốn giết được ta, ngươi phải sử dụng Hồng hoang, Khai thiên tích địa mới có thể thành công, như vậy thực lực của ngươi sẽ giảm xuống khoảng 30 đến 40%. Ta không biết clone của ta mạnh đến mức nào, nhưng một khi ngươi tiêu hao quá nhiều sức mạnh thì những biến số sau đó ta sẽ không thể nắm chắc được nữa... Rốt cuộc ngươi một chọi một khống chế clone của ngươi là hơn hay tiêu diệt hết thành viên Ác Ma đội, còn ngươi cũng gần như cạn kiệt sức chiến đấu rồi dựa vào sức mạnh của những người còn lại trong Trung Châu đội để đối địch với clone của ngươi thì hơn? Nói thật nhé, nếu khả năng thứ hai xảy ra thì... Ta không cho rằng chúng ta có thể chiến thắng.

- Cũng như vậy.

Sở Hiên cười nhạt nói:

http://tieulun.hopto.org

- Kinh nghiệm quyết định tư tưởng, tuy tư tưởng của ta và clone cũng gần như tương đồng với nhau, nhưng là người trong Ác Ma đội, hắn cũng sẽ lựa chọn khả năng thứ nhất, bởi bọn chúng cho rằng ngươi không thể một chọi một mà thắng được clone của ngươi. Thế nên để tránh Ác Ma đội phải chịu quá nhiều tổn thất và tử vong, một khi ngươi cường hàn nhảy vào trận chiến, hắn nhất định sẽ tiết lộ ngay cho ngươi biết vị trí clone của ngươi… Bởi vì hai bọn ta đều không thích biến số…

- Đây chính là căn nguyên của cục diện Vương đối vương, binh đối binh... Kinh nghiệm quyết định tư tưởng, Ác Ma đội tuyệt đối tin tưởng clone của ngươi cũng như chúng ta tuyệt đối tin tưởng ngươi vậy... Dùng sức mạnh thực sự của ngươi đi, sức mạnh thực sự mà hiện giờ ngươi có được từ sau khi rèn luyện ở Lord of the Rings.

- Ta hiểu rồi!

Trong mắt Trịnh Xá không còn một tia nghi hoặc nào nữa, chỉ còn bình thản cùng đấu chí càng lúc càng sôi sục. Mấy chiếc Goblin glider cùng một thanh phi kiếm quét ngang bầu trời, vượt qua ngôi biệt thự, hướng về phía con phố dài phía sau…

- Chính là bên dưới.

Khi đám người Trịnh Xá vượt qua một căn nhà kho lớn, gã pháp sư hắn xách trên tay đột nhiên mở miệng, nếu nhìn kỹ còn có thể thấy trên cổ tên này có đeo một vòng kim loại, rõ ràng là thứ Sở Hiên từng dùng để khống chế Hạo Thiên.

Trịnh Xá nghe nói bèn điều khiển glider nhào xuống, hắn rung tay một cái, gã pháp sư đang xách theo lập tức máu trào thất khiếu, vừa hít vào thở ra được một nhịp, trái tim đã ngưng đập. Trong thời gian ngắn ngủi đó, Trịnh Xá đã nhảy ra khỏi glider xuống dưới. Ầm một tiếng, hắn đạp thủng mái nhà kho xông thẳng vào trong, sau lưng hắn những người khác cũng nối đuôi nhau tiến vào, quả nhiên bắt gặp sáu thành viên Ác Ma đội ngồi đó, clone Sở Hiên bị Trịnh Trá xách cổ lên.

- Clone của ta ở đâu?

Ánh mắt Trịnh Trá bình thản nhưng trên mặt vẫn thoáng vẻ ngạc nhiên. Tuy đang xách cổ clone Sở Hiên lên nhưng hắn lại cảm thấy dường như tay mình còn cách cổ tên này vài milimet, vẫn thật sự chưa chạm được tới, có trời mới biết thứ gì đang chắn giữa tay hắn và cổ Sở Hiên, cảm giác như là một vòng bảo vệ nào đó.

Trong Ác Ma đội, trừ Sở Hiên và Trương Tiểu Tuyết, bốn kẻ còn lại đều kinh hãi ngẩn người ra, như thể không ngờ Trịnh Xá lại đột nhiên xuất hiện, hơn nữa chẳng đợi bọn chúng kịp phản ứng đã túm ngay được Sở Hiên. Tiếp theo khi những người khác trong Trung Châu đội xuất hiện, chúng mới chạy tản ra bốn phía nhà kho, sau đó kẻ phá tường, kẻ xông ra cửa sổ, chỉ trong một hai giây đã biến mất khỏi nhà kho.

- … Cuối cùng cũng tới rồi sao?

Clone Sở Hiên giống hệt hắn cả về động tác lẫn thần thái, hai người mà nhìn như thể một người vậy (vốn là như thế), hắn không ngờ còn giơ tay đẩy gọng kính nói:

- Trương Tiểu Tuyết, truyền vị trí vào đầu hắn.

Trương Tiểu Tuyết nhanh nhẹn gật đầu, khẽ vuốt trang giấy trong tay, nhìn một lượt rồi lên tiếng:

- Được rồi.

Trong chớp mắt, Trịnh Trá chợt thấy trong óc mình bỗng xuất hiện thêm vài thông tin. Đây nhất định không phải do tinh thần lực nối liền não bộ mà được, hắn đã chiến đấu cùng Chiêm Lam bao lâu nay, đương nhiên cũng hiểu rất rõ về tinh thần lực. Đoạn tin tức này bỗng không xuất hiện trong não hắn, cảm giác khác hẳn với việc dùng tinh thần lực để liên kết, bởi vậy hắn thoáng liếc nhìn Trương Tiểu Tuyết một cái, sau đó lại nhìn đám người Trung Châu đội phía sau mình rồi mới dụng lực đạp mạn, nhảy vọt lên goblin glider đang lư lửng trên nóc nhà kho. Ở đằng xa mấy thành viên Ác Ma đội trơ mắt nhìn hắn bay út đi mất... Để lại sau lưng một trận chiến sắp mở màn!

http://tieulun.hopto.org

760. Chương 15: Gặp Lại (1)

- …Nói thật, Vương đối vương, binh đối binh cũng không phải kế hoạch ban đầu của ta.

Chờ sau khi Trịnh Xá đã đi xa, clone Sở Hiên mới quay đầu lại nhìn mấy người trước mặt, hắn đẩy đẩy mắt kính, nói:

- Lúc trước ta chuẩn bị dùng ưu thế sức mạnh của toàn đội tới chiến đấu với Trung Châu đội. Khi thực lực chênh lệch tới một trình độ nhất định thì tất cả mọi âm mưu đều chỉ là trò cười, nhưng đến sau này tính toán đó lại biến thành Vương đối vương, binh đối binh.

Sở Hiên ngoắc tay gọi mấy người sau lưng, nhóm Trương Hằng cũng không do dự, lập tức lao ra ngoài kho hàng, bên ngoài đó chính là chiến trường của bọn hắn. Bốn thành viên Ác Ma đội lúc trước đã thể hiện sức mạnh, không nghi ngờ gì, bọn hắn đều là thành viên chủ chiến của Ác Ma đội… Nhân số so với Sở Hiên phỏng đoán thì có chút chênh lệch, ít nhất là La Cam Đạo cũng không tồn tại, bất quá, Hạo Thiên lại có mặt trong đó…

- Ồ? Vậy bắt đầu thay đổi suy nghĩ từ lúc nào?

Sở Hiên ra dấu gọi mọi người xong mới quay sang phía clone, hỏi.

- Bắt đầu từ lúc đoạt được Phong Thần bảng.

Clone Sở Hiên căn bản không chút giấu giếm, trực tiếp trả lời

- Phong Thần bảng?

Sở Hiên gật đầu nói:

- Là Phong Thần bảng bí ẩn nhất trong Phong Thần diễn nghĩa? Đây là nguyên nhân ngươi có thể toàn tri toàn năng ở một mức độ nhất định phải không? Nó có tác dụng gì? Giống như trong Phong Thần diễn nghĩa, hay là như trong một bộ truyện tranh(*)? Một khi viết tên ai lên trên, người đó sẽ tử vong? Vũ khí xác suất nhân quả…

Clone Sở Hiên lắc đầu đáp:

- Đúng là vũ khí xác suất nhân quả. Giống như ngươi và ta đều đã biết, nghịch chuyển nhân quả là đặc trưng lớn nhất của vũ khí xác suất nhân quả, mà Phong Thần bảng thì chính là vũ khí xác suất nhân quả đỉnh cao được thiết kế để nghịch chuyển tất cả mọi sự vật, bao gồm không gian, thời gian, năng lượng, thậm chí là cả vũ trụ. Giống như kế hoạch hoàn thiện loài người của Adam là sản phẩm cuối cùng của Thánh nhân và người tu chân phương Tây, Phong Thần bảng này cũng là sản phẩm cuối cùng của Thánh nhân và người tu chân phương Đông. Cái viết tên vào là tử vong như ngươi vừa nói lúc nãy chẳng qua chỉ là một công năng rất không quan trọng của Phong Thần bảng mà thôi.

- Phong Thần bảng bao gồm hai bộ phận, một là nguồn năng lượng để khởi động Phong Thần bảng, hai là chủ thể sử dụng nguồn năng lượng đó để đảo ngược nhân quả. Năng lượng dùng để khởi động Phong Thần bảng gọi là điểm nhân quả, khi người với người tiếp xúc, hoặc làm một số việc nào đó, chỉ cần có thể thay đổi xung quanh hoặc khiến ai đó biến đổi thì đều có thể sinh ra điểm nhân quả. Cũng như ta và ngươi đã biết, thời gian có thể chữa trị tất cả, đó chính là lý thuyết "trượt vỏ chuối" đơn giản. Cho dù ngươi có thể đảo ngược thời gian, quay về thế giới một trăm năm trước, khi ngươi muốn giết chết một nhân vật có thể quết định lịch sử, hoặc là gây thay đổi nào đó trong lịch sử thì ngươi làm thế nào cũng không thể hoàn thành mục đích, có khi chỉ giẫm phải một mảnh vỏ chuối mà ngã chết, mà Phong Thần bảng lại vừa đúng là thứ có thể đảo ngược loại nhân quả này. Không cần biết là chuyện gì, chỉ cần ngươi có thể tạo ra biến động lớn, hoặc là sinh ra nhân quả tương tác với người khác, ví dụ như ngươi đánh một quyền giết chết người khác, hoặc là biến hắn thành kẻ bán thân bất toại, buộc thân nhân hắn phải chăm lo cho hắn suốt quãng đời còn lại, hay là nuôi dưỡng một đứa trẻ lang thang, cho nó được giáo dục cao cấp, tất cả đều có thể sinh ra điểm nhân quả, thậm chí là ném một quả bom hạt nhân xuống một thành phố lớn cũng có thể tạo ra rất nhiều điểm nhân quả...

- Nhưng rất đáng tiếc, bọn ta không thể làm như vậy để thu hoạch điểm nhân quả, đây là vấn đề thứ hai của Phong Thần bảng, sử dụng năng lượng. Một khi có được điểm nhân quả là có thể khởi động Phong

http://tieulun.hopto.org

Thần bảng, nó có thể hoàn thành nhiệm vụ ngươi yêu cầu…. Không có chuyện một phần hay là đại đa số, chỉ cần có yêu cầu, kể cả ngươi muốn thành thần nó cũng có thể hoàn thành, nhưng sẽ căn cứ theo trị số entropy của vũ trụ để quyết định số điểm nhân quả cần tiêu hao. Như chúng ta đã biết, vũ trụ được sinh ra từ vụ nổ của một chất điểm, sau đó entropy của vũ trụ không ngừng gia tăng, từ nhân đến quả, quả đó lại là khởi đầu của vô số nhân mới. Toàn vũ trụ chỉ có một xu hướng từ có trật tự biến thành vô trật tự, mà Phong Thần bảng thì lại là vũ khí có thể đảo ngược quá trình ấy. Chuyện như ngươi nói, viết tên ai lên người đó sẽ tử vong, ngoài ra căn cứ theo những gì chúng ta biết về Phong Thần bảng trong Phong Thần diễn nghĩa thì người đó còn chết trong tình huống cực kỳ hợp lý, cũng tức là hợp với thiên đạo tự nhiên, việc này có thể coi là… Phong Thần bảng làm đảo ngược giá trị entropy, cả vũ trụ sẽ bài xích món vũ khí này cùng người sử dụng nó. Chủ Thần không gian đã diễn tả kết quả bị vũ trụ bài xích, đó là cực kỳ đen đủi, thậm chí đến lúc cực đoan sẽ biểu hiện bằng cái chết. Những gì diễn ra trong loạt phim Final Destination chính là kết quả của việc bị vũ trụ bài xích. Mà nếu nói theo nhân quả, bọn ta nhận được điểm nhân quả để sử dụng Phong Thần bảng, vậy thì nhận được điểm nhân quả cũng sẽ bị vũ trụ bài xích, nhận được càng nhiều thì càng bị bài xích mạnh. Do vậy đến tận bây giờ bọn ta vẫn không có đủ điểm để viết tên Trung Châu đội các ngươi, thậm chí là sáng tạo một cường giả tầng thứ tư trung cấp cũng không đủ.

Sở Hiên nghe tới đây liền gật đầu, nói:

- Như vậy quan sát cự ly xa hoặc là toàn tri một cách đơn giản sẽ không tạo thành quá nhiều chướng ngại, bởi vì trước khi bộ phim kinh dị này bắt đầu chúng ta cũng không ở cùng một không gian vũ trụ. Cho dù các ngươi biết được tất cả những chuyện về bọn ta thì giữa chúng ta vẫn không có nhân quả gì để tính toán, các ngươi cũng không bị không gian vũ trụ đang ở bài xích… Vì thế sau khi có được Phong Thần bảng, ngươi nhất định là đã cẩn thận quan sát bọn ta, biết được đẳng cấp thực lực cụ thể mới có quyết định Vương đối vương, binh đối binh đúng không? Vậy thì sao bây giờ lại phải nói với ta những chuyện này? Chỉ vỏn vẹn cho ta biết công dụng của Phong Thần bảng sao?

- Tạo hóa ngọc điệp!

Ánh mắt clone Sở Hiên vụt biến thành cuồng nhiệt, nói:

- Là vũ khí xác suất nhân quả đỉnh cao, Phong Thần bảng thực chất là thứ được Thánh nhân và người tu chân phương Đông tạo ra để đối phó với kẻ chế tạo cái hộp, thậm chí là vượt ra ngoài cái hộp, ý nghĩa của nó tuyệt đối không chỉ vẻn vẹn là để làm vũ khí cho tiểu đội luân hồi. Bất quá, vũ khí không thể sử dụng thì căn bản chẳng có chút ý nghĩa nào, Phong Thần bảng này không hoàn chỉnh. Cũng giống như những gì chúng ta biết trong thần thoại, ngoài Phong Thần bảng thần bí vô song ra, còn có một thứ khác cũng kỳ bí khôn lường, đó là Tạo hóa ngọc điệp. Trong thần thoại, chúng ta chỉ biết nó là tiên thiên thần khí, có thể nhìn thấu cả vũ trụ, đạt tới cấp độ đại đạo. Đương nhiên, đây là hệ thống thần thoại phương Đông của chúng ta, cái gọi là đại đạo huyền bí mơ hồ đó kỳ thực theo suy luận logic và phán đoán tư duy mà nói, căn bản không thể thừa nhận chính xác, không bằng nói rằng, đại đạo…. Thực chất chính là cái hộp, như vậy Tạo hóa ngọc điệp hẳn phải là mấu chốt để phá vỡ cái hộp. Mà tạo hóa vốn cũng là một cách để gọi của nhân quả, nói cách khác, Thánh nhân và người tu chân của chúng ta sớm đã lưu lại vũ khí xác suất nhân quả cuối cùng này cùng chìa khóa để khởi động nó trong thần thoại. Phong Thần bảng cần có Tạo hóa ngọc điệp để khởi động, như vậy mới có thể đạt tới hoàn mỹ, hoàn toàn không chịu ảnh hưởng của hiệu ứng vũ trụ bài xích… Ta muốn Tạo hóa ngọc điệp trong tay ngươi!

- Được thôi.

Sở Hiên cũng không chần chừ, trực tiếp lấy Tạo hóa ngọc điệp vẫn không cách nào phân tích được trong túi không gian ra, đoạn ném sang cho clone của hắn, đồng thời cũng nói:

- Giao dịch này rất hợp lý, ngươi nhường cho Trung Châu đội bọn ta quyền được đấu một trận công bằng, còn ngươi thì có được Tạo hóa ngọc điệp. Nhưng muốn sử dụng được nó thì còn phải đánh bại hoàn toàn Trung Chây đội bọn ta, nếu không, Phong Thần bảng hoàn chỉnh này sẽ thuộc về bọn ta.

Clone Sở Hiên nhận lấy Tạo hóa ngọc điệp, đưa sang cho Trương Tiểu Tuyết đứng bên cạnh rồi mới nói:

- Mặc dù ta cho Trung Châu đội quyền đánh một trận công bằng nhưng vẫn có một số việc vượt ra ngoài dự đoán của ta, thế nên mới biến thành cục diện thắng bại năm năm như trước mắt. Từ điểm này mà nói, ta đã thua một hiệp, thua trước biến số…

http://tieulun.hopto.org

Điểm này, Sở Hiên trong lòng cực kỳ rõ ràng, đó chính là thực lực của Trung Châu đội so với Ác Ma đội đúng là yếu hơn một chút. Nếu là trước khi Ác Ma đội có được Phong Thần bảng thì hắn cũng không ngại tận dụng lợi thế có hai trí giả của Trung Châu đội để tiến hành một lần hợp tác bố cục, giống như những gì hắn đang để Tiêu Hoành Luật làm hiện tại. Làm như thế Trung Châu đội sẽ có 50% chiến thắng Ác Ma đội, còn về Vương đối vương, binh đối binh thì là tình huống có lợi nhất với Trung Châu đội, Ác Ma đội chiếm được "thế" mạnh hơn chắc chắn là sẽ tránh không để tình huống này phát sinh.

Đến khi Ác Ma đội có được Phong Thần bảng… Đó là một bước ngoặt, khiến thực lực Ác Ma đội càng thêm mạnh mẽ, nhưng cũng là biến số đột ngột tăng mạnh.

Dùng Phong Thần bảng biết được chân tướng Liên minh Thiên sứ cùng kế hoạch hoàn thiện loài người của Adam, clone Sở Hiên không thể không tìm cách tiêu diệt Thiên Thần đội, hoặc là hạ thấp uy hiếp từ Thiên Thần đội xuống mức thấp nhất, đây là biến số thứ nhất. Biến số thứ hai là hậu quả sử dụng Phong Thần bảng, một khi có được thứ này thì người nắm giữ nó không cần biết có sử dụng hay không, chỉ cần phát sinh quan hệ với người khác là sẽ tạo thành tích lũy điểm nhân quả, dẫn tới sự bài xích của vũ trụ. Mà căn cứ theo quan hệ nhân quả, có Ác Ma đội thì mới có người nắm giữ Phong Thần bảng, cho nên toàn bộ Ác Ma đội sẽ là đối tượng bị bài xích, đây là biến số thứ hai, may mắn. Biến số thứ ba là clone Sở Hiên biết trước được thực lực Trung Châu đội, đặc biệt là vấn đề liên quan đến cấp độ sức mạnh của Trịnh Xá. Ngoài clone Trịnh Xá ra, có thể nói, trong toàn thế giới luân hồi không còn tìm được ai có thể địch lại hắn được nữa. Cho nên, nếu clone Trịnh Xá đã có thể dễ dàng chiến thắng Trịnh Xá bản chính thì tại sao còn phải mạo hiểm lựa chọn hỗn chiến? Tuy hỗn chiến gần như tuyệt đối có thể chiến thắng Trung Châu đội nhưng Ác Ma đội thắng thảm sẽ còn lại được mấy người? Đây cũng chính là ý Sở Hiên bản chính muốn nói với mấy người Trung Châu đội lúc trước, kinh nghiệm quyết định tư tưởng, Ác Ma đội tin tưởng tuyệt đối vào clone Trịnh Xá, còn Trung Châu đội cũng tin cậy như thế với Trịnh Xá bản chính… Do đó, Vương đối vương, binh đối binh mới có tiến hành hoàn hảo, đây là biến số thứ ba, quân bài lớn nhất của hai bên, Trịnh Xá.

- Biết bây giờ ta đang nghĩ gì không?

Sở Hiên nhìn hai người trước mắt, bình thản nói. Đồng thời hai tay hắn khẽ rung, hai khẩu coilgun lập tức rơi xuống, tên này đã bày thế khởi đầu của Gunkata.

- ….Là về tính hình chiến đấu của phân đội kia phải không? Đó là lý do vì sao ta muốn ngươi giao ra Tạo hóa ngọc điệp để bù đắp. Tuy không biết ngươi rút cuộc đã để lại chỉ thị gì cho phân đội kia của Trung Châu đội nhưng nếu đã muốn tiêu diệt Thiên Thần đội, lại còn phải đối mặt với tất cả thành viên phi chủ chiến của Ác Ma đội mà ta phái đi, trước khi chiến đấu của chúng ta kết thúc, bọn chúng không cách nào rời xa chỗ đó được. Lại cộng thêm virus siêu cấp ngươi phóng ra, có lý do để tin rằng, đám vật hy sinh đó về cơ bản là chết chắn rồi. Kết quả trận chiến cuối cùng… Sẽ cho chúng ta quyết định!

Trong lúc nói, clone Sở Hiên cũng rung hai tay, hai khẩu coilgun rơi xuống tay hắn. Tư thế hắn bày ra cũng là mở đầu của Gunkata giống hết như Sở Hiên bản chính, hai người ngoài quần áo khác nhau ra thì phảng phất như ảnh phản chiếu trong gương.

"…Ngươi quả nhiên là thất bại rồi. Nếu chỉ coi thành viên thành viên phi chủ chiến là vật hy sinh thì clone của ta, ngươi thật sự thất bại rồi…"

"Kinh nghiệm quyết định tư tưởng, đây mới là chuyện ta đang nghĩ…"

Sở Hiên nhắm mắt lại, đến khi mở ra, hai mắt hắn đã biến thành nhiệt huyết sôi trào, tiếp đó hắn chĩa súng vào hai người trước mặt, bóp cò.

(*) Truyện Phong Thần bảng của Trần Mưu, tác giả Hỏa Phụng liêu nguyên

761. Chương 15: Gặp Lại (2)

Kinh nghiệm quyết định tư tưởng… Hai người hoàn toàn giống nhau, trong hai hoàn cảnh khác nhau, hình thành nên hai con người hoàn toàn khác nhau…

Lại nói về clone Sở Hiên, hắn quả nhiên không hề thông báo tin tức về Trung Châu đội cho bốn người còn lại. Ngoài Trương Tiểu Tuyết nắm giữ Phong Thần bảng biết được chi tiết những chuyện đã xảy ra thì bốn

http://tieulun.hopto.org

người kia đều bị che giấu. Bốn người này bao gồm clone Minh Yên Vi và clone Hạo Thiên, hai người còn lại thì thành viên Trung Châu đội chưa từng gặp qua, gồm một nam tử cầm cổ kiếm cùng một thiếu nữ mặc áo hoa. Phản ứng của bốn người đều cực nhanh, vừa thấy không thích hợp lập tức phân tán ra bốn phía xung quanh, chỉ tiếc là gần đó không có tinh thần lực khống chế giả, vì thế họ cũng không thể thông qua xiềng xích tâm linh để biết được rút cuộc là đã xảy ra chuyện gì. Đến khi từ trong kho hàng có bốn người phóng ra, bọn họ mới đình chỉ suy nghĩ, cẩn trọng quan sát bốn thành viên Trung Châu đội.

"Sở Hiên đến cùng là đang nghĩ cái gì vậy? Trước sau điều đi hai nhóm người, chỉ lưu lại mấy người chúng ta thủ ở đây… Chẳng lẽ bọn ta bị hắn tính kế vứt bỏ?"

Trong lòng bốn người đều âm thầm suy nghĩ, bất quá khi bốn thành viên Trung Châu đội xuất hiện, ánh mắt hai người trong đó lập tức sáng lên, ngoài clone Minh Yên Vi nhìn chằm chằm vào Trương Hằng, tên cầm cổ kiếm cũng khóa chặt lấy La Ứng Long.

Người ở vào cấp độ như Trương Hằng và La Ứng Long đều vô cùng mẫn cảm với những gì như sát khí. Trương Hằng vốn là xạ thủ tầm xa, đối với hắn những thứ như cảm giác thật sự đã thành bản năng, còn La Ứng Long thì là cường giả tu chân cấp nguyên anh trở lên, cảm tri nhạy bén tự nhiên là không cần phải nói. Bị hai người kia gắt gao khóa chặt, Trương Hằng cùng La Ứng Long đã nhanh chóng trốn vào khu vực cao ốc dày đặc ở bên cạnh. Hai người Trình Khiếu và Imhotep hơi thoáng ngẩn ra rồi một người vận hành Nam Đẩu thủy điểu quyền tung người chạy đi, người còn lại trực tiếp biến thành bão cát biến mất.

"Trương Hằng..."

Minh Yên Vi hai mắt mang đầy tơ máu, phảng phất như sắp trào cả ra ngoài. Nàng nhìn về hướng Trương Hằng đằng xa, khẽ lẩm bẩm mấy câu, tiếp đó cầm cây cung lớn màu trắng bên tay lên, giương cung bắn ra một mũi tên năng lượng. Bụp một tiếng thanh thúy, mũi tên bay lên trên không mấy trăm mét rồi trực tiếp phát nổ, một bông hoa năng lượng màu trắng tiêu tán giữa không trung. Bấy giờ, Minh Yên Vi mới cầm cung đuổi theo sát Trương Hằng, cũng tiến vào khu vực nhà cửa san sát.

Ba người còn lại của Ác Ma đội đều yên lặng chờ đợi tại chỗ. tuy lúc này bọn họ không cách nào trao đổi nhưng với thành viểu đội Ác Ma vốn lấy pháp tắc của rừng rậm làm cơ sở sinh tồn mà nói, trong bất kỳ tình huống ác liệt nào, chiến đấu, phối hợp, sinh tồn, thậm chí là cả trao đổi, bọn họ đều có một hệ thống đặc biệt của riêng mình. Mũi tên Minh Yên Vi bắn ra vừa rồi đại biểu nàng đã tìm thấy con mồi của mình, ngoài ra còn là tuyên bố mồi săn cá nhân. Nếu có thành viên khác trong đội muốn nhúng tay vào... Kẻ đó sẽ phải đối mặt với hai kẻ địch, một là Minh Yên Vi, hai là thành viên Trung Châu đội kia.

'....Ngoài tên biến thái Triệu Chuế Không đó, không ngờ thật sự lại có người sử dụng tuyên bố cá nhân này?"

Ba người còn lại đều kinh ngạc không thôi, phải biết rằng tuyên bố các nhân này ngoài biểu thị đối với kẻ địch không chết không thôi ra, còn là sự khiêu chiến với các thành viên khác trong đội. Đây là đoàn đội áp dụng phát tắc của rừng rậm, muốn sống sót thì phải mạnh hơn, độc hơn, đáng sợ hơn kẻ khác, ngoài bố cục của Sở Hiên ra, cả Ác Ma đội không hề cấm đoán các thành viên trong đội chiến đấu với nhau, ví dụ như Triệu Chuế Không từng lợi dùng tuyên bố cá nhân này liên tục phế bỏ mấy cường giả mới tiến vào Ác Ma đội... Là phế bỏ chứ không phải giết chết, nguyện vọng lớn nhất của mấy người đó trước khi chết, có lẽ chính là có thể được chết...

Ba người còn lại không phải cường giả mới tiến vào, cũng không phải loại tay mơ ngoài mạnh trong yếu gì. Bọn họ là đội viên chủ chiến của Ác Ma đội, cũng biết rõ thực lực của Minh Yên Vi, tự nhiên là không thể trong lúc đại quyết chiến với Trung Châu đội như thế này mà lại làm những việc ngu ngốc như đi quấy rầy người khác, hiện tại họ còn nhiệm vụ khác quan trọng hơn.... Trung Châu đội vẫn còn ba thành viên.

Nam tử cầm kiếm hít sâu một hơi, tiếp đó chợt ngửa mặt lên trời hét lớn, đồng thời tung trường kiếm ra giữa không trung. Thanh trường kiếm không hề phát ra ánh thép xanh như bình thường mà tỏa ra một màu xám trắng quỷ dị, hắn cứ như vậy đạp lên trường kiếm, bay đi xa.

"Còn hai tên..."

Hai thành viên còn lại của Ác Ma đội, Hạo Thiên cùng cô gái áo hoa đều thầm nói. Họ biết nam tử cầm kiếm kia chắc chắn là lựa chon tu chân giả La Ứng Long vừa mới gia nhập Trung Châu đội, như vậy Trung Châu đội sẽ còn lại hai người...

http://tieulun.hopto.org

"....Còn lại thì phải trông vào Sở Hiên thôi..."

Hạo Thiên và cô gái áo hoa cùng yên lặng liếc nhìn phía kho hàng, đó là nơi cường giả đứng thứ hai của Ác Ma đội chiến đấu... Có lẽ, sau khi có được Phong Thần bảng, thực lực của hắn đã đủ sức khiêu chiến Trịnh Xá...

Đương nhiên, Triệu Chuế Không tuy gọi là có thực lực đứng hàng thứ tư nhưng tất cả mọi người đều không dám khinh thường hắn, thậm chí là cả clone Trịnh Xá. Thực lực của hắn sở dĩ còn xếp sau cả La Cam Đạo có được EVA 01, nguyên nhân quan trọng nhất là từ sau khi hắn nhận được tin tức nào đó trong một vài thế giới phim kinh dị trước liền không tùy tiện ra tay với người khác nữa... Mà cũng chẳng có ai dám động võ với hắn...

- ....Hai người hợp thể...

Triệu Chuế Không mỉm cười nhìn thiếu nữ trước mặt, nhẹ nhàng nói:

- Tinh thần thể, hoặc có thể nói là ánh sáng tâm linh của chúng ta có khuyết điểm trí mạng, cũng tức là không hoàn chỉnh. Điểm này hẳn là vì phương pháp bồi dưỡng chúng ta ngay từ ban đầu đã sai lâm. Ánh sáng tâm linh là một chỉnh thể, từ thân thể tới linh hồn, là tiêu chí lớn nhất của sinh vật sống tiến hóa. Nếu như chỉ vỏn vẹn là vì hiệu quả sức mạnh to lớn và mở cơ nhân tỏa của ánh sáng tâm linh thì những sinh vật sống được chế tạo ra vì mục đích đó về căn bản chỉ có thể gọi là những kẻ dị dạng, cũng chính là chúng ta...

Triệu Chuế Không ngắm nhìn con dao găm màu đỏ sậm trong tay, mỉm cười tự giễu, nói:

- Xem ra chúng ta đều sử dụng một biện pháp giống nhay, đó là hoàn thiện ánh sáng tâm linh. Do chúng ta không được hoàn chỉnh nên mới có thể sớm sử dụng sức mạnh vượt xa trình độ mở cơ nhân tỏa của mình lúc đó, nhưng cũng như vậy, vì không hoàn chỉnh nên tuổi thọ, tinh thần, thậm chí là cả ánh sáng tâm linh của chúng ta đều có hậu họa rất lớn, đến một lúc nhất định, chúng ta sẽ....

Nói tới đây, Triệu Chuế Không thoáng nhắm mắt lại rồi lại mở ra, trên mặt đầy nét cười ấm áp.

- ...Cho nên, quả táo nhỏ của ta, có biết vì sao ta cứ mãi không giết muội không? Bởi vì chúng ta đều là kẻ ánh sáng tâm linh có khuyết điểm, cho dù là dùng phương thức hai "bản thân" để hoàn thiện bộ phận thiếu hụt đó thì chúng ta chung quy vẫn là bản không hoàn chỉnh. Không cần biết là sức mạnh, ý chí tâm linh cứng cỏi hay là cường độ cơ thể, thân là đối tượng bồi dưỡng thành thể tiến hóa hoàn mỹ, chúng ta đều là những kẻ thất bại... A a, quả táo nhỏ thân yêu của ta, khi muội còn non nớt ta vẫn luôn bảo tồn muội thật kỹ càng, đến bây giờ muội cuối cùng cũng trưởng thành rồi. Quả táo nhỏ đáng yêu của ta cuối cùng cũng đã có thể ăn được rồi, cực phẩm đồng nhan cự nhũ cơ mà...

Nói đến đây, nửa thân dưới Triệu Chuế Không không ngờ lại từ từ cứng lên. Lời nói nghe qua thì đúng là rất kiên quyết, dứt khoát, có điều tên khốn này quả thật là có khuynh hướng biến thái, trong thời khắc quan trọng chuẩn bị quyết đấu thế này vậy mà lại làm ra chuyện như vậy, đúng là quá...

- Ôi, ca ca, huynh cuối cùng thì vẫn bị tâm ma nuốt chửng rồi...

Khác với Triệu Chuế Không bình tĩnh đứng ở trên đường, không chút động đậy, Triệu Anh Không lại ẩn nấp trong những tòa nhà đổ nát xung quanh. Thanh âm của nàng không ngừng từ bốn phía truyền lại, nơi giọng nói phát ra không lúc nào thôi biến hóa, khiến người khác căn bản không thể cảm nhận được vị trí của nàng.

- Tâm ma? Không, đây có lẽ mới thật sự là ta, quả táo nhỏ đáng yêu... Trong chúng ta chỉ có một người có thể sống sót, rút cuộc là muội ăn ta? Hay là để ta ăn muội đây? Đến lúc đó chúng ta sẽ là bản hoàn chỉnh thực sự. Cái gì mà Trịnh Xá, Sở Hiên, tu chân, EVA, tất cả đều là kẻ yếu không thể so sánh được với chúng ta. Hưng phấn chưa? Ra nước chưa? Quả táo nhỏ đáng yêu của ta...

Vừa dứt lời, Triệu Chuế Không phảng phất như biến thành một chuỗi ảo ảnh, dùng tốc độ mắt thường khó có thể theo kịp, bắn thẳng về phía giọng nói Triệu Anh Không vang lên. Ánh dao màu đỏ máu lóe lên, con dao màu đỏ sậm vậy mà lại chém ra được đao mang đỏ máu dài tới mấy mét. Ầm ầm mấy tiếng, những tòa nhà trong vòng một trăm mét phía trước đao mang không ngờ lại đồng thời sụp đổ, mỗi khối bê tông cốt thép đều biến thành hạt bụi. Đây đã không đơn giản là bị dao găm chém qua nữa mà là một loại năng lượng tương tự như ánh sáng tâm linh.... Hoặc có thể nói, đây là ánh sáng tâm linh của Triệu Chuế Không.

http://tieulun.hopto.org

- Quả táo nhỏ của ta, so với ánh sáng tâm linh gần như kỳ tích có thể hấp thu tất cả mọi loại năng lượng của muội, ánh sáng tâm linh của ta thật sự quá tầm thường, chỉ vỏn vẹn biểu hiện ra dưới dạng niệm động lực mà thôi, cho nên khi đối mặt vơi quả táo nhỏ, ta luôn rất là tự ti mà...

Triệu Chuế Không mỉm cười, lại vạch qua một luồng đao mang đỏ máu, một loạt nhà cửa khác cách chỗ hắn một trăm mét đồng loạt sụp đổ, bê tông cốt thép lại biến thành cát bụi. Tên này cứ bình thản đứng tại chỗ, nhìn qua giống như toàn thân đầy sơ hở nhưng Triệu Anh Không ẩn nấp trong đống đổ nát lại căn bản không dám công kích.

"Quá mạnh mẽ.... Kỹ năng mạnh hay yếu có liên quan tới người sử dụng cùng phương thức sử dụng. Cho dù là ánh sáng tâm linh biểu diện dưới phương thức bình thường nhất nhưng ca ca vẫn thật sự là mạnh đến mức đáng sợ..."

762. Chương 15: Gặp Lại (3)

Tốc độ Triệu Chuế Không nhanh đến đến biến thái, đó là tốc độ mà Triệu Anh Không lúc này hoàn toàn không thể tưởng tượng nổi, vì thế người vốn thích cận thân chiến đấu như nàng bây giờ lại ẩn nấp đi, dẫn dắt Triệu Chuế Không vốn thích đánh lén ám sát tới tấn công nàng... Đương nhiên, nếu chỉ có tốc độ không thôi thì Triệu Anh Không đã từng trải nghiệm qua Hủy diệt của Trịnh Xá cũng không phải là không có sức phản kích, nhưng Triệu Chuế Không lại không chỉ vẻn vẹn có tốc độ. Ánh sáng tâm linh của hắn biểu hiện ra dưới dạng niệm động lực, được hắn sử dụng bằng một phương thức nào đó, loại niệm động lực ấy liền chấn động với tốc độ cực cao. đúng vậy, chính là chấn động, khi niệm động lực tồn tại dưới dạng sóng chấn động quanh người hắn, uy lực liền giống như bao quanh cơ thể hắn là vô số bức tường laser. Đại khái là ngoài trừ loại cực tốc cực mạnh như trạng thái Hủy diệt của Trịnh Xá có thể công phá tầng bảo vệ đó ra thì những người khác gần như không thể làm gì nổi hắn.

Ở vào đẳng cấp này như bọn họ, nói một cách đơn giản là đối với cường giả tầng thứ tư, sức mạnh thật sự ngoại trừ lực lượng tuyệt đối trên thực chất, còn bao gồm cả khả năng khống chế cùng phương thức sử dụng lực lượng.Về hai điểm này mà nói, Triệu Chuế Không đều là siêu cấp cường giả hạng nhất.

"Quả nhiên là vẫn quá miễn cường. Ý thức hoàn chỉnh tạm thời hình thành bằng phương thức dung hợp của ta hiện tại chung quy vẫn không bằng được nhân cách và thân thể hoàn chỉnh hình thành bằng phương thức cắn nuốt của hắn. Hơn nữa, ta cũng đã quá lâu không giao đấu với người khác, ngủ say thời gian dài khiến thức lực ta giảm xuống ba phần so với lúc đỉnh cao, còn hắn... Ca ca của ta, thực lực của huynh cũng không ngừng tăng cường..."

Hai người đã giằng co ở đây khá lâu, Không biết tại sao, hai ngươi cũng không tiến vào trạng thái giao chiến, từng câu, từng câu nói chuyện, thỉnh thoảng xuất kích một chiêu nhưng cả hai đều cố ý khắc chế một cách kỳ lạ. Điểm này Triệu Anh Không căn bản là nghĩ mãi mà không hiểu được, chỉ là tiềm thức nói với nàng, không thể nhanh chóng phân thắng bại như vậy...

Đúng lúc này, ở phía xa đột ngột bùng lên một luồng sáng cức mạnh, nhất thời phía chân trời như xuất hiện một vầng mặt trời chới mắt. Đó không phải là ánh sáng phát ra từ vụ nổ kịch liệt, mà là một loại ánh sáng lạnh không mang theo nhiệt độ. Theo ánh sáng đó đột ngột bùng lên, chấn động kịch liệt từ khoảng cách rất xa truyền loại, phảng phất như một cơn động đất, chỉ là mức độ rung động cũng không quá gấp gáp, theo ánh sáng dần dần ảm đạm, luồng chấn động cũng từ từ bình tĩnh lại.

Luồng sáng đó vừa mới hơi dịu đi, ở một hướng khác, một ngọn lửa màu đen to lớn đột nhiên phóng thẳng lên không trung, phảng phất như nuốt chửng cả một phần tư bầu trời ở hướng đó. Đến khi một luồng sức mạnh cực lớn phá tan ngọn lửa đen ra thì từ hướng đó liền truyền lại cảm giác áp bức càng thêm kịch liệt. Không biết tại sao, Triệu Anh Không chỉ cảm thấy khí thế từ phía đó giống như một ngọn núi lớn đè xuống, cho dù cách nhau xa cả mấy chục kilomet, luồng uy áp đó vẫn không thể địch lại nổi.

- Cuối cùng cũng bắt đầu rồi à?

Triệu Chuế Không cũng thôi vẻ điên cuồng, hai mắt hắn hơi thoáng vô thần nhìn sang bên đó. Đến khi luồng áp bức kia khẽ giảm đi, hắn đột nhiên lại bật cười cuồng dại, trong phạm vi mười mét xung quanh

http://tieulun.hopto.org

người hắn xuất hiện từng luồng xung động phẳng phất như nước chảy có thể thấy được bằng mắt thường, hắn đã toàn lực sử dụng ánh sáng tâm linh.

'Cuối cùng cũng bắt đầu sao?"

Trong lòng chợt lóe lên một tia minh ngộ kỳ lạ, Triệu Anh Không cũng yên lặng bước ra khỏi đống đổ nát, hai tay cầm thanh kiếm Excalibur trong suốt, mắt nhìn chằm chằm vào Triệu Chuế Không.

- Bắt đầu đi, ca ca, trận chiến cuối cùng này... Cũng là trận đấu cuối cùng của chúng ta, bắt đầu đi!

Quay ngược lại trước lúc Hắc viêm bộc phát một thời gian, Trịnh Xá sau khi nhận được bản đồ vị trí từ clone Sở hiên liền lập tức sử dụng Goblin glider bay về phía phòng thí nghiệm số 7. Lối vào sơn cốc chỗ đó cũng là nơi clone của hắn đang trấn giữ, đó là chiến trường cuối cùng để hai người bọn hắn quyết đấu... Cũng là trận đánh quan trọng nhất quyết định thắng lợi của trận chiến cuối cùng...

"Clone của ta, những gì ngươi ban cho ta trong Resident Evil 2, đau khổ, sỉ nhục, cùng với cảnh tỉnh... Đến bây giờ ta cuối cùng cũng có thể trả lại tất cả cho ngươi rồi! Ta phải đánh bại người, cùng với sự kiên trì đau khổ gần như bệnh hoạn của ngươi! Còn cả một điểm quan trọng nhất, ta phải để Trung Châu đội trở thành đỉnh cao của thế giới luân hồi này!"

Trịnh Xá trong lòng ngổn ngang trăm mối, hắn chỉ cảm thấy trong ngực như có một ngọn lửa đang phun trào, vô số quá khứ hiển hiện ra trước mắt. Bắt đầu từ lúc tiến vào Resident Evil 1, cho đến từng lần liều mạng chiến đấu cùng đồng đội, rồi lại tới hy sinh và tử vong của chiến hữu, điếu thuốc hút dở của Trương Kiệt, thập tự hồi sinh của Chiêm Lam. Lại tới cảm giác bất lực trong Resident Evil 2, cảm giác tuyệt vọng đến cùng cực khi trơ mắt nhìn đồng bị giết ngay trước mặt, bản thân thì bị đánh bại mà không có sức hoàn thủ... Cuối cùng cũng phải đối mặt rồi, kẻ mạnh nhất trong cả thế giới luân hồi, một "bản thân" khác đang đứng ở đỉnh cao, kẻ ôm theo bi kịch cùng thù hận mà tồn tại... Cuối cùng cũng thật sự đối mặt rồi!

Mắt thấy sơn cốc càng lúc càng gần, Trịnh Xá đã dần dần rời khỏi ngoại vi thành phố, đột nhiên từ hai bên trái phải có ba người hai nam, một nữ bay tới. Cô gái đang dùng quét hình tinh thần lực khóa chặt hắn, hai người đàn ông kia thì một trái một phải điều khiển máy phi hành cá nhân lao về phía hắn. Khí thế của hai người này đều không yếu, nhất thời tuy chưa thể khẳng định thực lực của họ đến mức nào nhưng rất có khả năng đã đạt tới trình độ cơ nhân tỏa tầng thứ ba đỉnh cao, thậm chí là tầng thứ tư.... Bọn ho là hảo thủ hàng đầu, cũng tuyệt đối là thành viên chủ chiến trong tiểu đội luân hồi.

- Là thành viên Ác Ma đội? Chẳng trách clone Sở Hiên dễ dàng bị ta tìm thấy như vậy, chẳng trách trong số sáu người trong thành phố không có tinh thần lực khống chế giả, hóa ra đều bị Sở Hiên điều đến đây ngăn cản ta?

Trịnh Xá trong lòng máy động, lập tức nhận ra lai lịch của ba người này. Ngoài trừ Thiên Thần đội có thực lực thế này ra, trùng hợp đợi ở đây ngăn cản hắn như vậy, hơn nữa còn có thực lực mạnh mẽ như vậy, ngoài Ác Ma đội ra, không còn ai khác có thể làm được. Mục đích của clone Sở Hiên đã vô cùng rõ ràng, hắn muốn dùng ba vật hy sinh này để làm suy yếu thực lực của Trịnh Xá... Đây mới là đòn mai phục của clone Sở Hiên với Vương đối vương, binh đối binh sao?

"Ngu xuẩn, không hiểu tính người... Hay là còn có bố cục khác?"

Trịnh Xá thầm chửi một câu. Hắn đã không còn tâm trí đâu để mà suy nghĩ tới âm mưu, bố cục gì nữa. Trong thời khác quan trọng sắp sửa quyết chiến này, toàn bộ tâm thần của hắn chỉ còn lại có chiến đấu, cho dù là thêm ba gã cản trở nữa cũng không thể ngăn cản hắn tiến tới...

- Cút ra!

Trịnh Xá rút Hổ hồn đao, hét lớn một tiếng, đồng thời hai mắt biến thành một mảng trong suốt. Đó không phải vẻ mờ mịt khi mở cơ nhân tỏa, cũng không phải kích động chiến ý nồng nặc, cũng không phải tỉnh táo, trấn định, đó là một loại trong sáng, thuần khiết không cách nào diễn tả được, phẳng phất như cả thế giới đều thu nhập vào bên trong. Cùng lúc đó, trên người hắn bùng lên một cảm giác áp bức không thể hình dung nổi, trước khi hai người kia từ hai bên trái phải hợp vây tới, hắn đã trực tiếp xuyên qua khe hở giữa họ lách ra ngoài, cũng không để ý tới cử động của ba người chỉ điều khiển Goblin glider càng bay càng xa.

http://tieulun.hopto.org

Hai người bay lên trên đó không ngờ lại đứng ngây ra giữa không trung, không chút cử động, đến khi Trịnh Xá đã bay đi xa mấy nghìn mét, cô gái kia mới nôn nóng kêu lên:

- Các ngươi điên rồi sao? Mau đuổi theo tấn công hắn! Nhiệm vụ Sở Hiên giao cho chúng ta là tận lực tiêu hao sức mạnh của hắn, các ngươi sẽ bị Sở Hiên...

- Thật đáng sợ...

Hai người kia cũng không truy kích Trịnh Xá mà phảng phất như cảm thấy rét buốt, toàn thân run rẩy kịch liệt, trong đó một người thì thào nói:

- Thật đáng sợ, cảm giác như đã chết qua một lần vậy, nếu tấn công hắn... Chúng ta sẽ bị giết trong nháy mắt. Cái gì mà thực lực chỉ ở trình độ Triệu Chuế Không, đang lừa nhau à, sức mạnh đó... Rõ ràng là đã ở cấp độ của đội trưởng rồi...

Trịnh Xá lúc này lại không nghe thấy những gì ba người phía sau thì thào bàn tán, thật sự kết quả dễ dàng vượt qua sự ngăn cản của họ thế này không hề khiến hắn cảm thấy ngạc nhiên, bởi vì... Ba người này cũng không phải thành viên Trung Châu đội, hoặc có thể nói clone Sở Hiên không hiểu tính người, hắn chỉ tính toán như máy móc để ba người này phục kích tiêu hao thực lực Trịnh Xá. Trên thực tế, thực lực ba người cũng không yếu, nếu thật sự chính diện nghênh chiến với ba người thì thực lực hắn ít nhất cũng bị tiêu hao mất một phần. Đáng tiếc là, độ đoàn kết trong đội của bọn họ chung quy vẫn giống như trong Resident Evil 2, Ác Ma đội bất quá chỉ là một đội ngũ tôn sùng pháp tắc rừng rậm, đoàn kết với nhau bằng sức mạnh mà thôi...

Nhưng thật sự là đơn giản như vậy sao? Kẻ kia dù sao cũng là Sở Hiên cơ mà. Kể cả clone Sở Hiên có thể cũng không giống Sở Hiên bản chính, một lòng truy cầu tình cảm và cảm giác, nhưng... Trí giả mạnh nhất của thế giới luân hồi này, mưu kế của hắn thật sự chỉ đến mức ấy thôi sao? Chắc chắn là phải còn một đòn chân chính nữa...

Mang theo nghi hoặc như vậy, Trịnh Xá bay về phía sơn cốc phát ra luồng khí thế. Vừa rồi khi khí thế hắn bộc phát, ở phía này cũng đồng dạng tỏa ra một luồng khí thế kinh thiên, cô tuyệt, bạo lệ, cường đại...

Cùng lúc đó, từ đỉnh núi ở lối vào sơn cốc, một luồng lửa đen kịt xộc thẳng lên trời. Hỏa diễm màu đen như vô cùng vô tận, phóng lên cao đến mấy nghìn mét, phảng phất như muốn nuốt chửng cả bầu trời. Đỉnh núi cũng bị ngọn lửa vô biên đó bao trùm toàn bộ, Trịnh Xá nếu tiếp tục lái glider bay tới sẽ đâm sầm vào bức màn lửa đen đó.

- Kẻ thù định mệnh của ta... Ta tới đây!

Trịnh Xá hét lớn một tiếng, nội lực cùng năng lượng vampire trong cơ thể vụt chuyển động, đồng thời cơ nhân tỏa cũng không ngừng khai mở. Chỉ trong vài hơi thở, hắn đã tiến vào trạng thái Tiềm long biến, đồng thời cũng sử dụng sức mạnh cấp độ Hủy diệt, vận chuyển toàn thân. Sau khi truyền chân nguyên lực vào Hổ hồn đao, hắn vung đao bổ thẳng xuống, sức mạnh khổng lồ mang theo lực cắn xé của chân nguyên lực, chặt đứt ngang giữa luồng lửa đen, cả người cũng không chút do dự, xuyên thẳng qua màn chắn bằng lửa kia.

Đỉnh núi nhỏ này đã bị thiêu đốt thành dạng như thủy tinh, sành sứ. Ngọn lửa đen đó cũng thật kỳ diệu, có thể thiêu đốt mọi vật mà không làm bị thương chủ nhân, khi nó rút đi thậm chí còn kéo theo cả nhiệt độ lưu lại trên đất núi, Trịnh Xá đặt chân lên đỉnh núi chỉ cảm thấy một mảng lạnh lẽo. Ngọn lửa đầy trời lúc trước đã hoàn toàn biến mất không thấy tung tích, phảng phất như cảnh tượng hỏa diễm trùng thiên vừa rồi chỉ là ảo giác

Trên đỉnh núi, clone Trịnh Xá tay cầm cự kiếm bốc lửa, bộ dạng hắn vẫn như thế, mặt mang vết sẹo, ánh mắt đầy sát phạt, cùng với ngọn lửa đen như tự có sinh mệnh dập dờn quanh người và đôi cánh đen tuyền.

- Đến rồi à? Bản chính, ta đã đợi ngươi lâu rồi...

- Đúng, ta đã đến... Clone, ta cuối cùng cũng đã đến!

http://tieulun.hopto.org

763. Chương 16: Chiến Đấu! Bộc Phát Toàn Diện! (1)

Tiêu Hoành Luật biết... Biến số của trận chiến cuối cùng này nằm trong tay hắn, hoặc có thể nói là trong tiểu phân đội hắn lãnh đạo.

Là trận chiến cuối cùng, nhân tố mang tính quyết định là cuộc đấu giữa Trịnh Xá và clone Trịnh Xá, ai giành được thắng lợi trước, tiểu đội của người đó sẽ giành được thắng lợi trong trận chiến cuối cùng này. Nhân tố mang tính quyết định thấp hơn là tiểu đội của Sở Hiên. Nếu như bọn họ chấm dứt chiến đấu trước khi Trịnh Xá và clone Trịnh Xá phân thắng bại thì không những có thể ảnh hưởng tới cuộc chiến giữa hai người Trịnh Xá mà còn có thể quyết định kết quả của trận chiến cuối cùng này... Đương nhiên, mọi chuyện đều có ngoại lệ, cái gọi là ngoại lệ đó chính là biến số!

Trận chiến cuối cùng này tuy là do số ít cường giả đẳng cấp cao quyết định kết quả nhưng nếu Tiêu Hoành Luật có thể tận dụng triệt để manh mối mà Sở Hiên giao cho thì tiểu phân đội của bọn hắn sẽ sinh ra sức ảnh hưởng khó mà đo lường được, thậm chí còn thay đổi toàn bộ kết cục của trận chiến cuối cùng.

"Đương nhiên, quan trọng nhất vẫn là nắm chắc hiện tại, tiêu diệt toàn bộ Liên minh Thiên sứ cùng tiểu phân đội Ác Ma..."

Tiêu Hoành Luật bóp bóp cái trán đã hơi hơi phát đau, tiếp tục nhìn về phía tòa nhà cao tầng ở đằng xa. Đó chính là nơi Liên minh Thiên sứ đang tập trung, dưới sự che phủ, quấy nhiễu của mấy tinh thần lực khống chế giả, Chiêm Lam căn bản không thể lấy được một chút tin tức nào, nói cách khác, Zero cũng không cách nào tiến hành bắn tỉa mục tiêu bên trong.

Mà mấy người bọn hắn cũng gần như không thể tiếp cận thêm nữa, chưa nói tới những chuyện gì khác, chỉ riêng đội ngũ bắn tỉa tầm xa đông đảo trong Liên minh Thiên sứ cũng đủ để tiêu diệt toàn bộ bọn hắn rồi. Hai bên đều sử dụng màn chắn tinh thần lực, như vậy biện pháp duy nhất có thể ngắm bắn được đối phương chỉ còn lại dùng mắt thường quan sát. Không cần biết là Liên minh Thiên sứ muốn tiêu diệt những kẻ tới xâm phạm hay là Tiêu Hoành Luật muốn lợi dùng khả năng bắn tỉa siêu xa của Zero, hai bên trên thực tế đều đứng ở cùng một điểm xuất phát.

- Tuy nhiên, chúng ta có ưu thế đặc biệt, chỉ cần chờ thêm vài phút nữa là thế trận giằng co này sẽ không còn ý nghĩa gì nữa...

Tiêu Hoành Luật nhìn những người còn lại, nói. Lúc này hai bên đúng là đang giằng co, mặc dù không thể dùng quét hình tinh thần lực để quan sát đối phương nhưng khu vực che phủ lại sờ sờ ra trước mắt, chỉ cần tinh thần lực khống chế giả quét sơ qua một lược là có thể xác định cực kỳ rõ ràng vị trí thành viên đối phương, đương nhiên, chỉ vỏn vẹn là phạm vi đại khái trên quy mô lớn mà thôi. Việc này cũng khiến cả hai bên đều không thể tùy tiện di chuyển, trừ phi là tình hình lại có biến hóa cực lớn, mà biến hóa đó cũng chính là thứ mà Tiêu Hoành Luật vẫn đang chờ đợi.

Khoảng mấy phút sau, từ phía chân trời mơ hồ xuất hiện một chấm đen cực nhỏ, nhìn qua phảng phất như không hề tồn tại, chỉ có người thị lực cực tốt mới có thể ẩn ước nhìn thấy nó. Bất quá, theo thời gian từ từ trôi đi, chấm đen đó cũng dần dần trở nên rõ rệt, nó rõ ràng là một quả tên lửa xuyên lục địa đang bay tới. Các tinh thần lực khống chế giả của Liên minh Thiên sứ tất nhiên là có thể quét hình chi tiết tất cả, nhất thời tất cả mọi người trong tòa nhà đều trở nên hốt hoảng, tất cả không hẹn mà gặp, nhất tề nhìn sang phía Adam vẫn đang nhắm mắt, mỉm cười ngồi đó.

- ...Chỉ vẻn vẹn sử dụng tên lửa hạt nhân là đã muốn ép chúng ta chạy ra ư? Cái này không khỏi quá ấu trĩ sao?

Adam âm thầm lẩm bẩm. Hắn cũng không tin người phụ trách tiểu phân đội của Trung Châu đội lại ngây thơ như vậy. Kể cả người phụ trách đó thật sự ấu trĩ đến mức ấy thì Sở Hiên cũng tất có biện pháp nương theo sự ấu trĩ này để sắp đặt ám cục. Hắn gần như có thể khẳng định, quả tên lửa này có vấn đề, chỉ tạm thời chưa biết được vấn đề rút cuộc là ở chỗ nào, hoặc có thể nói là hắn đã bỏ qua mất điểm gì?

"Có thể gây ra một đòn trí mạng đối với ta chỉ có hai khả năng, một là trực tiếp giết chết ta, hai là tiêu diệt phần lớn thành viên Liên minh Thiên sứ. Hai khả năng này trong điều kiện sử dụng tên lửa hạt nhân đều không thể thực hiện, nói cách khác, hoặc là ta đã quá đa nghi, người lãnh đạo tiểu phân đội Trung Châu

http://tieulun.hopto.org

này đúng là một kẻ ngu ngốc, hoặc là hắn che giấu sát cơ ở chỗ nào đó mà ta không chú ý tới... Nhưng đó rút cuộc là cái gì?"

Suy nghĩ trong đầu Adam chuyển động cực nhanh, chỉ trong vài giây đã tính đến mấy chục khả năng, bất quá động tác hắn cũng không chậm trễ, đứng dậy nói với những người xung quanh:

- Mọi người còn ngẩn ra làm gì? Những ai có biện pháp công kích tầm xa lập tức dùng sức mạnh ngăn cản quả tên lửa đó. Tống Thiên, nếu như tên lửa tiến vào phạm vi nguy hiểm mà vẫn chưa bị phá hủy thì sẽ do ngươi tiến hành công kích cuối cùng...

- Các tinh thần lực khống chế giả, ta cần mọi người hỗ trợ... Có một món vũ khí có thể tiêu diệt trong nháy mắt bất kỳ thành viên Trung Châu đội và Ác Ma đội tới tập kích. Đây là một vũ khí sát thương trên quy mô lớn không bị Chủ Thần hạn chế, nhưng sử dụng nó cần sức mạnh cực lớn cùng rất nhiều người tham dự, vì thế ta hy vọng, các vị có thể giúp ta một tay, tên của món vũ khí này là... Ngọn giáo của thần Osiris bản hoàn chỉnh, cũng được gọi là Mũi thương Longinus, một món thần khí có thể xuyên thủng linh hồn và năng lượng!

Những người xung quanh, hoặc có thể nói là ngoại trừ vài người ít ỏi biết được nội tình ra, đại đa số đều không biết kế hoạch hoàn thiện loài người của Adam đã chính thức khởi động. Một kế hoạch đủ sức thay đổi cả thế giới luân hồi, hoặc có thể nói là rất có thể phá vỡ "cái hộp", đạt tới cảnh giới tạo vật chủ, cuối cùng cũng lặng lẽ bắt đầu trong tòa cao ốc này. Mà tiểu phân đội Ác Ma và Trung Châu đang bao vây xung quanh lại không hề biết rằng... Chỉ cần kế hoạch của Adam thành công, vậy thì bọn họ thật sự chết chắc, bao gồm tất cả mọi sinh vật trên trái đất của thế giới này, tất cả đều chắc chắn phải chết!

Tạm thời không nhắc đến Adam đang bắt đầu khởi động kế hoạch hoàn thiện loài người, khi tên lửa càng lúc càng bay đến gần, mấy người Tiêu Hoành Luật đột nhiên lấy trong túi ra một bình thủy tinh nhỏ, mọi người đều mở bình uống cạn chất lỏng bên trong đó. Đến tận lúc này, trong tòa nhà kia mới có mấy quả cầu lửa cực lớn bắn ra, cùng với mấy viên phi đạng sáng chói đồng thời phóng lên, tất cả đều tập trung vào quả tên lửa xuyên lục địa đang dần dần tiếp cận.

"Vô dụng rồi... Nếu chỉ là đầu đạn hạt nhân bình thường thì trừ phi trực tiếp đánh trúng, nếu không từ độ cao mấy nghìn mét bắn xuống, hơn nữa còn ở cự ly xa thế này, sóng xung kích lan truyền tới chỗ đó đã không đủ sức đột phá bất kỳ vòng bảo vệ cấp D hoặc trên cấp D nào nữa rồi. Với tiểu đội luân hồi cấp độ như Liên minh Thiên sứ mà nói, vũ khí sát thương quy mô lớn thông thường của loài người đã không thể tạo thành uy hiếp nữa. Nếu là bom khinh khí đương lượng nổ siêu cao, ngoài ra còn đồng thời phát xạ hơn mười quả trở lên vào cùng một khu vực thì còn có thể tiêu diệt được, bất quá, mục đích của ta lại không phải vũ khí hạt nhân, bọn chúng làm sao mà thoát được?"

Tiêu Hoành Luật yên lặng đứng nhìn đòn tấn công càng lúc càng tới gần quả tên lửa. Cuối cùng khi một quả cầu lửa to lớn bắn trúng tên lửa, đầu đạn lập tức phát nổ một cách yếu ớt, ngoại từ bản thân nhiên liệu tên lửa bùng nổ ra thì không có chút dấu vết nào của đầu đạn công phá, đừng nói cái gì vũ khí hạt nhân, thậm chí đến cả uy lực của tên lửa hành trình thông thường cũng không xuất hiện. Theo những quả cầu lửa còn lại và phi đạn cùng đánh trúng mục tiêu, vụ nổ lập tức trở nên kịch liệt, nhưng đến khi cả quả tên lửa hoàn toàn hóa thành tro bụi vẫn không xuất hiện tình huống đầu đạn phát nổ, có thể thấy, quả tên lửa này vốn không có gì gọi là đầu đạn hạt nhân cả... Vậy thì nó được bắn ra để làm cái gì? Chỉ vỏn vẹn cho có thôi sao?

- ...Không đúng! Bên trong tên lửa có thứ gì đó!

Adam đang đứng dưới đất, bày trí một ma pháp trận không quá phức tạp, giữa ma pháp trận là Ngọn giáo của thần Osiris lấy được trong thế giới The Mummy, thậm chí trong tay Trịnh Xá cũng có một cây. Đây không phải là vật phẩm hạn chế gì trong thế giới luân hồi, phàm những đội đã trải qua thế giới The Mummy đều có cơ hội nhất định lấy được món vũ khí này, chỉ không ngờ nó lại là thứ có thể xuyên thủng cả linh hồn lẫn năng lượng, Mũi thương Longinus.

- Không sai, nó có rất nhiều bản, mỗi thanh đều là bản thật.... Cũng đều không phải là bản thật. Ngọn giáo này chỉ vẻn vẹn là chìa khóa, do Thánh nhân và thuật sĩ luyện kim sợ rằng di tích của họ bị con người lãng quên, hoặc là tìm thấy di tích nhưng không lấy được đồ nên mới chế tạo ra nhiều bản như vậy.... Có lẽ mũi

http://tieulun.hopto.org

giáo đâm chết Christ trong lịch sử chính là một thanh lưu truyền ra từ thế giới luân hồi, vì thế, điểm đặc sắc thật sự cũng không phải nằm ở ngọn giáo này...

Đây là nguyên văn những gì Adam nói, thật sự đến lúc này hắn cũng đã chẳng cần phải để ý xem những người khác có thể suy đoán ra kế hoạch của hắn hay không nữa, bọn họ đã không còn cách nào có thể ngăn ngăn cản được hắn nữa. Kế hoạch hoàn thiện loài người cần có đủ thời gian để thích ứng hoàn cảnh cùng những kẻ bị hấp thu, đó là sơ hở lớn nhất của kế hoạch này, ngoài đó ra những chuyện như là phải có được Ngọn giáo của thần Osiris, hay người sử dụng nhất định phải có thực lực tầng thứ tư, vân vân, tất cả đều không quá quan trọng.

Nhưng cũng như vậy, là sản phẩm cuối cùng, đỉnh cao của phân hệ da trắng, kế hoạch hoàn thiện loài người này cũng là thứ tuyệt đối kinh khủng, một khi bắt đầu là chắc chắn không thể dừng lại được. Ngoại trừ lúc ban đầu cần hấp thu được đủ "dinh dưỡng" ra thì sau đó hoàn toàn tiến hành theo phản ứng dây chuyền giống như phân rã hạt nhân, bất kỳ sinh mệnh thể nào cũng trở thành một bộ phận tạo nên "dạng sống" duy nhất này. Nhỏ từ vi khuẩn, virus, lớn đến cường giả tầng thứ tư, thậm chí tầng thứ năm, cho dù là cường độ của ánh sáng tâm linh vượt xa kẻ được hoàn thiện thì cũng không cách nào đình chỉ quá trình hoàn thiện, tất cả biến đổi chỉ vỏn vẹn là kẻ được hoàn thiện chuyển sang một ý thức chủ khác mà thôi.

Đây là nhược điểm lớn nhất của Adam, hắn không thể trực tiếp sử dụng kế hoạch hoàn thiện loài người với loại cường giả đỉnh cấp như Trịnh Xá và clone Trịnh Xá, nếu không hắn sẽ biến thành dinh dưỡng cho người khác, biến mất. Do đó, hắn cần phải cẩn thận chi tiết, trước tiên hấp thu ánh sáng tâm linh của thật nhiều sinh vật yếu ớt, cường hóa bản thân tới mức độ lớn nhất, sau đó mới có thể đối mặt với các cường giả đỉnh cao của thế giới luân hồi. Trong số này, Tống Thiên và Liên minh Thiên sứ chính là con mồi tốt nhất của hắn, ban đầu tiến hành dung hợp, chỉ cần để trận đồ Cây sự sống làm quen với ánh sáng tâm linh của những người này, tiếp đó dùng trận đồ Cây sự sống từ từ xâm thực ánh sáng tâm linh của họ. Cứ như vậy việc hấp thu những người này sẽ trở nên cực kỳ dễ dàng, cho dù là thực lực Tống Thiên mạnh hơn hắn cũng không ảnh hưởng tới việc hắn thành chủ đạo, vì thế quá trình thong thả chờ đợi ban đầu là việc bắt buộc... Tất cả vì thắng lợi và hoàn thiện cuối cùng!

Adam vừa sắp đặt trận đồ ma pháp trên mặt đất, vừa không ngừng tìm kiếm dấu vết trên hình ảnh quét hình tinh thần lực. Vụ nổ tên lửa kia thật sự quá quỷ dị, không có đầu đạn là chắc chắn, nếu như nói quả tên lửa không có đầu đạn đó chỉ vẻn vẹn là để dẫn dụ lực lượng ẩn giấu của Liên minh Thiên sứ thì trực tiếp sử dụng đầu đạn hạt nhân không phải là càng đơn giản hơn sao? Hơn nữa một quả tên lửa căn bản là vô dụng, nếu như là hơn trăm quả đồng loạt công kích, lẫn lộn giữa có đầu đạn và không có đầu đạn thì còn có thể gọi là có uy hiếp hơn một chút... Nói cách khác, trong quả tên lửa đó chắc chắn là có giấu thứ gì đó.

"Nếu so sáng thì khả năng trong tên lửa có giấu đồ là trên 60%, nhưng cũng có 40% là đối phương muốn dùng tên lửa không mang đầu đạn này để mê hoặc ta, cũng tức là dùng "kế không thành", làm ta tưởng rằng trong tên lửa có âm mưu, nhanh chóng rời khỏi đây quyết chiến với bọn chúng... Không, xác suất của khả năng này là 50%, tỷ lệ một nửa..."

Adam day day hai bên thái dương đã hơi phát đau, thì thào nói với Tống Thiên ở bên cạnh:

- Ta có nên cảm tạ Sở Hiên không? Bởi vì cả hai tên bọn hắn đều không tự mình tới đối phó với ta, lại đồng thời phái đội viên của mình tới chịu chết... Cũng tương đương với giúp ta tăng cường sức mạnh, điểm này đúng là phải cảm tạ hắn ấy chứ... Bất quá cũng làm ta cảm thấy tiếc nuối. Kẻ ta vẫn luôn coi là đối thủ, có vẻ đến thời khắc cuối cùng này hắn vẫn không coi ta là đối thủ có thể đương đầu được với hắn. Luôn chỉ biết tối đa hóa lợi ích, căn bản không hề để ý tới cảm giác tuyệt diệu của đấu trí và mưu kế, hắn đúng là một kẻ chẳng có chút tế bào mỹ học nào cả. Có thể tưởng tượng, nếu như hắn rơi vào tay ta, ta sẽ rất có hứng thú nghiên cứu xem hắn rút cuộc là sẽ dùng biện pháp nào để thoát hiểm, chuyển bại thành thắng. Còn nếu như ta rơi vào tay hắn, có thể khẳng định 100%, hành vi của hắn sẽ là lập tức rút súng giết chết ta, hoặc là cắt rời đại não ra nghiên cứu, sau đó hủy diệt thân thể ta, vân vân...

Tống Thiêm lãnh đạm nhìn Adam đang lẩm bà lẩm bẩm, hắn đột nhiên xen vào:

- Sao tự dưng lại nói những chuyện này? Ngươi có dự cảm không hay nào ư?

Adam thoáng ngẩn ra, rồi liền cười khổ, nói;

http://tieulun.hopto.org

- Nói là dự cảm không hay cũng được, hoặc là cảm thán với giây phút cuối cùng được làm con người bình thường cũng được. Ta sắp sửa đứng ở địa vị tương đồng với Sở Hiên, không hẳn là địa vị vượt xa hắn lúc này. Là "Thần" hoàn thiện triệt để, hắn cũng không thể gọi ta là trí tuệ người bình thường nữa... Ta đúng là vẫn quá yếu đuối, trong thời khắc quan trọng sắp sửa lột xác này vậy mà trong đầu vẫn cứ nhớ về những thất bại trước kia...

Tống Thiên cũng không lên tiếng, hắn chỉ yên lặng lắng nghe Adam nói. Đến khi Adam đã nói xong hết, hắn mới mở miệng:

- Nếu đã lựa chọn con đường này vậy thì phải kiên định bước xuống. Từ điểm này mà nói, ngươi căn bản không bì được với Sở Hiên... Trong lòng hắn không có một chút do dự nào, cũng không có bất kỳ gánh nặng nào, tất cả mọi hành vi, hành động đều hoàn toàn trực chỉ bản tâm. Hắn chỉ thuần túy truy cầu tối đa hóa lợi ích, có lẽ phải đến khi ngươi có được tất cả tư tưởng và ký ức của hắn mới có thể hiểu được cảnh giới của hắn.

- Có lẽ vậy... Mọi người, chúng ta tiếp tục chờ ở đây! Nhưng tất cả phải chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu, chờ sau khi chúng ta phát động vũ khí sẽ có thể tiêu diệt toàn bộ thành viên Trung Châu đội và Ác Ma đội tới tập kích!

Trong lúc nói, Adam đã lấy Ngọn giáo của thần Osiris ra, chỉ thấy hắn khẽ vặn chuôi giáo một cái, mũi mâu nhỏ ngắn lập tức kéo dài ra thành bản hoàn chỉnh. Tiếp đó hắn, cắm ngược mũi giáo vào trung tâm trận đồ, cũng tức là mũi nhọn chĩa thẳng lên trời. Sau khi hoàn thành mọi việc, hắn mới mỉm cười nhìn mấy tinh thần lực khống chế giả đứng xung quanh, nói;

- Mọi người tới hỗ trợ một chút, truyền tinh thần lực vào trận đồ luyện kim thuật này. Ngoài ra các đội viên tinh thần lực tương đối mạnh cũng xin giúp một tay, mọi người đứng vào giữa mười ba vòng tròn này.

Mấy tinh thần lực khống chế giả đưa mắt nhìn nhau một chút rồi cùng đi tới, chỉ có Aoi khi bước lên, Miyata Kuraki đột nhiên kéo tay nàng, nói:

- Cẩn thận một chút, không biết tại sao ta có dự cảm không tốt...Tựa như có chuyện gì đó sắp xảy ra....

Aoi trịnh trọng gật đầu, nàng biết công pháp của Miyata cực kỳ đặc thù, là một trong số ít những công pháp có thể giúp người sử dụng trải nghiệm ánh sáng tâm linh trước tầng thứ tư. Nếu như không tính tới khuyết điểm rất lớn tự làm tổn thương bản thân thì người sử dụng nó cơ bản có thể xếp vào hàng mạnh nhất trong số hững người có cùng đẳng cấp cơ nhân tỏa và công pháp, mà công pháp này lại đặc biệt mẫn cảm với những nguy hiểm chưa biết, cũng tức là giác quan thứ sáu cực kỳ mạnh.

- Anh cũng cẩn thận một chút...

Aoi nhẹ nhàng nói, lại yên lặng nhìn Miyata một lát rồi mới bước tới chỗ trận đồ.

Miyata cũng là một trong những người có tinh thần lực khá mạnh, hắn cũng đứng vào trong vòng tròn. Vừa mới đặt chân vào bên trong, dự cảm xấu của hắn lập tức trở nên càng mãnh liệt, hắn cuối cùng cũng không nhịn được, hỏi:

- Adam, trận đồ này không có nguy hiểm gì chứ? Tại sao ta lại...

- Là dự cảm phải không?

Adam ngẩng đầu liếc nhìn Miyata một cái, lại nhìn sang mấy người còn lại. Phàm những người có tinh thần lực mạnh, giác quan thứ sáu cũng sẽ rất mạnh, về cơ bản sẽ có rất nhiều dự báo tâm lý trước những nguy hiểm có thể ảnh hưởng tới tính mạng, đặc biệt là các tinh thần lực khống chế giả trước mắt, dự cảm của họ lại càng mãnh liệt.

Adam mỉm cười nói:

- Đương nhiên là có nguy hiểm, bất kỳ vũ khí hoặc kỹ năng có uy lực lớn nào đều có nguy hiểm hoặc hạn chế như vậy, điểm này ta nghĩ mọi người chắc cũng đều hiểu phải không? Vì thế ta mới cần mười ba người cùng ta chia sẻ nguy hiểm. hơn nữa đã có ta đứng tại vị trí mắt trận nguy hiểm nhất, mọi người phải rất yên tâm mới đúng chứ.

http://tieulun.hopto.org

Phần lớn mọi người đều an tâm xuống, một số ít tuy vẫn còn do dự nhưng dưới áp lực của Trung Châu đội và Ác Ma đội ở bên ngoài, bọn họ cũng chỉ có thể yên lặng đứng đó, nhìn Adam tiến vào trung tâm trận đồ, tay nắm vào Mũi thương Longinus...

764. Chương 16: Chiến Đấu! Bộc Phát Toàn Diện! (2)

- ...Hả? Ngươi là tên muốn gia nhập Thục Sơn phái, cuối cùng vì căn cốt quá kém nên không được nhận? Ta nhớ hình như có nghe kể về chuyện này...

La Ứng Long đầy vẻ kinh ngạc nhìn nam tử đạp kiếm trước mặt. Vẻ ngạc nhiên của hắn cũng không phải giả vờ mà là thái độ thực sự, bởi vì trong sư môn hắn đúng là có nghe kể về một người cũng đến từ dị thế giới giống như hắn tới bái sư. Đáng tiếc, người đó huyết thống không thuần, không phải người trong tộc, cho nên sư môn lấy chuyện căn cốt ra để đuổi khéo hắn đi. Nếu không phải như vậy thì trong thế giới luân hồi có thể đã xuất hiện tu chân giả chính thống thứ hai.

Nam tử đạp kiếm trông dáng vẻ mày kiếm mắt sao, phối hợp với trang phục của hắn nhìn còn giống người tu chân hơn La Ứng Long, có điều, vừa nghe nói vậy, hắn lập tức nổi giận bừng bừng:

- Câm miệng! Tố chất và tư chất của ta còn tốt hơn ngươi cả vạn lần, tại sao lại không nhận ta làm đồ đệ mà chỉ thu một mình ngươi? Tại sao? Chắc chắn là tư tưởng dân tộc hẹp hòi của người Trung Quốc các ngươi tác quái, vì ta là con lai nên mới xua đuổi ta! Khốn kiếp!

- A a a...

La Ứng Long cũng chẳng khách khí, trực tiếp gật đầu đồng ý, nói:

- Không sai, chỉ có thể là nguyên nhân này. Nếu ngươi muốn phân biệt gì đó thì không bằng quay lại cái quốc gia mà ngươi nhận là tổ quốc ấy, bảo quốc gia ấy đem công nghệ khoa học cao cấp nhất truyền bá vô điều kiện ra toàn thế giới. Nhớ nhé, là vô điều kiện. Sau đó ta sẽ quay về sư môn, bảo mấy lão già đó thu nhận thêm ngươi cũng chẳng sao, nhưng ngươi nghĩ có thể không? Đạo bất khinh truyền, đạo lý này sợ rằng cũng chẳng cần ta phải nói nhiều đúng không? Lý do nực cười, tư tưởng dân tộc hẹp hòi? Vậy thì tất cả những người xin cấp bằng độc quyền trên thế giới đều mang loại tư tưởng này rồi?

Nam tử đạp kiếm tức giận đến mức mặt mũi đỏ bừng, hắn gầm lên:

- Công phu miệng lưỡi thì chứng tỏ được cái gì? Có bản lĩnh thì chúng ta ấn chứng công phu. Hừ, cũng giống như chuyện thường xuyên xảy ra của người Trung Quốc các ngươi vậy, thứ tự mình phát minh ra thì chẳng bao gì đi đến được đỉnh cao, vào tay bọn ta lại phát dương quan đại. Ta muốn xem xem, gã tu chân giả chính thống duy nhất nhà người rút cuộc là mạnh đến mức nào? Có thật sự là mạnh hơn kẻ tự tu như ta cả trăm lần hay không?

La Ứng Long cũng cười lạnh, chân đạp trên một thanh trường kiếm thanh phong. Chỉ thấy hắn vẫy tay một cái, thanh kiếm không ngờ lại huyễn hóa ra một thanh khác, xuất hiện trên tay hắn, dưới chân vẫn đạp trên thanh trường kiếm đó. La Ứng Long vung kiếm lên nói:

- Cứ nói thẳng ra có phải nhanh hơn không? Ra tay sớm một chút, ta lên đường sớm một chút. Mẹ nó, mấy gã mạnh nhất của Trung Châu đội lúc nào cũng chỉ nghĩ đến chuyện quyết chiến với Ác Ma đội, chẳng chịu để ý tới đám Adam. Còn cả Sở Hiên của Ác Ma đội các ngươi cũng là thằng điên, chẳng lẽ bọn hắn không biết sự nguy hiểm của Adam hiện giờ sao? Không, bọn hắn đều biết, nhưng đều không quan tâm! Khốn kiếp, cuối cùng vẫn phải để ta tự đi đối mặt. Giải quyết ngươi nhanh một chút, ông đây còn phải lên đường!

Nam tử đạp kiếm đã tức đến xanh cả mặt, hét lớn:

- Vậy thì nhanh chóng giải quyết đi!

Vừa dứt lời, trường kiếm dưới chân cũng hóa ra một thanh khác xuất hiện trên tay hắn, mà dưới chân vẫn đạp lên một thanh trường kiếm như cũ.

- Không tệ, tự mình cũng luyện ra được ảo kiếm thuật, bất quá ngươi hình như còn chưa đạt đến trình độ nguyên anh?

http://tieulun.hopto.org

La Ứng Long cười lạnh một tiếng, nheo mắt nhìn nam tử đạp kiếm. Có điều, càng nhìn, thần sắc hắn lại dần dần xuất hiện vẻ kinh ngạc.

Thanh trường kiếm trên tay nam tử đạp kiếm không hề giống thanh kiếm La Ứng Long huyễn hóa ra, nói chính xác là trường kiếm trên tay nam tử đạp kiếm nhìn như mang theo ảo ảnh, không được chân thực như trường kiếm của La Ứng Long. Không chỉ như vậy, nếu cẩn thận nhìn kỹ, thanh trường kiếm hư huyễn đó không ngờ lại do vô số ký hiệu điện tử nhỏ bé tổ hợp thành, chính xác là do chân nguyên lực tổ hợp thành ký hiệu điện tử rồi những ký hiệu điện tử đó lại tập trung dày đặc với nhay tạo nên một thành trường kiếm hư ảo. Chỉ có điều, mật độ chân nguyên lực thật sự không bằng được La Ứng Long cho nên nhìn vào mới có vẻ mờ ảo như vậy.

Pháp quyết dùng chân nguyên lực biến thành trường kiếm hư ảo này là một trong những loại pháp quyết của tiên kiếm thuật, cũng là loại dễ thể hiện thực lực của người sử dụng nhất. Tu chân giả kém cỏi nhất thông thường đến cả trường kiếm hư ảo cũng không ngưng tụ được, còn tu chân giả mạnh nhất thì chỉ cần khẽ vung kiếm một cái là có thể lan ra tới vài dặm. La Ứng Long lúc này đang ở giai đoạn nguyên anh đại thành, trường kiếm hư ảo do chân nguyên lực cô đọng tạo thành có uy lực cực mạnh, nhưng cho dù như vậy thì hắn cũng chưa từng thấy qua việc dùng chân nguyên lực hóa thành ký hiệu điện tử rồi lại dùng ký hiện điện tử tổ hợp nên trường kiếm thế này. Trường kiếm chẳng lẽ không phải đều do chân nguyên lực thuần túy tạo nên sao? Càng thuần túy uy lực càng mạnh cơ mà.

- ...Càng thuần túy, uy lực càng mạnh, đúng không?

Nam tử đạp kiếm bật cười ha hả, hắn nhìn vẻ mặt có chút ngạc nhiên La Ứng Long, tựa hồ rất sảng khoái, nói:

- Điển tịch tu chân trong tay ta cũng nói như vậy, chân nguyên lực càng thuần túy, uy lực càng mạnh... Đánh rắm! Người Trung Quốc các ngươi lúc nào cũng vậy, cổ hủ cố chấp, thứ mình sang tạo ra nhưng lại luôn sợ thay đổi! Khi đến tay người khác lại phát huy được tiềm lực cực lớn, kim chỉ nam là như vậy, thuốc nổ cũng như vậy, bây giờ đến cả tu chân cũng đều như vậy, ha ha ha...

Sắc mặt La Ứng Long từ từ trở nên lạnh lẽo, hắn khẽ vung kiếm lên, nhất thời áp lực vô hình liền bao trùm khắp bốn phía, bấy giờ mới nói:

- Là công nghệ văn tự ký hiệu Sở Hiên giúp ngươi cải tạo? Công pháp tu chân của ta tuy lấy từ chính tông nhưng có khuyết điểm cực lớn là thiếu mất một bộ phận công nghệ văn tự ký hiệu quan trọng nhất, bộ phận đó nằm trong tay Sở Hiên Trung Châu đội, không ngờ clone Sở Hiên cũng có... Tới đi, ngươi làm ta thấy hứng thú rồi đấy! Công pháp tu chân thực sự, hoàn chỉnh, uy lực có thật là hủy thiên diệt địa hay không, ta rửa mắt chờ xem đây!

Nam tử cầm kiếm kỳ thực đã dùng kỹ xảo, tiên kiếm thuật của hắn đúng là đã được clone Sở Hiên cải tạo qua, nhưng cũng không phải công nghệ văn tự ký hiệu mà chỉ là khoa học kỹ thuật bình thường, do clone Sở Hiên dùng công nghệ cao tương lai từ Chủ Thần làm chủ thể để cải tạo. Tuy cùng là công nghệ khoa học nhưng lại thiếu mất phần văn tự ký hiệu, từ ngự chỉ khác biệt một chút như thế, nội hàm bên trong đã hoàn toàn khắc biệt, không cần biết là uy lực hay sức duy trì đều chênh lệch nhau rất xa.

Bản thân nam tử đạp kiếm cũng hiểu rất rõ điểm này, hơn nữa virus siêu cấp trong thành phố đã sắp lan tràn đến khu vực quanh đây. Hắn chưa đạt tới trình độ mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, cũng chưa tới cấp nguyên anh bách tà bất xâm, chiến đấu thời gian dài thật sự rất bất lợi với hắn. Do vậy hắn cũng không nói nhiều, lập tức ném mạnh cây kiếm ký hiệu điện tử lên trên không, thanh kiếm liền nhanh chóng giải thế. Ký hiêu điện tử lan tràn khắp nơi, nhìn như tán loạn nhưng kỳ thực quỹ tích vận hành lại tuân theo lộ tuyến đặc biệt. Chỉ sau vài giây, số ký hiệu điện tử ngập trời đó đã hợp thành một mạng lưới chân nguyên lực khổng lồ đường kính tới hơn nghìn mét, bên rìa lưới lại càng có mười ba sinh vật điện tử hình dáng quái dị đứng trải đều xung quanh, có điều chân nguyên lực của nam tử đạp kiếm lại hơi yếu, khiến cho mạng lưới nhìn có vẻ hư hư thực thực lực, không được rõ ràng.

- A a a, chưa tới cấp nguyên anh mà lại có thể bày được Thập tam Huyết vu trận, lúc trước đúng là đã coi thường ngươi rồi...

Trong lòng La Ứng Long thật sự có chút khinh thường. Tuy nói hắn sớm đã được nghe rằng công pháp tu

http://tieulun.hopto.org

chân chẳng qua chỉ là một bộ phận rất không quan trọng của cả hệ thống tu chân, ngoài ra còn có các phân hệ công nghệ tu chân văn tự ký hiệu, ví dụ như luyện khí luyện đan, phù văn đại trận vân vân, so với bộ phận nhỏ bé công pháp tu chân chỉ để thăng thực lực tự thân, công nghệ văn tự ký hiệu mới là thể hiện thật sự của tu chân, nhưng khiến cho hắn không tưởng tượng được là, đại trận dung nhập công nghệ văn tự ký hiệu vậy mà lại là Thập tam Huyết vu đại trận cấp thấp. So ra thì trận pháp này không thể bằng được Bát quái trận, Tứ tượng trận, Thái cực trận, lại càng không cần nói đến những loại như đâu suất bát quái lô, Thập nhị đô thiên thần sát trận cần phải có khí cụ tu chân mới bày bố được. Trong mắt La Ứng Long, muốn phá trận này thậm chí không cần đến cả Càn khôn kỹ pháp của hắn.

Đúng lúc La Ứng Long vung kiếm lên chuẩn bị công kích thì nam tử đạp kiếm đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, không ngờ lại dùng răng tự cắn nát đầu lưỡi, đồng thời đầu tóc rối loạn đứng đó đạp chân liên tục. Chỉ vừa mới khai chiến vậy mà tên khốn nay đã chuẩn vị liều mạng, khí thế làm La Ứng Long cũng phải hoảng sợ, lập tức không dám chủ quan, xoay tay ném ra một lá cờ nhỏ. Lá cờ chỉ cỡ bàn tay vừa xuất hiện lập tức mở rộng ra, trong khoảnh khắc đã to đến vài trượng, bao trùm lấy hắn vào bên trong.

"Đáng tiếc, lá cờ này không bằng được tám lá cờ của đâu suất bát quái lô. Nói mới nhớ, tám lá cờ ấy hình như đang ở chỗ Trịnh Xá?"

Trong lòng La Ứng Long ý niệm xoay chuyển không ngừng, đúng lúc này, trên la cờ đang che chở cho hắn đột nhiên truyền đến tiếng điện nổ lốp bốp, từng luồng điện to lớn xẹt qua liên tục. Trong đại trận do ký hiệu điện tử hợp thành này không ngờ lại xuất hiện điện lưu kịch liệt, có thể thấy được bằng mắt thường. Thập tam Huyết vu trận này gần như đã hoàn toàn khác biệt với đại trận mà La Ứng Long từng biết, chân nguyên lực thuần túy đều biến thành dòng điện. Thập tam Huyết vu trận vốn là dùng chân nguyên lực triệu hồi mười ba huyết vu hình thái khác nhau tới tấn công địch, nhưng bây giờ lại biến thành dòng điện... Chỉ không biết uy lực sẽ đạt tới mức độ nào.

Nam tử đạp kiếm cũng không để ý tới lá cờ La Ứng Long ném ra, chân hắn bước theo bát quái bộ, tay liên tục bay múa, bấm pháp quyết. chỉ thấy toàn thân hắn dần dần tỏa ra một quầng sáng màu xanh. Ngay lúc quầng sáng vừa phát ra, mười ba huyết vu xung quanh đột ngột thành hình, trong đó một huyết vu trong giống như con dơi khổng lồ chợt rít lên một tràng, tiếp đó vỗ cách lao về phía La Ứng Long. Trên thân thể huyết vu thực thể hóa cũng lấp lóe ánh điện, màu đỏ máu và trắng sáng giao hòa lẫn nhau, nhìn qua cũng có thêm chút uy thế.

La Ứng Long bên ngoài có đại kỳ hộ vệ, hắn cũng định tâm thử một lần pháp quyết tu chân thật sự đã hoàn thiện công nghệ văn tự ký hiệu này nên không chút động đậy, đứng yên chờ con huyết vu kia lao tới. Khi con dơi khổng lồ đâm vào lá cờ, ngay lập tức huyết quang và điện quang đồng thời bạo phát, kết quả là con dơi khổng lồ trực tiếp bị chấn nát thành ký hiệu điện tử, còn lá cờ lại chẳng bị xém đến cả một góc, nhìn qua có vẻ Thập tam Huyết vu đại trận kết hợp thêm công nghệ văn tự ký hiệu này cũng chẳng mạnh đến mức không gì chống đỡ nổi.

La Ứng Long lập tức có chút phát cáu, đang muốn mở miệng châm chọc mấy câu thì mười hai huyết vu còn chưa tiêu tan xung quanh đã đồng thời xông đến, khiến hắn nhất thời không có dư hơi mà nói gì được nữa. Cùng lúc đó, nam tử đạp kiếm không ngờ lại trời khỏi trận tâm, tập trung toàn bộ tinh thần vào một phía khác. Chỉ thấy hắn lấy ra hơn mười khối kim loại màu vàng sậm, vung tay ném lên trời.

La Ứng Long cầm kiếm không ngừng chém giết đám huyết vu đang lao tới. Tuy rằng đã có lá cờ hộ thân, hắn có thể không bị thương hại, nhưng muốn tiêu diệt lũ huyết vu này hắn cũng phải tiêu hao không ít chân nguyên lực, chung quy cũng không thể lần nào cũng lấy cứng đấu cứng cho huyết vu đâm thẳng vào được. Vì thế nhất thời hắn liền bị mười hai huyết vu quấn lấy tại chỗ, mặc dù vẫn nhìn thấy động tác của nam tử đạp kiếm nhưng lại không biết tên này rút cuộc là đang muốn làm gì.

- Mượn lực càn không, thiên đạo thành lôi...

Nam tử đạp kiếm, cao giọng niệm chú, ánh sáng màu xanh quanh người hắn từ mạnh thành yếu, có thể thấy chân nguyên lực đã sắp sửa tiêu hao hết. Ngoài huyết vu đại trận này ra, một sát chiêu khác hẳn là nằm trong mấy không kim loại hắn vừa ném ra lúc nãy.

Chỉ trong thoáng chốc đó, La Ứng Long đã tiêu diệt sạch mười ba huyết vu, hắn cũng không khách khí, trực tiếp huy động lá cờ quét thẳng tới, nhanh chóng phá vỡ trận thế của Thập tam Huyết vu trận. Đang lúc

http://tieulun.hopto.org

lá cờ đánh tới chỗ nam tử đạp kiếm thì hắn đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, nhất thời ánh sáng mờ nhạt trên trời lại trở nên rực rỡ, đồng thời giữa không trung lấp lóe quang mang màu vàng kịch liệt, phảng phất như vừa có hơn mười vầng mặt trời cùng lúc xuất hiện.

- La Ứng Long, có dám tiếp mười tám khối tử kim thiên lôi của ta không?

Nam tử đạp kiếm giọng nói mang chút hư nhược, quát hỏi La Ứng Long.

- Cút **** ngươi đi... Ngươi coi ta là thằng ngu sao? Giống như loại nhân vật chính phái trong sách truyện, đứng yên cho ngươi đánh?

La Ứng Long liếc nhìn nam tử cầm kiếm, vung tay phóng thanh trường kiếm tới, thanh kiếm như hóa thành một đạo thanh lôi chém thẳng tới đầu hắn. Nhưng nó dù sao cũng là trường kiếm, không phải lôi điện, vừa bay đến trước mặt nam tử đạp kiếm liền bị một đạo tử lôi màu vàng đột ngột giáng xuống. Ầm một tiếng vang đội, thanh trường kiếm do chân nguyên lực hóa thành đã bị sấm sét đánh nát thành hư vô. Lúc này, trên bầu trời xuất hiện mười tám khối cầu máy móc lấp lóe kim quang, những khối cầu này đều mang hình dạng giống như vệ tinh, phương vị hợp thành một loại trận thế kỳ dị, hơn nữa còn liên tục chuyển đổi vị trí. Trên bề mặt mười tám khối vệ tinh nhỏ còn lưu lại dấu vết của ký hiệu điện tử, những vệ tinh này không ngờ cũng do chân nguyên lực hóa thành ký hiệu điện tử, tổ hợp nên.

- Khốn kiếp, đây là cái gì.... Đây không phải công nghệ văn tự ký hiệu! Đây là khoa học kỹ thuật cơ giới, ngươi...

La Ứng Long sững sờ nhìn bầu trời, một lúc sau hắn mới chợt kêu, bất quá, không đợi hắn kịp nói hết câu, nam tử đạp kiếm đã vung tay chỉ xuống dưới. Mười tám quả cầu vệ tinh cỡ nhỏ bắt đầu hấp thu sấm sét trong tầng mây xung quanh, đồng thời cũng biến thành từng luồng tử lôi kim quanh đánh xuống. Mười tám luồng sét to như thùng nước hợp lại giữa không trung, tạo nên một cột sét khổng lồ đánh thẳng vào lá cờ hộ thân của La Ứng Long. Nói thì chậm, xảy ra thì nhanh, chỉ trong nháy mắt, La Ứng Long đã bị đánh chìm ngập vào lòng đất, đây đúng là nhân quả luân hồi, lúc trước hắn đánh La Cam Đạo rơi xuống đất, bây giờ lại đến lượt hắn...

Nam tử đạp kiếm đứng thở hồng hộc, trong đầu nhớ lại những gì Sở Hiên từng nói với hắn...

- Ngươi không có công pháp tu chân đầy đủ, đến cả thầy dạy cũng không có, vì thế tu chân của ngươi chỉ có thể coi là một loại kỹ năng chứ không phải là một loại công pháp. Nói cách khác, ngươi cho dù thế nào cũng không thể siêu việt La Ứng Long trên phương diện tu chân... Chỉ có một biện pháp duy nhất, đó là kỹ năng hóa hoàn toàn tu chân của ngươi, cũng tức là biến nó thành công cụ thuần túy. Ví dụ nếu lấy chân nguyên lực làm nguồn năng lượng thì đó sẽ là nguồn năng lượng siêu cấp cực kỳ mạnh mẽ, nếu lấy tâm thần ý thức ngươi làm máy điều khiển thì nó sẽ là trí tuệ nhân tạo tiên tiến hơn bất kỳ loại máy tính nào vô số lần... Ta chế tạo cho ngươi một bộ tu chân chiến khí, tương tự như các loại pháp khí, bảo bối, chẳng qua là phát triển bằng biện pháp khoa học. Chân nguyên lực làm động cơ chính để khởi động, tâm thần ý thức ngươi là máy tính chủ, hấp thu sức mạnh của tự nhiên để tấn công kẻ địch, tiếp đó...

- ...Lấy bản thân ngươi làm vật chứa, cho kẻ địch một đòn trí mạng!

Nam tử đạp kiếm ngẩng đầu lên trời, hắn khe khẽ thở dài, thì thào nói;

- Em gái, sắp nhận được thuốc anh để lại cho em rồi. Nếu Sở Hiên ra tay, bệnh của em sẽ có thể.... Sống cho thật tốt nhé, sống thật hạnh phúc trong thế giới hiện thực ấy...

- La Ứng Long! Cho dù ta không có được công pháp tu chân chính thống, ta cũng tuyệt đối không thua ngươi! Một mạng đổi một mạng đi!

Nam tử đạp kiếm lại đưa tay chỉ lên trời, mười tám khối vệ tinh một lần nữa hấp thu điện năng, chỉ là lần này lôi điện lại đánh xuống phía bản thân hắn. Tất cả mọi chuyển chỉ xảy ra trong chưa tới một giây, hố sâu chỗ La Ứng Long bị đánh chìm xuống đột nhiên bừng lên quang mang vạn trường, mà tử lôi kim sắc trên không trung đã đánh xuống đến đầu nam tử đạp kiếm. Hắn căn bản không hề tránh né, dùng thân thể chịu lấy một đòn này. Tử lôi kim sắc uy lực cực lớn phảng phất như hóa thành một dòng nước, bị cơ thể nam tử đạp kiếm hấp thu toàn bộ, đồng thời hắn đã vung kiếm lao thẳng về phía hố sâu đang tỏa sáng dưới đất....

- Nhiệm vụ của ta đã hoàn thành ! Sở Hiên! Hoàn thành lời hứa của ngươi!

http://tieulun.hopto.org

Ầm một tiếng vang vọng, phảng phất như có một quả bom nguyên tử phát nổ tại miệng hố, phạm vi vài dặm xung quanh đều hoàn toàn bị bao phủ bên trong...

765. Chương 16: Chiến Đấu! Bộc Phát Toàn Diện! (3)

Từ phía xa đột ngột phát sinh vụ nổ cực lớn, Imhotep từ trạng thái cát biến lại thành hình người, đứng trên nóc một cao ốc. Hắn đưa mắt nhìn ra xa, cũng không biết chiến đấu phía đó như thế nào, không ngờ lại sinh ra vô số sấm sét liên tục đánh xuống đất, cảnh tượng vừa kỳ lạ vừa đáng sợ.

- Tên đó chắc là chạy sang phía này? Nhưng sao một chút khí tức cũng không có?

Imhotep chuyển sự chú ý từ vụ nổ đằng xa lại trước mặt. Kẻ hắn đuổi theo lúc nãy chạy vào con ngõ ở phía này, tuy không biết thực lực như thế nào nhưng đã có thể đứng cạnh clone Sở Hiên thì thực lực người đó sao có thể yếu được? Do đó hắn liền dứt khoát chỉ đuổi theo một người này, cũng mặc kệ những người khác rút cuộc sẽ thế nào. Dù sao thì pháp thuật của hắn về cơ bản cũng toàn là công kích trên phạm vi rộng, nếu có đồng đội ở bên cạnh thì ngược lại càng vướng chân vướng tay, khi một mình chiến đấu không cần biết là hóa cát hay thi pháp đều có thể tự do hành động.

"Không biết Anck-Su-Namun thế nào rồi, trong thế giới luân hồi này thực lực của cô ấy thật sự quá yếu, lại không có ta ở bên cạnh.. Phải nhanh chóng giải quyết tên này mới được, sau đó quay sang giúp bọn họ một tay..."

Trong lúc Imhotep đang không ngừng cân nhắc thì đột nhiên, một luồng áp lực hình chợt từ trên không ập xuống, nóc tòa cao ốc chỗ hắn đang đứng lập tức bị phá nát ra một khoảng rộng vài mét, cả một khối bê tông lớn cộng thêm hắn ở bên trong đồng thời bị ép thành cát vụn. Vẫn chưa hết, luồng áp lực đó còn càng lúc càng lớn, phạm vi tầng lầu bị ép thành cát vụn cũng từ từ mở rộng. Đúng lúc này, chỗ Imhotep bị ép xuống xuất hiện một cơn lốc xoáy nhỏ, cát bụi thuận theo gió xoáy dần dần bay lên, chậm rãi ngưng tụ lại giữa không trung thành một khuôn mặt bằng cát.

- Imhotep phải không?

Tại ngã rẽ cách đó không xa, một thanh niên da vàng đứng đứng, rõ ràng là Hạo Thiên từng xuất hiện trong Trung Châu đội. Hắn cười khổ nói:

- Biết tại sao ta dẫn ngươi ra xa đến đây không? chỗ ấy là chiến trường của hai tên Sở Hiên đấy nhé. Ta xem qua tài liệu về ngươi rồi, là tư tế bất tử trong The Mummy phải không? Ngươi có thể không chết được nhưng ta ở bên đó thì chết chắc...

Trong lòng imhotep thoáng có chút cảm giác, mà nghĩ cũng đúng, một tên Sở Hiên đã đủ khiến người ta phát điên lên rồi, nếu là hai tên... Tình huống như thế tốt nhất là tránh càng xa càng tốt. Mặc dù nói hắn có thể hóa cát nhưng ai dám khẳng định tên biến thái Sở Hiên không có mấy chiêu thức đặc biệt chứ? Ví dụ như Ma động pháo cầm tay chẳng hạn....

- Được rồi, bới nói chuyện thừa đi. Mau mau chịu chết, ta đang vội lắm đây...

Gương mặt khổng lồ bằng cát mở miệng nói, tiếp đó nó giống như hô hấp, hút toàn bộ cát bụi bị ép nát trên tầng lầu vào mồm. Trước sau chỉ mất vài giây ngắn ngủi, khi khuôn mẳ mở miệng phun ra, vô số cát bụi đã giống như bão tố, cuốn ào ào về phía Hạo Thiên, che phủ cả trời đất.

- A a, đúng là giống cảnh trong phim mà...

Hạo Thiên tựa hồ trời sinh đã có một loại khí chất ung dung, đến cả khi ở trong Trung Châu đội bị Sở Hiên giết chết hắn cũng mang theo vẻ thoái mái đối mặt. Lúc này nhìn bão cát ập tới, hắn mìm cười hắc hắc, tiếp đó giậm chân, lao về phía một toàn nhà cao tầng bên cạnh. Chỉ thấy hắn phảng phất như không có trọng lượng, hoàn toàn đi ngược lại với quy tắc lực hút trái đất, đạp vào vách tường chạy lên trên, tốc độ cũng cực kỳ nhanh. Trước khi bão cát cuốn đến nơi, tên này đã thuận theo bức tường lao lên hơn mười tầng lầu, không lâu sau liền đứng trên tầng thượng.

- Đúng là phiền phức, hàng ngon không chọn, tự dưng lại vớ phải một tên ý niệm lực biến hình. Công kích tuần vật lý hoàn toàn vô hiệu, công kích tinh thần lực hiệu quả giảm một nửa, chỉ có năng lượng và ánh

http://tieulun.hopto.org

sáng tâm linh là còn có chút hữu hiệu.... Thật nản hết sức, khó khăn lắm mới mô phỏng ra ánh sáng tâm linh của cơ nhân tỏa tầng thứ tư, kết quả là lại gặp phải cục xương cứng này... Xem ra sau khi đánh thắng cũng chẳng còn sức mà chạy nữa.

Hạo Thiên lại cười khổ không ngừng, mà trận bão cát đã một lần nữa tổ hợp thành khuôn mặt người, Imhotep quát lên tức giận:

- Chạy? Chạy đi đâu? Mau mau chịu chết đi!

- Đương nhiên là chạy tới chỗ không bị hai tên Sở Hiên giao chiến lan đến rồi, ngoài ra cũng phải tránh khỏi phạm vi hai tên biến thái Trịnh Xá giao đấu... À, mà nói những chuyện này với ngươi làm gì? Không bằng chúng ta làm một vụ thương lượng đi. Ngươi để ta chạy trốn, ta nói cho ngươi biết vị trí Trịnh Xá giao chiến, được không?

Hạo Thiên nhìn khuôn mặt cát bay tới càng lúc càng gần, bất đắc dĩ nói.

- Nói năng....

Gương mặt cát khổng lồ còn chưa dứt lời, Hạo Thiên đã vung tay đánh ra một luồng kim quang chói sáng. Khuôn mặt cát giống như bị một chiếc chùy lớn quật mạnh vào, thoáng cái liền tan rã. Đến khi khuôn mặt một lần nữa thành hình thì đã bị đẩy lùi lại cách mấy chục mét.

- Thật là phiền phức. Ta cứ luôn nghĩ rằng loại hình ánh sáng tâm linh của mình sẽ là niệm động lực vừa tiết kiệm công sức nhất, lại vừa tiện lợi nhất, chẳng ngờ vậy mà lại là loại sản phẩm tiến hóa của niệm động lực này. Mặc dù uy lực lớn hơn rất nhiều nhưng quá phí lực, trước khi đạt tới tầng thứ tư trung cấp, ta căn bản không thể hoàn toàn sử dụng nó..... Thánh quang khí, thứ mà rất nhiều kẻ được gọi là thiên sứ thời viễn cổ nắm giữ...

Hạo Thiên dùng sức vung mạnh hai tay, trên người hắn một quầng sáng màu vàng tràn ra ào ạt, phảng phất như tạo thành một bức màn bao trùm lấy hắn vào bên trọng. Tiếp theo, hắn từ từ bay lên, cứ như vậy lơ lửng giữa không trung.

- Đi đi!

Hạo Thiên đưa tay lên, một quả cầm sáng màu vàng xuất hiện trên tay hắn, sau đó chỉ thấy hắn nhẹ nhàng ném quả cầu ra, dùng chân đá mạnh về phía khuôn mặt cát. Quả cầu lập tức bắn tới với tốc độ cực nhanh, trong khoảnh khắc trước khi tiếp xúc với khuôn mặt, nó liền bùng nổ mãnh liệt. Ánh sáng bùng lên cao cả nghìn trượng, khiến cho mắt người giống như không thể mở ra nổi, mơ hồ còn nghe được tiếng khuôn mặt cát hét lên phẫn nộ, đến khi ánh sáng yếu bớt, cả khuôn mặt khổng lồ đã hoàn toàn biến mất.

- Ta biết ngươi không sao cả. Imhotep, loại sinh mệnh thể như ngươi, ta tại Ác Ma đội cũng gặp qua vài lần, không gì khác chính là một loại binh khí chiến đấu mà Thánh nhân tạo ra, hơn nữa còn thuộc trình độ cải tạo cấp trung, chỉ có ý niệm lực, cũng tức là ánh sáng tâm linh trường tồn, còn trói buộc của cơ thể cùng vật ngoại thân đối vơi ngươi quả thật là quá nhỏ. Một đòn vừa rồi căn bản không làm bị thương tới ánh sáng tâm linh của ngươi, đừng có trốn nữa, bước ra đường đường chính chính chiến đấu nữa, ta đang vội lắm...

Hạo Thiên không chút do dự, lập tức quát lên.

Tại một góc trong khu đổ nát gần đó, Imhotep sắc mặt xanh lè, đứng dựa lưng vào tường. Tâm lý hắn buồn bực vô cùng, lúc trước còn lớn tiếng tác chiến, ai mà biết tình huống lại thay đổi nhanh như vậy, bây hắn hắn không ngờ lại trở thành người ẩn nấp.

Kỳ thực thương tổn mà luồng kim quang lúc trước gây ra cho hắn thật sự rất lớn. Trong nháy mắt, hắn cảm thấy phảng phất như linh hồn cũng sắp sửa bị tấn công tới, nếu không phải hắn nhanh chóng quyết đoán từ bỏ hóa thân cát, nhân lúc thoát hình lẻn thoát tới chỗ này thì một đòn vừa rồi quả thực có thể làm hắn trọng thương.

- Không còn biết nói gì nữa... Liều mạng thôi. Dù sao cũng là trận chiến cuối cùng rồi, dứt khoát liều mạng thôi!

http://tieulun.hopto.org

Nói về thực lực thì imhotep vừa gia nhập thế giới luân hồi đã có thể lập tức được xếp vào hàng ngũ nhân vật đặc thù có thực lực cực mạnh. Dù sao cũng là nhân vật trong điện ảnh, tự nhiên là không thể so sánh với người bình thường trong thế giới hiện thực, hơn nữa Trung Châu đội cũng đã trải qua rất nhiều lần chiến đấu, tuy nói phần lớn điểm thưởng và chi tiết kịch tình đều dành để Anck-Su-Namun cường hóa nhưng hắn tốt xấu gì cũng tìm được một số công pháp thích hợp với bản thân. Mặc dù chưa học được ban lâu nhưng giờ phút này hắn cũng chỉ có thể đem công pháp ra liều mạng thử một lần.

- Quả cây cát bụi....

Trong lúc Imhotep sắp xuất toàn bộ thực lực liều chết một trận thì ở phía bên kia, Trình Khiếu đang chạy đến bở cả hơi tai. Người giao chiến với hắn là một thiếu nữ mặc áo hoa. Dáng vẻ cô gái này thật sự là xinh đẹp dị thường, tuy thân hình có hơi gầy nhỏ nhưng phối hợp với dung mạo non tơ, xinh xắn của nàng càng khiến cho người ta phải cảm thấy yêu quý thêm một chút, rõ ràng là một khuôn hình mỹ nhân cực phẩm, chỉ vừa hết tầm loli nhưng vẫn chưa tiến vào giai đoạn thiếu nữ.

- Đánh với ta một trận đi mà, huynh chạy nhanh vậy làm gì?

Cô gái áo hoa đứng trên một tòa nhà cao tầng, bộ dạng cực kỳ thoải mái, chỉ khẽ nhảy một bước là đã dễ dàng vượt qua khoảng cách cả trăm mét. Còn Trình Khiếu thì mặt mũi xanh lè, căn bản không thèm để ý tới thiếu nữ áo hóa, cứ cắm đầu cắm cổ chạy về phía con đường trước mặt.

- Này! Đang nói chuyện với huynh đấy, không phải một tên vừa câm vừa điếc đấy chứ?

Thiếu nữ áo hoa cuối cùng cũng không nhịn được nữa, nhẹ nhàng nhảy lên trước mặt Trình Khiếu, rút cuộc cũng chặn được tên này lại. Nàng hỏi vẻ trách móc, thần tình đầy vẻ dụ hoặc với đàn ông.

Trình Khiếu làm mặt lạnh nhìn cô gái xinh đẹp trước mắt, nói:

- Trình Khiếu ta từng lập lời thề với bản thân. Ta tuyệt đối không đánh phụ nữ...

- Không đánh phụ nữ? Hì hì, vậy thì tốt. Huynh đứng yên đó cho ta giết nhé?

Nghe vậy thiếu nữ bật cười, đưa tay lên chuẩn bị tấn công.

- Không phải...

- Trình Hiếu vội vã lắc đầu nói:

- Ta tuyệt đối không đánh loại sinh vật không phải đàn ông, cũng chẳng phải phụ nữ... Khốn kiếp, ta bình sinh tuyệt đối không đánh nhau với loại pê đê, pê đê! Bao nhiêu cái hay không học, lại phải đi học biến thành pê đê!

Cô gái giật bắn cả người, đôi mắt đẹp lập tức ầng ậng nước mắt. Nàng cúi đầu tủi hổ, khẽ nói:

- Nhưng... Nhưng mà trái tim ta là một thiếu nữ, mặc dù cơ thể này... Huynh cũng không thể sỉ nhục ta như vậy chứ, hơn nữa huynh làm sao phát hiện được?

Không nói những cái khác, vẻ ngoài cô gái này thật sự là tuyệt sắc, vạn người không được một, cộng thêm động tác cùng thần thái quyến rũ đó, tuy trông vẫn còn nhỏ nhưng đã là một vưu vật rồi.... Ngoại trừ giới tính ra.

Trình Khiếu hừ lạnh một tiếng, chỉ vào thiếu nữ... hoặc có thể nói là thiếu niên mười bốn, mười lăm tuổi này, nói:

- Ngươi nghĩ Trình Khiếu ta là ai? Non từ tám tuổi, già đến tám mươi tuổi, ta nhìn qua một cái, nghe tiếng một câu là đủ biết giới tính thật sự rồi! Nếu không ngươi coi dê già là thế nào? Phải như ta mới được gọi là dê già!

Cô gái một lần nữa chấn động, giống như máy tính bị treo cứng, ngây ngốc đứng đó, một lúc lâu sau mới phẳng phất như bị đánh bại, ngồi phịch xuống đất, thì thào không ngớt:

- Không thể nào... Không thể nào...

http://tieulun.hopto.org

- Oa ha ha ha, đã hiểu chưa hả? Tự tôn của dê già không cho phép ta giao đấu với tên pê đê nhà ngươi! Vì thế ngươi cũng mau cút đi!

Trình Khiếu cười lớn, đoạn lại nhấc chân, chạy ra xa.

Cô gái trầm mặc hồi lâu rồi đột nhiên kêu lên nũng nịu:

- Cái tên dê già chết tiệt nhà ngươi! Mở miệng ngậm miệng lại là pê đê. Ta nói rồi, trái tim ta là một thiếu nữ cơ mà! Hơn nữa nếu giết chết huynh, chẳng phải sẽ không còn ai có thể liếc mắt đã nhìn thấu được ta nữa sao? Hì hì...

Thiếu nữ nhanh chóng mỉm cười, lập tức nhẹ nhàng đuổi theo sau Trình Khiếu. Khi còn cách Trình Khiếu khoảng một nghìn mét, nàng ta vung tay đánh ra, một lưỡi đao gió vô hình chém về phía hắn. Roạt roạt một tràng dài, lưỡi đao gió dài hơn mười mét chặt đứt một loạt kiến trúng bên đường, vậy mà uy lực vẫn không hề suy giảm chút nào. Mắt thấy Trình Khiếu sắp sửa bị chém thành hai đoạn, tên này đột nhiên lộn người nhảy lên, dùng một tư thế kỳ quái vặn vẹo giữa không trúng. Đến khi hắn hạ xuống đấy thì lưỡi đao gió đã vượt qua chỗ hắn vừa đứng lúc trước, chém ra xa.

- A a, xem ra huynh cũng phải là loại dê già bình thường. Ta nói rồi mà, người của Trung Châu đội dù thế nào cũng là đội ngũ duy nhất trong cả thế giới luân hồi có thể đối địch với Ác Ma đội bọn ta. Thực lực của huynh cũng không yếu đâu...

Cô gái cười hì hì nói, vừa nói vừa đưa tay nghịch nghịch mái tóc. Nhìn bộ dạng này nếu có tên nào không biết thì có lẽ sẽ thật sự bị hấp dẫn, đúng là một yêu nữ.

Trình khiếu trầm mặc nhìn thiếu nữ, mà nói chính xác hơn là hifi trước mặt. Lúc trước khi vừa gặp hắn lập tức chấn động, đặc biệt là khi nhìn thấy đôi tất da chân màu đen cùng cặp đùi thon thả của dưới chiếc váy ngắn của thiếu nữ áo hoa, gọi là sinh lý bộc phát cũng không có gì quá đáng. Nhưng sau đó khi phát hiện cô gái xinh đẹp trước mắt là một tên hifi thì hắn cũng thiếu chút nữa biến thành liệt dương mãn tính. Chẳng còn cách nào, để tránh cho vì phản ứng sinh lý mà vấy bẩn cả một đời, hắn dứt khoát không đánh đấm gì hết, bắt đầu chạy trốn. Mà thật sự trong nội tâm, hắn cũng có chút không nỡ ra tay với yêu nữ tuyệt sắc này, không phải vì thương hương tiếc ngọc gì cả mà là một cảm giác vô thức không muốn phá hỏng cái đẹp mà thôi.

- Hì hì, sao ngây ra nhìn ta vậy, có phải là đang muốn nhìn đùi ta không? Đúng rồi, bên trong ta mặc dây đai tất cùng với đồ lót mỏng nhé... Ồ, muốn nhìn sao?

Thiếu nữ thấy Trình Khiếu đang trợn mắt nhìn mình lập tức hé miệng cười, tiếp đó đưa tay khe khẽ nâng váy lên. Hai chân quả nhiên là vừa thon dài lại vừa cân xứng, có thể coi là một cặp đùi đẹp hiếm thấy.

- Mẹ nó, hifi... Đánh ngươi dở sống dở chết cũng không tính là giao chiến với pê đê nhỉ?

Trình Khiếu quát lên giận giữ, cất bước tiến về phía cô gái. Vừa đi hắn vừa không ngừng khai mở cơ nhân tỏa, sức chú ý cũng hoàn toàn tập trung vào thiếu nữ tuyệt sắc mặc áo hoa trước mặt.

Hifi lại hé miệng cười, hai tay hợp lại từ từ nâng lên khỏi mặt đất. Quanh thân thể cô ta đầy những cơn lốc xoáy nhỏ có thể thấy được bằng mắt thường, những cơn lốc xoáy giống như những cánh tay lớn, nâng bổng cơ thể cô lên, chiếc váy ngắn cũng bị gió thổi bay phấp phới. Quả nhiên, phía dưới váy là một chiếc quần lót gợi cảm bằng sa mỏng nửa trong suốt, cùng với dây đai tất chân màu đen buộc quanh eo, nếu không phải do giới tính của nàng ta thì cảnh tượng này chắc chắn sẽ khiến Trình Khiếu trợn đến lòi cả mắt ra ngoài.

Nhưng Trình Khiếu lúc này lại bỗng nổi giận bừng bừng, hắn gào lên:

- Không được sỉ nhục nội y gợi cảm cùng dây đai tất chân thần thánh trong lòng ta! Khốn kiếp, pê đê, ngươi cứ đợi đấy!

Thiếu nữ cũng không nói gì thêm, nàng ta đứng cách mặt đất khoảng bảy tám mét, hướng về phía Trình Khiếu đang gia tốc xông tới, khẽ vung tay lên. Một lưỡi đao gió không bé hơn lần trước lại bắn ra, trong khoảnh khắc đã bắn tới trước mặt Trình Khiếu. Tên này không ngờ lại một lần nữa nhảy lên, áp sát vào đao gió uốn người một cách kỳ lạ, cả người phảng phất như một con thiên nga lượt sát mặt nước, thoáng cái tránh thoát khỏi lưỡi đao. Đến khi hắn đứng ổn lại, lưỡi đao đó đã bắn ra đằng xa.

http://tieulun.hopto.org

- Thật, thật là lợi hại! Ca ca làm như nào vậy?

Đôi mắt hifi lập tức mở to lấp lánh, đầy vẻ sùng bái hỏi Trình Khiếu.

- Ta là tổ sư về dùng gió đấy nhé, Nam Đẩu thủy điểu quyền của ta... Mà sao ta phải nói với ngươi chứ? Mau cút đi cho ta, hoặc là để ta đánh ngươi bay đi, tự chọn lấy một đường!

Trình Khiếu bật cười khà khà, tiếp đó mới giật mình tỉnh lại, vội quát lên.

Hifi dẩu dẩu môi, lẩm bẩm nói:

- Đúng là mất hứng, vốn còn muốn đùa với ca ca một chút... Đã lâu lắm không gặp người thú vị như ca ca rồi, có điều ta cũng phải nắm chắc thời gian thôi. Có lẽ chỗ này cũng sắp sửa biến thành chiến trường của tên Sở biến thái ấy rồi, nếu đến lúc ấy mà còn ở đây...

- Sở biến thái....

Trình Khiếu gần như trong nháy mắt đã hiểu ý tên hifi muốn nói. Vốn hắn vội vã chạy trốn chiến đấu như vậy ngoài một phần vì không muốn giao đấu với gã pê đê tuyệt sắc này ra, còn một phần lớn là để tránh khỏi phạm vi chiến trường của Sở Hiên... Đó là hai tên Sở Hiên đấy, có trời mới biết sẽ có xuất hiện thứ gì như Ma động pháo cầm tay, bom phá nổ trái đất bản đơn giản, hay là súng ngắn hủy diệt thế giới gì đó hay không, danh hiệu Doraemon cũng không phải chỉ để gọi cho có. Khi một tên Sở Hiên gặp phải một tên Sở Hiên khác thì công thức đã không đơn giản là một công một bằng hai nữa mà phải là một trăm nhân một trăm.... Nói tóm lại là, hắn cứ chạy trốn càng sớm càng tốt.

- Ca ca, ta sắp phải dùng toàn lực rồi đấy. À quên, thuộc tính cường hóa của ta là quả cây gió lốc, phối hợp với vòng đeo năng lượng tinh thạch Sở Hiên chế tạo, thế nên thực lực của ta cũng rất mạnh nhé...

- Muốn dùng toàn lực rồi à? Đúng hợp ý ta, nhanh chóng giải quyết đi!

Trình Khiếu thở ra một hơi, lấy cặp găng tay Sở Hiên cải tạo cho hắn ra, chậm rãi đeo lên tay... Nam Đẩu thủy điểu quyền cũng không phải là công pháp quá mạnh mẽ, nhưng bất kỳ công pháp mạnh yếu nào đều được quyết định bằng sự mạnh yếu cùng phương phát sử dụng của người khống chế. Trận chiến này, hắn không có lý do để thua! Cũng không được phép thua...

766. Chương 16: Chiến Đấu! Bộc Phát Toàn Diện! (4)

- Trương Hằng! Đứng lại! Cùng chết với ta đi!

Tiếng của Minh Yên Vi từ phía xa không ngừng truyền tới, cô gái này đang cầm một cây trường cung lớn phát sáng, truy đuổi trên đường. Không chỉ trường cung tỏa sáng mà cơ thể nàng cũng tràn ngập ánh sáng, ánh sáng đó khiến tốc độ nàng tăng cao đến hơn mười lần, phảng phất như một chiếc xe F1 hình người đang chạy trên đường.

Ở một ngã rẽ cách đó rất xa, Trương Hằng cũng đang liều mạng chạy tới trước, nhưng khác với Minh Yên Vi là trên người hắn tỏa ra ánh sáng màu xanh lục. Phương pháp phân tán năng lượng tinh linh để sử dụng này Trương Hằng sớm đã học được trong thế giới A Nightmare on Elm street, sau đó trải qua vô số lần rèn luyện, đến trận chiến cuối cùng hắn chung quy cũng có thể tự do vận hành. Có điều, cảnh tượng kịch chiến mà hắn tưởng tượng lại không xảy ra, lần đầu tiên sử dụng năng lượng tinh linh không ngờ lại là để chạy trốn.

- Tuyệt đối không phải trốn tránh!

Trương Hằng vừa chạy vừa kêu lên:

- Là để tránh khỏi chiến trường của hai tên Sở Hiên. Vừa rồi em cũng nhìn thấy mà? Mấy tòa nhà cao tầng bên ấy vô duyên vô cớ tự dưng tan vỡ, em nghĩ ở đó có thể sống sót được sao?

Minh Yên Vi ở phía xa thoáng trầm mặc rồi lại gào lên:

- Vậy thì cũng chết đi! Chúng ta cùng nhau chết! Lần này ta sẽ không để ngươi một mình chịu chết nữa!

http://tieulun.hopto.org

- Nhưng chúng ta có thể cùng nhau sống sót mà! Tại sao lại phải không chết không xong?

Trương Hằng vừa chạy vừa đáp.

- Ngươi, ngươi là tên hèn nhát!

Minh Yên Vi giận đến không nói được nên lời, giương cung bắn một phát về phía con đường đằng xa. Nàng ở cách Trương Hằng hai con phố dài, trên đường nhà cửa san sát, lại thêm bản thân nàng vốn không có quét hình tinh thần lực hay là kỹ năng quan sát nào khác, phát tên này bắn ra giống như chỉ để cho hả giận. Ai mà biết, mũi tên mang theo ánh sáng liên tiếp xuyên thủng mấy tòa nhà, vọt lên phía trước Trương Hằng, cắm ngập xuống đất trước mặt hắn. Nếu như Trương Hằng chạy nhanh hơn vài mét nữa là chắc chắn sẽ bị mũi tên xuyên thủng người. Minh Yên Vi giống như là có năng lực tiên tri, thuận theo vận mệnh đưa mũi tên bắn trúng mục tiêu.

- Dự cảm?

Trương Hằng khẽ thở dài dừng bước. Bất quá, vài giây sau hắn lại vụt bỏ chạy, tốc độ thậm chí còn nhanh hơn lúc trước rất nhiều. Hành động này lập tức làm Minh Yên Vi nổi giận đùng đùng, lại bắt đầu chửi lớn.

Trương Hằng vừa chạy vừa cười khổ không thôi. Hắn đúng là đang chạy trốn, nhưng mục đích vốn là để bảo vệ cho Minh Yên Vi được an toàn. Một là để tránh khỏi chiến trường của hai tên biến thái Sở Hiên, hai là khi hai người giao đấu.... Đặc biệt với tâm trạng của Minh Yên Vi lúc này, hai người chắc chắn sẽ có một phải chết, hoặc thậm chí cả hai đều chết!

"Thế nên cứ chạy cho nhanh đã, chờ đến chỗ an toàn với cả cô ấy bình tĩnh lại một chút sẽ nói chuyện sau..."

Nhưng đáng tiếc, đây chỉ là suy nghĩ của cá nhân Trương Hằng. Minh Yên Vi càng chạy càng giận giữ, không nhịn được lại bắn ra mấy phát tên nữa, mũi tên cuối cùng lượt sát qua mũi Trương Hằng. Lúc này Trương Hằng rút cuộc cũng dừng lại, ở đây đã cách chỗ Sở Hiên giao chiến đủ xa, hơn nữa vấn đề quan trọng nhất là, sự nhẫn nại của Minh Yên Vi có vẻ đã đến cực hạn:

- Cuối cùng cũng dừng lại rồi à? Tên hèn nhát nhà ngươi, bây giờ cùng chết với ta đi!

Mười mấy giây sau, Minh Yên Vi đã đuổi đến nơi. Nàng cũng không nói nhiều, giương cung nhắm thẳng vào Trương Hằng, bộ dạng tựa hồ muốn lập tức phát tên.

Trương Hằng thoáng cười khổ. Hắn biết rằng, Minh Yên Vi dựa vào dự cảm đặc biệt của nàng căn bản không cần tới gần đã có thể giết người. Nó giống như một mũi tên định mệnh, hoàn toàn biết trước được hành động tiếp theo của ngươi, có thể bắn tên trung vào vị trí ngươi sẽ tiến đến, đây gần như là cảnh giới tối cao của cung thủ và tay bắn tỉa.

- Không thể cùng chết với em được, bây giờ anh muốn sống sót... Minh Yên Vi, chúng ta hãy cùng nhau sống sót!

Trương Hằng nhún vai bất đắc dĩ, tiếp đó mới nhìn Minh Yên Vi, trịnh trọng nói.

- Ngươi, ngươi đang sỉ nhục ta sao?

Khuôn mặt thanh tú của Minh Yên Vi đỏ bừng lên vì tức giận, hỏi. Nàng cũng không đợi Trương Hằng trả lời, thả tay bắn thẳng một mũi tên vào mặt Trương Hằng, khiến cho hắn phải vội vàng tránh né. Có điều, uy lực cùng tốc độ của phát tên này đều không mạnh lắm, để hắn dễ dàng né sang một bên tránh được, xem ra Minh Yên Vi cũng không chuẩn bị vừa bắt đầu đã hạ sát thủ.

- Nghe anh nói hết đã...

Trương Hằng vội vã xua tay, nói:

- Anh đã không còn là anh trước kia nữa. Nếu như chỉ là chết thì đó chẳng qua chỉ là chạy trốn mà thôi, bất cứ sai lầm nào cũng không thể cứu vãn được nữa, vì thế không bằng sống sót để bù đắp lại lỗi lầm của mình, cho đến ngày anh già chết đi... Có thể không? Hãy cùng anh sống sót!

Minh Yên Vi giống như hoàn toàn ngây ngốc, hơi hơi hạ cung xuống, nhưng rồi lại vụt nâng trường cung lên, ngắm vào Trương Hằng, bấy giờ mới từ từ nói:

http://tieulun.hopto.org

- Ngươi cảm thấy chúng ta còn có thể quay về quan hệ trước kia sao? Không, không thể được nữa rồi… Trong khoảnh khắc ngươi chạy trốn, hoặc có thể nói là sau khi ngươi và ta cùng chết, cùng với tất cả mọi truyện trong thế giới luân hồi này…. Trương Hằng, chúng ta đều không thể quay lại được nữa, không thể về được nữa rồi… Cho nên chúng ta cùng chết đi, chết đi rồi tất cả sẽ bình yên, cũng không còn chuyện gì chia lìa chúng ta nữa, tất cả quá khứ đều sẽ biến thành hư vô, vì thế chúng ta cùng chết đi!

- …Em căn bản là không chịu nghe anh nói gì cả.

Trương Hằng thật sự vô cùng buồn bực. Hắn hoa tay múa chuân muốn diễn tả điều gì đó nhưng đáng tiếc là hắn không có trí tuệ như Sở Hiên hoặc thậm chí là Tiêu Hoành Luật, cho nên trong lúc cấp bách lại chẳng giải thích được cái gì cả, chỉ có thể pha chút bất đắc dĩ, nói một câu như vậy. Cùng lúc đó, toàn thân hắn chợt phát lạnh, bởi vì từ chỗ Minh Yên Vi đang tỏa ra một luồng sát khí lạnh lẽo. Cảm giác này hắn không hề gặp trong Resident Evil 2, xem ra sau lần chiến đấu ấy, Minh Yên Vi đã lại trải qua rất rất nhiều thử thách sinh tử. Cũng như vậy, điều đó cũng chứng minh, sau khi chứng kiến hắn tự sát, Minh Yên Vi đã hạ quyết tâm lần này phải cùng hắn chịu chết.

- Tại sao vậy, tại sao phải khổ như vậy…

Trương Hằng lắc lắc đầu, cố bình tĩnh lại, nói:

- Anh đã hồi sinh em trong Trung Châu đội, cô ấy cũng không bắt anh cùng chết với cô ấy, vì thế xin em…

- Cô ấy là cô ấy, ta là ta, ngươi thật sự nghĩ rằng ta vẫn là Minh Yên Vi trong lòng ngươi sao? Không, đã không thể quay về được nữa rồi, vì thế…. Cùng chết đi!

Minh Yên Vi tựa hồ đã hạ quyết tâm, hoặc là như trút bỏ một gánh nặng, trong lúc nói nàng từ từ nhắm mắt lại, tiếp đó khẽ thả tay bắn ra một mũi tên ánh sáng. Hướng bắn của mũi tên này rất kỳ quái, không hề nhắm chuẩn vào Trương Hằng mà bay lượt lên cao bắn qua đầu hắn. Nhìn như khó hiểu nhưng trong nháy mắt Trương Hằng liền có cảm giác nguy hiểm. Khảo nghiệm sinh tử trong thời gian dài, về phương diện này cảm giác của hắn cực kỳ mạnh, không chút nghĩ ngợi lập tức lăn tròn sang một bên. Không ngoài dự đoán, hắn vừa lăn qua chưa tới một giây, một tấm biển quảng cáo lớn đã từ trên cao rơi xuống, rầm một tiếng nát vụn. Trong khoảnh khắc Trương Hằng tránh qua, dưới chân hắn chợt đau nhói, một mũi tên ánh sáng đang xuyên thủng chân trái hắn. Trước khi Trương Hằng cử động, Minh Yên Vi đã bắn một mũi tên về phía hắn sẽ lăn tới, khi hắn đến nơi mũi tên liền vừa đúng đâm trúng vào bắp chân.

- Đây là dự cảm của em à?

Trương Hằng đao đến lệch cả miệng, hắn hít sâu mấy hơi, từ từ đứng dậy, hỏi Minh Yên Vi.

Minh Yên Vi cũng không trả lời, hai tay run run giương cung, một mũi tên ánh sáng hình thành xuất hiện trên dây. Chỉ cần nàng bắn ra phát này, Trương Hằng chắc chắn sẽ chết, trên thời khắc quyết định, đôi tay run rẩy đã tố cáo nội tâm nàng đang vô cùng kích động.

- Yên vi… Hiểu rồi, muốn không ra tay mà mang được em đi, suy nghĩ đó với người ở trong Ác Ma đội như em đúng là có chút ngây thơ, pháp tắc của rừng rậm phải không? Pháp tắc của rừng rậm mà Ác Ma đội tôn thờ cũng không thể nói là sai, nhưng cũng không thể nói là hoàn toàn đúng, ít nhất là trong một vài lúc nó cũng không chính xác. Minh Yên Vi, anh sẽ đánh bại em, sau đó đưa em đi. Yên tâm, sẽ chỉ đánh ngất em thôi. Xin lỗi, anh còn chưa thể chết cùng em được. Anh đã đáp ứng người kia của em phải dũng cảm sống sót, cùng với đồng đội của anh cũng đều đang chiến đấu, anh phải tới trợ giúp họ…

Trương Hằng thở ra một hơi, nói hết những gì trong lòng, tiếp đó hắn nhấc Cổ cung Xạ Thiên Lang mới hoán đổi lên chứ không phải cây cung kim loại màu bạc. Tuy nói về uy lực Cổ cung Xạ Thiên Lang dù thế nào cũng không thể bì được với cây cung kim loại màu bạc, nhưng cây cổ cung này có ý nghĩa đặc biệt với hắn, lần đầu tiên giao chiến, lần đầu tiên tử vong… Hãy để cây cung này kết thúc trận chiến cuối cùng đi. Hắn nhất định phải dùng tính mạng tới đối mặt với trận chiến này…

Minh Yên Vi kinh ngạc nhìn Trương Hằng. Khi hắn nắm lấy Cổ cung Xạ Thiên Lang, trên người hắn chợt bùng lên một luồng khí thế kinh người, luồng khí thế đó cho dù trong Ác Ma đội cũng chỉ vài người ít ỏi là có. Đó là khí thế chỉ người đã trải qua vô số thử thách sinh tử, vô số kinh nghiệm của lửa và máu mới có được, mà không chỉ như thế, còn cần cả giác ngộ sẵn sàng từ bỏ tính mạng. Trong trí nhớ của Minh Yên

http://tieulun.hopto.org

Vi, Trương Hằng vì cảnh ngộ lúc nhỏ khiến cho tận sâu trong xương cốt hắn có một sự hèn nhát, nhưng kẻ hèn nhát cho dù thế nào cũng không thể nắm giữ loại khí thế này… Không biết từ lúc nào, người thanh niên trước mặt đã trưởng thành rồi, trưởng thành đủ để xứng với hai chữ "nam nhi"…

"Người yêu của em, đã muộn mất rồi. Nếu như lúc trước anh cũng có giác ngộ, có khí thế như bây giờ, nếu như lúc ấy anh không quay lưng vứt bỏ em…. Đã không còn nếu như nữa rồi, người yêu của em, chúng ta cùng xuống địa ngục đi…"

"Người yêu của anh, anh còn chưa thể chết cùng em được. Đã trải qua quá nhiều chuyện rồi, anh đã hiểu rằng cái chết chẳng qua chỉ là sự trốn tránh, dũng cảm thật sự là phải tới đối mặt. Vì thế, người yêu của anh, chúng ta hãy cùng sống sót đối mặt đi!"

Trương Hằng cầm mấy mũi tên trong tay, đoạn giương cung căng đầy như vầng trăng, chỉ thẳng vào Minh Yên Vi. Trong mắt hắn chỉ có cô gái trước mặt, ánh mắt đó trước nay chưa từng có, chỉ tiến không lùi… Đó là ánh mắt của một người đàn ông chân chính!

- Yên Vi, anh không có dự cảm như em, cũng không có trí tuệ như Sở Hiên, lại càng không có sức mạnh như Trịnh Xá. Anh chỉ có cung và tên, cùng với tiễn kỹ anh không ngừng lĩnh ngộ. Tới đi, người yêu của anh!

- ...Muộn mất rồi, vì thế, cùng chết đi!

Hai người đồng thời buông lỏng dây cung, trong mắt chỉ có nhau, cùng với mũi tên đang càng lúc càng tới gần….

767. Chương 17: Hoàn Thiện Không Trọn Vẹn (1)

Adam…

Tuổi thơ là thế nào?

Đứng trong nhà giam, hướng qua chấn song sắt nhìn ra ngoài. Đám người mặc áo trăng liên tục dùng ánh mắt vừa sợ hãi vừa mong chờ nhìn hắn...

Gây mê, đặt hắn lên bàn mổ, cắt mở thân thể cài các loại dụng cụ vào trong, hoặc là lấy ra một phần nội tạng...

Vô số tài liệu bị ép nhồi vào trong đầu, nếu không học xong trong thời gian quy định sẽ bị điện giật. Hắn cảm thấy rất giống với thí nghiệm huấn luyện tinh tinh ăn chuối trong sách, đều bị nhốt lại, bị người ta nghiên cứu, sau đó bị điện giật...

Giết chết những người này được không? Không, giết chết tất cả con người đi, hễ là sinh vật tên là con người thì đều giết hết... Nếu như có đủ sức mạnh, giết hết tất cả thì tốt...

Còn cái gã chủ thể gen tên là Sở Hiên ấy nữa, tại sao gen của hắn lại bị trộm đến đất nước này? Tại sao mẫu gen đó lại bị nhân bản và ưu hóa? Hắn không phải là Sở Hiên, vì thế hắn có cảm giác, có vị giác, có khứu giác có đau đớn... Mặc dù rất yếu ớt nhưng thật sự có những cảm giác đó, thứ duy nhất không có là trí tuệ siêu cấp như đồn đại, vì như thế nên mới bị đối xử như vậy sao? Vì như thế nên mới bị coi là sản phẩm thất bại sao? Không, không phải vậy...

Tìm được cơ hội rồi, đã lấy được mật mã hệ thống tự hủy của căn cứ, tiếp theo là sắp xếp hợp lý... Sắp xếp đường thoát cùng tương lai của hắn. Một thân phận mới, một thân phận có thể đạt được mục đích... Hủy diệt toàn nhân loại. Hủy diệt tất cả mọi sinh vật có tên là con người, những kẻ xấu xí, những kẻ bẩn thỉu, những kẻ...

Gặp lại nào, tuổi thơ...

Đúng rồi, tên gọi, khởi đầu của mọi thứ. Nếu đã là thân phận và cơ thể của con người, lại muốn vượt lên trên loài người, còn muốn hủy diệt bọn họ, không bằng gọi là Adam đi. Con người đầu tiên... Cũng là con người cuối cùng...

http://tieulun.hopto.org

Adam phát động ánh sáng tâm linh của hắn, trên người dần dần xuất hiện một vòng ánh sáng nhu hòa. Không biết tại sao, trong mấy giây ngắn ngủi đó, trong đầu hắn đột nhiên xuất hiện tất cả mọi ký tức trải qua từ khi có ý thức đến nay, đặc biệt là ký ức trước khi hủy diệt căn cứ. Những thứ chôn vùi tận nơi sâu nhất của trí óc... Hắn vẫn chưa quên sao? Rõ ràng là đã rất lâu rồi chưa từng nhớ tới...

- Đây là ký ức cuộc đời xuất hiện trước khi con người tử vong sao? Đúng là mỉa mai, muốn hủy diệt nhân loại, nhưng lại mang theo ký ức của loài ngươi... Bộ phận là con người sắp sửa chết đi, còn lại sẽ là bộ phận của sinh mệnh thể tối cao, như vậy cũng tốt...

Bắt đầu từ lúc những ký ức lướt qua trong đầu Adam, cho đến khi ánh sáng tâm linh của hắn hoàn toàn tiếp xúc với trận đồ luyện kim, mọi chuyện chỉ diễn ra trong vài giây ngắn nhủi. Mọi người xung quanh chỉ thấy Adam tựa hồ hơi do dự một chút rồi đưa tay ra trước. Trong vài giây đó, mấy người đứng quanh đột nhiên toàn thân run rẩy kịch liệt, tiếp đó từ thân thể họ vụt mọc ra vô số xúc tu nhỏ bé... Đúng vậy, những người này từ lúc trước đã sớm bị virus siêu cấp vô thanh vô thức xâm nhập, đến bây giờ mấy người thực lực yếu nhất đã bắt đầu biến dị.

Adam lúc này đã bắt đầu bước cuối cùng của kế hoạch hoàn thiện loài người. Tuy hắn cũng đã phát hiện sự khác thường của mấy người kia nhưng không thể phân tâm suy tính gì được cả, chỉ dùng ánh sáng tâm linh bao trùm trường thương Loginus, tiếp đó đưa mũi thương chĩa thẳng vào ngực mình. Khi xung quanh không ngừng có người bắt đầu phát run, Adam đẩy mũi thương từ từ đâm ngập vào ngực.Trong nháy mắt, một cảm giác cũng không hẳn là đau đớn bao trùm lấy hắn, đó là cảm giác phảng phất như đang tiến vào một nơi nào đó, không thể diễn tả, không thể hình dung nổi. Nếu như phải diễn tả thì có thể nói là tiến vào một trời đất mới, tiến vào lĩnh vực của Thần, tiến vào cấp độ sinh mệnh cao hơn, hoặc có thể nói là.. Đạo!

- Hóa ra là như vậy. Thế giới mà chúng ta chúng ta đang ở, hình thức sinh mệnh của chúng ta, chỉ vỏn vẹn là... Sinh mệnh thể đang sáng tạo ra những thế giới ấy, rất nhanh, rất nhanh thôi, chúng ta sẽ gặp mặt...

Mũi thương Loginus hoàn toàn xuyên thủng cơ thể Adam, ánh sáng tâm linh nguyên bản của hắn biến thành vô số sợi tơ sáng, lơ lửng ở sau lưng, phảng phất như mười mấy đôi cánh. Những sợi tơ do ánh sáng tâm lình này cũng không lơ lửng trôi nổi ngẫu nhiên mà hướng về phía mười mấy người tinh thần lực mạnh mẽ đứng xung quanh. Người đứng đầu không kịp phòng ngự liền bị những sợi tơ sáng đó quấn lấy, hắn lập tức hét lên, toàn thân bộc phát ra xung động giống như ánh sáng tâm linh, những sóng xung động đó thuận theo tơ sáng truyền vào người Adam. Cùng lúc ấy theo trường thương đâm ngập vào ngực Adam, cả trận đồ luyện kim cũng bắt đầu tỏa sáng, hơn nữa còn tạo thành hình ảnh lập thể to lớn. Một trận đồ lập thể bao trùm toàn bộ nhà kho, nếu từ bên ngoài nhìn lại sẽ thấy hình ảnh trận đồ bằng ánh sáng to lớn như ẩn như hiện ở trên nóc nhà kho, không những thế nó còn càng lúc càng rõ ràng.

- Trận đồ ánh sáng đó...

Những người mai phục bên ngoài kho hàng nhìn qua một cái là thấy được trận đồ ánh sáng đang càng lúc càng to lớn và rõ ràng. Trận đồ có vô số hình vẽ, văn tự ký hiệu phức tạp, trong đó rõ ràng nhất là mười ba hình vẽ giống như con mắt, trong mỗi con mắt đều có phù hào riêng biệt, bên ngoài là một đôi cánh rõ nét. Ngoài vòng ngoài trận đồ do mười ba con mắt chiếm chỗ ra, ở trên đỉnh cao nhất còn có một vòng tròn cực lớn, tất cả tập trung lại nhìn như một gốc cây. Phía dưới gốc cây là rất nhiều nhánh rễ, tận cùng mỗi nhánh rễ là một con mắt, mỗi nhánh rễ kéo lên trên hợp thành trụ chúng, trung tâm của trụ chính là vòng tròn lớn kia, thứ này... Chính là trận đồ Cây sự sống.

"Thế giới này... Sáng tạo ra một thế giới, trước tiên cần phải cấu tạo nên thế giới quan, sau đó là cấp độ sức mạnh, tiếp theo là hệ thống sinh vật... Quan trọng nhất chính là lịch sử. Ừm, Một vũ trụ bình thường, sinh vật thì khác với hiện thực một chút, sinh vật lúc ban đầu có sức mạnh cực lớn. Đó là thời sơ khai của trái đất, sớm hơn cả khủng long, sớm hơn cả côn trùng khổng lồ... Những sinh vật đó rất mạnh mẽ, nhưng do hoàn cảnh trái đất thay đổi mà dần dần biến mất, những sinh vật còn lại hoặc là ngủ say, hoặc là tiến hóa. Đó là những sinh vật mạnh mẽ nhất, còn cấp độ tiến hóa của sinh vật bình thường thì giống như hiện thực, đúng rồi, tiến hóa... Thay đổi cấp độ sức mạnh một chút đi, để tiến hóa thành lực lượng chủ yếu. Cơ nhân tỏa tầng thứ nhất, cơ nhân tỏa tầng thứ hai, tổng cộng sáu cơ nhân tỏa, tầng thứ năm là cao cấp nhất, còn tầng thứ sáu... Cứ định ra một tầng như vậy, không thể có sinh mệnh thể tiếp xúc tới, nhưng lại có thể thu hút độc giả, để họ tràn ngập mơ tưởng. Đặt như vậy đi, tầng thứ sáu sẽ có thể phá vỡ gông cùm của thế giới này, còn sẽ đi tới đâu thì... tạm thời chưa nghĩ ra."

http://tieulun.hopto.org

"Sau đó là lịch sử. Đầu tiên là những sinh vật mạnh mẽ biến mất, ngủ say, tiến hóa, hoặc gọi là thoái hóa, cứ như vậy, thế giới tiến vào thời đại khủng long. Ừm, tiếp theo, nhóm người đầu tiên xuất hiện, thời gian vào khoảng giữa sơ kỳ và trung kỳ của thời đại khủng long..."

Đoạn lời này xuất hiện cực kỳ đột ngột, phảng phất như vốn đã có sẵn trong đầu mỗi người. Không có âm thanh, chỉ có ý tứ, trong nháy mắt, mọi người đều nghe thấy đoạn lời này, cũng đều hiểu ý nghĩa của nó. Nhưng cũng chỉ đến như vậy là hết, đoạn lời nhắc tới "giữa sơ kỳ và trung kỳ của thời đại khủng long" thì hoàn toàn biến mất, giống như một khắc vừa rồi mọi người đều nảy sinh ảo giác.

"Vậy có ý gì! Đoạn lời vừa rồi là chuyện gì? Là lời nhắn của Thánh nhân à? Không, theo ngữ điệu thì không phải Thánh nhân, lại còn nói đến sáng tạo thế giới và lịch sử... Chẳng lẽ? Chẳng lữ là lời nhắn của kẻ chế tạo cái hộp? Hắn tại sao lại phải để lại lời nhắn? Chẳng lẽ có người lấy được di vật của kẻ chế tạo cái hộp? Không, là Adam lấy được sao?"

Nghe được đoạn lời này, Tiêu Hoành Luật lập tức kinh hoàng không thôi. Bố cục của hắn từ trước đến nay cố kỵ nhất chính là Adam lấy được di tích của Thánh nhân hoặc người tu chân. Sắp xếp thực lực trong thế giới luân hồi, cấp thấp nhân là sức mạnh bản thân cá nhân, cũng tức là thực lực của người bình thường, hoặc là quân nhân mạnh hơn người bình thường một chút. Tiếp đến là người cường hóa thuộc tính hoặc kỹ năng từ Chủ Thần, mạnh hơn một chút là người đã mở cơ nhân tỏa, lại cường hóa kỹ năng hoặc thuộc tính. Mạnh nhất là người vừa có kỹ năng, thuộc tính, vừa mở cơ nhân tỏa đẳng cấp cao, lại tự mình lĩnh ngộ được kỹ năng hay thuộc tính mới, ví dụ như Trịnh Xá và clone của hắn.

Nói chung, so sánh về thực lực là như vậy, nhưng cũng có ngoại lệ, chính là Thánh nhân và người tu chân đã sáng tạo nên thế giới luân hồi. Bọn họ lưu lại di tích đặc biệt của riêng mình trong thế giới luân hồi này, trong di tích có sản phẩm hoặc công pháp của họ, những thứ nay so với những thứ hoán đổi từ Chủ Thần đều cao cấp và mạnh mẽ hơn nhiều. Chỉ nói riêng về công nghệ văn tự ký hiệu không hoàn chỉnh trong tay sở hiên, phần quan trọng thật sự là hệ thống truyền thừa tri thức cổ đại chứ không phải sản phẩm của những tri thức đó.

Cũng như vậy, kẻ chế tạo cái hộp, đó đã là tồn tại siêu việt sức tưởng tượng. Một vĩ trụ rộng lớn như vậy, cùng một thế giới phức tạp như vậy, không ngờ lại đều do sinh vật đó chế tạo nên. Tất cả mọi thứ bên trong đã không còn có thể dùng sức tưởng tượng của con người đều suy đoán nữa. Nếu như Adam thật sự lấy được vật mà kẻ chế tạo cái hộp lưu lại, cho dù không phải công nghệ hay công pháp quan trọng gì đó thì cũng chênh lệch với di vật của Thánh nhân và người tu chân rất rất xa. Là vượt xa di vật của Thánh nhân và người tu chân, bởi vì hai bên đã không đứng ở cùng một đẳng cấp nữa rồi, cũng giống như thế giới của loài người và loài kiến vậy. Loài người thậm chí có thể chế tạo một tổ kiến nhân tạo, còn loài kiến thì không thể hiểu được bất kỳ tư tưởng và hành động nào của loài người, đó là chênh lệch cực lớn của đẳng cấp.

Tiêu Hoành Luật trong lòng hoảng sợ bất an. Bố cục của hắn coi việc Adam lấy được di tích của Thánh nhân và người tu chân là giới hạn tối đa. Nếu như vượt quá giới hạn này, ví dụ như Adam có thực lực cấp độ Trịnh Xá, thì bố cục của hắn sẽ hoàn toàn vô dụng, lại càng không cần nói Adam có khả năng đã láy được di vật của kẻ chế tạo cái hộp.

"Chỉ hy vọng là ta đoán sai. Kẻ chế tạo cái hộp căn bản không có lý do để lại thứ gì trong vũ trụ này... Tất cả theo ý trời vậy."

Tiêu Hoành Luật thở dài, tiếp đó chăm chú quan sát trận đồ ánh sáng khổng lồ đã giống như vật chất.

Đoạn lời vừa rồi đột ngột xuất hiện rồi lại đột ngột biến mất, tiếp đó trong đầu mọi người bỗng xuất hiện một loại âm nhạc. Không, nói là âm nhạc cũng không đúng, đó là một đoạn âm thanh rất có giai điệu, dễ nghe, nếu cẩn thận vừa lắng nghe vừa hình dung thì lại không thể dùng lời nói để diễn tả. Đó là một loại âm thanh chỉ sản sinh tận sâu trong tâm linh, mang theo thù hận, cuồng bạo, cùng với bi thương...

Adam đang đứng trong kho hàng, tơ ánh sáng sau lưng hắn đã cuốn lấy bảy tám người tinh thần lực mạnh, những người này nhất loạt đều toàn thân tỏa ra ánh sáng tâm linh mãnh liệt, hơn nữa còn thuật theo tơ sáng truyền vào người Adam. Chưa tới vài giây, người bị quấn lấy đầu tiên đã phát ra một tiếng rống trầm thấp, tiếp đó im bặt. Người đó giống như bằng làm dịch thể biến thành bọt nước, hoàn toàn không còn tồn tại trên thế giới này nữa, chỉ còn bãi chất lỏng sủi bọt dưới nước là chứng tỏ hắn đã từng hiện diện.

http://tieulun.hopto.org

"Nước ối à? Hoàn toàn quay về thủa ban đầu của sinh mệnh, bản thân sinh mệnh sẽ hợp lại thành một..."

Tống Thiên lạnh lùng nhìn tất thảy. Hắn không sợ chết, chỉ sợ cảm giác sinh mệnh yếu ớt cùng tuyệt vọng không thể nắm giữ được bản thân. So với sinh lão bệnh tử, không bằng chiến tử dưới đao của cường giả mạnh nhất. Nhưng chiến tử cũng không phải thứ hắn theo đuổi, thứ hắn theo đuổi là cảnh giới tối cao của đao đạo, cũng có thể gọi là điểm tối cao của sức mạnh. Có thể nói, trong thế giới luân hồi hắn là cường giả hạng nhất, trong toàn thế giới luân hồi không có quá mười người đủ sức đấu với hắn, nhưng hắn lại muốn đạt tới cảnh giới siêu việt tất cả... Adam cho hắn cơ hội đó, cho dù là dùng tính mạng trao đổi hắn cũng tuyệt đối không từ bỏ.

"Đó là loại cảnh giới như thế nào? vượt lên tất cả suy nghĩ, tư duy của nhân loại, đạt tới cảnh giới của thần, không cần biết là sức mạnh hay tư tưởng, hơn nữa... Adam cũng đã nói, ý chí và ánh sáng tâm linh là bản chất của một sinh vật sống. Nếu như ý chí và ánh sáng tâm linh của ta có thể siêu việt Adam cùng mọi người, ta cũng có thể..."

Tống Thiên thở hắn ra một hơi, hắn cũng chẳng hề né tránh, không ngờ lại lao thẳng về phía tơ ánh sáng, mặc cho chúng quấn lên người mình. Bản thân hắn thì phóng ánh sáng tâm linh ra hoàn toàn, hợp với đám tơ cùng tỏa sáng.

Đến tận lúc này, những người xung quanh mới giật mình tỉnh lại khỏi cơn khiếp sợ, lập tức kêu thét lên chạy trốn ra xung quanh. Trong lúc trốn tránh lại có mấy người bị những kẻ biến dị thân đầy xúc tu đó bắt được, quấn lấy, họ nhanh chóng bị răng nhọn và xúc tu đột ngột xuất hiện bao trùm. Răng nhọn và xúc tu đó không những căn xé bọn họ mà còn cắn xé cả thân thể của chính những người bị biến dị, cảnh tượng vô cùng hỗn loạn, chỉ trong thời gian ngắn ngủi đã có mười mấy người mất mạng.

Miyata Kuraki vốn là một trong những người ở gần Adam nhất, có điều hắn cũng không phải tinh thần lực khống chế giả mà là cường giả cận chiến hàng thật giá đúng, trước khi tơ ánh sáng tràn tới đã bỏ chạy trước. Khi mấy người bị bắt trúng biến thành chất lỏng chỉ trong vài giây, hắn đã lao về phía Aoi vừa mới bị tơ sáng quấn lấy, người chưa tới, kiếm trong tay đã chém ra.

Đáng tiếc là, theo ánh sáng tâm linh của vài người truyền sang chỗ Adam, tốc độ biến hóa của những người bị tơ sáng quấn lấy càng lúc càng nhanh, hơn nữa người thực lực càng thấp thì biến hóa lại càng nhanh. Khi Miyata còn cách Aoi hai, ba mét, thân thể cô gái đã như ẩn như hiện. Nàng cố gắng quay sang phía Miyata, miệng mấp máy như muốn nói "chạy đi", trên mặt còn mang theo vẻ ấm áp, bình thản mà quyến luyến, phảng phất như đang chia ly, không còn được ở cùng với hắn nữa...

- Không!

Toàn thân Miyata run rẩy kịch liệt, hắn vội ôm lấy Aoi, nhưng chỉ ôm lấy một bọc chất lỏng, cô gái trong lòng hắn đã hoàn toàn biến mất, Lúc này, số tơ sáng vừa quấn quanh Aoi giờ lại tiến về phía hắn.

- Mắt ta còn chưa mù, tâm cũng có thể nhìn thấy... Kẻ thật sự tính kế bọn ta, giết chết bọn ta là ngươi! Adam

Miyata Kuraki cũng không né tránh, hai mắt đỏ ngầu nhìn Adam, tiếp đó vung kiếm chỉ thẳng vào Adam, nói;

- Kiếm trảm thân thể, tâm trảm linh hồn, kỳ thực đến cuối cùng thứ phải trảm chính là bản thân. Hôm nay ta cũng chẳng cần bản thân, phải chém đứt cả mình lẫn ngươi!

- Tâm nhãn... Đại hắc ám thiên, vạn diệt phá toái!

Miyata vung kiếm chém ra, da dẻ cơ thịt toàn thân lập tức vỡ nát, vô số máu thịt bắn vào không trúng biên thành từng con mắt máu hung ác, đáng sợ. Nói thì chậm, xảy ra thì nhanh, Miyata vung kiếm chém ra mới được vài giây, theo một kiếm toàn lực phóng ra, cả người hắn vũng biến thành một vũng nước lỏng.

Những con mắt máu sau khi xuất hiện liền bắt đầu không ngừng phân chia, nhất thời cả nhà kho đều rơi vào trong không gian do chúng ảo hóa ra. Trước sau chưa tới bảy, tám giây, cách lúc Miyata biến thành chất lỏng cũng chỉ có ba, bốn giây, những con mắt máu đã lên tới hàng vạn. Tiếp đó từng con mắt đột ngột vỡ tung phảng phất như làm bằng pha lê, không gian xung quanh những con mắt cũng đồng thời tan vỡ, kéo

http://tieulun.hopto.org

theo cả căn nhà kho. Bụp một tiếng thanh thúy, tất cả những con mắt máu đều biến mất không thấy tăm tích, nhưng nhà kho lại hoàn hảo không suy suyển, cứ như tất cả những gì vừa xảy ra đều chỉ là ảo giác.

Không phải là ảo giác, vốn Adam hấp thu ánh sáng tâm linh của mấy người kia xong, toàn thân từ trên xuống dưới dã bùng lên quang mang kịch liệt, nhưng sau khi những con mắt máu phát nổ, ánh sáng đó liền đột ngột ảm đạm không ít. Không chỉ như vậy, những người xung quanh hễ đứng trong phạm vi có mắt phát nổ đều không ngoại lề, thần sắc trở nên ngây dại.

Khóe miệng Adam khe khẽ nhúc nhích, giống như muốn nói gì đó nhưng lại không phát ra tiếng nào. Adam cũng không nhìn tới những người trong kho hàng, sau khi hấp thu ánh sáng tâm linh của Tống Thiên xong, hắn liền phá tan nóc nhà kho, bay lên không trung, hoàn toàn tiến vào trung tâm của trận đồ ánh sáng khổng lồ, vô số sợi tơ sáng cũng tập trung vào sau lưng hắn, hình thành mười đôi cánh ánh sáng thật sự

768. Chương 17: Hoàn Thiện Không Trọn Vẹn (2)

- Adam...

Những người mai phục xung quanh, không cần biết là của Trung Châu đội, hay là Ác Ma đội, tinh thần lực khống chế giả của họ cùng đồng thời phát hiện sự xuất hiện của Adam, màn chắn tinh thần lực đã biến mất. Trên thực tế, họ còn phát hiện những người bên trong nhà kho, chỉ là tình hình trong đó có chút quái dị. Nhìn có vẻ như họ bị điều gì đó làm cho cực kỳ kinh hãi, tất cả liều mạng chạy ra ngoài. Nhưng động tác của những người này lại rất kỳ lạ, một số người vừa chạy vừa bắt đầu biến dị, tiếp đó hoặc là toàn thân mọc ra xúc tu hoạc là bị những cái miệng đầy răng nhọn mọc ra ngay trên cơ thể mình cắn xé. Một số người khác thì vừa chạy vừa thần sắc kỳ dị, giống như nhìn thấy chuyện gì đó cực kỳ la thường, tiếp đó thân thể họ liền biến thành bọt nước.

"Hiện tượng virus lây nhiễm thật kỳ quái, không phải đều biến thành khối thịt hoặc quái vật sao? Từ bao giờ lại biến thành một đống bọt nước thế này? nhìn qua có vẻ chẳng đáng sợ lắm."

Tất cả thành viên Trung Châu đội và Ác Ma đội đều có suy nghĩ như vậy, bất quá, lúc này phần lớn sức chú ý của họ đều tập trung vào Adam. Cũng không biết Adam đang sử dụng kỹ năng hay vũ khí mới nào, nhìn qua có vẻ trận pháp này rất lợi hại, nhất thời mọi người đều không dám lỗ mãng hành động, chỉ ngây ngốc chờ đợi Adam tự xảy ra chuyện, tình hình thật sự có chút quỷ dị.

Lại nói những người trong nhà kho đã lao ra đến cửa, người dẫn đầu nhấc nhân phóng ra ngoài, vừa chạy vừa rút ra một cây đại đao múa loạn lên, không ngừng la hét. Nhưng vừa chạy được vài mét, trước mặt hắn đột nhiên xuất hiện một bé trai, thanh đại đao lướt qua đầu đứa bé chỉ cách có vài li. Người đó vụt sững sờ, tiếp đó bụp mộ tiếng, đâm sầm vào bé trai, hai người lăn tròn ra xa.

- Em trai, là em sao? Sao em lại ở đây.

Người đó cũng không đứng dậy, ôm chầm lấy bé trai, miệng kêu gào ầm len. Đứa bé không hề có chút đau đớn khi bị ngã nào mà ngược lại, bật cười hì hì, ôm chặt lấy người kia, đôi bàn tay nhỏ trong nháy mắt đã dung nhập vào cơ thể hắn.

- Anh trai... Cùng tới đi...

Thân thể người kia khẽ chấn động, tiếp đó hóa thành một đám bọt nước đổ ập xuống đất, cả hắn lẫn bé trai đều biến mất.

Lúc này lại có vài người từ trong nhà kho chạy ra, bọn họ nhìn thấy người kia hóa thành bọt nước lập tức gào lên điên cuồng, tất cả liều mạng phân tán chạy ra bốn phía. Chưa chạy được bao lâu, bỗng có một số người tự dưng xuất hiện trước mặt họ. Nói cũng kỳ lại, không cần biết trước đó kinh hoàng, sợ hãi đến mức nào, khi những người đó xuất hiện, bọn họ đều lập tức dừng lại. Hoặc là kinh ngạc, hoặc là mừng rỡ, hoặc là sợ hãi, đủ mọi loại tình cảm hiển hiện ra, rõ ràng là họ đều biết những người vừa đột ngột xuất hiện đó. Cũng không biết tại sao, tựa như sự cảnh giác của họ trong nháy mắt đã hạ xuống mức thấp nhất, một khi bị những người kia chạm phải, họ liền lập tức biến thành chất lỏng, toàn trường hiển lộ rõ vẻ quỷ dị.

http://tieulun.hopto.org

Những người của Trung Châu đội và Ác Ma đội dù có ngu xuẩn đến đâu giờ cũng đã hiểu, những đám bọt nước đó căn bản không phải virus lây nhiễm gì, đó là Adam đang giở trò, một loại vũ khí sát thương trên quy mô lớn, mà có vẻ còn là kỹ năng truyền thuyết thần thoại.

- ...Zero, thử dùng súng bắn hắn một phát. Chiêm Lam, quét hình tinh thần lực. Tề Đằng Nhất, tính toán quỹ đạo. Ta không tin ở cách xa như vậy hắn vẫn có thể tấn công đến chúng ta.

Tiêu Hoành Luật ngồi xổm dưới đất, cẩn thận quan sát Adam qua quét hình tinh thần lực, vừa nói vừa suy nghĩ. Khi hắn ra lệnh, bên phía Ác Ma đội cũng phát mệnh lệnh tương tự, chỉ là bên bọn hắn không có tay bắn tỉa nào, người duy nhất có sức chiến đấu tầm siêu xa không ngờ lại là một người phụ nữ da vàng. Nhìn bộ dạng cô ta khoảng hơn ba mươi tuổi, vẻ ngoài ưa nhìn chỉ là nhìn qua có chút không được hài hòa, cảm giác có hơi giả tạo.

Người phụ nữ cầm một cây gậy gỗ dài màu đen, trên tay lấp lóe một chuỗi tia lửa điện. Đội trưởng tiểu phân đội Ác Ma Thomas vội vàng nói:

- Cẩn thận một chút. Chúng ta cách hắn quá gần, nếu phương thức công kích kỳ lạ đó là tầm xa thì chúng ta rất có thể sẽ bị ảnh hưởng... Thế này đi, sau lần tấn công đầu tiên chúng ta lập tức rút lui, lùi lại mười km rồi tính tiếp.

Người phụ nữ gật đầu, vung cây gậy chỉ lên trời, năm người còn lại nhanh chóng chạy ra xa, chỉ có Thomas đứng trên một khối kim loại hình tròn đứng đợi gần đó. Theo một đoạn chú ngữ trúc trắc khó hiểu vang lên, quanh người cô ta xuất hiện một ma pháp trận hình sao sáu cánh, trên trời cũng dần dần tụ tập mây đen. Ầm một tiếng, một tia sét lớn đánh thẳng lên cây gậy gỗ đen, còn người phụ nữ trông có vẻ không hề bị thương. Theo vị trí quét hình tinh thần lực của Thomas đã xác định, cô ta vung gậy lên, bắn ra một cột sét lơn to gần hai mét về phía Adam.

Tốc độ sấm sét nhanh đến mức nào? Đó là vừa lóe lên trong mắt, cơ thể đã bị lôi điện đánh trúng, thương tổn lan truyền với tốc độ của ánh sáng. Người phụ nữ vừa nâng gậy lên, Adam ở cách đó rất xa đã bị đánh trúng, tất cả mọi chuyện chỉ diễn ra trong chưa đầy một chớp mắt. Tiếp đó, lấy Adam làm trung tâm, cột sét vụt phát nổ, cơ hồ đạt tới uy lực của tên lửa hạt nhân mini trong tay Trung Châu đội.

Người phụ nữ phát ra đạo lôi điện này xong, cả người lập tức rũ xuống, Thomas liền vung tay lên, một mũi kim tiêm đâm trúng vào tay cô ta. Theo mũi tiêm đâm vào, tinh thần người phụ nữ có vẻ nhanh chóng tốt lên rất nhiều, có điều sau đó vẻ mặt cô ta liền biến thành vô cùng kinh hãi, bởi vì cột sét đó căn bản không làm thương tổn Adam một chút nào. Quanh người hắn xuất hiện một cây đại đao màu tím khổng lồ, nhìn dài khoảng hai mươi mét, dày cũng tới vài mét, cứ như vậy du động quanh người Adam, giống như có một bàn tay khổng lồ vô hình đang điều khiển nó. Sức nổ từ đạo lôi điện rồi hoàn toàn bị cây đại đao này cản lại.

"Ánh sáng tâm linh? Đó là ánh sáng tâm linh của Adam? Không, không đúng. Cho dù ánh sáng tâm linh có mạnh đến mức nào cũng không thể tùy ý vật chất hóa, không, nói chính xác là sinh mệnh hóa.... Những người đột ngột xuất hiện lúc nãy, theo quét tinh thần lực, bọn họ có đắc trưng quan trọng nhất của loài người... Ánh sáng tâm linh và tinh thần lực, bọn họ là sinh vật sống thật sự!"

Tiêu Hoành Luật giật mạnh một sợi tóc xuống, cố gắng làm mình bình tĩnh lại. Nếu nói về phương thức suy luận, hắn tuyệt đối không thua kém Sở Hiên quá nhiều... Ít nhất là hắn nghĩ như vậy. Cái hắn thiếu chính là sự bình tĩnh như không phải người của Sở Hiên.... Đúng thế, bình tĩnh lại đi!

"Vậy tất cả suy luận lại từ đâu. Trước tiên xác nhận Adam đã có năng lực tiệu hồi sinh mệnh thể, hoặc có thể gọi là chế tạo sinh mệnh thể. Những người đó rõ ràng không phải được tự dưng chế tạo ra, bọn họ và những người biến thành bọt nước rất quen thuộc với nhau, hoặc có thể nói là thân nhân trong ký ức những người đó. Nói tóm lại, ở đây có hai điểm quan trọng, một là Adam có thể dễ dàng biết được ký ức những người đó, hai là Adam có thể sáng tạo ra người trong ký ức họ. Hai điểm này đều đã không còn là phạm trù con người nữa, chẳng lẽ hắn đã đạt tới cơ nhân tỏa tầng thứ tư?"

Trong lòng Tiêu Hoành Luật đã có chút đáp án, chỉ là hắn cũng không biết đáp án này có chính xác hay không, chung quy cũng chỉ có thể ước đoán được thực lực đại khái của Adam, đặc biệt khi cột sét kia tấn công tới, cây đao khổng lồ bỗng không xuất hiện càng đại biểu cho việc Adam có năng lực hiện thực hóa vật

http://tieulun.hopto.org

chất. Điểm này có chút tương tự với kỹ năng Lâm Tuấn Thiên vừa mới hoán đổi, chỉ là Lâm Tuấn Thiên còn chưa thể chế tạo được sản phẩm to lớn như vậy, cũng không ngăn cản nổi luồng sét uy lực vô cùng kia.

"Là pháp tắc, tất cả pháp tắc của thế giới này. Có thể nói là đắc đạo, cũng có thể nói ta đã trở thành vai chính, không, còn mạnh hơn vai chính, ta chính là tác giả..."

Thanh âm của Adam đột nhiên vang lên trong đầu Tiêu Hoành Luật, làm thằng nhóc này sợ giật nảy cả mình. Hắn vội vàng nhìn khắp xung quanh, cũng may là không hề xuất hiện người hắn quen thuộc. Nếu như thật sự xuất hiện người trong ký ức hắn, một khi chạm phải sẽ trực tiếp biến thành bọt nước, lúc ấy thì mọi chuyện đều đổ sông đổ biển. Cũng không biết Adam rút cuộc là sử dụng công pháp gì, không ngờ đến cả suy nghĩ trong đầu hắn cũng có thể biết được.

"Là Thần. Không phải loại công cụ như Chủ Thần, mà la tồn tại chí cao vô thượng, không gì không biết được, đã vượt xa các ngươi quá, quá nhiều lần rồi..."

Tiếng của Adam lại truyền đến. Tiêu Hoành Luật trong lòng máy động, vốn hắn đang sắp sửa suy tính xem bố cục lần này có còn dùng được nữa hay không, nhưng Adam liên tiếp hai lần đều biết được suy nghĩ của hắn. Hắn cũng không dám tính toán cái gì bố cục nữa, toàn toàn chôn sâu nó vào trong nội tâm, chỉ tiếp tục suy nghĩ về lời nói của Adam.

"Được rồi, tạm thời coi ngươi là tồn tại chí cao vô thượng đi. Lúc trước trong kho hàng chắc chắn là đã có chuyện gì đó xảy ra, khiến Adam trong thời gian ngắn như vậy có được sức mạnh khổng lồ này. Ngoài ra sức mạnh này chắc chắn không phải hắn loáng cái đã có được, nếu không hắn căn bản không cần trốn trong nhà kho, cũng không cần tập trung Liên minh Thiên sứ, nếu chỉ tập trung lại rồi mới giết, hắn cũng không phải loại người rỗi hơi như vậy... Chờ một chút, tập trung lại rồi mới giết, trong thời gian ngắn có được sức mạnh cực lớn, chẳng lẽ là hắn hấp thu sức mạnh của những người này?"

Tiêu Hoành Luật ngắt ngắt tóc trán, đột nhiên hắn cảm thấy có gì đó không thích hợp, thân thể hình như có chút khó chịu, nhưng cụ thể là chỗ nào trong người không đúng, cẩn thận cảm nhận lại thì lại chẳng thấy gì cả, tựa hồ chỉ là ảo giác của hắn mà thôi.

"Nếu theo hướng này, hắn hấp thu ít nhất là mấy tinh thần lực khổng chế giả, tinh thần lực vượt xa người bình thường như chúng ta, lại cộng thêm người cận chiến, người bắn tỉa tầm xa, cùng với kỹ năng và công pháp ma pháp truyền thuyết. Đúng rồi, thanh đao vừa nãy có thể coi là võ kỹ của Tống Thiên, cứ như vậy, cho dù Adam chưa đạt tới cơ nhân tỏa tầng thứ năm, thực lực của hắn cũng vượt xa sự tưởng tượng của chúng ta, ít nhất là ở vào đẳng cấp của Trịnh Xá và Sở Hiên..."

"Hoặc là, thật sự như hắn nói, trở thành tồn tại chí cao vô thượng, nhưng như vậy hắn cũng là bản không hoàn chỉnh, ít nhất hắn còn chưa nhìn thấu được tương lai và nhân tâm..."

"Tương lai và nhân tâm à? Đúng là một thằng nhóc thú vị, chỉ là... Ngươi còn cách Sở Hiên bao xa đây?"

"Khoảng cách giữa ta và Sở Hiên ư? Xa đến mức không thể hình dung nổi, cái gọi là chí cao vô thượng... Nếu như ta cũng có thể đứng ở cùng một cao độ với hắn thì tốt quá..."

Bốp!

Tiêu Hoành Luật đột nhiên cảm thấy trên mặt đau đớn, Vương Hiệp đứng bên cạnh vụt xốc hắn lên, chạy ra xa. Chỗ Tiêu Hoành Luật vừa đứng đột nhiên xuất hiện một tên Sở Hiên, lúc nãy hắn chỉ còn cách Sở Hiên chưa tới một mét. Cũng may Vương Hiệp cứu được Tiêu Hoành Luật, nếu không một khi hắn chạm vào Sở Hiên sẽ trực tiếp biến thành bọt nước.

Khi hai người chạy ra xa hơn mười mét, tên Sở hiên đó liền biết mất tăm, phảng phất như vừa rồi không hề có ai tồn tại. Mọi thành viên Trung Châu đội đều tâm thần phát lạnh, Tiêu Hoành Luật vừa rồi giống như bị ma làm, cứ tự nói tự trả lời, tiếp đó tên Sở Hiên kia bỗng dưng xuất hiện, hắn không ngờ lại không tránh không né, đến khi sắp sửa chạm vào mới bị Vương Hiệp đánh tỉnh, mà nhìn thần tình hắn có vẻ căn bản không hề biết Sở Hiên xuất hiện vậy.

- Đúng thế, sức mạnh này không hoàn chỉnh! Có tồn tại bán kính công kích tối đa! Chúng ta mau lùi về sau! Zero, ngươi cho hắn một phát trước đã!

http://tieulun.hopto.org

Tiêu Hoành Luật giật bắn người, hắn lập tức nhảy xuống khỏi vai Vương Hiệp đồng thời cũng kêu lên. Lúc nãy, trong một khoảnh khắc, hắn đã tiếp xúc với thế giới của Adam... Hoặc có thể gọi là thế giới của thể tập hợp các sinh mệnh kia, một tập hợp của vô số sinh mạng, có con người, có gián chuột, có sâu bọ, có vi khuẩn, có virus, càng ở gần xung quanh Adam, các sinh vật sống tại đó càng tập hợp lại nhanh. Đây quả nhiên là một sinh mệnh thể chí cao vô thượng, càng mạnh mẽ, lực thu hút cũng càng lớn...

- Nhưng chúng ta vẫn còn cơ hội! Ta đã đánh giá thực lực của hắn quá cao, ít nhất là đánh giá quá cao thực lực trong giai đoạn này. Hắn vẫn chỉ là một con người mà thôi, vì vậy cũng có các loại tình cảm... Không giết hết chúng ta, không tụ tập đủ sức mạnh, hắn làm sao dám đi đối mặt với mấy người Trịnh Xá, Sở Hiên? Chính vì thế, chúng ta vẫn còn cơ hội!

'Đúng vậy, bố cục của Sở Hiên thành công rồi. Số virus đó không những khiến Ác Ma đội không thể không nhanh chóng phái ra tiểu phân đội, mà còn khiến Adam không hấp thu được đầy đủ nhân số, dù sao thì ánh sáng tâm linh của vi khuẩn so với của con người cũng giống như là cát bụi và biển cả... Đây là cơ hội cuối cùng rồi, cũng là trận chiến cuối cùng rồi, bố cục của ta..."

Tiêu Hoành Luật ngẩng đầu nhìn lên trời, lúc này sắc trời đã bắt đầu tối đen, từng ngôi sao sáng sắp sửa xuất hiện trên đỉnh trời. Cả vũ trụ này rộng lớn vô hạn, còn hắn... Thậm chí là cả cái sinh mệnh thể tối cao kia, bọn hắn chỉ vỏn vẹn là một hạt cát giữa biển khơi... Cái gì mà siêu việt, cái gì mà đạt tới, chẳng qua chỉ là một hạt cát lớn hơn mà thôi, chỉ cần sự vô hạn đó vẫn còn tiếp tục thì chiến đấu sẽ vĩnh viễn không ngừng lại.

- Đúng vậy, hắn, ta cũng cũng nhìn thấy hắn rồi, đó là kẻ chế tạo cái hộp sao? Đó là cái hộp sao?

- Chẳng trách...

- Chúng ta lại như vậy...

769. Chương 18: Quyết Tâm Của Tiêu Hoành Luật (1)

"Có cách nào chuyển những gì ta thấy sang cho Sở Hiên không?"

Tiêu Hoành Luật không ngừng suy tính các cách. Đúng là có biện pháp truyền manh mối đến cho Sở Hiên, nhưng những biện pháp đó đều sẽ bị phá hủy trong chiến đấu tiếp theo đây, bởi vì chiến trường tiếp theo sẽ siêu việt cực hạn... Nói một cách chính xác là, bố cục của hắn chính là liều mạng, một đi không quay trở về, kẻ địch chết rồi hắn cũng sẽ bị giết. Trong những người có thể sống sót...

"Không có cách nào, những người có khả năng sống sót đều không thể nào thông báo những gì ta biết cho Sở Hiên một cách hoàn chỉnh. Nói chính xác là cho dù hiểu được tất cả những gì ta biết thì bọn họ cũng sẽ chết trước khi gặp được Sở Hiên, những người vốn đáng lẽ sẽ sống sót cũng phải chết, bởi vì hắn đang quan sát chúng ta..."

Tiêu Hoành Luật lúc này đang được Vương Hiệp cõng trên vai, mọi người nhanh chóng chạy ra xa. Vốn họ chuẩn bị sử dụng Goblin glider, nhưng không biết tại sao tất cả glider lại đều bay ngược về phía Adam. Có thể nói là, trong phạm vi quanh đây, ngoài bản thân cơ thể họ ra thì tất cả máy móc hoặc là những thứ khác đều đã bị Adam khống chế... Trên thực tế, hắn muốn giết chết tất cả mọi người thì rất đơn giản, chỉ là việc hắn muốn lại không phải giết chết mà thôi.

- Vương Hiệp, còn bao lâu nữa?

Tiêu Hoành Luật đột nhiên mở miệng hỏi.

- Còn ba phút mười một giây...

Vương Hiệp ngẩng đầu nhìn lên trời, cũng không quay lại, đáp.

- Chính xác không? Vậy là đủ rồi. Bố cục lúc trước còn vài điểm cần điều chỉnh, chỉ với mấy người chúng ta còn chưa đủ để thu hút sự chú ý của hắn... Hoặc gọi là nó cũng được. Trước mắt, chuyện nó muốn làm nhất là hút cạn ánh sáng tâm linh của tất cả chung ta. Đúng rồi, trong nhà kho còn có vài người ánh sáng tâm linh rất mạnh, bọn họ còn chưa chết, hi vọng có thể trì hoãn thêm một chút...

http://tieulun.hopto.org

- Được rồi, tiếp theo... Chúng ta tới chỗ Ác Ma đội. Trước khi đến lúc, chúng ta phải đấu với bọn chúng một trận!

Bảy người Ác Ma đội... Không, bốn người Ác Ma đội...

Sau khi bắn ra phát sét lúc trước, Ác Ma đội cũng bị Adam tấn công. Rất bất hạnh là, khoảng cách của bọn hắn gần Adam hơn Trung Châu đội, nói cách khác, công kích bọn hắn gặp phải cũng mạnh hơn công kích Tiêu Hoành Luật gặp phải nhiều. Nhất thời lập tức có ba người chết, ngoài Thomas ra, chỉ có cô gái phóng lôi điện, một thanh niên da đen cùng một người đàn ông da vàng thấp lùn, tổng cộng bốn người là còn sống sót, lúc này bọn họ đang nhanh chóng chạy ra xa.

- Rút cuộc là đã xảy ra chuyện gì? Tại sao lại đột nhiên xuất hiện mấy kẻ kỳ lạ như vậy? Hơn nữa vừa chạm phải bọn họ liền lập tức biến thành một đám bọt nước... Là ma pháp sao? Hay là công pháp gì khác? Nguyền rủa à?

Người phụ nữ xinh đẹp luôn miệng hỏi. Thật sự chính cô ta mới là người đầu tiên bị tấn công, nhưng may là Thomas ở ngay bên cạnh, kịp thời cứu cô ta. Sau đó hai người chuẩn bị đứng trên đài kim loại bay đi, không ngờ đài kim loại lại không chịu sử điều khiển của Thomas, bay ngược về phía Adam khiến hai người hoảng sợ chỉ có thể dùng chân chạy trốn.

- Không thể là công pháp hoặc mà pháp gì cả, ta nghĩ đó hẳn là công nghệ văn tự ký hiệu, thức Sở Hiên lúc nào cũng muốn có... Khốn kiếp, vậy mà lại có thể vượt qua ta, trực tiếp khống chế kim loại, trận chiến này biết đánh thế nào nữa?

Thomas cũng vừa kêu vừa chửi ầm ỹ hết cả lên, bộ dạng thật sự có chút hoảng loạn.

Người phụ nữ bên cạnh không nói gì nữa, bộ dạng tựa hồ đã sợ đến phát ngốc. Hai người chưa chạy được bao lâu, trước mặt lại có hai người khác sắc mặt trắng bệch đứng đó, ở cách họ không xa có ba đống bọt nước, có vẻ chính là ba người vừa chết.

- Còn ngây ra làm gì? Mau chạy đi!

Thomas cuống lên, vội quát lớn, nhưng tiếp theo hắn liền nhận thấy có chuyện không hợp lý, bởi vì bốn người không ngờ lại đang đối mặt về phía nhà kho. Vừa rồi họ rõ ràng là chạy trốn quay lưng về phía Adam, ai mà biết càng chạy lại càng tới gần, tất cả rõ ràng đều là Adam đang giở trò. Bọn họ không biết từ lúc nào đã lọt vào tầm khống chế của tên này.

- Khốn kiếp, rút cuộc là phải làm thế nào bây giờ?

Thomas trong lòng hoảng hốt, nhất thời cũng không nghĩ ra được nguyên do. Hắn dù sao cũng không phải là trí giả gì, tuy thực lực xuất trúng, cũng có chút nhanh trí nhưng so với trí giả thật sự thì thua kém đâu chỉ ngàn vạn dặm, tới lúc khẩn cấp nguy nan này trong đầu hoàn toàn trắng xóa, không nghĩ ra được cách nào.

- Khốn kiếp, chẳng lẽ thật sự phải dùng chiêu đó.

Thomas cũng sắp sửa nổi khùng, chuẩn bị sử dụng tuyệt chiêu giữ mạng. Hắn đã cường hóa từ khá lâu nhưng vẫn mãi không sử dụng bởi vì chiêu này tiêu hao quá nhiều, trong vòng mười ngày sau khi sử dụng không còn sức mà tự bảo vệ. Đến lúc ấy, trong thế giới luân hồi này, những cái khác không nói, chỉ riêng mấy con zombie đã đủ để giết kẻ không có sức mạnh gì như hắn rồi, càng huống chi Ác Ma đội vốn lại tuân theo pháp tắc rừng rậm, vạn nhất đội viên nào có thù oán thì mới đúng là chết không nhắm mắt.

"Đúng thế, tại sao lại phải cứu bọn chúng? Để bọn chúng tự quyết định sinh tử của mình đi. Sống sót được thì càng mạnh hơn, không sống nổi thì cứ dứt khoát chịu chết cho nhanh. Nếu như chỉ đưa một mình ta rời đi thì tối đa hai ba ngày sẽ có thể hồi phục thực lực, trong thời gian đó tạm thời tìm góc nào yên tĩnh trốn tạm. Chờ đến khi ta đi ra, Trịnh Xá chắc cũng đã diệt xong bản chính của hắn rồi, đến lúc ấy sẽ cùng nhau tới phòng thí nghiệm..."

Thomas thầm hạ quyết định, đang chuẩn bị sử dụng kỹ năng thì đột nhiên quét hình tinh thần lực của hắn xuất hiện dị thường. Một khoảng không gian bị che phủ đang tiến gần tới chỗ hắn, chỗ đó vốn là hướng của Trung Châu đội, nói cách khác, Trung Châu đội hiện đang tiếp cận bọn hắn.

http://tieulun.hopto.org

- Mẹ kiếp, làm cái gì vậy? Lúc này rồi mà còn muốn đánh với bọn ta một trận sao? Trung Châu đội đều là lũ óc lợn hết cả à? Rõ ràng có cường định ở bên cạnh vậy mà lại còn nhàn rỗi tới làm phiền chúng ta, mẹ nó, đúng là khốn nạn!

Thomas vốn đang cố ép mình bình tĩnh lại thì không ngờ người của Trung Châu đội lại đột ngột xuất hiện. Hắn tiếp theo đây cũng chẳng còn cách nào, chạy thì không thoát, đánh thì không thắng, kể cả dùng tuyệt chiêu giữ mạng, có thoát được sự truy kích của Trung Châu đội hay không vẫn còn phải bàn. Mà vấn đề quan trọng là, một khi hắn sử dụng tuyệt chiêu đó mà vẫn không thoát được… Chết đối với hắn sẽ là cách giải thoát nhẹ nhàng nhất. Dù sao thì trong mấy tiếng đồng hồ vaccine sẽ mất hiệu lực, tiếp đó hắn sẽ bị virus lây nhiễm biến thành quái vật… Hoặc là bị quái vật phát triển ra từ ngay trong cơ thể ăn thịt.

"Không thể! Ta không thể chết như thế! Trong Ác Ma đội đã trải qua bao nhiêu sóng to gió lớn như vậy rồi, chẳng lẽ lại phải chết ở đây? Không thể! Ta còn muốn sau khi hoàn thành trận chiến cuối cùng có thể tới Trung Quốc… Đúng rồi, chúng ta là Ác Ma đội cơ mà. Sức chiến đấu của chúng ta phải mạnh hơn Trung Châu đội rất nhiều mới đúng! Đúng thế, chính là như vậy, tại sao lại không dứt khoát toàn diệt tiểu phân đội này của Trung Châu đội, sau đó ta mới ung dung rời đi?"

Khi người ta sợ hãi đến cực điểm sẽ hoặc là cảm thấy tuyệt vọng, hoặc là cảm thấy phẫn nộ, rõ ràng Thomas lúc này đã bị phẫn nộ làm mụ mị đầu óc. Nếu đã tức giận rồi, vậy thì dứt khoát toàn diệt tiểu phân đội này của Trung Châu đội đi, dù sao đó cũng là một trong những nhiệm vụ Sở Hiên giao cho hắn. Trong thời điểm sinh tử quan đầu thế này, cái gì lý trí, cái gì học tập sự bình tĩnh của Sở Hiên, cái gì cố gắng lamg một trí giả, tất cả đều được quẳng hết lên chính tầng mây. Hiện tại hắn chỉ muốn sống sót!

- Liều thôi! Trung Châu đội muốn tới giết chúng ta! Ngoài ra còn có tên quái vật Adam đang giờ trò, chúng ta đã không còn đường lui nữa. Trước tiên toàn diệt tiểu phân đội Trung Châu này, sau đó chúng ta sẽ cùng nhau chạy trốn!

Thomas cao giọng nói với những người còn lại, vừa nói hắn vừa đưa tay xé nát áo mặc trên người, cơ thể cường tráng lộ ra ngoài. Có điều kỳ lạ là, trên da hắn từ từ hiện lên một số hình vẽ đường nét, nhìn giống như những vết bớt chứ không phải là xăm trổ gì đó.

- Tho, Thomas, ngươi không định dùng chiêu ấy đấy chứ? Chờ một chút đã, trong phạm vi nhỏ thế này, bọn ta không phải cũng chết chắc sao?

Thanh niên da đen ở bên cạnh lập tức gào lên, đồng thời trên mặt còn xuất hiện vẻ cực kỳ sợ hãi.

- Không sao cả, huấn luyện lúc trước, cùng với một số thứ Sở Hiên chế tạo giúp ta, có thể ngăn ngừa chiêu này sinh loạn. Uy lực trong thời gian ngắn tuy bị hạ xuống nhưng thời gian duy trì lại dài hơn rất nhiều. Các ngươi không cần lo chiêu này làm bị thương tới các ngươi, ngược lại, trong lĩnh cực của ta, thể lực cùng sức mạnh của các ngươi còn được tăng lên rất nhiều. Ta có thể cố gắng điều động nguyên tố sắt trong cơ thể các ngươi, khiến các ngươi trong thời gian ngắn giống như uống thuốc kích thích…

Thomas thở ra một hơi, nói.

Đúng vậy, tuyệt chiêu giữ mạng của hắn là Lĩnh vực cường hóa cấp 2A. Nói một cách chính xác thì đây là một chiêu thức chứ không phải một thuộc tính, dù sao hắn cũng đã cường hóa thuộc tính thân thể khống chế kim loại rồi, nếu lại cường hóa một thuộc tính thân thể khác sẽ rất có thể phát sinh biến dị. Trong Ác Ma đội, chỉ cần có thực lực cùng với sống sót được thì chắc chắn không thiếu điểm thưởng và chi tiết kịch tình, sau khi để dành được một khoản lớn rồi mới đi cường hóa đã thành một chuyện tất nhiên. Cường hóa cao nhất của Thomas là Lĩnh vực, lĩnh vực sắt thép đặc trưng của hắn vừa khéo phối hợp với khả năng khống chế kim loại, thực lực tăng cường tới cả trăm lần. Chỉ đáng tiếc thực lực bản thân hắn không quá mạnh, cũng chưa đạt tới tầng thứ tư trung cấp, đến cả tầng thứ tư sơ cấp cũng được mở một cách cực kỳ miễn cưỡng, cho nên chiêu này của hắn thông thường chỉ có thể sử dụng ba mươi giây. Hơn thế nữa tất cả mọi sinh vật sống ở trong lĩnh vực của hắn, không cần biết là bên mình hay bên ta, đều trực tiếp giết đi, xong việc hắn cũng rơi vào trạng thái siêu gánh nặng trong thời gian dài, mất đi sức chiến đấu. Đây là nguyên nhân vì sao từ trước đến nay hắn luông tránh sử dụng tuyệt chiêu cuối cùng này.

"…Nhưng đã tới bước đường cùng rồi, vì thế… Liều mạng thôi!"

- Thời gian còn hai phút mười hai giây nữa…

http://tieulun.hopto.org

Trong một phút ngắn ngủi đó, mấy người trong tiểu phân đội Trung Châu đã chỉ còn cách tiểu phân đội Ác Ma chưa tới năm trăm mét. Ngoài bốn người Zero, Vương Hiệp, Tề Đằng Nhất, Lâm Tuấn Thiên ra, tất những người còn lại đều tham gia vào cuộc chiến với tiểu phân đội Ác Ma. Tổng cộng sáu người Bá Vương, Tiêu Hoành Luật, Chiêm Lam, Anck-Su-Namun, Lưu Úc, Minh Yên Vi, không cần biết thực lực cao thấp, không cần biết tuổi tác giới tính, tất cả đều là chủ lực của lần chiến đấu này.

- …Mọi người nghe rõ đây, xác suất tử vong lần này là trên 80%, nói cách khác, nếu vận may không phải tốt đến cùng cực thì chắc chắn phải chết. Tóm lại một câu, chúng ta là mồi nhử, vừa là mồi nhử để dụ người của Ác Ma đội ở lại, vừa để dụ Adam tới gần chúng ta hơn nữa, mồi nhử luôn luôn phải ở lại đây, mọi người tốt nhất là chuẩn bị tâm lý đi.

Tiêu Hoành Luật vừa đi vừa nói với những còn lại. Nói đến đây, hắn cũng cảm thấy hơi quá tuyệt vọng, vì thế liền nói tiếp:

- Kỳ thực chúng ta còn có một cơ hội sống sót cuối cùng… Cơ hội đó lại không nằm trong tay chúng ta. Nói tóm lại, cho dù chúng ta đều đã được hồi sinh lại một lần, chỉ cần "hắn" vẫn còn muốn nhìn thấy chúng ta thì chúng nhất định sẽ có thể sống lại. Vô trung sinh hữu cũng được, xuyên việt trùng sinh cũng được, chúng ta đều còn có hội hồi sinh mới đúng…

- Tiêu Hoành Luật, "hắn" đó rút cuộc là ai? Tại sao từ trước khi bắt đầu cậu đã nhắc đi nhắc lại "hắn" vậy?

Chiêm Lam tò mò hỏi. Không chỉ có nàng, kỳ thật trong lòng những người khác cũng vô cùng tò mò, nhưng mặc cho họ dò hỏi Tiêu Hoành Luật thế nào, thằng nhóc này cũng đều lắc đầu quầy quậy.

- Không thể nói… Có điều chị có thể là ngoại lệ. Nếu như Trịnh Xá thật sự là "vai chính", người có liên quan với hắn như chị có thể sẽ không chết…

Tiêu Hoành Luật khẽ thấp giọng thì thào, lại nói trong ý thức:

"Chiêm Lam, những lời tiếp theo không được nói với người khác. "Hắn", chính là kẻ chế tạo cái hộp."

- Kẻ chế tạo cái hộp?

Chiêm Lam kêu lên sợ hãi. Nàng vội vàng bịt chặt miệng mình lại, nhìn chằm chằm vào Tiêu Hoành Luật.

Tiêu Hoành Luật cười lạnh, nói:

- Lúc trước chúng ta đã có suy đoán, thế giới của chúng ta rất có khả năng là một cái hộp khổng lồ. Cũng giống như thế giới luân hồi đối với chúng ta, thế giới hiện thực của chúng ta, hoặc có thể nói là thế giới vũ trụ đa nguyên vô tận, đối với "hắn" chỉ là cái hộp, có thể là một trò trơi, cũng có thể là chương trình máy tính, hoặc là kịch bản phim truyền hình, phim điện ảnh, thậm chí là một quyển sách… Còn "hắn" chính là…

Đáng tiếc, Tiêu Hoành Luật vừa nói tới đây, ở đằng xa bốn người Ác Ma đội đã xuất hiện trước mắt, khiến hắn không còn thời gian để giải thích chi tiết được gì nữa. Cuối cùng hắn chỉ có thể thở dài nói:

- Đáng tiếc. Hắn không cho ta cơ hội tiết lộ tất cả mọi chuyện ra. Xem ra ta cũng chết chắc rồi, cho dù sống sót qua lần bố cục này thì cũng tuyệt đối không thể chuyển tin tức tới chỗ Sở Hiên hoặc Trịnh Xá. Ai, có lẽ đến cả bố cục của ta cũng đều bị hắn xếp đặt xong hết rồi, nếu không thì sao có thể vừa vặn giết chết ta được? Đáng ghét!

770. Chương 18: Quyết Tâm Của Tiêu Hoành Luật (2)

Có điều, giờ phút này cũng không có thời gian để cho hắn oán thán, người của hai bên đều nhìn thấy đối phương ở cách mình hơn hai trăm mét. Ác Ma đội hiện đang ở tại một khoảng cỏ và cây bụi cao, rậm rạp, đủ sức che lấp cơ thể người vào bên trong. Sáu người Trung Châu đội thì đang từ khu vực nhà cửa tiến về phía khoảng cỏ, bốn phía không có thứ gì che chắn. Nếu chỉ nhìn về vị trí thì Trung Châu đội thật sự đang ở vào thế yếu tuyệt đối, tuy nhiên trạng thái tâm lý của hai bên lúc này lại rất khác biệt. Người của Ác Ma đội chỉ nghĩ đến chạy trốn, cho dù bị ép ứng chiến trong lòng cực kỳ hoảng sợ, còn người của Trung Châu đội thì đã có chuẩn bị từ trước, vốn đã là liều mạng đến làm mồi nhử, cho nên chết hay không chết đã không còn là vấn đề nữa, không bằng buông bỏ tất cả đánh một trận sảng khoái.

http://tieulun.hopto.org

Có điều, cũng không phải cả sáu người đều có suy nghĩ như vậy. Sau khi biết mình đang đi làm mồi nhử Anck-Su-Namun lập ức tâm thần hoảng loạn, máy lần nhìn ngó xung quanh, tựa hồ đang tìm chỗ để ẩn nấp, phải sau khi nghe Chiêm Lam nói một hồi, nàng mới từ bỏ ý nghĩ đó, hoàn toàn yên tâm ở lại đây.

- Anck-Su-Namun, cô còn một cơ hội sống lại chưa sử dụng đúng không? Tôi biết cô sợ chết, tôi cũng sợ chết, chỉ là trận chiến cuối cùng này khác hẳn với chiến đấu trong quá khứ, ai biết đội ngũ của người thắng lợi cuối cùng sẽ có được hồi sinh toàn bộ hay không? Hơn nữa kể cả không hồi sinh toàn bộ cũng không sao, cô không phải vẫn còn một cơ hội hồi sinh sao? Chỉ cần chúng ta giành được thắng lợi, những người sống sót nhất định sẽ hồi sinh cô, còn cả Imhotep nữa... Nhưng nếu như chúng ta thất bại, vậy thì trận chiến cuối cùng sẽ thất bại, đến lúc ấy chúng ta chỉ có thể bị đoàn diệt thôi, không còn một tia hy vọng hồi sinh nào...

Vì thế, Anck-Su-Namun cuối cùng cũng bình tâm lại, thậm chí so với các thành viên khác còn không sợ chết hơn, dù sao nàng cũng còn một cơ hội sống lại chưa sử dụng...

Một người sợ chết khác là Lưu Úc. Hắn dù sao cũng vẫn còn là trẻ con, cũng không bì được với loại thiên tài như Tiêu Hoành Luật, tóm lại hắn chẳng khác gì một thiếu niên mười hai mười ba tuổi bình thường trong thế giới hiện thực. Khi mới tới thế giới luân hồi hắn cũng có sợ hãi, ngạc nhiên, cùng với một chút mong đợi, bất quá khi đối diện với việc sắp phải chết cũng sẽ xuất hiện cảm giác hoảng loạn, tuyệt vọng. Đến khi sắp sửa tiếp cận chiến đấu với Ác Ma đội, hắn mới giống như xác định được quyết tâm, cuối cùng cũng bình tĩnh lại.

Cứ như vậy, hai bên vừa mới tiếp xúc, bốn người Ác Ma đội không ngờ lại lập tức nấp vào trong bụi cỏ. Bá vương liền trực tiếp lấy ra một khẩu súng cỡ lớn, tiếng nòng súng xoay vòng vang lên, tiếp đó là vô số đốm lửa có thể thấy được bằng mắt thường bắn về phía trước. Khẩu súng hạng nặng này đã được Sở Hiên cải tạo, mỗi giây có thể bắn ra hơn ba mươi nghìn viên đạn, là súng ứng dụng kỹ thuật Gauss, dùng siêu điện từ để gia tốc, động năng của viên đạn bắn ra trong khoảnh khắc cực kỳ kinh người, tầm bắn đạt tới trên mười nghìn mét. Tất nhiên, do là kỹ thuật Gauss nên độ chính xác cũng chịu ảnh hưởng của từ trường trái đất, xạ kích tầm xa sai lệch sẽ càng lúc càng lớn.

Hiện tại cách nhau hơn trăm mét, uy lực của khẩu súng này đủ để bắn xuyên xe tăng chiến đấu, bốn người kia nếu không có biện pháp phòng ngự thì một loạt bắn này đã đủ để lấy mạng họ rồi. Đương nhiên, sáu người Trung Châu đội cũng không có tâm lý may mắn gì. Đối phương dù sao cũng là người của Ác ma đội, tiểu đội được tôn là mạnh nhất trong cả thế giới luân hồi, cho dù là một số đội viên hơi kém trong đội thì thực lực cũng chắc chắn không thể yếu tới mức ấy. Chỉ vỏn vẹn công kích đơn giản bằng súng đạn như thế này, đối với Ác Ma đội mà nói thật sự chỉ là trò trẻ con.

Không ngoài dự đoán, khi tiếp cận khoảng cây bụi, số đạn dày đặc đột nhiên cùng dừng lại giữa hư không, phảng phất như có một bức tường bằng đạn đột ngột xuất hiện. Mặc cho Bá Vương kêu gào bóp cò súng, năm người còn lại đã bắt đầu di chuyển ra xung quanh. Tiêu Hoành Luật cao giọng niệm chú ngữ, Lưu Úc nắm chặt lá bài thần bắt đầu ngưng tụ tâm trí, những người còn lại đều âm thầm phòng bị, chưa sử ra thủ động công kích nào.

Trong tiểu phân đội Ác Ma, Thomas lúc này đã sử dụng lĩnh vực. Lấy hắn làm trung tâm, tất cả kim loại trong vòng một nghìn mét một lần nữa lại chịu khống chế, chỉ là kim loại càng ở gần Adam thì càng khó khống chế, vì thế trong thời gian ngắn hắn cũng không có biện pháp nào tụ tập quá nhiều kim loại. Vừa khéo Trung Châu đội lại rất phối hợp, không ngờ lại đem tặng rất nhiều kim loại, đúng là niềm vui ngoài ý muốn. Hắn lập tức trực tiếp khống chế số kim loại này, cũng không lập tức tấn công Trung Châu đội, chỉ mấy chục giây ngắn ngủi hắn vẫn còn đợi được.

- Còn bốn phút nữa, lĩnh vực của ta còn có thể duy trì bốn phút nữa...

- Còn hai phút nữa... Chúng ta còn cần chống đỡ hai phút nữa...

Thành viên hai bên đều lòng nóng như lửa đốt, chỉ là một bên chỉ muốn bắt chặt lấy đối phương, bên kia thì chỉ muốn mau chóng chạy trốn, nói riêng về tâm thái đã khác nhau rất xa. Khi mấy người Trung Châu nhanh chóng xông tới, Thomas đã khống chế số đạn kim loại biến thành một khối thép lớn, tiếp đó trên khối thép xuất hiện mấy trăm mũi nhọn. Trước khi mọi người kịp định thần lại, cả khối thép đã hóa thành mấy trăm mũi kim nhọn bắn tới.

http://tieulun.hopto.org

Rào rào một tràng, Bá Vương đáng đứng yên lập tức bị số kim châm đó xuyên thủng, nhưng tên Bá Vương đó nhanh chóng biến mất, kẻ bị đâm xuyên vừa rồi chẳng qua chỉ là ảo ảnh. Trước khi số kim châm bắn tới, Bá Vương đã rời khỏi vị trí, khiến cho mấy trăm mũi kim đâm vào khoảng không.

- Rất giỏi, không ngờ tinh thần lực khống chế giả của Trung Châu đội lại mạnh như vậy, đến cả ảo ảnh tinh thần cũng tu luyện ra được. Đây là kỹ năng tự lĩnh ngộ, ngay cả ta cũng chưa học được...

Thomas khẽ giật mình, lập tức cười lạnh nói. Đừng nhìn biểu hiện của hắn rất là thản nhiên, kỳ thật trong lòng đã hoàn toàn lạnh lẽo. Loại kỹ năng ảo ảnh tinh thần này cả hắn lẫn tinh thần lực khống chế giả còn lại trong đội đều không sử dụng nổi, nguyên nhân quan trọng nhất là vẫn còn tồn tại tâm kết, cũng có thể nói là tâm ma, cùng thuộc một trình độ với tâm ma gặp phải khi đột phá tầng thứ tư trung cấp. Ảo ảnh tinh thần, ý nghĩa như tên gọi, là dùng ảo ảnh để mê hoặc người khác, nhưng đó không chỉ là ảo ảnh bình thường mà đến cả tinh thần bản thân cũng sẽ bị cảm nhiễm, nếu như tồn tại tâm ma, rất có thể chính cả bản thân cũng sẽ bị mê hoặc. Do vậy kỹ năng ảo ảnh tinh thần hắn cũng biết, nhưng lại không cách nào sử dụng và lĩnh ngộ, chỉ có thể dựa vào máy tính siêu cấp dưới tầng hầm của Sở Hiên để tính toán uy lực của loại kỹ năng này... Cực kỳ đáng sợ!

"Hỏng rồi, không ngờ tinh thần lực khống chế giả của Trung Châu đội lại lợi hại như vậy, không hổ là Trung Châu đội... Chung quy vẫn là người Hán chúng ta lợi hại. Ách, bây giờ không phải lúc nghĩ tới những chuyện đó. Có thể thấy ảo ảnh tinh thần của cô ta vẫn còn chưa thành thạo, hoặc là căn bản không hề nghĩ tới chuyện sử dụng với kẻ địch, cho nên chỉ có thể dùng để phòng ngự hoặc mê hoặc mà thôi. Nếu như vậy ta vẫn còn cơ hội chạy trốn!'

Đây chính là cái gọi là kỹ năng mạnh hay yếu, kỳ thực đều được quyết định căn cứ vào phương pháp sử dụng và người sử dụng. Kỹ năng ảo ảnh tinh thần cực kỳ mạnh mẽ, có thể nói là một trong những kỹ năng tàn sát nhanh chóng trên quy mô lớn. Phàm những người có tồn tại tâm ma, cộng thêm chưa vượt qua được tâm ma sẽ đều chịu ảnh hưởng, mức độ ảnh hưởng cũng tương đương với trình độ tâm ma của bản thân. Tại trường ngoài Adam ra, không ai có thể miễn dịch với kỹ năng đó, nói cách khác... Trung Châu đội giờ phút này chính là vô địch!

Thomas hiện tại cũng không có cách nào, hắn vụt cắn mạnh đầu lưỡi, dựa vào cảm giác đau đớn tạm thời có thể không bị ảo ảnh tác động, lại khống chế mấy trăm mũi kim dung hợp lại với nhau. Chỉ sau hai ba giây, số kim nhọn đó đã hóa thành lưỡi cưa xoay tròn, tiếp đó phân tán, bắn ra khắp bốn phía. Sự khống chế kim loại của hắn cũng giống như Vương Hiệp khống chế chất nổ, đối với lĩnh vực của bản thân có sức khống chế tối cao, cho dù là năng lực như niệm động lực có thể điều khiển vật thể cũng tuyệt đối không cách nào điều khiển kim loại của hắn, ở đây, hắn chính là vua của kim loại!

"Mẹ nó, chém hết khắp bốn phía, xem xem ảo ảnh của ngươi cứu người kiểu gì!'

Không ngờ là, mấy trăm lưỡi cưa bắn ra xung quanh, chưa bay được bao xa đã bị một luồng gió lớn thổi bạt đi. Không biết từ lúc nào, trên bãi cỏ đã xuất hiện một con rồng đen khổng lồ, phần lớn lưỡi cưa đều bị sức gió từ cánh rồng phát ra thổi bạt đi, số ít còn lại dù chém lên người nó cũng không cách nào phá vỡ được lớp da cứng rắn. Ngược lại vì đau đớn, con rồng bị kích động ngẩng đầu lên trời rống lớn, phun thẳng một luồng lửa nóng về phía Ác Ma đội.

- Tránh ra!

Thomas vội vàng hét lớn, đồng thời những lưỡi cưa kim loại một lần nữa dung hợp trong nháy mắt, hình thành một bức tường kim loại chắn giữa hắn và ngọn lửa. Bức tường kim loại nhìn như mỏng manh không ngờ lại cường hành ngăn chặn được đợt lửa rồng tấn công. Thomas cũng không phải thằng ngốc, bị động chịu trận thế này sớm muộn gì cũng thất bại, hơn nữa thời gian của hắn cũng có hạn, căn bản không cần thiết phải dây dưa với những kẻ này ở đây, vì thế...

771. Chương 18: Quyết Tâm Của Tiêu Hoành Luật (3)

Thomas vung tay lên, một người đang nấp ở sau lưng hắn không xa đột nhiên nhiên toàn thân chấn động, một mũi châm kim loại đã xuyên thủng ngực hắn. Mũi châm nhanh chóng hóa thành hình móc câu, kéo bổng cơ thể người này lên, bắn thẳng về chỗ mấy người Trung Châu đội. Cùng lúc đó, bức tường kim loại

http://tieulun.hopto.org

đang ngăn cản lửa rồng chợt tách ra một khối nhỏ. Khối kim loại đó biến thành lưỡi cưa xoáy tròn, ẩn nấp trong đám cây cỏ, bay về phía hắc long. Chỉ trong nháy mắt, lưỡi cưa đã bay đến bên cạnh con rồng, xoáy mạnh, đâm thẳng vào trong cơ thể nó.

Lúc này, cái xác kia đã bay đến chỗ mấy người Trung Châu đội, vừa lộ ra khỏi đám cỏ lập tức bị tên của Minh Yên Vi bắn ra mấy lỗ thủng trên người. Người đó vốn vẫn còn thoi thóp thở, bây giờ thì chết đến không thể chết hơn được nữa. Đó còn chưa hết, Tiêu Hoành Luật không biết từ lúc nào đã lấy ra một cây gậy gỗ, chỉ nghe hắn lẩm nhẩm mấy câu chú ngữ, một quả cầu lửa to lớn đã đánh trúng thi thể, ầm một tiếng, cái xác hoàn toàn biến thành tro bụi.

Lúc này cả hai bên đều đang liều mạng, một thoáng phân tâm là có thể lập tức mất mạng. Thời gian chẳng qua cũng chỉ mới được có mấy giây, làm sao có thể ngươi nói một câu, ta đáp một tiếng, hai bên cơ bản đều chỉ muốn lấy mạng của nhau mà thôi. Khi hắc long phát ra một tiếng kêu thảm, một bóng đen khổng lồ đột nhiên lăng không xuất hiện. Bóng đen đó rõ ràng là một người kim loại to lớn, cao đến hơn hai mươi mét, vừa xuất hiện đã lập tức tung quyền đánh về phía Thomas, ầm một tiếng, lại đánh trúng vào bức tường kim loại. Nhưng người kim loại khổng lồ đó có sức mạnh không thể tưởng tượng nổi, đánh cho cả bức tường đều lõm xuống, tuy lực đạo dã bớt đi bảy tám phần nhưng vẫn ầm ầm đánh trúng Thomas đang đứng phía sau tường, làm tên này bắn văng ra xa.

- Thần chiến binh Obelisk!

Đây là tuyệt chiêu giữ nhà của Lưu Úc, vật triệu hồi cần dùng toàn bộ tinh thần lực mới có thể khống chế được, hơn nữa tinh thần lực tiêu hao cũng lớn đến kinh khủng. Lúc này Lưu Úc phải dựa vào Chiêm Lam dùng xiềng xích tâm linh truyền tinh thần lực sang mới có thể triệu hồi Thần chiến binh Obelisk mạnh mẽ như vậy, so với lúc hắn triệu hồi trong Chủ Thần không gian còn to lớn hơn, uy lực cũng mạnh hơn. Có thể nói không chút khoa trương là, một quyền vừa rồi nếu thật sự đánh trúng, một trăm tên Thomas cũng biến thành thịt vụn, làm gì có chuyện chỉ trọng thương bắn ra xa?

- Sao có thể như vậy? Đó không phải kim loại sao? Tại sao ta lại không khống chế được!

Thomas ộc một tiếng, phun ra một ngụm máu đen. Xương sườn của hắn đã gãy gần hết, mấy đoạn đâm ngược vào phổi, các nội tạng khác cũng đều bị thương mức độ khác nhau. Có thể nói thương thế của hắn đã nặng đến mức tối đa, nếu không phải lúc này còn đang sử dụng kỹ năng Lĩnh vực, không biết chừng hắn đã trực tiếp hôn mê đi rồi.

Đây cũng là một trong những điểm Tiêu Hoành Luật đã tính đến khi bố cục lúc trước. Để cầm chân được Ác Ma đội, cũng để trước khi thời gian kết thúc bọn chúng vẫn chưa chết hết, hắn buộc phải làm cho Trung Châu đội có được sức mạnh mang tính áp đảo. Lá bài triệu hồi của Lưu Úc chính là một nhánh kỳ bình! Phối hợp với xiềng xích tâm linh của Chiêm Lam, trong thời gian ngắn không để cho Thần chiến binh tiêu hao sạch tinh thần lực của Lưu Úc nhưng toàn bộ tâm thần của Lưu Úc đều phải dùng để khống chế Thần chiến binh, nếu không một khi nó phát điên... Phía bên Trung Châu đội có lẽ cũng chẳng có ai chịu nổi một đòn của nó.

- Ngao!

Sau khi Thần chiến binh đánh bay Thomas đi, Bá Vương dẫn đầu rống lên một tiếng, cả người hóa thành một gã người sói to lớn, lao về phía Ác Ma đội. Hai người còn lại của Ác Ma đội bây giờ mới như định thần lại, một mặt kinh ngạc vì Thomas giết người lấy xác, mặt khiếp sợ vì thực lực thành viên Trung Châu đội, họ lập tức hét lên, sử sử dụng kỹ năng của mình như phát điên.

Người bị Thomas đánh lén giết chết lúc nãy là người da vàng thấp lùn, còn lại một nam một nữ. Người phụ nữ lập tức toàn thân lấp lóe ánh điện, ở gần quanh cô ta còn có từng khối cầu điện xuất hiện, đây rõ ràng là phản ứng plasma, uy lực một khối cầu điện đủ sánh với lựu đạn. Thanh niên da đen thì vung tay đánh xuống, một cây cột đồ đằng không biết từ lúc nào đã xuất hiện trong tay hắn, đâm ngập hẳn xuống đất. Phía trước đồ đằng lập tức xuất hiện một golem bằng đất cao bốn, năm mét, nhìn qua cũng có vẻ lợi hại, đáng tiếc so với Thần chiến binh Obelisk cao hơn hai mươi mét thì nó thật sự chẳng khác gì con chuột trước mặt con người. Còn chưa kịp chạy được bao xa, golem đã bị Thần chiến binh xông tới một cước đá bay, biến thành một đống đất vụn giữa không trung.

http://tieulun.hopto.org

Bá Vương cùng các thành viên Trung Châu đội cũng theo sát sau lưng Thần chiến binh không ngừng tiến tới. Mắt thấy ba người Ác Ma đội đã nằm trong tầm công kích của nó, người phụ nữ rít lên một tiếng, một luồng sét lớn to hai, ba mét đánh thẳng vào ngực Thần chiến binh. Ầm một tiếng vang dội, phảng phất như sấm nổ ngay bên tai khiến cho tất cả mọi người đều đều đầu óc choáng váng. Cột sét lớn phát nổ, không ngờ lại đánh cho cả Thần chiến binh đang mạnh mẽ xông tới cũng phải ngã ngồi xuống đất, khiến cho ba người Ác Ma đội tạm thời hoàn hoàn được một chút. Có điều nhìn bộ dạng Thần chiến binh chẳng chút thương tổn, một khi nó đứng lên, chỉ cần một quyền một cước, mấy người Ác Ma đội thật sự chết chắc.

- Chết đi! Tất cả cùng chết đi!

Thomas đã gấp đến phát điên, toàn thân từ từ bay lên không, vô số tia máu nhỏ không ngừng bắn ra từ lỗ chân lông khắp người hắn. Màu sắc những tia máu bắn ra càng lúc càng nhạt, cho đến khi từng khối kim loại nhỏ bé xuất hiện bên trong dòng máu. Thomas không ngờ lại có thể trực tiếp khống chế các loại nguyên tố kim loại trong máu, sức điểu khiển thật không thể tưởng tượng nổi. Thanh niên da đen đứng gần hắn nhất chợt gào lên thảm thiết, máu tươi khắp người bắn ra càng thêm kịch liệt, chỉ trong một sát na phảng phất như đã biến thành xác khô. Người phụ nữ ở cách xa hơn một chút cũng bắt đầu phun máu. Dần dần trên người các thành viên Trung Châu đội cũng bắt đầu có máu trào ra ngoài cơ thể.

"Adam, bây giờ xem ngươi làm thế nào! Một khi bọn ta chết, ánh sáng tâm linh của mấy người mạnh nhất ở đây sẽ hoàn toàn biến mất, đến lúc ấy xem ngươi chạy đi đâu tìm được thêm ánh sáng tâm linh, xem ngươi làm thế nào đối đầu với Trịnh Xá và Sở Hiên... Vì thế mau tới đây! Tới gần ta một chút, tới vị trí ta đã lựa chọn! Mau lên nào!"

Tiêu Hoành Luật đã bất chấp máu tươi trên người phun ra, cũng bất chấp phản kích điên cuồng trước khi chết của Thomas, hắn chỉ đưa mắt nhìn về phía Adam ở đằng xa, cùng với những đốm đen ở phía chân trời cách đó cực xa đang càng lúc càng rõ rệt... Bố cục của hắn chỉ còn thiếu một bước cuối cùng nữa, sứ mạng của hắn cũng chỉ còn thiếu một bước cuối cùng nữa. Đánh liều tính mạng của bao nhiêu đồng đội như vậy, đánh liều niềm tin của tất cả bọn họ... Bước cuối cùng này tuyệt đối không được thất bại!

Quả nhiên đúng như hắn kỳ vọng, Adam ở đang xa thật sự đang nhanh chóng tiến về phía bọn hắn. Việc hoàn thiện của Adam chưa được trọn vẹn, hắn không cách nào như thể hoàn thiện trọn vẹn, chỉ cần một ý nghĩ đã có thể bao trùm cả trái đất. Sức mạnh kỳ lạ của hắn cũng giống như một lĩnh vực, càng ở gần người hắn thì lực lượng càng mạnh, vì thế nếu hắn muốn trong thời gian ngắn hấp thu những người có tinh thần lực và ý niệm đều rất mạnh như phân đội Trung Châu và Ác Ma, hắn nhất định phải tới gần bọn họ... Hơn nữa còn phải tới gần trong thời gian ngắn nhất, ít nhất là trước khi Thomas giết chết tất cả mọi người. Cùng lúc ấy, bước quan trọng nhất trong bố cục của hắn cũng đã tới ngay trước mắt...

"Sắp phải chết sao? Ta sắp phải chết rồi sao? Khi bước cuối cùng của bố cục hoàn thành, ta sẽ chết đúng như dự tính... Ta thật sự sắp phải chết sao?"

Không biết có phải là ảo giác hay không, Tiêu Hoành Luật độ nhiên cảm thấy những chuyện trong quá khứ không ngừng hiện lên trước mắt hắn. Tuy thời gian mới chỉ được một hai giây nhưng hắn phảng phất như đã trải qua suốt mười mấy năm sống của mình, từ lúc sinh ra cho đến khi bị đưa tới bệnh viện. Từ lúc bị người ta nghiên cứu mà bắt đầu cô độc, phẫn nộ, cho đến khi gặp được chị ấy... Còn cả trận hỏa hoạn đó cùng với tuyệt vọng, còn cả đồng đội và chiến đấu sau khi tiến vào thế giới luân hồi... Tất cả mọi chuyện đều lướt qua trước mắt, xem ra hắn thật sự sắp phải chết rồi. Chỉ là hắn không hề cảm thấy sợ hãi, bởi vì hắn đã từng hồi sinh chăng? Hay là vì những đồng đội bên cạnh, cùng với cảm giác ấm áp trong lòng?

- ...Đúng thế, ta thừa nhận từ rất lâu trước đây ta đã rất sợ cái chết. Khi bị người ta nghiên cứu trong bệnh viện, khi bày ra bố cục, kỳ thực ta rất sợ phải chết, bởi vì ngoài chết ra, ta không có thứ gì đáng để trân trọng. Rất kỳ quái phải không? Chính vì như thế nên ta thật sự sợ chết, bởi vì ta nghĩ sau khi có được thứ đáng để trân trân, sau khi chết mới không còn cô tịch, ta mới có thể bình thản đối mặt với cái chết... Bây giờ ta đã có tất cả những gì đáng để trân trọng rồi, vì thế ta thắng rồi! Adam! Lấy tính mạng ta làm mồi nhử, ngươi thua rồi!

Tiêu Hoành Luật hét lên, ánh mắt hắn đã bị máu tươi trào ra che mờ, cả thế giới trông giống như một mảng đỏ sậm. Nhưng cho dù như vậy, hắn vẫn có thể nhìn thấu những điểm đen phía chân trời đã bay tới không còn xa nữa, cũng sắp sửa rơi xuống đây rồi... Hắn thắng rồi, nhưng mà... Phụp!

http://tieulun.hopto.org

- Bá Vương?

Bá Vương đã biến thành người sói, không biết từ lúc nào đã xuất hiện trước mắt hắn. Cũng không biết Bá Vương rút cuộc là đang gặp chuyện gì, không ngờ lại vung trảo đâm ngập vào ngực hắn. Trong lúc Tiêu Hoành Luật còn đang ngơ ngác, móng vuốt đã thâm thủng trái tim hắn, tiếp đó trước mặt thằng nhóc chợt tối đen, không còn cảm thấy gì nữa...

772. Chương 19: Bố Cục Không Hoàn Mỹ Và.... Adam Bị Ăn! (1)

Bá Vương...

Chiến đấu là tất cả của nam nhi, hoặc có thể nói là tất cả của hắn...

Bá Vương, sinh ra trong một đất nước Đông Âu loạn lạc, sau đó theo dòng người tỵ nạn lưu vong tới nước Nga. Dựa vào thể chất giống như siêu nhân, hắn từng làm cướp giật, côn đồ, sau đó là quân nhân, hoặc có thể gọi là tay sai của quân phiệt, tiếp đó thì làm lính đánh thuê... Có lẽ nên nói là cuối cùng làm lính đánh thuê, bởi vì đó là điểm kết thúc của cuộc sống bình thường của hắn.

Chưa từng biết thế nào là tình thân, bạn bè cũng có, nhưng là kiểu bạn bè người cho người nhận, mấy người bạn đó đều chết rất nhanh. Thứ thật sự chiếm vị trí còn quan trọng hơn cả tính mạng trong lòng hắn là tình cảm đồng đội.

Là một người sinh ra đã như vậy, trong đội lính đánh thuê, hắn tìm được tình cảm mà mình trân trọng nhất, tình đồng đội. Sự tin tưởng có thể lưng dựa lưng, vai kề vai chiến đấu, có thể yên tâm giao sau lưng mình cho người khác, không chút lo lắng sẽ như vậy mà tử vong, đó là tất cả những gì hắn có. Tiền bạc? Quyền lực? Hay là mỹ nữ? Tất cả chẳng qua chỉ là thuốc an thần trong cuộc đời mà thôi, điều thật sự quan trọng là sống sót, cùng đồng đội sống sót... Bởi vì ngoài thứ duy nhất đáng trân trọng đó ra, hắn thật sự không còn gì cả. Đó là sinh mệnh của hắn, là niềm tin của hắn.

Nhưng mà, niềm tin của hắn, thế giới của hắn cuối cùng cũng bị phá nát trong chiế đấu. Tất cả đồng đội đều đã chết, nhưng vì sao hắn lại còn sống? Tuyệt vọng? Thất vọng? Hay là trong lòng hắn đã không còn cảm giác nữa, bởi vì thế giới của hắn đã hoàn toàn tan vỡ...

Đi tới thế giới luân hồi, bởi vì người của thế giới luân hồi đều giống như hắn sao? Tiếp tục chiến đấu đi... Chiến đấu là tất cả của nam nhi, hoặc có thể nói là tất cả của hắn...

Một lần nữa chết đi, một lần nữa hồi sinh... Chiến hữu trong đoàn đội. Những đồng đội mới đó cũng khiến hắn cảm thấy ấm áp, cùng với dũng khí dựa lưng nhau cùng chiến đấu. Có lẽ vậy, nơi này sẽ trở thành thế giới mới của hắn, thế giới cùng nhau chiến đấu cho đến chết, chỉ là... Những đồng đội trước kia thì sao? Hắn chung quy vẫn không thể buông bỏ được hoài niệm với đồng đội trong tim...

"....Cho nên, ngươi muốn hồi sinh họ không?"

"Hồi sinh họ? Không thể nào, bọn họ không phải người của thế giới luân hồi, tối đa chỉ có thể phục chế, căn bản không cách nào hồi sinh..."

"Không, ta có thể. Ta là tồn tại tối cao, đã siêu thoát khỏi khái niệm con người, ta có thể tạo ra thần thoại giống như kẻ chế tạo cái hộp. Ta đã nói rồi, trong thế giới này ta cũng như tác giả, ta chính là "hắn", ta cũng có thể hồi sinh họ... Vấn đề bây giờ là, ngươi có muốn hồi sinh họ không?"

"Muốn! Ta muốn họ sống lại! Cho dù là chỉ một lần nữa cùng họ kề vai chiến đấu, đồng đội của ta! Ta muốn hồi sinh họ!"

"Vậy thì... Giao cả thể xác và tinh thần cho ta đi, kẻ mang chướng ngại trong tim. Bá Vương..."

Bá Vương vụt mở mắt ra. Trên ngón tay hắn, thi thể Tiêu Hoành Luật sao mà yếu ớt đến vậy. Trên mặt thằng bé vẫn còn mang một tia kinh ngạc, nhưng cũng thật kỳ lạ, thần tình trên mặt hắn từ từ giãn ra, phảng phất như đang mỉm cười. Chỉ là sợi dây trên tay hắn bỗng tự động tách ra, tiếp đó bay lên trên không... Hắn đã chết rồi.

- Không! Không... Ta!

http://tieulun.hopto.org

Bá Vương sợ hãi ôm lấy Tiêu Hoành Luật. Trái tim thằng bé đã bị đâm nát, không còn một chút khả năng sống sót nào nữa. Những người xung quanh đều quay đầu lại, sợ hãi nhìn hắn. Bá Vương chỉ cảm thấy giống như mình sắp chết ngay lập tức... Hắn giết chết đồng đội của mình. Một chiến hữu có thể cùng kề vai chiến đấu. Tự tay hắn giết!

Có điều, không đợi Bá Vương kịp có phản ứng, cả bầu trời đột nhiên tối sầm lại, một quả tên lửa đạn đạo đã bay tới trên đầu mọi người, phát nổ khi Adam còn cách vị trí một quãng khá xa. Mặc dù như vậy, uy lực của quả tên lửa này vẫn vượt xa sức tưởng tượng của mọi người, không ngờ lại có thể làm bốc lên đám mây hình nấm cao vạn trượng, tiếp đó vụt co rút vào bên trong, phảng phất như phản ứng tụ hợp bom khinh khí...

- Mọi người cẩn thận lắng nghe, bố cục của ta là thế này...

- Chúng ta phải đối mặt với nhân mã hai phe, một là mấy đoàn đội của Liên minh Thiên sứ, hai là tiểu phân đội Ác Ma. Về tổng thể, chúng ta căn bản không cách nào tiêu diệt tất cả bọn chúng, nhưng Sở Hiên lại giao nhiệm vụ cho chúng ta là tiêu diệt tất cả, cho nên dù không thể cũng phải biến thành có thể mà hoàn thành... Căn tứ tin tức Sở Hiên giao cho ta, Zero, phương chính ma nhãn của ngươi hẳn là một công năng khác đúng không?

Zero cũng không tránh né, trực tiếp đáp:

- Không sai, đó là thông tin theo suy luận của máy tính siêu cấp dưới tầng hầm nhà Sở Hiên. Có điều kỹ năng này chỉ sử dụng được một lần, sau khi dùng xong ta sẽ chết...

- Đúng thế. Vậy thì lần này sẽ sử dụng nó. Tương ứng, ta có lẽ cũng sẽ chết cùng ngươi...

Tiêu Hoành Luật ngắt xuống một sợi tóc, cười khổ nói:

- Chẳng còn cách nào. Ta thật sự không phải Sở Hiên, không nghĩ ra được bố cục siêu nhân gì, ta chỉ là một người bình thường mà thôi. Hơn thế nữa, đối thủ là Adam có thể còn mạnh hơn ta, cho nên ta chỉ có thể lấy mạng đổi mạng, dùng giá nhỏ hơn một chút để toàn diệt bọn chúng. Đây là biện pháp duy nhất ta có thể nghĩ tới... Vương Hiệp, khống chế chất nổ của ngươi hình như đã có thể tổ hợp bom khinh khí rồi phải không?

- Không sai, nhưng cần có...

Vương Hiệp thoáng sửng sốt, cũng mở miệng nói.

- Cần có nguyên liệu đúng không? Bởi vì uy lực bom khinh khí quá lớn, ngươi không thể trực tiếp tạo thành giống như các loại chất nổ khác. Cũng giống như khi khống chế vụ nổ của tên lửa hạt nhân mini, chỉ cần có nguyên liệu, ngươi sẽ có thể tăng cao uy lực của nó, là như vậy đúng không?

Tiêu Hoành Luật thở ra một hơi, nói.

- Ừm, không sai.

- Vì thế phải trông vào ngươi rồi... Lâm Tuấn Thiên, nhiệm vụ của ngươi là cụ thể hóa ra đủ lượng đồng bị hidro nặng. Ta biết sẽ rất khó, vì thế Tề Đằng Nhất sẽ giúp ngươi. Não lực siêu cấp của ngươi có thể tính toán số liệu cực kỳ phức tạp, những số liệu đó là đồng vị hidro nặng Lâm Tuấn Thiên cần. Xiềng xích tâm linh của Chiêm Lam sẽ kết nối hai ngươi lại, để Tề Đằng Nhất tính toán, Lâm Tuấn Thiên cụ thể hóa, như vậy sẽ có thể chế tạo ra loại nguyên tố đó...

Tiêu Hoành Luật cười khổ nói:

- Đây vốn là vũ khí cuối cùng Sở Hiên tính dùng với clone Trịnh Xá, nhưng không biết phía Adam đã phát sinh chuyện gì, Sở Hiên không ngờ lại nói bí mật này cho ta biết. Do đó ta liền sử dụng nó trước với Liên minh Thiên sứ và phân đội Ác Ma... Bố cục của ta chính là vũ khí siêu cấp đó... Ứng dụng lớn nhất của phương chính ma nhãn, Lỗ đen trong khoảnh khắc!

- Chúng ta đều biết phương chính ma nhãn, hoặc là điểm tuyến ma nhãn lúc trước đều giống nhau, trực tiếp đánh trúng điểm liên hệ nhân quả, xóa bỏ nhân quả tồn tại, kết quả tạo thành là khiến sinh mệnh thể biến mất rrong nháy mắt, không cần biết nó có kiên cố đến mức nào... Ngoại lệ duy nhất là ánh sáng tâm linh,

http://tieulun.hopto.org

hoặc có thể nói là ánh sáng tâm linh có năng lượng vô tận. Khi đối mặt với Thần số hiệu 1 chúng ta từng được chứng kiến, điểm tuyến ma nhãn chỉ có thể phá vỡ một tầng bảo vệ ánh sáng tâm linh, tiếp đó sẽ vì tiêu hao hết năng lượng mà mất hiệu quả. Nói cách khác, việc mất hiệu quả thực ra không hề tồn tại, chỉ là phần điểm nhân quả biến mất chỉ là bộ phận tầng bảo vệ mà thôi, chủ thể không hề bị bắn trúng điểm liên hệ nhân quả....Nếu như tư duy ngược lại, nhân quả kỳ thật có thể bao trùm lên toàn bộ vật thể, cũng tức là ta đánh trúng điểm nhân quả trên vòng bảo vệ, chỉ cần chủ thể cũng sẽ bị tiêu hao nhân quả. Việc này không liên qua đến năng lượng nhiều hay ít, bởi vì chúng ta chỉ cần đánh tan điểm liên hệ nhân quả là được...

Sở Hiên khẽ đẩy mắt kính, trong mắt hắn là một vẻ cuồng nhiệt khiến cho người khác phải sợ hãi.

- Nói theo cách đó, phương chính ma nhãn hẳn là còn có một phương thức công kích khác. Phương thức công kích này không phải đánh vào điểm và đường nét hoặc có thể nói là đánh vào một vật thể nào mà là cả một khu vực. Nếu như trong một khu vực xuất hiện xung động nổ cực lớn, hoặc là xung động năng lượng cực lớn, sau đó để Zero đánh trúng vào điểm liên hệ nhân quả của khu vực xung động nổ và năng lượng đó, vậy thì tất cả điểm nhân quả trong phạm vi không gian ấy đều sẽ biến mất... Nói cách khác, không cần biết sinh vật bên trong mạnh mẽ đến mức nào nào, kể cả là clone Trịnh Xá cũng sẽ biến mất. Đây là thiết kế vũ khí còn mạnh hơn cả Ma động pháo, ta gọi nó là Lỗ đen trong khoảnh khắc, sức mạnh cuồng bạo nhất trong cả vũ trụ!

Tiêu Hoành Luật đã có cảm giác không còn lời gì để nói nữa. Hắn nhìn mô hình mô phỏng trên máy tính, hỏi;

- Chuyện ta tò mò là... Zero sẽ thế nào?

- Đương nhiên là chết chắc rồi!

Sở Hiên liếc mắt nhìn Tiêu Hoành Luật, giống như cảm thấy hắn đang nói một chuyện rất vớ vẩn.

- ...Được rồi, ta thừa thận ta đang nói chuyện thừa thãi. Vấn đề quan trọng là ngươi làm thế nào tạo ra xung động nổ và xung động năng lượng trên phạm vi lớn như vậy? Hơn nữa thật sự cần xung động nổ và xung động năng lượng trên phạm vi lớn như vậy, căn cứ theo nguyên lý xạ kích, Zero dù thế nào cũng chỉ có thể bắn trong phạm vi của vụ nổ, hắn chung quy cũng không thể bắn mục tiêu nằm ngoài đường chân trời đúng không? Như vậy không phải trực tiếp chịu chết à?

- Ừm, vấn đề này tạm thời còn chưa có cách giải quyết. Vậy thì lấy bản thiết kế siêu địa đồ pháo số 4 này làm tài liệu lưu trữ, sau này sẽ từ từ nghiên cứu...

Sở Hiên gật đầu, nghiêm túc nói.

- Này... Thiết kế siêu địa đồ pháo số 4, thế ba bản trước là thế nào? Đã để Zero sử dụng một lần là đủ chết rồi, chẳng lẽ ngươi muốn biến bọn ta thành pháo người bắn ra hả? Ngươi...

Tiêu Hoành Luật nhớ tới đoạn đối thoại từng trao đổi với Sở Hiên. Lúc ấy Zero còn chưa có năng lực xạ kích vượt chân trời, cũng không cách nào chế tạo ra phạm vi nổ siêu lớn như trong kế hoạch, vì thế sau khi trao đổi xong Tiêu Hoành Luật cũng gần như quên bẵng đi mất. Hắn không nghĩ rằng thí nghiệm điên cuồng ấy của Sở Hiên lại thành công, nhưng không ngờ Sở Hiên lại thật sự làm được, hơn nữa còn hoàn chỉnh xong kế hoạch, chờ đến lúc cuối cùng cho Ác Ma đội một bất ngờ nho nhỏ, chỉ không nghĩ rằng cái bất ngờ này giờ lại rơi xuống đầu Adam.

Uy lực của món vũ khí này cực kỳ lớn, không thể nghi ngờ, nhưng đồng thời điều kiện cũng vô cùng hà khắc. Cái chết của Zero tạm thời chưa bàn, một số điều kiện quan trọng khác là bắt buộc phải tại địa điểm quy định, trong thời gian quy định, tạo ra vụ nổ đúng quy định hợp với yêu cầu. Tiếp theo là phải khiến kẻ địch không di động ra ngoài phạm vi nổ đó, cộng thêm hai điều kiện này là cực kỳ khó khăn.

Điều kiện nổ còn dễ giải quyết một chút. Dựa vào tổ hợp Vương Hiệp, Lâm Tuấn Thiên có thể tạo ra phạm vi nổ giống như bom khinh khí, uy lực so với đầu đạn hạt nhân bình thường thì lớn hơn nhiều. Mà đầu đạn hạt nhân thì lúc trước bọn họ đã tới căn cứ tên lửa, phương diện này không cần quá lo lắng. Còn muốn để kẻ địch không thể di chuyển, lại phải định vị phương hướng và vị trí bay của tên lửa...

http://tieulun.hopto.org

Cách làm của Tiêu Hoành Luật là đặt máy định vị tọa độ của tên lửa lên người mình, hơn nữa còn đồng bộ với nhịp tim đập của chính hắn. Một khi hắn chết, tên lửa sẽ lập tức phát nổ từ bên trong, đồng thời phương hướng xạ kích hướng toàn bộ vào người hắn... Ngay từ ban đầu, Tiêu Hoành Luật đã chuẩn bị lấy chính mình làm mồi nhử, dẫn dắt Adam cùng các kẻ địch khác.

Nhưng sau đó Liên minh Thiên sứ phát sinh kịch biến, Adam sử dụng kế hoạch hoàn thiện loài người, trở thành sinh mệnh thể tối cao siêu thoát phạm trù tưởng tượng của loài người, tuy vẫn chưa hoàn chỉnh nhưng suy nghĩ của hắn thì không nghi ngờ gì đã bị Adam biết được... Như vậy hắn chỉ có thể đánh cược một ván. Là Adam sợ hãi mà chạy chốn hay là sinh mệnh thể tối cao đó sẽ dùng phương thức suy nghĩ mà loài người không cách nào hiểu được để đón nhận khiêu chiến này. Hắn còn mang theo các đồng đội còn lại, từ bốn nhân viên bắt buộc phải có cho công kích ra, tất cả những người khác đều trở thành mồi nhử giống hắn... Bởi vì Adam cần ánh sáng tâm linh để hoàn thiện, cho nên hắn nhất định phải hấp thu bọn họ. À đúng, còn cả thành viên Ác Ma đội cũng đồng thời trở mồi nhử, bọn họ sẽ là mồi để cầm chân Adam khi tên lửa tới gần...

'Đây là bố cục của ta, có thể thành công không?"

Tiêu Hoành Luật cũng không thể biết được nữa. Hắn đã chết, chết trong tay Bá vương, người không thể tưởng tượng được là đã phản bội Trung Châu đội, hoặc có thể nói là đã bị Adam khống chế. Bố cục của hắn chỉ còn thiếu một bước cuối cùng, xung động năng lượng cũng không nhất định có thể bao trùm toàn bộ Adam, còn cả Zero ở đằng xa không biết đã chuẩn bị xong xuôi chưa, còn cả hiện thực hóa của Lâm Tuấn Thiên không biết đã hoàn thành chưa, còn cả Vương Hiệp... Hắn đều không biết. Hắn đã thắng, cũng đã bại, ở bước cuối cùng đó...

Trong tiếng nổ vang rền, vụ nổ hạt nhân co rút lại thành một đốm sáng kịch liệt một lần nữa mãnh liệt lan tràn ra xung quanh. Cả đất trời phảng phất như ảm đảm hẳn xuống, vụ nổ lần này giống như một ngôi sao mới được sinh ra, ánh sáng và nhiệt độ đạt tới nhiệt độ bề mặt mặt trời. Ở cách trung tâm vũ nổ cực xa, Zero đang cầm súng ngắm Gauss yên lặng quan sát. Hắn trầm mặc, trong đầu liên tục hiện lên những hình ảnh trong quá khứ...

"Em trai, cha, mẹ..."

"Còn cả các đồng đội, tạm biệt! Có thể cùng mọi người kề vai đến chết, ta suốt đời khó quên..."

Đoàng!

Súng ngắm Gauss vụt gầm lên, trước khi âm thanh truyền tới tai bốn người, viên đạn đã uốn theo quỹ đạo trái đất, vạch nên một đường cong bắn trúng một điểm nào đó trong đốm sáng nổ. Trong nháy mắt, đốm sáng nổ tiêu tan với tốc độ có thể thấy được bằng mắt thường, giống như những mảnh giấy vụn không ngừng biến mất. Sau khi bắn xong phát súng, cơ thể Zero cũng bắt đầu tan vỡ, phảng phất như một đống pha lê hoặc thủy tinh. Khi ba người còn lại kêu gọi tên hắn, Zero đã mỉm cười tan biến vào không trung, thật sự hoàn toàn biến thành hư vô... chỉ có sợi dây buộc trên tay hắn bay lên không, tiếp đó bắn về phía chân trời xa xa.

773. Chương 19: Bố Cục Không Hoàn Mỹ Và.... Adam Bị Ăn! (2)

Khi Zero tử vong, Tề Đằng Nhất cũng đột ngột phun ra một ngụm máu, mắt, tai, mũi miệng không ngừng trào ra máu tươi, đặc biệt sau là gáy nổi lên chi chít gân xanh, nhìn qua vô cùng dọa người, giống như đại não hắn đã vỡ tung. Hắn mỉm cười, quỳ gục xuống đất, dây thừng trên tay tự động mở ra, bay về phía chân trời.

"Cả cuộc đời ta... Thứ đeo đuổi chẳng qua chỉ là tâm được an lành, trộm mộ vốn không phải nguyện vọng của ta. Ta chỉ muốn hoàn trả lại những báu vật vô giá ấy... Đáng tiếc, không còn cơ hội trở về thế giới hiện thực để thực hiện giấc mơ ấy rồi, cũng không còn cách nào chuộc lại tội lỗi của ta nữa, nhưng mà... Như thế này cũng tốt, có thể vì đồng đội mà chiến đấu đến chết, thế này cũng tốt lắm rồi..."

"Đồng đội, hẹn gặp lại, nếu như có kiếp sau hãy để chúng ta gặp lại...'

http://tieulun.hopto.org

Vừa tính toán quỹ đạo đạn của Zero, lại đồng thời tính toán số liệu đồng vị hidro nặng, khối lượng tính toán như vậy đã hoàn toàn vượt xa gánh nặng tối đa đến vài lần. Tề Đằng Nhất có thể chịu đựng gánh nặng đó đến tận bây giờ mới phát tác, không thể không nói, đây đã là năng lực cực hạn của hắn rồi, cũng là thành quả hắn dùng tính mạng để đổi lấy. Chỉ có điều, thành quả ấy đã thật sự là thành công sao?

Ở giữa không trung cách đó rất xa, tất cả sóng nổ từ vũ khí hạt nhân đã hoàn toàn biến mất, cả không gian biến thành một vùng uốn khúc, giống như hiện tượng ánh sáng vặn vẹo sinh ra khi nhiệt độ quá cao. Toàn bộ khoảng không gian tại đó đã tan vỡ, uốn khúc, thậm chí một mảnh đất lớn cũng lõm hẳn xuống, phảng phất như bị thiên thạch rơi rúng, trong không khí căn bản không không tồn tại một hạt bụi... Cả một khối đất lớn đã hoàn toàn biến mất giữa không trung, Adam quả nhiên cũng biến mất nhưng trận đồ ma pháp kia thì vẫn tồn tại. Trận đồ Cây sự sống do hơn mười con mắt lớn tạo thành, ở trung tâm trận đồ có một đoàn ánh sáng mọc ra hai cánh, chỉ là ánh sáng so với lúc trước thì yếu hơn rất nhiều. Có thể thấy, cho dù Adam chưa trực tiếp bị xóa bỏ thì thực lực của hắn cũng đã suy yếu đến cực điểm, so với lúc chưa hấp thu Liên minh Thiên sứ lúc trước cũng yếu hơn rất nhiều. Hiện tại nếu là Zero có thể sử dụng phương chính ma nhãn bắn cho hắn một phát thì không cần phải lo sẽ bị ánh sáng tâm linh ngăn cản nữa.

Cũng do Tiêu Hoành Luật chết quá sớm, nếu không chờ tên lửa bay tới mục tiêu rồi mới phát nổ thì Adam sẽ ở tại ngay giữa trung tâm vụ nổ, trúng một kích tất sát của phương chính ma nhãn, hắn cũng chết chắc... Thật đáng tiếc, bố cục Tiêu Hoành Luật dùng tinh mệnh lập ra vẫn chưa thành công...

Vương Hiệp và Lâm Tuấn Thiên vẫn còn sống, bọn họ gần như tuyệt vọng nhìn Adam vẫn đang tồn tại ở đằng xa. Không thể tưởng tượng được là công kích vượt xa cả uy lực Ma động pháo cũng không giải quyết được hắn, nói cách khác, hiện tại đã không còn ai có thể giết chết hắn nữa. Tất cả mọi người đều sẽ bị hấp thu, trận chiến cuối cùng này cũng hoàn toàn thất bại. Có điều, khiến cho họ cảm thấy ngạc nhiên là, hiệu quả xiềng xích tâm linh cùng quét hình tinh thần lực không ngờ vẫn còn tác dụng, cũng tức là, mấy người Chiêm Lam vậy mà vẫn còn sống?

Trên thực tế, người của tiểu phân đội bên kia cũng tử thương nặng nề. Sau khi bị Thomas hút đi rất nhiều máu, mọi người lúc đó đã chẳng có sức lực để làm động tác tránh né nữa. May là khi ấy Lưu Úc chỉ huy Thần chiến binh giúp họ ngăn lại rất nhiều xung động nổ, nhưng Anck-Su-Namun vẫn bị gạnh đá do chấn động cuốn tới đánh bay lên, tiếp đó bị sóng xung kích xé rách thành mảnh nhỏ. Bá Vương thì gần như một nửa người bị đá tảng đập nát, đã rơi vào trạng thái hấp hối. Cùng tình huống còn có Chiêm Lam và Minh Yên Vi, bọn họ cũng bị thương nặng đến gần như chỉ còn thoi thóp, còn hắc long thì bị chấn động thổi bay lên không trung, trực tiếp bị phương chính ma nhãn giết chết. Trong tất cả mọi người chỉ có Lưu Úc dựa vào thân phận chủ nhân Thần chiến binh, trong vụ nổ theo bản năng liền bảo vệ mình nhiều hơn một chút, chỉ có trên đùi bị đá xuyên thủng một lỗ còn cơ bản có thể coi là người bị thương nhẹ nhất, đây thật sự là vận may của hắn.

Về phần Ác Ma đội, khi Thomas phát cuồng lúc nãy đã chỉ chết không sống nổi rồi, sau khi vụ nổ bắt đầu, tất cả đều mất mạng trong trận nổ đó, toàn quân bị diệt.

Bốn người còn sống sót lúc này, Bá Vương đã rơi vào hôn mê, ba người còn lại đều lập tức nhìn thấy Adam vẫn còn tồn tại, họ cũng lộ ra thần sắc tuyệt vọng giống như hai người phía xa. Hiện tại họ căn bản không còn chút sức lực nào để chiến đấu với Adam nữa, lại thêm đến cả phương chính ma nhãn cũng không hủy diệt được hắn thì phải làm thế nào mới giết được đây? Đây gần như là câu hỏi không có lời giải, chiến đấu của họ đã thật sự thất bại rồi...

"Không! Sao có thể như vậy? Ngươi giở trò, hắn sao có thể tới đây vào đúng lúc này? Ta không thua! Là ngươi giở trò!"

"Ta không cam tâm! Rõ ràng là đã có thể chiến thắng Sở Hiên rồi, rõ ràng là đã siêu việt tất cả rồi, rõ ràng là đã có thể hủy diệt loài người rồi, ta không cam tâm!"

"Sở Hiên! Ta không thua ngươi, ta vĩnh viễn nhận thua ngươi! A!"

Trong lúc mọi người đều đang tuyệt vọng thì đột nhiên trong đầu họ xuất hiện một đoạn lời này, tiếp đó tất cả chứng kiến từ dưới nền đất khô nẻ đột nhiên trồi lên một cánh tay khổng lồ. Cánh tay này dài đến hơn mười mét, trong khi chủ nhân nó là một quái vật hình người nửa máy móc nửa sinh vật chỉ cao có hai mươi mét. Quái vật vụt nhảy lên khỏi mặt đất, trước khi đoàn ánh sáng mang cánh trên trời kịp phản ứng lại

http://tieulun.hopto.org

nó đã há to miệng cắn mạnh tới, đến cả trận đồ Cây sự sống cũng bị một quyền của quái vật đánh nát vụn. Tất cả chỉ xảy ra trong một hai giây ngắn ngủi, đến khi mọi người định thần lại thì quái vật hình người đã hạ xuống, rầm một tiếng, làm mặt đất nứt toác thành rãnh sâu.

- Grào!

Quái vật hình người này chính là La Cam đạo đã phát cuồng, nói chính xác hơn là EVA 01 đã dung hợp với La Cam Đạo. Sau khi hoàn toàn tiến vào trạng thái Berserk, hắn đã mất đi lý trí, chỉ dựa vào bản năng muốn giết chết mấy người Trịnh Xá. Nhưng lúc ấy mấy người Trịnh Xá đã rời đi, vì thế hắn bắt đầu lang thang khắp nơi, đến sau khi kế hoạch hoàn thiện loài người của Adam khởi động, hắn mới theo bản năng tiến về phía hướng này.

EVA 01 này đúng là mạnh mẽ, nhưng năng lượng lại là ánh sáng tâm linh của người điều khiển, tuy có thể hồi sinh và chữa trị gần như vô hạn nhưng một khi ánh sáng tâm linh tiêu hao hết thì nó cũng chỉ như một đống sắt vụn. Đây cũng chính là thân thể của "Thần" mà La Cam Đạo đã nói, chỉ không có linh hồn đủ sức sử dụng nó... Nhưng nếu như là một linh hồn có ánh sáng tâm linh vô hạn thì sao? Một sinh mệnh thể tối cao, một vị "Thần" thì sao?

EVA cắn nuốt Adam. Ánh sáng tâm linh của Adam lúc này đã suy yếu hết sức, căn cứ theo đặc tính của kế hoạch hoàn thiện loài người, hấp thu ánh sáng tâm linh sau đó sẽ lấy ánh sáng tâm linh mạnh nhất làm chủ đạo, mà giờ phút này, ánh sáng sáng tâm linh của La Cam Đạo gần như chưa hề bị tiêu hao, đang ở trạng thái mạnh nhất, cho nên...

Chỉ đáng tiếc trận đồ Cây sự sống đã bị EVA phá nát...

- Chuyện gì xảy ra vậy? Con quái vật này là thứ gì?

Mấy người còn sống đều cảm thấy không cách nào có thể giải thích được, hơn nữa đoạn lời lúc trước là có ý gì? Ai đang giở trò? Là chỉ con quái vật robot trước mắt sao? Nó không ngờ lại nuốt chửng lấy Adam... Không sợ bị hấp thu sao?

Đủ mọi câu hỏi chất chứa trong lòng mọi người, đến khi Bá Vương chợt rên lên một tiếng, tất cả mới định thần lại. Lưu Úc vội vàng chạy tới cạnh chỗ Bá Vương, nhìn đôi mắt mở to của hắn, xem ra chỉ là hồi quang phản chiếu mà thôi.

- Xin lỗi. Hai chữ này thật khó tự mình nói ra. Ta không ngờ lại hạ sát thủ với chính đồng đội của mình, có lẽ xuống đến tới địa ngục cũng không cách nào quên được tội lỗi này. Nếu như có thể... Cho dù là có thể hồi sinh ta lại, xin cũng đừng đánh thức ta dậy nữa. Ta mệt rồi, cũng không thể đối mặt với đồng đội nữa... Thế nên, xin lỗi...

Bá Vương mỉm cười một cách cay đắng, hắn từ từ nhắm mắt lại, sợi dây thừng buộc trên cổ tay liền rời ra, bay về phía chân trời.

- Bá Vương ca ca, Bá Vương ca ca!

Lưu Úc chỉ cảm thấy trong lòng chua xót, không nén được phải bật khóc. Trận chiến này đã có quá nhiều cái chết rồi, mà hắn chẳng qua chỉ là một thiếu nên, vừa phải đối mặt với sự sống chết của chính mình, lại phải đối mặt với sống chết của những người bên cạnh, nội tâm vốn mềm yếu của hắn chưa có một khắc nào được nghỉ ngơi, bây giờ cuối cùng cũng khóc òa lên.

Chiêm Lam cùng Minh Yên Vi đều bị thương cực kỳ nặng, đặc biệt là Chiêm Lam. Phần bụng nàng bị một khối đa bay trực tiếp xuyên thủng, có lẽ ruột cùng các cơ quan nội tạng khác đều đã bị thương, máu chảy tràn trề nhuộm đỏ cả mặt đất. Mặc dù tố chất thân thể thành viên tiểu đội luân hồi chắc chắn là mạnh hơn người thường rất nhiều nhưng mất nhiều máu như vậy, nội tạng cũng bị thương nghiêm trọng, có lẽ không lâu nữa nàng cũng sẽ chết.

Vết thương của Minh Yên Vi thì nằm ở vùng phổi, ngực phải bị một khối đá lớn gần như đập nát, hiện tại nàng hít thử cũng ra máu, tuy tạm thời chưa chết được nhưng nếu không được chữa trị kịp thời thì tử vong cũng là chuyện sớm hay muộn mà thôi

"Lưu Úc, đừng khóc..."

http://tieulun.hopto.org

Chiêm Lam mỉm cười ấm áp. Lúc này nàng đã không thể nói chuyện được nữa, chỉ dùng tinh thần lực trực tiếp truyền suy nghĩ vào đầu Lưu Úc. Cùng lúc đó, trên người nàng cũng tỏa ra ánh sáng màu trắng thuần khiết, đó là ánh sáng tâm linh, ánh sáng tâm linh của riêng nàng.

"Đừng khóc nữa, cậu phải kiên cường lên. Trung Châu đội chúng ta nhất định sẽ trở thành tiểu đội mạnh nhất trong cả thế giới luân hồi, là thành viên trong đội, câu sao có thể yếu đuối như vậy được? Vì thế... Đừng khóc nữa, kiên cường lên để nghênh đón thách thức tiếp theo."

Tiếng của Chiêm Lam không ngừng vang lên, ánh sáng tâm linh tỏa ra từ từ tập hợp lại trên cánh tay, tập trung vào sợi dây thừng đang buộc.

"Sắp phải chết sao? Cảm giác tâm tình lại thật bình tĩnh, đến thế giới luân hồi này... Thực ra cũng không tệ lắm. Ít nhất là không cần phải vì chuyện trong quá khứ mà nhớ nhung, thương cảm nữa. Có mục tiêu mới, tuy mục tiêu đó chỉ vỏn vẹn là sống sót, có người yêu mới, tuy chỉ là âm thầm yêu trộm hắn, còn có... Còn rất nhiều chuyện khác nữa. Thật chỉ muốn được tiếp tục sống, chỉ muốn được tiếp tục lặng lẽ nhìn người ấy, cùng với mọi người... Trịnh Xá, đây là điều cuối cùng em có thể giúp anh, cho nên... Nhất định phải thắng nhé."

Chiêm Lam mỉm cười nhìn cổ tay mình. Không biết tại sao, nàng rõ ràng còn chưa chết nhưng sợi dây thừng lại tự động cởi ra, bay về phía chân trời đằng xa như những người khác. Bấy giờ nàng mới mỉm cười nói với Lưu Úc;

- Lưu Úc, còn cả Vương Hiệp, Lâm Tuấn Thiên, các cậu đưa Minh Yên Vi sang phía đó. Chiến trường của mấy người Trịnh Xá ở bên ấy, bọn họ cần các cậu hỗ trợ, luôn tiện báo tình hình bên này cho họ biết... Cứ nói La Cam Đạo nuốt chửng Adam, hệ thống năng lượng cho EVA của hắn đã hoàn thiện, Trịnh Xá phải cẩn thận một chút... Có điều nếu như "hắn" muốn màn kịch này còn tiếp tục thì "hắn" chắc chắn sẽ tạo ra chuyện ngoài ý muốn để hạn chế La Cam Đạo tăng mạnh thực lực, nói không chừng... Bỏ đi, nhiệm vụ của ta đã hoàn thành, còn lại thì tin tưởng Trịnh Xá thôi... Nhất định phải thắng nhé.

Nói xong, nàng nhìn sợi dây bay về phía chân trời, yên lặng bất động. đến khi Lưu Úc nhìn kỹ lại mới phát hiện, Chiêm Lam đã mỉm cười nhắm mắt lại, lồng ngực không còn chuyển động nữa... Nàng đã chết.

- Tỷ tỷ, Chiêm Lam tỷ tỷ!

Lưu Úc lại òa khóc, hắn ôm thấy thi thể Chiêm Lam khóc lớn, một lúc lâu sau mới từ từ ngừng lại. Trong mắt gã thiếu niên này ngoài vẻ mềm yếu rõ ràng ra cũng có thêm một phần kiên cường, chỉ thấy hắn yên lặng đặt thi thể Chiêm Lam xuống, quay ngược lại chỗ Minh Yên Vy, nhẹ nhàng xem xét vết thương của nàng một chút rồi đỡ Minh Yên Vi, chậm rãi tiến về phía hai người Vương Hiệp.

Cùng lúc đó, hai người Vương Hiệp cũng đã sử dụng Goblin glider bay về phía này. Sau khi Adam bị cắn nuốt, những máy móc không sử dụng được lúc trước lại một lần nữa hoạt động. Hai người dù sao cũng chỉ có chút hư thoát, so với những người thân ở trong hiện trường vụ nổ thì họ cơ bản có thể được coi là quân sinh lực, vì thế liền nhanh chóng chạy tới chỗ mấy người Lưu Úc.

- ...Vậy à? Nhiều người chết quá.

Vương Hiệp yên lặng thở dài, tiếp đó mới nhìn ra xa, nói.

Lưu Úc liền vội vàng hỏi;

- Bây giờ nên làm thế nào? Minh Yên Vi tỷ tỷ mất nhiều máu quá, nếu không nhanh chữa trị, có khi cũng sẽ...

- Đúng thế, Minh Yên Vi cũng bị thương rất nặng. Vương Hiệp, làm thế nào bây giờ?

Một trong hai con gà con của Trung châu đội, Lâm Tuấn Thiên nhìn thấy chết bao nhiêu người như vậy cũng lập tức hoảng sợ, chẳng biết làm thế nào nữa. Tư thâm giả của đội tử thương thảm trọng, hai con gà con không ngờ lại đều sống sót, nhìn qua quả thật là một sự mỉa mai.

Không cần biết thế nào, là thành viên có kinh nghiệm duy nhất còn tỉnh táo trong đội, lúc này Vương Hiệp nhất định phải phải gánh vác trách nhiệm. Trí giả của tiểu phân đội đã chết, nhiệm vụ tác chiến cơ bản đã hoàn thành... Ngoại trừ Adam bị ăn là chuyện ngoài dự tính ra, Liên minh Thiên sứ cùng tiểu phân đội Ác

http://tieulun.hopto.org

Ma đúng là đã đoàn diệt, còn về La Cam Đạo đột ngột xuất hiện... Mấy người bọn hắn rõ ràng là không có sức đánh với con quái vật EVA kia một trận, vì thế chuyện cấp bách hiện tại là đưa Minh Yên Vi đến chỗ an toàn để chữa trị, sau đó tìm tới chiến trường chính thức.

- ...Cứ như vậy đi.

Vương Hiệp hắng giọng một cái, nói quyết định của mình, tiếp đó lại nhìn sang thi thể Chiêm Lam, nói;

- Lúc trước Tiêu Hoành Luật đột nhiên nói một số chuyện rất kỳ lạ, vừa rồi Chiêm Lam trước khi chết cũng nói vậy, bọn họ đều phát hiện ra điều gì đó chăng? Còn cả "hắn" là ai?

Vương Hiệp khẽ thở dài. Trong lòng hắn chẳng nghĩ ra được cái gì, thứ duy nhất hắn biết là, nếu như có Sở Hiên ở đây thì chắc chắn sẽ nhận ra được chuyện gì đó, nhưng chỉ với trí tuệ của mấy người hiện tại thì có lẽ nghĩ đến vỡ đầu cũng không hiểu được. Vì thế hắn cũng chẳng nói nhiều, đỡ Minh Yên Vi dậy, tiếp đó điều khiển Goblin glider bay về phía chân trời. Phía đó chính là hướng mà Chiêm Lam chỉ ra cho họ khi nàng vẫn còn sống.

Hai người còn lại cũng vội vàng theo sát sau lưng Vương Hiệp, có điều họ vẫn quay đầu lại nhìn quái vật hình người EVA. EVA 01 cao gần hai mươi mét lúc này đang lơ lửng giữa không trung, sau lưng nó mười đôi cánh ánh sáng chậm rãi mở ra, toàn thân robot không ngừng tỏa ra quang mang kịch liệt... Đó là ánh sáng tâm linh có thể thấy được bằng mắt thường.

774. Chương 20: Chiến Trường Chính.... Chiến Đấu Của Mỗi Người! (1)

Từ lúc Tiêu Hoành Luật còn đang bố cục, ở cách đó rất xa, chủ chiến lực của Trung Châu đội và chủ chiến lực của Ác Ma đội đang giao đấu với nhau. Hai bên đều quấn lấy đối phương, nhất thời không phân được thắng bại.

- Đáng ghét... đây mà là gió à? Rõ ràng vũ khí thời tiết! Ngươi cảm thấy bằng sức mạn của con người có thể làm đến mức độ này sao?

Trình Khiếu nằm bẹp trong một ống thép lớn, từ trong ống nhìn ra bên ngoài. Ở bên ngoài cát bay đá chạy mù mịt, nhìn giống như bão lốc đang ập tới... Ừm, không phải giống như mà thật sự là lốc xoáy đang đến.

Thành viên Ác Ma đội đang giao đấu với Trình Khiếu là một tên hifi trẻ tuổi, dáng vẻ nhu mì so với loli thật sự còn non tơ hơn, nhưng đó không phải là căn cứ để đánh giá thực lực của cô ta. Nhìn từ bên ngoài căn bản không thể nhận ra, thực lực cô ta không ngờ lại kinh người đến vậy. Sau khi đeo lên vòng tay tinh thạch, sử dụng quả cây gió lốc, thực lực cô ta lập tức tăng vọt, đây mới chính là thực lực thật sự của quả cây gió lốc.

Trong phạm vi vài kilomet gió lốc vụt nổi lên cuồn cuộn, nhất thời kéo theo cát bụi gách đá bay tứ tung. Một số kiến trúc tan nát căn bản không thể chống cự được gió lốc mãnh liệt như vậy, bốn phía không ngừng vang lên tiếng nhà cửa sụp đổ, mà gạch đá từ những tòa nhà đó vỡ ra lại càng tăng thêm uy lực cho lốc xoáy, đừng nói là con người đứng trong gió, dù là một chiếc xe tăng sợ rằng cũng bị đánh thành sắt vụn,

Vì thế khi lốc xoáy vừa mới hình thành Trình Khiếu đã lập tức bị thổi biến đi mất. Cũng may thuộc tính cường hóa của hắn là Nam Đẩu thủy điểu quyền, bản thân đã là quyền pháp điều khiển gió, cho nên gió xoáy không những không làm hắn bị thương mà ngược lại còn để hắn dựa vào gió trốn thoát khỏi tầm mắt thiếu nữ, tiếp đó nấp vào trong một đường ống ngầm dưới đất, nếu không thì số lốc xoát cát đá bên ngoài tuyệt đối đủ sức đánh cho hắn nát bét.

- Ca ca chỉ biết chạy trốn kia, mau đi ra đây nào. Ta biết huynh vẫn đang ở đây, mau mau chui ra đi, nếu không huynh đến cả cơ hội để ra cũng không còn nữa đâu...

Thanh âm của thiếu nữ ngắt ngắt quãng quãng truyền tới, kèm theo đó là tiếng vô số cát sỏi gạch đá va chạm vào nhau.

Trình Khiếu bĩu môi nghĩ thầm ta mà chui ra không phải bị ngươi chơi chết sao, ách, chơi... Là giết chết thì thỏa đáng hơn. Nói tóm lại, đánh chết hắn cũng không chui ra, mà cho dù là lốc xoáy thì tối đa cũng thổi bay tí đá tảng lên là hết, muốn lật tung cả mặt đất lên thì chút gió đó còn chưa làm được. Vì vậy tốt nhất

http://tieulun.hopto.org

là ở đây chờ cho tên pê đê kia dùng hết năng lượng là có thể dễ dàng đánh bại hắn, việc gì phải mất công mất sức đi đánh nhau với hắn chứ?

- Ca ca thật sự không ra à? Vậy thì ta không khách khí nữa đâu nhé, nếu mà ca ca chết. Hì hì, xuống địa ngục mà mơ tưởng đến vẻ đẹp của ta đi...

Thiếu nữ cười hì hì nói. Thanh âm của cô ta vẫn đứt đứt quãng quãng truyền tới, đặc biệt là hai chữ cuối cùng.

- Vòi rồng!

"À, hóa ra là vòi rồng... Vòi rồng?"

Trình Khiếu giật nảy mình, vội nhảy vọt ra khỏi đường ống dưới đất. Không ngoài dự đoán, lốc xoáy bên ngoài đã dừng lại, nhưng giữa không trung lại xuất hiện từng vòng từng vòng khí lưu xoắn ốc. Những luồng khí lưu xóa ốc đó thậm chí có thể thấy được bằng mắt thường, hơn nữa còn càng lúc càng dày đặc. Mắt thấy vòi rồng sắp sửa hình thành, Trình Khiếu phát hoảng lập tức lấy Goblin glider ra, chuẩn bị chạy trốn khỏi đây.

- Chạy không được đâu, ngoài ra nếu ở trên trời, ca ca có khi đến cả rời khỏi tầm mắt ta cũng không xong nhé.

Tiếng tên pê đê lại ngắt quãng truyền đến, đồng thời còn có mấy luồng đao gió hoành không chém tới, chỉ là độ chuẩn hơi kém một chút, để Trình Khiếu nhảy tránh được qua khe hở mấy lưỡi đao. Nhưng chúng cũng khiến Trình Khiếu nhận ra một chuyện, nếu như hắn muốn sử dụng glider chạy chốn thì tuyệt không thể thành công, vừa lên không đã trực tiếp biến thành bia ngắm rồi. Hơn nữa lúc ấy hắn lại không cách nào sử dụng Nam Đẩu thủy điểu quyền, kết quả chắc chắn là phải chết, nếu như vậy thật không bằng chạy trốn qua ngõ ngách giữa những tòa nhà.

Nghĩ tới là làm, Trịnh Xá co giò chạy thẳng về phía khu vực nhà cửa đập trung dày đặc ở phía xa, chẳng chút để ý tới tiếng kêu giận giữ của gã hifi đằng sau lưng. Trong lúc hifi không ngừng mắng chửi hắn là đồ nhát gan thì khí lưu xoắn ốc đã dần dần hội tụ lại, cuối cùng hình thành một vòi rồng nhỏ đường kính khoảng hai ba mét. Nhìn qua vòi rồng chẳng có chút uy lực nào, nhưng dưới sự khống chế của thiếu nữ, nó lại không ngừng to lên, mạnh lên. Sau vài giây, vòi rồng đã tiếp xúc với mặt đất rồi phảng phất như một mũi khoan xoắn ốc, cày sâu xuống mặt đấy mấy mét, tạo thành một rãnh lớn không ngừng tiến về phía Trình Khiếu. Không chỉ như thế, vòi rồng còn càng lúc càng to lớn, đến khi còn cách Trình Khiếu vài nghìn mét, đường kính của nó đã lên tới hơn hai mươi mét. Gạch vụn đá vỡ, dây điện, xe cộ trên đường bị cuốn vào trong vòi rồng không ngừng oanh kích lẫn nhau, từ bên ngoài nhìn vào chỉ có thể thấy bên trong vòng xoáy liên tục bắn ra lửa điện nhấp nhoáng, uy thế thật sự sánh ngang với vòi rồng đáng sợ nhất trong bão tố của tự nhiên.

Quả cây gió lốc, đó là thuộc tính cường hóa của thiếu nữ áo hoa, thuộc loại quả cây hệ tự nhiên cao cấp nhất trong hệ cường hóa quả cây ác quỷ, hơn nữa dù là trong hệ quả cây tự nhiên thì loại thuộc tính này cũng được xếp vào hàng đỉnh cao. Đương nhiên, thuộc tính càng mạnh mẽ thì cần sức mạnh càng lớn để sử dụng, chỉ dựa vào lực lượng chưa tới mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư của cô ta thì căn bản không cách nào sử dụng sức mạnh tối cao của quả cây gió lốc. Sức mạnh đó thuần túy là uy thế của đại tự nhiên, tuy chưa đến mức hủy thiên diệt địa gì nhưng ít nhất cũng đủ thực lực để chiến đấu với cường giả cấp độ Trịnh Xá và clone của hắn. Lẽ dĩ nhiên, muốn phát huy toàn bộ sức mạnh của quả cây gió lốc thì phỏng chừng ít nhất cũng phải đạt tới tầng thứ tư cao cấp mới được, đến lúc đó cho dù không có quả cây gió lốc thì giơ tay nhấc chân cũng đủ đánh chết Trình Khiếu rồi. Do đó nói một cách chính xác, quả cây gió lốc này đối với phần lớn mọi người mà nói thì đúng là gân gà, cũng giống như quả cây băng tuyết trong Lord of the Rings, uy lực cực lớn, hạn chế cũng cực lớn.

Thiếu nữ sở dĩ có thể phát huy sức mạnh của quả cây gió lến đến trình độ như hiện tại, mấu chốt vẫn là cô ta có được sản phẩm do clone Sở Hiên chế tạo, cùng cấp năng lượng gần như vô hạn. Nhưng dù như vậy, luồng sức mạnh này vẫn cần cô ta khống chế và sử dụng, chỉ riêng việc đó thôi đã khiến cô ta mệt mỏi hết sức rồi. Tuy nhìn cô ta nói chuyện có vẻ ung dung, quyến rũ nhưng kỳ thực tối đa chỉ có thể đánh với Trình Khiếu một lúc mà thôi. Quả cây gió lốc tuy mạnh nhưng không thể kéo dài, hiện tại sử ra vòi rồng cũng là muốn nhất kích tất sát. Vốn xuất thân trong Ác Ma đội, tâm tư tuyệt đối không thể thiên chân vô tà,

http://tieulun.hopto.org

hifi miệng thì vui đùa nhưng trong lòng lại chỉ hận không thể lập tức giết chết Trình Khiếu. Bây giờ nhìn hắn không còn dám ẩn nấp nữa, cô ta cũng tập trung hết tinh thần điều khiển vòi rồng, theo sát sau lưng Vương Hiệp, từ từ ép tới gần hắn.

Hai người một chạy một đuổi, không lâu sau Trình Khiếu đã tiến vào khu vực ngõ ngách, ở sau lưng hắn mấy trăm mét, một vòi rồng to lớn đuổi sát phía sau. Vòi rồng này đường kính tới hơn trăm mét, bên trong vòng xoáy đen kịt có không biết bao nhiêu là đá tảng, xe cộ chen chúc nhau. Mặt đất đã bị vòi rồng cày thành một rãnh dài sâu hoắm, nhà cửa dọc hai bên đường càng bị phá hoại nặng nề. Đến lúc này, tên hifi thực tế đã không còn cách nào khống chế được vòi rồng nữa, cô ta chỉ có thể chỉ ra phương hướng đại khái, tiếp đó dựa vào sức kéo hút của bản thân vòi rồng để bắt lấy Trình Khiếu, kéo hắn vào trong vòng xoáy.

Vòi rồng đã lớn đến cực đại, uy lực thật sự không thua gì vòi rồng trong tự nhiên, trong phạm vi mấy trăm mét xung quanh, tốc độ gió hút mạnh đến kinh người. Trong lúc chạy, Trình Khiếu chỉ cảm thấy bước chân như hẫng bổng lên, đến khi hắn quay đầu lại, chỉ nhìn qua một cái đã sợ đến gần như hồn phi phách tán. Vòi rồng khổng lồ đen kịt ép tới, uy thế lớn đến kinh người, đừng nói là một tên Trình Khiếu, sợ rằng một con robot bị cuốn vào bên trong cũng biến thành mảnh vụn. Lúc này có chạy cũng không còn kịp nữa, tối đa sau mười giây nữa hắn sẽ bị cuốn vào bên trong, đến lúc ấy dù muốn không liều mạng cũng không được, không liều là chết!

"Làm sao bây giờ, không ngờ tên hifi này lại lợi hại đến mức ấy, hay là sản phẩm của clone Sở Hiên quá lợi hại?"

Trình Khiếu Yên lặng nhìn găng tay đang cầm. Đây cũng là sản phẩm của Sở Hiên, cũng có thể nâng cao uy lực Nam Đẩu thủy điểu quyền của hắn, chỉ do thực lực bản thân hắn có hạn, dù tăng cao thế nào cũng không bằng được uy lực của tự nhiên trước mặt, do đó hắn chỉ có thể một mực chạy trốn. Có điều, nói ngược lại, kỹ năng mạnh hay yếu chỉ liên quan đến người sử dụng mạnh hay yếu cùng phương pháp sử dụng mà thôi. Lúc này đã không thể tránh né được nữa, trong lòng hắn cũng ngầm hạ quyết tâm, chuẩn bị liều chết một trận với tên hifi kia.

- Kỹ năng mạnh hay yếu liên quan tới người sử dụng mạnh hay yếu cùng phương pháp sử dụng... Tên pê đê kia! Cho ngươi một cơ hội cuối cùng, chúng ta không cần phải đánh, tự rời đi không tốt hơn sao? Nếu đánh tiếp, ngươi chắc chắn sẽ chết đấy!

Trình Khiếu cũng không chạy nữa, hắn dừng lại nhìn vòi rồng đang càng lúc càng tới gần, không nhịn được buột miệng quát lớn.

Thiếu nữ ở phía xa nhìn thấy Trình Khiếu không còn chỗ nào tránh né, nàng ta cũng không trả lời, chỉ cười cười si ngốc, chờ đợi Trình Khiếu rơi vào trong vòi rồng sẽ bị đánh thành mảnh vụn, sao còn có thể dừng lại vào lúc này được.

Cứ như vậy, chỉ trong chưa tới mười giây, Trình Khiếu đã bị khí lưu xoay tròn cuốn vào trong vòi rồng. Đang ở giữa không trung, cơ thể Trình Khiếu liền vặn vẹo một cách kỳ quái, Nam Đẩu thủy điểu quyền kết hợp với găng tay không ngừng xoay chuyển, từng luồng đao gió xuất hiện quanh người hắn, hơn nữa còn thuận theo vòi rồng bắt đầu xoáy tròn. Những luồng đao gió này tuy phạm vi nhỏ nhưng áp lực lại rất lớn, làm cho đất đá, cát sỏi, thậm chí là xe cộ đều không cách nào tới gần, tạm thời coi như cũng bảo đảm được an toàn. Nhưng bản thân Trình Khiếu lại có khổ tự biết, chiếc găng này sao có thể dễ dàng sử dụng chứ? Gió từ găng tay bắn ra muốn sử dụng bản thân cũng phải gánh chịu áp lực, nếu không giết địch không thành lại từ làm mình bị thương. Nếu như chỉ tự bảo vệ thôi thì tối đa sau một phút nữa hắn sẽ kiệt sức, không bằng phóng tay cược một ván, nghĩ đến đó, Trình Khiếu lại càng liều mạng chuyển động cơ thể.

"Gió, lấy chuyển động của gió làm chuyển động của bản thân... Chiêu này nếu có thể đánh ra, tên pê đê, hifi chết tiệt gì gì ấy căn bản không có gì đáng sợ cả... Đánh ra đi! Cho dù là trong huấn luyện mấy trăm lần chỉ có thể dùng được vài lần, cho dù thế nào cũng phải đánh ra!"

Trình Khiếu cắn răng, điên cuồng xoay chuyển. Nam Đẩu thủy điểu quyền vốn là quyền pháp dùng toàn bộ thân thể chuyển động đánh ra đao gió để tấn công kẻ địch, trong vòi rồng khổng lồ thế này, một chút đao gió như vậy căn bản không đủ để thay đổi cái gì cả nhưng vòng xoay của đao gió lại vừa khéo hình thành đồng bộ với vòng xoay của vòi rồng. Dần dần, một bộ phận khí xoáy bắt đầu xoay chuyển theo đao gió rồi

http://tieulun.hopto.org

càng lúc càng có nhiều khí xoáy gia nhập vào, bên trong vòi rồng khổng lồ không ngờ lại hình thành một vòi rồng nhỏ khác... Vòi rồng lấy Trình Khiếu làm trung tâm!

- Đúng là quá tuyệt! Vừa rồi sử dụng đôi găng tay này dẫn động gió xung quanh, không ngờ lại đạt tới mức hòa hợp với chuyển động của gió, sau đó phát ra công kích giống như là vòi rồng vậy. Ngươi không thấy chứ cái tầng hầm ấy bị ta phá đến mức cực thảm... Nếu như dùng chiêu này trong trận chiến cuối cùng hẳn là có thể giải quyết rất nhiều tên phải không? Cũng có thể bảo vệ mấy người Chiêm Lam muội muội với Anh Không muội muội rồi, há há...

Trình Khiếu cười lớn nói với Sở Hiên. Hiện tại hắn đang ở trong phòng Sở Hiên, tất nhiên là không phải dưới tầng hầm, độ nguy hiểm của chỗ đó quá cao, nếu không có giác ngộ tùy lúc mất mạng thì hắn căn bản không bao giờ tính đến chuyện chui xuống dưới đó. Lúc này Sở Hiên đang ngồi ăn táo, vì thế hắn cũng có thể cẩn thận trao đổi về chiêu thức hắn vừa thử nghiệm ra.

- Ồ, hòa hợp với gió à?

Sở Hiên đưa mắt nhìn hắn một cái, cắn một miếng táo đang cầm, nói:

- Rất nguy hiểm. Hòa hợp với gió có thể coi là dung nhập vào trong gió, phương thức công kích này đương nhiên là có thể tạo ra thương hại cực mạnh, nhưng phương hướng chuyển động của gió thuần túy là xác suất ngẫu nhiên, lưu động trong cự ly ngắn hoàn toàn tuân theo lý thuyết hỗn loạn, căn bản không cách nào tính toán cụ thể. Có khả năng một viên sỏi nhỏ, một khối đá rơi vào bên trong, chỉ một chút ít ngoài ý muốn cũng đủ khiến đường chuyển động của gió phát sinh đột biến, mà đột biến như vậy sẽ vô cùng nguy hiểm, đến mức có thể xé xác ngươi trong nháy mắt... Chú ý một điểm. Phương thức công kích của ngươi không phải sử dụng gió, như kiểu ma pháp phong hệ các loại, không phải. Phương thức công kích của ngươi là lấy gió làm vật dẫn để sử ra quyền pháp, ngươi ở bên trong gió, ngươi cũng nằm trong phạm vi công kích của luồng gió đó... Vì thế, nếu như không có giác ngộ mất đi tính mạng thì tốt nhất là không nên sử dụng chiêu này.

"Sử dụng sẽ có thể phải chết sao? Hơn nữa còn ở trong vật dẫn khổng lồ như vòi rồng, lúc ấy thật sự là chết không còn một chút gì nữa... Bỏ đi, chết là chết thôi mà! Trận chiến cuối cùng này ta đã sớm có giác ngộ phải chết rồi!"

775. Chương 20: Chiến Trường Chính.... Chiến Đấu Của Mỗi Người! (2)

Trình Khiếu hét lên một tiếng. Mặc dù tiếng hét của hắn căn bản không thể truyền ra ngoài vòi vồng đang gào rít ầm ầm này nhưng theo tiếng hét của hắn vang lên, gió xoáy quanh người hắn bắt đầu trở nên kịch liệt, càng lúc càng nhiều khí lưu tụ tập xung quanh, thuận theo vòi rồng xoáy tròn. Sức gió quanh người Trình Khiếu đã mạnh đến mức hắn không thể khống chế được nữa, lúc này giống như gió xoáy ép lấy hắn cưỡng hành xoay chuyển.

"Hòa hợp với gió, cảm giác phảng phất như bản thân mình chính là gió, cho dù sinh ra gió xoáy biến hóa nhiều hơn, thân ta cũng ở bên trong, ta chính là gió... Không phải điều khiển gió, mà là dẫn đường cho gió, biến vòi rồng này hoàn toàn trở thành sức mạnh của ta!"

Từ từ, chuyển động rồi... Lốc vòi rồi sinh ra một tia di động không hài hòa, không còn tuân theo quỹ tích chuyển động như ban đầu nữa mà từ dưới đáy nghiêng dần lên trên, chậm rãi lệch khỏi hình dạng xoáy tròn từ trên xuống dưới như lúc trước, biến thành một vòi rồng xoay ngang cực kỳ quỷ dị. Cảnh tượng đó lập tức khiến cho thiếu nữ đang vô cùng đắc ý phải kinh ngạc. Cô ta chưa bao giờ thấy vòi rồng nào có hình dạng như vậy, trông hoàn toàn không phù hợp với quy luật tự nhiên, xoay ngang như vậy cũng có thể sinh ra vòi rồng sao?

Đáp án là không thể... Ít nhất là không thể tự nhiên hình thành, nói cách khác, vòi rồng quái dị trước mắt chỉ có khả năng là sản phẩm đã được sửa đổi. Chỉ có thể là Trình Khiếu ở bên trong gây ra loại biến đổi này, hơn nữa sức ảnh hưởng của nó đã lan đến toàn bộ vòi rồng khổng lồ, từ đó có thể thấy sức mạnh mà Trình Khiếu đang nắm giữ chắc chắn đã vượt xa tên hifi rồi. Đương nhiên, hifi cũng không phải kẻ ngốc,

http://tieulun.hopto.org

mắt thấy vòi rồng đột ngột biến đổi như vậy, sau vài giây hắn cũng vụt nhận ra, lập tức bất chấp tất cả, bay ngược về phía sau. Chỉ đáng tiếc... Hắn hiểu bây giờ đã quá muộn rồi.

Vòi rồng xoáy ngang không ngừng phân ly, gạch đá, xe cộ bên trong cũng không ngừng bị ném ra ngoài. Nói thì chậm, xảy ra thì nhanh, tất cả mọi chuyện chỉ diễn ra trong có vài giây ngắn ngủi, luồng gió hút cực mạnh bộc phát ra khi vòi rồng phân ly làm thiếu nữ không có cách nào rời đi, chỉ có thể trơ mắt nhìn vòi rồng biến hình, dần dần thu nhỏ lại. Tiếp đó, bóng dáng Trình Khiếu cũng mơ hồ hiện ra, nhưng cũng chỉ đến như vậy, bởi vì theo chuyển động của Trình Khiếu, vòi rồng đã tràn tới nuốt chửng cô ta vào bên trong.

Khoảng thời gian đó thật sự quá ngắn ngủi, từ lúc thiếu nữ muốn chạy trốn cho đến khi cô ta bị khí lưu xoáy tròn hút vào, tất cả chỉ xảy ra trong một, hai giây, tiếp theo, vòi rồng thu nhỏ do Trình Khiếu tạo ra đã đánh thẳng vào người cô ta. Đây đã không còn là tập hợp của dòng khí xoáy tròn bình thường nữa mà là quyền kinh đao gió xoắn ốc do khí áp Trình Khiếu tạo ra ra làm trung tâm, trong khoảnh khắc tiếp xúc với thân thể thiếu nữ, gã pê đê mang dáng vẻ một cô gái xinh đẹp này lập tức bị đánh tan nát, đến cả xương cốt vũng bị khí xoáy ép thành mảnh vụn. Đó còn chưa hết, cho dù chỉ là bản thu nhỏ, đường kính vòi rồng này cũng tới hơn mười mét, mang theo Trình Khiếu... Đúng vậy, ngươi tuyệt đối không nhìn nhầm, là vòi rồng mang theo Trình Khiếu chứ không phải hắn khống chế vòi rồng, cứ như vậy đâm xuyên quá đám nhà cao tầng, ầm một tiếng đánh thẳng xuống đất. Phảng phất như một thiên thạch cỡ nhỏ rơi xuống mặt đất, một đám mây hình nấm bốc lên cao, tuy không có lửa cháy ngập trời nhưng sức phá hoại tuyệt không thấp. Mấy tòa nhà xung quanh ầm ầm sụp đổ, trên mặt đất xuất hiện một hố lớn rộng gần trăm mét, sâu mấy chục mét, chỉ tính theo hiệu ứng thị giác thì thật sự không kém thiên thạch đánh xuống là bao.

Vòi rồng là luồng khí xoáy tròn, lực cắt phá ngưng tụ, xoay tròn cường độ như vậy gần như không khác gì mũi khoan đâm xuyên vào ván gỗ... Tất nhiên, uy lực lớn là chuyện tốt, có điều Trình Khiếu thân ở bên trong lại chỉ muốn uy lực của vòi rồng có thể nhỏ đi một chút, ít nhất là không đến mức khoa trương như hiện tại. Sau khi ném hắn xuống mặt đất, khí lưu lại đẩy Trình Khiếu bay lên cao mấy chục mét, rồi lại rơi xuống dưới đất, nếu không phải quyền pháp của hắn đặc biệt thì cú rơi này cũng đủ lấy mạng hắn rồi. Vừa hạ xuống đất, Trình Khiếu lập tức mềm nhũn cả người ngã vật ra, căn bản không còn hơi sức đâu để chú ý xem xung quanh có còn nguy hiểm gì không.

- Mẹ nó, xương cốt gần như nứt hết rồi, tình trạng hiện tại đừng nói là sử dụng Goblin glider, một con zombie vớ vẩn chạy qua cũng đủ ăn sống ta rồi. Khốn kiếp, tý nữa thì chết... Không ngờ cái thằng hifi ấy lại lợi hại đến thế, thực lực hắn trong Ác Ma đội là thế nào nhỉ? Chắc cũng phải xếp trong ba hạng đầu chứ?

Trình Khiếu nằm dưới đất chửi bới ầm ý, tâm lý đơn giản là buồn bực hết mức. Mấy phút sau hắn mới cố nhịn đau lấy hộp kim châm ra, dùng cánh tay phải còn có thể cử động duy nhất chậm chạp nắm lấy kim liên tục đâm vào các huyệp đạo trên người. Sau khi toàn thân từ trên xuống dưới đã cắm đầy kim châm, hắn mới từ từ ngồi dậy, tĩnh tọa không chút động đậy, trên đỉnh đầu dần dần tỏa ra khói trắng.

"Cho ta chút thời gian khôi phục thể lực đã, ngàn vạn lần đừng để thứ gì như zombie chạy qua đây. Nếu không chết trong vòi rồng mà lại chết trong miệng đám rác rưởi ấy thì đúng là chết không nhắm được mắt..."

Rất hiển nhiên, lời cầu mong của Trình Khiếu thật sự có hiệu quả, do sức phá hoại mạnh mẽ của vòi rồng, tại khu vực xung quanh đã chẳng còn con zombie, quái vật nào nữa, chỉ là... Zombie không xuất hiện, Sở Hiên lại xuất hiện đến hai tên.

- ...Ngươi còn bao nhiêu sinh mệnh lực? Kể cả ngươi có sản phẩm công nghệ văn tự ký hiệu, có thể chuyển đổi năng lượng thành sinh mệnh lực nhưng định luật bảo toàn năng lượng cũng tồn tại trong quá trình chuyển đổi đó. Ngoài tiêu hao năng lượng để chuyển đổi ra, còn có năng lượng phát tán ra bên ngoài cũng phải tính vào trong đó, cho dù là đồng thời chuyển đổi năng lượng của cả hai người chúng ta đi nữa thì còn được bao nhiêu biến thành sinh mệnh lực của ngươi? Hai mươi phần trăm? Ba mươi?

- Ta cũng hỏi ngươi một câu tương tự... Còn bao nhiêu điểm nhân quả? Sử dụng nhiều điểm nhân quả như vậy, ngươi và đội ngũ của ngươi bị vị diện vũ trụ này bài xích đến mức độ thế nào rồi? Có thể lát nữa sẽ có một viên đá rơi xuống đánh chết ngươi, ngươi nghĩ nghịch chuyển nhân quả thật sự dễ dàng như vậy sao?

- Trả lại nguyên lời thôi. Không chỉ có ta và tất cả mọi người trong đội của ta sẽ bị thế giới bài xích... Tương tự như vậy, là kẻ địch của ta lúc này, là một "ta" khác, ngươi cũng sẽ bị thế giới này bài xích, chỉ là mức độ giữa chúng ta khác nhau thôi.

http://tieulun.hopto.org

Hai tên Sở Hiên toàn thân không ngừng tỏa ra ánh sáng đủ màu sắc, đó là biểu hiện bên ngoài khi sử dụng -drive. Cũng không biết có phải là trong mênh mang thật sự có chủ tể hay không, hai người ở trong hai đội ngũ khác nhau, trải qua kinh nghiệm cùng nhân biết những người hoàn toàn khác nhau, bọn họ không ngờ lại cùng lựa chon một phương thức công kích. Lấy -drive làm chủ lực tấn công, phụ trợ là Gunkata bản thân tự lĩnh ngộ, chỉ là một tên Sở Hiên trên đầu lơ lửng một chiếc chuông đồng nhỏ, hình dáng cổ xưa, tên Sở Hiên kia thì ở sau lưng không xa có một thiếu nữ tay cầm một tờ giấy.

Nòng súng của tên Sở Hiên đầu có chuồng đồng nhỏ đột nhiên lấp lánh ánh sáng, luồng ánh sáng sặc sỡ đó so với cầu vồng còn rực rỡ hơn, chỉ là phía sau vẻ đẹp ấy là ánh sáng chết chóc. Khi ánh sáng tan đi, hai viên đạn coilgun đã bắn thẳng về phía tên Sở Hiên kia, cũng tức là clone Sở Hiên.

Tốc độ hai viên đạn tỏa ra ánh sáng rực rỡ đó cực nhanh, cơ hồ trong chớp mắt đã bắn tới trước mặt clone Sở Hiên. Nhưng cũng không biết hắn làm thế nào, hai luồng sáng sặc sỡ đó không ngờ lại vòng qua thân thể hắn bắn ra xa, đâm thẳng vào một tòa nhà cao tầng phía dưới chân ba người. Hai đốm sáng nhỏ bé so với cả tòa nhà thật giống như hai con kiến nhỏ dưới chân loài người, nhưng khi hai điểm ánh sáng bắn trúng vào tường nhà, hiệu quả thị giác lại khiến cho người ta phải trợn tròn cả mắt. Phảng phất như một con kiến nhỏ cắn con người một miếng, sau đó người kia liền bị con kiến nuốt chửng vào bụng trong nháy mắt, điểm tiếp xúc giữa hai luồng ánh sáng sặc sỡ và tòa nhà vụt nứt ra, tiếp đó luồng sáng hóa thành sóng xung kích mãnh liệt, phá nát cả toàn nhà cùng với tất cả nhà cửa khác ở sau lưng nó trong phạm vi một trăm mét, uy lực thật sự phải gọi là vũ khí sát thương trên quy mô lớn mới đúng.

Phong Thần bảng... Thay đổi nhân quả, đảo ngược càn khôn...

Clone Sở hiên cũng không hàm hồ, cũng nâng tay bắn ra hai luồng ánh sáng về phía Sở Hiên bản chính. Khi hai luồng sáng rực rỡ bắn tới trước mặt Sở Hiên bản chính, chiếc chuông đồng nhỏ liền tự động rung lên. Một tràng tiếng chuông thanh thúy vang lên, hai luồng ánh sáng không ngờ lại đứng yên lại giữa không trung. Nếu cẩn thận nhìn kỹ có thể thấy không chỉ hai luồng ánh sáng rực rỡ đó mà đến cả tru bụi bay xung quanh cùng với clone Sở Hiên và thiếu nữ ở cách đó không xa đều đồng thời đứng yên không động đậy. Đến khi Sở Hiên bản chính di chuyển cơ thể sang chỗ khác, bốn phía mới lại đột ngột chuyển động, hai luồng ánh sáng bắn xuống mặt đất hình thành sóng xung kích, so với hai luồng lúc trước thật sự không hề kém cạnh.

Đông Hoàng chung... Trấn đại thiên vũ trụ, trấn hồng mông vạn vật...

Trình Khiếu nhìn ba người bay càng lúc càng xa, hắn sợ đến toát hết cả mồ hôi lạnh. Vừa rồi hai luồng ánh sáng sặc sỡ bắn sang bên phải và bên trái hắn, kẹp lấy chỗ hắn đang ngồi vào giữa, cũng may là vị trí của hắn đủ tốt, nếu không chỉ hai phát súng đã đủ lấy cái mạng nhỏ của hắn rồi. Xem ra quả đúng là, nếu quý trọng tính mạng, vậy tránh xa Sở Hiên ra... Hắn không thể ở lại đây nữa, ở đây chỉ có mất mạng thôi!

Nghĩ tới đây, Trình Khiếu không nói tiếng nào, nhấc chân đứng lên, mặc dù lại đau đến ngã quỵ xuống đất nhưng cũng may là hắn có cách đâm kim vào huyệt đạo để phong bế cảm giác đau. Khi đứng lên lần nữa toàn thân hắn đã cắm chi chít kim châm, nhưng dù sao cũng có thể thành động được. Hắn vội vàng lấy Goblin glider ra, không chút nghĩ ngợi bay về hướng ngược lại phía ba người Sở Hiên, bởi vì theo suy nghĩ của Trình Khiếu thì, nếu thật sự quý trọng sinh mạng, vậy tránh xa Sở Hiên ra...

Trình Khiếu vs hifi... Trình Khiếu thắng!

776. Chương 20: Chiến Trường Chính.... Chiến Đấu Của Mỗi Người! (3)

Chủ lực Trung Châu đội đấu với chủ lực Ác Ma đội, trong khi chiến đấu của hai tên Sở Hiên kéo dài thì chiến đấu của những người khác đã tới thời khắc quyết định.

Lại nói Trung Châu đội bên này cũng có một người cường hóa thuộc tính quả cây ác quỷ. Imhotep vốn là dị vật do bí pháp văn tự ký hiệu cổ đại tạo thành, không chỉ có thể biến cát thành hình mà còn có thể sử dụng rất nhiều bí pháp Ai Cập cổ, chỉ cần năng lượng bất diệt, thân thể sẽ có thể hồi sinh vô hạn. Chỉ là hắn ở lâu trong thế giới luân hồi cũng biết trong thế giới này kẻ mạnh vô số, năng lực của hắn đối phó với người bình thường đương nhiên là vô định tuyệt đối nhưng nếu đối phó với cường giả đỉnh cấp trong thế

http://tieulun.hopto.org

giới luân hồi, kiểu như Trịnh Xá, clone Trịnh Xá, Sở Hiên thì không biết chừng sẽ bị giết trong nháy mắt. Trải qua nhiều thế giới phim kinh dị với Trung Châu đội, hắn cũng có đủ điểm thưởng và chi tiết kịch tình, vì thế liền dứt khoát cường hóa một thuộc tính rất phù hợp với năng lực bản thân hắn, quả cây cát bụi.

Lại cộng thêm năng lượng bản thân của Imhotep mạnh hơn con người đến hơn trăm lần, tuy chưa được đến mức như tên hifi dựa vào sản phẩm của Sở Hiên có thể không chút cố kỵ sử dụng sức mạnh quả cây ác quỷ nhưng khi hắn sử dụng ra thì thanh thế khổng lồ cũng cực kỳ khoa trương.

Thế nhưng đối thủ của Imhotep lại là Hạo Thiên, kẻ vừa khéo khắc chế hắn. Tên này lai lịch có chút bí ẩn, hình như là có chút liên quan tới tổ chức cải tạo gen của Sở Hiên, ngoài ra thực lực bản thực cũng cực kỳ mạnh, chưa tiến vào thế giới luân hồi đã bẩm sinh có thể sử dụng ánh sáng tâm linh. Sau khi Hạo Thiên tiến vào thế giới luân hồi, mặc dù bị tắc trong Trung Châu đội, bị Sở Hiên chơi cho một vố rất thảm, sau đó lại bị giết nhưng tiềm lực của hắn vẫn rất lớn, không chỉ gia nhập tiểu đội luân hồi Ác Ma mà còn đưa ánh sáng tâm linh niệm động lực của mình tiến hóa, trở thành cái gì thánh quang khí, vừa khéo có thể gây là thương tổn cực lớn với năng lượng của Imhotep. Chỉ không biết tại sao, hắn lại không hề muốn tử đấu với Imhotep, nắm được cơ hội là lập tức chạy trốn, vì thế hai bên mới giằng co tới bây giờ, nếu không còn chưa đợi Imhotep sử dụng quả cây cát bụi có khi đã bị thánh quang khí làm trọng thương rồi.

Nhưng Imhotep đã sử dụng quả cây cát bụi, mọi thứ trong phạm vi mấy nghìn mét từ từ tan vỡ biến thành cát bụi, chân thân hắn lại càng ẩn nấp ở bên trong, mỗi lần tấn công là một tên người cát đột ngột xuất hiện. Cát trong phạm vi nghìn mét đều tập trung lại một chỗ, người cát cao đến cả trăm mét, lăc lắc lư lư đứng dậy, nắm tay đánh về phía Hạo Thiên giống như đánh một con kiến.

Hạo Thiên cũng thật sự liễu đắc, ánh sáng tâm linh được hắn sử dụng thuần thục lạ thường. Ngay từ lúc còn ở trong thế giới hiện thực hắn đã có niệm động lực, hình thái cơ bản nhất của ánh sáng tâm linh, sau khi tiến vào thế giới luân hồi, thực lực lại không ngừng tăng cường. Niệm động lực không cần biết là chất lượng hay số lượng đều tăng lên rất nhiều, cho đến khi xuất hiện biến đổi về chất, trở thành thánh quang khí công phòng nhất thể, quả thực có thể sánh với trường lực AT của EVA. Không chỉ như thế, do từ rất sớm đã bắt đầu sử dụng ánh sáng tâm linh nên khi đạt tới trình độ như hiện tại, sức khống chế với ánh sáng tâm linh của hắn thật sự rất kinh người. Mỗi lần phòng ngực, mỗi quyền đánh ra, lượng ánh sáng tâm linh sử dụng đều vừa đúng, không thừa một phân mà cũng không thiếu một phân. Cho dù là chiến đấu lâu dài, cho dù là năng lượng bản thân hắn không sung túc như Imhotep, nếu duy trì như thế này thì người không chịu đựng được trước chắc chắn là Imhotep.

- Ê, ta nói với ngươi đấy. À ừm, chúng ta dứt khoát giảng hòa đi, để ta thoát có được không? Ta không cướp bà xã ngươi, cũng chẳng trộm tiền để dành của ngươi, mẹ nó, làm cái gì mà cứ phải đuổi đánh ta mãi thế!

Hạo Thiên vừa tránh né nắm đấm cát to lớn, vừa liên tục lớn tiếng quát hỏi.

- Bớt nói nhảm đi! Nhiệm vụ của ta giết ngươi!

Imhotep cũng không hàm hồ, nói chính xác là hắn đã cưỡi lên lưng hổ rồi. Uy lực quả cây cát bụi đúng là không tầm thường, sử dụng một cái là có thể dẫn phát đất đá trong phạm vi mấy nghìn mét hoàn toàn biến thành cát bụi. Ngoài ra bản thân hắn cũng có thêm chút đề kháng với đòn tấn công bằng năng lượng, không còn bị như lúc trước kim quang thoáng tiếp xúc với cơ thể là gần như tan rã. Những hạt cát này rõ ràng là có thể ngăn cản kim quang một cách hữu hiệu, tuy không thể thoát được hẳn nhưng dù sao cũng tốt hơn cái kiểu lấy cứng chọi cứng lúc nãy nhiều. Nhưng đây cũng chính là điểm trói buộc hắn, nếu như không sử dụng quả cây cát bụi... Hắn thật sự không dám chắc có thể chống đỡ được công kích của Hạo Thiên, vì thế chỉ có thể phóng lao theo lao, một mực áp chế Hạo Thiên.

Hạo Thiên trong lòng cũng cực kỳ phiền muộn. Không biết tại sai, đến trận chiến cuối cùng này Sở Hiện lại chẳng hề giao cho hắn bất kỳ nhiệm vụ nào. Nhưng cái gì khác thường tức là quỷ dị, tình huống như vậy lại khiến hắn tâm lý nghi hoặc bất an, vì thế sau khi đối chiến bắt đầu, ý nghĩ đầu tiên của hắn không phải giao chiến gì cả mà là lập tức trốn khỏi chỗ này, càng nhanh càng tốt! Có trời mới biết Sở Hiên lại đang tính toán âm mưu gì nữa, hắn không hề muốn vô duyên vô cớ bị biến thành vật hi sinh, đặc biệt là trong trận chiến cuối cùng này...

http://tieulun.hopto.org

- Ta xin ngươi đấy! Ta thật sự không muốn đánh với ngươi! Ngươi làm cái gì mà phải ép ta đến thế! Chúng ta chào hỏi nhau một câu sau đó đường ai nấy chạy mà giữ mạng không tốt hơn sao?

Hạo Thiên một lần nữa bộc phát thánh quang khí, một luồng sáng vàng khổng lồ đánh nát bàn tay hình thành từ cát to hơn ba mươi mét. Thật sự là, đến tận lúc này trong lòng Hạo Thiên cũng đã đầy lửa giận, vì thế hắn hô lên một lần cuối cùng, đây cũng là nỗ lực cuối cùng của hắn.

Imhotep căn bản không hề dừng lại, mà nói chính xác là không hề dám dừng lại. Hắn một lần nữa phát lực, một hình người bằng cát cao hơn trăm mét lại tụ tập lên, người cát há miệng phun ra một luồng bão cát lớn, lập tức phủ kín Hạo Thiên vào bên trong.

- Mẹ nhà nó!

Hạo Thiên rống lên một tiếng, trên người vụt tỏa ra quang mang màu vàng chói mắt. Bị ánh sáng vàng đó chiếu trúng, người cát liền tan chảy giống như băng tuyết dưới ánh mặt trời. Đó còn chưa hết, Hạo Thiên lần này cũng quyết định nặng tay, lúc trước hắn năm lần bảy lượt muốn chạy trốn đều bị tên người cát này ngăn cản, bây giờ đã hạ quyết tâm lập tức đầy sát phạt quyết đoán. Trên người Hạo Thiên kim quang tỏa ra cuồn cuộn không dứt, phảng phất như một mặt trời thu nhỏ đứng giữa không trung. Ở dưới chân hắn, người cát không ngừng thu nhỏ, chỉ trong chốc lát không ngờ đã hoàn toàn dung nhập vào mặt đất, giống như đã bị tiêu diệt, không còn chút dấu hiệu tồn tại nào nữa.

Hạo Thiên trong lòng lại hiểu rõ, tên Imhotep này cái gì thì không mạnh chứ sức sống thì thật sự là dai như gián, công kích thế này căn bản không thể giết được hắn nên cũng không hề dừng lại chút nào. Chỉ thấy hắn giơ một tay lên, tụ thành một một quả cầu ánh sáng màu vàng, tiếp đó khẽ tung quả cầu lên, dùng chân đá mạnh. Quả cầu bị hắn đá trúng cũng không phát nổ mà giống như một trái bóng, bay thẳng xuống mặt cát phía dưới.

Quả cầu ánh sáng vừa tiếp xúc với mặt cát lập tức hóa thành một khối chất lỏng màu vàng cực lớn, chầm chậm dung nhập vào đất cát. Nói thì chậm, xảy ta thì nhanh, chất lỏng màu vàng mới xuất hiện được hai, ba giây, mặt cát bị chất lỏng dung nhập dưới chân Hạo Thiên đột ngột phát nổ kịch liệt. Chất lỏng màu vàng giống như thuốc nổ lỏng, đất cát trong phạm vi một trăm mét phía dưới đã bị nổ thành hư vô.

- Cáu rồi đấy! Cái thằng quỷ cát nhà ngươi! Khốn kiếp, ông đây không phải tượng đất, muốn chết thì cùng nhau chết đi!

Hạo Thiên cũng chẳng để tới cái gì mà Sở Hiên đáng sợ nữa, hắn hiện tại đơn giản là giận đến phát cuồng, thánh quang khí trên người ào ạt tràn xuống dưới, cứ phóng ra một luồng lại phát nổ một luồng, mặt cát phía dưới đã bị nổ thành vô số miệng hố. Một lúc lâu sau hắn cuối cùng cũng thở hồng hộc, dừng lại. Nhưng hắn dừng lại chưa được bao lâu thì cát bụi phía dưới lại bắt đầu chuyển động, dần dần tụ thành một hình người bằng cát.

- ...Bỏ đi, ta bây giờ đến cả sức để nổi giận cũng không có nữa, chỉ có thể giải quyết ngươi, sau đó lại bắt đầu chạy trốn!

Hạo Thiên khổ sở day day huyệt thái dương, vừa nói vừa đá một cước vào đầu người cát, chỉ thấy kim quang bùng lên, người cát lập tức bị đá nát vụn. Thánh quang khí quả không hổ là ánh sáng tâm linh thể tiến hóa, uy lực cũng tuyệt đối vượt xa niệm động lực, chỉ một đòn vừa rồi đã không thua kém gì trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt của Trịnh Xá rồi. Nếu chỉ xét về uy lực thì còn có chút không bằng nhưng về phương diện phá hủy với năng lượng thì lại còn có phần hơn.

Công kích nhìn như mãnh liệt, đánh cho Imhotep không có sức trả đòn, kỳ thực Imhotep lúc này tâm lý lại từ từ bình tĩnh lại. Lúc trước hắn một mực liều mạng công kích, Hạo Thiên thì hữu khí vô lực chống đỡ. Khi ấy hắn tiêu hao quá nhiều năng lượng, có muốn dừng lại cũng không dừng lại nổi. Đến bây giờ tuy Hạo Thiên điên cuồng tấn công nhưng hắn lại có thể dựa vào ưu thế đất cát không ngừng tránh né, về thực chất không hề bị thương hại quá lớn. Tình hình hiện tại đã đảo ngược, chính hắn lại không hề muốn kết thúc, dù sao cũng chỉ cần quấn lấy Hạo Thiên, không cho hắn chạy trốn là được.

Cứ như vậy, trên mặt cát liên tục bùng lên kim quang, cứ khi Hạo Thiên ngừng lại muốn rời đi thì cát bụi đầy trời lại ập tới, một tên người cát lập tức chắn đường đi của hắn. Cứ tiếp như vậy, Imhotep trong lòng thầm mừng rỡ, ngầm quyết định cứ dứt khoát từ từ thế này tiêu hao Hạo Thiên đến chết.

http://tieulun.hopto.org

Trong lúc hai người đang rơi vào giằng co thì đột nhiên từ phía xa bùng lên một tràng ánh sáng rực rỡ, tiếp đó một luồng sóng chấn động kịch liệt từ dưới đất bắn lên, làm tất cả nhà cửa trong phạm vi mấy trăm mét hoàn toàn biến thành mảnh vụn. Hai người ngẩng đầu lên liền nhìn thấy ở cách đó rất xa đang có ba người lơ lửng trên không trung, hai tên Sở Hiên hình dạng giống nhau như đúc cùng với một cô gái ở cách hai người không xa, trên đầu một tên Sở Hiên còn có một chiếc chuông đồng nhỏ cổ xưa. Ba người không ngừng bay lượn, suốt hồi lâu vẫn không bắn thêm phát súng nào.

Kỳ thực, chuyện này là do thời gian ba người đang trải qua khác với những người khác. Do tác dụng của Đông Hoàng chung và Phong Thần bảng, cả hai bên đều muốn khóa chặt hành động của đối phương nhưng lại đều bị năng lực của hai bên triệt tiêu. Dưới tác động qua lại lẫn nhau, người ngoài nhìn vào thì thấy tốc độ tấn công của hai tên Sở Hiên cực kỳ chậm chạp, nhưng nếu đổi thành một người khác tiến vào giữa bọn hắn thì có thể sẽ bị -drive đánh nát trong nháy mắt.

Tuy tần suất công kích của hai người chậm chạp nhưng cứ một chốc lại bắn ra một súng, vạch thành hai rãnh sâu hoắm trên mặt đất, tiếp đó hai người từ từ bay dần ra xa… Bất hạn là, hai vạch súng đó vừa khéo nằm bên trái và bên phải vùng đất cát, nếu công kích tập trung hơn một chút thì Hạo Thiên và Imhotep có thể đã dính đòn rồi.

- …Imhotep, hay là chúng ta mau mau phân thắng bại đi? Ngươi thấy thế nào?

- Yêu cầu của ngươi có thể được chấp nhận…

Sắc mặt hai người đều mang theo vẻ hoảng sợ. Đòn công kích vừa rồi khác với thánh quang khí, đó là một loại công kích tương tự như hủy diệt năng lượng. Những rãnh súng bắn ra không hẳn là do sóng chấn động tạo thành, ngoài gạch đá bị sóng chấn động đánh nát ra thì những thứ nằm trong rãnh lại trực tiếp bị tín niệm lực hủy diệt, nếu bắn trúng người bọn họ… Hai người đơn giản là không dám tưởng tượng kết quả sẽ thế nào nữa. Không phải không tưởng tượng nổi, mà là không dám tưởng tượng.

777. Chương 20: Chiến Trường Chính.... Chiến Đấu Của Mỗi Người! (4)

Cả hai người đều đã sợ hãi, nhanh chóng vận dụng sức mạnh lớn nhất của mình. Dưới áp lực sinh tồn cực lớn, hai người đều không còn tính toán bảo lưu cái gì nữa. Nếu quý trọng tính mạng, vậy tránh xa Sở Hiên ra, đối với thành viên hai đội Trung Châu, Ác Ma đã bị Sở Hiên chà đạp, câu này không phải chỉ là khẩu hiệu suông.

- Ngươi biết không? Bí mật của thánh quang khí thật sự quá nhiều, nó là một trong những hình thức ánh sáng tâm linh cao cấp nhất. Ngoài đó ra, những ánh sáng tâm linh đỉnh cao mà ta biết chỉ có trường lực AT của La Cam Đạo là có thể ngang bằng với nó… Có lẽ ngọn lửa diệt thế của Trịnh Xá cũng có thể siêu việt nó, nhưng cũng chỉ có hai loại ấy thôi, một thức ngang bằng, một thứ vượt trội!

Hạo Thiên quát lớn.

Kỳ thực, những gì Hạo Thiên nói đều là sự thật. Ngoài hai loại ánh sáng tâm linh đó ra, hắn không tìm ra được loại ánh sáng tâm linh nào có thể đạt tới trình độ của thánh quang khí nữa. Có thể là hình thức ánh sáng tâm linh của những người hắn gặp còn chưa thể hiện rõ ra bên ngoài nhưng điều đó cũng đủ chứng minh sự cường hãn của thánh quang khí

Theo Hạo Thiên toàn lực vận hành thánh quang khí, luồng kim quang không ngờ lại từ từ thực chất hóa, biến thành một bộ giáp nửa thân bọc lấy người hắn. Ngoài đầu, ngực, cổ tay cùng một số bộ phận quan trọng được che chắn ra, trên tay hắn còn xuất hiện một cây trường thương màu vàng, sau lưng là một mảng ánh sáng phảng phất như đôi cánh, hình tượng thật sự uy vũ giống như thiên sứ chiến đấu… Ngoài vẻ mặt hắn là pha trộn giữa sợ hai và điên cuồng ra thì những chỗ khác đúng là không có một chút sơ hở nào.

Hình tượng Imhotep thể hiện ra cũng không hề thua kém, đó là một người khổng lồ bằng đá hoàn toàn thực thể hóa, màu sắc không còn là màu vàng đất nữa mà là màu trắng tím tương tự như đá hoa cương. Một người khổng lồ đá xuất hiện, thân thể tuy chưa đến mức khoa trương một trăm mét nhưng cũng được hơn năm mươi mét, chỉ nhìn qua bề ngoài cũng đủ biết thực lực của nó kinh ngươi đến mức nào. So với Hạo Thiên nhỏ bé ở trên trời, Imhotep xem ra có vẻ còn mạnh hơn một chút.

http://tieulun.hopto.org

Lẽ dĩ nhiên, tận mắt chứng kiến cũng chưa chắc đã là sự thật, mà chênh lệch thực lực giữa hai bên cũng không phải thứ có thể chỉ dùng mắt nhìn. Sau khi người khổng lồ bằng đá hoa cương xuất hiện, Hạo Thiên nâng trường thường từ trên cao đâm thẳng xuống. Từ độ cao hơn trăm mét ngắn ngủi, sau hai, ba giây, Hạo Thiên đã đâm ngập trường thương vào cánh tay người khổng lồ giơ lên chắn trước trán. Ầm một tiếng, cánh tay to vài mét vậy mà lại bị một cây trường thương nhỏ bé trực tiếp đâm gãy. Đang lúc Hạo Thiên chuẩn bị vung thương đâm tiếp xuống, thì người khổng lồ đá hoa cương đột nhiên vung tay đánh tới. Một quyền từ trên đập xuống đánh cho Hạo Thiên rơi ngập vào trong mặt cát, đồng thời người khổng lồ thậm chí còn nâng cánh tay bị đâm gãy lên, đập mạnh về phía hắn. Mỗi nhát đánh xuống đều làm tro bụi bốc cao lên mấy chục mét, sức mạnh to lớn nhanh chóng làm mặt đất xuất hiện một hố sâu lớn.

- Đây là công kích thuần năng lượng? Mẹ nó, không ngờ ngươi cũng học được nhanh như thế!

Tiếng gào giận giữ của Hạo Thiên từ dưới hố sâu vang lên, tiếp đó ánh sáng vàng chợt lóe lên, một bóng người màu vàng toàn thân đầy máu đã xuất hiện trước mặt người khổng lồ bằng đá hoa cương.

Năng lượng là tương đối, không tồn tại cái gì là khắc chế lẫn nhau tuyệt đối. Ánh sáng có thể khắc chế bóng tối, đồng thời bóng tối cũng có thể khắc chế ánh sáng. Năng lượng của Hạo Thiên có thể làm tan rã năng lượng bản thể của Imhotep, chuyện ngược lại cũng xảy ra, chỉ xem xem ai có thể gây cho đối phương thương tổn lớn hơn mà thôi. Một cuộc đánh loạn này đã hoàn toàn phá vỡ vẻ ưu nhã lúc trước của Hạo Thiên, tên này hiện tại cũng giống như loại côn đồ cầm vũ khí ngoài đường, đã bị đánh đến phát khùng.

Hạo Thiên cũng không hàm hồ, toàn thân kim quang chói lọi, dưới áp lực sinh tồn (nói chính xác là dưới áp lực ảnh hưởng từ Sở Hiên), hắn bộc phát ra nhiệt tình chiến đấu khó mà tưởng tượng nổi. Cho dù bị đánh đập một trận, hắn vẫn lao thẳng xuống chỗ người khổng lồ, một cước đá thẳng vào đầu nó. Ánh sáng vàng bừng lên, cái đầu bằng đã hoa cương lập tức vỡ vụn như bột phấn. Người khổng lồ gầm lên điên cuồng, toàn thân rung động kịch liệt, nhưng vẫn còn may đó chỉ là rung động, không hề bị một kích của Hạo Thiên đánh ngã, ngược lại nó còn bắt đầu vung tay đánh về phía Hạo Thiên đang ở giữa không trung.

Quyền này đánh xuống cực nặng, đẩy văng Hạo Thiên ra xa hơn trăm mét, cũng may tên này có kim quang hộ thể nếu không một quyền vừa rồi đã đủ biến hắn thành thịt vụn rồi. Có điều, người khổng lồ đá hoa cương hiển nhiên là vẫn chưa thỏa mãn, không ngờ lại bẻ ra một khối đá lớn trên người mình, ném về phía Hạo Thiên. Bình một tiếng, một quả cầu ánh sáng màu vàng bắn xuống, đánh trúng vào khối đá hoa cương, sóng chấn động cực mạnh, lan ra khắp bốn phía, làm bốc lên tro bụi mịt mù che lấp tầm mắt của người khổng lồ. Hơn mười giây sau, tro bụi mới dần dần tan đi, dưới bóng tối của lớp tro, quanh người Hạo Thiên xuất hiện hơn một trăm quang cầu lớn bằng miệng bát, chiếu sáng rực cả một vùng.

- Ta đúng là ngớ ngẩn, không ngờ lại giằng co với kẻ yếu ớt như ngươi ở đây lâu đến vậy… Bỏ đi, liều toàn lực cũng phải giải quyết ngươi, sau đó thực lực suy giảm cái gì gì nữa ta cũng mặc kệ. Không giết chết ngươi ta sẽ bị kéo chết ở chỗ này, tất cả nghe theo số trời đi!

Hao Thiên bật cười cuồng loạn. Thân thể hắn rõ ràng là đang run rẩy, một hơn phóng ra nhiều thánh quang khí như vậy, với thực lực của hắn đã là trả giá bằng sức sống rồi. Nếu như lần này còn không giết được Imhotep nữa thì hắn sẽ chết chắc, đây chính là được ăn cả, ngã về không.

Imhotep rõ ràng là đã nhận ra tình hình, người khổng lồ do đá hoa cương ngưng tụ nên không ngờ lại bắt đầu dần dần giải thể, xem ra hắn lại muốn trốn vào dưới cát lần nữa. Chỉ có điều tốc độ tan rã lần này so với người cát thì chậm hơn nhiều, mà Hạo Thiên cũng không thể để cho hắn từ từ trốn đi. Tên này vụt nhảy lên, hai chân tỏa ra ánh sáng vàng chói mắt, mang theo hơn trăm quả cầu ánh sáng đồng loạt đá vào người khổng lồ. Theo quả cầu đầu tiên tiếp xúc với người khổng lồ đá hoa cương, ánh sáng màu vàng lập tức bao trùm khắp toàn thân người khổng lồ giống như dịch thể. Từng quả từng quả, từng tầng từng tầng, thân thể người khổng lồ bị chất lỏng màu vàng cường hành ăn mòn. Một cước nhìn như mạnh mẽ của Hạo Thiên, tốc độ đá vào người khổng lồ lại cực chậm, giống như đang chìm ngập trong bùn lầy, chỉ là mỗi phân hạ xuống đều phá vỡ thân thể to lớn bằng đá hoa cương, đến cả năng lượng màu đen bên trong cũng cùng lúc bị ăn mòn. Hơn mười giây sau, người khổng lồ đã bị ăn mòn hết một nửa cơ thể, một nửa còn lại đã sớm tan rã, biến thành một đoàn năng lượng màu đen lớn.

Đoàn năng lượng màu đen to lớn ấy điên cuồng đâm xuống phía dưới, nhưng không biết tại sao, dưới sức ép cực mạnh của quang cầu màu vàng vậy mà lại không cách nào chui xuống dưới mặt cát được một bước, chỉ

http://tieulun.hopto.org

có thể gào lên thống khổ, không ngừng giãy giụa. Chỉ đáng tiếc, áp lực từ quả cầu ánh sáng quá lớn, khiến cho bóng đen đó đến cử động một chút cũng không được nữa.

- Chạy không thoát đâu! Chết đi!

Hạo Thiên đã gần như phát điên, hắn tập trung toàn bộ sức mạnh thể chất, tinh thần bộc phát hết ra ngoài. Lúc trước khi hắn nhảy lên tấn công, một bộ phận thánh quang khí đã xâm nhập vào trong cát, ngăn cản đường rút lui của người khổng lồ đá hoa cương. Lần bạo phát toàn diện này, hắn vắt kiệt đến từng chút xíu sức mạnh còn lại cơ thể. Thánh quang khí đã rời khỏi cơ thể, thánh quang khí bên ngoài da, thánh quang khí trong cát, ba luồng sức mạnh hợp nhất, quyết tâm phải giết cho được Imhotep. Không lâu sau, chỉ nghe ầm một tiếng, Hạo Thiên rút cuộc cũng đá một cước xuống, một chút bóng đen cuối cùng cũng bị đập tan vào trong cát. Trong lúc mơ hồ, hắn phảng phất như nghe thấy tiếng ai đó hét lên Anck-Su-Namun, tiếp đó không còn một tiếng động nào nữa.

- Ta thắng… phải không?

Hạo Thiên rơi bịch xuống đất lập tức không thèm để ý hình tượng nằm lăn tại chỗ, nhìn bộ dạng hắn quả thực là chật vật hết mức. Trong đòn tấn công điên cuồng lúc cuối, lực bộc phát từ kim quang đã xé rách tất cả mọi vật trên người Hạo Thiên, hiện tại hắn đã hoàn toàn trần truồng, đến cả quần lót cũng không còn, trong thân thể lại càng không có chút xíu thánh quang khí nào nữa. Giờ phút này, đừng có nghĩ đến chuyện bảo hắn chiến đấu tiếp, tình huống cực kỳ tương tự như Trình Khiếu lúc nãy, chỉ một con zombie bước ra cũng đủ giết chết hắn.

Có điều nói ra thì Hạo Thiên cũng khá may mắn. Lúc trước Imhotep sử dụng quả cây cát bụi đã gần như biến tất cả mọi thứ trong phạm vi hơn nghìn mét thành cát vụn, lại thêm ảnh hưởng từ trận chiến của Sở Hiên, ở khu vực xung quanh đây thật sự không còn một con zombie hay sinh vật biến dị nào nữa.

Lại mất thêm một lúc lâu nữa, Hạo Thiên mới run rẩy đứng dậy. Hắn lặng lẽ nhìn sa mạc phía sau, thở dài lấy ra Goblin gilder, tiếp đó bay thẳng lên không trung.

- Chúng ta chẳng qua đều chỉ là quân cờ trong cục thôi, sống chết đều không tự quyết định được, tại sao cứ phải đấu đến lưỡng bại câu thương chứ? Tại sao phải khổ như vậy…

Hạo Thiên vs Imhotep… Hạo Thiên thắng!

778. Chương 21: Bản Sắc Ứng Long (1)

Trong lúc chủ lực Trung Châu đội và Ác Ma đội điên cuồng đối chiến, ngoài cuộc đấu của hai tên Sở Hiên biến số cực lớn, uy lực cực mạnh ra, nếu chỉ nói riêng về mặt uy lực thì còn có một chiến trường khác cũng không thua kém gì trận đấu của hai Sở Hiên, đó là cuộc quyết đấu của tu chân giả.

Người tu chân.... Đó là một con đường phát triển khác với mở cơ nhân tỏa. Nếu căn cứ theo tất cả các manh mối đã biết cho tới nay để suy luận thì thủy tổ của người tu chân chính là một trong các Thánh nhân. Tuy trong số các tu chân giả sau này không tồn tại Thánh nhân nhưng chỉ với uy lực của tu chân đã đủ để đối phó với các Thánh nhân rồi, hơn nữa còn làm bộc phát đại chiến Hồng Hoang, sau này buộc Thánh nhân chỉ có thể đình chiến. Từ đó có thể thấy, uy lực của tu chân đúng là khó mà tưởng tượng nổi.

Nếu như sự phát triển của Thánh nhân thuộc về khai mở sức mạnh bản thân, lấy tự thân dẫn động uy năng của vũ trụ thì tu chân lại giống như khoa học, dùng công nghệ văn tự ký hiệu chế tạo ra đủ loại pháp bảo uy lực cực mạnh, dùng công pháp tu chân rèn luyện bản thân, đạt tới mức độ không thua kém gì Thánh nhân. Trong tất cả các lĩnh vực, sức mạnh lớn nhất của pháp quyết tu chân nằm ở những tri thức bản nguyên... Công nghệ văn tự ký hiệu! Đó mới là tinh hoa chân chính.

Trong hai nhân vật đại biểu cho tu chân hiện tại, La Ứng Long chỉ có được công pháp rèn luyện tự thân của tu chân, nhưng lại cực kỳ chính tông, là điển tịch của người tu chân lấy được trong thế giới luân hồi, người ngoài làm thế nào cũng không thể có được. Người còn lại thì không những có pháp quyết rèn luyện bản thân mà còn có vũ khí clone Sở Hiên dùng khoa học kỹ thuật thay thế cho công nghệ văn tự ký hiệu chế tạo ra, chỉ là những thứ có được lại không chính tông, pháp quyết không toàn vẹn, vũ khí cũng không

http://tieulun.hopto.org

hoàn chỉnh. Nhưng cho dù như vậy thì trận đấu giữa hai người cũng khiến phạm vi mấy chục dặm hoàn toàn biến thành tro bụi, thật sự giống như đầu đạn hạt nhân công kích.

Lại nói nam tử đạp kiếm lợi dụng đạo cụ thần bí dẫn phát sức mạnh thiên đạo, đánh cho La Ứng Long đang không kịp phòng bị ngập sâu vào trong lòng đất. sau đó hắn càng thân hợp thiên đạo lôi đình, phảng phất như tự bảo, dùng sức mạnh cuồn cuộn không dứt đánh về phía La Ứng Long. Sau khi tất cả công kích chấm dứt, mặt đất đã xuất hiện thêm một hố sâu khổng lồ rộng hơn nghìn mét, sâu không thấy đáy giống như thiên thạch cực lớn đâm trúng. Nhưng khiến cho người ta phải kinh ngạc là nam tử đạp kiếm vậy mà vẫn chưa chết, đang sắc mặt trắng bệch lơ lửng giữa không trung, nhưng nhìn bộ dạnh hắn thật sự đã không còn cách cái chết bao xa nữa.

"Chân nguyên lực tiêu hao quá nhiều, đến cả sinh mệnh lực lẫn ánh sáng tâm linh cũng đều dốc tận, tối đa chỉ còn sống được vài phút nữa thôi... Sở Hiên nói quả không sai, thiên đạo lôi đình này uy lực vô cùng, ta tối đa chỉ có thể phát huy được một phần trăm sức mạnh của nó. Nếu đã độ kiếp thành tiên thì không biết chừng một kích này đánh xuống có thể khiến cả đại lục chấn động, không hổ là vũ khí tu chân đỉnh cao có thể sánh ngang với Ma động pháo... La Ứng Long chắc là đã chết rồi? Như vậy sự sống của em gái có thể..."

- ...Chúng ta đều chỉ là quân cờ mà thôi, hà tất phải thế? Tại sao lại phải khổ như vậy?

Một giọng nói thâm thúy chợt vang lên trong đầu nam tử đạp kiếm, cũng không biết nó từ đâu truyền đến. Theo giọng nói đó xuất hiện, một luồng thanh quang như điện bắn ra khỏi miệng hố sâu, dừng lại trước mặt nam tử đạp kiếm, sừng sững bất động. Luồng thanh quang đó chính là một cây phi kiếm, La Ứng Long thì bình yên vô sự đứng trên phi kiếm.

Cũng không thể nói là hoàn toàn bình yên vô sự, ít nhất quần áo trên người La Ứng Long đã gần như vỡ nát, mấy lá cờ hộ thể của hắn cũng đều rách tan. Ngoài đó ra thì nhìn bộ dạng hắn cũng tốt hơn nam tử đạp kiếm nhiều, chỉ là ánh mắt hắn lại đầy vẻ hư ảo, khiến cho người ta phải kỳ quái. Đó không phải ánh mắt vô thần khi mở cơ nhân tỏa mà phảng phất như trong mắt có cả đại thiên thế giới tồn tại, sâu không thấy đáy, rộng lớn vô biên. Thần sắc hắn lúc này lại càng nghiêm túc chưa từng thấy, không còn một chút nào dáng vẻ nhơn nhơn chơi đùa khi trước nữa.

- Bỏ đi, nếu đã để lộ thực lực thì hắn chắc chắn cũng đã biết, sao phải khổ sở tiếp tục giả làm kẻ yếu nữa?

La Ứng Long thở dài, hai tay đột ngột miết lại, phóng ra hàng nhìn luồng thanh quang, mỗi luồng thanh quan đều là một đạo kiếm khí sắc bén vô song. Trong vài giây ngắn ngủi, thanh quang đã bao trùm khắp phạm vi hơn nghìn mét, không cần biết là đá tảng hay sắt thép, tất cả mọi thứ đứng trước mặt thanh quang đều bị cắt thành bột phấn, nam tử đạp kiếm càng không kịp kêu lên một tiếp, trực tiếp bị chém nát, biến thành tro bụi.

"Đáng chết, trận chiến này bị thương quá nặng, đến cả pháp bảo bản mệnh cũng bị hủy hết, không bày ra được Đô thiên thần đại sát trận nữa. Mặc dù đã biết trước ta sẽ chết trong trận chiến cuối cùng này, sau đó dựa vào số mệnh "vai chính" của Trịnh Xá hồi sinh lại trong Trung Châu đội, tiếp đó hợp lực với mấy người Trịnh Xá, đánh với hắn một trận cuối cùng, không chừng có thể thoát thân ra được trở thành người khống chế... Vốn cứ tưởng sau khi luyện thành được Đô thiên thần sát bản mệnh kỳ này có thể dựa vào thần thông cường hành vượt qua kiếp nạn, ai mà biết thần thông chung quy vẫn không chống nổi số trời. Còn chưa phân thắng bại với khắc tinh La Cam Đạo đã phá hỏng mất cờ bản mệnh ở đây, ai, xem ra rút cuộc vẫn phải chết một chuyến rồi..."

La Ứng Long trong lòng suy tư trăm mối, cũng không biết rút cuộc là đang nghĩ cái gì nữa, hơn nửa ngày sau chung quy cũng nghĩ tới tử kiếp của mình sắp tới, trong lòng liền có chút thấp thỏm bất an. Dù sao thì số mệnh "vai chính" của Trịnh Xá vẫn còn có chút trúc trắc, cả hai tên đều là Trịnh Xá, ai là "vai chính" cũng không phải chắc chắn không đổi. Trận chiến cuối cùng này tuy không hẳn là cuối cùng thật sự nhưng đối với việc xác định vị trí "vai chính" thì lại đúng như tên gọi. Nếu như hắn lựa chọn sai lầm, "vai chính" là clone Trịnh Xá thì chuyện hắn hồi sinh cũng chỉ như trăng trong nước, vì thế biện pháp tốt nhất vẫn là không chết. Chỉ có điều bây giờ chỗ dựa lớn nhất của hắn, Đô thiên thần sát kỳ đã bị phá, có trời mới biết là phải nghênh chiến với tử kiếp này thế nào đây?

"Ai, nếu như vẫn còn trận đồ bát quái thì tốt rồi, nếu có thể sử dụng Đâu suất bát quái lô thì cũng không kém gì Đô thiên thần sát trận. Hơn nữa dùng Chu tước chân hỏa của Bát quái trận thiêu đốt con EVA kia,

http://tieulun.hopto.org

không biết chừng hiệu quả còn tốt hơn triệu hồi Đô thiên thần mà một ít. Ôi, chẳng biết Trịnh Xá có bảo quản tốt mấy lá cờ bát quái trận đồ ấy không nữa?"

La Ứng Long lại không biết, tám lá cờ ấy Trịnh Xá sớm đã dùng vào thí nghiệm thành tựu chân nguyên lực. Đây chính là tu tiên có đường dễ như lấy đồ trong túi, tu tiên không lối khó như lên trời, Trịnh Xá vừa không có công pháp tu chân lại vừa không có thể chất tu chân, cố gắng thông qua trợ giúp của Sở Hiên thành công sử dụng chân nguyên lực, công lao của tám lá cờ đó là không thể phủ nhận.

"Bỏ đi, bỏ đi, còn có một đoạn nhân quả chưa kết thúc. Tuy đã tính ra cô ấy chắc chắn phải chết... nhưng nếu Adam đã hoàn thiện thành công thì sao vẫn thua? Cũng tốt, nếu Adam không chết hắn nhất định sẽ không yên phận, không biết chừng thế giới này cùng chúng ta sẽ bị hủy diệt trong nháy mắt. Hơn nữa Adam không chết, những linh hồn bị hắn hấp thu cũng không cách nào hồi sinh, chung quy cũng là chuyện tốt... bỏ đi, trước tiên tới xem thử chỗ Adam, cắt đứt đoạn nhân quả này, sau đó toàn lực liều một trận."

La Ứng Long lại thở dài, tiếp đó nhìn về phía xa, điều khiển phi kiếm bay sang hướng đó.

Trong lúc La Ứng Long thể hiện hoàn toàn thực lực của bản thân, ở cách đó rất xa, Adam đang bị La Cam Đạo cắn nuốt. Các thành viên sống sót của Trung Châu cũng đội bắt đầu tiến về phía những sợi dây thừng bay đi, trên bãi chiến trường chỉ còn lại EVA 01 đang được một quả cầu sáng bao trùm.

- Ngao!

EVA 01 vốn là sinh mệnh thể vỏ ngoài máy móc, nội bộ nửa máy móc nửa sinh vật, thân hình khổng lồ cao tới mấy chục mét. Lúc này lớp vỏ máy móc bên ngoài cơ thể EVA đã mở ra phần lớn, ngoài một số khớp nối cùng các bộ phận quan trọng vẫn còn tồn tại máy móc thì toàn bộ thân thể đã tràn ngập cơ bắp màu tím, cùng với hơn mười đôi cánh ánh sáng sau lưng lúc này này đã mở rộng ra tới ba bốn mươi mét.

"Đây là đâu? Ta nhớ lúc trước mình dung nhập vào trong EVA, sau đó chuẩn bị đánh một trận với La Ứng Long cùng đám người Trung Châu đội, bọn chúng bị ta giết rồi sao? Hay là đã chạy trốn rồi?"

La Cam Đạo thử cử động tay chân, nhất thời có vẻ còn chưa hoàn toàn tỉnh lại khỏi hỗn loạn. Hắn ngước nhìn xung quanh, phát hiện bốn phía đều đổ nát tan hoang, tựa hồ đã trải qua một cuộc chiến cực kỳ tàn khốc, mà tràng diện hình như cũng không phải do EVA 01 của hắn tạo thành.

'Đúng là kỳ quái, ta đánh nhau với ai vậy? Là ánh sáng tâm linh của ta tiêu hao hết nên mới thoát ly EVA tỉnh lại sao? Đối phương vậy mà lại không giết ta? Hay là ta triệt để tiêu diệt đối phương rồi?"

La Cam Đạo có chút mê mang, hắn lại cử động chân tay một chút, bấy giờ mới đột ngột nhận ra mình không ngờ lại đang lơ lửng giữa không trung, hơn nữa cánh tay hai mắt đang nhìn cũng không phải là tay của con người mà là một cánh tay khổng lồ màu tím. Đây rõ ràng là tay của EVAm không ngờ lại biến thành thân thể của hắn, rút cuộc là đã xảy ra chuyện gì?

"...Sức mạnh này, sức mạnh trong cơ thể ta đến cùng là thứ gì?! Ánh sáng tâm linh cuồn cuộn không dứt từ sâu trong linh hồn phát ra, trời ơi! Sức mạnh này... Đây là sức mạnh mở cơ nhân tỏa tầng thứ năm sao?"

La Cam Đạo nhìn lại hai tay mình vẻ không dám tin, nói chính xác là đôi mắt của EVA 01 đang nhìn vào cánh tay của nó. Chỉ thấy hắn khẽ vung tay lên, trên cánh tay EVA 01 lập tức xuất hiện một khối trường lực AT hình vuông, cánh tay hất lên ném khối trường lực AT to khoảng mười, hai mươi mét khối đó xuống mặt đất. Khối trường lực AT vừa chạm đất liền phát ra ánh sáng chói chang như mặt trời, sau đó phát nổ mãnh liệt, biến tất cả mọi thứ trong phạm vi mấy trăm mét thành tro bụi. Bụi đất bắn lên thậm chí còn bao trùm hoàn toàn La Cam Đạo đang ở giữa không trung, đến khi EVA giống như một tia chớp màu tím bắn ra xa, tro bụi đã bao trùm lên khoảng không cao tới hơn trăm mét.

- Ha ha, ha ha ha ha... Ta cuối cùng cũng có thể báo thù rồi! Sức mạnh này! Dùng sức mạnh chắc chắn có thể tiêu diệt tất cả thành viên Trung Châu đội, không ai có thể ngăn cản được ta nữa, ha ha ha, không ai có thể ngăn cản được ta nữa!

La Cam Đạo bật cười cuồng loạn, có lẽ đột nhiên có được sức mạnh không thể tưởng tượng nổi đã khiến trạng thái tinh thần của hắn thật sự phát điên. Sau khi hét lên, hơn mười đôi cánh ánh sáng sau lưng hắn vụt mở rộng, bộc phát ra trường lực AT dày hơn mười mét. Tiếp đó dựa vào sức mạnh phát nổ của trường

http://tieulun.hopto.org

lực AT, EVA khổng lồ dùng tốc độ nhanh như thiểm điện, thoáng cái đã bắn về phía chân trời phía xa, đột ngột biến mất.

Sau khi La Cam Đạo hấp thu Adam liền lâm vào trạng thái ngủ say, quãng thời gian này khá dài, đến sau khi hắn rời đi khoảng nửa phút, từ ngược hướng hắn bay đi liền có một tia chớp xanh phóng thẳng tới, chính là La Ứng Long đạp phi kiếm nhanh chóng tiến đến. Nhưng hắn thật sự đã chậm mất một chút, ít nhất là Adam đã bị nuốt chửng, còn La Cam Đạo cũng thuận lý thành chương trở thành tử kiếp chân chính của hắn.

"Quả nhiên là thần thông không chống được số trời, không ngờ La Cam Đạo vậy mà lại nhân họa được phúc, phát triển tới tận trình độ này, đây chắc cũng là tính toán của 'hắn'...."

La Ứng Long cũng không vội vã truy đuổi La Cam Đạo, hắn ngược lại dừng hẳn phi kiếm, hạ xuống chỗ Adam lập trận đồ hoàn thiện lúc trước. Chỉ thấy hắn lấy trong người ra một chiếc mai rùa, lại lấy mấy khối tròn không phải gỗ cũng chẳng phải thép, ngồi dưới đất bày bố những thứ đó.

Chỉ thấy hắn đặt những khối tròn vào trong mai rùa rồi nhẹ nhàng rung lắc mai rùa, dần dần càng lúc càng nhanh, thần sắc cũng càng lúc càng nghiêm túc. Khoảng mấy phút sau, hắn chợt phun ra một ngụm máu tươi, vừa khéo phun trúng mai rùa, cả người đổ vật xuống đất. Một lúc lâu sau hắn mới ngồi dậy, cất mai rùa đi, còn các khối tròn đã biến thành bột phấn, theo gió bay tung lên, nhất thời quanh người La Ứng Long tràn ngập tro bụi.

779. Chương 21: Bản Sắc Ứng Long (2)

- Là như vậy, là hoàn thiện theo cách này sao? Biến sinh vật sống thành đơn vị sự sống cơ bản nhất, amino axit, chuỗi gen, các loại tế vào, vân vân, hình thành một loại vật chất giống như nước ối. Sau đó hấp thu ánh sáng tâm linh của bản thân sinh vật sống, những ánh sáng tâm linh đó sẽ thông qua hợp nhất để trở thành sinh mệnh thể tối cao độc nhất vô nhị... Mở cơ nhân tỏa tầng thứ sáu. Chỉ là sinh mệnh thể tối cao này lại không hoàn chỉnh, hoặc có thể nói là Adam ngay từ giai đoạn hoàn thiện ban đầu đã bị trọng thương, khiến hắn cần phải hấp thu rất nhiều ánh sáng tâm linh mới có thể hoàn thiện lần nữa, mà đúng lúc này lại bị La Cam Đạo...

La Ứng Long lẩm bẩm tự nói, hắn khẽ vung tay lên, số tro bụi bay quanh người lại biến thành những khối tròn rơi vào lòng bàn tay, bấy giờ La Ứng Long mới đứng dậy.

"Adam bị trọng thương ngay từ lúc đầu là trùng hợp, vũ khí bí mật của Trung Châu đội sau đó là trùng hợp, lại thêm La Cam Đạo xuất hiện vừa đúng lúc cũng là trùng hợp. Nếu như hắn đến sớm một chút, hoặc là chậm một chút đều chỉ có thể bị Adam hấp thu, tất cả mọi trùng hợp đều phát sinh cùng lúc, xác suất để khả năng này xảy ra thật chỉ có thể gọi là kỳ tích... Có điều, trên thế giới này căn bản không tồn tại kỳ tích nào cả, tất cả mọi chuyện xảy ra đều chỉ có thể là hành động của một ý chí, 'hắn'... 'Hắn' quá sợ hãi cơ nhân tỏa tầng thứ sáu của Adam, quá sợ Adam phá vỡ không gian vũ trụ này, cho nên..."

La Ứng Long thở hắt ra một hơi, trong đầu đột nhiên xuất hiện một giả thuyết.

"Chẳng lẽ... Hắn chỉ là tồn tại chí cao độc nhất vô nhị trong riêng một thế giới này của chúng ta thôi, còn đối với thế giới hắn đang ở thì chỉ là một kẻ yếu ớt?"

Tuy vậy bây giờ có nghĩ nhiều như thế cũng vô dụng, La Ứng Long đã tiêu tốn quá nhiều thời gian ở đây rồi, cũng không biết La Cam Đạo rút cuộc đã tới chỗ Trịnh Xá và clone Trịnh Xá chiến đấu hay chưa. Cuộc chiến đó sẽ quyết định sự tồn tại của số mệnh "vai chính", tuyệt đối không được để người ngoài quấy rầy. Mặc dù không thể khẳng định La Cam Đạo đã có thực lực để đối phó với Trịnh Xá và clone Trịnh Xá hay chưa, nhưng hắn tuyệt không dám mạo hiểm để La Cam Đạo tới quấy phá cơ hội sống sót duy nhất của mình. Chính vì thế, cho dù thế nào đi chăng nữa hắn cũng nhất định phải tới ngăn cản tên sát tinh này.

.....

Cả trận chiến cuối cùng đã tiến tới thời khắc nóng bỏng, giao chiến ở các phía đều đã bắt đầu, thậm chí có nơi còn kết thúc. Liên minh Thiên sứ, một trong ba lực lượng có tính quyết định đã bị tiêu diệt hoàn toàn, kế hoạch hoàn thiện của Adam khởi động một cách không hoàn chỉnh, hắn trở thành sinh mệnh thể tối cao

http://tieulun.hopto.org

cũng bị nuốt chẳng, tất cả biến động này đều đủ để thay đổi kết quả... Đương nhiên, nơi thật sự quyết định kết cục vẫn là cuộc chiến của hai kẻ thù định mệnh.

- ...Cuối cùng cũng gặp lại!

Thời gian quay lại lúc Trịnh Xá và clone của hắn gặp mặt nhau. Trước đó, clone Trịnh Xá liên tục thủ ở sơn cốc chỗ dẫn vào phòng thí nghiệm số 7, không chỉ dùng ngọn lửa màu đen của hắn phong tỏa cả lối vào cốc mà còn bao trùm toàn bộ đỉnh núi nhỏ chỗ hắn đang ngồi, người bình thường căn bản đừng mơ đến chuyện tới gần chỗ này. Đến khi Trịnh Xá xông tới chém mạnh một nhát, phá tan màn Hắc viêm vô biên, clone Trịnh Xá mới không phóng lửa ra nữa, ngược lại bình tĩnh nhìn Trịnh Xá đi tới trước mặt hắn. Hai người cứ như vậy đứng đối mặt nhau.

- Đã lâu lắm rồi, ngươi cuối cùng cũng đuổi kịp bước chân ta... Lúc trước ta luôn nghĩ rằng chẳng còn ai có thể theo kịp được ta nữa, không ngờ kẻ đầu tiên đuổi kịp ta lại chính là bản thân từ bị ta giết chết...

Clone Trịnh Xá ngồi trên một tảng đá lớn, nhìn Trịnh Xá nói.

- Không, không phải đuổi kịp... Ta đã từng liên tục đuổi theo bước chân ngươi. Lúc ấy ta cứ tưởng rằng chỉ cần có thể vượt qua sức mạnh của ngươi là ta sẽ không cần phải mất đi điều gì nữa. Nhưng ta đã lầm, thậm chí là hoàn toàn sai lầm... Sức mạnh không phải tất cả của ta. Ta chỉ cần có sức mạnh đủ để bảo vệ niềm tin của ta là được rồi. Ta không cần thiết phải đuổi theo bước chân ngươi, bởi vì điều quyết định ta có thể chiến thắng ngươi hay không cũng không phải mức độ thực lực mà chúng ta nắm giữ... Mà là ta có niềm tin bảo vệ hay không!

Trịnh Xá nắm chặt Hổ hồn đao, trầm tĩnh nói.

Hắn ngừng một chút rồi lại tiếp:

- Càng tiếp cận ngươi, ta lại càng cảm nhận được sự mạnh mẽ của ngươi. Thực lực chúng ta vẫn cách biệt nhau xa như thế, có lẽ so với trong Resident Evil 2 thì đúng là đã thu hẹp lại không ít, nhưng ta vẫn chỉ có thể ngước nhìn ngươi... Nhưng đó không phải là lý do để ta thua, ta không có lý do nào để thua ngươi được! Ta có người ta muốn bảo vệ, cùng với quyết tâm của chúng ta nhất định phải đưa Trung Châu đội đứng ở đỉnh cao nhất của thế giới luân hồi! Ta không thể thua, ta không có lý do để thua! Clone của ta, chiến đi!

Clone Trịnh Xá một mực yên lặng nhìn hắn, đến khi hắn nói xong tất cả mới khẽ lắc đầu, ngước nhìn lên trời, thở dài nói:

- Vốn cứ nghĩ chúng ta là cùng một người, sau khi trải qua một lần đoàn diệt, người cũng sẽ mạnh mẽ lên giống như ta, ai mà biết... Ngươi không ngờ lại bước lên con đường hoàn toàn ngược lại với ta. Quên hết tất cả đi! Cái gọi là tinh cảm, niềm tin, bảo vệ gì đó chẳng qua chỉ là cái cớ của những kẻ yếu ớt mà thôi. Đó chẳng qua chỉ là để che giấu sự hẹp hòi nhỏ nhen của bản thân mà thôi. Tới đi, để ta cho ngươi biết cái gì mới gọi là sức mạnh chân chính!

Vừa dứt lời, clone Trịnh Xá đã nhảy vọt lên khỏi tảng đá, trường kiếm Hắc viêm to lớn lăng không chém xuống. Choang một tiếng thanh thúy, trường kiếm Hắc viêm và Hổ hồn đao mạnh mẽ va chạm vào nhau, nhưng kết quả lại khiến người ta phải kinh ngạc. Clone Trịnh Xá mượn lực từ trênh đánh xuống lại bị Trịnh Xá không chút động đậy một đao chấn văng, nếu chỉ nói riêng về sức mạnh thì Trịnh Xá thật sự mạnh hơn clone của hắn nhiều.

- Dùng Hắc viêm của ngươi đi. Nếu chỉ nói về sức mạnh thì mười kẻ như ngươi cũng không phải đối thủ của ta, dù sao thì con đường phát triển của chúng ta cũng không giống nhau, đường của ta chỉ có sức mạnh mà thôi...

Trịnh Xá cũng không truy kích, hắn khẽ rung Hổ hồn đao, nói. Trên lưỡi đao sắc bén không ngờ lại bao trùm một tầng lửa màu đen tự động bốc cháy, ngọn lửa bị hắn rung một cái lập tức biến thành hư vô.

Clone Trịnh Xá bị đánh bay ngược lại liền mở rộng hai cánh, cả người lăng không dừng lại giữa không trung. Hắn cũng không nói gì, chỉ yên lặng ngước nhìn bầu trời. Đến khi hắn cúi đầu xuống, ngọn lửa màu đen trên người bỗng trở nên mãnh liệt, phạm vi hai mét quanh người đều bị lửa đen bao trùm. Ngọn lửa màu đen này phảng phất như tự có sự sống, ý thức, chỉ quấn quanh người hắn cùng cự kiếm, không tách ra xa, cũng không lại gần, so với vật nuôi còn nghe lời hơn.

http://tieulun.hopto.org

- Đây là ánh sáng tâm linh của ta, Lệ viêm, là sản phẩm hình tượng hóa của thù hận, hung bạo, mềm yếu, cùng với tất cả ý thức đen tối trong lòng ta. Muốn thấy sức mạnh thật sự của ta sao? Vậy thì sống sót chiến đấu với ta đi!

Clone Trịnh Xá vung tay lên, một luồng lửa màu đen ngưng tụ quét thẳng về phía Trịnh Xá. Trịnh Xá cũng không dám chậm trễ, hai tay nắm Hổ hồn đao, vận hành trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt, dùng sức chém mạnh xuống. Sức mạnh Trịnh Xá đâu chỉ nặng ngàn cân, nếu bị chém trúng, một toàn núi nhỏ cũng sẽ bị chặt đứt ngang lưn. Nhưng khi Hổ hồn đao tiếp xúc với dải lửa màu đen lại giống như dao chém bông vải, không chỗ tụ lực, căn bản không giống như lúc trước dễ dàng chém đứt bức tường lửa, không ngờ lại để cho dải lửa thuận theo Hổ hồn đao quấn về phía Trịnh Xá.

- Ồ?

Trịnh Xá hai tay vụt dụng phát lực, trên Hổ hồn đao lập tức xuất hiện một luồng đao mang. Sau khi truyền chân nguyên lực vào trong đao, hắn cũng không rút Hổ hồn về mà thuận thế chém xả qua. Đao mang quét tới lập tức cắt đứt một đoạn dây lửa, phần còn lại cũng quấn ngược về bên người clone Trịnh Xá, phảng phất như dài lửa ngưng tụ lúc trước chỉ là ảo giác.

- Lệ viêm của ngươi còn có tác dụng ngự lực nữa à? Thuộc tính thật đáng sợ. Sức mạnh một đao vừa rồi sợ rằng đến cả thân thể ngươi cũng không ngăn cản được, một đoạn lửa nhỏ vậy mà lại có thể chống đỡ...

Trịnh Xá cảm thán một câu, động tác lại không chút ngưng trệ, dưới chân sử ra Thế, thoáng cái đã vọt tới trước mặt clone Trịnh Xá. Hổ hồn đao mang theo đao mang lấp lóe thuận thế chém xuống, giống như tên xuyên vải mỏng, Hắc viêm bên ngoài dễ dàng bị đao mang cắt phá, ở phía dưới lại là clone Trịnh Xá vung cự kiếm lên đỡ lấy Hổ hồn đoa.

Lại choang một tiếng cực lớn, lần này hai bên biến thành sức mạnh tương đương. Không biết tại sao, kiếm của clone Trịnh Xá có ngọn lửa màu đen hỗ trợ, sức mạnh không ngờ lại đủ để lấy cứng chống lại trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt của Trịnh Xá. Tuy chỉ là lực lượng trong một khoảnh khắc nhưng luồng sức mạnh đó lại cực lớn, xem ra Hắc viêm này ngoài thiêu đốt, phòng ngự, ngự lực ra hẳn là phải còn thần diệu khác nữa.

"Phải là như vậy, nếu không chỉ với uy lực của ngọn lửa đen này, hắn cũng không thể trở thành cường giả mạnh nhất trong cả thế giới luân hồi. Mà là kẻ mạnh nhất được công nhận từ trước tới nay, ngọn lửa này không biết đã được hắn sử ra bao nhiêu ảo diệu... Mạnh mẽ thật sự không phải là sức mạnh của bản thân kỹ năng mà do người sử dụng cùng phương pháp sử dụng quyết định, câu này thật sự không còn gì chính xác hơn, hắn quả không hổ là kẻ mạnh nhất, clone của ta..."

Trịnh Xá ngay từ đầu đã sử dụng trạng thái Bạo tạc, đối diện với kẻ đương xưng tụng là người mạnh nhất, từ tận đáy lòng hắn cũng vô cùng cẩn thận, thật sự không dám có một chút khinh thường nào. Mà cho dù là dụng trạng thái Bạo tạc cũng chỉ không chênh lệch lắm với tố chất thân thể thật sự của clone Trịnh Xá. Khi clone Trịnh Xá không sử dụng Hắc viêm, tố chất thân thể đại khái là ngang bằng với Trịnh Xá trong trạng thái Bạo tạc, sau khi sử dụng Hắc viêm thì không kém lắm với hắn khi sử dụng Bạo tạc trong trạng thái Tiềm long biến, mà sức mạnh sau khi cầm cự kiếm thì lại càng đủ để chống cự với trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt. Hai bên nhất thời liền rơi vào giằng co.

Mặc dù xem hai người giao chiến ngươi lui ta tới, nhìn qua thì có vẻ ngang bằng nhưng trên thực tế Trịnh Xá trong lòng lại âm thầm kêu khổ. Dù sao thì giờ phút này cũng là do hắn chủ động công kích, hơn nữa còn liên tục sử dụng trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt cùng các loại kỹ xảo chiến đấu ví dụ Thế, Nguyện bộ vân vân mới có thể đạt được kết quả trước mắt. Hơn nữa Hắc viêm cũng thật sự khiến người ta phải vô cùng kiêng kỵ, đừng thấy hắn tựa hồ một tấc lửa không dính người, đó thực ra là nhờ không ngừng dùng sức mạnh do chân nguyên lực và ma lực va chạm bên ngoài cơ thể sinh ra để ngăn cản Hắc viêm. Mà nhìn dáng vẻ clone Trịnh Xá tựa hồ vẫn còn dư lực, tuy nói hắn cũng đang thăm dò đối phương, chưa sử dụng toàn lực nhưng chiến đấu thế này quả thật có chút ức chế.

- Clone của ta! Tới đi, dùng hết toàn lực quyết định thắng bại đi!

Trịnh Xá vụt hét lớn, nội lực cùng năng lượng vampire trong cơ thể đã bắt đầu vận hành, hắn chuẩn bị sử dụng đẳng cấp Hủy diệt chân chính để chiến đấu rồi.

http://tieulun.hopto.org

- Không, chờ một chút, có vài thứ còn chưa đến... À đúng, ngươi còn chưa đạt tới cấp độ này nên vẫn chưa cảm nhận được "hắn". Buộc phải đạt tới cấp độ này, hoặc là có thiên phú dị bẩm mới có thể cảm nhận được...

Clone Trịnh Xá đột nhiên lại nói ra mấy câu rất khó hiểu, khiến cho Trịnh Xá thật không biết hắn đang có ý gì.

- "Hắn"? Là ai? Sở Hiên à?

Trịnh Xá chém ra một đao, trong lúc trống không chợt mở miệng hỏi.

- Ngươi có thể gọi là khởi đầu, cũng là kết thúc. Ngươi có thể gọi hắn là sáng tạo, cũng có thể là hủy diệt. Ngươi có thể gọi hắn là kẻ sáng tạo, hoặc là tác giả... Ta gọi hắn là, đạo tiêu... Kẻ khống chế tương lai chúng ta.

Clone Trịnh Xá thì thào đáp, đoạn hắn nhắm mắt lại, không nói thêm điều gì nữa.

"Đúng là nhàm chán. Kẻ kia của ta căn bản không có khí độ để đảm đương trách nhiệm. Vai chính, vai chính, số mệnh vai chính ư? Đối thủ khẽ hất tay là có thể tiêu diệt được, nhìn hắn có được tất cả những thứ đã đã mất, ở trong cái gọi là "hạnh phúc" mà từ từ thối nát. Thật đúng là nhàm chán..."

Clone Trịnh Xá khẽ thở dài, hắn lại ngẩng đầu nhìn không trung, Hắc viêm trên người càng lúc càng mãnh liệt, dần dần bao trùm khắp phạm vi mấy chục mét quanh chỗ hai người đang chiến đấu. Nơi này, đã hoàn toàn biến thành lãnh địa của Hắc viêm...

780. Chương 21: Bản Sắc Ứng Long (3)

Lại nói La Ứng Long một đường bay thẳng, phương hướng lại hơi lệch một chút so với hướng La Cam Đạo bay đi, việc này cũng khiến hắn cảm thấy nghi hoặc. Khi thực lực đạt tới một trình độ nhất định, tự nhiên sẽ có một loại cảm ứng với cường giả đang chiến đấu, ví dụ như hắn có thể cảm nhận được rõ ràng hai luồng khí thể khổng lồ ở cách đó cực xa. Cuộc chiến của hai tên Trịnh Xá là chiến trường của cường giả đẳng cấp cao nhất, vượt qua cả chiến trường của hai tên Sở Hiên, hoặc có thể nhận định đó là cuộc chiến tranh giành số mệnh của hai "vai chính", là mục đích quan trọng nhất của thế giới này, không, là của cả thế giới luân hồi. Chiến đấu của bọn hắn mới là mục đích chân chính của trận chiến cuối cùng, khí thế hai người phát ra đủ tạo thành cảm ứng thu hút với tất cả cường giả đã mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư, vậy thì tại sao với thực lực của La Cam Đạo lại càng bay càng xa? Chẳng lẽ hắn còn chuyện gì khác cần làm?

"Chẳng lẽ... Hắn bị mù đường? Biết đâu đấy chứ, nhỡ đâu tên khốn kiếp ấy bị mù đường thật thì đúng là quá tốt rồi. Nếu sau khi Trịnh Xá phân thắng bại mới chạy tới chiến trường thì không phải ta cũng được cứu sao? Ha ha ha..."

La Ứng Long trong lòng thoáng vui mừng, đột nhiên nhìn thấy phía trước không xa có Goblin glider đang bay, tới gần một chút thì thấy đó là bốn người của Trung Châu đội. Vương Hiệp, Lưu Úc, Lâm Tuấn Thiên, cùng với Minh Yên Vi đang trọng thương, bốn người chen nhau trên hai chiếc glider, bộ dạng phi hành chật chội đó thật sự khiến La Ứng Long phải nhíu mày.

- La, La Ứng Long?!

Vương Hiệp tinh mắt, liếc mắt một cái là thấy được La Ứng Long. Trong thông tin về các cường giả trong thế giới luân hồi mà Sở Hiên từng thu thập, gã tu chân giả này là một trong những người quan trọng nhất, cũng là chủ lực trong đội ngũ chủ chiến của tiểu đội Thiên Thần. Lần này nhìn thấy hắn, hơn nữa còn thấy hắn lái phi kiếm nhanh chóng bay tới, Vương Hiệp còn tưởng La Ứng Long tới để báo thù cho Adam.

La Ứng Long trông thấy Vương Hiệp lấy mấy quả bom ra, hắn lập tức gào toáng lên:

- Đừng, đừng ném, ta đã rời khỏi Thiên Thần đội, gia nhập Trung Châu đội rồi. Lúc trước ta đã gặp qua mấy người Trịnh Xá, đã hoàn toàn gia nhập Trung châu đội rồi... Oái! Ngươi vẫn ném à!

Vừa dứt lời, một đầu đạn hạt nhân mini đã phát nổ ở cạnh người La Ứng Long không xa, sóng chấn động cực lớn dễ dàng đột phá vòng bảo vệ hắn vội vàng dựng lên. Có điều cũng chỉ đến như vậy, trên người La

http://tieulun.hopto.org

Ứng Long vụt lóe lên một luồng khí xanh, xung động nổ kịch liệt không ngờ lại bị khí xanh bao trùm trong nháy mắt, đến khi mấy người Vương Hiệp định thần lại, La Ứng Long đã bình yên vô sự đứng trước mặt họ.

- Ê! Ta nói thật mà, ta thật sự đã gia nhập Trung Châu đội. Hơn nữa phía trước là chỗ Trịnh Xá và clone Trịnh Xá giai chiến, ta đang muốn tới đó trợ giúp Trịnh Xá mà!

La Ứng Long nhìn bốn người trước mặt, đánh không đánh được, giết cũng không giết được, hắn cũng chẳng còn cách nào chỉ có thể tiếp tục giải thích.

- ...Ta tin ngươi, nếu như ngươi là kẻ địch thì bọn ta bây giờ đã bị ngươi giết rồi.

Vương Hiệp gật đầu đáp. Hắn trong lòng suy nghĩ thoáng qua một chốc là liền rõ ràng. Thứ nhất La Ứng Long vốn là người của Thiên Thần đội, nói cách khác hắn và Ác Ma đội cũng là tử địch, vì thế không thể dùng bốn người bọn họ để tới uy hiếp Trịnh Xá. Còn về muốn uy hiếp clone Trịnh Xá lại càng không có cửa, kẻ mạnh nhất đó sẽ vì bốn người chẳng quan trọng gì mà từ bỏ chiến đấu sao? Đáp án là chắc chắn... Đây là điểm thứ nhất, điểm thứ hai càng dễ giải thích. La Ứng Long nếu vì báo thù cho tiểu đội Thiên Thần hoặc là Adam thì hắn trực tiếp tới giết bốn người là được, hà tất phải tới chỗ hai tên Trịnh Xá chiến đấu? Chẳng lẽ còn muốn làm ngư ông đắc lợi, một lượt giết chết hai tên Trịnh Xá sao? Kể cả hắn là người tu chân đi nữa thì với thực lực của hắn mà nói, cơ bản cũng không thể làm được.Vì thế La Ứng Long vừa không giết bốn người bọn họ, vừa muốn tới gặp Trịnh Xá, cơ bản có thể loại trừ việc hắn có âm mưu hoặc kế hoạch gì khác. Kỳ thực còn có một nguyên nhân quan trọng nhất mà Vương Hiệp nghĩ tới là... Bộ não của Thiên Thần đội là Adam, mà Adam đã chết, dựa vào loại thiếu suy nghĩ như Adam, hắn hiểu cái gì gọi là âm mưu, kế hoạch sao?

- ...Mặc dù không biết ngươi đang nghĩ gì, nhưng trong lòng ta đột nhiên thấy rất không thoải mái...

La Ứng Long day day huyệt thái dương. Hình tượng hắn lúc này tuyệt đối không thể gọi là anh tuấn phiêu dật gì cả, toàn thân quần áo rách rưới, vừa nhìn là biết đã trải qua một trận khổ chiến. Hơn nữa vẻ mặt thâm trầm sâu xa của hắn lúc trước đã ẩn đi, bây giờ nhìn vào vẫn nguyên vẹn là một con rết đầu xanh, Vương Hiệp nghĩ như vậy cũng chẳng sai gì lắm.

- Trước tiên hãy cấp cứu cho cô gái này đã, nhìn bộ dạng cô ta có vẻ sắp sửa đứt hơi rồi.

La Ứng Long bấy giờ mới thấy rõ Vương Hiệp đang đỡ Minh Yên Vi. Cô gái này rõ ràng là bị thương rất nặng, tuy đã cầm máu nhưng vết thương trên người sâu tận vào nội tạng, tuyệt đối không thể chỉ cầm máu là có thể tiếp tục sống sót. Bay suốt cả nửa ngày, mắt thấy Minh Yên Vi sắp sửa hấp hối, La Ứng Long vừa khéo xuất hiện vào đúng lúc này, không thể không thừa nhận đây là một sự trùng hợp.

- Thật sự là trung hợp sao?

- La Ứng Long nhìn vẻ cảm thán của mấy người Vương Hiệp, hắn cười lạnh nói:

- Cô ta là bạn gái của Trương Hằng, cái gã dùng cung tên lợi hại ấy cũng là một trong những cường giả của Trung Châu đội các ngươi đúng không? Hơn nữa thực lực còn cực kỳ lợi hại, nói cách khác, kịch bản của cô ấy còn chưa kết thúc, "hắn" sẽ không để cô ấy chết đâu, còn sự xuất hiện của ta vừa khéo là đảm bảo để cô ấy không chết... Không, nói không chừng là bảo đảm hai lần. Nếu sự xuất hiện của ta gặp chuyện gì ngoài ý muốn thì ở chỗ nào đó trước mặt các ngươi không chừng còn có thể gặp được Trình Khiếu, bác sỹ của Trung Châu đội các ngươi...

Trong lúc nói, La Ứng Long đã đỡ lấy Minh Yên Vi, nhẹ nhàng đặt nàng xuống một khoảng đất phẳng, tiếp đó vận chân nguyên lực từ từ truyền vào cơ thể Minh Yên Vi. Vết thương của Minh Yên Vi lập tức chậm rãi chuyển động, khép lại, tốc độ gần như có thể thấy được bằng mắt thường, tuy vẫn chưa tỉnh lại nhưng sắc mặt nàng so với vẻ xám xịt lúc trước thì đã tốt hơn rất nhiều, ít nhất là tính mạng có lẽ đã được đảm bảo.

- Nội lực đã có năng lực chữa trị rồi, nếu Trịnh Xá truyền nội lực cho các ngươi thì cũng có thể miễn cưỡng áp chế vết thương. Chân nguyên lực lại là năng lượng hoàn toàn khác với nội lực, chất biến lượng biến, năng lực chữa trị của chân nguyên lực gần như tương đương với ánh sáng tâm linh cụ thể hóa sinh mệnh lực, là năng lượng chữa thương cao cấp nhất... Phải cái việc chữa trị rất mất sức.

http://tieulun.hopto.org

La Ứng Long thờ phào một hơi, vừa nói vừa thu tay lại.

Vương Hiệp vội vàng tới cạnh chỗ Minh Yên Vi, cẩn thận kiểm tra một lượt rồi mới thoáng thả lỏng. Hắn quay sang phía La Ứng Long, hỏi:

- Bây giờ ngươi chuẩn bị làm gì? Cùng bọn ta tới hỗ trợ Trịnh Xá không?

- Không, không phải cùng các ngươi mà là một mình ta đi. Thực lực các ngươi quá kém, nếu mạo muội xông vào cuộc chiến giữa hai bọn hắn thì các ngươi chắc chắn sẽ chết. Nếu muốn gia nhập trận chiến của bọn hắn, ít nhất cũng phải đạt tới trình độ như Trương Hằng mới được, thực lực kém ngược lại còn làm ảnh hưởng tới Trịnh Xá mà các ngươi đang muốn giúp. Phải biết rằng, trận đấu của bọn hắn...Là cấp độ chiến đấu đỉnh cao mà đến cả ta cũng không thể hoàn toàn tham gia vào.

La Ứng Long lắc đầu đáp.

Hắn ngừng một chút rồi lại tiếp:

- Nhiệm vụ Sở Hiên giao cho các ngươi hẳn là tiêu diệt tiểu đội Thiên Thần, hoặc là tiêu diệt Adam đúng không? Tiếp theo đây các ngươi tuyệt đối không nên mạo hiểm tới quấy rầy cuộc chiến của hai tên Trịnh Xá. Các ngươi nên ở lại đây, chờ đợi các thành viên còn lại của Trung Châu đội tới, hoặc là các thành viên còn lại của Ác Ma đội tới. Bảo vệ mới là nhiệm vụ quan trong của các ngươi, không được để bất kỳ kẻ địch nào quấy rầy cuộc chiến của hai người bọn hắn. Cho đến khi nào phía các ngươi có đủ thực lực để tham dự vào cuộc chiến thì mới được tham gia... Đã hiểu chưa?

Chiến thuật Vương đối vương, binh đối binh chính là như vậy. Một "Vương" có thể một mình giết chết gần như tất cả binh, mà thực lực giữa Vương với Vương thì gần như tương đương, vì thế sau khi Vương và Vương bắt đầu chiến đấu cân bằng, chỉ cần binh của một phe phân thắng bại, hơn nữa còn có năng lực ảnh hưởng tới quyết đấu của Vương thì phe có binh thắng lợi sẽ có thể chiến thắng... Nhưng điều kiện tiên quyết là phải có đủ sức mạnh để ảnh hưởng tới chiến đấu giữa Vương và Vương, vỏn vẹn một hai tên lính quèn tuyệt đối không thể làm được, ý của La Ứng Long chính là như vậy. Kỳ thực nếu coi cuộc chiến giữa Ác Ma đội và Trung Châu đội như một ván cờ để giải thích thì, tướng đánh tướng chính là cuộc chiến của hai tên Trịnh Xá. Hai tên Sở Hiên có thể coi là quân cờ mạnh nhất ngoài tướng, cơ bản có thể tương đương với năm sáu quân tốt thường. Tiếp theo đó là mấy người Triệu Anh Không, Triệu Chuế Không, thực lực kém hơn một chút, đại khái khoảng bằng hai ba quân tốt. Lớp thấp nhất là mấy người Lâm Tuấn Thiên, ngoài đối kháng với tốt đen ra thì gần như có thể bỏ qua không tính. Do đó chiến thuật Vương đối vương, binh đối binh chính như clone Sở Hiên đã nói, là một bố cục đánh cược về xác suất. Trung Châu đội vốn thực lực yếu kém hơn sau khi sử dụng kế hoạch này cũng thuận lợi san bằng được khoảng cách với Ác Ma đội, còn về kết cục của cuộc chiến thì phải xem xem hai bên thực lực của ai còn lại nhiều hơn mà thôi.

Về phần La Ứng Long xuất hiện tại Trung Châu đội thì là một biến số, đồng thời để san bằng lực lượng giữa Ác Ma đội và Trung Châu đội, La Cam Đạo cũng đồng dạng xuất hiện biến số... Ý trời khó lường, La Ứng Long trong lòng cảm khái vạn phần.

Cẩn thận dặn dò mấy người Vương Hiệp phải để phòng La Cam Đạo xong, La Ứng Long đạp phi kiếm nhanh chóng bay về phía xa, không được bao lâu, phía trước liền xuất hiện một quầng lửa đen mù mịt. Hòn núi nhỏ ở trung tâm chiến trường cũng không lớn lắm, đại khái chỉ cao khoảng vài trăm mét, lúc này nằm trong công kích mãnh liệt của Hắc viêm và Bạo tạc, Hủy diệt trong nháy mắt, cả ngọn núi đã hoàn toàn nát vụn. Nhiệt độ cực cao biến đất đá thành dung nham hoặc pha lên, tiếp đó sức mạnh cực lớn va chạm, xung kích dễ dàng biến tất cả thành tro bụi. Chỉ riêng sóng âm phát ra khi va chạm đã đủ giết chết người bình thường ở cách đó một trăm mét, có thể thấy cuộc chiến của hai tên quái vật này sẽ gây hậu quả phá hoại đến mức nào... Hơn nữa, đây còn là tình huống hai người còn chưa sử dụng toàn lực, nếu như phạm vi hoặc nhiệt độ của của Hắc viêm cao hơn một chút, hay là trạng thái Hủy diệt chính thức, hoặc thậm chí là Hồng hoang, khai thiên tích địa đủ sức một đòn xoay chuyển càn khôn thì sao đây?

La Ứng Long lắc lắc đầu, lúc trước trên đường đi hắn đã suy nghĩ rất nhiều rồi, nếu như tử kiếp không thể tránh khỏi vậy thì việc cần làm hiện tại là tận lực giúp Trịnh Xá bản chính có được tư cách "vai chính", sau đó dựa vào số mệnh của "vai chính" mà hồi sinh. Do đó không cần biết thế nào, hắn cũng không thể để La Cam Đạo quấy nhiễu cuộc chiến của hai người... Cho dù hắn không ngăn cản nổi La Cam Đạo thì

http://tieulun.hopto.org

cũng phải có thứ gì đó ngăn hắn quấy nhiễu cuộc chiến, chờ đến khi hai người phân được thắng bại, hoặc là Trung Châu đội tập trung được sức mạnh thật lớn.

- Này, hai người dừng lại một chút, ta có chuyện muốn nói!

La Ứng Long cũng coi như to gan, hắn trực tiếp điều khiển phi kiếm bay tới cách phạm vi hai người giao chiến mười mét.... Đây là cự ly ngắn nhất mà hắn dám dừng lại, không phải sợ Trịnh Xá, mà là sợ clone Trịnh Xá đột nhiên ra tay giết hắn.

Choang một tiếng cực lớn, Hổ hồn đao cùng cự kiếm Hắc viêm lại mạnh mẽ va chạm vào nhau, mặt đất lập tức xuất hiện một hố sâu rộng mấy chục mét. Trịnh Xá và Phục Chế Thể cũng thuận thế tách ra, hai người không hẹn mà gặp cùng quay sang phía La Ứng Long.

- La Ứng Long? Các ngươi đã phân thắng bại rồi sao?

Đây là Trịnh Xá nói.

... La Ứng Long? Ngươi không ngờ lại dám nhúng tay vào trận chiến này? Không sợ chết sao?

Phục Chế Thể cười lạnh, cũng không tiếp tục tấn công mà mở miệng hỏi.

"Những lời này... Không giống những gì clone Trịnh Xá có thể nói. Hắn thật sự quá mạnh, đứng ở quá cao, tính tình cô ngạo không giống loại người sẽ uy hiếp người khác. Vậu có thể khẳng định được một chuyện, hắn cũng đã nhận thấy sự tồn tại của 'hắn'..."

La Ứng Long thoáng cười khổ, xua xua tay đáp:

- Ta không có hứng thú xen vào cuộc chiến của hai người các ngươi, chẳng ai rảnh rỗi đến mức đâm đầu vào trận đấu của quái vật đúng không? Ta lo là có kẻ khác sẽ quấy rầy cuộc chiến của các ngươi, vì thế mới đặc biệt tới đây hỏi hai vị một câu... Các ngươi có cần chiến trường không?

- Chiến trường?

Trịnh Xá kỳ quái hỏi. Đến bây giờ hắn mới nhìn ra xung quanh, quả thật, tính phá hoại từ cuộc chiến của hai người quá lớn, khiến cho cả ngọn núi nhỏ không biết từ lúc nào đã tan nát. Đó còn mới chỉ là khởi động, nếu như toàn lực chiến đấu, rất có thể sẽ ảnh hưởng tới phòng thí nghiệm dưới lòng đất hoặc thậm chí càng xa hơn, chiến trường này đúng là không cách nào duy trì được.

- Là thế này, lát nữa ta sẽ phải đối mặt với một trận chiến liên quan tới sự sống chết của bản thân. Về cơ bản đã xác định ta sẽ thua, nhưng không liều một ván thì thật sự không cam tâm, vì thế chúng ta làm một cuộc trao đổi hai bên cùng có lợi được không? Ta sẽ bố trí một bộ Thập phương luân hồi trận ở đây, có thể hấp thu một bộ phận năng lượng tiết ra, ngoại trừ cường hóa bản thân chiến trường, không dễ dàng bị sức va chạm của các ngươi phá nát ra còn có thể để ta mượn tạm một phần năng lượng, dùng để nghênh đón chiến đấu tiếp theo. Thế nào? Đề nghị rất ổn phải không?

La Ứng Long vừa cười vừa nói.

Trịnh Xá cùng Phục Chế Thể đều nhíu mày, chỉ là thứ khiến hai người suy tư lại không giống nhau. Một người thì tò mò về cuộc chiến mà La Ứng Long nhắc tới, người kia thì nghĩ xem, La Ứng Long rút cuộc là biết được bao nhiêu.

Một thoáng sau, Trịnh Xá trực tiếp đáp:

- Ta không có vấn đề gì cả. Nếu như hắn chuẩn bị tấn công ngươi trong lúc ngươi đang bày trận thì ta sẽ phụ trách kiềm chế hắn... Còn về có thể thành công hay không thì ta cũng không dám chắc chắn.

- Không cần... Ngươi lập trận đi. Ta cũng muốn xem xem, rút cuộc là thân thông có thể địch nổi số trời hay không...

Clone Trịnh Xá cũng không nhiều lời, sau khi nói xong, hắn trực tiếp ngồi xuống đất, mặc cho Hắc viêm tự động bốc cháy quanh người. Mấy giây sau, hắn thậm chí còn nhắm mắt lại.

"Cảm ơn, hai Trịnh Xá... Ta thiếu các ngươi một phần nhân tình, nếu còn có thể sống lại, sau này đối mặt với 'hắn' sẽ báo đáp sau..."

http://tieulun.hopto.org

La Ứng Long thở phào hơi, lấy trong người ra một khối ngọc hình vuông, lớn cỡ lòng bàn tay. Quanh khối ngọc sương khói vấn vít, màu xanh nhạt tầng tầng lớp lớp, phảng phất như mây mù, mà sau khi lấy khối ngọc vuông ra, thần sắc La Ứng Long cũng từ cười đùa cợt nhả biến thành nghiêm túc, tiếp đó trở nên thâm trầm sâu sắc...

- Mượn lực càn khôn, thiên đạo thành hình... Thập phương luân hồi trận! Lập!

781. Chương 22: Không (1)

Thập phương luân hồi trận vừa thành lập căn bản không thấy có gì biến hóa, nhưng sao khi La Ứng Long rời đi, hai người lại bắt đầu chiến đấu thì một khoảng đất rộng mấy nghìn mét bỗng từ từ dâng lên, phảng phất như động đất. Tình hình tiếp theo quả đúng như La Ứng Long nói, sức thiêu đốt của Hắc viêm với đất đá giảm hẳn, sự phá hoại do sức mạnh của Trịnh Xá cũng yếu đi đáng kể, lúc trước một đao một kiếm chém xuống chấn động lan tới mấy chục mét, bây giờ chỉ có hơn mười mét, hơn nữa mức độ suy giảm còn đang từ từ tăng lên.

Thập phương luân hồi trận này cũng không phải là đại trận gì cả, nói chính xác thì nó là trận pháp người tu chân chuẩn bị cho chiến đấu. Có điều nó cũng không dùng để chiến đấu sống chết, mà là một loại trận pháp các môn phái tu chân trong thế giới mà La Ứng Long học tập tu chân sử dụng khi tỷ thí. Đặc điểm của trận pháp này là hấp thu năng lượng mà người chiến đấu bên trong tiết ra, dùng số năng lượn đó để cường hóa mặt đất đồng thời cũng cường hóa trận pháp, khiến cho người bên trong dễ dàng ra ngoài nhưng người bên ngoài lại rất khó vào trong, nhằm mục đích chống người ngoài quấy rầy cuộc tỷ thí. Số năng lượng tiết ra ngoài nhiều hơn nữa thì tuân theo tinh thần không lãng phí, thông thường sẽ tiêu tán ra xung quanh dưới dạng thiên địa linh khí, còn hiện tại La Ứng Long trực tiếp hấp thu số thiên địa linh khí này làm của mình. Nói cách khác, theo cường độ chiến đấu của hai người Trịnh Xá tăng cường, hiệu quả ngăn ngừa quấy nhiễu từ bên ngoài cũng từ từ tăng lên, mà năng lượng La Ứng Long nhận được cũng sẽ nhiều thêm... Đây đúng là kết quả hai bên đều có lợi, nhìn qua thì là vậy.

Sau khi bố trí trận pháp, Mochizuki Jun yên lặng cưỡi phi kiếm lơ lửng giữa không trung. Hắn liên tục sử dụng thần niệm tuần tra bốn phía, tuy không được như tinh thần lực khống chế giả lướt qua là rõ, nhưng chung quy cũng là thủ đoạn tiên gia của người tu chân, ít nhất cũng có thể thăm dò được nằm cách xa mấy trăm kilomet.

"Không thấy, vẫn không thấy La Cam Đạo ở đâu cả... Chẳng lẽ hắn thật sự bị mù đường? Không thể nào. Ánh sáng tâm linh cũng không phải vật trang trí, hơn nữa còn là ánh sáng tâm linh cao cấp như trường lực AT, mặc dù không bằng được ánh sáng tâm linh Hắc viêm của clone Trịnh Xá nhưng so với ánh sáng tâm linh Tiềm long biến của Trịnh Xá thì mạnh hơn nhiều. Tại sao đến như vậy mà vẫn không cảm ứng được khí thế chấn động khi cường giả chiến đấu? Quá quỷ dị... Chẳng lẽ lại là 'hắn' đang giở trò? Cái này cũng có khả năng. Dù sao thì các cường giả khác chiến đấu vẫn còn chưa phân thắng bại, đến cả hai tên Sở Hiên cũng chưa biết thắng thua, xem ra vẫn còn phải kéo dài thời gian. Nếu để đại sát chiêu La Cam Đạo này lộ ra quá sớm thì kết quả sẽ đầy biến số..."

Kỳ thực việcLa Cam Đạo biến mất lại đúng là có liên quan đến trường lực AT, nói một cách chính xác là do đột nhiên có được trường lực AT quá mạnh mẽ. Cũng giống như một người chỉ có tầng thứ tư sơ cấp, còn chưa hoàn toàn tiến vào trung cấp, bỗng dưng lại có sức mạnh của tầng thứ năm, vấn đề chủ yếu nhất mà hắn gặp lúc này là không đủ sức khống chế. Vấn đề này tuy không đủ khiến thân thể EVA mạnh mẽ đến biến thái của hắn sinh ra tác dụng phản phệ nào cả nhưng lại ảnh hưởng tới khả năng sử dụng trường lực AT của bản thân hắn, ví dụ như các loại cảm ứng cơ bản nhất.

Do vậy La Cam Đạo bay lệch hướng đến hơn một nghìn kilomet, sau đó lại bay sang một hướng khác càng xa hơn nữa cho tới khi nhìn thấy cả bờ biển. Tiếp đó hắn theo một lối khác bay về lại lệch một khoảng không kém lần trước... So với cả trái đất, EVA thật sự quá, quá nhỏ bé, so với con kiến trong lòng bàn tay con người còn bé hơn....

Thời gian không ngừng trôi đi, La Cam Đạo bắt đầu từ từ thuần thục trường lực AT của hắn, La Ứng Long thì không cam tâm tiếp tục tìm kiếm. Mấy người Vương Hiệp thì bắt đầu thảo luận trước tiên nên tới hỗ

http://tieulun.hopto.org

trợ Sở Hiên hay tiến về phía chiến trường Trịnh Xá. Thời gian cứ dần dần trôi...

Keng!

Tiếng va chạm thanh thúy, hai bóng người tách rời nhau giữa không trung, tiếp đó biến mất trên mặt đất. Do tốc độ cả hai thật sự quá nhanh, đã vượt qua thị giác chuyển động của con người quá nhiều nên cơ bản chỉ có thể thấy một bóng đen lao vụt qua, ngoài ra không còn thứ gì nữa.

- Quả táo nhỏ non nớt cuối cùng cũng tới này chín đỏ rồi... Cái cảm giác chờ đợi thu hoạch cùng với sắp sửa kết thúc này thật đúng là phức tạp, đến mức làm ta muốn giết người...

Triệu Chuế Không đột ngột xuất hiện trên mặt đất, con dao găm màu đỏ máu trên tay hắn tinh xảo, trong vắt, trông cực kỳ đáng yêu, phảng phất như một món đồ trang sức. Nhưng khi nằm trên tay tên sát tinh này, con dao găm lập tức biến thành thứ đáng sợ hơn bất kỳ vũ khí hiện đại hóa nào. Chỉ thấy dao găm khẽ rung lên, lưỡi dao lập tức trở nên mơ hồ, tiếp đó không gian phía trước mặt Triệu Chuế Không cũng đột ngột biến thành mơ hồ mù mịt. Trong khoảnh khắc, lấy Triệu Chuế Không làm khởi điểm, mặt đất, vật thể trong phạm vi một trăm mét trước mặt hắn đều tan vỡ, biến thành từng từng khối nhỏ như hạt đậu, đồng thời hắn lại vung tay khẽ vạch một nhát sang hướng khác. Khoảng không phía đó chợt bắn ra một vài tia máu, thân thể Triệu Anh Không cũng từ đó hiện ta.

- Quả táo nhỏ, muội chỉ trưởng thành đến mức độ này thôi sao? Vẫn giống như những quả câu hư thối ư...

Triệu Chuế Không lè lưỡi liếm vệt đỏ trên dao găm,bấy giờ mới mỉm cười nói.

Triệu Anh Không thoáng mỉm cười không đáp. Trên vai và tay nàng rõ ràng đã có rất nhiều vết thương, tuy không trí mạng nhưng mười mấy vết thương xuất hiện vẫn làm áo nàng bị nhuộm hồng. Cũng may Triệu Anh Không là thành viên tiểu đội luân hồi, đã mở cơ nhân tỏa cùng tố chân thân thể siêu nhân, nếu là người bình thường, không kịp thời cầm máu vét thương trên người thì đã sớm mất máu mà chết rồi.

"Đúng là khó xử. Tốc độ thật sự quá nhanh, đã vượt quá cả sức tưởng tượng rôi, là Mach 3? Hay là Mach 5? Hay là trên Mach 10? Tốc độ thế này vốn không phải tốc độ con người có thể có được..."

Triệu Anh Không trong đầu không ngừng suy nghĩ phương thức chiến đấu tiếp theo. Là nhân cách chính, cũng là thiên tài trăm năm khó gặp chân chính của thích khách thế gia, chiến đấu đối với nàng phảng phất như một loại bản năng, cho dù là ở vào tình huống xấu hết mức cũng không cách nào phá vỡ ý chí chiến đấu của nàng.

"Ca ca lừa đảo, ánh sáng tâm linh của huynh rõ ràng không phải niệm động lực gì cả, hẳn phải là ánh sáng tâm linh thuộc loại tốc độ mới đúng? Tốc độ này thậm chí còn vượt xa cả Trịnh Xá trong trạng thái hủy diệt, tuy còn chưa tới mức độ Hồng hoang, khai thiến tích địa nhưng cũng không phải là tốc độ bình thường con người nên có. Hơn nữa theo một góc độ khác, cho dù là tốc độ và sức mạnh siêu quần như Trịnh Xá thì đó cũng là kết quả của việc hắn dùng năng lượng tác động lẫn nhau, còn tốc độ của ca ca thì luôn nhanh như vậy, lại không có chút tác dụng phụ nào, chỉ có thể là hiệu quả do ánh sáng tâm linh trong bản thân con người sinh ra thôi..."

- Nhưng phải làm thế nào bây giờ? Chẳng lẽ bây giờ phải sử dụng công phu cuối cùng rồi sao?

Triệu Anh Không hơi nghiêng đầu, bộ dạng trông vô cùng quyến rũ, hơn nữa Triệu Anh Không nhân cách chính rõ ràng cũng khác với nhân cách phụ, tuy ánh mắt đầy vẻ lạnh lùng nhưng khuôn mặt lại mang nét quyến rũ và đáng yêu đặc hữu của thiếu nữ.

- A a a, ta nghe thấy rồi nhé. Quả táo nhỏ, tai ta rất thính đó nha... Còn có công phu cuối cùng gì nữa? Nếu không sử dụng thì lát nữa có thể sẽ muộn mất đấy nhé.

Triệu Anh Không mỉm cười ôn nhu, vừa cười vừa từ từ bước tới chỗ Triệu Anh Không. Tuy hắn còn chưa công kích nhưng không khí giữa hai ngươi lại một lần nữa trở nên lạnh lẽo

Triệu Anh Không cũng không cử động. Nàng bỗng mở miệng nói:

- Có vẻ rất là bất công nhé. Ca ca huynh có vẻ rất là hiểu ta, có phải là clone Sở Hiên giao hết tư liệu về ta cho huynh không? Thật đúng là, Sở Hiên bên phe ta chẳng chịu trách nhiệm gì cả, lại còn thường xuyên

http://tieulun.hopto.org

bắt bọn ta làm mồi nhử nữa. Vì thế, không bằng ca ca trả lời ta ba câu hỏi đi, phải cho ta một số thông tin thì mới có thể phát huy toàn bộ thực lực được, huynh thấy sao?

Nàng đang đánh cược... Hoặc có thể nói là chỉ vỏn vẹn dựa vào một suy đoán mơ hồ trong lòng, nàng đánh cược...

- Ừm, nghe có vẻ cũng không sai... Được rồi, muội hỏi đi."

"Cược thắng rồi, vậy thì tính toán trong lòng ca ca sẽ là..."

Triệu Anh Không khẽ mỉm cười, nàng cũng không nghĩ ngợi nhiều, trực tiếp lên tiếng hỏi:

- Nếu như huynh đánh với clone Trịnh Xá, huynh có thể làm hắn bị thương không? Hoặc có thể nói là huynh có thể khiến hắn bị thương trí mạng không?

- Có thể.

- Câu hỏi thứ hai, nếu huynh ôm theo một người mà chạy thì còn chạy nhanh được như vậy nữa không?

Triệu Anh Không tiếp tục hỏi

- ...Không thể.

- Cám ơn ca ca, vậy thì công phu giữ nhà của ta cũng phải sử dụng ra rồi, coi như cám ơn huynh đã trả lời ta...

Triệu Anh Không cười nói.

- Câu hỏi thứ ba đâu? Quả táo nhỏ đáng yêu của ta.

Đột nhiên Triệu Chuế Không cũng mỉm cười, đồng thời hắn khẽ vung dao găm lên. Triệu Anh Không ở phía xa vụt lách người sang bên, chỗ nàng vừa đứng xuất hiện một rãnh dài, không rộng lắm, nhưng lại cực sâu.

- Vẫn chưa nghĩ ra. Ca ca, đây là ánh sáng tâm linh của ta, sát chiêu cuối cùng của ta, nhìn cho kỹ nhé.

782. Chương 22: Không (2)

Triệu Anh Không nâng thanh gươm Excalibur trong suốt lên, từng bước từng bước tiến về phía Triệu Chuế Không. Tiếp đó, nàng và Triệu Chuế Không đều xuất hiện trong tầm mắt nhau nhưng mặt đất xung quanh lại không ngừng xuất hiện những vết rạch nhỏ hẹp mà lại sâu hoắm.

Trong mắt hai người, bóng dáng Triệu Anh Không vẫn cực kỳ rõ ràng. Tuy tốc độ cực nhanh nhưng sức phản ứng cùng động tác của hai người cũng vô cùng kinh người, dưới tốc độ như vậy, thân ảnh Triệu Anh Không vẫn bị Triệu Chuế Không bám chặt, có điều bóng dáng Triệu Chuế Không lại mơ hồ không rõ, chốc chốc lại rời khỏi bị trí, chuyển tới một chỗ khác trong tầm mắt Triệu Anh Không. Giao chiến lúc trước, mấy lần Triệu Anh Không muốn tiếp cận Triệu Chuế Không đều không được. Sức chiến đấu của nàng chủ yếu tập trung vào khéo léo chuẩn xác khi cận chiến, cũng không thông thạo lắm với chiến đấu tầm trung và xa, đặc biệt là khi đối mặt với cường giả tuyệt đỉnh như Triệu Chuế Không thì công kích tầm xa của nàng cơ bản có thể bỏ qua. Nếu thật sự muốn đánh bại hắn, không sử dụng công kích khéo léo chuẩn xác không xong... Điểm này có thể thấy rõ qua lần nàng tỷ thí với Trịnh Xá, nếu không phải Trịnh Xá dùng sức mạnh mang tính áp đảo như cấp độ Hồng hoang tấn công thì trong trạng thái Hủy diệt bình thường cũng tuyệt đối không dám cận thân chiến đấu với nàng.

Chính vì như vậy, lúc trước Triệu Anh Không liên tục cố gắng áp sát Triệu Chuế Không, cho dù là bị công kích cũng phải đuổi kịp hắn. Cứ một chạy một đuổi như vậy, theo lý mà nói dù thế nào cũng sẽ bị áp sát, trừ phi Triệu Chuế Không không ra một đao nào hoặc là tốc độ đã vượt trên Triệu Anh Không rất rất xa. Tuy nhiên nếu thật sự đúng như vậy thì thực lực hai bên sẽ chênh lệch quá lớn, Triệu Chuế Không ít nhất cũng phải mở đến cơ nhân tỏa tầng thứ tư cao cấp mới đúng, do đó tốc độ Triệu Chuế Không tuy nhanh nhưng cũng chưa đến mức có thể dưới sức ép của Triệu Anh Không mà vẫn ung dung thoát ra. Có điều khiến cho người ta phải kỳ quái là, mỗi lần Triệu Anh Không sắp sửa tới gần hắn thì tốc độ của hắn đều đột

http://tieulun.hopto.org

nhiên tăng vọt, dùng một tốc độ quái dị vọt ra đằng xa, lần nào cũng như vậy khiến cho Triệu Anh Không thật sự không cách nào áp sát.

Nếu chỉ như vậy thì còn tốt, Triệu Anh Không cũng có những biện pháp khác để chiến đấu với hắn, nhưng còn một điểm khiến cho nàng không thể không dừng lại được, đó là phương thức tấn công của Triệu Chuế Không. Mỗi lần con dao găm của hắn vung lên đều có thể cách không đánh trúng mục tiêu, cự ly xa nhất đạt tới hai trăm mét. Lúc ban đầu Triệu Anh Không suy luận rằng đó là niệm động lực chấn động với tốc độ cực nhanh mới đạt tới hiệu quả sức mạnh và khoảng cách như vậy nhưng mỗi lần tốc độ Triệu Chuế Không đột ngột tăng nhanh một cách kỳ quái thì chuyện lạ lại xảy ra. Nàng rõ ràng đã tránh khỏi hướng công kích rồi nhưng quỹ tích đòn tấn công lại giống như lệch hẳn sang bên chém trúng người nàng, cứ tích lũy như vậy, thương thế của nàng kỳ thật còn nghiêm trọng hơn biểu hiện bên ngoài nhiều.

"Hoặc là, ngay từ đầu đã quy luận sai. Niệm động lực mà ca ca nói... Là lừa đảo?"

Trong đầu Triệu Anh Không chợt xuất hiện ý nghĩ như vậy cho nên mới hỏi hai câu vừa rồi. Câu thứ nhất là muốn làm rõ xem Triệu Chuế Không rút cuộc là có phải dùng tốc độ bản thân và niệm động lực để đạt tới thực lực như hiện tại hay không, câu hỏi thứ hai là để xác nhận Triệu Chuế Không có nói dối trong câu hỏi thứ nhất không.

Hai câu hỏi này tạm thời chưa bàn, khi hai người lại bắt đầu đối công, Triệu Anh Không vẫn như cũ bất chấp thụ thương cũng phải áp sát Triệu Chuế Không. Triệu Chuế Không lần này khi đột ngột gia tốc, trên mặt lại thoáng mỉm cười, con dao găm không ngờ lại không chỉ huy động một lần mà là không ngừng chấn động. Tiếp đó, tất cả mọi thứ trước mặt hắn đều bắt đầu tan vỡ, nếu quan sát theo tầm nhìn của hai người thì phảng phất như cả hư không cũng biến thành từng mảnh từng mảnh như thủy tinh vỡ, khắp mặt đất bị cắt thành từng khối nhỏ như hạt đậu. Sau khi ra chiêu này Triệu Chuế Không lại bay ngược ra sau.

Triệu Anh Không vốn đang nằm trong phạm vi công kích của chiêu này lại đột nhiên xuất hiện cách Triệu Chuế Không mấy chục mét con Triệu Chuế Không trong khoảnh khắc đánh ra một đòn vừa rồi, bụng và ngực hắn đã bị chém liên tiếp mất nhát. Thậm chí có một nhát kiếm còn rạch qua từ ngực trái đên vai, tuy chỉ cắt phá phần da nhưng vị trí chính là trái tim, cơ hồ một kiếm đoạt mạng

- Công kích thật kỳ lạ, quả táo nhỏ đáng yêu, ánh sáng tâm linh của muội đúng là không tệ... Nhưng sao ta lại cảm thấy như đang đối mặt với hai đối thủ vậy? Một người tấn công ta, người kia chạy khỏi phạm vi công kích của ta...

Triệu Chuế Không từ từ đứng dậy. Hắn cúi đầu nhìn vết thương trên ngực rồi đột nhiêm mỉm cười hỏi Triệu Anh Không.

"Nhạy bén... Sức quan sát nhạy bén gần như trực giác của dã thú. Nói đúng ra... Ca ca mới là thiên tài mạnh nhất từ xưa tới nay của thích khách thế gia."

Triệu Anh Không mỉm cười, cũng không đáp lại. Hai người đều không tiếp tục tấn công nữa, nhất thời không khí có vẻ thoáng trầm xuống.

- Quả táo nhỏ... Muội biết ý nghĩa của trận chiến cuối cùng này không?

Triệu Chuế Không chợt ngẩng đầu nhìn trời, một lúc lâu sau mới lên tiếng.

- ...Ca ca có ý gì? Là muốn với ta cách gì định mệnh hay là tiếp tục giả ngây giả dại ư?

Triệu Anh Không ngạc nhiên hỏi.

- Không, không phải mấy chuyện vặt vãnh ấy...

Triệu Chuế Không cúi đầu xuống, khuôn mặt vẫn mỉm cười, chỉ là thần sắc điên cuồng của hắn đã hoàn toàn biến mất, nói:

- Là một cảm giác khác. Đến mãi gần đây ta cũng mới cảm nhận được một chút... Có điều muội không biết cũng tốt. Nếu nói đến định mệnh, chiến đấu giữa chúng ta có thể coi là định mệnh không? Ngày qua ngày chờ đợi quả táo nhỏ mau trưởng thành, ngày qua ngày mong ngóng quả táo nhỏ mau chín đỏ, không ngờ đến khi quả táo nhỏ thật sự tới trước mặt ta, trong lòng lại có chút không nỡ.

http://tieulun.hopto.org

- Là cô độc phải không? Ca ca...

Triệu Anh Không mỉm cười dịu dàng, trong mắt không còn một chút xíu nào vẻ lạnh lẽo nữa, chỉ có cảm giác ấm áp phảng phất như nhìn thấy người thân. Nàng nói:

- Ta và ca ca đều cô độc giống nhau, nhưng ta không có được dũng khí như ca ca, có thể một mình gánh vác tất cả tội lỗi cùng thống khổ, còn ta thì chỉ biết như một đứa bé cứ mãi luôn ngủ say.Ca ca, vì thế nên huynh mới giết một nhân cách khác của ta đúng không? Là vì không nỡ, hay là vì cô độc?

- Có điều ta may mắn hơn ca ca, bởi vì bên cạnh ta xuất hiện những đồng đội đáng để nhờ cậy. Trong lòng nhân cách phụ của ta đã đầy tình cảm, những cảm xúc đó thậm chí cả người đang ngủ say là ta cũng có thể cảm nhận được. Thật là ấm áp, thật là bình yên , cho nên ta lại càng hiểu sự cô độc của ca ca, cho nên ta mới có thể thức tỉnh... Bởi vì ta biết, lần này đã đến lúc ta gánh vác tất cả rồi. Ca ca, trận chiến cuối cùng này có ý nghĩa gì ta không biết, nhưng đối với chúng ta mà nói, nó chính là trận chiến cuối cùng!

Dứt lời, nàng đã lại biến mất khỏi chỗ đứng.

- Vậy sao?

Triệu Chuế Không cũng không di chuyển, hắn đột nhiên vung tay sang bên cạnh. Khiến cho người ta phải kinh ngạc là thân ảnh Triệu Anh Không không ngờ lại xuất hiện đúng phía đó, tuy vẫn dùng tư thế chạy tới gần Triệu Chuế Không nhưng tốc độ đang càng lúc càng chậm.

- Quả táo nhỏ, đây không phải câu trả lời ta mong muốn...Nếu muội vẫn kiên trì với đáp án như vậy thì ta cũng chỉ có thể hái muội xuống, gọt đi lớp da mềm mại bên ngoài, cắt mở phần thịt ấm áp, sau đó lôi khúc xương trắng tinh ra ngoài... Như thế quả táo sẽ biến thành hư thối. Chỉ nghĩ đến đấy thôi ta đã hưng phất như sắp bắn hết cả ra đây!

Triệu Chuế Không khẽ rung dao găm, một tia mảnh màu đỏ máu có thể được bằng mắt thường, thuận theo lưỡi dao chém về phía xa. Trong phạm vi tia sáng vụt qua, tất cả mọi thứ đều bị cắt đứt, phảng phất như cả không gian cũng bị chém phá, xuất hiện từng đoạn ngắt ngoằn nghèo giống như thủy tinh tan vỡ, mà hướng tia đỏ dó chém xuống chính là Triệu Anh Không với tốc độ đang càng lúc càng chậm. Nói thì chầm, xảy ra thì nhanh, một thanh trường kiếm vô hình đột nhên chém xả xuống từ phía trái sang phải Triệu Chuế Không. Nhát kiếm này tới thực đột ngột, Triệu Chuế Không lại phảng phất như đã biết trước,con dao găm khẽ vung lên cản lại, cả người mượn theo lực chém của thanh kiếm lùi ra xa.

Nhưng ngay lúc Triệu Chuế Không vừa rời đi được nửa mét, phía hắn hướng tới đột nhiên có một bàn tay thò ra. Bàn tay này trắng muốt như ngọc, nhỏ nhắn đáng yêu, nhưng Triệu Chuế Không lại không hề dám chạm vào nó. Cùng lúc bàn tay vươn tới, thân thể Triệu Chuế Không liền bắt đầu gia tốc mạnh liệt, gần như như bắn ngược lại phía bàn tay xuất hiện. Chưa tới một chớp mắt, Triệu Chuế Không đã lùi ra xa hơn mười mét, cách bàn tay càng lúc càng xa, nhưng một thanh trường kiếm vô hình đã chạm vào lưng hắn theo hướng đang lùi lại. Theo gia tốc, thanh trường kiếm trực tiếp đâm vào bụng hắn từ sau lưng ra phía bụng, tuy chỉ đâm sâu được vài phân đã bị hắn thoáng lắc người tránh qua, nhưng dây dù sao cũng là lần đầu tiên Triệu Anh Không làm hắn bị thương.

- Đúng là đẹp đẽ, quả táo nhỏ... Hay phải nói là hai quả táo nhỏ?

Triệu Chuế Không sờ sờ sau lưng, bật cười giống như không cảm thấy đau đớn gì. Sau lưng hắn là Triệu Anh Không đang đứng mỉm cười, nàng cầm một thanh trường kiếm trong suốt, trên mũi kiếm dính một chút máu tươi, nhìn phảng phất như những giọt máu đang lơ lửng giữa không trung.

- Ca ca cũng xấu lắm nhé, rõ ràng ánh sáng tâm linh có hiệu quả không gian lại nói thành cái gì mà niệm động lực phổ thông nhất, đúng là lừa người mà.

Triệu Anh Không nhẹ nhàng nói.

Hai bên đều hiểu mà không nói, cùng rõ thêm một chút về ánh sáng tâm linh của nhau.

Ánh sáng tâm linh là năng lực ở sâu nhất trong linh hồn mỗi sinh vật sống. Mỗi sinh vật, cho dù là vi khuẩn cũng đều có ánh sáng tâm linh đặc trưng của mình, cũng có thể gọi đó là một loại dấu ấn sinh mệnh. Chỉ

http://tieulun.hopto.org

có điều, ánh sáng tâm linh ngủ say ở tầng sâu nhất của ý thức con người, so với ý thức tầng đáy còn sâu hơn, nơi đó về cơ bản có thể coi là điểm bản chất nhất của sinh vật sống.

Ngoài một số rất ít người có thiên phú ra, phần lớn mọi người cả đời cũng không cách nào chạm tới được ánh sáng tâm linh của bản thân. Cho dù là một trong rất ít người đó thì tối đa cũng chỉ có thể cảm giác được sự tồn tại của ánh sáng tâm linh, muốn sử dụng nó thì vạn vạn lần không được. Có điều, nếu nói ngược lại,cơ nhân tỏa có thể giải đáp rất nhiều vấn đề. Từng bước từng bước khai mở cơ nhân tỏa, đến khi đạt tới tầng thứ tư, mọi đều có thể sơ bộ sự dụng ánh sáng tâm linh của mình. Nhưng tiếp sau đó, theo việc sử dụng ánh sáng tâm linh, ác ma ẩn nấp trong tầng sâu nhất của ý thức cũng sẽ được thả ra, nó chính là thứ gọi là tâm ma. Năm xưa, em gái của Triệu Chuế Không, Triệu Nhị Không, chính là vì tiếp xúc trực tiếp với tầng sâu nhất của ý thức nên mới sinh ra thảm kịch, có thể cho rằng đó là trở ngại lớn nhất trước khi đạt được ánh sáng tâm linh.

783. Chương 22: Không (3)

Theo tình huống bình thường, về cơ bản khi mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư sơ cấp sẽ đều có được ánh sáng tâm linh, mà đến tầng thứ tư trung cấp sau khi vượt qua tâm ma, ánh sáng tâm linh sẽ căn cứ theo đặc điểm của từng người mà cá nhân hóa. Ví dụ như ánh sáng tâm linh của La Cam Đạo là trường lực AT, ánh sáng tâm linh của clone Trịnh Xá là Lệ viêm, ánh sáng tâm linh của Trịnh Xá là Tiềm long biến, hình thức biểu hiện cụ thể của ánh sáng tâm linh mỗi người đều khác nhau. Trường hợp bình thường là như vậy, nhưng cũng có những người thiên phú siêu quần cực cá biệt, ví dụ như Hạo Thiên, thậm chí còn chưa mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư đã có ánh sáng tâm linh, ví dụ như La Cam Đạo tuy thực lực bản thân cực yếu nhưng dựa vào hợp thể với EVA 01 mà cũng có ánh sáng tâm linh cá nhân hóa Trường lực AT. Lại còn cả Triệu Anh Không và Triệu Chuế Không, bọn họ đúng là chưa vượt qua được tâm ma nhưng cũng có ánh sáng tâm linh cá nhân hóa, mấy người này đều là loại thiên phú siêu quần, hoặc là có nguyên nhân đặc biệt.

Triệu Anh Không cười nhẹ, bấy giờ mới nói:

- Ta cũng phải sau khi hợp thể với nhân cách phụ mới lĩnh ngộ được ánh sáng tâm linh của bản thân mình, tên của nó là... Tấm gương hai mặt. Ban đầu ta là ta, cô ấy là cô ấy, sau đó hợp thể rồi ta không còn là ta, cô ấy không còn là cô ấy. Nhưng theo ánh sáng tâm linh xuất hiện, ta vẫn là ta, cô ấy vẫn là cô ấy, đến khi chiến đấu ca ca sẽ phải đối mặt với cả hai ta đấy. Vậy còn ca ca? Ánh sáng tâm linh của huynh là gì vậy?

- Ánh sáng tâm linh của ta à....

Triệu Chuế Không mỉm cười nhẹ nhàng, trong đôi mắt lại dần dần tràn ngập tơ máu, giống như vừa có máu tươi nhỏ vào, trông cực kỳ đáng sợ. Hắn chầm chậm nói:

- Thốn bộ.

"Ca ca... Chung quy vẫn không bỏ được chấp niệm trong long, chung quy vẫn không cách nào vượt qua tâm ma sao?"

Kỳ thực với thực lực của Triệu Chuế Không mà nói, hắn là phải có được thực lực tầng thứ tư trung cấp từ lâu rồi. Trên thực tế, nếu nói về sức mạnh không thôi thì hắn đúng là một trong những cường giả ở đẳng cấp này, nhưng hắn cũng thật sự chưa vượt qua được tâm ma, hoặc có thể nói bản than hắn chính là tâm ma...

"Thốn bộ à? Theo tên gọi có thể cho rằng..."

Triệu Anh Không cũng không còn cơ hội tiếp tục suy nghĩ nữa, bởi vì đòn tấn công tiếp theo của Triệu Chuế Không đã tới trước mặt. Chỉ là một cú lao tới đâm rất bình thường lại khiến nàng có cảm giác không thể tránh né, tuy mũi dao găm đỏ chót ở ngay trước mắt nhưng Triệu Anh Không lại thấy như con dao găm đâm tới từ khắp bốn phương tám hướng, dù di động sang phía nào cũng sẽ bị đâm trúng, cảm giác như vậy thật sự rất không ổn.

"Áp lực của khí thế sao? Không thể nào. Ta sao có thể bị áp lực khí thế ảnh hưởng được?"

http://tieulun.hopto.org

Triệu Anh Không cũng không nghĩ ngợi nhiều, thân hình lóe lên, biến mất khỏi chỗ đứng, đồng thời một Triệu Anh Không khác chợt xuất hiện sau lưng Triệu Chuế Không, trọng kiếm vô hình chém ngang về phía hắn.

Roạt!

Một tiếng vang nhẹ, khi thanh trọng kiếm vô hình tiếp xúc với thân thể Triệu Chuế Không, hắn vẫn không chút do dự vung dao găm đâm thẳng tới trước. Kết quả thật khiến cho người ta phải kinh ngạc, nhát dao của Triệu Chuế Không rõ ràng là đâm vào khoảng không nhưng trên vai Triệu Anh Không sau lưng hắn lại bắn ra máu tươi. Vai bị dao găm đâm thủng, trường kiếm trong tay cũng không giữ được lực đạo, sánh hai bên, Triệu Anh Không quyết đoán nhảy lùi về sau.

- Triệu Chuế Không! Ngươi làm thế nào đâm trúng được ta?

Sắc mặt Triệu Anh Không lạnh băng, không có chút nào vẻ quyến rũ như khi mỉm cười dịu dàng lúc trước. Dung mạo tuy không thay đổi nhưng vẻ quyến rũ đó vừa biến mất, cả người trông lại thêm một phần anh khí, khuôn mặt thiên về trung tính nhìn qua thật sự có một vẻ mỹ lệ riêng, nàng là Triệu Anh Không nhân cách phụ.

- Quả táo nhỏ này, ồ, biến thành quả táo nhỏ xanh non rồi... Phải học quả táo nhỏ đã thành thục nhé. Dựa dẫm vào người khác không bằng dựa vào chính mình đâu. Nếu muốn biết ta làm thế nào đâm trúng muội thì tự suy nghĩ đi.

Triệu Chuế Không mimg cười ôn nhu, trong lúc cười lại vung dao găm nhẹ nhàng đâm tới. Triệu Anh Không sau lưng hắn lại lập tức biến mất, khi xuất hiện càng ở cách hắn mấy chục mét nhưng một dao này vẫn như trước tạo thành một vết thương trên người nàng. Cũng may Triệu Anh Không kịp thời nâng trường kiếm lên ngăn cản mới để vết thương chỉ trúng vào tay.

- Quả táo nhỏ, muội cứ che chở cho cô ấy mãi, như thế thì vĩnh viễn chỉ có thể trở thành một quả táo xanh chua thôi đấy.

- …Nhưng vẫn tốt hơn là bị ca ca tàn bạo hái xuống đúng không?

Triệu Anh Không mỉm cười dịu dàng, nói.

"Ánh sáng tâm linh của ta là hình thành hai bản thân 'ta' độc lập, tuy trong cùng một lúc chỉ có thể xuất hiện một người, người còn lại sẽ ở trong dị không gian giống như nấp trong gương, không thể công kích, không thể bị thương… Nói cách khác, chỉ cần một 'ta' thu hút kẻ địch, một 'ta' khác nhân cơ hội tiến tới chỗ an toàn, vậy chiến đấu tầm trung và tầm gần ta sẽ ở vào thế bất bại, vậy thì hắn làm thế nào đánh trúng ta?"

Triệu Anh Không trong lòng không ngừng suy nghĩ, vừa rồi Triệu Chuế Không nói không hề sai, Triệu Anh Không nhân cách phụ dù sao cũng không phải nhân cách chính, nàng không cách nào giống như nhân cách chủ trong tất cả tình huống nào cũng có thể bình tĩnh suy luận, có thể nói, đây là chênh lệch trời sinh giữa hai nhân cách.

"Thốn bộ, thốn bộ, nếu là năng lực mang tính không gian, chẳng lẽ là chỉ…"

Triệu Anh Không lại cản mấy lần công kích của Triệu Chuế Không, mỗi lần đều không thể tránh khỏi nhận thêm trên người một vết thương. Mỗi lần đều chỉ đâm ra một cách đơn giả, rõ ràng chỗ đó trống rỗng, nhưng lần nào cũng bị đâm trúng, liên tục mấy lần, Triệu Anh Không cuối cùng cũng tìm thấy quy luật bên trong.

- Thốn bộ… Ca ca, ánh sáng tâm linh của huynh là chỉ trong một phạm vi nhất định, tất cả mọi không gian huynh đều chỉ cần một bước là có thể tới sao? Nói cách khác, là thu hẹp không gian? Chẳng trách, dao găm của huynh có thể công kich tới ngoài trăm mét, chỉ cần khẽ vung lên là tới được. Ta lúc trước còn tưởng là tác dụng của niệm động lực, xem ra căn bản đều do ánh sáng tâm linh của huynh, thốn bộ.

Thời cổ có thứ gọi là thập bộ nhất sát, cũng tức là ở bất kỳ vị trí nào trong phạm vi mười bước đều thuộc phạm vi của một đòn. Mà cái gọi là thốn bộ, không phải có ý là mọi cự ly xung quanh người đều nằm trong phạm vi một bước di chuyển của hắn sao? Con dao găm đó nhỏ như vậy,trong phạm vi chỉ một bước ngắn,

http://tieulun.hopto.org

Triệu Chuế Không tùy ý đâm ra quả đúng là trăm phát trăm trúng, cũng chẳng trách Triệu Anh Không dù làm thế nào cũng không thể tránh nổi.

"Nếu là như thế...Vậy không thể cứ mãi tránh nẽ, ca ca, ý của huynh là thế phải không? Muốn giải thoát nhanh một chút ư?"

Triệu Anh Không khe khẽ thở dài, bất quá nàng lập tức xốc lại tinh thần, miệng nói:

- Ca ca, xin lỗi... Ta tuyệt đối không thể thất bại, cho dù có... Ta cũng tuyệt đối không thể bại trong tay huynh. Đồng đội ta còn đang khổ chiến, kể cả ta không cách nào trợ giúp họ thì cũng tuyệt đối không thể để ca ca tới làm hại họ. Vì thế ca ca, cùng ta...

Vừa dứt lời, Triệu Anh Không đột nhiên biến mất không thấy, xung quanh cũng không xuất hiện một Triệu Anh Không kia nữa. Lần này là biến mất thật sự, hoàn toàn khác với lúc trước một người xuất hiện, một người biến mất, mặc cho Triệu Chuế Không tìm tòi thế nào cũng không ra được một chút manh mối.

- Quả táo nhỏ, chỉ ẩn nấp thôi cũng không phải là cách...

Triệu Chuế Không còn chưa dứt lời, một thanh trường kiếm đã đâm thẳng vào sau lưng hắn. Hắn cũng không quay người, khẽ tung thân nhảy lên, dao găm lại đâm tới trước, nhưng trường kiếm sau lưng còn chưa biến mất, dao găm hắn đâm ra đột nhiên dính vào một bàn tay bé nhỏ, mềm mại vừa xuất hiện. Triệu Anh Không cứ như vậy, tươi cười rạng rỡ đứng trước mặt hắn, khoảng cách giữa hai người chỉ có mấy chục phân.

- Ca ca, bắt được huynh rồi nhé...

Triệu Anh Không thuận theo dao găm nhẹ nhàng miết lên ngón cái Triệu Chuế Không. Nói thì chậm, xảy ra thì nhanh, tất cả chỉ phát sinh trong chưa tới không phẩy không mấy giây, từ lúc trường kiếm xuất hiện, Triệu Chuế Không nhảy lên, cho đến lúc Triệu Anh Không xuất hiện, bắt lấy ngón tay cầm dao găm của hắn, mọi thứ hoàn thành trong nháy mắt. Tiếp đó Triệu Chuế Không toàn thân thả lỏng, chi có cánh tay không cầm dao găm là khẽ rung động một chút.

- Cho dù là khéo léo mượn lực thì cũng cần có lực mới được. Ca ca đúng là rất quen thuộc với ta… Nhưng mà, huynh thật sự không dùng lực sao?

Triệu Anh Không mỉm cười, cũng không tiếp tục công kích mà khẽ đưa mắt ra sau lưng Triệu Chuế Không, ở đó không ngờ lại có một Triệu Anh Không khác hình dạng y hệt. Chỉ có điều thần sắc Triệu Anh Không này khi nhìn Triệu Chuế Không mang đầy thù hận, còn có một vẻ mê mang không cách nào diễn tả được, trên tay nàng đang cầm thanh trường kiếm vô hình.

- Ca ca, ta có đến hai ánh sáng tâm linh đấy nhé. Ánh sáng tâm linh của ta là hủy diệt, có thể làm tiêu tan ánh sáng tâm linh của đối phương, còn của cô ấy là tấm gương hai mặt... Đã hiểu chưa? Lần này ca ca không chạy thoát được đâu.

Cánh tay kia của Triệu Chuế Không khe khẽ chấn động, nhưng lại không có chuyện gì xảy ra. Sau khi Triệu Anh Không bắt lấy ngón tay hắn, ánh sáng tâm linh của hắn liền tan biến với tốc độ cực nhanh. Tất nhiên, có được thì nhất định phải có mất, ánh sáng tâm linh của Triệu Anh Không cũng không ngừng tiêu hao với tốc độ cực nhanh, hơn nữa mức độ tiêu hao của nàng còn phải gấp đôi mới đúng. Một thân thể chịu đựng gánh nặng của hai ánh sáng tâm linh hoàn toàn khác biệt, độ tiêu hao như vậy cũng chỉ có loại cường giả như Triệu Anh Không mới có thể sử dụng được, cho dù là thiên phú dị bẩm như Hạo Thiên thì có lẽ cũng sẽ bị hút thành xác khô.

Triệu Chuế Không cũng không kinh hãi, trên mặt hắn vẫn mang nụ cười mỉm gần như điên cuồng. Đúng vậy, hai mắt giăng đầy tơ máu, ánh mắt đầy cuồng loạn, mặt lại nở nụ cười. Hắn cũng không di động nửa thân trên mà dưới chân dùng lực nhảy vọt lên trên. Nhưng hắn vừa mới nhảy lên liền trông thấy Triệu Anh Không trước mặt ý cười càng thêm đậm, còn Triệu Anh Không ở sau lưng hắn thì thanh trường kiếm vô hình trong tay đã bắt đầu lấp lóe quang mang kịch liệt.

Từng phân một của thanh trường kiếm vô hình tỏa ra ánh sáng trắng mãnh liệt, cả thanh kiếm cũng từ trạng thái trong suốt hiện ra hình dáng thực, đó là một thanh trọng kiếm kỵ sỹ màu vàng kim, trên thân kiếm cổ xưa có khắc những dấu ấn vô danh. Sau đó Triệu Anh Không vung kiếm lên, một dải ánh sáng

http://tieulun.hopto.org

màu trắng rực rỡ bao trùm lấy Triệu Chuế Không và Triệu Anh Không nhân cách chủ, mang theo hai ngươi bay vọt lên giữa không trung.

Hai người vừa bị đẩy lên trời, cánh tay cầm dao găm của Triệu Chuế Không đã rút lại kịch liệt. Do hai người lúc này hoàn toàn nằm trong "sức mạnh", cho dù có hiệu quả hộ thân tự động của ánh sáng tâm linh, luồng kiếm quang đó còn chưa giết được họ nhưng bị trọng thương cũng là chắc chắn, hơn nữa lực lượng khi bị đánh trúng.... Tuy chỉ là lực bị động nhưng đó cũng là lực, mà với trình độ mượn lực khéo léo của Triệu Anh Không, trong điều kiện cận thân như thế này, mỗi động tác của nàng mới là sát chiêu chân chính.

Tất cả đều đã muộn, cùng là người có năng lực nhập vi, mỗi động tác nhẹ nhàng đều bị đối phương cảm ứng được, khi Triệu Chuế Không vụt dùng sức kéo tay lại, Triệu Anh Không cũng thuận theo luồng lực này vặn về phía trước. Bụp một tiếng nhẹ nhàng, mấy ngón tay nắm dao găm của Triệu Chuế Không đều bị vặn trật khớp, mà còn chưa hết, Triệu Anh Không lại càng thuận theo lực đạo nắm lấy cổ tay Triệu Chuế Không.

784. Chương 22: Không (4)

- Ca ca, tiếp theo huynh sẽ làm gì đây?

Triệu Anh Không cười nhẹ, vừa nói vừa khẽ rung tay, dễ dàng vặn trật khớp cổ tay Triệu Chuế Không. Có điều cũng chỉ đến như vậy, trước khi cổ tay trật khớp, mấy ngón tay còn lại của Triệu Chuế Không khẽ bật ra, con dao găm màu đỏ máu đã bắn lên cao, tiếp đó cổ tay hắn rời ra, Triệu Anh Không thuận theo cổ tay đó bắt về phía cánh tay Triệu Chuế Không.

Triệu Chuế Không tựa như đã hoàn toàn vứt bỏ cánh tay này, hắn cũng mặc kệ động tác Triệu Anh Không, cánh tay còn lại khẽ búng vào chuôi dao đang ở giữa không trung. Một luồng lực đạo phát ra đẩy dao găm bay tới một vị trí khó hiểu, còn hắn thì tự kéo cánh tay đang bị khống chế của mình, chợt vặn một cái, dễ dàng vặn gãy cánh tay đó, phảng phất như không hề cảm thấy đau đớn gì. Khi vặn gãy cánh tay, hắn thậm chí còn cười nhẹ một tiếng, thân thể khẽ rung lên phảng phất như đang hưng phấn, mặc cho Triệu Anh Không lại đánh trật khớp cánh tay hắn.

- Quả táo nhỏ... Tất cả đã đến lúc kết thúc rồi!

Triệu Chuế Không mỉm cười nói, con dao găm bị hắn búng đi không biết từ lúc nào lại bay tới sau lưng hắn, thuận theo cánh tay bị vặn trật khớp của hắn đâm về phía trước. Do bị tay phải chặn lại, Triệu Anh Không không có cách nào nhìn thấy mũi dao đang đâm về phía nàng, hơn nữa chính vì đang bắt lấy cánh tay kia nên khoảng cách theo đường thẳng với dao găm cũng là gần nhất... Cho dù đã mất đi ánh sáng sáng tâm linh tính chất không gian, Triệu Chuế Không cũng tuyệt không phải kẻ yếu mặc cho người khác sắp đặt.

Roạt!

Một âm thanh nhỏ vang lên, dao găm dễ dàng cắt đứt cánh tay trật khớp của Triệu Chuế Không, hơn nữa còn thuận theo máu thịt đâm thẳng vào bàn tay Triệu Anh Không. Đồng thời, do cánh tay đứt rời mà thoát khỏi sự khống chế của Triệu Anh Không, Triệu Chuế Không lập tức sử dụng ánh sáng tâm linh thốn bộ, cánh tay còn lại khẽ điểm xuống. Con dao găm phảng phất như đang được một bàn tay điều khiển, không ngờ lại tự động xay tròn, lúc này nó vẫn nằm giữa bàn tay Triệu Anh Không, xoay tròn một lượt lập tức cắt rời cả bàn tay nàng xuống. Đó còn chưa hết, ánh đỏ lóe lên, con dao găm lại đâm về phía yết hầm Triệu Anh Không.

- Ca ca, không có đơn giản như vậy đâu. Chưa đánh bại được ca ca, ta làm sao mà chết được?

Triệu Anh Không khẽ cười, nàng cũng không nhìn bàn tay bị cắt rời của mình, cơ thể chợt lóe lên. Keng một tiếng thanh thúy, một thanh trọng kiếm vô hình đột nhiên xuất hiện chặn lấy con dao găm đỏ máu, chỉ là khi nhìn lại thì nụ cười trên mặt nàng đã biến mất, ngược lại còn mang theo vẻ thù hận.

- Nhân cách phụ?

Triệu Chuế Không chỉ vừa kịp có phản ứng gấp gáp, một bàn tay nhỏ bé trắng nõn đã từ sau vai hắn vọt tới, dễ dàng bắt lấy xương quai xanh, hơn nữa hai ngon tay còn sắp sửa chạm tới cổ. Nói thì chậm, xảy ra

http://tieulun.hopto.org

thì nhanh, bàn tay Triệu Chuế Không lại khẽ điểm vào hư không, trước khi ánh sáng tâm linh bị phong tỏa, con dao găm đỏ máu một lần nữa bị khống chế, hơn nữa còn đâm ngược về chính hắn.

"Ca ca, nếu như chúng ta trưởng thành... Này, ca ca, chú ý nghe nào. Đến lúc đó muội sẽ gả cho huynh, sau đó lại tìm cho Nhị Không một ông chồng tốt... Hì hì, khi ấy chúng ta sẽ mãi mãi ở cùng nhau. Nếu như mấy lão già trong gia tộc dám tới làm phiền, chúng ta trước hết sẽ hủy diệt thích khách thế gia rồi sẽ tính, huynh thấy có được hay không, ca ca..."

"...Ca ca, muội khó chịu lắm, ác ma trong cơ thể như đang muốn lao ra vậy... Ca ca, muội còn có thể áp chế được con ác ma này bao lâu nữa..."

"...Muội nói bao nhiêu lần rồi, khi đối mặt với kẻ địch thì luôn phải mỉm cười thế này này, chỉ có ánh mắt thì lạnh lùng nhìn đối thủ, không được cười cười ngớ ngẩn như vậy nữa, ca ca..."

"...Không được chết, ta đã nói phải để mọi người cùng nhhau sống sót, chúng ta tìm biện pháp giải quyết ẩn hoàn trong cơ thể, sau đó cùng sống với nhau vui vẻ cả đời… Ta không muốn chỉ có một mình, ta không muốn sống sót cô độc một mình. Oa, Triệu Chuế Không! Ta hận ngươi, ta hận ngươi mãi mãi!"

Ký ức ngày xưa, ba đứa bé cô đơn nhìn nhau, khích lệ lẫn nhau sống sót, tất cả đều hy vọng có thể trở thành người thân yêu nhất của đối phương, cũng hy vọng đối phương có thể trở thành người thân yêu nhất của mình. Cho dù không thấy được tương lai, nhưng có thể được nhìn thấy nhau đã là hạnh phúc lắm rồi.... Nhưng rồi tất cả cuối cùng cùng cũng kết thúc, chỉ còn lại bóng tối và lạnh lẽo sau khi mất đi đồng đội, trên con đường không thể thấy được tương lai, càng bước càng trầm luân...

"Ca ca, ta đã đã tìm được đồng đội mới... Ta nhất định sẽ không để huynh một mình trần luân cô độc nữa!"

Ầm một tiếng vang dội, hai người đang quấn lấy nhau rơi thẳng xuống đất, phá ra một lỗ sâu hoắm. Triệu Anh Không vẫn áp chặt vào sau lưng Triệu Chuế Không, Triệu Chuế Không thì yên lặng đứng đó. Nếu không nhìn hoàn cảnh xung quanh cùng bộ dạng hai người lúc này thì thoạt trông họ thật sự giống một đôi tình nhân.

- Ca ca, không được đâu nhé, lại muốn bắt ép ta lần nữa sao? Lại muốn một mình chịu đựng đau khổ cùng cô độc lần nữa sao? Ca ca, lần này ta chắc chắn sẽ không buông tay đâu!

Trước mặt Triệu Chuế Không, một con dao găm màu đỏ máu không ngờ lại đang đâm vào tim hắn, chỉ là mới đâm sâu được có nửa phân mà thôi. Bàn tay nhỏ vốn đang bắt xương quai xanh hắn bây giờ lại dịch sang bên, nắm chặt lấy lưỡi dao, bàn tay còn lại của Triệu Chuế Không thì đang đặt lên chuôi dao, như muốn đẩy nó đâm sâu vào tim mình.

- Ca ca, đây là Vampire touch đúng không? Vũ khí ma pháp truyền thuyết cấp 2A, nhưng lại không có bất kỳ thuộc tính cộng thêm nào. Đặc điểm duy nhất của nó là có thể hấp thu thuộc tính ánh sáng tâm linh của đối phương. Không phải trực tiếp hấp thu ánh sáng tâm linh mà chỉ vỏn vẹn hấp thu thuộc tính đặc thù của ánh sáng tâm linh đối phương mà thôi, hơn nữa cũng chỉ duy trì được trong chốc lát ngắn ngủi. Nếu so với người khác thì nó thật sự là gân gà, nhưng đối với chúng ta mà nói... Không, đối với tất cả những kẻ không hoàn chỉnh do thích khách thế gia chế tạo ra mà nói, nó chính là cứu tinh duy nhất để chúng ta có thể sống sót.

Triệu Anh Không vừa nói, trong mắt nàng đột nhiên rơi lệ. Nàng cứ như vậy, dựa sát vào tấm lưng rộng của Triệu Chuế Không mà rơi lệ không ngừng. Con dao găm màu đỏ máu không ngừng cắt phá tay nàng, máu tươi trong lòng bàn tay thuận theo lưỡi dao nhỏ xuống ngực hắn, máu của hai người từ từ hòa vào nhau.

- Ánh sáng tâm linh của chúng ta ngay từ lúc sinh ra đã không hoàn chỉnh. Tuy về một số phương diện so với người bình thường thì mạnh hơn nhiều, ánh sáng tâm linh cũng có thể dễ dàng tiếp xúc, khống chế, nhưng chính vì như thế nên tâm ma lại càng dễ dàng khống chế chúng ta. Ngoài ta, càng tiếp cận tầng thứ tư trung cấp, chúng ta càng không còn cách nào cứu vãn được, mãi đến khi ta hợp nhất với nhân cách phụ mới thật sự biết được tất cả... Con dao găm Vampire touch này vừa khéo có thể hoàn thiện bộ phận thiếu hụt của chúng ta, vì thế thế ta mới chú ý tìm kiếm. Chỉ cần hấp thu ánh sáng tâm linh cũng có thiếu sót một bộ phận, giống như ta và huynh... Là các thành viên duy nhất của thích khách thế gia trong thế giới luân hồi, chỉ có chúng ta mới là người mang ánh sáng tâm linh không hoàn chỉnh, hơn nữa cường độ cũng vừa khéo không chênh lệch nhau lắm. Một khi con dao găm này đâm xuyên chúng ta, huynh bị đâm thủng

http://tieulun.hopto.org

tim chết trước, ánh sáng tâm linh của huynh sẽ thuận theo nó truyền sang cho ta, đến lúc ấy ta sẽ có ánh sáng tâm linh hoàn chỉnh mà sống sót... Ca ca, huynh đúng là đồ đại ngốc!

Triệu Anh Không liên tục rơi lệ, khuôn mặt nhỏ bé khẽ cọ vào lưng Triệu Chuế Không.

- Tại sao ca ca ngay từ đầu đã ép buộc nhân cách phụ của ta phải không ngừng mạnh lên? Cho dù là dùng thù hận, cho dù là dùng tâm hồn méo mó, cho dù là dùng lời lẽ ác độc cùng công kích bạo lực cũng nhất định phải làm nhân cách phụ của ta mạnh lên? Bởi vì ca ca đang chờ đợi. Chờ đợi ánh sáng tâm linh của ta đạt tới cường độ ngang bằng với huynh, đến lúc đó mới có thể chịu đựng được một nửa ánh sáng tâm linh của huynh. Ca ca ngốc, rõ ràng đã bị tâm ma khống chế, tại sao lại còn thức tỉnh lại mà làm tất cả vì ta... Huynh là đồ đại ngốc!

Nói đến đây, Triệu Anh Không cuối cùng cũng không nhịn được, bật khóc hu hu, bộ dạng đâu còn là cường giả đỉnh cấp gì nữa, rõ ràng là một thiếu nữ đang vô cùng thương tâm.

- ....Đúng là rất ngốc, những lúc ngẫu nhiên tỉnh lại...

Triệu Chuế Không vẫn quay lưng về phía Triệu Anh Không, trong mắt hắn đã không còn tơ máu, cũng chẳng còn nụ cười mỉm tàn bạo nữa, chỉ còn vẻ trầm tư phảng phất như đang nhớ lại một ngày đã xa. Hắn thì thào nói:

- Những lúc rảnh rỗi ngẫu nhiên tỉnh lại, chung quy cứ luôn nhớ tới những chuyện lúc ba người chúng ta còn ở cùng nhau, tất cả đều khó mà quên được, cho nên... Cho dù là một mình quả táo nhỏ muội cũng được, cố gắng sống cả phần của chúng ta đi. Biết muội đã tìm được đồng đội của mình, không còn trầm luân trong bóng tối và cô đọc nữa, ta rất vui...

Nói đoạn, tay hắn lại dùng lực, lưỡi dao lại đâm sâu về tim hắn thêm vài phân.

- Không, ca ca huynh thật ích kỷ, lại muốn kéo tay muội đâm về phía mình sao? Lúc trước đã như vậy, bây giờ cũng như vậy, muội thật ghét bộ dạng như thế của huynh... Vì thế...

Triệu Anh Không đột nhiên nhìn sang cách đó không xa, một Triệu Anh Không khác xuất hiện trước mặt hai người. Thần sắc nàng có chút vặn vẹo, phảng phất như thân thể không phải của nàng, từng bước từng bước như robot tiến về phía hai người.

- Dù sao cũng là nhân cách phụ mà, dù chỉ có mấy giây ngắn ngủi cũng được. Khoảng thời gian này tạm thời để tôi khống chế đi... Xin lỗi, người kia của tôi, đã bắt cô làm chuyện trái lương tâm như vậy. Bất quá, cũng sẽ không lần sau nữa đâu.

Triệu Anh Không mỉm cười rạng rỡ, nhẹ nhàng nói với Triệu Anh Không kia.

Nói xong, Triệu Anh Không kia đột nhiên nâng thanh trường kiếm vô hình lên, chỉ thẳng vào ngực Triệu Chuế Không, phía sau lưng hắn chính là thân thể Triệu Anh Không đang ôm sát vào.

- ...Quả táo nhỏ, đây là báo thù của muội với ta à? Thật đúng là... Làm ta chỉ muốn hôn muội một cái mới được. Ta thích muội từ lâu lắm rồi, nhưng mà chúng ta lại...

Triệu Chuế Không hơi hơi giãy giụa nhưng ánh sáng tâm linh trong cơ thể đã hoàn toàn bị Triệu Anh Không áp chế, mà nàng cũng liều mạng sử dụng ánh sáng tâm linh của mình khiến cho hắn căn bản không cách nào cử động được. Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể nhẹ buông dao găm xuống, đưa bàn tay dính máu hướng về sau vai, ở đó, người hắn yêu đang kề sát thân thể hắn, đó là điều duy nhất chống đỡ hắn sống sót...

Bàn tay dính máu khẽ chạm lên khuôn mặt nhỏ bé, dòng máu vẫn còn mang theo hơi ấm, ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve, như là người thân, như là người tình...

"Ca ca, cùng nhau nhé, lần này sẽ không để một mình huynh phải cô đơn nữa!"

- Không, đây không phải là báo thù, ca ca ngốc... Đây là báo đáp của muội với huynh. Lần này đến lượt muội nắm lấy thanh kiếm ấy rồi, cùng đâm thủng trái tim hai chúng ta... Lần này hãy để muội đâm nó xuống đi.

Trong tiếng nói, Triệu Anh Không kia đã vung thanh trọng kiếm vô hình đâm xuyên hai người, xuyên thủng trái tim cả hai một người, đem hai người nối liền với nhau, thật chặt...

http://tieulun.hopto.org

"...Người kia của tôi, cảm ơn cô, xin lỗi... Nếu thân thể tử vong, ánh sáng tâm linh của tôi còn có thể duy trì được khoảng một tiếng đồng hồ, khoảng thời gian này sẽ do cô thay tôi hoàn thành trách nhiệm của chúng ta vậy. Nhất định phải giúp Trịnh Xá thắng được trận chiến cuối cùng này nhé! Còn cả... nói với mọi người, thật xin lỗi, và cảm ơn..."

Triệu Anh Không mỉm cười khẽ nhắm mắt lại, tay nàng cũng buông dao găm ra. Đang lúc chuẩn bị thở phào thì Triệu Chuế Không chợt vươn tay, nắm chặt lấy tay nàng, cả hai người đều mỉm cười, cùng chậm rãi nhắm mắt lại...

785. Chương 23: Tập Hợp, Trận Chiến Cuối Cùng (1)

Chiến đấu vẫn tiếp tục, cho dù là nhiều người chết hơn nữa thì chỉ cần hai bên vẫn còn dư lực, trận chiến cuối cùng này sẽ vẫn tiếp tục...

Trong lúc các thành viên khác của Trung Châu đội đều đang chiến đấu, Trương Hằng cũng phải trải qua trận chiến định mệnh của cá nhân hắn.

Trương Hằng rất mạnh... Nếu không tính đến niềm tin, kiên trì, nghị lực, dũng khí gì gì đó, chỉ nói riêng về thực lực thì hắn cực kỳ mạnh mẽ. Nếu như phối hợp hoàn hảo, hắn thậm chí có thể tạo thành uy hiếp với Trịnh Xá và clone Trịnh Xá, hơn nữa còn là uy hiếp tuyệt đối trí mạng. Có thể nói, cho dù thực lực hắn phát huy được có dao động rất lớn thì cũng đứng chắc chân trong năm người hàng đầu Trung Châu đội, đó là sự cường hãn của hắn.

Cũng như vậy, vừa rồi đã nói qua, thực lực Trương Hằng phát huy ra có dao động rất lớn, hoặc là mạnh đến mức đủ sức uy hiếp được các cường giả đỉnh cao nhất, hoặc là yếu đến nỗi một cô gái cũng có thể giết hắn... Ví dụ như cô gái trước mặt.

Minh Yên Vi cùng Trương Hằng đã chiến đấu một lúc lâu. Ban đầu Trương Hằng một mực chạy trốn, cũng không phải hắn muốn từ bỏ cuộc chiến này, chỉ là vì khi tầm xa đấu tầm xa, Minh Yên Vi có năng lực dự cảm gần như nắm ưu thế tuyệt đối. Nếu không phải trong lòng nàng cũng do dự, không biết chừng đã sớm một tên bắn chết Trương Hằng rồi, đến bây giờ giằng co bắn tên kỳ thực cũng là vì nàng muốn cùng chết mà thôi.

Tên của hai bên cuối cùng cũng bắn ra, với khoảng cách ngắn như vậy thật sự trong chớp mắt đã tới nơi. Có điều, cũng không biết đây có phải là bản năng của con người hay không, trước khi một người chết đi, đều có cảm giác thời gian trôi qua cực chậm, phảng phất như dừng hẳn lại. Thân thể hai người mặc dù không thể di chuyển nhưng tinh thần lại cảm nhận được rõ ràng mũi tên đang bay tới càng lúc càng gần. Cả hai đều giống như kiệt sức, nhìn mũi tên đâm vào cơ thể, sau đó mang theo sinh mạng mình đi mất...

"Hằng! Cùng chết đi..."

"...Chưa thể chết được, anh còn chưa thể chết được. Rõ ràng đều có dũng khí để tiếp tục sống sót, sao có thể chết như vậy ở đây được?"

Hai tâm thái hoàn toàn khác biệt, đại biểu của nó cũng là hai ý niệm sống sót hoàn toàn khác biệt...

Khi mũi tên của Minh Yên Vi bắn tới, thân thể Trương Hằng đột biên bùng lên ánh sáng màu lục mãnh liệt, phảng phất như một mặt trời màu xanh thu nhỏ. Hắn cũng không chống cự, mặc cho mũi tên xuyên thấu qua trái tim mình. Tuy vậy nếu nói rõ ra thì cho dù hắn có chống cự cũng vô dụng, không cần biết hắn tránh né thế nào, trước khi bắn tên, Minh Yên Vi cũng đã đại khái biết được phản ứng của hắn ra sao rồi. Mũi tên kia dù thế nào đi chăng nữa cũng sẽ xuyên thủng trái tim hắn, cho nên hắn cũng dứt khoát không chuẩn bị tránh né gì cả, trực tiếp cắn răng nhận lấy một tiễn này.

Mà mũi tên của Trương Hằng cũng đồng thời xuyên thủng... cánh tay Minh Yên Vi. Đúng thế, xuyên thấu qua cánh tay đang cầm cung của nàng, trực tiếp cắt đứt tay nàng. Nhưng cũng chỉ đến như vậy là hết, mũi tên mang theo vết máu bắn ra xa.

- ...Tại sao? Tại sao lại là như thế này? Ngươi là tên hèn nhát, ngươi lại muốn một mình chạy trốn sao?

http://tieulun.hopto.org

Đến khi tên của hai bên đều đã bay đi thật xa, Minh Yên Vi mới như giật mình tỉnh lại, nàng cũng không để ý tới cánh tay đã đứt rời, chỉ nhìn Trương Hằng lẩm bẩm nói, trong mắt đầy vẻ tuyệt vọng sâu sắc.

Ngực trái Trương Hằng xuất hiện một lỗ hổng to bằng miệng bát, ở đó đừng nói tim tiếc gì, thậm chí đến cả phổi cũng không còn thấy đâu nữa. Lỗ hổng thẳng tắp có thể nhìn xuyên từ trước ra sau, vết thương như vậy chẳng cần là Trương Hằng, sợ là đến cả Sở Hiên cũng chắc chắn phải chết. Nhưng khiến người ta phải kinh ngạc là, hắn không những không ngã xuống đất, mà ngược lại còn nắm chặt lấy Cổ cung Xạ Thiên lang, mở to mắt nhìn Minh Yên Vi. Lỗ hổng trên ngực hắn bắt đầu khép lại với tốc độ có thể thấy được bằng mắt thường, chỉ trong hơn mười giây ngắn ngủi, vết thương trí mạng kia đã hoàn toàn lành lặn.

- Ánh sáng tâm linh của anh vừa khéo là thuộc tính hiện thực hóa sinh mệnh lực, chỉ cần ánh sáng tâm linh chưa tiêu hao hết là anh có thể coi như có thân thể bất tử... Này, em còn định bắn à!

Trương Hằng khẽ cười khổ, đột nhiên trông thấy Minh Yên Vi lại muốn dùng cánh tay còn lại nhặt trường cung ở dưới lên. Hắn hoảng hồn vội vàng lao vọt đến chỗ Minh Yên Vi, ôm chặt lấy nàng vào lòng, cũng mặc kệ cho nàng giãy giụa, trước tiên dùng ánh sáng tâm linh thuần màu lục giúp nàng cầm máu, sau đó tung chân đá văng trường cung bên cạnh đi thật xa. Tiếp theo hắn cũng không để ý tới Minh Yên Vi vừa cắn vừa xé vừa giãy giụa, chỉ lớn tiếng nói:

- Yên tâm đi, anh nói sẽ gánh vác là nhất định sẽ gánh vác, tỗi lỗi trước đây anh nhất định sẽ gánh chịu. Lúc này anh tuyệt đối không thể chết, không chỉ không cách nào chuộc lại tội lỗi của mình mà còn phụ lại niềm tin của đồng đội, vì thế...

Dứt lời, hắn mặc kệ Minh Yên Vi giãy giụa, xốc nàng lên vai rồi rút Goblin glider ra, nhảy lên trên, cũng không để ý Minh Yên Vi đang nói gì đó, cứ tự động bay về phía xa.

Đến tận bây giờ, Minh Yên Vi mới hiểu được, Trương Hằng thật sự đã khác. Tìm đến cái chết là hèn nhát, đó chẳng qua chỉ là để trốn tránh tội lỗi từng mắc phải, hoặc là trốn tránh đau khổ... Dù là nàng cũng vậy, mà Trương Hằng cũng vậy, cả hai đều như vậy. Nếu không, trong Resident Evil 2 nàng đã không nghĩ đến chuyện muốn cùng Trương Hằng đồng quy vu tận, mà Trương Hằng cũng đồng thời tìm đến cái chết. Trong lòng hai người đều mang ký ức không thể buông bỏ được, không buông bỏ được đối phương, nhưng lại cũng không cách nào đối mặt với đối phương, dù là nàng cũng vậy, mà Trương Hằng cũng vậy...

Chỉ là tới trận chiến cuối cùng này, Trương Hằng vậy mà lại thật sự lột xác đến mức ấy, không những có thể dũng cảm chiến đấu với nàng, mà càng có dũng khí gánh vác tất cả... Cho dù tội lỗi đó có thể cả đời cũng không cách nào quên được và bù đắp, nhưng hắn dù sao cũng thật sự có dũng khí để đối diện. Quả thực, Minh Yên Vi chưa bao giờ tưởng tượng đến một Trương Hằng như vậy...

"...Nhưng còn ta, tại sao trong tân lại vừa chua xót vừa ngọt ngào như vậy? Cho dù đã bị tổn thương đến như thế vẫn có thể tin tưởng được hắn sao? Ta..."

Trương Hằng trong lòng vừa khẩn trương vừa bất đắc dĩ, hắn thật sự không biết phải ứng phó với Minh Yên Vi clone này như thế nào. Nếu là Minh Yên Vi bản chính thì còn đỡ, trải qua thời gian chung sống dài như vậy, tuy quan hệ giữa hai người vẫn chưa có tiến triển gì quá lớn nhưng dù sao cũng không phải kẻ địch. Nhưng Minh Yên Vi clone này ngay từ đầu đã ở phía đối lập với hắn, hai người về căn bản vốn đã là kẻ địch. Hơn nữa Minh Yên Vi clone thân ở trong môi trường như Ác Ma đội, đừng nói cái gì mà tháo bỏ khúc mắc, chưa hoàn toàn nhập ma đã chứng tỏ tận đáy lòng nàng còn rất lương thiện rồi. Tình huống như vậy, Trương Hằng biết làm thế nào để thuyết phục được nàng đây? Cả bản chính cũng còn chưa đối phó xong, liên tiếp đối phó hai người... Hắn còn chưa có thực lực ấy.

Nhưng nếu thật sự nói giết, cho dù chỉ là clone của Minh Yên Vi thì hắn cũng không xuống tay nổi, dù sao cũng đều là Minh Yên Vi. Nếu quả thực phải giết thì hắn thà chết chứ không giết nàng... Vì thế bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể trước tiên khống chế nàng, dẫu sao thì không có cung tên, sức chiến đấu của Minh Yên Vi coi như bằng không, đến hết bước này rồi sẽ tính tiếp sao.

Còn về tương lai sẽ thế nào... Thật sự đối mặt với hai Minh Yên Vi thù hận hắn, tương lai sẽ ra sao... Hắn không biết.

"Ai, trước tiên cứ hoàn thành trận chiến cuối cùng này đã rồi tính sau. Cảm nhận được đằng kia có hai luồng khí thế cực mạnh đang đối chiến, có lẽ là chiến trường của Trịnh Xá. Trước tiên tới hỗ trợ Trịnh Xá

http://tieulun.hopto.org

giành được thắng lợi rồi hẵng nói, chuyện tương lai cứ để tương lai quyết định."

Trương Hằng nghĩ tới đây, tâm thần vừa định, thân thể lập tức thoáng run rẩy. Lần chữa trị lúc nãy đã tiêu hao quá nhiều ánh sáng tâm linh, hắn dù sao cũng mới chỉ ở trình độ tầng thứ tư sơ cấp, mà đó còn là nhờ trong Starship Troopers rèn luyện mới miễn cưỡng tiến vào được, còn chưa xa xỉ đến mức có thực lực sử dụng ánh sáng tâm linh. Nếu lại xuất hiện một vết thương trí mạng như vừa rồi nữa thì hắn thật sự không có cách nào chữa khỏi... Nói mới nhớ, sao tự dưng hắn thấy hai người trước mặt rất quen thuộc?

- ...Nhầm đường rồi! Đây không phải chiến trường của Trịnh Xá, mà là chiến trường của hai tên Sở Hiên. Mẹ nó, đúng là muốn hại chết người đây mà!

Trương Hằng điều khiển glider nhẹ nhàng bay ra xa, tới khi đến phạm vi chiến đấu của hai luồng khí thế mạnh mẽ kia, hắn mới phát hiện mấy bóng đen trước mắt đều đang lơ lửng trên không trung. Chờ hắn cẩn thận nhìn kỹ lại thì mới thấy mấy bóng đen trước mặt là hai tên Sở Hiên cùng một cô gái. Cả hai tên Sở Hiên đều không chút cố kỵ sử dụng -drive, dùng Gunkata phát huy kỹ năng chiến đấu này lên đến cực hạn. Ở quanh người bọn hắn, từng luồng ánh sáng tín niệm lực bắn ra liên tục, tạo thành từng đợt sóng xung kích cùng hủy diệt trên mặt đất, Trương Hằng trông thấy trong lòng cũng thầm phát lạnh.

- Hừ, lại muốn chạy trốn sao? Nhìn thấy chuyện đủ uy hiếp đến tính mạng của ngươi là lại muốn chạy trốn chứ gì?

Minh Yên Vi hiện tại cũng không giãy giụa nữa, nàng nhìn hai tên Sở Hiên ở đằng xa, cười lạnh nói với Trương Hằng.

- ...Ách, chiến đấu và chịu chết là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau. Anh cảm thấy không có lý do gì để tham dự vào cuộc chiến của bọn hắn, trước tiên cứ đến xem thử tình huống bên Trịnh Xá đi. Chỉ cần Trịnh Xá giành được thắng lợi, bọn anh sẽ có thể chiến thắng trận chiến cuối cùng này rồi.

Trương Hằng thoáng cười khổ, đáp. Tiếp đó hắn chuyển hướng bay nhanh sang phía khác.

Minh Yên Vi hai mắt thoáng chút thất thần, nàng thì thào hỏi:

- Trận chiến cuối cùng này kết thúc thì sao chứ? Tương lai không phải vẫn như vậy ư....

- Không, tương lai sẽ không như vậy!

Trương Hằng chợt cắt lời Minh Yên Vi, cao giọng nói:

- Anh nói không như vậy là sẽ không như vậy! Cho dù em mãi mãi hận anh cũng được, cho dù là vĩnh viễn không thể quên đi cũng được... Anh sẽ luôn ở bên em, mãi mãi ở bên em. Không cần biết là vui vẻ, hay là khổ đau, không cần biết là tuyệt vọng, hay là hạnh phúc... Lần này dù thế nào anh cũng sẽ không bỏ đi nữa!

Minh Yên Vi không nói gì nữa, chỉ mặc cho Trương Hằng vác mình, bay về phía chiến trường quyết định của trận chiến cuối cùng... Chiến trường của hai tên Trịnh Xá.

Ở bên kia, khi Trương Hằng từ xa bay tới rồi lại nhanh chóng rời đi, kỳ thật, cả hai tên Sở Hiên đều nhìn thấy hắn, thậm chí cả người hắn đang vác trên vai cũng nhìn thấy rõ ràng. Có điều, cả hai tên Sở Hiên đều chẳng tỏ thái độ gì, mặc cho hắn tới rồi lại đi, chỉ có tần suất công kích nhau lại kịch liệt thêm một chút.

- ...Đây là quan bài ngươi đang giấu phải không? Sát chiêu cuối cùng, một quả bom hẹn giờ do Trương Hằng mang đến chiến trường chính... Minh Yên Vi bị khống chế?

Sở Hiên hơi thoáng nhíu mày. Ngay từ lúc Trương Hằng vừa mới bay đến hắn đã hiểu được tình hình của Trương Hằng cùng với Minh Yên Vi đang được hắn vác trên vai. Sở Hiên đang sử dụng Đông Hoàng chung, tuy chỉ phát huy được vỏn vẹn một, hai phần trăm uy lực của nó nhưng cũng đủ cảm nhận được tất cả không gian, thời gian, năng lượng trong phạm vi cả trăm dặm, Minh Yên Vi... Trong não nàng rõ ràng là có một máy khống chế cơ giới hóa. Chiếc máy khống chế này này hắn cũng từng chế tạo, chỉ có điều thứ hắn chế tạo là loại khống chế từ bên ngoài. Trong trận chiến tại Lord of the Rings, hắn sử dụng chính máy không chế này để chế phục Hạo Thiên, nhờ vậy mới có thể dễ dàng giết chết Hạo Thiên bản chính, mà trong não Minh Yên Vi không ngờ cũng có một máy khống chế như vậy... Nói cách khác, ngay từ lúc trận chiến

http://tieulun.hopto.org

cuối cùng còn chưa bắt đầu, clone Sở Hiên đã biến nàng thành một quân cờ, mà kẻ thu nhận lấy quân cờ này... Chính là Trương Hằng của Trung Châu đội!

Clone Sở Hiên cũng không trả lời, thuận tay bắn trả lại một súng mang theo tín niệm lực. Sau khi luồng năng lượng này bị tiếng chuông của Đông Hoàng chung chấn trụ, hắn mới mở miệng nói:

- Trận chiến cuối cùng này vốn là như vậy. Vạn vật là cờ, kẻ đánh cờ như ta và ngươi sao có thể tùy tiện bỏ mặc một quân cờ được? Hay là, bản chính của ta, ngươi đã bị cái gọi là tình cảm làm ô nhiễm, đã không còn là ta thật sự nữa?

Vạn vật như cờ, hễ thua là chết. Lỡ mất một nước, so với cố cứu cầu sinh, không bằng thí quân thủ thắng. Ngay từ ban đầu, clone Sở Hiên đã làm như vậy, còn Sở Hiên bản chính thì lựa chọn con đường hoàn toàn ngược lại...

- ...Một khi Minh Yên Vi tới chiến trường, máy khống chế trong não cô ta sẽ lập tức chấp hành mệnh lệnh ngươi đã sớm cài đặt từ trước. Đến lúc ấy không kịp phòng bị, Trương Hằng là chủ chiến lực chắc chắn phải chết. Cùng với đó, không cần biết tại chiến trường chính của Trịnh Xá, thành viên Ác Ma đội tập trung đông hay là thành viên Trung Châu đội tập trung đông, hỗn chiến là chuyện tuyệt đối không thể tránh khỏi. Clone Minh Yên Vi xâm nhập vào trong đội viên Trung Châu đội, một khi bộc phát, Trung Châu đội tất phải thất bại, không hổ là clone của ta...

Sở Hiên thở hắt ra một hơi, hắn khẽ nhắm mắt rồi lại vụt mở ra:

- Ngay từ ban đầu ta đã nói với ngươi rồi! Biến tất cả đội viên của ngươi thành quân cờ, ngay từ ban đầu ngươi đã thất bại! Người không phải cờ, cờ không phải người, clone của ta, ngươi thua rồi!

- Vậy sao? Thế thì để chúng ta rửa mắt trông đợi đi. Cái gọi là tình cảm... Đối với ngươi và ta mà nó, rút cuộc là cái gì....

Rút cuộc thì tình càm là gì.... Là cơ hội để mạnh mẽ lên? Hay là cái cớ để hèn yếu...

786. Chương 23: Tập Hợp, Trận Chiến Cuối Cùng (2)

- ...Đã đến lúc rồi. Bản chính của ta, ngươi đã chuẩn bị tốt chưa?

Phục Chế Thể đột nhiên lại nhìn lên trời, trên không trung mây đen cuồn cuộn, phảng phất như cả bầu trời cũng đang đổ sụp xuống. Dưới mặt đất, khu vực chỗ Trịnh Xá và Phục Chế Thể đang đứng đã dâng lên cao mấy trăm mét. Cho dù hai người đều chưa sử dụng toàn lực nhưng sức mạnh của họ thật sự quá lớn, khiến cho sức mạnh tiết ra đã tràn ngập Thập phương luân hồi trận, đẩy mặt đất trong phạm vi cả dặm hoàn toàn trồi hẳn lên cao mấy trăm mét, hình thành một khối đất hình trụ quái dị, hai tên Trịnh Xá đang chiến đấu ở chính giữa trên đỉnh hình trụ đó.

Sau khi La Ứng Long bày Thập phương luân hồi trận, clone Trịnh Xá đột nhiên giống như mất hết dục vọng liều mạng chiến đấu, mặc cho Trịnh Xá cường công mãnh đả kiểu gì hắn cũng đều chỉ phòng thủ. Ngọn lửa mau đen không ngừng bị đánh tan rồi lại tụ hợp, ánh sáng tâm linh trong cơ thể hắn phảng phất như vô cùng vô tận, dù cho trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt của Trịnh Xá có lợi hại hơn nữa cùng không cách nào phá hủy hoàn toàn.

Trịnh Xá vốn chuẩn bị lập tức tiến vào trạng thái Tiềm long biến, sau đó sử dụng Huy diệt thật sự, như vậy lực công kích trong nháy mắt sẽ tăng lên gấp trăm lần, cũng đủ để công phá ngọn lửa màu đen này rồi. Nhưng không biết tại sao, trong đầu hắn không ngừng hồi tưởng lại những gì Phục Chế Thể nói lúc trước, đặc biệt là phần liên quan đến sự tồn tại của "hắn" cùng "thời gian chưa tới". Mặc dù không hiểu ý nghĩa thật sự của những lời này nhưng trong lòng hắn vẫn sinh ra suy nghĩ nên làm thế nào cho phù hợp, vì thế hắn cũng chỉ sử dụng cấp độ sức mạnh như thế này, để chiến cục một lần nữa rơi vào giằng co. Mãi đến vừa rồi, luồng sát khí và bá khí trên người clone Trịnh Xá mới vụt bộc phát. Hắn vốn đang trầm tĩnh như màn đêm, giờ phút này đột nhiên lại phảng phất như núi lửa phun trào, tuy còn chưa có cử động gì khác nhưng chỉ với khí thế bộc phát ra cũng đủ làm Trịnh Xá không chịu được, phải lùi lại nửa bước.

- ...Thật là mạnh. Clone của ta, ngươi rút cuộc đã mạnh đến mức nào rồi?

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá thần sắc nghiêm túc nhìn nửa bước chân vừa lùi lại, rồi chợt cười lớn:

- Yên tâm đi, cho dù ngươi có mạnh hơn nữa ta cũng tuyệt đối không thua!

- Vậy sao?

Phục Chế Thể yên lặng nhìn hắn, một lúc lâu sau mới nói:

- Thái thượng vong tình... Mặc dù ta còn chưa đạt đến trình độ thái thượng vong tình, nhưng ngươi đã không còn là đối thủ của ta nữa... Để ta xem thử đi. Rút cuộc là loại sức mạnh nào giúp ngươi chống đỡ. Dùng thứ sức mạnh hèn mọn như thế để ngăn cản bước chân ta, giúp một kẻ hèn mọn như ngươi chiến thắng ta, để ta xem thử sức mạnh của ngươi đi!

- …Như ngươi mong muốn! Đây là sức mạnh của ta!

Choang một tiếng kịch liệt, lửa cháy ngập trời xông thẳng lên độ cao cả nghìn mét, ngọn lửa màu đen không gì không thiêu đốt được, phảng phất như cả mây mù cũng đều bị đốt cháy. Trong phạm vi trăm dặm xung quanh, các thành viên Trung Châu đội, bao gồm cả mấy người Vương Hiệp cùng Trình Khiếu vừa mới chạy tới, các thành viên Ác Ma đội, mấy người vốn định chặn đường Trịnh Xá lúc trước, tất cả đều chứng kiến cảnh tượng biển lửa thiêu đốt rừng rực. Bất quá, ngọn lửa ngập trời chỉ kéo dài có vài giây, tiếp đó một luồng sức mạnh khổng lồ ập thẳng tới, trực tiếp phá tan một khoảng lửa lớn, tiếp đó tất cả mọi người lại nghe thấy một tiếng choang cực lớn, cho dù đã ở cách xa cả trăm dặm vẫn cảm thấy tâm thần chấn động.

- Cuối cùng cũng bắt đầu sao?

La Ứng Long ngồi xếp bằng trên phi kiếm, lúc này hắn đang lơ lửng giữa không trung, yên lặng liếc nhìn chiến trường của hai người Trịnh Xá một cái rồi dứt khoát quay đầu về hướng đông nam… Ở cách đó rất xa đang có một đốm đen nhanh chóng bay tới, với tầm mắt của La Ứng Long nhìn lại, đốm đen đó chính là vũ khí sinh vật khổng lồ… EVA 01.

- Vương Hiệp… Các ngươi nhất định phải bảo vệ chiến trường của Trịnh Xá không bị quấy rối. Trên đường không cần biết là xảy ra chuyện gì, cho dù có phải lấy cả tính mạng ra liều cũng nhất định phải đảm bảo chiến đấu của hai người Trịnh Xá không bị quấy nhiễu… Nhớ kỹ, nếu không chúng ta cũng chẳng còn một chút cơ hội sống sót nào nữa.

La Ứng Long vội vàng truyền lại mấy tiếng cho nhóm Vương Hiệp rồi đứng thẳng người dậy, vung tay khống chế phi kiếm bay về phía EVA 01.

Tốc độ hai bên đều cực nhanh, khoảng cách cực lớn cũng chỉ chớp mắt là qua. Chưa tới vài hơi thở, La Ứng Long đã bay đến trước mặt EVA 01, cách nhau khoảng vài tram mét, tiếp đó hai tay hắn chập lại, trăm ngàn luồng kiếm mang dày đặc bao trùm lấy EVA. Tuy kiếm mang lập tức bị trường lực AT EVA tự phát ra ngăn cản, nhưng dù sao cũng ép nó phải dừng lại. Đến khi đám kiếm mang mù mịt hoàn toàn bị trường lực AT tiêu tan, hai bên đã rơi vào trạng thái giằng co.

- Lại là ngươi! La Ứng Long! Rút cuộc là Trung Châu đội có ân huệ gì với người? Tại sao hết lần này tới lần khác cứ phải ngăn cản ta? Chẳng lẽ ngươi thật sự muốn chết?

Lúc trước La Cam Đạo đã cắn nuốt ánh sang tâm linh của Adam, đó không chỉ vẻn vẹn là ánh sáng tâm linh của một cường giả tầng thứ tư mà còn là sản phẩm cuối cùng của kế hoạch hoàn thiện loài người, ánh sáng tâm linh của sinh mệnh thể tối cao. Không thể không thừa nhận, vận may của hắn tốt đến lạ kỳ. Trong giai đoạn bắt đầu của kế hoạch hoàn thiện loài người, Adam đã bị thương, khiến hắn hoàn thiện không trọn vẹn. Sau đó hắn muốn hấp thu ánh sang tâm linh của những người xung quanh, một lần nữa hoàn chỉnh kế hoạch hoàn thiện loài người, nhưng ai mà biết lại bị tiểu phân đội Trung Châu của Tiêu Hoành Luật sắp đặt một kế hoạch hoàn chỉnh, làm Zero cuối cùng cũng có cơ hội giết chết hắn. Tuy hắn không chết nhưng lúc đó quả thật là thời điểm yếu nhược nhất, chỉ còn lại duy nhất ánh sáng tâm linh tồn tại, ngay lập tức lại bị EVA 01 nuốt chửng, vì thế Adam đúng là thua quá oan uổng.

Có điều La Cam Đạo lại chiếm được lợi lớn, cho dù ánh sáng tâm linh của sinh mệnh thể tối cao này đã bị suy nhược nhưng vẫn cứ là sinh mệnh thể tối cao vượt xa sự tưởng tượng của người bình thường. Đối với bản phục chế của Chủ Thần như EVA 01 mà nói, nguồn ánh sáng tâm linh đó đại biểu cho năng lượng vô

http://tieulun.hopto.org

cùng vô tận, khiến cho EVA 01 hoàn toàn tiến vào trạng thái hoàn hảo, cho dù chỉ còn lại một tế bào không bị hủy diệt thì hắn cũng có thể hồi phục vô cùng vô tận.

"Nếu không ngăn cản ngươi thì mới đúng là muốn chết..."

La Ứng Long khịt mũi cười nhạt, bấy giờ mới nghiêm túc nói:

- Ngươi và ta đều là quân cờ, hà tất phải đấu đến lưỡng bại câu thương chứ? Bây giờ chúng ta cùng dừng tay bình tĩnh chờ cuộc chiến của Trịnh Xá kết thúc có hơn không? Người của Ác Ma đội các ngươi không phải rất tin tưởng clone Trịnh Xá là vô địch sao? Vậy tốt nhất là cùng ta yên lặng xem chiến đấu giữa hắn và Trịnh Xa đi...

Trong lòng La Ứng Long vẫn ôm một phần vạn may mắn, lợi dụng sự tin tưởng với clone Trịnh Xá của La Cam Đạo để kéo dài cuộc chiến đòi mạng này, như vậy biết đâu hắn cũng có thể tránh được tử kiếp.

- Câm mồm!

La Cam Đạo lại gào lên điên cuồng, hắn quát lớn:

- Ngươi nghĩ ta chỉ vỏn vẹn muốn giành được thắng lợi sao? Không, ta muốn báo thù! Dùng sức mạnh của chính ta để báo thù, báo thù toàn bộ Trung Châu đội, cho nên tại sao ta lại phải chờ bọn hắn chiến đấu phân định thắng bại xong? Ta muốn phải chính tay mình giết được Trịnh Xá, giết được tất cả mọi thành viên Trung Châu đội! Đối với đám người giả dối như bọn chúng, hủy diệt mới là kết thúc cuối cùng!

- Vậy à?

La Ứng Long khẽ thở dài. Hắn hơi nhắm mắt rồi lại vụt mở ra, ánh mắt thâm trầm mà xa xăm, phảng phất như bên trong ẩn chứa cả thế giới vô biên, hắn nói:

- Vậy ta chỉ có thể đánh với ngươi một trận thôi! Để ta xem thử xem, sau khi nuốt chửng Adam, lúc này ngươi đã mạnh đến mức nào rồi!

- Được, vậy trước tiên giết ngươi, sau đó giết từng tên từng tên Trung châu đội một. Đúng rồi, trước hết phải giết tên dối trá Trịnh Xá bản chính!

La Cam Đạo lại gầm lên cuồng loạn, phảng phất như sau khi hợp thể với Eva, tâm trí hắn đã hoàn toàn rơi vào trạng thái tâm ma. Lúc trước còn có thể nói là trạng thái Berserk, khiến ý thức bản thân hắn không cách nào thể hiện, nhưng sau khi cắn nuốt Adam, ý thức chủ thể của hắn một lần nữa thức tỉnh, luồng ý niệm điên cuồng đó lại càng đậm đặc. Lúc này thấy La Ứng Long chặn đường tuyên chiến, hắn cũng không nghĩ ngợi nhiều, rống lên một tiếng vung quyền đánh tới. Hai người cách xa nhau mấy trăm mét nhưng một quyền này lại kéo theo vô số khối vật chất hình thoi, trong suốt nhưng hữu hình, đây rõ ràng là những khối trường lực AT ngưng tụ.

La Ứng Long cũng biết rõ lợi hại, trường lực AT là hình thái biểu hiện cấp cao của ánh sáng tâm linh, có thể công có thể thủ, uy lực đều mạnh đến đáng sợ. Trong hàng triệu, hàng chục triệu người bình thường cũng chưa chắc đã gặp được một người có thể thức tỉnh trường lực AT, từ đó có thể thấy sự đáng sợ của nó. Hắn cũng không dám khinh thường, phi kiếm đang đạp dưới chân bay vụt ra xa, còn bản thân hắn thì lơ lửng giữa không trung, mặc cho phi kiếm bay tới nghênh đỡ đám trường lực AT. Một luồng sóng nổ cực mạnh truyền tới, uy lực phảng phất như một quả bom hạt nhân thu nhỏ, La Ứng Long chỉ cảm thấy lồng ngực ngâm ngẩm đau, vỏn vẹn là sóng chấn động từ vụ nổ kịch liệt đã tiêu hao gần hết một phần mười chân nguyên lực trong cơ thể hắn, có thể thấy được uy lực của vụ nổ lớn đến mức nào.

Có điều cũng may hắn đã lập Thập phương luân hồi trận, khí cơ vận chuyển, trong mấy hơi thở đã bổ sung lại chân nguyên lực, còn thanh phi kiếm thì bay về bên người hắn, du động liên tục xung quanh giống như một dải ánh sáng.

"Quả là lợi hại, không hổ là sức chiến đấu cuối cùng mà "hắn" sắp xếp, chẳng trách có thể ảnh hưởng tới kết quả của trận chiến cuối cùng này...

La Ứng Long thở hắt ra một hơi, trong đầu đột nhiên hiện lên cảnh tượng tu hành tại Thục Sơn mấy ngày trước...

http://tieulun.hopto.org

- Ứng Long, có biết tại sao vi sư lại gọi con đến đây không?

- ...Dạ không, sư phụ có gì phân phó sao?

- Cũng coi là vậy đi. Từ lúc vi sư thu nhận con đến nay, chỉ để đại sư huynh con thay ta truyền nghệ, ngoài lần giao cho con Bát quái kỳ ra thì chưa lần nào gặp con nữa. Ứng Long, có phải con cảm thấy vi sư cố ý lạnh nhạt với con không?

- Không, đồ nhi chưa bao giờ...

- Cẩn thận nghe ta nói. Ứng Long, tuy con là người bên ngoài, không hề thuộc về thế giới này, nhưng vi sư cũng vẫn luôn chân tâm đối đãi con. Chỉ là con dù sao cũng không phải người của thế giới này, chung quy sẽ có một ngày rời đi, cho nên vi sư mới không muốn gặp con nhiều, sau này đỡ phải thương tâm tiếc nuối... Bất quá con cũng thật sự là thiên phú dị bẩm, thực lực còn xa mới đạt tới trình độ như vi sư nhưng đã có thể cảm nhận được vị trí của thiên đạo. Đây chính là nguyên nhân vi sư gọi con đến lần này...

- Thiên đạo? Sư phụ đang nói con cảm nhận được "hắn" phải không? Cái ý chí liên tục giám thị thế giới này, hắn không phải là tác...

- Không được nói ra. Đại đạo vô hình, thiên đạo vô tình, ai có thể thực sự đoán được ý chí của thiên đạo đây? Toàn bộ Thục Sơn, không toàn bộ tu chân giới, những người thực sự biết được "hắn" tồn tại cũng không quá vài ba người, chỉ là người tới từ thế giới bên ngoài các con thiên phú bất đồng, khi thực lực yếu ớt cũng đã có thể cảm nhận được sự tồn tại của "hắn", cho nên vi sư muốn ở đây nhắc nhở con một câu... Chớ có làm chuyện nghịch thiên, cho dù người từ thế giới bên ngoài các con có biết được nhiều hơn nữa, cho dù các con thật sự có thủ đoạn phá trời mà ra thì cũng ngàn vạn lần không được chọn đường nghịch thiên. Nếu quả làm như vậy, cho dù thực lực các con có mạnh hơn nữa thì cuối cùng cũng chỉ thành chuốc họa, biến thành tro bụi mà thôi. Ứng Long, nếu con thật sự có thể vứt bỏ ân oán của thế giới bên ngoài, vi sư nguyện ý cùng mấy lão bất tử khác toàn lực trợ giúp con, giúp con cắt đứt nhân quả của thế giới bên ngoài, để con thực sự cắm rễ ở thế giới này. Với thiên phú của con, lâu thì trăm năm, nhanh thì năm chục năm sẽ có thể thành tiên thành tổ, chẳng phải là tiêu dao khoái hoạt rồi sao?

- ...Không. Sư phụ, ở thế giới kia đệ tử vẫn còn vô số ràng buộc, chặt chưa đứt, tâm vẫn loạn, đệ tử tuyệt đối sẽ không trốn tránh. Cho dù thật sự phải chọn đường nghịch thiên thì đệ tử cũng phải liều một phen, phải cho kẻ đánh cờ là "hắn" biết, những kẻ thân làm quân cờ như chúng ta cũng có quyền bố y nhất nộ (*).

- Vậy ư? Ai... Ứng Long, sinh cơ của con nằm trong tay người có số mệnh "vai chính". Đời này các con là "vai chính", có lẽ thật sự có cơ hội chạm được tới hắn, chỉ là cơ hội như vật thật quá mơ hồ...

- Sư phụ, người không phải thường dạy chúng con sao? Đại đạo năm mươi diễn sinh đến bốn chín(**), vẫn còn lại một đường sinh cơ. Đệ tử lần này đi ra sẽ phải tiến vào trận chiến cuối cùng quyết định vận mệnh, sư phụ... Có lẽ sẽ không còn cơ hội được trông thấy sư phụ nữa, ở đây đệ tử xin được lạy người một lạy cuối cùng...

- Ai... Bỏ đi bỏ đi. Nếu con đã biết được tử kiếp của mình thì vi sư cũng có trách nhiệm phải trợ giúp con lần cuối này. Cờ bản mệnh tuy mạnh nhưng cũng không phải không gì phá nổi, đáng tiếc Bát quái kỳ đã bị mất, nếu không... Cũng được, Ứng Long, Thục Sơn ta thiên kiệt địa linh nhưng cũng chỉ có hai món bảo vật cấp tiên thiên linh bảo, vẫn luôn là trấn sơn chi bảo của Thục Sơn. Con đi lần này sống chết khó nói, ta ban cho con Thanh tác kiếm trong Tử Thanh song kiếm để phá tử kiếp, chỉ mong số mệnh của Thanh tác kiếm có thể giúp con vượt qua tử kiếp...

- Sư phụ! Con...

- Được rồi, đừng có lề mề như đàn bà vậy... Đi đi, đi đi...

La Ứng Long giật mình tỉnh lại, hắn lắc lắc đầu, giống như muốn vứt bỏ cái hồi ức đó ra khỏi não mình. Hắn hiểu rằng kẻ trước mắt đúng là tử kiếp của bản thân, nếu không người đã tới giai đoạn nguyên anh như hắn sao có thể dễ dàng chìm vào hồi ức được? Đây hẳn là thiên nhân cảm ứng, tử kiếp sắp kéo tới đó khiến hắn không tự chủ được mà rơi vào trong hồi ức.

- Sư phụ! Đệ tử phải dùng đến Thanh tác kiếm rồi!

http://tieulun.hopto.org

Đầu tiên là chú thích

(*)Bố y nhất nộ: Bố ý là áo vải, chỉ thường dân, có một điển tích như sau

Tần vương nổi giận khí thế hung hung, hỏi Đường Sư:

- Ngươi đã nghe đến Thiên tử nổi giận chưa?

Đường Sư đáp:

-Thần chưa từng nghe qua.

Tần vương nói:

- Thiên tử nổi giận, người chết trăm vạn, máu chảy ngàn dặm.

Đường Sư hỏi:

- Đại vương đã nghe đến bình dân nổi giận chưa?

Tần vương đáp:

- Bình dân nổi giận cùng lắm cũng chỉ là vứt mũ, đi chân không, lấy đầu mà húc thôi.

Đường Sư nói:

- Đó là kẻ bình dân bất tài nổi giận, không phải người có tài năng, có can đảm nổi giận. Ngày trước lúc Chuyên Chư hành thích Ngô vương Liêu, đuôi sao chổi quét qua mặt trời, lúc Nhiếp Chính hành thích Hàn Khôi, một luồng sáng trắng bốc lên tận trời, khi Yêu Ly hành thích Khánh Kỵ, diều hâu sà xuống kín cung điện. Ba người đó đều là kẻ có can đảm trong bình dân, trong lòng phẫn nộ còn chưa bộc lộ ra, trời cao đã ban dấu hiệu. Bây giờ Chuyên Chư, Nhiếp Chính, Yêu Ly, cộng cả thần là thành bốn người rồi. Nếu như kẻ có tài năng lại có cảm đảm phải nổi giận thì sẽ khiến hai cái xác đổ xuống, máu vung năm bước, nhân dân cả nước đều phải mặc đồ tang, hôm nay chính là như vậy

Nói đoạn, tuốt bảo kiếm đứng dậy

Tần Vương biến sắc, vái dài hướng Đường Sư tạ lỗi:

- Tiên sinh mời ngồi! Sao lại phải đến mức đó! Trẫm hiểu rồi, nước Hàn, nước Ngụy diệt vong, mà nước An Lăng lại có thể dựa vào năm mươi dặm đất mà may mắn tồn tại, chính là vì có người như tiên sinh.

(**) Trong Kinh Dịch có câu: "Đại diễn chi số ngũ thập, kỳ dụng tứ thập cửu".

Người xưa coi 50 mà số Đại diễn, bao hàm tất cả mọi biến hóa trong trời đất, nhưng theo phép diễn số thì chỉ dùng đến 49.

787. Chương 23: Tập Hợp, Trận Chiến Cuối Cùng (3)

La Ứng Long hít một hơi thật sâu, hai tay bắt kiếm quyết, chân nguyên lực trong cơ thể ồ ạt truyền vào trong thanh trường kiếm màu xanh. Thanh tác kiếm này này là chí bảo Thục Sơn, uy lực quả là vô cùng, so với cờ bản mạnh còn mạnh hơn không biết bao nhiều lần, đến cả Bát quái kỳ cũng không bì được với nó. Chỉ là với thực lực của hắn hiện tại, đừng nói là sử dụng thuần thục Thanh tác kiếm, ngay việc khống chế nó thôi cũng đã cần hắn phải động dụng chân nguyên lực toàn thân rồi. May mà Thập phương luân hồi trận liên tục truyền chân nguyên lực tới cuồn cuộn không dứt, giúp hắn có thể sử dụng năng lượng một cách xa xỉ như vậy, đây là sức mạnh cất đáy hòm mà lúc đối mặt với tên ngụy tu chân kia hắn cũng không đụng đến cơ mà.

Theo lực lượng của La Ứng Long vận chuyển, thanh quang trên Thanh tác kiếm vụt bừng sáng chói lòa, luồng sáng xanh xộc thẳng lên bầu trời, phảng phất như muốn đâm thủng tầng không, một cột sáng màu xanh khổng lồ to cả nghìn mét đựng đứng trước mặt hắn. La Ứng Long lại vung tay lên, không đợi La Cam Đạo đánh tới đã khống chế Thanh tác kiếm chém thẳng xuống. Kiếm hình màu xanh to lớn khí thế cuồn

http://tieulun.hopto.org

cuộn, trong khoảnh khắc chém xuống, mặt đất giữa hai người đã bắt đầu tan vỡ, nát vụn. Chỉ nghe một tiếng roạt sắc gọn, Thanh tác kiếm đã chém trúng trường lực AT.

Trường lực AT không gì không chống nổi cũng quả thật cứng rắn, nhát chém đầu tiên của Thanh tác kiếm không ngờ lại không thể hoàn toàn phá vỡ nó, nhưng cũng khiến cho toàn bộ trường lực xuất hiện đầy vết nứt. La Ứng Long cũng không cho La Cam Đạo thời gian định thần lại, hắn ộc một tiếng phun ra một ngụm máu tươi, cố ép ra chân nguyên lực cực lớn truyền vào trong Thanh tác kiếm. Thanh quang tỏa sáng mãnh liệt, đồng thời nhát kiếm lại chém mạnh xuống, choang một tiếng trường lực AT quả nhiên là bị phá hủy triệt để, Thanh tác kiếm giống như dao sắc cắt thịt, dễ dành chém đứt EVA thành hai đoạn. Tiếp đó, thanh quang xoay tròn một vòng, hai đoạn thân thể của EVA bị kiếm quang cắt thành hư vô, không còn một chút dấu tích gì nữa.

- Hộc hộc... Không phải chứ? Dễ dàng như vậy là giải quyết xong? Hay là do uy lực của Thanh tác kiếm quá lớn?

La Ứng Long sắc mặt trắng bệch, không ngừng thở dốc. Vận hành Thanh tác kiếm phải tiêu hao quá lớn, cho dù đã có Thập phương luân hồi trận chi viện hắn cũng tuyệt đối không thể liên tục chém ra hai nhát liên tiếp, lần công kích này thật sự là do hắn lấy tính mạng ra liều, không biết đã phải tiêu hao mất bao nhiêu sinh mệnh nguyên lực.

Đúng lúc đó, thần thức La Ứng Long đột nhiên phát hiện khác thường. Tại mấy chục điểm giữa không trung đều xuất hiện những khối thịt vặn vẹo, những khối thịt này dùng tốc độ khủng khiếp không ngừng tăng trưởng, mà khi hai khối thịt tiếp túc với nhau lại càng nhanh chóng hợp lại làm một, biến thành một khối thịt khổng lồ hơn nữa tiếp tục phát triển.

- ..Đúng rồi, là chất lỏng bắn ra khi Thanh tác kiếm chém vào cơ thể, không, là máu của EVA sao? Khốn kiếp, một chút máu bắn ra đã có thể hồi phục thân thể, thủ đoạn hồi phục như vậy không phải quá nghịch thiên sao? Thật sự là chỉ cần một tế bào cũng có thể tăng trưởng vô hạn à?

La Ứng Long sắc mặt tái nhợt nhìn thân thể đang từ từ hình thành giữa không trung, thân thể đó càng lúc càng lớn, chỉ trong có nữa phút đã phát triển được một phần tư cơ thể, phần còn lại cũng rất nhanh sẽ hoàn toàn hồi phục. Đòn công kích vừa rồi của Thanh tác kiếm có thể nói là hoàn toàn vô dụng, không tạo thành được một chút thương hại nào.

- Không, không thể nào! Trên đời này sao có thể có sinh vật hoàn mỹ vậy? Cho dù là chưa thực sự hoàn mỹ thì cũng chẳng còn cách mức độ đó xa nữa, căn bản là không thể!

La Ứng Long lại muốn sử dụng Thanh tác kiếm nhưng trong cơ thể chợt trống rỗng, hắn cũng không thể không thu hồi thanh bảo kiếm màu xanh lại, chờ cơ thể hấp thu đầy đủ chân nguyên lực từ Thập phương luân hồi trận truyền sang mới có thể sử dụng tiếp. Có điều hắn cũng không đứng đó bất động mà tay bấm pháp quyết, đợt công kích tiếp theo đã phát động.

- Mượn lực càn khôn, bát quái thành hình!

- Ly!

- Cửu muội viêm!

Trên tay La Ứng Long lập tức tỏa ra một luồng lửa màu trắng chói mắt, nhìn như nhỏ bé nhưng lại tỏa ra nhiệt độ cao khó tưởng tượng nổi, vẻ mặt hắn lại trắng bệch thêm vài phần. Tiếp đó chỉ thấy hắn vung tay ném luồng lửa trắng đó về phía EVA, luồng lửa cũng gặp vật là cháy, một đường ném ra cả không khí cũng biến thành một biển, nhưng khi đến gần cơ thể EVA lại bị một màn trường lực AT ngăn cản. Tuy không giống vô số kiếm mang lúc trước bị tiêu tan hoàn toàn nhưng luồng lửa trắng cũng không cách nào xuyên thủng trường lực AT, chỉ quấn lấy nó tiêu hao lẫn nhau, mà khiến cho La Ứng Long tâm thần phấn chấn hẳn lên là, cùng lúc đó, tốc độ hồi phục của thân thể không ngờ lại cũng chậm lại.

- Đúng rồi! Sao có thể có sinh vật hoàn mỹ? Ngươi có ánh sáng tâm linh của Adam, mặc dù là vô cùng vô tận nhưng cũng chẳng khác ta dựa vào Thập phương luân hồi trận là mấy. Trong thời gian nhất định chỉ có thể tiếp thu hoặc sử dụng một mức năng lượng nhất định, không thể trong nháy mắt hình thành năng lượng vô tận, nếu quả như vậy thì ngươi đã có thể xuyên phá cả vũ trụ này mới đúng. Vì thế, chỉ cần tiêu

http://tieulun.hopto.org

hao hết ánh sáng tâm linh trong một quãng thời gian nhất định của ngươi là có thể giết chết ngươi hoàn toàn. Chỉ cần đạt tới mức độ đó trước khi ngươi có thể sử dụng đợt ánh sáng tâm linh mới là được!

La Ứng Long tâm thần chấn động, hắn cũng không sử dụng thêm nhiều kỹ năng công kích nữa mà ngược lại toàn tâm toàn ý hấp thu năng lượng do Thập phương luân hồi trận truyền tới, đồng thời hắn cũng không ngừng tính toán xem tiếp theo nên làm thế nào. Nếu như đòn tới có thể cẩn thận hơn một chút, bao phủ tất cả máu, chất lỏng, tế bào các loại vào trong thanh quang thì có lẽ hắn thật sự có thể nghịch thiên cải mệnh...

Chỉ là, đại đạo vô hình, thiên đạo vô tình, thật sự có thể để hắn dễ dàng nghịch thiên cải mệnh như vậy sao?

Lại nói La Cam Đạo bị một kiếm chém tan, uy lực của Thanh tác kiếm căn bản siêu việt sự tưởng tượng của hắn. Phải biết rằng EVA 01 giờ phút này, đừng nói là trường lực At, chỉ riêng thân thể đã cứng rắn đến mức khó mà tưởng tượng được rồi, mà sau khi hấp thu Adam, trường lực AT lại càng mạnh đến mức kinh khủng. Trong suy nghĩ của hắn, đại khái cũng chỉ có clone Trịnh Xá là có thể phá vỡ được trường lực AT này, nhưng ai mà biết, luồng thanh quang kia lóe lên một cái. Không những phá vỡ trường lực AT mà còn dễ dàng cắt nát thân thể hắn. Đến khi thân thể hắn đã hoàn toàn hồi phục, nhất thời không ngờ lại vẫn không định thần lại được, một lúc sau hắn mới đột nhiên ngẩng đầu lên trời gào lớn.

- ....Ta nói lần cuối cùng, La Cam Đạo, dừng lại đi! Ta mặc kệ ai là thiện, ai là ác, cho dù người là người của Ác Ma đội cũng được, ân oán giữa ngươi là Trung Châu đội ta cũng chẳng muốn quản. Không cần biết ngươi là clone hay là bản chính, nói tóm lại, chúng ta cứ bình tĩnh chờ đợi hai tên Trịnh Xá kết thúc chiến đấu đi, có được không?

La Ứng Long vẫn còn muốn cố thử một lần cuối.

- Đám giả dối các ngươi,

La Cam Đạo đã hoàn toàn rơi vào điên cuồng, hắn ngẩng đầu lên trời gầm lớn, EVA 01 toàn thân cơ bắp căng phồng, sinh mệnh thể hình người vốn đã to lớn lúc này lại càng thêm khổng lồ, rất nhiều vỏ kim loại bao bọc bên ngoài cơ thể đều bị cơ thịt ép nát, mà La Cam Đạo lại càng nghe thấy một âm thanh mà chỉ có hắn mới nghe được...

"Tỷ lệ đồng bộ 90%, 97%, 99%, vượt giới hạn 100%... Tỷ lệ đồng bộ 300%, tỷ lệ đồng bộ..."

Kỳ thực, trong lòng La Cam Đạo cũng rõ ràng, hắn tuy đột nhiên có được sức mạnh cực lớn nhưng tâm thần thực tế vẫn ở giai đoạn tâm ma tầng thứ tư. Cứ như vậy năng lực hắn có thể phát huy thật sự có hạn, muốn đối phó với người ở cấp độ như Trịnh Xá sợ rằng vẫn chưa được, vì thế hắn cũng tự có tính toán riêng. Lúc trước khi lạc được, hắn đã chuẩn bị xong thủ đoạn cuối cùng... Nếu như gặp phải đối thủ không thể địch lại nổi, vậy không bằng học theo clone Trịnh Xá hoặc Triệu Chuế Không, thân nhập tâm ma, sau đó lấy lực thành đạo... Khi chưa cắn nuốt Adam, trong tỷ lệ đồng bộ 90% hắn đã không thể duy trì được ý thức rồi. Đến bây giờ, hắn thân nhập tâm ma, tỷ lệ đồng bộ không ngờ lại vọt lên đến 400%, chỉ là đã không còn cách nào có thể duy trì được ý thức nữa.

"Vậy thì từ bỏ tất cả ý thức, từ bỏ tất cả suy nghĩ, chỉ cần nhớ kỹ một chuyện, giết chết tất cả thành viên Trung Châu đội, giết chết tên Trịnh Xá giả dối! Cho nên, dựa hết vào ngươi đấy, thân thể của ta!"

- Grào!

EVA 01 hai mắt hồng quang vụt sáng, cả người cong lại như con tôm. La Ứng Long vừa mới định thần lại, trường lực AT sau lưng EVA đã nổ tung, sức đẩy cực mạnh sinh ra làm một quái vật khổng lồ như nó trong khoảnh khắc đã đạt tới tốc độ cực hạn. Chưa tới một chớp mắt, EVA đã vượt qua khoảng cách mấy trăm mét, xông đến trước mặt La Ứng Long. Ầm một tiếng vang dội, nắm tay đánh trúng Thanh tác kiếm, sức mạnh to lớn thậm chí chấn bay La Ứng Long ra xa cả trăm mét.

- ...Điên rồi sao?

EVA 01 vậy mà lại mặc kệ La Ứng Long, ngược lại bắt chặt lấy thanh quang của Thanh tác kiếm, điên cuồng phát lực, phảng phất như thề chết phải bóp nát Thanh tác kiếm này. Tuy bản thể Thanh tác kiếm không lớn, nhưng phối hợp với kiếm quang màu xanh cũng phải dài tới mấy chục mét, bị EVA 01 bóp vào

http://tieulun.hopto.org

tay liền phát nổ ầm ầm. Trường lực AT có thấy được bằng mắt thường chồng chất lên nhau tầng tầng lớp lớp, dày đến mức cơ hồ không thể nhìn xuyên qua được, mà Thanh tác kiếm bị vô số tầng trường lực AT ép vào trung gian cũng không cam bị trói, liên tục kêu lên ong ong muốn thoát ra ra. La Ứng Long ở đằng xa lại càng hoảng sợ, điên cuồng vận chuyển chân nguyên lực, Thanh tác kiếm là quân bài tẩy cuối cùng của hắn, nếu như mất thì hắn thật sự chắc chắn phải chết rồi.

- Con quái vật này tại sao lại đột nhiên mạnh lên! Không thể nào! Chẳng lẽ lại là "hắn" giờ trò? Thật sự không giết ta không được sao? Ta không phục! Ta không phục!

La Ứng Long chỉ cảm thấy trong đầu nổ ầm lên một tiếng, luồng trọc khí trong ngực không có chỗ nào phát tiết, hắn chỉ còn biết liều cái mạng già, điên cuồng hấp thu chân nguyên lực do Thập phương luân hồi trận truyền tới. Cũng không biết giữa hai tên Trịnh Xá rút cuộc đã xảy ra chuyện gì, năng lượng khổng lồ truyền tới cuồn cuộn không dứt, khiến cho hắn không cần phải lo lắng chân nguyên lực bị tiêu hao hết nữa, tuy vẫn không bằng được loại tồn tại có ánh sáng tâm linh vô cùng vô tận như La Cam Đạo nhưng tốt xấu gì cũng đã có chút hy vọng, là cơ sở có thể nghịch thiên cải mệnh. Giờ phút này, hắn căn bản không thèm quan tâm đến chuyện bản thân mình có thể dung nạp được nhiều năng lượng như vậy hay không nữa, chỉ liên tục hấp thu chuyển hóa, sau đó điên cuồng dồn chân nguyên lực vào trong Thanh tác kiếm.

Chỉ thấy quang mang màu xanh trên trường kiếm vụt bừng lên, nhanh chóng đột phá lồng giam bằng trường lực AT của EVA 01. Nhưng đang lúc nó muốn thoát thân bay ra thì không ngờ EVA đã điên cuồng xông đến, không thèm để ý tới trường lực AT đã bị phá hủy nào, trực tiếp dùng hai tay trần bắt lấy thanh quang. Chỉ trong khoảnh khắc, hai tay nó đã bị thanh quang chấn phá thành nguyên tử, nhưng EVA 01 hiệu suất đồng bộ 400% cũng thật sự bất phàm, hai tay tan vỡ sau nháy mắt đã lại mọc ra, lại bắt chặt lấy thanh quang, đồng thời trường lực AT mới sinh chồng chất tầng tầng lớp lớp, bao trùm lên thanh quang, giống như thề chết cũng phải áp thế trường kiếm thanh phong!

Sau một kích vừa rồi, chân nguyên lực trong Thanh tác kiếm đã tiêu hao hết hơn một nửa, lại thêm EVA 01 liều mạng ngăn cản, lần này đã thật sự không thoát đi được nữa. Theo thanh quang không ngừng thu nhỏ, kiếm thân cũng từ từ hiển lộ ra ngoài.

- Ta không phục! Vì cái gì mà vận mệnh của ta nhất định phải bị ngươi khống chế? Vì cái gì mà ta chỉ có thể là nhân vật trong tiểu thuyết? Ta có máu có thịt, ta biết yêu biết hận, ta là người có thể tự do suy nghĩ, tự do hành động, tự do yêu thương, tự do thù hận! Vì cái gì mà lại phải giống như tù nhân sau song sắt, bị ngươi khống chế, bị ngươi giam cầm? Ta không phục!

La Ứng Long đầu tóc rối bù, lớn tiếng gào lên. Hắn đột nhiên kéo toạc áo mặc, ngón tay liên tục vạch vẽ gì đó lên người, nhất thời máu thịt tung tóe. Chỉ sau mấy giây ngắn ngủi, trên người hắn đã xuất hiện một đồ hình đơn giản mà cổ xưa.

- Mượn lực càn không, thiên đạo thành hình...

- Ngã thân tức kiếm, vạn kiếm quy tông! Hợp đạo hóa lực, cấp cấp như luật lệnh!

La Ứng Long cao giọng quát tháo, sau khi nói dứt tiếng cuối cùng, trên người hắn lập tức bùng lên thanh quang vạn trượng, cả người hóa thành ánh sáng nhập vào trong Thanh tác kiếm. Hai luồng sáng xanh hợp lại làm một, kiếm quang trên thân kiếm bùng lên mãnh liệt như muốn đâm thủng cả bầu trời, trong nháy mắt đã phá vỡ màn chắn trường lực AT mà EVA 01 bày ra. Tiếp đó, thanh quang xoay vòng chém xuống, cắt đôi EVA 01 thành hai đoạn, nhưng cũng chỉ đến như vậy, không đợi thanh quang quay lại vòng nữa, EVA đã một lần nữa lành lại. Hiệu suất đồng bộ 400% khiến cho EVA 01 đã hoàn toàn biến thành một cỗ máy giết chóc, biến thành một sinh mệnh thể chỉ tồn tại dục vọng chém giết đơn thuần. Với dục vọng đơn thuần đến mức trực chỉ bản tâm như vậy, ánh sáng tâm linh vô cùng vô tận được phát huy đến cực hạn, mặc cho thân thể bị phá hoại như thế nào cũng lành lại với tốc độ cực nhanh, EVA 01 hiện tại thật sự là tồn tại vô địch!

- Ta không phục!

- Ta không phục!

Tiếng của La Ứng Long không ngừng vang vọng giữa trời đất, Thanh tác kiếm mang theo khí thế không tiền khoáng hậu chém về phía EVA 01, một nhát lại một nhát, không ngừng xoay vòng chém lại khiến thân

http://tieulun.hopto.org

thể nó liên tục tan vỡ rồi lại hợp lại. Mỗi nhát chém, thanh quang trên kiếm lại tiêu tan mất một phần, nhưng đồng thời, tốc độ hồi phục của EVA 01 có vẻ cũng giảm đang xuống, nhìn qua cũng không rõ ràng nhưng nếu cẩn thận quan sát thì có thể thấy được dấu vết.

Tách!

Khi trường kiếm một lần nữa chém vào thân thể EVA 01, trên thân kiếm đột nhiên xuất hiện một vết nứt cực nhỏ, gần như không thể nhận ra. Vết nứt nhỏ bé nhưng La Ứng Long thân đang phụ bên trong lại vô cùng khổ sở... Hắn biết, có lẽ mình thật sự không thể thoát được tử kiếp này rồi, cho dù là có Thanh tác kiếm... Thực chất với tu vi của hắn hiện tại cũng không sử dụng nổi nó, nếu cường hành sử dụng không những làm thương hại bản thân mà càng làm tổn hại đến linh bảo, lại thêm phải đối phó với kẻ địch là EVA 01 có ánh sáng tâm linh vô tận...

- Khốn kiếp, nếu cho ta thêm mười phút nữa, không, năm phút nữa thôi. Thân thể ta, nguyên thần ta, cùng với Thanh tác kiếm, nếu như còn có thể kiên trì thêm năm phút, tốc độ hồi phục của hắn sẽ không bằng được thương tổn nữa, đến lúc ấy ta sẽ... Chẳng lẽ, số mệnh thật sự không thể đảo ngược sao? Ta... Không phục!

Thanh tác kiếm đang được La Ứng Long phụ thân bỗng đứng yên bất động, đến cả thanh quang vô tận cũng hoàn toàn thu liễm, mặc cho EVA 01 chữa trị xong xuôi lại xông tới. Khi EVA một lần nữa bắt lấy Thanh tác kiếm, La Ứng Long đột nhiên hét lớn, chân nguyên lực toàn thân ào ạt đổ vào trong Thanh tác kiếm, hơn nữa còn trực tiếp dẫn động sức mạnh từ Thập phương luân hồi trận truyền vào, cũng chẳng cần biết đó có phải là chân nguyên lực hay không. Luồng năng lượng khổng lồ tập trung lại một điểm, tiếp đó thanh quang bùng lên mãnh liệt, cột sáng rực rỡ, chói chang hơn cả mặt trời chọc thủng tầng không, trong nháy mắt đã bao trùm EVA 01 vào bên trong...

Uy lực khủng khiếp của vụ nổ còn vượt xa bom khinh khí, cho dù là các thành viên Trung Châu đội và Ác Ma đội ở cách đó rất xa cũng bị gió lốc ập tới cuốn bay. Mặc dù lan xa tới đây đã không còn trí mạng nữa, nhưng dưới cát bay đá chạy, mọi người vẫn phải cẩn thận đề phòng, ngăn cản những khối đất đá lớn lại, ở đằng xa, vụ nổ kịch liệt đã tới hồi kết.

Một đốm sáng cực nhỏ xuất hiện giữa không trung. Thanh tác kiếm đã hoàn toàn nát vụn, sức mạnh khổng lồ sinh ra khi La Ứng Long dẫn nổ Thanh tác kiếm tràn ra xung quanh, EVA 01 gánh chịu đầu tiên gần như toàn thân tan nát, nhục thể nguyên anh của La Ứng Long cũng hoàn toàn tan vỡ, chỉ còn lại nguyên thần cơ bản nhất thoát được một mạng. Đốm sáng nhỏ bé ấy chính là nguyên thần của hắn, được bình bản mệnh thu hút, nguyên thần sắp sửa bay về phía Trịnh Xá.

Nhưng đốm sáng vừa bay được mấy chục mét, một cánh tay màu tím chợt đột ngột xuất hiện bên cạnh nó. EVA01 quả là bất phàm, dựa vào cảnh giới tỷ lệ đồng bộ 400%, không ngờ lại có thể chống đỡ được xung động nổ từ linh bảo tự hủy. Tuy chỉ còn lại một cánh tay nối liền với đầu nhưng dù sao cũng không hoàn toàn tiêu tan, lúc này nó còn phóng ra trường lự AT, bao trùm lấy đốm sáng nguyên thần.

Có điều sức nổ khi linh bảo tự hủy dù sao cũng mang uy lực vô cùng, tốc độ hồi phục của EVA 01 đã chậm đến mức có thể thấy được bằng mắt thường, thậm chí còn chậm hơn thấy được bằng mắt thường nửa phần, muốn hoàn toàn chữa trị thân thể này có lẽ ít nhất cũng phải mất hơn mười phút.

Chỉ thấy EVA 01 há to miệng, lồng giam bằng trường lực AT bao phủ đốm sáng nguyên thần chậm rãi tiến về phía miệng nó. Mắt thấy dấu tích cuối cùng của La ứng Long trên thế giới này cũng sắp bị xóa bỏ, không ngờ đốm sáng nhỏ bé đó đột nhiên bừng sáng mãnh liệt.

- ...Thật tịch mịch!

Trong hư không phảng phất như truyền đến tiếng La Ứng Long thở dài, tiếp đó đốm sáng cũng bùng nổ kịch liệt, một lần nữa bao trùm mọi thứ trong biển lửa...

http://tieulun.hopto.org

788. Chương 24: Vĩnh Viễn Không Thối Nát! (1)

Từ chiến trường của La Ứng Long và La Cam Đạo liên tục truyền tới tiếng nổ kịch liệt, những người đang ở cách đó cực xa cũng đều cảm nhận được rõ ràng. Tuy họ không hề biết La Cam Đạo đã mạnh đến mức đủ ảnh hưởng đến chiến cục nhưng chỉ riêng bằng khoảng cách của hai lần phát nổ này cũng khiến tất cả mọi người biết được thực lực của La Ứng Long. Tên này không hổ là tu chân giả chính thống duy nhất của cả thế giới luân hồi, thật sự không có gì phải hổ thẹn!

Nhưng cũng chính vì như vậy, áp lực với mấy người Vương Hiệp lại càng tăng mạnh. Mặc dù họ không biết La Ứng Long đang chiến đấu với ai, thậm chí thực lực đối phương rút cuộc là như thế nào, nhưng nếu La Ứng Long đã gia nhập Trung Châu đội, vậy kẻ kia chắc chắn là kẻ địch của Trung Châu đội. Mà nói theo hướng khác, đối thủ có thể khiến La Ứng Long phải liều mạng như vậy thì thực lực chí ít cũng phải có trình độ nhất định, nếu cả hai lần phát nổ đều không giải quyết được kẻ định, vậy thì khi bọn họ phải đối mặt với kẻ đó, có thể làm được đến mức như La Ứng Long hiện tại hay không? Đáp án không cần nói cũng biết....

Những người ở đây gồm có Vương Hiệp Trình Khiếu, Minh Yên Vi, Lưu Úc, Lâm Tuấn Thiên, tuy nói có đến năm người nhưng thật sự đều không phải thành viên chủ chiến. Nếu nói về sức chiến đấu, trong tình huống có chuẩn bị Vương Hiệp có thể tạo ra vụ nổ cực mạnh trong khoảnh khắc, uy lực đạt tới một đòn cấp Hủy diệt của Trịnh Xá, nhưng cần phải đó đủ thời gian để chuẩn bị. Trình độ cận chiến của Trình Khiếu thì tạm được... Cũng chỉ vỏn vẹn là tạm được mà thôi, đối đầu với cường giả cấp độ Triệu Chuế Không thì đừng nói là đón gió chém một đao, có khi hai ba đao cũng bị hắn phá hết sạch. Còn về ba người còn lại, một là Minh Yên Vi chẳng có cường hóa cụ thể gì, thực lực rất yếu, hai là Lưu Úc, Lâm Tuấn Thiên hai tên tay mơ. Một người có thể miễn cưỡng triệu hồi Thần chiến binh Obelisk mấy chục giây, người còn lại miễn cưỡng có thể cụ thể hóa mấy con dao cùn, chỉ vậy mà thôi, đừng nói là ảnh hưởng tới kết quả cuộc chiến, có thể giữ mạng đã là may mắn lắm rồi.

Vì thế năm người không tránh khỏi có chút lo lắng bất an, mãi đến khi Trương Hằng bay tới, bọn họ mới khẽ thở phào nhẹ nhõm. Không biết từ lúc nào, cái tên hèn nhát này đã trưởng thành đến mức đủ gánh vác trọng trách.Hắn là một trong những thành viên chủ chiến đỉnh cao của Trung Châu đội cơ mà, những cái khác không nói, giờ phút này hắn hoàn toàn có thể trực tiếp lên trên cột đá, ảnh hưởng tới kết quả cuộc chiến giữa hai Trịnh Xá.

- …Vậy à? Xảy ra nhiều chuyện như vậy.

Trương Hằng nghe Vương Hiệp thuật lại vắn tắt mọi việc xong, hắn liền yên lặng trầm tư, một lúc lâu sau mới hỏi:

- Mọi người đã có tính toán gì chưa?

Mấy người Vương Hiệp đưa mắt nhìn nhau, một lát sau, Trình Khiếu mới lên tiếng nói:

- Trương Hằng, ngươi nói lúc trước ngươi thấy chiến đấu của hai tên Sở Hiên… Bọn hắn vẫn chưa phân thắng bại sao?

- Ừ, nhìn qua có vẻ cả hai đều đầy đủ tinh thần... Ít nhất là ta không dám tới gần quan sát, nhưng theo khí thế bọn hắn phát ra thì có lẽ muốn phân thắng bại còn cần một lúc lâu nữa. Trong thời gian này chúng ta có nên đi giúp Trịnh Xá trước không?

Trương Hằng gật đầu đáp.

Năm người còn lại đều yên lặng trầm tư, chỉ có Minh Yên Vi đột nhiên nhìn clone Minh Yên Vi đang được Trương Hằng vác trên vai, hỏi:

- Cô là clone của tôi phải không? Tay cô làm sao vậy?

Trương Hằng giống như tới tận lúc này mới nhớ ra hắn đang vác Minh Yên Vi, vội vàng đặt nàng xuống. Cô gái này cũng rất cứng rắn, sau khi được đặt xuống cũng không kích động, lặng lẽ đứng dậy, nói:

- Bị tên bắn đứt... Bản chính, cô luôn ở cùng với hắn sao?

http://tieulun.hopto.org

"Hắn" ở đây tất nhiên là chỉ Trương Hằng, Minh Yên Vi cũng không phủ nhận, chỉ yên lặng gật đầu, tiếp đó mới nói:

- Vẫn còn muốn giết hắn sao? Hay là... Đã tuyệt vọng đến mức ngay cả ý muốn giết hắn cũng không còn nữa?

- ...Đã sắp như vậy rồi, nếu lần này không giết được hắn nữa tôi sẽ kết thúc cuộc sống này. Trong Ác Ma đội, khi vừa bị nhân bản vào, để tránh không để đám da trắng đó đụng tới, tôi đã tự sát một lần. Khi ấy clone Trịnh Xá cũng vừa mới tiến vào được một bộ phim kinh dị, sau đó thực lực hắn mạnh lên, giết sạch đám người da trắng kia rồi mới hồi sinh tôi.... Đúng là đáng cười, rõ ràng không muốn quay lại thế giới này nữa, vậy mà cuối cùng vẫn quay về, hơn nữa còn mang theo ký ức lúc trước quay lại, chuyện đó...

Clone Minh Yên Vi khẽ lắc đầu, khuôn mặt đầy vẻ thê lương, nói.

- Tôi hiểu... Tôi lúc nào cũng có cảm giác đó.

Minh Yên Vi bản chính cũng yên lặng gật đầu. Nhất thời cả hai cô gái đều không nói gì nữa, còn đám đàn ông xung quanh thì trừ Trương Hằng ra, tất cả đều nhìn đông ngó tây, coi như không biết, chỉ có Trương Hằng sắc mặc xấu hổ đứng đó không dám động đậy chút nào.

- ...Tại sao lại phải sống? Tâm trí cô chỉ vỏn vẹn ở mức muốn tìm đến cái chết thôi sao? Nếu quả như vậy thì mang theo sự đau khổ đó mà mạnh mẽ lên đi. Sau đó giết chết tất cả những kẻ làm cô phải đau khổ, tiếp theo sẽ tự sát. Đừng có làm lãng phí điểm thưởng và chi tiết kịch tình của ta, nếu không làm nổi chuyện gì thì cô còn hèn nhát, nhu nhược hơn cả kẻ mà cô vẫn thù hận...

Clone Minh Yên Vi đột nhiên lên tiếng nói.

- Hả?

Minh Yên Vi bản chính nghe mà không hiểu gì cả, nàng tò mò hỏi.

- Là clone Trịnh Xá nói với tôi như vậy. Khi hồi sinh tôi hắn đã cực kỳ mạnh mẽ, sau đó tôi từ những người khác trong đội biết được quá khứ của hắn... Vì thế tôi mới luôn muốn giết chết Trương Hằng... Còn cô? Bản chính của tôi, cô chưa từng nghĩ đến chuyện giết hắn sao?

Clone Minh Yên Vi nhìn chằm chằm vào Minh Yên Vi bản chính, lạnh lùng hỏi.

- Muốn chứ, mà cũng không muốn... Tôi đã cùng hắn trải qua rất nhiều chuyện, nhìn hắn phát triển và trưởng thành. Trong lòng tôi vẫn còn nỗi đau khổ từng trải qua ấy...

Minh Yên Vi thần sắc không đổi nhìn Trương Hằng, rồi lại nhìn clone Minh Yên Vi, nói:

- Tôi muốn thử thay đổi cách trả thù. Tôi muốn không ngừng quan sát hắn, dù là hắn hèn nhát cũng được, dũng cảm cũng được, chạy trốn cũng được mà gánh vác cũng được, trong lòng tôi sẽ luôn đầy đau khổ và thù hận. Cứ như vậy mà quan sát hắn, cho đến khi nào hoàn toàn quên đi thù hận, hoặc là cùng nhau chết đi... Ý nghĩ rất nhàm chán phải không? Nhưng tôi sẽ tiếp tục làm như vậy.

- ...Vậy ư? Chẳng trách hắn lại trưởng thành tới mức độ này, ngoài dũng khí để chết ra càng có dũng khí để sống tiếp...

Clone Minh Yên Vi mỉm cười đầy vẻ cay đắng, nói.

Hai người phụ nữ lại một lần nữa rơi vào trầm mặc, Trình Khiếu đứng bên cạnh rút cuộc cũng không nhìn được nữa, nói:

- Này hai người đẹp, không nói mấy chuyện mất hứng này nữa được không, nếu muốn tính sổ với Trương Hằng thì cũng chờ sau này hãy nói nhé... Trương Hằng, chúng ta trước tiên cứ tới hỗ trợ Trịnh Xá đi, một khi hắn giành được thắng lợi, trận chiến cuối cùng này Trung Châu đội chúng ta cũng coi như chiến thắng, ngươi thấy sao?

Trương Hằng hơi thoáng trầm tư, cuối cùng gật đầu đáp:

-Được! Đi thôi, chúng ta tới hỗ trợ Trịnh Xá! Trận chiến cuối cùng này chúng ta nhất định phải... A?

http://tieulun.hopto.org

Trương Hằng còn chưa dứt lời, vừa mới lấy Goblin glider ra thì đột nhiên cảm thấy lồng ngực đau xót, một mũi tên ánh sáng đã xuyên thủng ngực hắn, bắn thẳng ra xa. Ở sau lưng hắn, clone Minh Yên Vi bỗng dưng hai mắt mờ mịt đứng đó, một tay nàng đã hoàn toàn đứt rời nhưng cánh tay kia không ngờ lại đưa lên kéo một sợi dây ánh sáng giữa không trung, mỗi lần kéo là lại có một mũi tên ánh sáng bắn ra. Xoạt xoạt mấy tiếng, trên người Trương Hằng đã xuất hiện bốn năm lỗ lớn.

Ánh sáng tâm linh màu xanh lục trên người Trương Hằng vụt lóe lên, bốn năm lỗ hổng đó không ngờ lại từ từ khép lại, chỉ có điều tốc độ hồi phục càng lúc càng chậm. Đến khi còn lại hai lỗ hổng thì ánh sáng tâm linh trong cơ thể hắn rút cuộc cũng bị tiêu hao sạch sẽ, không cách nào chữa lành hai vết thương cuối cùng nữa. Hắn ộc một tiếng, phun ra một ngụm máu lớn, đồng thời từ từ quay người nhìn lại phía clone Minh Yên Vi.

Mấy người còn lại cũng hoàn toàn sững sờ, công kích của clone Minh Yên Vi thật sự quá nhanh, quá đột ngột. Lúc trước căn bản không có chút dấu hiệu nào, đến khi Trương Hằng lấy glider ra, nàng mới đột nhiên ra tay công kích, những người xung quanh đừng nói là ngăn cản, muốn nhìn thấy rõ phương thức tấn công đã cực kỳ khó khăn rồi. Đến tận lúc này, Vương Hiệp mới hét lớn một tiếng, ngưng tụ thuốc nổ, Trình Khiếu lại càng nhảy vọt lên, lao về clone Minh Yên Vi.

- Đừng... Đừng giết cô ấy, ta xin các ngươi... Để ta lên đi.

Trương Hằng lại ộc ra một ngụm máu lớn, trong máu lẫn theo những mảnh nội tạng nát vụn, hắn từng bước từng bước tiến về phía clone Minh Yên Vi. Mà clone Minh Yên Vi cũng phảng phất như đang giãy giụa chống lại điều gì đó, toàn thân run rẩy kịch liệt, tên ánh sáng trên tay hết sáng lại tối, hết tối lại sáng, chỉ là hai mắt nàng hoàn toàn mê mang, vừa không giống mở cơ nhân tỏa, lại cũng không giống mất lý trí... Nếu thật sự phải hình dung thì nó càng giống như bị khống chế hơn, mà trong đôi mắt mê mang đó lại từ từ chảy ra từng giọt lệ trong vắt như trân châu.

- Được rồi, tất cả đều kết thúc rồi... Đừng khóc...

Trương Hằng cuối cùng cũng tới cạnh clone Minh Yên Vi, hắn đưa tay nhẹ nhàng lau đi dòng nước mắt trên mặt nàng, bây giờ mới mỉm cười ấm áp, nói, đồng thời hắn cũng nâng Cổ cung Xạ Thiên lang lên.

- Thật xin lỗi, muốn cùng em cùng nhau sống sót, nhưng em đã bị khống chế... Sự uy hiếp với đồng đội của anh quá lớn. Anh đã không còn sức để tái chiến nữa, cũng sắp phải chết rồi, vì thế.... Cùng anh chết đi. Không phải chạy trốn, cũng không phải yếu đuối, chỉ là không muốn một mình cô độc trầm mê trong bóng tối, cũng không muốn em phải một mình lặn ngụp. Hãy đi cùng anh nhé, người anh yêu thương nhất... Anh thật sự yêu em, nếu như lúc đó anh hiểu được dũng khí, chúng ta nhất định có thể...

- Người yêu ơi, đã không thể trở lại khung cảnh đẹp đẽ ngày xưa nữa, nhưng mà, trong tâm trí anh vẫn luôn ghi nhớ nụ cười của em, mãi mãi không quên...

Trương Hằng cũng lặng lẽ rơi lệ, hắn đưa Cổ cung Xạ Thiên lang lên tròng vào cổ mình và Minh Yên Vi. Khi cúi xuống hôn lên đôi môi mềm mại của nàng, hắn vụt kéo mạnh dây cung, đầu hai người đồng thời bay lên không trung, môi kề môi, chạm nhau...

Đến tận thời khắc tử vong cuối cùng, ngoài mấy mũi tên ánh sáng đã bắn trúng người Trương Hằng ra, clone Minh Yên Vi cũng không bắn ra bất kỳ một mũi tên nào nữa, phảng phất như lực khống chế đó cũng chỉ đến như vậy mà thôi...

Minh Yên Vi một mực yên lặng nhìn Trương Hằng cùng clone của nàng, đến khi cả hai đều hoàn toàn tử vong, nàng mới lặng lẽ bò tới chỗ thi thể hai người... Đã bị trọng thương, nàng thật sự không có sức di chuyển, chỉ vỏn vẹn bò đi một đoạn ngắn như vậy, vết thương tên người đã bắt đầu rách ra. Có điều, thật kỳ lạ là, trên mặt nàng không ngờ lại mang theo nụ cười, một nụ cười rung động lòng người, thật là rực rỡ, thật là vui tươi.

Những người xung quanh đều trầm mặc nhìn lại, mãi tới khi trên không đột nhiên có ba người điều khiển Goblin glider bay tới, Vương Hiệp mới vội quát lớn, đẩy sự chú ý của mọi người về phía ba người kia.

Ba người đến là hai nam một nữ, không phải là thành viên nào của Trung Châu đội. Nói cách khác, vừa có glider, vừa xuất hiện ở đây, bọn họ có tám phần là thành viên Ác Ma đội, cũng không biết thực lực như thế

http://tieulun.hopto.org

nào nhưng tới tập kích quá trùng hợp đúng lúc clone Minh Yên Vi vừa phản bội, ba người này chắc chắn là có liên quan tới việc clone Minh Yên Vi tấn công.

- Không xong! Còn có một tinh thần lực khống chế giả!

Vương Hiệp chỉ cảm thấy đầu óc vụt loạn, giống như có một ý niệm muốn giết sạch tấn cả những người bên cạnh, hắn vội vàng khống chế tâm thần, lớn tiếng quát. Mà cùng lúc đó, Trình Khiếu và Lưu Úc còn không sao, Lâm Tuấn Thiên đột nhiên trên tay xuất hiện một thanh trường kiếm, đâm thẳng về phía Vương Hiệp.

Vương Hiệp cũng không sử dụng năng lực thuốc nổ, thân thể tiến lên một kéo một đẩy, đoạt lấy trường kiếm của Lâ Tuấn Thiên, tiếp đó vung chưởng chặt vào gáy hắn, đánh ngất tên này ngã xuống.

Lúc này, ba người kia cũng đã tới trên đầu Trung Châu đội, ngoài cô gái đứng yên bất động, hai người đàn ông đã từ trên glider nhảy xuống, lần lượt đáp xuống hai bên trái phải mấy người Trung Châu đội.

Hai người này đều là người da vàng, chỉ là một người nhìn qua tựa như con lai, toàn thân cơ bắp căng phồng, rất có cảm giác cường kiện trời sinh của phương Tây, người còn lại gầy nhỏ như khỉ, da dẻ hơi ngăm đen, hẳn là người khu vực nhiệt đới. Hai người đều hai mắt mờ mịt, cũng không biết là đã bị khống chế hay là mở cơ nhân tỏa.

Vương Hiệp cùng Trình Khiếu đưa mắt nhìn nhau, ánh mắt khẽ giao đã xác định được đối thủ. Trình Khiếu thuộc loại hình cận chiến, vì thế hắn trực tiếp lao về khía tên cơ bắp cao lớn, Vương Hiệp thì thuộc loại hình chiến đấu tầm xa quy mô lớn, hắn lập tức ngưng tụ yêu khí thuốc nổ trên tay, đồng thời quát lớn:

- Lưu Úc! Triệu hồi thần chiến binh Obelisk!

Nói đoạn, hắn vung tay, ném một quả lựu đạn về phía thanh niên gầy gò. Thanh niên gầy gò mặt không biểu tình, mặc cho lựu đạn vô hình bay tới bên cạnh, hắn không ngờ lại đưa tay bắt lấy quả lực đạn đó. Ầm một tiếng, lựu đạn dễ dàng nổ nát vụn cả cánh tay hắn, cả người biến dạng bay ngược ra sau. Chuyện này thật sự khiến Vương Hiệp phải ngẩn ra một lúc, hắn còn nghĩ đây đã là thành viên Ác Ma đội, tốt xấu gì cũng phải có vài ba phần bản lĩnh, ai mà biết một quả lựu đạn là đã xử lý xong rồi? Ngươi đang đùa người ta phải không?

Không sai, đúng là đang đùa cợt... Những mảnh vụn cánh tay bị nổ vụn của thanh niên gầy gò đột nhiên từ từ chuyển động, tiếp đó các khối thịt càng lúc càng lớn lên, không lâu sau đã biến thành một khối to đến một hai mét. Chỉ nghe roạt một tiếng, một đôi càng côn trùng to lớn xé toạc lớp vỏ thịt bên ngoài, từ bên trong khối thịt một con kiến khổng lồ chui ra. Ngoài con kiến này, các mảnh thịt bị nổ vụn khác cũng đều chuyện động biến lớn, hình thành mấy chục, gần trăm khối thịt to lớn. Theo sau con kiến khổng lồ, lại có thể cả trăm con côn trùng hình dáng quái xị không ngừng xuất hiện, tất cả đều là dị chủng chui ra từ các khối thịt.

Vương Hiệp thì vẫn còn ổn, hắn dù sao cũng là một quân nhân, tố chất tâm lý cũng coi như vững vàng, nhưng Lưu Úc bên cạnh hắn lại là một đứa bé tiêu chuẩn. Thằng nhóc lập tức kêu rầm lên, nếu không phải Vương Hiệp còn đứng bên cạnh hắn thì sợ rằng thằng nhóc này đã không chịu được mà chạy trốn rồi. Cho dù không chạy trốn thì lúc này hắn cũng đã sợ đến mức không cách nào chuyên tâm triệu hồi Thần chiến binh Obelisk.

- ...Lưu Úc! Bình tĩnh lại đi. Cậu đã là một chiến sỹ rồi, trong thế giới luân hồi, cậu là chiến sỹ của Trung Châu đội, không cần biết là tuổi tác lớn nhỏ thế nào, cậu cũng là chiến sỹ của đội chúng ta... Vì thế, tiếp tục chiến đấu đi!

Vương Hiệp cũng không quay đầu lại, chỉ thấp giọng quát.

Lưu Úc hít một hơi thật sâu, hắn yên lặng nắm chặt lá bài vào lòng bàn tay, tiếp đó tập trung toàn bộ tinh thần triệu hồi Thần chiến binh. Tuy trong lòng vẫn còn nỗi sợ hãi không cách nào khắc phục được, nhưng lời Vương Hiệp nói phảng phất như mang theo ma lực, khiến hắn trong thời khắc mấu chốt này cuối cùng cũng ổn định thân thần, chung quy cũng triệu hồi được Thần chiến binh Obelisk.

Từ trước đó, Vương Hiệp đã sử dụng rất nhiều chất nổ để hủy diệt đám côn trùng này, nhưng tình huống trong dự tính cũng xảy ra. Thực lực đám côn trùng này cực kỳ kinh người, vỏ ngoài không biết làm bằng cái gì, dùng lựu đạn không ngờ lại không thể phá nỡ nổi, tối đa chỉ thổi bay nó đi xa mấy chục mét, mà sau

http://tieulun.hopto.org

khi ngã xuống, đám côn trùng lại lật người dậy dùng tốc độ cực nhanh lao về phía mấy người Vương Hiệp, xem khí thế thì không xé xác mấy người bọn hắn không xong.

"Hết cách rồi, sử dụng đầu đạn hạt nhân vậy... Chỉ là khoảng cách gần thế này..."

Vương Hiệp thở ra một hơi, cao giọng nói:

- Mọi người nấp cho kỹ, ta sắp sử dụng đầu đạn hạt nhân mini đây! Lưu Úc! Dùng thần chiến binh bảo vệ chúng ta!

Vừa dứt lời, Vương Hiệp đã khống chế đầu đạn hạt nhân bay về phía xa, đồng thời một robot kim loại khổng lồ khom lưng chắn trước mặt hắn. Kho ánh sáng trắng mãnh liệt bùng lên, cả khu vực đã hoàn toàn rơi vào sóng chấn động của vụ nổ...

789. Chương 24: Vĩnh Viễn Không Thối Nát! (2)

Theo tình huống bình thường mà nói, kỹ xảo thuốc nổ của Vương Hiệp kỳ thực cũng không thể gọi là quá mạnh. Có lẽ các cường giả đã mở cơ nhân tỏa cấp cao có thể vận hành loại kỹ xảo đó đến đỉnh cao, ví dụ như phát ra một âm thành là có thể dẫn nổ, hoặc một điểm, một chỉ tùy tiện cũng có thể phá nát một toà nhà, chỉ là khi đạt tới trình độ cơ nhân tỏa như vậy thì cũng chẳng ai để ý tới một kỹ năng như kỹ xảo thuốc nổ nữa.

Có điều, kỹ xảo thuốc nổ của Vương Hiệp lại khác với các kỹ năng bình thường, trong đó khác biệt lớn nhất là sự tồn tại của Sở Hiên, làm rất nhiều chất nổ uy lực cao được tạo ra, ứng dụng lớn nhất của kỹ xảo thuốc nổ cũng được phát hiện. Ứng dụng đó là khống chế chất nổ đã có sẵn, làm uy lực càng thêm mạnh mẽ, thời gian cùng vị trí phát nổ cũng hoàn toàn nằm trong kiểm soát. Đặc biệt sau khi có sản phẩm khoa học công nghệ cao của thế giới Starship Troopers, đầu đạn hạt nhân mini, sức chiến đấu tầm xa trên phạm vi lớn của Vương Hiệp đã đạt tới cực hạn của những người dưới cơ nhân tỏa tầng thứ tư.

Lúc này ba thành viên Ác Ma đội tập kích, một tinh thần lực khống chế giả chi biện từ xa, hai thành viên còn lại thực lực chưa rõ, mà trong mấy thành viên Trung Châu đội tại trường, thực lực hai gã tay mơ cơ bản có thể bỏ qua, phương thức chiến đấu của Vương Hiệp không thích hợp cận chiến đấu cứng, Trình Khiếu vừa trải qua một trận đại chiến, thực lực giảm mạnh là chắc chắn, còn về Trương Hằng...

Thật sự là quá đáng tiếc, nếu Trương Hằng chưa chết thì khi đối mặt với ba thành viên Ác Ma đội này gần như là mười phần chắc chín. Tốt xấu gì Trương Hằng cũng là một trong những thành viên chủ chiến có thực lực chân chính của Trung Châu đội, đừng nói là lục tiễn liên hoàn, cho dù là hai, ba mũi thôi cũng không phải thứ ba kẻ kia có thể ngăn cản. Không thể không thừa nhận, ba người tới thật sự quá trung hợp.

Lại nói một đầu đạn hạt nhân mini của Vương Hiệp phát nổ bên cạnh gã thanh niên dùng bọ, sóng chấn động kịch liệt tràn ra xung quanh. Do lúc này hai bên ở cách nhau quá gần, đầu đạn hạt nhân một khi phát nổ chắc chắn cũng sẽ ảnh hưởng tới mấy người Trung Châu đội. Tuy đã có Thần chiến binh ngăn cản lại sóng xung kích nhưng gió lốc cuộn lên vẫn thổi văng mọi người đi rất xa.

Gánh chịu đầu tiên là thi thể Trương Hằng và clone Minh Yên Vi, trong đợt sóng xung kích đầu tiên, xác hai người đã bị cuốn lên không trung, còn chưa đợi những người xung quanh kịp phản ứng lại đã bị sức mạnh cực lớn xé nát thành mảnh vụn, máu thịt vung vãi giữa không trung. Minh Yên Vi đang sống cũng bị sóng xung kích và gió lốc quấn lên trên, có điều, nàng may mắn hơn rất nhiều, khi vừa mới bay lên vài giây, Trình Khiếu đã nhảy lên không trung, thân thể vừa xoay vừa uốn lao tới bên cạnh, ôm lấy nàng vào lòng. Hai người bay ra xa ít nhất là một trăm mét rồi mới bịnh một tiếng, rơi xuống đất. Nếu không phải hai người đều là thành viên tiểu đội luân hồi, tố chất thân thể gần như siêu nhân vượt xa người bình thường thì một cú rơi này cũng đủ biến họ thành thịt nát rồi.

Trình khiếu còn chưa kịp ngồi dậy, vừa rơi xuống đất đã ộc ra mấy ngụm máu đen, trong máu lẫn đủ các loại mảnh thịt nhỏ bé, khuôn mặt càng xanh mét đến đáng sợ. Bất quá Minh Yên Vi được hắn bảo vệ thì không bị thương hại gì quá lớn, nhìn qua chỉ vỏn vẹn bị rơi choáng váng một chút thôi. Nàng vội vàng nhảy ra khỏi lòng Trình Khiếu, đồng thời cuống quýt hỏi:

http://tieulun.hopto.org

- Tại sao phải cứu tôi? Anh còn không thấy tôi đang muốn chết sao? Trương Hằng cũng chết rồi, một mình tôi còn sống làm gì nữa? Hơn nữa trong trận chiến cuối cùng này, tôi chỉ làm liên lụy đến mọi người...

- Ngớ ngẩn... Cũng chẳng phải vì cô mà cứu cô, tôi còn chưa có hứng đi trêu chọc hoa đã có chủ...

Trình Khiếu bật cười hề hề, khóe miệng không ngừng trào ra máu tươi, tai mũi cũng có không ít tơ máu rỉ ra. Tuy thế tên này vẫn cười rất vui vẻ, hắn nói:

- Niềm tin của tôi chỉ có một điều... Không cho phép phụ nữ chết trước mặt mình, chỉ cần người phụ nữ ấy không phải kẻ địch là được, khì khì...

Trình Khiếu nói xong liền chống tay nhảy vụt lên, chỉ là làm vậy máu tươi từ miệng mũi hắn trào ra càng nhiều. Hắn cũng chẳng để ý, khẽ quyệt máu mũi, nói:

- Tôi biết, mỗi người đều có quá khứ của mình. Cô hận Trương Hằng cũng được, Trương Hằng hèn nhát cũng xong, Sở Hiên vô tình vô cảm cũng thế mà clone Trịnh Xá phẫn hẫn tuyệt vọng cũng chẳng sao, mỗi người đều có quá khứ của mình, tôi cũng có... Cho nên tôi mới tuyệt đối không cho phép phụ nữ chết trước mặt mình, nếu như muốn chết, vậy cũng phải chờ tôi chết trước rồi hẵng nói...

Dứt lời, hắn lại bật cười ha hả.

Cùng lúc đó, đầu đạn hạt nhân Vương Hiệp phóng ra cũng có hiệu quả tuyệt vời, gã thanh niên gầy gò ánh mắt mò mịt kia quả nhiên bị nổ tan xương nát thịt, mặt đất xung quanh hắn mấy chục mét đã lõm hẳn xuống, đến một chút thịt vụn cũng không còn, chết hoàn toàn sạch sẽ. Chỉ là vỏ ngoài của đám côn trung lại đúng là cứng rắn, mấy chục con côn trùng to lớn đều bị sóng xung kích và chấn động nổ ép chết, vậy mà vỏ ngoài vẫn bảo tồn hoàn hảo, nhìn chẳng phải sắt chẳng phải thép, cũng không biết làm thế nào mà thịt người lại biến thành loại vật chất cứng rắn như vậy.

Mặt khác, tên con lai cao lớn kia vì đứng ở cách xa, tựa hồ chẳng bị ảnh hưởng chút nào, khi sóng xung kích và gió lốc ập tới hắn không ngờ lại đứng thẳng dưới đất không chút động đậy. Đến khi toàn bộ sóng xung kích và gió lốc đều đã tan hết, tên này đột nhiên ngẩng đầu lên trời gào lớn, thân thể to phình lên gấp đôi, da dẻ không ngừng biến thành đen kịt, lông tóc cũng càng lúc càng dài. Chỉ sau vài giây ngắn ngủi, gã cao lớn này đã biến thành một người sói lông xám khổng lồ.

"Ặc, lại là người sói?"

Trung lòng mấy người xung quanh đều có chút than thở, thuộc tính cường hóa người sói thật sự phổ biến trong thế giới luân hồi vậy sao? Lúc trước khi Trung Châu đội gặp Ấn Châu đội cũng gặp một cường giả người sói, sau này Bá Vương cường hóa huyết thống người sói, chẳng nghĩ là trong Ác Ma đội cũng có người cường hóa thuộc tính người sói. Chỉ có điều... Thực lực tên này có mạnh không?

Gã con lai biến hình xong xuôi, hắn ngẩng đầu lên trời tru lên rồi lao thẳng về phía Trình Khiếu và Minh Yên Vi. Hai người này đều đã bị trọng thương, trong khi ba người bên Vương Hiệp thì gần như nguyên vẹn không suy suyển, đặc việt là Thần chiến binh Obelisk cao vài chục mét, nhìn qua rất có cảm giác áp bức. Gã con lai này tuy đã bị khống chế nhưng bản năng cơ bản thì vẫn còn, nhất thời tự nhiên là lựa chọn giải quyết hai người vừa yếu vừa bị thương trước.

Mọi người chỉ cảm thấy trước mắt hoa lên một cái, gã người sói không ngờ chỉ trong một hai giây đã vượt qua khoảng cách cả trăm mét, tung trảo bổ về phía đầu Trình Khiếu. Nhìn tốc độ cùng sức mạnh của hắn cực kỳ kinh người, so với Bá Vương đâu chỉ mạnh hơn gấp trăm lần? Tên này ít nhất cũng đã mở cơ nhân tỏa đến tầng thứ ba, cho dù trong Ác Ma đội cũng tuyệt đối là một trong các thành viên chủ chiến.

Tốc độ và sức mạnh của người sói chiếm ưu thế mang tính áp đảo, Trình Khiếu cũng không dám đấu cứng, lăng không nhảy lên cao. Khi móng vuốt của người sói chém tới, hắn đã ngảy qua đầu nó, hạ xuống sau lưng, tiếp đó trên thân thể người sói bắn ra mấy luồng tơ máu. Nam Đẩu thủy điểu quyền khi nhảy lên cũng có thể tấn công, nhưng công kích có thể chém đinh chặt sắt vậy mà khi đánh lên thân người sói lại chỉ làm bắn ra mấy tia máu, thậm chí có khả năng đến cơ thịt cũng không bị cắt phá, chỉ vẻn vẹn làm rách da mà thôi. Gã người sói này so với thích khách người sói của Ấn Châu đội cùng với tên người sói nửa mùa Bá Vương của Trung Châu đội thì quả thật là mạnh hơn vô số lần.

http://tieulun.hopto.org

Người sói đón đỡ một đợt công kích, cũng không quay đầu lại mà một chân dựng lên đá về phía sau. Lực đạo và tốc độ bộc phát khổng lồ được sức phối hợp kinh người kết hợp hoàn mỹ với nhau làm một, Trình Khiếp vừa mới hạ xuống đất sao có thể ngăn cản nổi, trúng một cước này lập tức lăn tròn như hồ lô bắn ra xa. Không chi như thế, khi bị đá trúng trên người hắn còn phát ra một tiếng rắc gọn ghẽ, rõ ràng xương cốt đã bị đá nứt.

Lượt giao thủ chỉ trong nháy mắt, Vương Hiệp ở đằng xa bấy giờ mới định thần lại, hắn cũng không dám dùng chất nổ uy lực cao đánh nổ gã người sói kia, chỉ lớn tiếng nói với Lưu Úc:

- Lưu Úc! Mau dùng Thần chiến bình tới cứu Trình Khiếu!

Nhưng Lưu Úc lại không hề đáp lời hắn, ngược lại sắc mặt hoảng sợ nhìn sang phía khác. Ở bên đó, một đàn mấy chục con côn trùng con lại đang tràn về phía hắn và Vương Hiệp. Mặc dù ở vào trung tâm vụ nổ, đám côn trung này đều hoặc ít hoặc nhiều đã bị chấn thương nhưng dù sao cũng là côn trùng, sinh mệnh lực đúng là vô cùng ngoan cường, sau vụ nổ kịch liệt như vậy vẫn còn mấy chục con cỡ nhỏ còn chưa chết, lại cố chấp tiến về phía ba người Vương Hiệp, thề chết phải xé xác bọn họ.

Nói là nhỏ nhưng đám côn trùng này cũng đều to mấy chục cm trở lên, ví dụ như một con bọ ngựa dài khoảng nửa mét, nếu bị nó chém trúng tuyệt đối có thể cắt đứt kim loại. Còn có một con muỗi bị nổ tan mất cánh cũng dài hơn nửa mét, chiếc ngòi dài ngoằng giống như một mũi kiếm sắc, nếu bị nó đâm trúng thì cái gì mà hút máu nữa, tuyệt đối là một lỗ hổng to bằng miệng bát.

Mắt thấy đám côn trùng tiến đến, Vương Hiệp cũng chẳng có cách nào, chỉ tiện tay ném một quả lựu đạn cường độ mạnh vào giữa đám, nhưng xung động nổ cực mạnh vậy mà cũng chỉ có thể vỏn vẹn đẩy văng chúng nó đi, căn bản không thể tiêu diệt triệt để, lũ côn trùng này thật sự là khó chơi.

Có điều nghĩ lại cũng đúng, kỹ năng uy lực càng lớn thì hạn chế cũng càng lớn, gã thanh niên kia muốn triệu hồi đám côn trung này rõ ràng là phải lấy máu thịt của bản thân làm vật dẫn sau đó mới gọi ra được. Nói khó nghe một chút, cả người hắn cũng chẳng có bao nhiêu thịt rồi, vốn vừa gầy vừa nhỏ, sợ là dù biến thành xương khô, đem tất cả máu thịt toàn thân thành công trùng cũng chắc chắn không cách nào tạo thành một đại quân côn trung cả. Gặp phải cường giả tầng thứ tư, một đòn một con, chẳng cần mất bao lâu hắn đã không còn máu thịt để mà triệu hồi nữa, vì thế kỹ năng này cơ bản có thể coi là kỹ năng cùng chết, tự thương giết địch.

Cũng may Vương Hiệp kịp thời sử dụng đầu đạt hạt nhân mini, nếu không để tên gầy gò kia triệu hồi thêm một số côn trùng thì đối với đội ngũ không có thành viên vũ lực cao như bọn hắn mà nói, đó thật sự là địa ngục côn trùng rồi...

Mắt thấy lựu đạn uy lực cao của Vương Hiệp không có tác dụng, Lưu Úc căn răng khống chế Thần chiến binh lao vào giữa đám côn trung. Người khổng lồ kim loại này nhấc chân một cái đã tiến xa mấy chục mét, chỉ hai ba bước đã tiến vào đàn công trùng, bụp một tiếng đạp bẹo một con gián lớn. Nhưng ai mà biết, khi Thần chiến binh nhấc chân lên, con gián bị đạp bẹp không ngờ lại bắt đầu bò tới trước, chỉ là tốc độ chậm hơn lúc trước rất nhiều, quả không hổ là sinh vật có sức sống ngoan cường nhất, dưới sức mạnh khổng lồ như vậy ép xuống mà vẫn không chết. Vương Hiệp cùng Lưu Úc từ xa nhìn lại đều âm thầm líu lưỡi, nhất thời cũng không biết rút cuộc là phải dùng cách nào để có thể giải quyết được bọn chúng.

- Vương Hiệp! Bắn một đầu đạn hạt nhân nữa đi!

Trình Khiếu ở cách đó không xa chợt hô lên, đồng thời hắn lại bị người sói vung trảo đánh bay, ngực phải bị xé ra bốn vết thương sâu đến tận xương. Chỉ là hắn rơi xuống đất lại lập tức nhảy vọt lên, phảng phất như mỗi lần bị đánh bay đều chị thụ thương ngoài da, cường hành ép người sói phải quần đấu liên tục, khiến nó không cách nào tiếp cận Minh Yên Vi đang nằm gục dưới đất.

Gã người sói tựa hồ đã bị đánh đến phát cuồng, lần này khi Trình Khiếu lại nhảy lên, hắn cũng không vung móng vuốt lên tấn công nữa mà ngược lại há to cái miệng như chậu máu cắn về phía hắn. Tốc độ cắn này so với móng vuốt cào xé thì chậm hơn nhiều, Trình Khiếu vốn đang chuẩn bị nhảy lên tránh ra, nhưng đúng lúc hắn làm động tác nhảy thì đột nhiên trong đầu phảng phất như bị một cây búa lớn gõ vào, khiến cho tinh thần hắn vụt choáng váng, mơ hồ. Động tác nhảy lên không thể hoàn thành được nữa, Trình Khiếu liền bị người sói cắn thẳng trúng bụng, roạt một tiếng, đến cả ruột cũng lòi ra ngoài.

http://tieulun.hopto.org

- Mẹ kiếp, con mụ tinh thần lực khống chế giả này quá đáng ghét... Vương Hiệp! Còn không mau bắn đầu đạn, ông đây chết cũng không nhắm được!

Trình Khiếu lại phun ra một ngụm máu tươi, hắn chỉ cảm thấy sức mạnh trong thân thể đang từ từ mất đi, lập tức há miệng chửi toáng lên.

Ở cách đó không xa, Vương Hiệp hai mắt như muốn trào máu, hận không thể lập tức xông lên tung một đám thuốc nổ, nổ nát gã người sói kia thành thịt vụn. Nhưng Trình Khiếu và Minh Yên Vi vẫn còn ở xung quanh người sói, đầu đạn này bắn xuống...

- Vương Hiệp, bắn đầu đạn đi... Còn nhớ trước khi khai chiến chúng ta đã nói gì không? Nhất định phải thắng được trận chiến cuối cùng này, ta nghĩ Minh Yên Vi cô ấy cũng đã có giác ngộ phải chết rồi. Hơn nữa cô ấy đã tha thứ cho Trương Hằng rồi, tâm chí cũng không kém gì chúng ta đúng không? Bắn đi!

Thanh âm Trình Khiếu đã có vẻ khàn đặc, hắn cơ hồ phá rách yết hầu mà gầm lên. Vương Hiệp cuối cùng cũng lấy ra một đầu đạn hạt nhân mini, dùng kỹ xảo thao túng chất nổ vận hành nó bay về phía chỗ Trình Khiếu và người sói. Trình Khiếu trông thấy như vậy, khuôn mặt hắn rút cuộc cũng mỉm cười một cách vô lại.

- Đúng là, chẳng giống ngươi gì cả, Vương Hiệp... Tạm biệt, chiến hữu.

- ....Chiến hữu, tạm biệt!

Vương Hiệp gào lên, vụt dẫn nổ đầu đạn hạt nhân. Trong khoảnh khắc, ánh sáng bùng lên chói chang như mặt trời phát nổ, bao trùm trọn vẹn không gian xung quanh Trình Khiếu. Tiếp đó, sóng xung kích cùng gió lốc cuồn cuộn ập tới, làm tro bụi bốc lên cao tới mấy trăm mét, ba người thân ở bên trong... Lúc này đã thi cốt vô tồn.

Sóng chấn động mạnh mẽ vẫn liên tiếp truyền tới, Lưu Úc đứng cạnh Vương Hiệp đã không nhịn được khóc òa lên. Hắn chung quy cũng chỉ là một thiếu niên, có lẽ hắn có thể đối mặt với rất nhiều thế giới phim kinh dị cùng hoàn cảnh nguy hiểm, có lẽ hắn cũng có thể đối mặt với thử thách sinh tử mà sống sót, nhưng hắn dù sao cũng chỉ là một thiếu niên. Đối mặt với sự hy sinh của chiến hữu, đối mặt với cái chết của đồng đội... Chuyện hắn có thể làm chỉ vỏn vẹn là khóc.

- Đừng khóc nữa... Lưu Úc, cậu cũng là một thành viên Trung Châu đội, tương lai cậu cũng có thể trở thành một chiến sỹ mạnh mẽ và một dũng sỹ chân chính, vì thế hãy nhớ kỹ... Trung Châu đội chúng ta nhất định có thể trở thành đội ngũ mạnh nhất trong cả thế giới luân hồi. Chúng ta là thành viên của đội ngũ mạnh nhất, cho nên ngàn vạn lần không được làm ô nhục hai chữ Trung Châu, cho dù là chết cũng tuyệt đối không do dự.

Trong lúc nói, Vương Hiệp đã quay đầu lại nhìn đám côn trùng đang ép tới gần. Sau khi bị Thần chiến binh Obelisk giẫm đạp một trận, đàn côn trùng chỉ còn lại hơn mười con nhưng tất cả đều cực kỳ nguy hiểm, lại cộng thêm tinh thần lực của Lưu Úc tiêu hao hết, Thần chiến binh một lần nữa biến thành lá bài, giữa ba người và đàn công trùng đã không còn một chút ngăn trở nào nữa. Mà Vương Hiệp thì vừa liên tục phóng ra hai đầu đạn hạt nhân, nhất thời cũng không cách nào sử dụng thêm nhiều thuốc nổ nữa... Bọn họ lúc này thật sự nguy hiểm cùng cực.

- ....Trung Châu đội nhất định phải thắng, cho dù ta phải chết cũng nhất định phải giúp Trung Châu đội chiến thắng trận chiến cuối cùng này!

Vương Hiệp đột nhiên ngẩng đầu lên trời, trong mắt hắn xuất hiện thần sắc bình thản mà kiên định. Cùng lúc đó, hắn cũng bắt đầu tiến về phía đàn công trung, xung quanh người hắn mấy đầu đạn hạt nhân mini không ngừng xoay tròn, cũng chẳng biết hắn rút cuộc là đang muốn làm gì.

"Ta có thuộc tính Tạc đạn chi phối giả, chiêu thức cuối cùng chính là biến mình thành một khối thuốc nổ cực lớn, nếu phối hợp với đầu đạn hạt nhân mini, uy lực tuyệt đối không thua kém gì bom khinh khí thật sự. Chỉ là làm như vậy, hai người Lưu Úc cũng chết chắc... Xin lỗi, vì để Trung Châu đội giành được thành lợi, đành liên lụy các ngươi cùng chết, đồng đội, xin lỗi..."

http://tieulun.hopto.org

790. Chương 24: Vĩnh Viễn Không Thối Nát! (3)

Vương Hiệp vụt cắn răng, chuẩn bị lao về phía đàn côn trùng. Nhưng chưa đợi hắn bước được mấy bước, một thiếu nữ nhỏ nhắn đột nhiên xuất hiện giữa bầy côn trùng. Xoẹt xoẹt mấy tiếng, hai con côn trung đi đầu đã bị cắt thành hai đoạn, mà cô gái đó cũng không chút ngừng nghỉ, tiếp túc lóe hiện giữa đám côn trung. Lũ côn trùng khiến ba người Vương Hiệp bó tay không biết làm thế nào, vậy mà lại dễ dàng chết sạch trong tay thiếu nữ kia, đây đúng là vỏ quýt dày có móng tay nhọn.

Sau khi giải quyết xong đám côn trùng này, cô gái đó mới chậm rãi quay đầu lại, không ngờ lại là một trong những chủ chiến lực của Trung Châu đội, Triệu Anh Không. Có điều, nhìn vẻ mặt lúc này hình như có chút khác thường, tựa hồ so với trước kia còn lạnh lẽo hơn, khuôn mặt nhỏ nhắn nhìn qua cũng thoáng vẻ trong suốt, chỉ là nếu không chú ý thì không thể phát hiện ra.

- ...Ta phải tới hỗ trợ Trịnh Xá, các ngươi thủ ở ngoài này, nhất định không được để bất kỳ ai quấy rầy bọn họ, Vương Hiệp... Ngươi giỏi lắm.

Triệu Anh Không liếc nhìn Vương Hiệp một cái thật sâu, trên mặt tựa như còn có vẻ đang thở dài. Tiếp đó cũng không biết nàng làm chuyện gì, cả người lóe lên một cái đã hoàn toàn biến mất, Vương Hiệp thậm chí không thể thấy được nàng di động như thế nào. Cùng lúc ấy, tinh thần lực khống chế giả đang ở trên trời đột nhiên đầu lìa khỏi cổ, thi thể từ trên không rơi xuống đất, đã chết đến không thể chết hơn được nữa.

- Chuyện gì xảy ra vậy? Câu cuối cùng của Triệu Anh Không là có ý gì? Hơn nữa sao trông cô ấy lại có vẻ kỳ lạ như vậy?

Vương Hiệp giờ phút này cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm, thu hồi tất cả đầu đạn hạt nhân mini đang lơ lửng quanh người. Chỉ là lúc nãy Triệu Anh Không xuất hiện và biến mất đều quá đột ngột, đến cả lời nói cũng vô cùng quỷ dị, nhất thời khiến trong đầu Vương Hiệp đầy nghi hoặc, căn bản không thể hiểu được nàng rút cuộc là có ý gì.

Bất quá lúc này ba người Ác Ma đội đều đã chết, tuy Trung Châu đội cũng chỉ còn lại Vương Hiệp và hai tên tay mơ nhưng dù sao cũng đã giải quyết sạch sẽ chiến trường chính rồi, trong thời gian ngắn sẽ không có kẻ nào tới quấy rầy chiến đấu của hai Trịnh Xá nữa. Chuyện tiếp theo đây càng không phải với ba người bọn họ là có thể thay đổi được gì, nhiệm vụ của họ đã hoàn thành, tất cả còn lại chỉ là chờ đợi trận chiến cuối cùng này kết thúc, không cần biết là chiến thắng, hay là thất bại...

Không lâu sau, Lâm Tuấn Thiên bị Vương Hiệp đánh ngất lúc trước cũng đã tỉnh lại. Hắn nhất thời còn chưa hiểu được chuyện gì xảy ra, mãi đến sau khi nghe Lưu Úc kể lại toàn bộ quá trình chiến đấu, tên này mới rơi vào trầm tư. Đây gọi là thỏ chết cáo thương, cùng là thành viên Trung Châu đội, hắn chỉ vỏn vẹn là một tân nhân, thực lực cũng yếu kém, cũng chẳng có niềm tin kiên định để mạnh mẽ lên, có thể nói hắn là kẻ kém cỏi nhất trong Trung Châu đội còn yếu hơn cả Lưu Úc. Chứng kiến bao nhiêu cường giả như vậy đều chết trước mặt mình, trong lòng hắn thật chẳng biết là có tư vị gì nữa, vừa khó chịu vừa bất lực, chỉ hận không thể một mực hôn mê không tỉnh dậy mà thôi.

- Đừng có nghĩ ngợi nhiều như vậy, người tiến vào thế giới này chẳng mấy ai là có năng lực siêu cấp cả. Cái gì mà công năng đặc dị, cái gì mà cao thủ võ lâm, tất cả đều chỉ là trò lừa đảo mà thôi, hầu hết mọi người đều từ yếu ớt từng bước từng bước trở nên mạnh mẽ, vì niềm tin sống sót mà mạnh mẽ. Vì thế ngươi cũng không cần lo lắng mình quá yếu kém, chỉ là những gì ngươi trải qua còn quá ít thôi...

Vương Hiệp vỗ vỗ vai Lâm Tuấn Thiên, nói.

Lâm Tuấn Thiên cũng không quay đầu lại, đột nhiên mở miệng hỏi:

- Vương Hiệp, ngươi vì cái gì mà cố gắng mạnh lên? Vì để Trung Châu đội trở thành mạnh nhất? Cách nói ấu trĩ như vậy không khỏi..."

- Ấu trĩ sao? Không, ta không thấy nó có chút ấu trĩ nào...

Vương Hiệp bỗng ngẩng đầu nhìn lên trời, một lúc lâu sau mới khẽ nói:

- Chỉ có Trung Châu đội giành được thắng lợi, tất cả những thứ chúng ta lấy được trong thế giới luân hồi này, không cần biết là công pháp, cường hóa, các loại số liệu gen, hay là khoa học kỹ thuật, ma pháp vân

http://tieulun.hopto.org

vân, mới có cơ hội đem về thế giới hiện thực, như vậy, đất nước ta mới phát triển lên... Đó là niềm tin để ta cố gắng mạnh mẽ.

Lâm Tuấn Thiên kinh ngạc nhìn Vương Hiệp, vẻ mặt chẳng có gì là cảm phục mà ngược lại, mang theo một loại khinh thường, dè bỉu, hồi lâu sau mới nói:

- Vì đất nước? Lý do như vậy lại càng...

- Vậy ư?

Vương Hiệp thoáng cười khổ, cũng không tranh cãi, chỉ lấy trong túi ra một điếu thuốc lá, lặng lẽ châm lửa.

Không khí giữa ba người nhất thời có chút nặng nề, Lưu Úc ở bên cạnh chợt lên tiếng:

- Lâm Tuấn Thiên ca ca, em cũng có lòng tin để mạnh mẽ lên của mình... Đó là kiêu ngạo, vì danh hiệu mạnh nhất của Trung Châu đội mà kiêu ngạo. Em muốn nỗ lực biến mình thành cường giả đủ xứng với danh hiệu đó. Mặc dù không biết còn phải mất bao lâu nữa, nhưng em tinh mình nhất định có thể làm được!

Nghe vậy, Lâm Tuấn Thiên rõ ràng là càng thêm trầm mặc, hắn cũng không nói gì nữa, chỉ yên lặng cúi đầu suy nghĩ gì đó.

Chỉ là sự im lặng giữa ba người không kéo dài được bao lâu, từ phía xa đột nhiên vang lên một tiếng gầm rú, âm thanh vang vọng trời đất, phảng phất như đang có một con quái vật khổng lồ xuất hiện ở phía đó. Hướng ấy chính là nơi nguyên thần La Ứng Long tự bạo lúc trước, nhất thời, tâm trạng ba người lại căng thẳng hẳn lên, Vương Hiệp yên lặng nhìn lại chiến trường chính của hai tên Trịnh Xá rồi lập tức quyết đoán mang theo hai người Lâm Tuấn Thiên bay lên không trung, Goblin glider dùng tốc độ cực nhanh, tiến về phía âm thanh phát ra.

Bay không bao lâu, kẻ phát ra âm thanh cuối cùng cũng xuất hiện trong tầm mắt mọi người. Một người khổng lồ có thân thể cao mấy chục mét, không, nếu gọi là một quái vật khổng lồ có thân thể tương tự như con người thì thích hợp hơn. Sau lưng nó có hơn mười chiếc cánh ánh sáng, thân thể hiển lộ màu tím đỏ, cả người cơ bắp cuồn cuộn, mơ hồ có thể thấy được trường lực AT hình thoi xoay chuyển xung quanh.

EVA 01 một lần nữa hồi phục, bị La Ứng Long liên tiếp công kích cường độ cao hai lần, con quái vật có tỷ lệ đồng bộ 400% cùng ánh sáng tâm linh vô hạn này chung quy cũng bị ép phải yên tĩnh hơn mười phút. Thân thể vốn trong nháy mắt đã có thể hồi phục, đến bây giờ tựa như vẫn còn chưa hoàn toàn lành lặn, hơn nữa sức hành động của nó cũng giảm xuống rất nhiều, không dựa vào trường lực AT lơ lửng giữa không trung nữa mà đứng dưới đất từng bước từng bước tiến về phía chiến trường Trịnh Xá.

- Đây là quái vật chiến đấu với La Ứng Long lúc trước sao? Trông thật sự rất kinh người, mặt đất trong phạm vi mấy chục dặm đều hoàn toàn bị san bằng. Hai lần phát nổ lúc trước cũng đủ kinh khủng rồi, không ngờ vẫn không tiêu diệt được con quái vật này...

Vương Hiệp đầy vẻ trầm trọng nhìn EVA 01. Chỉ dựa vào cảm giác, hắn theo bản năng đã cảm nhận được sự khủng bố của EVA 01. Đây là một loại cảm giác bản năng của sinh vật sống, cũng giống như khi thỏ gặp sói, kiến gặp thú ăn kiến vậy, mà nó cũng đang thuyết minh thực lực của EVA 01 là đến mức nào.

- Lưu Úc, cậu còn triệu hồi được Thần chiến binh không?

Vương Hiệp lập tức nhìn sang Lưu Úc, hỏi.

Thằng nhóc khẽ lắc đầu, đáp:

- Không có cách nào, tinh thần lực của em đã tiêu hao sạch sẽ rồi. Lúc trước chiến đấu với tiểu đội Thiên Thần đã triệu hồi một lần, vừa rồi lại triệu hồi lần nữa... Em không thể triệu hồi thần chiến binh lần nữa đâu.

- Vậy à?

Vương Hiệp lắc đầu cười khổ, lại quay sang phía Lâm Tuấn Thiên, hỏi tiếp:

- Ngươi thì sao? Có thể hiện thực hóa đồng vị hidro không?

http://tieulun.hopto.org

La Tuấn Thiên cũng cười khổ lắc đầu, đáp:

- Không thể, lúc trước toàn nhờ Tề Đằng Nhất hỗ trợ ta mới có thể hiện thực hóa vật chấp cấp độ đồng vị hidro, bây giờ đừng nói là nguyên tố, vật chất cấp phân tử, không, cỡ nanomet đã không cách nào hiện thực hóa rồi, tối đa chỉ có thể nhỏ đến mức milimet thôi.

- Cũng không được sao?

Vương Hiệp trong lòng thầm thở dài.

Trong lúc ba người đối thoại, EVA 01 vốn tốc độ cực chậm lại càng lúc càng nhanh hơn, trường lực AT bên ngoài cơ thể cũng từ từ biến thành có thể thấy được bằng mắt thường. Theo thời gian trôi đi, EVA 01 có được ánh sáng tâm linh vô hạn đã càng lúc càng mạnh, có thể nói, chỉ cần cho nó đủ thời gian để khôi phục thì trở lại trạng thái mạnh nhất như trước khi giao chiến với La Ứng Long cũng không phải là không thể.

Vương Hiệp hiển nhiên là cũng phát hiện ra điểm này, hắn thấy tốc độ EVA 01 càng lúc càng nhanh, hơn nữa ánh sáng tâm linh bên ngoài cơ thể càng lúc càng mạnh lập tức khống chế một đầu đạn hạt nhân mini phát nổ bên cạnh người nó. Đám mây hình nấm khổng lồ từ dưới đất bốc lên, ba người đều bay ở giữa không trung cũng không bị đầu đạn ảnh hưởng đến. Khi tro bụi hạ xuống, EVA 01 vậy mà lại đứng nguyên chỗ cũ không hề bị thương, tựa hồ còn ngẩng đầu lên nhìn ba người đang bay.

- Không có tác dụng... Không, có hiệu quả. Ánh sáng tâm linh đó rõ ràng là nhạt hơn nhiều, hơn nữa tốc độ của hắn lại bắt đầu chậm lại rồi. Nếu có đủ hỏa lực để trùng kích nổ vào náo, trong nháy mắt phá vỡ ánh sáng tâm linh thì chắc chắn có thể hủy diệt thân thể nó lần nữa....

Vương Hiệp lẩm bẩm nói, đang chuẩn bị sử dụng đầu đạn hạt nhân mini tiếp thì thân thể chợt nhũn ra, thiếu chút nữa thì từ trên glider rơi xuống. Đến giờ phút này hắn đã liên tục chiến đấu mấy trường, đặc biệt là dẫn nổ siêu cường độ khi đối mặt với Adam thiếu chút nữa đã làm hắn mất mạng, sau đó lại sử dụng mấy lần đầu đạn hạt nhân mini, hiện tại hắn thật sự không còn bao nhiêu thực lực để đối phó với con EVA 01 gì gì đó này nữa.

- Khốn kiếp! Sao có thể thất bại trong thời khắc cuối cùng này! Sao có thể để con quái vật nhà ngươi tới quấy rầy Trịnh Xá quyết chiến?

Vương Hiệp vọt miệng chửi lớn, cũng không thèm nghĩ ngợi lôi hết tất cả đầu đạn hạt nhân mini trong túi không gian ra, tiếp đó lại lấy một máy phát xạ, tiếp đó quát lên:

- Người ta không thể bí tiểu mà chết đúng không? Nếu đã không cách nào tăng cường uy lực thì dùng số lượng đối đầu với ngươi!

Dứt lời, một đầu đạn đã từ máy phát xạ bắn về phía EVA 01.

Ầm một tiếng vang dội, Vương Hiệp căn bản không hề có ý dừng lại, liên tục không dứt bắn đầu đạn hạt nhân mini về phía EVA 01. Một trang tiếng nổ vang lên, mặt đất đã bị phá nổ thành hơn mười hố sâu, cho dù không tăng cường năng lực chất nổ, uy lực của đầu đạn hạt nhân này cũng cực lớn, liên tục hơn mười quả bắn xuống, đám mây hình nấm từ dưới mặt đất bốc lên không hề ngưng lại một chút nào. Đến khi trong tay Vương Hiệp chỉ còn lại một đầu đạn duy nhất, hắn mới dừng lại, đồng thời yên lặng nhìn về phía tro bui bay lên.

Lát sau, tất cả tro bụi hạ xuống, EVA 01 ở trung tâm vụ nổ đã bị phá nát gần một nửa thân thể, trường lực AT đã yếu đến mức mắt thường không nhìn thấy được nữa. Thân thể đó đang không ngừng nhúc nhích, hồi phục, nhìn qua thì trong vòng mười phút tới sẽ không thể di động nữa.Trông thấy vậy, Lâm Tuấn Thiên cùng Lưu Úc đều thở phào nhẹ nhõm, Lưu Úc vội vàng nói:

- Vương Hiệp đại ca, mau bắn nốt đầu đạn hạt nhân này xuống đi. Con quái vật đó sắp không xong rồi, đầu đạn này cho dù không nổ chết được nó thì chắc chắn cũng có thể khiến thân thể nó càng hư hại, khi ấy chúng ta lại có thể trì hoãn thêm chút thời gian...

- Không... Không được nữa rồi!

Vương Hiệp thoáng chút cay đắng, nói:

http://tieulun.hopto.org

- Trong chiến đấu bọn ta thường để lại một viên đại, viên đạn đó bọn ta gọi là đạn vinh quang. Bởi vì bọn ta không muốn làm tù binh, cũng không muốn thất bại, viên đạn đó là niềm tin cuối cùng mà bọn ta dành cho mình khi đạn hết lương kiệt... Đầu đạn hạt nhân mini này cũng vậy. Ném xuống tuy có thể phá hắn thêm tan nát, nhưng nếu lại hồi phục lại thì sao đây? Chúng ta còn thủ đoạn gì có thể ngăn cản nó nữa? Không, không còn nữa, cho nên đầu đạn cuối cùng này là để dành cho bản thân ta...

- Lâm Tuấn Thiên, ngươi không phải cảm thấy tư tưởng ta quá ấu trĩ sao? Vậy bây giờ ta nói cho ngươi biết... Cho dù là chết, tư tưởng ta cũng vĩnh viễn không thay đổi! Đó là niềm tin để ta sống sót, để ta chiến đấu, để ta mạnh mẽ! Vĩnh viễn không thay đổi!

Vương Hiệp nghiêm trang nhìn Lâm Tuấn Thiên, nói xong, hắn yên lặng ôm đầu đạn hạt nhân mini vào lòng, cũng mặc kệ hai người kia kêu gào, cười lớn, điều khiển Goblin glider lao về phía EVA 01

- Lấy thân thành chất nổ, quái vật! Ta muốn xem xem ngươi có thể ngăn cản được vụ nổ cuối cùng này không!

...Trong lòng ta, thứ đẹp đẽ nhất, cao quý nhất luôn là ngũ tinh hồng kỳ (quốc kỳ Trung Quốc), đã có lúc chiến khăn đỏ ta đeo là một góc của ngũ tinh hồng kỳ... Vì thế ta tham gia quân ngũ, hy vọng mang thân mình cống hiến cho tổ quốc mà ta yêu quý, tổ quốc đã sinh ra ta, nuôi dưỡng ta...

Không biết từ khi nào, những người xung quanh lần lượt thay đổi suy nghĩ, từng người từng người rời khỏi quân đội, là do làn sóng kinh tế ư? Hay là vì tư tưởng hiện thực cười nhạo vào hai chữ "yêu nước"?

Đã có lúc... Ta đi qua Thiên An Môn, bia kỷ niệm nhân dân anh hùng đứng sừng sững giữa quảng trường, phản chiếu ánh mặt trời mới lên trong thật huy hoàng, thật mỹ lệ. Ta nhìn bia kính lễ... Nhưng lại bị đám thanh niên xung quanh chỉ trỏ, cười cợt. Chẳng lẽ, điều ta luôn kiên trì đã thật sự biến thành rẻ rúng như vậy sao?

Đã có lúc... Ta nhìn là cờ đỏ lập lời thề, phải dùng máu nóng của mình tưới đẫm nó, dùng tính mạng mình bảo vệ nó. Nhưng mà, quan chức thì biến chất, chính phủ thì đấu đá, còn cả dòng chảy ngầm tràn lan trong quân đội... Lời thề của ta, còn có một ngày ta có thể thực hiện nó sao?

Mẹ già... Tóc đã bạc như sương nhưng vẫn tin tưởng con trai của người là anh hùng. Ta có thể thay đổi đất nước này không? Ta thật sự có thể trở thành anh hùng không?

Trung Châu đội... Chỉ có Trịnh Xá giành được thắng lợi, cái gã lương thiện ấy, cùng với sự trợ giúp của Sở Hiên, bọn họ nhất định có thể đưa được sức mạnh và công nghệ của thế giới luân hồi này đề tổ quốc. Cho dù đất nước đó đã tràn ngập cặn bã, cho dù trong đất nước đó rất nhiều người đã bắt đầu thối nát...

Quân nhân... Ta vẫn luôn là quân nhân, chưa từng có khi nào ta lại kiên định như lúc này! Niềm tin của ta, dũng khí của ta, tính mạng của ta, vì tổ quốc mà ta yêu quý, cho dù là chết ta cũng tuyệt đối không bỏ cuộc...

Nam nhi khó đền nợ nước, chiến tử sa trường là cái chết bình yên... Vương Hiệp ta không phải là không biết đất nước ta có đủ loại thói hư tật xấu, cũng không phải là không biết có rất nhiều người đang lặng lẽ chịu đựng bất công, nhưng tổ quốc mãi mãi là tổ quốc của ta. Ta nhớ đã từng đọc một cuốn sách nói rằng trong sách giáo khoa quân sự của Mỹ có viết, đừng hỏi tổ quốc đã làm gì cho ngươi mà là ngươi đã làm được gì cho tổ quốc? Ta cũng tự hỏi mình như vậy, ta đã làm được cái gì cho đất nước? Không nói đến đảng phái, không nói đến quan chức, không nói đến quân đội... Tất cả những chuyện đó đều chẳng liên quan gì, ta chỉ yêu đất nước ta, đất nước có tên là Trung Quốc! Chỉ khi Trịnh Xá thắng, Trung châu đội chúng ta mới có thể trở về thế giới hiện thực, vậy thì bây giờ là lúc để ta chết, vì thế ta... Chết cũng không hối hận!

Cho dù đất nước này đã có rất nhiều người thối nát, cho dù như vậy, ta...Ta, Vương Hiệp! Vĩnh viễn không thối nát!

Ầm một tiếng vang dội, vụ nổ có thể sánh với bom khinh khí trong cự ly gần, hoàn toàn bao trùm EVA 01....

http://tieulun.hopto.org

791. Chương 25: Nguyên Ám Đấu Hồng Hoang... Kết Thúc Và Bắt Đầu! (1)

Trận chiến cuối cùng...

Trận chiến cuối cùng thật sự, không cần biết là đối với Trịnh Xá hay là với Phục Chế Thể, đây thật sự là trận chiến cuối cùng giữa họ. Cho dù là vì báo thù, hay là vì niềm tin sống sót, ân oán, thù hận giữa hai người chung quy lại sẽ hoàn toàn kết thúc tại trận chiến cuối cùng này!

- ...Ngươi biết không? Ta từng rất hận ngươi! Vì thế trong Resident Evil 2 ta giết ngươi, cùng với các đồng đội của ngươi lúc đó, giết sạch tất cả bọn họ...

Thần sắc Phục Chế Thể vẫn cực kỳ bình tĩnh, nhưng không biết tại sao, Trịnh Xá lại luôn có thể nhìn thấy phía dưới sự bình tĩnh đó của hắn là tình cảm đang cuộn trào mãnh liệt... Không phải những cái gì là tình cảm tươi sáng như tình yêu, tình bằng hữu, tình thân, mà là một loại cảm giác hung tợn, bạo lệ, cuồng nộ không thể diễn tả được bằng lời. Nếu như một người bình thường đứng trước mặt hắn thì chỉ riêng luồng cảm giác tăm tối này thôi cũng đủ biến người đó thành kẻ điên khùng. Clone Trịnh Xá đúng là đang ôm theo tình cảm như vậy chiến đấu với hắn.

- Đúng vậy, ký ức ghi khắc rất sâu... Lần đả kích đó thiếu chút nữa thì hoàn toàn đánh gục ta. May mà ta có rất nhiều đồng đội đáng để tin cậy, dựa vào sức mạnh của họ, ta cuối cùng cũng đi được tới đây! Clone của ta, hôm nay là ngày chúng ta cắt đứt tất cả!

Choang!

Hổ hồn đao của Trịnh Xá và cự kiếm hắc viêm va chạm vào nhau, sức mạnh cực lớn biến thành sóng xung kích lan truyền ra bốn phía. Mặt đất giữa hai người lập tức vỡ nát, thậm chí đến cả ngọn lửa đen quanh người clone Trịnh Xá cũng rung động kịch liệt.

Trịnh Xá giờ phút này đã hoàn toàn tiến vào trạng thái Tiềm Long biến, thuộc tính thân thể gia tăng vùn vụt, đồng thời càng sử dụng ra Hủy diệt bản chính thức, tốc độ cùng sức mạnh đã vượt xa sức tưởng tượng của người bình thường, tiện tay vung lên cũng mang theo đại uy lực, một đao chặt đứt núi non gì đó cũng là chuyện quá dễ dàng. Sau khi va chạm một kiếm với Phục Chế Thể, hắn không những không lùi mà lại nâng đao chém mạnh xuống cự kiếm hắc viêm. Thời gian giữa hai lần trảm kích tuyệt đối không quá 0,1 giây, hai luồng sức mạnh hợp lại làm một, lập tức sinh ra phản lực cực lớn, cường hành đẩy lùi Phục Chế Thể ra xa cả trăm mét.

- Chạy không thoát đâu!

Trịnh Xá hét lên điên cuồng, dưới chân dùng sức đạp mạnh, phá nát mặt đất thành vô số vết nứt, cả người lóe lên một cái đã lao tới trên đầu Phục Chế Thể, Hổ hồn đao dùng sức bổ thẳng xuống. Dưới tốc độ và sức mạnh như vậy, không biết sức phản ứng của Phục Chế Thể có nhanh đến mức nào cũng không thể giống như lúc trước nhẹ nhàng đón đỡ. Trong đầu Trịnh Xá vụt hiện lên một ý nghĩ như vậy, ngay lập tức, lực đạo trên tay lại càng mạnh thêm vài phần.

Nhưng khi Hổ hồn đao sắp sửa chém vào thân thể clone Trịnh Xá thì tiếng va chạm cực mạnh lại vang lên. Thanh cự kiếm màu đen không ngờ lại một lần nữa ngăn cản trên đầu clone Trịnh Xá, hai món vũ khí tiếp tục va chạm vào nhau, hơn nữa sức mạnh từ trên kiếm truyền tới còn không hề thua kém sức mạnh cấp độ Hủy diệt của Trịnh Xá chút nào. Dưới sự xung đột mạnh mẽ như vậy, Trịnh Xá cũng chỉ có thể bất đắc đắc, bị éo lùi lại, nhất thời không còn dư lực để phát động tấn công Phục Chế Thể nữa.

Sắc mặt Phục Chế Thể vẫn không hề biến đổi, phảng phất như vừa rồi chỉ là một chuyện vô cùng nhỏ nhặt, hắn cầm thanh cự kiếm màu đen, cười lạnh nói:

- Ngươi nghĩ danh hiệu "mạnh nhất" thật sự dễ dàng bị ngươi giành lấy như vậy sao? Muốn đoạt được danh hiệu đó trong tay ta, nếu ngươi không có giác ngộ mất đi tính mạng, thì tốt nhất là đừng có nghĩ tới nữa...

- Mất đi tính mạng?

Trịnh Xá gầm lên:

http://tieulun.hopto.org

- Giác ngộ đó ta đã có từ lâu rồi. Đừng nói là mất đi tính mạng, cho dù sao trận chiến cuối cùng này có phải hóa thành tro bụi ta cũng tuyệt đối không thể bại dưới tay ngươi lần nữa... Ta và đồng đội đã thề với nhau, nhất định phải đưa Trung Châu đội đứng ở đỉnh cao của cả thế giới luận hồi, nhất định phải để chúng ta trở thành mạnh nhất. Bọn họ đã phải bỏ ra quá nhiều thứ vì nó rồi, cho nên ta nhất định phải thắng!

- ...Là mấy sợi dây trên tay ngươi sao? Đúng là ngu xuẩn...

Phục Chế Thể cười lạnh không dứt, hắn chỉ vào mấy sợi dây thừng trên tay trái Trịnh Xá, nhìn số lượng thì cơ bản gần như toàn bộ thành viên Trung Châu đội đã ở đây rồi, chỉ có hai ba sợi là còn nằm trên tay những người sống sót.

Clone Trịnh Xá chỉ vào sợi dây nói:

- Một đám kiến hôi nhỏ bé, cho dù là liều cả tính mạng cũng không thể đối kháng được với con người. Tên đội trưởng như ngươi luôn đem theo đám đồng đội phát điên như vậy ư? Ngươi... Đúng là ngây thơ.

- Câm mồm!

Trịnh Xá lại vụt xông tới, Hổ hồn đao điên cuồng chém về phía Phục Chế Thể, mỗi nhát chém đều truyền tới một tràng tiếng nổ kịch liệt, mỗi lần đều khiến mặt đất nứt tung, sức mạnh của hai bên đã đạt tới mức độ không còn là con người nữa.

- Không được sỉ nhục đồng đội ta! Bọn họ là chiến hữu tốt nhất, đồng đội tốt nhất! Cùng ta kề vai chiến đấu, cho dù là phải chết cũng không có một lời oán thán... Có thể họ không phải đội viên mạnh nhất, có thể mỗi người bọn họ đều có quá khứ cùng tâm linh sứt mẻ của riêng mình, nhưng họ đều đang nỗ lực phấn đấu, đều là cường giả từng bước từng bước quát triệt niềm tin của mình! Không giống như ngươi, một kẻ yếu đuối, chỉ có mỗi sức mạnh, còn thâm tính thì kém cỏi hết mức. Trong trí nhớ của ngươi ngoài thù hận ra... Còn được cái gì nữa?

Trịnh Xá điên cuồng chém ra mấy đao, mỗi nhát chém đều khiến Phục Chế Thể phải lùi lại một bước dìa. Chỉ có điều khiến cho hắn cảm thấy kỳ quái là, không cần biết hắn dùng tốc độ nhanh đến đâu, từ bất kỳ phương hướng nào chém về phía Phục Chế Thể cũng đều bị thanh cự kiếm màu đen ngăn cản lại. Cho dù Phục Chế Thể không hề quay đầu lại, nhát chém vào sau lưng hắn cũng sẽ bị ngăn cản, tình huống như vậy thật sự khiến Trịnh Xá không cách nào hiểu nổi, chẳng lẽ sức phản xạ của Phục Chế Thể đã đạt tới đẳng cấp ngang bằng với cả Tiềm long biết cộng thêm Hủy diệt chính thức.

"Hắn rút cuộc là loại quái vật gì vậy? Không chỉ có Lệ viêm uy lực vô song, tố chất thân thể lại càng ngang bằng với trạng thái Hủy diệt của ta. Một kẻ gần đạt tới hoàn mỹ như hắn... Thật sự tồn tại sao?"

Trịnh Xá còn chưa nói ra lời, toàn thân Phục Chế Thể từ trên xuống dưới chợt dừng phắt lại, đến cả ngọn lửa màu đen vô cùng xung quanh cũng đều dừng lại. Tiếp đó, lấy Phục Chế Thể làm trung tâm, một luồng khí thế bạo lệ không thể diễn tả nổi bùng phát ra, hai mắt Phục Chế Thể vụt biến thành đỏ ngầu như máu.

- Ngươi đúng là đáng chết. Bản chính, ngươi không hề biết thế nào gọi là đau đớn!

- Lệ viêm. Long quyển thiên!

Clone Trịnh Xá lạnh lùng nói, tiếp đó hắn vung tay lên, ngọn lửa đen vô cùng vô tận xung quanh liền ngưng tụ lại, hình thành một cơn lốc xoáy hắc viêm cao hơn ba mươi mét, rộng hơn mười mét. Ngọn lửa phảng phất như đã ngưng tụ thành vật chết, đến kịt đến cả ánh sáng cũng không chiếu xuyên qua được. Cơn lốc xoáy to lớn rít lên sàn sạt, cuốn về phía Trịnh Xá.

Trịnh Xá cũng không sợ hãi, hắn nhìn lốc xoáy hắc viêm càng lúc càng tới gần, miệng nói:

- Thẹn quá hóa giận à? Thế nào là đau đớn... Nỗi đau ngươi ban cho ta trong Resident Evil 2 còn ít sao?

Vừa dứt lời, Trịnh Xá dưới chân khẽ động, sử ra Thế, thân thể dùng tốc độ mắt thường không thể theo kịp, lao vọ sang một bên. Nhìn tốc độ lốc xoáy hắc viêm di chuyển chậm chạm như vậy, không cần biết uy lực mạnh đến mức nào, nếu không thể chạm tới hắn thì uy lực có lớn cũng vô dụng.

Nhưng Trịnh Xá vừa mới chạy được vài mét, một thành cự kiếm bập bùng lửa đen đã chắn trước mặt hắn. Thanh kiếm xuất hiện đột ngột dị thường, cùng không biết là nó có ở đó từ lúc nào. Trịnh Xá hiện tại đang

http://tieulun.hopto.org

ở trong trạng thái Hủy diệt, không cần biết là tốc độ, sức mạnh, hay là sức phản ứng đều mạnh mẽ vượt xa con người, ngoài ra bản thân hắn lại càng thân kinh bách chiến, tinh thần kiên nghị, lầm vào tuyệt cảnh cũng không chút hoảng loạn. Dù tốc độ của Thế bị chặn lại, hắn cũng không hề hốt hoảng, dưới chân dùng sức đạp mạnh, khi mặt đất vỡ tung ra, hắn đã nương theo tốc độ đó vọt về sau.

Nhưng Trịnh Xá vừa mới lùi ra được mấy mét, sau lưng hắn đột nhiên có một luồng hơi nóng cực mạnh ập tới. Hắn cũng không quay đầu lại, chỉ dựa vào cảm giác là có thể biết được đó là một thanh kiếm hắc viêm cực lớn. Trước mặt, sau lưng hắn, hai vị trí khác nhau không ngờ lại đồng thời xuất hiện hai thanh cự kiếm hắc viêm. Theo tiềm thức, hắn quay sang phía Phục Chế Thể nhưng lại thấy trên tay Phục Chế Thể vẫn đang cầm một thanh cự kiếm hắc viêm, hơn nữa khiến cho hắn cảm thấy kỳ quái nhất là... Ánh mắt Phục Chế Thể không ngờ lại không hề hướng sang phía hắn mà đang nhìn vị trí hắn đứng trước khi sử dụng Thế.

"Hiểu rồi, hóa ra là như vậy... Lệ viêm à, quả thật là đáng sợ..."

Trong lòng Trịnh Xá chợt bừng tỉnh, hắn đã thân kinh bách chiến, kinh nghiệm chiến đấu tự nhiên là cực kỳ phong phú, có thể nói cho dù là so với Phục Chế Thể cũng không hề thua kém. Trong một đợt giao phong như vậy, đặc biệt là khi hai thanh cự kiếm hắc viêm xuất hiện, hắn loáng cái đã hiểu ra được bí ẩn của Lệ viêm. Lệ viêm của Phục Chế Thể... Còn kỳ diệu hơn những gì hắn tưởng tượng nhiều.

Nói thì chậm, xảy ra thì nhanh, Trịnh Xá hai lần rút lui chạy trốn, lại gặp phải cự kiếm hắc viêm ngăn cản, tất cả đều chỉ phát sinh trong một khoảnh khắc, đến cả thời gian một hơi thở cũng không tới. Lúc này, tại trường đã xuất hiện thanh kiếm thứ năm, năm thanh kiếm phân biệt chia ra trước sau, trái phải, trên đầu, năm hướng ngăn cản Trịnh Xá. Mặc cho sức mạnh Trịnh Xá lớn đến đâu cũng không thể phá nát mấy thanh kiếm, mặc cho tốc độ hắn nhanh đến đâu cũng không thể tránh thoát được chúng, phảng phất như mấy thanh kiếm tự có tiên tri biết trước, việc chưa xảy ra đã có thể nhìn thấu ý đồ của hắn, lần nào cũng ép hắn quay lại chỗ cũ. Đến khi lốc xoáy hắc viêm thổi tới, Trịnh Xá cuối cùng cũng bị cơn lốc xoáy đó nuốt chửng vào bên trong.

Lốc xoáy hắc viêm hút Trịnh Xá vào bên trong liền lập tức xoay tròn rời khỏi mặt đất, giống như một mũi khoan điện lơ lửng giữa không trung điên cuồn chuyển động. Vừa bộc phát ra lực hút kinh người, trong nội bộ lốc xoáy hắc viêm vừa ngưng tụ nhiệt độ càng lúc càng đáng sợ, không hề thua kém nhiệt độ mặt trời chút nào. Khi lốc xoáy xoay chuyển, lấy nó làm trung tâm, tất cả mọi thứ trong phạm vi cả nghìn mét đều từ từ dung hòa, tan chảy, mặt đất cách đó gần nhất càng biến thành dung nham đỏ rực.

Cho dù đã có Thập phương luân hồi trận bảo hộ cũng không được, lực lượng của clone Trịnh Xá thật sự quá lớn, mặt dấtđã đượng tăng cường cũng không chịu đựng nổi... Xem ra chiến trường hình trụ cao mấy trăm mét này sớm muộn gì cũng sẽ đến lúc tan vỡ...

Khi Trịnh Xá bị lốc xoáy hắc viêm hút vào bên trong, trước sau chỉ có một hai giây ngắn ngủi nhưng hắn cảm thấy như thân thể mình đang bị sức mạnh hàng vạn cân kéo xé. Mặc cho thân thể Tiềm long biến của hắn kiên cố đến mức nào, dưới sức kéo khổng lồ như vậy chung quy cũng sẽ đến lúc bị kéo thành hai đoạn. Hơn nữa càng thêm kinh khủng là bên trong lốc xoáy hắc viêm tỏa ra nhiệt độ cao khủng khiếp khó mà tưởng tượng nổi, trên thân thể hắn đã xuất hiện những vết phồng rộp, thiêu cháy. Phải biết rằng đây là thân thể biến hóa Tiềm long biến, đừng nói là thiêu chát, cho dù bị đạn pháo bắn trực diện vào cũng tuyệt đối chỉ đau không thương, không ngờ rằng chỉ ở bên trong lốc xoáy hắc viêm có một hai giây hắn đã bị thiêu bỏng, nếu đổi thành người khác thì không phải chưa kịp tới gần đã biến thành tro bụi rồi sao?

Không chút suy nghĩ, trên người Trịnh Xá liền bùng lên ngọn lửa đỏ hồng như máu. Ngọn lửa này không phải là hình thức cụ thể hóa của ánh sáng tâm linh gì mà chỉ vỏn vẹn là một kỹ năng của vampire mà thôi. Nhưng kỹ năng này lại có một hiệu quả đặc biệt, đó chính là ngăn cản nhiệt độ cực cao, hắn đã từng thí nghiệm chuyện đó trong Resident Evil 2, chỉ là... Hắc viêm lúc đó rõ ràng là không có uy lực như hắc viêm hiện tại, tan vàng chảy đá, không gì không thiêu.

Quả nhiên, ngọn lửa đỏ máu chỉ kiên trì được có hai giây ngắn ngủi, sau đó hoàn toàn bị ngọn lửa màu đen đồng hóa. Nói cũng kỳ lạ, đã là lửa thì sao có thể bị thiêu đốt được? Nhưng sự thật đúng là như vậy, ngọn lửa màu đen không ngờ lại thật sự thiêu đốt, đồng hóa ngọn lửa màu đỏ, có lẽ đây mới chính là ngọn lửa hủy diệt chân chính, không gì không đốt cháy được.

Trịnh Xá thấy ngọn lửa màu đỏ máu bị phá, hắn cũng không dám chần chừ nữa, chân nguyên lực và ma

http://tieulun.hopto.org

lực trong cơ thể ngưng tụ bên ngoài cơ thể, hai luồng ánh sáng màu đen, màu trắng xuất hiện trong hai lòng bàn tay hắn. Chỉ thấy hai tay hắn hợp lại, hai luồng năng lượng gắn kết lại với nhau giống như một quả cầu, chỉ có điều quả cầu năng lượng kết hợp lại cũng không mang hai màu đen trắng nữa mà hoàn toàn hỗn độn mờ mờ mịt mịt. Bên trong quả cầu hỗn độn vô số luồng khí nhỏ bé không ngừng uốn khúc, chuyển đổi, phảng phất như còn có sấm sét tung bay. Trịnh Xá cũng không kịp nghĩ nhiều, vung tay ném quả cầu xuống phía dưới.

Quả cầu nằm trong tay Trịnh Xá chỉ to bằng quả trứng gà, nhưng sau khi rời khỏi tay hắn liền lập tức to lên bằng quả bóng rôt, hơn nữa thể tích còn đang không ngừng tăng lên, phản ứng và khí tức bên trong càng thêm cuồng loạn, mơ hồ như có hai luồng khí đen trắng đang tác động kịch liệt với nhau. Đến khi quả cầu bằng quả bóng rổ tiếp xúc với mặt đất, nó rút cuộc cũng phản ứng hoàn toàn, từ một mảng hỗn độn biến thành hai màu đen trắng, rồi tới năm màu bảy sắc, sau đó là vô số màu sắc rực rỡ xuất hiện bên trong quả cầu, cuối cùng nó vụt phát nổ mãnh liệt.

Lấy điểm quả cầu phát nổ làm trung tâm, vô số luồng sóng xung kích lan tràn ra bốn phía, mặt đất xung quanh mấy trăm mét sụp đổ nát vụn. Càng tiếp cận trung tâm vụ nổ, khung cảnh càng hỗn loạn, mù mịt, mặt đất tan nát xung quanh cũng bị sức nổ cực lớn trộn thành một mảnh, giống như lúc thiên địa sơ khai, đất lửa gió nước sôi trào không ngớt.

Ngọn lửa đen hình than nên lốc xoáy hắc viêm cũng thật sự bất phàm, ngoài bộ phận gần mặt đất nhất bị quả cầu phát nổ làm biến mất ra thì đại bộ phận hắc viêm còn lại chỉ bị chấn tan ra mà thôi. Năm thanh cự kiếm đã vỡ nát cũng đồng thời hóa thành hắc viêm vô biên, một lần nữa ngưng tụ quanh người clone Trịnh Xá, tạo nên biển lửa vô cùng vô tận, giống như cơn phẫn nộ của kim cương phật đà, bao trùm cả trời đất.

"Phù, thoát rồi, chỉ là chiêu này tiêu hao quá lớn, mặc dù không phải kiểu thí mạng như Hồng hoang khai thiên tích địa nhưng số lượng chân nguyên lực và ma lực lãng phí vô ích còn lớn gấp mười lần Hồng hoang. Ít nhất cũng đã mất mất một phần mười chân nguyên lực và ma lực rồi, cần phải cẩn thận hơn một chút nữa."

Trịnh Xá vừa thoát khỏi lốc xoáy hắc viêm lập tức thở phào. Năng lực tự hồi phục của thân thể Tiềm long biến cũng là hạng nhất, chỉ sau vài hơi thở các vết bỏng không nặng lắm đã lành lại khá nhiều. Cùng lúc đó, hắn liên tiếp sử ra mấy lần Nguyệt bộ, nhảy ra khỏi hố đất đã sụp đổ nát vụn, tiến lên khoảng trống vẫn còn kiên cố ở cách đó không xa.

- ...Chẳng trách, không hổ là bản chính của ta, chỉ vỏn vẹn dựa vào một chút đau đớn từ Resident Evil 2... Chút đau đớn nhỏ nhoi đó, phối hợp với khí lượng nhỏ hẹp như của ngươi, không ngờ cũng có thể đạt tới trình độ như hiện tại, nắm giữ sức mạnh cấp độ thế này, quả nhiên là số mệnh tập trung. Lần luân hồi này, quả thực có thể do ngươi làm "vai chính"...

Phục Chế Thể lặng lẽ nhìn điểm trung tâm hỗn độn đang dần dần tiêu tan, một lúc lâu sau mới thở dài, nói.

- Đau đớn lúc đó?

Trịnh Xá lập tức trong lòng đại nộ. Hắn vốn vẫn luôn canh cánh về việc đó, tuy những lời Phục Chế Thể nói rất khó nghe nhưng cuộc chiến đó thật sự là mấu chốt để hắn mạnh mẽ lên. Chính vì nỗi đâu phải chịu đựng trong trận chiến đó mà hắn mới bắt đầu muốn có được sức mạnh, hơn nữa còn từ từ càng lúc càng mạnh, cho đến tận hôm nay... Hắn cuối cùng cũng có lực lượng để tranh đoạt danh hiệu mạnh nhất với Phục Chế Thể. Ngoài ra, chính clone Trịnh Xá cũng dựa vào đau đớn và thù hận mới trở nên mạnh mẽ như bây giờ, chẳng lẽ, đau thương và thụ hận mới thật sự mà mấu chốt để mạnh mẽ lên...

Không đúng! Đau thương và thù hận không phải mấu chốt để mạnh lên, nó chẳng qua chỉ là biểu hiện bên ngoài của mạnh mẽ mà thôi!

Trịnh Xá sớm đã vượt qua tâm ma, hơn nữa hắn còn dùng phương thức vứt bỏ thân mình để vượt qua tâm ma, tâm chí đã sớm cứng rắn đến mức không gì phá được, vạn tà bất xâm. Mặc dù trong lòng nhất thời nảy sinh dao động với niềm tin của mình, nhưng đó cũng chỉ là chuyện trong một chớp mắt, tâm chí hắn lập tức xác định sự kiên trì của mình là không hề sai lầm, tuyệt không giống như những cường giả tầng thứ tư chưa vượt qua tâm ma, một khi lòng tin trong tâm bị phá thì sẽ rất dễ dàng rơi vào trạng thái tâm ma.

http://tieulun.hopto.org

Có thể nhận định rằng, với mức độ tâm chí kiên định của Trịnh Xá và clone Trịnh Xá, cho dù là ảo giác do kế hoạch hoàn thiện loài người của Adam sản sinh ra cũng không cách nào mê hoặc được họ. Adam nếu muốn đánh bại hai người bọn hắn thì buộc phải lấy lực đấu lực mới được. Đây cũng chính là nguyên nhân vì sao Adam tính toán hấp thu tất cả mọi người xung quanh hắn, chờ đến khi phát triển đến một mức độ nhất định mới đi tìm hai tên Trịnh Xá, hắn cũng là người tự biết điểm mạnh điểm yếu của mình.

"Cái gọi là đau thương và thù hận, chẳng qua là sự tổn thương đến người hoặc chuyện mà mình trân trọng nhất, ví dụ như trong lòng ta luôn để ý tới đồng đội và La Lệ, ví dụ như ký ức của Triệu Anh Không cùng ca ca của cô ấy, ví dụ như Minh Yên Vi, người yêu của Trương Hằng, hoặc cũng giống như quốc gia trong lòng Vương Hiệp vậy. Chỉ có những vết thương chạm đến niềm tin như vậy mới mang tới đau thương và thù hận không thể xóa nhòa. Mà chỉ cần vượt qua sẽ đau khổ và thù hận đó thì đại đa số mọi người sẽ đều điên cuồng muốn có được sức mạnh vì thế thoạt nhiên qua thì có vẻ như đau thương và thù hận mang tới sức mạnh, nhưng kỳ thực đó là do sự kiên trì vào niềm tin của bản thân mang tới. Chỉ có niềm tin đã xâm nhập vào tận cốt tủy, sau khi bị thương tổn mới có thể mang tới lực lượng càng mạnh mẽ... Ta có niềm tin, so với kẻ đã hoàn toàn biến niềm tin thành thù hận và điên cuồng như hắn... Ai mạnh hơn đây?"

Nghĩ tới đây, Trịnh Xá sắc mặt nghiêm lại, nói:

- Ta biết cảm giác đau thương cùng thù hận trong lòng ngươi... Ta cũng không có cách nào giúp đỡ người, vì thế chỉ có thể dùng phương thức công bằng nhất, chiến đấu với ngươi một trận. Là thắng hay là thua, hãy cứ để thực lực của chúng ta quyết định đi. Xem xem lòng tin của ta mạnh hơn, hay là đau thương và thù hận của ngươi mạnh hơn... Ta khác ngươi, nếu về mặt lực lượng ta cũng đã lựa chọn con đường hoàn toàn ngược lại với ngươi. Một chiêu vừa rồi là chân nguyên lực và ma lực kết hợp lại, giống như lúc âm dương chưa phân, hoàn toàn hỗn độn. Ta gọi chiêu thức này là Hồng hoang... Bát quá đây còn chưa phải là Hồng hoang thật sự. Thế nào, phát huy uy lực chân chính của Lệ viêm đi, ép ra Hồng hoang, sát chiêu cuối cùng của ta. Đừng nói với ta, Lệ viêm của ngươi chỉ vỏn vẹn có khả năng thiêu đốt như bề ngoài, nếu thật sự như vậy thì năm thanh cự kiếm hắc viêm lúc trước xuất hiện và tấn công kiểu gì chứ?

- ...Lệ viêm, vừa là thực thể, lại vừa không phải thực thể, nó chẳng qua chỉ là hiện thực hóa của cảm xúc cuồng bạo trong lòng ta mà thôi. Nó vốn có liên quan đến tinh thần, nếu không phải là người tâm chí kiên định, vạn tà bất xâm thì ở bên trong ngọn lửa này, cho dù không bị thiêu đốt thì cũng không chịu đựng nổi tâm ma ăn mòn, dần dần tự vây khốn mình mà chết. Ngoài ra, bạo lệ do tâm sinh, có thể là lửa, có thể là kiếm, có thể là đao, có thể là vạn vật... Ý niệm trong lòng người phát sinh, như là sát ý, như là kích động, đều sẽ phản ứng trên Lệ viêm của ta. Ta phải thừa nhận, chiêu thức Hủy diệt của ngươi, chỉ riêng về tốc độ cùng sức mạnh đã vượt hơn ta rất nhiều,nhưng ta không thể phản ứng không có nghĩa là ý niệm không thể phản ứng. Trong tâm ngươi dấy nên một niệm, tất vạn pháp sinh, Lệ viêm tự nhiên sẽ sinh ra phản ứng ngăn cản ngươi.

Nói tới đây, Phục Chế Thể hơi ngừng lại rồi mới tiếp tục:

- Có lẽ ngươi thật sự có tư cách ép ta đến mức phải dùng toàn lực. Đến tận bây giờ vẫn chưa có một ai có thể ép ta tới mức độ đó, cứ cố gắng đi...

- Vậy sao? Xem ra ta cũng phải cảm thấy vinh hạnh mới đúng nhỉ?

Trịnh Xá cười lạnh đáp, dưới chân sử ra Thế, lao về phía Phục Chế Thể, Hổ hồn đao trong tay dùng sức chém ra. Quang mang tỏa ra trên thân đao không hề có vẻ mờ mịt như khi truyền chân nguyên lực, cũng không phải là cảm giác áp bức cực mạnh như khi truyền ma lực mà có vẻ hỗn độn mờ ảo, phảng phất như một tầng sương khói không thể dùng mắt thường nhìn xuyên qua được.

Trịnh Xá lúc ban đầu khi sử dụng uy lực của Hổ hồn đao thì chỉ truyền có một mình chân nguyên lực vào bên trong, sau này có ma lực thì dùng ma lực thay thế, uy lực cũng coi như lớn hơn rất nhiều. Đến bây giờ cảnh giới của hắn không ngừng tăng lên, đặc biệt là được Sở Hiên hỗ trợ trúc cơ thành công, giúp hắn có năng lực khống chế được chân nguyên lực và ma lực. Tuy vẫn chưa thể giống như Hủy diệt, hình thành trạng thái Hủy diệt trong nháy mắt, tạo nên trạng thái Hồng hoang trong nháy mắt nhưng chỉ riêng việc truyền chân nguyên lực và ma lực ngưng tụ lại một chỗ, uy lực cũng đã vượt xa bất kỳ một loại chân nguyên lực và ma lực đơn độc nào rồi. Nếu giải thích tử tế ra thì luồng sức mạnh đó có nguyên lý cực kỳ tương tự với Ma động pháo, do vậy uy lực cũng mạnh đến kinh khủng.

http://tieulun.hopto.org

Hổ phách đoa như một luồng hỗn độn, không hề có chút màu mè gì, chỉ vung ngang chém tới, cả tốc độ lẫn sức mạnh đều lớn đến mức không thể tưởng tượng được, lại công thêm uy lực của Hồng hoang bản sơ cấp, thật sự có chút vẻ "trọng kiếm vô phong, đại xảo bất công"(*). Mặc cho ngươi có ngàn cách vạn cách, ta chỉ có một chiêu lấy lực phá đạo, phá hết ngàn vạn chiêu thức của ngươi.

Quả nhiên vừa mới va chạm, cự kiếm hắc viêm trong tay Phục Chế Thể liền ầm một tiếng nổ tung, bản thân hắn càng bị sức nổ của cây kiếm thổi bay ra xa mấy trăm mét. Đang lúc Trịnh Xá muốn xông tới tiếp tục công kích thì ngọn lửa màu đen vô cùng vô tận lại vụt ngưng tụ lại. Đám lửa chỗ thì ngưng tụ thành kiếm, chỗ thì ngừng tụ thành đao, chỗ thì ngưng tụ thành giáo, cũng có cả cung tên, dao, búa, roi, kích. Nhất thời bao quanh người Trịnh Xá đâu chỉ có thập bát ban vũ khí chử, tính tổng số lại ít nhất cũng phải tới hơn trăm món. Không những thế, trên số vũ khí này lửa đen bập bùng, khí thế không hề thua kém thanh cự kiếm hắc viêm lúc trước chút nào, khiến cho Trịnh Xá bị vây ở bên trong nhìn mà phải khẽ nuốt nước bọt.

"Khốn kiếp, hắn có còn là người nữa không? Phá được một thanh cự kiếm đã tốn nhiều khí lực như vậy rồi, ở đây ít nhất cũng phải có cả trăm món vũ khí hắc viêm, ánh sáng tâm linh của hắn nhiều vô cùng vô tận sao?"

- Lệ viêm. Bách binh trủng(**)...

Phục Chế Thể ở cách đó mấy trăm mét lặng lẽ đứng dậy, hắn đưa tay về phía một trăm món vũ khí hắc viêm, khẽ vung lên, số vũ khí đó liền ầm ầm lao xuống. Đây không phải là loại thể ngưng tụ bình thường như lốc xoáy hắc viêm mà là vật thất thật sự do ngọn lửa đen cụ thể hóa ra, uy lực so với lốc xoáy hắc viêm còn cao hơn cả trăm lần. Trịnh Xá dùng trạng thái Hủy diệt đỡ lấy ba bốn món vũ khí thì còn được, nhưng theo sau là mười, hai mươi món vũ khí khác liên tục đánh xuống. Nếu như hắn dùng Hổ hồn đao ngưng tụ chân nguyên lực và ma lực để chống lại số vũ khí hắc viêm này thì sẽ khiến chúng phát nổ kịch liệt, chỉ vỏn vẹn vài món thôi đã làm thân thể Tiềm long biến của hắn chấn động đến gần nội thương, dần dần, hắn đã cảm thấy không thể chống đỡ được nữa.

"....Hồng hoang..."

- Hồng hoang, khai thiên tích địa!

Chân nguyên lực trong cơ thể Trịnh Xá từ trong Tử Phủ trong não đổ dồn xuống, ma lực cũng từ đan điền cuộn thẳng lên, hai luồng năng lượng thuộc tính hoàn toàn tương phản giao hòa với nhau ở chỗ trái tim hắn. Ngay lập tức, một luồng sức mạnh khổng lồ đến mức khó mà tưởng tượng nổi bộc phát trong thân thể hắn. Luồng sức mạnh đó thật sự quá lớn, đến cả thân thể Tiềm long biến của hắn cũng không cách nào chứa đựng nổi, khi sử dụng là thân thể lập tức bắt đầu hư hỏng. Nhưng sức mạnh chung quy vẫn là sức mạnh, Trịnh Xá rút cuộc cũng sử dụng được luồng sức mạnh kinh khủng đó ra.

Một luồng sức mạnh khổng lồ truyền nhập vào trong Hổ hồn đao, chỉ thấy vung tay chém ra, trong nháy mắt đã có mấy chục món vũ khí hắc viêm bị đánh bay lên cao, sau đó bị luồng sức mạnh to lớn kia phá nát, lại biến thành lửa đen vô tận. Những vũ khí hắc viêm còn lại căn bản không thể kịp tiếp tục chém xuống, Trịnh Xá chỉ vỏn vẹn bước tới một bước, mặt đất liền bị lực lượng từ bước chân hạ xuống phá nát bấy, khí lưu kịch liệt thổi văng tất cả vũ khí hắc viêm ra xa, phảng phất như có lốc xoáy, không, là như có một vòi rồng vừa quét qua. Khi Trịnh Xá bước lên phía trước, sau lưng hắn liền sinh ra khí lưu hủy diệt kinh khủng như vậy, đồng thời hắn đã lao đến trước mặt Phục Chế Thể, vung đao chém ngang tới.

Vật cực tất phản, trong thế giới mà các tiểu đội luân hồi trải qua, chỉ có tốc độ cùng sức mạnh thì cùng lắm cũng chỉ là một tên tay sai, hơn nữa còn là tay sai hạng hai hạng ba. Nếu muốn mạnh hơn nữa thì nhất định phải cường hóa các loại thuộc tính hoặc là nắm giữ các loại kỹ năng các nhau, ví dụ như kỹ năng ám sát các loại. Nhưng chính như bốn chữ "vật cực tất phản", khi tốc độ cùng sức mạnh vượt qua giới hạn của sức tưởng tượng, đạt tới mức độ không thể dùng lời lẽ để biểu đạt thì chúng sẽ là sát chiêu tối cao thật sự, không có bất kỳ thuộc tính, kỹ năng nào có thể đối kháng được. Chính như Hồng hoang khai thiên tích địa của Trịnh Xá vậy, giơ tay nhấc chân đã có uy lực khổng lồ như dựng trời mở đất, cho dù là Lệ viêm thần diệu khôn lường của clone Trịnh Xá, khi đối mặt cũng không thể ngăn cản được chút nào. Nếu như hắn không có chiêu thức cùng đẳng cấp... Vậy thì chắc chắn phải chết.

Khi Hổ hồn đao kề sát đến người, hắc viêm quanh người Phục Chế Thể một lần nữa thuận theo sát ý của

http://tieulun.hopto.org

Trịnh Xá mà biến đổi, chỉ là lần này nó không biến thành vật chất thực thể như vũ khí hắc viêm các loại mà hóa thành một loại vật chất màu đen tuyền còn u tối hơn cả hắc viêm. Ngọn lửa đen dày tới mấy mét biến thành một lớp màng mỏng chỉ dày vỏn vẹn có một, hai phân, cứ như vậy ngăn cản trước lưỡi Hổ hồn đao. Tất cả mọi chuyện chỉ diễn ra trong chưa tới một nháy mắt, Hổ hồn đã chém thẳng xuống lớp màng mỏng màu đen nhưng không ngờ là lớp màng đó lại dẻo dai vô cùng, một đao mang theo sức mạnh kinh người chém xuống vậy mà lại chỉ chém ngập vào nó một quãng, không thể hoàn toàn phá vỡ được. Sức mạnh trên đao không ngừng giảm xuống, chỉ sau nửa giây ngắn ngủi đã không còn lại một chút lực lượng nào. Trịnh Xá cũng không hoảng hốt, buông tay thả Hổ hồn đao ra, vung quyền đánh thẳng vào chỗ lớp màng mỏng bị phá rách. Một quyền này tuy cũng xuyên qua lớp màng, bị hút đi mất hơn một nửa sức mạnh nhưng lực lượng còn lại vẫn ầm ầm đánh thẳng vào vai trái Phục Chế Thể, phá nát vụt cả một nửa thân thể hắn.

Sức mạnh của Hồng hoang khai thiên tích địa quả nhiên là có uy lực dựng trời mở đất, một quyền chỉ còn lại tối đa bốn năm phần lực lương không ngờ lại có thể đồng thời đánh nát cả ngọn lửa đeo bao trùm bên ngoài cùng với một nửa thân thể Phục Chế Thể. Phần xác còn lại cũng bị đánh bay ra xa mấy trăm mét, rơi bịch xuống đất, sống chết chưa rõ.

Trịnh Xá vốn còn định tiếp tục truy kích nhưng lớp màng mỏng đó không biết là bằng loại vật chất gì, không ngờ lại mang theo lực hút cực mạnh tràn về phía hắn. Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể nhặt Hổ hồn đao, nhảy lùi về phía sau, tuy nhiên chỉ trong một thoáng chốc đó, chỗ cơ thể clone Trịnh Xá rơi xuống đã bùng lên lửa đen cuồn cuộn.

- Tương truyền... Phượng hoàng có thể hồi sinh từ trong ngọn lửa. Lệ viêm có thể hóa thành vạn vật, cũng có thể biến thành thân thể ta... Rất tốt, rất mạnh mẽ. Có thể bức ta đến mức độ này, bản chính của ta, ngươi có thể tự hào rồi đấy. Vậy tiếp theo là đáp lễ của ta, coi như sự tôn trọng với thực lực và niềm tin của ngươi...

- Nguyên ám, vũ trụ kết thúc! (***)

(*) Đọc Thần Điêu hiệp lữ thì rõ

(**) Bách binh trủng: mộ của trăm loại binh khí.

(***)Nguyên ám: bóng tối nguyên thủy.

792. Chương 25: Nguyên Ám Đấu Hồng Hoang... Kết Thúc Và Bắt Đầu! (2) - Kết Thúc

Được xưng tụng là kẻ mạnh nhất...

-Trong tất cả các đội ngũ của toàn thế giới luân hồi, những người mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư trở lên, thông thường đều có chiến pháp đặc trưng của riêng mình, sức chiến đấu cũng vượt xa cực hạn của người bình thường. Nói khái quát một chút, đám cường giả mở cơ nhân tỏa tầng thứ ba này khi trở về thế giới hiện thực, có thực lực hủy diệt một quân đoàn hay không chưa nói, ít nhất là hoàn toàn không có vấn đề gì khi đối phó với số lượng sư đoàn. Tất nhiên, trong số này cũng có những kẻ cực đoan cá biệt, chỉ lợi hại trong tác chiến đơn độc, khi đối đầu với kẻ địch trên phạm vi lớn thì lộ rõ sự yếu kém, nhưng tóm lại, cơ nhân tỏa tầng thứ ba là một tiêu chuẩn để đánh giá thực lực một thành viên tiểu đội luân hồi có đủ thực lực hay không. Cũng đương nhiên, chuyện này không phải là tuyệt đối, một số người ở dưới tầng thứ ba, có được rất nhiều điểm thưởng và chi tiết, hoán đổi đủ loại thuộc tính, vũ khí, kỹ năng, mạnh đến mức loạn xì ngầu, những người như vậy cũng tồn tại, cho nên tầng thứ ba chỉ vẻn vẹn là có thực lực, còn chưa đến mức độ chiếm ưu thế tuyệt đối.

Còn cơ nhân tỏa tầng thứ tư thì lại là một ranh giới chính thức xác định một thành viên tiểu đội luân hồi có phải là cường giả hay không. Phàm những người tiến vào lĩnh vực này, cho dù nói thế nào cũng đều là cường giả siêu cấp hàng thật giá đúng, trong bất kỳ đội ngũ nào cũng chắc chắc thuộc vào thành phần chủ chiến lực của chủ chiến lực. Những người như vậy trong toàn thế giới luân hồi cũng không quá hai mươi người, có thể nhận định họ là cường giả đứng tại đỉnh cao của thế giới luân hồi. Bọn họ từ trên cao khinh

http://tieulun.hopto.org

bỉ nhìn xuống những kẻ thực lực thấp kém hơn mình ở phía dưới, cho dù đối phương là cả một đội ngũ cũng không lọt vào trong mắt họ.

Mà clone Trịnh Xá lại càng là kẻ cá biệt nhất trong số những người này, cũng là cường giả vô địch mạnh mẽ nhất, sức nặng đó cực kỳ kinh người. Càng huống chi, Ác Ma đội vốn là đội ngũ tồn tại bằng phép tắc của rừng rậm, trong một đội ngũ như vậy muốn xưng là kẻ mạnh nhất trong thế giới luân hồi, nếu không có thực lực thì đừng có mà mơ. Phải biết rằng, trong Ác Ma đội có sự tồn tại của tên bệnh hoạn Triệu Chế không, chẳng có việc gì cũng kéo ngươi đánh một trận được, bên cạnh có một kẻ biến thái như thế, hắn vẫn có thể vững vàng ở vị trí mạnh nhất, có thể thấy danh hiệu này hoàn toàn không có chút khoa trương nàng, quả thực là hàng thật đúng giá.

Bản thân Trịnh Xá cũng đã trải qua vô số lần chiến đấu, trải qua vô số thử thách sinh tử, từng bước từng bước không ngừng mạnh lên. Mỗi lần thay đổi, mỗi lần nỗ lực, mỗi lần cảm động, mỗi lần cố gắng, tất cả mọi thứ hợp lại mới giúp hắn có được tư cách đủ để khiêu chiến Phục Chế Thể. Nhưng cũng chỉ vỏn vẹn là có tư cách mà thôi, cho dù hắn sử dụng Hồng hoang khai thiên tích địa cũng tuyệt không dám đảm bảo có thể giải quyết Phục Chế Thể. Hơn trăm thanh vũ khí hắc viêm đó thật sự mang uy lực vô cùng, thiếu chút nữa thì hắn đã bị vây bên trong mà mất mạng, nhưng đối với kẻ được gọi là mạnh nhất như clone Trịnh Xá thì... Sức mạnh cấp độ đó vẫn còn quá yếu, quá yếu.

Sau khi Trịnh Xá sử dụng Hồng hoang khai thiên tích địa, các lực lượng không cùng đẳng cấp này quả nhiên đã không còn tác dụng gì nữa, dễ dàng phá tan trăm thanh vũ khí hắc viêm, lần đầu tiên đánh thẳng vào thân thể clone Trịnh Xá. Vết thương như vậy đủ khiến người bình thường lập tức mất mạng, nhưng ai mà biết Phục Chế Thể được ngọn lửa đen thiêu đốt một trận, không ngờ lại hồi phục trong nháy mắt, toàn thân không vương một chút máu tươi nào. Đương nhiên, nếu chỉ vẻn vẹn như vậy thôi thì cũng chẳng sao, Trịnh Xá hoàn toàn tự tin vào uy lực của Hồng hoang khai thiên tích địa. Bất kỳ sự vật nào cũng phải có giới hạn, cho dù là khả năng hồi phục khủng bố hơn cũng được, chỉ cần công kích nhanh chóng hơn, mãnh liệt hơn khả năng hồi phục thì clone Trịnh Xá sẽ thật sự phải chết, nhưng mà... Chiêu thức để Phục Chế Thể xác lập vị thế kẻ mạnh nhất cũng đã xuất hiện, tên nó là Nguyên ám, vũ trụ kết thúc!

Lấy tấm màn vật chất mỏng vừa ngăn cản Hổ hồn đao lúc trước làm chủ thể, ngọn lửa màu đen xung quanh nhanh chóng dung nhập vào trong khiến cho tấm màn mỏng càng lúc càng to lớn. Nhưng không biết tấm màn này rút cuộc là do vật chất nào tạo nên, ngọn lửa màu đen vô cùng vô tận vậy mà chỉ vỏn vẹn biến thành một phần nhỏ của tấm màn dày một phân, đến khi toàn bộ ngọn lửa đen gần như phủ kín bầu trời lúc trước đều hóa thành màn mỏng thì khi co lại cũng chỉ được một quả cầu tròn đường kính khoảng một mét. Quả cầu đen tuyền như mực, ánh sáng xung quanh tới gần nó liền bị uốn cong, hấp thu, đất đá dưới đất không ngừng bị kéo lên, hút vào bên trong quả cầu mà bản thân quả cầu thì lại càng không ngừng thu nhỏ, đến khi còn lớn khoảng bằng quả bóng bàn thì đột nhiên co rụt vào trong, một lỗ đen xé rách không gian đã xuất hiện.

Lỗ đen này cũng không phải lỗ đen theo nghĩa của thiên văn học phổ thong, chỉ vỏn vẹn là một cái lỗ lớn mày đen không nhìn thấy rõ bên trong mà thôi. Lỗ đen cao khoảng bốn, năm mét, rộng ba, bốn mét, cư như vậy xé rách không gian đứng đó, người ngoài nhìn vào không khỏi toàn thân phát lạnh.

- Đây là đáp lễ của ta với ngươi, một loại sức mạnh mà đến cả ta cũng cảm thấy run sợ. Luôn tiện cũng phải nói, nhất định phải giải quyết ngươi trong vòng mười phút, nếu không một khi ta không khống chế nổi sức mạnh của nó thì nó sẽ thật sự phát triển thành lỗ đen, ngoài ta ra không ai khác có thể sống sót. Ta nghĩ ngươi cũng không hy vọng như vậy phải không...

Phục Chế Thể nhìn Trịnh Xá, thì thào nói. Không biết tại sao...Có lẽ là ảo giác, Trịnh Xá đột nhiên cảm thấy như trông thấy trong mắt hắn thoáng một tia cô độc... Trong mắt cường giả mạnh nhất, tâm chí kiên định vô song như hắn, xuất hiện vẻ cô độc?

- Rất tốt! Hồng hoang khai thiên tích địa của ta cũng không duy trì được bao lâu. Nếu đây đều là công phu giữ nhà của chúng ta rồi thì cũng chẳng cần nói nhiều nữa làm gì... Tới đi! Clone của ta, đây là sức mạnh cuối cùng để khối kháng với ngươi của ta!

Trịnh Xá hít sâu một hơi, há miệng hét lớn, vung Hổ hồn đao xông về phía Phục Chế Thể

"Thật tịch mịch...."

http://tieulun.hopto.org

Trong mơ hồ, Trịnh Xá phảng phất như nghe thấy tiếng của Phục Chế Thể, nhưng giờ phút này hắn đã không thể suy nghĩ được gì nhiều nữa rồi. Sau khi sử dụng Hồng hoang khai thiên tích địa, hắn dùng tốc độ không gì sánh được, tránh qua cái lỗ đen quái dị kia, lao vọt tới bên cạnh Phục Chế Thể, đồng thời Hổ hồn đao mang theo sức mạnh cực lớn, chém thẳng xuống.

Hiện tại, chiến đấu trong cả thế giới luân hồi đã tới thời khắc nóng bỏng nhất, quyết định đội ngũ mạnh nhất, quyết định kẻ nào mạnh nhất, trận chiến cuối cùng này đã sắp sửa kết thúc. Những người có thực lực cao nhất của hai đội Trung Châu, Ác Ma đã sớm đấu đến lưỡng bại câu thương, ngoại trừ Hạo Thiên đang không biết tung tích ra thì những kẻ có thể ảnh hưởng tới kết quả của trận chiến cuối cùng ngoài hai tên Trịnh Xá thì chỉ còn lại hai tên Sở Hiên, đây cũng là kết quả đáng sợ nhất của chiến thuật Vương đối vương, binh đối binh.... Cùng bại!

- ...Lại cân bằng, quả nhiên...

Clone Sở Hiên đột nhiên thần sắc khẽ động, vài giây sau hắn mới nói với Sở Hiên trước mặt.

- Không, không phải lại cân bằng, mà là nhất định sẽ cân bằng. Trận chiến cuối cùng tiến hành theo phương thức này mới thực sự là trận chiến cuối cùng, cũng là trận chiến cuối cùng duy nhất phù hợp với mục đích.

Sở Hiên bỗng ngẩn đầu nhìn lên trời, đáp lại,

Lúc này hai người vẫn đang lơ lửng giữa không trung, sau lưng clone Sở Hiên còn có một cô gái, đó chính là Trương Tiểu Tuyết đang nắm giữ Phong Thần bảng. Tới giờ phút này, hai người đã đánh nhau hơn nửa tiếng đồng hồ, đừng nói là trên mặt Sở Hiên đã xuất hiện nếp nhăn, tóc đã bạc mất một nửa, ngay cả sắc mặt trắng xanh của Trương Tiểu Tuyết cũng nói rõ, hai bên kỳ thực đã hoàn toàn kiệt sức rồi.

Clone Sở Hiên chăm chú nhìn Sở Hiên hồi lâu rồi mới nói:

- ...Trận chiến cuối cùng duy nhất phù hợp với mục đích? Ta dựa vào Phong Thần bảng mới biết, trong tay ngươi cũng có công nghệ kỹ thuật tu chân, vì thế biết chuyện này cũng không có gì là lạ.... Quay lại vấn đề chính, ngươi còn được bao nhiêu sinh mệnh lực để mà tiêu xài? Thân thể ngươi lúc này bao nhiêu tuổi rồi, bốn mươi? Năm mươi? Hay là sáu mươi!

- Bên ngươi thì sao? Còn bao nhiêu điểm nhân quả? Đã gặp sức bài xích của thế giới đến mức nào rồi? Nếu thiên tai bình thường cũng không đủ triệt tiêu sự bài xích này thì sẽ có thiên thạc rơi xuống nhỉ? Hoặc là các ngươi sẽ bị sức bài xích vô hạn trực tiếp đẩy ra khỏi vị diện vũ trụ này, không biết ngươi sẽ lựa chọn cái nào đây?

Sở Hiên cũng không do dự, hắn lập tức đáp lại.

- ...Đều có khả năng. Nhưng chuyện làm ta thấy tò mò là, ngươi liên tục để Đông Hoàng chung hấp thu năng lượng lưu tán xung quanh, ngoài một bộ phận có thể dùng để khôi phục sinh mệnh lực cho ngươi, phần lớn năng lượng đều được dự trữ lại. Ngươi muốn làm gì đây? Để ta đoán thử xem... Ngươi muốn can thiệp vào kết quả trận chiến cuối cùng này.

Clone Sở Hiên lại mở miệng nói.

- ...Đây cũng là thắc mắc của ta. Điểm nhân quả gì đấy ta không thể biết được là còn bao nhiêu nhưng trong thân thể cô gái sau lưng ngươi cũng bắt đầu tích trữ năng lượng, ngươi đang chuẩn bị làm gì vậy?

Sở Hiên cũng lập tức trả lời.

- Ồ, vậy à?

Clone Sở Hiên lại tựa như khá ngạc nhiên, hắn yên lặng liếc nhìn Trương Tiểu Tuyết một cái, nhưng cũng không hỏi gì cả, đoạn tiếp tục nói với Sở Hiên:

- Hiện tại đã không cần ta phải làm gì nữa rồi. Thực lực clone Trịnh Xá nhất định có thể dễ dàng chiến thắng, vì thế tiếp tục giằng co xuống nữa cũng chẳng sao. Ta tối đa chỉ bị bài xích, chỉ cần rời khỏi vị diện vũ trụ này là được, còn ngươi thì sao? Một khi thất bại sẽ chết không chỗ chôn thây, ngươi đã hoàn toàn rơi vào thế yếu rồi.

http://tieulun.hopto.org

- ...Sao mà bằng ngươi được. Lúc trước ta đã nói rồi, coi đội viên là quân cờ ngay từ đầu đã xác định sự thất bại của ngươi rồi. Thực lực thành viên Ác Ma đội của ngươi mạnh hơn thành viên trong đội ta đâu chỉ vài lần? Dù sao cũng đã lưỡng bại câu thương rồi, không phải ngươi muốn biết tình cảm là thứ gì sao? Trận chiến cuối cùng này cũng sắp đến lúc kết thúc rồi, đây là lúc tốt nhất để cho ngươi biết đáp án... Ta sắp đẩy mạnh tấn công đây!

Hai Sở Hiên đều lặng lẽ nhìn nhau, vẻ mặt họ vĩnh viễn lạnh lùng và trầm tĩnh như vậy, chỉ có Trương Tiểu Tuyết ở sau lưng là thần sắc thoáng vẻ khẩn trương. Nàng dù sao cũng không phải hai người trong cuộc, cũng không phải là Sở Hiên không tình cảm, là người bàng quan trong trận chiến đỉnh cao này, cũng là "vũ khí" quan trọng nhất, tâm tình nàng hiện tại chắc chắn là vừa lo lắng vừa khẩn trương, còn có một tia dự cảm mơ hồ, như có như không...

"Chẳng lẽ, thật sự phải dùng đến số điểm nhân quả dự trữ cuối cùng đó? Chỉ là làm như vậy, cả ta và hắn đều sống chết khó đoán..."

Hai Sở Hiên cuối cùng cũng thật sự dốc toàn lực, một người rung động Đông Hoàng chung, từng đợt sống chấn động lan truyền ra cả trăm dặm, trong phạm vi trăm dặm đó, phảng phất như cả không gian, thời gian cũng đều hoàn toàn đóng băng, người duy nhất không bị ảnh hưởng chỉ có Trương Tiểu Tuyết cùng Phong Thần bảng nàng đang cầm trong tay. Khi mấy luồng tín niệm lực của Sở Hiên bắn tới, Phong Thần bảng liền rung lên, xoay chuyển càn khôn nhân quả, mấy luông tín niệm lực đều không bắn trúng clone Sở Hiên, lệch khỏi quỹ đạo bay ra xa. Theo Phong Thần bảng được phát động, clone Sở Hiên cũng thoát ra khỏi sự giam cầm của Đông Hoàng chung, lật tay bắn trả lại mấy luồng tín niệm lực nhưng lập tức bị chấn động của Đông Hoàng chung làm tiên tan. Hai bên lại bắt đầu giao chiến kịch liệt như lúc trước... Chỉ có điều không biết là ngẫu nhiên hay cố ý, phương hướng chiến đấu của hai người đã càng lúc càng tới gần chiến trường chính của hai tên Trịnh Xá.

"Đúng là cuộc đấu nhàm chán, hai kẻ biết rõ tận chân tơ kẽ tóc về nhau, thực lực cũng không có cách biệt lớn, thậm chí người cũng được nhân bản hoàn chỉnh lại, muốn phân thắng bại trong thời gian ngắn thật quá khó... Trịnh Xá, có gắng kiên trì, biện pháp phá cục cuối cùng của kế hoạch này sắp tới rồi..."

Sở Hiên lặng lẽ liếc nhìn về phía xa, tiếp đó liền không để ý tới bên đó chút nào nữa, toàn bộ tâm trí đều tập trung vào clone Sở Hiên trước mặt. Hai người vừa đánh vừa bay, không lâu sau đã bay đi xa cả mấy chục dặm, càng lúc càng tiếp cận nơi hai tên Trịnh Xá giao chiến.

Cùng lúc đó, ở bên kia, Trịnh Xá đã bắt đầu giao đấu với Nguyên ám, vũ trụ kết thúc của Phục Chế Thể. Nói cũng lạ, lỗ đen đó rõ ràng là một phương thức xé rách không gian, nhưng vậy mà lại cũng được hắn sử dụng dễ dàng như Lệ viêm. Khi Trịnh Xá dùng tốc độ và sức mạnh cấp độ Hồng hoang lao về phía Phục Chế Thể, vô số lỗ đen bé nhỏ như hạt đậu liền xuất hiện, lơ lửng quanh người hắn. Hổ hồn đao chém trúng một hạt lỗ đen liền lập tức như thoát lực, sức mạnh đao tiêu tan với tốc độ cực kỳ nhanh, mà hạt lỗ đen lại chẳng hề có chút biến đổi nào, vốn trông thế nào thì vẫn như thế ấy, vốn lớn bằng nào thì vẫn lớn bằng đó. Thấy vậy, Trịnh Xá cũng không dám dùng thân thể công kích như lúc trước, chỉ có thể phát lực chém mạnh một đao xuống khoảng đất trước mặt hai người.

"Ta không tin những hạt lỗ đen này lại có thể phòng ngự được cả không gian dưới chân ngươi. Cho dù ta nảy sinh một niệm, Lệ viêm của ngươi liền có thể lập tức tự động phòng ngự, nhưng cũng phải có tốc độ di chuyển để phòng ngự chứ? Hồng hoang của ta... Hả?"

Trịnh Xá vừa mới bổ một đao xuống đất, làm mặt đất vỡ vụn ra, nhưng hắn còn chưa kịp tung người nhảy xuống thì Phục Chế Thể, vốn đến cả tốc độ cấp độ Hủy diệt cũng không phản ứng kịp, không ngờ lại dùng tốc độ và sức mạnh không thua kém gì hắn xông thẳng tới trước, hung hăng đánh một quyền vào bụng hắn. Mặc cho thân thể Tiềm long biến của Trịnh Xá cứng rắn đến mức nào, lực đạo cú đấm này vẫn làm bụng hắn thủng ra một lỗ không sâu lắm, đồng thời, Trịnh Xá cũng bị đánh văng ra xa hơn nghìn mét, vạch thành một rãnh dài trên mặt đất.

- Đây là sức mạnh của ta... Sao ngươi có thể có được sức mạnh Hồng hoang, khai thiên tích địa? Chờ đã... Lỗ đen, hấp thu... Lỗ đen của ngươi có thể hấp thu sức mạnh, sau đó biến thành sức mạnh của ngươi?

Trịnh Xá chỉ cảm thấy cổ họng ngòn ngọt, hắn cố gượng nuốt ngụm máu tươi đó xuống, bấy giờ mới quay sang phía Phục Chế Thể, kinh ngạc hỏi.

http://tieulun.hopto.org

- Mặc dù chỉ là bản sơ khai của lỗ đen nhưng dù sao cũng là sức mạnh cuồng bạo nhất, tận cùng nhất của cả vũ trụ, nếu không trong khoảnh khắc lỗ đen hình thành, tại sao chúng ta lại bị hút vào bên trong biến thành những nguyên tố hoặc là hạt quark nguyên thủy nhất... Ngươi muốn xem thử loại sức mạnh này không?

Clone Trịnh Xá tựa hồ cũng có chút ngạc nhiên nhìn hai tay mình. Sức mạnh hấp thu được từ Trịnh Xá, kể cả chỉ có một chút ít thôi thì đó dù sao cũng là sức mạnh và tốc độ cấp Hồng hoang, trình độ đó khiến Phục Chế Thể cũng phải thầm kinh ngạc không thôi.

Vừa dứt lời, Phục Chế Thể đạp mạnh dưới chân, không ngờ lại tạo thành mức độ phá hoại không thua gì khi Trịnh Xá di động. Mặt đất hoàn toàn nứt toác, người thì lao thẳng về phía Trịnh Xá đang ở cách đó hơn nghìn mét. Chỉ thấy Trịnh Xá vụt tránh qua bên, tốc độ và sức phản ứng tuy không kém nhưng đứng trước tốc độ và sức mạnh như của Phục Chế Thể lúc này cũng hoàn toàn không thể làm đến mức vô thanh vô tức như lúc trước nữa. Phục Chế Thể khẽ vung tay lên, vô số hạt lỗ đen nhỏ bé đã bao trùm lấy hai người, quanh người Trịnh Xá lại càng bị lỗ đen vây kín mít, có muốn trốn ra cũng không được.

- Nhìn cho rõ đi, đây là bộ mặt thật của Nguyên ám sau khi hấp thu sức mạnh....

Clone Trịnh Xá lại giơ tay lên, những hạt lỗ đen lơ lửng bốn phía vụt ngưng tụ lại xung quanh những lỗ đen lớn nhất. không chỉ như thế, mỗi lần ngưng tụ một hạt lỗ đen, sức hút từ các lỗ đen tập trung lớn kia lại càng mạnh hơn, trong khoảnh khắc, Trịnh Xá không ngờ lại cảm giác được bản thân mình đang từ từ bay lên không trung. Trên đầu hắn, một đoàn không gian uốn khốc lớn bằng quả bóng rổ đang từ từ hình thành. Đoàn không gian đó và những lỗ đen đã thấy lúc trước có chút khác biệt, dùng mắt thường nhìn vào phảng phất như thấy vô số không gian đang hình thành và tan vỡ. Nếu coi lỗ đen lúc trước là một lỗ đen tĩnh thì đoàn không gian uốn khúc hiện tại là một lỗ đen đang vận động, sức hút của hai bên hoàn toàn khác nhau.

Trịnh Xá vỗ mạnh đôi cánh rồng, dùng sức cường hành ép mình cố định lại. Nhưng theo sức hút từ xung quanh liên tục tăng trưởng, dựa vào sức mạnh Hồng hoang, khai thiên tích địa vậy mà cũng cảm thấy có chút trúc trắc. Phải biết rằng đây là lực lượng cấp độ Hồng hoang, mạnh hơn Hủy diệt vô số lần, với sức mạnh như thế mà vẫn cảm thấy trúc trắc thì có thể hiểu sức hút từ đoàn không gian uốn khúc kia mạnh đến mức nào.

"Có điều... Đây cũng là một cơ hội..."

Trịnh Xá trong lòng máy động, hắn đột nhiên phát hiện những hạt lỗ đen phân bố xung quanh đã trở nên cực kỳ thưa thớt. Sau khi hợp thành mấy đoàn không gian uốn khúc, con đường thông giữa hắn và Phục Chế Thể đã từ từ mở ra, tuy ở đó vẫn còn hai đoàn không gian uốn khúc canh phòng nhưng đối với Trịnh Xá thì nó thật chẳng khác gì một lối đi tuyệt vời.

Cũng không kịp suy nghĩ nhiều, Trịnh Xá vụt ngưng tụ sức mạnh toàn thân lại. Đến giờ phút này, hắn đã phát động Hồng hoang, khai thiên tích địa được hơn một phút, gần như sắp sửa tới giới hạn chịu đựng tối đa của thân thể hắn rồi. Cho dù trong Lord of the Rings hắn mới tập được kỹ năng hỗ trợ nhưng cũng không cách nào mãi mãi duy trì trạng thái này, vì thế cơ hội duy nhất này rất có thể cũng chính là cơ hội cuối cùng của hắn...

Chỉ trong không phẩy không mấy giây ngắn ngủi, Trịnh Xá từ dưới đất xông lên, sức mạnh cực lớn làm hắn giống như một cơn gió xoáy, dễ dàng vượt qua những hạt lỗ đen và đoàn không gian uốn khúc. Ở lối thông cuối cùng có hai đoàn không gian ngăn trở, hắn dùng cách chặn lại một đoàn cái. Trong khoảnh khắc, từ trong đoàn không gian uốn khúc xuất hiện một lực hút khủng khiếp, phảng phất như còn mạnh mẽ hơn cả Hồng hoang, khai thiên tích địa, chỉ nghe roạt một tiếng, thân thể Tiềm long biến mạnh mẽ vô song đã rách toạc, hai chiếc cánh rồng cụng bí xé rời ra khỏi sau lưng. Trịnh Xá vụt sử dụng Nguyệt bộ, trốn thoát khỏi sức hút của đoàn không gian uốn khúc, trong thời gian đó thậm chí cả Hổ hồn đao cũng rơi lại trên đất, tuy vậy hắn cuối cùng cũng xông đến trước mặt Phục Chế Thể.

- Tóm được ngươi rồi... Ta biết ngươi đang phải gánh chịu những gì, nhưng vẫn không thể không nói với ngươi, ngươi đi sai đường rồi! Ta không thể cho ngươi biết cái gì là đúng, nhưng ta sẽ đánh bại ngươi, vượt qua ngươi! Bởi vì ta mang theo gánh nặng còn quan trọng hơn tất cả thù hận, điên cuồng, cùng tất cả cảm xúc đen tối của ngươi nhiều! Ta nhất định có thể vượt qua ngươi!

Trịnh Xá vung tay bắt lấy Phục Chế Thể, cũng mặc kệ hắn còn có thể dung sức mạnh của Hồng hoang, khai

http://tieulun.hopto.org

thiên tích địa hay không, chỉ điên cuồng đấm thẳng vào mặt hắn. Tiếp đó Trịnh Xá cũng không cho hắn quyền được bay ra xa, một tay bắt lấy hắn, tay kia vung lên đánh loạn vào người hắn, hết lần này tới lần khác, không ngừng công kích vào những bộ phận quan trọng trên cơ thể hắn. Đầu tiên là phần bụng Phục Chế Thể bị đánh nát bét, sau đó là tim và lồng ngực, rồi đến hai cánh tay, đang lúc Trịnh Xá muốn một quyền đánh nát óc hắn thì đột nhiên trông thấy Phục Chế Thể nở một nụ cười lạnh lẽo.

- Vượt qua ta ư? Dựa vào cái gì để vượt qua ta? Sức mạnh của ngươi? Hay là khí độ của ngươi? Hay là cái mà ngươi gọi là niềm tin?

Phục Chế Thể ngửa mặt lên trời cười lớn, đồng thời hắn tung chân đá ra, một luồng sức mạnh hoàn toàn vượt trội lực lượng cấp Hồng hoang đá thẳng vào bụng Trịnh Xá. Cùng lúc đó, vô số lực hút cực mạnh cũng xuất hiện sau lưng Trịnh Xá, kéo hắn từng chút, từng chút một tiến về phía mấy đoàn không gian uốn khúc kia. Sức mạnh của các đoàn không gian uốn khúc đó so với lúc trước thì còn mạnh hơn vài lần, khiến cho đến cả lượng cấp độ Hồng hoang của hắn cũng chung quy không cách nào cưỡng hành tránh né.

- ...Nhìn thấy rõ chưa? Đây là chênh lệch giữa chúng ta.

Trên người Phục Chế Thể bùng lên ngọn lửa màu đen, cùng lấy ấy thân thể hắn cũng từ từ khôi phục nguyên dạng. Đến tận lúc này, hắn mới khẽ vươn tay ra, mà khi thân thể hắn di động, Trịnh Xá mới nhìn rõ trên da hắn có cái gì. Một lớp màng màu đen cực kỳ mỏng manh ép sát vào da thịt hắn, mỗi đòn công kích lúc này đều làm cho Nguyên ám, vũ trụ kết thúc của hắn càng thêm mạnh mẽ. Đến bây giờ, những đoàn không gian uốn khúc kia chung quy đã không thể nghịch chuyển được nữa.

"Thất bại sao? Ta sắp thất bại sao? Gánh vác sự tin tưởng của đồng đội, gánh vác sự hy sinh của đồng đội, gánh vác niềm tin mà họ trao cho ta, như vậy ta cuối cùng vẫn phải thua sao?"

Trịnh Xá điên cuồng giãy giụa toàn thân, cố gắng tránh khỏi sức hút của đoàn không gian uống khúc. Nhưng lực hút của lỗ đen mạnh mẽ đến mức nào, cho dù đây không phải là lỗ đen bản hoàn chỉnh đi nữa thì với Hồng hoang, khai thiến tích địa của hắn.... Đặc biệt là hiện tại hắn đã dần dần không thể sử dụng sức mạnh cấp độ này nữa, hồng hoàn chung quy đã không địch nổi lỗ đen rồi...

- Trịnh Xá... Ta không còn nhiều thời gian nữa, nhất là sau khi ánh sáng tâm linh của ta dung hợp vào cơ thể ngươi thì mức độ tiêu hao cũng sẽ càng lúc càng lớn. Trong thời gian ngắn nhất, một đòn giải quyết đối thủ đi... Còn nữa, đội trưởng, cảm ơn ngươi đã luôn quan tâm, có thể cùng mọi người cùng nhau chiến đấu, đó là những ngày vui vẻ nhất từ khi ta có ký ức tới nay, cám ơn mọi người...

Đúng lúc Trịnh Xá đã hoàn toàn tuyệt vọng thì chợt một giọng nói bình thản khẽ vang lên bên tai hắn, giọng nói này nghe qua hẳn là của Triệu Anh Không, chỉ là tại sao cô ấy lại xuất hiện ở đây? Hơn nữa với sức hút của đoàn không gian uốn khúc này, trong phạm vi mười dặm căn bản không thể tồn tại một bóng người, cô ấy làm thế nào lẻn đến cạnh mình? Không đợi Trịnh Xá nghĩ ra được câu trả lời, hắn đột nhiên cảm thấy một thứ gì đó thanh mát, thuần tịnh tiến vào trong cơ thể. Cảm giác đó thật sự rất khó hình dung, phảng phất như chỉ trong nháy mắt, lại phảng phất như đã trải qua cả một lượng kiếp vũ trụ luân hồi, sát na và vĩnh hằng như đang hòa hợp vào nhau lúc này. Tiếp đó, toàn thân Trịnh Xá khẽ rung lên, một luồng khí lưu hỗn độn khổng lồ bộc phát ra. Luồng khí lưu hỗn độn đó lấp đầy lực hút của đoàn không gian uốn khúc, còn Trịnh Xá thì khẽ đạp chân, cả người nhảy vọt ra xa mấy trăm mét, tựa như hoàn toàn thất thần đứng ngây ra đó.

- Đây là trình độ mà ngươi đang đứng sao? Clone của ta... Loại cảm giác này, cùng với đủ loại vật chất cơn bản xung quanh, đủ loại năng lượng lưu chuyển trong cơ thể, phương hướng vận chuyển của tất cả mọi thứ trong vũ trụ... Đây là trình độ mà ngươi đang đứng sao? Tầng thứ tư cao cấp, tiếp cận tới tầng thứ năm?

Trịnh Xá yên lặng nhìn hai tay mình, lại quay sang phía Phục Chế Thể, hỏi.

Phục Chế thể lại giống như không chút kinh ngạc về việc Trịnh Xá thoát khốn, hắn phất tay chỉ huy mấy đoàn không gian uốn khúc tập hợp lại với nhau, hình thành một đoàn không gian duy nhất, cứ như vậy đứng yên trước mặt hắn, đoạn bình tĩnh nói:

- Đột phá rồi? Trong khoảnh khắc sinh tử quan đầu, đột phá đến cấp độ phi nhân à? Không, trên người ngươi còn có ánh sáng tâm linh của người khác? Hơn nữa chỉ có ánh sáng tâm linh không hoàn chỉnh mới

http://tieulun.hopto.org

có thể dung hợp với ánh sáng tâm linh của người khác trong thời gian ngắn... Đúng rồi, là "hắn" sắp xếp như vậy, nếu không với sức mạnh của ngươi sao có thể sóng sót qua đòn vừa rồi?

- "Hắn"? À đúng, tầng thứ tư cao cấp, có thể cảm nhận được rung động tinh thần mà chỉ có tinh thần lực khống chế giả mới có thể cảm nhận được. Đồng đội của ta...

Trịnh Xá yên lặng nhìn xuống những sợi dây thừng trên cổ tay. Những sợi dây quấn kín đặc, ngoài dây thừng của ba người Sở Hiên, Lưu Úc, Lâm Tuấn Thiên vẫn chưa bay đến ra thì những đồng đội khác đều đã tử vọng. Trong đó tại dây thừng của Chiêm Lam còn để lại một đoạn lời nhắn, chỉ là Trịnh Xá lúc này cũng không có tâm chí đâu để cẩn thận xem xét, tất cả suy nghĩ của hắn đều đã đặt hết vào kẻ địch duy nhất trước mắt.

- Clone của ta, bây giờ ta cuối cùng cũng thật sự có tư cách đối chiến với ngươi... Sau lưng gánh vác quá nhiều chuyện, ta đã không thể chịu được được một lần thất bại nào nữa! Ta nhất định có thể vượt qua ngươi!

Trịnh Xá nghiến răng, vung tay lên, Hổ hồn đao đang cắm ngập dưới đất thuận thế bay vào trong tay hắn. Đối với người mở cơ nhân tỏa tầng thứ tư đã sơ bộ nhìn thấy được lĩnh vực năng lượng mà nói, loại kỹ xảo cỏn con này gần như tương đương với bản năng. Ngoài đó ra, với cấp độ khống chế nhập vi đạt tới mức nguyên tử và năng lượng, uy lực kỹ năng càng mạnh vượt quá sức tưởng tượng.

Trịnh Xá dưới chân khẽ động, không còn tư thế di động điên cuồng như khi sử dụng Hồng hoang lúc trước nữa, dưới châm thậm chí không làm bắn lên nửa phân bụi đất, nhưng tốc độ lại hoàn toàn không kém gì tốc độ cấp Hồng hoang. Giờ phút này hắn vẫn đang duy trì trạng thái Hồng hoang, khai thiên tích địa, một trong những thay đổi lớn nhất của trình độ cơ nhân tỏa tầng thứ tư cao cấp chính là nhập vi đối với năng lượng... Vạn pháp giai thông, vận dụng hai loại năng lượng xung đột nhau, chỉ cần có năng lượng tồn tại, loại xung đột này sẽ có thể duy trì liên tục, chỉ cần không vượt quá gánh nặng tối đa của bản thân là hoàn toàn không có vấn đề gì. Nói cách khác, Trịnh Xá giờ phút này gần như có thể sử dụng Hồng hoang, khai thiên tích địa không hạn chế!

Nhưng vậy thì đã làm sao? Nguyên ám của Phục Chế Thể lại càng có uy lực vô cùng, phòng ngự, tấn công đều hoàn mỹ, hơn thế nữa còn có thể hấp thu sức mạnh của kẻ tấn công, làm uy lực của đoàn không gian uốn khúc càng thêm mạnh mẽ. Đây gần như đã là thủ đoạn, kỹ năng của các Thánh nhân rồi, không thể ngờ được clone Trịnh Xá mới chỉ đến tầng thứ tư cao cấp mà đã có thể sáng tạo ra, chẳng trách hắn được xưng tụng là kẻ mạnh nhất, thật sự không hề có chút khoa trương.

Trịnh Xá bước chân khẽ động, trong lúc chuyển đổi đã xông về phía Phục Chế Thể, tiếp đón hắn là đoàn không gian uốn khúc mang lực hút kinh người. Phục Chế Thể lại vừa chia đoàn không gian uốn khúc ra mấy chục phần, ngoài một bộ phận xoay chuyển quanh người hắn thì những đoàn không gian uốn khúc còn lại liên tục bay về phía Trịnh Xá. Trịnh Xá cũng không dám dùng thân thể tiếp xúc với những đoàn không gian có sức hút cực mạnh này mà đưa Hổ hồn đao chém ngang ra, nghênh đón một đoàn không gian. Ầm một tiếng cực lớn, đoàn không gian uống khúc không ngờ lại bị Hổ hồn đao hoàn toàn chém thành hư vô, không còn lại một chút dấu vết nào. Trịnh Xá cũng không dừng lại, trong chốc lát đã lại có mấy đoàn không gian bị chém thành hư vô, cứ tiếp tục thế này có vẻ như chỉ cần hắn tiêu hao hết số không gian uốn khúc của Phục Chế Thể thì thắng lợi nhất định sẽ thuộc về hắn.

- Đúng thế, tầng thứ tư cao cấp. Đòn tấn công của ngươi đã xâm nhập vào nguyên tử và năng lượng, dưới một kích mọi thứ biến thành hư vô, thanh đao đó nếu chém trúng người ta thì sợ là đến cả Lệ viêm cũng không cách nào chưa trị... Thật đáng tiếc, đáng tiếc. Tới tận bây giờ mới đạt tới tầng thứ tư cao cấp, ngươi thật sự nghĩ rằng mình còn có chút hy vọng chiến thắng sao? Chẳng lẽ ngươi nghĩ lúc nãy ta dẫn dụ ngươi đánh mấy chục quyền, sức mạnh trong đó đều là hư không ư?

Phục Chế Thể thoáng cười lạnh, số không gian uống khúc một lần nữa tụ họp lại, hình thành một khối không gian lớn khoảng hai mét, bao trùm lấy hắn vào bên trong, quanh người Trịnh Xá không còn lại một đoàn không gian uốn khúc nào nữa.

- Từ Lệ viêm đến lỗ đen mô phỏng, sau khi hấp thu đủ sức mạnh sẽ biến thành không gian uốn khúc, nếu tiếp túc truyền thêm sức mạnh nữa thì không gian uốn khúc sẽ biến thành lỗ đen thu nhỏ thật sự... Nếu ngay từ lúccòn là Lệ viêm cho đến khi lỗ đen mô phỏng, ngươi có được sức mạnh như bây giờ thì nói không

http://tieulun.hopto.org

chừng ta quả thật có thể bại trong tay ngươi. Nhưng đến tận lúc này, trận chiến cuối cùng cũng đến lúc để kết thúc rồi...

Phục Chế Thể lắc lắc đầu, vẻ cô độc trong mắt hắn càng hiện lên rõ rệt.

- Ngu xuẩn. Tin tưởng vào cái mà ngươi gọi là niềm tin, tin tưởng vào kỳ vọng mà đám yếu đó đó dành cho ngươi, tin tưởng vào bản tính yếu đuối rõ ràng là giả dối đó. Ngươi căn bản không hề trưởng thành tới mức mà ta kỳ vọng... Bỏ đi, để ngươi sống thì được ích gì?

Cũng không biết Trịnh Xá có nghe rõ những gì hắn nói hay không, chỉ thấy tên này vụt nghiến răng, vung Hổ hồn đao chém về phía đoàn không gian uốn khúc bên ngoài cơ thể clone Trịnh Xá. Một đao này chém xuống lại không giống như lúc trước, lấy lực phá xảo, biến tất cả mọi thứ chém xuống thành hư vô mà ngược lại, giống như đánh bùn sang ao, sức mạnh khổng lồ không ngừng tan biến, còn đoàn không gian uốn khúc thì càng lúc càng to lớn lên. Đến khi đoàn không gian uốn khúc sắp sửa lan đến thân thể hắn, Trịnh Xá mới rút đao lùi về, nhưng lúc này đã hơi chậm mất một chút. Đoàn không gian uốn khúc chợt co rút lại, tất cả tập trung tại cách trước ngực Phục Chế Thể khoảng hai mét, hình thành nên một đốm đen kịt nhỏ như mũi kim. Tiếp đó, một lực hút không thể diễn tả nổi đột ngột bùng phát, đất đã dưới chân nhanh chóng tan vỡ, bị kéo lên không trung, mây bay trên trời cũng bị kéo rút xuống dưới đất, Trịnh Xá đứng mũi chịu sào tuy còn có thể miễn cưỡng chống chọi nhưng sức mạnh trên người hắn lại từ từ mất đi. Tối đa chỉ sau vài giây nữa, hắn sẽ hoàn toàn bị lỗ đen thu nhỏ này nuốt chửng....

"Các đồng đội..."

Thời gian quay ngược lại trước đó khoảng hơn một phút, phạm vi giao chiến của Sở Hiên và clone Sở Hiên đã tới gần phạm vi giao chiến của hai tên Trịnh Xá, thậm chí ở trên không, bọn hắn còn có thể thấy được đấu trường hình trụ ở đằng xa. Tuy nhiên cũng chỉ đến như vậy, hai bên tựa như không hề có ý định tiên thêm một bước, điên cuồng giao đấu với nhau tại đây. Đừng nói bộ dạng Sở Hiên đã già nua đến mức nào, thậm chí cả clone Sở Hiên có Phong Thần bảng xoay chuyển càn khôn nhân quả cũng đã bắt đầu già đi, có thể thể nói hai bên đều đã đến mức đèn cạn hết dầu.

Sở Hiên đột nhiên bỏ coilgun xuống, cũng không tiếp túc tấn công mà dùng Đông Hoàng chung chấn bay mấy luồng tín niệm lực, chỉ thấy hắn lên tiếng hỏi:

- Clone của ta, tại sao ngươi lại sống?

- ...Ta muốn vượt lên

Clone Sở Hiên cũng lặng lẽ bỏ coilgun xuống, hắn gật đầu đáp.

- Vượt lên cái gì? Vậy tình cảm thì sao?

Sở Hiên lại hỏi.

- Vượt lên cái gì cả ta và ngươi đều biết, nói ra lại không còn gì hay nữa... Còn về tình cảm, nó chẳng qua chỉ tượng trưng cho việc bị trí tuệ của người bình thường làm ô nhiễm, hoặc là lý do mà những kẻ yếu đuối bịa ra để có thể chạy trốn. Bản chính của ta, ngươi đến cả điểm ấy cũng không thấy rõ sao? Hay là... Ngươi đã bị những kẻ trong Trung Châu đội làm ô nhiễm rồi?

Sở Hiên nghe vậy, có vẻ như đang nhớ lại chuyện gì đó, một lúc lâu sau mới nói:

- Chỉ vỏn vẹn là vượt lên thôi sao? Còn nhớ bầu trời sao mà cha đưa chúng ta đi xem không? Chuyện ấy...

- ...Ngươi đúng là đã bị ô nhiễm rồi. Bản chính của ta, theo những gì mà ta biết được, quy tắc sinh tồn của Ác Ma đội mạnh hơn của Trung Châu đội rất nhiều. Có thể đối với xã hội loài người bình thường thì cần phải có giả dối mềm yếu mới có thể xóa nhà được khúc mắc trong xã hội, nhưng đối với những người khống chế có khả năng để vượt lên thì tư tưởng của ngươi đã biến thành gánh nặng cho chính ngươi rồi.

Clone Sở Hiên lắc lắc đầu, hắn giơ coilgun lên, chỉ thẳng về phía Sở Hiên, nói.

- Tình cảm của con người bao hàm vô số khả năng. Hai chúng ta ở vào hai hoàn cảnh hoàn toàn khác biệt, ngươi thủy chung vẫn quán triệt cách làm của ta lúc ban đầu, tất cả nhắm tối đa hóa lợi ích. Còn ta thì đã trải qua rất nhiều, cũng hiểu rằng tiềm lực mà họ có được không phải chỉ là một chuỗi con số. Những

http://tieulun.hopto.org

chuyện như hy sinh... Người của Ác Ma đội đại khái chưa bao giờ hiểu được ý nghĩa của hai chữ đó đúng không?

Sở Hiên thấy clone Sở Hiên giơ coilgun lên, hắn vậy mà lại từ từ nhắm mắt lại. Dựa vào đặc tính của Đông Hoàng chung, hắn nhanh chóng tìm thấy vị trí của Trịnh Xá, lúc này Trịnh Xá đã vung đao chém vào đoàn không gian uốn khúc, còn lỗ đen thu nhỏ bản chính thức thì đang dần hình thành, đồng thời, hắn cũng thấy được những sợi dây thừng đeo chi chít trên cổ tay Trịnh Xá.

- Đồng đội... Hai tiếng thật xa lạ mà cũng thật thân quen, cảm giác này... Thật ấm áp...

- Sở Hiên, muốn đi ngắm sao không?

- Sao ư?

Cảnh tượng trong giây phút đó, dùng đôi mắt mình để thật sự hiểu được thế giới, hoặc có thể nói là dùng đôi mắt mình để thật sự hiểu được một cảnh tượng của thế giới, mà không phải một đám chữ viết và con số, giây phút đó, phảng phất như có thứ gì trong tim hắn, vỡ ra...

Cái chết của cha già tóc bạc như sương, cảm giác khó chịu đó khiến trái tim như rút lại, nhưng lại không cách nào diễn tả, không cách nào hình dung, không cách nào bật khóc, cảm giác ấy thật khó chịu, không bao giờ muốn trải qua một lần nữa...

Đám người Trung Châu đội đúng là ngây thơ, vậy mà còn mở miệng ngậm miệng toàn lương thiện với đồng đội. Chẳng lẽ họ không biết rằng, những kẻ có thể nhanh chóng bán rẻ mình nhất, thường thường đều chính là đồng đội của mình sao?

Nhưng loại cảm giác đó là gì vậy? Những gì đã nghe, đã thấy sau khi hồi sinh, cảm giác bền chặt hơn cả chiến hữu, kề vai nhau đồng sinh cộng tử, những chuyện đó, hắn thật sự không thể nào hiểu nổi... Đây là đồng đội sao?

Đó là những lúc Trịnh Xá cố ý đánh hắn một phát, đó là là những lúc Trình Khiếu luôn rất "không cẩn thận" nói xấu "sau lưng" hắn, đó là những lúc mọi người vô ý lộ ra nụ cười dè dặt... Thật là ấm áp. Cảm giác đó cũng giống như lần đầu tiên nhìn thấy trời sao, khi đường chứng kiến một cảnh tượng chân thực nhất của thế giới này...

Cho nên, vì chút ấm áp khó mà có được này, vì chút chân thực khó mà thấy được này, hắn không tiếc hủy diệt tất cả những gì ngăn cản trước mặt!

Sở Hiên sử dụng đặc tính của Đông Hoàng chung cảm thụ dấu ấn tinh thần ẩn chứa trong những sợi dây thừng. Dấu ấn tinh thần chân thực nhất trong khoảnh khắc tử vong, mỗi người bọn họ, tình cảm đồng đội thuần túy nhất nhất, vài giây sau, khóe mắt Sở Hiên bỗng trào ra hai giọt nước trong suốt.

- Ta... Khóc sao? Đây là cảm giác khóc ư? Còn cả nước mắt, tại sao....

Sở Hiên thoáng giật mình, hắn khẽ quệt giọt lệ bên khóe mắt, thì thào nói.

- Đó là dấu hiệu ngươi đã trở nên yếu đuối, ngươi đã bị suy nghĩ của những kẻ tầm thường làm ô nhiễm...

Clone Sở Hiên trong lòng cũng thầm kinh ngạc nhưng hắn vẫn không chút biến sắc, đáp.

Không, đây là... Nước mắt ta muốn cùng mọi người sống sót..

Sở Hiên vụt ngẩng đầu lên, ánh mắt hắn chưa từng có lúc nào kiên định như thế, cho dù là đeo mắt kính thôi miên cũng chỉ đến như vậy. Cùng lúc đó, đồ hình văn tự ký hiệu trong mắt hắn cũng hiện lên, ánh nhập toàn bộ chiến trường của Trịnh Xá ở cách đó cực xa, tiếp theo hắn không ngờ lại đưa tay bắt lấy Đông Hoàng chung đang lơ lửng trên đầu, kéo nó xuống.

- Clone của ta, ngươi không phải muốn biết trong Đông Hoàng chung ngưng tụ sức mạnh lớn như vậy là để làm gì sao? Bây giờ ta trả lời ngươi vậy. Có một loại quan hệ đáng để tin tưởng gọi là đồng đội, có một loại lời thề đáng để vứt bỏ cả tính mạng gọi là kề vai, có một chênh lệch lớn nhất giữa hai người chúng ta... Gọi là tình cảm. Trịnh Xá, đây là trợ giúp cuối cùng của ta, hãy chiến thắng nhé!

http://tieulun.hopto.org

Sở Hiên nói xong, toàn thân hắn liền tỏa ra tín niệm lực rực rỡ chói lọi, luồng tín niệm lực này cực kỳ mạnh mẽ, ánh sáng sặc sỡ trên đầu họng súng của clone Sở Hiên so với nó chỉ như đom đóm đua sáng với trăng rằm. Tiếp theo đó, Sở Hiên đẩy toàn bộ tín niệm vào trong Đông Hoàng chung, đoạn nhẹ nhàng ném nó về phía clone Sở Hiên.

"...Đồng đội? Hay là... Người thân... Có các ngươi ở bên cạnh, thật sự cảm thấy rất ấm áp..."

Sau khi ném Đông Hoàng chung ra, thân thể Sở Hiên lập tức từ từ tan ra, giống như đã hóa thành tro bụi, ngoài một nhúm tro nhỏ sót lại thì không còn tìm thấy một chút dấu vết nào của hắn trong không gian này nữa, phảng phất như hắn chưa từng tồn tại. Dấu ấn duy nhất hắn để lại, Đông Hoàng chung thuận theo hướng ném đâm thẳng về phía clone Sở Hiên. Hai luồng tín niệm lực của clone Sở Hiên bắn trúng vào thân chuông nhưng chỉ như hòn sỏi nhỏ rơi giữa biển khơi, biến mất không chút tăm tích. Không chỉ như vậy, càng tới gần clone Sở Hiên, Đông Hoàng chung càng lúc càng to lớn lên, mặc cho Phong Thần bảng xoay chuyển nhân quả đến thế nào cũng không thể làm cho nó lệch khỏi phương hướng. Nói thì chậm, xảy ra thì nhanh, Trương Tiểu Tuyết đã như phát điên, liên tục truyền điểm nhân quả vào trong Phong Thần bảng, nhưng theo Đông Hoàng chung khẽ chạm vào người clone Sở Hiên, Phong Thần bảng vậy mà lại rách ra làm đôi, đồng thời Đông Hoàng chung nhẹ rung lên, clone Sở Hiên cũng dễ dàng bị chấn thành bụi phấn.

"Vậy sao? Ta thua rồi... Tình cảm... Là cái gì?"

- Không! Không thể nào! Vẫn còn, ta vẫn còn dự trữ điểm nhân quả, Sở Hiên! Cho dù ta chết ngươi cũng nhất định phải sống!

Trương Tiểu tuyết như đã hoàn toàn điên cuồng, nàng ta không hề tránh né Đông Hoàng chung mà chỉ không ngừng chuyển từng luồng từng luồng điểm nhân quả vào trong hai mảnh Phong Thần bảng. Cũng không biết có phải là nhân quả đảo ngược khi Phong Thần bảng bị xé rách hay không, khi thân thể Trương Tiểu Tuyết cũng bị Đông Hoàng chung phá nát, giữa không gian chợt rách xa một vệt nhỏ, hút hai mảnh Phong Thần bảng vào bên trong, cả một chút tro bụi tàn khuyết của Sở Hiên và Trương Tiểu Tuyết cũng bị kéo theo vào, tiếp đó khe hở thoáng hiện lên rồi lập tức khép lại, giống như như chưa bao giờ xuất hiện.

Sau khi giết chết hai người, Đông Hoàng chung lại thu nhỏ lại thành chiếc chuông đồng cỡ lòng bàn tay, khẽ rung lên một cái liền biến mất không thấy đâu nữa. Đến khi nó xuất hiện thì đã đâm thẳng vào lỗ đen thu nhỏ ở trước ngực clone Trịnh Xá khoảng hai mét. Hai luồng sức mạnh to lớn vô biên va chạm vào nhau, một bên trấn áp thiên địa hồng mông, bên kia thì là thể hiện của sức mạnh cuồng bạo nhất, tận cùng nhất của cả vũ trụ. Cuộc va chạm không ngờ lại không có chút sóng chấn động hay phát nổ mạnh mẽ nào, chỉ nghe tiếng chuông đồng vang lên thanh thúy, chiếc chuông cổ xưa đã nứt ra một khe hở cực nhỏ, keng một tiếng rơi xuống đất, còn lỗ đen thu nhỏ, bé như mũi kim cũng biến mất, hoàn toàn không để lại một dấu vết nào.

Cả hai tên Trịnh Xá đều ngẩn ra, cho đến khi một sợi giây thừng từ đằng xa nghiêng nghiêng ngả ngả bay tới cổ tay Trịnh Xá, hắn bấy giờ mới tập trung tâm thần vào những sợi giây, cẩn thận dùng tâm cảm thụ ấn ký tinh thần chân thực nhất, cảm động nhất của các đồng đội.

- Vậy sao? Sở Hiên khóc rồi. Tên khốn kiếp ấy cuối cùng cũng có tình cảm rồi sao?

Trịnh Xá lẩm bẩm nói, hắn thậm chí không thèm để ý tới Phục Chế Thể mà hoàn toàn nhắm mắt lại.

- Sở Hiên? Hắn cũng bị những kẻ hèn nhát yếu đuối như các ngươi làm liên lụy sao? Thật là đáng thương, rõ ràng là một kẻ mạnh mẽ như vậy... Trước khi chết còn giúp ngươi sáng tạo ra một cơ hội tốt đến thế, giúp ngươi có được một tia hy vọng có thể đánh bại được ta, người như vậy... Đúng là đáng thương, đáng buồn, những kẻ giả dối...

Phục Chế thể cười lạnh một tiếng, cũng không nói thêm gì nhiều, quanh người hắn lại hiện lên ngọn lửa đen vô cùng vô tận. Tiếp đó ngọn lửa đen bắt đầu trực tiếp ngưng tụ biến hình, muốn một lần nữa biến thành sức mạnh cuối cùng cuồng bạo nhất kia. Cho dù lần này Trịnh Xá không thể từ từ giúp hắn truyền sức mạnh vào nhưng lực lực bản thân hắn cũng đủ để phát động, chỉ là cần tốn thời gian hơn một chút mà thôi.

Trịnh Xá cũng chẳng để ý đến hắn, thậm chí cả chân nguyên lực lẫn ma lực trên người cũng đều ngừng lại, hắn chỉ yên lặng cảm thụ ấn ký tinh thần trên mỗi sợi dây, thật lâu sau, hai dòng nhiệt lệ trong mắt hắn

http://tieulun.hopto.org

không nhịn được phải trào ra.

- Ngu ngốc, ngươi cũng khóc? Bởi vì những kẻ yếu đuối đó làm cản bước chân ngươi? Hay vì ngươi sợ phải đối mặt với cái chết? Ngươi căn bản không hề trưởng thành đến mức có thể đối địch với ta, ngươi vẫn là kẻ nhát gan, nội tâm nhu nhược lúc ấy!

Phục Chế Thể lại càng cười lạnh, hắn vừa nói vừa không ngừng ngưng tụ vô số lỗ đen không gian, ở phần trung tâm đã có một bộ phận nhỏ bắt đầu chuyển hóa thành không gian uốn khúc, chỉ cần hoàn toán biến thành không gian uốn khúc thì hắn trước tiên sẽ đứng ở vị trí bất bại.

- Không, nước mắt này.... Là vì dũng khí, là vì sức mạnh, là vì lòng tin, là vì đồng đội... Ngươi không hiểu được đâu, từ lúc ngươi bước lên con đường trái ngược với ta, ngươi sẽ vĩnh viễn không thể hiểu được. Ta nhất định có thể đánh bại ngươi! Ta nhất định phải đánh bại ngươi! Hồng hoang, khai thiên tích địa!

Trịnh Xá ngẩng phắt lên, chân nguyên lực và ma lực trong cơ thể một lần nữa điên cuồng hòa trộn với nhau, sức mạng khổng lồ của Hồng hoang, khai thiên tích địa một lần hình thành trong thân thể hắn. Hắn chưa bao giờ sai! Niềm tin của hắn, mục tiêu của hắn, đồng đội của hắn, dũng khí của hắn... Tất cả đều là cội nguồn cho sức mạnh của hắn, vì thế, giây phút này, hắn nhất định phải thắng, nhất định phải nắm chặt lấy danh hiệu mạnh nhất trong tay mình!

- Ngươi không thể thắng được ta! Chỉ cần ngươi còn chưa bỏ được sự giả dối trong tim, chỉ cần trong lòng ngươi vẫn còn sự mềm yếu, ngươi tuyệt đối không thể.... Nguyên ám, vũ trụ kết thúc!

Clone Trịnh Xá giống như đã phát điên, hắn ầm ầm chuyển dời vô số hạt lỗ đen cùng một số ít không gian uốn khúc, mang theo sức hút khó mà tưởng tượng nổi cuốn thẳng về phía Trịnh Xá. Luồng sức mạnh này cực kỳ khổng lồ, cho dù so với sức mạnh của Hồng hoang, khai thiên tích địa cũng không hề thua kém, lực lượng hai bên mạnh mẽ va chạm vào nhau...

Trong khoảnh khắc, toàn thân Trịnh Xá vụt xoáy tròn, mũi khoan dùng sức mạnh của Hồng hoang, khai thiên tích địa để chuyển động, cho dù là núi kim cương cũng có thể dễ dàng xuyên thủng. Hắn cứ xoáy tròn như vậy cường hành xuyên thẳng vào điểm mạnh nhất của các đoàn không gian uống khúc, cho dù trong quá trình đó hắn đã mất đi không ít máu thịt trên hai vai, hai chân, cũng mất mất một cánh tay nhưng chung quy cũng vượt qua được cả khu vực lỗ đen. Cũng không đợi Phục Chế Thể khống chế lại số lỗ đen và không gian uốn khúc đó, Trịnh Xá mang theo một tia sức mạnh Hồng hoang, khai thiên tích địa cuối cùng chém thẳng vào ngực Phục Chế Thể. Lực phá hoại phát sinh từ giữa các nguyên tử và năng lượng trực tiếp tác động vào thân thể Phục Chế Thể, ngọn lửa màu đen kia cũng không thể tiếp tục bốc cháy nữa...

- Đồng đội của ta, Sở Hiên từng nói với ta một câu, thực lực mạnh mẽ, không chỉ riêng có lực lượng mạnh mẽ, mà bản thân người sử dụng cùng kỹ năng sử dụng mới là căn bản để quyết định thực lực có thật sự mạnh mẽ hay không...

Trịnh Xá nhẹ nhàng nói.

- Vậy à? Đạo ý ấy ta đã biết từ sớm, nhưng clone Sở Hiên chưa bao giờ nói với ta như thế...

Màu đỏ sậm trong mắt Phục Chế Thể đã biến mất, hắn đột nhiên vỗ cánh bay đến bên rìa trụ đất, cứ như vậy yên lặng nhìn xuống phía dưới.

- Có lẽ thế... Chính vì mất đi thứ quý giá nhất, cho nên khi thấy người khác có được mới điên cuồng muốn phá hủy... Ta thật muốn có những đồng đội như ngươi nói, cùng với cô gái mà ta yêu...

Phục Chế Thể ngẩng đầu lên nhìn Trịnh Xá, nói:

- Danh hiệu mạnh nhất... Là của ngươi! Nhưng ta sẽ không giúp ngươi, muốn một tương lai như thế nào... Hãy tự mình tìm kiếm đi!

Không biết tại sao, Trịnh Xá bỗng có chút buồn bã, hắn nói:

- Ta không cần ngươi giúp đỡ! Tương lai sẽ do một tay ta mở ra, kẻ địch như thế nào ta cũng sẽ không sợ hãi...

Phục Chế Thể lặng lẽ quay đi, khẽ nói:

http://tieulun.hopto.org

- La Cam Đạo còn chưa chết, hai đội viên của ngươi có lẽ sắp bị tấn công rồi. Đi đi, cứu lấy niềm tin của ngươi, cứu lấy sức mạnh của ngươi... Nếu như ngươi mãi mãi nắm giữ niềm tin không chút dao động này, có lẽ ngươi thật sự có thể đối kháng với "hắn"...

- Vậy thì... Tương lai, giao lại cho ngươi đó.

Nói dứt lời, Phục Chế thể tung người nhảy xuống phía dưới, cả người còn đang ở giữa không trung thì trước ngực từ từ tỏa ra ngọn lửa màu đen. Nhưng lần này ngọn lửa không có chút tác dụng nào nữa, chỉ từ chỗ vết thương không ngừng lan tràn ra xung quanh, bốc cao lên tới mấy chục mét, mà thân thể clone Trịnh Xá cũng dần dần biến thành tro bụi, tan biến đi. Đến cuối cùng, ngoài một đốm lửa đen còn đang thiêu đốt ra, Phục Chế Thể đã hoàn toàn biến mất... Kẻ từng được xưng là mạnh nhất...

Trịnh Xá đứng nhìn cho đến khi Phục Chế Thể hoàn toàn biến mất, hắn cũng không nói câu gì nữa. Một lúc lâu sau, từ phía dưới truyền đến một tiếng gầm cực lớn, hắn mới vội vàng lấy Goblin glider ra, bay ra bên ngoài cột chiến trường hình trụ... Đến tận lúc này hắn mới phát hiện, ánh sáng tâm linh Triệu Anh Không truyền cho hắn đã tiêu hao hết, nhưng bản thân hắn vẫn duy trì năng lực của tầng thứ tư cao cấp, trong lúc bất tri bất giác đã đột phá sao? Hay là năng lực này sẽ còn duy trì một thời gian? Tuy nhiên tất cả những chuyện đó đều không quan trọng, hắn đã có kinh nghiệp trực tiếp nhất, chỉ cần một chút thời gian nữa, hắn sẽ có thể thật sự đạt tới hơn nữa còn củng cố tầng thứ tư cao cấp. Có điều lúc này, nhiệm vị đầu tiên vẫn là cứu hai đội viên kia.

Chỗ hai người Lưu Úc đang ở cách EVA 01 hơn một nghìn mét ở trên cao, tâm thần cả hai đều run rẩy theo từng bước chân của nó. Con quái vật này sau khi bị đả kích liên tục như vậy mà vẫn còn có thể hồi phục hoàn toàn, tuy tốc độ di chuyển so với lúc trước thì còn chậm hơn nhiều nhưng có thể thấy rõ là nó đang hồi phục. Cứ tiếp tục thế này, nó sớm muộn gì cũng sẽ khôi phục đến mức như trước khi bị phá nổ, mà có lẽ còn lợi hại hơn, hai tên tay mơ bọn họ cho dù trốn lên tận trời cũng chết chắc.

- ....Chúng ta, chúng ta mau chạy tôi. Nhân lúc con quái vật này còn chưa hoàn toàn hồi phục, chúng ta dùng Goblon glider chạy càng xa càng tốt, đến lúc đó nó có muốn tìm chúng ta cũng không được nữa, nói không chừng chúng ta còn có thể vượt qua được trận chiến cuối cùng này ấy chứ?

Lâm Tuấn Thiên đột nhiên mở miệng nói.

- Không!

Lưu Úc bỗng trịnh trọng nhìn Lâm Tuấn Thiên nói:

- Lâm đại ca, anh còn nhớ trước khi chết Vương Hiệp đại ca nói những gì không? Chúng ta cuối cùng sẽ trở thành thành viên của tiểu đội luân hồi mạnh nhất, cho nên chúng ta nhất định phải có dũng khí đảm đương trách nhiệm và gánh nặng của danh hiệu này. Em tuyệt đối không chạy chốn, nếu anh muốn chạy thì cứ tùy ý đi. Em nhất định phải mạnh lên, mạnh đến mức đủ để xứng với danh hiệu đó!

Thấy Lưu Úc nói nghiêm trang như vậy, Lâm Tuấn Thiên cũng không thể nghĩ được cách nào, chỉ biết nhìn chằm chằm vào EVA 01 đang bước đi càng lúc càng nhanh phía dưới. Hiện tại tốc độ của EVA 01 đã có thể coi là chạy bộ rồi, cứ tiếp tục như vậy, một khi ánh sáng tâm linh của nó hồi phục, bọn họ sẽ...

- Ta rất sợ chết... Nhưng dù thế nào cũng không thể vứt bỏ một cậu bé tự mình chạy trốn được. Dù sao thì chết cũng là chết, chạy trốn chẳng qua chỉ sống thêm được vài ngày thôi... Lưu Úc, nếu như muốn mạnh lên, sau này chúng ta cùng nhau mạnh lên!

Lâm Tuấn Thiên cũng vụt nghiến răng, nhìn Lưu Úc nói vẻ khẳng định.

Bất quá, còn chưa đợi Lưu Úc mở miệng, một giọng nói khác đã vang lên:

- Sẽ có cơ hội, các ngươi nhất định sẽ có cơ hội mạnh mẽ lên, đến khi đủ xứng với danh hiệu thành viên tiểu đội luân hồi mạnh nhất mới thôi. Chúng ta là thành viên Trung Châu đội!

Hai người giật mình nhìn ngó xung quanh, bấy giờ mới phát hiện trước mặt EVA 01 xuất hiện một người. Người này toàn thân đẫm máu, một cánh tay đã bị xé đứt rời, cánh tay còn lại đang cầm Hổ hồn đao, nhìn qua hoàn toàn không tương xứng với EVA 01 cao tới mấy chục mét. Nhưng không đợi hai người định thần

http://tieulun.hopto.org

lại, người đó đã khẽ vung đao chém ra, EVA 01 đột nhiêt bị cắt đôi thành hai mảnh, trong đó một mảnh càng triệt để biến thành tro bụi, tiếp đó người này mới lấy glider bay về phía hai người Lưu Úc.

- Trịnh Xá đại ca!

- Đội trưởng!

Hai người vừa nhìn thấy Trịnh Xá, trong đầu lập tức tràn đầy cảm giác buông lỏng khôn tả, nhất thời bọn họ không ngờ còn thấy chân tay như mềm ra, chỉ hận không thể nằm dài ra đất không dậy nữa. Có điều Trịnh Xá lại nhìn hai người cười nói:

- Được rồi, đi thôi. Chúng ta còn phải tới phòng thí nghiệm số 1, ở khe núi bên kia... Bên trong còn có một cuộc ác chiến nữa. Nói không chừng còn có rất nhiều "ta" biết sử kỹ năng Bạo tạc hoặc Hủy diệt trong đó ấy chứ....

Hai người nhất thời cũng không kịp phản ứng lại với những gì Trịnh Xá nói, chỉ có Lâm Tuấn Thiên trông thấy EVA 01 ở phía dưới lại bắt đầu hồi phục, hắn mới vội kêu lên:

- Đội trưởng, nó còn chưa chết, anh vừa rồi biến một đoạn thành tro bụi, không bằng cho nó thêm một đao đi?

- Không... Các đồng đội của chúng ta còn đang ngủ say, cần phải cứu sống tất cả bọn họ. Vùng đất Narnia à? Hơn nữa trận chiến cuối cùng này kết thúc vẫn còn tương lai của chúng ta... Có "hắn" tồn tại, ta không thể cứ như vậy mà hoàn thành trận chiến cuối cùng được. Chiến đấu tiếp theo của chúng ta còn dài, nhanh chóng trưởng thành đi, đến khi thực lực của các ngươi đủ xứng với thành viên tiểu đội mạnh nhất, ta sẽ giải thích lại tất cả căn nguyên cho các ngươi...

Nói đến đây, Trịnh Xá khẽ dừng lại một chút, liếc nhìn EVA 01 dưới chân, bấy giờ mới chỉ về phía trước, nói:

- Đi thôi, mở ra tương lai của chúng ta, một tương lai tự cho thật sự!

(Lời tác giả: Bây giờ, kết thúc thôi. Thế giới mà tôi yêu quý, Vô hạn khủng bố mà tôi yêu quý, cùng với tất cả mọi nhân vật bên trong. Bộ tiêp theo có thể đã có người đoán được là ở đâu có người tiến vào rồi, nhưng tôi vẫn phải nói là, Phật nói, không thể nói..."

Đọc và tải ebook truyện tại: http://truyenclub.com/vo-han-khung-bo

http://tieulun.hopto.org